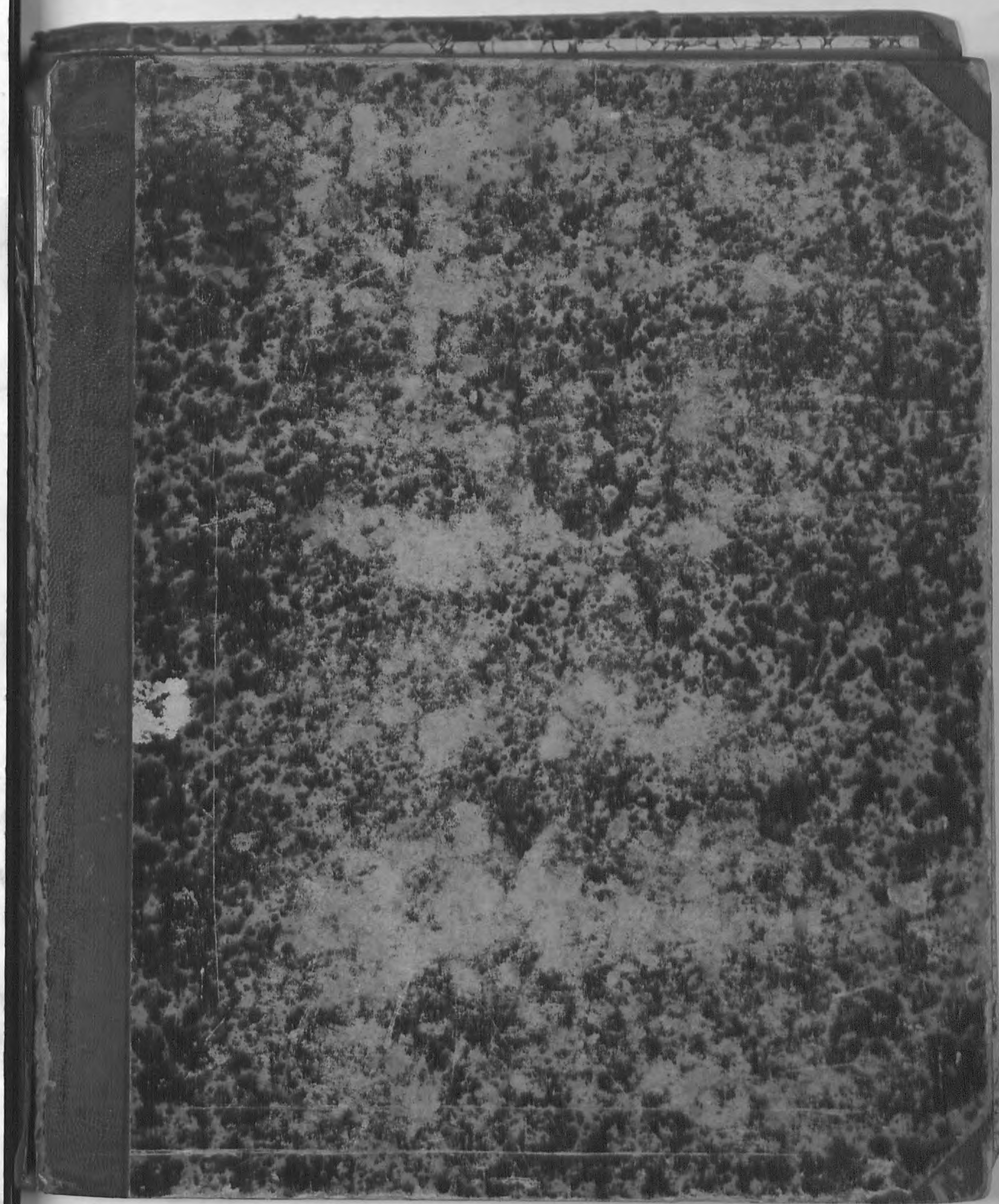

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

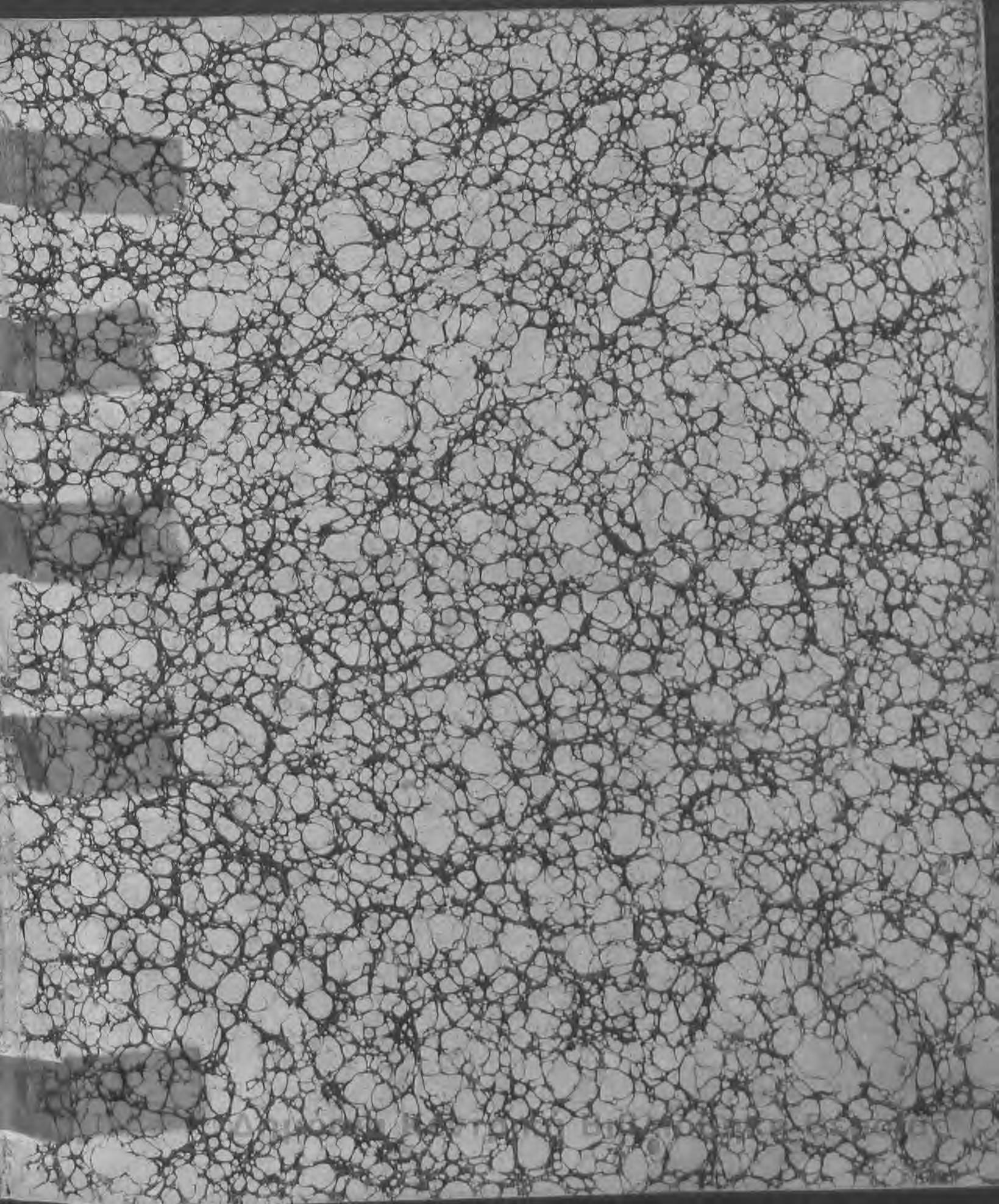
+200 ΒΕΡΟΙΑΣ

20%
Αριθ. είδ. 694

ΔΩΡΕΑ

Νικ. Γεωργίου

ΕΔΙΚΑ 00198

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΕΡΟΙΑΣ

+200

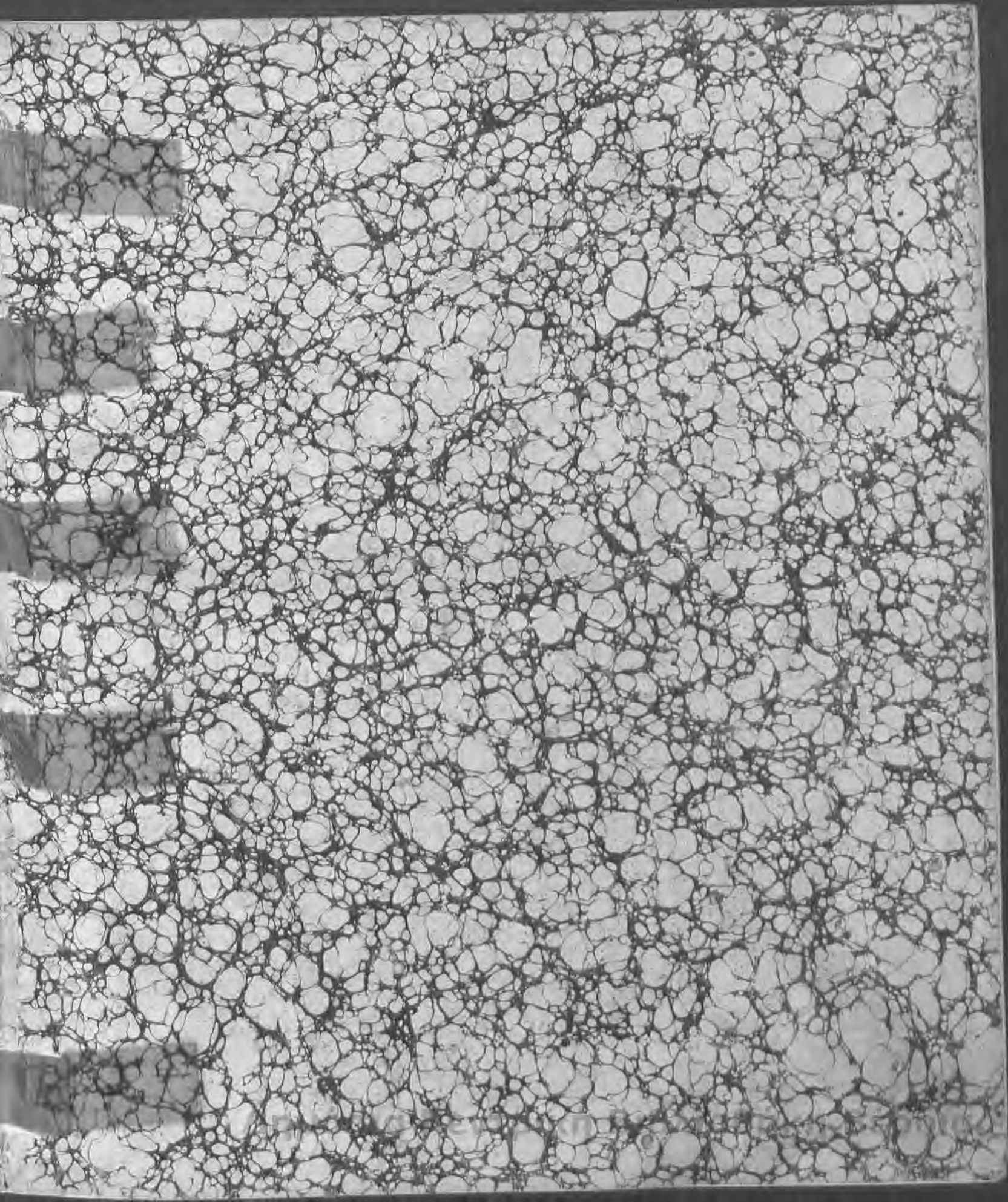
201

*Αριθ. ελκ. 696

ΔΩΡΕΑ

Μουσ. Βερίας

ΣΥΛΛ. 20145

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΧΟΛΙΑ

SCHOLIA

IN HOMERI ILIADDEM

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

TOMUS PRIOR.

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GE. REIMERI

A. 1825.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

P R A E F A T I O.

Scholia primum a Villosione edita aucta nunc et multis locis emendata prœdeunt e tribus potissimum codicibus, (A) Veneto, (V) Victoriano, (L) Lipsiensi.

VENETUS, qui inter Marcianos numeratur 454, membranaceus est, forma maxima, foliis 327, versibus Iiadis 25, scholiorum 63 - 4, litteris illic grandibus, hic minutis, in lemmatis et inter versus uncialibus, in principiis librorum auro et coloribus distinctis. foliorum secundum, tertium, quintum vacua sunt, candida, recentia: primo, quarto, sexto, quae leguntur, eorum exemplum infra positum est.

fol. 1.

Πρόκλου χρηστομαθίας γραμματικῆς τῶν εἰς δ' διηρημένων τὸ α'.

Ὀμήρου χρόνοι, βίος, χαρακτήρ, ἀναγραφὴ ποιημάτων.

Ἐπὶ ποιηταὶ γεγόνασι πολλοί· τέττων δ' εἰσι κράτιστοι Ὅμηρος Ἡσίοδος Πισανδρος Πανύασσις¹⁾ Ἀντίμαχος. Ὅμηρος μὲν ἐν τίνων γονέων ἢ πόλις ἐγένετο πατρίδος, ἢ ῥῆδιον ἀποφύασις· ἔτι γ' αὐτὸς τι λελάληκεν, ἀλλ' ἐδὲ οἱ περὶ αὐτῷ εἰπόντες συμπεφωνηκάσιν, ἀλλ' ἐκ τῷ μὴδὲ ῥητῶς ἐμφαίνειν περὶ τέτων τῇν ποιήσαν αὐτῷ μετὰ πολλῆς ἀδείας ἕκαστος οἷς ἠθέλειτο ἔχαρισατο. καὶ διὰ τῆτο οἱ μὲν Κολοφώνιον αὐτὸν ἀνηγόρευσαν, οἱ δὲ Χίον, οἱ δὲ Σμυρναῖον, οἱ δὲ Ἰήτην, ἄλλοι δὲ Κυμαῖον καὶ καθόλου πᾶσα πόλις ἀντιποιεῖται τάνδρος, ὅθιν εὐκότως ἂν κομποπολίτης λέγοιτο. οἱ μὲν ἐν Σμυρναῖον αὐτὸν ἀποφαινόμενοι Μαίονος μὲν πατρὸς λέγουν εἶναι, γεννηθῆναι δὲ ἐπὶ Μελίτιος τῷ ποταμῷ, ὅθεν καὶ Μελλαιγενῆ ὀνομασθῆναι· δοθέντα δὲ Χίοις εἰς ὁμηρεῖαν Ὅμηρον κληθῆναι. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς τῶν ὀμμάτων πηρώσεως τέττω τυχεῖν αὐτὸν φασὶ τῷ ὀνόματος· τὸς γ' τυφλὸς ἐπὶ Αἰολέων ὁμήρους καλεῖσθαι. Ἑλλάνικος²⁾ δὲ καὶ Ἀμαύσης καὶ Φερεκύδης εἰς Ὀρφέα τὸ γένος ἀνάγουσιν αὐτῷ· Μαίονα γάρ φασὶ τὸν Ὅμηρον πατέρα καὶ Ἄφον τὸν Ἡσίοδον γενέσθαι Ἀπέλλιδος³⁾ τῷ Μελανωπῷ τῷ Ἐπιφραδέος τῷ Χαρισηύῃ τῷ Φιλοτερπέος τῷ Ἰδμονίδῃ τῷ Εὐκλείῃ τῷ Δωρῖωνος τῷ Ὀρφείῳ. Γοργίας δὲ ὁ Ἀσυντινός εἰς Μισσαῖον αὐτὸν ἀνάγει. περὶ δὲ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ λόγος τις φέρεται τοῖσδε. ἀνελεῖν φασὶν αὐτῷ τὸν θεὸν χρωμένῳ περὶ ἀσφαλείας τάδε· „ἔτιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίδος, ἣ σε θανόντα δέξεται· ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἰνίγμα φέλασαι.” λέγουσιν ἐν αὐτὸν εἰς Ἴον πλεύσαντα διατροῦναι μὲν παρὰ Κρεοφύλῳ, γράψαντα δὲ Οἰχαλλίῳ ἄλυσιν τέττω χαρίσασθαι, ἥτις νῦν ὡς Κρεοφύλα περιφύρεται. καθιζόμενον δὲ ἐπὶ τινας ἀκτῆς, θεασάμενον ἄλλεις προσεπιεῖν αὐτὸς καὶ ἀνυκεῖναι τοῖσδε τοῖς ἔπειν· „ἄνδρες ἄν' Ἀρκαδῆς θρηῆτορες, ἄρ' ἔχομεν τι;” εὐποτυχόντα δὲ αὐτῶν ἓνα εἰπεῖν „ὅς εἰλομιν λιπόμεθα”, ὅς δ' ἔχ' εἰλομιν φερόμεσθα.” ὅς ἐπιβάλλοντος δ' αὐτῷ διελέσθαι τὸ αἰνίγμα, ὅτι ἐπὶ ἰχθυῖαν καταβάντες ἀφήμαρτον, φθειρισάμενοι δὲ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν ἀποκτείναντες ἀπολείψουσιν, ὅσοι δὲ αὐτὸς διεφύγον τῶν ἀποκομιζοσιν, ὅτω δ' ἐκείνων ἀθυμήσαντα σύννεον ἀπέναι τῷ χρησμῷ ἔννοια λαμβάνοντα, καὶ ἔτιος δλιωθέντα περιπτύσσαι λίθῳ καὶ τριταῖον τελευτῆσαι. ἀλλὰ δὴ ταῦτα μὲν πολλῆς ἐξεῖς ζητήσεως· ἵνα δὲ μὴδὲ τέττων ἀπείρος ὑπάρχῃς, διὰ τῆτο εἰς ταῦτα κατεχώρησα. τυφλὸν δὲ ὅσοι τέττων ἀπεφάνησαν, αὐτοὶ μοι δοκῶσι τὴν διάνοιαν πεπηρωῶσθαι· τοσαῦτα γ' κατεῖδεν⁴⁾ ἄνθρωπος ὅσα οὐδεὶς πώποτε. εἰσὶ δὲ οἵτινες ἀνερῶν αὐτὸν Ἡσίοδον παρέδωσαν ἀτριβεῖς ὅντες ποιήσις· τοσαῦτα γ' ἀπέχασιν τοῦ γένει προσήκειν ὅσον ἡ ποίησις διέσχεκεν αὐτῶν, ἄλλως δὲ ἐδὲ τοῖς χρόνοις συνέβαλον ἀλλήλοις. ἄθλιοι δὲ οἱ τὸ αἰνίγμα πλάσαντες τῆτο „Ἡσίοδος Μέσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν, ἐμνη νικησῆς ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.” ἀλλὰ γ' ἐπλανήθησαν ἐκ τῶν Ἡσίοδεων ἡμερῶν· ἔτερον γ' τι σημαίνει, τοῖς δὲ χρόνοις αὐτὸν οἱ μὲν περὶ τὸν Ἀριστάρχον φασὶ γενέσθαι κατὰ τῆς Ἰωνίας ἀποικίας, ἥτις ἔσπερεῖ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδοι ἔπειν ἐξήκοντα, τὸ δὲ περὶ τῶς Ἡρακλειδῶν λήπειαι τῶν Τρωϊκῶν ἔπειν ὀγδοήκοντα· οἱ δὲ περὶ Κράτητα ἀνάγουσιν αὐτὸν εἰς τοῖς Τρωϊκῆς χρόνους. φαίνεται δὲ γρηναῖς ἐκλεισπῶς τὸν βίον· ἢ γ' ἀνυπερβλήτος ἀκρίβεια τῶν πραγμάτων προσεβήκεται ἡλικίαν παρῆλθῃ. πολλὰ δὲ ἐπεληλυθὸς μέρη τῆς οἰκαμένης ἐκ τῆς πολυπειρίας τῶν τόπων εὐρίσκει, τέττω δὲ προσπονητότερον καὶ πλεῖστα πολλὴν περιστοίαν γενέσθαι αἱ γ' μακρὰ ἀποδημίαι πολλῶν ἀναλωμάτων δέον, καὶ ταῦτα κατ' ἐκείνους τὸς χρόνους ἔτε πάντων πλειονῶν ἀκινδύνως ἔτε ἐπιμυσομένων ἀλλήλοις πω⁵⁾ τῶν ἀνθρώπων ῥηδίας, γέγραφε δὲ ποιήσεις δύο, Ἡλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν, ἣν Ξένων καὶ Ἑλλάνικος ἀφαιρῶν αὐτῷ, οἱ μέντοι γε ἀρχαῖοι καὶ τὸν κύκλον ἀναφέρουσιν εἰς αὐτόν, προστιθέασιν δὲ αὐτῷ καὶ παλαιὰ τινα, Μαρτυρήν⁶⁾, βατραχομαχίαν ἢ μυομαχίαν, ἐντεπάρτιον, αἶγα, Κέρκυρας, κενούς.

⁴⁾ ita codex. fallitur Thierschius Act. Monac. t. 2. p. 596.
Thierschium, minus vere. ⁴⁾ κατείδεν ὁ ἀνὸς Th. ⁵⁾ πᾶ

2) cod. et hic et infra ἡλλαμικὸς.

^{α)} ἀπαλλίδος ἀπὸ τοῦ

4) κατεῖδεν ὁ ἄνθρωπος Th. 5) πᾶς Th.

⁵⁾ πως Th.⁶⁾ ол. 38 л/гс

⁶⁾ οὐ δὲ λήγουσι κήρυγτος τοῦ παρόε *margo rubrica*.

Ἐπιβάλλει δὲ τοῖς προειρημένοις ἐν τῇ πρό ταύτης βιβλῷ Ἰλιάς Ὀμήρου, μεθ' ἣν ἔστιν Αἰθιοπίδος βιβλία ε' Ἀρκτίνου Μιλησίε, περιέχοντα τὰδε. Ἀμαζῶν Πενθεσίλεια παραγίνετο Τρωσὶ συμμαχήσασα, Ἀρεως μὲν θυγάτηρ, Ὁρχῆσσα γ) δὲ τὸ γένος. καὶ κτείνει αὐτὴν ἀριεΐσασαν Ἀχιλλεύς, οἱ δὲ Τρῶες αὐτὴν θάπτουσι. καὶ Ἀχιλλεύς Θεοσίτην ἀναιρεῖ, λοιδορηθεὶς πρὸς αὐτὸν καὶ ὀνειδιθεὶς τὸν ἐπὶ τῇ Πενθεσίλει λεγόμενον ἔρωτα. καὶ ἐκ τούτων εἰς τοὺς Ἀχαιοὺς περὶ τῆς Θεοσίτης φόνος. μετὰ δὲ ταῦτα Ἀχιλλεύς εἰς Λέσβον πλεῖ, καὶ θύσας Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι καὶ Ἀθητοὶ καθαίρει τὰ φόνος ὑπ' Ὀδυσσεύς. Μένων δὲ ὁ ἦδ' υἱός, ἔχων ἡφαιστόενκτον πυροπλάν, παραγίνετο τοῖς Τρωσὶ βοηθῶν καὶ Θέτις τῷ παιδί τὰ κατὰ τὸν Μένονα προλέγει. καὶ συμβολῆς γενομένης Ἀντίλοχος ὑπὸ Μένονος ἀναιρεῖται, ἔπειτα Ἀχιλλεύς Μένονα κτείνει. καὶ τότε μὲν ἦδ' παρὰ Λιδος αἰτησαμένη ἄθανασίαν δίδωσι τραυμένους δ' Ἀχιλλεύς τὸς Τρῶας καὶ εἰς τὴν πόλιν συνεισπεσὼν ὑπὸ Πάριδος ἀναιρεῖται καὶ Ἀπόλλωνος. καὶ περὶ τοῦ πτώματος γενομένης ἰγνυῆς μάχης Αἴας ἀνελόμενος ἐπὶ τὰς ναῦς κομίζει, Ὀδυσσεύς ἀπομαχομένης τοῖς Τρωσίν. ἔπειτα Ἀντίλοχόν τε θάπτουσι καὶ τὸν νεκρὸν τῷ Ἀχιλλέως προτίθεντο καὶ Θέτις ἀφικομένη σὺν Μήσαις καὶ ταῖς ἀδελφαῖς θορνεῖ τὸν πῆδα. καὶ μετὰ ταῦτα ἐκ τῆς ναυῆς ἡ Θέτις ἀναρπάσασα τὸν πῆδα εἰς τὴν Λαυκὴν νῆσον διακομίζει. οἱ δὲ Ἀχαιοὶ τὸν τάφον χώσαντες ἀγῶνα τιθέουσι, καὶ περὶ τῶν Ἀχιλλέως ὅλων Ὀδυσσεὺς καὶ Αἴαντι εἰσὶν ἐμπόπται.

Ἐξῆς δ' ἔστιν Ἰλιάδος μικρῶς βιβλία δ' Ἀλέξω Μιτυληναῖς, περιέχοντα τὰδε. ἡ τῶν ὅλων κρίσις γίνετο, καὶ Ὀδυσσεὺς κατὰ βέλῃσιν Ἀθηνῶς λαμβάνει, Αἴας δὲ ἐμμανὲς γενομένης τὴν τε λείαν τῶν Ἀχαιῶν λυμάνει καὶ ἑαυτὴν ἀναιρεῖ. μετὰ ταῦτα Ὀδυσσεὺς λοχίστας Ἐλεον λαμβάνει, καὶ χρήσαντος περὶ τῆς ἀλώσεως τέτατοις Διομήδης ἐκ Αἴγυτος Φιλοκτήτην δ) ἀνάγει. ἰσθμὸς δὲ ὅστις ὑπὸ Μαχάονος καὶ μονομαχίῃσας Ἀλεξάνδρῳ κτείνει. καὶ τὸν νεκρὸν ὑπὸ Μενέλαος κατακτείνοντα ἀνελόμενος θάπτουσι οἱ Τρῶες. μετὰ δὲ ταῦτα Αἰήτορος ε) Ἑλένην γαμῖ. καὶ Νεοπτόλεμον Ὀδυσσεὺς ἐκ Σκίρου ἀγαγὼν τὰ ὅπλα δίδωσι τὰ τῷ πατρί. καὶ Ἀχιλλεύς αὐτῷ φαντάζει. Εὐρύπυλος δὲ ὁ Τηλέφης ἐπίσκορος τοῖς Τρωσὶ παραγίνετο, καὶ ἀριεΐοντα αὐτὸν ἀποκτείνει Νεοπτόλεμος. καὶ οἱ Τρῶες πολιορκεῖν. καὶ Ἐπειὸς καὶ Ἀθηνῶς προαίρεσιν τὸν δοῖρειον ἵππον κατασκευάζει. Ὀδυσσεὺς τε αἰκισόμενος ἑαυτὸν κατάσκοπος εἰς Πύον παραγίνετο, καὶ ἀναγνωρίζει ὅτι Ἑλένης περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς πόλεως συντίθει. κτείνων τε τινὰς τῶν Τρωῶν καὶ τὰς ναῦς ἀφικνεῖται. καὶ μετὰ ταῦτα σὺν Διομήδει τὸ Παλλῆδιον ἐκκομίζει ἐκ τῆς Ἰλίδος. ἔπειτα εἰς τὸν δόρειον ἵππον τὰς ὁρῆσας ἐμβιβάζουσιν τὰς τε σκηνὰς καταφλέξαντες οἱ λοιποὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς Τένεδον ἀγῶνα. οἱ δὲ Τρῶες τῶν κακῶν ὑπολαβόντες ἀπηλλάχθαι τὸν τε δόρειον ἵππον εἰς τὴν πόλιν ἐσδέχοντο, διεκόντες μέρος τι τοῦ πύργου, καὶ εἰσὶν ὡς νεκροὶ τοὺς Ἑλλήνας.

Ἐπεὶ δὲ τέτοις Ἰλίου πέρσεως βιβλία β' Ἀρκτίνου Μιλησίε, περιέχοντα τὰδε, ὡς τὰ περὶ τὸν ἵππον οἱ Τρῶες ὑπόπτως ἔχοντες περιζάντες βεβλήοντο δ' τι χρὴ ποιεῖν, καὶ τοῖς μὲν δοκεῖ κατακρημνίσαι αὐτόν, τοῖς δὲ καταφλέγειν, οἱ δὲ ἱερὸν αὐτόν ἔρυσαν δεῖν τῇ Ἀθηνῇ ἀνατεθῆναι. καὶ τέλος νικῇ ἡ τῶν γυνώμη. τραπέντες δὲ εἰς εὐφροσύνην εἰσὶν ὡς ἀπὸ λαμπρῶν τῶν πόλεως. ἐν αὐτῷ δὲ δ) δύο δράκοντες ἐπιφανέντες τὸν τε Λαοκῶντα καὶ τὸν Ἴφιτον τῶν παιδῶν διαφθείρουσιν. ἐπὶ δὲ τῷ τέρατι δυσφορήσαντες οἱ περὶ τὸν Αἰνείαν ἐπεξῆλθον εἰς τὴν Ἰδην. καὶ Σίμων τὸς πρῶτος ἀνίχει τοῖς Ἀχαιοῖς, πρότερον εἰσεληλυθὼς προσποίητος. οἱ δὲ ἐκ Τενέδου προσπλεύσαντες καὶ οἱ ἐκ τῆς δόρειας ἵπτα ἐπιπίπτουσι τοῖς πολεμίοις, καὶ πολλὰς ἀνελόντες τὴν πόλιν κατὰ κράτος λαμβάνουσι. καὶ Νεοπτόλεμος μὲν ἀποκτείνει Πηλεῖον ἐπὶ τῶν τῷ Αἰδὸς τῷ ἱερῷ βωμῶν καταφνόντα. Μενέλαος δὲ ἀνερῶν Ἐλεον ἐπὶ τὰς ναῦς κατέγει, Αἰήτορος φονεύσας. Κασσάνδραν δὲ Αἴας ὁ Πῆλος 10 b) πρὸς βίαν ἀποσπῶν συναρπάκει τὸ τῆς Ἀθηνῶς ξόανον. ἐφ' ᾧ παροξυνθέντες οἱ Ἕλληνες καταλεύουσι βύλον 11) τὸν Αἴαντα. ὁ δὲ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀθηνῶς βωμὸν κατατρέχει καὶ διασώζει ἐκ τῆς ἐπικεμένης κινδύνου. ἔπειτα ἀποπλέουσιν οἱ Ἕλληνες, καὶ φθορὰν αὐτοῖς ἡ Ἀθηνῶς κατὰ

fol. τὸ πέλαιος μηχανάται. καὶ Ὀδυσσεὺς Ἀστύνακτα ἀνελόντος Νεοπτόλεμος Ἀνδρομάχην γέρας λαμβάνει, καὶ τὰ λοιπὰ λάφυρα διανέμονται. Δημοσφῶν τε καὶ Ἀκάμης Αἰδον ἐύροντες ἔχουσιν μεθ' ἑαυτῶν. ἔπειτα ἐμπροσθέντες τὴν πόλιν Πολυξένην σφαγάζουσιν ἐπὶ τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τάφον.

Συνάπτει δὲ τέτοις τὰ τῶν Νόστων βιβλία ε' Ἀγλα Τροϊζηνίη, περιέχοντα τὰδε. Ἀθηνῶν Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον εἰς ἔριν καθίστησι περὶ τῆς ἑκπλῆς. Ἀγαμέμνων μὲν ἐν τῶν τῆς Ἀθηνῶς ἐξιστάμενος χῆλον ἐπιμένει, Διομήδης δὲ καὶ Νέστωρ ἀναχθέντες εἰς τὴν οἰκίαν 22) διασώζονται. μεθ' οὗς ἐκπλεύσας ὁ Μενέλαος μετὰ πάντα νεῶν εἰς Αἴγυπτον παραγίνεται, τῶν λοιπῶν διασφαλιστῶν νεῶν ἐν τῷ πέλαι. οἱ δὲ περὶ Κάλχαντα καὶ Αἰαντία καὶ Πολυπόητον καὶ ἡ πορσεύονται εἰς Κολοσσῶνα Τρισεῖαν ἐνταῦθα τελευτήσαντα θάπτουσι. τῶν δὲ περὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ἀποπλέοντων Ἀχιλλέως εἰδὼς ἐπιφανέν πειράται διακωλύειν, προλέγον τὰ συμβεβημένα. εἰθ' ὁ περὶ τὰς Καθημερίας πύργους δολοῦται χερσὶν καὶ ἡ Αἴαντος φθορὰ τοῦ Λοκρῶ. Νεοπτόλεμος δὲ Θέτιδος ὑποθνήσκων πλεῖν ποιεῖ

21) cod. ὁρῶσα. 22) cod. φιλόκτητον. 23) cod. διήφορος. 10) cod. δὲ τ'.

24) cod. ὁρῶσα. 25) cod. βουλεύοντος. 26) cod. οἰκίαν, δυο, litteris sex septemque lacuna

τὴν πορείαν, καὶ παραγεγόμενος εἰς Θράκην Ὀδυσσεὺς καταλαμβάνει ἐν τῇ Μαρωνείᾳ, καὶ τὸ λοιπὸν ἀνέειπεν τῆς ὁδοῦ καὶ τελευτήσαντα Φοῖνικα θάπτει, αὐτὸς δὲ εἰς Μολοσσὸς ἀφικόμενος ἀγνωρίζεται Πηλεΐ...¹²⁾ τὰ Ἀγαμέμνονος ὑπὸ Ἀλκίβητος καὶ Κλυταιμνήστρας ἀναιρεθέντος ὑπ' Ὁρέστου καὶ Πυλάδου τιμωρία, καὶ Μενέλαον εἰς τὴν οἰκίαν¹³⁾ ἀναγκασθῆναι.

Μετὰ ταῦτά ἐστιν Ὀμήρου Ὀδύσσεια. ἔπειτα Τηλέγονος βιβλία δύο Εὐγάμμενος Κυρηναίος, περιέχοντα ἴσα. οἱ μῆσορες ὑπὸ τῶν προσηκόντων θάπτονται. καὶ Ὀδυσσεὺς θύσας νύμφαις εἰς Ἥλιν ἀποπλεῖ ἐπισκευόμενος τὰ βοκόλια, καὶ ξενίζεται παρὰ Πολυξένῳ, δῶρὸν τε λαμβάνει κραιπνὰ καὶ ἐπὶ τῷ τῷ περὶ Τροφάνιον καὶ Ἀγαμέμνην καὶ Αὐγείαν. ἔπειτα εἰς Ἰθάκην καταπλεύσας τὰς ὑπὸ Τυρεαῖς θηθείσας τελεῖ θυσίας. καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Θεσπρωτοὺς ἀφικνέσθαι καὶ γαμεῖ Καλλιδίκην, βασιλίδά τῶν Θεσπρωτῶν. ἔπειτα πόλεμος συνέστατο τοῖς Θεσπρωτοῖς πρὸς Βρυγᾶς Ὀδυσσεὺς ἡγεμὲν. ἐνταῦθα Ἀρης τὰς περὶ τὸν Ὀδυσσεὺς τρέπει, καὶ αὐτῷ εἰς μάχην Ἀθηνᾶ καθίστα. τότε μὲν Ἀπόλλων διαλβεῖ μετὰ δὲ τὴν Καλλιδικῆς τελευτὴν τὴν μὲν βασιλείαν διαδέχεται Πολυπόιητος Ὀδυσσεὺς υἱός, αὐτὸς δ' εἰς Ἰθάκην ἀφικνέσθαι. κἀν τῷ Τηλέγονος¹⁴⁾ εἰς ἑτήρην τὴν πατρὸς πλέον, ἀποβάς εἰς τὴν Ἰθάκην, τέμνει τὴν νῆσον. ἐκβοηθήσας δ' Ὀδυσσεὺς ὑπὸ τῷ παιδὸς ἀναίρεται κατ' ἄγροισιν. Τηλέγονος δ' ἐπιγνὼς τὴν ἁμαρτίαν τὸ τε τῆς πατρὸς σῶμα καὶ τὸν Τηλέμαχον καὶ τὴν Πηνελόπην πρὸς τὴν μητέρα μεδίσησιν. ἡ δὲ αὐτὰς ἀθανάτος ποιεῖ, καὶ συνοικεῖ τῇ μὲν Πηνελόπῃ Τηλέγονος, Κίρκη¹⁵⁾ δὲ Τηλέμαχος.

octavum haec habet: ἡ τὸ ἔρη. ὁ δὲ τὸτο μὴ νοήσας, ἀλλὰ λαβὼν πάλιν τὸ πρὶν ἀντὶ τοῦ πρὸς, ὑπέταξεν ἐκ περισσῆς „πέφραδ' ἐτε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ἦνδ'".¹⁶⁾ σημειῖται δὲ πρὸς τὸν αὐτὸν ἀπεριζέχον¹⁷⁾ διπλὴ τὰς ὁμωγμίας ἀπάσας, οἷον οὐ νοήσας τὸ τοιοῦτον ἔγραψεν ὅτι μὲν Πολυαίμενα ὅτε δὲ Κλυταιμνήστρα. πρὸς μὲν δὲ Ζηνόδοτον αὐτῷ ἢ παρὰ τοῖς τῆς περιεργιμένης διπλῆς πρὸς ἐκάστην γραφὴν ἀκριβέστερον θεωρεῖται. τὴν δὲ ὀβελὸν ἔλαβεν ἐκ τῆς Ζηνόδοτε διορθώσεως· παρὰ τοῖς δὲ αὐτῶν τοῖς ἐκβαλλομένοις ἐκ τῆς ποιήσεως εἰχοις ὡς τοῖς νεκροῖς τῶν ἑταίρων. τῆς δὲ ἀδειτήσεως αὐτῷ διττός ὁ λόγος. ὁ μὲν γὰρ ἐστὶ σημαίνων ὅτι ἔχ' Ὀμήρου τὸ ἔπος, ὡς ἐλέγεται ἐπὶ τῷ „τέρπεται ἐν θαλῇ καὶ ἔχει καλλίστην Ἥβην”.¹⁸⁾ ἀδυνάτον γὰρ τὴν διηγετικῶς περὶ τὸν παραδεδομένην γιγασμῶν. ὁ δὲ αἰτίαν ἐπιφέρει ὡς τῶν ποιημάτων ἐν τῇ τάξει διαμαρτυρήσαν. ἔστι δ' ὁ Ἀγαμέμνων λέγει πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖ „αἶε γὰρ τοι ἔρις τέ γ' ἰσὴ πόλεμοι τε μάχαι τε”,¹⁹⁾ ἐνταῦθα ἡθ' ἐπὶ τῇ φησι, χάριν τῇ βασιλείᾳ ὀφειλόντος, εἰ τοιοῦτος ἐστὶ ἐν πολέμῳ ὁ κατ' ἐπικουρίαν ἦκων. διότερ ἐπὶ μὲν τῷ λεγόμενῳ ὑπ' Ἀγαμέμνονος ὀβελὸς παρακείσεται καὶ πρὸς τῷ ἄλλῳ· δηλοῖ δὲ τὸτο, ὅτι ἂν ἢ κείμενος σὺν τῷ ὀβελῷ, οἷον Ὀμήρου μὲν ἐστὶ, φησὶ δ' ἐνταῦθα κεῖται. ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερος τρόπος τῆς ἀδειτήσεως, ὅταν τοῖς αὐτοῖς εἰχοις πολλάκις χοῖται, ὅτε μὲν οὐκ εἰς περὶ τοὺς προσώπους τὰ λεγόμενα, ὅτε δὲ οὐ, ὡς ἔχει τὰ τῷ Κύνκλωπος τῷ ἀνημερωτάτῃ ἔρημα ὑπὸ τοῦ συνετωτάτου Νέστορος λεγόμενα πρὸς Τηλέμαχον „ὦ ξεῖνοι, τίνας ἐξέ; πόθεν πλεῖθ' ὄνρα κέλευθα; ἢ τι κατὰ προῆξιν, ἢ μαυρίδως ἀλάληθε, οἷα τε ληϊστῆρες ὑπερὶ ἄλλα, τοῖ τ' ἀλδῶνται πηχὰς παρθένων”. ταῦτα γὰρ ἡρώεσιν ὑπὸ τῷ Κύνκλωπος Ὀδυσσεὺς εἰρηθεῖαι, ἐκ ὑπὸ Νέστορος Τηλέμαχον.

postremum noni paginae aversae nomina inscripta sunt rubrica: Ἀρίσταρχος, Ζηνόδοτος, Στασίνοος, Θεόπομπος, Πολέμων, Ἀπολλόδοτος, Ἡρώδιανός, Νικάνωρ, Πορφύριος, Ἀπολλώνιος, Σωσιγένης, Ἀριστοφάνης, Δίκτιος, Εὐριπίδης, Πτολεμαῖος ὁ Ὀροάνδης, Τυραννίδης, Ζώβιλος, Χρύσιππος, Πάσιδος, Σίλευκος, Ἀλκιμῶν ὁ Λυκικός, Φιλόξενος, Καλλίμαχος, Πίνδαρος, Ἀριστόνικος, Πάμφιλος, Θεαγένης, Αἰδύμος, Σοφοκλῆς, Καλλίστρατος, Σιδώνιος, Τέλιος, Θεόφραστος, Ὄρος (cod. ἄρος), Πιάνος.

Ilias cum scholiis incipit a f. 12: ultimo inest epigramma Hadriani in Hectorem (Analect. t. 2. p. 485). Huius mihi codicis Parisiis copia fuit ante annos quindecim.

VICTORIANUM apud Wollfium excussit, commodatum e bibliotheca Monacensi. is chartaceus est, forma maxima, foliis 470, Petri Victorii, ut videtur, aetate scriptus, initio mutilus, post folium 470 scholiis in Theogoniam auctus.

LIPSIIENSIS apographum Hamburgense, a sex septemve manibus scriptum, Gurlitti humanitas usibus meis impetravit. quod tali est indice: scholiastes in Illada Homeri ineditus, quem e bibliothecae Paulinae codice describere coepit a. 1747. Dec. 10. finivit 1729. m. Sept. Stephanus Berglerus. paginas habet 1002, formam quadratam. scholia ad Il. 17, 38 deducta abrupit, fol. 885, ubi fuit ait scriptoris merces consumpta laboris. explicit in monasterio S. Bonifacii a. 1720 mense Sept. M. S. B. sequuntur scholia Horaeiana.

¹²⁾ lacuna sex litterarum. ¹³⁾ cod. οἰκίαν. ¹⁴⁾ cod. τηλέγονος. ¹⁵⁾ cod. τὴν μὲν πηνελόπην τηλέγονος, κίρκην. ¹⁶⁾ Il. 14, 500. ¹⁷⁾ lege ἀπεριζέχον, ut legit Th. ¹⁸⁾ Od. 14, 603. ¹⁹⁾ Il. 1, 177.

Venetum alterum (B), olim Bessarioneum, in bibliotheca S. Marci 453, membranaceum, forma maxima, foliis 338, et ipsum inspexi. quem cum viderem pulcherrime scriptum lectuque facillimum, nolui dubitare de Villoisonis in describendo eo aut fide aut peritia. nunc ne a vero identidem aberraverit vir eruditior quam prudentior, sero vereor.

Denique quae scholia minora s. Didymi vocantur (D), ea sumpsi ex editionibus antiquissimis, Romana et Aldina, exclusis quae verbum verbo reddunt. in Wassenberghianis, quod operae pretium esset, non inveni. Leidensia et Moscuensia suis locis consului.

Varias lectiones facile erat apponere plurimas: quas omisi, ne onerarem magis quam ornarem librum sua mole gravem. tenendum autem pauca me de coniectura mutavisse, sed in digerendis scholiis et ad lemmata sua revocandis rationi quam auctoritati parere maluisse.

Scribebam Berolini calendis Iuliis a. 1825.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ Α.

1. **Μ**ῆνιν ἄειδε: ζητῶσι διὰ τί ἀπὸ τῆς μῆνιδος ἤρ-
ξατο, ἔτι δυσφήμις ἐνόματος. διὰ δύο ταῦτα, πρῶτον μὲν,
ἵν' ἐκ τῶ πάθους ἀποκαθαριεῖται τὸ τοιοῦτο μόριον τῆς
ψυχῆς, καὶ προσεκτικωτέρας τὰς ἀκροατὰς ἐπὶ τῷ μεγέθει
ποιήσῃ, καὶ προεισὶν φέρειν γενναίως ἡμᾶς τῷ πάθει, μέλ-
λων πολέμους ἀπαγγέλλειν· δεύτερον δέ, ἵνα τὰ ἐγκώμια τῶν
Ἑλλήνων πιθανώτερα ποιήσῃ. ἐπεὶ δὲ ἐμιλλε νικῶντας ἀπο-
φαίνειν τὰς Ἑλλήνας, εὐκρίτως ὁ κατατρέπει ἄσιπιδότερον,
ἐκ τῷ μὴ πάντα χαρίζεσθαι τῷ ἐκείνων ἐπαίῳ. **ΑΛ.**

ἤρξατο μὲν ἀπὸ μῆνιδος, ἐπείπερ αὕτη τοῖς πρακτικοῖς
ὑπόθεσις γέγονεν. ἄλλως τε καὶ τραγωδίαις τραγικὸν ἐξῆρε
τὸ προοίμιον καὶ ὃ προσεκτικὸς ἡμᾶς ἢ τῶν ἀνταγωνιστῶν
διήγησις ἐργάζετο, καὶ ὡς ἄριστος λατρός, πρῶτον ἀναστῆλιν
τὰ νοσήματα τῆς ψυχῆς ἔφερον τὴν ἴασιν ἐπάγει. Ἑλλη-
νικὸν δὲ τὸ πρὸς τέλος τὰς ἡδονὰς ἐπάγει. **ΑΛ.**

Ἰστέον δὲ ὅτι ὡς περ ἐπὶ σκεπῆς πρῶτον μὲν ἐξιν ὄλονθος,
εἴτα φήληξ σῆκον ἰχθῆς, ἔτι πρῶτον ὀργή θυμὸς χόλος κότος
μῆνις· ὅμως ὁ ποιητὴς ὡς συναντήσας ἐνόμασιν ἐπὶ Ἀχιλλεῶς
χρηταί. „ἢ ὅλον παύσειν ἐρητύει τε θυμόν“ (192).
„ἢ δ' ὄδομαι κοτέοντος“ (180). „αὐτὰρ ὁ μῆνι νηυσὶ πα-
ρήμενος“ (488). **Α.**

μῆνιν: παρὰ τὸ μένω μῆνις ὡς ἑνὸς ἤνις. οἱ δὲ περὶ
Γλαύκωνα τὸν Τροίαν ἤξιον ὀφείναι τὸ ὄνομα, οὐκ ὀρ-
θῶς. **ΑΛ.**

Διὰ τί εἰθὺς ἀπὸ τῶν τελευταίων τῷ πολέμῳ ἤρξατο;
καὶ φησὶν ὅτι ἔκως μὲν ὁ χρόνος ὁ πρὸ τῶ δεκάτου ἔτους
ἔκ ἔχεν ἔτι συνεχεῖς τὰς μάχας, διὰ τὸ καὶ τοὺς Τρῶας
φόβῳ τῷ Ἀχιλλεῶς ἐντός κατακεκλιμένοι τῷ τάχοντι· τὸ δὲ
δεκάτον ἔτος πλείονας ἔχε τὰς πράξεις καὶ τὰς πολέμους ἰσο-
καλεῖς, τῷ Ἀχιλλεῶς ὀργισμένῳ· ὁ δὲ ποιητὴς οικονομικῶς
κάν τῷ ἤρξατο μὲν ἀπὸ τῶν τελευταίων, διὰ δὲ τῶν σπο-
ράδην αὐτῷ λεχθέντων περιέλαβε καὶ τὰ πρὸ ταύτων προ-
χθέντα. αὕτη γὰρ ἀρετὴ ποιήσεως, τὸ ἀπὸ τῶν μέσων ἄρξασθαι,
πρῶτον δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν διηγέσθαι κατὰ μέρος. **ΑΡ.**

Ζητεῖται διὰ τί ἀπὸ τῶν τελευταίων ἤρξατο καὶ μὴ ἀπὸ
τῶν πρώτων ὁ ποιητὴς. καὶ φησὶν ὡς ἀπορῦδον οἱ πρῶτον
ἐρίνοντο πόλεμοι, καὶ ἔδεν περὶ πόλεων μεγίστων. οἱ γὰρ Τρῶες
Ἀχιλλεῶς παρόντος ἀδύνατοι ἐξῆσαν τῶν πηλῶν, καὶ χεδὸν
ἄπρωκτοι τὴν ἐνναετιαν ἐπέλασαν, ἵνα δὲ ὁμογενεῖς ποιήσας
οἱ Ἕλληνες διασφρόντες περὶ τῶν ἀναγκαῶν αὐτῶν γράφον
ἐκ τῆς μὴ παρόντος ἑξῆς τῷ λόγῳ. λέγουσι δὲ καὶ ἀρετὴν εἶ-
ναι ποιητικὴν τὸ τῶν τελευταίων ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ περὶ τῶν
λοιπῶν ἀνέκαθεν διηγέσθαι. Ἐπὶ ζητεῖται διὰ τί ἀπὸ δυσφήμι-
ς ἐνόματος τῆς μῆνιδος ἄρξει. ἐπιλέγουσι δὲ αὐτὸ οἱ περὶ Ζη-
νόδοτον ὄντες, ὅτι ἠρέπον ἐστὶ τῇ ποιήσει τὸ προοίμιον, τὸν 45

νῦν τῶν ἀκροατῶν διεγείρον καὶ προσεχιστέρας ποιεῖν, εἰ μέλ-
λοι πολέμους καὶ θανάτους διηγέσθαι ἡρώων.

Πάλιν ζητεῖται διὰ τί Ἀχιλλεῶς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀρι-
σεύοντος ἐκ Ἀχιλλεῶς ὡς Ὀδυσσεῖαν ἐπέγραψε τὸ σωμα-
τιον. φησὶν δ' ὅτι ἐκεῖ μὲν, ὅτε μόνως ἐπ' ἐνὸς ἥρωος τῷ
λόγῳ πλακέντος, καλῶς καὶ ἔκτορα τέθειται· ἐνταῦθα δὲ εἰ καὶ
μῦλλον τῶν ἄλλων Ἀχιλλεὺς ἡρίστευσεν, ἀλλὰ γε καὶ οἱ λοι-
ποὶ ἀρισεύοντες φαίνονται. καὶ γὰρ μόνον τῶν οἷος ἦν δηλώ-
σαι βέλεται, ἀλλὰ χεδὸν ἅπαντας, ὅπου γε καὶ ἔξισοι τινὰς
αὐτῶ. ἐκ τινὸς ἂν ὀνομάσαι μὴ ἔχων αὐτὸ ἀπὸ τῆς πό-
λεως ὀνομάζει, καὶ τὸ αὐτῷ καλῶς ὑποφαίνει ὄνομα. **ΒΛ.**

ἄειδε θεά: ἔθος τῷτο παιητικόν, ὃ πάντες μικροῦ δαῖν
ἐφελάζαντο, καλεῖν τὰς Μῆσας ἤτοι τὸ θεῖον ὡς ἐπικου-
ρήσον αὐτοῖς. καὶ ἐν Ὀδυσσεῖα γάρ ηἴποιεν „ἄνδρα μοι ἔννεπε
Μῆσα,“ καὶ πάλιν ἐπάγει „τῶν ἀμόθεν γε θεά“ καὶ ἀλλαχῇ
(Od. 8, 499), „ὃ δ' ὀρηγεῖς θεῶ ἤρχετο, φαῖνε δ' αἰοδῆν.“
οἱ δὲ λέγοντες ὡς ἐχρῆν ἐπὶ τοῖς ἔτιω δεσφῆμοις λέγειν
„ἄειδε μοι ἡεροσφῶντες Ἑρινεῖς“ τῷ δέοντος ἁμαρτάνουσιν·
ἐδὲ γὰρ τε πρὸς γυνῶσιν Ἑρινεῖς συντελεῖ. ἐνθάδε μάλιστα
μῆσαν καλεῖ, ἐν δὲ τῇ ἀπαριθμῆσει (Il. 2, 484) πάσας „ἵσπετι
τῶν μοι Μῆσαι.“ **ΒΛ.**

ἄειδε: ὅτι κατὰ τὴν ποιητικὴν ἤτοι ὕμνησιν ἢ ἀνθήσιν
λαμβάνει τὰ προστακτικὰ ἀντὶ ἐκτικῶν. καὶ γὰρ Ἡσίοδος
ἤτοι „δαῖτε δὴ ἐννέπτε“ (O. 2), καὶ Πίνδαρος „ἔννεπε Κρο-
νῶνος Διὸς μέγαλοιο θύγατρει.“ δεύτερον δὲ, ὅτι καὶ
ἀλλήθιναι ταῖς Μῆσαις ἐπιτάσσουσιν, ἀλλ' ἱεροῖς. **ΑΛ.**

ἄειδε: ἔδεν ποιεῖν μετωνυμικῶς, ὡς „πάντας μὲν ὃ'
ἔλπει“ (Od. 9, 91). ἤδον γὰρ αὐτὰς, καὶ ἐπὶ τῶν θείων δυσχερῶ
δόντα. περὶ δὲ τῶ ἥτιοςτος λέγων (Od. 1, 1) ἔννεπε φησιν.

ἄειδε, ἀπὸ τῆς εἰδῶς τῷ σημαίνοντος τὸ ἱσίσταμαι, καὶ
μετὰ τῷ ἐπιτατικῷ αὐ αἰδῶ, τὸ λίαν γινώσκω. **Λ.**

θεά: ὅντως αἰῶθε τὴν Μῆσιν καλεῖν. ἀμέλει καὶ ἐν
Ὀδυσσεῖα „ἄνδρα μοι ἔννεπε Μῆσα.“ **Α.**

κοινῇ μὲν ἐνόμασι προσάγοιεν τὴν Μῆσιν, τῇ δὲ ἰδιώ-
τητι τῆς πράξεως προειδήσαντες ὡς ἐκ τῆς λέγει· θῶν
μόναι γὰρ ἔδον αἱ Μῆσαι. καὶ προεβόηκε δὲ ἔδεν ὄνομα Μῆ-
σης, πάσας διὰ τῆς μιᾶς καλῶν. **Δ.**

Ἀχιλλεὺς: αὐτως ἀναγκασίον διὰ τὸ ἐνός ἢ, καὶ διὰ ὅς
μέτρον καὶ διὰ τὸ ἄχος (ὃ ἐστὶ λέπην) ἐπιτετακέν τοις Παι-
σιν. οἱ δὲ παρὰ τὸ μὴ θηγεῖν χεῖρας θήλεις· ὅπως γὰρ οὐ
μετόχε γάλακτος. **ΑΛ.**

ὁ Κορινθίος Ἀχιλλεὺς: διὰ τὸ μέτρον ἐν ἡ γραφῇ, ὡς
Κόρινθος ἀντὶ τῷ Σάμανθος. **Α.**

2. ὁλομένην: τὴν ὀλέσασιν ἢ τὴν ὀλεσθῆναι. ὡς ἐπὶ

ἰδίοις δὲ ἀλγῶν δυσσημεῖ αὐτήν. ὅρα δὲ τὰς ἐν ἀρχῇ ἀνα-
γωνήσεις, ὅσον υποφαίνεσι τὸ πλήθος τῶν ἐσορηθησομέ-
νων, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα. ἔχει δὲ τὰς ῥητορικωτάτας καὶ γε-
νικωτάτας τῶν τόπων τὸ προοίμιον· ποσόν, πολλὰς· ποῶν,
ἰφθίμους· ἔσαν, ψυχὰς· τόπον, Αἶδιν χρόνον, προΐαψεν. BL.

μυρία: ἀορίστως ἀντὶ τῆς πολλῆς. D. τινὲς θρηνητικά,
παρὰ τὸ μυριάδι· καὶ ἐπίθεται αὐτὸ τῶν ἀλγῶν ἥκασαν,
ἐφ' οἷς μυριάδι καὶ τὸ κλαῦσαι. οὐδὲν δὲ ἄτοπον εἰ παρὰ
Μισσῶν ταῦτα ἐρωτᾷ· φρόνησις μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ πάντων
εἰδησις, προαίρεσις δὲ ἀκριβὴς ἡ τῶν ἀμεινόνων πράξεων 10
αἰρήσις. ABL.

Ἀχαιοὶς: Ξεῖθος ὁ Αἰόλος παῖς, ἀγαθόμενος Κρέε-
σαν τὴν Ἐρεχθίδος θυγατέρα, ἔχεν ἔξ αὐτῆς δύο παῖδας,
Ἴωνα καὶ Ἀχαιόν· ὃν ὁ μὲν Ἴων ἤκησεν Ἀθήνας, ὁ δὲ
Ἀχαιὸς φόνον ἱερῶν δούσας παρεγένετο εἰς Θεσσαλίαν, 15
καὶ κυριεύσας τῆς χώρας τὰς ὑποτεταγμένας ἀφ' ἑαυτοῦ
προσηγόρευσεν Ἀχαιὸς. Ἕλληνες δὲ κοινὰς πάντας οἱ τῆς
Ἑλλάδος ἐκλήθησαν, ἀπὸ Ἑλλήνος τῷ Διὸς. πρῶτοι ἦν ἔ-
τις ἐλέγοντο οἱ ἐν Θεσσαλίᾳ ἄνθρωποι, καὶ ἔτιοι ἑ πάν-
τες, ἀλλὰ μόνον οἱ ἐν Ἑλλάδι τῇ πόλει. ἔπειτα μέγαλα θυ- 20
νηθέντος τῷ Ἑλλήνι καὶ τῶν τότε παίδων, ἀπ' αὐτῶ πάν-
τες ἐκλήθησαν Ἕλληνες. AD.

ἄλγε' ἔθηκε: ῥητορικὴ ἢ μεταλήρις. παρὸν γ' ἦν
φάσαι, ὅς μιν Ἀχαιοὶς ἄλγε' ἔθηκεν· ἀλλ' ὡς φιλέλ-
λην οὐ τῷ ἥρωϊ ἐπάγει τὴν βλασφημίαν, ἀλλὰ τῷ πάθει. 25
τὸ δὲ ἢ κατὰ δοτικὴν τινες ἥκασαν, ἔκ δὲ ὅθως. BL.

3. πολλὰς: κίνησιν οὐ τὴν τυχεύσαν ἔχει τὸ προοίμιον,
εἰ μέλλει διηγεῖσθαι θανάτους πολλῶν ἰφθίμων ἡρώων. BL.
ψυχὰς: Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος κεφαλὰς γράφει. BL.
ὅτι κακῶς τινὲς μεταγράφουσι „πολλὰς δ' ἰφθίμους κε- 30
φαλὰς,” ἵνα περιφραστικῶς τὰς ἀνδρείους καὶ ἀγαθοὺς λέγῃ
κεφαλὰς. A.

τὸ Αἶδι κατὰ μεταπλασμὸν, Αἰδης Αἰδιδις, φησὶν Ἡρω-
διανός. L. τῷ Αἰδῇ, ἀπὸ εὐθείας τῆς Αἰς ὡς Πάρις. D.

Αἶδι προΐαψεν: ἐναντίον τῷ „μοῖραν δ' ἢ τινὰ φημι 35
πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν” (Π. 6, 488). ἀλλ' ἔτι τούτων ἐκεί-
νῳ τῷτο. νῦν γ' δοκεῖ λέγειν ὡς ἐπὶ τὴν Μοῖραν ἀλλὰ τὴν
μῆριν Ἀχιλλέως ἀπώλοντο. ῥητέον ἦν ὅτι μοῖραν ἐνταῦθα
ἀκασέον τὴν τελευτήν. προεώδης γ' ἀνθρώποις θάνατος ὁ
ἐν γῇ γινόμενος· „εἰσόκε γῆρας ἰλθῇ καὶ θάνατος, τὰ τ' 40
ἐπ' ἀνθρώποισι πέλον” (Od. 13, 59). προΐαψεν ἔν, ἔβλα-
ψε προπύμασα τῷ Αἰδῇ πρὸ τῆς πρόποντος ἀνθρώποις
θάνατον. ἢ περιτετεύει ἢ πρό, ὡς τὸ „νῆας τε προπά-
σας” (Π. 2, 493). L.

4. 5. ὅτι Ζηνόδοτος τὰς δύο ἀθετεῖ· γίνετ' δὲ τὸ προοί- 45
μιον κόλον. καὶ πρὸς τὰς ψυχὰς ἀντιδιέσκαλε τὸ αὐτοῖς δέ,
ἐπὶ τῶν σωμάτων. A.

ἥρωας δὲ φασὶ κληθῆναι ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, ἢ ἀπὸ τοῦ
ἀέρος, ὡς φησὶν Ἡσίοδος „ἥερα ἰσοάμεινοι” (O. 124). ἢ
ἀπὸ τῆς ἐράσεως, ταῖς τῆς μετῆς τῶν θεῶν· οἱ γ' θεοὶ 50
θνηταῖς γυναῖξιν συνερχόμενοι ἐπαίον τὸ τῶν ἡρώων γένος.

ἢ ἀπὸ τῆς ἐρας· ἔρα δὲ ἡ γῆ κατὰ διάλεκτον, ἐκ δὲ τῆς
γῆς ἐπλάσθη τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. AD.

αὐτοὺς δ' ἐλώρια: δυσμενεῖς τὰς ἀκρωμένους ἐργά-
ζεσθαι βλασφημίας ποιῶν, οἱ τὰ σώματα ἢ ἐκένδυσαν ἀνε-
λόμενοι· πληρὸν δὲ δι' ἀμέλειαν περιεῖδον ἀτάκτας, ἀλλὰ και-
ρὸν τῷ κηδεῖν ἢ ἔχοντες. τεκμήριον δὲ τῶν ἐν μὲν τῇ
πρώτῃ μάχῃ, ἐν ἣ Τρώων ἐκράτην, θάπτεσθαι τὰς πεσόντας·
τῇ δὲ μετ' αὐτὴν ἠτιώμενοι διὰ τὴν Διὸς βάλῃσιν, ἐπαυ-
λιζομένων ταῖς νύκτι τῶν βαρβάρων, ἀκείη περὶ τῷ θάψαι
τὴν πεσόντας ἀλλὰ περὶ τῆς σφῶν σωτηρίας φρονεῖσιν.
εἰτα γράφει ἡμέραν εἰς τὴν τῷ Πατρόκλῳ ἔσδοσαν τελευτῶ-
σαν. τῇ δὲ ἐπιθήσῃ Ἀχιλλέως ἔπειτα, καὶ τὰ ταύτη ἐχόμενα
γράφει. εἰτα καταλαβάνης ἐσπέρας εἰς τὰ Ἑκτορος λῦτρα
ἢ Πριάς τελευτῇ. δασύνει δὲ τὸ ἐλώρια, παρὰ τὸ ἔλωρ, 15
ὡς παρὰ τὸ πέλωρ, καὶ κτητικὸν τὸ ἐλώριον, ὃ ἐχρή-
σατο ἀντὶ τῷ ἔλωρ. χρεώδης δὲ ἐστὶν ἐνταῦθα καὶ ἡ τῷ τεύχε
παράτασις. Εὐκλείδης φησὶ τὸ ἐξῆς, τεύχε κύνεσσιν οἴω-
νοῖσι τε πᾶσι. L.

κύνεσσι: κυσίν. Αἰολίς ἢ διάλεκτος. D.

5. οἱ ἰωνοῖσι: τοῖς σαρκοφάγοις ὄντοισι. λέγει δὲ γυνὴ καὶ
κόραϊν. D. καὶ ἀλλαχθ' „τύχα κέν σε γῆρας ἔδον” (Π. 22, 49).
οἱ γ' γῆρας ἀντερείδοντες τοῖς ποσὶ βίβη τὸ πᾶν ἔλκουσι σῶμα,
εἰ δὲ καὶ μὴ πάντες ἡθιον, ἀλλ' ἦν ἀνέδην πᾶσι προέκιντο. L.

Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή: Διὸς βουλὴν λέγει τὴν ὁ
ποιητῆς τὴν ἐπαγγελίαν τὴν πρὸς Θέτιδαν· „Ζεὺς μὲν ἄρα
Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βάλετο κύδος” (Π. 13, 347). Εὐκλείδης
δὲ φησὶν ὅτι ἔχ' ὡς ἐπόμενον τοῖς πρώτοις τοῦτο εἰρηται,
ἀλλ' ὡς κεχωρισμένον καὶ καθ' ἑαυτὸ λεγόμενον· ἢ δὲ Διὸς
ἐτελείετο βουλὴ τῷ τῆς ἡδονῆς ἀξίαν δοῦναι δίκην ὧν
ἡδίκησαν, ὅπερ ἐπὶ τέλος τῆς Πριάδος, ὡς εἶναι τὸ μὲν ἐπ'
Ἀχιλλέως εἰρημένον κοινὸν τῆς ὅλης φράσεως, τὸ πολλὰς
δ' ἰφθίμους ψυχὰς, τὸ δὲ ἐπὶ θεῷ κεχωρισμένον, ὅτι δίκην
ἔδωσαν ἱκανῶς τῇ βουλῇ αὐτῇ. L.

5. 6. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλὴ, ἐξ ἧς δὲ τὰ πρῶ-
τα: Ἀρίσταρχος συνάπτει, ἵνα μὴ παρὰ τὰς φωνὰς βουλῇ
καθ' Ἑλλήνων, ἀλλ' ἀφ' ἧς χρόνος ἐγένετο ἡ μῆνις, ἵνα μὴ
τὰ παρὰ τοῖς νεωτέροις πλάσματα δεξώμεθα. A.

Διὸς βουλὴν οἱ μὲν τὴν εἰραμένην ἀπέδωσαν· ἄλλοι δὲ
ἐξεδέξαντο δοῦναι ἱερὰν μαντικὴν τῷ Διὸς ἐν Λαδωνίᾳ ὅροι
τῆς Θεσπρωτίας, ὡς αὐτὸς Ὀμηρὸς λέγει ἐν Ὀδυσσεΐᾳ „τὸν
δ' ἐς Λαδὼν γὰρ φάτο βῆμεναι, ὅφρα θεοῖο ἐκ δρυὸς ἐπα-
κόμοιο Διὸς βουλὴν ἐσκαύσαι” (Od. 14, 327). ἄλλοι δ' ἀπὸ
ἰσορίας τινὲς εἶπον εἰρηκέναι τὸν Ὀμηρον. φασὶ γ' τὴν γῆν
βαρυσμένην ἐπ' ἀνθρώπων πολυπληθείας, μηδεμίας ἀνθρώ-
πων ἔσσης εἰσεβείας, αἰτῆσαι τὸν Δία καφισθῆναι τὸ ἄχθος·
τὸν δὲ Δία πρῶτον μὲν εἰδὼς ποιῆσαι τὸν Ὀμηρικὸν πόλε-
μον, δι' ὃ πολλὰς πάντων ἀπώλεσεν· ἔπειτα δὲ πάλιν συμ-
βάλλω τῷ Μῶμῳ χρησόμενος, ἦν Διὸς βουλὴν Ὀμηρὸς φη-
σιν, [ἐπειδὴ] οὗτος τε ἦν κεραυνὸς ἢ κατακλυσμοῖς πάντας
διασφιδεῖται. ὅπερ τῷ Μῶμῳ κολέουσαντος, ὑποθεμένου δὲ
αὐτῷ τῇ Θέτιδος θνητογαμίᾳ καὶ θυγατέρος καλῆς γένναν, 50

ἐξ ὧν ἀμφοτέρων πόλεμος Ἕλλησι τε καὶ βαρβάροις ἐγένετο, ἀπ' οὗ συνέβη κερκεθῆναι τὴν γῆν, πολλῶν ἀναιρεθέντων. ἡ δὲ ἰσορῖα παρὰ Στασίῳ τῷ τῷ Κύπριι πεποιηκότε, ἐπόντι ἔως· ἦν ὅτε μυρία φύλα κατὰ χθόνα πλαζόμενα βαρύτερα πλάτος αἴης. Ζεὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε, καὶ ἐν πυκναῖς προπύλαισι σὺνθετο κερκεῖν ἀνθρώπων παμβύτορα γαῖαν, ῥιπίλους πολέμους μεγάλην ἔριν Ἰλίουκοιο, ὅφρα κενώσιν θανάτῳ βάρους. οἱ δ' ἐν Τροίῃ ἥρωες κτείνοντο. Διὸς δ' ἐτελείετο βελέη· καὶ τὰ μὲν παρὰ τοῖς νεωτέροις ἰσορέμενα περὶ τῆς τοῦ Διὸς βουλῆς ἐστὶ τάδε. ἡμεῖς δὲ φασιν, κατὰ τὴν Ἀριστάρχου καὶ Ἀριστοφάνους δόξαν, τῆς Θετιδος εἶναι βελέην, ἣν ἐν τοῖς ἐξῆς φησὶ λιτανεύσασα τὸν Αἰὸν ἐδικῆσαι τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν, καθάπερ ἐν τῷ προοίμῳ. ΑΔ.

βουλῇ: τινὲς σὺν τῷ ἰ κατὰ δοτικὴν, οἷον τῇ βουλῇ τοῦ Διὸς ἐτελείετο. Α.

6. διεστῆ την: διέψησαν. ἡ δὲ τῶν δυϊκῶν κατάχρησις Ἀττικῇ. Λ.

7. Ἀτρείδης: ἀντονομασία ὁ τρόπος, ἀπὸ τοῦ Ἀγαμέμνωνος, ὡς καὶ ἡ Τριτογένεια ἄλλο τι τῆς Ἀθηνῆς. ἐπεὶ δὲ Ἀτρείδης καὶ τὸν Μενέλειον ἐδήλω, ἀντιδιαθέλλων προσέθη-
κεν ἄναξ ἀνδρῶν. Λ.

Ἀγαμέμνωνος κατὰ μὲν Ὀμήρου Ἀτρείδης τοῦ Πέλοπος, μητρὸς δὲ Ἰερόνης, κατὰ δὲ Ὡλοδοῦ Πλεθόνους, τὸ γένος Μυκηναῖος, ὃς ἔλαχε νῆες εἰς Ἴλιον. ἐκπορεύσας δὲ τὴν Ἴλιον καὶ ὑποσπέρτας οἰκάδε ἀναιρεῖν ἐπὶ Ἀλκίονα τοῦ Θούεω δόλω, ἐπὶ εὐωχίᾳ· οὗτος γὰρ παρὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀποδημίας ἐμοίχευε τὴν Ἀγαμέμνωνος γυναικα Κλυταίμνησιν. κατὰ δὲ τὸς τραγικούς, αὐτὴν τὴν Κλυταίμνησιν ἀνελὼν αὐτὸν χιτῶνι μὴ ἔχοντι διέκδυσιν τραχέλα. ἔχε δ' ἐξ αὐτῆς υἱὸν μὲν Ὀρέστην, καὶ θυγατέρας τέσσαρας, Λαο-
δίκην Χρυσόθεμιν Ἰφιγένειαν καὶ Ἠλέκτραν. ΑΔ.

8. τοι: θεός, ἐγγεγῆς, ἡ ἀπὸ Διὸς ἔχων τὸ γένος, ἔντιμος. ἀπὸ γὰρ Ἀθηνῆς τῆς Ἀσωνῆς τοῦ ποταμοῦ Θεβῶν Ἀλακός, Ἀλακοῦ δὲ Τελαμῶν καὶ Πηλεΐδης, Πηλεΐδης δὲ Ἀχιλλεύς. Δ. ὁ δὲ ἔνδοξος, ἀπὸ τῆς τοῦ Διὸς ὑπεροχῆς. πολ-
λαχῶς δὲ τὸ διὸς φησιν ἢ κατὰ ἀλλοιοισμὸν διήγησις· Ἀχιλλεύς μὲν γὰρ πάντων χείρων, Ὀδυσσεὺς δὲ φρονήσιος, Ἀλέξανδρος δὲ καὶ Κλυταίμνησιν κάλλος, Ἑβραῖος ἐννοίας, θάλασσα δὲ καὶ Χάρυβδις μεγέθους. τὸν δ' Ἀχιλλεῖα καὶ διογενῆ, δίχα τὴν κυρία. Λ.

8. τίς τ' ἄρ': ἐπὶ τὸ διηγηματικὸν μετῶν ὑπαβάλλει τὰς διηγήσεις αὐτομάτως, ἵνα μὴ δοκῇ τοῖς ἀκούσαι προσκορὴς εἶναι, ἀλλὰ διὰ πεποιθὲς καὶ ἀποκρίσιως τὸν τῶν ἀκροαμένων νῦν ἀναρτῶν, καὶ ὑψὺν αὐτὴς πρότερον τῇ πύ-
σει, εἴτα τὴν ἀπόκρισιν ἐκάρων. ἐν δὲ τῇ ἐισβολῇ τὸν λό-
γον ἀναρτῶν, φιλοτιχόμενος διηγῆναι τὴν μῆτιν. ταῦτος δὲ ἐστὶ, κεφαλαιώδεις τινὰς ἐκδοχὰς περιχέας, καὶ τῆς ἀναρτοῦσας κατὰ μέρος διηγέμενος. Λ.

οἱ περὶ τὸν Σιδώνιον τῇ σφῶϊ ἀρίσκοιται, ὁ καλῶς. ἡ γὰρ σφῶϊ δέο πτώσεις ἐπιδέχεται, ὅμοις τε καὶ ἱμῶς, ὧν ἀδελ-
τερον ἀριότιται. τὸ δὲ σφῶϊ μᾶλλον τρίτῳ ἐστὶ δυϊκῶν προ-

σφῶϊ, καὶ σημαίνει τὸ αὐτοῦς. Λ. ὁ Ζηνόδοτος σφῶϊν ἔγραψε. Α. τὸ ἔριδι ἀντὶ τοῦ μετὰ ἔριδος, ὡς μεθ' ὕπλων. Λ. ἐνέηκε: δασύνει τὸ ἐνέηκεν.

9. Αἰτοῦς καὶ Διὸς υἱός: Ζεὺς ἱεραδαῖς Αἰτῶς τῆς Κολοῦ θυγατρὸς, ἐνὸς τῶν Τιτάνων, καὶ Φοῖβης, ἔγκων αὐτὴν ἐποίησεν ἥτις δεκαμηναία χρόνους διαγενομένη παρι-
γένετο διὰ θαλάσσης εἰς Ἀσέρην τὴν νῆσον, μὴν οὖσαν ἰὼν Κυκλάδων· ἐκεῖσε τε ἐλθούσαν, καὶ ἀφαιμένην ὁδοφύτων, ἑλίας καὶ φοίνικος, διδόμενος ἀποκεῖσθαι λέγειν παῖδας, Ἀρ-
τεμιν καὶ Ἀπόλλωνα. καὶ τὴν νῆσον ἐκάλεσε Ἀήλον, ὅτι ἐξ ἀδήλα βάσιος ἐρρίχθη. Α.

βασίλῃ: καλῶς ἐν Ἀγαμέμνωνι ἀλλὰ βασιλεῖ φησὶ, ὡς ἰδὲν ἐνέηκε τὴν περὶ τὸ θεῖον πλημμυλῆσαντας. Λ.

10. ὥρσαι: φιλωτέον τὸ ὥρσαι· ἀπὸ γὰρ τῆς ὥρας τὸ ὥρμαιναι. Α.

11. λαοί: καίτοι τῇ λαός περιλημματικῶς ὄντος, ὅμως πρὸς πλείω ἔμφασιν τῷ πληθυντικῷ ἐχρήσατο. Λ.

12. τὸν Χρῦσιν ἢ τίμασεν ἄρητῆρα: διὰ τὴν τά-
ξιν τῆς ἄρθρας, τὸν ἀρητῆρα Χρῦσιν. Α.

13. ἐπερβατόν, ἢ τὸν ἀρητῆρα Χρῦσιν. τὰ γὰρ ἐπιθετι-
κώτερον συντασσόμενα κυρίως ἢ προσηγορικῶς τὰ ἄρθρα δέχονται, εἰ μὴ τὰ ῥήματα διαφόρων γνώσεων.
διόφορον τὸ ἄρθρον. ἔστιν ὅτι καὶ ἐπερβατόν, ὡς τὸ „ἀλλ' ὅτι δὴ τάχ' ὁ μαχλὸς ἐλάϊνος“ (Od. 9, 378). Κατὰ ἀλλο-
ιοισμὸν δὲ ἡ διήγησις, εἰ γὰρ θεοφιλεῖ τις ἀνδρὶ προσκρῶν τοιαῦτα πάχει, πόσῳ μᾶλλον θεῷ; καὶ εἰ βασιλεὺς ὅτις κο-
λάζει, πόσῳ μᾶλλον ἰδιώτης; Λ.

12. 13. 14. ὑπερίσκει· οὐ καλῶς γὰρ ἐν τοῖς ἐξῆς μετε-
τέθησαν. Α.

13. θύγατρα: ἐκ τῆς θυγατέρας κατὰ συγκατῆν, ἀναδοθέν-
τος καὶ τῶ τόνου· αἱ γὰρ συγκαταὶ ἀναβιβάζουσι τοὺς τόνους, ὡς τὸ ὑπερίσκει ὑψοντες, ὁμοπαῖτες ὁμοπαῖτες. γέγονε δὲ θυ-
γάτηρ παρὰ τὸ δύω καὶ τὸ γαστήρ· λέγει γὰρ τὰ θήλια τά-
χιον ἐν τῇ γαστρὶ κινεῖται. Β.

14. φέρων τ' ἀπερίσει· ἀποινα: πανταχόθεν τὸν οὐ-
κτον πεπαισῶ, τῷ γήρῳ, τῇ χηρώσει τῆς παιδός, τῇ πρὸς τοὺς ἐχθρὰς παρῶν καὶ τῇ τῶν δώρων κομιδῇ. καὶ τὸ μὲν εἶμα κατέχει, τὰ δὲ δῶρα (χρησάς δὲ ταῦτα καὶ ἰδιῶς καὶ χαλκὸς ἦν) δὲ οὐκείων προσήγε· καὶ τὰ μὲν τῶν θεῶν δει-
κνυσσι, καὶ παραινῶ ὡς θεὸς τιμῇ, τὰ δὲ δῶρα δίδωσιν, ἵνα καὶ τὴν ἀπὸ τούτων ἐντιδέξῃ φιλοφροσύνην. Β.

εἰ μὲν θεοσεβεῖς, τὸ εἶμα, εἰ δὲ φιλοχρήματοι, τὰ ἀποινα, εἰ δὲ οὐκ ἐπίμονες, τὸ γήρας αἰδωθήσονται. Α.

τὸ δὲ ἀπερίσει ἀποινα ὁ τὸ ἀπειρα τῷ πλῆθει σημα-
ναι, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀπειροδόμενοι καὶ ἀντιλαμβάνοντες ἅπαντα τῶν ἐλλειμένων ἀπείκοντο τὰς αἰχμαλώτους. Β.

14. στήματα: ὅτι ἔθος αὐτῷ πληθυντικῶς ἀντὶ ἐν-
κοῦ λέγειν.

Ἀδώνιος τῷ ἐν Ἀρχαδίᾳ ποταμῷ Ἀδῶνι ἐπῆρχε θυ-
γάτηρ ἐπῆρχε. ἱεραδαῖς δ' αὐτῆς Ἀπόλλων καὶ βα-
λόμενος συγγενεῶς ἐδίδωκε. καταλαμβάνοντες δ' αὐτῆς ἐπὶ

τῷ θεῷ, φασὶν εὐξαῖς τῇ μητρὶ τῇ Γῇ χάσματι αὐτὴν δε-
χθῆναι. γενομένης δὲ τῆς Γῆς ἀναδόσης ὁμῶν μιν
φύτον, Ἀπόλλων θεασάμενος ἐξεπλάγη· καὶ τὸ μὲν δένδρον
ἀπὸ τῆς παρθένου δάφνης προσηγόρευσε ὁμῶν μιν, λαβὼν
δὲ τὸν κλάδον αὐτῆς ἐξέφυτο. AD.

ἐκ ηβόλου· τοῦ ἑκαθεν ἐπιτυχάνοντος· πλείοι γὰρ
ἑκαθεν βάλλασιν, ἀλλ' ἢ τυγχάνουσι τὸ σκοπῶν, ἢ ἐβαλες
τὸν ξείνον· (Od. 20, 305) ἀντὶ τῆς ἐκ ἐτυχισί βάλλας γὰρ
κυρίως τὸ ἐπιτυχάνειν. B.

15. Ἀτρεΐδα δὲ μάλισσά· εἰώθασιν συνάγεσθαι οἱ
Ἀχαιοὶ, ἥτις παρὰ πρόμνη Ἀγαμέμνονος· (Il. 7, 383). B.
τινὲς Ἀτρεΐδας. A.

16. Ἀτρεΐδαί τει· εἰώθεν ἐπιφέρειν τὰ προύχοντα
πρόσωπα, ὡς τὸ „Τρῳᾶς τε καὶ Ἑκτορά” (Il. 13, 1). ἀπὸ τῆς
διηγηματικῆς δὲ ἐπὶ τὸ μνηστικὸν μέτισιν, ὡς τὸ „ἵππευ-
15 αὶ μὲν πρώτοις ἐπειτέλλειτο” (Il. 4, 301). BL.

18. ἔμην μὲν θεοὶ δοῖεν· θεραπευτικὴ ἢ τοιαύτη
ἐντευξις, τὸ ὑπερέχουσι χειρώσασθαι τὰς ἐχθρὰς καὶ τὸ εὐ-
θεῖαν καὶ εὐάγῳγον δοθῆναι ὁδόν. οἰκίᾳ δὲ εἰς ἡ ἱκετεία
τῷ ἱερεῖ. ἄπασαν ἐν αὐτῶν ἐπιθυμίαν πληρωθῆναι ἐπεύ-
20 χεῖ, τὴν παῖδα πρὸ ὀφθαλμῶν βλέπων αἰχμάλωτον. καλῶς
δὲ ἐκ ἀπὸ τῶν λυγρῶν ἤρξατο, ἵνα μὴ μᾶλλον αὐτὰς ἀπη-
χεσθῆς ποιήσῃ. ἡ ἀνάγκη δὲ αὐτὸν ποιεῖ καὶ τοῖς οἰκείοις
ἐπαρῶν. ἡ εἰκότως τοῖς Τρῳαῖν ἀρᾶν, ἐπειδὴ αὐτοὶ καὶ αὐτῷ
καὶ πᾶσι τοῖς ἀστυγεῖσιν αἵτιοι κακῶν γεγονόσιν. ἰσὺν δὲ
25 ὡς εἰς Θήβας ἦκασα ἢ Χρυσῆς πρὸς Ἰφινόην τὴν Ἡετίω-
νος μὲν ἀδελφὴν Ἀκτορος δὲ θυγατέρα, θύουσιν Ἀρτέ-
μιδι, ἥλω ὑπὸ Ἀχιλλεύς. A.

Ἀπρεπὲς τὸ τὸν ἱερεῖα τοῖς μὲν οἰκείοις καταρῶν, τοῖς
δὲ ἐχθροῖς εὐχεῖται τὰ βέλτερα. ἡ δὲ λύσις ἐκ τοῦ καιροῦ·
30 τὸν γὰρ ἐν τοῖς πολεμίοις γινόμενον καὶ ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς
κινδυνεύοντα πῶς ἐκ εἰκὸς τοιαύτοις λόγοις χρῆσθαι πρὸς τὸ
συμφέρον αὐτοῦ; A.

Αἰεὶ τί οὐ Χρυσῆς κατὰ τῶν οἰκείων ἤρχετο; λέγομεν ὅτι
πρῶτον μὲν ἴδαι κολυκεῖν τὸν τύραννον, καὶ ταῦτα λέγειν
35 ὑπὲρ ἐπεθῆμει δοῦσαι. δευτέρῃ δὲ ὅτι διὰ τῆς Τρῳᾶς ἀπο-
λωλέαι τὴν θυγατέρα· ὅθεν εὐλόγως κέρχεται ταῖς ἀραῖς
κατ' αὐτῶν. A.

Ὁλύμπια δώματ' ἔχοντες· ἐκ ἐν ἑρᾶν μόνον ἀλλὰ
καὶ ἐπὶ γῆς τὸς θεοὺς φησὶν οἰκεῖν, ἵνα μὴ καταφρονῶσιν αὐ-
τῶν ὡς μακρὰν ὄντων. BL. Ὁλύμπιος δὲ κατὰ μὲν Ὀμηρον
ὄρος τῆς Μακεδονίας μέγιστον, ἱερὸν τῶν θεῶν κατὰ δὲ ἄλλη-
40 γορίαν Ὀλύμπός ἐστιν ὁ θρανός, παρὰ τὸ ὀλοκαυτῆς εἶναι. D.

19. ἱκέσθαι· μέσος ἀδρις δευτέρως· διὰ παροξύνειν.

20. ἐμοὶ — φίλην — δέχεσθαι· ἀντιδιδῶν πρὸς
45 τὴν ἑμὴν διὰ ὁρδοτονεῖν. ἑλενὴ δὲ ἡ προσηγορία τῆς φίλης
δηλοῖ γὰρ τὴν μόνην. τὸ δὲ δέχεσθαι ἀντὶ προστακτικῆς ἀπα-
ρέμφατον. BL.

21. ἐκ ηβόλου Ἀπόλλωνα· ἵνα μὴ δοκοῖεν ἡμίτεροι
τῆς τοξικῆς εἶναι, τὸν Ἀπόλλωνα πολεμοῦντα αὐτοῖς ὡς
50 ἐκ ηβόλου εἰσάγει, διὰ τῶν τότε τόξων ἡμιφῶν αὐτῆς. BL.

22. ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί· δεισιδαίμον γὰρ τὸ πλη-
θος καὶ μισοπύνηρον. BL.

Ἀχαιοί· ἰσὺν ὅτι τὸ παλαιὸν ἢ Πελοπόννησος εἰς ἑ-
5 διηρεῖτο μοῖρας, Ἀργολικὴν, Πυλικὴν, Λακωνικὴν, Μεσση-
νικὴν. ἰσὺν δὲ ὅτι ἢ Πελοπόννησος τὸ ἀρχαῖον Ἀργιᾶν
ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Ἀργιᾶς τῆς νῆς Ἰνύχου τῆς ἐν Ἀργεῖ πο-
ταμῷ καὶ Μελίας τῆς Ὠκεανῶ. ὑπερον δὲ Ἀπία πάλιν ἐκλή-
θη, ἀπὸ Ἀπιδος τῆς Φορυνέως τῆς Διός· εἰς οὕτως Ἀρ-
γος, ἀπὸ Ἀργεῖ τῆς πυρόπτης· τελευταῖον δὲ πάντων Πελο-
πόννησος, ἀπὸ τῆς κρατῆσαι τῆς χώρας τὸν Ταντάλῳ νῖον
Πύλον. A.

23. ἱερῆα· ὡς τιμῶντες μὲν οὗτοι ἱερεῖα καλεῖται, λέ-
γοντες ὡς ἐχρῆν τὸν ἱκέτην μετ' αἰδῆς δέχεσθαι ὁ δὲ καὶ γέ-
ροντα αὐτὸν ὀνομάζει. BL.

δέχθαι· ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικῆς.

24. ἀλλ' ἐκ Ἀτρεΐδῃ· ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀλλ' ἐκ
Ἀτρεΐδῃ, ὁ δὲ ποιητὴς δοτικὴν ἀντὶ γενικῆς παραλαμβάνει. A.
ἀρχικὸν τὸ μὴ ἐπατρέπειν τοῖς ἀρχομένοις τὰς κτήσεις.
ἄλλως τε δὲ ἐκ ἐπεκηρυκτέσαστο, ἀλλὰ τὸ τῷ βασιλεὺς γέ-
20 ρας ἦτι παρὰ τῶν ἀρχομένων. BL.

25. κακῶς· ἀστυγῶς, ἢ σὺν τῷ οἰκείῳ κακῶ ἦτοι τῇ
ἀπράξιᾳ. τὸ δὲ κρατερόν ἀντὶ τῆς ἀπρηγῆς, ὡς τὸ „ἀνδρὶ
παρὰ κρατερόν” (Il. 24, 219) „κρατερὸν ἄλγεα πύσχαν” (Il. 2,
721). τὸ δὲ ἐξῆς ἐπέτελλεν. BL.

26. μή σε· μετὰ σπευδῆς ὁ Ἀγαμέμνων ἀπελαύνει τὸν
Χρυσῆν, εἰδὼς ὅτι παρὼν δυσωπεῖ τὰς Ἑλλήνας. A.

γέρον· τὸ τοῖς ἄλλοις αἰδέσιμον γῆρας ἐπ' ὀνειδέει
προβάλλειν. BL.

κίχελαι· ἀντὶ τῆς κίχελαι. A.

27. ἡ νῦν δηθόνομα· ἢ ὑπερον αὐτὶς ἰόνται·
ἢ γὰρ ἐπιμένοντες ἀνόμεν, ἢ πρὸς τὸ ὅξυ ἐνδιδόμεν, ὑπε-
ρον δὲ ὀχλῶμεν ὡς ἀπάντων αὐτὸν ἐκώσται. τὸ δὲ νῦν
τὸν ἐνεσῶτα ἐσήμανεν, ὅτι τὸν πλατικὸν χρόνον. BL.

28. μή νύ τοι οὐ χραισμη· ἀναιρεῖ τὴν ἐλπίδα. καὶ
ἔτι, μήποτε καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς ἐκ ἀνέξομενος τῆς σῆς ἀναι-
δεας περιόψεται σε. ἢ ὡς πορθέμενον περιεῖδε, πάντως καὶ
φρονεῖν. A.

29. 30. 31. ἀναιρεῖ, ὅτι ἀνάλυσεν τὴν ἐλπίσιν τῷ νῦν καὶ
τὴν ἀπειλήν. ἡσμένισε γὰρ καὶ ὁ Χρυσῆς εἰσέσσης αὐτῆς τῷ
40 βασιλεῖ. ἀπρεπὲς δὲ καὶ τὸ τὸν Ἀγαμέμνονα τοιαύτα λέ-
γειν. A.

29. πῆν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πολλὰς περιτοπὰς ἔχει ὁ
λόγος, τὸ θυμικὸν ἐμφανῶν. BL.

πρὶν μιν καὶ γῆρας ἐπεισι· ὅτι τοῦτο λέγει, ὅτι γη-
ράσαςιν αὐτὴν τότε ἀποδώσει, ἀλλ' ὅτι πρότερον γηράσει ἢ
ἐκείνῳ ἀποδοθήσεται. B. μᾶλλον γηράσει παρ' ἐμοὶ ἢ λυθή-
σεται. ἔτι δὲ ὡς τὸ „ἐδέχομαι ἐκπύρει, πρὶν μιν κύνες ἡδὲ
οἰωνοί” (Il. 18, 283). BL.

ἡμετέρῳ — πατρὸς· καθ' ἑαυτὸ τῶτο προφερόμε-
50 θαι καὶ γὰρ ἡμιφῶν. BL.

κατ' ὄλεον αἰδῶν τὰ τῆς διαγνώσεως λυπεῖ τὸν γέρον·

τα· ἔσι γάρ, ὡς πρὸς τὸ περὶ αὐτῶν ἐπιγράμμα δημοῖ, βασι-
λεὺς μὲν ἀγαθός, κριτερός δ' αἰχμητής (Π. 3, 179). διὸ παρὰ
μὲν τῶν ὑπηκόων ἐβόλλετο, τοῖς δὲ πολέμοις λίαν ἐξὶν ἀπη-
νῆς, ὡς Ἀδράστω καὶ τοῖς Ἀντιμάχῃ παισίν. ABL.

31. ἰσὺν ἐποικομένην: ταῦτα λέγων ἐπ' ὅψιν ἄγει 5
τὰ τῆς Ἑλένης. BL.

Ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν: τῆς ἑμῆς κοίτης μεταλαμ-
βάνουσαν, ὡς τὸ „ἀντιόων ταύρων τε” (Od. 1, 25). ἐφύ-
βρις δὲ ἡ παρὰ πολέμοις μῆξις. ὅτι δὲ ἐφ' ὅβρει φησὶν
αὐτῇ χορῇ, δηλοῖ διὰ τῶν ἐκφωνησάντων τὸ ἰσὺν ἐποικομένην 10
ἢ τὴν τῷ λόγῳ συμπεριλαβεῖν τὸ λέχος. A.

Διὰ τί ἐπάγει τῇ γαμετῇ καὶ τοῖς τέκνοις τὴν αἰχμάλω-
τον; ῥητέον ἔν ὅτι ὁ δὲ ἐπιθυμῶν αὐτὴν τοσούτον ἐπάγει,
ἀλλὰ πρὸς ἐρασιωτικὴν ὕβριν, ἵνα ἅπερ Μενέλαος ἐπεπόν-
θεις, ταῦτα καὶ αὐτὸς δράσῃ, ὡς καὶ ὁ Νέστωρ φησὶ „τῷ μὴ 15
πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι, πρὶν τινα παρὶ Τρώων
ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι” (Π. 2, 354). D.

Ἀποπέσ τοὺς τὸν βασιλεία περὶ τῆς αἰχμαλώτης λέγειν,
καὶ ταῦτα ἔχοντα γυναῖκα καὶ παῖδας ἐξ αὐτῆς. λέγει δὲ καὶ
οὗς μὲν ἐκ τῆς λέξεως τὸ γ' ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν ἢ πάν- 20
τως δηλοῖ τὴν συγκοιμημένην, ἀλλὰ καὶ ὑπερηφάνουσαν πρὸς
τὸ λέχος, οἷον θαλασσοποιοῦσαν· καὶ ἑτέρας δὲ ἀπὸ τοῦ
καίρου· ἐν γ' πολέμῳ καὶ ἐρατῇ τῶν Ἑλλήνων ὄντων, καὶ
ταῖς αἰχμαλώτοις συνερχόμενον τὸν βασιλεῖα θέλει ἀποφῆ-
ναι, καὶ ἐκ ἀρχήματα τὴν πρὸς ταύτας φιλοσοφίαν, ὅπως ἀν- 25
μύλλον κατέχη τὸ πλῆθος. B.

32. μὴ μ' ἐρέθιζε: τὰ γ' ἀποθύμια ἐρεθιστικά ἡγοῦ-
μεθα εἶναι. πρῶτος δὲ Ὀμηρος τὴν δύναμιν τῆς Ἀδρασείας
ἐνεδείξατο. ὁ γ' τὸν ἐκείνην ἀτιμάσας αὐτὸς ἐκτείνων ἀποτυ-
χάνει· ὁ δὲ πρὸς μὴ λαβὼν ἐτέρῳ δίδωσιν· ὁ κατασχὼν γέρον- 30
τος θυγατέρα, δίδως τὴν αὐτὴν πρὸς γάμον ἀπαξίσταται. BL.

σαώτερος: ὅτι τὸ σαώτερος ἀντὶ τῷ ἀπλῷ.

33. καὶ ἐπέθετο μύθῳ: ἀντὶ τῷ ἢ ἀντέπαυσσε.
διδάσκει δὲ ὁ ποιητὴς εἶκιν ταῖς ἐπιτροχαῖς. οὐκ αἰσῶς δὲ
τὸν ἡττησάμενον καὶ φροβύμενον γέροντα καλεῖ καὶ οὐκ ἱερῶ, 35
κλεῖον οὐκ ἐπιδέχμενος. BL.

34. ἀκέων παρὰ θῖνα: ἢ ἀσπιδόες διὰ τὸν καιρὸν.
τὸ δὲ θῖνα νῦν μὲν θηλυκῶς εἶρηται, ἔστι δὲ καὶ ὑρσινυζάν,
ὡς τὸ „ἐκβάλλοντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθύν.” B.

ἀκέων: ὅτι Ζηρόδοτος διὰ τῶν ἄκων. A.

35. ἀπάνευθε κίων: ἵνα μὴ ἀκώσωσιν οἱ πολέμοι.
ἐπισυνήθους δὲ ἐστὶ τοῖς καταδεστέροις καταφεύγειν ἐπὶ τὸ
θεῖον ἀδικημένους. BL.

36. Ἀπόλλωνι: ἐπὶ τῷ διχρόνῳ δα' ἐκτείνειν. A.

Ἀπόλλωνι ἄνακτι: τὸ αὖ ἐκτείνει Ἀγέλαρχος διὰ 45
τὸ μέτρον. τὸ δὲ ἄνακτι ἢ ὅτι αὐτὸς ἐστὶ τῶν φαινομένων
καὶ γινόμενων αἴτιος· ἢ ὡς μαινομένων ἄνακτα αὐτὸν φησὶν ὁ
ποιητὴς· ἢ ἰδίῳ ἄνακτι. BL.

37. καὶ δὲ μὲν: ἐν γενεῇ τὸ μὲν, ἢ ἐν δοτικῇ· καὶ ἐστὶν
ἀναλογίαν τὸ „τῷ δ' ἔκλυε Φαίρος Ἀπόλλων” (43). BL. 50
ἀργυρότοξ: διὰ τὴν χεῖρα τῶν βελῶν τοῦτο φησιν.

ἔοικε δὲ μηδὲν διαφέρειν περὶ τὸν ἀργυρὸν καὶ τὸν χρυσόν·
„ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅμοιοι βάλετο ἔλφος ἀργυρόηλον” (Π. 2, 45)
καὶ „ἐν δὲ οἱ ἥλοι χρύσειοι πάμφαινον” (Π. 11, 29). BL.

Χρύσην: ἀπόρρητος καὶ αὐτὴ καὶ ἡ Κίλλα· ἢ δὲ Τένιδος
πεπορθμένη· „τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρον” (Π. 11, 625).
τὸ δὲ παρὸν ἔτοιμον πρὸς ὑπόμνησιν, ὡς πρὸς φησὶν ἐν τῷ
τῆς Ἰλιάδος ταύτης ἰσχυρῶς (183) περὶ τῶν πρεσβυτέρων „πολλὰ
μὰλ' ἐυχομένω γαιήχῳ” ἢ γ' τὸν γέροντα πύχιν ποιῶσι,
καὶ αὐτοὶ ἀντιπάσχουσιν. BL.

ἑμφιβέβηκας: ὅτι κατὰ μεταφορὰν ἐκ τῶν τετρα-
πόδων ὑπερμαχεῖς. A.

38. Κίλλαν τε ζαθέην: Πέλοψ ὁ Ταυτάλας καὶ
κατὰ μίθον παιδικῆς ὥρας λαβὼν παρὰ Ποσειδῶνος ἵππους
ἀδαμάσας σὺν τῷ ὀρχήμῳ, ἵππουντο εἰς Πύσαν τῆς Πελο-
ποννήσου ἐπὶ τὸν Ἰπποδάμειαν γάμον, τὸν μνηστῆροκτόνον
αὐτῆς πατέρα Οὐνόμαον καταγωνίσασθαι ἐπιθυμῶν. γενόμενος
δὲ αὐτῷ περὶ Ἀίσχρον Κίλλος ὁ ἡνίοχος τελευτῶν τὸν βίον,
ὡς καὶ καὶ ἵππων ἐπιστὰς τῷ Πέλοπι σφόδρα ὀδυνηρῶς ἐπ'
αὐτῷ ἔχοντι ἀποδύρετό τε τὴν αὐτῆς ἀπώλειαν καὶ περὶ κη- 15
δείας ἤϊτο. διόπερ' ἀναστὰς ἐξερπύρα τὸ εἶδωλον διὰ πυλῶς,
εἰς τὸν ἕως ἐθαψε τὴν τέφραν ἐπιφανῶς τῷ Κίλλῳ, ἥριον ἐπ'
αὐτῷ ἐγείρας, καὶ πρὸς τῷ ἥριῳ αὐτῷ ἰδεύματο ἱερὸν, Κίλ-
λαϊς Ἀπόλλωνος προσαγορεύσας διὰ τὸ αἰφνιδίως τὸν Κίλ-
λον ἀποθανεῖν. ὁ μὲν ἄλλὰ καὶ πόλιν κτίσας Κίλλαν ὠνό- 25
μασεν. ὁ μὲντοι Κίλλος καὶ μετὰ θάνατον τῷ Πέλοπι δοκίμ'
συλλαβέσθαι, ὅπως περιγίγνητο τῷ Οὐνόμαϊ περὶ τὸν δρόμον.
ἢ ἰσορία παρὰ Θεοπόμπῳ. AD.

Κίλλος ἡνίοχος Πέλοπος, περὶ Ἀίσχρον ἀποθανόν. ἀθυ-
μῶντι δὲ αὐτῷ παρέστη κελύων Κίλλαϊς Ἀπόλλωνι θυεῖν
διὰ τὸν αἰφνιδίον θάνατον, καὶ νικήσειν. ὅθεν καὶ τῆς ὀνομα-
σίας ἔτυχεν ἡ πόλις. BL.

Τενέδοιο τε: καὶ τῆς Τένιδος. ἢ δὲ Τένιδος νῆσός
ἐστὶ πρὸς τῆς Τροίας κειμένη. ἢ πρὸς τὸν ποταμὸν αὐτὴν
τὸ ὄνομα καὶ γ' ἐπὶ Κύνῳ τῷ Ποσειδῶνος Τέννης ἦν καὶ Λευ-
κοθέα· Λευκοθήραν δὲ αὐτὴν οἱ πρὶν ὠνόμαζον. ἐπειδὴ δὲ
ἄρα τῷ Κύνῳ ἐγενήθη ὁ Τέννης καὶ ἡ Λευκοθέα, καὶ ἡ
μὲν μήτηρ αὐτῶν ἐκείτη ἦν, ἐπὶ γένεσιν δ' ὁ Κύνος Φυλονό-
μην ἢ ὡς ἔνιοι Πολύβοιαν, ἢ Φυλονόμη (καὶ γ' εἰς ἄνδρας
ἐτελεί ἡδὴ ὁ Τέννης) ἐρωμένησα αὐτῷ λόγος περὶ συνουσίας
40 ἠνέγκατο πρὸς αὐτόν. τὸ δὲ τὰ πρὸς τὴν γῆσιν δίκαια τη-
ρήσαντος, κατηγορήσατο πρὸς τὸν πατέρα αὐτῷ ὅτι τεδι-
λῆκος αὐτὴν βιάσασθαι. ὁ δὲ πιστεύσας τῇ κατηγορίᾳ, συλ-
λαβὼν τὸν παῖδα ἐνέβαλεν εἰς λάσπας καὶ ἔρριπεν εἰς τὴν
ὑποκειμένην θάλασσαν. ὅν διὰ σφραγισμένην καὶ διὰ τὸ εἶναι
νύκτα ἔσωσεν ὁ Ποσειδῶν τὴν γ' λάσπας προσεπύκνῃσιν
τῇ Λευκοθήρῃ νῆσῳ ἐποίησιν. ἦν οἱ ἐπιχώριοι Θεασάμενοι,
καὶ ἀφελόντες τὸ ἐκείνημα, μαθόντες τε τὸ γεγονός, ὁ μόνος
ἐαυτῶν βασιλεὺς τὸν Τέννην κατεσχέσαντο, ἀλλὰ καὶ ἀπ' αὐτῶν
Τένεδον τὴν νῆσον προσήγορεύσαν. AD.

Κύνος καὶ Σκαμανδρόδκτης Τέννης καὶ Ἡμιθέα δὲ ἀπὸ
λαθεῖς ὑπὸ τοῦ πατρὸς σὺν τῇ ἀδελφῇ Ἡμιθέᾳ διὰ τὴν

ἐπιβελὴν τῆς μητρὸς Καλίκης ὤκησε τὴν Λευκόφρον, καὶ ἀπ' αὐτῆς Τένεδον ὠνόμασεν. BL.

39. Σμινθεὺς ἐπίθετον Ἀπόλλωνος Σμινθος γ' τόπος τῆς Τρωάδος, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Σμινθείου ἀπὸ αἰτίας τῆσδε. ἐν Χρῴσῃ, πόλει τῆς Μυσίας, Κρήτης τις ἱερεὺς ἦν τῷ καὶ δ' Ἀπόλλωνος. τῷ δὲ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ἐπεμψεν αὐτῷ τοὺς ἀγροὺς μύας, οἵτινες τὰς καρποὺς ἐλευμάνοντο. βεληθεὶς δὲ ποτε ὁ θεὸς αὐτῷ καταλλαγήναι, πρὸς Ὀρδην τὸν ἀρχιερέα αὐτῷ παρεγένετο, παρ' ᾧ ξενιθεὶς ὁ θεὸς ὑπέχετο τῶν κακῶν ἀπαλλάξαι, καὶ δὴ παραχρῆμα τοξέσσας τοὺς μύς διέφθειρεν. ἀπαλασσύμενος ἂν ἐντελέλατο τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῷ δηλώσαι τῷ Κρήνιδι, ὃ γενομένης ὁ Κρήνης ἱερὸν ἰδρύσατο τῷ θεῷ, Σμινθεῖα αὐτὸν προσάγορεύσας, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐγγύχριον αὐτῶν διάλεκτον οἱ μύες σμίνδοι καλεῖντο. ἡ ἱστορία παρὰ Πολέμωνι. ἄλλοι δὲ βίως, 15 ὅτι Κρήτες ἀποικίαν ἐλλόντες χρησιδὸν ἔλαβον παρὰ τῷ Ἀπόλλωνος, ὅπως αὐτοῖς ἐναντιωθῶσι γηγενεῖς — ἔλεγε δὲ περὶ μύων —, ἐκεῖ κτίσαι τὴν πόλιν. οἱ δὲ ἀπέλειπον τὸς ἀποίκας. ἐλθόντων δὲ εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ νυκτὸς ἐπιγενομένης, μύες ἐκοψαν αὐτῶν τὰς τελαμῶνας τῶν πλοίων. 20 πρῶτ' δὲ ἀναστάντες καὶ θρασυμένοι τῷτο, σοφισάμενοι τε καὶ ἐαυτοὺς, ἔκτισαν ἐκεῖ πόλιν, ἥντινα ἐκάλεσαν Σμινθίαν· οἱ γ' Κρήτες τὰς μύας σμίνδους καλεῖσιν. ἐκ τῆς καὶ Ἀπόλλων Σμινθιος, διὰ τὸ ὑπερασπίζειν αὐτῆς. AD.

Ῥεεψα: παρὰ τὸ ἱερόν, ὅθεν καὶ εἰραφιώτης ὁ Διόνυσος λέγεσθαι ἐξέρχεται γ' κισσῷ. ἡ ἀπὸ τοῦ ἐρράφθαι αὐτὸν τῷ μητρὶ τῷ Διδῷ ἢ παρὰ τὸ ἐρίφω αὐτὸν συνανατραφῆναι ἢ παρὰ τὸ ἐρίφω αὐτὸν πλέκεσθαι. ἰστέον ὅτι παρέλκει ἡ ἐπὶ ἐν τῷ ἐπὶ ῥεεψα. ABL.

40. μηρία: τὰ μηρία αὐτῶν. D.

41. τὰ ῥεον ἢ δ' αἰγῶν: θυγατέρας αὐτῶν καὶ αἰγῶν ἦν δ' Ἀπόλλων· ὅλη γ' τοῖς τόποις τὰ κέματα αὐτῶν. BL.

ἢ δ' αἰγῶν: ὅτι περὶ τὸς ὁ δὲ συνήθως αὐτῷ. A.

τόδε: Ἀρίσταρχος δύο μέρη λόγῳ τὸ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν.

42. τίσειαν: ὅτι Ζηρόδοτος τίσειεν. A.

τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα: μικρῷ λόγῳ μεγάλα αἰτεῖ ἀνταποδοῖεν τοῖς βέλτεσι ταῦτα τὰ δάκρυα, τιτῆσι τοξέων εἰσπραξαὶ αὐτοὺς ἃ ἐγὼ ἐξέχεα δάκρυα. ἐν χήματι δὲ ὃ παρήκεν ἔγραψεν, ὡς ἄρα ἔκλειεν ὁ γέγων. πῶς δὲ Ἑλλήσιν ἐπαυῶ τοῖς εὐφημήσασιν δοθῆναι αὐτῷ τὴν θυγατέρα, καὶ μὴ μᾶλλον Ἀγαμέμνονι; γραμὴν ἔν ὅτι εἰ ἀπέθανεν ὁ Ἀγαμέμνων, ἀνεκτίχθητος ἂν ἔμεινεν ἡ αἰτία τῷ λοιπῷ καὶ πλεόντων ἐπὶ τὴν πατρίδα τῶν Ἑλλήνων ἀναπόδοτος ἐγένετο ἡ Χρῴσις· ἡ ὅτι αὐτοὶ Θήβας πορθέσαντες ἐξ ὧν αὐτῶν Ἀγαμέμνονι καὶ ὅτι ἀποθανόντι μὲν Ἀγαμέμνων ἄλυστος ἦν, τῶν δὲ κατ' ἡμέραν ἀποθνήσκει, βλέπων ἀπολλυμένους τὰς ὄχλους· καὶ ὅτι συμπεριλαμβανέντ' αὐτὸς τοῖς Δαναοῖς καὶ ὅτι πᾶσιν ἀρῶται, διότι μὴ πάντες ἐπέχον τὴν τῷ βασιλείῳ ἔβρην· καὶ ὅτι ὡς βάρβαρος ὁ Χρῴσις πᾶσιν Ἑλλήσιν ἐχθρὸς ἐστίν. BL.

Ἄλλως. ἀπρεπὲς δοκεῖ κατὰ μὲν τῷ ἱερατικῷ Ἀγα-

μέμνονος μὴ ἀρᾶσθαι, ἀλλὰ κατὰ τῶν εὐφημησάντων Ἑλλήνων. λέει δὲ ἐκ τῆς λέξεως, ὅτι ἐν τοῖς Δαναοῖς ἐμπεριέχοντο Ἀγαμέμνων· ἐκ δὲ τῆς προσώπου, ὅτι βάρβαρος καὶ πᾶσιν ἐχθρὸς· ἐκ δὲ τῆς καιρῶ, ὅτι τὸν μὲν συνέφερεν αὐτῷ οὐδένα, τῶν δὲ νοσησάντων καὶ ἀπολαβεῖν ἦν τὴν θυγατέρα. B.

Διὰ τί δὲ ὁ Χρῴσις οὐ κατὰ Ἀγαμέμνονος ἦλθετο τῷ ὑβρίσαντος αὐτόν, ἀλλὰ κατὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων; γραμὴν δὴ ὅτι Ἀγαμέμνονος μὲν ἀποθανόντος ὁ στρατὸς ἐλύετο καὶ Χρῴσις εἰς Ἑλλάδα ἀπήγετο, ἀναρουμένων δὲ τῶν ὀχλῶν ζήτησις ἦν τῷ πάθει, ἀπύδοσις δὲ τῆς κόρης. ἡ ὅτι πᾶσιν ἡράσατο ἀνδρ' ὃν πάντες ὁμῶς γενόμενοι ἐκ ἐπέχον τὴν τῷ βασιλείῳ ἔβρην, δικαίως ἔν αὐτοῖς ἔπαχον· καὶ γ' Ἡσίοδος φησι „πολλάκι καὶ ξέμπασα πόλεις κακῶ ἀνδρὸς ἀπῆλθα“ (O. 238). D.

Δαναοί: Ἑλλήνες, ἔτι. Βῆλος ὁ Ἀθήνορος μὲν ἀδελφός, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος καὶ Αἰβύης, ἀπ' ἧς ἡ χώρα ἀναμάθη Αἰβύη, βασιλεύων Αἰγυπτίων γαμῇ Ἀγχιμένην τὴν Νεῖλα θυγατέρα, καὶ γίνοντο αὐτῷ παῖδες διδυμοί, Αἰγυπτος καὶ Δαναός. καὶ Δαναὸν μὲν ὁ Βῆλος ἐν Αἰβύῃ κατοικεῖται, Αἰγυπτιὸν δὲ ἐν Ἀραβίᾳ· δὲ καταστρεφάμενος τὴν τῶν Μελαμπόδων χώραν ἀπ' αὐτῶν ὠνόμασεν Αἰγυπτον. γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν Αἰγυπτῶν μὲν πεντήκοντα παῖδες, Δαναῶν δὲ θυγατέρες πεντήκοντα. εὐσιασάντων δὲ αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἀρχῆς, βεβρόν Δαναὸς τὸς τῷ Αἰγυπτῶν παῖδας, πλὴν ἑνὸς ἡ θυεῖν, διὰ τῶν θυγατέρων ἀντίθε δειδοκίως, καθότι καὶ χρησμοῦ ἡχηκῶς ὅτι γοιεν- 5 θήσεω ἔφ' ἑνὸς αὐτῶν. καὶ ὑποθεμένης Ἀθηνᾶς αὐτῷ, καὶ πρῶτος κατεσκεύασε τὴν κληθεῖσαν ὡς ἀπὸ τῆς ἀριθμῆ τῶν θυγατέρων αὐτῶν πεντηκάντορον, ἐν ἧς τὰς κόρας ἐν- 30 θήμενος ἔφυγε. προχῶν δὲ Ῥάδῳ τὸ τῆς Αἰνείας Ἀθηνᾶς ὄργανον ἰδρύσατο. ἐντεῦθεν δὲ ἦκεν εἰς Ἀργεῖον, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ παραδίδωσιν Ἑλλάνωρ ὁ τότε βασιλεύων· αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας ἀπ' αὐτῶν τὰς ἐνοικίαντας Δαναὸς ὠνόμασεν. ἱστορεῖ Ἀπολλόδορος ἐν β'. AD.

35. 43. τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων: συνήτημα γ' τῷ ἱερῷ ἐν τῷ „μὴ γὰρ τοι ἐχρησμένη σκίπτρον καὶ ἔμματα θεοῦ“, καὶ ὅτι Τρωϊκὸς ἐστίν ὁ θεός. τὸ δὲ πρὸ τῆς εὐχῆς ἐπιχωρησάμενος ἀπολύετο. διδάσκει δὲ ὅσον ἔχει εὐχὴ καθαυτῇ, ὅσον δὲ ἀνοφελὴς μυστὰρ θυοῖα, ὡς ἡ Αἰγίθε. BL.

Φοῖβος: Φοῖβος οἰοῖται ὁ φαιδρὸς, τιτῆσιν ὁ λαμπρὸν βίαν ἔχων ἦγεν τόξον· ὅθεν καὶ φοιβάζω τὸ λαμπρύνω. ἡ ἀπὸ Φοῖβης μαρμαρυγῆς, ὡς καὶ Ἡσίοδος. Φοῖβον οὖν αὐτὸν ἐνομάζει ἀπὸ τῶν ἀκτίνων λαμπρὸν ὄντα, τὸ μόνον ἡλίου προσὸν ἐξ ἴσως κοινώσας Ἀπόλλωνι καὶ Μῆσῃ. B.

44. Οὐλύμποιο καρήνων: ὅτι ὕψος ὁ Ὀλύμπιος· τὴν γὰρ καρήνην ἐπὶ ὄρεος. A.

καρ: παρὰ τὴν καῖσιν. τὸ δὲ ἔμμενον Διμῶν φασὶν εἶναι τὴν ψυχὴν. B.

45. τόξ' ὡμοισεν: ἐν εἴχε τόξον· ἀλλὰ τῇ φωνῇ τῷ δὲ πλῆθος τῶν δεινῶν ἐμφανεῖ τὸ μέγεθος. BL.

46. ἐκλαγχαν δ' ἄρ' ὅστις: ἐπιστρέφει πρὸς ἐνός-

βειαν τὸ καὶ τὰ ἄνθηα τῆς τῆς θείας αἰδάνου δυνάμεως, ὡς καὶ ἐπ' Ἀχιλλεύς „τὰ δ' ἀνέβραχεν” (Π. 19, 15). BL. Ἄλλως. φιλόσοφος ἐστὶ θεωρία ἐν τῇ εἰχῇ τῇ ἔκτασιν δ' ἄρ' οἷοι ἐπ' ὧμων χωμένοιο, αὐτὴ κινήσεντος. εἰσι γάρ, εἰσι τινες ἑρῶνιοι μεθ' ἁρμονίας ἐμμελῆς ἤχοι, τὴν αἰδὼν φο- 5 ρὰν ἀποπαλλόμενοι, μάλιστα τῆς ἡλιακῆς περιόδου συντόμως φερομένης. ἔγ' δὴ πῦρ ῥάβδῳ μὲν ὑγρῇ πλήξας τις εἰκῇ τὸν αἴρα καὶ λίθος ἀπὸ σφενδόνης ἀφείδ' ῥοίξας ἀποτελεῖ καὶ συν- ριγμὸν ἔτω βαρύνοντα, τηλικάτων δὲ σωμάτων ἡ κυκλο- κόςτος βία δρόμοις ἀπ' ἀνατολῆς εἰς δύσιν ἀρματῆλατῆμένη 10 μεθ' ἡσυχίας τὸν σφοδρὸν ὁδοποιεῖ δρόμον. τῆτες δὲ τὰς διηγεῖται ἐν τῇ ἑρῶνι τελεμένης φθόγγος ἀγνοοῦμεν ἢ διὰ τὴν ἀπὸ πρώτης γονῆς συνήθειαν, ἐνδελεχῶς ἐνοικῶσαν ἡμῶν, ἢ διὰ τὴν ἑμετρον ὑπερβολὴν τῆς διασήματος, ἐκλυο- μένε τῷ ψόφῳ τῷ διεργοντι μέτρῳ B.

46. 47. οὔτι Ζηρύδοτος ἀμφοτέρους ἡθέτηκεν, καλῶς. A.

47. ἦτε: γίνεθ' ἐκ τῆς εἰς τὸ πορεύομαι, ὁ μέλλων εἶσω, ὁ παρακείμενος εἶσα. ὁ μέσος εἶσα, ἐν διαλύσει εἶσα, καὶ τροπῇ τῆς εἰς ἢ ἡμῶν ἡμῶν ἦτε. B.

νυκτὶ τοικῶς: τὰ φοβερά νυκτὶ εἰκάζει. B.

48. ἔξετ' — ἴδον: ἐφευρεῖται δηλοῖ τὸ ἔξετο καὶ ἀναμο- 15 τὴν ἐπιπροφῆς. τὰς δὲ οἷος διὰ τὸ βλαπτικὸν ἰδὲ ἐκάλεισεν. B.

49. κλαγγῇ: λέγει καὶ ἐπὶ ἐμψύχων, ὡς καὶ ἐπὶ Τρωῶν. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων τὸς φιλικῶς, ὡς τὸ „λίγξε βίος” (Π. 4, 145). B.

50. οὐρῆας μὲν πρῶτον: διὰ τὴν ἀπὸ τῶν κυνῶν καὶ 25 τῶν ἡμιόνων ὁ λοιμὸς ἤρξατο, ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων δὲ οὐ, ἀλλ' ἀπ' ἄλλης ζωῆς τινός: καὶ οἱ μὲν ἱστορικῶς λέοντες φα- σιν ὅτι φιλόφθονον ὄν τὸ θεῖον ἐβόλετο παιδεύσαι τὰς Ἑλλήνας καὶ μὴ παντάπασιν ἀπολέσαι, καὶ διὰ τὸτο πρότε- ρον ἀπὸ τοιαύτων ζωῶν ἤρξατο, μετανοοῖαν τοῖς ἀμαρτή- 30 σαι διδόν. οἱ δὲ ἀληθέστερον καὶ φιλοσοφώτερον λέοντες φα- σιν ὅτι ἅπας μὲν λοιμὸς ἀπὸ ἐκφυλογώσεως γίνεθ', γῆθεν ἀναφερόμενος ἐξ ἀναθυμιάσεως. διὸ καὶ τὸν Ἀπόλλωνα φα- σιν αἴτιον εἶναι τῆς τοιαύτης ἀδινείας, ἐπὶ ὃ αὐτὸς εἶναι λέγει τῷ ἡλίῳ τῷ καταφλέγοντι τὴν γῆν. ἐκ δὲ τῆς 35 γῆς γιγνομένης τῆς νόσου, ἀναγκαῖον τὰς κύνας πρώτους ἡδ' ἡ τῆς βλάβης, ὅτι τε καὶ αἰσθητικώτερά εἰσι τὰ ἄλογα ζῶα φέσει τῶν ἀνθρώπων, καὶ οἱ κατὰ γένεσιν πρὸς τὴν γῆν καὶ ἀνιχνεύουσι. τὰς δὲ ἡμιόνους καὶ διὰ τὸ κατὰ γένεσιν, ἀλλὰ τῷ ἐκ διαφόρων σωμάτων ἐκφυλῆναι τὴν γένεσιν 40 πτωχῶς γ' εὐδιάσφατον τὸ τοιοῦτο. τῆς δεκάτης δὲ ἡμέ- ρας γεγενῆσθαι φανερόν τὸ νοσῶδες, εὐλόγως κατ' αὐτὸν δὲ τὸν ποιητὴν τὸ θεῶν ἡμῶν δὲ λείπει. τῇ δεκάτῃ φαίνεται τὸ νοσῶ- 45 δες, τὸ αἴμα ἐν ταύτῃ πάντως καθιστάμενα, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς δεικνύει. ἡ Ἡρα, φασίν, ἐπὶ φρεσὶ θῆκε τῷ Ἀχιλ- 45 λέϊ. Ἀχιλλεύς γ' Ἰφιδάμωνος ὡν μαθητὴς, καὶ τὴν ἱατρικὴν τέχ- νην σαφῶς ἐπιστάμενος, ἐκ τῆς καταστάσεως τῆς αἰσῆς ἐπὶ γινόμενον τὸ κακόν. τὸ γ' τῆς Ἡρας ὄνομα παρὰ τὸν αἴρα 50 πειποῖ, ἐπὶ τίνος ἔνεκα Νέστορ ἢ Ὀδυσσεύς ἢ Μενέλαος, ἑδνός ἐλαττον τῶν Ἑλλήνων φροντίζοντες, καὶ ζητοῦσιν, ἀλλὰ 50 τότε δ' ἐν συμπαύσει τῷ Ἀργεῖ τῆς τῷ βίῳ τελειότητος, μύθος τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήδεκαλέσασατο λαὸν Ἀχιλλεύς: AD.

Φιλάνθρωπος ὡν ὁ θεὸς πρῶτον τὰς ἡμιόνους καὶ τὰς κύνας καὶ τὰ ἄλογα ζῶα ἀνιχνεύει, ἵνα διὰ τούτων εἰς δέος ἀγαθῶν τὰς Ἑλλήνας ἐπὶ τὸ εὐσεβεῖν πειρασκέυσθαι. ἢ οἱ αἱ ἡμίονοι καὶ οἱ κύες τὴν αἰσθησὶν τῆς ἀσφρήσεως ἐνερ- 5 γέροντες ἔχουσιν. οἱ μὲν γ' κύες ἀπὸ τῆς ἀσφρήσεως τῶν ἰχνῶν ἐν αἰσθήσει τῶν θηρίων γίνοντο, αἱ δὲ ἡμίονοι πολ- λάκις ἀπολειφθεῖσαι ἀνθρώπων ἀπὸ τῆς ἀσφρήσεως καὶ τὰς ὁδοὺς ἀνευρίσκουσιν. A.

ὅτι ἐκ ὁρθῶς τινὲς ἀρῆας τὰς φύλακας: ἀντιδιατέλλει 10 γ' διὰ τοῦ αὐτοῦ. A.

οὐρῆας λέγοντο διὰ τὸ ἄγονον, ὡς οὐρία ὡς καλῶμεν. εὐπαθῇ δὲ τὰ ζῶα ταῦτα καὶ εὐάλωτα ὑπὸ νόσῳ σήμεριος 15 γ' ὅσα ἢ φύσεις αὐτῶν, καὶ ἐκ διαφερόντων τοῖς ἰδίοις, καὶ μεγάλῃς εἰς τὸ φθεῖραι δέσται ἀνάγκης, ἀλλ' ἀνέχου μέχρι 15 πολλὰ βλαπτομένη. οἱ δὲ κύες καθαροὶ δέονται τῷ αἵματι, ὅθεν τῇ ἀσφρήσει χρώμενοι. ἀργῆς δὲ ἀκρότης τὰς λευ- κός, ὅτι ἀσθενέστερά ἐστι τὰ κοινὰ σώματα τῶν ἐναντίας ἔχοντων, ἀραιώτερα ὄντα καὶ εὐπαθέστερα. εἰσι δὲ οἱ μὲν πρὸς γεωργίαν οἱ δὲ πρὸς θήραν χρεώδεις: ὅθεν μάλιστα τὰς 20 τροφὰς ἐπορίζοντο. εἰ δὲ καὶ θεὸς ὡν καὶ πόλεμος καὶ ἡτι- μασμένος ὡς μακροθυμεῖ, τί δὲ ποιεῖν τὰς ἀνθρώπους; ABL.

51. αὐτὰρ: διαφέρει ὁ αὐτὰρ τῷ δὲ, ὅτι ὁ μὲν αὐτὰρ προτάσσεται, ὁ δὲ δὲ ὑποτάσσεται. A.

αὐτοῖσι: αὐτοῖς τοῖς Ἑλλήσι. πρὶν ἢ δὲ τὸ ἄκρον κα- 25 ταλαβῆναι ἦτοι τὰς ἀρχηγούς, Ἀχιλλεύς δημηγορεῖ. BL.

ἐχέπευκός: ἔχον πικρίαν. ἀπὸ τῆς πίκτης ἢ μετα- 30 φορᾶς καὶ γ' ἢ τῆς πίκτης κοπιῶσα ἐκ ἀνίσει βλαστὸν, καὶ τὸ δάκρυ αὐτῆς ἐστὶ πικρόν, ἢ πῖσσα. AD.

52. βάλλ' : ἀφίεις ἐβαλλεν, ὡς τὸ ὄχετο [ἀπὸ τῶν], κατὰ 30 Ἰωνικὴν περιφρασιν. ἢ τὸ βάλλεν ἀντὶ τῆς ἐπὶ τῶν. BL.

πυρὰν νεκρῶν καλόντο: πῶς, φασίν, ὁ ποιητὴς ἐναντία ἐαυτοῦ λέγει: προτιπῶν γ' „αὐτὸς δὲ ἐλώρια τῶν κα- 35 κύνεσσιν” νῦν ἐπύκει „ἀλλ' ὁ πυρὰν νεκρῶν.” ἐροῦμεν δὲ ὅτι ὁ λοιμὸς ἤρξε τὴν μῆνιν, ἢ μῆνις δὲ τὰς μετὰ ταῦτα μάχας: καὶ οἱ ἐν ταύταις πλεονέκτες ἐλώρια νεκρῶν ἐγίνοντο, οἱ δὲ ὑπὸ τῷ λοιμῷ φθειρόμενοι ἐκατόντο. AD.

Τὸ παλαιὸν τὰ σώματα τῶν θνησκόντων πρότερον ἐκα- 40 τοῦ διὰ τὸ ἀπέρριπτα γίνεσθαι, εἰδ' ὅπως ἐθάπνυντο ὑπὸ γῆν. ἢ δὲ αἰτία τῆς κατὰ τὰ σώματα πυρὰ τοῖς Ἑλλήσιν αὐτῇ. πρῶτος, φασίν, ὅπως ἐτάθη Ἀργεῖος ὁ Αἰκονίδης δι' ἀνάγ- 45 κην ὑπὸ Ἡρακλέους. συναγαγόντος γάρ, φασί, ζουτιῶν ἐπὶ ἴλιον Ἡρακλῆος, διὰ τὸ Αἰκονίδου παρὰ σὺνταξιν ποι- ἦσαι Ἡρακλεῖ σώσαντι τὴν κήτις τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἡσιό- νην, καὶ μὴ δῆναι τὴν ἱππὸς ὡς ἐποχόμενος ἦν αὐτῷ ὑπὲρ 50 τῆς τοσαύτης ἐμεργείας, ἐπέστη καὶ τὸν Ἀργεῖον ἄσπαι- ολκείον. Αἰκονίδου δὲ φασὶ τὸν πατέρα Ἀργεῖον, φοβόμε- νον ὅτι καὶ τὸν πρότερον αὐτῷ τὸν ὀνόματι Οἰωνὸν ἀποσε- 55 λας εἰς Αἰκιδάμονα μεθ' Ἡρακλέους ἀπέβαλεν, ὃ βέβαιον προέβλεπε τῆτον, ὡς Ἡρακλῆς ὁμοίαν ἀπάγειν πάλιν αὐτόν. 50 τότε δ' ἐν συμπαύσει τῷ Ἀργεῖ τῆς τῷ βίῳ τελειότητος, διαπορηθεὶς ὁ Ἡρακλῆς πῶς ἂν ἐπιτελέσει τὸν ἔρκον, ἔκλυ-

αὐτὸν, καὶ πρῶτον φασὶ τῶτον τοιαύτης ἐπιμελείας τυ-
χεῖν. ἢ ἰσορία παρὰ Ἀνδρῶν. ARD.

Θαμειαί: Πάμφιλος λέγει Θαμειαί ὡς ὀξεῖαι, Ἀρί-
σταρχος δὲ ὡς πυκιναὶ ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ταρχειαί. BL.

53. ἐν νῆμαρ: ἐχρῆν τὸ ἐν νῆμαρ προπαροξύνειν, ὡς
παρ' ἑδότερον συγκείμενον. ἀλλ' ὁ τόνος παρηλλόγη, ἐπεὶ
καὶ ξένη ἢ σύνθεσις οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς αὐτὴν συνετέθη οὐδε-
τέρων. Α.

ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας, ὅτι ἑδὲ ἄλλως ἡδύνατο γνωσθῆναι τὸ
τῆς νόσου ἴδιον, ὅτι τε λοιμικὴ καὶ φθαρτικὴ, ἢ ἐν τοσούτοις
χρόνοι. ὡς γὰρ ἐπὶ πλέον ἐν ταῖς ἐννέα ἡμέραις, καὶ μικρόν τι
πρότερον ἢ ὕστερον, κρίνεται τὰ τοιαῦτα νοσήματα ἢ ἀπόλ-
λυσιν τὸν νοσῶντα. καλῶς γὰρ καὶ ἡ Ἡρα μετὰ τὰς ἐννέα ἡμέ-
ρας ἐλητῆσαι τὸν λοιμὸν ἐπὶ νῦν τίθησιν Ἀχιλλεὺς. Ἡρα γὰρ
ὁ ἄλλος, καὶ φθαρτὸν γενόμενον πρῶτος Ἀχιλλεὺς, ὡς ὦν ἰα-
τρὸς καὶ Χείρωνος μαθητὴς, τῶτον συνέλαβε. λευκόλενος δέ,
ὅτι διαφανὴς ἐστὶν ὁ ἄλλος καὶ παρόντος τῷ φωτίζοντος λαμ-
πρύνει. καὶ βοῶπις, ὅτι δι' αὐτοῦ ἡ τῆς ὕψεως ἐνέργεια ἐν
νοκτὶ καὶ ἡμέρᾳ γνωρίζει. BL.

ἴσχειται οὐκ εἶπεν ἐπέμπετο, ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ ἐμφύχοντι
εἶδει, ἐπορεύετο. BL.

καὶ λα: ὡς τὸ δόρυ κοινὸν ἐστὶ καὶ εἰδικόν, ὅτι καὶ τὸ κη-
λόν. ἢ καὶ λα τὰ δειματὰ φησιν, ἢ τὰ καύσεως αἰτία. BL.

45. ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς: αὐ-
τοκράτωρ γάρ, οὐ μειωτὸς ἦν. τὴν δὲ στρατιὰν ὁ Θέων
συνῆγε. συνάγει μὲν γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ Β καὶ Ἀχιλλεὺς ἐν
τῇ Τ. ἄλλως τε καὶ αὐτὸς ἡγεῖται τῆς ὑπαιθρου στρατῶς. ὅτι
γὰρ ὁ τυραννὶς τοῦτο ἦν, ἐκ τῶν λόγων αὐτῶν δῆλον, καὶ
μάλιστα τῶν ἐν ταῖς ληαῖς. BL.

55. θεὸς λευκόλενος Ἡρα: προῖον ἦδη καὶ τὸς ἐπι-
κέρους θεῶς διασαυρεῖ, τῆτο μὲν τὸ προνοητικὸν τῶν θεῶν
ἐνδεικνύμενος, τῆτο δὲ καὶ φαντασίαν παρῆντιθεῖς. BL.

56. καὶ δέτο γὰρ Δαναῶν: ἐλόγως ἐφρόντιζε τῶν
Ἑλλήνων ἢ Ἡρα, ὅτι τὸ Ἄργος ὅλον ἱερὸν αὐτῆς. ἄλλως
τε καὶ ἦν ἐβριθεῖσα ἐπὶ Ἀλεξάνδρου, ὡς καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, ἐν
τῇ τὸ μέλας κρίσει. ἤθελεν γὰρ σώσειν τοὺς Ἕλληνας, ἵνα
γένωντο τοῖς Τρώσιν ὀλέθρος. AL.

πῶς ἢ τῆς μήνιδος αἰτία γενομένη τῶν ἐκείνων ἐκείνη; ὅτι
τόν ὅτι συνέφερε τὸν Ἀχιλλεὺς μνηστῆσαι, ἵνα θαρσύναντες
οἱ Τρῶες τῷ πεδίῳ προέλθωσι καὶ νικηθῶσιν ἐκ τῆς ἰσχυρο-
χόμενοι. εἰ γὰρ ἐν τῇ πόλει ἔμειναν πολιορκούμενοι, μακρὸς
ἂν ἐγένετο ἡ ἀτελεύτητος ὁ πόλεμος. BL.

ῥαι δασυντέον τὸ ῥα πάσης γὰρ λέξεως τὸ ῥ ἀρχόμενον
δασύνει, πλήν τῶ ῥαρός. BL.

ὁ ῥαῖτοι: ὅτι Ζηνόδοτος ὁρῆτο γράφει ἄγνοε δὲ ὅτι Δω-
ρικὸν γίνεται. BL.

57. ἐπεὶ γὰρ ἡγεροθεν: κατ' ὀλίγον γὰρ συνιόντες πλη-
θύνονται. BL.

58. ἀνιστάνενοι: τὸ γὰρ παλαιόν, καὶ βασιλεὺς ἦν καὶ
ἄλλης οἰασθήποτε τύχης λαμπρῆς, ἐδημηγάρει δὲ, ὁρῶς
ἴσται. AD.

59. Ἀτρεΐδῃ: μετὰ τὸ Ἀτρεΐδῃ δεῖ εἶναι, ἐπεὶ αἱ
προσαγορευτικαὶ τῶν περιόδων αὐτοτελεῖς εἰσὶν. Α. κατ'
ἴδιαν τὸ Ἀτρεΐδῃ κλητικὴ γὰρ ἐστὶ καὶ αὐτοτελής. καὶ μέντοι ἐν
τῷ „Ἀτρεΐδῃ κἀδὶς ἀναξ ἀνδρῶν“ (Π. 2, 434). σχεδὸν δὲ
πᾶσαι μῦθας ἔχοντες συντάξεως. BL.

59. 60. παλιμπλαγχθέντας ὅτ' αὖ ἀπονοστή-
σειν: εἰς τὰ πίσω πλανηθέντας ἀπελθεῖν, μάλιστα ἱππονακάμ-
ψειν εἰς τὰ οἰκεία, ἐάν περὶ δὴ ὅλως τὸν θάνατον ὑπεκρύ-
πτειν. ἐκ ἐκ ὁμήματος δὲ ἡ σύνθεσις τῆς μετοχῆς, ἀλλὰ
συντέθειν διὰ τὸ αὖ ἀπονοστήσειν. ἢ διπλὴ πρὸς τὴν τῶν
νεωτέρων ἰσορίαν, ὅτι ἐντεῦθεν τὴν κατὰ Μινσίαν ἰσο-
ρίαν ἐπλασαν. Α.

οἱ νεώτεροι ποιηταὶ ἐντεῦθεν σημειῶντες ἰσορῶντες τὰ περὶ
τῆς Μινσίας τὸν τρόπον τῶτον. ἐν Τροίᾳ πλείοντες οἱ Ἕλ-
ληνες Μινσίᾳ προσέχοντο, καὶ ἀγνοοῦντες αὐτὴν ἐπύρθοον,
Τροίαν εἶναι νομίζοντες. Τηλέφος δὲ ὁ Ἡρακλῆος καὶ Ἀγῆης
τῆς Ἀλέης παῖς, βασιλεὺς Μινσῶν καὶ ἰδὼν τὴν χώραν λεη-
λατευμένην, τὸς Μινσῶς καθοπλίσας, ἐπὶ τὰς ταῦς τὰς Ἕλ-
ληνας συνδιώξας πολλὰς ἀπέκτεινεν. ὁρμήσαντος δὲ ἐπ' αὐ-
τὸν Ἀχιλλεὺς καὶ μέγας ἐδιώκετο. ἐν δὲ τῷ τρέχειν ἐμπλα-
κεῖς ἀμπέλα κλήματι τὸν μηρὸν τιτρώσκετο, νεμισήσαντος
αὐτοῦ Διονύσου, ὅτι ἔρα ἐπὶ τέττα τῶν τιμῶν ἀγῆστο. οἱ
δὲ Ἕλληνες ὑπέσχεσαν εἰς τὸ Ἄργος. Τηλέφος δὲ ἀνίστατον
ἔχων τὸ τραῦμα, ἐπόντος θεῷ μὴ δύνασθαι αὐτὸν θεραπεύ-
σαι ἢ τὸν τρώσαντα, ἦλθεν εἰς Ἄργος, καὶ πῆξιν δοὺς μὴ
ἐπικυρῆσαι Τρώσιν ἐν τῷ τρώσαντι ὑπ' Ἀχιλλεὺς, καὶ αὐτὸς
ἰδίᾳ τὸν ἐπὶ Τροίαν πλῆν. ταῦτα οἱ νεώτεροι: ὁ δὲ ποι-
ητὴς λέγει Κάλχαντα ἀφηγήσασθαι τὸν ἐπὶ Ὀλὸν πλοῦν. Α.

παλιμπλαγχθέντας: ὅτ' ἐν Ἀρίσταρχος τὸ παλιμ-
πλαγχθέντας. τὸ πάλιν δὲ σημαίνει τὸ εἰς τὰ πίσω, ἥτοι μᾶ-
την ἀπράκτους ἀποσρέφαντας, μόνον ἐπὶ πλάνην, ἐκ ἀσθα-
λῆς ποιησαμένους. τὰ γὰρ περὶ Μινσίαν ἀγνοεῖ. BL.

60. εἴ κεν: ὅτι Ζηνόδοτος οἱ κεν γράφει, οὐ καλῶς
καὶ γὰρ ἢ ἀπὸ γνῶσεως τῆς σωτηρίας. Α.

62. ἀλλ' ἔγε δὴ: Πευθαγορικὸς ἐστὶ μάλλον φιλόσοφος
ἢ περὶ στρατιωτικῆς, ὡς δῆλον ἐκ τῶν τῶν καὶ ἐκ τῶ „αὐ-
ρισὸν ἱερὰ Διὸς ἔστις“ (Π. 9, 357) καὶ τῶν περὶ τοῦ δέματος
τῆς Πατροκλείας (Π. 16, 225). πῶς γὰρ κατὰ Κράτητα καὶ
Περσασίον ἔτε προνοήσις ἔτε σώφρων οὐτε ἀνδρείος; πῶς
γὰρ τίς ἐστὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς τὸ δοκεῖν θεῶς εἶναι. BL.

63. μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἐρεῖα ἢ καὶ ὀνειρο-
πόλον: μέχρι τῆς ἐρείομεν διασαλιέον, ὅτι ἢ ἐρεῖα ἢ καὶ
ὀνειροπόλον, ἵνα γενικὸν μὲν ἢ τὸ μάντιν, εἶδη δὲ τὰ ἐπι-
φερόμενα. ὅπως Ἡρωδιανὸς. καὶ ὁ Νικάνωρ δὲ εἰπὼς λέγει
ἐστὶ γένος τι ἡ μαντικὴ, διαρισμένη εἰς εἶδη τρία, εἰς οἰω-
ροσκοπίαν, εἰς ἀντροσκοπίαν καὶ τὴν διὰ τῶν ὀνειροπόλων μαν-
τείαν. Ἡρωδιανὸς τελείαν δίδωσι, καὶ κοινὸν τὸ μάντιν: ὁ
δὲ Παρφύριος τὸν δὲ οἰωνῶν ἢ σημείων ἢ τεράτων μαν-
τινόμενον, ὀνειροπόλον δὲ τὸν ὀνειροκρίτην. Α.

Ἡρωδιανὸς τελείαν δίδωσι: εἰς τὸ ἐρείομεν, ἵνα γενικὸν
ἢ τὸ μάντιν: ὁ δὲ Παρφύριος τρία ἀποδέχεται, μάντιν καὶ

γων τὸν διὰ οἰωνῶν ἢ σημείων ἢ τεράτων ματευόμενον, ἱερεὺς δὲ τὸν διὰ θυσιῶν, ὀνειροπόλον δὲ τὸν ὀνειροπολούμενον, θεατὴν ὀνείρου γεγονότα. BL.

ἢ διπλῇ, ὅτι μάντις γενικῶς, ἱερεὺς δὲ καὶ οἰωνοπόλος εἰδικῶς, εἶδη μάντεων. Ζηρόδοτος δὲ ἠθέτηκεν αὐτόν. μή ποτε δὲ ὀνειροκρίτην ὑπεβλήφεν, ὅκ ὁρθῶς. A.

Ἄλλως. ἄλογον ζητεῖν παρὰ ἱερέως πυθέσθαι περὶ τῶν μελλόντων· καὶ γὰρ δὴ μάντις οἱ ἱερεῖς. οἱ δὲ ὀνειροπόλοι μηδενὸς ὀνείρου νῦν ζητῶμενον παρεῖχον. λένεται δὲ ἐκ τῆς λέξεως τὸν γὰρ νῦν λεγόμενον θύτην ἱερεὺς φαίνονται καλῶντες πύλαι, ὡπερ καὶ εἰρήωθεν. „εἰ μὲν γὰρ τίς μ' ἔλ-
λος ἐπιχθονίων ἐκλέυειν, ἢ οὐ μάντις εἴσι θυοσχοῖοι ἢ ἱε-
ρεῖς” (Π. 24, 290). ὁ δὲ ὀνειροπόλος αὐτὸς ὁρᾷ ὑπὲρ ἑτέρων ὀνείρου. B.

τ' ὄναρ; ἤτοι (τί?) τὸ τέλειον. ἐπεὶ δὲ τὸ ὄναρ σαθρόν ἐστιν, ὑψιστεν αὐτὸ τῇ προσθήκῃ. L.

Διὰ τί διττὸς λέγων τὸς ὀνείρους, καὶ τὸς μὲν αὐτῶν ψευ-
δεῖς τοὺς δὲ ἀληθεῖς, ὡς πάντων αὐτῶν ἀληθινῶν ὄντων
φησὶν „ἢ καὶ ὀνειροπόλον καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν,” ὡς τῶν
ὀνείρων ἐκ πάντων Διὸς ὄντων; λέγει δὲ ἀπὸ τῆς συναλοιφῆς.
καὶ γὰρ ὁ τε σύνδεσμος συναληθιπύ, ἀλλὰ τὸ τί μόνον ἐστὶ
γὰρ πληρὲς καὶ γὰρ τι ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν. τὸ δὲ ὀνειροπόλον
καὶ σημαίνει τὸν ὀνειροκρίτην, ὡς τινες ἐξεδίξαντο, τὸν περὶ
τὸς ὀνείρους διατρίβοντα (ὅθεν γὰρ ὄναρ ὡφθη), ἀλλὰ ση-
μαίνει τὸν ὀνειροπολούμενον, τὸν κατόχον ὀνείρου καὶ θεατὴν
ὀνείρου εἰς αὐτὸν ἐλθόντος γεγονότα. B.

καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν; τοῦτ' ἐστὶ συνα-
λοιφή, καὶ γὰρ τι ὄναρ· ὁ γὰρ πᾶν λέγει ἀληθές, ἐπεὶ φησὶν
καὶ πάντας εἶναι τὸς ὀνείρους ἀληθεῖς. „οἱ μὲν γὰρ κερταίσοι
κετεύοντες, οἱ δ' ἐλέφαντι” (Od. 19, 563). A.

τὸ ἐστὶν ἐγκλιτικὸν ἐστίν, εἰ μὴ ὁρθῶς ἢ μὴ προηγείται
αὐτῷ ἢ ὁ ἀποφασίς. BL.

64. ὁ τι τόσσον ἐχώσατο Ποῖβος Ἀπόλλων; τῶν αἰφνιδίων θανάτων αἰτίων φασὶ τὸν Ἀπόλλωνα. τῷ
δὲ ὁ τι λείπει ἢ διὰ. BL.

65. εἴ ταρ; ὥτως ὁξεῖα εἰς τὸν αἶψα τὸ γὰρ ἐστὶν ἐγκλι-
τικὸς σύνδεσμος ἐπιφερόμενος. καὶ ὁ δὲ ἀπόστροφον βάλλειν
εἰς τὸ τ· καὶ γὰρ ἐστὶν ὁ τε σύνδεσμος ἐπιφερόμενος γὰρ ἂν ἔτε-
ρος τί. A.

εὐχολῆς; ὅτι ἐλλείπει ἢ περὶ. A. ὡπερ παρὰ τὸ παύ-
σαι παύσῃ καὶ ἔλπει ἐλπωρῇ, ὥτα παρὰ τὸ εὐχὰ ἐχολῇ.
ἐκατόμβη δὲ ἀπὸ τῆς ἐκατόν καὶ τῆς βᾶς. BL.

ἐκατόμβης; ἢ τῆς ἀπὸ ἐκατὸν βοῶν, ἢ ἀπὸ ἐκατὸν
ῥημάτων, ὅ ἐστι καὶ ζῶων. A.

66. αἶ κέν πως; περισσὸς ὁ κέν, ἵν' ἢ εἴ πως. ABL. 45
κνίσης; τῇ λήψει καὶ τῆς ἀναθυμιάσεως, τοῦτ' ἐστὶ τοῦ
καπνῆ. εἰρηδ' δὲ κνίση ἀπὸ τῆς κνίω κνίω, ὅ σημαίνει τὸ
λεπτόν· λεπτότατος γὰρ ἐστὶν ὁ καπνός, τινεῖς τὸ λεγό-
μενον κνισάριον. τοιοῦτον δὲ ἐστὶ καὶ τὸ „σκαμνίνα κνίζοντα”,
ὥσαντι τῷ ὄνυχι διακαθαίροντα. καὶ ἐν τῷ νόμῳ „ἀποκνίει
δοῦλόν σου.” B.

Ἀρξάρχος τὸ κνίσης ἐνικῶς, κατὰ γενικὴν πτώσιν, ὡς
τοῦ τ. A.

ταλείων; ἤτοι τὴν ἡλικίαν ὀλοκλήρων. λελωβημένον
γὰρ ὁ θύει, ἀλλ' ὕγιος ἢ τῶν τελευτώνων θνητῶν. D.

67. ἢ μὲν; ὁρθοτονεῖ τὸ ἡμῖν ἄρκτικόν γὰρ ἐστὶ κατὰ
τὴν τῆς ἀπὸ σένταξιν, ὅτι πρὸς τὸ ἀμῖναι ἢ ἀπὸ φέρει. BL.

ἀπὸ λογίδων ἀμῖναι; τὸ ἐξῆς ἐστὶν ἀπαμῖναι διὰ φυ-
λάττει τὸν ἴδιον τόνον. ὅταν γὰρ πρὸς τῆς σένταξιν
ἔχῃ πρὸς τὸ ἐπαφρομένον, τὸν ἴδιον τόνον φυλάττει, αἶ-
μα δὲ ἐπέρχεται τὴν τάξιν. A.

68. κατ' ἄρ' ἔξετο; ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἐκαθέξετο.
ἐκ ἐὰ δὲ ἐλλήνησεν τὸν Ὀμηρον ὡπερ γὰρ ἀδὲ λέγει ἐκα-
τέραιεν, ὥτως ὁδὲ ἐκαθέξετο. A.

69. Κάλχας Θεοτορίδης; ὅρα πῶς ἐν ἀρχῇ δια-
σφίει τὰ ὀνόματα, ὡς καὶ ἑτέρου ὑπάρχοντος. BL.

ὅτι Ζηρόδοτος γράφει μάντις Θεοτορίδης, ὁ δὲ ὄναρ δὲ
τῷ γένει τὸ εἶδος ἅμα συγκατατίθεσθαι. A.

70. ὅς ἢ δὴ τὰ τ' ἐόνται; τὰς αἰτίας φησὶν, ἐπεὶ τῶν
λοιμῶν πάντας ἤδισαν, ὁ μὲν τὴν αἰτίαν αὐτῶν. διὸ καὶ τρι-
ποδα τίθησι τῷ θεῷ. BL. ἐστὶ δὲ τελεία μάντις τὸ ἐπι-
σαφὲς τὸς τρεῖς χρόνους ἀκριβῶς. D.

71. καὶ σ' ἡγήσασα; διὰ τὰς διουσημίας „πυθόμενοι
γὰρ” φησὶ „τερταίσοι θεῶν” (Π. 4, 408). BL.

ὅτι ἀντὶ τῶν νεῶν καὶ ὅτι Κάλχας ἡγήσατο τοῖς Ἑλλήσι,
καὶ ἀντὶ τῶν νεῶν καὶ ὅτι Κάλχας ἡγήσατο τοῖς Ἑλλήσι,
καὶ ἀντὶ τῶν νεῶν καὶ ὅτι Κάλχας ἡγήσατο τοῖς Ἑλλήσι, καὶ τὸ εἶσω ἀντὶ τῶν αἰς. A.

72. τῇν οἱ πόρε Ποῖβος Ἀπόλλων; τὰς εἰς ἄκρον
ἐδέχθη θεῶν εἶναι δῶρα φησὶν. BL.

Ποῖβον συνεχῶς εἰσὶν ἀνομάζειν τὸν Ἀπόλλωνα; ὅρα
ἀπὸ Ποῖβης, ἢν Ἀθηναῖοι φασὶν εἶναι μητέρα· σὺνηθες γὰρ
ὄμηναι τοῖς πατράσιν ἐμμελτοῖς χοῖροι, τὰ δὲ μητέρων ἐκ
ἂν εἶροις ὅπως παρ' αὐτῶν. Ποῖβον ἐν αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀκτι-
νῶν ἀνομάζει ὡς λαμπρόν, τὸ μόνον ἡλίῳ προσδόν ἐξ ἴσου
κοινώσας Ἀπόλλωνι καὶ Μῆσαις. B.

73. ὁ σφιν; ὥτως διὰ τὴν ἐνδὲς δ. Ζηρόδοτος γράφει δὲ
35 μιν ἀμειβόμενος ἔπειτα πτερόεντα προστίθε. A.

ἐυφρονέων; πρὸς τὴν τῇ βασιλῆος ἀβελτηρίαν. BL.
ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν; ἢ ἐκ παραλλήλου τὸ
αὐτὸ, ἢ τὸ ἀγορήσατο ἀντὶ τῆς ἀπλῶς εἶπεν, τὸ δὲ μετέ-
ειπεν ἀντὶ τῆς κατὰ λεπτόν ἐξηγήσατο. ὁ δὲ Πορφύριος τὸ
μὲν ἀγορήσατο, ὅτι εἶπεν ὁ ἐρίνοντι, τὸ δὲ μετέειπεν, ὅτι
μετὰ ταῦτα ἀφῆκε γενέσθαι. L.

74. ὁ Ἀχιλεὺς; καὶ τῷ βασιλεὺς ἀπολογεῖται ὡς ἀναγκα-
ζόμενος ὑπὸ Ἀχιλλέως, καὶ τῷ πλεῖστοι ὡς δέει τῷ βασιλῆος
μὴ προσιπῶν. BL.

76. τοι γὰρ; ἐκ ἐστὶν ἀντιφωνησά ἢ τοῖς ἀδελφοῖς γὰρ
ἀρκτική ἐστίν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς δῆ. BL.

καὶ μοι ὁμοσσαν; ἐκ ἀπιστῶν τῷ Ἀχιλλεὺς προσβά-
λει τὸν ὄρκον, ἀλλ' ἵνα σχῇ πρόφασιν πρὸς τὸν βασιλῆα. ὁ
συνεὶς Ἀχιλλεὺς ἐκ ἀναγκῆς ἀπιστοῦμενος, ἀλλ' ἐτοιμῶς
ἔσται.

77. ἢ μὲν; ἀντὶ τοῦ ἡμῖν; ἐστὶ δὲ ἐπιφώρμα ὁρᾷ-

κόν. διδ' βαρύνομεν τὸν ἦ. εἰ γὰρ περισπᾶσωμεν, ἔσαι βεβαιωτικός. BL.

ἤ μὲν μοι: ἐπὶ μὲν τῷ προτέρῳ βαρεῖαν παραληπτόν κατὰ τὴν ἀρχεσαν· περὶ γὰρ ἀντὶ τοῦ ἡμῖν, ὅπερ ἐστὶν ὀρικὸν ἐπὶ ῥῆμα, ὅπερ ὁ ποιητὴς αἰεὶ διὰ τῷ τ' προσφέρεται, ἢ μὲν τὸς ἵππους τε καὶ ἄρματα, ἢ μὲν ἔμοι δώσειν" (Π. 14, 275). τὸ δὲ „ἦ γ' οὐδομαι" (78) περισπωμένη τάσσει ἀναγνωζέον· διαβεβαιωτικός γὰρ ὁ σύνδεσμος. A.

78. ἦ γὰρ οὐδομαι: ὡς ἐπιδιζάζων εἶπε τὴν ἰσομένην αὐτῷ μῆνιν. BL.

χρῶσι μέν: τῶν Δωριέων· ἐκεῖνοι γὰρ τὰ εἰς εἶν εἰς ἐν μεταποιῶσι, τέφειν τυφμέν. οἱ δὲ Αἰολεῖς ἐμμεναι λέγουσι. L.

80. κρείσσων γὰρ βασιλεύς: μέλλων βαρύνειν τὸν βασιλέα προσαιπολογεῖν αὐτῷ. Ζηνόδοτος δὲ κρείσσω γρά- 15
φει. ἀθετεῖ δὲ καὶ τὸν εἶχον, κακῶς. BL. ὅτι Ζηνόδοτος χωρὶς τῷ τ' γράφει. τὰ δὲ τοιαῦτα εὐσύνκριτα ἔχει ἐπὶ τῆς εὐθείας τὸ τ'. A.

χέρη: ὡς Ἀρηί. γέγονε δὲ ὅτως. ἔστι τι χερεινός γενική, καὶ αἰτιατική, χερεινόν περ καταπέφρων" (Π. 17, 539). ὃν ἐν 20
τρόπον τὴν χερεινὰ αἰτιατικὴν συγκόψας ἔφη „ἀλλὰ τὸν νῖδον γέιναιτο εἰς χέρει" (Π. 11, 400), πληθυντικῶς δὲ τὰ χερεινὰ χέρεια, χέρεια δὲ χέρεινι δόσκειν" (Π. 14, 382), τῶν τὸν τρόπον καὶ χερεινὸν χέρειν· καὶ ἐπὶ κακόφρων ἔστι, τροπῇ ἐγένετο τῆς εἰς διφθόγγου εἰς τὸ ἦ. ὣτως Ἑρωδιανός. A. 25

81. εἴπερ γὰρ τε: πιθανῶς τὴν εἰς τὸ μετέπειτα σωτηρίαν αἰτεῖ· εἰκὸς γὰρ ἦν τὸ μὲν παρόν, αἰδεσθέντα τὸ πληθός, παριδεῖν αὐτόν, εἰς δὲ τὸ μετέπειτα τιμωρῆσασθαι. BL.

αὐτῇ μαρ: ἐπὶ ῥῆμα, ὡς τὸ ἐν ἡμῶν καὶ ἔξῃ μαρ. καὶ ἔχρη μὲν αὐτὸ ἀναπέμπειν τὸν τόνον, ὡς βέκερως. ἀλλ' ὅ 30
ἐπὶ ὅδεν τῶν εἰς αὐρ συντίθειν ἢ μόνον τὸ ἡμαρ, πρὸς τὴν παρηλλαγμένην σύνθεσιν ἢν παρηλλαγμένος καὶ ὁ τόνος. δεῖ δὲ εἰδέναι ὡς μετὰ ἀκλίτων συντίθενται. L.

καταπέφρη: ἦτοι δαπανήσῃ. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σι-
τίων τῶν ἐν τῇ γαστρὶ πλείω χρόνον κατεχομένων διὰ τὴν 35
πέφρη τὴν ἐν αὐτῇ γινομένην. AL.

82. ἔχει κότον: εἰδείξει διαφορὰν κότος πρὸς χόλον. ἐποφάνει δὲ διὰ πάντων τὸ ὑπελον μὲν Ἀγαμέμνονος, Ἀχιλλέως δὲ ἀνδρῶν. BL.

83. φράσαι: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει φράσον. μᾶλλον δὲ 40
τὸ φράσαι ἀρμόζει. A.

85. θαρσύνσας: ὡς ἀγαθὸς προκρίνει τὸ κοινῇ τοῦ
ιδίῳ συμφέροντος. A.

μάλα: διασαλτέον ἐπὶ τὸ μάλα. Θεοπρόπιον δὲ τὸ ἐκ
θεῶν προειρημένον· τῆτο δὲ πρὸς δυσώπῃσιν τῶν ἀκαθόντων. 45
θεοπρόπιον δὲ τὸ ἐκ θεῶν μαντινόμενον, ἢ τὸ τοῖς θεοῖς
πρέπον· ὅτι γὰρ, ὡς πάντα ἐπιστάμενοι, λέγουσι τὰ τοῖς
θεοῖς ἀρέσκοντα. BL. Ἄλλως. θεοπρόπιον ἐκ τῶ θεοπρόπος,
τῆτο ἐκ τῷ θεοπρόπω. ἔστι δὲ μαρσύνθεται ἐκ τοῦ θεός
καὶ τῷ προέπειν τὸ λέγω, ὃ τὰ ἐκ θεῶν προλέγων. ὣτως ἔν καὶ 50
θεοπρόπιον. B.

εἰπέ: τρία εἰσι τὰ ἐν τῇ κοινῇ δευνόμενα, ἐλθέ, εἰδέ, εἰπέ·
εἰπέ· ἰδίως δὲ καὶ μακρὰ παραλήγον. Ἀττικοὶ δὲ καὶ ἐπὶ
τῶν βραχυπαραλήκτων δευνοῦσι τὸ ἰδέ καὶ λαβέ. A.

οἶσθα: ὅτι οἶσθα χωρὶς τοῦ σ. οὕτως γὰρ λέγει διὰ
παντός „οἶσθα· τίη τοι ταῦτα" (Π. 1, 365) „οἶσθα γέρον".
(Od. 4, 465). A.

86. οὐ μά: ἢ ἂ ἀπωμοτικῶς. πλεονάζει δὲ κατὰ Ἀτ-
τικὴν συνήθειαν. διασαλτέον ἐπὶ τὸ μά. A.

μά: τῆτο Ὀμηρὸς ὡς συλλαβῆς τάξιν ἔχον τίθησι. ποτὶ
10 μέντοι ἀντὶ τῷ μά τῷ ναὶ κέχρηθ', ὡς „ναὶ μά τόδε σκῆ-
πτρον" (234), ὅτε ὕμνουσιν. ὅτε δὲ ἀπὸ μνηστῶν τι, συζεύγνυσιν
τὸ τῆς ἀποφάσεως, ὅλον „ὁ μά γὰρ Ἀπόλλωνα" καὶ ἐν Ὀδυσ-
σεῖα (20, 339) „ὁ μά Ζῆν' Ἀγέλαος". ἡμεῖς δὲ τὸ μά ὡς μέ-
ρος λόγου ἀπομνύντες παραλαμβάνομεν, μά τὸν Δία λέγον-
τες. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ ῥῆμα ἐπικτικόν. μεγαλὴ δὲ ἐστὶν ἐπὶ κλη-
σίς δαιμόνων ἀγαθοποιῶν πρὸς ἀγαθὰ τινὲς εὐεργασίαι, ὡς
τὰ τῷ Ἀπολλωνί τῷ Τρανέως θεισπίσματα. γοητεία δὲ ἐπὶ
κλησίς ἐστι δαιμόνων κακοποιῶν, περὶ τὸς τάφους γινομένη.
φαρμακεία δὲ, ὅταν διὰ τινος σκευασίας θανατηφόρος πρὸς
φύλτρον ἢ ἄλλως δοθῇ τοῖς διὰ νόματος. ἡπατοσκοπία δὲ
ἢ τῶν ἐγκάτων ἀνατομή, δι' ὧν προεμήννον τὰ συμβησό-
μενα ἀνατέμνοντες γὰρ σημειῖα τινα ἐθιόρουν ἐν τοῖς ἡ-
παισιν. B.

Κάλχαν: ὅτι Ζηνόδοτος χωρὶς τοῦ τ', Κάλχα. τὰ δὲ
εἰς πρὸς λήγοντα, διὰ τῷ τ' κλινόμενα ἐπὶ τῆς γενικῆς, ἔχει
τὴν κλητικὴν εἰς τ', Θόαν, Ἀλιν. A.

88. ἐμεῦ ζῶντος: πεφυλαγμένος καὶ δεισιδαίμων ὁ ὕρ-
κος· συνέβαινε γὰρ ἀποθανόντος ἢ καὶ ἀποδημῆντος τῷ Ἀχιλ-
λέως αἰκισθῆναι τὸν μάντιν. ABL.

89. σοί: τινὲς τὸ σοί τοῖς ἐπὶ ἀνω προσδιδόασιν, ὡς ἢ
σοὶ δερκομένοιο. βελτίων δὲ ἢ συνήθους ἀνάγνωσις. A.

βαρεῖας: τὰς ὑπὸν βεβαρημένας. V.

90. οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἰρηγῆς: ὁ τρόπος ὑπερ-
βολῆς. ὁ δεδιώς ἔσκεπεν ὁ μάντις, τῆτο θαρσύνων ἀπεκά-
λυπεν Ἀχιλλέως. ὅχι ὑβριστικῶς δὲ εἰρηγῆς, ἀλλὰ φιλοφρόνως,
ὡς ἂν ἐπιτρέποντος καὶ τῷ βασιλέως τοιαύτην ἀσφαλῆ ποι-
αῖναι ἐγγύην. τῇ δὲ ὑπερβολῇ θεραπεύει τὸν Ἀγαμέμνονα. BL.

91. ἐνὶ στρατῷ: Ἀχαιῶν, οὐκ ἐνὶ στρατῷ, αἱ Ἀριστάρ-
χειοι. ὁμοίως καὶ ἡ Σωσιγένης καὶ ἡ Ἀριστοφάνους καὶ ἡ Ζη-
νοδότου. ALV.

93. οὐ ταρ: ὥτως ὅξεται ἐπὶ τῷ σὺν· ὁ γὰρ τὰρ ἐστὶ σύν-
δεσμος ἐπιπερόμενος ἐγκλιτικῶς, ὡς καὶ ἐπὶ τῷ „εἰ ταρ ὅγ'
ἐρχομένης" (65). οὐ γὰρ ἐστὶν ὁ τέ συμπλεκτικός· εἰ γὰρ ἦν,
ἐπεφύετο ἂν πάλιν ὁ τέ μετὰ ἀποφάσεως, ὅθ' ἐκατόμβης.
οὕτως γὰρ ἔστιν εὐρέσθαι τὸν τέ σύνδεσμον μετὰ τῆς οὐ
ἀποφάσεως „ἐνθα μὲν οὐτε ἀναξ ἐπιδενῆς ἔτι τι ποιμήν"
(Od. 4, 87). A.

οὐ δῆ. τέλειος δὲ ἐστὶν ὁ τὰρ, ὅχι ἐκ τῷ τῷ ἄρ. προθε-
ραπεύει δὲ τὸ πληθός, εἰς εὐνοίαν ἐπαγόμενος ὡς θυσίας
καὶ 50 ὅχι ἀφελόν. BL.

εὐχολῆς ἐπιμέμφεται: ὅτι ἐλλείπει τὸ περὶ, καὶ πε-

ρισσὸν τὸ ἐπιμέμφετο. κατεκερμάτισε δὲ τὸν Ἀγαμέμνονος λόγον εἰς διαβολήν. Α.

94. ἔνεα ἄρητῆρος: βραχὺ διασαλτέον ἐπὶ τὸ ἐνατόμβης καὶ ἀρητῆρος. κοινὸν δὲ τὸ ἔνεα· ἢ ἐὺχολῆς ἢ ἐνατόμβης ἔνεα, ἀλλ' ἀρητῆρος ἔνεα μέμφεται. Α.

ἄθετετο, ὅτι περισσός· πρόκειτο γὰρ „ἀλλ' ἔνεα ἄρητῆρος ἐν ἡτίμῃσ' Ἀγαμέμνων.“ τὸ δὲ ἐπιμέμφετο ἀπὸ κοινοῦ δελαμβάνειν. ΑΒΛ.

95. ἄποινα: οἱ μὲν ἐκ τοῦ φόνος, ἄφονος ἄποινος καὶ ἄποινος· οἱ δὲ, ἐκ τῆς ποινῆς, ἢ τιμωρίας, γίνεται ἄποινος. ἢ ἐκ τοῦ φονῆς, ὃ σημαίνει τὸν τόπον τῶν ἀναιρεμένων, ὡς τὸ „ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσι“ (Π. 10, 521).

97. λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει: Ἀναοῖσιν ἀεκέα λοιγὸν ἀπώσσει. ἔτις αἱ Ἀριστάρχες καὶ ἡ Μασσαλιωτική δὲ καὶ ἡ Ρίως τὸν αὐτὸν ἔχει τρόπον. ἔοικεν ἔν τῃ ἐτέρᾳ Ζηνοδότῃ εἶναι, ἢ οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει. Α.

λέξεις ἐκ τῶν πρὸς Κωμινόν. τὸ μὲν ἀεκέα λοιγὸν ἐλευθρον ἀπεικονίσα λέγειν τῷ δὲ ἔστιν ἀπεχθὴ ἀπριάτην δὲ σαφές ὡς ἄνευ τῆς πριάτης καὶ ταῦτόν τῃ νῦν λεγόμενῃ δωρεάν. Α.

98. ἐλικώπειδα: μελανόφθαλμον, ἀπ' ἧς εὐφροσύνης, ὡς Καλλιμάχος „ὑδωρ μέλαν Ἀίσῃσι“ καὶ „Ἀίσῃσιν ἔχεις ἐλικώπιατον ὑδωρ“. ἢ τὴν ἐκ ἀτενῆς τὴν θέαν. ἢ τὴν ἀξιοθέατον, πρὸς ἣν πάντες ἐλίσσουσι τὴν θέαν. Α. τὴν μελανόφθαλμον, ὡς Καλλιμάχος· ἢ τὴν οὐκ ἀτενίστην τῇ θέᾳ τὴν ἀξιοθέατον· ἢ πρὸς ἣν οἱ νέοι τὰς ὥπας ἐλίσσαντο. ΒΛ.

99. ἀπριάτην: ἐπιδῶματικῶς αὐτὸ ἀκείᾳ Ἀπολλωνίου, ἢ τὸ χωρὶς πριάτης, ἀντὶ τῆς ἀπριάτης. ΑΒΛ.

ὅτι ἐκατὰ προσηγορίαν τὴν ἀπριάτην λέγει, ἀλλ' ἀντὶ τῆς ἀπριάτης καὶ παράλληλον τὸ ἀνάποιον· τὸ γὰρ αὐτὸ δι' ἀμφοτέρων δηλῶν. διασαλτέον δὲ βραχὺ ἀπριάτην, ἀνάποιον, ἐκτέον δ' ἐς Χρυσήν, ἐπεὶ κοινὸν κατὰ πάντων τὸ πρὶν. Α.

ἄγειν: τῷ ἐπὶ νηὸς καὶ ἄρματος, ὡς τὸ „ὃ οἶκοθεν ἦν ὃ γεραῖός“ (Π. 11, 632) καὶ „ἦγον δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν“ (Π. 11, 598). παράλληλος δὲ ὁ τρόπος· ἢ γὰρ ἐπ' ἴσοις ἀπαλλάσσεσθαι δὲ τὰς προσηγορίας. Α. ἢ γὰρ ἐκ μόνης μεταμελείας, ἀλλὰ καὶ ἐκ κόπης καὶ προσφορᾶς τὰς προσηγορίας ἀπαλλάττεσθαι δὲ. ΒΛ.

100. τό τε κέν μιν: ὅτι Ζηνοδότος γράφει αἱ κέν μιν. γέλοισιν δὲ διδακτικῶς λέγειν τὸν μάντιν. ΑΒΛ.

πεπίθοιμεν: ὁμοίον ἐστὶ τῷ ἡνδιδως πεπιθεῖν (Π. 9, 104). εἶθε δὲ τὰς δυνάμεις ἀορίστως ἀναδιπλασιάζειν. Α.

103. ἄχνημένος: ἐκ τῆς ἄχης ἄχνη, καὶ πλεονασμῷ τῷ ἄχνη, καὶ ἐν ὑπερθέσει ἄχνη καὶ ὁ ἐνεσθὲς ἄχνημι, καὶ τὸ παθητικὸν ἄχνημι. τοῦτον καὶ τὸ ἄχνη τὸ κλῶ, ἄχνη ἄχνημι. ΒΛ.

μένεος μένος σημαίνει τρία, τὸν θυμὸν, ὡς ἐπὶ τῷ τῆν ἰσχύϊ, ὡς τὸ „ὄωκε μένος καὶ θάρσος“ (Π. 5, 2) τὴν ψυχὴν, ὡς τὸ μένος Ἄρης (Π. 10, 264) περιφραστικῶς ὁ δὲ ἄλλ' ὅτι κακόμεντιν ἀποκαλῶν, ἐπὶ γὰρ ὅσα ἐστὶν ἡ θεία φωνή, τῆς ὁπὸς δὲ τῶν θεῶν ἀκρόσιν οἱ μάντιες — „ὡς γὰρ

ἐκκλίναν δὲ τὸν θυμὸν καὶ φυλάττεσθαι, ὅσα γὰρ καὶ τῷ τοιαύτῳ ἥρωος περιγίνεται. ΒΛ.

φρένες ἀμφιμέλαιναι: ἢ ἀμφὶ πρὸς τὸ πῆμπελτο, ἀπὸ τῆς τῶν ὑδάτων μεταφορᾶς· ὡς γὰρ ἐκ κεραμῶν ὑπερ-εξεχέτο ὁ θυμός. εἰσὶ δὲ τῶν ἐντοσθιδίων αἱ φρένες· „πλεονεξὸς ἐστὶν ἡ παρὰ τὰς φρένας.“ ἦδη δὲ οἱ νεώτεροι μελαίναν τὰς φρένας φασίν. ΑΒΛ.

μέλαιναι: αἱ ἐν βάθει κείμεναι, ἢ τεταραγμέναι διὰ τὴν ὀργήν. Α.

τάτω τῷ εἴχῃ καὶ τῷ „πῆμπελτο“ ὅσσοι δὲ οἱ παρὰ κείνῳ ἀερίσκος, ὅτι ἀμφοτέρω εἰς τὴν Ὀδύσειαν (4, 661) μετακίνητο ἢ κ' ὁρθῶς. Α.

104. ὅσσοι: παρὰ τὸ ὅπτιον ὅσσοι, ὥσπερ παρὰ τὸ πέπτιον πέπτιον· ἐκ δὲ τῆς ὅσσοι γίνετο ὄνομα ὅσσοι, τὸ δυνάμει ὅσσοι, ἢ ἀφαιρίσει ὅσσοι. ΒΛ.

ἄλλως. τὸ ὅσσοι οὐκ ἔστιν ἀρσενικὸν δυνάμει· φησὶ γὰρ ὁ ποιητὴς „τὸ δὲ οἱ ὅσσοι πᾶρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον“ (Π. 13, 617), ἢ αἱματόεντες. ἔδετερας οὖν ληπτέον εὐδοκίαν, καὶ ἔστι τὸ ὅσσοι ὡς ἔρκος βέλος τείχος· τὸ δὲ

πολλοθυτικὸν κατὰ Ἀθηναίους μὲν ἔρκος βέλος τείχος, κατὰ δὲ Ἰωνας ἔρκος βέλος τείχος, καὶ ὅθλον ὅτι ὅσσοι. τῶν ἐς τὴν πολλοθυτικὴν τὰ δυνάμει ὅδετερας εἰς τὴν τελευτῇ, ὅσον ὅμιμα ὅμιμα, γράμματα γράμματα καὶ Εὐδοκίης (Hipp. 387) „ἢ ἢ ὅθ' ἦσαν ταῦτ' ἔχοντες γράμματα“, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (454) „γράφειν καὶ τολμᾶν ὡς καθάρματα.“ σαφές ἔστι ὅτι καὶ τείχος λέξεται δυνάμει καὶ ὅσσοι, εἴτα κατὰ ἀφαιρίσειν ὅσσοι. Β.

λαμπετέωνται: ὥσπερ ἀπὸ τῆς εἴχῃς εὐχέτης, βάλλω βαλέτης, εἴτω καὶ ἐκ τῆς λάμπω λαμπέτης, καὶ ἐξ αὐτοῦ λαμπετώ, ἢ μεταχθὴ λαμπετέων. ἔστι δὲ ἡ συζυγία τῶν περισπωμένων. ὁ ποιητὴς ἐπὶ ταύτης τῆς συζυγίας ἴσος ἔχει πλεονάζειν τῷ ὅ, ὡς τὸ „ὁρόων ἐπὶ ὀνόμα πόντιον“ (350). Α.

ἔκτατην εἴκα εἴκειν εἰκίτην, καὶ ἐν συγκοπῇ εἰκίτην, ἐν διαλύσει εἰκίτην. προδιατυπῶ δὲ τὰ λεχθησόμενα τῆς ὑπερῶς τὸ δυνάμει, καὶ δοκεῖ τὸ ἐν ὀνόμα ἰδὼν ἔχειν καὶ ἐπεξήγησιν. διὰ δὲ τῆς πρώτης σημαίνει τὸ καὶ ἐν ἄλλῃς μετά-ξοντα τὸν λόγον τῆς τοιαύτης ὀργῆς. ΒΛ.

105. καὶ ὅσσοι: ὁσσοίμενοι: παρατηρητέον ὅτι ὅταν ἐκ προσώπων τινος ἐπάγῃ μετὰ λόγους ὁ ποιητὴς, προσημαίνει ὅσοι ἔστι ὁ λόγος· εἰπόντος γὰρ αὐτοῦ τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ ὀνόμα ἰδὼν προσέφη ὁ Ἀγαμέμνων, ὑβριστικῶς καὶ πάλιν „καὶ μιν κειπέων“ (Ὀδ. 10, 9), θεωρητέον εἰ οἱ μέλλοντες ἐπαγέσθαι λόγοι ἔχουσιν ἐνείδη. ὅταν δὲ τὸ „ὃ σφιν εὐφρονέων“, φρονίμως προσδικτεῖον λόγους· φρονίμων γὰρ τὸ τὰς αἰτίας τῶν ἐνεσθῶτων εἰπεῖν καὶ μετὰ ταῦτα ἐπάγειν τὰ ποιητέα. καὶ πάλιν ὅταν λέγῃ „καὶ τότε κακώτερον μετεφάνει Φαιήκεσσι“ (Ὀδ. 8, 201), δὲ ἡμῶς τῶν λεχθησόμενων ὡς κακῶν ἀκείν, ἐπισημαίνει καὶ ἐπισημαίνει τὸ ὅσσοις διὰ τὴν νίκην. καὶ ἐνταῦθα τοῖνυν προδιετύπωσεν τὰς λόγους διὰ τῆς κακώσεως, ἢ ὡς τινες οἰοῦνται, κακῶς ὑποβλεψόμενος, ὅτι κακόμεντιν ἀποκαλῶν, ἐπὶ γὰρ ὅσα ἐστὶν ἡ θεία φωνή, τῆς ὁπὸς δὲ τῶν θεῶν ἀκρόσιν οἱ μάντιες — „ὡς γὰρ

ἔγων ὅπ' ἄκσσα θεῶν" (Π. 7, 53) —, διὰ τῆτο κακοφημίξει αὐτόν εἰς τῆτο, κακὸν ἄγγελον τῆς Διὸς ὁσσης ἀποκαλῶν. BL.

ὅτι ἀπὸ τῶν ὁσσῶν κακῶς ὑπιδόμενος, ἔκ ἀπὸ τῆς ὁσσης, τῆς φωνῆς, κακολογήσας· ἢ γ' χρῆθ' Ὀμηρος τῇ ὁσση ψιλῶς ἐπὶ τῆς φωνῆς, μᾶλλον δὲ ἐπὶ τῆς θείας κληδόνος. Α.

τὸ κακοσσύμενος ἢ σημαίνει τὸ κακῶς ἐποβλεψάμενος· ἢ γ' οἶδ' τε τὸ κακῶς συναλῆναι διὰ τὸ σύμφωνον, ἔδ' ἔστιν ὅπως τὸ ὑποβλέψασθαι ὁσσεῶς λέγει· ἀλλὰ σημαίνει τὸ κακοσσύμενος (ἐν συνθέτῳ γ' εἰρηθ') κακόμακτις. ἔπει γὰρ ὁσση ἢ θεία φωνή, ἦν καὶ Διὸς ἄγγελον ἔφη — „μετὰ δέ 10 σφισιν ὁσση διδῆναι, ὁτρύνειν· ἵνα, Διὸς ἄγγελος" (Π. 9, 93) —, Διὸς δὲ ἄγγελοι καὶ οἱ μάντις, καὶ τῆς ὑπὸς τῶν θεῶν ἀκούσιν, ἥτις ἐστὶν ὁσση („ὡς γ' ἔγων ὅπ' ἄκσσα θεῶν" Π. 7, 53), ἀπὸ τῆς ὁσσης πεποιήκα τὸ κακοσσύμενος, ἀντὶ τῆς ὡς κακόμακτις αὐτὸν ὀνειδίζων, ὡς εἰ ἔλεγε κακὸν ἄγγελον 15 τῆς Διὸς ὁσσης ἀποκαλῶν. ἔδ' γὰρ ἐστὶν ἀπλῶς κακολογῶν, ὅτι ἔδ' ὁσσαν ἀπλῶς τὴν φωνὴν σημαίνει, ἀλλὰ τὴν θεῶν ἀλλ' ἔστιν ὡς ἐπὶ κακῶς χρώμενον τῇ θεῖᾳ φωνῇ λοιδοριῶν.

εἰρηθ' δὲ καὶ ἐν ἄλλῳ „οὐ μὲν γὰρ τοι ἐγὼ κακὸν ὁσομένη τῶδ' ἰκάνω, ἀλλ' ἀγαθὰ φορέσας" (Π. 24, 172), ἢ κακὸν 20 κηδομένη καὶ „ὁσοσσύμενος πατέρ' ἑωλὸν ἐνὶ φρεσὶ" (Od. 1, 115), σημαίνει ὃ ἐν αὐτῷ κληδοιζόμενος καὶ εὐχόμενος θείας τεχνῶν φήμης τῆς ἐπανόδοις τῆς πατρὸς. καὶ τὸ „ἢ ποτέ μοι θάνατον προτιόσσεται θυμός" (Od. 14, 219) ἀντὶ τῆς προειμαντεύετο. καὶ ὅτι μᾶλλον ἀπὸ τῆς ὁσσης τὸ 25 ὁσσεῶς, αὐτὸς ἐδήλωσεν ἐπὶ τῶν μνηστήρων λέγων „τὰς πάντων κεφαλὰς, ὅσσαντο δ' ὕλεθρον" (Od. 2, 152), τῶν τῆς ἐμαντεύοντο τοῖς μνηστῆρσιν ὕλεθρον. τῆτο ἔπ' ἄλλα ἐξηγήματα, εἰπὼν „Ξάνθε τί μοι θάνατον μαντεύεται" (Π. 19, 420). τὴν δὲ ὁσσαν ὅτι θεία φωνή, ἐξηγεῖν λέγων „ἢ ὁσσαν ἄκσας ἐκ Διὸς" (Od. 1, 282). λέγει δὲ αὐτὴν καὶ κληδόνα „ἦλθον, εἰ τινα μοι καὶ κληδὸνα πατρός ἐνίσποις" (Od. 4, 317). κληδὸν δὲ παρὰ τὸ κλέος διδόναι καὶ φέρειν „ἢ ὁσσαν ἄκσας, ἢ τε κλέος μάλιστα φέρει ἀνθρώποισι." καὶ αὐτὸς ὁ Τηλέμαχος „πατρός ἐμῆ" φησὶ „κλέος ἐγὼ με- 35 τέρομαι, ἦν περ ἄκσας" (Od. 3, 23). καὶ „ῥητο πεντόμενος μετὰ σὸν κλέος, εἰ περ ἔτ' εἴης" (Od. 13, 415). καὶ ἡ μεγάλη καὶ ἐνδοξὸς γῆμη καὶ κληδὸν μέγα κλέος· „πεύθετο γ' Κύπρονδε μέγα κλέος, ὅνεια' Ἀχαιοὶ νῆϊσσι" ἐς Τροίαν ἀναπλεύσασθαι ἔμελλον" (Π. 11, 21). τὴν δὲ ὁσσαν, οὕσαν 40 θεῖαν φῆμην, καὶ ὁμῆν προσαγορεύει „θεῖη δὲ μιν ἀμφέχουτ' ὁμῆ" (Π. 2, 41). καὶ τὸ „ἐνθα πανομφαῖον Ζητὶ ῥέεσκον Ἀχαιοί" (Π. 8, 250), ἐπειδὴ ἡ ὁσση καὶ ἡ ὁμῆ Διὸς ἄγγελοι ἐστίν. ἔστι δὲ τις ἄλλη ἡ Ἑρμοῦ φῆμη, ἡ ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ διαδιδόμενη περὶ τινος ἀγγελία ὡς τὸ „εὐνῆν τ' αὐ- 45 δομένη πόσιος δῆμοιό τε φῆμην" (Od. 16, 75) καὶ πάλιν χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμος φῆμη" (Od. 14, 239). καὶ ἀγορὰ πολέμοιο (Od. 2, 150), ἐν ᾗ πολλὰ φασίγῃ. ἡ δὲ φῆμη καὶ τὴν κληδὸνα περ ἔρηκεν „φῆμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἄλετρίς" (Od. 20, 105) — ὡς ὁσση μὲν καὶ ὁμῆ καὶ 50 κληδὸν ἐπὶ τῷ αὐτῷ, γῆμη δὲ καὶ ἐπὶ τῆς θείας κληδόνος

καὶ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης διαλαλήσεως. οἶεται γ' θεῖαν εἶναι φωνὴν Ὀμηρος, ἥς τὰς μάντις ἀκούειν „ὡς γ' ἔγων ὅπ' ἄκσσα θεῶν" (Π. 7, 53). B.

106. μάντι κακῶν: μετὰ τὸ κακῶν εἰκτέον. Α. ἡ συνήθεια μετὰ τὸ κακῶν εἴζει, καὶ ἔστι τὸ σημανόμενον κακόμακτι, ἥτοι τὸ δύσφημον τῷ Κάλχαντος καὶ αὐτὸς τοῖς λοιδοροῦντος τῷ Ἀγαμέμνονος, ἢ τὸ παρακολοῦνται αὐτὸς τοῖς μάντεσιν ὡς ἴδιον ἐμάχημα τῷ Κάλχαντι προστροφέοντος· μάντεως γ' τότε χρεῖα, διὰ ἐν συμφερῶντι τινὲς ὡσιν. Α.

ὁ ζητῶν τὸ τί κακὸν ἐμαντεύσαστο, ὁρῆς ἔκ οἷδε φέσιν ἐπ' ἀλήθειαν οὐ φερόμενην. τάχα δὲ καὶ κακόμακτις αὐτόν φησι διὰ τὸ εἰπεῖν „τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν" (Π. 2, 329). ὥστε γ' ταχύτερον πορθέσθαι αὐτὴν διὰ τὸ τὸν Δία ἐπιδέξια φάινειν σήματα (Π. 2, 553). τὸ γ' Ἰφίγενείας ὄνομα 15 ἔκ οἷδε ὁ ποιητής. ἔπει ἂν ἢ κατέγνωσται, ἢ ψευδῇ αὐτόν ἀλλὰ κακόφημον φησι διὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς νίκης. εἰ γ' καὶ ἀληθεῖς αἱ τῶν φασίλων προγνώσεις, ἔδ' ἦν ἦτορ οἱ δυσχεῖς τὰς προειρηκίας ὡς αἰτίαι μισοῦσιν. BLV.

κρήγυνον: ὅτι ἐπαῖς εἰρηθ' τὸ κρήγυνον, καὶ ἐκ ἔστιν ἀληθές ἀλλ' ἀγαθόν· ἀντιδιαστέλλει γοῦν ἐπὶ τὸ „αἰεὶ τοι τὰ καὶ ἐξὶ φίλα." Α.

τὸ τῷ κέαρ· ἡδὲ καὶ προσηγεία, ὃ ταυτὸν ἐστὶ τῷ θυμῷ, τροπῇ τῷ δ' εἰς γ', ὡς γνωφερόν καὶ ὀνοφερόν, ὅσον κρήδονον 20 τι ὅν, τὸ ἡδόνον τὸ κέαρ, ὃ ἐστὶ τὴν ψυχὴν, ὅσον τὸ θυμῷ τῇ ψυχῇ μὲν. ABL.

τὸ δὲ εἰπὲς εἰπας Ἀρίσταρχος γράφει, κακῶς· εἰπὼν γ' αἰεὶ καὶ εἰπομὶ λέγομεν. B.

108. ἐσθλὸν δ' ἔδ' εἰ τι πῶς συνεστάνει τῷτο εἰς τὸ δεκατῇ μαντεύσασθαι αὐτόν ἐν Ἀλέλιδι τὸν πόλεμον, ὅσον ἀπὸ 30 τῆς συμβόλης τῶν στρατῶν. ἐντεῦθεν οἱ νεώτεροι ὀρμηθέντες ἰσορῶσιν ὅτι τῶν Ἑλλήνων ἐν Ἀλέλιδι πόλει τῆς Βοιωτίας ἀθροισθέντων καὶ ἀπλοῖς καταχθέντων, Κάλχανς ὁ μάντις ἐξεφώνησε μὴ δύνασθαι εἰς ἴλιον ἄλλως ἐκπλεύσαι αὐτάς, εἰ μὴ Ἀγαμέμνων Ἰφίγένειαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ σφαιρίσῃ Ἀρτέμιδι, διὰ τὸ φονεῦσαι αὐτὸν τὴν ἱερὰν σῖγα τὴν τροφόμενῃ ἐν τῷ ἄλσει αὐτῆς, καὶ πρὸς τῷ κρηνησάμενον εἰπεῖν ὅτι ἔτι ἡ Ἀρτεμις ἔτις ἂν εἰδένετο. τῷ δὲ Ἀγαμέμνωνος διὰ τὴν πολλὴν ἀνάγκην παρασῆσαντος τὴν κόρην τῷ βομῷ, κατοικτιρῆσασάν τὴν θεῖαν, καὶ ἔλαφον ἀντὶ τῆς 40 παρθένου παρασῆσασαν, σῶσαι, καὶ ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς θεοῦ εἰπεῖν πεμφθῆναι αὐτήν. ἡ ἰσορία παρὰ πολλοῖς μὲν τῶν νεωτέρων, καὶ παρὰ Δίκτυ τῷ γράψαντι τὰ Τρωϊκά. Α.

ἔδ' εἰ τι πῶς εἰπας ἔπος οὐδ' ἐτέλεσσας· ἔτις 45 αἱ Ἀριστάρχου καὶ ἡ Ἀριστοφάνους. καὶ ἔστιν ἐμπατικὸν τὸ οὔτε δις λεγόμενον. Α.

ἐμπατικόν ἐστὶ τὸ ἐδ' δις λεγόμενον, καὶ τὴν τῆς μαντείας τύχην λοιδορεῖ, ὡς εἰ τι καὶ χρῆσθον προείποι, ἔκ εἰς ἀγαθὸν τελευτῇ. εὐτυχίας οὖν ἔργον καὶ τὴν τύχην ἀμ- 50 ρῶν. BLV.

δυσκαταπαύσεως δὲ ἔχει πρὸς τὰς κατηγορίας οἱ ἄρ- 50

ζόμενοι, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνουσιν, ὡς μὴ κατ' ἄξιαν ἀρρηκότες. BL. cf. Hellad. ap. Phot. p. 532 a 30. ed. Berolin.

τὸ δὲ καὶ τὸν ἐν Λαλαοῖσι" μᾶλλον αὐτὸν λυπεῖ, ἐπεὶ μὴ κατ' ἰδίαν ἐκοινωνήσεν αὐτῷ. L.

110. ὡς δ' ἡ τοῦ δ' ἔνεκα: ἀθετεῖτο, ὅτι αἰρομένο τέττο 5 σάντομος γίνετο ἢ ἐρμηνεία καὶ ὁδὸν ἑλλίπεδ' ἔχουσα. AB.

113. Κλυταίμνηστος: ἡ Κλυταίμνηστρα γυνὴ μὲν Ἀγαμέμνονος, Τυνδάρεω δὲ καὶ Λήδας τῆς Θέτις θυγάτηρ, Ἑλένης δὲ ἀδελφὴ. AD.

προβέβουλα: ἀπὸ τοῦ βέλω, μέσος μόνος ὁφθαλμοῦ ἐν 10 τοῖς ἐνεργητικοῖς. A.

διὰ τί ὁ Ἀγαμέμνων τὴν ἀλχημάλωτον τῆς γαμετῆς προ-
κρίνει: λέγει γὰρ Κλυταίμνηστος προβέβουλα. καὶ οἱ μὲν φα-
σιν ὅτι ἔνεκα τοῦ μὴ δοκεῖν Ἑλλήσιν ἐφ' ὅθριον κατέχευε
τὴν κόρην· οἱ δὲ ὅτι ἐπαινεῖ τὴν Χρυσήδα, ἵνα μὴ τὰ τυ-
χόντα τοῖς Ἑλλήσιν ἀλλὰ τὰ μέγιστα δοκῇ χαρίζεσθαι· ἔνιοι
δὲ ὅτι ἵνα ψευδόμενον ἀποδείξῃ τὸν Κάλχαντα· πῶς γὰρ ἂν
ὁργίζοιτο ὁ Θεὸς τῆς ἀλχημάλωτον μηδὲν ἐφ' ὅθριον παχέ-
σης; AD. ἔξαιρει τὸν πόθον, ὅπως μεγίστην τοῖς Ἑλλήσι
δοκοῖν κατατίθειτο χάριν· δημιουργικώτατος γὰρ ἐστίν. ἢ ὅτι 20
περισπάζουσι τοῖς ἐπ' ἄλλοδαπῆς ὁ τῶν γυναικῶν πόθος.
ἀπάγων δὲ τὴν Ἑλληνίδα τοῦ τοιαύτου πόθου, ἐπαινεῖ τὴν
ἀλχημάλωτον. BL.

114. οὐ ἐθελον: ὅπως δευτερογενέος τὴν οὐ ἀπόφασιν, ἵνα
εἰς ἀπλὴν μεταληφθῇ ἀντιαντιμῆλιν· τοῦτο γὰρ καὶ Ἀρίσταρ-
χος παρήγγελεν. ἴδαν γὰρ ὁμοιοτήσωμεν, ἔσαι τὸ αὐτῆς
σύνθετον, ὅπως ὡς τὸ „οὐ ἐθελον ἰδρύνοντα" (Il. 15, 199) καὶ
„ὅς ἐθελον εἶναι ἐπαχον" (Il. 3, 128). A. τὸ μὲν πρῶτον καὶ τὸ
δεύτερον πρόσωπον τῷ ἔθελον ὁμοιοποιεῖτο, τὸ δὲ τρίτον δι-
σύν ἐστι τῷ τόνῳ· τὸν ἐν ἐγκλιτέον. BL.

115. δέμας: δέμας ὁ ποιητὴς τὸ ἔμψυχον εἶπετο λέ-
γειν, παρὰ τὸ δαδῆσθαι καὶ συνεσθῆναι, οἷον „οὐ δέμας οὐδὲ
φύνη" καὶ πάλιν „δέμας δ' ἦναιτο γυναικὶ καλῇ τε μεγάλῃ
τε" (Od. 4, 796) καὶ „ἐπεὶ ἔτιος ὁδὸς ἔοικε θνητῶς ἀθανά-
τῳ δέμας" (Od. 5, 212). σῶμα δὲ καλεῖ τὸ ἄψυχον, ἐπεὶ 35
σημῶν τί ἐστι τὸ ποτὲ ζῶντος, οἷον „σῶμα δὲ οἶκαδ' ἐμὸν"
(Il. 7, 79) καὶ ἐπὶ τῷ Ἑλπίορος πάλιν „σῶμα μὲν ἐν Χέρου
κατελείπομεν αὐθις ἡμεῖς ἄλκωντον καὶ ἄθαντον" (Od. 11,
63) καὶ ἐπὶ „ὡν ἐστὶ καὶ τὸν σῶματ' ἀκηδέα κατ' (Od. 24, 186).
Ἑρμιόδης μέντοι ἐν ἡλλαγμένῳ δέμας μὲν ἐπὶ τῷ νεκροῦ, 40
λέγων „ἔκταν δὲ δὴ τόδ' ἡμῶν ἐξ ἔτε σφαγαῖς θανῶσα μὴ-
τηρ πυρὶ καθήγγετο δέμας" τὸ δὲ σῶμα ἐπὶ ἐμψύχῳ λαμ-
βάνει, λέγων „δαῖτα γὰρ Ἀργείοισι σῶμα" ἀλχύνομαι. A.

φύνη: τὸ δὲ βλα καλλος· „φύνη γὰρ μὲν οὐ κακὸς ἐστίν,
μηδὲς τε κνήμης τε καὶ ὕμῳ χεῖρας" (Od. 8, 134). ἐν μο-
νοσύνῳ δὲ πᾶσαν ἀρετὴν γυναικὸς ἐσημάνει, καὶ ἄλλα καὶ „καλ-
λὴ καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσὶ πενκαλλυμένη" (Il. 13, 432)·
„καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδύνη" (Od. 13, 289).
BL. τὴν τῷ σώματος εὐφροσύνην καὶ ἀρετὴν. D.

116. καὶ ὡς: τὸ ὡς ὅποτε σημαντικὸν ἐστὶ τοῦ ὅμως, ἐοικέρους ἀντιποσώτου. B.
περισπᾶται. A.

ἄμεινον: ἐκτείνον ἐπὶ τὸ ἄμεινον· ψυχροὶ γὰρ οἱ ἐπὶ τὸ
πάλιν ἐξόντες. A.

117. βούλομαι ἐγὼ λαόν: δεῖ Ζηνοδότος αὐτὸν ἠθέ-
τηκεν ὡς τῆς διανοίας εὐήθους ἕσης. οὐ δὲ δὲ αὐτὸν ἰδίᾳ
προσφύρεσθαι, ἀλλὰ συνάπτειν τοῖς ἄνω ἐν ἡθῇ γὰρ λέγε-
ται. A.

σῶον ἔμμεναι ἢ ἀπολεῖσθαι: ἀπασαί σῶν ἔχον· καὶ
συνάδει τῷ „νῦν μοι σῶς αἰπὸς ὄλεθρος" (Il. 13, 773). ὁ δὲ
ἢ διασφαητικός ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἡπερ, ὡς τὸ „ἢ ἀφνειότεροι"
(Od. 1, 165). ἔστι δὲ καὶ μετὰ ἡθῆς. Πορφυρίος δὲ παραδια-
ζευκτικόν, ἀντὶ τοῦ καὶ, οἷον καὶ αὐτὸς ἀπολέσθαι. BLV.

οὕτως, σῶν, αἱ Ἀριστάρχων, οὐ διηρημένως σῶον, ἀλλὰ
σῶν. συνάδει καὶ τὸ „νῦν μοι σῶς αἰπὸς ὄλεθρος" (Od. 8,
305). ἔσθ' ὅπου δὲ καὶ διαιρεῖ „σῶον δ' ἀνένευσε" (Il.
16, 854). ὁ δὲ λόγος τοιοῦτος· θέλω, φησὶν, ἐγὼ τὸν
ὄχλον μᾶλλον σώσειν καὶ αὐτὸς ἀπολέσθαι ὃ γὰρ ἡ σῶνδισμος.
ἀντὶ τοῦ καὶ παρεληλυθὲν τῷ ποιητῇ. Πορφυρίος δὲ παραδια-
ζευκτικὸν ἀντὶ τοῦ καὶ ἀπολέσθαι ἐγὼ. A.

118. αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας: ἀλλοιωτικῇ εἰσαίει κέχρηται,
μετατιθεῖς τὰ ὀνόματα πρὸς κόσμον ἑαυτοῦ. προσφύρεται δὲ
πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα ἐπιστρέφει. BL.

119. Ἀργεῖωνι ἱκανὸν μὲν ἦν αὐτῷ καὶ τῶν Ἀργείων
μόνον εἰπεῖν, ἀλλὰ διὰ τῆς πάντων ἔφη, ἵνα τὴν εἰς αὐ-
τὸν ἀτιμίαν ἀνέστη. BL.

ἀγέραςος: ὡς ἀπείραστος καὶ ἀβίβλος. ἵνα δὲ μὴ δοκῇ
τῷ μηδενὸς καταπεφρονημένῳ, τὸ ἴσον αἰτιά. BL.

120. τὸ λεύσσειτε Ἀρίσταρχος γράφει διὰ δύο· ἰγὼ
δὲ ἐνεσῶτα ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, ὡς ἄξετε, οἴσεται, καταστή-
σει δέρον. A. Ἀρίσταρχος μέλλοντά φησὶν, ἰγὼ δὲ ἐνεσῶτα
30 ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, ὡς τὸ ἄξετε, οἴσεται. τὸ δὲ δ' ἀποκοπὴ
τῷ δεῖ. τὸ δὲ ἄλλῃ μετὰ τῷ ἰ γράφομεν. BL.

ἄλλῃ: σὺν τῷ ἰ τὸ ἄλλῃ καὶ ἐστὶν ἄλλοτε, ὥσπερ τὸ
πάντη. ὁ γὰρ τῶν λεγομένων τοιούτος· ἐμοὶ δὲ γέρας παρα-
σκευάσατε, ὅπως μὴ ἐπολεμῶν ἀγέραςος ἐν τοῖς Ἑλλήσιν
55 ὁρᾶτε γὰρ δὴ μοι τὸ γέρας ἀλλὰ ὅσοι ἀπαιχόμενοι. θανμά-
σις δ' ἂν τις Πτολεμαῖον τῷ Ὀροάνδῃ τὴν ἀπειρίαν, ἐν γὰρ
τῷ τρίτῳ τῶν Ὀμηρικῶν ἐποδευμάτων παραδεικνύει δεῖ
ἀντὶ τοῦ ἐτέρου τῷ ἄλλῳ ἔσθ' ὅπου καταχρησθῇ Ὀμηρος, καὶ
τὸτο φέρον ἐντίθειται τὸ μαρτύριον „ὁ μοι γέρας ἔρχεται
ἀλλῃ," ὡς ἐκεῖνο „πῶρ ἔτερον μὲν ὑπ' αἰδοῦσης εὐεργέος
αὐλῆς, ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ" (Il. 9, 472) καὶ „ὅς γ' ἔτερον
μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ ἀπῇ" (Il. 9, 313). ἀπλῶς
δ' ἔοικε τῆς ὁμῆς μὴ ὑπομνήσθαι διὰ τῆς ἐκδοχῆς ταύτης·
καὶ εἴη ἂν τὸ παρόραμα οὐκ ἐπιστήσαντος αὐτοῦ τοῖς παρα-
δείγμασι. BL.

121. ποδαρχῆς: ὁ ἑαυτῷ τοῖς ποσὶν ἐπαρχῶν καὶ τῇ
δεξιότητι τῶν ποδῶν ἀποφύγων τοὺς πολεμίους, ἢ καὶ τοῖς
ἄλλοις, ὡς τὸ λαοσσός. BL.

122. φιλοκτεανώταται: ὁ γὰρ γέρας Ἀγαμέμνων ἀλλὰ

123. πῶς γὰρ τοῖς δώσουσιν ὡς ἐν ἀρχῇ προσκρίβει

μετρίως, κατ' ὀλίγον ἐμφαίνων τὸ εἰρωνικόν. συνάξας δὲ τὴν ἐκκλησίαν, δικαίως ὑπὲρ πάντων στασιάζει, ὡς καὶ τῆς λείας ἄρχων ὢν. ἔτι δὲ καὶ τὸ μεγαθύμοι δημαγωγικόν. BL.

124. οὐδέ τι πω: ὁ δὲ ἀντὶ τῆς γάρ. αἱ πᾶσαι δὲ πού εἰσιν. ὡς πρὸς ἐντροπὴν δὲ τὴν κοινήν ἀπορίαν προβάλλεται. BL. διὰ τῆς ὁ καὶ ὅ, πα, ἀντὶ τῆς πώ ἔτι καὶ ἡ Σωσιγένης καὶ ἡ Ἀριστοφάνης. Α.

Ἰδμεν: οἱ μὲν ἐκ τῆς ἴσῃς, ἴσαμεν, καὶ ἐν συγκοπῇ ἴσμεν, καὶ τροπῇ τῆς σ εἰς ὃ ἴδμεν. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς εἰδῶ τὸ γινώσκω. ὁ δεύτερος ἄδριος ἴδον ἴδομεν, καὶ ἀποβολῇ τῆς σ ἴδμεν. B. οἴδαμεν ἦν, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ τ καὶ συγκοπῇ τοῦ α ἴδμεν. L.

Ξυνήϊα κείμενα πολλά: τινὲς ἐπὶ τὸ κείμενα στίχῃσι, καὶ τὸ πολλά τοῖς ἐξῆς συνάπτει, κακῶς. Ξυνὸν δὲ ξυνεῖον ὡς κοινὸν κοινεῖον καὶ διαιρέσει Ἰωνικῇ καὶ τροπῇ τῆς εἰς ἡ ξυνήϊον. ABL.

125. ἀλλὰ τὰ μὲν πόλιν: τὰ καθόλου. πᾶν δὲ ἄρθρον ἀντὶ ἀντωνυμίας λαμβανόμενον βαρύνει. BL.

δέδαστα: δαίω τὸ κόπτω καὶ μερίζω. ὁ μέλλων δαίω, καὶ ἐξ αὐτοῦ δέδακα, καὶ ἀποβολῇ τῆς τ δέδακα. ὁ παθητικὸς δέδασμαι δέδασται. L.

126. λαοὺς: παρὰ τὸ λαῶν. λαῶς δὲ κατὰ διάλεκτον ὁ λαός. Προμηθεὺς παῖς Δευκαλίων γινεῖ. ἔτος βασιλευσάντων περὶ τὴν Φθίαν τόπων γαμῖ Πύρρῳ τὴν Ἐπιμηθεὺς καὶ Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν οἱ θεοὶ τὴν πρώτην γυναῖκα. καὶ ἐπειδὴ Ζεὺς ἠθέλησε τὸ χαλκῶν γένος ἀπολίσαι, ἐποθεμένο Προμηθεὺς Δευκαλίων τεκτονάμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθάδε ἐν αὐτῇ, μετὰ Πύρρῳ ἐνέβη. Ζεὺς δὲ πολλὸν οὐκ ἐπὶ ἄρα καὶ χέας τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥς διασφαρῆναι πάντας ἀνθρώπους ὀλίγων χωρὶς, οἵτινες συνέφυγον εἰς τὰ πηλοῖον ὑψηλὰ ὄρη. τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ξενώματα διέστη, καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεχύθη πάντα. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἴσους τῷ Παρθασσῷ περιέχει, καὶ κατὰ τῶν ὄμβρων παύσαν λαβόντων ἐκβὰς ἔδυσσε Αἰὼν φεῖω. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὅ τι βύλει. ὁ δὲ αἰτεῖν ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. καὶ Αἰὼς ἐκπόντος ὑπὲρ κεφαλῆς ἱβαλὼν αἶρων τὰς λίθους καὶ ὅς μὲν ἱβαλὼν ἔτος, ἄνδρες ἐγένοντο, οὗς δὲ ἡ Πύρρα, γυναῖκες. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρου. AD.

παλλήλοισι: ὁ δίκαιος ἐστὶν εἰς τὸ αὐτὸ πάλιν συναγαγεῖν τὰς Ἑλλήνας τὰ ἅπαντα φθάσαντα αὐτοῖς διαιμερισθῆναι χρήματα. παρὰ τὸ λέγω, ὅθεν καὶ τὸ συλλέγω. AD.

ταῦτ': τὸ δὲ ταῦτ' Τυραννίων ὀξύνει, ἐν ᾗ τὰ αὐτά. ABL.

127. θεῶν πρός: πρὸς τὸ ἀναγκαῖον τῆς ἀποδόσεως ὅς εἰπε πατρὶ πρός, ἔδ' Ἀχαιοῖς, ἀλλὰ τῷ θεῷ. BLV.

αὐτὰρ Ἀχαιοί: ὁ χάριν αἰτεῖ, ἀλλ' ὡς κακῶς δανείσῃ καίρη, καὶ διπλῶ καὶ τριπλῶ ἀποδώσειν ἐπαγγέλλεται. Α.

128. ἀποτίσομεν: πιεῖν τὴν ὑπόχεσιν ὡς ἐπὶ δανείᾳ, καὶ αὐτὸν καθυπογράφει τῷ χρεῖ. ABL.

αἶ κέ ποθι Ζεὺς: ὅτι μεθ' ὑπεξαίρεστος δεῖ ποιεῖσθαι τὰς ὑποχέσεις διὰ τὸ ἄδελον τῆς τύχης. AB.

129. ὅρσε πόλιν Τροίην: Τρωϊκὴν πόλιν. λέγει δὲ τὴν ἴλιον. D. ὅπως Ἀλκιμαρχος τρισυλλάβως, καὶ ἐνθάδε καὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ Ὀδυσσεύς (310), ἥτοι δ' ἄμφι πόλιν Τροίην φράζον. καὶ ἐπείδη αὐτῷ ἡ παράδοσις. ἔτι δὲ καὶ τὸ τῆς χρήσεως τῆς Ὀμηρικῆς ἰδίωμα παραφυλάξαι ἔτι, ὡς ἐπὶ εἰς πρὸς λέγει τὸ Τροία διςυλλάβως, ἔδωκε ἐπιφέρει τὸ πόλις, οἶον „εἰσάκει περ Τροίην διαπύρροισιν" (Π. 9, 46) καὶ „ἴνθα κεν ἐπὶ πύλον Τροίην ἔλκον ὕψος" (Π. 16, 698) καὶ „Τροίην ἐν εὐρείῃ" (Π. 24, 256), καὶ ἄλλα. ἐπὶ μέντοι τῶν τῶν δύο ὁμοιωμάτων ἐπὶ ἡγήγετο τὸ πόλιν Τροίην „δῶσι πόλιν Τροίην" καὶ τὸ „ἥτοι ἄμφι πόλιν Τροίην" (Od. 11, 310). ταῦτα ὁ Ἡρώων διανόος. Α.

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει Τροίην, ὡς ἐπὶ τὴν ἴλιον βεβλήμενος γενέσθαι τὴν ἀναφορὰν, ἀπειράτως ἄδελον γὰρ ἦν εἰς ἱλῶσιν αὐτήν. ἔστι δὲ ὁ λόγος περὶ μῆς πόλεως τῶν περιόχων ταύτας γὰρ ἐπύρρει ὁ Ἀχιλλεύς. διὸ καὶ ἐν τρισὶ συλλαβῇ ἀναγινώσκεται. Α.

Ζῶϊλος δὲ ὁ Ἀμφιπολίτης καὶ Χρύσιππος ὁ Στωϊκὸς σολοικίζον οἶον τὸν ποιητὴν, ἀντὶ ἐνικῆς πληθυντικῆς χρησάμενον ῥήματι τὸ γὰρ δῶσι φασὶ πληθυντικόν. ἀγνοοῦσι δὲ ἔτι γὰρ τὸ δῶ ἐνικὸν ἐκτεταμένον, ὡς τὸ λέγει λέγεισι, φέρε φέρεσι. τοιαῦτα ἐστὶ καὶ τὸ ἐν Ὀδυσσεύ (1, 168), τὸ „φῆσιν ἐλεύσεσθαι" καὶ τὸ „εἰσάκει μοι μάλα πάντα πατήρ ἀποδῶσιν ἔδνα" (Od. 8, 318). κἀνταῦθα γὰρ ἀποδῶ διὸ καὶ τὸ ἔχει προσκείμενον. μέντην αὐτῷ καὶ τῇ δευδογραφῇ Ἡρωδιανός. Α. ἔξ ὑποτακτικῆς τῆς δῶ τρίτου προσώπου, κατὰ ἐπὶ τῶν τῆς σὶ συλλαβῆς, δῶσι. ἐμφανὲς δὲ ἔχει καὶ ἡ προσθήκη τῆς ἔξ. BL.

εὐτὶ χεῖρον: καλῶς τετελιχισμένην, διὰ τὸ ὑπὸ θεῶν τετελιχισθῆναι κατ' Ὀμηρον, Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος. D.

ἔξα λαπάξαι: λάπαθος βοτάνη καθαρτικὴ. καὶ γινεῖται ἐξ αὐτῆς λαπάξω, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τῷ α ἀλαπάξω. L.

131. ἄγαθός περ ἐών: ἀντιφωνεῖ πρὸς τὸ κῆδος ὁ δὲ πέρ ἐναντιωματικὸς ἐστίν. τὸ δὲ ἀγαθὸς σημαίνει καὶ τὸν ἀνδρεῖον καὶ τὸν φρόνιμον καὶ τὸν δίκαιον. BL.

ὅτι ἰδίως κέχρηται τῷ πέρ συνδίσμῳ, ἀντὶ τοῦ γὰρ ἡ τῆς δῆ. Α.

θεοὶ καὶ ἄνθρωποι: τοῖς τὸ εἶδος ὁμοίαι, ὅ ἐστι τὸ κάλλος. D.

εὐειδὴς γὰρ παρὰ πάντας τὰς ἡρώας ὁ Ἀχιλλεύς καὶ γενναῖος ἄνθρωπος, ὡς καὶ εἰς τὸν Ἀντιοχίδης παρδενῶνα εἰσέλθοντα αὐτὸν ἀγνοήθη καὶ εἰς ἡνίκα. AD.

132. κλέπτει: τὸ κλέπτω σημαίνει καὶ τὸ παραλογίζομαι, καὶ τὸ ἀπατῶ, ὡς ἐνταῦθα, καὶ τὸ κυρίως κλέπτω, ὡς τὸ „κλέψαι δ' ὠτρύνεσκον ἔδοκον Ἀργεῖοντες" (Π. 24, 109). γινεῖται δὲ ἐκ τῆς χαλῆς τὸ ὀργίζομαι ὀργίζεσθαι γὰρ ὁ κλέπτει ποιεῖ τοὺς ἀπολλύντας τι. ἡ παρὰ τὸ καλῶντι καλῶντι γὰρ ὁ κλέπτει ὁ ἀφαιρεῖται. B.

οὐ παρελεύσεται: ἀπὸ τῶν δρομέων. ἔτε τῷ κλέπτειν νικήσεις ἔτε πείσεις. BL.

133. 134. ἀδιδεῖν, ὅτι εὐτελεῖς τῇ συνθέσει καὶ τῇ δια-
νοῇ, καὶ μὴ ἀρμόζοντες Ἀγαμέμνονι. Α. ἔχματισεν οὐχ
ὁμοίως, τῷ αὐτὸς ἐπενεγκὼν αὐτὰρ ἐμ' αὐτῶς. Α.

133. ἡ ἐθέλεις: πρῶτατος προκειμένης περὶ κοινῆς σω-
τηρίας, μέτασιν ἐφ' ἑτέραν παρασκευὴν, ὥς ἐκ ἐξόν Ἀχιλλεὺς
λέγειν ὡς ὅτι βλάπτει τὸ κοινὸν ἐχόμενος τῆς παλλακῆς
αὐτοῦ. BL.

αὐτῶς: μύτην. καὶ ἔστιν ἐπιρῶμα μεσότητος, καὶ φιλεῖται
πρὸς ἀντιδιαβολὴν τῷ ἑτέρῳ τῷ σημαίνοντος τὸ ἔτος. καὶ
φιλεῖται, διότι τὸ σεσημασμένον αὐτῷ φιλεῖται. καὶ πῶς ἐστὶ σεσημασμένον;
ἔστιν ἑτός, καὶ σημαίνει τὸν ἀληθῆ, ἐξ ἧς καὶ πλειονασμῷ τοῦ
ἐξ ἑτέρου. τὰτο παρὰ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω, ἐμ'. ἐξ αὐτῶ γίνετο
ἑτός ὁ ἀληθῆς. ὁ γὰρ ἀληθῆς ὑπάρχει, τὸ δὲ ψεύδος οὐχ
ὑπάρχει. καὶ μετὰ τῇ σεσημασμένῳ αὐτοῦ, καὶ ἀντιβίβασιν τὸν
τόνον· τὰ γὰρ εἰς ὅς δισύλλαβα ἀναβιβάζονται τὸν τόνον ἐν
τῇ συνθέσει. καὶ κλινεῖ αὐτὸς τὸ πληθυντικὸν οἱ ἄνθρωποι, αὐτῶν,
καὶ ἐξ αὐτῶ ἐπιρῶμα μεσότητος αὐτῶς, καὶ κράσει τῷ αὐτῷ
τὴν αὐτὴν διφθογγὴν αὐτῶς, ὥσπερ ἀερα αἶρα καὶ αἱ γράφει
αἱ γράφει καὶ αἱ νῆες αἱ νῆες. Β.

134. κέλειται: καὶ μὴν ὁ μάντις εἶπε, „πρὶν γ' ἀπὸ πατρὸς
φίλῳ δόμεναι“ (98). ἀλλὰ γὰρ αὐτὸς ἐκκλησιάζει. BL.

136. ἄρσαντες: ἀρμόσαντες κατὰ τὴν ψυχὴν, ταῖς
ἀρετῶν καὶ θυμῶν ποιήσαντες. D. Ἀρίσταρχος διαφέρει ἐν-
θεν γὰρ φησὶ γινώσκοντες καὶ τὸ ἄρμα. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς φιλοῖ,
λέγων ἀπὸ τῷ ἄρμα, ὅ ὁ μέλλων Ἀπολλικῶς ἄρμα· τὸ δὲ αὐ-
τὸ τὸ ε, πρὸ τῷ ῥ ὄντα, ἑτέρου φωνήεντος ἐπισημασμένη ψι-
λάται. τοῖσι δὲ βασιλικὸν εἶναι τὸ ἐκλέγεσθαι τῆς λείας ὁ
Θεός. ABL.

137. εἰ δέ: Ἀττικῇ τῶν προτέρων ἡ παρὰ λέξις, ὡς καὶ
τὸ „κἂν μὲν ὁμολογήτε μὴν ἁγαθῶν ἀπάντων ἔσαν αἰ-
τίαν ἐμὲ ὄντι, δὲ ἐμὲ τε ζῶντας ὄντας“ εἰ δὲ μὴ, ποιῆτον
ἡδὴ τῶν δ' ὄντων δοκεῖ“ (Aristophan. Plut. 468). καὶ πάλιν
„εἰ μὲν ἔν ἐστι τις“ εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς τε καὶ τὰ θεῶν τέρρα
ποθὲν ληψόμεθα“ (id. Theophrast. 536). ἐπὶ γὰρ πάν-
των τὸ καλῶς ἂν ἔχοι, ὡς καὶ ἐνταῦθα, ἐλλείπει. Β.

ἐγὼ δὲ κεν αὐτὸς ἔλωμαι: ὅτι περισσεύει ὁ κλέψων
δεσμός, καὶ τὸ ῥῆμα ἡλλακται, ἔλωμαι ἀντὶ τοῦ ἐλόμεν.
ἔτος δὲ γίνετο περισσοῦς ὁ ἄξω ἑλῶν. Α.

138. ἡ τεὸν ἡ Αἴαντος: ἐνδεικνύμενος τὴν ἀρχὴν πᾶ-
σιν ἀπεχθάνετο, μάλιστα δὲ τοῖς Ἀχιλλέως. Αἴαντος δὲ γέ-
ρας Τέκμησσα ἡ Τελευτάντος, Ὀδυσσεὺς δὲ Λαοδίκη ἡ Κέ-
κω. τῶν δὲ μνηστῶν, ὅτι ὁ μὲν συγγενὴς, ὁ δὲ φίλος.
ἀμείλει καὶ τελευτήσαντος αὐτοῦ μόνον προέβησαν τῷ σώμα-
τος, καὶ μόνον προσβέβηκεν πρὸς αὐτόν. BL.

Ἀλογον τὸ καὶ τῆς συνειρήνης τὴν μηδὲν ἐδικήσαν-
τας ἢ πλημμελήσαντας. ἡ λέξις ἐκ τῷ προσώπῳ ὑπόκεινται
τῷ Ἀχιλλέως φίλοι ἀμφοτέρω. Α.

Διὰ τί δὲ συνεχῶς ὁ Ἀγαμέμνων ἐν ταῖς πρὸς Ἀχιλ-
λέα διαπληκτικαῖς Αἴαντος καὶ Ὀδυσσεὺς μνημονεύει, καὶ

ἐν τῇ ἀφαιρέσει τῶν τιμῶν „ἡ τεὸν ἡ Αἴαντος ἰὼν γέρας
ἡ Ὀδυσσεὺς ἄξω ἑλῶν“ καὶ μετ' ὀλίγον ἐφεξῆς (144), ὅτι
δεῖ πέμψαι τὴν Χρυσήδα, φησὶν „εἰς δὲ τις ἀρχὸς ἀνὴρ
βαλφηγόρος ἔσω, ἡ Αἴας ἡ Ἰδομενεὺς ἡ δῖος Ὀδυσσεὺς, ἡ
δὲ σὺ Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλώτατ' ἀνδρῶν“. καὶ γὰρ ἀτιμάσειν
ἀπειλῶν συγκαταλέγει Αἴαντα καὶ Ὀδυσσεῖα τῷ Ἀχιλλεῖ, καὶ
ἀποστέλλειν πρὸς τὸν θεὸν ἐπαγγελλόμενος, ἐξ Αἴαντος καὶ
Ὀδυσσεὺς καὶ Ἀχιλλέως φησὶν ἵνα ἀποστέλλειν, ὅτι μὲν
ἀτιμάσαι ἀπειλεῖ, προθεῖς τὸν Ἀχιλλεῖα τῶν ἀτιμάζο-

μένων „ἡ τεὸν ἡ Αἴαντος ἰὼν γέρας ἡ Ὀδυσσεὺς“, ὅτι δὲ
ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων θύειν ἴδει ἀπελθόντα, „ἡ Αἴας ἡ Ἰδο-
μενεὺς ἡ δῖος Ὀδυσσεὺς, ἡ δὲ σὺ Πηλεΐδῃ“. λέγει, ὅτι ἔτοι
ἐδόκειν μάλιστα φίλοι εἶναι Ἀχιλλέως. διὰ καὶ ὁ Νέστωρ ἀν-
τὶς, καταλέγων πρεσβυτάς πρὸς Ἀχιλλεῖα, τῶν αἰρεῖται
καὶ ὁμολογεῖ τὸ προὑπάρχον φίλον· „οἱ μοι σκευόμενοι παρ'
Ἀχαιῶν φίλτατοι ἔσονται“ (II. 9, 198), καὶ „χαίρειτον, ἡ φίλοι
ἄνδρες ἰκάνετον“ (ib. 197), συνταμιζέει ἐν ταῖς καὶ συγκα-
ταλέγει ὡς φίλος ὄντας τῷ Ἀχιλλεῖ τὰ μάλιστα. Β.

γέρας: μέχρι τῷ γέρας δεῖ ἀναπαύειν τὸν λόγον, τὰ δὲ
λοιπὰ τοῖς ἐξῆς ἐπιφέρειν, ἵνα μὴ παρενοχλεῖν δοκῇ οἱς τὸ
ἑλῶν κείμενον. BL.

139. ἄξω ἑλῶν: ἀδιδεῖν, ὅτι πλήρης ὁ λόγος, ἀλλὰ
γὰρ γενομένης τῇ ῥήματος, ἔλωμαι ἀντὶ τοῦ ἐλόμεν. καὶ
ἐπὶ τῷ τὸ προσκείμενον „ὁ δὲ κεν κεχολώσεται“· πῶς γὰρ ἐκ
ἐμὲ κεν κεχολώσεται; Α.

ὁ δὲ κεν κεχολώσεται: δοκεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολο-
γεῖσθαι, τὸ διάφορον ἔκ εἰδός τῆς ἀφαιρέσεως. ALV.

140. ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα: εἰσιβῶς καὶ βασιλικῶς
μεταφέρει τὸν λόγον· καὶ οἶδε μὲν εὐ. ἔχασαν τὴν παραίνεσιν,
ἐπεὶ οὐκ ἔν ἐπαρξεν, ἐπιφέρει δὲ τὴν δυσχέρειαν κατὰ τῶν
βουλευσάντων. BLV.

141. νῦν δ' ἄγε νῆαι: καὶ ταῖς φωναῖς κοινῶς κέλεται,
καὶ μίαν τὴν δωρεάν ἔσαν πολλὰς ἐν τῇ διαιρέσει ποιῆ. ἔστι
δὲ ἐν τῷ λόγῳ καὶ τὸ ὁμοιοτέλειον καλῶμενον χῆμα. BL.
ἐρῶσσομεν: ὅτι τὸ ἐρῶσσομεν ἀντὶ τοῦ ἐρῶσσομεν
συνέσταται γὰρ. Α.

142. ἐστὶ διὰ τῷ ᾧ Ἀρίσταρχος, ἐν δ' ἑρῶτας. Α.
ἐπιτηδῆς: τὸ ἐπιτηδῆς ἐξουσίαν ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδῆς
40 γὰρ, τὰ δὲ ὀνομαστικὰ ἐπιρῶματα τὸν αὐτὸν τοῖς ὀνόμασι
φυλάσσει τόνον. BL.

143. θεῖομεν: ὅτι Ζηνόδοτος αὐτὸν ἠθέτηκεν. ἀναγ-
καῖος δὲ ὁ περὶ τῆς Χρυσήδος λόγος· ταύτης γὰρ ἔνεια
ἐγένετο καὶ ὁ λοιμός. Α.

144. ἀρχὸς ἀνὴρ βουλευφόρος ἔσω: βραχὺ δια-
σταλτόν ἐπὶ τὸ ἀρχός, ὅ ὁ ἀνὴρ βουλευφόρος ἀρχός ἔσω. Α.
βουλευφόρος: ὅ ὁ κοινὰ τῆς βουλῆς ἐπαγαγέται.
ἐν τῷ ἀρχός δὲ τὸν ναύαρχον ἐδήλωσαν. BL.

145. ἡ Αἴας: θεοποιεῖ τὴν δοκίμην ἐν τῷ Ἀχιλλεῖ
διὰ τῆς ἀπειλῆς ἐβρίσθη, παρενθῆς ἔνεια τῷ μὴ δοκίμῳ το-
λακεῖν τὸν Ἰδομενεῖα, ὅς ἐστι συγγενὴς αὐτῷ. παραφύλα-

κτεόν δὲ ὅτι ὅτε ἀτιμάσαι ἀπειλεῖ, προτίθῃσι τῶν ἀτιμαζομένων τὸν Ἀχιλλεῖα „ἢ τεδὸν ἢ Αἴαντος” (13B), ὅτε δὲ ὑπὲρ Ἑλλήνων θῆσαι ἔδει ἀπειθόντα, τελευταῖον αὐτὸν καταλέγει καὶ μετὰ ὕβρεως, ἐκπαγλότητι. ὕβρις ἰκνύει τὸ ἐκπαγλον καὶ αἰκίς. BLV.

146. ἢ δὲ σὺ Πηλεΐδῃ: ἴνα ἢ ἀπειθῶν ἡπιωθῇ, ἢ μὴ ἀπειθῶν τὴν τῷ λοιμῷ αἰτίαν αὐτὸς ἔχη. BLV.

ἐκπαγλότης: μεταθέσει τῇ εἰς αὐτὸν παρὰ γὰρ τὸ πλήρωσθαι. ἐπὶ μὲν ψυχικῇ πάθῃ διὰ τῆς αἰτίας, ἐπὶ δὲ σωματικῇ πλήγματος διὰ τοῦ ἢ ἐπλάγην γὰρ καὶ ἐξεπλάγην ἐπὶ τῆς ψυχῆς. L.

147. ἡμῖν: ὅπως ὀξυτόνως τὴν ἀρχασαν τῇ ἡμῖν ἀπλῇ γὰρ ἐσιν. ἐκτατέον δὲ καὶ τὴν τελευταίαν· δεῖ γὰρ ῥωννύσθαι μᾶλλον τὸ μέτρον. Α.

ἀντὶ τῆς ἡμῖν ἀντωνυμίας: ἔστι γὰρ διαλέκτου ἴδιον Ἀωριέων. αἱ δὲ ἀντωνυμῖαι ἡνίκα ὁρισμὸν δηλῶσι, μένουσιν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, οἷον „ἡμῖν τὸδ’ ἔφηρε” (Π. 9, 394) καὶ „ἡμῖν μὲν νεμεσώμεαι περὶ κῆρι” (Π. 13, 119). ὅτε δὲ ἀπόλυτον ἔχουσιν τὸ σημαίνον, ἐγκλίβουσιν· „εἰ δ’ ἔμιν δοκεῖ τὸδε κωϊτερον” (Od. 2, 141)· „σὺν δ’ ἡμῖν δαῖτα ταράσῃ” (Π. 1, 579), καὶ ὡς ἐνταῦθα. Α.

148. τὸν δ’ ἄρ’ ὑπόδρα ἰδών: τὸ σημείον, ὅτι εἰκὸς ἦν διαπεπρωθῆναι τὸν Ἀχιλλεῖα, ὅτε ἔλεγεν ὁ Ἀγαμέμνων „ἢ τεδὸν ἢ Αἴαντος”, ὁ δὲ ποιητὴς διασηματικὸς ὢν ἐκ ἡδονῆς εἰπὲν μέχρις ἢ συγκρίσει τὸν Ἀγαμέμνονος λόγον. Α.

ὑπόδρα: ἐπιρρήμα. πόθεν γίνετο; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος δὲ λέγει παραγογὰς, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς μίαν, ὡς ἀπὸ περισημένων, ὅπως. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τῆς ἡρεμῶς γίνετο ἡρεμία καὶ ἀπὸ τῆς σιγῆς ἡσυχία, ὡς Σοφοκλῆς „ἢ σὶγ’ ἀνέστη μηδὲ δειλὴν ἀρεῖς;” ἔτι καὶ ἐκ τῆς ὁρῶς καὶ τῆς ἀπὸ προθέσεως γίνετο ὑπόδρα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ὁ ὑπόδρα, τὸ ὑποδράζει. ἔστι καὶ ἄλλως. ἔστι γὰρ δρῶν, καὶ σημαίνει τὸ βλέπω, ἔξ ἢ καὶ δρῶν καὶ δρᾶμα. ἐκ τῆς δὲ δρῶν γίνετο δρᾶ, καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως ὑπόδρα, τὸ ἐποβλέπειν καὶ δραπέτης ἐν τῇ αὐτῇ. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει ὅτι ἐκ τῆς ὑποδράς γίνετο. ὀξύνεται δὲ, ἐπειδὴ τὰ εἰς ἑλθόντα ἐπιρρήματα, χωρὶς εἰ μὴ παρὰ πρόθεσιν γίνετο, ἅπαντα ὀξύνονται, οἷον „εἴ δ’ εὐρὰς σὺν ἰσρί καθῶν” (Π. 11, 251), ἀπὸ τῆς ἐναλλάξ, κατὰ εἴπε δὲ, εἰ μὴ παρὰ πρόθεσιν γίνετο, διὰ τὸ πέριξ. τὸ γὰρ πέριξ ἔχει μὲν πλέον τι σημαίνον, ὅτι γὰρ ὀξύνετο, οὐ φαίνεται εἶναι αὐτὸ ἐπιρρήμα, ἀλλὰ δὲ προθέσεις. σισσημιῶν τὸ ἐπὶ τῷ καὶ τῷ ὑπὲρ ὥσπερ δὲ λέγει ἐν τῇ ἀπλότῃ, ἐδέξατο ἐν τῇ συνθέσει, ἀπαξ ἀπλῶς - ἀπαξ ἀπλῶς. τὸ δὲ ὑποδράξ ἀποβαλὼν τὸ σύμφωνον ἀνέβιβασε τὸν τόνον, ὥσπερ ἀντιθέως ἀντίτης, ἀποσπῆς ἀποσπῆς. ἔτι καὶ ἐν τῷ ὑποδράξ ἀποβαλὼν γὰρ τὸ σύμφωνον ἀνέβιβασε τὸν τόνον. Β.

149. ὦ μοι ἀναίδειαν ἐπειμμένη: διέτιπωσε νέον φιλότιμον, ἥτιονα δικαῖον θυμῷ, διὰ τῆς „ὅσους δὲ οἱ πυρὶ λαμπεύουσιν εἴκην”. τὸ δὲ ἐπειμμένη, οἷον προσηκὴ τὴν ἀναίδειαν ἔχων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἔξω καὶ πᾶσιν ἀρωμύνης ἔδωκε. ἔστι δὲ φῶς τοῦτο οὗτο φιλολογίας, καὶ τῇ ἀεικίᾳ ἀναίδειαν εἰς πρόπτον δεικνύσιν. ἔσας δὲ τὸ γένος,

ὁ ἄνω καὶ κάτω θρυλεῖ, κοινὰς ἀδικίας διεξίσι, φιλοτέχνως τὴν ἰδίαν ὕβριν κοινὴν ποιοῦμενος καὶ ἐπισείων αὐτῷ τὸ πληθός. BLV.

περὶ δ’ αὖτε φρονεῖ: παροξυνόμενος ἢ κλητικῇ. καὶ καθόλου δὲ τὰ παρὰ τὸ φρονεῖν συντεθέντα, εἰς ὧν καταλήξαντα, ἐπὶ κλητικῆς παροξύνετο, Ἀνρόφρον, „καρτερόθυμα δαίφρον”. Π. 5, 277). τὰ δὲ ἄλλα ἐπὶ κλητικῆς ἀναδίδωσι τὸν τόπον, ὅποτε εἰς σύνθετα εἰς ὧν βαρύνοντα, Ἀγάμεμνον, δαίφρον, δαίφρον, Κελλοπόδιον, Προσείδαν. ἔνθα παρὰ λόγους ἢ Ἀλκιδαιφρον προπερισπωμένη κλητικῇ. ΑΒΛ.

τὰ κέρδια ἀπλῶς μὲν ὄντα μέσα ἔξω, συντεθέντα δὲ ὡς γὰρ δηλοῖ, ὡς ὅσα ἐσθλὴν καὶ ἀνοσηφῆν. φησὶ γὰρ „κέρδιον δ’ οἱ” ἢ πῶς τιν’ ἀκούομεν” (Od. 2, 118). ΑΒΛ.

150. πῶς τίς τοι: τῷτο κατὰ ἀγαπάτησιν ἦτοι ἐπιτήρησιν. Β.

151. ἢ ὁ δὲ ἐλθόμενα: φασὶ μὲν τινες περὶ τῆς πλῆθους λέγειν. ἐγὼ δὲ τὸν λόγον φημι, ἴνα δύο κινδύνους ὁρίσῃ ἐν ταῦτά, ὃν μὲν τῶν ἀριστείων ὡς ἴδιον, ὃν δὲ τῶν ὀχλῶν ὡς κοινόν, ὡς καὶ „ἐδὲ ποῦ ἐς πόλεμον ἅμα λαῶ, ἐν ἐς λόχον ἵνα” (226). BLV.

ἴφρι: ἐξηματίσαι ὅπως. ἴς ἴνός ἴνός, ὡς χαλκός χαλκῷ χαλκῷ καὶ κατὰ συγκοπήν τῆς τῷ συλλαβῆς ἴφρι. Α.

152. αἰχμητῶν: ὁ ἔπαινος τῶν πολεμίων καὶ Ἀγαμέμνονα λυπεῖ καὶ Ἀχιλλεῖ φέρει ὀδύνην, ὡς ἐν ἀνδρείους ἐστρατεύσαντι. BLV.

153. δεῦρο μαχησόμενος: βέλτιον ἐπὶ τὸ δεῦρο δευρῶν, ἢ ἢ ἔλθον δεῦρο, ἐπὶ σολοικόν ἔστι, τὴν εἰς τὸν ὅσον χεῖρ δειλῶντος τῇ ἐπιρρήματος. δύναται δ’ ἴσως τις λέγειν ὡς καὶ τὴν ἐν τόπῳ χεῖρ δηλοῖ ἐν Ὀδυσσεῖα „πῶς λείπει τις δεῦρο γέρον ἄλιος” (Od. 4, 384) σημαίνει δὲ ἀντὶ τῆς ἀναστροφῆς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ. βέλτιον δὲ ἐστὶ τὸ πρότερον, ἐπὶ καὶ ἐκεῖ τὴν εἰς τόπον χεῖρ μᾶλλον δηλοῖ, ἀντὶ τῇ παραγίνετο πολλάκις ἐνθάδε. Α.

οὐ τι μοι αἴτιος εἰσιν: ἅμα μὲν δηλοῖ ὅτι ἐκ οὐ καίαν πρόφασιν τῆς ἐστρατείας ἔχει ἄλλως γὰρ ἂν, προβάσας αἰτίας ἐδλόγα, ἐστρατεύσας, ἢ διὰ βῆς ἐλαττεύσας ἢ διὰ δυνάμειν γῆν, ὅχι δ’ ὡς οἱ Ἀτρεΐδαι διὰ γέναιον πεπονημένους. ἅμα δὲ γε ὑποφαίνει ὡς βιασθεὶς πρὸς ἴλιον ἐπλυνσεν. BL.

154. πῶποτε: ὅπως ἔφ’ ἐν, πῶποτε, Ἀρίστειρος. αἰετὸς δὲ τὸ ποτε ἐν συνθέσει ὃν ἐπὶ παροχημένους παραλυμβάνει. ὁδῶποτε δὲ ἐπὶ μέλλοντος. Α.

155. Φθίη: Φθία πόλις Θεσσαλίας παραθαλασσία, πατρὶς Ἀχιλλεῖος. D.

ἐρεβόλας: ἔξαιραν τὴν χάριν διὰ τῶν ἱκανῶν τὴν ἀπαρτίδα. BL.

156. ἐπεὶ ἢ: περισπαστὸν τὸν ἢ ἔστι γὰρ βεβαιωτικός. Α. καθόλου δὲ ἢ βεβαιωτικός περισπᾷ. „ἐπεὶ ἢ φαί.” BL.

157. σφραγίσματα: ποῖα ἢ ἐκφάνησις τῶν ἐξ ὁρῶν καὶ γῆς καὶ θαλάττης διασημάτων. διὰ δὲ τῶν ἐπιθέτων τῶν μὲν ὁρῶν τὸ ὕψος, τῆς δὲ θαλάσσης ἡ ἐξήλωση τὴν τραχύτητα. BLV.

σκιόενται σκιδόντα διὰ τῷ ᾧ Ἀρίσταρχος, ὁ λόγος, ἔδεποτε ἠδίκησάν με οἱ Τρώες, ἐπειδὴ μεταξὺ Φθίας καὶ Πελοποννήσου πολλὰ ἐστὶ μέγιστα ὕψη καὶ πολλὰ θάλασσα, ὥς μήτε ὑπὸ σκιδόντα μὲ σοι εἶναι μήτε ἀστυγέτονα. Α.

158. ὦ μέγ' ἀναιδές· μεταξὺ τῆς δικαιολογίας ἐντί- 5
θῃσι τὸ ἄτιμον, τὸ θυμοῦ τὰς βλασφημίας παραφωναῖ-
τος. BLV.

159. τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω· τὴν παρὰ τῶν
Τρώων ἐκδίκησιν ἀπαιτῶντες Μενελάω. λεληθότως δὲ φησιν
ὅτι ταῦτα πάχουμεν οἱ διὰ σέ, Μενέλαε, σφατεύσαντες. BL. τὸ 10
δὲ ἀρνύμενοι ἐκ τῷ ἀρνός καὶ τῷ ἔμην τὸ δέμα· οἱ γὰρ ἀρ-
χαῖαι τὰ συναλλάγματα διὰ δερμάτων ἀρνῶν ποιοῦντο. κα-
ταχρηστικῶς ἔν ἐνταῦθα. Β.

ὅτι Ζηρόδοτος γράφει τιμὴν ἀρνύμενος, καὶ τὸν ἐξῆς
ἠδότηκεν. ἠγνόηκε δὲ ὅτι ἡ τιμὴ νῦν ἀντὶ τῆς τιμωρίας καὶ 15
καὶ τὸ ἀρνύμενος ἐκ ἐστὶ λαμβάνων, ἀλλ' ἀντὶ τῷ εἰσπρα-
τόμενος παρὰ Τρώων. Α.

160. πρὸς Τρώων τῶν· τινὲς ἐπὶ τὸ Τρώων εἴθισσι,
καὶ τὸ ἐπιφερόμενον μόριον ἐπὶ τὰ προειρημένα πράγματα,
ἐν ἐπὶ τὰς Τρώας ἔχειν τὴν ἀναφορὰν βέλων. ἔν μύητοι 20
ἐπὶ τὸ Τρώων ἀναφέρῃ καὶ ἀντὶ ὑποτακτικῶς τὸ ὄν κέηται,
βραχὺ διασελῶμεν ἐπὶ τὸ Τρώων, ὥς ἐπὶ τῷ „ἀλομένην ἢ
μυρὶ Ἀχαιοῖς”. Α.

τῶν· ἦτοι τῶν πεπραγμένων εἰς τὴν σὴν χάριν, ἢ τῶν
ἀκολοθησάντων. δύναν δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν Τρώων ἀκούει, ἢ 25
ἢ ὅν ἐκ ἀλεγεινῶν τῶν ἐπικειμένων πολέμων. Α. τῶν ἀκο-
λεσθησάντων, ἢ τῶν προπεποιημένων, ἢ τῶν Τρώων, ὧν
ἀμείλιχος περὶ παλλακίδας διαλέγη. BL.

162. ᾧ ἐπὶ· ἐφ' ᾧ. ἀναστροφὴ ὁ τρόπος. ἀναστροφὴ δὲ
ἐστὶ δύο λέξεων τάξεις ἐνηλλαγμένη, οἷον λέων ὥς - ὥς λέων, 30
ὄρνιθες ὥς - ὥς ὄρνιθες, ᾧ ἐπὶ - ἐφ' ᾧ. D. ὁ ἄλλος δι-
καίως ἐδωρήσαντο (ἐκαμον γὰρ), σὺ ἀπειλῆς ἀφαιρήσεις. BL.
ἐμὸ γησα· Ἰακῶς τὸ ἐμὸ γησα αἰ Ἀρισάρχω. Α.

163. ἔχω· ἀντὶ τῷ ἔχον. ἐναργὲς δὲ ἀπαγγελίαις τὰ γεγο-
νότα ὥς γινώμενα ἀπαγγέλλειν. BLV.

ὁ πρὸτ' Ἀχαιοί· ὅτι Ζηρόδοτος γράφει οὐδ' ὅτ'
Ἀχαιοί. ἠγνόηκε δὲ ὅτι ἡλλακτὸ τὸ ἔχω ἀντὶ τῷ ἔχον. Α.
τὰ ἐαυτῷ ἀνδραγαθήματα ἐπὶ τὰς ἀκούοντας φέρει, ὑπο-
θωπεύων τὰς παρόντας, ἐπεὶ καὶ ἱσάμενος καὶ δικαιολογούμενος 40
ἦν. πρὸς δὲ τὰς πρόσβεις διαλεγόμενος ἀποτομώτερον φέ-
ρεται, καὶ φησι „δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις” (II. 9, 328).
ἐξ ἐπιδρομῆς δὲ τῶν ἰδίων κατορθωμάτων μνηθεῖς εὐνοίαν,
ἐκ ἀπέχθειαν παρὰ τῶν ἀκούωντων ἐπηγάγετο. ἄκρα δὲ Ἀγα-
μέμνωνος πλεονεξία, ὅς ἐν τῷ δασμῷ τὸ δίκαιον ὑπερβαίνων
ἔδε τάτω ἀρχεῖν. BL.

164. Τρώων ἐκπέρωσσι· ὅτι φανερόν ἐκ τῶν ὥς καὶ
ἐν τοῖς ἐπάνω (129) περὶ τινος τῶν περιχώρων ἐστὶ πόλιον
ὁ λόγος. καὶ ὅτι ὁ χρόνος ἡλλακταί, ἐκπέρωσιν ἀντὶ τοῦ
ἐκπέρωσιν. Α.

166. ἦν ποτε δασμὸς ἴκηται· ὥς ἐκ αἰ ἀεὶ αὐτῷ δια- 50
τέμνοντος, ἀλλὰ πάντα πολλάκις σφετεριζομένου. BL.

167. φίλον τε· φίλον διὰ τὸ ἐξ ἰδίων εἶναι κατορθω-
μάτων αὐτῇ γὰρ ἡ κτήσις εὐφραίνει, ἢ δὲ ἐναντία ἐλέγχει.
ἐλεύθερον δὲ τὸ μὴ διὰ χρήματα ἀλλὰ δι' ἄρετήν πο-
τεῖν. BL.

168. ἔρχομαι — κακάρω· ὅτι δύναν ὑφ' ἐν κακάρω,
δύναν καὶ χωρὶς κακάρω καὶ ὅτι ἡλλακτὸ ὁ χρόνος, ἔρχομαι
ἀντὶ τῷ ἔρχομαι. Α.

Ἀρίσταρχος γράφει ἐπὶ κακάρω, ἵνα μὴ ἡ διπλασια-
σμός ἐν τῷ ῥήματι καὶ ἔτιος ἢ συνήθης ἀνάγνωσις. ἔτιος
δὲ καὶ Ἡρωδιανός, φάσκων ὅτι τὸ ἐπὶ ἔχει τὸν ἄν, καὶ τίς
χρεῖα ἐν δευτέρῳ αὐτὸν κῆρυξ· ἐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι τινὲς ἐπὶ
καὶ γράφουσιν. Α. Ἡρωδιανός μὲν καὶ Ἀρίσταρχος ἐπὶ κακάρω
ἔγραψαν. οἱ δὲ γράφοντες ἐπὶ τὸ κακάρω ὑφ' ἐν ἀναγνωσκασιν
ὥς τὸ λελάχουσι καὶ πεπείθονται, ὅπερ καὶ ἄμεινον. εἰσὶ 15
δὲ πολλάκις καὶ ἄμφω σύνδεσμοι, ὥς-τὸ „ὡς οὐτ' ἄν κεν
ἄρῃς” (II. 13, 127). BL.

169. Φθίγη δ'· ἔτιος σὺν τῷ δ' αἰ Ἀρισάρχω, Φθίγη δ'.
καὶ ἡ Ζηρόδοτος ὁμοίως. Α.

ἔτιος συντακτικόν· νῦν δ' εἰμι Φθίγηδε, ἐνθάδ' ἄτιμος
ζῶν. L. ὁ τῶς, ὑπερβατόν νῦν δ' εἰμι Φθίγηδε σὺν νηυσὶ
κορονήσιν, ἐνθάδ' ἄτιμος ζῶν, ἐπειὴ πολλὴ φέρτερόν ἐστιν.
ἐκ ὑπολαμβάνω δὲ σε, φησὶν, ἐμὲ ἀπόντος καταστρέφει τὴν
ἴλιον καὶ πλείον πολλὴν χεῖν. Ἄλλως. ὅτι ἡ πτώσις ἐν ἡλλακτῷ
ἀντὶ γὰρ γινώσκῃς κίχρη δ' ὀνομαστικῇ, ἀντὶ τῷ ἐκ ὑπονοῶ δὲ
ἐνθάδε σε ἔντας ἄτῃσι πλεονάζειν. Α.

170. κορώνισαι· ἐπικαμπῆς τὰς ἄκρας ἐξέσσεις, τα-
τέσι τὰς πρόμους. ἢ μελαίνας· κορὸν γὰρ τὸ μέλαν. D

171. ἄφρονος καὶ πλοῦτον· ἄφρονος καλεῖται ἡ ἀπὸ
ἐνὸς ἐνιστεῖς περιστάσι, πλεῖτος δὲ ἡ ἀπὸ πολλῶν. AD. πι-
κρῶς φησὶ σκοπὸν συναγωγῆς χρημάτων αὐτῷ τὸν πόλεμον
ἐξενεῖν. BL.

173. φεῖγε μάλα· τὴν ἐποχώρησιν φεγγὴν ὀνομάζει,
κατακλίνων αὐτόν. γράφεται δὲ καὶ εἴ τοι θυμὸς ἐέλδεται. BL.
διασελῶμεν βραχὺ ἦτοι ἐπὶ τὸ φεῖγε ἢ ἐπὶ τὸ μάλα. ἢ γὰρ 35
φεῖγε μάλα, ἢ εἴ τοι μάλα θυμὸς ἐπέσσει, εἰ λίαν ὠρη-
σαι. ἢ τάχα περιτεῖναι τὸ μάλα. Α.

Θυμός· τὸ τὸ ὄνομα παρὰ τῷ ποιητῇ σημαίνει πέντε,
τὴν δοχὴν, ὥς ἐν τῷ „θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βα-
σιλέων” (II. 9, 196)· τὴν ψυχὴν, ὥς διὰ τὴν „μελεθδία
θυμὸν ἀπῆρτο” (II. 10, 495)· τὴν ἐπιθυμίαν, ὥς ἐν τῷ „ὅ
θυμὸς εἴξασα μέγα φιλότῃ καὶ εὐνῇ” (Od. 5, 106)· τὸν ἐπι-
λογισμὸν, ὥς τὸ „ἔτιος δὲ με θυμὸς ἀνέκιν” (Od. 9, 302?)·
τὴν ὁμόνοιαν, ὥς ἐπὶ τοῦ „ἀλλ' ἵνα θυμὸν ἔχοντες τόφω
καὶ ἐπὶ φρονὶ βουλή” (Od. 3, 128). ABDL.

ἔγωγε· ἔτιος προπαρουστυνητόν τὸ ἔγωγε, ἢ ἢ ἢ. Α.

174. λίσσομαι εἴτε· ἐμεῖο μένειν· ταπεινὸν γὰρ
ἦν τὸ δεῖν μένειν, καὶ οὐκ ἂν ἐπέμενεν Ἀχιλλεύς δεο-
μένα. BL.

πᾶρ' ἔμοιγε· τὴν παρὰ πρόθεσιν κατὰ τὴν ἀρχαίαν
ἀντισημειωσάν. καὶ καθόλου ὅποτε σημαντικαὶ εἰσι ῥήματα αἰ
προσθέσεις, τῶν τὸν τόνον ἀναδέχοντων, ἐπεὶ οὐ τοι ἐπὶ

δέος" (515) καὶ „ἐν ᾧ ἀνὴρ οἷος Ὀδυσσεύς" (Od. 2, 58). τὴν δὲ ἔμοιγε προπαρόξυνον τὴν ἐν ᾧ Ἀττική, ὡς καὶ ἡ ἔγωγε. Α.

175. οἳ κέ με τιμήσουσι: οὗτοι περισσὸς ὁ καὶ σύνδεσμος, καὶ τὸ τιμήσουσιν ἀντὶ τῆς τιμήσειαν. Α.

Θαρσύνει τὰς ἄλλας, παρατιθεῖς αὐτοῖς καὶ τὸν Αἴαντα ἀντὶ Ἀχιλλεύου. τῇ δὲ πρὸς τὸν θεὸν κοινωνία οὐχ ἐπηρέτας αὐτὰς πεποιήκειν, εἰς δὲ τὴν ἰσότητι εὐεργεσίαν ἐξῆρε τὰς Ἑλληνάς. BL. ἐξ ὁμοτίμου. ἐκ εἶπε δὲ ἐπηρετήσουσι. προσ-
ῴρεται ἂν τὸ πλῆθος. L.

μητιέται: ὅπως Ἀρίσταρχος τρίτην ἀπὸ τέλους ποιῇ τὴν ὁσίαν καὶ ἐπεκράτησεν ἡ ἀνάγνωσις. καὶ ὅπως πλεονασμός ἐστι τῆς Ε. Α.

τὰ εἰς τῆς βυρβύτου βραχεῖα παραληγόμενα, ἀπρόσληπτα τῷ ὡ κατὰ γενικήν, παροξυνόμενα, ἐν τῇ κλητικῇ φυλάττει τὸν τόνον. σεσημειωτὸ τὸ δέσποτα καὶ εὐρέτοπα καὶ μητιέται, ἀποπαροξυνόμενα. BL.

ἡ εὐδαιμία μητιέτης. γίνεθ' παρὰ τὸ μητις· τῷτο παρὰ τὸ μῆδω τὸ βελεύομαι. ἐκ γὰρ τῆς μητις γίνεθ' μητιέτης καὶ μητιέτης, μητιέτην, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν μητιέτα. Α. Βοιω-
τῶν καὶ Αἰολῶν ὁ τοῖστος τῶν ὀνομάτων μεταχηματισμός, οἷον „αὐτὰρ ὁ αὐτε Θούης" (Il. 2, 107) ἀντὶ τοῦ Θούης, καὶ ἱππηλάτα ἀντὶ τῆς ἱππηλάτης, καὶ νεφεληγερέτα ἀντὶ τοῦ νεφεληγερέτης, καὶ κυανοχαῖτα ἀντὶ τοῦ κυανοχαίτης. παρ' ἡμῶν δὲ οὐδὲν ὄνομα ἀρσενικὸν ἐπὶ τῆς εὐδαιμίας εἰς αὐτὴν λή-
γει. ABDL.

τοῦτον τὸ ἄγαλμα ἰσοροῦσι καθήμενον, γυμνὰ ἔχον τὰ ἄνω, τὰ δὲ κάτω ἐσκαπασμένα, κρατοῦν τῇ μὲν εὐωνύμῳ σκῆπτρον, τῇ δὲ δεξιᾷ προτείνον αἰτόν. καὶ τὸ μὲν καθήκει τὸ ἑδραῖον τῆς δυνάμεως αἰνιττεται, τὸ δὲ τὰ ἄνω γυμνὰ ἔχειν ὅτι φανερὸς τοῖς νοεροῖς καὶ τοῖς ἑρμῶσι τὰ κόσμου μέρησι τὰ δὲ λοιπὰ σκέπεται, ὅτι τοῖς χαμαιζήλοισι ὁ θεὸς ἄγνωστος. τὸ δὲ τῇ λαῖᾳ σκῆπτρον κατέχειν σημαίνει τὸ ἐξασιαστικόν, τὸ δὲ τῇ ἐτέρᾳ προτείνειν αἰτόν δηλοῖ ὡς τῶν ἀετοφύρων πνευμάτων κρατῇ ὡς ὁ αἰτὸς τῶν μεταρσίων
ἡρῶν. καὶ παροιμία „Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέ-
ρας" ἐπὶ τῶν ποτὲ ἀμειβομένων ἐπὶ ὧν πράττειται καλῶν ἢ κακῶν, ὅτι ἐκ ἀπροσέγγιστά φησι τὰ πάντα, ἀλλὰ τὸν Αἴαντα εἰς διφθέρας τινὰς ἀπογράφει καὶ ποτε ἐπεξιέναι. Β.

176. ἔχθιστος: τὸ ἔχθιστος ἀναγνώσειν ὡς τὸ „δικαιοτά-
τος Κενταύρων" (Il. 11, 832). BL. οὗτοι συγκριτικῶς ἀντὶ ἀπλῶς ἔχθιστο. Α.

ἔσοι: ἔω τὸ ἐπάροχοι, εἰμὶ, ἔσμι, ὅπερ ἐκ τῆς ἐπὶ τῇ τροπῇ τῆς μ εἰς σ ἔσοι. L.

διοτρεφέων βασιλῆων: τῶν σὺν Διὶ γινώμη τε-
θαρμμένων, ἐπὶ τῆς αὐτῆς σειρᾶς εἶσιν, ὡς καὶ Ἡσίοδος φη-
σιν (Th. 94) „ἐκ τῶν τοι Μεσάων καὶ ἐκ Πόλλωνος ἄνδρες αἰετοὶ ἐπὶ χθονὶ καὶ κίθαρις, ἐκ δὲ Διὸς βασι-
λῆες". AD. οἱ βασιλεῖς ἐκ τῆς σειρᾶς τῆς Διὸς εἰσιν, οἱ δὲ κίθαρις καὶ μεσοῖ καὶ αἰετοὶ ἐκ Μεσάων καὶ τῆς Πόλλωνος, ὡς ὁ Ἡσίοδος φησιν. Β.

177. αἰ γάρ τοι ἔρις: ἀξερίστος ὅτι ἐνταῦθα ὁρθῶς εἶρη, ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσεῖα ἔ. Α.

τὰ πλεονεκτήματα τῷ ἀνδρὶ εἰς ὀνειδῆ μεθίστησιν, ὡς εἰ-
τις τὸν ἀνδρῆν βίαιον καλεῖ καὶ τὸν σιωπῆλόν δόλιον. BLV.

178. ἔσοι: ἐπὶ τὸ ἔσοι ὑποσικτεῖν, ἵνα εἰσώμεν κατὰ τὸ
τέλος τῆς εἰρήνης, τὰ δὲ ἐξῆς ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς προφερόμεθα,
οἷκαδ' ἰών. ἡ ὑποσικτεῖν καὶ ἐπὶ τὸ ἔδωκεν ἀνυποκρίτως, ὡς
διὰ μέσου τὸ ἡμιεχθὺ ἀνυφωρεῖται, καὶ τὸ ἐξῆς εἶναι, εἰ
μῦλα κακτερός ἔσοι, οἷκαδ' ἰών. Α.

10 Θεός ποῦ σοι τό γ' ἔδωκεν: εὐτυχίαν, ἐκ ἀρετῆς
ἰδίαν αὐτῷ μαρτυρεῖ. πιθανῶς δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ Ἀχιλλεύου
ἀορίστως ἔφη τὸ θεός, ἐπὶ δ' αὐτῷ ὠρισμένως φέρει τὸν
Αἴαντα. BL.

180. Μηριμὶδ ὄνεσσιν ἀνασσει: Αἰγίαν τὴν Ἀσωπὴν
ποταμὸν Θηβαίων θυγατέρα Ἀρπάδος Ζεὺς κατήλθεν εἰς
Φλιῦντα, καὶ φθείρας τὴν προειρημένην ἔγκλον ἐποίησεν,
ἥτις Αἰακὸν ἐγέννησεν. Ἀσωπὸς δὲ τὴν θυγατέρα ἔχων,
ἔμαθεν παρὰ Σισύφου καὶ τὸν ἀρπάζοντα καὶ τὸν τόπον εἰς
ὃν κατέληλθε, μὴ μελλήσας ἐν ἱστοίᾳ. μελλῶν δὲ ὁ Ζεὺς
ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαμβάνει τὴν μὲν Αἰγίαν μετεμύρ-
ρωσεν εἰς ὀριζόμενον νῆσον, αὐτὸς δὲ μετεβλήθη εἰς ἰλίον.
ἐλθὼν δ' ὁ Ἀσωπὸς καὶ μὴδ' ὄντινα καταλαβὼν ἔμπαλιν
εἰς τὰς ἰδίας ὑπέστρεψε πηγὰς. βεβλόμενος δ' ὁ Ζεὺς τιμω-
ρήσας τὸν μηνύσαντα, ἠνάγκασεν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐποχθο-
νίοις τοσάτου μέγεθος πέτρας ἀνωθεῖν, ἐς ὅσον αὐτὸς μετε-
βλήθη. Αἰακῷ δὲ ἐν τῇ νήσῳ μόνος ὄντος, ὁ Ζεὺς κατοι-
κτεῖρας τὰς αὐτόθι μέσσηρας μετέβαλεν εἰς ἀνθρώπους· ἀφ'
ἧς αἰτίας Μυρμιδόνες ἐκλήθησαν. AD. φασὶν Αἰγίης τῆς
Ἀσωπὴς ἐραθῆναι τὸν Αἴαντα, καὶ τῇ τῶν φίλων παρεια-
θῆναι, καὶ εἰς Φλιῦντα διακομίσαι, καὶ εἰδ' ὅπως αὐτῇ με-
γῆναι. ἀδμυμονῆτος δὲ τῷ ἐκείῃ βασιλεύοντος διὰ τὴν τῶν
ἐνοικούντων σπάνιν, λέγουσι τὸν Αἴαντα τὸς αὐτόθι μέσσηρας
ἀνδρωθῆναι ποιῆσαι, τῷ βασιλεῖ Αἰγίαν αἰτησάμενος καὶ
αὐτῆς τὸν Αἴαντα παραπεισάσης. ἐνθεν τὰς Μυρμιδόνους μυ-
35 θολοῦσιν γενέσθαι. Β.

181. οὐδ' ὁ θομαι: ὁ ταχύσομαι, παρὰ τὸν ὄτονον
τὸν τάραχον. AL.

ὡδ' εἰ: ἐκτεῖν ἐπὶ τὸ ὡδε καὶ ὑποσικτεῖν ἐπὶ τὸ Ἀπόλ-
λων, ἵνα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἢ τὸ ὡς ἐμ' ἀφαιρεῖται. Α.

182. ὡς ἐμ' ἀφαιρεῖται Χρυσήϊδα Φοῖβος: πι-
θανῶς ἐκ τῶν Ἑλλήνων φησὶν ἀφαιρεῖσθαι τὸ γένος,
ἵνα μὴ ὡς μισθὸν αὐτοῖς ἔσποτος γένηται, διότι ἀποδί-
δωσιν, ἐδὲ ἐπὶ Ἀχιλλεύου, ἵνα μὴ οἱ Ἕλληνες Ἀχιλλεὺ χά-
ριν ἔχουσιν ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ ἀφαιρεῖσθαι φησιν, ὡς ἐκ ἀν-
θρώπων ἦτιον ἀλλὰ θεῷ γεγόμενος. εὐ δὲ καὶ τὸ κατ' ἐαν-
τὸν ἠῶσεν, ὡς τοσούτων Ἀχιλλεύου προῦχον δόξον τοῦ
θεῷ ἀπολείπεται. BL.

183. σὺν νῆϊ τ' ἐμῇ: ἵνα μὴ δοκῇ εἰς ἀνάγκης αὐτὴν
ἀποπέμψειν, ὡς ὁ γνωρίζωντος τῷ θεῷ τὸν αἴτιον τῆς ἀπο-
δοσολῆς. ὅπως δὲ ὁ λόγος ἤδη ἀποτέθεται τῶν φίλων τὸν
Ἀχιλλεῖα. BL.

184. ἄγω: ὅτι τὸ ἄγω ἀντὶ τῆ ἀγομῆ. Α.

Βρισήδου: Βρισῆς ἀπὸ τῆ βρι, ἡ βαρύνω πάντας ἢ πάντα τῷ κίλλει. Α.

185. αὐτὸς ἰών: ἐπειδὴ τὸ ἐγὼ ἠδύνατο καὶ διὰ τῶν θεοποιούντων νοεῖσθαι, προσέθηκε τὸ αὐτὸς ἰών. ὁμοίᾳ δὲ ἐστὶν ἡ ἀπειλὴ τῇ „τὴν δ' ἐγὼ ὁ λύσω.” BL.

βραχὺ διασαλτέον ἐπὶ τὸ γέρας καὶ σέθεν καὶ φάσθαι: ἐπαύλησις γὰρ ἐστὶν ὑποτακτικῶς μέρες. καὶ τὸ ὅφρα κοινὸν κατὰ πάντων νοεῖται. Α.

187. ἴσον ἐμοὶ φάσθαι: ἀναιρεῖ τὴν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἰσηγορίαν. διὸ καὶ οἱ Ἀχαιοὶ φεύγουσιν, οὐ δύναμιν δικαιολογείσθαι αὐτῶν. ὁ δὲ Διομήδης „ἢ θάμιν ἐστὶν, ἀνὰ, ὄρορῃ” (Π. 9. 33) φησὶν. BL.

188. ἦτορ: παρὰ τὸ ἀήτης ὁ ἄνεμος. τῷτο ἐκ τοῦ ἄω τὸ πνέω ἀήτορ, καὶ ἀφαιρέσει τῆ α ἦτορ. πνεῦμα γὰρ ἐστὶν ἡ ψυχὴ. BL.

189. εἴθεοσιν λαοίοισι: νῦν περὶ τῷ θυμοειδῶς μέρος τῆς ψυχῆς φησὶν, ἀφ' οὗ λέγει εἴθεοσιν ὑπὸ τῷ τὰ σέθεν καὶ ἡ καρδία, ἐν ἣ ἐστὶ τὸ πνεῦδες καὶ θεομὸν καὶ μαυκὸν τῆς ψυχῆς. σημαίνει δὲ καὶ τοῖς θεομοῖς ἡ θέρμη γὰρ αἰτία τοῦ ἐκφύσεως τῶν τοιγόν, ABDL.

λαοίοισι: γίνετ' ἐκ τῆ λα ἐπιτατικῆς μορφῆς καὶ τῆ σέθεν τὸ ὁρμῶν ὁρμῶς γὰρ ὁρμῶνται τὰ διὰ τοῦ νοήματος. BL.

διάνδιχα: ὅτι δύο ἐμερμήνευσεν οὐκ ἐναντία ἀλλήλοις, ὅπερ ἐκδοβὼν τις προσέθηκεν „ἢ ἐχόλον παύσαι.” βραχὺ δὲ διασαλτέον ἐπὶ τὸ μερμήριζε: ὁ γὰρ λόγος, διχῶς ἐλογίσαι, τὸς μὲν ἀναεῖσαι, τὸν δ' Ἀγαμέμνονα ἀνελεῖν. Α. θέλει εἰπεῖν ὡς δύο ἐβελέναι, ἀναεῖσαι ἐκείνους καὶ ἀνελεῖν Ἀγαμέμνονα ὅθεν περισσὴν φασὶ τὸν ἢ ἐχόλον. ἀλλ' ἐχ ἔτιος, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐκείνους ἀναεῖσαι καὶ ἀνελεῖν αὐτὸν ἐν θείῳ, τὸ δὲ ἢ ἐχόλον παύσαις δευτέρου. ὁ καὶ ἔμενον. BL.

τὰ δὲ μερμήριζε παρὰ τὸ μερῶν, τῷτο παρὰ τὸ μέρος, τῷτο παρὰ τὸ μερῶν μερῶν. μερῶν καὶ μερμήριζω, καὶ τροπῇ τῆ ε εἰς ἡ μερμήριζω, ἐκ τῆ ἐπὶ τὰδε καὶ τὰδε μερῶν τῇν ψυχὴν τῶ μερμηριώντος. ὅθεν καὶ μερμήριζας τὰς φροντίδας καὶ μερμηνας ἐνοιοι λέγουσιν. BL.

μερῶν μερμήριζω, καὶ ἐκείναι μερμηριζώ, ὡς δάπτω δαρδιάπτω. Α.

190. ἦ — ἦ: τὸν μὲν πρότερον σύνδεσμον βαρυνοντῶν, τὸν δὲ δεύτερον περισπασέον διαπαρηκτικῇ γὰρ ἐστὶν ἡ σύνταξις. καὶ ἔτιος ἐν τῇ καθόλῃ. ABL.

φάσανον: οἱ μὲν ἀπὸ τῆ φῶ τὸ φονεύω, οἱ δὲ ἀπὸ τῆ σφάζω, σφάσανον καὶ φάσανον. BL.

192. ἢ ἐχόλον παύσει: ὅτι ἐκλύεται τὰ τῆς ὀργῆς. διὸ ἀθετεῖται. Α.

χόλον παύσειν ἐρητιύσειε τε θυμὸν: ἐπειδὴ τὸ μὲν διαχεόμενον ἐστὶν ὡς ἐπὶ ὕδατος ῥέοντος, εἰπε παύσειν ὁ δὲ θυμὸς ἐπειδὴ τὸ θυδὸν ἐστὶ, τῷ ἐρητιύσειν ἐχρήσατο. BL.

193. ἔως: τὰ δὲ ἔως νῦν ἀντὶ τῆ τίως, ὡς τὸ „ἔως μὲν

ῥ' ἐπέοντο” (Od. 2, 140). ἐπεὶ περὶ ἡ ἀνταπόδοσις τῆ τίως; ἢ γὰρ τῷ ἔλκετο χρὴ δοτεῖν τὸ καὶ. BL.

κατὰ τῆ ῥ' ἐπὶ καὶ κατὰ θυμὸν: φρένα τὸν λογισμὸν, θυμὸν δὲ τὸ θυμικόν. τὸ ἐν ἀναεῖσαι ἐκείνους ἀνελεῖν δὲ Ἀγαμέμνονα κατὰ τὸ θυμοειδῆ τῆς ψυχῆς μέρος ἐλογίσαι, τὸ δὲ ἢ ἐχόλον παύσαις κατὰ τὴν φρένα. BL. ἢ γὰρ ὕβρις ἀνεξέπτεται, ἢ δὲ φρόνησις κατέβηκε. τοῦτο δὲ ὑποφαίνει διὰ τῆ κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν. BL.

Θυμὸν: ἐνταῦθα μὲν ὑποτακτικόν, ἐπὶ δὲ τὸ ἐλπίος ἦτοι ὑποτακτικόν ἢ ἐκτικόν. ἐὰν μὲν ἐν ὑποσέσωμεν, ὁ ἐπιφερόμενος σύνδεσμος περισσὸς ἐστὶ, ἦλθε δ' Ἀθήνη. ἐὰν δὲ ἐλίσσωμεν, ἔτιος μὲν καλῶς ἐλίσσεται (καίται), ὁ δὲ πρότερος πλειόνη ἐν τῷ ἔλκετο δ' ἐκ κολλοῖτο. βέλτιον δὲ ὑποσέσωμεν ἀμφότερα ἐν ὅσῳ γὰρ λογίζεται τε καὶ σπᾶν, ἦλθεν ἡ Ἀθήνη. Α. ἔλκετο — μέγα ἔλπίος: ἡ παράτασις τῆ χρόνου τὴν ἀπὸ τῶν ἐπιλογισμῶν ἐκτετακὴν δηλοῖ, τὸ δὲ μέγα καιρὸν δίδωσι καθόδῃ τῇ Ἀθηνῇ. διδάσκει δὲ ὁ ποιητὴς μὴ ὑπερ-χρησθῆ ταῖς ἐκτετακταῖς τὸς βασιλῆς. BL.

κολλοῖτο: κολλεῖς ἐκ τῆ κοῖλον τὸ βαθεῖ. τῷτο ἐκ τοῦ τῶ καίται, παρὰ τὸ καίται ὄλον, κολλεῖς, καὶ ἀφαιρέσει τῆ ο ἡ τροπῇ τῆ ε εἰς ο κολλεῖς καὶ κολλεῖς. BL.

ἔλπίος: παρὰ τὸ ἐλπίος πρὸς φόνον. γίνετ' ἐκ τῆ ἔτιος ἔτιος ἔλπίος καὶ ἔλπίος. BL.

194. 195. ἦλθε δ' Ἀθήνη οὐρανόθεν: περισσὸς ὁ σύνδεσμος. Α. διὰ τί φησας πάντας τὸς θεὸς εἰς Αἰθιοπίας ἀπελάσθαι, θεοὶ δ' ἔμα πάντες ἔκοντο” (494), τὴν Ἀθηνῶν ἐκ τῆ οὐρανὸς φησὶν ἐλθεῖν παρὰ τῆς Ἑρας πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα; μὴ ποτε δὲ συλληπτικῶς εἰρηται ἀπὸ τῆ πλείους τὸ πᾶν. ὅσπερ γὰρ ἐπὶ τῶν ἡγεμονίων τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ πᾶσι δὲ πάντες ἐκάθενον („ἀλλὰ μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριεστῆς Πύρραχιδὸν ἐδδον παντῆχιον” Π. 10, 1), ὅμως ποιεῖ τὸν Ἀγαμέμνονα ἐρηγοροῦντὰ καὶ τὸν Μενέλαον („ἀδὲ γὰρ αὐτῶ ἔλπίος ἐπὶ βλεφάρουσιν ἐκίπτεν” ib. 25), ἔτιος ἐκ τῆ πλείους τὸ πάντας ἐκλονοθηκέναι τοὺς θεὸς τῷ Αἰε εἰρηται. ἐ γὰρ θεῶν ἔρημος ἐμῆλλε καταλείπειν ὁ ἄρηνος. BL.

195. 196. ὅβελος σὺν ἀερίῳ, ὅτι οὐκ ὁρθεῖς ἐκ τοῦ ποιητικῆς προσώπου λέγεται. cf. 208. 209.

195. ἐκ τῆ οὐρανῶ, φησὶ, παρεγένετο ἡ Ἀθηνῶν, ὁ ἔτιος ἡ φρόνησις: δαὶ γὰρ ἔτιος αὐτὴν καταβαίνειν, ὡς καὶ τῆς κόμης αὐτῶν κρατῇ καὶ ἐκ ἄλλῃς μέρους τῆ σώματος, ἀλλ' ἐνθα ἴδονται τὸ λογικὸν τῆς ψυχῆς μέρος. ἐλόγως δὲ καὶ οἱ μυθογράφοι φασὶν ὅτι ἔγκως οὐρα ἡ Μῆτις κατεπέσθη ὑπὸ τῆ Διός, καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἐν τῷ ὀριμένῳ τῆς ἀπαρητήσεως χρόνῳ ἐξέβηκεν ἡ θεὸς σὺν ὀπλοῖς. ἢ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλωνίῳ ἐν πρώτῳ. ABDL.

Ἀθηνῶν ἐστὶν ἡ τοῦ Διὸς σύνεσις, ἡ αὐτὴ οὐρα τῇ ἐν αὐτῇ προνοίᾳ διὰ καὶ Πρωτοῖς Ἀθηνῆς ἴδοντο ναός. λέγετ' δὲ γεννηθῆναι ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆ Διός, ὡς τῶν ἀρχαίων ὑπολαμβάνοντων τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἐνταῦθα εἶναι, ὡς καὶ ἔτεροι μετὰ ταῦτα ἐδίδαξαν. ἡμῶν δὲ ἐστὶν ἡ Ἀθηνῶν διὰ τὸ ἄλλοιαν εἶναι τὴν τῆς ἀρετῆς γένεσιν καὶ οὐκ

ἢ τῷ ξίφει λαβή. βαρεῖαν δὲ τὴν πρῶν ἐπιτερωμένην τῷ θράσει, ἢ τὴν ἐτέρως τοῖς ὅπλοις βαρύνσαν. BL. κώπη παρὰ τὸ κοπτικὸν τῷ ξίφει. A.

219. 220. Ζηρόδοτος μεταγράφει „ὅς εἰπὼν πάλιν ὥς μέγα ξίφος ἐδ' ἀπὸ θηρῆς“ καὶ τὸς δύο ἔνα ἐποίησεν. A.

220. κουλεόν: κελεὼν παρὰ τὸ κοιλὸν εἶναι, ξίφος παρὰ τὸ σκέπτω σκίφος καὶ ξίφος Ἀσριακῶς. A.

222. δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διός, μετὰ δαιμόνας ἄλλους: βραχὺ διασαλτέον ἐπὶ τῷ Δίῳ. δύνανται μὲν ἀθετεῖσθαι οἱ γ' θεοὶ παρὰ μῆς ἡμέρας εἰς Αἰθιοπίας εἶσι κεχωρισμένοι δύνανται δὲ καὶ Ὀμηρικῶς τῷ ἄλλῳ, μετὰ δαιμόνας ἄλλους, εἰς τὸν τῶν δαιμόνων τόπον, ὡς ἔσσι παρήμενον (Od. 13, 407). AV. τὸν τῶν δαιμόνων τόπον μετωνομασθεὶς ἐκάλεσεν. ἢ μόνος τοὺς ἄρσενάς γῆσι τῷ Δίῳ παρὰ Αἰθιοπίας ἔπειθ' καὶ τὰς θηλείας καταλείψει. ἢ 15 ὅτι τὸ πάντες ἐκάλεσε ἀντὶ τῆς οἱ πλείους τέτακται. BL.

Ἔτιος δαιμόνας καλεῖ τὸς θεάς, ἥτοι ὅτι δαίμονες ζῆμιοι γ' καὶ ἴδιοι πάντων αὐτοὶ εἰσιν), ἢ ὅτι διαιτηταὶ εἰσι καὶ διοικηταὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς Ἀλκμῶν ὁ λευκὸς γῆσιν „ὅς ἐθεν πάλαις ἔπαυεν δαίμονας τ' ἐδάσσατο“, (*) τὰς μετὰ 20 ρισμῶς, τὰς διαιρέσεις αὐτῶν. Ἡσίοδος δὲ δαίμονας γῆσι τὰς ἐκ τῆς γῆς μεταστάντας, ὄντας δὲ ἐπὶ τῆς Κρόνου βασιλείας, τῷ χρόνῳ γένεας, λέγων αὐτὰς φύλακας θνητῶν ἀνθρώπων (O. 122). ADL.

223. ἀταρτηροῖς: ἀτρητοῖς, καὶ πλεονασμῷ τῆς τῶν 25 συλλαβῆς ἀταρτηροῖς, ὡς τὸ τάφροδος καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προδόσεως ἐπιτάφροδος. B.

225. οἰνοβαρεῖς: ὅτι Ζηρόδοτος τῶν τῶν τόπον ἠθέτηκεν, ὡς τοῦ καὶ μὴ τότε σκεπτόμενον (234). καὶ ἔκαστην δὲ λοιδορίαν βραχὺ διασαλτέον, ἐπὶ δὲ τὸ τέλος 30 σκεπτόμενον προσσηγορευτικῇ γ' ἢ περιόδος. ἢ δὲ ἔστι ἑριστικῇ διὸ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς „οὐ τέ ποτ' ἐς πόλεμον οὔτε λόγον.“ A.

κραδίην δ' ἐλάφιοι: λέγεται χολὴν ἐκ ἔχειν ἐν τῷ ἥπαι περιεκεμένην ἢ ἐλάφιος. B. λέγει καρδίαν οὐκ ἔχειν 35 τὸ ἐλάφιον. μῦλλον δὲ χολὴν ἐκ ἔχει. V.

Ἰσοκράτης Κρόνῳ τῷ Ἀθηναίων στρατηγῷ τρία μαρτυρεῖ, ἐπιμύσαν, πλῆν, ἐμπειρίαν πολέμου. τίτων τὰ ἐναντία κατανοήσας Ἀγαμέμνονι ἀναιδίζειν ἐξ οἰνοποσίας μὲν γ' ἀμύλεια, ἀπειρία δὲ ἐξ ἀναιδίας: καὶ πολέμου ἀπειρίαν ἢ 40 δαλὴ ἐργάζεται. φαίνεται δὲ ἐν Ἰλιάδι ἐπὶ τρίτον αὐτὸν λέγων δειλὸν διὰ τὸ „φειδόμενος σὺν γῆσιν“ (Il. 2, 140. 9, 27), μέθυσον δὲ διὰ τὸ „πλείαι τοι οἶνον κλισίαι“ (Il. 9, 71). μάστιγα δὲ τῷ ἀναιδὲς ἐπιμένει, ὅπως μὲν λέγων „ἀλλὰ σοὶ ὦ μέγ' ἀναιδὲς“ (150), ὅπως δὲ „ἀναιδείην ἐπιμένει“ (149), 45 καὶ δὲ κυνώπια (159), ἐπεὶ προμεμνηστέρεται αὐτοῦ τὸ τῆς θείας ἱαμὸν ἐν τῷ πρὸς Κάλχαντα διαλόγῳ „ὅσσοι δὲ οἱ περὶ λαμπερόντι ἔκτεν“ (104) καὶ „καὶ ὁσσοί μιν προσέειπεν“ (105). φέσει δὲ ἀλλήλους αἱ κακίαι, ὡς καὶ αἱ ἀρεταί, παρεπνοταί. ABL.

*) τε δόσαντο A. qui ab initio cum Π αὐ πρὸ γ.

Ἄλλως. διὰ τί ὁ Ἀχιλλεύς, λοιδορησάμενος Ἀγαμέμνονα 5 τρία ταῦτα „οἰνοβαρεῖς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφιοι“ ἔτε τῷ οἰνοβαρεῖ ἐπιμένει ὅτε τῷ κραδίην δ' ἐλάφιοι, ἀλλὰ μάστιγα τῷ κυνὸς ὄμματ' ἔχων, ποτὲ μὲν ἐπιμύσαν „ἀναιδείην ἐπιμένει“, ποτὲ δὲ „ἀλλὰ σοὶ ὦ μέγ' ἀναιδὲς ἐσπόμεθα, ὅφρα σὺ χολῆς“, αὐτὸς δὲ „τιμὴν ἀντίμενος Μενελάῳ σοὶ τε κυνώπια“, ἢ δὲ λέσσις ἐκ τῶν προσηγοριῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρὸς τὸν Κάλχαντα, ἐνδειχθεῖσιν τῶν τῆς ὁράσεως γλογώσεων ἔφη γ' „ὅσσοι δὲ οἱ περὶ λαμπερόντι ἔκτεν.“ τῆς γ' ἱερωνίας πᾶσι γενομένης τῶν ὀφθαλμῶν μαρμαρυγῆς ἀναιδὲς ἐχόμενον τὸ τοῦ Ἀχιλλέως 10 πάθος συνεχῶς ἐπηύχετο εἰς ἀνιδισμὸν τέτοιον πρὸς τοὺς τὰ ὅμοια ὀνύκτας ὡς πρὸς μύρτυρας. Ἰσοκράτης μὲν ἐν τρία περὶ τὸν στρατηγὸν ὑπάρχειν ἀγαθὰ μαρτυρεῖ κοινά, λέγων „ὅς ἦν ἐπιμύσαντος μὲν τῷ στρατηγῷ, πιστότατος δὲ 15 τοῦ Ἑλλήνος, ἐμπειρότατος τῶν πρὸς πόλεμον κινδύνων“, Ὀμηρος δὲ κατηγορεῖ τὰς ἐναντίας ταῖς ἀρεταῖς ταύταις κακίας τοῦ Ἀγαμέμνονος. ἐν μὲν γ' τῷ λέγειν οἰνοβαρεῖ πολλὴν ὀλιγορίαν ἀναιδίζει (τί γ' ἐν μέθῃ ἐπιμύσαν;) ἐν δὲ 20 τῷ πάντων ἀναιδέστατον τὴν ἀπειρίαν. ἢ δὲ ἀναιδὴν πάντων μέγιστον ἐμπόδιον εἰς ἡγεμονίαν. A.

Ἄλλως. εἰσάσας οἱ ἀνθρώποι τὰ πλεονεκτικὰ παλ- 25 λὰς ὡς ἐλαττώματα προέειπεν „εἰρητὴ γ' ῥάσασα ἐσιβρότων“ (Il. 20, 248). ἐπεὶ γ' τοὺς βασιλεῖς πλείονος δέπας οἶνε παρέκειτο ἀξιώματος χάριν, μέθην ἀναιδίζειν τὸ δὲ διὰ τὸ μὴ περιφρονεῖσθαι ἱαμὸν ἀναιδίζειν εἶπε καὶ ὅτι ἐκ ἔξιν οὐ κατὸν βασιλεῖ τῆς φύλαγος προκινδυνεύειν, τοῦτο δειλὸν ὀνομάζει. ἐκ οἰητέον δὲ τοιαῦτα εἶναι τὸν Ἀγαμέμνονα ὅσον 30 γὰρ λοιδορεῖ, ὅν οἱ Ἕλληνες ἐν τοῖς πρώτοις ἡρώδεσσιν „ἢ Αἴαντα λαχεῖν ἢ Τυδέος υἱὸν ἢ αὐτὸν βασιλεῖα“ (Il. 7, 179). τρίτον δὲ αὐτὸν ἀριθμεῖται ἕκ ὅτι τὴν ἀρετὴν ἥτιον ἐξεν, ἀλλ' ὡς ἔττον διὰ τὴν ἀρχὴν κινδυνεύειν ἀφελοντα. εἰς τε τὸ πρὸς Ἑκτορα μονομάχῳ „ὥρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν“ (Il. 7, 162). ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρετήν αὐτῷ ταῖς 35 ἄλλαις παραβύλλων μέγιστον ἔβροι τις ἄν. Ἀισχύλος μὲν γ' ἠρώδεσσιν ἀγνοῦντων εἶναι τῶν Τρώων τὴν μῆνιν Ἀχιλλέως, καὶ διὰ τὸ συνεδέσθαι σφίσι αὐτῶς τὴν τῶν ὅρκων παρὰ βασιλῶν κατεπτηχότων τὸν δὲ Αἴαντα ὁ περὶ τὸν γένος κίνδυνος καὶ ἢ τῆς σωτηρίας ἀπογνώσας διήγειρε καὶ Πατρόκλος 40 ἠρώδεσσιν Ἀχιλλέως νομιζόμενος Ἀχιλλέως δὲ αὐτοῖς ὁ βερόδης ὡφθη διὰ τὴν τῶν θείων δόλων εὐπρέπειαν. Ἀγαμέμνονι δὲ ἡσσήθησαν νικῶντες τῇ προτεραιᾷ καὶ ταῖς κυνώπια ἐπανυψόμενοι. καὶ Ἑκτορ Αἴαντι μὲν καὶ Πατρόκλῳ καὶ Ἀχιλλεῖ θαρσύνων εἰς μάχην ἔρχετο, Ἀγαμέμνονα δὲ ἐκκλ- 45 νει. ἀλλὰ καὶ ὁ Ζεὺς αὐτῷ παρανιτ' „ὅφρα μὲν κεν ὄνυξ Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν ἐν προμήχοισι, τόφρ' ὑπὸ καὶ μάχης“ (Il. 11, 202). BL.

Ἐταῦθα δὲ πότερον διὰ ἔθρεως ἐξηγήθη ὁ Ἀχιλλεύς ὀργιζόμενος ἐς τοιαύτας λοιδορίας „οἰνοβαρεῖς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφιοι“ ἢ ἀπὸ τινος ὑψίστης προ-

αχθεῖς ὑπὸ τῆς δογῆς εἰς τοιαῦτα ἐμπέπτωκεν. λίσσις. οἰ-
νοβαρῇ μὲν ἔν' αὐτὸν προήχθη εἰπεῖν, ἐπειδὴ φαίνεται σπα-
δάων περὶ πολλὴν οἶνον κτήσιν. μόνω γὰρ αὐτῷ καὶ Μενελάω
χλῖα μέτρα οἶνον Εὐνείας πέμπει (Π. 7, 468), ὃ τε Νέστωρ
ἐκ τῶν πραττομένων ὑπ' αὐτοῦ τὸ πλήθος εἰδὼς τῆς τοῦ
οἶνον συναγωγῆς φησὶ „πλεία τοι οἶνον κλισίαι, τὸν νῆες
Ἀχαιῶν ἡμῖται ὀρήκηθεν ἐκ' εὐρέα πόντον ἄγασιν” (Π. 9,
71). αὐτὸς τε ὁ Ἀγαμέμνων προτρεπόμενος ἐπὶ πόλεμον
προφέρει ἢν φέρει τιμὴν διὰ τῆ „σὺν δὲ πλείον δέπας κλεῖ
ἔσχηχ' ὥσπερ ἐμοί, πῖεῖν” (Π. 4, 262). ὅθεν καὶ ἐπιστρέφουσιν
ὀνειδίζων εἰς τὰ τοιαῦτα λέγει „πῇ ἔβαν εὐχολοῖ,” καὶ ἐπὶ-
γει „πίνοντες κορητῆρας ἐπιστρέφας οἶνοιο” (Π. 8, 232). καὶ
πάλιν εἰκόνα λαμβάνων τὴν ἐκ τῶν συμποσίων „εἴπερ γὰρ
καὶ ἐθέλομεν Ἀχαιοὶ τε Τρώες τε” ὀρκισσάμεθα ποιησόμενοι,
εἴτα ἐπάγει „Τρώων αὐτε ἔκασον εἰλοίμεθα οἰνοχοεῖν, πολ-
καὶ κεν δεκάδες δευόλατο οἰνοχοοῖο” (Π. 2, 127). καὶ τὸ τε-
λευταῖον καὶ τὸν θάνατον ἐν Ἀΐδῃ ἀφηγεῖται, ὡς ἀμφὶ κρα-
τῆρα τραπέζας τε πληθύνουσας ἀπώλετο (Od. 11, 418). τὸ δὲ
„κυνὸς ἡμῖται ἔχων”, ἐλέγομεν ὅτι ἐξ ὧν εἶδεν αὐτὸν
ὀργιζόμενον „ὅσσε δὲ οἱ πύρι λαμπετόωντι ἔκτεν” καὶ αὖ
„Κάλλωτα πρώτισα καὶ ὀσσομένης προσέειπεν.” κραδίην
δ' ἐλάττοιο ἀπὸ τῆ ἐπιφορὸν εἶναι εἰς τὸ λέγειν φεγγόμενον,
καὶ τρεῖς ἐν Πριάδῃ φανέντες τῷτο εἰρηκότα BL.

226. οὐτε ποτ' ἐς πόλεμον: τῷτο δημοκρατικῷ βα-
σιλεύς καὶ δημογωγικῷ. AL.

227. οὐτε λόχονδ' ἔνται: τῷτο ἀριστοκρατικῷ. ἅμα
ἐν τῶν ἰδίων κατορθωμάτων ὑπομνήσκει ὅτι γὰρ καὶ ἐλόχα,
δῆλον ὑπὸ Ἀγκόνορος (Π. 21, 35). καὶ „ἐς λόχον, ἐνθα μάλιν”
ἀρετὴ διατίθεται ἀνδρός” (Π. 13, 277). ABL.

228. τὸ δέ: ἐν δύο μέτροις λόγῳ, ἵνα καὶ τῷτο δέ σοι θά-
νατος νομίζεται. A.

229. καὶ —: περισπασέον τὸν καὶ ἀρχὴν γὰρ καὶ, ἰσο-
δυναμῶν τῷ δὲ. δύναν δὲ βραχὺ διατέλλεται ἐπὶ τὸ εὐρύν,
ἵν' ἡ Ἀχαιῶν δῶρ' ἀποιμαίνεσθαι. A. περισπασέον τὸν καὶ
ἀρκτικὸς γὰρ ἐστίν, ἀντὶ τῆ δὲ. ὑπολειπόμενον δὲ τὸ γῆμα,
καὶ πολλὰς ἔχον περικονάσας ἡλῆσον γὰρ ἐστὶ πρὸς λοιδορίαν
δογῆ. ὑποσπασέον δὲ εἰς τὸ εὐρύν. BL.

230. δῶρ': ὁ δῶρ' οὐδ' οἱ Ἀχαιοί, ὡς τὸ „δόσαν δέ μοι
νῆες Ἀχαιῶν” (162). LV.

ἀντίον εἴποι: ὅτι εἶπεν ἀδικήσαι τις, ἀλλ' ὡς ἀντιπρὸς
τὴν ἰσολογίαν διαβάλλει. ἐπεγείρει δὲ αὐτῷ τὰς στρατηγίας. BL.

231. δημοβόρος βασιλεύς: καδ' ἑαυτὸ τῷτο ἀνα-
γνώσκον, ὡς καὶ Φιλοξένῳ ἐν τῇ περὶ προσφιδῶν δοκῇ, ἵνα τὸ
κοιμητικὸν τῆς προσφορῆς τὴν δογῆν μᾶλλον ἐμφανῇ. δὴ-
ναται δὲ καὶ τὸ εἰ ἔφημα λῆπειν, ὅφ' ἐν ἡμῶν ὅλον προσφ-
ρομένον τὸν εἶχον, ἢ ἡ δημοβόρος εἰ βασιλεύς, ἐπεὶ ἀν-
δανοῖσιν ἀνέσσει. ἀλλ' ὡς ἐπείγει. A.

κηνητικὰ ταῦτα τοῦ πλήθους: μεγάλη γὰρ κατηγορία τὸ
σφετερίζεσθαι τὰ κοινά. BL.

ἐπιδυνάς φησι τὰς Ἑλληνίας ἐχ' ὡς ἐβρίζων αὐτές, ἀλλὰ
παροτρύνων καὶ αὐτῷ. L.

232. καὶ — λωβήσαιο: ὅτι τὸ εὐκτικὸν ἀντὶ παρὴν
λυθότος ὀρίζεται τὸ ἐλωβήσαιο παρὴν ληται, ὡς „καὶ νῦν κεν
ἐνδ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Ἀτρεΐδης” (Π. 5, 311). τὸν δὲ ἡ
περισπασέον: βιβαιοτικὸς γὰρ ἐστίν. A.

233. ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμῶμαι ἐπὶ μνησθῆναι ἐστὶ τὸ
ἐπιχνοῦμενον ὁμῶσαι, ἀπομνῆναι δὲ τὸ ἀποφάσκειν. AD.
ἐπιμνῆναι. ἐπιμνῆναι ἐστὶ τὸ ὁμῶσαι καὶ ἐπιχνοῦσθαι, ἀπο-
μνῆναι δὲ τὸ ἀποφάσκειν. μέγαν δὲ λέγει ὄρκον τὸν ὡς
ἀληθῶς παρ' αὐτῷ τελεθροῦμενον. BL. μέγαν δὲ ὄρκον ἢ
τὸν κοινὸν τῶν ὄρκων ἢ τὸν τελεθροῦμενον. LV.

234. ναὶ μὰ τὸ δέ: πεπληρόνεται τῷ μὰ ἀντικτῷ ἦσαν
ἀπομοτικῷ μολῶ κατὰ Ἀττικὸν ἔθος: ἦρκει γὰρ εἰπεῖν καὶ
τῷτο τὸ σκηπτρον. ἔσεν δὲ ὅτι διὰ τῆ σκηπτροῦ ὁμνῶσιν
αὐτὸν τὸν ἔφορον τῆς βασιλείας θεῶν. AD.

τὸν τῆς βασιλείας ἔφορον ὁμνῶσιν θεῶν, ὡς εἰ τράπειαν
ἢ πέλαιος τις ὁμῶσαι ἢ τὰς ἰδίους δεσμούς. ἐν γῆματι δὲ
ἔφρασεν ὅτι δημηγορεῖται αὐτῷ δίδονται τὸ σκηπτρον. διὰ
δὲ τῆς ἐκκοπῆς τὴν ἀπαλλαγὴν ἴσως τῆς συνθεσίας αὐτῆς
δηλοῦν μόνος δὲ Ἀγαμέμνονος ἰσκηπτροφῶρος. BL.

234 — 240. ὅλη ἡ παρέκβυσσις διὰ μέσῳ, ὡς τῆ „ἢ ποτ'
Ἀχιλλῆος ποθῇ.” διὰ τὰ μεταξὺ διασπολῆς τε καὶ ἀντιποκρί-
τοις σημείοις ἀναπαύσασθαι. τὸ γὰρ ἐξῆς: ναὶ μὰ τῷδε σκη-
πτρον, ἢ ποτ' Ἀχιλλῆος. A.

μεταξὺ παραινέσει, ὡς σκεπτόμενος ὅπως ὁμῶσαι, οὐτε
ὁμοῖως ἐπὶ ὅλως κατὰ τῆς βιβαιοτικῆς τῆς ὁρκῆς, ἀλλὰ δι-
κνὸς ἐν ἡδὲ ὅτι τιμωτέρον κατὰ τῶν τὸ σκηπτρον, καδ'
Ὀμηρον: διὸ καὶ ἐπιφέρει „ὁ δέ τοι μέγας ἔσσει δὲ ὄρκος. A.

237. φλοιόν: ἐκ τῆ φλῶ τὸ ἀναδίδωμι καὶ ἀναπέμψω,
φλῶς, φλοῦς, καὶ φλοιός. L.

238. 239. οἷ τε θλίμης πρὸς Αἰδὸς εἰσδύσασθαι
εἰς δικαιοσύνην παρακαλεῖ τὴν ἀρχοντίαν, εἰ γε τὸ δίκαιον
ἐγχειρῆται αὐτοῖς ὁ Ζεὺς, παραφθορεμένη δὲ αὐτοῦ δίκας
δώσας Αἰδῇ. ἢ ὅτι ἔπω νομογραφίας αὐτοῦ ὁ λόγος τῶν
βασιλῶν νόμος ἦν. BLV.

239. εἰσδύσασθαι: ὅτι τὸ φυλάττω, καὶ Ἀττικῶς ἐπεν-
θῆσαι τῷ εἰ ἰσῶ, ὡς τὸ ἐθῶν. ὅθεν εἶπεν ὁ παραινέ-
τικος, διὰ τῆς εἰ διαφθόρου πρὸς ἀντιδικασίαν τῶν ἀρεῶν
ἦσαν. κανονίζεται δὲ αὐτῷ: ἐπὶ τῷ, ὁ μέλλων ἐρεῖσθαι, ὁ παρι-
κείμενος εἶρεσθαι, εἰρημνῇ εἶρεσθαι εἶρεται εἰρημέθαι εἶρεσθαι
εἶρεται, καὶ ἰστικῶς εἰσδύσασθαι. L.

ὁ δέ: ἄμεινον δέ τοι μέγα λόγος ποιῶν „ὁ δέ τοι κα-
μνός ἐστιν” (Od. 11, 148). A.

240. Ἀχιλλῆος ποθῇ: τὸ ποθῇ ὀξύνει. τῷτο φησὶ
πειθῆναι Ἀθηνᾶν. A.

241. τότε δ' οὐτε: ὅπως Ἀφροδίτης, τότε δ' ὅτι. A.

242. Ἐκτορας ἀνδροφόνους: προσσυνέστησαν ἡμῖν τὸν
Ἐκτορα λεληθότως ὁ ποιητής, μέλλων αὐτῷ χρησέσθαι πρὸς
τὰ ἐμφανῆ τῆς Πριάδος ἔργα. πρὸς δὲ τὴν κατάληξιν τῶν
ἀκούστων καὶ τὸ ἐπιδύον αὐτῷ δεδῆλωκεν. BLV.

Διὰ τί τὸν Ἐκτορα ἀνδροφόνους προσσηγόμενος καὶ ὁ χαλ-
κοκορυστὴν ἢ ἰπποδάμον; ῥητέον ὅτι ἀνδροφόνους αὐτὸν εἰ-

ρηκε πρὸς κατάληξιν τῶν ἀκρόντων. εἶωθε δὲ τηρεῖν τὰ ἐπίθετα εὐδόχως. καὶ ἄλλως ῥητέον ὅτι ἐν ᾧ τις ἔστι μέγας αἰεὶ καὶ εὐδοκίμων, ἐκ τούτου καὶ ἄλλος ἐπαινεῖ. καὶ γὰρ ὁ Ἀχιλλεύς ῥητέον μὲν διογενὲς καλέμενος, ἔχῃ ἦτον δὲ ἐπὶ χυρε καὶ τῇ ἀνδροφονίᾳ, καὶ τὰτα λέγει τὸν Ἑκτορα ἀνδροφόνον. D.

243. Θνήσκοντες πίπτωσι: ἀναστροφὴ ὁ τρόπος· τὸ ἐναντίον γὰρ γίνεται. B.

244. ἄριστον Ἀχαιοῖν: ἡ τὸν ἐν Ἀχαιοῖς ἀριστεύει, ἡ τῶν Θεσσαλῶν. „Μυρμιδόνες δὲ καλῶντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί“ (II. 2, 684). B.

οὐδὲν: πλεονάζει τὸ δὲν. ἰσοδυναμεῖ γὰρ τῷ ἐκ ἔτιδας. Ἀριστοφάνης παρελκεῖν λέγει τὸ δὲν, Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν γλώσσαις εἶναι τὸ πλήρες εἰδὲ ἐν. πολλοὶς γὰρ καὶ τῶν ἄλλων γραμματικῶν δοκεῖ τρία εἶναι μέρη λόγου, αὐτὸ καὶ δὲ καὶ ἐν. A.

245. ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ: ὁ θυμὸς τὰ μετὰ χεῖρας ἐχόμενα ὁρᾷ. B.

τῶν μὲν τὸν Ἀχιλλεῖα, ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσεῖα (2, 80) τὸν Τηλέμαχον ποιεῖ τὸ σκῆπτρον ἀποτιθεμένους. καὶ ἐπὶ ἐκείνῳ μὲν πληθὸς ἐξέχει δακρύων (καὶ γὰρ νεώτερος καὶ αἱ συμφοραὶ δεινὰι). ὁ δὲ Ἀχιλλεύς αὐτὰ ὁλοφύρεται οὐτε γὰρ ὁμοίως νεὸς καὶ περὶ γυναικὸς ἡ μάχη. BL.

247. ἐτέρωθεν: ἐκ τῆς ἐτέρας εἰσεως. LV.

Νέωρ: ἔστι μὲν ἔκγονος Ποσειδῶνος, ἐνενήκοντα δὲ ἄρχει νεῶν· γραιότερος δὲ πάντων καὶ ἰδύλγιωτος. οἱ περὶ Ὀδυσσεῖα γὰρ παραινούντες ἐδόκουν θωπεύειν πρὸς τὸ μὴ ἀφαιρεῖσθαι τὰ γέροντα. ἀλλ' ἔτι Μενέλαος ἐδύνατο παραινέειν τῷ μὲν γὰρ ἀδελφῷ προστιθέμενος ἀπὸ τῆς Ἀχιλλεῖ τῷ δὲ αὐτὸν προσηγορήσαντι. τῷ δὲ Φοῖβῳ τιμμεύεται τὰς λιτὰς. ἐν κινδύνοις ἔν παρυσίων τὸν Νέστωρα, πολλὴν αὐτῷ μαρτυρεῖ τῶν λόγων εὐδοκίαν, ἡδυνεῖν λέγων αὐτὸν καὶ λυγρὸν προσενέχει δὲ τὸ εἶδος τῶν λόγων ὡς προσηγνὲς καὶ καταλλεῖν ὁρᾷ δυνάμενον· ὁ γὰρ αὐτῆς λόγος θυμὸν ἀναζωπυρεῖ. BL.

248. ἡδυνεῖν ἀνδρὸν σε: καὶ ἐκ πατέρων ἔχων αὐτὸν ἐπαινεῖν, ἐκ ἀναγκαῖον ἡγήσατο· ἔδει γὰρ λόγος εὐγενείας ὅσον λόγων δυνάμειος ἐν τοιαύτῳ καιρῷ. τὸ δὲ προσηγορικὸν τῶν ὁμοφύλων νεανικὴν αὐτῷ περιτίθησι κίνησιν. οὐδὲ γὰρ γέροντα κυβερνήτην μέμψαιτο ἂν τις ἐν καιρῷ τῷ κινδύνῳ ὑπὲρ τὸ δέον κινέμενον. BL. καὶ ἄλλως ῥητέον ὅτι εἶωθεν αἰεὶ ἡ τῆς τιμῆς προσηγορίᾳ μὴ μόνον τὰς νέας ἀλλὰ καὶ τὰς γέροντας μεταπειθεῖν πρὸς τὸ καὶ παρὰ δύναμιν ἐγχεῖν τι ποιεῖν, μᾶλλον δὲ τὸν Νέστωρα ἐν τῷ δημηγορεῖν διαφέροντα τῶν λοιπῶν καὶ εἰδόμενον μὴ ἀπαρεσκομένους τὰς Ἕλληνας πρὸς τὰ λεγόμενα. D.

249. γλώσσης: ἡ γλῶσσα τρία σημαίνει, αὐτὸ τε τὸ σῶμα, καὶ τὴν διάλεκτον, καὶ τὸ ἀπελεγόμενον τῶν λέξεων. BL.

μέλιτος γλυκίων ῥέειν αὐδῇ: μέλιτος διὰ τὸ πείθειν ἐτοιμῶς· ῥέειν πρὸς τὸ ἀνεμπόδιον. τοῖς δὲ ἀποτίνασθαι εἰς ἑαυτὸν ὁ κατὰ συλλογισμὸν ἔπαινος. AB.

Ζηνοδότος χωρὶς τῷ γράφει γλυκίᾳ. τὰ δὲ τοιαῦτα συγκριτικὰ ἔχει τὸ γ. A.

250. τῷ δ' ἡδὲ δύο μὲν γενεαί: ὁ ἔστι, δύο τριακονταετηρίδες παρεληλυθίσαν ἐπὶ αὐτῷ. ἡ γὰρ γενεὰ λ' ἔτη ἔχει· τελεῖα γὰρ αὕτη πρὸς γένεσιν ἡλικία. οἱ μὲν οὖν συνετεθνήκοντες αὐτῷ ἀπολύθεισαν ὑπὸ Ἡρακλῆος, οἱ δὲ συγγηράσαντες αὐτῷ συνεβράτευσαν (οἱ δὲ συγγηθέντες συνεβράτευσαν αὐτῷ εἰς Βουπράσιον καὶ εἰς διώλοντο. BL.) αὐτὸς δὲ „ἔμιν ἐπέτρεπε γῆραι λυγρῷ“ (II. 10, 79). τῶν ἐν νύκτι αὐτῶν ἦρχεν. ἔστιν ἐν ἐβδομηκονταετηρίδῃ δύο γὰρ γενεαὶ πληρωσας εἰς τὴν τρίτην κατελέγετο. ἀμείλει τὴν τε Ἑκαμήδην

10 ἔχει καὶ μετὰ τὸν νόσον σύνεισι τῇ γυναικί. ABL. ἡ γενεὰς φησι τὴν τε τῶν πατέρων ἐφ' ἣν ἐγεννήθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτῷ συγγήλικες, καὶ τὴν τῶν ἀδελφῶν, οἱ δὲ ὑφ' Ἡρακλῆιδων ἐφθάρησαν. ἄρχει δὲ τῶν παίδων τῶν ἑαυτῷ καὶ τῶν ἄλλων, τῆς τρίτης αὐτῶν οὗσης γενεᾶς. καὶ γὰρ ὁ ληγοῦσης ἡμέρας ἐπιδημήσας καὶ τῇ τρίτῃ ἔξωθιν ἐξῶν διὰ τρίτης ἀποδημῆν λέγεται, καίτοι μίαν μόνον τελέσας τὴν μέσην. ἡ δὲ ἐπειδὴ ἡ γενεὰ λ' ἔχει ἔτη, αὐτὸς δὲ δύο πληρωσας εἰς τὴν τρίτην κατελέγετο, ὥς δύο γενεαὶ ἀνθρώπων ἐφθάρησαν. ἔχῃ ὅτι δὲ ἀνθρώπων δύο ἀπέθανον γένῃ, τὰτ' ἔφησιν, ἀλλ' ὅτι δύο περιοδικαὶ γενεαὶ ἦτο τριακονταεταίαι. ἔτω δὲ τότε φραθέντος, καίτοι εἰ ἔωσι τινὲς τῶν οὖν αὐτῷ γηρασάντων, ὅμως αἱ περιοδικαὶ δύο γενεαὶ διεφθάρησαν. αὐτὸς δὲ ναύαρχος ἦν τῶν ἐν τῇ τρίτῃ γενεᾷ γενομένων, οἱ ἦγον τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν καὶ πρὸς τὸ πολεμεῖν χρήσιμον. BL.

μερόπων: μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἄλλων ζώων. ὁ ἔστι μεριζομένην εἰς συλλαβὰς καὶ ἑναρθρον ἐχόντων τὴν ὅπα, ταῖς τὴν φωνήν. ἡ ἀπὸ Μέρωπος τῷ ὕμνῳ, ὅς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν πρῶτος συνῆλκε τὰς ἀνθρώπους. ἡ τῶν μοιραντων περὶ τὴν ὅπα. οἱ δὲ, τῶν παρεξηλασμένην ὅπα ἐχόντων. ABL.

251. οἱ οἱ: ὅτι Ζηνοδότος γράφει αἱ οἱ. A. οἱ μὲν εὐθεῖαν ἀντὶ γενικῆς, ὡς τὸ „οἱ δὲ δύο σκοπελοί“ (Od. 12, 73), ἢ ἡ οἱ τινες αὐτῶν, τῶν ἀνθρώπων δηλονότι· καὶ ἔστι τὸ δεύτερον οἱ ἀντὶ τῷ αὐτῷ. οἱ δὲ πρὸς τὸ γενεαί, ὡς φάλαγγες ἐξάμενοι. BL.

ἅμα τράφηεν ἡδ' ἐγένοντο: τὸ ἅμα ἐπὶ καιρῷ, τὸ ὅμα ἐπὶ τόπῳ. γενεᾷ δὲ ἅμα τράφηται τε ἀδύνατον. A. ὡς ἀμείψασα καὶ λάσασα (Od. 5, 264), ἔσω εἰσέει (Od. 17, 30?) B.

252. ἐν Πύλῳ ἡγαθή: τούτῳ καὶ τοῖς ἡγενομένοις καὶ τοῖς ἐπομένοις δύναται συντάττεσθαι. A.

τρίτατοις: τοῖς ἀπὸ τῆς αὐτῆς γενέσεως τρίτην ἡλικίαν ἄγουν. B.

254. ὦ πόποι: ὅταν τὸ πρᾶγμα προοίμιον ᾖ τῷ μεγέθει καὶ τῷ πάθει, ὃ δὲ πορίζειν ἐτέρωθεν τὰ προσήμια. ἔχει δὲ τὴν προσοχὴν ἀπὸ ὁλοφωμῆς ἀρξάμενος. δημηγορικῶς δὲ τὰς δύο παρῆσαν ἡπείρους αὐτοῖς, τὴν μὲν πενθήσασαν, τὴν δὲ χαρησομένην, πρὸς κατήφειαν ἄγων αὐτὸς. BL.

255. ἡ κεν γηθήσῃ Πρίαμος: ἐραυσιμὸς ὁ τῶν ἐχθρῶν ἔπαινος· καὶ διὰ μὲν Πρίαμον Ἀγαμέμνονα, διὰ δὲ Ἑκτορα καὶ Ἀχιλλεῖα ἐρεθίζει, ὃ τὸ ὄνομα ἐφθλάδατο, ἵνα μὴ δοκῇ συνηγορεῖν Ἀχιλλεῖ. BL.

ἕως τῷ μάχῳ συναπτόν· βραχὺ δὲ διαγαλιόν παῖδες, θυμῷ, μαρναμένους. περισπασέον δὲ τὸν ἥ· βεβαιωτικὸς γάρ. τὸ δὲ γηθῆσαι παροξυνονητόν, ἐπειδὴ εὐκτικόν ἐστιν, ἢ δὲ αἰ ἐν τοῖς εὐκτικοῖς μακρὰ ἐστίν. Α.

257. τὰ δὲ πάντ' αἰμασιν ἔχει καὶ αὐξήσιν ἢ δαΐξιν καὶ ὁ ἀριθμός. τὸ δὲ μαρναμένους διὰ τὴν ξιφολκίαν. BL.

258. οἱ περὶ μὲν βουλὴν· διὰ τῷ βουλῇ, οὐ διὰ τῷ τ. ὥτως Ἀριστοφάνης ἐν τῇ πολυεργίᾳ. ἢ δὲ περὶ ἀντὶ ἐτέρως κεῖται τῆς ὑπὲρ τὸν ἴδιον ἂν τόνον φυλάξαι πρόθεσις γ' ἀντὶ ἐτέρας προθέσεις παραλαμβάνομένη τὸν ἴδιον τόνον φυλάξαι. ὥτως ἔχει καὶ τὸ „ἀλλ' ἔδ' ἀντὶ ἐθέλει περὶ πάντων“ (207). εἴτε τοῖς ἐξῆς συνάπτεται, ἀντὶ τῷ περιέσει, πάλιν φυλάξαι τὸν ἴδιον τόνον· πάλιν γὰρ πῶσα πρόθεσις ἔχουσα σύνταξιν πρὸς ἐπιφερόμενόν τι τὸν ἴδιον τόνον φυλάσσει, ὡς τὸ „ῥήπιοι αἱ κατὰ βοῦς ὑπερίονος ἡελίοιο ἡ-θιον“ (Od. 1, 8). Α.

ἡ γὰρ τελεῖται τῆς περὶ ὁ τόνος, καὶ τε ἀντὶ τῆς ὑπὲρ ἐστίν, καὶ τε πρὸς τὸ ἐξὲς φέρεται. τὸ δὲ βουλῇ διὰ τῷ β καὶ ὁ διὰ τῷ τ, ὡς γηθῆναι Ἡρωδιανός. BL.

260. ἡ ἔπερ ἡμῖν· ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἡ ἔπερ ἡμῖν ἀντὶ τῷ ἡμῖν. ἐγὼ βραχὺς δὲ ὁ λόγος. διὰ δὲ τοῦ ἡμῖν καὶ ταυτὸν συγκатаριθμεῖ καὶ πάντας τὰς κατ' αὐτόν. Α.

261. καὶ οὐ ποτέ μ' οἱ γ' ἀθροίζον· ἀνταχθῆς τῷτο, παρὰ τὰς ἀθέρας, οἱ εἰς ἑδὲν συντελέσαντες ἀνεμόφθοροι γίνονται. σημαίνει δὲ τὸ ἀπικηρῆσθαι καὶ ἀδόκιμον ἔκρινον. μαλακτικώτατον δὲ τοῖς θερμομένοις μέθος, ὥσπερ καὶ Φοῖνιξ φησι πρὸς Ἀχίλλεα. BL.

262. οὐδὲ ἴδωμαι· ἀπολογούμενος ὑπὲρ ὧν ἡλάττωσεν αὐτὸς, ἑδὲ ἔσεσθαι τοιούτους λέγει· τοῖς γ' ἀποθανῶσιν ἑδὲς φθονεῖ, ἐπειδὴ τὸ ἀπὸν ἀνιμποδίζει· ἐντολὴ τιμῆται, οὐ παρὲθετο δὲ τὰ ἐν Πελοποννήσῳ πεπραγμένα ταυτῷ ἐν τῷ πρὸς Πλέως πολέμῳ. ὁ γ' ὥτω τὸν Ἀγαμέμνονα πείθειν προσηγόρετο ὡς τὸν Ἀχιλλεῖα, ὃν εἶδε σπώμενον τὸ ξίφος. καλῶς οἷν ἀπὸ Θετταλικῶν παραινῇ, ἐπειδὴ κακίαις περὶ γυναῖκός ἦν ἡ εἰσὶς, ἢ ἐξ ἐτοίμου τῷ μύθῳ τῷτο πείσῃ αὐτόν. BL.

ὅτι παραλείπεται ἢ μὴ ἀπαγορεύσεις. ἔστι γ' ἑδὲ μὴ ἴδωμαι, ὅμοιον τῷ „πληθὺν δ' ἐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι ἐδ' ὄνομήν“ (Il. 2, 488). Α.

263. Πειρίθοον· Πειρίθου ὁ Τέλειος γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος, ὡκίωτο δὲ τοῖς Κενταύροις· πρὸς γάμον δὲ ἀγόμενος Ἰπποδάμειαν (Ἰπποδάμειαν) τὴν Βόττα τῆς Κενταύρου συνειλέσαν ἐς εὐωχίαν, οἵτινες οἰνωθέντες ἐπεχείρουν ὑβρῆσαι τῶν Ἑλληνίδων παρῆσαν, γυναικῶν· ἑδὲν οἱ Ἀσπίδαι συστάδην μαχεσάμενοι διώκουσιν αὐτοὺς εἰς Μάλαν, ὄρος τῆς Πελοποννήσου. ἢ δὲ τινι ἀναξερφομένη μεταβαλόντι τὴν γυναῖκα εἰς ἵππον διεμήνη, καὶ τὸν προειρημένον ἐγέννησε Πειρίθον, δὲ ὠνομάσθη ἀπὸ τῷ περιθεῖν ἵππῳ ὁμοιοθέντι τὸν Αἴα ἐν τῷ μύθῳ τῇ μητρὶ αὐτοῦ. AD.

264. Καίρεα· ὁ Καίρεος ἑλάτου μὲν παῖς, Ἀσπίδων δὲ βασιλεὺς, πρότερον ἦν παρθένος εὐπρεπής. μινέας δὲ

αὐτῇ Ποσειδάωνος, αἰτησαμένη μεταβαλεῖν εἰς ἄνδρα ἢ νεῶνις ἡρώτος γινέσθαι, γυναικώτατος τῶν κατ' αὐτὸν ὑπάρξας. καὶ δὴ ποτε πῆξας ἀκόντιον ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τῆς ἀγορᾶς θεῶν τῷτο προσέταξεν ἀριθμεῖν. δι' ἣν αἰτίαν ἀγανακτήσας ὁ Ζεὺς τιμωρίαν τῆς ἀσεβείας παρ' αὐτῇ εἰσπεράξατο. μαχόμενον γ' αὐτὸν τοῖς Κενταύροις καὶ ἡρώτων ὄντα ὑποχείριον ἵπποις βαλόντις γ' αὐτὸν οἱ προειρημένοι δρυσὶ τε καὶ ἐλάταις ἔρριπον εἰς γῆν. μέμνηται δὲ αὐτῷ καὶ Ἀπολλωνίου ἐν τοῖς Ἀργοναυτικαῖς (1, 59), λέγων ὥτως „Καίρεα γ' ὃν δὴ πρόθεν ἔτι κλείσαν ἀοιδοὶ Κενταύρουσιν ἀλλὰ, ὅτε σφίσις οἶος ἀπ' ἄλλων ἦλ' ἀσ' ἀρξήων· οἱ δ' ἔμπαλιν ὀρηθέντες ἔτι μιν ἀγκλῖναι προτέρω ἐθέλον ὅτε δάσσαι· ἀλλ' ἀρρήκτος ἑκαμπτος ἐδύσατο νεῖσθαι γαίης, θανόμενος σιβαρῆσι καταβύθην ἐλάττησιν.“ AD.

Ἐξάδιον· παρὰ τῷ ποιητῇ ἀπὸ τῷ εἰς τὸ ὄνομα ἤρξατο, παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις καὶ χωρὶς τῷ εἰς εὐρέσθη, ὡς καὶ Οἰκλίδης μὲν παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ παρ' Ἡσίοδῳ. εἰ δὲ χρὴ πρὸς τὸν χαρακτήρα τι λέγειν, ἐκείνο ἔχομεν εἰσαῖν, ὡς ὅτι ληρὴν δασύνει αὐτό· τὸ γ' εἰς πρὸ τῷ εἰς, ὅπως ἐλλομένων τῶν παρὰ τὴν εἰς πρόθεσιν, θέλει δασύνει, ἔστι ἐξῆς ἔσω. χωρὶς εἰ μὴ λέγοι τις διὰ τὴν ἰδιότητα τὸ πνεῦμα μεταπεντιωκέναι. Α. παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ ἀπὸ τῷ εἰς ἀρχεται τὸ Ἐξάδιον, καὶ ἄμεινον, παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις ἀπὸ τῷ εἰς. BL.

266. κάρτιστοι δὲ κείνοι· κάρτιστοι μὲν ὅτι τῶν ἀνδρῶν· ἐκείνοι δὲ κάρτιστοι πρὸς τὰ λοιπὰ συγκρινόμενοι θηρία. ἐκ Στρίβης μὲν ἐν τῇ Πηνελόπεια κέρως καὶ Ἀπόλλωνος γέγονε Ἀσπίδης, ἀφ' ἧς Ἀσπίδαι. ἐξήκοντα δὲ τὰς ἐπισημοσύνης αὐτῶν καταλέγει Ποσειάδης. οἱ δὲ Κένταυροι κατὰ μὲν τὰς ποιητὰς λέγονται Τέλειος καὶ νεφέλης· τινὲς δὲ Ἀσπίδαι Τέλειος μνησθῆναι, ἅμα δὲ καὶ Πήριον τὸν περὶ τὸν κατὰ τὴν αὐτὴν ἰδέα, ἐξ ὧν γενέσθαι Κένταυρον, ἀφ' ἧς πολλὴ πληθος γίνεται ὁ δὲ Χείρων δοκεῖ ἐκ Κρόνου γεννηθῆναι. ἀσπιδος δὲ λίαν γενήσασιν. ἐκ Φλόης δὲ αὐτὸς Ἡρακλῆς ἐδιδόξεν· εἴτα ἦσαν εἰς τὸ Πήλιον. BL.

268. Φηροῖν· τοῖς Κενταύροις. Τέλειος ὁ Φηρέας παῖς, Αἴαν τὴν Ἀθηνῶν γήμης, ἐλθόντι τὸν κηδεστὴν ἐπὶ τὰ ἔδνα δόλω καταπρήσας, μακρὸς καὶ ὑπὸ θεῶν καθαρθεὶς τὸν φόνον, Ἡρας ὕερον ἤρξαθη. Ζεὺς δὲ βεβλόμενος αὐτὸν δοκιμάσαι εἰ τῷ ὄντι τολμῇ ποιῆσαι τέτο, νεφέλῃ ἀπεικάζας Ἡρᾷ παρέκλινεν αὐτῷ, ὁ δὲ μεγάλῃ τῇ νεφέλῃ ὡσανεὶ τῇ Ἡρᾷ ἔχε παῖδα Κένταυρον, ἀφ' ἧς τὸ τῶν Κενταύρων γένος. μετὰ δὲ θάνατον ἔλαβε δικαίως παρ' αὐτοῦ ὁ Ζεὺς, ποιήσας αὐτὸν ἐν τοῖς καταχθονίοις ἐρέσειν μετὰ πολλῆς βίας ἐπὶ τροχῷ σιδηροῦ. AD.

θηραῖν Ἀσολικῶς ἢ φηρῶν, ἡρμοσμένους τὰς φέσεις. L. φησαν δὲ περὶ τὸ Πήλιον καὶ τὴν Οἰήν. τὸ δὲ ἀπώλοντο, ἵνα μὴ ἔχῃ τὸν κατὰ τὸ γένος αὐτῶν. BL.

ὁ βρεσκόμοισι· ἀπὸ τῷ κείω, τῷ σημαίνοντι τὸ κοιμᾶμαι, γέγονεν ὀρεσκόμοιος, καὶ ἐκτάσει τῷ αἰετῷ καὶ μεταθέσει τὸν δρεσκόμοιο. L. κείω κοῖος καὶ δρεσκόμοιος καὶ δρεσκόμοιος. Α.

D.

269. μέθ'· ἔτιωσ' Ἀρίστωχος τὴν μετὰ φυλάσσειν τὸν τόνον. Α.

ὁμίλειον· ἐκ εἶπεν ἐπεκέρσεν ἐδὲ συνεμάχαν' ἃ γ' ἂν αὐτοῖς συνεμάχει μὴ ὦν παρόμοιος. ΒΛ.

270. τηλόθεν ἐξ ἀπέης· ὅτι παρὰλλήλως τηλόθεν ἐξ ἀπέης. οἱ δὲ νεώτεροι ἐξεδίζαντο τὴν Πελοπόννησον. Α. τῆς πύρρῳθεν ἔσης, ἐκ τῷ ἡμι. Β.

καλέσαντο γὰρ αὐτοί· ἐπεὶ ἐνδέχεται τὸν ἄποθεν ἀκῶντα ἀντιπαγγέλιον ἦκειν, δόξης ἑνεκὴν φησὶν ὅτι μετεπείφοντο ἃ ἔτιωσ' ἦκεν. ΒΛ. τῷτο φησὶν ὅτι καὶ μετὰπεμ- 10 πτος ἦκεν. V.

271. κατ' ἔμ' αὐτόν· ἔτιωσ' κατὰ παράθεσιν ἐν δύο τόνοις, ἐμὲ αὐτόν· σύνθετος γ' ἀντωνυμία παρὰ τῷ ποιητῇ ἐκ ἔρα. Α.

ὅτι Ζηρόδοτος γράφει κατ' ἡμῶντον. τὸ δὲ πλήρες ἐμὲ 15 αὐτόν. Α.

κείνοισι δ' ἂν οὐ τις· παραιοῦναι τὸς πάντας ἡσσωμένους αὐτοῖς, ἵνα τῇ συμβαλῇ δοκοῖτο ἃ τῶν κρείττωνων περιγεγενησθῇ. Πηλῶς δὲ ἐκ ἐμνήθη ὡς Ἀγαμέμνονος φίλος, ἃ ἵνα μὴ δοκῇ Ἀχιλλεῖ μᾶλλον ἔλγχειν, εἴ γε 20 ὁ πατήρ αὐτῷ τι πέπεισαι, αὐτὸς δὲ οὐ. ΒΛV.

272. μαχέοιτο· ὅτι ἀντὶ τῷ μάχοιτο, οὐ κατὰ διαίρεσιν, ἀλλὰ κατὰ παρένθεσιν τοῦ Ε. Α.

273. ἔντιεν· ἔτιωσ' ἡ Ἀριστάρχους διὰ τῷ Ε, ἔντιεν, ὡς „αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν” (Π. 3, 1). μέμνηται δὲ αὐτῷ 25 ἐν τῷ Ε' ὁ Ἡρωδιανός. Α.

275. μή τε σὺ τόνδ' ἀγαθός περ ἑών· διὰ τῆς δευτέρας συλλαβῆς δίδωσιν ἐπὶ νόριον ὡς ἐδὲ τὸν ἄλλον ἀνεθιγέτην ἔκαστος. ἤρξατο δὲ ἀπὸ Ἀγαμέμνονος, ὅτι αὐτὸς ἤρξε τῆς εἰσεως καὶ τῷ δοθέντι ἀφηρέτο, καὶ μᾶλ- 30 λον συνήθησεν ἢ τῶν ἄλλων τῷ Νέστορι (διὰ παρρησιάζειν), ἃ διὰ τὸ θυμῶδες Ἀχιλλέως προκαταστέλλει δὲ τὸν θυμὸν διὰ τῷ ἀγαθός, ὃ ἐστὶ, μὴ θελήσης ἀνάζειν σταντῷ ποιῆσαι. Β.

τόνδ' ἀποαίρεο· ὅτι ἀρχαϊκῶς τόνδ' ἀφαιρῶ, οὐχὶ τοῦδε. Α.

276. εἰ· ἐκτατόν τὸ ἄλφα. Α.

277. 278. Πηλείδῃ θεῖλ'· Ἀρίστωχος δένει τὴν δὴ, τὸ πλήρες λέγων ἔθελε· αἰ γὰρ τὸ ἐθέλω παρὰ τῷ ποιητῇ ἀπὸ τῷ Ε' ἀρχεται. ἐνταῦθα δὲ διὰ τὸ μέτρον ἀποκοπὴ μὲν τῷ ὀνόματος ἐγένετο, μετὰβασίς δὲ τῷ Ε εἰς ἦ. ΒΛ. ὅτι 40 ἐγκλημίνως ἀναγνώσειον, ἵνα διαλύθῃ εἰς τὸ ἔθελε. Α. Ἀρίστωχος ἀποφαίνει ὡς κατὰ τὴν Ὀμηρικὴν συνήθειαν τὸ ῥῆμα κατὰ τὸν ἐνεστώτα ἀπὸ τῷ Ε' ἀρχεται. ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ κίνησις ἡ τῷ παρατατικῷ „ἀλλ' ὅδ' ἀγὴρ ἐθέλει” (287)· „ἔθελε Πηλεΐδης” (Π. 10, 229). ἃ ἐνθάδε ἂν ἡμι- 45 νον τῇ συνήθειᾳ ἀναγνώσει προσέχοντας ἐπὶ τὴν δὴ συλλαβὴν ὥςτις παρὰλαμβάνειν, ἵνα κοῦσις ἢ τῷ ἔθελε τρισυλλαβῶς γενομένης, ὡς καὶ σένηδες ἐστὶν ὁ ποιητής. τὸ μέντοι ῥῆμα τῶν παραλόγων κατὰ τόνον ἐστὶ τρισυλλαβὸν ὢν, ὡς δείκνυνται ἐν τοῖς περὶ ῥημάτων. Α.

ἐριζέμενα· βασιλῆϊ ἀντιβλήν· πολλάκις πολλαχῶς,

ἀγαθὸν ἢ ἔρις· διὸ ἀντιδιασέλλων ἐπὶ νῆγκι τὸ ἀντιβλήν, τὸ μετὰ βίας καὶ φιλονεικίας δηλῶσαι θέλων· ἐν γ' ταῖς μέσαις τῶν λέξεων τὸ μὲν ἀγαθὸν δίχα ἐπιθέτω φησὶ, τὸ δὲ φαῖλον μετὰ ἐπιθέτω. καὶ τὸ μὲν ἀγαθόν, ὡς τὸ „δῶκα μένος καὶ θάρσος” (Π. 5, 2), τὸ δὲ κακόν „καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε” (Π. 4, 339)· πρόσκειται γ' τὸ κακοῖσιν. ἐστὶ δὲ ἃ ἄμφοι εὐρεῖν ἐν ἐνὶ σέλι· „ἀλλ' ἐπεὶ ἂν δὴ ἔργα κάκ' ἔμαθεν, ἐκ ἐθέλησιν ἔργον ἐπολχεσθ’” (Od. 17, 226)· ἴδου γὰρ τὸ ἔργον χωρὶς ἐκτέθειται. ΒΛ.

279. σκηπτουχος βασιλεύς· τὰ μὲν Ἀχιλλέως πλειονεκτήματα πλείονα, τὸ δὲ Ἀγαμέμνονος ἔν, ὅπερ δὴ πολυλογῶν ἀντιστοχῇ τοῖς ἄλλοις. ΑΛ.

πῶς τῷτο ὁ Νέστωρ εἴρηκεν· ἀρα δύνатаι τις βασιλεύ- 50 σαι χωρὶς τῆς τῷ θεῷ βαλῆς; ὁρῶν ἂν ὅτι καλῶς τοῦτο εἴρηκεν οὐ γ' ἅπαντες παρὰ τῷ Αἰδῷ ἔχουσι τὸ σκηπτρον ἐδὲ τὴν ἀρχὴν ταύτην, ἀλλὰ μόνοι οἱ ἀγαθοί. εὐλόγως δὲ εἶπεν ὅτι τὸ μὲν ἀρχεῖν ἀπὸ θεῷ ἐστὶν, ἃ μέντοι ἃ πᾶς ἀρχων καταθύμιός ἐστι τῷ θεῷ ὡς παραχωρούμενος τῇ ἰδίᾳ ἐπιθυμίᾳ ἀπρεπῶς, τῷ θεῷ παραχωρῶντος αὐτῷ ἃ ἀφρο- 55 τιστῆντος τῷ τοιότῳ. ΒDL.

280. καρτερός· τὰ εἰς τερός· τρισυλλαβῶς βαρύνεται, οἷον σφέτερος πρότερος κνντερος. πῶς ὅχι κάρτερος κατὰ βαρεῖαν λέγομεν; ὅτι τῷτο ἐκ τῇ εἰς τερός ἄλλ' εἰς ερος· τὸ γ' Ε' οὐκ ἐν τῇ παραγωγῇ ἔσχεν ἢ γ' ἀπὸ τῷ κράτος. 60 ὡς ἀπὸ τῷ βλάβος βλαβερός ἃ διὰ τῷ βερος ἢ παραγωγῇ (ἐν γὰρ τῷ πρωτοτύπῳ τὸ β), οὕτως καὶ ἀπὸ τῷ κράτος κρατερός διὰ τῷ ερος ἢ παραγωγῇ, ἃ διὰ τῷ τερος. Α.

280. 281. ὑποσικτόν ἐπὶ τὸ ἐσσι καὶ μήτηρ, τῷ ἄλλῃ πρὸς μὲν τὴν σίνδισιν πλειονάζοντος, μόνον δὲ ἐναντιῶσιν παραινόντος. δύναν δὲ τὸ μὲν ἐσσι ὑποσικτεῖν, τὸ δὲ μήτηρ 65 εἴκειν, ἵνα ὁ δὲ περισσέη, ἀπ' ἄλλης δὲ ἀρχῆς ἄλλ' ὅδε φέρτερός ἐστιν. βέλτιον δὲ τὸ πρότερον. Α.

281. ἀλλ' ὅδε φέρτερός ἐστι· ἃ γ' γενναῖός τις ὢν ἢ εὐσθενής τε καὶ εὐγενής ἀρξεί βασιλεύς, τέραντιον 55 δὲ, ἐπειδὴ καὶ θείας λήξεως ὁ βασιλεὺς τυγχάνει. ΒΛ.

282. αὐτὰρ ἔγωγε· πρὸς δυσωπήσιν μὲν ἰδίαν ὑφί- 60 ζεται χάριν, ὡς ἐπερχόντα δὲ παρακαλεῖ ὑποφ' δὲ καὶ Ἀχιλλεῖ ὡς δίχα αὐτῷ ἐδὲν ὄντων τῶν ἄλλων Ἀχαιῶν. ΒΛ.

283. 284. μέγα πᾶσιν ἔρκος· πινδάνως προσέθηκε 65 τὸ μέγα, ἐπεὶ ἔρκος φησὶ ἃ τὸν Αἰάντα. ΒΛ.

286. ναὶ δὴ ταῦτά γε· καὶ διὰ τὴν μὴ πείθεται; ἢ ὅτι αἰδοῦμενοι τὴν πρόληψιν τὰς αἰτίας τοῖς πέλαις ἐπὶ φι- 70 λονεικίας τίθενται. εἰπομεν δ' ἐν ἀρχῇ ὅσα δηλοῖ τὸ μοῖρα. V.

289. πᾶσι δὲ σημαίνειν· ἴδιον τῶν θυμωμένων ἐκα- 75 νακλήων τὸ αὐτά· ἀδελφοί γ' οἴονται ἑαυτῶς ἐρηκέναι. καλεῖται δὲ τὸ σχῆμα ἐπιβολή, ἐν μὲν περιόδῳ ἀρχὰς πλείους ἐπιφερόμενον. ἔτιωσ' ἔχει ἃ τὸ „ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυ- 80 δομὸς ὁμίλιον, ἐν δ' ὅλοη κήρ” (Π. 18, 555). ΑBL. ἐκτὸς 80 δ' μὴ τὸ κρατεῖν σημαίνει τὸ νικᾶν, ἀρχεῖν δὲ τὸ ἀνάσ- 85 σειν, ἐπιτάσσειν δὲ τὸ σημαίνειν. κινεῖ δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ οὐδ-

νον ὡς ἐχ' ὑπὲρ τῆς Βοιωτῆδος ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς πρὸς αὐτὸν διαφερομένην. BL.

οὐ πείσεται οὕτω: ἰκανὸν ἦθος ἔχει ὁ δισταγμός. B.

τὸ πείσασθαι ἐνταῦθα ἐξηγνύεται κατὰ μὲν τὴν πρῶ-

την ἐπιβολήν, ὅτινα (τῷ τινά πληθυντικῶς ἐκλαμβάνομεν

καὶ πρὸς τὸ ἅ συναρτωμένον) ὅτινα ἔπεισεως καὶ σχεῖν καὶ

εὐρεῖν τὸν Ἀχιλλέα οὕτω καὶ οἶμαι. τίνα ταῦτα: τὸ πάντων

μὲν κρατεῖν, πᾶσι δ' ἀνάσσειν καὶ πᾶσι σημαίνειν. δια-

φέρει (ταῦτα. κρατεῖν τὸ κράτος ἔχειν πάντων. καὶ κατὰ τί τῷ-

το διαφέρει τῷ βασιλεύειν: κατὰ τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν πρῶ-

ξιν· πολλάκις γὰρ οἱ βασιλεῖς εἰσὶν ἀνενέργητοι, καὶ οἱ ἐνερ-

γεῖς ἀντὶ τῆτων πρᾶττεσιν. οἱ δὲ σημαίνοντες παρὰ τοῦ-

τος ἄλλοι εἰσὶν, οἱ τῇ βελῇ καὶ τῷ λόγῳ τῶν ἄλλων προη-

γέμενοι. καὶ τρία ταῦτα εἰσι τὰ μέγιστα, βασιλεία (ἥ καὶ

ἐξουσία), καὶ κράτος χειρῶν, καὶ λόγος καὶ βελή. ταῦτα οὐκ

ἔχουσιν Ἀγαμέμνων πάντα πείσεως τῶν Ἀχιλλέα ἔχειν

ἀδύνατον γὰρ ἔχει τὸν αὐτὸν τοῖς τριῶν τιμηθῆναι ἐκ θεῶν

ἄλλῳ γὰρ ἄλλο ἀγαθὸν ἐκ θεῶν ἀπομεριζόμενον δίδου, καὶ

ἔπειτα πάντα τῷ αὐτῷ. καὶ τῷτο μὲν κατὰ πρῶτην ἐπιβολήν.

οἱ δὲ τὸ τινά ἐνικῶς ἐκλαμβάνοντο, καὶ λέγουσιν, ἅ καὶ οἶμαι

τινα ἔνα ἀνθρώπου πείσεως καὶ παθεῖν καὶ χεῖν ἐν ταῦτῷ,

ὡς ἄλλῳ ἄλλο διδόμενον παρὰ θεῶν. ἢ ἔτι καὶ οἶμαι τὸν

Ἀχιλλέα πείσασθαι καὶ πείσειν τινά ὥστε ἔχειν αὐτὰ τὸν

Ἀχιλλέα. τρόπον δὲ τινά ἐνταῦθα Ἀγαμέμνων ἑαυτῷ καὶ

Ἀχιλλέως καὶ Νέστορος τὰς ἐκ θεῶν δωρεὰς διέγραψεν, ὅτι

Ἀχιλλεύς μὲν ἔχει κράτος χειρῶν, ἐγὼ δὲ βασιλείαν, σὺ

δὲ βελήν. αὐτὸς δὲ ὁ Ἀχιλλεύς βύλει καὶ τὰ τρία ἔχειν. L.

290. 291. ὑποζικτεῖν ἐπὶ τὸ αὐτὸν ὄντες, ἐπὶ δὲ τὸ ἀνελ-

δεα μὲν θῆσθαι ἐκτεῖναι. ὁδὸν γὰρ ἐλλείπει, ὡς ῥηθῆσθαι τι-

τες. ἀναφέρει δὲ ταῦτα ἐπὶ τὸ „ἔπειτα ἐς πόλεμον” καὶ „ἔπει-

τα λόχον” ἵνα (226). τοῦ δευτέρου ἐν στίχῳ πεντακτῶς

ἀναγινωσκόμενα γίνονται ὁ λόγος τοῦτος· εἰ δὲ πολεμικὸν

αὐτὸν ἐποίησαν οἱ θεοί, ὅρα ὁφείλει διὰ τῷτο ἄλλοις ὀνει-

δίσειν καὶ κακῶς λέγειν ἡμῶς τὸς βασιλεῖς: BL.

ἦθος ὑποφαίνει ὁ λόγος, εἰ καὶ ἐρώτησιν ἐκφέρειτο. BL.

ὅτι συνήθως ἑαυτῷ προθέουσι τὰ ἀνείδη. A.

292. ὑποβλήθη δὲ: ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λόγον Ἀχιλλεύς,

καὶ μεσολαβήσας καὶ ὑποτεμὼν τὸν Ἀγαμέμνονος λόγον, πρὶν

ἢ σιωπήσῃ αὐτὸς εἰπὼν. L. σέμβολον θυμοῦ μὴ ἀνέχεσθαι

ἐξουδικῶς κατηγορίας. B.

293. δειλός: μέγιστον ὄνειδος ἄριστος ὢν οἶδ' τὴν δει-

λίαν. BL.

οὐ τιδανός: ὡς πενκεδανός, λευκεδανός. οἱ δὲ, οὕτως

οὐτιδανός ὡς αὐδάμνος. μέγιστον δὲ ὄνειδος ἡγνύται τὴν

δειλίαν. A.

294. εἰ δὲ σοί: ἔτι δὲ δοθοτονητὸν τὴν ἀντιωνυμίαν

ἀντιδιασυντικῇ· γὰρ ἐστὶν. διδάσκει καὶ ἡ γραφή διὰ τοῦ σ

ῥα· εἰ γὰρ ἦν ἐγκλιτικὴ, ὁμοίως ἂν ἐγράφετο τῷ „καὶ δὴ τοι

σὺ πατὴρ” (Od. 2, 271) καὶ τῷ „καὶ τοι ἐγὼ συνέριδος”

(Od. 6, 32). περὶ δὲ ταύτης τῆς ἀναγνώσεως ἐντελέσειον

διαληφόμεθα ἐν τῇ Γ τῆς Ὀδυσσεύς (50), ὅταν περὶ τῆς

Ὀδυσσεύς γραφῆς ἐπιζητῶμεν, πότερον „τῷ ἔνεκα σοὶ προ-

τέρῳ” ἢ „τῷ ἔνεκά τοι.” A. δοθοτοναί· Προδοιανός τὴν σοί

δῆλον γὰρ καὶ τῆς γραφῆς. εἰ γὰρ ἦν ἐγκλιτικὴ, ἐγράφετο ἂν

διὰ τῷ τ. BL.

295. ταῦτ': ταῦτα ἃ ἐμοὶ ἐπιτάττετε. τὸ δὲ ἐμοὶ διὰ

τὴν ἀντιδιασυντικὴν τῷ ἄλλοισιν ὁφείλει δοθοτοναίθαι. BL.

296. κοινὸν τὸ ἐπιτέλλεο, καὶ ὁ γὰρ περισσὸς ὁ ἐξῆς

διδόθεται. A.

ἔγωγ' ἔτι: ἂν μὲν ἔτι, ἡθικῶς, ἂν δὲ τί, ἀποφατι-

κῶς λέγει. ἄμεινον δὲ ἔτι διὰ τὸ καὶ τὸ οὕτω ἡθικὸν εἶναι. BL.

298. οὐ τοι ἔγωγε μαχέσσομαι: ἔγωγ' οὐκ ἐνδόντι

Ἀγαμέμνονα, καὶ δὴ αὐτὸς μεγαλοφρῶς εἰκεῖ· πέπεισται γὰρ

μετανοήσῃ αὐτόν. ἐτοιμῶς δὲ ἀποδιδὼς διαβάλλει τὸν μό-

γος δόντα Χρυσήϊδα ὑπὲρ πάντων. BL. ὁ μὲν τερατικὸν αὐ-

τόν φησιν, ὁ δὲ τὸ ἐναντίον παύσεσθαι φησιν ὑπαικόμενος. L.

μαχέσσομαι: ἔτι καὶ τῷ ἢ μαχέσσομαι, ὁ δὲ τῷ τῷ

μαχέσσομαι, καὶ ἡ Μασσαλιωτικὴ καὶ ἡ Ἀργολικὴ καὶ ἡ Σιω-

πικὴ καὶ ἡ Ἀντιμάχη καὶ ἡ Ἀριζοφάνης. A. ὁ μὲν Ἀριζοφ-

ανός διὰ τῷ ἢ γράφει, ὁ δὲ Ἡρακλείων τὰ μὲν ὀνόματα διὰ

τοῦ ἢ, ὡς τὸ „μαχητὴς Τυδεύς” (H. 6, 301), τὰ δὲ ῥήματα

διὰ τῷ τ καὶ τῶν δύο σσ, ὡς τὸ „Σολύμεισι μαχέσασατο”

(H. 6, 140), ὁ καὶ ἄμεινον. BL.

299. οὐτε τῷ ἄλλῳ: ἵνα μὴ νομιθῇ πρὸς ἕνα μόνον

ἀντιπρόσωπον εἶναι μάχεσθαι. ἢ ὡς κοινωνῶς τῆς ἵβρεως τοὺς

ἑλλήνας συμπεριελήφεν, ἀντιπρόσωπον αὐτῷ εἰρηνομένην

τῆς δωρεῆς, καὶ πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν βίαι ἄλλ' ἐθελοντῶς δεδω-

κέναι. B.

τὸ τῷ σημαίνει πέντε, ὄνομα, ἄρσεν, ἀντιωνυμίαν,

σύνδεσμον αἰτιολογικὸν καὶ ῥῆμα. ὄνομα μὲν ἔτι καὶ „ἔτι σοὶ

ἔτι τῷ ἄλλῳ” ἐστὶ γὰρ ἀντὶ τοῦ τινί. ῥῆμα δὲ, οἶον „Κύ-

κλων τῇ, πλε οἶον” (Od. 9, 347)· ἐστὶ γὰρ τὸ θέμα τῷ. (ἐστὶ

γὰρ τὸ τῇ ἀντὶ τῷ λαβέ. BDL.) ἔρθεον δὲ οὕτως „ἦτοι μὲν

τὰ γ' ὅπουθε Μαχάονι πάντα ἔοικε τῷ Ἀσκληπιάδῃ” (H. 11,

613). ἀντιωνυμίαν δὲ, ὡς ἐν τῷ „τῷ μιν λεισάμενος” (H. 2,

22). σύνδεσμον δὲ αἰτιολογικὸν ἔτι καὶ „τῷ σε καὶ ἔδναμαι”

(Od. 13, 351)· ἐστὶ γὰρ διὰ ABDL. καὶ ὅταν μὲν ἄρσενος ση-

ματικῇ ἐνικὸν μόνης δοτικῆς πτώσεως, περισπᾷ, δυνάμει δὲ

ἐνθιμῶς καὶ αἰτιατικῆς βυρρύνεται. BDL.

ἐπεὶ μ' ἀφ' ἑλκεσθ' ἔγε δύντες: ἐπειδὴ δεδωκότες

40 μοι αὐτὴν ἀφ' ἑλκεσθ' καὶ ἔβρισατε ἑαυτοὺς, οὐκ ἐμὲ. D.

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐπεὶ ὁ' ἐδ' ἑλκεῖς ἀφ' ἑλκεσθ'. ἔργον δὲ

κοινωνεῖ εἰς ἅπαντας. τὴν αἰτίαν τῆς ἀφαιρέσεως ἀγνοῶν. A.

300. τῶν δ' ἄλλων: διὰ τί ὁ Ἀχιλλεύς τὴν μὲν Πρι-

αμίδα φησὶ δώσειν, χερσὶ μὲν ἔτι ἔγωγε μαχέσσομαι ἐ-

45 νεκα κέρως, „τῶν δ' ἄλλων ἃ ἐμοὶ ἐστὶ δοθῇ παρὰ νῆϊ με-

λατῇ” ὁδὸν προθέσθαι φησιν ἀνεν πολέμου, καίτοι περὶ τὴν

Πριαμίδα τῶν ἄλλων μᾶλλον σπευδάσκειν; ῥητὸν ἂν ὅτι ἔτι

μὴ ἀκρατὴς εἶναι δοκῇ, ἀποδοῦναι, εἰ καὶ πλείων τῶν ἄλλων,

ὢν φησὶ φειδύσθαι, προσέτετο· καὶ ὅτι νόμος ἦν τῷ βασιλεῖ

ἐξαιρουμένη τὰ πρῶτα. ἔγινετο δ' ἂν πάντα τὰ τῶν αἰχμη-

λωτῶν ἀναδάσκειν τῆς Χρυσήϊδος ἀποδοθείσης, ὥστε πᾶ-

ρηνόμει μὴ δὲς τὴν αἰρεθεῖσαν ὑπὸ τῆ βασιλέως. ἔξῃ γ' αὐτῷ διὰ βάλαι λαβεῖν διὰ φησιν „ἢ τὸν ἢ Αἴαντος ἢ Ὀδυσῆος,” καὶ πάλιν „αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας.” ὥς εἰς μὲν τὸ τῶν αἰχμαλωτῶν ἀναγκαῖον ἦν εἶκιν τῶν δὲ ἄλλων εἶ τι ἐλάμβανεν, ὡς ἐβόλζοντι ἐκ ἐπέτρεπεν. οὔτε γ' ἀδικεῖν 5 δεῖ ἔτε ἀδικεῖσθαι τὸ μὲν γ' πονηρίας ἐστὶ, τὸ δὲ ἀνανδρίας. BL.

301. ἀνελών: ἐν ἐστὶ τὸ ἀνελών. Α. ὅφ' ἐν τὸ ἀνελών προσέρχεται γὰρ „ἐκ ἂν τι φέροις.” Ἀττικοὶ δὲ περισσάκις ἔχοντο τῷ ἂν. BL.

ἄεζοντος: δασυντέον τὸ ἄεζοντος κατὰ ζήτησιν γὰρ 10 ἐστὶ τὸ ἄ. Β.

302. εἰ δ' ἄγε μὴν, πείρησαι: προπαροξυνοντήεν τὸ πείρησαι, ἵνα ἡ προστακτικὴν, ὡς τὸ „σὺ δὲ φράσαι” (83), καίτοι πολλάκις τῶν τοιούτων τὸν τόνον ἐχόντων τῶν ἀπαρημάρτων, λέγω δὲ τῶν εἰς αἰ ληγόντων „ἀλλὰ με κακ- 15 κέαι σὺν τεύχεσι,” „τῇ δὲ τόδε κρήδεμνον ὑπὸ ζέροιο τανύσαι” (Od. 5, 346). ἐμέντοι τὸ τοιοῦτο διηγεῖται. ἔστι γ' ἡ καὶ ἐφύλαξαν τὸν ἴδιον τόνον „ἀλλὰ σὺ μὲν κατέλειψαι” (Od. 19, 44) καὶ „νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλκυαι” (Il. 22, 285). καὶ τὸ τοιοῦτο δοῖται ἂν, ὅτι ἐπὶ τινῶν μὲν ἠλλαξαν τὰς τόνους, ἐπὶ 20 τινῶν δ' ἄ. ἐνθάδε μέντοι κατὰ λόγον δοκεῖ ἡ προστακτικὴ ἀνέγνωσις κεῖσθαι. εἰ γ' πρόκειται τὸ ἄγε παρακελευστικὸν ἐπιρρήμα, ὅπερ σημειῶν ἐστὶ προστακτικῆς ἐγκλίσεως, οὐκέως καὶ τὰ τῆς ἀναγνώσεως ἐνεγένετο, ἄγε πείρησαι, ὡς καὶ ἐν ἑτέροις „δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ ξεῖνε πείρησαι ἀέθλων” 25 (Od. 8, 145). Α. προπαροξύνεται: προστακτικὸν γὰρ ἐστὶν ὡς τὸ „σὺ δὲ φράσαι” (83). Β.

303. αἰψα: ἐκ τῷ ἵπτω τὸ βλάπτω, ἔρω ἴφα, καὶ μετὰ τῷ γερητικῷ αἰ ψα, καὶ συναϊρέσει αἰψα ἐπιρρήμα. τὸ γ' ἀνεμπόδιον ταχέως γίνεται. BL.

ἐρωήσεται: παρὰ τὴν ἐρωήν, ἥτοι ὀρμήσει. ἐναργῶς δὲ πέφανται τὸ περὶ τὸ δόρυ μεθ' ὀρμῆς ἐκχέμενον αἶμα. καὶ ταύτας ἐμφύχους ἔλεγεν εἶναι παρ' αὐτῷ λέξεις Ἀριστοτέ- 30 λης. BL.

304. ὡς τῶ γ': ὁ τρόπος παραγραφῆς μετῶν γ' ἐπὶ 35 ἑτέρων διήγησιν τέτω χρῆται. BL.

μαχεσσαμένω: καὶ τοῦτο ὁμοίως τῷ προκειμένῳ διὰ τῆ ἡ αἰσίοι Ἀρίσταρχος, ἵνα ἡ μαχησαμένω. Α.

305. ἀνστήτην: ὡς περ ἀνάχθεον ἀνχέθεν, ὥτως ἀνα- 40 στήτην ἀνστήτην. BL.

ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν: δύναται τις δια- 45 σέλλειν βραχὺ ἐπὶ τὸ νηυσὶν, ἢ ἢ τὸ ἐξῆς ἀγορὴν Ἀχαιῶν. Α.

307. Μενoitιάδῃ: ὅτι εἰπὼν τὸ πατρωνυμικὸν πα- 45 ρέλιπε τὸ κύριον. Α.

εὐκρίως τῷ Ἀχιλλεῖ θυμικῶ ὄντι ἥπιος ὢν Πάτροκλος 45 πάρεστι πρὸς τὸν θυμὸν αὐτῷ μαλάσσειν. ὅτι δὲ πρῶτος ἐστὶ, δῆλον ἐξ ὧν οὐκ αἰετὶ τὰς Ἀχαιοῖς. Εὐρύκλυον μὲν γ' ἴσται, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν Ἀχιλλεῖ παρακαλεῖ. καὶ Μενέλαος περὶ αὐτῷ φησὶ „νῦν τις ἐνδείης Πάτροκλος” (Il. 17, 670). κατ' ἐξοχὴν δὲ ἰδιαζόντως εἶπε περὶ αὐτοῦ καὶ νῦν, ἵνα αἰετὶ 50 χρεως ἦ, ὅταν τελευταῖον αὐτὸν εἰς τὴν μάχην ἐγείρῃ. BL.

308. Ἀτρείδης δ' ἄρα: αὐτεπαγγέλτως ἔχοντι τὰς ἐν- 5 νοίας οἱ εἰχοι, ὧν ἀφελὼν τι ἢ προσθεῖς μᾶλλον ἀδικήσεις. δῆλον δὲ ὅτι ἐκ ἐθαλάσσειν τινες τῶν νεῶν, ἐπεὶ τίς χρεῖα νευχίας; ἐστὶ δὲ ὁμοιοκλήτων τὸ χῆμα προσέρυσεν, ἐκρι- 5 νεν, βῆσεν, εἶσεν. BL.

309. ἐς δ' ἐρέτας: διὰ τῶν Ἀρίσταρχος, ἐν δ' ἐρέτας. Α.

311. εἶσεν ἄγων: ἀναγὰρ τὴν Χρυσήϊδα εἶσεν. ὁ μετὰ δώρων δὲ μὴ διδὼς αὐτὴν μετὰ προσθήκης ἀποδίδω- 5 σιν, ἐξυπηρετούμενος πρὸς δυσώπῃσιν τῷ θεῷ. BL.

312. κέλευθα: παρὰ τὸ ἐλεύθω. ἐστὶ δὲ ὡς τὸ δίφρα 5 λύχνα: γίνεται γ' μεταβολὴ γένους. ἀντὶ γ' θηλυκῶν τὰ ὀδέ- 5 τευ εἶπεν. Α.

γίνεται μεταβολὴ γένους εἰς ἕτερον γένος, ὡς ἀπὸ τῆ τρα- 5 χήλον τὸ τράχηλον, ἐνθα πληθυντικὸν παρὰ Καλλιμάχῳ (fr. 98) τὰ τράχηλα γυναικῶν. καὶ λύχνος λύχνα, δίφρος δίφρα, καὶ ἀπὸ τῆ ζετιμὸς τὸ ζετιμὸν. Τάρταρος ὕστερον, καὶ κατὰ μεταβολὴν ἡ Τάρταρος παρὰ Πινδάρῳ (Pyth. 1, 15) „ὡς” 5 ἐν αἰνῇ Ταρτάρῳ,” καὶ ἑδότερον τὸ Τάρταρον. Ἡσίοδος (Th. 119) „Τάρταρά τ' ἠεράντα.” τοιούτων ἐστὶ καὶ τὸ ἐγρὰ 10 κέλευθα. Α.

τὰς ὁδούς. ὡς ἀπὸ τῆ δίφρος δίφρα, ὥς ἀπὸ τοῦ κέ- 5 λευθος κέλευθα καὶ ἐστὶ μεταβολὴ γένους. διὰ τί δὲ μὴ κα- 5 θαρούς ἐκπέμπει; ὅτι προδραγατέρεα τῷ θεῷ ἢ ἀπόδοσις. ψυχῶν γὰρ δὲ διὰ τῶν καὶ τὸ πληθός, ὡς ἔδη καθαρθέντες 15 εἶεν διὰ τὴν τοιαύτην ἀπόδοσιν. BL.

314. οἱ δ' ἀπελευμαίνοντο καὶ εἰς ἄλλα λύματα 5 βάλλον: ἀπεκαθαίροντο καὶ εἰς τὴν θάλατταν τὰ περι- 5 τώματα καὶ καθάρματα ἐβαλλον. Ἰακῶς δὲ ἐστὶ τὸ βάλλον, 5 κατὰ ἀποκοπὴν τὸ δὲ ὀνομαζέειν ὀλοκλήρον. BL.

315. τὰ περιτώματα εἰς τὴν ἀπερίττην θάλατταν βάλλουσι. 5 φῶσι γ' τὸ ἔδωκε τῆς θαλάσσης καθαρτικόν. καὶ Εὐρυπίδης „θάλασσα κλύει πάντ' ἀνθρώπων κακὰ” (Iph. Taur. 1193). Α.

316. παρὰ θῖν: ἡ παρὰ τὸ ἐξω δηλοῖ, ὡς περ καὶ παρα- 5 πλῆν τὸ ἐξω πλέειν. αἰγιαλὸς μὲν ἦν κοινὸν εἶρηθ' ὀνομαζέ- 5 ται, καὶ παρὰ τὸ αἶον ἐγγὺς ἁλὸς ἔχον. ἔχει δὲ διαφοράς τρεῖς, 5 ἀκτὴν ὀρημῖνα καὶ θῖνα. ἀκτὴ μὲν ὢν εἶρηται ὁ περὶ ὁδὸς αἰγιαλός, παρὰ τὸ μέγεθος καὶ κλάσθ' ἐκεί τὰ κύματα ὀρημῖν 5 δὲ ὁ πρὸς ἄνεμον αἰγιαλός, παρὰ τὸ ῥήσσειν ἐκεί τὰ κύ- 5 ματα. θῖν δὲ ὁ ἰνδῖος καὶ ἡσυχῖος αἰγιαλός, παρὰ τὸ μετὰ 40 γαλήνης καὶ νηρημίας ἐκεί τὰ κύματα ἀποτίθεσθαι. Λ.

ἄξιοσπεπής ἡ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν θῖνα. μεγαλοφρενὲς δὲ 5 καὶ αἰ ἐπιτελέσθαι θυσίαι. τοῦτο γ' δηλοῖ τὸ τελέσα- 5 σαι. BL.

ἀτρυνέτοιο: τῆς ἀκρότης, ἢ τῆς ἀκαταπονήτου, ἢ τῆς 5 ἐχάσης πολλὴν τῶντα ἥτοι ἐποσαθμῖν. Λ.

317. κνίσῃ δ' οὐρανὸν ἔκριν: δοκεῖ ἡ λέξις τίσασα 5 σημαίνειν, ὡς καὶ τῷ Ποσειδῶνι δοκεῖ, αὐτὸ τε τὸ λίπος καὶ τὸν ἐπὶ πλῆν καὶ τὸ κρῖας καὶ τὴν ἀναθυμίασιν, ὅπερ νῦν φη- 5 σιν. ἐστὶ δὲ παρὰ τὸ κνίσω. ἐπ' ὅρην δ' ἤγαγεν αἶμα τῷ μέ- 5 λαντι τῷ κατὰ σαναγαμιστομένην τὴν λευκότητα τῆς πρῆ- 5 λης φανταστικῶς. ἀπὸ ἐν τῷ κνίσω μέλλοντος γέροντος. αἰετὶς 5

γδ' ὀνόματα ἀπὸ μελλόντων γέγονεν, ὅσον ἄνω ἄνθρωπος, λέξω
λέξεις, δόξω δόξα, ἄξω ἄξα καὶ ἄμαξα. ὅπως ἔν καὶ κνίσω
κνίσα. εἰ δέ τις εἴποι ὅτι πόθεν δῆλον ὅτι διφθογγον οὐκ
ἔστι, φαμέν ὅτι κνίσω ἐστὶ καὶ ἔχει τὸ τ· τὰ γδ' διὰ τῆς ἰσῶ τὸ
τ μόνον ἔχουσι. τὸ δὲ κνισμός ὁμοίως ἐκ τῆς κνίσω, κνίσω
κνισμός ὡς λογίσω λογισμός. τὸ κνίσω καὶ τὸ τ καὶ τὸ α βραχύ,
καὶ τὸ μὲν τ, ἐπειδὴ τὰ διὰ τῆς ἰσῶ τὸ τ βραχὺ ἔχει, τὸ δὲ α,
ἐπειδὴ τὰ εἰς α θηλυκά, ἀπὸ μελλόντων ἢ ἐνεσώτων γινόμενα,
βραχὺ ἔχει τὸ α, δόξω δόξα, ἄξω ἄξα καὶ ἄμαξα, μῶ μῶσα καὶ μῦσα.
ἐκτίεται δὲ ποιητικῶς τὰ δύο· „κνίσω δ' ἄρανὸν ἔκνεν.” ABL. 10

320. Εὐρυβάτην: ὅτι καὶ ἔτερος Εὐρυβάτης, Ὀδυσσεὺς
κῆρυξ (Π. 2, 184). ἢ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸν Πυλαιμένην
(Π. 5, 576). Α.

321. ὁ τροφροί: ὁ τροφρός ὁ ἐνεργός, ὁ μὴ ἀναμένων πα-
ροτρυνθῆναι παρὰ τινος. γέγονε δὲ παρὰ τὸ τρώω τὸ ση-
μαίνον τὸ φοβοῦμαι ὄνομα ῥηματικὸν τροφρός, ὡς φαίνω
φανερός, καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο περὶ εἰς ἢ τροφρός ὁ δειλός
(ἐξ ἧς καὶ τροφρὸν παρορμήτως), καὶ μετὰ τῆς σερητικῆς α ἀτρο-
φός ὁ δραστικός καὶ μὴ δειλός, καὶ μεταβολῇ τῆς α εἰς ὁ ἀτρο-
φός. ἢ παρὰ τὸ ἔρω τὸ ὀρῶ. θεράποντες δὲ οἱ τῶς κρείσ-
σονας δι' ὠφέλειαν θεραπεύοντες, ὡς Ἑταῖονες καὶ Μηριό-
νης. ὁμοιότης δὲ καὶ οἱ δέλοι θεράποντες καλεῖται. ABL.

322. ἔρχεσθαι κλισίην: ἔρχομαι κλισίην. ἢ γδ' ἐντυ-
χεῖν Ἀχιλλεὺς κλεινέει, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τῆς ἔσαν (ὡς κλεινὴ ἔσται)
τῆς σκητῆς (VL) ἔγειν. βασιλικὸν δὲ καὶ τὸ ἀπόλυτον τῆς φρά-
σεως, καὶ τὸ δὲ ἄλλων περιφράξις, καὶ ὅπως ἐπιχειρεῖν. BLV.

εἰκτόν κατὰ τὸ τέλος τῆς εἰχῶν· αὐτοτελής γδ' ὁ λόγος,
καὶ ὁ ἐξῆς ὁμοίως. τὸ δὲ ἀγέμεν ἀντὶ προστακτικῆς τῆς ἄγε. Α.

323. χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν: ὅτι χειρὸς ἐλόντα ἄγειν
Ἀριστεύς, ἵνα τὸ δούκον εὐδελον ἢ ἀμφιβόλον γδ' ἔξαι, καὶ
ἐάν κατὰ συναλογίην ἀναγινώσκωμεν. Α.

324. 325. δόψωσιν — ἔλωμαι: δόψωσιν ἀπὸ τῆς δῶω,
ἐπεὶ δύο δεῖ λαμβάνειν τὰς ἐπεκτάσεις, ἐάν ἔξιν ἀπὸ τοῦ
δῶω, τὸ τε ἢ καὶ τὴν δι συλλαβῆν. AB.

πρὸς τὸ γῆμα, ὅτι ἔλωμαι ἀντὶ τοῦ ἔλωμαι ἢ ἔλωμαι.
ἐποσικτόν δὲ εἰς τὸ δόψωσι, εἰκτόν δὲ ἐπὶ τὸ πλεόνεσι,
ἵνα ὁ δὲ περιτελέη. BL.

325. τὸ σὺν πλεόνεσσιν ἢ τῶν ἐλθόντων συντακτικὸν ἀλλὰ
τῶν ἔλωμαι, ἢ ἢ μετὰ πολλῶν καὶ ἄλλων κτημάτων αὐτὴν
ἀφαιρήσομαι. D.

τὸ οἱ καὶ ὅλιγον ἔξαι: δύναται ὑπερβατὸν εἶναι
καὶ τὸ αὐτῷ ὅλιγον ἔξαι. Α.

βδελυρώμενον τὸ ἐπὶ πλεόνων ἀχρημονεῖν· „πάντες δὲ
με πεφρόκασι” (Π. 24, 775) ἀντὶ τῆς βδελύσσονται. BL.

326. πρόβειν: ἀπὸ τῆς ἰσῶ περισπωμένης. τὸ δὲ ἐπέτελ-
λεν ἀντὶ τῆς συνεχῶς ἐπείταται. BL.

327. τὸ δ' ἀέκοντες: ἐκόντως καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα γδ'
δεδοίκασι, καὶ πρὸς ὃν ἀποστέλλονται. BL.

329. παρὰ τε κλισίῃ: πλησίον τῆς σκητῆς. BL.

καὶ μελαίνῃ: διὰ τῆς μελαίνης νηὸς τὸ σκοθρωπὸν
τῆς ἔδρας δηλοῖ. BL.

330. οὐδ' ἄρα τὸ γε ἰδὼν γῆθησεν: ὅτι ἐκ τοῦ
ἐναντία τὸ ἐναντίον ἀνυστὸν ἐκ ἐγρήθησεν ἀλλ' ἐλοπήθη. Α.

μεμετρομένην ἢ διάθεσιν, οὐτε πλέον λεπτομένης, ἀγενέ-
ς γάρ, ἔτε ἥτιον, ἀσυμπαθές γάρ. ἐν δὲ τὸ αἰδεσθῆναι, καὶ
μάλιστα τὸς ἐπὶ τοιαύτην χρεῖαν ἐληλυθότας. δύο δὲ ταῦτα
συμβαίνειν περὶ τῶς χορηγίας ὁ ποιητὴς ἀεὶ, αἰδῶ καὶ φόβον,
δηλοῦν· „αἰδοῦς τέ μοι ἔσσι, φίλε ἑκκρέ, δεινός τε” (Π. 3,
176). τὸ δὲ τὰ ρβήσαντε διὰ τὴν ἑσφυλκίαν. BL.

331. αἰδομένην: παρὰ τὸ αἰδῶ, οἶδε δὲ καὶ τὸ αἰδῶ
„ἀλλήλας τ' αἰδοῦν” (Π. 5, 530). V.

332. οὐδέ τι: διὰ τῆς τ, ἐδὲ τι, καὶ ἢ Κύπριος. Α.
τὸ μὲν γδ' εἰπεῖν τι παροξυστικόν, τὸ δὲ θωπύσαι δα-
λοφρεῖς. πρῶτος δὲ Ὀμηρος πρόσωπα κωφὰ παρήγαγεν
εἰς τὴν τραγωδίαν. ABL.

334. εἰκτόν κατὰ τὸ τέλος τῆς εἰχῶν, καὶ βραχὺ διακα-
τόν ἐπὶ τῆς ἐπαίτιας ὡς γδ' ἀγγέλλας σιγνύων αὐτὸς εἶπεν. Α.
Αἰδὸς ἀγγέλοι: ἄστρον γδ' καὶ θεῶν τὸ γένος τῶν κη-
ρύκων. Ἐρμῆς γδ' μυθεῖ Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος θυγατρὶ
ἔχε παῖδα ὀνόματι Κήρυκα, ἀφ' οὗ τὸ τῶν κηρύκων γένος,
ὡς ἔσονται Πτολεμαῖος. Α.

ἢ ὅτι τὰς ἐορτάς αὐτῷ ἀγγέλλουσιν, ἢ ὅτι ἀπὸ Ἐρμῆ εἰ-
σὴν, ὃς ἀγγέλος Διὸς. καλῶς δὲ ἐκ Ἀγαμέμνονος ἔφη, ἀλλὰ
ἀνδρῶν καὶ Διὸς, οἷς δικαίως ἐπηρεῖται τῶν γδ' ἀδικῶς.
κοινὸς δὲ ὁ νόμος μὴ ἀδικεῖν. ἢ κήρυκα: ἱεροὶ γδ' ἔσονται καὶ τὰς
θεοῖας προετοιμάζοντες. BL.

335. ἀσσοὺς Υἱ: διὰ γῆματος ἰδῆλωσην ὡς τῷ δέει ὁ
προέκοψαν. τιμήσαντες ἢ ἀντιτιμῶνται. BL.

ἔμμες: ὅπως φιλοτέον τὸ ὅτι τῶν ἔμμες· ἢ γδ' λέξεις Αιο-
λικῆς. ἐμμεστυρεῖ καὶ ἡ συναλογίη καὶ καὶ ὅτι ἔμμεν ὑπερκα-
χεῖρα Κρονίων” (Π. 4, 249). ABL.

ἔμμες ἐπαίτιας: πεπαιδευμένως· ἢ γδ' δὲ τὰς αἰτίας
ἐφ' ἑτέρας μετέγειν, ὡς κῆνα κατὰ τῆς βιβλημένης λῖθα. ABL.

336. ὁ σφῶν: διὰ τοῦ ἐνός σ ὁ σφῶν, ὁμοίως τῷ
„καὶ θῶρηξ”, ὁ γὰρ ἦν σί” (Π. 18, 460). ἢ διὰ τῆς δέ, ὅτι
Ζηρόδοτος γράφει σὺν τῷ ν, ὁ σφῶν. τῶν δὲ σημαίνει
ἐμῶν ἢ ἐμῶν, ὡν ἔδην ἀρμόζει τῷ λόγῳ, ἀλλὰ τὸ ἐμῶν. AL.

337. Πατροκλῆς: ἀντὶ τῆς Πάτροκλος. ἐχρημάτιστα γδ'
τὸ ὄνομα οὐκ ἀπὸ τῆς Πάτροκλος ἐθρίας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς
Πατροκλῆς ὡς Πρακλῆς. Α.

ἔξαιρει πάλιν τὸ πρόσωπον· τοῖς γὰρ τῶν φίλων γνη-
σιωτάτοις εὐώθαιεν πιστεῖν τὰ γέναια. BL.

338. μάρτυρα ἔξω: μαρτυρεῖν αὐτὸς ἐγκλειεῖ,
ὅπως μὴ δοκῇ προσδοτὴς εἶναι ὑπερσῶν τὰς Ἀχαιοὺς ἄναι-
ρομένους. τὰ δὲ ἄλλα ἐκ ὑπὸ τῷ Ἀγαμέμνονος, ὅπως μὴ
δοκῇ μικροψυχὴν εἶναι τῇ ἀφαιρέσει. BL.

340. καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος: ἵνα ἐγκαλέμενος καὶ
ἐπὶ θεῶν καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ Ἀγαμέμνονος, ἐπὶ-
λογον ἔχῃ τὴν ἀφορμὴν τῆς ἀπηνείας ἐνεκεν. ἐμμεστικῶς
δὲ τὸ θυμῶδες καὶ λεσσωδες καὶ ἄλογον τῆς ἀσυνεχείας
αὐτῷ παρέστη. μάρτυρας ἔν τῶντος ἔξω τῆς αὐτῶ ἀνοίας,
ὅτι οὐδὲ σφραγίσαι οἶδε προνοῦσαι. J.

πρότερον τῶν Πυθαγορικῶν Ὅμηρος μέσσην ἀνθρώπου καὶ θεῶν φέσσει ἀνθρωπίνην τέθεικεν, τὸν μὲν γὰρ ἁπλῶς ἀνθρώπου τῆ βασιλείᾳ κατ' ἀμφότερά φησιν ἐλάττωτα, καὶ περ ἀνθρώπου καὶ αὐτῷ ὄντος· θεῶν δὲ ἦτονα τὸν βασιλεῖα εἶναι φησὶ διὰ τὸ θεοειδὲς. Ἄλλως, οἱ Πυθαγόρειοι κατὰ θεὸν καὶ κατὰ ἀνθρώπου γένος ὅλον τρίτον τίθεντο σεβάσμιον τὸν βασιλεῖα ἢ σοφὸν ἄνδρα, Ὅμηρος πρῶτον μεταξὺ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων θέντος τὸν βασιλεῖα, καὶ πάλιν τὸν βασιλεῖα προτιμῶντα ποιήσαντος αὐτῷ τὸν σοφὸν ἄνδρα. καὶ περὶ μὲν τῆ βασιλείᾳ τοιαῦτα λέγει· τὸ δὲ ἀπηρέος προσέθηκε διὰ τὴν ὀργήν. αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεῖς ἔμετιμύμπεται Νέσσορα σκοπέμενον περὶ τῶν συμπερόντων, ἀλλ' αὐτὸς ἄπεισιν· „ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βελή, Νέσσορ' ἐπὶ πρῶτον Νηλεΐδην ἐλθέμεν ἀνδρῶν” (Π. 10, 17). παρ' Ἰνδοῦς τε τὸς Βραχμῶνας, οἱ περ εἰσι παρ' αὐτοῖς οἱ φιλόσοφοι, λόγος τὸς βασιλεῖς ἀπαντῶντας προσκυνεῖν BL.

ἀπηνέος· Σέλευκος ἐν τῇ πολυσέχρῳ γράφει ἀναιδέος· εὐεπίφορον γὰρ εἶναι τὸν Ἀχιλλεῖα εἰς τὸ ἀναιδῇ καλεῖν τὸν Ἀγαμέμνονα· „ἀλλ' ἀναιδεῖαν ἐπιειμένε, κερδαλέοφρον” (149). ἀπηνῆ δὲ καλεῖ τὸν Ἀγαμέμνονα διὰ τὰ εἰς αὐτὸν πεπραγμένα. διασαλτέον δὲ μετὰ τὸ ἀπηνέος. Α.

ἡ διπλῇ δέ, ὅτι τὸ ἄρθρον μετακείν· ἔδει δὲ καὶ παρὰ τοῦ βασιλέως. καὶ ἄνω (11) κατὰ τὸ „ἐνεκα τὸν Χρύσην ἤτιμασ' ἀρετῆρα”. Α.

εἴ ποτε· καλῶς ἐκ εἶπεν ὁπότε· νειμεσητὸν γὰρ ἦν. Α.

341. χρειῶν· ὀνομά ἐξιν ὡς Κλειῶ· καὶ γὰρ χρειοὶ ἀναγκάη (Π. 6, 57) ὡς Κλειῶ. ABL.

ἀεικέα· τὸ δὲ ἀεικέα τὸν ὑβριστικόν· „ἀεικίζει μενεαίων” (Π. 24, 54). BL.

342. ὁλοήσσι· πλεονασμῷ τῷ Γ. Α.

343. νοῆσαι ἕνα πρόσσω· διασαλτέον ἐπὶ τὸ ὀπίσσω, ἴσως δὲ καὶ ἐπὶ τὸ νοῆσαι, ἢ ὅπως οἱ παρὰ νηταὶ σοοὶ μαχόμεντο ἕνα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, καὶ νῦν καὶ ὕστερον. ἢ καὶ ἐτέρως, ἐκ τῶν ἐμπροσθεν σοχόμεσθαι τὰ ὕστερα. ἢ ἐν ἀμφιβολίᾳ· κἀν τῇ Γ (109) ἐξιν „οἷς δ' ὁ γέρον μετέπριν ἕνα πρόσσω καὶ ὀπίσσω.” Α.

δεῖ γὰρ τὸν ὅλως ἔχοντα γινῶσιν μὴ τὰ παρόντα μόνον σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ ἀποβησόμενα. μέγισον δὲ τῶτο πρὸς κατηγορίαν ἢ ἀπρονοήσια καὶ τῷ φιλήν ἀνθρώπου, ὡς πέ φησι „νήπιοι ἀγροῖσθαι, ἐφημέρια φρονέοντες” (Od. 21, 85). BL.

344. μαχίσαιντοι· μάχοντο. πλεονασμὸς δὲ ἐστὶ τῷ Γ. Β.

345. Πάτροκλος δέ· τί ἦπιον αὐτῷ διὰ τῆς σιοπῆς τῆς νῦν κἀν ὅλῃ τῇ στάσει καὶ τῇ μητιμῷ δεικνύει. καὶ τῶν δὲ ἐφείγεται, ἵνα μὴ ἢ παροξυντικός. BL.

346. καλλιπάρηρον· εἰκαίρον τὸ ἐπίθετον, τὴν τοῦ ἐρῶντος δαίμονιν ἐμφαίνον τῷ δηλῶν ὅτις ἐστὶν. BL.

347. τὸ δ' αὖτε· ἔτι γὰρ ἐπαινεῖν ὅτι φέγειν ἔχον το λεχθέν. οὐ λαβόμενοι δὲ τῆς χειρὸς ἦγον, ὡς προσετέθησαν. BL.

348. ἀέκβσαι· ἔτι γὰρ φίλανδρος, ὡς ὁ τρόπος αὐτῆς δηλοῖ, καὶ ταύτην δευτέραν ἀλχημαλωσίαν ὀρίζεται. διὰ μίως δὲ λέξως ὁλόκληρον ἡμῖν τὴν προσώπῃ τὸ ἦθος νοεῖν καταλείπειν. BL.

349. δακρύσας· βραχὺ διασαλτέον ἐπὶ τὸ δακρύσας· μᾶλλον γὰρ σιγητικῇ τὰ πράγματα. Α.

ἔτοιμον τὸ ἡρώϊκον πρὸς δάκρυα. καὶ Ὀδυσσεὺς „ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι” (Od. 8, 523). καὶ ἡ παροιμία „αἰὲ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες ἐσθλοί.” ἄλλως τε καὶ φιλότιμος ὢν ἀνιῖται τῇ ἔβρῃ· παλαιῶς τε γὰρ συνηθείας ἐρέει, καὶ τὸ γέναιον ἀκασίως ἀπαλλυττόμενον ἐκεί. ἄκρως δὲ ἐρῶντα χαρακτηρίζει· ἔτοι γὰρ ταῖς ἐρημίαις ἦδονται, ἵνα τῷ πύθει χολάξωσιν ἐπὶ μηδενὸς ὀχλούμενοι. τὸ δὲ νόσφι, ὅπως μὴ γνώριμον τοῖς ἐτέροις ἢ τὸ πρὸς τὴν μητέρα ἐντύχημα (ὅπως μὴ γελῶτο παρὰ τῶν ἐταίρων, ἢ πρὸς τὴν διῶλεξιν τῆς μητρός V). τὸ δὲ ἄφαρ δηλοῖ καὶ τὸ ἐπειτα „τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολλὰ λῶϊον” (Od. 2, 169?). BLV.

350. θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, ὁρῶν ἐπὶ οἴνοπα πόντον· οἰκτεῖον τῇ θινὶ τὸ πολίον, τῷ δὲ πόντι τὸ ἀπειρον καὶ τὸ οἴνοψ. BL.

ἐπ' ἀπείρονα πόντον· οὕτως ἀπείρονα, ὡς οἴνοπα, ἢ Ἀριστάρχον. Α. γράφεται καὶ ἐπ' ἀπείρονα πόντον. LV. ἱκανῇ παραμυθία τοῖς ἐπὶ ξένης λυπεμένοις ἀγορεύει τὴν θάλατταν, δι' ἧς τῶν πατρίδων ἐργονταί. καὶ Ὀδυσσεὺς „πόντιον ἐπ' ἀτρυγέτον δεκνέσκετο” (Od. 5, 84). τάχα δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ ὡς εἰς συγγενὲς τῇ μητρὶ χωρίον ἀγορεύει τὴν θάλατταν. BLV.

351. χεῖρας ὁρεγνίς· ὅτι Ζηνόδοτος γράφει χεῖρας ἀνασπιάς Α. ὅσοι ἀσπαζόμενος ὀρέγει τὸ χεῖρε τῇ μητρὶ. καὶ ἐπὶ Πολυφῆμῳ „μεῖχιστα χεῖρ' ὀρέγων εἰς θρανόν” (Od. 9, 527). τινὲς ἀνασπῶν γράφουσιν. BL.

352. μινυνθ' ἀδιδόν περ ἐόντα· τῷτο μίλις δύναιται λυπῆσαι μητέρα, ὀλιγοχρόνιος νιός, ὁ πρῶτον προσβάλλεται. τὸ δὲ ἐόντα ἐσόμενον. ἦδει δὲ δι' ὧν εἶπεν αὐτῷ ἡ μήτηρ „διχθαδίας κῆρας” (Π. 9, 411). παιδευτικὸν δὲ τὸ μὴ εἰς ἡσυχίαν ἀλλ' εἰς τὸ πρακτικὸν νεῦσαι τὸν ἦρωα. φιλοσοφίᾳ δὲ καὶ ἐλέφ παρακαλεῖ τὴν μητέρα. ἐν κεφαλῇ δὲ τὴν εὐχὴν ἐκθέμενος ὕστερον λεπτολογεῖται. ἔτι δὲ παρὰ τὸ μινυνθα. παραπληροῖ δὲ ὁ πῆρ. BLV.

353. ὄφελ· ὄφελεν ὄφελεν, Αἰολικῶς, ὡς χεῖρες ἀχέρες. Α. ἡ μὲν ἀρχὴ Ἰακή, τὸ δὲ μέσον Αἰολικόν. L. Ὀλύμπιος· ἔτι καὶ ἔσοχὴν τὸν Δία. καὶ Κρονίδην αὐτὸν φησιν. BL.

ὁ Ὀλύμπιος ὅρος τῆς Μακεδονίας, ἐψηλότατον, ἱερὸν καὶ οἰκητήριον τῶν θεῶν. ἀλληγορικῶς δὲ ὁ ἀρετός. Α. ἐγγυαλίξαι· κυρίως τὸ ἐγγυῆσαι, παρὰ τὸ γένον, ὡς κυρίως ἐπὶ χειρὸς. LV.

354. ἐψιβερέμετρες· ὁ ἐν ψυβίᾳ βρέμων διὰ τῶν βροτῶν ἢ τῶν ἀέριων. BL. βρόμιος κυρίως ὁ τῷ πυρὸς ἥχος· ὅθεν καὶ τὸν ἀπὸ πυρὸς Διόνυσον βρόμιον καλεῖσιν. Α.

οὐδὲ με τυτθόν· φιλεγκλήμονες δὲ κατὰ θεῶν οἱ ἀνέχεις. BL.

355. εὐρυκρείων: ποιητικὸν τὸ ἐπιθετον. BL.

356. ἔχει — αὐτὸς ἀπούρας: ἔλὼν ἔχει. L. ἀπὲρ τῆ ἑλᾶς ἐπειθοῖ ἀλλ' ἀπερίσας. „ἄλλοι γὰρ οἱ ἀπερίσας-σιν ἀπέρας“ (Π. 22, 489). συγκοπή ἐν ἔξιν. BLV. ἀπὸ τοῦ αὐρῶ τὸ ἀπολαύω, ὁ μέλλων ἀφῆσθαι, ὁ ἀόριστος ἠὲ ῥησας, 5 ἡ μετοχή ὁ ἀφῆσας, κατὰ συγκοπὴν αὐρας, καὶ τροπή τῆ α εἰς ὁ ἔρας, καὶ ἐν συνθέσει ἀπύρας. L.

τὸ δὲ ἡτίμησεν, τῶν πάντων σπανίων ἡ τομὴ κατὰ τὸν ἔρδομον χρόνον. ABLV.

357. δακρυχέων: τὸ δακρυχέων ὅφ' ἐν ἀναγνωσέον καὶ 10 δακρυπλῶειν γὰρ πέφνησιν (Od. 19, 122). BLV.

πότνια: σπειτή: οἱ γ' σεβόμενοι προσκίπτουσι τοῖς ἔδαισι τῶν θεῶν. ἡ παρὰ τὸν πότιμον, ἡ εὐτυχής: ὅς ἐστιν ἀπὸ τῆ πίσεως παρὰ ποσὶ γυναικός. καὶ ποτιῶθι δὲ τὰ προσκίπτειν καὶ παρακαλεῖν. ABL.

358. πατρὶ γέροντι: τῷ Νηρέϊ, τὸν δὲ Νηρέα οἱ ποιηταὶ παρισώσιν ἡμῖν δαίμονα θαλάσσιον, ἀφ' οὗ καὶ Ἀφροδίτης Ὁκεανῶς αἱ Νηρείδες. A. τὰς ἐν θαλάσῃ τιμωμένους ἄλλος γέροντις φησιν, ὡς Πρωτέα Φόρυκα Νηρέα. BL.

Νηρεὺς ἡ θάλασσα λέγεται ἀπὸ τῆ τοῦ θεοῦ ἀφῆσθαι. κα- 20 λῶσι δὲ τὸν Νηρέα καὶ ἄλιον γέροντα διὰ τὸ ὅσπερ πολλὰν ἐπανθεῖν τοῖς κύμασι τὸν ἀφρόν. καὶ γ' ἡ Ἀεκοθέα τοιούτων τι ἐμφαίνει. ἡ καὶ ὅτι τὸ ἔδωκε πρῶτον τῶν ἄλλων σοφείων, ὡς ἐδύσατο ὁ Ὁμήρως. L.

359. καρπαλίμως δ' ἀνέδυν πολίτης ἄλδος ἡντι 25 ὁμίχλη: ἀντὶ τῆ κραιπνότητος. ταχέως δὲ ἡ ἀνοδος ὡς μετὰ τὸς καὶ θεοῦ. φαντασία δὲ τις περιέκειται τῇ θεῷ διὰ τῆς ὁμίχλης. ἡ ὅτι θαλασσία ἐστὶν ἡ θεός: τὴν γ' Ἦραν νῦν παρκαλεῖται λεπτομερὴς γὰρ ὁ ὦρ ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ὑδάτων. BL.

360. δακρυχέοντος: ἐκ ἑξίστατο τῆ κλαυθμῶ, ἐπεὶ ἡ μεμπτὸς ἐδὲν γ' ἄτοπον, εἰ καὶ ἄλκιμος ἦν, ὅτι κελύπηθι. ἐλευθερὸς γ' ὢν καὶ ἄλλως τῷ ποιεῖν, ὅτι διὰ μικροφυλίαν. BL.

361. σικτερόν ἐπὶ τὸ κατέρεξεν καὶ ἔφατ' καὶ ὀνόμα- 30 ζεν· ἡ περίοδος γ' καθ' ἑαυτὴν ἐκαστῇ. A.

362. τέκνον τί κλυεῖς: φυσικῶς φθέγγεται, καὶ τῶν κοινῶν ὀνομάτων ἐκ ἑξίστατο. ἦν γ' ἔχουσα, καὶ τῶτον ἄθλιον, πῶς ἂν αὐτὸν ἄλλως καλεῖται; ἔτι δὲ καὶ ἡ πεύσις σύντομος, ὡς ἂν μαθεῖν ἐπιχειρήσῃ. BLV.

363. εἶδομεν: ἀνθ' ὑποτακτικῶς μὲν ἐστίν, ἀλλ' ἡ συζολὴ 40 ἀνέδωκε τὸν τόνον. ὁ γ' παροξύνεται κατὰ τὸν Πάμφιλον. ἐν δὲ τῇ τοιαύτῃ τῶν λόγων ἀνακρινώσῃ κομίζεται τὸ βάρος ἡ ψυχὴ. BLV.

προπαροξύνεται τὸ εἶδομεν, ἀπὸ βαρύνοντος τοῦ εἶδω. οὐ θαυμά δὲ, εἰ τὸ αὐτὸ καὶ ὡς βαρύνοντος καὶ ὡς περισπώμενον 45 κλίνει. ἡ ὅτι ἀνθ' ὑποτακτικῶς ἐστὶ, καὶ ἡ συζολὴ ἀνέδωκε τὸν τόνον. ὁ γ' παροξύνεται κατὰ τὸν Πάμφιλον. A.

364. ξενάχων: ὁ Σιδώνιος περισπᾷ, ὁ δὲ Ἀφίσαρχος βαρύνει. τὰ πολλὰ γὰρ, φησὶ, κινήματα ὡς ἀπὸ βαρύνοντος γίνονται „βαρὺ δὲ ξενάχοντος ἄκουσα“ (Od. 8, 95). „ἐπεσινά- 50 χοντο δ' ἑταῖροι“ (Π. 4, 154). BL.

βαρύνεται ἡ μετοχή. διδασκόμεθα δὲ ἐξ ἐκείνης „τὸς δὲ βαρὺ ξενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων, χειρὸς ἔχων Μενέλαον ἐπεσινάχοντο δ' ἑταῖροι“. ἡ γ' ἐπὶ ξενάχωντος τοῦ ἐπεσινάχοντος διδάσκει ὅτι καὶ τὸ ξενάχων βαρύνεται εἰ γ' ἦν περισπώμενον, ἐξενάχοντο ἐρίετο ὡς ἐνενοῦντο. καὶ ἡ κλίσις δὲ τῷ τὸ δεικνύει „βαρὺ δὲ ξενάχοντος ἄκουσα“, ὅχι ξενάχοντος. καὶ ἡ δοτική „τῷ δὲ βαρὺ ξενάχοντι“. A.

365. οἷσθα: ὅτι παλλογέιν παρήτη. ἄλλοι οἱ ἄρα οἱ ἐπιφερόμενοι εἰς αὐτοὺς ἐπὶ τὰ. A.

οἷσθα: ἄκρως ἐνέφηνα τὸ βαρύνοντος διὰ τὸ προσι- 55 μῖς. καὶ πρὸς εἰδύτας δὲ ἔθος λέγειν ἐπιμαρτυροῦντας τὴν δόξην. BL.

366. ὥχόμεθ': ὁ τρόπος ἀνακιφαλαίωσης. τέσσαρα δὲ διηγήσεων εἶδη, καὶ ἰδέαι. ὧν τὸ μὲν ὁμιλητικόν, ὡς 15 εἶπεν παρὰ τινός τις ἀκούσας πάλιν αὐτὰ διηγῆται ὡς ἔκα- σεν, ὡς τὸ „πολλάκι γὰρ σέο πατρός“ (396). τὸ δὲ ἀπαγ- γελικόν, ὅταν ἡ παρ' ἑτέρου ἦκεται ἑτέρῳ διηγῆται, ὡς τὸ „ἀγγέλιαν τινὰ τοι γαίηοι“ (Π. 15, 174). τὸ δὲ ὑπο- στατικόν, ὅταν τινὰ τῶν πραγμάτων ἀπαγγεῖλαι ὑποθέμε- 20 νοι διηγώμεθα, ὡς τὸ „ὡς ὅπου Ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νείκος ἐνέχθη“ (Π. 11, 671). τὸ δὲ μικτόν ἐξ ὁμιλητικῶ καὶ ὑποστα- τικῶ, ὡς τὸ „ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθῶσα θὰ ἐπείλῃσας δε- σμῶν“ (401). εἰ γ' ἦν ὁμιλητικὴ ἡ διήγησις, ὅπως ἂν ἔ- 25 πεν, ἀλλὰ αὐτὸν δεσμῶν αὐτὸν ἀπολῆσαι καλεῖσθαι τὸν ἐκατόχουρον. ὁ δὲ ἔρ' ἑτέρῳ πῶς μετὰ τὸν, ὡς ἴδιον ἦδη λόγον καὶ ὅχι ὡς παρ' ἑτέρου ἀκούσας διέξισιν. ῥη- 30 τορικὸς δὲ ὢν ὁ ποιητής, καὶ τρόπον ἀνακιφαλαίωσης βυλόμενος διδάσκει ἡμῶς, ταῦτα πάλιν ἐξ ἀρχῆς διέξισιν. ἡ δὲ Θέση χωρίων ἔφημον πλησίον Ἀέθρου, ἀπὸ Θέσης 35 τῆς Ἀδράμωδος ταύτην γ' ἄθλον ὁ πατήρ προβάλλει τῷ προέχοντι γυναικί ἄγωνι, λαβὼν δὲ αὐτὴν Ἡρακλῆς ἔκτισε τὴν πόλιν, ὀνομάσας ἐκ ταύτης. οἱ δὲ ἀθεσβέντες τὸς εἰσας ἐκ ἰσῶσι μαθεῖν ἡμῶς ὅθεν ἦλθον Χρυσῆς. ἔπειτα μὲν πορ- 40 θήσαν Χρυσῶν Ἀχιλλεύς, Ἀθηναῖ δ' ἐκ ἐπὶ, φάσκειν μὴ 55 αἰρήσαν δι' Ἀπόλλωνα, εἰς Θέβας δὲ ἦκα ἡ Χρυσῆς πρὸς Ἰωνῶν τὴν Ἡεῖωνος ἀδελφὴν Ἀκτορος δὲ θυγα- 45 τέρα, δύνουσαν Ἀντιμίδι, ἦλοι ἐπὶ Ἀχιλλεύς. μεγαλοφῶς δὲ σφίγγεται τὰ περισσὰ τῶν λόγων καὶ τῶν ἱστορῶν. BL.

ὁ δὲ τρόπος καὶ ὑπεροχὴ καὶ συνεκδοχὴ, ὑπεροχὴ μὲν κα- 50 τὰ τὴν Θέσιν μόνην ἐξέλεγε, τὴν μεγίστην πόλιν, συνε- 45 δοχὴ δὲ καθὼ καὶ ἄλλας συνεδέξατο, τὴν Χρυσῶν καὶ τὴν Βοῖσταν καὶ τὰς ἄλλας. L.

νῦν λέγει τὸς Ὑποπλάκιδος, ὡν ἱερακλεῖον Ἡεῖων ὁ 50 Ἀνδρομάχης πατήρ. B.

Κίλικας ἴδους βαρύνοντος τῆς ἀπὸ Ἰλιάδος Θέσης τῶν ἡρώων Ἡεῖων ἔχων νῦν ἑπὶ τὰς, θυγατέρας δὲ τὴν Ἀνδρομά- 55 χην τὴν γαμήθειαν Ἐκτορι τῷ νῦν Πριάμω. κατὰ δὲ τὰς Τρωάδας πολλὰς ἐπιστρατεύσας Ἀχιλλεύς τῇ Θέσιν, καὶ τὴν πόλιν πορθήσας, τὸν τε Ἡεῖωνα ἀνέλε σὺν τοῖς 60 τέκνοισι, μεθ' οὗς Ἀνρηησὸν πορθήσας καὶ τὴν πόλιν ἐξ- 55 λὼν αἰχμάλωτον ἦγεν ἐκ Ἀνρηησῶ μὲν Βρισηίδα, ἣν γέ-

ρας αὐτῶ ἐρηφίασαντο Ἕλληνες, ἀπὸ δὲ τῆς Χρύσης Χρυσίδα τὴν Χρῦση τῷ ἱερέως τῷ Ἀπόλλωνος θυγατέρα, ἣν Ἀγαμέμνων κλήρω λαῶν τῷ πατρὶ δεομένῳ οὐκ ἀπέδωκεν· ἔς δ' ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ἐπεμψε τοῖς Ἕλλησι λοιμικὴν νόσον. ἔνοι δὲ φασιν ὅτι καὶ ἡ Χρῦσις ἐκ Οἰβῶν ἐλήφθη· τῆς γὰρ Χρύσης, φασὶν, ἔσσης πολυχρῆς ἀταχέως καὶ εὐτελέως, ὥς ἐν ἀσφαλεστέῳ καὶ μετρίῳ τῇ Οἰβῇ οἱ ἀπ' αὐτῆς προσεβόρηνκατες ἦσαν διὰ τὸν πόλεμον. τρεῖς γάρ εἰσι Οἰβῆαι, αἱ Ὑποπλάκιοι, ὧν ἐνταῦθα μένηται καὶ ἐν τῇ Ζ, καὶ αἱ Καδμεῖαι, ὧν μένηται ἐν τῇ Δ καὶ ἐν τῇ Ε, καὶ αἱ τῆς Αἰγίπτιος, ὧν μένηται ἐν τῇ Ι. Οἰβῆαι δὲ αὐταὶ εἰσι τὸ νῦν Ἀτταριντίον καλούμενον. BD.

368. δάσσαντο μετὰ σφίσιν· κοινῶν μὲν ἑαυτὸν ἐν τοῖς κατορθώμασι φησιν, ἐν δὲ τῷ δάσσαντο χωρίζει. τὸ δὲ σφίσιν ὀρθοτονητέον, ἐπειδὴ ὡς σφίνδετον παραλαμβάνεται, καὶ ὅτι προθέσει συντίκται. B.

τῷ σφίσι τὴν πρώτην ὀρθοτονητέον, ἐπειδήπερ εἰς σίνδετον ἢ μετάληψις, εἰ καὶ ἔκτετι διηγετικὸς ὁ λόγος· ἔστι γὰρ τινα ἐναντιώμενα, „τὸς δ' ἀναγον ζῶδες σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη“ (Od. 17, 441) καὶ „σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένευθαι“ (Od. 4, 683). καὶ ὅτι μετὰ προθέσεως ἔστιν. ὅταν γὰρ πρόθεσις ἢ μετὰ ἀντωνυμίας, ὀρθοτονητέον ἢ ἀντωνυμίας, „σὺν σοὶ διαθεῖν“ (Il. 10, 290)· „πρὸς αἱ δ' ἔλαβ' ἔντα“ (Il. 20, 418)· „κατὰ σφείας γὰρ μαχεύοντο“ (Il. 2, 366)· „ἀπὸ τοῦ κάββαλει“ (Il. 5, 343)· „ἀμφὶ ἑκαπτήνας“ (Il. 4, 497), τῷ „αἰὲν ἐπὶ οἱ μεμαώς“ (Il. 21, 174) ζήτησιν ἔχοντος. A.

371. χαλκοχιτώνων· λαμπρόν ἢ πορφύρεον ἐχόντων χιτῶνα. V.

374. λίσσετο· ἔτιωσ ἱακῶς λίσσετο. A. ὁ προσέθηκε τὰς λόγους ὅς ἔτος ἔφησεν· ὁ γὰρ ἀναγκαῖον ἔστιν. ἢ καὶ διὰ τὸ μῆκος ἀπέφυγεν. BL.

381. ἐπεὶ μάλ' αἱ φίλος ἦεν· Σληνκόσφην ἐν τῇ Κυπρίᾳ καὶ Κρητικῇ, ἐπεὶ οὐ γὰρ οἱ φίλος ἦεν. καὶ Θεαγένης δ' οὕτως προσφέρεται, ἀπιδανον γὰρ τὸ ὁ δὲ γὰρ φίλος ἦεν. A.

383. ἐπασσύτεροι· Αἰολικὸν ἔστιν. ἄσπον ἄσπότερος ἄσπότερος ὡς ὄνομα ἦνυμα, καὶ ἄσπότερος. A. παρὰ τὸ ἄσπον ἄσπότεροι ὡς ἀφάρτεροι, παρὸντεροι. ἢ ἐκάτεροι. BL.

384. ἄμμι δὲ μάντις· οὐ προσέθηκεν ὡς αὐτὸς τὴν ἐκκλησίαν συνήγαγεν, ὅδε ὅπως ὑποπτον ἑαυτὸν καθίστησι τῇ μῆτερι. ALV.

386. ἐγὼ πρῶτος· ὡς καὶ ἄλλων τῶν ἐχόντων τὸν σκοπὸν. BL.

388. ἀμφίβολος ἢ εἰρημὴ διὰ τὸ μόριον, ἐπεὶ καὶ αὐτὸ ἀμφίβολον. ἢ μὲν δὲ εἰς τὸ ὅς ὑποτακτικὸν ἔρθρον αὐτὸ μετὰ ταληπτεόν. A.

392. κούρη· Βρισθῆος· ἔοικε πατρωνυμικῶς τὰ ὀνόματα αὐτῶν σχηματίζειν ὁ ποιητής, καὶ ὁ κυρίως· ὡς γὰρ ἄλλοι ἀρχαῖοι ἱστοροῦσιν, ἣ μὲν Ἀρσινόη ἐκαλεῖτο, ἣ δὲ Ἰπποδάμεια. ὁ δὲ τρόπος ἀντωνυμίας. AD.

393. εἰ δύνασαι γὰρ· ὁ διστάων ἀλλὰ χετλιάων φη-

σιν· εἰ γὰρ σοὶ καὶ τὰτο χαρίζεται ὁ Ζεὺς. ἅμα δὲ καὶ κολακεύων αὐτήν, ὅπως ἐρεθίσῃ πρὸς τὸ αἰτέμενον, καὶ τὴν ἰσχὺν ἐνδείξῃται ὡς δῆθεν τῷ παιδὸς ἀγνοῦντος. BL.

ὑποσικτέον ἐπὶ τὸ γέ, σικτέον δὲ κατὰ τὸ τέλος τῷ εἰχε. A. ἔηος· ἀντὶ τοῦ τοῦ σοῦ· οἱ δὲ ἀγαθοῦ. προσήκους ἢ ἰδίου. D. ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἔοιο. A. ἀπὸ τοῦ ἔω ῥήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐπάρχω ὄνομα ῥηματικὸν ἔως (σημαίνει δὲ τὸν ἀγαθόν) ὡς ἦδω ἡδύς. ἔως, καὶ τροπῇ τῷ εἰς ἢ ἡὺς ἡέος, καὶ ἐν ἐπεροθέσει τῷ εἰ ἡέος. L.

394. λίσσαι· ἀπὸ τῷ λίσσαι, ὅθιν καὶ λίσσάμην. καὶ σφίν μενοεικέα καὶ κῆρα λιτέσθαι (Il. 16, 47). BLV.

396. πολλάκι γὰρ σεο πατρός ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα· ἐν τοῖς τῷ πατρὸς μου Πηλεΐδης οἴκοις. ἐν θαλάσῃ γὰρ Πηλεΐδης κατοικεῖν οὐκ ἔδυνάτο. D. δικαίως ἢ αἰτία ἡμῖν αἰσθητῆς ἀποστάσεως Διός, ὅπως μὴ δοκῇ εἶναι μισέλλην ὁ Ζεὺς· οἱ δὲ βασιλεῖς θεοποιήσαντες αὐτὰς τοιαῦτα περὶ θεῶν ἐφημῶν, ὥς ὅταν καὶ αὐτοὶ αὐθόσιν, μὴ ἀπιστοῖντο θεῶν εἶναι παῖδες. ἐξοχάσατο δὲ πάντων Ὀμηρος, ἐν μὲν τῷ προσδιαλόγῳ ὅθεν εἰπὼν, ὅπως μὴ ὀνειδίξῃν δοκῇ, ἢ μὴν τὴν αἰτίαν ἑλπίσας ἀγνωστον. διαθρύπτων δὲ πρὸς τὰς ἀνδρας γυναῖκες, εἰ πέτε δρᾶσαι θανμασόν. ἄξιον δὲ καὶ τὰτο παρασημῆνασθαι, ὅτι κατ' Ὀμηρον ἐνεογνὸν κατέλιπεν Ἀχιλλεὺς ἢ Θέτις. Ἀρίσαρχος δὲ τὴν σέο ἐγκλίει, λέγων ἀπλῆν τε εἶναι αὐτὴν καὶ ἀντιδιαβολὴν οὐκ ἔχειν. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς καίτοι, φησὶν, ἀφελῆσθαι ὀρθοτονητέον, ἵνα λέγῃ σὺ οὐκ ἄλλης ἀκήκοα, ὅμως πεπείσθαι φησὶ τὴν ἀνάγνωσιν Ἀρισαρχῶ. ὁ δὲ νοῦς οὕτως, πολλάκις σου ἐν τοῖς τῷ ἐμῷ πατρὸς δόμοις ἤκουσα ἐχόμενης. BLV.

Ἀρίσαρχος ἐγκλιτικὴν παρέλαβε τὴν ἀντωνυμίαν σέο, λέγων τὸ δηλούμενον εἶναι τοῦτο, πολλάκις γὰρ σου ἐν τοῖς τῷ πατρὸς μου δόμοις ἤκουσα ἐχόμενης. ἐὰν γὰρ, φησὶ, κατ' ὀρθὸν τόνον ἀναγνώμην, ἔσαι ἐν τοῖς τῷ Νηρείῳ οἴκοις ὁ Ἀχιλλεὺς αὐτὴν ἀκηκόως· ταύτην δὲ τὴν ἱστορίαν οὐκ οἶδεν Ὀμηρος. τοσαῦτα ὁ Ἀρίσαρχος καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ. Πτολεμαῖος δὲ ἀντικατατίθεται μὲν τῇ ἐγκλιτικῇ ἀναγνώσει, ὁ μὴν τῇ προκειμένῃ αἰτίᾳ, εἰ γὰρ ἦδη καὶ αὐτὸς ὁ Ἀρίσαρχος τὸ τοῦτο, φησὶ, παρεφύλασεν, ὡς ὅτι ταῖς μὲν πρωτοτύποις ἔτιωσ χρῆται κατὰ γενικήν, ἐμῷ ἐμῷ ἐμῷ ἐμῷ, ὁμοίως καὶ ἐπὶ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ, ταῖς δὲ κτητικαῖς ἦται ἐμῷ ἐμῷ, σὺ σοῖο. ἐγένετο ἔν, εἰπερ ἦν κτητική, σοῖο, ὡς καὶ ὀρθοτονησώμεν τὴν σέο, καὶ δύναντο ἀμφίβολος καθίστασθαι ἢ γὰρ γραφὴ διελέχῃ ὅτι πρωτότυπος ἔστιν. ἐγένετο ἔν ἐγκλιτικὴ ἢ ἀνάγνωσις, ἐπειδήπερ ἀπλῆ ἔστι καὶ οὐκ ἔχει ἀντιδιαβολὴν καὶ ἐπεκράτησεν ἢ ἀνάγνωσις. A.

ἢ διπλῇ δὲ, ὅτι ἀπὸ τῆς τῷ εἰχε ἔως τῷ τὸν καὶ ἐπιδείσαν (406) Ζηρόδοτος ἀθετεῖ. βραχὺ δὲ διασαλτέον μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν· τὸ γὰρ ἔστις ἐπὶ πολλάκι γὰρ σε ἤκουσα. A.

397—400. διασαλτέον μετὰ τὸ ἐχόμενης καὶ λοιγὸν ἀμύναι, ἐπὶ δὲ τὸ Παλλὰς Ἀθήνη εἰρημὴ. ἐνδέχεται ὅδε καὶ ἕως, ἐπὶ μὲν τὸ λοιγὸν ἀμύναι εἶπεν, τὰ δὲ ἄλλα ἀπ' ἄλλης προσφέρεται ἀρχῆς ἔως τῷ Ἀθήνη. A.

397. κελαινέφει: παρὰ τὸ μελαινόντα τὸν ἄερα γελῶν αὐτόν. Α. τῷ τὰς νεφέλας μελαινόντι, ὁμβροποιῶ. D.

399. ξυνδῆσαι: Ζεὺς παραλαβὼν τὴν ἐν θρανῷ διοίκησιν περισσῶς τῇ παρῳσίᾳ ἐχοῖτο, πολλὰ αὐθάδη διαπρασσόμενος. Ποσειδῶν δὲ καὶ Ἡρα καὶ Ἀπόλλων καὶ Ἀθηνᾶ ἐβόλοντο αὐτὸν δῆσαντες ὑποτάξαι. Οἷτις δὲ ἀκόσασα παρὰ τῷ πατρὶος Νηρέως (ἦν γὰρ μῆστις) τὴν Διὸς ἐπιβελὴν ἔσπινε πρὸς αὐτόν, ἐπαγομένη Αἰγαιῶνα φρόνιτρον τῶν ἐπιβελευόντων θεῶν ἦν δὲ θαλάσσιος δαίμων ὅτος, καὶ τὸν πατέρα Ποσειδῶνα κατεβράβειν. ἀκόσας δὲ ὁ Ζεὺς Οἰτιδος, τὴν μὲν 10 Ἡραν ἐν τοῖς κατ' αὐτὴ δεσμοῖς ἐκρέμασε, Ποσειδῶν δὲ καὶ Ἀπόλλωνι τὴν παρὰ Λαομέδοντι θητεῖαν ἐψηφίσατο, τῇ δὲ Οἰτιδι τὴν Ἀχιλλέως τιμὴν εἰς τὰ μετὰ ταῦτα ἐτιμμεύσατο. ἰσορεῖ Αἰδύμος. AD.

τί ποτε ἄρα βυλόμενος ταῦτα ἔπλασε, πολλὰ ἔχοντα τὸ 15 ἄλογον καὶ ἀνάρμοστον, εἰ γε Ἀθηνᾶ καὶ Ἡρα καὶ Ποσειδῶν ἐβόλοντο συνδῆσαι τὸν Δία, ἡ μὲν θνητὴ οὐσα, οἱ δὲ ἀθάνατοι; διὸ καὶ ἀντὶ τῆς Ἀθηνᾶς τινὲς γράφουσι καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων, ὥσπερ καὶ τὸ αὐτὸ μένοντος ὑπόπτε. καὶ ἄλλοι πάλιν ἐναλλάσσουσι τὰ ἔπη „οἷη ἐν ἀθανάτοισιν ἀει- 20 κέα λογιὸν ἄμειναι, Ἡρῃ τ' ἡδὲ Ποσειδῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνῃ, ὅπποτε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἔβηλον ἄλλοι.” ἴνα οἱ τοῖς μὲν οἱ θεοὶ φαίνονται βοηθήσαντες αὐτῷ μετὰ τῆς Οἰτιδος, ἄλλοι δὲ τινες οἱ ξυνδῆσαι θελοῦντες καὶ μύθος δὲ λέγουσιν ἐπὶ τέτοις πολλὰς. μάχεται δὲ τοῖς ἐναλλάσσουσιν 25 τὸ „οἷη ἐν ἀθανάτοισιν” πῶς γὰρ τῷ ποιητοῦ λέγοντος ἐπὶ μόνῃ, ἐνδέχεται καὶ ἄλλος ἐπεισάγειν βοηθός; τίνα δὲ καὶ τὸν Βοριάρεων χορὴ νοεῖν; καὶ πῶς ὅτος βλῇ τὸν πατρός ἀμείνων; δεῖ τοίνυν φρονικὸν τινα μᾶλλον ἐν τέτοις ὑπονοεῖν λόγον. Δία γάρ φησι τὴν ἄκρατον θυμολογίαν, τὴν καὶ τῷ ξῖν καὶ τῷ 30 εἶναι ἡμᾶς αἰτίαν, Ποσειδῶνα τὸ ὕδωρ, Ἡραν τὸν ἄερα, Ἀθηνᾶν τὴν γῆν, Βοριάρεων τὸν ἥλιον (πάντων γὰρ τῶν ἄερων φωτεινότητος ἐξ), Οἰτίαν δὲ τὴν θέσιν καὶ φέσιν τῷ παντός. τῷ ἡλίῳ τοίνυν ἀφιστάμενος ἐπὶ τὰ μεσημβρινά, πρὸς ἡμᾶς ἐν τοῖς κατ' ἡμᾶς μέρεσι, συμβαίνει τὸν ἄερα, φέ- 35 σιν ἔχοντα μεταβάλλειν εἰς ὕδωρ, τότε μάλιστα ἐξυγραίνεται πλεον καὶ δυσχεμερον γίνεται. Ποσειδῶνα ἂν καὶ Ἡραν καὶ Ἀθηνᾶν διὰ τὸτο βυλόμενος συνδῆσαι τὸν Δία φησὶν, ἡμφαίνων, ὡς ἔφη, τὴν χειμερὶνὴν κατάστασιν, ἐν ᾗ συμβαίνει τὸ ψυχρόν ἐπικρατέστερον εἶναι τοῦ θερμοῦ. ἀλλ' ἡ Οἰτις 40 ἀνάγκασα τὸν ἥλιον ἐπὶ τὰ βόρεια φαίνεται ὥσπερ βοηθεῖ τῷ Δίῳ. εἰκότως δὲ ἐκατόγχειρον τῶν φησιν, δεῖ πάντα τρέφει καὶ αἰεὶ καὶ φέει, καθάπερ πολλὰς ὁμῆ χειρὶν ἐργαζόμενος. ὁ πατὴρ δὲ ἀμείνων, τοῦ Διὸς Ἀπόλλωνα γὰρ φησὶ τὸν ἥλιον. BL.

ἄλλοι: οἱ Τίτινες. καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις φησὶ „μᾶλα γὰρ κα μᾶλιν ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι, ὅσπερ νεότεροί εἰσι θεοὶ Κρόνον ἀμείνους ἔδοντες” (Il. 15, 225). D.

400. Παλλὰς Ἀθηνᾶ: ὅτι Ζηρόδοτος γράφει Φοῖβος Ἀπόλλων. ἀφαιρεῖται δὲ τὸ πιθανόν ἐπὶ τῆς γὰρ τοῖς 50 Ἑλλήσι βοηθῶντας θεὸς ἡχθρυνέσθαι Δίῳ φησιν, ἵνα μάλ-

λον ἀκούτο Οἰτις. BL.

τινὲς δὲ ἀντὶ τῷ Ἀθηνᾶ γράφουσι καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων τῶτον γὰρ εἰκότως ἡχθρυνέσθαι Δίῳ, μὴ φέροντα τὸν ἥλιον τῆς ἐκείνης τυραννίδος, ὅθεν Ἡραν μὲν δεῖ, τὰς δὲ Λαομέδοντι ὑποτάσσει. οἱ δὲ Ἡραν μὲν διὰ τὸ πολλὰς μὲνυαζ, Ποσειδῶνα δὲ διὰ τὸ εἰς τὴν διανομὴν πεπλονεκτεῖσθαι, Ἀθηνᾶν δὲ διὰ τὸ ἀναγκαθῆναι ζευχθῆναι Ἡρατῶ. ἡ τὴν τῶν σοικίων παλαιὰν σύγκυον δηλοῖ, Δία τὸ πῦρ, Ποσειδῶνα τὸ ὕδωρ, Ἡραν τὸν ἄερα, Ἀθηνᾶν τὴν γῆν. ὁργανικὴ γὰρ 10 ἐστὶ καὶ ἐπινοητικὴ τῶν ἀπάντων, μόνον γὰρ τὸ πῦρ ἐν αὐτοῖς καθαρὸν καὶ ἀμεινὴ τὴν φέσιν ἔχει. BL.

401. συναντήσας τῶτον τῷ ἐξῆς. βραχὺ δὲ διαγαλτέον ἐπὶ τὸ Ὀλυμπον. Α.

402. ἐκατόγχειρον: ἐκατόγχειρα Αἰολικῶς. τὰς ἐκατόγχειρας δὲ γράφει Ἡσίοδος Οὐρανοῦ καὶ Γῆς γένος. D. ἐκατόγχειρον τὸν ἥλιον λέγει, ὅτι πάντα φέει καὶ τρέφει καὶ αἰεὶ, ὥσπερ εἰ πλείους χειρὶν ὁμοῦ ἐργάζετο. πα- 15 τὴρ δὲ αὐτοῦ ὁ Ζεὺς ἦτοι ὁ αἰθέρ, ὃ ἰχυρότερος οὗτος τῇ ἐνέργειᾳ τῶν ἀκτίνων. Οἷτις ἡ πρόνοια καὶ διοίκησις τῷ παντός, ἡ τὸν ἥλιον περιέχουσα τὴν σύγκυον καταγέ- λει καὶ ζέφωσιν, ἦν ἂν ἐν τῷ παντὶ ἐποιήσατο ἡ Ἡρα τε καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, ὃ ἀπὸ δηλονότι καὶ ἡ γῆ καὶ τὸ ὕδωρ, ἐπικρατήσαντες καὶ ἐπεκρατέσαντες τῷ Δίῳ 20 ἦτοι τῷ αἰθέρι. L.

μακρόν Ὀλυμπον: ὅτι μακρόν τὸν Ὀλυμπον ὡς ὄρος τὸν δὲ θρανὸν ἐρέειν. Α.

403. ὃν Βοριάρεων: ὡς μεσοστραφῆς καὶ τὰς παρὰ τοῖς ἐπίσταται λέξεις. ἡ τὰ τελειώτερα θεοὶς ἀνατίθησιν. BL.

τῶν διωνύμων τὸ μὲν πρότερον ὄνομα Ὀμηρος εἰς θεὸς ἀναγίρει, τὸ δὲ δεύτερον εἰς ἀνθρώπους, ὡς καὶ τὸ „χαλκίδα 30 κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ κέρμενδι” (Il. 14, 291), καὶ περὶ τῷ ποταμῷ „ὃν Ξάνθον καλεῖται θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκύμανδρον” (Il. 20, 74). Α.

404. ὁ γὰρ αὐτεῖς ὅτι Ζηρόδοτος γράφει „ὃ γὰρ αὐτεῖς 35 βλῇ πολλὰ φέρτατος ἀπάντων, ὁπόσοι καὶ ἐπὶ Τάρταρον ἐρρόνεντα.” ὅτι ἐστὶ δὲ τῶν Τιτάνων ὁ Αἰγέως, ἀλλ' ἐνάλιος δαίμων ὅτως γὰρ καὶ ἡ σύγκρισις λαμβανόμενῃ πρὸς τὸν Ποσειδῶνα λόγον ἔχει. Α.

βίη: καὶ διὰ τῷ βίην, Ἀγέλαρχος. Α.

405. ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι: ὅτι ἐντεῦθεν ἐπὶ τοῦ Ἀγέως λέγεται ἐκ ὁρῶς „πᾶρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο 40 κέδει γαίῳ” (Il. 5, 906). Ὀμηρος δὲ, ὡς Στωϊκός, Ποσειδῶνος αὐτὸν εἶναι φησιν. ἡ ὅτι, φησὶ, παῖδοι δὲ τὸν πατρός ἀγέως (Od. 2, 277). AL.

κατ' ὑπορχὴν αὐτὸν Κρονίδην καὶ Ὀλύμπιον ὀνομάζει. L.

407. μνήσασθαι τὸ μνήσασθαι διὰ τὴν Ἡραν. διὸ φησιν αἰ κεν ἐπὶ Τρώεσσι ἀρῇται. BLV.

λαβὲ γόονων: κεφαλῆς λαμβανόμεθα, ἐπὶ ἡγεμονί- 50 κῶν δεξιᾶς, ἐπὶ πρακτικῶν γονάτων (δὲ αὐτῶν γὰρ ἐπι- κληταὶ τὸ σῶμα) ἐπικλῆν σπεύδοντες [σολωνέζοντες LV] τὴν ψυχὴν τοῖς λόγοις. ABLV.

E

407 — 412. βραχὺ διασπλίον μνήσασα, παρέξω, καὶ κτεινομένοις, καὶ βασιλῆος, καὶ ἣν ἄτην πάντα γ' ἥρτηται τῷ αἰ' κέν πως ἐθέλῃσι. Α.

καὶ πῶς ταύτην ἐκ ἥτις τὴν χάριν κατὰ τῶν Τρώων, ὅτε φησὶ „πολλὰς αὖπυες νίκας ἴανον” (Π. 9, 325); ἢ ὅτι ἡ δόξα τῆς νίκης εἰς Ἀγαμέμνονα ἀνέτρεχεν, ὥς φησιν „τοῦτω μὲν γ' κῆδος ἄμ' ἔφεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ Τρώων ἐκπέρωσσαν” εὐ νικημένοιον πολυέθρον” (Π. 4, 415). τὰ τε τῆς νίκης ὁμολογήσατο διὰ τοῦ ἀστράπτειν τὸν Αἴα. εὐμερόντων τοίνυν τῶν οἰκείων ἐκ ἔδει χαρίτων ἁμοιβὰς αἰτεῖν παρὰ τῷ ἐπινεύσαντος τὴν ἥτις τῶν πολέμων, ὀργισθέντα δὲ τοῖς ἀδικήσασιν αὐτὸν μεταβαλεῖν τὴν Αἰὶς γνώμην. ἀλλ' εἴπερ, φησὶν, ἔδει κατὰ φίλων ἀδικησάντων χρήσασθαι τῇ παρὰ Αἰὶς ἐπικουρίᾳ, κατὰ τῷ Ἀγαμέμνονος δίκαιον ἦν δὴ πε. ἀλλ' εἰ Ἀγαμέμνων ἐκολάσθη, ἀδικοῖ ἀναπλεύσαντες οἱ Ἀχαιοὶ ἐκ ἐζήτησαν Ἀχιλλέου. μένει δὲ συγκολαζόμενος αὐτοῖς ἀχαρίστοις οὖσιν ὁ βασιλεὺς, οἱ τῷ διὰ τὴν κοινὴν ὑβριζέμεντι σωτηρίαν οὐκ ἐπήρκεσαν. BLV.

410. ἐπαύρωνται: ὅτι ἐπὶ κακῷ τὸ ἀπολαῦσαι καὶ κατ' ἐρωσιν εἴρηται παρ' αὐτῷ. BLV. τὸ δὲ ἐπαύρω ἐστὶ καὶ πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας. τὸ δὲ ἁμαρτῶ πρώτης. καὶ ἁμαρτῶν ἢ μετοχῇ. LV.

412. οὐδ' ἐν: ὅτι τὸ δὲν παρέχει. Α.

414. ὦ μοι: οὐκ εὐθὺς αὐτῷ τὴν διακονίαν ὑπὸ χρεῖδ, προσολοφύρεται δὲ εἰδὺς τὴν αἴτησιν πρόξενον αὐτῷ ἔσαν θανάτω. τὸ δὲ ἐξῆς, αἰνὰ τεκῶσα, ἐπεὶ γὰρ τοι αἶσα· τὸ δὲ αἰθ' ὄφελος διὰ μέσων. τὸ δὲ αἰνὰ ἀντὶ τῷ αἰνῶς, ἥτοι ματαίως καὶ ἀπρακτως. BL.

415. ὄφελος: ὅμῃ ἐξὶ κατὰ παρτὸς ἀριθμῷ φερόμενον „ὥς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν” (Od. 11, 548) καὶ „ὥς μ' ὄφελ' ἔκτωρ κτείνειν” (Π. 21, 279) καὶ „ἔκτορος ὄφελος ἀντὶ” (Π. 24, 254). Καλλιμάχος δὲ ἐπὶ ῥήματι ἐντικλόν· „ὄφελος μὴδ' ἐγένοντο θοαὶ νῆες” (Erigt. 13). BL.

φησὶ δὲ ὅτι προεβόηεν ἄν σε ὑπὸ χρεῖδ βίον ζῆσαι· ἐπὶ λῶμῃ γ' ἐμῇ τῶτον εἶλον τὸν βίον. διὸ καὶ δυσσεβιστό- κειαν αὐτὴν ὀνομάζει. BL.

416. μινυνθαι: ἐπ' ὀλίγον χρόνον, κατὰ ἀποκοπὴν τῷ μινυνθᾶδιος· „μινυνθᾶδιος δὲ τοι αἰών” (Π. 4, 478). παιδευτικὸν δὲ τὸ μὴδὲ τὸν ὀλίγον τῶν ἀνθρώπων βίον ἄλυσον εἶναι. ἔστι δὲ περιφρασις ὁ τρόπος ἐν τῷ εἴρω, ὥς τὸ „ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνέκτισας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν” (Π. 3, 59). BL.

417. ὠκύμορος καὶ ὀϊζυρὸς περὶ πάντων: εἰ τοιαῦτα περὶ Ἀχιλλέως ὁ ποιητὴς φησὶ, τί περὶ τῶν ἄλλων εἴπομεν; ὀϊζυρὸς, ταλαίπωρος. μετωνομία. BL.

λέγεται τὴν Θέτιν παρὰ Αἰὶς μαθεῖν τὰ περὶ Ἀχιλλέως, ὅτι εἰ μὲν μένειεν ἐν τῇ Φθίᾳ μὴ συμπλεύσας τοῖς Ἑλλήσιν εἰς τὴν Ἰλίον, πολλὴ μὲν ἔσται αὐτῷ ἡ ζωὴ ἀδοξος δὲ, εἰ δὲ συνανέλθοι αὐτοῖς, ἔσται ὀλιγοχρόνιος μὲν ἀλλ' αἰδοίμος καὶ εὐκλής. ὅθεν ὥς προειδυῖα ἡ Θέτις τῶτο, ἦν αὐτὸν παραθεμένη εἰς τὸν Ἀντομήδης παρθεῖν ὡς

κόρη, ἐν τῇ Σκύρῳ· ἔστι δὲ μία τῶν Κυκλάδων. AD.

418. τῷ σε: δι' αὐτὴν δὴ παρέστι συλλογισσάσθαι ὅτι ἐπὶ κακῇ σε μοίρᾳ ἐπὶ τὸν οἶκον ἔτεκεν. L.

419. τοῦτο δὲ τοι ἐρέουσιν: διὰ τὴν περίεσιν μὲν ἐκ ἀντιπράσσει τῷ παιδί, καθὼν δὲ μετὰ νίκης αὐτῷ δίδωσι. τερπικρατέω δὲ τῷ τρέποντι τοῖς κεραυνοῖς, καθ' ὑπερθεσιν. BL. τερπομένην κεραυνοῖς, ἢ καταγωνιζομένην τὰς ἐναντίας καὶ τρέποντι κεραυνοῖς. D.

420. εἰμ': προπερισπᾶται, ὅτι ἐπὶ τοῦ πορεύομαι· ὅτε δὲ ἐπὶ τῷ ὑπάρχω, ὕψυνται. Α.

πρὸς Ὀλύμπου: ἄλογον τὸ μὴ πορεύεσθαι εὐθὺς εἰς τὴν Αἰθιοπίαν. λέει δὲ ἐκ τῷ καιρῷ τοῖς γ' θεοῖς ἐδωχονμένοις ἄτοπον ἐνοχλεῖν. καὶ ἄλλως διὰ τὸ τὰς συμμάχους τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖ τυγχάνειν. BL.

Διὰ τί ἡ Θέτις οὐκ ἔρχετο πρὸς τὸν Αἴα ἐν Αἰθιοπίᾳ ὄντα; ὅ γ' δὴ πόρρω Αἰθιοπία ἦν τῷ Ὀλύμπῳ· καὶ γ' πᾶς χῶρος ῥάδιος ἔσθι θεῶ. ἔρχετο ἔνθι ὅθεν ἀναγκαῖον ἐπέγεσθαι ἐν τῇ ὁργῇ ἐκτελέσαι τὰ θυμῷ φίλα τὰ ὀργισμένον, ἀλλὰ μᾶλλον δίδόναι μετὰ νίκης τόπον. ἔπειτα ἐκ ἐπιτήδειος ἦν ὁ τόπος περὶ ὧν ἐμελλε δεῖσθαι, παρόντων τῶν φίλων θεῶν τοῖς Ἀχαιοῖς, ἐπεὶ καὶ ὕστερον οὐ παραγενομένη ἄλλ' ὑποπτεύσασα ἡ Ἥρα ἐπίστασθαι ἐπειράτο. ὅτι δὲ παρήσαν, δηλοῖ φησὶ γὰρ „θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο.” δοκεῖ δὲ τισὶ καὶ ὅπως οἱ Τρῶες αἰσθύνονται τῆς μῆνδος ὁ ποιητὴς ἐμβάλλειν τὰς ἡμέρας ταύτας, ἵνα θαρσύναντες ἐξέλθωσι πρότερον γὰρ οὐκ ἐξήσαν „ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαίᾳς τε πύλας” (Π. 9, 354). L.

ἀγάννητον: τὸν ἴσον νικημένοιο κατὰ τὰ ὑπὸ τοῖς νέφεσι μέρη. τὰ γὰρ ἄκρα τῷ Ὀλύμπῳ, ὡς ὑπερνεφῇ, εἴτε νικᾶται ἢ καταβρεθείη, κατ' αὐτὸν τὸν ποιητὴν λέγοντα „Ὀδύμπτονδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἴσος ἀσφαλὲς αἰεὶ ἔμμεναι. ἔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, ἔτε ποτ' ὕμνηρον δέσεται, ἔτε χιῶν ἐπιπύναται· ἀλλὰ μάλ' αἰθρη πέπταδ' ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη” (Od. 6, 42). ἀγάννητον ἔνθι ἦτοί τὸν πᾶν κατανιφόμενον, ἢ τὸν ἔτε ὅλος, εἴπερ ἀπόστροφος εἰς τὸ γ' τεθῇ. ADL.

τινὲς ἐπὶ τῷ ἑρᾶν, τὸν ἄγαν νικητόν, ὡς βρήκυσον καὶ γαιήρονον· τὰ γ' ὅρη νικητόντα καλεῖ, ὡς Τήλεφος. τὸ δὲ αἰ' κε πείθεται διὰ τὸ ἀδίκῃ μέλλειν αἰτεῖν. BL.

τὸ νείρω σημαίνει τὸ βρέχω, ὅπερ γράφει διὰ τῆς εἰς διφθόγγου, ἐξ ἧς νέφος καὶ νεφρός. νείρω τὸ χιονίζω διὰ τῆς εἰς, ἐξ οὗ τὸ ἀγάννητον. νείρω τὸ σπένδω διὰ τῆς ηἰ, ἐξ οὗ τὰ νηγάδια ἔστα. νείρω τὸ προσέχω· καὶ διὰ τῆς ηἰ τοῦτο· ἐξ ἧς τὸ νήφων προσέχουσιν. Α.

421. νῦν: τὸ νῦν ἀντὶ τῷ δὴ διὸ καὶ Τυρραννίων ἡξίς ὕψυνται αὐτό, ἐκ αἰ'. ABL.

422. μῆνι: τῆς ὁργῆς, αὐτὸν ἐκ ἐπέχει, αἰδουῖα τὰ φιλόνηκον αὐτῷ καὶ φιλότιμον. καλῶς δὲ λόγοις μὲν χαρίζεσθαι αὐτῷ, ἔργοις δὲ ἀναβάλλεται. ABL.

423. Ὄκταναν: νῦν μὲν τὸν ποταμὸν δηλοῖ, ἔστι δὲ ὅτι καὶ σωματοειδῆ τῶν θεῶν γένεσιν. ἢ δὲ ἐξ ἀντὶ τῆς

πρός. BL. εὐσεβῶς δὲ φησι μὴδὲ τῶν πόρρωθεν ἀνθρώπων ἀμελεῖν τοὺς θεοὺς. LV.

μετ' ἀμύμονας: Ἀρίσταρχος ἐπ' ἀμύμονας. ἡ μετὰ ἀντὶ τῆς ἐπὶ καὶ ἀντὶ τῆς ἐν ἡγεροπὴν μετὰ χερσὶν ἔχων (Π. 11, 184?). L.

Αἰθιοπῆας: Αἰθιοπῆας ὁμοίον ἐστὶ τῷ ἡνιοχῆας. δισσοὶ δὲ εἰσὶν οἱ Αἰθίοπες, ὑπὸ Νεῖλῳ ὀριζόμενοι, ὡς ἡ Ἰθάκη καὶ αἱ λοιποὶ νῆσοι. τινὲς δὲ γράφουσιν μετὰ Μέμονας Αἰθιοπῆας· ἔθνος δὲ ἔστι. ABL.

Λέγει Ἀρίσταρχος ἐκ τοῦ α' τῆς Ἰλιάδος ὑπομνήματος, τὸ μὲν μετ' ἀμύμονας ἐπ' ἀμύμονας, ὃ ἐστὶ πρὸς ἀμύμονας, ἀγαθός, τὸ δὲ κατὰ δαῖτα ἀντὶ τῆς ἐπὶ δαῖτα· ὅπως γὰρ ὅτιν' Ὀμήρου τέθεικεν. ἔνιοι δὲ ποιεῖσι μετὰ δαῖτα, ὅπως ἢ αὐτοῖς αὐτόθεν τὸ μετὰ ἐπὶ. χροῶνται δὲ καὶ πλείονες ἄλλοι τῶν ποιητῶν τῇ κατὰ ἀντὶ-τῆς ἐπὶ. Σοφοκλῆς „ἐγὼ 15 κατ' αὐτόν, ὡς ὁρῶ, ἐξέρχομαι“. ὅπως δὲ εὐρομεν καὶ ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ καὶ Σινωπικῇ καὶ Κυπρίᾳ καὶ Ἀντιμαχείᾳ καὶ Ἀριστοφάνει. Καλλίστρατος δὲ ἐν τῷ πρὸς τὰς ἀθετήσεις· ὁμοίως καὶ ὁ Σιδώνιος καὶ ὁ Ἰσίδωρος ἐν τῷ ε' πρὸς τὰς ἑξηγήσεις. καὶ τὸ „θεοὶ δὲ πάντες ἔπονται“ διὰ τῆς αἰ. A. 20

Ἀρίσταρχος γράφει ἐπὶ δαῖτα, οἱ δὲ ἄλλοι κατὰ δαῖτα. καὶ ἔποντο διὰ τῆς αἰ. L.

ἰσὺν δὲ ὅτι τινὲς γράφουσιν μετὰ δαίμονας ἄλλας· διὰ ἀθετῆται. A.

424. χθιζός: ἐπιθρόηματικῶς, ὡς καὶ τὸ τήμερος παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. τὸ δὲ πάντες συλλαγματικῶς, ὡς τὸ „ἀρῆς 25 ἤες Παναχαιῶν εἶδον παυνόχοιοι“ (Π. 10, 1). καὶ γὰρ Ἀθηναῖοι παρὰ ὀλίγῃ ἐξ ἑρανῶ κατήλθε, πεμφθεῖσα ὑπὸ Ἡρας. BL.

425. δωδεκάτη: φασὶν ἐν Διοσπόλει μέγιστον εἶναι Διὸς ἱερόν, ἀφ' οὗ λαμβάνοντες τὸ ἔσθλον Αἰθιοπίας μετὰ 30 καὶ τῶν ἄλλων ἐγχωρίων θεῶν κατὰ τινα χρόνον περινοσεῖν τὰ μέρη τῆς Αἰθῆς καὶ πολυτελεῖς ποιεῖν πανηγύρεις ἐπὶ δώδεκα ἡμέρας, ὅτι καὶ τοσούτοι οἱ θεοί. ABL.

426. χαλκοβατέες δῶ: τὸ ξιεῖν ἔχον τὴν βύσσιν. ἐκ ἀπεισι δὲ εἰς Αἰθιοπίαν ἡ Οἰτίς, ὅτι ἐκεῖ ἦσαν οἱ Ἀχαιοί 35 καὶ θεοὶ καὶ τῷ εὐῷ καιρὸν μετανοίας διδόντα, καὶ αὐτοῖς τοῖς Ἑλλήσι· καὶ ἵνα Τρωῆς αἰσθῶνται τῆς μῆνιδος καὶ τολμήσωσι λοιπὸν εἰς τὴν μάχην. BL.

427. καὶ μιν πείσεισθαι ὅτι: ἀπῆσα ἐν χρησῇ ἑλπίδι καταλιμπάνει τὸν παῖδα, ὁμοίον δὲ ἐστὶ τῷ „αἶ 40 πύθεται“. BL. ὡς ἀμφίβολον δὲ αὐτό φησι, διότι ἥδει τὸ αὐτοπαθὲς τῆς Ἡρας. D.

429. ἐϋξάνοιο γυναικός: εὐξάνος, καλῆς καὶ εὐδαίης, ἀφ' οὗ εὐειδούς, ἀπὸ μέρους. D. ὅτι ἑλλείπει ἡ περί· ἔστι γὰρ περί γυναικός. A.

430. τὴν ῥά βλήν ἀέκοντος ἀπήϊρων: ἐν ταῖς ἀπολογίαις τούτῳ φησιν, ὅτι ἐκ ἦν εὐλογον περί γυναικὸς θυμῶς αὐτόν. ἄλλως τε τὴν ἰδίαν ἀποφαίνει γνώμην ὁ ποιητής, ἡδικηθεὶς αὐτὸν ὁμολογῶν. BL.

αὐτὰρ Ὀδυσσεύς: ὅπως μὴ τῇ τῆς Θέτιδος ἀπαλ- 50 λαγῇ συνάρη τὴν ἐλάνοδον, διὰ μέσας βάλλει τὰ κατὰ τὸν

Ὀδυσσεῖα, μόνον ἐχὼ λόγῳ κατὰμετρήσας τὸν ἐπὶ τὸν Χρίσσην πλῆν. ἐκατέροις δὲ μετρίως χροῶμενος διαναπαύει τὸν ἀκροατὴν, τῶν μὲν τὸν κόρον περιαιρῶν, τῶν δὲ τὴν ἐπιθυμίαν ἀποπληρῶν. BL.

5 Ζηνόδοτος τὸ προηγούμενον τῆς τοιαύτης ἐννοίας „ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν“ (318) ἐκείσε καταλιμπάνει τὸν Ὀδυσσεῖα. V.

432. λιμένος πολὺ βενθός: ἤδη καὶ λιμένων ἐκτεσημήνατο φάσεις μὴ λέξει ὁ ποιητής. διαφέρει δὲ λιμὲν ὅρμος· λιμὲν μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ πᾶν, ὅρμος δὲ τὸ πρὸς τὴν γῆν. BL.

ἐν τῷ: Ἀρίσταρχος ἐγγύς, οἷον πλησίον, ἐχὼ ἐντός. A.

433. ἰσὺν: τῆς τῆς ἡ δόνη, ὃ ἐστὶ τὸ ὄρμενον, ἰσὺν λέγεται, ἰσὺς δὲ τὸ μέγα ξύλον τὸ κατάρτιον λεγόμενον ἐπὶ τῶν ναυτικῶν. D.

434. ἰσοδόκη: τὸ κατὰ τὴν πρόμηναν ἔχον ξύλον, καθ' ὃ κλίνεται ὁ ἰσός. τὰ δὲ παρὰ τὸ δέχω πάντα διὰ τοῦ κ, ξεινοδόκος, ἰσοδόκη. A. διὰ τοῦ κ γράφεται, ἔστι δὲ παρὰ τὸ δέχω, ὡς ξεινοδόκος καὶ πανδοκτεῖον. τὸ δὲ πέλασαν πέλασθῆναι ἐποίησαν, ὡς τὸ „πάντας μὲν ῥ' ἔλπει“ (Od. 2, 91)· ἔστιν ὁ τρόπος μετωνομίας. BL.

ὑφέντες: Ἀρίσταρχος ἀγέντες, Ζηνόδοτος ὑγέντες. A. Ζηνόδοτος μὲν ὑγέντες, αἱ δ' ἄλλαι πᾶσαι ἰγέντες. πρό- 25 τοινοὶ δὲ τὰ ἀπὸ πρόμνης εἰς πρόραν διήκοντα χοινία. προ- τρέσαι δέ, ἐπειδὴ τῶν ἀνέμων ἥδεσαν τὸ παλλίμβολον. ἄλλως τε ἐν Ἰλιάδι ταύτην μόνην ἔχον ἐκπλοῖαν, τρέπον ἰδίᾳ προσορμισαῖ. πολλὴν δὲ ἔχει τὴν ἡδονὴν ἢ τῆς προθέσεως ἐπαγωγῇ. τὸ δὲ γῆμα ἔστιν ἐπανόληψις. BL.

435. καρπαλίμως: βέλτιον τοῖς ἐπάνω προσδίδοθαι τὸ καρπαλίμως. A.

προέρυσσαν: διὰ τῆς τ, προέρισσαν, καὶ διὰ τῆς υ, προ- 30 έρυσσαν, καὶ ἡ Ἀργολικὴ καὶ ἡ Σινωπικὴ καὶ ἡ Σωσιγένης. A.

436. ἐκ δ' εὐνάς: τὰ σίδερα, παρὰ τὸ εὐνάειν τὴν ναῦν χαλῶμενα εἰς τὸ ἔδωρ καὶ ποιεῖν ἱεραῖα. τρία δὲ σχ- 35 μαίνει ἡ λέξις παρὰ τῷ ποιητῇ, τὴν κοίτην, ὡς δταν λέγῃ „εὐνῇ ἐν μαλακῇ“ (Π. 9, 618)· τὴν ἄγκυραν, ὡς γὰρ „ἐκ δ' εὐνάς ἔβαλον“ τὴν διατριβὴν, ὡς τὸ „ἔθι φασὶ Τυ- φώος ἔμμεναι εὐνάς“ (Π. 2, 783). ABL.

προμνήσια: τὰ ἀπὸ γαῖας σχοινία, αἷς ἐκ τῆς πρόμνης προσδεσμεῖται ἡ ναὺς πρὸς τῇ γῇ. D.

437. ἐπὶ ἑγγεῖνι θαλάσσης: ἀλλὰ καὶ ἐγγεῖνι καὶ ἐγγεῖνι καὶ ἐγγεῖνι· αὐτὰ διὰ τῆς τῆς χέρσος ἐγγεῖνι μὲν μεγάλα βρέμειν (Π. 4, 425). πάντα δὲ ἐν ὀλίγῳ λέγουσιν. ABL.

440. πολύμητις Ὀδυσσεύς: τὰ ἐπὶ τῇ τῆς Ὀδυσσεύς, ὅτι δὲ καιρὸς τῆς 45 σοφίας, Αἰ μῆτιν ἀτάλαντόν φησι, προσώγει δὲ τὴν κόρη τῷ βρωμῷ ὥστε ἀποδοῦναι ἐπὶ τοῦ μύστρου. ἡ δὲ ἐπὶ ἔστιν ἀντὶ τῆς παρὰ. ABL.

441. τίθει: ὃ μόνον τὸ τίθῃμι κέλεται, ἀλλ' ἔστι καὶ περισπώμενον. καὶ οἱ ἐκ ἐπὶ μόνων τῶν ἀνέχων τὸ τι- 50 θάναι. BL.

442. 443. πρό μ' ἔπεμψεν τὴν εἰς τὸν προῖον δηλοῖ

χέειν, οὐ χρονικὴν. αὐτὰ δὲ τὰ ἀναγκαῖα συλλαβῶν λέγει ἀπλῶς· πανθρον γ' ἔδεν ἐπὶ θεῷ. τὸ δὲ σοὶ ὡς ἀντιδια-
 ζελλόμενον τῷ Φοίβῳ δεῖ ὀρθοτονεῖν, καὶ διὰ τὸν τέ. BL.

ὅτι τὸ ἀγέμεν κοινόν, ὥς γίνεσθαι τὸν ἐξῆς περισσόν διὸ καὶ ἀφαιτεῖται. A.

444. ῥέξαι: καὶ σφάσαι· τὸ δὲ θῦσαι ἐπὶ τοῦ θυσιασίου μόνως φησί. τὸ δὲ ἱλασόμεθα πλεονασμῷ τῆς σ. BLV.

445. ὅς νῦν Ἀργεῖοισι πολέσονα κήδε' ἐφῆ-
 κεν: ἐμφρόνως τὸ μὴ εἰπεῖν ὅτι Χρῦς ἐξαιμένε ὁ λοιμὸς ἐπηνέχθη, ἵνα μὴ διατρέψῃ τὸν γέροντα ὡς κακῶν αἰτίον. 10
 καίτοι Ἀχιλλεύς φησι „τοῖο δ' Ἀπόλλων ἐξαιμένου ἤκα-
 σεν” (380). BL.

446—448. ὡς εἰπὼν — ἔφησαν: ὅτι Ζηνόδοτος ἔως συντεταγμένως „ὡς εἰπὼν τοῖ δ' ὅκα θεῷ ἱερὴν ἐκατόμβην ἐξείης ἔφησαν.” τὴν δὲ ἀναγκαιοτάτην Χρυσήϊδα περιέλειπεν. A. 15

446. ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων: περιέτεμε τὸν λόγον τῷ γέροντος· ἔτε γ' ἐπαινεῖν ἔτε ψέγειν ἦν τὰς ἀποδόντας· τὸ μὲν γὰρ δουλοπρεπές, τὸ δὲ παροξυντικόν. ἀλλ' οὐδὲ το-
 σαύτην κίνησιν ἔχει τὰ ἡδὲ λεγόμενα ὁπόσῃν τὰ λυ-
 πηρά. BL.

447. κλειτήν: ἱερὴν, ἢ κλειτήν, εἶχον αἱ Ἀριεῖδες. A.

448. ἐξείης: οἷμαι τὴν τι πεπλονακέναι ὡς ἐν τῷ ἀδελφείῳ. ἐϋδμητον δὲ ἐκ τῆς δέμω δμῶ δμήσω δέδμη-
 ται, δμητός, ἐϋδμητος ὡς ἔννητος. BL.

449. χειρὶν ἔσαντο δ' ἔπειτα: δα γ' προσιόντα θεῷ 25
 κατὰ τὸ δυνατόν εἰκάζειν αὐτὸν θεῷ. ἀπὸ δὲ τῆς χειρὸς ἐνίκης ἐστὶ χειρὶν ἔσαντο. διὰ τί δὲ μετὰ τὸ δῆπνον οὐ ποιεῖ
 τὰς ἰσθμίων ἀπορίπτοντας τὰς χεῖρας; ὅτι οὐδὲ ὄφεις τοιέτοις ἐχρῶντο ὥς δειλῶ ἀπορίπτως, καὶ ὅτι πανόμνητοι
 τῷ δειπνῆν ἐσπένδον· μετὰ δὲ τὰς σπονδὰς ἔδει ἀπορίπτεσθαι. 30
 ῥητέον δὲ καὶ τῷτο. ὅταν γ' λέγῃ „χέρνιβα δ' ἐμπίσπολος
 προχόῳ ἐπέχευε φέρονσα νήραα” (Od. 1, 136), φήσομεν
 ἕκ εἰς τὸ νήραα πρὸ τῆς δειπνῆς μόνον· ἐπλῶς γ' τὰς ἀρ-
 χὰς μνησας ἔκτετι τὰ κατὰ μέρος ἐπέχεισιν, ὥς περὶ κεῖται
 τὰ χειρὶν ἔσαντο ὅτε βέλοιντο ῥίπτει. καὶ γ' καὶ ἡ τράπεζα 35
 καὶ τὰ ἄλλα ἄχρις οὗ βέλοιντο χοῦσθαι αὐτοῖς παρέκειτο.
 ἔτω καὶ τὰς Πολίτας ἐν τῷ κατάπλῳ Τηλεμάχῃ εὐσεβε-
 νος ἔκτετι δεδήλωκεν ὅπως ἐκ τῆς ἡμέρας ἀναστάντες ἀπὸ
 λήγσαν. καὶ τὴν Ἀθηναίαν Μέντη ὁμοιωθεῖσαν καὶ τὸ ὄφρ
 δῆσαν τῷ Τηλεμάχῃ, ἔκτετι φησὶ πῶς τῷτο ἀπιοῦσα ἀπέ- 40
 λαβε. καὶ τὸ τόξον εἰς κατασκοπὴν ἀπιδόντι Μηριόνης δίδω-
 σιν Ὀδυσσεῖ· ὅπως δὲ τῷτο ἀπέδωκεν, ἔκτετι ἐπεσημνήματο,
 διδὼς τοῖς ἀρροαταῖς καὶ ἑαυτὸς λογιζέσθαι τὰ ἀκόλῃα. καὶ
 πολλὰ ταιωπία ἐστὶ γινώσκει παρ' αὐτῷ· ὁ γ' μόνον τί εἴπει,
 ἀλλὰ καὶ τί μὴ εἴπει ἐργάζοντισιν. BLV.

οὐλοχότας: τινὲς τὰ κανὼν δι' ὧν ἐπέχεον τὰς ἐλάς,
 καὶ κριθαὶ δὲ πρὸς ἀντιδιαβολὴν τῶν ψαῖσων· πρὸ τῶν πυ-
 ρῶν γ' ἐδρηνται, καὶ ἀπὸ τοῦ προκοιθῆναι τῶν βαλάνων
 ἔως ὀνομάσθησαν. κριθὰς δὲ μετὰ ἁλῶν μεμιγμένους ἐπέ-
 χουν τοῖς ἱερογυμνείοις ἑσπείρας πρὸ τῆς θύρας, ἥτοι πολυπλη- 50
 θύλας χάριν, ἢ μνήμην ποιοῦμενοι τῆς ἀρχαίας βρώσεως

ὡς γὰρ φησι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ εὐρεμάτων, πρὶν ἢ μά-
 θωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀλεῖν τὸν Δημητριακὸν καρπὸν, οὕτω
 σῶας αὐτὰς ἡμίονον· ὅθεν ὅλας αὐτὰς φησιν ὁ ποιητής. BDL.
 ὄνομα θηλυκόν, οὐλαὶ αἱ κριθαί, παρὰ τὸ ὅλον, ὡς παρὰ
 5 τὰς ἀληλεσμένας. L.

450. μεγάλ' εὐχετο: μεγάλως ἀναγκῶν τὰς χεῖρας· ἐπὶ
 σωτηρίᾳ γ' εὐχόμενος παρῆρσιν αἶγι. ὅτε δὲ κατηρῆτο,
 ἦσυχ' ἠνέχετο· ἐπ' ὀλέθρῳ γ' ἀνθρώπων ἡ αἴτησις. BLV.

453. ἡ δὲ μὲν ποτ' ἐμευ πάρος ἔκλυες: ἐλευθερον
 ἦμα καὶ προσακτικόν τὸ χάριτας εἰδέναι. φησὶν ἔν, εἰ προ-
 ἦκασάς μα, καὶ νῦν δίκαιος εἰ ἀπέσται. BL.

454. ὅτι κατὰ τὴν Πατρούκλῃ ἔξοδον (Il. 16, 237) ἕκ ὀρ-
 θῶς λέγει, ἐντεῦθεν μεταχθεις. ὁ γ' ἀκότως Ἀχιλλεύς ἐπι-
 χαιρεῖ τῇ ἡττῇ τῶν Ἑλλήνων. ὁ δὲ Χρῦς βαρβαρὸς καὶ
 15 μισέλλην. A.

457. τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων: δεξιὸν καὶ
 παιδευτικόν τὸ παροχρησθῆαι μετατίθεσθαι εἰς ἔλιον τὸν
 θεόν. BL. οὐ πολλῆς ἐδέχθη εὐχῆς αὐτῷ· ἐλεῆμον γὰρ
 ἐστὶ τὸ θεῖον. L.

458. προσβάλλοντο: προσβάλλοντα εἰς τὸν βωμόν· ἔτι δὲ
 τὸ σχῆμα ὁμοιοτέλετον. BL. οὐχ ὡς Ἀριστοφάνης (Pac.
 960) „σεῖον σὺ ταχέως” εὐ δὲ πρότερον τῶν λόγων.” V.

459. αὐτέρωσαν: εἰς τῆσις ἀνέκλων τὸν τράχηλον
 τῷ θυομένῳ ἱερεῖ, ὡς προσέχειν εἰς θρανὸν τοῖς θεοῖς οἷς
 25 ἔθρονον, ὡς καὶ αὐτῶν ὄντων ἐν θρανῷ. πάλιν δὲ τοῖς
 ἥρωσιν, ὡς κατοικομένοις, ἔτομα ἔθρονον ἀποβλέποντες
 κάτω εἰς γῆν. AD. τὸ αὖ τὸ πάλιν δηλοῖ, ἢ ἔρυσαν, καὶ
 πλεονασμῷ τῷ ὕ. Κυμαίων δὲ ἔθος τὸ αὐτερεύειν, αἰτάν-
 των τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν κάτω ἐπὶ τὰ ἄνω αὐτοὺς ἔλκειν.
 30 τηρεῖ δὲ τὰ Ἑλληνικά ἔθνη. BLV.

460. μηρούς τ' ἐξέταμον: ἐπεὶ εἰσεως αὐτῶν μάλ-
 λον τῶν ἄλλων ὄσαν. τὸ δὲ λίπος ὡς λαμπρόν, ἢ διὰ τὸ
 καλεῖσθαι δι' αὐτὰ τὰ μηρία. B.

461. διπτύχα ποιήσαντες: διπλῶσαντες τὴν κλισί-
 35 σαν· νῦν δὲ λέγει τὸν ἐπίπλυν. DL.

διπτύχα ὡς ὑπόβρυχα. ὦν τῷ μὲν ἐνὶ ἐπιτίθετο ὁ μη-
 ρός, θυτέρῳ δὲ τὰ ἄκρα. BL.

ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν: ἀλλαχῇ ἡρμήνευσεν· τί
 ἐστὶ τὸ ὠμοθέτησαν· „ὁ δ' ὠμοθέτει συμβώτης, πάντοθεν
 40 ἀρχόμενος μελέων ἐς πύονα δημόν” (Od. 14, 427). ἔτι περὶ
 τῆς εἰς τὸ τέλος τοῦ Γ τῆς Ὀδυσσεύς. BL.

ἀπὸ τῶν ὠμῶν ἱερῶν ἀπαρξάμενοι ἔκοιραν μικρὸν ἀπὸ
 παντὸς μέλους, καὶ ἐπέθηκον ἐπὶ τὰ μηρία, ὡς δοκεῖν ὅλα τὰ
 μέλη τῷ ἱερεῖ κατηῖσθαι· διὸ ἡ διπλή. ADL.

462. κατε δ' ἐπὶ σχίξῃς: ἡγνότησάν τινες τὸν θυο-
 σκόν, ἀποδιδόντες τὸν αὐτὸν μάντιν. δοκεῖ δὲ μοι ἱερὰ
 αὐτὸν ἀποδιδόναι, ἀπὸ τοῦ καλεῖν τὰ θύη. λέγει γὰρ
 „κατε δ' ἐπὶ ἡλῆς ὁ γέρον.” ὁ οὖν καλὸν τὰ τεθυ-
 μένα τοῖς θεοῖς θυησκόος· „θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνάγει Πά-
 50 σοτροκλον” (Il. 9, 219)· καὶ „τὸν πῶρ καὶ αἰσῶν” (Od. 15,
 97)· καὶ „πῶρ μέγα κηήμενος” (Od. 23, 51). καὶ ὁ

Χρύσης λέγει „ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πλοῖνα μηρὶ ἔκηα” (40). ἀπὸ συμβεβηκότος ἔν θυοσκός ὁ ἱερέων τοῖς θεοῖς ἐκ τῶν ἰδίων, καὶ εἴ τις ἄλλος βέλοιο. πῶς ἔν ὁ Λαϊώδης φησὶν „αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος ἔδεν ἱερῶς καί-
σομαι” (Od. 22, 318); πρὸς δὲ ἀποκρίνεται „εἰ μὲν δὴ μετὰ 5
τοῖσι θυοσκόος εἵχεαι εἶναι, πολλάκι με μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισι τηλῆ ἔμοι νόσοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι.” τὸς γὰρ ἱερέας ποιεῖ καὶ καταρωμένους, ὥσπερ τὸν Χρύσην, καὶ τὸς μάντις. ὅταν ἔν εἴπῃ „ἢ οὐ μάντις εἰσι θυοσκόοι ἢ ἱερῆες” (Π. 24, 221), καὶ δὲ συνάπτειν τῷ θυοσκόοι ἢ ἱερῆες, 10
ἀλλ’ ἢ θυοσκόοι ἢ ἱερῆες, ἔν ἢ ἐπιδέτον τῶν ἱερῶν τὸ θυοσκόοι, τὰ τεθυμένα καίοντες ὁ γὰρ διαβηντικὸς ἄλλους καὶ ἄλλας δηλοῖ, ὡς τὸ „ἀλλ’ ὅγε δὴ τινα μάντιν ἐρίομεν ἢ ἱερῆα ἢ καὶ ὀνειροπόλον” (62). περὶ τριῶν γὰρ ἔφη, περὶ μάντιος, ὅς ἐκ σημείων ἢ τεράτων ἢ οἰωνῶν ἢ ἐκ τινῶν 15
συμβόλων ἢ ἀποβάντων λέγει καὶ μαντεύειν, ὡς ὁ Κάλχας ἐκ τῆς λοιμῆς τὴν Ἀπόλλωνος μῆνιν, ἐκ τῆς δοκίμοτος καὶ τῶν εὐθεῶν τὰ περὶ τὴν πόρθησιν τῷ Ἰλίῳ ὁ δὲ Θεοκλύμενος ἐξ οἰωνῶν, ἄετον θεασάμενος τίλλοντα πέλιαν (Od. 15, 529). καὶ ἢ Ἑλένη ἐπὶ τῶν ἀρπασάντων τὸν ἡμέρον χῆρα ἐκ τῆς 20
αὐλῆς „κλυτέ μοι, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ ἄδάναιοι βάλλουσιν” (Od. 15, 179). ὁ μὲν ἔν μάντις τοι-
βίος. ὁ δὲ ἱερεὺς ἀρῶν καὶ εἵχετ τῷ θεῷ, ὥσπερ καὶ τὴν ἱερο-
σύνην ἔχει, ὡς ὁ Χρύσης καταράται μὴ τυχεῖν τῆς θυγα-
τρός, καὶ πάλιν τυχεῖν ὀνειρεύεται. ὁ δ’ ὀνειροπόλος ἱμει- 25
ρὸς ἐσιν ἀποκρίνεται ὀνειράτα, ὥσπερ Πηνελόπεια (Od. 19, 535) τὸν Ὀδυσσεῖα καὶ τὸς χῆρας ὀραθέντας ἐπερωτᾷ ἐν-
πνια διελέσθαι καὶ σαφηνέσθαι, καὶ τινα Εὐρυδάμαντα ὀνειρο-
πόλον γέροντά φησι μὴ κρίνασθαι τοῖς ἐαυτῷ παισὶν ὀνείρους, ὅποτε ἤρχοντο ἐπὶ τὸν πόλεμον (Π. 5, 150), καὶ μὴ Ἀλαθεῖα 30
σάμενος αὐτός. ἔδεν μὴν ἐκίοντες ἰδὲν ἔφη, ἐξ ὅν καὶ ἔμελλεν ὁ πατήρ κρίνειν αὐτοῖς τὸ μέλλον. ὅτι δὲ διέτεκεν ὁ θυο-
σκός ἱερεὺς τῷ μάντιος, δηλον ὅτι μάντις εἰσι θυο-
σκόοι ἢ ἱερῆες.” L.

463. πέμπω βόλαι διὰ τὸ μὴ συμπεσεῖν τῷ πεντάβο- 35
λον. καὶ τὸς μὲν ἄλλους τρισὶν ὀβελοῖς παίρειν, Κυμαῖος δὲ
πάντε φασί. BL.

464. μῆρ’ ἐκάη: Πτολεμαῖος τὸ ἔ τελευταῖον λαμβά-
ναι τὸ μῆρ, ἵνα ἱακώτερον ἐκδέξῃ τὸ κῆρ καὶ Ἀρίσταρχος 40
δὲ ἔως. δύναιται δὲ καὶ ἐκάη εἶναι τὸ πλήρες, ἐκθλίβωρος
γενομένης τῆς αἰ, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῇ ἐντελέσει αὐτῷ ὁρῶμεν
ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πλοῖνα μηρὶ ἔκηα” (40). τὸ δὲ
τοῦτο πολὺ παρὰ τῷ ποιητῇ, λέγω δὲ τὸ καὶ τὸν χρόνον
τὸν ἔσθωεν φυλάσσειν τὸ ἔκρημα καὶ συνάραχεν τῷ ἐνεσῶτι.
ἀπεφηνάμην δὲ ἐντελέσειον τὸ μῆρον τῷ μῆρον ὅν ἐκ γὰρ 45
συγκοπῆς αὐτῷ ἐγγράφει, ἐπείτοι ἐπιδύναται ὁ τόπος. τὰ γὰρ
εἰς αὐτὸ λήγοντα, μεταπλασθέντα εἰς ἑδέτερον γένος τὸ εἰς
αὐτὸ λήγον, τὸν αὐτὸν τόπον φυλάσσειν ὁ ἑαυτὸς τὸ ἑαυτὸν -
τὰ ἑαυτὸς, δίφρος δίφρον δίφρα. ἔδεν εἰ καὶ μῆρος, καὶ μῆρον
καὶ μῆρα, εἰ δὲ μῆρα, καὶ μῆρας. εἰ δὲ δοίμην ὅτι κυρίως τὰ 50
ἁγιαζόμενα θεοῖς μῆρα καλεῖται, τὸ περὶ τῶν σημαινόμενα καὶ

τὰ περὶ τὸν τόπον ἁμαρτήματος τὴν λέξιν ἀπολύει. A. ἀπὸ
τῆς μῆρας συνεκότητος καὶ ἐγένετο μῆρα, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν μῆρ.
δηλοῖ δὲ τὰ ἐναγίσματα τῶν θεῶν. B.

σπλάγγχν’ ἐπάσαντο: Ἀρίσταρχος Ἰακῶς πάσαντο. A.
Ἰακῶς τὸ πάσαντο προειπέντο. σπλάγγχνα δὲ ἀντὶ τοῦ
τῶν σπλάγγχνων, ὃ ἐστὶ τῶν ἐντοσθιδίων, ἥπατος νεφρῶν
καὶ τῶν ἐξῆς. τέτων δὲ πάντων ἀπικεύοντο, ἀπὸ σπλάγ-
χνων καὶ ψυχικῆς σπονδῆς δηλοῦντες τὴν θυσιᾶν ποιεῖν.
BLV.

ἔσι μέσος ἄοριος πρότερος: τὸ θέμα πατῶ, ὃ σημαίνει
τὸ ἐσθίω, ὃ μέλλον πατήσω καὶ κατὰ συγκοπὴν πάσω. ἐν-
τεῦθεν γέγονε καὶ φάτρη, ὃ τόπος ἐν ᾧ ἐσθίουσι τὰ ἄλογα.
τὸ δὲ πατῶ, ὃ σημαίνει τὸ ἐσθίω, γίνεται παρὰ τὸ μασσῶ
τὸ μαλάσσω. ἔδεν καὶ πασῶν παρὰ τὸ μασσῶν, τροπὴ τῇ
μὲν εἰς π, καὶ ἀναδρομὴ τῇ τὸν πασῶσαι. L.

465. μίεσλλον τ’ ἄρα τᾶλλα: παρὰ τὸ μέιον, μείως
ἔτιλλον, καὶ κατὰ συγκοπὴν μίεσλλον. οὐκ ἔχει δὲ τὸ ε, ὡς
ἔδεν τὸ μικρόν, παρὰ τὸ μέιον ὅν. τὸ δὲ τᾶλλα κατὰ συ-
ντακτικὴν ἔστιν, ὡς τὰργα. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς τὸν τε παραπληρω-
ματικὸν ἀποδέχεται καὶ λαμβάνει τὸ ἄρθρον Ὀμηρικῶν ἔχει. BL.

466. ὡπτησάν τε περιφραδέως: ἐμπειρίας γὰρ προσ-
δεῖ τοῖς ὀπτήσιν καὶ ὀπτήν δὲ αἰρηται διὰ τὸ πυκνότερον
ἐποπτεύειν τῶν ὀπτήων. BL.

467. πότῳ: τῷ τῆς ἱεροσύνης πάντος, ἥτοι τῆς ἐντογείας.
ἔδεντο γὰρ πᾶν τὴν ἀληθινὰ φησὶν ὁ ποιητής. ἐνίοτε δὲ
καὶ τὴν τυλαίπωρον δηλοῖ. ἢ μὴν καὶ πότος ἐστὶ (Al. 2, 291).
νῦν δὲ τὴν περὶ τὴν ἱεροποιάν σπουδὴν. BL.

τετύχοντο: τεύχω ἐνέχον ἐνέχοντο. ποιη-
τικὸς ἢ Ἰωνικὸς διπλασιασμός οὐκ ὥς τοῖς δευτέροις ἀορί-
στοις μετὰ τροπῆς, καὶ γίνεται τετύχοντο, ὡς παρὰ τὸ χύω
κεχάδοντο. „κεχάδοντο δὲ πάντες ἄχαιοι” (Od. 4, 344).
AB.

468. ἔτσησι: τῆς ὁμοίως πᾶσιν ἐπιγινωμένης. ἢ τῆς με-
ριζομένης, ἐπὶ καὶ τοῖς ἐντελέσει τὴν ἰσότητά ἐτήσαν. δαι-
μόν γὰρ φησι (Π. 4, 262) πίτσαν. BLV.

469. πόσιος καὶ ἐδεγέτος ἐξ ἔρον ἔντο: ἀεὶκὸν
δὲ τὸ μὴ φάναι ὅτι μέγιστος κόρος ἦεν ὅν. τὸ γὰρ διωκορε-
της, ὡς ἐπὶ Βῆμαλον „πλησάμενος δ’ ἄρα θυμὸν ἰδνέτος
ἢ δὲ ποιήτος βῆ ὃ ἔμεναι μεθ’ ὕας” (Od. 17, 603). λέγουσι
δὲ τὸ μὲν ἔρος ἐπὶ πάντων λέγεσθαι, τὸ δὲ ἔρος ἐπὶ μόνων
τῶν ἀφροδισίων ὃ ἐστὶ πιθανόν. Πλάταρχος „καὶ γὰρ ἐτέρους
ἐτέρων ἔρος ἐκίεσε φρόνας” (Pyth. 10, 60). BL.

τὸ μὲν ἔρον ὡς Ἀιολικὸν ψιλώτερον, ἢ κατὰ τὸ ε καὶ
πρὸ τῆς ῥ φωνήεντος ἐπιγερομένην ψιλῶται. τὸ δὲ ἔντο δαι-
μόνιον ἐστὶ γὰρ παρὰ τὸ ἔντο, καὶ ὁ δευτέρος ἄοριος ἔν,
καὶ εἰς ἢ μεταχρῆ καὶ ἄφεις, ἔρμαι, ἔρμαι ἔσο ἔσο ἔντο, ταῦτα
δὲ καὶ πλεονάζουσι τῷ ε πολλὰ. ABL. ἢ ἔω τὸ πληρώ,
ἐξ ὃ καὶ ἔλον. ἀφ’ ὃ παρόρωρον ἔρμαι. L.

470. κοῦροι μὲν κρητῆρας: ἀρχαῖον ἔθος οἰνοχοεῖν
τὸς κῆρος „οἰνοχόοι δὲ κῆρος Μενελάω” (Od. 20, 255). ἐπὶ
δ’ ἀντὶς ἐσθλοὶ ὄντο οἶνον ἐνοικοχόοντες” (Od. 3, 471).

διὰ καὶ παῖδας μέχρι νῦν τὰς δάλας φασίν· καὶ Γανυμήδης καὶ Ἡβὴ ὑπερβαίνει θεῶν εἶσιν. ABL.

ἔπεσέν· ἔψαν το ποτοῖοι· ὑπὲρ τὸ χαῖλος ἐπλήρωσαν, ὥς ἐδοκεῖν ἐξέρχεται τῷ ἑρῶν· „κρητῆρας” γὰρ „ἐπιεσφείας οἶνοιο” δίδωκαν (Π. 8, 232). BL.

471. νόμισαν· δίδωκαν. ἐπαρξάμενοι δέ, ἐπιχέαντες. ὁ δὲ νῦν ἔτι, τῇ οἰνοχοῇ ἐπιχέαντες τοῖς ποτηρίοις δίδωκαν πᾶσιν· ἢ ἀπαρξάμενοι σπονδὴν τοῖς θεοῖς, πᾶσιν ἐνώμισαν. νέμω δὲ νομῶ ὡς τρέχω τρωχῶ. τὸ δὲ δέ-πασσαι πλεονασμῷ τῷ εἰς ὥς πλέοσι πλεόνεσαι. BLV.

472. πανημέριοι· ὅτι οὐδὲ ὅλης φησὶ τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ τῇ λείποντος τῆς ἡμέρας· καὶ γὰρ τὸ μὲν πεπλευκασί, τὸ δὲ λείπον ἐωχρήθησαν. A. ἀντὶ τῆς πᾶν τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας εἰς τὴν ὥδην ἀναλίσκοντες· ἢ γὰρ δι’ ὅλης τῆς ἡμέρας. ἢ δὲ μολπῇ ποτε καὶ ἐπὶ παιδιᾷ τίθεται „ἥρχετο μολπῆς” (Od. 6, 101). κινῶν τε μέληθηθα τὰ ἐπιρρηματὰ φησιν (Π. 13, 233). BL.

473. καλὸν αἰείδοντες παιήονα· ὅτι παιήονα οὐ τὸν Ἀπόλλωνα, ἀλλὰ τὸν ἐπὶ καταλύσει λοιμῷ ἔμνον. καὶ τὸ καλὸν ἀντὶ τῆς καλῶς. A.

ἔτε πόν Ἀπόλλωνα ἔτε τὸν ἱατρὸν τῶν θεῶν, ἀλλὰ τὸν ἔμνον· παιήων γὰρ καὶ παιᾶν ἔμνοι εἰσὶν ἐπὶ καταπαύσει· λοιμῷ ἄδόμενοι, πολλάκις καὶ προσδοκώμενοι τῷ θανάτῳ. πέτε δὲ αἱ παρὰ τοῖς ἥρωσιν ὥδαί, σφραγιστικόν, ὡς τὸ τῷ αἰοιδῷ Κλυταίμνης (Od. 3, 267)· ἐγκωμιαστικόν, οἷον Ἀχιλλεύς 25 εἴρηται ἔδων (Π. 9, 189)· παιανικόν, ὡς τὴν θρηνητικόν, ὅπερ ἐπὶ γυναικῶν μᾶλλον τάσσει· „ἄνερ, ἀπ’ αἰῶνος νέος ὦλεο” (Π. 24, 725)· καὶ ὑπορχηματικόν, „κῆροι δ’ ἐπιλήκειον ἄλλοι” (Od. 8, 379). BLV.

474. ἀθετεῖται ὅτι νομίσας τις τὸν Ἀπόλλωνα Παιήονα 30 εἰρηθεῖαι προσέειπεν αὐτόν. καὶ γίνεται δισσολογία· προείρηκε γὰρ „οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο.” A.

ὁ δὲ φρένα τέρεπετ’ ἀκούων· ὡς μεσηγέτης, ἢ ὅτι κάλλιστος τῶν εἰς θεὸς δώρων ὁ λόγος. ἀθετεῖται δὲ ὁ εἰ- 35 ρος. BL.

διδάσκει ἡμᾶς ὅτι πλεόν τῶν θνητῶν τέρονται οἱ θεοὶ τοῖς οἰκείοις ἔκαστος ἔμνοις. ABD.

475. ἦμος δ’ ἡ ἥλιος· ὅρος τῆς κατὰ φάσιν ἔπειτα καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ’ ἀνθρώποις ἡλίας δύσις. καὶ ἄλλως „οὐ γὰρ ἔοικε δεῖν θεῶν ἐν δαίτῃ θαυασέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι” 40 (Od. 3, 335). BL.

476. πρὸς πρὸς νύκτα νηὶς· ἵνα ἐν εὐφορῶς αἶθρα γήνηται, αἰθρώνται κινήσεως τῆς νεῶς. B.

477. ἦμος δ’ ἡ ἡμέρα· ὅτι τῇ ἡμέρᾳ ἐκ τῆς Χρύσης κατέρχοντο. ἢ δὲ ἀναφορὰ ἀπὸ τῆς σημειώσεως πρὸς τὸν 45 τῶν ἡμερῶν ἀριθμὸν. A.

ἡ ἡμέρα· ἦτοι ἡ τὸν ὅρθρον γεννώσα ἡμέρα ἢ ἡ ἐπὶ τῇ ὁρῶν γεννώμενη. D. ἢ ἐκ τῆς ἡμέρας γεννώμενη „ἡμερὰ μάλ’ Ἑλλήσποντον” (Π. 9, 360)· ὡς λυκηγενής, τριτογενής· ὅλα γὰρ ταῦτα εἰς πάθος ἀναλύει, ἢ εἰς ἐνέργειαν. τί ἐν ἐξί 50 τὸ „αἰθρηγενέος Βορέας” (Π. 15, 171)· τὸ δὲ ἡμερῶν ὀνομαστικόν

ἔστιν ἐπὶ ὁρῶν. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ αἵματος ἀέρι καὶ ἦρι. BLV.

ὁ οὐδὲ ἀκτυλος· συνεκδοχῇ ἀπὸ γὰρ τῆς μέρας τὸ ὅλον καλεῖ. λέγει δὲ τὴν πολέφωτον τὴν δὲ πολέφωτον κροκό- 5 πεπλον. BL. πυρώδης γὰρ ὁ αἵμα ὁρῶν γίνεται ἐν τῇ ἀνα-τολῇ. ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῶν τῆς χειρὸς δακτύλων παρῆ-σησι τὸ τῶν ἀκτίνων ἡμέρα, συνεκδοχικῶς ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον. τὴν δὲ πολὺ τῆς φωτὸς ἔχουσαν οὕτως καλεῖ, τὴν δὲ πολὺ τῆς σκότητος κροκόπεπλον. A.

479. ἔκμενον· ἦτοι πορευτικόν, παρὰ τὸ ἐκτείνεσθαι, ἢ ἔκμενον, παρὰ τὴν ἰκμάδα· καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις φησὶν „ἀνέμων μένος ἔκμενον ἀνέμων” (Od. 5, 478). ἰκμάδος γὰρ ὑδάτων ἀτμιζομένης ἀνεμος γίνεται. διὸ ψιλώτερον οὐ γὰρ παρὰ το 15 ἐκτείνεσθαι. ἡμερὰ δὲ φάσιν ἀνέμων διδάσκει· τὸ γὰρ συγκινῶν τῷ 15 λοιμῷ διασκεδάσει ὁ ἀνεμος. AB.

τὸ περὶ τὸν ἥλιον ἐσπουδακῶς ἰδίωμα δηλοῦν. . . ἔχει γὰρ οὐδέπω φλογώδης ὁδὸς ἔμπυρος ὁ πρὸς μεσημβρίαν δρόμος αὐτοῦ νέεσθαι, ἢ δροσώδης ἰκμάς ἔκμενον τὸ πε- 20 ριέχον ἀφείσα ἀνδρὰ καὶ κωβὴ παραπέμπεται τὰ πρὸς 20 ὡς πνεύματα. διὰ τὴν ὁρῶν ἥλιος αὐτὸς ἐκτείνεσθαι ἰκανὸν ἀποσείλας ἀνεμον τὸν ἐκ τῆς ἰκμάδος πνέοντα. L.

481. πρὸς πρὸς· ἐκτείνεσθαι, ἐκ κώπον ἐκτείνεσθαι. ὑπὲρ- 35 ψι δὲ τὴν ἐριδορῶσαν καὶ τὴν ἀνέμων δὲ αὐτοῖς νῦν καλλιγραφῆ τὸν ἀπόπλεον, ὅς ἐστιν ἀνέμων, ὑπὲρ καὶ ἐπὶ 35 Ποσειδῶνος. Ἀριστοτέλης φησὶν ὡς κινέμενα ὀνόματα γρά-φει ὁ ποιητής. L. ἔστιν ἰδεῖν λυόμενον ἀρρενον καὶ ὑπὸ τῆς ἀνέμων ἐκτείνεσθαι. BL.

482. στείρη· τῇ τροπῇ τῆς νεῶς, ἐπὶ στείρεται τῶν 30 στείρων ὑπάρχει ἐπὶ γὰρ τὸ ἔξυλον τῆς νεῶς, ὅπερ εἰς θεμέ- 30 λῶν τινα, ἐποικοδομεῖται τὰ ἄλλα ξύλα τῆς νεῶς. A.

ἦτοι τὴν στείραν καὶ αἰονον (στεῖρά, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τῆς ἐνός ῥ καὶ προθέσει τῆς στείρα), ἢ ἐν τῇ στείρῳ τὰ λοιπὰ πάντα τῆς νεῶς. ἢ τὴν στείραν ἔσαν, ὡς μὴ ἔχουσαν 45 ἕτερον ξύλον ὅμοιον ταύτῃ. L.

483. κατὰ κύματα· ἀντὶ τῆς κατὰ κύματος. τὸ δὲ πρὸς 55 κύμα ἐκτείνεσθαι σημαίνει. B.

484. μετὰ στρατὸν· Ἀργεῖος κατὰ, οὐ μετὰ. καὶ 60 „χρῆδος ἔβη κατὰ δαῖτα” (424). A.

486. ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις· ψαμάθος, καὶ ἡ ποτα- 40 μία ἔτι καλεῖται „κείμενον ἐν ψαμάθοις Ἀλφειοῦ.” AB. διδάσκει πολὺ ἀπὸ θαλάττης νεωλεῖν ὑφορῶμενος τὴν 55 πλήμνηραν. BL.

ἔρματα· τὰ ἔρματα, εἰ καὶ ἐκ τῆς ἐρίσματος, οὐ ψιλῶ- 60 ται, ὡς τινες, ἐπὶ τὰ βραχυλόμην φωνήεντα καταλήγοντα εἰς ῥ ἐπιφωρισμένον τοῦ μ δασύνεται, ὅρμος ἄρμα ἔρμης ὅρματος. ἐνθεν ἢ πλείων χρῆσις τὸ ἄρμα δασύνει. τὸ 65 μέντοι ἄρμενον καὶ ὅρμενον ψιλὸν πνεῦμα ἀνεδέξατο. A.

Παρφορῶν. ἔρματα τινες ἐξηγῶνται τὰ ἐπερίσματα. γέγονε δὲ ἀπὸ τῆς ἐνέριθαι καὶ ἐρηρεῖν τῇ γῇ. ἔτι οὖν 70 καὶ τὰ ἑλλεβία ἔρματα εἴρηται, παρὰ τὸ ἐνέριθαι. „ἐν δ’ ἄρα ἔρματα ἦεν ἐν τῇ τοῖσι λοβοῖσιν” (Π. 15, 182). καὶ

ἐριμύς ὁ κληρόπαις, τὸ ὅσον ἔρμα καὶ ἐρηρησμένον κατὰ τῆς γῆς. καὶ „ἡμεῖς δ' ἔρμα πόλεως ἀπέκταμεν" (Od. 23, 121). τὸ ἔρμα καὶ θεμέλιον, ἐκ τῶ ἐρηρεῖα ἐν τῇ ἔρμ. καὶ ὅρμος δὲ ὁ περιδέραιος κόσμος. „χαύσον ὅρμον ἔχων." ἔτ' ἐτυμολογεί. „μετὰ δ' ἡλέκτροισιν ἔερτο" (Od. 15, 459). BL.

487. αὐτοὶ δ' ἐσκέδαντο: περισσὴν τὸ ἀποπρεσβεύεσθαι πρὸς Ἀγαμέμνονα· φανερόν γ' ἦν ἀπὸ τῆς παύσεως τῆς λοιμῆς. BL.

488. αὐτὰρ ὁ μήνιε: ὅτι Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν ἕως τοῦ, „αὐθι μένων" (492). τὸν δὲ „οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον" οὐδὲ ἔγραφε. Α.

490. οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν: δύο οἶδεν ἀνδρῶν ἀρετὰς, πρᾶξιν καὶ λόγον· προκρίνει δὲ τὸν λόγον. καὶ ἀλ-
λ' ἔργα ἔπω εἰδόθ' ὁμοίᾳ πολέμοιο ἔδ' ἀγορέων, ἴνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν" (Il. 9, 440). BLV.

ἡ πρόληψις ἐστίν, ἡ εἰκὸς κατὰ τὸ σιωπώμενον καὶ ἐκ-
κλησίαν καὶ πόλεμον πρὸς τὰς περιόχους γενέσθ' ἐφ' ἐκείνης γ' συνήσαν „ἡνὶ παρὰ πρυμνῇ Ἀγαμέμνονος" (Il. 8, 532). αὐτὸς δὲ ἦν ὁ ἐπὶ τὰς πολέμους ἐξάγων, ὅπερ ἐκ ἐποίει νῦν. εἰ δὲ τῶν γενναίων ψυχῶν φθορὰν εἶπε τὴν ἀργίαν τοῖς πρακτικοῖς γ' ἡ ἀργία φθορά ἐστίν· καὶ „κεῖτο γ' ἐν νῆεσσι" φησι (Il. 2, 688), καὶ „κεῖται ἀπομνησέας" (ib. 772). BLV.

ποθέεσκε: ἐχθρὸς γὰρ τῆς ἀργίας ὁ ἥρωες, φιλό-
τιμος δὲ περὶ τὰς πράξεις. Α.

493. ὅτε δ' ὁ' ἐκ τοῦτο: Ἀρίσταρχος ὁτεδὴ ὡς δηλαδὴ παραλόγως ἀνεγίνωσκε. Πάμφιλος δὲ τὸ ὅτε κατ' ἰδίαν ἀνα-
γορεύων, ἀναλόγως· διαφέρει γ' τὸ ὅτε ὁξυνόμενον κατὰ τὴν πρῶτην τῷ ὅτε ἀορίστῳ. ὡς ἐν θελήσει ὁ Ἀρίσταρχος ἀνα-
γινώσκων ὁτεδὴ ὡς δηλαδὴ, πρῶτον τὴν μὴ εἶσαν χρῆσιν παρὰ τῇ ποιητῇ παραλήφεται, δεύτερον τὸ σημαινόμενον παραφθιρεῖ. τὸ δὲ τοιοῦτο προπερισπαστόν· τὸ γ' τῷ Οἰσά-
λικῶς παραυξηθὲν ἐγίνετο τοιοῦτο ὡς καλῶς καλοῦτο. ἀπορή-
νασθαι δὲ ὅτι ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Πλιακῇ προσώδια δια-
λαμβάνων περὶ τῷ „ἄλλ' ὅτε δ' ὁ' ἐκ τοῦτο" λέγει ὅτι τῷ 35
ὅτε ὁξυνόμενον ἀορίστῳ ἐκ ἔστιν ἡ χρῆσις παρὰ τῇ ποιητῇ· ἐν
μύντοι τῶν ἐννεακαιεκάτῳ τῆς καθόλου τὸ „ὡς ἔκτωρ ὅτε
μὲν μετὰ πρῶτοις φάνεσκιν" (Il. 11, 64) ὁξυνόμενον δὲν
φησὶν ἀναγινώσκεσθαι. Α.

ἐκ τότε λέγει τὴν χρόνῳ, τῷ τῆς μήνιδος, εἶπε γ' ἡ Θέ-
τις καὶ τὸς ἔβη μετὰ δαίτῃ" (424). Β.

496. ἀνεδύσαστο: παρατατικῶς παθητικῶς, ὡς ἀπὸ τοῦ
ἀνὸ ἐνεστώτος, τὸ παραγωγὸν δέμν, ὁ μέλλων δύσσω, καὶ ἐγί-
νεται ὁ μέλλων ἐνεσῶς, ὅ ὁ παθητικὸς δύσσωμαι, ὁ παρατα-
τικὸς ἐδυσώμην ἐδύσαστο. ὡς περὶ καὶ ἐκ τῷ βῶ βιβῶ βίδημι,
ὁ μέλλων βίσω· καὶ μετατρέπεται εἰς ἐνεσῶτα, ὁ παθητικὸς βή-
σσωμαι, ὁ παρατατικὸς ἐβήσσωμαι ἐβήσαστο. Α.

497. ἡ ἐρίη: ἐπιβόηματικῶς. διδάσκει δὲ καὶ τῶν ἐντε-
ξων τὸν καιρὸν· ὁ γ' ἐσθινὸς ἥσυχος καὶ νηφάλιος. BL.

οὐρανόν: ἔτω καὶ τὸ σερῶμα καλῶ (οὐρανὸν ἔκατε-
παλτο Il. 19, 351) καὶ τὸν ὑπερέφυον τόπον. αἱ δὲ κο-

ρυφαὶ τῶν ὁρίων ὑπερέφυον εἰσιν. BL.

μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπόν τε: ὅτι ἔτι εἰσὶν εἰρηκεν ἔχ-
ῶς τῷ Ὀλύμπῳ ἐπ' οὐρανὸν ὄντος, ἀλλ' ἐπὶ καὶ αἱ κορυφαὶ
τῶ ὄρους ὑπὲρ τὰ νέφη εἰσὶν· ὁ δὲ ὑπὲρ τὰ νέφη τόπος ἔρα-
νός καλεῖται ὁμωνύμως τῷ σερῶματι. ἀλλὰ καὶ ἐν θρανῷ καὶ
ἐν Ὀλύμπῳ γεγονέναι αὐτὴν λέγει. Α.

ἰξόν δ' ὅτι ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ Ὀλύμπου εἰσὶν ὁμώνυμος
πόλις Ὀλυμπος. Α.

498. εὐρύσπα: ἦτοι μεγαλόφθαλμον, παρὰ τὰς ὄπας,
10 ἡ μεγαλόφωρον, παρὰ τὴν ὄπα, ἡ ἐστὶ τὴν φωνήν. ABD.

ψιλῶς μεγαλόφωρον, ὡς τὸ ἐριβρομέτης· ἡ μεγαλόφθαλ-
μον, διὰ τὸ προνοητικόν. AB.

ἰδίᾳ δὲ κάθηται διὰ τὴν ἔξοχόν· „ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ
ἀλγίζει" (Il. 15, 106). ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ παρόν. Α.

499. πολυδειράδος Οὐλύμπιοι: πολλὰς ἔξοχας
15 ἔχοντες, πολυανχέου. D. „τρεῖς δὲ τριηκύσιαι κορυφαὶ τι-
φείντος Ὀλύμπου." Α.

ὅτι καὶ ἀρσενικῶς τὸ πολυδειράδος, ὡς ἐνταῦθα. I.

501. δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὅπ' ἀνθεραῶνος ἐλοῦσαι:
20 αἰκλὸνα δεξιτέρῳ ὡς ἐν γραφῇ προέβαλεν. ἱκανὸν δὲ τὸ χῆμα
ἐπικλάσαι αὐτόν. τὸ δὲ ἐπολαβοῦσα τὸν ἀνθρεῶνα ἀντι-
φράζων φησὶν „ἡ οἱ γέναι" ἔκυσσε καὶ λάβει χερὶ γενεῖα"
(Il. 8, 371). ἀγαθὰ δὲ λεχθῆναι οἰωνοζομένην τοῦ γενεῖον
αὐτοῦ προσελάβετο. BL.

25 ἀνθεραῶνος: τοῦ ὑπογυνίου, παρὰ τὴν ἐξάνθησιν
τῶν τριχῶν. DL.

503. ἀθανάτοισι: τὸ ἀθάνατον ἐπὶ ἐμφύχων, τὸ δὲ
ἄφθιτον ἐπὶ ἀψύχων οἱ φιλόσοφοι τάτισιν. ὁ δὲ Πλά-
των, ἀθάνατον εἶναι λέγων τὴν ψυχὴν, ἀθανάτοις ὁμῶν-
30 μον εἶναι ἐπιφέρει, διὰ τὸ μὲν κυρίως ἀθάνατον καὶ κατ'
ἐσῆν καὶ κατ' ἐνέργειαν εἶναι ἀμετάβλητον, τὴν δὲ ψυχὴν
κατ' ἐσῆν μὲν οἶδεν ἀθάνατον, ἐκείτῃ δὲ καὶ κατ' ἐνέργειαν.
ἔτω δ' ἂν εἴποις καὶ τὰ ἐράνια ἀθανάτοις ὁμῶν· με-
ταβάλλει γ' αὐτὰ, εἰ καὶ μὴ κατ' ἐσῆν, ἀλλὰ κατὰ τόπον.
55 ὅτι δὲ πάθος τῆς ζωῆς ἡ ἀθανασία καὶ σύμπτωμά τι (ἐπὶ
ἐποθέσει γὰρ τινα δαίνονται ἐκ θνητῶ ἀθάνατον γίγνεται),
προεγράφη ἐν τῇ περὶ πάθος. ὁ δὲ τὴν ἀθανάσιον ὀρι-
ζόμενος εἶρησεν θανάτῳ ἁμαρτάναι· οὐ γὰρ εἰρησὶς θά-
νῳ ἡ ἀθανασία, ἀλλ' ἐν ἔξει καὶ διαθήσει. Β.

504. ὄνησαι: πεφεισμένως ἀνέλειαν εἶπε τὴν τῆς ἀρχῆς σω-
τηρίαν· καὶ ὑπέμνησε μὲν τῆς χάριτος, ἀλλ' οὐκ ὠνεῖδι-
σεν. BL.

504. ἡ ἔπει ἡ ἔργον: ὅτι εἰ μὴ προῖσθοντα τὰ πρ-
οὶ τῶν δεισμών, ἔφ' ὃν ἡ Θέτις ἐβοήθησεν αὐτῷ, ἐξητῶ-
45 μιν ἂν τί αὐτὸν ὄνησιν. Α.

ἔνιοι μὲν φασιν ὅτι καὶ λόγῳ ὄνησε τὸν Πηλὸν καὶ ἔργῳ,
λόγῳ μὲν βοηθῶν ἐλθεῖν πύσασα τὸν Βριάρεον, ἔργῳ δὲ
μηκέτε δεδέντα. ἄμεινον δὲ φάσκων ὅτι προσέδωκε τὸ λύ-
γος καὶ μὴ γινόμενον, ἴνα μὴ δοκῇ φανερώς ὀνειδίζειν τὸ
50 ἔργον. BL.

505. τίμησόν μοι εἶδόν δὲ ἀκροπορώτατος ἄλ-

λων: ἔλεον ἐπάγει τὴν ἁωρίαν τῆ παιδὸς οὐκισυμένην, καὶ δεικνύουσα ὅτι βίε πολυχρόνιος προκρίνας τιμὴν καὶ ταύτης συνεζήτη. ἐν βραχεῖ δὲ πάντα πέφραστοι. καλῶς δὲ οὐκ εἶπε τίμησον Ἀχιλλεῖα ἄνωγόν γ' οὐκ εἰδὼς μᾶλλον τὸ τῆς φρίσεως ὄνομα. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς „νὺν ἐμὸν τίσωσιν“ (510). εἰ ἐγὼ ἄλλοτρίως ὠφέλησα, πῶς ἐ δίκαιον ἐμε παρκαλεῖν ἐπὶ τῇ ἐμῇ παιδός, καὶ ταῦτα ὑβρισθέντος καὶ δυστυχῆ-
τος; BLV.

508. σὺ περ: ἡθικὸν τὸ σὺ· ὃν ἐκεῖνος ἔβρισε, σὺ μὴ ἐπερόνῃ (μὴ ἐξωθενήσης L). BL.

μητίετα: βουλευτικώτατε. ἐχρῆν αὐτὸ παροξύνειν, εἶγε τὰ εἰς τῆς λήγοντα βαρύνοντα βραχεῖα παραληγόμενα, ἀ-
πρόσληπτα τοῦ α, ἐπὶ γενικῆς καὶ κλητικῆς παροξύνεται, οὐκ ἐτα φλέτα ἐνέτω. παραλόγως ἄρα ἡ εἰρόσιμα δέσποτα καὶ τὸ μητίετα. ἔτι δὲ εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τῆ μητίετα κατὰ
πλεονασμὸν τῷ ε καὶ συσολῇ τῷ ε, ἀπὸ εὐθείας τῆς μη-
τίτης, κλητικῇ γέγονε μητίετα· καὶ ὁ τόνος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
τόπῳ ἔμεινε μετὰ τὸν πλεονασμὸν. οὕτως Ὄρος καὶ Ἀπολ-
λώνιος ἐν τῷ περὶ παρωνύμων, καὶ ἀπὸ τῆ μητίετα φησι
τὸ μητίετα. A.

509. τόφρα δ' —: ἐλάχισον δοῖται καιρὸν πρὸς πει-
θῶ. κακῶς δὲ τὸ ἀναφορικόν. ἀλλὰ καὶ δὲ „τόφρα μὲν ἡέλιος,
τόφρα μὲν“ ἀμφοτέρων βέλε' ἤπειτο" (Π. 16, 777). BLV.

509. 510. βράχυν διαζυγίον ἐπὶ τὸ κράτος καὶ τίσωσιν. A.

510. ὁφείλωσιν αἰξίωσιν. ὅθεν καὶ ὑφλημα τὸ χρέος
διὰ τὸν τόκον. A. αὐξήσωσιν αὐτὸν τιμῇ. εἰκότως δὲ
τὸ τῆς τιμῆς ὄνομα πολλάκις ἀνακινεῖται τοῖς γ' ἀγαθοῖς
ἀνδράσι τιμῇ φίλον, ἀτιμία δ' ἔχθρον, BL.

511. τὴν δ' ἡ τε προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς:
ὅτι μετ' ἐπισκέψεως ποιῶν τὰς ἀποκρίσεις δεῖ, ὅπως καὶ
ὁ Ζεὺς σκέπτεται ἡμᾶς δὲ καὶ ὅτι περὶ πάσης ἐνθυμεῖται
τῆς Ἰλιακῆς περιπέτειας. τὸ δὲ τί περιττόν. BL.

512. ἀκέων: ἀντι τοῦ ἀκρόντως. LV.

ὡς ἦψατο γούνων: ὥσπερ, ἀναφορικῶς. διδάσκει δὲ
ἡμᾶς ὁ ποιητὴς μὴ ἀποκάμνειν ἐν ταῖς ἐκείναις. BL.

ὑποσημῇ ἐν ὑποκρίσει ἐπὶ τὸ γένων διὰ τὸ ὡς μόριον A.

513. ὡς ἔχει' ἐμπειροῦται: ὥτως, ἀνταποδοτικῶς.
ἐμφαντικῇ δὲ ἡ μεταφορά, ὥσπερ ἡνωμένης. διάσημα δὲ
δίδωσιν, ἐπικλῶσα αὐτὸν εἰς ἔλεον καὶ τῷ γήματι καὶ τῷ
λόγῳ. BL.

εἴρετο: ἔλεγεν „εἴροντο δὲ κῆδε' ἐκάσῃ“ (Od. 11, 542).
Ἀημίτριος ὁ Τζῖων προπερισπῇ, παραλαμβάνων τὸ τὸ ἄρ-
θρον. A. ὁ Τζῖων καὶ εἶρε τὸ δεύτερον, κακῶς. LV.

514. ὑπόσχεο καὶ κατάνενυσον: δις τὸ αὐτὸ πέ-
φρακεν ἐπιτάσειος χάριν. D.

515. ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐπὶ δέας: ἐπεὶ σύνδεσμος, ἐπὶ πρό-
θεσις ἀναστροφῆς. ἰδένα φοβῇ ἀρνήσασθαι καὶ σγκατα-
θέσθαι. τῆτο δὲ δυσωπητικόν· καὶ ὅτι ὁ τηλικαύτην ἀφει-
λήσας χάριν ἔδδ τὴν τυχεῖσαν χαριῖται. BL.

516. ἀτιμωτάτη θείας εἰμι: ἦν ἔδει καὶ λίαν τι-
μωτάτην εἶναι παρὰ σοί. πιθανῶς δὲ καὶ εἶπεν ὅσον ἀγά-
-

ριστος περὶ πάντας εἴ, ἐαυτὴν δὲ ἀτιμωτάτην ἵσται. BL.

517. ὁχθήσας: εἰς ὕψος ἐπάρας τὸν θυμὸν, παρὰ
τὰς ὁχθὰς· ἡ μεγάλως ὁχθεσθεῖς, παρὰ τὸ ὁχθός. BL.

518. ἡ: περισπασέον τὸν ἦ· ἔτι γ' βεβαιωτικὸς ἐν ἀρχῇ
καίμενος, ὁμοίως τῷ „ἡ δὲ ἄλιτρος ἔει“ (Od. 5, 182). A.
ἐντέχνως δὲ ἤνυξσε τὴν χάριν, δι' αὐτὴν φάσκων τὴν εἰς
τὰς φιλιότητας παρορᾶν τιμῇ. BL.

519. Ἡρῃ, ὅτ' ἄν μ' ἐρέθῃσιν: Ἀριστερχος τὸ
Ἡρῃ κατ' εὐθείαν φησιν, οὐ κατὰ δοτικὴν, ἢ ὅταν με
ἐρεθίσῃ ἡ Ἡρῃ, τότε ἐχθαδοπῇσάι με ἐρήσεις. AB.

τὸ δὲ ὅταν τρία μέρη λόγον ἔσιν. A. τὸ τέλειον ὅτι ἄν
ἔτι, καὶ κατὰ συναλοιγὴν ὅτ' ἄν· ἐν δὲ τῇ συντάξει κε-
κοίμιστα ἡ ὁξεῖα τοῦ ἄν, ὡς τὸ „οὐκ ἄν ἐφ' ὑμετέρων
ὀχλῶν“ (Π. 8, 455)· „καὶ ἄν δὲ μείνεις“ (Π. 3, 52). ἀεὶ δὲ
ἔτιως ὀφείλομεν ἀναγινώσκειν ἐπὶ τὴν ἄρχαν ὁξεῖαν ποι-
οῦντες· „ὡς δ' ὅταν ὠδίνεσαν“ (Π. 11, 269). καὶ τοτὲ μὲν
ἐν σημειωμένῳ ὀφείλομεν παραλαμβάνειν τὸν ἄν, ὅταν
ὑποτακτικὸν ἐπιφέρει ἡ ἐντικόν, τοτὲ δὲ παρὲλκοντα, ὅταν
μὴ ὥτως ἔχῃ. πρόδηλον δὲ ἐκ τῆ χαρακτηριστικῆς ὅτι οὐ δύ-
-

σονται ἐν εἶναι, εἴ γε τὰ εἰς ἂν ἐπιρροήματα οὐδέποτε συ-
ξέλλει τὸ α· τὸ γ' ἀμύπαν εἰ φάσει ἐπιρροήματα. ἀλλὰ μὴν
ἔδδ σύνθετον δύναται εἶναι· οὐδέποτε γ' τὰ ἀναφορικὰ
τῶν ἐπιρροήματων κατ' ἀρχὴν συντίθεται. A.

Ζεὺς ἐρασθεὶς Οἰετιδος τῆς Νηρῆως ἰδὼκεν αὐτὴν βε-
λόμενος βιάσασθαι. γενόμενος δὲ ἐπὶ τὸ Κανκάσιον ἕρος
ἐκωλύθη ὑπὸ Ἡρομηθέως, φήσαντος τὸν ἐκ Οἰετιδος γινόμε-
νον ἀμεινονα ἔσεσθαι τῷ ἰδίῳ πατρός. δεισας ἔν ὁ Ζεὺς
περὶ τῆς ἐν ἑραυῇ ἐπικρατείας αὐτοῦ μὲν ἀπέχετο τῆς
προσηρημένης, εἰς τιμὴν δὲ τῆ παιδὸς Ἀιακῷ ἰδὼκεν αὐ-
-

520. αὐτῶς: μίτην, ψευδῶς, ἐμὲ μὴ ταῖς ἀληθείαις
ἐπικυρῶντος αὐτοῖς. ἀκρῶς δὲ γυναικίον ἦθος ἐξέδειτο·
35 ὑποπτεύουσι γ' ἅπαντα, καὶ τοῖς ἀνδράσι ἐνεδίδεσαν ὡς
οὐ πράττονται τὰ αὐταῖς κεχαρισμένα. BLV.

522. μὴ σεὶ οὐχὶ μὴ σε, ἀλλὰ μὴ τι αἰ' Ἀριστερχα καὶ
αἰ ἄλλαι χεδὸν πᾶσαι διορθώσεις. καὶ μήποτε ἐκ περισσῆς
τὸ τί πρόσκειται, ὡς ἐπὶ τέτων „μὴ τι φέρονδ' ἀγόμενδ'
40 (Π. 5, 252)· „μὴ τί μεν ἦντε παιδός“ (Π. 7, 235)· μὴ τι σὺ
ταῦτα ἔκαστα διεῖρε“ (550). A.

523. ταῦτα μελήσεται: μελήσει δὲ μοι πῶς ταῦτα
τέλειω. τῆς δωρεῆς δὲ ἐμφήνης τὸ μέγεθος, ὅτι τε τῇ
γυναικὶ προσκράσει δι' αὐτὴν, ὅμως ἐπὶ τέλει ἐαυτοῦ,
45 διδάσκοντος τῆ ποιητῆ ὡς μέγιστον ἔστιν ἀποδίδναι χάριν
ὀφείλοντα. BL.

524. εἰ δ' ἄγε σοι: ἴδου δὴ σοί. L.

κεφαλή: τὸ λογιστικὸν περὶ τὴν κεφαλὴν, τὸ θυμικόν
περὶ τὴν καρδίαν („καρδίη δὲ οἱ ἔδον ἰλάσκεται“ Od. 20,
13 καὶ „οὐδάνεται καρδίη χάλας“ Π. 9, 640), τὸ ἐπιθυμη-
τικὸν περὶ τὴν ἡπαρ „ἡπαρ ἐκείρον“ (Od. 11, 578). BLV.

κατανεύσομαι: ἔτως κατανεύσομαι, οὐχὶ ἐπινεύσομαι Ἀρίσταρχος ἐν τοῖς πρὸς Φιλητῶν προφέρεται. Α.

526. τέκμωρ τὸ ἀποτελεσμα, τέκμαρ τὸ τεκμήριον, τὸ σημεῖον. L.

526. 527. οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπα-
τηλὸν οὐδ' ἀτελεύτητον: ὅτι περιώριξε τὰς τροπὰς.
εἰκτέον δὲ ἐπὶ τὸ παλινάγρετον, τὰ δὲ ἄλλα συναπτέον. εἰ
δὲ τις εἴποι ἐπὶ τὸ τέκμωρ, ὅπως μὲν ἢ συντάξις ἔξαι. Α.

διὰ τοῦ παλινάγρετον ἐσημάνειν ὅτι βέβαιος ἔστιν ὅτι
φιλάγαθος, διὰ τῆ ἀπατηλὸν ὅτι τελεσιουργός, διὰ τῆ ἀτε-
λεύτερον. Α. ταῦτα παιδευτικὰ πρὸς πλεον. τὰς δὲ αἰτίας
εἶπε δὲ ὡς οὐ τελοῦμεν τὰς ὑποσχέσεις, ἢ μετανοήσαντες,
ὅπερ δηλοῖ τὸ παλινάγρετον ἦτοι τὸ εὐμετάτρετον ἢ πα-
ραλογιζόμενοι τὰς δεηθέντας, ὅπερ ἐν τῷ ἀπατηλὸν νοεῖται.
ἢ ἢ δυνήθοντες ἐκτελεῖν τὰς ὑποσχέσεις, ὅπερ εἶχε τὸ ἀτε-
λεύτερον. BL.

παλινάγρετον: παλινύλλεκτον, εἰς τοῦπίσω ληπτὸν,
ἔξ ὧν ψευδὲς ἢ μεταμελητόν. D.

528. ἢ: ἔφη, εἶπεν. δηλοῖ δὲ πλείονα, καὶ τὸ ἦτις, ὡς ἐπὶ
τῇ „ἢ μὲν ἂν Ἀχαιοῖς” (2), καὶ τὸν καὶ σύνδεσμον, ὡς ἐπὶ τῇ
τῇ „βέλομαι ἐγὼ λαὸν σὸν ἐμμεναι ἢ ὑπολέειν” (117). δη-
λοῖ δὲ καὶ τὸ ὅτιως καὶ ἀληθῶς, ὡς ἐπὶ τοῦ „ἢ δὴ λούγῃ
ἔργα” (573). τὸ γὰρ ὅτιως ἐπὶ τῇ ἀληθῶς λαμβάνεται. AD.

καυέησιν ἐπ' ὁφρῶσι μεῦσαι: ἐπένευσεν ταῖς ὁφρῶ-
σι μέρος γὰρ καὶ αὐταὶ τῆς κεφαλῆς. καύεται δὲ αἱ μέλαινα
(„καύαντες” τῇ δ' ἢ τι μελάντερον” II. 24, 94), καὶ αἱ κατα-
πληκτικαὶ („καύεται σάκεαί τε καὶ ἔχρησι” II. 4, 282). BLV.

ταῖς ὁφρῶσι συνεκδοχικῶς, ὡς ἀπὸ μέρος τὴν κεφαλὴν
εὐθὺς γὰρ ἐπάγει „ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο
ἀνακτος κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο.” ἀπὸ τούτων δὲ λέγεται
τῶν εἰχῶν Φειδῶν τὸν ἀγαλματοποιὸν ποιῆσαι τὸν ἐν Ἑλ-
δι χαλκοῦν ἀνδριάντα οὕτως καμπτόμενον καὶ συνωδοῦμε-
νον. Α.

Εὐφράνῳρ Ἀθήνησι τὴν ἰσ' θεὰς γράφων ἐν τῇ 508, ὡς
ἠπόρει ποῖον ἀρχέτυπον περιθεῖν Αἰά, παριὼν ἐν διδασκα-
λεῖα τῶν ἐπῶν ἤκουσε, κεκραγὼς τε ὡς ἔχοι τὸ ἀρχέτυπον
ἀπὸν ἔγραψεν. ἴσως ἐν τῷ ἐνεδίωξεν αὐτῷ ἢ Ἡρα. LV.

530. κρατὸς: ὅτι Ζηρόδοτος γράφει κρατὸς. ἐκ ἔξαι δὲ
Ἰακόν. „ἀπ' Ὀδυσσεὺς κατὰ κρατὰ καλυπνύμενος” (Od. 8, 92). Α.

μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον: κατὰ συλλογισμὸν ὁμο-
ἐπαινος ὅσος γὰρ ἔστιν ὅλος κινέμενος, ὡς νεύματι τὸν Ὀλυμ-
πον κινεῖ. περὶ δὲ τῆς Ἡρας μετρώτερον „οἰεῖσθαι δ' ἐν
θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον” (II. 8, 199). τὸ μὲν-
τοι μέγαν ἐκ ἀρχῆς, ἀλλ' ὅτι καὶ τοσούτος ὢν τῷ νεύματι
ἐσειδή. τῷ δὲ τάχῃ τῶν συλλαβῶν τὸν τροχὸν τῷ ὅρῳ
διαγράφει καὶ τὸ ταχὺ τῆς κινήσεως δηλοῖ. BL.

531. διέτμαγεν: αἱ πᾶσαι διὰ τῆς ἢ μεταφορὰ δὲ
ἀπὸ τῶν τεμνομένων σωματίων. ABL.

532. εἰς ἅλα: πρὸς τὸν παῖδα γὰρ ἀπῆσα ὑπόνοιαν ἂν
ἔδωκε τῇ Ἡρᾷ. BLV. εἰς τὴν θάλασσαν καθήλατο ἕτε δὴ ποταῖς οἱ ἄνδρες, ἀρχοντικὸν δὲ τὸ δικάζειν. AB.
ἔσα ἐνάλιος δαίμων. D.

ἄλτο: ψιλώτεον. καὶ τάχα μὲν ἀπέλαβι τὸ προσφειλό-
μενον πνεῦμα: ἠλόγητο γὰρ τὸ ἔλλομαι δασυνόμενον, εἴγε τὸ
ἂ πρὸ δύο ἂν ἐψιλῆτο, ἄλλος ἄλλότριος. τάχα δ', ὅπερ καὶ
μᾶλλον, ἐπεὶ τὸ ἂν καταλήγον εἰς λ, ἐπιφαιρόμενα σοιχείον
ἐνὸς τῶν τῆς τρίτης συζυγίας, ψιλῆται „ἄλτω δὲ Ἀελέ-
γεσσι” (II. 21, 86). „ἠλῆτο ἀλδήσκοντος” (II. 25, 599). „ἄλ-
θετο χεῖρ” (II. 5, 417). ἐνθεν τινὲς καὶ τὸ „ὅς τέτον τὸν
ἄνακτον” (Od. 18, 113) ψιλῶς προφέρονται. Α. τὸ ἄλτο
ψιλώτεον τὸ γὰρ ἂν καταλήγον εἰς λ, ἐνὸς τῶν τῆς τρίτης
συζυγίας ἐπαγομένε, ψιλῆται. BLV.

534. ἔξ ἑδῶν: δασύνεται παρὰ τὸ ἔξω. οἱ δὲ μετὰ τῷ
ῥ, ἔξ ἑδῶν. ἀπὸ τέτων τῶν δύο εἰχῶν λέγεσθαι μέρος τι-
μήσαι τὸν Ἀνκῆργον τὸν τῶν Ἀκακιδαιμονίων, γράψαντα
νόμον ἐπανίστασθαι τὰς νέες τοῖς πρεσβυτέροις. ABL. ἐνθεν
καὶ Ἀνκῆργος ἐθέσπισεν ἐπανίστασθαι τοῖς γεραιτέροις. τοιοῦτος
καὶ Τηλέμαχος. LV.

σφοδρῶς: τὸ σφοδρὸν ἀπὸ συγκοπῆς τῆς σφαιτέρως. Α.

535. ἐπερχόμενον — ἔσαν: ἀντὶ τοῦ ἐπερχομένου.
ἄμεινον δὲ καὶ ἡλθον γράφειν τῷτο γὰρ ἐναντίον τῷ μέναι
καὶ πλείονος τιμῆς ἐχόμενον. BL.

ἔσαν: ψιλώτεον τὸ ἔσαν, ἐπεὶ γίνεται „ἐὰν δὲ μετασοι-
χεῖ” (II. 23, 358). τὸ γὰρ αἰρόμενον ἐκ τοῦ ῥήματος τ ἐν
ψιλῶ πνεύματι. καὶ δασύνεται, ἐπεὶ ἐκ ἀποβάλλει τὸ τ. ὁ δὲ
ἔσησα ψιλῆται, ἐπεὶ γίνεται „ἔσησα δ' ἐν Ἀμνηστῷ ποταμῷ”.
(Od. 19, 188). Α.

538. ἀργυρόπεζα: κόσμον περὶ τὰς πόδας ἔχουσα ἢ διὰ
τὰς αἰχμὰς. BL. λαμπρότης, ἀπὸ μέρος ὅλη καλὴ. πέζα
γὰρ ὁ πῆξ. D.

ἄλτοιο γέροντος: ἄδελφον Πρωτέως ἢ Φόρκυνος, εἰ
μὴ διὰ τὸ „καλῶτε κασίγνηται Νηρηίδας” (II. 18, 32). ABL.
τῇ θαλασσῇ Νηρηέως. D.

539. αὐτίκα κερτομοῖσι: γυναῖκα ἄμφω, τὸ τε
ὑπονοῆσαι καὶ τὸ μὴ ἐπικεῖν τὰς λόγους. BL.

κερτομοῖσι: ἐρεθιστικοῖς, χλευαστικοῖς. D. τοῖς τὸ κῆρ
τέμνουσιν, ὅ ἐστι τὴν ψυχὴν, καὶ λυπῶσιν, οἰονεὶ κιαροτομοῖς,
ἀποκοπῇ τῆς ἑ. AB.

540. δαλομήται: προπερισπασέον τὸ δολομήτα ὁμοίως
τῷ „χεῖλια ποικιλομήτα” (Od. 13, 293). καὶ καθύλα τὰ εἰς
τῆς λήγοντα βαρύνοντα, ὅτε ἐπὶ κλητικῆς εἰς ἂν λέγει, προ-
περισπᾷ, ἀλητὰ πλάνητα νικῆτα πιδῆτα αἰσινμήτα. ἐνθεν
ἐν σημειωτέον τὸ ἀκάκητα. ABL.

541. ἀπὸ νόσφιν ἐόντα: τὸ ἐξῆς ἀπιδόντα διὰ οὐκ
ἀναστρεπτόν τὴν ἀπὸ. ἢ δὲ φράσις συνήθης ἀπὸ δοτικῆς
εἰς αἰτιατικὴν ἔρχεσθαι „σφῶν μὲν” ἐπὶ οἴκει μετὰ πρῶ-
τοισιν ἐόντας” (II. 4, 341) ἀντὶ τῷ ἐξῆς. ABLV.

542. δικάζωμεν: τὸ δικάζωμεν ἀντὶ τῆς πράττειν. τὸ δὲ
πῶ δέξεται διὰ τὴν μοῖ ἀντισημίαν, ἦτις τὴν ἐγκλιτικὴν
ἔστιν. Α. ὁρῶντόν τὸ πῶ μοι, V.

διγεγραμμένον αἱ γυναῖκες, εἰ μὴ πάντα ἀνακοινῶσιν αὐ-
τοῖς. ἀρχοντικὸν δὲ τὸ δικάζειν. AB.

544. πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε: διὰ τί τὸν Ἀἰα

μόνον τῶν θεῶν ἔτι καλεῖ· ὅτι τὸ συναμύστερον ἔχει ἕως
μόνος· θεῶν μὲν γὰρ ἔστι πατὴρ καὶ ὁ Ὀμηρον Ἀπόλλωνος,
Ἡφαίστου, Ἀρεως, Ἐρμῆ, Διονύσου, Χαρίτων, Μουσῶν, Ἀφρο-
δίτης, καὶ πολλῶν θνητῶν, Σαρπηδόρος, Αἰακῶ, Ζήθου, Ἀμ-
φίονος, Μίνωος, Ῥαδαμανθῆος, Ἡρακλέους, Περσέως καὶ
ἑτέρων πολλῶν. οἱ δὲ ἄλλοι πολλοὶ καὶ Ὀμηρον πατέρες
εἰσι μόνως ἢ θνητῶν ἢ ἀθηνάτων, οἷον Κρόνος μὲν Διός,
Ἥρας, Ἰδίου, Ποσειδῶνος, θνητῶ δὲ ἑδενός· καὶ Ποσειδῶν
πᾶν θεῶν μὲν οὐδενός, θνητοῦ δὲ Κύκλωπος, Ἐγιάλτου,
Ὠτι, Πελίε, Νηλέως. ABLV.

545. μὴ δὲ πάντα· θεοπύζει μὴ παντὶ ὀφείλειν αὐ-
ταῖς κοινῶς, ὅπως εἰ καὶ τι μάθοιεν, ἀγαπῶν. ἀκόλουθα δὲ τί-
ταις καὶ τὰ παρὰ Ἀγαμέμνονος πρὸς Ὀδυσσεύα λεγόμενα „ἀλλὰ
τὸ μὲν φάσθ' ἔπος, τὸ δ' ἐνὶ φρεσὶ κεῖσθαι" (Od. 11, 443). ALV.

547. ἀλλ' ὅν μὲν κ' ἐπεικίς· ἀλλ' ὅτινα μὲν λό-
γον προσήκει σε παρ' ἐμῶ ἀκούσαι, τῶτον ἐδῆς πρὸ σὲ μάθῃ
ἢτε θεῶν ἢτε ἀνθρώπων. AD.

πρῶτος διαλεγόμενος ὡς τιμὴν αὐτῇ περιάπτει. ἔτι δὲ καὶ
βιωτικῶν μιμητικά, πρῶτον ἡπίως ἀρξάμενον ἐπάγειν τὰς
ἀπειλὰς ὕστερον. ABL.

552. ποῖον τὸν μῦθον· τὸν ποῖον μῦθον, Ἀιτωκῶς
προσέλθόντος τῷ ἄρθρῳ τῷ νόσματι. BL.

553. οὐκ' εἴρομαι οὐτε μεταλλῶ· ἔτι καὶ Ἀρι-
σταρχῆ καὶ ἡ Ῥιανθὴ καὶ ἡ Ἀριζοφάνης· καὶ ἔστιν ἐμφατικὸν δις
λεγόμενον τὸ οὐτε. οἱ γράφοντες ἔδδ' μεταλλῶ κακῶς γρά-
ψαν. A.

ἄμφω διὰ τῷ τ', ἢ ἢ ἐμφατικὸν δις λεγόμενον. καὶ ἐν
τῇ ἀπολογίᾳ δὲ μέμφεται ὡς αἰεὶ ἰδιόζοντος αὐτοῦ. ἔθος
δὲ γυναιξὶν ἀρνεῖσθαι ὅτι πατὴρ παρηνώχλησαν τοῖς ἀν-
δράσι. BL.

554. εὐκῆλος· τὸ εὐκῆλος φιλοῦν κατὰ δύο λόγους· καὶ
ὅτι τὸ εὐ ἐκρετιθέμενον φιλοῦν τὰ δυσενόμενα φωνήεντα,
ἄρος ἔρος, ὕλος ἔλος, καὶ ὅτι ἡ εὐ δὲ φθογγος ἐπιμερομένη
συνφώνως φιλεῖται, ἐντὶ ἐσχέτῳ. ἀντιπῶν τὸ εὐδω καὶ εὐφ-
ακον τὸ γ' εὐσεν δυσενόμενον ἀπὸ θέματος τῷ εὐω. BL.

ἄσσω· ὁ μὲν Πτολεμαῖος δασύνει, τρία λέγων σημαί-
νειν τὸ ἄσσω, τὸ τε ἄσσω καὶ ὄσσω καὶ τινά· καὶ ὅτι μὲν ἰσο-
δυναμῶν τῷ ἄσσω, δασύνεται ἀλλὰ καὶ ὅτι τῷ ὄσσω, ὡς
ἐπὶ τῷ „ἄσσω ἐμοὶ περ αὐτῇ" (Od. 5, 188). φιλοῦν δὲ ὅτι
ἐπὶ τῷ τινά περιλαμβάνεται. A.

Ἀρισταρχὸς φησι τρία σημαίνειν τὴν λέξιν, τὸ τινά, τὸ
ἄσσω, τὸ ὄσσω. καὶ αἰεὶ φιλοῦνται, πλην τῷ ὅτι δηλοῦν τὸ ἄσσω
τότε γ' δασύνεται, καὶ ἔστι κατὰ τὸν Ἡρακλείδην δύο μέρη
λόγῳ, τὸ ἂ ἄρθρον καὶ τὸ σά Ἀιγαριζόν, δηλῶν τὸ τινά. ἐν
δὲ τῷ προκειμένῳ εἴρω φιλοῦν τὸ ἄσσω, καὶ ἀσώϊσθ' δηλοῦν
τὸ ὄσσω. BL. καὶ ὁ μὲν Ἀρισταρχὸς ἔτι καὶ Σιδώνιος δέει. LV.

555. κατὰ φρένα· πᾶν ἐμφρόνως καὶ ἐπὶ φρεσὶ κατὰ
φρένα. L.

ἡθικῶς δεδοικέναι φησὶ μὴ πλεονεκτεῖν ὑπὸ Οὐκείδους. L.

557. φερέει· καὶ τοῦτο καὶ τὸ κατανεύσαι ἐλεγχούσης·
ἐν. LV.

558. διαβαλλόν· ἐπὶ τὸ ἐκ τῆς τρυφῆς, ἢ ἢ ἀληθῆς κα-
τανεύκναι. A.

559. πολλὰς· Ζηρόδοτος πολεῖς. L.

560. τὴν δ' ἀπαμειβόμενος· γράφεται τὴν δὲ μέγ'
δ' ὁ Ζήσας. A.

561. δαιμονίη· τὴν κακὴν κεφαλὴν, ὅτι δὲ ἐδδαίμων,
μακαρία. D. μακαρία, ἐν σαρκασμῷ. τὸ δὲ οἶμαι ἀπὸ τοῦ
οἶμαι ἔχει δὲ διωρέσεις δύο. BL.

562. ἀπὸ θυμοῦ ἔσσει· ὡς τὸ ἐκ θυμοῦ πεσεῖν (Il. 23,
10595). L.

563. ῥίγιον ἔσαι· ἢ γ' ἄγνοια ἢ τοσοῦτον λυπεῖ ὅσον
τὸ τὰ ἀποθέμια γινώσκων. L.

564. εἰ δ' οὐκ ἔστι· εἰ δὲ τῶτο ἔτι καὶ ἔστιν, ἔτι καὶ κάμωι
προσφιλὲς εἶναι. λέγει δὲ προῦποσχεῖσθαι τὴν Ἀχιλλέως τιμὴν.
AD. εἰ συνεθίμην δὲ, πάντως τῶτο κατὰ τὸ ἐμοὶ ἀρέσκον
ἐποίησα. ἀρχοντικῶς δὲ οὐτε συντίθεται οὐτε ἀρνεῖται. BL.
μέλλει· ὅτι τὸ μέλλει καὶ ἔστι χρονικόν, ἀλλ' ἀντιτῷ ὅτι οἶμαι. A.

565. κάθησο· προπαροξενώσας· τὰ γ' σύνθετα προσ-
τακτικὰ βραχυκατάληκτα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀναλαμβάνει τὸν
ἐάντιον τόνον, τὰ δὲ μακροκατάληκτα τὸν αὐτὸν τοῖς ἀν-
τοῖς φυλάττει τόνον. βραχυκατάληκτα μὲν λέγε κατὰ λέγε,
σπεῖρε κατὰ σπεῖρε· ἔτι καὶ ἔσο κάθησο. μακροκατά-
ληκτα δὲ τοῦ διασπῶν, ποιεῖ περιτολῆ. A.

τὴν πολυπραγμοσύνην αὐτῆς ἀναγὰ καὶ διὰ τοῦ „ἀλλ'
εἰς οἶκον ἴσσω" (Od. 1, 356). A.

566. μὴ γὰρ τοι· τὴν μὲν λόγους αὐτὴν ἀποκράει, ἐπὶ-
ρωθεῖ δὲ καὶ ἔργῳ κολάζει, διδάσκοντος ἴσως τῷ ποιητῇ ὅτι
ἀφ' ὁρῆτον ἂν εἴη γενὴ μὴ καὶ ὄραν ἐπιτιμωμένη (μὴ ἐπι-
κριζομένη LV). ἀποπαύει δὲ διὰ τῶ καὶ τὴν τῶν λοιπῶν
πολυπραγμοσύνην. BLV.

εἰ δ'· ἀπὸ τῷ ἐμὲ τῷ σημαίνοντος τὸ ὑπάρχον πρῶτον πρόσ-
ωπον ἐμὲν, ὡς τίθημι τίθεμεν τίθετε, καὶ τὸ ἰστίον ἐστί, καὶ
κατὰ πλεονασμὸν τῷ τ' ἰστί. μαρτυρεῖ τὸ ἔσσω τῇ διφθογγῇ
γραφῇ· ὡς περ γ' ἐκ τῷ τιθέσσι τιθέσιν, ἔτι καὶ ἐκ τῷ
ἔσσω εἰσίν. A.

567. ἄσσω ἰόν· ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἄσσω ἰόντι.
καὶ ἔστι δὲ, ἀλλ' ἀντὶ τῷ ἰόντος. συγχέει δὲ καὶ τὸ Διός (τὸ δὲ
κάν?). Ἄλλως. ἀντὶ τῷ ἰόντος· δοτικῇ δὲ χέχρηται ἀντὶ γε-
νικῆς. A. ἰόντι ἀντὶ τῷ ἰόντος. L.

ἄπτορος· ἔτι καὶ φιλικῶς προεικνέον· ἔτι καὶ καὶ Ἀρι-
σταρχος. ἦκε δὲ τὰς δεινὰς καὶ ἀπτορίας. ὁ δὲ Ζηρόδοτος
καὶ αὐτὸς ὁμοίως τῇ πνεύματι, εἰς τὰς ἰχθυῖδας δὲ μεταλάμ-
βανεν. ἐν δὲ ταῖς Ἀριζοφάνους γλώττις διὰ τοῦ τ' ἐγέ-
γραπτο ἀέπτως. εἰσὶ δὲ οἱ ἀπορροπείες ἀποδιδύσαν, ἀπὸ
τῷ ἄπταθ, ὡν ἔδδ' ἂν ἄπταθ δὲ ἰχθύν. ἰστί δὲ δοκεῖ παρὰ
τὸ ἰστίω γενεῇ, ὅς σημαίνει τὸ διαφθεῖσθαι καὶ βλάπτω
ἐνθεν τὸ „πολλὰς δ' ἰφθίμους πυχὰς Ἰδὶε προΐαψεν." καὶ
ῥέσον αὐτὴ καὶ ἔλλειψεν τῷ αὐτῷ δ' ἰστίω λατὸν Ἀχαιῶν." (454). ἐνθεν καὶ ὁ ἰστί· ἔστι δὲ θνητὸν διατρώγον τὰ βόλα,
(454). ἐνθεν καὶ ὁ ἰστί· ἔστι δὲ θνητὸν διατρώγον τὰ βόλα,
ἀπὸ δὲ τῶ τῷ ἰστίω τὸ αὐτῶς ἰστί, καὶ κατ' ἔλλειψιν
τῷ τ' ἀέπτως, ἦτοι τὰς μὴ δυναμένας διαφθεῖσθαι καὶ βλυ-

λείαν εἴσασιν. ἄλλοι δὲ ὑποερίζοντες εἰς τὸ συμφέλλειν καὶ τὸ
εἶναι, εἰς τὸ μαλακοῖσι τιθέασιν τὴν τελείαν, ἢ ἣ ἔλλειπον
τῷ λόγῳ τὸ σφέλλειν. Α.

580. εἴπερ γὰρ καὶ ἐθελήσιν: θωπευτικῶς τὰ τῆς
δυνάμειος αὐτῆς προβάλλεται. ἡμᾶς δὲ καὶ πρὸς κατάληξιν 5
τῆς μητρὸς. τὸ δὲ ὅλον· εἰ θέλοι καταβαλεῖν ἡμᾶς ὁ Ζεὺς
(δυνήσεται γὰρ), σὺ δὲ θωπεύσεις αὐτόν, ἐθθέως ἡμερω-
θήσεται. Α.

582. καθάπτεισθαι: καθάπτειν. L.

583. ἰλαός: διὰ τῆς ἰλαότητος τοσαύτην ὑπεροχὴν δεικνύει 10
πρὸς θεὸν τῷ Διὶ, ὅση πρὸς ἀνθρώπου ἐστὶ θεῶν. BL.

584. ἀνατῆας: γέλωτα κινεῖ τὸ ἀνατῆας ἐπὶ χολῇ τι-
θέμενον. γέλωτος γὰρ ἐστὶ μιμήμενος τὸς καλλίστους οἰνοχόους,
Ἡβην καὶ Γανυμήδεα, καὶ μεμνημένος πῶς ὁ Ζεὺς τῷ ποδὶ
λαβόμενος ἐξέριπεν αὐτὸν ὑρανόθεν. BL.

βραχὺ διασαλτέον μετὰ τὴν μετοχήν. Α.

δέπας: οἶονεῖ δέπας. καὶ „πλησάμενος οἶνοιο δέπας”
(Π. 9, 224) καὶ „δεικανόωντο δέπασσιν” (Π. 15, 86). AL.

ἀμφικύπελλον: ἀμφικυρτόν, ἐξ ἧς τὸ περιφερές. L.

585. ἐν χειρὶ τίθει: ἔτι καὶ Ἀριστεύς, ἐν χειρὶ, 20
πληθυντικῶς ἐν χειρὶ. ὁμοίως καὶ ἡ Μασσαλιωτικὴ καὶ ἡ
Σωσιγένης καὶ ἡ Ἀριστοφάνους. συνάδει δὲ καὶ τὸ ἐπιφερόμε-
τον „μειδίσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον” (596). Α.
πῶσαι ἐνικῶς ἔχουσι τὸ χειρὶ, ἐπληθυντικῶς. καὶ συνάδει τῷ
„ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.” L.

586. τέτλαθι μῆτερ ἐμή: ὅτε κατεπαύνη τὸν θυ-
μόν, τότε καὶ τὴν ἰδίαν παραινέσιν ἐπήγαγεν. BL.

588. οὐτι δυνήσομαι: κομικῶς τὴν ἰδίαν πῆρσιν
προτίθεται. LV.

589. ἀντιφίρεσθαι: ἐναντιῶσθαι, ἢ ἐξισθῆναι. λείπει δὲ 30
ἢ εἰς πρόθεσις. L.

590. ἡ δὲ γὰρ με: εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἰχθύος τοῦ Διὸς
λέγει. D. Ἡρακλῆς ἀνακομιζόμενος ἐξ Ἰλίου μετὰ τὴν γενο-
μένην ἐπ’ αὐτῷ πόρθησιν τῆς Ἰλίου ἐπὶ τῇ Λαομέδοντος
ἀπάτῃ, παρ’ ὅσον αὐτῷ ἀντὶ τῶν ἀθανάτων ἱππῶν ἐς ὑπὲρ 35
χρεὶ ἀντιέδωκε θνητῆς ἀπατήσεως, κατ’ ἐκεῖνο καιρὸς προσ-
έχε τῇ Κῷ τῆς Μιροπίδος, χερσὶν κατεχόμενος κατὰ χό-
λον Ἡρας, μυσθὸς τὸν ἥρωα καὶ διὰ τὸ πρῶτον κατα-
κοιμισάσης τὸν Αἴα. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Κῷ θεασάμενοι αὐτὸν
καὶ ὡς ἄγχιον φοβηθέντες ἐξήλασαν ἀπὸ τῆς πόλεως· ἐφ’ ᾧ 40
ἀγανακτήσας ὁ Ἡρακλῆς ἐξεπύρθησεν τὴν Κῷ. ἐπὶ δὲ τῇ
τῆς Ἡρας κατακοιμίσει ὁ Ζεὺς ὀργισθεὶς ἐν δεσμοῖς κα-
τέχε τὴν Ἡραν ἢν ἐπειρᾶτο τηρικῶτα ὁ Ἡρακλῆς λείπει,
καὶ φωρυθείς ἀπὸ τῆς Ὀλύμπου ἐξεβρίφη, καὶ εἰς Αἴμον τὴν
πρὸ τῆς Θράκης νῆσον καταπεσὼν χολὸς ἐγένετο, ὡς φη- 45
σιν ὁ ποιητής· διὸ καὶ ἱερὰ τῆς θεῆς ἡ Αἴμων. AD.

591. εἴπερ ποδός: ὅτι ἀπὸ δυοῖν τόπων συμπληρώσκει
τὸν μῦθον. νῦν μὲν γὰρ, ὅτι ἐξέβριθη, κατὰ δὲ τὴν ἐπόμενη-
σιν τῶν τῆς Ἡρας δεσμῶν (Π. 15, 18) καὶ τὸν καιρὸν καὶ
τὴν αἰτίαν δι’ ἣν ἐξέβριθη. Α.

δύο ῥήμεις Ἡρακλῆς, πρῶτον μὲν ἡ ὑπὸ τὴν γένεσιν τῆς

Ἡρας, δευτέρω δὲ ἡ ὑπὸ Διὸς διὰ τοὺς τῆς Ἡρας δε-
σμούς. Α.

ἐγκαλεῖσθαι Ὀμήρῳ περὶ τῆς τῆς Ἡρακλῆς ῥήμειος, τὸ μὲν
πρῶτον ὅτι χολὸν αὐτὸν ἐφίσησιν καὶ τὴν θείαν ἀκρωτηριάξει
φύσιν, εἰθ’ ὅτι καὶ παρὰ μικρὸν ἦκε κινδύνῳ φησὶ γὰρ „πάν
δ’ ἡμᾶρ φερόμεν, ἡμᾶς δ’ ἡεῖλω καταδύντι κάππεσον ἐν
Αἴμονι, ὀλίγος δ’ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν.” καὶ τοῦτο οὖν ἐπο-
κρύπτεται τις Ὀμήρῳ φιλόσοφος νῦν. ἡ πλάσμασι γὰρ ποι-
ητικοῖς τὸς ἀκρόντας τέρας αὐτῶν χολὸν ἡμῶν παραδίδ-
δωκε τὸν Ἡρακλῆον τὸν ἐξ Ἡρας καὶ Διὸς μυθώμενον παῖδα 10
(τῷτο γὰρ ἀπρεπὲς ὄντως ἱστορεῖν περὶ θεῶν). ἀλλ’ ἐπειδὴ ἡ
πυρὸς εἰσα διπλῆ, καὶ τὸ μὲν αὐθέρσιον, ὡς ἐναγχοῦς εἰσέκαμεν,
ἐπὶ τῆς ἀνωτάτω τῆς παντὸς αἰώρος ἐδὲν ἐσεῖν ἔχει πρὸς
τὴν τελειότητα, τοῦ δὲ παρ’ ἡμῶν πυρὸς ἡ ἔλξη πρὸς αὐτὴν
15 ἔσα φθαρή καὶ διὰ τῆς ὑποτριφύσεως παρ’ ἔκαστα ζωπυρ-
μένη, διὰ τῷτο τὴν μὲν δευτέραν φλόγα συνεχῶς ἡμῶν τε
καὶ Αἴα προσαγορεύει, τὸ δ’ ἐπὶ γῆς πῦρ Ἡρακλῆον, ἐτοίμως
ἀπτόμενόν τε καὶ σβεννύμενον. ὅθεν εἰκότως κατὰ σύγκρι-
σιν ἐκείνη τῇ ὀλοκλήρῃ τῷτο νερόμισαι χολὸν εἶναι τὸ πῦρ.

20 ἄλλως τε καὶ πῶσαι ποδὸν πῆρσιν ἀπὸ τῆς διασηφίζοντος ἐπι-
δαῖδ βάρκτου, τὸ δὲ παρ’ ἡμῶν πῦρ ἕναι τῆς τῶν ἐλίων
ἐπιδύσεως ἐκ δυνήθην ἢν ἐπὶ πλέον παραινέται συμβολικῶς
χολὸν εἶρηται. τὸν γὰρ Ἡρακλῆον ἐκ ἀλληγορικῶς ἐν ἐτί-
ροις ἀλλὰ διαβρίθην Ὀμήρου πῦρ εἶναι φησιν, ὡς τὸ „σπλῆγ-
25 χνα δ’ ἄρ’ ἐμπεύραντες ὑπείρεχον Ἡρακλῆοιο” (Π. 2, 426).

μεταληπτικῶς ὑπὸ τῆς Ἡρακλῆς τὰ σπλῆγχνα φησὶν ὅτι τῷτο
καὶ μὴν καὶ ἀπ’ ἐρατῆς ἐφίσησιν ὀπιτόμενον αὐτῶν φρικῶς
γὰρ κατ’ ἀρχὰς ἐδέπω τῆς τῆς πυρὸς χρήσεως ἐπιπολεμίας
ἄνθρωποι χροικῶς χαλκοῖς τοῖν ὀργάνοις κατασκευασμέ-
νοις ἱερεικῶσαντο τὰ ἀπὸ τῶν μεταίρων φερόμενον σπιν-
θήρας, κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἐναντία τῷ ἡλίῳ τὰ ὄργανα
τιθέντες. ὅθεν οἴμαι καὶ Προμηθεὺς ἀπ’ ἐρατῆς κλέπτει τὰ
πῦρ, ἐπειδὴ περὶ τέχνη Προμηθεὺς ἐπενόησαν οἱ ἄνθρωποι
τὴν ἐκείθεν ἀπόβροχον αὐτῷ. Αἴμονον δὲ πρῶτως ἐκ αἰό-
30 γως ἐμπεύσαντο τὴν ἀποδεξαμένην τὸ διοπρόβλητον πῦρ.

ἐνταῦθα γὰρ ἀνίεν γηγενῆς πυρὸς αὐτόματοι φλόγες. δηλοῦ
δὲ σαφῶς ὅτι τῷτο θεώδοντόν ἐστι τὸ πῦρ ἐξ ὧν ἐπὶ τῆς
„ὀλίγος δ’ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν” ἀπόλλυται γὰρ εὐθέως μα-
ρανθάν, εἰ μὴ λάβοιτο τῆς διαφυλάττειν αὐτὸ δυνάμεως.

προνοίας, καὶ ταῦτα μὲν περὶ Ἡρακλῆον φιλοσοφητέον. ἐπὶ
γὰρ ἐπὶ τῆς παρόντος ὡς τερατιώδη τὴν Κράτητος τοῦ Θη-
βαίου φιλοσοφίαν, ὅτι Ζεὺς ἀναμέτρῃσιν τῆς παντὸς γενέσθαι
ἐσπεδικῶς δύο πυρσούς ἱσοδρομῶσιν, Ἡρακλῆς τε καὶ Ἡλῖος,
διετεκμήρατο τὰ κόσμος τὰ διαστήματα, τὸν μὲν ἀνωθεν ἀπὸ
τῆς βηλῆς καλεμένης φήμας, τὸν δ’ ἀπ’ ἀνατολῶν εἰς δόσαν
μεθίς φέρεσθαι. διὰ τῆς ἀμφοτέρω καὶ συνεκράνισαν ἡμᾶς γὰρ
ἡεῖλω καταδύντι κάππεσον Ἡρακλῆς ἐν Αἴμονι. τῷτο τοί-
νον εἴτε κοσμητὴν τις ἀναμέτρῃσιν εἶθ’ (ὁ μᾶλλον ἀλθῆς
ἐστὶν) ἀλληγορικῶς τοῦ κατ’ ἡμᾶς πυρὸς ἀνθρώποις εἶποι
50 παρὰδοσιν, ἐδὲν ἀσεβὲς ἐστὶν ὑπὲρ Ἡρακλῆον παρ’ Ὀμήρῳ
λεγόμενον. L.

τεταγών: τάγω τὸ τείνω, ὁ μέλλων τάξω, ὁ μέσος παρακείμενος τέταγα, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔταγον, ἡ μετοχή ὁ ταγών, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν τεταγών. τινάξας, λαβίων. L.

βηλοῦ: ἀπὸ τῆς βεβηκέναι τὸς θεὸς ἐπ' αὐτῷ, καὶ τοὺς ἀξέρας κείθι βαίνειν, ἕτως εἴρη. τῷ δὲ τόνῳ, καθάπερ οἱ 5 Ἀριστάρχαιοι, βηλὸν ὡς χωλὸν καὶ πηλὸν προφερόμενοι, ἀποδιδόντες τὸν τῶν θεῶν βαθμόν. ἕτεροι δὲ βηλὸν εἶπον τὸν ἀνωτάτω πάγον καὶ περιέχοντα τὸν πάντα ἄερα. ἄλλοι δὲ τὴν περίοδον τῆς αἰθέρος καὶ τῶν ἄστρον. κοινῶς δὲ σημαίνει ὁ βηλὸς τὸν ἔδδον τῆς θύρας, ὃ καλεῖται φλιά· ὃ γὰρ ποιη- 10 τὴς ὑποτίθεται τὸν ἑρανὸν πύλας ἔχειν. εἴρηται δὲ βηλὸς ἀπὸ τῆς βαίνεσθαι, ὡς καὶ ὁδὸς ἀπὸ τῆς διοδεύεσθαι. ABDL.

τινὲς δὲ κατὰ Χαλδαίους τὴν ἀνωτάτω τῆς θύρας περιφέρειαν, οἱ δὲ κατὰ Ἀρσίου τὸν Ὀλυμπον. ἡμῖνον δὲ τὸν βατήρα λέγειν ἦτοι τὴν γλιάν, ἀπὸ τῆς βαίνειν. ABL.

βηλὸς ἐστὶν ὁ ἀνωτάτω τόπος τῆς θύρας ἀπὸ γὰρ τῆς βεβηκέναι — ἀπὸ τοῦ ὑδέεσθαι. καὶ Πανύσιος δὲ τὰ πέδιλα βηλὰ λέγει. Παρμενίων δὲ ὁ γλωσσόγραφος φησὶν Ἀχαιοὺς καὶ Ἀρσίου καλεῖν τὸν ἑρανὸν βηλόν. Κράτης δὲ περισπῶν τὴν πρώτῃν συλλαβὴν Χαλδαίαν εἶναι τὴν λέξιν ἀποδίδωσιν. Ἀγαθοκλῆς δὲ τὴν πάντων περιοχὴν, καὶ βεβηκόν- 20 τας φέρειν τὸς ἀπλανεῖς ἀξέρας. BL.

592. πᾶν δ' ἡμᾶρ φερόμεν: πῶς τῶν ἄλλων θεῶν ἀπὸ τῆς θύρας φερομένων ὁππῇ ἐπὶ γῆς, Ἡφαιστος δὲ ὕλης ἡμέρας φέρεται; φημὲν ἔν ὅτι τὸ πᾶν δ' ἡμᾶρ οὐ δηλοῖ 25 τὸν ἀπὸ πρώτας μέχρις ἐσπέρας καιρὸν, ἀλλὰ τὴν πειλά- ζουσαν τῇ νυκτὶ ὥραν, ὡς καὶ ἄλλαχού (472) „οἱ δὲ πυνημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο” καὶ ἐξῆς (601) „πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα δαίνυντο.” BLV.

593. κάππεσον ἐν Ἀθήνῃ: πρὸς τὰ περὶ Ὀλυμπον παρούμεται γὰρ ἡ Ἀθήνη. τινὲς δὲ μεταποιῶσιν ἐς Ἀθήνον· ἀλλ' ὁ ποιητὴς χρητὴς τῷ τοιούτῳ ἡμίματι „ἐν δ' ἔπειθ' Ὁκεανῷ” (Π. B, 485) „κάππεσεν ἐν κοινήσιν (Π. 15, 538) „θοῇ ἐν νηὶ πέσσαν” (ib. 624). ἕτως Ἀριστάρχος. A.

ἡ δὲ Ἀθήνη νῆσός ἐστι Θράκης ἱερὰ Ἡφαιστοῦ, ἔχουσα 35 δύο πόλεις, Ἡφαισιάδα καὶ Μύριαν. D.

ὁλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐν ἡέν: ἀντὶ τῆς ἐλαιοπύργου βραχέως μοι τῆς ψυχῆς γενομένης. D. ὁλίγη δὲ ἰσχὺς ἐν ἡέν μοι. εἰ ἐλαττεῖν, φασὶ τὸ θεῖον, καὶ τέλειον ἐπιλείψει, ἀγνοῦντες ὅτι πολλὰ ἐν τῷ κόσμῳ φύσεις μισθῶν μὲν, ἐκ ἐκ- 40 λείπεται δὲ τέλειον. καὶ γὰρ καὶ ἀνθρώπων πλεονάζοντων μισθῶν τὸ ὑγρόν, ἀλλ' ἐκ ἐπιλείπει. καὶ Ἀρης „μόγις δ' ἐσυγέρωτο θυμόν” (Π. 21, 417). BLV.

594. σίντεες: ἀπὸ τῆς σίνεσθαι καὶ βλάπτειν, ὅντας πε- 45 ριστάς. ἢ ὅτι δοκῶσιν αὐτοὶ πρώτοι ἐκπενοχέμενοι τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ὅπλα ταῦτα γὰρ ὁμολογημένως βλάπτει. AD.

Φιλόχορος φησὶ Πελασγὸς αὐτὸς ὄντας ἕτω προσαγορευθῆναι, ἐπεὶ πλεῖστοι εἰς Βοιωτῶνα κατηγόρους παρ- 50 δέντες ἤρπασαν, σίνεσθαι δὲ τὸ βλάπτειν λέγουσι. Ἐρατοσθέ- νης δὲ, ἐπεὶ γόντες ὄντες εἶρον δηλητήρια φάρμακα. ὁ δὲ 50 οἶκον ἔχειν. AD.

Πορφύριος, ἐπεὶ πρώτοι τὰ πολυμοιρῆσαι ἐδημιούργησαν

ὅπλα, καὶ πρὸς βλάβην ἀνθρώπων συντελεῖ· ἢ ἐπεὶ πρώτοι ληστρίαν ἐξεύρον. BLV.

595. μείδησεν: παρὰ τὸ μειδῶν τὸ δὲ μειδῶ παρὰ τὸ τὸν μέσον διέναι γέλωτα. B.

596. παιδὸς ἐδέξατο: ὅτι λαίπει ἢ παρὰ πρόδοις, 5 ἢ ἢ παρὰ παιδός. A.

κύπελλον: ἔκπομα, ποτήριον, παρὰ τὴν κοιλότητα. D. ποτήριον. γίνεται δὲ παρὰ τὸ κυφός ἢ παρὰ τὸ κύπτω, τὸ κεκυρτωμένον καὶ περιγεγῆς· ἢ παρὰ τὸ χύνειν τὸν πηλόν, 10 τῷ τῆς τὸν οἶνον. πηλὸς γὰρ παρὰ Ἀττικοῖς ὁ οἶνος, παρὰ τὸ πᾶλλειν τὰς φρένας καὶ τὰς καρδίας τῶν πινόντων τῶν πολλόν· ἀφ' οὗ καὶ κύπελος, παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πη- λόν ἦγον τὸν οἶνον. BL.

597. ἐνδέξια: ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν δεξιῶν μερῶν ἀρξά- 15 μενος. D.

598. οἶνοχόει: ἕτως οἶνοχόει Ἀριστάρχος, Ἰακῶς· καὶ ἐν τῇ Ἀργολικῇ καὶ Μυσοαλιτικῇ καὶ Ἀντιμαχείῳ καὶ ἐν τῇ Ζηροδότῃ καὶ Ἀριστοφάνει. A. οἶνοχόει Ἰακῶς πᾶσαι. L. ἀντὶ τῆς ἐνέχει τὸ νέκταρ, ἐκίνα. νέκταρ δὲ ἐστὶ τὸ τῶν 20 θεῶν πόμα. D. κατόχρησις ὁ τρόπος. V.

νέκταρ: παρὰ τὸ τῆς εὐρητικῆς καὶ τὸ κτῶ τὸ φρονεῖν, τὸ μὴ τοῖς κτεινομένοις ἀλλὰ τοῖς ἀθανάτοις διδόμενον. BL. 599. ἀσβεστός: ἀκατάπικτος, πολὺς. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς πυρός. D.

600. Ἡφαιστον: δασύνεται διὰ τὴν ἐτυμολογίαν· παρὰ 5 γὰρ τὸ ἱππῶ ἐγένετο. A.

δασύνει τὸ Ἡφαιστον· παρὰ γὰρ τὸ ἱππῶ ἐστὶν, ὅθεν καὶ Ἡρῆ. τὸ δὲ ποικιλνόντα ἐκ τῆς πονῶ, πονῶν ποικνῶν ποικνῶν, B. 30 ποικνῶντα αἱ πᾶσαι συντελικῶς. ἐστὶ δὲ παρὰ τὸ πονῶ, ποικνῶ πονῶ καὶ ποικνῶν. L.

601. πρόπαν ἡμᾶρ: τὸ ὑπόλοιπον πάσης τῆς ἡμέρας. τὸ δὲ „ἐς ἥλιον καταδύντα” Ἀττικόν ἐστὶν, ὡς τὸ ἐς τρί- 35 τὴν ἡμερᾶν. BLV.

602. βραχὺ διαμαλτέον κατὰ τὸ τέλος τῆς εἰς, καὶ ἐν τῇ 40 ἐξῆς κοινὴν ἐστὶ τὸ ἐδεύετο. A.

603. ὁ λόγος· ὥσπερ τῆς εὐλαχίας οὐκ ἦσαν ἐνδείξεις οἱ θεοί, ἕτως ἔδδ τῆς Ἀπόλλωνος μουσικῆς, ὁμοίως δὲ ἔδδ τῆς τῶν Μουσῶν φῶδης, αἵτινες καὶ αὐτοὶ Ἀπόλλωνος καθαρίζοντες 45 ἐκ διαδοχῆς καὶ παρὰ μέρος ἦδον. τίσασαρες δὲ ἀνατίθενται Ἀπόλλωνι τέχνην, μουσικὴ τοξικὴ μαντικὴ καὶ ἰατρικὴ. ABDL.

604. μουσάων θ': εἰ τὸ μὴ ἀπειροκαλῶς ἐμμελῆσαι τὴν ᾠδὴν, ἀλλ' αὐτὰν, εἴτα τὰς Μῦσας ἔσαι. BL.

τίνα ἦδον αἱ Μῦσαι; ὡς Ἡρόδοτος „αἰδὼν δ' ἐς γὰρ 50 καὶ ἑρᾶς ἐρᾶς ἔκτεν, οἷ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο.” LV.

606. οἱ μὲν δὲ κείοντες: ἕτω πᾶσαι καὶ ἐστὶν ὅμοιον τῷ „κεῖον ἐς θάλαμον” (Od. 19, 48). L.

ὅτι οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι κατὰ τὸν ποιητὴν ἀναλύ- 55 σιν οἵκαδε καὶ κοιμῶνται. πρῶτος δὲ Ὀμηρος ἀφρομένην ἔδδοι τοῖς ἀπὸ τῶν μαθημάτων εὐρηκόσιν ἔκαστον τῶν θεῶν ἴδιον.

607. ἡχι: Ἀριστάρχος τὸ ἡχι χωρὶς τοῦ τ γράμματος, καὶ

Διονύσιος. παρατίθεται δὲ ὁ Διονύσιος τοὺς Δωριεὺς λέγοντας ἔχει. Α.

τὸ ἔχει χωρὶς τῶ τ κελύει γράφει Διονύσιος, καὶ παρὰ Δωριεὺς ἔχει λέγοντας. ΒΛ.

ἀμφιγυήεις: ὁ ἀμφοτέρωθεν βεβλαμμένος, παρὰ τὸ γυνὴ τὸ τὰ μέλη διαλύω, ἐπειδὴ τὸ πῦρ πολλῆς δαΐδ τῆς ἑλῆς. ΒΛ.

ὁ ἀμφιγυήεις τὰ ἀμφιγυήεντος, διότι τὰ εἰς εἰς λήγοντι ἀρσενικὰ διὰ τὰ ἔντος κλίνεται, οἷον τοιμήεις τοιμήεντος, τελῆεις τελήεντος, χαρίεις χαρίεντος. ὅπως ἐν καὶ ἀμφιγυήεις ἀμφιγυήεντος. ΑΔ.

χωλός Ἡρακλῆος λέγεται διὰ τὸ μὴ δύνασθαι προβαίνειν διὰ ξυλῶδες τινὸς βύκτος. τινὲς δὲ φασί, διότι τὴν ἄνω κίτησιν τῆς κάτω πρὸς τὴν τροφήν ἄνωσαν καὶ ἀνώμαλον ποιεῖ· βραδυτέρας δὲ αὐτῆς ὕψους χωλαίνειν αὐτὸν ἔχουσιν. Λ.

608. ποιήσεν ἰδνύησι: γράφει ποιῆσ' ἰδνύησι. Α. Ἰωνικῶς διὰ τῶ τ. Λ.

609. πρὸς ὃν λέχος: ὅτι Ζηρόδοτος χωρὶς τῶ τ, πρὸς ὃ λέχος, ὃ ῥωὴν ὅτι κοινὸν εἰς τὸ ὃν ἀρσενικὸν καὶ ὀδεντέον. Α.

Ζηρόδοτος πρὸς δ. Λ.

Κρόνος καὶ Ῥέας ἐγένοντο υἱοὶ ἄρῃνες τρεῖς, Ζεὺς Ποσειδῶν καὶ Αἰδης, θυγατέρες δὲ τρεῖς, Ἑστία Δημήτηρ Ἡρα. τῶτων, φασί, ἐπὶ τῆς Κρόνου δυναστείας ἡράδθησαν. τὸν δὲ Παιά καὶ Ἡραν ἐπὶ ἐναντιὰς τριακοσίων, ὡς φησι Καλλίμαχος ἐν δευτέρῳ αἰτίων, ὡς Ζεὺς ἐράτιζε τριακοσίους ἐναντιὰς. λαβὼν δὲ τῶν γονέων ἀλλήλοις συντερχόμενοι ἔχον υἱὸν Ἡρακλῆον ὃν οὐλόκληρον, ἐκατέρως δὲ τὸς πάδας χωλόν, ὡς φησὶν αὐτὸν ἀμφιγυήεντα ὁ ποιητής. ὅτι δὲ λαβὼν τῶν γονέων, συντήρχοντο ἀλλήλοις, μαρτυρεῖ καὶ ὁ ποιητὴς λέγων

Παρακίεται τὰ Ἀριεονίκα σημεία, καὶ τὰ Αἰδύμια περὶ τῆς Ἀριεαρχείας διορθώτως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Πικτικῆς προσωδίας καὶ Νικάνορος περὶ σιγμῆς. Α.

„εἰς εὐνὴν φοιτῶντες φίλος λήθοντο τοκῆας” (Π. 14, 296). μετὰ δὲ τὴν τῶν Τιτάνων ὑπὸ Αἰὸς καθαίρειν καταταραχθέντος Κρόνου Ζεὺς καὶ Ἡρα διαδεξάμενοι τὴν ἐν ἑραν βασιλείαν μέχρι τῶ νῦν θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων βασιλεύσαν, ἀλλήλοις ἡρμοσμένοι, τῆς Ἡρας τελείας καὶ συζυγίας προσαγορευομένης, παρ' ὅσον ἀδεελφὴ μόνη ἀνδρὸς ἔτιχε τοιοῦτο. ἔχε δὲ Ἡρὴν θυγατέρα, ἣν οἰνοχόον θεῶν παρίστην ὁ ποιητής. ΑΔ.

βραχὺ διασαλτόν ἐπὶ τὸ Ὀλύμπιος ἀεεροπητής· τὸ γὰρ ἐπιφερόμενον ἐνθα τόπον σημαίνει. ἐν δὲ τῷ ἐξῆς σιγμῇ τελείαν θεῖον ἐπὶ τὸ „γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι” προπωδίζον γὰρ ἔχει ἐκ τῶ ἐνθα τὸ ἐνταῦθα σημαίνει. Α.

611. ἐνθα καθεῦδ' ἀναβύς: ἀνέβη καθενδύσαν, ἢ ἀντὶ τῆς ἀνεκέλιτο. τὸ δὲ καθεῦδε προπερισπωμένως: ἐφύλαξε γὰρ ἡ σύνθεσις τὸν τόνον. διδάσκει δὲ ὁ ποιητὴς μὴ χωρίζεσθαι ἄνδρα γυναικὸς ἐν κοίτῃ, ὡς μὴ τῇ ἀπασίᾳ λυπήσῃ αὐτόν. Β. προπερισπασέον ὥς μὴ προσεκτικὸν εἶναι ἐπισημαστικόν. Δ.

ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἐνθ' ἐκάθευδ' ἀναβύς, τὸ δὲ καθεῦδε προπερισπᾶται, ὅτι τὰ ἀπὸ φύσει μακρῆς ἀρχόμενα ῥήματα κατὰ τοὺς παρορρημένους χρόνους ἐν ὀριστοις, ἀπαθῆ ὄντια, φυλάσσει τὸν τόνον ἐν τῇ συνθέσει, εἶλον κατεῖχον· ὅθεν εἰ „ἐδδε δ' ἀνακλιθεῖς” (Οδ. 4, 794), δῆλον ὅτι καθεῦδεν ὁμοτόμως ὁμιλοῦμεν προήραται. Α.

25 χρυσόθρονος: ἡ χρυσοῦν θρόνον ἔχουσα βασιλεῖς. μάλλον δὲ ἐπειδὴ τὰ πρὸς τῷ αἰθέρι μέρη τῆς ἕως, γυμνωθέντα τῷ ἡλίῳ, πυρῶδη εἰσιν. ὁ γὰρ ποιητὴς ἀλληγορῶν τὸν χρυσὸν λαμβάνει ἀντὶ τῆς πυρός. ΑΒΔ.

ἴσον ὅτι ἡ ῥαψωδία αὕτη μόνη παραβολὴν ἐκ ἔχει. Δ.

ΕΙΣ ΤΗΝ Β.

1. Ἄλλοι: ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἄλλοι. ὁ δὲ ποιητὴς ἀσυνάρτως ἐκφέρει. Α. Ζηρόδοτος ἄλλοι γράφει, κακῶς ἡλλείπει γὰρ ὁ ποιητὴς τοῖς ἄρῃσι. ΑΔ. Β.

Θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι: ὅτι μετὰ θεὸν ἄνθρωπος καὶ ἀπὸ τῶ ἀνδρός τὸ λοιπὸν γένος ἄνθρωποι. ΒΛ.

ἐπ' ἀποκορυφαί: ἢ ἐφ' ἱππῶν ὀπλιζόμενοι, ἢ ἱππῶν κορυφασσάντες, τοιούτοις πολεμικοί, ἢ ἀπὸ τῶν ἱππῶν μαχόμενοι. ΒΛ. ἐπ' ἀποκορυφαί φησὶν, ὅς διὰ τὴν τῆς πολέμου πρό- τοιαν ἀγρυπνεῖν ἔδει. οἱ δὲ τὸς βασιλεῖς ἤκασαν. Β.

2. Παιά δ' οὐκ ἔχε νῆδυμος ὕπνος: ὅτι τὸ νῆδυμος μετὰ τῶ τ, καὶ ἔχει ἡδυμος, ὡς ἔνιοι, παρὰ τὸ ἡδύς, ὡς δῆλον ἐκ τῶ „νῆδυμος ἀμφιχυθείς” (Π. 14, 253). οἱ δὲ μεθ' Ἡρακλῆον καὶ χωρὶς τῶ τ λέγουσιν καὶ Ἀντιμαχός, „ἐπεὶ οὐ οἱ ἡδυμος ἔλθων,” καὶ Σμυωνίδης „ἔτος δὲ τοι ἡδυμος ἔσται ἔσται.” ἴσως ἔν ἐνόμισαν ἀπὸ τῶ ἡδύς εἶναι παραγομένη τὸ ἡδυμος, ὡς ἔνυμος ἐτήνυμος, ὁ δὲ ποιητὴς ἐπὶ τῶ ἀνεκτέλει

τίθῃσι τὴν λέξιν. καὶ δῆλον, φησὶν Ἀριεαρχός, ὅτι παρὰ τὸ δύνῃ ἢ δύνῃ ἐξέπιπτε ῥηματικὸν τὸ δύνος, καὶ κατὰ σύνησιν 35 (καὶ ἐν ἐπεκτάσει ΒΛ) τῶ τῇ ὁ νῆδυμος ἐγένετο· ὅθεν καὶ οἱ διδυμοὶ δύο ἐκ μιᾶς καταδόσεως τῆς γαστρὸς. καὶ οὐ παρὰ τὸ ἡδύς· λέγει γὰρ διασπομένη οὐ συντίθηται τὸ τῇ. οἱ δὲ, ὃν ἐ δυνάτον ἀποδέσσει, ἢ ὁ βαθύς, παρὰ τὴν νῆδύν. ἢ ὁ ἀνώδυνος. ὅτι δὲ διὰ τῶ τ, φησὶ, νῆδυμος ἀμφιχυθείς. ΑΒΛΥ.

Ἄλλως. ἀγνοοῦσιν τινες, οἱ τὸν νῆδυμον ἔπνον ἀποδιδόντες τὸν ἡδύν. ἔτι δὲ νῆδυμος ὁ μὴ ὄντων μηδὲ περὶ- χόμενος, ἀλλ' αὐτὸς περιέχων. ἔξηγήσατο γὰρ τὴν λέξιν εἰ- πὼν „νῆδυμος ἀμφιχυθείς.” καὶ αὐτὸς ὁ ὕπνος φησὶν „ἐπὶ αὐτὸν ἐγὼ μαλακὸν περὶ κόμα κάλυψα” (Π. 14, 359). καὶ ἔτι „περὶ δ' ἀμβροσίους κέχυθ' ὕπνος” (19) „τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχωνε διάκτορος Ἀργεφόντης” (Π. 14, 445). διὸ καὶ ὅπως λέ- γει „ἐδδε μιν ὕπνος ἔρει πικρὰν δαμάτωρ” (11b. 4). τὸ δὲ τῇ σιγμῇ

τοῖς βαναύσοις, ἢ διὰ τὸ μὴ θλίβεσθαι ταῖς κόρυσι· Τρῶες γὰρ τιμὰς ἐφόρου· Σκύθαι δὲ πρῶτοι ἐκείραντο· διὸ καὶ ἀπεσχυθισμένοι εἴρηται. BL.

12. πανσυνδίκη: ἔτις διὰ τῆς τὸ πανσυνδίκη ὁ Ἀρίσταρχος, καὶ τὰ παραπλήσια τοῖς τοῖς „ἀνέστησαν“ (Π. 10, 176) καὶ 5 „τάχα δ' ἀνέστησεν“ (Π. 2, 694). καὶ ταῖς πλείοσι δὲ καὶ χαριεστέραις τῶν ἐκδόσεων πάντῃ κατὰ εἰσὶν ἔτις εἰ-
χον. Α. διὰ τῆς, ὡς ἀνέστην (Π. 1, 305), κατὰ Ἀρίσταρχον. L.
νῦν: τὸ νῦν τὸς τρεῖς δηλοῖ χρόνος, ἐνεστώτα „νῦν γὰρ
δὴ γένος ἐστὶ“ καὶ παρεληλυθότα „νῦν ὤλετο πᾶσα περὶ 10
χθών“ καὶ μέλλοντα „νῦν δὲ δὴ Αἰνείας βίη Τρώεσσι ἀνά-
ξει“ (Π. 20, 307). ABL.

ἔλοις: ὅτι Ζηνόδοτος χωρὶς τῆς ὁ, ἔλοι. ἀπέστρεψε δὲ τὸν λόγον χρηματίσας, ὡς ἂν αὐτὸς ὁ ὄνειρος εἴποι πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα. Α.

ἀπορῶσι τινες πῶς ὁ Ἀγαμέμνων ἀκέσας „θωρήξαι σε κέλευσε καρηκομόντας Ἀχαιοὺς πανσυνδίκη“ νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγνιαν,“ καὶ πεισέσας τῷ ὄνειρῳ „γῆ γὰρ ὅγ' αἰρήσειν Πριάμω πόλιν ἡμιᾶτι κείνῳ“ (37), ὡς τῶν πολεμίων ἀλίσκεσθαι μέλλοντων καὶ τῆς πόλεως καταλαμβάνομένης, τὰ 20 μὲν πρὸς ἄλλωσι καὶ ποιεῖ ἐξαγαγὼν τὴν εἰρημίαν, ἐπὶ ὁρᾷ δὲ ἔρχεται καὶ συνθήκας, αἷς ἐπεφώνησεν „οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε, ἐλπίμενοι πᾶσασι δ' ἔνερθε πολέμοιο“ (Π. 3, 111). ῥητέον οὖν ὅτι μήποτε καὶ παντελῶς ἐπίστρεψε τῇ περὶ τὸν ὄνειρον φαντασίῃ· διόπερ εὐγνώμοσι τοῖς περὶ τῆς 25 συνθήκης λόγοις ἐπύρρουν εἰκότως συγκατατίθεται. Β.

Ἄλλως. ἀπρεπὲς δὲ τὸ λέγειν „πανσυνδίκη, νῦν γὰρ κεν ἔλοις Τρώων πόλιν εὐρυάγνιαν“ τὸ γὰρ ψευδεῖσαι τὸν Δία αἰρήσειν μέλλοντα τὴν πόλιν ἄτοπον. ἢ δὲ λύσις ἀπὸ τῆς λέξεως· οἱ μὲν, ὅτι τὸ νῦν δηλοῖ πλείω, ἐν ὅς περιέχεται 30 καὶ μόνον τὸ τήμερον ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ τῷ χρόνῳ· οἱ δὲ ὅτι τὸ πανσυνδίκη σημαίνει μετὰ πάντων, ὡς παραλιπὼν τὸν Ἀχιλλεῦ ἡμαρτεν. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἔθους· καὶ γὰρ εἰρηνοφῶν καὶ βασιλεῦσι συγκατατίθεται εἰς τὸ πρόσφορον ψευδεῖς. καὶ δὴ καὶ τὸν Δία εἰσάγει τοιοῦτον, τῷ ἔθῃ ἐπόμενον. Β.

Ἄλλως. ἀπορῶσι πῶς καὶ ὁ Ζεὺς ἐκ ἀληθείας ἐπιχρῶ-
μενος „νῦν γὰρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγνιαν“ καὶ ὁ Ἀγα-
μέμνων νῆπιος, καὶ ὁ ὄνειρος ὁλοός. ὁλοός μὲν οὖν ὁ
ὄνειρος, ὅτι ἐ σαφής· Ἀγαμέμνων δὲ νῆπιος, ὅτι ἀφροσύ-
νης ἢ ἀπάτη γίνεται τὸ γὰρ „νῦν κεν ἔλοι Πριάμω πόλιν“
εἰς μίαν περιεργμένην ἡμέραν. καὶ ὅτι ἔτις ἐπέλαβε καὶ ἔκρε
τὸ νῦν, δηλοῖ τὸ ἐπιρρηθῆναι αὐτῷ „γῆ γὰρ ὅγ' αἰρήσειν
Πριάμω πόλιν ἡμιᾶτι κείνῳ, νῆπιος“ (37). Ζηνόδοτος δὲ παρι-
στάς τὴν τῆς Αἰὸς ἀλήθειαν, φησὶ κατ' ἐκείνην ἐλαοκέναι τὴν
ἡμέραν τὴν ἴλιον· ὅτε γὰρ οἱ ὅρκοι συνεχθήσαν, ἢ πόλις 45
ἀπώλετο· ἐν γὰρ τῷ παρασπονδῆσαι τὸ μηκέτι σωθῆναι κα-
τεψηφίσθη. Ἀπὼν δὲ φησιν ὅτι πρότερον ἐνδοιμάων ὁ Ζεὺς
κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐπέστρεψε τῇ Ἡρᾷ τὸν τῆς Τροίας
ὄλεθρον· διὸ καὶ κατήλθεν ἡ Ἀθηναία, τῇ τῶν ὁρκῶν ἀνα-
τροπῇ συνανατρέψασα τὸς Τρῶας. ἔπειτα ἐρρήθη πανσυνδίκη 50
ἐξάγειν τὸς Ἑλλήνας· ὁ δὲ παρήκεν καὶ μικρὰν μερίδα τὴν

τῆς Ἀχιλλείας. πῶς ἐν ἀληθείας καὶ ἐν τῷ „ἐπέγναμμε γὰρ
ἀπαντας“ Ἡρᾷ λισσομένη; καὶ τοῦτο ἀληθές· πέπεικε γὰρ
ἡ Ἡρὰ φησὶ γὰρ „ὅς ποῖν ἔμοιγε καὶ Ἡρᾷ εἴναι“ ἀγορεύων
Τρῶσι μαχήσεσθαι“ (Π. 5, 832). Β.

13. 14. οὐ γὰρ ἐστὶ ἀμφίς — φησὶ ἄριστοι: τατέξιν
ἐκείνῳ γὰρ οἱ τὸν Ὀλυμπον κατοικῶντες θεοὶ διχογνωμονῶσι
περὶ τῆς Ἰλίου ἡγῶν διάφορα φρονεῖσιν, οἱ μὲν τὰ ὑπὲρ
Τρώων, οἱ δὲ τὰ ὑπὲρ Ἑλλήνων. ABDL.

14. ἐπέγναμμεν γὰρ ἀπαντας: δηλὸν ἐξ ὧν φησὶ
περὶ Ἀρεως „ὅς πρῶτον μὲν ἐμοὶ τε καὶ Ἡρᾷ εἴναι“ ἀγο-
ρεύων Τρῶσι μαχήσεσθαι“ (Π. 5, 832). καὶ Ἡρᾷ Ἀπόλλωνι
„κακῶν ἔταρ' αἰὲν ἔπιζε“ (Π. 24, 63). Α.

19. ἀμβρόσιος: ἡδίστος αὐτῷ ἐστὶν ὁ ὕμνος διὰ τὴν
ἀνάπαυσιν τῷ λοιμῷ, ἐπεὶ ἐν ταῖς χρεαῖς δεῖ ἀγωνιᾶν. L.
20. στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς: ὑπὲρ κεφαλῆς ἔσται
ὡς ταῖς αἰσθήσεσι φεγγόμενος αἰσθητὸν δὲ αἰσθήσεως ἀπὸ
τῆς βάσεως τῆς ἐγκεφάλου τὴν ἀρχὴν ἔχον. ALV.

Νηληϊῶντι: τῷ Νέστορι ὁμοιωταὶ ὡς συμβάλλει καὶ φη-
λεταίρῳ, ὡς Ναυσικᾷ καὶ Πηνελόπῃ. τὸ οὖν διχῶς. L.

21. Νέστορι: μετὰ τὸ Νέστορι βραχὺ διασταλτόν, μετὰ
δὲ τὸ τέλος τῆς εἰς τελευτὴν θετέον. Α.

γερρόντων: τῶν ἐντῆμων, ἐν οἷς καὶ Διομήδης καὶ
Αἴαντες. Α.

22. θείος: γράφεται καὶ ἔλος. Α.

23. δαΐφρονος: τῆς συνετῆς, παρὰ τὸ δαΐφρηναι, ὡς „δαΐ-
φρονη Πηνελόπειν“ ἐπὶ δὲ Τυδείῳ (Π. 5, 181) πολεμικῶς. δαΐ-
φρονα δὲ τοῖς ἐγκωμίοις τῆς πατρὸς. ἢ ὅτι ἡ πατρωνυμία
τὸς εὐγενεῖς ἡδεῖ, ὡς τὴν ἀντιπῶν καὶ γῆ. τῶν δὲ οἰκείων ἐστὶ
τὸ ἐγκαλεῖν, ὡς καὶ ἀλλὰ γὰρ γνωμολογεῖ ὁ Νέστωρ „εἰ πάν-
30 τυχον ὑπὸν ἄνωταις“ (Π. 10, 159). ταῦτα δὲ πρὸς τὸ πείσαι
„ἐλθόν“ γὰρ „καὶ τὸ τέτυκται“ (Π. 15, 207). ἀλλ' ὅδε Νέστωρ
εἰκασθῆναι ἐκείνῳ. BL.

τελευτᾷ ἐν γῇ κατὰ τὸ τέλος, ἐπεὶ ἀσύνδετος ὁ λόγος.
τέσσαρας δ' αὐτῇ χρόνος σιωπῆς δύναται. Α.

26. ξύνες ὅμαι: ἀξέσθιν ἔχει τὸ μὴ πολλὰ εἰπεῖν, ἀλλὰ
δεῖξαι τὴν προσοχὴν ἣν ἐργάζεται τὸ τοῦ προστάσσοντος
ἄξιωμα. BL.

ἄγγελος: τὴν ἴλιν δέξτονητέον διὰ τὸ εἶμι. Α.

27. σεῦ: ὁρθοτονητέον τὴν σέ· ἀντιδιέσταλτο γὰρ πρὸς τὸν
40 Ἀχιλλεῦ. ἢ ὅτι πρόκειται τῷ ῥήματι ἡ ἀντιωνυμία. ABL.

ἄερίστος σὺν ὀβελίσκῳ, ὅτι τῷ τῷ δρῶντος πρὸς Πριάμω
ἴρις λέγει (Π. 24, 174)· ἐπεὶ καὶ τίνας χάριν ἔλαβεν αὐτὸν
μέλλει; Α. Ἄλλως. δυσωπεῖ τῶν νωθεύοντων. ἐλαβε δὲ διὰ
τὸν χρόνον τῆς ἐντελείας, διὰ τὸν λοιμὸν, διὰ τὴν πρὸς
45 Ἀχιλλεῦ εἰσίν. BLV.

28. θωρήξαι σε: τῷ θωρήξαι τὴν τελευταίαν δέξτονη-
τέον ἀπολελυμένην γὰρ ἐστὶν ἡ σέ. Α.

33. ἔχε — λήθη: τὸ ἔχε τὸ φέλασσε δηλοῖ. τὸ δὲ λήθη
προσέδεται, ἵνα μὴ πάλιν τῷ ὕμνῳ μαλακισθῆς ἐπιλάβῃ.
τῷ ἐν τῇ τῇ ὁράματι καὶ ἡ ἔγκρισις ἐπεται, καὶ διὰ τῷ
πανταχῇ αὐτὸν ἐκ εἰσέν. BL.

34. ἂν ἡ π: διαίρεσις ἐστὶ τῆς τῷ ῥήματος ἑω κλίσεως, ὡς καὶ Πλάτων „ἐπεὶ ἤδη με ἀνῆκεν ὁ ὕπνος“ (Protag. p. 152, 2). BL.

35. ἀπεβήσεται: εἰ μὲν ἀντὶ τῷ ἀπέβαινε παρατατικῶς, διὰ τῷ ᾧ γραπτέον, ἀπεβήσεται. ἔτιος Ἐπαφροδίτου. Α. ὁ μὲν Ζηνοδότος διὰ τῷ ᾧ γράφει, ὃ καὶ ἄμενον, οἱ δὲ ἄλλοι 5 διὰ τοῦ ᾧ. Β.

δὲ λίπ': ἔτιος Ἰωνικῶς τὸ λίπε. Α.

36. ὁ ῥ': δασυντέον τὸ ᾧ ἄρθρον γὰρ ἐστὶ καὶ δύο μέρη λόγῳ, ᾧ ῥα, ᾧ δὴ. Α.

ἔμελλον: ἡ διπλὴ πρὸς τὸ γῆμα, ὅτι ἔμελλον ἡμεῖς 10 δὲ ἐρῶμεν ἔμελλον ἐνικῶς. καὶ ὅτι τὸ ἔμελλον ἀντὶ τῷ ἐνέκεσαν. Α. ἡ Ζηνοδότειος γραφὴ διὰ τῷ ᾧ, οἱ δὲ διὰ τῷ ὅ. L. διδάσκει δὲ ὁ ποιητὴς μὴ ἐπαίρεσθαι ταῖς ὕψει τῶν ὀνείρων. Β.

38. νήπιος: νήπιος ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτι τὸ νῦν ἐπὶ μιᾷ 15 ἡμέρας ἐνόμισεν. BL.

39. θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἔπ': τὸ ἔξῃς ἐπιθήσειν ἄλγεα. ἡ δὲ προαναφανήσης ἐγερτικῆς. πείθεται δὲ ὀνείρῳ ὁ Ἀγαμέμνων σφαλόμενος ὑπὸ Διός. BL.

40. διὰ κρατερὰς ὑσμίνης: αἰτιατικῇ ἀντὶ γενικῆς, 20 ἦται διὰ τῶν ὑσμινῶν. BL.

41. θείη δὲ μιν ἀμφέχυντ' ὁμφή: ὅτι ὁμφή ἡ θεία κληδών, ἢ πᾶσα φήμη· διὸ καὶ ὁ Ζεὺς πανομφαῖος, ὁ κληδόνιος. ὁμφή δὲ ἡ τὸ ὄν φαίνεσθαι. λέγει δὲ ὅτι ἑναυλον εἶχε τὴν τῷ ὀνείρῳ φωνήν. ἐμφαντικὸν δὲ τὸ ἀμφέχυντο πρὸς τὸ 25 μὴδὲν αὐτῆς ἐπιτελέσθαι αὐτόν. ABDLV.

42. ὀρθωθείς: ὀρθωθείς ἐκ τῆς ἀνακλίσεως, ὡς τὸ „ὀρθωθείς δ' ἐπ' ἀγκῶνος“ (Il. 10, 80). καὶ τὸ ἐπὶ γόνυτα δὲ ἐνεχθῆναι εἶναι φησιν (Il. 8, 329). BL.

χιτών: χιτῶν τὸ λεπτότερον ἱμάτιον, ὃ προσφέρεται 30 παρὰ τὸ οἶονε περιχεῖσθαι αὐτὸ τῷ σώματι. ἔσεν δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν ἄνδρὸς χιτῶνα λέγει, ἐπὶ δὲ γυναικὸς πέπλον. ABDL.

43. νηγάτεον: ἡ ἀγνῆστον, ἡ λεπτόν, ἡ τὸν νεώσι γεγονότα, νεογάτεον τι ὄν. ἡ ὥσπερ παρὰ τὸ τίνω ταῦτος, ὥτως γείνομαι γαῖος, νεήματος, καὶ ὑπερθέσει τῷ ᾧ νηγάτεος. Α. 35 νεώσι κατεσκευασμένον ἢ νεησμένον. D. δηλοῖ δὲ ὁ χιτῶν καὶ τὸν σιδήρεον παρ' αὐτῷ. BDL.

περὶ δὲ μέγα βάλλετο φῆρος: τῷ τῷ ἱματίῳ μεγέθει καὶ τὸ τῷ φορέντος αὐτὸ συνειφαίνεθαι μέγεθος. προπῶδες δὲ ἡ εὐλὴ τῷ ἐπὶ βυλῆν ἐξίστηναι ἐπὶ δὲ κατασκοπῇ (Il. 10, 40 29) ἡ λεοντῇ καὶ τὸ δόρον. ἀφαιρεῖται δὲ τὸν τέφρον, ἑαυτοῖς λέγων διακονεῖσθαι μὴ θαυμάσης Τηλέμαχον ὀργιστὸν ὄντα καὶ νεησιώτην. φῆρος δὲ παρὰ τὸ φέρεσθαι, ἡ τῇ ὕψι ἀρηρῆναι. καὶ ἐπὶ γυναικὸς δὲ τάσσεται ταῦτό. „αὐτὴ δ' ἀργύρεον φῆρος“ (Od. 5, 230). καὶ τὸ ἔσος δὲ καὶ ἡ λῶπη ἐν 45 διαφόροις γλώσσαις εἶναι. ABLV.

44. λιπαροῖσι: λιπαροὶς καὶ ἐντραφέων, ἡ προαυτεφομένους ἐν τῷ ὑποδεδέσθαι. D.

πέδιλα: παρὰ τὸ περιελεῖσθαι αὐτὰ τοῖς ποσίν, ὃ ἐστὶ περιτίθεσθαι. AD. ἡ παρὰ τὴν ἑλὴν, τὰ τὰς πόδας θερμαίνοντα. Α. 50

45. ἕλφος ἀργυρόηλον: ἡ διπλὴ, ὅτι τὸ Ἀγαμέ-

μνονος ἕλφος τῶν μὲν ἀργυρόηλον, ἐν ἄλλοις δὲ (Il. 11, 29) χρυσοῦλον. καὶ Εὐριπίδης σφενδὸν σιδηρᾷ κέντρῳ εἰπόν, ἐν ἄλλοις φησὶ χρυσοδέτοις περόναις (Phoen. 26. 812). τὰ τοιαῦτα δὲ κυρίως ὁ λέγει, ἀλλὰ κατ' ἐπιφθόρῳ ἐστὶ ποιητικῆς ἀρεσκείας. ὥσπερ δὲ τὰ περὶ τὸν θάνατον καὶ τὴν ἀσπίδα διαφωρῶτερον φράζει, ἔτι καὶ τὸ ἕλφος κοσμεῖ. Α. ἡ παρῆλκε τὸ ἐπὶ θάτον, ἡ μεμυγμένους ἔχον χρυσοὺς ἥλους. LV.

ἕλφος τὴν καλουμένην σπάθην· ἥτις εἴρεται παρὰ τὸ σπάθῃ αὐτὴν τῆς θήκης. D.

46. ἄφθιτον αἰεὶ: ἀδιάφθαρτον, αἰώνιον, ὅτι οὐκ ἐδάθη ἐκ τῷ γένεσι ἑτέρῳ. D. τὸ μὴ δέπω φθαρῖν. ἔπω γὰρ ἦν ὑπὸ τῶν Πρωκλειδῶν ἡρημένον. ἡ ὅτι ἡφαιστέεικτον. ἐκ ἀκριβολογίᾳ δὲ νῦν περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐξῆς. ABL.

48. ἡ ὥς: νῦν τὸν ὀρθρον λέγει. σημαίνει δὲ καὶ τὴν θιάν, ὡς τὸ „ἡρπασεν Ἠῶς“ (Od. 15, 250), καὶ τὸ ἐωθινὸν κατὰ σημα „ὄρου μὲν ἡῶς ἦν“ (Il. 8, 66), καὶ τὴν ἀνατολὴν „πρὸς ἡῶ τ' ἤλκον τε“ (Od. 9, 26), καὶ τὴν ἡμέραν „ἡῶς εἰσι δυσάνεμος“ (Od. 19, 571). BL.

τὸν ὄνειρον εὐδὲς διεδέξατο ἡ ἡμέρα. οἱ δὲ πρὸς ἑω ὄνειροι ἀληθεῖς, πεπτομένων τῶν σιτίων. ABL.

πρὸς τὸν τῶν ἡμερῶν ἀριθμὸν, ὅτι τρίτη καὶ εἰκοστή· δέκα μὲν μέχρι τῆς μῆνιδος, δώδεκα τῶν θιῶν ἐν Αἰθιοπίᾳ ὄντων. ἡ δὲ ἀνατολὴ αὐτῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ ἐστίν. Α.

μακρὸν Ὀλυμπον: ἰστέον ὅτι ἐνταῦθα ὄρος ὁ Ὀλυμπος· διὸ καὶ μακρὸς. προσεβήσατο Ὀλυμπον, ὅτι αἱ ἀκρόρμαι πρῶται φωτίζονται. BL.

49. φῶς: τὸν ἥλιον· τῶτον γὰρ ἀγγέλλει, ὡς καὶ αὐτὴν ὁ ἐωσφόρος. κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ ἥλιος φῶς λέγεται. BL.

ἐρέουσα: ὅτι μεταφορικῶς τὸ ἐρέουσα ἀντὶ τοῦ σημαίνουσα. Α.

50. κηρύσσειν: βοᾶν, συγκαλεῖν εἰς τὸν πόλεμον, νῦν δὲ εἰς τὸ συνέδριον. D.

52. ἐκέρυσσον: ἐπὶ τὸ κήρυσσον ἀνω πρώτη τιγμὴ, ἥτις δέο δύνεται χρόνος αἰωνίης. Α.

μᾶλ' ὦκα: πάντῃ σπουδαίως, διὰ τὸ εὐπειθεῖς, ἡ πυνσόμενοι τι περὶ Ἀχιλλέως. L.

βουλῇ: αἱ πλείους καὶ χαρίζεται δέκα τοῦ ᾧ, βουλῇ καὶ ἡ Ἀριστείδης. ἐν δὲ ταῖς κοιναῖς ἐγγράφοις καὶ τῇ Ζηνοδοτείῳ βουλῇ. ἀριστοτέρα δὲ ἡ χωρὶς τοῦ ᾧ, καὶ Ἀριστοφάνους. Α.

αἱ πλείους καὶ χαρίζεται δέκα τοῦ ᾧ γράφεται, καὶ ἡ Ἀριστοφάνους. ἡ δὲ σὺν τῷ ᾧ Ζηνοδοτέ. LV.

τὸ κινὸν τῆς συναγωγῆς τῷ πλήθει ἀναπληροῖ. φθάνει δὲ τὴν τῶν Ἀκάντων πολιτείαν, βουλῇ γερόντων καὶ δύο βασιλεῖς λέγων. βουλῇ δὲ αἱ μὲν πλείους καὶ χαρίζεται δέκα τοῦ ᾧ γράφεται, Ἀριστείδης δὲ καὶ Ζηνοδότος διὰ τοῦ ᾧ.

εἰσὶ δὲ Ἰδομενεὺς μὲν καὶ Ἀίας Κοϊνωτοί, Φιλοκτήτης δὲ καὶ Πρωτεσίλαος Λοκροί, Ἐπειὸς δὲ Ἡλείος, Ἀθηναῖοι δὲ Μαχάων, Εὐρύπλοκος, Μενέλαος, Ἀγαμέμνων, Νέστωρ, Ὀδυσσεύς, Διομήδης. συνεχῶς δὲ ὁ ποιητὴς τὰς γενομένας φησὶ, διδάσκων ὅτι δεῖ τὰς ἡγεμόνας καὶ μόνον καθ' ἑλπίαν

ἀλλὰ καὶ πρὸ ἡλικίας φαίνεται γέροντας τοὺς ἦθαι. τὸν δὲ ἐντιμον ἐνικῶς ἀδελφοὶ ἐνόμισαν. Ἀριστοκλῆς δὲ τὸ ἔξεν ἐκτείνει· ἢ δὲ κοινῇ συζέλλει. BL.

54. Νεστορέη παρὰ νῆλ Πυλοῖ γενέος· εἰκότως παρὰ τῇ νῇ Νέστορος· τάτω γ' ὁ ὄντιρος εἰκασαι. Πυλοῖ- 5 γενέος δὲ ὡς ὀδοιπόρος ἢ χοροῖτύπος. σημαίνει δὲ τὸν ἐν Πύλῳ τὸ γένος ἔχοντα. BL.

55. τοὺς — βαυλὴν· ὅτι Ζηρόδοτος γράφει αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ ἤγεθεν διηγερέες τ' ἐγένοντο, τοῖσι δ' ἀνιζόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων. ἀπιδανον δὲ ἐν ἐπὶ δροθὺν 10 διηγορεῖν. Α.

ἡ γένετο· ἐκ τῆ ἀρτύω· αὐτὸ δὲ παρὰ τὸ ἀρτῶν τῶτο παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἀρμόζω· ὁ μέλλων ἀρῶ, Αἰολικῶς ἄρω, καὶ ἀρτός. ἐκ γὲν τῆ ἀρτῶ ἀρτόνω· ἐξ ἢ τὸ „ἡρτίνθη μάχῃ“ (Π. 11, 216). ὡς ὀργιζόμενος δὲ Κάλχαντι ἐκ ἀναφίγει 15 αὐτῷ· ἢ ὡς αὐτοκρίτω (αὐτῷ κριτῷ L) ὄντος· ἢ ὅτι τῶν ὀνείρων τὰ χρηστὰ τοῖς φίλοις λέγομεν. οὐκ ἀποθεν δὲ μαντικῆς ὁ γέρον Νέστωρ. BL.

56. κλέτε φίλοι· τελεία ξιγμὴ ἐπὶ τὸ φίλον· αὐτοτελὲς γ' ὁ λόγος. Α.

Θεός μοι ἐνέπνιον· ὅτι Ζηρόδοτος γράφει θεῶν μοι ἐνέπνιον. ἢ λέγει δὲ ὡς ἡμεῖς, ἀλλ' ἀντὶ τῆ κατὰ τῆς ἔπαυς, ἐνυπνίως. ὁ δὲ ἀπερίστος, ὅτι ἐν τῇ Ξ τῆς Ὀδυσσεύς (495) κακῶς γέρεται. Α.

ἐντιμον δροματικὸν ἐπιρρημα, ἀντὶ τῆ ἐνυπνίως. ἐξὶ δὲ 25 ἢ ὄναμα. δεῖ κρατεῖν ὡς δραπέτιοντα τὸν ἐνέπνιον*). BL.

57. ἀμβροσίην· διὰ τῆς θείας νυκτός. γίνεται δὲ ἀπὸ τῆ βροτῆς βροτῆς, ἢ τροπὴ τῷ τ εἰς σ βροσίη ἢ ἀμβροσίη, ἐν ᾗ βροτοὶ ἢ πυρεύονται. D. τὸ δὲ διὰ τῆς νύκτα ἀντὶ τῆ διὰ νυκτός. BL.

58. εἶδος ἐπὶ τοῦ προσώπου, μέγεθος ἐπὶ τοῦ σώματος, φνὴν δὲ τὸ ὄλον κύλλος ἦτοι τὴν τοῦ ὄλε σώματος ἐπαρτέλειαν. L.

τὸ ἐκ σωματικῷ καὶ ψυχικῷ εἶδος σύγκριμα φνὴν ἴσως ἀνομάζει. BL.

60 — 70. ὅτι Ζηρόδοτος συντίτμηκεν, ὅπως εἰπὼν „ἀνέγει σε πατὴρ ὑπὲρ γένος, αἰθέρι ναίων, Τρωαὶ μαχῆσασθαι πρὸς Ἴλιον, ὡς ὁ μὲν εἰπὼν ἔχει ἀποπτάμενος.“ τὰ δὲ ἀπαγγελτικὰ ἐξ ἀνάγκης δις καὶ τρις ἀναπολαῖται ταῖς αὐταῖς λέξεσι. καὶ οὐ δύσωπητόν ἀναγκαῖον γ' καὶ τοῖς 40 συγκληκμένοις βελευταῖς διηγήσασθαι. Α.

64. ὅς σε· ἀπερίστος σὺν ὀβελίσκῳ, ὅτι ἐπὶ τῆς Ἰριδος πρὸς Πρίαμον δεόντως λέγεται (Π. 24, 174). Α.

65. Θωρήσει· σκελελεύει· γράφει Θωρήσει ὁ ἐκείνου. Α.

67. ἔχοντες· τὸ ἔχω σημαίνει ἰσ', τὸ κρατῶ, „ἐν δ' ἄρα οἱ ἔχοντες ἔχον δεκάτην“ (Π. 8, 493). τὸ καταλαμβάνω· ἀλλ' ὅκ Αἰγείδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λατὼν ὕπνος ἔχε γ' ἐκέρδης“ (Π. 10, 3). τὸ φυλάσσω, „ὡς οἱ μὲν Τρώες φυλάσας ἔχον“ (Π. 9, 1). τὸ ἐπιμελεῖμαι, „ὡς μοι κῆπον ἔχει πολυ- 45

δένδρεον“ (Od. 4, 737). το συνοικῶ γυναικί „τὴν εἶχε κρείων Ἑλικίων“ (Π. 3, 123). τὸ ἐλαύνω „τῷ διὰ Σκαίων πεδίων ἔχον ὠκείας ἱπποὺς“ (ib. 263), τὸ κτῆμαι „ἔχω δ' ἔχει ἄκριτα θυμῷ“ (ib. 412). τὸ πλησιάζω, ἔξ οὐ καὶ τὸ ἐγγύς, ὡς τὸ „ἐχόμενε τρίβον σκάνδαλ' ἔθεντό μοι.“ τὸ οἰκῶ, ὡς ἐν ταῦθα, τὸ κατέχω καὶ κρατῶ, „τοὺς δ' ἦδη κατέχεν φρυσίζουσ αἶα“ (Π. 3, 243). τὸ βαυάζω „τῶς ὅμοισιν ἔχων ἀμφηρεφία τε φαρέτην“ (Π. 1, 45). τὸ κρύπτω „ἀλλὰ ἢ μετόπισθεν ἔχει κῆτον ὄφρα τελέσῃ“ (ib. 82). τὸ φορῶ „τῶν δ' οἱ μὲν λεπτὰς ὀδόντας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας“ (Π. 18, 595). B.

70. σῆσιν ἔχει φρεσίν· ὅτι ἢ λέγει μηδεὶ εἴπης, ἀλλ' οἷον φάλαξον ταῖς φρεσὶ καὶ διαμνημόνευσον. Α.

72. ἀλλ' ἔχει· αἰ κέν πως· λείπει τὸ σκοπήσωμεν. οἶδε δὲ καὶ αὐτὸς τὸ δνχερές. LV.

διεγμῶς ὁ τρόπος. ἢ περιμένει δὲ κρίσιν· ἢ γ' ἐπὶ τῇ συνῆξεν αὐτὸς, ἀλλ' ὅπως ἐδελπίδας ποιήσῃ. BL.

Θωρήξομεν· ὅτι συνεξαμμένως Θωρήξομεν ἀντὶ τοῦ Θωρήξομεν. Α. Ἰώνων ἢ συζολή. D.

73. πειρήσομαι· ἀπόπειραν τῷ πλήθους λαμβάνει ὁ 20 βασιλεὺς Ἀγαμέμνων κατὰ τι παλαιὸν ἔθος, βεβλόμενος μαθεῖν πότερον οἰκεία πολέμῳ προθυμῇ ἢ ἀνάγκῃ· ὁ τὸ πλήθος μὴ τεινοῦντος πρὸς φνὴν ἠέτομόλησεν. BDLV.

καὶ ἄλλως, ἄλογον τὸ πειράζειν· εἰ γ' ἐτέρως, ὥστερ ἢ ἐγένετο, τὸ πλήθος ἐνευσεν, ἀπώλετο ἂν πάντα τὰ πρῶ- 25 γματα. λύεται δὲ ἐκ τῆς λέξεως· προηρησάμην γάρ „ὅμως δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέσσειν (75).“ συνέφερε γ' ἢ πείρα διὰ τὸν καιρὸν, ἀφελῶτος τῷ Ἀχιλλέως ἢ τῷ πλή- 30 θους ὑποπτευομένον. B.

οἶδεν αὐτὸς ἀποκαμόντας τῷ χρόνῳ ἢ τῇ λοιμῇ ἢ τῇ 35 ἀποσάσει Ἀχιλλέως. παρακαλεῖν δ' ἢ ἐκ ἐνὴν τὸν πρῶτον ἡγε- 30 βερὸν καὶ λέγοντα „συνέη δὲ καὶ ἄλλος ἴσον ἐμοὶ φάσθαι“ (Π. 1, 106). ἀλλ' ὅτε ἐπιτάσσειν, μὴ πως ἀντιλεγόντων δευ- 35 τέρα εἰσὶς γένηται. ἄλλως τε τῇ παραδόξῳ καὶ χαρῇ καὶ λήπῃ τὴν ποιήσιν ἐκτραγοῦδαι, φίλτρον τε πορίζεται ταῦτα. 35 μισαί γ' τὸς ἑυφρονένδους στρατηγὸς ὁ στρατός. καὶ εἰ μὲν κατεδέξαντο φνέειν, εἴργε διὰ τῶν βασιλέων, εἰ δὲ μὴ, ἐλάν- 30 θανε τὸ βούλημα. ἄλλως δ' ἀπέρη· βλάπτει γ' ὁ Ζεὺς. ABLV.

Ἀριστοτέλους. διὰ τί ὁ Ἀγαμέμνων ἀπαπειρεῖται τῶν 35 Ἀχαιῶν, καὶ ὅπως ἐπαρξεν ὥς ἐλπίς ἐκ ἐναντία συμβῆ- 30 ναι ἢ ἐβουλεύετο; καὶ τὰ κώλυμα ἀπὸ μηχανῆς· ἢ γάρ Ἀθηνᾶ ἐκώλυν· ἐξὶ δὲ ἀποίητον τὸ μηχανήμα λῦειν ἄλλως εἰ μὴ ἐξ αὐτῆς τῆς μέθης. φησὶ δὲ ὁ Ἀριστοτέλης ποιητικὸν μὲν εἶναι τὸ μμεῖσθαι τὰ ἐιωθότα γίνεσθαι, καὶ ποιητῶν 40 μᾶλλον τὸ κινδύνους παρεισάγειν. εἰκὸς δὲ καὶ ἐκ λοιμοῦ πεποιημένους καὶ τῷ μήκει τῆς χρόνης ἀπαυδίσσαντας, ἢ τῷ Ἀχιλλέως μετὰ τῆς οἰκείας δυνάμεως ἀποσάντος, ἢ αὐτῷ ἀφαιρέσθαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὴν Βρισηίδα λέγοντος τίς φέ- 35 βον τῶν ἄλλων „συνέει δὲ καὶ ἄλλος ἴσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ

*) κρατεῖν· ὁράται με τὸ ἐνέπνιον Par, et Amst. κρατεῖν δὲ μὲν ἐνέπνιον V. κρατεῖν δὲ μὲν με ante Iacopum litterarum 20 L.

δμοιωθῆμεναι ἅντα," καὶ θορύβετε ἐκ τῆς ξαναζύσεως τῆ
 Ἀχιλλέως γεγονότος, μὴ εὐθὺς παρακαλεῖν πρὸς τὴν ἔξο-
 δον, ἀλλὰ πειραθῆναι ἡγήσασθαι δεῖν εἰ ἔτιωσ ἔχουσιν. εἰ γὰρ
 ἄνευ πείρας πολεμῆν ἐκέλευε τὰς ἔτιω διακειμένους, συνέβη
 δὲ ἀντιπεῖν τινας, ἀνάστατον εἵναι τὸ πᾶν ἔργον καὶ με-
 5 τανάστασις πάντων, καὶ λοιπὸν ἡ δέσις τῷ βασιλέως, ἡ κό-
 λασις τῶν ἀπειθῶντων. ἀναγκαῖα ἐν ἡ πείρα μετὰ τῆ ξανα-
 τιᾶς παραγγεῖλαι τὰς ἡγεμόνας, ἐν ᾗ αὐτὰς φθάσας ἐναν-
 τίως παρακαλεῖ γενέσθαι τῆς αὐτῆς εἰς ἀπόστασιν τῷ πολέμῳ
 πείρας. προληφθέντες γὰρ ταῖς πρὸς αὐτὸν ὑμολογίαις, ἕτοιμοι
 εὐρίσκονται μὴ κωλυταὶ γινόμεναι, ὥσπερ συνέθεντο, συμ-
 πρῶκτορες δὲ τῶν φερόντων. ὅθεν καὶ τῷ Ὀδυσσεὶ εὐλό-
 γως λείπεται ἡ πρὸς τοιοῦτους ἐπιτήλεις, ἐπὶ αὐτῶν λέγει, καὶ
 βέλῃ δ' εἰ πάντες ἀκούσαμεν ὅσον ἔειπεν" (194). τὸ μὲν
 ἐν αὐτὸν παρακαλεῖν ἔτιωσ ἔχοντας πολεμῆν ἐπιθῶνον ἦν
 ἐκέλευσε δ' αὐτῶν λέγοντος ὡς δεῖ ἀπέναι, τὰς ἄλλους κω-
 λῶναι, ἡμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρηγνύναι ἐπέσασιν" (75).
 συνέβη δὲ ὁ εἰκὸς ἦν, διὰ τε τὸ ὀργᾶν καὶ τὸ μὴ εἰδέναι
 εἰ ἀπειροῦτο, ἀσμένως ἀκούσαι καὶ φθάσαι ἀναζήτητος πρὶν
 10 τινα τῷ Ἀγαμέμνονι ἀντιπεῖν. ὁ οὖν Ἀγαμέμνων ὁρθῶς
 ἐβαλεῖσάτο· καὶ γὰρ δεῖ ἐκ τῶν ἀποβαινόντων χρήναι τὸ ὀρ-
 θῶς, ἀλλ' ἐκ τῆ πῶς κατὰ λόγον ἦν ἀποβῆναι πολλὰ γὰρ
 παραλόγως ἐπιτεγχάνει, εἰπερ τε καὶ κατορθοῦται καὶ οἱ
 Ἀχαιοὶ ἀνέστησαν πρὶν τινα ἀντιπεῖν. τί γὰρ ἔρη; ἰγὼ μὲν
 ἐρῶ ὅτι δεῖ φεύγειν, ἡμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀντιλέγει μοι
 20 πρὸς τῷτο· καὶ προσδοκῶντες ὅτι πρὶν ἀντιπεῖν αὐτῷ ἔσαι τι
 τῶν αὐτόπων, ἔθ' ὅτι τὸ πλῆθος καὶ ἄρα τῷ θάνατι αὐτῶν
 ἄξει ἐπὶ τὸ ὀρθῶν. ἄρα δὲ ὁ ποιητὴς ἀγωνιστῶν πεποιθε-
 τὸν ἀκροατὴν τὸ τε γὰρ ἀποβῆναι καὶ τὸ πάλιν εἰς ὁρθὴν
 ἐλθεῖν τραγικόν, καὶ τῶ ποιητῆ ἐπιβολὴ ἔνοχος. ἡ δὲ λέ-
 30 σις ἐκ ἀπὸ μηχανῆς· ὅταν γὰρ διὰ τῶν εἰκότων γένηται, οὐ
 μηχανῇ τῶν ἐξῆς, ἄρα δὲ πρὸς αὐτὸ θεός. ἀλλὰ τῶν εἰκόνων
 ὁ εἰκὸς ἦν αὐτοῖς γίνεσθαι ἵνα θῶν, ἀντίθετε τὸν Ὀδυσσεῶς
 διανοηθῆναι ταῦτα ὅρῳν ὁ πρῶτος ἂν εἰκὸς ἔσιν, ὡς τὸ καὶ
 φεύγειν ἐν νηροὶ πολυκλήϊσι κελύεσθαι ἡμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλ-
 35 λος ἐρηγνύναι." ἡ δὲ τῆς φεύγοντας ἐρηγνύναι κελύεσθαι (ἀλλ' ὅτι
 ἡλπιζε τῶν ἔσειθαι) ἀλλ' ἡμοὶ ἀντιλέγειν, ἐπείχων καὶ μένειν
 συμβαλόντας, καὶ τῷτο ποῦντας πρὸς ἐμὲ διδάσκων ὡς
 χρὴ μένειν καὶ μὴ τοῖς ἐκ ἐμὲ ὀρθῶσι περὶ φεγγῆς πείθεσθαι. Β.
 ἡ θέμις ἐστὶ τὸ ἡ δασυντέον· οὐ γὰρ ἐστὶ σύνδισμος
 40 ἀλλ' ἰσοδυναμῶν τῷ ὡς ἐπιθῶντα. Α.
 θέμις παρὰ τὸ τίθημι τίθεμαι, θέμις καὶ θέμις, καὶ θέμις
 καὶ θέμις κατὰ πλεονασμόν. L.
 74. πολυκλήϊσι· πολυκαθέδροις, ἔξ ἑ πολυκλῶσις.
 κλήϊδες γὰρ καλεῖν αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδροι. D. κλήϊς
 παρὰ τὸ κλῆσθαι ἐπ' αὐτῆς καθιζομένης. BDLV.
 75. ἐρηγνύναι· ἐκ ἐκείνης φεύγοντας, ἀλλ' ἐμὲ ταῦτα
 λέγοντι· καὶ γὰρ ὥστε τοσούτων ταχέως ἀναπεριωθῆναι πρὸς
 φυγὴν αὐτῶν. BL.

ἄλλοθεν· τὸ ἄλλοθεν προπαροξύνεται, ὅτι ἀόριστον τὸ
 50 πον σημαίνει τὰ γὰρ εἰς θεὸν ἰόντα ἐπιθῶντα, ἔχοντα

πρὸ τῆ τέλεος τὸ ὁ μόνον, μὴ ὄντος ἐτέρου σιμῶντος, παρω-
 ξύνετο, Κυπρόθεν Ἀβυδόθεν. ταῦτα δὲ προπαροξύνετο,
 λέγω δὲ τὸ ἄλλοθεν πάντοθεν ὀκοθεν, καθότι ἀόριστον καὶ
 κοινὴν τόπον σημαίνει ἀναδέχεται. Α.

76. ἦτοι ὅγ' ὡς· ἀπὸ τέτα ὡς τῷ ἀλλ' ὅγ' αὐτὸν κέν
 πῶς (83) ἀδεικνύται εἰχοὶ ἀκτῶν, καὶ ὅτι ἐκ ὁρθῆς ἐρηγνό-
 τος τοῦ Ἀγαμέμνονος λέγει, ἦτοι ὅγ' ὡς εἰπὼν καὶ ὅγ'
 ἔξετο," ὅπερ ἀπίθανον, καὶ ὅτι ἐδὲν περισσὸν λέγει ὁ Νέστωρ,
 ἀλλὰ καὶ εὐθὺς τὸ εἰπεῖν, καὶ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν
 10 ἄλλος ἔκρινε, ψευδὸς κέν γάρ ῥηται" καὶ γὰρ κατὰ διαφορὰν αἱ
 δυνατώτεροι ἀληθεῖς ὄνειρος ὁρῶσιν. ἀπορῶντων δὲ αὐτῶν
 ὁρθῶς ἐπὶ τῷ Ἀγαμέμνονος ἐπετεγχάνεται, πείσαντό τε
 ποιμένα λαῶν" (85). μὴ παρόντος γὰρ τῷ Ἀγαμέμνονος τὸν
 Νέστορα λέγει ποιμένα λαῶν. ἄσπον γὰρ τοῦτο γὰρ ἐπὶ τῶν
 15 ἄλλων. Α.

καὶ ὅγ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη· ἔθος γὰρ ἦν αὐ-
 τοῖς ἔσαι καὶ δημηγορεῖν. Β. ἔθος γὰρ ὁρθῶς λέγειν. L.

77. ἡμεῖς δὲν τοῖς· παραβαλισσάσας ἡ Ἡμαθός (Ἡμα-
 θός L) ποταμὸς Ἡύλας. BL.

μετὰ τὸ ὄνομα βραχὺ διασαλτέον, μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆ
 εἰς τελεῖαν εἰρημὴν θέλειν. Α.

79. μέδοντες· πρόβατοι, παρὰ τὸ μῆδεα. τὸ δὲ ῥῆμα
 καὶ ὡς περισπώμενον, "ἰδὲθεν μεδέων" (Π. 3, 276). BL.

81. τοσφίεσθαι· ἔστιν ὅτι τὸ μὲν τοσφίεσθαι
 παρὰ μὲν Ὀμήρῳ λαμβάνεται ἀντὶ τῆ χωρίζειν αὐτὸν τῶν
 ἄλλων, παρὰ δὲ τοῖς μετέσθεν ἀντὶ τῆ ἰδιοποιεῖσθαι, ὡς τὸ
 τοσφίεσθαι τὰ ἀλλότρια, τυτίζει πρὸς αὐτῶν ἐπισπάται. εἰ
 γὰρ ὁ ἐπισπώμενος τὰ ἀλλότρια ἰδιοποιεῖ ταῦτα, ἄρα ὅπως
 χωρίζει ἀπὸ τῆ ἐχοντος. L.

ἰχωρίζεσθαι τῆς πίσεως. τὸ δὲ μᾶλλον ἢ Ἀττικῶς πα-
 ρέειν ἡ ἐπὶ φάσει ψευδὲς οἱ ὄνειροι, ἔξαιρέτως ἂν ἰχω-
 ριόθηναι. BL.

82. νῦν δ' ἴδεν ὅς μετ' ἄριστοι· ἀληθῆ γὰρ δοκεῖ
 ὅσα ἡ θῶι ἡ ἀξιόλογοι ἄνδρες δοκοῦσι λέγειν. L. οἷς οἱ-
 κῶν τὸ μεριμνᾶν, τάτοις ἀληθεῖς αἱ ἐμφάνσεις· καὶ ὅτι ἡ
 ἀπετυχία κίνδυνον φέρει, ἐκ ἂν ψεύσονται. Α.

ἀπορῶντες εἶναι δοκεῖ τὸ ἔτιω κολακίαν ὡς τὰ μὲν τῶν
 ἄλλων ὀνειράτα ψευδῆ λέγειν, μόνον δὲ τὸ τῷ Ἀγαμέμνον-
 35 τος ἀληθές. λένται δὲ κατὰ λέξιν. ὁ γὰρ εἶπεν, εἰ τις εἶδεν,
 ὅτι ψαλὶς ἰδεῖσθαι, ἀλλ' εἰ τις εἶπε, τὰ καὶ ἂν πρὸς χάριν
 ἰδοῦναι πλάττειν· νῦν δὲ αὐτὸς αὐτῶν ἐκ ἂν ἔξαιρέτως. Β.

84. βουλή· ἐξήρχε νέεσθαι· ἐκ τῆ βουλευτηρίας ὡς
 τῆς. τῶν δὲ ἡ ἡλικία καὶ ἡ τιμὴ ἡ παρὰ Ἀγαμέμνονος
 αὐτῷ δίδωσιν. BL.

τῆς τῆ βουλευτηρίας ἐξῆς προήγαστο. L.

85. οἱ δὲ πανέσησαν· ἀντὶ τῆ πάντες ἀνέστησαν. BL.

τινὲς δὲ ἐπανέστησαν. L.

διαβολὴ ἐπὶ τὸ ἀνέστησαν καὶ λαῶν. Β.

ποιμὲνι λαῶν· δεῖ γὰρ τὸν ἄρχοντα τοσούτων εἶναι τῶν
 50 ἀρχομένων προῖντες ὅσον ποιμένα προβάτων. λέγει δὲ
 τῶν Ἀγαμέμνονα. Β.

86. τὸ πικροπτοῦχοι βυσιλῆες καὶ ἀμποτέρων. οἱ γέροντες καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκκηπτοφύρον. ABL.

ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί· ὀρώοντες ἤδη συνιόντας τῆς ἐν τέλει καὶ αὐτοὶ ἠκολούθουν ἄμα. BL.

εἰκτέον κατὰ τὸ λαοί, ἵνα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἢ παραβολῇ 5 γενομένη ὑποβλήται μέχρι τῆς αἰ δέ τε ἔνθα (90). ἔτιωσ γ' βέλτιον. A.

87. ἡ ὕψις: τὸ ἡῦτε ἐκ τῆς ὡς γίνεται. κανὼν δέ ἐστιν ὁ λέγων ὅτι τὰ εἰς τὴν λήγοντα ἐπιρροήματα, συνυπάρχοντά τι, εἰς ἣ λήγει, καὶ ὁμοτονέμετα αὐτοῖς, οἷον· πάντως πάν- 10 τη, ἄλλως ἄλλη, ἑδαμῶς ἑδαμῇ, διχῶς διχῇ. ἔτιωσ οὖν καὶ ἀπὸ τῆς ὡς ἢ, καὶ πλεονασμῷ τῆς ὕψις. ψιλῆται δὲ ὡς τῆς πλεονάσαντος. B.

ἔθνεα: πρὸς τοὺς εἰκαζομένους Ἕλληνας, ἐπεὶ σιμῆρα ἔδει εἰπεῖν. πρώτη δὲ αὕτη παραβολὴ τῇ ποιητῇ. ABL.

παραβολὴ παραδείγματος διαφέρει, καθὼς ἢ μὲν ἀπὸ τῶν κατ' ἐκείνην γενομένων λαμβάνεται, ὡς ἔχει τὸ ὡσπερ γὰρ οἱ τὴν γῆν ἐργαζόμενοι, τὸ δὲ ἀπὸ τῶν ἀπαξ γεγνό- 20 των, ὡς ἔχει τὸν Δημοθέοντος ὅρα μοι βίον. ἔτι δια- φέρονσι τῇ τὸ μὲν παράδειγμα ἀπὸ μόνων τῶν λογικῶν λαμβάνεσθαι, τὴν δὲ παραβολὴν ἀπὸ τῶν ἀλόγων καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἔσθ' ὅτε. L.

μελισσῶν: μελισσῶν. ἔστι δὲ τὸ γῆμα ἐπέκτασις. ἴδιον δὲ Ἰώνων. D. συγγενὲς δὲ ποιητικῇ τὸ ζῆλον διὰ τὸν μάχον καὶ τὸ γλεῦκ καὶ τὴν σύνθεσιν τῆς κηρύ. ἢ μὲν ἐν φαλαγ- 25 γηδὸν γενομένη πρόβδος τῷ ἔχει ὠπλισμέναι δὲ εἰσι κέν- τροις, ἐπὶ κηροὶ τε καὶ αὐταὶ εἰσι καὶ ἐπ'. ἔργον ἐξίσαι, ἐκ ὡς αἱ γέραναι. φιλάλληλοι τέ εἰσι, μεταβαίνουσαι τε πολλὰς ἀρχὰς πτήσεως ποιοῦνται. BL.

εἰσι: τὸ εἰσι καὶ ἐνικὸν δύναται εἶναι, ὡς τὸ „ὄρα σέ- 30 σῃπε“ (135), καὶ πληθυντικὸν τρίτον, ὡς „σπάρτα λένονται.“ B.

ἀδινάων: δασυντέον τὸ ἀδινάων ἀπὸ γ' τῆς ἄδην καὶ ἀδηνός ἢ κίνησις. ABL.

88. γλαυφύρης: γίνεται ἐκ τῆς γλάπτω τὸ διαρύνω, 35 ἔξ οὗ καὶ γλάφυ. σημαίνει δὲ τὸ σπῆλαιον „καὶ γλάφυ πε- τερεῖν.“ ἔξ οὗ ἐν γλάφω γλάφω ἐγλαφυ, ὡς τὸ „ἐν ψαμά- θοισι διαγλάφας ἄλγισιν“ (Od. 4, 430). B.

αἰεὶ νέον ἐρχομένων: οἱ μὲν πρὸς τὸ πλῆθος τῆτο ἡρώδης θάλασσαν, οἱ συνεχῶς ἔτιω προῦσαι πολλὰ ὡς 40 τῶσι δοκεῖν αὐτὰς ἀρχαῖς τῆς ἐξόδου. οἱ δὲ νέον τὸ ἔμψ φασίν. ἄμεινον δὲ λέγειν ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις ἔφοις αἱ πτή- σεις ἀποτεταμέναι γίνονται, αἱ δὲ μελισσαι βραχέως τὴν κήνην ποιησάμεναι (βραχὺ τι πτάσαι L) ἐφ' ἑξῆς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐπαρθεῖσαι πέτονται πάλιν, καὶ πάλιν ἐφ' ἑξῆς. 45 καὶ ὀλίγον οὖν ἢ πτήσις αὐτῶν ὡσπερ ἄρτι ἀρχομένων, γίνεται. ABL.

συμβεβήκει δὲ καὶ ἄλλοις ταῖς μελίταις, ὁμοτόνον αἰ τὴν πτήσιν ποιῶσθαι, ἀπ' ἀρχῆς ὥς πέρας ἐκ ἀποληγέ- 50 σαις καὶ ὀλίγον, ὡσπερ καὶ τὰ ἄλλα πτηνὰ καὶ χερσαῖα ποῦσι πύσης φωνῆς. A.

ἔφα. πάντα ἐν τὸν καιρὸν αὐτῶν τῆς πτήσεως ἐπισημαί-

νεται ὡς ἄρτι γενομένης. A.

τὸ νέον ἐρχομένων ἀποδεδώκασιν ἀντὶ τῆς νεωσὶ ἐρχο- 5 μένων αἰεὶ, ὡς τὸ „καίτος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰληλούθει“ (Od. 3, 318). τὸ νεωσὶ ἐξηγούμενοι φασιν ὅτι τὰς πτήσεις καὶ διηγεῖται ποιοῦνται ἄλλ' εἰς βραχὺ, ὥστε φαντασθῆναι αἰεὶ παρέχεσθαι ὡς ἀρτίως ἐξορμωμένων. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ τὴν ὥραν μετρίως μᾶλλον ὅτε πέτονται· πέτονται δὲ τῆς ἡρώς αἰεὶ· νέον δὲ τὸ ἔαρ ἐκάλουν, καὶ νέον ἔτος ἀπὸ τοῦ ἡρώς προσηγόρευον. αὐτὸς τε ἐν ἄλλοις ἐκ πλήρους ἔφη „ἔαρος 10 νέον ἐσαρένοιο“ (Od. 19, 519)· πατέρα τε τῶν καιρῶν τὸν χειμῶνα Πυθαγόρας καλεῖ. αὐταὶ ἐν κατὰ τὸ νέον ἔαρ ἀρ- χονται. ὅτι γὰρ τὸ νέον ἔαρ δηλοῖ, ἐπάγει „βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνθρώποις ἐλαρινοῖσιν.“ B.

89. βοτρυδὸν: συνεστραμμένα καὶ συνηγμένα ὡς ἐν 15 βότρυς σχήματι. D. πυκνὰ καὶ ἐξηρτημένα ἀλλήλων ὡς ῥάγες. οὕτως δὲ ἔπτανται σκιάζον θάλασσαν ἀλλήλαις αἱ μελισσαι, ὁχλόμεναι ὑπὸ τῆς ἡρώς. ABDLV.

Θαυμάσαι ἂν τις Ζηρόδοτον τὸ βοτρυδὸν ἐλαβόντα 20 τοιότιος βότρυς τῇ ὁρῇ, ὅπερ αὐτὸ συστρέφει ἐν τῇ πτήσῃ· ἐδὲ γ' τῶν παλαιῶν, ἐδ' Ἀριστοτέλης, βότρυον ζῶον ἔγραψε. κέχρηται δὲ Ὀμηρος ἐπ' ἀμύλῃ τῇ βότρυος ὀνόματι „μελάνες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν“ (Il. 18, 562). βο- τρυδὸν ἐν τὸ τοιότιος βότρυς σταγυλῆς· κατὰ συστρέφας γ' πέτονται· τάχα δὲ καὶ ἐν γῆματι βοτρυῶν ἐκκρέμανθ 25 τῶν ἀνθρώπων, τῶν ῥαγῶν τὴν τραχύτητα μιμνῆσθαι τῷ πολλὰς κατ' ἐνὸς ἐκκρέμασθαι. ἐπὶ μὲν ἐν τῶν μελισσῶν τὸ βοτρυδὸν λέγει, ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλλήνων, οἷς τὰς μελισσας παραβέβληκεν, ἡλαδὸν εἰς ἀγορὴν, κατὰ ἡλίας καὶ συστρέφας, ὅτι ὡς συνηθείας καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἐταιρείας ἀχοντο. 30 ἰσοδυναμεῖ ἂν ἄρα τὸ ἡλαδὸν τῇ βοτρυδὸν. B.

ἐπ' ἀνθρώποις ἐλαρινοῖσιν: ἐπὶ ἀντὶ τῆς ἐπ' ἀνθρ 35 ἐλαρινά, ὡς ἐν τῇ A (251) „ἡλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσιν“ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Κρήτας. A.

ἐλαρινοῖσιν: τότε γ' γλυκεῖα καὶ τῆς ἐκμάδος πλήρη 40 τὰ ἀνθρ διὰ τὸ ἐνκαρπῶν τῆς ἡρώς. L.

92. ἡ ἰόνος προπάροιθε βαθείης ἐσιχόντων: 45 ἡ ἰόνος, οὗ ἀκούεται τῶν κυμάτων ὁ κτύπος. οὐ λέγεται ὁ τῶν κυμάτων κτύπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ αἰγυλός. βαθείης δὲ οἱ μὲν μακρῶς, ἐπεὶ καὶ „φρεῖατα μακρὰ νύσσιν“ (Il. 21, 197) ἀντὶ τῆς βαθείης· ἢ ὅτι τοῖς μὲν ἀπὸ γῆς βαθεῖα δο- κεῖ, τοῖς δὲ ἀπὸ θαλάσσης ὑψηλῇ· διὸ φησι προκρόσσας Ἀρίσταρχος. τὸ δὲ προπάροιθεν καὶ ἐπὶ τῶν καὶ ἐπὶ χρόνῳ λαμβάνεται. καὶ ἐσιχόντων ἐπορεύοντο· στείχω στείχω, ὡς 50 πεῖθω πεῖθω, ὁφείλω ὁφείλω, φείδω φείδω. ALV.

93. ἡλαδόν: ὁμοίως τῇ βοτρυδὸν, ὅ καὶ ἀκολούθει· ση- 55 μαίνει δὲ τὸ μετὰ συστρέφας καὶ ἐκκρήσεως. BL.

μετὰ δὲ σφίσιν: ἐν αὐτοῖς δὲ θεία τις φῆμη ἐξῆπτο 60 καὶ διηγέρετο, παρορμῶσα τὸν λαὸν ἐπὶ τὴν ἀγορὴν. L.

ἔσσα: ὅτι ὅσσα ἢ θεία κληδόν, οἱ δὲ νύκτεροι ψιλῶς 65 δειδέει· ἔτιω ἐφ' ὁρμητῶρι, ἐλαμπαδίζει, ἐπισημαίνει

τινὲς δὲ φασὶ τὸ δεδῆκεν ἀντὶ τῆς διψῆς ἦτοι διψήχετο, καὶ ἐν συγκοπῇ δῆει, καὶ ἀναδιπλασιασμοῦ δεδῆκεν. L. ἀντὶ τοῦ ἐξήπτετο, παρὰ τὸ δαῖω. B. δαῖω τὸ καίω. ὁ μέλλων δαῖσω, ὁ παρακείμενος δέδαικα, ὁ μέσος δέδαικα καὶ τροπῇ τοῦ αἰς ἢ δέδαικα, ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος ἐδεδῆκεν ἔδε- 5 δῆκεν ἐδεδῆκεν, καὶ τὸ Ἰωνικὸν δεδῆκεν. L.

94. Αἰὼς ἄγγελος: πανομοιότιος γὰρ ὁ Ζεὺς λέγεται, ὅτι τὰ αὐτομάτως γινόμενα εἰς αὐτὸν ἀναφέρεται. ἄγγελος δὲ ἢ θεὸς κληδών, ἢ περὶ ἀπόλας λέγειν ἐμελλεν. B.

95. τετρήχει: ἐκ τῆς ταράσσω, οὗ παρακείμενος τε- 10 τάραχα, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ αὔξησιν Ἰωνικῇ τῆ αἰς ἢ τέτρηχα, ὁ ὑπερσυντέλικος ἐτετρήχην. ἐτεθορύβητο ἔν καὶ ἀσύνωτος ἦν. BL. ἀγορῇ δὲ τὸ πλῆθος. B.

ἦτοι στικτέον ἐπὶ τὸ ἀγορῇ, ἢ διασταλτέον καὶ ἐπ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τὸ γὰρ, ἢ ἢ κοινὸν τὸ λαὸν ἰζόντων. A. 15

96. Ὀμαδος: Ὀμαδος ἢ ὁμοῦ αὐδῆ, ἢ ὁπαδος, παρὰ τὴν Ὀπα. πιθανῶς δὲ ἐν μὲν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ κήρυκας εἰσιν οἱ τὴν βοὴν παύοντες, ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς τὴν Ἀθηναίων τῷ Ὀδυσσεὶ παρέστησε πλείων γ' ὁ θόρυβος. ABL.

ἐννέα: τὸ ἐννέα φιλοῦται, ὅτι πᾶν φωνῆεν καταλήγον 20 ἢ εἰς ν ἢ εἰς γ, τῆς ἐξῆς συλλαβῆς ἀρχομένης ἀπὸ συμφώνου, φιλοῦται, ἀντίος ἔρχος, τοῦ ἀνδάνω ἐπέβαινον. A. ἐννέα δὲ κήρυκας οἱ τῶν ἐννέα γερόντων, Ὀδῖος Αἰαντος, οἱ περὶ Τυλθύριον καὶ Εὐρυβάτην Ἀγαμέμνο- 25 ρος, Εὐρυβάτης Ὀδυσσεύς, Ασφαλίαν καὶ Ἐπειονεὺς Με- νελάος, Θωώτης καὶ Στέντωρ Νέστορος, Μηριώνης Διο- μήδους. BL.

99. σπονδῇ: μόγις, δηλοῦ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ ταχέως: „σπονδῇ τὴν ἀνάβαινε” (Od. 15, 209). BL.

ὅτι σπονδῇ λέγει ἔχ ὅλον ἐν τάχει, ἀλλὰ μόγις καὶ δε- 30 σχερῶς, ὡς τὸ „ὡς ἄρ' ἄτερ σπονδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς” (Od. 21, 409). A.

ἦτοι στικτέον ἐπὶ τὸ ἔτετο λαός, καὶ τὰ ἐξῆς συναπτὸν ἔως κλαγγῆς ἢ ὡς διὰ μέσου κειμένη τῇ ἐρητύθειν δὲ καθ' ἑδρας ἀνυποκρίτως ὑποστικτέον ἐπὶ τὸ κατ' ἑδρας, ὅτε ἐξ 35 διαστολῇ ἐπὶ τὸ λαός, ἢ τὸ ἐξῆς, σπονδῇ δ' ἔτετο λαός: πινυμένοι κλαγγῆς. καὶ τὸ ἔχημα Ὀμηρικόν, καὶ ἡ διὰ μέσου ἀναφώνησις ὁμοίως: ὁ δὲ νῆς τῆς ἡμισυχίας ἡτος, ἐρη- τυθεῖν δὲ κατὰ τὰς ἑδρας, ὅλον ἡρέμηνσαν καθίσταντες. A.

100. ἀνὰ: ἢ ἐπὶ βήματος, ἢ ἀναχθὼν τὸ σκηπτρον. L. 40 τὸ ἐξῆς ἀνέστη. ἕμα δὲ καὶ τὸ σκηπτρον ἀνέτεινε κατ' ἑδος. B.

101. κάμε τεύχων: καμῶν ἔτιωξεν. ἀντιπροσφῇ ὁ τρέ- 45 πος. DLV.

102. Ἡφαιστος μέν: ὁ μὲν Ἡφαιστος κατεσκευάσθη τῷ 5 Διὶ ὡς χειρῶνάς κλεινόμενος: ὁ δὲ Ἑρμῆς εἰληψε παρὰ Διὸς χομίους κατὰ διακονίαν Πέλοπι. Πέλοψ δὲ κατέλειπεν Ἀτρεΐ πρεσβυτάτῳ ὄντι τῶν υἱῶν. Ἀτρεΐς δὲ ἐπὶ μικροῖς τελευτῶν τοῖς παισὶ διαδόχῳ γράφεται τῷ ἀδελφῷ ὁ δὲ ἐδδὲ τῷ ἑαυτοῦ παιδί ζῶντι, τῷ Αἰγέτω, τὴν ἀρχὴν ἐκχειρίσας, 50 ἀλλ' ὥσπερ ἀγαθὸς ἐπίτροπος διαφυλάξας ἀπέδωκεν Ἀγα-

μέμνονι. ἔχει δὲ τὸ αὐτὰρ ὁ αὐτε Θυέξ' Ἀγαμέμνονι δῶκε φροῆναι καλεῖται κλῆμας: τὸ λῆγον γ' τῆς διανοίας ἀρχὴ γίνεταί τῳ ἐξῆς. ἕκαστος δὲ εἶχος τὸ γένος, τὸν δόντα, τὸν εἰληγῶτα φησι. μέγα δὲ ἐξὶ θεῶν ὃν καὶ ἐπὶ θεῶν δια- 5 κονούμενον. AB.

δίδωσι δὲ Ἡφαιστος τῷ μὲν Διὶ τὸ σκηπτρον ὡς βασι- 10 λικόν: τῷ δὲ Ἑρμῇ πάλιν δίδωσιν ὡς κηρυκικόν. A.

103. αὐτὰρ ἄρα Ζεύς: καλῶς ὅτι μὲν ἀπὸ τῆς ὀνό- 15 ματος ὅτι δὲ ἀπὸ τῆς συνδέσμου ἔρχεται, τὸ ὁμοιόδες ἐκ- κλίνων. L.

διακτέωρ: διάκτερι ἀφείλεν, ἀπὸ τῆς διάκτωρ. ἔστι δὲ μεταπλησμός. L. διάκτοντι τὰς ἀγγελλὰς τὰς τῶν θεῶν, ἢ διακτέωρ καὶ σαφεῖ κατὰ τὸ λέγειν, ἢ τῷ διαγγέλλοντι τὰς 20 ἐργασίας. D.

ἀργεῖ φόντι: ἀργεῖ καὶ καθαρῷ φόντι (ἀρηγνικός γ' ὁ 25 θεός), ἢ ὡς τινες κατ' ἐπωνυμίαν, ὁ ἔξω ἐξ αἰτίας τοιαύ- της. Τῆς τῆς Ἰνάχης θυγατρὸς, τῆς Ἀργεῖον βασιλείας, Ζεὺς Ἰθακήσις, καὶ γνῆς αὐτὴν, μετέβαλεν εἰς βοῦν διὰ τὸν τῆς Ἡρας ἔηλον. Ἡρα δὲ αἰτησαμένη αὐτὴν παρὰ Διὸς καὶ λα- 30 βῆσα, ἐπέστησεν αὐτῇ γόλακα Ἄργον τὸν πανόπτερον καλέ- μενον, ἐπειδὴ κατὰ παντὸς τῆς σώματος εἶχεν ὀφθαλμούς. κελυφαίς δὲ ὁ Ἑρμῆς ἐπὶ τῆς Διὸς κλέψαι τὴν βῆν, ἐπειδὴ 35 λαδοῖν ἔκ ἡδύνατο τὸν Ἄργον, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινε καὶ ἐντεθῆεν Ἀργεῖφόντης ἐκλήθη. τῇ δὲ Ἰοί ἢ Ἡρα ὠσανει- βοῖ οἴστρον ἐμβάλλει. ἢ δὲ ἐκ τῆς ὁδότης πρῶτον ἦλθεν ἐπὶ τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον κληθῆναι: ἔπειτα διὰ τὴν 40 καλεμένην πρότερον Θερσίαν πόρτα τὴν δὲ ἀπ' ἐκείνης Βο- σπόρτα ἐκδύσα, καὶ ἄλλας δὲ διαφόρους τῶμας πλατῆθαι, ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον, ὅπου τὴν φορτῶν μορφήν ἀπολαβῆσα 45 τίκεται παρὰ τῷ Νείλῳ ποταμῷ παῖδα Ἐλαφον. ἢ δὲ ἰσορία πλατύτερον καίται παρὰ Ἀπολλοδώρῳ ἐν δευτέρῳ (ἐν τῇ α' D). AD.

ἀργεῖ φόνον: „μὴ δὲ τί τοι θάνατος καταθέμιος ἔσω- 50 τοῖον γὰρ τοι πομπόν” (Il. 24, 152). καὶ διώτορα δὲ εἶπον αὐτὸν φησιν. ἢ ἀεργοφόντης καὶ ἀεργοφόντης καὶ ἀεργιφόν- της, ὡς πλέον πλεῖν, Νεόλαος Νελλεως: τὸν γ' Ἰὼς ἔρωτα ἐκ οἰδὲν ὁ ποιητής, πέπλασαι δὲ τοῖς νεωτέροις τὰ περὶ Ἄργον. 55 ἐκ δὲ τῷ Πέλοπι πλεῖστα τῶν ὀπλικῶν ἀγῶν Πέλοπος καὶ Οἰνομάη δηλῶται. τὸ δὲ ἐπιδέκτον Θυέξον, ὅτι πολλάκις ἔσῃν, ἐγένετο τὸν μῦθον τὸν περὶ τῆς χροσῆς ἀρπῆς. BL.

104. Ἑρμείας δέ: Ἑρμῆς γὰρ φησιν αὐτὸν καὶ Κακότης: 60 ἢ διὰ τὸν κῆρυ. πέπλασαι ἐν τοῖς νεωτέροις τὰ περὶ Οἰνό- μαον καὶ τὴν χροσῆν ἀρπα. L.

Ἑρμείας: Ἑρμῆς Αἰνίας Αἰγυῖας διὰ τῆς αἰ παρὰ 65 τῷ ποιητῇ. ἀναξ δὲ ὁ θεός. L.

τὸν Ἑρμῆν ἐγχερόνα τῶν Χαρίτων παραδιδόσθαι, ἐμαρ- 70 νοντες ὅτι ἐλλόγως χαρίζεσθαι δεῖ καὶ μὴ εἰσῆ, ἀλλὰ τοῖς ἀξίοις: ὁ γ' ἀχρησθηδὲς ἐκνηρότερος γίνεσθαι πρὸς τὸ εὐε- ργεῖν. τυχάνει δὲ ὁ Ἑρμῆς ὁ λόγος, ὅτι ἀπέλειπεν πρὸς 75 ἡμᾶς ἐξ ὅρων οἱ θεοί, μόνον τὸν ἐνθρονον τῶν ἐπὶ γῆς ἔχων λογικὸν ποιήσαντες, ὁ παρὰ τὰ ἄλλα ἐξοχώτατον εἰ-

χον αὐτοί. ὠνόμασαι δὲ ἀπὸ τῆ ἑρῆν μήσαοις, ὃ πέρ ἐς
λέγειν, ἢ ἀπὸ τῆ ἑρῆμα ἡμῶν καὶ οἶον ὀχέρωμα. διάκτορος
δὲ κέκληται ἀπὸ τῆ διάκτορος εἶναι καὶ τρανός, ἢ ἀπὸ τῆ
διάγειν τὰ διανοήματα ἡμῶν εἰς τὰς τῶν πλησίων ψυχάς,
καθαροῦ δὲ αὐτῷ καὶ τὰς γλώσσας. λέγει δὲ καὶ ἐρῆνιος
ἀπὸ τῆ μεγαλωμελῆς τις εἶναι, καὶ σῶκος ὡς σιστήρ τῶν
οἰκῶν. Ἀργεῖφόντης δὲ λέγεται οἶον εἰ ἀργεφάντης, ἀπὸ τῆ
λευκῆς πάντα φαίνειν καὶ σαφηνίζειν τὸ γ' λευκὸν ἄργυ-
ρον ἐκάλαν οἱ παλαιοί. ἢ ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν φωνὴν ταχυ-
τήτος καὶ γ' τὸ ταχὺ ἄργον λέγεται. χρυσόρρησις δὲ λέγει
ὅτι πολέτιμός ἐστιν ὃ ἐξ αὐτῆς ῥησιμότης αἱ γ' εὐκαιροὶ να-
θεσθῆναι πολλὰ ἄξια εἶναι. λέγεται δὲ καὶ κῆρυξ θεῶν, καὶ διω-
γῆλιν αὐτῶν ἔφασαν ἀπ' ἐκείνων τοῖς ἀνθρώποις, κῆρυξ
μὲν ὅτι διὰ φωνῆς μεγίσης παριστὰ τὰ κατὰ τὸν λόγον ση-
μαινόμενα τοῖς ἀκοαῖς, ἄγγελος δὲ τῶν θεῶν ἐπὶ τὸ βά-
λημα τῶν θεῶν γινώσκοντες ἐκ τῶν ἐνδεδομένων ἡμῖν κατὰ
λόγον ἐννοῶν. φορεῖ δὲ πέδιλα πτερωτὰ καὶ δι' ἄερος φέρεται
πτεροῖς γ' ὁ λόγος. διδάσκει δὲ αὐτῷ καὶ ῥάβδον, ἢ θάλλει
τὰ ὅρματα τῶν ἀνδρῶν ἥτοι τὰς διατάξεις. πλάττει δὲ καὶ
ἄπας καὶ ἄκρως καὶ τετραγώνος, τετραγώνος μὲν ὅτι ἐδραῖος καὶ
ἀσφαλῆς, ἄκρως δὲ καὶ ἄπας ὅτι ἔτι χειρῶν ἔτι ποδῶν δεῖ
εἰς τὸ ἀνίσταν τὸ ἔργον. ἰδρύνεται δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐπεὶ πρὸς
πᾶσαν προὔκειν ἡγεμονίαν αὐτῷ χροῖεσθαι. ἐπεὶ δὲ κοινὸς καὶ
ἀνθρώπων καὶ θεῶν, καὶ κοινὸν ἐρμῆον λέγουσιν. προσάπτει
δὲ καὶ λίθους τῷ τέττε ἀγέλαματι, δηλοῦντες ὡς ἐκ μικρῶν
μερῶν συνίσταται ὁ προσφορικὸς λόγος. L.

Πέλοπι πληξίππῳ: πληξίππῳ φασιν εἰρηθεῖν τὸν
Πέλοπα διὰ τὸ μετὰ θάνατον Μυρτίλλου αὐτὸν ἡμιόχη-
σαι τοὺς ἵππους ἀπὸ Εὐβοίας μέχρι Πελοποννήσου. BL.
Ἱπποδάμεια ἢ Οἰνομάς θυγάτηρ, ἱραθεῖσα Πέλοπος, Μέρ-
τιλλον τὸν Ἑρμῆ μὲν εἶδεν ἡμιόχον δὲ τοῦ ἐαυτῆς πατρὸς
ἵππειε τῇ κατὰ τὸ πατρὸς νύκτῃ συνερχομένη καὶ τὸς ἵππους
τῆς εἰς τὸ τρέχειν ὁμῆς καταχεῖν, βελομένη τὸν Πέλοπα
καὶ τὸς ἵππους λαβεῖν καὶ τὸν ἐαυτῆς γάμον. ἔκειτο γ' τῷ
νικήσαντι ἑπαθλὸν ὃ ταύτης γάμος, νικήσαντι δὲ θάνατος. 35
ἀγωνίζομένων δὲ αὐτῶν ὁ Οἰνόμαος ἐκπίπτει τῷ ἄρματος·
καὶ γ' αἱ χοῖνικίδες τὰς ἐμβόλους κατέχον, τῷτο παντορχήσαν-
τος τῷ Μυρτίλλῳ. γυνὴ δὲ τὴν ἐπιβαλὴν ὁ Οἰνόμαος ἄρως
ἔθηκε κατὰ Μυρτίλλα, ὅπως ἀπόληται ὑπὸ Πέλοπος· ὃ καὶ
ἐγένετο. διαβαινόντων γ' αὐτῶν διὰ τῆς Αἰγῆς πόντος, καὶ 40
διηρμάσεως τῆς Ἱπποδαμείας, καταβάς ἐκ τοῦ ἄρματος ὁ
Πέλοπος ἔζητε ἔδωκε κατὰ τῆς ἐρήμης. κατ' ἐκεῖνο δὲ καιρὸν
ἢ Ἱπποδάμεια ἱραθεῖσα Μυρτίλλῳ ἔδειτο μὴ ὑπεριδεῖν· ἀν-
τειπόντος δὲ αὐτῆς, καὶ τῷ Πέλοπος παραγενομένῳ, φθάνει
ἢ Ἱπποδάμεια κατηγορήσασα τῷ Μυρτίλλῳ ὡς βιασαμένῳ 45
αὐτήν. καὶ Μέρτιλλον Πέλοπον ἀπὸ τῆς ἄρματος ὥδε εἰς τὸ
πέλαγος, αὐτὸς δὲ αὐτῇ ἡμιόχε· ὅθεν τὸ μὲν πέλαγος Μερ-
τῶν ἀπὸ Μυρτίλλου, ὁ Πέλοπος δὲ πληξίππῳς διὰ τὴν τῶν
ἵππων αἰτιουργίαν. AD.

105. Πέλοπι δῶκε· Ἀτρεΐς: Πέλοπον ἐκ προτέρας γυν- 50
ναῖος ἔχων παῖδα Χρυσίππον ἔφημεν Ἱπποδάμειαν τὴν Οἰ-

νομάς, ἐξ ἧς ἱκανὸς ἐπαυδοποιήσεν. ἀγαπωμένη δὲ ὑπ' αὐτῆς
σφόδρα τῷ Χρυσίππῳ, ἐπιφθονήσασα ἢ τε μητρονὴ καὶ οἱ
παῖδες, μήπως καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτῇ καταλείψει, θάνατον
ἐπεβέβλησεν. Ἀτρεΐα καὶ Οὐέστην τοὺς προσβυτάτους τῶν
5 παίδων εἰς τῷτο προσεγράμειοι, ἀναιρεθέντας ἐν τῷ Χρυσί-
ππῳ Πέλοπον ἐπιγῆς ἐφυγάδισα τὰς ἀνέχουσας τῆς σφα-
γῆς γενομένης παῖδας, ἐπαρσάμενος αὐτοῖς καὶ τῷ γένει
δὲ αὐτῶν ἀναιρεθῆναι. οἱ μὲν ἐν ἄλλοις ἀλλαχῇ ἐκπίπτουσι
τῆς Πίσης: τελευτήσαντος δὲ τῷ Πέλοπος Ἀτρεΐς κατὰ τὸ
10 προσβύτερον σὺν ἐρατῷ πολλῷ ἑλθὼν ἐκράτησε τῶν τόπων.
ἰσορεῖ Ἑλλάνικος. AD.

φασὶν Ἀτρεΐα καὶ Οὐέστην ἐπιβουλεύσαντας Χρυσίππῳ
νόθῳ ἐαυτῶν ἀδελφῷ ἐκβεβλήθῃ ὑπὸ τῷ πατρὸς, μετὰ δὲ
θάνατον Πέλοπος Ἀτρεΐα ἐπιστρατηγήσαντα εἰς Ἥλιον κρα-
15 τῆσαι τῶν σκῆπτρων τοῦ πατρὸς. BL.

106. Ἀτρεΐς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολυαργίᾳ
Οὐέστη: ὅτι Ὀμηρος οἶδεν αὐτοὺς ἄχρι τέλους ἀδελφί-
κην εὐνοίαν φυλάξαντας· εἰ δὲ ἦν αὐτοῖς ἐχθρὸς, οὐδ' ὡς
Αἰγίσθον Ἀγαμέμνωνος κατήγετο, ἔτε ἂν οἱ θεοὶ ἐπέσειλλον
20 Αἰγίσθῳ μὴ ἀμύνασθαι Ἀγαμέμνονα· οὐτε Ὀμηρος πικρῶς
ἔτιος ἐλοιδόρει αὐτὸν ἀναλκίαν καλῶν καὶ δολόμητιν, εἰ
μὴ τὰ τῆς συγγενείας πρῶτος ἐλυμήνατο. Αἰκίμνιος δὲ
παραδηλώσας φησι κληροδοτῶς τὴν ἐχθρὰν, ὅνα μὴ λοιδω-
ρήσῃ τὸ γένος· τὸ μὲν γ' ὅπως φίλος τεκμήριον, τὸ δὲ
25 καταλιπεῖν ἀνέγκης, διὸ ἐφ' ὧν μὲν τῷ ἔδωκεν ἐχθρῆσαιτο,
ἐφ' ὧν δὲ τῷ ἔλιπεν. BL.

Ἀτρεΐς βασιλεύων τῆς Πελοποννήσου, ἔχων ἐκ Κρείσσης
τῆς . . . ἢ ὡς τινες Ἀερόπης τῆς Ἀτρεΐας Ἀγαμέμνονα καὶ
Μενέλαον, μέλλων δὲ τελευτῶν τὸν βίον, σπασάμενος
30 πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὴν ἐχθρὰν, παραδίδωσιν αὐτῷ τὴν
βασίλειαν, ἵνα Ἀγαμέμνονι ἀνδρωθέντι ἀποδῇ. ὁ δὲ πρῶτος
ποιήσας ἀποδίδωσιν. D.

πολυαργίᾳ: ἐκ τῆς πολυαργίᾳ, πολυαργίᾳ ὀφείλει, ἀπὸ
τῆς πολυαργίας. ἔτι δὲ καὶ τὸ τομειταπλασμός. LV.

Ἀτρεΐς ὁ Πέλοπος, βασιλεύων τῆς Πελοποννήσου,
ἠδ' αὐτὸ ποτε ὅτι ἂν κάλλισον ἐν τοῖς ποιμνίοις αὐτῆς γεν-
νηθῇ, τῷτο Ἀτρεΐμειδι θῆσαι. γεννηθείσης δὲ αὐτῷ χρυσῆς
ἄρως τῆς ἀγῆς μετεμειλήθη, καθιέρως δὲ εἰς λάρνακα
φυλάττει. μέγα δὲ τι φρονέοντα ἐπὶ τῷ κτήματι κομπά-
40 ζειν κατὰ τὴν ἀγοράν. ἀνιῶμενος δ' ἐπὶ τῷτο Οὐέστην,
ὑπελθόντα ὡς ἐρώοντα, πείσαι Ἀερόπην ἐκδέναι αὐτῷ τὸ
κτῆμα· λαβόντα δὲ ἀντιπεῖν τῷ ἀδελφῷ ὡς οὐ δέοντως
περὶ τὸ τοιοῦτον κομπάζει· αὐτὸς δὲ ἔλεγεν ἐν τῷ πληθύνει
δεῖν τὴν βασιλείαν ἔχειν τὸν τὴν χρυσὴν ἄρως ἔχοντα. τῷτο
45 δὲ ὁμολογούντος καὶ τῷ Ἀτρεΐως, Ζεὺς Ἑρμῆν πέμπει πρὸς
Ἀτρεΐα, συνθέσθαι λέγων περὶ τῆς βασιλείας, καὶ δηλαδὴ περὶ
τῆς ἀνατολῆς, διότι μέλλει πρῶτος τὴν ἐναντίαν ὁδὸν ὁ
ἥλιος. συνθεμένον δὲ περὶ τούτων, ὁ ἥλιος τὴν δόξαν εἰς
ἀνατολὰς ἐποιήσατο· ὅθεν ἐμαρτυρήσαντος τῷ δαμονίου
τὴν Οὐέστην πλεονέξαι, τὴν βασιλείαν Ἀτρεΐς παρέλαβε
καὶ Οὐέστην ἐφυγάδισεν. AD.

119. ἡ διπλή, ὅτι τὸ πνυθεῖσθαι ἀντὶ τοῦ ἀκοῦσαι πλῆσιν. Α.

120. τοιούδε τοσάνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν: διὰ τῶν ἐγκωμίων μείζων ἢ κατηγορία· καὶ ὅτι ἀλδῖος ἔσαι αὐτοῖς ἢ ὕβρις, τὸν πόλεμον ἀτελῆ καταλιπέσιν. ΒΛ.

121. πολεμίζειν: πολεμεῖν. τὸ δὲ τοιούτον γῆμα παρωρομῶσα καλεῖται. Δ.

122. ἡ διπλή, ὅτι ἥσσαντες κατὰ τὸν ἀριθμὸν οἱ βάρβαροι. Α. οἱ μὲν Τρῶες, χωρὶς τῶν ἐπικέρων, ἥσαν ἀριθμῷ μυριάδες εἴ (Π. Β, 558)· τὸ δὲ τῶν Ἑλλήνων πλῆθος τινὲς μὲν 10 φασὶ μυριάδας ἰβ', ἄλλοι δὲ ἰδ'. ΑΛ.

ταχεῖα θν ἡ ἐλπίς τῆς νίκης, εἴ γε καὶ πλείους κ' ἰχνηρότεροι καὶ ἄλῃ ἔχοντες σύμμαχον, καὶ τῆς ἥτης πολλή ἢ ἀρχὴν. Β.

τέλος δ' οὗ πῶς τι πέφανται: ὁ δὲ ἀντὶ τῷ γάρ. 15 κρῖσις γ' νίκης ἢ ἥτης κ' πεφανέρωται. πῶς θν πρὸ τέλους ὑποχωρήσονται; ἐκδεκτόν θν τὸ τῆς μάχης πέρας. ΒΛ.

123. εἴπερ γὰρ κ' ἐθέλοισιν: ἔως τῷ ἐλοιμέθῃ οἰνοχοεῖν (127) ὑποσημαίνει εἶναι ἐν ὑποκρίσει πῶσαι, ἀριθμηθῆμεναι ἄμφω, καὶ ὅσοι ἔωσαν, καὶ διακοσμηθῆμεν 20 Ἀχαιοί, καὶ ἐλοιμέθῃ οἰνοχοεῖν. τῆς δὲ ἀρνήσεως ὁ εἰ σύνδεσμος αἰτίος. Α. τὸ γῆμα ὑποθετικόν. Λ.

ὅτι περισσὸς ὁ κέ σύνδεσμος. Α.

124. ἀδεύεται κ' γ' ἐπ' ἀληθείας λέγεται ἀλλ' ἐπερβολικῶς τὰ τῶν δεκάδων· πρὸς τί θν ὕρκια; Α.

ὕρκια πῖσά: πρὸς τὸ συνελθεῖν. V.

125. Τρῶας μὲν λέξασθ' ἐφῆστοι δασσοὶ ἔασιν: ἀπὸ κοινῆς τὸ θελήσασιν. Λ. ἐκ ὁμοίως ἐχηματίσας τῷ Τρῶας τὸ ἡμεῖς· ἀντίστροφον δὲ τοῦτο καὶ κατὰ τὰς πρῶσεις· „ἢ ἐθέλεις ὄφρ' αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτῶς” (Π. 1, 133). τὸ δὲ λέξασθ' δηλοῖ εἰ, τὸ λέγειν, ὥς τὸ „λέξασθ' δὲ περὶ τῶν οὐ δύναται” τὸ κοιναῖσθαι, ὥς τὸ „λέξομαι εἰς ἐνὴν” (Od. 17, 102)· τὸ ἐκλέγεσθαι, ὥς τὸ „λέξασθαι κέρους” (Π. 21, 27)· τὸ ἀριθμεῖν, ὥς τὸ „λέγε κῆρσι” (Od. 4, 452)· τὸ οἰκοδομεῖν, ὥς τὸ „αἰμυσιὰς λέξοντες” (Od. 24, 223). ἐφῆστοι δὲ οἱ ἔποικοι (ἐγκατοικοὶ Λ), συναριθμημένων παιδίων καὶ γερόντων· οὗτοι γάρ εἰσιν οἱ προθύμως ὑπὲρ τῆς σφετέρως ἀμυνόμενοι. ΒΛ.

Ἀριεῖσθ' ἔσας ἐκ τῶν ὑπομνημάτων. ἔαν καὶ τὰ παιδία καὶ τὰς προσβύτας ἀριθμώσασιν, κ' μὴ γένωνται ὅσοι 40 ἡμεῖς. τούτο δὲ ἐκ κατασκευῆς καὶ ἐναντιοῦ. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (6, 265) „πῶσιν γ' ἐπ' ἱεῖον ἔξιν ἐκάστω,” ὥστε κατὰ λυμὰ παρὰ τῇ νῆϊ· ἡ διπλή δὲ, ὅτι τὸ λέξασθ' νῦν ὅτε ἐπὶ τῷ κοιμηθῆναι ἔστι ἐπὶ τῷ καταριθμηθῆναι καὶ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ συλλεγῆναι καὶ ἀριθμοῦθαι ἐν τῷ αὐτῷ· καὶ ὅτι 45 ἐφῆστοι, ὅσοι ἔσας (κατέστιν οἰκίας) αὐτόθι διαμένουσιν. Α.

126. ἐξ δεκάδας διακοσμηθῆμεν: ἔθος πλείονος τῶν δέκα μὴ συνεῖναι, ὥς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Πολιτείᾳ φησὶν. τὸ δὲ διακοσμηθῆμεν ἀντὶ τοῦ διακοσμηθῆναι, ἢ ἢ 50 ἢ ἀπὸ κοινῆς τὸ ἐθέλίσασιν. οἱ δὲ διακοσμηθῆμεν, ἢ ἢ διακοσμηθῆμεν ἐντικλόν. ΒΛ, ἀπὸ κοινῆς τὸ θελήσασιν. V.

127. ἔκασον: ὁ ἔξων διὰ τοῦ γ, ἔκασον. Α. ὁ ἔξων διὰ τῆς γ, τινὲς δὲ διὰ τῆς γ. ἔκασοι ἐλοιμέθῃ οἱ ἐν τῇ δεκάδῃ· ἔως ἔξων. Λ.

οἰνοχοεῖν: πιθανῶς κἂν τῷ ἀριθμῷ τὰ ἔθνη αἰχμαλωσίαν οἰωνίζετο Τρῶσιν. ἢ ὥς φίλοινοὺς, ἢ ὥς ἐν συμποσίοις ἀλαζονεομένους. ἢ διαπαίζει τὸν Γανυμήδεα μύθον. ΒΛ.

128. πολλὰ κεν δεκάδες: ἐπερβολικῶς· Τρῶων μὲν γ' ἥσαν πόλεις εἰ, Ἑλλήνων δὲ ἰβ'. Λ.

129. πλέας: ὅτι τὸ πλῆθος ἀπὸ τοῦ πλείονος συγκέκοται. ΒΛ.

130. ἔως τῷ ἴσῃ ἐκέρσαι (133) ἀδεύεται εἰχοὶ τέταρες, ὅτι καθόλου πάντας τὰς βαρβάρους σὺν τοῖς ἐπικέρους ἥσσαντας τῶν Ἑλλήνων διὰ παντός φησὶν εἶναι. Α.

ἀλλ' ἐπὶ κούροι: καὶ γὰρ φησὶ „κίχλυτε μυρία φῖλα περικτιόνων ἐπικέρων” (Π. 17, 220). ἐπικέροι δὲ οἱ ἐξ ἀλλοδαπῆς ἥκοντες πρὸς συμμαχίαν. ΒΛ. οἱ ἀπὸ ξένης χώρας σύμμαχοι τῶν πολεμούντων κ' βοηθοί. Δ.

ἐπικέροι λέγονται οἱ τοῖς πολεμούντοισι βοηθῶντες, σύμμαχοι δὲ οἱ τοῖς πολεμῶσιν. ΔΛ.

131. ἄνδρες ἔασιν: διὰ τὴν ὑποχωρεῖν κλεῖται, καὶ ἐνεδίδει τῷ ἴδιῳ συμμαχικῷ. τὸ δὲ ἔασιν τινὲς ἐνεῖσιν, ὥς τὸ ἐνεῖμεν. ΒΛV.

ἐν τῇ εἰρήμῃ τῶν Ἀριεσχεῖων εὐροῖμεν ἐνεῖσιν κ' Καλ- 25 λίσρατος ἔως ἐν τῇ περὶ Ἰλιάδος γράφει, καθάπερ κ' ἐν „ἡμεῖς δὲ μαχόμεθ' οἵπερ τ' ἐπικέροι ἐνεῖμεν” (Π. 5, 477)· παρ' δ' καὶ διχῇ γράφομεν. Α.

ἐγγέσπαλοι: οἱ παλλόντες καὶ κινεῖντες τὰ δόρατα, πολεμικοί. ἴσῃ δὲ αὐτὰ πρὸς τῆς ἀφίσεως, μὴ πε ἄρα 30 εἶναι κλαυθύντα. ΔΛ.

132. οἷ με μέγα πλάζονσι: ἀποσφάλλουσι τῆς ὁρμῆς. εἰ δὲ τὸ οἰκνεῖσθαι τὴν ἥτιαν κ' μὴ τὸ κοινὸν ἐλέγχειν. ΒΛ.

τὸ οἷ ἦτοι ἄφθρον ὑποτακτικόν ἐστι, ἢ ἀντὶ τῆς οὗτοι ἀντωνυμίας. πάλιν ἐν ἦτοι τελείαν σιγὴν ἢ διασολὴν θήσομεν ἐπὶ τὸ ἄνδρες ἔασιν· ἐπὶ δὲ τὸ πλάζουσι θετέον τὴν ἄνω δευτέραν σιγὴν, ἥτις ἕνα χρόνον δένεται σιωπῆς. Α.

ἐθέλοντα: ἀντὶ τοῦ δυνάμενον. LV. ἴας ἢ διάλεκτος. Δ.

133. Ἴλιον: ἐν τοῖς κατ' Ἀριστοφάνην ὑπομνήμασιν Ἀριεῖσθ' Ἴλιον ἐγγράπτο, οὐκ ἴλῃ· καὶ μὴ ποτε ἀμεινον ἔχει. Α.

ἄμεινον ἦν εἰπεῖν Ἴλιον ἥπερ ἴλῃ· ἀλλὰ συνωνυμικῶς εἶπεν, ὥς Ἀργεὺς νηὶς σκάφος. (Euripid. Med. 1). ΒΛ.

134. βεβῆασι Λῖος: βεβῆασι ἀντὶ τῆς διήλθον, διανορεύθησαν, ὥς τὸ „βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην” (18) ἀντὶ τῆς ἐνορεύθη. Λῖος δὲ τῷ ἴλῃ, ἢ τῷ διαρχομένῳ χρόνῳ. ΒΛ.

ἔστι δὲ πρὸς μὲν τὸ ἀπέναι διεγερτικόν ὥς ἐκεῖ καθημένων ἀπράκτων χρόνον τοσούτον, πρὸς δὲ τὸ μένειν ὥς τῷ 50 τῆς ἀλώσεως χρόνον πληρωθέντος· τῷ γ' δὲ κατὰ τὴν ἴλιον ἐφ' ἑκάστης ἀλώσεως, ἐλπίδα δὲ τῆς τέλους ὑπογράφειν

αὐτοῖς ἐκ ἐνεργημάτων τὸν ἕνατον ἐνιαυτὸν εἶπε (καίτοι τὸτο
ἦν τὸ ἀληθές, ὡς περ καὶ Ὀδυσσεύς φησιν „ἡμῖν δ' εἰνα-
τός ἐστι περιτροπῶν ἐνιαυτός" 295), ἀλλὰ παρεληλυθασί,
φησὶν, οἱ ἐννέα ἐνιαυτοί. BL.

135. δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλλυν- 5
ται: ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν εἶχον καὶ ἐαυτῶ καὶ ἡμῖν συνήθως
ἔξενήνοχε τὸ λέλλυνται καὶ σέσηπε. A.

ἐν ἐλὶ εἶχον τέθεικε τὴν Ἀχιλλίδα καὶ κοινὴν χρῆσιν. ταῦτα
δὲ ἀμφοτέροις συνήθει, τῷ μὲν ἀπέναι, πρὶν διασφραῖσθαι
τέλειον τὰς νῆας, καὶ τῷ μέναι δὲ ὡς διὰ τὸ σισσηπέναι τὰς 10
ναῦς τῶς πλείν καὶ δυναμένων. καὶ Θεόπομπτος δὲ ταύτην αἰ-
τίαν αὐτοῖς τῷ ναυαγίῳ φησὶν, ὡς καὶ τὰς περὶ Κάλχαντα καὶ
Ἀμφίλοχον πῶς ἀπαλλάττεσθαι. BL.

σπάρτα: ἐκ τῆς σπαρτίαν τὸτο ἐκ τῆς σπειρῶ τὸ εἰλίσσω,
ἐξ ὧ καὶ σπείρημα τὸ τῷ ὕφους εἰλιγμα. σπάρτον ἔν καὶ 15
σπαρτίον. ὡς περ ἔν ἀπὸ τῆς μηρία μῆρα, ἕτως καὶ ἀπὸ τῆς
σπαρτίαν σπάρτα. BL.

136. αἱ δὲ ποῦ: συναπτόν ἕως τῆς ποτιδέχμεναι μία
καὶ ἡ περίοδος. αἱ δὲ τις ἐπὶ τὸ ἀλοχοὶ διατέλλοι, ἀπρεπῆ
τὸν νῆν τίθῃσιν. A.

ἀπαλλαττώμεθα ἔν ὡς ποθοῦμενοι καὶ μηδὲν ἄξιον τῆς
προσδοκίας εἰργασμένοι. L.

137. εἴατ' ἐν: γράφεται εἴατ' ἐν. A.

138. αὐτῶς: ἀκμήν „λευκὸν ἔτ' αὐτῶς" (II. 23, 268). L.

139. ὑποκρίσειν ἐν ὑποκρίσει μετὰ τὸ εἶπω, διὰ τὸ ὡς 25
μῦθον ἢ λόγον καὶ τῶν παραβολῶν αἱ πλείους ἀνέστηται
μέχρι τῆς ἀνταποδόσεως. A.

140. φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα
γαίην: ἐνὶν εἶπεν φεύγωμεν ἀλλὰ τῇ ἀσχυρῇ δυνάμει ἀπο-
τρέψαι τὰ ἀπὸ πλε. φίλην δὲ τὴν ἰδίαν „φίλος λήθοντι το- 30
κῆρας" (II. 14, 296). πατρίδα δὲ, τοῦτέστιν ἑαυτοῦ εἰς τὴν
ἰδίαν ἔδει εἰπεῖν πατρίδ' ἐς αἰαν. BLV.

141. ἔτος δὲ εἶχος ἀναιρεῖ τὴν ἀμφιβολίαν διὸ ἐν τισιν
καὶ φέρεται. L.

142. θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δριμεν: τὸ αἰφνιδιοντῆς 35
τῶν ἀνθρώπων ὁρμῆς ἐσήμανε, περὶ τῶν αἰκοι τιγρῶν
ἀκροσάντων. BL.

143. ἀφειγῆται, ὅτι κενῶς ἐπεξηγεῖται τὸ καὶ νοούμενον
τὸ αὐτό. A.

μετὰ πληθύν: ἀντὶ τῆς ἐν τῷ πληθύνει καὶ κατὰ τὸ πλη- 40
θος. ἐπάκουσαν δὲ ἀντὶ τῆς ἡθοντο τῆς τῆς Ἀγαμέμνο-
νος γνώμης. BL. ὅσοι τῆς προβελεύματος ἐκ ἤκτισαν τῶν
ἡγεμόνων. D.

144. ὡς κύματα: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει φη κύματα.
ζόεποτε δὲ Ὀμηρος τὸ φη ἀντὶ τῆς ὡς τέταχεν. A.

κύματα μακρά: ἐνὶν ἡλῆ, τὰ ἐκ βάθους κινούμενα: συν-
ωθῆνται καὶ ἄλλα ἐπ' ἄλλοις, ὡς ὕλης ἐκ βυθῶ ταρυσσο-
μένης τῆς θαλάττης. ABL. ἐστὶ δὲ παραβολὴ τὸ χῆμα. πα-
ραβολὴ δ' ἐστὶν ὁμοιωματικὴ πράγματι τοῖς ὑποκειμένοις
παραθέσεις πρὸς δήλωσιν ἐναργεῆσαν. D.

145. πάντου Ἰκαροιο: τῷ Ἰκάρῳ πελάγος, κελή-

μένος ἕως ἀπὸ Ἰκάρου τοῦ Ἀιδάδου παιδός, πεσόντος εἰς
αὐτὸ καὶ ἀπολομένης ἕως. μετὰ τὴν τῆς Παισιφίας πρὸς
τὸν ταύρον μῆσιν Ἀιδάδου ἐδλαβόμενος τὴν Μίνωος ἀρ-
γὴν, πτερωτός σὺν Ἰκάρῳ τῷ υἱεὶ ἐφέρετο: καταπεσόν-
τος δὲ τῷ παιδὶ τὸ ὑποκείμενον πέλιγος Ἰκάρου μετω-
νομάσθη. ὁ μῆτοι Ἀιδάδου διαπτάς εἰς Κάμικον τῆς
Σικελίας καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκδεχόμενος ἔμενε παρὰ ταῖς
Κωκάλῃ θρυγατράσιν, ὅφ' ὧν ὁ Μίνως, ἔκων ἐπ' ἀναζή-
τησιν τῷ Ἀιδάδῳ, ἀποθνήσκει καταχθέντος αὐτοῦ ἑρσοῦ
ὕδατος. ἴσκει Φίλοξενος καὶ Καλλίμαχος ἐν Αἰαίοις. AD.

ἐπὶ τὸ Ἰκαροῖον σιγή: βραχὺ δὲ διατελέσμεν ἐπὶ τὸ
κινήθη δ' ἀγορή. A.

Εἰς ὅς δ' ἀπὸ ἀνατολῆς πνέων ἄνεμος, ὁ καὶ ἀπὸ ἀπὸ
τῆς Νότος ὁ ἀπὸ μισσημῆρας. Βορρῆς δ' ἀπὸ ἀρκτο. DL.

146. ὥρορ': ἀπὸ τῆς ὥρορε Ἀττικῆς ὑπερθετικῆς χρόνον.
ἐπαύξας δὲ, ἀνῶθεν αἰγιώδους πνέσας. AB.

147. Ζέφυρος: ὁ ἐκ Ἰόφου φερόμενος, ἦσαν τῆς δό-
σεως: οἱ καὶ ἀρχαῖοι τὴν δόσιν ζέφον ἐκάλεον. ἔνοι δὲ ἐκ
τῆς τῆς ζῆν φέρειν, ὁ τὸ ζῆν πᾶσι παρέχων: τῇ καὶ θέρει
20 πνέοντος αὐτῷ ἀδόντ' οἱ καρποὶ δὲ ὧν τὸ ζῆν ἔχομεν.
λήϊον δὲ ἀπὸ τῆς γῆϊον, ὡς μόλις μόγις. BL.

πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σαχίων οἱ ὥροροι πνέουσιν.
λήϊον δὲ τὴν ἡϊόντα παρκαλέει. ὑπερθετικῇ δὲ ἡ παρκαβολή,
ὅπερ ἀμείνων ἐνταῦθα: ἡ πρώτη μὲν γὰρ τὸν τῶρα, ἡ
δὲ δευτέρα τὴν ὁμοθυμαδὸν ὁρμὴν παρέρχεται. ABL.

148. ἡ διπλῇ, ὅτι χωρὶς προσθέσεως εἴρηκεν, ἀντὶ τοῦ
ἐπικαταγῆσθαι αἰγίδας καὶ Νέστον ὡς ἡμῖς καταγῆσθαι. καὶ
δεῖ πῶς ἡλλοκταῖ ἐπὶ τ' ἡμῖν ἀσχυρῶσιν, ἀντὶ τοῦ
ἐπιμῆναι δὲ τοὺς ἀσχύρας, οἷον ἐπικλίνει. A.

Ἄλλως. ἡμῖν τὸ λῆϊον τοῖς εἰσέχουσιν, ὡς „ἐφριξεν δὲ
μάχη ἐγχείρησιν" (II. 13, 339): ἡ οἱ εἰσέχουσιν τῷ ἀνέμῳ ἡμῖ-
νουσιν. AL. ἐπικατακλίνει τὸς ἀσχύρας τοῖς εἰσέχουσιν. D.

πυκνοὶ τὸ λῆϊον τοῖς εἰσέχουσιν, ὡς „ἐφριξεν δὲ μάχη ἐγ-
χείρησιν". οἱ δὲ εἰσέχουσιν ἐπὶ τῷ ἀνέμῳ συνεκλόμενοι πυκνοὶ
τὸ λῆϊον. B.

ὑποσιγμῇ ἐν ὑποκρίσει ἐπὶ τὸ ἐπαυγῆσθαι καὶ ἀσχυρῶσιν. A.

149. ἀλαλητῶ: προσληπτέον τὴν σὺν, ἵνα ἡ σὺν θα-
ρήσῃ. D.

150. νῆας ἐπ' ἴσσεύοντο: ἕως, ἐπ' ἴσσεύοντο. ἐκ
ἀναστροφῆς ἢ προθέσεως, ὅτι συνήλπιται διὰ καὶ ἡλῆσμεν
ἐνεκα ἐνὶν σηματονομήσας τὴν ἑρμηνεύσαν κατὰ ἀναστροφὴν
ἀντιγνωμένην τὸ „στεῖτα καὶ Ἡφαίστιον πᾶρ" οἰσμέναι" (II.
16, 191). οὐκ ἀναστροφῶν γὰρ, εἰ μὴ ἐπὶ τέλους κέονται
ῥῆμα δηλῶσαι. A.

ποδῶν δ' ὑπέρβηθε κοινή: ἦτοι ὑπὸ τῶν ποδῶν
αὐτῶν τέρθεν ἐγυρομένη (ἀεζομένη LV) ἀνίστατο ἢ ἀν-
νῆς. BLV.

152. ἀπτεσθαι — δταν: ἐπιλαμβάνεσθαι, ὡς τὸ
„ἐάνοι ἀπτομένη" (II. 16, 9). τὸ δὲ δταν Ἀστωρὸς συνέ-
30 στείλει. AB.

153. οὐροῦς: ψιλῆται ἐν πλειονασμῷ καὶ τοῦ δ' ἐγλ-

νετο, ὡς καὶ ὅλος ὅλος. ἀνεγνώθη δὲ κατ' ὄψιν τῶν· ὁ γὰρ Ἀρίσταρχος παρήγγελλεν. ἴσως δὲ σημειώδης ὁ τόπος· τὰ γὰρ εἰς ῥος λήγοντα δισύλλαβα ἀπλῶς ἔχοντα τὴν αὐτὴν δίφθογγον ἔβαρύνετο, κῆρος θῆρος ἔρος· καὶ γὰρ ταῦτα περισσὸν ἔχει τὸ ῥ. ἴσως ὅν εἰς ἀποφυγὴν τῆς ἐπὶ τῷ ἀνέμῳ· καὶ γὰρ καὶ ἐπ' ἄλλων τὸ τοιοῦτο ποιεῖ ὁ ἀνὴρ. Α.

τὰ ταφροειδῆ ὀρύγματα, δι' ὧν αἱ νῆες καθέλκοντο εἰς τὴν θύλασσαν. ἢ τὰς ἀντλάς. DL.

ἐκ τῶν ὁράειν δὲ αὐτῶν γὰρ αἱ νῆες ὁράσιν. τῷ δὲ χρόνῳ πολλή τις ἔλη περὶ αὐτὰς ἦν, ἣν καὶ ὑφείλκον. BL.

αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἔκεν· μεγαλοφυῶς ἡ λέξις ἠῤῥησε τὴν ταραχὴν, ἣν κατελεπτολόγησεν Ἀριεσταρῆς ἐν Ἀχαρνεύσιν. ABL.

154. ἡ ῥεον· δασυντέον τὸ ῥεον ἀπὸ ῥ τῷ αἰῶν περι-
σπυμένῳ καὶ δασυνόμενῳ γέγονεν. Α.

παυλοδύως δασύνεται τὸ αἰῶν. Α.

155. ἀσύνδετος ὁ λόγος πρὸς τὰ ἐπάνω διὸ προῦποσι-
τέον τελεῖν. βραχὺ δὲ διασαλτέον ἐπὶ τὸ ἐτύχθη διὰ τὸν εἰς ἀνδραγαθίαν, εἰ μὴ Ἀθηναίων Ἡρη. Α.

ὑπερμωρα· ὕψος ὑφ' ἐν τὸ ὑπερμωρα· ὁ γὰρ, ὡς τι-
νες, κατὰ διάστασιν. ἔστιν ἂν τι μῶρος, ὃ συντεθέν γίνεται
ὑπερμωρος ὡς ὑπέρμωρος, ὃ ὑδρότερον τὸ ὑπερμωρον, καὶ πλη-
θυντικὸν τὸ ὑπερμωρα. ὡς ὅν τὸ καλὰ καὶ ὄνομα ἀλλὰ καὶ
ἐπιβόημα („ἡ μὲν καλὰ πατὴρ ὡς κήδαι” Od. 17, 397
καὶ „πυκνὰ μέλα ξενόχων” Π. 18, 310), ὕψος καὶ „ὑπερ-
μορι νόσος ἐτύχθη.” Α.

ὑπὲρ τὸ προσήκον, ὑπὲρ τὸ εἰμαρμένον. DL. ὀνομαζικὸν
ἐπιβόημα, ὥσπερ καὶ τὸ δέον οὐδέτερον ἀντὶ τοῦ διόντως
Ἀττικῶς παρалаμβάνεται. L.

νόσος· ἡ εἰς τὸν οἰκίον τόπον ὑποπροσθή· νόσον δὲ
μνήσαι (Π. 10, 509) καὶ „νόσησαντα ἄνακτα” (Π. 13, 38). Β.
παρὰ τὸ ἥδ' ἐκ γνήσιον τῆς πυτρίδος. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ
τῶν ἰδεσμάτων. D.

διὰ τί δὲ προειπόντος τῷ Ἀγαμέμνονος ἐν τοῖς προβε-
βλημένοις (75) „ἡμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέσο-
σιν,” ὁρμησάντων τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὰς νύκτας ὅτε Ὀδυσ-
σεὺς ἔτε ἄλλος ἑδὺς τῆτο ἐποίησε ταχέως, ἀλλ' ὁ μὲν ἔξη-
κεν ἄπλως μόνον οὐχὶ ἀπτόμενος τῆς νηὸς, οἱ δὲ ἐπὶ τῆς
ἐκκλησίας μέντοι, καὶ παραγίνεται ἡ Ἀθηναῖα ἀπὸ μηχανῆς
ὥσπερ καθιέδοντα ἐκίρυσσεν τὸν Ὀδυσσεύ· ἡ δὲ ἐκ τῶν
τῆν ὁρμησάντων παραχρησμία ἐπέχει αὐτὰς, θαυμάσια κα-
τέχοντος τοσούτου· θεατὴς γὰρ χεδὸν ἡμᾶς παῖδων τῆς τότε
ἀτιμίας αὐτῶν, ἐπιτραγωγεῖ ταῦτα τὰ ἔπη „κινήθη δ' ἀγορὴ
ὡς κίματα,” διὰ δὲ Ὀδυσσεύς, μετὰ τὸν Νέστορα συνέσει
πρῶτων, ἴσται μὴ καθέλκων τὴν ναῦν, διὰ τῆς δεινῆς
ἢ ἐβέλετο καὶ τὸς ἄλλους ποιεῖν. ἔτι δὲ Ὀδυσσεὺς ἱκανώτερος
Νέστορος πάντα πρᾶξαι τὰ διὰ σώματος, τῶν δὲ ἄλλων συ-
μετώτερος· διὸ πρὸς τῶτον ἡ Ἀθηναῖα ἦκει· οὐ γὰρ πιθανὸν
θαυ δόξα καταστέλλεσθαι τοσούτον θόρυβον. BLV.

156. εἰ μὴ Ἀθηναίων Ἡρη· εἰς τοσούτον προῦπον
τὴς περιπετείας, ὡς μὴ δύνασθαι αὐτὰς ἄλλον εἰ μὴ μόνον

μεταθεῖναι τὸ θεῖον. πρῶτος δὲ τοῖς τραγικοῖς εἰσηγήσατο
μηχανάς. BLV.

τὸ τῆς Ἀθηναῖας ἄγαλμα δόρυ κρατεῖ διὰ τὸ σταθῆναι
καὶ ἀνδρεῖον ὁμοίως καὶ ἀσπίδα παρὰ τὸ πᾶσαν ἐπιβεβῆναι
διὰ τῆς σοφίας ἀπαυθεῖσθαι· ἡ αὐτὴ γὰρ ἐστὶ τῷ νῦν. καὶ
περικεφαλαίαν διδύμωιν αὐτῇ διὰ τὸ εἶναι τῆς σοφίας τὸ
ἀκρότατον ἀβύσσον. καὶ ἔλασαν ὡς καθαρωτάτης ἕως θύλας
φωτὸς γὰρ ἔλη ἡ ἔλασα. καὶ Γοργόνα διδύμωιν ἐπὶ τῷ στήθεϊ
αὐτῇ διὰ τὸ ταχὺ τῷ νῦν. BL.

156 — 169. ὅτι Ζηρόδοτος ἔτιος ἐπισυντέμνηκεν „εἰ μὴ
Ἀθηναῖα λαοσσόος ἦλθ' ἀπ' Ὀλύμπου. εὐρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα”,
καθόλου τὸν τῆς Ἡρας λόγον περιγράφας, Ὀμηρικῶς ἔχοντα
καὶ γὰρ καὶ τῆς ξιφασίας αὐτῇ ἀφίσησιν. ἡ δὲ Ἀθηναῖα ἐπη-
ρετεῖ κατὰ διαφορὰν τῆς ἀξίας τηρεμένης τῶν προσώπων. Α.

157. ὁ πόποι· καὶ τῷ χειλισμῷ καλῶς κέχρητο, καὶ
τὴν αἰχμήν τῶν φίλων προβέβληται, καὶ τῶν πολεμίων τὴν
χαρὰν ἐπάγει. συμφύρεσθαι δὲ ἀλλήλοις Ἡραν καὶ Ἀθηναῖαν
λέγων, δεικνύειν ὅτι ἔτε μητρικὸν πρόγονον δεῖ μισεῖν ἔτε
πρόγονον μητρικῶς διασφραῖσθαι, ἀλλ' ἡ μᾶλλον συμφύ-
ρεσθαι. BLV.

αἰγυόχοιο· Ζεὺς Κρόνῳ καὶ Πέρις γενόμενος ἐν Κρήτῃ
ἐπεκλήθη αἰγυόχος διὰ τὸ αὐτῷ ἐπὶ αἰγὸς τραφῆναι, ἢ
ὡς τινὲς φασί, διὰ τὸ αἶμα ἀνελόντα τὴν μὲν δορὰν ἀμ-
φισύσαι, τοῖς δὲ κέρασιν εἰς τὸς ὄφεις χρῆσθαι· ὅθεν καὶ αἰγυ-
όχοιο τὸν οἶον ἐν Κρήτῃ καλεῖσθαι. ἴσορεϊ Εὐφορείων. AD
παρὰ τὸ αἰγὸς αἰγὴ, καὶ τὸ ὄχη, ὃ σημαίνει τὴν τρο-
φήν· λέγεται γὰρ αὐτὸν τεθλασθῆναι Ἀμάλθειαν τὴν αἶμα.
οἱ δὲ, ὅτι σκῆπτρον αὐτῷ αἰγὴς ἦν ἀπὸ Κορινθίης αἰγὸς
ληφθεῖσα. οἱ δὲ, ἀπὸ τῆς καταιγίδος τοῖς ἀνέμοις καὶ τοῖς
πνεύμασι καλεῖται γὰρ ὁ ἀνέμος αἰγὴς. οἱ δὲ Αἶμα πρῶτην
τὴν τῷ Πανὸς θυγατέρα. ἐκ τῆς ὀχῆ δὲ γίνεται καὶ εὐχάια,
ἡ καλῶς ἡμᾶς τρέφουσα, κατ' ἐπαύξεισιν δὲ τῷ ὁ εἰς ὦ. BL.

159. νῶτα θαλάσσης· οὐδετέρως τὸ νῶτον καὶ τὰ
νῶτα λέγει ὁ ποιητὴς πανταχῶς, καὶ Ἡσίοδος· καὶ ἐκ ἀρε-
τικῶς τὸν νῶτον. AD.

160. ἀπὸ τέτα ἕως τῆς ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο (162) ἀθε-
τῆναι εἰχοι τρεῖς, καὶ ἀερίασκοι παρὰκύνται, ὅτι οἰκτι-
τερον ἐν τῷ τῆς Ἀθηναῖας λόγῳ ἐξῆς εἰσι τεταγμένοι (176),
νῦν δὲ κομικώτερον λέγονται. Α.

161. Ἀργεῖν· Ἑλένην· ὅτι Ζηρόδοτος γράφει Ἀρ-
γεῖν θ' Ἑλένην, σὺν τῷ συνδύμῳ, ὡς εἶναι χωρὶς καύ-
χημα, καὶ σὺν τούτῳ τὴν Ἑλένην. οὐ λέγει δὲ ἔτιος, ἀλλ'
αὐτὴν τὴν Ἑλένην καύχημα. Α.

Ἀργεῖν· ἦν τὸ δίκαιον αὐτῶν οἶδεν. V. τὴν Πελοπον-
νησίαν· ἡ γὰρ Ἀκαωνικὴ πέμπτου τῆς ὅλης Πελοποννη-
σου. AD.

Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ· καλῶς οὐκ Ἀλεξάνδρῳ ἀλλὰ
Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φησι, τῆς Ἑλληνικῆς Ἑλένης αὐτῶν τὸ
ἐκώφισμα. BL.

162. φίλης ἀπὸ πατρίδος· ἐκ ἀναστρεφτέον τὴν προ-
θίαν, ὡς Τερωνίων καὶ Πτολεμαῖος· ὅπου γὰρ γυναικὶ συν-

τάττεται ἡ ἀπὸ, τηρεῖ τὸν τόπον· „ἡ γὰρ τίς δ' ἵνα μῆνα μένων ἀπὸ τῆς ἀλόχοιο“ (292). Α.

163. ἀλλ' ἴθι νῦν· ἐκ ἄτοπον γὰρ καὶ τοῖς ἐνδόξοις ἡ χρεώδης ὑπηρεσία. ΒΛ.

συμφώνως ἀπασαί εἶχον κατὰ λαόν, ἀντὶ τῆς μετὰ. Α. 5
164. σοῖς δ' ἀγανοῖς· χωρὶς τῶ δ' εἶχον αἱ χαρίεσσαι, σοῖς ἀγανοῖς καὶ ἡ Ἀριστοφάνης οὕτως εἶχεν. ἀγανοῖς δέ, ἄγαν προσηγέοι, πρόοις, ἐπάγεσθαι δυναμένοις· ἔτι γὰρ ἔδει μαλάσσειν τὸν θυμὸν ζέοντα (τὸ σφρηκῶδες τῷ θυμῷ V, τὸ σφρηκῶδες τῷ θ. L). ἀθετεῖται δὲ καὶ ἀσερίσκος παρὰ κεινόν, ὅτι καὶ ἔτος πρὸς Ἀθηναίους οἰκείως πρὸς Ὀδυσσεά λέγεται (180), καὶ πρὸς πρὸς περιέχει νῦν· ἔτι γὰρ ἡ Ἀθηναῖα παρὶς αὐτοῦ ἐκάσθη, ἀλλ' ὁ Ὀδυσσεύς, φιλοκλεῖται τὸ ἀγαθόν· τοῦτο γὰρ τὸ ἄ πρὸ τῆς γ. ALV.

165. ἀμφιελίσσας· ἀμφοτέρωθεν ερεφομένης. L. ἀμφοτέρωθεν ταῖς κόπαις ἐλαυνόμενης, ἢ εἰς ἐκάτερα τὰ πλευρὰ ερεφομένης. D.

167. τελεῖα ἐπὶ τὸ ἀΐξασα· ἀσύνδετον γὰρ τὸ ἐξῆς πρὸς τὰ ἐπάνω. Α.

169. Αἰ μῆτιν ἀτάλαντον· εἰ μὴ δεξιὰ Ὀμηροῦ περὶ θεῶν ἐφρόνει, ἐκ ἂν τὸν Ὀδυσσεά Αἰ μῆτιν ἀτάλαντον ἔλεγε καὶ θεοῖς ἐναλλομένη μὴδ' ἔχοντα. πῶς γὰρ οἱ θεοὶ ἄδικοι ἢ ἄφρονες, ὅποτε ὁ ἐπαινος τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τούτοις ἀναφέρει τὴν εἰκόνα· ὁ δὲ κεκλιέναι ποιεῖν ἡ Ἀθηναῖα, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων, διὰ δραστηρίαν τῆς (δὲ' ἐνός ἀδρανῆς BL) ὑπηρετίου ποιεῖ· ἔτος γὰρ μετὰ τῆς λόγου καὶ τὸ πρακτικὸν ἔχει, ἀλλ' ἔχ' ὡς Νέστωρ τὸ ἔν. BLV.

ἀτάλαντον· λέων ὁ Ἀριστοτέλης, τὸ τάλαντον οὔτε ἴσον φησὶ τότε καὶ νῦν εἶναι, ἔτι ἀφωρισμένῳ χρησθῆς σαθρῷ, ἀλλὰ μέτρον τι μόνον εἶναι, ὡς καὶ φιάλη γῆμα τι ἀφωρισμένον ἔχον σαθρόν, μέτρον δὲ ἔκτε. καὶ τὸ τάλαντον δὲ μέτρον τί ἐστι, ποσὸν δὲ ἔκτε ἀφωρισμένον· διὸ καὶ τὸ ἀντικείμενον αὐτοῖς ὑπερφύλλον καὶ ἀτάλαντον. ὥσπερ γὰρ τὸ ὑπερφύλλον τὸ πολὺ σημαίνει καὶ ἄμετρον, ὡς τῆς φιάλης ἀμέτρον ἔσσης (ὑπερφύλλον γὰρ ὁ ὑπερβάλλον τῇ ἀμετρῷ τῷ μέτρον τῆς φιάλης), ἔτι καὶ ἀτάλαντος ὁ ἐξηρημένος τῷ μέτρῳ τῆς κατὰ τὸ τάλαντον. ὁ δὲ ἐκ τῶν ἀνίσων ἐκβεβηκώς ἴσος ἂν εἴη· ὁ γὰρ ἐκ ἰσίων, οὗτος καὶ ἀτάλαντος, ὁ τὸ ἴσος τῶν τάλαντων μὴ ἔχων· διὸ καὶ ἴσος· ὁ γὰρ ἐν ἅλλοις ἔφη „ἴσος Ἐνναλίω“, τοῦτο διεδίλωκεν ἐν τῷ „ἀτάλαντος Ἀρηί.“ Β.

170. οὐδ' ὅγε νηὸς· ὅ οἱ ἄλλοι βασιλεῖς μὴ ἐποίησαν, ἔδδ' αὐτὸς ποιεῖ. Β.

ἐπὶ σέλαμοι· σέλαμα αἱ σκελίδες, σελμῖς τὸ σπαρτίον. ὅμοια σύνδετον ἐπὶ σέλαμος, ἐκ τῆς ἐν μορίον καὶ τῆς σέλαμα, ἡ τῶν ἐρεσόντων κάθεδρα. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἐρεσμοῦ γίνεται κατὰ συγκοπὴν ἔρημα, ἔτι ἐπὶ σέλας (σημαίνει δὲ τὴν κάθεδρον) καὶ σέλαζω ἐξ αὐτῆς καὶ γενικὴ σελίδος, καὶ ἐξ αὐτῆς ὅημα σελίω, σέλασμα, σέλαμα καὶ τρέπεται τὸ ἄ εἰς ὅς, ὡς γῆμα ἔρημος, σέλαμα ἐπὶ σέλαμος, καὶ διαλύσει τῆς ἐν διφθόγγῳ ἐπὶ σέλαμος. Γ.

171. ἐπεὶ μὲν ἄλλος· τὰ μὲν ἀντὶ τῆς αὐτοῦ. ἄλλος δὲ ἔστιν ἡ ἀφωρισμένη ἀνία, ὅταν καὶ ἡ Νιόβη ἔχεν. ΒΛ.

173. διογενὲς Λαερτιάδῃ· γῆμα ὁμοιοπρωτόν ἐστι καὶ κληρικὸν προσσυνορεύεται. ἔστι δὲ Λαέρτης τῷ Ἀρκυσίου τῷ Κιλίῳ τῷ Κεφάλῳ τῷ Ἐρμῇ. ἐναρμόζομενος δὲ τῶν προξένων τῶ ἀνδρὸς ὅσοις αὐτὸν κοσμεῖ ἔγκωμοις. LV.

προσυνορευτική ἡ περίοδος· διὸ τελεῖαν ἐκτείνον. Α.

τὸ πολυμήχανον· τινες ταῦτων τῷ πολυτροπῶς φασιν. Β.

175. φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι· ἐν τῷ καὶ τὸν Ὀδυσσεά συμπεριλαβεῖν τῇ φωνῇ· παρῶντι γὰρ αὐτὸν πρὸς τὸ τοῦς ἄλλους ἐπέχειν, ἐπυγαγοῦσα τῷ ἥρωϊ δειλίας ἐγκλήματα. πολυκλήϊσι δὲ ταῖς πολλὰς τὰς τάξεις ἐν τῇ συνθείᾳ ἀναδιδόμει τὸν τόπον, ὅσον μιλάμεντες μετὰ κρηπὶς ἐκνημῖς· ἔτι καὶ τὸ πολυκλήϊς. ΒΛ.

τινὲς προπερισπῶσιν, ὡς καὶ τὸ ἄλλῃ „ἐπὶ κλήϊσι καθίζον“ (Od. ε, 419)· ὡς γὰρ πλοκαμῖς – „ἐπὶ πλοκαμῖδες Ἀχαιοί“ (ib. 119), ἔτι καὶ κλήϊς καὶ πολυκλήϊς. ἐκ ἔχει δὲ ἔτι καὶ ἀνάγνωσις. ἔστι ἐν λόγῳ ὑπὲρ τῆς βαρυνόμενης λέξεως ἔτος. τὰ εἰς τῆς λήγοντα θηλυκὰ δὲνόμενα εἰ μὲν ἐν τῇ συνθείᾳ φυλάσσοι μόνον τὸ θηλυκὸν γένος, καὶ τὸν αὐτὸν τόπον φυλάσσοι, εἰ δὲ μεταληπτικὸν γίνονται καὶ ἀρσενικῷ, μετίζονται καὶ εἰς βαρεῖαν τάσιν ἀναγκασθῶς. τῷ μὲν προτέρῳ, φυλάσσοντος τὸ αὐτὸ γένος καὶ τὸν αὐτὸν τόπον, περισσεύει, τῷ δὲ δευτέρῳ δύσελπις. ταύτῃ ἐν τῷ μὲν καταγωγῇ δὲνόμεναι, τὸ δὲ μελάνωσις βαρύνεται. ἔτι καὶ τὸ ἐκκληῖς καὶ πολυκλήϊς βαρυνθήσεται τίθεται γὰρ καὶ ἐπὶ ἀρσενικῷ, ὡς καὶ ἐκ τῆς ἐναντίας τὸ λεύκωσις· καὶ γὰρ ἐπὶ Ἀμαζόνος ταυγίῃ ἂν. καὶ τὸ ἐκνημῖς ἀμείλει ἐπὶ τῆς Ἀθηναῖας τίταται παρὰ Παιῶν ἐν Θεσσαλικαῖς „τοὶ δ' ἤδη ἐπὶ νηῶν (νηῶν) ἐκνήμιδος Ἰωνῆς.“ Α.

κληῖδες αἱ κάθεδραι παρὰ τὸ ἐκκλῆν καὶ κόμπειν τὰ γόνατα. L.

πεσόντες· πεσόντες, οὐκ ἐμβάντες, ὁ ἐπὶ σύμβολον ἀτάκτῃ φωνῇ. AL.

176. 177. 178. ἀσερίσκος, ὅτι ἐνταῦθα τάξιν ἐπέχουσιν. Α.

179. ἀλλ' ἴθι νῦν· ἴσον ἐποίησε τῇ Ἀθηναίᾳ τὸν Ὀδυσσεά, τῆτο παρωγαγὼν αὐτὸν ἐπ' αὐτῆς κελινόμενον, ὥσπερ ἐκείνη ὑπὸ τῆς Ἥρας ποιεῖν ἐπιτίτατο. ΒΛ.

κατὰ λαόν· ἐνταῦθα τὸν λόγον ὑποτίθει· Ἀριστοφάνης ἔτι καὶ τοῦτο, ἴθι κατὰ λαόν. Α.

μηδ' ἔτι· ἐρωεῖται ὁρμῶν ἔτι, ἢ μὴ πᾶσα. L.

180. ἀσερίσκος, ὅτι ἐνταῦθα οἰκείως τίταται. Α.

181. ἀμφιελίσσας· ἀμφοτέρωθεν ερεφομένης καὶ ἐρεσσομένης. ΒΛ.

182. ἐνέτηκε θεῶς ὅπα φωνησάσης· συνέχευε τὴν ὅπα φωνησάσης τῆς θεᾶς. ΒΛ.

183. βῆ δὲ θέειν· ἀπέλειπε τὴν ἀπόκρισιν ἢ ἐπαύει τὴν φωνήν. ἔστι δὲ, ὥσπερ ἐπὶ τὸ θέειν. ἢ Ἀττικῶς λείπει τὸ ὄψε. ἢ ἀπαρέμφατον ἀντὶ μετοχής. ABLV.

ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλει· χλαῖνα ἡ τετραγώνος χλα-

μύς, ἡ εἰς ὃν λήγουσα. AL. χλαῖνα δὲ παρὰ τὸ χλαῖνω
τὸ θερμαίνω. L.

ἀπέβαλε δὲ τὴν χλαῖναν ἢ διὰ τὸ ἐπερίσταλτον, ἢ
διὰ τὸ ἐπιστρέφειν τῇ παραδόξῳ θίγει τοὺς πολλούς, ἢ
ἵνα ταπεινὸς ἐπαρέτης εἶναι δοκῇ τῶν βασιλικῶν δογμα-
των. οἱ δὲ, ὅτι ἀπὸ τῆς σπουδῆς αὐτομάτως πέπτωκεν.
καὶ περὶ Ἀγαμέμνονος δὲ ἐτέρωθι φησι „προσφύρειον μέγα
φῶρος ἔχων” (II. 8, 221). BL. ἢ διὰ τὸ μὴ ἐμποδίζεσθαι αὐ-
τὸν σπεύδοντα ὑπὸ τῇ πλήθει τῶν ἱματίων. DL.

ἀπρεπὲς εἶναι δοκεῖ τὴν χλαῖναν ἀποβυλόντα μονοχι-
τωνία φεῖν τὸν Ὀδυσσεύα διὰ τῆς στρατοπέδου, καὶ μάλιστα οἷος
Ὀδυσσεὺς εἶναι ὑπελθῆναι. φησὶ δ’ Ἀριστοτέλης, ἵνα διὰ
τῆτο συνιέναι ὁ ἄλλος ἐκείνηται, καὶ ὁ ἄλλος ἐκείνηται ἢ ὁ ἄλλος
ὡς ἐπὶ μείζον ἄλλοι ἀλλοθεν συνιόντος, οἷον καὶ Σόλων λέγει
πεποιθῆναι, ὅτε συνῆγε τὸν ἔχλον περὶ Σαλαμῖνος. ἄλλοι
δὲ, ὅτι ἐμποδίων ἦν αὐτῷ πρὸς τὸν δρόμον ἡ χλαῖνα. οἱ
δὲ, ὅτι ταπεινὸν αὐτὸν καὶ ἐπαρέτην τῶν Ἀγαμέμνονος προσ-
ταγμάτων δεῖξαι βέλεται. οἱ δὲ, ὅτι τὸ σκηπτρον λαμβάνει
μετιὼν τὸ τῷ Ἀγαμέμνονος, ὥς τὴν ἐξουσίαν ἔχων τὴν βα-
σιλικὴν τὸ οἰκεῖον γῆμα τῆς ἀξίας περιεῖλεν. οἱ δὲ, ὅτι τρέ-
χοντος αὐτοῦ περὶ αὐτομάτως συνέβη, οἱ δὲ, ὅτι τὴν σπο-
δὴν ἐπιδεῖξαι θάλλον διὰ τῆς πτώσεως τῆς χλαμύδος, ἥτις
ἐγχεῖται, οἱ δὲ μᾶλλον συντίθενται, ὅπως ἐπιτρέψῃ τὸ πλη-
θος πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τῆς περὶ τῆς φεύγειν ταραχῆς, ἐπὶ
διὰ τῆς ξενισμῶ, ὡς καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ἐτέρωθι φησι πορ-
φύρειον μέγα φῶρος ἔχοντα παρακελεύεσθαι τοῖς Ἕλλησιν. τὸ
δὲ σκηπτρον λαμβάνειν ἵσκει παρὰ τῷ Ἀγαμέμνονος ἥτοι
ἵνα τὰ τῷ βασιλεὶ δοκῇ τὰ φαίνῃ πρῶτον καὶ παρὰ τῷ
βασίλειος λαβεῖν τὴν ἐξουσίαν, ἢ ἵνα ἀντὶ βασιλέως φαίνῃ
ποιεῖν καὶ τὴν τῷ αὐτοκράτορος εἰς τὴν πλημμελίαν αἰλη-
φέναι ἐξουσίαν, ἢ ὅτι ἄλλως ἐκ ἐξῆν δημηγορεῖν ἢ τὸ σκη-
πτρον ἔχοντα. BL.

184. καὶ ῥυξὲς Εὐρυβάτης: ἡ διπλή, ὅτι καὶ ἕτερος Εὐ-
ρυβάτης δμῶντιμος (II. 1, 320. 9, 170). A.

ἕτερος ἐστὶν ἕως παρὰ τὸν Ἀγαμέμνονος, ὡς Πορφύ-
ριος διὰ καὶ τὸ Ἰθακήσιος προσέθηκεν. L. ἴσον δὲ ἕτερος
ἕως ἐστὶν Εὐρυβάτης καὶ ἕτερος ὁ Ἀγαμέμνονος, καὶ ἐμνήσθη
ἐν τῇ Α (320). ἕκαστος γὰρ τῶν βασιλέων εἶχεν ἰδίους κή-
ρυκας. D.

185. δέξατο οἱ σκηπτρον: ἡ διπλή, ὅτι ἀρχαῖα καὶ
τερον δέξατο αὐτῷ τὸ σκηπτρον ἀντὶ τῆς παρ’ αὐτοῦ. Ὀδυσ-
σεὺς, φησὶ, παρὰ τῷ Ἀγαμέμνονος λαμβάνει τὸ σκηπτρον.
ἐκ ἀπλῶς δὲ τῆτο ποιεῖ, ἀλλ’ ἵνα δοκῇ σὺν τῇ τῷ βασι-
λέως γνώμῃ κρατεῖν αὐτόν. AD.

τὸ σκηπτρον δέχεται, ἵνα δοκῇ παρὰ τῷ βασιλεὶ αἰλη-
φέναι τὴν κατὰ τῶν ἀποσπέντων ἐξουσίαν, καὶ μὴ χολῶν
ἐπιτιμώμενοι. ἢ ἐπειδὴ δὲ τῷ καιρῷ περιεῖλε τὸς Ἀγαμέ-
μνονος λόγους. AL.

ἄφ’ οὗτον αἰεὶ: ποιητικῶς τῆτο πέπλασαι. τὸ δὲ ἀθά-
νατον ἐπὶ τῶν ἐμψύχων οἱ φιλόσοφοι τίσσεσι, τὸ δὲ ἀφ’ οὗ-
τον ἐπὶ ἀψύχων. ABDLY.

187. σὺν τῷ ἔβη: ὅτι Ζηρόδοτος γράφει σὺν τῷ βῆς. A.

188. πρὸς τὴν τάξιν τῶν ἐξῆς τὸ ἀντίσκιμα. A.

189. τὸν δ’: ὅτι ἐκ ἐγκατεῖον τὸν δὲ σύνδεσμον, ὡς ἂν
τις εἴποι ὅφ’ ἐν τόνδε χορῆται γ’ ὁ ποιητὴς συνήθως αὐτῷ
5 περισσῶ. ABL.

δύο μέρη λόγους εἶσιν: ὁ δὲ δὲ ἀντὶ τῆς δῆ. ABL.

190. δαιμόνι: αὕτη ἡ λέξις τῶν μέσων ἐστὶ, καὶ δηλοῖ
ἀμφότερα, ὅτι μὲν ἐπὶ ἐκείνῳ λεγομένη, οἷον θεῶ, μακάριε,
μέγιστε, ἀγαθέ, ὅτι δὲ ἐπὶ ψόγῳ, ἄφρον καὶ μάταιε, ἢ χεί-
ρις καὶ φαῦλε. ὅτε μὲν οὖν, φησὶ, θεῷ προσφύρει, ἥσσανα
λέγει ἢ κατὰ θεόν, ὅτε δὲ ἀνθρώπῳ, ὑπερέχοντα ἀνθρώπῳ,
ὡς δηλοῦται ἥσσανα μὲν θεῷ, ὑπερέχοντα δὲ ἀνθρώπῳ. ADL.

καὶ οἱ δὲ μὲν ἀνθρώπῳ ὑπερέχοντα, ἐγκατεῖον δὲ ἡ συνή-
θεια. δεῖ δὲ ἴσσεσθαι δὲ ἀντὶ τῷ ἐγκατεῖον. ὁπωπιὸν δὲ
δυσωπεῖ. BL.

191. καὶ ὁ ἦσο: τῆτο οἱ Ἀττικοὶ καὶ οἱ λέγουσιν. διὰ δὲ
τῶν ἐμφανῶν καὶ τὸ πᾶν ἰδρῶνι πληθος. B.

Ἰδρῶν: ἐκ τῆς ἴδω τὸ καθέξομαι καὶ τροπῇ τῆς ἴς εἰς ὃ
Αἰολικῶς, ὡς περὶ ἐνός δυνός, γίνεταί ἴδω, καὶ κατὰ παρα-
γωγὴν ἰδρῶν, καὶ πλεονασμῷ τῆς ἴς ἰδρῶν. L.

192. οὐ γὰρ πω: ἀντὶ τῆς ἴτι οὐκ οἶδαμεν τί βέλεται
περὶ φυχῆς ἡμῶν λέγων. D.

τὸ ἀντίσκιμα, ὅτι ὑπὸ τῆτον ἴδει τεύχεσθαι τοὺς ἐξῆς
παρεσιγμένους τοῖς εἰσῆς (203—5). εἰσὶ γὰρ πρὸς βασιλεῖς
ἀρμυζόντες, καὶ πρὸς δημότας. „καὶ μὲν πᾶντες βασιλεύου-
μεν ἐνθάδε Ἀχαιοί, ἐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίῃ” καὶ τὰ ἐξῆς. AL.

οἷος νόος Ἀτρείωνος: καὶ ταῖς διορθώσεσι καὶ ἐν
τοῖς ὑπομνήμασι βίως ἐγγράφηται, Ἀτρείωνος. καὶ αἱ πλείους
δὲ τῶν χαριεστῶν βίως εἶχον, καὶ ἡ Ἀριστοφάνειος. καὶ ἡ
Σιδωνίας δὲ καὶ ὁ Ὑδίων βίως γράψαντι. A. αἱ χαριεστῶν
Ἀτρείωνος. L.

193. ἀπὸ τέτα ἕως τῆς „τιμὴ δ’ ἐκ Διὸς ἐστὶ” (197) ἀθε-
τῶν εἶχοι ἐ, ὅτι ἀπεικότες οἱ λόγοι καὶ μὴ προτρεπτικοὶ
εἰς καταβολήν. AL.

ἀπὸ τῆς νῦν μὲν ἕως τῆς „τιμὴ δ’ ἐκ Διὸς ἐστὶ” τὸ νόημα
ἔρρηται. ἀθετῶνται δὲ τὰ ἔκη ὡς εἰς καταβολήν οὐ προ-
τρεπτικά. τὸ δὲ τὰ χαριεστῶν ἐστὶν. BL.

εἰς ἐπὶ οὐρανὸν τε αὐτὸς ἄγει, καὶ ὁ δοκεῖ ἐγκατεῖον τὰ τῷ
βασιλεὶ ἀποδίδεσθαι, ἀλλὰ συγκατεῖον τὸν τῷ λόγῳ νῦν. BL.

194. ἐν βουλῇ δ’: οὐ πάντες: μετρίως τῆτο φησὶν,
ἵνα μὴ καταγινῇ τῆς ἄλλης. τινὲς δὲ ἐν ἐρωτήσιν μὴ ἐκ
ἐκείνων πάντες οἱ βασιλεῖς τί εἶπεν ἐν τῇ βουλῇ ὁ Ἀγα-
μέμνων; ἢ ἢ μὴ δικαστικόν. ABL.

διὰ τί τὸ ἄναρ ἐδίδε τῶν ἐν τῇ προβλήῳ ἀκέρως παρὲ
Ἀγαμέμνονος ἐξῆς τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν; ἐν μὲν αὐτίον,
ἐλάβετα γὰρ ἢ μὴ ὑπονοήσωσιν οἱ Ἕλληνες ὅτι διὰ τὴν
πρὸς Ἀχιλλεῖα εἶσιν τὸν δνείρον πρῶτος, ὅπερ ὁ βασιλεὺς
ἕτερον δὲ, ὅτι τὰ τῶν δνείρων ἐβεβαίως πειστέον, δι
ἦν αἰτίαν ἐκ ἐξῆς τῶν δνείρων δὲ, ὅτι τὰ ἐν ταῖς βεβαίως βα-
σιλικὰ σκέμματα καὶ διηγήματα τῆς ἀκέρως οὐ προσήκει
ἐγκατεῖον. BL.

195. μή τι: λείπει, ὅρα. τὸ μή τι δικαστικόν. L.
καθ' ἑαυτὸν ὁ εἶχος λέγεται· βέλεται γὰρ λέγειν, εὐλαβή-
μαι μή τι χολωσόμενος ῥέξῃ κακόν. A.

196. μέγας: ἐπηρμένος καὶ φοβερός. ἀλλὰ καὶ μεγαλή-
τορας τὰς βασιλείας φησὶν. B.
διοτρεφέος βασιλῆος: οὕτως αἱ πᾶσαι, πλὴν τῆς
Ζηροδότα. L.

οὕτως ἐνικῶς αἱ Ἀριστάρχου. καὶ Πτολεμαῖος δὲ ὁ ἐπι-
θῆτης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Πλούδος Ἀριστάρχειον ὁμολογεῖ
τὴν γραφήν. εἶχον δὲ καὶ αἱ χαριέστατοι, ἄνευ τῆς Ζη-
ροδότα, ὅς γράφει διοτρεφέων βασιλῆων. ἐπὶ δὲ τὸν Ἀγα-
μέμνονα ἀναφέρεται ὁ λόγος· διό φησι „φιλεῖ δὲ ἔμμητις
Ζεὺς.” A.

196. 197. καλῶς καὶ ταῦτα προσέθεντο, ἵνα δεδοικῶσι μὲν
ὡς μεγαλόφρονα (τῷτο γὰρ δηλοῖ τὸ θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ),
σέβωσι δὲ ὡς Θεοφιλῆ τὸν βασιλῆα, καὶ Θεῷ πεθυμοῦσιν ὁ-
κῶσιν ὑποκείμενοι τῷ βασιλεῖ. ABLV.

198. βοδώνων τ' ἐφεύροι: ἐπειδὴ περὶ Ἀχιλλέως
ὀργισθέντες ἤθελον ἑαυτῶν ἄρχειν, ἃ χάριν καὶ βοὴν ἐκί-
νον. ἢ ἐκεῖ φησι „τοὶ δ' ἀλλήλοισι κλένον ἄντιθ' ἡνῶν”
(151). B.

ἐπὶ τὸ ἐφεύροι ὑποσικίον διὰ τὸ ὅν ἄρθρον ὑπο-
τακτικόν. A.

199. τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκε: δόξαιεν εἶναι τοῦτο
ἄλογον, ὅτι τῆς Ἀθηνᾶς εἰκόσης „σοὺς δ' ἄγαυοὺς ἐπέσ-
σιν ἐρήτους φῶτι ἔκασον” τύπτει τινάς· ταῦτα γὰρ παρὰ
ὄντος τῆς Θεᾶς, ὅπερ ἐρημόζον ἑδάμως Ὀδυσσεὺς. ἐρῶμεν δὲ
ὅτι ἡ μῶμῃσις ἄλογος· εἰκὸς γὰρ ἦν ἐν τῇ τοσούτῳ θορόβῳ
σφάλῃ πολλὰ καὶ Ὀδυσσεῶα πάντες γὰρ ἐν τοῖς τοιού-
τοις καιροῖς συνταραττόμεθα παρηχόμενοι ὥστε πολλὰ ἐπι-
λανθάνειν. ἢ μὴν ἀλλὰ καὶ οἱ θρασυὶς κολακνεύμενοι πτε-
ρῶνται, μᾶλλον δὲ πληγαῖς ὑπέκειντο. πῶς ἂν δῆμῳ χαρῶν-
ται (οὖν δημοχαρισίης L) ὁ Ὀδυσσεὺς κατὰ τοὺς τραγι-
κούς; BL.

200. δαιμόνι: ἐνταῦθα ἐφ' ἑβρεῖ, ἀπὸ τῆς καχόδαι-
μον, φωνολόγεται. D.

ἡ τρέμας ἥσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε: ἐν ἥσο-
χίῃ κάθησο (ἥσο LV) καὶ τῶν βασιλέων ἄκουε. τῷτο δὲ φη-
σιν, ἵνα ἐκδηλὸς τοῖς πολλοῖς ἡ βουλὴ γένηται. BLV.

201. οἱ σέο: οὕτως ὀρθοτονητέον τὴν σέο· ἀντιδιασταλ-
τική γὰρ ἐστίν. A.

203. οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν: οὐ γὰρ
δημοκρατία φησὶν. εἰ δὲ τοῖς μέλλοσι ταῦτα ἔλεγεν, ἔξῃπτε
τὴν εἰσὶν, σπεδαρχιδῶν ἀνδρῶν ἐν τοσούτῳ θορόβῳ κα-
ταπτόμενος. ABL.

ἑτέρη καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν δύο ἡ εἰρημὴ παράκειται. A.

204. οὐκ ἀγαθόν: ἀπὸ τοῦ ὅς συμμέτρον. δογματίζει
δὲ περὶ πολιτείων. BL.

οὕτως ἡ Περσῶν ἀρχὴ διὰ τῆς μοναρχίας μεγάλη ἐστὶ
καὶ οἱ Ἀθηναῖοι δὲ, ὅποτε πλείονος παρῆχον, τῷ κρατί-
μῃ ἡγεμόνας ὡς ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς τὰς ἐντά, ἡτινῶν,

ὅποτε δὲ δὲ ἐνός ἐποιοῦντο τὰς ἀρχάς, ἐνέκων, ὥσπερ ἐν
τῇ Κνίδῳ ὁ Κόνων νικῶν τὰ Πελοποννησίων στρατόπεδον.
ὅσα γε καὶ αὐτὰ τὰ σώματα ἡμῶν, εἰ ἦσαν ἐξ ἐνός σοικίης,
ἐδέετοτε ἂν ἤλθον· ἔτε γὰρ ἦν ὅφ' ἡ ἀλγίσαιεν ἐν ὄντα, ὥς
5 φησιν ὁ Θεὸς Ἰησοῦς. καὶ ἐν ἐτέρῳ δὲ πάλιν ὁ αὐτὸς
ἀνὴρ „πάν τὸ πολεῖ τῇ φύσει πολέμιον· τὰ γὰρ πολλὰ ἀλλή-
λοις ἀντιμέτωπα πόλεμον ἐπιφέρει, ὅφ' ἔφθορα.” AD.

τελεία εἰρημὴ ἐπὶ τὸ πολυκοινοῦν, ἐπὶ δὲ τὸ κοινοῦ
ἔσω διαβολή, καὶ ὁμοίως ἐπὶ τὸ εἰς βασιλείας. καὶ καθόλου
τὰς ἐπαραλήψεις τῶν λέξεων οὕτως κατορθῶμεν. A.

205. ὅς ἔδωκε Κρόνον πᾶσι: εἰ μὴ γὰρ ἦν, φησὶ, κα-
λόν, ἐδ' ἂν οἱ θεοὶ αὐτῷ ἐχρῶντο. δηλοῖ δὲ ὅτι μισήτων
αὐτοῖς τὸ περὶ βασιλείας φιλονεικεῖν καὶ διαφέρειν. ἡμᾶς
δὲ καὶ σημαίνει ὅτι θεοδοσιόν ἐστι τὸ τῆς βασιλείας γέ-
ρας. BLV.

τὸ δὲ ὅκε Ἰακῶς· οὕτως Ἀριστάρχου. A.

ἀγκυλομήτω: ἀγκυλομήτης ὁ Κρόνος ἐκλήθη ἦτοι
ἀγκύλα καὶ σκολιὰ βουλευόμενος κατὰ τοῦ παιτρὸς καὶ τῶν
παιδῶν, ὥς φησιν Ἡσίοδος (τὸ μὲν γὰρ τὰ αἰδοῦσα τῇ ἔρπῃ
ἀπέτεμε, τὸς δὲ κατέπινεν), ἢ ὁ τὰ ἀγκύλα καὶ σκολιὰ καὶ
δυσχερῇ πράγματι τῇ μήτιδι περιλαμβάνων, κορόνους τις
ὦν καὶ τέλειος νῆς, ὥς φησι καὶ Ἡρόδοτος (ἢ Ἀθηναῖος D). AD.

ἀγκυλομήτης ὁ ἐν τοῖς σκολιῶς πράγμασι ἐνέμνηστος.
δηλοῖ δὲ τὸ ἀγκύλον παρὰ τῇ ποιητῇ τρία, τὸ σκολιὸν κατὰ
βέβαιον, ὥς ὅταν λέγῃ ἀγκυλομήτην τὸν Κρόνον, καὶ τὸ
περιφερὲς κατὰ γῆμιν, ὥς τὸ ἀγκύλα κέκλυ, καὶ τὸ ἰσχυρόν,
ὥς τὸ ἀγκύλον ἔρμα. D.

207. κοιρανέων: βασιλικὰ διαπραττόμενα ἔργα. ABL.

διέπει: διὰ τῆς κρατὸς ἐνέργει. διασυντίον τὸ ἑαυτῷ προ-
δῶν καὶ τῆς συναλοιφῆς, ὥς ἔφρασε. A.

208. 209. οἱ δ' — ἡ χῆ: συναντίον ἔως τῷ ἡχῇ, ἐφ' ὃ
διασπασίαν βραχὺ ἀντίστροφαι γὰρ ἡ παραβολὴ καὶ ἡ ἀν-
ταπόδοσις προτιεῖ. εἰ ἂν ταυγάμην ἦν ἡ παραβολὴ προ-
τίετα καὶ ἡ ἀνταπόδοσις δευτέρα, πάντως ἂν πρὸ τῆς πα-
ραβολῆς ἐξέτασεν τὸν τρόπον τῶτον· ὥς ὅτι κῆμα πολυ-
φλοίσβοιο θαλάσσης ἀρχαλῇ βρέμεται, οὕτως ἐκείνοι ἀγο-
ρήνδε αὐτὶς ἐπεσείοντο· καὶ ἐγίνοντο αἱ συνήθειαι ταῖς ἀν-
ταποδοτικαῖς περιόδοις ὁρμαῖς ἐποστίζοντο. ἐπὶ δὲ ἀντίστροφαι
καὶ ἡ ἀνταπόδοσις πρώτη ἐστίν, ἀδύνατον πρὸ τῆς πα-
ραβολῆς εἶναι. A.

κῆμα: τῷτο τὸ ἐκόνισμα ἔλαβι πρὸς τὴν κίνησιν, τὸν
δὲ βρόμον πρὸς τὴν ἀνέχουσαν. ABL.

πολυφλοίσβοιο: φλοίσβος ἡ τῶν κυμάτων ὀλλυπάλ-
ληλος ἔρρασις καὶ συνεχὴς πάλιν ἀνέπνοσις. ἐστὶ δὲ ὄνομα
καὶ πεποιημένον, ὡς „ἄλγιστος βίος” (II. 4, 125). φλοίσβος δὲ γί-
νεται ἐκ τῆς φλογίζω, φλογισμός, ἀποβολὴ τῆς γ φλογισμός,
καὶ συνταρξίσις φλογισμός, καὶ τροπὴ τῆς μ εἰς β φλοίσβος
κατὰ ἀντίφωσιν ἢ μὴ φλογίζουσα. γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς φλό-
τὸ ἀναπνεύουσα, φλέω, ἀναπνεύουσα ἡχος τῆς θαλάσσης. AI

210. αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται: συμπεπῶς τῷ ἑαυ-
κίμενῳ τεινέχεται τὸ ἔπος ταῖς ὀνομαστοποιήσε. καὶ

δὲ καὶ τὸ μέγαλον, ἐμφῆναι θέλων τὴν παράτασιν τῶν κυμάτων. ABL.

212. Θεορσίτης: ὀνοματοποιεῖται τὸ ὄνομα παρὰ τὸ θέρσος Αἰολικόν. AL. παρὰ τὸ θύρσος, Αἰολικῶς θέρσος θύρσος γ' ἐκ θύρσους εἶχεν ἀκόσμον. L.

Οἰνεὺς καὶ Ἀγρίος ἀδελφοί, ὡς λέγει ὁ ποιητὴς ἐν τῇ Θ. ἀλλ' ὁ μὲν Οἰνεὺς ἦν πατὴρ Μελεάγρου, ὁ δὲ Ἀγρίος Θεορσίτης. μήτηρ δὲ Θεορσίτη Δία. AD.

Φερεκίδης καὶ τέτον ἕνα τῶν ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον ἐρατεινῶν γησίων ἐπαδείσαντα δὲ καὶ τὴν τῆ σὺνδ¹⁰ ἐκκλίνοντα μάχην ὑπὸ Μελεάγρου κατακρημνισθῆναι, διδὲ καὶ λειωβήθῃ τὸ σῶμα. Ἀγρίῳ δὲ καὶ Δίᾳ τῆς Πορθάονος αὐτὸν φησιν. εἰ δὲ γε συγγενὴς ἦν Διομήδεις, ἐκ αὐτῶν ἔπληξεν Ὀδυσσεύς τὸς γ' ἰδιώτας μόνον ἔκτεπεν. εἰ δὲ καὶ ἐκ ἀπὸ πατρὸς αὐτὸν συνέστησεν, εἰδ' ἀπὸ πατρίδος, ἀλλ' ¹⁵ ἀπὸ τῆ τρόπῃ μόνος καὶ τῆς μορφῆς, ὣν νῦν χρεια. BL.

Οἰνεὺς ἀμείλυσαντι τῆς Ἀρτέμιδος θυσιῶν ἕνεκα ἡ θεὸς ὀργισθεῖσα ἐπέμψεν τῇ πόλει σὺν Ἀγρίῳ, ἐφ' ὃν ἦλθε ἐρατεία τῶν ἀριζέων τῆς Ἑλλάδος, ἐπειδὴ ἐλευμαίνετο τὴν χώραν, ὡς φησιν αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἐν τῇ I (533). μεθ' ὧν ²⁰ ἦν καὶ ὁ Θεορσίτης, ὃς δειλωθεὶς κατέλειπε τὴν παραφυλακὴν ἐφ' ἧς ἦν, καὶ ἀπῆλθεν ἐπὶ τινὰ τόπον ὑψηλόν, τὴν σωτηρίαν θηρώμενος. ὀνειδιζόμενος δὲ ὑπὸ Μελεάγρου ἐδιώκετο, καὶ κατὰ κρημνῶν πεσὼν τοιοῦτος ἐγένετο οἷον ὁ Ὀμηρος αὐτὸν παρίσχησιν. ἰσορεῖ Εὐφορίων. ἐκλήθηται δὲ διὰ ²⁵ πολλὰν αἰτίαν ὁ Θεορσίτης ἐξράτευσεν εἰς Τροίαν τοιοῦτος ὢν. ὅτιον ἔν ὅτι ἦτοι εἰσιώδης ὢν ἐκ ἀπελείφθη ἐπὶ τῆς πατρίδος, ἢ ὅτι κατ' ἐπεισόδιον παρήχεται πρὸς τὸ ἐκ τῆ σκεθρῶν πρὸς ἰλαρότητα τὴς ψυχᾶς ἀνακαλέσασθαι τῶν Ἑλλήνων, ὥσπερ εἰληπταὶ καὶ Ἡφαιστος γέλωτος χάριν παρὰ ³⁰ τοῖς θεοῖς ἐν τῇ A. λαμβάνει δὲ πᾶν ἐπεισόδιον τῷ ποιητῇ ἢ πιθανότητος ἕνεκα, ἢ χρείας, ὥσπερ τῶτο νῦν, ἢ κόσμου καὶ ὑψώσεως χάριν. AD. ὥσως δὲ εἰσέως ὀνόμενοι τὴν πατρίδα ἔρχοντο μεθ' αὐτῶν αὐτόν. ἦσαν δὲ „καταίμα παρὰ νηυσὶν” (II. 19, 44). BL.

ἐπίτροπον τῆ ποιητῆ φασὶν αὐτόν, σφετερισάμενον τὴν ἐσίαν, ὃν κακῶς λέγει. εἰδὼς δὲ τῶν ἀκόσμων τὴν ὀργὴν ἐπεπλήξεν ἢ γέλωτι πανομένῃν, πρὸς μὲν τὸ ἐπιπλήσσειν Ὀδυσσεῖα πρὸς δὲ τὸ γέλωτ Θεορσίτην ἔλαβεν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν θεῶν ἐν τῇ A τὴν Ἥραν καταξέλλει Ζεὺς μὲν ἀπει- ⁴⁰ λῶν, Ἡφαιστος δὲ γελοῖος φανείας. καὶ νῦν ἐν τὸν Θεορσίτην ὁ ποιητὴς παρέλαβε πρὸς τὸ διαλύσαι τὸ συγνόν τῆς ἐκκλησίας καὶ ὑβρισθῆναι τὸν Ἀγαμέμνονα· δίκαιον γάρ· ἀλλ' εἰ λυπεῖ ἀνάξιος ὢν. ἦδη δὲ εἰ Ξενοφάνει ἀλλ' Ὀμήρῳ πρῶτω σιλλοὶ πεποιήνται, ἐν οἷς αὐτόν τε τὸν Θεορσίτην σιλ- ⁴⁵ λαίνει, καὶ ὁ Θεορσίτης τὸς ἀρίστους. ἐκεῖ δὲ μέμνηται αὐτῶν, ἐπὶ σισσφρόνισμα τῶ λοιπῶ νεικείων βασιλέως (εἶκεν βασιλεῦσιν L). ABL.

Διὰ τί μὴκεν μέλλων ὁ ποιητὴς τῆ Θεορσίτου μνημονεύειν ὑπᾶς αὐτῆς ἐδείχθη; καὶ τίς ἡ χρεια τῶδε ἐν τῷ θα- ⁵⁰ ρῶν τῷ γεγονότι ἐκ τῆς Ἀγαμέμνονος τῶν Ἑλλήνων πεί-

ρας; ὅτιον δὲ ὅτι παραλόγως γεγονυίας τῆς Ἑλληνικῆς εἰσεως διὰ τὸ ἄλλως ἐκδέχεσθαι τὴ βασιλείᾳ τῶς λόγους ἢ μὴ συνιέναι ὅτι πείρας ἕνεκα εἰρηκε τὰς πολλὰς καὶ συρ- ⁵ φετώδεις, καὶ μάλα τῆς ἀγνοίας ἐν τῷ χυδαίῳ πλήθει γεγονυίας — τοῖς γ' ἡγεμόσι προεῖρητο ἢ τῆ βασιλείᾳ γνώμη, οἷς ἐν τῷ προβλήῳ ἐδείχθη „καὶ φέρειν σὺν νηυσὶ πολλὰ κλήϊσι κελεύσω, ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν” —, ἐκ τῶν πολλῶν ἔδει καὶ χυδαίων γενέσθαι τὴν μέμνην· εἰ γ' ἐκ τῶν βασιλικῶν καὶ ἀναπολόγητον ἐχρηκότων τῆς εἰ- ¹⁰ σεως τὴν αἰτίαν. ὑπᾶς δὲ ἐκ τῶν χυδαίων ὀφειλέσης γενέσθαι τῆς ἀταξίας, τοῖσιν προῶσπον ἐκόντως ἐδέξατο, ὃ προσυνίστησιν ὅτι „ἐπὶ φρεσὶν ἦσαν ἄκοσμά τε πολλὰ τε ἦδει, μάλα, ἀτὰρ ἐκατὰ κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεύειν, ἀλλ' ὅτι οἱ εἰ- ¹⁵ σαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν ἔμμεναι.” εἰδὼς δὲ ὅτι ὀργαὶ χυδαίων καὶ πλήθους ἀνόητος ἢ φόβῳ κρατεῖται ἢ γέλωτι δια- ²⁰ χέονται, ἀμφοτέροις κέχρηται, φόβῳ μὲν διὰ τῶ Ὀδυσσεύς, διαχέσει δὲ καὶ γέλωτι οὐκ ἂν ἄλλως ἔχε χρῆσασθαι ἢ διὰ τῆ τοιῆς προσώπου, ὥς τὸ αὐτὸ παρέλαβεν εἰς ἐνδείξιν τῆς τῆ χυδαία πλήθους εἰσεως, οἷα τις ἦν, καὶ εἰς τὴν τῆ γέλωτος ἐνδείξιν. καὶ μετὰ τῶτο ἔξελεν αὐτόν τῆς ποιή- ²⁵ σεως, ὅτι καὶ πᾶσαν τοιαύτην εἰσὶν ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα τοῦ ποιήματος ἔξαιρεῖ. τοιοῦτόν τι καὶ ἐν εἰσεῖ θεῶν καὶ ἐριδι, ἐν ᾗ ἔφη „ἔχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ οὐρα- ³⁰ νίωνες” (II. 1, 570), ἐπενόησε διὰ τῆς Ἡφαιστος οἰνοχοΐας, ὃν κυλλοποδῶνα καὶ ἀμφιγυνῆντα ἔφη, διὰ τῆς τέττε οἰ- ³⁵ νοχοΐας τὴν εἰσὶν βεληθείς εἰς γέλωτα περιτρέψαι. B.

γινώσκων χρῆ ὅτι αἱ τῶν διχρόνων ἐπενθέσεις τὰ μὲν ψιλοῦμενα οὐ μεταβάλλουσιν εἰς δασέα, τὰ δὲ δασυνόμενα ψιλῶσιν. A.

ἀμετροεπής: „πάντων” γ' φησι „κόρος ἐστὶν” (II. 13, 636), ὃν ἐκ ἥδου ἔπος. οἱ δὲ μέτρον τὴν τάξιν. ἡμεῖς δὲ ἀπεραντολόγον τῶτον φάμεν. BLV.

212 — 215. Θεορσίτης — ἔμμεναι: ἵως τῶ ἔμμεναι σιγῇ ἐδεμία ἐξίν, ἀλλὰ πᾶσαι διασολαί, ἐκολῶα, ἦδη, μάψ, ³⁵ βασιλεῦσιν ἐπὶ δὲ τὸ ἔμμεναι σιγῇ. ὃ δὲ λόγος Θεορσίτης δ' ἔτι μῦθος ἐθορύβει, ὃς πολλὰ τε καὶ ἄτακτα λέγειν ἤπι- ⁴⁰ εατο, ὥς μάτην καὶ εἰ πρὸς λόγον φιλονεικίῃν τοῖς βασι- ⁴⁵ λεῦσιν, ἀλλ' ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδοξε γέλωτος ἄξιον φανῆσθαι τοῖς Ἑλλήσιν. τινὲς δὲ ὑποθέσιν εἰς τὸ εἶσαιτο, καὶ ἀφ' ⁵⁰ ἑτέρας γελοῖον Ἀργείοισιν ἔμμεναι, τέλει, ὡς ἢ ὁ λόγος τοιοῦτος, πᾶν τὸ παραστὰν αὐτῷ, καὶ εἰ μετὰ σπεύδης πα- ⁵⁵ ρέσει, τῶτο γελοῖον ἦν τὸ γ' ἔμμεναι ἀντὶ τῆ ἦν κατ' ἐπι- ⁶⁰ θανώτερον δὲ τὸ πρότερον τὸ καὶ ἐκ προνοίας αὐτὸν καὶ ἐκόντα ἁμαρτάνειν. ἕως Νικάνωρ. A.

ἐκολῶα: τὸ ῥῆμα σφελείας πρώτης τῶν περισπωμένων καὶ δευτέρας. L.

213. ὅς ῥ' ἔπεα φθέειν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλὰ τε ἦδη: τοῦτο πάντων ἄτοπον, καὶ δοκῇ τοῖς βραχὺ εἶναι. BL.

215. ὅς τε: τὸ ὅς τε ἀναφορικόν. εἴσαιτο φανείη, ὁ- ⁵⁵ ξειν. ἀπὸ κοινῆς τὸ ἐδύκει. BL. ἐκτικὸν ἀντὶ ὀριστικῆς τοῦ

ἔδοκε, ὡς τὸ „κ' νύ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Ἀρης" (Π. 5, 511)· „κ' νύ κε δὴ τανύσειε βίη τὸ τέταρτον ἀνέλικων" (Od. 21, 128). ABLV.

216. ὑπὸ Ἰλίου: „πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον" (Od. 11, 57) ἀντὶ τῆς ἐπὶ. L.

217. πολὺς ἔην: ὡς ἀνδριαντοπλάσης ἀπὸ τῆς καλίσσης ἄρχεται, ὡς „ὄμματα καὶ κεφαλὴν" (478)· „καρηκομήωντες"· „ὄμιν τ' ἀγαθὴν κ' μῦθον" (Π. 24, 632). ABL. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἐφέλκεσθαι τὰ φάη· ὁ γὰρ τυφλὸς μᾶλλον ἐλεεῖται. σημειῶσαι δὲ ὅτι ὑπὸς εἴρηται αὐτῷ. BL.

ἡ δὲ διπλῇ, ὅτι ὑπὸς εἴρηται. ἔστι δὲ πολὺς ὁ τὰ φάη ἐλκυσμένος, ὁ ἐστὶν ἐτραμμένος. A.

χολός: ἐκ τῆς κώλον, ὁ σημαίνει τὸ ὀξύν, ὁ τὸ ὀξύν βεβλαμμένον ἔχων καὶ τροπῇ τῆς ψιλῆς εἰς δασύ καὶ μεταβάσει τῆς τῶνα γίνεται χολός. L.

ἔτερον πόδα: οἰκείως, ἐπεὶ δύο, ἢ τὸν ἀριστερὸν ἢ τὸν δεξιόν. ὁ καὶ πρὸς τὸ γελοιοποιεῖν ἄμεινον ἦν τὸν γὰρ ἂν ἐγελᾷτο, εἰ ὕμῳ τῷ πόδε. ABL.

ὦμω: ἐκ τῆς οἴσω μέλλοντος· ὁ γὰρ ἐνέσῳς ἐκ εἴρηθ', κ' ὥσπερ τρέπεται τὸ ὦ εἰς οἶ, ὡς ἀγκῶνος ἀγκώνη, θῶ (τὸ 20 εἰς ὠ τρέπεται. L.

218. κυρτῷ: κυρτός παρὰ τὸ κύπτω, κυπτός, πλεονασμῷ τῆς ῥ καὶ ἀποβολῇ τῆς σφιγμένης κυρτός. κύρτος δὲ, παροξυστικός, εἶδος δικτύου, ὡς σφυγίδιον, τὸ λεγόμενον κυρτάριον. L.

ἐπὶ εἴθρος: ἐν ὀρθῷ τὸ κυρτὸν ἐμπροσθεν. συνοχωκό τε: ἀπὸ τῆς συνέχεσθαι, ὁ ἐστὶν συμπετακέναι. κ' „ξυνοχῆσιν ὁδὸν" (Π. 23, 330) ταῖς ἀπὸ πλάτος εἰς ξενὸν συμπτώσεσιν. BL.

219. φοξός: εἴρηται ἀπὸ τῶν κερυμικῶν ἀγγείων τῶν 30 ἐν τῇ καμίνῳ ἀπὸ τῆς φωτός ἀποξημμένων, καθά φησι κ' Σμωνίδης· „αὐτὴ δὲ" φησι „φοξίχειλος Ἀργεῖη κύλις." ἔνιοι δὲ κυρτός τὸν ἐπὶ τὰ φάη, τῷ τε τὰ ὄμματα, ἀπωξημένην ἔχοντα τὴν κεφαλὴν. ἄμεινον τὸ πρότερον. A.

φοξὰ κυρτός εἰσι τὰ πυριδογάγῃ ὄρεα κα, φλοξὰ τινα 35 ὄντα. ABLV.

ψεδνῇ: πιθανῶς τῷτο, ἵνα μὴ λανθάνῃ τὸ φοξὸν τῇ κόμῃ καλυπτόμενον. ψεδνῇ παρὰ τὸ ψῶ ὁ μέλλων ψῆσω, ὄνομα ὀηματικὸν ψεδνός ὁ μαδωρός. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ ψῶ, τὸ εἰς ἐλάχισον καὶ μικρὸν ἔκ τινος ὀσίας κυ- 40 θισάμενον. L.

τὸ δὲ ἐπενηγόθεν ἀπὸ τῆς ἔθω ἐνέθω, ἦροθα κ' ἐπενηγόθα· ὁθεν καὶ ἔρσις. ἢ ἀπὸ τῆς θέω ὑπερβιβασμός· ἔθω, ὡς ῥέω ἔρω (ῥέων ἀχέρων V). ἐν συνθέσει ἐνέθω, ἦροθα, καὶ Ἀττικῶς ἐνέροθα. AB.

λάχνη: πύκνωσις, παρὰ τὸ λα κ' τὸν χῆν. LV.

220. τοῦτο τὸ ἔπος δηλοῖ ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ ζυγῇ τῶν ἀριστείων ἐτέτακτο Ὀδυσσεύς. ἄρκως δὲ ἐπογράφει τὸ μισοπύκνον αὐτῶν, ὡς οἱ κ' ἦνέχοντο γελόντων ποιητῶν ἀνθρώπων (ἐπιγέλων ἀνθρώπων ποιητῶν A), καὶ τὸ παροι- 50 μῶδες δὲ συνάδει τέτοις· „ἔζητε τοὶ συνετός συνετὸν φί-

λον, ἄρκωσα δ' ἄρκων." τοῖς οὖν καλλίστοις ἐναντίος ὁ ἔχθιστος. ABL.

ὅτι Ζηρόδοτος εἶπεν καὶ τὰς μετ' αὐτὸν τρεῖς ἡδέτη- 5 κεν. πρὸς ὑπόθεσιν δὲ τινα λέγονται ἐπίτηδες γὰρ τούτων τῶν ἀγαθῶν ἐπιστόλον παραγέχοιεν. ἔξω δὲ ὅτι Ἀχιλλεύς αὐτὸν ἀναιρεῖ, ὡς ἰσορεῖ Κόϊντος ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς μετ' Ὀμηρον (1, 765). φησὶ γὰρ ἐν τῇ Ἀμαζονομαχίᾳ ἀνελὼν ὁ Ἀχιλλεύς Πενθισλέειαν τὴν τῶν Ἀμαζόνων βασίλισσαν, δεσποινὴν προσχῶν (ἰδὼν D) τὸ σῶμα αὐτῆς εἰσπρίπτει πάντῃ, 10 εἰς ἔρωτα ἦλθε τῆς προεξημένης, βαρέως τε ἔφερον ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς· ὁρῶν δὲ δυοφορήντα αὐτὸν Θεορίτης συνήθως ἐλοιδόρει ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς ὁ ἥρωας γρόνθῳ παύσας αὐτὸν ἀναιρεῖ παρὰ τῇ, τῶν ὀδόντων αὐτῷ ἐνιχθέντων χαμαί. AD.

221. τῷ: κἂν ταῖς Ἀριεάρχου ἐκδοῖται δυνάμει εἶχε τὸ 15 τῷ· κἂν τισὶ δὲ τῶν παλαιῶν ὑπομονημάτων ἔως ἐφίετο. A. τότ' αὐτ' Ἀγαμέμνονι: αἱ τῶν μεγάλων ἀντιχίαι ὑψίστι τὰς ταπεινὰς. αἴτιος δὲ αὐτὸς ὡς τὸν ἀριεῖα ὀβρι- στας· διὸ ἐδὲ τολμᾷ σωφρονίσαι. AB.

223. ἐκ πᾶ γλως: ὀβριεῖα κ' κοτέοντο δὲ ἡδόμενοι 20 τῇ βασιλείᾳ. LV.

νιμέσσηθ' ἐν τ': ὁ τὲ σύνδισμος ἐγκλιτικὸς ὢν τὴν πρὸ ταυτὴς ἀλλαβὴν ὀξύνει. A.

224. νείκει μύθῳ: ἐξήγησις τῆς λέγ' οὐκ εἶδα (222). L.

225. Ἀτρεΐδῃ, τέο δ' αὐτ' ἐπιμέμφεται: τὸ ἡμέ- 25 τρον ἐπιδέκνυσιν· ἂ δὲ ἐπὶ τῆς προτέρας ἐκκλησίας λέγειν ἔδει, διὲ ἔλεγεν Ἀγαμέμνων „ἀγέρας ἔω" (Π. 1, 119) κ' „ἦθαι δυνάμεινον" (ib. 134), νῦν προβάλλεται, ἵσως τότε τῷ πρὸς Ἀχιλλεῖα φθόνῳ νικώμενος. τοιαῦτα δὲ ἦν κ' τὰ παρὰ Ἀχιλλεῖος „ἀτὰρ ἦν ποτε διαμὸς ἱκνῆται, σοὶ τὸ γέ- 30 ρας πολλὰ μείζον" (ib. 166)· ταῦτα δὲ τὸ ἄκαιρον μετὰ τῆς πηρώσεως εἰς κατατροπὴν αἰεῖ. ABL.

τέο δ' αὐτ' εἰς Ἀριεάρχου. Ζηρόδοτος δὲ διὰ τῆς ἦν. V.

ἐπιμέμφεται: παρονομασίᾳ ἐπιμέμφεται πρὸς τὸ „ὄφρα μὴ οἷος Ἀργείων ἀγέρας ἔω" (Π. 1, 119). V.

226. χαλκῷ: διὰ τί ἀπὸ τῶν ἄλλων (ὕπερ τὴν ἄλλην ἕλην D) τῷ χαλκῷ ἐμνήσθη; διότι τίμιος ἦν τοῖς ἀρχαίοις ὁ χαλκός. DL.

πολλὰ δὲ γυναικες: ὅτι Ζηρόδοτος γράφει πλείω 40 δὲ γυναικῶν καὶ τὰς ἐξῆς δύο ἡδέτηκιν, ἐν οἷς μάλιστα ὁ Θεορίτης γελοιοποιεῖ. A.

227. ὅτι τῷτο καὶ τὸν ἐξῆς Ζηρόδοτος ἡδέτηκιν. ἡ δὲ αἰτία προεῖρηται. A.

228. πρῶτ' ἔγω: φωνὴ ὑπερθετική, ὡς ἐλευθερώτατος 45 καὶ μονώτατος. ἔτος μὲν ἐν ἑλωμένῳ φησιν, ὁ δὲ Ἀχιλλεύς „Τρώων ἐκέρσωσ'·" (Π. 1, 164)· ἔτος γὰρ κ' ἐαυτῷ ἐπιγράφει τὰς πολέμους. BL.

229. ἢ ἔτι καὶ χρυσὸν ἐπιδεῖται δὲ κ' εἰς οἱ- 50 σι: πῶς μὴ προγινώσκοντος τῆς χρυσῆς τὸ ἄρθεον ἐπὶ τῇ καὶ τῇ οἴσιν μέλλοντι τὸν ἄν; οἶμαι τὸ ἔτι τῇ παρὰ τῆς ἀπληθείας αὐτῷ δηλῶν. BLV.

230. υἱός: ἀπὸ τῆ υἱός· καὶ ἡ γενικὴ υἱός, καὶ συναι-
ρέσει τὸ ὦ καὶ ἡ υἱός. L. προσληπτέον τὴν ὑπὲρ πρόθεσιν,
ὡς ἡ ὑπὲρ υἱός δῶρα. D.

231. ὅν κεν ἔγώ: ὅτι Ζηρόδοτος τοὺς τέσσαρας ἡμέ-
τηκεν, ἐν οἷς πάλιν ἐστὶ τὰ γελοιότατα. A.

ἐνταῦθα δὲ τῶν ἄλλων προέθηκεν ἐαυτὸν, ὃ δὲ δείκνυ-
σιν αὐτὸν καὶ γελοῖον παρὰ πᾶσιν ὑπὲρ πάντα. πάντως δὲ
ἐπιθεὶς τῷ εἴδει τὴν χεῖρά γῃσιν. L.

232. ἡ δὲ γυναῖκα νέην: ἔλεονδς παρ' αὐτῆς καὶ ἐρύ-
βριος διὰ Χρυσίδα ὃ βασιλεὺς δείκνυται. τὸ δὲ ἄγω ἀπὸ 10
κοινοῦ. B.

233. νόσφι: ἐκ τῆ το σερητικῆς δὲ τῆ ἔπει το ἀκολουθῶ.
καὶ ἐξ αὐτῆς νόσφι καὶ ὥσπερ ἀπὸ τῆ διόφρατον κατὰ ἀπο-
βολὴν τῆ οὗ δὲ πλεονασμῷ τῆ οὗ γίνεταί· διόφρατον, δὲ ὅστις
διόφρατος, ὡς τὸ „διόφρατον κατεβρόντησεν,” ἔτω καὶ τὸ νόσφι 15
ἀποβολῇ τῆ οὗ δὲ πλεονασμῷ τῆ οὗ γίνεταί νόσφι, δὲ τροπῇ
τῆ φιλοφῶντος ὡς ὅσον νόσφι, ὃ μὴ ἀκολουθῶν ἀλλὰ πόρρωθεν
δὲ χωρὶς ὑπάρχων. γίνεταί δὲ δὲ ἐκ τῆ νόσος, νόσφι τοσούτοι
καὶ ἐν συγκοπῇ νόσφι. καὶ διὰ τὴν γενόμενον ἀπὸ τῆς νόσος
γενικῆς ἐκ ἐγένετο τοσούτοι, ἀλλ' ἀπέβαλε τὸ οὗ; δὲ λέγομεν 20
ὅτι αἱ πτώσεις αἱ ἐπεκτενόμεναι διὰ τῆς φη συλλαβῆς, εἰ
μὲν ἔχουσιν ἐν φωνῇ κατὰ τὴν λήγουσαν, φυλάττειν αὐτό,
οἷον ἑρηνία ἑρηνίῃ, ἐτέρῃ ἐτέρῃ, ὅδδς δ' ἐτέρῃ πα-
ρελθόν (Hesiod. O. 214)· εἰ δὲ ἔχουσιν δύο φωνήεντα κατὰ
τὴν λήγουσαν, τὸ τελευταῖον ἀποβάλλεται, οἷον χαλκός χαλκῶ 25
χαλκῶφι „πλῶγχθι δ' ἀπὸ χαλκῶφι χαλκός” (Il. 11, 351).
νόσος τοσούτοι, δὲ ἐν συγκοπῇ νόσφι. ἔλεον δὲ δει ἡ δὲ διὰ
τῆς φη συλλαβῆς παραγωγὴ κατὰ πᾶσαν γίνετ' πτώσιν, δὲ
ἀπὸ ἐθέλειας μὲν οἷον ἐτέρῃ ἐτέρῃ, ὅδδς δ' ἐτέρῃ παρι-
θάν· ἀπὸ γενικῆς οἷον χαλκός χαλκῶ χαλκῶφι, νόσος νόσφι 30
τοσούτοι δὲ νόσφι· ἀπὸ δοτικῆς οἷον βλα βλήφι „Ἐκτωρ ἦφι
βλήφι” (Il. 22, 107) ἀπὸ τοῦ ἐν βλα, φρήτη φρήτηφι
ἀπὸ αἰτιατικῆς ὡς δεξιὸν δεξιῶφι „ἡ ἐπὶ δεξιῶφι παντὸς
ἐξῆς ἡ ἀνὰ μέσους” (Il. 15, 308) ἀπὸ τῆ ἐπὶ δεξιῶν ἀπὸ
κλητικῆς οἷον ἑρηνία ἑρηνίῃ „ἑρηνίῃ λίγ' ἀέσομαι.” 35
αὐταὶ αἱ διὰ τῆς φη συλλαβῆς ἐπεκτάσεις τὸ αὐτὸ μέρος
τῆ λέγῃ φυλάττειν, χωρὶς τῆ νόσφι δὲ ἴφρ· ταῦτα γ' με-
τῆλθον εἰς ἐπιδογματικὴν σένταξιν. L.

234. ὅν κεν ἔγώ: τῶν Ἀχαιῶν ἀπὸ κοινῆς γὰρ ἐστὶ
τὸ Ἀχαιῶν. κακῶν δὲ διὰ τὸν λοιπὸν καὶ τὴν Ἀχιλλέως 40
ἀπόλασιν δὲ αὐτόν. ἐπιβουλέμεν δὲ ἀπὸ τοῦ ποιῆν
ἐπιβαίνειν. BL.

235. ὦ πέποινες: τὸ πέποινες παραλαμβάνετ' ἐπὶ ἐπιπύς
καὶ πύγῃ. καὶ ἐνταῦθα μὲν ἐπὶ πύγον, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιπύ-
νου ὡς τὸ „ὦ πέποιον, ὦ Μενέλαε” (Il. 6, 55). ἡ δὲ μετα- 45
φορὰ ἀπὸ τῶν πεπαινομένων κακῶν, οὐ μετρίως πεπαν-
θέντες εὐχρηστοὶ δὲ εὐαπόδεκτοι, ὑπερπεπαινοθέντες δὲ ἐκλυ-
ται καὶ σεσηπότες· διὸ ἡ λέξις τὰ ἐναιτία σημαίνει. BL.

ἐκλυτοὶ δὲ ἀδυνεῖς, ὅτε δὲ ἡδίοι. A. ἐκ μεταφορᾶς τῶν
πεπόνων, ὃ τῇ μὲν γέσσει ἔστιν ἡδύ, τῇ δὲ θίξει καὶ τῇ 50
εἴφῃ μαλακὰ καὶ εὐάδιστα. BL. πέποινες ἦγον ταλαίπωροι

καὶ μάτην πονῆντες ἀδία, ἐκ τοῦ πόνω, καὶ κατὰ ἀναδι-
πλασιασμὸν τῆς α' συλλαβῆς. L.

Ἀχαιίδες: παρονομασία, οἷα „ὦ Φίλιππος ἀλλὰ Φι-
λίππιον κεκοίτηκε δις Ἑλλάδος.” L.

5 ἡ μὲν τελευτά τε εἶχε τελεῖα, αἱ δὲ μεταξὺ βραχέα
διασολαί, πέποινες, ἐλέγχεα, Ἀχαιίδες. τὸ δὲ πέποιον κοινόν,
ὃ πέποιον καὶ ἡ πέποιον, καὶ τὰ πέποινα. γέλωτα δὲ κινεῖ καὶ
ἐλέγχεα καλῶν τὰς Ἀχαιίδας ὃ ἐπονείδιστος καὶ σῶμα δὲ ψυ-
χὴν Θεορίτης. ABL.

236. σὺν νηυσὶ νεώμεθα: σὺν τῷ εὐλόγῳ, κακοήθως
δὲ τὰς Ἑλλήνας ἐπέμνησε τὴν νόσον, ἐφ' ὅνπερ ὁρμήσαντες
ἐπεχέθησαν· δὲ τὸ φεύγωμεν διὰ τῆ νεώμεθα λύσατο. ABL.

237. γέρεα πεσσεμένοι: τὰ γέρεα, ὃ ἐστὶ τὴν τιμῆς, κα-
τέχουσιν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν γαστρὶ σιτῶν δὲ γ' αὐτὰ,
ἐν μὴ κρατηθῇ τὸν ὠρισμένον χρόνον, ἀδυνεῖς τῆς κα-
θεκτικῆς δυνάμεως, δὲ πέπτεται. AD.

κωβέειν, περιφέρειν, ἢ κατέχειν, ὡς τὸ „χόλον θυμαλ-
γέα πέσσαν” (Il. 9, 561). BL.

238. ἡ δὲ καὶ οὐκ: ὅτι τὴν ἀπόφασιν διὰ τῆς α', δὲ διὰ
τῆς γ'. A.

239. ἔο: ἡ διπλῇ περιεργωμένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἐπὶ
τῷ το δὲ ἀδυναθρον (σύνναθρον?) δὲ ἔχ' ἀρᾶξιν τῷ λόγῳ. A.

241. οὐκ Ἀχιλλεὶς χόλος: ἔτω τὴν ἐκ χολῆς γινο-
μένην τὴν θυμὸν κίνησιν ὀνομάζει, τῷ το δὲ πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς
τῆς ἐπιπύδας φησὶν. BL.

μεθ' ἡμῶν; ἐκλυτοὺς ἐνθεν καὶ μέθῃ. L.

242. λωβήσαιοι: πρὸς τὸ ὄψιμα, ἐντὶ τῆ ἐλωβήσω ἄν,
ἐλβαίμας, ἢ λωβητὸς ἐγένον. A.

ἐκ τῆ λωβῶ λωβήσω. τῷ το ἐκ τῆ λωβῶς, ἀπὸ μεταφο-
ρᾶς τῶν ἡκρωτηριασμένων, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ τὴν ἐν τῇ
ἀτοπήματι ἄλόντας ἐννοοῦντες τὰ ἄκρα τῶν ὠτων ἀπέ-
τεινον, ὡς δὲ ὁ ποιητὴς πρὸς τὸν Ἴφρον (Od. 18, 86). δὲ ταῦτα
ὁ Ὁμήριος. ὃ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐκ τῆ λαβὴ εἶναι λέγει, δὲ ση-
μαίνει τὸ ἐξίφρος· δὲ τροπῇ τῆ α' εἰς ὡ δὲ ἀναδόσει τῇ τόνῃ
λωβῇ, ὡς ἀπὸ τῆ φάρος φαρμακός καὶ φαρμακός. BL.

243. Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν: μεθ' ὑποκρί-
σεως ἀντιπαρέθηκε πρὸς ἀγανάκτησιν τὰ ὀνόματα, ἐμφα-
τικῶν δὲ τὸν ἄριστον ὃ αἰχμῆς ἀνείδειν. ἡθικὴ οὖν ἐστὶ ἡ
ἀνάγνωσις. AB.

244. τῷ δ' ὅκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς: με-
ταξὺ λέγοντι παρίστη Ὀδυσσεύς. ἀναφέρεται δὲ τοῦτο ἐπὶ
τὸ „δὲν δ' αὖ δῆμα ἄνδρα ἴδοι” (198). ἐκῶν δὲ τῶν βασιλείων
Θεορίτης· βασιλικῶς δὲ ἐπεφρονεῖ οὐ μόνον τῶν ἄλλων
ἀλλὰ δὲ αὐτῶν τῶν Ἀγαμέμνονος (ἐπεφρονεῖ τέτων Ἀγαμέ-
μνων. L). ἡσασί δὲ καὶ τὸν Ἀλεξάνδρου κῆνα μικρὸν ὄντι τὸ
μὲν μικρὸ θηρία παροῦν, ἐπὶ σὺς δὲ δὲ λόντας ὀρμᾶν. BL.

245. ἡνίκα πε: ἐνταῦθα ἡνίκα δὲ ἡνίκα πε, ὡς ἡνίκα πε.
L.V. ἐκ τῆ ἐνταῦθα τὸ ἐπιπύσω. τῷ το ἐκ τῆ ἐνταῦθα τὸ λέγω
κρυφίως γ' τὸ διὰ λόγων ἐπιπύσω. ἐνταῦθα γοῦν ἐντὶ τῷ
ἐντὶ τῷ ἡνίκα πε, ἐξ οὗ δὲ ἐνταῦθα, ὡς τὸ „μῦλα πῶς καθέζετο
θυμὸν ἐνταῦθα” (Il. 14, 104). L.

246. ἀκριτόμυθε, λιγύς: μετὰ εἰρωνείας, ὡς καὶ τὸ λιγύς. οἱ δὲ ἀκριτόμυθε ἀντὶ τῆς ἀμετροεπείας, πρὸς κατὰ-
γνωσιν τῶν εἰρημένων. AB.

247. μηδ' ἔθελ': αἰ ἐθελῶ ἔφην· καὶ ἄλλαχ' ἄλλοι γὰρ „ἔθελει." A.

248. χειριότερον: ὡς μειζότερον (μειζονώτερον LV) καὶ βελτιώτερον. BLV.

βροτόν: φθορὴν ἀνθρώπων. βρότος δὲ παροξυστῶνος τὸ μετὰ κόπης μίγνεν τῷ ἀνθρώπῳ αἷμα. D.

249. Ἀτρεΐδης: οὗτοι ἦσαν κατὰ μὲν τὸ σῆνθες 10 Ἀερόπης καὶ Ἀτρεΐως παῖδες τοῦ Πέλοπος, τῇ δ' ἀληθείᾳ Πλευθέου, ὡς φασιν ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ Πορφύριος ἐν τοῖς ζητήμασιν. ἀλλ' ἐπειδὴ Πλευθένης νέος τελευτῶν μηδὲν καταλείψας μνήμης ἄξιον, νέοι ἀνατραφέντες ὑπὸ Ἀτρεΐως αὐτῶ παῖδες ἐκλήθησαν. AD.

250. ἀνὰ εἶδ' ἔχων ἀγορεύουσιν: διὰ συνίχες μνή-
μης, ἢ ἀντὶ σκήπτρου τὸ εἶδος ἀνέχων. ἀγορεύουσιν δὲ, ὀνο-
μασι περιφέρουσιν, ἢ ἑβραίοις. A. ὀνομάζουσιν, μή τι καὶ ἑβραίοις. L.

διὰ τὸτο εἰ μὴ τοῦτο εἴης, ἐκ ἂν τοὺς βασιλέας ἐπὶ 20 εἰσματος ἔχων δημηγοροῦν. BL.

251. νόξον τε φυλάσσοις: τὴν πρὸς τὴν φωνὴν εὐ-
καιρίαν παρατηροῦς. BL. νόξος ἐκ τῆς νέω τὸ πορεύομαι, ἢ ὑποπροφή. L.

252. ἀπὸ τότε ἕως τῆς ἡρώους Ἀνασὶς (256) ἀδεικνύται 25 εἰχοὶ εἶ, ὅτι πεζότεροι τῇ συνήθει, καὶ τὸ ἦσαι ἢ κυρίως ἔτι δέξασθαι ἢ γ' ἀδύναται ἐδ' ὡς ὁ Διομήδης λέγει „τέττα σιωπῇ ἦσο" (II. 4, 412) ἀντὶ τοῦ ἠσώχαζε. διασαλίτων δὲ κατὰ τὸ τέλος τῆς εἰχῶν τὸ γ' ἐπιφερόμενον τοῖσιν, πό-
τερον εἰ ἢ κακῶς διδὼ καὶ περισπᾶται. A.

οὐδὲ τί πω σάφα ἴδμεν: ἐντέχνως πάντῃ, ὡς πρὸς τὸν Θεοτάτην λέγων, πρὸς τὴν Ἑλληναν ἀποτίηται. μέσης γ' αὐτῷ δεῖ γνώμης, σοφισμένη τῇ πλήθει. φησὶν ἔν ὡς ἐκ ἴσασιν εἰ ἐπ' ἀγαθῷ τὰ τῆς ἐπαυδοῦ αὐτοῖς ἔται. ἀδύνα δὲ ὅντος τῆς νόξε, σὺ τὸν βασιλεῖα ἐπισκώπτεις, λέγων ὡς 35 πολλὰ λαμβάνει παρὰ τῶν Ἑλλήνων. BL.

254. 255. ἀδεικνύται ὡς περισσὸς ἔτοι οἱ δύο. ἔχουσι δὲ 26 καὶ ψευδός, πάντων γ' καθ' ἑαυτῶν ἐκείσε μόνος Θεο-
σέως ἀκοσμεῖ· ἐνταῦθα δὲ ὡς περὶ καθ' ἑαυτὸν λέγει. ἢ τὸ ἦσαι ἐπὶ τῇ προεδρείᾳ καὶ προσηγῇ τῆς ἑβραίας. BL.

255. προσειδέναι, ἀπὸ τῶν πολιτοκούντων „ἦμαι ἐν 40 Τροίῃ" (II. 24, 542). ἢ ἀντὶ τῇ τέλει. L.

τὸ ὅτι οἱ ἐν μῆ δέξασθαι προεικτέον· πᾶσα γ' διβραχὺς 41 λέξις πρὸ ἑκκατακτῆς ἐκ ἐπιδέχεται ἐπ' ἀλλήλων δέξασθαι, εἰ μὴ ἐπιφέροιο ἀντονομία διὰ τῆς σφ., σισσημωμένῃ τῇ „ἐνθ' ἔσαν οἱ πᾶσι" (Od. 15, 105). ARL.

διδόουσιν: ὡς περισπωμένως τὸ διδῶσιν τὸ γ' ῥῆμα διδῶ. A.

258. ὁ μὲν Ἀριεάρχος εἰ δέ τι, ὁ δὲ Ζηρόδοτος 50 εἴ κ' ἔτι, ὁ προκρίτεον. ἢ δὲ Σιωπηλὴ εἶχε κινήσασθαι ὡς τὸ πάρος περ, ἀντὶ τῆς ὡς νῦν περ ὦδε. ἢ δὲ Μουσολιω-

τικὴ ὕπερον αὐτῶς ἢ δὲ κατὰ Φιλήμονα ἐν Ἀνασίσιν. B. ὅτι περισσὸς ὁ κέ, καὶ ὅτι συνεκδοχῇ, εἴ σε ἀφραίνοντα κινήσασθαι ὕπερον αὐτῶς. ἐν δὲ τῇ κατὰ Φιλήμονα τὸν Κρη-
τικὸν κινήσασθαι ἐν Ἀνασίσιν. δύναται δ' ἂν τὸ ὡς νῦν περ 5 ὦδε ἀκρίτως ἀπλάσερον ἀντὶ τοῦ ἦτος, ὡσαύτως. ταῦτα δὲ Ἀλδύμος. κατὰ τὸ τέλος τῆς εἰχῶς ὑποσικτέον. A.

ἀφραίνονται: ὅτι ἀφρόντων ἐστὶ τὸ τὰ τοιαῦτα πράσ-
σιν. ALV.

κινήσασθαι: Πτολεμαῖος κινήσασθαι γράφει. A.

259. Ὀδυσσῆϊ κάρη ὁμοιοῖσιν ἐπέη: οἱ γ' πολέμοιοι 259. Ὀδυσσῆϊ κάρη ὁμοιοῖσιν ἐπέη: οἱ γ' πολέμοιοι
δευροτομῶσιν ὅς λήψονται, ὡς τὸ „ἂν ἀπ' ὁμοίων κεφαλὴν
τάμοι" (II. 17, 126) καὶ „σὺν σφῆσι κεφαλῆσιν" (II. 4,
162). BL.

σὺν τῷ ἀνέμῳ κάρη λέγεται. L.

260. μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος 260. μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος
εἴην: οὐχ ἑαυτῷ νῦν ἀρᾶται, ἀλλὰ τῷ παιδί. καὶ ἔπειτα ἢ
μὲν πρώτη κατὰ τῆς Ὀδυσσεΐας, ἢ δὲ δευτέρα κατὰ
τῆς Τηλεμάχου· εἰ γ' ἀπόλοιτο ὁ παῖς, οὐκ εἴη πατὴρ ἐστὶν
Ὀδυσσεύς. ἡμα δὲ καὶ τοῖς Ἑλλήσιν ἐντέχνως παρεμ-
φαίνει ὅτι καὶ αὐτὸς νῦν μονογενὴ ἔχων ὁ σπεύδει ἐπ' αὐ-
τόν. προσοικονομεῖ δὲ τὰ περὶ τὴν Ὀδυσσεύην. AL.

ἢ διπλῇ δέ, πρὸς διασύνγκρισιν τὰ κατὰ τὴν Ὀδυσσεύην
μέλλοντα λόγῳ τυχεῖν πλείονος. AB.

262. διασολαὶ χιτῶνα, ἀμφικαλύπτει. A.

αἰδῶ: Ἀριεάρχος περισπωμένως ἀναγινώσκει, ὁμοίως 262. αἰδῶ: Ἀριεάρχος περισπωμένως ἀναγινώσκει, ὁμοίως
καὶ τὸ „ἦν δὴαν ἔμμεν" (II. 9, 662). καὶ ἡμεῖς δὲ αὐτῷ
συνκατατιθέμεθα. Διονύσιος δὲ ὁ Σιδωνίος δέξεται. Πάρι-
φιλος δὲ πάσας τὰς τοιαύτας αἰτιατικὰς περισπᾷ „Αἰτῶ
γ' δ' ἤκησι" (Od. 11, 580) καὶ „Πυθῶδ' ἐρχομένην"

30 (ib. 581), ἐπεὶ φησὶ, Αἰτῶν ἐξὶ καὶ Πυθῶ. Διονύσιος δὲ
ὁ Θορῆς φησὶ κακῶς ἀνεγνωσμένον τὸν Ἀριεάρχον κατὰ τὴν
περισπωμένον τόνον τὸ μὲν αἰδῶ καὶ ἦν, τὰ δὲ ἄλλα κατ'
δέξανται τῶν Πυθῶ Αἰτῶν ἐρχομένην γὰρ, φησὶν, ὁμοίως ἀνε-
γνωσμέναι. ἐκ τῆς δὲ μέμνηται τῷ Ἀριεάρχῳ, ἔπειτα δὲ διδ-
δοῦσιν αἱ εὐθεῖαι, ἡμῶς αἰδῶς, Αἰτῶν δὲ καὶ Πυθῶ. ἔπειτα
ἐν λόγῳ ἐπὶ τῆς Ἀριεαρχείας ἀναγινώσκουσιν καὶ τῆς κατε-
γνωσμένης προσφωδίας ἔτος, ὅτι ἐρχομένη μὲν τὸ Πυθῶ περι-
σπᾷ, ἐπειδή περ Πυθῶν ἐστὶ καὶ τὸτο ἀνῆται ἢ συναλοι-
γῇ· ἀλλὰ πάλιν τὸ πτωτικὸν ὦ ἀπέσπασται τὸν περισπω-
μένον τόνον κατὰ τὸτο δέξεται. ταῦτα γὰρ καὶ τὸ χρῆσθαι
περισπωμένῳ τὸ δυνάμει δέξεται. ὡς ἀποδείκνυται ὅτι καὶ
ἢ καλῶ δοτικῇ εἰς τὴν λέξιν καὶ ἐκ εἰς ὦ. δευτέρως δὲ λέ-
γος ἀληθῆς ἐστὶν, ὡς εὐθεῖα καὶ αἰτιατικῇ ὁμοφώνως ὅσα
κατὰ φωνὴν ἐν τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ πάντως καὶ τὸν αὐτὸν τό-
νον ἐπιφέρεται, οἱ ταχῆς - τοὺς ταχῆς. εἰ δὲ ἢ εὐθεῖα
δέξεται, πάντως καὶ ἢ αἰτιατικῇ, διὰ τὸτο ἔν ἢ μὲν αἰδῶ
αἰτιατικῇ καὶ ἦν, μὴ κρατέμεναι ὑπὸ τῆς συνεπιπτώσεως
κατὰ τὴν εὐθεῖαν, περισπῶνται, κατεχόμεναι τῷ λόγῳ τῆς
συναλοιγῆς, ἐκ ὑπὸ τῆς πτωτικῆς χαρακτῆρος· ἢ δὲ Αἰτῶ
καὶ Πυθῶ, κατεπὶ (κατεπὶ συναληθαμέναι;) κατεχόμεναι ὑπὸ
τῆς συνεπιπτώσεως τῆς φωνῆς κατεχόμεναι καὶ τῷ τόνῳ. A.

ἢ τὴν τῷ ὅλῳ σώματος, ἢ τὴν τῶν μορίων (τῷ μορίῳ L): ὅπερ καὶ ἄμεινον. BL. μέχρι παρ' αὐτῶ, ἀντὶ τῷ μορίῳ. L.

264. πεπληγώς: ἢ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τοῦ πλησύνον τὸ παθητικὸν παρελήφεν. A. τινὲς πεπληγών, ὡς τὸ „πέπληγον δὲ χορὸν πόσιν“ (Od. 8, 264). B.

266. πληξεν: πῶς ἠπειλήσε μὲν περὶ τῶν ἔπειτα, νῦν δὲ τὴν ἀπειλήν ἐκτελεῖ; ἀλλ' ἐχ' ἢ ἠπειλήσεν, ἐτέλεσεν, ἀλλὰ διὰ τῆς βραχείας πληγῆς πιεῖται ὅτι μὴ σωθροποιούμενος καὶ ταῖς μελίσσοις αἰκίσεται πληγαῖς. ἢ ἀποπειραν διὰ τῆς ἀπειλῆς ποιεῖ πῶς οἱ πολλοὶ ἔξῃσι τυπτομένα αὐτῷ, εἴτα βελομένους ἰδὼν τὰς Ἑλληνας ἐχ' ὑπερέθετο τὴν κόλασιν, ἀλλὰ παύει τὸν κυριότ, ἐκ τέτοιο γέλωτα κινῶν. ἢ νῦν μὲν ἐνδιδυμένον παύει, ὕστερον δὲ γυμνὸν πληξεν ἀπειλεῖ. δι-
καίως δὲ τιμωρεῖται βραχεία πληγῇ· κολάζεται γὰρ ὁ μὲν εὐ-
φυῆς νασθείη, ὁ δὲ ἄκοσμος ὕβρει, ὕψους δὲ τὸ σῶμα βα-
σάνοις ἢ χρημάτων εἰσφοραῖς, ὁ δὲ λελωβημένος, υἱὸς ὁ
Θεοστίτης βραχεία πληγῇ καὶ τῇ μετ' ὀρκίων ἀπειλῇ. BLV.

ἐναντίον ἐστὶ τὸ εἶ κ' εἴτι σ' ἀφραίνοντα κίχῃσομαι (250) τῷ ὡς ἄρ' ἔφη, σκήπτρῳ δὲ μετὰφρετον ἡδὲ κ' ὡμῶ πληξεν· μεταξὺ γὰρ σὺχ' ὑπερβαλλόμενος αὐτὸν παύει. λένετο δὲ τῇ
λέξει· προσέειπε γὰρ „εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν ἡλίκα εἴ-
ματα δύοσω“ καὶ γυμνὸν αἰκισμαί, ὧν ἐδὲν φαίνετο δρῶν
τὰ νῦν. BL.

ἰδὼν θη: ἐπεκάρφθη, παρὰ τὸ ἴω. τὸ ἴω δασύνεται, καὶ γίνεται ἰδῶν, τραπέντος τῷ ἴ εἰς ὃ Δωρικῶς, κ' πλει-
ο-
ρασμῷ τῷ π' τὸ γ' ἰδῶν φιλέται. L. ἀνεκλάθη, ὅπως πλεῖον
προκίνησεν τὸ κυριότ. BL.

Θαλερόν δὲ τὸ ἔνικμον, ἀπὸ τῆς τῶν φυτῶν μετα-
φορᾶς. τινὲς δὲ γράψουσιν ἔκφυγε δάκρυ, διὰ τὸ τάχος δη-
λῶν τὴν λήξιν. BL.

ἔτιος αἱ Ἀριεῖς, ἔκφυγε. καὶ ἔξιν ἢ χοῖσις Ὀμηρικῇ
τῆς λήξεως· παρὶς γὰρ ἐνίοτε τάχος· „φύγεν ἡνία“ (Il. 23,
465) καὶ „ἔκφυγε χειρός“ (Il. 5, 18). A.

267. σμῶδις — ἐξυπανέση: σμῶδις ὁ ἐκ πληγῆς
ὑψαίσιος μάλωψ. D. σμῶδις καλεῖται τὸ ἐκ πληγῆς οἰδη-
μα, παρὰ τὸ σμῶσαι· οὕτω γὰρ ἔλεγον Ἴωνες τὸ πατάσαι.
ἐμφατικῶς δὲ πικρὰς τὰς προθέσεις παρὶς λαβὼν ἐν τῷ ἐξυ-
πανέση ὡς ἐν τῷ ὑπεξανιδύς (Il. 13, 352)· κ' διὰ μὲν τῆς
ὑπὸ τὴν κάτωθεν (τὴν κατ' ὀλίγον A), διὰ δὲ τῆς ἐξ τὴν
εἰς εὐθύ, διὰ δὲ τῆς ἀνά τὴν εἰς ἴσος ὀλίγον, ἢ ὑποτρέ-
χοντος τῷ αἵματος κατ' ὀλίγον ἔξω διέρει (ἐξέρδην L). BL.

ἀνέση ἀπὸ τῆς πληγῆς τῆς χρυσῆς ῥάβδου, ἐμφατικῶς,
ὡς τὸ ὑπεξανιδύς. A.

268. ἔξετο: δηλοῖ ὅτι νῦν καθίσταται. μάτην ἄρα ἔλεγε
τὸ ἔσαι ἀνεδύων (255). BLV.

269. ἀχρεῖον: παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ προπερισπώμενον,
παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς προπαροξύτονον. L.

Ἀισυνίας καὶ Τυραννίων τὴν πρώτην ὀξύνεσαν, ὥσπερ
καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, καὶ ἀναλόγως· παρὰ γὰρ τὸ χρεῖα
τὸ κατὰ ξέρησιν ἀχρεῖος ὡς μέσσα ἡμισσος. ἢ μὲν τοι παρὰ
τῷ ποιητῇ ἀγνώστως, ἀφορμῆς ἐχομένη τῆς κατὰ τὴν συν-

εκδρομῇ, προπερισπῶσθαι. τὰ γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ ἔχον-
τα τὸ αὐτὸ μὴ καθαρὸν ἐπιφερομένων δύο συμφώνων μετὰ τῆς
εἰς διφθόγγου, μὴ σημαίνοντα μέρος σωματικόν, προπερισπῶσθαι,
ἀνδρείος Ἀργεῖος. ἔτιος καὶ ἀχρεῖος. A.

5 χρῶν ἐστὶ ὅμμου δηλῶν τὸ ἄπτομαι καὶ πλησιάζω, ὃ πα-
ραγωγὸν χρῶν „χρῶσθαι μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον“ (Il. 5,
138). ἀφ' ὃ ἔχουσι τὸ βαρύνειν, καὶ μετὰ τῷ ἄλφα τῷ εσθ-
τικῷ ἀχρεῖος καὶ ἀχρεῖον τὸ ἀθενὲς καὶ βάρος μὴ μετέχον·
„ἀλγῆσαι δ' ἀχρεῖον ἰδῶν.“ ἐπὶ δὲ τῆς Πηνελόπης „ἀχρεῖον
δὲ γέλασεν“ (Od. 18, 163), ἐπίπλαστον καὶ ὑποκεκριμένον,
μέχρι τῷ τὰ χεῖλη μόνον διανοίγειν. τῷ δὲ ἀχρεῖος κτητικῷ
τόπω ἀχρήσιον. ἔτιος Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλαβῶν
σημάτων. A.

ὀργισμένους κ' μὴ δυναμένους ἀμύνεσθαι διαγοῖται βλέμμα,
ἔξιν ἐν ἀκαίρως ὑποβλέψας, ὡς τὸ „ἀχρεῖον δ' ἐγέλασεν.“
ἢ τὸ πρόσωπον τοῖς δάκρυσι ἀμορφώσας, ὡς ἀχρὸν ἐστὶ
μὴ καλὸν ἀπ' ὀμμάτων κλύον πρόσωπον καὶ δακρυδόσιν
ὄραν. ἄκρως δὲ τὸ τῶν θρασυδειλῶν ἐντελὲς ζωμωρεῖ. BLV.

ἰδῶν: ὅτι Φιλητῶς τὸ ἰδῶν περισπῶ, οἶον τῶν ὀφθαλ-
μῶν, ἰδεῖν. ἐδέποτε δὲ Ὀμηρὸς ἰδέας τὰς ὀφθαλμῶν εἶπεν.
ἔξιν ἐν τὸ ἀχρεῖον ἰδῶν ἐντελῶς χρηματίσας. A.

δάκρυ: δάκρυον, ἀποκοπῇ τῷ ὄν. B.

270. ζητέον μετὰ τὸ ἀχρημένον περ, ἔπειτα ἀπ' ἄλ-
λης ἀρχῆς ἀναγνωσέον, ἢ γὰρ, οἱ δὲ Ἑλληνες, καὶ τοὶ λυγ-
μοι διὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπὶ τὸν οἶκον ἀνακομιδῆς, ἡδὲ
ἐγέλασαν ἐπὶ τῇ ὕψει τῷ Θεοστίτῃ. εἰσαίρων δὲ τὸ πληθὺς
πληγῆς ἢ γέλωτα αὐνεται, οἷς ἀμφοῖν ἐχρήσατο ὁ ποιη-
τῆς. ADL.

271. ὦδε: κατὰ Ἀριεῖστον ἐδέποτε τοπικῶς ἄλλ' ἀντὶ
30 τῷ οὕτως τάσσει· „ὦδε δὲ τις εἶπεσθαι ἰδῶν.“ ἐπὶ δὲ τοῦ
„ἤφαιε πρόμοι“ ὦδε“ (Il. 18, 392) ἔτιος ἄκρως, ἀφ' ὅθεν
ἔτιος ὡς ἔχει, ἐκ προκλήσεως. A.

272. ἢ: τὸν ἢ περισπῶσθαι παραλλήλως γὰρ καὶ τῷ δῆ,
βεβαιωτικῶς ὡν, ὁμοίως τῷ „ἢ δὲ λῶσθαι ἔργα“ (Il. 1, 573). A.

μερὶ Ὀδυσσεύς: φιλικῶς οἱ Ἑλληνες, οἱ κ' τυ-
φθέντες ὑπὸ Ὀδυσσεύς ἐκ ἀποκρίπτεται τὸν ἔλαιον. L.

ἔοργε: ὅτι τὸ πρᾶττω, ὁ μέλλων ἔλξω, ὁ μέσος πα-
ρακείμενος ἐρῶσα καὶ κατ' ἐπερβιβασμὸν ἔοργα ἔοργε. L.

πῶς προειπὼν αὐτὸς γεγελαμένοι σπασαῖα καὶ ἡ γέλοια
παύει λέγοντας; τάχα οὖν τοῖς ἐπὶ Θεοστίτῃ περιήρηται
(παρήρησεν LV) τὸ θρασὺ καὶ παρρησιαστικὸν αὐτῶν ὃ Ὀδυσσεύς.
ἄλλως τε προσκοινοῦμεν τὴν εἰς βίην τὴν παῖσιν ἀμνησίαν
Θεοστίτῃ διὰ τοῦ οὗ θῆν μιν πύλιν αὐτὴς ἀνήσει θυμὸς
ἀγνήτωρ (276). BLV.

45 ἄλλως. διὰ τί ἐπὶ τῷ Θεοστίτῃ πληγὰς λαβόντι καὶ γε-
λοιῶς δακρύσαντι, καὶ τὰς Ἑλλήνας, καὶ τοὺς ἐπὶ οἷς ἐπε-
πόνθησαν ἐπὶ τῷ Ἀγαμέμνονος λυπεμένους, γέλασαι ποιή-
σας ἐπὶ τῷ Θεοστίτῃ αἰχρῶς δακρύοντι, ἐκ ἡρκεῖσθαι ὁ ποιη-
τῆς εἶπεν „οἱ δὲ καὶ ἀχρημένοι περ ἐπ' αὐτῷ ἡδὲ γέλα-
σαν“, ἀλλὰ καὶ προσέειπεν καὶ λόγος λεγόμενος τοιούτους
„ἢ δὲ μερὶ Ὀδυσσεύς ἐλάττω ἔοργε, βέλῃς τ' ἐξάρχων ἀγα-

θῶς πόλεμον τε κορύσσων" καὶ τὰ ἐξῆς; ὃ γ' ἀκόλουθον
τῷ γέλωτι γνωμολογεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπισκώπτειν ἢ τι τοῖς
τον διασύροντας καὶ ἐπιτωθάζοντας λέγειν. φαίνεται δὲ ὁ
ποιητὴς ἐνδείκνυσθαι διὰ τῷ λόγῳ τῆ ἀνακειμένης τῷ πλήθει
ὅτι πᾶν τὸ ἄκοσμον τῶν πολλῶν ἤδη κατεστρατεῖται καὶ τὸ συ-
σώδες αὐτῶν ἐξήρηται καὶ ὅλως τὸ κατεστρατεῖται τὰς φαν-
τας τῶν κραττόνων, καὶ νομίζειν αὐτοῖς ἐξασίαν εἶναι τῆ
καὶ λέγειν ὃ βέλομαι καὶ ποιεῖν, πεπαυμένη ἤδη ἔβρισκε καὶ
ἐπεσβύλα ἐκ τῆ τολμῆς ἐκκλησιάζειν, ἕκτα δὲ καὶ ἕλλο τι
προσοικονομεῖται. ἐπεὶ γ' ἔκτι μνησθήσεαι Θεοφίτη ἐμὲ 10
λεν, ἀλλὰ πρὸς ὄλιγον χρησάμενος ἐξαιρήσειν πῶσαν αὐτῆ
μνήμην ἐκ τῆς ποιήσεως, πιθανῶς τὴν μνήμην μέλλουσαν
αὐτῆ παροδοῦν ἀνατίθεικε τῇ τότε παιδεύσει, καὶ προῖπεν
ἡμῖν τῆτο τῷ παντὶ πλήθει χρησάμενος κήρυκε τῆ μέλλον-
τος, δι' ὧν ἔφη, „ἔθην μιν πάλιν αὐτὶς ἀνήσει θυμὸς ἀγῆ- 15
τωρ νικεῖν βασιλῆας ὑπερβόλους ἐπέσειν.“ εἰ γ' προσῆν
μιν αὐτῷ τὸ μὴ κατὰ κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεῖσιν, ἐκτί
δὲ φαίνεται τῆτο δρῶν, ἀναγκαῶς ἢ τῆς αἰτίας ἀπόδοσις,
ὅτι σωφρονισθεὶς ἐπαύσατο, ὡς μὴδ' ἂν ἐπιθυμῇσαι πάλιν
ἄκοσμεῖν. τῆτο γ' ἡμιλλητο αὐτῷ ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσεύς, „εἰ 20
αὖτ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κίχθησμαι ὡς νῦν περ ὧδε“ (258), μεθ'
ὅρα τὴν κόλασιν ἀναινεμένην εἰς κώλυσιν πάσης τοιαύ-
της ἄκοσμιᾶς. ὁ μὲν ἐν ἐθελῆς λόγῳ ἁμαρτάνων νοθεύει,
ὁ δὲ κακοφύλης πλυστῶν μὲν χρημάτων ζήμια, ῥώμη δὲ σώ-
ματος θαρρόων διερῶς καὶ ταῖς τῆ σώματος βασιάνοις· ὁ 25
δὲ αἶος ἦν ὁ Θεοφίτης, ἀθηνῆς τε καὶ λεωβαθμῆνος πᾶν-
τοθεν τὸ σώμα, πληγῶς τε καὶ μεθ' ὅραων ἀπειλαῖς αἰ-
κισμῶ μέλλοντος μετὰ γυναικῶς καὶ πάσης ἐνδείξεως τῆς
τῆ σώματος αἰσχύνης. ταῦτα γ' γενόμενα ἐπὶ πολιτικῇ ἀν-
δρὸς τὰ μέτρα τὴν κόλασιν καὶ τοὺς τρόπους καὶ τὸ κατ'
ἀξίαν ἐκάσε ἁμαρτήματος ἐπέδειξεν. Β.

273. βουλᾶς α' ἐξάρχων; οὕτω φησὶν Ἰων „βουλή
μὲν ἄρχη, χεῖρ δ' ἐπιχειρεῖται.“ Α.

κορύσσων; Αλοικῶς, ἀπὸ τοῦ κορύπτω. L.

275. λωβητῆρα; τὸν ψεύτην, ἢ τὸν λωβηθέντα. ἐπε- 35
σβόλον δὲ ὡς ἐγχεσπάλον, ἦτοι τὸν λαοὺς βάλλοντα τὰς
πολλὰς βλάβημον. σημειῖται δὲ τινες τὸ λωβητῆρα ἐπέ-
σβόλον, ὅτι ἐν ἔσιν ἐξ ἀμφοτέρων. ἀγοράων δὲ ὡς συν-
χῶς αὐτῆ παρρησιαζομένη. BL.

276. οὐ θῆν μιν πάλιν; τῆτο διὰ τὸ μὴ εἶναι μνησθῆ- 40
ναι αὐτῆ ἐν τῇ ποιήσει, τὸ δὲ πάλιν εἰς τῆς πάλιν, τὸ δὲ αὐ-
τὸς χρονικόν, ἐξ ἑτέρου. L.

ἀγῆνωρ; ἀδράδης, ὕβριστες καὶ θρασυῖς. ἔσι δ' εἰτε δη-
λοῖ καὶ τὸν ἀνδρῶν. D.

278. ὡς φάσαν ἢ πληθύς; ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορ- 45
θος Ὀδυσσεύς; ἢ διπλῇ πρὸς τὸ γῆμα, ὅτι πρὸς τὸ
τοῦτον τὸ γ' ἔνοιαν ἔχον τῆς πλῆθους ἔνομα πρὸς πληθεν-
τικόν ἐπισυνέλεγε τὸ φάσαν ἢ εἴη ἐν ὅμοιον „διεγόμενοι
πῶς δῆμος.“ καὶ πρὸς τὸ πτολίπορθον, ὅτι διὰ τῆς Ὀδυσ-
σεύς δέδωκεται τὰ κατὰ τὸν δέριον ἴππον. Α. προναφω- 50
ναι τὴν πόρθησιν δι' αὐτῆς γενησομένην. L.

οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τῆς πτολίπορθους ἄλλοι δὲ διὰ
τῆς ἑ, ἐκ ὁρθῶς. τὸ ἐξῆς, ἀνίστη δὲ ὁ τὰς πόλεις πορθη-
ὁ πολεμικὸς Ὀδυσσεύς, ἢ ἢ ὑπερβάτον ὁ τρόπος. προνα-
φωσεν δὲ αὐτῷ ὁ ποιητὴς τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν, τὴν
τῆς δερῆς ἴππου κατασκευῆν, ὃ εἰσαχθέντος ἐπορθηθῆν ἢ
ἴλιος, ὡς καὶ ἀλλαχόσε τῆς ποιήσεως φησι „σὴ δ' ἤλω
βελῆ πόλιν Πριάμοιο ἄνακτος“ (Π. 22, 230). Α.

ἀνὰ δ' ὁ; ἔτιος Ἀρίσταρχος τινὲς δὲ χωρὶς τῆς ἄρθου,
κακῶς. Α.

279. πρὸς τὸ γῆμα. ψῆφον λαβὼν παρὰ τοῦ πλῆθους
τολμᾷ παρελθεῖν. ἢ δὲ Ἀθηνῶν πρὸς ἡσυχίαν καὶ πειθῶν
πῶς γ' ἄλλως ἡσυχασαί, ὅς πρῶτον ἐνέτα ἐπείχον κήρυκες
μόγης; ἔθος δὲ ἦν τοῖς δημηγόροις παρῆσαι κήρυκα, ὅπως
σιωπήσωσι καὶ νοήσωσιν. διὰ τί δὲ Ὀδυσσεύς πρὸς τῷ Νέσ-
ωρος προσβύτη ὕπτος λέγει; ὅτι αὐτὸς συνήγαγε τὴν ἐκκλη-
σίαν καὶ θορήβα ὕπτος ὡς καὶ τὴν Ἀθηνῶν εἰδομένην ἐκ-
ρυκε σιωπᾶν λαὸν ἀνώγειν, ἔδει τὸν πρῶτον δημηγορῶντα
γινωσκτόρον βοᾶν, ὡς ἕκτα οἱ πρῶτοι τε καὶ ἕστατοι μέθων
ἀκόσμιαν. ὁ μὲν ἐν Νέσωρ, ὡς γέρων, βοᾶν οὐκ ἡδύνατο,
ὁ δὲ ὅσα τε μεγάλῃ ἐκ ἐξῆς ἔτι (Π. 3, 221). διὰ τοῦτο ὁ
μὲν ἐν τεταραγμένων δημηγορεῖ, ὁ δὲ Νέσωρ ἤδη ἡσυχίαν
ἀγόντων. LV.

283. ὁ σφιν; τρία ῥητορικῆς εἶδη, συμβουλευτικόν, ὃ
ἔστιν ἐκ προτροπῆς καὶ ἀπαγορεύσεως, ὡς νῦν· δικανικόν, ἐκ
κατηγορίας καὶ ἀπολογίας, ὡς „ἔδο δ' ἄνδρες ἐνέταρον ἔ-
ρεκα ποιήσε“ (Π. 18, 498)· πανηγυρικόν, ἐξ ἐγκωμίων καὶ
ψόγῳ, ὡς „ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ“ (Π. 3, 182) καὶ „οἰνοβαρεῖς
κυνὸς ὕμνατ' ἔχων“ (Π. 1, 225). Α.

284. ὅτι αὐτῇ ἢ γραφῇ ἢ διὰ τῆς γὰρ μετὰ τῆς προ-
σοήγορας, Ἀτρεΐδῃ νῦν γὰρ σε, καὶ τὸν λόγον ἔχει. ἔθος
δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς γὰρ ἀρχαῖς „ὦ πάποι, ἢ γ' αὖτε εὐνὴ-
μίδας Ἀχαιῶς“ Α.

ὁ δὲ ἂν τῆς γὰρ. ἔθος δὲ τῷ ποιητῇ ἀπὸ τῆς γὰρ ἀρ-
χεῖς, ὡς τὸ „πολλοὶ γ' ἐθνήσιν“ (Π. 7, 328) καὶ „νῦν γ' ἢ
ἡρόνος ἔστι“ τὸ δὲ θέλουσιν, ὡς ἐξ ἐθιμῶς αἰτίας τῆτο
προαιρέμενοι. διασέρεται δὲ αὐτὸς ὡς ὁ νοήσαντας τὴν ἀπό-
πειραν. εἰ γ' ἐπονείδιστος ἔσαι φεγγάντων αὐτῶν, πῶς αὖ
αὐτὸς προτρέπεται γένειν; ἡβήσται δὲ καὶ τῷ πᾶσι βρο-
τοῖσιν ἀλλὰ μὴ μόνοις Ἑλλήσιν εἰπεῖν, ἐνέχωνος δὲ κατ'
αὐτῶν πρὸς αὐτὸν λέγει, ὡς συναχθόμενος αὐτῷ ὅτι κα-
ταλείπεται. μικρόν δὲ ἦν τὸ φάναι ἐπονείδιστον ὡς Ἀχαιῶν
ποιήσεται τὸν βυσσίδα, κακῆτο δὲ μικρόν, τὸ ὡς ἐνέχων καί-
δες ἢ ὡς κόραι ἀποδύραται. ἕκτα δὲ ἐμφαίνει ὅτι κατέχει
αὐτὸς ἐκείνη θάλατταν. BLV.

286. οὐδὲ ποι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν; τῆτο ἀνι-
λεῖσθαι καὶ δελοποιεῖς. καλῶς δὲ ἀπὸ τῶν ὁμολογημέ-
νων ἤρξατο, ὃ μάλιστα δυσωπεῖ. ἐκ οὗδε δὲ τῶς πρὸς τῶς
Ἀνδραγίδας ἔρχεσθαι καὶ γῆν Ἰδομενεὺς φησὶν „ὡς τὸ πρῶ-
τον ἐπέστη καὶ κατένευσε“ (Π. 4, 266). BL.

ἢ διπλῇ πρὸς τὴν ἰναλλαγὴν τῆς χρόνου, ὅτι ἀπὸ τοῦ
ἐκτελέουσιν. Α.

ῥήσόμεν ἐν ῥυάγχιον (329). περὶ τούτων τῶν ἐπὶ ἀπόρη-
 ῶν Ἀριστοτέλης τοιαῦτα. διὰ τί ὁ Κάλχας, εἰ μὲν ἔδεν ἦν τέ-
 ρας τὸ γινόμενον, ἔξεργεῖται ὡς τέρας; τί γὰρ ἔτιονον ἐπὶ
 ὕφους ἐρσθὲς κατέβηκε, ἢ τέρας ὁκτῶ εἶναι; περὶ δὲ τῷ
 λίθον γενέσθι ἔδεν λέγει, ὃ ἦν μέγα, εἰ μὴ ἄρα εἰς τὸν ἀπό-
 πλαν ἐσήμεται, ὥς τινὲς φασιν. ἐκ ἴδου δὲ ἀναμνήσκει· εἰ-
 κὸς γὰρ ἦν ὑπολαβεῖν καὶ εἰ μάρτυς ἔλεγε, καὶ τότε ἔξω
 ἔλεγε ταῦτο, οὐτι μὲν ἀπέδωκεν ἂν εἴη τὸ τέρας· ἐνάτη γὰρ ἦν
 ἡ μήτηρ, δεκάτη δὲ τὸ Πῖον ἦλκε, γρηοῖν οὖν μὴ εἰς τὸν
 νόσον εἰρησθῇ τὰ περὶ τῆς ἀπολιθώσεως τῷ δράκοντος, διὰ
 ὃδ' ἐποίησε λέγοντα· οὐτὶ γὰρ πάντες ἄνθρωποι ἐγένοντο, γε-
 λοῦς τ' ἂν ἦν ἐκ ἀποτρέπων τῷ πλῶ ἀλλὰ πλεῖν προτρέ-
 πόμενος ἐς ἐδήλη τὰ σημεῖα μὴ ἐπαυξέειν. μὴ παρ' οὖν
 γρηοῖ, τὸ σημεῖον τὸ λίθον γενέσθι βροοντιῆτος σημεῖον ἦν,
 ὅπερ ἦδη καὶ ἐγερνέει καὶ ἐκεί ἦν φοβερόν. ἐλήφθη δὲ ἐν
 ἔτεσιν ἐνταῦθα τῷ δεκάτῳ γὰρ ἔτος ἀρχομένη ἐγένετο, ἀριθμεῖ
 δὲ τὰ ὁλόκληρα ἔτη, ὥς συνάδει ὁρθῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν
 ἀπολωλότων καὶ τῶν ἐπὶ. οἱ δὲ τὰ περὶ οἰωνιστικῆς τῆς
 καὶ Ὁμηρον γράψαντες τὴν μὲν νεοτιάν, ὡς ἂν ἐπ' ἀκρας
 τῆς πλαιάνος κειμένην, τῷ κλάδῳ ὕσαν ἐναέτιν, ἐλήφθη
 φασιν πρὸς τὴν ἡγεμόσσαν πόλιν· τοὺς τ' ἐνοικοῦντας ἐν
 αὐτῇ ἐρσθὲς ἐρατὸν εἶναι ἄλλοι μὲν· πολλοὶ γὰρ ἐπικούρου
 πολλέων ἐκ πολλῶν κατέκταν τὴν πόλιν· πενητοὶ γὰρ ἀπὸ μύλ-
 λων ἢ χώρας οἰκιστέροι, τὸ δὲ ἔξω τῆς πλαιάνος, νεαροὶ
 ἔξω καὶ ἐδοκίμα, δὲ ὅς ὁ δράκων ἐπύκμος ὢν ἀνέει πορεύειν
 ἐπὶ τῆς ἐρσθὲς, ἐδήλη διότι πολλὰς ἐρατὰς πορεύειν ποιη-
 σάμενος διαπόντιον, νησοὶ περιάσας, διὰ τῆς χώρας ἐπιπε-
 σσῆς τοῖς Τρωσὶν ἔμελλεν. ἐπύκμος γὰρ ὁ ὄφις· διὰ ἔξω
 ἐν ἔρσθῳ ἐδοκίμα τὴν διὰ νηῶν πορεύειν ἐδήλη, εἰ ἀπό-
 βαςιν καὶ διὰ τῆς χώρας ἔροδοι τοῖς τὴν ἡγεμόσσαν κα-
 τοικῶσι πόλιν. τὸ δὲ πετάλοις ὑποπεπτηῶτας εἶναι τὰς ἐρσ-
 θὰς δηλῶν τὸ ἀβέβαιον τῆς ἐπὶ θαλάσσης τῶν κατοικούντων τὴν
 πόλιν· φυλλορροεῖ γὰρ τὰ δένδρα. ἐρσθὲς δὲ καὶ οὐκ ἄλλῃ
 ὄρεα παρελήφθη, οὐτι μὲν Ἀφροδίτης ἢ ἐρσθὲς, κα-
 τωφερέεσθαι δὲ ἔφην καὶ λάνθον· οἰκίται δὲ τῇ Ἀφροδίτῃ
 οἱ Τρῶες, καὶ λαγνείας ἔνεκα τὸν πόλεμον ἐνσησάμενον,
 ὡς περὶ τῆς Ἀθηναῖος ἱερὸς ὁ δράκων. Β.

ἀμφὶ περὶ: ἔ δὲ διὰ τὸ μέτρον αἱ δύο προτάσεις, ἀλλὰ
τὴν περὶ τὸν αὐτὸν τόπον συναγωγὴν παντὸς τοῦ εἰρητοῦ
ἐσημαίνει. πισθῆται δὲ τὸ τέρας, εἴ γε ἐπὶ τοσούτοις πλήθους ἡ
θυσίων ἐν ταῖς ἱερῇ πόποις γέγονεν. BL.

ἕως τῆ ἀγλαδὸς ἕδωρ (307) ἐποικίζον, καὶ τὰ ἐνθα, ὡς ἡ
 τοπικὸν διὰ τὴν πλατανίαν, χρόνικόν διὰ τὸ χθιῶς τε καὶ
 πρῶτα. περιέχεται δὲ καὶ τελειώσας ἐκατόμβας ἐποικίζειν,
 ἵνα συνάπτηται καλῇ ἐπὶ πλατανίσῳ ἕως τῆ σμερδαλέας, δό-
 ραται δὲ καὶ τοῖς ἄνω συνάπτεσθαι τὸ χθιῶς τε καὶ πρῶτα,
 ἵνα πάντα συνημμένα ἢ ἐκ τῆ αὐτῆς τοῦδε ἔδωρ (301). Δ.
 307. πλατανίσῳ: τῇ τάσῃ ἀναγνώσκον ὡς κυπα-
 ρίσῳ. AD.

μύθον ἐξὶ τῆς χάριτος ἡμῶν τὸν λόγον ἐσήμανε. καὶ τὸ
παραυγάζον δὲ ἡδωρ ἡτοῖ· διωδατίζεσθαι ἢ θέλει ἢ πλάτα-

τος, καὶ ἔξιν ἐπιτηδεῖα πρὸς γένεσιν ἐροθῶν. οἶδε δὲ τὰς
 ἡρώσεις ὑπ' αὐτῶν, ἀλλ' ὡλεσικάρπες τὰς ἱέας θησὶν (Od. 10,
 510). BLV.

308. σῆμα: σῆμα μὲν τὸ παρὰ τόπον γινόμενον, ὡς
μυλίσσαι ἢ πηροὶ μύριμικες ἐν οἴκῳ, τέρας δὲ τὸ παρὰ
φύσιν. τῆτο ἔν ἄμφω εἶχε, σῆμα μὲν τὸ ἐκ ἄλλοῦ τῷ φαινό
μεναι τὴν νοσοῦν, τέρας δὲ τὸ οὐκ ἐκ τοιοῦτου ἐκτὸς τοῦ
κτι, ὡν τὸ ἐν ὕριον εἶναι (ὡν τὸ ὕριον εἶναι LV). ALV.

δράκων: τέτοιον τὸ ὄνομα ὁ Πορφεύριος ἐν τοῖς ἑξη-
μασί γησι Σθενός· ἔτις γὰρ ἐξέρχεται Διονυσίου ἐν τῇ
τῶν ἀνθρώπων. AD.

ὁ δὲ δράκων Ἀθηναῖς ἱερὸν, οἱ ἐρατοὶ Ἀφροδίτης, χρό-
νον τε δηλοῦσιν, ἐπεὶ πετηδὸς ὁ χρόνος. ὁ δὲ λίθος, ἐπεὶ
ἐκείνῃ κίνησιν ἔλαβεν ὁ πόλεμος. καὶ τὸ μὲν ἐφ' ὕψους καὶ ἐξ
τὴν νεοττιῶν τὴν ἡμιμόρσιν Ἰλιον, οἱ δὲ ὑπὸ τοῖς πετά-
λοις (δὲ ὑπόπτηροι V) νεοσσοὶ τὸ ὀλιγοχρόνιον τῶν Τρώων
μαρανομένων γ' ὅσον (ὅσον ἰδέτω V) τῶν φέλλον ἀποπε-
σῶν. ἡ δὲ ἐνθάτῃ μήτῃ τῆς ἐνναετηρίδος τὸν ἕκτον ἀγῶνα
ἐσφίμανεν. ἡ δὲ διὰ τὴν ὕδατος πορῖα τῷ δράκοντος τὴν δι-
ὕδατος ἀφίξιον τῶν Ἑλλήνων, τὸ δὲ περιλειφθῆναι τὴν
νεοττιῶν τὸ μὴ παντελῶς ἡφανίσθαι τὸν τόπον οἰκεῖται γ'
μέχρι τῆς νῦν. ἡ δὲ ἀπολλοῦσις τὸ δεσδυζόμενον τῶν νε-
ων, ἡ ὕλα τῷ ἀγῶνι καὶ τῶν (ὅ γ' ἡμέραντο ἵτι τὰ λοιπὰ
τὰς Ἑλλήνας οἱ Τρώες), ἡ ὅτι εἰς λίθους περιεχέσεται τὸ
πολέμου τὸ τέλος. BLV.

309. αὐτὸς Ὁλέμπιος ἦκε γάσσδε: ἐπεὶ τὸ ση-
μῖον τὸ φανὲν δόνατο τις ἀποφάνηται καὶ ἄλλως γινώμε-
νον (πολλὰ γ' τοιαῦτα συμβαίνει καὶ ἐκ οὐκίας γίνεσθαι), ἔδει-
ξεν αὐτὸ πειρᾶται ὥς μέγα καὶ θεῖον καὶ δηλωτικὸν τῶν
τοῦ πολέμου ἀγαθῶν. BL.

310. βιωμοῦς ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς· ἀπὸνδετος γὰρ ὁ λόγος.
διὸ καὶ τελευτᾷ σικτιὸν ἐπὶ τὸ ἦγε φάσκει. Α.

311. ερηυνῶσιτο· ὡς ἀπὸ δεισιπνοῦ ἐκθιάς ἢ ἀνάνυσ-
 5 111. Χαίρει δὲ ἔχρει βαρύνειν, καὶ ἴσως ἐπὶ τὰ ἐλ-
 112. ὅς λήγοντα δισύλλαβα μονογενῆ· ἦτοι μακρῇ παραλη-
 113. γόμενα, βαρύνετο, Ξουθός Ζῆθος καὶ μῦθος, ἔχει δὲ ἡ
 114. τετραμιμένη ἀνάγνωσις ἀπορρῖν τὸ ἐκῶς τὸ θέλω ἴτω-
 115. μολογῆσι ὃ τὸ ἔξω παρὰ τὸ μετὰ οἷον θέλω τὰ δὲ παρὰ
 116. τῷτο, τὸ ῥῆμα ἐωρῶμεν δεισιπνοῖα, ὥσπερ τὸ ἀγαθὸς καὶ
 117. οἰσηθός. Δ.

312. ὅζω ἐπ' : δένεται καὶ ἀνατρέφει. πιθανώτερον δὲ συντάσσειν τῇ μετοχῇ τὴν πρόθεσιν διὰ τὴν ἑμφασιν. Ἀ. ὑποπεπτηότες : ὅτι ἐν τούτοις εἴρηται δὲ διὰ τὴν ἀθλέειαν τῶν νεοσσῶν. ABL.

314. κατηγόθη ἐπὶ δὲ λέκτον „ὅτι τ' ἔλαστον παρὰ τὴν μέγαν ἔρεσιν ἀνθρώπωντες" (Π. 16, 159), ἐπὶ λούτων „ἔγκασται ἡ μέγαν αἷμα λαφύσσειον" (Π. 18, 593). ὥστε γὰρ ἡ τιμὴ λέξουν ἐκφυλαίνει ὁ ποιητής. BL.

τετριγμένας ὑπὸ Ζηρόδοτος γράφει τριζοντας. ἐν
δοσιῇ δὲ ἡ λέξις κατὰ φύσιν γὰρ φθιγγόμενοι οἱ μαθηταί
τριζαν, αἱ δὲ κατεδιόμηναι τριζαν. Α.

316. ἐλελιξάμενος: ἐπιστραφεὶς. ἔδδ' ἔτο δὲ ἀρχήσον πρὸς τὴν μαντείαν· ὃ γ' εὐθὺς ἐκράτησαν αὐτὰς καὶ ἔλλον, ἀλλ' ἀναχθέντες ἀπὸ τῆς Τρωάδος, εἴτα ὑποστράψαντες. BL.

πτερόγος: παροξυστόνως. καὶ ὁ μὲν κινῶν θέλει παροξυστόνως, ὡς δοιδυκος (ὑστρυγος D, Οἰτιδος V)· ἀλλ' ἐπειδὴ ἔτιος δοκεῖ εἶλιν τῷ Ἀριζάρῳ, πειθόμεθα αὐτῷ ὡς πᾶν ἀρίστῳ γραμματικῷ. ADV.

ἀμφιαχῦται: μετοχή ἔστι διὰ προπερισπασέον. σημειωτέον δὲ τὸν ἐν ἀρχῇ χρόνον, ὅτι συνέζηλ' ἡ τ. Δ. τελειότερα φωνῇ ἐχρήσατο τῷ τετραγώνῳ. BL.

318. ἀρίζηλον: τὸν διὰδηλον καὶ φανερόν, γίνεσθαι δὲ ἐκ τῆς ἀρι ἐπιτατικῆς μορφῆς καὶ τῆς ζῆλος, τὸ δὲ ζῆλος ἐκ τῆς δῆλος, τὸ δὲ δῆλος ἐκ τῆς δαλός, ὃ σημαίνει τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον. ἀναδόσει δὲ τῷ τόνῳ καὶ τροπῇ τῆς αἰς ἡ δῆλος, καὶ μετὰ τῆς ἀρι προαδέσεως καὶ προαθήσει τοῦ σ ἀρίσδηλος. ἐπεὶ δὲ τὸ ζ' ἐκ τῆς σ καὶ δ' οὐγκείται, συναϊρέσει τῆς σ καὶ δ' εἰς ζ' γέγονεν ἀρίζηλος. L.

ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἀρίδηλον, καὶ τὸν ἐχόμενον προσέθηκεν. τὸ γ' ἀρίδηλον ἔγαν ἐμφανέας, ὅπερ ἀπίθανον. ὃ γ' ἐὰν πλάσῃ, τῷτο ἀναιρεῖ. λέγει μὲντοι γὰρ ὅτι ὁ φῆρας αὐτὸν τοῦ θεοῦ καὶ ἄδηλον ἐποίησεν. A. πιθανώτερον γ' αὐτὸν καθάπαξ πεποιημένον ἀφανῆ τὸν καὶ φῆραντα θεόν. V.

319. ἀθετεῖται: προσηγορεῖται δὲ ἡ αἰτία. A.

320. θαυμάζομεν: ὅτι ἀντὶ τῆς ἐξεπληττόμεθα, ἐχ' ὡς ἐνόησε τίθησιν ἀντὶ ψιλῆς τῆς θιάσου. A. καὶ ἀπὸ τῆς τῶν δρώτων διαδέσεως κινεῖ τὴν ἐμφασιν. BL.

321. πέλωρα: πέλωρον τὸ ἐξάσιον καὶ φοβερόν. γίνεσθαι δὲ παρὰ τὸ πέλω καὶ ὥρα ἡ φροντίς, οἷς ὑπάρχει αἰεὶ ἡ φροντίς διὰ τὸ μέγεθος. ἐτυμολογεῖται δὲ καὶ παρὰ τὸ πέλω καὶ προσεγγίζει τῷ Ὠρίωνι. L.

323. τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθαι: ἐπιτιμῶ ὡς ὁ δεομένοις μαντείας. καλῶς δὲ ὁ περιέτεμε τὸν λόγον, ἀλλὰ τοῖς τῷ μάντεως κέρηται ῥήμασιν, ἥπως ψυχαγωγῶντο δοκῶντες αὐτῶ ἀκέειν. τὸ δὲ ἄνεω ὥδε μὲν διὰ τῆς τ, ἐπὶ δὲ τῆς „ἡ δ' ἄνεω δὴν ἦτο" (Od. 23, 93) χωρὶς τῆς τ. BL.

ἄνεω: κατὰ ἐξερσιν τῆς ἰωῆς, ὃ ἐστὶ τῆς φωνῆς. AD.

325. βου κλέος: τὸ τῆς πολέμου κλέος, ἡ τὸ τῆς σημείας. τῷτο δὲ πρὸς τὸ πείσαι τὸν δὲ λῖθον ἐκ ἐξηγείσθαι, ἡ πρὸς τὸ μὴ λυπῆσαι, ἡ ὅτι τέρας ἐστίν. προσέθηκε δὲ καὶ τὸ ἔπος ἄλειται, ἵνα μὴ διὰ τὸ μήκος ἀπογνώσι πρὸς τὴν μάχην. BL.

βου: τὰ ἄρθρα διαιρῶνται αἰ γ' ἀντωνυμίας πλεονάζουσι τῷ Ε. V.

328. ἔτεα: τρεῖς εἰσὶν οἱ χρόνοι δὲ ὧν ὁ πᾶς αἰὼν ἀριθμεῖται, ἡμέρα, μῆν, ἐνιαυτός. καὶ ἡ μὲν ἡμέρα οὐρανοῦ ἐστὶν ἀποκατάστασις, ὁ δὲ μῆν σελήνης, ὁ δὲ ἐνιαυτός τοῦ ἡλίου. εἰ μὲν ἐν ἡμέρᾳ ἐν τῷ ἐλέχει, ἡμέρας εἶπεν, εἰ δὲ ἐν μείσῳ, μῆνας· ἐπὶ δὲ πρὸς τῷ τέλει, ἐνιαυτός. BLV.

αὐθι: ὅτι τὸν τῷ Κάλχαντος λόγον μεταλαβὼν ἐποίησεν ἐπὶ τῆς Αἰλίδος, αὐτὸς ὧν ἐπὶ τῆς Τροίας. διὸ κέρηται τῷ αὐθι τοπικῶς ἀντὶ τῆς αὐθι ὅπως νῦν ἐσμέν. A.

τὸ αὐθι ἐν Πίῳ, ἀλλ' ἐκ ἐν Αἰλίδι. BL.

329. τῷ δεκάτῳ: ἐξαμένῳ γ' τῷ δεκάτῳ ἐπὶ ὁρθῶσαν. L. μαχόμενον ἔχει τὸν ἐπιλογισμὸν τῷ ἀριθμῷ τῷ προκειμένῳ πλήθει τῶν ἐρεθῶν· προεῖρηκε γ' „ὀκτώ, αὐτὰρ μῆτηρ ἐνάτη ἦν, ἡ τέκε τέκνα." λέγεται δέ, ὅτι τὸ δεκάτον τίθεται καὶ ἐπ' ἀρχῆς, ὥστε εἰ καὶ ἀρχὰς τῶν δεκάτων γέγονεν ἡ ἄλωση, ἐκ αὐτῶν ἐπιβάλλοι καὶ τὰς ἐρεθῶς δέκα ποιεῖν. L.

διὰ τί οὐχὶ ἐνάτῳ, ἔφη, ἐνιαυτῷ ἔσεσθαι τὴν πόρθησιν, καίτοι τῆς ἀκολαθίας τῶν σημείων τοῦτο ἐχούσης „ὀκτώ, αὐτὰρ μῆτηρ ἐνάτη ἦν;" ἡ ὅτι τῶν ἐννέα πληρωθέντων ἀνάγκη νοεῖν τὸν ἐπέκεινα δεκάτον· ἡ καὶ τὸν δρώοντα αὐτὸν δεῖ συναριθμεῖν, ὅς ἐστι δεκάτος, ὡς δὲ τῷ ἀγῶνος ἐν τέτῳ μέλλοντος παύεσθαι. ὁ λῖθωθεις οὐδὲν δρώων ἐσήμανεν ὅτι ἐκείτι κίνησιν ἔλαβεν ὁ πόλεμος. ABL.

330. κείνός θ' ὡς: ἔτιος Ἡρωδιανός διὰ τῆς θ'. Ἀρίσαρχος δὲ διὰ τῆς θ'. A.

δένυντόν τὴν ὅς διὰ τὸν τέ. ἔτιος Ἀρίσαρχος καὶ Ἡρωδιανός. BLV.

νῦν πάντα τελεῖται. πρὸς τὸ χριζὰ τε καὶ πρῶτα καὶ τὸ νῦν φησί, καὶ τὸ τελεῖται ἀντὶ τῆς τελεσθήσεσθαι, εἴπερ ὁ ὄνειρος εἶπε „νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν." BL.

332. εἰσόκεν: καλῶς ἐπὶ πέρατι τῷ λόγῳ περὶ τὸ λόγιον, ἐχ' ὡς ἐν ἀρχῇ „ἡ ἐπεὶ Κάλχανος μαντεύεται." V.

333 — 335. ἐπὶ τὸ ἴαχον διασολή, καὶ ἐπὶ τὸ Ἀχαιῶν ἐποσιγμή· διὰ μέσος δὲ τὸ ἀμφὶ δὲ νῆας καὶ τὰ ἐξῆς ὡς τῷ Ἀχαιῶν, καὶ τὸ ἐξῆς ἐξῶν, ἴαχον μῦθον ἐπανήσαντες. ἐὰν δὲ εἴπωμεν, γίνεσθαι σολοικισμός, αὐσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν μῦθον ἐπανήσαντες. A.

οἷον γέ ποῦ· εἰ γλῶσσα κἀνθρώπος λόγος, κατὰ Εὐπολίαν ὁ μὲν γὰρ λέγων γεύομεν ἀναπτεροί, ὁ δὲ μίνωμεν πείθει. ἡμεῖς δὲ καὶ τὸ παλλίμβυλον τῶν δῆμων ἐσήμανεν. BLV.

ἐπὶ μὲν τέτων ἴαχον, ἐπὶ δὲ Τρώων κελάδῃσαν. V.

334. κονάβησαν: ἴδιος ἡχος τῶν πεπληγόντων ξύλων ὁ κόναβος. V.

336. τοῖσι δὲ καί: δεινῶς ἡμεῖς καὶ εὐπόρως τὴν αὐτὴν ῥητορείαν ἐτέρως λέξεσιν ἐκφράζει ὁ ποιητής. παρρησιαστικὸς δὲ διὰ τὸ γῆρας ὁ Νέστωρ. BLV.

Γερήνιος: ἐντιμος παρὰ τὸ γέρας, ἡ ὁ ἐν Γερήνῃ κώμῃ τραφεὶς. D.

ἰσπότα: ἀντὶ τῆς ἰππικῆς, νῦν δὲ γυνάς· ὁ γ' ποιητής τῷ ἐπὶ τῆς νῦν ἀντὶ τῆς γυνάς κέρηται. Ἡρακλῆς γ' ἐπιστρατεύσας τῇ Πέλλῃ διὰ τὸ μὴ καθαρθῆναι αὐτὸν ἐπὶ Νηλέως τὸν Ἰγίτον γόνον, καὶ διὰ τὴν τῶν Νηλεϊδῶν δὲ ἀφροσύνην, πολὺς ἦν πορθῶν τὴν πόλιν. καὶ ἐφ' ὅσον μὲν Περικλῆμος ὁ Νηλέως ἔφη, δυσάλωτος ἦν ἡ πόλις· ἀμείβιος γ' ἐγένετο ἐκείνος. καὶ δὴ γενόμενον αὐτὸν μέλισσαν, καὶ εἰς τὰ ἐπὶ τῷ Ἡρακλῆς ἄρματος, ἐκάασα Ἀθηναῖοι ἐποίησιν ἀναιρεθῆναι. τότε Νέστωρ ἐν Γερήνῳι τρεφόμενος, πορθηθείσης τῆς Πέλλης καὶ τῶν αὐτῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀναιρεθέντων μόνος περιεβίβητο διὰ τῆς Γερήνῳι ἀνομάσθαι, ἔσραε Ἡσίοδος ἐν καταλόγοις. AD.

337. ὡς πόποι: σικτέον ἐπὶ τὸ πόποι κομματικὸν γάρ, καὶ μᾶλλον ἔμφανται καθ' ἑαυτὸ λεγόμενον. Δ.

παισὶν τοικύτως: καλῶς ἐκείλεται γιναιξίν, ἀλλὰ παισὶν καὶ ᾧ ταύταις ἐστὶ φρόνησις. BL.

ἀγορεύσθαι τότε διε συνετίθεσθε Ἀγαμέμνονι. ἢ 5 μᾶλλον πρὸς Ὀδυσσεύα ἀποτείνεται δημοχαριστικῶς παραθόντα. ἔλεγε γ' „ὅς νημεσίχορ' Ἀχαιῆς.“ BLV.

339. πῇ δ' ἦ: τινὲς ἐλεγκτικῶς δια προσφέρονται· ποῦ ἀπῆλθον αἱ συνθήκαι καὶ αἱ σπονδαὶ καὶ αἱ δεξιαὶ καὶ οἱ δοκοὶ; ἢ ἢ καὶ τὸ βήσεται ἀντὶ τῆς ἔβησαν, καὶ τὸ γενότατο 10 ἀντὶ τῆς ἐγένοντο, καὶ τὸ ἐριδαίνωμεν ἀντὶ παρωχήμενος, ἢ ἢ μάλιστα ἐφιλονεικούμεν λόγοις μόνον ὑπεχόμενοι, καὶ τὸ ἀγορεύσθαι ἀντὶ τῆς τότε διε συνετίθεσθε Ἀγαμέμνονι. ἢ ἐν δι- 15 στωμῶν πῶς ἄρα τελευτήθησεται τὰ τῶν δοκῶν καὶ τῶν σπονδῶν; τὸ δὲ ἡμῖν ἀπολύτως (ἀπολελυμένως V) ἀναγνω- 20 ζέον. ABLV.

οὕτως συνθεσέαι τε ὡς θνατοὶ τε. ὅσοι δὲ προπαροξύνουσι, πταίσου τῆς γ' μεταγενετέρας Αἰθίδος ἢ τοιαύδε ἀνάγνωσις. Α.

τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἄριστων ἐπὶ μηχανισμῶν τῆς Ἑλένης 20 παρόντων διὰ τὸ γένος καὶ τὸ κάλλος, Τυνδάρεως, ὁ πατὴρ αὐτῆς, ὡς τινὲς φασί, φιλασόμενος μὴ ποτε ἔνα αὐτῶν προκρίνας τὰς ἄλλας ἐχθρὸς ποιήσεται, κοινὸν αὐτῶν ἔκαστον δοκον, ἢ μὴν τῷ ληφόμενῳ τὴν παῖδα ἀδικημένῳ περὶ αὐτὴν σφόδρα πάντας ἐπαρνεῖν. διόπερ Μενέλαος αὐ- 25 τὴν ἐκδίδωσιν. καὶ μετ' οὗ πολὺ ἀρπαγείσης αὐτῆς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἐκοινώνησαν τῇ ἐρατειᾷ διὰ τὰς γενομένης ὁρ- 30 ας. ἰσορεῖ Στήσιχορος. ABDL.

340. ἐν πυρὶ δ' ἢ βουλαὶ τε γενότατο: ἐκεῖ βου- 30 λῶν ὄνησις. ἀφανισθήσεται δὲ παντελῶς ἡ βουλή, μηδὲν 35 ἀνίσταται τὸ ὠφέλει. ἐξ ὑποσχέσεως δὲ κατὰ τὸν Ὀδυσσεύα, ἀλλ' αὐτὰ τῶν πίψεων τὰ ὀνόματά φησιν. ὅσα γ' ἐκεῖνος παρέδραμεν, ἔτος ἐπεξεργάζεται. ἐλέγχει δὲ ὡς ἐνεδρεύσαν- 40 τας τὸν βασιλεῖα. ὅτι ἂν γ' ἐξορῶντο μὴ συνθιγμένων αὐ- 45 τῶν. εἰ δὲ τὸ μὴ εἰπεῖν τὰ ἑμῶν μήδεια, ἀλλὰ καθολικῶς 50 τὰ τῶν ἀνδρῶν. BL.

341. σπανδαί τ' ἄκρητοι: ἢ διπλῇ, ὅτι ὅταν λέγῃ ἐν ἄλλοις „κρητῆρι δὲ οἶνον ἔμυσγον“ (Π. 3, 269), ὁ σημαί- 55 νει τὸ ὕδατι κίρνασθαι, ἀλλ' ὅτι τὸν τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἀχαιῶν οἶνον ἔμυσγον. ABL.

344. Ἀτρεΐδῃ: ἐναντίως τῷ Ὀδυσσεύῃ ὑπὸ τῆς πλήθους 60 εἰς τὸν βασιλεῖα μετῆλθεν. BL.

ὡς πρὶν: ἀντὶ τῆς μηδὲν ἐνδιδάς, ὡς νῦν πρὸς φυγὴν 65 ἐνδίδωκας. BLV. ἀπεμφέει δὲ ἀντὶ τῆς ἀμετακίνητον, βε- 70 βάλαν. V.

345. ἄρχεν' Ἀργείοισιν: καταπλήττει διὰ τούτων 75 τὰς Ἑλλήνας. BLV.

346. τοῦδε: ἐν ἔξει τὸ τοῦδε διὰ προπερίσπαστον. Α. ὅφ' ἐν τὸ τοῦδε ἀναφορικῶς. τὰ δὲ τοιαῦτα ἀπὸ δικτυκῆς 80 ἔστιν. ἔνα δέ, ὅτι τῷ ἐλαχίστῳ ἀριθμῷ κακίαντος ἐντέλλεται καὶ 85 τοῖς πόλεμοις σηματοῦσιν ἐν δεξιῷ γινόμενα. 90 τὰς λοιπὰς ἐνέκλειδας ποιεῖ. Ἀχαιῶν δὲ καὶ ὁ σὺ εἶπεν, 95

ἀλλὰ κοινὴν αὐτῶν κατηγορίαν ποιῆται, ἐφαρκόμενος τὸ 100 πλήθος. BL.

ἔνα καὶ δύο: εὐφραίνετον ἀντίκειται Ἀχιλλεῖ καὶ Πά- 105 τροκλον. ἑτεροὶ δὲ ἔνα καὶ δύο ἀντὶ τῆς Θεοσίτην καὶ Ἰτιρον 110 τοιούτων. AD.

347. βουλεύωσ' α': οὐ βαλεύωσιν αἱ Ἀργεῖοι. Α.

ἄνυσσις: τὸ α' πρὸ τῆς ὦ φιλοῦται, πλὴν τοῦ ἀνδάνω. 115 ABL. φησὶ δὲ οὐτις ἐδὲν πρὸς τὸν ἀπόπλον ἀνύσασιν, ἄχους 120 οὐτις πέραις λάβῃ ἢ τῆς Αἰὸς ὑπόχους. Ὀδυσσεὺς δὲ αὐτοῖς 125 ἐπέτρεπε, λέγων „ἐλθέτε φίλοι καὶ μένατε.“ BL.

ἐντελής δὲ πρῶτος ὁ γενήσας αὐτῶν, ὡς πρὸ τῆς δέον- 130 τος χρόνου παρευθῆναι ἡμῶς εἰς τὴν Πελοπόννησον, πρὶν 135 γινώμεν τὴν Αἰὸς γνώμην. AD. τὸ δὲ α' πρὸ τοῦ ὦ φιλο- 140 τῶν, πλὴν τῆς ἀνδάνω. ABL.

ἀμφίβολος ὁ λόγος διασπλόντων ἡμῶν ἐπὶ τὸ αὐτῶν, 145 ἢ συναπτόντων μέχρι τοῦ ἔνα. ἦτοι γ' ὁ λέγει τοιοῦτό 150 ἔστιν, οὐδὲν ἐπινοήσασιν ὡς ὑποσέφαι αὐτῶς πρὶν τέλος 155 ποιήσασθαι τὸ πολέμου ἢ τοιοῦτο, ἀνύσασιν δὲ ἐδὲν πρὶν ὑπο- 160 σέφαι τε ἡμῶς καὶ πρὶν τέλος εὐρέσθαι τὸ πολέμου, ἀντι- 165 σπασμένους τὸ λόγος. Α.

349. ψεύδοσι: ἀντὶ τοῦ ψευδῆς. ταῦτα δὲ παρὰ τοῖς 170 Στωϊκοῖς λεκτὰ καλεῖται, τὰ πρὸς τὴν σημασίαν δὲ ἄλ- 175 λων φερόμενα. ψεύδος γ' τὸ ἐπάγγελμα. ABL.

οὐκί: οὐ διὰ τῆς καὶ ὁ διὰ τῆς καὶ. Α.

350. κατανεῦσαι Κρονίωνα: οὐκίως ὁ μὲν Ὀδυσ- 180 σεὺς δημοχαριστικῶς δημηγορῶν τῷ Κάλχαντι προσβάλλει 185 τὰς μαντείας, ὅς ἦν ἐχθρὸς τοῖς Ἀτρεΐδαις, τῷ δὲ πλήθει 190 γλυκὺς ὁ δὲ Νέστωρ τῷ βασιλεῖ χαριζόμενος τὰ τῶν θεῶν 195 προσβάλλεται. διὸ Ὀδυσσεὺς μὲν παρὰ τῶν Ἑλλήνων, Νέστωρ 200 δὲ παρὰ τοῦ βασιλέως ἐγκωμιάζεται. „ἢ μὲν αὖτ' ἀρετῇ 205 νικῆς γέρον υἱὸς Ἀχαιῶν“ (370). ἐπὶ δὲ Ὀδυσσεὺς „ὡς 210 ἔφαθ'“, οἱ δ' Ἀργεῖοι μέγ' ἴαχον“ (333) καὶ τὰ ἐξῆς. τε- 215 λειοτέρως δὲ τὸς νεοσσὸς ὁ Νέστωρ ἀφείκει ἐπὶ τὸν βασιλεῖα 220 τῶν θεῶν φέρεται. τὸ δὲ ἐξῆς, ἐπερμενία Κρονίωνα ἀερά- 225 πων, ἀντὶ τῆς ἀεράπτοντα. BLV.

διασπλόντων ἐπὶ τὸ Κρονίωνα: ἐπὶ δὲ τὸ γέροντες ὑπο- 230 στήμῃ. Α.

352. Τρώεσσι φόβον καὶ κῆρα φέροντες: καὶ 235 Ὀδυσσεὺς ὁμοίως „ὅτ' ἐς Ἀλλίδα νῆες Ἀχαιῶν ἠγριέοντο 240 κατὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρονται“ (303). AL.

353. ἀεράπτων: οὐ καταπλήττει ἀρετῇ (ἔστι γ' ἀερά- 245 πτοντα καὶ φαίνοντα), ὡς καὶ Εὐρύπιδος ἐν Παλαμῶνι „Αἰὲ, 250 πάλαι δὲ σ' ἐξερωτήσασθαι θεῶν γολή μ' ἀπείρη.“ βραχὺ 255 δὲ διασπλόντων εἰς τὸ ἐπιδέξαι ἀνύσασιν γ' ὁ λόγος, λι- 260 ποτος τοῦ καὶ, καὶ φαίνων. BL.

ἐναίσια σήματα: γράφει δὲ περὶ δεξιῶν Ἑρμῶδη- 265 μος „καὶ ὅταν κατὰ δεξιὰ χεῖρὸς ἀεράπτη, νίκην καὶ ἡτῶ- 270 τερον εὖχος ὀπάσει.“ καὶ ὅπως οἱ περὶ τῶν σκευῶν ἀνέ- 275 σιν ἀεράπτης καὶ βροντῆς δεξιὰ τοῖς ἐπιχειρήσασιν ἔχεται. 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995

354. μή τις πρὶν ἐπειγέσθω: προσακτικῶς. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἐπιταγματικῶς „ἀλλ' ἄγετε, μένετε πάντες" (331). ἔτος δὲ συμβουλευτικῶς. BL.

355. πᾶρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι Ἀχιλλεύου καὶ τὰ ἐπομνήματα διὰ τῷ ἔ, πρὶν τινά περ. Α. ἐν τοῖς Ἀχιλλέως ἐπομνήμασι πρὶν τινά περ, ἔ καλῶς. μέγιστον δὲ εἰς κόλασιν ὄντο οἱ παλαιοὶ τὸ τὰς γυναῖκας ἐπὶ πολέμοις γενέσθαι. BL.

φασὶ τινες ὡς ἀγρόν αὐτοὺς μένειν δελεαζομένους τῇ προσδοκίᾳ τῶν ἀφροδισίων ἐπὶ τῷ πανσόφει Νέστορι. ἦ-
τόν ἐν ὧς ἔξ ὧν ἐπλημμέλησαν Τρῶες, ἐκ τέτων αὐτοὺς
δίκας αἰτεῖν πεπιράται. οἶδε δὲ τὸ πλῆθος ἀφροδισίων
ἡττώμενον, καὶ τὰυτα ὅταν εὐλογος ἢ ἡδονή. ὁ δὲ Ὀδυσ-
σεὺς ἐδὲ φησὶ τῷτο, ἀλλ' ὁ ἀφροδισίων ἡδὴ πανσόμενος. V.

356. Ἑλένης ὁρμήματα: ἡ διπλὴ πρὸς τοὺς χωρὶς-
ζοντας ἔκασαν γ' τὸν μὲν τῆς Πριάδος ποιητὴν δυσαναχε-
τῆσαν συνιστάνειν καὶ ἐξέσσαν διὰ τὸ βίῃ ἀπῆχθαι ἐπὶ τῷ
Ἀλεξάνδρῳ, τὸν δὲ τῆς Ὀδυσσεύς ἐκῶσαν, ἔ νοῦντες ὅτι
ἐκ ἔσω ἐπ' αὐτῆς ὁ λόγος, ἀλλ' ἔξωθεν προθέσειν τὴν περὶ
δοῦ λαβεῖν, ἢ ἢ περὶ Ἑλένης. καὶ ἔστιν ὁ λόγος, τιμωρίαν
λαβεῖν ἀνθ' ὧν ἐξανάξαμεν καὶ ἐμεριμνήσαμεν περὶ Ἑλένης
παραλειπτικὸς γ' προθέσειν ἔστιν ὁ ποιητής. Α.

λείπει ἢ περὶ, ἢ ἢ πῶς τὰ περὶ τῆς Ἑλένης ὁρμή-
ματα. ὁρμήματα δὲ τὰ μεριμνήματα, ὡς αὐτῆς ἀκουσίως
παρὰ τοῖς πολέμοις ἔσσης. ἢ ἀξιοχρεῶς δὲ ἢ βοηθεῖσθαι,
τῷτο φησιν. BL.

358. μελαίνης: βαθείας; σκοτεινῆς, ἢ πύσση κεχρί-
σμένης. D.

359. πρὸς θ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπι-
σπῃ: εἰδὼς πρὸ πάντων ἐκείνος ἐπὶ θάνατον ἐλθῇ καὶ ἀνα-
πληρώσῃ τὴν εἰμαρμένην. AD.

τῷτο παρ' ἐπὶ νόμιον ἐπήγαγεν. ἀρετὴ δὲ ὁήτορος τὰ μὲν
χαρίζεσθαι, τὰ δὲ καταπλήσσειν ἀπειλῇ κολάσεων. BL.

360. ἀλλὰ ἔναξ: ἀποσρέφει τὸν λόγον ἀπὸ τῶν Ἑλ-
λένων πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ κυλεῖται τὸ γῆμα ἀπο-
στροφῇ. AD.

φοβερώτερον καθίσταται τῷτο τοῖς ἁμαρτάνεσι, τὸ τὸν
Ἀγαμέμνονα ἄνακτα αὐτῶν καὶ ἐκ Ἀτρείδην καλεῖν. νόμον
δὲ τοῖς βασιλεῦσι τίθησιν, εἰς δύο μερίζον αὐτῶν τὴν βα-
λάν, τὴν τε ἰδίαν καὶ τὴν σὺν ἄλλοις γινομένην. ἄριζον γ'
τὸ ἐπικρίνειν τὸ εἶδ' ἔχον „οὗτος μὲν πανάριος ὅς αὐτῷ
πάντα νοήσι" (Hesiod. O. 291). BLV. λείπει δὲ τῷ κα-
λῶς σοι συμβελεύοντι. D.

361. οὐ τοι ἀπόβλητον: ἔξ ἀποφύσεως τὴν κατὰ-
φασιν δηλοῖ τῶν ἐπαίνων, φεύγων τὸ φορτικόν διὰ ἐκ εἰ-
πεν ἐπαινήσεις τὴν βελήν. BL.

362. κρῖν' ἄνδρας κατὰ φύλα: προσοικονομεῖ αὐτῷ
τὸν κατάλογον, ὅπως τὰς φυλὰς διεξιὼν ἀναγκάζεται τὸν
τῶν νῶν ἀριμὸν λέγειν. περὶ τάξεως δὲ εἰσηγείῳ ὡς ἀνομι-
φιβόλως δόξαν αὐτοῖς μένειν καὶ εἰς τῷτο προτρέπων λή-
θην ἐμποιεῖ τὰ νόσον. ζητῶσι δὲ τινες τί δή ποτε οὐκ ἐν

ἀρχῇ τῆς πολέμου τὸ ἐράτευμα διατάττει ὁ Νέστωρ. ὁρῶν
δὲ ὅτι ἔχοντες πρῶτον Ἀχιλλεὺς τέτων ἐκ ἐδόντο, ὡς ἐδὲ
τῷ πλῆθους. BLV.

ἐζητῆται διὰ τί ταύτην τὴν τάξιν πρὸ πολλῶ μὴ ὑπε-
τίθετο ὁ Νέστωρ. ἦτοι ὅτι πάλαι μὲν Ἀχιλλεὺς φίλος ὢν
τῶν Ἑλλήνων ἤρκει πρὸς τὸ συνέχειν τοὺς βαρβάρους, καὶ
καλῶς ἐκείνῳ θαρσύνειν ἐκ ἐπολεῖ τῷτο: νῦν δὲ αὐτῷ μνησ-
τος εἰκότως ἀσφαλεστέραν διάταξιν εἰσάγει. AD.

363. ὡς φρήτη φρήτη φρήτη φρήτη: τοῦτο ἐξηγήσατο ἐν
τῷ „ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλέξμεν ἀλλήλοισιν" (Π. 3, 9). τῷτο
δέ, ἵνα μὴ περιορῶν τὰς οἰκείας, καὶ ἐνδοξῶν σπαρδάζον
γνωρίζομενοι. ἔτι δὲ τὸ βέλευμα χαρίεν τὸ τῆς διατάξεως,
ὥς καὶ τὸν Αἰα εἰσηγήσατο αὐτὸ τοῖς βαρβάροις διὰ τῆς
Τριδος (305). BL.

366. κατὰ σφέας διακεκριμένοι, τοῦτο δὲ χαρίζεται
Νέστορι τὸ γῆρας καὶ ἡ ἐμπειρία τῶν πολέμων. BL.

ἔτι μὲν καὶ καθ' ἑαυτὸς διακεκριμένοι, σημαίνει δὲ ἐκ
τέως ἔκασον καθ' ἑν ἔχει δύναμιν ὅμοιον γὰρ ἐστὶ τῷ „καὶ
μαχόμεν κατ' ἐμάντων ἐγώ" (Π. 1, 271), τούτῳ καθ' ἑν
εἶχον δύναμιν. L.

367. θεσπεσίη: λείπει τὸ βελήν, ὡς Πίνδαρος „τὸν δὲ
ἄνδρα δαιμονία γεγαμένη" (Οἶ. 9, 118). ἢ ἀπὸ κοινοῦ τὸ
κακότητι, θεσπεσίη κακότητι ἢ ἀνδρῶν κακότητι. BL.

368. ἢ: Πτολεμαῖος περισπᾷ τὸν ἦ, διαπορητικὸν ἐκδε-
χόμενος. εἰσὶ δὲ οἱ δῶνουν, ὥστερ καὶ οἱ περὶ τὸν Ἀλε-
ξάνδρα, ἐκδεχόμενοι πυραδιαζευκτικὸν τὸν ἦ. Α.

Πτολεμαῖος περισπᾷ τὸν ἦ, ἢ ἢ τῇ ἰδίᾳ. οἱ δὲ περὶ
Ἀλεξάνδρα ὡς διαπορητικὸν ἢ διαζευκτικὸν ἐκδεχόμενοι
δῶνουν, ἢ ἢ ἀντὶ τῷ ἄλλ' ἦ. BL.

370. ἀγορῇ νικήσας: ἐπικρίσας ὁ βασιλεὺς, ὅς ἐκ οἴεται
δεῖν ἐν ἅπασιν πάντων ὑπερέχειν. ἄμα δὲ καὶ πλεον Ὀδυσ-
σεὺς αὐτὸν θαυμάζει, ὅτι ὁ μὲν εἰσηγήσατο ὡς μενέειν,
ὁ δὲ Νέστωρ καὶ τί χρὴ πράττειν μένοντας. ἰσοσύσιος δὲ ὁ
ἐπαινος, εἰ καὶ τὸν μὲν τὸ πλῆθος, τὸν δὲ αὐτὸς ἐπαινεῖ. BL.

ἐζητῆται διὰ τί Ὀδυσσεὺς καταχόντος διὰ λόγων τῶς
ἄλλας, καὶ τοιούτων πράγμα συνετὸν καὶ σπαρδάον ποιήσαν-
τος, ὁ βασιλεὺς νῦν δύναμιν ἐν τῷ λέγειν Νέστορι προσμαρ-
τυρεῖ. ἦτοι ὅτι ὡς δυναμικώτερον προκατελημμένων γ' τῶν
ἐπιχειρημάτων Ἀθηνᾶ τε καὶ Ὀδυσσεὺς, ὅμως εὐπόρητος λό-
γων. ἢ ὅτι ὁ μὲν μόνον ἀνείδισε, Νέστωρ δὲ σὺν τῇ δια-
τάξει καὶ συμβολίᾳ καὶ τὰς ἀσφαπὰς εἶπεν βεβαιώτερον
γ' νίκης ἡμῶς. AD.

371. αἱ γὰρ: ἐντεῦθεν τινες νομίζουσιν Ἀθηναίων γεγο-
νέναι τὸν ποιητὴν τὸ γ' Ἀθηναίᾳ Ἀττικῶν καὶ ἰδιῶν εἶναι
τὸν ὄρκον φασὶ τῶν Ἀθηναίων. AD. πάτριον γ' ἔστι τοῖς
Ἀθηναίοις θεοῖ. BL.

372. τοιοῦτοι δέκα μοι συμπράδμονες: δηλοῖ
ἔστιν ὁ ποιητὴς τῶν σωματικῶν τὰ ψυχικὰ προτιμῶν. ἐν-
θάδε μὲν γ' δέκα Νέστορις ἀρκοῦσιν αὐτῷ πρὸς τὴν τῆς
Πίλῃ ἀλώσιν τῶς δὲ Αἰάντας ἐπὶ τὸν πόλεμον προτρέπον-
τες, „τοῖος πᾶσι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο" (Π. 4, 289)

ἔνθεν Εὐρυπιδῆς λαβὼν λέγει „σοφὸν γὰρ ἐν βολεύειν τὰς πολλὰς χέρας νικᾶν· σὺν ὅλῳ δ' ἀμυθία, πλεῖστον κακόν.” λέγει δὲ ὅτι εἰ πάντες συμβαλεῖσθαι τὰ αὐτὰ τῷ Νέστορι, τάχα ἂν πορθηθεῖ ἡ πόλις. ἀπαρκεῖ οὖν τὸ χρηστὸν τῆς γνώμης μόνος ὁ Νέστωρ εισηγόμενος. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι ἂν τὸς 5 ἀλλήλων τοῖς λόγοις διοισοντάς φησιν, ἀλλ' οἷς ἡ αὐτὴ ἔξις ἐστὶ „πολλῶν δ' ἀγρομέων τῷ πείσεται, ὃς κεν ἀρίστην βελὴν βαλεῖται” (Π. 9, 74). τάχα δὲ εἰς ταύτην τὴν εἰρήνην κατηνέχθη, ἵνα τῇ ὑπερβολῇ τῶν τῷ Νέστορος ἐπαίνων προτρέψῃ τὸ εὐράνεια ταῖς παραινέσεσι πείθεσθαι. BL.

373. τῷ: τὸ τῷ πολλὰ σημαίνει. ἐπὶ μὲν τοῦ τοιοῦτου περισπᾷται καὶ τὸ ἱ ἐκ ἔχει. A.

ἡμύσειε: ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡ μεταφορά, οὗ σὺν τῷ μύειν τοῦ φωτὸς εὐρίσκονται. ABL. ὅθεν ἐτι ὀφθαλμὸν ἔσχεθ' τὴν Ἑλλάδα ἔφατ' ἡ Σικελίας τ' ἔσαν ὀφθαλμοί. V.

375. ἀλλὰ μοι αἰγλόχοις: ἐνέπλοχοι κατὰ θεῶν οἱ ἀντιχεῖς. προμαλάσσει δὲ τὸ πλῆθος, τὴν αἰτίαν διῶ ἀνατιθεῖς καὶ θυμῷ, ὥς μή τις ἐξέλοκακότη αὐτῷ. συγγνώμους δὲ πάντες τοῖς ὁμολογεῖσι τὰ πταίσματα. πόρρωθεν δὲ ἑαυτῷ τὰς πρὸς Ἀχιλλεῖα διαλλαγὰς μνηστρεύεται, τὸς φκει- 20 ωμένους ἐκείνῳ ὑπερχόμενος. BL.

377. μαχεσσάμεθ': διὰ τῆς ἡ αἱ Ἀριστεύχου, μαχησάμεθ'. ἡ ἔστιν ὁμοιον τῷ „μαχῆσονται περὶ αἵμα” (Π. 3, 137). A.

379. εἰ δέ ποτ' ἔς γε μέαν βουλεύσομεν: ἡ πῶς ἔ παρακαλεῖ· αἰδεῖται χωρὶς ἀνάγκης, καὶ τῷ ὀνείρῳ πεί- 25 ποιδεν. BLV.

380. οὐδ' ἡβαιόν: οἱ μὲν τὸ πλῆθος φασὶ βαιόν, οἱ δὲ ἡβαιόν. ἔτι δὲ εἰπεῖν ὅτι παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ ἀπὸ τῆς ἡ ποιεῖ τὴν ἀρχὴν αἰετ' „ἐλθόντες δ' ἡβαιόν” (Od. 9, 462), παρὰ μὲντοι τοῖς νεωτέροις δισση ἡ χρῆσις· „βαιὸν ὑπὲρ 50 ποταμοῦ.” καὶ Καλλιμάχος δὲ „ἡβαιὸν οὐτι κατὰ πρόφασιν.” A.

αἰ παρὰ τῷ ποιητῇ τὸ ἡβαιόν ἐν ἐνί μέρει λόγῳ. ἔνθεν ἡ Καλλιμάχος „ἡβαιὸν ἐτι κατὰ πρόφασιν.” BL.

381. δεῖπνον: τὸ ἐσθινὸν ἔριον, ὃ δὲ ἀνάγκη πρὸ 35 τῆς δέοντος ποιεῖνται δόρπον δὲ τὸ ἐσπερινόν, δόροπον τι ὄν, τὸ μετὰ τὴν παῖσιν τῶν δοράτων διδόμενον. τὸ δὲ δεῖπνον ἔσθ' ὅτε πῶσαν τροφήν. Αἰχλὸς δὲ κακῶς „ἄριστα δεῖπνα δόροπα θ' αἰρεῖται.” τρισὶ δὲ ὀδύποτε ἔτε μνηστῆρες ἔτι μὴν Κόκλωρ ἐχρῶντο τροφῆς. ABL.

τρὶς τροφῆς ἐχρῶντο οἱ παλαιοί. καὶ τὴν μὲν πρώτην ἐκάλουν ἄριον, ἣν ἐλάμβανον πρώτας χεδὸν ἔτι οὐκ ὀκτώσας ἔσσης· ἡ ὀνομάσθαι ἄριον ἢ παρὰ τὸ λαμβάνειν αὐτὸ πρὶν εἰς ἀριεῖαν πρῶταρχεσθαι, ἢ ἀπὸ τῆς προσφύρεσθαι ταύτην πρῶ- 45 τὴν τροφήν, παρὰ τὸ αἶρε „μή μοι οἶνον αἶρε” (Π. 6, 264). τὴν δὲ δευτέραν δεῖπνον, τὸ καθ' ἡμᾶς ἄριον. ἡ ἔτι κατὰ τὸ ἔντυμον δεῖπνον μεθ' ὃ δὲ ποιεῖν λαβόντες γὰρ ταύτην τὴν τροφήν πάλιν ἐπὶ τὰ πολεμικά ἔργα ἐπέδον, τὸ δὲ τρίτον δόρπον, τὸ καθ' ἡμᾶς δεῖπνον. ἡ ἔτι κατὰ τὸ ἔντυμον λαύερπον, ὅταν εἰς τὸ λαύειν πορευσάμεθα, ὃ ἔτι κοιμᾶσθαι 50 ἢ παρὰ τὸ παῦσιν ἔχειν τὸ δόρατος. V.

δεῖπνον τὸ παρ' ἡμῶν νῦν ἄριον λεγόμενον, τὸ πρῶτον ἔμβρομα· δόρπος δὲ τὸ ἐν τῇ ἐσπερίῳ, ὃ ἡμῖς δεῖπνον λεγόμεν. δεῖπνον τὸ πρῶτον, μεθ' ὃ δὲ ποιεῖν, ὃ ἔτι ἐργά- 5 ζεσθ'· δόρπον δὲ ἡ ἐσπερινὴ τροφή, παρὰ τὸ οἶονε παύεσθαι τὸ τετρακῆτα λοιπὸν τὰς πολεμουσίας τοῦ δόρατος, ὃ ἔτι τὸ πολέμα, καὶ ἡσυχάζειν. D.

Ἄρηαι: τέτρω τῷ ὀνόματι τετρακῆς κίχρη· ὃ ποιητής. ἐπὶ μὲν τῷ πολέμα, ὡς ἐνταῦθα. ἐπὶ δὲ τῷ οὐδὲν „ἀμμο- 10 τος ἄσαι” Ἄρηαι ταλαύρινον πολεμιστήν” (Π. 5, 289) ἡ „ἐνθα” 10 δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ἄβριμον (ἄβριμος D, ἄβριμος L) Ἄρης” (Π. 13, 444). ἐπὶ δὲ αὐτῆς τῆς θεῆς ἔτιως „καὶ δ' αἰ ἡ κνέμεναι ἄρει βροτολοιοῦν Ἄρηαι” (Π. 21, 421) ἡ πάλιν „ἔς δὲ Τρώας Ἄρης κορυθαίολος” (Π. 20, 38). ἐπὶ δὲ τῆς πληγῆς „ἐνθα μάλιστα γίνετ' Ἄρης ἄλγεινός· δῖτροισι βρο- 15 τοῖσιν” (Π. 13, 568). ADL.

382. εἴ μὲν τις δόρυ θ' ἡξάσθω: κρητικὸν τὸ μέ- 382 λοντος ἔστι· πολέμα ταῦτα, ἡ τὴν πολεμικὴν παρασκευὴν διδάσκοντα τὸν ἀκροατήν. οἶδ' ὅτι καὶ ταῦτα αἰτίας εἶναι τῆς ἡττης· „ὅδ' ἐπὶ πρὸς δυνήσαντο” (Π. 13, 607)· „τῇ ὅγ' 20 ἐπὶ βλαφθεῖς πέσιν ὑπὸ τῆς” (Π. 15, 647). δεῖ οὖν μὴ ἔξ ἡμῶν τὴν αἰτίαν εἶναι τὸ κακόν. δέο δὲ συνέπλεξε χήματα, ὁμοιστέλειον καὶ ἐπαναφορὰν, ἐπανιδὸν μὲν εἰς τὴν αἰτίαν ἔξω, καταλήγων δὲ εἰς τὸ ὁμοιστέλιον τῶν ὁρημάτων. ἔτι δὲ ἡ ἐπαναφορὰ ὡς τὸ „εἴ μὲν Μυρμιδόντας φάσ' ἐλθόν- 25 μεν, εἴ δὲ Φυλοκτήτην” (Od. 3, 188)· „καλεῖ μὲν Ἀργεῖν Ἑλένη, καλεῖ δὲ Τηλέμαχος” (Od. 4, 184). ἰδὸν δὲ ὁ Ἄργα- μένων τὰς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα ἐπανιδόντας ἡ τὴν Νέστορος ἐπιτίμησιν πρῶτος ἐνεγκόντας, τρέπεται ἐπὶ τὸ προ- 30 ζάττειν. ABL.

θ' ἔσθω: ἀντὶ τῆς περιθ' ἔσθω. ταῦτα δὲ καὶ ὁ Θεοκλίδης ἐν πολιτείαις φησὶ τὸ ὄλισμα. BL.

385. πανημέριοι: ὅτι παρὰ τὴν ἡμέραν λέγει τῆς ἡμέ- 385 ρας ἡδὴ τὸ πανημέριοι ἐπὶ τῷ ἀπολείποντος αὐτῷ μέρους, καὶ ἡ πάντως τὸ ἀπ' ἀνατολῆς μέχρι δύσεως λέγει πρὸ- 385 παν ἡμῶν. A.

κρινώμεθ' Ἄρηι: ἀβίλιτος, φασὶν, ὃ Ἀγαμέμνων μὴ συναρῶν δεῖ ἐν πολέμα ἔκ ἐπὶ τοῖς μαχημένοις κατὰ τὸ τάδε τέλος, ἀλλ' ὡς ἂν ἐγγὺς γένεσθαι. ἔγνοοι δὲ ὅτι καλὸν ἔστι θυχερῇ ἐκρίναι, ἵνα ὡς ἐπὶ πλείονι πόνῳ προ- 40 θυμάτεροι παρασκευαζώσιν. ἢ γὰρ ἀπαρτίζων ἔσθον ἐκρί- αθημιν, ἢ μὴ τελεθόντων ὑπερέχον ἐκρίναι. ἡ Ἀττικοὶ δὲ ἔστιν ἔχοντες οὐκ ἰσχυρῶς. BLV.

387. μένος ἀνδρῶν: περιφραστικῶς ἀνδρας, τὴν ἐκῆσε δόναμιν ἡ προθυμίαν. D.

388. ἰδρῶσει μὲν τευ τελαμώντι: οὐκ ὅτι πόρπον- 388 κες ἀλλὰ τελαμώνες ἦσαν. εἴρηται δὲ τελαμών παρὰ τὸ τιτάσθαι. ἰδρῶται μὲν οὖν καὶ πόνον προβάλλεται, κίεδον δὲ ὑδαμοῦ. πρὸς ἕκαστον δὲ τῶν προτραπέντων αἰτίαν ἐπάγει. BLV.

τελαμών ὁ ἀναφορεῖς νῦν τῆς ἀσπίδος, ὃ ἔστι πλατὺς ἡμᾶς, ὅφ' ἔ ἡ ἀσπίς ἡρηται. ἔτι δὲ καὶ Γετορὸς τελαμών

τῷ ἔξωτος. AD. τὸ δὲ ἰδ ρώσει υγρανθήσει ὑπὸ τῷ ἰδρώ-
τος τῷ πολεμῶντος. L.

389. ἀμφιβρότης: τῆς πανταχόθεν τὸν βροτόν, ὃ ἐστὶ
τὸν ἀνθρώπον, περιεχύσης καὶ σκεπύσης· ἀνδρομήκεσι γ' ἔ-
χρωντο ταῖς ὑπὸ τοῖς οἰ παλαιοῖς. D. ὅτι περιφερεῖς καὶ ἀν-
δρομήκεις αἱ ὑπὸ τοῖς. A.

ἐν τῇ συνθέσει μὲν προσλαμβάνει τὸ μ ὡς κεχρωσῇ-
μένον τὸ βροτός, ὡς τὸ ἀμβροτός καὶ τὰ ὅμοια· τῷτο δὲ
ἔχ ἔτρω. ἴσως δὲ διὰ τὰ προσεῖναι (τὸ πρόθεσιν εἶναι?). L.

391. ὃν δὲ καὶ ἔγνων: ἐντόνως κατέστρεψε τὸν λόγον· εἰ-
πο γ' τῆς πειθῆς μόνης ἀλλὰ καὶ ἀπειλῆς τῇ πλήθει προσδεῖ.
πρῶτος δὲ τὸν κατὰ τῶν λειποτακτῶν συνεῖδε θάνατον, ὡς
καὶ ἔκτωρ „ἀλλὰ κύνες ἐρύθουν” (II. 15, 351). τῷτο δὲ, ὅπως
τὸν ἐκλεῖα ἀντὶ τῆ δυσκλεῖος καὶ τὸν ἄδελον ἀντὶ τῆ προ-
δήλᾳ θάνατον ἔλονται. BLV.

393. ἄρκιον ἐσσεῖται: ἐπαρκῶν αὐτῷ ἔκ ἔσαι πρὸς
τὸ φρεῖν. τὸ δὲ ἐσσεῖται Ἀττικόν ἐστιν, ἐσσεῖται ἐσσεῖν
ἔσαι. BL.

προπερισπασίαν τὸ ἐσσεῖται· ἢ γ' παροξυντίον, ὡς τινες,
ἐπεὶ Ἀττικόν· ἥδη γ' πολλὰ χρῆσις τῶν τοιούτων παρὰ Ἀτ-
τικοῖς. A. ὁ λόγος, τῇ θέλοντι φρεῖν τὸν πόλεμον ἔκ ἑα-
νὸν ἂν δὲ αὐτάρκες γενήσεται πρὸς τὸ μὴ ὑπὸ κινῶν καὶ σαρ-
κοφάγων ὑπὸ τῶν διασπαθῆναι. AD.

395. ἀκτῇ ἔφ' ὅψῃ λῆ, ὅτε κινήσει νότος: ἐξη-
γείται διὰ τῆς ὅτι ὁ νότος ἔφ' ὅψῃ λῆ, τὸ κῆμα μᾶλλον αἰ-
δαῖ τῶν ἄλλων· καὶ ὅτι σκαυὶν ἐκεῖνο τὸ κῆμα καὶ κυλε-
πώτατον τῇ μετεώρῳ αἰγμάλῳ προσρησσομένον. ἔστι δὲ ἀκτῇ
παροβαλλούσιος καὶ πετρώδης τόπος, ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν
αἰσσεῖσθαι (ἄγεσθαι D), ὃ ἐστὶ ῥήσσεσθαι καὶ περικλᾶσθαι, τὰ κῆ-
ματα. BL.

396. προβλήτι: προβεβλημένῳ, ἐκκεμένῳ, ὃ ἐστὶ προ-
έχοντι εἰς τὴν θάλασσαν. D.

σκοπέλω: σκοπέλως ἐστὶ τόπος ὑψηλός, ἀφ' ὃ σκοπεῖ-
σαι ἔστι τὰ κῆμα. L.

397. γένωνται: γένωνται οἱ ἄνεμοι. οἱ δὲ ἀήθεις με-
ταγράφῃ γένηται. BL.

ἢ διπλῇ, ὅτι ἢ γραπτίον, ὡς τινες, γένηται· ὁμηρικώ-
τερον γ' οὕτως λέγειν, γένωνται τὰ κῆματα, ὡς σπάρτα
κλῶνται. A.

ἔτιος γένωνται αἱ Ἀριεῖς ἄρχον. τοῦτο δὲ καὶ ὁ ἐκ τῶν
ὑπομνημάτων λόγος ὑπόκειται ἔχων τῇδε· ἐπὶ τῶν κινήσεων
λέγει τὸ γένωνται. τῇ τοιούτῳ πλεονάκει κέρρηται, ὡς καὶ
ἐπὶ τῶν ὑδατέρων τὰ πληθυντικὰ παραλαμβάνει. μεταποιεῖσι
δὲ τινες γένηται, ἔκ ὁρθῶς. ταῦτα ὁ Αἰδύμος. A.

398. ἀνστάντες: διὰ τοῦ ἵ· τὸ γ' πληρὲς ἐστὶν ἀνα-
στάντες. A.

399. κάπνισαν: ἐκ τῆς κάπνους. τῷτο παρὰ τὸ καῖω καὶ
τὸ πνοή· κάπνους γ' κυρίως ἢ ἐκ τῆς καύσεως πνοή. ἔξ αὐτῆς
κάπνισαν. BL.

400. 401. δεικνύσιν ὡς πολέκλῃται ἦσαν· ἔκαστος γ' τοῖς
πατέροις θύει. τὸ γ' θείον φάσει μὲν οὐ πολὺ, θέσει δὲ

πολὺ. Ἑλληνικὸν δὲ τὸ εἰς θεὸς ἔχειν τὰς ἐλπίδας. ἀλλ' οἱ
μὲν εἶχοντο μόνον τὸ εἶναι (ἦσαν γ' αὐτοῖς), ὁ δὲ βασιλεὺς
τὸ εὐκλεῖος εἶναι διὰ ἐκείνος πρεσβύτης εἵχεται καταπρηγῆς
βαλέειν Προΐμοιο μελαθρον αἰθυλόεν (414). BL.

402. αἰ τὰρ ὁ: ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων τὴν θυσίαν ἐπὶ κα-
φαλαῖς λέγων, πῶς καὶ τίτι ἐθνεῖν ἔκ εἶπεν ἐπ' ἑδενός· ἐπὶ
δὲ τῇ βασιλείᾳ ὑπαντα ἀκριβῶς διέξειαι. καλῶς δὲ καὶ βα-
σιλεῖ· ὁ βασιλεὺς θύει, καὶ τῇ τιμωρίᾳ τῶν θεῶν, καὶ τὸ
μέγιστον τῶν εἰδῶν. πρὸς θείους δὲ ὅτι καὶ τὸν ὄντιον αὐτὸς
ἦν ὁ πέμψας. V.

403. πύονα: οἰκῆα ταῦτα τῇ τελείῳ Ad. V.
πενταέτηρον: τότε γ' ἀκμάζει. V.

404 — 407. κίκλησθε δὲ γέροντας: αἱ κατὰ τὰ τέλη
τῶν τεσσάρων εἰχῶν εἰρημαὶ καὶ καλῶς κείνται· ἔδει γ' συν-
15 ἄπειν ἴσως τὰ ἀτάλαντον κοινὸν γ' καὶ αὐτοτελὲς ἦμα τὸ
κίκλησθε κατὰ πάντων ὅμοιος τὸ πρῶτον διέξῃν. κοινωνι-
κὸν δὲ τὸ συνθῆναι τοῖς ἀγείοις, καὶ βασιλεῖ ἀρετῶν. BL.

αἱ κατὰ τὰ τέλη τῶν τεσσάρων εἰχῶν εἰρημαὶ ἐν αἰτή-
ματι ὁ γ' λόγος συνάπτει καὶ τὸς ἑξῆς ἴσως τῇ μῆτιν αὐ-
20 λαντον κοινὸν γ' αὐτοτελὲς ἦμα τὸ κίκλησθε κατὰ πάν-
των τὸ δὲ πρῶτον διέξῃν. A.

405. Νέσορα μὲν πρῶταί: ἄριστα τῇ τάξει ὁ πρῶ-
τος καὶ σίμβολος πρῶτος καλεῖται δεύτερος Ἰδομε-
νεύς, καὶ ὅτος καὶ ἡλικίας, καὶ ὅτι τῷ Ἀτρεΐδῳ γένον·
30 τρίτος δὲ Αἴας, ὅτι ἄριστος ἦν τῶν Ἑλλήνων μετ' Ἀχιλλέα,
καὶ ὁ Διοκλῆς σὺν αὐτῷ, ὅτι ἴσον θυμὸν ἔχοντες (II. 13,
704). πέμπτος Διομήδης, τῇ Ἀλάντῃ καὶ ἄλλῃν δεύτερος
ἦν. ἔκτος Ὀδυσσεύς, ἔκ ὅς τῶν προειρημένων ἦτιον (ὡς
γ' ὁ βελέας τ' ἐξέχων ἀγαθὸς πόλεμον τε κορῆσσαν 273)

30 ἀλλ' ὡς μᾶλλον αὐτὸν φίλον παρῆνεν ὁ Ἀγαμέμνων, τὸν
δὲ ἀδελφὸν ἂν ἐκάλει, ἀλλ' αὐτόματος ἦλθεν· ἥδε γ'
κατὰ θυμὸν ἀδελφεόν, ὡς ἐπονείτο (409). ἔμμε δὲ διδάσκει
συμπεριφερέσθαι ταῖς ἀδελφῶν ἀχολαῖς· καὶ ἵνα μὴ δόξη ἐπι-
λεληῖσθαι αὐτῷ ὁ ἀδελφός, αὐτόματος ἔρχεται, ἀπαλλάσσων
ἐκείνον ὡς πονέμενον τῷ ἐγκλήματι. B.

407. ἔκτον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα· ἔχοντον ἔφ' ἑταίον, ὅπως
ὑπὸ τῶν τοῖς ἐγκωμίοις. ἔμμενον δὲ λέγειν ὅτι τὰ δέον ἔκαστος
τοῖς σοφωτάτοις ἀνέμει, Νέσορα καὶ Ὀδυσσεῖ. B.

408. βοῇν ἀγαθός: διὰ τί τὸς ἀνδρείους βοῇν ἀγα-
40 θὸς ἀποκαλεῖ, ὅν μὲν Μελέαν, ἄλλοι δὲ Διομήδην,
πῇ δὲ „βοῇν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας” (II. 15, 249) καὶ „ἔκτορα
δ' ἐφράσαντο βοῇν ἀγαθόν” (ib. 671) καὶ ἑτέροις· ὁρῶν
δὲ ὅτι μὴ πῶ σάλαπργος εὐρεθείσης βοῇ διόρῃον τὰς τῆς
μέγας ἐπιθέσεις τε καὶ ἀνὰ κλήσεις. ἄλλως τε καὶ σημεῖον
45 τῷ θαρσεῖν τὸ βοῇν· ἢ γ' δειλὴν θαρσεῖν τὸ πνεῦμα θρα-
χίστην ἀπεργάζεσθαι τὴν φωνήν. διὰ τῆς βοῆς παρῆνεν
ἀγῆ τὸς ἑταίους· „ἀμεταδύλον δ' ἐβόησεν” (II. 8, 92)· „ἥδε
δὲ διαφρόσιν” (ib. 227). BLV.

409. ὡς ἐπονείτο: ὡς θυσίαν ἐπέτελλε. V.

410. οὐλοχότας: ἐκ τῆς ὀλῆς, βαρύνοντες, ὁ σημαίνει
τὴν κριτὴν. τῷτο ἐκ τῆς ὀλῆς σημαίνει δὲ τὸν ἐλόκληρον.

ὡς τὸ „ἄρταν ἔλον ἑλάν” (Od. 17, 343). καὶ ἐξ αὐτῆς ἔλη·
 πρὸ γ' τῆς εὐρεθῆναι τὸν Δημητριάκον οἶτον ὀλοκλήρους
 τὰς κριθὰς ἤθιον. ἔλος δὲ γέγονεν ἐκ τῆς ὀλος, πλεονασμῶ
 τῆς τ· ὀλος γ' ὁ ἐλόκληρος. τὸ ἔλη δὲ παροξυσμῶς ἐπὶ τῆς
 κριθῆς. ἐκ τῆς ἔλη δὲ καὶ τῆς χέω ἐλοχόται. ἔλη δὲ ὕψυ- 5
 τόνως ἐπὶ τῆς τρώσεως. L.

412. κούδισι: ἐν δόξῃ προύχων. μέγιστε δὲ δυνάμει
 προέχων. B.

κελαινεφές: μελανοεφές, μέλανα νέφη συνάγων πρὸς
 κατάπληξιν. D.

αἰθέρι ναίων: ὁ τὸν ὀπὲρ τὸν ἄερα ὄντα αἰθέρα κα-
 τοικῶν. ὁ γ' Ὀμηρος τῷτο οἶδεν αἰθέρα. D.

ὅτι ἐν τισι γέγραπται Ζεὺ πάτερ Ἰδῆθεν μεδέων. οὐχ
 ἀρμόζει δὲ τὸν ἐγγώριον Δία προσκαλεῖσθαι ἐπὶ τῆς πορθή-
 σεως, ἀλλὰ βέλτιον κοινοτέραν. A.

413. ἐπ' ἥλιον δύναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν:
 ἀντὶ τοῦ δύναντος ἥλιον τὸ κνέφας ἐλθεῖν· λείπει δὲ τὸ
 δός. οἰκεία δὲ ἡ περιφρασις τοῖς ἐκτενῶς εἰχομένοις·
 ἐνδιαιτρίβωμεν γ' ὡς ὁ διδάσκοντες τάληθῇ τὸ θεῖον. ἀπλη-
 ρος δὲ ἡ ὕρεξις τῆς πρὸ τῆς τῶν φίλων σωτηρίας τὴν κα- 20
 ταρροφὴν αἰτεμένους διὰ ἀνανεύει ὁ Ζεὺς. BL.

ἥλιον: κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ ποιητικῶς. γίνεταί
 δὲ παρὰ τὸ ἔλη, ὃ σημαίνει τὴν λαμπρότητα, ἔλιος ἢ τροπῇ
 τῆς εἰς ἡ ἥλιος, ὡς παρὰ τὸ λέγω καὶ ἐξ αὐτοῦ
 ἐπὶ τῆς τροπῇ τῆς εἰς ἡ ἥλιος τὸ φωνῶ „ἡπύα κήρυξ” 25
 (Il. 7, 384). ἡ παρὰ τὸ δῆλος ὁ φανερός, δῆλιος καὶ ἀπο-
 βολῇ τῆς δ' ἥλιος, ὡς παρὰ τὸ διοκῆ ἰοκῆ ἢ δαῖω τὸ με-
 ρίζω δαῖσα καὶ αἶσα ἢ δαίμονα αἶμονα „αἶμονα θήρης”
 (Il. 5, 49). ἡ παρὰ τὸ αἶς ἄλός ἄλιος ἢ ἥλιος· ἀντιμῶσθι
 γὰρ φασιν οἱ φρεσικοὶ τὸν ἥλιον τὸ τῆς θαλάσσης ὕδωρ. 30
 ἢ Ποσειδῶν παρὰ τὸ πόσιν ἀναπίνειν τῷ δαί, τιτῆσι τῷ
 ἥλιῳ. δαός δὲ ἐκ τῆς δαῖω τὸ καίω. L.

414. κατὰ πρηγές βαλλέειν: ἔμψασιν ἔχει ἡ ἀπὸ τῶν
 ἐμψύχων μεταφορά. τὸ δὲ πρηγές ἐκ τῆς πρηγές. BL.

μέλαθρον: οἶκον, ἀπὸ τῆς ἐπὶ καμπῆς μελαινέει. ἀπὸ 35
 δὲ τῆς γησι τὸ βασιλεῖον. D.

415. αἰθαλόεν: κατὰ πρόληψιν τὸ αἰθαλωθισμῶν,
 ἢ τὸ ἀφανές (διαφανές V). μικροῖς δὲ λόγοις μεγάλα αἰ-
 τεῖ ἀντὶ γ' Ἰλλία οἰκίαν μίον προῖσαι. ὁ δὲ θυμὸς ἄκρως
 διὰ τῶν προσώπων παρέρχεται. Προῖσαι τε ἢ Ἐκτορος. BL. 40
 πρῆσαι: ἐν ταῖς πλείεσι διὰ τοῦ λ, πλῆσαι καὶ αἱ
 Ἀρισάρχων. δόγαιτο δ' ἂν καὶ διὰ τοῦ προῖσαι ταυτὸν
 δηλώσθαι, ὡς ἐκεῖ „ἐν δ' ἀνιμος προῖσεν μέσον ἑσῶν (Il. 1,
 481). A.

416. Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα: προσωνύμησιν ἡμῶν ἢ νῦν 45
 τὸν Ἐκτορα. BL.

417. χαλκῷ ῥωγαλέον: ὅτι οὕτως εἴρηκεν ἀντὶ τοῦ
 χαλκῷ ὀηγέτια, καὶ ἐκ παρεπομένους ἐν μέρει τὸ ἀνελύν. A.
 διεθρώγοτα, παρὰ τὸ θῆσσω. B.

παρὰ τὸ Χάλυψ Χάλυβος (σημαίνει δὲ ἡνομα ἔθνους) 50
 τροπῇ τῆς β εἰς κ χαλκός· ἐκεῖ γ' λέγουσιν εὐρεθῆναι πρῶ-

τον τὸν σίδηρον. ἐκ τῆς οὖν χάλυβος χαλβός καὶ χαλκός.
 ἐκλήθη δὲ χαλκός ὁ σίδηρος διὰ τὸ πρῶτον εὐρεθῆναι τὸν
 χαλκόν, ὕστερον δὲ τὸν σίδηρον. ἐκάλειν δὲ ὁμωνύμως τὸν
 σίδηρον χαλκόν καὶ τὸν χαλκόν σίδηρον. BL.

418. ὁ δ' ἄξ: δάκω δάξω δάξ δάξ. τοῦτο δὲ συμβαίνει
 τοῖς δδενωμένοις. BL.

419. οὐδ' ἄρα πῶ: διὸ τῷ πῶ ἐπιπῶ ἐπολείπει τῆς
 πῶς. ἐπὶ δὲ Θιανῶς „ἀνένει δέ” (Il. 6, 311). BL.

420. πόνον δ' ἄλῃαρον ὅφελλεν: τοῦτο καὶ λέξις
 10 ὑπόκειται διὰ τῆς α' τῶν ὑπομνημάτων, καὶ ἔστιν ἐμψυ-
 καίρου. ὁ χῆτρον δ' ἂν εἴη τὴν ἐκλογὴν ἐκδεῖναι· ἀλλ' ὅγε
 δέκτο μὲν ἰρά, πόνον δ' ἄλῃαρον ὅφελλεν, ὅλον αἶσα ἐσθ-
 μινεν, ὡς ἰγνιν τὰς μάντις ὅτι δίδικται, τοῦτον μέντοι
 πόνον αὐτὸς ᾔδειεν, ὃν ἐκ ἂν ἐκκλίνειεν. γελοῖον γ' ἂν ἦν,
 15 εἰ μὴ ἐποίησε τῷτο. A.

ἀμέγαρτον: ἔφθορον, πολύν. V.

422. αὐδ' ἔρυσαν: ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ αὐδ' ἔρυσαν ἀντὶ τῆς
 εἰς τὸπίσω ἀνέκλυσαν, ὃ παιδαίει οἱ σφάζοντες. A.

423. κατὰ τε κνίση ἐκάλυψαν: Ἀρίσταρχος τὰ κνί-
 20 ση ἀδετέρας ἀκεί, καίτοι εἰπὼν ἀδὲν ἀδιαίρετον εἶναι τῶν
 εἰς τῆς ληγόντων ἀδετέρας παρ' Ὀμήρῳ κατὰ τὸ πλεονα-
 σμῶν τεχνα γ' ἢ βέβαια λέγει. ἀλλ' ὡς παρὰ τὰ τεμνὴ ἀδαι-
 ρέτως εἴρηκεν, ὡς τὸ „Τηλέμαχος τεμνὴ νέμι” (Od. 11,
 185), εἴτω καὶ τὰ κνίση. ἢ ἔστιν ἐν τῇ κομῷ τὸ ἐνικόν·
 25 αὐτὸ κνίσσος ὀπίσθεν ἀλλήνις τῆς γέταρας. πλεονάζει δὲ
 Ὀμηρος τῇ Θηλυκῇ προσηγορίᾳ. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀνα-
 θυμίαν τῶν κριῶν, ὡς εἴπω λέγει, καὶ τότε με κνίσσης
 ἀμφήλυνθεν ἡδὺς αὐτῆς” (Od. 12, 369) ἢ „κνίσση δ' ἔρα-
 τὸν ἔκεν ἐλίσσομένη περὶ καμπῶ” (Il. 1, 317). σημαίνει καὶ
 τὸ λίπος, ὡς ἐπὶ τῶν γαστέρων ἔρη „ἐμπλήην κνίσσης τε ἢ
 αἵματος” (Od. 19, 119). σημαίνει καὶ τὸν λαίπλαν, ὡς ὦδε
 „κατὰ τε κνίσση ἐκάλυψαν, διπτόχα ποῖσαντες.” διπλῇ γ'
 ποιήσαντες τὰ κνίσση, τὰς μηρὸς ἐπεκάλυψαν. διπτόχα δὲ
 αὐτὰ τὰ κνίσση ἐπὶ γ' δύο οἱ μηροί, τὸν ἐπὶ πλαν εἰς δύο
 διπλόντες ἐκάτερον αὐτῶν θατέρῳ μέρει τῷ ἐπὶ πλαν ἐκά-
 λυπτον. BL.

424. πρὸς τὸ ὄμοθ ἔστησαν, ὅτι ἐστὶν ἀπὸ τῶν μελῶν
 τῶν ὁμῶν ἀπαρτίζεσθαι καὶ εἰς τὸν ἐπὶ πλαν ἐνθέντας ἰ-
 σθεῖσθαι. A.

427. μῆρ' ἐκάνη: Πτολεμαῖος ἀπὸ τοῦ τ τὴν ἀρχὴν
 ποιεῖται, μῆρ' ἀπαρτίζεσθαι, αἶτα γὰρ, ἴτα, φησὶν, ἰανι-
 κώτερον γένεται. τῷτο δὲ ὁ συνεικτικὸς, ὡς παρὰ τὸν ἐντε-
 λῶς, ὅπως διέλαβεν ἐπὶ τῆς „ἢ εἰ δὴ ποτὶ τῷ κατὰ πῶσα
 μῆρ' ἔκησ” (Il. 1, 40), εἴγε ἔδη οἱ δ' ἐκάνη τὰ μῆρα, „μῆρα
 40 δὲ κελαντες” (Od. 13, 26). A.

ἐπάσαντο: Ἀρίσταρχος Ἰωνκῶς πάσαντο, A.

432. τὸ ἐντο γίνετ' παρὰ τὸ ἴημι τὸ πῆμιον τὸ παθη-
 τικὸν ἴημαι, ὁ παρατατικὸς ἴημι γέσο ἴητο ἴημεθα ἴηθε
 γέτο, καὶ ἐκβολῇ τῷ ἴ γέτο, καὶ μετὰ τῆς ἔς προθέσεως
 50 ἐξέγέτο, γίνεταί δὲ καὶ ἐκ τῆς ἔω τὸ τελεῖται. τὸ δὲ ἴω ση-
 μαίνει ἐπὶ τῆς ἔω τὸ ὑπάρχω, ἔξ δὲ καὶ ἔως ὁ ἀγαθός ὁ γ'

ἀγαθὸς ἐδραστός. ἔω τὸ περιπατῶ, ἐξ οὗ καὶ ὁδός. ἔω τὸ ἐνδύομαι, ἐξ ἧς καὶ τὸ ἐπιεμίνε. ἔω τὸ τελειῶ, ὡς τὸ „ἐξ ἔρον ἔντο.“ ἔω τὸ καθέλωμαι, ὡς τὸ „ἦσο παρ’ αὐτὸν ἱᾶσα“ (Π. 3, 406). ἔω τὸ εὐφραίνομαι, ἐξ ἧς καὶ ἡδύ. ἔω τὸ κορηνύω, ἐξ οὗ καὶ τὸ „ἐπει κ’ ἔωμεν πολέμοιο“ (Π. 19, 402). BL.

435. μηκέτι νῦν δὴ θ’ αὖθι λέγώμεθα: ἔτις αἱ Ἀριεάρχες λέξεις ἐκ τῆς β’ τῆς Ἰλιάδος· δὴ θ’ αὖ πολλὴν χρόνον, αὖθι αὐτῶ, λέγώμεθα συναθροίζομεθα. ὁ δὲ λόγος τοιοῦτος· μηκέτι νῦν ἐπὶ πολλὴν χρόνον αὐτῶ συναθροί- 10 σμένοι μένωμεν. Ζηρόδοτος δὲ ποιῶν μηκέτι νῦν ταῦτα λέγώμεθα. Καλλίστρατος δὲ ἐν τῷ α’ περὶ Ἰλιάδος ἔτις προφύεται, μηκέτι δὴ νῦν αὖθι λέγώμεθα· καὶ ἔτις εὐφραδὴς μέλλον ἄλλ’ ἢ Ἀριεάρχος. ταῦτα ὁ Αἰδύμος. Α.

ἡ μὲν Ἀριεάρχον ἔτις εἶχεν, ἡ δὲ Ζηρόδοτον μηκέτι 15 ταῦτα, τινὲς δὲ δὴ αὖθι χωρὶς τοῦ θ’, Καλλίστρατος δὲ μηκέτι δὴ νῦν. λέγώμεθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἡθροισμένοι ὦμεν. BLV.

λέγώμεθα ἀντὶ τῆς ἀναλεγώμεθα. Ζηρόδοτος δὲ γράφει ταῦτα λέγώμεθα. ὁ δὲ Ὀμηρος εἰώθε λέγειν, ἦσαν πολλὰ 20 προειρημένα ἦ, ὡς ἐπ’ Αἰνείου καὶ Ἀχιλλέως „ἀλλ’ ἄγε μηκέτι ταῦτα λέγώμεθα“ (Π. 20, 244). Α.

στρατηγικὴ ἢ παραγγελία, χρόνος φειδεῖς· ἔτε γ’ παρελθόντα ἀνακαλεῖται ἔτε αἰτήσαντες λαβεῖν αὐτὸν δυνάμεθα. ἐρωτηθεὶς γοῦν Ἀλέξανδρος πῶς τῆς Ἑλλάδος ἐκράτησε, 25 μηδὲν ἀναβαλλόμενος, εἶπεν. ABDL.

ἐγγυαλίζει: δώσει τὴν πόρθησιν, ἣν διὰ τῆς ὀνείρου ἐπηγγέλλατο. BL.

διὰ τῆς ζ’ τὸ ἐγγυαλίζει αἱ Ἀριεάρχες (αἱ πᾶσαι V). καὶ Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος ὁμοίως προσφέρεται, καὶ ἡ 30 Ἀριεοφάνης. Α.

437. 438. ἀδιάρστορον εἶτε ἐπὶ τὸν μὲν σύνδεσμον διαζέ- 40 λοιμεν, ἢ ἢ Ἀχαιῶν λαόν, εἶτε ἐπὶ τὸ χαλκοχιτώνων, ἢ ἢ κήρυκες Ἀχαιῶν. Α.

438. ἀγειρόντων: ἀντὶ τῆς ἀγειρόμενων. Α.

439. ἡμεῖς δ’ ἀθρόοι: θαυμασῶς τὴν τάξιν Ἀχιλ- 45 λέως ἀποπληροῦ τὴν γ’ στρατηγίαν πρώην εἶχεν. BL.

440. ἐγείρομεν: ἀντὶ τῆς ἐγείρωμεν. Α.

443. κάρη: κάρη ὄνομα ἐδότερον αἰτιατικῆς τῶν πλη- 40 θυντικῶν ἐκ τῆς κάρη, ἧς ἡ εὐθεία τῶν ἐνικῶν τὸ κάρη- 40 τόν, ἢ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν τῶν καρῶν, ὡς τὸ „ἢ δὲ κατ’ Οὐλύμποιο καρῶν“ (Π. 1, 44). σημαίνει δὲ τὸ ἀκρωτήριον, ὃ ἔστι τὴν κεφαλὴν. ὅτι δὲ πεπονηδὸς ἔστι τὸ κάρη καὶ ἐξ ἑνός, δῆλον. τὰ γ’ εἰς ἡ λήγοντα ἐδότερα ἐδέ- 45 ποτε ἐνικῆς πτώσεως ἔστιν, ἀλλ’ ἡ θυϊκῆς ἢ πληθυντικῆς, 45 ὡς τὸ τείχη βέλη σκέλη. τῆτο δὲ τὸ κάρη ἔτε εὐθείας ἐν- 45 κῆς ἔστιν ἔτε πληθυντικῆς. κατὰ συγκρίσιν ἐν ἄρα εἰς τὸ κάρη ἐκ τῆς κάρη. BL.

ἡ εὐθεία τῶν ἐνικῶν τὸ κάρη. ἔστι δὲ τὸ παρὰ καὶ μακρόν καὶ βραχέ, ὡς περὶ τὸ ἡμέρα. τὰ εἰς αὐτὴ λήγοντα ἐδότερα συζέλλου τὸ 50 αὐτῶ, ῥήμα δῶμο, πλην τῆς κάρη, ὡς λέγει ὁ τεχνικός. τὸ κάρη

λίπα ἄλεια ἀποκοπὴ ἔστιν. αἱ δὲ ὁ ποιητὴς τῷ κάρη χρῆσθαι. BL. τὸ δὲ ἐξ ὁρίων ἐπὶ κάρη (Π. 16, 392) ἐκ ποῖα λέγει εἶναι; ἀπὸ τῆς κάρη ἢ ἀπὸ τῆς κάρη· εἶπον γ’ ὅτι ὁ ποιητὴς αἱ τῷ κάρη χρῆται. τὸ δὲ κάρη γίνεται ἐκ τοῦ κέρως, ὃ ση- 5 μαίνει τὴν τρίχα, καὶ τροπὴ τοῦ αὐτοῦ εἰς ἡ Ἰωνικῶς γίνεται κάρη. ἡ παρὰ τὸ κέρω τὸ κόπτοι ἔκαρον. L.

κομῶντας: κομῶ. ἔστι δὲ συνυλίας πρώτης καὶ δευ- 10 τέρας. καὶ τί σημαίνει ὅτε ἐστὶ πρώτη, καὶ τί ὅτε δευτέρα, καὶ πόσα σημαίνει; ὅτε μὲν οὖν ἐστὶ πρώτη, σημαίνει τὸ θεραπεύω καὶ ἐπιμελεῖμαι „θεραπεύοντες κομῆτην“ (Π. 8, 115)· 15 ἔξ ἧς καὶ κατὰ παραγωγήν κομῶ, ὡς τὸ κομίσαι με. ὅτε δὲ ἐστὶ συνυλίας δευτέρας τῶν περισπωμένων, σημαίνει τὸ εὐφραίνομαι καὶ ἀγάλλομαι καὶ τὸ τρίχας τρίβω. τὸ δὲ κόμη ἐκ τοῦ κόσμος· ὡς περὶ γ’ κόσμον ὁ δημιουργὸς ἐνέθηκε τῷ 20 ἀνθρώπῳ τὰς τρίχας. ἐκ δὲ τῆς κομῶ καὶ τῆς ἵππος γίνεσθαι ἵπποκόμος καὶ γηρωκόμος. βυρίνεται δὲ τὸ ἵπποκόμος καὶ γηρωκόμος, ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ ὀρημάτων συγκείμενα ὀνόματα πρὸ μῆκος ἔχουσι τὸν τόνον, ὅλον ἵπποκόμος γηρωκόμος. εἰ 25 δὲ ἀπὸ ὀνομάτων, ἀναβιβάζεται, οἷον ἵπποκόμον πῆλκα καὶ ἔκ ἀπὸ ὀρημάτων. L.

444. τοὶ δ’ ἡγέροντο μάλ’ ὧκα: δύο ταῦτα τὰ μέγιστα μαρτυρεῖ αὐτοῖς, εὐταξίαν καὶ εὐφυλίαν. BL.

446. θῦνον: ὠρμον, οὖν σφοδρῶς ὠρμῇ ἐκινῶντο. Α. 30 κρίνοντες: ἀντὶ τοῦ κατὰ φύλιν καὶ φρατρίας δια- 30 κρίνοντες. Α.

μετὰ δὲ: σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ Ἀθηνᾶ διέπρεπεν. L. λέ- 35 πει τὸ ἦν αὐτοτελὲς ῥήμα, διὰ καὶ εἰκτέον ἐπὶ τὸ κρίνον- 35 τες. εἰ δὲ τις κοινὸν λαμβάνει τὸ ἔθνην ἀπὸ τοῦ θῦνον, 35 συναπτεῖν τοῖς ἐπάνω. Α.

ἵνα μὴ ὑπισπῶντο τὸ τάχος, τὴν θεὸν παρέλαβεν, καὶ ὡς 40 ἔβια τῆς θεᾶς μελλόντων αὐτῶν κατορθῶν. ABLV.

447. διὰ τῆς ὧν ἀγίρων ἢ Ἀριεάρχης, καὶ ἔτι παρα- 45 πλήσιον τὸ γῆμα τῷ „ἡμεῖς δ’ ἐξὸν ἀγίρω τ’ ἀθανάτω 55 τε“ (Π. 17, 444). ἔτις καὶ ἡ Ἀριεοφάνης. Α. ἔτις ἀγί- 55 ρων καὶ Ἀριεάρχος καὶ Ἀριεοτέλης, ὡς καὶ ἀλλαχῶς „ἡμεῖς 55 δ’ ἐξὸν ἀγίρω τ’ ἀθανάτω τε.“ BL.

ἡ δὲ αἰγὶς ὄπλον Διός. V.

ἔπειτα τὴν ἐξήγησιν τῆς αἰγίδος εἰς τὴν Βοιωτίαν, ἐν 40 τῷ εἰχῶ τῷ ἔτις ἔχοντι „παρὰ Διὸς αἰγιδόχοιο σὺν ἀγγελίᾳ 40 ἀλεγείνῃ“ (787). B.

448. τῆς ἐκατόν θύσανοι: ἡς πλεῖστοι χροσσοὶ κατὰ 45 πάντα τὰ μέρη χρυσοὶ ἀπρησώρηται. L.

ἀντὶ τῆς πολλοῖ. τῷ δὲ πλήθει τοῦ ἀριθμοῦ πῶς πε- 45 πόριται. BLV.

θύσανοι δὲ παρὰ τὸ αἰθνεῖσθαι. V.

ἡ ἐρεῖθονται: αἰωρόνται. παραγωγὴν δὲ ἔστι τὰ αἰετα, 50 ὡς τὰ ἀγίρω τὸ ἡγερέθον. Ζηρόδοτος δὲ γράφει παρα- 50 τατικῶς ἡγερέθοντο, ὅπερ ἐξ ἀσυντάκτου ἐπὶ ἀθανάτων. Α.

449. ἐκατόμβαισι: ἐκατὸν βοῶν τιμῆς ἄξιος, ἡ ἐκα- 55 τὸν χρυσοῦν νομισμάτων. αἱ γ’ ἀρχαῖοι ἐπεριτιμῶντες τὸ

ἔχον, τὸν βῆν, διὰ πολλὰ μὲν καὶ ὅτι ἱερὸν ἔστιν, ἐνεχά-
ραττον τῷ μὲν ἐπὶ μέρει τῆ νομοθεσίας βῆν, τῷ δὲ ἐτέρῳ
τὸ τῆ βασιλείας πρόσωπον. ABD.

450. παμφάσσουσα: πάντῃ δὲ τὰ γῆν αἰσσεσα. A.
γῆν τὸ γῆνῳ ἀναδιπλασιασμός παμφάσσω, ἢ πλεονα-
σμός παμφάσσω, οἷον ἐφανερώ, ὡς πταίνω πικταίνων, πῶσ-
σω πάλῃ παιπάλῃ (πασπάλῃ BLV). ABLV. παμφάσσουσιν δὲ
ἐστὶ τὸ φανερῶν ἑαυτὸν, ἀλλ' ἐν ἀγγέλοις χήματι μένειν. BL.
λαὸν Ἀχαιῶν: ἐκτερέω δύναται προσδίδωσι, ἢ λῶ-
γον ἔχει ἀμφότερον. A.

451. ἐν δὲ σθένος: προθυμίαν ἔμπονον ἐνέβαλεν. L.

452. ἐπὶ τὸ καρδίῃ βραχὺ διαστέλλον: ἔχει δὲ λόγον
καὶ ἐπὶ τὸ ἄλληλκτον διαστέλλειν, ἢ ἢ σθένος ἄλληλκτον.
ABL. ἄλληλκτον δὲ ἀντὶ τῆ ἀλήκτως. BL.

453. 454. ὅτι πρὸ τῆς Ἀγαμέμνονος ἀριστείας (Π. 11, 13)
ἢ ὁρθῶς φέρονται. διαστολὴ δὲ βραχεῖα ἐπὶ τὸ γένετ',
ἐπεὶ μέρος ἐστὶ περιόδου. A.

ἢν ἄμεινον κείνται ἢπερ ἐν τῇ Α'. πρόσφατος γ' αὖ-
τοῖς ἢ τῷ νόσον μνήμη. καὶ ἢ αἰφνίδιος δὲ μεταβολὴ οὐκ
ἄνευ θεῶν τινός. BLV.

455. ἢ ὅτε πῶρ: ἢν μάλα ἢ δύναμις τῆ ποιητῆ, ὅτε
καθ' ἕκαστον πρῶγμα διαφόρων εἰκόνων εὐπορεῖ. πρῶτῃ δὲ
εἰκὼν ἢ ἀπὸ τῆς τῶν ὀπλων λαμπρότης: μεγαλύνεται δὲ
τῇ ἀσπίδι ὅλη, καὶ τῷ ὅρει ἔνθα καταγίδες εἰσὶ, καὶ τῇ
κορυφῇ. διὸ θαυρῶν ἐπάγει, ἕκαστον δὲ τε φαίνεται αὐτῇ.
ABL. ἀνδρῶν δὲ παρὰ τὸ αἰδιδόν. V.

457. ὡς τῶν ἐρχομένων: ὥδε σκίον. V.

458. δι' αἰθέρος: ὅτι καθ' Ὅμηρον πρῶτος ἀπὸ γῆς
ἔστιν ὁ αἴθρ, εἴτα μετὰ τὰ νέφη αἰθήρ, ὃν καὶ ὁμωνύμως
τῷ ξερενίῳ θρονὸν καλεῖ. A.

460. χηνῶν ἢ γεράνων: μουσικὰ γ' καὶ ἡμεῖς καὶ
συναγελαστικὰ ταῦτα ὅθεν διδαχθεὶς Ἀριστοτέλης τὰ γαμ-
ψώνυχα οἰονόμα φησί, τὰ δὲ τὴν ἐπιδερμίδα ἔχοντα συν-
αγελαστικά. οἰκίως ἔν ἐπ' αὐτῶν καὶ ἔθνεα φησιν. BLV.

461. Ἀσίω: Ἰωνικὴ γενικὴ παθοῦσα: τὸ γ' ὄγιός ἐστιν
Ἀσίω ὡς Ἀτρεΐδω. διὸ χωρὶς τῆ Γ. A.

Ἀσιος υἱὸς Κότυος ἢ Μυῖος, Ἀνδῶν βασιλεὺς, ὡς φησι
Χρυσόδοσος ἐν τοῖς Ἀνδιακοῖς „Κότυς λευκώλενον ἄλλην
ἤγετο καρδίην ὁμοδῆμιον, ἔνομα Μυῖαν ἢ δ' Ἀσίην τέκε
κῆρον.” A.

ἢ εὐθεῖα ὁ Ἀσίας τῆ Ἀσίας, ὡς Αἰνείας Αἰνείας Αἰνείας
Αἰνείας. ἔτις ἔν ἢ Ἀσίω, ἢ κατὰ συγκοπὴν Ἀσίω. BL.

τὸ Ἀσίω ἐνταῦθα γενικῆς πτώσεως ἐστίν, ὅθεν ἔκ ἔχει
τὸ Γ. ἢ γὰρ τις Ἀσίας φησὶ, ἢ ὁμωνύμως Ἀσίας λευκῶν,
εἴτα Ἀσίω ὡς Ἀτρεΐδω, καὶ Ἀσίω κατὰ συγκοπὴν. ὡς
ἑμμέλιος - ἑμμέλιος Ποιάνοιο (Π. 4, 47) ἢ Αἰνείας ἐτάρω
(Π. 5, 534) ἢ Βορέω ἐπ' ἰαγῇ (Od. 14, 533). ἔτις ἄλλος
ἐν τῇ ὁρθογραφίᾳ. D.

αἱ μὲν τῷ ὅσον ἔχοντι ἀξιοπρεπέστερον δὲ ἐστὶ τῷ κύριον
αὐτῷ περιτιθέναι ὄνομα. ἐν γενικῇ δὲ αὐτὸ ἐκληπτίον καὶ
χωρὶς τῆ Γ, ὡς τὸ „ἑμμέλιος Ποιάνοιο.” ἔτις Ἡρωδιανὸς

ἐν τῇ καθόλου ἢ Πτολιμαῖος ἐν τῷ περὶ συναλοιφῆς. κατὰ
δὲ τὰς προχοὰς πηλώδη τόπον ὁ Κῶντος ἀπεργάζετο. ὅπως
δὲ ὕδωρ ἢ βοτάνη, ἀφ' ὅθεν ὀνόμαζον. ἄλλοι δὲ, ἐν τῷ τῆς
Ἀσίας συμφύτων ὅσις γ' καλεῖται κατὰ διάλεκτον ἢ ἰλός.
5 ἄλλοι δὲ ἀπὸ Ἀσίας τῆ Ἀσδοῦ, ὅς ἦρξε Ἀσδοῦς. BDLV.

462. ἀγαλλόμενα: οὕτως χωρὶς τοῦ Γ, ἀγαλλόμενα,
Ἀρτεμίδος, ἢ ἢ τὸ ἔθνη ἀγαλλόμενα. ἔνιοι δὲ προσθέσασιν
τὸ Γ, πρὸς τὸ ὀνίδων ἀνάγοντες τὸ ἀγαλλόμενα ἢ λόγῳ
τινός ἔχονται. A.

10 Ἀρτεμίδος ἀγαλλόμενα, ἢ ἢ πρὸς τὰ ἔθνη. ἀλλ' ἄδὲ
τὸ ἀγαλλόμενα ἄχαρι. BL.

πρὸς τὸ νοητὸν ὑπὲρ τῆς τῆς ὀνίδος, ὡς τὸ „κίνηθεν
δὲ φάλαγγες ἐκπόμενοι παρὰ ταῦτα” (Π. 16, 280). BD.

463. κλαγγὴ δὲν προκαθιζόντων: ἄλλα πρὸ ἄλλων
καθιπτμένων μετὰ βοῆς, ἢ πρὸ τῆς καθίσαι βαδόντων κέ-

κραγε γ' τὰ ὄντα ἐπὶ γῆν καταφερόμενα. ἢ ὥδε μὲν ἔχου-
τέμει τις γεράνας μεσοκοῖς ὀνίδος, καὶ εἰς λευκῶν φη-
σιν αὐτὰς ἐξέναι ἐπὶ δὲ τῶν Τηρώων (Π. 8, 8) ἐπὶ φθορᾷ. L.

τὰ συναγελαστικὰ τῶν ὀνίδων, ὅταν προλάβῃ τῇ πτήσῃ,
20 ἀναμένειν εἰσθε τὰ ὀνίδωντα. AD.

ὑποστηγῇ ἐπὶ τὸ προκαθιζόντων διὰ τὸ ὅς μό-
ριον, καὶ ἐπὶ τὸ λευκῶν μακρὰ γ' ἢ περιόδου, πέντε ἴση
περιέχουσα. τὸ δὲ ἔστι, ὀνίδων πετιγῶν ἔθνη πολλά,
κλαγγὴ δὲν προκαθιζόντων, ἔνθα καὶ ἔνθα ποτίζονται ἀγαλ-
35 λόμενα πετιγῶσι, σμυραγῇ δὲ τε λευκῶν τὰ δὲ ἄλλα διὰ
μέσου. τὸ δὲ σμυραγῇ λήμπω ἔθεν καὶ σμυραγῶς ὁ
λαμπρὸς λίθος. ABL.

ἐκ τῆ σμυραγῶς ὁ ψόφος καὶ ἤχος. γίνεταί δὲ ἐκ τοῦ
σπαράσσου σπάρτατος καὶ τροπῇ τῆ π εἰς μ σμυραγῶς κν-
30 ρίως γ' σμυραγῶς ὁ ἀπὸ σπαράγμῃ ἤχος. ἔτι δὲ ἢ ἔτερον
σμυραγῶ τὸ λήμπω, ἐξ ἢ σμυραγῶς ὁ λίθος. γίνεταί δὲ
ἐκ τῆ μαίρω τὸ λήμπω, μαρῶ, μαράσσω, καὶ πλεονασμῷ
τῷ σ σμυραγῶ σμυραγῶ. L.

τὸ τραχὺ τῆς ἀπὸ τῆ σμυραγῇ ὀνομαστοποιίας τὸ τοῦ
55 λευκῶν παρτέτεινε μέγεθος. B.

Ἀρτεμίδος ὅπως ἔφη σμυραγῇ τε γαῖα. εἰς βραχεῖαν
τελευτῶσα τὸν ἦχον ἱμεῖον. V.

465. 466. αὐτὰρ ὑπὸ χθονὶ σμυραγῇ καὶ κονά-
βιζε: ἢ ὑπὸ πρὸς τὸ πῶδων ἀποδοτῆ. κονάβησε δὲ ἀντὶ
40 τῆ ἤχου, ἀλλ' ἢ ἐσμυραγῇ εἰς βραχὺ γ' τελευτῶσα
τὸν ἦχον ἱμεῖον. BL. ἔχει ὀνομαστοποιία δὲ ὁ τρόπος. D.

467. Σκαμάνδριος: τῷ τῷ Σκαμάνδρῳ ποταμῷ παρα-
κείμενῳ ποταμῷ. ὁ δὲ Σκαμάνδρος καταφερόμενος ἀπὸ τῆς
Ἰδῆς μέσου τήναι τὸ ἐποκείμενον τῇ Ἰλῷ ποδί, ἢ ἐπὶ
τὰ ἀριστερὰ ἐκδίδωσιν εἰς θάλασσαν. καλεῖται δὲ ἔτις καὶ
Ξάνθος. ABDL.

ἀνθεμόεντι: τῷ ἄνθη πρῶτον ἔχοντι, ὡς Ἰλαμῆος
Ποιάνοιο, ἥρως Αἰγύπτιος (Od. 2, 15), ἡέκομος Νόβη
(Π. 24, 602), ἐπεὶ πῶς ἔχει, ἢ πῶς ἀνθεῖ πατρίμηναι, BLV.

468. ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθη: ἐν μὲν τῷ Ἰλῷ
φύλλοισιν ἰσχυρῶς ἢ ψαμύθοισιν (Π. 2, 200) ἰσχυρῶς ἐστὶ

κατὰ τὸ ἐπιτηνευμένον τοῖς φύλλοις τῆ πλήθους· ἐν δὲ τῷ περὶ Κικόνων ἐμβέντι „ἤλθον ἐπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεσθαι ὄρη” (Od. 10, 51) δόξειεν ἂν ἐλάττωσις εἶναι ἐκ τῆ ἐπαγομένης ἐλάττω γὰρ τὰ ἄνθη τῶν φύλλων. ἔκ ἐξι δὲ αὖ γὰρ τῆ πλήθους παραστατικὰ παρελθεται ἄμφω, ὥς ἐπὶ τῶν φύλλων καὶ τῆς ψάμμου, ἀλλὰ τὰ μὲν φύλλα παρίσθαι τὸ πλήθος, τὰ δὲ ἄνθη τῆν τῆ πλήθους ποικιλίαν ἐν τε τῇ καθοπλίσει καὶ τῇ ἄλλῃ ἀμυρίσει τῶν Θρακῶν. L.

469. ἥ ὅτε μυιάων· ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τὴν παραβολὴν προοιζέον, ἵνα ὑποβλέπωμεν ἐπὶ τὸ γλαῦρος ἄργεα δευτε, τῆς ἀνταποδοτιμένης τῇ ἥ ὅτε λέξεως ἀνακολούθως ἐχέσης, ὥς ἐν τῇ Θ (555) „ὥς δ' ὅτ' ἐν ἑρανῷ ἄερα, τόσσα μισηγὺ νεῶν.” AD.

μυιάων· τῆτο πρὸς τὸ ἐπιθυμητικὸν τῷ αἵματος ἐπάγει γῶν „τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσιν.” ἀδινάων δὲ τῶν ἀθρόως ἱπταμένων ἢ τῶν λεπτῶν μυιῶν. BLV.

470. σταθμὸν νυνὶ τὴν ἑπαιλιν. τρία δὲ δηλοῖ ἡ λέξις, τὸν σταθμὸν, τὸν τῆς θύρας παραστάτην, καὶ τὸν ἀριμὸν τῶ μέγαρα. τῷ δὲ δυνάδει καὶ τῷ θάλλει τῶν ἀερίων αἰθέρων αἱ μυῖαι. τὸ δὲ ἡλᾶσκουσιν ἥτοι συνελαύνοντο ἢ ἀποπλανῶνται· ἢ γὰρ διατίθεται τῶν μυιῶν ἡ πτήσις, ἀλλὰ περὶ τὸν αὐτὸν εἰλεῖται τόπον· ὥς πλανώμεναι οὖν εἰσίν. BL.

474. αἰπόλια· αἰπόλιον τὸ τῶν αἰγῶν, ποιμνίον δὲ τὸ τῶν προβάτων, συβόσιον δὲ τὸ τῶν χοίρων, βεκόλιον δὲ τὸ τῶν βοῶν, ἵπποβόσιον δὲ τὸ τῶν ἵππων. πλατεῖα δέ, ὅτι διεσπασμένα γέγονται. ἐπὶ δὲ προσβάτων ἀδινάων φησὶ (Od. 1, 92?) καὶ μὲν τ' ἀγχεῖναι (Il. 8, 141). ABDLV.

475. ἐπεὶ κε νόμῳ μεγέωσιν· ὅταν τὰ αἰπόλια ἀλλήλοισι ἀναμειγῇ νεύμενα, ἀπασπασμένοι περὶ τὴν ἐσπίρην αἱ αἰπόλοι ἐκαστος ἐπιλαμβάνεται τρώγε, ὃ τὸ οἰκεῖον ἐπεὶ αἰπόλιον. εὐπειθὲς δὲ τὸ Ἑλληνικόν. BL.

478. ὕμματα καὶ κεφαλὴν ἵκελος Διὶ τερπικεραῶν· συγγραφῆς μὲν τὸ ἀληθὲς μεταδιώχσει, τραγικοὶ δὲ τὸ σεμνότερον, κωμικοὶ δὲ τὸ ἐλασσον, ἅπερ ἅπαντα παρὰ τῷ ποιητῇ ἔσιν, κωμῶδία μὲν ὥς ἐπὶ Οἰεσίτῃ, συγγραφικὴ δὲ ὥς ἐπὶ τῷ „τῷ δ' ἔχον Ἀδτομέδων” (Il. 9, 209). καὶ ἐπὶ Ἀγαμέμνονος νῦν καλλίον τῆς ἀληθινῆς καὶ μεγαλοπρεπέστερα ἢ ὕψις ἀναπέπλασαι. καὶ ἱκανὸν ἦν ἐνὶ θεῷ εἰκάσειν αὐτόν. ὁ δὲ τρεῖς παρελαβὴν, ἐκάσε τὸ διαπρεπὲς ἐκλεῖξάμενος, τοῦ Διὸς μὲν τὸ ἡγεμονικόν καὶ ἐποπτικόν, ἐννοσιγὰν δὲ τὸ ἰσχυρόν, οἷς τὰ βῆρη κατέχομεν, Ἀρεῶς δὲ τὰ μάχης ἐν πολέμῳ φαινόμενα (τὸ δὲ κόσμον τῆς παρτευχῆς ὅμοιον Ἀρεῖ LV). οἱ δὲ τὸ ἀξιοματικόν, τὸ γεραρόν, τὸ πολεμικόν. ABLV.

ἵκελος Διὶ· τὸ ὅμοιος καὶ ἴσος καὶ τὸ ἵκελος δοτικῇ συντάσσεται μόνα τῶν πρὸς τι. AD.

479. ζώνην· ἥτοι αὐτὰ κατὰ ζῶμα μέρος ἢ τὴν ὕπαισιον ἀπὸ μέρους. D.

480. ἥ ὅτε βοῦς· πῶς μετὰ τῆς θεοῦ βοῦ παρεβόλετο τὸν Ἀγαμέμνονα; ἔνιοι μὲν ἔν φασιν ὅτι διὰ τῆς μὴ δυν

ναμένους τὴν θείαν νοῆσαι φάσιν ἐτέραν εἰκόνα ἀπὸ γραφίμας ζῶον παρελάβε, μὴ νοητὴν ὅσαν· ἢ γὰρ προτέρα τῶν θεῶν παραβολὴ ὅλως ἐστὶ νοητῇ. ἐστὶ δὲ εἰπεῖν ὅτι τὴν πορείαν αὐτοῦ ταύρω εἰκασε βαδίζοντι δι' ἀγέλης, ὅπερ ἐστὶ ζῶον ἡγεμονικόν. τὴν αὐτὴν δὲ ταύτην εἰκόνα Ὀδυσσεὺς προαείναι θέλων τὸ μὲν ὅμοιον ἐφύλαξε, τὸ δὲ μέγεθος ἐμείωσεν, ἀρνεῖται παρικόπως αὐτόν. ἐπεὶ δὲ ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ Ἀγαμέμνων τι πλεονεκτῆσαι ἔκ ἐμείλλε, κατὰ τὴν ἔξοδον αὐτόν κοσμεῖ· ἢ γὰρ ἔδει εὐτυχεῖν αὐτόν, ἵνα διεθῇ Ἀχιλλέως. BL.

πάντων· πάντων τῶν ἄλλων ταύρων. εἰ μὴ γὰρ ἔπερεπαρθεῖν τῶν ἄλλων, ἢ γίνεται κήλιον. ἐπεὶ δὲ τὸ βῆς καὶ ἔξοχος κοινὰ τῷ γένει, προσήψε τὸ ταύρος. LV.

482. Ζεὺς ἡματι κείνῳ· ἐπεὶ ἄπειρα τὰ τῶν εἰκόνων προσήρτησεν Ἀγαμέμνονι, πρῶτον μὲν αὐτὰ τῇ θείᾳ δυνάμει πεπύσεται, ἔπειτα καὶ πρὸς μίαν ἡμέραν αὐτὰ συμβῆναι φησιν. BL.

484. ὥς ἐπὶ ἐργάδῃ καὶ θανμασίαν περιπέτειαν τὰς Μῆσας παρακαλεῖ, ὅπως ὁ ἀκρατὴς διὰ τὸ μέγεθος ὁρεῖται ἔχῃ καὶ συγγινώσκῃ τοῖς ἐνδεέστερον λεγομένοις. εὐτελέσων δὲ τὴν ἰδίαν φέσιν, τὴν ἀπὸ τῶν ἀκοιόντων ἐπισπάσασθαι εἶνοιον. ὁ δὲ λόγος τοιούτος· ἔσπετε νῦν μοι Μῆσαι, οἱ τινες ἡγεμόνες· ἀρχὰς γὰρ νηῶν ἐρῶ, πληθεῖν δ' ἔκ ἂν ἐργῶ μεθήσομαι, ὅδ' εἰ δεκαπλασίονα ἔμμεναι γένωμαι· ἔμμεν γὰρ ἐστὶ τὸ ἔργον τῆτο. BL.

ζητῶσι τινες διὰ ποίαν αἰτίαν τῆς μὲν ὅλης πραγμῶν τείας ἀρχόμενος ὁ ποιητὴς μίαν ἐπεκαλέσασθαι τῶν Μῆσων, ἐπὶ δὲ τῇ καταλόγῃ τὰς πάσας, λέγασθαι δὲ τινες τῶν γραμματικῶν ἐπὶ τῇ μῆνιν ἄειδε τὸν τρόπον εἶναι συνεκδοχῆν, ὡς ἀπὸ μιᾶς τῆς κυριωτέρας τῶν Μῆσων νοεῖται τὰς πάσας. ἄλλοι δὲ λέγασθαι ὅτι περὶ ἐνὸς μὲν προσώπου καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς τέτοιο τὸν λόγον ποίεμενος δυνάτως πρὸς μίαν τῶν Μῆσων ἐποίησεν τὸν λόγον, μῆλων δὲ κατάλογον ἐρῶν νεῶν καὶ βουσιλέων ἐθῶν τε καὶ τόπων πλήθους τε πραγμάτων εὐλόγως πρὸς ἀπείρους τὰς Μῆσους τὸν λόγον ἀπερείδεται. AD.

τὸ ἔξῃς ἐστὶν, ἔσπετε οἱ τινες, τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσων καὶ διασπαρτέον μὲν ἐπὶ τὸ ἔχασθαι, ἀνυποκρίτως δὲ εἴρεται ἐπὶ τὸ ἐξέ καὶ πάρεσε καὶ πάντα καὶ ἀκόσμεν καὶ ἴδμεν. δύνανται δὲ καὶ εἴρεσθαι κατὰ τὸ τέλος ὁ πρῶτος εἶχος καὶ ὁ δευτέρως, ἵνα ἔκαστος ἢ καθ' ἑαυτὸ καὶ συνάπτηται. A.

φιλοπόρον δὲ τὸ ἔσπετε· ἀπὸ γὰρ τῆς ἑπὶ τῇ σημειωτικῇ τῇ λέγει, ἐν πλεονασμῷ τῇ σ. ἢ ἔσπετε ἀπὸ τοῦ ἐνίσπετε κατὰ συγκεπὴν καὶ ἐνίσπετε φησιν ἀλλαχῇ. ABL.

485. γράφει δὲ καὶ ἔσπετε ἀπὸ τῆς ἐνίσπετε, ἐπεὶ καὶ... φησὶν. Ὁλύμπια δώματ' ἔχονσαι· ὅτι Ζηνῶδοτος γράφει Ὀλυμπιάδες βαδύκολλοι. οὐδέποτε δὲ τὰς Ἑλληνίδας γυναῖκας βαδύκολλας εἶρηκεν, ὥς ἐστὶ τὰς Μῆσας. ABL.

485. πᾶσι· ὅτι τινες γράφουσι παρῆς, αἶον κατ' ἐκείνους ἐστὶν ἐμῆς γὰρ θεοῦ ἐστὶ, καὶ αὐτὸ συνεπάρχετε τοῖς ζῶσιν.

καὶ ἐπίστασθαι πάντα ἀκριβῶς· ἡμεῖς δὲ μόνα τὰ ἐν τῷ βίῳ
ἐνκλεῖν ἀκούομεν. V.

486. ἀδὲ τι ἴδμεν οἱ τινες ἡγεμόνες, περισσεύοντος τοῦ
τί μοι ἐστί. πρότερον γὰρ ἐπέχεσθαι τινὰ χώραν. Α.

αὶ φησὶν ἀγνοεῖν τοὺς ἡγεμόνας, πῶς ὑποκατιῶν (493)
φησιν „ἄρχας αὐτῶν ἐρέω;” ἐπαιτέον ἂν εἰς τὸ ἴδμεν, καὶ
τὸν λόγον ὅτως ἐκδεκτέον· διὸ ἐπιτίθεται, ὡς τὸ μὲν μηδὲ
ὅλως δύνασθαι διὰ τὸ πλῆθος εἰπεῖν, τὸ δὲ δύνασθαι μὲν, χαί-
ρειν δὲ τῆς τῶν Μυσῶν συμμαχίας. ἔστιν ἂν ὅτι τὸ πᾶν
ἔσπετε νῦν μοι Μῆσαι, οἵτινες ἡγεμόνες· ἄρχας δ' αὐτῶν
ἐρέω πῶς τε προσπάσας, πληθὺν δ' ἔκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι,
εἰ μὴ αὐταὶ αἱ Μῆσαι δι' ἐαντιῶν εἶποιεν. τὸ δὲ ἡμεῖς γιν-
οσθαι ἔξε ἐμεσολάβησε τῷ ἔσπετε νῦν μοι Μῆσαι οἵτινες ἡγε-
μόνες, ὥσπερ αἰτίαν ἐπαγωγὴν τῇ πρὸς τὰς Μῆσας ἀπε-
ριῆσαι τὸν λόγον. ABL.

488. πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι· ἤτοι οὐ
περισσόν, εἰ μυθήσομαι εἴρηκεν ἀπὸ τοῦ μυθησάμεν. πάλιν δὲ διὰ μέσων τὸ διεξίεναι τὸ γ' ἐξῆς, πληθὺν δ' ἔκ ἂν
ἐγὼ μυθήσομαι, εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες· τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσων,
ὥς ἔθος, διὰ εἰκόθεν ἀνυποκρίτως ἐπὶ τὸ Μῆσαι διασυλτέον
δὲ καὶ θυγατέρες. Α.

καίτοι λέγει καὶ περὶ τῷ πλήθους· δι' ὃν γὰρ τὰς μὲν Αι-
λουκίτου γῆρας ἐκ' ἑ' εἶναι λείπων, ὅπτις πῶς, ἐρέται δ'
ἐν ἐκείῃ πενήτηκοιτα" (719), τὰς δὲ τῶν Βουσιτῶν πε' (516),
δῆλός ἐστι βουλούμενος ἐμῆρῃναι τὸ πλήθος, ὡς ἀπελόντων
ἡμῶν. ἔξ ἀφορᾷ τούτων ἀντιθεμένων τὸ μέσον σκοπεῖν
ἐστὶ γὰρ τὸ μέσον τὸ τῷ πλείονος καὶ ἐλάττονος λαμβάνον-
τας κατὰ τὸν Θεοκλύδην (1, 10) τεκμύριζεθ' πόσοι δύνανται
εἶναι τῷ ἀριθμῷ, καὶ ἂν νομίζεν, ὅτι ἔχει χαλεπὸν γῆρας τὸ
εἶπαι τὸν ἀριθμὸν, ἀλλὰ τὸ περὶ ἐκάστη διελθεῖν ἀκριβῶς
ὡς ἡ περὶ τῶν ἡμερῶν τὸ τίς καὶ πόθεν καὶ τίνων πατέ-
ρων, καὶ τὰς πράξεις καὶ τὰ πάθη, ἃ καὶ ὑπὲρ δόξης
ὑπὸ καὶ τὰς ἡμερῶν μὲν εἶπαι Μισσῶν συλλαμβαν-
ομένων, τὸ δὲ πλήθος ἑδὲ τῆς παρ' ἐκείνων βοηθείας τυ-
χούσης, τὸ δὲ μνησαίεσθαι ἀντὶ τῶ ἀνταί εἶησιν καὶ διεξέλθοιτε
(μήποτε ἂν τὸ μνησαίεσθαι τοιαύτην χώραν ἔχη V.) BLV.

ἐν τῇ Βαιωτίᾳ χίλιαι καὶ ῥ' καὶ πες ῥῆς τῶν Ἑλλή-
γων ἐπισυνάγονται, ὧν αἱ μὲν τοῦ Φιλοκλήτους ἐκ τῆς πολε-
μιστῶν ἦσαν, αἱ δὲ τῶν Βαιωτῶν ἔξ ῥα'. καθὼν δὲ τῷ Θρ-
κυδίδῃ ἐκ λέγον, δεῖ τὸ μέσον τῷ πλείονος καὶ ἐλάττωτος
λαμβάνοντι τεκμαίρεσθαι τὴν τῷ ἀνὴτος πλείονος παροχὴν
μέσον ἐν τῷ τῷ ἀριθμῷ καὶ τῷ ῥα' ἐξ ἡν ὁ πέ' υπερέρχει μὲν
ῥ' ὁ ῥα' τῷ τῷ ὁ, τῷ δὲ ὁ τὸ ἥμισυ λέ', ὁ προστιθέμενος
τῷ τῷ ποιεῖ ἀπαρτίζειν τὸν πέ'. ἐπεὶ ἂν μέσος τῷ μέλλοντι
καὶ ἐλάττωτος ἀριθμῷ ἐνταῦθά ἐξ ἡν ὁ πέ', ῥῆς δὲ σύμ-
παισαι τῶν Ἑλλήνων ῥῆς, πολλαπλασιαστέον ὁ πέ' ἐπὶ τὸν
ῥῆς' ἀριθμὸν τῶν ἡνῶν. οὐδοηκονταπεντάκις ἂν ὁ χίλις
συντιθέμενος ἀποτελεῖ τὸν ἡ' μυριάδας ε', καὶ οὐδοηκον-
ταπεντάκις ὁ ἀποτελεῖ τὸν ἡρ', καὶ οὐδοηκονταπεντάκις
ὁ ἀποτελεῖ τὸν ςω', καὶ οὐδοηκονταπεντάκις ὁ ε' ἀποτε-
λεῖ τὸν ςι'. συντιθέμενοι νοῦν ὁ ἀποτε-
λεῖ τὸν ςι'.

Βορείων δὲ Λοκρίων, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας Ἀττικῇ. ἢ ὅτι μέ-
 γιστον εἶχε ναυτικόν, ὥς Φαινίκων ὑπαικοῖς. ἢ ὅτι ἐν Ἀν-
 λίδι συνήχθη τὸ ναυτικόν. ἢ ὅτι Ἕλληνας δὲ Λευκαλίωνος ἐν
 Βοιωτίᾳ ὤκησεν. ἔτι δὲ ἡδὺς καὶ μεγαλοπρεπὴς ὁ κατὰ-
 λογος, ὥς καὶ πόλεις ὁμοιοσθητοῦσαι τοῖς Ὀμήρου ἔπαισι 5
 χρῶνται. Καλὸν δὲ μὲν Αἰτωλοῖς ἐχαρίσατο, ὁμοιοσθη-
 τῆσι πρὸς Αἰολίας, μνηθεῖς αὐτῆς ἐν Αἰτωλῶν καταλόγῳ.
 Ἀβυδῆναι δὲ Σηζὸν παρ' Ἀθηναίων ἐκομίσαντο διὰ τὸτο
 τὸ ἔπος, καὶ Σηζὸν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ διὰν Ἀρίστην 10
 (836). Μιλησίοις δὲ πρὸς Πριηνεῖς ἐπὶ Μυκαλησῶ δια-
 φερόμενοις ἤρκεσε πρὸς νίκην τὰ ἐπὶ ταῦτα „ὅτι Μίλητον
 ἔχον Φθιωτῶν τ' ὕψος ἀκριτόφυλλον, Μαϊάνδρου τε ῥοάς,
 Μυκαλησῶ τ' αἰπεινὰ κάρηνα” (868). καὶ Σόλων τὴν Σα-
 λαμῖνα Ἀθηναίοις ἀπένευμε διὰ τὸ „Ἄϊας δ' ἐκ Σαλαμῖνος
 ἔχε δεοκαίδεκα νῆας” (557), προσθεῖς τὸ „ἔθηκε δ' ἄγων 15
 τῷ Ἀθηναίων ἱερατο φάλαγγες,” καὶ τοὶ Μεγαρέων ἀντεχο-
 μένων τῆς νῆσου. BL.

ἄρξασθαι φασὶ τινες ἀπὸ Βοιωτῶν τὸν Ὀμηρον τὰ κα-
 τὰ τὸν ὄψιν ὡς κεχωρισμένων τῶν Μυσῶν ὧν ἐπικαλέσασθαι αὐ-
 τὸν δὲ ἐν Βοιωτίᾳ εἶναι τὸν Ἑλικῶνα τὸ ὕψος, ὅπου σὺν- 20
 ηθεῖς αὐταῖς διατρέβειν. ἀντιλέγουσι δὲ τινες τούτοις, φάσκον-
 τες ἔτι τῆς Βοιωτίας ἀλλὰ τῆς Φωκίδος εἶναι τὸν Ἑλικῶνα
 μὴ ἐν ἀπὸ Βοιωτῶν τὴν ἀρχὴν διὰ τὸτο γενεῆς. τινὲς
 δὲ ὅτι ἀνδ' ὧν ἔτοι μόνον πέντε εἶχον ἡγεμόνας. ἄλλοι δὲ
 φασιν ἢ διὰ τὸτο, ἀλλ' ἐπὶ πολλὰς πόλεις εἶχεν ἡ Βοιω- 25
 τία, διὰ τὸτο ἐντεῦθεν ἄρξασθαι αὐτὸν τὸ κατὰ τὸν ὄψιν. ἢ ἔτι
 δὲ ἔτι τὸτο ἔγχετο ὅτι ἀπὸ πληθὺς πόλεων ὁ κατάλογος
 παραμετροῦται ἥρξατο γὰρ ἂν μᾶλλον ἀπὸ Κρητῶν ἐχόντων
 ἑκατὸν πόλεις. βέλτιον δὲ λέγειν αὐτὸν ἀπὸ Βοιωτῶν ἤρχθαι
 ἐπειδὴ ἐν Ἀλλίδι πόλις τῆς Βοιωτίας συνήχθη ἕκαστος
 τὸ πλῆθος τῶν ἐπὶ τὴν Ἰλιον μελλόντων ἐρατεῖν. ἔχει δὲ
 αὐτὴ ἡ πόλις λιμένας τοὺς μὲν βλίποντας ἐπὶ τὴν Ἰλιον,
 τοὺς δὲ καταγωγὰς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης, δι' ἣν αἰτίαν
 συνεθροίσθησαν αὐτόθι καὶ ἐντεῦθεν ἀπέπλευσαν. ὁ δὲ
 Ἀρξιστράτης φησὶ κατὰ ἐπιφορὰν αὐτὸν τὴν ἀρχὴν ποιήσασθαι 35
 ὅτι καὶ ἀπ' ἄλλης ἔδρας ἥρξατο, ἐξητέμεν ἂν τὴν αἰτίαν
 τῆς ἀρχῆς. AD.

Ἀρχὴς τῆς Αἰολίας καὶ Ποσειδῶνος Βοιωτῆς, ἀφ' οὗ ἡ
 Βοιωτία, ἢ Ἑπειρός, ἢ Ἀργεῖνος, Ἀλεξινῶν, Ἰππαλ-
 κμος, Ἀλεξινῶν Ἀργεῖνος Ἀρξιστράτης ἢ Προδοήνωρ, 40
 Ἀλεξινῶν Ἀργεῖνος, Ἰππαλκμος Πηνελόως, Ἀλεξινῶν
 Κλονίος. πάντες δ' ἕνα ὄντων. BL.

ἡ Βοιωτία τὸ πρότερον Ἀονία ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῶν κα-
 τοικόντων ἐν αὐτῇ Ἀόνων, μετωνομάσθη δὲ Βασιλία κατὰ
 μὲν τινὰς ἀπὸ Βοιωτοῦ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀρχῆς, καὶ 45
 ἐντέροις δὲ ἀπὸ τῆς ἐκείνης κατὰ τὸ πινυόχρηστον ἐπὶ
 Κάδμῳ βαδὺς. Εὐρώπης γὰρ τῆς Φοίνικος θυγατρὸς ἐκ Σι-
 δῶνος ἐπὶ Αἰὶδος ἀραυρίσεως, Κάδμος ἀδελφὸς αὐτῆς κατὰ
 ἱερίαν πεμφθεὶς ἐπὶ τῇ πατρὶς, ὥς ἐχ' ἔφην αὐτῇ, ἤλ-
 θεν εἰς Δελφὸς ἐρωτήσαν τὸν θεόν. ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ 50
 περὶ μὲν Εὐρώπης μὴ πολυπραγματεῖν, (χορηγὸς δὲ καθε-

δηγῶ βοῦ, καὶ πόλιν ἐκεῖ κτίξαι ἐνθα ὧν αὐτὴ εἰς τὰ δα-
 ξιά πέσῃ καμουσα. τοιοῦτον λαβὼν χρησμὸν διὰ Φωκίων
 ἐπορεύετο· εἰτα βοῦ συντυχὼν παρὰ τοῖς Πελάγονος βο-
 κολοῖς ταύτῃ πορευομένη κατόπιν εἶπετο. ἡ δὲ διεξιούσα 5
 πᾶσαν Βοιωτίαν ἐκνήσασα ἀνεκλίθη, ἐνθα τῶν εἰσὶν αἱ
 Θῆβαι. βεβλόμενος δὲ Ἀθηναίῃ τὴν βῆν καταθεῖναι, πέμ-
 πει τινὰς τῶν μεθ' ἑαυτοῦ ληρομένους χέροντα ἀπὸ τῆς Ἀρη-
 τιάδος κρήνης. ὁ δὲ φρεσὶν τὴν κρήνην δρώων, ἐν Ἀρεῶς
 ἔλεγον εἶναι, τοὺς πλείονας τῶν πεμφθέντων διέφθειρεν.
 ἀγανακτήσας δὲ Κάδμος κτείνει τὸν δρώοντα, καὶ τῆς Ἀθη-
 νᾶς αὐτῷ ἀποθεμένης τὰς τέταρτον σπείρει· ἀφ' ὧν
 ἐγένοντο οἱ γηγενεῖς. ὁμογενεῖς δὲ Ἀρεῶς καὶ μέλλοντος
 Κάδμου ἀναιρεῖν ἐκώλυεν ὁ Ζεὺς, καὶ Ἀρμονίαν αὐτῷ
 συνήκισε τὴν Ἀρεῶς καὶ Ἀφροδίτης. πρότερον δὲ ἐκέλευ- 15
 σεν αὐτὸν ἀντὶ τῆς ἀναιρέσεως τὸ δρώοντος ἐναιεῖν θη-
 τεῖσαι, ἐν δὲ τῷ γάμῳ Μάσας ἔσαι καὶ τῶν θεῶν ἔκαστον
 Ἀρμονίᾳ δῶσαν δῆναι. ἔσοιτο Ἑλλάδικος ἐν Βοιωτικῶς καὶ
 Ἀπολλοδώρος ἐν τῷ γ'. AD.

Πηνελόως καὶ Ἀθήνησις ἔλεον ὅτι ἐλπίσαν οἱ πλεί-
 οισι τῶν παλαιῶν προληπτικῶς τὰς ὀνομασίας τοῖς παῖσι.
 ἀφ' ὧν ἐμείλλον οἱ παῖδες ἐπιτηδεύειν πραγμάτων. σφόδρα
 δὲ αὐτοῖς ἠμελε τὰ τῷ πόλεμῳ. διὸ Πηνελόως μὲν ἀνομιάνθη
 ἀπὸ τῆς πένης περὶ τὸν λαόν, ὃ ἔτι ποιεῖν καὶ ἰσχυρὰ
 κατὰ τὸν ὄχλον. Ἀθήνησις δὲ ἀπὸ τῆς λείαν ἄγειν (λεία δὲ ἡ 25
 ἀπὸ πολέμου κτήνη). Ἀρξιστράτης δὲ ἀπὸ τῆς ἐπαρκείας καὶ
 βοηθῆν τοῖς λαοῖς, τούτῳ τοῖς ὄχλοις. Προδοήνωρ δὲ ὁ
 προδῶν ἡγορή, τετέστιν ἀνδρεία. Κλονίος δὲ ὁ γενναῖος καὶ
 μάχιμος γενεόμενος κλονός γὰρ ἡ μάχη. AD.

495. Κλονίος: παροξύνεται, ἐπεὶ τὰ εἰς οὗς λέγονται
 τῷ ἰ παραληγόμενα, τριβόλεια, ἐπὶ κερῶν παροξύνεται.
 Σχεδὸς Χρομῖος Δολίος, ἀντιπύπτει τὸ Ἄλιος κατὰ τὴν
 παρὰδοσιν, καὶ τὸ Ἄλιος καὶ Κρόνιος καὶ Εἰνός. BL.

496. οἱ ὅ' Ὑρίην: ὁ παρὰδοσιν συνδεδεμένος τὸν τῆς ἄλλης
 ὄντως παρὰδοσιν Θυρίαν τὴν πόλιν, οὐκ εἰ δὲ ἀπὸ γὰρ
 Ὑρίως καὶ ἡ Ὑρία ὅπως ὀφείλει ἔχειν τὸν τῆς ὁ φθόγγον
 μαρτυρεῖ καὶ Ἡρόδοτος λέγων „ἡ ὄνη (ἡ δὲ ἄ) Ὑρίη
 Βοιωτὴ ἔτρεφε κόρη.” Α. ἀπὸ Ὑρίως. οἱ δὲ Θυρίη
 γράφοντες ἀμαρτάνουσιν. BL. τὸ πλῆθος οἱ τε Ὑρίην. Ὑρία
 δὲ χωρίον πλησίον τῆς Αἰλίδος, ὃ ἔκτισεν Ὑρίως ὁ Ποσει- 40
 δῶνος καὶ Ἀλκονίης, ἢ ὡς τινες εἶπον, Βοιωτῆς ὁ Ὀρί-
 νος πατήρ. D.

Ἀδλίδαι παρὰ τὸ τοῖς Ἀχαιῶς ἐκεῖ ἀνδραγαθῆναι. B
 ἀπὸ Ἀδλίδος τῆς Εὐδώνης τῇ Κρησιᾷ. D.

ὡς ἀπὸ ἀνέκτου εὐθείας ἡ ἀνέκτουσις, καὶ εἰ μὲντοι
 παρὰ τῷ Εὐδορίῳ „Ἀλλιν τ' ἔσφαγον” αἰτιατικῇ ἀπὸ
 εὐθείας βαρυνομένης γέγονεν. ἡ γὰρ εἰς τὴν κατάληξιν ἀπὸ
 βαρυνόντων ἔστιν, ἡ δὲ εἰς δα καὶ βαρυνόντων καὶ ὀξυ- 50
 νων. Α.

497. Σχοῖνονι: ἀπὸ Σχοινέως τῆς Ἀθάμαντος, τῇ Ἀτα-
 λάντης πατρὸς. BDL.

Σκῶλονι ἔστι κόμη ἡ Σκῶλος ἐπὶ Κιθαιρῶνι ὅπου τῶν

ἐν τῇ Βοιωτίᾳ Θηβῶν. ἔτι δὲ κέκληθ' διὰ τὸ δυσολέητον τὸ τόπος. D.

Ἐτεωνός: ἀπὸ Ἐτεωνῆ τῆ ἀπογόνου μὲν Βοιωτῆ, πατρὸς δὲ Ἐλεωνός καὶ τῶν ἄλλων. δὲυτόνως δὲ ὡς μελεδωνός. πολλὴν κνημὸν δὲ ὀρεντήν, ἣ τὴν πολλὴν κνημὸν ἔχουσαν 5 ἦτοι ὀρίανον. BL. τὴν πολλὰς προσβάσεις ἔχουσαν. L. πολλὰς ἔχουσαν κνημὲς. κνημοὶ δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων κνημῶν λέγονται αἱ τῶν ὀρέων προσβάσεις· ἢ γὰρ αὐταί, ὅσον ἀπὸ κεφαλῆς, πρὸ τῶν βλασίων εἰσιν, ὃ ἔστι πρὸ τῶν ποδῶν. D.

καθ' ἕνασον ὄνομα ἐκ φύσεως καὶ λόγου διαβολῇ ἐστὶ βραχυτάτη διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ὀνομαστικῶν, ἣν ἐν τοῖς ἀντιγράφοις τιθεῖται οὐκ ἐπείγει, κατὰ δὲ τὴν προφορὰν σώζειν. A.

498. Θέσπειαν: ἀπὸ Θεσπεῖ τῆ Κηφέως, ᾧ θυγα- 15 τέρης ἦσαν ν'. BL.

ἐκτελέθῃ φασὶ διὰ τὸ μέτρον· τὸ γὰρ τῆς ἰσορίας ἐν συζολῇ τέ ἐστι*) πληθυντικῶς τε λεγόμενον. ἴσως οὖν ὅλον ποιητικὸν ἐστὶν· στήθεος γὰρ αὐτῇ πολλάκις τὰ πληθυντικῶς λεγόμενα καὶ ἐνικῶς προσέτερεθ', ἢ ἐδούρηναν Ἀθήνην 20 (Od. 7, 80) „πολυκρύσοιο Μυκήνης” (Il. 7, 180), ἢ ἐκ τῆ ἐναντίως τὰ ἐνικὰ πληθυντικῶς· „ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχομαι” (Od. 14, 199). ταῦτα ἐν τῇ προσφῶδι ὁ Ἡρωδιανός. ἐν μέντοι τῇ α' τῆς καθολικῆς προσφῶδας ἐν τοῖς παραπορευτοῖσι καὶ ἔχουσι πρὸ τέλους τὴν εἰ διδουομένην αὐτὸ 25 καταριθμῆ, καὶ τῷτο αὐτὸ τὸ Ὀμηρικὸν παρατίθῃσι, καὶ ἄλλαχθ' λέγει τὴν εἰ ἔχειν αὐτὸ φανερώς, καὶ ἐπιφέρει ὅτι καὶ Θεσπιὰ δὲυτόνως λέγεται. A.

Γραῖαν: τὴν νῦν Τάνακρον καλεσμένην. D. ἀπὸ Γραίας τῆς Μεδεῶνος θυγατρὸς Λευκίππου δὲ γυναικός. Τανα- 30 γραῖοι γὰρ οὐκ ἐγράτευσαν, ὡς Εὐφορίων „οἱ πλὸν ἤρησαντο ἢ ὕρκαν Αἰγιαλίων” (ὅμοιος αἰγιαλῶσι Eustath.). BL.

Μυκαλήσων: ἔτιος κληθεῖσαν ἀπὸ Μυκάλης τῆς ἐν Καρίᾳ, Πελοπόσει ἐν αὐτῇ ἰδρυσαμένης τὸ τῆ Μυκαλῆος Αἰὸς ἱερόν. D.

Μυκαλησὸς δὲ παρὰ τὸ ἐκίστε τὰς Γοργόνας ἔλθεσας μυκήσασθαι. ἔστι δὲ καὶ ὕρος ἀντικρὺ Σάμης Μυκάλη. BL.

499. Ἀρμ': πόλις Βοιωτίας ὀνομασθεῖσα ἀπὸ τῆ αὐτόθι καταποθῆναι σὺν τοῖς ἱπποῖσι τὸ Ἀρμιαρὰς τῆ μύν- 40 τῆος ἄρμια σὺν αὐτῷ. D. ὅτι ἐκεί καταπάγη τὸ ἄρμια τῷ Ἀδράστῃ, οἱ δὲ τὸ Ἀρμιαρὰς. BL.

Ἐρῶθρας: ἐπὶ τὸν Κιθαιρώνα ἦτος ὁ τόπος. ἔστι δὲ ἀπὸ Ἐρῶθρῆς τῆ νεωτέρης τῶν Ἀθυματιδῶν. BL. Ἐρῶθραι βαρυντόνως μὲν πόλις Βοιωτίας, δὲυτόνως δὲ πόλις Ἰωνίας, ὀνομασθεῖσαν δὲ ἦτοι ἀπὸ Ἐρῶθρῆς τῆ Ποσειδῶνος ἢ Ἀμ- 45 γιμεδοῖσης τῆς Ἀνατολῆς, ἢ ὡς ἕτεροι ἀπὸ Ἐρῶθρῆς τῆς Πορφυριώνας τῆ Σισύφου. D.

500. Ἐλεῶν': ἀπὸ Ἐλεῶνος τῆ Ἐτεωνῆ. BL.

Ἰλῆν: ὅτι νῦν μὲν ἐκτεταμένως Ἰλῆν εἶρηκεν, ἐν ἄλλοις δὲ συννευμένως „Ἰλῆ ἐν οἰκίᾳ ναίων” (Il. 7, 221). 50 Ἐλεῶνα, ἀπὸ τῆ αὐτόθι λέοντος. BL.

*) οἷον καὶ παρὰ Κορίνθῃ „Θεσπία καλλιγύναικε, φίλῳντε, μουσοκλήτε.” Schol. S. German. ap. Heyn.

νῦν δὲ καλεῖνται Ἰλῆαι πληθυντικῶς. A.

ἔξιτιναι τὸ δὲ διὰ τὸ μέτρον· „Ἰλῆ ἐν οἰκίᾳ ναίων.” ἔστι δὲ καὶ Ἰλῆ ἑτέρα ἐν Αὐδίᾳ „Τρωῖω ὑπο νηφέντι, Ἰλῆς ἐν πτόνι δῆμῳ” (Il. 20, 385). BL.

Πετιῶνα: ἀπὸ Πετιῶνος τῆ Βοιωτῆ. D.

501. Ὠκαλήην: ἀπὸ τῆ παραδύοντος ποταμοῦ. καλεῖθ 10 δὲ νῦν Ὠκάληα. D.

Μεδεῶνα: ἀπὸ Μεδεῶνος τῆ Πυλῶδα. D.

502. Κόπας: πόλις Βοιωτίας ἀπὸ Κωπεῶνός τιμος 10 ἦρωος, παρ' ἣν ἢ ἡ λήμνη Κωπαῖς. D.

πολυτρήρωνα: πολλὰς περιτρήρας ἔχουσαν. τρήρωνες δὲ καλεῖνται αἱ περιτρήραι ἀπὸ τῆ τρεῖν ἢ ἐνλαβεῖς· δειλὸν γὰρ τὸ ἔχον. D.

Οἰσβην: τὰς νῦν πληθυντικῶς λεγόμενας Οἰσβας. D. 15 Ζηρόδοτος γράφει Μέσσην. ἔστι δὲ ἡ Μέσση τῆς Λακωνικῆς, ἣν ἐν ἄλλοις Μεσσήνην καλεῖ. A.

503. Κορώνειαν — Ἀλκίοντον: Κόρωνος ἢ Ἀλκίοντος Θεσσαλῶνος τῆ Σισύφου παῖδες, ἀφ' ὧν ὀνομασθεῖσαι αἱ πόλεις. BL.

ποιήενθ': βοιωτηφόρον, σήμεντον· πόα γὰρ ἡ βοιωτῆ. διὰ τῆς δὲ τὸ εὐχρινον παρῆχον αὐτῆς. D.

504. Πλάταιαν: ὠπὶ τῷ Πλαταιᾷ, ἀπὸ Πλάτης τῆς Ὀγγήσου θυγατρὸς. BDL.

Γλίσαντ': ἡ συνήθεια προπερισπῆ τὸ ὄνομα, ἣ δὲ 25 ἰσορία περισπῆ. BL. προπροσέτινως ὡς γίγναι. D.

505. Ὑπὸ Θήβας εἶχον ἐκκείμενον πτολίεθρον: πολίτην ἀνώνυμον· ἢ γὰρ εὐλογον ἐρατεῖν Θηβαίους νεώτ' ὑπ' Ἀργείων πορθηθέντας, ἢ ὅτι νεώτ' ἦν οἰκισθεῖσα διὸ φησιν ἐκκείμενον. BL.

Θῆβαι ἀπὸ Θήβης τῆς Ἀσωπῆ τῆ ἐντοπίου ποταμοῦ. Ὑποθήβας ἐν τὰς ἐλάτιους Θήβας, ἡλατωμένους ὑπερὸν ἐπὶ τῶν ἐπιγόνων· ἐπύρθησαν γὰρ αὐτὰς οἱ τῶν ἔκ τῶν Θήβας ἐρατευσάντων παῖδες ἐκδικητικῶς πατρῶν ἦσαν. ἕτεροι δὲ φασὶν Ὑποθήβας λέγειν τὸν ποιητὴν τὰς ὑποκειμένης 35 τὰς ἐπταπόλεις Θήβας κώμας· αὐταὶ γὰρ αἱ Θῆβαι ἐπιπολιώρηκον. D.

506. Ὀρχησον: ὁῖτος Βοιωτῶν παῖς, δὲ ἐν τῷ τόπῳ πρῶτος Ποσειδῶνος ἱερὸν αὐτοῦ. BL.

ἄλλος: πῶς τόπος σύνδεστος ὕδωρ ἔχων καὶ θεοῖς ἀφιερωμένος ἄλλος καλεῖται. D.

507. Ἀρνην: ἀπὸ Ἀρνης, ἣς καὶ Ποσειδῶνος Βοιωτῆς. οἱ δὲ ὅτι ἐκ ἐνρίσκειται κατὰ τὰς Τρωϊκοὺς χρόνους Ἀρνη πόλις Βοιωτίας· ὅθιν ἐνιοι πιθανῶς μεταγράφειν 40 πολυτάφυλον Τάρνην. D.

ὅτι Ζηρόδοτος γράφει Ἀσκηρὸν ἔχον. ὃ δὲνεται δὲ πολυτάφυλος ἢ Ἀσκηρ λέγεσθαι ἀξιοπιστότερος γὰρ ἐστὶν Ἡσίοδος λέγων „Ἀσκηρ χεῖμα κακῆς, θέρει ἀργαλήν” (O. 638) ὥς δὲ πολυκαρπὸς λέγοιτο ἂν. A.

ἢ νῦν Χαιρώνεια. ἑτέρα δὲ ἡ Λεοντόρρη, ἣ ἐπὶ τῶν 50 Ἐλεῶνα, ἀπὸ τῆ αὐτόθι λέοντος. BL.

508. Νῆσαν: Νῆσα Βοιωτίας, οὐ Μεγαρίδος. ἔσι δὲ ἐν Διόνειον ἐπιφανὲς ἱερὸν. Ἀνθηδών δὲ παρὰ τὰ ἄνθη, ἢ Ἀνθιον τὸν Πασειδῶνος· ἔσι δὲ παρὰ τὸν Εὐριπον. BL.

Ἀνθηδῶνα: ἐκ ταύτης ἦν Γλαῦκος ὁ θαλάσσιος. D. ἔσχατόωσαν: τὴν ἐν τοῖς ἐχάτοις μέρεσι τῆς Βοιωτίας κατέμεινεν. D.

509. πεντήκοντα νέες: ἀπὸ Φοινίκης εἰσὶ καὶ Τίφες καὶ Βοιωτὸς ὑπῆρχεν. L.

511. Ἀσπληδῶνα: ὠνόμασαι ἀπὸ Ἀσπληδῶνος τοῦ Πρέσβονος, ἔσι δὲ Βοιωτίας τῆς Ὀρχομενίων γῆς. καλεῖτο δὲ τὴν Εὐδαίλους. D.

Ὀρχομενὸν Μινύειον: ἡ διπλῇ, ὅτι καὶ ἕτερος Ὀρχομενός ἐστιν Ἀρκαδικός. ἀλλ' ὁ μὲν Βοιωτικὸς Μινύειος καλεῖται, ὁ δὲ Ἀρκαδικὸς πολύμηλος· καὶ τοῖς ἐπιθέτοις διαφέλλεται ἢ ὁμωνυμία. A.

ἀπὸ Μινυῖ τῆς Σισύφου τῆς Αἰόλου· ὁ δ' Ἀρκαδίας Ὀρχομενός πολύμηλος. BL.

Ὀλμος Πορφύριον Ἀθάμας οἱ Σισύφου παῖδες πρὸς τὸν Ἐλικῶνα πόλιν ᾤκησαν, ἣν ὠνόμασαν Ὀλμον. Ὀλμου δὲ υἱὸς Μινυός, ὃς ἀφ' ἐαυτοῦ Μινύας αὐτὸς ἐκάλεσεν. τῆσι καὶ τὸν Ὀρχομενός, ὃς τὴν πόλιν ἀφ' ἐαυτοῦ ὠνόμασεν. BL.

τὸν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ λέγει Ὀρχομενόν, τὸν ὑπὸ Μινυῶ βασιλευθέντα, τὸν ὀνομασθέντα ἀπὸ Ὀρχομενοῦ τοῦ Αἰδὸς υἱὸς καὶ Ἑρμιόπης τῆς Βοιωτῆς. παρὰ τὴν αὐτὴν ποταμὸς Μινύας, ἀφ' οὗ Μινυῖ ἐκλήθησαν οἱ τὴν χώραν κατοικοῦντες. ἔσι δὲ καὶ ἕτερος Ὀρχομενός τῆς Ἀρκαδίας, ὃν πολύμηλον καλεῖ ὁ ποιητής, καὶ ἕτερος τῆς Θεσσαλίας. D.

514. ἐπερωτῶν εἰς ἀναβῆσα: εἰς τὸ διεργον ἀνελθῶν οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ταῖς γυναιξὶν ὑπερωτῶν τὰς θαλάμους κατεσκεύαζον ὑπὲρ τῆς δυσεντεύκτους αὐτὰς εἶναι. AD.

τὴν εἰς πρόθεσιν χωρίζον τῆ ἀναβῆσα· ἀναστροφὴ γὰρ, εἰς ὑπερωτῶν ἀναβῆσα. τὸ δὲ διάστημα ἢ παντὶ αἰσθητόν. A.

516. τῶν δὲ: κατὰ δοτικὴν τοῖς δὲ αἰ' Ἀριστάρχου. καὶ ἐξ ὁμοίων τῶν „τοῖσι δ' αἰ' ὀγδωκόντα” (568). καὶ τὸ ἐπὶ τὸν „τῶ δ' αἰ' τεσσαράκοντα” (534). A.

517. Φωκίῳν: τὰ τοιαῦτα διχῶς ἐν ταῖς Ἀριστάρχου ἐνδοκρομέν, καὶ διὰ τῆς Φωκίῳν, καὶ διὰ τῆς ἡ Φωκίῳν. τὸς δὲ Φωκίῳς οἱ μὲν ἀπὸ Φώκας τῆς Φαρμάκης καὶ Αἰακῆ, οἱ δὲ τῆς Πασειδῶνος καὶ Προνόης τῆς Ἀσπιδῆς. AD.

Ὀρνυτος ὁ Σισύφου, εἰς Ὑάμπολιν ἐλθὼν ἐπικουρήσας τοῖς αὐτόθι τοῖς Λοκροῖς πολέμοις, καὶ νικήσας, ἤρξε τῆς χώρας αὐτόθι· ἢ υἱὸς Φώκος, ἀφ' ὃς Φωκίῳς αὐτοῦς ὠνόμασαν, ἢ Ὀρνυτίων, ἢ Ναύβολος, ἢ Ἰριτος, ἢ Σχεδῖος. τὰ δὲ δυτικὰ τῆς Φωκίδος Ὀζόλαι καὶ Λοκροὶ οἰκοῦν. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι καὶ ἕτερος Σχεδῖος ἐστὶ Φωκίῳς, τῶν ἐπὶ μέγας ἡγεμῶν, καὶ ἀμφότεροι ἐφ' ἑκάτερος ὠνομαζόμενοι. „ἐνθ' ἑκάτῳ μὲν Πλε Σχεδῖον ἀρχὸν Φωκίῳν” (Π. 15, 515). ἡ δὲ ἀναφανδὸν πρὸς τὰ Πυλαίμενες. A.

δύο Σχεδῖοι παρ' Ὀμήρου „Σχεδῖον Περικλῆδος τῶν” (Π. 15, 515) καὶ „Σχεδῖον μεγαθύμῳ Ἰφίτῳ τῶν” (Π. 17, 50) αἰετὴν γυναικὴ τὴν πρόθεσιν, καὶ ἐκ ἀναστροφῆς. Ἀριστάρχου 306). καὶ δύο Εὐρυβάται κήρυκες, ὁ μὲν Ἀγαμέμνονος, ὁ

δὲ Ὀδυσσεύος. πάλιν τε δύο Εὐρυμέδοντες, ὁ τε Ἀγαμέμνονος καὶ ὁ Νέστορος ἡνίοχος. BL.

518. Ἰφίτῳ: τὴν μέσσην συλλαβὴν ἐκτείνομεν τῷ Ἰφίτῳ διὰ τὸ μέτρον. ἐν ἑτέροις γοῦν φυλάσσομεν τὸν χρόνον· Ἰφίτος Εὐρυτίδης” (Od. 21, 14). A.

519. Κυπαρίσσαν: Κυπαρίσσης ἡ νῦν Ἀπολλωνιάς, ἀπὸ Κυπαρίσσης τῆς υἱὸς Μινυῆ, BL.

ὀνομασθὴ Κυπαρίσσης ἀπὸ Κυπαρίσσης τῆς Ὀρχομενοῦ ἀδελφῆς, ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ φρομένων κυπαρίσσων. AD. ὁμωνυμίας δὲ τῷ δένδρῳ ἀνεγνώθη. A.

Πυθῶνα: καὶ αὕτη πόλις Φωκίδος. τὸ πρότερον δὲ ἐκαλεῖτο Παρνασσία νάπη ὡς ἀπὸ τῆς παρακειμένης ὄρους, ἔπειτα Πυθῶν, ἕξερτον δὲ Ἀελοῦ καὶ Πυθῶ μὲν, ἐπεὶ κατεσάπη αὐτόθι ὁ δράκων ὁ τὸ μαντεῖον πρότερον φυλάττων, ὃν ἀπέκτεινε τοξέσους ὁ Ἀπόλλων· πύθεται γὰρ τὸ σήπεται, ὡς τὸ „σὺ δ' ὅδε πύσαι ἄσπρα” (Π. 4, 174). ἡ ὡς ἐνοίηται, διὰ τὸ παραγινόμενος αὐτόθι πυθάνεται τὸς ἀνθρώπους περὶ ὧν ἐθέλει. AD.

520. Κρίσαν: Κρίσα πεδίον ἐν Λοκρίδι ἢ ὡς οἱ πλείονες φασὶν ἐν Ἀελοῖς, ὀνομασθὲν ἀπὸ Κρίσας τῆς Τυράννου καὶ Ἀξερῶδος τῆς Ἀθηνῶνος. AD.

Δαυλίδα: Δαυλὶς πόλις Φωκίδος, ἀπὸ Δαυλίως ὀνομασθεῖσα τῆς Τυράννου καὶ Χρησίωνης (Χρησίωνης D). ἡ διὰ τὸ σίμυτον· δαυλὸν γὰρ τὸ δασὺ λέγον οἱ ἀρχαῖοι. AD.

Πανοπῆα: πόλις Φωκίδος, ὠνομασθεῖσα ἀπὸ Πανοπίως τῆς Φώκας. AD.

Ζηρόδοτος γράφει καὶ Πανοπτίων, ἅμετρον πόλιν τὴν εἶχον καὶ ἢ καθ' Ὀμηρον χρηματίζον τὸ ὄνομα. ἔσι γὰρ Πανοπίως ὡς Ἀχαιεύς „ὃς ἐν κλειτῇ Πανοπῇ” (Π. 17, 30507). A.

521. Ἀνεμώρειαν: αὕτη μεταξὺ κεῖται Φωκίδος καὶ Ἀελοῦ, ἐφ' ἣν καὶ τὴν, ὅθεν καὶ ἔτις ὀνομασθὴ παρὰ τὸ καταπνέειν αὐτὴν σφοδρῶς. AD.

ἀνεμώδη καὶ δυσχεμερον, παρὰ τὸ καταπνέειν ἀπὸ τῆς 35 καταπνέουσης. BL.

Ὑάμπολιν: τὴν ὑπὸ Ὑάντων ἔθνος βαρβάρων οἰκισθεῖσαν πόλιν. D.

ἔτις ἀνεγνώθη ὡς φιλόπολις· ἐν γὰρ ἔστιν. ἑσθῶσι δὲ τὸς ἐγχορίας καὶ οὖν τῷ α λέγειν Ὑάμπολιν. A.

522. οἱ τ' ἄρα παρὰ ποταμὸν Κηφισόν: οἱ τοὶ Κηφισοὶ λέγονται, ὑπὸ δὲ τῶν παρικοτύμιοι. ὁ δὲ Κηφισὸς ποταμὸς ἐστὶ τῆς Φωκίδος, ἔχων τὰς πηγὰς ἐκ Αἰλαίας, ὡς ἴηται Ἡσίοδος „ὅδε Αἰλαῖσι πρὸς καλλυψοῦν ὕδωρ.” AD.

523. Αἰλαίαν: τόπος παρὰ τὸν Παρνασσόν, ἀπὸ Αἰλαίας τῆς Κηφισοῦ θυγατρὸς, καὶ μέμνηται καὶ ὁ Ἡσίοδος. BL. πηγῆς ἐστὶ ἐπὶ ταῖς ἀκροχθίνος βρύσταιν, καὶ καλεῖται ποτάμιοι. τὸτο δὲ τὸ ὄνομα μέτρον ἔχει ὑπόκειται. BL.

Πυλαίμενος ἀναστροφῇ καὶ Πύμφιος. Ἀλεξίων συντίσκει δὲ τοῖς χωριεῖσι συντάσσει τὰς προθέσεις. A.

525. ἀμφιέποντες: περὶ αὐτὸν ἐνεργῶντες καὶ ἐπιμέλειαν ἔχοντες. D.

526. ἔμπλην: ἐμπειλάδην. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ χωρὶς „ἐμπλην ἀγριαλὲ τε καὶ ἄξιος.“ BL.

527. Λοκρῶν: Λοκρῶν τῶν μένεται τῶν Ἐπικνημι- 5 δίων καλεσμένων ἔτι καὶ ἀντικρὺ τῆς Εὐβοίας τὴν οἰκισιν πεποιήνται, οἱ ὑπὸ τῷ Αἰάντι ὄντες. εἰσὶ δὲ καὶ ἑτεροὶ Λοκροί, ἐπικαλούμενοι Ὀζόλαι, περὶ τὴν Αἰτωλίαν ἐπὶ τῆς ἐτέρας πλευρᾶς οἰκῶντες κατὰ τὸ Κρισαῖον πεδίον, κεκλημένοι ἔτι καὶ αὐτὸν τῷ αὐτόθι ῥέοντος Ὀζόντος ποταμοῦ, ὃν ἐποίησαν διωσάδην οἱ ἰχθύες τῷ Κενταύρῳ τῷ ὑπὸ Ἡρακλείους τρωθέντος, ὁπηνίκα διάγων Αἰλιάνειραν τὴν Οὐλῶς κατὰ τὸν Εὐνῶν ποταμὸν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. ἢ ὅτι εἰσὶν αἰγόνόμοι, καὶ τὰς δορὰς τῶν βοσκημάτων δυσώδεις ἔσας καὶ ἀβυσσέυτες ἀμφιένονται. τῶν δὲ ἀποίκων εἰσὶν ἑτεροὶ Λο- 15 κροί, οἱ Ἐπιεφύριοι καλούμενοι διὰ τὸ ἐπὶ Ζεφυρίῳ ὄρει τῆς Ἰταλίας παροικεῖν. AD.

Ὀυλίης: ἡ διπλῇ, ὅτι τινὲς τῶν νεωτέρων ἀνέγνωσαν χωρὶς τὸ ὄ, ὡς ἄρθρον ὄντος, εἰα Ἰλῆος. ὁ δὲ Ὀμηρος σὺν τῷ ὅ λέγει τὸν Ὀυλίαν, τὸ δὲ ἔξης ἐπὶ Λοκρῶν οὐ Κύνον 20 τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσθ, ὡς ἡ διόρθωσις προεῖρηται. A.

ῥηλωτόν Ὀυλίης: οὐ γὰρ ἐστὶν ἄρθρον. ὁ δὲ Ἡσίοδος διχῶς. BL.

528. ἡ διπλῇ περιεξηγμένη, ὅτι Ζηρόδοτος ἡθέτηκεν αὐτόν. ἀναγκαῖος δὲ ἐστὶν προδιασυνίτησι καὶ ἡτίων ἐπὶ κατὰ τὸ 25 μέγεθος τοῦ Τελαμωνίου. ἐκείνον μέντοι γε μέγαν λέγει. A.

529. 530. ἀθειῶνται ἀμφοτέροι, ὅτι προεῖρηκε „μείων, ἢ τι τόσος γε,“ καὶ πρὸς ἑδὲν διλογεῖ „ἀλλὰ πολὺ μείων.“ καὶ ἑδὲ πολὺ λείπεται τῷ ἐτέρῳ, καθὼς δὲ καὶ τὸ λινοθώρηξ οἱ καὶ Ἕλληνες οὐκ ἔχοντο λινοῖς θώραξιν διὰ παντὸς καὶ 30 χαλκοχίτωνας αὐτὰς λέγει. καὶ Ἕλληνας ἑδέποτε εἶρηκεν, ἀλλ' Ἀργεῖος ἢ Ἀναῖος καὶ ἑδὲ Ἑλλάδα τὴν οἰκισμένην ὑπὸ Ἑλλήνων, ἀλλὰ μίαν πόλιν Οἰσσηλίας, ἥς τὰς οἰκήτορας Ἕλληνας λέγει „Μυρμιδόνες δὲ καλεῖντο καὶ Ἕλλη- νες καὶ Ἀχαιοί“ (648). A.

ἀθειῶνται οἱ γ' ἔτι εἰς ὡς μὴ γήσιοι τῷ ποιητοῦ, πρῶτον μὲν ὅτι ἂν ἦν μικρότερος ὁ Ὀυλίης Αἴας τῷ Τελαμωνίῳ (ἦτορ καὶ ἐν ἑτέροις τῆς ποιήσεως „Αἴας δ' ἔκτε τιταίνετον“ Π. 13, 701 — 4), ἔπειθ' ὅτι ἂν οἶδε λινοῖς θώραξιν χρωμένους τὰς Ἕλληνας ὁ ποιητής. ψευδὸς δὲ καὶ 40 τὸ „ἔχχει δ' ἐκείνου Πανέλληνος.“ D.

531. Κύνον: εἴρηται ἀπὸ Κύνου τῷ Λοκρῷ. D.

Καλλιστῶν: ἀπὸ Καλλιπίας τῆς Ὀπίαντος. D.

532. Βῆσαν: ἔτι καὶ ἀνόμεναι διὰ τὸ σίμηναι εἶναι τὸ χωρίον πάντες καὶ οἱ σίνδεδροι τόποι, καὶ μάλιστα τῶν 45 ὄρων, βῆσαι λέγονται. D.

ἡ διπλῇ περιεξηγμένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει Βῆσαν ἐν τῷ ἐπὶ ὅ, διὰ τὸ βῆσας λέγεσθαι τῶν ὄρων τὰς καθέχουσας τόπους. ἐστὶ μὲντοι προσηγορικὰ ἢ τινῶν κέρια γίνεσθαι, ὅσον Κυνάριστος καὶ πόλις ὕμνημα. A.

Σκάρφην: ἀπὸ Σκάρφης τῆς Αἰσονος μητροῦς. D.

Ἀδγείας: ἀπὸ Αἰγείας τινὸς ἐγχωρίως νύμφης. ἐκείνη δὲ οἰκεῖται. D.

Αἰγείας ὡς καλίας (παρείας L): συνήθη καὶ ἡ τοιαύτη ἀνέγνωσις τῷ ποιητῇ, Ἰωνικωτέρα ἔσται. ABL.

533. Τάρφην: ἔτι καὶ ἀνόμεναι διὰ τὴν διασύντητά τῆς ἑλῆς ταρατῆ καὶ τὰ συνεχῇ. D.

Θρόγιον: ἀπὸ Θρόνιας νύμφης ἔτι καὶ ἀνόμεναι. D.

535. Εὐβοίης: Εὐβοία νήσος παρακειμένη τῇ Ἀττικῇ καὶ Βοιωτίᾳ καὶ Φωκίᾳ καὶ Λοκρίδι, ἥτις καὶ Μάχρις ἐκαλεῖτο ἥτοι διὰ τὸ εἰς μήκος καθεῖναι ἢ ἀπὸ Μακρίδας νύμφης, τῆς τροφῆς Ἡρας. ἀνόμεναι δὲ Εὐβοία ἀπὸ Εὐβοίας τῆς Ἀσσιῆς. AD.

536. οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον: ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων „Βοιωτῶν μὲν,“ „αὐτὰρ Φωκίων“ ὡς δὲ, ἐπὶ διασύντηται ὡς πρὸς τὴν πόλιν ἀνόμεναι, διασύντηται αὐτοῖς προσήκειν ἢ τὸ ὁμοειδὲς ἐκκλίνων τῆς φράσεως. γίνεται δὲ ἀπὸ μὲν Ἐριχθίδος Κίρκου, ἢ Μητίων, ἀπὸ ἢ οἱ Μητιοῖδαι, αὐτὸς Χάλκων, ἢ Ἀβας, ὃς Ἀβαντίας αὐτὰς ἐκάλειν, ἢ Χαλκιδῶν, ἢ Ἐλεφήνωρ. BL.

Ἀβαντες οἱ ἀπὸ Εὐβοίας, ἀπὸ Ἀβαντος τῆς Ποσειδῶνος βασιλείας αὐτῶν. D.

537. Χαλκίδα: ἔτι καὶ ἀντικρὺ ἐστὶν Ἀνλίδος παρὰ τὸν Εἰρηπῶν ὁ τόπος. BL.

Εἰρετριῶν: καὶ αὕτη πέραν τῆς Εὐβοίας. BL. εἴρηται δὲ ἀπὸ Ἐρετριῶς τῆς Φωκίας. D.

Ἰστυίαν: αὕτη ἐστὶν ἡ τῶν Ὀρεῶς καλεσμένη. BL. αὕτη πρῶτον ἐκαλεῖτο Ταλαντία, ἔπειτα δὲ ἔτι προσηγορεύθη ἀπὸ Ἰστιαίας τῆς Ὀρεῶς. D.

538. Κήρινθον τ' ἔφαλον: τότε καὶ τὰ θιμέλια ὑπὸ θαλάσσης ἀμύεται. ἐστὶ δὲ περὶ τὴν παρὰ τὸ Αἰγαῖον πλευρῶν. BL.

Αἶον: καλεῖται καὶ Αἶων πληθυντικῶς. εἴρηται δὲ ἀπὸ Αἶος τῆς Πανδώρας. D.

540. 541. Ἐλεφήνωρ — Χαλκιδοντιᾶδες: Χαλκιδοντιᾶδες παῖς Ἐλεφήνωρ. εἰ δὲ, ὡς προεῖρηται, προσηγορικῶς τὰ ὀνόματα ἐτίθεν οἱ πολῖται τοῖς παισὶ, πεποιήται παρὰ τὸ ἐλεφείναι αὐτὸν τῆς πολέμου βλάβης. AD.

542. 543. βραχὺ διασύντηται θοοί, κομῶντες, αἰχμηταὶ μᾶλλον καὶ ἐμφαίνει ἕκαστον συμβεβηκὸς ἰδίῳ λεγόμενον. A.

542. ἔπειθ' ἐν κομῶντες: τὰ ὀπίσω μέρος τῆς κεφαλῆς κομῶντες ἀνδρείας χάριν. ἴδιον δὲ τῷ τῶν Εὐβοίων κερῶς, τὸ ὅτι αὐτὸν τὰς τρίχας βαθείας ἔχον. AD.

ἀγγέμαχος ὁ Εὐβοεύς. φασὶ τὰς Κέρκας ἐν Χαλκίδι οὐκ ἔσθαι συνεχῶς δὲ τοῖς ἀνέμοις ἐπολέμουν. ἐπὶ δὲ οἱ πολέμοι τῆς κόμης ἀνόμενοι κατέσπον αὐτὰς, ὁπότε κέρμας γινέσθαι φασὶ, τὰ δὲ ἐμπερὶν κέρμας διὰ καὶ Κέρκας ἀπὸ τῆς κερῆς κληθῆναι φασιν. BL.

543. αἰχμηταί: καὶ ὁ χρησμός (Strab. 10, p. 699, C. schol. Theophr. 14, 48.) οὕτως περὶ αὐτῶν „ἀνδρες ἀνέμοις κομῶντες ἴδιον καλῆς Ἀρεθῆς.“ ἢ δὲ παρ' αὐτοῖς αἰχμητὶ τὸ τοξόειον. ABL.

ὁ ρεκτιῇσι μελίησι: τοῖς ἐκ χειρῶν δόρασιν, οἷς δρέγ-
δην ἐχρῶντο συνηγμένοι καὶ ἐκτείνοντες αὐτὰ· ἐξ ὧν θαρ-
σαλέων ὁρέξασθαι γὰρ ἐστὶ τὸ ἐκ χειρὸς πατάξαι. Α.

546. Ἀθήνησι: Ἀθήνησι νῦν κέκληκε τὴν πόλιν· τὴν
δὲ δῆμονος παρέλιπε διὰ τὸ πληθός, ἢ διὰ τὸ μὴ δύνανθαι
πάντας εἰς μετροπολίαν καταταγῆναι. AD.

547. Ἐρεχθίδης: Ἐρεχθίδης τῷ βασιλείῳ Ἀθηναίων,
τῷ δὲ Ἐριχθονίᾳ καλεμένῳ, γεννηθέντος δὲ ἐκ τῆς Ἥρας.
ὅς γ' ἔδωκεν Ἀθηναίων ἐρῶν αὐτῆς, ἢ δὲ ἐρυγεν· ὡς δὲ
ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο πολλῇ ἀνάγκῃ (ὣν γ' ὡλός), ἐπει-
ρῶτο συνέλθεῖν ἢ δὲ ὡς σώφρων καὶ παρθένος οὔσα οὐκ
ἀνέχετο. ὅπως ἀπεσπέρηται εἰς τὸ σκέλος τῆς θεᾶς· ἢ δὲ
μυσοχθέσα, ἐρῶ ἀπομάξασα τὸν γόνον, ἔρριπεν εἰς γῆν·
ἔθεν Ἐριχθόνιος ὁ ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθεὶς παῖς ἐκλήθη, ἀπὸ
τοῦ ἐρίου καὶ τῆς χθονός. ἰσορεῖ Καλλιμαχος (ἐν Ἑκά-
τη D). AD.

ἐν πατ' Ἀθήνη: ἐξαίρει τὴν χώραν τῇ γενέσει, τῇ
ἀνατροφῇ, τῇ τῆς βασιλείας μεγαλειότητι. BL.

548. Ζεῖδωρος ἄρουρα: ἡ τὰ πρὸς ζωὴν δωρεμένη
γῆ. D. τὸτο ὡς κύριον ἔλαβεν ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς· ἐκεῖ γὰρ
πρῶτον ἀνεδόθη καρπός. διὰ νῦν πρῶτον τῷ λαῷ ἐτίθη
ἐχρήσατο. ABL.

549. ἔνθα δέ μιν: ἡ θεὸς γ' ἔχρησε τῆτον τιμῶν. Θή-
λια δὲ τῇ Ἀθηναίᾳ θέσει· διὰ τὸ μὴ ἐκ εἶναι αὐτῆς. BL.

551. κοῦροι Ἀθηναίων: οἱ Ἀθηναῖοι περιφρασι-
κῶς. D.

552. Πετεῶο: πλεονασμός γὰρ ἐστὶ τὸ π, ὡς Ἡρωδια-
νός. BL.

553. ἡ διπλῇ περιεργιμένη, ὅτι Ζηῦδος ἀπὸ τοῦτον
τρεῖς εἰς ἑξήκοντα, μήποτε δὲ (διότι;) διὰ τῶν ἐπιμέ-
ρους θδέποτε αὐτὸν διατάσσοντα συνέχουσιν. πολλὰ μέντοι
Ὀμηρος κεκλαιωδῶς συνέχουσιν, αὐτὰ τὰ ἔργα παραλιπὼν,
ὡς τὴν Μαχάονας ἀριεῖλαν· „παῖσιν ἀριεῖοντα μάχας”
(Il. 11, 506). A.

τῷ δ' οὐ πῶ τις ὁμοτός: τὸτο χαρίζεσθαι αὐτῷ, ἐπεὶ
μὴ εὐδοκίμησιν ἐν ταῖς μάχαις. BL.

554. κοσμησάμεναι: πρῶτος κόσμον πόλεως τὴν παρὰ τα-
ξιν ἀνέμασεν. BL.

555. ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν: καὶ ἕτος, φησὶν, ἐκ
ἐκ πείρας, ἀλλ' ἐξ ἡλικίας. BL.

557. Σαλαμίνος: Σαλαμὶς νῆσος πρὸ τῆς Ἀττικῆς,
ἔθεν ἦν Ἀἴας ὁ Τελαμώνιος. D.

δοκοαῖδεκα: Πάμφιλος τρεῖς ποιεῖ, καὶ κατὰ περὶ-
θεσιν ἀναγινώσκει ἀφορμὴν δὲ ἔχει ἢ κατὰ σύνθεσιν ἀνά-
γνωσις τὴν ποιητικὴν χρῆσιν, ἥτις τὰ κατὰ παράθεσιν πολ-
λάκις ἐνοῖ, ὡς τὸ πυσμύλασσα (Od. 12, 70) καὶ τὰ τοιαῦτα. A.

τὸ δοκοαῖδεκα ἐφ' ἧν ἀναγνώσκειν· καὶ ἐστὶ ποιητικὴ ἢ
χρῆσις. γράφει δὲ καὶ τὸν Σάλλωτος λόγον, ὡς τινες, παρα-
λόγως, τὸ ἦν Ἀθηναίων ἔσαντο. ἐν γ' αὖ πρῶτῃ ἐκ εἰχε

ποιήσει τὸτο, ἀλλ' ἡ ἀκολοθία ἔτιω, οἱ δ' Ἀργεῖοι. BL.

559. Ἀργεῖοι: τὴν Πελοπόννησον. D. ἀπὸ Ἀργεῖον τῆ
Αἰὸς καὶ Νιόβης τῆς Φορσυνός. διὰ δὲ τὸ πρῶτον ὁκίωθ
πρῶτον ἐτάχθη τῶν ἐπὶ Ἀγυμμένανα· ἀφ' οὗ καὶ πάντας
Ἑλλήνας Ἀργεῖος καλεῖ. BL.

τειχιόεσσαν: τὴν καλῶς τετειχισμένην, ἐπεὶ δοκεῖ ἐπὶ
Κυκλώπων τετειχίσθαι. D.

561. Ἐρμιόνην Ἀσίνην τε: πόλεις τῆς Ἀργεῖος. ἐστὶ
δὲ ἡ Ἐρμιόνη ἱερὰ Πελοποννήσου. D.

βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας: τὰς βαθὺν κατε-
χούσας κόλπον. κόλπος δὲ ἐστὶ θάλασσα ἐπὶ ἀκρωτηρίων
περιεχομένη. D.

561. Τροίεζν: ἀπὸ Τροίεζν τῆς Πέλοπος. BDL. λέ-
γεται δὲ τὴν Καλαυδίαν εἶναι. BL.

562. Ἀργεῖον: νῆσον πρὸ τῆς Ἀττικῆς. ἐκαλεῖτο δὲ
πρῶτον Οἰνώνη, ἔπειτα δὲ Ἀργεῖον ἀπὸ Ἀργεῖος τῆς Ἀσω-
ποῦ μὲν θνητῶν Αἰακῶν δὲ μητρὸς. D.

Ἀργεῖον πλησίον Ἐπιδάμῳ. ὁ δὲ Μάσσης ἐπὶ νῆσον Ἀργε-
νῶν. ἐκτείνεται δὲ διὰ τὸ μέτρον. BL.

564. Σθένεος: Πρωτὸς Μεγαπένθης, ὁ Ἀναξαγόρας,
ἢ Ἰππώνης, ἢ Καπανεύς, ἢ Σθένεος. BL.

565. Εὐρύαλος: Βιάντος Περιάλκης, ὁ Ταλαός, ὁ
Μηκισεύς, ἢ Εὐρύαλος. BL.

φῶς: τὸ φῶς ὁξυτονόμενον τὸν ἄνθρωπον δηλοῖ, ὡς
νῦν καὶ „φῶς” Ἀσκληπιδίον (Il. 4, 194), περισιπώ-
νον δὲ τὸ γέγγος καὶ τροπικῶς τὴν σωτηρίαν, συνηρημένον
ἐκ τῆς φῶς. ἐκτόως οὖν περισιπᾶται „φῶς δ' ἐτέρωσιν
ἔθηκεν” (Il. 6, 6) καὶ „χρῶσιν λῆχρον ἔχουσα φῶς περι-
καλλές” (Od. 19, 54). ἐπεὶ τὸ πῶς καὶ τὸ πῶ ἐπιρροήματα
ἐστὶ πενθικά, οἷον „πῶς θάνατον Ἀτρείδης; πῶς Μελέαρος
ἔην;” (Od. 3, 240) ὁξυτονόμενα δὲ καὶ ἐγκλιτικά ἐστὶν, ὡς
τὸ „ἀλλ' ἔπος ἔμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποιον” (Il. 4,
320) „ἀλλὰ πού ἐν μεγάροισι Ἀνκάνος ἔδεκα δῆρροι”
(Il. 5, 193). A.

566. Ταλαῖον ἰδαιος: Ταλαῖος παῖς Ἀδράστου. D. ἀπὸ
τῆς Ταλαῖος ἐστὶν ἡ κλίσις. ἢ κατὰ πλεονασμὸν τῆς ὀπί. BL.

567. συμπάντων δ' ἡγεῖτο: ὡς ἄριστος, ἢ κατὰ τὸν
τῶν Φαιάκων νόμον „τρισεκαίδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός” (Od. 8,
391). BL.

569. Μυκῆνας: πόλιν Ἀργεῖος, ἣς ἐβασίλευεν Ἀγα-
μέμνων, ἀπὸ Μυκῆνης νόμης Λακωνικῆς. D.

Ἀνκηνῶν ἦρχεν Εὐρυπύδης. ἐπεὶ δὲ συμβαλὼν Ἀθη-
ναίῳς ἐτελεύτα, ἰσῶσιν Ἀτρεΐα αὐτῷ διαγόνα, ἔμα Θνήσκῃ
ἐπὶ τῷ φόνῳ Χρυσίππου φησὶν. BL.

570. ἀφνειὰν τε Κόρινθον: ἐμπόριον γ' τῆς Ἑλ-
λάδος κατὰ Ουκρυδίδην ἢ Κόρινθον. ἢ διπλῇ δὲ, ὅτι ἐκ τῆς
ἰδαιος προσώπου Κόρινθον· ὅταν δὲ ἡρώϊκῳ προσώπῳ περι-
τιθῇ τὸν λόγον, Ἐγγραν λέγει „ἐστὶ πόλις Ἐφύρη” (Il. 6,
152). A.

*) Ad v. 562 refert Heynius (vol. 4. p. 691), ubi lectum esse Νηόον τ' Ἀργεῖον τε. Buttmannus ante λόγον inserit haec ἢ δ' ἡλίων οὐκ οἰκίσται, sumpta ex Eustathio p. 287, 27.

ἢ μονογενῇ οὐδέτερον βαρύνεται, πῶν, μέθν. ταῦτα ἐν τῇ προσφθίᾳ. καὶ ἐν τῇ καθόλου δὲ ὁμοίως ἀμφίβολον αὐτὸ ἐᾷ. ἐν μέντοι τῇ Ζ (422) τῆς Ἰλιάδος διαλαμβάνων περὶ τῆς ἰῆς, οἱ μὲν πάντες ἰῆς κλον ἤματι,“ γαυρεῶς λέγει ὅτι Ἀργευσχος ὁξύνει τὸ αἶπν, καὶ ἐπὶ αὐτῇ ἡ πλεῖον 5 χορήσις. Α.

τὸτο κέρειον ἐστὶ, περὶ ἧς φησὶ „πόλις αἰπεῖα κολώνη.“ Ἡρωδιανὸς δὲ ἀναλογωτέραν φησὶ τὴν βαρεῖαν εἶναι τῶσιν. ἴσως δὲ ἀπὸ τῆς Αἰπύτις. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν πόλιν ποσὶ περατός ἐστιν ὁ Ἀλφειός, κἂν σφόδρα ὀνῇ. BL.

βαρυτόνως λεκτέον τὸ αἶπν· ὄνομα γάρ ἐστι πόλεως. τὸ δὲ ὀξυτομέμενον ἐπιθετόν ἐστι, καὶ σημαίνει τὸ ὑψηλόν. BDL.

595. Θάμνριν· ἔτος παῖς ἦν Φιλάρμυμονος καὶ Ἀρσίου τῆς (Ἀργιόπης Heyn.) νύμφης, τὸ γένος Θοράξ, ὃς ἔχεν αἰχρὸν ἔρωτα, πρῶτος ἀρξάμενος ἱερῶν ἀρρήνων. ἔτος κάλ- 15 λει πολλῶν διενεργούντων καὶ κισσαρφίδας, περὶ μεσοκῆς ἐχούσας ταῖς Μῆσαις συνέθετο, ἂν μὲν κρεῖττον εὐρεθῇ, πλησιᾶσαι πάσαις, ἐὰν δὲ ἡττηθῇ, σπυρηθῇ οὐ ἂν ἐκείναι θέλωσιν. καθυπερέτεροι δὲ αἱ Μῆσαι γινόμεναι τῶν ὁμιλιῶν αὐτῶν καὶ τῆς κισσαρφίδας καὶ τῆς νῆς ἐξέρχοντο. AD.

Θοράξ ἐστὶ, Φιλάρμυμονος υἱός· αὐτῷ δὲ ὄρισε τῆς μὲν ἡττης τὴν πῆρσιν πρόξιμον, τῆς δὲ νίκης γάμον μῦς τῶν Μισσῶν. φασὶ δὲ αὐτὸν τῶν ὀφθαλμῶν τὸν μὲν γλαυκὸν ἔχειν, τὸν δὲ μέλανα. τότε δὲ τελείως τὸν ἕτερον ἀπώλε- 20 σεν. BL.

596. Οἰχαλίτηθεν· ἀπὸ τῆς Οἰχαλίας πόλεως τῆς Θεσσαλίας, ἧς ἐβασίλευεν Εὐρυτος. D.

ὅτι Θεσσαλίας ἡ Οἰχαλία καθ' Ὀμηρον. οἱ δὲ νεώτεροι ἐπὶ Εὐβοίας πεποιήκασιν. Α.

πιθανῶς τῷ ὁμοιωτῶν ἐνδιατρίβει. διδάσκει οὖν μὴ 30 ποιεῖσθαι πονηρὰς ὁμιλίας. BL.

597. ὅτι τὸ οἰεῦτο κατὰ διάνοιαν ὠρίζετο, ἔκ ἐπὶ τῆς τῶν ποδῶν εἰσεως, ὡς ἐν τοῖς κατὰ τὴν νεκυίαν ἡθετη- μένοις „εἰεῦτο δὲ δηρῶν“ (Od. 11, 583). καὶ ὅτι εἰπερ ἂν αὐταὶ ἀντὶ τῆς εἰ καὶ αὐταί. Α.

599. πηρὸν θέσαν· ἀντὶ τῆς τῆς τέχνης ἐπαύσαν καὶ ἔκρησαν αὐτὸν ἐποίησαν. ἡ ἴσως περὶ τὴν φωνὴν ἐβλαψαν· πηρὸς γὰρ καλεῖται ὁ κατὰ τι μέρος τῆς σώματος βεβλαμ- μένος. BDL. οὐδὲν δὲ ἄρα ἡ τέχνη δίχα συνέσεως, πρὸς μόνον ὕψους ὕψους. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι πηρὸν ἔκ τυχλὸν ἀπεδέξαντο οἱ νεώτεροι, ἀλλὰ τῆς ὥδης πηρὸν· τί γὰρ ἦν αὐτῷ βλαβερόν κισσαρφίδῳ ὄντι, εἰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐξεργήθη; μᾶλλον γὰρ προσεκτικὸς ἂν ἐγένετο τῇ γιγασκίᾳ. τὸν γε δὴ τοὶ Ἀθηνοδωτοὶ ἡ Μῆσα „ὀφθαλμῶν μὲν ἤμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδῇ“ (Od. 8, 45 64). Α.

πηρὸν ὡς χορὸν κατ' ὕψος τῶν παρὰ τῷ ποιητῇ· παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς πῆρσιν ὡς λῆρον. ὅμως δὲ ἡ παρὰ τῷ ποιητῇ ἀνάγνωσις, ἵππὶ τὰ εἰς πρὸς λῆρον διαέ- λαβα, εἰ ἔχοι τὴν πρώτην συλλαβὴν ἔχουσαν τὸ π καὶ τὸ 5, 50 ὡς ὁξύνονται, οἷον πηρὸς πηλός. ἔτι καὶ πηρὸς. Α.

ἐκ οὗδ' ὅπως οἱ πολλοὶ ἐν τοῖς ἔπεισι τέτοις τοῖς περὶ τῆς Θαρμίδος, τοῖς ἔτι καὶ ἔχουσιν „αἱ δὲ χολωσάμεναι πη- ρὸν θέσαν, αὐτὸν ἀοιδῇν θεισπεσίην ἀφελοντο καὶ ἐκλέ- λαθον κισσαρφίδην“ τὸ πῆρσιν ὀξυτομένῃ θέσει καὶ τὸν τῶς φρένας πηρὸν ἀντὶ ἐξακτεῖν ἀπὸ τῆς λείας, τῆς ποιητῆς περὶ μὲν Ἀθηνοδωτοῦ εἰπόντος ὅτι ἡ μῆσα αὐτῷ „δίδε ἀγο- θὸν τε κακὴν τε, ὀφθαλμῶν μὲν ἤμερσε, δίδε δ' ἡδεῖαν ἀοιδῇν“, περὶ δὲ Θαρμίδος ὅτι τὰ δύο ἐπαθε κακὰ, τὸ τυφλωθῆναι καὶ ἐκλαθεῖν τῆς μεσοκῆς. L.

600. ἀφελοντο καὶ ἐκλέλαθον· ἐπὶ μὲν τῷ φρονεῖν ἀφελοντο, ἐπὶ δὲ τῷ διδάσκειν ἐκλέλαθον· ὁ γὰρ ἐμαθέ τις 10 ἔκ ἀπώλλουσιν ἄλλως ἀλλ' ἐπιλήθεται. AL.

κισσαρφίδην· ὁ σχηματισμὸς τῆς λέξεως Ἀσολικός, ὁμοίως τῷ δορυφῶν. D.

603. Ἀρκαδίην· Ἀρκαδία ἀπὸ Ἀρκαδίου τοῦ Αἰδῆ 15 καὶ Ἀμφιδάμας, ἡ Ἀλκίς, ἡ Ἀγκαῖος, ἡ Ἀγαπήνωρ. Α.

Κυλλήνην· Κυλλήνη ὄρος ὑψηλὸν τῆς Ἀρκαδίας, πόλις οὖσα παρ' αὐτῷ ὁμώνυμος, ἐν ᾧ ἔρε δοκεῖ Ἐρμῆ γειγενῆσθαι ἐκ Μαιας τῆς Ἀτλαντος θυγατρὸς καὶ Αἰδῆ· 20 καὶ Κυλλήνιον τὸν θεὸν φασιν. AD.

604. Αἰπύτιον παρὰ τὴν μύθον· παρὰ τὸν τοῦ Αἰ- πύτιος τόπον. ὁ δὲ Αἰπύτιος ἀρχαιοτάτος ἦρως, Ἀρκίς 10 γένος. D.

605. ἡ διπλῇ πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν τοῦ Ὀρχομενῆ, 25 τῷ ἐπιθέτῳ διέσκαλκεν. Α.

608. Στόμην· ἦν οἱ κατοικῶντες Στωμφήσιοι λε- γονται. D.

609. Ἀγκαῖοιο πάϊς κρείων Ἀγαπήνωρ· ἀπὸ Ἀρκαδίου τῆς Αἰδῆς, ἡ Ἀμφιδάμας, ἡ Ἀνκέρτος, ἡ Ἀγκαῖος, ἡ Ἀγαπήνωρ. ὡς ἐπιστῆμων δὲ ὄντων, ἐκ τῶν καὶ ἔρον 30 ἐσήμεναι τὴν χώραν. BL.

612. ἀπὸ τῆς ἰσως τῆς „Ἀτρεΐδης ἐπεὶ οὐ σφί“ (611) Ζηρόδοτος ἡθέτηκε τρεῖς εἰς. ἀναγκαῖοι δὲ εἶσιν· παρὰ 35 ρηται γὰρ δὲ αὐτῶν ὅτι παρῶν αὐτοῖς ναῦς ὁ Ἀγαμέμνων ἐπεὶ ἔσφί θαλάσσια ἔργα μεμύλει. Α.

ἐπεὶ μεσογείας ὄντας εἰς Ἴλιον ἐπήγαγεν, λίαν τὸ 40 τῆμα πόθεν εἶχον ναῦς. ABL.

615. Βοσπράσιον· πόλις, ἡ δὲ χώρα Ἰλίου. ὁρίσας δὲ αὐτὸς περιγράφει, μὴ θέλων πάλιν λεπτολογεῖν τὰ κατὰ 40 μέρους. ABL.

616. 617. ὅσον — ἐργεῖ· ἐφ' ὅσον ἡ τε Ὑρμῆ καὶ ὁ Μίρσιος καὶ τὸ Ἀλκίσιον καὶ ἡ Ὠλένια πέτρα ἐντὸς συνῆγον, τοῦ παντός οἱ Ἕλαιοι ἐβασίλευον. AD. ἡ διπλῇ δὲ, ὅτι Ζηρόδοτος σὺν τῷ 1 γράφει. γίνεται δὲ ἀκατά- 45 ληλος ὁ λόγος. Α.

618. δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκ ἄσφ· ἔδειξε τὴν διαίρεσιν τῆς ἀρχῆς, μὴ εἰπὼν, ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων, τοῖς δ' ἑκατὸς 50 ῥάκοντα. BD.

619. Ἐπειοί· διηρημένως πρὸς τὴν πόλιν ὀνομάζοντο Ἀβαντες. BL.

621. ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' ἄρ' Εὐρύτου Ἀκτοῦ

ρίωνε: ἡ διπλή, ὅτι παρὰ τὸ εἰδισμένον πρὸς τὸ πρότερον ἀπήντηκεν. ἔτι γὰρ ὁ προκατειρημένος Ἀμφίμαχος Κτεάτης υἱός, ὁ δὲ Θάλλιος Εὐρύτης. καὶ ὅτι ὕτως εἶρηκεν, Ἀκτορίωνε, δέον Ἀκτοριῶνιν. Α.

Ἀκτορος παῖδες Κτεάτος καὶ Εὐρύτος. τετήρηκε δὲ τὴν 5 σέντιαν. Ἀμφίμαχος μὲν γὰρ ἦν Κτεάτιον, Θάλλιος δὲ Εὐρύτης. D.

625. Δουλιχίοιο: μία τῶν Ἐχινάδων τὸ Δουλιχίον. ὅτι δὲ πλησίον Πελοποννήσου, δηλοῖ Τηλέμαχος πρὸς Νέστορα ἀπὸν. BL.

ἡ διπλή, ὅτι ὅς κεχωρισμένον Δουλιχίον τῶν Ἐχινάδων ὕτως εἶρηκεν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς ἐκ Δουλιχίου καὶ τῶν ἄλλων Ἐχινάδων. καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς Ἐχίνης εἶρηκεν Ἐχινάων. Α.

Δελίχιος νῆσος πρὸ τῆς Κεφαλληνίας: αἱ δὲ Ἐχινάδες νῆσοι εἰσι τῆς Ἀκαρναντίας, παρὰ ταῖς ἐκβολαῖς τῆς Ἀχελ- 15 λοῦ ποταμοῦ, ἐν αἷς οἱ κατοικοῦντες καλοῦνται Ἰοί (Ἐπειοί D). AD.

626. αὐ ναίουσι: ὅτι Ζηρόδοτος γράφει οἱ ναῖονσι, ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν. ὁ νοεῖ δὲ ὅτι ἀντὶ τῆς ναῖονται. Α.

ἀντὶ τῆς ναῖονται, ὡς τὸ „νῆσοι πολλὰ νηϊεῖσθαι χερὸν 20 ἀλλήλων” (Od. 9, 22). BL.

629. ὅς ποτε: ὅς εἰς τὸ Δελιχίον ποτε ἀπεκρίθη διὰ τὸ καταμαρτυρῆσαι τῷ πατρὶς Ἀχιλλεὺς πρὸς Ἡρακλέα περὶ τῆς μισθῆς, ὃν ὑπέχετο παρῆξεν τῷ Ἡρακλεῖ ὁ Ἀχιλλεύς, εἰ καθάροι αὐτῷ τὰς ἐπαύλους μετὰς ἑσας τῆς κόπρου τῶν 25 βοῶν. ἡ ἱστορία καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ. AD.

ἡ διπλή πρὸς τὴν ἀμφιβολίαν, πότερον ὁ Μέγης ἀπώκησεν ἢ ὁ Φυλέης, ὁ καὶ ἀμφιρικότερον Ὀμηρος γ' αἰεὶ πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπαντᾷ. Α.

διδάσκει ὡς ἀνῆλθε διαφορᾶς τῶν οἰκίων χρειάσων ὁ 30 χωρισμός. BL.

631. Κεφαλληνίης: ἡ Κεφαλληνία παρύκεται ταῖς Ἐχινάσιν. Κεφάλος γ' ὁ Ἀχιλλεύς, φεύγων ἐκ Προκρίδος διὰ τὴν τῆς γυναικὸς ἀκρίσιον φόνον, ὅκει ἐν Θήβαις συστεινύσας δὲ Ἀμφιγέρωνι, καὶ ταύτην γῆρας λαβὼν, οὕτως 35 αὐτὸς ἐκείνην ἀνέμασεν. ἐκ τούτου Κιλλεύς, ὃν Ἀρκείσιος, οὐ Διόρτης. Α.

632. Νήριτον: ὄρος Ἰθάκης. εἰνοσίφυνλον δὲ κυνησιφύλλον καὶ πολυδένδρον, ἐξ αὐτῶν κατήντηον καὶ ὑψηλόν ἔοσις γ' ἡ κήνησις. DL.

634. ἡ δ' οἱ Σάμον: ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἡ δ' οἱ Σάμην, καὶ ἀμείνον ποιῶν, καὶ ἀγορῶν ὅτι κατὰ τὸ ἀρετικόν ἐνίοτε ἐκφέρεται τὰ εἰς τὴν λήκοντα „μισσηγὺς Τενδοιο Σάμοιο τε” (Il. 13, 339). ἡ γ' εἶπε Σάμης τε. φρούριον δὲ τῆς Κεφαλληνίας μέχρι νῦν Σάμος, ὅπου γασί Ρω- 45 μαῖοι Κάστρον. Α.

635. οἱ τ' ἡπειρον: καὶ γὰρ τινῶν χωρῶν τῶν ἀντικρὺς τῆς ἡπείρου ἐβασίλευεν ὁ Ὀδυσσεύς. D.

ἀντιπύρρι: τὰ ἐναντίας τῆς Ἠλίδος κείμενα χωρία. D.

637. μιλτοπάροιοι: μιλτο τὰς προῖδας ἔχονσι με-

βαμένους. D.

ὅτι ἤδη ἡ ἐκ χρωμάτων μῆξις ἦν ἐπιπολάσασα πρὸς τὴν ζωγραφικὴν. ἐξηλλυμέναι δὲ αἱ Ὀδυσσεύς νῆες, ὅπως, εἰ καὶ ὀλίγαι, ἀλλ' ἦν διὰ τῆς χρήσεως ἐπίσημοι εἶναι, καὶ 5 ὅτι δέοι πλεῖν, μὴ σκορπίζοντο. ἀμέλει καὶ μίσας αὐτὰς πρὸς κόσμον τῶν ἄλλων ἔταξαν, καὶ τὴν ἀγορὴν ἐκείσε ἐποίησαν (Il. 11, 805). AB.

641. οὐ γὰρ ἔτ' Ὀλυνθοί: ἄνατος ἡ τύχη, διὰ τὴν μά- 10 λισα δὲ ἀσβεβιὰν τινες πορθοῖντο. προαπώλοντο δὲ Μελέαγρος υἱοί. BL.

ὅτι Ζηρόδοτος τῆτον καὶ τὸν ἐξῆς ἠθέτηκεν, ὥσως ὑποπτεύσας τὸν Μελέαγρον κεχωριστῶς τῶν Ὀλυνθίων παιδῶν. εἴρηται δὲ ἐξ ἡνέματος κατ' ἐξοχὴν, καθάπερ ἐπὶ τῷ „Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἦν Τρωῶς τε καὶ Ἑκτορά” (Il. 13, 1). καὶ γὰρ ὁ 15 Ἑκτορ Τρωῶς ἦν. Α.

642. οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτός: ἐτετελευτήκει δὲ καὶ αὐτός ἦτοί ὁ Ὀϊνείδης ἢ ὁ Μελέαγρος, δηλητὸν γὰρ. κεχώρισε δὲ τῶν λοιπῶν τοῦ Ὀλυνθίου παιδῶν τὸν Μελέαγρον κατ' ἐξο- 20 χήν. D.

διὰ τὸ πρῶτον αὐτὸν τῶν ἀδελφῶν, καὶ ἰδίᾳ παρ' αὐ- 25 τὸς ἔταξαν. BL.

ἐν εἰζόμεν ἐπὶ τὸ ἔην, ἔται τὸ αὐτὸς ἐπὶ τῷ Ὀλυνθίῳ: ἴδαν δὲ βραχὺ διαβέλλωμεν, ὅλος ὁ εἶρος ἐπὶ τῷ Μελέαγρῳ, καὶ τὸ ἐξῆς, οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην ξανθὸς Μελέαγρος, 30 θάνα δέ. Α.

645. Κρήτων: ἀκολούθως ἐπὶ τὴν πρὸς ἑνατολὴς τοῦ 35 Ἰωμέ θάλατταν μετῆσι, καὶ τὰς νῆσους αὐτῆς ὀνομάζει. BL.

647. Ἀνκτόν Μίλητόν τε καὶ ἀργινόντα Ἀύ- 40 κασον: πᾶσαι ἐν τῇ ἀρχέσῃ τὸν τόνον ἔχουσιν. Ἀνκτόν δὲ τινὲς φασιν, ἐκ ὁρθῶς. BL.

648. Φαιεόν: ὡς πιδόν, ὁξυτόνως βαρυνόμενον γὰρ ἐπὶ τῷ ἥρωος τίθεται „Ἰδομενίδης δ' ἄρα Φαιεόν” (Il. 5, 43). Α.

Ῥύτιον: προπαροξυτόνως ὡς ράδιον. ἐκ τῷ δὲ Τρωαν- 45 τῶν παρῆξεν αὐτὸ ὡς πιδόν. ἔτι γ' ὑποχωριστικόν, ἔτι, εἰ ἦν ὑποχωριστικόν, παρῶνεντο, καθότι τριβραχύν. τοῦτο δὲ εἰπομεν καὶ ἐπὶ τῷ Θρόνιον. Α.

649. Κρήτην ἐκατόμπολιν: διὰ τι ἰταῦθι μὲν πεποίηκεν „ἄλλοι θ' οἱ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφιέμεν- 40 τό,” ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσεύς ἐπὶ τῶν ὅτι ἔστιν ἡ Κρήτη καλὴ καὶ πλεῖρα καὶ περιόχοντος, ἐπάγει „ἐν δ' ἄνθρωποι πολλοὶ ἀπειρέσιοι καὶ ἐννήκοντα πόλεις” (Od. 19, 174): τὸ γὰρ ποτὲ μὲν ἐννήκοντα ποτὲ δὲ ἑκατὸν λέγειν δοκᾷ ἐναντίον εἶναι. Ἡρακλείδης μὲν οὖν καὶ ἄλλοι λέγουσιν ἐπι- 45 χεῖρον οὕτως. ἐπεὶ γὰρ μετὰ τὴν τοῦ μετ' Ἰδομενίδους ἀπὸ Τροίας ἀποπλεύσαντος πορθέσθαι Ἀέκτορ καὶ τὸς ἑγγὺς πόλεις, ὥς ἔχον Ἀέκτορ ὁ Τύλλας πόλεμον ἐξήνεγκε τοῖς ἐκ Τροίας ἰδούσιν, ἐκείνως ἂν φαίνοιντο πολλὸν τοῦ ποιητοῦ ἡ ἀκρίβεια ἢ ἐναντιολογία τις. οἱ μὲν γὰρ 50 εἰς Τροίαν ἐλθόντες ἐξ ἑκατὸν ἦσαν πόλιν. τὰ δὲ Ὀδυσ- 55 σεύς εἰς οἶκον ἔχοντος ἔτι δεκάτῃ μετὰ Τροίας ἄλλοι.

ἡ φήμης διηκέσσης ὅτι πεπόρθηται δέκα πόλεις ἐν Κρήτῃ καὶ οὐκ εἰσὶ πῶς συνωκισμέναι, μετὰ λόγον φαίνονται ὅτι Ὀδυσσεὺς λέγων ἐνενηκοντάπολιν τὴν Κρήτην, ὥς ἐἰ μὴ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν λέγει, ἢ μέντοι διὰ τῶτο ἡ ψευδεται. Ἀριστοτέλης δὲ ἐκ ὑποπὸν φησιν, εἰ μὴ πάντες τὰ αὐτὰ λέγοντες πεπολήνται αὐτῶν· οὕτω γὰρ καὶ ἀλλήλοις τὰ αὐτὰ παντελῶς λέγειν ὀφείλουσιν. μήποτε δὲ καὶ μεταφορὰ ἐστὶ τὰ ἑκατόν, ὥς „ἐκ τῆς ἑκατὸν θύσανοι“ (448). οὐ γὰρ ἑκατόν ἦσαν ἀριθμοί. καὶ „ἑκατόν δὲ τε δόρατ’ ἀμύξης“ (Hesiod. O. 454). ἔπειτα ἑδάμῃ λέγει ὡς ἐνενηκοντα μόναι εἰσὶν· ἐν δὲ τοῖς ἑκατόν εἰσι ἡ ἐνενηκοντα. BL.

διὰ τί ἐνταῦθα μὲν ἑκατόμπολιν εἶρηκε τὴν Κρήτην, ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσεύῃ ἐνενηκοντάπολιν; φητέον ὅτι, ἥτοι ἑκατόν φησιν ἢ τῷ ἀριθμῷ ἢ ἀντὶ τοῦ πολλὰς, ἢ ἡ ἀληθέςερρον ὥς ἔχει, ὅτι ἔξ ἰσορίας λέγεται Ἀεὺκος γὰρ ὁ Κρητῶν ἐπικρατίσας τὰς δέκα πόλεις ἐπόρθησεν εἰς φόβον τῶν ἄλλων, καὶ ἐδόξως ἐν τῇ Ὀδυσσεύῃ ἐνενηκοντα εἶπεν αὐτὴν ἔχειν. D.

ἡ διπλῇ πρὸς τὰς χωρίζοντας, ὅτι νῦν μὲν ἑκατόμπολιν τὴν Κρήτην, ἐν Ὀδυσσεύῃ δὲ ἐνενηκοντάπολιν, ἥτοι ἐν ἑκατόμπολιν ἀντὶ τοῦ πολέπολιν ἢ ἐπὶ τὸν σύνεγγυς ἢ ἀπαιτίζοντα ἀριθμὸν κατενέγκεται νῦν, ἐν Ὀδυσσεύῃ δὲ τὸ ἀκριβὲς ἐξενήνοχεν, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ. τινὲς δὲ φασὶ Πυλαίμην τὸν Λακεδαιμόνιον δεκάπολιν κτίσαι. A.

654. ἀγερώχων: ἄγαν γέρας ἔχόντων, ἐντίμων. BL. νῦν αὖθις αὐθιγῶν, ὑβριζῶν καὶ θρασέων. δηλοῖ δὲ ἡ τῶν λίαν ἐνδόξων. D.

655. τρίχα: τὸ τρίχα βαρύνεται, ὅτι τὰ εἰς ὧς λήγοντα ἐπιρρήματα, εἰ ἔχοι παρακείμενα εἰς αὐτὰ λήγοντά, μὴ συνεπιπίπτοντα ὀνόμασι, πάντως βαρυνόμενα ἔχει, οἷον σαφῶς σάφα· ὅθεν εἰ τρίχως, τρίχα. A.

658. ἡ διπλῇ περιεργμένη, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει Ἡρακλείη, καὶ ἄμετρον ποιῶν καὶ ἄχ’ Ὀμηρικὸν τὸ γῆμα· ἀπὸ γὰρ τῆς Ἡρακλείης Ἡρακλείη ἐκπίπτει.

659. ἡ διπλῇ, ὅτι ἡ Ἐγυρὰ αὐτὴ ἑτέρα ἐστὶ τῆς Κορίνθου, τῆς Θεσπρωτίας ἄσα· ἡ δὲ σὺν τῷ ὁ Σελλήντα τὸν ποταμὸν λέγει, ἀφ’ ἧς τὸ παρακῆν ἔθνος Σελλὸς καλεῖ. οἱ δὲ νεώτεροι Ἑλλὰς λέγουσι πλανηθέντες. A.

Ἐγυρὰν τινες τὴν Θεσπρωτίαν, ἢ μετωνομάθη Κέρκερα. D.

662. κατέκτα: Πτολεμαῖος φησιν ὁ Ἀσκαλωνίτης Ἀρίσταρχον ἀνεγνωκέναι ὁμοίως τῷ „ἔκτα σὺν οὐλομένη ἀλόχῳ“ (Od. 11, 410) κατὰ συζολήν. Τυραννέων δὲ κατ’ ἑκτασιν. οἶμαι δὲ ἀκόλαστον εἶναι ἐκείνη τῇ γραφῇ τῇ κομιζομένην ὑπ’ Ἀρίσταρχου „ὡς ἔμεν ὅτι διὸν Ἐρευνάλονα κατέκτα“ (Il. 4, 319). ἢ μέντοι κοινὴ ἀνάνησις ἢ κατὰ συζολήν ἀφορμὴν ἔχει τὴν τῆς ἀποκοπῆς, ὁμοίως τῷ „ἔκτα κατὰ λαπάρην“ (Il. 6, 64). A.

διὰ βραχέος τῷ αὐτῷ ἀποκοπὴ γὰρ ἐστὶ τῷ ἔκτανεν. BL.

ἰσόρηται ὅτι Τληπόλεμος θεασάμενος Λακέρμιον τὸν μήτρωα, ἥδη γερωὶν ὑπάρχοντα, ὑπὸ τινος τῶν οἰκετῶν

ἀμειλῶς χεῖραγωγόμενον, ἀφῆκε τὴν βακτηρίαν ἐπὶ τὸν οἰκῆτην, ἡ τὰς μὲν ἡμῶν, πλήξας δὲ τὸν Λακέρμιον ἀκσίως ἀπέκτεινεν· διὸ ἡραγκάδῃ γενέσθαι φρυγὰς τῆς πατρίδος. AD.

665. βῆ φεύγων: τὸ μὲν Ὀμηρικὸν ἔθος βῆ φεύγων προσέρεται· ἀλλ’ ὅ γε Ἀρίσταρχος ἢ μετέθηκεν, ἀλλ’ ἔτι γράφει, βῆ φεύγων. A.

Ἑλληνικὸν ἐστὶ τὸ μὴ γόνῳ γόνῳ λύνειν, φρυγαδεύειν δὲ τὸν ἅπαντα χρόνον· ὅθεν Σόλων ἔφη πέντε ὥρισεν. BL.

γὰρ οἱ: ὁ γὰρ δέξνεται, ἵνα ἀντιωνυμία γένηται ἐγκλητική δοτικῆς πτώσεως τὸ οἱ, καὶ μὴ ἄρθρον· καὶ γὰρ ἔθος μᾶλλον τῷ ποιητῇ παραλείπειν τὰ ἄρθρα. A. τὸ οἱ ἀντιωνυμία ἐστὶν, ἐκ ἄρθρον· ἑλλειπτικὸς γὰρ ἐστὶ τοῖς ἄρθροις ὁ ποιητής. BL.

667. αὐτὰρ ὁ γὰρ: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει αἴψα δ’ ὁ γὰρ ἐς Ρόδον. ἢ δύναται δὲ ταχέως ἐληλυθέναι ἐπὶ τὴν Ρόδον ὁ πρότερον μὲν ναῦς πεπηγώς, εἰτα ἀλώμενος καὶ ἐκ ὑπερβολῆς. A.

668. τριχῶς δὲ οἰκισθέντες ταῖς πατρίσιν ἐχρήσαντο φυλαῖς. D.

σεσημειώται πρὸς τὸν ἐξῆς ἀθετόμενον· ἢ γὰρ νοήσας τίς ἐστὶ τὸ σημερινόν τοις αὐτοῖς ἐστὶ, καὶ πρὸς τὴν αὐτῆς οἰκισθέντες πόλεως ἀλλὰ τριχῇ διασπαρέντες ἐφιλήθησαν ὑπὸ ἀλλήλων καὶ ἢ διήχθρευσαν, ἐξήτησεν ὑπὸ τίνος ἐφιλήθησαν· διὸ προσέθηκε τὸν „ἐκ Διός, ὅς ἐστι θεοῖσι καὶ ἀνθρώποις ἀνάσσει“. A.

ἢ δ’ ἐφιλήθησαν ἐκ Διός: τῶτο πρὸς τὴν κοινὴν ὑπόνοιαν ἢ δόξαν· θεοφιλεῖς γὰρ οἱ πολλοὶ τὰς πόλεις οἶοντο. BL.

669. ἀθετεῖται ἢ δὲ αἰτία προέροται. A.

670. πλοῦτον κατέχευε Κρονίων: ἡ διπλῇ, ὅτι Πίνδαρος (Ol. 7, 50) κυρίως δέδεικτο χρυσὸν ἔσσαι τὸν Δία· Ὀμήρῳ μεταφορᾷ κεκρημένα διὰ τῆς κατέχευε πρὸς ἔμφαν τὰ πλοῦτα. A.

ἢ αὐτοῖς πολὺν ἢ ἀθρόον πλοῦτον κατέπεμψεν ὁ Ζεὺς· ἢ πάνν πλοῦτας ἐποίησεν αὐτάς. ἰσόρηται γὰρ ὅτι τοῖς Ροδίοις χρυσὸν ἔβρεξεν ὁ Ζεὺς, ἐπὶ πρῶτοι γενομένη τῇ Ἀθηναίᾳ ἔθυσαν. D.

671. Νιρεὺς: ἐνταῦθα τρεῖς ἐνομάσας τὸν Νιρεῖα ἐκείνῳ αὐτῷ ἐμνήσθη. καὶ τὰς αὐτὰς τὴν αἴτιαν παραδίδωσι, λέγοντες „ἀλαπαδρὸς ἦν, παῖδας δὲ οἱ ἔπειτο λαός.“ AD.

ἄγει: χωρὶς τῶν τῶν ἀγε. καὶ ὅπως ἐφ’ ὧν τὰ ἐπιφύετα σύμφωνά ἐστι, τὸ ἐκ τῆς προτέρας λέξεως σύμφωνον περιαιρετέον. A.

ὅτι δύο σύμφωνα ἢ συλλαβὴ ἐπάγει, περιγραπτέον αὐτῇ τῆς προτέρας τὸ σύμφωνον. BL.

672. Χαρόποις: ὡς Μενάνδρου· καὶ γὰρ ἀπὸ γενιῆς εἰσθεῖα ἐστὶ παρεληλυμένη ὡς τὸ εὖδος Τροϊζήνοιο (847), εἰς ἰδιότητα ὀφείλει ἢ βαρεῖα τάσις παραλαμβάνεσθαι. A.

673. ὅς κ’ ἀλλεῖς: ἔδδ’ ἐν πρὸς δόξαν κάλλος ἀγέει· Ἀχιλλεὺς δὲ ἀμφοτέρους κεκόσμηται. φιλέλλην δὲ ὧν πάντας ἀξιομνήσεις ποιεῖ καὶ πάντας ἐπαίνει, ὅπως πιστεύεται

καὶ ἵνα τὰς ἐν ἀνδρείῃ καὶ σώματι καὶ κάλλει διαφέροντας εἰδῶμεν Ἑλλήνας. BL.

673. 674. 675. τρισὶ εἰχοῖς παράκεινται διπλαῖ περιεξιγμένα, οὗ ἐκ τῶν τριῶν τὰς δύο ἠθέτηκε Ζηρόδοτος, τὸν δὲ μέσον βόε ἔγραψεν, τῷ Ὀμήρου φιλοτιμημένα ἐν πᾶσι τὸν Ἀχιλλεῖα προτερῆντα εἶσαι. A.

674. μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα: ἀπῆλλαξεν ἡμῶς τῆς ζητήσεως τῆς πολυπράγμονος τῆτο ἐπιγραφῶν. BL.

676. Κράπαθον: ὡς λάπαθον, ἔως Κράπαθον καὶ ὃ τοιοῦτος χαρακτηρὸν ἀφίλει βαρύνει ἐπὶ θηλυῶν, ὡς ὁ τοιοῦτος λέγει δὲ ὁ εἰς θὸς λέγων ἐπὲρ δύο συλλαβάς, τῷ α παραληγόμενος, ἁμαθος ψάμαθος. A.

Κράπαθος καὶ Κάσος νῆσοι περὶ τὴν Κῶν. Κράπαθον δὲ κατὰ μετάθεσιν. D.

677. Κῶν: ταύτην ἐλὼν Ἡρακλῆς μύνηται Χαλκιόπη καὶ Ἐβρύπιδος, καὶ ποιεῖ Θεσσαλὸν, ὃ μύνηται ἔτος. BL.

Ἐβρύπιδος ἦν Ἡρακλῆος καὶ Χαλκιόπης παῖς, ὃς ἔβασιλεψε τῆς Κῶ. D.

Καλύδνας: ὡς καλὰδας ἀναγνωσκόν. A.

681. νῦν αὖ: ἐπιστρέφει ἠθικῶς τὸν κατὰλογον ἐπὶ Ἀχιλλεῖα, δευτέρων ἀρχὴν καταλόγου ποιεῖμενος. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος μετέγραψεν οὕτως „οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον τὸ Πελαγονικόν, οὐδ' αὖ ἀρούρης,” τοῦ Ὀμήρου φιλοτέχνως ὥσπερ προσημιάζομενα διὰ τὸ μεταβαίνειν ἀπὸ τῶν νῆσων καὶ τῆς Πελοποννήσου ἐπὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν, ἃ ὄντα συνηγῇ τοῖς προσημιάζοις. A.

τοῦς: μακρόθεν ὑπακέεται τὸ ἔσπετε ἢ τὸ ἐρώω καὶ τὰ τοιαῦτα τοῖς αἰτήμασιν ὑποπίπτει. εἰκτέον δὲ καὶ τὸ ἔναιον, ἢ ἢ τὸ ἐπιμερόμενον, οἱ τ' Ἄλλον τε καὶ Ἀλόπην ἐνέμοντο· τὸ γ' οἱ κατ' ἐπανάληψιν περισσεύει. δύναν δὲ καὶ ὑποσχεθῆς ἔκαστος εἶχος ἔως τῷ Ἀχαιο κατὰ τέλος. ἡ δὲ συνήθεια συνάπτει τὰ τοιαῦτα τῆς ἐπ' αὐτῷ καὶ κατορθοῦ· ὃ γ' ὅμοιοι τὸ Πελαγονικὸν Ἄργος κατοικοῦσιν οἱ ἐπ' Ἀχιλλεῖα τεταγμένοι, τὸ δὲ τοῖς ἀντιωνυμίοις ἐστὶ διὰ περισπασέον τὸ νῦν καὶ τὸ αὐτ. A.

τὸ Πελαγονικὸν Ἄργος: τὸ Θεσσαλικόν Πελαγονία γ' πρότερον ἢ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο. D.

ἔτι δὲ ἡ Θεσσαλία πεδὶον μέγα καὶ κοῖλον, πάντοθεν ὄρεσι καλυπτόμενον. τότε πρῶτος ἦρχε Θεσσαλός, ἀφ' οὗ καὶ ὠνομάσθη· ὃ ἔχοντος Ἀμμων (Ἀμμων Heyn.), ἔς τὸν καὶ Ἀμμωνες· ὃ Πελαγονός, Φθίος, Ἀχαιοί. ἔρχεται δὲ Πελαγονός ταύτης τῆς χώρας. Ἄργος δὲ ἀπὸ Ἀργείας τῆς αὐτῆς μητρὸς. μετὰ δὲ θάνατον αὐτῆς οἱ ἀδελφοὶ ἄρξαντες Φθίαν καὶ Ἀχαιοὶ ὠνόμασαν. ἦκει δὲ αὐτόθι καὶ Αενκαλίων ὁ τέτων κατὰ τινας ἔχοντος· ὃ Ἑλλήν, ὃς Ἑλλήνας αὐτὰς ὠνόμασαν. BL.

682. Τρηχὶν' ἐνέμοντο: Ἰακῶς τὸ Τρηχίνα νῆμοντο Ἀφείαρχος. A.

683. Ἑλλάδα: οἱ μὲν πόλιν μίαν, οἱ δὲ πᾶσαν Φθιώτιν ὃ καὶ βέλτιον. BL.

684. ἡ διπλῇ, ὅτι μόνος τὸς ἐπ' Ἀχιλλεῖα τεταγμένους

Ἑλλήνας καλεῖ. A.

685. ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς: τὸ πρακτικὸν μόνον καὶ πολιτικὸν ἡγεῖται, τὸ δὲ λοιπὸν ἔξ. BL.

686. οὗ Ζηρόδοτος ἀθετεῖ ἀπὸ τοῦτον ἔως τοῦ τῆς ὄγε κατ' ἀρχῶν (694) εἰχονος ἐντέα, ἀναγκαῖοι δὲ εἶσιν· δι' αὐτῶν γὰρ δηλῆται ὅτι ἐφ' ἐαυτῶν ἔμενον οἱ Μυρμιδόνες. A.

689. κοῦρης χωόμενος: ἡ διπλῇ, ὅτι ἐλλείπει ἡ περὶ πρόθεσις. A.

690. τὴν ἐκ Αὐργησσῶν: ἡ διπλῇ περιεξιγμένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει τὴν ἐν Αὐργησσῶν. ὃ ἐλαβε δὲ αὐτὴν ἐν Αὐργησσῶν, ἀλλὰ πρότερον κατὰξας τῷ Ἀγαμέμνονι ἔλαβον ἐλαβεν αὐτὴν γέρας. A.

691. Θήβης: τῶν ὑποπλακίων Θηβῶν. D.

692. ἔβαλεν: ἀπὸ μετοχῆς μετέλθεν εἰς ὄμμα. ἀεὶ δὲ πρὸς Ἀχιλλεῖα προσπαθῶς ἔχει. BL. ὃ δὲ Μόνης τῆς Βοιωτῆδος ἦν ἀνὴρ. D.

694. ἀνέστησεν αὐτὸν ἐμελλεν: ἡ διπλῇ περιεξιγμένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἀνατάσσειν (ἀνέστησεν?) ἐμελλεν, διὰ τὸ κατὰπροσημιάζοντος λόγον ἀπολλόντος, ἀλλ' ἔχει σπανίως δι' ἐκφρασίαν. ἐδὲ οἱ Αἰολοὶ δὲ ἔως λέγεσιν. A.

ψυχρογονεῖ ταῖς ἐλαίαις τὰς ἀκροαίας. σὺν τῷ γ' δὲ τ' γραφῇ. BL.

695. Φυλάκην: εἰς τῶν Αἰολιδῶν ὁ Αἰών, οὗ Φύλακος, ἀφ' οὗ ἡ Φυλάκη, οὗ Πολίας, οὗ Πρωτεύσιμος καὶ Ἰφικλος. BL.

βαρετονητέον τὸ Φυλάκην πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ὀνομαζομένου. A.

696. Αἰμητρός τέμενος: ἡ διπλῇ, ὅτι ὃ τὸν Πύρασον λέγει Αἰμητρός τέμενος, ἀλλὰ πόλις ἐστὶ Αἰμητρίων καλεσμένη. A.

τῆτο καὶ τῶν ἐπ' αὐτῷ καὶ τῶν ἐξῆς χωρίζον ἡ Αἰμητρίων γ' πόλις κατ' ἐαυτὴν ἔστι. ἀσυνδιδόως δὲ ἐξήγηται, ὡς καὶ ἐπ' αὐτῷ Ἐρμιόνην Ἀσίνην τε (560), Τροίην Ἡρόκλῆα τε (561). ἡ γ' Ἐρμιόνη καὶ ἡ Τροίην ἀσυνδιδόως. οἱ δὲ πρὸς τὰ ἐπ' αὐτῷ συνάπτειν, ἢ ὁ Πύρασσος λέγει Αἰμητρός τέμενος δι' ἐκφρασίαν, κακῶς. A.

τέμενος ἱερὸν χωρίον ἀσυνδιδόως. θεῶν κατὰ τιμὴν ἡ ἱερῶν. D.

697. ἀγχιάλῳ τ' Ἀντροῶνα: ἡ διπλῇ περιεξιγμένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἀγχιάλῳ τ' Ἀντροῶνα. καὶ εἰ θηλυκῶς δὲ λέγεται ἡ Ἀντροῶν, κοινὸν ἔστι τὸ ὄνομα, ὃ ἀγχιάλος καὶ ἡ ἀγχιάλος. A. διάφοροι δὲ καὶ αἰετοὶ ὄνομα ἐν Ἀντροῶνι τῆς Θεσσαλίας γίνονται ὅθεν καὶ εἰς πυρομύαν παρὰ ἡλθε τὸ Ἀντροῶνις ὄνος. AD.

λεγειομένη: τὴν βαθείας βοτάνας ἔχουσαν, ἀφ' οὗ ἐστὶ λέχος κατασκευάσαι, ταῦτέστι κοίτην ποιεῖσαι. BDL.

699. ἔχεν αὐτὰ: αὐτὴ συντάσσεται τῷ ἔχειν, ὅθλον ὅτι καὶ ἀναστέλλεται· πρόδχλον δὲ δι' ἀσυντάσσεται, ἐν οἷς φησὶν ὅθεν ἄλλοις „τὸς δ' ἡδὴ κατέχον φρεσὶς αἰα” (Il. 3, 243). A. ἀναστέλλεται τὴν κατὰ πρὸς τὸ εἶχεν. BL.

700. ἀμφιδρομή: τὸ ἀμφιδρομῆς, ἀμφοτέρως τὰς πύρας κατεξομένως ἔχουσα. BL.

701. δόμος ἡμιτελής: ἡτοι ἄτεκνος, ἢ ἀρηρημένος τῷ ἑτέρῳ τῶν δεσποτῶν, ἢ ἀτελείωτος. ἔθος γ' ἦν τοῖς γήμιασι θάλαμον οἰκοδομεῖσθαι. διὰ οἱ πολλοὶ φασιν ὅτι οἰκοδομῶν θάλαμον ἑαυτῷ ὁ Πρωτεσίλαος ἀπέπλευσεν ἐπὶ τὸν πόλεμον. βέλτιον δὲ εἰρηάζῃ ἡμιτελῇ διὰ τὸ μὴ γεγεννηκότα παῖδας πλεῖν. οἱ δέ, ὅτι νεώσι γήμιας ἐδέσσω τελείως τὰ κατὰ τὸν γεγαμηκότος οἶκον (γεγαμηκότα οἶκοι D) διεπράξατο, ἀλλὰ πρότερον ἐξράτευσεν. ABDL.

Δάρδανος ἀνὴρ: οἱ μὲν τὸν Αἰνείαν ἀπέδοσαν, ὅτι βασιλεὺς ἦν Δαρδανίων, οἱ δὲ τὸν Εὐφορβον, ἔτιροί' Ἐκτορα· τινὲς δὲ Ἀχάτην λέγουσιν, ἑταῖρον τῷ Αἰνείᾳ, φονέα Πρωτεσίλαος. δύναται δὲ καὶ ἀνωνύμως ἓνα τινὰ τῶν Δαρδανίων λέγειν. AD.

703. πόθεν γέ μιν: καίτοι ἔχοντες τὸν κοσμήσαντα. τῇ δὲ ἐπαναλήψει (709) οἰκτρότερον τὸ πάθος ἐποίησεν. BL.

706. αὐτοκασίγνητος ὁ ἀπ' ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφός. κασίγνητος δὲ λέγεται ὁ κατ' ἑτερον τῶν γονέων ἀδελφός. D.

707. ὁ δ' ἄμα: ἔτιωσ' αἱ Ἀριζάρχε, ἄμα, ἐ δὲ τῷ ῥῶμα. A.

714. δὴ γυναικῶν: ἀντὶ τῷ ὑπερθετικῷ διατάτῃ, ὃ ἐστὶ θανασιῇ καὶ διαφύρεσσι παρὰ πάσας τὰς γυναικας. καλεῖται δὲ δία καὶ δι' εὐχέλαιαν καὶ σωφροσύνην. D.

715. Πέλλας: Πέλλας Ποσειδῶνος καὶ Τυρῆς υἱός τῆς Σαλμωπῆς, Νηλέως ἀδελφός, βασιλεὺς Ἰωλκῆ. D.

716. Μηθῶνην: ἐξέτεινε τὸ ἔως ἧ. Μεθῶναι δὲ τρεῖς, ἢ ἐν Μακεδονίᾳ, ἢ ὑπὸ Φιλοκτήτην καὶ ἢ περὶ Τροίεσσιν. BL.

717. Ὀλιζῶναι: προπερισπωμένως ὡς Μεδεῶνα. Νικίως δὲ ἔκ εὖ γράφει Ὀλιζῶνα ὡς περὶ ὥμα. A.

718. τῶν — εἰδώς: ἡ διπλῇ περιεξηγμένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει τῶν αὐτῶν ἡμερόνεν Φιλοκτήτης ἀγὸς ἀνδρῶν. ὁ δὲ ποιητὴς προδιασυνέστησεν ἐν τῷ καταλόγῳ τὴν περὶ ἑκάστων ἀρετὴν. A.

721. ἐν νήσῳ: περὶ Τένεδον ἢ περὶ Ἰμβρον δηχθεὶς ὑπὸ ἐχιδνῆς εἰς Αἴημον ἐξετέθη. BL.

ἄλγεα: καὶ ἐπὶ τῶν ψυχικῶν ὀδυνῶν ἔλαβεν. AB.

722. Αἴμωφ ἐν: ὅτι ἐν Αἴμωφ ἔμενε καταλειμμένος ὁ Φιλοκτήτης: οἱ δὲ νεώτεροι ἐν τησιδῶν ἐρήμῳ. A.

ἰσθόρηται ὅτι Φιλοκτήτης ἐν Αἴμωφ καθαίρων τὸν βοῦν τῆς Χρυσῆς καλεσμένης Ἀθηνῶς ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρος, καὶ ἀναστὰς τραύματι περιπεσὼν κατελείφθη αὐτόθι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων· ἥδυσαν γ' οὗτος Ἡφαίστος ἱερεὺς θεραπεύειν τοὺς ἐμιοδῆτας. ABDL.

ἡ γὰρ ἑρμηνεία: πάντῃ θεῷ, ὅτι ἱερεὺς τῆς Ἡφαίστου ἦν ἡ Αἴημος. D.

723. κακῶ ὕδρου: πρόσκειναι τὸ κακῶ, ἵνα τὸ τῷ ἔρωτος κατεργαστὸν δηλωθῇ. ὕδρου δὲ τῷ χειρότερον· ἔτος γ' τῷ σώματι σπηλαδόντας παρέχει· λέγουσι δὲ κατέχειν αὐτοῦ τὴν σῆψιν προσβραχνόμενον θαλάσσης ὕδατος. BL.

724. ἡ διπλῇ περιεξηγμένη, ὅτι Ζηρόδοτος εἶπεν καὶ τὸν

ἔξῃς ἡθέτηκεν. ἀναγκαῖον δὲ εἶναι γινώσκειν ὅτι ἕτερον ἀνεκομίσθη ἐκ Αἴημος ὁ Φιλοκτήτης. A.

τὰχα δὲ μνήσεσθαι ἐμειλλόντι ταχέως δὲ οἱ Ἑλληνες ἐμειλλον μνημονεύειν καὶ χρηστὴν τῷ Φιλοκτήτῃ, ἐπειδὴ εἰμαρτο χωρὶς τῶν Ἑρακλέους τόξων μὴ ἀλῶναι τὴν ἴλιον. εἶχε δὲ ταῦτα ὁ Φιλοκτήτης, ἐαθόντα αὐτῷ ὑπὸ Ἑρακλέους, καθὼς μηδενὸς θελήσαντος ἄλλου ὑφάρψαι ἐν τῇ Ὀλῇ τὴν Ἑρακλέους πυρὰν ἐν τῇ τελευτῇ αὐτοῦ τῶτα ἐποίησεν ὁ Φιλοκτήτης. ABDL.

10 μνήσεσθαι: φροντίσαι καὶ μνήσαν ποιήσασθαι. καλῶς δὲ προσέθειται ἑδάμῃ γ' ἔδειξε τῆς ποιήσεως πότε αὐτὸν μετεπείμαρτο. BL.

727. ἀλλὰ Μένδων κόσμησεν: ἡ διπλῇ περιεξηγμένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει τὰς δὲ Μένδων κόσμησεν, ἵνα συνδῇσιν τὴν φράσιν, ἡθετηκῶς τὰς προειρημένους εἰχας. A.

15 νόθος: ὁ μὴ ἐκ τομῆς γυναικὸς γεννηθεὶς ἀλλ' ἐκ παλλακίδος. D.

729. κλωμακόεσσας: τὴν τραχέα καὶ ὄρη ἔχουσαν. BL. ὁρεῖν ἢ ἀποκλίματα ἔχουσαν. D.

20 730. Οἰχαλλῆν: ἡ διπλῇ, ὅτι καὶ τῆς Εὐβοίας ἡ Οἰχαλλῆ κατ' Ὀμηρον, ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις, ἀλλὰ τῆς Θεσσαλίας. A.

731. Ἀσκληπιοῦ: οὕτως ἐκτατέον διὰ τὸ μέτρον τὸ Ἀσκληπιῆ. A.

25 732. ἰητῆρ' ἄγαθῶ: ἔθος ἦν τοῖς πάλαι βασιλεῦσι μανθάνειν τι τῶν χρησίων· ὃ καὶ ἔτιοι ποιεῖν καλῶς, ἵνα καὶ τοῖς ἰδίοις καὶ τοῖς ἑτέροις νοσήμασι μάχοντο. H.

733. τοῖς δέ: ἔτιωσ' κατὰ δοτικὴν πτώσιν τοῖς δὲ Ἀριζάρχοις, ὡς πρόκειται. A.

30 735. Ἀξέριον Τίτανος τελευτῶν κἀκέρηνα: Ἀξέριον, ὅτι ἐφ' ἐψηλῆ ἐστὶ τόπον· διὰ δὲ τὸ διαφανὲς οὐρανὸν κέκληται. Τίτανος δὲ διὰ τὸ λευκόν (τίτανος γ' ἡ κοινὴ καλεῖται), καὶ διὰ τὸ τίτανον κεχρίσθαι τὰς οἰκίας. AB. ἀντὶ τῷ λευκῷ γέων χωρίον· τίτανος γ' λευκὴ ἐστὶ γῆ. D.

35 739. Ὀρῶν, Ἠλώων τε, πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα: Ὀρῶν ὡς Σπάρτην, ἢ ἢ Ἰθίον· Ἠλώων δὲ ὡς κορώνην. ταύτην δὲ Ἑρακλῆς κτελεῖ ἐπὶ τῷ θανάτῳ Κενταύρου (Κενταύρων BL). ABL.

ἄλλως. ὀρῶν, ἔτιωσ' ὀρεῖται· ἐπιθετικῶς γ' τέτακτο. 40 Ὀλοοσσόνα δὲ ἔτιωσ' παροξετόνως φησὶν ἐν τῇ καθόλῃ. A. λευκὴν δὲ ὀρεῖται· τῆς γ' Ὀλοοσσόνας ἐστὶν ἐπιθετικόν. BL.

740. ὁ Πολυπότῃς ἦν τῷ Παιονίδος παῖς, ὃν φασιν ἔτιωσ' ὀνομασθῆναι ὑπὸ τῷ πατρὸς διὰ τὸ πολλοῖς ἐπιθεῖναι ποινῇν, ὃ ἐστὶ τιμωρίαν, τῶν Κενταύρων, ὅποτε εἰς τὰς γάμους 45 τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μελανίου ἐβρίσκει ἐπεχειρήσαν. AD.

741. τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς: ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει τὸν ἀθάνατον τέκετο Ζεὺς· ὅπερ ψεῦδος. A.

742. κλυτὸς Ἰππαδάμεια: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τοῦ κλυτῇ κλυτός εἶπεν. A. τὸ γῆμα Ἀττικόν. D.

50 744. Αἰθελίσσι: Δημοκρίτης ἀνοήτως Αἰθελίσσιν ἔγραψε, κακῶς. A. Αἰθελίς ἔθνος Θεταλικὸν ὑπερκεῖμενον

τῆς Ἡπείρου ἢ ὡς τινες τῆς Μακεδονίας. ἄλλοι δὲ εἶπον τῆς Περαιβίας. D.

ἦδη εἰς βαρβάρους ἦκον ἐθνικῶς καὶ οὐκ ἀπὸ πόλεως αὐτὰς ὀνομάζει. BL.

745. οὐκ οἶος: ἡ διπλή, ὅτι διὰ μέσου τὰ περὶ τοὺς 5 Κενταύρους παριστρεφεται, τὸ δὲ ἐξῆς ἐστὶ τὸ λόγα, τῶν αὐθ' ἡγεμόνευε Μενεπτόλεμος Πολυπολίτης, ἐκ οἴος, ἅμα τῷ γε Λεοντεύς ὅςος Ἄρηος. A.

750. Λωδῶν γν: χωρίον ἐν Ὑπερβορείοις τῆς Θεσπρωτίας, ἱερὸν Διός, ἐνθα τὸ ἐκ δρυὸς μαντεῖον τῆς Λωδωναίας Διός. AD.

751. ἔργ' ἐνέμονται: Ἰακῶς τὸ νέμοντο Ἀρίσταρχος.

752. Πηγεῖς ποταμὸς τῆς Θεσσαλίας, πλησίον Φθίας, πάντας τὰς ἐν αὐτῇ δεχόμενος ποταμὸς εἰς θάλασσαν ἐμβάλλει. D.

755. ὄρχον γὰρ — ἀπορρώξ: εἰς αὐτὸν γ' ὀρνύσιν οἱ ἐπιχώριοι. A.

ἐκεῖ γ' ἀπερρήγμηναι δοῖται τῷ Στυγὸς ὕδατος, ὅπερ ὄρχος θεῶν νομίζεται. ἀπορρώξ δὲ ὀξυτόνως μὲν ἀπορρώγη, βαρυντόνως δὲ ἀπορρήγμα. ABL.

Ἀρίσταρχος ὀξυτόνως ὡς θυλακοτρόξ, ἢ ἡ σύνθεσις δὲ τῷτο ἐπαίτε, ὅ τι ἂν σημαίνη, εἴτε πάθος εἴτε ἐνέργειαν. A.

756. Μαγνήτων: Μάγνης εἰς τῶν Αἰολιδῶν ὑπὸ τὸ Πήλιον κτίσας πόλιν ἀπὸ τῆς γυναικὸς Μελέβοιαν ἐκάλασεν, ὅτερον δὲ τὴν πᾶσαν χώραν Μαγνησίαν ἔ' Ἀλέκτωρ, 25 ἔ' Τειθερῶν, ἔ' Πράθοος. BL.

ἤρχει χωρὶς τοῦ γ' τὸ ἤρχει, διὰ τὸ ἐπιφέρεισθαι δύο σύμφωνα. A.

758. Πρύθοος θοός: τοῦτο τὸ χῆμα παρωνομασία καλεῖται. D.

760. οὔτοι: διὰ τῆς ἑτοι συνεκεφαλαιώσατο τὸν κατάλογον, τῶν μὲν εἰρημένων μνήμην τῶν δὲ ῥηθησαμένων ἔφειν ἐργαζόμενος. ἀφορισμὸν δὲ τῷτο καλεῖται οἱ ῥήτορες. BL.

761. σὺ μοι ἐγγεπε Μοῦσαι: ἐπὶ μὲν Τρώων οὐκ ἄξιον Μῆσαν καλεῖν ἢ ὅτι ἑτοι μὲν ἐφάμυλλοι, Ἐκτωρ δὲ 35 μόνος ἄριστος. παρὰ Μῆσης δὲ τὴν ψῆφον ἔδωκε, ὅπως μὴ λυπεῖν ἢ χαρῆσαι δοκῇ. Εὐμήλον δὲ ἵππος προκρίνει ὡς Θεσσαλικός· καὶ εἰ προῆχαι δὲ αἱ Ἀχιλλέως ὡς ἐκ θεῶν, ἀλλ' ἐν γε καὶ αὐταὶ Θεσσαλὸν ἠρώχον ἔχουσιν, σπέρματι δὲ προκαταβάλλει τῇ ἵπποδρομίᾳ καὶ τῇ ἀριστείᾳ τούτων 40 τῶν ἵππων. ἢ ὁ χρηστός φησιν ἵππον Θεσσαλικὴν (Λακεδαιμονίαν τε γυναικῶν, ἄνδρας θ' οἱ πίνωσ' ἱερὰν πηγὴν Ἀρεθόσης D). BL.

764. ποδώκεας: τινὲς ὡς εὐσεβέας· καὶ ἔτιως αἰρεῖ ὁ λόγος, εἶγε καὶ τὸ ποδώκης ὑφείλει δέξασθαι, καθὼς τὰ εἰς 45 τὰς δέξοντα, φυλάσσοντα ἐν τῇ συνθέσει τὴν κατάληξιν, ἀναδίδωσι τὸν τόνον, δομῆς ἄδωμιν, ὅχ' ἔτιως δὲ ἔχοντα ἀλλὰ τρέποντα τὸ τέλος ἔσται ἐπὶ τῆς δέξιας, ἡδὲς ἀτρίης, βαρὺς ἀβαρής, ἥες ἐνήης. ἔτιως ἐν ὧφειλε ἢ τὸ ποδώκης ὀξυτονέει, γενόμενον ἀπὸ τῆς ὠκείας. ἀλλὰ φασιν εἰς ἰδιό- 50 τητα τῆς Ἀχιλλέως βεβαρυντονέει τὸ ποδώκης. παρὰ γὰρ

τῷ Ἡσίοδῳ ἀνεγνώκασι „ποδώκης δὲ Ἄταλάντη.“ τί ἐν ἐπὶ τῆς Ἀόλωνος; κατὰ βαρεῖαν τάσιν ἀνεγνώκασι καὶ ἐπὶ τούτου „ὅς δὴ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης“ (Il. 10, 316). A.

765. οἰέτεας: ὡς Διομήδεας. ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τῷτο τῷ χηματισμῷ παράλογος ὁ τόπος· τὰ γ' παρὰ τὰ εἰς ὅς λήγοντα, ἔ' διούλλαβα, συντιθέμενα, εἰς, ἢς λήγοντα ἐπιθετικά, μὴ ἔχοντα τὸ ἢ πρὸ τέλους, πάντα δέξνεται, εὐγενής ἐκλειής εὐειδής· ἔτιως δὲ καὶ εὐτειχής. ἔχον μὲν ἐν καὶ τὰ παρὰ τὸ ἔτιος τὸ αὐτὸ ἀναδέχεται· νυνὶ δὲ κατὰ βαρεῖαν τάσιν ἀναγινώσκουσιν, ἀλλ' ἔδὲ τῷτο πάλιν καθολικῶς σῶζοντες· ἐξεῖτα γ' ἀμμήτην (Il. 23, 266) ἀναγινώσκουσιν ὡς εὐσεβέα. A.

οἰέτης ὡς ἐνέτης γαμήτης· συνεξηκολόγησε γ' αὐτοῖς 15 καὶ τοῦτο. τὸ εὐρετής μόνον σιτημειώται. τὸ δὲ ἡτοίχας ἀντὶ τοῦ ὁμόχροας, οἰέτης ὁμήλικας, ἔκας τοῖς νῶτοις ὁμοίως. BL.

σταφύλη: ὡς κατέλη. ἔτι δὲ ἄμφω ἴσας τὸ νῶτον ὡς εὐαφὴ μετρεῖται, ὃ ἐστὶ λαοζικῶς διαβήτη, ὅς ἅμα πλά- 20 τος καὶ ὕψος μετρεῖ· ὃ δὲ διαβήτης μόνον πλάτος. ABL. ἔτιως ἴσας ἢ ἀναλόγως τοῖς νῶτοις ὡσπερ εὐαφὴ· εὐαφὴ γ' ὁ τεκτονικός διαβήτης. οἱ δὲ τὴν εὐαφὴν λήγουσιν. ἔτι δὲ ἡ εὐαφὴ χωρίον λεπτὸν χροῖον μίλτω ἢ μελανί, ὃ σημαίνονται ἀπορῶσαι τὰ ἔϋλα. D.

συντόμως πᾶσαν ἵππων ἀρετὴν καὶ ὁμοιότητα περιελαβὲν· διαφέρει γ' ἀλλήλων ἵπποι ἡλικία, χρόν, μεγέθει, γένει, δυνάμει. τοῦτο δὲ ἔθος τῷ ποιητῇ πολλάκις ἐν μονο- 30 εἴῳ πᾶσαν ἀρετὴν ἐμφαίνειν, ὡς τὸ „καλὴ τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδύτα“ (Od. 15, 418) καὶ τὸ „οὐ δέμας 30 ἔδὲ φην, ἐν' ἔρ' φρένας, ἔτε τι ἔργα“ (Il. 1, 115). A.

765. Ἀπόλλων: ἐπεὶ νόμιμος ὁ θεὸς ἐξ ἐκείνης ἀφ' οὗ ἐβήτρεσε τῷ Ἀδμήτῳ ἦτοι ὡς Κυκλῆμαχος „ἡῖθλου ὅπ' ἔρωτι κεκαυμένος Ἀδμήτω“ ἢ ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἀλκή- 35 σιδι ἐξ ἀνάγκης τῆς Διὸς διὰ τὸ πεφονευκέναι αὐτὸν τοὺς Κύνκλοπος. D.

767. φόβον Ἄρης φορεῖούσας: ἡ διπλή, ὅτι τὴν ἐν πολέμῳ φρενὴν φόβον Ἄρης ἐρεῖν· ἀρετὴ γ' ἵππων ἔ' μόνον δυνάμει, ἀλλὰ ἢ ὅτι δλαὶ ἀταράχως φεύγειν, διωκόμεν ἢ δὲ φέρεται (Il. 5, 223). A.

τὸ δόρυ, ἢ τὸν ἐκ σιδήρου καντήρα, οἱ δὲ, μὴ φοβου- 40 μένας, ὡς λέπειν φέρειν τὸ μὴ λυπεῖσθαι. οἱ δὲ, ἀπτοήτως φρενυόσας. ἱμεινον δὲ, ὡς ἐκταμένοι πιδόισι. ἐπειδὴ δὲ ἱκανὸν πρὸς νίκην τὸ ἱππικόν, καὶ θηλείας ἤγαγον, τοῦτο μὲν ἀφθονίας τῆς γένεας χάριν, ὅπως τε οἱ ἄρσενες φευγί- 45 ζοντο μὴ ἔξοιστοῦσθαι — ἔτι γ' μάστιγι αἰσθόμενον (αἰσθόμενος L) ἵππος —, διὰ τι τὸ μὴ χηματίζειν ἐν τοῖς λόγοις. BL.

769. φέρτατος: ἔτιως φέρτατος, ὃ φέρτιρος, αἱ Ἀρι- 50 εἶρα. A.

773. λαοί: οἱ τῆς Ἀχιλλέως. BL.

774. δίσχοισιν τέροντο: διδάσκει τοῖς ἀσθότας κινεῖται μὴ ἀγνυμνασθῇ. Ἀνκέρως τε γυμνοπιδίας ὤρσει.

ὅπως μένουσιν καὶ παρὰ καιρὸν τῶν πόλεων. δίσκος δὲ βαρὺς ἐστὶ λίθος, ὃν ἐξορίσταν γυμναζόμενοι τὸν γ' σιδηρὸν σόλονα (σόλον D) προσαγορεύουσιν. BL.

776. ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον· ἄλλο τῆτο τὸ ἔλειον αἶνον παρὰ τὸ πετροσέλινον, τραγγοριῶσι δὲ συμβάλλει· 5 τραγγορία γ' αἰ πολέμῳ τὸς ἀργύτας τῶν ἵππων. ἦν-μολόγηκε δὲ διὰ τῆ ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον τὸ ἐξ ἔλας σενό-μινον· ἐν τοῖς ἔλασι γ' τῆτο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. AL.

777. ἔξασαν· δασυντέον τὸ ἔξασαν· ὑπερσυντέλικος γὰρ ἐστὶ συγκεκριμένος, ὃ δὲ παρακείμενος δασὺ ἔχει τὸ 10 καὶ ὃ ὑπερσυντέλικος· οἱ δὲ ἀόριστοι ψιλόν, ἐπει-καὶ κατὰ ἀποβολὴν τῷ ε' λέγονται „σαν δὲ μετασχηλ" (Π. 23, 350), καὶ ὁ πρότερος „ἔξασαν ἀεραντες" (Od. 2, 425). ἀερεῖ δὲ ὁ ἔξασαν εἰσαν. A.

779. φοίτων· τῇ γ' ἐπιθυμίᾳ τῆ πολέμῳ περιήσαν 15 πατάσζιν θιόμενοι. BL.

780. ὡσεὶ τε πυρὶ χθρὼν πᾶσα νέμοιτο· οὐδὲν δύ-ναι τὴν ἰχθὺν τῆς πορείας αὐτῶν παρέβαλε, καὶ διὰ μὲν τῆ πυρὸς τὴν ἐκλαμψν, διὰ δὲ τῆ πᾶσα τὸ ταχὺ τῆς ἐπι-δροῆς ἐδήλωσεν. BL.

783. Ἀρίοις· τὰ Ἀρῖα οἱ μὲν ὕψος τῆς Κιλικίας φασὶν, οἱ δὲ Ἀνδίας. D.

Τρυφώες· οὕτως Τρυφώας, ὡς Ἀχιλλέως· καὶ γὰρ „Τρυφώϊ γαῖαν ἱμάσση," ἀπ' εὐθείας τῆς Τρυφώας. στήθεος δὲ αὐτῷ ὁ τοῦτοπος τύπος πυρὸνυμος. A.

φασὶ τὴν Γῆν ἀγανακτῆσαν ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν Γιγάν-των διαβαλεῖν Ἀία τῇ Ἥρᾳ· τὴν δὲ πρὸς Κρόνον ἀπελθῶ-σαν ἐξεπεῖν· τὸν δὲ δέναι αὐτῇ δύο ὡς, τῷ ἰδίῳ χρῆσαντα 20 θορῶ καὶ κελύσαντα κατὰ γῆς ἀποδέχθαι, ἅψ' ὧν ἀναδο-θῆσεται δαίμων ὁ ἀποστήσων Ἀία τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ, ὡς εἰ-50 χεν ὁργῆς, ἔδετο αὐτὰ ὑπὸ τὸ Ἀρῖον τῆς Κιλικίας. ἀνα-δεθέντος δὲ τοῦ Τρυφῶτος Ἥρα διαλλαγεῖσα Αἴη τὸ πᾶν ἐκράτει· ἡ δὲ κεραυνώσας Ἀίτην τὸ ὅρος ὠνόμασεν. κα-λῶς δὲ καὶ τὸ φασί, ἵνα μὴ προσκρούσιν ὡς Ὀμηρικῶ 30 ὄντι τῷ εἰχρῶ. εὐφύμως δὲ τὸν τάφον ἐντὺς ἐκάλεσεν. Τρ-35 γῶν δὲ εἰς τῶν Γιγάντων, Γῆς ὧν εἶδος ἢ Τάρταρον, πο-λίμιος δὲ τοῖς θεοῖς, ὡς φησὶν Ἡσίοδος (Th. 821). BL.

787. ἀλεγεινῆ· φροντίδος ἀξία. ἦδη δὲ τὸ δαιδὸν τῶν Τρῶων προανακρούεται ὁ ποιητής. BL.

788. ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσιν· πρὸ γ' τῶν βασιλείων 40 ἦν τὸ ἐκκλησιαστήριον. ἡ δὲ βέλῃ ἴσως περὶ πολέμῳ ἀκί-σασι τὴν μῆνιν Ἀχιλλέως. Πρίαμος μὲν εἰ διὰ γῆρας ἴσασι δῶκε τὰ τὰ πολέμῳ, ὃ δὲ Ἐκτωρ διὰ θράσος ἔξω αὐτὰ 45 ἐπράττειν. BL.

789. πᾶντες· παρὰ δὲ τοῖς Ἕλλησιν οἱ δυνάται ἢ ἄρι-50 σοι. ἐστὶ δὲ ἀπὸ τῆ ὁμηγερεῖς. L.

791. ἀπὸ τῆτος ἕως τῆ τῷ μιν ἰεσαμένη (795) ἀθετῶν εἰχοι πέντε. εἰ γ' ἔνεκα τῆ προαναγγέλλου ἐπὶ ἀπορρήτων οἱ Ἕλληνες, ἔρκει ὁ Πόλεμος, εἴπω ὅπως ἐπιτῆρει· εἰ δὲ 5 ἔνεκα τῆ προτρέψαυδ' μὴ τολμῶντας προελθεῖν, ἴδει αὐ-50 γίλας, ἡ ὁ αἰόλον καὶ ποικίλῃν ἔχων τὴν περιεφεαλαῖαν, ἡ τοπρῶσσαν παρῖται. ἔθος τὶ ἐστὶ τοῖς μεταμορφουμένοις

θεοῖς κατὰ τὴν ἄφοδον ἀπολιπεῖν τεκμήριον εἰς ἐλπίωσαν· οἱ τε λόγοι εἰς ἕτως εἰσὶν ἐχηματισμένοι τοῦ Πολέτου ὡς πρὸς πατέρα, ἀλλ' εἰσὶν ἐπιτεταμένοι καὶ ἐπιπληκτικοί. ἡ τὸ „Ἐκτωρ σοὶ δὲ μάχης" ἐπιτέλλομαι" Πόλετῃ ἀνοίξειον· 5 μᾶλλον δὲ Ἰριδι ἀρμόζει ἐπιτάσσειν. A.

792. ποδώκεϊσι πεπαιθῶς· κομφοδῶν τῆτο φησιν· ἡ πρὸς τὸ προλαμβάνειν τὴν ἄφοδον τῶν πολέμιων. BL.

796. ὃ γέρον· διὰ ταύτης τῆς ἐπιπληξέως ἐμφαίνει 10 ὅτι Πόλετῃς ἐστίν. ἀκριτοὶ δὲ οἱ ἀναρίθμητοι. BL.

798. τὸν ἢ περισπᾶσον· ἐστὶ γ' βεβαιωτικός. A.

ἔτως αἱ Ἀριεάρχον, ἦδη. καὶ ἐν τοῖς πρὸς Κομανὸν ὁμοίως προσέρεται, καὶ μήποτε παραπλήσιον ἐστὶ τὸ „ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσέλυσθον ἀμπελδέσσαν" (Π. 3, 184). A.

801. προτὶ ἄσιν· ἔτως προτὶ τὸ ἄσιν, ὃ περὶ ἄσιν, ἵνα 15 ὦσιν ἐρχόμενοι πρὸς τὴν πόλιν. ὁμοίως καὶ Ζηρόδοτος ἢ Ἀριεάρχῃς γράφουσιν. A.

τῆτο ταρῶσσαν αὐτοῦς φησιν, ὅπως ὡς περὶ πόλεως ἀμύνονται. BL.

802. σοὶ δέ· ὅτι περισσεύει ὃ δὲ σένδεσμος. A.

805. τοῖσιν ἔκαστος· ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς· ἀσύνδετος γ' 20 ὁ λόγος. τὸ δὲ ἐξῆς, τοῖσιν ἔκαστος ἀνὴρ σημαίνει· πολλοὶ γ' κατὰ ἄσιν μέγα τὴν αἰτίαν προλαβόντος τῆ ποιητῆ. A.

τῆτο πρώτον· εἶτα „πολλοὶ γάρ" (803) τὴν αἰτίαν προ-θέντος τοῦ ποιητοῦ, ὡς τὸ „ἔνδον γὰρ τις ἐποιομένη" 25 (Od. 10, 220). ἀρχαῖον δὲ τὸ κατὰ δοτικῆς τίθεσθαι τὸ ἀρχεῖ. ἔδειξεν ἔν ὅτι θεῶ κοινὸν καὶ ἀνθρώπων ἀρετή. ἡ

μᾶλλον τῆτο ἐν πολέμῳ διάφορον. BL.

807. ἡ γνοίησεν· ἡ διπλῇ, ὅτι τοῦτο ἐστὶ τὸ πλανῆσαν 30 τὸν τὰ ἐπάνω διασκευάσαντα. ὃ καίτοι δὲ συνήθως ἡμῖν τὸ ἡγνοίησεν, ἀλλ' ἀντὶ τῆ ἰκ ἀπίστησεν. A.

808. δ' ἔλυσ'· τινὲς ἀπὸ τῆ λ τὴν ἀρχὴν ποιῶν καὶ 35 προπερισπᾶσιν, ἵνα ποιητικώτερον γένηται, αἴψα δὲ λῶσ' ἀντὶ τοῦ αἴψα δ' ἔλυσ'. ἔφαμεν δὲ τὸ τοιοῦτο παρὰ τῷ ποιητῇ διαφόρως ὁρᾶσθαι, „ἀν δ' ἄρ' ἔβη Πόλεμος" (Π. 3, 261), „ἀντάρ ὁ βῆ ὁ ἰέναι" (Π. 10, 73), „ἔδ' ἔλαθ' Ἀτρεὺς 40 εἶδον" (Π. 17, 1), „ἔμ δ' ἔ λάθην" (Od. 9, 231). A.

809. πᾶσαι δ' ὠτρυνντο πύλαι· ἡ διπλῇ, ὅτι ἐμ-φασὶν ἔχει πολλῶν πύλων, μία δὲ ἐστὶ καὶ ἐστὶ τὸ πᾶσα 45 ἀντὶ τῆ ὅλαι. A. ἀντὶ τῆ ὅλαι· μία γ' ἦν ἱππῆλατος. D.

813. τὴν ἦτοι ἄνδρες· τὴν μὲν δημοδοξίαν ἀνθρώ-ποις, τὴν δὲ ἀληθῆ θεοῖς προσάπτει. ἡ ὡς μουςοτραγῆς οἶδε τὴν τῶν θεῶν διάλεκτον. Βατίαια δὲ παρὰ τὸ βατναῖον 50 ἐν τοῖς πολέμοις. BL.

ἔτως προπαροξυνώσως Βατίαιαν, ὡς Ἀλεξάνδρειαν. A.

814. πολυσαρκῶθμοιοι· πολυκηρήτα, ταχέας, διὰ τὸ 55 πολλὰ ἐνέργειν αὐτῶν ἐν τῷ πολέμῳ· σαρκῶδες γ' ἡ τῶν ποδῶν κίνησις. AD. Μύρινα δὲ Ἀμυδόνος ὄνομα. A.

816. κορυθαίολος· ὁ αἰθῶν τὴν περιεφεαλαῖαν, ὃ 60 ἐστὶ κεῖνον, διὰ τὰς ἐν τῷ πολέμῳ συνειχῆς ἢ σφοδρὰς ἐνεργείας, ἡ ὁ αἰόλον καὶ ποικίλῃν ἔχων τὴν περιεφεαλαῖαν, ἡ ἐκνήκτος ἐν τοῖς πολέμοις. AD.

ποικίλος καὶ παρηλλαγμένος περὶ τὸν ὀπλισμόν, ἢ τὴν κόρον κινῶν. δι' ἔθνων δέ, ἢ πόλεων, ὀνομάζει τὸς βαρβάρους. BL.

819. ἡ διπλή, ὅτι τῶν Λαρδάνων ἤρχεν Αἰνείας, καὶ αὐτὸς ὢν Λάρδαρος. πρὸς τὸ τὸν δ' ἔκτανε Λάρδαρος ἀνὴρ 5 (701). Α.

820. Ἀφροδίτη: ταύτης τὸ ἄγαλμα πλάττεται κτενά φέρον, ἐπειδὴ συνέβη ποτὲ ταῖς τῶν Ῥωμαίων γενναῖαι κινήσῃν λοιμώδη γενέσθαι, καὶ ξερομένων πασῶν γεγονάσιν αὐταῖς οἱ κτενεὶς ἀρχεῖον εὐξαμένους δὲ τῇ Ἀφροδίτῃ ἀνά- 10 τριχωθῆναι, τιμῆσαι τε αὐτὴν ἀγάλματι κτενά φέραςαν καὶ γένειον ἔχουσαν, διότι καὶ ἄρρενα καὶ θήλειον ἔχει ὄργανα ταύτην γὰρ λέγουσιν ἔφορον πάσης γενέσεως, καὶ ἀπὸ τῆς ὁσφύος καὶ ἄνω λέγουσιν αὐτὴν ἄρρενα, τὰ δὲ κάτω θήλειαν. πλάττεται δὲ αὐτὴν καὶ ἔφιππον, ὅτι Αἰνείας ὁ υἱὸς αὐτῆς, 15 πλεόνους μέχρι τῆς δέσεως, μετὰ τῷτο ἵππῳ ἐπέβη καὶ τὴν μητέρα ἐτίμησε τοῖστίῳ ἀγάλματι. BL.

821. Ἰδῆς: ὄρος Τροίας. ἔτι δὲ καὶ ἑτέρα Ἰδῆ τῆς Κρήτης. D.

822. Ἀντήνορος υἱε: ἴσως ὑποπτεύων Αἰνείαν ὁ αὐτὸς BL.

823. βασιλεὺς τότε αὐτῷ φυλάκας ἔταξεν. BL.

824. ὑπαὶ πόδα: ἔμπροσθεν τοῦ ποδός, ἢ ἡμεῖς ὀπίσθριαν καλεῖμεν. τινέειν ὑπὸ τὰ ἔχματα μέρη τῆς Ἰδῆς πόδα γὰρ μεταφορικῶς τὸ κατώτατον μέρος λέγει. BL.

ἔτις ὑπαὶ, ὡς καταὶ καὶ παραὶ αἱ γὰρ προθέσεις ἐπαυ- 25 ξανόμεναι διὰ τῆς ἱ φυλάσσει τὸν αὐτὸν τόνον. Α.

825. μέλαν: τῷτο κοινὸν ἐδάτιον ἐπιθιτόν, ὡς „κνωπόπιδος Ἀμφιπόλεως” (Od. 12, 60). καὶ Καλλιμαχος „Ἀσσηπον ἔχεις ἐλικώτατον ἔδωρ.” BL.

827. Πάνδαρος ἔτος ὁ Ἀνδάνος ἡγεῖτο τῶν ἐκ Ζελείας 30 ὢν τὴν μὲν χώραν καλεῖ Ἀνκίαν, τοὺς δὲ οἰκήτορας Τρώας. BL.

τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκε: τῷτο μάχεσθαι δοκεῖ τῷ „αὐτῷ” ἐοῦλα τόξον εὐξοῖν ἐκείνῳ αἰγὸς ἀγρίου, ὃν ἡ πότ' αὐτὸς ὅπῳ ἐξορνοῖσι τυχίσας” (Il. 4, 105). δηλοῖ 35 γὰρ ἐκεῖ Πάνδαρον ἐαυτῷ πεποικῆναι τὸ τόξον. λέοιτο δ' ὢν καὶ λέξει καὶ ἔδει, λέξει μὲν ἔτις, τὸ γὰρ „ὅ” καὶ τόξον αὐτὸς ἔδωκεν” δέχεται ἐπὶ τὴν τοξικὴν μεταφράσεως. ἔδει δὲ, ὅτι εἰδίμεθα ὅτι ἐν ἔχων ὄπλον, καὶ μάστιγα οἱ περὶ τινὰ τέχνην ἐσπουδακότες. BL.

ἡ διπλή, ὅτι ἢ τὸ τόξον λέγει ἄλλὰ τὴν τοξικὴν ἐμπειρίαν τὸ γὰρ τόξον αὐτῷ ὁ κεραιοξὸς κατασκευάζει (Il. 4, 110). Α.

τὴν τοξικὴν μετωνομασθεὶς προσυνέζηται δὲ αὐτὸν κατὰ Μεγέλιον, τὰς δὲ αἰς ἄκρον εὐξείας θεοῖς ἀνατίθῃται 45 ποιητής. L.

828. Ἀπαισοῦ: ἔτις Ἀπαισὺς ὡς Ἀγαθοῦ. καὶ ἴσως ἀκολούθως τὸ „ὅς ῥ' ἐν Παισῷ” (Il. 5, 612). Α.

829. Πιτύειαν: διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῇ πιτύων. BL.

830. Ἀμφίος λινοθήρη: ὅτι καὶ ἑτερος Ἀμφίος, δοκεῖ τὸ τοῦτον ὄλον εὐδὸς ἀναγινώσκειν κατὰ ἀναστροφὴν 50 γὰρ δύο ὀνόματά ἐστι καθ' ἑνὸς ἐποκειμένου λαμβανόμενα.

λινοθήρης σφενδοθήρης ἢ τοξότης. BL.

831. Περκωσίον: ἐν Περκώτῃ τραφέτος. τὸ δὲ περὶ πάντων ἢ δὲ ἀνατρέφειν. BL.

ἔτις φυλάκτεον τὸν τόνον τῆς προθέσεως. εἴτε γὰρ πρό- 5 θεσίς ἐξιν ἀντὶ προθέσεως παρὴνλημμένη, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ πάντων, φυλάσσεται ὁ τόνος, καθότι πᾶσα πρόθεσις ἀντὶ ἑτέρας προθέσεως λαμβανομένη φυλάσσει τὸν αὐτὸν τόνον· εἴτε ἀντὶ τοῦ περισσῶς, φυλάσσει τὸν τόνον, ὡς τὸ „ὅς περὶ μὲν τόνον ἐπὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱερὰ θεοῖσιν” (Od. 1, 66). „ἢ περὶ μὲν πρῶτων κραδίη” (Il. 10, 244). καὶ τὸ αὐτίον ἐν ἑτέροις εἴκομεν, ὡς ὅτι πρὸς αὐτὸς τὸς τόνους τῶν ἐπιθ- 10 ῆμάτων καὶ αὐτὰ ὀρθοτονοῦνται. Α.

832. ἔασκε: διὰ βραχὺς τὸ αὐτὸ τὸ γὰρ διὰ τῶ δ καὶ ἡ παραγωγὴ Ἰακὰ βραχεῖα παραλήγεται. BL.

ἔτις τὸ αὐτοῦ ἔασκε κατὰ συζολήν· ἔτις καὶ πάντες τὰ γὰρ διὰ τῶ σπῆ παραγμένα Ἰακὰς βραχεῖαν ἔχει τὴν παραλήγουσαν „ὅδε δὲ τις εἰσεσκε” (271) καὶ „τὴν αὐτὸς 15 φορέσκε” (Il. 15, 646). Α.

833. φθιοθήρη: ἄρης γὰρ οὐδένα τῶν κακῶν λη-

834. Κήρες γὰρ ἄγον: ἔδεν ἄρα μαντικῇ μοίρας ἀν- 20 τιτισσόμενης. BL.

835. Πράκτιον: ὅτι ἵπποι ποταμὸν λέγουσι τὸν Πράκτιον. Α.

836. Σηδὸν καὶ Ἀβροδόν: πόλεις περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, καθ' ὅς ὁ Σιγῆς, ἐπιστρατεύων τῇ Ἑλλάδι, συνέδησε ταῖς καὶ ἐπλήρωσεν αὐτὸς γῆς, ὡς ποιῆσαι αὐτὸν τὸ εὐαγγέλιον ὄλον, ἄφατον ὢν, περὶ πικρὸν τὸν ξερὸν ἐκείνον τῆς θαλάσσης πόρον. Ἑλλήσποντος δὲ λέγεται ὁ διέρχων τὴν 30 Ὠρεῖαν καὶ τὴν Τρωάδα πορθμός. AD. εἰρηται δὲ Ἑλλήσποντος ἀπὸ τῶ ἐκείσε πορευθῆναι Ἑλλήν τὴν Ὠρεῖαν μὲν ἀδελφὴν Ἀθήνην δὲ θυγατέρα. Α.

Σηδὸς ἐναντίον Ἀβρόδου ἐν τῇ Θρακίᾳ Χερσονήσῳ. BL.

837. Ἀσιος: ἡ διπλή, ὅτι ὁ Ἀσιος οὗτος ὁμιώνυμος 35 ἐστὶ τῷ Ἑκάβῃ ἀδελφῷ (Il. 16, 719). ἐσημειώτο δὲ ὁ Ἀρτίσας τὰς ὁμιωνυμίας πρὸς τὸ Πολυμήνεος. καὶ πρὸς τὴν ἐπαναλήψιν, ὅτι πλεονάζει ἐν Ἰλιάδι. Α.

838. τῇ ἐπακαλήσει ἐσημειώσεται τὸν ἥρωα ὡς λέξων 40 περὶ αὐτοῦ. καὶ ὅτι διὰ τῶς ἵππας ὀλεῖται (Il. 12, 110. 13, 40384). BL.

839. ποταμοῦ ἀπὸ Σιλλήεντος: Πολυμήνεος ὁ Ἀσκαλονίτης ἀναστρέφει, πρὸς τὰ προσηγορικώτερα ποιή- 45 μενος τὰς συντάξεις. ὁμοίως καὶ Νηλεὺς. ἐκεῖ μὲντοι ἐπὶ τῷ „Ἐάνθῳ ἐπὶ δινῆντι” (Il. 5, 479) „μύχην ἐν κρυδι- νείῳ” (Il. 6, 124). ἐπαφύετο γὰρ τὸ προσηγορικώτερον. ὁ μὲντοι Ἀρτίσας τοὺς κρυωτέροις συντίθεται τὰς προθέ- 50 σεις διὰ ἀναστροφῶν ἀντιθέσεων „Ἐάνθῳ ἔπα δινῆντιος,” φυλάσσειν δὲ τὸν τόνον ἐπὶ τῷ „ποταμῷ ἀπὸ Σιλλήεντος.” εἴτα πολλὰ εἰπὼν ὁ Ἡρωδωτὴς φησὶν ὅτι ἐμὸν μῆνται δὲ 55 καὶ τὸ τοῦτον ὄλον εὐδὸς ἀναγινώσκειν κατὰ ἀναστροφὴν γὰρ δύο ὀνόματά ἐστι καθ' ἑνὸς ἐποκειμένου λαμβανόμενα.

καὶ χεῖδον ἐν ἑστὶ τὸ ὄλον, καὶ θάλει ἡ πρόθεσις προηγούμενη, μέση δὲ παρελλήνη καὶ ὑποταγήν, ὡς ὑποτεταγμένη ἀναγραφῆσεται. Α.

ἀνασχεπτὸν τὴν πρόθεσιν. ΒΛ.

ἔτι Σιλλήϊας ποταμὸς ἐστὶν Ἀσίας, ὁμώνυμος τῇ Θε-
σπρωτίᾳ. Α.

841. Λάρισαν: ταύτην οἱ ἀπὸ τῶν Αἰολίδων μετα-
ναστάντες ἐκτίσαν· διὸ Πελασγὸς φησιν, ὡς ἀνωθεν Ἑλλη-
νας ὄντας. καὶ μετὰ τὸν κατακλυσμόν σῶσαι τὰ σοιχεῖα
μύνας Ἑλλήνων φασί. ΒΛ.

842. Πύλαιος: τῷ Πύλαιος τὴν πρώτην ὀξυτονητίον
πρὸς ἀντιδιαβολὴν τῷ τοπικῷ καὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν Πύλαιον. Α.

844. αὐτὰρ Θρηῖκας ἢ γ' Ἀκάμας καὶ Πείροος
ἦρωες: μάχεσθ' δοκεῖ τῷ „Ιφιδάμας Ἀντηγόρδης ἦς τε
μέγας τε, ὅς τράφη ἐν Θρηῖκῃ” (Π. 11, 221). ἐκεῖ γ' ὑπο-
τίθεται τὸν Ἰφιδάμαντα βασιλέα τῶν Θρηῖκων. ἡ δὲ λέσις
ἐκ τῆς λέξεως ὅτι οἱ περὶ τὸν Ἀκάμαντα πάντας τοὺς
Θρηῖκας ἄγασιν, ἄλλως τε ἐπεὶ εἰρηκεν „ὅσους Ἑλλήσπον-
τος ἀγύρῃος ἐντὸς ἔργει,” ὥς τῶν ἐκτὸς Θρηῖκων καὶ τὸν
Ῥῆσον καὶ τὸν Ἰφιδάμαντα δύνασθ' βασιλεύοντας ἔφερον
εἶναι βοηθούς. πάλιν δὲ τὸ „αὐτὰρ Περαιχίης ἄγε Παι-
ονας ἀγκυλοτόξους” (848) ἐναντίον τῷ τὸν Ἀσπερπαῖον αὐ-
θις ὑποτίθεσθ' τῶν Παιόνων βασιλέα (Π. 21, 154). λέοιτο
δ' ἂν τῷ καιρῷ τὸν γ' Ἀσπερπαῖον ἂν ἀπεικὸς χρονίζον-
τος τῷ πολέμῳ ἔλθῃν ἄγοντα πάλιν τινὰς τῶν Παιόνων,
τάχα δὲ καὶ τῇ λέξει διττὸν ἀποφαίνει γένος Παιόνων τὸς
μὴν γ' εἰρηκεν ἀγκυλοτόξους, τὸς δὲ δολιχεχέτας. ΒΛ.

Καὶ πῶς Ἰφιδάμαντα καὶ Ῥῆσόν φησιν ἄρχειν τῶν Θρα-
κῶν; ἀλλὰ προσέθηκεν „ὅσους Ἑλλήσποντος” τῶν γ' Ἑλ-
λήσποντιών ἦτοι τῶν περὶ Μαρώνειαν ἦρχει Ἀκάμας· ἐπὶ-
στων δὲ Ἰφιδάμας, ὅς ἦλθε σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶν ἄλλων
δὲ Ῥῆσος, ἦτοι τῶν περὶ Ἀνδρίαν. ΒΛ.

847. Τροίζῃν δῖοι: οὕτως Τροίζῃνοιο ὡς Εὐμήλοιο·
ἀπὸ γ' γενικῆς τῆς Τροίζῃνος ἐγένετο εὐθείᾳ ἔθει ποιητικῷ. Α.

848. Παιόνες: εἶσι δμοῦσι Θρακίῃν. τέτων δὲ ἀποικοὶ
Κίκοις ἐθνος Θρακικόν. D.

850. αἶα γῆ, ἡ ὡς τινες εἶπον κρήνη οὕτω λεγομένη,
ἐκδιδύσαι ἕως τὸν Ἀξιὸν ποταμόν. D.

851. Πυφλαγόνων: ἀπὸ τῶν Εὐρωπαίων ἐπὶ τοὺς
Ἀσιαγὸς ἔρχεται. ΒΛ.

Πυλαιμένεος: ἡ διπλῇ, ὅτι οὕτως ἐστὶ Πυλαμένης
περὶ ἧ πολλοὶ τῶν ἀρχαίων ἐξητήκασιν (Π. 5, 576. 13, 643). Α.

λάσιον: μεταληπτικῶς τὸ συνετόν. Β.

852. ἐξ Ἑνετῶν: ἡ διπλῇ περιεργισμένη, ὅτι Ζη-
νόδοτος γράφει ἐξ Ἑνετῆς. παρὰ Ἑνετῆς πρῶτον ἡ
ἰωνὸν καὶ ἱππὸν μῆξις ἐπενοήθη. ἀγροτεράων δὲ τῶν
μάλιστα ἐν ἀγροῖς ἐπιτηδεύων. τὸ δὲ Ἑνετῶν ὡς Οἰσσα-
λῶν. ΑΒ.

854. Παρθένιον ποταμόν: τῶτον ἔνοι λέγουσι διὰ
τὴν πρωτότητα οὕτως προσαγορεύεσθ' ἢ ἐπειδὴ παρθένος
ἦσα ἡ Ἀρτίμις ἐν αὐτῷ ἐλάσαιο. ΑΔ.

ἔτι ἡ παρθένος Ἀρτίμις ἀπολέσεται ἐν αὐτῷ. L.

855. Ἑρυσίνους: ὡς Ἀκραγαντίνους. παραδῆλοι δὲ
ἦν ἔχουσι τόπος θέσιν. ΒΛ.

856. Ὀδλος καὶ Ἐπίερος: ἡ διπλῇ, ὅτι καὶ ἑτέρος
ἐστὶν Ὀδλος ὁμώνυμος (Π. 9, 170), καὶ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν
Ἐπίερος (517 et 692). Ἀλλῶνες δὲ ἔθνος Πόντον· εἰσὶ
δὲ εἶσι Βουνοὶ (Βιδυνοὶ Barnes.), καὶ τινες Οἰοναίς φασί,
οἱ δὲ ἔθνος Αἰακῶν (Αἰα D, Θρηῖκων Heyn.). Α.

ἔτοι γ' οἰκῶσι γῆν ἐπὶ θαλάσσης ἐξωσμένην. ΒΛ.

858. Χρόμις: ὅτι γῆν μὲν Χρόμιν, ἐν ἄλλοις δὲ λέγει
Χρομίον τὸν αὐτόν (Π. 17, 218). Α.

860. 861. ἀθετῆνται ἀμφοτέρω, ὅτι κατὰ τὴν παραπο-
ταμίαν μάχην (Π. 21) ἐκ ἐνόησται ἐπ' ὀνόματι πίπτων.
εἰσθε δὲ ὁ ποιητὴς τὸς τῶν ἡγεμόνων θανάτους διαδήλωσεν
λέγειν. ἐὰν δὲ μὴ ὀρισθῇ ὁ τόπος καὶ ὁ καιρὸς, δύναται
ἑτέρος μένειν. Α.

862. Φρύγας: ἡ διπλῇ, ὅτι οἱ νεώτεροι τὴν Τροίαν καὶ
τὴν Φρυγίαν τὴν αὐτὴν λέγουσιν, ὁ δὲ Ὀμηρὸς ἐκ οὗτος
Αἰχέλος δὲ συνέχεν. εἶσι δὲ τῆς μικρῆς εἰσὶ Φρυγίας· ἡ
δὲ μεγάλη παρὰ τῷ Σαγγαρίῳ καίται, ὅθεν καὶ Ἀσίος, ὅς
μήτρως ἦν Ἐκτορος ἱπποδάμοιο. ΑΒΛ.

864. Μέσθλησι: μέδω μέτης (μέσσης L) Μέσθλησι
ὡς φῆσθ' φῆσθ'. ΒΛ.

865. Γυγαίη τέκε λήμνη: ἄνευ τοῦ Γ, Γυγαίη τέκε
λήμνη, ἡ κατὰ Ἀρίσταρχον ἔχε διόρθωσις. οἱ δὲ περὶ Χα-
ριν καὶ Αἰδωρον καὶ τινες τῶν κατὰ ἡμᾶς προσέθεσαν τὸ
Γ, ἢ ἡ λήμνη ἐπὶ Γυγαίῃ τέκε, κακῶς· μηδέποτε γ' Ὀμη-
ρον λήμνης τέκε ἰσορεῖν βίαισι δὲ ἴσον. Α.

867. βαρβαροφώνων: ἀγροφώνων καὶ τὴν Ἑλλάδα
φωνὴν ἡχοφώνων, ὅτι τὰ μὲν ἀρρηκτὰ θηλυκῶς ἔχουσι,
τὰ δὲ θηλυκὰ ἀρρηκτῶς. D. ὅτι Κρητῶν ἀποικοὶ ὄντες ἐκρη-
τῶσαν τὴν Ἑλληνίδα φωνήν. ἡ βαρβαροφώνων ἐστὶ τὸ τῶν
ἐπιμνησθέντων Ἑλλήσι βαρβάρους ἐλληνίσαν μὲν διδάσκοντες
τῇ φωνῇ δὲ μὴ καθαρεύειν. ἡ δὲ μεγαλόφωνοι ὑπῆρχον. ΒΛ.

ἡ διπλῇ ὅτι Θεκυδίδης λέγει τὴν νομασίαν τῶν βαρ-
βάρων νεωτερικὴν εἶναι. ἐλέγχεται δὲ ἰντεῖσθαι. Α.

868. Φθειρῶν τ' ἕρος: τῆς Κερίας περὶ Μιλήτου
διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πίττας· οἱ γ' τόποι τῶν πίττων φθείρον
(φθῆραι D) προσαγορεύονται, οἱ δέ, ὅτι τὰ τῶν πίττων
μικρὰ σπορῆλια ὅπως λέγονται, καὶ καὶ πιτυοκάμπας φασί
ἢ ἀπὸ Φθειρὸς τῷ Ἐνδυμῖονος. Α. ἡ δὲ τὰ ἔξανθήματα
τῶν πίττων ὁμοῖά εἰσι φθῆραι. D.

Φθειρῶν ἕρος τὸ πιτυοδὲς φησιν· φθῆρ γ' ὁ τῆς πί-
ττος καρπός. ΒΛ.

869. Μαϊάνδρον: Μαϊάνδρος ποταμὸς ἀρχόμενος ἀπὸ
Φρυγίας, ῥέων δὲ διὰ Κερίας εἰς θάλασσαν, πλησίον Μι-
λήτου· σκολιῶς δὲ ἐστὶ καὶ πολλὰς ἐκρούς ποιεῖμενος. ΑΔ.

Μεκάλησι: Μεκάλη δὲ ἕρος ἀντικρὺ Σάμῃ. ἐστὶ δὲ
ἐν μικροῖς Κερίας ἕτερος. ΒΛ.

872. ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων: προανεφύνησεν, ἵνα μὴ
ἔτι αὐτῷ μνησθῇ. Εὐφορβὸς μέντοι καὶ Γλαῦκος χρυσὸν ὑπέ-

ἔχουσιν, ἀλλ' ὁ κωμικοὶ δοῦνται, ἐπεὶ μὴ γυναικεῖα τὰ αὐτῶν ὡς τὰ τέτα. BL.

ἡ διπλή, ὅτι ἐπὶ τῷ Ἀμφιμάχῳ ἐστὶ τὸ δὲ καὶ χρυσὸν ἔχων, ὁ δὲ Σιμωνίδης ἐπὶ τῷ Νύκτῳ λέγει. καὶ οὗτος ὁ λέγει ὅπλα αὐτὸν ἔχει χρυσῶν, ὡς καὶ πάλιν ὁ Σιμωνίδης ἐξέλαβεν, ἀλλὰ κόσμον χρυσῶν λέγει γὰρ ἥντι καὶ οὐρα. ἐνεπλέκοντο γὰρ χρυσὸν οἱ βάρβαροι, „πλοχμοὶ θ' οἱ χρυσῶν καὶ ἀργύρου ἐσφῆκοντο” (Π. 17, 52). A.

876. Σαρπηδῶν: εἶπεν τὸν γένος αὐτοῦ, τὸν ἐν ἄλλῳ

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα, καὶ τὰ Αἰδύμῃ περὶ τῆς Ἀριστοχλείας διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Πλακῆς προσφθίας Ἡρωιδιανῶν καὶ ἐκ τῷ Νικάνορος περὶ σεισμῆς. A.

ΕΙΣ ΤΗΝ Γ.

1. Αὐτὰρ: διαφέρει ὁ αὐτὰρ τῷ δὲ, καθὼς ὁ μὲν αὐτὸν προτάσσεται, ὁ δὲ δὲ ὑποτάσσεται. ζητεῖται δὲ πῶς δαίμωνος αἱ γένοιτο. BLV.

τὸν αὐτὰρ σύνδεσμον προσφύεται, πότερον ὀξυτόνως ἢ βαρυτόνως. οἱ μὲν ἐν ὀξυτόνως ἀνεγνώκασιν, ὡς Καλλιμάχος, οἱ δὲ βαρυτόνως λόγον τῷδε· πᾶσα λέξις εἰς τὴν λήγουσιν βαρύνεται, ὅσον ἄφαρ εἶθαρ μάκαρ δάμαρ εἶθαρ ὄθαρ. ὅθεν δὲ ἐπὶ ἐδὲς συμπλεκτικῶς ἢ περισπᾶται ἢ βαρύνεται, πάντες δὲ ὀξυτονταί. AD.

κόσμηθεν: διατέχθησαν. ὁ τρόπος μεταφορά, ἀπὸ τῷ κόσμῳ, ὅθεν καὶ ἡ τῶν ὅλων τάξις κόσμος ὑπὸ Πουδαγόρου εἰρηται· ἡ δὲ διὰλεκτος Δωρίς. εὐταξίῃ δὲ μάλιστα πόλεμος κατορθύεται. AD.

ἔκαστοι: πῶς ἐπὶ δύο ἐρασιῶν τὸ ἔκαστοι ἔταξεν; ἢ ἐπὶ κατὰ ἔθνη καὶ φυλὰς διεκοσμήθησαν· ἢ ἀντὶ τῷ ἑκάτεροι, Τρώες τε καὶ Ἕλληνες, ὡς τὸ „δενδύλλων ἐς ἔκαστον” (Π. 9, 180). δύο γὰρ οἱ πρόσοις, ἐπὶ δὲ Ἀττικῶν. A.

2. κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ': ὅτι ἀντὶ τῷ μετὰ κλαγγῆς ἐνοπῆ καὶ ἐνοπῆς. ἀμφω δὲ ἔχουσιν ὀνόματα. B. λείπει Ἀττικῶς ἢ σὺν. V.

κλάζω κλαγγή, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τῷ ἐνδὲς γ' κλαγγῇ. ἐνοπῇ δὲ τῇ εἰς ὅλην ὥσπερ φέρειθ' ὀνομασίῃ βοῇ. (εἰρηδ' παρὰ τὸ ἐνέπειν, ὃ ἐπὶ λέγειν. D) τὸ μέντοι διάκενον τῆς πορείας ἀναπληρῶσιν αἱ παραβολαί. ἀμφοτέρως δὲ τὰς ἐρασιῶν διατυποῖ, καὶ μέχρι τέλους ἐκ ἐξίσταται τῷ ἥθους „ὡς οἷος πολυπάμονος” (Π. 4, 433) καὶ „ἐς Τρώων θυμῶν κλέ” (Π. 7, 307). BL.

ὀρνιθες ὡς: βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ὡς· ἢ γὰρ ἀνταποδοτικῶς προέκτεται, καὶ ἀνεξαρτημένη ἢ περιόδος ἐστίν. A. ὁ τρόπος ἀναστροφῆς. D.

3. οὐρανὸν θι: πρὸς: ὅτι ἀντὶ τῷ ἐν τῷ ὑπὸ τὰ νέφη τόποι. διὸ καὶ τὰς τῷ Ὀλύμπῳ κορυφαῖς ἐπιδραστής νοητέον. A. καὶ τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον καὶ τὸν ἀπὸ νεφελῶν εἰς ἄβυσσον ἔγωγε καλεῖ. παρέλκει δὲ ἡ πρὸς, ὡς ὀφθαλμοῦ διαπρὸς (Π. 14, 494), τὴν δὲ τοῦ λόγον ἀπάδωσιν εἰς τὸ ἥντι

τόποι μιν εἶναι τότε ποιούμενος πρὸς πλείονα αὐτὸ ποικίλιν ἔχῃ. BL.

877. Ξάνθῳ ὑπὸ δινηέντος: πᾶσα προῖστος μεταξὺ κυρίῳ καὶ ἐπιθετικῷ τῷ κυρίῳ ἔπεται κατὰ Ἀριστοφάνη, κατὰ δὲ Πτολεμαῖον τῷ προσηγορικῷ. κατὰ δὲ Ἀπολλωνίου πάντως ἀναστροφεται. τὸ δὲ Ξάνθῳ πρὸς τὸς Ζελεῖτας Ἀρκίους. AB. ἐκτείνον δὲ ἐπὶ τὸ δινηέντος, ἐπειδὴ εἰρημὸς ἐστὶ τῶν ἐξῆς. ἐπὶ μέντοι τῷ τέλει τῶν ἄλλων ποιημάτων οὐκ ἐστὶν σιωπὴ γὰρ ἐκδέχεται. BL.

περ. εἰτά φησιν ὅτι μετὰ τοσαύτης πορείας κτανεῖται

4. χειμῶνα φύγον: ἡ διπλή, ὅτι χειμῶνα οὐ τὴν χειμερινὴν κατάστασιν λέγει, ἀλλὰ τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θουρίας· οὐ γὰρ ἐνθάδε χειμῶνος τότε ἀπαύρουσιν, ἀλλὰ προσδοκίαν ἔσσης. A.

ἀνέλαφατον: ὅν ἐδὲς οἷος ἐστὶν ἐρικρινεῖσαι λόγος. B.

5. κλαγγῇ — ἐπ' Ὁκεανοῦ ὁράων: ἀντὶ τοῦ εἰς ῥοαίς, Ἀττικῶς. τὸ ἀδιόλεπτον δὲ τῷ θορόνθῳ δηλῶν πολλὰς ὀνομαζέει τὴν κλαγγήν. τὰ δὲ διελόντα τῶν ζῶων φωνητικώτερα μᾶλλον τῶν ἀνδρείων. ABL.

6. Πυγμαλίοισι: ἐκ τῷ πυγμῇ, ὃ ἐστὶν εἶδος ἀγῶνος. τῷτο παρὰ τὸ πτερόσω πτεῖω, πτεγμῇ, καὶ ἀποβολῇ τῷ τ' πυγμῇ. σημαίνει δὲ ὅτι κλειόντες τῆς διακτύλου πληττομένων. σημαίνει δὲ καὶ τὸν γράνθον. ἐκ τῷ πυγμῇ γὰρ πυγμαῖος. L.

πυγμαλίοις, πηχυαίοις. ἦτοι ἀπὸ Πυγμαλίου βασιλέως ὅστις ἐκκλημύνοισι, ἢ εἰς πυγῶνος μέτρον συνεσταλμένοις· πυγῶν δὲ κυλίσται ὁ πήχυς, τὸ ἀπὸ ἀγῶνος ὡς διακτύλου τῆς χειρὸς διάστημα. ἐπὶ δὲ ἔθνος γινωσκικὸν ἀνθρώπων μικρῶν κατοικούντων εἰς τὰ ἀνωτάτω μέρη τῆς Ἀθηναιτικῆς γῆς πλησίον τῷ Ὁκεανῷ, ὑπὲρ πολεμῶν ταῖς γερῶναις φασὶ βλαπτεῖσθαι αὐτῶν τὰ σπέρματα καὶ λιμῶν ποίεσαι τῇ χώρῃ. D.

ἡ διπλή, ὅτι καὶ τῷ ἐν τῇ ἐσοφίᾳ φησὶ γινώσκει τὸν ἀκροατὴν ὅθεν καὶ τὸν θρόνῳ ἐπ' ἀπειραν ἀνέει (κερτάλοις γὰρ αὐτὰς ἀλλέονται. V) φησὶ δὲ αὐτὰς ἑκάτως ἐπὶ χημάτων (ὀχημάτων) Πυγμαλίου χημάτων ἐξόντας ἀλλέονται αὐτὰς (πολεμῶν αὐταῖς L), τὰς δὲ καταπρονέσας τῷ μήκει πολεμῶν πρὸς αὐτὰς (αἱ δὲ — συνέλθουσι πόλεμον L). ABLV.

7. ἡ ἐρίαις ὀρθαί, ἐκ τοῦ ἄλλο ἢ ὀρθαί. ἄλλο δὲ ἄλλος ἡ ἐρίαις, τροπὴ τοῦ αἰ εἰς ἡ· ἐξ αὐτοῦ ἡ ἐρίαις, αἱ ἐρίαις. L.

8. οἱ δ' ἔρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνέοντες Ἀχαιοί: πάντες τῆς παραβολῆς πᾶς ἡ ἀπόδοσις; ἢ τάχα οἷος ἔχει „Τρώες μὲν κλαγγῇ ἐνοπῇ τ' ἴσαν, οἱ δ' ἔρ' ἴσαν ἔπειτα

δωκεράτων, ὡς καὶ Κακὸν πρὸς φησιν ἡ Πηνελόπη (Od. 19, 260 et 597. 23, 19). ἐπὶ δὲ τῷ εἶδει, ἐφ' ᾧ καὶ μεγαλύνει, διασφύρει αὐτὸν. ὕναιδος δὲ ἐστὶν εἶδος ὅμοιον ψυχῇ, ὡς τὸ „Ἐκτορ εἶδος ἔρις (Il. 17, 142) καὶ „σὲ δὲ μὴ τὸν κατέλεγχέτω εἶδος.” γυναιμανῆς δὲ ὁ τὰς γυναῖκας ὡς μαινάδας τῇ τῆς ὥρας ποιῶν ἀπάτη, ἢ ὁ ἐπ' αὐταῖς μαινόμενος. BLV.

40. ἄγονός τ' ἔμεναι: Διονύσιος φησιν ὁ σκυτοβραχίων Δόρυδαον ἀπὸ Ἑλένης καὶ Πάριδος γενέσθαι. Α.

ἐνταῦθα ὁ τὸ ἀντὶ διασκευτικῶς τῷ ἦ, ὡς καὶ ὁ καὶ, οἶον 10 „πρώτῃσι καὶ ὑστατῇσι βόεσσιν” (Il. 15, 634). τῷ δὲ θυμῷ ἡτιώμενος ἐπὶ τὸ ἀδύνατον τῆς κατάρως ἐκπίπτει. BL.

41. καί κε τὸ βουλόμην: ἐβουλόμην ἂν τῷτο ὡς καλῶς χρησόμενον. ἀλλὰ καὶ πολὺ, φησί, κρεῖττον ἂν ἐγεγόνει, σοὶ δηλονότι. BL.

εἰκτίον ἐπὶ τὸ βολόμην, τὰ δὲ ἐξῆς συναπτέον. Α.

42. ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων: δεῖ εἶλιν εἰς τὸ ἔμεναι, καὶ τὸ λοιπὸν συνάπτειν ὥς τῷ ἄλλων, ἢ ἢ, βολόμην ἂν σε ὤκνον καὶ ἄγχιον εἶναι, καὶ τὸς ἄλλους ὑπορῶμενον, μήπως ἢ δόξαις πείσῃ ἢ ὃν διὰ μίσους ὑπόδρα 20 ὄρῃ τὸ πλῆθος. βερότερον δὲ φόβῃ ἐχθρῶν ἡγεῖται τὸ τῶν πολιτῶν μίσος. Ἀριστείδης δὲ ἐπόψιον γράφει καὶ οὐ εἶλιν, ἢ ἢ ἔτω, λώβην εἶναι καὶ κερδῆναι τὴν ἀπὸ τῆς φυχῆς αἰσχύνην ἐπὶ τῆς πάντων ὀφειλῆς. BLV.

43. ἢ: περισπάζει τὸν ἦ· βεβαιωτικὸς γὰρ ἐστὶ, καὶ ἴσο- 25 δύναμις τῷ δῆ. Α.

καγχαλόωσι: παρὰ τὸ χαλῶ, καὶ κατὰ ἀναδιαπλασασμὸν καγχαλόω, παρὰ τὸ ἐν χαλῶματι γίνεσθαι τὴν ψυχὴν χαίρειν. L.

τὸ ἐξῆς ἔτιος ἢ πε καγχαλόωσιν, ἔνεκα καλὸν εἶδος 30 ἔσθαι, ἀλλ' ἐκ ἐστὶ βίη φρεσίν. τὸ δὲ φάντες, διὰ μῆσα, ἢ ἢ, καίτοι σε ἀριεὶς ὑπονοήσαντες εἶναι ἐκ τῆς καθολικῆς καὶ τῆς προηγέσθαι τῆς παρατάξεως. ἐκ προσομοίου δὲ τὸ φιλότιμον Ἐκτορος δεικνύται καὶ τῆς παρὰ τῶν πολλῶν πε- 35 φροντικῆς δόξης, „αἰδέομαι γὰρ” φησὶ „Τρώας” (Il. 6, 449) „πατρὸς δ' ὄγε πολλὸν ἡμεῶν (ib. 479)”. „ὃν ποτ' ἀριεῖς οὐκ ἀνέχεσθαι φαιδριος Ἐκτορ” (Il. 7, 90). BLV.

φάντες ἀριεῖς: πότε ὑπέλαβον Ἕλληνας Ἀλέξανδρον ἀριεὶς εἶναι; ὅθλον δὲ διότι πάλιν τὰ δόγματα Ἀργείων προκαλλέτο πάντας ἀριεῖς. ABLV.

πρόμῃσι: ἢ διπλῇ, ὅτι κατὰ συγκοπὴν τὸν πρόμαχον ἔσχευε, ὅς ὡς οἱ γλωσσόγραφοι τὸν βασιλέα. Α.

45. εἶδος ἔπ': μετὰ τὸ εἶδος ἔπ' εἰν ὑποσέλης, ὁ καὶ ἄρμενον, ἀπὸ κορυφῆς τὸ φάντες ὅτι καλὸν μὲν ἐστὶν εἶδος, ὅτι καλῶς μὲν ἐστὶ, γόνις δὲ. εἰν δὲ εἶλιν, τὸ ἐξῆς ὡς ἀπὸ τῶ 45 Ἐκτορος δόξης. BV.

ὅς ἐστι βίη φρεσίν: βίη δύναμις, φησὶ δὲ τῇ δια- 50 νοίᾳ. τατίζειν ἐκ αἰ ἐμψυχος, ἔδδ τὴν τυχῶσαν ἔχεις δύναμιν. AD.

46. ἢ τοιούτῃ: τινὲς κατὰ πείσιν καὶ θαυμασμὸν τοιοῦτος ὢν δαίλος, συναγαγὼν πλῆθος, διελθὼν πύλας,

γυναῖκα ἀνδρὸς πολεμικῆς ἡγάγεας, τῷ πατρὶ καὶ τοῖς ἄλλοις κακὸν μέγα; εἴτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς, οὐκ ἂν δὴ μέναιας Μενέλαον, ἡθικῶς μετὰ πείσεως ἢ διαβεβαιωτικῶς. τινὲς δὲ τὸ πᾶν ἔτιος τὸν ἢ ἀντὶ τῷ εἶ' αἰ τοιοῦτος ὢν ἐπηγάγε- 5 πλῆθος καὶ ἀπὸ ξένης γῆς γυναῖκα ἀνδρὸς πολεμικῆς ἡγά- γεας, ἐκ ἂν ὑπομνήσεως τὸν ταύτης ἄνδρα, ὁ καὶ προκρίνει Νικάνορ ὡς μᾶλλον τὴν δικαιολογίαν ἔχον. ABL.

ἄλλως. ἐνταῦθα δὲ ἐγκρίνεται ὁ σύνδεσμος, ὁμοίως τῷ „ἢ καὶ Λαέρτη αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω” (Od. 16, 138) 10 καὶ μοι δοκεῖ ἰσοδυναμεῖν τῷ εἶ, λέγω δὲ τὸ τοιοῦτον· εἰ ἡδὲς σάφα οἷη περιήρουν Πηνελόπεια. Α.

47. ἐπιπλώσας: ὁ Ἀπολλώνιος χρηματίζει τὸ ἐπιπλώ- 15 σας ἔτιος πλῆος καὶ ἐπιπλῶς, ἢ ἀδριεῖς ἐπέπλωσα, μετοχὴ ἐπέπλωσας, εἴτα ἀποκοπὴ ἐπιπλῶς. καὶ τὸ ἐπέπλωσας δὲ ἔτιος „ἐννεκα γ' ἐκ πόντον ἐπέπλωσας” (Od. 3, 15) ὁμοίως ἐκ τῷ ἐπέπλωσας ἀποκοπὴ ἐστίν. ὅτι γ' τὸ ἐπέπλωσας ἐκ ἐστὶν ἀπὸ 20 θέρματος τῷ πλῶς, ὅθλον ἐκ τοῦ μὴδὲ εἶναι ὡς ἀπὸ τῶν εἰς μὴ κίνημα, ἐκ ἀπαρρέμφατον ἐπιπλῶσαι, ἐκ ἐκτικὸν ἐπι- πλῶσαι, ἢ προσεκτικὸν ἐπιπλῶσαι, ἐκ ἄλλο ὅθεν. ἔδει δὲ καὶ τὴν μετοχὴν εἶναι ἐπιπλῶς ὡς βίος καὶ γόνις. ὅτι γ' ὁ Ἀσ- 25 ρικῶς ἐντάλη εἰς τὸ ὦ ὡς βίος βίος, ὅθλον ἐκ τῷ μὴ προ- κείσθαι αὐτῷ ἐν χρήσει τὸ κοινόν. Α.

ἐρίηρας: παρὰ τὸ ἐρί μῆριον καὶ τὸ ἄρισ τὸ ἀριόζω. 30 BL. καὶ ἄλλως, ἔγαν εὐαριόζω καὶ φίλος τῷ Ἀλέξανδρῳ, τατίζειν ἑρπῆγας, πλεονέκτας καὶ μοιχάς. γίνεται δὲ ἐκ τῷ ἐπὶ ἐπιτατικῶς καὶ τῷ ἄρισ τὸ ἀριόζω, οἶον δὲ εὐαριόζω· ἢ παρὰ τὸ ἦρα, ὁ σημαίνει τὴν χάριν, ὡς τὰ „ἐπὶ ἦρα φέροντες.” L.

48. ἀνῆγας: ἢ διπλῇ, ὅτι ἀναγογὴν λέγει τὸν ἐκ Πε- 35 λοποννήσου εἰς Τροίαν πλοῦν· ἐστὶ γ' ὑψηλότερα τὰ πρὸς αὐτούς. Α.

49. ἐξ ἀπλῆς γαίης: ἢ διπλῇ, ὅτι ἀπλῆν τὴν πολὺ ἀφεισῶσαν, οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι τὴν Πελοποννήσον. φησὶ γὰρ „ἐξ ἀπλῆς γαίης δεκάτιον ἐνταῦτ'” (Od. 16, 18). AV. 40 νῦν ἂν δ' ὁ ἀνδρῶν ἀλγυμῆτατον: πάντες γ' οἱ ἄριστοι τὴν Ἑλλήν ἐμνησεύσαντο, μόνον δὲ Μενέλαος θαλερῇ γέροντι παράκοιτις. BL. ἢ ὅτι παντὶ τῷ οἰκείῳ τοῦ νυμφίου τῶς ὀνομάζεται. V.

50. πατρὶς τε σὺ μέγα πῆμα: ἀκόρετον καὶ ἀτακτον 45 ὁ θυμὸς· πολλὰς γὰρ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῶν ὀργισμένων εἰσθε ποιῶν ἀρχάς, ἀσύνδετον ἔσθαι τὸν λόγον, ὡς τὸ „οἰνοβα- ρὴς” (Il. 1, 225) καὶ τὸ ἐξῆς. ἄτοπον γ' πῆμα τὴν Ἑλλήν καλεῖν Ἐκτορα, περὶ ᾧ φησιν „ἀλλ' ἔγω σὺν ἄρσῃ κακὸν ἔπος” (Il. 24, 767). BL.

51. κατὴ φρεσίν: ἔτιος κατῆφρεν σὺν τῷ ὠμολόγῳ αἰ Ἀριστείδης καὶ ἢ Ἀριστείδους καὶ ἢ Σωσιγένης· καὶ ἢ Ἀργολικῇ, καὶ χεδὸν ἐν ταῖς χωρικοῖς ἔτιος εἶχεν. ἢ δὲ Ζηροδότης χωρὶς τῶν κατῆφρεν. Α.

53. οἶον φρεσίν: ἔτιος φρεσίν ἔχεις θαλερῇ παρὰ κατῆφρεν: 50 ὡς ὢν, φησὶ, τίνα τίνος ἐξέφρεας. ἐκ ἄρα Χίλωνος, ὡς ὑποφαινεται, ὄνομα τὸ γὰρ σαφές, ἀλλ' Ὀμόρε. BL.

ἀσύνδετος ὁ λόγος· θυγατέρα γὰρ ἀνδρὸς τὰ ῥήματα. V.
54. κίθουρις· ἡ ἐπὶ πορνείᾳ πρὸς χάριν Ἀφροδίτης ἄλλ'
ἢ Μουσῶν ἡδομένη (ἡδομένη V). ἡ δὲ Ἀχιλλέως κίθουρα καὶ
τὸ εἶδος ἐνέρετον. πᾶν δὲ σωματικὸν πλεονέκτημα δίχα ψυ-
χικῆς ἀρετῆς ἀχρεῖον ἐστὶ διὰ τὸ αὐτὸ καὶ Ἀφροδίτης φησὶν. 5
BL. τὸ δὲ ἄλλο θεῶν „τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡσυχίαν
ἐρατεινὴν ὥπασαν” (Il. 6, 156). V.

ἡ διπλή, ὅτι τινὲς, μὴ ἐνδοκοντες κατὰ τὴν ποίησιν
τὸν Ἀλέξανδρον κίθαριον, μετέγραψαν κίθαρις· τοῦτο
δὲ πᾶς γένος εἶναι λέγουσι, πολλὰ δὲ ἐστὶν ἅπανς λεγόμενα
παρὰ τῷ ποιητῇ. A.

55. ὅτ' ἐν κοίτῃσι μιγέμενοι· διὰ ἀναιρεσίης συζῆς
εἰς μάχην τῷ Μενελάῳ· κόνην γὰρ ἔλεγον καὶ τὴν μάχην οἱ
παλαιοί. D.

56. δεῖδ' ἡμότες· ἡ διπλή περιεξηγήσῃ, ὅτι Ζηρόδο-
τος γράφει ἐληήμονες. ἐκ ἐλῆσαι δὲ αὐτόν, ἀλλὰ μισοῖν
„οὐ μὲν γὰρ φιλότιμόν γ' ἐκείθενον· ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν
ἀπύχθετο” (453). διὰ δὲ τὸν Πόλεμον καὶ τὸν Ἑκτορα
ἐλάβετον αὐτῶν ἀντιγράψασιν. A.

ἐλάβετες παρὰ τοῖς ἄρχοντας. φιλάδελφος δὲ, ὅς κατὰ
πρόσωπον λοιδορεῖ, ἡττώμενον δὲ καὶ προδίδωσιν. BL.

57. λάϊνον ἔσσο χιτῶνα· λιθόλευκος ἐγγόνειος, λί-
θαις βληθείς ἐπὶ πάντων ἀπωλώλεις. D.

ἔσσο διὰ τῶν δύο αὖ ἔχον αὖ Ἀριστεύου καὶ ἡ μόνον
ἐν ταῖς ὑπομνήμασιν ἔχον ὅτις, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐντοῖς λόγος
ὑπάρκει, ὅτι ἀνάλογον ἦν τὸ „ἔσσω μιν χλαῖνάν τε” (Od. 16,
79) καὶ ἔσσεας (Od. 14, 396). καὶ ἡ Ζηρόδοτος δὲ ὅτις εἶχε
καὶ ἡ Ἀριστεύου. A.

ἐπὶ τὸ ἔνεκα βραχὺ διασαλτέον· ἀνέγραπται γὰρ ὁ λό-
γος. Σίλωνος δὲ ἄξιότιμος, ἴνα γένῃ ὑπερμακρόν, ὅσσοι
ἔοργας, καθ' ἑαυτὸ λεγόμενον· ὑπερ οὐ πᾶν τι δοκεῖ
μοι. A.

εἰς τὸ ἔνεκα ὑποσικέον, καὶ τὸ ἔξῃς ἰδίᾳ προενεκέον
ἐν ἡδαι. BL.

59. Ἑκτορ· ἐκ ἡδαι ὅδε κασίγνητε, ὡς πολλαχῇ, ἀλλ'
Ἑκτορ· πῶσαν γὰρ ἐνδοικὴν προσηγορίαν ὁ θυμὸς ἐξέ-
κοιμει. AB.

μετὰ τὴν κλητικὴν Ἑκτορ σικέον, κατὰ δὲ τὸ τέλος
τῆς εἰσῆς ἐκτέον ἐν ὑποκρίσει. Σίλη δὲ ἡ ὁμοίωσις διὰ μέσων
τὸ γὰρ ἔξῃς, ἐπεὶ με κατ' αἰσαν ἐνέειπας, μή μοι δῶρ
ἐρατὰ πρόφρε· τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσων. ἐπὶ δὲ τῶν τοιούτων
ὑπερβατῶν τὴν παραλλήλως δύο ὁξείας ὑποτίθμεν ἐκατέ-
ρωθεν τῶν διὰ μέσων. ἔτι δὲ καὶ αὕτη ἀνταπόδοσις· αἰεί
τοι κραδίη πέλκεος ὥς. ὁ δὲ λόγος· ἐπεὶ μοι ἐπέπληξας, σι-
δάρε τοι· ὅτι οὐκ ἐπὶ σέ φημι. A.

τοιούτων δὲ φησὶν, ὅτι ἐπιπλήττει μὲν αὐτῷ, λοιπὸν δὲ
μὴν ἀληθῆ. BL.

60. αἰεὶ τοι· μή τι ἂν με καταγίνωσκε τοιούτος ὢν καὶ
πρὸς ἑαυτὸν συγκρίνων. εὐ δὲ καὶ εἰκόνα ἀπαθείας τὴν
τὴν σιδήρεος, καὶ ἐκ ἀργῆς ἀλλὰ δρωγνός τι. AL.

61. ἐς ῥά τε τέχνη· ἀδύνατον φασὶν εἶναι τὸν γὰρ πᾶ-
ν

λεκεν ἀδύνατον τέχνη χρῆσθαι. λέγοιτο δ' ἂν τῷ λέγειν, ὅς
ὡς νυνε, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς λέγεται τὸ ἀκροτέλειον, ὅς
ῥά τε τέχνη, ὁ ἀνὴρ τὸ γὰρ ἐκαστοῦ ἐκείνου ἐλέγχει τὰς λό-
γους ἐπὶ τῷ πελέκειος ὄντας „ἡδὲ καὶ δ' ἀνδρὸς ἐρωτῇ.”
μᾶλλον ὥς τὸ τέχνη εἶναι ἐπὶ τέχνης. συνήθης δὲ ὁ τρό-
πος τῆς ἐρμησίας, ὡς ἐν τῷ „γῆραὶ δὲ πολέμοιο πεπαι-
μένοι” (150) ἀντὶ τῆς ἐπὶ τῷ γῆρας, καὶ „ὅς δὲ γῆραὶ κο-
φὸς ἦν” (Od. 2, 16) ἀντὶ τῆς ἐπὶ τῷ γῆρας. BL.

62. ὅς ἐλλεῖ δὲ ἀνδρὸς ἐρωτῇ· ὅς ἐστιν καὶ ἡμο-
ιόμοιος τὴν τοῦ ἐμνοντος αὐτοῦ ὁρμήν, ὡς περὶ Θρασύ-
δωρος. BDL.

63. ὡς σοί· ἡ σοὶ ἀντιφωνητικὴ ὁρμητικὴ γὰρ διὰ τὴν
ἀντιδιαβολήν. A.

ὁμοῦ ἐπεροχὸν ὁμοιότητος παρῆτατο, πελέκειος καὶ γῆρα-
μος, ὡς εἰ τις λέγοι, ὅσον ἦν Ἀίας πρᾶσαι δυνάμεις, το-
σοῦτον Ὀδυσσεὺς βελεῖται. BL.

64. δῶρ· ἐρατὰ χρυσῆς Ἀφροδίτης· ὡς ἐν τῷ
ἄρρω αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἑκτορ (54) δῶρ Ἀφροδίτης. V.
χορστὴν τὴν Ἀφροδίτην ἀπὸ τῆς σοφῆς καλεῖ. BL.

Ἑστία (ἑστία L) φησὶν ἡ γραμματικὴ ὅτι πεδὶον ἐστὶ
χορστὴν καλέμενον, ἐν ᾧ χορστὴν Ἀφροδίτην τιμᾶται, καὶ εἰ-
ναι ὅτι χορστὴς Ἀφροδίτης ἱερὸν. καὶ οἱ μὲν τὴν ἀπὸ τῆς
Πάφου, οἱ δὲ τὴν καλὴν. Κλεάνδρος δὲ ἐν Ἀλφειῷ ὅτι τι-
μᾶται χορστὴν Ἀφροδίτην. BDL.

65. 66. ἡ διπλή πρὸς τὸ ἐπιτιμώμενον, πῶς, εἰ οὐκ ἔστιν
ἀπόβλητον, ἐκὼν ἐκ ἂν τις ἔλοιτο. A.

τὸ „οὐτοὶ ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικεδέα δῶρα, ὅσα
κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκὼν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο” ἐναντιολο-
γίαν δοκεῖ περιέχειν· τὰ γὰρ μὴ ἀπόβλητα δῶρα, καὶ μᾶλλον
παρὰ θεῶν δοσθέντα καὶ ἐρικεδέα, πῶς οὐκ ἂν τις ἐκὼν
ἔλοιτο; λέγεται μαχημέναις κατὰ τὸ κοινὸν ἔννοιας. ἡ δὲ
λέξις· θεῶν δῶρα καὶ μόνον ἂν διδόναι ἀγαθὰ, ἀλλὰ καὶ ἡ
παρέχουσι κακὰ. „δοιοὶ γὰρ τι πῖδοι κατακτείνεται ἐν Αἰῶς
ἔστι, δῶρων οἷα δίδωσι κακῶν, ἕτερος δὲ εἶων” (Il. 24,
597).

ὅς ἐστι δῶρα καὶ κακὰ, ὑπερ οὐκ ἂν τις ἐκὼν ἔλοιτο,
δοθέντα δὲ εὖργειν αὐτὰ ὀφείλει. ἡ ἀπλῶς τὰ δῶρα, ὅποια
ἂν ἡ παρὰ θεῶν, φησὶν, ἐδὲ ἀπόβλητά ἐστι διὰ τὸ μὴ ἐκὼν
τὴν ἡμετέραν ἔξουσίαν κεῖσθαι εἰς τὸ ἀποβαλεῖν. τὸ οὐκ μὴ
εἶναι ἀπόβλητον μῆτε ὅφ' ἐκόντων ληπτέον αἰρηται ὅτι οὐκ
ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἔξουσίᾳ κεῖται εἰς τὸ ἀποβαλεῖν ἢ λαβεῖν.
ἀναιρεῖ δὲ ἐκάτερον τὸ ἐφ' ἡμῶν, ὡς μῆτε ἐκὼν ἡμῶν αὐτὰ
ἀποβαλεῖν ἢ λαβεῖν μῆτε λαβεῖν προσηγορεύσιν, ἂν τε
ἀγαθὰ ἂν τε ἐναντίω καὶ ἔστιν ὁ λόγος, ἂν θεοὶ διδόναι
δῶρα, καὶ ἡ ἐρικεδέα καὶ παρὰ θεῶν, ὅτι ἀποβαλεῖν ἐφ' ἡμῶν
ἔστιν ὅτι λαβεῖν ἐφ' ἡμῶν ἂν εἴη. τὸ γὰρ ἐκὼν ἐκ κοινῆς δι-
καῖς καὶ πρὸς τὸ ἀποβαλεῖν ἀκούει καὶ πρὸς τὸ λαβεῖν· ὡς ἐκὼν
ἂν τις καὶ θεῶν λάβοι καὶ ἐν τῇ τῶν κρατιέμενων καὶ ὑπὲρ
ἡμῶν ὄντων ἔξουσίᾳ κεῖται. λέγει καὶ κατὰ λέξιν· τὸ γὰρ ἐκὼν
ἐπὶ τῇ βεληθείᾳ τιμώμενον δηλοῖ ὅτι καλὰ μὲν τὰ δῶρα,
50 ὁ μὲν ἄνθρωπος τῷ βεληθέντι ὅσῃ λαμβάνει. I.

τὰ ἐπὶ τῶν θεῶν, φησὶ, διδόμενα δῶρα ἐκ ἔστιν ἀρετῆ-

σας οἷα ἂν εἶναι· μὴ διδόμενα δὲ παρ' αὐτῶν ἀδύνατόν τινα λαβεῖν οἰκείῃ σπαθῇ. AD.

68. ἄλλους μὲν· ἐν γήματι δηλοῖ ὅτι ὁ διὰ τὴν Μεγαλίας δύναμιν δειλὴν ἄλλὰ διὰ τὴν τῶν συμμαχούντων, καὶ διὰ τὸτο μῦθος μόνον αἰεὶ πολεμῆσαι. BL.

69. αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρητῆριον Μενέλαον· βαρβαρικὸν τὸ μονομαχεῖν ἔθος. τὸ δὲ ἐπίθεται Μενέλαον ποιητικόν. BL.

70. ἀμφ' Ἑλένη· πολεμῶσιν, ἵνα ὁ μὲν λάβῃ ἀπερ ἀρήρητο, ὁ δὲ ἀσφαλῶς κτήσεται. L.

71. ὀππότερος· ὁ τρόπος διπλασιασμός, ἡ διάλεκτος Αἰολίς. D.

εἰς τὸ νικήσῃ καὶ τὸ γένηται βραχὺ διασταλτόν. LV.

κρείσσων· διπλῇ περιεργιμένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει 15 χωρὶς τῷ γ κρείσσω. τὰ δὲ τοιαῦτα συγκριτικὰ ἐπὶ τῆς ὁρθῆς ἔχει τὸ γ. A.

παρὰ τὸ κρατὶ κρατεῖω κρείσσων, καὶ τροπῇ τῷ α εἰς κρείσσων, ὡς βάρβαρον βίβηρον, καὶ πλεονασμῷ τῷ τ κρείσσων. BL.

73. ταμόντες· δι' ἐντόμων ποιησάμενοι, τῆς θυσίῃ. BL.

74. ναίετε· διὰ τὸ νημεσητὸν οὐκ εἶπε ναίομεν. BL.

ἡ διπλῇ περιεργιμένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ναίομεν. γελοῖος δὲ ἐστὶν ἐκείνων καταριθμῶν τοῖς ἔξτερον οἰκίσσας 25 τὴν Τροίαν, ἀδελότητος ὅσης εἰ νικήσει. A.

75. Ἄργος· τὴν Θεσσαλίαν. καὶ Ἀχιλλεύς, ὅσον ἐπὶ φθισίᾳ ἀπ' Ἀργεος" (Π. 19, 329). V.

ἰππόβοτον· Ἰάσος καὶ Πηλεσγὸς Τροίᾳ παῖδες· τελευτήσαντος δὲ αὐτοῖς τῷ πατρὶος διελλόντο τὴν βασιλείαν. *) 50 λαχόν δὲ Πηλεσγὸς μὲν τὰ πρὸς Ἐρεσίον ποταμὸν ἔκτισε (ἐκτ. τὴν τὴν καλουμένην V) Ἀρίσσαν, Ἰάσος δὲ τὰ πρὸς Ἥλιν. τελευτήσαντων δὲ αὐτῶν (ἀναλωθείσης δὲ τῆς γῆς V) ὁ νεώτατος ἀδελφὸς Ἀγήμενος ἐπεζώτενος τῇ χώρᾳ, πολλὴν ἵππων ἐπαγόμενος (Ἀγ. πολλὴν ἵππων ἐκτίσας V), ὃν 35 ἐκλήθη ἰππόβοτον μὲν τὸ Ἄργος ἀπὸ τῆς Ἀγήμερος ἵππου, ἀπὸ δὲ Ἰασὸς Ἰασον. ἰσορῶν Ἑλλάνικος ἐν Ἀργολικοῖς. ADV.

Ἀχιεῖδα καλλιγύναικα· τὴν πῦσαν Ἑλλήνων γῆν Ἀχιεῖδα φησὶ καλλιγύναικα· τῇ γ' ἔρωτι Ἑλένης τὴν πῦσαν τοιαύτην εἶναι ἐπολαμβάνει (μαντεύεται V). ABLV. 40

76. ἐχάρη μέγα· εὐχόμενος ἡδέει· ἡ γ' νικήσει, ἡ ἀκλεῖς ἀδελφὴ ἀπαλλαγῆσεται. BL.

78. μέσσω δονρὸς ἐλὼν· διὰ τῷ μέσσω δονρὸς ἐλὼν, ἐπὶ τῷ ἐν καταστάσει τὰ τῆς μάχης καὶ ἀκείναι· ἡνίκα δὲ μεσσοὶ ὁ πόλεμος, τῷτο ποιεῖ. V.

79. τῷ δ' ἐπετοξάζοντο· πληροῦν γ' ἐπὶ τὴν μάχην φοντο· Ἀλεξάνδρου δὲ προΐοντος ὅδε φρονιτίζαν. BL.

80. τιτυσκόμενοι λάεσσ' ἑβαλλον· ἀπὸ με-

τοχῆς εἰς ῥῆμα. οἱ δὲ, ἀπὸ κοινῆς τὸ ἑβαλλον· οἱ δὲ, τίτυσκόμενοι τοῖς ἐτόξασιν. τὸ τιτυσκόμενοι ἀντὶ τῆς κατασοχόμενοι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐτοιμάζειν, ὡς τὸ „ὅς εἰπὼν ἐπ' ὄχρου τίτυσκετο" (Π. 8, 41), καὶ τὸ πυγμαῶς σοχῶ 5 ζεσθ, ὡς τὸ „τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσαν" (Π. 13, 558). BDL.

ὡς ἀλὼν ἀλίσκω καὶ ἀλυσκίζω τὸ ἐκφεύγω, οὕτω καὶ τίττω τίττω προθίσκει τῷ σ, καὶ διπλασιασμῷ τίτύσκω, οἷον τεχνώμενοι, κατασοχόμενοι. L.

ἡ διπλῇ, ὅτι Ὀμηρος τὸ βάλλειν ἐπὶ τῷ τιτρώσκειν 10 θησι· τὸν δὲ ἔμφασιν ἔχει. A.

82. Ὑσχεσθ'· ἀντὶ τῆς ἔχετε ἐνεργητικῆς. A.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ βάλλετε ἀντὶ τῆς τιτρώσκετε. A.

83. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ στεῦται ἀντὶ τῆς κατὰ διάνοιαν ὁρίζεται. A.

85. μετ' ἀμφοτέροισιν· ἐν ἀμφοτέροις, λέγει δὴ Τρωσὶ καὶ Ἑλλήσιν. ἡ μετὰ ἀντὶ τῆς ἐν προθέσει. D.

87. μῦθον Ἀλεξάνδρου· οὐδὲν ἄδικα ἀξίων· διὰ Ἀλεξάνδρου φησὶν ἔρεϊν, οὐχ ἑαυτοῦ λόγον, ἔλευθερῶν ἑαυτῶν. ἐπιδοχεράντων δὲ αὐτῷ φησὶ τοῦ εἶναι κα. BL.

90. βραχὺ διασταλτόν· κοινὸν γ' τὸ κέλεται ῥῆμα. A.

92. κρείσσων· ἡ διπλῇ περιεργιμένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει χωρὶς τοῦ γ κρείσσω. τὰ δὲ τοιαῦτα συγκριτικὰ ἐπὶ τῆς ὁρθῆς τὸ γ προσλαμβάνει. A.

94. τὰ μωμεν· μετὰ γ' τὴν τῶν ἱερῶν τομὴν οἱ ὄρκοι συντέλονται. BL.

95. ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ· οὐχ ἵνα ἀκήσωσιν, ὡς ἐπὶ ἀκὴν, ἀλλὰ διὰ τὸ τῷ πράγματι ἄδικον. L.

καλῶς. καταπλήσσει δὲ αὐτὸς τὸ ξέρον, ὡς εἴ τις μοιχείας διωκόμενος προκαλοῖτο τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς εἰς μάχην, ὡς μετὰ τῷ γυναικὶ καὶ τὴν ψυχὴν ἀφελόμενος. Ἀγαμέμνων δὲ ἔδεν φθίγγεται, ὅτε προκινδυνεύει τὸν ἀδελφὸν Θέλων (φιλάδελφος γὰρ) ὅτε ἀναδύεσθ' οὐ γὰρ ἔπρεπε γινωμένης τῆς κρίσεως περὶ τῶν ὄλων. προπόντως δὲ πως οἱ πολλοὶ σιωπῶσιν· ἵνα γὰρ εἰς μάχην προεκα- 35 λούντο. BLV.

ἀκὴν· ἡσυχίως, ἐπιβόημα μεσότητος· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀφώνως. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἄγῃ, ὃ σημαίνει τὴν ἐκπλήξιν, κατὰ μετὰμειψιν τῷ γ' εἰς κ. ὡς ἔχει καὶ τὸ λυγίσαι, ὃ σημαίνει τὸ σκότος (σκοτεινόν L), λυγίστως καὶ λυγίστως, οὕτω καὶ ἄγῃ ἀκῃ, καὶ κατὰ μετὰβολὴν τῷ τόνῳ ἀκῃ, καὶ ἀκὴν ἀντὶ τῆς ἡσυχίως. οἶδε γ' ἡ ἐκπλήξις καὶ ἀφώνως ἐμποιεῖν, ἡ παρὰ τὸ μὴ χαίνην. BL. γίνεται δὲ τὸ ἀκὴν ἀπὸ τῆς α γερητικοῦ καὶ τοῦ χαίνω ὃ γ' χαλὼν χαίνει. L.

ἐπ' ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο· ἀκὴ γ' καλεῖται ὁ ὁσέτης. D.

97. κέελετε· ἀκέσατέ μου, φησὶν, ὡς οὐδαμῶς μὲν ἐπὶ δικαίῳ κινδυνεύσω, ἀλλὰ λυγόμενος ἐφ' ἐμὴν καταπονημένοις, καὶ ἵνα ἀπαλλάξω ἑμῆς, τὴν ἀλαστοτελὴ ὑποδύομαι πόλεμον *). τὸ δὲ κέελετε σημαίνει δύο, γίνεται

*) Ἰάσος - βασιλεὺς Ἑλλάνικος φησὶ Φωρονέως γιγνησθαι παῖδας τρεῖς, οἱ τινες μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς διετίμαστο τὴν ἑλλάδα. V.

**) addit V: Τονδύρων γὰρ ἴδιον τοῦτο προτίθεται.

δέ ἐκ τῆ κλέω τὸ δοξάζω καὶ τὸ ἀκούω. καὶ εἰ μὲν σημαίνει τὸ δοξάζω, γίνετ' ἐκ τῆ κλέω, κλέω, καὶ ὥσπερ ἀπὸ τῆ ῥέω γίνετ' ῥήω, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ῥυτόν, καὶ ἀπὸ τοῦ χέω γέω καὶ ξέω ξέω, οὕτως καὶ ἀπὸ τῆ κλέω κλέω, ἀφ' οὗ καὶ κλυτός, ὡς τὸ δουκλυτός. εἰ δὲ σημαίνει τὸ ἀκῶω, γίνετ' ἀπὸ τῆ κλέω τὸ καλῶ, κλέω κλέω ἐκλύν κλέε κλύει, καὶ διπλασιασμοῦ κέκλυθι, κλύει μεν ἀργυρότοξον (Π. 1, 57), ὡς καὶ ἐνταῦθα. BL.

νὸν: τὸ τὸν περισπασέον, καὶ παρελήφατο παρὰ τὸ ποιητῆ. A.

98. φρονέω δὲ διακρινθεῖμαι: διὰ τί υποχρ- μένα Διὸς τὴν ἄλυσιν Πλὴσ συνθήκας ποιῶται πρὸς τοὺς Τρῶας; ῥητέον ἂν κατ' ἑλπίς ὅτι ὁ πιστεύει τῷ ὀνόματι, κατὰ δὲ τινος ὅτι ἔδεν διέφερε καὶ δι' ἑνὸς μονομαχίαν ἢ παντὶ τῷ στρατῷ νικῆσαι. ἄλλως τε ἂν προστέτακτο αὐτῷ καθοπλίσαι τὸς πάντας, οὐ μάχεσθαι. BDL.

99. Ἀργεῖους καὶ Τρῶας: ἡ διπλῇ περιεξηγμένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες, ὡς ἀποστροφῆς τῆ λόγος γεγονέναι πρὸς αὐτούς. ἔστι δὲ τὸ διακρινθεῖναι διχῶς χωρισθῆναι. ὁ δὲ Ζηρόδοτος συνήθως ἡμῖν τέταχεν. A.

πέποσθε: ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς ἐκ τῆ πῆθω τὸ πανθά- νω, πῆσω πέπηκα πέπησμαι πεπήσμεθα πέπηθε, καὶ ἀπο- λῇ τῆ ἡ εἰς ὤ. ἔνιοι δὲ ἐκ τῆ ποθῶ, ποθήσω πεπόνηκα πε- πόνημαι πεπόνησαι πεπονήμεθα πεπόνηθε, καὶ ἀπομοπῇ τῆς πῆ συλλαβῆς πέποσθε ἀντὶ τῆς πεπόνηθε. BL.

πέποσθε: πέπαθε. οὕτως πῦσαι. V, qui mox: οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πέπαθε μεταβολῇ.

100. εἴνεκ' ἐμῆς ἔριδος: ἐπεικῶς συγκатаσπῇ εὐ- τὸν ὡς προσφιλονεικήσαντα τῷ ἄρξαντι. ἀντίστροφος δὲ τὴν τάξιν. BL.

καταγωνσέος, φασίν, Ἀλέξανδρος μαχόμενος περὶ ὧν ἔχει, καὶ Μενέλαος περὶ τῶν ἰδίων. ἀλλ' ὁ μὲν εἶχε μὲν, ἐκ ἰδία δὲ, μάχεσθαι δὲ ἵνα ἰδία γένηται. ὁ δὲ, ἵνα τῶν ἰδίων κρατήσῃ. καὶ ὁ μὲν, ἵνα τὴν πόλιν ἐλευθερώσῃ, ὁ δὲ, ἵνα τὸ πρόστιμον ἀπαιτήσῃ. BLV.

διὰ τί τὸν Μενέλαον ἐποίησε μονομαχεῖντα; ἀδὲ γὰρ ἔξ ἴσον ἦν ἡ μονομαχία. ὁ μὲν γὰρ Ἀλέξανδρος περὶ τῶν ἄλλοτριῶν ἐμάχετο, ὁ δὲ περὶ τῶν ἑωυτοῦ εἶχετο ἡγεθῆς δὲ τὰ ἑαυτοῦ ἀπέβαλεν. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος νικῆσας μὲν τὰ ἄλλοτρια ἔξεν ἐμέλλεν, ἡγεθῆς δὲ ἔδεν ἀποβαλεῖν τῶν ἑωυτοῦ. ὅτω δὲ πᾶς ἂν τις βύλοιτο μονομαχεῖν περὶ τοῦ ἄρχοντος τῆς πόλεως. νικῆσας μὲν λήφεται, ἡγεθῆς δὲ ἔδεν ἀποβαλεῖν τῶν ἑωυτοῦ. οὕτω μὲν Ἀλέξανδρος ἀνόητος ἦν. περὶ ὧν γὰρ εἶχε καὶ τῶν ἑωυτοῦ ἐκράτει. ἀλλ' ἴσως ἀμφοτέ- ροι εἰκότως. ὁ μὲν γὰρ Ἀλέξανδρος περὶ ὧν εἶχε ἐμάχετο, ὁ δὲ τῶν ἑωυτοῦ, ἵνα γένηται αὐτῷ, ὁ δὲ Μενέλαος περὶ τῶν ἑωυτοῦ, ἀλλ' ἐξ ὧν ἐκράτει, ἀλλ' ἵνα κρατήσῃ. ἔτι δὲ οὐ μόνον ἔδει αὐτὸν κομίσασθαι τὴν ἑλάνην καὶ τὴν κτήσιν, ἀλλ' ἔτι καὶ τὴν Ἀργεῖος ἀπαυτῆρ ἦν τιν' ἵσταν. BL.

ἔνεκ' ἀρχῆς: ἡ διπλῇ περιεξηγμένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἔνεκ' αὐτῆς. ἔστι δὲ ἀπολογούμενος Μενέλαος ὅτι

αὐτὴν περιέπεισεν ὁ Ἀλέξανδρος, διὰ μέντοι τῆ ἔνεκ' ἀρχῆς ἐνδείκνυται ὅτι προκατήρξεν. A.

102. διακρινθεῖτε: οὕτως προπαρασπᾶται διακρι- θεῖτε. ἔτι γὰρ ἐκτικόν, κατὰ πάθος γεγονὸς ἐκ τῆ διακρι- θείητε, ὁμοίως τῇ „καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε“ (Od. ε, 62). ὧν πάλιν πρῶτα διακρινθεῖσιν καὶ διακρινθεῖσιν, ὥσπερ καὶ τὸ „ἡμῶς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖσιν Ἀχαιοί“ (Π. 2, 126). A.

103. οἴσεται: ἡ διπλῇ πρὸς τὸ οἴσεται, ὅτι ὁ μέλλον- τός ἐστι χρόνος ἄλλ' ἀντὶ τοῦ φέρεται, ἀπὸ τῆ οἴσι, ὅ ἐστι φέρε. A. οἴσεται ἀπὸ τοῦ οἴσι ὡς ἄξετε ἀπὸ τῆ ἄξε. V.

ἄρν': ἐπὶ τὸ ἄρνε διαστολὴ βραχεῖα. συλληπτικῶς γὰρ λέγει ἄρνε, εἴτα διαρρεῖ. A.

ἐὰν εἴσωμεν εἰς τὸ ἄρνε, δοῖκον ἔσται, ἐὰν δὲ συνάγω- μεν, πτώσεως αἰτιατικῆς. ἀπὸ κοινῆς τὸ νοούμενον. ταῦτα δὲ θύουσιν, ἐπὶ καρποφόρα τῇ τοιχί. καὶ ἥλιος δὲ καὶ γῆ αἰτία τῶν καρπῶν. διὰ τί δὲ οἱ Τρῶες γῆ καὶ ἥλιος; ὅτι ὁ κίνδυνος περὶ σωτηρίας τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ. Ἕλληνες δὲ Αἰ, ἐπὶ ξένιος. περὶ ξένιαν δὲ ἡδύκηνται. μέλαιναν δὲ καὶ λευκόν, ὅτι οἰκιστάτα τὰ χρώματα ἐκείνων τῶν θεῶν. ἐπὶ δὲ Διὸς ἐκ εἰπέ τι χρώμα. γῆν μὲν γὰρ καὶ ἥλιον δοῖμεν, Αἰα δὲ νοῦμεν μόνον. BL.

τὰ οἰκῖα ἐκάστω θεῷ ἱερουργήματα εἰσάγει. τῷ μὲν γὰρ ἥλιος λαμπρῶς ὄντι καὶ ἄρρεν φησι καὶ λευκόν ἱερουργῆσαι ἄρνε, τῇ δὲ γῇ μέλαιναν καὶ θήλειαν, ἐπὶ τοιαύτῃ ἡ θεός. τῷ δὲ Αἰ ἡμῖς ἄλλον κομίσωμεν ὡς ξένος, ἐπὶ καὶ ξένος Ζεὺς προσαγορεύει. AD. Ἐλ' ἡνικῶς δὲ ἐπὶ μὲν τῶν δύο τὸ ἔτερον τῷ εἰσῶ ἀντιδίδασκιν, ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ ἄλλον ὠρηνεν. A.

105. ἄξετε: ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ ἄξετε οὐ τὸν μέλλοντα σημαίνει, ἀλλ' ἴσον τῷ ἄξετε. A.

Πριάμοιο βίην: συντικῶς ἀξιοῖ δοκεῖν γενέσθαι, ὅπως εἰ μὲν εἰσάγειν Τρῶες, εὐ ἔχοι, εἰ δὲ μή, τὸν θεὸν αὐτοῖς ἐκπολιμῶσαι. ἐμφρόνως δὲ τῷ γέροντι τὸς δοκεῖς παρῆει. BL.

106. αὐτόξος: οὐκ ἀλόγως αὐτὸς γὰρ εἰς τῆς ἀνείας Ἀλεξάνδρον κατήγορος. V.

108. ὁπλοτέρων: νεωτέρων. ἔτι δὲ συγκριτικόν. ὡς δὲ τὸ νεώτερος καὶ πρεσβύτερος τίπῳ μὲν εἰσι συγκριτικά, τῇ δὲ φωνῇ ἀντὶ ἀπλῶ παραλαμβάνοντο, ὅτω καὶ τὸ ὁπλο- τέρος τίπῳ μὲν εἰσι συγκριτικόν, τῇ δὲ φωνῇ ἀντὶ ἀπλοῦ παραλαμβάνεται. γίνεται ἂν παρὰ τὸ ὅπλον, ὁ μᾶλλον ὅπλα φέρων δυνάμενος ὡς πρὸς τὸν νεώτερον. BL.

ἡρεθίσανται: ἀβέβαιοι εἰσι καὶ ἄστατοι. ἐπικαλῶνται δὲ τὴν ἔβροι, ἐφ' ἀπαντὰς ἀνάγων τὸς νέους τὸ ἐκλήρημα. τὸ δὲ ἡρεθίσαντο οἱ μὲν ἐκ τοῦ αἰσῶ καὶ οἰσῶ, οἱ δὲ ἐκ τοῦ αἰσῶ καὶ οἰσῶ. ἔξ αὐτῶ ἀνείδω, καὶ τροπῇ τὸ αἰ εἰς ἡρεθίσω. BL.

ἀπὸ τῶν ἑως τῆ λεύσσει ὅπως (110) ἀθετήνται εἰσιν τοῖς, ὅτι ἀπολογία ἐστὶν αὐτῇ ὑπὲρ τῶν παραβάντων Πρωκ. οὐδὲν ξένον ἀμάχημα πεποιήκασι. A.

109. περί Πριάμῃς ὁ λόγος· πεπείραται γὰρ αὐτὸς. ἡ δὲ στιγμή εἰ μὲν μετὰ τὸ μετέρπον εἴη, ὅπως ὁ νῦς, τὰ παρόντα καὶ τὰ μέλλοντα προσορᾷ, ὅπως ἄμφοι ἄριστα προχθῆ· εἰ δὲ εἰς τὸ ὀπίσσω, ὅπως, οἷς πάρεστιν ὁ γέρονας εἰς τὸ νῦν καὶ τὸ μέλλον, ὃ ἐστὶν ἐκαστοτε, προσβλέπει τὰ ἄριστα. ABL.

114. τεύχεα· τὰς ἀσπίδας· αὐταὶ γὰρ τελαμῶνας εἶχον, οὐκ ὄχναυα. L.

115. πλησίον ἀλλήλων· μὴ γένοιτο τις αὐτῶν χρεῖα. V.

ἀμφὶς ἄρσενος· ἡ διακεχωρισμένη γῆ μεταξὺ Τρώων καὶ Ἑλλήνων. V. τὸ μεταξὺ τῶν στρατευμάτων διείργον αὐτὰς χωρίαν. D.

117. ὅπως συναπτόν, καρπαλίμως ἄρσας τε φέρειν· ἐντεταμένο γὰρ φέρειν ταχέως, ἐπεὶ παρελκόμενον ἔχει τὸ καρπαλίμως. A.

119. ἄρ'· γίνωσκε δὲ ἀρνεῖς σημαίνει τὸν τέλειον, ἄρσας δὲ τὸν νεογνόν. BL.

121. ἡ Ἰοίς· ἡ τῶν Θεῶν ἄγγελος. σημαίνει δὲ δύο, αὐτὴν τὴν σωματοειδῆ Θεάν καὶ τὸ νεφελεῖδες σῆμα, οἷον ἔχουσιν ἰοκίβεις ἄεξε Κρονίων ἐν νέφεσι εἰρήξει τέρας μερόπων ἀνθρώπων" (Π. 11, 27). D.

σημαίνει καὶ τὴν Θεόν, ὡς ἐνταῦθα, καὶ τὸ τόξον· ἔστι δὲ νέφος ὑπόθετος κατ' ἐμπνοῇν ἥλιος πεποικιλμένη, οἷον τόξον, ἢ ἀνὰ ἄφ' ὑγρῶν νεφῶν ἀνακεκλασμένοι, ἢ ἐμπνοῇς ἥλιος τμήματος ἢ σελήνης ἐν νέφει δεδοσισμένον κοίλῳ καὶ συνεχεῖ πρὸς φαντασίαν ὡς ἐν κατόπτρῳ φανταζομένην κατὰ κύκλου περιφέρειαν. τῆς δὲ Ἰοίδος τὸ χλωρόν ἄερος σημαντικόν, τὸ πυρρὸν πνευμάτων, τὸ δὲ μελαίνον ὑδάτων. BL.

λενωκλήνω· ὁλύναι λέγονται τὰ ἄνω τῶν βραχιόνων. τὸ δὲ λενωκὸς παρὰ τὸ λεύσσω τὸ βλέπω, ὡς ἐκ τῆς ἐναντίας τοῦ μέλαν τοῦ μὴ βλέπομενον παρὰ τὸ λεῖον τὸ βλέπω. BL.

ἐν ἀρχαῖς τῷ τῆς Ἥρας αὐτὴν ἐπιθέτω κοσμεῖ, Ἀργείας τε ἄμφοι καλεῖ· „Ἥρη τ' Ἀργεῖα" (Π. 4, 8) καὶ „Ἀργεῖα Ἑλένη" (Π. 6, 323). ἦλθε δὲ ἄγγελος δηλονότι παρὰ τῆς Διὸς· ὃ γὰρ αὐτὸς ἄγγελος. Θῆλον δὲ θῆλει πείθεται ἐρωτική τε ἡ Ἰοίς, καὶ αἰσθηματώσα τῇ Ἀφροδίτῃ. τινὲς δὲ αὐτῆς καὶ Ζεφύρος εἶναι λέγουσιν οἶδον τὸν Ἑρώτα. BLV.

122. ἡ διπλὴ διὰ τὸ γαλόω. A. γάλως, ὃ ἐστὶν ἀνδραδέλφη, ὡς Ἀθως· καὶ διαίρεσις γαλόω ὡς Ἀθῶν δ' ἐπὶ πότιν" (Π. 14, 229). A.

γάλως ἡ εὐθεία, τῆς γάλῳ, τῇ γάλῳ, καὶ πλεονασμῷ τῷ καὶ ἀναδόσει τῷ τόγος γαλόω. BL.

βαρύνειν δὲ τὸ γαλόω· τὰ γὰρ εἰς ὡς θηλεκῆ, ἡπὲρ μίαν συλλαβὴν, βραχεία παραληγόμενα, βαρύνονται, ὡς Κέως ὡς ἡπὲρ γάλως. τῷτο δὲ ἀξιοῖ Τρέφων ἐν τῷ α' περὶ ἀρχαίας ἀναγνώσεως, A.

δαῖρ ὁ ἀνδραδέλφος· τὸ θηλεκὸν ἐτιρονόμως, ὃ δαῖρρα, ἀλλὰ γάλως, ἀνδραδέλφη. L.

123. τὴν Ἀντιπορίδα· εἶχε· ἔτε· τῇ γαλόω δο- τικῇ ἔτε τῇ Ἀντιπορίδα γενικῇ ἐπὶ κινήσει, ἄλλως ἢ-

μαίλων τὸν λόγον. ἡγάπα δὲ τὰ γέρας τῷ Ἀντήρατος Ἑλένη, ἐπεὶ πρώην ξένος (ἐπεὶ πρόξενος V) ἦν τῶν Ἑλλήνων. BV.

τὸ εἶχε ἀντὶ τῆς ἡτινι συνόκει. BL.

124. ἀρίστην· ἀντὶ τοῦ ἀπλῆ· φησὶ γοῦν Πριάμῳ θυγατρὸν εἶδος ἀρίστην Κασάνδραν (Π. 13, 365). εἰ μὴ τὸ μὲν παρθένων, τὴν δὲ γαμηθειῶν ἀρίστην φησὶν εἶναι. V.

125. ἐν μεγάρῳ· ἐν θαλάμῳ· ὅπως γὰρ ἐνδιαίτημα γαμηθειῶν, γηρῶν δὲ καὶ παρθένων ὑπερῶν. ABL.

ἵστον· ὅτι ἐκ τούτου τῷ ἱσοῦ ἔλαβε τὸ πλεον τῆς ἱστορίας τῆς Τρωϊκοῦ πολέμου ὁ θεὸς Ὀμηρος, ὡς φησὶν Ἀρ. εὐρχος ὁ Ὀμηρικὸς. Vindobon. ap. Alter, vol. 2, p. 110. ἀξιοδωρὸν ἀρχέτυπον ἀνέπλασεν ὁ ποιητὴς τῆς ἱστορίας ποιήσεως, ἵσως δὲ τούτῳ τοῖς ὁρῶσιν ἐπειράτο δεικνύναι τὴν Τρώων βίαν καὶ τὴν Ἑλλήνων δικαίαν ἔχεν. AB.

ἔφαινε· ἐκ ἡδὲ, ὡς Κίρκη καὶ Καλυπτώ ἀπαθεῖς γὰρ ἐκείναι καὶ ἡρέμα ζῶσαι. V.

126. δίπλακα· διπλοῦσα χλαῖναν, αἱ δὲ δίμιτον χλαῖναν. τὸ δὲ μαρμαράην, τὴν λαμπράν συνωδὸν δὲ τῷτο „Ιοδρεφὲς εἶρος ἔχουσα" (Od. 4, 135) καὶ τῷ „φάρσ' ὑφαίνουσ' ἑλιπόρφυρα." BL.

καὶ αἱ Ἀριεῖρα καὶ ἡ Ζηνοδότῃ καὶ ἡ Ἀριεποφάνος πορφυρέην εἶχον, αὐ μαρμαράην. καὶ ἔτι πορφυροῦσιν καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν νηπιῶν „φάρσ' ὑφαίνουσιν ἑλιπόρφυρα" (Od. 13, 108). A.

ἡ διπλὴ, ὅτι παραλέλειπτο τὸ κύριον, ἡ χλαῖνα. λέγει δὲ δίπλακα χλαῖναν, ἣν ἔτι διπλὴν ἀμφιέναι. A.

ἐν ἑταύσεν· πάσσω τὸ ποικίλλω, ἔς οὐ καὶ πασὶν ὁ γαμικὸς θάλαμος, παρὰ τὸ πάσσω ἡρῶν ποικίλλεσθαι τοῖς ὑπόστασι καὶ ἑτέροις εἰδῶν. BL. ὁθεν καὶ τὰ ποικίλα παραπείρασματα παρὰ καλῶνται. D.

128. οὗς ἔθεν· ἐγκλιτικῶς ἀνεγνώσθη διὰ τὸ μεταλαμβάνον, ἐπεὶ εἰς ἀπλήν ἢ μετάληψιν, ὅς αὐτῆς. τῷτο δὲ ἐπὶ τῆς ἔθεν φασὶν, ὅτι εἰ μὲν εἰς ἀπλήν μεταλαμβάνοιτο, ἐγκλιτικῶς ἀναγνώσκων δὲ, εἰ δὲ εἰς σύνθετον, ὁρθοτονητόν. διὸ καὶ τῷτο ὡς ἀνεγνώσθη „ἐπεὶ ὃ ἔθεν ἐστὶ χειρῶν" (Π. 1, 114) „οἱ ἔθεν ὠτρυνον" (Π. 15, 199)· ἐκεῖτο δὲ κατ' ὁρθὴν τάσιν „ἀπὸ ἔθεν ὠσατο χεῖρ" (Π. 6, 62). ὁθεν ὁ Σιδώνιος μέμφεται Ἀριεῖρα μὴ ἐγκλιτικῶς ἀναγνόντι τὸ „πρόθεν ἔθεν φεύγοντα" (Π. 5, 80)· ἡ γὰρ διάτοια ἀπλήν αὐτῇ τὴν μετάληψιν. A.

ἐγκλιτικῶς. τὸ δὲ ἐμῆθεν καὶ σῆθεν μόνως ὁρθοτονῶν παρ' αὐτῷ. BL.

παλάμας· χειρῶν, ὅτι δὲ μηχανῶν, ὡς ἐκεῖ „ὡς δ' ἀνὴρ ἀπάλαμος" (Π. 6, 597). D.

130. νόμψα· τὸ νόμψα Ἰωνικόν, ὡς τὸ τόλμα τῇθα κοῦρα. V.

θίσκει· θέρει· ὡς θέρματα θίσματα· μετὰ γὰρ τὴν συγκοπὴν ὁ πλεονασμός. τὸ δὲ δεῦρο ἀντὶ τῷ ἄγε. BL.

132. οἱ· τοῦτο τὸ οἱ ὑποτακτικόν ἐστὶν ἄρθρον, τὸ δὲ ἔξῃς (134) ἀντωνυμικόν. BL.

διὰ δὲ αὐτὰ τὰς συγγενεῖς δημογέροντας τέτιζεν ἐκάζει
ὁ ποιητής. ἰσορεῖ Ἑλλάνικος. ABDL.

152. δεινὸν δέον· ἡ διπλὴ περιεξηγμένη, ὅτι Ζηνόδοτος
γράφει δένδρει. ὁ μὲν οὖν λέγων δένδρος ὡς κάλλος ἐρεῖ
δένδρει ὡς κάλλει, ὁ δὲ δένδρον ὡς βάθρον ἐρεῖ δένδρον
ὡς βάθρον. Ὁμηρος δὲ λέγων „δένδρον ἐπιπέτλοιο“ (Π. 13,
437) ὡς κάλλιον ἐρεῖ καὶ δένδρον ὡς κάλλει. Α.

λειριόεσσον· ἀνθηρῶν, παρὰ τὰ λείρια, ἀπὸ τῶν
ὀρεσμένων ἐπὶ τὰ ἀκρόμενα, οἱ δὲ τὴν ἐκ δρόσου ὡς βοτάνην
ἀνθῶσαν. BL.

ἱεῖσιν· προπερισπασέον ὡς τιθεῖσιν τὰ γ' τρίτου πλη-
θυντικὰ ὀριστικὰ ἐνεσώτως χρόνε τὴν αὐτὴν φωνὴν καὶ τὸν
αὐτὸν τόνον ἀποσφίρεται ταῖς πληθυντικαῖς δοτικαῖς μετο-
χαῖς, λέγομεν λέγετε λέγουσι καὶ τοῖς λέγουσι, ἵσταμεν ἵστα-
τε ἵστασι καὶ τοῖς ἵστασιν. ἔτι ὡς ἵεμεν ἵστατε ἵεσιν καὶ γ' ἰέντες
ἰέντων ἱεῖσιν. ἀντιπίπτει μόνον διὰ τι αἰτίον τὸ φασὶ πρὸς
τὸ φῶσι μετοχικόν, ὡς εἴσι. Α.

153. ἡ καὶ ἡρέμια, ἡσύχως· αἰχρύνει γ' αὐτοῖς ὁ λόγος
ἔχει, παρ' ὅραν κάλλος γυναικὸς θαυμάζουσιν, καὶ ἄλλως
φιλαλήθης ἢ μὴ κατὰ πρόσωπον μαρτυρεῖα. BLV.

Πολέματος ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐν τῷ περὶ τῆς Κρατητείας
αἰρέσεως φησιν „ὅκα γράφει ἀντὶ τῆς ἡκα“ καὶ ἀπολογί-
μετος φησιν ὅτι μετ' αὐτὸν διαγαλιέον, ἢ ἢ Ἑλένην ἐπὶ
πύργον ἔσαν ὅκα. πρὸς δὲ τῷ μὴ ἀρμόζειν ἐπὶ τῆς Ἑλέ-
νης τὸ δρομαῖον αὐτὴν προσέρχεσθαι, μὴ καὶ ἐπὶ καταλάβῃ
αὐτὴς ταῦτα διαλεγόμενος, καὶ ἡ ἀρετὴ τῷ πρόποντος ἀφαι-
ρεῖται. τὸ γ' ἡκα ἐπὶ πρεσβυτῶν ὡς ἔδεν ἔτερον ἀρμόζει,
καὶ μάλιστα ὅτι κάλλος γυναικὸς θαυμάσαντες τῶν ἰδίων
κατρεχρονῶσι καὶ δύνων. τῷτο ἐν ἡκα ἢν κρένον ἄλλον ἀκεί-
ων ἀμφότερα δὲ ἡ ποιητὴς ἐφύλαξε, καὶ τὸ τῆς Ἑλένης
ἐγκώμιον καὶ τὸ τοῖς πρεσβυταῖς κρένον, προσθεῖς τὸ
ἡκα. Α.

ἄλλως. Ζηνόδοτος γράφει ὅκα. εἴτε δὲ ἐπὶ τῆς Ἑλέ-
νης ἐστίν, ὅτι ὅκα ἐπορεύετο, ἀρεπὲς ἔσται· εἴτε ἐπὶ τῶν
δημογερόντων, ὅτι ὅκα διελέγοντο, ἀνάρμοστον· βραδυλόγοι
γὰρ εἰσιν οἱ γέροντες. Α.

154. οὐ νέμεισσι· οὐ νέμιστον, ὡς τὸ „οὐχ ὁσίη“
(Od. 22, 412) ἀντὶ τῆς ἡκα ὅσιον. BL.

ἡ σιγή κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἐξῆς εἶχον ἐπὶ τὸ ἀλγεα
πύσχειν· εἴτα ἀφ' ἐξῆς ἀρχῆς αὐτῶς ἀθανάτησι, 40
τῷ αὐτῶς ἐν ἴσῳ κείμενα τῷ ἴαν, ὡς „αὐτῶς γ' κεφαλὴν
τι καὶ ὅμματα καλά“ (Od. 1, 208). τινὲς δὲ τῶν καθ' ἡμᾶς
τοῖς ἄνω προσθέουσι τὸ αὐτῶς, καὶ ἐκ ὁρθῶς τῷ πᾶχει
συνάπτουσιν. τριγώνον δὲ ἐπὶ γράμματι πρῶτος Ὁμήρος γέ-
γραφε τὸ καὶ νέμεισι Τρώας· ἀφ' οἷον γ' εἶχον τῶν τριῶν 45
ἀρξομένθα, ἀδιάρμοτον. Α.

157. τοιγὰρ· ἐν ἔστι διὸ προπερισπασέον τὸ τοιγὰρ. Α.
καὶ θανάτησι θεῇσι· δι' ἐπερβολὴν ἡμῶν καίεται. V.

159. ὡς· περισπασέον τὸ ὡς· ἀντὶ γ' τῆς ὁμῶς. Α.

160. ἡμῖν· ὁρθοποιητὴν τὴν ἡμῖν· ἐστὶ γ' ἐν συμπλοκῇ 50
διαγαλιτικῶς ἐλλειμμένη, ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις. μόλις δὲ

ἀνακαλεῖται τὸ πάθος τὸν λογισμὸν. ABL.

161. ἐκαλέσσατο φωνῇ· ἐφώνησεν, ἀλλ' ὁ διὰ ἡ-
γῆας ἐκάλεσεν. φίλον δὲ τέκος, ἵνα μὴ ὑπονοουῖται ὅτι
αὐτοῖς δεινὸν ἀποσφατῇ. BL.

163. ἰδοὺ· ἡ διπλὴ, ὅτι χωρὶς τοῦ αὐτοῦ γράφειν ὁμη-
κώτερον. Α.

πηοῦς· πηοὶ ἐχ οἱ κυρίως ἀλλὰ οἱ ἐπιστακτοὶ συγγε-
νεῖς καὶ ἐπὶ κτητοὶ, παρὰ τὸ πᾶσαι. BLV.

164. οὐτὶ μοι αἰτίη ἐσσί· πατρικὴν πῶς σώσει διὰ
10 θείων κατὰ τὸν λόγον, οὐ φησιν αὐτὴν αἰτίαν· πῶς γὰρ
(ὅ φησι „παῖς γὰρ μοι αἰτίος ἐστίν.“ V) BLV.

165. ἐφώρμησαν· ἐμφαντικῶς ἀπὸ τῶν θρηνητικῶν
κυνῶν φησὶ τὸ ἐφώρμησαν, δηλὸν δ' ὅτι τοὺς Ἑλλήνας
φησιν. BL.

166. ἐζητῆται πῶς ὁ Πρίαμος τῷ δικάτῳ ἔπει πυνθά-
νεται περὶ τῶν ἀρίστων. ὅτι ἐπειδὴ πρότερον περὶ τὰς ἀτυ-
χεύοντας πόλεις ἐπλανῶντο, ὡς πού καὶ ὁ ποιητὴς φησιν
„κατὰ ληΐδ' ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεύς“ (Od. 3, 106)· τὴν δὲ
προσκάθηται τῇ Ἰλίου. ἢ ὅτι πρότερον μὲν ἐκ ἡγετοῦ
20 πυνθῆται περὶ αὐτῶν, τῷ Ἀχιλλεῶς ἰσχυρῶς αὐτοῖς ἐγκείμενο
καὶ μόνον ἐαυτὸν αὐτοῖς ἐπιδεικνύοντος καὶ τῷ φόβῳ κα-
τακλείσας ποιεῖντος· ἐφροντίζει γ' τὸ τηρικῆται ὁ Πρίαμος
ἐπερὶ τῶν ἀλλὰ περὶ τῶν σωζομένων τὴν πόλιν. τὴν δὲ μη-
νύοντος ἐκείνου καὶ ἰσορροπῶν τῆς μίχης γεννημένης, ὡς καὶ
25 τῷ τείχεος χωρὶς πολέμῳ τῆς Τρώας, ἐκόντως περὶ αὐτῶν
πυνθάνεται. ἔτεροι δὲ φασιν ὅτι ἀπὸ τῆς πανοπλίας καὶ τῆς
ἱππων αὐτῶς ἐγνώριζον, ὡς καὶ Πάνδαρος ἐπὶ τῷ Διομή-
δεος λέγει „ἀσπίδι γνωσκῶν ἀλῶντιδ' ἐκ τρυφαλῆς“ (Π. 5,
182)· πρότερον δὲ οὐ τιθέμετο οὐτις πάντας ἐνόηλους ὡς
30 εἶναι. AD.

πῶς ἐπὶ ταῖς πρώτῃς πρὸ τείχεος γινόμεναις συμβολαῖς
καὶ παρεκάλεσε Πρίαμος παρ' Ἑλένης μαθεῖν τὰς ἀρίστους·
ὅτι ἐνόηλων αὐτῶν προσβαλλόντων τῷ τείχει δυσχερές ἦν
ἐπιστημῶν αὐτῆς, καὶ τῶν ὅλων πολλάκις δυναμένων
ἀπαυτῶν, ὡς καὶ ἐπὶ Πατρόκλῃ „καὶ τοι τεύχεα καλά δότω,
αἰκέσει τῷ γ' ἴσκαντες ἀποδύωνται“ (Π. 11, 798). συνήρ-
ηται δὲ τῷτο τῷ πρώτῳ, ὅρα ἴδης πρότερόν τε πόσιν,
ὡς μοι τόνδ' ἄνδρα, ἢ ἢ τὸ ὡς ἀντὶ τῆς ἴνα. τινὲς δὲ τὸ
ὡς ἀντὶ τῆς εἶδε καὶ τὸ ἀνομήνης ἀντὶ τῆς ἀνομήναις. BL.

ἐὰν τὸ ἴνα ἐκ τῆς ὡς σημαίνεται, ἔσται τῶν ἀνω ἐχόμε-
νος ὁ λόγος, ὅρα ἴδης πρότερόν τε πόσιν καὶ ὡς μοι τόνδ'
ἄνδρα. βέλτιον δὲ, εἴγε καὶ τὸ ἐξονομήνης ἀντὶ τῆς ἐκτικῆς
παρалаμβάνης. Α.

167. ἡ δὲ· σημαίνει δύο, τὸν γενναῖον καὶ ἰσχυρόν, καὶ
τὸν ἀγαθόν. καὶ ὁ μὲν ἰσχυρὸς παρὰ τὸ ἴω τὸ ὑπάρχω,
ἐὺς καὶ ἡδύς, ὁ δὲ ἀγαθὸς ἐκ τῆς ἡδύς, ἀποβολὴ τῆς δ' ἡδύς.
ἐξ οὗ ἐστὶ καὶ τὸ θηλυκὸν ἡεῖα, ὡς τὸ „νῦν τις ἐνηεῖς Πα-
τρόκλοιο“ (Π. 17, 670), καὶ τὸ οὐδέτερον ἡδύ, καὶ ἐπὶ ῥῆμα
ἡδύ. L.

168. κεφαλῇ καὶ μαίζοντες ἄλλοι· καὶ πῶς κεφαλῇ
εἰκός· Αἰὶ (Π. 2, 478); ἢ τὸ ἡγεμονικὸν ἔλεγε τότε ἢ τῷ

εἰπεῖν „ῥηματι κείνῳ“ δηλοῖ τότε μόνον πρὸς ἡμέραν ταῦτα συμβῆναι αὐτῷ. V.

169. τὸ ἐξῆς καλὸν ὁφθαλμοῖσιν. V.

170. γεραρον: τὸ γεραρον σὺν γοῇ. V.

172. αἰδοῦός τέ μοι: εἰφρῶς τὸ τῆς δυσαρξείας 5 ἰάσατο, φάσκειν τὸ μὲν τι αὐτὸν αἰδεῖσθαι, τὸ δὲ τι καὶ φοβεῖσθαι. ἐπεὶ δὲ αὐτὴν τέκος αὐτὸς εἶπε, καὶ αὐτὴ φησιν ὅτι πατρικὴν αἰδῶ καὶ σέβας σώζω περὶ σέ· ἡ γὰρ ἐπερβάλ- λουσα τιμὴν ἐν αἰδοῖ καὶ φόβῳ κεῖται. BLV.

173. ὡς ὁφελεν θάνατός μοι ἄδειν: ὠφελεν ἐν 10 ἐμοὶ τερεθῆναι. εἰ δὲ ἀρεῖσαι λέγοι, δηλὸν ὡς ἐραθεῖσα ἠκολούθησεν Ἀλεξάνδρῳ, ἀλλὰ μὴ ἀπατηθεῖσα. BL.

174. θάλαμον: μετ' ἐπικρύψεως τὸν ἄνδρα δηλοῖ. V.

175. παῖδά τε: λέγει τὴν Ἑρμιόνην. ὁ δὲ Πορφύριος ἐν τοῖς Ὀμηρικοῖς ζητήμασιν οὕτω φησὶν. Ἑλένης τε καὶ 15 Μενελάου ἰσορεῖ Αἰθίος παῖδα Μορράφιον (Μενελάου παῖ- δες Αἰθίος καὶ Μορράφιον D), ἀφ' ἧς τὸ τῶν Μορράφίων γένος ἐν Πέρσῃς. ὡς δὲ Κιναιθῶν, Νικόστρατον. παρὰ δὲ Λυκιδαιμόνοις Ἑλένης δύο παῖδες τιμῶνται, Νικόστρατος καὶ Αἰθιόλας (Πέρσῃς. Κιναιθῶν δὲ φησὶ Νικόστρατος καὶ 20 Αἰθιόλας παρὰ Λακ. Ἑλ. δ. π. τιμ. D). AD.

ὁ Πορφύριος ἐν τοῖς Ὀμηρικοῖς ζητήμασιν οὕτω φησιν, ἐρατεινὴν εἶναι παῖδα τὴν Ἑρμιόνην. ὁ δὲ Αἰθίος Ἑλέ- νης καὶ Μενελάου ἰσορεῖ παῖδα Μορράφιον, ἀφ' ἧς τὸ τῶν Μορράφίων γένος ἐν Πέρσῃς. ὁ δὲ Κιναιθῶν Νικόστρατον. 25 οἱ δὲ Λυκιδαιμόνιοι δύο παῖδας Ἑλένης τιμῶσι, Νικόστρα- τον καὶ Αἰθιόλαν. BL.

καταχρηστικῶς δὲ εἶπε τηλνέτην· κυρίως γὰρ τηλνέτοι καλεῖται οἱ ἐπὶ τῆς γονῆς ὄντες παῖδες, ὃ ἐστὶν οἱ ἐκ γιγνο- 30 τικῆς ἡλικίας σπαρέντες· δοκεῖ γὰρ τὰ μετὰ ἀπογνῶσιν τῆς παιδοποιίας γεννῶμενα μᾶλλον ἀγαπᾶσθαι. BDL.

176. τὰ γ' οὐκ: διὰ τῆς καὶ συνδέσμου συναλλήλου, τὰ κε. γράφεται δὲ καὶ τὰ γε. A.

178. οὐτός γ' Ἀτρεΐδης: ὡς ἐνικὸν ἐπιγραμματικῶς αὐτὸν δηλοῖ. V.

179. ἀμφοτέρων: τῷτο συναπτόν τῷ ἀγαθός, ἢ ἡ καὶ ἄμφω ἀγαθός· καὶ τὸν ἔχοντα γὰρ ἀγαθόν φησιν. μέγιστον δὲ πρὸς βασιλείαν ταῦτα, τὴν τε τῶν οὐκείων καὶ τὴν τῶν 40 πολεμίων εἰρήνην πραγματευόμενα. ABLV. τοῦτος δὲ Ἀγαμέμνων, ὑπὸ μὲν Ὀδυσσεύς καὶ Διομήδης ἐνίοτε ἐβριζό- μενος, ὑπὸ δὲ Ἀδρύεω ἱκέσταν ἐδεχόμενος. LV.

180. ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδας: πρὸς τὴν σημασίαν ἐπλήρησεν· τὸ γὰρ δαῖρον ἐμὸς δηλοῖ τὸ δαῖρον ἐμὸν τῆς κυ- 45 νώπιδος. ABL.

εἰ ποτ' ἔην γε: ἢ ἔτι· εἰ ποτὶ ἦν δαῖρον, ἐμὸς ἦν δαῖρον. 45 τοῦτον δὲ τὸ θηλυκὸν οὐ διαίρα ἀλλὰ γάλας. διὰ δὲ τοῦ δαίρος λειληθῆναι τὸν ἄνδρα ἀποφύεται. BL.

182. ὡ μύκαρ: ἱκανὸς πρὸς πῖσιν ὁ παρὰ τῶν ἔχοντων ἐ κατὰ πρόσωπον γινόμενος ἱκανός. σημειώσατο δ' ὡς κατὰ πρόθεσιν συλλαβῆς ἠΰξεται μετ' ἐκπλήξεως ὁ ἱπαι- 50 νος κλιμακῆδόν. BLV.

δολβιδόαιμον· προπαροξυστόνως· ἔτι γὰρ σύνθετον· τὰ δὲ μακρὰ παραληγόμενα βαρότονα, ἔχοντα κλητικὴν εἰς ὃν περατομένην, προπερισπᾶται ἀπλᾶ ὄντα, Μαχῶν Ἀρετῶν, σύνθετα μὲντοι ὄντα ἀναδίδωσι τὸν τόνον, κυλλοπόδιον Πο- 5 σείδαον δολβιδόαιμον. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων δὲ συνθέτων τὸ αὐτό, λέγω δὲ τὸ Ἀτόμιδον καὶ Ἀγάμεινον· ταῦτα γὰρ πάλιν τὸν τόνον ἀνελβίβασε κατὰ κλητικὴν, ἐπεὶ σύνθετα ἦν. τὰ μὲντοι παρὰ τὸ φρῆν συντιθέμενα ἐφύλαξε τὸν τόνον, Ἀν- 10 κόφρον δαίφρον. ὅθεν σημειώδεις ἐκείνο κατὰ κλητικὴν „ἰδ Λυκιδαιμόνον“ Ἀριστοφάνης Ὀλκείων καὶ σύνθετον τὸ „ἰδ δόμενοι σε Πάλαμον.“ A.

183. δεδμήματο: ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων· δαμάζονται γὰρ κυρίως ταῦτα. AD. τῷτο δὲ ἔκτασιν ἔχει ποιητικὴν τῆς εἰς τὸ ἡ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν βραχέων· τοῦτον ἔτι καὶ τὸ πιροβήματο. ἔτι δὲ συγκομιμένον· παρὰ 15 γὰρ τὸ δαμῶν δεδαμέματο ἦν τὸ ἐντελές. δύο ἐν πάθῃ ὑπέ- μινε, συγκοπήν τῶ αὐ καὶ ἔκτασιν τῆς εἰ. A.

λείπει τὸ δικαίως, ὡς εἰ λέγοι δικαίως αὐτῷ πολλοὶ ἐπείκουσι τοιοῦτον ὄντι. V.

184. ἡ δὲ καὶ Φρυγίην: ἡ διπλῇ, ὅτι διαφέρει ἡ Φρυγία τῆς Τροίας καὶ Ὀμηρον, οἱ δὲ τῶν τεσσάρων συγγέ- 20 νων. καὶ ὅτι τὸ ἡδὴ παρὶληπται ἀντὶ χρονικῆς τῆς ποτὶ· διὸ καὶ παραλλήλως λέγεται τὸ ἡδὴ τῷ ποτὶ· „ἡδὴ γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἦλθεν“ (205). A.

Φρυγίην: τὴν παρὰ Σαγγαρίῳ, ἢ ἔτι μεγάλην· ἡ γὰρ μικρὰ παρὰ τῇ Τροίᾳ. BL.

ἀμπελίσσαν: τὴν πολλὰς ἀμπέλους ἔχουσαν. τὸς δὲ περὶ Ἀπέρμιν τὸπος λέγει· οὗτοι γὰρ πολυάμπελοι ἦσαν, τῆς λοιπῆς Φρυγίας μόνον σιτοφόρον ἔσης. D.

185. αἰολοπώλες: ἐκινῆτες πώλες ἔχοντες. V. ποι- 25 κλῶς ἱππιζόμενος, πολεμικός, ἢ ταχὺς ἵππος ἔχοντας. D.

186. λαοὺς Ὀτροῖος: λαὸς τὸς ἐπικύρους φησὶν, ὡς τὸ „λαοὶ δ' Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνονος“ (Od. 9, 263). BL.

187. παρ' ὅχθας Σαγγαρίοι: διὰ τῆς τὸ μήκους 35 ἴσως τῆς ποταμῆς δηλοῖ· διὸν γὰρ Φρυγίαν ἐξήτοι διὰ Βι- θυρίας. BLV. ὁ Σαγγάριος πρότερον μὲν ἦν Φρυγίας, νῦν δὲ Γαλατίας. D.

188. ἐπείκουρος ἐών: ἴσως γὰρ διὰ τῷτο καὶ τῷ γάμου τῆς Ἑκάδης ἠξίωται. BL.

189. Ἀμαζόνες: παρὰ τῷ Θερμῶδοντι αὐταὶ οἰκοῦ- 40 σιν, Ἀρεῖος δὲ καὶ Ἀρμυρίας νύμφης Ναῖδος θυγατέρες εἶσιν. αἱ δὲ ἱππικαὶ αὐτῶν ἱππολῆται, Ἀντιόχη ἦν καὶ ἠρπασε Θηρεῖς, Ἀναία, Ἀνδρομάχη, Γλαῖκη, Ὀτρηρή, ἢς Πενθεσίλεια, ὡς φασὶν ἐπὶ πυρηνόων ἱππων μαχομένης 45 ἠξίωσθαι τὸς περὶχώρους, καταδραμεῖν τε ἕξερων τὴν Φρυγίαν· λείας ἔνεκεν ἐπὶ Μυδονος τὸ Ἀκμωνος καὶ Ὀτρεῖος τῆς Ἀκμων- 50 τος, ὠνομάσθησαν δὲ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸν ἕτερον τῶν μαζῶν (ἐπὶρρίκτων γὰρ αὐτὸν πρὸς τὸ μὴ ἐμποδίζεσθαι ἐν τῇ τοῖς) ἢ παρὰ τὸ μὴ χρῆσθαι μάζαις, χελώναις δὲ καὶ ὕφισι καὶ σπύρις, 55 ὁρμήναι δὲ αἱ ἴσαι ἢ ἐναντίαι τοῖς ἀνδράσιν. BLV.

αἱ Ἀμαζόνες λέγονται εἶναι Ἀρεῖος καὶ Ἀφροδίτης θυ- 60

γατέρες, τραφεῖσαι παρὰ Θερμῶδοντι ποταμῷ τῆς Σκυθίας. ἐκλήθησαν δὲ ἕτως διὰ τὸ τὸν δεξιὸν μασθὸν ἐκτείνεσθαι ὡς ἐμποδίζοντα αὐταῖς ἐν τῷ τοξεύειν. AD.

Μελανίπη καὶ Ἰππολύτη θυγατέρες Ἀρεως, τῶν Ἀμαζονίδων προηγούμεναι τῆς στρατείας. αὐταὶ δὲ πειρώμεναι τὴν Θρυγίαν ὅφ' αὐτὰς ποιῆσαι διὰ τὸ τὴν χώραν ἱπποτρόφον εἶναι καὶ ἀμπελώδη, παντὶ τῷ στρατεύματι παρασκευαθεῖσαι παρέττονον εἰς τὴν προεξηγμένην χώραν, καὶ στρατοπέδον ἔθεντο πρὸς τὸν Σαγγάριον ποταμόν. τῶν δὲ Θρυγῶν ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ἡγεμόνες ἦσαν Μύρδων καὶ Οἰρεὺς, οἵτινες τὴν σφῶν αὐτῶν στρατείαν ἐξήνεγκαν καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν τόπον παρεγένοντο τῶν Ἀμαζονίδων πρὸς τὸ καλῶσαι αὐτὰς μὴ ἐπιβῆναι τοῖς ἐαυτῶν ὄρεσι. καὶ ὁ Πριάμος τῆς Τροίας βασιλεὺς ἐστρατεύετο κατὰ Ἀμαζόνων σὺν αὐτοῖς, κατ' ἐκείνους ἀκμάζον τὸν καιρὸν. AD.

190. ἑλίκωπες: ὁμοθιᾶται, εὐγενεῖς τὴν θέαν. οὐκ ἀλόγως δὲ αὖτις τοὺς Ἕλληνας· τῶν γὰρ πλειόνων καὶ κρατεῖσαι καλὸν καὶ ἡτιῶσθαι ἅκ ἐπονείδισον. BL.

ἡ εὐθεία ἐλίκωψ. γίνεται ἐν ἐκ τῆ ἐλίχῃ, ὃ σημαίνει τὴν μεγάλην ἄρκτον, ὡς καὶ Ἀρατος (57) „ἐλίχῃ γε μὲν ἄνδρες εἰν ἄλλ' τεκμαίροντες.” δύο οὖν εἰσὶν ἄρκτοι, καὶ ἡ μὲν μεγάλη καλεῖται ἐλίχῃ, πρὸς ἣν βλέποντες καὶ ἀπευθύνοντες οἱ Ἕλληνες τὴν πορείαν ἐποιεῖντο· ἐκ τῆς δὲ ἐκλήθησαν ἐλίκωπες· ἡ δὲ μικρὰ κυνέσσα. L.

191. δεύτερον: οὐδετέρως, διὰ τὸ „τὸ τρίτον αὐτ' ἄντα” (225), εἰ μὴ ἐνήλλαχται ὡς τὸ „πρῶτον ἄλοχον θέτο Μῆτιν, τὸ τρίτον ἡγάγετο” (Hesiod. Th. 886. 901). V.

καλῶς ἔταξεν, ἀρχὴν, φρόνησιν, ἀνδρείαν. ὃ δὲ χρόνος αὐτῷ λήθην ἐνεπαύσην Ὀδυσσεύς. V.

193. κεφαλῇ: Ἀριεαρχος κεφαλὴν, βέλτιον δὲ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς, ἵνα λείπῃ τὸ ἐξίν. A.

194. ἡ δὲ: ἀντὶ τῆ καί. σημαίνει δὲ ἐντοτε καὶ τὸ ὅπως. V.

196. κτίλος ὡς: ὡς πρῶτος καὶ χειροῦθης κυρίως, ἀφ' ἡμέτερος τῆς ποίμνης. εἴρηται δὲ κτίλος ἀπὸ τῆ ὕμνῃ τὸ λοιπὰ ὀρέμματα, οἷον ἐκτίλος τις ὢν, παρὰ τὸ ἄγριον ἢ παρὰ τὸ κτείν. BDLV. κτίλος οἷον ἐκτίλος τις ὢν, παρὰ τὸ κτείν. V.

ἐπιπρωλεῖται στίχας: περιφοιτᾷ, μὴ πῶς τις δόλος εἴη κατὰ τὴν στρατείαν (περὶ τὴν στρατείαν V). εἰς δὲ τὸ ἐκ δύο φιλάγγων, ὃ ἐστὶ σμ' ἀνδρῶν. BLV.

197. πηγῆσι μάλλιν: εὐπαγεῖς μαλλοὺς ἔχοντι L. μελανομάλλιν· ἔτις γὰρ ἐν λευκῷ ποίμνιν διαδήλος ἔσται. τῷ πρωτότατῳ δὲ εἶκασαι διὰ τὸ ἀτάραχον. ABL.

ἐκ τῆς πηγῆς τὸ μέλαν „κύματι πηγῶν” (Od. 5, 318). ἐξ ἀντικειμένου δὲ φησὶν ἐπ' αὐτὰ „ὅς τ' ὅλῳν μέγα πῶν διέσχετο ἀργεννῶν.” ἐν λευκοῖς δὲ ὁ μέλας διαφορώτερος. καὶ τοὺς ἵππους τοὺς πηγῶν ἀθλοφόρους λέγει, παρ' ὅσον οἱ περὶ ἱππικῆς γραφῆσαντες φησὶν πρὸς ἀρετὴν ἵππων ἁρίστες εἶναι τὰς μέλανας. καὶ τὸ κύμα δὲ ἀντιφράζων ὅτι μὲν κύματι πηγῶν λέγει, ὅτι δὲ „μέλαν τέ εἰ κύμα κάλυπεν” (II. 23, 693). καὶ Ἀντίμαχος δὲ τὸ λευκὸν ὡς ἀντικείμενον τῷ πηγῶ λαμβάνει. BL.

198. ὄλῳν: ὃ μὲν Ἀριεαρχος ὄλῳν ὡς αἰγῶν, ὃ δὲ Ἡρωδιανὸς ὄλῳν ὡς δαίδων, λέγων ὡς οὐ κτείνει τὸ μονοσύλλαβον ὃ ποιητῆς, εἰ μὴ μέτρον καλωσύειν. ABLV.

ἄλλως. Ἀριεαρχος δισυσλλάβως ὡς αἰγῶν, καὶ Πτολεμαῖος ὃ Ἀσκαλωνίτης· Ἀριεδνικός δὲ τρισυσλλάβως, ὡς τὸ ὄλῳν μέγα πῶν. ὃ μέντοι Πτολεμαῖος ὅφ' ὅτις αἴτιον ἐπιφέρει τῆς δισυσλλάβης ἀναγνώσεως. φησὶ γὰρ ὅτι ἡ εὐθεῖα μονοσύλλαβος ἐστὶν, οἷς ὡς αἰγῶν, διαμαρτάνει δὲ· ἐδέσποτι γὰρ ὃ ποιητῆς μονοσύλλαβως εἶπε τὴν εὐθείαν, δισυσλλάβως δὲ κατὰ διάσπασιν τῆς ἰ λέγει, εἰ μὴ καλῶς μέτρον „ἐν δ' ἄρα νῦτον ἔθῃκ' ὄλος” (II. 9, 207) καὶ „μῆλ' ὄλῳν τε καὶ αἰγῶν” (Od. 9, 184) καὶ „Τειρεσίη δ' ἀπάνευθεν ὄν (Od. 10, 524). ἔνεκα δὲ μέτρον „οἶδ' ἀντὶ” (Od. 1, 443) καὶ „οἶδ' ὅτε βληχρὴν” (Od. 12, 266). ὥς εἰ καὶ ἐνθάδε μέτρον ἔκωλον, ὅθεν ἦν ἐμποδὼν παραδεδεσθαι τὴν τῆ Ἀριεδνικὴν ἀνάγνωσιν. καὶ γὰρ ἄλλως τὸ ὄλῳν ἀναλογώτερον ἔσται δισυσλλάβον ἐν τῇ μονοσύλλαβῃ πολλὰ γὰρ τὰ εἰς τῆς λέγοντα ἐπ' εὐθείας, οὐδὲν δὲ εἰς αἰγῶν, ὃ τὴ μὴ μόνον τὸ οἷς καὶ παρὰ Ἀττικοῖς τὸ φθόγος, A.

πῶν δὲ παρὰ τὴν πόαν. ἢ πῶς ἔστι πίνω. V. ἀργεννῶν: λαμπρῶν ἢ λευκῶν. ἀπὸ δὲ τῷ πλείονος εἶπεν· οὐ γὰρ πάντα τὰ πρόβατα λευκά εἰσιν. D.

200 — 202. ἐν βραχεὶ τὸ ἐπίγραμμα πάντα ἔχει. μετὰ ἐπιπαινῶν δὲ περὶ ἐκάσθ' ἐκτίθηται διὰ τὸ προσεπενοθῆναι τῷ Ἑλληνικῷ. ABL. ἢ δὲ τὰς ὡς ἐκινεῖται παρ' αὐτῇ, ὃ διὰ τὸ προσχωρεῖς ἐπὶ μόνῃ Ἰδομενέως ἐσημαίνει. A.

201. ἐν δ' ἡμῶν Ἰθάκης: περιφραστικῶς ἐν τῇ Ἰθάκῃ. ἔστι δὲ νῆσος τῆς Κεφαλληνίας· καὶ τόπος δὲ ἐστὶν ἐν Ἰθάκῃ Ἀἴμος καλούμενος. ὅτι δὲ ἡ λέξις δηλοῖ τὸ πολὺ σῶμα καὶ πλήθος τῶν ἀνδρῶν. AD.

κραναῆς: τραχείας. τῆτο παρὰ τὸ κρανίον, ὅπερ ἐστὶ τραχὺ καὶ ὀσώδες. „ἐν δ' Ἰθάκῃ ἔπ' ἄρ' ἀρόμοι ἐδράς ὃ τέ τι λειμῶν αἰγίβοτος” (Od. 4, 605). L.

καὶ λυγρὰ γὰρ χωρίον πέρυκεν ἁρίστες ἄνδρας ἐκτέρειν. BL.

202. παντοίους τε δόλους: εἰσὶ γὰρ καὶ καλοὶ καὶ κακοί. L.

203. Ἀντήνωρ πεπνυμένος: ὁ ἄρχων τὸν ἄρχοντα καὶ ὁ ῥήτωρ τὸν ῥήτορα ἐπαινεῖ. B.

205. ἡ διπλῇ, ὅτι παρακλήτως τὸ δὴ τῷ ποιεῖ. A.

206. σεῦ ἔνεκα· ἀγγελίης· ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηράδοτος γράφει σῆς ἔνεκα ἀγγελίης. ἢ λέγει δὲ συνήθως ἡμῖν, τῆς σῆς ἀγγελίης χάριν, ἀλλ' ἀγγελίης ἀντὶ τῆς ἀγγελίας. A.

ἀγγελίης: πρεσβευτῆς, ἀγγελος· τὰς ἡ διὰ λειπτός. D. πρὸ τοῦ στρατεύσαι τοὺς Ἕλληνας εἰς Τροίαν ἡλθον πρέσβεις Ὀδυσσεὺς καὶ Μενέλαος, ἀπαιτῶντες Ἑλένην, ἐν οἷς τῶν ἄλλων αὐτὰς μεθ' ἑβρεως διωξάντων μόνος Ἀντήνωρ ἐξέβη φιλοφρόνως. AD.

ὅτε γὰρ ἐκ Τριίδας ἐπρεσβεύοντο οἱ περὶ Μενέλαον, τότε Ἀντήνωρ ὁ Ἰακωβίτης ἐπαδεδέσθη αὐτὰς, καὶ δουλοφρονεῖν

μύλλοντας ἴσωσιν· ἔθεν μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν Ἀγαμέμνονα ἐκέλευσε φιλεῖσθαι τῶν οἰκείων Ἀντήνορος, παρδύλως δορὰν ἐξάψας πρὸ τῶν οἴκων αὐτῶ. BL.

σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ· σὺν ἡεροκινδύνῳ δὲ Μενέλαος ἔρχεται, ἀλλ' ἦν πως αἰδεσθῶσιν ὡς παθόντα. εἰ 5 γ' Ἑλένης χάριν ὁ πόλεμος γέγονε, πόσῳ μᾶλλον εἰ Μενέλαος ἀνήρηντο; Ὀδυσσεὺς δὲ ὡς συνετὸς σκοπῆσαι τὰ βαρβάρων, ὅπως ῥώμης ἔχοιεν. ἀλλ' ἐχὶ Νέσῳ· οὐ γὰρ μόνον συνετὸς ἀλλὰ καὶ δραστήριος πρὸς βεβήλους δεῖ. BL.

207. ἔξιενισσα καὶ ἐν μεγάρῳσι φίλησα· ἡ 10 διπλῇ, ὅτι παραλλήλως ἔξιενισσα καὶ ἐφίλησα· τὸ γ' φιλεῖν ἐνίοτε ἀντὶ τῷ ξενίζειν τίθησιν. A.

210. ἐπέριεχεν εὐρύτας ὤμους· διὰ τοῦτο δηλοῖ περὶ τὴν διάπλυσιν ὅτι ἀνάκωλον τὸν Μενέλαον. D.

211. ἄμφο δ' ἐξομένω· ἡ διπλῇ περιεξηγμένη, ὅτι 15 Ζηνόδοτος σὺν τῷ γ' γράφει ἐξομένον. τὸ δὲ ἄμφο δὴ ἀμφοτέρωσιν ἔχει, ἀμφοτέροι ἢ ἀμφοτέρας. καὶ νῦν λέγει ἀμφοτέροι δὲ καθήμενοι, κατ' ἐναλλαγὴν πτώσεως, ἀντὶ τοῦ καθήμενων δὲ ἀμφοτέρων. καὶ ἔτι σένητες ὡς ἐπ' ἐκείνου „σὺν δὲ δὴ ἐρχομένο“ (Π. 10, 244)· „οἱ δὲ δύο σκόπελοι, 20 ὁ μὲν“ (Od. 19, 73), ἀντὶ τῷ τῶν δύο σκόπελων. AV.

212. ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους· τρεῖς τρόπους ῥητορείας οἶδεν Ὀμηρος, τὸν ἀπολειπόμενον καὶ βραχὺν καὶ ἰσχυρὸν αὐτῷ τὰ ἀναγκαῖα παραθεῖναι, ὃν Ἀνσίας ἐξήλωσεν τὸν δὲ ἐντὶ τὴν καὶ κατωπληκτικὸν καὶ μετὸν ἐνθυμημάτων, 25 καὶ ἐκείνων ἀδρόως ἐκφερομένων, ὡς νῦν, ὃν Δημοσθένους τὴν δὲ πιθανὸν καὶ τεχνικὸν καὶ πολλῶν πλήρη δογμάτων, ὃν Ἰσοκράτης, τὸ γνωμικὸν καὶ σαφὲς ἐπιλεγόμενος. ABLV.

ἀπολειπόμενος Μενέλαος Ἀνσίας, πυκνὸς Ὀδυσσεὺς Δημοσθένους, πιθανὸς Νέσῳ Ἰσοκράτης. V.

213. ἐπιτροχάδην ἀγύρειν· βραχυλόγοι γ' οἱ Ἀλκίονες αἰεὶ, δηλοῖ δὲ εὐφρόνιστον ὡς ἀπὸ μὲν Μενέλαο τὸν παρὰ τοῖς ῥήτοσι καλεῖται ἄνετον τρόπον, ἀπὸ δὲ Ὀδυσσεὺς τὸν σύντομον. ἐπ' ἐκείνῳ μὲν γ' εἶπε „παῖρα μὲν,“ ἐπὶ δὲ Ὀδυσσεὺς προσέθηκε τὸ „καὶ ἔπειτα νηγάδεσσιν ἐοικότες,“ τινέσι πολλὰ καὶ πυκνὰ. AD.

οὐχ ὡς Ἀλκίων (οἷ' ἔγω γ' Ἀσπριεὺς), ἀλλ' ὅτι ἀπορώτεροι οἱ νῆοι καὶ τὸ ἀνθρώπων διώκοντες, V.

παρὰ τὴν τὰ πολλὰ, καὶ τὰ κύρια μόνον λέγων· οἱ γ' νῆοι, ἀπειρώτεροι τῷ τὰ πλεονα καὶ συμμέρονα λέγειν 40 ὄντες, τὸ ἀνθρώπων μόνον καὶ χαλεπὸν διώκοντες. BL.

ἐπιτροχάδην τὸ σύντομον καὶ ταχὺ, ἐκ τῆς τροχῆς τροχάδην. τὰ γ' ἀπὸ ὀνομάτων εἰς ὅς γινόμενα ἐπιρρήματα διὰ τῶ αὐ ἐκφέρεται, ὅσον νόμος νημάδην, σπέρμα σποράδην, τρώχος τροχάδην. τὸ δὲ συμμέρονα ἐκ τῶ πύμπαν. A. 45

215. ἡ· ἐν βαρύνοντι τὸν ἢ σὺνδισμόν, διασελόμεν βραχὺ· καίτοι γ' ἀντὶ τῷ αὐτῷ ἀναπαύειν. ἔνν δὲ περισπῶμεν, τέλειαν εἰςόμεν· παραπλήρωματικὸς γὰρ ἐστὶ καίτοι νωτέρως ἦν. A.

ἀντὶ τῷ εἶ. τινὲς δὲ εἰς τὸ ἀφαιμαρτοειδὲς εἰσεσι τέλειαν, 50 εἰτα περισπῶσι τὸν ἢ μετ' ἐπιτάσεως· καίτοι νωτέρως ἦν. BL.

ἄλλως. πιθανώτερον βαρύνειν τὸν ἢ καὶ ἀντὶ τῷ εἶ παραλαμβάνειν. A.

216. ἀνατρέπει· τὸ πρόθυμον δηλοῖ τῆς ἐγέρσεως πρὸς κατάπληξιν. BL.

217. στίσιον· ὅτι ἐκ ἀχημοσύνης ἐν τινι δημηγορῶντι (ἀ χαδιάζειν V) δεῖ, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰσὶν τῶν ἐρῶντων μελετημένην εἶναι· οἶδε γ' ὅτι αὕτη πολλάκις ἐπὶ νομίαν εἰς τι κινεῖν. ῥητορικὴ ἐν ἡ εἰσὶς Ὀδυσσεὺς. ἀφροσύνην δὲ χηματίζει πρὸς τὸ μὴ ὑπονοεῖσθαι παρὰ τοῖς ὁρῶσιν, ἢ οὐ 10 εἰκὸς Μενέλαο τὰς οἰκείας βλάβας ἐκδεχόμεναι τιτάρχεσθαι τὴν ἀγορῶν· τῇ εἰς ἑαυτὸν ἐν ἐπιστροφῇ καταρτίζει τοὺς ὁρῶντας. ABLV.

ἐπαί· ὡς εἰ καὶ ἐντελής ἦν, οὕτως ἀναγνώσαν, φυλάττοντας τῆς προθέσεως τὸν λόγον. A.

218. σκήπτρον· σημειώτερον δὲ ὅτι ἔκαστος τῶν ἡγεμόνων σκήπτρον εἶχεν ἴδιον, ὡς καὶ Ἀχιλλεὺς ἐν τῇ A ὁμνυσι κατ' αὐτῶ. AD.

219. ἡ διπλῇ πρὸς τὸ ἀσεμφές, ὅτι τὸ ἀμετακίνητον. ὁ γ' Ἀνακρέων „σὺ γ' ἡς ἔμοιγ' ἀσεμφής.“ A.

τὸ ἀτδροεῖ κατὰ τὸ βαρὺ προεκτείνον. A.

ἄλλως, ἀτδροεῖ προεκτείνοντος ὡς ἀπ' εὐθείας τῆς αἰδρίας· „χώρος αἰδρίας εἶναι“ (Od. 10, 282). ταύτης δὲ τῆς αἰδρίας ἀφαιλεῖ γενικὴ ἐκπύσις ἀδρόως, καὶ ἀτδροεῖ. ὁ γ' δὴ γε διὰ τῷ δ· ὁ γὰρ ἐστὶ παρῶντων μικρὴ παραληγόμενον·

ἀλλ' ὡς τὸ ἔχῃς πῶς ὅτις, ἔως ἀφαιλεῖ κλίνεσθαι. ὡς ἐκ τῷ ἰσχυρῷ ἀμάρτυμα τὸ παρὰ τῇ Σαπφῷ, τὸ πολυδιδυαί, εἰ μὴ ἔρα ὁμοίως τοῖς Ἀττικοῖς ἐκλήθη· ὁ γ' Σοφοκλῆς ἰδρυα ἔφη τὴν αἰτιατικὴν, ὅτι Φρόνιχος τὴν εὐθείαν ἰδρυαδεν. γένοιτο ἐν ἡ δοτικῇ ἀτδροεῖ ὥστε ἰσοκῶς κατὰ τὸν προ- 35

καίμενον λόγον. ἐδὲν δ' ὁ θανμαζὸν εἰ διὰ τοῦ ἰ πολλὰς τῶν τοιούτων γενικῶν τὴν παραληγέσθαι προσέφρον· ἴωνες, τὴν δὲ δοτικὴν διὰ τῷ ε, ἐχὶ δὲ διὰ τοῦ ἰ· τάχα γ' διὰ τὸ κακῶς φωνον. ὁ γοῦν ποιητὴς φησιν „ἐντὶν τ' αἰδομένη πόσις“ (Od. 16, 75). τῇ δὲ δοτικῇ „χαρίζομένη πόσις“ (Π. 5, 71). A.

ἀπὸ τῷ αἰδρίας· ἀλλὰ διὰ τὴν εὐφωμίαν τὸ δεύτερον ἰ μετατίθεται. BL.

220. ὅτι τὸ φαίης τὴν φαντασίαν ἔχει ὡς πρὸς τὴν Ἑλένην λεγόμενον· κατὰ μέντοι γε Ὀμηρικὴν συνήθειαν ἐκκλησιῶν ἐν ἴσῳ τῷ ἔφη τις ἄν, ὡς ἔχει τὸ „ἐνδ' ὅκ ἄν βράζοντα ἴδοις“ (Π. 4, 225) ἀντὶ τῷ ἴδοι τις ἄν. A.

ἔακοτο· διὰ τὸ ἐπὶ δρόμῳ ὁρᾶν, ἀφρονα δὲ διὰ τὸ ἀκίνητον τῷ σκήπτρῳ. L.

221. μεγάλην· διὰ τὸν θόρυβον τῶν Τρώων, ἡ διὰ τὴν κατάπληξιν τῶν Ἀδριακῶν. BL.

τιτράκας ἐν τῷ προσώπῳ. φυλακτέον τὰς ὑποσημασίας διὰ τῷ ε. V.

222. νηγάδεσσιν ἐοικότες χεῖμαρτίζουσιν· ἡ εἰκὼν ἀφροσύνης πρὸς τὸ πάθος τῆς ῥητορείας. διὰ μὲν γ' τῷ πλῆθ' ὅθεν δηλοῖ τὸ πυκνὸν τῷ λόγῳ, διὰ δὲ τῷ λευκῷ τῷ σαφεί, διὰ τῆς νηγάδος τὴν φρίκην τῶν ἀκούοντων. καὶ αἱ μὲν

χτιμέρια ἀπαλαί, αἱ δὲ λαριναὶ ἐκκόπτουσι τοὺς καρπούς. BL.

τὴν συνεχῇ καὶ σύντονον φράσιν τῷ Ὀδυσσεύς νηϊάδων βοῇ ἐκάζει διὰ τὸ πυκνὸν αὐτῶν. ὁ δὲ τρόπος μεταφορά. D.

224. ἡ διπλὴ πρὸς τὸ σιωπώμενον, ὅτι συνυπακῶσαι δεῖ τὸ οὐ τότε οὕτως ἐθανμάσαμεν τὸ εἶδος ἰδόντες ὡς τὴν κατὰ λόγον δύναμιν. A.

ἔχ' ἔτως ἐπὶ τῇ μορφῇ τότε ἐθανμάσαμεν, ὅσον ἐπὶ τῷ λόγῳ ἐξεπλάγημεν. AL.

ἔτι δὲ γῆμα· ἀπὸ γ' ἐνικῶ μετῆλθεν εἰς πληθυντικόν. D.

225. τὸ τρίτον αὖτ' Ἀλάντα· μετὰ τὴν τῆς φρονιμώτερος, Ἀίας δὲ ἀνδρείωτερος. BL.

226. ἡ ὕς· προσηγῆς τὴν ὕψιν. A.

227. κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὤμους· ἔτιωσ' σὺν τῇ τε ἡ Ἀριεῖχευς καὶ ἡ Ἀριεσφάνους. καὶ ἔστιν εἰσραδίζεσθαι. A.

διὰ μὲν τῆς κεφαλῆς τὸ μῆκος, διὰ δὲ τῶν ὤμων τὸ πλάτος. V.

228. τανύπεπλος· περιτεταμένον ἔχουσα τὸν πέλλον ὥς ἄκρων ποδῶν καθειμένον καὶ καθικνέμενον, μίγαν. πέπλος δὲ κυρίως τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον. D.

229. πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν· πελώριος οὗτος διὰ τὸν ἕτερον Ἀλάντα, τὸν Ὀϊλέως. ὅρα δὲ πῶς ἐπὶ μὲν Ἀχιλλεύως μέγα ἔρκος φησὶν, ἐνταῦθα δὲ μόνον ἔρκος ὀπλῶς. BL.

230. ἡ διπλῇ, ὅτι πλησίον ὁ Ἰδομενεὺς Ἀλάντος τῷ Τελαμωνίῃ ἐτάσσετο κατὰ τὴν ἐπιπώλησιν (II. 4, 251) συμφύωνος. παραιτητέον ὅρα ἐκείνον τὸν εἶχον τὸν ἐν τῷ καταλόγῳ (II. 2, 558) ἐπὶ τῶν γραφόμενων „ἔστι δ' ἄγων τὸν Ἀθηναίων ἔσαντο φάλαγγες·” ὁ γ' ἦσαν πλησίον Ἀλάντος Ἀθηναῖοι. A.

Θεὸς ὡς· ὡς θεός. ὁ τρόπος ἀναφορά. D. τῷ κάλλει. τὰ δὲ Κρητέσσι προσέθηκεν, ὅπως φανῇ μὴ δειλαθεῖσα. ἢ τοῖς τρόποις αὐτὸν ἔχαρακτήρισεν ὡς εἰδύτα τῇ συνεχῇ ξενίᾳ. BL.

232. ξένισσεν· ἐκ τῆς καὶ τὰς λοιπὰς Ἑλληνας ἐπεγίνωσκεν ἡ Ἑλένη, ἐκ τῆς ξενίσεως αὐτῆς παρὰ Μενελάῳ. D.

235. οὗς κεν εὖ γνῶσιν καὶ τεύνομα μνησάμενην· ἀντὶ τῆς γινώσκω καὶ μνησάμεναι. BL.

236. δοῖω· ἡ εὐθεῖα τῶν ἐνικῶν ὁ δοῖός· οἱ γ' Ἀσφιδεῖς τὴν ἐν τοῖς ῥήμασιν ἀναλογίαν φυλάττοντες καὶ ἐν τοῖς ὀνόμασι πλεονάζουσι τῷ τ'. γίνεσθαι δὲ ἐκ τῆς δέω τὸ δεσμεύω δόος, καὶ πλεονασμῷ τῷ τ' δοῖός, δοῖω, καὶ δοῖω δεικνόν. BL.

τὸτὶ φησιν ὡς πάντῃ μὲν ἐκπετάσασα τὴν θέαν, ἔδαμῃ δὲ ἰδέσθαι. πῶς δὲ ἐκ ἐρωτηθείσας προβάλλεται τὰ περὶ τῶν ἀδελφῶν, δηλον ἐν ὅτι προοικονομεῖ ὁ ποιητής, βαλόμενος ἵππερ τὴν ἀφάνειαν αὐτῶν. ἡρώσει δὲ τὰ περὶ αὐτῶν ὥς μὴ συγχωρημένη ἀντιπαράστασις τοῖς αἰχμαλώτοις. Ζητῶντος δὲ διοικητῆς ὑπολελειθῆναι τῆς Ἑλλάδος φησὶ τὴν Διοσκρίτους. BLV.

ἀπιδάρον εἶναι δοκεῖ ἐντέα ἐκτὼν διελθόντων τοῖς Ἑλλη-

σιν ἐν Ἰλίῳ μηδέναι τῶν βαρβάρων ἀπαγγεῖλαι τῇ Ἑλένῃ περὶ τῶν ἀδελφῶν, εἴτε καὶ αὐτοὶ ἀφίκοντο εἰς τὸν πόλεμον, εἴτε ὕλως ἐκ ἤλθον εἰς Τροίαν, ἢ ἐλθόντες ἐκ ἐξῆλθον εἰς τὴν μάχην· ὁ γ' ἐντὶν τοῖσδε ὄντας μὴ ἐκ ἐπὶ πάντων γινώσκειν, παρόντας εἰς τὴν Τροίαν. λέγει δὲ Ἡρακλείδης ὅτι ἄλογον ἦν ὄντως τῷτο, εἰ διατελεισάντων ἐν τῇ Τροίᾳ πάντων Ἑλλήνων ἐντέα ἐτι μὴδὲν περὶ τῶν ἀδελφῶν ἔχεν Ἑλένη λέγειν· εἰ δὲ καὶ πάντες ἦσαν οἱ ἐρωτεύσαντες ἐν Τροίᾳ, ἀλλ' οἱ μὲν περὶ Ἀέσβον καὶ τὰς ἄλλας νήσους ὥς οἱ Κύριες· εἰ δὲ ἐξορέοντο, πολλὰς δὲ καὶ τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ, ἔδεν ἥδει εἰ ἐξορέοντο ἢ β. πιθανώτερον δὲ προαίρειναι ὅτι ἡφανισμένων τῷ Κάστορος καὶ τῷ Πολυδεύκους καὶ δοκάντων τιθῆναι, διὰ τὸ μὴ εἰδέναι τὸς ἀνθρώπους τὸ συμβεβηκός, μήτε εἰ ἐτεροήκεισαν μήτε εἰ ἐτι εἰσόν, ἐκ ἀπηγγέλλετο. τῇ Ἑλένῃ περὶ αὐτῶν. ἔδεν γ' τὰ δυσχερῆ οἱ βάρβαιοι τοῖς δυνάμει πάντα εἰσὶν εἰσισμένοι ἀπαγγέλλειν. καὶ τὰς πολλὰ παραδείγματα λέγειν ἔστιν· ἐτι γ' καὶ τῶν χρόνων τῷ εἶδει. ἔδεν ὅν ἐκώλυν ἀμφοτέρω περὶ αὐτῶν τὴν Ἑλένην. B.

ἔζητῆται δὲ πῶς τὰς ἀδελφὰς πρῶτον οὐκ ἐπεζήτηται ἡ Ἑλένη. ὁρῶμεν δὲ ὅτι ὥς μὲν ἐπεζήτησεν, εὐχερῶς δὲ, ὅτι ἔχουσαν, Ὅμηρος ἐπεμνήσθη. AD.

ἰδέειν· ἐκ ἔστιν ἐντελὲς τὸ ἰδέειν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἰδεῖν γέγονε κατὰ διάλυσιν, ὥστε ἀπὸ τῆς εὐφρανέειν τὸ εὐφρανέειν· οἱ γ' δεῦτεροι μέλλοντες ἐκ ἔχουσι τὴν περι-

σπασμένην ἀπὸ ἐντελείας ὥστε οἱ περισπώμενοι ἐνεσώτες. A.

237. πᾶς ἀγαθόν· ἐν πυγμῇ ἀνδρείον καὶ γενναῖον· οὗτος γ' καὶ τὸν ἀφόρητον πύκτην Ἀμικον ἀναιρεῖ, ὡς Ἀπολλωνίους φησὶν ἐν δευτέρῳ Ἀργοναυτικῶν. AD.

238. αὐτοκασιγνήτωι· τῷτο καὶ τοῖς πρώτοις δύνασιν ἀντάπτει. δηλοῖ δὲ τὴν ὁμοιοπατρίαν ἀδελφούς. ἀλλὰ καὶ τὴν ὁμοπατρίαν ἔτιω καλεῖ, ὡς Ἀλάντα καὶ Τεῦκρον. BL.

239. 240. ἡ — ἡ· ὁ μὲν Νικάνωρ ἔμφω δέξιναι ὡς διαφευκτικῶς· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς τὸν δεύτερον περισπᾷ, ὡς διαφορητικῶς ἔμφω δεχόμενος. ABL.

241. ἄλλως· ὁ μὲν πρῶτος ἡ σύνδεσμος βαρύνεται, ὁ δὲ δευτέρως περισπᾷται, ἵνα τοιαύτῃ ἡ φράσις γένηται, ἢ ἐκ ἡκολούθησαν μὲν, οὐκ ἐθέλουσι δὲ μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν. A.

240. δεῦρο — νέεσθ' ἐνὶ ποντοπόροισιν· ἐκ ἔστιν Ἀττικὸν τὸ δεῦρο (ἐδέποτε γ' μακρὰς προκειμένης τοιαύτην ἔκτασιν ποιεῖνται) ἄλλ' Ἰωνικόν. τὴν δὲ πρὸθεσιν ἔδει μὲν ἀνασφάττειν καὶ τῷ κυριωτέρῳ συντάττειν· ὅμως ἀδιαφάτως συντάτταται. BL.

Νίκας ἀνασφάττειν ὁ συνηθισμένος δὲ τὰ τῆς ἐξουσίας αὐτῶν φασὶ γ' Ἀρξιστράτον τοῖς κυριωτέροις συντάττειν τὰς προθέσεις. A.

242. αἰχμὰ δειδύκεις· Ἑλένη ὁρᾷ· θείσα ἐπὶ Ἀλκίονος, ἀνιστάσασα τὸ συμβεβηκός μετὰ τῶν ἀδελφῶν Διοσκρίτους κακόν, ἰσχυρομένη δὲ αἰχμῶν αὐτῆς μὴ πεσοῦσθαι τοῖσδε εἰς Ἰλίον, ἐπειδὴ προτέρως ἐπὶ Θηαίως ἡρπάσθη, καθὼς προαίρηται διὰ γ' τὴν τότε γινομένην

ἀρπαγὴν Ἀφιδνα πόλιν Ἀττικῆς πορθεῖται, καὶ τιτρώ-
σκεται Κάτωρ ὑπὸ Ἀφιδνα τοῦ τότε βασιλέως κατὰ τὸν
δεξιὸν μηρὸν. οἱ δὲ Διόσκυροι, Θησέως μὴ τυχόντες, λα-
φτραγωῶσι τὰς Ἀφιδνας (Ἀθήνας Α). ἡ ἰσορία παρὰ τοῖς
Πολεμίωνοις ἢ τοῖς (ἤτοι D) κυκλικοῖς, καὶ ἀπὸ μέρους 5
παρὰ Ἀλκιῶν τῷ λόρικῳ. AD.

δειδιότες: συγᾶντες, ὡς ἠγιδανῆς Ἑλένης (Π. 19, 325)
τῆς συγῆτης. εἰς δὲ τὸ δεῖδεα ξικτόν, ἐπειδὴ τὸ πόλλ'
συναλειφόμενον οὐ δέχεται συγῆν ἐν μεταξὺν. τὸ δὲ
πόλλ' ἂ μοι ἐξιν ἀντὶ τῷ ἂ ἐμὲ χάριν (δὲ ἐμὲ V) ἐξιν. 10
ἐαντῆς δὲ κατηγορεῖσα ἔλεον ἐπισπᾶται. BLV.

ἐπὶ τὸ δεῖδεα βραχὺ διασπᾶται ἐπὶ δὲ τὸ πολλὰ
ὁ λόγος μὲν αἰρεῖ, διὰ δὲ τὴν συναλοιφήν ἢ παραδεικία ἢ
ἀνύγνωσις. Α.

243. τοὺς δ' ἥδη κατέχευ φουίζους αἶα: οἳτοι 15
δὲ, φησὶν, ἦσαν μεταξάντες ἐξ ἀνθρώπων, καὶ ὑπὸ γῆν
διετῆσαν ὅτι μὲν ζῶντες ὅτι δὲ τινηκότες, καὶ αὐτὸν τὸν
ποιητὴν λέγοντα „ἄλλοτε μὲν ζῶντο ἑτερήμεροι, ἄλλοτε
δ' αὖτε τεθνήσκον, τιμὴν δὲ λελόχασι λαιθεῖσιν” (Od. 11,
299). φουίζους δὲ ἦτοι ἢ τὰ πρὸς τὸ ζῆν φέβου καὶ δωρε- 20
μένη ἢ ὅτι τῷ ὅντι λέγεται χώρα ἐν Λακεδαιμόνι οὕτω
Φουίζους, ἐπεὶ ἐκεῖ δοκοῦσιν οἱ Διόσκυροι καταποθέντες
πάλιν ἀναδοθῆναι. AD.

ἄλλως. Ἰδας καὶ Ἀνγκίδες Ἀφαιέως παῖδες, γάμοις
θύοντες τῶν Ἀενκίπης θυγατέρων Φωβῆς καὶ Ἰλαίρας, 25
ἐκάλεισαν τὰς Διοσκύρους συγγενεῖς ὄντας· ὁ γὰρ Τυνδάρεως
Ἀφαιέως ἀδελφὸς ἦν. λέγεται δὲ τὰς Διοσκύρους ἔξαρχά-
σαι τὰς κόρας εἶναι παρθένους ἔσους. μαχομένων δ' αὐτῶν
περὶ τῷ γάμῳ καρτερῶς ἀναιρεῖται Κάτωρ. ὅθεν ὁ Ζεὺς
ὀργισθεὶς κεραυνῷ βάλλει τὸν Ἰδαν, παραμυθεται δὲ Πα- 30
λυνδείκην, καὶ τίθεται αὐτῷ ἄλρεσιν πότερον θάλει ἀθάνα-
τος εἶναι ἢ σὺν τῷ ἀδελφῷ ἐξ μῆρας τελευτᾶν καὶ τοὺς
ἴσους ζῆν. ὁ δὲ μῦλλον αἰρεῖται μετὰ Κάτωρος ἀποθανεῖν
καὶ ζῆν. ἡ ἰσορία παρὰ Πινδάρῳ. AD.

244. φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ: ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηνάδο- 35
τος γράφει ἦν ἐν πατρίδι. εἶτε δὲ ἐπὶ τῶν Διοσκύρων ἐξαι-
τὸ ἦν, ἐνικὸν ἐξ ἀρμόσεως εἶτε ἐπὶ τῆς Ἑλένης, ἐκθεσμιὸν
ἐξαιτὸ εἶτω λέγειν, τὰς δ' ἥδη κατέχευ φουίζους αἶα ἐν τῇ
ἐαντῆς πατρίδι. Α.

245. τὸ θεῶν δύναται καὶ ἐπὶ ἀνὴρ σπνάντεσθι, ἢ ἢ καὶ 40
ρυκτες θεῶν, δύναται καὶ τοῖς ἐξῆς, ὅρκα πρὸς θεῶν ὅμοιοι
καὶ βέλτιον. Α.

ἐδύνατο τὸ θεῶν καὶ τοῖς πρῶτοις συντάσσεται, εἰ μὴ
ὅτι ἐν τοῖς ἐξῆς (269) φησὶν „ὅρκα πρὸς θεῶν ἀνά-
γον.” BL.

246. οἶνον ἐνθροῦναι: παρὰ γὰρ τὴν ὕψιν ἐνυμολο-
γεῖσιν „καὶ αὐτὸς ἐνθροῦναι, αἶ καὶ πύρρον” (Π. 6, 260). V.
χαρπὸν ἀρῶρεως: πρὸς ἀντιδιαβολὴν τοῦ ἀπὸ τῶν
ὑψηλῶν. L.

248. καὶ πᾶσι: χύπηλά τιμι ὄντα, ἔνθα ὁ πᾶσι χαίρει. V. 50

250. Λαομεδοντιάδῃ: μήτηρ Πριάμου, ὡς φησὶ Πορ-

φύριος ἐν τῷ περὶ τῶν παραλειμμένων τῷ ποιητῇ ὀνο-
μάτων, κατὰ μὲν Ἀλκιῶνα τὸν μελοποιὸν Ζεῦσιππην, κατὰ
δὲ Ἑλλάνικον Στρομῶ (Τρομῶ D). AD. Στάμης δὲ ἐν τῷ
περὶ Ἀέσβε φησὶ Θάσσαν τὴν Τεύκρα. D.

μετὰ τὴν προσαγόρευσιν ἢ συγῆ. τὰ δὲ ὅρκα ἀπὸ
τῷ ὅρκα ἐνεστώτος ἐξιν. BL.

252. ἐς πεδίον: ἡγεμόνευσα γὰρ ἡ πόλις. V.

254. μακρῆς: τῆτο εἰς ἀγωνίαν ἄγει τὸν γέροντα. τὰ
δὲ ὑπὸ Μενέλαου βλασφημηθέντα σιωπᾶσιν. L.

257. ἀσεβήσκος, ὅτι νῦν ὀρθῶς ἐν τῷ τῷ κήρυκος λόγῳ
γράφεται ναύοιμεν, ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ ἀνῶ, ὅτι Ἀλέξανδρος
λέγει, ἐκεῖ. Α.

258. Ἀργος: Ἀργος καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν Πελοπόν-
νησον καὶ τὴν Θετταλίαν καλεῖ. ἄμεινον δὲ νῦν Ἀργος τὴν

Θεσσαλίαν λέγειν, Ἀχαιίδα δὲ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. BLV.

259. εἰρήσεν δ' ὁ γέρον: φυσικὴ γὰρ ἡ φιλοπαυδία.
ὁ δὲ Ἐκτωρ ἐχάρη μέγα, τέλος οἶον ἐν ἐπισημάτων τοῦ πο-
λέμου. BL.

ἐκέλευσε δ' ἐταίροις: ὅπως τοῖς ἐταίροις κατὰ δο-
τικὴν αἶ Ἀριστεύχῃ. συνεφώνη καὶ ἡ Ζηνάδοτος. Α.

261. ἡ διπλῇ, ὅτι δύο ἐπεδέχοντο οἱ δίφροι [ἴδι νῦν
Πριάμος ἡνιοχῇ παρὰ βασιλῆος τοῦ Ἀντήνορος. καὶ ὅτι
οἱ ἥρωες πάντες ἔμπειροι καὶ αὐτεργοί: διὰ καὶ ὁ Ὀδυσ-
σεὺς ναυπηγεῖ καὶ κυβερνᾷ. Α.

προοικονομεῖ τὴν ἐν τῇ Ω ἡνιοχίαν. ἔγω δὲ τὸν Ἀν-
τήνορα ὡς συνετὸν καὶ πρόξενον Ἑλλήνων. BLV.

262. προκρίνει μὲν τὴν διὰ τοῦ ε γραφὴν βήσεται,
πλὴν ἢ μετατίθῃσιν ἄλλὰ διὰ τῷ ἂ γράφει Ἀριστεύχῃ. Α.

δίφρον τὸ ἔρμα, δίφρος δὲ εἴρηται, ὅτι δίφρος ἐστὶ
δύο γὰρ φέρεται, τὸν ὀπίσθιον καὶ τὸν ἡνιοχόν. D.

263. Σκαιῶν: ἡ διπλῇ, ὅτι παραλέλοιπε τὸ πᾶν, καὶ
ὅτι ἀδυνατέως ἐξενήνοχεν ἀδίσταται γὰρ λέγειν Σκαιῶν
(Π. 22, 6). Α.

266. ἐσιχῶντο: γίνεται ἐν ἐκ τῷ εἰς εἰχὸς εἰχὸς αἶ
τάξεις. τὸ δὲ εἰς ἐκ τῷ εἰχῶ εἰχῶ, ἀπὸ τῷ εἰχῶ, ἐσιχῶν
τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐσιχῶμεθα ἐσιχῶντο. ἡ τῆς
μὲν ἰδῆς εἰχὸς ἦρχε Μενέλαος” (Π. 16, 175). L.

267. ἔπειτα: ἀντὶ τῷ δὲ. V.

269. ὀργισται: λείπει τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων. V.

270. μίσγον — ἔχουσιν: ἡ διπλῇ, ὅτι ἐκ ὅδε ἐμμι-
σγον τὸν σῆλον, ἀλλὰ τὸν τῶν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν διὰ καὶ
ἐν ἄλλοις „σπονδαὶ τ’ ἄκρητοι” (Π. 2, 341). καὶ ὅτι Ἀρί-
σταρχος διὰ τῷ ὅτι καὶ ἀναλογεῖ τὸ μίσγον. Α.

271. μάχαιραν: ἡ διπλῇ, ὅτι τὴν παρὰ ξιφίδα μάχα-
ραν καλεῖ διὰ καὶ λέγει αὐτὴν παρηρητήσθαι τῷ κυλεῖ τῷ
ἐλθῆς. τὸ δὲ πολυμυστήριον ἄρα εἶδος φάσγανον καλοῦσιν
συνώνυμα γὰρ. Α.

ἑξίσχρους αὐτεργῶν ὁ βασιλεὺς. ἢ ὡς ἀγνοῦντων τῶν
Τρώων τὸν ἐν θυσίαις νόμον. BLV.

272. ἔωρτο: ἔρω ἐπὶ τὸ σημαντικὸν τοῦ ἀρμόζου, ὅδ

μῆλων ἄρωσιν, ἀόριτος ἦρσα· „Οἷτις ὅμοιον ἐπύρσεν” (Π. 15, 167 et 339?) ἀντὶ τοῦ ἐφάρμοσεν· „ὡς πώμασιν ἄρσεν ἅπαντα” (Od. 2, 353) ἀντὶ τοῦ ἐφάρμοσον. τοῦ ἄρω δὲ παρακείμενος ἦρσα, ὁ παθητικὸς ἦρμαι, ἐπερσυντέλικος ἦρμαι, τὸ τρίτον ἦρτο, συζολῇ ἄρτο, ἐπερθεύει τὸ ὦ ἄρωτο. 5 ἔτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ β' ποιήματι τῷ περὶ παθῶν Αιδύμου. Α.

273. ἀρνῶν ἐκ κεφαλῶν: ἡ διπλῇ περιεξηγμένη, ὅτι Ζηνῶδοτος γράφει ἀρνῶν ἐκ κεφαλῶν. ἀπὸ δὲ τῶν κατὰ τὴν ὁρθὴν ληγόντων εἰς ες ἐ γίνονται τοιαῦται διαιρέσεις, 10 ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰς αἰ· εἰ δὲ ἄρτες, ἀρνῶν. ἀπὸ δὲ τοῦ κεφαλαί κατὰ λόγον κεφαλῶν. Α.

τιγὲς ἀρνῶν, ἢ ἡ ὡς ἰππέων ὀπλέων (Π. 11, 536). σημειωτέον δὲ ὅτι τῶν ἐνυγιζομένων ἐκ ἐπιβάλλουσι τὰς τριγὰς πυρὶ, ὡς ἐδὲ τὸ κάπρη. BL.

274. νεῖμαν: τὸ οὖν ἢ τῶν τριχῶν ὡφισθαι. V.

276. Ἰδὲ θεν μεδέων: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τοῦ Ἰδης μεδέων. Α. τῆς Ἰδης βυσιλεύων, ἡ ἔξ Ἰδης, ὡς τινες. τὸ γ' 15 θεν μόριον ἦτοι παρέλκεθ' ἢ ἀντὶ τῆς ἔξ προθέσεως λαμβάνεται. D.

ἔξ Ἰδης ἐποπτεύων. τὸν ἐπιχώριον δὲ καλεῖ, ἐκπολεμῶν αὐτοῖς αὐτῶν, εἰ παραβῆεν τὰς ὕρκους. BL.

καθ' ἐκάστην προσκυβερνέειν διασελίον, μέγιστε, ἐπακτίς, ποταμοί, γαῖα. τελεία δὲ ἐπὶ τοῦ ὁμόσπ' ἀσπένδεται γ' πρὸς τὰ ἔξῃς. Α.

Πορφυρίαι. διὰ τί βολόμενος ἐπιτορῆσαι τὰς Τρώας ὁ ποιητής, ἵνα εὐλόγως ἀπόλωνται, ἔδοκεν πεποίηκεν ἐπιτορῆσαι, ἀλλ' οἴεται· ὁ γ' ὕρκος ἦν, εἰ Ἀλέξανδρον ἀποκτείνειν ὁ Μενέλαος, ἀποδοθῆναι τὴν Ἑλένην· οὐκ ἀναιρηθέντος δὲ ἔδοκεν ἡδίκαι μὴ ἀποδιώκτες, ἐδ' ἐπιτορῆσαν. 30 φησὶ δ' Ἀριστοτέλης ὅτι ἐδ' ὁ ποιητής λέγει ὡς ἐπιτορῆσαν, καθάπερ ἐπ' ἄλλων „ὡς φάτο καὶ ὁ" ἐπιτορῶν ὡμισεν” (Π. 10, 332), ὡλλ' ὅτι κατάρτοι ἦσαν· αὐτοὶ γ' ἑαυτοῖς κατηρῶσαντο ἐπόντες „Ζεῦ κῶδισε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὅππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημύ- 35 ρισαν, ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμῶδις ῥέει ὡς ὕδω οἶνος” (298). ἐκ ἐπιτορῆσαν μὲν ἐν, ἐκαστέρησαν δὲ καὶ ἐβλασαν τὰς ὕρκους· ἐπύρσεντο ἐν ἦσαν. αὐτὰ τοὶ καὶ Ἡρα περὶ δ' ἔξ αὐτῶν ὧν κατηρῶσαντο γενέσθ' αὐτοῖς τὴν βλάβην· εὐδαμῶν γ' ἐκείνων „ὅππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημύ- 40 ρισαν, ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμῶδις ῥέει ὡς ὕδω οἶνος,” ἢ Ἡρα αὐτὸ τοῦτο παρακελεύει τῇ Ἀθηνῇ „ἔλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰήν, περὶ δ' ὡς κέντροισιν ὑπερ- κίδαυτας Ἀχαιὸς ἄρσαντας προτέρους ὑπὲρ ὅρκια δηλή- σαθ'” (Π. 4, 65). τὸ δὲ βλάψαι ἐκ ἔστιν ἐπιτορῆσαι. Α.

277. ἡ διπλῇ περιεξηγμένη, ὅτι ἦλιος ἀντὶ τοῦ ἦλιε, ὡς κακεῖ „δόξ' ἦλιος” (Od. 17, 415) καὶ „ἀλλὰ ἦλιος θάνατ' ἐπ' αἰ” (Π. 21, 106). καὶ πρὸς τὴν ἀθέρησεν τῶν ἐν Ὀδυσσεΐ „ὡκέα δ' ἡέλιος ὑπερὶ οὐρανὸν ἄγγελος ἦλθεν” (Od. 12, 374) 5 περὶ τῆς ἀπωλείας τῶν βοῶν τῷ πάντας ἐφορῶντι. Α.

Πορφυρίαι. διὰ τί τὸν ἥλιον πάντα ἐφορᾷ καὶ πάντα

ἐπακτεῖν εἰπὼν, ἐπὶ τῶν ἑαυτῷ βοῶν ἄγγελοσ διόμενον ἐποίη- 10 σεν· „ὡκέα δ' ἡέλιος ὑπερὶ οὐρανὸν ἄγγελος ἦλθεν Ἀμπετὶ τινὲς κύνεπλος, ὁ οἱ βόας ἔκταν ἑταῖροι.” ἴδων δ' Ἀριστοτέλης φησὶν, ἦτοι ὅτι πάντα μὲν ὁρᾷ ἦλιος ἀλλ' ἐξ ἡμῶν, ἢ ὅτι τὸ ἦλιε ἦν τὸ ἐξαγγεῖλαι ἡ Ἀμπετὶα ὡς περὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἡ ὕψις· ἢ ὅτι, φησὶν, ὁρμότητον ἦν εἰπεῖν οὕτως τὸν τι Ἀγαμέμνονα ὁρμῶντα ἐν τῇ μονομαχίᾳ „ἡέλιος θ' ὅς 15 πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακτεῖς,” καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα πρὸς τὰς ἑταῖρους λέγοντα· ἐ γ' δὴ καὶ τὰ ἐν Ἀΐδα ὁρᾷ. καὶ ἔτι δὲ ποιητής, ὅπως πάρεστιν, ἐκεῖνό φησιν ὁρᾷν πάντως, ἐν μὲν τῇ ἀνατολῇ ὄντα τὰ ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς, ἐν δὲ τῇ μεσημβρίᾳ τὰ ἐν ἀυτῇ, καὶ πάλιν ἐπὶ δυσμῶν τὰ κατ' αὐτὸν ἐπιβλέπειν. 20 εἰκὸς ἐν ἐστὶ κατ' ἄλλο κλῆμα τῆς κινήσεως ὅντα μὴ ἐωρακέναι τὰ κατὰ τὴν Θρινακίαν πραττόμενα. πάντα μὲν γ' ἐφορᾷ, 25 ὁ κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν πάντ' ἐπακτεῖ (ἐποπτεύει L). BL.

ἄλλως. ἀφ' ἑαυτῷ ἐχορῇ ἐγνωκέναι τὸν πάντ' ἐφορῶντα ἥλιον. ἴδοιτο δ' ἂν τῇ λέξει τὸ γ' πάντα δηλοῖ τὰ πλάττει. ἴδοιτο δὲ καὶ τῷ καιρῷ νυκτὸς γ' εἰκὸς ἐπιθέσθαι τοῖς βροσὶ τὰς Ἰθακήσιος. BL.

279. ἡ διπλῇ περιεξηγμένη πρὸς Ζηνῶδοτον, ὅτι ἐκ τοῦ 20 δυϊκῶς γράφεται τὸ τινεσθῶν ἐλέγχεται ὅτι ἐπὶ Περσεφόνης καὶ Πλάτωνος ἔστιν ὁ λόγος, ἐκ ἐπὶ τῶν νεκρῶν. Α.

Πλάτωνα καὶ Περσεφόνην φησὶν. ἐκφορῶν ἐν ὁρακίᾳ, ἐπιγένοισ, ὑπογίους καλεῖ. δεισιδαιμονεῖν δὲ διδάσκει, 25 μηδὲ μετὰ θάνατον ἀπαλλάσσεσθαι τοὺς ἁμαρτάνοντας λέγων. ABLV.

ἐπίτορκα: ἔτως προκυβερνέοντες· ἐν γὰρ ἐστὶ τὸ ὅλον, ὡς περὶ καὶ τὸ πρᾶγμα „οὐδ' ἐπιτορῆσαι πρὸς δαίμονα” (Π. 19, 188). τελεία εἰς τὸ ὁμόσπ' B.

280. μάρτυροι ἔξε: ἡ διπλῇ περιεξηγμένη, ὅτι Ζηνῶ- 30 δοτος γράφει μάρτυρες. Ὁμηρος δὲ μάρτυρος κατὰ τὸ ἐν- κὸν λέγει „Ζεὺς δ' ἡμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω” (Π. 7, 76). ἡ πληθυντικὸν ἔσαι τὸ μάρτυροι. παροξύνεται δὲ τὸ ἔξε, ἵνα προσεκτικὸν γένηται ὁμοίως τῷ φυλάσσετε πυθανώτερον γ' ἢ τοιαύτη ἀνέγνωσις· πολλὰ γὰρ ἐστὶ προσεκτικὰ ὡς πρὸς τὰς θεάς „Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥύσαι, ποιήσον τ' αἰθήρη, 35 δὸς δ' ὅφθαλμοισιν” (Π. 17, 645). ἀναγκαῖον μάλιστα ἐστὶ παραφράσαι ἐκεῖνο, ὡς ἐπὶ τὰ εἰς τὴν λήγοντα πληθυντικὰ ὑριστικὰ καὶ προσεκτικὰ αἱ ὁμοιοτερεῖς ἐπεξελημένον τὸ ἔξε, 40 οἷον λέγεται - ὅτι λέγετε, ἄγετε - ὅτι ἄγετε. Α.

ἄλλοι γράφουσι μάρτυροί ἐξε, Α. βαρυντέον τὸ ἔξε, καὶ προσεκτικῶς ἐνδεκτέον. τὸ δὲ φε- 45 λάσσετε ἀντὶ τοῦ πεινώσασθε τὰ ἐπὶ τῇ πίσει γινόμενα ὕρκια. BLV.

281. εἰ μὲν κεῖν Μενέλαον: ἀνεμεσότηως προέταξε 5 τὴν αὐτὴν ἀδελφῇ ἦσαν. δηλὸν δὲ τῇ παραβάσει τῶν συνθη- κῶν ἀπολογίαν δίδωσι προαίτιον τὸ κτεῖν· δικαίαν γ' ἀπο- λογίαν παρὶ Τρώας, δυναμένους λέγειν ὅτι ἐκ ἐξήκοντο τὸ ὁρμῶν· ἐ γ' ἀπέκτεινε τὸν Ἀλέξανδρον ὁ Μενέλαος. δὲ- 50 νονται δὲ καὶ οἱ Ἕλληνες, τὴν πρόκλησιν τῷ Ἐκτόρῳ προ- βαλλόμενοι „ὑππότερος δὲ καὶ νεκρῶν κρείσσων τε γένηθ',”

λασσαν ῥίπτειν. ἢ δειξὼν ἀποφέρει τοῖς ἐν ἤξει, πεισώ-
μενος κἀκείνοις, ἢ ὡς ἀγνοῦντας διδάξων. τὰ δὲ θεοῖς
ἀπλῶς θυόμενα ἡθιον· ἡγήντο γὰρ ὥσπερ συσσιτεῖσθαι τοῖς
θεοῖς. ABL.

313. τὸ μὲν ἄρ' ἄπορροιοι: διὰ τί χωρίζετο ὁ Πρία-
μος; καὶ οἱ μὲν φασιν ὅτι ἵνα ἄρ' ἔσθῃς κρεῖσσον θεω-
ρήσῃ ὑπὸ τῆς πόλεως τὴν μονομαχίαν, οἱ δὲ, ἵνα φυλάξῃ
τὰ τέλῃ. ἄλλοι δὲ τὴν Ὀμηρικὴν κρίσιν προδόντων, τὸ ἔπω
τλήσῃ· ὑφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι· ὑπερ ἕμεινον. AD.

314. Πριάμοιο πάϊς: Πορφυρίου ἐν τοῖς παραλε-
λειμμένοις φησὶν ὅτι τὸν Ἑκτορα Ἀπόλλωνος υἱὸν παρα-
δίδωσιν Ἰβνκος, Ἀλέξανδρος, Εὐφορίων, Ἀνκάφρων. AD.

καὶ δὲ τοῖς Ὀδυσσεύς: ὑπερηλικὸν γὰρ τῆτο· τὸ δὲ τῶν
σπονδῶν βασιλικόν. BL.

315. χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον: ἀναγκαίως
διεμέτρεον πᾶν τὸ χωρὶον ἐν ᾧ ἡμελλον μονομαχήσιν, ὥστε
μὴ μόνον τὸν διὰ τῶν ὀπλῶν ἡττηθέντα νενικησθῇ, ἀλλὰ
καὶ τὸν ἀπολιπόντα τὸ ἀποδεδειγμένον χωρὶον, ὥσπερ καὶ
ἐπὶ τῶν ἀθλητῶν. ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι ἵνα μὴ πρὸς τὰ
ἑαυτῶν πλήθη χωριθῶσιν, ἀλλ' ὥσπερ ἐν εἰρκῇ τῇ πε-
ρηραφῇ μένωσιν. ABD.

ἄλογον δοκεῖ εἶναι ἐπὶ μόνων τέτων διαμετρέειν τὸν
χῶρον καὶ κληρῶν: ἢ δὲ λέοις ἐκ τῆ καιρῶ· ὑπὲρ γὰρ τῶν
ὀλῶν αὐτῇ μόνῃ εἰσέχθη ἢ μάχη. B.

καὶ πῶς ἐπὶ Ἑκτορος, ἵνα Ἀντι μονομαχῇ (Π. 7, 225),
ἢ διαμετρεῖται ὁ τόπος; ἢ ὅτι ἐκείνοι μὲν περὶ τῆς
ἀλλήλων σφαγῆς διαμιλλῶντο, ἐνθάδε δὲ περὶ τῆς κοινῆς
ἐλπίδος ἐστὶν ὁ πόλεμος· διὰ οἱ τε ὄρκοι καὶ ἡ γέννωσις
τῶν ξυτῶν, μὴ πῶς τις ἔνοπλος ὢν προσαμύνῃ τῷ ξρα-
τηγῷ. ἢ ὅτι ἡ διαμετρήσις καρτερικώτερος ἐργάζεται τὸς
πολεμῶντας. ἄλλως τε διδάσκει μὴ τοξότης Ἀλέξανδρος ὢν
δραπέτευσθαι τὴν συμβολὴν καὶ τὴν τοξείαν ἀντεπάσῃ Με-
νέλαω. σκόπει γὰρ ὅτι καὶ αὐτὸς μὲν ἀφανισθέντος, Μενέλαος δὲ
τοξενθέντος, ἐκ ἴσας μὴ καὶ αὐτὸς εἴη ὁ τῆτο δράσας· φησὶ
γὰρ Ἀγαμέμνων „ὅν τις οἴσιντας ἔβαλε τόξων ἐδ εἰδῶς
Τρώων ἢ Ἀνκίων” (Π. 4, 196). L.

315. 316. αὐτὰρ ἔπειτα κληρῶν: μετὰ ταῦτα δε-
όντως καὶ κληρῶν ἐποίησαντο περὶ τῆς ἀφίσεως τῆ δόρατος,
ὥστε μὴ θόρυβον ἔμπεσιν τῆ ἐτέρᾳ φθάσαντος διὰ τῆς
πρώτης βολῆς ἀνελεῖν τὸν πολέμιον. ABD. ψῆφοι δὲ τινες
ἦσαν οἱ κληροί, εἰς ὧς ἐσημειῶτο ἕκαστος· ὧς ἔτις ὠνόμα-
σαν διὰ τὸ καλεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸς πρῶτους. AB.

316. χαλκήρεϊ: προπαροξυστόνως· ἔστι γὰρ παραγωγή ἢ
διὰ τῆ ἥρης, ἣτις βυρύνεται, ἐμφήρης ὀλίγηρης θυμῆρης,
ἔσθαι τὸ „θυμῆρης κεράσασα” (Od. 10, 326). εἰ μέντοι γὰρ
τὸ ἄρσεν ἐγκρατεῖ ἐπὶ τῆτο, καὶ διὰ τῆ ἡ συνδραμῆς γένοιτο
καὶ ὀξεία τῶσις ἐστὶν „ἔχει δ' ἄλογον θυμαρῆα” (Π. 9,
336). ABL.

318. ἡρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον: ἐὰν
εἰς τὸ ἡρήσαντο ἐξώμεν, φησὶν ὁ Νικάνωρ, ὡς ἐτέροις
ῥέονται θεοῖς ἀναιτέωντας τὰς χεῖρας· διὸ εἰς εἰς τὸ θεοῖς,

καὶ τὸ ἰδὲ ἀντὶ τῆ καὶ λαμβάνει. AB.

320. δέναναι καὶ ἔτις, ἡρήσαντο θεοῖς ἰδὲ χεῖρας ἀνέσχον
καὶ ὁ ἰδὲ ἀντὶ τῆ καὶ. BL.

Ἰδὲ θεν μεδέων: ὁ τῆς Ἰδης βασιλεύς τιμᾶται γὰρ
ἐν τῷ ἀκρωτηρίῳ τῆς Ἰδης Ζεὺς, καὶ βωμὸς αὐτοῦ ἐστὶν
ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ποιητῆς φησὶ „Γύργαρον, ἔνθα δὲ οἱ τί-
μενος βωμὸς τε θυήεις” (Π. 8, 48). D.

321. ὁ πύποτερος: „ἴσον γὰρ σφιν πῦσιν ἀπήχθη
κηρὶ μελάνῃ” (454). V.

323. ἐὰν εἴσωμεν πρὸς τῆτο τῆ εἴσω ἐπὶ τῷ εἴσω, ἐλλεί-
πει ἡμίμα εὐκατὶν τὸ εἶν· ἐὰν δὲ διασέλλωμεν, κοινὸν ἔσται
τὸ δόξ. A.

ἀπὸ κοινῆς τὸ δόξ ἐπ' ἀμφοτέροις τίταται. BL.

ἢ φιλότης γενέσθω, ὡς καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ (10, 48), „οἱ
τὸ ἀλλόντες φεύγειν μεταμβρινὸν ἔπνον” ἀντὶ τῆ ἀλλοτρίᾳ
φενγέτωσαν. V.

324. πᾶλλον δὲ — Ἑκτωρ: πανταχόθεν τὸς Τρώας
ἀπροφασίστας ποιεῖ (καθίστησιν V). BLV.

325. ἄψ ὁρῶν: εἰς τῆπισω βλέπων, ἵνα μὴ ἀντιπα-
20 νεργῇν δόξῃ. D.

Πάριος: ἴωνες ἔτις, ἡμεῖς δὲ Πάριδος. D.

τῆτο μὲν τὰ ἀπὸ τῆς τύχης, ὅτι καὶ τοῖς ἡσσοσι προσ-
γίνεται ἡ τύχη, τῆτο δὲ καὶ τὰ ἀπ' ἀριτῆς περιποιεῖ. ὅλοι
δὲ διὰ τοῦτων ὡς κενὰ τὰ τῆς τύχης πρὸς τοὺς ἀνεπιτη-
25 δέοντες. BL.

Πάρις ὁ Ἀλέξανδρος ἐκλήθη παρὰ τὸ ἐκτιθῆναι αὐ-
τὸν ἐν τῇ Ἰδῇ εὐθὺς τεχθέντα καὶ αὐξήθέντα παρελθόν
τὸν μόνον ἔτις. κατὰ γαστρός αὐτὸν ἔχουσα ἡ Βυάβη ἐνό-
μισε καὶ ὄντα καίονμενον δαλὸν τίταται, ὥς κατέφλεξε
πᾶσαν τὴν τε πόλιν καὶ τὴν ἐν τῇ Ἰδῇ ἔλῃν ἐξώσαν, τῆτο
δὲ τὸ ἐνύπνιον ἀκάναντες οἱ μάντις καὶ οἱ περὶ τὸς ἀνι-
30 ρος δεινοὶ ἔπνον τὸ τεχθῆναι παιδίον εὐθὺς μικρὸν ὄν ῥιπῆ-
ναι θηροῖ βοράν. τεχθέντα δὲ τὸν Ἀλέξανδρον ἐξέσθησαν
ἐν τῇ Ἰδῇ· ὃν ποιμήν ἰωρυνκὸς σφόδρα εὐειδέστατον ἀν-
35 λόμενος ἀνέθρεψεν. AD. Πορφυρίου φησὶν ἔσορῃν τὸν
γράφαντα τὰ τραγωδῶντα ὅτι ὁ θορύβος τὸν Πάριν νο-
μεῖς Ἀρχιάκας ἐκαλεῖτο. A.

326. ἐκάστω: Ἀρίσταρχος κατὰ γενικὴν ἑκάστω. A.

μόνως κατὰ γενικὴν. τὸ ἐκάστω ἀντὶ τῆ ἐκάστω. BL.

327. ἀερσίποδες: αἰρόντες εἰς ἔπος τὰς πόδας, τα-
χεῖς. ζωγραφικῶς δὲ ἐκτετύπωται τῆτο τοιοῦτοι γὰρ οἱ κω-
λύομενοι τρέχειν ἵπποι. καὶ ἔστιν ἰδιώμα, παρὰ τὸ ἀεὶ
ἀέρω ἀέρω, ὡς κέρω. AD.

τὸ ἔκειντο ὅτι ἐστὶ κοινὸν ἐπὶ τῶν ἵππων, ἀλλὰ προσ-
45 υπακούμεν τὸ ἔκειντο, ὡς ἐπὶ τῆ „ποῦ δὲ οἱ ἔντεα καίται
ἀρήν, ποῦ δὲ οἱ ἵπποι” (Π. 10, 407). „ἐκείναι ἐγγί-
ζόντων καπνὸν αὐτῶν τε φθογγήν” (Od. 9, 166). ἢ ὡς
ἰσοδυναμῶν τῆτο τῷ ἔκειντο. ἐκείναι γὰρ τὴν σῆλην φα-
μὲν ἀντὶ τοῦ ἐπικεῖσθαι. ἢ καὶ ἐπὶ ἀργῶν τῶν ἵππων τὸ
50 ἔκειντο ἀρμόδιον. BLV.

328. ἐδύσατο τεύχεα καλὰ: ὡς ἰδίᾳ μέλλοντες κιν-

δυνεύειν ἀσφαλέστερον ὀπλίζονται ἢ ὡς μέλλοντες κάμειν προανεκήσαντο ἐαυτοὺς τῇ τῶν ὀπλῶν ἀνέσει. κοσμεῖ δὲ αὐτὸν τῷ γάρμῳ (329), ὡς πόσις Ἡφης. ὡς πρῶτος δὲ λαχὼν πρῶτος ὀπλίζεται. BLV.

διὰ τί πάντας μονομαχεῖν μέλλοντας, καὶ εἰ τύχοιεν ὀπλισμένοι, αὐθις ποιεῖ καθολικισμένους ἐπιλέγων „κνημίδας μὲν πρῶτον” καὶ τὰ ἐξῆς; ἢ ὅτι τῶν προκλήσεων γενομένων ἦν ἀναγκαῖον τὰς μέλλοντας μονομαχεῖν διαπαύεσθαι, καὶ πρότερον ἀναψύξαντας καὶ νεαλεῖς γενομένας ἔτις ἐπὶ τὸν ἀγῶνα καθίσταται. εἰκὸς δὲ μέλλοντας ἰδίᾳ κινδυνεύειν, ἵνα βέλτιον ὦσιν ὀπλισμένοι, ἔξ ἀρχῆς κατασκευάζεσθαι. L.

330. ὀπλισμὸν διδάσκει διὰ τέττε. ἐπισφύρια δὲ εἰσιν οἱ γλῆστοι ἥτοι τὰ τῶν σφυρῶν σφαιρώματα (εἰσιν οἱ γλυμμοὶ τῶν σφυρῶν V). BLV.

333. ἡρμοσε δ' αὐτῷ: τοῖς γ' ὁμογενέσι καὶ ὁμοιοτρόποις ὅμοιαι τῶν σωματίων αἱ κατασκευαί. κωμικοῦται δὲ ὡς ἐκ εἰδῶς τὸ συζάδην. ἄλλως τε καὶ δειλὸς Ἀνκάων, ὅς ἐρρήψε τὴν παντιυχίαν, μὴ φέρων τὸν ἰδρώτα (Π. 21, 50). BLV.

334. 335. ἡ διπλῇ περιεργυμένη, ὅτι Ζηνόδοτος ἀμφοτέρως ἡθέτηκε, καὶ μετὰ τὸν „οἶο κασιγνήτοιο” ἐποτάσσει „κρατὶ δ' ἐπ' ἱφθίμῳ κνέην εὐτακτον ἔθηκεν ἵππεριν, δειτὸν δὲ λόφος καθύπερθιν ἔνενεν· ἔλειτο δ' ἄλκιμον ἔγχος.” ὥς ἐναντίως τῷ Ὀμηρικῷ ὀπλισμῷ (Π. 11, 32, 15, 480) 25 ἔχειν πρὸ τῆς ἀσπίδος γ' φανήσεται ἀναλαμβάνων τὴν περικεφαλαίαν, καὶ ἔστος μὲλχων. A.

335. χάλκεον βραχὺ διασαυτέον ἐπὶ τὸ χάλκεον κοίτων γ' τὸ ἄμφ' ὅμοιοι βάλετο καὶ ἐπὶ τῷ σάκῳ. A. ὑπὸ κοινῇ τὸ ὅμοιοι βάλετο, ἀναγκαῖος διὰ τὰς τιλα-30 μῶνας. ABL.

σάκος τὴν ἀσπίδα. εἴρηται δὲ σάκος, ἐπειδὴ παρὰ πρῶτοις Σάκαις εἴρηται. Σάκαι δὲ ἔθνος Θράκης. D.

336. ἔθνη κενὶ ἀντὶ τῷ περιέθνηεν Ἀττικῶς, ὡς „τιθήμενον ἔντα καλὰ” (Π. 10, 34) „καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τῷ δήμῳ 35 θίμενος τὰ ὄπλα,” ὃ ἔστι περιθίμενος; ἐν τῷ κατὰ Μενέλιον (§ 145 ed. Berolin.). πολλὴν δὲ καὶ ὁ λόφος νεύων (337) ἔχει τὴν ἔμφασιν. BL.

337. λόφος: τὸ προνεῖον τῆς περικεφαλαίας ἀνάστημα κόσμος καὶ καταπλήξεως χάριν ἱππείαις θοῆξιν αὐτῷ ἐντα-40 μέναις. D.

338. ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει: ἐν ἄλλῳ, ἀκάχμενον ὀξεί χαλκῷ. A.

339. ὡς δ' αὐτὸς Μενέλαος: ὅτι ἔτος ἔστος ἔχει εἰ δὲ ὡσαύτως τῷ Ἀλέξανδρῳ καθώπλιται, πάντως κά-45 γήσων. A.

ἔντα: ὄπλα. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῷ ἐντὸς περιέχων καὶ σκέπην τὸ σῶμα. λέγεται δὲ καὶ τὰ πρὸς τὴν εὐωχίαν σκεύη ἔντα, ὡς ἐκεί „μνηστήρες δ' ἀπεκόμεον ἔντα δαιτὶς” (Od. 7, 232?). ABDL.

340. ἐκάτερθεν ὁμίλου: ἔξ ἑκατέρως ὁμίλου. V.

342. δεινὸν δευρόμενοι: ὁ ἔχλος αὐτὸς ἐρεθίζει. V. Θάμβρος δ' ἔχειν εἰσορόοντας: ἐκ παντὸς τόπου καὶ προσώπων τὴν ἔμφασιν κινεῖ, τὸ δὲ ἄδελον καταδοκῶν-10 τες ἐκπλήσσονται κοινὸς γ' ἑνὸς αἰῶς. BL.

343. ἐκκνήμιδας: τὰς καλὰς κνημίδας ἐν ταῖς κνήμαις φορεῖντας, ἦγεν φυλακτήρια. κνήμη δὲ ἔστι τὸ βαίνειν τῷ σκέλει, ἢ ἰγνύη. BL.

344. διαμετρητῶ: Ἀρίσταρχος περισπᾷ, καὶ οἱ ἄλλοι καὶ ἔτις ἔχει ἢ παραδόσις. καὶ ἔστι παρασύνθετον τὸ γ' ἔντα συντίθει ἐν τῷ „χώρον μὲν πρῶτον διμετρεῖον” (315). A.

345. βραχὺ διασαυτέον ἐπὶ τὸ ἐγγεῖας. A.

346. δολιχόσκιον: μέγα, μακρὰν σκιάν ἀποτελεῖν ἢ μακρὰν πορευόμενον. D. οἱ μὲν παρὰ τὸ κτεν (κτεν ἱμ-15 πλεων V), οἱ δὲ παρὰ τὴν σκιάν. οὐκ ἔχει δὲ παρῶσαι Ἀλέξανδρος ἐκχῆς ἄδικος ὢν. BLV.

348. χαλκός: ἔτις Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ ἱ, χαλκόν. ἔτις ἄμεινον διὰ τῷ ὁ γράφειν καὶ γ' ἔξερὸν φησιν „ὁ δὲ δευτέρως ὤφοντο χαλκῷ” ἀντὶ τοῦ τῷ δόρατι. καὶ τὸ μὲν τῆς τύχης ἔνυχεν, τὸ δὲ τῆς ἰχθύος ἀπόλεσεν. AB. 20 χαλκόν: ἔτις Ἀρίσταρχος. ἄμεινον δὲ διὰ τῷ ὁ γράφειν. LV.

350. ἐπευξάμενος: Ἑλληνικὸν τὸ μὴ πᾶν ἐπιτρέπειν τῇ ῥώμῃ καὶ γὰρ, μὴ βολομένη θεῷ, ὃ πολλῶν κρατήσας ἐνδὸς ἡττᾶται μόνῃ πολλάκις. BLV.

352. ἀδειπνῶν, ὅτι ἐκ ἀναγκῆς ἐπιλέγεται καὶ γ' ὁ κωμικὸς τὸ σύντομον ἔχειν θῆλει. καὶ δῖον ἀκρίτως ὁ Μενέλαος τὸν ἐχθρὸν λέγει. A.

τινὲς τὸ δῖον τῷ ἐμὲ συνάπτουσιν. ἢ ἐρεθίσαι καὶ αὐτὸ βάλει τὸν θῆλον, ὡς ἀρχύναντος τὸ ἀπὸ Ἀρδάνου γένος. BL.

ἐὰν μὲν γράφῃ δαμῆναι σὺν τῷ Ἀρίσταρχῳ, βραχὺ διασαυτέον ἐπὶ τὸ Ἀλέξανδρον κοινὸν γ' τὸ δός. ἐὰν δὲ δάμασσον, δευτέρων ἀνω θεῖόν, ἐπεὶ καὶ ἐντὸς δύ- νηται πληρεῖς εἶναι τὸ ἐξῆς. A.

353. ἰρρήγῃσι ἀπὸ τῷ ῥιγῶ ῥιγῆς, οὗ παρατακτικὸς ἰρρήγην, ὁ μέσος παρακείμενος ἰρρήγῃ, ὅς μεταπλάττει εἰς ἐνεστώτα τὸν ἰρρήγῃ ὡς δέδοικα δέδοικω. A.

354. ξεινοδόκον: παροξύνει διὰ τὴν ἐνέργειαν ἔτις δὲ πείνκε τὰ παρὰ ῥῆμα συντιθέμενα παροξύνεσθαι μὲν, ὅτι ἐνέργειαν ὑπηρετεῖται, προπαροξύνεσθαι δὲ, ὅτι πάθος, εἰ μὴ κανόνες τινὲς κωλύουσιν αὐτὸ παρατίθεται ὁ Ἡρωδιανός. ὥς διαφέρει τὸ λιθοβόλος τοῦ λιθοβολός τὸ μὲν γὰρ παροξυνόμενον σημαίνει τὸν λίθον βάλλοντα, τὸ δὲ προπαροξυνόμενον τὸν ὑπὸ λίθον βεβλημένον, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Φοινίσσαις (1069) „λιθόβολον εἶμα κατηρ-50 γήσων.” A.

διὰ τῷ καὶ ὡς παροξύνειν, ὁ δευρόμενος δὲ ἐνεργεῖ, καὶ πᾶ- ρει διὰ παροξύνεται ABL.

φιλόνηται: ὅτι σαφῶς νῦν φιλόνηται τὴν ξεινίαν εἴρη- κεν. ἀπελθόντα γ' ὡς πρέσβην εἰς τὸ Ἄργος τὸν Ἀλέ- 50 ξανδρον ἐξενόδωσεν ὁ Μενέλαος: ὅθεν καὶ εὐχέει τῷ ξεινῷ Αἰετῇ τῷ ὑπ' αὐτῷ καταφρονήσῃτι. BDL.

ἀμπεπαλόν: ἀνακραδήνας, ἀπὸ τῆ πάλλω, ὡς τετα-
γών. V. μετοχή, ἄριστος β. γίνεται δὲ ἐκ τῆ ἀναπάλλω. οἱ
δὲ Ἴωνες εἰδῶσιν ἐν τοῖς ῥήμασι καὶ ταῖς μετοχαῖς ἀνα-
διπλασιάζειν, λήγῃσι λελάγῃσι, λάθῃ, λελάθῃ δ' ὀδονάων"
(Π. 15, 60). L.

358. ἡρῆρειστο: τὸ βίαιον τῆς πληγῆς παραδηλοῖ
τῷ τραχεῖ τῆ ῥήματος. BLV.

359. ἀντικρὺ: διαφέρει τὸ ἀντικρὺ τῆ ἀντικρυς προ-
παροξυτόν: τὸ μὲν γ' ἀντικρὺ δηλοῖ τὸ ἐξ ἐναντίας, τὸ
δὲ ἀντικρυς τὸ φανερώς. AD.

λαπάρα δὲ ἐστὶν ὁ κενὸς τῶν ὀστέων τόπος ὁ ὑποκάτω
τῶν πλευρῶν κείμενος. L.

διάμνησι: ἐκ τοῦ διὰ καὶ τοῦ ἀμῶν τὸ διερίζω. γί-
νεται τὸ ἀμῶν ἐκ τῆ ὀμη ἢ ὀρεπάνη. BL.

361. ἐρυσσάμενος ἕλφος: ἡ διπλή, ὅτι ἕλφος ἔχει, τὸ
πρὸς Ζηρόδοτον (334). A.

362. κόρυθος φάλλον: τὸ προμετωπίδιον ἀνάστημα
τῆς περικεφαλίας. ἐστὶ δὲ τι προζόσμημα· γίνονται γ' ἐπὶ
τῶν περικεφαλίων λαμπροὶ τινες ἥλοι ἐνεκα προζοσμήμα-
τος. φάλλον δὲ τὸ λαμπρόν· ἐντεῦθεν καὶ φαλακρὸς ὁ ἔχων
φαλὸν τὸ κέρα. AD. καὶ φαληριώσσα πέτρα καὶ φαληριό-
ωντα κίματα. D.

ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ: Ἀρισταρχος ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ,
τῇ περικεφαλίᾳ. A.

αἱ χαρίεσσαι καὶ πλείονες θηλυκῶς ἔχουσιν, ἵν' ἡ ἀρσε-
νικόν, ἐπὶ τοῦ λόφου κινεῖται. V.

363. διατρυφέν: παρὰ τὸ θρύπτω, ὅθεν καὶ τρυφή ἡ
θρέψισα τὸ σῶμα, ἢ ὁ αἰδηρὸς διαθρύπτει τὸ δάρυ. V.
τὰ γὰρ ὑπερβέλλουσιν ἀλκὴν ἔχοντα μᾶλλον εὐθραυστά
(ἀλκὴν ἔχοντα εὐθραυστα V). BLV.

διὰ τὴ δὲ ὁ Μενέλαος συγκλαθέντος αὐτῷ τῆ ἕλφους
ἐκ ἐσπασίου τὸ τῆ Ἀλεξάνδρου; ῥητέον ὅτι ἡ ἐκφρων
ἐγένετο, τὸν λογισμὸν ἐκκλαπείς τῷ κινδύνῳ· ἢ πάντως
ζῶντα εἰς Ἑλλήνας ἐκλύσαι ἠθέλησεν, αὖξιν τὸ κατόρθω-
μα. ἢ καὶ δι' οἰκονομίαν ὁ ποιητὴς ἐσπασίει δι' Ἀφρο-
δίτης τὸν Πάριον· ἔλεντο γ' τὰ τῆς ἐποθέσεως τῷ ἐκείνῳ
θανάτῳ. ABDL.

364. οὐρανὸν ἐξήν: ἡ διπλὴ περιεργιμένη, ὅτι Ζη-
ρόδοτος γράφει αἰπὲν. αἰπὺ δὲ ὅρος ἂν λέγοιτο, ὁ δὲ θρα-
νὸς εὐρέος· παρήκει γὰρ τῇ γῇ. A.

365. Ζεὺ πάτερ: διότρεφεις γὰρ οἱ βασιλεῖς, καὶ γε-
μερήμονες καὶ ἐλκετικοὶ οἱ ἀνέχεις. BLV.

ὁ λωότερος: ὀλέθρων αἰτιώτερος. A. ἀναισθητὸς γ'
Ἀλεξάνδρος τὰ τῆς μάχης ἔλετο. BL.

ἵμοι τῷ Μελέλῳ δεικνύει. ἐνόμισαν γὰρ τινες διὰ
τοῦτον βλασφημεῖν τὸν Μενέλαον. ῥητέον ὅτι ἐβλασ-
φημῆν ἀλλὰ νεμεσῶ· ἀρετῇ γ' οἰκεία νέμεσις, οἷδ' ἐκ μάχων
ἄλλοι ἐκ ἔδου, καὶ νεμεσῶ δικαίως ἐπὶ τῷ πατρὶ ἄξιον σω-
ζομένη. ABDL.

366. ἡ: περισπᾶται ὁ ἡ· βεβαιωτικῶς γὰρ. A.
ἐφ' ἡμην: Ἀττικῶς πέρσασαι, ὡς τὸ ἐλγαυράμην BL.

λιππον (Φιλίππον V) κλοπῆς παρὰ βραχέ, εἰ μὴ ἐσφά-
λην. BLV.

368. οὐδ' ἔβαλόν μιν: ὅτι Ἀμμώνιος ἐν τῷ πρὸς
Ἀθηνοκλέα συγγράμματι ὁμοίως εἶχεν οὐδ' ἐδάμασσα
καὶ ἐξὶ συναίρων τοῖς λεγομένοις πρότερον (353) ὑπὸ τῆς Με-
νέλαος „διδόν Ἀλεξάνδρον καὶ ἐμῆς ὑπὸ χειρὶ δαμῆναι“
ὅτι σαφῶς τὸ ἐδ' ἔβαλόν μιν σημαίνει ἀντὶ τῆ ἐδὲ ἐπὶ
ταῖς αὐτῶν. A.

πῦρα οὐδὲ δάμασα. γράφεται καὶ ἐδ' ἔβαλόν μιν. V.

369. καὶ ἐπαύξας: εἰδῶλον Ἀλεξάνδρου καταλιμπάνει
τῇ ἐπαύξει, τριχῇ φονεύσας αὐτόν, δόρατι, ξίφει, αἰχμῶ
λοιπῇ. BL.

κόρυθος: δ. γ' ἂν τῷ θυμῷ παραπέση, τῆτο ὄπλο
χορηγείται τῷ θυμῷ. V.

370. ἔλκει: διὰ τῆ ῥήματος τάττε παρέτεινεν αὐτῇ τῇ
αἰχμῇ. ἡ φονεῖται δὲ αὐτὸν τῷ αὐτῇ ξίφει ἢ ἐπὶ τῆ κα-
ρῶ ἢ ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης σφαλλόμενος, ἢ καὶ τοῖς ὄπλοις
ἀπογνῆς, ἢ καὶ ὅτι ἴσον θανάτῳ ἦν τὸ ὑπεκτεῖναι τῷ με-
τρητῷ, ἢ ζῶντα αὐτὸν ἐλεῖν βυλόμενος, ὅπερ ἦν μείζον
ἔτι γὰρ ἂν ἄξιός ἐτιμωρήσασθαι αὐτόν ἢ συντόμως ἀνε-
λάν. BL.

ἄλλως. ἄλογον τὸ μὴ σπασάμενον τὸ ἐκείνῳ ἕλφος δια-
χειρίσασθαι αὐτόν. λύνεται δ' ἐκ τῆ καιρῶ· τὸν γ' ἐν τοσούτῳ
ἀγῶνι ἐκ εἰκὸς πάντα συννοῶν. εἰ μὴ καὶ ἐκ τῆς λέξεως
λέγει γ' τὴν Ἀφροδίτην αὐτῷ βοηθῆσαι, ὥστε ἦν καὶ ἐν
τῷ τοιούτῳ συλλαμβανομένη. BL.

371. πολύκεστος: ὅτι πολύκεστος ὁ πολυκέντητος
ἐκ δὲ τῆς ὁ ποικίλος δηλῆται διὰ τὰς ῥαφίς. καὶ ὁ τῆς
Ἀφροδίτης κενὸς ἀπὸ τῆς „τῇ τὸν τῶτον ἱμάντα ποι-
κίλον“ (Π. 14, 219). ὁ δὲ Καλλιμαχος ὡς ὄνομα κύριον τῆ
ἱμάντος τὸν κενὸν ἐκδέχεται. A.

ἀπαλὴν εἶπεν οὐνεδίζων, ὡς ἐπὶ γυναικὸς ἐκ αἰσθυσίας
κόρυθα φέρειν. ABL.

372. τρυφαλείης: κανὼν ἔξεν ὁ λέγων ὅτι ὁ δῶν καὶ
τρεῖς, μὴ μετὰ τῷ δέκα ἀριθμῷ συντιθέμενος, εἰς τὰ ἐπιθ-
ήματα τὰ δῖς καὶ τρεῖς μεταλαμβάνει, ὅσον διπρόσωπος ὁ
δύο πρόσωπα ἔχων, τρεῖς δὲ τρεῖς πόδας. ἵτως οὖν καὶ
τρυφάλεια ἡ τρεῖς φάλας ἔχουσα. L.

373. καὶ νύ κεν εἰρυσσέν τε: ἐν τῇ Ἀριζοφάνους
καὶ νύ κεν ἐξέθρυσεν, ὁ μέντοι ἐν τῇ Ἀριζοφάνους. AV.

374. Αἰὶς θυγάτηρ Ἀφροδίτης: πάλιν διαστολὴ
πρὸς τίτον· ἀνίσταται γ' ἡ περίοδος. ὁρᾷ δ' ἂν ἐγέ-
κετο ἵτως, εἰ μὴ ἄρ' ὅδ' ἐν νόμῳ, καὶ νύ κεν εἰρυσσέν τε. AB.
ἔξεν δὲ κατὰ μὲν Ἡσίοδον ἡ Ἀφροδίτη γινεῖται ἐκ
τῶν Οὐρανῶν αἰθερίων καὶ τῆς θαλάσσης, κατὰ δὲ τὸν Ὀμη-
ρον ἐκ Αἰώνης καὶ Αἰὸς. DL.

375. ῥῆξεν: ἐκ ἔκκεν· τάχως γ' ἦν χρεῖα. ἐ σώζεται
δὲ σὲν τῇ κόρυδι, ὅπως καὶ τὸ κάλλιστον τῶν λαγύρων
παρὰ τοῖς πολεμίοις κατάλειθον. BL.

οὐ βοήθῃ Ἀθηνᾶ Μενέλαω, ὅπως ἡ Ἰλῖος πορθηθῇ
Ἀλεξάνδρῳ σωζομένη. Ἀφροδίτη δὲ Ἀλεξάνδρῳ βοηθεῖ.

ἐπεὶ θεράπων (Θέρων V) ἐστὶ τὸ αὐτῆς κεισθ. συναπάγει δὲ αὐτὸν ὅπως μὴ ἀπαγορευθῇ. BLV.

Ἰφι κταμένοιο: ἰχυρῶς ἢ μετὰ βίας ἀναιρεθέντος, τετέλεσθαι σφαγέντος: τὰ γὰρ τῶν θνησιμίων ζῶων δέσματα ἀφ' ὧν ἐστὶν ὡς ἂν προδιαφθαρέντα ἐπὶ τῆς νόσου. AB.

377. ἢ ῥως: ὑψαίρον ἐπὶ τῇ νίκῃ τὸ ἦρος, καίτοι δυνάμενον Ἀγριείδης κτεῖσθαι. BL.

378. ὅτ' ῥ': σύμβολον τῆς νίκης· ταῦτόν γάρ ἐστι τῷ καὶ τῇ κεφαλῇ ὅτ' ῥ'. BL.

379. 380. ἔρχεῖ: ζητεῖται πόρῳ ἔρχεῖ; ὃ γὰρ εἶχεν, ἐξηκόντισιν· διὸ ἡ διπλῇ, λεκτέον ἔν ὅτι ἐπώρυσεν ἐφ' ὃ ἔξηκόντισιν ἔρχος ἐνεχόμενον τῇ ἀσπίδι καὶ τῷ θώρακι τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἵνα τοῦτο ἐκσπάσας ἀνέλκοι αὐτόν. οὕτως οὖν ληπτέον τὸ ἔξης, ἐπώρυσεν ἔρχεῖ χαλκίῳ, εἴτα χωρὶς κατεκτάμεναι μεναιῶν. A.

Αἰδύμε φασὶν εἶναι κατὰ τὸ ἐρχέσθαι, ἐξήκοντ' ἢ ἔδη, φησί, τὸ ἔρχος „ἐλθὼν παλάμην ἐπώρυσεν.” λέγεται δὲ ἀπὸ τῆς ἰδῆς· δύο γὰρ δόρατα γέρον νεομισμένον ἦν, ὡς πολλαχῶς λέγει, „πάλων δύο δοῖρα κατὰ σφαγὸν ὥρυσεν πάντη” (II, 6, 104). ἢ ἀπὸ τῆς καιρῶς· ὃ γὰρ ἔνυχος τότε ἀπολλέμενον τὸ ἔρχος, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ὑπάρχον, οὐ κατεκτερεύθη. B.

ἄλλως, ἢ πῶς φησὶν „ἐκ δέ μοι ἔρχος ἐλθὼν”; ἢ ὅτι δύο δόρατα ἐβάσταζεν ἢ τῶν παρόντων ἡρώων ἢ τῷ ἡμιπεπηγμένῳ αὐτῷ διαχωρησμένον ἐπεδύακιν. BLV.

380. τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη: ἐπὶ τοσοῦτον προάγει τὰς περιπετίας ὃ ποιητής, ὡς ἐπὶ μόνων ἰσθμίων. BL.

382. κηῶεν τι: τεθνησμένῳ, ἢ πρὸς τὸ κεν (τῶν κοιμῶν) ἐντροπισμένῳ. D. κοιμισκῶ, εἰώδει, ἢ τῶν τοσοῦτον. BL.

383. αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσα: ἔτι κατηγορεῖται ὡς προαγωγὴν εἰσάγοντας αὐτὴ τὴν θεόν. ἀλλ' ἐπεὶ ὁρμηται γέλωτα μὲν θείῃ τὸν Πάριν ἐπαινεῖται δὲ τὴν Ἑλένην, καὶ τῇ μὲν τὴν ἀκρασίαν τῆς δὲ τὸ σῶφρον ὑπὸ ὅσων ἄγειν, ὃ δύναιται δὲ διεξῶντα τὰ πρόσωπα δι' ἑτέρον συμβιβάζειν, ἐπὶ τῇδε παρελθεῖ τὴν Ἀφροδίτην. καλεῖ δὲ αὐτὴν, ὅπως μὴ ἀποδοῇ ὁρμητὴν ἀπὸ τοῦ γέλωτος· διὰ τῆτο γὰρ εἶπε, „περὶ γὰρ Τρωαὶ ἥλις ἦσαν.” ἢ ὅπως μὴ οἰόμενος αὐτὴν ἀποδεδῶκε διακρίσθαι αὐτόν. BL.

384. περὶ δὲ Τρωαὶ ἥλις ἦσαν: πυθόμεναι γὰρ τὴν μορμαχίαν ἐξήλθον. πιθανὸν δὲ ἀποστέλλος τοῦ Πριάμου προσεσθῆναι τὰς Τρωάσιν αὐτὴν αἶς θιωρῶσα τὴν μάχην ὅδ' ὅτιον φθέργεται, μὴ πως ἐκρήνῃ τὸ πάθος. BL.

385. ἐτὶν αὖτε λαβοῦσα: γομφίως τῆτο, ἐπεξέρχεται αὐτὴν, ὅπως μέλλουσα διαλέγεσθαι μὴ γὰρ μέσας διαλέγῃ τὰς Τρωάσιν. πρῶγμα δὲ ἐτελὲς μὲν ὅσας φαντασίας δηλοῖ, ἐφ' ὧν τῷ κόμπῳ τῶν ἐπιθέτων. BLV.

κεκταρέον δὲ θείας, παρὰ τὸ γέταρ, ἐαυτοῦ δὲ λενοῦ, ὡς „ἐαυτῷ λιτὶ” καὶ „ἐαυτῷ κασιγέροντι”. V.

387. εἰρακόμοιο: ἰσθμίων ἐπιμελεσμένη, ἐριστογῶ· εἰρά γὰρ

τὰ ἔρια. D.

ναίεταώση: ναίω ναίτης· καὶ ὡς κενηγέτης κενηγέτω, οὕτως ναίτης ναίετω ναίτης, διαιρέσει ναίετω, καὶ ὡφείλει μὲν ναίεταώση ὡς βουάση, ἀλλ' ἐστὶν ἡ χρῆσις Ἰώνων. ABL. ὅμοιον τὸ „ἰδρῶσαι ἦγον δέ” (II, 11, 598). A.

μὴ τῶν ὑπολειφθεῖσθαι εἰκασαι, δηλοῦσα ἦτι θεός ἐστιν, ἢ λείπει ὃ καί, ἢ ἢ καὶ ἐν Λακεδαίμονι. V.

388. μιν: τὴν γραῦν, ὡς ἢ ὁ ὕμνος εἰκασαι τῷ φιλοτάτῳ Νέστορι. V.

390. σικίον μετὰ τὸ ἴθι· ἀνιοτέλες γὰρ καὶ ἀσύνδετον πρὸς τὸ ἔξης. καὶ κατὰ τὸ τέλος τῷ εἰχῶ σικίον τελεῖ. A.

391. δινωτοῖσι: ἦτοι πεποικιλμένοις ἢ κατὰ συζουρήν τετορνευμένοις. D. ἐφ' ὧν ἀκινητῶν, κατὰ ἀντίφρασιν ἢ 15 διὸ δῖνος ὁ τόπος, ὃ καὶ διὰ τῆς Γ φησὶν Ἑρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ γρημάτων. λείπει δὲ ἐνταῦθα τὸ ἐστὶν ἐπὶ δὲ ἡ φράσις συνήθης ἐστὶν, ἐὰν τεθῇ, πλειονάζειν δοκεῖ. BL.

ὅτι δεινωτὰ λέγει λέγει ἦτοι διὰ τὸ τετορνευθῆναι τὰς πόδας, ἢ διὰ τὴν ἐντασιν τῶν ἱμάτων· πρῶτῃ γὰρ ἐχρῶντο 20 τῇ διὰ τῶν ἱμάτων πλοκή. A.

διχῇ αὐτὴν ἀναλωπαρεῖ ἐπομνησάμενα τῷ ἀνδρὶ, καὶ ἀπὸ τῆς κάλλος καὶ τῆς τύπης. BL.

ταῦτα φησὶν, ἵνα μὴ μισαχθῇ αὐτὸν διὰ τὸν λόθρον. BL.

392. φάτης: ὅτι ὡς πρὸς τινα λέγει μὴ ἐποκρινέμενον 25 προσώπου, ἀλλ' ἐπὶ τῇ φάτῃ τις ἂν. A.

393. διαβολὴ βραχεῖα ἐπὶ τὸ ἐλθῆν· κοινὸν γὰρ τὸ ἐδὲ κε φάτης. A.

394. χοροῖο νέον: ἡμέτερον γὰρ τὸ χορεύειν ὃ καὶ Πρίαμος ὑποδίδει τοῖς νέοις „χοροῖο τυπῆσιν ἄριστοι” (II, 24, 261). BL.

395. ὅτι ὃ δὲ ἀκρίν ἐκ τῆς θυμὸν ὁρίεν ἐθύμωσεν, ἀλλὰ τὸ παρωρμησεν· διεξάμενος δὲ τις τὸ πρῶτον τοῦς ἐξῆς ἐνδιασκινάζει διὰ ἀθετῆναι ἀπὸ τῆς καὶ ὅς ὅς ἐν ἐνύχησε φως τῆς ὡς ἔφατ', ἐδδεδεισεν δ' Ἑλένη (410) εἰχοι κ'. πῶς γὰρ ἡ γραῖα πελαιγεῖται εἰσαμένη περικαλλῆ δμοῖον εἶχε καὶ ὕμματα μαρμαίροντα καὶ εἰσθεῖν ἡμερόντα; καὶ βλάσφημα παρὰ τὸ πρόσωπόν ἐστι τὰ λεγόμενα „ἦσαν παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θειῶν δ' ἀδούκῃ καλεῖσθαι, μὴδ' εἰ ποιοὶ πόδεςσαν.” καὶ ἐτελὲς κατὰ τὴν διάστασιν „μὴ μ' 40 ἔριδι χεῖλῃ.” αἰρομένων δὲ αὐτῶν, καὶ τῆς αὐτεπείας γυναικὸς ἥτος· ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρα θεῶν ἐπὶ εἰσθεῖσιν ὄρον· βῆ δὲ καταχόμενῃ ἐαυτῇ ἄρρητι φανερῶ σιγῇ, πᾶσας δὲ Τρωὰς λάθην, ἥρχε δὲ δαίμων. A.

396. ἐνύχησε θεῶς περικαλλῆ δμοῖον: καὶ μὴν 45 γοῖα παρικαλῶσα ἦν. ἀλλ' ἔδος τοῖς ἡμιθέοις τῶς θεῶς ἐπιγνώσκων, ὡς Ἄλκιος τὸν Ποσειδῶνα (II, 13, 64). BL.

ἄλλως, ἀδύνατόν φασιν εἰς γραῖν μεταβυλεῖν τὴν ἰδίαν τὴν Ἀφροδίτην, καὶ νοῆσαι τὴν Ἑλένην τὴν τῆς θεῶς δμοῖον. λέγεται πολλαχῶς ποιεῖται τὰς ἡμιθέας τεκμαίροντας· ὅτι τῶν θεῶν μωφάς, ὡς ὅτι ὁ Ποσειδῶν Κάλχῳ ἀπικαθῆς φαίνεται, ὃ τε Ἄλκιος φησὶν „ὅδ' ὅγε Κάλχας

ἐπὶ θεοπροπόσ· Ἰγνια δὲ μετόπισθε ποδῶν ἢ δὲ κνημίων
ῥαῖ· Ἰγνίων ἀπὸντος· ἀρηνιωτοὶ δὲ θεοὶ περ.” Β.

397. στήθεά θ’ ἱμερόεντα· οὐδὲν ἄτοπον γυνήν
φαίνεσθαι τὴν θεόν· Ἑλένη γὰρ ἠθέλε γυνωιδῆναι, κρύπτει
δὲ ταῖς Τρωάδων. ΒΛ.

399. δαιμονίη· παρρησιάζεται ἡ Ἑλένη ὡς πρὸς ἀδελ-
φὴν. ΒΛ.

λilυίται· λῶ τὸ θέλω. ἀναδιπλασιασμός λιλῶ. ὡς
κερῶ κερῶ, ἔτω καὶ λιλῶ λιλῶ. V.

400. ἡ πῆ με· τὸν ἡ περιπνεύον, τὸ δὲ πῆ ὄξυτονη-
10 τῶν διὰ τὸ μέ ἐγκλιτικόν· ἐνθάδε γὰρ τὸ πῆ ἢ πῶμα, ἀλλὰ
ἀόριστος. ΑΒΛ.

προτέρω· δίχα τῶ· ἀπὸ τῆ προσώτρω γὰρ ἔσω. ΒΛV.

401. Μηρονίης· Μηρονες ἐκαλοῦντο οἱ Ἄνδοι τὸ πα-
λαιόν, εἴτα Ἄνδοι ἀπὸ Ἄνδῶ τῶ Ἄντος, ὡς γησιν· Ἡρώ-
15 δὲ ἀνδρῶς. Α.

402. καὶ κεῖθι· Ἀρισταρχος μετὰ τῶ ἱ, καὶ κεῖθι. Α.
κοιμητικὸς ὁ λόγος τῇ δυσχεραίνεσθαι διανοίᾳ. θέλει δὲ
εἰπεῖν, ὅτι με λανθάνεις ἐφ’ ᾧ ἠλθες. ΒΛ.

403. πρὸ τῆς διαβολῆς θετέον· ἀνέστη γὰρ ὁ λόγος. Α. 20

404. ἀπ’ ἄλλης ἀρχῆς τὸ νικήσας· ἀσύνδετος γὰρ πρὸς
τὰ ἐπάνω ὁ λόγος. ὑποσηκτέον δὲ ἐν ὑποκρίσει εἰς τὸ ἄγε-
σθαι, ἐπεὶ τῶν ἀνταποδοτικῶν ἐστὶ καὶ ταῦτα, οὐνεκα -
τῶνεκα. Α.

405. ἡθικῶς πονθάνεται· διὸ οὐ δεῖ ὑποσφίεν εἰς τὸ 25
παρέσσης. V.

406. ἀπὸ εἴπε κελεύθους· Ἀρισταρχος ἀπόειπε διὰ
τῶ ἢ ἀντὶ τῶ ἀπόειπε, καὶ χωρὶς τῶ ἢ κελεύθε. θαυμάσει
δ’ ἂν τις, ἡ ἑτέρα διὰ τῶ π πόθεν παρὲν· ἔτε γὰρ ἐν ταῖς
Ἀρισταρχείοις ἔτε ἐν ἑτέρῳ τῶν γέν μετῶν ἐμφερόμενον 30
πέφυκεν. καὶ ὁ μόνον ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς
συγγράμμασιν ὑπᾶς ὅπαντες ἔτως ἐκτίθενται. προσθήσιν
μοι δοκῶ καὶ τὴν Ἀρισταρχὸν λέξιν ἔως ἔχουσιν „τῆς δὲ
εἰς τὰς θεῶς ὁδοῦ εἶκε καὶ παρὰχώρει, μὴ βαδίζουσα εἰς
αὐτοῖς.” Α.

409. εἰσάκει· ἐκ τῆς εἰς προθέσεως ἢ τῶ ὁ ἄρθρος ἀνα-
φορικὸς ἢ τῶ κέν συνδέσμος. ἔστι δὲ ἐπιρρημα χροῖς δηλω-
τικόν. ἀποροῦσι δὲ τινες εἰ τὸ εἰσάκει ἐν συνθέσει ἐστὶν ἡ
ἐν παραθέσει· καὶ λέγουσιν ὅτι ἐν παραθέσει. κατὰ γὰρ
ἐστὶν ὁ λέγων ὅτι τὰ εἰς ἔ λήγοντα χρονικὰ ἐπιρρηματα θέ-
40 λουσιν ἔχειν πρὸ τῶ-ἔ τὸ ἔ, ἐνίοτε ἐκάστοτε ἄλλοτε, ἢ ὅτι
ἔδεδότε κατ’ ἀρχὰς ὁ σύνδεσμος συντίθεσθαι. ἔτιοι δὲ λέγουσιν
ὅτι ἐν συνθέσει ἐστὶν· ἔδεδότε γὰρ εὐρισκῶν ὁ ποιητὴς πα-
ραλαμβάνων τῆτο τὸ ἐπιρρημα χωρὶς τῶ κέν συνδέσμου· „εἰ-
σάκει ἡ ἑμῆς Τροίην εὐπερὶον ἔλητε” (Π. 7, 71). ἡ ὡς ἐν-
45 ταῦθα. ἔστι ἢ εἰπεῖν ὅτι αἱ προθέσεις παρατίθενται τοῖς ἀνά-
μασιν, ἔννοιαν ἔχουσι τοπικὴν, ποιεῖν τὰς χρίσεις, οἷον οἶκας -
ἔξ οἶκας, οἶκον - εἰς οἶκον. τὸν αὐτὸν τρόπον ἢ τὸ ἄρθρον
τὰ σημαίνοντα τὴν ἀναφοράν. ἡ δὲ ἀναφορὰ κατὰ χρόνον
ἔσα ἢ λαβῆσα τὴν παράθεσιν τῆς προθέσεως ποιεῖ χρίσιν
χρονικὴν, ἢ - ἔξ ὁ, ὅ - ἐν ὅ. ὃν τρόπον τὸ ἔξ οἶκας, ὅτε ἀπὸ

τῆς προθέσεως, ἐκεῖ χρίσιν τοπικὴν σημαίνει, ὁμοίως καὶ
τὸ εἰς οἶκον, τὸν αὐτὸν τρόπον ἢ τὸ εἰσάκει· ἔαν ἀποσ-
τὸ ἑτερον τῶ ἑτέρῳ, ἐκστήσῃ ἢ τὸ σημαίνοντον. ΒΛ.

411. πορσυνέουσα· εὐτερεῖσθαι, ὡς τὸ „λέχος πόρ-
5 συνε καὶ ἐνὴν” (Od. 3, 403. 7, 347). τὸ δὲ ἔξῃς ἔτος, ὅτι
εἴμι ἐκείσε πορσυνέουσα τὸ ἐκεῖνα λέχος. τὸ δὲ νυμεσσῇ
τὸν διὰ μέσον. ΑΒΛ.

412. μωμήσονται γὰρ με, γησίν, αἱ Τρωάδες ὡς δευ-
τέρως μάχης ἔσαν αἰτίαν· ἔδει γὰρ αὐτὴν τῷ νυκήσαντι
ἐπεσθαι. ΒΛ.

414. βρουχὸν διασαλτέον χετλή, μεθείω, ἀπεχθέρω
σηκτέον δὲ φήλασα, ἔαν ἡ τὸ μητίσμαι ὀριστικόν· ἔαν δὲ
ὑποτακτικὸν συνεσαλμένον, καὶ διὰ τοῦ ἑτέρου, ἵνα κατ’
νόον ἡ τὸ μὴ ἐπιρρημα κατὰ πάντων, μὴ σε μεθείω, μὴ
15 ἀπεχθέρω. Α.

μεθείω· μετωνυμικῶς, ἀντὶ τῶ λαθῆναι ποιῆσαι καὶ
μισθῆναι, ὡς ἢ φιληθῆναι ἐπολήσαι. τὸ ἀνεξέτακτον δὲ τῆς
θεῆας ἐδήλωσε φρίσεως· „θεὸς γὰρ ἐπὶ σμικροῖσιν οὐ θεορ-
μαίνεται, ἀλλ’ ὡς λέβης τῶ μέλιτος δέεται πυρός.” ΒΛV.

415. ἐκπαγλ’ ἐφίλησαι· Ἀρισταρχος ἱκανῶς ἐκπαγλῶ
φήλασα. Α.

416. ἔχθρα· ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀρισταρχέων ἔχθρα
ἐγγράπτο. τινὲς δὲ ἄλγεα γράψουσιν. Α.

καὶ τῶν ἐναντίων γὰρ ἔχουσιν ἔχθραν οἱ θεοί, ὡς αἱ Μῆ-
25 ραι. ΒΛ.

417. ὕληαι· ὡς πύθαι· μέσος γὰρ δευτέρως ἀόριστος. V.

419. βῆ δὲ· πάλιν κοσμίως ἀναχωρεῖ. V.

ἀργῇ τι φασιν· τῆτο ἐκ παραλλήλου εἴρηται. Α. ἐν
παραλλήλῳ τὸ αὐτό. V.

420. σιγῇ· δίδασκει μὴ θρασείας ποιεῖσθαι πρὸς τὰς
ὑπερέχοντας τὰς ἀποκρίσεις. ΒΛ.

421. τοῦ Ἀλεξάνδρου. ἐπὶ δὲ Ἐκτορος „δόμους εἰς ναυ-
τάοντας.” V.

422. ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα
35 τράποντο· ἔδει γὰρ αὐτὰς χωρὶς εἶς διαλέξεως ἀνδρὸς ἢ
γυναικὸς τὰ συνήθη πρᾶσσόντας. ΒΛV.

423. ἀπὸ τούτου ἔως τῶ ἔνθα κάθιζ’ Ἑλένη (426) εἰχνοῖς
τέσσαρσι παρὰκείνῳ διπλαῖ περιεργμῆναι, ὅτι Ζηρόδοτος
μετετίθει τὴν συνέπειαν ἔως „ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς
ἐπὶ ἔργα τράποντο, αὐτὴ δ’ ἀντίον ἔξεν Ἀλεξάνδρου ἀνα-
κτος, ὅσπερ πάλιν κλίναςα, πῶσιν δ’ ἠρίταπε μέθῃ.” ἀπορ-
πῆς γὰρ αὐτῷ ἐφαίνετο τὸ τῇ Ἑλένῃ τὴν Ἀφροδίτην δίφρον
βασάξαι. ἐπιλέξαι δὲ ὅτι γρη῏ εἰκασταὶ καὶ ταῦτα τῇ
μορφῇ τὰ προσήκοντα ἐπιτηδεύει. Α.

424. εἰς ἀντικλινῶν· ἀντὶ τῶ διοτάτη. καλῶς δὲ τὰ ἐπὶ
Αἰὸς ἐκ ἐπιτείνονται. ΒΛ.

424. φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη· ἡ φιλόγελως καὶ
ἱλαρὰ καθ’ Ὀμηρον. κατὰ δὲ Ἡσιόδον, ὅτι μειδίων ἔξε-
γνῶνθη (Th. 200). ὁ δὲ τῶν αἰδοίων. D. τὴ γὰρ ἄφρο-
δοσία λέγεται ἀπὸ φιλλικταί. τὸν δὲ δίφρον εἰ μὲν ὡς γρη῏
τίθηναι, οὐκ ἄτοπον· εἰ δὲ ὡς Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηνᾶ

τινας τῶν νεωτέρων Φορέας τῷ τέκτονος, μετὰ Ἀφροδίτης ἦλθεν εἰς Λακεδαίμονα τὴν Μεγέλας πόλιν· ἐνταῦθα δὲ τὴν Ἑλένην ὀφθαλμοβολήσας Ἀφροδίτης αἰρέσει βλεψίσαν δι' ἀλληλομαχίαν Ἐρωτός, ἀναλαβὼν αὐτὴν σὺν τοῖς ἐν τῷ οἴκῳ χρήμασιν ἦλθεν εἰς Σιδῶνα τῆς Φωνικῆς, κακεῖ γὰρ σινασίαν ποιησάμενος ἔκεν ἔχων αὐτὴν εἰς Ἰλιον· μητροπόλις δὲ αὕτη τῆς Τροίας· ἔκ τε τῆς ἐνταῦθα διὰ τῶν δοκίων καὶ συνθηκῶν ἀδικίας αὐτῆς πόλιν Ἀφροδίτης αἰρέσει κομίσας οἶκαδε συνεκοιμήθη, ἀφροσδοκήτως πάλιν σθένενον παρελθὼς, ὡς δηλοῖ ὁ ποιητὴς διὰ τῶν ἐαυτοῦ λόγων. AD.

ἔρατεινῆς· τοῖς ἐρωσὶ καὶ αἱ τῶν ἐρωμένων πατρίδες καὶ παρὰ πᾶσιν εἶναι δοκῶσι. BL.

445. νήσω δ' ἐν κραναῇ· ἡ διπλῇ, ὅτι οὐκ ἐν Σπάρτῃ ἐμύνη τῇ Ἑλένῃ, ἵνα μὴ περιφανῆς γένῃ· καὶ ὅτι ἡδύλοισι πότιρον ὄνομα κύριον ἐστίν, ἀπὸ τῶ κρανῆθαι ἐπ' αὐτῆς πρῶτον τὸν γάμον καὶ τελειοῦνται τῷ Ἀλεξάνδρῳ καὶ τῆς Ἑλένης, ἡ ἐπιδεικνύει τὴν τραχίαν· τινὲς γὰρ τὴν λεγομένην Ἑλένην πρὸς τῇ Ἀττικῇ εἶναι ἀπὸ τῆς Ἑλένης, ὅτι ταύτῃ πρώτῃ ἐπέβη. A.

ταύτην πρὸ Ἀττικῆς εἶναι φασιν. οἱ δὲ τὰ Κίθηρα Ἀφροδίτης γὰρ ἱερὰ. BL. αἱ δὲ ἐν τῇ νῦν λεγομένη Ἑλένῃ τῷ χειμῶνι γὰρ πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων ἀποβάλλασιν αὐτάβη. V. παροξυσμῶς, ἵνα κύριον ὄνομα γένῃται, δοκεῖ δὲ ἡ νῆσος τῆς Ἀττικῆς εἶναι, ὅθεν καὶ ἔτις πρότερον ἐκαλεῖτο ἀπὸ Κρατῆος βασιλέως τῆς Ἀττικῆς. νῦν δὲ ἀπὸ τῆς τοιαύτης μίξεως Ἑλένη καλεῖται. D.

446. ὡς σεο· ἐγκλιτέον· ἀπόλυτον γὰρ ἐστίν. ἐπὶ δὲ Αἰδὸς (Π. 14, 328) ὁρθοποιητέον, τὸ δὲ ἐξῆς ἔτις, ἐδόξατε ἔτις ἔως ἀμφεκάλυψεν ὡς νῦν ἐρῶ σου. BLV.

ἐγκλιτικῶς ἀναγνωστέον· ὁ γὰρ ἀντιδιαβολὴ προσώπου, ἐκίνο δὲ ἐπὶ τῇ Αἰδὸς ὁρθοποιητέον „ὡς οὐ νῦν ἔραμαι” ἀντιδιαβολὴ γὰρ πρὸς ἄλλα πρόσωπα, τὸ δὲ ὡς ἐὰν ἀντὶ τῷ ἔτις κείται, εἰκτέον ἐπὶ τὸ ἐντὶ· ἐὰν δὲ ἀναφορικὸν ᾖ, φραγὸν διατελέσει ἐπὶ τὸ ἐντὶ, ὡς ἀπηγορευμένη τῷ λόγῳ· ὡς ἂν ἐπενεχθῇ τὸ ὡς σεο νῦν ἔραμαι, τῶν λοιπῶν εἰς ἐπίτασιν ἀναφανερμένων διὰ τῶν ἐξῆς, ἐδόξατε γὰρ οὕτως, φησί, κατέχευε με ἔρως ὡς νῦν ἐρῶ, τὸ δὲ ἔτερον ἔσαι τοιοῦτον· οὐδέποτε με ἔρως κατέχευε ἔρως, ἔδ' ὅτι τὴν ἀρχὴν ἡρωσά σι καὶ ἐν τῇ νήσῳ ἐμύνην· ἔτις νῦν ἐρῶ· ὅπερ ἐστὶν ἀσέμειον, βέλτιον τὸ ἔτερον. A.

447. ἀκαίτισ· τηρεῖ τῆτο, καίπερ μὴ ὦν κατὰ τὸν συναρπῆας νόμον, ὡς ἐπὶ Ἦρος καὶ Αἰδὸς. BL. ἀκαίτις νῦν μόνον εἴρηται ἡ Ἑλένη τοῦ Πάριδος. V.

448. τηρηταῖσι· τετραπημέρις πρὸς τὴν τῶν σχολίων δόξαν. D. ὁ μὲν Ἀπίων κυρίως· ἡμεῖς γὰρ ἐνείκοντο αἱ κλίται. ὁ δὲ Πλούταρχος τοῖς ἐν τετραπημέροις. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ τῷ Νέριδος διὰ τὸ κατὰ τὴν ἀρμυγὴν τετραπῆς. A.

κατενέκασθεν· ἐπὶ μὲν τῶν ἀξιοχρεῶν γάμων ἐντὴν καὶ φιλότιτα ὑπομύζει· ἐπὶ δὲ Πηλεΐδης καὶ πλέον τι βολέοντο παλαιῶ διαμύν· (Od. 23, 296)· ἐπὶ δὲ τῶν πα-

ρανόμων μόνον μίξιν καὶ κοίτην. BL.

449. ὁμιλον· τὸν Τρωϊκόν. V.

θηρεῖ· ἄγρας ἀφροημένῳ, ἐπὶ καὶ ἄνω (25) ἐπιτυχόντι αὐτὸν εἰκάξει. LV.

450. εἴ που ἐσαυθρήσει· γελοῖος ζητεῖ τὸν ἀφροδισιάζοντα. V.

453. οὐ μὲν γὰρ φ(λδ)τητι· ὅτι ἀπηλλοτριῶντο τῷ Ἀλεξάνδρῳ οἱ Τρῶες, ὅκ ἂν ἐν λέγοι ἐν τοῖς ἐπῶν (56) ὁ Ἐκτωρ „ἀλλὰ μὲν Τρῶες ἐλεήμονες,” ὡς Ζηνόδοτος γράφει, ἀλλὰ διεδήμονες. A.

456. Τρῶες καὶ Ἀάργεον· εἰς δύο γὰρ ἡ Τρώων ἀρχὴ διήρητο ἀπὸ Ἀσπαρῆος καὶ Τλε, ὧν υἱοὶ πολέζοντο Γυναιμένης γὰρ ἡρωσο. LV.

457. νίκη μὲν· ἐπερέβη γὰρ τὸ μετροῦν Ἀλεξάνδρος, καὶ ὁμιλον ἀπείκον, καὶ Τρῶες μὲν ἔξουσι τὴν Ἀγαμέμνονος φωνὴν ἐπικάσαν, τὸ „εἰ δὲ καὶ Ἀλεξάνδρον κτείνῃ” (284)· ὁ γὰρ ἐκτάνθη· Ἀχαιοὶ δὲ τὴν Ἐκτορος, τὸ „ὀππότερος δὲ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένῃται” (92)· κρείσσων γὰρ ὡφθη Μενέλαος. καὶ γίνεθ' ἡ εἰσὶς ἔρητον καὶ διάνομα, διὰ ἀμφοτέρων εὖλογον αἰτίαν ἐχόντων ἐπίσχευσις καὶ πρὸς ἄλλων ἐπίσχευσις γίνεταί τῷ πολέμῳ. ABL.

διὰ τί τῶν συνθηκῶν ἐπ' Ἀγαμέμνονος τοιέτων γεγονυῖαν „εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλεξάνδρος καταπέμνη, αὐτὸς ἐπειδ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ' ἐν νῆσσι νειώμεθα· εἰ δὲ καὶ Ἀλεξάνδρον κτείνῃ Μενέλαος, Τρῶας ἐπειδ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδῶναι, τηρεῖν γ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν, ἢν τιν' εἰκοιεν· εἰ δ' ἂν ἐμοὶ Πηλεΐδης διὰ σφαγῆν θυτέρον τῶν μαχομένων ὀριζομένης καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ μὴ ἀνηρημένον Ἀγαμέμνονος φησί, „νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηρῆς Μενέλαος, ὑμεῖς δ' Ἀργεῖν Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἔμ' αὐτῇ ἐκδοτε, καὶ τηρεῖν ἀποτινέμεν, ἢν τιν' εἰκοιεν·” ἐντὶν γὰρ ἀντιπροβῶν τὸν τυχόντα ὅτι „εἰ μὲν κεν Μενέλαος Ἀλεξάνδρον καταπέμνη” εἴρηθ', καὶ „εἰ δὲ καὶ Ἀλεξάνδρος κτείνῃ Ἐκτῶν Μενέλαον,” ἔρητον διὰ ἀπὸ τῶν Ἐκτορος λόγων ἡ ἀπαίτησις τῇ Ἀγαμέμνονι, τῶν τὸν τρόπον ἐχόντων „κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Ἀχαιοί, μῦθον Ἀλεξάνδρου· ἄλλος μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιὺς τεύχεα κάλ' ἀποδέδωκε, ἐπὶ χθονὶ πελυσσομένη, αὐτὸν δ' ἐν μέσῳ καὶ ἀρηρῆλον Μενέλαον οἷος ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι, ὀππότερος δὲ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένῃται, κτήμαθ' ἔλῳν ἐν πάντα γυναικὰ τε οἶκαδ' ἀγέδω,” μὴ ἐρηθέντος οὖν ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου διὰ τοῦ Ἐκτορος περὶ σφαγῆς καὶ θυάτης, περὶ δὲ νίκης καὶ τοῦ ἐκ κρείττερος γεγονότος, ὁ μὲν οὖν Ἀγαμέμνων ἐπὶ λόγῳ ἔξ ὧν εἰρήκασι οἱ πολέμιοι ἀπαίρει τὴν συνθήκας, ἐπὶ δ' ἦντιον ἄλλοι Ἀχαιοί· οἱ δὲ Τρῶες ἀκείτι συνανέσαν σφαγῆς μὴ γυγνομένης, ἐξ ὧν εἴρηκε ποιούμενος τὰς συνθήκας Ἀγαμέμνον διὰ σφαγῆς κτείνῃ τὴν νίκην, εὖλογον τῆς ἡσυχίας πρόφασιν λαμβάνοντες, ὡς καὶ ἐνταῦθα διαμνησθ-

τείν πρὸς ἀλλήλους, ἑκατέρων μαρτυρούμενον τὰς ἀπὸ τῶν ἀμφισβητήτων γεγονέναι ὁμολογίας. ὁ μὲν γὰρ Ἀγαμέμνων ἔρει δεινὸν ἀποδιδόναι τοῦτο γὰρ ὁμολογήθη ὑπὸ Ἑκτορος, τὸ τῷ νικῆσαντι καὶ κρείσσονι γεγονότι τὴν ἀπόδοσιν γίνεσθαι, ὁ δὲ Ἑκτωρ ἔρει μηδὲν ἀποδιδόναι ὁμολογεῖσθαι γὰρ 5 καὶ συγκρίψαι ὑπὸ τῷ Ἀγαμέμνονος θανάτου γεγονότος καὶ σφαγῆς ὅτι δεινὴν ἀπόδοσιν γίνεσθαι· μηδεὶς δὲ ἀνθρώπων μένει ἀκεραῖως τὰ πράγματα. πάλιν ἔν ἔδει μονομαχεῖν αὐτὸς· ὅθεν Ἀλέξανδρος μὲν μὴ φαινομένα, τῶν δὲ συνθηκῶν μενεσθῶν ἐν ταῖς σπονδαῖς ἀντ' Ἀλέξανδρου ἀν- 10 ταποκτεῖναι Φελέσσας τὸν Μενέλαον καὶ τοξενόσας συγκέχρυκε τοὺς ὄρκους, καὶ πάντας ἐπὶ τὴν ἐπιτοκίαν τοὺς μήτε τὸν

Ἀλέξανδρον ἐκδεδωκότας μήτε τὸν τοξενόσαντα τὸν Μενέλαον πεποίηκεν. B.

458. Ἀργεῖην Ἑλένην· τὴν ἔσαν ἐξ Ἀργεὺς καὶ Ἀργείοις προσήκασαν. A.

459. ἀποτινέμεν· ἡ διπλὴ περιεργιμένη, ὅτι Ζηρόδοτος ἀποτίνετον. συγγεῖται δὲ τὸ δούκον χῆμα ἐπὶ πλειόνων τιθέμενον· καὶ ἡγήθησεν ὅτι συνήθως τῷ ἀνιερμφάτῳ ἀντὶ τῆ προστακτικῆς χρῆται Ὀμηρος, ἀποτινέμεν ἀντὶ τῆ ἀποτίνετέ. A.

461. ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί· οἱ Τρῶες σιωπῶσιν, οὐτε τῶν βασιλέων καταγινώσκουσιν ἔχοντες οὐτε μὴν ταῦ δίκαιον. LV.

Παρατίθεται τὰ Ἀριστοφάνειον σημεῖα καὶ τὰ Αἰδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Παιανίης προσφιδίας· Ἡρωδιανὲ καὶ Νικάνορος περὶ τῆς Ὀμηρικῆς εἰργμῆς. A.

ΕΙΣ ΤΗΝ Δ.

1. Οἱ δὲ θεοί· πιθανῶς ἐκ τῆ κατωτέρᾳ δοξέου εἰς θρανὸν τὴν σκηνὴν μετήγαγε, σπινθήρον καὶ ποικίλων ἁμὰ τὴν ποιήσιν τόποις τε καὶ προσώποις καὶ λόγοις. ὑπονοεῖν δὲ δεῖ παρὰ τὴν ἀρπαγὴν Ἀλέξανδρου τὰς λόγους γεγενησθαι τοῖς θεοῖς. ἡδύσατο δὲ τὸ ἀγωνιστικὸν τῆς ἐποθέσεως τῇ τῶν 25 θεῶν προνοίᾳ. BL.

πάρε· τὸ πάρος ἀποκοπή, ἡ συνυλοισμένη· συνυλοισμένη γὰρ γίνεταί φρονήσαντος ἐπιφερομένου. V.

ἡγορόωντο· ἐδημηγόρουν, ἐκ τοῦ ἀγορή ἀγορῶ ἡγορῶντο, καὶ διαίρεσις ἡ μᾶλλον πλεονασμῷ ἡγορόωντο, ἡγενο 30 πορὸς τὴν δαῖτα ἑαυτοῖς παρεσκεύασαν, ἦτοροι δὲ αὐτοῖς. AB.

Παροφύοντο· ὁ μὲν Ἀρισταρχὸς ἡγορόωντο ἀποδίδωκεν ἀντὶ τῆ ἡθοροφύοντο· βέλκισαν δὲ λέγειν τὸ διελέγοντο, ὥσπερ καὶ τὸ „ὡς ὅπου“ ἐν Ἀθήνῃ κεκαυχέας ἡγορούαδε“ (Π. 8, 230). εἰ γὰρ εἰπεῖν ἐβέλκισαν ἡθοροφύοντο, ἔφη ἂν οἱ δὲ θεοὶ — 35 ἡγορόωντο· τῷ μὲν γὰρ ἐκ τῆ ἀγέλης, τὸ δὲ ἡγορόωντο ἀπὸ τῆ ἀγορούαδαι. Leid. ap. Heyn.

2. χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ· πῶς τὸν θρανὸν πολυχαλκον λέγει καὶ πάλιν χρυσῶν, ὥς τὸ χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ· ἰσέον δὲ ὅτι ὅταν μὲν σερεὶν βέλῃται λέγειν, τότε πολυχαλκὸν φη- 40 σιν, ὅτε δὲ καλόν, χρυσῶν. ABD.

δάπεδον δὲ τὸ ὁμαλὸν χωρίον· γήπεδα δὲ τὰ ἐν ταῖς πόλεσι προκείμενα ταῖς οἰκίαις ὅσον κηλίδω· οἰκίαις δὲ οἰκῶν κατεριφεισῶν ἰδίᾳ. ABLV.

μετὰ δέ· ὅτι τῷ δὲ τὸν δὲ ὡς ἐν ἀνθυπάρχον· συνδεδε- 45 κός γὰρ ἐστὶ καὶ αὐτῷ καὶ ἀκολουθεῖ, ὡς τὸ „τὴν δ“ ἐξ ἁλὸς ἡπειροῦντα ἔρυσσαν, ἐκ δ' ἐνδὸς ἑσπέρων, ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον“ (Π. 1, 435). A.

τὸ σφίσι καὶ ἔγκλισιν ἀναγνώσαν· τῶν, ἵνα εἰς ἀπλὴν ἀντιωνυμίαν ἡ μεταλλάξις γένηται. τοῦτο δὲ τὸ παρα- 50 δοκῶν τῷ Αἰῖ, ὅτι ὁ μὲν Ζεὺς πρῶτος ἐστὶ τοῦτο, μόνος δὲ ὁ τῶς οὐκείων ἔχει τὸ τοῖς μέλλουσι γένεσθαι· εἰς γὰρ ὁ Γανυ- 5

ἀνάνωσιν οὐκ ἐφάλαξαν. ἀλλήθως γὰρ ἐστὶν ὅτι ἡ σφίσι ἐγκλιστικὴ οὐσα εἰς ἀπλὴν μεταλαμβάνεται, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῷ „εἰ γὰρ σφίσι κῆδος ὁρέξω“ (Π. 17, 453), καὶ μὴν ὁροδοτομένη πάντως εἰς σφίνδετον· ἐστὶ γὰρ ὅτι καὶ εἰς ἀπλὴν. εἰς μὲν ἂν σφίνδετον ἔτιως „αἰ εἰ μετὰ σφίσιον ἔχον“ (Π. 22, 474), εἰς ἀπλὴν δὲ ἔτιως „τὰς δ' ἀναγον ἔτιως σφίσιον ἐργάζεσθαι“ (Od. 14, 272)· „σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι“ (Od. 4, 683). καὶ γὰρ καὶ οἱ ἀλχμάλωτοι ἄγονται ἑαυτοῖς ἐργάζεσθαι, ἀλλ' αὐτοῖς τοῖς ἄρουν· οὐδὲ οἱ μυητῆρες τὰ 30 πορὸς τὴν δαῖτα ἑαυτοῖς παρεσκεύασαν, ἦτοροι δὲ αὐτοῖς. AB.

Ἡβη· ἡ ἐνταῦθα ἐωχάμεναις τοῖς θεοῖς ὑποδιακονή- μένη κατ' ἀρχὰς Ἡβη τίς ἂν εἴη κλῆρ ἡ διακονῶσα ἐν ταῖς εὐφροσύναις νεότητος; ἡ δὲ γὰρ ἐν ἑραρῷ ἔτι γῆρας, ἡ δὲ ὕψις 35 τῆς θείας φύσεως ἔχαστον βίαι νόσημα· πάσης δ' ἐξαιρέτως θυμῆδος ὥσπερ οἱ συνεκτικὸν ὄργανον ἐστὶν ἡ τῶν συνεκτικῶν ἐπὶ τὴν εὐφροσύνην ἀκμή. L.

ἡ διπλῇ, ὅτι παρθένος ἡ Ἡβη· οὐνοῦ γὰρ οὐκ ἄρα γεγάμηται ὑπ' Ἡρακλέους, ὡς ἐν τοῖς κατὰ αὐτὴν νεκρίαν ἡδαιτημένοις (Od. 11, 602). ἔζητησεν δὲ δι' ἡν αἰτίαν 40 ὁ πάρεσι Γανυμήδης, ὃν οὐνοχόος τῷ Διὶ. γινώσκοντες μὲν φασιν ὅτι τῷ Διὶ μόνῳ ὦν διάκονος, ὡς ἔστιν αὐτῶν κοινῶς πᾶσιν οὐνοχόων· ἡ δὲ Ἡβη ἐδλόγως, ὅτι κατὰ πᾶσιν ἐστίν. γινώσκοντες δὲ φασιν ὅτι σέβαςτος περὶ τῆς Πλὴν πορδοφύσεως γε- 45 νομένης εὐδοκονομήτως ἄπειρ τὰ συνεδρία, ἵνα μηδὲν ἐναι- τίον γένεταί διὰ τὴν πρὸς αὐτῶν χάριν, διὰ τί δὲ καὶ μόνῳ τῷ Διὶ Γανυμήδης ἀπεριεῖ; ἔφησαν δὲ ὅτι Ἡβη μὲν ἄναξ διακονεῖ, ἐπειδὴ τὸ θεῶν ἀπὸ τῆς τε καὶ Ἡβῆς· τοῦτο γὰρ βέλκεται αὐτοῖς ἡ τε ἀμφοτέρω, ἀμφοτέρω τις δὲσσι, καὶ τὸ κέταρ, παρὰ τὸ πᾶσιν λεχθῆναι. Γανυμήδης δὲ ἰσχυρεῖται 50 ὅτι ὁ μὲν Ζεὺς πρῶτος ἐστὶ τοῦτο, μόνος δὲ ὁ τῶς οὐκείων ἔχει τὸ τοῖς μέλλουσι γένεσθαι· εἰς γὰρ ὁ Γανυ- 5

μήδης. ABDL. ἡ δὲ Ἑβή, ὡς λέγεται, ἥρας ἐπὶ θυγά-
τηρ. L.

δύο ἐνταῦθα δηλοῖ, ὅτι τε τὰ τῶν θεῶν ἀεὶ ἥβη, καὶ
ὅτι ἐδέσποτε (ὅτι παρὰ τὸν καιρὸν τῆς ἥβης ἐκ V) ἀπρο-
νοήτως. ἀπὸ δὲ τῶν παρ' ἀνθρώποις τιμῶν αὖτις καὶ τὰ
θεῶν. τίως δὲ ἀνθρωποπαθεῖς εἰσάγει τοὺς θεοὺς, προ-
ρρημάτων ἡμῶς πληρῶς αὐτῶν ἀκρίβει καὶ πίστι. BL.

3. ἔφονοχέει κατ' ἔγνια τῶν ὑπομνημάτων ἐφονοχέει
ἡρώεσσι· οἱ δὲ φασὶ Ζηνοδότειον εἶναι τὴν γραφήν· ἐν μέν-
τοι ταῖς ἐκδόσεσι χωρὶς τῆς Ἑβραίων· διαφόρος δὲ δόξα
ἐκτίθεται τῇ προσώδιᾳ ὅ Ἡρωδιανός· ἡ δὲ ἀρέσκει, αὐτῇ
ἐστίν. ἔθος ἐστὶ τῷ ποιητῇ ἀποβάλλειν πολλάκις τὸ κατ'
ἀρχὴν ἐπὶ τῶν παρωχημένων, ἐθ' ὅτε δὲ καὶ πλεονά-
ζειν. πρόδηλοι δὲ αἱ χρήσεις, „στῆσε δ' ἐν Ἀμινῶν“
(Od. 19, 188)· „σκηπτρον μὲν τοι δῶκε“ (Π. 9, 38)· τὸ γ'
ἐντελές „τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκεν“ (Π. 16, 250). ἔτις ἐν
καὶ ἐκ τῆς ἐναντίας· τὸ μὲν γ' ἀκόλουθον ἐστὶ κίνημα ἀπὸ τῆς
οἴῃς ἦγεν κατὰ παρατακτικόν, „τὴν δ' ὁ θεὸς ἄλλος ἀνθ-
γεν“ (Π. 14, 166)· ἀλλὰ τὰ κατὰ πλεονασμὸν τῷ ἐπὶ „χρηλῆ
δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγεν“ (Π. 16, 221). καὶ ἀπὸ τῆς ἀνδάνου
ἡνδανεν „ἀλλ' ἐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἡνδανεν“ (Π. 1, 24),
τὸ δὲ κατὰ πλεονασμὸν „ἐθ' Ἀγαμέμνονι κέμπαν ἡνδανεν“
(Od. 3, 143). καὶ πάλιν „ἔσσυτο δ' ἔκτοθεν“ (Π. 10, 334),
εἴτα ἐν ἑτέροις „ἔσσυτο δέμα“ (Π. 10, 177). ἀπὸ δὲ τῆς
αὐθιᾶς βαρυτόνως τὸ „ὅσα παρῆς“ (Od. 9, 488), καὶ ὅπως τὸ
τρίτον, ὃ ἐν πλεονασμῷ φησὶ „καδ' ὁ ἄρ' ἐπὶ εὐμ' ἔωσεν“
(Π. 16, 410). ἔτις ἐν καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ἑτέροις γὰρ φησιν
„ἔφονοχέει δ' εὐδὸς Μενελάου“ (Od. 15, 141), ὑπερ κατὰ
πλεονασμὸν τοῦ ἐπὶ ἀκολούθως πάλιν ἀπεφάνητο „νέκταρ
ἐφονοχέει.“ A.

πλεονασμός ἐστιν ὡς τὸ ἀνέωγε καὶ ἡνδανεν, καταχρη-
στικῶς ἐν τῷ ἐφονοχέει ἐπὶ τῷ νέκταρος, ὡς τὸ βωμὸν οἰκο-
δομεῖν καὶ ἵππας βεβαλεῖν. ποιεῖ δὲ τῶτο, ὅτι περὶ Ἰλίου
ὁ λόγος, καὶ ἵνα εὐφρανῇ τὸ συμπόσιον ἴσως λυπούμενον.
τίων δὲ τὸ ὑπερετεῖν, ἀφ' ἧ καὶ τὸς δοῦλους παῖδας κα-
λοῦμεν. BL.

4. δειδέχατ'· ἐφιλοφρονῶντο, ἐδεξιῶντο, ἀπὸ τῆς δε-
ξιᾶς ἢ μεταφορᾶ. καὶ τοῦτο δηλᾶται ἐκ τοῦ „πλησάμενος
οἴνοιο δέπας δειδέχτο“ (Π. 9, 224). καὶ ὁ ἐφιλοφρονεῖν δὲ ἀρι-
δείκτος λέγεται. BL.

Τρώων πόλιν εἰσορούωντες ἀρρεπὲς φασιν, εἰ
τίσπει τὸς θεὸς πολέμων θάμναι· ἀλλ' ἐκ ἀρρεπείας τὰ γ' γεν-
ναῖα ἔργα τίσπει. ἄλλως τε πόλιν καὶ μάχαι ἡμῶν μὲν δεινὰ
δοκεῖ, τῷ δὲ θεῷ δὲ ταῦτα δεινὰ· συντελεῖ γ' ἅπαντα ὁ
θεὸς πρὸς ἁρμονίαν τῶν ὅλων, οἰκονομῶν τὰ συμφέροντα,
ἄπειρ καὶ Ἡράκλειτος λέγει, ὡς τῷ μὲν θεῷ καλὰ πάντα καὶ
ἀγαθὰ καὶ δίκαια, ἀνθρώποι δὲ ἂ μὲν ἀδίκῃ ἐπιλήψασιν,
καὶ δὲ δίκαια. BLV.

5. ἀντίκα· ἐπὶ τῷ αὐτοῦ· πολλὰ ἔρεσι λύνει τῶν παρορα-
μάτων τοῖς γραμματικοῖς. ἀντίκα τὸ ἐπὶ τῷ Διὶ „ἀντίκα
ἐπὶ τῷ Κρονίδῃ ἐρεθίζεμεν Ἡραν κερτομίους ἐπέεσι

παραβλήδην ἀγορεύων“ μὴ νοήσαντες τινες ἀλλοκοτόνως
ἐξηγήσεις πεποιοῦνται. φασὶ γ' ὅτι παραβλητικοῖς ἐχρή-
σασθαι ὁ Ζεὺς, παραβάλλον καὶ ἀντεξέταζον τὴν Ἀφρο-
δίτης Ἀλεξάνδρῳ ἐπικερταῖαν πρὸς τὴν Ἡραν καὶ Ἀθηναί-
αν τῷ Μενελάῳ γενομένην. τὸ ἐν παραβλήδην ὅτι μετὰ τοῦ
παραβάλλον λέγει ὑπερ εἰσάγει συγκρίνειν, καὶ ὅτι τοῦ
ἔτις ἔχει, δηλοῖ ὅ τῷ Διὶ λόγος συγκριτικὸς ὢν „δοίω
μὲν Μενελάῳ ἀρηγόντες εἰσὶ θεῶν, Ἡρῃ τ' Ἀργεῖν καὶ
Ἀλαλκομένητις Ἀθήνῃ. ἀλλ' ἦτοι καὶ νόσφι καθήμενοι εἰ-
σορῶσαι τέρεπον, τῷ δ' αὖτε φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ
καὶ παρμύμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει.“ καὶ οὕτως
ἀπλῶς παραβολὴ καὶ ἀντεξέτασις, ἀλλ' ὅντως ἐρεθιστικὴ ἢ
κέρτομος, ὡς προείπεν ἔσσει, δοίω μὲν Μενελάῳ, μία δὲ
τῷ Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἡ μὲν Ἡρα κηδεμὼν τῷ Ἀργεῖ καὶ
καὶ τῷ Μενελάῳ ἀρηγόντες καὶ διὰ τῶτο καὶ Μενελάου κηδεμὼν
ἀρρεπείας, ἡ δὲ Ἀθηναῖα Ἀλαλκομένητις, ἡ δὲ Ἀφροδίτῃ φη-
σὶν φιλομειδῆς καὶ ἐκ ἀπ' Ἰλίου καὶ ὅπως αἱ μὲν νόσφι τῷ Μ-
ενελάῳ καθήνται, ἡ δὲ αὖτε παρμύμβλωκε καὶ αἱ μὲν θεωροῦ-
σιν εἰς τέρεπον τῶν ἀγώνων, ἡ δὲ αὐτῷ κῆρας ἀμύνει συμπα-
ραμύνουσα „καὶ νῦν ἔξεσάωσεν οἰόμενον θανάτου.“ ὁρῶν
Ἡρα προείρηκεν ὅτι ἐρεθιστικὸς ὁ λόγος ἔσσει καὶ χλευαστικὸς
καὶ παρακλητικὸς. B.

ἐρεθίζεμεν Ἡραν· ἡθελε μὲν παρὰ βραχὺ τῶν ὄν-
των δι' Ἀχιλλεῖα ποιῆσαι, ἐβούλετο δὲ τὴν αἰτίαν αὐτῆς
ἐπιθεῖναι. BL.

6. παραβλήδην· χλευαστικῶς ἢ πυρροβλικῶς, παρὰ
κρυστικῶς. L. παραβολήδην, ἀπατητικῶς ἢ παραβλήδην τῇ
ἀρχῇ τῆς λόγος πρὶν ἐκείνον ἀποσιωπῆσαι. D.

7. ἀρηγόντες· ἐπὶ μόνῃς θηλυκῇ τάσει ὁ ποιητῆς αὐτῶν
30 ἢ ἀρηγόντων. ABLV.

8. Ἀργεῖτις· ἡ ἐν Ἀργεῖ τῆς Πελοποννήσου τιμωμένη. D.
Ἀλαλκομένητις Ἀθηναῖς· τοῦτο τὸ ὄνομα Κέρκον
αὐτῇ ἐπέθηκε πρῶτος, καὶ ἔτις ἐτίμησεν. λέγει δὲ τῶτο ὁ Ζεὺς
ἢ ἀπατητικῶς (ἀπάτ. διὰ τὸ λέγειν αὐτῇ δ' Ἀργεῖν Ἐλέ-
νην V), ἢ πρὸς τὰς τῶν Τρώων ἐπικέρτους συγκρίσεων θεῶν
αὐτῇ. BL.

ἡ ἀλάλκεσα τῷ μένι, ὃ ἐστὶ βοήθεισα, ἡ ἐν Ἀλαλκο-
μένητις πόλει τῆς Βοιωτίας τιμωμένη, ἔνθα καὶ Ἀλαλκο-
μένητις Ἀθηναῖς ἱερὸν. ἡ ἀπὸ τῆς Ἀλαλκομένητις ὄρεος τῆς
40 Ἀττικῆς, ἢ ἡ παρὰ Ἀλαλκομένητις τραφεῖσα τῷ Βοιωτῷ. D.

9. νόσφι· τῷ Μενελάῳ. διαγαλλέον δὲ εἰς τὸ καθή-
μενον· λέγει γ' ὁ καὶ. ὅρα δὲ πῶς πάντοθεν τὸ παρὰ
δοξον θηρῶν τὴν μὲν Ἡραν Ἀργεῖν καὶ τὴν Ἀθηναῖαν κα-
λεῖ πολεμικῇ, τὴν δὲ Ἀφροδίτῃ φιλομειδίαν μόνον. πῶς
ῥῶθεν δὲ ἀρχεται τῶν βαλενμάτων. BL.

11. παρμύμβλωκε· φροντίζει, ἢ παρακολοθεῖ, ἢ πα-
ραμύνει. L. ἀπὸ τῆς μελῶ μελήσω μεμλήκα, καὶ κατὰ τρο-
πὴν τῆς ἑῖς τὸ ὦ μεμλῶκα, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τῆς δυν-
τέρου ἐ καὶ πλεονασμῷ τῆς β' μεμλῶκα. καὶ ἐπειδὴ ἀμ-
τάβολον πρὸ ἀμεταβόλου ἐκ ἐνρίσκειται ἐν συλλήψει, εἰ μὴ
τὸ τ' τοῦ μ' ὡς ἐν τῷ μῆτιμα, τότε χάριν πλεονάζει τὸ β'

καὶ γίνεται μέμβλωκα, καὶ ἐν συνθέσει τῆς παρὰ προθέσεως καὶ συγκοπῇ παρμέμβλωκα, καὶ τὸ τρίτον παρμέμβλωκε. V.

αὐτοῦ: τινὲς ἀντὶ τῆς αὐτῆς, τατέζιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς μένους τόπῳ. τὸ δὲ ἀμύνει ἀντὶ τῆς ἀναβάλλεται. V.

12. ἐξεσάωσεν: ἐπαναλαμβάνων ἐρεθίζοντάς πλὴν. V.

13. νίκη μέν: λείπει τὸ ἐξί. διέκρινε δὲ τὸ ἀμφίβολον ὃ τῆς Διὸς λόγος, ὅπως μὴ δοκῇ ὁ ποιητὴς τοῖς Ἀχαιοῖς χαρίζεσθαι. BL.

14. βραχὺ διασαλτέον ἐπὶ τὸ ἔργον καὶ ὁρρομεν, βαρυνόμενος τῇ προτέρῃ συνδέσει, περισπωμένη δὲ τοῦ δυνάμενος. οἱ δὲ ὑποκρίντες ἐπὶ τὸ ὁρρομεν πάλιν ὑπὸ τῆς πεντικῆς ὑποκρίσεως πλανῶνται, ἐπεὶ καὶ τοῖς διζυμοῖς αὐτὴ συμβέβηκε πολλάκις. ἡμεῖς δὲ εἴχομεν ἐπὶ τὸ ὁρρομεν ὃ γὰρ λόγος, γραζόμεθ' ὡς ἔστι ταῦτα, πότερον πάλιν πόλεμον ποιεῖσμεν ἢ φίλον ἐμβαλέμεν. A.

βραχὺ διασαλτέον εἰς τὸ ἔργον. τὸ δὲ μετ' αὐτό, τὸ ἢ ὃ', δύο μέρη εἰσὶ λόγῳ· ἐλλείπει γὰρ τῆς ῥᾶς συνδέσεως τὸ αὐ. ὁρρομεν δὲ τῶν κερτομῶν ἥδη. BL.

15. φύλοπιν: ἐπειδὴ κατὰ φύλιν μάχονται. περισπωμένη δὲ καὶ τὸν δεύτερον ἢ· ἔστι γὰρ διμορφητικὸς. BL.

17. εἰ δ' αὐτῶς: διὰ τῆς πῶς αἰ' Ἀριεάρχῃ, εἰ δ' αὐτῶς. ἐν δὲ τῇ κατὰ Ἀριεοφάνη εἰ δ' αὐτῶς, διὰ τῆς τ'. A. αὐτῶς ἀντὶ τῆς ὁμοίως. V.

γένοιτο: ὅπως Ἀριεοφάνης· Ἀριεάρχος δὲ πῆλοιο. V.

19. πῶσι τοῖς Διὸς ἐπιθέτοις κοσμεῖ αὐτήν, Ἀργεῖην, λευκώλενος, πῶσις Ἡρῆς Ἑλένης πόσις. V.

20. ἐπέμυξαν: μεμνῶσι τοῖς χεῖλεσιν ἦχον ἐποίησαν διὰ τῆς ῥινός. ἔστι δὲ μύζειν τὸ τὴν φωνὴν τῇ μ' σοικεῖον ἐκφωνεῖν, ὡς ἐκ τῆς σ' ὁ σιγμὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ρ' ὁ ῥοῖος. 30 ἔξ οὗ καὶ μύξα ἢ ἐν τῇ ῥινὶ καὶ τῷ λόχῳ· ὅθεν λόχος δόμῳς. L.

μεμνῶσι τοῖς χεῖλεσιν ἐπεξέαξαν (ὃ πάχυνον οἱ ὀργιζόμενοι καὶ μηδὲν ποιεῖν δυνάμενοι D). ἡθικῶς δὲ καὶ τὸ γυναικεῖον ὄχημα πρὸ τῶν λόγων ἐμφαίνει ὅπως γνώμης 35 ἔχουσιν. καὶ ἔρχεται μὲν τῷτο· ἢ δὲ ὀργὴ καὶ ἐπὶ λόγος αὐτῇν ἄγει. BLV.

21. πλησίαι: τὴν καθέδραν Ἡρῆς καὶ Ἀθηνᾶς ὑποτίθει· ἐκατέρωθεν πλησίον τῆς Διὸς. A. καὶ εἴτε δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἔξ ἀριστερῶν ὅσα τῷ Διὶ. V.

22. ἡ διπλὴ πρὸς τὸ ἀκέων, ὅτι ἀντὶ τῆς ἀκέσας ἔξενηκεται. ὃ γὰρ ἔστιν ἀντὶ τῆς ἰσχύος, ὡς ὁ Ἀριεόνικος ἐν τοῖς σημείοις φησὶν, ὁμοίως τῷ „ἀλλ' ἀκέων δαήνασθε" (Od. 21, 89)· ὃ γὰρ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ περὶ μετοχῆς ἀποδείκνυσιν ἀκριβέστατα ἐκ τῆς συντάξεως ὅτι ὁ δυνάμει εἰναί 45 ἐπιθήρημα μεσότητος. A.

23. σκνζομένη: ὀργιζομένη· καὶ γὰρ οἱ ὀργιζόμενοι σκνζομαι καλοῦνται. ABL.

24. Ἡρῆ: ὠθείας ἐστίν. V.

ὅσα ἔχουσι: ἐμφασίς ἐστι τῆς διὰ τῆς σόματος ὑπερχιο- 50 θέσεως. V. μένης ὀργῆς. A.

25. αἰνόταται: χετλιαζέσης ὁ λόγος, ὅτε δὲ φιλοφρονεῖται αὐτόν, φησὶ „Ζεὺ πάτερ ἢ ῥᾶ τί μοι κεχολώσεται" (Il. 5, 421). A.

26. πῶς ἐθέλεις ἄλιον: εὐλογον αἰτίαν τῆς ἀτιμίας 5 (ἀπωλείας V) προσέθῃσι τὸ βεληθῆναι ἀκυρῶσαι τὰ πεποιημένα αὐτῇ. A.

δασυντέον τὸ ἄλιον· παρὰ γὰρ τὴν ἄλός γενικὴν κτητικῶς μετέχθη. σημαντικὸν δὲ ἐστὶ τῆς μάταις, ἐπεὶ ἐκ ἐχρηστοῦ εἰς πόσιν τὸ θαλάσσιον ἔδωκε· τὸ γὰρ ἐναντίον πό- 10 τιμον καὶ ποταμῶς λέγεται. A.

27. ἰδρῶθ': αἰτιατικὴ ἐστὶ κατ' ἐκθληρὴν ἀλλημενῇ, ἐνθεν προπερισπόμεν· ὁξύνει γὰρ ἡ εὐθεία ὁμοίως τῇ ἐφ' ῥῶς. τὸ δὲ ἰδρῶσα οὐκ ἀναγκαῖον συνέλλειν· δύναται γὰρ ἐκτείνεσθαι καὶ μηδὲν λυμνησθῆναι τῇ μέτρῳ. ἔφαμεν δὲ τὸν ποιητὴν ἀδιαφύκτως καὶ φυλάσσειν τὸν χρόνον τῶν παρω- 15 χημένων καὶ ἀποβάλλειν, δύναται μέντοι καὶ ἰδρῶ τε εἶναι τὸ πληρὲς, ἐπεὶ σύνθηται αὐτῇ ὅπως τὴν αἰτιατικὴν προ- φέρει, „ἰδρῶ ἀπεψύχοντο" (Il. 11, 621). A.

μόνως (διεσαλμένος?) τὸ ἰδρῶθ'· αἰ γὰρ διὰ τὴν ἀλλήλας ὁ ποιητὴς τῷτο φησιν. ἐξήλλαξε δὲ τὴν φράσιν εἰπὼν „καμῖτην δὲ μοι ἴππον"· ἔδει γὰρ εἰπεῖν, πῶς βούλει ἀκυρῶσαι καὶ τὸν ἴππον ἰδρῶτω καὶ τὸν κῆματον τῶν ἴππων; BL.

τὰ ὀνόματα τῶν ἴππων τῆς Ἡρῆς Γλαῦκος καὶ Περφί. V.

29. θεοὶ ἄλλοι: ὁ ἕκαστος ἀποδέχεται, καὶ τοῖς ἄλλοις 25 περιτίθῃσιν. ἢ οἱ Ἕλληνικοί, ὡς τὸ „πάντες δ' ἡτιώωντο" (Il. 11, 78). παιδεύει δὲ μὴ ἰδίᾳ ψήφῳ τὸς βασιλεῖς ἀρίσκεισθαι. BL.

30. μέγ' ὀχρῶσας: ἡθικῶς, ὅπως δοκῇ παρὰ τὴν ἰδίαν γνώμην χαρίζεσθαι αὐτῇ τὸ αἶμα. BL.

31. δαιμονίη: ἡθικῶς ἀντὶ τῆς μακαρίας. τὸ δὲ τί τὸ 30 σε ἀντὶ τῆς πῶς δῆ, ὡς τὸ „τί γὰρ σ' ἔτρεπον αἰνὰ παθῶσα" (Il. 1, 414). BL.

32. ῥέζουσι: ἀντὶ τῆς ῥοῖας. ἀγνοεῖ δὲ τὴν κρίσιν. V. διασαλτέον ἐπὶ τὸ ῥέζουσιν· ἀνέσραπται γὰρ ἡ περίοδος. A. ἀσπερχέει· ἄγαν ἐπινοσμένως. V. πολυσυπλάσας. L.

35. ὁ μὲν βεβρώθαις: ἡθικῶς τὸ ὑπερβάλλον τῆς γυναικείας κακίας, ὡς ἐν τῇ „τῆς ἐγὼ μέσον ἦμαρ" (Il. 24, 212). αἰετῆται οὖν ὁ λόγος ἐν τῇ κατ' ἕκαστον ἐξεργασίᾳ. BL.

37. ἔρξον ὅπως ἐθέλεις: ὡς θέλεις πράξον, μὴ πως ἢ ἀμφίβολα αὐτῇ ἐμοὶ καὶ σοὶ πόλεμος γένηται, οἱ δὲ εἰ- 40 ζόντες εἰς τὸ νῆκος λείπειν φησὶ τὴν διὰ, καὶ τὸ γένηται ἐποπτικῶν ἀντὶ τῆς γένουσι ἢ γινέσθω. τῷτο δὲ φησιν, ἵνα μηδὲ αὐτῇ ἐναντιωθῇ αὐτῇ ἐν τῇ τῶν Ἑλλήνων ἀγῇ. ABLV.

νῆκος δὲ παρὰ τὸ εἶναι. V. 40. ἀπὸ τῆς κεν καὶ ἐγὼ: καὶ ταῦτα κερτομικά, πρὸς τῇ τὴν χάριν ἐπὶ πλείον αἰετῆται. BL. ἐμφαίνει δὲ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν καθοδόν. AL.

ἔξαλαπάξαι: παντελῆ δηλοῦσιν ἀπώλειαι αἱ διὰ προ- 50 θέσεως. V.

41. ἐγγεγάασιν: ἐνδιατρίβουσιν, ὃ γένηται πολλοὶ

ἢ ἀλλὰ ἄλλοι γεννώμενοι ἀλλὰ ἄλλοι οὐκ αἰσιν. Α. ἐνδιατρίβειν. ἢ ἡμεῖς γεννηθέντες ἐν Ῥόδῳ φαιμέν. V.

42. διατρίβειν: μιλάσσειν ἢ μεταφορὰ ἐκ τῆς κηρῆ. Α.

43. ἐγὼ σοὶ ὁρθοτονητέον τὴν σοί· δύναται γὰρ ἀντιδιαβολὴ εἶναι. Α.

ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ: τὸ δοκῶν ἀπεμφινεῖν ἐν τῷ εἶχῳ ἔδερμιν ἔχει διόρθωσιν ἐκ διαβολῆς· ὁ μὲντοι λόγος αἰρεῖ διαστέλλειν ἐπὶ τὸ ἐκὼν. λέγει δὲ ἐκὼν μὲν, ὅτι μὴ ἐβιάσθη ἀλλὰ εἴξεν, ἀέκοντι δὲ θυμῷ, ὅτι μὴ προέλετο ἀλλ' ἀπροαιρέτως τὴν πόλιν προέβηται τῇ γαμετῇ. 10 ἡ δὲ πᾶσι συμβαίνει τῆς τοῦτο δύο ἀτόπων προκειμένων τὸ ἑλαττον αἰρεμένοις. Α.

πολλὰ γὰρ παρὰ προαίρεσιν τῆς ψυχῆς πράττονται πρὸς τὸ κεχαρισμένον τῶν πέλας, ὥς εἰ ἔλεγε, κατεδεξάμην μὲν ἐγὼ, τὰ δὲ τῆς προαιρέσεως ἔγωγε μὴ κατένευσαν. ΑΒΛ. 15

ἐν ἁλλῷ βιαζόμενος, ὥσπερ οἱ πλείοντες ἐκόντες μὲν ἀποβάλλουσι τὰ φορτία ἵνα σωθῶσιν, ἀέκοντες δὲ ἐπιμένοντες. δοκεῖ δὲ πῶς ἐναντίον εἶναι τὸ ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ· διὸ καλῶς ὁ Τρόφιον, φησὶ, συναλείφας ἐν τῷ δῶκα συνάπτει τὸ ἐκὼν, ἢ τὸ δῶκ' ἀέκων ἀέκοντί γε θυμῷ. ἢ ἐκὼν ἐγὼ 20 σοὶ ἔδωκα ἀεκάσης με τῆς διανοίας, ὃ ἔστι καίπερ μὴ βεβλόμενος. ΑΒΔ.

πῶς Ζεὺς δῶκά σοι φησὶν ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ; τὸ ἢ ἐκὼν τῷ ἀέκοντι ἀντίκειται. Τρόφιον μὲν ἂν συναλείφας ἐν τῷ ἔργῳ συνάπτει τὸ ἄ πρὸς τὸ ἐκὼν, ἢ τὸ ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ. τοιαύτη τις ἢ διάφορα· πολλὰ ποιεῖται τῶν πραγμάτων μὴ ἐξ ὕλης τῆς διανοίας ἢ μηδὲ βεβλόμενοι. διήλθεν ἂν τὸ ἐγὼ τῷ θυμῷ, ἢ φησὶν ἐγὼ ἀέκων δίδωκα ἀεκάσης μοι τῆς διανοίας ἢ μὴ θελήσης. εἰ μὲν ἂν ἐγὼ σοὶ δέδωκα ἔφη ἀέκων, ἐναντιολογία ἦν· καὶ εἰ ἀέκοντι θυμῷ, καὶ οὐ- 30 τως ἂν ἐναντιολογία. ἔπειτα δ' ἐγὼ μὲν ἐκὼν ἔφη ἀέκοντί γε θυμῷ, ὅτι ἔστι μάχη διὰ τὸ πολλὰ μὲν ποιεῖν ἡμᾶς, μὴ συντιθεμένης δὲ τῆς διανοίας. πᾶσα γὰρ πρᾶξις διὰ τὸ κατ' ὁρμὴν γίνεσθαι ἐφ' ἣμιν ἔστι ἐκείνου ἂν εἴη, ἢ πᾶσα δὲ πρᾶξις ἢ τὸ εὐάρεστον τῆς διανοίας ἔχει. ἔστι δὲ ἢ ἔτε- 35 ρον εἰπεῖν, ὅτι ἐκὼν μὲν δίδωσαν ὡς ἀδελφῇ ἢ γυναικί, ἀέκων δὲ ὅτι τὰς φιλιότητας πρὸς ἀπώλειαν ἐκδίδωσαν. καὶ γὰρ οἱ ἐν θαλάσῃ πλείοντες ὅταν περιπέσωσι κινδύνῳ, ἐββάλλουσι τὸν φρόντα εἰς τὴν θαλάσσαν ἐκόντες τε καὶ ἀέκοντες, ἐκόντες μὲν ἵνα σωθῶνται δυνήθωσιν, ἀέκοντες δὲ 40 ὅτι τὸν φρόντα ἀπολλύνουσι δι' ὃν πλείοντι. L.

44. ὅτι ἡ ἐλπίς τε καὶ οὐρανὸς ἀερεῶν τε: γῆς καὶ θρασὺς νεκρὸς τε καὶ ἡμέρους παρὰ ληγε λαμπτήρας, ἡλιὸν τε καὶ ἀστέρας. ΒΙ.

45. ἢ διπλῇ, ὅτι τῷ ἐννοητικῷ ἀντὶ τῆς παθητικῆς κέχρη- 45 ται, ἀντὶ τὸ κατεῖναι. Α.

46. περὶ κῆρι: περισσῶς τῷ κέρει. τὸ περὶ φιλίας τὸν τόνον, ὅτι σημαίνει τὸ περισσῶς, ὅμοιος τῷ „ὡς περὶ μὲν νόον ἔστι, περὶ δ' ἰσὺς θεοῖσι” (Od. 1, 66). τὸ δὲ κῆρι ἐδέτε- 50 ρον ὅταν ἢ, προπερισπᾷ (ἐκ τῆς κῆρι συνεκλήθη), ὅταν δὲ θηλυκὸν ἢ, βέβηται. ἐνθάδε δὲ ἐδέτερον ἔστι προπε-

ρισπασθήσεται ἔρα. Α.

ἢ τῆς ἰσῆς: διὰ παντὸς θηλυκῶς, ἡπαξ δὲ ἐδέτερος ἢ τῆς αἰσῆς. Αθηναῖος διὰ βελός” (Π. 15, 71). Α.

47. καὶ Πριάμοις: ψεύδεται αἰσῶν τὴν χάριν· φησὶ 5 ἢ Ποσειδῶν „ἦδη γὰρ Πριάμος γενεὴν ἤχθησε Κρονίων” (Π. 20, 306), καὶ μύλα ἐκόντος, ἀσβεστὴ γενομένην. Α.

ἔγωγε μὲν: τὸ εὐ ποτὲ τῇ μελῇ χρησαμένη, πολέμικῃ. μελὴ δὲ εἶδος δένδρου ἐβόλετο εἰς δόρυτος κατασκευὴν. D. ἢ τοῦ ἔσχατον ἢ συναίρεσις. ἔστι δὲ ἀντὶ τῆς ἐμμελίας. V.

49. λοιβῆς τε: καὶ αὐτοῖς γὰρ ἐμμελίζον οἱ θύοντες „καὶ Ἐρμῇ Μαϊάδος νύει” (Od. 14, 435). καλῶς δὲ προαναγγινώσκει νόμον ἀσβείας. ἵνα δὲ μὴ δοκῇ ἐπ' ὀλίγοις ἀγάλλεσθαι, φησὶ τὸ γὰρ λάχοντες γέρας ἡμεῖς. ΑΥ.

ἢ κῆρος τῇ ἀναθυμιάσει τῆς γῆς ἔοικε τῶν σωμάτων 15 καιριμένων. V.

51. ἐμοὶ τρεῖς: διὰ τί ὁ μὲν Ζεὺς μίαν, ἢ δὲ Ἡρὰ τρεῖς ἔχον φησὶ πόλεις φιλιότητας, καὶ ἢ μὲν Ἑλληνίδας, ὃ δὲ βάρβαρον; ἴδει γὰρ τὰς κρείσσονας τὸν βασιλεὺς τῶν θεῶν ἔχον φιλιότητας. ὁρᾷ δὲ ὅτι εὐπρεπῆ βεβλόμενος 20 περιττῶν αὐτῇ τὴν αἰτίαν τῆς ἀρετῆς ὁ ποιητῆς, καὶ οὐκ ἦν ὁ μῦθος ἀναπλάττει, ὡς ἄρα διὰ τὸ μὴ προτιμηθῆναι τῆς Ἀφροδίτης ἐπὶ τῇ κρίσει τῆς κάλλος Τρωσῶν ἐχαλεπα- νεν, ἐπίτηδες ταύτας φησὶν αὐτὴν τὰς πόλεις φιλεῖν, περὶ 25 ὧς τὸ ἀδίκημα τὸ κατὰ τὴν Ἑλληνὴν γέγονεν. σύμψημα δὲ τῶν κακῶν, ἐν οἷς αὐτὴν ποιεῖ λαμβάνουσαν τὸν κερὸν παρὰ τῆς Ἀφροδίτης, ἵνα τῷ Αἰὲ μᾶλλον ἔτιος ἐπίτατος φανείη· ὃ δ' ἦν εἰκὸς τὴν διομήνην τῆς βοηθείας τῆς κατ' αὐτῆς ἐπὶ τῷ ἀρεσθῆναι τῷ ἀνδρὶ ἀνακατεῖν ἡτήθεισαν ἐπὶ τῇ τῆς κάλλος κρίσει. ὃ δὲ Ζεὺς μίαν λέγον πόλιν φιλεῖν 30 ἔφαρκε τὴν χάριν· οὐκ ἔτι γὰρ ὁ ἀπὸ πολλῶν διδάσκει θαυμάζεται ὅς ὁ ἀπὸ ὀλίγων. ὡς ἀμφοτέρω ὁρᾷ κατασκευάζουσιν· ἢ μὲν γὰρ πολλὰς ἀντὶ μίας προήσθεσθαι φησὶν, ὃ δὲ τὴν μίαν, ἢν καὶ μόνην ἔχει, χαριεῖσθαι. ΒΙ. ἐκτίθεται τὴν αἰτίαν τῆς περὶ τὰς Ἑλλήνας σπαδῆς. 35 ἀρνοῦν- ὄν τὴν κρίσιν. V.

52. Ἄργος τε Σπάρτη τε: ἢ διπλῇ, ὅτι τέσων τῶν πόλεων ἕνεκα συνεμάχοντο τοῖς Ἑλλήσιν, ὃ δὲ διὰ τὸ ἀποκρίσθαι ὑπὸ Ἀλεξάνδρῳ τὸ κάλλος αὐτῶν, ὅπερ οὐκ οἶδεν Ὀμηρος. Α.

53. πρὸ τέλος ἢ ὅσπερ τὸ διαπέσαι, ἢ ἢ ἀκατέμ- 40 γματον ἀντὶ προστακτικῆς. Α.

δείκνυσιν τῶν ἀρχαίων τὸ ἦθος ἀλόγιστον, ὅτι πόθω τῶν παρὰ χεῖρα τῶν μισθίων ἀμελεῖσιν. διὰ δὲ τῆς περὶ ἐμφανείας περὶ τῶν Τρωσῶν, ὡς ὁμοίως αὐτῇ μισθύνται- 45 ὡς ἐκείνῳ φιλεῖται. ΒΙ.

54. μεγάροι: ἀντὶ μέλλοντος τῆς φθορῆς. ἀνθυπά- 50 γει ἂν αὐτῷ τὸ φθονέω. Α.

55. 56. ἀδελφῶν ἀμφοτέρω, ὅτι τὴν χάριν ἀναλήσκειν, εἰ καὶ μὴ προδιηθείς δύναται ταῖς ἔχουσιν. Α. ὁρᾷ δὲ ὅτι οὐ μισοῖ τὴν χάριν, ἀλλ' ἐμφανίζει ὡς οὐ θέλει μὲν τι πα- 55 θεῖν τὰς πόλεις, οὐκ ἀντιπράξει δὲ διὰ τὸ ἀδύνατον. ὁ-

κτον δὲ ἐμφαίνει τῶν λόγων, ὅπως μὴ ἐξ αὐτῆς ἀπαιτῇ τὴν χάριν. V.

56. φέρετερός ἐσσι· φέρετατός ἐσσι. A.

57. οὐκ ἀτέλεστον· ἀντὶ τοῦ μὴ ἀτέλεσον. V.

58. ἐνθεν· ἐντεχρον τὸ γῆμα· τὰ γὰρ ἐκ αὐτῆς δίκαια, δι' ὧν περ ὠφελε τιμῆς τυγχάνειν, ἐκ τῆς περὶ τὸν ἄνδρα δόξης λαμβάνει, προσαγομένη τὸν θεὸν κληθούτως. B.

59. πρεσβυτάτην· τιμωτάτην νῦν. πλαγιασθεὶς δὲ ἐντεῦθεν Ἡσίοδος νεώτερόν φησι τὸν Αἴα (Th. 454). A.

ἄλλως. ὅτι ἔκαστος ἡλικίαν λέγει, ἀλλ' ἐν τιμῇ. A.

ἀγκυλομήτης· ὁ καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις ἀγκύλα μή-
σασθαι εἰδώς, ἢ ὁ περὶ τῶν δυσενρέων καὶ σκολιῶν εὐχε-
ρῶς δυνάμενος βελεύεσθαι, συνετός. BD.

60. διασαλτέον ἀμφότερον, γενεῇ τε, κέκλημαι.
φησὶ γὰρ διὰ ταῦτα πάντα ἐντιμος εἶναι, διὰ τε τὴν ἐγγένειαν 15
καὶ διότι Αἰὼς γυνὴ τῷ πάντων βασιλέως. A.

ἢ διὰ τῆς, ὅτι γενεῇ ἀντὶ τῆς γένει· ἐκ Κρόνου γὰρ. A.

ἐπὶ τῶν ἐξ ἐκείνων ἢ γενεῇ λαμβάνεται, ἐπὶ ἡλικίας, ὡς
τὸ „ὀπιότερος γενεῇ“ (II. 2, 707)· ἐπὶ ἐγγένειας, ὡς τὸ
„γενεῇ μὲν ἐπέρτερος“ (II. 11, 796)· ἐπὶ ἐγγόνων, ὡς τὸ
„ἄφρα μὴ ὑπερμῶς γενεῇ“ (II. 20, 303)· ἐπὶ πατρίδας,
ὡς τὸ „γενεῇ δὲ οἱ ἐξ“ ἐπὶ λήνῃ (ib. 390)· ἐπὶ ὠρισμένον
χρόνον, ὡς τὸ „τῷ δ' ἦδη δύο μὲν γενεαὶ“ (H. 1, 250)· ἢ γὰρ
τοιούτῃ γενεῇ ἔχει χρόνος (ἀγ' ἔχει ἔτι ἀνθρώπων V)
ἐπὶ γένεως, ὡς τὸ „οἷον περ φύλλων γενεῇ“ (II. 6, 146). 25
λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ χρόνον ζωῆς ἀνθρώπων, ὡς τὸ „ἐν-
νεα γὰρ ζῶσιν γενεαί.“ BL.

61. κέκλημαι· οὐκ ἔτι τελεία εἰς τὸ κέκλημαι· φησὶ
γὰρ διότι οὐ εἰμὶ γυνὴ τῷ πάντων ἀνάσσοντος· τῷτο γὰρ
δηλοῖ τὸ κέκλημαι. ἡδὺ δὲ καὶ τὸ τῆς ἐξαλλογῆς· ἔδει γὰρ 30
εἰπεῖν, ὅς τῃ πάντων βασιλεύοντος. BL.

63. σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμοί· πιθανῶς προτέραν
ἔταξε τὴν ἰδίαν χάριν, ὡς προκατάρχουσι καὶ ἐκ ἀμειβομέ-
νῃ. τὸ δὲ ἐπὶ δὴλόν μὲν τὸ λέγω φιλοῦται, τὸ δὲ ἀκο-
λαθῶ δασύνεται. ἀνάγκη δὲ πᾶσι τοῖς ἄρχεσσι τὰς ποσὺς 35
ἐπαυκμήτους ἔπεισθαι. B.

64. τὸ θάσσον συντακτικόν τῷ ἔλθῃν φησὶ γὰρ (70)
„αἶψα μάλ' ἐς σπυτιὸν ἔλθῃ.“ BL.

ἢ διπλῇ, ὅτι τὸ ἐπιτεῖλαι ἀντὶ προσηκτικῶς κεῖται.
τὸ δὲ πειρᾶν εἰ μὲν ἀπαρέμμετον σημαίνει, διαβολὴν ἔχει 40
πρὸς αὐτὸ (ἵσται γὰρ τῷ πρώτῳ λόγῳ)· εἰ δὲ ἀντὶ προ-
σηκτικῶς αὐτὸ κείνῳ τῷ πειράτῳ, σημαίνει. A.

66. πειρᾶν· ἐκ ἀναγκᾶς οὐκ ἐπιπορκεῖ Πάριον ἀλλὰ
πειρᾶντι, εἰς ἡλεία τε ἡμερῶν προσηκτικῶς Τρώας,
ὅπως ὤξῃαν τίσσοι δίκην· ἡδὺ γὰρ παρὰ τῇ Ἀλέξανδρος λέ-
γων „κείνον δ' αὖτις ἐγώ“ (II. 3, 440). τὸ δὲ πειρᾶν ἀντὶ
τοῦ πειράτῳ. A. Ἀπικτοὶ δὲ ἐπὶ ἀνομοσίῃ τάττουσι τὴν
λέξιν. V.

ὅτι ἀσέβη, φησὶν, ὁ Πάριος, εἰ ἢ Ἀθηναῖοι συνεβού-
λευσε καὶ ὁ Ζεὺς ἀπέσπευκεν. φησὶν οὖν ὅτι ὁ μὲν Ζεὺς 50
μὲν ὤξῃεν ἐν τῇ ἐξῇ, τὸ δὲ ἄσπον ἐκ πολλῶν συνέστηκεν
αἰδώς τὰς ὕμους κακῶς γεγεννημένους (ἐδὲν γὰρ ἴτερον Τρώας

ἢ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις οἰοῖται διὰ τὸτο ἐσπῆσαι λυθῆ-
ναι τὰς ἀδίκους συνθήκας. Ἀθηναῖοι δὲ νῦν ὑποληπτίον
τὸν λογισμὸν αὐτῷ Πανδάρῳ, καὶ ὅτι αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν
ταῦτα διελογίζετο· ἄπειροι γὰρ Ἀνκίονες, ὡς καὶ Ἀριστοτέ-
λης μαρτυρεῖ. ἄλλοι δὲ καὶ αὐτοῖς τοῖς Ὀμήρῳ λόντες,
φασὶ προσηκτικῶς τὸν ποιητὴν „πειρᾶν τ' αἰ' καὶ θέλησιν“,
ἔχει δὲ πείθειν. ABL.

Ἀθηναῖοι καὶ ἄλλοι οἰοῖται ὁ τῷ Πανδάρῳ νῦν, ἢ ἀληθῶς
μὲν ποιητὴς, δοκῶσα δὲ ἐκείνῳ φρόνησις. καὶ εἰ μὲν κα-
λῶς χρῆται τις αὐτῇ, φρόνιμός ἐστιν, εἰ δὲ κακῶς, πα-
νούργος. L.

ὑπερκύδαντας· μεγάλως γανυσιάσαντας ἐπὶ τῇ Με-
νέλῳ νίκῃ. μέγιστον δὲ πρὸς εὐσέβειαν πορθείσθαι Τρώαν
διὰ τὴν παράβασιν τῶν ἔρκων, ὥσπερ καὶ Ὀδυσσεὺς ἢ
συχνῇ ναυάγῃσι διὰ τὴν εἰς Ποσειδῶνα βλασφημίαν.
ὑπερκύδαντες δὲ ἐκ τῆς κῆδος κῆδος καὶ ἐν συνθήσει ὑπερκύ-
δαντες, ἢ μεταπέλλουσι ἀπὸ τῆς ὑπερκύδαντος. AV.

τὰ εἰς δας ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἰσοσυλλαβῶς κλίνονται
οἶον Ἀκάδας Ἀκάδα, Τιμαχίδας Τιμαχίδα, Σαίδας Σαίδα,
Ἀιοειδῶν Ἀιοειδῶν, Χαριμίδας Χαριμίδα. δεῖ δὲ προθεῖ-
ναι χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ βαρυτόνης ῥήματος γένωνται· ἐκείνα
γὰρ περισυλλαβῶς κλίνονται ἦσαν διὰ τῆς τῆς, οἶον οἶδα
Οἶδας Οἶδαντος, μείδω Μείδας Μείδαντος, χαρίζομαι Χα-
ρίδας Χαριδαντος, φείδομαι Ἀφείδας Ἀφείδαντος. τῶτων
ἔτι εἰς ἔχοντων, τὸ ὑπερκύδαντος Ἀχαιῆς μήποτε ἀπὸ βα-
ρυτόνης ῥήματος ἐστὶ τῷ κινδύνῳ τῷ σημαίνοντος τὸ δοξά-
ζω. γέγονε κινδῆς κινδῆντος κινδῆντος καὶ ὑπερκινδῆντος.
λέγουσι δὲ τινες ὅτι ἐν τοῖς ἐπιμερισμοῖς λέγει ὁ Ἡρωδιαν-
νὸς ὅτι μετοχή ἐστιν· λέγει γὰρ ὅτι ἐστὶ κινδῆντος ὑπερκυ-
κινδῆντος, ἐκδῆντος κινδῆντος ὑπερκινδῆντος ὑπερκινδῆντος καὶ
κατὰ συγκοπὴν ὑπερκινδῆντος. ἐν δὲ τῷ ὀνομαστικῷ λέγει
ὅτι ὄνομα ἐστὶν. καὶ μᾶλλον ὄνομα δεῖ λέγειν αὐτὸ ἢ περ
μετοχῆν· τῷ γὰρ ὀνομαστικῷ δεῖ μᾶλλον πιστεῖν ἢ τοῖς
ἐπιμερισμοῖς· τῷτο γὰρ ὁμολόγηται εἶναι Ἡρωδιανῶ· ἀλλ'
εἰσὶ καὶ ψευδολόγηται. A.

69. αὐτὶς· Ἀθηναῖον· ἢ γὰρ ἐγγὺς μόνον ἀλλὰ καὶ
αὐτὸς πείσοντας Πανδάρῳ ἔδει καὶ Μενέλαον πείσοντας· διὰ
τῷτο καὶ ἡ πόλις μεμνηνὴ πέμπεται. BL.

70. ὅτι τὸ μὲν ἐλθῆναι προσηκτικόν, τὸ δὲ πειρᾶν
ἀπαρέμμετον ἀντὶ τῷ πείρῳ προσηκτικῶς. A.

74. ἢ διπλῇ, ὅτι ὡς περὶ ὅρας τῷ Ὀλέμῳ λέγει. A.

75. αὐτὶς οὖν φησὶ τὸν ἀσπερσιδῶς ἀκατιζόμενον,
καλῶς δὲ ἢ πολιτικῇ πολιτικῇ σημαίῳ ἔκαστοι. καλῶς δὲ
τῶντος διάττορας, καὶ δοκῶν ἀπὸ ἀσπερσιδῶς ἀέρος γί-
νεσθαι· ὅθεν καὶ ἀέρος δειλῶν. σπανισθῆναι δὲ, καὶ πρὶν
εἰς γῆν ἀεσπῶν περὶ τῶν ἀέρος κίνονται. ἐν ὅσῳ δὲ, φησὶ,
ταραττόμενοι σπανῶσι περὶ τῷ πάλῳ διὰ τὸ τέρας, ἐν τοσού-
τῳ ἢ Ἀθηναῖοι ἡμερῶν αὐτῶν εἰς τὴν γῆν παρεγένετο. BL.

τὸν λεγόμενον καμῆτην. ἀεὶ δὲ ἄερα διαφύει, ὅτι ἔ-
σπερον, ἑσπῶν ἔν, ὃ καὶ ἀσπερσιδῆμα καλεῖται. D.

77. ἂν δηλοῖ τὸ ἄποθεν, βαρύνεται ἢ ἀπὸ· εἰ δὲ ἀνα-
ερέφεται πρὸς τὸ ὄμμα, δὲ καὶ βέλτιον, ἢ βαρύνεται. BL.

79. καὶ δ' ὁ ἔθ' οὐ· τὸ ἐνεργὲς καὶ σποδρὸν τῆς θεοῦ
ἢ προθέσεως δηλοῖ. τὸ θάμβος δὲ ὑπετέρως παρ' Ὀμή-
ρω, παρὰ δὲ Σιμωνίδῃ ἀρσενικῶς. ABL.

82. ἢ ῥ' αὐτὸς πόλεμος· πόλεμον μὲν ἐκ τῆς πυρρῆς
τῆς ἀξέρος ὑφορώσιν, διὰ δὲ τὴν σβέσιν διαλύσιν. BL.

83. ὁ λόγος εἴκει ἐπὶ τὸ ἔσσεται· εἴρηται ῥ' καὶ ἐν τῇ
πρὸ ταύτης ῥησιμότητι ὅτι ἢ πάντως ἐπὶ τῶν πενσιτικῶς λε-
γομένων ὑποσικτέον. ἔτι Νικάνωρ, εἰ καὶ ἀπαντᾷ, φη-
σὶν, ἢ ὑποκρίσις. AV.

84. ὅσ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο· καλῶς
τῷ τῇ φιλοστονίᾳ ἐπήγαγεν· ταμιεύειν δὲ τὸ ἐναποκλει-
ναι. BLV.

86. ἀνδρὶ ἐκέλετο· ἐνέπεσε μὲν τῷ πλήθει τῶν Τρώων
ὡς ἀξίον, ἀνδρὶ δὲ εἰκασθεῖσα Πάνδαρον ἔπειθε. BL.

87. Αἰσώδωκ' Ἀντιφροσίδη· καλῶς τῷ ἐκείνου
Ἀντιφροσὶ γὰρ ὦν παῖς, καὶ παρὰ τὸν νόμον προξένιος,
καὶ τοῦτον θέλει παραβῆναι, νόμον σπονδῶν. εἰ ῥ' ἕτερος
ἦν ὁ συμβεβλημένος, ἔφη ἂν ὁ Πάνδαρος διὰ τί μὴ καὶ σὺ
παραβῆσθαι τὰς ὁρμὰς; ἐκότεως δὲ ὁ τῆς φιλοστονίας ἀνδρὸς
παῖς Αἰσώδωκος καλεῖται μὴ ὦν καλεῖται. ἀλλὰ καὶ κρατε-
ρὸς αἰχμητής, ἦτοι εἰς τὸ αἰχμαδεύειν ἰκνύσθαι. BL.

88. τῷ καὶ τῷ ἔξῃς παρὰ κείνῃ διπλαῖ περιεστειμέ-
ται, ὅτι Ζηρόδοτος τῶν μὲν τὸ ἀκρατελέστιον ἔτι γὰρ
φησὶ, «ἔτι δὲ τότε», τὸν δὲ δεύτερον οὐδὲ γράφει, δοκῶν
ἀνθρώπινον τὸ ἔπειθε εἶναι· καταλείπει δὲ τὸ διζήμενόν.
ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ὁμοιωθεῖσα Αἰσώδωκ' ἀνάγκη εἶχεν ἀν-
θρώπινον ἐπιτηδεύειν. A.

89. διζήμεν· ἐξότιος εἰκασθεῖσα ἀνδρὶ καὶ τὸ ἀνδρῶν
ποιεῖ. ἀντίθετον δὲ τὸν ἴσον Ἀπόλλωνι ἐν τοῖς ἑσπέραις· τοὺς
γὰρ ὑπερέχοντας ἐν τῇ θεῷ αἰχμαλωτὸν δὲ ἔστος,
καὶ τὰς ἱκανὰς οἰκοὶ καταλιπὼν φειδοῖ τροφῆς. ἀμύμονα
δὲ αὐτὸν λέγει (89) τῷ σώματι ἢ τῇ τέχνῃ ἢ τῷ γένει
οὐ ῥ' τοῖσδε τοῖς τρόποις ἦν. ὡς μικρολόγον τοῦτον καὶ
πεισόμενον ὑποξέσει δόξων αὐτὸν ἔπειθε. BLV.

90. καὶ δὲ Τρώων Περαιβῶν τέραννον τοσόντων ὡμῶν
εἶναι ὡς τὸν νῦν ἀποκτείνοντα αὐτὸν Καρχήδον τετρα-
νοκτορίας γέρας λαβεῖν παρὰ τῶν πολιτῶν. φηγὰς δὲ ἔχον
εἰς Βορένθιν τῆς Τροίης, καθαρῶς τε ὑπὸ Τρώος, λαβὼν δὲ
ἔδαρος κτελεῖ Ζέλειαν τῆς μικρῆς Αἰτίας. ὡς ἀναγκάτως
ἐκ τοῦτον τῆς αἵματός ἐστιν ὁ συγγένος τὸς ὄρκους. V.

91. διὰ τί ἢ Ἀθηναῖς εἰς στήλῃσιν τῶν ὄρκων ἢ τῶν Τρώων
τινὰ ἐπέλεξετο ἀλλὰ τῶν ἐπικύρων; καὶ τοὶ κεχαρισμένοι ἂν
τις ἐγένετο Ἀλεξάνδρῳ, εἰ τῶν οἰκείων ἦν, καὶ διὰ τί τῶν
ἐπικύρων τὸν Πάνδαρον ἐπέλεξετο; καὶ φησὶν ὁ Ἀρξο-
κλῆς ὅτι τῶν μὲν Τρώων ἔδεν, διότι πάντες αὐτὸν ἠμι-
σαν, ὡς ὁ ποιητὴς φησὶν, «ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο
καὶ μελαινῇ» (Il. 5, 433)· τῶν δὲ ἐπικύρων τὸν Πάνδαρον
ἐπέλεξετο ὡς φιλοχρήματον (σημεῖον δὲ ἢ τῶν ἱστων αὐτοῦ
ἐν εἰκῇ κατέλειπε, ἵνα μὴ θάπται Il. 5, 192), καὶ ὅτι

φύσει ἐπιόρκος· τὸ ῥ' ἔθνος ἔτι καὶ νῦν δοκεῖ εἶναι, ὅθεν
ἐκείνος ἦν, ἐπιόρκων. τινὲς δὲ ἔτι λύνουσιν, ὅτι ἄριστος ἦν
χρεῖα τῇ δυναμείᾳ τρωάσαι καὶ κατασχεῖσθαι, ὅτι ἦν δὲ ἐν
τῷ Τρωϊκῷ μέρει τις ἢ Ἀλέξανδρος μόνος καὶ Πάνδαρος
ἐφ' ὧς ἔτι, ὡς καὶ ἐπιφωνήσαι τὸν ποιητὴν «Πάνδαρος
ῥ' καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν» (Il. 2, 827), ὃ σημαίνει
τὴν τοξικήν. ὡς ἄριστον ἐν αὐτῶν ἐπέλεξετο τοξότην. ADL.

90. ἀμφὶ δὲ μιν· προσοικονομεῖ τὴν ἀπὸ τῶν ὀπλων
σκέπην. οὐκ ἂν τοπον δὲ τοξότην μὲν εἶναι τὸν ἡγούμενον,
ὀπλίτας δὲ τὰς ὑπηκόους. Αἰσώδωκ' γὰρ, περὶ ὧν φησὶ «καὶ
ἐξερρόφω οἷός ἀντὶ πεποιθότες Ἴλιον ἰουάνεσθαι» (Il.
15, 716), τοξόται μὲν εἰσιν, ὀπλίτην δὲ ἔχουσι τὸν ἀρχόντα
ὁ ῥ' Ἰλίας ἔχει ἐκείνα παρὰ πάντας Ἑλληνας. BLV.

91. οὐ· πρὸς τὸ λυῶν ἀπέδωκεν, ὡς τὸ «γενεῖ ἀνθρώ-
πων οἱ οἱ πρὸθεν ἡμᾶς τρώειν» (Il. 1, 251). A.

ὁ δὲ Αἰσώδωκος ποταμὸς τῆς ὑπὸ Τῶν Αἰτίας. D.

93. ἢ ῥ' αὐτὸς μοι τι πείθοιο· οἰκεία ἢ παρὴν εἰς ὁμο-
τιμῶν ἀνδρῶν, ἐσχέοντα προῖν ἰσχυρομένῳ. ἔτιμον δὲ
πρὸς πειθῶ τὸ τε μὴ κελύειν καὶ τὸ ἐκ πατέρων ὀνομά-
ζειν. L.

94. δαΐφρον· τέλει ἐνταῦθα, καὶ εἰς τὸ ταχὺν ἰόν. V.

94. ἐπιπροέμεν· Ἀρξοκλῆς ἀναφέρει, ἵνα τὸ ἔξῃς
γένηται ἐπὶ Μενελάῳ, ὡς καὶ ἐπ' ἐκείνῳ «ἢ καὶ ἐπ' Ἀν-
τιφῶν ἔθνη» (Od. 22, 8). Μενελάου δὲ ὁ Μιλήσιος ὅφ'
ἐν, ἐπιπροέμεν, ὁμοίως τῷ ἐπιπροέμεν καὶ ἐπιπροέμεν, ἵνα
ἡμᾶς μᾶλλον γένηται. A.

Ἀρξοκλῆς μὲν βαρύνει τὴν ἐπὶ, Μενελάου δὲ ὅφ'
ἐν ἀναγνωσκῶν. BL.

95. χάριν καὶ κῆδος· χάριν μὲν ὡς τῆς μάχης παύ-
σας αὐτὸς, κῆδος δὲ ὡς τὴν βασιλείαν τῶν πολεμίων ἀν-
λῶν. βεβαιωτικῶς δὲ ἀναγνωσκῶν ὁμοίον γὰρ ἔστι τῇ «ἢ
γὰρ καὶ σφὶ μᾶλλον κῆδος ἄριστος» (Il. 9, 503). πρὸς δὲ
ὁ λόγος παρ' ἀνδρὸς λεγόμενος ἐπιφωνή. AL.

96. μάλιστα· Ἀλεξάνδρῳ· προσαναγκάσας, εἴγε ἢ τῷ
ἐχθρῷ χάριν καὶ κῆδος τῷ πολεμῷ οἰκείας. BLV.

97. βασίλει· πρὸς κείνῳ ἢ Ἀθηναῖς βασιλεία κέλεται τὸν
Ἀλέξανδρον ἕνεκα τῆς μᾶλλον πῦρος αὐτὸν ἐλπίδι μέλλοντος
δωρεῶς. AD.

97. πύμαρτον παρ' ἀγλαῖ· πρῶτα μὲν ὡς καὶ ἄλ-
λων δωροδοκῶν, ἀγλαῖ δὲ ὡς παρὰ βασιλείας. ἀπεργεῖ δὲ
ἡμᾶς δωροδοκίας διὰ Πανδάρου καὶ Ἀντιμάχου. A.

98. τινὲς ἀνασφύρσαι τὴν παρὰ, κακῶς ἔδεναι ῥ' ἀνασφύ-
ρεται πρὸς τὴν γενεῇ συντασσόμενη πύμαρ· ἔτι ῥ' τὸ ἔξῃς
παρὰ φησὶν. A.

99. σὺ βέλει δμνηθέντα· ἐπελκυστικῶς τῷ φησὶν,
ὡς πάντως αὐτῷ ἡμᾶς τῷ βληθῆναι ἐπιδέχοντος. BLV.

99. πύμαρτον ἐπιβάντ'· ἐκ ἀναγκῆς ἀνασφύρειν, ἵνα γέ-
νηται τὸ ἔξῃς ἐπὶ πύμαρτον βάντ' ἡμᾶς ῥ' γένετ' τῇ με-
τοχῇ, εἰ συνταγή ἢ πρὸς τὴν. A.

ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τὰ σώματα ἐκ ἔδαμον ὑπὸ γῆν, εἰ μὴ

πρότερον ἔκλυσαν· εἰθ' οὕτω τὴν τέφραν σὺν τοῖς ὅσοις
ἐχώννυνον ἐν ἀγγεῖῳ τινὶ ἀποθήμενοι. ABD.

ἀλεγεινῆς· τοῖς οἰκείοις τῶν ἀποθησκοδόντων. V.

100. ὄψευσσον Μενέλαον· ὡς „ἐξέδρῳξεν ὁδοῦ”
(Π. 23, 421) καὶ κατέβη τῆς κεφαλῆς. V.

ἡ διπλῇ πρὸς τὸ γῆμα, ὅτι ἀντὶ τῆς ἐπὶ τὸν Μενέλαον. A.
πῶς μὴ μᾶλλον Ἀγαμέμνονα τοξέει ἀκαθόπιστον ὄντα,
ἢ τινα τῶν ἀρίστων ἄλλον, ἀλλὰ τὸν ἐπιθεωρούμενον Με-
νέλαον; δῆλον ὅδιν ὡς ἀποτριβόμενος τὴν κατηγορίαν τῆς
ἐπιπορκίας, ἵνα δοκῇ μᾶλλον Ἀλέξανδρος εἶναι ὁ ἐκ λόχου
Μενέλαον τοξέουσα, ἀλλὰ μὴ Πάνδαρος. BL.

101. Ἀνκηγενεῖ· ἐν Ἀνκίᾳ γενομένη· ἀνενδέξατο
γὰρ ἐξιν ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἐν Ἀνκίᾳ. ἡ δὲ λέκος ἡγήσατο
μετὰ τὰς ὁδοῦς Ἀθητῶν, ὥς ἐκ καθαρθῆναι εἰς τὸν Ζῆνθον.
φρονήματος δὲ αὐτὸν πληροῦ, πολίτην ὑποτιθέμενος αὐτῷ
τὸν θεόν. Δ.

φασὶν ὅτι λαθεῖν σπευδάσσα ἡ Ἀθητὴ τὴν τῆς Ἥρας
ζηλοτυπίαν εἰς Ἀνκίαν ἀπηλλάγη, ὡς ἢ Ἀγνων ἐν τῇ δε-
κασίᾳ λέγει, καὶ ἐγέννησεν ἐκτὶ τὸν Ἀπόλλωνα. ABD.

ὅτι ἀπὸ τῆς Τρωϊκῆς Ἀνκίας, ἐξ ἧς ἐξιν ὁ Πάνδαρος. A. 20
Ἀνκηγενῇ αὐτὸν προσηγόρευεν ὅς ὡς ἐν Ἀνκίᾳ γενο-
μένη· ἔξω γὰρ ἐστὶ τῆς Ὀμηρικῆς ἀναγνώσεως ὁ νεώτε-
ρος ἔπος μῦθος· ἀλλ' ὥσπερ, οἶμαι, τὴν ἡμέραν ἡγεγένηται
ὀνομάζει τὴν τὸ ἦρος γεννώσαν, τῆς τὸν ἥρωον, ἐπὶ
λνκηγενῇ τὸν ἥλιον προσηγόρευεν, ἐπειδὴ τοῦ κατὰ τὴν
ἡμέραν ὥραν λεκανγῆς αὐτὸς ἐξιν αἴτιος. ἡ δὲ τὸν λεκά-
βαντα γειτῶν, τῆς τὸν ἐναντιόν· ὅρος γ' ἐτησίᾳ χρόνον
διαδραμὼν ἥλιος ἐν μέρει τὰ ἰβ' ὥρια. AL.

κλυτοτόξω· τῷ περὶ τὴν τοξικὴν ἐνδόξῳ, τισσάριον
γ' τεχνῶν ἐφορῶς ἐξιν ὁ Ἀπόλλων, τοξικῆς λατρικῆς με-
σοικῆς ἢ μαντικῆς. ABDL.

102. πρωτογόνων· τέων, ἐπειδὴ ἢ τὸ θεῖον αἰετῶ-
ζει, ἢ πρωτεόντων ἐν γονῇ. ἡ ἰριτόνων· πρῶτον γ' πάσης
ὥρας τὸ ἔαρ. πῶς δὲ ὁ Χρύσης (Π. 1, 41) ταύρων ἢ αἰγῶν
θυσίαν ἐπιγίγνεται; ἔρδμεν ὅτι τὰ ἀπόβροχτα τῷ θεῷ σαρπῶς
εἰδῶς εἰκότως τὰ τῷ θεῷ φίλα θίει· θυσίαις γ' αἰγῶν ἢ
ταύρων Ἀπόλλων ἡδέεται· ἔλη γ' τοῖς τόξοις τὰ κέρατα
τέτων. Πάνδαρος δὲ ὑπὸ Ἀθηνᾶς παιδόμενος τοξέειναι ἐκ
αἰγῶν ὅδε ταύρος ἐπιγίγνεται, ἀλλὰ πρωτογόνους ἄρας· ἀπο-
τεχνεῖν γ' αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ τῆς καιρίας πληγῆς ἐβάλετο. BLV.

103. ἱερῆς εἰς ἄσιν Ζελεῖης· τῆτο πρὸς τὸ ἐπαῖον
Πάνδαρον· ἡ ἐπὶ χρησέριον ἐξιν ἐκτὶ τῷ θεῷ. BL.

ὅτι ἡ ὑπὸ τῇ Ἰδίᾳ Ἀνκίᾳ τὸ παλαιὸν Ζελεῖα ἐκαλεῖτο
διὰ τὸ τὸν Ἀπόλλωνα ἐν αὐτῇ κταν εἰσεβῆσθαι. AD.

104. ἔφρονι· ὅτι θεὸς ἐκάλει εἰς τὴν κατὰ θεῶν πρῶ-
τον, διδάσκει δὲ μήτε θεῷ παραμυβελέεσθαι (κατὰ τὸ
θεόν συμβουλευόμεναι) πείθεσθαι. BLV.

105. ἐσύλα· ὅτι ἡσυχῇ ἦμιλλε κλέπτειν τὴν πρῶτην ἢ
λέγειν τὴν τῶν θεῶν πῆξιν ὡς ἱερὸς πλοῦς. ἔξω δὲ τοῦ
ἐκνεύμενα ἐπὶ τὸς ἄλλας φρονῶν γ' ὁδὸν ἐκείνην μεταλομ-
βάνει. ἡ τὸν εἰς τὰς ἔξω ἐρχόμενον, ὃ ἐστὶ κήλονα. ἡ το-

μίαν· οἱ γ' τέλεισι διωκόμενοι ἐντρέπονται τοὺς ὄρχεις. ἡ
τὸν εἰς πᾶν ὕψος ἐκείνῳ δυνάμενον, ὅθεν καὶ ἡ ἀγέλη
πέτρα. BLV.

ἦτοι τέλει, ἡ πηδητικῇ καὶ δομητικῇ παρὰ τὸ ἐκνεύειν,
ἢ ὡς ὁ Πορφύριος λέγει, τὸν τομίαν. συμβαίνει γὰρ, ὅτι
πολλάκις τῶν ἀγρίων αἰγῶν τοὺς τελεῖους διωκόμενους ἐν
ταῖς θήραις κατὰ παράτησιν ἀποβάλλειν τὰ γεννητικὰ
μέγρια. AD.

αἰγὸς ἀγρίου· ὁ τρόπος μετατόπισις, ὡς πύλιν
ἄκρην (Π. 22, 383). V.

106. τυχήσας· παρὰ τὸ τύχη τυχῶ. ἀντιβῆς δὲ ὁ χη-
ματισμὸς τῆς μετοχῆς· οὐδὲ γ' παρὰ τὸ λαβὼν εἶποι τις
λαβήσας. ἐκ οὐδὲν Ὀμηρὸς ὄνομα τῆς τύχης. V.

προκατασκευάζει διὰ τοῦτο τὴν τοῦ ἀνδρός ἐξοχίαν.
προδοκῆσι δὲ τόποις προβλήματι ἔχουσιν· οἱ δὲ ταῖς
ἐνέδραις, παρὰ τὸ προσδέχεσθαι. ὑπτιον δὲ λέγει πεσόν, ἵνα
τὸ καίριον τῆς πληγῆς δηλωθῇ, ὃ αὐτὸν ὑπτιάζει. BLV.

ὅτι ὁ προηγεῖται ἄλλ' ἀνατρεπόμενος ὑπὸ τῆς πληγῆς συν-
ίστησι, διὰ τὰς βίαις τῶν βαλόντων. A.

109. κέραι· ἀποκοπή ἐστὶ τὰ κέρατα· Ἡρωδιανὸς συνα-
λοιρὴν τῇ κέρα. τὸ δὲ χεῖμα χεῖμα συγκοπή. A.

ἐκκαίδεκάσθραι· ὁδὸν καλεῖται ὁ παλαιός, ὃ ἐξιν
ἐκτασις τῶν τῆς χειρὸς τισσάριον δακτύλων. ἡ καὶ ἐκκαί-
δεκα ἐκκαυτῶν· ὅρος γ' ὁ ἐκκαυτός· ὑπερ' αἰσποῦ. AD.

καὶ πᾶ ἐστὶ κέρα· δύο ἥμισυ πηχῶν· ἀλλ' ἐκ ἐπὶ ἐκα-
τέρον φησὶν, ἀλλ' ἀμφοτέρων. Ἀλέξανδρος δὲ φησὶν ἐν
Ἀήλῳ καὶ κέρατα ἀπὸ τῆς ἐρυθρῆς θαλάσσης, κρεῖ μὲν
δίπλῃ καὶ δακτύλων ὀκτώ, σαθροῦμένα δὲ μινῶν εἰκοσι
ἥμισυ, τρίτῃ δὲ πηχῶν δύο ἢ σπιθμῆς ἢ σαθμῆ ἴσα. A.

110. τέκτων· ὁ καλούμενος τοξοποιός. ἡ κοινῶς πᾶς
τεχνίτης τέκτων λέγεται ἀπὸ τῆς τέχνης, ὃ ἐστὶ κατασκευά-
ζειν. D. πῶς τεχνίτης· ὅθεν λιθοτέκτονες καὶ χανοσιτέκ-
τες. Πάνδαρος δὲ τεκτονῶν ὁδόνος ἡσπῶν. AV.

111. πᾶν· πρὸς τὸ τοῦτον, ἀπὸ πληθυντικῶς ἐκόν.
αἰ δ' αὖ πρὸς τότῃ αἰὶν (Od. 15, 111) „αὐτὸν ἐν τῇ”
„ἔμμαι” ἢ μάλα δῆ” (Od. 17, 264). V.

ἐπέθρηκε· ἦτοι ἐπᾶντο ἔθρηκεν. κορώνη δὲ πᾶν τὸ ἐπι-
καμπές, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ὤφου. D.

κορώνην γὰρ τὸ ἐπικαμπές ἄκρον τῆς ὤφου λέγει, ὅθεν
καὶ ἀπήρτηται ἡ νευρά. DL.

112. τανυσσάμενος· τῆς τῆς ἐπικαμπέως τῆς κο-
ρώνης τὴν νευράν. βραχὺ δὲ διασπάλειν εἰς τὸ τανυσσά-
μενος. BL.

ἐπὶ τὸ τανυσσάμενος βραχὺ διασπάλειν· πρὸς γ' τῇ γῇ
ἀνέκλινεν αὐτὸν πρῶτον ἐπείνας τὴν νευράν. A.

πρὸς τῇ γῇ ἐπερίσσευσεν αὐτόν, δηλονότι τῷ μὴ ὑραθῆναι
ὑπὸ τῶν Ἀλλήνων. AD.

113. ἀγκλίνε· ἀπερείσας, ὡς „κλίνε· καλλεῖται”
(Od. 21, 137). κατὰφωρον δὲ αὐτὸν μᾶλλον ποιεῖται τεχνί-
τες τοῖς ὕλοις. ἀλλ' ἡμῶς ἵππων, ἀφῆκε, καὶ σὺ κατὰ
τὴν τῆς λόγου διήγησιν. BL.

117. ἀφαιρείται, ὅτι γὰρ ἀπλῶς ἄβλητον καὶ μηδέποτε βεβλημένον καὶ ἀφαιμένον, οὐχ Ὀμηρικῶς τὸ γὰρ βάλλειν Ὀμηρος ἐκ ἐπὶ τῷ ψιλῶς προέσθ' ἰθυσιν. καὶ διὰ τῆς μετακινήσεως ἔστι δὲ οὐκ ἔστι λέγειν ἔρμα γὰρ καθ' Ὀμηρον ἔρμα καὶ κάλυμα, ἃ γίνονται δὲ ὀδυνῶν κάλυμα τὸ βέλος. Α.

σημαίνεται ὁ εἶδος ὡς ἐνοχλῶν τῇ τάξει. καὶ τὸ ἄβλητον δὲ ἐκ Ὀμηρικόν· ἄμεινον δὲ τῷ περιέοντα τὸ πικρὸν εὖζόν. ἔρμα δὲ τὸ ἔρμα συνέχει γὰρ ἔως ἀφαιρεθῇ τὴν ὀδύνην. ἔμοιον δὲ ἐστὶ τῷ ἔρμα πόλης (Π. 16, 549). μετακινήσεως δὲ ὅτι μετακινῶνται αἱ σάρκες τῶν ἐκ πειναρμακρυμμένων βληθέντων ὀδυνῶν, ὡς τὸ μετακινῶν δὲ χρῶμα καλόν (Π. 5, 354) Α.

μετακινῶνται· ἔστι δὲ τὸ ἐπὶ τὸ μέτρον. Α.

118. αἰψα· τὸ αἰψα (105)· τὸ αἰψα δηλοῖ ὡς καὶ αὐτὸς τοῖς ὁμοῖοις ἐπιτερωμένους ἦν. τὸ δὲ κατεκρύβηκε διὰ τὸ ἱππικόνδεον τῆς βολῆς. ἀμείλει καὶ ὀδύνῶν ἐπιλέγειν, ὅν μάλιστα εἰσάγον οἷα εἶναι. Ὀδυσσεὺς δὲ „ταχέως ἐκχέουσι δόξουσιν“ (Od. 22, 8)· κατὰ γυνῶν γὰρ ἴσθιν, οὐ σοχασμοῦ δέομενος. Α.

γλυφίδας· ἀντὶ ἐνικῆ τὸ γλυφίδας. ἐπεὶ δὲ πρώτη βέλος ἐστὶν ἄφαισις αὐτῇ, εὐκρίτως αὐτὴν ἐν τῷ ὀρίσῳ ἐπέξεργάζεται. νόμον δὲ τοξείας γράφει. Σκόθαι μὲν ἦν ἐπὶ τῶν ὁμοίων τείναι, καὶ νεύροις ἱππείοις, Κοῖτες δὲ τέτοις ἐναντίως, καὶ νεύροις βοείοις. ἀπὸ δὲ τῶν παρεπομένων τὴν ἐντασιν δηλοῖ. γλυφίδας δὲ εἶναι αἱ παρὰ τοῖς πτεροῖς ἐντομαὶ τῶ βέλους, ὅπως ἐνιδέεται ἡ νευρά. Α.

123. ἡ διπλή, ὅτι Ζηρόδοτος πρὸ τέτατον τὸν ἐξῆς τέταται, ὅπως ποίησας „ἔλκε δ' ὅμῃ γλυφίδας καὶ νεύρα βόειον“ εἶτα „αὐτὸν ἐπειδὴ κακλότερες μέγα τόξον ἔειπε, νευρὴν μὲν μαζῶν πλάσσειν τόξον δὲ σίδηρον“ εἶτα „λέγει βίος“ καὶ ὁ τοῖσδε ἐπὶ τῶν παρεπομένων, τῷ „ἔλκε δ' ὅμῃ“ καὶ „νεύρην μὲν μαζῶν πλάσσειν“ συνίστησι τὴν ἐντασιν γεγενημένην, εἰδ' ἐξῆς λέγει, ἐπειδὴ ἐνετάθη καὶ κακλότερες ἐγένετο, ἀπέσειε τὸ βέλος. Α.

μαζῶν δὲ τῇ ὀρίσῳ. V.

124. 125. ἔτεινεν· ἀντὶ τῷ τείνας κακλότερες ἐποίησεν. τὸ δὲ λέγειν ἀνομασίου ἐστίν. ἐκ δὲ τῶν παρεπομένων τὴν ὀρίσιν δηλοῖ. ταῦ δὲ ἄλτο συνεκρίθη ἡ λέξις πρὸς τὸ τόχος τῆς ἀρίσεως. Α.

126. ἀξυβελής· ὅξως βάλλων ἢ βληθείς. ἔμφαντικῶς δὲ τὴν τῷ βάλλοντος προθυμίαν εἰς τὸ βληθὲν μετήγαγεν, ὡς τὸ „ἡλαιομένη χροὸς ἄσαι“ (Π. 21, 168) καὶ „ἀγαλλόμεναι Λίδες ὕμῳ“ (Od. 5, 176). ἐπιπτεσθαι δὲ τὸ ἐπιπτεσθαι τῷ πλῆθει. ἀπὸ τῷ πτῶ τὸ πτεῖν πθίνοντες (Soph. Oed. R. 17). τὸ δὲ διπλάσι· ἀπὸ τῷ πτῶ. Α.

παροξυστικῶν ἐστὶ γὰρ μένος δέουσις ἀόριστος, ὁμοίως τῷ „τότ' ἂν ἃ τοι ἀποχέσθῃ“ (Od. 9, 211), καὶ τὰ ἀπλῶν αὐτὸ ἐστὶ πτεῖν. πῶν δὲ ἀπαρέμφατον συνεκρίμενον γυνάσσει τὸν αὐτὸν τόπον. Α.

127. οὐδὲ σέθεν Μενέλαος· ἐποξογῇ ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον. προσάπεινον δὲ Μενέλαος ὁ ποιητής· διο

συνεχέσθον αὐτῷ διαλέγεται, ὡς Πατρόκλη καὶ Εὐμαῖος (Μελαντίων V). εἶδη δὲ τῆς ἀποξογῆς ταῦτα, τὸ παρὰ λέξιν, ὡς εἶπεν ἐκ μετοχῆς εἰς ὅρμα μετέλθῃ „ἔξ ὁμόθεν περὶ ὧν, ὁ μὲν, ὁ δὲ“ (Od. 5, 477)· τὸ παρὰ φράσιν, ὡς ἀπὸ τῆς διηγήματος εἰς τὸ μιμητικὸν μετέλθῃ ἢ τῶν ἀντιπαραθέσεων μὲν πρῶτα „ὅς δὲ καὶ ἄνθρωπος“ (301, 306)· τὸ ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον, ὡς νῦν „ἔδδ' ἐσθὲν Μενέλαος“, καὶ τὸ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. τὸ δὲ οὐδὲ λέγειν ὅτι κατὰ ἀντίφρασιν ἀντὶ τῆς ἐφρόντισαν. ἡ δὲ ἀντίφρασις ἢ κατὰ ἐναντίωσιν, ὡς νῦν, ἢ κατὰ ἐνφρημισμὸν, ἢ παρ' ἐπὶ νόμιον, ὡς χροῖον σκληρὸν μὲν, ἐκ ἔχον δὲ ὑλὴν, δέον εἰπεῖν ἐφρημισμὸν μὲν. ALV.

128. βραχὺ διασπλέον ἐπὶ τὸ ἀδύνατον· κοινὸν γὰρ ἐπὶ τὸ ἐξῆς τὸ ἐκ ἔλαθεν. Α.

ἀγγελίη· ἡ λαφύραγωγική. L. ἡ ἄγασα λείαν ἀπὸ τῶν πολεμίων, ὃ ἐστὶ λαφύραγωγός. D.

129. ἡ τοι· ἔτιωσ μετὰ τῷ τ, ἢ τοι. Α.
πρόσθεν εἰσάγει· προσάγει καὶ ἐπερασιπίασαι, ἔξ ὁμοιότητος. D.

βέλος ἐχέπειν καὶ ἀμυνεῖν· μᾶλλον ἤμυνε πρὸς τὸ μὴ ἐχέπειν καὶ γενέσθαι. BL.

130. μήτηρ· ἡ μήτηρ πρὸς τὸ εἶναι· ἡ μήτηρ πρὸς τὸ ἐχέπειν μὲν ἀποσπείσθαι, μεταπηδῶν δὲ εἰς ἑτέρον τόπον· ὁ δὲ ὕμνος πρὸς τὸ ἀπαρῆναι καὶ ἀδύνατον τῆς πληγῆς. BLV.

132. ἴθυσεν δὲ· ἡ ὥσπερ οὐχ ἔχει· Ἀντόχθων οὐκ ἔστιν ἵνα μὴ χαλεπὴ γένηται ἡ πληγὴ, εἰς ταῦτα τὸ μέγιστον τὸ βέλος ὄρει, καθ' ὃ ἀλλήλοις ἐπιφερόμενα τὰ πτερόγνια τῷ θώρακος ἐσφίγγονται ἐπὶ τῷ ζώῳ. ὡς δὲ ἐστὶν ἡ θωρακίς ζώοντος ἢ τὸν θώρακα οἱ φορέοντες ζῶντες. AV.

133. διπλοῦς ἦν τε το θώραξ· διὰ τὴν πρὸς τὸ ζῶμα συνένδησιν τῷ χαλκῷ θώρακος. Τῆλερος γὰρ φησὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἀνέρας ἄχρι τῆς ὀφθαλμῶν εὐκλῆς θώρακα καλεῖσθαι, τὸ δὲ ἀπὸ λαγόνων ἄχρι κνήμων ζῶμα· περὶ δὲ τὸ ἥτερον ἡ μήτηρ ζῶμα ἐκείνου, περὶ δὲ τὴν ἐπιφάνειαν χαλκῇ ὅσα πρὸς τὸ μὴ θάλασσαν τὴν γαστέρα διὰ τὴν συμβολὴν διπλοῦν θώρακα φησιν. ἀνωθεν δὲ τῆς μήτρας καὶ τῆς συνδέσεως τὸ ζῶμα καὶ τῷ θώρακος ζῶντος ἐπὶ καὶ οὐκ ἐσφίγγουσα τὰ πάντα, ἦν ζῶμα καλεῖται. Ἀντόχθων ὅπως· τὰ πρὸς ταῖς λαγόνων μέρη τῷ θώρακος διὰ τὸ μὴ συνδεσθῆναι ἀλλήλοις πτερόγνια καλεῖται. ταῦτα δὲ ἐπιτεθῆναι μόνον ἀλλήλοις, καὶ σφίγγονται ἐπὶ τοῦ ζώου, διπλῶν τὸν θώρακα ἐκείνους ἀπεργάζονται. ἔστιν ἔν ἐν μὲν τῷ χροῶν ἢ μήτρα, μετ' ἢ τὸ ζῶμα τὸ ἀπὸ κνήμων ἀνωθεν ἄχρι λαγόνων μετ' ὃ οὐκ ὀφθαλμῶν, ὡς εἴρηται, περὶ τὰς λαγόνων διπλόμενος· ἀνωθεν δὲ 45 ὡς ζῶμα. BLV.

ἡ διπλή, εἰ καὶ ὅν τόπον ἐζώνοντο, διπλοῦς ἦν ὁ θώραξ, καθὼς ἐπὶ βληθῇ τῷ ζῶντι θώρακι τὸ λαγόνων ζῶμα, καθόχθον μὲν τῶν γονάτων ἀπὸ τῶν λαγόνων. Α.

135. διὰ μὲν ὁ ζῶμα· πρὸς τὸν ὀφθαλμὸν πρῶτα γὰρ ἐστὶ πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν ὁ ζῶμα, καὶ κατὰ τὴν εὐκλῆ καὶ τὸ ζῶμα· ἀμφότερα δὲ ταῦτα θώρακι καλεῖται, διότι οὕτως εἶναι

τῷ ἐτέρῳ μηροῦ, τὸ ἕτερον παραλείπει· ἐνδοθεν δὲ τῶν
πρὸς τῷ χρωτὶ κατὰ τὰ κοῖλα καὶ τὰς λαγόνας ἡ μήτρα. Α.

ἐνταῦθα μὲν εἰρήσῃ τὸ ζῶμα, ἐν δὲ τοῖς ἔξῃς (186)
τὸ ἐναντίον „εἰρυστατο ζωστήρ τε παναλόλος ἦδ' ὑπένεσθε
ζῶμά τε καὶ μήτραν.” ΒΛ.

137. μήτρας: ἐκ τῆς μήτρος, ἢ διὰ μήτρας ὑφανομένη. ΒΛ.
ἔρυμα: ἡ Ζηνοδότου καὶ Ἀριζοφάνους ἔλυμα εἶχον,
οἷον εἶλημα. Α.

138. ἡ διπλὴ πρὸς τὸ ζητούμενον ἐπὶ τῆς Ἀγγιλλῶς
ἀσπίδος „τὴν δὲ μίαν χρυσῇ, τῇ δ' ἔχειτο” (II. 20, 272),
καθὼς ἡμαύρωσε τὴν φορὰν τῆς δόρατος, ὅμως μέντοι δι-
κόπη, καθάπερ νῦν ἐπὶ τῆς μήτρας λέγει. Α.

διὰ τί μᾶλλον τῷ θώρακος αὐτῇ συνεργεῖ πρὸς ἀσφύ-
λαιαν; ὅτι δυσπαθέξερα τῶν ἀντιτυπούντων τὰ ὑπείκον-
τα. ΒΛV.

τὸ δὲ ἔρυτο φιλοῦται· καὶ προπαροξύνεται ὅπως Ἀρί-
σταρχος, καὶ ἐπείθῃ αὐτῷ ἡ παρὰδοσις. ἔστι γὰρ τι ῥῆμα
εἰρῶν· τέτονι δὲ παρατακτικὸς παθητικὸς γίνεται εἰρηόμην,
τὸ τρίτον εἰρύνετο, ὃ ἐν συναλοιγῇ καὶ ἐνδείκῃ τῷ ἔργον
ἔρυτο. Α.

139. οἷς δὲ ἐπέγραψε: τὸ ἐπέγραψε χωρὶς τῆς ὥ. ἐν
δὲ τοῖσι χαλκῶς γράφεται. ἐκ ἀρίσκει δὲ Ἀρισταρχῶ. Α.

ἡ δὲ διπλὴ, ὅτι Ζηνοδότος γράφει χαλκῶς. ἐπιλέλκεται
δὲ οἷον ἐν τοῖς ἐπὶ αὐτῷ (123) σιδηρῶν τὴν ἀκίδα τῷ βέλους
εἶπεν εἶναι, καὶ οἷον τὸ ἀρσενικὸν ἐκ ὑπερθετικῶν ἐστὶν ἀλλ'
ἀντὶ τῆς ἄκρας τὸν χρωτὶ. Α.

ἀκρότατον: ἀντὶ τῆς ἀπαλῆς· χωρὶς γὰρ ἐστὶν ἡ ψιλὴ
τῷ σώματος ἐπιφάνεια. V.

140. ἀθετεῖται, ὅτι ἐκ ἂν λέγοι Ὀμηρος ὠτειλὴν τὸ ἐκ
βολῆς τραῦμα· διατέλλει γὰρ τὸ ἐτάσαι πρὸς τὸ βαλεῖν.
διαφέρει δὲ ὠτειλὴ, ἄλλῃ· ὠτειλὴ μὲν λέγεται αὐτὸ τὸ τραῦ-
μα, ἄλλῃ δὲ ὁ τέλος τῆς θεραπευθέντος τραύματος. ΑD.

αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα: ἵσως φλέψ ἦν λυθῆσαι
ἐκ τῆς χρωτὸς· χωρὶς δὲ ἐστὶν ἡ τῷ σώματος ἐπιφάνεια, καὶ
διὰ μὲν τῆς κελαινῆς τὴν χροῖαν, διὰ δὲ τῆς νέφους τὴν σῶσα-
σιν· „νέφος εἶπετο πέζων” (274). ἐπεξεργάζεσθαι δὲ τὴν πλη-
γὴν, ὅπως τὴν Ἀγαμέμνονος ἐποικήσῃ διαθήσιν. ὠτειλὴ
δὲ ἐστὶ μόνῃ ἢ ἀπὸ δόρατος πληγῇ. ΒΛV. εἰ μὴ ἄρα τῷ
γενικιωτέρῳ χρῆται, ὡς τὸ „ἀλλ' ἢ γὰρ σ' ἐθλέω βαλέειν”
(II. 7, 242). V.

141. ὅπως ὁμοτόμως τῷ ζῶνι τὸ ἄζον· καὶ γὰρ ἐν ἐτέ-
ροις φησὶ „λενωτότην δ' ἄρα μιν θῆκε πρὶς ἐλέφαντος”
(Od. 18, 196). ἡ δὲ διπλὴ, ὅτι τινὲς ἐλεφαντὰ ὡς βλαβερά
διειργάζονται τῷ τόνῳ ἀπέδοσαν ἴσως λευκά· νῦν δὲ χρο-
νῶς ἀκέραιον τὸν ἐλέφαντα. Α.

ὅμην ἡμῶν γουρικῶν διὰ τὴν παρῆσεν. θανμάζεται
δὲ παρὰ Ἀάκωσι λευκὸς χροὺς καὶ κόρη ξανθή. διὰ τὴν
καὶ Τροῖας μαλθακὸν τῶν οἰόντων· ἐπὶ παντὸς γὰρ ἔρπον
τὸ μελάγχρυν ἐστὶν ὀχρότερον. φοίνικι δὲ ἄνθει δ' ἀπὸ
τῆς πρὶν ἀλλέγειν Τροϊκῇ. μίσην δὲ τὸ μίσει, ἐκ τῆς
μῆς, ἢ βάφει· μῖσος γὰρ τὸ βάμμα. ΑV.

142. Μηρόν: ἔχει τὸ ἔ, ἀπὸ τῆς Μαιονίς. ΑLV.

Κάειρα: Καρὶν, ἀπὸ Καρίας, ὡς τῶν χωρίων τοῦ-
των τὸ παλαιὸν καλῶς βαφαῖς χρησμένων. ΑD. quasi δὲ
τινὲς τὸ Κάειρα διατρέψαι· οἱ δὲ, ὡς ἀπὸ τῆς φαίνουσα-
5 εἶναι, καὶ ὁ λόγος δὲ τὴν τὴν διέφραγγον αἰτεῖ. Α.

παρήιον: τὸ τῇ γνάθῳ ἐκκεκμημένον, ἀπὸ τῆς παρήϊ-
τῇ γνάθῳ γὰρ παρήϊδα φησὶν. ΑLV. παραγναδίδιον τὸ
νῦν χαλινάριον καλούμενον. D.

Ἰππων: διχῶς καὶ Ἰππῶ δούκῳ καὶ πληθυντικῶς. ἐν
10 δὲ τῇ κατὰ Ἀριζοφάνη μόνως δούκῳ. Α.

143. θαλάμῳ: θαλάμος ὁ κοινὸς οἶκος· θαλάμος ἡ
ἀποθήκη „ὅθι νητὸς χρυσός” (Od. 2, 338)· καὶ θαλάμος
ὁ κοιτῶν „Τηλέμαχος δ' ὅθι οἱ θαλάμος” (Od. 1, 425),
ὅθεν ὁ θαλαμηπόλος. ΑLV.

15 πολέες τέ μιν ἠρήσαντο: πολλοὶ μὲν, φησὶν, οἱ
ἐπιθυμῶντες λαβεῖν, μόνος δὲ βασιλεὺς ἐπιτυχάνει. B.

144. ἄγαλμα: καλλώπισμα, πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάζεται
καὶ χαίρει. οἱ δὲ μεθ' Ὀμηρον ποιηταὶ ἄγαλμα εἶπον τὸ
ξόανον. D.

20 145. ἀμφοτέρων: ἐπιθήκη, ἀντὶ τοῦ κατ' ἀμφο-
τέρων, ἀλλ' ἐκ ὕπομα· ὃ γὰρ ἐστὶν ἐνικὸν τῷ ἀμφοτέρω. με-
γαλοπρεπέτερον δὲ ἀπεργάζεται ὑπὲρ τοῦ Ἰππῶς τὸν ἐπο-
χόμενον. ΒΛV.

146. τοῖσι ἀντὶ τῆς τοῦτος. περιπαθῶς δὲ τῇ ἀποστροφῇ
35 ἐπιμένει ὁ ποιητής. τὸ δὲ μίαν θῆν ἀντὶ τῆς μιανθῆν
ἐστὶ δὲ δούκῳ ἐκ συγκατῆς. ΒL.

147. εὐφυνέες: ἐκατέρωθεν δύναται προσεῖδέναι τὸ
εὐφυνέες· βέλτερον δὲ τοῖς ὄντι διὰ τὸ ὑπερβαίνειν. Α.

Νικάνωρ τὸ εὐφυνέες τῷ μηροῖ προσάπτει, οἱ δὲ ὑπο-
μνηματίζονται τῷ κνήμῳ. καὶ Παισάνδρος „ξανθοκόρης, μέγας
ἦν, γλανκόμματος, ἄρτι παρὰ λοχαῖζον, εὐκνημος.”
ἄμεινον δὲ τὸ Νικάνωρος. ΒL.

σφύρα: τὰ ἀπολήγοντα μέρη πρὸς τῷ ἄρουράῳ, καὶ
ἐκ πλαγίων ἐξέχοντα τῆς κνήμης καὶ τῆς περὶνης (πέτης D).
50 εἶρη δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν χαλκωτικῶν σφηνῶν. ΑD.

148. ὅτι γῆσεν δ' ἄρ': ὅπως Ἀρισταρχος, ὅλησεν δ'
ἄρ, διὰ τῆς δ, οὐ διὰ τῆς τ. Α.

εἰς ὁ σύνδιαμος, οὐ δὲ οὐ. διὰ τοῦ δ γρασπίας, μὴ διὰ
τοῦ τ. δίδονται δὲ τὰ μὲν τὸ φιλάδελφον, ὅτι πρὸ τῆς
40 τρωμένης αἰθεται, τὰ δὲ τὸ κατεργασθῆναι. ἐκ τῆς ἰσῆς δὲ ἄμην
ἀχάλλωσιν, ὁ μὲν τῷ ἀδελφῷ, ὁ δὲ τῷ πληθύνει χάριν. ΑLV.

149. ἀθετεῖται πάλιν διὰ τὴν ὠτειλὴν. Α.

μέλαν αἷμα: τὸ μὲν γὰρ ἐστὶν ἰσχυρὸς καὶ ἄρχος φε-
ρόμενον περὶ τὸν ἐστὶ, τὸ δὲ ἐκ βάθους μέλαν. ἡ δὲ τὸ πα-
45 γῆμα. LV.

150. ὅτι γῆσεν δὲ καὶ αὐτὸς: κοινῇ λέξει χρησάμε-
νος ἐπ' ἄμφοιν τὸ τῷ ὄντι ἐπέρχεται ἴσον. ΒL.

151. ἴδεναι ἀντὶ τῆς ἡσθεῖας· ὡς γὰρ ἴδωρα τὸ ἡμικη-
γὸς τῇ παντοχρῆ. V.
συσπύλλον τῷ ἴδε τὸ ἔ, ὁμοίως τῷ „σὺν ἴδωρ, ὃ πρὸς
μην” (Od. 23, 40). εἰσὶ δὲ οἱ ἀναγινώσκοντες „ὡς δ' ἴδεν

γὰρ ὄρουσιν ἡρεάτων ἐπενόησαν· παραγενομένων δὲ τῶν Αἰγυπτίων ἐπὶ τὸν τῶν Λαλαῶν θυγατέραν γάμον, αἱ Λαλαῖδες κατὰ τὰς τῶ πατρὸς ἐποθήκας ἐδολοφόνησαν αὐτὰς· ἐκεῖνος γ' αὐταῖς συνβέβηκε τὰς τὴν παρθενίαν ἀφαιρεμένας ἀμύνασθαι. Ὑπερνήστρα ἔν μόνῃ Λαλαίᾳ περιέσσωσε καὶ ἐτήρησεν· καὶ γ' ἐκεῖνος αὐτῆς τὴν παρθενίαν ἔσωσεν. ὕδην γυναῖκα λαβὼν αὐτὴν ὕπερον συνετήρησεν. πολυδάριον οὖν ἦτοι πολυδιάφορον διὰ πολέμου. ἡ πολυπόθητον, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν διαφόρων καὶ ἐπιθυμοῦντων πότον· ἔξ οὗ ἄνδρον. ἡ βλαβερόν, ἀπὸ τοῦ ἡμιον. AD.

ἡ δὲ διπλῆ, ὅτι Ἄργος τὴν Πελοπόννησον, καὶ τὴν πόλιν λέγει. A.

173. εὐχολῆν Πριάμω· κινητικὴ τῶ πλήθους ἡ τῶν ἔχθρων ἐνήμερη. BL.

174. οὐδ' ὁ δ' ἐξεία πύσει ἄρουρα· ἡ διπλῆ, ὅτι τῶν ἐπὶ ξένης τελευτώντων ἐκ ἀπεκομιζέτο τὰ δεῦ εἰς τὰς πατρίδας. ἐκ ἄρου Ὀμήρου ἐστὶ ταῦτα „ὡς καὶ" ἐξεία παισὶν ἔκαστος οἶκαδ' ἄγει, ὅτ' ἂν αὐτὲ νεώμεθα" (Π. 7, 354). A.

176. καὶ κέ τις ὧδ' ἔρξει· ἔστι ὅτι ὁ κέ περισσεύει, 20 ἡ τὸ ὄμμα ἐνέλλυται, ἔρξει ἀντὶ τῶ εἶποι ἄν. A.

ὑπερνηστορέωντων· ὑπερνηστῶντων· ἡ γ' ὑπερ ἄνδρα δύναμις ὑβρισεὶς ποιεῖ τινάς. BL.

177. τὴν βῶν ἐπεθρόσκων· ὅσον ἐφ' αὐτῷ βαρεῖαν τὴν ταγήν τῷ νεκρῷ ποιεῖ, ἢν πάντες κήρην αὐτοῖς ἐδ- 25 χόμεθα εἶναι. πυρῆταιται δὲ τὸ πάθος, ἐπὶ ζῶντι καὶ παρὸντι λεγομένων τῶν τοιούτων. BL.

178. χρίσιμον ἀνεστραμμένης τέχνης (περιόδου A) ὑπόδειγμα. ABL.

181. κεινῆσιν τηρσί· κενῶς εἶπεν, ὅτι ὁ Μενέλαος 30 ἀποθανὼν ἐκ ἐμείλλε πλεῖν ἐν αὐταῖς. AD. βραχὺ δὲ διασαλτέον ἐπὶ τὸ νηυσὶν. A.

κενῶς τῶν συστρεφασμένων ἢ τῶν λυγύριον ἢ τῶν ἡρ- πασμένων ἢ περιπαθῶς κενῶς αὐτὰς καλεῖ, ἐν αἷς ἐ πλεῖ ὁ Μενέλαος. τὸ δὲ ἀγαθὸν κατ' εἰρωνείαν, εἰ ἀπὸ τῶν 35 Τρώων ἢ· εἰ δὲ τῶ Ἀγαμέμνονος, ὡς εἴ τις πατέρα θάνατος λέγοι ὅτι ἀγαθὸν πατέρα ἀπώλεσεν· καὶ γ' τὰ τῶ γένος τοσούτον ὅσον τὰ τῶν Τρώων ἀγαπητὰ. B.

182. ἐθρεῖα χθών· ἡ διπλῆ, ὅτι οὐκ ἔστι καθολικὸν ἐπὶθεῖον τὸ εἶρεῖα, ἀλλ' ἐν ἴσῳ τῷ εἶρεῖα γενομένη, οἷον 40 εἶρῃ μοι χάσμα γῆς γένοιτο. A.

ἐπὶ ἔρημα ἀντὶ τῶ εἶρεῖα, ὡς „ἀγορὴν ἀληρηρὴν" ἐν τῇ B (257) τῆς Ὀδυσσεύς καὶ „ταχὺς δ' ἱππῆς ἄγροθεν" (Π. 23, 207). BV.

184. θάρσει· τοιαύτος ἔστιν ὡς εἰ τοσούτων υἱὸς παραμυ- 45 θούτο γονεῖς, ἄποπος δὲ ἦν μαλθακνόμενος Μενέλαος, ἐκείνων τὸ πάθος (τὴν αἰτίαν τῶ θανάτου αὐτοῦ V) οἰκτιρμένων. τὸ δὲ μὴ δειδίσσεο ἀντὶ τῶ μὴ εἰς γυνήν παρακάλει διὰ τῶ ἐμῶ θανάτου. B.

μηδέ τί πω· οὕτως πῶς Ἀχιλλεύς, οἷον πῶς, 50 ὡς 50, αὐτίκα δ' ἔρρεν αἷμα κλυαυρὸς ἔξ ὠτειλῆς" (140). A.

185. οὐκ ἐν καιρίῳ· τῷ κύρῳ τῆς πληγῆς ἐπικυφίσει τὴν λύπην τῷ ἀδελφῷ. BL.

186. ὑπένερθαι· ἐκ τῆς ὑπὸ προθέσεως καὶ τῶ ἔνερ- 5 θεν ἐπὶ ὀδῆμα τοπικόν, τὸ δὲ ἔνερθεν ἐκ τῶ ἔνερος, ὃ ση- 611) μάνει τὸν νεκρόν, ὡς τὸ „ἄναξ ἐνέρων Ἀιδωνεύς" (Π. 20, 611)· ἔξ αὐτῶ ἐνερόθεν καὶ ἔνερθεν. BL.

187. μήτηρ· ἡ μήτρη ἔσωθεν ἐρωδῆς ἐστὶ, κατὰ κα- 187) τὰ τὴν ἐπιφάνειαν χαλκῇ ὑπάρχουσα. ABL. χαλκῇ λεπίς, ἢν ζώνονται περὶ τὸν κενεῶνα χάριν πλείονος ἀσφα- 10 λείας. D.

ἡ διπλῆ, ὅτι τῷ ζώματος μνηθεῖς παραλλέλοιπα τὸν θώ- 187) ρακκα, ὥς ἀπὸ μέρας τὸ ὄλον δεδογμένον, ἡ δὲ μήτρα τέτρη προσήται τῷ θώρακι „καὶ ζῶμα φαιδόν" (Od. 14, 482) διὰ τὸν χαλκόν. A.

189. αἰ· οὐδέποτε δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ τὸ αἰ ἀντὶ 15 τῷ εἰ. V.

γίλλος ὦ Μενέλαε· ἡ ὁρθὴ ἀντὶ τῆς κλητικῆς, γί- 189) λλος ἀντὶ τῷ γίλλε. σικτίον δὲ ἐπὶ τὸ τέλος τῶ εἰχῶ τελείῃ ἀσύνδετος γ' ὁ λόγος πρὸς τὰ ἔξης. A.

190. ἐπιμάσσεται· ἐπιμαλίσσεται ἢ ἀποσπογγίσει. L. 190) παρὰ τὸ μῶ μαῖω μάω, ὡς νῶ νάω νάω ἀφ' ὃ καὶ ὁ μα- 190) εὖ καὶ ἡ μάσας. AL.

191. φάρμαχ'· τὰ φέροντα ἄκισιν. εἰρηρ δὲ ἀπὸ τῶν 191) ἀνδρῶν καὶ τὰ βαρεῖα φαρμακῶνας ἐκάλεον, καὶ τὴν (τὸ L) 191) ἐκ τῆς βαρεῖας εἰρώσαν (εἰρῶν L) φαρμάσσειν φησὶν. τὸ δὲ παύσσειν ἀντὶ τῶ παύσειν ἄν, ὡς τὸ „λχθὸς ὅς κε γάγῃ" (Π. 21, 127), ὅτι καὶ τῷτα θίως λέγει ἀντὶ τοῦ 191) ὅς γάγοι ἄν. ABL.

192. θείον κήρυκα· ὅτι Διὸς ἐστιν ἄγγελος, ἡ οὐ ἐκ 192) τοῦ Ἑρμοῦ κατάγεται τὸ γένος τῶν κηρύκων. εἰκότως δὲ 192) θαρσυνθείς ἐ μὴκνει τὸν πρὸς Μενέλαον λόγον. BLV.

193. ὅτι τάχιζα· ὅτι τάχιζα ποιηταί, ὅσον τά- 193) χος Ἀιτωκοί, ἡ δὲ συνήθεια ὡς τάχος. καὶ καλεῖ δὲ αἰρω, 193) ὅτι ὁ μὲν περὶ τὰ πρᾶγματα, ὁ δὲ περὶ τὰ ἄλλα ἦν το- 193) σήματα. BL.

194. οὐ περιττός ὁ εἶχος, ἀλλ' ἐλάττω δίδως τῆς 194) σωτηρίας Μενέλαῳ ὡς ἀγαθοῦ ἱατροῦ τεχνάται μείλλον- 194) τι. BL.

195. ὁ ἀστράτος καὶ ὁ ἀστέος, ὅτι νῦν παρὲς ὁρῇ 195) ὁ καὶ τῆς τῆς χρείαν τῶ Μαχάτος. Μαχάτος δὲ οὗτος 195) τὸς Ἀσκληπιδῆς καὶ Ἀραωνῆς ἢ Κορωνίδος, κατὰ δὲ τινὰς 195) Ἡσιόνης (Ἡσιόνης D) τῆς Μιέρδος, κατὰ δὲ Ἡσιόδου Ξάν- 195) θης (Ξανθιόνης D). Ἀσκληπιδῆς δὲ τῆς παρὰ τὸ ἀσκεῖν 195) καὶ ἡπια τὰ μέλη ποιεῖν. AD.

Ἰσχυρὸς πῶς τῶ δέοντος φέρεται, ἀδὲ οὗτος οὐν 195) περὶ τὸς εἶχος, ἀλλὰ μισοῦμενος τὸ τῶν τεταραγμένων 195) ἦθος. BL.

Ἀτρεὺς υἱόν· γράσσεται ἀρχὸν Ἀχαιῶν. A.

196. ἔβαλεν· ἡ διπλῆ, ὅτι ἐκ βολῆς ἐτρώσεν, πρὸς τὸ 196) εἰδώς· ἀντὶ τῶ εἰδήμων. V.

199. βῆ δ' ἴεναι: τὸ βῆ δὲ θάλειν ἀνοίκειον τῷ παπταίνοντι. ὁ δὲ τὴν ἔφοδον δὲ αὐτῷ λωϊώπησεν. BLV.

200. παπταίνων: πεῖω πῶ πταῖω πταῖνω, ἢ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν παπταίνων, ὁ πανταχόσε περιβλεπόμενος. ἦν δὲ πανταχόσε τοὺς ὑφ' αὐτοῦ ὄντων, ὡς μὴ λάθοι 5 αὐτόν. ABL.

203. προσσηύδα: γράφεται ἀγόμενον. A.

205. ὁ ἀστράχκος, ὅτι τῶν δεινῶν λέγεται πρὸς Μαχάονα ὑπὸ τῷ κήρυκος. οὕτως δὲ Ἀστράχκος χωρὶς τοῦ σ' ἰδῆ. A.

207. Τρώων πρὸς σύσασιν τῆς μάχης, Ἀνκίων ὡς ἀρίστων συμμάχων. ἢ διακόνε δὲ ὁ λόγος, ἀλλὰ φίλου καὶ συμπαθέος· τὴν ἀπὸ παντὸς γ' προσώπου εὖνοιαν εἰς Μετέλκων συνίησιν ὁ ποιητής. τῶν αὐτῶν δὲ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου. BL.

τῷ μὲν κλέος ἄμμι δὲ πένθος: ἐκάτερον κατ' 15 αὐτό· λείπει γ' τὸ ἐστὶν ἐν ἀμφοτέροις. A.

208. ἡ διπλῇ, πρὸς τὸ ὀρίναι, ἀντὶ τοῦ κατὰ ψυχὴν ἐκίνησεν. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ „ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὀρίνει“ (Od. 17, 150), ὅτι ἐκ ἔξιν ἐθέμωσαν, ὡς ὁ διασκευάσας ἐκλαβὼν ἐτάξε τοὺς ἐξῆς ἔκαστοι 20 εἶχες, ἀλλ' ἀντὶ τῷ ἐκίνησε καὶ παρώρμησε κατὰ τὸ ἐρωτικόν. A.

209. βὺν δ' ἴεται: περιεῖλεν αὐτῷ τὸς λόγους διὰ τὴν σπεδῆν. BL.

211. βλήμενος: ἀπὸ τῷ βλήμην. V. ὑποσκιότιον εἰς τὸ ἦν ἢ κυκλόσε, ὧν ἡ δευτέρα ἀνυπόκριτος ἐστίν. διὰ μέλας δὲ ταῦτα. A.

211. 212. ταῦτα τὰ δύο ἔπη τὰ μὲν πράγματα ἢ λυπεῖ μὴ γρηγορήματα, ἀπόλλυσι δὲ τὴν ἔμφασιν· ἐμφαντικὸν γ' τὸ τὸς φίλους ἀγωνιῶντας περιεῖναι. BL.

212. κυκλόσε: ὁ μὲν Ἀστράχκος κύκλος γράφει, ἢ τὸ ὡς ἐκδέχεται· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς κυκλόσε, ὃ καὶ ἄμεινον. L. Ἀστράχκος μὲν ὀνομαστικῶς, ἢ ἡ ἀγγέλατο κύκλος, ὁμοίως τῷ „ἀγρόμενοι πῶς δῆμος“ (Il. 20, 166)· τοῖσδε γ' βέλεσθαι σημαῖναι, κύκλος γενόμενοι. Νίκιος δὲ καὶ ὁ Ἀσκαλονίτης 35 κυκλόσε, ὡς „πῶσε φεύγατε“ (Il. 16, 422), ὅπερ ἢ πιθανώτερον. ἢ γ' δύνανται ἐντελής εἶναι ἡ σύνταξις τῷ Ἀστράχκῳ, ἀγγέλατο κύκλος· λείπει γάρ τι. διὰ δ' Ἀστράχκος ἔξωθεν προσέβησι τὸ γενόμενοι· εἰ δὲ προσέβησι, ἄμεινον αὐτῶν ἀναγινώσκων κυκλόσε· τοῖσδε γ' τὸ ἐλθόντων τὴν προκειμένην ὁμοίαν σημαῖναι. εἰ δὲ τις λέγοι, διὰ τί γ' τὸ ἀγρόμενοι πῶς δῆμος εἰπαράδεκτόν ἐστιν, οὐκέτι δὲ τὸ ἀγγέλατο κύκλος, ἔγωγε ὅτι τὸ δῆμος τῇ μὲν φωνῇ ἐνικὸν ἐστὶ, τῷ δὲ σημασιολογικῶς πληθυντικόν· τῷ οὖν σημασιολογικῶς ἢ 45 σύνταξις ἐγένετο, ὡς ἢ ἐπὶ τῷ „ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο“ (Il. 15, 305). ἢ γε μὴν ὁ κύκλος ἔχεται τῶν τῷ σημασιολογικῶς διὸ ὁδὲ ἐντελής ἡ τοιαύτη σύνταξις ἐπ' αὐτῷ δύναται γινέσθαι. A.

ἰσάφρατος: διὰ τὴν τέχνην ἀπὸ γ' τῷ Ἀπόλλωνος τὴν τοιαύτην διδασκαλίαν ἦν τέχνην. V.

213. αὐτίκα: καλῶς αὐτὸν παραχρῆμα τῷ ἔργῳ φησὶν

ἔχειν. τὸ δὲ ἔλκεν Ἰακῶς εἰρηται. τρεῖς δὲ βέλεχτας ὀδεν, ἔξωλκην, ὡς ἐπὶ Μενελάου, ἐκτομήν, ὡς ἐπ' Ἑκτοράδην (Il. 11, 813), διωσμένον, ὡς ἐπὶ Διομήδεος (Il. 5, 112). BL.

εἶλκεν: Ἀστράχκος Ἰακῶς ἔλκεν, ἢ αἱ πλείους. A.

214. τὸ πάλιν εἰ μὲν τοῖς ἡγομένοις συντάττοιμιν, ἔσαι τὸ ἄγειν ἀντὶ τῷ κατεῖχθησαν, ὡς „ἂν δὲ μοι ἐν γέρεσσιν ἄγῃ ἔλκος“ (Il. 5, 367), ἥτοι συνεσταλμένης τῆς ἀρχῆς ποιητικῶς, ἢ τῷ ἔ ἀφρησμένον ἀπὸ τῷ λαγόν. ἐὰν δὲ τοῖς ἐξῆς προσδῶμεν αὐτό, ἔσαι εἰς τῷ λαγόν ἡχθησαν, τῷ 10 ἔστιν ἐπέσειπεν. A.

πάλιν ἄγειν: εἰς τῷ λαγόν ἀνεκάμψθησαν. εἰ δὲ εἴποιεν εἰς τὸ πάλιν, δύναται βίως εἶναι, τίς εἰς τῷ λαγόν ἔλκεται ἢ διὰ τῆς αὐτῆς ἀνακαμπτομένη ἐμπήξεως συνεβλάθησαν. ἂν δὲ ἦσαν συνεσφιγμένοι ἔως ἀφείθησαν. BL.

216. ἡ διπλῇ, ὅτι πάλιν τῷ ζώματος μετὰ τὸν ὀδρακα παρὰ λείπειν. A.

217. πικρὸς δ' ἔσσι: τὸ τοῦ πληγέντος πάθος ἐπὶ τῷ τῆς ἀδελφῆς αἰῶνι μετῆγγεν. BL.

218. αἶμα' ἐκμυζήσας: διὰ τὸ μὴ πνῦσαι καὶ ἐμποδίσαι πρὸς τὴν ἀπόλωσιν. ἦπτα δὲ, ἐπειδὴ νεκρῶν οἱ τόποι καὶ οὐδ' ἐμνηστῶν διὸ οὐ προσέειπε τὰ δάκρυα φέρμακα. εἰδὼς ἦτοι εἰδῆμων ὢν. τρεῖς δὲ φερμακάων ἰδύται, ἐπὶ λαγόν, ὡς ἐπὶ Μενελάου, χρεῖα, ὡς τὸ „ἴδ' ἔσσι“ (Od. 1, 262), πότιμα, ὡς ἐπὶ Ἑλένης (Od. 4, 220). BLV.

219. τὰ οἱ: οὐκ ἐκάστα, ἀλλὰ τὰς αὐτῶν δυνάμεις καὶ πράξεις. BL.

Χείρων εἰς τὸν Κενταύρων, ἐξοίτης ἱατρικῆς καὶ λυρικῆς, τὸς Κρόνος ἢ Φιλέρως, ἢ ὡς ἐπὶ Ποσειδῶνος. AD.

221. ἐπὶ Τρώων εἶχες ἡλυσθόν: διὰ τί οἱ Τρῶες, 30 εἴπερ πύλαι καταβέβηκτον τὸν πόλεμον ἐβόλοντο, ἢ ἔχοντες τὸν βαλόντα, ἀλλ' ἐδῶκε ἡρώων ἐπὶ τὰ ὄπλα: ὅτι ὥρτο βολῇ τῶν βασιλέων πεποιθῆναι τὴν παρὰ βύσιν· ἢ εἰ μὲν ἐβόληκε Μενέλαος, κρατήσεν τῶν Ἑλλήνων ἡλικίων διὰ τὴν ἐπ' ἐκείνῳ λήπην καταπεπτακότων, εἰ δὲ μή, καὶ φθάσαι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐμπειρίαν. διὰ τί δὲ πάλιν ἔχοντες οὐκ ἐβόλησε τὸν βαλόντα; ὅτι οὐκ ἦν ἀναλαβεῖν τὸ πταίσμα ἀπὸς Μενελάου τρωθέντος. BLV.

222. κατὰ τεύχε' ἔδυν: συνωκείωσε τὸν λόγον τῇ τῶν ὀπλιζομένων σπεδῇ. L. συστατικὸν δὲ τὸ ἔδυν· πληθυντικὸν γάρ ἐστι συγκοπὴν ἀπὸ τῷ ἔδυσαν. τὸ δὲ ἐνικὸν ἐκτατικὸν ἔδυν· „ὅδ' ἐμιν ἄρησ“ (Il. 17, 210). ὁμοίον ἐστὶν αὐτῷ ἢ τὸ „ἀλλήλοισιν ἔφην ἐπαμοιβῶν“ (Od. 6, 431). εἰ δὲ τις λέγοι ὅτι τὰ ἐνικὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ ὁμοφώνητα καὶ ἀμφοτέρωτα ἐστίν, ὅλον ἔλκεται ἐγὼ καὶ ἔλεγον ἐκείνοι, ἔγωγε ὅτι ἐκ συγκοπῆς ἐστὶ τοῦτο τῷ ἔδυσαν. ἐν δὲ τοῖς τοιαύτοις τῶν ἡ συγκοπῇ ἀναδέχεται ἡζῆν τὴν αὐτὴν τῇ παραληρησῇ τῆς γενικῆς τῆς κατὰ τὴν μετοχὴν, ἔχσαν ἔσαν, εἰς τὸ γάρ· ἔβησαν ἔβαν, εἰς τὸ γάρ· ἐκασμῆθησαν ἐκασμῆθεν, κοσμηθέντος γάρ· „ἔβαν δὲ οἱ κῆρες 40 ὄμοιοι“ (Od. 18, 68), φανέντος γάρ· ἔφηνεν ἔφηνεν ἔφηνεν, ἐπὶ δύντος· ἔφην, ἐπὶ γέντος· ἔδρμεν ἔδρμεν ἔδρμεν ἔδρμεν, ἐπὶ δύντος.

περὶ δὲ τῷ „τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί“ (Hesiod. Th. 321) ἐν τοῖς περὶ ῥήματος ἔρῳ. τὸ μέντοι γε ἔδον ἐνικὸν ἐκτείνεται, ἐπεὶ πᾶς δευτέρως ἄριστος ἐπὶ τῶν τῆς μὲ μικροκυτάληκτός ἐστιν, ἔγνω ἑλίων ἐξέτρωον ἔλλην ἐξην ἔδην ἔφην, ἔφον ἄρα καὶ ἔδον. AB.

χάρμησι· χάρμη ἢ μάχη, ἦτοι κατὰ ἐναντιότητα, ἢ ἡ χαρὰν ἐμποῖσα τοῖς νικῶσιν. AD.

223. βρῖζοντα ἴδοις· ἡ διπλῇ, ὅτι οὐ πρὸς ἑφεςὸς πρῶτον, ἀλλ' ἀντὶ τῷ ἴδοι τις ἄν. A. βρῖζαι κυρίως τὸ μετὰ βάρους τροφῆς ἀπονεύσκει. AD.

τότε καταπεσὼν τῇ φιλαδελφίᾳ νῦν ἀνοισκίῳ τῇ προθυμίᾳ, καὶ τότε συμπυθῆς καὶ νῦν συμπρακτικός· ἐπειδὴ γὰρ τὸ παραδόξον τῆς παρὰβάσεως εἰς ἀθυμίαν αὐτὸς ἐκάλει, διέγειρε αὐτὸς, προσεκτικὸν δὲ κταν εἰς Ἀγαμέμνονα τὸν ἀκροατὴν ποιεῖ. βρῖζεν δὲ τὸ ἀναπαύει. BLV.

224. βραχέως διασολὰς θιπέον, πτώσσοντα, μάχεσθαι. A.

οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα· ὑπερμποφαντικὸν ἐστὶ τῷτο· αἱ γὰρ δύο ἀρνήσεις ἀντὶ μιᾶς εἰσι καταβάσεις. BL.

226. ἴππους μὲν γὰρ ἔασει· τῇ φιλοπονίᾳ τοῦ σώματος διεγείρει (δυσωπεί V) τὸς ὁρῶντας, ὥς ποῦ φησιν „ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ ποινώμεθα“ (Il. 10, 70)· ἐκόπτεται τε πᾶσαν ὑπόνοιαν δαιλίας. ἄλλως τε γελοῖος ἦν ἡ ἐπαχθὴς ἀπὸ τῶν ἄρμάτων διαλεγόμενος τοῖς Ἑλλήσιν. BL.

ἄλλως. ἐζητήται πῶς τοὺς ἴππους ἢ τὰ ἄρματα εἴσαι· τὸν γὰρ σπεύδοντα ἐκ εἰκὸς τὸ ἄρμα καταλείπειν. λέγεται δὲ ἐκ τῆς καιρῆς· ἔδει γὰρ ὁ μόνον παρελθεῖν ἀλλὰ ἢ πρὸς ἔκαστον διαλεχθῆναι· σοβαρὰν δὲ ἐφαίνεται τὸ ἀπὸ τοῦ ἄρματος ὁμιλεῖν. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὰ ὀχήματα νῦν χωρὶς τῶν ἵππων ἄρματα εἶρηκεν. A.

228. Εὐρυμέδων· ἡ διπλῇ, ὅτι καὶ Ἀγομέμνωνος ἢ Νέστορος ὁμώνυμος ἦν ἡρώχος Εὐρυμέδων. τὸ δὲ Πείρατος ἐν τέσσαρσι συλλαβαῖς προφέρεται τὴν εὐθείαν τὴν πατρωνυμικὴν, καὶ οἱ ἄλλοι. Τυραννίων δὲ τρισυλλάβως, λέγων ὡς ὅτι ὅδον πατρωνυμικὸν παρὰ τῇ ποιητῇ ἔχει πρὸ τέλους διεσπόμενον τὸ ἰ ἀπὸ τέλει φωνήεντος, οἷον Πανθοῖδης Βοηθοῖδης Πηλεῖδης· ὅδ' ἄρα τῷτο, ὑπὲρ δὲ τῆς τετρασυλλάβως ἀναγινώσκων ἔχοντες ἐκείνα λέγειν, ὡς ὅτι ἰντέλεις ἐστὶ τὸ κατὰ διὰ λαν τῶν ἰ, καὶ ὅτι οὐκ ἔχοντες τοῖσιν τι πατρωνυμικόν, ὃ κατὰ σέλληφιν ἐξηγέσθαι τῶ α ἢ τῶ ἰ πρὸ τέλους, παρὰ τὸ Πείρατος ἐν Πειραΐδης ἐγένετο. A.

Πείρατος Πειραΐδης, Πειραΐδης κατὰ διάστασιν, ἀναπαύει δὲ αὐτοῖς τὴν δέντασιν, ἐκ τὴν μέλλουσαν τιμωρόμενος μάχην. BL.

232. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ σπεύδοντας ἔχοντες ταχύνοντας, ἀλλ' ἐνεργήσας καὶ κακοπαθόντας. „σπεύδῃ δ' ἔπειτα λαός“ (Il. 2, 99) μετὰ πάσης ἐκκοπιδείας. A.

235. οὐ γὰρ ἐπὶ· στρατηγικὸς ὁρᾶται δὲ τὴν αἰτίαν τῆς ἀθυμίας ἐκείνη νήγης ἐπύχθαι. ἐν βραχεὶ δὲ προέτρεψε, δὲ προβλεπὼν, θεοῦ βοήθειαν καὶ λαφύρων ἐλπίδα. ἡ δὲ οὐ πρὸς τὸ ἀρωγός. BL.

ψεύδεσσι· Ἀρίσταρχος ἐπιθετικῶς ἀναγινώσκει ψεύδοι ὡς σαφές· τῷτο γὰρ φησὶ θέλει δηλῶν, ὃ γὰρ τοῖς ψεύδεσσι Τροῶσι βοηθεῖ ὁ Ζεὺς. εἰ δὲ τὸ πρῶτον ἡβυλόμεθα παραλαβεῖν, ψεύδουσιν ἀνέγνωμεν ὡς βίβλιν, ἢ ἀπ' εὐθελος ἢ ἡ κλίσις· „ψεύδος δ' ἐκ ἐρέει“ (Od. 3, 20). ἔτι δὲ ἡ Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης, συγκατατιθέμενος Ἀρίσταρχον, ὁ μέντοι γε Ἑρμιαπίας προσηγορικὸν ἀναγινώσκει ψεύδουσιν ὡς τήχουσιν, ἐπεὶ ἔδδοτε, φησὶν, οἶδεν ὁ ποιητὴς ἅπλυν τὸ ψεύδος, ἐν δὲ συνθέτῳ, φιλοψευδῆς (Il. 12, 164), ἡ ψευδῆς (Il. 18, 46)· ἡ οἶδεν ἐτέρως λεγόμενον τὸ „ψεύσαι τ' ὀρχήσαι τε“ (Il. 24, 261). συνεχῶς δὲ τὸ ψεύδος „τὸ γέρον ὅτι ψεύδος“ (Il. 9, 115), „ψεύδος δ' ἐκ ἐρέει“ (Od. 3, 20), „ἵσκει ψεύδεα πολλὰ“ (Od. 19, 203). ταῦτα ὁ Ἑρμιαπίας καὶ μᾶλλον πεισέον Ἀρίσταρχον ἢ τῷ Ἑρμιαπίᾳ, εἰ καὶ δοκεῖ ἀληθεύειν. AV.

236. πρότεροι· καὶ ἔτσι παρὰ τοὺς ἔρχοντες ποιεῖσιν, ἐκείνοι δὲ ἤρξαν. BV.

238. ἡμεῖς δ' αὐτ'· Ἀρίσταρχος χωρὶς τῆς δὲ. A. ἡμεῖς ἄντε τῷ μὲν. V.

240. μεθ' ἐντας· εἰκὸς γὰρ ἦν ἀγνοεῖν αὐτῶν ἐνίας τὸ πρᾶχθῆναι. BL.

241. χολωτοῖσιν· τοῖς ἀπὸ κινήσεως λεγομένοις χολῆς, ἢ πρὸς χολὴν τὸς ἀκόντας ἀγασσιν. BL.

242. ἰσχυροὶ· οἱ μὲν, ἰσὺν φέλακες ἐν πλεονασμῷ τῷ ἐπονεῖδισον δὲ τὸ μόνον τοξεύειν. ἀμείλι δὲ ἢ εἰδότες ὁ τοξεύουσιν, οἱ δὲ, περὶ ἰσὺς πεπονημένοι. τετάρταται δὲ τῇ Μενελάῳ λέγη. BLV. ἡ οἱ περὶ τὴν μάχην καὶ τὸν πόλεμον ἀναστροφόμενοι. V.

243. ἔσητε· Πτολεμαῖος ψιλοῖ, ἐπεὶ γίνεται εἴητε, τὸ δὲ ἀποπῆπτον ἔψιλλοι. καὶ ἀληθεύει. ἐνθάδε μέντοι γὰρ ἐκ ἔσω, ἀλλ' ἐκ τῆς ἔσω ἐκτασις ἐγένετο τῶ α εἰς ἡ· εἴτε δὲ οὐ γίνεται. ἐνθὲν δύναται δασύνεσθαι· τὸ γὰρ αὐτὸ ἐστὶ τῷ ἐσῆκαμεν τὸ ἔσατε. A.

τεθνηπότες· θανμάζοντες, ἔξ ὃ θάπος καὶ μεταλλαγῇ τῶν σοικίων τάφος, ὡς παρ' Ἡρόδοτον βάρβαρος ὁ βάρβαρος καὶ μονόχυτρον μονόκνυτρον. L.

εἰκὸς γὰρ αὐτοῖς ἐπὶ τῷ παραδόξῳ ἐκασπῆχθαι. εἴρε δὲ εἰκόνα ἢ τὴν ἡλικίαν ἢ τὴν ἀνδρείαν ἀνεδίξασθαι. πρᾶχον γὰρ ἢ εἰς φρυγὴν ἔλαφος, ἀλλὰ γὰρ ἢ καμῖσαι μάλιστα ἐκασπῆχθαι (καμ. ἀλλήλῃσις ἐμπ. V.) λοιπὴν ἔσανται. BL.

244. ἡ διπλῇ διὰ τὸ ἐλλείπειν τὴν διὰ πρόθεσιν, ἢ ἢ διὰ πείδης. A.

245. ἄρα τίς σφι· ἔτιος Ἀρίσταρχος μετὰ τῷ σ, τίς σφι. A.

246. ἔστητε· ἀντὶ τῆς ἔσασθαι, ὡς „ἐπιδρομον ἐπῆτο τήχος“ (Il. 6, 434). V.

247. ἡ μέντοι Τροῶς χεδὸν ἐλθέμεν· ἀνδρείας ἐγερτικὸν ἔμει καὶ θάρρους σωτηρίας ἀπογνώσεις. βραχεῖα δὲ διασολὴ ἢ εἰς τὸ θαλάσσης ἢ εἰς τὸ ἐλθέμεν. B. αἱ διασολαὶ πλεῖστον, θαλάσσης. A.

248. εἰρύνατ'· εἰλκυσμέναι εἰσὶν. L.

R 2

249. αἱ κ' ὕμνιν· ἔτις τὸ αἱ κ' ὕμνιν διὰ τῶ κ' δὲ συναλίσθην· ἔτι γ' Αἰολικῇ ἢ Ἀττικῇ. Α.

ἐπεὶ ἔλεγεν (235) „οὐ γ' ἐπὶ ψεύδεσσι πατήρ Ζεὺς ἴσσει" ἀργός" καὶ (167) „αὐτὸς ἐπισείησι", συνεισθέρην τὸν οἰκτεῖον πόνον κέλευε, οἷοναί τῇ τῶ θεῷ ὑπηρετήσας 5 βελήσει, ὡς φησι καὶ ὁ τραγικὸς ἔνθεν λαβὼν „αὐτὸς τινὲν δρᾶ, χοῦτω δαίμονας κάλει· τῷ γ' πονέοντι γὰρ θεὸς συλλαμβάνει" (Eurip. Temenid. ap. Stob.) τῶτο οὖν πρῶτος Ὀμηρὸς εἶπεν. BL.

250. κοίρανέων· ἔργα πρόποντα βασιλεῖ ποιῶν. BL.

251. ἐπὶ Κρητέσσι· ἢ διπλῇ, ὅτι ἰδίως εἰρηκεν ἀντὶ τῆ ὡς ἐπὶ Κρητέσσι. Α.

πρὸς Κρήτας, ὡς „ἐπ' ἀνδρασιν εἰαρινοῖσιν" (Π. 2, 89). 3ς δὲ κατέλεξεν Ἑλένη (Π. 3, 166), τῆτος πάλιν ἡμῖν δηλοῖ· ἢ ὁ παραλέλοιπεν ἐκεῖ, τῶτο ὡς ἀνακληροῦ. BL.

ἢ διπλῇ, ὅτι ἡ τάξις Ἰδομενεὺς πλησίον Αἰάντος, πρὸς τὴν ὑποτάσσοντος τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Τελαμώνιον (Π. 2, 557). Α.

ἀνὰ συλαμὸν ἀνδρῶν· ἀνὰ τὸν ὄρουρον, κατὰ τὴν συνέλευσιν καὶ ἄθροισιν τῶν ἀνδρῶν. ὡς δὲ τῆς συν- 20 ερηκῆς ἐκ μ' ἀνδρῶν. ADL. ἢ δὲ φάλαγγς ἀπὸ ἐκ DL, σιῖς ἐκ φ', πύργος ἐκ τς', ὅσους δύνανται χωρῆσαι πύργος ἀνωθεν ἰσαμένους. ἢ ἀπὸ τοῦ πύργου σχήματος ἰσαμένους τετραγώνου. L.

οἰλαμὸς ἢ συνεστραμμένη τάξις. γίνεται παρὰ τὸ εἰλω, 25 ἄθεν καὶ τὰς τρίχας ἕλας φασμέν. BL.

253. συν' ἱκέλοσ· διώκων γὰρ ὃ δύνανται ὡς μεσαιπόλιος· ἢ ὅτι δεύτερον λέοντος σὺς. Αἴας δὲ καὶ Ἀγαμέμνων καὶ Ἀχιλλεύς εἰς λέοντος εἰκόνα φέρονται τοῦ ἀλκίμοι- 30 τος ζῴον. BL.

ἐπὶ τὸ τέλος τῶ εἶχε διαβολὴ βραχεῖα· κοινὸν γὰρ τὸ ἄτροντε φάλαγγας. Α.

254. πυμάτας ἄτροντε φάλαγγας· ἐκ εἶπε συγῆν αὐταῖς, ἀλλ' ὅσον εἰς ἔρεσμα αὐτῶν ἦν. ἦσαν οὖν οἱ μὲν ἰχόμενοι ἔργον, οἱ δὲ παρυσκεναζόμενοι· τὸν πλεονα δὲ πρὸς 35 τὸν ἀναδύχεται, καὶ τὸ τιμιώτερον ἀρήσει (ἐξίσει V) τῷ βασιλεῖ. τινὲς δὲ πύματα τὰ ἀριστερὰ τῆς παρατάξεως. BLV.

φάλαγγας· τῆς εἰσπαιγῶν εἶπεν ὁ ποιητής, ἐπειδὴ τὸ παλαιὸν ξύλοις ἐμάχοντο. φάλαγγας δὲ τὰ ξύλα ἐκάλεσαν οἱ ἀρχαῖοι. ἔτι γὰρ καὶ ἡμεῖς τὰ ἐκ τῶν ξύλων οἰκοδομή- 40 ματα φάλαγγας καλῶμεν. AD.

257. πέρη μὲν σε τίω· τῶν τιμῶν αὐτῶν ὑπομνήσας προθυμώτερον εἰς τὸ παρὸν ποιεῖ, τῶν αὐτῶν ἐφρίμενον 45 πάλιν. BL.

258. ἐνὶ πτολέμῳ· τῇ διαίρεισι τῶν λαφύρων. ἀλλ' 45 λαίω δὲ τῇ προεδρίᾳ, τῇ συμβολῇ. ὅσα δὲ εἶπεν Ἑλένη, ἀνακεφαλαιῶνται, Ἰδομενεὺς θεὸς ὡς, Αἴας ἔρκος Ἀχαιῶν, Ἀγαμέμνων ἀγαθὸς βασιλεὺς, Ὀδυσσεὺς δόλιος. BLV.

259. ἐν δαίδ'· τίμιον τοῦτο παρὰ τοῖς παλαιῶσι, ὡς καὶ ἔτι νῦν παρὰ Κρημαίοις. γεγραύσιν δὲ τὸν τοῖς ἐν- 50 τίμοις δίδόμενον· κατελείπετο γὰρ τι τῶν λαφύρων εἰς τὰς

κοινὰς εὐαχίας. BV.

260. ἐνὶ κρητέσσι· Ἀρίσταρχος ἐνικῶς ἐνὶ κρητέσσι. Α. τὸ κέρωνται ἐκ ἐκ περισπωμένου ἐνεσώτος, ἀλλ' ἐκ βαρυντόν τῷ κέρω, ὅπερ ἐκ ἐξιν εὐρεῖν ὁμοῖος. L.

262. δαιτρών· μερισμόν, διαίρετον. V. ἢ διπλῇ, ὅτι διὰ παντός αἱ τράπεζαι παρέκκεντο, καὶ πλήρη τὰ ποτήρια τοῖς ἐν τιμῇ ἔκειτο, τοῖς δὲ ἄλλοις πρὸς μέρος ἐνεχέτο. Α.

266. Ἀτρεΐδῃ, μᾶλα μὲν τοῖς συντόμως ἄρα καὶ μετρώς· οὐ γ' ἀριστεύουσιν ὑπὸ χυγαῖται, ἀλλ' οὐκ ἀδικήσιν 10 τὴν ἑταιρίαν. BL.

269. διὰ τῶ ν τὸ σὺν γ' ὕρκια. οὐ γὰρ συνήπται· ἐπὶ δὲ τῶν συνηθῶν (συνημμένων?) αἱ μεταβολαί. Α.

274. νέφος· τὸ πυκνὸν καὶ καταπληκτικὸν τῆς φάλαγγος μὴ λείπει περιέλαβεν, ἐκάσας μέλανι καὶ σκυθρωπῷ 15 χέλει. ἀπὸ δὲ τῆς μεταφορῆς καὶ εἰκόνα πεποίηκεν. BL.

275. ἀπὸ σκοπιῆς· ἀπὸ ὑψηλῆς τόπου, ἀφ' ὃ ἐξὶ περισκοπεῖται καὶ ἰδεῖν. D.

αἱ πόλεις· ἱερῆμοι γ' αἱ αἶγες καὶ δέσποιοι. καλῶς δὲ ἀπὸ ὕψους ὄρεϊ, ὅθεν ἐπιπροσθῆντος τῇ θέᾳ, πελάγιον 20 δὲ νέφος ὄμβρον ἐπάγει. εἰ δὲ καὶ ἐπὶ ξηρῷ ἐλαύνεσθαι φησιν αὐτό· οὗτος γ' μάλιστα νέφη συνάγει καὶ δεινὴν χειμῶνος ἀπειλήν, εὖρος δὲ καὶ νότος χειμῶνα παύσει διαλυομένων εἰς ὄμβρον τῶν νεφῶν. παρειαῖε δὲ τὸν μὲν Αἴαντα ξηρῷ, τὸν δὲ εἰρητὸν νέφει, τὸς δὲ Τρῶας τῷ 25 ποίμνι. τινὲς δὲ νέφος τὸ ἔτακτον πληθὸς φασιν. BL.

276. Ζεφύροιο· ὅτι ἀπὸ τῶ ζῴου πνεῖ. ζῴον δὲ τὴν δέσιν ἐκάλεσαν οἱ ἀρχαῖοι. ABD.

277. ἰόντι· Ἀρίσταρχος ἰόντι. Α.

μελάντερον ἢ ὅτε πίσσα· ἢ διπλῇ, ὅτι ἰδίως εἰρη- 30 σκεν ὅτε μελάντερον πίσσης ὅτε μέλαν ὡς πίσσα, κέρχεται δὲ τῷ συγκριτικῷ ἀντὶ ἀπλῆ. τὸ δὲ ἰόντι Ἀρίσταρχος διὰ τῶ εἰ, ὃ δὲ Ζηνόδοτος διὰ τῶ εἰ. σικτιὸν δὲ μετὰ τὸ μελάντερον, ἔπειτα ἀπὸ ἄλλης ἐρχῆς ἀναγνωσέον ἢ ὅτε πίσσα, ἢ ἢ τῷ ἀπὸ πρὸς πόρῳ διατελόντι μελάντερον αὐτῷ (αὐ- 35 τοῦ D) καταφυγνέται τὸ νέφος καὶ ὁμοῖον πίσσει. AD.

ὡς „ἀδινότερον ἢ τ' οἰονοί" (Od. 16, 216). μελάντε- 40 ρον δὲ ἐστὶ τῶν ἄλλων νεφῶν. BLV.

278. λαίλαπα· τὴν μεθ' ὅτε αὐρᾶν· „ὡς δ' ἐπὶ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χυθόν" (Π. 16, 384). LV.

279. ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλαι· κύνουσα γ' ἢ ὕς, 45 ἐὰν ἔξω ἀκρόση βροντῆς, ἐκτιτρώσκει. ABL.

281. πυκιναί· πυκνούμεναι γ' καὶ μελαινόμεναι ὀρῶν- 50 ται. BL.

282. κύναναι σάκεσιν· ἢ διπλῇ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἡρώων σάκεσιν. γέγονε δὲ ἀντιπαράθεσις τῶ μελα- 55 νος νέφους πρὸς τὸ κύναναι· τῶτο δὲ ὅσον πυκναί· αἱ γὰρ ἀραιαὶ νεφέλαι διασπέρνται. Α.

διασπέρνται δὲ βραχὺ ἐπὶ τὸ σάκεσιν, ἵνα διὰ μὲν τὰ 60 ὄπλα καταπληκτικὰ ᾖσι, τοῖς δὲ δόρασι περικυβῆται, τα- 65 τῆς ἀσφαλείας ἔχουσαι τὰ δόρατα. ἢ ἑτέρα δὲ τῶν Ἀρ-

ἐάρεθ' βεβριθυῖαι εἶχεν· καὶ μήποτε λόγον ἔχει, ὥς ἐκεί-
η βεβριθυῖαι δὲ σάκεσιν" (Od. 16, 474). Α.

πεφρικυῖται: τῇ ἀνατάσει τῶν δορῶν πεπνυρωμέ-
ναι. D. ὠρθωμένοι· καὶ „ἔφριξε δὲ μάχη" (Il. 13, 339).
βραχὺ δὲ διαγαλτέον εἰς τὸ σάκεσιν τε· ἐξ αὐτῶν γ' ἦσαν 5
μελανθεῖσαι, ἐκ δὲ τῶν δορῶν ὠρθωθεῖσαι. BLV.

φρίσσει ὁ ἄνθρωπος ταῖς θορίξιν, ἡ μάχη ταῖς ἐγχείαις,
ἡ θάλασσα τοῖς κύμασιν. τὸ δὲ φρίσσειν τὴν τρίχωσιν
ὅτε μὲν ἐκ φόβου γίνεται, ὅτε δὲ ἐκ χαρᾶς, δηλὲν ὠρθω-
οῖν τινα ἐκ λυπηρᾶς καταπύσεως. τοιαῦτον παρὰ Σο-
φοκλεῖ τὸ „φρίξ" ἔρωσι. L.

285. Ἀργείων ἡγήτορες: τὺτο προτρεπτικῶς, ἢ πρό-
μαχοι ἐγγεμένοι τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐν ταῖς μάχαις. ABL.

286. εἰς τὸ μὲν διαβολή, εἰς δὲ τὸ ὀτρυνέμεν ἀν-
τίπαλον. τὸ δὲ ἐξῆς, ἐμὴς μὲν εἴη κελύω μάχεσθ'. ἢ γ' 15
δοικὴν ὀτρυνέμεν. καὶ Ἰδομενεὺς μὲν τῆς τιμῆς ἐκ τῷ γέρωσ
ἐπισημασθεῖς, τὰς δὲ τῇ φιλοτιμίᾳ προτρέψατο. BL. τινὲς δὲ
τὸ σφ. αὐτὸ ἀντὶ δοτικῆς. V.

287. ἀνώγειται: ἐκ τῆς ἀνώγει. τοῦτο ἐκ τοῦ ἀνάγει,
τῆτο ἐκ τῆς ἀναῖξ, οὗ ὁ μέλλων ἀνάξω, ὁ μέσος παρακα-
μενος ἀνήγα· καὶ ὥσπερ ἐκ τῆς πέπληγμαι παρακαμίνον
ἐγένετο ὅημα πεπλήγω, ἔτις ἐκ τῆς ἀνήγα γίνεται ἀνήγω,
καὶ τροπῇ τῆς μακρῆς εἰς μακρόν ἀνώγει· τοῖς γ' ἀνάσσει
καὶ ἄρχεται πέφυκε τὸ κελεύειν. ἔχει δὲ ἐκ μέλλοντα ἀνώγει,
ὥς τὸ „πληθὺν δὲ ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀποπέσθαι" (Il. 25
13, 295). BL.

289. πᾶσι: τοῖς ἡγεμόσιν, ἵνα πρὸς ὁμοτιμίᾳς ἡ σύγκρι-
σις ἦ. ἐπὶ δὲ Νέστορος „τοῖσιν δέκα μοι" (Il. 2, 372). φαί-
νεται ἐν προτιμῶν ἀνδρίας φρόνησιν. BL.

293. ἔτετιμεν: ὑποδόκιμος ποιητικὴ λέξις. γίνεται δὲ 30
ἐκ τῆς τέμω ἔτεμον ἔτετιμον, καὶ συγκοπῇ ἔτετιμον διὰ τὰ
βραχέα. Θεραπεύονται γ' τὰ βραχέα εἰς δακτυλικὸν ἢ δι'
ἐλλείψεως συμφώνων, ὥς ἐνταῦθα, ἢ διὰ πρόσθεσιν, ὥς
τὸ μοιότοκος μοιότοκος· ἐπὶ δὲ ἡ διὰ τροπῆς φωνήεντος,
ὥς ἐν τῷ Θεοτόκος Θεητόκος, ἢ δι' ἐκμεθέσεως, ὥς τὸ 35
ἐπητανός ἐπητανός. L.

295. Πηλεῶν καὶ Ἀλῆωρ καὶ Βίης καὶ ἐν Τρωσὶν
αἶσιν. BL.

Ἀλῆωρ ἐποστράτηγος Νέστορος, οἷον ὁ ἄλλος ὁ μὴ
πᾶσιν λήθην· ἔθεν καὶ Ἀλῆωρ ὁ Ζεύς. Ἀλῆωρ καὶ ὁ 40
ἀμαρτολόγος, ἢ κατὰ Χρυσίππον ὁ φορεὺς, διὰ τὸ ἄξιος
εἶναι ἀλῆσθαι, ὃ ἐξὶ πλανᾶσθαι. L.

Χρομίον τε: ἡ διπλῇ, ὅτι τρίτος ἄτος Χρομίος Πύ-
λιος, πρὸς τὰ Πυλαιομένους. Α. εἶσι δὲ ταυτοῖς ὑπάρχον·
βασίλειος δὲ πάντων τῶν Πυλίων Νέστωρ. AD.

296. αἴμονά τε κρείοντα: ἀδελφὸν ποῖον κύριον
ἔστιν. V.

βραχὺ δὲ διαγαλτέον ἐπὶ τὸ ὄχι σφ. κοινὸν γὰρ τὸ
στίῃσε. ABL.

πρώτους εἰκὸς ἐρῆσθαι τὸς ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρως ἐξωτας, 50
ὑπάρχειν δὲ τὸς ἐπὶ τῷ ἀριστερῷ, ὧν εἰκὸς μεταξὺ τεύχεσθαι

τὸς δειλὸς· ἔτι γὰρ λόγον ἔχει τὸ „ὄφρα καὶ ἐκ ἐθελῶν
τις ἀναγκάσῃ πολεμῆν" (300). ἐπὶ γὰρ μετώπῳ τάσσει
τὴν φάλαγγα, ἢ κατὰ βιάσθαι, μεταξὺ δὲ δύο ἀνδρείων ἔνα
κακὸν ἔβαλλεν. AD.

Πορφυρίῳ. διὰ τί τὴν τάξιν ταύτην ἐποίησιν, ἱππῆας
μὲν πρώτον, πεζοὺς δ' ἐξόπιθε, κακὸς δ' ἐς μέσον; ἄτοπον
γ' τὸ τὸς ἱππῆας πρὸ τῆς φάλαγγος ποιῆσαι, καὶ τούτων
μεταξὺ τὸς φάλους. λέγει δ' Ἀριστοτέλης, ἢ οὐ πρὸ τῆς
φάλαγγος λέγειν τὸς ἱππῆς φησὶν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς κέρασιν
καὶ ἔτις πρώτοι εἰεν ἄν. τοὺς δὲ κακὸς οὐ τόπῳ διορίζει,
ἀλλ' ἐναλλάξ μεταξὺ ἀνδρείων τὸν ἀθηνέστερον, πεζοὺς δ'
ἐξόπιθεν τῶν ἱππέων, ὥς τὰ μὲν κέρατα κρατῖν τὰς ἱ-
ππῆας, μετὰ δὲ τάς τὸς πεζοὺς. πανταχοῦ δὲ μεταξὺ τῶν
ἀνδρείων ἱππέων τε καὶ πεζῶν τεύχεσθαι οἱ ἱππῆες, οἱ ἀν-
δρείοι, μεθ' ἑξ ἐπιφέρονται οἱ χεῖρους τῶν ἱππέων τε καὶ
πεζῶν οἱ ἀνδρείοι. Α.

ἄλλως. οὐ δέοντως, φασί, τὴν πρώτην τάξιν οἱ ἱππῆες
ἔχουσι, κινδύνῳ ὄντος, εἰ τροπὴ γένοιτο τῶν ἱππέων, σφρα-
γηθῆναι τὴν ἀκολουθίαν τάξιν. ἀγνοοῦσι δὲ οἱ πεζοὶ
ὅτι αὐτοὶ εἰσιν, ὅπως τῶν ἱππέων ἐπαχρόντων δις ἑκατόν
δέχονται αὐτοὺς, ὃ ἐκ γούρας πολέμου καλεῖται, ἐκ πάλιν ἐν-
μενοι ὡς τεῖχος δέχονται τὸς πολεμίους ἱππόντας· μεταξὺ δὲ
δύο ἀνδρείων ἔνα κακὸν ἔβαλλε. τινὲς δὲ τὸ ἔμπροσθεν ἐκ
ὑπάρχειν ἐπὶ τῷ δεξιῷ καὶ ἀριστερῷ κέρως λαμβάνουσιν· τοὺς
δὲ κακὸς τεύχεσθαι ἐν μέσῳ, ἵνα καὶ ὑπὸ τέτων καὶ ὑπ'
ἐκείνων ἀναγκάζονται πολεμεῖν. ἀλλὰ φαίνεται πεζοὺς ἔθεν
ἐπιτάσσων περὶ τὸ πολεμεῖν. ἄλλως τε ἐκ ἡδονῆς ἔχουσι
κατὰ ἡγεμόνα τὸς ἱππῆας ἔχειν ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρως, μῦς
παρὰ τῆς ἐξ ὧν ὄψεαι καὶ συνεχῆς. BLV.

299. ἔρκος ἔμεν παλέμοιο: ἵνα τῶν ἱππέων ἐπαχ-
ρόντων εἶσι τὸς ἐπὶ τὸς δέχονται. μέσον δὲ τὸς κακὸς,
ἵνα μιμούντο τὸς ἔμπροσθεν ἐκ τῶν ὑπάρχειν ἐπείχοντο.
κακὸς δὲ ἦτοι τὸς ἐκ πάντων ἢ τὸς ἐκ μένων πεζῶν· οἱ δὲ
ἔτι ἐν τοῖς δύο τάγμασι τὸς κακὸς ἐμέσασιν. Α.

ἔλασεν: ἔτις Ἀλῆωρ, ἔλασεν ἄλλοι δι' ἑρῶν. Α.

301. ἱππῆες μὲν: ἐπεὶ μὴ μεταβαίνει εἰς ἄλλην φά-
λαγγα, ἐκ ἐπὶ τὸν δὲ. V.

302. σφοδρὸς ἱππῶν ἐχέμεν: ἐπὶ τόπῳ τὰς φάλαγ-
γας πολεμεῖν καὶ μὴ διακλῆναι τὸ εἶδος. θαντασίος δὲ ἐκ
τὸ λεπτοταταῖν ἀντίλε, μὴδὲ τοῖς ἀριστερῶν ἰσάας τρύπον
ἐκτροπῆς μὴδὲ τοῖς ἄλλοις· ἵσαν γ' ἐκείνους τῇ οἰκίᾳ ἀπα-
σίᾳ λευγαίνονται τὴν τάξιν. BLV.

303. ἀπὸ τῆς διηρηματικῆς ἐπὶ τὸ μμητιῶν μέτεσιν. BL.
ὅτι ἀπέριψε τὸν λόγον διὰ τῶν ἐξῆς, σχηματίσας ὡς ἂν
αὐτοὺς ὁ Νέστωρ εἴποι. Α.

306. ἔτι γ': τὰ τῶν πολεμίων. εἰ γ' ἐπὶ τῶν ὁμοφύλων,
εἴπεν ἂν ἄλλα· πολλὰ γ' αἱ τάξεις. LV.

ἔκρηται: τῆτο τὸ ἔρημα κατὰ τὴν ἐρημνίαν ἐκρητῶν αἱ
τῆν· καὶ οἱ μὲν φασὶ παραγγέλλειν αὐτὸν ἵνα, ὅς ἂν παλ-
ῶν ἄρματος κρατήσας ἐπιβῇ. μάχεται καὶ μὴ ἐξελθεῖν
σπουδάζει· οἱ δὲ ἔτις, ὅς ἂν ἀποπλάτῃ τὸ ἴδιον ἄρματος

ἢ ἐπὶ τῷ πλησίον παραγένηται, μὴ ἡνιοχεῖται διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐν ἀγνοίᾳ τῶ ἡθους τῶν ἰππῶν, δύρατι δὲ μᾶλλον ἀμυνάσθω τὸς πολέμους, ὃ ἐστὶ πολέμειω. BDL.

307. ἔγχει ὄρεξάσθω: ἐκ παρρησιάζοντων οἱ γὰρ ἀποθνήσκοντες ἐκτείνονται. αἰρετώτερον δὲ φησι τῆτο, ὅτι μετ-

ζον τὸ ἕτερον κακόν. BL.
ἡ διπλὴ πρὸς τὸ σημαίνοντα, ὅτι ἐκ τῆ ἔγχει ὄρεξάσθω ἐστὶν ἔγχει παυξάτω τις αὐτῶν, ὥς παραλείπει τὸ τις ἢ τὸ αὐτῶν. καὶ τὸ ἐπαλεγόμενον τῆτο συνέστησεν, ἐπειὴ πολὺ φέρεται οὕτω τὸ εἶναι τεθνήσκειν ἢ τὴν ὅλην τάξιν συγχυ-

θῆναι. A.

308. πόλεως: Ἡρωδιανὸς διὰ τῆς πόλεως. A.
ἄλλως. οὕτως Ἀριστεύχης προπαροξύνει, καὶ ἐπὶ τῶν πόλεων τὸ σημαίνοντα ἐκδέχεται, ὅς συγκρατεῖται καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, λέγων ὅτι καὶ διὰ τῆς οὐδὲν ὁ ποιητὴς τὴν χρῆσιν ἢ διὰ τῆς ἰ, διὰ μὲν τῆς ἰ, „ἐκ πόλεως δ' ἄλλο-

χον, „πολλῶν ἐκ πολλῶν,“ διὰ δὲ τοῦ ἰ, „πόλεως χρυσείῃ,“ „ἐκ τῶν πόλεων.“ πιθανὸν ἂν ἐστὶν ἐκδέχασθαι ἐνθάδε ἐπὶ τῶν πόλεων τὸ σημαίνοντα, ἐπεὶ ἢ τείχεα ἐπιφέρει. A.

ἐπιμνηστεύει ἢ χρῆσις παρὰ τῶν ποιητῶν, ποτὲ μὲν διὰ τῆς, ποτὲ δὲ διὰ τῆς ἰ. τρία δὲ παρελήφθη χρῆσιμα, διὰ τῆς, ἐπιλήν, ζῆλον. BL.

310. ὡς ὁ γέρον — εἰδώς: τοῦτο ὁ ποιητὴς λέγει καὶ ἑαυτὸν ἢ προσεκτεῖν γὰρ τοῖς μίαν ὁμοιωματικὴν εἶναι διάνοιαν οἰομένοισι ἐν τοῖς τριῶν εἰσὶν. ὡς ὁ γέρον ὠτρυνεν, οἶον τῆτον τὸν τροπὸν ἐξατήρησεν οἱ παλαιοὶ ὡς ὁ Νέστωρ. πρὸς δὲ τῷ γέρον εἶναι τὸ διανόημα, οὐδὲ εἰδῶσι μετέβασις τοιαύτην ὁ ποιητὴς ἀπὸ τῶν προσώπων ποιᾷ. A.

πάλαί πολέμων ἐν εἰδώς: ἐντάχθη γὰρ πολλαχόθεν, ὡς ἐν Ἡλιδι, καὶ πρὸς τῆς τῆς Ἰλιακῆς πολέμου. BL.

313. εἰθ' ὡς θυμός: ἀρμόζεσθαι τῷ γῆρας ποιῆ τὴν εὐχήν, ἢ ταύτη αὐτὸν τιμᾷ. θυμός δὲ ἢ προαίρεσις. BLV.

315. ὁμοίον: τὸ ὁμοίως πᾶσι χαλεπὸν ἢ κοινὴν ἐπερχόμενον. V. ἴσον ὅτι ὁ ποιητὴς πανταχῶς τὸ ὁμοίον ἐπὶ τῷ φάσκει λαμβάνει, οἷον ἐνταῦθα „ἀλλὰ σε γῆρας τίθει ὁμοίον“ ἢ „ἀλλ' ἔτοι θάνατον μὲν ὁμοίον ἂν εἴποι περ καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύναται ἀλαλόμενον“ (Od. 3, 236) „ὅπου ἂν τέλος ἔλθῃ ὁμοίον πολέμοιο“ (Il. 9, 440). AD.

γῆρας ὁμοίον, θάνατος ὁμοίος, πᾶσι ὁμοίον (Il. 4, 444). BL.

ἄλλως. ὅτι οἱ γλωσσογράφοι ὁμοίον τὸ κακόν. A.

316. κορυοτέρουσι: τοῖς σὺ νεώτεροις. V.

319. ὡς ἔμεν ὡς ὅτι: ἢ φιλόμυθος ὡς ὁ γέρον ἀκροῦς κατεμέτρησε τὸν καιρὸν. ἔστι δὲ αὐτὸν πληροῦς μετὰ δὲ τῷ ἡμεῖν. Πύλοι μὲν ἂν πρὸς Ἀρκάδας ἐπολέμουν περὶ ὅρων γῆς· γίνεται δὲ αὐτοῖς συμβολὴ περὶ τὸν Ἀκιδαντα ποταμόν. Ἐρευνθάλωνος δὲ τῷ Ξανθίππῳ προτο-

σας τὸν μὴ ἐξελεῖντα τῷ τόπον. καὶ συμβαλόντες ἐκ δι-
τέρου, εἴτα κοινῇ περιγράφαντες τὰς χώρας, ἔθαιψαν Ἐρεν-
θαλίωνα, καὶ τῷ σήματι ἐπεγράψαν „ἐνθάδ' Ἐρενθαλίω-
να φίλοι περὶ τύμβον ἔθηκαν, Ἀρκαδίας βασιλεῖα, γένος
ἔσοχον Ἀμφιδάμαντος, οἱ ποτε Νέστωρ καὶ λαὸς πολέμῳ
δαμάσαντο“. BLV. ἴσορᾷ Ἀρταίος. V.

Πύλοι καὶ Ἀρκάδες περὶ γῆς ὅρων ἐπολέμουν περὶ τὸ
καλέμενον Ἀγκαῖον (Ἀνίκιον?) ὅρος· Νέστωρ δὲ μονο-
μαχίας ἐκ προκλήσεως Ἐρενθαλίωνα τὸν Ἰππομέδοντος
ἢ ὡς ἔνοιο Ἀφείδαντος ἀνέειλε, καὶ ὑπὸ χαρῆς τὸ περὶ-
οριθὲν χωρίον παρεξήλθεν. οἱ δὲ Ἀρκάδες ἔτι σκαρίζοντες
τῷ Ἐρενθαλίονος ἐφορμήσαντες τοῖς Πυλίοις συνέβαλον,
καὶ ὕτως ἐνίκησαν. Θάψαντες δὲ τὸν Ἐρενθαλίωνα ἢ τὰς
φίλους ἐπεγράψαν τῷ τάφῳ τὸδε τὸ ἐπίγραμμα· „ἐνθάδ'
Ἐρενθαλίῳ φίλοις (Ἐρενθαλίωνα φίλος DL) τ' ἐπὶ τύμ-
βον ἔθηκαν Ἀρκαδίας βασιλῆς, γένος ἔσοχον Ἰππομέδον-
τος (Ἰπποδάμαντος L), οἱ ποτε Νέστωρ καὶ λαὸς πολέμῳ
δαμάσαντο“. AD. ἴσορᾷ Ἀρταίος. A.

κατέκταν δὲ μετὰ τῷ αὐτῷ Ἀριστεύχῃ, ἢ ἐν ἐκτάσει
τοῦ αὐτοῦ Ἀσκαλῆος ὅρη, ὡς ἔβαν ἐγώ. ἢ γὰρ χρῆσις τοιαύτη ἦν
παρὰ Ἀττικοῖς· παρὰ γὰρ τὸ πᾶν ἢ κτήνη κινήματα ἱκανὸν
ἐξέπιπτεν· δεύτερος μὲν αὐτὸς ἀόριστος, ὁφείλων εἶναι κοι-
νὸς ἔκτεν, γινόμενος δὲ κατὰ Ἀσκαλῆα ἔκταν, ὅς ἐν χρῆσι
ὁρᾶται Ἀττικοῖς. Εὐριπίδης Πλεισθέει „ἢ τὸν σὸν ἔκταν
πατέρα, πολέμιόν γε μὴν“. Αἰχύλος δὲ Παλαμήδῃ „πᾶς
κατέκταν ἔνεκα παῖδ' ἑμὸν βλάβης“. ἢ ἐν Σπερτῇ ἢ ἐν ὁρῶ-
φόροις „Ζεὺς ὅς κατέκταν τέον“. ἐπίσταται ὁ ποιητὴς καὶ
τὸ πληθυντικόν „ἡμεῖς ἔργα πόλιος ἀπέκτεμεν“ (Od. 23,
121) ἢ τρίτον πρόσωπον πληθυντικόν πρῶτον ἀόριστος συ-
νηκῆ κατὰ συγκοπήν „ἔδ᾽ τις Αἰγύπτῃ, ἀλλ' ἔκτανεν ἐν
μεγάρῳσι“ (Od. 4, 537) καὶ μέσον δεύτερον ἀόριστος ἐντε-
ρητικόν „Τυκοῖς πέπον δὴ νῶϊν ἀπέκταντο περὶς ἑταίρους“
(Il. 15, 437), ὃ ἀκόλουθον ἀπαρέμφατον τὸ „κτείναντες πο-
λίτας“ (ib. 558)· μετοχαὶ τε σημαίνουσαι τὸ κτεῖναι, ἢ τὸ
κτεῖναι καὶ κτείνοντες, ἀπαρέμφατον τε τὸ κτείνοντες. ἐγὼ
ἄρα Ἀρίσταρχος ἔκταν γράφει, ὡς ἔκταν ἐγώ. A.

ἄλλως. ὕτως Ἡρωδιανὸς μετὰ τῷ αὐτῷ, κατέκταν. A.
320. ἀλλ' οὐ πῶς ἔμα πάντα: ὁ ἀστράτεος καὶ ὁ
ὁβελός, ὅτι εἰ ἀμφοτέρω ἀρετὰ ἔκρινεν ὁ Νέστωρ, καὶ τὸ
γῆρας ἢ τὴν νεότητα, ἐλόγως ἂν ἔλεγε ἔμα πάντα.
μετῆναι δὲ ἐξ ἄλλου τόπου, ὅπως φησὶν „ἀλλ' ὅπως ἔμα
πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν“. ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς
πολέμια ἔργα, ἄλλω δ' ἐν εἰρήσῃ (Il. 13, 729). A.

πάντα: λείπει τὸ ἡδὲ ἐνταῦθα. BL.

321. εἰ: ἀπὸ τοῦ ἦν διήρηται, ὡς ἦδε ἔαδε, ἢ ἢ
ἔαλη. V.

νῦν αὐτὲ με γῆρας ἱκάνει: οὐκ εἶπεν, εἰ τότε
ἱκνῆς ἦν, νῦν εὐβελός εἰμι, διὰ τὸ φορτικόν, ἀντὶ δὲ τῶν
ἀρετῶν τὰς ἡλικίας ἐπὶ ἡλικίαν. BLV.

ἱκάνει: Ἀρίσταρχος οὐδέποτε, ἐπείγει, λαμβάνει. ἀπὸ δὲ
τῷ κατέκταν ἐσχημάτισται. A.

322. ἵππεῦσι μετέσσομαι· οὐ γὰρ δύναται πείθεσθαι διὰ τὸ γῆρας. BL.

323. βουλῇ καὶ μύθοις· ἐπιηρεῖ γὰρ ὁ λόγος τῇ βουλῇ. LV.

τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων· ἐν τούτῳ γ' πρό- 5
 ἔχουσιν οἱ γέροντες. V.

324. ἀλχημᾶς δ' ἀλχημάσουσι· πάντα ἀπὸ μέρους τὰ 5
 ὅπλα. BL.

324. 325. ἡ διπλῇ, ὅτι παραλλήλως νεώτεροι μὲν 10
 ἀντὶ τῶ νέου, ὁπλότεροι δὲ συγκριτικῶς ἀντὶ τῶ ἐμῶ
 νεώτεροι. ἔδεδότε γ' ἀντὶ τῶ νέου εἶρηκε τὸ ὁπλότεροι τὸ
 δὲ νεώτεροι κατ' ἀμφοτέρων τίθεται παρ' αὐτῶ, καὶ συγκρι-
 τικῶς καὶ ἀπολελειμένως. A.

327. Πεττωῖ· ἰσὺν ὅτι τάτα τῶ δυνάματος ἢ ἀνάλο- 15
 γος εἶδός ἐστιν ὁ Πεττωῖ τῶ Πεττωῖ ὡς ἐννεὺς ἐννεῖ, καὶ
 Ἀττικῶς κατ' ἐπέκτασιν τῶ ὅ εἰς τὸ ὦ γέροντε Πεττωῖς,
 εἴτω ἡ γενικὴ τῇ Πεττωῖ, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τῶ ὅ γέ-
 ροντε Πεττωῖ. AD.

ὡς λαὸς λέως, οὕτω Πεττωῖς Πεττωῖς, καὶ κλίνεται Πε- 20
 ττωῖ καὶ πλεονασμῶ τῶν ὅ Πεττωῖ. L.

328. μήτ' ὥρες αὐτῆς· δυνάμει κατὰ μάχην μή-
 σαθῇ, ὅ ἐστι βαλεῖσθαι, ἀπ' οὗ ἐπισημαίνεται μάχης. οὐκ
 ἐπεξηγάζεται δὲ τὸ τακτικὸν τοῦ Μενεσθέως· ἡρπείσθη
 γὰρ Νέστορι. A.

329. ἐοικήκει· ὅπως Ἀρίσταρχος Ἰακῶς ἐξήκει. A.

330. πῦρ δέ· ὅπως ἐπὶ Κέφαλος ὁ Αἰθῶρος Ἀθη- 25
 ναῖος ὡν ἦρκε τὴν Κεφαλληνίαν, συνετάχθησαν αὐτῶ. V.
 οὐκ ἀλαπαδναί· ὡς ἀπολογίαν τῆς ἀργίας ποιήμε-
 ρος ἢ ἀλαπαδνῶς αὐτῶς φησὶν. BL.

331. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ ἀκούετο ἀντὶ τῶ ἦκεν, καὶ ὅτι 30
 πτωσίς ἤλλακται· ὁ γὰρ πῶ αὐτοῖς ἦκεν ἀντὶ τῶ αὐτῶν. A.

ὁ λαὸς, φησὶν, αὐτῶν ἔπαυσε τῆς βοῆς· οὐ γὰρ
 ἤλλαξαν οἱ Τρῶες, ἵνα μὴ νοηθῶσιν. BL.

333. Ἀρίσταρχος χωρὶς τῶ Θ' Τρώων ἵπποδάμων. 35
 τὸ δὲ Ἀχαιῶν ἄμεινον ἀκείνῳ ἐπ' Ἀχαιῶς. A.

οἱ δέ· οἱ περὶ τὸν Ὀδυσσεύ. L.

334. πύργος· τᾶξις· συνέστηκε δὲ πύργος ἐκ τῶ ἀν-
 δρῶν, ὁ δὲ τῶπος μεταφορά. A.

εἴτε διὰ τῶτα ἔχασαν, ἵνα οἱ Τρῶες πρότερον κατάρξω- 40
 σιν, εἴτε ἵνα τινὲς ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων, ἄμεινον δὲ ἄλογα,
 καὶ τὸ ὑπὸ τῶν Τρώων προληφθῆναι (ὅ γ' μικρὰ καὶ τότε
 βλάπτει) καὶ τὸ ἐπὶ τῶν οἰκείων· δεῖ γὰρ συνεταγμένους
 ἅπαντας πολεμεῖν. ἄριστος δὲ μᾶλλον τὸ πρότερον, ἵνα οἱ
 Τρῶες παραβαίνοντες τὰς συνθήκας καὶ τῆς μάχης ἄρξω-
 σιν, ἀλλὰ τότε δοκεῖ ἐναντιῖσθαι τὸ „πρὶν δὲ φίλους καὶ 45
 ἑθέρους καὶ εἰ δέκα πύργους Ἀχαιῶν” (347). ἡ λείπει ἡ
 κατὰ τὸς τὸ ὁρμήσειν, ὡς τὸ „ὁρμήσει δ' Ἀκίμαντος”
 (II, 14, 488). θέλει δὲ πρὸ ἰασιτῶν ἄλλας Ἑλλήνας ἄρ-
 χασθαι τῆς μάχης, ἀσυνκοφαντήτως ἐκείνους ἐκ παντὸς πρὸς
 τὸ θεῖον πεισθῆναι οὕτως. διὰ καὶ δόλιον αὐτῶν καλεῖται 50
 Ἀγαμέμνων, ἐπεὶ οὐ φιλόκληρον ἀλλὰ φιλόκτονον φησὶται.

καὶ ὁ μὲν ἵνα πύργον περιμένει, ὁ δ' ὁρμήσειν δέκα πύρ-
 γους Ἀχαιῶν φησὶν. BLV.

ἐν τῷ γράφεται κέν τις Ἀχαιῶν. V.

335. οὐτὶ ἡ διπλῇ πρὸς τὸ χῆμα, διότι ἐλλείπει ἡ ἐπὶ
 καὶ πτωσίς ἐν ἤλλακται· ἐπὶ γ' ἀντὶ τῶ ὡς ἐπὶ Τρώας ὁρ-
 μήσειν. οὐτὶ δὲ ἡ κατὰ Ἀρίσταρχον ἔχει καὶ τὸ Ἀχαιῶν,
 ἄμεινον ἀκείνῳ ἐπ' Ἀχαιῶς· πιθανὸν γ' ἐπιμένειν τοῖς
 Ἑλλήνας ὥς ἂν προεπιχειρήσωσιν αὐτοῖς οἱ βάρβαροι καὶ
 τῶπον τινὰ δεύτερον μετὰ Πάνδαρον παρασπονδήσωσιν.
 διὰ καὶ μήποτε ἄμεινον ἐν τῇ πολυεξίῳ φέρεται „ἔχασαν
 ὁπότε κέν τις ἐναντίον ἄλλος ἐπειθὼν Τρώων ὁρμήσει
 καὶ ἄρξων πολέμοιο.” A.

338. ὦ νῆε Πεττωῖ· τὸν μὲν τῇ τῶ πατρὸς ἐπιροχῇ
 κατήχονε, τῷ δὲ παρῆρσις αὐτῶν ὡς φίλῳ ἐπιφύρεται,
 τοῖς ἄλλοις δ' αὐτῶν τὴν προτροπὴν ποιῶν. BL.

339. κακοῖσι δόλοισι· μέσον γ' ὁ δόλος· καὶ ἐπὶ
 μὲν τῷ κακῷ μόνως, ἐπὶ δὲ τῷ ἀμφοτέρως ἐδότος „εἰδὼς
 παντοίως τε δόλος” (II, 3, 202). τῷτο δὲ φησὶν οὐ καὶ τῆς
 βοῆς ἦσθετο καὶ ἀνερπάτετο. BLV.

κακασμένη κεραλεύεσθον· ἐπὶ κακῷ „ἐκείναστο
 κλεπτοσύνη θ' ὁρμήσει” (Od, 19, 395). ἡ δὲ διπλῇ, ὅτι
 Ζηνοδότος γράφει φαιδμὶ Ὀδυσσεύ· ἀσυνφώνως δὲ τῇ
 ἐπιπλήξει φαιδμὸς ὡς τὴν λέγοιτο. A.

340. καταπύσσοντες· προτρεπτικὸν τὸ πύσσον 25
 ἀνδρείῳ φυχῇ λεγόμενον. BLV.

341. ἐόρτας· ἀντὶ τῶ ἔχουσιν. A.

342. καυστερῆς· „ὡς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρὸς
 αἰθομένοιο” (II, 13, 673). V. μάχη καυστερὰ ἡ θερμὴ καὶ
 πυρόεσσα. ἡ δὲ γομφίῳ τῆς παραληγέσεως Βοιωτίας, ὡς καὶ
 ἡ τῆς ὠτειλῆς. L.

ἀντιβολῆσαι· ἀντιβολεῖν αἰὲ παρ' Ὀμήρῳ τὸ συν-
 αὐτῶν καὶ ὡς εἰπεῖν ἀντην βάλλειν καὶ ἐπιτιγχνάνειν, παρὰ
 τοῖς νεώτεροις δὲ τὸ πυρκαλεῖν, παρὰ τὸ ἀντην παδῶν
 βάλλειν. διφωρεῖται δὲ κατὰ τὴν σύνταξιν ἡ λέξις, ἐνταῦθα
 μὲν γενικῇ, ἀλλὰ καὶ δὲ δοτικῇ. τὸ μέντοι κοινότερον ἀντι- 35
 βολεῖν αἰτιατικῇ πτώσει δηλοῖ. B.

343. δαιτὸς ἀκονάξοθον ἐμεῖο· ὁ περὶ βρωμῶ-
 των ἀλλὰ περὶ τιμῆς ὁ λόγος, τινὲς δὲ τὸ δαιτὸς τῷ ἐμεῖο
 συντάττειν. B.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἀλληλικῶς τὸ τῷ Ὀδυσσεύ συμβεβηκὸς
 καὶ ἐπὶ τῷ Μενεσθέως κοινωποήκεν· ὁ γ' ὁ Μενεσθέως
 ἐπὶ τῶν ἐπὶ γερόντων, ἀλλ' Ὀδυσσεύς, Αἰσχύλῃς, ἄδ' οὐδ'
 τῷ Ἀγαμέμνονι εὐαγίζονται. καὶ οὐτε ἀκονάξοθον εἴτε τρο-
 πικῶς ἀντὶ τῶ ἐπαισθάνεσθαι ἐπὶ ἡ ἀκαὶ εἰδὼς ἐστὶν αἰσθῆ- 45
 σεως, καὶ τὸ „ὅδ' ἀπὸ πλῆγης εἰδὼς” (II, 11, 552). οὐ λέγει
 δὲ τῆς ἐμῆς δαιτὸς πρῶτοι ἀκόντες, ἀλλὰ πρῶτοι καὶ ἀκόντες
 περὶ δαιτὸς. ὅπως Ἀρίσταρχος. λείπει δὲ φησὶ τὴν ἀφ'
 ἐξήμους, ὡς ἡ αὖ περὶ δαιτὸς πρῶτοι ἐμῶ μετακαρμένετε.
 ὅπως Ἀπολλωνίους ἐν τῇ περὶ ἀντωνυμιῶν (p. 137 = 397). A.

344. δαῖτα γέρονσιν· ὡς τὸ „γέρονσιν αἰσθῆσαι σῶ-
 ρον” (259). ἀλγὺν δὲ τὸ ἐν συμποσίῳ τοῖς ἀγίοις κατα-

λέγεσθαι, ἐν δὲ πολέμῳ τοῖς ἐχάτοις. ABV. καὶ ὁ Σαρπηδὼν
 „τί δὴ νῦν τετιμήμεθα μάλιχα” (Π. 12, 310). V.

345. μετὰ τὸ ἐνθ' α φέρει λείπει τὸ ἔστι. A. φέρεται ἀντὶ
 τῆς φέρεως. V.

346. 346. ἔτοι ἐν μὲν τοῖς ὑπομνήμασιν ἐκ ἀθετῶνται, 5
 ἐπαινῶνται δὲ αὐτὰς οἱ ἡμέτεροι ὡς ἀρεπῶς καὶ παρὰ
 τὰ πρόσωπα εἰς κρείδιον ὀνειδίζοντος τῷ Ἀγαμέμνονος. A.

346. δυσαντέον τὸ μελετῆδες. A.

347. καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν: ἔλυσεν τὸ ἔμπρο-
 σθεν ἀμφίβολον καὶ οἱ μὲν ἔνα ἀναμένεσιν, ὁ δὲ ὀνειδίζων 10
 δέκα φησὶν. BLV.

350. ποῖόν σε ἔπος φέγγεν ἔρκος ὁ δ' ἄντων: ὁποῖον
 αὐτὸν λόγον ἐτύλμηναι τῷ ἑστιάει σον εἰπεῖν. ἔρκος γὰρ
 φησὶ τὸ περιφραγμα τῶν ὀδόντων, τὰ χεῖλη περιφρα-
 κῶς. DV.

φαντασίαν ἐποίησε τῷ ἀπερισκέπτως ἐξεκθρόντος λόγῳ·
 πρὸς γὰρ φησὶ τὴν φαντασίαν τῆς ἡμῶν ἢ φήσιν ἐχορή-
 γησιν. BLV.

351. πῶς δὴ φήσιν: ἡθικὸν ἔστι καὶ τῶν προγεγονότων
 ὑπομνηστικόν. ἐν μὲν ἐν τῷ μεθιέμεν τελεία, ἐν δὲ τῷ 20
 Ἀργεῖα ὑποσημειῖται. BLV.

ἀμφίβολος ἢ ἀνύγνωσις. ἔτοι γὰρ εἰς τὸ μεθιέμεν δια-
 σολή, σημεῖον δὲ τελεία εἰς τὸ Ἀργεῖα ἢ εἰς τὸ μεθιέμεν τε-
 λεία σημεῖον, ὑποσημειῖται δὲ εἰς τὸ Ἀργεῖα ὁ καὶ βέλτιον, ἵνα
 λέγῃ τότε φανήσεται ἀνδρείος, ὁποῖον πόλεμος ἦ. A.
 ὑποπύτ' Ἀχαιοί: καὶ τὰ ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς. V.

353. ἦν ἐθ' ἐλθῶν ἔαν ἀποχόμενος τῶν ἀγώνων ἡμῶς
 ἐποπτεύειν βέλη. BL.

354. ἡ διπλή, ὅτι προτετυπωμένως τὰ κατὰ τὴν Ὀδύσ-
 σεων μνημονεύει τῷ Τηλεμάχῳ. τὰ αὐτὰ ἄρα ποιητὴ καὶ 30
 ἡ Ὀδύσσεια. A.

προσυνέλασε τὰ πρόσωπα καὶ τὰς διαθέσεις ἢ ὡς φι-
 λόδοξος καὶ τὸν πῦρα συνέλασεν. BL.

356. ἐπιμειδήσας προσέφη: ἡμέματι ἡμεῖς καὶ λόγῳ
 θεραπεύει αὐτὸν διὰ τὴν ὕβριν. B.

357. γυνὴ χωρομένητο: ἡ διπλή πρὸς τὸ γῆμα, ὅτι τῇ
 γυνικῇ ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς. A.

πάλιν δ' ὅ γ' ἐλάττειτο: εἰς τοῖναντίον μετήγαγε τὸ
 „καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκασμέν” (359). BLV. ψόγον γὰρ
 εἰπὼν νῦν ἐπαινον λέγει. D.

359. περιώσιον: περισσόν, πλεον τῷ Μενελάῳ. BLV.

362. ἄρεσσόμεθ': εἰς τὸ σοὶ ἀρέσκον μετέξομεν. τε-
 χνικὸν δὲ τὸ ὁμολογεῖν εἰς τὰ μὴ δέοντα ἐπὶ τῆς ὑργῆς
 ἐσθλῶν. BL.

366. ἐσταόν' ἐν θ' ἵπποισι: ἐπὶ τῆς ἡμέρας γὰρ Ὀδυσσεὺς 45
 Διομήδης, καὶ ἔτος αὐτῷ. μικρότερον δὲ τότε καθάπτετο,
 ἐπεὶ καὶ ἐφ' ἄρματος ἔστατο· ὁ συνέως καθ' ἑλαιο. ἀντρέπιο
 μὲν ἐν πρὸς τὴν μάχην, ὅμως Ὀδυσσεὺς ἀνέμενον. BL.

367. ἔτως ἐσέκει Ἰακῶς Ἀρίσταρχος. A.

370. Τυδίδος υἱέ: τὴν ἔβριον μείοι ὁ ἔπαινος τῷ πα- 50
 τρός: ἡ δὲ γὰρ τὰ τῶν πατέρων ἐγκώμια λεγόμενα. ξενικῶ-

τέρας δὲ διαλέξεις βέλειται εἰσάγαγεῖν ἢ ἐν κεφαλαίοις μὲν
 εἴρηται, τῇ δὲ ποιήσει ἐπιτίτταιται. B.

371. πτώσσεις: ἐκτάσει Ἀττικῇ τῇ εἰς ὦ. L.
 πολέμοιο γεφύρας: τὰς διόδους τῶν φαλάγγων. 10
 νῆς περιόγως εἰς τὸ ὀπιπτεύεις εἴδουσιν, εἴτα τὸ ἔξῃς
 πολέμοιο γεφύρας. V.

375. οὐδ' ἐῖδον: ἀπὸ κοινοῦ τὸ πονεῖν ἐνταῦθα
 δῶκεν δὲ τὴν ἀδολογίαν τῷ τεταραγμένῳ Ἀγαμέμνονι. BL.

376. ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκήνας: Οἰδίπῳ
 ἀποβαλὼν Ἰοκάστην ἐπέστημεν Ἀστυνέδουσαν, ἥτις διέβαλλε
 τὴν προγόνοισι ὡς πειρῶσάντας αὐτήν. ἀγανακτήσας δὲ ἐκεί-
 νος ἐπηρεάσατο αὐτοῖς δι' αἵματος παραλαβεῖν τὴν χώραν,
 καὶ παρέδωκε τὴν βασιλείαν αὐτῶν Ἐτεοκλείῳ, ὃς ἐξέβαλλε
 Πολυνείκην τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ὡς πρὸς βίον. παραγενν-
 15 μένος δὲ ἔτος εἰς Ἀργος εἶρε Τυδεία θυγάτηρ βοηθῶν γὰρ

κακῆτος τῷ πατρί, τὸν ἐναντιόμενον ἀποκτείναν ἀντιπῶν
 ἔφηνεν. Ἀδρασος δὲ θεασάμενος αὐτὸς ἡμισημένιος Θηρῶν
 δοράς, Τυδεῖα μὲν σὺς, Πολυνείκην δὲ λέοντος, συνέβαλλε
 τὸν χρησιμὸν ἦν γὰρ αὐτῷ δεδομένος κάπρη καὶ λέοντι ἔν-
 20 ξαι τὴν θυγατέρα. καὶ δίδωσι Τυδεῖ μὲν Ἀχιλλέην, Ἀθ-
 γείαν δὲ Πολυνείκει, πέμπας δὲ εἰς Μυκήνας συμμαχίαν
 ἦται ἐπὶ Θηβαίους. Οὐλένης μὲν ἐν προθύμῳ ἐδίδε, σημεῖον
 δὲ αὐτὸν ἐκώλυσε φεῖλα. ἐπελθόντες οὖν ἐν ταῖς Θήβαις
 οἱ Ἀργεῖοι πέμπασιν πρὸς βίον Τυδεῖα, ὃς καταλαβὼν γυ-

25 μνικὸν ἀγῶνα καὶ συμμαχοῦσης Ἀθηνῆς νικῶν τὰ πάντα,
 ἐποστέρων δὲ πεντήκοντα νεανίας ἐνεδρεύοντας αὐτὸν συλ-
 λαβεῖν ἀναιρεῖ. ADL.

377. ἔειπες: ἔπος καὶ ὁ δεχόμενος καὶ ὁ δεχθεῖς „ἔει-
 30 πες γὰρ καὶ σὺ ἐπὶ” (Od. 8, 208). πρὸς ἔπος ὁ ἐπὶ πόλει
 ἡγεμῶνος ὡς ἐν τῇ σφαιρῇ πρὸς αὐτῆς. ἰδιόξερος, ὡς
 ὁ Μέντωρ τῷ Τηλεμάχῳ. ἀσέβητος ὁ ἐκ προγόνων ἐπιχρί-
 ριος, ὡς Ἀχιλλεὺς Φοῦξ καὶ Τυδῆρος Τρωαί. δορύξερος, ὡς
 Γλαῦκος καὶ Διομήδης. BLV.

γούργης καὶ κείνος. τὸ δὲ ἀγέλιον παρατατικῶς. ἔπειτα
 35 δὲ ἐπὶ τῆς τοιαύτης λειτουργίας δύο ἐπέμποντο κατό-
 σκοποι πρόσβις. ἡ ἀναφορὰ δὲ, ὅτι ἐπὶ ὁ Φοῦξ ἐν ταῖς
 λιταῖς προσβύει. A.

378. ἱερά: διὰ τὸ μυστικῇ γεγενῆσθαι. V.
 ὀψῆσαι εἰσιν αἱ πᾶσαι τρεῖς, ὧν μὲν ἑστῆαι ὁ ποιητὴς καὶ
 40 μὲν μὲν ποιῶν τὴν λόγον· αἱ Ὑποπλάσιοι, ὧν μὲν ἑστῆαι
 ἐν τῇ Α καὶ τῇ Ζ, καὶ αἱ Ἀχαιῶνται, περὶ ὧν φησὶν ἐν
 τῇ Ι. AD.

379. λίσσαντο: τὰς Μυκηναίους. V.

380. ἐκείνον: ἀντὶ τῷ παρεκάλειν „ἐνθα δ' ἔπειτα
 45 ἀναξέλομαι” (Od. 11, 71). V.

381. ἀλλὰ Ζεὺς: ἡρώμα ἀπολογεῖται ἄτοπον γὰρ ἦν
 προτρέχειν, ἢ συμμαχίας μὴ μεταδίδωκεν. V.

παραλαίμα: παρὰ τὴν αἰσάν. ἡ αἰσάν περὶ ζωῆς ἡμῶν
 φανῶν παρέτρεψεν. V. ἐναντία, παρὰ τὸς τὰ αἰσάν, ὃ ἐστὶν
 50 ὑποπλάσι χαλεπὰ. D.

382. πρὸ ὁδοῦ: ἔμπροσθεν τῆς ὁδοῦ, ὃ ἐστὶν εἰς Θήβας.

τινὲς δὲ εἰς τὸ ἐγένοντο ὑποστῆσαι, καὶ τῷ λεχεποίῳ τὴν τέλειαν παρέχονται, πλεονάζειν λέγοντες τὸν δέ. BL.

383. λεχεποίην: βαθείαν πόαν ἔχοντα, ἔξ ἧς ἔσι καὶ λέχος ποιῆσαι, ὃ ἔσι κοίτην. D.

εἰ μὲν τὸ λέχος ἔγκειται, τροπῇ λεχοποιῆν λεχεποίην· εἰ μὴ τὸ λέχος ἔγκειται, ἔχεποιην, πλεονασμῷ τῷ λ. ὥς· εἰ μὲν τὸ ἔχειν ἔγκειται, πλεονασμὸς, εἰ δὲ τὸ λέχος, ἀντίθεσις. πρὸς τὴν διάφορον ἐτυμολογίαν διάφορον πάθος. A. παρὰ τὸ λέχος ἢ τὸν λόγον. BL.

384. ἀγγελίην ἐπι: πλησιάζοντες τοῖς Θηβαίοις οἱ 10 Ἀχαιοὶ ἐπεμψαν τὸν Τυδεία πρὸς αὐτούς, ἐντευξόμενον δηλονότι αὐτοῖς τοῖς Θηβαίοις περὶ ὧν ἐνδομίζον ἐγκαλεῖν οἱ Θηβαῖοι. A.

Τυδεΐη: ὡς „ἀλλ' Ὀδυσῆ ποθ' ἔλυσσ' αὖ" (Od. 19, 136) καὶ „Μηκιστὴ δ' ἔλε Παλοδάμας" (Il. 15, 339). V.

386. αὐτὰρ ὁ βῆ: ἴσως ἐπὶ τυραννίδι. V.

βίης Ἑτεοκλήης: περιφραστικῶς, τῷ Ἑτεοκλέει.

387. ξείνος: καίπερ πολέμιος ὑπάρχων. V.

389. ἀεὶ φλέειν προκαλίσσεται: μετὰ τὸ δῆπνον οἱ ἀγῶνες ἐγένοντο. „ἄν δ' ἐξελθόμεν καὶ ἀέθλων πειρήσω- 20 μιν" (Od. 8, 100). καὶ Πηνελόπεια τὰ τόξα μετὰ τὸ δῆπνον τίθεισιν. ἴσως δὲ καὶ τὰς ἄλλας Ἀργεῖας ἐντέλλεται διὰ τὸ αὐτῷ βραχὺ βεβλόμενος ἐν τῷ μῶμῳ αὐτὸν ἀπαλλάττει καὶ τὰς οἰκείας τῷτο ποιῇ. BL.

πάνται ἀντὶ τῆς ἐν παντὶ ἀγωνίσματι. D;

390. ὁ ἀερίσκοις, οὗ ἐνταῦθα ἔγχεος τέτακται, ἐν δὲ τῷ τῆς Ἀθηναίης πρὸς τὸν Διομήδεα λόγῳ (Il. 5, 808) ἔκκει. A.

391. κέντροις Ἰππῶν: ἐνθὲν καὶ εὐάρμοστον τὴν Θῆβην γησὶν ὁ Πίνδαρος (fr. 207, ubi εὐάρμοστον). V.

392. λόχον εἶσαν: ἵνα μὴ τοῖς Ἀργείοις ἀπαγγελίη 30 τὴν ἀθύνειαν Θηβαίων. BL.

394. ἔτιος Μαίῶν βαρυντόνως, εἰς ἀποφυγὴν τῷ ἔθνη- κοῦ. A.

ἄλλως. τὸν Μαλονά τινες εὐχάζονται κήρυκα γιγνέναι διὰ τὸ μόνον αὐτὸν σωθῆναι ἱερὸν γ' ἦν τὸ γένος τῶν 35 κηρύκων, διὸ φορτικὸν ἦν ἐννοεῖν αὐτόν· ὅθεν καὶ παροιμία ἐλέχθη τὸ πρῶτος ὁ τέτακται ὅδε ὑβρίζεται. AD.

395. Πολυφύωντης: γράσσεται Ἀνκοφύωντης. A.

396. καὶ τοῖσιν: ὁ μόνον, γησὶ, τοὺς προκαλεσθέντας ἐνέκρησεν ἀλλὰ καὶ τὰς ἐνδρακτότας. BLV.

πότμον: γίνεται παρὰ τὸ πέτω ποτῶ, ἔξ αὐτῷ πότος καὶ πλεονασμῷ τῷ μ πότος. σημαίνει δὲ τοῖα, τὸν θάνατον καὶ τὴν ἐσχάτην ἀμπνέουσαν τῷ βίῃ, ἀπὸ τῆς πείνης ἐπὶ δὲ τῆς τύχης παρὰ τὴν μετάνηυσιν, ὅθεν καὶ Μένανδρος γησὶ „τὸ τῆς τύχης γ' ἔσθμα μεταπίπτει ταχύν." L.

398. θεῶν τεράεσσι κειθήσας: ἡ Ἀθηναίη γ' αὐτῷ εἶπε, ἢ ἐγγὺς αὐτῷ τὸ δόρυ. BLV.

400. ἀγορῇ δέ: ἐν δὲ τῇ δημηγορεῖν πάντ' ὅσοντι πανταχοῦ ἐποτίθεται τὸν Διομήδεα ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς νεοῖς. D.

ὁ γ' μετέχει λόγον Τυδείας. Ἀντίμαχος δὲ γησὶν ὅτι

παρὰ σφοδρόις ἐτρώθη καὶ Εὐρυπύδης „ὅδ' ἐν λόγοις ἦν δαινὲς ἀλλ' ἐν ἔσπεδι." πιθανῶς δὲ προσυλαζόμενος ἀγορητὴν τὸν Διομήδεα γησὶν, ἵνα πρὸς τὴν ἀπολογίαν ἐκρήσῃ διὸ ὅδεν προσφθίγγεται ὁ Διομήδης. ABV.

ὅν τῷ ἡ ἀμείνων Ἀρίστας, ἵνα καθ' ἑμὲν τὸ λέγῃ ἐπιπληκτικῶς. ἑλλείπει δὲ τὸ ἔσι ῥῆμα. A.

401. τὸν δ' οὐτι προσέφη κρατερόν Διομή- 40 δης: πῶς ἔτιος νεώτερος ὢν τὴν ἐπιπληξίν ἤνικεν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς καὶ πρεσβύτερος καὶ φρονιμώτερος ὢν ὠρμήθη καὶ ἐκατέστη: ἤνικεν δὲ ὅτι δι' αὐτὸ τῷτο, ἐπεὶ καὶ πρεσβύτερός ἐστι καὶ φρονιμώτερος, τὴν βλασφημίαν ὁ φέρει τιμῶν· γ' σφῶς αὐτὸς οἱ πρεσβύτεροι νομίζουσι δαῖν. ἄλλως τε καὶ ὁμοίως ἀμφοτέροις ἐπέπληξε, τὸν μὲν παύσασθαι εἰ- πὼν, τὸν δὲ τῷ πατρὶ ἤνικον· ὁ γ' τοῦ πατρὸς ἔπαινος 15 ἦμας τὴν ὕβριν. πρὸς τοῦτοις ἐπιπληχθεὶς ὡς ἄλλος οὐκ ἤμειλλεν ἐπιβιβάζειν τὸ ἄλλος εἶναι. BL.

402. αἰδέσθεις βασιλῆος ἐνι πῆν: σῶφρων, ὅστις ἐδέσσει τὰς πολέμιας δαίμας φοβεῖται τὴν ἐπιπληξίν τοῦ ερατήγη. καὶ νῦν μὲν, ἵνα μὴ δοκῇ εἶναι ἄλλος, ἡσυχάζει τοῖς γε μὴν ἔργοις δαίμας αὐτὸν ἐφύμειλλον τῷ πατρὶ γη- 20 σιν „ἀλλὰ μὲν μοι πρῶτον ὀνείδισας" (Il. 9, 34). καὶ τὸ κρατερός δὲ νῦν ἐμφασιν ἔχει, πληρῶν δὲ παρῆλπεν ὁ βασιλεύς. BL.

403. μὴ ψεύδε': τὸ πλήρες ἐστὶ μὴ ψεύδω· ἀρκεῖ ἐν 25 ἡ δέσσει. A.

μὴ ψεύδεται: ὡς τὸ νήχαι. Ἡρακλειανὸς δὲ τὸ ἐντελὲς ψεύδω γησὶν. V.

ἡμεῖς τοὶ πατέρον: περὶ αὐτοῦ λέγει Σθένελος καὶ Διομήδης· ἔτοι γ' ὁ μόνος τῶν ἐπιγόνων ἐρατεύεσθαι ἐπὶ 30 ἴππων. ἐπύκνοντο δὲ ἐκλήθησαν τῶν ἐπὶ Θήβας ἐρατευσαμένων οἱ παῖδες. AD.

παροιμία „τίς πατέρ' ἀνέσσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα;" LV. ἐν τῷ τῆς ἀρετῆς ἀγῶνι ὅδε γονεῦσι γησὶν δεῖν παρα- 35 χαρῆν γησὶ γὰρ „νίος θ' νίωτός τ' ἀρετῆς πέρι" (Od. 24, 514). παρῆλπεν δὲ καὶ αὐτὸν τῷ μέγα καὶ τὴν μαρτυρίαν ἐπήγαγε. τοῦτο δέ, ὅτι οὐ δι' αὐτῶν τῶν προγόνων ἀρεταῖς κοσμεῖται. LV.

ὁ τρόπος ἐναντιοφροσύνης, ἐρατεύσαντες μὲν ἐν οἱ τῶν ἀρ- 40 χαίων ἀπύγονοι τὰς Θήβας κατέκαψαν καὶ τὸν βασιλέα Αἰσάδην τὸν Ἑτεοκλέα ἀνέκταν, ἐνταῦθα ὅντες τὸν ἀρι- θμὸν ἔτοι, Ἀθηναίος Ἀδράστει, Θέρσανδρος Πολυνεικίους, Διομήδης Τυδείας, Σθένελος Καρανίους, Ἀλκμαίων καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφιαρέας, Στρατόλαος Παρθενόπαις, Πολύ- 45 δωρος Ἰπποκρίδοντος, Μίδων Ἑτιόκλει. BLV.

405. Θήβης ἔδος: περιφραστικῶς τὰς Θήβας. ἔδος δὲ 40 ἱερὸν, ἱεραγός. D.

ἐπταπύλοιο: πρὸς γ' τὴν ἐπτάχορδον Ἀμφίονος γλύ- 45 ραν ἡρώδην. V.

407. ἀγαγόνθ': ἐπειδὴ δύο εἶδεν οἱ κακολογούμενοι. 50 ἔδειξε καὶ νῦν τὴν ἀμπνέουσαν αὐτῶν καὶ „αὐτὰρ ἐγὼ Σοφί- νιδος τε" (Il. 9, 482). BL.

ἀπὸ τῆς ἰσως τῆ κείνοι δὲ σφειτέρησιν (409) ἀθετῶνται εἰχοι τρεῖς, οἳ ἐπιλύει τὸ διὰ τῶν προειρημένων λεγόμενον. καὶ εἰ μὲν ἐφ' ἑαυτῶ καὶ τῆ Διομήδους λέγει ἀγαθόντι, ἔγωγος τὸ δυνικὸν παρελθεται, ψευδὸς δὲ περιέχει· καὶ γὰρ μόνον ἐπεσφάτευσαν. εἰ δὲ ἐπὶ πάντων τῶν σφατευσάντων, συγχέει τὸ δυνικὸν καὶ ἐκλύεται ἡ ἀλήθεια· γίνονται γὰρ οἱ πατέρες ἀλκιμώτεροι, ἔτσι δὲ διὰ τὸ τὰς θεοὺς συνεργεῖν πεπορθηκότες. Α.

ἄρειον: ἦτοι τὸ Ἄρειος ἱερόν, ἢ τὸ ἐν Τροίᾳ· ὅπερ καὶ βέλτιον. Α.

τῆ πυρρατὶς λαῶ βέλτιον. ἢ καὶ δ' ὁ Ἄρειος ἦν ἱερόν, ὡς καὶ Δίρκη. V.

409. σφειτέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο: ἐποφραίνει ὡς καὶ νῦν διὰ δεισιδαιμονίαν ἐκ ἡθελήσαν ἄρχειν τῆς πρὸς τοὺς Τρώας συμβολῆς. BLV. ἦν οἱ πατέρες μὴ 15 κτησάμενοι ἀπώλοντο. BL.

410. Ἀρξιαρχος ἐν ποιεῖ τὸ ἐνθεο ἀντὶ τῆ ἐνθεο, ἴνα γένηται Ἀττικόν, ὁμοιον τῷ „μὴ ψεύδων ὦ Ζεῦ.“ Ἀπολλώνιος δὲ διασέλλει τὸ ἐν, ἴνα γένηται ἐν ὁμοίᾳ. Α.

412. τέττα σιωπῇ ἦσο: δυσυντίον τὸ ἦσο. Α. καὶ 20 ἐκδεκτικὸν ἀντὶ τῆ διατριβῆς, ὡς τὸ „ἦμαι ἐν Τροίᾳ“ (Π. 24, 542). ἢ ἀντὶ τῆ ἦσο, γίνου. V.

ἄλλως. ἐκ ἐπρεπεν αὐτὸν εἰς πόλεμον προερχόμενον καθεξέσθαι. βέλτιον ἐν λέγειν τὸ μετὰ σιωπῆς ἦσο (ἦσο ἦτοι μὲν D). AD.

ἔσι δὲ ἐπιδειξίς χρησθῆ ἡδὲ τὸ μὴ δεῖν ταῖς τῶν πατέρων ἐπαρθεῖς συμφοραῖς· καὶ ἐνδείκνυται τῷ βασιλεῖ ὡς ἀδίκως μὲν ἔβριζαι, συγγνώσκῃ δὲ διὰ τὸν καιρόν. τὸ δὲ τέττα ἐπιφθρημῶ ἐσι χετλιασικόν, ἀντὶ τῆ νήπι, ὑπὸ πρεσβυτέρων λεγόμενον πρὸς νεώτερον. BL. προσφώνησις τιμη- 30 τικὴ νεωτέρων φίλων πρὸς παλαιότερον. D.

ἢ διπλῇ, ὅτι προσφώνησις ἐσι φιλειταιρικὴ ἀμετάφρατος καὶ ἀμετάλητος. λέγουσι δὲ αὐτὸ τινες ἐπιφθρημῶ χετλιασικόν· οἱ δὲ κατὰ πάθος ὑπὸ τῆ τέτταδι φασιν εἶναι· οἱ δὲ, ὡς βάπτω βαπτίζω, ἔτιω τέπτω τέττω καὶ τιτίζω 35 ἡδὲ γὰρ τινες ἀξιοῦσι γράφειν „ἐνθ' ἔχε τοὺς ἔπεινὰ κατήσθαι τιτίζοντας“ (Π. 2, 314). ἐξῆταις τέττης, καὶ κλητικὴ τέττα. ἔτω Σωτήρας. AV.

413. οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ: αἰδεῖται μὲν ἀποκρίνεσθαι πρὸς τὸν βασιλέα, ὅμως οὐ παραλέλοιπε τὴν πρὸς αὐτὸν 40 ἀπόκρισιν ἐν τῷ πρὸς Σθένελον λόγῳ. δέδεικται οὖν καὶ ἐκ τῆς τῆς περὶ τὰς ἀποκρίσεις αὐτῆς φιλοτιμίας· διὰ τῆς γὰρ ἐκ ἀντιλέγει ὅτι ἀμείνονα τῶ πατρὸς αὐτὸν ἐν τῇ δημογορίᾳ εἶπεν. νομοθετεῖ δὲ ποῖον οὐ εἶναι πρὸς τὰς ἄρχοντας ὡς καὶ τῆς φθορᾶς καὶ τῆς σωτηρίας μέλλοντος αὐ- 45 τὴν ἔχειν. BLV.

420. ἔβραχε: ἔχρησεν. ὀνοματοποιεῖ ὁ τρόπος. D.

421. ὀρνυμένον: τοῖς ἀνω προσδοτικόν τὸ ὀρνυμένον, καὶ ἐκτείνον πρὸ αὐτῆς τελείας. δένεται δὲ καὶ τοῖς ἐξῆς προσδοκῶναι τις αὐτῶ, τελείας σιγῆς πρὸ αὐτῶ ἔσσης, ἴν' ἢ ὁ 50 λόγος, ὁρμῶντος αὐτῶ καὶ τὸν ἀνδρείον φόβος κατέλαβεν. Α.

422. ὡς δ' ὁ δ' ἐν ἀλγυαλῶ: ὁ πρὸς τὸν ἥχον, ἀλλὰ τὴν ἐπ' ἀλλήλων τῶν φιλῶντων φωνῶν πορεύονται γὰρ „σὺ δειδιώτες σημάτων“ (431).

423. Ζεφύρου ὑποκινήσαντος: Πτολεμαῖος ὁ τῶ 5 Ἀρξιαρχὸς καὶ Νικίας καὶ Τυραννίων ἀνασφύρεσιν· οἱ δὲ ἄλλοι παρέλκειν φασὶ τὴν πρόθεσιν, ἐνθεν καὶ φυλάσσεται ὁ τόπος ὁμοίως τῷ „ἔσκεν ἐφηρητός“ (Π. 6, 19) καὶ „Ποσειδάωνος ἐποδμός“ (Od. 4, 386). Α.

Πτολεμαῖος ἀνασφύρει τὴν πρόθεσιν, καλῶς· οἱ δὲ ἄλ- 10 λοι παρέλκειν αὐτὴν φασὶ καὶ τὸν τόπον φυλάττειν. B.

Ζέφυρον παρέλαβεν ἄνωθεν ἐπικυλόντα τὰ κύματα ἡριμαλῶς τε ἄρχεται, ἐπιτείνεται δὲ ὑπερον· διὸ καὶ τὸ ὑποκινήσαντος. καὶ ἔτιω κατὰ μέρος αὐτῆς τὰ τῆς πολέμου προανψαῖ δὲ καὶ νῦν τὸ Διομήδους πρόσωπον. BL.

425. βρόμει: ἤχει. βρόμος δὲ κυρίως ὁ τοῦ πυρός ἡχος. D.

426. ἔδον: Ἀρξιαρχος διὰ τῆς ἰάν. Α.

ἀποπτέει δ' ἄλδος ἄχρηνη: πτελὸς γὰρ τῆς θαλάσσης ἐστὶν ὁ ἀφρός ὃν ἐρευνωμένη ἐκχέει. ἄλλοι δὲ καὶ γυ- 20 κίων φασίν. ABV.

τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα, τὸν ἀφρόν, ὅπερ καὶ φρεῖον φασίν. D.

429. ἀκὴν ἴσαν: ὁμοιον τῷ „ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ“ (Π. 3, 95). τὸ δὲ ἐξῆς ἔτιω, οἱ δὲ ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν σιγῇ· 25 ὁρμητός δὲ ἡ ἐπίνοια σιωπῇ τούτου σφατῆς ἐκλάσαντος ἀφρονῆς. ἐποφραίνει γὰρ ἄκρος ὡς ἐπὶ πειθῆς Ἑλληνες, τὸς πολέμους καὶ δεδιώτες, ἀλλὰ μᾶλλον τὰς ἡγεμόνας. BLV.

ἢ διπλῇ, ὅτι ὡς πρὸς ἐπικυλόμενον πρόσωπον λέγει ἐδὲ κε φαιλῆς ἀντὶ τῆς ἀδὲ φαιλῆς τῆς ἄν. τὸ δὲ ἐξῆς, οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν σημάτων φασίν. τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου. Α.

433. Τρώες δ' ὡς τ' ὅτις: εἴωθεν αἰ ἀντιπαρυβάλλειν τὸ θορυβῶδες τῶν Τρώων. δειλὸν δὲ καὶ κατωφρεῖς ἢ ὅτις. BL.

πολυπύμονος: πολυθρόνονος, πλάσιον. D. πάματι γὰρ καλεῖται παρὰ Ἀσσυρίων τὰ κτήνη καὶ πάσιμα αὐτῶ κτήσας, ἐκτεταμένον τὸ αὐ. AD.

πάματα παρὰ Ἀσσυρίων τὰ κτήνη, ἀπὸ τῶν πῶ τὸ κτῶμα, ἐξ ὧ καὶ πηός. ἴσως δὲ καὶ Ἀσσυρίων ἐστὶν διὰ τὸ 40 ὄνομα. L.

434. γάλα λευκόν: Πορφυρίων. αἰτιῶνται τινες τὰς τοιαύτας προθήκας ὡς περιττάς, γάλα λευκόν ποῖον γὰρ γάλα μέλαν; τάρφρον ὀρνυτήν (Π. 8, 179)· πῶς γὰρ ἂν γένοιτο τάρφρος; ἔγρον ἔλαιον (Π. 23, 281)· ἔγρον γὰρ πότ' ἂν γένοιτο; ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶν (Π. 3, 28)· πῶς γὰρ ἂν τις ἴδοι; οἱ δ' ἔλασι πάντες ἄκρον (Π. 12, 442)· οὐ γὰρ πῶς ἄλλῃ αἰσθῆσαι ἀκόμην. ἀλλ' ὅτι δὲ Ἀσσυρίων ἐστὶν Ἑλάνθον τε ἔλονται (Π. 6, 172)· ποῖος γὰρ ἄλλος ποταμός; ὁ ἔστι; ἐστὶ δὲ ἢ μὲν ὀρνυτὴ τάρφρος ἦτοι ἀντιδιαρρομένη πρὸς τὰς ἐκ ἐξ ὀρνυτῆτος σινισαμένους τάρφρας, ἐκ χύσματος δὲ γῆς ἢ τῆ 50 ἐδάτων παρῶν ἢ ἐξ ἄλλης αἰτίας· ἢ ὀρνυτὴ τάρφρος ἢ

βαθὺν τὸ ὄρυγμα διαφαίνεσθαι· ὅταν γὰρ βαθὺ γένῃ σκάμμα καὶ ἐπικίνδυνον εἰς διύβασιν, τότε ἀπελήθη τὸ ὄρυγμα τὴν δύναμιν. τὸ δὲ γόνα λευκόν, ὅτι σκιὰν αὖ ἐπιδέχεται. ἔργον δὲ τὸ ἔλαιον, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα ὑγρὰ ἐκχυθέντα, εἰ καὶ παρὰ τὰ δευθέντα μαλακύνει, ἀλλ' ἐν ταχέως ξη- 5 ραίνεται καὶ ἐκβληθέντα κραυρὰ καὶ περὶ ξηρὰ καταλείπει τὰ δεδευμένα· τὸ ἔλαιον δὲ ἐπὶ πολὺ διαμένει καὶ ἀνεργα- νει τὸ δεξιόμενον, μαλακώτερόν τε ποιεῖ πρὸς τὴν ἀφῆν τὸ γίσσει ἀπαλύν. τὸ δὲ ἰδεῖν οφθαλμοῖσιν ἀντιδιαφρεῖν ἔχει πρὸς τὸν διὰ φαντασίας βλέποντά τι, ὥσπερ καὶ κατὰ 10 τὰς ἑπὶ τὸν δοκῶμεν ὁρᾶν τι καὶ διηγεμένον ἄλλων ἀνα- πλάσσομεν τὰ διηγήματα· τὸ δὲ θεῶσμεθ' δι' οφθαλμοῖσιν σημαίνει τὴν ἐναργεῖ θέαν καὶ τὴν δι' αὐτὴν κατάληψιν διὰ τῆς οἰκείας πρὸς τὸ ὁρώμενον ἀλθίσιμος. ὡς οὕτως δ' ἔχει τὸ θυσιᾶν ἀκῶσαι, τὸ τὸν πυρόντα αὐτὸν ἀκῶσαι τὴν λέγον- 15 τος καὶ μὴ ἄλλα ἀγγέλλοντος ἀκῶσαι λόγον, ὥς καὶ ἐν συνη- θέῳ εἰσὶν αὐτοῖσι λέγειν παρὰ ζώσης φωνῆς ἀκηκοέναι, καὶ μήτε διὰ γραπτῶν λόγων ἀκῶσαι μήτε τὰ παρ' ἄλλου διηγομένου. Ἐξίνθον τε ῥέοντα ἔστι καὶ Ἐξάνθος ἐστὶ καὶ πόλις τῆς Αἰ- κίας, διέκρινε τὸν ποταμὸν τῷ ῥέματι, ἢ τὸν σφόδρα 20 ῥέοντα βλάται λέγειν, ὥς τὸν δινήντα ἢ Ἐξάνθον ῥέοντα, ὥς εἰ ἔλεγε Ἐξάνθου ῥόας· ἢ τὸν καλῶς ῥέοντα, ὥς „ποιη- τὰς ἐσέχοντο πόλιν“ (Π. 12, 470) τὰς εὐ πεποιημένους· ἢ ποιητὰς πόλιν αἱ τέλος ἦδη λαβεῖν καὶ ἀποτελεσμένους. καὶ ὅπως ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων ζητῶν τις εὐρήσεται εὐλο- 25 γον τὴν τῆς προσηγορίας αἰτίαν. BLV.

435. ἀζηχέες· ἀκατάπαντον. V. ἀδιαλείπτως, συνε- χῶς. D. ἠΐξεσε τὸν θόρυβον παρὰ λαβῶν τὰς οἷς ἀντιμη- καζήσας τοῖς νεογνοῖς. BLV.

436. ἀλαλητὸς· λαλητός καὶ ἀλαλητός, πλεονασμῷ 30 τοῦ α. V.

437. οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμοῦς θρόοος· Πορφυ- ρίω. εἰκότως τὸ βάρβαρον θορυβεῖ μᾶλλον, ἑτερόγλωσσον ὢν· ὃ γὰρ μὴ ἔστιν ὁμόφωνον, τῆτο ἀνάγκη θορυβῶδες. BLV.

439. ὅρσε δὲ τοὺς μὲν Ἀρησι· μεγαλοπρεπὲς ἢ φαν- 35 τασία· δεῖ γὰρ αὐτὸς ὅμοια τῶν ἡγεμένων πράσσειν. ἄλλως τε καὶ τὴν πρώτην συμβολὴν μᾶλλον αὖξει. BLV.

αἱ διπλαῖ, ὅτι διὰ μέσον τῶν Τρωϊκῶν θεῶν τέταρ- τὴν Ἀθηνᾶν, καὶ ὅτι Δεῖμος καὶ Φόβος Ἄρειος υἱοί. πλυν- θεὶς δ' Ἀντίμαχος ἱππικὸν Ἄρειος ὀνόματι ἀποδέδωκεν 40 „Δεῖμος τ' ἦδὲ Φόβος πόδας αἰνεῖται, ὡς θυέλλης.“ A.

440. Δεῖμος τ' ἦδὲ Φόβος· Ἄρειος καὶ Ἀφροδίτης παῖδες, κατὰ δὲ τινας ἐκ υἱοῦ ἀλλ' ἱπποῖ. D. δαίμονες ἐκ τῶν ἡμετέρων παθῶν πηλυσμένοι, καὶ σύμμαχοι. V. παραγενέσθαι δὲ αὐτὸς φησὶν ἐκ ὧς συμμίχες, ἀλλ' ἐκ τῶν 45 ἡμετέρων παθῶν· ὡς αἰσάτο. BL.

καὶ Ἐρις· ἡς Ἐριδος ἡδ' ὑπεσταλμένως ἡλλη- γόρησεν Ὀμηρ. μετὰ τὴν ὥστε διδοῦναι λεπτιῆς τινὸς ἑκα- σίας, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀνεροῦ τὰ καὶ αὐτὴν πεπόμεναι 50 „ἢ τ' ὀλίγη μετὰ πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα θραυγῶ 50 ἐξήριξε κόρη καὶ ἐπὶ χροῖν βάλει.“ διὰ γὰρ τοῦτων τῶν

ἐπὶ οὐ θεῶ οὕτω τις παντάπασιν τερατιώδης ὕψ' Ὀμήρου μερόσφωται, τὰς πρὸς ἐκάτερον μεταβολὰς τοῦ σώματος ἀπίσως ἔχουσα, καὶ ποτὲ μὲν ἐπὶ τῆς γῆς ἐξοιμμένη, ποτὲ δ' εἰς ἀπειρον ἀθρόος ἐκτεινομένη μέγας, ἀλλ' ὅπερ 5 ἔθος συμβαίνειν αὐτὸς τοῖς φιλονικοῦσι πάθος ἐκ ταύτης τῆς ἀλληγορίας ἐδήλωσεν· ἀρχομένη γὰρ ἀπὸ λιτῆς αἰτίας ἢ ἔρις, ἐπειδὴν ὑποκινήθῃ, πρὸς μέγα δὴ τι κακὸν διογκά- ται. καὶ ταῦτα μὲν ἴσως μετριώτερα. B.

ἄμοτον· ἀπληξον, πολὺ. B. ἀπλήρωτον. ἄφ' αὐ καὶ 10 μότα τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς κολλοῖς τραύμασιν ὁδόνια πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς σαρκός. AD.

441. κασιγνήτη· ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος τῶν παθῶν πλάττει καὶ τὰς συγγενείας, ὥς Δεῖμος καὶ Φόβος καὶ „φύζα φόβον κρυόντος ἵταρ“ (Π. 9, 2). ἔστιν ἐν ἀδελφῇ οὐ τῇ 15 συγγενείᾳ ἀλλὰ τοῖς τρόποις. ποιητικῶς δὲ καὶ τῆς Ἐριδος τὸ πάθος ἐσήμανεν. BLV.

442. ὀλίγη· ἐξ ὀλίγου καὶ ἐκ μικροῦ πράγματος μικρὴ. καὶ ἔτι ποσότης ἀντὶ πληκτικότητος. D.

κορύσσεται· μεταωρίζεται, αὖξεται. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ 20 τῆς κορύφου. D.

445. ὁφείλουσα εἶναι ἀνδρῶν· ἀπὸ γὰρ τῆς ἐρξεν καὶ πλείων ὁ φόνος γίνεται. BLV.

447. σὺν ᾧ· ἔβαλον ὀϊνοῦς, σὺν δ' ἔγχεα· τὰς 25 μὲν πρὸς τὸ μηδὲν παθεῖν, τὰ δὲ, ἵνα τι δράσωσιν. BLV.

448. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐξ ἐπαναλήψεως λέγει ἀπὸ τῆς ἀσπί- 30 δος· προέφηκε γὰρ σὺν ᾧ· ἔβαλον ὀϊνοῦς. A.

ὁμολογεῖσθαι· τὰς ἐνομφάλους, ὥς πόδας ποιητὰς ἦτοι ἐνδοκίτας, ὅτε μὲν ἐν αὐτὰς ἐνδοκίτας διὰ δὲ ὁμφα- λοέσας καλεῖ, τὴν ἀπὸ τῆς κέντρος πρὸς τὸ τέλος τυπῶν 35 αὐτῶν ἰσοπέτα, καὶ πάντος· ἔσας. BL.

449. ὁρμαγδός ἐστι πόλεμος ἢ ὕδατος ἦχος, ἔχων ἐπὶ πολέμῳ κτύπον ὕλων, εἰρησιωτῶν ἀλαλαγμόν, ἡγητόρων παράκλησιν, εἰρήν ἡγωνιώντων, αἰμωγῶν ἀπολλυμένων, 40 θρήνον καὶ πεπρωκόσιν, ἔστιν ἐν ὁρμαγδὸς ἐνθα ὁρνεῖται ὁρμαδος. AL.

450. οἰμωγῇ τε καὶ εὐχολῇ· ἀκριβῶς ἔχει ἡ λέξις· πρῶτον γὰρ ὁ παθὼν ἀνοιμώζει, ἰθὺς ὁ δράσας ἐπ' αὐτῇ 45 μεγαλυνεῖ. BLV.

Θουκυδίδης „πάντα ὁμοῦ ἀκῶσαι“ φησὶν „ὁλοφρονός, βοῇ, κραυγῇ, κρητοῦμενοι“ (7, 71). καὶ Γοργίας „ἀνι- 50 μισγοντο δὲ λιταῖς ἀπειλῇ καὶ εὐχαῖς οἰμωγαῖ“, V.

ῥέει· ἐμπαντικῶς· οὐ γὰρ εἶπεν ῥέετο (ἐρραίνοντο L), ἀλλ' ὥς εἰ λέγοις ἐπὶ γὰρ αἶμα, LV.

451. ἡ διπλῇ, ὅτι πρὸς τὸ δευτερον πρῶτον ἀπῆλθεν· 55 ἢ γὰρ εὐχολῇ τῶν ὁλλόντων. A.

452. ὥς δ' ὅτι· ἔστιν ἀκῶσαι δύο ποταμῶν ἦχος. παν- τοχόθεν δὲ αὐτῶν ἠΐξεσε τὸν ἦχον. καὶ γὰρ διὰ πηδῶν 60 ἀλλ' ἐξ ὕδατος ῥέουσιν, ἵνα μὴ ῥοῖς ἀλλ' ἐμβολῇ ὕδατος εἴη· καὶ εἰς τὸν αὐτὸν καταφέρονται τόπον, τῇ συμπτώσει 65 τῶν ἰδύτων πολὺν ἀπεργαζόμενοι τὸν ἦχον· καὶ κρουγῶν ἐκ μεγάλων προσέδθησι, τῶν πλήθει τὰ καταρρόοντος ἔδου- 82

τος τραχὺν ἐγείρων τὸν ψόφον· καὶ τὸ κοῖλωμα τὸ δεξιό-
μενον αὐτὸς μισγάγκεια εἶρηται, τραχυνόμενον τῇ ὀνομα-
τοποιίᾳ καὶ συναπειλᾷ τῷ ῥέματι. ἴσως δὲ καὶ δύο τὰς πο-
ταμὸς παρελάβεν ἐκ αὐτῆς ὁ μόνον εὐκεν, ἀλλ' ὅτι εἰσι
καὶ τὰ ἐρατεινάτα δύο. καὶ τότες ἐμπέτοντας ἀλλήλοισ·
καὶ ὡς οἱ ἐρατοὶ ἀλλήλοισ ἐπιφέρονται. BL.

Χεῖμα ῥῥοι: οἱ χειμῶνος ῥεόντες ποταμοὶ καὶ πληροῦ-
μενοι ἀπὸ μεγάλων ὕμβρων. D.

Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης παρῶνται, ἐπεὶ τὸ ἐνικόν
ἐστὶ χειμῶντος. Νικίας δὲ ὡς εὐχόμενοι, καὶ μήποτε πιθα-
νότερον, ἵνα ἐκ τοῦ χειμῶντος ἢ γεγονός, εἴ γε μᾶλλον
ἐντελέστερον. οἱ δὲ τὸ ἐνικόν (τὸ ἐντελές;) ἐν τῇ συνθέσει
ἤπειρ τὸ συνηλμμένον „ὅσους Ἑλλήσποντος ἀγῶντος“ (Π. 2,
845) „ἐπὶ δ' ὠκυρόφω ποταμῷ“ (Π. 5, 590) „ἐς ποταμὸν εἰ-
λεῦντο βαθύρροον“ (Π. 21, 8) „ἀπορροῖα Ὠκεανοῦ“ (Π. 18,
399). σπανίως δὲ τὸ ἕτερον „χειμῶντος κατ' ὕρεσιν ὕψας“
(Π. 11, 493) „ποταμῷ πληθοντι ἐπὶ καὶ χειμῶντος“ (Π. 5, 87).
τὸ μέντοι γε ἀπλῶς αἰ ἐντελῶς ἀποφαίνετ' ὅσος, „ὥθει δ'
ἐν σάκει πίπτων ὅσος“ (Π. 21, 241). A.

Ὑρεσφιν: τὸ ὅ ἔδωκεν ἢ συγκατῇ, ὡς θεόφατον θέσ-
φτον. V.

453. μισγάγκειαν: τὸ ἄγκος εἰς ὃ μίγνυντ' οἱ ποτα-
μοί. A. κοῖλον τόπον, ἔνθα ὅμῃ συμμισγεται τὸ ὕδωρ ἀπὸ
διαφόρων τύπων. D.

ὁ τόπος ἐν ᾧ μίγνυνται οἱ ποταμοί. τὸ δὲ ἔξῃς οὕτως·
ὡς δὲ χειμῶντος κατ' ὕρεσιν ῥεόντες εἰς μισγάγκειαν συμ-
βάλλεται τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν κρυπνῶν ἴσω τῆς χαράδρης, ὡς
τῶν μισγομένων. BL.

454. χαράδρης: τῆς ἐγκαρῆς τῆς ἐδάφους τῆς γιγνο-
μένης ἀπὸ τῶν καταφερομένων ὀμβρίων ὑδάτων. εἰρηδ' δὲ
ἀπὸ τῶ ὀνομαστικῶν ἐκκαρῆσαι τῇ φωνῇ τῶ ὕδατος. AD.

455. τῶν δὲ πετληόσε: εἰς μακράν, φησὶν, ἀφικνω-
μένων ὁ ψόφος ἀκέται. ἔμεινον δὲ τηλόθι γράφειν καὶ
πρὸς τὸν ποιμένα ἀποδιδόναι ἀποκλείσαι γὰρ τηλόθι πε-
χειμῶνος ἄντος ὁ ποιμὴν. B.

456. φόβος: ἡ διπλῇ, ὅτι τὴν μετὰ δέας φυγὴν φό-
βον εἶρηκεν. A.

ἄλλως. Ἀρίσταρχος πόνος καὶ γὰρ γέγονε πω φυγῇ. A.
ἀλλ' ἔαν πόνος ἦ, ἐνέργειαν, ἔαν δὲ φόβος, τὸ δέας δηλαδὲ
ὁμοίως τῷ τῷ ποιμένος φόβῳ. V.

457. πρῶτος δ' Ἀντίλοχος: τὸτο χαρῆς αὐτῷ,
ἐπεὶ ἄλλην ἀριστείαν αὐτῷ οὐ γράφει. ἄλλως τε καὶ ἡλὼς
τὸν πατέρα „πρῶτος“ γὰρ φησιν „ἐγὼν ἔλον ἄνδρα“ (Π.
11, 738). καὶ θεατὴν αὐτὸν ἔχει. καὶ „Ἀντίλοχ“ ἢ τις πεῖθ
νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν (Π. 15, 569). Θεωμότητος δὲ τῷτο
νεωτερικῆς ἔργον. ἢ Τρωῖς καταφερόνταν Νέστορος, καὶ κατὰ
τῷτο μᾶλλον τὸ μέρος πρώτως ἔκρυσαν. BL.

πῶς ἐκ Αἴας πρώτος ἢ Διομήδης ἀριστεύει; καὶ φασιν
ὅτι Πύλοι πρώτοι συνέβησαν. ἄλλοι δὲ, ὅτι ἐπεὶ ὁ Ἀν-
τίλοχος ἄλκιμος καὶ ταχὺς ἐπὶ κούρῳ, πικρίως καὶ φρονεῖν πρῶ-
τος. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἀπ' ἐλάσσονος ἤρχθαι τὸν ποιητὴν, τὸ

τῆς τάχης ἀνισσόμενος κράτος. AD.

457. (ἴσως Π. 2, 1) κορυφήν: Πορφυρίος. ἡγεῖσθαι
Ἀπίων τοὺς ἱπποκορυφῆς ἀπιδόκε τοὺς κόρυθας ἔχοντας
ἱππείας θορῆς πελασσημένους. εἰ ὡς παρὰ τὴν κόρυθον συν-
κειτο, καὶ ἱπποκορυφῆς ἔλγοντο. τὴν δὲ σημαίνει τὸν ἑριπ-
πον ὀπλίτην κορυφῆς ὡς ἀπὸ μέρους ὀπλίτης καὶ μαχητῆς.
„ὡς ὅα τὸν ἑρῆς ἔχοντε δύο Αἴαντες κορυφῆς“ (Π. 13, 201).
„Ἀργεῖοι δ' ὑπὲρ Ἀργεῖ καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυφῆς“ (Π. 5, 699).
τὸν ὀπλίτην σημαίνει καὶ ἀντίθετον τῷ ἱπποκορυφῆς. ἐκ δὲ
τῆς κορυφῆς, ὅπερ ἐν πλεονασμῷ τοῦ θ' ἔφη κορυφῆς, ἦτε
περικεφαλαῖα κόρυς, καὶ κορυφή ἀμυντήριον ἐκ κεφαλῆς ῥο-
πὴν ἔχον καὶ βάρος, παρὰ καὶ ῥόπαλον λέγει, καὶ κορυφήτης
ὁ τῇ κορυφῇ χρώμενος. ἑμπαλιν δὲ τὸ εἰς τὸ σκηρῆπτεθ' ἑπι-
τίθεται ἐξ ὅλον σκηρῆπτιον καὶ σκηρῆπτον καὶ ἐπὶ τῷ δόρατος
τῷ ἐπεριθέντος τῇ γῇ „ὅθι ἐνισκῆθη“ (Π. 16, 612).
ὡς περὶ δὲ ἐπὶ τῷ δόρατος ὃ κατακρῶνται εἰς τὸ σκηρῆπτεθ' ἑ-
πὶ δ' ὑπὲρ ἐπὶ μελίας χαλκογλῶχνης ἐρεθίσθαι“ (Π. 22,
225), ὅπως ἐπὶ τῷ ῥόπαλῳ, ὅταν λέγῃ „δὸς δὲ μοι εἰ ποθὶ
τοὶ ῥόπαλον περικεφαλαῖον ἐπὶ, σκηρῆπτεθ'“ (Od. 17, 195).
ἐν δὲ τῷ ἱπποκορυφῆς δόρατ' ἢ ἵππος γενικῇ συγκατῇ, ἀντὶ
τῆς ἱππείας, ὡς τὸ „ἐν δ' ὕρα τοῖσιν ἀρῆσις ἵπποι“ Ἀχιλ-
λεὺς ὁτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας“ (Π. 16, 167).
τὰς ὡς ἵππους τοῖς ἀσπιδιώταις ἀνδράσιν ἀντιτιθεῖς, τῷτο
τοῖς ὀπλίταις, ἐμήνυσεν ὅτι ἀντὶ τῶν ἱππείων τῶς ἵππο-
σῶν ἐνέκρυσεν ἀντὶ τοῦ οἱ ἱππῆες. ἡγεμονικώτεροι δὲ τῶν
πεζῶν ἔσονται διὰ ὁτρύνει ἵππους τε καὶ ἀνέρας. καὶ τὸ εὐδαι-
νῆς ἀνέρας ἱπποκορυφῆς κατ' ἱπποκράτειαν ἐλαττωμένον δηλοῖ ὅτι
ἢ μόνον οἱ ἱππῆες ἀλλὰ καὶ οἱ πεζοί, ἐδ' οἱ ἀνδρες μόνον
ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες ἐκείθεν. BL.

457. 458. στυγεράν κορυφῆν ἐσθλόν, τὴν ἢ τὸ
ἔξῃς. A.

ἄλλως. ἡ διπλῇ, ὅτι ἢ κατὰ τὸ ἐσθλόν πρῶτον Ἀντί-
λοχον ἀναιρέωντα παράγει, ἀλλ' ὅτι τάχιστα αὐτὸν παρα-
35 σπένδῃσι διὰ τῶν ἄλλων καὶ ἐκείνην. A.

458. Θαλυσσιὰ δὴν Ἐχέπωλον: ὅτι ἄδελφον πότερον
κέρειον, ὃ Θαλυσσιᾶδος ἢ ὃ Ἐχέπωλος. A.

κέρειον τὸ δεύτερον τότε ὡς ἐπιδεικνύται, ὅτε λέγει τα-
χύπωλον καὶ Ἐχέπωλον. ἢ κορυφῆς δὲ πατρικῶς ἀντὶ κυ-
40 ρῆων, εἰ μὴ ἐπὶ τῷ Ἀργεῖδῳ πολέμῳ (Π. 16, 417). BL.

461. τὸν δὲ σκότος: ἰκανὴ μὲν καὶ ἡ αἰνιγμῶς ὁρμὴ
καὶ ἡ ἀπόστοπος πληγῇ, εἰ καὶ καιρία μὴ ἦν, εἰς τὸ θανάτω-
σαι τὴν δὲ καὶ ἄμφω ἐπισυμβαίνει καὶ ὡς αὐτῆς τῆς μένιγ-
γος ἡρώατος, ἢ διπλῇ τὸν ἐγκέφαλον ἄνω καὶ κάτω κειμένη
καὶ μόνως περιεσφάττεται ἔχει ὡς τῆς τῷ ἐγκέφαλῳ βάσεως
αὐτῆς εἰσίδουσι τὸ δόρυ. σημαίνει δὲ ὅτι τὰς περὶ κηρυ-
λὴν βαλλομένους ἀντιπρόσωπον φησὶ τελευτᾶν, ἥτον δ' ἔβαλε
κηρυλὴν ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ὅκα δὲ θυμὸς αὐτοῦ ἀπὸ μελῶν
(Π. 16, 606) „αὐτὸς ἔπειτ' Ἐχέπωλον“ ἢ ἔβαλε μέσην
κακκεφαλήν, ἀμφὶ δὲ οἱ θάνατος καὶ αὐτοῦ. b. 415). τοῦ
κυρῆος ὡς τρωθέντος τότε καιρίως ἀκύλουσθαι θάνατος τῇ

πληγῇ, ὁ δὲ ὀλίγον χρόνον εἰς ἀντίληψιν τῆς ὀδύνης πα-
ρέχων. ἐπὶ δὲ θυγατρὶ „ἐνθα μάλιχα γίνετ' Ἀρης ἀλεγ-
νὺς” (Π. 13, 568). „ἀντικρὺ δὲ διέχε παρ' ὀμφαλόν, γυνὴ
δ' ἔριπ' ὀμφώσας” (Π. 20, 416). οἱ γὰρ περὶ γαστέρα τόποι
νευρώδεις ὄντες τὴν ἀπὸ τῆς ἡγεμονικῆς αἰσθησίν πλυύντως δέ-
χονται. BLV.

462. ἦριπε: εἰς τὴν ἔραν ἔπεσε. BL.

463. ἡ διπλῇ, ὅτι ἀπὸ τῆς πληγῆς πέπτωκε· τὰς γὰρ πό-
δας τοῖς πολεμίοις δέδωκεν. A.

ὑπτιος γὰρ ἔπεσεν ὑπὸ τῆς ὀρυγῆς τῆς δόρατος. BL.

465. διαβολὴ βραχεῖα βελέων· τὰλλα δὲ συναπτέον,
λελειτημένος ὁ φρεσὶ τάχιστα. A.

ὑπ' ἐκ: ἡ ὑπὸ τὸν ἐποκύναντα δηλοῖ, ἡ δὲ ἔξ τὴν
ἔξω τῆς καμίνης φορᾶν. BL. βέλος δὲ καλεῖται τὸ ἐκ χειρὸς
βυλλόμενον. D.

466. μίνυνθα δέ: δικαίως κολάζεται ὡς ἀλχοροκερδῆς,
δέον τῶν ζώων ἄπειρα. BL.

468. πλευρὰ τὰ οἱ — ἐξέφραάνθη: οἱ ἔταιροι, φησί,
τὰ πλευρὰ ἐθιγάντο (καὶ ἡμεῖς εἰδομεν αὐτὰ τὰ πλευρά. V).
καίτοις δὲ ἡ πληγὴ, κατὰ καρδίαν ἢ νευόμενος ἐνεχθεῖσα, 20
τὸ δὲ παρ' ἀσπίδος ἀντὶ τῆς παρενεχθέντος τῆς ὕλης δι-
δάσκει δὲ μηδὲν ἀπρισκεπτός ποιεῖν. BLV.

468. 469. τὸ ἐξῆς πλευρὰ οὕτως, τὰ δὲ λοιπὰ διὰ
μέσον. A.

470. ἔργον ἐτόχθη: ἀνατίθεται τὴν εἴσοδον, καὶ ἔπει-
κάματα δίδωσι τὰς τῶν ἀριστείων πτώσεις, καὶ τὸν πόλεμον
ἐπιφανέστερον ποιεῖ. ἱκανὴν δὲ πῆξιν ἐπάγει τοῖς λόγοις ὡς
αὐτόπτης ὢν. BLV.

471. Τρώων καὶ Ἀχαιῶν: ἡλλατὶ ἡ φράσις· πρῶ-
τοι γὰρ ὤρμησαν Ἕλληνες διὰ τὸν ἐξ αὐτῶν πισόντα Ἑλε-
νήνορα. BL.

472. ἐδνοπαλίξεν: δονῶ δονοπαλίζω, πλεονασμὸς δο-
νοπαλίζω, καὶ συγκοπὴ δνοπαλίζω, ὡς πυκτεῖω πυκτα-
λεῖω. A. σημαίνει δὲ κατεβαλλέν· „τὰ σὰ ῥάκει δνοπαλί-
ξεις” (Od. 14, 512). V.

ἰδάνει, ἔκαλλεν ἢ ἰδόνει τὰς παλάμιας. L.

473. Ἀνθεμίωνος υἱόν: πολλὴν πῆξιν ἐπιφέρει τῇ
λόγῳ ὡς αὐτόπτης ὢν, ὃ ψιλὸν τῷ τετραγώνῳ τὸ ὄνομα
θεῖς, ἀλλὰ καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐκαλεῖτο Σιμοεισίου, καὶ
τῷ πατρὸς τὸ ὄνομα, καὶ τὸ χωρίον ἐν ᾧ ἐτόχθη, καὶ ἐπὶ τοῖς
εἰς πορευομένη ἢ μήτηρ ἔτεκεν αὐτόν, καὶ τὴν ἡλικίαν ἣν
ἔχων ἀπέθανεν, ὅτι ἡλικίος ἦν. BLV.

474. ἡΐθεον: τὸν ἰσάθειον ἡλικίαν ἔχοντα. V.

475. Ἰδηθεν: Ἰδη ἰσθμὸς ἐνηλότερα Τροίας. ἔσι-
δὲ καὶ εἶρα Ἰδη τῆς Κρήτης, ἀπὸ Ἰδης τῆς τὸν Δία 25
θεωρώσης νέμης. Αἰδύμος δὲ πάντα τὰ ὄρη Ἰδης λέγει,
ἀπὸ τῆς δόγματος ἀπ' αὐτῶν πάντα (πλεῖστα D) καθορᾶν. AD.

476. μῆλα ὃ ποιητὴς τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἰγας, Ἡρό-
δοτος δὲ τὰ τετράποδα πάντα. BL.

477. οὐδὲ τοκοῦσι: διδάσκει μὴ καρδοκεῖν τὴν ἀπὸ 30
τῶν παίδων γῆρας (σαν τὸς τοκεῖς διὰ τὸ ἀδύλον. BL.

478. Θρέπτρα: ἡ διπλῇ περιεξηγμένη, ὅτι Ζηνόδοτος
γράφει χωρὶς τοῦ θ. λέγεται δὲ Θρεπτά τὰ τιθεαμένα,
Θρέπτρα δὲ σὺν τῷ θ τὰ Θρεπτήρια, ὡς πρὸς λείπον τὰ λυ-
τήρια. A.

480. πρῶτον: ἐν τοῖς προμάχοις δηλονότι πρῶτον. B.

482. ὃ δ' ἐν κονίῃσι: καίτοις ὃ τόπος· διελθὼν γὰρ τὸν
πνεύμονα περὶ τὸν ὤμον ἀνέχιν. BL.

αἰγείρος ὥς: ποιητικὴ ἢ ἀναξροφή, ὃ μετρικὴ. BL.

483. ἐν εἰαμένῃ: ἐν καθύδρῳ καὶ βοτανῶδε τόπῳ.

10 ὠνομάθη δὲ ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως τῶν φρυγῶν καὶ ἀναδύσεως,
παρὰ τὴν ἔσιν, ἢ εἰαμένη τις ὕστα, ὃ κατωρρέωντος τό-
πος, κατὰ ἀφαίρησιν τῆς θ. ἢ γέγονεν ἀπὸ τοῦ ἡμένη, ὃ
ὀμφαλὸς τόπος, ὡς δεξιόμενος δεξιμένη, ἀκισσόμενος ἀκισ-
σμένη, εἴτα κατὰ διῶλυσιν τῆς ἡ εἰς εἰ καὶ αἰαμένη, ὡς
15 ἡλω ἱάλω, ἡγη ἑάγη, καὶ κατὰ κλεισασμὸν τῆς εἰαμένη. A.

ὡς δεξιμένη μετοχικὸν ὄνομα, οὕτως εἰαμένη, ὡς καὶ
Σωζόμενος, ἐκ τῆς ὡ τὸ ἐνδύομαι, ὅπερ συγχῆ ἀναδίδεται
πόα. ἢ ἀπὸ τῆς εἰαίν, ἢ ἢ εἰαμένη, φυλαχθείσης τῆς δα-
σεως τῆς θ. L.

δυσαντίον ἀπὸ τῆς ἔσεως. A.

25 καὶ ἀλλυχῆ „αἰγείρων ὕδατοτρεφῶν ἦν ἄλσος” (Od. 17,
208). εἰαμένη δὲ ἡ συνεξηγούμενα τῶν ὑδάτων ἐμβολή. V. ἔσος
δὲ καλεῖται ὁ ὀμφαλὸς καὶ καθύδρος τόπος. D.

μέχρι τέτα τὰ τῆς ὀμοιώσεως· τὰ δὲ λοιπὰ ἐκ περι-
30 σίας ἀναβρυόμενος φησὶ καὶ διώκων τὴν ἡδοτήν. BLV.

484. ἔξοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν: τὰ γὰρ ἔξοι
ἔτοιμα πρὸς κάμψιν. παρδαλίῳ δὲ φρυγῷ εἰκασε τὸν παρὰ
ποταμὸν γεγενημένον. BLV.

486. ἔτρεν: παντὸς περιγεγῆς τὸ τελευταῖον μέρος. V.
35 λέγει δὲ τὴν περιγεγῆσαν τῷ τροχῷ. D.

487. ἔξομένη: ξηραίνομένη. ψιλῶς ἀναγνωσέον· ἐξη-
μαίεται γὰρ παρὰ τὴν ἐξήσαν τῷ ἔξην. D.

καίται ποταμοῖο παρ' ὅχθας: ἡ διπλῇ, ὅτι τὴν
αἰτίαν ἐν ἄλλοις παραδίδωσι δι' ἣν παρὰ ταῖς τῶν ποτα-
55 μῶν ἀναβολαῖς τίθεται τὰ δευτερόμενα ἔξοι. „ὡς δ'
ὅποτε πλήθων ποταμὸς πιδίονδε κάμψαι χερμαῖδους κατ'
ὄρεσιν, ὀπάζων Αἰὼς ὄμβρω, πολλὰς δὲ ὄρες ἀζαλέας
πολλὰς δὲ τε πύκας” (Π. 11, 493). τῶν χάριν ἵνα κατὰ-
γεται ἀπὸ τῆς εἰαμένης. A.

παράκει τῷ ποταμῷ πρὸς τὸ ἐπ' αὐτῷ ἀχθῆναι, ὡς τὸ
„πολλὰς δὲ ὄρες ἀζαλέας πολλὰς δὲ τε πύκας εἰσφέρει.”
τίς δὲ παραπλήσιον ποταμὸν ἐξ ὑπομένης φησὶ τῷ ἔσος; BLV.

488. τοῖον: πισόντα ἢ ὄντα. V.

Ἀνθεμίδην: συγκρίσκεται τὸ πατρωνυμικόν. L.

490. ἀκόντισεν ὁξέτι δουρί: ἐν ἄλλῳ ἀκόντισε δου-
ραντῷ. A.

491. Αἰεῶν: τὴν προπερισπωμένως ἀναγνωσέον. D.

Πορφυρίου. ἀδύνατον φησὶν εἶναι ἐπὶ τὸν Αἰῶνα τὸ
βέλος πεμφθῆναι εἰς Ἰθακήσιον ἑλθεῖν· οἱ γὰρ Ἰθακήσιοι
πρότῳ τεταγμένοι εἰσὶ, καὶ ὃ κατὰ Σαλαμῖν καὶ Αἰγυῖος.
λέγεται δὲ ἐκ τῆς λέξεως· ὃ γὰρ ἑταῖρος ὃ πάντως πολίτης,

ἀλλὰ καὶ φίλος καὶ συμπράττων. ἔτω καὶ Πάτροκλος Ἀχιλλέως ὁ πολίτης ἀλλ' ἑταῖρος. B.

ἡ διπλῇ, ὅτι συγχέεται τὰ τῆς τάξεως διὰ τὴν τῶ πολεμῶν ταραχὴν. A.

πῶς ἑταῖρον αὐτόν φησιν Ὀδυσσεύς, μὴ στρατευσάντων Ἰθακησίων πλησίον Σαλαμινίων; ἑταῖρον ἔν τῶν ὁ πολίτην ἀλλὰ τὸν συνεργόν φησιν· τί γὰρ ἄτοπον εἰ Σαλαμίνιος ὢν ἑταῖρός ἐστιν Ὀδυσσεύς; Ἀρίστουχος δὲ ὡς ποιητικὸν παραιτεῖται. οἱ δὲ, ὅτι συγχέεται ἡ μάχη, ὡς καὶ ἀνὴρ ἀνδρ' ἐδυοπάληξεν. ἡ ὅτι ὁ Αἴας πάσας ἐπ' αὐτὰς τάξεις βοηθῶν, καὶ πᾶσι καὶ Ὀδυσσεὺς βοηθεῖ, ὡς δηλοῖ ἡ περὶ τῆς μάχης (Π. 11, 472) καὶ Μενελάου βοηθεῖ ἐν τῇ τειχομαχίᾳ (Π. 12, 370) καὶ Μενέλαος αὐτὸν ἐπὶ Πατρόκλῳ προσκαλεῖται (Π. 17, 120). BLV.

492. βεβλήκει: χῆμα χρονικόν. ἔλαβε δὲ ὑπερσυντέλικον ἀντὶ ἀορίστου. D.

βουβῶνα: ἐμπεφύκασι τοῖς βαβῶσι μεγάλοι ἀρτηρίαί καὶ φλέβες αἰμορροῦσας ποιεῖσαι, αἱ βοηθούμεναι μὲν ἐπικίνδυνον, ἀμειλίμην δὲ θανατωδὴν εἰσὶν. BL.

βεβῶν τόπος σώματος, ὃ ὁμώνυμον τὸ ἐκείσε γινόμενον πάθος. L.

βραχὺ διαστατέον ἐπὶ τὸ βεβῶνα. ἐκ ἀναγκαῖον δὲ ἐκτείνειν τὴν τελευταίαν τῶ νέκυν διὰ τὸ μέτρον· ἀπῆρτηκε γὰρ εἰς μέρος λόγος. A.

493. νεκρὸς δὲ οἱ ἐκπεσε χειρὸς: ὡς ἐκεῖ „μινενθάδως δὲ οἱ γένεθ' ὄρητ'“ (466). περὶ δὲ δὲ μάλιμα ἐσπῆ-25 δαζον, τέττο αὐτὸς ὁ ποιητὴς σεῶν μᾶλλον κολάζει. BL.

494. τοῦ δ' Ὀδυσσεύς: „ἀρνέμενος ἦν τε ψυχὴν“ (Od. 1, 5). V.

496. ἐγγὺς ἐών: ἐγγὺς τῷ Αἰέκῳ, καὶ τέτον ὑπερασπίζον. BL.

497. ἀμφὶ ἔξ δασυντέον τὸ εἰ καὶ ὁρροτονητέον μεταλαμβάνεται γὰρ εἰς σίνδετον. A.

παπτήνας: οἰκίσαν τῷ προνοητικῷ Ὀδυσσεὺς ὁ γὰρ ὡς Ἐλεφήνωρ ἔτος γὰρ περιεσκόπει μὴ γυνόν τι εἴη τῷ σώματος. κτεκάδοντο δὲ διὰ τὴν τῶ δόρατος ὄρητ', οἱ μὲν 35 ἐνθεν οἱ δὲ ἐκεῖθεν διαχωριζόμενοι. BL.

499. τόθον: τὸν ὃ γνήσιον νῆον ἀλλ' ἐκ παλλακίδος ὄντα. αἱ γὰρ παιδοποιῶναι παρὰ τῷ ποιητῇ λέγονται τετραχῶς· ὁ μὲν γνήσιος, ὃ δὲ νόθος καλεῖται παῖς, καὶ ἄλλος σκότιος, καὶ ἄλλος παρθένιος. γνήσιος μὲν ἔν καλεῖται ὃ ἐκ νομίμων γάμων, νόθος δὲ ὃ ἐκ παλλακῆς καὶ φησιν „εἰν ἐνὶ δίσρῳ ἐόντε νόθον καὶ γνήσιον ἄμω“ (Π. 11, 102?). σκότιος δὲ ὃ ἐκ λαθραίας μεξείας (ὃ τὸν πατέρα ἀγνοῶν D), ὅσον „σκότιον δὲ ἐ γένετο μήτηρ (Π. 6, 24). παρθένιος δὲ ὃ ἐκ τῆς παρθένου ἔτι νομιζομένης γεννόμενος, ὡς τὸ „παρθένος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλῇ Πολυμήλῃ“ (ib. 180). AD. γινεῖ δὲ νόθος νόθιος καὶ ἐν ὑπερθέσει ὀδνεῖος. A.

Ἀημοκόωντα: πρῶτος οὗτος Πριάμιδων ἀναιρεῖται. BL.

500. Ἀβυδῶθεν: τῆς Ἑλλησποντίδος Ἀβύδου μένη· ὁμοτήτι δὲ ἐπὶ τῷ αὐτῷ προσώπῳ. A.

ταῖς γὰρ πλείστον τῆς Τροίας πόλεις ἀσφαλιστέρας ἔδει

εἶναι ὡς τῶν ἐπιτηδείων χορηγός· διὸ ὁ πεπρόθυμτος ἐπὶ Ἀχιλλέως. τὸ δὲ παρ' Ἰππῶν ἀντὶ τῷ ἐκ τῶν Ἰππῶν, ὡς ἐκεῖ ὄντων τῶν ἱπποσυσίων Πριάμις· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφ' Ἰππῶν. B.

ἔξ ἐκείναις τῷ τόπῳ ἐν ᾧ Ἰπποὶ ἐγεννῶντο ταχεῖς. εἶπε δὲ ὅτι ἐκεῖ ἐτρέφοντο καὶ οἱ Ἰπποὶ τοῦ Πριάμου. AD.

ἡ διπλῇ, ὅτι ὁ λέγει ὡς ἐν Ἀβύδῳ ἱπποτροφίῳ ὄντων τῷ Πριάμου. A.

502. κόρησιν τὸν κρόταρον λέγει· ἐπικόρησεν γὰρ φασιν Ἀττικοὶ τὰ ὑπεράνω τῶν γνάθων. ὡς οὖν ἔλος ἔλαφος, ἔτω κόρησιν κρόταρος κρόταρος. BL.

ἐπὶ κόρησιν γὰρ λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τὴν γνάθον· καὶ „ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο“ ὡς ἐν ἔλλος ἔλαφος, κόρησιν κρόταρος καὶ κρόταρος. ἡ διπλῇ δὲ, διότι προειπὼν τὴν κεφαλὴν διέσκαλε κατὰ μέρος τὸν κρόταρον. A.

503. τὸν δὲ σκότος ὅσον· ἐκάλυπεν: σολοικισμὸς παρὰ τὰς πτώσεις· ἔδει γὰρ εἰπεῖν τῷ δὲ σκότος ὅσον ἐκάλυπεν. AD.

505. χιῶρησαν δ': πῶς νικῶσιν Ἕλληνας, ὅς ὁ Ζεὺς 20 θέλει ἡττᾶσθαι; ἐρῶμεν ὅτι Ζεὺς ἐπὶ Τρώας ποινὰς τῶν πλημμελημάτων τίνειν· ἡ δεικνύσι δὲ ἀμφοτέρων τὴν δύναμιν, ἵνα καὶ συμμαχῶν Τρωσὶν ἐπιδείξηται τὴν χάριν, εἰ γὰρ ὃν ἔτρεψε μόνος Αἴας, οὗτος ἅμα Αἰὶ τοὺς πάντας Ἕλληνας διώκει. BLV.

506. νεκροὺς: τοὺς ἰδίους. φιλόκληλοι γὰρ, καὶ ὑπὲρ Ἐλεφήνωρος πόλεμος γίνεται, καὶ Ὀδυσσεὺς ὑπερασπίζει Αἰέκου. BLV.

507. νεμέσησε δ' Ἀπόλλων: φθονεῖ μὲν τῇ τῶν Ἀχαιῶν εὐπραγίᾳ, συνάχεται δὲ τῇ τῶν Τρώων δυσπραγίᾳ. καλῶς δὲ πρῶτοι βοηθῶνται, ἵνα καὶ Ἀθηναῖοι τοῖς εὐκόλως παρασῇ. BL.

508. Περσέου ἐκκατιδόν: ἐκ τῆς ἀκροπόλεως προχών. Ὀμηρος δὲ μόνην τὴν Ἰλίου ἀκρόπολιν Περσέου καλεῖ, οἱ δὲ νεώτεροι πάσας τὰς ἀκροπόλεις. ἰσέον δὲ ὅτι οἱ παλαιοὶ κτίζοντες τὰς πόλεις ἐν τοῖς ἱψηλοτέροις τόποις τὰς ἀκροπόλεις ἐποίησαν διὰ τὸ ἐκεῖσε προσφεύγειν ἀπὸ τῶν κοιλοτέρων τόπων τὰς ἐνοικούντας ἐν τοῖς κατακλυσμοῖς. ABDL.

509. χάρμης: μάχης, κατ' ἀντίφρασιν· ἐδάς γὰρ ἐν αὐτῇ χαίρει. D.

510. οὐ σφί λίθος χερὸς οὐδ' ἐσίδηρος: καὶ Ἀγησίλαος παρατασσόμενος ἐπιμύνησκειν ὅτι πρὸς ἀνθρώπους καὶ τρωτὰς ἡ μάχη· ὑπερβολὴ δὲ δέος, εἰ γὰρ τοῖς τοῖς ἐπὶ λήφασιν τὰς πολέμους. BLV. καὶ ἄλλαχ' „καὶ γὰρ τ' ἦν 45 τοῖς γὰρ τρωτὸς χερὸς δέξαι χαλκῶ“ (Π. 21, 568). V.

512. αὐτὸν Ἀχιλλεύς: εἰδόμενος ὑπομνησθεῖς θρασυτέρας ποιῶν, καὶ ἡμῶς εἰς ἐπιπόθησιν ἄγει τῆς Ἀχιλλέως ἐξουδον· ἡμῶς δὲ καὶ τὸ πρόσωπον αὖτις. BLV.

513. χόλον: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντιφράζει τὸν χόλον τῇ πείσσει· ἐπὶ πολὺ κατεῖχε. πολὺ δὲ ἄλλαχ' ἀντιφράζει·

μα μετὰ τὴν βλάβησιν τῶν καρπῶν ἄχρι τῆς πέψεως· ὅθεν καὶ τὴν παραβολὴν εἴληφε ταύτην. BL.

καταδαπανᾷ ἢ πρᾶττει. ὁ τρόπος μεταφορά. D.

515. Τρίτογένεια: ἡ Ἀθηνᾶ ἢ τὸ τρεῖν κ' φοβεῖσθαι γεννῶσα τοῖς πολεμοῖς, ἢ ἐπὶ Τρίτῳ ποταμῷ τῆς Αἰ- 5 βῆς γεννηθεῖσα. ADL. ἢ ὅτι γεννηθεῖσαν ἔτρεσαν αὐτὴν οἱ θεοί. AL.

516. ὅθι μεθειέντας ἴδοιτο: ἐκ ἀπλῶς ὡς Ἀπόλ- λων τὰς πάντας, ἀλλὰ τὰς ἀμελεῖς. τοῦτο γ' διορθώσεως δύναται τυχεῖν, πταῖσμα ὃν ἐκείσιν· τὸ δὲ μὴ δύνασθαι το- 10 γνισκόν. BL.

517. ἐνθ' Ἀμυρυγκείδην: νῦν ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἤρξατο, ἐπειδὴ τότε ἀπὸ τῶν Τρωῶν. μοιρίδιον δὲ τὸν θάνατόν φησιν. *) καὶ τὸ ἐπέδρασε δὲ καλῶς, ἐπεὶ κατὰ τὸν πόδα ἐβλήθη. BL.

Ἀρίσταρχος μοῖρα πέδρασε Ἰακῶς. A.

520. Αἰνόθεν εἰληλοῦσθαι: ἀπὸ Αἴνου πόλεως Θοάκης. D.

Αἰνόθεν: ἐνταῦθα τοπικόν, ἐν ἄλλοις δὲ ποιότητος ἐπιρρήμα ἀντὶ τοῦ χαλεπῶς. L.

πῶς ἐν τῇ καταλόγῳ (II. 2, 844) φησὶν ὅτι Θοάκης ἦγε σὺν Ἀκάμαντι, ὅσους Ἑλλήσποριος ἐντὸς ἔργει· νῦν δὲ λέγει ὅτι Αἰνόθεν εἰληλοῦσθαι ἢ τάχα ὅτι μὲν πάντες πε- 25 ριόσαν, τὰ δὲ βασίλεια ἐν Αἴνῳ ἦν τὰ αὐτῶ. BL.

521. λῆας ἀναιδῆς: ἡ διπλῇ, ὅτι μεταφορικῶς τὸ 25 ἀνένδοτον κ' σκληρὸν ἀναιδὲς λέγει. A.

522. ὕπτιος: πικρῶς ὕπτιος· σφοδρὰ γ' ἡ πληγὴ, ὅτι τὰ ὅσα κ' ἄμφω τὸ τέροντε συνελόησαν ὁ λίθος. BL.

523. βραχεῖα διαβολὴ μετὰ τὸ ῥῆμα. A.

χεῖρε - πετάσας: τοῦτο ποιεῖ συμμαχίαν αἰ- 30 τῶν. BL.

526. χολάδες τὰ ἔντερα, ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ συρρεῖ ἡ ξυνθὴ χολή, τῷτο μηχανησαμένης τῆς φέσιος πρὸς τὸ διαθερμάνεσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι· αὐτὰ τῇ δομότητι αὐτῆς πρὸς τὴν ἀπόκρισιν τῶν περιττῶν· ἤμελλε γ' ψυχρὰ ὄντα 35 τῇ κράσει ἀργὰ μένειν κ' μηδέποτε ποιεῖν τὴν ἀπόκρισιν· τοιαῦτα γ' τὰ νεκρῶδη πάντα. οἱ δὲ ἠτυμολόγησαν παρὰ τὸ χεῖσθαι, οὐ καλῶς. ABDL.

τὰ παχέα ἔντερα· ὅθεν κ' χολίξ· χύντο δέ, ὅτι μαλ- 40 θακὰ κ' ὀλισθηρὰ τὰ ἔντερα. BL.

527. ἐπισσύμενον: Ἀρίσταρχος διὰ τῶ ἃ ἀπισσύμε- νον, ἀπίοντα τὸν Πείρω· ἐν δὲ τῇ ἐτέρᾳ ἐπισσύμενος, ἵνα ἐπὶ τοῦ Θόαντος λέγεται. ἄτοπος δὲ τέλειον ἢ φερόμεν ἢ ἐπισσύμενον. A.

533. ἀκρότατοι: ἦτοι ἄκρως κομῶντες, ἢ οἱ μὴ κο- 45 πῶντες ἄγαν μῆτε πύλιν ἐμφλομένους τὴν κεφαλὴν. D.

Παράκειται τὰ Ἀριστοτέλου σημῖτα καὶ τὰ Αἰδίου περὶ τῆς Ἀρίσταρχίου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσοφθίας Ἡρωδιανῆ καὶ τοῦ Νικάνωρος περὶ Ὀμηρικῆς σημειῶς. A.

*) ἢ μοῖραν δὲ τὸν μοιρίδιον θάνατόν φησι. Berglerus.

534. οἱ εἰς ἐκκλητικῶς ἀναγνωσέον, ἵνα εἰς ἀπλὴν ἀντι- 50 νυμίαν ἢ μετέληψις γένηται. A.

535. ὡσαν· ἔμφουσις ἔχει τὸ ὡσαν ἐπὶ ἀνδρείᾳ. κυλιν γ' ἀπὸ τῶν ἄνω ἐπὶ τὰ κάτω, ὡθεῖν δὲ τὸ ἐνατίον ἀπὸ τῶν κάτω ἐπὶ τὰ ἄνω. L.

χασάμενος: καλῶς ἐκ ἐπὶ αὐτῶν, ἀλλὰ χασάμενος, μήποτε γονιωθῇ τῆς ἀσπίδος. BL.

πελεμλχθη: ἡ διπλῇ πρὸς τὸ σημαίνον, ὅτι τὰ ἐμπησόμενα τῇ ἀσπίδι δόρυτα ἀναχωρῶντες διατίνασσαν, ἵνα ἐκπέσῃ. A.

536. συνυπτέον ἕως τῶ ἡγεμόνες. A.

539. ἔνθα κεν: ἡ διπλῇ, ὅτι περισσὸς ὁ κέν, κ' ὅτι ῥῆμα κ' χρόνος ἐνῆλλακθ'. ἴσθον δὲ ὅτι ὁ Ἀσκαλωνίτης βαρύνει τὴν β' ἀπόφασιν, ἀκεί, ἵνα ἢ τὸ ἔξης ἀρχὴ ἔτι. φέρεθ' δὲ 15 κ' ἐτέρᾳ ἀνάγνωσις ἐν παραλλήλοις, κ' κ' τι ἐν παραλλήλοις δύο ὁρίζεις, ἵνα τρία μέρη λόγῳ γένηθ', ἢ κ' ὁ κ' σύνδεσμος κ' τὸ τί, ἵνα τὸ ἔξης ἢ ἐκ ἂν ὀνόσαιο καὶ φανέντα. A.

οὐκέτι: πλυνάξει τὸ ἔτι· „μηκέτι πύμπαν Ἀχιλλῇ προμάχῃζε“ (II. 20, 376)· „ὅν μοι δῶκε παῖρ ἔτι“ (Qd. 23, 20 228). παῖτοδαπῆς δὲ πληγῶς κ' πτώματα διελθόν ἐπανα- 20 πῦναι τὸν ἀκροατήν. BLV.

ἄλλως. ὅτι διὰ λόγον τοιαῦτον τὸ ἔτι μόριον μετὰ τοῦ ἐκλ' ἔννοιαν ἀναδέχεθ' τοιαύτην, ἀπόφασιν γεγονότος πρά- γματος, οἷον ἐκεί φιλολογεῖ· πρότερον γάρ τις ἐφιλολόγει ἐκεί περὶπατεῖ. ἐὰν ἐν παραλάβομεν ἐκεί ἔργον ὀνόσαι- 30 το, τοιαῦτά τι παραληφόμεθα, ὡς ὅτι πρότερον μὲν ὀνο- τὸν ἦν τὸ ἔργον, νῦν δὲ οὐκέτι. ἐνθεν οἶμαι τρία μέρη λόγῳ παρελάμβανον, οἱ δὲ κατὰ παραλλήλῳ τὸ ἔτι, οἷον τὸ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐ (5, 153?) „ἐνθ' ἐκεί ἦνδαν νύμφη“. A.

540. ἡ διπλῇ. ὅτι διέβαλε τὸ βιάσαι κ' τὸ βυλεῖν. A. ἄβλητος καὶ ἀνοῦτατος λέγεθ' ὅ ἔτι μῆτε ἀπὸ δια- 35 σήματος τρωθεῖς δόρυτι ἢ ὀίεθ' μῆτε ἐκ τοῦ σύγγενος ἔλ- γει· τῷτο γ' διαφέρει βολὴ τρώσεως. BDL. βάλλω ἐκ τοῦ πόρρω, ἔξ β' καὶ βολή· τιτρώσκω ἐκ τοῦ σύγγενος, ἔξ οὗ ἡ τρώσις. BL.

541. δινεύοι: συζεύροιο (περὶ αὐτὸν ἀναφέροιο D)· 40 ὅθεν καὶ αἱ συζεύσαι τῶν ἀνέμων καὶ τῶν ὁδάτων δίνει καλῶνται. BDL.

διασταλίον μέσον κ' ἐλοῦσα· ἤρτηθ' γ' ὁ λόγος ἐκ τῶν προκειμένων, ἵν' ἢ ἡ διάνοια, τότε ἂν τις πάντα τὰ τῆς μάχης ἔργα κατεπλήγῃ παρατηρών, εἰ γέ τις ἄκρωτος διὰ μέσων ἰδύνατο πορευθῆναι, ἦγε δὲ αὐτὸν ἢ Ἀθηνᾶ ἀπαιμένη τῆς χειρὸς, κ' τὰ φερόμενα ἀπέριεπε βέλη. A.

ἄγοι δὲ ἡ Παλλὰς Ἀθηνᾶ: θεατὴν ἐαυτῷ ἀνέ- 45 κ' ἐν μέσοις τοῖς μαχομένοις, κ' ἵνα ἀκριβῶς διεῖπτο. BLV.

1. Ἐνθ' αὖτε: τότε ὅτε καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο. ABL.

Διομήδει: πῶς ἐν τῷ καταλόγῳ δεύτερον εἰπὼν Ἀχιλλέως Ἀλάντῳ (Π. 2, 768) τὴν πρώτην ἀριστείαν οὐ τοῦτω, τῷ δὲ Διομήδει ἀνατίθεισιν; ἢ ὅτι ὁ μὲν δυσλειτουργὸς καὶ μεγαλόφρων τὴν ἡσάν ἐπάρχων κατὰ πᾶσαν μάχην ἦν ἄριστος, ὁ δὲ ὀξὺς καὶ φιλότιμος ὢν ὑπὸ τῆς Ἀγαμέμνονος προτροπῆς ἀνεπτέρωνται οἱ γὰρ νεανίσκοι καὶ θυμῶδεις ἐπερεθισθέντες εἰς μεγάλην τὴν ἐπίδοσιν ἀναφέρουσι. ἢ ὅτι εἰς τὸν μέλλοντα κίνδυνον αὐτὸν φυλάττει τὸν περὶ τῶν νεῶν ἥτιον γὰρ ἀπεδίδρασκε (ἥτιον γὰρ ἐπ' ἀδύνας V) καὶ διὰ τὸ δέος Ἀχιλλέως καὶ διὰ τῶν ὀρκῶν τὴν ἐπεροψίαν (διὰ τὴν ἐκ τῶν ὀρκῶν ἐποψίαν V). καλῶς δὲ ὁ Διομήδης προτρέπει ἰδίᾳ ἢ γὰρ κοινῇ πρὸς τὸ πλῆθος προτροπῇ τὸν καθ' ἑα ἀμείλεστον ἐργάζεσθαι, ἢ δὲ πρὸς ἑα τινα συμμαχία ἐθαρσύνεστον καὶ γενναϊότερον. ABLV.

Παλλὰς: ἡ εἰσαγωγικὴ δεινότης. L.

2. μένος καὶ θάρσος: τὸ μένος ἐξ τῆς σώματος, τὸ δὲ θάρσος τῆς ψυχῆς· ἔν' ἐν δύνει καὶ θαρσύνῃ, ἀμφοτέρω αὐτῷ ἔδωκεν, ἔπει πολλοὶ μὲν δύνανται, καὶ θαρσύνονται. θάρσος δὲ ἐστὶ κατὰ μὲν τὰς Στωϊκὰς φιλοσόφους τὸ ἀσφαλὲς πεποιθέναι αὐτῷ ὅτι ἐδενὶ ἂν δεινῷ περιπέσῃ, κατὰ δὲ τὰς ἐκ τῆς Περιπάτης τὸ εἶλεσθαι εἶναι τῷ μηδενὶ ἂν δεινῷ περιπέσῃ ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ, κατὰ δὲ τὰς ἐξ Ἀκαδημίας καὶ τὰς Ἐρετριζόντων ἐπίτασις θαρσύνει (ἐπίτασις θαρσύνει A), κατὰ δὲ τὰς Κυρηναϊκὰς καὶ Ἐπικουρεῖας εὐσταθεῖν κατὰ δυνάμειν καὶ λόγον ἐν δεινῶν ὑπομοναῖς, ὥς φησὶν ὁ ποιητὴς „καὶ οἱ μολὴς θάρσος ἐνὶ στήθεσιν ἔθηκεν” (Π. 17, 570). τί ἐν ἐξ ἰσθάρσος; τὸ εὖλογον παρόρμημα τῆς ψυχῆς, θάρσος δὲ τὴν αὐτίαν, δεινότης ἐν φησὶ μένος καὶ θάρσος, ἐπεὶ ἔτι ἡ δύναμις τί ἐστιν αὐτῷ θάρσος ἔτι τὸ θάρσος ἄνευ δυνάμεως. ἔξον δὲ ὅτι ἐκάτερον θατέρω χωρίζοντο ἀπρακτόν. Θαρσύνει δὲ παρὰ τισὶ τιμᾶται ἡ Ἀθηνᾶ. λέγεται δὲ θάρσος τὸ ὑπὸ θεῶ ἐπαρμα τῆς ψυχῆς. εἴς ὡς πρότερον δὲ μὴ ἔχοντος, ἀλλὰ τὸ ἐμνηστον ἠΐξεσεν. συνεκτικώτατα δὲ πρὸς ἀνδρείαν ἀμφοτέρω. ABLV.

Ἐκδηλός μετὰ πᾶσιν: ἐκδηλός δὲ, ὅτι ἐκτελεστέον ὑπὸ τῆς Ἀχιλλέως ἀρετῆς (ἢ ὅτι πρώτην ἐξαίρει τὴν Θράκην V). τὸ δὲ μετὰ πᾶσιν ἀντὶ τῶ ἐν πᾶσιν, ὡς τὸ „σφῶϊ μὲν” ἐπέοικε μετὰ πρῶταισιν ἐόντας” (Π. 4, 341). BL.

3. ἄριστος: ἀπὸ τῆς αἰῶνος, μέσος δευτέρως ἀρίστος. LV.

4. δαίει οἱ: ἀντὶ τῆς φαντασίαν πρὸς ἀπὸ τῶν ὀπλῶν αὐτῶ ἐποθεῖ φαντασίᾳ, ὥς ἐπὶ εἶναι αὐτὸν ἐπίφοβον τοῖς Τροσῶν. ABD.

Θέλον ὁ Διομήδης γινώσκουσθαι καὶ φανερός εἶναι πᾶσι κατεσκευάσθαι κάτοπτρον ἐν τῷ λόγῳ καὶ τῇ ἀσπίδι, ἐκπέμπον δόξαριν πρὸς ἀπὸ τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων. ὅπερ εἶχε καὶ Ἀρχιμήδης εἰς τὴν τῶν ἐναντίων ἐκτίμησιν. L.

ἄλλο πῶς ἀντὶ Ἀχιλλέως τοῖς Ἕλλησιν ἤσφαρεν ὁ ποιη-

τῆς. ἀξέρι δὲ ἐνταῦθα τὸν Ἀρχιμήδην λέγει. BL.

5. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸν κύνα λέγει ἀξέρι. ὁ δὲ τέ περισσός. A.

ἔξον ὅτι διαφέρει ἀξέρι ἄξρι τούτῃ, ἢ ὁ μὲν ἀξέρι ἐστὶ ἐν σώμα φύσεως θειοτέρας ἐννοίας ποιέμενος, ἄξρι δὲ τὸ ἐκ πολλῶν ἀξέριων συγκείμενον ἀσροθέτημα, ὅπερ μὴ φαντασίᾳ ὅπως ὑποπίπτει μετὰ τινος ἰσορίας τὴν ἀπόδοσιν ἔχον, ὅσον ὁ δικτωκὺς δρύκων τὰς δύο ἄρκτους καὶ τὰ λοιπὰ ταῦτα δὲ καθεῖται ἐν τῇ ἀρκτικῇ κύκλῳ, ὡς καὶ Βόρειος καὶ ἀμφιφανὲς προσαγορεύεσθαι. ὁ δὲ ἀντικείμενος τούτῳ κύκλῳ ἀνταρκτικὸς καὶ ἀφανὴς καὶ νότιος καλεῖται. AD.

ὁ παρὶν: τῷ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ὀπώρας ἀνατίθονται ἀξέρι· λέγει δὲ τῷ κυνί. ἡ θερυνὼ καὶ ὀπώρας κατασκευαστικῇ. ὀπώρα δὲ καλεῖται ὁ μεταξὺ θέρους καὶ φθινοπορίας καιρὸς. D.

6. παμφαίνῃσι: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆς παμφαίνῃ. πλεονάζει δὲ Ἰβνκος τῷ τοιῶτῳ. A.

λελουμένος Ὀκεανοῖο: νεωστὶ ἀνατέλλων ἐξ Ὀκεανῶ· τὰς γὰρ ἀνατολὰς τῶν ἄστρον ἐντεῦθεν ὁ ποιητὴς συνιστᾷ. Ὀκεανὸς δὲ ποταμὸς καθ' Ὀμηρον περιδρόμων κύκλῳ τὴν γῆν, ποτιμῶν πάντων πατὴρ ὢν. D.

λείπει ἡ ἔξ. Ὀκεανὸς δὲ ὁ δρόμων, παρὰ τὸ ὠκέως περὶ αὐτὸν ἀντίθετῃ τὸν δρόμον τῶν ἄστρον. ὥσπερ δὲ ἐπὶ σωμάτων τὰ λαμπρότερα λελευθαί φημεν, ἔτι καὶ ἐπὶ ἡλίου καὶ τῶν ἄλλων ἄστρον. καὶ „πέμψεν ἐπ' Ὀκεανοῖο φάειν” (Π. 18, 240). ABL.

Κλέανδρος ὁ Συρακούσιος ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀρρίζοντος Ὀμηρὸν φησὶ πρῶτον ἐννοῖαν ὀρρίζοντος δηλώσαι, ἐκ ὁνομάσαντα μὲν ὀρρίζοντα (μαθηματικῇ γὰρ ἡδε κλήσις) εἰσάγοντα δὲ ἐπὶ τῷ κυνὸς „λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελευμένος Ὀκεανοῖο,” ἐπεὶ ἔτι κεκρύνθῃ, ἐπεκρίψας δὲ τὸν ὀρρίζοντα λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελευμένος Ὀκεανοῖο· ὁ γὰρ τοιῶτος ἄνισι μὲν ἐκ τῆς Ὀκεανῶ, ὅτι ἔτι κεκρύνθῃ. ὁ λελυθε δὲ καὶ τὸν Ἀρατον, ὀρρίζοντα τὴν γῆν ἐπὶ τοῦ ὀρρίζοντος φάναι „πέμψεν Ὀκεανοῖο” (26). BL.

7. πῶρ δαίειν ἀπὸ κρατὸς τε καὶ ὤμων: ἐδύναντο τῷτο· πῶς γὰρ ἂν ἔζησεν ὁ ἔτι καυόμενος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ὤμων; ἐγχωρεῖ μὲν ἔτι τῷ ἔτι λέγειν, ὅτι συγκειμένον τὸ δοκεῖν τῆς θεᾶς δύνανται τοιαῦτα δρᾶν τινα, ὡς τοῖς πάχουσιν ἀκίνδυνά εἶναι κατὰ τὴν ἐκείνων προαίρεσιν· λύνεται δὲ καὶ ἐκ τῆς λέγειν διχῶς, ἢ ὅτι πῶρ καὶ κερωλογεῖ ἀλλὰ ἐπὶ τῆς λαμπρόδονος τίθησιν, ἢ ὅτι μετωπικῶς ἀπὸ κρατὸς τε καὶ ὤμων λέγει ἀπὸ τῶν περιεχομένων ἐπὶ τὰ περιέχοντα· ποιεῖν γὰρ δαίει οἱ ἐκ κόρουθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῶρ. ἢ καὶ ἐκ τῆς ἔδρας· εἰσθεῖ γὰρ ἐπὶ τῶν μαχομένων τὸ πῶρ λαμβάνειν εἰς παράστασιν τῆς συντόνως ἐνθέρμου δρᾶσις· „ὡς οἱ μὲν μάχοντο δέμας πρὸς αἰθόμενοι” (Π. 11, 596) καὶ „μάχης καυσίτης ἀντιβόλησαν” (Π. 4, 342). καὶ τὰ περὶ τὸν Διομήδην ἐν παραστατικῇ τῆς

κατὰ τὰς ὥρας καὶ τὰς χεῖρας ἐνθάρσας ὁρμῆς καὶ τῆς κατὰ κεφαλὴν πυκνότερας ἐπιστροφῆς· ἔτιωσ γὰρ καὶ κορυθαίολος εἴρηται. Β.

Ζωῖλος ὁ Ἐφέσιος κατηγορεῖ τὸ τόπου τότε, καὶ μένεται τῷ ποιητῇ ὅτι κίαν γελοῖως πεποίηκεν ἐκ τῶν ὠμων 5 τῷ Διομήδεος καίόμενον πῦρ· ἐκινδύνευσεν γὰρ ἂν καταφλεχθῆναι ὁ ἦρωας. (ἀλλ' ἐν τοῖς θεοῖς πάντα εἰχερῇ V). ἔνιοι μὲν ἐν παραλειφθῆναι τὸ ὡς κατὰ συνήθειαν τῷ ποιητῇ, ὡς καὶ ἐν ἑτέροις· „ὡς οἱ μὲν μάχοντο δέμας πυρὸς“ καὶ ἐνθάδε τὸ δαῖε οἱ ἀκάματον πῦρ, ἢ ὡς πυρὸς φαντα- 10 σία, ἐκ εἰδικῶς πῦρ. ADV.

πῦρ ἐνταῦθα τὴν λαμπρότητα καλεῖ. Α.
ἀπὸ τούτων, ὃ ἐστὶ τῆς περικεφαλαιας καὶ τῆς ἀσπίδος, ὡς προσέειπε (4), τὴν τῶν ὀπλων εὐκρινότητα ὀηλοῖ. καὶ γὰρ δὴ πρὸ ὁμοίωσεν αὐτῷ τὸ σῶμα. ἔδδ' ὅλην τινὶ καιομένην, 15 ἀλλὰ λαμπρῶν ἀστέρων, καὶ αὐγαί εἰσι πυρὸς δαίαι. D.

8. κατὰ μέσσον· ἐκεί γὰρ ἡ μάχη τὰ τῶν πολεμιστῶν ἐνθῇ συναγέρου αἰεῖ (γὰρ τὰ τῆς μάχης ἦνθαι V). BLV. καὶ ἀλλαχού „δινεῖσι κατὰ μέσσον“ (II. 4, 541). V.

9. ἦν δὲ τις· τῆτο τὸ εἶδος δὴγησις λέγεται. τρεῖς 20 δὲ ἀρεταὶ δηγήσεως, σαφὴνεια, συντομία, πιθανότης, ἡπερ ἐνέστηκεν, τὸ ἔδνος, τὸ ὄνομα, τὴν τέχνην, τὸν ἱσθόν, τὴν ἀρχὴν, τῶν παίδων τὰ ὀνόματα καὶ τὴν ἀρετὴν παραστήσας. ABDL.

Δάρης ὡς Χάρης, ὁμολογεῖ καὶ ἡ γενική· Δάρητος γὰρ 25 ὡς Χάρητος. εἰ γὰρ ὥσόνετο, ἡ γενική ἐγίνετο Δαρῆς ὡς σαφές, ὅτι τὰ εἰς τῆς δισβλάβης δέσποντα, ἐν ἔχοντα σύμφωνον, εἰς τῆς περιτῆται κατὰ τὴν γενικὴν, σαφές προηρῆς προηρῆς φραδῶς „φραδῶς νόα ἔργα“ (II. 24, 354). τοιαύτη ἄρα ἐγίνετο καὶ ἡ τῆς προκειμένης ὀνόματος κλίσις. περὶ δὲ 30 τῆς ψιλῆτος παρ' Αἰχόλῳ καὶ τοῦ „Κυρῆτες ἴ' ἐμάχοντο“ (II. 9, 529) καὶ τῆς κριτῆς ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων ἀποδώσομεν τὸν λόγον. γέγονε δὲ τὸ Δάρης ἦτοι παρὰ τὸ δαίρω καὶ ἐκδάρω (δοικὸς γὰρ ἱερεῖς), καὶ ἐχρῆν γε αὐτὸ εἶναι Δέρης ὡς Φέρης· ἐνθάδε ἦν τὸ εἰς α· ἡ παρὰ τὸ δαίω 35 τὸ καίω ἐν πλεονασμῷ τῷ ρ. Α.

ἄφνειός, ἀμύμων· τῆτο κελυμένον φασίν. V.

10. ἱερεῖς· ἀπὸ τῆς ἱερῆς συνήλειπθ' ὡς πόλις πόλις. ψιλῆται δέ, ἐπεὶ τὸ ἴ μακρὸν ψιλοῦται μὴ ὄν ἐκ κλίσεως 40 μὴδὲ διὰ χρῆσαν ἐκτενόμενον. Β.

12. ἀποκρινθέντες· ἀποχωροαθέντες, τὰ οἰκεία πλῆ- 45 θες διηλονότι. D.

ἐναγνίον ὁρμηθῆτην· φρασεῖς γὰρ οἱ Τρωῖες. V.

14. οἱ· Διομήδης καὶ οἱ ἴοι. V.

ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἀντὶ τῆς ἐπ' ἀλλήλων. Α.

15. πρώτους· πρότερος Διομήδους· οἰκίαν δὲ τῷ προσηδύνει καὶ προκοντίζειν. αἰεὶ δὲ τὰς πρώτους εὐάγει ἐπὶ τὸ πλεόν ὀλλυμένους. ἅμα δὲ παρῆλθον ὅτι φρασεῖς οἱ Τρωῖες. BL.

17. ἔβηλ'· ἀντὶ τῆς ἐπέτυχεν. Α.

19. μεταμάζιον· ἔτιωσ μετομάζιον ἐν ποιητῶν ὡς τὸ

μετάφρετον καὶ ἐνὸπιον. παρῆλθ' δὲ παρὰ τὸ μαζός καὶ τὴν 5 μετὰ, ὡς παρὰ τὸ χθονός καὶ τὴν ἐπὶ ἐκχθονίος, παρὰ ποταμὸν πυραποτάμιος. γίνεταί γ' καὶ ἀπὸ δύο λέξεων κατὰ παρὰθεσιν ἐν τι παραγωγόν, ὡς τὸ Νεαπολλίτης καὶ ἄλλα 10 μυσία. Α.

20. Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσεν κατηγορεῖ καὶ τότε τὸ 15 του Ζωῖλος, ὅτι κίαν, γησί, γελοῖως πεποίηκεν ὁ ποιητῆς τὸν Ἰδαῖον ἀπολιπόντα τὰς ἵππας καὶ τὸ ἄρμι φέρον· ἡδύ- 20 ρατο γὰρ μᾶλλον ἐπὶ τοῖς ἵπποις. ἀλλὰ ὅτιον ὅτι κατέθερε μὲν τὸ ἄρματος ὡς ἐπιρυσπύσων τῷ ἀδελφῷ, εὐλαβηθεῖς δὲ τὸν πολέμιον εἰς φυγὴν ἐνθάδε. οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι εἰδὼς τὸ Διομήδους φησὶνον διὰ τῆτο ἐπὶ τὰς ἵππας, ὅπως περὶ 25 αὐτὸς γένητ'. ἢ ὅτι ἐκ ἐπέστησε τῷ συμφύροντι αἰ γὰρ φρέ- 30 νες τυραχθεῖσαι παρέπληξαν καὶ τὸν σοφόν. τοιαύτος ἐνρί- 35 σκετ' παρ' αὐτῷ καὶ ὁ Ἀλέξανδρος, ἐλκόμενος ἐπὶ τῆς ἐχθρῆς καὶ ἀγγέμενος ἐπὶ τῆς κόρυθος καὶ τῆς παρῆσης σφαγῆς, καὶ ἀγροῦν χρησάσθαι τῷ παρόντι ἔλπει κατὰ τοῦ πολέ- 40 μιον. ABDL.

λεπὸν περιχαλῆα δέφρον· ἵνα ἀχολία Διο- 45 μῆδαι τὸ λάφρον γένηται. BLV.

21. περιβήναι· πρὸς τὴν περίβασιν, ὅτι κατὰ μετα- 50 φρενὸν τὸ ἐπεριμαχῆσαι, καὶ τὸ „ὅς Χρῆσθον ἀμφιβέβηκας“ (II. 1, 37) τοιαύτον ἐστίν. Α.

ἀδελφεῖς κατὰ μένοιο· κατὰκροτομαὶ αὐτῶν ὀνειδίζων 55 τὴν δειλίαν· Ὀδυσσεὺς δὲ ἐπὶ Ἀεΐδα ἀχωνίζεται ἐταίρων μόνον ὄντος. BL.

22. οἱ δὲ γὰρ οὐδέ τι· ἡ μία περισσὴ ἀπόφασις· „ἔδδ' 60 γὰρ ἔδδ' βίη“, „ἔδδ' γὰρ ἔδδ' Ἀρύαντος υἱός“ (II. 6, 150). καὶ ἐστὶν ἡ μία μὲν ἐπὶ τοῦ πράγματος, ἡ ἑτέρα δὲ ἐπὶ τοῦ προσώπου. καὶ μὴ φρονέσαντι δὲ Διομήδῃ τὴν τῆς σφα- 65 γῆς ψῆφον δίδωσιν. ABDLV.

23. Ἡφαιεὺς ἔρρητο· ἡδύτῃ μὲν Διομήδης ἀντιτα- 70 σομένης θεῆς, πεπαιδευμένη δὲ ἡμῖς ἐνσέβειν· καὶ γὰρ Ἑλλή- 75 νων ὁ θεός, ἀλλ' ὅμως ἀμείβετ' τὸν θεράποντα. εὐχάριστος δὲ ὁ Ἡφαιεὺς καὶ περὶ Θέτω. ALV.

24. μὴ πάγην· ἐμφανῆ δια τῆτο ἐπὶ παίδων ἑτέρων 80 ἐκ εἶχεν ἐλπίδα Δάρης BLV.

ἀκαχήμενος· ὡς τιθήμενος δηήμενος, Αἰαλίδος. D.

25. ἵππους δ' ἐξελάσας· ἵππομαχῆς αἰεὶ ὁ Διομή- 85 40 δης· Ἀργεῖος γὰρ, τὸ δὲ Ἀργος ἵππομαχόν. BL.

26. κατὰγειν· ἐν ταπεινῷ γὰρ τὸ κατὰθετον, ἡ δὲ πό- 90 λης ἡγεμονία. BLV. καὶ „οἱ δ' ἐπὶ ἐκ πόλιν κατέβαν“ (II. 24, 329). V.

27. 28. ἡ διπλὴ πρὸς τὸ γῆμα· ἴδου γὰρ τῶν κίων Δι- 95 45 κητός τὸν μὲν ἀλεόμενον, τὸν δὲ κιάμενον. Α.

29. τὸ παρ' ὅχου φησὶ προσδιδόσαι τινος τοῖς ἑσθῆς, ἢ ἢ παρ' ὅχου πῦσιν ὀβριθῇ θυμός, καὶ λέγει τοὺς ἄρμα- 100 45 τηλάτας τεταράχθαι καὶ ἀλλαχῇ ἐπληλᾶθαι φρενὴν καὶ τὰ ἄρματα. βέλτιον δὲ τοῖς ἄρμα προσδιδόσαι, καὶ νοεῖν ἐκ τῶ 50 παρ' ὅχου τὸν τύπον τῶν ἄρμάτων. ἢ καὶ κυρίως τὰ γὰρ 50 ἅμα γινόμενα καὶ δονατὸν ἅμα λέγει. Α.

ἔφηται τὰς ναῦς ἡ δ' Ἀρμονίδης, ἐφ' ὃ καὶ Ἀρίσταρχος φέρεται, Α.

πάντα· ἐν τῇ ἑτέρα τῶν Ἀρισάρχων πολλά, Α.

61. ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη· ὡς ὀργανική, διδάσκει δὲ μὴ κακῶς κεχρησθῆναι τοὺς παρὰ θεῶν δώροις, μηδὲ συμπράττειν ἀδίκους, ΒΙ.

62. ὅς· ὁ Ἀρμονίδης, ἰπειδὴ ὁ Φέρεκλος πρὸς τὰ δευτέρα ὑπαρτῶ, ὡς καὶ Ἀνρόφρων, «τράμπις οὐ δαίσει καὶ Φερειάειοι πάδες», ὁ δὲ Ἀρμονίδης ὑπομῖ ἐκ κύριον, ΒΙ.

νῆμας ἔσας· ἴσως τὰς ναῦς φησὶν, ὅτι ἀντιφρόπως το πορεύοντι· ἀντιφρόπος δὲ ἐστὶ ναὺς ἡ ἔχουσα ἴσα τὰ πλεῖρα κατὰ τε μέγεθος καὶ σχῆμα καὶ βάρος, ΑΒΙ.

63. αἱ πᾶσι κακὸν· τρόπος ἐτυμολογίας ἐστὶν ἵνα γὰρ μὴ τις νοήσῃ κοινὸν πάσης νῆδος ἐπιθετον τὸ ἀρχεκάκους, φρεῖν αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γέγοντο, Ι.

64. ἀφείλεται, ὅτι ἔχ' ἐγὼς ἐξενήνοχεν, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γέγοντο ἑαυτῶν τε· ἔδει γὰρ αὐτῶν τε· ἡ δὲ οἱ ὁρδοιοῦνται τὴν διὰ τὴν ἀρχήν, ἐ πάντως δὲ εἰς σύνθετον μεταληθθήσεται. ἑμῶν δὲ ἐστὶ τὸ «ἀλλὰ τόδ' ἡμῖν ἔμοι πολὺ κάλλιον ἢ δὲ οἱ αὐτῶν» (Π, 15, 226), Α.

ἔπει ἔτι θεῶν ἐκ θέσφατα ἦδη· Ἀκεδαιμόνιοι λοιπὸν κρατηθέντες ἐμαρτυροῦντο περὶ ἀπαλλαγῆς· ὁ δὲ θεὸς αὐτοῖς ἔχρησεν ἑξιλιάσει καὶ τοῖς Τρώων δαίμονιν (τὰς Τ. δαίμονας D)· οὕτως δὲ πρότερον οἱ ἱλεις ἐκάλειντο. Μενέλαος ὅν ἀφικόμενος εἰς Ἴλιον τὸ προσταχθέν ἐξέρχεται, κακῶς εἰς Ἀέλφους (θεὸς Α) παρεγένετο περὶ παιδίων γενέσεως χρησμὸν ληφόμενος, συνέλετο δὲ αὐτῶν καὶ Ἀλέξανδρος περὶ γυναικὸς μαντευόμενος, γενομένην ὅν ἀμφοτέρων ἐπὶ τὸ μαντεῖον, λέγει χρῆσαι τὴν Πυθίαν τάδε· «τίτε δίο βασιλῆες, ὁ μὲν Τρώων ὁ δ' Ἀχαιῶν, ἐκείν' ὁμοφρονέοντες ἐμὸν δόμον εἰσευρέθητε, ἦτοι ὁ μὲν πώλοισι γόνον διζήμενος εἶρεν, αὐτὰρ ὁ πώλον ἔλειν· τί νῦν μήσεται ὦ μεγάλε Ζεῦ;» τὸς δὲ μὴ νοήσαντας τὸ λόγιον χωριζέσθαι. ὁ δὲ λόγος, ἐπεὶ ἐκ ἦδαι τὰ ἐκ τῶν θεῶν μαντεύματα. Ἑλλάνικος δὲ φησὶ χρησμὸν δοθῆναι τοῖς Τρώ-
σιν ἀπέχεσθαι μὲν ναυτίλίας, γεωργίαν δὲ προσέχειν, μὴ τῇ θαλάσῃ χροόμενοι ἀπολέσωσιν ἑαυτὰς τε καὶ τὴν πόλιν, ΑΔ.

Ἀκεδαιμόνιος· φασὶ λοιπὸν (λοιπὸν ΕV) πιεζόμενος τὸ αἶτιον ἀνακρίνειν τὸν θεόν· τὸν δὲ εἰπεῖν ἑξιλιάσει καὶ τὰς ἐν Τροίᾳ κρούεις (τὰς Τρώων V) δαίμονας, Χμαιρῶν τε (Ἰμερῶν V) καὶ Λύκων· τὸν δὲ Μενέλαον ἀπεκθόνη εἰς Ἴλιον ἐπιτελεῖν τὰ προσταχθέντα· συμπλῆξαντα δὲ Ἀλέξανδρον ἑμαυτῶ ἀπέναι εἰς Ἀέλφους, ἐρησόμενον περὶ παιδίων γονῆς· ἐρωτᾶν δὲ καὶ Ἀλέξανδρον ὅπως ἂν ἀρπάσῃ τὴν Ἑλένην· τὸν δὲ θεὸν εἰπεῖν· «τίτε δὲ βασιλῆες, ὁ μὲν Τρώων ὁ δ' Ἀχαιῶν, οὐκέθ' ὁμὰ φρονέοντες ἐμὸν ποῦ νῆδον ἔβητε, ἦτοι ὁ μὲν γενεὴν ἵππα διζήμενος εἶρεν, αὐτὰρ ὁ ἀκοῖτιν ἄγειν (ὁ πώλον· λέειν V); τί νῦν μήσεται ὦ Ζεῦ;» τὸς δὲ μὴ νοήσαντας ἀποσφάλλει. τοῦτο ἂν φασὶ λέγειν τὸν ποιητὴν, ἐπεὶ ἔτι θεῶν ἐκ θέσφατα ἦδαι, ΒΙV.

ἦδη· οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ η, ἦδη, Α.

66. γλοιὺ τὸν· γλοιὸς κατὰ τὰς παλαιὰς τὸ σφαλισμα τῆς κοιλίας. Ρούφος δὲ τὰ μετὰ τὴν ὄσφιν σαρκώδη· παρὰ τὸν γλοιὸν δὲ ἐτυμολογεῖσιν αὐτὸν, διὰ τὸ ἐν αὐτῷ τρυφερόν καὶ γλοιώδες, Ι.

67. κατὰ κύβιν· αἰχρὸν τὸ τραῦμα τῷ τῆς πορνείας ναπηγῶ. δηλῆται δὲ καὶ ἡ τῆς πληγῆς βία· ὅσους γὰρ ἡ κύβις σκίπτει, ἢ παρήλθε τὸ δόρυ, ΑΒΙ.

68. ἡ διπλῇ, ὅτι καὶ ἔτος ἐπὶ τὴν πληγὴν πέπτοκεν, Α. πιθανὸν σπασμὸν γεγονότος καὶ τὸν τραυέντα συντεῖσαι, ΒΙ.

69. Πηδαιον· Ἀρίσταρχος ὡς Πηδαιον, καὶ ἐπεκράτησεν, καὶ ἴσως ἔχει ἀφορμὴν τοιαύτην, ὡς πολλὰς τὸ τοιαῦτα τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὅσιν, εἰ ὅλμα αὐτῶν προκατάρχοι, ὥστε ἔχει τὸ βέβαιος (παρὰ γὰρ τὸ βέβαιον), ὡς τὸ Φίλαιος, τὸ Νίκαιος, τὸ Τίμαιος, τοῖσιν ἐν καὶ Πηδαιος. οὐ γὰρ, ὡς οἱ δὲ Ἀβρων, παρὰ τὴν πῆδον· εἰκότως γὰρ μᾶλλον ἤρωι παρὰ τὸ πηδᾶν ἐχηματίσθαι, Α.

70. ἡ διπλῇ, ὅτι βαρβαρικὸν ἔθος τὸ ἐκ πλειόνων γυναικῶν παιδοποιεῖσθαι. Αἰσθητὴς γὰρ «χάλον ἀλέειν γυναικός» (Od. 1, 453). ἡ τάχα ἤγγισεν αὐτῇ διὰ τὴν ἐρωσύνην, νόμον δὲ τοῖσιν ὑπογράφει τὰς γυναιξὶν ὁ ποιητής· σάφρονος γὰρ γυναικὸς τὸ γεγονὸς ἀμάρτημα τῷ ἀνδρὶ σκέπταιν. δίκανσι δὲ διὰ Θεῶν ὡς ὁ ἀγαθὸς περιγίγνεται τῶν τῶν τοῦ λογισμῷ παιδῶν, ἔκαστον δὲ σαφηνίζει, τοὺς βάλλοντας καὶ πίνοντας αὖξιν καὶ τὸ προσκορὸς ἀφαιρῶν, ΒΙ.

73. ἰνίον· τὸ κοῖλον τῷ τένοντος, κέκληθ' δὲ ἔτιος διὰ τὸ νεύρωδες εἶναι. ἡ τὸ πλατὺ καὶ παχὺ νεῦρον τὸ καθ' ἑκὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τὸν αἰχρὸν, ΑΒΔΙ.

74. ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας· ὑπὸ τὴν γλῶσσαν διὸν ὁ χαλκὸς τὰς ὀδόντας ἀνέτεμνεν, ὅσους δὲ διὰ ἀναιμιῶν ὀδῶν διόντος τῷ σιδήρῳ ψυχρὸν αὐτὸν δροαίει. ἀλλαχῇ δὲ «πῶν δ' ἐπεθερμάνθη ἔστος» (Π, 16, 333), ΒΙ.

75. ἐν κοίτῃ· ἐν ἄλλῳ ἔξ' ὀχέων, Α. εἰκότως τελευτᾷ· ἠνέχθη γὰρ τὸ δόρυ, καθὼς λέγει ὁ ἐγκέφαλος καὶ ὁ μυελὸς ἄρχεθ' ὁ ρωτιαῖος. ἴσον δὲ τῇ τῷ ἐγκέφαλῳ κοιλίᾳ δύνανθ' ἔχει τὸ μέρος, ΒΙV. δῆλον δὲ ἐκ τῶν ἐρωτήσεων, ἢ τιρωσκόμενα κατὰ τὸ ἰνίον διαλύεται, V.

ψυχρὸν· ἦτοι κυρτὸς διὰ τὸ ψυχρὸν καὶ ἄθερμον εἶναι τὸν σιδήρον, ἢ τὸν τῷ ψυχρῷ ποιητικόν, διὰ τὸ ἀποψέχεσθαι τὰς ἀναιμιῶν ὑπ' αὐτῶν τὸν γὰρ ψυχροποιὸν σιδήρον τοῖς ὀδῶσιν ἔλαβεν, ΑΒΔΙ.

76. Εὐαίμονι δὲ· φίλοι ὁ Ἀσκαλωνίτης, ἵνα κίριον γένῃ, ὥστε καὶ τὸ Φίλιππος καὶ Μελέντιππος. ἐστὶ μὲν αὖν ὁ λέγει πιθανόν (διὰ τὸ τοῦ γῶν καὶ τὸ Πολύμνεια πῇ μὲν ψιλῶν πῇ δὲ διασπόμεν, καὶ τὸ Εὐρύταλος Ἀρχιλαός), ὅ γε μὴν ἀληθές· εὐρέθη γὰρ τὸ Πάναρρος διασπόμενον, καὶ Ἐρίππος ὁ κορινθίος, Α.

Υψήνορα· δύο Ὑψήνορες· καὶ ἀλλαχῶ γὰρ φησὶν «Ἰππιοῖσιν Ὑψήνορα» (Π, 13, 411), V.

T 2

78. Θεός δ' ὡς τίετο δῆμος: διδάσκει πῶς χρῆ πρὸς τὸς ἱερεῖς διακίεθ. BLV.

80. 81. τὸ ἐξῆς οὕτως, μεταδρομάδην ἀΐξας ἦτοι ἐπαΐδας τὸν φεύγοντα. BLV.

81. τὸ ῥῥῖδιον τῆς ἐκτομῆς ἐδήλωσεν ἔξισεν εἰπὼν, ἐκ 5 ἀπέκοψεν. AB.

82. οἶκτον ἔχει ἡ χεὶρ δίχῃ παντὸς τοῦ σώματος κειμένη· ἐπ' ὅσιν γέν ἤγαγε τὸ πάθος. BL.

83. ἔλ. λ. υ. β. ε. πορφύρεος θάνατος: ἡ διπλῇ, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι κριτικαὶ πορφύρεον θάνατον τὸν πρὸς ἐπὶ εἶμα πε- 10 πτωκότος ὑπῆλθε. λέγει δὲ πορφύρεον τὸν μέλανα, ἐξ ἧς δη- λοῖ τὸν χαλεπὸν „πορφύρεον δ' ἄρα κῆμα” (II. 21, 326) ἀναλόγως τοῦ „μέλαν δὲ ἔ κῆμα κάλυψεν” (II. 23, 693). AB. μέλας, ἢ ὁ δὲ αἵματος. D.

84. οἱ μὲν: ὡς καὶ ἄλλων τινῶν ἀσῆμων ἐνεργησάν- 15 των. BL.

85. ἡ διπλῇ, ὅτι ὡς πρὸς τινα διαλέγεται μὴ ἵποκει- μένε προσώπα, καὶ ὅτι ἀντὶ τῶ ἐκ ἂν τις ἔγνω, καὶ χρό- σος ἐνῆλλαται. A.

ἡ δὲ τὸ τῆς ἀποσοφῆς ὡς πρὸς πρόσωπον, οἶον „ταῖς 20 κεν ζῆκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι” (II. 3, 220). ἡ δὲ τῆς ἐρη- νείας θιγρότης τὸν βεβαχθενμένον Διομήδην δείκνυσιν. BLV.

87. Φῦνε: ἐνθουσιωδῶς μετὰ τινος ὁρμῆς ἐφέρετο. ἐπέ- τινε δὲ αὐτὸν τῷ χειμᾶρῳ, προσικονίσας ἡμῖν τί ἐξί χει- μαρῶος· ἔ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ τῷ πλήθοντι. καλῶς δὲ καὶ τῶν 25 πασχόντων τῶ ποταμῷ τὴν βίαν ἠΰξησεν. BL.

88. χειμᾶρῳ: χειμαρρὸς ὁ μὴ ἀένναον τὸ ὕδωρ ἔχων, ἀλλὰ χυμῶνος πληρῶμενος ὑπὸ τῶν συνεχῶν ὄμβρων. BDL.

89. τὸν δ': ἡ δὲ τὸ τῆς ἐναλλαγῆς τῆς πτώσεως ἐν τῇ ἐπαναλήψει, καὶ πάλιν ἐν τῇ γενικῇ „πολλὰ δ' ἐπ' αὐτῷ 30 ῥογα κατήριπε” (92). BL.

ἐεργμέναι: χωρὶς τῶ γ, ἐεργμέναι. V.

90. ἀλκιάων: χωρὶς ἀμπελοφύτων ἢ δειδροφύτων. BDL. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἄλκων, ἐν ἧ ὁ σῖτος. ἔνιοι δὲ κῆπον ἀρετῶν. D.

91. ὄμβρος: γίνεθ παρὰ τὸ ὄμβ καὶ τὸ ὄρω. BL. ὄμβ- ρος τις ὢν καὶ ἐν συγκοπῇ ὄμβρος, καὶ ἐπεὶ πρὸ τῶ ὄ ἐ δέ- νεται εἶναι τὸ μ, πλεονάζει τὸ β καὶ γίνεθ ὄμβρος. L.

92. αἰΐτων: ἀντὶ τῶ ἀνθρώπων „μινῶθι δὲ τε ἔργ' ἀν- θρώπων” (II. 16, 392). ἐμφαντικῶς δὲ καὶ τὰ ἐπὶ νεανιῶν 40 αἰδομογηθέντα παρασύρειθαί φησιν. BLV.

93. ὑπὸ Τυδείδῃ: συνήθης Ὀμήρῳ σύνταξις, ἀντὶ τῶ ἐπὶ Τυδείδῃ. L.

98. καὶ βάλ' ἐπαΐσσονται: καλῶς τιτρώσκει Διο- μήδεα, ἐπεὶ ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ζοίζει. ἡ δὲ ὁρμή ἢ Διο- 45 μήδης καὶ τῷ βέλει (πρὸς τὴν δίοδον τῶ βέλος V) συνήρ- γησεν. BLV.

99. Θώρηκος: τῆτον ἐγκομιζών Ἐκτορ ἠφαιζότεν- ζτον οἶδε καλῶν (II. 8, 195), ἐπεὶ καὶ τὸ Πανδάρε τῶτον Ἀπόλλωνος. γυάλον δὲ τὸ περὶ τὸν ὦμον κοῖλον τῶ θώ- 50 ρακος μέρος. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ ὕλον κύτος τοῦ θώρακος γυάλον διὰ τὴν κοιλότητα λέγει, ἢ μέρος ὀρισμένον τοῦ θώρακος. τὸ γυάλον ὅταν ἐπίθετον ᾖ, ὀξύνεται· „εἴτ' ἂν ὁ παῖς ἀπὸ μὲν γυάλον λίθον ἀγκάσσαθ.” A.

πρὸς ἀντιδιαβολὴν τῶν χειρίδων. V.

100. ἀντικρύ: ὀξύνεται καὶ ἐκτείνεθ· ὅταν δὲ ἔχη τὸ σ, συστέλλεται καὶ βαρύνεται. τὸ δὲ αἵτιον ἐν τῷ περὶ ἐπιφύρ- μτος ἐρῶμεν. A.

γίνεται παρὰ τὸ ἀντί καὶ τὸ κύρα, ἔν ἧ τὸ κατέναντι καὶ ἀντιπρόσωπον. L.

παλῶσσετο: ἐβρέχετο, ἐμολύνετο, ἀφ' ἧ καὶ πληρῶς ἢ βεβρεγμένη γῆ. D.

101. αὐσε Ἀνκάσος ἀγλαὸς νόος: ὁδὸς τῶν βαλ- λόντων ἢ μόνος ὅστις ὁ ἀλαζὼν ἐφ' ἐγγύατο. διὸ ὥσπερ ἐλέγ- χων αὐτὸς τὸ γλῶσσόν φησι „τὸν δ' ἔ. βέλος ἀπὸ δάμω- 55 σεν.” οὐ φθγγεται δὲ τρώσας Μενέλαον, ὅτι ἡ πρῶτος ἀλγῶν, καὶ ἔλαχον βασιλείας ἔχει καὶ παρασπονδισμόν. BL.

103. ἄριος: ἀντὶ τῶ ἀριεῖος Ἀἴας γ' μετ' Ἀχιλλέῃ. ἢ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν „ὃν δὴ ἐγὼ κέρτισον Ἀχαιῶν” (II. 6, 98). ἡ ἱαντὸν ὑπὸν ὁ Πάνδαρος ἄριον τὸν τῶν 60 θέντα φησὶν ἐπ' αὐτῷ. ABL.

104. ἀνσχέσσεθαι: Ἀρίστος ἀνσχέσσεθαι. A.

105. Ἀνκίθηθεν: ὅτι τῆς Τρωϊκῆς Ἀνκίας. A.

ἄλλως. Ἀνκίας χώρας ἧς ἐβασίλευε Σαρπηδῶν. ἔει δὲ 65 ἔτερα τῆς Τρωάδος πόλεις, ἧς ἐβασίλευε Πάνδαρος. AD.

107. ἀναχωρήσας: ἐπὶ τὸ ἀναχωρήσας βραχὺ δια- σαλτέον. A.

108. ἔστη: γενναῖον τὸ Διομήδης ἦθος, ὅτι μὴ τελείως ἀναχωρεῖ, καθεὺς καιρίαν λαβὼν τὴν πληγὴν. BL.

110. ὅφρα μοι: ὅδεν ἀπομύσει πρὸς τὴν πληγὴν, ἀλλὰ φέρει γενναίως καὶ μόνην τὴν χρεῖαν ἐπιζητεῖ. B.

111. Σθένεος δέ: προεπὶ τῶς ὅδεν ἐπιζητεῖ Σθένε- 70 λος· καὶ γ' ἀνολέειον τῷ καιρῷ. BL.

112. ἐπὶ τὸ εἰς βραχὺ διασαλτέον. A.

55 βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέλεον· ὁ μόνος: αὐτὴ ἐστὶν ἡ κατὰ διωσμὸν βελιστία, ἵνα μὴ πάλιν τιτρώσκειτο τῷ ἀκλῶν ὑποσφραγίσαις. BL.

113. ἀνηκόντιζε: ἐμφαντικῇ ἢ μεταφορᾷ τῶ αἵματος ἀναθρόντος μετὰ βίας· ἀνηκόντιζος γὰρ καὶ γλεβιάδος ὁ 80 αὐτόπος. AB.

ερεπτοῖτο: ἄλυσιδωτῆ. οἱ μὲν ἐπὶ ἱματίῃ νοθοῖ, λέγον- 85 τες ερεπτόν τὸν κλωσόν, οἱ δὲ ἐπὶ θώρακος κοικωτῆ. L.

114. ἡρῶτο: ἢ περὶ τῆς ἰάσεως ἀλλὰ τῆς τῶ βαλόντος ἐχεται τιμωρίας. οὐκείως δὲ τοῖς παθήμασιν οἱ ἐνδομῶν- 90 τοῖς θεοῖς τὰ ἐπίθετα ποιεῖνται, καὶ τὴν μὲν ὁ καταπονοῦ- μένος ἀγρυπνῶν, ἡ δὲ ἐχόμενη τὴν ἴλιον σώζειν ἐπιπα- λῆται τὴν ῥουσίπολιν (II. 6, 305). οἱ δὲ τὴν λείαν λαβόντες ἀνατιθέσθαι τῇ ληϊαδῇ (II. 10, 460). BLV.

116. εἴ ποτε: τῆτο τοῖς ἐξῆς βέλτιον προσθέμην. A. 95 μοι: ἀντὶ τοῦ μου. προσηκόντως δὲ τὸν Τυδείδην ὁ ποιητής. B.

117. ὑποζικτέον εἰς τὸ πολέμῳ. ἄμεινον δὲ ὀρθοτονεῖν τὸ ἐμὲ, ἢ καὶ ἐμὲ ὡς ἐκείνον. BL.

118. δὲ δὲ τε μ' ἄνδρα ἐλεῖν: ἔτιωσ' ἐν τισιν ἥρω-
διανός. ἢ δὲ γραφῇ; τόνδε τε μ' ἄνδρα. A.

ἐλεῖν: ἐν χερσὶν ἔχειν· ἐπιφέρει γὰρ τὸ εἰς ὄρμην ἔρχεσθαι 5
ἐλθεῖν. D.

ἔς ὄρμην ἔρχεσθαι ἐλθεῖν: ταῖσι διὰ δόρατος ἀγω-
νίσμασι, μὴ τόποις μακρόθεν, καὶ ὑπ' ἐμοῦ ἀναιρεθῆναι. ἢ
ἐμὲ ποιήσων ἐλθεῖν πρὸς ἄφρατον δόρατος, τοῖσι δὲ δύναμις
ἀφραταὶ δόρυ· κάμνει γὰρ ἡδῃ. ἢ εἰς τὴν ὄρμην τοῦ ἐμοῦ 10
ἔρχεσθαι ποιήσων αὐτὸν ἐπαντῆσαι. A.

ἢ ἐμὲ ἰχῦσαι πάλλιν τὸ δόρυ κατὰ τοῦ βαλόντος, ἢ
ἐκείνον ἐλθεῖν πρὸς ἀντίστασιν τῷ ἐμοῦ δόρατος. μόνον δὲ
πλησιόσται Πάνδαρον εἶχε· πέποιθε γὰρ ἀνιῆσθαι αὐτόν. BL.

119. δὲ μ' ἔβαλε φθάμενος: καλῶς ἐπὶ τὴν τέχνην, 15
ἐκ ἐπὶ τὴν ἀρετὴν τῷ βαλόντος ἀνιῆσθαι τὴν ἀνδραγαθίαν.
ὑπεται δὲ τῶν κρείττωνων ἢ τῶν χειρόνων μεγαλυνήσας. BL.

121. ἢ διπλῇ, ὅτι κατὰ τὴν ἡμετέραν χοῦσιν τῶν τὸ
ἐχόμενος. A.

122. γὰρ δ' ἔθ' ἡκεν ἐλαφροῦς οἰκίως: ἐρωθεὶς γὰρ 20
ἐβεβήρητο. ἢ ἔχομεν ἐν εἰσεῖν, πῶς ἀριστεῖ πάλιν; BL.

ὁ ἀσεβὴς, ὅτι ἐντεῦθεν μεταστρέφεται εἰς τὸν ἐπὶ Πα-
τρόσιν ἀγῶνα ἐπ' Ὀδυσσεὺς τρέχοντος (Π. 23, 772). A.

126. σκεπτικὸς δὲ πάλλιν τὸ σῆκος. ἀμυγδαλὸν δὲ
τὸ σ'· διὸ καὶ σκεπτικὸς. L.

Τυδεΐδης: φασὶν ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ Τυδεΐα τρω-
θέντα ὑπὸ Μιλαντιάδῃ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀναιρεθῆναι.
Ἀμφιάρεω δὲ φονεύσαντα αὐτὸν δάμνα τὴν κεφαλὴν Τυ-
δεΐ· τὸν δὲ δίκην θηρὸς ἀναπτύξαντα φονεῖν τὸν ἐγκρί-
λον ὑπὸ θυμῷ. καὶ ἐκείνο δὲ κατὰ παραδειγμάτων 30
ταύτων αὐτῷ φέρεται ἐξ ἑρμῆος, καὶ διὰ τὸ μένος ἀπερ-
γῆται. τὸν δὲ θεοσώμενον παρακαλέσαι αὐτὸν τῷ παιδὶ αὐ-
τοῦ χαρίζεσθαι τὴν ἀθανάσιον. ἰσορεῖ Φερεκίδης. ABH.

127. ἀχλὺν δ' αὖ: τὴν ἀορασίαν δὴ αὖ τῶν ὀφθαλ-
μῶν ἀφελόμεν. πῶς ἐν φησὶν ἐν τοῖς ἔξῃς ὅτι ἀγνοεῖ τὸν 35
Γλαῦκον Διομήδεος, λέγων „τίς δὲ σὺ εἶσι φέρις“ (Π. 6,
123); καὶ φασὶν ὅτι πρὸς καιρὸν ἀφήρηται τὴν ἀχλὺν
ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς, ἵνα τρώσῃ τὴν Ἀφροδίτην καὶ Ἀρεῶν
τρωθέντων δὲ ταύτων πάλιν κατὰ τὸ συνεπόμενον ἀναπο-
δίδεται ἢ οἰκίῳ ἀχλὺς, δὲ ἦν αἰτίαν ἀγνοεῖ καὶ τὸν Γλαῦ- 40
κον. ABD.

παιδευτικῶς ἐδογματίσεν ἀχλὺν ἐπιχειρήσας τοῖς ἀνθρώ-
ποις, ὅπως αὐτὸν δοκοῖεν ἡμῖν παρεσθάναι τὸ θεῖον. BV.

128. ὅφρ' ἐδ' γινώσκεις: ὅπως ἐδ' διακρίνοισι καὶ
τὸν ἄνθρωπον θεὸν καὶ τὸν ὡς ἄνδρα πάλιν θεόν. BL.

ἢ δὲ καὶ ἄνδρα ἢ διπλῇ ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἡδ'
ἄνθρωπον. ἰδίως δὲ εἶρηκεν ἄνδρα διὰ τὸ καὶ ἄνδρας πα- 45
λεμῖν. A.

ἄνδρα: θεὸν ὁμοιωθέντα ἀνδρὶ. ἴσα διακρίνεις καὶ τὸν
ὄντως ἄνδρα. τοῦτο γὰρ ὁλοῖ τὸ ἡμῖν θεὸν ἡδὲ καὶ 50
ἄνδρα. V.

129. πειρώμενος: ἀπόπειραν ποιεῖμενος, ἢ πειρώ-
μενος λανθάνειν ἐν ἀνθρώπῳ μορφή. AD.

130. ἐνθάδε βάλοι τὸ ἀντικρὺ τὴν τελευταίαν σφ-
ἐλλειν διὰ τὸ μέτρον. A.

131. ἀτὰρ εἰ καὶ: ἔαν δὲ, μόνον δὲ βάλε τρωθῆναι
τὴν Ἀφροδίτην διὰ τὸ προειρημέναι τὸν Δία „τῷ δ' αὖτε
φιλομυειδῆς Ἀφροδίτῃ αἰὶ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτῇ κῆρας
ἀμύνει“ (Π. 4, 10). καὶ ἄλλως ἡρόθισαι ἀκούσαι ἢ πρακτικῇ
φρόντισι, καὶ καταφρονεῖν τὸν Διομήδην ἡδονῶν παρα-
σκεύαζαι. ABD.

132. τὴν γ' οὐτάμεν: Ζηρόδοτος τὴν γ' ἐτάσαι. δι-
χῶς Ἀρίσταρχος, καὶ ἕτως, τὴν γ' ἐτάμεν, καὶ χοῦς τῷ
γέ, τὴν ἐτάμεν. A.

135. τρεῖς: ὁ τρεῖς ἀρχὴ ἔστιν ἀριθμοῦ (πληθυντικοῦ
addit Eustathius) καὶ πλήθος σημαίνει. L.

ἔλεν μενος: Πτολεμαῖος ὁ τῷ Ὀροφάνδῳ ἐν τῇ περὶ
τῆς ὁπλοποιίας διὰ τῷ Ζ' προφέρει, ἔλεν μείνους. A.

ὡς ἐλεονται: καλῶς τῶν μὲν τετραπλόων τὰ ἀθε-
νέστερα παρήλασε, τῶν δὲ θηρῶν τὸν ἀλκιμώτατον λέοντα,
καὶ τῶν μὲν ὑπὸ τῆς πληγῆς ἡρεθισμένων, τὰ δὲ τῷ φηλέ-
τοντος ἔρημα. BL.

137. ἐπ' εἰροπλοῖς ὁρῶσιν: ἀπὸ τῶν ταῖς ἐπαύ-
λεσιν, ὡς τὸ „ποιμαίνων δ' ἐπ' αἰσιν μέγῃ“ (Π. 6, 23). BL.

Πορφυρίων. ἐν μὲν τοῖς ἀρχαῖς τὰς οἰκοδομὰς εἰς κα- 25
ταστάσεις. ἀλλή, καὶ ἐν ταύτῃ σαθροί, ἐνθα ἔστη τὰ ἱεῖα,
καὶ κλισίαι, ἐνθα καθέδωκαν οἱ ἄνθρωποι, καὶ σπηλαῖοι, ἐνθα
ἐργάζοντο τὰ νεοτὰ, εἰς τὰς μητέρας ἀμειλίγους ἢ εἰς
νομῶν ἐκπαιδεύοντες. καὶ ἐπὶ μὲν τῆς ἀλλῆς „ὅν ἔατε ποιῆναι
ἀγροῦ ἐπ' ἀροσθῶν ὁρῶσιν χρῆσθαι μὲν τ' ἀλλῆς ἐπαύ-
λεσιν, ὅδε δὲ διατάσσει.“ λέγει δὲ καὶ μέγαλον, ὅτι ὁ τῆς
ἀλλῆς τόπος ἐν μέσῳ ἐστὶ τῶν βουῶν, ἀπὸ μεσαυλίου (Π. 11, 540). 30

ἐν χόρτῳ δὲ φησὶ (ib. 774) τῷ περιουσιασμένῳ τόπῳ καὶ περι-
χόρτῳ τὸ χόρτισμα τῆς ἀλλῆς. περὶ δὲ τῶν σαθρῶν, ἀλλὰ κατὰ
σαθροὺς δὲ, τὰ δ' ἐρημῶν φερεται, δηλονότι εἰς τὰς
ἐσώτων ἐν αὐτῷ ἔσθῳ, διὰ καὶ Ἡρακλῆος ποιεῖ „σαθροὺς 35
κατηρεφέας ἡδὲ σηκῶς“ (Π. 18, 509). κατηρεφέας γὰρ καὶ
ἐξεγερμένους αἱ κλισίαι διὰ τὸ τὴν ἀλλήν μὴ εἶναι τοιαύ-
την· τὸ γὰρ κατηρεφέας ἐν κατὰ τῶν τε κλισίων καὶ τῶν
σαθρῶν ἀκρίσιν. σπηλαῖοι δὲ ἐνθα συνέκλειον τὰ νεοτὰ, ὡς
δ' ἔστιν ἄγροισι πόσις περὶ βῆς ἀγέλας ἐλθοῦσας εἰς
κόπρον, ἐπὶν βοτάνης κορέσωντο, πᾶσαι ἑμα σπαιδόντων
ἐναγίται, ὅδε τε σηκῶν ἔστιν, ἀλλ' ἀδινὸν μετακινεῖται ἀμ- 40
φιγέσθαι μητέρας“ (Od. 10, 410). ἔσθας καλεῖ ὁ ποιητὴς
τὰς ὑπαλὰς καὶ νεοτὰς, καὶ νεοτὰς γαλαθηνὰς (Od. 4, 336).
σπαιδίζοντες ἐν τοῖς μυχῶν καθέσθαι. καὶ πάλιν „Τρωῆς
δ', ὡς“ ὡς πολυπλοῦτος ἀνδρὸς ἐν ἀλλῇ μεγάλῃ ἐσθή-
κῃ, ἀμειλίγως γὰρ λέοντι, ὅστις μεμακρῶς ἀκού-
σιν ὅσα ἀρῶν“ (Π. 4, 433). αὐτὰς γὰρ ἐν τῇ ἀλλῇ ἀμει-
λίγως, τὰ δὲ ἀρῶν ἐν τῇ σπηλῇ κατεκλείεται. λέγει δὲ πάλιν 45
„ἐσθῶν δὲ σηκῶν ἀρῶν ἡδ' ἐρημῶν“ (Od. 9, 219).

ἐκ τούτων τοίνυν μεταφύρων ἐπὶ Τρώων φευγόντων φησὶν
 „ἔνθα κε λοιγὸς ἦν καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο, καὶ νῦν κε
 σάμασθιν κατὰ Τίον ἦντε ἄνθρωποι” (Π. 8, 130). ἡλάνθησαν γὰρ
 τῆς Τίον εἰς τὸν ἐνδοτάτον τόπον, ὡς εἰς σηκὸν ἄνθρωποι.
 ταῦτα μὲν ἦν ἐν ἀγορικῇ. ἔν δὲ τῇ πόλει ἀνάλογον τοὺς
 σωθῆναι τε κλισίας τε κατηρενείας ἡδὲ σηκὸς λέγειν, πλὴν
 τοῦ ἄρ’ αἰθρῶσαι τε καὶ ἔρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν. αἰθρῶσαι δὲ
 αἱ ἐψηλαῖ σοαὶ ἀνθρώποι, παρὰ τὸ καταΐθεσθαι ἐπὶ τῇ ἡλίσ,
 εἰτα αὐτῇ κατὰ γὰρ παραλείπειν τῆς αὐτῆς ἔφη τὰ ἔρκεα
 ἐν γὰρ ἄλλοις τὸ πλεῖρον ἔφη „καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύ-
 ρας πυκινῶς ἀραρυίας ὅψας ἐξῆλθον, καὶ ἐπὶ ἑσθρον ἐκκλίνον
 αὐτῆς” (Π. 9, 475). καὶ πάλιν ἄλλως ἔφη „παρὲν μέγα
 ταχίον αὐτῆς” (Od. 16, 165). ἄλλοι δὲ ἀκριβέστερον αἰθρῶ-
 σας λέγουσι τῆς αὐτῆς τῆς σοας, ἵνα μὴ ἔξω ὦσι τῆς αὐ-
 τῆς, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐπαΐθριον αὐτῆς, αἱ δὲ πύλαι τῆς ὥσπερ
 θύραι σοαὶ αἰθρῶσαι· αὐτὸς γὰρ ἔφη „ἀδύποτ’ ἔσθρη πύρ,
 ἔσθρον μὲν ἔπ’ αἰθρῶσιν ἐσθρῶσιν αὐτῆς, ἄλλο δ’ ἐν προ-
 δόμῳ προΐσθην θαλάμοιο θυράων” (Π. 9, 471). ἦσαν γὰρ
 μετὰ τὰς αἰθρῶσας οἱ προδόμοι, ὧν πάλιν ἐνδοτέροι θά-
 λαμοι, ὅς καὶ μυχρὸς καλεῖται διὰ τῶτο „καλέετο δ’ Ἀρήτη
 κενυκλίνοισι ἀμφιπόλοισι δέμνι’ ἐπ’ αἰθρῶσιν θέμναι” (Od.
 7, 335). εἰτα ἐπιφέρει „ὡς δὲ μὲν ἔνθα καθεῖδε πολέτας
 ὄντος Ὀδυσσεὺς τρητοῖς ἐν λεχέσσιν ἐπ’ αἰθρῶσιν ἐριδέειν
 Ἀλκίνορος δ’ ἄρ’ ἔλεχτο μυχρὸν δόμον ἐψηλοῖτο,” ὅτι γὰρ τῆς
 αὐτῆς τῆς αὐτῆς ἔνδον εἰσὶν οἱ δόμοι, σαφῶς καὶ παρὰ
 25 τῶν διὰ τούτων „αὐτῆς” ἔπειτ’ ἀρξάντες ἔβαν δόμον εἰς
 Ὀδυσσεὺς” (Od. 16, 407). εἰτα ἐπὶ λέγει „καὶ γὰρ οἱ ἔπειτα
 Μίδων, ὅς ἐπεύθετο βυλὰς αὐτῆς ἐκτὸς εἶναι, οἱ δ’ ἐνδοθῆ
 μῆτιν ἐφύοντο”. καὶ προδόμος ἦν ὁ μεταξὺ τύπος τοῦ τε
 δόμου καὶ τῆς θαλάμῳ „ἄλλο δ’ ἐπὶ προδόμῳ προΐσθην θα-
 30 λάμοιο θυράων” (Π. 9, 475). καὶ ὅταν ἔν λέγῃ „ἀλλ’ ἐξελ-
 θόντες μεγάρων ἔξασθαι θυράων ἐκ φόνος εἰς αὐτῆς” (Od. 22,
 375), ἐκ τῆς δόμου λέγει. Β.

138. χρῶσθαι: ἔσθαι, ψάσθαι. Α. ἀπὸ τῆς χρῶσθαι
 προσθῆναι τῆς ὥ, ἔσθαι καὶ λῶσθαι καὶ ἀπολῶσθαι, καὶ γὰρ
 35 ψῶ ψάσθαι. Λ.

ἐν τὸ μὴ φάναι τύπη ἢ βάλῃ, ἀλλὰ θῆναι διὰ τὴν ἐπι-
 πολυαίαν πληγὴν. ΒΛ.

ὑπεράλμενον: Διονύσιος ἀναγράφει τὴν ὑπέρ. ὁ δὲ
 Ἀσκαλωνίτης ἐν ἱσοίει, ὅ καὶ πιθανώτερον. Α.

140. σταθμὸς λέγεται ἐπὶ ζυγῶ καὶ ἐπαύλειος καὶ ἐπὶ πα-
 ραστάτιδος καὶ ἐπὶ ἀλλαγῶν τρομακτικῶν, ὡς τὸ τόσος στα-
 40 θμὸς ὁδουῆται λέγονται. Λ.

ἡ διπλῇ, ὅτι πρὸς τὸ σημαίνον καὶ ἡ πρὸς τὸ ῥη-
 τὸν τῶτο ἐπὶ λέγειν. Α.

ἄλλως, ὅτι σωθῆναι τὰς κατ’ ἀγρόν ἐπαύλειος, καὶ ὅτι ἐπὶ
 τὸ συνώνυμον εἰληφέν· ἄντι γὰρ εἰρηκὶν εἰροπόκοις ὄντοισι,
 τῶν δὲ τὰ δ’ ἐρῆμα φοβεῖται. Α.

οἱ μὲν ἔτι εἰρηγεύουσιν, ἔτι δὲ ἔτι, τὰ δ’ ἐρῆμα,
 ταῖς τὰς προβάτα ἔρμα γενόμενα τὰ ποιμένας, φεύγει. ΒΛ.
 50 τινὲς δὲ, ὅπερ ἐστὶ βέλτιον, ἐπὶ τῇ ποιμένος τῶτο νοσ-

σιν, ὅτι καταδύεται εἰς τὴν ἔρμα ἑσθῆναι τὴν ἔρμα
 μίαν, ὅδε ποτε γὰρ ὁ ποιητὴς ὁδετέρας λέγει τὰ προβάτα, ὅ
 μὴ ἀναφύονται ἐπὶ τὰ μῆλα ἢ θορύματα. D.

141. ἀγχοστέναι: ἔτι γὰρ συνέροχοι ἀλλήλαις, ἐπαύλειος
 5 πτορῶσιν. ἦτοι δὲ τὰς ἑσθῆς φησὶν ἢ τὰς καταβαλλο-
 μένας. διὰ δὲ τὰ καὶ ἔχονται τὸ πλεῖον δηλοῖ, ὡς τὸ „με-
 λισσῶν ἀδινῶν” (Π. 2, 87) καὶ „μῆλ’ ἀδινῶν” (Od. 1, 92).
 ἐναργῶς δὲ τὸ τῶν διδύμων ἐσθῆς ἔρμα. ΒΛ.

142. ἐξάλλεται: ἔτι δὲ ἐπὶ τῇ ἐξῶ ἀκέραιος ἔσθαι
 10 ὦν βαθέως αὐτῆς ἔλκετο εἰς τὸ ἐντός. ὁ μὲντοι Ἀπολλών-
 νιος ἐν τῇ περὶ προσθέσεως ἐν λέγει ἔσθαι τὸ ἐξάλλεται. Α.
 ἔξω ὦν ἔλκεται κατὰ τῆς αὐτῆς. ἢ ἀντὶ τῆς καθάλλεται
 ἢ ὑπεράλλεται τῆς αὐτῆς, ὡς ἐξωγῶσθαι λέγομεν τὸ ἐπὶ
 15 ὑψώσθαι. ἔμφασιν δὲ, εἶγε καὶ ἐψηλῆς οὐσῆς τῆς αὐτῆς
 ἔλκεται αὐτῆς. ἔτι δὲ ὡς τὸ „Τρώων ὁρμήσειαν” (Π. 4,
 335). οὐ γὰρ ἀναχωροῦντι τῷ λέοντι εἰκασεν αὐτόν, ΒΛ.
 ἢ ἐξάλλεται ἐκ τῆς αὐτῆς, ἐκ τῆς σωθῆναι. V.

143. ὡς μεμῶσται: δηλοῖ ὅτι τῆς προσθυμίας ἐποίησται
 τὴν ὁμοίωσιν. ἔκτι δὲ καὶ ἔτι ἔτι ἀλλὰ σύνδυο ἀναίρει. ὅρα
 20 δὲ τὴν ποικίλιν τῆς ἐρμαίνεας. ΒΛ.

145. βαλὼν: ἡ διπλῇ, ὅτι τὴν ἀνθρώπων τρώων βο-
 λῇ λέγει. Α.

146. ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει τοῦ δ’ ἐτέρου.
 ὁ δὲ ποιητὴς ἔτι λέγει „ἐξάνθη δὲ κόμης ἔλε Πηλείωνα”
 25 (Π. 1, 197). Α.

καὶ ἔτι δὲ τὴν κατάκλειδα, παρὰ τὸ κλείεσθαι ἐπὶ αὐτῆς
 τὸν τε ἀνδρῆ καὶ τὸν ὄμιον. καὶ Δημοκρίτης φησὶ „τὴν κλείν
 30 καταγῶτα” (de cor. § 67). Α.

147. πλῆξεν: ἀπὸ μετοχῆς τῆς βαλὼν εἰς ῥῆμα, ὡς
 35 τὸ „λοιοῖν τε τιτυσκόμενοι λαοσσι” ἐπὶ ἄλλων (Π. 3, 80). ΛV.
 ἡ διπλῇ πρὸς τὴν διωφορῶν τῷ πλῆξε καὶ ἔσθαι, ὅτι
 ἐκ χειρὸς ἐπὶ λέγειν. Α.

148. πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν καὶ γὰρ Ἀργεῖον ἐβασίλευε
 Πολύτιδος ὁ τὸν Μίνως ἀνερῶν παῖδα μόντις. ἡ δὲ ἀνα-
 40 φορὰ πρὸς τὸ „Ἀθήρη Πιπθῆος θυγάτηρ” (Π. 3, 144). Α.

149. ἀνείροπόλοιο: ὅτι ἀνείροπόλος ὁ διὰ τῶν ἰδίων
 ὀνείρων μαντευόμενος, ὅς ὁ ἀνείροκριτής. Α.

150. ἡ διπλῇ πρὸς τὴν ἐρμαίνεαν. τὸ δὲ ὅλον, οἷς τοῖς
 45 μὴ ἐκάνεισιν τῷ πολέμῳ ὁ γέρον ἐκρίνε τὰς ὀνείρους. ἔτι γὰρ
 τῶν ἀμφιβόλων ἦτοι γε ἐμαντεύεσθαι ὡς ἐκ ἐπαυροχόμενοις,
 ἢ ἐν ἡφαι λείκεται, καὶ οὐ προεῖπε διὰ τῶν ὀνείρων ὅτι
 ἀναίρειθῃσονται. ΑΒDL.

ἐρμαίνεαι εἰς τὴν μάχην ἐκ ἐμαντεύεσθαι. ἔτι δὲ ὁμοίον
 τὸ „ἀλλ’ οὐ οἱ τότε γε χρῶσθαι” Ἀργεῖος (63). οὐχ ὅτι
 50 ἐδαμῶς ἐκρίνε ἀπὸ τῶν ἐρμαίνεαις ὁ πατὴρ τὰς ὀνείρους καὶ
 τὰ συμβαλλόμενα ἐμαντεύεσθαι, ἀλλ’ ὅτι ἐκ ἐπανήξεσθαι ἀπὸ
 τῶν πολέμων ἐκρίνε ἀπὸ τῶν ἐρμαίνεαις. ΒDL.

153. τὴν λυγέτω: ὅτι μὲν ὁ τηλέτερος δηλοῖ παρ’ αὐτῶν
 καὶ τὸν μόνον γενόμενον, παρῆσθαι τὰ ἐπ’ Ἑλλήνας περὶ Ἑρ-
 55 μόντης λεγόμενα, παῖδα τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικὴν ἐρμα-
 τινῆν” (Π. 3, 175). σημαίνει δὲ καὶ τὸν τηλὸς τῆς ἡλικίας

σάλα δὲ λαβεῖν τὸ ἐπιμεληθῆναι. ἔτι καὶ πάσαις καὶ ὑποκορισμῶν. L.

210. ἡ διπλῇ, ὅτι θηλυκῶς τὸ ἴλιον. A.

211. οὗτις ἀντὶ τῆς Τρώων τῶν ὑπὸ τὴν Ἰδην, χαριζόμενος δὲ τῷ Ἑκτορι. τινὲς δὲ ἀγνοοῦντες ὅτι λέγονται καὶ αἱ 5 ὑπὸ Πάριον Τρώες, μεταγράφουσι „Τρώεσσι φέρων χάριν ἱπποδόμοισιν.“ A.

μετὰ τὸ Τρώεσσιν ἀναπαύσασθαι δὲ ἡγήσθη τῶν Τρώων χάριν φέρων τῷ Ἑκτορι. τὸ δὲ Τρώεσσιν ἔτοι καθολικῶς, ὡς τὸ „Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν“ (II. 6, 1), καὶ τοῖς 10 Ἑκτορος τεταγμένοις, ὡς τὸ „Τρώσιν μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ“ (II. 2, 816)· ἢ καὶ τοῖς Ζηλείταις, οἳ δὲ Ζηλείων ἦναιον ἐπὶ πόδα νείατον Ἰδης, Τρώες, τῶν αὐτ' ἔρχετο Ἀνκάονος ἀγλαὸς υἱός“ (ib. 824). τινὲς δὲ μὴ θύλοντες Τρώας εἶναι τοὺς Ζηλείτας, τὸ Ἑκτορι ἀντὶ τοῦ 15 δὲ Ἑκτορὶ φασι, ὡς τὸ „σοὶ πάντες μαχόμεσθα“ (II. 5, 875), οὕτω δὲ. ABIV.

212. εἰ δὲ καὶ νοστήσω· ἀντὶ τῆς νοστήσωμι, ὡς „πληθύνει δ' ἐκ ἂν ἐγὼ ὑπομήνω“ (II. 2, 488). περιττεῖν δὲ ὁ κεν σύνδεσμος. A.

215. εἰ μὴ ἐγὼ τάδε· συνυπατέον ὡς ἐν τῇ δευτέρᾳ, εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβοῖν“ (II. 2, 261). A.

Ἰεῖλην· ἐκτικὸν ἀντὶ ἐνεργητικῶν. D.

216. διακλάσσαις· διὰ τῆς διπλασιασμοῦ τοῦ ὅ τὸν ἀπὸ τῆς συντριβῆς (συντρίβειος L) τῶν κεράτων γινόμε- 25 τον ἔχον ἐπιμήσατο. BL.

ἀνεμύωλια· ἀνεμοῖς ἀπολέθῃ ὑφείλοντο, οἷον ἀλλαχῇ (Od. 1, 241) φησὶν „ἀρπύναι ἀτηρέϊντο“ τινεῖς θέλλαι, ἀνεμοὶ νηώδεες. BL.

217. Τρώων ἀγός· καὶ Ἀργείων γ' τῶν Τρώων. LV. 30

219. νό· τὸ νό βαρυνοντιόν. ἀπὸ δὲ ἐν Πριάδι, καὶ ἀπὸ ἐν Ὀδυσσεύᾳ τῷ νό ἐχρήσατο κατ' αἰτιατικὴν πτω- σιν, ὅσπερ καὶ ἐνθάδε „νό ἀναβηρόμενοι“ (Od. 15, 475). ὁπότε μέντοι γε σὺν τῷ ἱ λήγῃ, καὶ ἐπ' αὐθιγὰς αὐτὸ τάσσει καὶ ἐπ' αἰτιατικῆς, καὶ προπερισπᾷ, „νό δ' ἐγὼ Σθένελος“ 35 (II. 9, 48) καὶ „οὐδ' ἂν νόδι διαδράκοι τ' ἐλὼς περ“ (II. 14, 344). περὶ δὲ τῆς τάσεως τῆς μονοσολλάβου, διὰ τὴν ὅτι περι- σπᾷσθαι, ἐν τῇ περὶ ἀντιωνυμιῶν (p. 110 = 370) δηλᾷ, καὶ τάχα ἐπεὶ ὁδὸν δυνάμεν εἰς τὸ λῆγον περισπᾷ. ἔτι καὶ γ' ἔχει καὶ τὸ σφώ, τάσσόμενον καὶ ἐπ' αὐθιγὰς καὶ ἐπ' αἰτιατικῆς· καὶ παρ' αὐτῶν 40 „σφώ δὲ μάλ' ἡθίλῃτον“ (II. 11, 782) „Ζεὺς σφώ ἐς Ἰδην“ (II. 15, 146). AB.

222. Τρώοι· τῷτο κοινόν, εἰ μὴ τὰς ἀπὸ Τρώος λά- βομεν. ἢ οἱ τῷ Τρώϊ κεχαρισμένοι ἀντὶ τῆς ἀρπαγῆς Γα- νυμήδους. BDLV.

ἦρα τὸ ἐπιτρέμενοι ἐπὶ ἀλόγων. ὅθεν καὶ παροιμία τὸ ἴππος εἰς πῆδον. L.

223. συνέτεμε τὸ ἐγκώμιον πρὸς εἰδῶτα λέγον. Διομή- δης δὲ (268) ἐξέτινεν, ὅπως μὴ καταφρονήσῃ ὁ Σθέν- 50 λος. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι τῷτο ἐστὶ τὸ „σφῶν Ἰδης φορεῖσας“

(II. 2, 767), τὴν ἐν πολέμῳ φυχὴν καὶ ὅτι τὸ φοβεῖσθαι καὶ φέβεισθαι ἐπὶ τῇ φυχῇ Ὀμηρὸς τίθειν, ἐκ ἐπὶ τοῦ κατὰ ψυχὴν δέου. A.

224. τὸ καὶ νῶϊ· πιθανῶς ἀλαζονεύμενος ἐπ' αὐτοῖς 5 ἐξέρχεται αὐτῶν, καὶ πρὸς πείρας φυχὴν προσδοκᾷ. Διομήδης δὲ τῶν αὐτῶν. BL.

226. σιγαλόντα· ἢ τοὶ εἰδιόμισα, ἢ λαμπρὰ καὶ ποι- κίλα καὶ θαυμαστὰ τῇ κατασκευῇ. τὰ μέγας καὶ ποικίλως κατασκευασμένα. τὰ θαυμαστὰ καὶ σιωπῇ ἐκ τῆς θαύματος 10 ἐντιθέντα, αἰσθεῖ σιγῇ λένειά τινα ὄντα. ABD.

σιγαλόντα δὲ τὰ σῖγα ἀλλόμενα. V.

227. δέξαι· ἀπὸ τῆς ἡνίοχα δέξαι. BL.

Ἰππων ἀποβήσομαι· Ἀρίστρχος ἀποβήσομαι δὲ Ἰππων ἔφη, οἷον τῆς τῶν Ἰππων φρονίδος· ἐπιφέρει γοῦν 15 „ἢ σὺ τόνδε δέδεξο“, τὸν Διομήδην. Ζηνοδότειος δὲ ἡ διὰ τῆς ἐπιβήσομαι. A.

Ζηνοδότος ἐπιβήσομαι φησὶ γὰρ „ἵς ἄρματα ποικίλα βάντες“ (239). ἔαν δὲ γράψῃς ἀποβήσομαι, ἀντὶ τῆς ἐκ- 20 σομαι τῆς ἐπιμελείας αὐτῶν. BLV.

228. δέδεξο· ἡ διπλῇ, ὅτι εἰώθε περιτείναν τῇ συλ- 25 λυβῇ, ὡς ἐπὶ τῇ περὶ τῶν καλῶν. A.

231. μᾶλλον· τῷτο ἀπ' ἐτίρας ἀρχῆς. A.

ὡς ἄπειρος προσφασίζῃ, ἐπὶ τοῖς Κεβρώων ἀποθανόντος ἄλλον Ἑκτωρ δίδωσιν ἡνίοχον, καὶ Διομήδης αὐτοῖς ἀγωνί- 30 ζῃ, καὶ Μενέλαος Ἀἴθῃ τῇ Ἀγαμέμνονος Ἰππῳ. BLV.

εἰωθότι· ἔτι καὶ εἰωθότι καὶ Ἀρίστρχος καὶ Ζηνοδῶν ἀπαν- 35 τες· μᾶλλον γὰρ φησὶν ὑπὸ τῷ Ἰθάδῃ καὶ συνήθει ἡνίοχῳ οἷον τὸς Ἰππῶς τὸ ἄρμα. καὶ τὴν αἰτίαν ἐπιφέρει „μὴ τὸ μὲν — ποθόντες.“ τοῦτο ἐστὶ καὶ τὸ ἐν τῇ Δολονίᾳ „αἰθέο- 40 σον γ' ἐπ' αὐτόν“ (II. 10, 493). διὰ τῷτο φασι ἔνιοι καὶ τὸν Τηλέμαχον τῷ Πεισιφύλῳ κελεύειν ἔξῃ τὸς Ἰππῶς (Od. 15, 46). εἴη δ' ἂν ὁ τῷ Αἰνείᾳ ἡνίοχος κατὰ τὸ σιω- 45 πόμενον καταβεβηκώς, καὶ ἐστὶ παρ' Ὀμήρῳ πολλὰ τοιαῦτα. A.

233. οὗτις πεπλήονακε κατὰ τὸν τόπον τοῦτον τοῖς σχή- 50 μισιν. A.

ματήσεται· ματαιοπραγήσῃσι, ματαίαν ἔχουσι τὴν προθυμίαν. D.

ἔδδ· περὶ αὐτῶν χρησθόν τι μαρτυρεῖται. Δημοσθένους δὲ 55 φησὶ „δεῖ δὲ τὰς ἀγαθὰς ἄνδρας ἐγχερεῖν μὲν ἡπασιν αἰ- τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένην ἐλπίδα, φέρειν δ' αἰ ὡς ὁ θεὸς διδῶν γενναίως“ (de cor. § 97). BLV.

237. τῇ ἄρματι· τὸ πλήρες ἐστὶ τῷ διὰ βαρυνοντι- 60 ον ἐπιφέρει γὰρ „καὶ τῷ Ἰππῳ.“ A.

238. δέδεξομαι· ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆς δέξομαι, ἐπιτε- 45 ρήσῃ, ὡς λέλάχουσιν ἀντὶ τῆς λάχουσιν. A.

241. σφῶς δὲ ἴδε Σθένελος· ὡς ἀπὸ τῆς δέξας ὑψη- 65 λότερος ὢν ἴδεατο. ἢ ὡς ἀχολογούμενος Διομήδης περὶ τοῖς πολέμοις. ABV.

242. αἴψα· ἐπὶ γὰρ γ' τὸς λόγους ὁ καιρὸς. LV.

245. ἀπὸ λείοντος· ἀντὶ τῆς ἀμετρον, πολλήν· τὸ γ' πλε- 70 ον μείζον ἐστὶ γῆς, ἔχον πῆχυν ἐξ' ὀλίγον. BDL.

ὁ μὲν: ἀντὶ τοῦ τὸν μὲν, τὸν δέ, ὡς τὸ „ἀεράτων ἐπιδέξαι ἐναίσια“ (Π. 2, 353) καὶ „ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτε, ὁ μὲν φυλῆς (δάφνης LV), ὁ δ' ἐλαίης“ (Od. 5, 477). BLV.

ἡ διπλῇ πρὸς τὴν ιδιότητα τῆς φράσεως: ἀκόλουθον γ' ἦν εἰπεῖν τὸν μὲν τόξων εὐερίδα. εἰκτεὶον δὲ ἐπὶ τὸ ἔχον-
τας, ἵνα μὴ σολοικισμὸς γένηται. εἰς δὲ συνάπτωμεν, λεί-
πει τὸ ἐξίν. A.

λείπει δὲ τῷ ἐξῆς τὸ ἐξίν· οὐ γ' δύναται σχῆμα εἶναι, ὡς Νικάνωρ φησὶν. VL.

246. εἶδος δ' αὖτε **Αυκάονος**: ἐκ ἀκαίρως γενεα-
λογεῖ· συνίστησι γ' ἐκ προγόνων αὐτοῦ, ἐκ εὐχερῆ τὴν πρὸς
τέτῃς μάχην δεικνύς. καὶ ἐπὶ μὲν τῷ πατρὸς εὐχεται,
ἐπὶ δὲ τῆς μητρὸς ἐξίν, ὡς τὸ „μήτηρ μὲν τέ μέ φησιν“
(Od. 1, 215). BL.

247. εἶδος **μεγαλήτορος**: ἐν ἄλλῳ εἶδος μὲν αὐ-
μοτος. A.

249. ἐφ' ἵππων: ἀντὶ τῷ εἰς ἵππους, ὅσοι ἐπὶ Ἀθη-
νῶν πλεῖν φημὲν, καὶ „πέπταιται ἐπ' ὠκεανοῦ ῥούων“
(Π. 3, 5). B.

ἐκ ἀναχωρεῖν αὐτῷ τῆς μάχης ἐπὶ τῶν ἵππων παραι-
νῶ, ἀλλ' ἀναβῆναι ἐπὶ τὸ ἄρμα καὶ μὴ πεῖδον πρὸς ἵππους
ἀγωνίζεσθαι· ἐπεκίνδυνον γάρ. BLV.

οὕτως **Ἀρίσταρχος** ἐφ' ἵππων, ὡς εἰ ἔλεγεν ἐπ' Ἀθη-
νῶν ἀντὶ τῷ ἐπ' Ἀθήνας. λέγει γ' ἐπισημασμένον ἐπὶ τὰς
ἵππους, καὶ μὴ κινδύνους πεζὸς πρὸς τὸν ἐφ' ἄρματος δόχ-
μενον. A.

ἄλλως. ὅτι Ἀττικῶς ἐξενήνοχεν ἀντὶ τῷ ὡς ἐπὶ τοῖς
ἵπποις. δοκεῖ δὲ Ζηρόδοτος τῆτον καὶ τὸν ἐξῆς ἡθετηκέναι. A.

252. φόβον δ': ὅτι πάλιν φόβον τὴν φυγὴν εἶπεν. A.
ὡς γενναῖος καὶ τὴν ἐπὶ τὸ ἄρμα ἀνέβασιν φυγὴν ὁρί-
ζει, καὶ τὸ μετακινήσασθαι τὴν εὐσέως ἐν ἡμῶν κατελήφθη.
ἡθικὸν δὲ τὸ σέ, οἷον τὸν πάνν φίλον. ἡθικὸν δὲ καὶ τὸ
ἄνω. BLV.

οὐδὲ σέ: ὁ Ἀσκαλωνίτης τὸν δὲ δῶναι, ἵνα ἐγκλι-
τῶς ἀναγνῶ. ἐκ ἀναγκαῖον δέ, ἀλλ' ὁρθοτονεῖν· καὶ γ' δὲ-
καταται συνδεδέσθαι. A.

253. γενναῖον: σημειῖται τινες ὅτι ἔτις εἶδη ἔγγενες,
πάτριον. σημειῖται δὲ καὶ τὸ δένειω δ' ἵππων (255) ἀντὶ
τῷ δὲ κνηρῶς ἔχω. τινὲς δὲ ἐπὶ τῷ φόβῳ τιθέασιν τὸν ἕκτον. A.

οὐ τὸν ἰσχυρὸν λέγει ἐνταῦθα, ὡς οἱ παλαιοὶ βάλλον· ἀ-
λλὰ τὸν εὐγενῆ. ἴσθον δὲ καὶ Ἀνίκαι μέχρι τῶν γενναῖον
ἄνδρα οὐ τὸν ἰσχυρὸν φησιν, ἀλλὰ τὸ ἀπὸ γένος. L.

255. ἀλλὰ καὶ αὐτῶς: ἀλλὰ καίπερ πεζὸς ἐπάρχων. A.

256. ἔα: συλλέγεται τὸ αὐτὸ καὶ βαρύνεται. τὸ μὲν οὖν
ἐνταῦθα τῷ ἐνεστώτι ἐξίν ἔω ἔως δέ, σὲν τῷ γ' γραφόμε-
νον, ὡς τιμῶν τιμῆς τιμῶν. εἰς αὐτῶς εἰς αὐτῶς προσσημασμέ-
νον τῷ γ' „οὐ μ' εἰς μακάρισσι“ (B19)· καὶ τὸ τρίτον ἐν
Ἰωνικῇ παραγωγῇ „τὸν δ' ἔτι πατὴρ εἰσσεύετο μάχεσθαι“ (Π.
20, 408) καὶ „τόνδε δ' ἴασκεν“ (Π. 24, 17). καὶ προσακτι-
κόν „ἀλλ' ἴα ὡς οἱ πρῶτα“ (Π. 1, 276). εἰ τοίνυν ἐπὶ τοι-
*) ὡς τὸ „οἱ γὰρ φη παραγῆτος“ περὶ Ἀνακρέοντι. BL.

οὗτο „τρεῖν μ' ἐκ ἔα“ μόνον συνεσάλῃ τὸ ἄλφα, καὶ ὁ πα-
ρατακτικὸς ἐξίν ἰσοδυναμῶν ἐνεσῶτι. εἰ δὲ ὁ ἐνεσῶς αὐτὸ
ἐξίν περισπόμενος καὶ σὲν τῷ γ' γραφόμενος, δηλὸν ὅτι
πολλὰ πάθη· συστολή γ' τῷ αὐτῷ, καὶ ἐκβολή τῷ γ', καὶ με-
βολή τῷ τόνῳ, εἰ μὴ ἄλλως ἐκδέξαμεθα, ὅτι ἔσθ' αὐτῶν
ταῦτα τὰ τῆς δευτέρας συστολίας κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τὸ
πρῶτον προσώπων πολλάκις διαλύειν εἰς δύο αὐτῶν, ὡς τὸ μὲν
πρῶτον συνεσάλμενον ἐξίν, τὸ δὲ δεύτερον ἐκτεταμένον
σὲν τῷ γ' γραφόμενον, ὅπως „οὐχ ὁρᾷς οἶος καὶ γὰρ“ (Π.
21, 108), καὶ ἐπὶ τῷ τρίτῳ „ἰχθυῖα δακύνει“ (Π. 17, 57)
καὶ „ἐκπερά μὲγα λαῖμα“ (Od. 9, 323) „ἐκ εἰς Κρονίδην“
(Π. 8, 414). τοῦτο τοίνυν τὸ εἰς δύναται κατὰ ἀποκοπὴν
εἰρησθαι „τρεῖν μ' ἐκ ἔα“ ἐνθεν καὶ συνέσθ' τὸ αὐτὸ καὶ
βάλλον· ἐκ ἡθῆς δὲ καὶ ἐνεσῶτος ἀποκόπτεται καὶ ἄλλως
χρᾶντες, ὡς ἔχει τὸ „εἰς κατὰ λαπάρεν“ (Π. 6, 64) *).
δὲ τις ἐπιζητήσειν ὁμοιότητα ἀπὸ τῶν εἰς αὐτῶν περισπόμε-
νων ἢ βαρυντόνων ἐπὶ τρίτῳ ἀποκοπῇ, καὶ μὴ εὐρὺν μηδὲ
τῆτο παραδέξαιτο, εἰαυτὸν λήσει· περὶ γ' πάθος διαλυ-
βάνομεν. ABLV.

ἀνδρὶς δὲ καὶ εὐσεβῆς τὰ τοιαῦτα ῥήματα, τὸ πᾶν
τῇ θεῇ ἀνατιθεῖναι προνοίᾳ. BL.

257. τοῦτω δ' οὐ: πολὺ τὸ διάφορον αὐτῷ τε καὶ τῶν
Πανδάρου λόγων. BL.

πάλιν αὐτῶς: ὅτι ἐ τὸ αὐτὸ λέγει διὰ τῷ πάλιν καὶ
αὐτῶς, ἀλλὰ τὸ μὲν αὐτῶς ἀντὶ τῷ πάλιν, τὸ δὲ πάλιν το-
πικόν, ἀντὶ τῷ εἰς τοῦπῳ. A.

258. γενναῖον τὸ λῆμα, εἰ μὴ ἀμφοτέρων, ἀλλὰ γε τοῦ
ἐξῆς κρατήσιν πεπαισμένον. ἅμα δὲ καὶ ἀνθρωπίνως οὐ
περὶ τῶν δύο ἀποφαίνει, τὸ δὲ ὅλον τῇ Ἀθηνᾷ ἀντι-
θῆται. BLV.

260. αἱ κέν - Ἀθῆνη: ἐξέκοψε διὰ τῆς θεῆς τὸ ἀλα-
ζονικόν. LV.

261. ἡ διπλῇ, ὅτι περισσὸς ὁ δὲ σύνδεσμος. A.
νηφαλίως ἅπαντα προορῶ, οὐκ ἐκκρυβόμενος ὑπὸ τοῦ
προσδοκώμενον κινδύνου, εἴγε ὁ μὲν οὐκ εἴς, ὁ δὲ τοῦ
τῆς ἄριστος, ὅς ἦδη καὶ ἔβαλεν αὐτόν. πολέμικος δὲ ἀνδρὶς
ἀντιποιεῖται τῶν πρὸς τὸν πόλεμον χρησίων· καὶ ὁ ἔπειτα
γὰρ τὸν Ἀιομήδους θάρσκα σπεύδει λαβεῖν καὶ ἀσπίδα Νε-
στορέην (Π. 8, 192). LV.

262. ἡ διπλῇ, ὅτι ἀπαρέμψατον ἀντὶ προσακτικῶν τοῦ
ἐρῶκακε. A.

ἐξ ἀντιφάσεως: ἵνα δοκῶσιν ὑπὸ τινος ἄγχεσθαι. LV.

263. ἐλατῆται: ἡ διπλῇ, ὅτι τῷ ἀπαρεμψάτω ἀντὶ
προσπαικτικῶν ἐχρήσατο. Ζηρόδοτος δὲ Ἀθῆναι γράφει. A.

264. μετ' ἐκκνήμειδας: ἀντὶ τῷ πρὸς. A.

265. τῆς γὰρ τοι γενεῆς: ὁ μὲν Ἀινείας, τὸ γοῦν
τικὸν ἐκκλήνων, ἐπετίμετο τὸν Ἰάσονα (222)· ὁ δὲ ἐπὶ
λέστρον ἐπαινεῖ, παραγγέλλων τὸν Σθένεον. πάθεν δὲ ὁ
δεν: ἐξ ἀζημυλῶτων δηλονότι, ὅθεν καὶ Ἰδομενεὺς ἔλαβε
περὶ Ὀθρυονέως (Π. 13, 374). δύναται δὲ καὶ ὡς Ἀθῶν

ἐπίθετον γάρ. ὅταν δὲ ἰδίως ἐπὶ τῶ πλοῖσι, βαρύνομεν, ὡς λευκὴ καὶ λεύκη. ὁξύνει δὲ ὁ προμνός, ἐπεὶ τὰ εἰς τοὺς λήγοντα μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνως τριγενῇ ἀπλᾷ ὁξύνεται, συγχρὺς πυκνός· ἔτως προμνός. Α.

293. ἐξελεύθη: ἔτιος Ἀρίσταρχος, ἐξελεύθη. ἄλλοι δὲ ἐξεσύνθη. Α.

τῆς ὁμιλίας ἐπαύσατο. ἐξελεύθη Ἀρίσταρχος, Ζηνόδοτος δὲ ἐξεσύνθη. LV.

παρὰ νεύατον ἀνθρεῶνα: ζητεῖται πῶς τῶ Πανδάρου τῷ δόρῳτι πεπληγόςτος κατὰ τὰς ὀφθαλμίδας τὸ δόρυ τοῦ ἐξῆλθε διὰ τῶ γενέας. ῥητέον ἔνθι ἡ Ἀθηναῖα μετῶν ἔσα καὶ ὑψηλοτέρῳ ἀνωθεν κατενεχθῆναι ἐποίησε τὸ δόρυ, εἶνα παρ' ὀφθαλμίων, καὶ ἔτιος λευκὰς διεπέρησεν ὁδόντας. Β.

294. ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων: χρησίμως, ἵνα ἐπεκρῶσιν οἱ ἔμποι καὶ μὴ δύνῃσι ἐπιβεβηκώς αὐτοῖς ὑπερμαχεῖν. V.

297. Ἠλιάδωρος εἴκει εἰς τὸ ἀπόρουσεν, εἴτα ἀρχεται ἀπὸ τῶ σὺν ἀσπίδι δούρι τε μακρῷ. καὶ ὃ εἶχε, φησί, πρῶτον, ταῦτα τῷ Πανδάρῳ παρεδόκεν. αἶρε γὰρ, φησί, τὴν ἀσπίδα ἀπὸ τῶ νεκροῦ καὶ καθοκλήσει, καὶ τὸ βληθὲν ἐπὶ τῷ Αἰομήδῳ δόρυ. τῷτο δὲ ἐκ ἔξιν ἀληθείας, ὡς ὅτι ἀπὸ τῶ Πανδάρου ὁ Αἰνείας αἶρει τὰ ὅπλα· οὐ γὰρ ἐδήλωσεν ὁ ποιητής· ἀπὸ τῶν τε αὐτῶν ἐκ τῶν τὸν Αἰνείαν γυνὸν παραδεδωκέναι τοῖς πολεμίοις. ἐπὶ ψυχρὸν τε τὸ ἐκδέχεσθαι τὸν Αἰομήδῃ φῶς ὃ καθοκλήσει ὁ Αἰνείας, καὶ μὴ εὐθέως αὐτὸν ἀνελεῖν διὸ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης συνάπτει, ὡς ἐπὶ τῶ Αἰνεία κεῖται τὸ σὺν ἀσπίδι δούρι τε μακρῷ καὶ ἄλλον ὅτι ὁ Πανδάρου ἐπ' αὐτῶ κατὰ τὸ σιωπώμενον καθώπλιτο, ὃ δὲ Αἰνείας εἰς τὸ μεταφρεῖν μετενηγόναι τὴν ἀσπίδα, εἶχε δὲ τὸ δόρυ παρακείμενον, ἡ ἔκειτο ἐν τῷ δέσφῳ, ὡς περ καὶ Νέστωρ ἠριοχὼν Αἰομήδει, ὡς σαφὲς ἐκ τῶ 30 "Ἐκτορος προσώπῳ, καὶ κε λάβομεν ἀσπίδα Νεστορήν" (II. 3, 191). ἔτιος δὲ καὶ Αὐτομέδων ἠριοχεῖ τῷ Πυρρόχῳ παραδὲς ἔν τας ἡνίας Ἀλκιμέδοντι πολεμεῖ τοῖς ἰδίοις ὅπλοις. ἦν ἔν τῷ τοῖς τῶν ὅπλων τῶ ἠνιόχῳ ἐν τῷ ὅρματι, ἵνα εἰ χρεια γένοιτο μαχεσώμεναι. ταῦτα Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ προσφύ- 35 δῳ. ALV.

στυπτόν ὅλον τὸν εἶλον. Α. ὡς Νικάνωρ. LV.

298. οἱ: ὅτι ἀντὶ τῶ αὐτοῦ. Α.

299. ἡ διπλῇ, ὅτι ἀπὸ τῶν τετραπόδων ἡ μεταφορᾷ, πρὸς τὸ "ὅς Νέστωρ ἐπιβεβηκώς" (II. 1, 37). Α.

ἀλλ' ὡς σαρκί, καὶ ἔτι κατὰ μεταπλασμὸν ἀπὸ τῶ ἀλλῇ. τινὲς δὲ ἀπὸ τῶ ἀλλῇ Αἰολικῇ αὐτῷ φασιν· τοῖς γὰρ εἰς ἡ παράκειναι εἰς τῶ, ὡς ἐοικὴ καὶ ἐοικὴς· ἐν ὑπερθεσει ἐρο- 40 τίς. ὡφείλει δὲ ἐκτελεῖν τὸ ἴ. Α.

τὸ ἀλλ' μεταπλασμὸν ἔπαθεν ἀπὸ τῆς ἀλλῇ δοτικῆς· ὁ Ἀσκαλωνίτης δὲ οἶετ' ἀπὸ τῆς ἀλλῇ εὐθείας κλιθῆναι τὸ ἀλλ'. Τριγών δὲ ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῆς ἀρχαίας ἀναγνώ- 45 σιώς φησιν ὅτι Ἀρίσταρχος λέγει ὅτι ἔδος τοῖς Αἰολεῦσιν εἰς ἔξιν τὴν ἰσκήν ἰσκήν καὶ τὴν κρόκην κρόκην καὶ τὴν ἀλ- κήν ἄλκην ὡς σύγκην. εἰ δὲ σάρκα ὡς ἄλκην, καὶ ἀλλ' ὡς 50 σαρκή. AL.

300. οἱ: ὅτι πάλιν ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. Α.

302. σμερδαλέα ἰάχων: διὰ τῆς βοῆς ἀποτρέπων τὰς ἐπιόντας, ἢ πρὸς συμμαχίαν καλῶν. V. βαρύνειν δὲ τὴν ἰάχων· ἐνεσώτως γὰρ ἐστὶ καὶ πειρατατικῶς. οὐ μέντοι περι- 50 σπαθήσει, ὡς οἰεῖται Τυραννίδων. διδάσκει τὰ κινήματα, "ἡμεῖς δὲ ἰάχοντες" (Od. 4, 454). εἰ γὰρ περισπᾷτο, ὡς νοῦντες ἐγίνετο. "ἐπὶ δ' ἵαχε λαὸς ὕμῃδε" (II. 13, 834). "τρίς δ' ὕϊεν ἰάχοντος" (II. 11, 463). οὕτως οὖν καὶ τὸ "φθέξομ' ἐγὼν ἰάχασα" (II. 21, 341) ὀφείλομεν προσπα- 55 ροῦναι. Α.

χερμάδιον: φθάσας γὰρ τῷ δόρῳτι προὔτηνεν. V.

304. νῦν: πολλῷ κατωτέρῳ τῶν ἡρώων ἐστὶ· διὸ τῷ διαζήματι τῶ χρόνου πιεῖται τὰς ὑπεροχὰς τῶν ἡρώων. LV. 60 καὶ διὰ τῶ ἔλα καὶ διὰ τῶ πύλλε τὸ εἰμεταχείριζον ἐδήλωσεν. LV.

305. κοτύλην: ἰχθὺν, τὸ πᾶν ὅσον. LV. κοτύλη τὸ κοῖλον τῶ ὅσον, ἐνθα ἡ κεφαλὴ τῶ μισθοῦ ἐκτρέφεται. AB. ἰχθὺν τὸ ὑπὸ τὴν ὀσφρὸν ὅσον εἰς ὃ ἔγκειται τὸ ἐκτὸν ὅσον, ὅπερ καὶ γλαυκὸς καλεῖται καὶ κοτύλη παρὰ τὴν κοιλί- 65 ας. ABD.

307. τένοντες: ἔτι τὰ τεταμένα νεῦρα, ὡς δύο τινῶν πλατέων νεύρων συνεχόντων τὴν κοτύλην. LV.

308. ὡς δ' ἀπὸ: ἐχ ὡς οἶετ' ὁ Ἀσκαλωνίτης, ἀνα- 70 γραφήσει ἡ πρόθεσις, ἐπεὶ τὸ ἐξῆς ἐστὶν ἀπῶς· μεταξὺ γὰρ λέπτωκεν ὁ δέ. Α.

309. ἡ διπλῇ, ὅτι ἔστιν ἀντὶ τῶ ἔμεινεν, ἢ τὸ ἐρ- 75 πῶν ἀντὶ τῶ κατενεχθείς. ALV.

πιθανὸς ἐκ ἀνατρέψεως, ἀλλ' ἔτιω χρηματίζει πρὸς τὸ εἰμετακόμισον τῆς ἀρπαξίδος ζωῆς. V.

310. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐκ ὁρθῶς ἐπὶ Ἐκτορος λέγει (II. 11, 356) μετενεχθείς ἐντιθέειν. Α.

τολμηρὸς τὴν λειποθυμίαν κελαινὴν τόκτα λέγει. L.

311. καὶ γὰρ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο: καὶ ὁ χρόνος καὶ τὸ ῥῆμα ἐνήλλαξεν, ἀντὶ τῶ ἀπώλετο ἔν. Α.

οὐχ ὡς καιρίας θύσης τῆς πληγῆς πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὥς δεύτερον τραῦμα ὑπὸ τῶν πολεμίων πληγείας καὶ ἡ Ἀφροδίτῃ τῷτο δέδοικε "μή τις Αἰνείαν" (316). V.

314. ἀμφὶ δ' ἐδὸν φίλον ἔειπεν: ἐχ ἵνα μὴ τρωθῇ, πῶς γὰρ ἐνόμισεν ἄριστον τὸν ἐαυτοῦ πέπλον εἶναι, τρωθ- 80 ῶσκεται καὶ τῶν θεῶν; ἀλλ' ὅτι οὐδενὸς αὐτῶν τῶν πο- λεμίων ὀρθοῦναι θέλει. ὡς γὰρ αὐτοῖς οἱ θεοὶ τοῖς ἀνθρώποις εἰσὶν ἀφανεῖς, ἔτιω καὶ ἡ ἐσθλὴ αὐτῶν ἀόρατος. πῶς ἔνθι φέρεται μή τις—ἔλκεται; ἀπὸ τῶ ἡγεμῆνα ἐδήλωσε τὸ ἐπὶ- 85 μένον. εἰ γὰρ ὤφθη, ὥς ἂν ἐτιρώθη καὶ τρωθείς ἀπὸ τῶν Αἰομήδους δὲ μόνος ἐπιδικᾷ· τὴν ἀχλὺν γὰρ ἡ ἀφρη- μένος. LV.

ἐχεύατο: τὸ τρυφερόν τῆς θεῆς διὰ τῶ ἐχεύατο πα- 90 ρέεισε. LV. τὸ ἐχεύατο ἀπλότητι καὶ τρυφερότητι δηλοῖ γυναικείων χειρῶν. L.

315. πρόσθε δὲ οἱ: ἔμπροσθεν αὐτῶν. ἐχ ὡς ἄριστον δὲ περιβάλλει τὸν πέπλον αὐτῶν, ἀλλ' ἵνα κούφῃ αὐτόν. Α.

γένονεν· οὐ γὰρ λυπέμενοι ἐν πλάνῃ ἔχουσι τὴν προχῆν, ὁμοίως
καὶ οἱ λίαν χαίροντες. ὁ δὲ Ἀσκαλονίτης δασύνει τὸ ἄλφειν
(Od. 18, 533) τὸ ἐπιχαίρειν. τὸ δὲ ἄλφειν ἀντὶ τοῦ λῦσιν
ἔχ' ἐφάρκεσα τῶν δεινῶν. διὸ ἔδδ' ἐφ' ἔργεται. LV.

τὸ ἄλφειν ἔστι μόνον ἐπὶ λύπῃς ἀλλὰ καὶ ἐπὶ χαρᾷ, ὡς ἐν
Ὀδυσσεύῃ ἐν τῷ „ἄλφειν δὲ Ἴσρον ἐνέκησας" (L. 1.). Πλά-
ταρχος δὲ κατακόρως ἔτιω χρῆται τῇ λέξει. L.

353. Ἰρις· ὡς κοινῶς ἔπασσι τοῖς θεοῖς ὑπερηγεῖσθαι, ἢ
ὡς ἐρωτικῇ. οὐκ ἀπέξη δέ, ἀπ' οὗ Τρωσὶν ἔγγελος ἦλθεν
(Il. 9, 786). LV.

ἢ Ἰρις ἔχει τι ἐπαφροδίτον διὰ τὸ τῶν χρωμάτων κάλ-
λος· διὸ καὶ οὐκ εἰς πῶς ἔχειν δοκεῖ πρὸς τὴν Ἀφροδίτην. L.

354. μελαίνετο· ἐπιελιδνέτο. D.

355. μάχης ἐπ' ἀριστερά· καὶ ἐπ' Ἐκτορος „ἐπεὶ ῥα
μάχης ἐπ' ἀριστερά" τὸ ταυσεῖτον. LV.

356. ἐκέκλιτο· ἀπὸ μέγας τὸ πᾶν. τὸ δὲ ἐκέκλιτο ἀπὸ
τῆς κλίνης, ὡς τὸ „σάκε' ὅμοιοι κλινάντες" (Il. 11, 592) καὶ
πῶς κλινόμενος ἀνδροκμήτηρ" (Il. 11, 371). BLV.

357. διαστολὴ εἰς τὸ ἐπιποθεῖν, καὶ τὸ ἐξῆς κασιγνήτοιο
ἴππου. οὐκ εἶναι δὲ καὶ τὸ γυνεῖ τῇ ἀνάλκιδι, ὡς τὸ „ἦ δ' ἐν
γῆνασι πάντες Διῶντες" (370). BL.

358. πολλὰ λίσσομεν· οὐκ εὖ, φασὶν ἔνιοι, πρόσ-
κειται τὸ πολλὰ καὶ γὰρ ἐσσεῖς ἐστὶ καὶ ἀδελφός, καὶ τοῖς ἀδ-
ελφοῖς βοηθεῖ. ἦντιον δὲ οὐκ εὖ γυναικείον καὶ ἀδελφόν ἐμφα-
νεῖ ἢ πολλὴ δέησις καὶ τὸ γονυπετεῖν. BL.

χρυσάμπουκα· ἄμπου σημαίνει δύο, τὸ γυναικείον
ἰσίδεμα, ὡς τὸ „ἄμπουκα κεκροῦθαλον" (Il. 22, 469), καὶ
τὸν χυλινόν, ὡς ἐνταῦθα. BL. ἄμπου ἢ τὰς τριχάς περι-
λαμβάνουσιν. LV. ἄμπου ἐκκαλεῖτο χρυσῇ σειρᾷ τὰς περι-
τὸ μέτωπον τῶν ἵππων τριχάς συνδέσσει. LV.

359. κομίσαι· ἐπιμελήθητι, ἐκ τοῦ κομίζω, ἐξ ἧς κο-
μιδὴ ἢ ἐπιμέλεια, ἥς ἢ δοτικὴ ποιεῖ ἐπιδημηματικῶς τὸ κο-
μιδῆν, ὅ ἐστι λίαν. L.

360. τὸ οὐκ ἀέκοντε ἀρετὴν ἵππων δηλοῖ. εἰ γὰρ κατὰ
τὸν λυρικὸν ἀγαθὸς ἵππος ὁ σῶμα ἀκέντητον παρῆλθον, ὅς
μασιζόμενος ἐκ εὖ ἔχει. καὶ ὁμοῦ ὁ τοιοῦτος, εἴπερ ἐκ ἀέκων
θλαί, ἀγαθὸς ἐστίν. L.

361. παρὰ δ' ἀμβροσίον βάλλει ἐξ ἧς καλῶς παρὰ
τοῖς πολλοῖς λέγεται τὸ παρὰβλημα. L.

371. μητρὸς ἐξῆς· τῆς Διῶντος εἶναι λέγουσι τὴν Ἀφρο-
δίτην, ἐπεὶ Ἀφροδίτῃ ἐστὶν ἢ συνάγεσθαι τὸ ἔρως καὶ τὸ θῆλυ
δέναντι, διὰ τὸ ἀφροδῖον τὸ σπέρματι τῶν ἔρως εἶναι. διεκόν
γὰρ τὸ δινεσθαι· ἐξ ἐγγόνητος δὲ τῆς ἐν τῇ συνουσίᾳ τῆς ἔρως. L.

βιωτικά ταῦτα, τὸ καὶ τὰς προβεβηκότας τῶν παιδῶν ὡς
μαρτὸς ὑπὸ τῶν γονέων διαπαιδεύει. διὰ δὲ τὸ τρυφερόν τῆς
δαίμονος πίπτειν εἶπεν, ἅρα καὶ τὴν ἐκ τοῦ τραύματος πα-
ρεμένην ἐμπεῖναι θάλασσαν. BL.

τὸ ἀγκυρὰς λέγουσι τινες ἐπιδήμιον ὡς τὸ ἐκάς. τὸ κάς
βραχὺ κατὰ Ἀσκαλόν· οὐ γὰρ Ἀσκαλὸν ἀπεναντίας τῇ κοινῇ
διαλέκτῃ τῶν μὲν εἰς τὴν εὐδαιῶν πληθυντικῶν ληγομένων
καὶ τὸ θανάτῳ διὰ τὸ ἀμαρτὴν ἐκφέρειν, τῶν δὲ εἰς αἰὲν αἰ-
ματικῶς διὰ τὸ ἀβραχίως ἐκφέρειν. L.

μαρτὸς διὰ τὸ ἀβραχίως ἐκφέρειν. L.

372. κατέρειξεν· ὅλως σημαίνει τρία, τὸ πρῶτον, ὡς
τὸ „τὸν δὲ τὸδε μὲν" ἔριπον ἐν Ἀργείοισιν ἔρειξεν" (Il. 9,
274)· καὶ τὸ δεύτερον, ὡς τὸ „ἄλλος δ' ἄλλῃ ἔριξε φῖτον ἀν-
τιπάλαν" (ib. 400)· καὶ τὸ τρίτον κατὰ τὸν ὄντα, ὡς ἐνταῦθα. BL.

373. τίς· φῖλον ἑρηνικῶν ἢ τίς τῶν ἑρηνικῶν. LV.
τὸ κατ' ἐρώτησιν καὶ κατ' ἀνανάκτησιν καὶ κατὰ θαν-
μασίον. L.

374. μαψιδίως· ἴδιον γόνειον ἀδικεῖν καὶ σὺν ἐπι-
τασπῇ. τὸ δὲ ἐνιωπῇ ἦτοι ἐν ὄψει ἀδικεῖν. τινὲς δὲ
γράφουσιν ἐνιωπῇ. BL.

375. ἐπερθυμός· ἀλόγιστος καὶ μεσὸς θυμῷ. BL.

377. οὐνεκ' ἐγὼ φῖλον νύκτιν ἠδύησε τὸ θράσος
Διομήδους, εὐλογον ἔχουσα τὴν αἰτίαν. BL.

380. ἀλλ' ἦδη Δαναοί· ὡς Τρωσὶ βοηθεῖσαι κοινο-
ποιεῖ τὸ πταίσμα, καὶ ἵνα μὴ δοκῇ μόνῃ ἀδικεῖν. BL.
μεταπολίσις ἑρηνικῇ· διὰ τὸ ἄνω εἶπε Διὶ μόνῳ, τὸν
ἀδικατοῖς. L.

384. ἐξ ἀνδρῶν· τινὲς συνάπτουσιν, ἵν' ἢ δὲ ἀνδρῶν
ἀλλήλους κακοποιεῖν. BL.

385. Ὄτιον καὶ Ἐγιάλτης, Ἀλωῶς παῖδες καὶ Ἰρμιδίας,
καὶ ἐπὶ κλησὶν δὲ Ποσειδῶνος, μέγιστοι καὶ ἰσχυροὶ γινόμενοι
ἐπαύσαντες πολέμους· διὰ ἐνυθισθῆναι εἰσέδωσαν τὸν Ἄρη. D.

Ἀδώνιδος τὸ Κέντρον ἐραθεῖσα Ἀφροδίτῃ, καὶ τὸν ἠδύ-
τον ἐφορῶμεν, παρὶ τὸ τοῖς περὶ Ὄτιον καὶ Ἐγιάλτης, οἱ
θάσει μὲν ἦσαν Ἀλωῶς, φάσει δὲ Ποσειδῶνος καὶ Ἰρμι-
δίας. τοῦτον θεολογεῖν ἐν τῷ Αἰβάνῃ τῆς Ἀρκαδίας
ἀναίρει Ἄρης. οἱ δὲ θεογονοῦντες ἐπὶ τριταίῃ μῆτι
ἀποκλείουσιν τὸν Ἄρεα εἶλον ἐν ἑρκατῇ. ἢ δὲ τῶν μη-
τρὶν Ἡερίβοια, ἢ Ἐρμιόμαχος τὸ Ἐρμῆ, ἀπήγγελλεν Ἐρμῇ.
ὁ δὲ καὶ ταύτην χαρίζομενος καὶ τῇ Ἡρᾷ κλέπτει τὸν Ἄρεα.
ὁ δὲ φησὶν εἰς Νύξον ἦκε, καὶ κατέκρυπεν ἑαυτὸν εἰς τὴν
συνδρομῶν λεγομένην πέτραν, ἐκείνῳ δὲ ἐραδόντες τῶν
Ἡρῶς καὶ Ἀρτέμιδος γάμων ἀλλήλους ἐν κυνηγεσίᾳ ἀπ-
κτείναν· κατὰ πρόνοιαν γὰρ Ἀρτέμιδος Πάρος διὰ μέσον
διήλθεν αὐτῶν, καὶ ἦς ὁφθαλμοὶ ἀμφοτέρω διεκρήσαντο
ἀλλήλους. ἐπὶ τῇ δὲ μέθῃς συλλέξας ὁ ποιητὴς Ἀλκίον
περιτίθει, διὸ ὦν τῆς οὐκίας ἀπολέει βλασφημίαν, ὡς ὁ
καιναῖς ἀλλὰ παλαιαῖς περὶ τῆς παραδόσεως. ἔδδ' ἐν ἡτο-
πον τὸς Ποσειδῶνος θῆσαι Ἄρεα. B.

Ἀρτέμιδος ἀπὸ τῆς φησὶν εἶναι ὑπὸ τῆς ποιητῆς μυθι-
κώτερον ἐκδέχεται κατὰ τὴν ποιητικὴν ἐξέσιν, μηδὲν ἔτι
τῶν φησὶν εἶναι ὑπὸ τῆς ποιητῆς περιγραφόμενος. Ὄτιον δὲ
καὶ Ἐγιάλτης γόνου μὲν ἦσαν Ποσειδῶνος, ἐπὶ κλησὶν δὲ
Ἀλωῶς· ἔτσι ὑπερβαίνει κατὰ μέγεθος γινόμενοι τὸν Ἄρη
παρ' αὐτοῖς ἔδωσαν. χρόνῳ δὲ διελθόντος Ἡερίβοια, μη-
τρὶν μὲν τῶν γυναικῶν δὲ Ἀλωῶς, ἔπεισε τὸν Ἐρμῆν ὅπως
κλέψῃ τὸν Ἄρη κακίαν αὐτῶν ἀντὶ τῶν διαρῶν ἀπορρί-
πτεται τιμωρίαν· ἢ δὲ περὶ τῆς τοῦτο ἐποίησεν. οἱ δὲ πάλιν
καὶ τὸ θανάτῳ διὰ τὸ ἀμαρτὴν ἐκφέρειν, τῶν δὲ εἰς αἰὲν αἰ-
ματικῶς διὰ τὸ ἀβραχίως ἐκφέρειν. L.

386. Ὄτιον καὶ Ἐγιάλτης, Ἀλωῶς παῖδες καὶ Ἰρμιδίας,
καὶ ἐπὶ κλησὶν δὲ Ποσειδῶνος, μέγιστοι καὶ ἰσχυροὶ γινόμενοι
ἐπαύσαντες πολέμους· διὰ ἐνυθισθῆναι εἰσέδωσαν τὸν Ἄρη. D.

Ἀδώνιδος τὸ Κέντρον ἐραθεῖσα Ἀφροδίτῃ, καὶ τὸν ἠδύ-
τον ἐφορῶμεν, παρὶ τὸ τοῖς περὶ Ὄτιον καὶ Ἐγιάλτης, οἱ
θάσει μὲν ἦσαν Ἀλωῶς, φάσει δὲ Ποσειδῶνος καὶ Ἰρμι-
δίας. τοῦτον θεολογεῖν ἐν τῷ Αἰβάνῃ τῆς Ἀρκαδίας
ἀναίρει Ἄρης. οἱ δὲ θεογονοῦντες ἐπὶ τριταίῃ μῆτι
ἀποκλείουσιν τὸν Ἄρεα εἶλον ἐν ἑρκατῇ. ἢ δὲ τῶν μη-
τρὶν Ἡερίβοια, ἢ Ἐρμιόμαχος τὸ Ἐρμῆ, ἀπήγγελλεν Ἐρμῇ.
ὁ δὲ καὶ ταύτην χαρίζομενος καὶ τῇ Ἡρᾷ κλέπτει τὸν Ἄρεα.
ὁ δὲ φησὶν εἰς Νύξον ἦκε, καὶ κατέκρυπεν ἑαυτὸν εἰς τὴν
συνδρομῶν λεγομένην πέτραν, ἐκείνῳ δὲ ἐραδόντες τῶν
Ἡρῶς καὶ Ἀρτέμιδος γάμων ἀλλήλους ἐν κυνηγεσίᾳ ἀπ-
κτείναν· κατὰ πρόνοιαν γὰρ Ἀρτέμιδος Πάρος διὰ μέσον
διήλθεν αὐτῶν, καὶ ἦς ὁφθαλμοὶ ἀμφοτέρω διεκρήσαντο
ἀλλήλους. ἐπὶ τῇ δὲ μέθῃς συλλέξας ὁ ποιητὴς Ἀλκίον
περιτίθει, διὸ ὦν τῆς οὐκίας ἀπολέει βλασφημίαν, ὡς ὁ
καιναῖς ἀλλὰ παλαιαῖς περὶ τῆς παραδόσεως. ἔδδ' ἐν ἡτο-
πον τὸς Ποσειδῶνος θῆσαι Ἄρεα. B.

Ἀρτέμιδος ἀπὸ τῆς φησὶν εἶναι ὑπὸ τῆς ποιητῆς μυθι-
κώτερον ἐκδέχεται κατὰ τὴν ποιητικὴν ἐξέσιν, μηδὲν ἔτι
τῶν φησὶν εἶναι ὑπὸ τῆς ποιητῆς περιγραφόμενος. Ὄτιον δὲ
καὶ Ἐγιάλτης γόνου μὲν ἦσαν Ποσειδῶνος, ἐπὶ κλησὶν δὲ
Ἀλωῶς· ἔτσι ὑπερβαίνει κατὰ μέγεθος γινόμενοι τὸν Ἄρη
παρ' αὐτοῖς ἔδωσαν. χρόνῳ δὲ διελθόντος Ἡερίβοια, μη-
τρὶν μὲν τῶν γυναικῶν δὲ Ἀλωῶς, ἔπεισε τὸν Ἐρμῆν ὅπως
κλέψῃ τὸν Ἄρη κακίαν αὐτῶν ἀντὶ τῶν διαρῶν ἀπορρί-
πτεται τιμωρίαν· ἢ δὲ περὶ τῆς τοῦτο ἐποίησεν. οἱ δὲ πάλιν
καὶ τὸ θανάτῳ διὰ τὸ ἀμαρτὴν ἐκφέρειν, τῶν δὲ εἰς αἰὲν αἰ-
ματικῶς διὰ τὸ ἀβραχίως ἐκφέρειν. L.

387. Ὄτιον καὶ Ἐγιάλτης, Ἀλωῶς παῖδες καὶ Ἰρμιδίας,
καὶ ἐπὶ κλησὶν δὲ Ποσειδῶνος, μέγιστοι καὶ ἰσχυροὶ γινόμενοι
ἐπαύσαντες πολέμους· διὰ ἐνυθισθῆναι εἰσέδωσαν τὸν Ἄρη. D.

Ἀδώνιδος τὸ Κέντρον ἐραθεῖσα Ἀφροδίτῃ, καὶ τὸν ἠδύ-
τον ἐφορῶμεν, παρὶ τὸ τοῖς περὶ Ὄτιον καὶ Ἐγιάλτης, οἱ
θάσει μὲν ἦσαν Ἀλωῶς, φάσει δὲ Ποσειδῶνος καὶ Ἰρμι-
δίας. τοῦτον θεολογεῖν ἐν τῷ Αἰβάνῃ τῆς Ἀρκαδίας
ἀναίρει Ἄρης. οἱ δὲ θεογονοῦντες ἐπὶ τριταίῃ μῆτι
ἀποκλείουσιν τὸν Ἄρεα εἶλον ἐν ἑρκατῇ. ἢ δὲ τῶν μη-
τρὶν Ἡερίβοια, ἢ Ἐρμιόμαχος τὸ Ἐρμῆ, ἀπήγγελλεν Ἐρμῇ.
ὁ δὲ καὶ ταύτην χαρίζομενος καὶ τῇ Ἡρᾷ κλέπτει τὸν Ἄρεα.
ὁ δὲ φησὶν εἰς Νύξον ἦκε, καὶ κατέκρυπεν ἑαυτὸν εἰς τὴν
συνδρομῶν λεγομένην πέτραν, ἐκείνῳ δὲ ἐραδόντες τῶν
Ἡρῶς καὶ Ἀρτέμιδος γάμων ἀλλήλους ἐν κυνηγεσίᾳ ἀπ-
κτείναν· κατὰ πρόνοιαν γὰρ Ἀρτέμιδος Πάρος διὰ μέσον
διήλθεν αὐτῶν, καὶ ἦς ὁφθαλμοὶ ἀμφοτέρω διεκρήσαντο
ἀλλήλους. ἐπὶ τῇ δὲ μέθῃς συλλέξας ὁ ποιητὴς Ἀλκίον
περιτίθει, διὸ ὦν τῆς οὐκίας ἀπολέει βλασφημίαν, ὡς ὁ
καιναῖς ἀλλὰ παλαιαῖς περὶ τῆς παραδόσεως. ἔδδ' ἐν ἡτο-
πον τὸς Ποσειδῶνος θῆσαι Ἄρεα. B.

388. Ὄτιον καὶ Ἐγιάλτης, Ἀλωῶς παῖδες καὶ Ἰρμιδίας,
καὶ ἐπὶ κλησὶν δὲ Ποσειδῶνος, μέγιστοι καὶ ἰσχυροὶ γινόμενοι
ἐπαύσαντες πολέμους· διὰ ἐνυθισθῆναι εἰσέδωσαν τὸν Ἄρη. D.

Ἀδώνιδος τὸ Κέντρον ἐραθεῖσα Ἀφροδίτῃ, καὶ τὸν ἠδύ-
τον ἐφορῶμεν, παρὶ τὸ τοῖς περὶ Ὄτιον καὶ Ἐγιάλτης, οἱ
θάσει μὲν ἦσαν Ἀλωῶς, φάσει δὲ Ποσειδῶνος καὶ Ἰρμι-
δίας. τοῦτον θεολογεῖν ἐν τῷ Αἰβάνῃ τῆς Ἀρκαδίας
ἀναίρει Ἄρης. οἱ δὲ θεογονοῦντες ἐπὶ τριταίῃ μῆτι
ἀποκλείουσιν τὸν Ἄρεα εἶλον ἐν ἑρκατῇ. ἢ δὲ τῶν μη-
τρὶν Ἡερίβοια, ἢ Ἐρμιόμαχος τὸ Ἐρμῆ, ἀπήγγελλεν Ἐρμῇ.
ὁ δὲ καὶ ταύτην χαρίζομενος καὶ τῇ Ἡρᾷ κλέπτει τὸν Ἄρεα.
ὁ δὲ φησὶν εἰς Νύξον ἦκε, καὶ κατέκρυπεν ἑαυτὸν εἰς τὴν
συνδρομῶν λεγομένην πέτραν, ἐκείνῳ δὲ ἐραδόντες τῶν
Ἡρῶς καὶ Ἀρτέμιδος γάμων ἀλλήλους ἐν κυνηγεσίᾳ ἀπ-
κτείναν· κατὰ πρόνοιαν γὰρ Ἀρτέμιδος Πάρος διὰ μέσον
διήλθεν αὐτῶν, καὶ ἦς ὁφθαλμοὶ ἀμφοτέρω διεκρήσαντο
ἀλλήλους. ἐπὶ τῇ δὲ μέθῃς συλλέξας ὁ ποιητὴς Ἀλκίον
περιτίθει, διὸ ὦν τῆς οὐκίας ἀπολέει βλασφημίαν, ὡς ὁ
καιναῖς ἀλλὰ παλαιαῖς περὶ τῆς παραδόσεως. ἔδδ' ἐν ἡτο-
πον τὸς Ποσειδῶνος θῆσαι Ἄρεα. B.

τῶσιν αὐτοῖς ἐπεμψεν ἑλαφον, ἥτις μεταξὺ τῶν δύο εἰσελ-
θῶσα παραιτῶσα τελευτῆς αὐτοῖς ἐγένετο· προύκεινοι γ' ὥς
ἐπ' αὐτὴν τὰ δόρατα ἀμφότεροι τῆς μὲν ἀπέτυχον, ἀλλή-
λως δὲ πλήξαντες ἀπέθανον. ἄλλοι δὲ πιθανώτερον ἐξηγέ-
μενοι τὰ Ὀμήρου, τὸς Ἀλκίονας τῆς φασὶ γενέσθαι βασι-
λεῖς τῆς Ἑλλάδος, πολλὰς δὲ καὶ βαρβάρους γῆς ἐπικρατή-
σαντας καταπαῦσαι τὸν πόλεμον καὶ τὰς εἰς αὐτὸν παρυ-
σκευάς, καὶ ἐν εἰρήνῃ ποιῆσαι βιοτενεῖν τὰς ἀνθρώπους·
διὰ τῆς ἰσορροπίας ποιεῖται μόνον τὸν Ἀργὸν ἀπολειπόμενον
τῶν ἄλλων θεῶν ἐν τοῖς ἐπιερισμοῖς μέρεσι συλληγομένην
καὶ συνδεθῆναι ὑπὸ τῶν Ἀλκίονων, καὶ διατεθῆναι εἰς Κέ-
ραμον πόλιν τῆς Κασίας, καὶ ἐνταῦθα βασανισθῆναι μῆσαι
γ', μέχρις ἢ Ἡερύβοια ἢ τῶν Ἀλκίονων μητρὸν ἐμῆνυσεν
τῷ Ἑρμῇ, ὃ δὲ ἐξέκλεψεν αὐτήν· οἱ δὲ φασιν ἐν τῇδε τῇ
ἰσορροπίᾳ τῶν μετεώρων διαλέγεσθαι τὸν Ὀμήρου μωθη-
ματικὸν ὄντα. καὶ γ' ὁ Ἀργεὺς ἀεὶ ὁ σιδήρεος καλέμε-
νος ἐν τῇ λῶντι γινόμενος ὁκτιὸς μῆσαι ζηρεῖται, κατὰ τὸ
λέγειν τὸν ποιητὴν „χαλκὸν δ' ἐν κερῶνι δίδετο τρισκαί-
δεκα μῆνας,” τῷ πλείοντι ἀνδρῶν χρησάμενον διὰ τὸ ἄσπον-
δον καὶ δὲ πῖθον λέγει τὸν λῶντα· ἐν γὰρ τῷ Ἑρμῇ τῷ
τῷ γενόμενος ὁ ἥλιος ἔσπετα ποιεῖ καὶ μεγάλα καίματα,
ὥς φησὶ καὶ Ἀργεὺς (149) „ἐνθα μὲν ἡέλιος θερεῖται
εἰς κλίβανον, αἱ δὲ πυρρὰ ἀσπίδες κτενέαι φανένται ἄσπεραι
ἡέλιος τὰ πρῶτα συνερχομένοις λῶντι.” D.

ἄλλως. ἔτι βέλτερον φιλοσοφεῖν διὰ τῆς αἰτίας τῆς εἰρη-
σίας, ὥς καὶ δι' ὅλης τῆς ποιήσεως. Ἀργὸν ὀνομάζει τὸν
Θυμὸν, Ὡτιον δὲ καὶ Ἑρμῆα τὸς ἐν παιδείᾳ λόγους. τῶν
γ' ὁ μὲν τις ἐκ μαθησέως καὶ διδασκαλίας κινεῖται, ὁ δ'
ἑτεροῦ ἐστιν ἐνδιαιθέτος καὶ ἐκ φέσεως παρυπερπεπόμενος τοῖς
ἀνθρώποις. τὸν μὲν ἄν διὰ τῆς μαθησέως διδασκόμενον
λόγον Ὡτιον προσηγόρευσεν, ὅτι διὰ τῶν αὐτῶν αἰτῶν καὶ
τῆς ἀκοῆς ἐκμανθάνομεν παιδευόμενοι· τὸν δὲ ἐνδιαιθέτον
καὶ ἐκ φέσεως παρυπερπεπόμενον τοῖς ἀνθρώποις Ἑρμῆα
ὀνόμασεν, οἷον τὸν αὐτομάτως ἐφαλλόμενον, τῶν δὲ ἐν-
βελόμενον, ταῖς ἀκοαῖς (εἴφ. ἦσαν ἐπερχόμενον ταῖς δια-
νοαῖς D). ὅπου τῶν δ' ἀμφοτέρων φησὶ δεδῆναι τὸν
Ἀργὸν, τῶν δὲ τὸν Θυμὸν, καὶ ἐπὶ πολὺ βασανισθῆναι, ἐπειδὴ
οἱ ἐν παιδείᾳ λόγοι ἐκπαιδεύουσι καὶ διδάσκουσι τὰς ἀνθρώ-
πους κατέχειν μὲν τὴν ἡσυχίαν καὶ ἐπιθυμίαν, ἥμισυ δὲ θυμῷ
χρησθῆναι. ὁ πῶς φησιν Ὀμήρου κατέχει τὸν Θυμὸν μὲν ἐπὶ
τῶν λόγων τῶν, ἐπεὶ πάντοτε οἱ τῆς παιδείας λόγοι ἐκ-
παιδεύουσι καὶ διδάσκουσι τὰς ἀνθρώπους μετὰ γνώμης ἁπαν-
τα πράττειν καὶ μὴ πολλὴν ὁργὴν χωρμένους κατὰ τῶν φίλων
ἀνέχουσιν τι πράττειν, ἐκδιδάσκουσι δὲ καὶ ὅν τρόπον δεῖ
ζονέων ἐπιμελεῖσθαι καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν κήδεσθαι καὶ τῶν
ἄλλων ἀπάντων. αὐτοῖς δὲ λυθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Ἑρμῆ, Ἡε-
ρύβοιας τῆς μηνύσεως, Ἑρμῆ πάλιν ὀνομάζον τὸν λόγον,
ὅτι ἐρημνέως γίνετο πάντων ὁ λόγος, Ἡερύβοιαν δὲ ὀνομά-
ζοντα πλεῖστον ἐν ταῖς πόλεσιν, ἐπειδὴ πολλὰς ὁ λόγος

ἔξασιν δίδωσι τῷ θυμῷ χρῆσθαι τῇ οἰκίᾳ ὁδῶν, οὗ
ὑπὲρ πατρίδος δὲ καὶ ὑπὲρ παίδων καὶ γονέων καὶ κτημάτων
καὶ πολιτείας πρὸς πολέμους ἀγωνίζεσθαι. τότε γὰρ ὁ λόγος
ἐκείνῃ κατέχει τὸν θυμὸν, ἐδὲ εἰργίᾳ χρῆσθαι τῇ οἰκίᾳ δι-
νῶμεν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν αὐτὸς καὶ παρακινεῖν καὶ προτρέπει
χρησθῆναι κατὰ τῶν οἰκείων, μᾶλλον δὲ τῶν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ
ὑπὸ πολέμων ληφθέντες κακῶς πάθωμεν. BD.

387. κερῶνι: ἀγγεῖον, πῖθον, ἢ δεσμωτήριον· οἱ γὰρ
Κέραιαι τὸ δεσμωτήριον κέραμον καλεῖσιν. D.

388. ἀπόλοιτο: ἢ ὑπερβολικῶς εἶπεν, ἢ ἀντὶ τῆς ἀφα-
νῆς ἐγένετο, ὥσπερ φημὲν „ἀπόλωλεν ὁ παῖς.” B.

ἄσπετος: ὁ ἀκόρετος. γίνετο ἐκ τῆς αὐτοῦ εἰς κόρον ἡγῶ-
ν· καὶ αὖτις τὸ κορέσας, ὥς τὸ „ἀμματος αὖτις” Ἀργῶ
ταλαιφρονον πολέμους” (289). BL.

389. μητρὸν τῇ: ἢ τῇ Ἑρμῆ μητρὶν. Ἡερύβοια δὲ
ἀέριον καὶ μεγάλη βοῶσα. Ἀντιμαχος δὲ ὁ Καλοφώνιος τῇ
Ἡερύβοιαν μητρὶν Ὡτι καὶ Ἑρμῆτα παραδίδωσιν. D.

390. Ἑρμῆα πρωτότυπον· προσθέσει τῷ Ἑρμῆ. I.

391. ἐδάμνα: Ἀσπιδὸν προσθήσει τοῦ γ', ὥς τὸ
ἐδάμνα. L.

392. κρατερός παῖς Ἀμφιτρυώνος: ὁ Ἡρακλῆς
ἐκατέρωθεν γ' γενεολογίαις καλεῖται αὐτὸν ὁ ποιητής, ὅτι μὴ
Αἰὼς τὸν λέγων, ὅτι δὲ Ἀμφιτρυώνος. D.

Εὐρυτος ὁ Οἰχαλίας τῆς ἐν Βοιωτίᾳ βασιλεὺς προέβη
τὸν τῆς Θυγατρὸς Ἰόλης γάμον τῷ κατὰ τὴν τοξικὴν αὐ-
τὸν νικῆσαι δυναμένῳ ἢ ὥς τινες τὰς παῖδας· παρὰ γὰρ
Ἀπόλλωνος εἰλήφει τὴν τοξικὴν. Ἡρακλῆς δὲ διαγων-
σάμενος ἀγανακτήσας ὁ Εὐρυτος οὐκ ἀπέδιδον τὴν κόρην
δορυδαίῳ δὲ Ἡρακλῆς ἐπόρθησε τὴν Οἰχαλίαν, τὴν δὲ Ἰό-
λην ἀνιχνύων ἤγαγεν. ἐδὲ τῆς ὁργῆς ἐπαύσατο, ἀλλὰ
Ἰγνίαν τὸν Εὐρύτου, εἰς Τίρυνθιν παραγενόμενον ἐπὶ τῇ
τῆς Ἰσπανίας, ἐνίστας ἀπέκτεινε. φεύγων δὲ τὸ τῆς φόνου
μίσους παρεγένετο πρὸς Νηλεὺς καθάρσεως τευξόμενος. αὐ-
τὸν δὲ παίδων αὐτοῦ μὴ βελομένων ὑποδείξας ὁ Νηλεὺς ἐξ-
βαλεν αὐτόν. Ἡρακλῆς δὲ ἐκείθεν χωρισθεὶς ἐπεξενώθη
Ἀχιλλεύῳ τῷ τῶν Ἀρκάδων βασιλεῖ, καὶ ἔτιος ἐκαστὸν
τῶ φόνου. καὶ ἔσπερον ἐπιστρατεύσας Νηλεὺς ὁ μόνον τὴν Πέ-
λον ἐπόρθησεν, ἀλλὰ καὶ Ἡραν Νηλεὺς συμμαχῶσαν ἔκρω-
σεν, αὐτὸν τε Νηλεὺς τοῖς παισὶν ἕμισυ κτείνει δίχα τὸν
Βοιωτῆα Νέστωρος· ὅτος γ' ἐν Γερήνῃς ἀνετρέφετο, δώματι
ἐσάδην· ὅθεν αὐτὸν Γερήνιον ὁ ποιητὴς προσηγόρευσεν. D.

φιλόσοφος Ἡρακλῆς καὶ σοφίας ἔρανος μύσης, ὥς ὥσπερ
εἰς τὰ βιβλία εἰσδεδυνέναι ἀχλὺς τὴν φιλοσοφίαν ἐφώτισεν
τὸν θαλερὸν ταῖν αἶρα καὶ πρὸς τὴν ἐκείνης διάνοιαν ἐπαρ-
κῶς λῶντα πρῶτος Ἡρακλῆς θείῳ διέφθρασε λόγῳ, τὴν ἐκεί-
νον τῶν ἀνθρώπων ἀνοίαν πολλὰς γνώσεις καταστρέψας
ὅθεν ἀπὸ γῆς εἰς ὕδαν ἀφίησιν τὰ βιβλία· πᾶς γ' φιλόσοφος
ἐν ταῖς ἀνοίαις ἀνοίαν ἀνοίαν ὥσπερ τι βέλος τὸν πᾶν εἰς τὴν
μετέωρα διεισπύει. διὰ δὲ τῆς τρυφῆς βέλος ἢ τρυφῆς
βοῶντα φιλοσοφία διδίδωται. μετὰ δὲ Ἡραν τοξικὴν Ἀιδῶν
ἐδίδετο γ' ἄσπετος φιλοσοφία χώρος, ἀλλὰ μετὰ τὸν Ἑρμῆ

ἐξήχηκε τὴν κατωτάτω γῆσιν. διὰ δὲ ἀνεληλυθέναι τὸν Ἀι-
δην φησί, μόνον ἐπὶ συνάπτων ὕμῳ τὰς γνώσεις· καὶ τὸν
ἀλαμπῆ γὰρ πᾶσιν ἀνθρώποις τόπον ὃ τῆς φιλοσοφίας δι-
ξὸς εὐδύως βληθεὶς διευκρίνησεν. ἡ δὲ ἰσορία οὐκ ἐν τῇ
πρὸς Πυλίου μάχῃ αὐτὴν ἔκρινεν· οἱ δὲ φασιν οὐκ, διότι
νήπιον ὄντα ἐκ εἴασεν αὐτὸν σπάσαι τὸν ἴδιον μαζόν, ἔκριν-
σεν αὐτήν. διὰ μαιζόνων δὲ προσώπων πυραμυθεῖν Ἀφρο-
δίτην. BLV.

394. τότε καὶ μιν· ἐν τῇ ἐτέρᾳ τότε κέν μιν. V.

395. τλῆ δ' Ἀΐδης· φασὶν Ἡρακλῆα, ἐπιταχθέντα 10
ὑπὸ Πάριονος ἀνευ ἀσπίδος καὶ σιδήρου χειρώσασθαι τὸν
Κέρβερον, τῇ μὲν δορὶ χρῆσασθαι ἀντὶ ἀσπίδος, τοῖς δὲ βέ-
λεσι λιθίνου ἀκίδας κατασκευάσαι· μετὰ δὲ τὴν νύκτα πάλ-
ιν ἐνεντιμμένα τῷ θεῷ τὸν Ἡρακλῆα ὀργισθέντα τοξεύσαι
αὐτόν. BL.

397. ἐν πύλῳ· Ἀρίσταρχος πύλῳ ὡς χόλῳ καὶ ἐσπέρῳ.
ἀλλὰ πληθυντικῶς αἰεὶ λέγει „οἰκονομῶ πύλοι“ (II, 2, 309)
„πύλας Ἀΐδου“ (II, 5, 646). ἐν τῇ Πύλῳ ἔν φησιν. LV.
ὁ μὲν Ἀρίσταρχος τὸν πύλον ἀκρεῖ κατὰ μεταπλασμὸν ἀντὶ
τῷ πύλῳ, ὡς ἀπὸ τῆς πολυαγρίας πολυάριθμῳ, καὶ τὸ ἐν νεκρῶσι 20
κυρίως ἀκρεῖ, ὥστα αἱ τῶν τελευτῶντων ἀναχωρεῖσαι ψυχαί. D.
ἀντὶ τῷ ἐν πύλῳ, πρὸς τῇ πύλῳ· ὁ γὰρ ἐν τῇ Πύλῳ τῶν
Πυλίων λέγει, ἀλλ' ἐν τῇ πύλῳ τῇ τῶν νεκρῶν, κατὰ τὴν
τῷ Κερβέρῳ ἀναγωγὴν. D.

401. τῷ δ' ἐπί· πρὸς τὸ πῦσαι τὴν θυγατέρα ἐναρ- 25
γῶς περὶ τῆς πληγμῆτος διαλέγει. ἐκ ἀνασρεπτικῶν δὲ τὴν
πρόθεσιν· τῷ γὰρ ἐξῆς συντέτακται. B.

ὁδονήματα· τὰ ὡς εἰπεῖν ἀκεσώδονα, ἐκ τοῦ τὴν
ὁδὸν ἡγεῖν φάσαι ἡγοῦν φονεῖσθαι. ἐνέργειαν δὲ σημαίνει τὸ
ὁδονήματα, τὸ δὲ μυλήματον πάθος, καὶ τὸ πρόσφατον, ὡς 30
πρόσφατος νεκρὸς ὁ πρὸ ὀλίγου φονευθεὶς. L.

402. ἡκέσας· ἠθέλησε τὴν λατοικήν, εἴ γε καὶ θεοὶ δέοντ'
αὐτῆς. παραμυθεῖν δὲ τὴν παῖδα ὡς ἔδεν ἐκ τῆς πληγῆς
πισσομένην. Παιήονα δὲ ὁ τὸν Ἀπόλλωνα λέγει. B.

καταθνήσκου· περισσὴ ἢ κατὰ. LV.

403. ὁ βρομοεργός· Ἀρίσταρχος αἰσχυλοεργός. LV.
δὲ οὐκ ἔθελ· διὰ τῆς, δὲ ἐκ θεῶν. LV.

αἰσχυλα· ἀμαρτωλά, παράνομα. ὁ δὲ Ἀπίων ἐνυμολο-
γῶν τὴν λέξιν φησὶ τὰ αἰσχυλόμενα τῆς αἰσῆς, ταῖς αἰσῆς ἀμω-
τωτά. βέλτερον δὲ τὸ μὴ δοκεῖν ἐγκρίσθαι τὰ αἰσχυλόμενα· 40
ἀκρεῖ γὰρ ἡ αἰσα φανήσθαι ἐγκρίμενη. ἔστιν ἔν αἰσχυλὰ κατὰ
παράκλησιν ἐτέρῳ ἢ δηλῶντος κειμένην, αἰσχυλὰ, ἐξεσχημένα
τῆς αἰσῆς, ταῖς αἰσῆς καθήκοντος. D.

404. τόξοισιν· ἐδέσποτε οἶδεν ὁ ποιητὴς Ἡρακλῆα ὁ-
πάλιν χρῶμενον. BLV. τὸ δὲ ἐκζητεῖ ἀντὶ τῆς ἐκείνου. V.

405. σοὶ δ' ἐπί· ἐκ ἀνασρεπτικῶν τὴν πρόθεσιν· πρὸς
γὰρ τὸ ἀνῆκε συντέτακται. οἷχ ὑπὸ θιγτοῦ δὲ τέτραπται, ἀλλ'
ὑπὸ θεῶν ἰσοτίμης καὶ ὁ ὑπερηγέσας δὲ ἐκ ἀβλαβῆς ἐκφέ-
ρεται. B.

406. νήπιος· γῆμιν καινοπρεπὲς· ἔδει γὰρ εἰπεῖν νή-
πιον. L. ἡδὲ τὸ τῆς ἐξαλλουγῆς. ὁ δὲ δὲ ἀντὶ τῆς γὰρ. BL.

407. μῦλ' οὐδ' ὀφθαλμοί· ὁ μῦλ' ὁ χρόνος, εἰς ἐνδύβειαν
δὲ ἡμᾶς διὰ τέτων παρακαλεῖ. BLV.

408. οὐδὲ τί μιν· διχῶς, καὶ ὁ δὲ τί μιν. V. σεμνύνει
τὴν παιδοποιάν, τὸς ἀσιβέντας κολάζει λέγων ἀτεκνία. εἰ
δὲ λέγοις, καὶ μὴν „πέτρατον ἡμᾶς ἔην δὲ“ ἐν Ἀργεῖ
(Od. 3, 180), ἡδὲ ὡς οἱ ἐκείνοι ὑπέσχεσαν, ἐ Διομήδης. BL.
γούνασι· καθ' ἐξόμενοι δηλονότι. L.

παππύζουσι· πατέρα καλεῖται. V. λανθάνει δὲ τὸ τα-
πεινὸν τῆς λέξεως παρεντεθέν καὶ διὰ τὸ λέγον καὶ διὰ τὸ
ἀκρεῖον πρόσωπον· ὁ γὰρ ἐξ ἄρσεως λέγει, ἐκ ἡρώος, ὁ θεῶν
ἀλλ' ὑπὸ θεῶν καὶ μητρὸς ἐναγκαλιουμένης τὴν παῖδα. BLV.

411. μή τίς οἱ ἀμείνων· περὶ Ἀριος προλέγει. V.

412. μὴ δὲν Αἰγιάλεια· φασὶν Αἰγιάλειαν τὴν νιο-
τέραν τῶν Ἀδρησιδῶν, γυναικᾶ Διομήδους οὖσαν, σφόδρα
15 αὐτὸν ἐπιποθεῖν καὶ ἀπολοφύρεσθαι τὰς νύκτας· ὕστερον δὲ
κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης πάσῃ τῇ τῶν Ἀργείων νιοσάτῃ
συναγκασαί αὐτήν, ἔχοντα δὲ καὶ Σθενέῳ τῷ Κομήτῃ, ὃς
ἦν ὑπὸ Διομήδους πιεσθεὶς τὰ κατ' οἶκον. ἦκοντα δὲ αὐ-
τὸν μέλλων ἀνελθεῖν ἐφείσαστο διὰ τὸ κατασφύγαι εἰς τὸν

τῆς Ἀθηνᾶς βωμόν· ὅθεν αὐτὸν φρονέοντα φασὶν ἦκειν εἰς
Γερήναιον (Κυλαυρίαν L), κακεῖ, ὡς μὲν τινες, δολοφόνῃ-
σθαι ὑπὸ Αὐτῆς τῇ βασιλεύσῃ, ὡς δὲ τινες, ἀπολλέσθαι ὑπὸ
Ἰονίς τῇ Αὐτῆς παιδὶς ἐν κεντηγεσίῳ· ὅθεν, ὡς φασιν,
αὐτὸν μὲν ἀπεπείθεσαν Ἀθηνᾶ, τὴς δὲ ἐταίρους εἰς ἑρωιδίς
25 μετέβαλεν. τὸ δὲ δὲν ἔμεινον εἶναι χρονικὸν ἐπὶ δόξῃ, ἢ
ἢ τὸ ἐξῆς ἔγω, γραζέσθω μὴ πῶς τις αὐτῷ ἀμείνων σέβῃ
μάχῃ, καὶ μὴ δὲν, ὁ ἔστιν ἐπὶ πολὺ, μείνη αὐτὸν ἢ γυνὴ
θρηνησοῦ. B.

Διομήδους γυνὴ Αἰγιάλεια, ἡ νιοτάτη τῶν Ἀδράστον
θυγατέρων· τρεῖς γὰρ ἔχε θυγατέρας ὁ Ἀδράστος, ταύτην καὶ
Ἀργεῖαν τὴν Πολυταίην καὶ Ἀηΐπυλιν τὴν Τυδίδος. τῆς ἔν
μητρὸς αὐτῆς ἀδελφῇ ἦν. ὁ δὲ ἐρωτεύσας ἐς Ἴλιον κατέ-
λιπε τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς οἰκίας ἐπίτροπον τὸν Σθενέῳ Κο-
μήτην. κατέχει δὲ ὁ λόγος τρωθεῖσαν τὴν Ἀφροδίτην ὑπὸ
35 Διομήδους αὐτῷ μὲν μὴ μνησικακεῖν διὰ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς
ἐπικυρίαν, τὴν δὲ τότε γυναικᾶ ἐκρίναι περὶ πορνείαν,
ὡς περὶ πᾶσιν τὴν τῶν νέων ἡλικίαν συναγορεύειν ἀσελγαι-
νῶσαι. τῷ δὲ Κομήτῃ καὶ ἔρωτα τῆς Αἰγιάλειας ἐμποδίσαι,
παραγενόμενον δὲ τὸν Διομήδην ἐξ Ἰλίου διασκευῇ μετὰ δο-
ρυφόρων, ἀποκτείναν βεβλόμενον· τὸν δὲ λοιπὸν τοῖς ἡμε-
τέροις βοηθήμασι χρῶμενον κατασφύγαι ἐπὶ τὸν Ἥρην βω-
μόν. μετὰ ταῦτα δὲ ἀπῆρκεν εἰς Ἑσπερίαν, καὶ παραλαβὴν
λέγει παρὰ Αὐτῆς τινὰς εἰς κατοικισμὸν. καὶ τέλος ἀπο-
κρίντων αὐτῷ τῶν ἐταίρων καὶ λιμοκτόντων, ταῖς μὲν τὴν

45 Ἀθηνᾶν εἰς ἑρωιδίος ἀπορριψάσαι, τὸν Διομήδην δὲ ἐν-
ταῦθα κατασφύγαι τὸν πτόν. ἡ δὲ ἰσορία παρὰ Αἰγιάλειαν
ταύτην δὲ τὴν ἰσορίαν ὁ ποιητὴς καὶ λέγει, ἀλλὰ τὸτο λέγει,
μὴ μαχεσθῆναι αὐτῷ τινὸς τῶν ἰχυροτέρων θεῶν ἀποθνήσκειν,
εἴτα τὸν θάνατον αὐτῷ ἢ γυνὴ μαρτυροῦμαι ἡμῖν τοῖς οὐδαμῶς
βοῶντι θρηνησοῦ. D.

βεβλόμενῳ μὴ πῶς ἡ Αἰγιάλεια πορθεῖται αὐτόν, ἀκάουσα

ἀραιήν ἐπὶ μὲν τῷ ὀφθαλμῷ δασύνει, ἐπὶ δὲ τῷ ἐπιβλαβῇ
φιλοῖ. τὸ δὲ κατεμύξατο καταμύξατό φησι διὰ τῷ α. BL.

περὶ ὅντι· Δωριέων φόρημα. L.

428. οὗ τοι τέκνον ἐμόν· τὸ γινῶθι σπαντὸν φησιν
οἶδε γ' αὐτὴν τὴν αἰτίαν ἔχουσαν διὰ τὴν ἀρπαγὴν· Ἀλε- 5
ξάνδρου, ἢ καὶ αἰτίας βελούσις ἐποίησατο. διὸ οὐδὲ αὐτὴ
γ' ἔφησε ὡς ἡμισυτεχνίτι, ἀλλὰ μᾶλλον ἀσκέει σιωπῇ. B.

429. Ἴσθα γάρ μοι· τὰ περὶ τὸν ἱρωτά φησι καὶ τὸς
ἐργαζομένους τὸν γάμον. B. ἐπεὶ τοι· Ἦρα ζυγία ἐσιν. LV.

430. ταῦτα δ' Ἀθη· καὶ πῶς ἔπειρον ἔβριζεν αὐτόν· 10
ὅτι τὸ δίκαιον ἐπετρέβαιναν, ὃ βοηθῶν ἀλλὰ καὶ ἀνταρῶν
κατὰ τῶν Ἀχαιῶν. Περίφρασι γιν' ἀπέκτειναν. BL.

432. Αἰνεία δ' ἐπάρουσι· ὅδ' ἐν πρῶσει, δεικνύς ὡς
ἔδ' ἐπὶ κατὰ Ἀφροδίτην αὐτῷ ἦν. BL.

442. χαμαὶ ἐρχομένων· πρὸς τὰ πτηνὰ ἢ σῖγκρι- 15
σις τὰ διὰ τῷ ἄερος πορευόμενα. LV. ἀντὶ τῷ ἀποδυσκόν-
των, ἢ ἐπὶ γῆς βαδίζοντων, ἢ χαμαριῶν, ἢ ἡθαρῶν. D.

443. ἀνεχάξετο τυτθὸν ὁπίσσω· ἐμγαίει τὴν
ἀρετὴν Ἀομύδης διὰ τὴν τυτθόν. ἐπὶ δὲ τῷ Πυρρόχλῳ πολ-
λὸν ὁπίσσω φησὶν (II. 16, 710)· ἐπ' ὅθεν γ' οὐκ ἐβοήθει, 20
καὶ τὸν Ἀπόλλωνα δίδουσι. BL.

τυτθόν· τὸ μικρὸν ἱμβρῶν. γίνεθ' ἔν ἐκ τῷ τυτθῷ, ὃ ση-
μαίνει τὸν μισόν, καὶ τροπῇ τῷ εἰς τὸ τυτθόν καὶ τυτθῇ. BL.

Ἀφροδίτης τυτθόν, ὃ πολλόν. L.

ὁπίσσω· ἐπὶ ῥῆμα τοπικὸν χρίσας τῆς ἐν τόπῳ. καί- 25
σις δὲ τῶν τόπων εἰσὶν εἴ, ἄνω, κάτω, ἔμπροσθεν, ὀπίσθεν,
δεξιὰ, ἀριστερά. γίνεθ' δὲ ἐκ τῷ ὁπίσσω τὸ ἀκολουθεῖν καὶ κα-
τόπιν δόκω· τὸ δὲ ὁπίσσω ἐκ τῷ ὅπως ἢ ἐπιστροφῇ, ὡς τὸ
„θεῶν ὅπιν ἐκ ἀλλήγοντες” (II. 16, 388). BL.

446. ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο· καὶ Ἀθηναῖς δὲ ἦν 30
αὐτόθι ναός· „ἦν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ
οἰκισαύ” (II. 6, 88). BL.

448. ἀδύτῳ· ναῶν ἄδυνα γ' καλῶν οἱ τόποι τῶν ἱερῶν
εἰς ὅς ἐκ ἔξισιν εἰσέναι πᾶσιν. D.

ἀκρόντο· θεοὶ γ' εἰς ἀνθρώπους πρῶσειν πάντα πε- 35
φύκασιν. BL.

καί δ' αἰνῶν τε· λόγῳ παρεμυθεῖντο. ἀκολούθως δὲ τοῖς
λατρικοῖς παραγγέλμασι τοὺς τραυματίας λόγῳ θεραπεύει.
ἄλλως τε καὶ Ἀφροδίτης ἦν νῆος καὶ τῶν Τρώων ἄριστος μεθ' 40
Ἐκτορά. BL.

449. αὐτὰρ δ' εἰδωλον τεύξ' ἀργυρότερος
Ἀπόλλων· εἰδωλον μὲν ἀκείνῳ πᾶν τὸ δημιάργημα τοῦ
κόσμου, ὅπερ τίς ποτε ὦν τοῦ ὄντος ὄντος ὑπὸ πάντων μὲν
τῶν ἐγκοσμίων θεῶν κοσμεῖται, προηγεμένως δὲ ὑπὸ ἡλίου,
ὃς ἐσιν ἡγεμὼν πάντας γενητῆς τε καὶ ὁρατῆς. ὅθεν δὲ ἦσαν 45
εἰς τὸ Αἰνείας εἰδωλον εἶπε Ἀφροδίτης καὶ Τρώας, ὃ ἐστὶ τὸ
ἐγγύστερον κάλλος. πᾶν γ' ἔξ' Ἀφροδίτης κάλλος ἐστὶ, περὶ
ὃ αἱ ἐλκυστικαὶ τῶν ψυχῶν ἀκ' ἀπαικλάσσοντο προσεβόημε-
ται. εἰδωλον δὲ ποιεῖ, ἵνα φιλοτιμοτέρως μάχωντο Τρώας,
τὸ πᾶν σώσαι θέλοντες·). BL.

*) Apponit B, quae apud Suidam leguntur v. εἰδωλον.

451. ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδωλον· καὶ πῶς Ἀομύδης ὃ μη-
τίει τοῖς Ἀχαιοῖς ὅτι εἰδωλον ἦν, τὴν ἀγλὴν ἀφρημένους
„ἦφ' εἰ γινώσκον θεὸν ἢ δὲ καὶ ἄνδρα;” ἠγείον δὲ ὅτι τὸ
εἰδωλον ἀμφοτέρων τάτων ἐξέρχεται. BL.

453. τὸ λαισθήϊα εἰ καὶ ἄλλοι ἄλλως ἀποδέδωκαν, ἀλλ'
ἐγὼ φημι σάκη λέγειν κῆρα ἦσαν λαγυρά (τοῦτο γ' δηλοῖ
τὸ πτερόεντα), λαισθήϊα δὲ εἰρηαῖ τὰ ἐν τῇ λαίᾳ βασιζό-
μενα μικρὰ ἀσπίδια, ὡς ποτε ἔφη „ὃ δ' ἀριστερὸν ὤμων
ἐκαμινεν, ἔμπεδον αἶν ἔχων σάκος αἰδλον” (II. 16, 106).
πτερόεντα δὲ λαγυρά κοῦρα κατὰ τὰ πτερὰ· „τῷ δ' εἰτε
πτερὰ γίνετο” (II. 19, 386). B.

ἄλλως. λαισθήϊα οἱ μὲν τὸς ἐπιμήκεις θυρεάς, οἱ δὲ ἐκ
τριχωδῶν δερμάτων γεγονότα· οἱ δὲ παρὰ τὸ λάσια αὐτὰ
εἶναι. BLV.

454. Ἀθη· φυλάσσεται μὲν αὐτὸς τὴν πρὸς Ἀθη-
νῶν ἐχθρῶν, πείθει δὲ τὸν ἀλλοπερόσυλλον. LV.

455. ἐρύσαιο· λείπει ἢ ἔξ. LV.

458. Κυπρίδα· τὴν ἱερωμένην σοι. LV.

461. Τρώας· ἀντὶ τῷ Τρωϊκάς· καὶ δεῖ ὑποσχεῖν εἰς τὸ
στίχας. εἰ δὲ γράφει Τρώας, ἢ εἰς τὸ εἶχας ὑποσχεῖται,
ἢ τῷ Τρώας ἀντὶ τῷ Τρώων, ὡς „ἱερῶν τῶν νέες ὁρ-
πυκας” (II. 21, 38)· ἢ εἰς τὸ δὲ ὑποσχεῖται, ἢ τὸ ἐξῆς
Τρώας ὠτρυνε, τὰς εἶχας μετελθόν. BLV.

Τρώας δὲ στίχας· ἐν τῇ Σινωπικῇ καὶ Κυπρίᾳ καὶ
Ἀντιμάχῳ Τρώας εἶχε σὺν τῷ εἰ, ὡς ἱππὸς δὲ Τρώους.
ἢ μὲντοι κοινή, ἢ συντίθετο καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, Τρώας ὡς
Κῆρας, καὶ τὸ ἐξῆς οὕτως, Τρώας δὲ Ἀρης ὠτρυνε, εἶχας
μετελθόν, ἀντὶ τοῦ περιβάς τὰς τάξεις. ἢ οὕτως, τοὺς
Τρώας μετελθόν ὁ Ἀρης τὰς εἶχας ὠτρυνε. LV.

463. νύκτας· ὥφειλε μὲν ἀπὸ τῷ νύκτας νύκτας εἶναι νύκ-
των ἢ νύκτας, ἐξηκολούθησε δὲ ὁμοῦς τῇ συγγενείᾳ τῷ πατράσι
καὶ θυγατράσι. L.

465. ἐς τί· τὸ ἐς ἀντὶ τῷ ἔως, τὸ δὲ τί ἀντὶ τῷ τίνας, ἢ
ἢ ἔως τίνας· διὸ καὶ εἰς τὸ τί ἢ ὅξιν· καὶ ἐστὶ πρῶτα
ἀντὶ ἐπιρρήματος. BL.

Ἀχαιοῖς· ἐν Ἀχαιοῖς ἢ ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν. L.

466. ἢ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλης· ὁμοῖον ἐστὶ τῷ „ἢ μέ-
νει Τρώας” (II. 4, 247). B.

ποιητοῦσι δὲ Ἀφροδίτης, Ζηνόδοτος δὲ ποιητῆς. LV.

467. κείναι ἀνῆρ· ἐκ ἀγνοῶν τὰ περὶ αὐτῷ τίς λέ-
γει, ἀλλὰ παρορμῶν. εἰ δὲ τὸ μὴ Ἀφροδίτης εἶναι φάναι
ἀλλ' Ἀχαιοῖς, ἵνα δευχθῇ ὅτι συγγενὴς ἐστὶν αὐτῶν ὁ ἀνη-
ρημένος. B.

472. μένος οἷχεται· ἀνεδύετο γ' τὴν μάχην, οὐ διὰ
δειλῶν, ἀλλὰ τὴν τῶν ἔρκων ἀγγύσσειν, ὅς αὐτὸς ἐπαρ-
τάνεσκε. BL.

473. φῆς· ἐπέλαβες ἢ γ' ἂν Ἐκτωρ ἐφθέξατο τι τοιοῦτον
εἰς τὰς συμμάχους. λαῶν δὲ λέγει τῶν τῆς πόλεως. BL.

474. γαμβροῖσι· γαμβρός καλεῖται ὁ γῆμας ὑπὸ τῶν
50 οὐκείων τῆς γαμηθείσης. D.

475. τῶν νῦν ἔτιν'· εἰς τὸν Πάριν, ὃς ἤρπασαι. LV.
οὐδ' ἐνοῶσαι· ἐκ τῆς ἰδέειν τὸ νοῶσαι διέσπασεν οὐχ
ἀπλῶς, ἀλλὰ διότι ἐξ ἑνοῶσαι ποτε καὶ δίχα τῆς ἰδέειν, ὁποῖον
καὶ τὸ ἐξ ἀκοῆς μαθεῖν. L.

476. περιττὴ ἡ ἀμφί. LV.

477. ἐνείμεν· ἔτις αἱ Ἀριστοχῆς. τὸ ἀπλῶς εἰς ἐμὴν
πᾶν δὲ ἥμα ὁξυρόμενον ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν
τόνον. BLV.

479. τηλὲ γὰρ Ἀνκλή· ὅμοια τοῖς Ἀχιλλεύς „ἐπειὴ
μῦλα πολλὰ μεταξὺ ἔρεά τε σκιδέντα” (Π. 1, 156). BL.
Ξάνθῳ ἐπι· πρὸς ἀντιδιαβολὴν τῆς μικρῆς Ἀνκλῆς. L.
ἔλον τὸν εἶχον συναπτέον. V.

480. ἐνθ' ἄλοχόν τε· ὅτι τῶν φιλιτύων πρῶτα
τὴν σὴν φιλιάν, ἐκ ὧς ἀστυγέτονα δεδιώς, ἀλλ' ἐδὲ πόθῳ
χορημύτων ἑλούς. BL.

481. κτήματα πολλά· ἔχων, φησὶ, τὰ πρὸς ζωὴν,
ὥς μὴ μᾶτην ἐπὶ ἄλλοις κινδυνεύειν. BL.

482. ἀλλὰ καὶ ὧς· ἀντιπαράβαλόν ἐκατέρως τὰς λα-
λῶντας, ὅφρ' ἵκῃ πρὸς αἰχμὴν ὁρῶσιν οἱ λόγοι. BLV.

483. 484. τοῖον-οῖον· σχῆμά ἐστι κάλλος τὸ λεγόμε-
νον ἐπανάστροφῃ, ὡς τὸ Σαμία μία ναῦς καὶ „Πρόθοος θοδὸς
ἡγεμόνευεν” (Π. 2, 750). L.

485. τύνη δ' ἔστηκα· ἀπὸ τῆς σὺ (τὴν L) ἐν παρα-
γωγῇ τύνη, ὡς ἐγὼν καὶ ἐμὴν. LV. πῶς δὲ ἂν αὐτὸς ἀμε-
λῶν τὰς ἄλλας πείσειε προκινδυνεύειν αὐτῆς; BLV.

486. ὠρεσσιν· ταῖς ἐμῶν. ὅμοιον δὲ ἐστὶ τῷ „ἄλοχοι
δ' ἄλλοισι μιγεῖν” (Π. 3, 301). αὐτῆς δὲ τὸν γάμον. ὠρεσ-
σιν δὲ ἀπὸ τῆς ὁρατῆς κατὰ συγκοπὴν· καὶ „ὁρῶν ἐρε-
κα σφαιροειδῶν” (Π. 9, 327). BL. ἡ παρὰ τὸ συνεξέχεται
τοῖς ἀνδράσι, ἔνθεν καὶ συνιστῶν τὸ συνεξενεχόμενον τῶν ἱπ-
πων ὄχημα. DL. ἐστὶ δὲ ὄχημα, καὶ συναλοιστῆ ὄχημα. L.

ἔστι ὅχημα αἰετῶν τὸ ὄμηρον εἶρω, ὅθεν ὄνομα ὄχημα. διὰ δὲ
τὴν πρὸς τὸ ξίφος σύμπτωσιν μετατεθέν τὸ ὄχημα γέγονεν
ὄχημα, ἔξ ἧς ὁρατῆς ἡ ὁμιλία καὶ ὁρατῆς ὁ ὁμιλητής. συν-
ιστῶν δὲ τὸ ὄχημα γέγονεν ὄχημα. ἡ εὐθεία τῶν πληθυντι-
κῶν ὄχημα. ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ὠρεσσιν ὡς κένεσ-
σιν. L.

ἀντί· τοῖς ἅμμασι καὶ ταῖς συναρμῇ τῆς λίνης, περι-
φρασεύς δὲ τὸ δίκην δικτύου. D. ψιλωτέον τὸ ἀντί εἰς
ἰδιότητα. ὅτε δὲ βαρύνει, συμμεταβάλλει καὶ τὸ πνεῦμα
καὶ ὁ χρόνος. BLV.

ἀντίδωκε δικτύον αἱ καμπαί. φανὶ δὲ τὰ χόλια δέον εἶ-
ναι βαρύνει· τὸ ἀντί, τὸ μὲν ὡς Ἀολικόν, ὡς καὶ Ἡσιόδο-
ς φησὶν ἄρην (O. 424), τὸ δὲ ἐκ τῆς ἀναλογίας τῆς μέλλοντος ὡς
τὸ μέμψω μέμψω μέμψις καὶ ὅτι ὅπως ὄφρ' ἔτι καὶ ἀπὸ
ἀντί ἀντί. λέγουσι δὲ ὅτι ψιλῶνται τὸ ἄν παραλόγως ἐντα-
θα. σπάνιον δὲ τὸ ἰχθυομαγεῖν τοῖς ἥρωσι τρεφομένοις
ἀπὸ τοῖς χείμασιν, ἔξ ἧς καὶ τὸ ὀπτανεῖον παρήκτω. L.

λίθου· ἔξ οὗ καὶ ἐξελήνθη, διεξέφυγε τὴν λίναν. φυλάτ-
τεται δὲ ἡ ὁμηρικὴ αὐτὴ λέξις ἐν νῦν παρὰ τοῖς πολ-
λοῖς. L.

ἀλόντες· ἑμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες. ἄλλοι οἱ δὲ τῶν κιν-
δύων ἐαυτὸν, ὡς περὶ τῶν ἐκείνοις συμφερόντων λέγων.
ἡ δὲ τῆς λίνης ὁμοίωσις οὐκ αἰετῶν, πολλῶν καὶ διαφόρων ἀνθρώ-
πων ὡς ἰχθύων περιληφθέντων. B.

490. σοὶ δὲ χορῇ· ὀνειδιστικῶς· ὅν ἐχορῆν καὶ τὰς ἄλλας
δορύνειν, ἐπὶ τῶν συμμάχων προτρέπεται. BL.

492. ἐχέμεν· ἐπιμελεῖσθαι, καὶ βαρύνειν καὶ ὑπομένειν τὸν
πόλεμον καὶ μὴ ὑποχωρεῖν καὶ φεύγειν. B.

ἀντὶ τῆς φυλάσσειν· „ἔχε δ' ἄλκον” (Π. 24, 750). LV.
ἀποθίσθαι ἐνι πῆν· τοῖστος γ' ἔκτωρ· „ἔξ γ' ἐγὼ
πληθὺν διζήμενος ἐνθάδ' ἀπ' ἡμετέρων πολλῶν ἡγήσα-
μαι” (Π. 17, 221). ἀπὸ κοινῆς δὲ τὸ χορῇ. BL.

493. δάκει· ἠνίασε· καὶ „θυμοδακῆς γ' ἐμῆς” (Od. 8,
185). BL.

494. ἀντίκα δ' ἔξ ὀχλῶν· ἔδει γ' ἔργοις ἄλλ' ὅν
λόγοις ἀπολογεῖσθαι. BL. ὡς τὸ τῆς δόξης, ὅπως καὶ τὸ
ὄχος. V.

495. καὶ εἰς τὸ δόξα δύνασθαι καὶ εἰς τὸ στρατόν εἶναι
εἰρημῇ· εὐκρινὲς γ' κατ' ὅμω τὸ νόημα. BL.

499. ἱερὰς· διὰ τὸ θρησκευτικόν, ὡς πᾶσι ἱερὰ. L.

ἀλφῶς· ὡς ἀγαθῶν· ἀπὸ γ' τοῦ ἀλφῆ, ὃ σὺν τῇ
γράφεται· παρὰ γ' τὸ ἀλοῖον ἐστίν. BV.

500. Ἀημῆτης· ἐνταῦθα ἀντὶ τῆς ἡ περὶ τὴν γῆν πεῖρα,
τετέλεται περὶ τὴν γεωργικὴν. BL.

501. ξανθὴν λέγει τὴν Ἀθήνην ἄλλοι οἱ δὲ διὰ τὸ περὶ
τῆς οἴου. L.

Πτολεμαῖος τὰς δωδεκασυλλάβους εἶχας ἐκτελεῖς φησὶ
καὶ τὸν δὲ γράφει· „εἴτ' ἂν ξανθὴ Ἀθήνη.” LV.

502. ἐπειγόμενον· ἐμφορῇ τὰς ἀνέμους. L.

503. ἀντί· ὅτι τῶν ἀνέμων ἐπὶ τὴν ἄλφω φορὰ, κατ' ὅλην
τὴν δὲ εἰσοδὸν τὸ χροῖμα τῆς ὑποδεχομένης αὐτὰ χωρὶς ὁμοίως
δὲ καὶ τοῖς μαχομένοις κατ' ὅλην προσενέθιξεν ὁ ποταμὸς
τὸς κατ' ὅλην δὲ τὸ ἀνδρομῆα, Ἰωνικώτερον ὅν, ὡς τὸ
ἀντιπῶν θαλασσίων ταρφεῖα. εἰσὶ δὲ οἱ τόποι ἐνθάδε ἐκτελε-
σέν τὰ ἄχρη. BL. ἀνδρομῆα, οἱ τόποι εἰς ὧς χωρὶς
μεν τῶν οἴων τὰ ἄχρη ἐκτελεῖται. D.

504. πολέχαλκον· σερίων. ἡ τὸν ἔχοντα Ἡφαιστῆα
δῶματα. L.

ἐπέπληγον· πληττοντες ἐκείνους. ἐκ τῆς ἐπέπληγα μέν
παρακείμενος ἔδει Στρακασίον τὸ πεπλήγω, ὡς περὶ τῶν
Ἡσιόδω (O. 149). L.

505. ἂν ἐπιμεισγομένων· ἐκ δευτέρου τῶν Τροίαν
προσμιγνύντων τοῖς Ἀχαιοῖς. καὶ οἱ μὲν ἠνίοχοι ἐπεσφάσαν
τὸς ἱππῶς, οἱ δὲ ἐπιβάται τὸ μένος φέρουσιν. BL. ὁ δὲ
ἀντὶ τῆς γὰρ. LV.

ἡνιοχῆς· ὡς Ἀθῆναι Ἀθῆναι, ἡνιόχων ἡνιόχων
ἔτις ἡνιόχος ἡνιόχους. ἔτις δὲ κατὰ τὸν ἄλλον Ἀθῆναι
σὺν τῷ Ἀθῆναι ἀξιολόγον. L.

506. ἀμφὶ δὲ νύκται· ὁ ἄρης σκοτοῦ αὐτοῦ, ὡς
καὶ ἔλεον, μὴ δύναιτο φυγεῖν, ὡς τὸ „πῖνα πρόθε βίβη”

ἐξηγεῖτο, καὶ εὐρήσεις τὸτο ἔμπροσθεν εἰς τὸν οὐτως ἔχοντα
εἶχον „ὡς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῦ ἀνάλαντος Ἀρηί”
(Π. 13, 295). ὁ δὲ Διάδωρος, ἐν τῇ περὶ σταθμῶν, τάλαν-
τὸν ἐστὶ μινῶν ἕ, ἡ δὲ μινᾶ δραχμῶν ς', ἡ δὲ δραχμὴ ὀβο-
λῶν ζ', ὁ δὲ ὀβολὸς χαλκῶν η', ὁ δὲ χαλκὸς λεπτῶν ζ'. τὸ
τάλαντον δὲ τὸ νῦν λεγόμενον Ἀττικόν παρὰ δὲ Σικελιῶ-
ταις τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν μινῶν κδ', νῦν δὲ ιβ'. δύναται δὲ εἶ-
ναι τρία ἡμισυβόλια, ὡς ἐν τοῖς περὶ Σώφροτος Ἀπολλό-
δωρος ἐκ τῶν Λιογενιανῶν τῆς ἐπιτομῆς Ἑλληνικῶν ὀνομα-
σιων. BL.

581. ἢ δ' ἐπέσρεφε μώνυχας ἵππους· τοῦτο διὰ
μέσων. LV.

582. ἐκ δ' ἄρα χειρῶν· ἐπιδύοντος ἡ πληγὴ διὰ καὶ τὰς
ἡνίας ἀπέβαλε καὶ φέρειν ἐκ ἔχον ἐδάλωτος γίνετο. BLV.

583. λέον' ἐλέφαντι λήπει τὸ ὤς, ἢ ἡ ληνὰ ὡς
ἐλέφας. οἱ δὲ, τῆς ἐλεφαντίνων λελενοκασιμένα ὀσίων· ἔχουσι
καὶ αἱ ἡνίαι ἐλεφαντίνους ἀσφαγῆλας ἐκαστέρωθεν, δι' ὧν ἐλ-
κεσιν αὐτὰς οἱ ἡνίοχοι. BL.

584. εἴρει ἡλασε κόρησιν· πῶς ἐπὶ τοῦ ἄρματος
ἐσχευῶς τὴν κεφαλὴν εἴρει πληγῇ· ἔχον οὖν τὰς ἡνίας
ἀνταλαβὴν θέλων ἢ τυχεύσας ὑπὸ τῆς πληγῆς κατέκυ-
ψεν. BL.

586. κύρβαχος γίνετο παρὰ τὸ κυρτόν, ταῖς τὸ πε-
ριμερὲς καὶ περιγὰς, οἷον τὸ σκεπάζον τὸ βρέγμα κύρβη
καὶ ἡ κυρτή, ἔνθεν τὸ κυρῆζον. BL.

κύρβαχος· τῆς κύρβης ὁ λόφος. ἐνδοὶ τὸ ἐκικυρτάει. V.

βρεχμῶν· βρεχμὸς λέγετο ἡ τῆς αὐχένος σπονδυλῶδης
ἀρχή· καὶ βρέγμα δὲ τὸ τῆς θώρακος ἀπόπτηγμα. B.

βρεχμὸς διὰ τὸ ἔ τὸ ἄνω τῆς μετώπου λέγετο. καλεῖται
καὶ οὕτω διὰ τὸ δοκεῖν βεβρέχθαι καὶ ὑγρὸν εἶναι. γράφεται
καὶ κοινῶς βρέγμα διὰ τὸ γ, ὡς καὶ ῥήγμα τὸ σκίσμα
καὶ ῥωχμὸς καὶ διαρχμὸς καὶ ἰωχμὸς. L.

587. δηθὰ μάλ' εἰς ἡκει· ἐκ ἀπίθανον τὸτο· ἡνέχθη
καὶ μετὰ τῶν ἵππων καὶ τῆς ἄρματος, καὶ ἦν ἡ μὲν κεφαλὴ
βυθισθεῖσα, οἱ δὲ ὦμοι ἐδραστοὶ ὄντες μετὰ τῆς σῶματος, 55
οἱ δὲ πόδες τῷ ἄρματι ἐρειζόμενοι. γέγονε δὲ τὸτο διὰ τὸ
τῆς θανάτου ἀδυνάμιον· ψυχοδύναμον καὶ εἶτι ἐπνεὶ καὶ ἐνέλατο.
ἀκριβῶς δὲ τὸ κύρβαχον διὰ τὰτα ἐπεξηγήσατο. B.

διάφορος ἡ σημασία ἐπὶ τῆς ἀμύθου καὶ φαιμάθου. V.
ἀμύθος ἡ κατὰ τὸ πῦλον ἄμμος, φαιμάθος δὲ ἡ κατὰ τὴν
ὀμάσσαν ἄμμος. D.

593. ἔχουσα κυδοιμόν· ἡ δύναμις ἐν αὐτῇ θορῶ-
σιν ἔχουσα, ἡ ὡς γλῆξ (βλέθ. L) τῆς χειρὸς κατέχουσα, ἡ
ὡς τὸ „πέρας μετὰ χειρὸν ἔχουσα” (Π. 11, 4). BL.

595. ῥίγησεν· ἐπὶ ἀπίσθητο ἀντιῶ μὴ συνάπτειν τινὶ
τῶν ἄλλων θεῶν πόλεμον. BL.

597. ἀπάλαμνος· ἀπειρος, ἐπὶ καὶ Λιομένης ἀπειρος
τῆς πρὸς Ἀρεὴ μάχης. ἦσαν τὰ νῆχισθ ἀπειρος. BL.

598. εἴρη· ἀδυνάμιος ἐπιστὰς τῷ ποταμῷ πλημμυρῶντι
καὶ ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἀνακροαμένη. VI.

599. μορμέροντα· ὀνομαστικῶς ὁ τῆπος, ἀπὸ τοῦ

μόρφον τῆς ἐν τοῖς ὕδασι γινόμενον. DV.

604. κείνο· ὡς περὶ τὸ αὐτὸς κατ' ἑσχέρην, εἶτω καὶ τὸ
ἐκείνος. L.

605. ἀλλὰ πρὸς Τρῶας· κατ' ἄλλαν ἀναχωρεῖτε
ὑποποδίζοντες. διδάσκει δὲ πῶς δεῖ τὰς τροπὰς ποιεῖσθαι. BL.
βοῦλετο καὶ ὁ στρατηγός, εἰ καὶ πληγὴ τις φέρουσι, κατὰ τῆς
τοῦ δόξασι τὸ τραῦμα καὶ μὴ ῥῖστα δύναται τοῖς ἐχθροῖς
πάνν καὶ ἀνθρώπος τῶν τοῖς παλαιῶς ἔκαστο. L.

ἄμφοι ποιεῖ, τῷ τε θεῷ εἶκιν παραινῇ, καὶ τὴν πό-
λεμον μὴ ἐκφεύγειν προτρέπει. BL.

609. Μενέσθην· ὡς περὶ ἀπὸ τῆς θορῆς Ὀρέσης, οὕτως
ἀπὸ τῆς μένος Μενέσης, καὶ μεταβολῇ Μενέσθης. BL.

Ἀρσισαρχος Μενέσθην ὡς Ἀνέλλην. τινὲς δὲ διὰ τὴν
Μενέσθην ὡς Ὀρέσθην. τινὲς δὲ ἑλκυστὰ τὸν Ἡρακλῆον κατ'
ἐπὶ ἐκλήσιν εἶτω φασὶ κεκλήσθαι. τὸ δὲ Ἀρχιταλον φιλοκτεῖν
κτεῖον γὰρ. LV.

611. μάλ' ἐγγύς· τὸ μάλ' ἐγγὺς πρὸ ὀλίγου μάλιν χει-
δὸν εἶπεν, ὥστε ταῦτ' ἐγγὺς καὶ σχεδόν. σχεδόν μὲν ἀπὸ
τοῦ σχῶ σχήσω, ἵνα δηλοῖ τὸ ἐχόμενον ἔστι ἀπὸ τῆς
ἐγγύς δὲ καὶ ἐχόμενος ἐπὶ τῇ ἐγγύς, ὡς τὸ ἐχ-
μὲνος τῆς προτοχισμοῦ· τὸ δὲ ἐγγύς ἀπὸ τῆς ἐν προ-
θέσει καὶ τὸ γινῆ, ὁ δηλοῖ τὰς χεῖρας, ἵνα δηλοῖ τὸ ἐν
ὑπογνώ καὶ προχειρῶν, ὡς εἶπεν ἐν χειρὸν. L.

612. Παισῶν· Ἀπαισὸς ἔστω, ἦν δὲ τὸ μέτρον Παι-
σῶν εἶπεν, ὡς Σαληδόνα. V. ἔστω δὲ πῶς Τροίας. L.

Παισὸς πῶς μεταξὺ Παρὸς καὶ Αἰακίδας, ἡ τις γὰρ
φεται καὶ Ἑπαιτός. λέγει δὲ, φασὶν, οὐ καὶ ἐκείσε ἡ Ἀργὴ ὑπὸ
πνευμάτων ἀντιπρόσθεν ἀνταπαιδῇ ἦσαν ἀνταρῶσθαι. L.

613. πολυλήϊος· πολλὰ λήϊα ἔχον ἢ πολλὰ θέρμματα
ἔχον, πολυθέρμια. λέγα δὲ λέγει καὶ τὰ ἐκ πολέμου λή-
φου καὶ τὰ ἀπὸ ληΐας. D.

ἀλλὰ ἐ Μοῖρα· διδάσκει· τὰς πλῆθους θνητὰ φρο-
νεῖν καὶ τὸν θάνατον νομίζειν μηδὲν ἔσθαι παρῆναι, ἀλλὰ
μὴ πλῆθος ἐπὶ τῷ θάνατῳ. BLV.

618. ἔχεναν· διαφιλῶς ἐπεμνην. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ
τῶν ἐγγόνων. L.

619. σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά· τὸ πλῆθος τῶν
βληθέντων δοῦναι καὶ τὴν ἀνδρείαν τῶ βαλλομένῳ δηλοῖ. BL.

621. οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἀλλὰ θυμὸς· τινὲς ὡς τὰ
40 δόξα, κακῶς. LV.

ἴοντες· ἐν τῇ ἐτίμῃ ἴοντες καὶ τὰ. L.

626. πέλεμιχθαι· διακινῆσθαι, ἀπαισῶν τὸ ἐμπει-
γόντα τῇ δοσίῳ. D.

631. οὐδὲ θ' οὐδὲν τε Λιός· ὁ μὲν Σαρπηδόων οὐδὲ
τὸ Λιός, ὁ δὲ Τληπόλεμος οὐδὲ Ἡρακλῆς, ἔχοντος δὲ τὸ
Λιός. BL.

φασὶν Ἑρῶν τῇ Φοβητικῇ ἀνθολογίᾳ φασὶναι τὴν
Λιὰ ἐν γήματι καὶ τὸν κρόνον ἐκ τῶν ἡνίων βλαστάνοντος
ἐκαστὴν θεῶν δὲ τοῖς τῶν τοῖς τῆς κόρης πρὸς ἀνταπαιδῇ,
καὶ τὸν πῶς ἐκ τῆς ἐκείνου· ἀπ' ἧς φασὶ Σαρπηδόων
γενέσθαι. BDV. καὶ Μίνω καὶ Ἑρῶν. D.

ταχίως ἄμφοι ἐδήλωσαν· τὸν μὲν γὰρ ὕμειν διὰ τῆ κα-
ταλόγου, τὸν δὲ τῶν γνωσόμεθα. πῶς ὅτε συγγενεῖς ὄντες
μύχοντο; ὅκ' ἐδόκει μισρὸς εἶναι ὁ ἐν πολέμῳ θάνατος. ἄλ-
λως τε καὶ ἄρ' ἔνθ' τὴν συγγένειαν φησὶ γὰρ ὅτι „ψευδόμενοι
δὲ σὲ φασὶ Λιδὸς γόνον” (635). BL.

633. Σαρπηδὸν: ὁ Σαρπηδών - τῆ Σαρπηδόνης - ὡς
Σαρπηδόν, καὶ ὁ Σαρπηδών - τῆ Σαρπηδόνης Αλοικόν -
ὡς Σαρπηδόν. L.

635. ψευδόμεναι δέ: ἄλλοι τοῖς αὐτὸν λέγουσιν ἔφ' ὃ
αὐτὸς ἀρχεῖ. ἄλλος δὲ ὁ μὲν ἐαυτοῦ διεξιὼν, ἀλλὰ τὰ
τῆ πατρὸς. ἡρέμα ἔν' ἐλέγχει ὁ ποιητὴς τῆς ἐπὶ πατρὶσιν
αἰχῶντας καὶ τάττε χάριν ἐθέλοντας πρωτεύειν· διὸ καὶ Τλη-
πόλεμον ἀναιρεῖ. BL.

637. ἐπὶ προτέρων: ὡς τὸ ἐπὶ χρόνων, ἔτι ἐπὶ προ-
τέρων ἀνθρώπων. L.

638. ἀλλ' οἶόν τινά: ταῦτα ἂν ἔκρας ἀρχῆς πάν-
τως ἀναγκασθόν, ἔάν τε δασύνωμεν τὸ οἶον, ὡς ἴρισο-
φάνης καὶ Ἀρίστρχος, ἔάν τε ψιλῶμεν, ὡς Παρμενίσκος.
μᾶλλον δὲ ἐκ τῆ δασυνομένης ὁ θαυμασμός νοεῖται, καὶ μά-
λιστα ὅτι πρόσκειται τὸ τινά. A.

Νίκιαν ψιλῶ, ἐκδεχόμενος τὸ μόνον· ἄλλοι δὲ δασύ-
νουν θαυμαστικῶς ἐκδεχόμενοι, ὡς καὶ Ἡρακλέων, ἵνα ὅμοιον
ᾖ τῷ „ἀλλ' οἶον τὸν Τηλεφίδην” (Od. 11, 518). κέρρη
μὲν ἔν' αὐτῷ καὶ ὁμοιοματικῶς „οἶον τε κρομέοιο λοπόν”
(Od. 19, 233) καὶ ἀντὶ τῆ ὡς „οἶον ἀνέξας” (Od. 1, 410).
Τυραννίδην δὲ ἄλλοι οὖν ἀναγινώσκει ὡς ἑτεροῖον, ὁμοίως
τῷ „ἀλλοῖός μοι ξεῖνε” (Od. 16, 181). ἡμῖν δὲ δοκεῖ θαυ-
μαστικώτερον ἀναγινώσκειν, ὥσπερ καὶ τοῖς περὶ Ἡρακλέωνα,
ἵνα ὅμοιον ᾖ τῷ „δασατίον τε καὶ ὄϊον” (758) καὶ „ἀλλ'
οἶον τόδ' ἔρεξεν” (Od. 4, 242) „οἶον τὸν Τηλεφίδην.” οὐ-
τως ἀρᾷσκει καὶ Φιλοξένου. A.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ οἶον ἐπὶ θαυμασμοῦ. τινὲς δὲ ἄλλοι οὖν παρὰ
τῆς νῦν. Ζηρόδοτος δὲ καὶ ἀμέτρως γράφει Ἡρακλῆην. A.
δασυνόντων τὸ οἶον· θαυμαστικὸν γάρ. τινὲς δὲ ψιλῶσι
καὶ ἐκδέχονται ἀντὶ τῆς μόνου. οἱ δὲ ὅφ' ἐν ἄλλοις, ἵν' ἡ
ἵτιος· πάντες μὲν ἀγαθοὶ οἱ ἀπὸ Λιδός, ἐξηλλαγμένον δὲ καὶ
ἐπὶ πάντας φασὶν εἶναι τὸν Ἡρακλέα. ὁ δὲ Πίος ἀντὶ
τῆς οὐσίας, ἔχ' ὡς εἰ σὺ, φησὶν, ἀλλ' οἷός ἐστι Ἡρακλῆς· ἔτι
γὰρ, φησὶ, βλάπεται ὁ ἀλλὰ B. *)

οἷος οἷος σὺ. οὕτω Πίος. τί γὰρ βλάπεται ὁ ἀλλὰ; LV.
οἶον - βίην: ὡς τὸ „ψυχὴ Τειρεσίη χρόσειον σκήπτρον
ἔχων” (Od. 11, 50). L.

639. θρασυμέμνονα: τολμηρόν, θρασὺν ἐν τῷ μέ-
ναι, ἢ θρασυῶς ἐπομένοντα ἐν τῇ μάχῃ. A. τὰς θρασυαίας
καὶ ἀπρηγῆς ἐπομένοντα. φασὶ δὲ αὖτις Λυκίους Ῥοδῖους ἐχ-
θερεῖν. BL.

640. δεῦρ' ἐλθόντων: εἰς τὸ παράδειγμα τῆς Ἡρακλέως
ἀρετῆς, ὅτι ἐκ ἄλλοθεν αὐτὸ φέρει ἢ ἐκ τῆς τῶν πωλε-
μαμένης πόλεως. Μενεκλῆς δὲ φησὶν ἐπένδαι τὴν ἐπὶ
ἴλιον στρατείαν. BLV.

*) Addunt BL, quae apud Suidam legas v. Ἡρακλῆς Ἀλκμήνης.

641. ἔξ οἷος: ὅρα τὴν μορφὴν τῆς Τληπόλεως, οὗ
οἷος λέγει ἐπὶ πλέον καταβάλλει τὰς Ἀχαιῶς ἢ τὸν Σαρ-
πηδόν. L.

642. χήρωσαι: ἀντὶ τῆς ἐρημίας ἀνδρῶν ἐποίησεν. L.
5 αὐτὴ ἡ μεταφορὰ τὴν μετὰ λύπης ἐδήλωσεν ἐρημίαν. BL.

643. κακός: ἀντὶ τῆς δειλός. B.

646. ἀλλ' ἐπ' ἐμοί: ἄξιοι θανάτου οἱ λόγοι. LV.

648. ἡ διπλῇ, ὅτι θηλυκῶς τὴν ἴλιον. A.

649. ἀνέρος ἀφραδίῃσιν: ἐπέλυσεν τὴν δόξαν
10 Ἡρακλέως, τὴν ἀδικίαν Ἀιομέδοντος αἰτίαν εἶναι γήραι
τῆς ἀλώσεως. ἔδει δὲ ἐπαγαγεῖν, σὺ δὲ ἀδίκως πολέμῳ
ἀλώσῃ, ἐκ αἰρησῶν ἡμῶς δικαίως πολεμῶντας· ὁ δὲ θυμῷ
φερόμενος ἐκοιμᾶτο τὸν λόγον. ἡ ἡθικὸς ὁ λόγος, οὗ
ἐκείνος μὲν τὴν ἴλιον εἶλεν, ἐγὼ δὲ σέ· τὰ δὲ ἐν μέσῳ
15 πρὸς μῖσος Ἡρακλέως ἐστίν. BL.

μήμα ἐπαίνου καὶ φόβου L. ἀγαθοῦ δὲ τῷ σῶ-
ματι. V.

651. οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους: ἔξ ἀμφοῖν δηλῆται ἡ
ἱερότης· ὁ μὲν γὰρ φησὶν ὅτι διὰ ἵππους, ὁ δὲ διὰ πόλιν
20 ἵππους. τελευτᾷ ἐν τοῖς κτεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος
(Il. 20, 145). BLV.

653. ἔξ ἐμὲ θέν τεύξεσθαι: ὁ μὲν Τληπόλεμος
πρότερος καυχώμενος ἀναιρεῖται, ὁ δὲ Σαρπηδὼν μόνον
τιτρώσκειται, ἐπεὶ ἀνταλᾷσθαι. BL.

654. κλυτοπόλιν: ἐνδόξως ἵππους ἔχοντι, ἢ δὲ κλυτὴν
ἐστὶν ἡ ἐπιπόλεως, οἷον ἀκροῇ διὰ τὰς ἐπὶ τοῖς ἀποδύ-
σασιν οἰμωγὰς. ἢ ἔσκε τῷ ἐπιδέτω καὶ κατὰ τῆς Ἀιδου
κεχρησθῇ διὰ τὴν τῆς Περσεφόνης ἀπαγωγῆς. ἢ κλυτοπόλιν
τῷ ἱππικῷ. ABD. ἀρμόδιον δὲ τὸ ἐπιδέτον τῷ ἔμῳ νο-
50 μοματι τὰ πανταχῶς ἔμῳ καταλαμβάνοντι. AB.

656. τὸ δὲ ἄμφοτερὶ ὅμῳ ἢ κατὰ ἐπακολούθησιν. LV.
τὸ ἄμφοτερὶ δασέως. περισπᾷ δὲ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης
καὶ οἱ πλείους. ὁδόνει δὲ ὁ Ἀρίστρχος, βελόμενος αὐτὸν
ἀμφοτερὶ ἐποικεῖσθαι· διὸ καὶ κατ' αὐτὸν χωρὶς τῆς
35 γεγραμμένης. ἐπικρατεῖ μὲντοι τὸ περισπώμενον, γεγόμενον
παρὰ τὸ ἔμῳ καὶ τὸ ἀρτῷ. A.

ὁ μὲν Ἀρίστρχος τὸ ἄμφοτερὶ χωρὶς τῆς γράφει
ὁδόνει, οἱ δὲ περὶ Ἡρωιδιανὸν περισπᾷ καὶ προσγράφει
παρὰ τὸ ἔμῳ καὶ τὸ ἀρτῷ περισπώμενον. ἵτιος δὲ αὐτὸ
40 ἡ συνήθεια δέχεται, καὶ τὸ ἐπεκράτησεν. B.

659. γὰρ ἐκάλυψεν: τὸ βρόγχε διαιρηθέντος καὶ τῆς
ἀναπνοῆς ἐργομένης ταχὺς ὁ θάνατος ἐπεγένετο. ὑπὸ σπῆ-
γενὲς δὲ ἀναιρεῖται, ὅτι καὶ συγγενὴ ἀνέτε τὸν Ἀκύνειον
„ἡλῖον” γὰρ „μήτωρα κατέκτα” (Il. 2, 662). B.

661. Ἀρίστρχος μετὰ τῷ βεβλήκειν. A.
ἡ διπλῇ, ὅτι ἀκαταλλῆως· ἔδει γὰρ εἰπεῖν, μαιμώσας
δασίῳ ἐχρημύθηναι. A.

μαιμώσας: ἐνθουσιῶσα καὶ ὀξέως δομῶσα, ἢ τῷ σπῆ-
τος γευστικῶς ἔχουσα, τὰ μὲν πλεονάζοντος. AD.

662. πατὴρ δ' ἐστὶ: προαναφανεῖ μὲν τὸν θάνατον
50

Σαρπηδόνας διὰ τὸ ἔτι, παραμυθῆται δὲ τὴν ἦταν τοῦ πολεμίου, ἀργὸν ποιήσας Σαρπηδόνα. LV.

664. ἔξέφερον: πολλὰ τὸ ἐπαγγέζεσθαι, φερομένης μὲν τοῦ Σαρπηδόνας, συρομένης δὲ τῷ δούρατος. γραφικῶς οὖν καὶ ταῦτα. LV.

665. τὸ μὲν: ἔν τισι τό οἱ Α. ἔν τισι τό τοι L. ἔν τισι τοῦτο V.

ζυγίον ἐπεγράσατο ἢ βραχὺ διασαυτίον, ἢ ἢ ἐκ παραλλήλου τὸ ἐπεγράσατο καὶ ἐνόησεν. Α.

δοκῶσιν ἔχειν τινὰ διαφορὰν. ἔτι τοῖνυν τὸ μὲν ἐπιγρά-10 σαθαι τὸ μετὰ βελῆς καὶ χρόνον τρέψαι, τὸ δὲ νοῆσαι τὸ ἀχρόνως καὶ ἄνευ βελῆς. L.

τελεία δὲ εἰς τὸ ἐπεγράσατο. δύναται δὲ καὶ ὅλον ἔν εἶναι ἕως τέλους. LV.

667. σπενδόντων: στυπατίον, οἷον ἐπιγεομένων αὐ-15 τὸν ἐπιβῆναι. Α.

ἐπ' αὐτῷ ταρασσομένων, ἢ οἷον ἐπιβῆναι αὐτὸν σπενδόντων. ἀκρὸς δὲ ἐστὶ μιμητικὴ ἀληθείας ὁ ποιητής· πολλὰ γὰρ τῶν χρησίμων σπενδόντες παρορῶμεν. Β.

πόνον: πάλιν πρὸς τὸν πόνον ἢ διπλῆ. Α.

670. ἢ διπλῆ, ὅτι οἱ νεώτεροι τλήμονα τὸν ἀντιχῆ, ὁ δὲ Ὀμηρος τὸν ὑπομενητικόν, ἀπὸ τῆς τλήναι. Α.

μαίμῃσιν δὲ οἱ: συνεπλάθησε, φησί, καὶ συνήλυσεν τῷ νεκρῷ. BL.

671. μερμήριζε: διδάσκει δι' Ὀδυσσεὺς καὶ τοῖς 25 κινδύνοις φρονήσει δεινὸν χρῆσθαι, μὴ θυμῷ μηδὲ πάθει. BL.

672. 673. ἢ: ὁ μὲν πρότερος καὶ ἂν τῆς πότερον, διὸ ἐγκλιτέον τὸν δὲ δευτέρον περισπασίον. Α.

προτέρω: ἀπὸ τῆς προσοσιτέρω γέγονε συζυγίῃ. Β.

682. χάρη: καινότερον τὸ τοῖστον ἦν γὰρ ἀκόλαστον εἰ-30 πῶν χαρὰν δὲ Σαρπηδόνα, καὶ ἐστὶ τὸ ὄψμα ἀντίθετον, ὅτι τοῖς μὲν Δαναοῖς φόβον φέρει, τῷ δὲ Σαρπηδόνα χαρὰν. L.

683. ὁλοφυνδόν: ολκτρὸν καὶ ταπεινὸν διὰ τὸ ἐπιθυμῆναι ἐν τῇ σφετέρᾳ ἀποθανεῖν. ἐπιθυμῶν δὲ διὰ τέτων ὁ ποιητής τὸς ολκόμενος τὸ μὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀποθανεῖν μη-35 δὲν εἶναι. Α.

τῷ ὁλοφυνδόν καθυπόκειται ῥῆμα τὸ ὁλοφύω, ὅμοιον τῷ ὁλολύω, ἵνα ὡς παύω παιδόν, ἔτως ἢ καὶ ὁλοφύω ὁλοφυνδόν. L.

Χρομίον παροξυντόνως, Ἀλκίον προπαροξυντόνως. εἰ-40 πομεν (ὁ Αἰών φησὶ V) τὰ τελευτὰ τριβράχεια. ἐπὶ κυρίων παροξυντοῖς, καὶ ἐσημεῖαμεθα τὸ Ἄλιος Ξένιος Κρόνιος. ἐπεκράτισε δὲ καὶ κατὰ τὴν Ὀμηρικὴν ἀνάγνωσιν τὸ Ἄλιος προπαροξυνόμενον. ABV.

684. ἔλωρ Δαναοῖσιν: ὅπως δὲ πάντως βρώμα, ἀρὸς 45 τὸ „ἐλώρια τεύχε κένεσσιν“ (Il. 1, 4). Α.

ἀντιπαροξύνει τὰ Μενέλαο, καὶ ἐφοῖσιν τὸ διάφορον. LV.

686. ἐπεὶ οὐκ ἔρ' ἐμελλόν ἐγώ γε: ἐντέχνως ὑπομνησκει τῆς συμμάχικης χάριτος τὸν Ἑκτορα. BL.

689. οὐτὶ προσέφη: πέποιθε γὰρ τῇ ὕμῃ καὶ τῷ λόγῳ. 50 ἄλλ' ὅδ' ἀδολέχλας ὁ τοῖστος ἦν καιρός. BL.

690. λελιγμένος: τῷ θυμῷ θερμαινόμενος καὶ ὑποκαίμενος· λιαρὸν γὰρ τὸ θερμόν. B.

693. Αἰὼς περικαλλέει φηγῶ: διὰ τὸ τὸν Αἰῶ ἀλληγορεῖσθαι εἰς ἄερα, τὸν δὲ ἄερα εἶναι ἐφορόντον, διὰ τούτο 5 ἀνατιθέασιν οἱ πυλῶσι τὴν δρεν τῷ Αἰῶ ὡς καὶ αὐτὴν ἐφορόντον τῷ καρπῷ. L.

ὁ δὲ διὰ τὴν σκίαν ὑπὸ τῇ δρεν τὸν Σαρπηδόνα καθέξουσιν, ἀλλὰ διὰ τὸ εἶναι τόπον ἱερὸν, ὡς καὶ τὸν Αἰεῖαν ἐν τῷ ἁδύτῳ (448). L.

ἀπαγωγὴν ἡμῶν τὸν νῆν τῆς μάχης, ἐπὶ ἀνθηρὰν ἔξει δρεν τὸν τραυματίαν. καλῶς δὲ αὐτῇ ἱερὰ τῇ Αἰῶς, ἐπεὶ βαλάνοις πρῶην ἐχρῶντο, καὶ ἵνα ὑπὸ τοῦ πατρὸς λαθῇ· πλησιάζον γὰρ ἦν καὶ ἱερὸν, εἰς ὃ παραγενέσθαι ἐπὶ δρεν φασίν. BLV.

694. θέραιε: κυρίως μὲν ἔξω τῆς θέραις, νῦν δὲ καὶ ἂν τῇ ἔξω. D.

695. Πελάγων: Πτολεμαῖος ὁ τῷ Ὀροάνδῃ διὰ τῷ ὁ Σελάγων. Α. Πτολεμαῖος διὰ τῆς γράφει Πελάγων. L.

φίλος ἦεν ἑταῖρος: τοὺς ἑταίρους ἀπὸ τῶν φίλων 20 διαίρει· οἱ μὲν γὰρ ἑταῖροι οἱ προσοικνωθέντες κατὰ φίλιν, οἱ δὲ φίλοι οἰκίοι καὶ κατὰ γένος προσήκοντες, ὥστε καὶ ὁ ἑταῖρος καὶ ὁ γέλιος· εἶναι μὲν γὰρ οἱ σπένδοι, γέλιος δὲ οἱ πλησίον μένοντες „γέλιος ἦδ' ἔται“ (Od. 4, 16). καὶ οἱ ἑταῖρος συνδικαίους οἶδεν „ἐπὶ οἱ ἑταῖρος ἦν φίλος εἰλα- 30 πινεῖς“ (Il. 17, 577). καὶ „ἐρίφρας ἑταῖρος“ (Od. 9, 100)

τὸς διὰ τῆς χάριτος φίλος· καὶ „Ἑκτορι δ' ἦν ἑταῖρος“ (Il. 18, 251), παρὰ τῶν ἐνταῦθα τὸ εἶδος. ὁμοίως δ' αὖ „σοὶ δ' 35 ὁδὸς ἐκείνῃ δηρὸν ἀπέσσετο, ἦν σὺ μενοντῆς· τοῖς γὰρ τοι ἐγὼ ἑταῖρος πατροπῶς εἰμι, ὅς τοι νῆα θοὴν εἰλῶ καὶ ἄμ' ἔφομαι αἰετός“ (Od. 2, 285). καὶ „ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταῖρος ἄν' ἐθελοντῆρος συλλέξομαι“ (ib. 292). καὶ μεταφίρων

ἐκ τῆς ἑκνήμιδας Ἀχαιοὺς λέγει „Τηλέμαχ' ἦδη μὲν τοι ἑκνήμιδες ἑταῖροι“ (ib. 402), καὶ ἐκ τῆς κορυμνίας Ἀχαιοῖς „ἔθρον' ἐπ' ἐπὶ θινὴν κρηκομύωντας ἑταῖρας“ (ib. 408).

φίλος δὲ εἶδος, καὶ φίλη μήτηρ, καὶ φίλα γυνῆ, καὶ φίλοι χυ- 40 ρες, καὶ διακρίων „ἢ μετὰ οἷς ἑταῖροισι, καὶ φίλων ἐν χειρσίν, ἐπεὶ πόλεμον πολέμευσά“ (Od. 1, 237). οὐκ ἂν, φησὶν, ἐλυπήθην εἰ ἐν τῇ Τροίᾳ μετὰ τῶν αὐτῶν ἑταῖρων ἀπέλειτο

πολεμίων, ἢ εἰ κατεγασάμενος τὸν πόλεμον καὶ ἐπανελεύων 45 ἐν ταῖς χειρσὶ τῶν οἰκείων ἐτελεύτησεν. καταχρῶμενος δὲ καὶ τὴν γέβην ἑταῖρων τῷ γέβῃ λέγει „ῥέξα γέβῃ κρυόντας ἑταῖρον“ (Il. 9, 2), καὶ ἀντιμὸν „ἔκμενον ἔθρον' ἐπὶ πλησίον ἐθλόν' ἑταῖρον“ (Od. 11, 7). καὶ πάλιν ἔτι τὴν οἰκιστικὴν

φησὶ δηλῶν „ἔθρον' ἔθρον' ἑταῖρον τε πόσιν πῆλός τε φίλος 50 τῷ“ (Il. 3, 163), τὸν ἄνδρα, τὸς συγγενεῖς, τοὺς οἰκείους.

διὸ ἐπιζητεῖ ἡ Ἑλένη τὸς ἀδελφούς. B.

696. ψυχῇ: τὸ πνεῦμα διὰ τὴν αἰμορραγίαν. BL.

697. ἀμπνύνθη: ἐν αὐτῷ γέγονεν, ἀνέλαβε τὴν πνοήν. 55 δὲ ἐνέλαβε τῷ πνεύματι, προσεπορίζετο ὁ ἄνθρωπος. B.

ἐν τισὶ διὰ τῆς ἀμπνύνθη. Α.

Βορέας: σημειῶσαι ἔπαινον τῷ Βορρῷ. ὁ μὲν γὰρ τὸ

ἐκτός πυκνοῖ τῇ ψυχρότητι, καὶ τὴν φυσικὴν θερμότητα ἰσώθεν ὑποκλείει· ὁ δὲ Νότος τὸ ἐναντίον ποιεῖ, ὥς παρα-
καλεῖ· ὁ Νότος ἀπὸ τῆ νόσος. L.

698. ζώγρει: δοριμεῖα ἢ λέξεις, ἀντὶ τῆ ἀνέμωσιν. L.
κεκαφῆτα: ἐκπεπνευκότα· κάπος γ' τὸ πνεῦμα, ἐν-
θεν ἢ κῆπος ὁ περιπνεύμενος τόπος. ABDL.

ἐν τῷ κέκασα παρακειμένον ἀνέβη εἰς ἐνεσῶτα, καφῶ
καφῆσαι κεκάφηκα, ἢ μετοχὴ Ἰωνικὴ δίχα τῆ κεκαφηώς.
κακῶς δὲ κεκαφῆτα τὸν δυσπνοήσαντα, ὁ δὲ Προδιανός
ἔτω κακονύζει· καπῶ καπῆσαι κεκαπηώς, ἢ Ἰωνικῶς κεκα-
πηώς, ἢ μεταθέσει τῆ ψιλῆ εἰς διασὺ κεκαφηώς. L.

700. οὐ τέ ποτε προτρέποντο: τὸ γ' προτροπῶν
φύγειν οὐκ εἶδος ἤγει· ἐπέξηγεί· δὲ αὐτὸ παρῆσαν διὰ τῆ
„αἶν ὑπίσσω χάλλοντο.“ BL.

ἔτως Ἀρίστωχος ἀμφοτέρω διὰ τῆ ε, προτρέποντο
ἢ ἐπὶ νηῶν· λέγει γ' οὔτε προτροπῶν ἐξέγονον ἐπὶ τῆς
ναῦς. ἢ δὲ διπλῇ πρὸς τὸ σημεινόμενον, οἱ Ἀττικῶς ἐξε-
νήνοχεν, ἢ ἐφρευγον προτροπῶν ἐπὶ τῆς ναῦς. ἔνιοι δὲ
ἀγνοῶντες γράφουσιν ἀπὸ νηῶν. γίνε· δὲ ἀδιανόητον ἢ
γ' ἀπὸ τῶν νεῶν φεύγειν ἐμελλον. A.

701. οὐ τέ ποτ' ἀντεφύροντο: τοῦτο ἐδήλωσε τὸ
πρόην· διωσαλέον δὲ εἰς τὸ ἀντεφύροντο· ἢ γὰρ ἐξιν ἄλλ'
ἀντεφύροντο. LV.

αἶέν: διὰ παντός ἢ οἷον κατ' ὅλγον. V.

χῆμα κάλλος διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῆ οὔτε οὔτε καὶ τὰ
πᾶσις τὰ προτρέποντο ἢ ἀντεφύροντο. L.

703. Ἀρίστωχος διὰ τῆ α, ἐξενάριξαν. A.

ἔτως διὰ τῆ α τὸ ἐξενάριξαν, ὁ δὲ Ἀρης δηλονότι
ἢ Ἐκτωρ. AB.

704. καὶ χάλκεος Ἀρης: αἶψον τὴν Ἐκτορος ἄρε-
τὴν συνέλεξεν αὐτὸν τῷ Ἀρει. ἢ ἀτόπως δὲ τρωθήσε·
ἢ, δι' ἐκείνῃ φωνήν ὁ Ἀρης. BL.

χάλκεος: ὡς τὴν Ἀργυρόντην χρυσὴν ἀπὸ τοῦ ἐνδύ-
ματος ἦσαν φησὶματος, ἔτω ἢ τὸν Ἀρη χάλκεον. L.

705. ἢ διπλῇ πρὸς τὴν ὁμιλήμιαν, ὅτι ὁμιλήμιος ἔτος
τῷ Ἀγαμέμνονος εἰς Τροίαν. A.

708. τὸ ὕλιν ἐνέπθε μὲν συζέλλει, ἐν δὲ τῷ καταλόγῳ
ἐκτίθει· „ἢ δ' ὕλιν ἢ Πεισων“ (Il. 2, 500). BL.

ἢ διπλῇ, ἢ Ζηρόδοτος γράφει ὕλιν, ἔτι δὲ τῆς Ἀν-
δίας ἢ ὕδην, ὁ δὲ ἀπὸ Βοιωτῶς, καὶ κόμη Βοιωτίας ἢ
ὕλιν, ἢ οἱ ἐκ συζέλλεως λέγει· ἢ πύλιν, ἐκτίθειται δὲ
ἐν τῷ καταλόγῳ διὰ μέτρον. A.

μέγα πλούτοιον μεμύλως: μεμύλως τῆς γεωργίας
ἐπαμειβόμενος, ὅπως ἐκ ταύτης κτήσασθαι πλούσιον. B.

709. κεκλιμένος: ἀντὶ τῷ παρακειμένῳ, ὡς τὸ „αἶθ' 45
αἶλ κεκλιμαί“ (Od. 4, 608). BLV. Κηφισίδι δὲ ἢ τῇ
λίμνῃ ἢ τῷ ποταμῷ. LV.

717. εἰ οὐ τῷ μείνεσθαι: πρὸ πολλῶν θεραπεύει τὴν
κατὰ Ἀρείος ἀμαρτίαν ὁ ποιητής. LV.

720. ἔντευκ' ἱπποῦς: ἀπὸ τῶν εἰς πόλεμον εὐτρεπι-
ζομένων. V.

722. Ὑβη δ': ὑπερηλικὴν τινα τὴν Ὑβην παρειαῖαν
ὁ ποιητής· ἢ ἀνωτέρω γ' (Il. 4, 2) εὐωχόμενοι τοῖς θεοῖς
διηκόνει. ἐν δὲ τοῖς 725 (905) ἢ τὸν Ἀρεα λέει παρθε-
νικὸν γ' τὸ τοῖσιν, ὡς Τηλέμαχον Πολυκάδην (Od. 3, 404)
τὸν δὲ τῆς Ἥρας δίδρον ἔτος ἢ Ἀμὴν φυσιολογεῖ. Ἥραν
γὰρ φησὶν εἶναι τὴν Ἀρεα, τὴν δὲ φύσιν τῆ εὐχέλεια φησὶ
τὸν ποιητὴν ἐκτιθέμενον τὰ μὲν περίγεια αὐτῆς μέρη, αὐτῶν
ἐπὶ Ἰσφωδέσσερά τε ἢ πολλὰ τὸ γεῶδες ἔχοντα, ταῖς πυλῶ-
ταις ἔλαις ἐκάλει, χαλκῷ τε ἢ σιδήρῳ καὶ χρυσῷ
μερικῶς ἐγκατέμειξεν, ἴσως διὰ τὸ ποσὺς ἐπὶ ἡλίου φαν-
εῖσθαι τὰ δὲ μετέωρα, τὸν ὅμιον φημι, ἀργύρεον λέγει,
δὲ πάντων ἀνωτέρω ἢ συναφῆς τῷ αἰθέρι χρῆσθαι
(συνέλεκται γ' ἑαυτῷ), ἡμῶντας δὲ χρυσοῦς ἢ ἀργυροῦς
ἐξ ἡλίου ἢ σιδήρης φωτισμός, δύο δὲ ἄντηγας τὸ ἐπὶ γῆς
τε ἢ ὑπερῶν ἡμισφαίριον. BLV.

κύκλα: Ἰωνικῶς οἱ τροχοί, μεταπλασμός. AD.

723. τὰ μὲν ἐνερῶν μέρη τῆ ὕδατος ταῖς σεραῖς ἔλαι-
κόσμι, τὰ δὲ ἄλλα ταῖς πολετελείσιν. BL.

ὀκτάκνημα: κνήμαι καλῶν αἱ ἀπὸ τῆς χοινικίδος
ἔως τῆς ἔξω περιφερείας διήκασαι ὁράδοι. ABL.

ἄξονι: ἄξων τὸ ὑποκείμενον τῷ ὕδατι ἔξωθεν
ὁ εἰς τὸν τροχόν. A. τὸ εἰς τὰς χοινικίδας ἐμβαλλο-
μενον ἐκατέρω τροχῷ ἔξωθεν. BD.

724. ἔντευ: ἢ ἀπὸ εἰς ἢν αἱ κνήμαι αἱ ἀπὸ τῆς χο-
ινικίδος ἐμπίπνυν, ἢ ἢν τῶ τροχῷ περιφερεία, παρὰ
ἐναι. ABDV.

725. ἐπίσσωτρα: οἱ σιδηροὶ κύκλοι οἱ ἀνωθεν πρὸς
βαλλόμενοι τοῖς τροχοῖς ἢ ἐφαπτόμενοι τῆς γῆς, οἱ
λέμενοι κύνθοι. A. τὰ ἐπάνω τῶν τροχῶν σιδηρῶν, ἢ
κύνθοι καλῶν, ἢ ἢν ὁ ἔξωθεν τὸν τροχὸν συνέχων σιδη-
ρος ἢ χαλκός, ἢ ἢν ἔσταναι. BD.

ἐπίσσωτρον τὸ εἰς γῆν κυλινδόμενον, ἢ τοῦ πᾶν
περιφερούς τὸ τελευταῖον. B.

ἐν τῷ γράφει ὁ πίσσωτρα διὰ τῆ ο. A.

726. πλῆμναι: τὰ μέσα τῶν συγκυρίων εἰς ἃς ἐντὶ
ὁ ἄξων, αἱ καλόμεναι χοινικίδες. A.

πλῆμναι λέγαντο διὰ τὸ πλῆσσεσθαι ἐπὶ τῶ ἄξωνος τοῖς
ταῖς δὲ ἔνιοι γνῶας ὀνομάζουσι, καλῶς δὲ ἢ τὸ εἰς τὴν
ἀληθείαν ὑπόληψιν. BL.

727. δίδροος: ἢ οἱ ἐξῶθεν ὁ τε ἡνίοχος καὶ ὁ
ραβῆτης, ἀπὸ τῆ δύο φέρων. AB.

728. ἄντηγας: αἱ περιφερείαι τῆ δίδρον, αἱ ἀπὸ
τῶν ἀντικυβινόμεναι οἱ ἀναβαίνοντες ἐπὶ τὸ ὕψος. A.
ἐπὶ τοῦ δίδρον ἡμικύκλια, ἐνθεν καὶ τὰ ἡνία ἐξάπ-
νται. BD.

729. ὁρμός: τὸ ἀπὸ τῆ δίδρον μέχρι τῆ ἔξωθεν ἔξωθεν
ἀπὸ τῆ ἐξῶθεν. ABL. τὸ μέσον τῶν ἑπτῶν ἔξωθεν, ὅ
δίδεται ὁ ἔξωθεν. D.

ἢ διπλῇ, ὅτι ὅταν εἴπῃ „ἐν πρώτῳ ὅμιλῳ“ (Il. 6, 40)
τῷ ἄκρῳ λέγει· εἰς γὰρ ἐπὶ ὅμιλῳ. τὸ δὲ πέλεν ἀντὶ
πέλα. A.

730. ζυγός τὸ ἐπικείμενον τοῖς τραχήλοις τῶν Ἰππῶν, παρὰ τὸ δύο εἰς ἓν ἄγειν αὐτόν. ABV.

λέπαδνα: πλατεῖς ἱμάντες οἷς ἀναδεσμῶν οἱ τράχηλοι τῶν ἰππῶν πρὸς τὸν ζυγόν. ὡς κόπτω κόπανον, λέπω λεπαυτόν. A.

734. πέπλον: γυναικεῖον ἔνδυμα, τατέσι χιτῶνα ὃν ἐκ ἐνεδύοντο ἀλλ' ἐπερουῶντο ἀρθραιοῶν γ' τῶν περουῶν καταρθέων φαίνεθ' ὁ πέπλος εἰς τὸ ἔδαφος. AD. πρόπων πρόπυλος, κατὰ συγκοπὴν πέπυλος, καὶ κατὰ δευτέρω συγκοπὴν πέπλος. A.

κατέχευεν: τὰς περὶ τὰς λύσας καταφέρειεν ἀφῆκε. γυνήν δὲ ἡμῖν τὴν Ἀθηναίαν διὰ τῆς λέξεως παρέστησεν. B.

οὐδ' εἰ: ὡς ἔδωκε καὶ ἔδωκε καὶ δέρος καὶ δέρος καὶ γῆρας καὶ γῆρας, ὅθεν καὶ γηρωβόσκον, διαφορᾷ, ἔτω καὶ ἔδωκε καὶ ἔδωκε. L.

734. 735. οἱ ἀσεβέσκοι, ὅτι ἐνταῦθα μὲν καλῶς κίεται, 15 ἐν δὲ τῇ κόλῳ μάχη (II. B. 385) μηδεμιᾶς φαινομένης ἀριστείας ἢ δεινότητος. ὁ δὲ Ζηνοδότος τέως μὲν ἀθετεῖ, ἐκείνες δὲ καταλείπει. τῷ δὲ τρίτῳ παρὰ καὶ καὶ διπλῇ, ὅτι δασύνειν δὲ τὸ ἡ δὲ ἐπαυλάζει γὰρ, ὡς ἔδωκε ἀέτω, τὸν περὶ τῆς Ἀθηναίας λόγον. A.

736. ἡ: δασυντέον τὸ ἡ· ἄρθρον γὰρ ἐξ ἂν ἀντιωνυμικῶν. τινὲς δὲ ψιλῶσι, σύνδεσμον ἐκδεχόμενοι τὸν ἡδὲ, κακῶς. A.

χιτῶν: ἔτος δὲ ὁ χιτῶν ἐπιτήδειός ἐστιν ἐν πολέμῳ, ὡς ἡ ἴση περιβολὴ Αἰὼς καὶ Ἀθηναίας ὡς Ἀχιλλέως καὶ Αἴαν- 25 τος. τεύχεσι δὲ λέγει τῇ υἱίδι καὶ τῇ περικεφαλαίᾳ. B.

Αἰὼς νεφεληγερέτα: τὸ ἡμισέλιον ἢ τοῖς ἐπάνω ἢ τοῖς ἑξῆς προσδοκῶν. ἐὼν μὲν ἐν τοῖς ἐπάνω, μόνος ὁ θάραξ ἐξαι τοῦ Αἰὼς. ἐὰν δὲ τοῖς ἑξῆς, πάντα ἐξαι τὰ ὅπλα αὐτοῦ τοῦ Αἰὼς, ὅπερ καὶ πιθανόν. οὕτως δὲ καὶ 30 Ἀρξάρχος. A.

739. δεινὴν: διὰ τὸ δυνάμει ἀρετικῶς ἐντετυπωθῆναι ἐν αὐτῇ. B.

πέρι: ἀνασρεπτόν τὴν πρόθεσιν, ἵνα πρὸς τὸ ἦν συντάττηται. A.

ἐξεγάρτοιτο: κέκλιον περιέχετο. B. *).

740. ἐν δ' Ἐρεῖ: ἄδηλον πότερον εἰδὼτα ταῦτά ἐστιν ἢ διαθέσεις, ὡς τὸ „ἐνθ' ἐν μὲν φιλότῃς” (II. 14, 216). B.

741. Γοργεῖν κεφαλῇ δεινοῦτο, πελώρου: ὡς τὸ „Νεσορέη παρὰ νῆϊ Πυλῆγεντος βασιλῆος” (II. 2, 54). θε- 40 ρουπύεται τῇ διαλύσει τῆς κτητικῆς. L.

διὰ τί ποτε μὲν φησι τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνης ἐν Ἀἰδῷ εἶναι, λέγων „μή μοι Γοργεῖν κεφαλὴν δεινοῦτο πελώρου ἔξ' Αἰδῷ πέμψιε” (Od. 11, 633), ποτε δὲ τὴν Ἀθηναίαν ἔχειν ἐν τῇ αἰγίδι, λέγων „βάλλετ' αἰγίδα θυσανόεσσιν,” καὶ ἐπὶ λέγει „ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δὲ κούρῃσσι ἰωκῇ, ἐν δὲ τῇ Γοργεῖν κεφαλῇ δεινοῦτο πελώρου,” φησι δ' Ἀριστοτέλης ὅτι μήποτε ἐν τῇ ἀσπίδι οὐκ αὐτὴν εἶχε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνης, ὥστερ' ἂν τὴν Ἐριν ἔδωκε τὴν κού- 50 ρῆσιν ἰωκῇ, ἀλλὰ τὸ ἐκ τῆς Γοργόνης γιγνόμενον τοῖς

ἐνορῶσι πάθος καταπληκτικόν. καὶ μήποτε πάλιν ἤθεον ὅτι ἐκ αὐτῆς εἶχε, ἀλλ' ὅτι γιγνόμενον τῇ ἀσπίδι ὥστερ' σημεῖόν τι. ἤθεον δὲ ἔτε ἔδωκε Ὀδυσσεὺς λέγει ὡς ἦν ἐν Ἀἰδῷ ἢ Γοργόνης κεφαλῇ, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἐφοβήθη μὴ τοῖστος δαίμων ἐπιμενέθῃ· φοβηθεὶς ἂν ἐκ ἰδῇ. ἢ ὅτι ἡ μὲν ψυχὴ ἐν Ἀἰδῷ, τὸ δὲ σῶμα ἐν τῇ ἀσπίδι. καὶ Γοργεῖν κεφαλὴν καὶ πάντως τὴν τῆς Γοργόνης, ἀλλὰ τινα φοβερὴν δαίμονα, ὡς „τοῖν γ' κεφαλὴν πόθεον υἱὸς Ἀχαιῶν.” B.

ἄλλως, ὅλον κατάστημά τι γοργύτης δεινὸν καὶ βλασ- 10 ρόν. Ἡσίοδος γ' διέπλασε τὸν τῶν Γοργύων μῦθον. BL.

πελώρου: πέλωρ ὄνομα οὐδέτερον· σημαίνει δὲ τὸ ἔλασιον καὶ φοβερὸν, καὶ γινεῖτο παρὰ τὸ πέλω τὸ ὑπάρχω καὶ τὸ ὦρα, ὃ σημαίνει τὴν φροντίδα, οἷς ὑπάρχει αἰετὶ ἢ φροντίς διὰ τὸ μέγεθος. B.

τρεῖς κατήσεις εὐρίσκοντο τῷ πελώρῳ, τὸ πελώριον, τὸ 15 πέλωρ, τὸ πέλωρον. L.

742. σμερδνή: καταπληκτικῇ, φοβερῇ. ὥστερ' ἄλα- 20 πάξω ἀλαπαδῶς, ἔτος μερῶν μερῶν καὶ σμερδνῶς μερῶν γ' ἢ ἡ ψυχὴ τῶν ὁρώτων τῷ φόβῳ, καὶ ἐκ ἐν τῷ αὐτῷ μένειν. B.

τέρας: τὸ σημεῖον. διαφέρει δὲ ὅτι τὸ μὲν τέρας ἐστὶ τὸ παρὰ φύσιν γινόμενον πρῶμα, ὅλον ἐπὶ τῶν ἐρουθῶν (II. 2, 315)· οὐδέποτε γ' ἢ ἐρουθῶς ἐκτὸς γενεᾶς σημεῖον δὲ τὸ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν γινόμενον. B.

743. ἀμφίφαλον· τετραφάληρον: γάλοι οἱ κατὰ τὸ μέτωπον τῆς περικεφαλαίας ἀσπίδοιοι, γάλαρα δὲ οἱ ἐν ταῖς παραγναθῶσι κόκοι, δι' ὧν αἱ παραγναθίδες καταλαμβάνοντο τῆς περικεφαλαίας. A.

744. ἐκατὸν πόλεων προύλεσσε· ἀραρυῖαν: εἶχε 35 γὰρ, φασίν, ἐν ἐαυτῇ πόλιν τετυπωμένην πόλεων ὅ· ὑποτυπῶν δὲ ἡμῖν τὸ μέγεθος τῆς φοβερῆς αὐτῆς· εἰ γ' ἢ κόρος τοσαύτη, πόσον τὸ μέγεθος τῆς περικεμένης. καὶ ἐπὶ Ποσειδῶντος „ὅσον τ' ἐννεάχιλοι” (II. 14, 143)· εἰ γὰρ εἰπὼν τὸ μέγεθος αὐτῆς, ὥστερ' ἂν τὸ τῆς Ἀθηναίας, καὶ 35 ἔμφασιν δέδωκε συλλογίσασθαι πηλίκος ἦν ὁ τὴν τοιαύτην γονὴν ἔχων. BLV.

τὸ σχῆμα συλλογισμὸς καὶ ἔμφασις· σκοπεῖται γ' πο- 40 ταπὴν εἶναι τὴν τῆς Ἀθηναίας κεφαλὴν. τινὲς δὲ φασίν ὁ λέγειν τὸν ποιητὴν ὅτι ἡδύνατο σκέπειν ἢ περικεφαλαία ἐκατὸν πόλεων περὶ (τῷ γ' ἀπίθανον) ἀλλ' ὅτι ἐκατὸν πόλεων ὁπλῆτας εἶχε ἐντετυπωμένους ἐν αὐτῇ· τῷ δὲ διὰ τὸ προνοητικὸν τῶν πολλῶν τῆς φρονήσεως καὶ μέχρι πέ- 45 ζων καὶ κατωτέρω φροντιστικόν, ἢ διὰ τῶν θυσιῶν δηλοῦται τὸ φροντιστικὸν τῶν μικρῶν. τινὲς δὲ ὅπως ἐξέλαβον, εἰ εἶχε Κορῆβαντας ἐντετυπωμένους, διότι οἱ Κορῆβαντες Κορῆτες, ἢ δὲ Κορῆται ἐκατόμυλοις. L.

προύλεσσε: προῦλες ὁπλῆτας, προῦλες, ὡς δαμάσω δα- 50 μαλις, περὶ πόλεως καὶ προῦλες. AB.

προῦλες δὲ ὅτι ἢ πρόμαχοι ἢ ἄθροοι. V.
ἄλλως, ὅτι περὶ οἱ προῦλες ὅπλα ἔχοντες. A.

*) Omnia quae Zonaras habet v. φόρος.

ἡ δὲ εὐθεῖα πρύλις. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς πρυλὴς ὀξύτωνος γράφει, ὡς καὶ πολλοί, καὶ κλίνεται κανονικῶς πρυλός πρυλῆς, καὶ ἔστιν ἀσφαλές· ἐροον τῶτο· ἀπὸ γὰρ τῆς πρύλις πρύλις ὠφείλειν εἶναι ὡς ὕφρες. L.

745. ἡ λόγεια: ὀξεία κατὰ τὴν κίνησιν ὡς πῦρ, ἢ μῦλ- 5 λον αἰ. BLV.

746. ὁ Σιδώνιος ἄνεν τῷ τὸ δάμνησι, ὁ δὲ Ἀρ- 5 σαρχος σὺν τῷ τ. A.

ἐκ ἀνδρῶν εἶπεν, ἀλλ' ὑπερφυῶς εἶχας ἀνδρῶν. BL.

746. 747. ἡ διπλῆ, ὅτι ἐντεῦθεν εἰς τὴν Ὀδύσσειαν 10 (1, 100) μετάνεινται. A.

748. ἵππους: ἀντὶ τῆς τῶν ἵππων. A.

749. αὐτόματα: ἐμφαίνετο καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν θεῶν, αἱ γε ἐκῆσαι αἱ πύλαι εἰκασιν αὐταῖς. ἔροον δὲ νῦν τὸν ὑπὲρ τὰ νύμφη λέγει τόπον. BL.

ἡ διπλῆ, ὅτι πύλαι ἔροον τὰ νύμφη· ὁ γὰρ ὑπὲρ ταῦτα τόπος ὁμιώντως τῷ ξερομνίῳ ἔροον καλεῖται. A.

Ἔροαι: ἐπεὶ τὴν τῶν ἔροον τῶν αἰσῶν καὶ τοὺς καιροὺς διοικῶσιν. BLV.

752. κεντρηνέας: τὸς αἰὶ φέρωντας ἐαυτοὺς καὶ τὸς 20 ἐπιβάτας ὡς ὑπὸ κέντρον μαζιζομένους, παρὰ τὸ κέντρον καὶ τὸ ἐνερκεῖν. B.

754. ἡ διπλῆ, ὅτι ἔρος ὁ Ὀλυμπος, καὶ ὅτι ὑπερθετικὸν ἀντὶ ἀπλῆς, ἀκροτάτη ἀντὶ τῆς ἄκρας. ὁ ζητητικὸν ἔν πῶς τὸν ὑπὲρ τὰ νύμφη τόπον ἀκροτάτην εἰρήνη κεφαλὴν τῆς τῆς 25 λέγει γὰρ ἄκρον οἰανδῆποτε. A.

757. Ζεὺς πάτερ: χαριέντως τὸν νῦν ἀμαρτάνοντα παρὰ γράμην τοῦ κυρίου καλεῖται οὐκ ἐπιχειρεῖ. πῶς οὖν Ἀθηνᾶ τῶτο ἐκ ἀναμένει; ὅτι ἐκ Ἰδίου Ἀφροδίτης πόλε- 30 μος, ὡς καὶ Ζεὺς οὐ τοι, τέκνον ἐμὸν, δίδοται πολέμῳ ἵα 30 ἔργα" (428). B.

καρτερὰ ἔργα: ἔτιος Ἀφροδίτης. ἄλλοι δὲ ἔργα αὐ- 30 ὁ ηλ. A.

759. ἐκκληροί: διασπέντον· παρὰ γὰρ τὸ ἐκκλῶν ἐγένετο, ὅπερ ἐστὶ σημαντικὸν τῷ ἐποχωρῶν καὶ ἡσυχάζον· ὁ δὲ 35 ἐποχωρῶν καὶ ἡσυχάζει, ἄλλως τε τὸ εἶ πρὸ τῆς καὶ διασπέντον, μὴ ὡς ἐκ κλίσεως ἢ προθίσεως ἢ μεμελετηκὸς ἀφαιρέσει, πῶς ἐκός ἐκείνη. ἔτιος ἄρα καὶ ἐκκλῶς. μύχετο τὸ ἐκχειρῶν, ὅπερ ἐκ ἔχει γνήσιον τὸ π, ἀπὸ τῆς ἔχειν γενόμενον. AB.

760. τέρεπονται: κιδανῶς, ἵνα μὴ δοκῇ μύτην τε- 40 τρεῖσθαι. BL.

763. πεπληγνῖται: ἡ διπλῆ, ὅτι ἐντὶ τῆς πλήσεσθαι τῷ πεπληγνῖται. A.

764. ἡ διπλῆ, ὅτι ἔνιοι γράφουσι τὴν δ' αὐτὴ προσ- 45 εἶπε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. A.

765. ἄγρει: λάβε, φέρε, ἄγε. LV.

ἔροον Ἀθηνᾶν: ἄνθεν κατασκευάζει τὴν πρῶσαν Ἀφροδίτην, ἄλλως τε τὸν ταραχῶδη ἢ τῆς συνέσεως προσηκόντα καταλύει. B.

770. ἡ ἑροειδής: ἀνυπεπαμμένη τῆς μεταξὺ ἄκρας καὶ 50 κεντρὸς ἐμποδίζοντος. ἡ ἀεγῶδες, σκοτεινόν. AD.

διὰ τῆς ἐν ἡμῶν ὀξύτατα ἐδήλωσε τὸ τάχος τῶν ἵππων ὅσον γὰρ τις ἐκτείνει τὴν ὄψιν, εἰς τὸν παρὰ θάλασσαν ὑπερβῶν ἄρου, μηδενὸς ἀντικόπτοντος ἀλλὰ τῷ ὁρομένῳ παρὰ τὸς ἄκρας ὄντος, τοσούτοι, φησὶν, ἐπὶ τὸ βῆμα τῶν 5 θεῶν ἵππων ὁμιώντων. ἡ ἑροειδής δὲ τὸ τῆς ἄκρας εἶδος. A.

ἄλλως. ἄρα λέγει τὸ ὁμιχλῶδες καὶ ὁρομένον· „ἀγρὶ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ" ἦν" (Od. 9, 144). ὅθεν καὶ ἡ ἑροειδής ἑριννός (Il. 9, 571) ἡ σκοτεινὴ καὶ ὁμιχλῶδες φοιτῶσα, τὸ ἐν ἡροειδῆς ὅσον εἶδε μέχρι τῆς ἑροειδῆς, τῆς τῆς ὠφρῆς καὶ ἀχλῶδες. ἡ ἑροειδής ἐν κήρυκες, ὅν ἡ φωνὴ καὶ μέχρι τῆς ἀφανῆς καὶ ἀχλῶδες δικνεῖται, ὅπερ ἐν ἄλλοις νηροῖν δ' αἰθέρ' ἵκανεν" (Il. 15, 686). ἀφανῆς δὲ οὐτοῦ ἀνθρώπου. B.

772. ὑψηλές: ὑψηλές, ἦτοι εἰς ὑψος ἀερόμενοι 15 μετὰ ἡλίου· ἄριστοι γὰρ οἱ κυρβαλλίζοντες ἵπποι. B.

774. ὅτι καὶ ἀμφοτέρων ἔγχεα μεταξὺ τῶν ὀνομάτων τέταχεν· ἴδει γὰρ „ἦχι ῥοῖς Σιμόεις καὶ Σκάμανδρος συμ- βάλλετον." τότε δὲ τῷ ἔδει πεπλεόνακε καὶ Ἀλκμήν· οὐ καὶ καλεῖται Ἀλκμηνικόν, ἐκ ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἐχορήσας 20 ἀλλ' ὅτι τῷ τοσούτῳ ἔδει πεπλεόνακεν. τὸ δὲ ἔγχεα προσ- πλένεις· προσθεῖς γὰρ ἐν ὀνομα δυνάμει ἐπὶ πληθυν- τικῶν, καὶ λοιπὸν ἀναπληροῖ τῇ ἐπαγωγῇ· „ἦ μὲν δὴ θάρσος μοι" (Od. 14, 216) „ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα" (Od. 10, 513) „εἰ δὲ καὶ Ἀχέροντα ἄρχωσι μάχης" (Il. 20, 138). ἀλ- 25 λαχὲ δὲ „μεισηγὺ Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοῶν" (Il. 6, 4). AB.

776. ἡ ἑρα πολὺν: ἀντὶ τῆς πολλῆς· αἰεὶ γὰρ θηλυκὸς φησὶ καὶ τὸ σκότος δηλοῖ· τὸ δὲ ἐπὶ τῆς συνήθους ἀπαξ εἶπε 30 „ἰδὲ ἄκρας αἰθέρ' ἵκανεν" (Il. 14, 288). BL.

777. τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις: ποιητικὸν κάλλος ἴδια ταῦτα, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς λέξης τῆς Αἰῶς (Il. 14, 347). καλῶς δὲ ἐκ ὁ Σκάμανδρος ἀνέτειλε· Τρωσὶ γὰρ ἡ βοηθὸς ἔτος. BL.

ἀμβροσίην: τὴν τῶν θεῶν τροφήν, ἢ πῶς τῶν 35 τῶν, ἢ οἱ τῶν θεῶν ἵπποι ἐδίθον. D.

778. Ἰθμῶδ' ὁμοῖται: τὴν ὁμίην καὶ τὴν πηῖσιν· ἀν- 40 ποῖν γὰρ τροφῆως βαδίζειν τὰς εἰς πόλεμον ἐσκευασμένους, ἄλλως, καλῶς τῶν βελομένων λαθεῖν τὰ ἔγχεα περιεργα- εἶκασεν· ἀφανῆ γὰρ αὐτῶν τὰ ἔγχεα, ὡς Ἀφροδίτης. ἡ καὶ 45 διὰ τὸ καθαρόν. ἡ διὰ τὸ ταχύ· ὅτι γὰρ καὶ ταχὺ, δὴ ἀπ' οὗ τὴν κομιδὴν τῆς ἀμβροσίας πεπλέγεται (Od. 10, 63). BLV.

ἄλλως. ὁ περιεργαζόμενος, ἀλλ' ὁμοῖται τοῖς ἰθμῶ- 50 σιν ἢ γὰρ τοῖς ὁμιήμασι καὶ τῶν πηῖσιν τῶν περιεργα- 45 τῶν τὸ σφατύονον ἔχοντων· τὸ γὰρ ὡς πελειάδας τὰς θεὰς πορεύεσθαι ἀρεπές. B.

784. εἰς: περισπάζον· ἔει γὰρ τὸ πλήρες εἶσα A.

785. Στέντορι: τινὲς αὐτῶν Θερσῶ φασιν, Ἐρεμὴ δὲ 50 περὶ μεγαλοφωτίαν ἐρίσαντα ἀναγεσθῆναι, αὐτῶν δὲ ἐρεμῶν τὴν διὰ κόχης γαλήνῃ (μηχανὴν εἰς τὰς μάχας. ἀλλ' 50 ὅς Ὀμήρῳ τοῖς πυρῶν εἰκάειν τὰς θεὰς. L.) τινὲς δὲ Ἀφ-

κάδα φασὶν εἶναι τὸν Στέντορα, ὃς ἐν τῷ καταλόγῳ πλάτ-
τῃσι περὶ αὐτῶ εἰχὺς. AL.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐνταῦθα μόνον μνημονεύει τοῦ Στέν-
τορος. A.

786. ἐν τισιν ἐκ ἧν ὁ εἰχὺς, διὰ τὴν ὑπερβολὴν ταύ-
την τὴν ψυχράν. BL.

787. ἐλέγχεται: ὡς καὶ Ἀλέξανδρος λέγει (Π. 3, 42). LV.
ἐλέγχεται ὡς τέχνη· οὐ γὰρ νῦν ἐπιθετικόν. τὸ δὲ εἶδος
ἀγῆτοί, τῷ εἶδει μόνον θαυμαστοί. A.

Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἐλέγχεται: τὸ δὲ ἐξῆς διχῶς, το-
εἶδος ἄριστοι καὶ εἶδος ἀγῆτοί. A.

788. πωλέσκειτο: τὸ ὡς μέγα διὰ τὸ μέτρον. D.

Ἀχιλλεύς: ἐκ ἐξ ἡλθῃ δίδωσθαι τὸ ὄνομα τοῦτο ὁ
ποιητής. BLV.

789. Λαοδανιάωνι: τῶν Σκαιῶν· φησὶ γὰρ „ἀλλ’ ἵ5
ἔσον ἐς Σκαίᾳς τεπέλας καὶ φηγὸν ἱκανόν” (Π. 9, 354). BL.”

793. ἀναψέχοντα τὸ μιν βύλει: γυμνῶντα πρὸς
τὸ ἀποψῆν τὸν λῆθρον. ὁ τὸ ἔλκος δὲ ἔβαλεν, ἀλλὰ βα-
λὼν εἰργάσατο ἔλκος, ὡς τὸ „ρεκρὸν ἄγειν πρὸς ἄστυ, τὸν
ἐκτασε διὸς Ἀχιλλεύς” (Π. 24, 151), ὁ ἔστι κτανὼν ρεκρὸν 20
εἰργάσατο. ἀνδρείς δὲ καὶ κυστιριοῦ τὸ μὴ εἰς τὰς παύς
μετὰ τὸ τραῦμα ἀναγορεῖσθαι. BLV.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἰδίως εἰρήκε ἀντὶ τῶ βαλὼν ἔλκος ἐποίη-
σεν. A.

796. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐκλυμῶσιν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ἐχρῶντο. A. 25

797. Ἀριστοφάνης τείρετο, αἱ δὲ κοινὰι τρέβεται. ABL.

798. ἰσχυόν: ὡς λέγων ἰχθὺν· ἐδὲ γὰρ δύναντο ὀξύνειν
ὡς δεινότερος ἀορίστῃ· ἀπὸ γὰρ τῆς ἐλέγχο ἀν ὀξύν. A.

ζητᾶται πότιον ἰχθὺν ὡς τρέχων ἢ ὡς τοῦν· εἰρέθη
γὰρ ἰχθυὸς ὁ παρακείμενος. ἀλλὰ τῷτο ἔδεν συμβάλλειν πρὸς 30
τὴν Ὀμηρικὴν ἀνάγνωσιν· παρ’ αὐτῷ γὰρ πάντα τὰ κινή-
ματα ὡς ἀπὸ βαρετόνα „ἰχθυὸς” Ἀργεῖοι (Π. 3, 82).
„ἰχθὺς γὰρ πορρηδόν” (Π. 15, 618), ἡ τε πληθυντικὴ με-
τοχή, „ἰχθυὸς τ’ ἀνίχοντες” (Π. 8, 547). A.

799. ἐπείλειον δὲ ζυγοῦ θεία ἡ ψατο: ἄκρως τὸ ἀν- 35
θρῶπιον ἡθὺς μεμύρητο· τῷτο γὰρ καὶ νῦν γίνεται. BLV.

800. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐ λέγει κατὰ τι ὅμοιον, ἀλλ’ ἀντὶ
τῆς ἐδὲ ὁμοίως ὅμοιον. τὸν δὲ ἡ περισπασίον· βίλλονται γὰρ
αὐτῶν ἰσοδυναμεῖν τῷ δὴ καὶ βεβαιωτικὸν εἶναι τοῦτος γὰρ
ὁ κατ’ ἀρχὴν ἡ. τὴν δὲ ἀντιφωνίαν ὁμοιοπνεύσειν, ἐπὶ εἰς 40
σύνθετον μεταλαμβάνεται. A.

801. Τυδεΐδης: τῇ ἐπαναλήψει τοῦ ὀνόματος ἠδῆσε
τὸν Τυδεΐα. LV.

802. καὶ ὅ· ὅτε περὶ καὶ ὅτε αὐτῶν ἐγὼ ἀπερρεπόμεν,
ἡνίκα ἦλθεν ἄγγελος εἰς Θήβας, ὅμως ἐκείνος μαχητής 45
ἦν. τὸ δὲ ἐξῆς ἀσύνδετον. BL.

803. ἐκπαιφάσσειν: πρὸ τὸ φεῖνω, φάσσω, ἀραδι-
πλασιασμῷ παφάσσω, πλεονασμῷ κωφάσσω, οἷοι τι φα-
νερῷ, ὡς πρὸ πταίνω παπταίνω. BV.

φανερῶν ἐκπαιφάσσειν, ἀλλ’ ἐν ἀγγέλω μένειν χέμμι. δύναν-
το εἰς τὸ ἐκπαιφάσσειν εἶναι εἰρημῇ, εἴτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς
τὸ ὅτι ἦλθεν. BV.

ὅτε ἦλθε, φησὶν, εἰς Θήβας, ἐγὼ μὲν ἐκείνους δαίνωμαι,
ὁ δὲ ἐπολέμει. ὑπερβολὴ δὲ, εἰ γε καὶ ὑπὸ τῆς πολεμικῆς
τάτης θεῶς κελύετο ἡσυχάζειν, ὁ δὲ ἐκ αἰκῆς ἀλλὰ πολεμεῖ
ὡς ἂν ἔμετρον ἔχων ὀρίων. BV.

807. πάντα: πάντα κέρον, ἡ τὰ ἀγωνίσματα. οὐ κα-
θάλου δὲ εἰρέθη παρὰ Ἀριστοφάνη τὸ „ὀηϊδίως” τοῖς τοῖ
ἐγὼν ἐπιτάξιος ἦν” ἐναντίον γὰρ ἔστι τοῖς προκειμέ-
νοις. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος ὑποτάσσει τῷτο εἶχον „ὀηϊδίως”
τοῖς οἱ ἐγὼν ἐπιτάξιος ἦν” ἐναντίον δὲ ἡ γὰρ Ἀθηνᾶ
ἢ φησὶ παροτρύνειν ἀλλὰ κωλύειν. κατήχη δὲ ὁ διότιως

808. τῷτον τὸν εἶχον ἐκ εὐρήσθαι καθόλου φασὶν ἐν ταῖς

Ἀριστοφάνη καὶ γὰρ ἀντιγράφει καὶ πρὸς τὸ „δαίνωμαι μιν
ἀνιχόν ἐπὶ μαχάροισιν ἐκείλιν” (805), καὶ ἐκ οὖν τε ἐπι-
φάνει „σοὶ δ’ ἦτοι μὲν ἐγὼ παρὰ θ’ ἴσταμαι ἡδὲ φελάσ-
σω” (809). A.

809. σοὶ δ’ ἦτοι: ἐκ τῆς τριτάτης ἀντιπαράθεως
ἐλέγχει αὐτόν. BL.

811. κάματος πολυάτης: ἐκ γὰρ πολλῆς κινήσεως ὁ
κόπος. BL.

τὸ δὲ δέδυνκεν ἀντὶ τῆς ἐκάκωσεν. LV.

812. ἡ γὰρ σι: ὁ δὲ ὀξύνειν διαξεντικὸς γὰρ, φελάσσει
δὲ ἡ ὀξεία διὰ τὸ ἐπιφρερόμενον γὰρ ἐγκλιτικόν, ὁ καὶ αὐτὸς
ἔχεν ὀξείαν διὰ τὴν σι ἐγκλιτικὴν ἔστιν. A.

ἀκήριον: ἄνυχον, ἀσθενές. σημαίνει καὶ ἐνός καὶ ἀνο-
σὸν καὶ ἀδύνατον. νῦν δὲ τὸ εἰς ἀνυχίαν σι ἔστιν φησὶν. ALV.

813. ἔργοτος ὁ υἱός, ἔργοτος ὁ υἱός. A.

814. ὅτι ἐνὶ τῇ δ’ αὐτῇ προσέειπε. A.

818. σῶν: Ἀριστοφάνης σέων γράφει. LV.

824. τὸ ἀνὰ ἀντὶ τῆς κατὰ. A.

οἱ μὲν ἀνέστησαν, ἵνα γένηται ἀνὰ τὴν μάχην. Ἀριστοφ-
άνης δὲ ἀπαρτήσεται τὴν ἀνὰ ἀναστήσειν, ὅπως μὴ σημειω-
τικὴ εἴη τοῦ ἀνάσθαι, ἵνα μὴ σενεμπίση τῷ „Ζεὺς ἄνα
Λαοδανιά” (Π. 16, 233). ἔστι δὲ καὶ νῦν ἐκείνους προδίδωαι
τὸν λόγον, ὡς ἐπὶ ὅταν πρόθεσις ἀντὶ ἐτέρως προδίδωαι
παρὰ λαμβάνειν, ἐκ ἀναστροφῆς „ἀλλ’ ὅδ’ ἀνὴρ ἐδίδου περὶ
πάντων ἔμεναι” (Π. 1, 287) „δίδωαι Ἀθηνᾶς ἐπὶ γὰρ-
τασι” (Π. 6, 92). ὅπως δὲ κἀνδίδωαι ἡ ἀνὰ ἀντὶ τῆς κατὰ. A.
αἱ προδίδωαι ἀντιπαρὰ λαμβάνονται ἀλλήλων τοὺς αἰ-
κίας τότες τηρεῖν. LV.

827. μήτε σὺ γὰρ Ἀρηα: ὁ καθολικὴ ἀλλὰ πρὸς τὸ
παρὸν προτρέπτικὴ ἢ παραινέσις. B.

τὸ δὲ εἰδῆθαι χρῆσθαι εἰς μέτρον δακτυλικόν. ἄλλως δὲ
γε κοινότερον δίδωαι γράφει. μεταπλασμὸν γὰρ ἐπαίειν. ὡς
τὸ κλύε κλύει, ἡ ἔθι ἀντὶ τῆς εἰδῆθαι, ἥτοι καὶ δίδωαι δίδωαι.

*) Omisi, quam B versui 792 apponit, Io. Philoponi (ad Aristotelis de anima lib. 1.) de θυμῷ disputationem, receptam
a Suida vv. θυμός. θυμός ἐπιταρδύει. θυμός ὀργισ.

ἢ ἐπειθ' αὖτε δαίδειθι, ὡς τὸ ὀδοιπόρος ὀδοιπόρος, προθέσει τῷ ἱ διὰ τὸ μέτρον. L.

830. χεδίην: ἐγγύθεν αὐτῷ, πλησίον. ἔτις αὐτῷ καταφρόνησον, μὴ μακρόθεν ἐπ' αὐτὸν βαλὼν. A.

χεδόν. ἢ ἔξιν ὁμοιον τῷ ἀμφαδόν ἀμφαδίν. L.

831. τυκτὸν κακόν: ἑ μόνον, φησί, φτυκτόν, ἀλλὰ ἢ ἐπιτηδευτὴν. B.

ἢ φτυκτόν, ἀλλὰ κατ' ἐπιτηδευσιν. LV.

ἄλλοπρόσαλλον: σένθετόν ἐστι διὸ ἢ κατ' ἴδιον ὁ τόπος τῆς πρώτης λέξεως λέγεται, ὁμοίως δὲ τῷ ἄλλο-10 θρόος ἄλλοειδέας. A.

832. ἡ διπλῇ πρὸς τὸ σεῦτο, ὅτι τὸ κατὰ διάνοιαν διωρρίζετο ἢ λέξις σημαίνει. A.

834. ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῷ ἐν τοῖς Τρωσὶν ἐστὶ μετὰ τῶν Τρώων. A.

836. πάλιν: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῷ εἰς τέπισσω. A.

ἐμμιανέως: ἀντίκα, ἐνθάδε, ἕμα τῷ λόγῳ. γίνεται δὲ ἐκ τῷ ἕμα ἢ τῷ ἔπος, καὶ κατὰ ἀναφορὴν ἐμμιανέως. B. συντόμως, παρὰ τὸ μάρτυρα. ἢ ἐρρομένως. V.

838. ἐμψύχως τὸ ἔβραχεν, ὡς τὸ „ἐκλαγξαν δ' ἄρ' 20 οἷοι“ (Π. 1, 46). BL.

838. 839. ἀθετῶν εἶχοι δύο, ὅτι ἐκ ἀναγκαῖοι ἢ γελοῖοι καὶ τι ἐναντίον ἔχοντες. τί γὰρ, εἰ χεῖρις οἷον ταῖς ψυχῆς, εἰδείας δὲ ἢ εἴσαρκοι; A.

839. ἄνδρα τ' ἄριον: διὰ τῷ δὲ αἰ' Ἀριεάρχῃ, ἄν-25 δρα δ' ἄριον. A.

842. ἐν ἄλλῳ ἔτος ὁ εἶχος μετὰ τέσσαρας εἶχες καὶ. ἡ δὲ διπλῇ, ὅτι ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν σκελεύονται τὸν Ἄρη ποιῇ, ἢ ὅτι τινὲς γράφουσιν ἐξενόριζεν. συντελικὸν δὲ γίνετο, δὲ δὲ παρὰ τὸν ἄλλῳ. ἢ γ' ἐπιφέρει „τὸν μὲν Ἄρης ἐν-30 ρίψε μισθόνος“ ἀντὶ τῷ ἀνήρει. A.

843. Ὀχρήσιον: Ὀχρήσιος Οἰνέως τίς, ὡς φησὶ Νικανδρὸς ἐν τοῖς Αἰτωλικοῖς. κατὰ Διομήδους ἔν ἢ αὐτῇ τοῦ Ἄρειος ἢ πρῶτος. B.

845. Ἄιδος κυνέην: νέφος δὲ αὐτὸ οἱ θεοὶ ἀλλήλοισι 35 ἄφηντες γίνοντο. A. νέφος τι καὶ ἀορασίαν, ἢ ἀντὶ τοῦ τὸ πρόσωπον ἐκρυπνεν ὑπὸ τῇ περιεργαλίᾳ. D.

μὴ μιν ἰδοῖ: ἐπὶ τῷ πρὸ τῆς πληγῆς λαθεῖν ἀμείλει μετὰ τὴν πληγὴν ὁρᾷ, ὡς ἢ τὸν Ἄρεα κατ' αὐτῆς πρὸς τὸν Αἶα λέγειν. BL.

849. ἰθὺς Διομήδεος: ὡς εὐθὺς τῆς σωτηρίας. LV.

851. ὑπέρι: τινὲς ἀντὶ τῆς ὑπὸ, ἵνα τρώσῃ αὐτὸν λα-30 θάν. BL.

852. γράφεται ὀλέσσαι. A.

853. καὶ τῇ γε: δένατο μὲν Ἄρεϊ μονομαχεῖν Ἀθηναῖ, 45 φησὶ δὲ τὸν πόλεμον εἰς ἕτερον ὁ ποιητὴς καθύρ. B.

855. μόνον ὁρμᾷται Διομήδης, καὶ μόνον ἔχει τρώσεως ἔκταμα. δύο ἔν παρὶς, καὶ τὸς ἀθηνεῖς τῶν κρατιόντων πολεμῶν κρατῶν διὰ προσμίας θεῶ ἢ τὸς ἀτακτοῦντας κο-40 λάζον. BL.

856. ἔρχετο: εἶρητο περὶ τῶν τοιούτων δοτικῶν ποτὲ κατὰ

διάσασιν, ὡς γῦν, ἢ ποτὲ κατὰ συναλοιγὴν, ἢ ὅτι τὸ μέ-τρον πολλάκις αἵτιον ἢ τὰ ἀντικείμενα, καίτοι γε μέτρον μὴ ἐμποδίζοντος, ὡς τὸ „πλήθει πρόσθε βαλόντε“ (Π. 23, 639). A.

5 857. νεύατον ἐς κενεῶνα: κατὰ τὸ ἔχατον τῆς λα-γάνος ἦτοι τὸ ἐνδοτικόν. εἰ ἐν ἐπτάπλεθρος ὁ Ἄρης, πῶς τὸ δόρυ Διομήδους τρώσει αὐτὸν δύναται κατὰ κενεῶνα; (πῶς φθάνει τὸ δόρυ Διομήδους τρώει πλέθρου; V) ὅτι γῦν ἀνδρὶ εἰκασται „πᾶρα γὰρ οἱ κείνος Ἄρης“ φησὶ „βροτῶ ἀνδρὶ εἰκασται.“ τὸ δὲ μέτρον κατὰ δοτικὴν Ἀριεάρχῃ. Ἡρωδιανὸς δὲ μετὰ τῷ ν, ὃ ἢ βέλτιον. B.

ἡ διπλῇ, ὅτι κατὰ τὰ κοῖλα μέρη ἐκωννίσοντο τὴν με-τραν ἢ ἔτι διδασκαλικὸς ὁ τύπος. ὃ δὲ Ἀριεάρχῃς μέτρον κατὰ δοτικὴν. ἐν δὲ τισι τῶν ὑπομνημάτων ὁ θ' 45 σελλε-5 σκετο μέτρον. A.

859. ἔβραχε: ἐψόφησεν, ἤχησεν, ἐφώνησεν. ἔτος δὲ ὁ βλαπτικός. V.

862. βαρυτονήτειον τὴν ὑπό: παρέλκεται γὰρ. A.

864. πρὸς τὴν πλοκὴν τῷ ἐξῆς λόγῳ, οἷα φαίνετο ἀπὸ 20 ἐκ νεφῶν δυσσεῖος ἀνέμῃς ὀρνεμένη ἐκ καύματος. A.

865. καύματος ἐξ: διὰ γ' καυματοῦδος οὐσῆς τῆς ἡμέρας πρὸς ἀνατολὴν ἢ δύσιν ὁ ἀπὸ μέλας δοκῇ, προσ-δοκῶσιν ἀνεμῶν. τὸ δὲ ἐξῆς ἔτις, ἐκ καύματος ἀνέμῃς ὀρ-μήσαντος δυσσεῖος, ὃ ἐστὶ σφοδρῶ. BDL. γίνοντο γ' ἢ καυ-30 σωνικαὶ πρὸς κατὰ τὰς ἐαρινὰς ἢ θερινὰς ὥρας, ὅτι νό-τοι πνέουσιν. BL.

ἡ ἐξ ἀντὶ τῆς μετὰ. D.

866. τοῖς Τυδεΐδῃ: γραφικῶς ἔχει Διομήδης τὴν ἄνοδον θαλάσσης Ἄρειος. LV.

867. τὸ ὁμοῦ ὁμοίως τοῖς νέφεσι διὰ τὸ σκοτεινόν. B. διαμελτέον ἐπὶ τὸ νεφέεσσιν: ἢ γ' σὺν τοῖς νέφεσιν εἰς ἐραυρὸν ἀνέμῃ, ἀλλὰ κατ' αὐτὰ γενόμενος ἐωρᾶτο, ἐξ ὃ τὸ τάχος παρὶς ἢ τῷ θεοῦ τὴν δέναν. δύναται δὲ ὅλος 40 σενυπτόμενος ὁ εἶχος δηλᾶν ὅτι νέφεσι κεκαλυμμένος ἀπὸ γῆς ἀνέρχετο. A.

ἄλλως. εἰς τὸ νεφέεσσι διασολή, ἢ ἢ ἔγγυς τῶν νεφῶν. ἢ Δημοσθένους „Ἀθηναῖοι δὲ εἰσιν ὁμῶς δισμετρίοι“ (σδν. Aristot. i. § 51). αἱ δὲ συνάπτειν ὅλον, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ νεφῶν καλυπτόμενος καὶ ἀνιὼν εἰς ἐραυρὸν. BDL.

40 870. αἶμα: ἐκέτι προσέθηκε τὸ ἰχώρ: προσεδίδαξε γὰρ ἡμᾶς ὁποῖον τί ἐστιν ἰχώρ. BL.

871. ὀλοφρομένοιο: κυρίως ὀλοφρομένοιο ὁ μετὰ τῆς-σεως τοιχῶν θρήνος, παρὰ τὸ τὰς ἕλας, ὃ ἐστὶ τὰς τοιχῶν φύρειν. B. παρὰ τὸ ὀλόφαι. LV.

872. καρτερά ἔργα: γράφετο ἔργ' αἰδολα, ὃ ἐστὶ 50 φθοροποιά. LV.

873. ὁ γίγεται: πακά, ἄνομα. LV.

874. ἀλλήλων ἰότητι: χαρίζομενοι, φησὶν, ἀνθρώ-ποις ἀλλήλους διατίθεμεν κακίως, ἐκ ὑπ' ἀνθρώπων δὲ πᾶ-50 χρομεν. ἔτοι γ' ἀθηνεῖς πρὸς ἡμᾶς εἰσιν. BL.

ἔτις Ἀριεάρχῃς μετὰ τῷ δὲ, χάριν δ' ἄνδρεσσιν. A.

875. σοί: ἢ διὰ σέ, ἢ σὺ πᾶσι πολέμιος εἶ, ταύτην ἐπι-
τρέπων καθ' ἡμῶν ἀδεῶς. τὸ δὲ τέκεας ἀπλοϊκῶς, ὡς ἐπὶ
Ἡρακλῆ, „ἀλλὰ τοκῆς δύο“ (Od. 8, 312). BLV.

ἢ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῷ διὰ σέ, καὶ οὕτως ἐμφαίνει ὡς ἐκ μόνου
τῷ Αἰδῶς γενομένης τῆς Ἀθηνᾶς. Α.

876. ἀήσυχαι: ἡδῶ ἥσσω, ἥσυχον καὶ ἀήσυχον. δηλοῖ δὲ
τὰ μὴ τέροντα καὶ ἡδοντα, μᾶλλον δὲ λυπῶντα. BDL.

877. ἄλλοι μὲν γάρ: τῇ ἀντιπαράθεσιν χαλεπωτέραν
ἐποίησατο τὴν κατηγορίαν. διὰ δὲ τῷ παιθρήσιον καὶ τῶς
ἄλλης θεῶς ἐπάγεται. Β.

878. πρὸς τὸ γῆμα: ἔδει γὰρ παιθόμεθα καὶ δεδμημέθα
ἕκαστος. Α.

περὶ πρόσρπον τὸ γῆμα, ὡς παρὰ Εὐριπίδῃ (Or. 1483)
„διαπρεπεῖς ἐγένοντο Φεργες, ἕκαστος καλῶς μαχόμενος.“
BLV.

879. προτιβάλλεται: ἐπερβάλλεται, νικᾷ, ὅπως ἐπα-
κούσοι σοί. BL.

880. αὐτὸς ἐγείνατο: τὸτο δέδωκεν ἀφορμὴν Ἡσίοδῳ
τὸ αὐτὸς ἀντὶ τῷ μόνου λαβεῖν, ὅπερ ὁ ποιητὴς ἐκ οἰδεν,
ἀλλὰ λέγει ἀνεῖς αὐτὴν, ἐπεὶ οὐκ ἀνέγνω ἀντὶν ἐγέννησας,
ἥτοι ἐπιβλαβῇ. BL.

881. αἱ Ἀριεργαὶς ὑπερφίαλον, ἔχ' ἐπὶ θυμῷ, ὅσπερ
αἱ δημῶδες. Α.

882. μωρογαίρειν: ἐνθουσιᾶν, μαίνεται καὶ μάργος ὁ
μαίνεται. BV.

883. Κέριδα μὲν: ῥητορικὸν τὸ μὴ ἐκ τῶν οὐκείων
ἀρχεῖν κατηγορίων, ἀλλ' ἐξ ἐτέρων ὁμολογημένων. AB.

884. δαίμονι ἴσος: ἐπιφθόνως καὶ κινήτικῶς τῷ φη-
σιν ἢ ἀλαζονικῶς, ἵνα μὴ δοκῇ ὑπὸ τῷ τυχόντος τετραῶν,
ὡς καὶ ἐξῆς „ἀλλὰ μ' ὑπὲρ νικᾷ ταχέως πόδες.“ BLV.

885. 887. ἢ — ἢ: διαζευκτικοὶ ἀμφοτέρω διὸ δέξοντο
διὰ τὰ ἐπιφερόμενα ἐγκλιτικὰ, χωρὶς εἰ μὴ ὁ δεῦτερος βε-
βαιωτικός: καὶ γὰρ τὸτο μᾶλλον αἰτεῖ ἢ διάνοια. Α.

886. πῆματ' ἐπαχον: καὶ πῶς ἂν ὁ Ἄρης ἐπαχε δεινὰ
ἐν τοῖς νεκροῖς κείμενος; εἰ μὲν γὰρ ζῶν, πῶς ἐπιφέρει δια-
στίλλων „ἢ κεν ζῶς ἀμνηστὴς;“ εἰ δὲ καὶ τεθνηκώς, πῶς
θεὸς ἀποθανεῖν ἡδύνατο καὶ ἀποθανὼν ἐπὶ ἐπαχε δεινὰ;
λέγεις γὰρ τῶν δεινῶν ὁ θάνατος. ῥητέον ἔνι ὅτι ὁ δεῦτερος
ἢ ἀντὶ τῷ εἰ συναντικῶς κείνῳ, ὡς τὸ „ὄφρα καὶ ἑταῖρος εἰ-
σεται, ἢ καὶ ἑμὸν ὄρον μαίνεται ἐν καλέμῳ“ (Il. 16, 243).
καὶ ὁ λόγος ἔτιος, δεινὰ ἂν ἐπαχον ἐν τοῖς νεκροῖς κείμενος,
εἰ ζῶν ἀσθενῆς διὰ τὸ τραῦμα ἦν. BLV.

887. ζῶσι ἢ γενῶν ζῶν: ἀπὸ γὰρ τῷ ζῶς ἐστὶν ἢ συναι-
ρεσις. BDL. διὸ δέξοντο. D.

τὸ ζῶς ὁ Ἀσκαλωνίτης ἄριστος περισπῶν, ἔχ' ἔρως: μό-
νον γὰρ τὸ σῶς ἐστὶν περισπώμενον μονοσύλλαβον εἰς ὡς λη-
γον, ἀρσενικόν, γυναικὸς ἢ ἐκ τῷ σῶς, ὡς οἰεῖτο Φιλῶνης,
ἢ ἐκ τῷ σῶς, ὅπερ κρεῖττον. εἰ δὲ ὁ Ἀσκαλωνίτης ἄριστος
αὐτὸς ἐκ τῷ ζῶς, ἔγωγε οὕτως ἐκ τῷ μὲν προκείμενον βαρύνον
ἦν, ἐνθὲν περισπῶν τὸ σῶς: τὸ δὲ ζῶς ἐξ ἐξενόμενος, ὡς
φησι, τῷ ζῶς. ἄμεινον δὲ δέξοντο, ἐγκλίειν δὲ ἐν ταύτῃ

τῇ ἀναγνώσει. ἢ μόντοι κλίσεις αὐτῷ ἰσοσύλλαβος ἐνέσθη. Α.
τὸ ἔα Ἰωνικόν ἐστιν, ἐκ τοῦ ἦν γυναικός: διὰ συλλαβῶν
τὸ αἰ, ὁμοίως τῷ „τοῖος ἔα ἐν πολέμῳ“ (Od. 14, 232), ὃ
καὶ διὰ τῷ ἢ λέγεται τοῖς ἡα φιλοπονήμιος. τὸ δὲ μέτρον ἔ
5 καλῶν: ἀπῆλθον γὰρ εἰς μέτρος λόγου, καὶ ἐπέχει τόπον μα-
κρῶς ὁμοίως τῷ „ἀμφηροφῆα τε φαρύκην“ (Il. 1, 45). Α.

τυπῆσιν: ὡς πληγῆσιν. δοκεῖ δὲ ὡς πρὸς τὴν ἀνα-
λογίαν σημαίνει: τὰ γὰρ εἰς πῇ μονογενῇ δισύλλαβος φιλεῖ
βαρύνεσθαι: εἰ δὲ δέξοντο, ἔχει πρὸς τέλος ἢ τ' ἢ δ. πῶς ἂν
10 τὸ τυπῆ μόνον ἐξενόμενον τῷ ὕ παρελήχθη; Α.

890. ἔχθιστος δὲ μοι ἴσσι: ἀκαλλάσσει ἡμᾶς πόνη-
της τῶν τοιούτων, καὶ πατρὶ ὄντι μεμισῆσθαι διὰ ταῦτα λέ-
γων τῷ Αἰὶ τὸν Ἄρεα. ἄγρευ δὲ αὐτῷ ἔχ' ὅτι ἐρῶν χαί-
ρει, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς γελᾷ δὲ ὁρᾷτο θεὸς ἔρῳ ἐνιόντας
15 (Il. 21, 391), ἀλλ' ὅτι αἰεὶ καὶ πάντοτε καὶ οὐνόφελος λέγεται
ὁ οὐκ ἔχων χαίρειν καὶ σφάδρα καὶ αἰεὶ. BLV. τινὲς δὲ, ἐπεὶ
ὑποκαταῖν ὁ Ἄρης ἐπισκοπεῖ τῷ ἐξέρι τῷ Αἰῶς. LV.

891. ὁ ἀσερίσκος, ὅτι ἐντεῦθεν μετενέμειν ἐν τῇ πρώτῃ
ῥαφιδῇ (177) ἐπὶ τὸν πρὸς Ἀχιλλεῖ ὑπὸ Ἀγαμέμνο-
20 νος λόγον. Α.

892. μητρός τοι μένος: τῆς Ἥρας μέγας ὁ θυ-
μὸς κατὰ σῶ. ἢ ἀνίκητός σοι ἐστὶν ἢ μήτηρ, πρὸς ἣν ἀν-
τιτάσσῃ. BL.

ἢ διπλῇ, ὅτι σαφῶς Ἥρας ὁ Ἄρης, οὐκ ἔνθεος, ὡς
25 τινες. Α.

893. σπῆσθ' ἢ: ἀντὶ τῷ μέγας. Β.

894. ἐννεσίησιν: ἐκ τῷ ἐννεσίῳ ἐννεσίῳ, καὶ τροπῇ
τῷ π εἰς σ ἐννεσίῳ: ἢ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν ἐννεσίῳις,
καὶ τροπῇ Ἰωνικῇ ἐννεσίησιν. Β.

895. ἀλλ' οὐ μάν: ἔδειξεν ἡθὺς πατέρων διὰ τοῦτον
τοῦ γήματος. Β.

898. ἐνέριτερος: ἢ διπλῇ περιεξημένῃ, ὅτι Ζηνόδο-
τος γράφει ἐνέριτος, καὶ δὲ δὲ: ἢ γὰρ σύγκριστις ἐστὶ πρὸς
τῶς Τιτάνας ἀνομοιογενεῖς καὶ ἐν ἐνὶ κατηγορίῳις τόπῳ
35 τῶν ἐν ἐνέριτερος ὁ μὴ κατὰ γένος ὢν ἐξ αὐτῶν. Α.

εἰ μὴ ὅτι αὐτὴν ὡς πατὴρ ἐνέριτος τῆς κατὰ σῶ ὁμοίης,
πάλαι ἔα, φησὶν, ἥς τῶν ποτὲ θανάτων Τιτάνων ἐπαχθῶ-
νότερος. Β.

Παίησιν: ἢ διπλῇ, ὅτι ἰατρὸν τῶν θεῶν ἔτιον παρὰ
τὸν Ἀπόλλωνα παραδίδωσι τῶν. Α.

900. φάρμακ' ἐπασσέν: ἰατρικὸν φάρμακον πάσσειν. Α.

901. ἐν ἄλλῳ ὁ ἔχθιστος ἄτος ἔχ' ἐνέσθη. Α.

902. ὡς δ' ὅτ' ὁπότε: ἔγωγε καὶ τὸ φάρμακον, ἡρῶν,
συνέπληξεν τὸ αἷμα καὶ ἐσθλάσσει τὴν πληγὴν. ταχέως δὲ
45 παρήλθε τὸν τῆς ἰδέως χρόνον: ὁ μὲν γὰρ ἐστὶν θεὸς καὶ
τὴν τέχην ἔχων, ὁ δὲ θεὸς καὶ τὴν ἰατρικὴν ἔχων. ὁ δὲ
ὁπότε ἢ παρὰ τοῖς ἰδιότησις λεγομένην πύξιν. ἔτιον δὲ ἐξ
γυναικῶν ἀπὸ τῶν φάρμακων ὁπότε: βέλτερον δὲ τὸ πρῶτον Β.
2. ἐνέσθη δὲ γὰρ τὸ μὴ ποιεῖν σκῆν. V.

903. κωκῶνται: δοτικῇ ἀντὶ γενικῆς: κωκῶνται γὰρ
ἀντὶ τῷ ὑπὸ κωκῶντος. Β.

λος πολιορκίαν διὰ τὴν ὀχυρότητα τῷ τόπου καὶ μέλλοντος ἀναχωρεῖν, φασὶν εἶσω τῶν τειχῶν οὐσάν τινα παρθένον ἐραυθῆναι τῷ Ἀχιλλέως, καὶ λαβῆσαν μῆλον εἰς τὸτο ἐπιγράψαι, καὶ εἶναι εἰς μέσον τῶν Ἀχαιῶν ἣν δὲ ἐν αὐτῷ γεγραμμένον „μὴ σπεῦδ' Ἀχιλλεῦ πρὶν Μονητῆαν ἐλεῖν” 5 ἔδωκε γὰρ ἔκ ἑνερῶν διηρώσει κακῶς.” τὸν δὲ Ἀχιλλεῦ ἐπιμειναντι ἔτιω λαβεῖν τὴν πόλιν τῇ τῷ ἔδατος σπάνει. ἡ ἰσθρία περὶ Δημητρίῳ καὶ Ἡσιόδῳ. AD.

36. φεύγοντ' Εὐρύπλοος δὲ ἐπὶ δὲ τῶν τοιούτων νοεῖσθαι ὅτι 10 ἔχ' Ὀμηρικὸν τὸ τῷ συνδέσμῳ ὑπερβατόν. A.

37. ζῶδον ἔλ': καλὸν ἐπεισόδιον πρὸς ἐξαλλογὴν ταυ-τότητος. BLV.

ἀτυξομένῳ: ἀπὸ τοῦ ἄτω, ἄττω, ἀτύω, Αἰολικῶς ἀτύξω. AB. ἀντὶ τῷ ταρασσομένῳ. LV.

πεδίτοις: ἡ διπλῇ, ὅτι ἐλλείπει ἡ διὰ, καὶ ἵππων δυϊκῶς ὡς ἐπὶ ζευγῶντος ἔφη. A.

38. 39. ἀναγκαῖται διασολαί ἐπὶ τὸ πεδίτοις, μυρική- 15 νῳ, ὅν μῳ, πρὸς πόλιν, ἵν' ἡ σιγήσειον. A.

39. ἐνί: ἐκ ἀναγκαῖον ἀναξέρειν. δύναθ γὰρ πρὸς τὸ 20 μυρικήνῳ συντάσσεται. A.

μυρικήνῳ: ἐπεὶ μεταξὺ ποταμῶν ἡ μάχη, εἰκότως μυ-ρῆται πολλὰ καὶ ἐπὶ πόλιν, „ὅθεν ἀνὰ μυρικήν” (Π. 10, 466). ἀγκύλον δὲ διὰ τὰς τροχούς. BL.

40. ἡ διπλῇ, ὅτι πρῶτῳ ἀντὶ τῷ ἄκρῳ, καὶ ὅτι εἰς ὅν- 25 μός. A.

ὅν μῳ: ἐνταῦθα ἡ τὸν ἄξονα λέγει, ἡ τὸ τῷ ὅν μῳ τέ-λος ὃ προσειδέσθαι τῷ ζυγῷ. ἄμεινον δὲ λέγειν τὸν ἄξονα καὶ γὰρ καὶ „πρὸς τὸν ἄξονα ἐξεκλήθη” (42). B.

αὐτῷ μέν: γραμμικῶς οἱ μὲν ἵπποι φεύγουσιν ἐπικει- 30 μένῳ τῷ ζυγῷ τὸ δὲ ἄρμα ἐπιπλέκει μύρικής κλάδῳ. ὃ δὲ Ἀδρασος κυλιθῆς ἐκ τῷ ἔρματος κατὰ παρὰ τὸν τροχὸν ἐπὶ πρόσωπον. ὃ δὲ Πανέλαος ἀνατετακῶς τὸ δόρυ ἐφῆση-κεν αὐτῷ. BDL.

41. φροβέοντο: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῷ ἔφρων. ἐπὶ τῷ 35 γὰρ αἰ τὴν λέξιν τίθησιν. A.

42. ἐπὶ εἶμα: ἡ διπλῇ, „εἰ ἐξηγήσατο τί εἰς τὸ πρη- 40 νῆς, ὡς „μῆλα, οἷός τε καὶ αἶγες” (Od. 9, 184). εἶμα τὸ πρόσωπον. ἔτιω Ἀδρασος. AV.

43. γόνων: ὡς ἀδινάσης κατὰ ἐκείνο τὸ μέρος τῆς 40 πρυγῆς. AL. ἐδῆς τῶν Ἑλλήνων τὸτο ποιεῖ. LV.

44. ἄξια δέξαι ἄποινα: οὐχ ὥρισε ποσότητα, ἀλλ' ἐν αὐτῷ τὸν ἀριθμὸν κατέλειπε. ἀπὸ τῷ διηγηματικῷ ἐπὶ τὸ μνηστικὸν μέτεισιν. B.

45. πολέκμητος: ὃ ἥδη εἰργασμένος, ἡ ὃ πολλοὺς 45 κάμνειν (ὃ ἐξεν ἀποθήσκειν) ποιῶν ἡ εἰς πολλὰς καμά-τας ἐπιτήδειος. ἡ ὃ δυσκατέργαστος. ταῦτα δὲ λέγει, ἵνα μὴ ὡς πύνητι αὐτῷ ἀπιστήσῃ. B.

46. χαρίσασαιτο: μετὰ χαρᾶς δοίη. ἡ τὴν πρῶσιν ἐτίρω ἀνύμωμι περιεκάλεσεν. BLV.

50. πεπύθοιτ': ἡ διπλῇ πρὸς τὸν ἀγαδιπλασιασμόν,

ὅτι ὡς κελάχουσιν, ἀντὶ τῷ πύθοιτο. A.

51. τῷ δ' ἄρα θυμόν: μαλθακός ἐστιν αἰχμητής, ὅν λόγος πολέμια τὴν πρυγὴν αὐτῷ ὄρνευ. B.

53. κατὰ ξέμεν: ὑψηλὴ γὰρ καὶ ἀνυμώσασα ἡ ἴλιος. BD.

54. ἀντίος: ἔτιω Ἀδρασος διὰ τῷ σ, ἄλλοι δὲ διὰ τῷ τ. A.

ἡ λθ ε θέων: ἡ λθ ε πρὸ τῷ συνθέσθαι Μενέλαον. τὸ ἀντίος ὃ μὲν Ζηνόδοτος διὰ τοῦ τ γράφει, ἀντίον, ὃ δὲ Ἀδρασος διὰ τῷ σ, ἀντίος. ὃ καὶ ἄμεινον. B.

55. ὃ πέπον, ὃ Μενέλαος: πολὺ τὸ ἄρθρον. τὸ δὲ χῆμα πολὺ παρὰ Ἀττικοῖς ἐστίν. V.

τίη: μία λέξις ἀδιαίρετος. V.

56. ἡ: περισπασέον τὸν ἡ διαπορητικῶς γὰρ ἐστίν. πολὺ δὲ τὸ ἡθος ἐμφαίνει, λέγων ἄρα καλὰ πέπονθας πρὸς αὐτῶν. BL.

58. εἰκτεὸν εἰς τὸ ἡμετέρας. BL.

μηδ' ὅντινα γαστέρι μῆτηρ: μιστὰ καὶ ἐκ ἄρμα- 15 ζοντα βασιλικῶν εἶναι τὰ ὅματα τροπῶς γὰρ ἐνδεκνυοῖσι θη-ριότητα, ὃ δὲ ἀκροατῆς ἀνθρωπος ὢν μιστὰ τὸ ἄγαν πικρὸν καὶ ἀπάνθρωπον. ὅθεν καὶ ταῖς τρογυρδαῖς κρηπίσας τὸν

δρῶντας τὰ τοιαῦτα ἐν ταῖς σκηναῖς, καὶ ἡ φωναῖς τῶν

ἐξακρομέναις ἡ δὲ ἀγγέλων ἔφερον σημαίνουσι τὰ πραχθέντα

ἐδὲν ἄλλο ἡ φροβέοντο μὴ αὐτοὶ συμμίσθῳσι τοῖς δρῶν- 20 μένοις. λεκτέον δὲ ὅτι εἰ μὲν ἔλεγε ταῦτα πρὸ τῆς ἐπιω-κίας, ἦν ἂν ἐγκλημα. ἐπειδὴ δὲ μετὰ τὰς ἑσθίας καὶ τῆς

περὶ βασιλῆος, ἐκ ἐπαχθῆς Ἀγαμέμνωνος χεδὸν γὰρ ὃ ἀκροατῆς

τοῦτο βάλει, τὸ μὴδὲ γένος ἐπιλημπάνει τῶν ἐπιόρμων

τάχα γὰρ καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν ὀργίζεται. ἄλλως τε πρῶτος μὲν

ἐστὶ τοῖς ἀκροαμένοις, βαρὺς δὲ τοῖς ἀντιπάλοις· τοῦτο γὰρ

βασιλικῶς ἀγαθὸν καὶ ἰχυρὸν. BLV.

59. ἐπὶ σικτερόν ἐπὶ τὸ φέροι, ἵνα ἐξώμεν ἐπὶ τὸ ἡμέ- 25 τέρας. τινὲς δὲ γράφουσι φέρει. A.

60. ἀκήδεσοι: μὴ ἔχοντες τὸν κηδεύοντα. ἄφραν 30 δὲ, ὡς μὴδὲ μνημεῖον αὐτῶν καταλείπει. BL.

61. παρ' ἐπεισεν: γράφεται ἔτρεψεν. A.

62. αἰσιμαί: τὰ εἰμαρμένα ἡ πρόποντα τοῖς ἀδικη- 35 νοῖς. ἐμάρτυρε δὲ αὐτῷ ὡς καλῶς διαθεμένῳ τὸς λόγους. ὃ δὲ Μενέλαος ὡς ἐκείνην εἰ φρονεῖ. μέτριον ἔν καὶ ἀόργη-τον τὸ τῷ ἡθος χαρακτηρίζει. ὃ πρότερον γὰρ ἀδικηθῆς

τῶν δὲ τρωθῆς ἐπὶ σπονδαῖς, φείδεται τῷ πολέμῳ. BLV.

63. τὸ δὲ ἡρώ: Ἀδρηεον κατὰ συναλοκρήν. LV.

64. ἡ διπλῇ πρὸς τὴν ἐπανόληψιν. A.

66. μικρόν: ὡς πρὸς τὴν αὐτῷ δύναμιν. ἡ καὶ αὐτῷ 40 ὑπὸ τῆς χαρᾶς ἐπιβδώνονται. BL.

68. ἐπιβαλλόμενος: ἐπιθυμῶν, ἀντιποιέμενος, ἐπὶ 45 βολὴν ποιέμενος εἰς ἀνάρεσιν. βέλτιον δὲ ἐπιθυμῶν. βραχὺ διασταλτόν ἐπὶ τὸ ἐπιβαλλόμενος, πρὸς σαφέστερον. A.

70. κτείνωμεν: τῷ πόρῳ συζέγγυσιν αὐτῶν, διὰ 50 πῶν τὰς νέας. διὰ δὲ τὸ νεμεσητόν εἰ πρὸ τῆς συμφορᾶς

50 ἔτιω παραινέει. καὶ ἔκτωρ „ἔάν δὲ ἔναρα” (Π. 15, 347). Λακεδαιμόνιοι τῷτο ἐθέσπισαν τρίακοσίους ἄνδρας ἐπὶ

ἄλλως, πῶς δὲ ὁρθῶ ὄντος τῆ Παλλιδίς τὸν πέπλον ἐπὶ γένεσιν θάνατον παρακελεύει; καὶ τινὲς μὲν ἐν φασὶν ὅτι πολλὰ τῶν Παλλιδίων κἀνθῶ. οἱ δὲ ἀπὸ μέρους τὸ ὕλον σῶμα, ὡς ἐπὶ τῷ ἑκνήμιδες Ἀχαιοί. οἱ δὲ, ὅτι γένεσιν καὶ τὰς ἱκετείας φησὶ· λέγει γὰρ „ἀλλ’ ἦτοι μὲν ταῦτα 5 θείων ἐπὶ γένεσιν καίται” (Od. 2, 267), τειτέειν ἐν τῇ τῶν θείων λιτανείᾳ καὶ δείσει. θάνατον ἔν τὸν πέπλον ἐπὶ γένεσιν Ἀθηναίης ἀντὶ τῆ ἐπὶ λιτανείᾳ καὶ δείσει. οἱ δὲ ὅτι τῇ ἐπὶ ἀντὶ τῆς παρὰ εἰωθε χρησθῆ, ὡς ἐν τῷ „ποικιλοῦν δ’ ἐπ’ ὕεσιν” (25). ἕως ἔν καὶ ἐπὶ γένεσιν ἀντὶ τῆ παρὰ 10 γένεσιν Ἀθηναίης. B.

φασὶ δὲ τὸ διαπετὲς ἀνδρὸς δορὰν ἡμφιεσθῆ, ἔχειν δὲ ξέσματα καὶ ἡλικιάνην, ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ πόλιν, ἐν δὲ τῇ δέξιρ’ ὄφιν. BL.

φασὶν Ἡραϊζον ἐκ τῶν ὁσῶν Πέλοπος πεποιηγέναι τὰ 15 Παλλάδιον. LV.

93. δυοκαίδεκα· δωδικαίης (δωδικαίης ἢ L) δυοία ἐστὶ παρὰ τοῖς Ἰάτρικοις. ἐπεπίφορος δὲ ὁ ποιητὴς εἰς τὸν δώδεκα. LV.

94. ἦ τις· ἕως ὁ ἐνιαυτός, παρῶντων ἕως, καὶ τροπῇ 20 τῷ εἰς τὴν ἦ τις ἦτος Ἰωνικῶς· ἦ τις συναισθητῆ, τὰς ἐνὸς ἔσας ἐνιαυτοῦ. B. νέας, ἀδαμιάσας, ἀκοντήσας. V.

95. ἄστν· παρὰ τὸ ἄνω Ἰσχυρῶ· οἱ γὰρ ἀσχαῖοι τὰς πόλεις ἐφ’ ὑψηλῶ τόπῳ ὠκοδόμουν. B.

96. αὐ κεν· Ἀρξισαρχος ὡς κεν. A. Ἰλίον ἰσῆς· ἢ διπλῇ, ὅτι θηλυκῶς τῆς Ἰλίδ. A.

97. τινὲς οὕτως διέειπον, ἄγχιον, εἴτα αἰχμητὴν κρατερόν, εἴτα μῆστωρα φόβοιο. Ἀπολλόδορος δὲ διχῶς, ἄγχιον αἰχμητὴν, εἴτα κρατερόν μῆστωρα φόβοιο, ἵνα ἢ ἰσχυρόν ἐν τῷ μῆστωρ-φρονὴν τοῖς πολέμοις. εἰ μὲν- 30 τοι βέλονται· τινες ταῦτα συνάφαι, ἰσῶσαν ὅτι λείφονται πόντισμασι. A.

αἰχμητὴν· ἐν τῷ αἰχμαῖον κράτιστον, ἵνα μὴ ἐπὶ κρατερός δοκῶν κατασφηνεῖν εἰς θάλασσαν. LV.

98. γενέσθαι· καλῶς ὅτι εἶπεν εἶναι, ἀλλὰ γενέσθαι γὰρ 35 ὑπὸ Ἀθηνᾶς δηλονότι. LV.

99. οὐδ’ Ἀχιλλεύς· ἐπεὶ τὰ παρόντα μᾶλλον λυπεῖ. ἡμιγρότερον δὲ ἔσθαι τὸ πρόσωπον, τὸ μὲν ὡς προύχον, τὸ δὲ ὡς τὸν ὄφιν ὑπερβαλλόμενον. V.

102. ἔτι κεν γινώσκον ἀπίσθησεν· καὶ γὰρ καὶ τὸ μοι- 40 μᾶχον τάττω πικρὴς ἐποίησεν. δεισιδαιμων δὲ ὢν ὁ θεὸς παρέρχων τὴν θυσίαν γινώσκῃ. ἄλλως τε καὶ παροξύνει αὐτὸς, καὶ καταλείπει Ἀτρείαν. ἢ πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν στρατευμάτων· διὰ καὶ τὸ μοιμᾶχον Ἰλιάς παρέρχεται. ἢ ἐπεὶ ἀνείδειται ὑπὸ Σαρπηδόνης, Ἀλέξανδρον θέλει παρελθεῖν. BL. 45

106. ἐλελίχθησαν· διεγείρει γὰρ αὐτὸς ἢ τὸ πάντῃ ἐποικισμένον ἐπειξε. BL.

108. δέ· ὁ δὲ ἀντὶ τῷ γάρ. B.

109. ἦτοι σπικτόν ἐπὶ τὸ κατελθέμεν, ἵνα ὡς ἐλέ- 50 φως ἀρχῆς λέγῃ τὸ ὡς ἐλελίχθεν ἀντὶ τῆς ἕως ἐλέλιχθεν ἢ συναπτόν, ἵνα ἢ τὸ ὡς ἀντὶ τῆς ὅτι. βέλτιον δὲ

τὸ πρότερον. AB.

110. ἐκέλετο· ἀπὸ τῆ κέλω ἐκέλετο, καὶ πλεονασμῶ τῷ καὶ ἐκέλετο. B.

ἀπὸ τῆ κικλῶ ἔδει ἐκίκετο. ἢ μᾶλλον ἀπὸ τῆ κέ- 5 λειτο. LV.

112. ἢ διπλῇ περιεξηγμένη, ὅτι Σαρπηδότος γράφει „αἰ- 10 ρες ἔσε θοοί, καὶ ἀμύνετον ἔσει λόβην.” συγγεῖται δὲ ἐν δούκον πρὸς πολλὰς λεγόμενον. A.

ἐπιπληχθεὶς ὑπὸ Σαρπηδότος μετριώτερος γέγονε, καὶ τὴν προσφώνησιν φιλανθρωποτέραν ποιεῖται. BL.

113. ὅφρ’ ἂν ἐγὼ βέλτω· ταύτην τὴν ἀπολογία ποιεῖται, ἵνα μὴ δοκῇ φεύγειν. B.

διχῶς Ἀρξισαρχος, καὶ διὰ τῆ καὶ, ὅφρα καὶ ἐγὼ, καὶ 15 διὰ τῆ ἀν. A.

114. βουλεν τῇσι· ὁ μὲν Ἐλένος ἔλεγεν „εἰπέ δ’ ἐπει- 20 τα μητέρι σὴ καὶ ἐμῇ” ἢ δὲ ἐντάχουσι γεραίως.” ὁ δὲ Ἐκ- τωρ τὴν μὲν ἐπὶ Διομήδους ἐκκλέπει εὐχὴν, τῆ δὲ ἐπὶ προπῆς ἔνεκα προσέειπεν τὰς προσβέβως γέροντας. πιθανόν δὲ καὶ τοῖς βουλευταῖς φησὶ, ἵνα μὴ δοκῇ γυναικας μόνον 25 ἐπὶ τῷ στρατεύματος ὀνομάζειν. BL.

καὶ πῶς ἔδεν εἶπε τοῖς βουλευταῖς ἀλλὰ ταῖς γυναικῶν τοιῶν ἐν ἦτοι κατὰ τὸ συναπτόμενον κακείνοις αὐτὸν ἐ- 30 ρηκέναι· ἢ ὡς ἐπὶ στρατείας καὶ παρατάξεως τῆς πρέποντος χάριν τῷτο προσεδεικναι. A.

115. δαίμοσιν ἀρήσασθαι· ἐπέζηώσεν αὐτὸς φρον- 35 τῇ ἐλπίδι· δειδύκει γὰρ ὡς παρὰ σπονδίσαντες. BL.

116. ἀπέβη· καὶ πῶς ἔδει τοσαύτη περιζῶσαι συνα- 40 μένων τῶν Τρώων ἀναχωρεῖν καὶ μὴ μᾶλλον ἐπικηρυκνέ- σαθαι τὴν θυσίαν· ἀλλ’ ἔδει τὰς Τρώας ἐθελονακέναι τῇ ἀποσίᾳ τῷ Ἀλέξανδρῳ, καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῷτον ὥρμη- 45 ἵνα διεγείρῃ καὶ αὐτόν. B.

ἢ εἰς τὴν ἴλιον ἐάννοδος τῷ Ἐκτορὸς ἀλόγως ἔχει δοκεῖ· καὶ γὰρ διὰ κήρυκος τὰ περὶ τὴν θυσίαν ἀποσπῶνται ἡδύνατο. ἢ λέγεται ἐκ τῆ καιρῶ· τῶν γὰρ Τρώων ἐθελονα- 50 κέντων διὰ τὴν τῷ Ἀλέξανδρῳ ἀποσίαν, τὸ πλέον ἐπὶ τὸν πορεύεται. B.

ἄλλως. ἀπορῶσιν ἐπὶ τῇ ἀποσίᾳ Ἐκτορὸς τινες τῇ τὴν πόλιν γενομένη, πύσης ἕως τῆς ὁπλῆς τῶν προα- 55 γόντων παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἔσης. δυνάμειος ὁ Ἐκτωρ καὶ αὐ- λον ἀποσέλλειν πρὸς τὴν μητέρα, ἵνα εὖξῃ καὶ τὰς ἄλλας εἰς τῷτο παρὰκαλέσῃ, καὶ ποιεῖ τῷτο ἀλλ’ αὐτὸς ἀπει- 60 οἱ μὲν φασὶν, ὅπως τῇ γυναικὶ διαλεχθῇ, τῷτο τὸν πο- τὴν οἰκοτροφῆσαι· οἱ δὲ τῷτο μὲν ἄλλως φασὶν ἐπακού- 65 θῆσαι, προσηγγόμενον δὲ ἰδεῖν ὡς εἰλογον εἶναι ἀπατήσαν- 70 φασὶν ὅτι παρὼν τε ἔδεν ὄφελος, καὶ ἀπελθὼν, ἐξ ὧν δὲ μάντις ἔλεγεν, ἀπαλλοτῆν τὸν παρόντων εὐρίσκει, παρ- 75 σκευάσας τὸ θεῶν εὐμενείας. καὶ ὁ μικρὸν δὲ ἔλασαν ἐπὶ 80 σφοδρὴν τῷ θεῷ εἶναι τὸ ἢ διὰ τῶν τυχόντων ἢ διὰ τῶν 85 προεσώτων τῶν προσηγγόνων γίνεσθαι τὴν θεοπείθειαν, ἐπεὶ 90 τὸ ὑπὸ οὐκείνῃ τυχῆν διακονίας ὁμοίαν τῇ ὑπὸ τῷ εἰδῶ 95 ἀδελφῷ ἢ γυναικὶ· ὑπὸ τῶν ἁρξίων γὰρ τιμωμένους τοῖς

Θεὸς εὐδὸς μᾶλλον χαίρειν ἢ ὑπὸ τῶν τυχόντων. ἔπειτ' ὁ περὶ τοῦ Ἐκτοροῦ ζητεῖν δέ, διὰ τί χωρὶς τοῦ πεπονημένου τῷ μάντι καὶ τῷ ἀκούσας ἐκτελεῖ τὸ πρόβλημα, συντελεῖν τὰ κελεύοντα πρὸς τὸς θεὸς καθήκειν κήρυξ· πρὸς δὲ τὸν μάντιν, εἰ ἄρα, ζητεῖν ἔδει δι' ἣν αἰτίαν καὶ τῷτον ἀπάγει. 5 εἶπε δ' ἂν οὐτὶς καὶ πρὸς τὰς δόξας τῶν πολλῶν ἀπαρτὰ πένθηκεν εἰς τὸς θεὸς καθήκοντα, ἀλλ' ὥσπερ ἐπράνη δεινὴ εὐχαιρῇ, καὶ θεῶν ἐκ ἄλλῃ ἀλλὰ τῇ Ἀθηνᾷ, πέπλον τε ἀναθεῖναι τὸν χαρίζεσθαι ἢ δὲ μέγιστον, καὶ προθυμίας ὑποχέου, καὶ διὰ προσβυτιδίων γενναίων καὶ ἐντίμων καὶ τῶν 10 ἱερειῶν γενέσθαι τὰς εὐχάς, ἑτοιμὸν δὲ καὶ ὅτι διὰ προσβυτιδίων καὶ ἀξιόχρεον Ἐκτορὸς παντὶ λόγον ἐφάνη τὴν πραγματείαν γενέσθαι, μέλαινά ἔχοντος τὴν τῶν συμφορῶν καταλήψιν ἢ οἱ ἄλλοι ἰδόντες. καὶ μῆτις θεῶν πολλὰς ἰδίως ἀνέμους 15 λύνει προσάπτει, καὶ διὰ τούτου μᾶλλον τῷ ἱερεὶ ἢ τῷδε, καὶ τῶνδε παρόντων ἢ τῶνδε. χωρὶς δὲ τῶν, ἐκ τῶνδε ἀρχόντος κατέλιπε τὸ σπουδαῖον, ἀλλ' οἱ τε ἀδελφοὶ παρήσαν πολλοὶ καὶ ὁ Αἰνείας καὶ οἱ Ἀντιφρόνιδαι καὶ Πυλινδάμιος, ἀξιόχρεα ἐπὶ τῷ μάχεσθαι καὶ φρόνημα καὶ μικρὸν ἔχοντες. δὲ 20 ἂν μᾶλλον λογίζεσθαι διὰ τὴν εἰρημικὴν χάριν καὶ ἄλλα παρρησιόκειν ὡφελὲν μᾶλλον τὰς οἰκέτας, ὅν καὶ τὸ ἔξουσιον κρυπτόμενον τὸν Ἀλέξανδρον καὶ οἴκοι διατηροῦνται πρὸς ὃν εὐδὸς ἀναγκασθέντας τὰς Τρώας ἰδοιοκακίαν ἐν τῷ πολέμῳ. ὁμοίως δὲ καὶ ἂν ἐξηγγίλας, πέμψας ἄλλας πρὸς αὐτόν. Β.

117. ἀμφὶ δὲ μιν σφραγῖς· ἐκαστὸς ἰδίῳ ὥστε θέοντα καὶ ὑπὸ τῆς ἀμφιφροδῆς ἀσπίδος τετυγμένον. κατελλήλως δὲ εἶπεν ὅτι κατὰ τὰ σφραγῖς καὶ τὸν ἀνέχοντα ἢ δευματοῖν ἄντις αὐτὸν ἔνιπτεν. καὶ ἐπὶ ἑκῶν δὲ ἀναχωρεῖ δὲ τὸ μὴ δοκεῖν φεύγειν, ἢ ἐπει πρὸς ἱκεσίαν ἔπεισιν 30 ἢ ὅπως καὶ οἱ πολέμοι θεώμενοι τὸ ἄρμα μὴ δοκοῦν ἀδύτον ἀπηλλάχθαι. Β.

ἢ διπλῇ, ὅτι περιφερὲς καὶ ἀνδρομήκεις αἱ ἀσπίδες ὥστε σφραγῖς καὶ ἀνέχοντες καλύπτουσι. Α.

118. ἄντις· τὸν ἢ περιφέρεια τῆς ἀσπίδος. D.

119. Γλαυκὸς δ'· ἢ διπλῇ, ὅτι μετατιθέασθαι τινες ἀλλοχόσας ταύτην τὴν σῶσιν. Α.

διαναπαύει τὸν ἀκούσαν γενναίως καὶ μέγας παρρησιόκειν, καὶ ἐκ τῆς κενῆς τὴν ἔξοδον Ἐκτορος, ὅτε ἐρωτῶς διαναπαύει ἀφορῶν τὸ τέλος τῶν ἀριστῶν. καὶ Ἑλλήνων 40 ἱποχωρησάντων καὶ κενὸς ὄντος τῆς μετακίσεως προσηλῶν Γλαυκός. ἐν τῷ μὲν ἂν πέφρασαι, ὅμως δὲ πρὸς ὡφέλιαν ταῦτα ὁ ποιητὴς ἐπέειργασται. BLV.

120. ἐς μέσον ἀμφοτέρων· διεσῶτες γὰρ ἦσαν καὶ ἀναπαυόμενοι. Β. τὸ δὲ ἀμφοτέρων τῶν τε Τρώων καὶ 45 Ἀχαιῶν. I.

121. ἴοντες· Ζηρόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης δυνάμεις ἴοντες. ἐν δὲ τοῖς ἱεροσάντων ἐρήμικον Ἀριστοφάνη εἶναι τὴν δυνάμειν γραφῆν. Α. ἴοντες. Ἀριστοφάνης δυνάμεις. LV.

123. τίς δὲ δὲ ἔσσι· μέγιστον γὰρ τὸ τρώων ὡς θεῶς 50 τὴν ἀχλὺν ἀφῆρτο· τὸν δὲ περὶ αὐτὴν. BL

ἢ διπλῇ, ὅτι καὶ ὁλόκληρον ἀχλὺν ἀφῆρτο πρὸς τῆς θεῶν. Α.

124. οὐ μὲν γὰρ ποιεῖ· ὅπως παρὰ δευτέρῳ γὰρ Σαρπηδόνας ἔχον τὴν τάξιν ἐπροεμάχεται. ἢ ἐν τῇ πρὸς ἐμὲ φησί, μέγιστον ἢ πῶς σε πεδίαται. BL.

125. προβέβηκας· ὡς δὲ ἀναπαυομένων τῶν φιλίων ὡς ἄνθρωποι λαβὼν ἔπεισιν αὐτῶν. BL.

127. δυσήνων· κακὴν ἔχοντων τὴν εἰρήνην, ἢ δυσανῶν. B.

δυσήνων δὲ τε παῖδες· ὡς ὡς Ἀχαιῶν. V.

128. κατ' οὐρανὸν εἰλήλοντας· ὥστε Ἀριστοφάνης, ὅταν καταβέβηκας τὸν οὐρανόν. διὸ διὰ τῆς γὰρ κατ' οὐρανόν. Α.

ὡς τὸ „βάν δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων” (Π. Β, 410) καὶ „ὡς φαιμένη κατέβαν” ὑπερῶς σιγαλόμενα” (Od. 18, 205), ἵνα καὶ τῷτο τῷ εἰλήλοντας συντάσσεται. οἱ δὲ ἀντὶ τῆς ἀπὸ. τῷτο δὲ φησιν, ἐπὶ εἶπε „φάν δὲ τιν' ἀθανάτων” (108). τὸ γὰρ παρόδοξον τῆς τόλμης ἀπειεῖν αὐτὸν εὐδὸς ἐργάζεται. BLV.

συναπτεῖν ὅλον τὸν εἶλον. Α.

129. θεοῖσιν· πῶς, φησὶ, λέγει Διομήδης ποῦ ἂν ἔγωγε — Ἀνκάρεα” καὶ τὸ ἐξῆς. πῶς γὰρ παρρησιόκειν λέγων τὸ Διομήδην αὐτὸς μὲν δύο τέτρωκε θεὸς ἦδη, τὸν Διόνυσον δὲ ἐν αὐτοῖς τῶν μινδόμενον λέγει καὶ πεφραγῆναι εἰς θάλασσαν φοβηθέντα· ὑποπον γὰρ καὶ φέρεται ὁμοίως 25 καὶ βλάστημον τὸν Διομήδην κατελλέχον. λέγει, τὸ μὲν ἔν τρωσιν θεῶς οὐ κατὰ προαίρεσιν αὐτῷ γέγονε, καὶ ὑπερησίου δὲ ἄλλης θεῶν, κατὰ θεῶν ἐπείθεται καὶ αὐτῆς κελευσάσης. τοῖς δύο δ' ἐργασίας Ἀθηνᾶς μόνους δὲ ἐναντιωθῆναι, καὶ διὰ τῶν τὴν ὁμολίαν ἀφελούσης καὶ τὴν ἀπὸ τῶν μόνων ἀγνώσκειν ἀφῆρτο, προσθείσης δὲ „μή τί σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἄντικρὺ μάχεσθαι τοῖς ἄλλοις” (Π. 5, 130), καὶ τὸ Διομήδης εὐπρόστος „ἀλλ' ἔτι σὴν μέμνημαι ἐφειμένην ὅς ἐπέτελλεν, καὶ μ' εἰς μακάριστον θεοῖς ἄντικρὺ μάχεσθαι τοῖς ἄλλοις” (ib. 818), Γλαυκὸς δὲ 35 θρασύτερον εὐπρόστος, εὐλαβεῖται μὴ τις εἴη θεός, καὶ τῆς πυραγυλλίας μνήμην ἐγείρει, λέγων „ὅτι ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπικρατέωμαι μαχομένην” μινδόμενος δὲ ὁ Διόνυσος ἢ κατὰ βλαστημὴν εἶρη, ἀλλὰ πυραγυλλίως τῆς τῷ θεῷ κατὰ βακχεῖαν ὁμῆς, φλέγοντος ἔχοντος καὶ ἀκμάζοντος καὶ εὐπρόστος ἐν τῇ τῆς χορείας καταστάσει, ὁμοίως τῷ „μαίνεται δ' ὡς ὅτ' Ἀρης ἐγχεσπάλος ἢ ὁλοδὸν πῦρ” (Π. 15, 605). καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ δὲ ἐπὶ τῶν ἐπερβαλλόντων τοῖς ἔργοις καὶ ἀνδρείαν μαίνεται φαιμένη, μανίαν τὴν ἐνθουσιαστικὴν προξενῶν λέγοντες. καὶ Πλάτων δὲ δεικνύει τὴν μανίαν, δεικνύει τὰς 45 ἀγαθὰς τε καὶ θείας δυνάμεις εἶναι. φησὶ δὲ Διόνυσος, καὶ Ἰδομενέως κατέβηκε. τοῖς δὲ λεγομένοις καὶ κεκρατημένους μόνους τοῖς Ὀμηροῦ κρήτων αὐτοὺς εἰς χοῆρον κατὰ καιρὸν τοῖς ἔργοις ἀνατίθεται. τὰ δὲ κατὰ τὴν Ἀνκαρέαν οἰκίαν ἦν εἶδέναι τῷ Διομήδῃ. Οὐδὲ γὰρ ὁ πάππος αὐτῷ ὁμολογεῖται λέγει Διόνυσος γενέσθαι· οὐδὲν ἂν εὐδὸς τὰ κατὰ τὸν Διόνυσον, καὶ ὅπως τέλος ἔνιπτεν ὁ πρὸς τοῦτον μαχισόμενος

Ανκέρως. Ἐναργῶς δὲ καὶ ἐν ὀλίγοις καὶ κυρίᾳ τῇ λέξει χωρὶς
μακρῶς χορεύειν ἀπήγγειλε Βάκχων· ὁ μὲν γὰρ Ἀνκέρως τὸν
πέλεκτον ἀνατετακὼς ὄραδ' (ἕτος γὰρ ἔστιν ὁ βουπλήξ), αὐ-
τὸν δὲ φεύγειν κατὰ τὸ ὄρος, οἱ δὲ θύρσοι κείμενοι χαμαί,
ὁ δὲ Διώνυσος διὰ δέος καταδυνάμενος εἰς τὴν θάλασσαν
ὥς ὡν ἔτι παῖς, καὶ Θέτις ὑποδεχομένη τοῖς κόλπτοις ὡς νή-
πιον ἔτι καὶ παῖδα, τὸν δὲ δεδιότα διὰ τὴν ἀπειλὴν τῆ ἑπα-
νατινυμένη τὸν πέλεκον ἀνδροφόνου Ἀνκέρως, καὶ τὸ θάλα-
σσαν μαινεῖν φάναι, ἀλλὰ μὴ εἶπαι, τὸ ἔβρον τῷ περὶ τὸν
Διώνυσον καὶ Βάκχας παρρησία. Α.

130. Ἀνκέρως: Ἡδάντων τῶν πρὸς Πάγγαιον βα-
σιλέως, μὴ προσδεξάμενος τὴν ἔφοδον Διονύσου. LV. ὁμώ-
νυμος δὲ ἕτος ὁ Ἀνκέρως ἐκείνῳ „τὸν Ἀνκέρως ἔπεφνεν”
(II. 7, 142) καὶ ὁ Ἀρίας δὲ τῷ Ἀσπίθῃ (II. 1, 263). Α.

131. δὴν ἦν: ἐπὶ πολλὰ ἔζη. L.

ἄετοισιν: σημαίνονται τινες οὗτως περὶ θεῶ τοῦ Διο-
νύσου διαλέγεται. Α.

Διώνυσος ὁ Διὸς καὶ Σεμέλης παῖς ἐν Κυβέλοις τῆς Θου-
ρίης ἐπὶ τῆς Ῥέας τυχῶν καθαρῶν, καὶ διαθεὶς τὸς τε-
λειῶς, καὶ λαβὼν πᾶσαν παρὰ τῆς θεῆς τὴν διασκευὴν, ἀνὰ
πᾶσαν ἐκέρχεται τὴν γῆν χορεύων καὶ τιμῶν τυγχάνων προη-
γεῖται πάντων ἀνθρώπων (χορεύων τε καὶ τ. ἐκέρχεται προ-
ηγμίνων τῶν α. D). πυρραγενόμενον δὲ αὐτὸν εἰς τὴν
Θορήκην Ἀνκέρως ὁ Ἀρτίαντος λυπήσας Ἦρας μίσει, μέγα
ἀπειλᾷ αὐτὸν τῆς γῆς καὶ καθάπτει αὐτὸν καὶ τὸν τιθη-
νῶν ἐκέρχον γὰρ αὐτῷ συνοργάζονται. Θεηλάτῃ δὲ ἔλα-
νόμενος μάστιγι τὸν θεὸν ἔσπευδε τιμωρῆσαι. ὁ δὲ ὑπὸ
δέος εἰς τὴν θάλασσαν καταδύναι, καὶ ὑπὸ Θέτιδος ὑπολαμ-
βάνει καὶ Ἐδρνόμης. ὁ δὲ Ἀνκέρως ἐκ ἀμυθίου δυσσεβή-
σας ἔδωκε τὴν ἐξ ἀνθρώπων δίκην ἀγρησθῆναι γὰρ πρὸς τῷ
Διὶ τὸν ὑφ' αὐτοῦ, τῆς ἔξοχας πολλοὶ ἐμνήσθησαν, προη-
γεμῆτος δὲ ὁ τὴν Εὐρωπὴν πιπαικῶς Ἐμφηλος. AD.

132. ἡ διπλή, ὅτι μαινομένοιο ἦτο. μανιοποιῶ, βυκ-
χεῖας πυρραγενάσας, ἢ αὐτοῦ μαινόμενος, ἐνθουσιαστῶ, ἢ
βυκχευτῶ. Α.

νομίζοι τινες μηδὲ Διώνυσον εἶναι παρ' Ὀμήρῳ θεόν,
ἐπειδήπερ ἐπὶ Ἀνκέρῳ δίδωκε, καὶ μέλλει δοκεῖ αὐτοῦ
τυχῶν Θέτιδος αὐτῷ πυρραγένος. τὸ δ' ἐστὶν οὔτε συγκο-
μιδῆς γεωργικῆ ἀλληγορίας, δὲ ὡν φησὶν „ὅς ποτε μαινο-
μένοιο — κόλπῳ δεδιότα.” μινύμενον μὲν εἶρηκεν ἀντὶ
Διονύσου τὸν αἰὼν, ἐπειδήπερ οἱ πλείονες τῷ πότῳ χρώ-
μενοι τῷ λογισμῷ διασφάλλοντο, ὥστε τὸ δέος χλωρὸν καὶ
πενκαδανὸν ἔχει τὸν πόλεμον· ἢ γὰρ αὐτῶν συμβαίνει,
ταῦτα ἐκείνοις εἶρηκε περὶ αὐτῶν ὅθεν ἄρχεται τὰ πάθη. Ἀν-
κέρως δὲ ἀνὴρ καὶ ἀμύθη λέξεως δεσποτῆς, μετὰ τὴν ὁπω-
σιν ἦσαν ὅτε συγκομιδῇ τῶν Διονυσιακῶν καρπῶν ἔστιν,
ἐπὶ τὴν ἐφορωτάτην ἐξελήλυθε Νέσσαν. τιθήνας δὲ τῷ
Διὶ τὸς νομίζοντες οὗτοι τὰς ἀμπελούς. καὶ μετὰ τῷ εἶπε
νομίζον τῶν βοτάνων φησὶ „Διώνυσος δὲ φοβηθεῖς,” ἐπει-
δήπερ ὁ μὲν φόβος εἰώθε τρέπειν τὴν δίκαν, ὁ δὲ τῆς βο-

εσφυλῆς καρπὸς τρεπόμενος, θλιβόμενος εἰς οἶνον ἔσται
γὰρ τοῖς πολλοῖς ἐπὶ φυλάκῃ τῷ διαμένειν ἀκλινῇ τὸν αἶνα
ἐπικρινῶν θαλαττῇ ἔδωκε. παρὰ τῷτο ὁ Διώνυσος „δύνα-
στος ἄλδος κῆμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,” ἡ τελευταία μετὰ
τὴν ἀπόθλην τῷ καρπῷ θέσις· αὕτη γὰρ ἐσχάτη ἐκέρχεται
οἶνον, διότι τὸν ἐν ἀρχῇ τῷ κροθιβῶς γλεῖκος παλμῶν
τὴν μεταμόρφουσαν ὁρμὴν δέος εἶπε καὶ τρέμον. οὕτως
Ὀμηρὸς ὁ φιλοσοφεῖν μόνον ἀλληγορικῶς ἀλλὰ καὶ θεωρεῖν
ἐκσταται. θάλασσα δὲ αἱ κλάδοι αἱ βυκχεῖαι, ἦτοι σέκα
φύλλα. ἔνιοι δὲ τὰ ἐπιφερόμενα τοῖς βιομαῖς· οἱ δὲ τὰ φύλλα
τῆς ἀμπελῆς, ἢ κισσός, ἢ κλάδος, ἢ ῥάβδος, ἢ ῥάβδης,
ματὰ, ξεφάνες, χοῆς. B.

133. Νυσσηῖον: τὴν λεγομένην Νέσαν, ὄρος δὲ λέγεται
τῆς Θορήκης τῶν. ἐν ἄλλῃ Νυσσηῖον ἢ Διονύσου διατριβή.
134. δὲ Νέσα ἐν μὲν τισὶ χώραις ὄρος, ὡς ἐν Βοιωτίᾳ καὶ
Θορήκῃ καὶ Ἀραβίᾳ καὶ Ἰνδικῇ καὶ Αἰθίᾳ καὶ Νάξῳ, ὅπου ἐν
πόλει, ὡς ἐν Καρίᾳ καὶ ἐν τῷ Κανκασίῳ ὄρει, ὅπου δὲ τῇ
σοῦς, ὡς ἐν τῷ Νεῖλῳ ποταμῷ. ὁ δὲ δόλωκε δὲ ὁ ποταμὸς
ἐν πόλει Νίσῃ τὰ περὶ τὴν Ἀνκέρως δίδωσιν ἐγένετο. AD.
ἐν διαφόροις τόποις ἔσονται τὰ περὶ Νυσσίου· ἔμινον
δὲ τὰ περὶ Θορήκην ἀκλινῶς καὶ Σαμοθράκην, καὶ τὸν Διώνυσον
ἐκείσε δίδειν ἔνθα καὶ Θέτις δίδει „μισσηγὸν Σάμα τε καὶ
Τριβὴν παικαλοσύνης” (II. 24, 70). BL.

134. θύσθλα: οἱ μὲν τὸς κλάδους, οἱ δὲ ἀμπελούς,
δὲ τὸς θύρσους, τετέστι τὰς βυκχεῖας δράκας, ἢ ἐξ Ἀν-
κέρως (ὁ ἐξ Ἀιονυσιακῶν D) νυσσηῖα· ἔνιοι δὲ πάντα καὶ
τῶς τὰ πρὸς τὴν τελευτήν. ABDL.

διεσαλίον μετὰ τὸ κατέχευαν· τὸ δὲ ἐξῆς συναπτέον
ἐπ' ἀνδροφόνου Ἀνκέρως θεινόμενοι βασιλῆς. Α.

135. βουπλήγι: τῷ πέλεκτι, ὅτι αὐτῷ τυπτόμενοι
βόες ἀναισθητοῦν. οἱ δὲ μάστιγι, ἐπεὶ ἐκ βίρας γίνετο. D.
προπαικόμενος· ἢ γὰρ ἐνθάδε ἔδωκεν, βασιλῆς· τὸ
παρὰ πυρραγόμενον συντιθέμενα φύλα ὀξύνει, ὅπως καὶ
μὴν συλλαβὴν ἀποφύγει τὴν ῥήματος, ἀδμήτης ἡμιθνής καὶ
μοτρώξ. ἔτι καὶ μεθυστῆς ὁπλήξ. Α.

φοβηθεῖς: μικρὸς γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς καὶ τὰς τιθήνας καὶ
συνκαταλέγετο καὶ εἰς τὸν κόλπον αὐτὸν δευκέναι καὶ
κέρχον μὴ τιμωρῆσαι. BL.

ἡ διπλή, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει χολωθεῖς, καὶ ὅτι πε-
ρισσὸς ὁ δὲ. Α.

136. Θέτις δ' ὑπεδέξατο: Θέτις ἦν ἐδλόγως τῷ
ἀμφοτέρω λάβῃ. ἢ ὅτι χρησμός ἐδόθη „ἀλίστειν ἐν τῷ
Διώνυσον ἀλίστα βαπτίζοιτε” ὡς Φιλόχορος. LV. *)

138. ῥεῖα ζώοντες: ὁ γὰρ ἡμῶν βίος παρὰ τὴν βίαν
ὄλως ἔστιν. H. ὅτε βίος ἐπὶ ἀνθρώπων, ζωὴ ἐπὶ θεῶν. A.

139. τυφλὸν ἔθηκε: ἐπεὶ τὰς τελευτάς ὄρων ἢ καὶ
φρόναι, οὐκ ὡς τὰς ὄψεις κολάζεται. BL.

140. ἐκ ἰσχυρῶς ἀνεδίδε τὸ γένος, ἀλλὰ τὰ φύλλα, οἱ
εἶκασε. καὶ ἀλλὰ „δειλὸν οἶον φύλλοις” (II. 21, 464). L.
τοῖς δὲ: ἡ διπλή, ὅτι δύο μέρη λόγος τὸ τοῖς δὲ, τοῖς

*) ἑλιδύνειν vel ἑλιδύνειν et mox ἐν δέκα Διώνυσος ἀλίστα βαπτίζοιτε Lobbeck. ad Soph. Aj. p. 347.

ἡ δὲ διὰ τὸ περισπασίον τὸ τοιῆδε. Α. γράφει τοιῆδε. Α.

148. τηλεθύωσαι εἰς ὕψος θάλλεσσα καὶ ἀΐξανμένη. Β. Ἀριστεράνης γράφει τηλεθύοντα, καὶ ἐπὶ τῶν φύλλων ἄκται, καὶ τὸ ὦρη μετὰ τῆς γράφει κατὰ δοτικόν. Α.

149. ἡ μὲν — ἡ δ'· δόναδ' μὲν καὶ ἄρθρα εἶναι, ἄμει-
νον δὲ συνδέσματος αὐτὰς ἐκδέχεται. Ἀλλέξων δὲ εὐδύνει τὰ
ἄρθρα σολοικισμὸν κατὰ τὴν φράσιν νομίζων, καὶ φησι,
πῶς ἐνικὸν ὄν τὸ γενεὴ ἐπιμερίζεται δόναδ', κακῶς δὲ δό-
ναδ' ὃ καὶ ἐξ ἐνικῆς ἐπιμερισμὸς γενέσθαι. Ι.

ἀντὶ τῆς καὶ, δόναδ' δὲ καὶ ἄρθρα εἶναι βέλτιον δὲ τὸ
σύνδεσμον παραλαμβάνει. Α.

φύει· τὸ φῶς σημαίνει τρία, τὸ ἀναβλάσκειν, ὡς ἐν-
ταῦθα, καὶ τὸ ἐπάρχει, ὡς τὸ „θεὸς πεφυκώς,” καὶ τὸ κρατῶ
καὶ περιπλέκειν, ὡς τὸ „ἐν τῇ ἄρᾳ οἱ φῶ χειρὶ” (Π. 6, 253)
καὶ τὸ „ὡς ἔχει ἐμπεφυκῶς” (Π. 1, 513). Β.

150. ἐποσιγικόν εἰς τὸ ἐθελείας, ἵνα ἢ τὸ δαήμεναι
ἀντὶ προσκτικῆς τῆς δάηθαι. ΑΒ. δόναδ' δὲ εἶναι δαήμεναι
καὶ ἀντὶ τῆς μαθαίν, καὶ ἔστι ἀναπόδοτον τὸ γῆμα καὶ ἔλλει-
πτικόν· λείπει γὰρ τὸ ἄκουε, τινὲς δὲ φασὶ τὸ ἔσω, ὡς τὸ
„ἔστιν ἐπὶ τῇ καὶ μὴ νευμένη” (Od. 1, 158). ἢ διὰ μέσσοι
τὸ πολλοὶ δὲ μιν ἄνδρες ἴσασιν. LV.

Ἀριεάρχος περισπᾷ εἰς τὴν, καὶ ἵππως ἐπεκρίθησεν ἡ προσ-
φάσις ἢ γὰρ καὶ λόγον ἔχουσα. Α.

152. ἔστι· τὸ ἐστὶ ἐπὶ τῆς πρώτης συλλαβῆς ἔχει τὴν
ὀξεῖαν, ὅταν ἀρχῇ „ἔστι δὲ τις προπάραιθε πόλις” (Π. 2, 25
Β11) καὶ ὅταν ἀποτύσῃ τῇ ἢ ἀποφύσῃ „ὡς ἐκ ἔσθ' ὅδε
μῦθος” (Od. 23, 62). εἰ μέντοι γε μὴ εἴη τὸ τοῦτο, ἵκναι
ἐπὶ τῆς πρώτης συλλαβῆς ἔχει τὴν ὀξεῖαν, οἷον „ὃ δὲ τε-
τελεσμένον ἐστίν.” Α.

ἡ διπλῇ, ὅτι Ἐγέρθη τὴν Κόρινθον ἐξ ἡρωϊκῆς προσώπου
εἶπεν. ἔστι δὲ καὶ τις Θεσπρωτίας Ἐγυρὰ πόλις. Ἀργος δὲ
ἱκπόδοτον τὴν Πελοπόννησον καλεῖ, τὴν δὲ Θετταλίαν Ἀρ-
γος Πελασγικόν. Α.

τὴν Κόρινθον λέγει. εἰοὶ δὲ Ἐγυρὰ καὶ ἄλλαι, ἢ ἐν Θεσπρω-
τίᾳ, ἢ ἐν Θεσσαλίᾳ, ἢ ἐν Οἰνῳ, καὶ νῆσος περὶ Μῆλον. BL.

153. Σίσυφος· Λύδης τὴν Ἀσιανὴν θυγατέρα Ἀλφειαν
ἀπὸ Φωκίας εἰς Οἰνάνην (Βιάνην Α) διὰ τῆς Κορίνθου
μεταβιβάσαντος, Σίσυφος ἔζησεν τῇ Ἀσιανῇ τὴν ἄρπα-
γὴν ἐπιδεικνύει τέχνη, καὶ διὰ τῆς ἐπεπλάσματο εἰς ὁρήν
καθ' ἑαυτὴ τὸν Αἰα. ἐπιτίμει ἂν αὐτῷ τὸν θάνατον. ὁ
δὲ Σίσυφος ἀειδόμενος τὴν ἐφοδον, δειμαῖς καρτεροῖς ἀπο-
δισμῇ τὸν θάνατον. διὰ τοῦτο οὖν ἀνέβαινεν ἑδνα τῶν
ἀνθρώπων ἀποθνήσκων, ὥς λυεῖ τὸν θάνατον ὁ Ἀρης καὶ
αὐτῷ τὸν Σίσυφον παραδίδωσιν, πρὶν ἢ δὲ ἀποθανεῖν τὸν
Σίσυφον, ἐντίλλει τῇ γυναικὶ Μερόπῃ τὰ νενομισμένα μὴ
κίμειν εἰς Αἰδαν. καὶ μετὰ χρόνον ἐκ ἀποδιδόσης τῇ Σι-
σύφῳ τῆς γυναικὸς ὁ Αἰδης πυθόμενος μεδίσησεν αὐτὸν
ὡς τῇ γυναικὶ μεμψόμενον. ὁ δὲ εἰς Κόρινθον ἀφικόμενος
ἐκεῖ ὁπίσω ἄγει, πρὶν ἢ γῆραι αὐτὸν ἀποθανόντα κω-
λυδῶν ἠνάγκασεν εἰς Αἰδαν λήθον πρὸς τὸ μὴ πάλιν ἀπο-
θεῖναι. ἡ ἰσορία παρὰ Φερεκύδει. AD.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὸν συνετὸν καὶ κερδαλέον κέρδιον λέγει.

οἱ δὲ νεώτεροι τὸν φιλοκέρδη ἐξεδέξαντο. Α.
κέρδιος συνετώτατος, ἐντρεχέστατος· ὁ γὰρ ἂν τὸν προ-
γονον αὐτῷ πανουργώτατον ἔλεγεν. Α.

μέσον ἐξὶ τῆς τοῦ ὀνόματος ὡς συγγενὲς δὲ καὶ βλαστημῇ.
ἡ δὲ ἐπαναλήψις τὸν ἑνδοξον παρίσχειν. BL.

154. ἡ διπλῇ πρὸς τὴν ἐπαναλήψιν τῆς ἀνδομάτος· καὶ ὅτι
ἐν Ἰλιάδι συνέχως ταῖς ἐπαναλήψεσι κέρρηθ', ἐν δὲ Ὀδυσ-
σεΐᾳ ἄπαξ κατ' ἀρχάς „Ἀλλόλοπος τοὶ διχθά” (Od. 1, 23). Α.

155. Ἰακῶς τὸ τίκτεν Ἀριεάρχος. Α.

Βελλεροφάντην· ὁτις πρότερον ἐκαλεῖτο Ἰαπώνος·
ἀνελὼν δὲ Βέλλερον τὸν Κορινθίων δυνάστην Βελλεροφάν-
της ἐκλήθη. ἢ δὲ φέρεται μὲν πατρὸς Ποσειδῶνος, ἐπὶ κλησεν
δὲ Γλαύκην. λαβὼν δὲ παρὰ Ποσειδῶνος τὸν Μεδάσης τῆς

15 Γοργόνης Πήγασον πτερωτὸν Ἰαπὸν (διὰ γὰρ τῆς ἔχει καὶ
τὴν προσηγορίαν, ὅτι ἐκπετηδῆχοι ἐκ τῆς τῆς Γοργόνης τρα-
χίλης), τῶν ἐπωχεῖτο· δράσας δὲ ἐμφύλιον φόνον, Βέλ-
λερον γὰρ τινα, ὡς ἔφη, τῶν πολιτῶν ἀποκτείνας φεύγει

εἰς Ἀργος· τεχνῶν δὲ καθαρῶν παρὰ Προΐτῃ τῇ βασι-
λέως μετ' αὐτῷ διέτριβεν. Ἀντιὰ δὲ ἡ Προΐτα γυνή, ἑρα-
στῆς τῆς Βελλεροφόντης, ἔδωκε ὅπως αὐτῇ συνενασθῇ·
ὁ δὲ δεξιόμενος τὸ ὄσιον ἀντίλεγεν. ἡ δὲ Ἀντιὰ δειδύσασα

μὴ τῷ Προΐτῃ προσλαβὼν ἔξελοι τὰς αὐτῆς ἑρωτάς, ἔρπασε
τὸν Βελλεροφόντην κατεπῆσα ὡς ἄρα εἴη βεβιασμένη πρὸς
αὐτῷ. ὁ δὲ Προΐτος ἀντόχει μὲν ἐκ ἡβελήθη τὸν Βέλλε-
ροφάντην ἀποκτείναι, πέμπει δὲ αὐτὸν εἰς Ἀνκίαν πρὸς

τὸν πενθηρόν Τοβάνην, ἀδοκήτως καθ' ἑαυτοῦ κομίζοντα
γραμμάτια. ὁ δὲ πολλοῖς αὐτὸν ἐγγυράσας ἄδλοισ, ὡς ἐκ
ἐόρου φθαρμένον, ἐπιτόπησε τὴν κατ' αὐτῷ ἐρωτηγηθε-

15 σαι δεινὴν καταβελίην τοσῆσαν γὰρ κακῶν ἔχλον τῇ δεινῇ
κατηγωνίσασατο. ἔδωκε δὲ αὐτῷ πρὸς γάμον τὴν ἰδίαν
θυγατέρα Κασάνδραν καὶ τῆς βασιλείας μοῖραν τινα. λέγει δὲ
αὐτὸν ἐπαρθέντα ἐφ' οὗς ἔπραξε θελήσαι μετὰ τῇ Πη-
γῆσιν τὸν οὐρανὸν κατοπεῖναι τὰ γὰρ ῥῶτα, ὡς ἔφαμεν,

35 πτερωτὰ εἶχεν ὁ Ἰππος· τὸν δὲ Αἰα μάλιστα οἶστρον ἐμ-
βαλεῖν τῷ Πηγῆσιν, ὥστε ἐκπεσεῖν μὲν τὸν Βελλεροφόντην
καὶ κατενεχθῆναι εἰς τὸ τῆς Αἰκίας πιδὸν τὸ αὐτῷ
κατέμεινον ἀλγίστον πιδόν, ἀλλὰ δὲ κατὰ τῆς πηρῶντα,

τὸν δὲ Ἰαπὸν λαβεῖν τὴν Ἡῶ δευθεῖσαν τοῦ Αἰδὸς δάφνην
πρὸς τὸ ἀκόπως περιέναι τὰς τῷ κόσμῳ περιόδους, ἡ δὲ
ἰσορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ ἐν τραγωδιαῖς. ABD.

Ἀσκληπιάδης (ἢ Ἰπκίνας L) πρότερον ἐκαλεῖτο Βέλλερον
δὲ ἱππικῇ φανερούς ὡς ἀνόμενος. LV.
156. κάλλος τε καὶ ἡγεμονία· ὅθεν γὰρ κάλλος ἄνθρω-
πίνης, ὡς δῆλον ἐκ Νεῖκος. δυνεῖν δὲ ὄντιον πλεονεκτη-
μάτων τὴν ἀνδρείαν ἐρατικὴν εἶναι. BLV. πρὸς ἀντιπα-
σάλην δὲ ἐδίδετο τῆς μὴ τοιαύτης, ὅθεν καὶ τὸ ἀγῆνωρ. L.

157. Ἀριεάρχος Ἰακῶς κατὰ μῆσιν. Α.

158. ὅς δ' ἐκ δέμας· ὁ Προΐτος ἐκ τῆς τῶν Ἀργείων
δομής, διὰ τὴν ἀρχὴν· τὰς γὰρ Ἀργεῖας ὁ Ζεὺς τῇ βασιλείᾳ
Προΐτῃ ἐπέτιθέειν. BL.

159. γάρ μιν: γάρ μιν γάρ οἱ. Α.

160. Ἀντίαια: ἡ διπλή, ὅτι Ὀμηρος, Ἀντίαιαν, οἱ δὲ νεώτεροι Σοκράτους, ὡς ὅτι ἀκαίρως τὸ δῖα· μάχεται γὰρ ἡ μήχλος. Α.

ἀποτρέπων ἡμᾶς τῷ τοιαύτῳ μῶντι δρομάει τὸ πάθος· ἡ δὲ δῖα ἔσα ἐπεμήνυτο. τινὲς δὲ Ἀντίαια ὁμῶς ἀναγινώσκουσιν, κακῶς, ἀγνοῶντες ὅτι τὸ δῖα· πολλαχῶς παρ' Ὀμήρῳ νοεῖται. BL.

προπερισπασμένον τὸ δῖα, ὡς τὸ Ἀντίαια προσηγορεύον ὡς Κράτεια. ἔτι οἱ δὲ ὑπονοήσαντες ἀτόπως ἔχον τὸ δῖα, κατὰ τὸν κόσμον ποιητικὸν προσέβησαν, ὡς ὡς ἐπὶ τῷ „δῖα Κλυταμνήζερε“ (Od. 3, 266). Α.

162. πεῖθ'· ὁ παρρησιαστικὸς τὴν πολλὰς τῶν λέξεων ἐδήλωσε. τὸ δὲ ἀγαθὸν φρονέοντα ἀπ' ἐαυτοῦ ἐκπεφώνηκε· κακῶς γὰρ κατὰ μοιχῶν νομοθετῶν φησὶν „ὡς ἀπὸ λῆτο καὶ ἄλλος“ (Od. 1, 47) καὶ „ὡς ἀρετῇ κακὰ ἔργα“ (Od. 8, 329). δῆλον δὲ ἦν ὡς μὴ προστεθέντος τῷ ὀνόματος ὅτι Βελλεροφόντης λέγετο· περὶ γὰρ τῶν ὁ λόγος ἦν. ἀλλ' ὁμῶς ἐπὶ τῇ τῷ τῷ, τῷ τῷ μὲν ὡς ἐν σχήματι κινῶν, τῷ τῷ δὲ ἐπὶ τῇ σωφροσύνῃ τῷ ἀνδρὸς ἡδόμενος διὰ τὸν νόμον αὐτὸν ἔχει· οἷς γὰρ ἡδόμεθα, τῷ τῷ ἀνὰ νόμον αὐτὸν περὶ νόμον. BL.

164. τεθναίης: καλὸν σοι, φησὶ, τὸ ἀποθανεῖν, εἰ μὴ κατιδέσθης τῷ καθυβρισαντός σε· ἀλλ' εἰ βέλει ζῆν, ἐκείνου ἀνέλε· εἰ γὰρ ἐμὲ ἡδύλησε βιάσασθαι, ἐδὲ σὺ φείσεο. 25 δὲ αὐτὸς δὲ ἐν τῷ τέλος ἔρωτος ἀποτυχόντος μίσος ἐστίν. BL.

ὡς μ'· ἀντὶ τῷ μοι. ὡς „ὅδε σ' ὀίω“ (Il. 1, 170) „ἢ μ' οἶον ἰδόντι“ (Od. 4, 367). V.

165. μιγήμεναι ἔκ ἐθελήσῃ: τοῖς τρόποις μίξων ἢ βύβαιαι τις μὴ βελομένη μιγῆται, ὡς νῦν ἔτος λοιδο- 30 ρεῖται· ἢ μὴ βελομένης βελομένης, ὡς Ὀδυσσεὺς „παρ' ἔκ ἐθελῶν ἐθελήσῃ“ (Od. 6, 155) τῇ Κλυταμνήζῃ ἢ ὡς Ἀχιλλεύς τῇ Κλυταμνήζῃ ἐθελῶν ἐθελήσῃ (Od. 3, 272). τέταρτος δὲ τρόπος ἔκ ἐστιν· ἐδὲ γὰρ ἔκων ἀνέσθῃ πώποτε μίγνυτο. Α.

166. οἶον: ἀντὶ τῷ παραδόξῳ. πῶς δὲ ἔκ ἡλεῖν; ἢ 35 διασφύρει διὰ τῷ τῷ ἀνδρῶν γυναικοπαθῆς Ὀμηρος. BL.

167. ἀλλέεινε: ὡς ἔστιν. LV.

168. σήματα μὲν τὰ γράμματα, πίνακα δὲ τὸ λεγόμενον πινυκίδιον. BL. γράμματα κατὰ λόγον φιλόσοφον, ἐπεὶ εἰσι σημεῖα φωνῶν ἢ νοημάτων ἢ πραγμάτων. οἱ δὲ κληρο- 40 ῖται ἐσημῆντο· „ὡς μιν ἐπιγράψας“ (Il. 7, 175). ἄπορον γὰρ τὰς πᾶσαν τέχνην ἐδρόντας ἔκ εἰδέναι γράμματα. τινὲς δὲ, ὡς παρ' Αἰγυπτίοις ἱερὰ ἑρῶδια, δι' ὧν δηλοῦν τὰ πράγματα. LV.

169. ἡ διπλή, ὅτι ἐμφασίς ἐστι τοῖς τῆς λέξεως γράμμασι χορηγῶν· ὡς δὲ τῷ τῷ δὲ ξέσται, ἀλλ' ἔστι γράφαι τὸ ξέσται. 45 οἷον ἐν ἐχαραῖς εἰδωλὰ δι' ὧν ἔδει γινώσκει τὸν πενθερὸν τῷ Προίτῳ. Α.

170. ἡνώγειν: οὕτως σὺν τῷ ἡνώγειν Ἀρίσταρχος· ἡνώγειν γάρ. Α.

ὡς περὶ θεῶν: Ἰοβάτη ἢ Ἀμεινωδάρε. V.

ἡ διπλή, ὅτι τῷ τῷ οἱ νεώτεροι Ἰοβάτην φασίν. Α.

171. θεῶν ἂν· ἡμῶν μοι πομπῇ: ἀλοῖς οἰωνοῖς. V. ὁ ἔστιν ἐν τῷ πρώτῳ τῷ πρὸς τὰς ἐξηγήσεις προσέτι· μετ' ἡμῶν μοι. Α.

172. ἔλονται: καὶ ποῖος, φασί, ποταμὸς οὐδεὶς· ὅρῳ 5 ὅτι ἐπεὶ καὶ πόλις ἐστὶ Ἀνκίας, πρὸς ἀντιδιαβολὴν ἀπλῶς τὸ ἔλονται τέθεικεν. ἡ τὸν ἀένταον λέγει καὶ αὐτὸς ὡς αὐτὸς ἔχοντι ἢ μᾶλλον τὸν ἑναιατῶδη. BL.

173. τῶν: ἡ ὡς παρὰ κηδεστὴν ἡκοντα φιλοφρονεῖ, 10 ὅτι ἐν θανάτῳ αὐτὸν εἶρεν· ἡ ἀντὶ τῷ ἔτος ἐκ ἀπεδίδω, μὴ θῆλον τῶν τῶν διὰ τὴν γυναικα ἐπιδημεῖν. BL.

174. ἐν τῇ μαρ: ἡ διπλή, ὅτι ἐπιφθορὰς ἐστὶ πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀντιφθορὰν. Α.

Ἀρίσταρχος καὶ ξείνισσε καὶ ξείνιζε. Α.

176. καὶ τότε μιν ἐρέεινε: ἡ διπλή, ὅτι ἔτος 15 παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐνέεινε πρότερον, εἰτα πυνθάνετο· τὸ ἔτος ἐνεκεν παραγερόσασιν οἱ ἔτεροι. Α.

σημα: τὸ ἐπίταγμα „σημαίνων ἐπέτελλεν“ (Il. 21, 445)· τὸ πινυκίδιον τὸ ἔχον τὰ σήματα, ὡς ἐπὶ τὰ γράμματα. LV. ἡ διπλή, ὅτι σημεῖα λέγει, οὐ γράμματα· εἰδωλὰ ἀντιφθορὰν. Α.

179. ἀμεινωδάρε: τὴν ἄγαν μαινώσαν, ἢ τὴν ἀντιφθορῶν. V. ἢ τὴν περιμύκη. L.

180. θαῖον γένος: τὰ τερατώδη εἰς θεοὺς ἀναφύοντα· ἡτοι ἐν διὰ τὸ παραλληλισμὸν κεκορηθῆς φέσει, ἢ διὰ τὸ 25 τερατώδες καὶ ἔστιν ἐν μυθολογίᾳ γεννηθῆναι αὐτὴν. BL.

181. ἡ διπλή, ὅτι ἐν σώμα ἢ Χίμαιρα. Α.

πρὸς θεὸν ἔλων: εἰ τὸ πλεῖον καὶ ἐμπεδωμένον μέρος ἐστὶν ἔλωντος, εἰδε αὐτὸ χίμαιραν μὴ καλεῖσθαι ἀλλὰ ἔλωντα. 30 ἐν τῷ πᾶν χίμαιρα, ἀπ' ὅς καὶ ὀνομάζετο, κεφαλὴν δὲ ἐκ λεαινῆς, ἄρῶν δὲ δράκοντος. τοῖνυν πᾶρ εἰσάγει ἀναπνεύσας διὰ τῷ τῷ ἐλόντος τῷ ἔλόντος. Ἡσίοδος δὲ ἡπυτήθη τριπλῶς αὐτὴν εἰπὼν. BLV. οἱ δὲ πανδοκεῖς εἶναι λέγονται ἔλονται καὶ ἀράκοντα καλονόμενος, μέσην δὲ αὐτῶν πανδοκεῖαν Χίμαιραν, ἢ τὰς παριόντας ἡψε μελῆδόν καὶ τὰ 40 ἄλλοις παρῆγε παρατιθέναι. ἔτι οἱ δὲ ἔτος εἶναι κατὰ Ἀχιλλεύς, ὁ καλεῖται Χίμαιρα· τῷ τῷ δὲ κατὰ μέσον ἔχει ἀναφύοντα πρὸς, κατὰ δὲ τὰ ἄκρα πολέθρον. LV.

182. πρὸς μένος: λείπει τὸ ὡς, ὡς πρὸς. V.

183. θεῶν τεράεσσι πιθήσας: ἀπείρου ὄντος πᾶν 45 τὸ τοιαῦτο θηρίον ἀνάλασε, τὸ ἄπειρον ἰσάτο, θείαν ἐντα γαλὼν δένειν. BL.

ἡ διπλή, ὅτι ἐδὲν περὶ τῆς κατὰ τὸν Πήγασον ἰσορροπίας ἐμφαίνει. Α.

184. Σολύμοισι: καὶ „ἐκ Σολύμων ὀρέων“ (Od. 5, 205) ἀπὸ γὰρ τῶν ἀνατολικῶν Αἰθιοπῶν ἐκινῶν ἀπὸ Πηλοῦ καὶ Κιλικίας ὀρεῖ Ὀδυσσεῦς ὁ Πηλοῦ. LV.

185. φάσσι· εἰ τὸ μὴ εἰπεῖν ὅτι ἄλλοι ἔφασαν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ πεπειραμένος. BL.

186. Ἀμεινωδάρε: αὐτὴ γὰρ κατατρέχουσα τὴν Ἀσίαν 50 ἐλπίστον· ὡς μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ Ὀρεγίην εἰσέλκετον· ἀμεινωδάρε· ὡς αὐτὸν ἔφασκε καὶ Σμύρνα καλεῖται. BLV.

ρακευμένως, ἄλλοτε δ' ἐν ἄλλοις. τῷ γ' εἰροκόμῳ παράκειτο
 συνεξευγμένη ἢ ἐξηγήσεις· „γοητὶ δὲ μιν εἰκότα παλαιγενεῖ
 προσέειπεν εἰροκόμῳ” (Π. 3, 386). τίς ἐν ἡ εἰροκόμος; „ἦ
 οἱ” φησὶν „ἡσκειν εἴρια καλὰ” ἢ γ' ἀσκέου τὰ εἴρια αὐτῷ
 ἐξηγησάμενα εἶη ἂν εἰροκόμος· κομῆν δὲ τὸ ἀσκεῖν ἐ καλ-
 λωπλῆεν, ὡς τὸ „χρυσὸν κέρασι περιχέου ἀσκήσεις, ἢν
 ἡγάλαθ' ὁ θεὸς κεχαροτάτ' ἰδῆσα” (Od. 3, 437). ἐ πάλιν „ἄλ-
 λος τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπων” (Od. 2, 65). τίνες
 ἐν οἱ περικτίονες; ἐπάγει „οἱ περιναυεῖσσι.” „βοῶν ἦνιν
 εὐρυμέτωπον ἀδμήτην” (Π. 10, 492). ἄρ' ἐν τὸ ἀδμήτην
 τὴν ἑκαμὼν δηλοῖ; ὅχι, ἀλλὰ „τὴν ἔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν
 ἀνὴρ.” ἐ πάλιν „ἐνθ' οἱ γ' ἐκένυ πύμπαν ἀφρεσσάιν, ἦρχε
 γ' Ἀρης” (Π. 21, 391). τί ἐν ἔιν ἦρχε; „ἐ πρῶτος Ἀθη-
 ναίη ἐπαύσατο.” ἐπὶ δὲ τῆς Πηλιάδος μελῆς ἐ φιλοτιμου-
 μένῳ ἔοικε πολλαχόθεν τὴν κλῆσιν προσέσσαν δεικνύναι ἢ
 γ' ἀπὸ τῷ μόνον αὐτὴν ἐπίστασθαι πῆλαι τὸν Ἀχιλλεὺς „ἄλλῃ
 μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς” (Π. 16, 149). ἢ ἀπὸ
 τῆς Πηλιάδος τῆς πατρός „τὴν πατρὶ φῆλον τάμει Χείρων”
 (ib. 143). ἢ ἀπὸ Πηλῆς τῷ ὄρει ὅθεν ἐκλήθη „πατρὶ φῆλον
 τάμει Χείρων Πηλῆς ἐκ κορυφῆς.” ἀλλ' ἐπὶ μελῇ τὸ δόρυ
 ἀπὸ τῆς δένδρου τῆς μελῆς, ἐ „ἐνθ' ἄρ' ἀν' ἀσφάδουρον με-
 λῆν τάμει” (Π. 22, 328), δηλον ὡς καὶ τὸ μελῆρον ἔγχος
 (Π. 5, 655) ἐκ μελῆς τῆς δένδρου, ὅ μὴν ὡς οἱ πολλοί, τὸ
 μικρόν. ἐ ἔγχος ὤρεοντα (ib. 568) τὰ ἐξ ὄρεος τῆς δένδρου,
 ὡς ἐ Ἀρχιλόχος „ὄρεον ποῦται,” ἀλλ' ἐ τὰ ὄρεα, ὡς οἱ
 γραμματικοὶ ἀποδεδώκασι. πάλιν ἔφη „ἦτοι ὁ καυπεδίων
 τ' ἀλγῆτον.” διὰ τί ἐν ἀλγῆτον; ἀρὰ γε παρὰ τὸ ἀσπαρον
 ἐ μὴ ἔχον λῆϊν; ἔδαμῃ, ἀλλ' ἐκ τοῦ οἶον αὐτὸν ἐν αὐτῷ
 ἀλγῆτον. ἐ τί ἐν τὸ οἶον ἀλγῆτον; ἐξηγεῖται „πάσαν ἀνθρώπων
 αἰσίνων.” ἐν δὲ τῷ „ἐ μὲν οἱ Ἀχαιοὶ τέμνοσ' αἶμον” τα-
 χέως δαδύλινον ὅτι ἀπὸ τῆς τεμνῆς καὶ ἀσφαρῆς τὸ τέ-
 μνον ἐ λέγεται „τέμνοσ' αἶμον.” ἔτω ἐ κεμήλιον ἔφη κεῖται
 (47) ἀπὸ γ' τῆς κεῖται κεμήλιον λέγεται. πάλιν πτωχὸν ἔφη
 πανδῆμιον (Od. 18, 1). τίς ἐν ἔτος; „ὅς κατὰ ἄνθρωπον
 χεῖρος” Ἰσάκης, ἀλλ' ἔχ' ὡς Ὀδυσσεὺς ἐν μὲν οἴκῳ. πάλιν
 δὲ „κατέπρεπε γαστέρι μύρρη” (ib.). τίς ἐν ἡ γαστριμαρ-
 γία; ὡς περ ἦσαν πνιμένους ἐπύγει „ἀεχέλεις φασγάνῃ ἠδὲ
 πύμῃ,” τὸ ἀδιαλείπτως ἐθλεν ἐ πίνειν μετακαυθὼν εἰς τὸ
 ἀεχέλεις, ὅ ἐν ἄλλοις (Od. 9, 74) ἔφη „συνεχὲς αἰεῖ.” ἐ ἐπὶ
 ἄλλῳ μὲν ἔφη ἐν πῶσι διασπένοντος „ὅ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ
 αἰένων” (Π. 12, 104), ἐπὶ δὲ τῷ Ἰσο „μυτὰ δ' ἔπρεπε
 γαστέρι μύρρη.” ὅτι ἐπὶ τῇ γαστριμαργίᾳ μύρρη διέσπρεπε.
 πόθεν ἐν Ἰσο καλεῖται; „ἐκεκ' ἀπαγγέλλεσθαι κίων, ὅτε
 πᾶσι τις ἀνέχοι” (Od. 18, 7). καὶ πάλιν „ἐκ αἰεὶς ὅτι δὴ
 μοι φαίλλεσκον Ἀχαιοί” (ib. 11). τί ἐν τὸ φαίλλεσκον; τὸ
 διακρίναι „ἐκείμενοι δὲ κέλοντ'” ἀπὸ τῆς τῶς διακρίνου-
 τας ἐκείλιν ἐ σερβέρειν τῶς ὁρθαλμῶς. ἐκείλιν γὰρ οἱ
 συνεστραμμένοι ἱμάτιες, ὡς ἀλλαχῶ ἔφη „ἐν δὲ σρόφος ἦεν
 ἀσπίς” (Od. 13, 438). „τὸν μὲν ἄκρον ἰόντι βάλ' ἀρ-
 γυρεῖος Ἀπύλων” (Od. 7, 64). τίς ἐν ὁ ἄκρος; „μῖαν
 οἶαν πῦδι λιπόντι.” ὡσαύτως ἐ τὸ κύμβαχος ἐξηγεῖται,

ἐπάγων „ἐπὶ βρόχμον τε ἐ ὤμος δηθὰ μάλ' εἰσέκει” (Π.
 5, 586). γυτὰ δ' ἐξηγεῖται „πόδες ἐ χεῖρες ὑπερθεῖν” (ib.
 122). ἐ ἀμφιγυρεῖς ἐν ὁ περὶ τὰ γυτὰ βεβλαμμένος, ἢν
 κυλλοποδοῖον προσέειπε. ἐ τὸ „γυνώσω μὲν σφωῖν ἐφ' ἐν-
 5 μασιν ὠκέας ἴππους” (Π. 8, 402), σκελεαγείς ποιήσω· ἐπὶ
 γει γὰρ „κατὰ δ' ἀσπίδα ἄνω” φιλοτιμεῖται ἐ τὸ λυ-
 φως ἐξηγησάμενος οἶον ἐσιν „ἡμος δ' ἦε' ἄρ' πῶς ἦως,
 δ' ἀμφιλέκη νῦς” (Π. 7, 433). ἐ γ' εἰ μηδέπω ἦως, ἐπὶ
 νῦς, ἀλλ' ἡ ἀμφιλέκη ἦν, ὁ βαθὺς ὄρθρος. ἦν δὲ λέγει
 τὸν τὸν ὄρθρον καὶ τὸ πρὸ ἀνατολῆς ἡλῆς πεφωτισμένον
 διάστημα· ὅτι γ' ἐ τῆτο τὸ διάστημα λέγει ἦν, δηλοῖ
 τῆς νῆος τῆς Τηλεμάχου εἰπὼν „παννυχίη μὲν ἄρ' ἦν καὶ
 ἦν πέρε κέλευθον” (Od. 2, 454), εἰτα εἰπὼν „ἦλθες
 ἰσώρεσε” (Od. 3, 1). ἡμεῖς δὲ τὸ πρὸ ἡλῆς ἐξ ἐσθινῶς
 μὲν ἐ ἔοθεν, ὅπερ ὁ ποιητὴς „ἦν δὲν δ' ἀγορήνδε” φη-
 σὶν (Od. 1, 372). ἦως ἐν ἐ ἦως τὸ πρὸ ἀνατολῆς ἡλῆς
 δὲ πρὸ τῆς ἐω λυκόφως ἐ νῦς ἀμφιλέκη. λέγει μὲντοι
 τὸ ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλῆς ἔχει μεσημβρίας διάστημα ἦν· ἐ-
 σται ἡ ἦως ἡ δειλὴ ἡ μέσον ἡμερῶν” (Π. 21, 111) ἐ „ὄρθρου
 μὲν ἦως ἦν ἐ ἀέξετο ἱερὸν ἡμερῶν” (Π. 8, 66) καὶ „εἰδὼν
 παννυχίῳ ἐ ἐπ' ἦν ἐ μέσον ἡμερῶν” (Od. 7, 288). λέγει
 ἐ ὅλην τὴν ἡμέραν „ἦδε δὴ ἦως εἰσι δυσώπτιμον” (Od. 19,
 571) „ἦδε δὲ μοι τῶν ἦως ἐνδεκάτη” (Π. 21, 155), περὶ
 φησὶν „ἐνδεκα δ' ἡμερῶν θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φιλοισιν
 (ib. 45). ἦως δὲ καὶ ἡ θεός· „ὡς μὲν ὅτ' Ὀρίων” ἔλπει
 ὁδοδύκετος ἦως” (Od. 5, 121). πάλιν ἐαυτὸν ἐξηγεῖται
 παρακειμένως δι' ὧν φησὶν „Ἰφρὸν δὲ κακῶς ὠρίνετο θυ-
 μός” (Od. 18, 75). τί ἐν τὸ κακῶς ὠρίνετο τὸν θυμὸν
 ἐπάγει „δαδιότα.” τί ἐν παρακολάθημα δέας; „σάρκιν
 30 περιτρομέοντο μέλασιν.” ὁ δὲ δειλὸς κακός, ὅφ' ἐ τὸ
 κακός· ἐ πάλιν τὸ δειλόντι ὅπερ πᾶθος ἐν τῇ ψυχῇ γίνε-
 ται καὶ τὸ τρέμειν ὅπερ ἐκ τῆς σώματος, ἐπιτέμνων ἔφη
 τῶν γε τρέμεις ἐ δειλίας αἰνῶς” (ib. 80). ἐπιμένων
 τῇ ψυχῇ φέσει τῆς φόβου, κρυόντα καλεῖ τὸν φόβον „φύβου
 35 κρυόντος ἐταίρη” (Π. 9, 2) καὶ ἐν ἄλλοις „ψυχρὸν δὴ
 εἶλε” καὶ „ρήγησεν ὁ γέρον” (Π. 3, 259), ἐφοβήθη. εἰ
 ὁ φόβος ψύχει, δηλον ὡς τὸ θάρος θάλλειν εἰκότως
 θαλπωρὴν λέγει τὸ θάρος. ἐκ δὴ τῶν παρακειμένων
 ἐχόντων τὰς ἐξηγήσεις δὲ παρατηρεῖται ἐ τὰ ἐν δυνά-
 40 ροις ἐπὶ τῆς αὐτῆς διαβολῆς παρακαμφανόμενα εἰς ἐξή-
 σιν τῶν ἐσφαιζέων. B.

εἰ δὲ χολός ἦν, πῶς ἔλπει; LV.

202. πᾶσαν ἀνθρώπων ἀλγῆτων· ἐχ' ὡς οἱ πᾶ-
 τεροὶ φασὶν, μελαγχολήσας, ἀλλ' ὁδονόμος ἐπὶ τῇ τῶν
 45 ἐαυτῷ παιδῶν ἐπιβολῇ ἐμύναζε. διδάσκει δὲ πᾶσαν ἐπὶ
 ψυχαστορίαν ἢ σπινθηρίαν, καὶ μάλιστα ἡ τῶν ἰδίων, ὅτι δι-
 ατὴς τὴν ψυχὴν ἀπελέγετο. BL.

πᾶσαν· ὡς λόγον· τὰ γ' εἰς τὸς λήγοντα διατλάσαν-
 50 βραχέη παρὰ λήγοντα, μονογενῆ βαρύνει, κρότος κρότος
 ὁμοίως γότος πότος. ὡς ἄρα καὶ πᾶτος. δοκεῖ ἀντικα-
 τὸ σφαῖρος· τὸ γ' βραχέος κατὰ δύο τρόπους ἀπορρίπτει, εἰ

καὶ κοινὸν καὶ ἔχει ἀντίφασιν. Α.

204. Σο λύμοισι: ἴσως γηράσκοντος τῷ Βελλεροφόντι ἀπέψαν, ὃ δὲ τῆς πατρὸς ἀντιποιέμενος ἀρχῆς ἐπολέμει αὐτοῖς. BLV. εἰσὶ δὲ σύντομα πάρισα, ἱλαρύνοντα τὸ σκευθρωπὸν τῷ χωρῷ. L.

205. χολωσαμένη: ἴσως διὰ τῆς Ἀμαζόνας. LV. ἔκτα: ἀποκοπή τοῦ „ἐκταν“ ἐπὶ προμάχων” (II. 18, 456). Α.

206. Ἰππόλοχος δέ μ’ ἔτικτε: ἐκ Αἰμωνιάσσης. V.

208. αὐτὸν ἀριστεύειν: τῆτο ἀναφέρει πρὸς τὸ ὑπὸ Διομήδους εἰρημέον „αὐτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων” (125). B.

210. ἡ διπλῇ, ὅτι οἱ μὲν ἦρωες Ἐφυραν παράγονται λέγοντες, αὐτὸς δὲ Κόρινθον λέγει τὴν πόλιν. Α.

211. αἵματος: σπέρματος: τὸ γ’ αἷμα εἰς θορόν με-15 τισιν, ἀνάμμιαι δύναισαι, καὶ ὁμολογεῖται ἀπὸ τῶν εἰς μί, ταβάλλει. οἱ γὰρ συνεχῶς ἀφροδισιάζοντες τὸ τελευταῖον αἷμα φέρουσιν: τὸ γ’ μεταβαλλόμενον ἀναλώσαντες τὸ ἀμετάβλητον ἐξέλκυσιν. ABL.

212. γῆθησε: ἵσκει διὰ τὸ ὄνομα Βελλεροφόντι καὶ τὰς πολλὰς ἀναγέας τῷ Γλαύκῳ λόγος. BL.

213. ἔγχος μὲν κατέπηξεν: γραφικῶς ἔχει καὶ τῆτο. ἵνα δὲ μὴκέτι πόλεμος εἶναι δοκῇ, καταπήγνυναι τὸ ἔγχος ὁ Διομήδης. ABL.

214. μελιχίοισι: ἐπὶ φιλοξενίαν προτρέπεται, δεικνύς ὡς καὶ ἐκ κινδύνου ῥέεται. BL.

217. ξείνισεν ἐν μεγάροισι: γράφεται ξείνισ’ ἐνὶ μεγάροισι. Α.

εἰκοσιν: οὕτως Ἀττικοί. ὅθεν καὶ εἰκοσινῆριτα. V.

219. Οἶνεος μὲν: σημειῖνται τινες ὅτι πρὸς τὸ πρῶτον ἀπήντηκεν. Α.

ζῶς ἦρα: ἐκ ἐκαπήλινε γ’ τὰς δύοεις. ἡ καὶ ὁ ζῶς ἦρ πολυτιμότερος ἦν. LV.

220. Βελλεροφόντης δέ: ὁ μὲν ὡς μένοντι δίδω-σιν, ὁ δὲ ὡς ἐκδημῶντι. BL.

221. καὶ μιν ἐγὼ: ἄπαιδος γ’ τελευταῖος Οἶνεος 35 Διομήδης αὐτὸν κληρονομῇ. B.

222, 223. ἄποποι οἱ δύο εἴχοι. τὸ δὲ Τυδείδῃ δ’ οὐ μέμνημαι ὡς „μὲν μνημι τόδε ἔργον” (II. 9, 527). LV.

224. Ἀργεῖ μέσσω: τὸ Ἀργος μέσον Μελοποννή-σων. LV.

226. ἔγχεα δ’ ἀλλήλων: ἀλλήλων τὰ ἔγχη ἐκκλί-νομεν. γράφει δὲ καὶ ἔγχεσιν, ἵν’ ἡ ἀλλήλων ἀποτίγω-μεν καίτοι ἐν πλήθει ὄντας: τὸ γ’ δι’ ὁμίλῳ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ παντός τῷ πλήθει, ὅπως γινώσκον ὅτι ξεῖνοί εἰσιν: ἡ διὰ πάσης τῆς μάχης, ὡς τὸ „ταυτοσάμενος διὰ μύλων” (Od. 9, 298). ἡ καὶ ἡμεῖς καὶ αἱ ἡμέτεραι στρατιὰ παρασπλάζων τὴν πρὸς ἀλλήλους ἐν πολέμῳ εἶσιν ἐκκλίνουσι. B.

εἰκτόν κατὰ τὸ τέλος τῆς εἰς. ἀμφίβολον δὲ τὸ λεγόμε-νον, ἥτοι γ’ ἀλλήλων παρακλιθεὶς φείσασθαι τὸν τε Διομήδην καὶ τὸν Γλαῦκον, καὶ πάλιν ἀλλήλων τὰ πλήθη τῆς Ἀρκίης καὶ τῆς Ἀργείας, ἵν’ ὥσπερ σπονδὴς ἔχωσιν ὅτι οἱ βασιλεῖς

καὶ τὰ πλήθη: ἡ καὶ ἐκκλινέει, καὶ οἱ βασιλεῖς τῶν πληθῶν καὶ τὰ πλήθη τῶν βασιλείων, ὡς δὲ συντομώτερον εἰπεῖν, πάντες πάντων, Διομήδης Γλαῦκος, Ἀργεῖοι Ἀρκιοί. μειῖνται γ’ αἱ τῆς φιλίας συνθήκαι, εἰ μόνον οἱ βασιλεῖς 5 ἀλλήλων ἀφίξονται. Α.

ἔτιος ἀλλήλων. Ζηροδότης δὲ ἐξενεῖ ἀλλήλους. Α.

227. πολλοὶ μὲν γὰρ: ὅσον οὐκ ἐκείνη πρὸς ἀλλή-λους ἡμῶς ἀμφοτέρους μάχεσθαι. Α.

228. ὅν κε θεός γε πόρρη: καίτοι ἐνημερῶν παρα-πεφυλαγμένους καλεῖ, ὡς πρὸς φίλον μετριάων. BL.

229. δύνηται: ὡς λέγεται καὶ φέρηται „σὺ δὲ κεν κα-κὸν οἶον ὄληται” (II. 3, 417). Τυραννίδων δὲ προπερισπῆ-καὶ δῆλον ὅτι καὶ τὸ πρῶτον αὐτῷ πρόσωπον δώσει δυνά-μει ὡς νικῶμαι, ἀλλ’ εἰ ἄπαξ ἐξὶ τῷ ὀριζικόν καὶ αὐτὸ χρῆ-μοιοτήσῃ τῶν τοῖς καὶ τὰ ὑποτακτικά. ἥτοι καὶ Ἀργεῖαρχος καὶ οἱ ἄλλοι. Α. ἡ ἔξῃ τε αὐτὸν διὰ τῆς δύνηται. LV.

230. τεύχεα δ’ ἀλλήλοισι ἐπαμείψομεν: ἀπλοῖ-κῶς φησὶ τῆτο διὰ φιλίας σύμβολον, ἀλλ’ ὁ δὲ ἀλχο-20 κέρδειαν. BL.

οὐδεὶς δῆλον ἂν ὡς ἐν ἡσυχίᾳ εἰσὶ τὰ πλήθη καταδο-κνύντες τὸ τέλος. BLV.

234. Γλαῦκος Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς: ἐκόςτος ὁ Γλαῦκος τῷ προγόνῳ τὸ φιλότιμον ἀκόσας Βελ-25 λεροφόντι χρυσὸν δωρεῖται πρὸς τὸ παρὸν. ἄλλως τε ὑπερῖδεῖ τῇ συντυχίᾳ, γενόμενος ἰδιόξενος τῷ παναρίῳ Διομήδῃ. τὸ δὲ ἐξέλετο ἀντὶ τῆς ὑπερῖδεσθαι τῇ φιλο-τιμίᾳ, ὡς τὸ „φρένας ἐξέλετο” (II. 16, 56). ἡ μᾶλλον αἰτιά-ται αὐτόν, ὅτι λαμπροῖς ὅπλοις ἐκόσμη αὐτὸν κατὰ 30 εἰαντὶ καὶ τῶν συμμάχων. ὅπως γ’ ταῦτα, ἐκκαιρος ἡ τῶν πολέμων ὁρμή. ἡ ὡς Ἡφαιστῆεντα, ἡ ὡς Πίος, ἵνα καὶ τοῦτο αὐξήσῃ τὸν Ἑλληνα, ὡς μὴ εἴς ἴσα ἀπηλλαγμένον, ὑπερ ἡδὲ τοῖς ἀκόσας. καὶ πῶς ὁ Διομήδης φρενῶν λεί-πει γυμνόμενος, πρὸ μικρῶ τῶν Τρώων παρασπονδισάν-των; τέχεα ἂν τὸν ζῶς ἦρα μόνον καὶ τὸ εἶδος ὡς οἱ περὶ 35 Ἐκτορα (II. 7, 393) ἤμηναν. καὶ γ’ ἂν τὴν ἀσπίδα πρὸς χάριν ἐδίδον. ἡ γ’ ἂν ἀνὰ πρῶτον τὴν Ἀλάντος Ἐκτορα, εἰ ἐδίδοτο, ὑπὲρ τὴν Νέστορος. ALV.

Πορρηγία, διὰ τί ὁ μὲν Γλαῦκος προήχθη πρὸς φιλοτι-40 μίαν τῷ ἀλλόσσειν τὰ ὅπλα χρυσὴ ὄντι πρὸς Διομήδην, ὁ δὲ ποιητὴς ἐπιτιμᾷ ὡς ὁ δέον, ἐδ’ εἰ φίλος εἴη, προ-εἶθαι πλείονος ἄξιον; προγόνων ὁ Γλαῦκος φιλοτιμίαν ἐξηγησάμενος Διομήδης ἀκόσας ἐκ φήθη δὲ ἐν ἐλαττωθῆναι ταύτης. „Οἶνεος γὰρ ποτε — δέπας ἀμφοκύνειλλον” (216 — 220). ταῦτ’ ἐν ἀκόσας ὁ Γλαῦκος προήχθη εἰς φιλοτι-μίαν προγονικήν, ὡς γ’ Βελλεροφόντης ζῶς ἦρος ἐκ ἀπῆ-ξίωσι χρυσὸν ἐκίωμα δάναι καὶ ὅπως χρυσὸν δαδωρήται τῷ ξένῳ, ἥτοι καὶ αὐτὸς χρυσὸν ἂν εἴχε παρακείμενον δάναι προήχθη, ἀκόσας παρὰ τῷ φοβερωτάτῳ Διομήδῃ τῶν τότε 50 „τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξείνος φίλος” Ἀργεῖ μέσσω εἰμὶ, σὺ δ’ ἐν Ἀρκίᾳ, ὅτι κεν τῶν δῆμον ἔκωμαι,” καὶ προσέειπε

πόντος τῷ Διομήδεος „τένχεα δ' ἀλλήλων ἐπαμείβομεν,
ἄφρα καὶ οὔτε γνῶσιν ὅτι ξάνοι πατρῷοι εὐχόμεθ' εἶναι.“
μικρολογίας γ' ἦν αὐτηθέντα τοῖς μὲν ἄλλοις ὑπακούσαι,
ἀντιπεῖν δὲ πρὸς τὰ δῶρα. ὁ ποιητὴς δέ, φησὶν Ἀριστο-
τέλης, ἐχ' ὅτι τὰ πλείονος ἄξια ὄντα προήκατο ἐπιτιμῶν,
ἀλλ' ὅτι ἐν πολέμῳ καὶ χροόμενος προέτετο· ἐδὲν γ' ἀλλοιο-
τερον, ὥσπερ ἂν εἰ ἀπέβαλε τὰ ὄπλα. ἐπιτιμῶν ἔνθ' ἐκρέ-
ται προέτετο καὶ εἰς τιμὴν ἀλλ' εἰς χρῆσιν· ἀναγκαῖον δὲ
ταῦτο δηλῶσαι εἰπόντι τὴν ἄξιαν. τινὲς δὲ καὶ καταμύθεον
ἡσαν ἐν τῷ φάναι Κρονίδης δὲ φρένας ἐξέλετο Ζεύς. τὸ
γ' ἐξελεῖν δηλᾶν καὶ τὸ εἰς μέγα ἄραι καὶ ἀξῆσαι, ὥς ἐν τῷ
„κέρην ἦν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἱὲς Ἀχαιῶν“ (Π. 16,
36)· δηλαδὴ γ' ἦν εἰς τιμὴν γεραιρόντες με δαδῶκασι καὶ τὸ
γέρας με αὐξοῦντες· γέρας γ' ἔξελον, ἐξαίρετον ποιοῦντες.
τὰ δὲ γινόμενα ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ θεοῖς εἴωθεν ἀνάπτειν. τὸ
πίνεται „ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὁμίλῳ“ ἀντὶ
τῷ ἐν ὅψει πάντων, ὥς εἰδέναι αὐτοῖς ὅτι ξάνοι ἀλλήλων
ἴσμεν. ἢ μὴ μόνον ἀλλήλων φειδόμεθα, ἀλλὰ καὶ ὁμίλοι-
μεν. ἀλλ' ἔτοι μὲν διὰ προγονικὴν φιλίαν τὸν πρὸς ἀλλή-
λους ἐσπέσαντο πόλεμον, Σαρπηδὼν δὲ καὶ Τληπόλεμος,
συγγενεῖς ὄντες καὶ ταῦτο γινώσκοντες, σφελθόντες διὰ θα-
νάτου ἐκρίθησαν, τῷ μὲν ἀποθανόντος, τῷ δὲ τραπέντος.
ἔτι καὶ ἡ λεγομένη συγγένεια πρὸς φιλίαν ἐδὲν συνεργεῖ. Β.

ἄλλως. ἀσύμφορον δοκεῖ εἶναι ἄφρονας καλεῖν τὰς λαμ-
πρὰς τὰς ψυχὰς καὶ ἀποκλείειν τὰς μεγαλοψυχίας τῶν ἐξ-
αιώνων πρὸς ἀλλήλους. οἱ μὲν ἔν ὑπὸ τῆς λέξεως λύνουσι, τὸ
ἐξέλετο ἀποδιδόντες τὸ ἐξαίρετον καὶ ἐκκρίτον ἐποίησε, βι-
αίως πάντες· οἱ δὲ περιήρασαν εἶναι, Γλαυκὴν φρένας ἐξέλετο·
μη γ' ἀμειψόμενος ἀλλ' ἀπειθήσας ἀνηρόθη ἂν, πολὺ βι-
αιότερον ἀποδιδόντες. οἱ δὲ πρὸς τὸν καιρὸν, ὅτι ὁ χρυ-
σὸς λαμπρύτερος πρὸς τὸν πόλεμον, διὰ τὸ λαμπρὸν τῶν
ἡπάλων. ἐμοὶ δὲ ἐδ' ἔτι καλῶς· „καὶ γὰρ τε ληλατὶ εἰσι
ἴδως κέραι μεγάλοιαι, χαλκὸν τε ὄνυχα τε παραβλήπεις τ'
ἐσθ' ὁπλῶν“ (Π. 9, 502). Β.

236. ἐκατόμβοι· ἐκατὸν βοῶν ἄξια· καὶ γ' νομίσμα-
σιν ἔχοντο· ὅθεν καὶ ἀλφειβοῖται. ΑΔ. οἱ γ' Ἀθηναῖοι ἐν
τοῖς ἐκείνων νομίσμασι βῆν ἐνετέταν. ΑΒΛ.

ἐννεαβοῖων· κεκόλυται ὑπὸ τῷ μέτρῳ εἰπεῖν δεκα-
βοῖων. ΑΔΛ.

237. Ἐκτωρ δ' ὡς· εὐκαίρως μεταβαίνει, τὸ διάκε-
τον τῆς πορείας Ἐκτορος ἀναπληρώσας τοῖς διὰ Γλαυκὸν
καὶ Διομήδεα. ΒΛ.

ἢ διπλῇ, ὅτι τὰς Σκαιῶν ὀνομαστικῶς Σαρδανίας
λέγει. Α.

ἀύραον· γράφεται φηγόν. Λ.

238. ἀλόχοι θέαν καὶ δὲ θυγατέρες· ἦδη ἐπὶ τὸ πε-
ριπαθεῖς ἔρχετο· διὸ καὶ τὸν γεραιόντων ἐμνήσθη ἀλλὰ τῶν
γενναίων. οἰκτεῖον δὲ ἐπ' αὐτῶν τὸ θέναι. ΒΛ.

239. ἢ διπλῇ πρὸς τὸ γῆμα, ἀντὶ τῷ περὶ παιδῶν καὶ
κασιγνήτων ἐρωτῶσαι. Α.

ἀντὶ τῷ ὑπὲρ παιδῶν. φιλωτίον δὲ τὸ ἔτας, ἔται δὲ

λέγοντο καὶ οἱ πολῖται καὶ οἱ συγγενεῖς. Β.

ὁ Ἀσκαλωνίτης φιλοῖ ἐφ' ἑὴν τάσσην, φησὶ, σημα-
νομένη· πολλὰ γ' ἡ λέξις σημαίνει. εἰ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπι-
φώνων, φησὶ, πάλιν φιλωτίον, ἐπεὶ συγκοπὴ ἐγένετο ὡς ἐπὶ
τῷ ἡλατο ἄλτο. πιθανώτερον δὲ ἐστὶ, φησὶν, ἐνθάδε ἀκούειν
ἐπὶ τῶν συγγενῶν. Ἀλεξίων δὲ δασύνει. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος
ἐδὲν ἀντικρὺς περὶ τῷ πνεύματος ἀπεφῆκατο. ἡμῖν δὲ δὴ
καὶ ἀφορμὴ ἐκείνη χρησαμένη. εἰ ἀδελφὸν ἐστὶ τὸ πνεῦμα, τὸ
δὲ τοιαῦτα πολλάκις καὶ συναλοιγῶν κρίνειν, εὐρέθη δὲ διὰ
τὸ φιλεῖν ἢ συναλοιγῇ, ἐδέποτε δὲ διὰ δασέος, δηλὸν ὅτι διὰ
ταῦτο συγκαταθείλον τῷ Ἀσκαλωνίτῃ φιλεῖν. παρὰ γὰρ
Αἰγύλιον ἔτι καὶ εὐρομεν „οὔτε δῆμος οὐτ' ἔτης ἀνὴρ“ καὶ
παρ' Εὐριπίδῃ τὸ „πόλις μὲν ἄρχων, φησὶ δ' οὐδέ τις πό-
λων“. Α.

240. εὐχεσθαι ἀνώγει· ὡς πάντων περιόντων χρῶ-
σας ὑπέδειξεν ἐλπίδας· ἐδὲν γ' ὑπὲρ τεθνεώτων εὐχεῖτο. ΒΛ.

241. πάσας ἐξείησε· ὅτι πρὸς πάσας ἐφείξῃ τὴν
τὴν ἐποίητο ἀπόκρισιν. ΒΛ.

ἢ διπλῇ, ὅτι ἐν τοῖς γράφεσιν πᾶσι μὲν ἐξείησε, καὶ
τὸ ἐξῆς λέγων τοῖς θεοῖς εὐχεσθαι, ἀλλὰ μὴ κατὰ τὸ τυχεῖν. Δ.

242. ἀλλ' ὅτε δ' ἡ· τὸ ἐξῆς, ἀλλ' ὅτε δ' Πριάμοιο, (241)
ἐνθα οἱ ἡμιόδωρος· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς διὰ μίσην λεγόμενα
διορθωτέον. Α.

243. ἔσσηται αἰθέρασι· σοῖς ταῖς καταλαμπεύου-
σαις ὑπὸ τῷ ἡλίῳ, ἢ αἰθέρασι δὴ τὸ αἰθεῖσθαι ἐν αὐτοῖς
φῶς τῷ χειμῶνος, ἢ διὰ τὴν τῷ ἡλίῳ βολήν. ΑΔ. αἰθου-
τὰ τῆς αὐλῆς τοῖς. Β.

244. ἔνεσαν· ὡς ἔλεξαν. ἔτι καὶ Ἀρίσταρχος ἀληθί-
νως ἐστὶν ὡς πᾶς παρορμητικὸς διασπλάγξας, παθῶν κατὰ
τὴν ἀρχὴν καὶ βραχέως ἀναδεξιόμενος, ἀναδίδωσι τὸν τόνον
κατέχευε κατέχευε. ἔτι καὶ ἀνέγνωμεν „ἡμενον εἰσεῖδε“ (ΑΠ. 10,
158) προπερισπωμένως, τὸ δὲ ἔτι καὶ „τὰ φρονέων, μετ'
σηρῇ μετ' ἡμενον, εἰσὶν Ἀθήνην“ (Οδ. 1, 118) προπε-
ρισπωμένως. Α.

245. παῖδες· ὡς οἱ περὶ Ἐκτορα ἀνδρωθέντες καὶ βί-
αικοὶ γεγονότες ἀπέστησαν τῷ πατρὶ. ΒΛ.

246. παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισι· ἐν ἄλλῳ παρ'
δοίρης ἀλόχοισι. Α.

248. τέγχοι· ὁ ἄλαμος ὑπερῶν ἐπὶ τῷ εἴχετι φησὶ
μνησθέντες τοῖς τοῖς κατεσκευάζοντο ταῖς γυναιξὶ πρὸς
μὴ ὁρᾶσθαι σπινθῆρας ἀνδράσιν. ΒΛ.

τέγχοι ὡς τέλειον τέγος γ' ὡς τέλος, καὶ τέγος ὡς
λειος. ἢ διπλῇ, ὅτι ὑπερῶν ἦσαν, διὸ τέγχοι, ἔνα μὴ
δεῖνται. ἐπιμελῶς δὲ Ὀμηρος καὶ διὰ τῆς Πριάμοιο καὶ
45 τῆς Ὀδυσσεύος τὰς γυναικείας θαλάμους ὑπερῶν
σησιν. Α.

παρ' αἰδοίρης ἀλόχοισιν· ἔτι καὶ Ἀρίσταρχος, καὶ
αἰδοίρης· ἐν ἄλλῳ παρὰ μνηστῆς. Α.

251. ἡμιόδωρος· ὁδὸν παρὰ τῆς φέσεως ἔχων
βοεῖναι ἡλία, ὅτι κλαυθμυρίζουσιν τοῖς παισὶ τὸν μῦθον
προτείνει τὸν λαθικηδέα (Π. 22, 83). ΑΒΛ. ἡμία καὶ ὁδὸς

(ταῖς πρᾶνται) δωρεμένη κατὰ τὴν παιδοτροφίαν. τῇ λαβῇ, ὡς πολέωρος (394). Α.

252. Λαοδίην ἐσάγασα: πρὸς Λαοδίην εἰσεσι, πειραμένη τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐξήγαγεν Ἑλένην αὐτῇ γ' ἡ ἴρις ἐκασθεῖσα ἐξήγαγεν αὐτὴν εἰς τὸ τεῖχος. τὸ δὲ ἐσά- 5 γοῦσα ἀντὶ τῆ εἰσεῖσα, ὡς φημεν ποῖ εἰσάγεις ἀντὶ τοῦ ποῖ εἰσέρχῃ. τινὲς δὲ τὴν ἐς ἀντὶ τῆς πρὸς, ἢ ἡ πρὸς Λαοδίην. ΒΛ.

ὅτι πρὸς Λαοδίην πορευομένη. „εἰς Ἀγαμέμνονα“ (Π. 7, 312). Α.

Πορφυρία. τὸ ἐσάγασα ἐκείνῃ κατὰ τὸ σύνθηρ ἐξείν εἰσ- φέρουσα οὐ γ' ἐσάγειν μεθ' ἑαυτῆς λέγει τὴν Λαοδίην, ἀλλὰ πρὸς τὴν Λαοδίην εἰσπορευομένην. εἰσφεί γ' πρὸς Λαοδίην, ἐπεὶ ταύτη, ὁμοιωθεῖσα ἡ Ἀφροδίτῃ τὴν Ἑλέ- 15 νην ἐπὶ τὸ τεῖχος ἐξήγαγεν „εἰδομένη γαλόφ' Ἀντηροίδας ἰδ- ὅμαρτι, τὴν Ἀντηροίδης ἔχε κρεῖων Ἑλικίων, Λαοδί- κην“ (Π. 3, 122). νομίζουσα γ' ὅπως εἰς τὸ τεῖχος ὑπὸ τῆς Λαοδίκης ἀπῆρχται, εἰσφεί τὴν αἰτίαν τῆς ἐξόδου πολυ- πρᾶγμονήσασα. Β.

Θυγατρὶν: τῶν ἔχουσιν ἄνδρας. Λ.

253. θυσιώνυμοι: ἃ δὲ γ' ἃ δὲ τὸ ὄνομα αὐτῶν ὀνομά- ζειν θέλει, ὡς ἡ Πηλεΐδῃ „κακολλίων ἐκ ὀνομάζην“ φη- 20 σιν (Od. 19, 260). ΔΒΛ.

256. σὶ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνέκρη: διότι τὴν τῷ παιδὸς ἀρετὴν ἐξαιδύα φωνὴν ὅχ' ὑπώπαιενται. ΒΛ.

257. ἄκρης πόλιος: ὅτι διατελειμένως ἄκραν πόλιν εἶπε τὴν ἀκρόπολιν. Α.

260. δὲ κ' αὐτός: τῷτο διχῶς ἀντιφώνησεν. ὅσοι γ' ἔργον ἐγκάθῃ τὸν κ' ἐγκλιτικόν, ῥιανύσιν τὴν δὲ τὴν ὀξείαν, ὡς ἡ Ἀσκαλιονίτης: εἶτω γ' ἡ τὸ ἐν τῇ Ὀδυσσεῖ (3, 255) 30 ἀναγνώσκει „ἦτοι μέντοι τόδε κ' αὐτὸς ὅκει.“ ὅσοι δὲ τὸν καὶ κατὰ κρῶσιν ἢ ἐκθλίβιν, ἢ αὐτός - καυτός, ἐγκλί- νοσι τὸν δέ. Α.

τὸ καυτός διχῶς, ἢ βυρίως ἢ ὀξείως. Α.

ἄλλως. ὅτι τὸ πληρὸς ἐστὶ ἢ αὐτός. Ὀμηρικὸν δὲ τὸ τὸν 35 καὶ περιττὸν εἶναι. Α.

πίσθια: μητρός ἢ πατρὸς ἀναφαίνεσθαι διὰ τῶν ἢ γ' αὐ- φανῶν ἢ πινῶν ἀξίαι τὰ τέκνα. πιθανὸν δὲ αὐτὸν νοεῖν ὀνύην ἀπὸ τῆς κινήσεως τῆς πόλεως. ὑφαιρέμενη δὲ αὐτῷ τὴν αἰδῶν, ἢ τὸ σπείσεως εἶπεν. ὀνύησι δὲ οἶκος μέτριος 40 ποθεῖς, δέναντιν τε ἱμποῦ, ὡς τὸ „τὸ γ' μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή“ (Π. 9, 706). ὁ δὲ, ἐπὶ πρᾶνται ὁ οἶκος, βοῦλεσθαι δὲ ἄριστος πρὸς τὸς πολέμους εἶναι, παραινέει. ἢ ὅτι διχὰ τρο- φῆς βλάπτει, τῶν νεύρων καθαιπτόμενος, ὡς φησι Αἰσχος. ἢ ὅτι μετρίων ἔχει τὸ πνεῦμα ὡς ὁμοῦτος ἔλθων, σπύ- 45 δει δὲ ἢ ἀπελθεῖν ὁμοῦτος. ἄλλως τε ἐρασιώταις μὲν ὁρά- σος ποιεῖσθαι, ἐρατῆς δὲ τῆς φρονήσεως ὑπεκλίνει, μόνος δὲ τὰς ἀποκαμόντας ὠφελεῖ ὁ δὲ ἔτι ἔχει. ἄλλως τε ὁ μὲν μετὰ πόνον οἶκος ὠφέλιμος, ὁ δὲ πρὸ αὐτοῦ ἐπιβλαβής. ΒΛ.

261. μένος: ἡ προθυμία, παρὰ τὸ μένω ἔμμη, ὁ δηλοῦστος συμφύρει, τὸν δὲ πᾶν κεκτημένον σφάλλει ὑπερ- 50 τὸ προθυμῆμαι, ὅθεν παρακείμενος μέμνη, μετοχή με-

μῶς, ἐνδείκνυται ἡ μεμνῶς „μεμνῶς πόλιν ἐξαλαπάξει“ (Π. 4, 40). ἐστὶ δὲ ἢ μέμονα ὁ παρακείμενος. ἢ ὡς φησὶν φθαρτός, εἶτω μένω μετὰ, ἢ αὐτόματος ἐν συνθέσει. ΑΒΛ.

μέγας οἶκος ἀξίαι: πῶς ἐν ἔξῃς (365) λέγει „μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πύτνια μῆτιρ, μή μ' ἀπογνώσῃς μένος ἀλκῆς τε λάθωμαι.“ λόγος δ' ἂν προσώπων μὲν, 5 ὅτι ὁ πῶντες τὰ αὐτὰ δοκιμάσῃ, λέγει δὲ ὡς ὑπερβατός, ὅτι μεμνημένος τῶ πατρὸς ἔκλειπται. λέγει δὲ ἂν ἀντὶ τῷ λεί- βειν ποιῶν εἴρηκε. μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πύτνια 10 μῆτιρ: χερσὶ δ' ἀντίτοις Αὐ λέγειν αἰδοῦσα οἶνον ἔξωμαι, μή μ' ἀπογνώσῃς μένος ἀλκῆς τε λάθωμαι. Β.

262. ἡ διπλῇ, ὅτι ἄκρας Ἀώρων τὸ τὸν γ. Α.

ἔτῃσι: πολιταῖς, ἐν δὲ τὸ μὴ γέναι ἐαυτῷ μὴδὲ τοῖς οἰκίοις, ἀλλὰ τῇ πόλει τῷτο γ' ἡγεμόνι πρέπον. ΒΛ.

263. κορυθαίολος: ὁ Χοιροβοσκός, κατασκευάζων 15 ὅτι ἐκ ἐξὶ σύνθετον τὸ ἐναντίος, φησὶ τὰ ἐς ὅς ἐν συν- θέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, Ῥωμαῖος φιλοδόξωμιος, δῶ- λος αἰνέματος. τὸ δὲ κορυθαίολος ἢ γέγονεν ἀπὸ τῆ αἰόλος (ἢ γ' κορυθαίολος ὠφέιλε γράφεισθαι) ἀλλ' ἀπὸ τῆ αἰόλῳ 20 τὸ κινῶ, ὥστε ἢ τὸ βακόλος ἀπὸ τῆ βακόλῳ. Λ.

264. ἄειρε: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆ πρόσφρε, δίδω. Α. μελίφρονα: τὸν ἀναγκάζοντα ἡδὲ διανοεῖσθαι ἡλαρώτερος γ' ποιεῖ ὡς τὰ πολλὰ τοὺς πίνοντας ὁ δὲ ἐν πολέμῳ ἢ βάλει πρὸς εἶναι. ΒΛ.

265. μή μ' ἀπογνώσῃς: ἡ διπλῇ πρὸς τὸ δοκοῦν 25 μόχεσθαι ἢ γ' Ἐκάβῃ λέγει „μέμος μέγας οἶκος ἀξίαι,“ ὁ δὲ Ἐκτωρ „μή μ' ἀπογνώσῃς.“ ἐστὶ δὲ διάφορα τὰ λέγοντα πρόσωπα, ἢ ἐκείνων πρὸς τι εἴρηται. Α.

ἔτῃσι πρὸς ποτὲ ἐναντία ἐαυτῷ ὁ ποιητὴς λέγει: προ- 30 σέπων γ' „ἄνδρες κεκαῶντι μένος μέγας οἶκος ἀξίαι“ τὴν ἐπὶ γει „μή μ' ἀπογνώσῃς.“ ἡ μὲν ἐν ἐπὶ πολλῶν γενομένη λέσει τῷ ἐτήματος τοιαύτη, ὅτι ἕτερον ἐστὶ πρόσωπον Ἐκά- βης τὸ λέγον ὠφέλιμον εἶναι τὸν οἶνον, ἕτερον δὲ τὸ τοῦ Ἐκτορος τὸ ἀπογνώσῃς οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν εἰ παρὰ τῷ 35 ποιητῇ ἐναντία λέγεται ἐπὶ διαφόρων φωνῶν. ὅσα μὲν γ' εἴρη αὐτὸς ἀπ' ἐαυτοῦ ἐξ ἰδίας προσώπου, ταῦτα δὲ ἀνάλωται εἶναι ἢ μὴ ἐναντία ἀλλήλοις ὅσα δὲ προσώποις περιβλή- σιν, ἢ αὐτῶ ἐξείν, ἀλλὰ τῷ λέγοντος νοεῖσθαι. ὅθεν ἢ ἐαυτέ- 40 ρα πολλὰν διαφωνίαν, ὥστε καὶ ἐν ταῖς. ἡ μὲν γ' Ἐκάβῃ ἐκ εἰδύσας τὸν κάματον τῶν ἀνδρῶν ταύτης ἐστὶ τῆς γυναικός ὁ δὲ Ἐκτωρ μάλα ἐπιζήμενος ἀντιλέγει. ἔπειτα ἢ ἡ μὲν προσώποις ἦν, χαίρει δὲ τῷ οἶνῳ ἢ ἡλικία αὐτῇ ἐπιωφελὲς γ' αὐτῇ εἶναι ὁ οἶκος, θεοῦ δὲ ὡς ἄλλος πρὸς ὅσον ἢ ἔρη, ἢ ἀναβιβάζουσιν αὐτῇ. ὁ δὲ Ἐκτωρ τῶς ἦν 45 ἢ ἀκαμῶς. ἄμεινον δὲ ἐστὶν ἐκείνῳ λέγειν, ἢ δεικνύειν ἐκεί- τερον τῶν εἰρημίων ἔχει λόγῳ, καὶ μὴ εἶναι ἐναντία τὰ περὶ τῶ οἶνα λεγόμενα, εἰς σκοπῇ τις ὅτι ἐπὶ παντός πρὸς γματος ὁ καιρὸς ἢ τὸ μέτρον πολὺ διαλλάττει. ἔπειτα οὐκ ἢ ἐπὶ ταῖς τῷ μὲν γ' μέτρον πεποιηκῶτι πρὸς ἔχον ὁ οἶ- 50 βέβηκε τῷ Ἐκτορ, ὁ μόνον δὲ ἐπὶ τῷ πολέμῳ, ἀλλὰ καὶ

ἐπὶ τῇ ἐπὶ τὴν πόλιν δρόμῳ. ἄλλως τε καὶ ἐδὲ σιτίᾳ ἐδε-
 ρός πω ἐγένετο· ἢ γὰρ ἴσως ἢ σὺν τῷ οἴνῳ τὸ πλεῖστον συμ-
 βάλλει εἰς δέταρην, ὥσπερ καὶ ἄλλωθεν εἶπεν ὁ ποιητής „σί-
 του καὶ οἴνου, τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλήθῃ” (Π. 9, 706) καὶ πάλιν
 „ὅς δὲ καὶ ἀνὴρ οἴνοιο κορυσεσόμενος καὶ ἐδωδῆς ἀνδράσι δυσ-
 μενέσσει παρημέριον πολεμίζει” (Π. 19, 168) καὶ τὰ λοιπὰ.
 ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα λύσις τῇ ἐξηγήματος κατὰ ἐπερβατὸν ἐξη-
 γημάτων τῶν ἑξῆς „μή μοι — μήτε, χερσὶ — οἶνον ἔχο-
 ραι· ἐδὲ — Κρογίῳσι δάματι — εὐχετώμεθα, μή μ’ ἀπο-
 γνῶσθαι — λάθωμαι,” ἵνα ὥς μὴ καθυρδὸς τὰς χεῖρας τὸν
 οἶνον σπένδεν θεοῖς παραιτῇ, μὴ δόγῃν τινα λάβοι παρὰ
 θεῶν διὰ τῆτο. λύεται δὲ τὸ προκείμενον καὶ ἔτιω, ὅτι τὸ
 μένος διχῶς κεῖται, καὶ ἐπὶ θυμῷ καὶ ὑγῆς καὶ δυνάμειος. ἡ μὲν
 ἐν ἑκάβῃ φῦσει τῷ πᾶντος οἶνον τὴν δύναμιν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ λέ-
 γει, ὁ δὲ μαραινέει τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὑγῆν τῷ πᾶντος
 λέγει ἐπὶ τῷ οἴνῳ ὥς μὴ κείνη ἐναντία. BD.

266. χερσὶ δ’ ἀνίπτουσιν: ἔμω τὰς προτάσεις
 ἑκάβης παραιτῇ ὁ ἑκτωρ, ἡδύνατο μὲν ἐν ἑαυτῷ κο-
 μιθεῖναι ὕψος κελυσσάσης, ἵνα πρότερον τήνῃ καὶ λυθῇ
 αὐτῷ ἡ πρόφασις· ἀλλ’ ὅτι τῆτο ἦν ἔθος ἀρχαῖον τὸ τὰς
 χεῖρας ἀπονίπτειν μόνον, ἀλλὰ τὸ ὕλον ἀπολέειν σώμα,
 ὅπερ ἐκ εὐχερῆς (εὐχαιρον LV) ἑκτορι ἐπιγομῆν. καὶ πῶς
 ἐν τοῖς ἑξῆς (476) ἀνίπτουσιν χερσὶν εὐχεῖν „Ζεῦ ἄλλοι τε
 θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι παῖδ’ ἐμόν, ὥς καὶ ἐγὼ περ,”
 ἢ ἐδὲ τῆτο ἐναντίον. ὁ γὰρ ταῦτόν ἐστιν ἐπισπένδεν καὶ ἀπλῶς
 διὰ λόγων εὐχεσθαι· τὸ μὲν γὰρ διὰ σώματος, τὸ δὲ διὰ ψυ-
 λῶν ἡμμάτων γίνεται. BL.

φένγον δὲ τὴν καταφρόνησιν τῶν θεῶν ἐπέτεινε τὴν
 ἐκείνου. V.

ἀνίπτουσιν: ἔτιω Ἀρξάρχος· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς διὰ
 τῇ ἢ ἀνίπτουσιν. A.

ἢ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἀνίπτουσιν. ἐκ ἑστὶ δὲ
 ἢ εὐθεῖα ἀνίπτουσιν. A.

268. αἵματι: τῷ ἐκ πολέμου, ὁμοίως καὶ λυθρῷ
 τῷ τῇ κύνει ἐπιμάκτω. τῷ εὐχετῆσθαι δὲ τὸ δεύτερον
 ὁ συζητῶν τὰ γὰρ εἰς θάμ ἀπαρέμματα προπαροξυνόμενα
 μακροπαρόληκτα. B.

Ἀρξάρχος τὸ δεύτερον αὐτοῦ ἐξέλλει, καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης·
 ἄλλοι δὲ ἐκτείνουσιν, ὅτι ὕψος. ὅσα γὰρ εἰς θάμ λέγει ἀπα-
 ρέμματα μὴ καὶ Ἀπολλοῦ διώκετον, τρίτην ἀπὸ τέλους
 ἔχοντα τὴν δέξιν, φιλεῖ πρὸ τέλους βραχύνει, λέγει τῇ
 θεῷ ἔσθαι κίχρα πῖπρος. ὅσα δὲ πρὸ τέλους ἔχει φέ-
 σει μακράν, προπερισπῶν θέλει, νικᾷ φιλεῖ· τὰ γὰρ
 τοιαῦτα δέξιν φιλεῖ ὑποφαίνει Ἀπολλοῦ χαριζέσθαι.
 ἔθεν οἱ ἀξίοντες ἐκτείνουσιν τὸ δεύτερον αὐτῷ ἐν τῇ εὐχετῆσθαι
 πάντως καὶ προπερισπῶσιν· εἰ δὲ δεδώκασι πρὶν ἀπὸ τέ-
 λους τὴν δέξιν, δώσασιν καὶ τὴν παραλήγουσαν βραχύνουσιν.
 ἔτιω ἐν πάντα τὰ τοιαῦτα ἀναγνωσκόν· „ἀλλ’ ἦτοι σὺ γν-
 ναῖκας ἐγὼ δὲ δάματι ἀνῶγα” (Od. 16, 316)· „ἐν μεγάροις
 δ’ ἐκτείνουσιν κατὰ μηχανάματι” (Od. 3, 213)· ἄλλοτε μὲν
 σε καὶ αἰτιάματι αἰτιάματι ἀνῶγα” (Π. 10, 120)· „καὶ ἐδρι-

άματι ἀνῶγα” (Od. 3, 35)· „μήτε μνάματι ἀκοῖτιν” (Od. 1
 39). A.

270. θυέσσιν: ἢ ἡμεῖς θυμιάματα φαιμεν, οἱ δὲ Ἀ-
 ττικοὶ θηλέματα ἀπὸ τῇ ἐκθηλέναι. ἐπὶ δὲ τῶν ἐμψύχων
 κυρίως τὸ ἐρεῖσαι λέγει, ὁ ἔστι σφάζει. BL.

γερμαί: γράφει καὶ γερμαί. D.

272. καὶ τοὶ πολλοὶ φίλτατος αὐτῷ: ἵνα ἐκ προῶν
 μίας ἢ τὸ δῶρον. BL.

277. Ἰλλίου ἱρῆς: ἢ διπλῇ, ὅτι θηλέως τὴν Ἰλίου. A.

278. φόβοιο: ἢ διπλῇ, ὅτι πάλιν φόβον τὴν φ-
 γῆν. A.

280. Πάριν μετελείσομαι: ἵνα μὴ δὲ Ἀνδρομά-
 χην δοκῇ τῆς μητρὸς ἐπεξίστασθαι. καλῶς δὲ τὰ ἀναγκαῖα τῶν
 ἡδονῶν προκρίνει· τῆτο γὰρ ἔστι προήσεως τὸ πάντα εἰδ-
 εῖναι, τὰ δὲ ὠφέλιμα αἰρετώτερα ἡγεῖσθαι. BL.

281. αὐτῷ ἐθέλησ’: εἰς τὸ ἀπειθεῖς Ἀλεξάνδρου. V.

282. γαῖα χάνοι: διασαῖν ἢ γῆ, ὥς καὶ χάσματος γῆ
 νομῆς καταποθῆναι. ἢ καταπίοι ἢ γῆ. AD.

ἐνδείκνυται διὰ τῆτο τὸ ἀπειθεῖς, μᾶλλον δὲ ἐμπα-
 20 Ἀλεξάνδρου. ἐκ εἶπε δὲ ὅτι σὺ αὐτὸν ἔτρεφες, ἵνα μὴ μῆ-
 λον λυπήσῃ αὐτὴν ὥς καὶ θύρετραν, ἀλλ’ ὁ Ὀδύ-
 πιος. BL.

283. ὁ προσέειπεν ἐδὲ ἐνταῦθα τὸ σοί, ἵνα ἐκ ἑστὶ ἐ-
 πίδας ὥς ἢ πόλις ἐκ ἀλώσεται. BL.

284. εἰ κείνῳ γε: εἰ εἶδον, φησὶν, αὐτὸν ἐλεῖν, ὅτι
 ἐπὶ λαβὸν ἂν κατὰ φρόνα χωρὶς ταλαιπωρίας καὶ θλίψε-
 ἑπιλαθέσθαι αὐτῷ, καίπερ μὴ ἔτιω διὰ τὸ φιλάδελφον ἐπὶ
 λαβόμενος. BL. εἰ θεασάμεν αὐτὸν νεκρὸν, ἐπαλάβου-
 ἂν αὐτὸν ἐκείνον ἔξω πάσης ταλαιπωρίας εἶναι· καὶ γὰρ
 30 κατελεῖται ὅτι μισεῖται. D.

ἢ διπλῇ, ὅτι τὸ σημαινόμενον, εἰ ἐκείνον ἴδοιμι τῷ
 λευτερότα, δόξωμι ἂν ἐκλεῖναι τῆς κακοπαθείας καὶ γν-
 οῖς αὐτῆς γεγονέναι. ἔνοι οἱ δὲ ἀγνοήσαντες γράψαν αὐτῷ
 πόν. A.

Ζηρόδοτος φίλον ἦτορ. ALV. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη γραφή
 φαίνη περ. LV.

ἄτερ πῆ. ἀπολάμενον, ἵνα μὴ ἐπὶ ἐμοῦ, διὰ τὸ φίλον
 δελφον. ἀλλ’ εἶπεν ἴδοιμι. οἱ δὲ τὸ γενομένην ἀκούσας.
 ἦτοι τὴν ἐμὴν φρόνα τῆς ἀτέρπε διζῶς ἐπιλαθέσθαι
 40 ἀπὸ εὐθείας τῆς ἢ ἀτερπε διζῶς· ἢ εἴποιμι ἂν τὴν ἐμὴν
 φρόνα ἄτερ διζῶς εἶναι καὶ ἐπιλεῖναι πάσης ταλαιπω-
 ρίας. D.

286. ἢ δὲ μολοῦσαι· εὐκίμος ἢ ἀποσιώπησις· αὐτῷ
 γὰρ στανεῖν τῇ Ἀλεξάνδρου ἀρὰ βέλει ὥς μήτηρ, αὐτῷ
 ἀπολογεῖσθαι, ἵνα μὴ παροξύνῃ ἑκτορα. BL.

288. κατεβήσεται: γράφει καὶ κατεβήσεται. A.
 ἐν ταῖς Ἀρξάρχοις φέρεται καὶ ἑτέρως, ἢ δ’ εἰς οἱ κα-

ἔσθαι παρὶς αὐτοῦ φωριμασίαν. A.

κηῶντα: τὸν τεθυμωμένον. εἰρηδὲ παρὰ τὸ κῆ-
 50 ἔστι καῶντα, τὸ θυμιάματα. D.

289. ἔσθαι οἱ: ἢ διπλῇ, ὅτι ἐγκλημένως ἀναγνωσκόν

έτως δύο τόνοις, καίτοι πυρρίχιακῆς ὕψους τῆς λέξεως, ἵνα μὴ ἀρθρον νοηθῇ τὸ οἰ ἀλλ' ἀντωνυμία. Α.

291. ἦ γὰγε Σιδόνι ἦθεν: δεδιώς γὰρ τὸν διωγμὸν διὰ Φοινίκης καὶ Αἰγύπτου ἦλθεν, ὡς καὶ οἱ Ἀργοναῦται διὰ τῆς Ἰερῆς. τῆς περιουσίας δὲ Ἀλεξάνδρου τὸ μὴ μόνον

ἀνῆλθαι πέπλος, ἀλλὰ καὶ πάλαι τὰς ἐργαζομένας. ABL. κλέφας τὴν Ἑλένην ἀπὸ τῆς Λακεδαιμόνους, ἐκ ἧν ἦλθεν ὁδὸν ἔδεν τὸν κατ' εὐθείαν πλῶν ἐπορεύθη, ἵνα μὴ διωχθεὶς καταληφθῇ, ἀλλ' ἔαλεισε διὰ τῆς Αἰγύπτου καὶ Φοινίκης καὶ Σιδόνος, κἀκεῖθεν ἔξω τῶ ὕψους γυναικας εὐ-10 ρῶν ἔλαβε τρόπον ληστρικῷ. BD.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἀπὸ μίας πόλεως τῆς Σιδόνος τὴν Φοινικὴν σημαίνει. ABL.

ἐπιπλῶς: μετοχή, ἄδριος πρότερος. ὁ ἐνεὼς ἐπιπλῶν βαρύνων διὰ τῶ ὦ, ὡς ζῶω γνῶω, ἐξ ἧ καὶ τὸ 15 ἐγνώθη. ἔτως ἐν ἐξ καὶ τὸ πλῶν. γίνεθ' ἐν ἐκ τῶ πλῶν πλῶν διὰ τῶ ὦ, καὶ ἐπαυξήσῃ τῶ ὦ εἰς ὦ ποιητικῶς πλῶν βαρύνοντι, ἐπειδὴ τὰ κατ' ἐπαύξεισιν τῶ ὦ εἰς ὦ γινόμενα ῥήματα, εἰ μὲν καθαρῶς, βαρύνοντι, οἷον ζῶω γνῶω πλῶν, εἰ δὲ ἐ καθαρῶς, περισπῶντι, οἷον νομῶ ερωτῶ. 20 λοιπὸν ἐκ τῶ πλῶν ὁ ἄδριος ἐκλώσα, καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως ἡ μετοχή ἐμπλῶσας, καὶ ἀγαυέσει τῆς αὖ συλλαβῆς ἐμπλῶς. B. ἀπακοπή, οὐ συκοπή. V.

292. ἀνῆ γὰγε: ἡ διπλῇ, ὅτι τὸν ἐκ Πελοποννήσου ἐπὶ Ἰλιον πλῶν ἀναγωγὴν λέγει. A.

καλῶς τὸ ἀνῆ γὰγε: βορραιοτέρα γὰρ τῆς Ἑλλάδος ἡ Ἰλίου. BL.

293. Ἐκάβη φέρε: τὰ σπεδαῖα δι' ἐαντιῶν αἱ ἐλευθεραὶ οἰκονομῶσι παρ' Ὀμήρῳ. καὶ νῦν μὲν ἡ Ἐκάβη τὸν πέπλον ἐκφέρει, εἰρώδει δὲ ἡ Ἑλένη τῷ Τηλεμάχῳ πάλιν 30 δίδωσι πέπλον (Od. 15, 123), ἀλλὰ καὶ ἡ Πηνελόπη τοῖς μνηστῆρος τὸ τόξον (Od. 21, 59). BL.

ἡ πρεπόντως, φασίν, ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου ἀδελφίας (λείας L) δίδωσι τῇ θεῇ τὸ δῶρον. ἀλλ' οὔτε Ἑλένης ὁ πέπλος ἐστίν, ὅτε ἐκ Λακεδαιμόνους αἱ γυναῖκες. LV.

295. τείματα ἄλλων: ὡν γὰρ ἡ χορὴς συνεχῆς, ταῦτα καὶ πρόχειρα: οἷς δὲ μὴ χορῶς τις, ταῦτα καὶ τείματα. B.

297. αἱ δ' ὅτε: γράφεται ἀλλ' ὅτε. L.

299. βραχὺ διαγαλιόν ἐπὶ τὸ Κισσηρῆς. A.

300. τὴν γὰρ Τρωῆς: ὅτε κληρωτὲς ἔτε ἐκ γένους 40 βέβηκε τὸς ἱερεῖς εἶναι, ὅτε ψήφῳ ἐνός, ἀλλ' ὅς πληθὺς ψηφισμένοι νομοῖσι, διὰ τὸ πολλὰς δημοτικὰς τοῖς προχειρομένοις καὶ προχειρίζουσι τὰς αἰτίας ἀνακύπτειν. BL.

301. ὁλοκληρῇ: φωνὴ αὐτῇ γυναικῶν ἐνχομένων θεοῖς. D.

303. ἐπὶ γούνασιν: ἡ διπλῇ, ὅτι πάλιν παρὰ γούνασιν. A.

304. ἐνχομένη δ' ἡρᾶτο: ὅτι τὸν ἱερεῖα περὶ τῶν κοινῶν εὐχεσθαι δέ, ἐκ ἰδίας ἑκάστη. ἐκάστη δὲ τὸ ἀξίωμα οὐδὲν ὁ ποιητὴς τὴν Θεάνῳ γόν Ἐκάβης παρισταμένης 50 ποιεῖ ἐνχομένην, καὶ τὸν Χρόσῳ τῷ Ἀπόλλωνι ὑπὲρ Ἑλ-

λήνων παρόντας Ὀδυσσεύς. BL.

305. ἐρυσίπτολι: πλεονασμὸς τῶ ἔ' οἱ δὲ παρὰ Καλὺμῶν τὸν ἐκ ἀγαθῶν (τῶν ἐκ ἀγαθῶν LV) ἐρυσίπτολιν. Ἀλλως (παρὰ τοῖς δὲ L) ἡ ποιῆσαι ἐρυσίπτον τὸς πόλεις, ἄμεινον δὲ ἐρυσίπτολι, καὶ οὐκ ὀν τὰς περὶ σωτηρίαν ἐνχομένους τῆς πόλεως. καὶ ἀλλὰ καὶ „Ἀθηναίη ληϊαδὴ“ (H. 10, 460). ABLV.

307. Σκαίων προπάροιθε πτελῶν: ὡς μέχρι τῶν ἐλδόντων ἀπὸ τῶς Τρωῆς. ἔμφασιν δὲ ἔχει μαζομένη ἐμπροσθεῖσαι εἰς τὴν πόλιν. BL.

ἔπειτα παρὰ τὴν πρόσταξιν εὐχεται: διὸ ἀνανεῖται ἡ Ἀθηνα. LV.

311. ἀδειέεται, ὅτι πρὸς ἑδὲν τὸ ἐπιφώνημα καὶ ἐκ ἐπιστρέφον: κατὰ μὲν γὰρ τὸ ἐναντίον ὁ Ζεὺς ἐπιβεβηὶ κατανεύων. καὶ ἐξῆς δ' ἐπιλεγόμενον „ὡς αἱ μὲν δ' ἐχόντο“ σαφῶς γίνεται περισσὸς ὁ εἶχος. γελῶν δὲ καὶ ἡ ἀνανεούσα Ἀθηνα. A.

ἀνέντευε: τῇ γνώμῃ ἀνέντευεν. ἀλλ' ἐπὶ μόνῃ τῇ ἀναιρέσει, ἐπεὶ τοὶ πάντες Διομήδεα διὰ τῆς Αἴαντος μονομαχίας πρὸς Ἑκτορα. BLV.

διὰ τί ὠνομάθη ἡ Ἀθηνα Παλλὰς; ἦρτέον ἐν ὅτι Παλλὰδιον ἦν ἱερεῖον μικρὸν ἐξέλιον, ὃ ἔλεγον εἶναι τετελειμένον, φυλάττον τὴν βασιλείαν τῆς Τροίας: ἐδόθη δὲ Τρωῖ τῷ βασιλεῖ κτείνοντι τὴν πόλιν ὑπὸ Ἀσίου τινὸς φιλοσόφου καὶ τελεσθῆναι διὰ δὴ εἰς τιμὴν Ἀσίου τὴν ἐπ' αὐτῷ 25 βασιλευμένῃ χώρῳ, πρότερον Παιτρὸν λεγομένην, Ἀσίαν ἐκάλουν. οἱ δὲ ποιητικῶς γράψαντες ἐκ τῆς Ἀίου εἶπον τὸ Παλλὰδιον τῷτο κατενεχθῆναι τῷ Τρωῖ βασιλεύοντι Φρυγῶν. τῷτο Διομήδης καὶ ὁ Ὀδυσσεύς, ὅτε τὴν πρῶστίαν ἐποίησαντο πρὸς Ἡρόκλῳ, ἐκ τῆς ἱερῆς ἐσύλησαν, προδιδωνάρις αὐτῷ Θεανὸς τῆς τῇ Ἀντήνορος γυναικός, ἱερίας τυχευάσεως καὶ φυλακτικῆς αὐτῷ: ἦσαν γὰρ ἀπὸ χορηγῶν καὶ Ἀντήνορος μαθόντες ὅτι, ἔως δὲ μὲν τὸ Παλλὰδιον ἐν τῇ Τροίᾳ, ἀσάλευτὸς ἔστω ἡ βασιλεία τῶν Φρυγῶν. πολλὴ 35 τοῖς ἐν τὴν ἰδίαν ἀπενέγκαι πατρίδα, δικαζόντων αὐτῶς τῶν ἄλλων βασιλέων καὶ προμύχων. πολλῆς τοίνυν μεταξὺ κινήσεως, καὶ γενομένης ὁφθαλμοῦ, ἴδοιεν αὐτοῖς παρασθῆναι τὸ βρέτας Διομήδῃ, μέγας ἂν γένηται πρῶς, καὶ τῷτο γενομένη διὰ τῆς νύκτος, ἐνέβη ὁ Αἴας ἱσχυρόμενος ἀδελφῶν. ὑπεύθυν δὲ δόλιον φρονεῖσαι αὐτὸν τὸν Ὀδυσσεύα. καὶ φιλο- νικήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀπέστησαν. ὅτε Παλλὰδιον ἀνέδεντο τῇ Ἀθηνᾷ, ἔπειτα δὲ φασὶν ὡς Παλλὰδιον χορ- σμένον ἐν τῆς πρῶτης τῶν τρώων, οἱ Ἀσίοι ἀγά- 45 ματὰ τινα ἐξέλιον τῇ Ἀθηνᾷ καθίδρυνον, ὡν ἐπεμελῆντο

314. αὐτὸς ἔτενξε: ὡς περὶ ὑπερδιδάτῃ καὶ τῷτο φησιν: ἐκ ἐβλήθη γὰρ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς καὶ κηδεύαις κοινοῖς, ἀλλ' ἰαντῷ ἰδίᾳ οἴκῳ ἐδιδάτῃ, τὸ δὲ ἔτενξε ἐν ἀντὶ τῶ ἐν ἐπεσάτῃ: καλλωπιστῆς γὰρ, καὶ ἵσως πρὸς ἥλῳ τῆς Μεγάρου οἰκίας, ὥστε εἰ ἦν αὐτῷ δυνατόν, ἤρπυσεν ἂν καὶ αὐτήν. BL.

καὶ τὰς ἀέλλας εἰς τὰς ἀνέμους μεταλαμβάνει, ὥτως τὸν πο-
δοῦν ἵππον μεταλαμβάνων, πόδας αἰόλος ἵππος εἶπε καὶ
ὥσπερ εἰπὼν ἀργίποδας κύνας (Π. 24, 211) κατὰ παράλη-
ψιν ἀλλαχῇ ἔφη καὶ κύνας ἀργύς (Π. 1, 50), ὥτω τὰς πόδας
αἰόλος ἵππος κατὰ τὴν παράληψιν αἰολοπώλας ἔφη. καὶ
αἰόλαι ἔν εἰλαί (Π. 22, 509) ἀπὸ τῆς εἰλεῖθι ταχέως λέγοντι·
καὶ σφῆκες μέσον αἰόλαι (Π. 12, 167) αἱ κατὰ τὸ μέσον συν-
εχῶς κινούμεναι καὶ εἰλόμεναι. καὶ κορυθαίολος ἔν ὁ συνεχῶς
κινῶν τὴν κορυθα, ὁ μεταποικῶν ἐπὶ τῇ Ἀρείῳ ἔφη „ἴσος
Ἐνναλφῷ κορυθαίει“ (Π. 22, 130). λέσεις δ' ἐντεῖθεν καὶ
τὸ „ὥς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἰδομένοιο, ἐμ-
πλεῖν κνίσῃς τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα αἰόλλη“ (Od. 20,
25) δηλοῦν ἔν τῳ εἰλεῖν καὶ συνεχῶς ἐρέειν. ἐκ δὲ τῆς κορυ-
θαίει λέσεις τὸ „Αἰολίης τε τριχάκης“ (Od. 19, 177), αἱ
συνεχῶς τὰς τριχὰς διὰ τὸ δρακόντιον κινῶντες· καρυκαμίων-
τες γ' εἰρηται οἱ Ἀχαιοί. Β.

360. φιλέουσα περὶ πιθανῶς προσέθηκε τὸ φιλέουσα,
ἵνα μὴ ἐπ' ἀπεχθείας δοκῇ μὴ καθεύδειν. ΒΛ.

οὐ δέ: οὐτὶς δὲ ἀντὶ τῆς γὰρ καὶ γὰρ με πείσεις. Α.

362. Τρώεσσι: τὸ τέλειον Τρώεσσι διὰ προπαροξύ-
νεται. Α.

ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν: ἐρασιωτικὸν τὸ
τῆς ἀλοχονείας καὶ οἰκτιρῶν Ἐκτορος. ἀκ ἤξωσι δὲ διαλέξαι·
Ἀλέξανδρον, τὸ πᾶν τῇ γυναικὶ ἐπιτρέποντι. ΒΛΥ.

ποθὴν: ὡς κριτήν. Α.

364. ἔντοσθεν πόλιος: ἐδήλωσεν ὅτι ἐ χρονίσει ἐν
τῷ τῇ γυναικὶ οὐκ εἶναι. Β.

366. οἰκίης: τίς ἐν τῷ οἴκῳ ἀστυμαθῆς γ' τὸ ἐλ-
θόντα μὴ ἰδῆν προέκρινε δὲ τῶν ἡδέων τὰ ἀναγκαῖα. ΒΛ.

367. τ' οἷδ': τὸ τέλειον τε οἷδα (τέως ΒΛΥ) Α. πολέμικος
δὲ ὢν ἱπποκτείνων τῶν πολέμικων κινδύνων τὸ ἀδελφόν. ΒΛΥ.

ἔτι σφιν: ὥτως ἔτι σφιν. εἰς τόπος, καίτοι ἐχρῆν δύο
διὰ τὸ ἐπιφύγειν ἀντιπρὶν ἀπὸ τῆς σφ' ἀρχομένην, ὁμοίως
τῷ „ὅθι σφισι πέρραδ' Ἀχιλλεύς“ (Π. 23, 138) „ἦρχε δ'
ἠγά σφιν ἀνὰ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων“ (Π. 14, 137). σέση-
μειῶν ἔν αὐτῇ ἡ ἀνάγνωσις μύνη, ὡς ἐν ἄλλοις ὁ Ἡρω-
διανὸς λέγει. Α.

370. εὐ ραιετόντας: διὰ τὴν τῶν δεσποτῶν πρό-
στατον καὶ φρόνησιν ἐπὶ δὲ Ἀλέξανδρον (314) μόνον καλῶ. ΒΛ.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆς εὐ ραιετόντας. Α.

371. οὐδ' εἴθ' Ἀνδρομάχην: ἐκκλίτων τὸ ὁμοειδὲς
πιθανῶς ἐποίησε τὴν Ἀνδρομάχην μὴ εὐρισκομένην ἔνδον.
ἡμεῖς δὲ καὶ κρίνουμεν τὸν ἀκροατὴν ὥστε ὅστις ἐπλήρωσε μὲν
λύπης τῶν φίλων Ἀνδρῶν, Ἀνδρομάχην δὲ ἡ ἀπῆλθε δὲ κατε-
ρής, τῶν φιλικῶν μὴ θεαδέντων ἐν γ' τῷ τείχει παρα-
δόξως συντυχάνει αὐτοῖς. ΒΛ.

373. πύργῳ ἐφασκήκει: τὴν αἰτίαν τῆς ἐξόδου φησί,
παραμυθόμενος ἡμῶς συνεχόμενος τῷ Ἐκτορί. βάλει δὲ
ὥσπερ ἱκετήριον τῷ πατρὶ προτείνει τὸν παῖδα διὰ τὸ δι-
ψοκίδενον. ΒΛΥ.

ἐφασκήκει: Ἀρίστωχος χωρὶς τῆς ἑφασκήκει. Α.

376. νημερτέα: ἐπὶ ῥῆμα, ἀπὸ τῆς νημερτέας ἀδελφῆς
τῆτο ἐκ τῆς νημερτέας. τῆτο παρὰ τὸ ἀμαρτῶ τὸ ἀπονηγῶ-
ν, καὶ μετὰ τῆς νῆς ἐρητικῆς νημαρτέας, οἷον δὲ μὴ ἀπο-
νηγῶν τῆς σκοπῆς τῆς λόγῳ, τῆτες μὴ ψευδόμενους· καὶ
5 τῆτο τῆς αἰετῆς νημερτέας. Α.

377. λευκώλενος: τῆ ποιητῆς τὸ ἐπιδέον, ἐ τῆς προ-
σώπῳ. λέγει δὲ καὶ τὰς αἰτίας δι' αἷς προτείνει τὰς σὺν ῥοῖς
δέξ. ΒΛΥ.

378. εἰχατέρων: ἐνάτειρ παρὰ τὸ ἐνάξειν, οἷον
συνενόηται· πρὸς ἀλλήλους γὰρ, φησί, λέγοντι. Αἰλίος
Διονύσιος ἔτι φράζει· ἐνάτειρ αἱ τοῖς ἀλλήλων ἀδελφῶν
γεγαυρημένοι, ὡς συνήθως φασὶν τινες ἀνδραδέλφας. Β.

381. ὁ τρηχρῆ: ἡ δρακόντι, ἡ μὴ ἀναμένουσα ὁτρυνού-
μεν, ἀλλὰ δι' ἐαυτῆς παροτρυνομένη ὑπαντᾷ πάντα ποῖ-
15 γόντες δὲ παρὰ τὸ τρέω τὸ φοβέμαι. Β.

383. οὐ τέ περ: ὁρμητικῶν τῷ Ἐκτορί ἀπολογεῖται
αὐτῆς ἡ θεοπάτρια, ὡς ἐχαιρέσεις προσδοίς, ἡρακαομένης
τὴν φιλαδρίας χάριν, ἵνα μᾶλλον οἰκτιρῇ αὐτὴν ὁ Ἐκτορ. ΒΛ.

389. μαινομένη εἰκνῆ: ἵνα ἀπροαιρέτως δοκῇ
βλακῆσαι. παῖδα δὲ φέρεται τιθῆναι, ἡ ὅτι ὑποτίθεται ἡ
ὅτι ἐν τοῖς δεινοῖς καὶ ἔωσι μόνος τὰς παῖδας. ΒΛΥ.

390. ὁ δ' ἀπέσσυτο: ἐ πρὸς τὴν Ἀνδρομάχην,
εἰς τὸν πόλεμον. Β. ἐκ ἀποκρίσεως ἐπὶ θυμῷ. εὐ δὲ τὸ
περιμένει τὴν γυναικα· καὶ ἔστιν ἰδῆν ἀντικείμενα τὰ πρό-
25 ὤπα, Ἐκτορος μὲν προτιμήσαντος τῶν φιλικῶν τὴν
θεῖαν τῶν πολιτῶν, Ἀλέξανδρος δὲ τῇ Ἑλένῃ παρακα-
μένου. ΒΛ.

392. διερχόμενος μέγα ἄστυ: μετὰ τὸ διελθεῖν
λεωφόρος καὶ πρὸς τέλει ἐλθεῖν. τῆτο δὲ φησιν, ἵνα ὁ ἀν-
30 αἷς ἀγωνιώτερος γένηται. ΒΛ.

393. ἐμελλε: ἐφκει αὐτῷ καὶ ἐδόκει ἡ γυνὴ προελθῆναι
θῆναι. Β.

394. ἔνθ' ἄλοχος: ἀναβέβηκεν ἐπὶ τὸ τείχος ὡς ἐν-
θεν ὁρμητικῶν τὸν Ἐκτορα, ὡς δὴλον ἐκ τῆς „πύργῳ ἐφασ-
35 κει“ ἐδάμει δὲ ὁρμητικῶς οἰκαδὲ ἐπανερχετο, καὶ ἰδῆσα ἔστιν
μέλλοντα προσερχεῖν, ἵνα αὐτὴν μὴ φθάσῃ παραλλάξαι·
τῆτο γ' ἔδει πάντως, ἵνα μὴ ἐξελεῖν φθάσῃ. δείκνυσθαι
τὸ φιλαδρον τῆς Ἀνδρομάχης. ΒΥ.

πολύδωρος: πολλὰ ἔδνα παρὰ τῆς ἀνδρὸς λαβῶσα
40 πολυπλοκός. Β.

395. 396. Ἡετίωνος — Ἡετίων: „οἷον περ φίλ-
γενεῇ, φίλῳ“ (145). ἐν ἡλικίᾳ ἡ πτωχία. τινὲς δὲ Ἡετί-
τὸ τέλειον φασιν ἀντὶ γενεῆς, ὡς τὸ „ἄσσαν ἰόνθ' ὅτε
45 τοι“ (Π. 1, 567). Β.

τὸ Ἡετίωνος εἰ μὲν τοῖς ἀντο συντάττοιμεν, ἐμφαν-
ρον παῖδα τὸ ἀκατάλληλον τῆς ἐπαναλήψεως, ἡ τις ἡμέ-
πτοις οὐκ εἶναι γίνεσθαι εἰ δὲ τοῖς μετὰ καὶ τὰ, δὴνα
ὁ λόγος καὶ τὸ ἔστι, μεγαλήτορος Ἡετίωνος, ὅστις Ἡετί-
φκει ὑπὸ Πλάκῳ. Α.

396. ἡ διπλῇ πρὸς τὴν ἐπαναλήψιν, ὅτι πλέονει
50 ἡλιό, καὶ τὸ τῶν πτωχῶν ἀκατάλληλον. Α.

ὑπὸ Πλάκῳ Γράνιος, οἱ δὲ Ἀτράμους, Πελασγὸς
τὸ γένος, ἀφίκειό ποτε ὑπὸ τὴν ἐν τῇ Ἀρκίᾳ Ἰδην, καὶ
πόλιν κτίσας ἐκάλεσε ἀφ' ἐαυτοῦ προσηγορεύουσιν Ἀδρα-
μύτιον. γενήσας δὲ θυγατέρα Θήβην τῷ ὀνόματι, παρὰ
τὴν ἀκρὴν τοῦ γάμου ἔθετο γυναικὸν ἀγῶνα καὶ τὸν
ταύτης γάμον τῷ ἀριεστέρῳ. Ἡρακλῆς δὲ κατ' ἐκείνο
καιρὸς θανεὶς ἔλαβε τὴν Θήβην γυναῖκα, καὶ κτίσας πόλιν
ὑπὸ τὸ Πλάκιον καλέμενον ὕψος τῆς Κιλικίας (Ἀρκίας Α)
Πλακίαν Θήβην αὐτὴν ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἐκάλεσεν, ἡ ἱστορία
παρὰ Λικαίονορχο. ΔΔ.

Ἀδράμνεις ὁ Πελασγὸς ἀφικόμενος εἰς τὴν Ἰδην τὴν
ἐν Κιλικίᾳ (Ἀρκία Λ) κτίσει πόλιν Ἀδραμύσειαν καλε-
μένην. ἔχων δὲ θυγατέρα Θήβην ἑναθλον δρόμιον αὐτὴν
ᾧρισε τῷ βελωμένῳ. Ἡρακλῆς δὲ ταύτην λαβὼν*) καὶ τὴν
πόλιν Ὑπόπλακον Θήβην ὀνόμασεν, ὅτι ἐπέκειντο αὐτῆς
πλακῶδες ὕψος, συνεχθεὶς ἔχον πύργους προσιπυύσας ἀλλή-
λαις. ἄλλοι δὲ ἔτι παρὰ τοὺς Σύρους Κιλικίας, ὑπὸ τὴν
Ἰδην καὶ Πήδασον ὄντες. BLV.

ὁ λήξις ὁρῶν: ἔλην ἐχούσῃ, συμφέρει τὸ πῶρ, συνδένδρῳ.
ἐμφαίνει δὲ ὅτι πλέσιος ἦν Ἡεῖων διὰ τῆς ἐπιθέσεως, εἰπὼν
ὁ λήξις. D.

398. ἔχει θ' Ἐκτοροί: ἡ διπλῆ, ὅτι ἀντὶ τοῦ εἴχεται ὑφ'
Ἐκτορος. ἡ γ' γενὴ ἔχει, ὁ δὲ ἀνὴρ ἔχει. A.

400. κόλπῳ: ἡ διπλῆ, ὅτι κόλπον τὰς ἀγκάλας ἔνν εἰ-
πεν, ὡς δὲ καὶ τὸ ἄνω τοῦ πέπλου ἔτιως καλεῖται „κόλπον
ἀνιμένην" (Π. 22, 80). A.

κόλπος τὸ ἀναδίσπλωμα τῶ ἡματι. καὶ Πρόδοτος οὕτω
λέγει „μύγαν κόλπον καταλειπούμενος" (6, 125). L.

ἀταλάφρονα: ἀπαλὰ φρονούντα, μὴ δυνάμενον εὐχ-
ναι καὶ κακοπαθεῖν. ABDL.

401. ἀλλ' ἔχων ἀξέρι καλῶ: προσηγορεύουσιν ἡμῖν
τὸ χαρὲν τοῦ παιδός, ἵνα προσηγορευομένη αὐτῇ τὸν νοῦν,
ὅταν εἴπῃ „ὁ παιδὸς ἀξέριτο" (466). πρὶν δὲ παιδίῳ τὸ
μὴ ἡλῖον ἢ σελήνην ἄλλ' ἀξέρι εἰκασθῆναι. B.

402. καλέσκει Σκυμάνδριον: σημειώσαι τὸ μέ-
τρον. A.

402. 403. ἄρσῳ πρέποντα, ὁ μὲν γ' ὁ βεβλόμενος ὄνει-
δίζει τοῖς ὑποταγμαῖς ἢν παρὶθεν αὐτοῖς σκωτῆσαι,
ἀπὸ τῆς ἐγχευῆς Σκυμάνδρου καλεῖ τὸν νόον οἱ δὲ Τρωεῖς,
ὡν ἡγήλαται αὐτὸς ὁμολογῶντες χάριν, Ἀσπανάστῳ
καλῶσιν, οὐκ εἰς θάνατον τὴν προσηγορίαν καὶ γ' ὁ Ἐκτωρ
ἔτιως ἐκαλεῖται διὰ τὸ ἔχει „ἀλόχους κενὸς καὶ νῆμα τέκνα"
(Π. 24, 730). προτρέχει δὲ ἡμῶς ἐπ' ἀρετὴν δὲ ὡν καὶ παι-
σὶν αὐτοῖς ἐκκλίσας οἱ ἀγαθοί. BLV.

404. μέλδῃσεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ: τοῦτο γὰρ
ἡρώϊκον καὶ μεγαλοφρενές, τὸ μὴ ἀδράως γελᾶν. χαρίζεσθαι δὲ
δοκᾷ τὰς γυναῖς τὰς παῖδας φιλοφρονούντας σπένδοντας
γ' ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἢ παιδοποιῶν. πατρικὸν δὲ τὸ χῆμα
προσαγορεύομεν γ' μειδιωμῶν τοὺς παῖδας τοὺς μηδέπω

μὲν λόγῳ συνιέντας, γνωρίζοντας δὲ ἤδη τὴν ὕμν. BL.

405. παρίστατο δακρυχέουσα: ἤδη προὐδίδεσκε τί
μέλει λεχθῆναι. πιθανόν δὲ ἀπὸ τῆς ἀπροσδοκίης χαρὸς
κλείει τὴν γυναῖκα. γραφικῶς δὲ ὁ μὲν μειδιᾷ ἀπορῶν
εἰς τὸ παιδίον, ἡ δὲ δακρύουσα παρέρχεται αὐτῷ, καὶ οἷον εἰ-
πεῖν ἡμέριζε τὸν κλαυσίγελον. BL.

406. γ' ἡ χεῖρ: τὸ δυσαποσπάζως ἔχει καὶ τὸ ἀνδρὸς δη-
λοῖ τὸ γ' χεῖρ. BL.

407. φθίσσει σε τὸ σὸν μένος: διὰ τὴν φιλοσοφίαν
πέμπεται αὐτὸν ἐπέρχειν Ἑλλήνων, καὶ ὁ τοσούτοις πο-
λεμίοις εὐχέσθωνται εἶναι ὅσον αὐτῷ διὰ τὸ ἀνιπυκνόντων.
Θαυμάζει μὲν ἐν τὴν ἔχον, ἐκ ἐπαινεῖ δὲ τὸ θράσος. ὅτι
δὲ Ἐκτορ εἴτε ἀνὴρ φησὶν, ἀλλὰ δαιμόνιε, ὁ παρρησιασθῆναι
θυμὸν καὶ ἐννοῖαν. BL.

408. καὶ ἔμ' ἄμμορον: ἡ διπλῆ, ὅτι τινὲς γράφουσι
καὶ ἔμ' ὁ μὲν μόνον, ἐκ τῆς A.

τοιαύτη τις ἔστιν οἷα ἐν μήτρῳ ἐκ πολλῶν παιδῶν ἐφ'
ἐνὶ σπλάγχνα. V.

409. σεῦ ἔσομαι: ὁ τῇ κοινῇ χηρείᾳ, ἀλλὰ τῇ Ἐκτο-
ρος ἔχθρῳ. BL.

410. πάντες ἐφορηθέντες: ἔνα γ' ἔκαστον αὐτῶ
ἥτιονα ἡγῆται αὐτῇ. BL.

411. σεῦ ἀφ' αὐμαρτοῦσθαι χθόνα δόμεναι: φίλαν-
δρον τὸ ἦθος αὐτῆς. ἡ δὲ ἀντιωνυμία πολλάκις παρ-
αίτιον τῶν λέξεων ἐστὶν ἐν τῇ ἱστορίᾳ. BL.

412. ἔσται θαλάπῳρῃ: περιπαθὼς φησὶν ὅτι ἄμα
σοὶ πάντα τὰ ἡμοὶ ἀπολύνῃ καλῶ, ἀλλὰ καὶ τὸ κοινάτατον
πάντων ἀνθρώπων ἀφαιρεθήσεται, ἡ ἐλπίς. τὸ δὲ πόντον
ἐπίπλησεν ἀντὶ τῆς ἐπὶ πότμῳ καταληγῆς. BL.

413. ἔδ' ἐμοὶ ἔπει πατήρ: οὐκ εἶναι ἐπαγγέλλεται ἀντὶ πάν-
των αὐτῶν λέγουσα ἔχειν ἐλπίσιν γ' μᾶλλον τὰς ἡμῶν μέ-
νων ἡσυχίας. ἐκ ἀγνοῦντι μὲν ἐν διαλέξει, ἀλλ' ἐκ πάν-
των τῶν οἰκείων οὐδένου Ἐκτορα οἱ γ' ἀνιπυκνότες φράσαι
καὶ πρὸς εἰδότηας λέγειν τὸ μήκος τῶ λόγον. BLV.

διὰ τί διηγῆται τῷ ἐπιστάτῳ: ὅτι ἐκ τῆς ἀναλογισ-
μὸς τῶ ἀμφερόντος τὰς ἀσθενήσας φωνὰς, αὐτῶν δὲ
πρὸς τὸ περθεῖν εἶσι καὶ τὸ δεῖν διὰ τὴν ταράχην. A.

414. ἀμὲν: ἀντιμετρώς φησὶν ἀντὶ τὸ ἐμὸν διὰ καὶ ἀν-
τικῶν φίλων. πιθανώτερον δὲ ἐστὶ ἀσφαλιστῆρα εἶναι, ἀντὶ
τῶ ἡμῶν, ἀμὲν. ὅπως Ἀπολλωνίου. A.

τὸ δὲ ἀμὲν ἐν μὲν τῇ Ἰλιاذῇ προσηγορίᾳ φησὶν ὁ Ἡρα-
κλῆς ἀσφαλιστῆρα εἶναι ἀπὸ τῶ ἀμῶν. ἐν δὲ ἐπιμε-
ρισμῷ φησὶν εἶναι ἀπὸ τῶ ἡμῶν ἐκτετατὴν τὸ εἰς ἃ μα-
κρόν. BLV. ὡς τὸ ἀκὴ αἰ καὶ α' οἶνος τῆς. V.

415. ταπεινώσαν: Ἀφεισάρχης διὰ τῶ ὁ ταπεινώ-
σαν. A.

417. ἔξενάριξεν: ἐκκλίνας. A.

ἡ διπλῆ, ὅτι διδάσκει τί τὸ ἔξενάριξεν. ἐπιφέρει γὰρ
„ἀλλ' ἄρα μὴ κατέκειν ὅν ἐντισιν." A.

*) λαβὼν — ὀνόμασεν], ὑπὸ τὸ Πλάκιον τῆς Κιλικίας πόλιν κτίσας, Θήβην αὐτῇ ὀνόμασεν. ἀλλ' Ἡρακλῆς καὶ Ἀδράμνεις οἱ
Ἀτράμους, ἀπαρχὰς εἰς Φουλίαν ἀπὸ Θήβης φέροντες, ἐξώθησαν, καὶ οὐκ ἐπὶ τὴν αὐτὴν κατ' ὁμώνυμον. V.

ὡς τίμιον καὶ βασιλικόν. ἔ. περιττὰ δὲ ταῦτα· ἀξίωμα γὰρ τῷ πατρὶς ἐμφαίνει, ὃν ἡδέσθη καὶ πόλεμος καὶ κτείνης. BLV.

419. σῆμα ἔχεν· ἦγεν διὰ χόματος ὑψηλῆς ἐσήμανε τὸν τόπον τῆς ταφῆς. L.

πτελέασι· προσφυνῶς διὰ τὸ ἄκαρπον. L.

420. νόμφοι ὀρεσιάδες· σημειώτεον ὅτι καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν ταῖς πηγαῖς οἶδε θεάς, ὡς νόμφας καλεῖ· „νόμφαι κορηναίαι“ (Od. 17, 240) καὶ „νόμφαι ὀρεσιάδες, κορηναίαι δὲ.“ ὅπως πεπληρωθῶσι θεῶν δυνάμεων Ὀμηρος ἡγά- 10 τει πάντα. B.

422. ἰσθ'· ὡς σοφῶν Ἀρξιαρχος· καὶ ἐπεκράτησεν αὐτοῦ ἡ ἀνάγκη. ἔκείνο μέντοι ἀναγκαῖον προσδεῖναι, ὅτι τὸ ἴα βαρύνοντος ἀνέγνω ὁ ἀνὴρ καὶ τὸ μῖα· „ἔδ' ἴα γῆρας (Π. 4, 437) καὶ „μῖα δ' οἴη (Π. 18, 565)· τὰς μέντοι δοτικὰς περιέσπασεν „ἢ ἄρα γινόμεθ' αἴση“ (Π. 22, 477) καὶ „ἢ δ' ἐν τυκτὶ γέροντο“ (Π. 18, 251). καὶ φυσί γε τὸ τοιοῦτο εἶδος Ἰώνων εἶναι. τινὲς δὲ ἐτόλμησαν λέγειν αὐτὸ Ἀντικόν, λέγω δὲ τὸ ἐπὶ τῶν τοιούτων θηλυκῶν καταβιβασμὸν γένεθ' ὅντι. ὅπως ἐν καὶ „μῖσσην ἐς ἄγναιον“ (Π. 20, 254) ἀ- 10 νέγνω, „ἐκτιμένης“ δὲ „κατ' ἀγνίας“ (391). μήποι· ἐν ἐπεί καὶ τὸ ἰσθ' ἐπὶ τῆς δοτικῆς περιέσπασε, συνεξαγοισὼν τῷ τῷ θηλυκοῦ τόνου, κατὰ τὴν αὐτὴν πτωσιν καὶ τὸ ἐδέτερον ὅπως ἀνέγνω ὁμοτόνως. A.

423. κατέπεφνε — Ἀχιλλεύς· κληθῆντος ὑπο- 25 βάλλει αὐτῷ κατὰ τὰς τὸν Ἀχιλλέα φρεσὶν. BL.

426. τὴν ἐπελ· μεταποιῶν ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς εὐθεῖαν καταντῶ πάλιν εἰς τὴν προτέραν αἰτιατικὴν. L.

428. πατρὸς· μητροπατόρος· τεθνήκει γὰρ Ἡερίων ἔδην. B.

βῆλ' Ἀρτεμις· αἰφνιδίως ἐτελεύτησε· τὸς γὰρ αἰφνιδίως θανάτους ἀναφέρουσιν εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτέμιον. A.

429. ἔκτορ ἄτὰρ σύ μοι· τὸ χῆμα καλεῖται χέσις· ἐμφαίνει δὲ εἰνοιαν καὶ πάθος ψυχῆς. BL.

430. θυλερός· ἀγαπητός· „τοιόνδε θάλας“ (Od. 6, 35 157) ὅσον ἀγάπημα. B.

431. αὐτοῦ μίμν'· ἡ μὲν Ἑλένη ὡς αἴτιον τῆς πολέμου ἐκπέμπει τὸν Πάριον, ἡ δὲ ὡς ὑποκινῶντα κατέχει. καλῶς δὲ ἔ. μένειν αὐτὴν οἴκοι ἄξιον (οἶδε γὰρ ὅτι ἔ. πέσει), ἀλλ' ἐπὶ τῷ τείχεσσι μένειν, ὅθεν καὶ ἀμυνεῖ τὸς πολέμους, 40 ὅθεν καὶ σωθίσειται. BLV.

432. ὀφρακινόν· ὀφρακόν, ὡς παρθενηκὴ καὶ ἡ παρ- θένος. L.

θῆης· ὅπως Ἀρξιαρχος διὰ τῆς θῆης. A.

433. ἀφ' ἐπὶ τῷ εἶχε· ἐπὶ τῷ εἶχε (439) καὶ γὰρ αὐτῶν 45 θυμὸς· „ὅτι ἀνοήτοι οἱ λόγοι τῇ Ἀνδρομάχῃ· ἀντιστρατη- γῆ γὰρ τῷ ἔκτορι· καὶ πρὸς τὸν παρῆσαν οὐ γὰρ παρῆσαν ἐκείνου τὸ τείχος κατὰ τὸ τοιοῦτον τὸ μέρος, ὅδ' ὅπως ἐπὶ πλησίον ἡ μάχη τοῦ τείχους. καὶ ὁ ἔκτορ (441) πρὸς τὰ πρότερα ἀπάντῃ λέγων „ἢ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα.“ A.

ἔ. πρὸς τὰ μὲν τὰ τῆς ἐποθέτης γυναικί, ἀλλ' εἰ καὶ

γυναικί μὴ πρέπει, ἀλλὰ γε τῇ Ἀνδρομάχῃ, ἐπεὶ καὶ τὸ ἵπποκομῆν ἐ γυναικὸς, ἡ δὲ Ἀνδρομάχῃ καὶ τοῦτο ποιεῖ (Π. 8, 163), ὡς φιλανδρὸς ἐπιμελεμένη καὶ τῶν φερόντων αὐτῆς τὸν ἄνδρα ἐπὶ καὶ τῇ Ἀνδρομάχῃ τοιαύτη, καὶ 5 ἔκ. ἀπείρω καὶ τὸς ἔκτορος ἵππους τημελῶσα. BL.

434. ἄμβατος· ὅπως Ἀρξιαρχος, ἄμβατος. Καλλί- ξρατος διὰ τῆς ἄμβατος. A.

πέπλασαι τῶτο, ὅπως αὐτὸν ἀποσῆσθαι τῷ πεδίῳ διὰ τῆς ἀποκρίσεως πρὸς τῆς. ἐπὶ δὲ ὁμοῖον, καὶ ὁ ἔξιν ἐπιδρῶν 10 μὲν τὴν ἀπὸ τῷ τείχεσσι κατερχομένην ὁδὸν καὶ ἀναβῆναι αὐτὴν. BDV. μέντοι δὲ χρόνον ἐπὶ τῷ τείχεσσι οἶδε. V.

435. τῇ γ' ἐλθόντες· γράφετ' καὶ διὰ τῆς δ', τῇ δ' ἐλθόντες. A.

436. ἄμφ' Ἀγαντεῖ· περιεργάσατο παρὰ τινος τὰ δυνά- 15 ματα. ἄμφ' ὅτε δὲ οἱ ποιητῆς δηλώσαι τι τῶν μετὰ Γλαύκων καὶ Διομήδην γεγονότων. διὰ τί δέ, φασίν, ὁ συντάκτης ταῦτα ὁ ἔκτορ· φασὶν δὲ ὅτι συνείδεν· „ἐμοὶ“ γὰρ φησὶ „τάδε πάντα μέλει γενναί.“ BL.

437. Ἀτρεΐδας· ὁ ἔξιν ἐν τῷ πρὸς τὸς ἰσοτημένους Ἀτρεΐδῃ προστίθεται δυνάμεις. A.

438. 439. ἡ — ἡ· διὰ τὸ πᾶς καὶ τὸ τὸν ἡ ὅσον τὸν ὅς δὲνα εἶναι διαζευκτικὸς ἡ καὶ παραδιαζευκτικὸς. A.

438. θεοπροπίας εἰς εἰδῶς· ἐποβάλλει ταῦτα ὅς οἱ οἰκονομῶν ὡς κατὰ τοῦτο τὸ μέρος εἰμαρτο ἀλλῶναι καὶ 25 ἴλιον. BL.

439. καὶ αὐτῶν θυμὸς· ἐν ἐνίοις καὶ αὐτὰς θυμὸς.

441. τὰδε πάντα· ἡ ὀφρακία καὶ ἡ χηρεῖα καὶ ἡ πολέμων σκόπησις. BL.

ὅτι πρὸς τὴν λέγουσαν „ἀλλ' ἄγε τὴν ἐλπίδα“ καὶ 30 παῖδ' ὀφρακινὸν θέης“ οἰκτίως ἀπῆντηκεν ὁ δὲ διασκεπτικὸς ἐλπίδα. A.

442. αἰδέομαι Τρωῶς καὶ Τρωάδας· νόμος ἔχουσιν αἰδέεσθαι τὸς ὑποταγμένους· καίτοι δὲ παρὰ τῶν καὶ ἐκείνους δειλόν. BL.

ἔλκεσιπέπλους· αἶν ἐν τῷ ἀδύζιν ἐπισφύραται τὸν πέπλος. A.

443. κακὸς ὡς· γράφετ' κακὸς ὡς ἦσαν κατὰ κακόν.

444. μάθον ἔμμεναι ἐσθλός· διδάσκται γὰρ αἶσθη- 40 ταί. ἔμμεναι δὲ τὸ ἔμμεναι ἀντὶ τῶ εἰσθλῶ. ἔξ. ἐπιλογισμῶν καὶ τῶν γῆσιν. ABL.

445. τὸ αἰεὶ τοῖς ἐκάνω προσδοκῶν, ἵνα μὴ ἐπελ- τὸν γένῃ τῷ καὶ συνδέσσει, καὶ αἰεὶ πρῶτοις. κοινὸν μετὰ 45 τοῖς καὶ ἀμφοτέρων τὸ αἰεὶ, ὥστε καὶ τὸ ἔμμεναι. A.

ὁ Νικάνωρ φησὶν ὅτι δεῖ εἶναι εἰς τὸ αἰεὶ, ἵνα μὴ 45 συνδέσσει ἐπελῶν γένῃται. BL.

446. ἀρνύμενος πατρός τε· ἐμόνον, φησὶν, ἵνα τὴν δόξαν ἀλλὰ καὶ τῷ πατρὶ σῶσαι σπαράξω. B.

448. ἔσσειται ἡμᾶρ· ἐκ ἐκφοβῆς, ἀλλὰ πρὸς τὸ μὴ 50 σείεσθαι. ὡς γὰρ δεινὸν χρόνος ἐκ ὀφρῆς, τῶν ἡττων ἡττων πησιν ἡ προσδοκία, ὥστε ἔξιν ἰδεῖν καὶ ἐπὶ τῷ θανάτῳ

προειδότες γ' ὅτι τεθνησόμεθα, διὰ τὸ μὴ εἰδέναι τὸ πότε ἔσται ἀφθόμεθα. ἡ δὲ διπλῆ, ὅτι θνητὸς τὴν γλῶσσαν. Α.

ἔκ ἐκφοβῆ, εἰ καὶ τῆς ἀλώσεως μέμνηται, ἀλλὰ μᾶλλον εὐπαρμόνιον ποιεῖ, καὶ τὴν αὐτὴ φιλοσοφίαν πρὸς τὴν γυναῖκα ἐμφανίζει· διὸ ὁδὸν τὸν τῆς ἀλώσεως ὁρίζει χρόνον. 5 ἔλπει δὲ τὰ δεινὰ διὰ τὴν παράβασιν καὶ τὴν Διομήδους ἀριστείαν. Β.

450. οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει· ἐπεὶ ἐκείνοι ἐκόντες ἔδυσέχον, ἐπιτρέποντες Ἀλεξάνδρῳ ἀδικεῖν· ἡ δὲ Ἀνδρομάχῃ διὰ τὰς ἐκείνων ἀμαρτίας προσηνέχεται, το- 10 ὅσον οὐκ οἰκείων ξεροθεῖσα ἐν ἡμέρᾳ μὲν· ὑπερέβαλε δὲ τὴν τῆς γυναικὸς φιλοσοφίαν· ἡ μὲν γ' ἀντὶ τῶν ἐκείνῳ ὄντων αὐτὸν οἰκείων ἔθετο, ὁ δὲ καὶ τῶν περιόντων αὐτὴν προτι- 15 μῇ· ἕνα δὲ ἔλεον καὶ ἡ ἡλικία καὶ ἡ δολία, μιμνῶ δὲ καὶ βαρβάρους φιλογύναιον ἦθος, οὗ περὶ πλείους ποιεῖται τὰς γυναῖκας. ΒΛΥ.

451. αὐτῆς Ἑκάβης· ἠΰξεται διὰ τῆς ἀντωνυμίας ἡ φιλοσοφία. V.

452. ὅσον σε· δεινὸν γ' πάντων χείρων ἢ τῶν γυναικῶν ἔβρις καὶ αὐτῶν ἀσθένεια· πρὶν τινα παρ Τρώων 20 ἄλλοι κατακοιμηθῆναι (Π. 2, 355). ΒΛΥ.

453. ἐν Ἀργεῖ ἔσσι· ἐν ἄλλῳ ἐν Ἀργεῖ ἔσσι. τὸ δὲ πρὸς ἄλλης ἐπὶ ἄλλης κεινομένη· τοῦτο γὰρ τὴν ἔβριν φέρει, ὅχι τὸ ἔργον, σύνθησις δὲ τῆς παλαιότητος. ΒΛ. 25 ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἄλλης, ὡς πρὸς Τρώων καὶ πρὸς ἄνακτος, ἵνα μὴ κακοπαθῇ. V.

454. ἔδωκε φρονέουσιν· ἡ διπλῆ, ὅτι κατὰ τὸ προσεχὲν ἔτιος ἐλπόντος Ὀμήρου οἱ νεώτεροι τῷ ὄντι ὑδροφορεῖσαν εἰσάγουσιν αὐτὴν. Α.

Μεσσηνὶς καὶ Ὑπέρεια κορυφαίαι Ἀργεὺς (Θεσσαλίας). Α. 30 οἱ δὲ τῆς Λακωνικῆς. D.

Ὑπέρεια Θεσσαλίας. Πίνδαρος, ἔργων μὲν Φερῆς κρα- 35 ταιῆς Ὑπερῆϊδα λιπὸν. V.

455. πόλλ' ἀκκαζομένη· τέταρτον μὲν ἡ δολία εἰς ὑδροφορίαν ἢ εἰς ἰσχυρίαν· ὁ δὲ κατ' ἑμφορὴν τῶν ἐπὶ 35 τασιν. Περὶ δὲ τῇ σφαιροσύνῃ αὐτῆς, ὅτι ἔκ ἂν ὑπο- μείνεται ἐκαστὸς προδύναμις ἐκαστῆς τὸ σῶμα, ἑτέρῳ ἀνδρὸς ἢ μένεται. ΒΛ.

456. εἴπησιν· ἡ διπλῆ, ὅτι τὸ εἴπησιν ἀντὶ τοῦ εἶποι ἂν. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς Φιλιτῶν γόητοντα „θρῶσκον τις 40 κατὰ πῦμα μέλαιναν φρεῖ· ὑπὸ λῆξιν“ (Π. 21, 126). ἔτιος γ' μὴ νοήσας ὅτι τὸ ὑπὸ λῆξιν ἐστὶ τὸ ἐφορηθῆσαι ἐπὶ τὴν φρεῖα, τῷ τῷ τὸ τὸ ἴδιον ἐπαράσημι, ὅς φάγοι ἂν Λυκάονος τὸ δῆμῳ, τὴν φρεῖα ἐδέξατο τὴν ἐπὶ τῇ φρεῖ γινώσκουσαν φρεῖαν, καὶ φρεῖ τὸς πειμνωμένους τῶν ἰχθύων ὑπομένειν 45 τὸ πένθος, ὥστε ὅς ἂν τὸ τὸ Λυκάονος λίπος φάγοι, ἐκ- κλίνει τὴν φρεῖαν. Α.

457. ὅς ἀριστερὸς κε μάχεσθαι· παρέδραμε τὰ ἑαυ- 50 τοῦ· ἔτι δὲ ἐν τῇ λέξει πάντα ἐπονοεῖν. ἐπιγραμματικὸν δὲ τύπον ἔχει ὁ εἶδος. ΒΛ.

458. σοὶ δ' αὖ· βεβαιωτὸς αὐτῆς τὸς λόγους. V.

464. ἀλλὰ με τεθνησόμεθα· καὶ πάλιν ἡ ἔκτορος ὑπερβάλλει φιλοσοφία τὴν γυναῖκα. ἡ μὲν γ' Ἀνδρομάχῃ ξεροθεῖσα τῷ ἔκτορος θανεῖν εἴχετο λέγασαι, ἡμοὶ δὲ κε κέρ- 5 διον εἴη χθόνα δύναιται (410), ὁ δὲ αἰρεῖται θανεῖν, ἵνα μὴδὲ κλαίονσαν ἰδῇ. ΒΥ.

χρηστέ· ἡ διπλῆ, ὅτι οὐ πᾶσα γῆ ἔτιος λέγεται παρ' αὐτῶν, ἀλλ' ἡ τοῖς νεκροῖς ἐπιχειρομένη. Α.

465. πρὶν γ' ἔτι· Διονύσιος ὁ Σιδωνίος τὸν γέ ἐκ 10 πλήρους ποιεῖ· ἔτιος καὶ Ἀλεξίων καὶ οἱ περὶ Ἡρακλέωνος καὶ πρὶν ἀνὸν ἐγκρίει τὸ ἔτι· ἡ γ' δὲ γὰρ καὶ πρότερον συνέβη ταῦτα τῇ Ἀνδρομάχῃ. ἔστιν ἂν τὸ τί καὶ ὑπαρξὶν τινα λεγόμενον, ἡ καὶ παρελκόμενον, ὁμοίως τῷ „ἡ τὸ τοι ἐτι 15 μέλει Τρώων πόρος“ (Π. 22, 11) καὶ „μή τι φόβονδ' ἀγό- ρουε“ (Π. 5, 252) καὶ „μή τι μὲν ἦντε παῖδες“ (Π. 7, 235). ἀγ' ἐκείνους ἐν ὁ Πτολεμαῖος οἶσεν συναλωφθῆναι εἶναι. Α.

ἐλκρημοῖο· ἐλκρημῶ, ἀνδραποδισμῶ, ἀλκρημωσίας. V. ἐλκρημῶς ἡ βία, ἀπὸ τοῦ ἐλκρῶ ἐλκρημῶ, ὑπερ ἐπὶ τοῦ πε- 20 ρὸν γυναῖκα κυρίως λέγεται, οἷον „Ἀητῶ γ' ἐλκρησε Λιδὸς κυδρὴν παράκοιτιν“ (Οδ. 11, 580). L.

466. ὁρῶνται· ἀντὶ τοῦ ἐλάβετο. Α.

467. κόλπον· παρὰ τὸ κοῖλον, ὃ σημαίνει τὸ βαθεῖ, 25 κύλος, καὶ μετὰ τῷ π κόλπος. Β.

468. ἀτυχθεῖς· ταραχθεῖς. ἠθικὸν δὲ, ὅτι ἐκ ἄλλον ἢ τὸν πατέρου φοβεῖται. V.

καὶ χωρὶς μὲν τινος μορμολέκτοτος δυσαισθησίας 30 ἔχουσι τῶν προφῶν· τῷτον δὲ καὶ ἡ ὕψις φοβεῖ. οὕτως δὲ ἔστιν ἐναργείας μετὰ τὰ ἔπη, ὅτι ἡ μόνον ἀκρόν τὰ πράγμα- τα ἀλλὰ καὶ ὁράται. λαβῶν δὲ τῷτο ἐκ τῷ βίᾳ ὁ ποιητῆς ἄκρως περιεγένητο τῆς μιμήσεως. πρῶτος δὲ παῖδας ἐν 35 τραγῳδίᾳ εἰσάγει. ΒΛΥ.

469. διαγαλιέον· εἰς τὸ χαλκόν τε· μέρος γὰρ ἐστὶ πε- 40 ριῶν ἐπανειλημμένων μετοχικόν. διαγαλιέον δὲ καὶ ἀτυ- χθεῖς καὶ χαλκόν τε καὶ νοήσας. ΑΒΥ.

ἱπποχαίτην· ἀλλαχοῦ ἱππεῖον· εἰδὸς γ' εἰς αὐτὸν ἐνέσται τὸς τριχῆς καὶ ἀπὸ τῆς χαίτης τοῦ ἵππου καὶ ἀπὸ 45 τῆς οὐρᾶς. L.

471. ἐκ δ' ἐγέλασσαι· ἀπὸ τῆς πολλῆς αὐτῶν λύπης ἡ μικρὰ τῷ παιδὸς αἰτία γυναικὸν τινὰ κινεῖ καὶ μέτριον γέλωτα. ΒΛ.

472. ἀπὸ κρατὸς κέρου· ἐλέγεται σημειοῦνται τινος 50 τοῦτον διὰ τὸ τὸν τραγικόν Ἀσπιδάμαντα παρῆναι τὸν ἔκτορα λέγοντα „δέξαι κοινὴν μοι πρὸς πόλεμον δὲ καὶ φρονηθῇ παῖς.“ Α. (an forte δέξαι κοινὴν μοι, πρόσπολε· πεφύβηθ' ὁ παῖς?).

μιμητικῶς καὶ τῷτο· πάλωτος γ' καὶ ὁ τραγὸς φιλοσοφίᾳ 55 τέτρα. ΒΛ.

474. κόσε πῆλξ τε· διμήνησεν εἰς τὸν αἶρα ὡς καὶ 60 ἐκεῖ. L. τῷτο γ' ποιᾶται πρὸς διάκρυσιν αὐτῶν. ἄκρως δὲ περιεγένητο τῷ ἦθος, ὁδὸν τι λυπηρῆς τὴν ἡρώϊον ἀναδ- 50 τηται. ΒΛΥ. τῷτο δὲ χερσὶν αὐτῆς λαβόμενος τὴν ἐπιφωρὴν πληροῖ, ἐπεὶ μὴ δύναται περιεπλέξασθαι αὐτόν. LV.

475. Ἀρίσταρχος διὰ τῷ δ', εἶπε δ' ἐπευξάμενος. Α.
 476. ὅδε δὲ καὶ τόνδε: φιλότιμος ἢ εὐχὴ. διαχ-
 ρεῖς δὲ ἐπικλήσας τῶν πρώτων ἢ ὅτι δυνατὸν θεοῖς καὶ
 παρ' ἑλπίδα τι ποιῆσαι. πλάσιον δὲ ἔκ εὐχεῖ τὸν νόον γε-
 πέσει, ἀλλ' ἢ μόνον ἀρχοντα καὶ ἀνδρείον, τὴν μητέρα θρα-
 σύων, ἢ ἔχρη ἐπίσχερον. Β.

478. ὦδε βίην τ' ἀγαθόν: ἄλλοι ὦδε βίην ἀγα-
 θόν τε. Α.

479. πατρὸς δ' ὕγει φυσικῶς ἐκ τῆς βίης τῷτο ἔλαβεν
 ἄπασιν γ' τῶν ἄλλων ἀμείνονες εἶναι θάλασσαν μόνους ἐν-
 χόρμεθα παύσιν ἤτιτά. ΒΛ.

Ἀρίσταρχος δὲ πατρὸς γ' ὦδε γράφει. V.

479. 480. τὸ ἐξῆς, καὶ ποτὶ τις εἶποι ἐκ πολέμου ἀνιόντα.
 καὶ ἐκλείπει τὸ ἰδὼν, ἀλλ' ἐστὶ συνήθης Ἀττικοῖς ἢ φράσις.
 Εὐριπίδης Ῥήσω (390), „καίρω δὲ σ' ἐντεχνῶντι καὶ προ-
 ἤμενον πρόβοισιν ἐχθρόν,” καὶ αὐτὸς Ὀμηρος ἄλλα καὶ „ἡχ-
 θητο γὰρ ὅσα Τρωσὶ δαμναμένους” (Π. 13, 352). ἡλιακται
 δὲ πτώσις, ἀντὶ τῷ ἐκ πολέμου ἀνιόντος. Α.

ἀνιόντος, ὡς τὸ „γυναικὰ τε θήσαστο μαζόν” (Π. 24,
 58). ἄλλως. ἐκλείπειν εἰς τὸ ἀνιόντα, καὶ κλείπει τὸ ἰδὼν ἤδη
 γ' σὺνῆθες ἐστὶ τοῖς Ἀττικοῖς. V.

480. ἐκ αὐτῆς πολεμίας καὶ πολεμίων (πολεμιάς τὴν πό-
 λιν V) εὐχεται, ἀλλ' ἐν μόναις ἄριστον εἶναι ταῖς χρεῖαις. Β.
 ἔναρτα: τὰ ἀπὸ πολέμου λάφυρα. ἐναρτίζων γὰρ ἐστὶ τὸ
 ποικίλιν. διὰ τῷτο καὶ οἱ νεκροὶ ἔναρτοι (ἐναρτοὶ D). AD.
 βροτόεντα: ἡμαχμένα βρότος γ' τὸ ἀπὸ φόβου αἷμα.
 ἢ ἡματομένα. AD.

482. ἀλδχοιο φιλῆης: ἵνα αὐτὴ διαχυθῇ. V.

483. κηώδ' ἐ: ἐν ᾧ τὰ βρέφη κοιμίζεται. Α.

484. δακρυόεν γελάσασα: δυνατῶς καὶ σοφῶς ὡς ἔβλεπεν
 ὡς ἀντιφύγοντον περὶ φάρμακον. ἔστι δὲ εὐφραδία. καὶ γ' ὡς ἄπλην
 τὸ πάθος, ἀλλὰ σύνθετον ἐξ ἐναντίων παθῶν, ἡδονῆς καὶ
 λύπης. εἰς γέλωτα μὲν γ' αὐτὴν προσήγαγε τὸ βρέφος, εἰς
 δάκρυον δὲ ἡ περὶ τῷ ἔκτορος ἀγωνία. AB. οὐκ ἐνόησεν
 ἐν Καλλιμαχῶς τὸν εἶχον, εἰπὼν „ἐπεὶ θεὸς δὲ γέλασεν
 ἀκλαυτῇ.” φήθη γ' ὑπὸ τῆς διαχρύσεως τῷ γέλωτος τὰ δά-
 κρυα γενέσθαι. V.

487. οὐ γὰρ τις: ὑποθεῖς ἑαυτὸν τῇ εἰμαρμένῃ, ἵσον
 ἐποίησε τὸ τε κινδυνεύειν καὶ τὸ ἀσφαλῶς εἶναι. BL.

488. μοῖραν: τὸν φυσικὸν θάνατον. L.

Πορφυρίου. ἐξήγησάν τινες πῶς ἐνταῦθα ἀπαράβατον
 λέγει τὴν μοῖραν ὁ ποιητής, ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσεΐα παραβα-
 τὸν εἰρήσας, ὅταν λέγῃ „ὡς καὶ νῦν Ἀχιλλεύς ὑπὲρ μῆρον
 Ἀτρεΐδου γῆμ' ἄλοχον” (Od. 1, 35). λέγει δὲ τῷτο ἐκ τοῦ
 δεικνύοντος ὅτι τοιχῶς ἢ μοῖρα παρὰ τῇ ποιητῇ λέγεται, ἢ εἰ-
 μαρμένη, ἢ μῆρος καὶ τὸ καθήκον, ὅταν οἶν λέγῃ „μοῖρας
 δασαύμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα” (Od. 3, 66), τὰς με-
 ρίδας λέγει. ὅταν δὲ λέγῃ „ἄλλα καὶ πορφέριος θάνατος καὶ
 μοῖρα κραταῖη” (Π. 5, 83), τὴν εἰμαρμένην σημαίνει. ὅταν
 δὲ ἐπὶ τῶν Τρωέων φεγγόντων λέγῃ „οὐ κατὰ μοῖραν τὰ-
 γρον διεπύρων” (Π. 16, 367), καὶ κατὰ τὸ καθήκον διεπύρων

τὴν τάφρον λέγει ἀλλ' ἀλγυῶς. καὶ ἐπὶ τῶν ἐν προκειμένων
 ἐν μὲν τῷ „μοῖραν δ' οὐ τινα φημι πεφηνμένον ἐμμεναι
 ἀνδρῶν” τὴν εἰμαρμένην λέγει. ὅταν δὲ „ὡς καὶ νῦν Ἀχι-
 λλεύς ὑπὲρ μῆρον,” ὁ τὸ σημαίνει τὴν εἰμαρμένην λέγει.
 ἀλλὰ τὸ ὑπὲρ τὸ καθήκον. ἐ γὰρ ἐστὶ νῦν πρόπον ὑδὲ κα-
 θήκον τὰς ἄλλοις νόμῳ συνωκισμένας φθίρειν γυναικας.
 ἄλλως τε ἐκ εἰς τῆς ποιητῆς ὁ λόγος, ἐκ προσώπων δὲ δια-
 γόρων, εἰς μίσησιν παραληφθέντων. ποτὲ μὲν γ' λέγει πρὸς
 Ἀνδρομάχην ὁ ἔκτορος, ποτὲ δὲ ὁ Ζεὺς. διαφανεῖν δὲ προ-
 ἄλληλα ἔδδεν ἀπέοικεν τὰ δάμνορα πρόσσωπα, ὡσαύτως δὲ
 καὶ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων θύαν λέγει „ἐνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπὲρ
 μοῖρα νόσος ἐτύχθη” (Π. 2, 155), παρὰ τὸ καθήκον ἀπα-
 σόμεθα. Ὀμηρος μάλιστα παραβατὸν τὴν μοῖραν τὴν κατὰ
 τὴν εἰμαρμένην οἶδεν ἐν οἷς φησὶ „καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα
 θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεὺς τέλει ὑπο Τρώων ἐθνεγενέων ἀπο-
 κλέσθαι” (Π. 23, 80) καὶ πάλιν „ἀλλὰ ἐ μοῖρα γ' ἐπικρατῆ
 σάντα μετὰ Πριάμιον τε καὶ υἱόν” (Π. 5, 613). κρατεῖν δὲ
 ἐ μόνον ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ θεῶν ἀποφαίνεται, ὡς πρὸς καὶ
 ὁ Ἄρης φησὶν „εἰ πέρ μοι καὶ μοῖρα Ἀδὲς πληγῆντι κεραιῶν
 κατέσθ' ὅρα νεκρῶσαι” (Π. 15, 117) καὶ ὁ Πόσειδων πρὸς τὴν
 Ἴριν „ἀλλὰ τὸδ' αἰνὸν ἄχος κραδίη καὶ θυμὸν ἱκάνει, ὁπό-
 ταν ἰσόμορον καὶ ὁμοῖον πεπρωμένον αἴσῃ νεικέειν ἐθέλη-
 χολωτοῖσιν ἐπέσσειν” (ib. 208), ἀφ' ὧν δηλοῖ ὡς τὴν πε-
 πρωμένην καὶ αὐτῶν τῶν θεῶν ἐπικρατεῖν γινώσκου. διὸ καὶ
 ὑπέκειν αὐτῇ καὶ τὸν ἐπικρατεῖν θεὸν Αἴα, καὶ „ἀνδρὰ θνη-
 τὸν ἔόντα πάσαι πεπρωμένον αἴσῃ” (Π. 16, 441) αὐτῇ
 οὐδὲν νενομισμένον μὴ θέλων θανάτω δυνάμει ἐξαναλ-
 σαι, ἀλλὰ μᾶλλον αἵματοέσσης ψυχᾶς κατέχευεν ἔρως
 παῖδα φίλον τιμῶν. διὸ καὶ Πάτροκλος „ἀλλὰ με μοῖρ' ὅλο-
 καὶ Ἀχιλλεύς ἔατανεν υἱός” (ib. 849). ἔτι καὶ περὶ Ἡρακλέους
 λέγει „ἐδὲ γ' ὁδὲ βλεῖ Ἡρακλῆος, ὅς κεν ἡλκτατος ἔσται
 Κρονίωνι ἄνικτι, ἀλλὰ ἐ μοῖρα δάμνασσε καὶ ἐργαλέος χρο-
 λος Ἡρῆς” (Π. 18, 117). καὶ ἄλλα καὶ „ἀλλ' οὐ Ζεὺς ὡ-
 δρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ. ἄμω γ' ἀπυρῶν ὁμοῖον
 γαῖαν ἱρεῖσαι” (ib. 328). ἀλλὰ καὶ Ἡφαιστος τὰ μὲν ὑπὸ
 δῆναι ὑπὸ γαῖᾳ, τὴν δὲ μοῖραν παρατρέφει ἀρρεῖται. καὶ
 γὰρ μοι θανάτω δυνάμει ὡς δὲ δυνάμει νόσῳ ἀποκτε-
 νῆσαι, ὅτε μιν μῆρος αἰνὸς ἱκάνοι” (ib. 464), ἀφ' ὧν δη-
 λον ὅτι Ὀμηρος ἀπαράβατον λέγων τὴν τῆς θανάτου μοῖραν.

489. τὰ πρώτα: τινὲς πρώτιστα, ὡς γνωστὰ, ἢ τὰ πρῶ-
 τωμένα, ἐκ ἑγῶς. Α.

φαινεῖ καὶ τὴν μαθηματικὴν πρῶτος εἰδὼς Ὀμηρος,
 οἷς τὴν ἐπὶ γενέσεως ὥραν περιέχειν τὰ ἀποτελέσματα τῆς
 γα. Α.

490 — 493. τέσσαρσι εἰχοῖς ἐξῆς ἀετρίσχοι παράκει-
 ῃται νῦν μὲν ὀρθῶς κείνῳ καὶ πρὸ τῆς μηνσηροφονίας (Od. 11,
 350), ἐν δὲ τῇ Ἀ φαιφωδῇ τῆς Ὀδυσσεΐας (356 — 9) οὐ
 κείν. Α.

490. κόμιζε: ὥσπερ τὸ πολιμῶ πολιμίζω, νημιστῶ νη-
 μιζῶ, βίω καὶ κομῶ κομίζω τὸ ἐπιμέλειαν ἀεῖω. L.
 διὰ βραχέων τῶν ἡμετέρων βίον καὶ οἰκονομῶν σὺν φρον

νος υπογράφει γυναικός. οἰκοφυκῶς δὲ ἐποίησε τὸν Ἐκτορα ἐπιτρέποντα αὐτῇ, οἰκουρεῖν, ἵνα μὴ κατὰ τὴν πρὸς τὸν Ἀχιλλεὺ μύχην ὀφθεῖται ἐπὶ τῷ τελεῖν πείσῃ αὐτὸν μὴ πολεμεῖν. BL.

491. ἡλακάτην: τὸ τῶν γυναικῶν ἐργαλεῖον ὃ περιελίσσεται τὸ ἔριον. λέγει δὲ ποτε ἦτος καὶ τὸ βέλος ἐν τῷ συνθέτῳ ὀνόματι χρυσήλακτῃν· σημαίνει γὰρ τὴν χρυσῶν βέλη ἔχουσαν. ΑΔ.

διαφέρει τὰ ἡλάκατα τῆς ἡλακάτης, καὶ ἡ διαφορὰ ἦδε. ἡ μὲν γὰρ ἡλακὴ δηλοῖ τὸ ἔδolon εἰς ὅπερ εἰσὶν τὰ ἔριον αἱ νηθίδες, ἡλάκατα δὲ αὐτὰ τὰ ἔρια περιελόμενα τῇ ἡλακάτῃ. τὴν μὲν ἐν ἡλακῇ διὰ τῶν διδῶντων, ὡς ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ (4, 135) „ἡλακῇ τεταμένῳ ἰοδινεῖς εἶρος ἔχουσα.“ τεταμένη δὲ αὐτὴν εἶπε διὰ τὸ εἶναι ἐπιμήκη τε καὶ λεπτή. τὰ δὲ ἐπὶ τῆς ἡλακάτης ἔρια „ἡλάκατα ἐρίων“ ἡλπίσθη, θαῦμα ἰδέσθαι (Od. 6, 306) καὶ ἐπὶ δὲ „παρ' ἡλάκατα ἐροφάλλετο“ (Od. 18, 315). λέγει δὲ καὶ χρυσῇ τὴν ἡλακῇ, ὡς τὸ „χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένη ἄλοχος πόρε κἄλλῃ δῶρα, χρυσῇ τ' ἡλακῇ τάλανόν θ' ὑπόκυκλον ὑπασσι.“ τὸν γὰρ οἱ ἀμφιπόλος παρῆλθε φέρουσα νήματος ἀσκήτατο βεβρυμένον (Od. 4, 150). καὶ ἡ χρυσήλακος δὲ Ἀργεῖς ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος καὶ τῆς κατωκυκλῆς τῆς ἡλακάτης εἰρηται χρυσῶν τόξον ἔχουσα. „Πῶς δ' ἀντίτῃ χρυσήλακος πελοδύνῃ“ Ἀργεῖς λοχίαν (Il. 20, 70). B.

492. πόλεμος δ': ταῦτά φησι διὰ τῶν παραινέσεων αὐτῆς. ἔτι δὲ ἦθ' σκοπεῖν διάφορα Ἀλεξάνδρου καὶ Ἐκτορος· ὁ μὲν γὰρ φησι „πόλεμος δ' ἀνδρῶσι μελήσει“, ὁ δὲ Ἀλέξανδρος „νὺν δὲ με παρῆλθε ἄλοχος“ (357). BL.

ἐνθάδε πόλεμος, ἐπὶ δὲ Τηλεμάχῃ (Od. 1, 358) μῦθος· ἐπὶ δὲ τῆς θέσεως τῶ τόξου (Od. 21, 352) „τόξον δ' ἀνδρῶσι μελήσει.“ A.

496. ἐντροπαλίζομένη: καὶ ὀλίγον καὶ συνεχῶς ἐπιερεομένη. D. ἀπῆγε μὲν ἡ ἐπίπληξις, ἐπέερε δὲ ἡ εἰρησία· ποῖα γὰρ ἦν τοῖσι τοῖς ἀνδράσι τοῖσι κινδύνῳ προπέμψου; AL.

499. ἐν ὧρσεν: ἡ διηρησμένη, ἡ ἀπὸ τῶν ἰδίων διακρίων. ἠδῆται δὲ τὸ σημαθὲς διὰ τῶν παραινέσεων θάρρα· κλαῖται γὰρ εἰς ἔωτα. ἕνα δὲ καὶ ἐνδείκνυται ὡς δεῖ αὐτῷ διασπᾶν, ἵνα καὶ εὐνοῶνται. BL.

500. γάον: ἀντὶ τῶ γάον συνεξάλῃ. A. γάον, καὶ κατὰ συγκοπήν. ἢ ἀπὸ βάρυντος. V.

503. οὐδὲ Πάρις δῆθ' οὐκ ἐν δῆλον ἂν ὡς διὰ τοῦτον ἐνδείκνυται ἡμῶν τῇ γυναικὶ ὁ Ἐκτορ, ἵνα μετ' αὐτῇ προελθὼν παραδαρῶν τῆς Τρώας ἰδόντας αὐτὸν παρὰ δόξως σεσωσμένον, ὡς τῶν θεῶν εὐνοϊκῶς ἐχόντων πρὸς αὐτούς. BL.

506. πεποιθώς: ἑαυτῷ πρόεισιν ἀρέσκων, τὴν ἦταν δδ' ὅπως ἐνθυμύμενος. BL.

508 — 511. καὶ τῶν τοῖς ὁμοίως ἀετρίσκοι παράκεινθ', ὅτι τὴν παραβολὴν ἔλην ἐπὶ Ἐκτορος βληθέντος λίθῳ ὃν ἄλλοις μετήνεγκεν ἐντεῦθεν (Il. 15, 263 — 268). A.

506. στατός: ὁ τῆς ἀγέλης ἀποσπασθεὶς καὶ ἐπὶ φάτης ἐξὼς. ἔτω γὰρ πρὸς τὴν συνήθη δαίταν. B.

ἀκοστήσας: ἄκος τῆς εἰσεως λαβὼν, τρέξιν ἵμα, καὶ κρητιάσας. κυρίως δὲ αἱ πᾶσαι τροφαὶ ἀκοσθὲν καλῶν παρὰ Θεσσαλοῖς, ὡς καὶ Νίκανδρος, παρὰ τὸ ἱεραὶ τὰ σῶματα τραφόμενα. ἐν ἄλλῳ, καιρῷ παραλαβὼν, βέλτιον δὲ δυχεράνας ἐπὶ τῇ τῆς φάτης εἰσεως. AD. οἱ δὲ ἀγοστήσας ὁ ἑρμηνεύει· ἀγοστής γὰρ ὁ ὄρεος. ἡ ἡσυχάσας, παρὰ τὴν ἀκὴν. AL.

οἱ δὲ τὰς κρητίας φασὶ παρὰ Θεσσαλοῖς ἀκοσθῆναι. B. ἡ δὲ διπλῇ πρὸς τὸ ἀκοστήσας, ὅτι ἄλλοι ἄλλως ἀπέδωκαν· ἔτι δὲ ἦτοι ἐν ἄκῃ γενόμενος διὰ τὴν εἰσιν, ἡ ἄκος τε καὶ βοήθημα τῆς εἰσεως ἔχων. A.

507. δειρμὸν: δειρμὸς ἐν Ἀλεξάνδρῳ ἡ Ἑλένη νοηθῆσεται. BL.

πεδίον: ἡ διπλῇ, ὅτι ἑλπίει ἡ διὰ, καὶ τὸ χρυσῶν ἂν ἔσιν ἐπιθυμῶν, ὡς Ἀρχιλόχος ἐξέλαβεν, ἀλλ' ἐπιπρὸς τοῖς ποσὶ διὰ τῶν πεδίων. A.

οἱ πεδίον ἐπιθυμῶν τὸ χρυσῶν, ὡς Ἀρχιλόχος. A. ἡ πεδίον, ἐργασίαν, κυμβαλλίζων· ἀρετὴ γὰρ ἡ περὶ καλῇ ἡ χηλῇ, καὶ κυμβαλλίζει. B. Στρεψόχορος κοιλωνόχων ἡ περὶ πρὸς τῶν ἰσοειδῶν φησιν. V.

508. ποταμοῖς: λείπει ὕδατι· ἡ ποταμὸν εἰρηκε τὸ τῶ ποταμῷ ὕδωρ. AD.

φιλόδοτον γὰρ τὸ ἔωτον· ἐν ποταμῷ δὲ, ἐπὶ τοῖς ὁλοοῖς (καθ' αὐτοῖς V) ἦδ' ὕδατον, τὰ δὲ εἰς διὰ διανῆ. αὐ ποτὶν (πυτὶν L) δὲ ἐνδείκνυται τῶ ποτὶ, ἀλλὰ μεταβολὴν τῆς εἰσεως εἶρεν. BLV.

509. χαῖται: δοκεῖ ἡ κόμη μεγαλοπρεπείας αἰτία εἶναι τοῖς ἵπποις. A. καὶ Πάρις δὲ εἰς αὐτοῖς. πρεπόντως δὲ τῶ ἐπὶ τῶ καλλωπισθῇ καὶ τὸ παράδειγμα ἀπὸ γυναικῶν ἵππων καὶ ἀλοῖς. BL.

510. 511. ὁ δ' ἀγλαῖηφι πεποιθώς: ἡ διπλῇ πρὸς τὸ ἡμῶν, ὅτι ἀντὶ τῶ τῶν δὲ ἀγλαῖηφι πεποιθῶτα. A. καὶ τὸ ἐπὶ τῶ αὐτῶν. B.

καινοπρεπεία χήματος. ἐχημάτισε δὲ τὸν λόγον διὰ τὸ ἐνδείκνυται τὸ πρῶτον. L.

511. ὅμιονα δὲ γόονα φέρει: Ζηρόδοτος ὅμιονα εἰς γόονα φέρει. Ποσειδώνιος δὲ ὁ ἀναγνώστης Ἀριστάρχου διαίρεσιν τὸ ἐπὶ φῶς προσέειπε, παρὲν αὐτὸ λέγων ὡς ἐν τῷ „ἢ σὺ τόνδε δίδεξο“ (Il. 5, 228), καὶ λέγει τὸ σολοικιστῆς. ὁ δὲ Ὀμηρος ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ ποδῶν φέρει λέγει „τὸν μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντα πόδες φέρων“ (Il. 15, 405). A.

513. ὡς ἡλέκτωρ: διασαλίστον ἐπὶ τὸ ἡλέκτωρ· λάμπειν γὰρ αὐτὸν φησιν ὡς ἡλιον. ὁ δὲ ἡλέκτωρ παρὰ τὸ λέγας μὴ μεταλαμβάνειν. A.

διασολὴ εἰς τὸ ἡλέκτωρ. δύο δὲ παραβολὰς ἐνταῦθα ἔμεινεν, ἡλέκτωρ δὲ ἐπιδεικνύει ὁ ἡλιος, ὅτι ἀλέκτωρ ποιεῖ ἡμῶν ἀνιστῶντες ἐκ τῆς κοίτης. B. ἡ δὲ λαμπρότης, παρὰ τὸ ἡλεκτρον. ἀνάξιον δὲ κρίνας τῇ τοῦ ἡλίου παραβολῇ.

προενεκτίον ἐφ' ἑν, κεκάρωσιν, ὡς κελάχωσιν. Α. ἀλλ' ἐν τοῖς τοιαύτοις μᾶλλον οἱ σύνδεσμοι ἐπιγραφῶσιν ἢ περ οἱ διπλοισμοί· γίλει γ' μετὰ τὸν ἐπὶ καὶ τὸν εἰ' ὃ καὶ σύνδεσμος ἐπιφέρεται. V.

ἐλάττησιν: ταῖς κόπαις, ὅτι ἐξ ἐλατίνων ξύλων κατε- 5 σκευάζοντο. D.

6. ἐλαύνοντες: κατ' ἕνα τῶν ἐπομνημάτων ἐρίσ- σοντες. Α.

ὑπό: ἢ ἀνασχεπτόν διὰ τὸν σύνδεσμον. ἄλλως τε καὶ τὸ ἐξῆς ἐστὶν ὑποβληνταί. Α.

τὸ δὲ λέγεται ἐπὶ τὰ γούνα ἀνενεχτόν. Α. ἡ διπλὴ πρὸς τὸ χῆμα, ὡς „σπάρτα κέλευται" (II. 2, 135). Α.

7. τῷ: Ἀμμώνιος ἐν τῇ πρὸς Ἀθηνοκλέα τοῖ προ- 10 γέρεθ' πληθυντικῶς. Α.

φανήτην: ὅπως Ἀρίσταρχος δυνάως. Α.

8. ἐλέτην ὁ μέν: βραχὺ διασαλπίον ἐπὶ τὸ ἐλέτην ἢ γ' σύλληψιν εἰς διάλυσιν τρέπεται. Α.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐλέτην σύλληπτικῶς, ἔξερρον δὲ προσδια- 15 σαφῆ. καὶ οὖν πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντηκε τὸν γ' Ἀλέξανδρον κατείστηκεν. Α.

εἰς τὸ ἐλέτην βραχυτά διασαλπί. πρῶτος δὲ ἀριστεύει Ἀλέ- 20 ξανδρος ὡς προπετής· „Τρωοὶ μὲν προμάχισιν" (II. 3, 16). ἢ ὡς ἐξ ἀναπαύσεως ὦν καὶ ἐπὶ τῶν ἑταίρων λόγων ἡρι- θιομένος. BL.

Ἀρηίδου: Ἀρηίδος ὁ Βοιωτίας, ἄριστος τῶν κατ' 25 αὐτὸν ἀνδρῶπων, διαφῆς εἰς τὴν Ἀρκυδίαν (ἦν γ' ἀρι- μαχία τις Βοιωτοῖς τοῖς αὐτῷ πολίταις καὶ τοῖς Ἀρκάσι περὶ γῆς ὅρων)· πλείστην ἐντεῦθεν κατεσφόρατο λείαν. κατα- σφόρησιν δὲ αὐτὴ μεγάλην ἐμβολόντος Ἀρκάσι, Ἀνκῆρος ὁ τῶν ἐντεῦθεν κρατίστος ἀνὴρ λόγον πειρήσας ἔπεισε τὴν 30 πολλὴν τῷ Ἀρηίδῳ φάλαγγα, ἀνέτελε τε αὐτόν, καὶ ὑπολα- βὼν τὴν λείαν ἔτι καὶ πρὸς ἄμυναν παντευχίαν μετὰ καὶ τῆς κορύνης. (λόγον καθίστας αὐτόν τε ἀνέτελε καὶ τὴν παντευχίαν αὐτῷ μετὰ τῆς κορύνης ἔλαβε, καὶ τὴν λείαν ἐπαρσώσατο. D). ἡ ἰσορία παρὰ Φερκείδῃ. AD.

9. Ἀρηί: ὅτι Ζηγρόδοτος ἐν μὲν τῇ καταλόγῳ (II. 2, 507) πεποιήκει „ὅτι τε πολυεσάρκον Ἀσκήρην ἔχον," ἐνθάδε δὲ εἶπαι τὴν Ἀρηίην. διὸ καὶ διπλῇ ἐν τῇ Ἀρηί. Α.

Μενέσθιον: δοκεῖ μάχῃς αὐτῷ ὁ ποιητής, ἀλλ' ἀρε- 40 σβύτατον λέγων Νέσσορα τῶν ἐπὶ Πίον στρατευσάντων (μετὰ δὲ τριτάτοιον ἀνασσειν" II. 1, 252), ἐντεῦθεν δὲ Μενέ- θιον· δεσὶ γ' γενεαὶς παρὰ γ' προσβύτερος ὢν τῷ Νέσσορος. Ἀρηίδῳ γ' λέγει τὸ ἐπικαλεσμένῳ Κορινθίῳ παῖδι εἶναι Μενέθιον· ἐπὶ δὲ Ἀνκῆρου γῆσιν ἀνηρέθη τὸν Ἀρηίδον, 45 ὃν δὴ καὶ λαβεῖν αὐτῷ τὰ ὕλην γηράσαντα δὲ τῶν ἑρευ- θαίων παραδόναι τὸν δὲ Ἐλευθερίωνι ὑπὸ Νέσσορος ἀνιερ- θῆναι τῶν ὄντων· γῆσι γ' „γενεὴ δὲ νεώτατος ἔσται ἀνάντων" (153). ὁρῶν δὲ ὅτι ἴσως ἀπέθανεν Ἀρηίδος ἐναντιοῦσιν ἑαύτας τὸν τίον, ἀνέτελε δὲ τὸν Ἀρηίδον ὁ Ἀνκῆρος ἤδη γηράς ὢν· φησὶ γὰρ „πῆγνε δόλω, ἔτι κράτεϊ γέ" (142). ἄλλῃ δὲ ἐπι- 50 βιδὸς δόλω ἑρευθαίωνι παραχωρεῖν τὴν πανοπλίαν. προ-

καλέμιτος δὲ ἔτος τὰς Πύλεις ἐκ ἀπεικῶτος ὑπὸ Νέσσορος ἀ- 5 ναιρῶν νέας ὄντας, ὥς Νέσσορα μὲν εἶναι Μενέθια πρὸς βύ- τερον, τῶν δὲ ἄλλων τῶν ἐπὶ Πίον στρατευσάντων μέγιστα Μενέθιον. ἡ τῇ τῷ δνόματος πλατύνῳ ὁμωνυμία· ὁ γ' τῷ Μενέθῳ πατὴρ Ἀρηίδος Βοιωτὶς ἦν κατοικῶν Ἀρηίην (ἔτι δὲ αὐτὴ Βοιωτίας, ὡς καὶ Ἡολοδὸς φησιν), ὁ δὲ ἐπὶ Ἀνκῆρου ἀναιρεθείς Ἀρκάς, τινὲς δὲ Ἀρηίην τὴν Ἀρηί- 10 νην τὴν Ἀρκυδικήν, ὡς τὴν Μέσσην Μεσσηνίην φασίν. ALV.

ἄλλως. ἀδύνατον Μενέθιον τοῦ Κορινθίου πῶν ὄντα 10 πολέμειν· πρὸς βύτερος γ' ἂν εἴη Νέσσορος, εἴγε τὸν Κορι- νθίην Ἀνκῆρος ἀνέλεν, γηράσας δὲ αὐτός ἑρευθαίωνι κατέλασε τὴν κορύνην, τῶν δὲ Νέσσορ νεώτατος ὢν ἀνέ- λεν. ἡ δὲ λύσις ἀπὸ τῆς λέξεως ὁμωνυμίας γ' πατὴρ εἶναι, καὶ οὖν φησὶ ὁ Κορινθίης, ὁ τὸν Μενέθιον λέγει ἄλλῃ 15 τὸν Ἀρηίδον τὸν Μενέθῳ πατέρα, ὥς εἶναι τὸν Κορινθί- νην πάππον τῷ Μενέθῳ. B.

ἄλλως. Μενέθιος Ἀρηίδῳ ἦν παῖς τῷ Ἀρηίδῳ καὶ Κορινθίῳ, ὁμωνυμῆν τῷ πατρὶ καὶ τῷ πάππῳ, ἢ ἢ ὁ Κορινθίης γένεατ' Ἀρηίδος. τίνα γένεατο; ἄλλον εἶτι 20 Ἀρηίδον τὸν πατέρα Μενέθῳ. V.

Κορινθίης: ἐπὶ κορύνη ὅπλῳ ἔχοντο. τὰ δὲ κέρειον ὄνομα Ἀρηίδος. V.

9. 10. ἡ διπλῇ, ὅτι ἔτος τῷ Ἀρηίδῳ ὁμωνυμίας ἐστὶ τῷ 25 ὑπὸ Νέσσορος λεγόμενον „τέχχε" ἔχον ὁμοίαν Ἀρηίδῳ αἰ- ἰον, καὶ ἐν τῷ ἀθετημένῳ „Ἀθήρη Παιθῆος θυγάτηρ, Κλυ- μένη δὲ βοῶπις" (II. 3, 144). Α.

ὅτι καὶ τὸν ἐπὶ θυγῆς. V.

11. ὁξύνειν: ἀπὸ παραγωγῆς τῷ ὁξύν, ὡς φαιδμῶς 30 φαιδμῶν· „φαιδμῶντες ἔπεισιν" (II. 13, 686). BLV.

12. σεφάνης: σεφάνη εἶδος περικεφαλαίας· ἐστὶ δὲ καὶ κόσμος γυναικῆος. τίθεσθαι δὲ καὶ ἐπὶ ὄρεος ἔξοχῃς· „ὅν τε κατὰ 35 σεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὥση" (II. 13, 138). AD.

εἶδος περικεφαλαίας ἔξοχον ἔχον. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ 35 τῆς τῶν ὄρων σεφάνης, ὡς τὸ „ὅν τε κατὰ σεφάνης ποτα- μὸς χειμάρροος ὥση." ἐστὶ δὲ καὶ κόσμος γυναικῆος. BV.

λῶσε δὲ: Ἀρίσταρχος λῶντο δὲ. Α.

13. Γλαυκοί: καλῶς τρίτος ἀριστεύει, μὴ σβῆσας τὴν 40 πρὸς Διομήδῃ ἐρημν. ὁρμήσας γ' ἐπ' ἀνδραγαθίαν τῷ ἀνα- γνωρισμῷ κεκώλωτ' τῶν προγόνων. BL.

15. Δεξιὰ δὲ: ἡ τὸν εἶδον Δεξιὰ δηλοῖ, ἡ ἐπιθήκη 45 ἐστὶν ἀπὸ τῷ κατὰ δεξιὰ ἢ δεξιῶς. L.

τινὲς δεξιὰν ἐπιλάμνον ἦτοι ἀπὸ τῶν δεξιῶν μερῶν 50 ἐπιβιβάζοντο. BLV.

εἴτε ὄνομα πατρωνυμικὸν τὸ Δεξιὰν εἴτε ποιότητος 45 ἢ τῶν ἐπιθήκων, δύνανται καὶ τοῖς ἄνω καὶ τοῖς ἐπομένους συν- ἀπικῆθαι ἢ γ' Ἰφίνοον Δεξιὰν, ἢ βάλε δεξιὰν ὄμων, ἢ δεξιὰν ἐπιλάμνον, ἀπὸ τῶν δεξιῶν μερῶν ἐφαλλόμενον. Α.

16. ὁμοί: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀπὸ τῷ κατὰ τὸν ὄμων. Α.

17. τοὺς δ' ὡς αὐτὸν ἐνόησε θεῶν: ἀγνοῦσιν τὸν 50 πόλεμον τῇ ὁρμῇ τῶν θεῶν ποιεῖ, καὶ διαναπαύει τὸ ὄμοι-

δὲς. ὡς φιλέλλην δὲ καὶ τὰς τρεῖς τὰς ἀπολωλότας πολλὰς εἶναι δοκεῖ. BL.

20. ἡ διπλῇ, ἢτις θηλυκῶς τὴν ἴλιον. A.

21. Περιγὰμος ἐκκατιδών: ὅτι αὐτὸς Περιγὰμος ἄκρη ἐφίλειτο· πυραυτηρεὶ γὰρ μὴ τις θεῶν ἐπιθῇ Τρωσίν. BL. 5

Περγάμω δὲ φασιν οἱ νεώτεροι. V.

22. φηγῶ: ἡ διπλῇ, ὅτι πρὸ τῶν πυλῶν τὴν φηγὸν ταύτην ἐποτίθει. πρὸ πολλὰ δὲ ὁ Ἀπόλλων ἐξὶν ἐπὶ τῆς Περιγὰμω. A.

ἄξιοπίσως ἔθηκε τὸν τόπον. ἔστι δὲ τῆτο τὸ δένδρον καὶ ἰχθυόων καὶ πολυχρόνιον. φηγὸς δὲ παρὰ τὸ φηγῶ, ὃ ἐστὶ τρώγων (τὸ καὶ V). τὰ γὰρ ἔσω τῶν βαλάνων ἐθλοντες τὰ ἔσω ἐκαίον πρὸς θέρμην· ὅθεν καὶ βαλανεῖα. καὶ οἱ ἐταῖροι Ὀδυσσεὺς ἐπιλειφθέντες ἐκ τῆς πλείν αὐτῇ κέχρηται ἡ τροφή. AV.

24. τίπτει σὺ δ' αὖ μεμνηνῆαι: τί πάλιν ἐθελούσῃ 15 ποιεῖν, ἐπειδὴ ἡ πρώτη αὐτῆς ὁρήν μέγιστον τοῖς Ἀχαιοῖς συνεβάλετο. BLV.

26. ἐτεροαλκεία: ὅπως ἡ νίκη λέγει ὅταν οἱ νικῶντες νικῶν· ἡ ἀνάπαλιν ἐν ἄλλῳ, τὴν τοῖς ἐτέροις ἀλκήν καὶ δύναμιν πυρίχεσαν. AD. ἡ ὅταν οἱ πρώην νικηθέντες νι- 20 κίσωσιν. A.

ἐπίθειον τῆτο τῆς νίκης. γίνεται δὲ ὅταν οἱ πρότερον νικῆσαντες ἐξ ἐτεροδυναμίας τινὸς παρεμβολούσης ἡττηθῶσιν. BL.

27. ὁ ὧς: οὐ γὰρ λεκτέον ἵνα δώσις ἐπὶ πρώτον ἀορίστου 25 καὶ μέσου. V.

28. ἐποσικτέον εἰς τὸ πείθειν καὶ εἰς τὸ εἶναι. τινὲς δὲ τῷ εἶναι τελείαν νέμειν. BLV.

ἐπὶ δὲ τὸ εἶναι ἥτοι σικτέον ἢ ἐποσικτέον. A.

29. νῦν μὲν: ὁ μὲν ἀκροατὴς δεινὰ ἐκφέρει ἐπὶ τῇ πα- 30 ράφῃ τῶν θεῶν, οἷα καὶ πρώην γέγονεν· ὁ δὲ ἀνακόπτει τὸ προσδοκώμενον, ὅλκιμα δὲ ἀντείσταται τὴν ἀλαστονίαν Ἐκτορος, τὴν αὐτῷ Ἑλλήνων, τὴν σπαθὴν Μενελάου καὶ Ἀγαμέμνονος, τὴν Νέστορος δημηγορίαν. BL.

31. βαρυντηρόν τὸ ὡς: δηλοῖ γὰρ τὸ ὅπως. A.

32. ὅμῃν ἀθανάτησι: Ζηνοδοτος ἀθανάτοισιν ἐν μέντοι τῇ Ἀριστάρκῃ ὅμῃν ἀμφοτέρωσιν εἶχε, τῇ Ἀθηνᾷ καὶ τῇ Ἥρᾳ, οὐκ ἀπιδάτως. A.

33. γράφει τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα. A.

34. τὰ γὰρ φρονέονσα καὶ αὐτή: ἦκε γὰρ πρὸς τὸ 40 μὴδὲν βλαπῆναι τὸ Ἑλληνικόν· ἢ οὐδ' ἡσυχία ὅδεν ἐβλάπτεν. BLV.

36. πῶς: οὐκ ἴδρι γὰρ ἀλόγως τὴν παῖσιν γίνασθαι ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀκμῇ τῷ πολέμῳ. BL.

38. Ἐκτορος ὁρώμενον χροατερόν μένος: ἵνα 45 μικρὴν ἀνακλήσῃ δὴ Τρωσίν· εἶπε γὰρ ὡς δὲ θεός (4). σπινναίει δὲ καὶ Ἀθηνᾷ πρὸς τὸ κεχαρισμένον ταῖς Τρωάδων εὐχαῖς. BLV.

39. προκαλέσεται οἷον οἷος: ἡ διπλῇ, ὅτι συνέσει δὲ τὸ τὸ ἡ· ἔστι γὰρ προκαλέσασθαι καὶ πρὸς τὸ δοῦναι, μονόθεν μόνος ἀπὸ τῆς μόνος πρὸς μόνον. A.

τὸ μὲν οἷον ἐξ οἷα σημαίνει, ὡς τὸ ἐρανόθεν ἰδίως δὲ ὁ ποιητὴς χρῆται αὐτῷ ἀντὶ τῆς οἷον, τρεῖς μόνον. BL.

40. ἄμεινον τελείαν δῶναι εἰς τὸ δηϊοτῆτι, καὶ τὸν ἐξῆς δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ λέγειν. BL.

41. ἀγασσάμενοι: Ἀρίσταρχος διὰ τῆς ὁ ἀγασσόμενοι· καὶ ὅτι τὸ ἀγασσάμενος ποτε μὲν ἐπὶ τῆς ἀποδέχεσθαι ποτὶ δὲ ἐπὶ τοῦ φρονεῖν τίθησι. περικτεῖται δὲ καὶ ὁ καὶ σύν- 50 διςμος. A.

44. σύνθετο θυμῷ: ἡ διπλῇ, ὅτι μαντικῶς συνή- 55 κεν καὶ ἀκείνας αὐτῶν τῆς φωνῆς. μυθεύει τῶν ἐξ Ἑκάβης γεγονότων Πριάμω παίδων Ἐλεον καὶ Κασσάνδραν διδόμενος γενετήριον· τῶν δὲ γενεθλίων αὐτοῖς συνελεμμένων ἐν τῷ τῷ Θερμῶντος Ἀπόλλωνος ἱερῷ λέγει τὸν Ἐλεον καὶ τὴν Κασσάνδραν ἐν τῷ ναυῷ πύλλουτος κατακοιμηθῆναι ὑπὸ δὲ μέθης ἐκείνων ἐκλαδομένων περὶ τῶν παίδων καὶ καθε χωριθῆναι τῇ δὲ ἑσπερίᾳ ἐλθόντας εἰς τὸ ἱερὸν θεάσασθαι τὸς παῖδας ταῖς τῶν ὅθεν γλώττις τὸς πόδας τῶν ἀλθιτηρίων καθαιρομένους. ὡς ἐν διὰ τὸ παραδοξὸν αἱ γυναῖκες ἀνέκραγον, συνέβη ἀπαλλαγῆναι τὸς ὅθεν καταδύναται ἐν ταῖς παρακειμέναις δάφναις, τὸς δὲ παῖδας ἀμφοτέρους τῆς μαντικῆς ἔτω μεταλαβεῖν. ἡ ἰσορία παρὰ 60 Ἀντικλείδῃ. AD.

φασὶν Ἐλεον καὶ Κασσάνδραν διδόμενος εἶναι, λαθόντες δὲ ποτε νεκτὸς τοὺς γονεῖς καταδραμεῖν τὸν μὲν εἰς τὸν Ἀπόλλωνος τοῦ Θερμῶντος ναόν, τὴν δὲ εἰς τὸν τῆς Ἀρτέμιδος, ἔωθεν δὲ εἰρεθῆναι ὑπὸ ὕψους καθαριζόμενοι (ἐκκαθαριζόμενοι V) τὰς ἀκοάς. διὰ τί δὲ ἐξ ὁ Ἀπόλλων ἐπέθετο Ἐκτορι προκαλέσασθαι; ὅτι ἡττηθείς ἐμύλλο 65 ἀπέναντι. BLV.

47. τινὲς εἰσι ποδίζεσιν, Ἐκτορ εἰς Πριάμω. V. Αἱ μὴ τινὲς ἀτάλαντοι: διδάσκει ὅτι δὲ τὸν ἄρχοντα μὴ μόνον μῦθον πόλεως, παντὸς δὲ τῆς πόλεως προνοεῖν δε- 70 νασθαι. BL.

48. κασίγνητος δὲ τοῖς εἰμι: βροχεῖ προσομιλῶ 75 φύσεως ὑπομνηστικῶν προτρέπεται. BL.

52. οὐ γὰρ πῶς πάντοθεν θαρσύνει αὐτόν· ἐπ' ἑδμήτῃ γὰρ χρεῖα ὡς Ἀλέξανδρος μέγιστον αἰρεῖ τὸν κίνδυνον. ὡς 80 λως τε προεμφανίζει τὴν ὑπερὶν Ἀλιαντος, ὡς εἰ μὴ τὸ μὴ ῥῖδιον ἐπεῖχε, καὶ ἀπώλεσεν Ἐκτορα. BLV.

ἐπισπεῖν: ὡς ἐπιπλεῖν. μονοσύλλαβον γὰρ τὸ σπῶν ἀπαρέμματον πᾶν δὲ ἀπαρέμματον συντιθέμενον φυλάσσει 85 τὸν αὐτὸν τέρον. B.

53. ὡς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἀκουσα θεῶν: καὶ μὴν αὐτὸς τῆτω εἰρήκασιν, ὅτε παραστάντες αὐτῷ εἶπον ὃ ἐβόλοντο ἢ τοίνυν ὅσα λέγει τὴν μαντικὴν· καὶ γὰρ ὁ τεχὼν ἀκούσας δύναντο λέγειν, ἵνα ἢ τὸ ἤκουσα ἀπὸ τοῦ ἡσθόμην, ὡς 90 ἡμῶν δὲ τ' ἔκλυον αὐτοῖς (Od. 6, 105)· ἢ τὸ ἐξῆς πρὸς αὐτὸς δὲ προκαλέσασθαι ὡς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἀκουσα, δηλοῦναι τὸ δεῖν προκαλέσασθαι ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἔφη, οὐδ' ἄντι τοῖς 95 οἷον. BLV.

ἀδειύεται. διὰ τῆς μαρτυρικῆς αὐτῶν συνήκεν, ὡς εἴρηται. Α.

54. ἰζήρη: ὡς ἀκινδύνως εὐδοξήσων καὶ τὴν πρώην θεωρεῖσιν ὀργάν. BLV.

55. καὶ ὅ' ἐς μέσσον ἰών: τὸ φιλότιμον ἐπέφησε 5 τῷ μὴ ἀποκρίνασθαι. ὁ διακηρυκτικὸς δέ, ἀλλὰ πρὸς κατάπληξιν τῶν πολεμίων καὶ ἰδίων δόξαν ἀνταρθεῖ. BV.

56. μέσσον δονρὸς ἐλὼν: μέσσω τῷ δόρατος ἐπιλαβόμενος πρὸς ἔνδειξιν τῷ μὴ πρὸς πολεμικὴν χρῆσιν ἔχειν αὐτό, ἀλλὰ πρὸς ἔμφασιν τῷ διαλεχθῆναι. ἔδει δὲ εἰπεῖν το μέσον λαβὼν τὸ δόρυ. Α.

μέσσω διὰ τὸ ἔπρακτον ἀκαλοῦσης γ' τῆς μάχης οὐκ ἐπὶν βοῶν. ἐπὶ δὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἀρχὴ τῆς μάχης ἦν. BL.

57. καὶ δ' Ἀγαμέμνων: ὥτετο γ' αὐτὸν μετεγνωκίαν τὴν παράβασιν καὶ ἐν συμβουλίᾳ δημογερόντων γενο- 15 νῆναι ἐν τῇ πόλει. Β.

59. ἀλγυπιαῖσιν: οἱ μὲν εἶδος αἰετῶ, οἱ δὲ τὸς γῆρας ἰδέσθαι. D. συγκοσμάγον τὸ ζῶον. παιδεύει δὲ τὰ τοιαῦτα ζῷα ὁρῶντας θνητότητα (εἶναι θινὸν V) ὑπονοεῖν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ λογισμῷ χρῆσθαι τῷ θνήσκῃ. ἢ ὡς ἐρρίξαι 20 ὄρνιθον φρενῶν, οὕτω καὶ αὐτοὶ ὁρῶντες ἐκαθέστησαν. ἐπὶ δὲ τὰ πρατιόμιστα διατάξας αὐτῶν ὑπογράφει θεός. καλῶς δὲ τὰ τῷ Αἰῶς τέκνα ἐπὶ τῇ τῷ πατρὸς κἀθήνται δρυὶ. καὶ τὸ ἐψηλὸν δὲ πρὸς τὴν θείαν ἐπιτήδειον. BLV.

61. ἀνδράσι τερπόμενοι: φιλοσόφως οἷς ἕκαστος 25 δ' ἐπὶ ἑαυτῷ, ὡς ἰδίοις τέκνοις κτίζουσιν. ὅ γ' ἐμφύτως τις ἔχει, τέτρω καὶ ὑπερβῆδ' ἢ μὲν φροντίζον τῷ ἀπολλυμένῳ. ἐκ ἀμφοτέρους δὲ ἀμφοτέρους τέκνον, ἀλλ' εἰς ἐν. ἐχρῆν δὲ μετὰ τῷτο τὸς λόγους ἐπαγαγεῖν Ἐκτορος, ὅπως τῷ φιλότιμῳ προσηλικαρεῖ. ἀλλὰ τῇ τῷ πλήθους διαγραφῇ καὶ εἰκόνα 30 παρηγέρι. BLV.

62. ἀσπίσι καὶ κορυθῆσσι: ἡ τοιαύτη προφορά φαντασίαν μὲν τῇ διανοίᾳ, κόσμον δὲ τῇ ἀπαγγελίᾳ ποιεῖ. Β.

πεφρικυταί: γράφει καὶ βεβριδυταί. Α.

φρίσσει τις φρίξῃ ἢ φρίξει ἢ φρίξῃ. ἐνέχουσιν οὖν τὰ 35 ὅπλα, φρίσσειν λέγων αὐτὰ διὰ τῆς παραβολῆς. φρίξ δὲ λέγει: καὶ ἡ ἐκινάσασθαι τῶν κυμάτων, BDL.

63. πάντων ἐπὶ φρίξῃ: ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀναγράφει πάντων ἔπει ἥτις καὶ οἱ ἄλλοι. καὶ ἔμινον: ἔδεν γ' ἔπει τὸ ἐπισηρῆ, χωρὶς αἰ μὴ παρεκλή ἢ πρόθαις. ὅπερ ὁ πρῶτος 40 ὁ γ' κατεπέχει. Α. φρίξ δὲ ἡ ἐξ ἐπιπολῆς κινήσεως τῷ κύματος ἀρχομένη, ἢ τὸ ἐπιπολῆζον τῷ κύματι ἀφωρῶδες, ὅταν ἔκτος ἀρχῇ πνίγι. βέλτιον δὲ τὴν πρώτην ἔγερσιν τῶν κυμάτων ἀδειν. AD.

64. μελάνει: ὡς οἰδάναι, ὁ Ἀσκαλωνίτης: ἐκ γ' τοῦ 45 μελάνει, φησὶν, ἐνδείκναι τῷ ἔργον. Α.

πόντον ἐπ' αὐτῇ: διὰ τῷ ν τὸ πόντον, μελάνει δὲ τε πόντον ἐπ' αὐτῇ καὶ ἔπει, μελάνει ποιεῖ τὸν πόντον ὑπὸ τῇ φρενὶ ὁ Ζεφύρος. ἔπει δὲ Ὀμηρικὸν τὸ ἔχμα. αἱ δὲ γράφει μελάνει δὲ τε πόντος ἐπ' αὐτῇ, τὸ μελάνει ἀντὶ τῷ 50 μελάνει ὑπὸ τῇ φρενὶ τῷ Ζεφύρῳ. ἀμείνον δὲ τὸ πρῶτον.

τὸ δὲ μελάνει ἀπὸ βαρυτόνῃ ἐνεσώτως ἀποβολῇ τῷ ἔ, ὡς τὸ κοιλάνει ἀντὶ τοῦ κοιλάνει. καλῶς δὲ τὴν τῶν δειλῶν ἡρεμίαν καὶ ὀργίαν κινήσει Ζεφύρου παρήγαγεν. ὁ γ' ἀθρόως ἐπιπίπτει ὁ ἄνεμος ἔτος τῇ θαλάσῃ, μελάνων δὲ αὐτὴν καὶ οἰοῖται ἐπιβῆζον κατὰ μικρὸν ἰσχυρεῖ. καὶ ἀλλὰ καὶ δὲ φησιν „Ζεφύρος ὑποκινήσαντος” (Il. 4, 423). Β.

Ἀρξίσταρχος πόντον διὰ τῷ ν, καὶ ἐπ' αὐτῇ, τῇ φρενὶ. ἄλλοι δὲ πόντος ἐπ' αὐτοῦ. Α.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐάν μὲν γράφῃ πόντος ἐπ' αὐτοῦ, ἔπει μελάνειται ὁ πόντος ὑπὸ τοῦ Ζεφύρου: ἐάν δὲ πόντον ἐπ' αὐτῇ, ἔπει μελάνει δὲ πόντον ὁ Ζεφύρος ὑπὸ τῇ φρενὶ. Α.

69. Κρονίδης: εἰς θεὸς ἀναφέρει τὴν αἰτίαν, Τρώας ἐλευθερῶν καὶ τὸ παράδοξον προσφέρει τῆς προκλήσεως. Β.

ὑψίζυγος: ὁ ἀπὸ ἕως τὰ κάτω κυβερνῶν, ὡς ἀπὸ 15 ζυγῶν κυβερνητικῶν. ἢ ὁ ἄνωθεν ταλαντεύων οἷον τὰ κατ' ἀνθρώπους ὡς ἐν ζυγοσχηματι. L.

70. τεκμαίρεται: ἐπιτελεῖ τεκμῶρ γ' τὸ τέλος. Α.

ἀμφοτέρωσιν: πιθανῶς ἐξ ἴσος τὸν κίνδυνον ἀμφοτέρωσιν κατέστησε, παρὲν Ἑλλήνων τὴν ἐκ θεῶν ἐπικονο- 20 ρίαν. BL.

72. ἡ αὐτοί: ἔδει ἐπαγαγεῖν ἡ ἡμεῖς παρὰ ταῖς ναυσὶν ἑμᾶς ἔλομεν. διὰ δὲ τὸ πεισιστὸν οὕτως ἐξημῶσαι τὸν λόγον. Β.

73. ἔμην μὲν γὰρ ἔασι: αἱ Ἀριζάρχε ἥτις, ἔμην 25 ἐν γὰρ ἔασι καὶ ἔπει τὸ ἐξῆς, ἔμην δ' ἔπει γὰρ, ἢ ἐν ἔμην δὲ εἰσι γ' ἀριζήτες. Α.

75. πρόμος ἐμμεναι: Ἐκτορε δέω: ἡ διπλῇ, ὅτι ἰδίως ὡς περὶ ἐτέρου καὶ ὅτι πρόμον τὸν πρόμαχον κατὰ συγκρίψιν καὶ ὅτι ἀκαίρως ὁπὼν ἐαυτὸν ὁ Ἐκτωρ. Α.

ἵνα πάντες αἰδεσθῶσι μὴ προβαλλόμενοι, καὶ ὡς πρόμος ἐκείνος τῷ στρατῷ σαλεύει περὶ τὴν κοινὴν ὑπόληψιν, κατὰ 30 τερὸν διαλέγει, ὅτι καὶ ὁπὼν ἐαυτὸν κατ' ἐξοχὴν ἐκάλει. ἐκ ἀπαιτεῖ δὲ ὅρκων προθήκη, ὅτι πρὸς μόνην ἀνάνυνσιν τοῦ στρατῷ ἡ μάχη γίνετο, ἢ ὅτι ἄναρχος τοὺς ὅρκους παρεβήσαν. γίνοντο δὲ αἱ τοιαῦτα προφωνήσεις δὲ ἐξοχῇ, ὡς τὸ „Ζῆν' ἔπατον” (Il. 5, 22), δὲ ὁπὼν, ὡς τὸ „Συρηθδύ- 35 νος ἀμφιμάχη” (Il. 16, 496), καὶ δι' ἡθους, ὡς τὸ „ἔδδ' οὐ γ' ἔγνωσ Πηλεΐδ' Ἀθηναίῃ” (Od. 13, 299). BL.

76. ἐπιμάρτυρος: ὅτι ἥτις λέγει ὁ μάρτυρος, ἀφ' 40 οἱ μάρτυρες ἀπὸ δὲ τῷ μάρτυρος μάρτυρες. Α.

περιττὴ ἡ πρόθαις ἐν τῷ ἐπιμάρτυροι, ὡς καὶ ἐν τῷ ἐπιβεβήκω καὶ ἐπέρω. L.

79. σῶμα δέ: βαρβαρικὸν τὸ σπεύδειν περὶ τὰς τα- 45 γὰς. περιπαθῶς δὲ προκατασκευάζει ὁ ποιητὴς πρὸς ὁ μᾶ- λιστα ἀπελθεῖν δυσεχέαντα. BL.

ὁ φρα πυρός μετ' ἡ διπλῇ, ὅτι καθόλου διὰ πυρὸς οἶδε γινόμεναι τὰς ταγὰς. Α.

80. λελάχωσι: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῷ λαχὴν ποιήσω- 50 σιν. ἀναδιπλασιασμός λελάχωσι. Α.

85. τὰρχύσασσι: θάψωσι. τάρχα τὰ νενομισμένα τοῖς νεκροῖς πρὸς κηδεῖαν, ἀπὸ τῆς ταρχῆς. ADV.

ἀπὸ τῆς ταρχύας. καὶ ταρχύματα δὲ ἂν τοῖς νεκροῖς πρὸς κηδεῖαν ὡς νενομισμένα ἔποιον. BL.

85. 86. 87. διαβολαὶ Ἀχαιοί, Ἑλλησπόντιω, καὶ κοινὸν κατὰπάντων τὸ ὄφρα, ἵνα ταρχύσῃσι καὶ χέωσι καὶ εἴπῃ ποτέ τις. A.

86. σῆμά τέ οἱ: λεληθῶτος ἀποτρέπει τῆς μονομαχίας τὰς Ἑλλήνας. αὐτὸς γὰρ ἔμελλεν ἀναιρούμενος θάπτεσθαι ἐν Ἰλίου πύρρῳ τῆς θαλάττης, ὥς ἐμελεῖαν γίνεσθαι μνήμην τῷ φρονέοντι τὰ δὲ ἀντιπάλας ἐπὶ τῇ Ἑλλησπόντιω ταφέντος ἀείμνησον κλέος ἔχον ἔμελλε παρὰ τοῖς πλέστοι. διὸ καὶ ἐγκαλλωπιζόμενος θυοῖν ἔποιεν ὅλον ἐγκολάπτει καὶ ἐπιγράφει τῷ τάφῳ „ἄνδρος μὲν τόδε σῆμα, ὃν ποτ' ἀριστεύοντα.” τὸ δὲ πλατεῖ Ἑλλησπόντιω, καθ' ὃ μέρος ἐστὶ πλατύτατος ἑαυτῷ περὶ τὰς ἐκρούας τῷ Σκαμάνδρῳ. ἐπὶ πάντων δὲ κοινὸν τὸ ὄφρα. BL.

ἦτοι κατ' ἀντίφρασιν (γενὸς γὰρ ὁ Ἑλλησποντιος), ἢ τῷ κατ' ἐκείνο τὸ μέρος αὐτῷ πεπλατυσμένῳ. D.

ἢ διπλῇ, ὅτι κατεκομίζετο τὰ ὅσα εἰς τὰς πατρίδας. πλατεῖ δὲ καθ' ὃ μέρος ἐστὶ πλατὺς, καὶ ἀντὶ τοῦ παρὰ πλατεῖ. A.

Ἀθάμας ὁ Αἰόλες μὲν παῖς, βυσιλεὺς δὲ Θηβῶν, γῆμας Ἰνώ τὴν Κόδμον παῖδας ἔχε δύο, Αἰαρχον (Κλέαρχον D) καὶ Μελικέρτην κατὰ Ἦρας δὲ πρόβλημα ἀποπνεύμενος τὴν Ἰνώ καὶ ἐπιγῆμας Νεφέλην ἔχον ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, Ἑλλήν τε καὶ Φοῖβον. μνησθέντες δὲ αὐτῶν τὸν λάθρῃ τῇ Ἰνῷ κατοπτέυσασα ἢ Νεφέλῃ ὤχετο, πάλιν δὲ τῆς οἰκίας ἐπικρατήσασα ἢ Ἰνῷ ἐπιβούλευσε τοῖς τῆς Νεφέλης παισίν· ἐκρύβη δὲ τινα μηχανὴν ἐφρονεῖ τὰ σπέρματα. καὶ δὴ πολλῆς ὕψους ἄκαρπιας ἐν τῇ χώρῃ ἐπέμπευ ὁ Ἀθάμας εἰς Πυθίῳ θεοπρόπους ἢ δὲ Ἰνῷ συνέπεισε τὰς τέρας τεχνήσασθαι τινα χρησίων κατὰ τὸ Φοῖβον, ὡς θυμὰ τῆς αὐτῆς γούης προσανγκνῶν ἀπαλλαγῆσθαι τὰ δεινὰ. πυθόμενος δὲ παρὰ τῶν θεοπρόπων ὁ Ἀθάμας τὸ λόγιον, μεταπέμψεν ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸν Φοῖβον· πρόσφισιν δὲ ἐκέλευσεν αὐτὸν ὕγειν ὃ τι κάλλιστον πρόβατον ἐν τοῖς θρόμασιον εἰς ἱερουργίαν ὀφείλει. μεθολογέει δὲ ὅτι παραγνομήνῃ τῷ Φοῖβῳ μετὰ τῆς ἀδελφῆς κατὰ τινας δαίμονας ἐκιδάμεναι ἀνθρωπίνῃ φωνῇ λαλῆσαι τὸν κριόν, καὶ πᾶσαν αὐτῷ τὴν ἐπιβουλὴν ἀναγγεῖλαι, κελεύσαι τε αὐτῷ μετὰ τῆς ἀδελφῆς ἐκιδάσθαι τὸ νῦν, ὅπως τὸν ἐκικείμενον κύν-
40
δονον ἐκινεῖν δευτηρῶς, ὃ καὶ γενομένης λέγει τὸν κριόν μετὰ πολλῆς βίας διὰ μίσου τῆς ἄρκος ποιήσασθαι τὴν πορείαν, τὴν δὲ Ἑλλήν μὴ δυναμένην ἀντέχειν καταπεσεῖν εἰς τὸ ὑποκείμενον πέλμας, προσαναγορευθῆναι δὲ τῷ διὰ τὴν προειρημένην Ἑλλησποντιον. τὸν δὲ κριὸν κομίσαντα εἰς
45
Κόλχας ἐκ τῶ πάντας τὸν Φοῖβον τελευτήσῃ. ἐπὶ τότε λέγει τὸ δέρας τῆς Ἀργεαυτίας ἀποσυλῆναι ἀπὸ τῆς Οεταλίας μετὰ Ἰάσονος. τὸν δὲ Ἀθάμαντα πυθόμενός φασιν ἔκασον τὸν συντιθέντων ἀπὸ τῆς Ἰνῆς, μὴ φέσαςθαι μηδὲ τῶν ἐξ αὐτῆς γενομένων αὐτῷ παίδων, ἀλλ' αὐτοχρηστὴ μὲν
50
ἀποκτείνῃ Αἰαρχον (Κλέαρχον D), ἐπιδιδῶναι δὲ μετὰ

ἕλκας καὶ τὴν Ἰνώ. τὴν δὲ καταλαμβανομένην σωτηρίαν ἐπαύσασθαι, σὺν τῷ νύκτ' ἔφρασαν ἑαυτὴν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τυχάν ἐκ θεῶν τῶν ἐναλίων τιμῶν ὕψερρον δὲ αὐτῇ προσαναγορευθῆναι διὰ τὸν ἐκ τῆς θαλάσσης ἀφρόν Ἀν-
5
κοθέαν, τὸν δὲ Μελικέρτην Παλαίμονα, εἶναι δὲ αὐτὸν σωτήριον τῶν τὸ πέλμας πλεόντων ἀνθρώπων. ἢ ἱστορία παρὰ Φιλοσεφάνῃ. AD.

87. πρὸς τὴν τῶν γραμμάτων εὐρεσίαν. V.

89. ἀνδρὸς μὲν: τὸ μὲν ἀντὶ τῆς μήν. V.

ὡς ἔδη νενικηκώς ἐπιγράφει τῷ τάφῳ τὸ ἐπινίκιον, ἐπὶ τεθνηκότι, ἀλλ' ἔδὲ νινωσκομένῳ τῷ μέλλοντι μονομαχεῖν, τὸ ἐπικηδεῖον πρὸ τῆς θανάτου διατιθεῖς. ἀριστεύοντα δὲ προσείησι πρὸς ἴδιαν ἐπίτασιν, εἰ καὶ τοῦ ἀριστεύοντος κρείττων. φιλότιμος δὲ καὶ ἀλαζὼν καὶ βαρβαροφύνης ἔστι ὁ Ἐκτωρ χυροκτεροῦν. BLV. ὡς καὶ ἐκεῖ „ἀλλὰ μὲν ῥέξας τὴν” (Il. 22, 305). V.

93. αὐδ' εσθ' ἐν μὲν ἀνήρασθαι: δειλῶν γὰρ καὶ αὐτῶν τὸ ἔργον. A.

αὐδ' εσθ' ἐν διὰ τὴν δειλίαν, δεῖσαν δὲ διὰ τὰς σπονδὰς, ἢ περιμένοντες τὴν ἐκ τῶν βασιλέων κέλευσιν, ὡς δὲ ἴδον ἀπὸ τῶν ἐξῆς. ἢ ὑπὸ θεῶν ὁρμηθεὶς αὐτὸν ἐπονούντι πρὸ ὀλίγου ἡττώμενον· καὶ γὰρ τοῦ Αἰομῆδος ἀκηκόοι „παρὰ γὰρ οἱ κείνος Ἀρης” (Il. 5, 604). ἢ διὰ τὸ „δ' ἡδὴ τελέθει” (282). καὶ παροιμία „ὅ τοι θρασυὲς πρὸς ἔργον ἐκ πολλῶς κακός.” ὁ Ἐπίχαρμος „ὅ τοι κακὸς θρασυὲς μάλ' αὐτόθι, ἔπειτα φεύγει.” ἔστι δὲ τὸ ἔπος ἰσοκράτους, ὅπερ ἐστὶ φράσις δύο ἢ πλείονων κώλων ἀπηκριβωμένων (ἀποκρητομένων D) ἀλλήλοις πρὸς ἀντιγράφον ἐμφανῶν· δευτέρου δὲ „χρὴ ἔειπον περὶόντα” (Od. 15, 74). τρίτου, ὁμοιωπώτου καὶ ὁμοῖον „ἄλλῃ ἐπ' ἔχθ' ὀδόντι” (Il. 20, 392). τινὲς δεῖσαντες Ἀγαμέμνονα, ὡς καὶ „σιγῇ διότις.” (Il. 4, 431). ADV.

Προφύρεται διὰ τί προκλυζόμενος Ἐκτωρ εἰς μονομαχίαν οἱ μὲν ἄλλοι ἄριστοι αἰθέθεν μὲν ἀνήρασθαι, δεῖσαν δὲ ὑποδέχθαι, Μενέλαος δὲ πρῶτος ἀνίσταται, καὶ μετὰ τῆς ἄλλης κατεδάσαστο τέχνῃ καλῇ, μίχεται προθυμότερος· ὅτε δὲ προτραπέντες οἱ ἐννέα ἀνέστησαν, ἐδάμην αὐτοὶ ἐν τέτοις ἐβρίσκειν, ἀλλ' Ἀγαμέμνονα καὶ Αἰομῆδος καὶ Ἀντίαντες καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Μυρμιδόνες καὶ Εὐρύπυλος καὶ Πάρις καὶ Ὀδυσσεύς· γῆσι δὲ ὁ Ἀριστοτέλης ἐστὶ ἑπτασὶ ἀκρόασις „μὴδ' ἔδειλ' ἐξ ἔριδος σὺν ἡμῖνοι φωνὴ μίχεται” Ἐκτωρ (111) ἐκ ἔμελλεν αὐθις ἀνίστασθαι· καὶ ὅτι τὸ πρῶτον ἐκ φιλονεικίας ἢ ἀνέστασις· καὶ ὅτι ἡδὴ μονομαχίας ἐτίθειν Ἀλεξάνδρῳ καὶ ἡ καλῶς ἀπαλλάσσας, καὶ πτωστὴ ἐκείνου ὑπὸ Πανδάρου καὶ ὅτι ἀποκινδυνεύειν τῆσαν ἐκ ἔχον ἐκ τὸ τέλος ἡρωϊκὸν τὸ πολέμου· ἐπὶ γὰρ Ἀλεξάνδρῳ ἴσον ἢ τὸ τὸ κινδύνου. B.

94. Μενέλαος: ὡς αἴτιος ὢν τῷ παντός καὶ πλεονάζωντος. καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἀλεξάνδρον δὲ μονομαχίᾳ ὡς πρῶτος προσηύδα. διὰ δὲ τὸ ὅψ' ἐδιδάσκει μὴ παραχρῆμα ποιεῖσθαι τὰς ἀποκρίσεις. BL.

95. Ἐν τισι τῶν ἐπομνημάτων νείκε' ὀνειδίζων ἔσω
τῷ Γ, ὥς κατὰ συναλοιφὴν νοεῖται τὸ ὀνείκε' νείκει. Α.

96. ἀπειλητῆρες: κανχηταί, ἀπειλεῖν ἰδοῦτες ἐπαυ-
γέλλεσθαι. τὲς δὲ τοιούτους καὶ κανχηματίως λέγουσιν. ΑΔ.
ἐν ἄλλῳ ἔβρισταί. Α.

97. αἰνῶθεν αἰνῶς: ἐκ δεινῷ δεινῶ, ἢ καὶ τῶν δεινῶν
δεινότερα. τῶν δεινотάτων δεινὴ ἐστὶν ἡ λῶσις. ἐκ τῶν δει-
νотάτων ἡμῶν πρῶξιν δεινότερα καὶ ἡ λῶσις γενήσε-
ται. ΑΒ.

99. ὕδωρ καὶ γὰρ γένοισθαι ἀναλυθεῖσθαι εἰς
ὕδωρ καὶ γῆν, διαλυθεῖσθαι καὶ ἀποθάναι. βέλτιον δὲ ἀκ-
εῖν, ἔξ ὧν ἐγένεσθαι, εἰς ταῦτα πάλιν ἀνασχοιχαιωθεῖσθαι. τῶν
σοικεῶν ὕδωρ καὶ γῆ κατὰ φθὸν ἀκίηται, τὰ δὲ ἄλλα
κιητὰ δι' ἐαυτῶν. ταῦτα ἂν φησὶ τὴν ἀκίησιν ὀνειδί-
ζων. καὶ Ξενοφάνης „πάντες γ' οὐ γαίης τε καὶ ὕδατος ἐκγε-
μέθαι· ἐκ γῆς γ' πάντα καὶ εἰς γῆν τελευτῶν.” ἢ ὅτι τὸ ὕδωρ
ταῖς ψυχαῖς διαρρέει. ΑΔ.

101. αὐτὸς ὡς ἀνάγκη δεχόμενος τὸ μονομάχιον. V.
Θωρήξομαι: πῶς ἐν πολέμῳ ὦν ἐκ τῆς ὁπλισμένης;
φαρὲν ὅτι ἀσφαλίστα ὅπλα ἀναλαβεῖν θέλει, μέλλων εἰς-
εἶναι εἰς μονομαχίαν. BL.

102. ἡ διπλῇ, ὅτι τῷ ἀπηγοισμένῳ κέχρηται, νείκεος
πεῖραι ἔχονται, οὐκ ἔχεται. Α.
τὸ ἀπιστον οὐδὲν, ὡς καὶ Πλάτων „Ζεὺς μὲν τό γ' οὐδὲ”
(Π, 3, 308). BL.

104. ἐνθα καὶ τοι: εἰς κίνδυνον προαναγαγὼν τὴν
ἐπὶ φθόνῳ καὶ λίσσῃ τῷ παντὶ πειθανῶς ἀνίστηναι τὸν ἡδελ-
φόν. φιλοδόξως δὲ πρὸς αὐτὸν ποιεῖται τὸν λόγον ὁ ποιη-
τής, καὶ συμπαιθεῖ προαναφώνησεν αὐτῷ τὸν κίνδυνον. καὶ τὸ
βασιλεὺς δὲ χαρὶν καὶ εὐνοίαν, διὰ τὸ προσλαβεῖν τὴν
φίλως τὴν σπαδὴν Ἀγαμέμνονος. BLV.

βιότοιο τελευτῇ: γράφεται καὶ θανάτοιο τε-
λευτῇ, ὅσον θανάσιμον τέλος. Α.

107. αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης: διὰ τί τὸν μὲν Ἀλέξαν-
δρον κελεύει μονομαχεῖν Ἐκτωρ, τὸν δὲ Μενέλαον κολλεῖ
κινδυνεύειν Ἀγαμέμνονα καὶ οἱ ἄλλοι βασιλεῖς; ὅτι τῷ μὲν
Ἀλέξανδρῳ ἀδικήτων ἡδίκως οἱ Τρῶες εἶχον, τὸν δὲ ὡς
ἀδικήσαντα ἐλπίσαν. BL.

109. ἀφραίνεις: παρρησιάζεις, μωραίνεις, ἀσυνε-
τεῖς· φιλοδόξως γάρ, ὃ φρονίμως ἐπὶ τῇ μάχῃ ἐσπούδα-
κεν, δεῖ ἂν τὸ κατὰ δύνανται, ὃ τὸ κατὰ προθυμίαν σκο-
πεῖν. ΑΒ. ἄλλως τε πρῶτον μαχισάμενος τοῦ μὲν ἄλλου
ἀγῆσθαι, τὸν δὲ κίνδυνον ἤρηται. V.

110. ἀνὰ δὲ ἧλο: Ἀρίσταρχος ἀνὰ δ' ἄρχεο, ἀνάχθη
δὲ. Α.

Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρωδιανὸς ἀνὰ δ' ἄρχεο. V.
τὸ σχῆμα τὴν ὁμίαν ἔχει τῇ ἐκείνῃ. ὅταν μέντοι
ἀπολάβῃ τὴν πρόθεσιν, τὸ τριπλασιάζει ἀναπέμπει τὸν τό-
νον, ἀνάχθη. Α.

111. μηδ' ἔθελ': ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ ἐθέλω καὶ ἀπὸ
τῷ εἰ ἄρχεται. Α.

Ἐκτορος: τῆς πρὸς Ἀχαιῶς Ἐκτορος. ἔτι δὲ τὸτο τὸ
γνώθι σεαυτὸν. ΑΛ.

112. τὸν τε: γράφεται καὶ τὸν γε. Α.
τεχνικῶς ἔτιονα πολὺ φησὶν αὐτὸν Ἐκτορος, ὅπως μὴ
τῶν ἄλλων Ἑλλήνων καταφρονεῖν ὑποτινῇ, τὸν μὲν τῷ
κινδύνῳ ἐνόμενος, τὲς δὲ κινδυνεύειν προτιμώμενος. BLV.

113. καὶ δ' Ἀχιλλεύς: τῶν παρελθόντων, ὃ καὶ Με-
νέλαος ἐκ αὐδύταις ἡττων εἶναι ὁμολογεῖν, ἐκ ἄλλων τινὰ
τῶν ὀλέων τῷ Μενέλῳ κριττόνων. ἀναπολεῖ δὲ πανταχῶ
τὸ ὄνομα Ἀχιλλέως ὑπὲρ τῷ μὴ λήθῃ δοθῆναι. BL.

καὶ τῷ γε: τῷ Ἐκτορι. γράφεται καὶ τῷ τὸν γε. Α.

114. Ζηνοδότος χωρὶς τοῦ ἄμεινον γράφει. τὸ δὲ
ἀντιβολῆσαι γράφεται καὶ διὰ τὸ μ, ἀντιμολῆσαι. βέλτιον
δ' ἂν, φασὶν, εἶρητο Ὀμήρῳ, ὅτι μὲν γὰρ φάσιν ἔστιν
ἐπ' αὐτῷ γ' ὡς λέγεται τῷ Μενέλῳ ἔχει τι ὀνει-
διστικόν. Α.

116. τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον: ἐντέχνως παρρη-
σιάζειν ὅτι πάντως δι' τινὰ αὐτῶν ἀναστῆναι. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι πρόμον τὸν πρόμαχον κοινῶς λέγει. Α.

117. ἀδειής τ' ἐστὶ γράφεται καὶ διὰ τὸ γ, ἀδειής γε.
ἀφ' ἑτέρως δὲ ἀρχῆς ταῦτα· διότι ὑποσέκτον ἀκρόη-
τος· ὃ γ' λόγος, εἰ καὶ πάντῃ ἄφοδος καὶ ἀπλήρωτος πολέ-
μου ἐστὶν, ἀγαπητῶς ὑπολαμβάνων αὐτὸν φερόμεθα. Α.

118. γόνυ κάμψειν: ἀναπαύσασθαι, ἢ συγκάμψαι τὰ
γόνυα διὰ τὸ κεκοπῶσθαι ἐν τῇ διώκει. ΑΔ. ἀπὸ τοῦ
φρηγῆν. Α.

ταῦτα εἰς προτιμήν τῶν Ἀχαιῶν. V.

120. παρὲ πεισιν: ἐκ εἰπὸν ἔπεισεν, ἀλλὰ παρέπεισεν,
ὥσαντι μὴ λέγων ὀλέθριον ἐν τῷ καταβιβάζειν τὸν Μενέ-
λαον, ἀλλὰ κατὰ μὲν ἡσυχίαν, ὃ γ' λέγων ψεύδος παρα-
πείθει ἤγειν ἀπατῇ. L.

122. γηθόσυννοι θεράποντες: παρὸν αὐτῷ καὶ ὀρη-
ροὶ θεράποντες εἰπὲν καὶ καρπαλίμως θεράποντες, γηθόσου-
ντο φησὶ, τὴν τῶν θεράποντων πρὸς τὸν βασιλέα ἐμψυ-
χιστικὴν κηδεμονίαν. BV.

123. Νέστιωρ: πιθανῶς τῶτον ἐπιπλήρουντα παρρησι-
άζει, ὅς διὰ τὴν ἡλικίαν ἐκ ἐπιστάται τὸ ὅμοιον ἐγκλημα.
BL. καὶ μετὰ Ἀγαμέμνονος δὲ ὁμοῦ ἀσφαλῶς πάλιν οἱ
Ἕλληνες. V.

124. ὃ πάποι: λειπόμενοι γ' οἱ γέροντες δυνάμει τῷ
χευλαῖν ἐμφανέσαι τὴν οὐσίαν προθυμίαν. μόνον ὅχι δὲ
τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν αὐτὸς ἐκείνῃ φησὶν. εἰ δὲ καὶ τὸ μὴ
λύπην εἶπεν ἐν αὐτοῖς ἀλλὰ πένθος, καὶ μέγα. BLV.

125. Πηλεΐδης: διδάσκει ὅτι τὸς γέροντας δεῖ καὶ ἀπόν-
τας τιμᾶν, ὡς Πηλεΐδης μέλει Ἑλλήνων καὶ μὴ παρόντων. (λέγων
ὡς δὲ τοὺς Ἕλληνας ἀρέσκειν Πηλεΐδης). ἀνέστην δὲ φησὶ
τὸ μὴ τὸς γόνυς αὐτῶν παραλαβεῖν ἀχθόμενος, ἀλλὰ τὸν
Πηλεΐδην, ὃν ἔδει χαλεπὸν δυσχερόντων Ἑλλήνων διὰ τὴν
Ἀχιλλέως ἔβριον. ἔτι δὲ ἔτεχον· εἰ γ' ὁ τῷ πολέμῳ πα-
τήρ ἄνθρωπος, πόσω μᾶλλον οἱ ἡμῶν; ἡμεῖς δὲ καὶ ὑπομνη-
σκει Ἀγαμέμνονα Ἀχιλλέως, ὅτι ὁ νῦν προκαλούμενος πρὸς

τας „ὅφρ' Ἀχιλλεύς μετ' Ἀχαιοῖσι πολέμειεν, ἐκ θέλει-
σκε μίχην ἀπὸ τείχεος ὀρνίμεν Έκτωρ” (Π. 9, 352). ἐπι-
χθές γ' ἦν ἔτι σαφέως ὑπερδύσαι, προσηγορεύει ἐν τῇς λι-
τάς, καὶ τοῖς βαρβάροις δὲ ἐμφανίζει ὅτι ἐκ ἔσαι ἡ Ἀχιλ-
λέως ὀργή πολυχρόνιος, τῇ Πηλέως ἔτιως πρὸς τὰς Ἑλλη-
νας διακειμένον, ὑποθωπένει δὲ ληληθότως τὸν Ἀχιλ-
λέα. BLV.

126. βουλή φάρος: ὁ φέρων εἰς πέρας ἢ βούλεται.
συνίστησι δὲ τὸ πρόσωπον, ὅπως ὁ τάτω χειλιασμός ἐγείρη
τοὺς Ἑλληνας. BV.

127. ἡ διπλή, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει μέγα δ' ἔξεσεν,
ἡ δὲ φανερός ἐστιν ἀνεγνωκὸς μειρόμενος, ὅσον ἐξού-
μενος. ὁ δὲ Ὀμηρος τὸ μείρεσθαι ἐκ ἐπὶ τῷ ἐξέρχῃ τίθη-
ται, ἀλλ' ἐπὶ τῷ μερῶσιν „καὶ ἡμῖν μείρεο τιμῆς” (Π. 9,
616). δέον ἐν εἰρόμενος, ἐρωτῶν. προκρίνει δὲ ὁ Ἀχιλ-
λέος τὴν μέγ' ἐγείρεν (cod. μεγ' γήθησεν) γοαρήν. Α.
τὸ πλήρες, ἐμὲ εἰρόμενός τε. Α.

128. γενεὴν τε τόκον τε: πατέρα καὶ παῖδα. τὸ μὲν
γὰρ ἐπαυεῖν τὴν προγονὸς κολακικόν, τὸ δὲ λέγειν ὅτι με-
μαρτύρηκα ἐμὴν εὐγένειαν ἐπαύθησαν. Α.

Θαμνιστὸς τῆς εὐγενείας αὐτὸς ἐπέμνησεν, ἐκ αὐτὸς
ἐπαυεῖν τοὺς γονεῖς αὐτῶν, ἀλλὰ Πηλεὶ τὸν ἄκρον ἐπ'
εὐγένειαν χαίρειν ἐπὶ τῇ γονῇ αὐτῶν λέγων. ἀλλ' ἐδὲ φη-
σιν ὅτι ἐμαρτύρησα τῷ Πηλεῖ περὶ ἑμῶν. τὸ μὲν γὰρ κο-
λακικόν, τὸ δὲ λέγειν ὅτι ἐπ' εὐγένειαν ὑμῖν ἐμαρτύρησα,
οὐ γάρ ἐμαρτύρησα. BLV.

129. 130. ἀκούσαι — αἰετοῖσι: παροξυνοντιέον ἀμ-
φότερα. ἔφαμεν γὰρ τὴν αἰ διὰ δογγὸν ἐν ἐκτικῶς μακρῶν
ἵσαι. Α.

130. φίλος ἀνὰ χεῖρας: ἐν ταῖς ἐξητασμέναις Ἀρι-
στοτέλους βασιλείας χεῖρας, τὰς βεβαρημένους ὑπὸ γήρω-
σιν καὶ δυσκινήτους. ἀλλὰ τοῦ δὲ τὰς ἐξουσίας „βασιλείας
χεῖρας ἐποίηται” (Π. 1, 89). Α.

131. θυμὸν ἀπὸ μελέων: δηλοῦσιν παρὰ παρὰ ἡ
πρὸς τὴν πύλιν. ταῦτα δὲ πύλαι, γρησίν, ὅτι τοῖς
τοῖς ἀγροῖσι καὶ δειλοῖς τὸν ἴδιον εἶδον πεπείσεν. BL.

132. αἱ γὰρ: οὐκ ἀκαίριος ἡ πρότασις. ἐπιτιμῶσας γὰρ
τοῖς ἀρίστοις, ὡς φαίνεται ἀποδείξαι διὰ τῆς παραθέσεως τῶν
πεπραγμένων αὐτῶν ὅτι δεινῶς ἔχει τὴν τὴν παρὰ τῇ
σίαν, ἵνα πρὸς τῇ αὐτῶν τῶν ὁμοίων κινήσει. τοιοῦτος
καὶ Φωκίης καὶ Λαέρτης. μέτριος μὲν ἐν ὁ λόγος τῇ φαντα-
σίᾳ, πικρὸς δὲ τῇ δυνάμει. εἰ γὰρ ὁ Πηλεὶς τὰ ἑμῶν ἀ-
κρόν δεινὰ θανεῖν εὖχετο, πόσῳ μᾶλλον ἐγὼ ὁ τοσαῦτα
ποιήσας ἐν νεότητι καὶ νῦν ὁρῶν ὑμᾶς ἀχρημονοῦντας;
πραγματικῶς δὲ καὶ πρὸς Ἀχιλλεὶ ἀποτίσκει. εἰ γὰρ ἔτιως
παρὸς οἴσει ὁ Πηλεὶς τὴν τῶν ἀλλοτρίων ἀναιδέειαν,
πῶς οὐκ ἂν μᾶλλον ἐπὶ τῷ νῦν ἔχθροισι; BLV.

133. ἀνερῶν κελύδωνται: ἡ διπλή, ὅτι ἰδίως τὰ
ἐπίθετα προτάξας τὸ κύριον ἐπήγαγεν (135) „Ἰαφίδωνον
ἀμφὶ ῥέεθρα.” Α.

τῷ νῦν Ἀκιδῶνον. τινὲς δὲ ἄμφω ἐπίθετα τοῦ Ἰαφ-
ίδωνος. BL.

δάνει. καὶ τὴν φράσιν σημειοῦν. προτάξας γὰρ δοτικῶς
φέρει γενικήν, Ἰαφίδωνον. V.

διὰ τὸν ἥγον τῷ ῥέματι ἔτιως εἶπε τὸν Ἰαφίδωνον,
ἐπὶ ποταμὸς Ἀρκαδίας. ἐν ἄλλῳ, Κελάδων ποταμὸς Ἀρ-
καδίας. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν μετὰ ἥγε ῥέοντα. BL.

135. Φειᾶς: ἡ διπλή, ὅτι ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (15, 290) πλε-
θυντικῶς „ἡ δὲ Φειᾶς ἐπέβαλλεν ἐπεγομένη Διὸς ἑρ-
μῆς Μυκήνην καὶ Μυκήνας. Α.

περισπάσειν. ἐνική γὰρ ἐπὶ γενική. πρόδηλον καὶ τῇ
10 συντάξεως τῷ τελεεσσι, παρὰ τοῖς τῆς Φειᾶς τελε-
σσι. Φειὰ δὲ πόλις τῆς Ἠλίδος, οἱ δὲ τῆς Ἀρκαδίας, παρ'
ὁ Ἰαφίδωνος ἔστ. ἀλλὰ καὶ ἡ Φειὰ παραθαλάσσιος ἐστ,
Ἰαφίδωνος ἐκ ὁρᾶται ποταμὸς αὐτόθι. ἔμεινον ἐν ὡς
δνμος, Φήρη Σπάρτη καὶ Ἀρκαδίας ἀμφὶ ῥέεθρα. ἔτι
15 καὶ Φερειῶν ἐστ. Α.

136. ἡ διπλή, ὅτι πρόμος ἀντὶ τῷ πρόμαχος κοινῶς.

138. Ἀρηΐθου: οὗτος μὲν ὁ Ἀρηΐθου Βοιωτὸς
τὸ γένος, Ἀρκάσι δὲ συνεμάχει. τοῦτον δὲ Ἀντιόχου
Ἀρκᾶς φθόνῳ ἀναιρεῖ. ἐκάλειρος δὲ ἐνταῦθα ἐρ-
20 πρὶν ἀπλῶς παρελθόν. BL.

ἡ διπλή, ὅτι περὶ ἐν Πηλῶν αἱ ἐπὶ ἀναλήψεις,
δὲ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ καὶ ἐπὶ ἔτιως ὁ Ἀρηΐθου Ἀρκᾶς
ὁμώνυμος ἐστ τῷ Βοιωτῷ. Α.

139. γυναῖκες: ἑμῶσις τοῦ κλέος ὅτι καὶ γυναῖ-
25 ἐγνώθη. BL.

140. οὐνεκ' ἄρ' οὐ: τοῖς ἐπάνω συναπτεῖν αὐτῶν
τῆς τῷ Κορινθία ὀνομασίας αὐτῇ. καὶ τὸν ἐξῆς δὲ ὁμοίως
συναπτεῖν δεῖ „ἀλλὰ σιδηρεῖα κορύνη,” βραχὺ μόνον
ἐλλοττα. Α.

142. δόλω, ὅτι τὴν κράτεϊ γει: εἰς σέβασιν αὐτῶν.

143. ὅθ' ἄρ' οὐ κορένη: ὁ δὲ τὸ ζεῖν ἐκ ἐλ-
σμεν, ἀλλὰ διὰ τὴν πρόληψιν. BL.

ὑποφάσας: ὅτι ἀντὶ τῷ ἐποφάσας Ἰακῶς. Ἀρ-
χος δὲ φησι καὶ ἀνασᾶς, ὅσον ἐκ λόγῳ ἀνασᾶς. Α.

146. τεύχεα δ' ἐξενάριξε: ἔτιως Ἀρξισαρχος. BL.
δὲ διὰ τῷ τέ, τεύχεά τ' ἐξενάριξε. Α.

ἡ διπλή, ὅτι κωρὶς τὸ ἐξενάριξε νῦν, τὰ ἔκαστον
οἰεῖται. Α.

τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἀρης: ληληθότως τὸν ἴδιον
ἐπαινον αὐτοῦ ὁ Νέστωρ, εἰ περιεγένητο ἀνδρὸς ὅπλα
ῥέντος θεία. Β. τινὲς, ὅτι ἦν σκελετός ἐκ τῷ πολέμῳ.

147. μῶλον: τὸν ἐχθρονισμὸν καὶ μῶλον τῆς μάχης.

148. ἐγήρα: ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐγήρασε τὸν παλαιόν
ἔταξεν. Α.

149. δῶκε δ': ὅτι ἔτιως εἶωθε φράζειν. καὶ ὅτι παρ'
τὸς ὁ δὲ τινὲς δὲ γράφουσι δῶκεν Ἑρενθαλίῳ.

153. θάρσει ὡ: τῇ ἐαυτῷ θάρσει „βελή γ' ἄν
χρὴ δ' ἐπεξεργάζετο.” τινὲς δὲ ἀντὶ τῷ τῷ ἀπλήσῳ
αὐτῷ, τῷ Ἑρενθαλίῳ, μάχεσθαι. νεώτερος δὲ ἦν ἡ φησὶ
50 διὸ καὶ ἐθάρασαν. ἐντέχνως δὲ τὸς μὲν πρῶτον ἐπὶ
τῷ κινδύνῳ, τὸς δὲ νεώτερος ἀνέστησιν. BL.

ἡ διπλή, ὅτι Ζηνόδοτος θάρσει ἐμψ. ἀδιανόητον δὲ γίνεσθαι, ἡ ψυχὴ με ἀνέπεισε τῷ θάρσει τῷ ἐμψ. Α.

154. δὲ καὶ ἐμοὶ εὖχος Ἄθρηνη: ὅτι δὲ τὰ ἴδια θεοὺς ἀναφέρειν· καὶ ᾧ συνεργοῖσι τοῖς προθέμοις. Β.

155. τὸν δὲ: ἐξ ἐαυτὸν μίξιον εἶπε καὶ κἀντιστον, ἀλλὰ 5 τῷ μὲν Ἐρευνάλλωνι ταῦτα ἑρμηνεύσεν, ἐκείνα δὲ περιγεγενησθαι λέγων λεληθῆτος καὶ ἀνεπιγρόνως αὐτὸν ἠΐξῃσε. ζήλιωτὸν δὲ ἐαυτὸν καθιστὰς προτρέπει αὐτοῖς εἰς ἔννοιαν ἀγωνίας. ΒΛ.

156. πολλοὺς: ἀπὸ τῶν ἀριθμημένων ἐπὶ τὰ μετρούμενα μεταβαίνει μεγέθη, ὡς τὸ „τύμβον δ' ἐ μέλα πολλὸν ἔσω πορεύεσθαι ἄνωγα" (ΙΙ. 23, 245). παρήγορος δὲ ἦτοι εἰς μήκος καὶ πλάτος παρερητημένος. ΒΛV.

σημειοῦνται τινες διὰ τὸ παρήγορος, ὅτι παρερητημένος καὶ κεχυμένος. Α.

παρηρητημένος τῷ σῶματι, ταῖς ἐν ἐκλελυμένος. ἐν ἄλλῳ, τὴν ἀντὶ τὰ παρηρητημένος καὶ εἰς μήκος ἐκτεταμένος. λέγει δὲ ἔτις ποτε καὶ τὸν παρεκτεταμένον ἐκτὸς τῆς ζυγῆς ἵππον καὶ τὸν ἄρσενον. ΑΔ.

ἔνθα καὶ ἐνθα: κατὰ πλάτος καὶ κατὰ μήκος. D.

158. ἀντιφέρει: ἠντιμεν ἄν. V.

159. ἐμὲν δ' οὔτε ἔασι: τὸ χῆμα τὸ ἐμὲν ὅ καλεῖται περὶ πρόσωπον. ΒΛ.

161. ἡ διπλή πρὸς τὸ νεύειν, ὅτι ἀντὶ τῆς ἐπὶ πλῆξιν, ἡ δὲ καὶ τὸ ἐκτεταμένον, ὡς ἐν τῷ „ὡς νεύειν 25 θεός" (ΙΙ. 24, 29). καὶ ὅτι παρὲν συνήθως αὐτῷ τὸ πάντες. ΑV. ὁ γὰρ, ὡς τινες, οἱ ἄπαντες ἐντὶ τὴν „δέκα πάντα τάλαρα" (ΙΙ. 24, 232); ἔχουσι δὲ καὶ τὰς ὁμογενέοντας ἐγείρει. V.

162. Ἀγαμέμνων: καὶ ὡς βασιλεὺς προτρέπων, καὶ ὡς 30 ἀχθόμενος τῇ μελλήσει αὐτῶν. καὶ τὸν ἀδελφὸν δὲ ἐπιγόνον ἐνδείκνυσι ὅτι καὶ αὐτὸς ἐ δέδωκεν Ἐκτορα, εἰ καὶ ἐκτετατὸν ἐκώλυσε. ΒΛ.

163. ἐπὶ: οὐκ ἀνασχεπτέον τὴν πρόθεσιν μεταξὺ γὰρ πέπτικεν ὁ δὲ σύνδεσμος. Α.

Τὸ δὲ εἰδῆς: φιλοτιμεῖται ᾧ ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, καὶ θεομώτορος ἐστὶ τῶν Αἰάντων. ΒΛ.

164. Αἴαντες: διευτερεῖται ᾧ Αἴας Ἀχιλλεύς, συναλέσας δὲ αὐτῷ καὶ τὸν Λοκρόν „ῥσον" γὰρ φησι „θυμὸν ἔχοντες" (ΙΙ. 13, 704). πολεμεῖ δὲ νῦν καὶ κρατεῖ, ἵνα ὅταν 40 ἦται Ἐκτορα, τὸν Αἰαντοῖς. ΒΛ.

165. Ἰδομενεὺς καὶ ὁπῶν Ἰδομενεὺς: ἐκείνων μὲν λέπονται, Ἐδομενεὺς δὲ καὶ ὁπῶντος ὑπερέχουσι. συνεργεῖ δὲ αὐτῷ Μηριόνης τῷ Ἰδομενεῖ. ΒΛ.

167. ἐπὶ: ὅδε ἐνθάδε ἀνασχεπτέον, καὶ ὅτι συνήλειπ. Α. 45 Ἐν ὁπῶντος: κριτικὸν καὶ ἔτις τὰ πολυμῆκα ὁπῶντος: περὶ λόγους ᾧ μᾶλλον διὰ τοῦ ὁπῶντος „ἀγορῇ δὲ ἐ παῦροι Ἀχαιῶν ἔκον" (ΙΙ. 15, 283). ΒΛ.

φιλοτιμὸν τὸ Ἐν αἰμόνος εἰς ἰδιότητα. προτρέψ. δὲ Α.

168. Ὀδυσσεὺς: ἔχας τὴν ἐξ ὡς δειλὸς ἀλλ' ὡς 50 σοφός: πάντα ᾧ λογιζομῶ πρότερον εἰς πάντα μέλλει. ΒΛ.

ἄλλως τε περὶ πάντων ἀπειλοῦσάτο „πάντες ἄρ' οἳ θέλον." V.

170. Νέστωρ: ὁ καὶ ἀναστῆναι προτρέψας, ἐξ ὁ βασιλεὺς ὅς ποτε ἐθελῶ αὐτῷ. ΒΛV.

ὅτι τὰς μὲν καθίστησι, τὰς δὲ ἀνίστησι Νέστωρ. V.

171. πεπάλασθε: ἔτις Ἀφείσας καὶ Ἡρωδιανὸς διὰ τὸ ὅ, πεπάλασθε, καὶ διὰ τὸ ᾗ. Α.

αὐτὸν κλήρω διακληρώσασθε. ἀπὸ τοῦ ἀναπάλλεσθαι τοὺς κλήρους πεπάλασθε λέγει. τὸ δὲ ὅς καὶ λάχρησι τινὲς δὲ γράφουσι διὰ τὸ ὅ, ἵνα λάχη τὸ τίς, ὡς πολλυχοῦ παρ' αὐτῷ. Α.

ὅτι τῇ τὴν διαφορὰν τῷ κληρώσασθαι καὶ λαχεῖν. καὶ πρὸς τὸ λάχρησι, ὅτι ὅς ἂν λάχη. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ „λαχέτω ὅς καὶ φάγηται" (ΙΙ. 21, 127) πρὸς Φαίητάν. Α.

171. 172. αἱ πᾶσαι πεπάλασθε: ὅτι ἐστὶ τῷ κλήρω ἦτοι τῷ λαχέτω κινήθητε. ἔκαστος, φησὶ, τῷ ἐαυτῷ κλήρω ἐν λαχέτω κινήθητε. ἀπὸ τῆς πάλαι παλάσσει. τὸ δὲ πεπάλασθαι τὸ μολύνθητε δηλοῖ. τὸ δὲ διαμπερές τὸ διηρηκώς, ἀπὸ πῆματος εἰς πῆρας διδόντος τὸ κλήρω, ὅ ἐστι διὰ πάντων.

20 εἶνα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς, ὅς ᾧ ἂν λάχη, καὶ Ἑλλήνας καὶ ἐαυτὸν ἀφελήσεται. τινὲς δὲ τελείαν εἰς τὸ λάχρησι. λέγει δὲ ὅτι κληρώθητε λάχοι ᾧ ἂν τις, ὡς τὸ „μάριναθ' ὅπποτ' ἴσται πατὴρ Ζεὺς κῆδος ὀρέξαι" (ΙΙ. 5, 33). οἱ δὲ εἰς τὸ πεπάλασθε, εἶτα, ὅς ᾧ ἂν λάχη, διηρηκώς καὶ εἰς πάντα τὸν βίον ἀφελήσεται τὰς Ἑλλήνας. ἀνοήτως δὲ, φησὶ, ἐπὶ κλήρον ἔρχεσθαι. δέον ᾧ ἔλθῃ τὸν ἄριστον πάντων, ὅπως τοῖσιν ὁ κίνδυνος ἦν, τὸν δὲ φανότατον εἶσαι. τὸ δὲ ποιεῖ ὁ Νέστωρ ἵνα μηδενὸς προκριθέντος ἐβριθῶσιν οἱ λοιποὶ, τῷ τε πολέμῳ ἐνδείκνυσι ὅτι ἐξ ἵνα μόνον αἰεταὶ ἀξιοχρεῶν εἶναι πρὸς αὐτὸν μάχεσθαι, καὶ ἵνα μήτε νικήσας τὸν ἄριστον δοκῇ νικηθέντα ἄλλῳ τὸν ἐπὶ κλήρω δεδομένον, μήτε λειψθεὶς ἐπὶ τῷ ἀρίστῳ λειψθῆναι ἀλλ' ἐπὶ τῷ λαχόντος τὸν κλήρον. ἡμᾶς δὲ καὶ ἀγωνιστὴ ἐπὶ τῷ κλήρω ὁ ἀκροατής. ΒΛV.

35 ἔτις συνάπτει δὲ, ὅς καὶ λάχρησι, ἔτις ᾧ δὴ ὀνήσει. Α. ἄλλως, εἰς τὸν κατὰ τὸ τέλος τῷ εἶχῃ τὸ δὲ ἔτις λαχόμενον, ἔτις ᾧ δὴ ὀνήσει, ἦτοι περὶ τῆς κλήρω ἐστὶν ἡ τῷ λαχόντος, ὁ καὶ βέλτερον ἐπιφέρει ᾧ „καὶ δ' αὐτὸς ἐν θυμῷ ὀνήσει." ἄλλως μέντοι γε ὑποπτος οὐκ ὁ εἶχος ἦν ὁνομασθεῖς ᾧ τῶν ποιεῖ. τὸ δὲ ἐν τῷ πρώτῳ εἶχῳ δοκῇ ἀκατάλληλον εἶναι „κληρώθητε ὅς ἂν λάχρησι" σύνθησις ὁμήρου ἐστὶν, ὅσον κληρώθητε, λάχοι ᾧ ἂν τις. τὸ δὲ διαμπερές πρόσκειται ἀντὶ τῷ διηρηκώς, ὅσον πάντες. ταῦτα δὲ τινες ἐνιδύμενοι ἀπ' ἐξέρας ἀρχῆς ποιεῖσιν ἀναγνωσκῶν, 40 διαμπερές ὅς καὶ λάχρησι, ἔτις ᾧ δὴ ὀνήσει, ἦν ἡ τὸ ἔτις, ἔτις ᾧ δὴ διαμπερές ὀνήσει ὅς καὶ λάχρησι. οἱ δὲ καὶ ἔτις ὅς καὶ λάχρησι, ἔτις ᾧ δὴ ὀνήσει, δηλὸν ὅτι μετὰ τὸ διαμπερές εἰς τινες. αὐτὰ ὁ Νικάνωρ. Α.

172. ὀνήσει: ὡς ἔχοντα ἀξιομα Ἐκτορα. V.

175. ἐσημῆναντο: ἡ διπλή, ὅτι σημῆσαντες χαρῶν, καὶ γράμμασιν. Α. δηλοῖ ὅτι ἐγράμματα ᾗδισαν οἱ ἦρωες. D.

α διακεί. πολλὰ δὲ τεκμήρια τῆς τῷ Ἀλάντος γενναιότη-
τος· καὶ λαχὼν γὰρ ἡθῆ, πλησίον δὲ ὦν τῷ δυνεῖ μινδῖ, ὁ
γελῶν τὸ μὲν γὰρ γελᾷν θρασυτέρας καὶ ἀφροσύνης, τὸ δὲ
μειδιᾷν γέλωτος μὲν ἀνεπρότερον, σκευθροπίας δὲ φαιδρό-
τερον, ἐκπληττον Ἐκτωρ, θρασυτέρον δὲ τὸς φίλους· μει- 5
διῶν γὰρ, ὅσον ἡμερόν τι καὶ γενναῖον ἔχων τὸ πρόσω-
πον. BL.

213. βιβάζ: οὕτως Ἀρίσταρχος, βιβάζ. A.

ἡ κίνησις τῷ σώματι τὸ τῆς ψυχῆς ὑπερβαίνει θάρ-
σας· ὁ δὲ δειλῶν „μετοικίδει καὶ ἐν’ ἀμφιστότοις πόδας 10
ἵκει” (Il. 13, 281). BL.

214. Ἀργεῖοι μὲν· ἐγγύθεον: Ἀρίσταρχος Ἀργεῖοι
μὲν ἐγγύθεον. A.

ἦν ὁ ποιητὴς ἔχει διᾶθαι, καὶ τοῖς προσώποις περιώ-
πτει, ἀπὸ δὲ τῆς τῶν ὁρώντων χάσεως καὶ τὸν ὁρώμενον 15
ἠΐξεσεν. BL.

215. Τρωῶς δὲ τρώες: οὐ μόνος ὁ κινδυνεύων
ἔστημεν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι. BL. ταῦτα δὲ λέγει ὁ ποιητὴς
μεγαλύνον Ἀλάντι. V.

216. Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν: τὴν κίνησιν αὐτοῦ
καὶ τὴν ἀγωνίαν τῆς διανοίας ὑπέγραψε, τῶν δὲ σημείων
τῆς δειλίας ἐδὲν παρελάβει, ὡς ἐπὶ τῷ Ἀλκιβιάδῃ „ὡχρὸς
ἐμὲ μιν εἶλε πυρκαῖα” (Il. 3, 35) καὶ ἐπὶ τῷ Ἀλέξανδρῳ „ἐπὶ
δὲ τρώεσσι γῆτα” (Il. 10, 390), ἀλλὰ μόνον τὴν ἀγωνίαν·
περὶ γὰρ ἀξιοπύου προσώπου ἀπὸ τοῦ ἐνὶ ὁ λόγος. BLV.

217. ἀλλ’ ὅπως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι: ὡς εἶγε
δυνατὸν ἦν, κλιν ἔφηγε. ταῦτα δὲ καὶ περὶ τῷ Ἰσῆ νότι. L.

218. χάρις καὶ ἐνφρημασίον· ἢ παρὰ τὸ κείρω χά-
ρις· ἢ παρὰ τὸ χαράσσειν τὰ δόγματα. V.

219. Ἄϊας δ’ ἐγγύθεον ἤλθε: γενναῖος γὰρ ὦν ὁ μέ- 30
νει τὸν προκαλεσάμενον. BL.

220. χάλκεον, ἐπταβότιον: δόξαν ἡμῶν ἀλλοθίας
ἐμποῖσιν θέλων, τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς καὶ τὸν τε-
χνίτην καὶ τὴν πόλιν ὑπέγραψε, καὶ μαρτυρεῖ ἀπὸ τοῦ ὡς τῶν
ἄλλων τεχνιτῶν ἐν τεχνήτοις ἀρίστου. BL.

πῆροίς δὲ ἐκ Κολοφῶνος μετακίετο εἰς Σιδεράν
μετὰ δὲ βίβη ἔφησεν εἰς Κύμην μετακίεσθαι, ἐλθεῖν εἰς
Νέαν τήρος, ὅπου ἦν ἀποικία Κυμίων· ὅπου μεταλαβὼν
τῆς τῷ σκευῶς Ἰνχίε φιλοφροσύνης ταῦτα περὶ αὐτοῦ
φησὶν, ὅπου γὰρ περὶ ἡρώος δημιουργοῦ λέγει, ἱκανὸν προαφί-
κει καὶ μόνον τὸ ὄνομα „ὅν ποτι τέκων ποίησιν Ἰερμάιος”
(Od. 19, 56). πολλὰ γὰρ αὐτοῦ ἀριστεία μετῆλθεν ἀφικνεῖσθαι
πρὸς αὐτὸν καὶ τῷ φροῦντος ἀποδοῖν, ὅς ἐκ Σαλαμῖνος ἦλθεν
εἰς Βοιωτίαν πρὸς τὸν ἄριστον ὀπλοποιόν. V.

221. Ὑλῃ: ἡ διαλέξ, ὅτι ἐνταῦθα συνεισλαμβάνεται, ἐν δὲ 35
τῷ κατελόγῳ (Il. 2, 390) ἐκτεταμένως „ἢ δ’ Ὑλῃ καὶ Ἰλ-
τεῶνα.” A.

222. αἰόλον: ποικίλον· διὰ καὶ τὸ τεύχων πρόσκει·
δηλοῖ γὰρ τὸ καλλωπίζον. BL.

ποικίλον διὰ κάμε τεύχων, ἢ ἐδαίνετον, ἢ αἰόλον ἀντὶ 50
τῷ αἰόλως. V.

225. ἀπειλήσας δὲ προσέειπε: τῷδε μὲν ἐστὶ, κα-
τηθεῖς δὲ ὁρῶν ἐνδείκνυται, ἀπὸ ἵς αἰτῶν καὶ ἡ κίνησις· ἐν-
μεγέθους γὰρ ὦν κινεῖται ὁ δύνει. τὴν ὁρῶν δὲ καὶ πρὸ τῶν
λόγων τῷ χήματι ἐπεδείξατο. BL.

227. οἱ καὶ Ἀναοίσιν: ἐκ εἶπεν ὅτι γνώσῃ οἶός
εἰμι, κοινοποιεῖ δὲ ἅπαντα τοῖς φίλοις καὶ ἵνα ἐκ πολλῶν
ἐαυτὸν φησὶν· ἐξ ὧς ὁ Ἐκτωρ δὲ ἀρχεῖ τὸ „οἶδ’ ἐπὶ δε-
ξιά, οἶδ’ ἐπ’ ἀριστερά” (238). BL.

228. Ἀχιλλεῖα: ἐπὶ τῆς καταπλήττει τὸν πολέμιον
τῇ τῷ κρείττονος προσδοκίᾳ, ὅπως μὴ εὐέλπεις ἢ οὐδέμινος
τεθνῆναι ἢ ἀποπεπλυνεῖν τὸν πολέμιον. B.

ῥηξήνορα: τὸν ῥηξήνορα τῇ ἡρωϊκῇ, τοῦτέστι τῇ ἀν-
δρείᾳ καὶ τὸν ῥέξαι τι ἡτοῖ προῖται τῇ ἡρωϊκῇ δυνάμει. AD.

Πορφυρεῖα, διὰ τί ὁ Ἄϊας τῷ Ἐκτορι δεδήλωκε τὴν τῷ
Ἀχιλλεῖος μῆνιν; ὁδεῖται γὰρ ἀνάγκη ἦν, ἐδὲ φροῦντος ἀν-
δρός τὰ παρ’ αὐτοῦ κακὰ τοῖς πολεμίοις ἐξαγγέλλειν, ἢ ὅτι
ἐγίνωσκον οἱ Τρῶες τὴν μῆνιν Ἀχιλλεῖος ὑποδείξαι πάν-
τως· ὁ γὰρ Ἀχιλλεῖος ἐδήλωσεν αὐτοῖς ἐν οἷς φησὶν „ὁ μὲν
δὲ Ἀχιλλεῖος Θέτιδος παῖς ἡνέκμοισι μάργατ’, ἀλλ’ ἐπὶ
τοῖς χόλον θυμολέγει πένθει” (Il. 4, 512). εἰ δ’ ἀγνοῦσι

τὴν ὁρῶν οἱ Τρῶες, καὶ ὅπως τὸ τῆς δηλώσεως ἀναγκαῖον,
μὴ ἐν τῷ λοιμῷ τεθνησκάναι νομίσωσιν αὐτόν. Ἀριστοτέλης
δὲ, ἵνα μὴ οἷσιν τὸν Ἀχιλλεῖα ἀποδεδεικνύμεν, ἀλλὰ κά-
κεινον καὶ ἄλλος αὐτὸ εἶναι κρείττονος. εἰτα εἰπὼν „ἐν δὲ
25 σάφα εἰσὶν οἷον οἷος οἱ καὶ Ἀναοίσιν ἀριστερὸς μετῆσιν,
καὶ μετ’ Ἀχιλλεῖα ῥηξήνορα θυμολέγοντα,” ἵνα καταπλήξῃ
τῆς Ἀχιλλεῖος ἀρετῆς ἀναμνήσας, ὅν ἰδόντι πειροβήθῃ, εἰ-
κότως πέπονθεν Ἀχιλλεῖος τὸ γὰρ μετ’ Ἀχιλλεῖα ἀμφί-
βαλον πότερον μετὰ τὴν ἐκείνην τελευτῇ καὶ μετὰ τὴν ἐκείνην
ἀρετῇ, ἢ καθάπερ ἐκεῖνος ἦν καὶ ἄλλοι εἰσὶν ἀναγκαῖον ἐν
δηλῶσαι τί πέπονθεν Ἀχιλλεῖος, καὶ ὅτι μῆνιν ὁ πάρεστιν,
ἀλλ’ ἐπὶ τεθνηκὼς ἢ ἀποπλεῖσας, ἀλλ’ ὅτι ἐν νηυσὶ κο-
ρωνοῖσι μῆνιν ὁρῶν δ’ ἐν ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἐνδιδάσκον. B.

230. ἀπομνησας: Ἀρίσταρχος ἐπιμνησας. V.

231. τοῖσι: οἱ γλωσσογράφου τὸ τοῖσι ἀντὶ τοῦ ἀγα-
θοῦ ὅθεν καὶ Καλλιμάχος τῷ τοῖσι αἰεὶ κέχρηται. B.
232. ἀρχε: βραδὺς γὰρ καὶ δεύτερος αἰὲς ὁ Ἄϊας. ἅμα δὲ
εὐτελέει τὸ προσεῖς, ἢ καὶ αὐτὸν εὐτελέων τοῦτο φησὶν,
ὡς καὶ αὐτὸς „ἢ ὅτε παιδὸς ἀφανροῦ” φησὶν (235). ἢ ἵνα
πολλοκριντῇ καὶ τῷ ὅτι Ἐκτωρ. BLV.

235. μὴ τί μεν: συνείδε καὶ ὁ Ἐκτωρ ὅτι μεμφόμενος
καταπλήττει αὐτὸν ἄρχων κλεινὴ τῆς μάχης. BL.

238. δεξιά μὲν τὸ φεύγειν, ἀριστερά δὲ τὸ διώκειν. BL.
ὁ Κάσιος δεξιά μὲν τὸ διώκειν, ἀριστερά δὲ τὸ φεύγειν.
Ἀχιλλεῖος γὰρ, φησὶ, ποδώκης καὶ ποδάρεος. V.

239. δειξά μὲν τὸ φεύγειν, ἀριστερά δὲ τὸ διώκειν. BL.

240. δειξά μὲν τὸ φεύγειν, ἀριστερά δὲ τὸ διώκειν. BL.

241. δειξά μὲν τὸ φεύγειν, ἀριστερά δὲ τὸ διώκειν. BL.

242. δειξά μὲν τὸ φεύγειν, ἀριστερά δὲ τὸ διώκειν. BL.

243. δειξά μὲν τὸ φεύγειν, ἀριστερά δὲ τὸ διώκειν. BL.

244. δειξά μὲν τὸ φεύγειν, ἀριστερά δὲ τὸ διώκειν. BL.

245. δειξά μὲν τὸ φεύγειν, ἀριστερά δὲ τὸ διώκειν. BL.

246. δειξά μὲν τὸ φεύγειν, ἀριστερά δὲ τὸ διώκειν. BL.

ἐαυτῷ πορίζει νίκην· τὸ μὲν γὰρ φρονεῖν κοινόν, τὸ δὲ ὁμολογίαν ἤτις δέξασθαι καὶ ἀπαγορεύσαντα εἶσαι ἀξιοῦσιν. διὰ δὲ τῶν ἐγκωμιάζει αὐτόν, ἐπογνώσας τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ περιθάλπει καὶ πρὸς ἀπαλλαγὴν ὑποδωπεύων· ἡρῖκα δὲ ἐπὶ τῆς τύχης ἐπῆρτο „Αἶαν ἀμαρτοεπὲς“ γηοῖν (Π. 13, 824). BLV. ἀντὶ δὲ τοῦ ἐπιταφίου εἰκόνα ἀνιεροὶ τῷ Αἴαντι ὁ ποιητής. V.

285. αὐτὸς γὰρ: ἐν ἄλλῳ οὗτος γὰρ. A.

289. πινυτήν: Ἀρξάρχος ὡς καλὴν, καὶ ἐπεκράτησεν ἔτιος ἢ παρὰδοσις. ὑποσικτεὶν πινυτήν, ἵνα περισσὸς ὁ σύνδεσμος ἢ· ἢ ὑποσικτεὶν καὶ κατὰ τὸ τέλος τῆς εἰς, ἵνα γένῃδ' ἀνταπόδοσις αὐτῇ, νῦν μὲν πανσώμεθα. A.

ὑποσικτεὶν εἰς τὸ πινυτήν ἢ εἰς τὸ ἐσσι. καλῶς δὲ τὸ Ἀχαιῶν, ἵνα μὴ καὶ ἐαυτὸν ἐμπεριλάβῃ· ἀλλὰ γὰρ ἐστὶ, καὶ ἐδὲ ἐπὶ τῷ ἀρξᾷ πλειονεκτεῖσθαι θέλει. ἢ μᾶλλον, ἐ 15 μόνον ἐμὲ ἐσσι κρείττων, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀχαιῶν. BL.

290. ἐν ἄλλῳ νῦν μὲν πύσωμεν πόλεμον καὶ θνήσκειν τα. A.

291. σήμερον: ἐπεὶ τὸ νῦν ἀόριστόν ἐστι, διὰ τῆς καὶ τὸ σήμερον προσέθεται. AL.

ὑπερρον: ὡς περ παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν γίνετ' ὑπερρον καὶ παρὰ τὴν ἐπὶ ὑπερρετος, οὕτω καὶ παρὰ τὴν ἀπὸ ὑπέρτερος, καὶ κατὰ συγκοπὴν ὑπερρον, καὶ τροπὴ τῷ π εἰς ὁ ὑπερρον. B.

292. δῶν δ'· ἐτέρωσι γὰρ νίκην· ἐντίχως ἐαυτὸν 25 τῆς νίκης ἐπέβλεψεν, ὡς νῦν μὴ νικῆσθαι. BL.

293. νῦν δ'· ἡδὴ εὐπροσώπως καὶ τῆς, ἵνα διὰ τὸν καιρὸν εἴκων δοκῇ. BLV.

ἢ διπλῇ, ὅτι ἀπὸ τῆς λόγον τοῦ κήρυκος (282) μετενήνεται. A.

295. ἀτρεῖδ' ὡς καθαιρῶν τὰ προειρημένα „ὡς σὺ τ' ἐφφρήνης πάντας.“ ἔχει δὲ καὶ διλογίαν ἕως καὶ ἐταίρους. A. καλῶς ἐπὶ Αἴαντος ἢ προειρήνῃ πολλὰς γὰρ εἶχεν ἱσοθέμους (ἀντιζήλους V), οἱ συνέστησαν αὐτῷ κληρωσόμενοι. εὐφραντο μὲν ἐν γῆσι πάντας, ἐπὶ δὲ διασπασθόντων οἱ 35 ἄριστοι, ἀλλὰ γὰρ τῆς σὺς ἐταίρους. Ἐκτορ δὲ ἀντιζήλος ἔχει. BLV. ἔται δὲ λέγοντ' οἱ σὺν ἡμέρας παρὰ τὸ ἦθος. V.

298. θεῖον δύνανται ἀγῶνα: ἢ διπλῇ, ὅτι ἔτιος τὴν ἄγῳρον καὶ στυγαγωγὴν τῶν θεῶν, διὰ τὸ πολλῶν θεῶν ἐν ταῖς εἶναι ἀγῶματι. A.

θεῖον ἀγῶνα τὸν περὶ τὰ ἱερά, ἔνθα οἱ θεοὶ ἀλλήλων διὰ τὰ ἀγῶματα γράφει· δὲ καὶ θύονται, ὡς Ἡρωδιανός· ἔτι γὰρ ἄμεινον. BL.

299. δῶρα δ'· ἄγ'· ἵνα δοκῇ εἶς ἴσον ἀπαιτῶνται, καὶ ἐπαυόμενος τὴν φίλιν Αἴαντος. BL.

301. ἢ: τὸ ἢ ἀντὶ τῆς καὶ. V.

302. ἀφθρήσαντες ἀρρωσθέντες καὶ συμβιβασθέντες. B. φιλοφρόντες ἀρθμόν γὰρ τὴν φίλιν γηοῖν. D.

303. δῶκε ἔλγος: σημαίνονται τινες ὅτι ἐκώπλισεν ἐαυτὸν δὲ τὸ ξίφος ὁ Ἐκτορ. A.

ὁ μὲν ἀφρόνως ὑπὸ τὸν ἐκδιδῶσιν ἐαυτῶν ὁ δὲ ὅμως καὶ

προπαυασπονησάντων Τρώων ἐδὲν εἰς αὐτὸν πλημυλεῖ. ἄλλως τε ἐπεποιθεὶς ὁ Ἐκτορ μηδὲν πιστάει· „ὁ γὰρ πῶ τοι μοῖρα θανεῖν“ ἔκασεν (52). BL.

304. σὺν κολίτῃ: ἢ περιττὸν τὸ ἔπος, ἀλλ' ἐπειδὴ ἱσπαμίνον ἦν τὸ ξίφος, ἵνα μὴ μόνον τοῦσιν αὐτό. BL.

ἐφτμήτῃ: Ἀρξάρχος διὰ τῆς π, ἐφτμήτῃ. A.

305. φοίνικι φασινδόν: ἢ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆς φοινίκῃ λαθεῖ πεφωτισμένον, ὁ ἐστὶ κακωτισμένον. A.

306. τῷ δὲ διακρινθέντε ὁ μὲν: ἔτιος εἰρηκεν ἀντὶ τῷ τῶν δὲ διακρινθέντων ὁ μὲν, ὁ δὲ. καὶ ὅτι πρὸς τὸ δευτερον πρότερον ἀντίστηκεν. A.

307. 307. ἐπὶ μὲν Αἴαντος τὸν λαόν, ἐπὶ δὲ Ἐκτορος ὁμιλῶν γηοῖ, διωξέας· αἰ γὰρ θορυβῶδες αὐτὸς ἐκδέχεται. BL.

308. ὡς εἶδον ζῶον: οἷον ἀνέλπισον πρῶγμα. καλῶς δὲ ἐπὶ μὲν Ἐκτορος τὴν ἀνέλπισον σιωπῆσαν ἐδῆλωσεν, ἐπὶ δὲ Αἴαντος τὴν ἐπὶ τῇ νίκῃ ἡδονήν. ABL.

310. ἀελλέοντες: οὐκ ἐλπίζοντες ἀλλ' ἀπειγνῶσθαι. A.

311. μῆλιν αὐτοῖς ἢ χαρὰ, ὅτι εἰς ἀπροσδοκίαν τὸν στρατηγὸν ἐδέξαντο. BL.

312. εἰς Ἀγαμέμνονα: ἢ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆς πρὸς Ἀγαμέμνονα. A. ὡς φημεν εἰς διδασκαλῶν. V.

νίκῃ: τέτρωδ' γὰρ καὶ πέπρωκα καὶ ἀπηγόρευσε τῇ μάχῃ ὁ Ἐκτορ. BL.

314. ταῖσι δὲ: ὅτι ὁ δὲ περισσός. A. ἢ μὲν τιμὴ εἰς Αἶαντα γίνεταί, ἢ δὲ χρεια τῶν κρείων εἰς τὸς στρατιώτας. BL.

316. διέχιναν: διεμερίσαν ἢ κατὰ μέση διαιτῶν, ἢ ἀνῆλθωσαν, ἀνέπτυξαν, διαιτῶν τὸ γὰρ εἰς μικρὰ διελθὲν μισύλιν λέγει. D.

319. πόρου: ὅτι ἀντὶ τῆς ἔργου. A. τετέχοντο: ἀπὸ τῆς τεύχω, ἢ καὶ ἀόριστος ἐνυχον, ὡς ἐλέσθω ἤλθον, ὁ δευτερος μέσος ἀόριστος ἐνυχόμεν. ἐξέον δὲ ὅτι πολλῶς ὁ δευτερος ἀόριστος ἀναδιπλασιαστέον, καὶ γίνεται τεύχον τετεχόμεν τετεχόμεθα τετέχεσθαι τετέχοντο, καὶ τροπὴ τῆς χ εἰς π τετέχοντο. B.

321. πύτοισιν: τὰ γὰρ τῆς ἀνδραγαθίας ἄθλα εὐτελεῖ, ὡς κόπρος καὶ σέλινα, τὰ δὲ δὴ τῆς πλεονεξίας χρυσὸς καὶ 40 ἄργυρος, ὅμοι δὲ διὰ τὸ μὴ δεῖσθαι τῷ πολέμῳ τὰ νῦτα. BL.

324. ὁ γέρον: καὶ ἔσχατον, ὡς ὁ ποιητής. εἰς τῆς γὰρ ἐξορῶνται, ἀγωνιόμενος τῇ βαλῇ. V.

325. πρὸς δὲ ἐρίστη φαίνεται βουλῇ: Ἀχιλλεὺς τὸ πρὸς ἐφ' ἐαυτῷ χαλεπαίνοντα διέλλαξεν Ἀγαμέμνονα 45 καὶ τὰς ἑλλήνας ὁρμῶντας εἰς τὰς πατρίδας ἐπέχε καὶ περὶ τῆς διατάξεως ἐπέθετο „ὡς φησὶν φησὶν φησὶν ἀρήγῃ“ (Π. 2, 263)· καὶ τὰς ἀριεῖς ὁρμῶντας εἰς τὴν πρὸς Ἐκτορα μάχην ἀνήγαγεν. BL.

327. Ἀτρεΐδαι τι καὶ ἄλλοι: καλῶς τὴν ἀρχὴν 50 τῆς συμβολῆς εἰς τὸν ἄρχοντα φέρει, μηδὲ τοὺς ἄλλους παύει. BL.

318. πολλοὶ γάρ: ἡ διπλή, ὅτι ἀπὸ τῆ γὰρ αἰτιώδους ἐσβύαλεν ἀρχαϊκῶς. Α.

ἔωθεν αἰ ἀπὸ τῆ γὰρ ἀρχῆς, τὴν αἰτίαν προτάσων τῆ πράγματος· ἔχρησεν δὲ τὴν αἰτίαν ποιεῖν, προθυμοτέρως δὲ τὰς ζῶντας ποιεῖ, τὴν τεθνεώτων μεταποιούμενος· ἀντὶ τούτου γὰρ ἔδοκει τὸ μὴ ἀξιοῦσθαι ταφῆς. ἕμα δὲ καὶ διανοηθεὶς θέλει τὸν ἀκρουστὴν καὶ τειχομαχίαν εἰσφέρειν, δῆλον δὲ ὡς ἐκαστοτε τὰς ἀναιρέσεις ἐποιεῖτο τῶν νεκρῶν. BLV.

330. ψυχὰ δ'· Ἀιδόσδε κατ' ἔλθον: ἡ διπλή, ὅτι συμφώνως τῷ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰλιάδος (1, 3) „πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς.“ ἕκ ἄρα γραπτὸν κεφαλῆς. Α.

σκληρῶς καὶ ἐμφαντικῶς τὸτο φησιν. V.

331. τῷ σε χορή: τὸ σε παρέλκει. Α.

332. κυκλήσομεν: ἀντὶ τῆ ἐπὶ τὰς ὑμᾶς. Θήσομεν· κέκλα γὰρ οἱ τροχοί. B.

334. 335. ἀθιγὲν δ', ὅτι οὐ διὰ τῆτο ἐκαίοντο, ὅπως τὰ ὅσα κομίσωντο, ἀλλὰ συνηθίαν καὶ γὰρ οἱ ἐπὶ τῆς ἰδίας τελευτῶντες ἐκαίοντο. καθόλου ἔν οἷδε πρὸς καιρομένους τὰς πάλαι, καὶ ἐνταῦθα τιθεμένους ὅπως καὶ ἐτελεύτησαν. ἐνταῦθα δὲ καὶ τὰ ἐξῆς „τύμβον δ' ἀμφὶ πύργῳ ἀκροῖον ἐκ πεδίου, ἀδιαχώριστον, ἀδιώματον, τετάρτην πολυάνδρῳ· πῶς ἔν, ὅς καὶ ὅσῳ παισὶν ἔκαστος;“ Α.

ἀπὸ πρὸς: Ἀρξισαρχος ἀναστέφει τὴν ἀπὸ, ἵνα σημαίῃ τὸ ἄνωθεν, καὶ τὴν πρὸ ὡς πλεονάζουσαν κομίζει. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς τῆς ἀπὸ φησὶ τὸν τόνον, καὶ συντάσσει αὐτὴν τῷ νεῶν· τὴν δὲ πρὸ ὡς πλεονάζουσαν κομίζει. τινὲς δὲ τῇ ἀπόπροσθι ἀποκοπήν αὐτὰ νομίζουσιν. ἡ δὲ ἀπὸ σημαίνει τὸ ἄνωθεν, τὸ δὲ πρὸ νεῶν ἀντὶ τῆ πλησίον, τετάρτην καθίστομεν αὐτὰς ὀλίγον μὲν ἡμῶν ἄνωθεν, πρὸ τῶν νεῶν δὲ. BLV.

τὰς δὲ προθέσεις ἐγκλίειν δεῖ, ἵνα ἡ μὲν ἀπὸ συντάσσει τῇ νεῶν γενεῇ, ἡ δὲ πρὸ παρέλκεται. Α.

335. οὐκ αὖδ' ἄγρη: καὶ πῶς ἐν Ὀδυσσεύῃ (24, 80) φησὶν „ἀμφ' αὐτοῖς ἔπειτα μέγαν“; τοῦτο πρὸς παρὰ τὴν τῶν ζώντων εἰρηται μὲν, οὐκ οὐτω δὲ πέποιθε διὰ τὴν εὐσιν τῶν Ἀτρεϊδῶν καὶ τὸν ἀποδύριον πλῆν. V.

336. Ἀρξισαρχος τύμβον τ' ἀμφὶ διὰ τῆ Α.

διασταλτέον ἐπὶ τὸ χεύομεν· τὸ δ' ἐξαγαγόντες ἦτοι ἔλθον πρὸς τὴν τειχοποιίαν, ἢ ἀντὶ τῆ προελθόντες πάλιν εἰς τὸ πεδίου, ἵνα ἡ μὲν ἐξ προθέσεως ἀντὶ τῆ ἐξω ἐπιβόηματος κέη, τὸ δὲ ἀγυρόντες ἐν ἴσῳ τῷ πορευθέντες· περιλαμβάνουσι γὰρ τῷ ναυσάδμῳ καὶ τῷ πεδίῳ μέρος. τὸ δεύτερον ἄμεινον. Α.

μεγάλῃ περιβολῇ ποιησάμενοι. γράφει δὲ καὶ ἀμφὶ βολον· μέγιστον, ἐν ᾧ ἐκάς κείσονται τὰ ὅσα. V.

ἐπὶ τῇ „Ἀποδύειν ἐσθλόν“ (11, 6, 252) ἀντὶ τοῦ εἰσπορευομένη. ἕτω καὶ τὸ ἐξαγαγόντες ἀντὶ τῆ ἐξελθόντες τῷ πεδίῳ. Α.

337. ἄκροισι: ἀντὶ τῆ ἀγνώριον, ἀχώριον, ὁμοιον τῇ λοιπῇ πεδίῳ. τὸ δὲ ὡς καὶ προσέθει, ἵνα πεδίων δοκῇ

τὸ ἐν μὲν ἡμέρᾳ τεῖχος γενέσθαι. BLV.

ἀκροῖον δὲ ἀντὶ τῆ χεῖρ, ἰσόπεδον, ὅπως μὴ ἴσῳ τῷσδε εἰς τὸ τεῖχος. Σιω Ποσειδῶν. V.

339. πύλας: ἡ διπλή, ὅτι πληθυντικῶς, καὶ ὅτι μὴ ἐπὶ τῇ πύλῃ ἐν τῇ τείχεϊ. τινὲς δὲ γράφουσιν ἐπὶ τῇ πύλῃ. Α.

μία μὲν ἰσότητος ἐπὶ τῷ ἀγνώριον τῷ ναυσάδμῳ· τῷ δὲ λοιπῷ πύλῃς εἶχον πρὸς τὰς ἄλλας μικρὰς χεῖρας. BLV.

342. ἐλλας: ἀχρόωμα, φυλακήν V.

ἀμφὶς ἐσθλῶν: γράφεται ἀμφὶς ἔχονσα. V.

345. ἀγορή· γένετ'· ἔδει γὰρ τῶν τῆ βασιλείας ἐπὶ ἡγεμονίᾳ καὶ κινδυνεύουσας τῆς πόλεως ὑπὸ Αἰομῆδος δεσπυλίδων ὄντων διὰ τὴν παρὰ τῶν σπονδῶν τι τῶν ἀνθρώπων. ἔστι δὲ ἐν αὐτοῖς Νέστωρ ὁ Ἀντήνωρ. ALV.

15 ἡ διπλή, ὅτι διαλελυμένως τῇ ἀκροπόλει. Α.

346. δεινὴ, τετραχυνία: βραχὺ διασταλτέον κατ' ὅσον· ἡ μὲν γὰρ ἔστις ἐμφαντικῶς τὸ τετραχυνία τῇ τετραχυνίᾳ, ἡ δὲ διὰ τὰ προλεχθέντα, ἡ δὲ διὰ τὸ „πολύκλητοι ἔσαν“ (11, 4, 438), ἡ δὲ διὰ τὸ διχογνωμονεῖν περὶ Ἑλένης· ὡς Ἀντήνωρ καὶ Ἀντίμαχος, δηλοῖ ὡς ἐξ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἡγεμον αὐτῶν, ἀλλ' ἀνανακτῶντες ἦσαν εἰς τὰ βασιλείᾳ. ABL.

ἐκ τῆ ταφῆς τετάρτα, καὶ συγκοπή καὶ τροπή Ἰωνίων τετάρτα καὶ τετραχυνία. B.

347. Ἀντήνωρ: ὡς πρόξενος Ἑλλήνων καὶ αἰὲς ὁμοῦ γορῶν καὶ θεοσεβῆς. Ἐκτὼρ δὲ αἰσῶν ὡς ἀγνώριον· ὅτι λυεῖν τὴν μάχην, ἵνα μὴ δοκῇ διὰ τῆ νεωσὶ ἡττηθῇ. BLV.

ἀντίον ἡδὲ: γράφει ἡδὲ ἀγορεύειν. Α.

351. δώομεν: μετρίως καὶ ἐαυτὸν ἀντανακτῶν, ἵνα μὴ 50 πικρότερον χρεῖσθαι τῷ ἐλέγχῳ. BL.

353. ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι: μετρίωτερον, ὡς ἐπὶ „οἶσμαι ἄνδρα χολώσασθαι“ (11, 1, 78). V.

ἀθιγέται, ὅτι ἀγνοήσας τις ὅτι ἐπακροῖται δὲ τῷ ἄνθρωπῳ τὸ κέρδιον ἡμῶν τὸ ἔσται, ὡς ἐλλείποντος τῷ λόγῳ πρὸς ἀνελήρωσιν· καὶ ὅτι τὸ ἵνα ἐξ ἀνελήρωσιν παρὰ τῆ ἀνελήρωσιν τῆ ἐάν. Α.

τὸ ἵνα ἀντὶ τῆ ἐάν παρὰ Ἡρωδιανῶν· δευτέρῳ γὰρ αὐτὸν δεσμον ἀντὶ συνδέσμον παρὰ λαβεῖν. παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ὀβέλιται. BL.

Ἀρξισαρχος ἐκτελέεσθαι ἵνα ἂν μή. Α.

ἵνα αἱ Ἀρξισαρχοι, σὲν τῷ ἦ, καὶ τοὶ ὀβελισμένοι στήθον. V.

357. οὐκέτι ἔμοι φίλοι: οὐ γὰρ τὰ κοινῇ συμφέροντα βάλλει ἀκείνους ὑπὸς καταβυθισθῆς τῷ ἔρωτι τῆς ἐλπίδος 45 ἀλλὰ τὰ πρὸς ἰδίαν χεῖρ. BLV.

358. ἄλλον μῦθον ἀμείνονα: καὶ τοὶ ἄλλοι ἔδωκεν τὴν πρὸς τὸν τῆ δόξαν τὰ ἀλλότρια καὶ τοῖς ὅποις ἐμμένειν. ὅτι δὲ ἡττώμενος θηλυμαχίας ὡς πολέμου αὐτὸν διαβάλλει. BLV.

οὐ διὰ τὸ ἐσθλῶς. V.

359. εἰ δ' ἔτεόν: ὅπως Ἀρξισαρχος, εἰ δ' ἔτεόν· ὅτι 50 λοιπὸν δὲ καὶ εἰ ἔτεόν. Α.

ὑποσικτίον κατὰ τὸ τέλος τῆς εἰσῆς, καὶ γραπτὸν τὴν ἀρ-
χὴν μετὰ τῆς δὲ συνδέσμου, εἰ δ' ἐτερον δὴ τέτον· τὸ γὰρ
ἀσύνδετον ἀπρεπὲς ἐνθάδε. Α.

360. ἔξ ἄρα δὴ τοῖς αὐτοῖς ἐν μεγάλῃ φρενοβλασίᾳ
ὧν τὸτο οὐκ αἰσθάνεται τῷ γέγοντι. BL.

362. ἀντικρύ· κατὰ πρόσωπον καὶ ἐξ ἐναντίας πάντων
καὶ κατὰ ἀντίκρυον. χαρικτηρῶν δὲ κινάδου λόγον καὶ τέ-
λειον ἀπηνευμένον· διὰ γὰρ τῷ ἀποδόσῳ ἐμολογῶ
ἀδίκως αὐτὴν ἔχειν. BLV.

ἀπόφημι· ὡς ἀπειμὶ· τὰ γὰρ δευρόμενα τῶν φημάτων
ἐν τῇ συνθέσει ἀναδίδωσι τὸν τόπον. Α.

364. καὶ ἔτι· οἷοιόθεν· ἔχ' ὡς πεπονημένων Ἑλλήνων,
ἀλλ' ὅπως ἔχῃ πρόβλημά τι. BLV.

367. εὐφρονέων· ἔτε γὰρ Ἀντήρου ἀντίλεγε ἔτε τῷ
παίδι, πολιτικὴν ἐφορώμενος εἶσιν διὰ τὰς συναρμογὰς
αὐτοῖς. ἡ τάχα καὶ τὰς Ἑλλήνας ἀκείων δυσχεραίνοντας τῷ
μήκει τῆς μάχης ᾧτεο δέξαται τὴν πρεσβείαν. BL.

ἐν ἄλλῳ ἐνταῦθα καὶ ἵτοι οἱ εἰχοὶ κίενται „κέκλυτέ μιν
Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἥδ' ἐπὶ κέρροι, ὅθρ' εἶπω τὰ με θυμὸς
ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.” Α.

370. κατὰ πόλιν· γράφει κατὰ στρατόν. Α.

375. περικτὸν ἔπος· ὅτι τὸτο τὸς κάμνοντας ἀνακτῆ-
σεται, καὶ ἵνα ἀδελφὸς ἐπιμαρτύρηται ἀλλήλοις ἀφόρητον τοῦ
ποιήσαντος εἰρήνην λάβωσιν. ὁ δὲ καὶ Ἑλλήνες ἐβέβλητο, τὸ
συνάδει τὸς νεκροὺς, τὸτο καὶ αὐτοῖς δοκῶσι χαρίζεσθαι. BLV.

376. δυσχερὲς· κακοήχη διὰ τὰς οἰμωγὰς, κακὸς ἦχος
ἔχοντος διὰ τὰς τῶν ἀποθηνησκόντων φωνάς. D.

379. ἐν ἄλλῳ καὶ ἔτος ὁ εἶχος „δύσπον ἔπειθ' εἶλοντο
κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι.” Α.

382. εἰν ἀγορῇ· οὐκ εἰς ἐκκλησίαν, ἀλλ' ἔωθεν πρὸς
Ἀγομῆμονα ἐλθόντας, καὶ εἰ τι δεῖ προάσσειν τῶν βο-
λευθέντων ἐρομένους. BL.

384. ἡ πότα· ὡς ἱππότα καὶ ἱππηλάτα. ἡ πότα δὲ ἀντὶ
τοῦ μεγάλου ποταμοῦ. V.

385. ἀριστῆες Παναχαιοῖν· ἐν ἄλλῳ ἐθνήμιν
δεῖς Ἀχαιοῖ. Α.

388. τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὁρώρει· τὸ τυραννικὸν
Ἀλέξανδρον δεικνὺς προαίρετος κατὰ τῶν Τρώων ποιεῖ
τὸς Ἑλλήνας. BL.

390. τὸ ὡς πρὶν ὠφελλ' ἀπολέσθαι εἴτε καὶ τοῖς
Ἑλλήσιν εἰς ἐπὶ πόσον λέγει ὁ κῆρυξ πρὸς τὸ συγγνωμονεῖν
τοῖς ἄλλοις Τρώσιν ὡς καὶ αὐτοῖς ὀφειζόμενοις, εἴτε καθ'
ἐαυτὸν καὶ ἡρώμην, ὡς Ἀημόκριτος ἀξιοῖ ἀπρεπὲς ἡγήσασ-
τος τὸ φανερὸς λέγειν, ἀμφοτέρω προσικτίον ὡς διὰ
μῶς ἀναπεφρονημένον· τὸ γὰρ ἐξῆς, ἡγάγετο Τρῶηνδε, πάντ'
ἐθλεῖ δόμεται. Α.

ἡ διπλῇ, ὅτι σαφὲς ἐπὶ τῶν Τρώων ἱμιστεῖτο Ἀλέ-
ξανδρος, πρὸς Ζηρόδοτον γράφοντα „ἀλλὰ μᾶλλον Τρῶες
ἐλπίμονες” (II. 3, 56). Α.

392. κορυδῖν· ἡ διπλῇ, ὅτι ἀπρογεγύμηται ἐτέρω
καθ' Ὁμηρον ἢ Ἑλένη. Α.

393. ἡ μήν· ἥτις ἡ μήν· βόλεται γὰρ λέγειν, Τρῶες
γε μήν ἔλονται. Α.

ἄλλως. περισπᾶται ὁ ἡ· ἰσοδυναμεῖ γὰρ τῷ βεβαιωτικῷ.
ὅμοιον δὲ ἐστὶ τὸ „ἡ μήν καὶ πόρος ἐστὶν” (II. 2, 291). Α.

5 πρὸς τὸν εἰς τὸ κεχαρισμένον Τρῶας, καὶ γνῶντες ὡς ἐχ' οἱ τοῖ-
τί ποινὴν ἀναγκά-
σται Ἀλέξανδρον ἀποπλεύσασιν. BL.

398. πάντες ἀκὴν ἐγένοντο· στρατηγικῶς τίως ὁ
Ἀγμέμων σιωπῇ, ἐπιτρέπων τοῖς Ἀχαιοῖς τὸ πέραν,
ὅπως ἀχρονόμενοι μηδὲν ἀνάνδρον εἰπωσιν, καὶ ἵνα καταπλα-
γῶσι Τρῶες τῇ τῶν συμμάχων προθυμίᾳ. BL.

399. 399. ὁ ἀσεβὴς, ὅτι ἐνταῦθα μετέκτανται εἰς τὴν
ἀποπροσβίαν (II. 9, 693 et 696). Α.

399. ὁ φῆ δὲ· ἀνέμενε γὰρ τὴν τῶν Ἀχαιῶν γνώμην·
ὡς ἀπεισθὼς δὲ τῇ ἐαυτοῦ ἀριστείᾳ ἀνίσταται. BL.

401. γνωτὸν· καὶ διὰ τὴν παράβασιν καὶ διὰ τὸ σπεύ-
δειν αὐτὸς ἐπὶ τὴν τῆς μάχης διάλυσιν. BL.

ἐπιτατικῶς ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ. V.

402. ἐφῆπται· ἐγγὺς· πᾶν γὰρ τὸ ἀπτόμενον ἐγγὺς
ἐοικέναι. Α.

403. ἐπὶ λόγον· σύμψηροι γὰρ γίνοντο τῇ κατανόσει διὰ
τῆς ἡτοῦ μῦθου Ἀχαιῶν αὐτοῖς ἀκείας. BL.

407. ὑποκρίνεται· ἡ διπλῇ, ὅτι πρόθεσις ἐν ἡλ-
λακῷ, ἀντὶ τῷ ἀποκρίνεται. Α. ἔτι οἱ Ἀχαιοὶ λέγον-
τες. D.

ἀποκρίνεται. ὅθεν καὶ ὑποκριτὴς ὁ πρὸς τὸν χορὸν δια-
λεγόμενος. BL.

408. βραχὺ διαζυγίον ἐπὶ τὸ νεκροῦσιν· καὶ γὰρ ἡμῖν
ἔτις σὺνθετος διαζυγίον, περὶ δὲ τῶν νεκρῶν οὐ φθονῶ
θάπτειν. καὶ ἄλλως συνηθὲς ποιοῦν τὸν λόγον. Α.

μετὰ ὑποκρίσεως· διὰ ὑποκρίσειν εἰς τὸ νεκροῦσιν. μεγα-
λοφυνῶς δὲ ἐκ ἀποκρίνεται τὴν ἰδίαν γνώμην. ἡθικῶς δὲ
δοκῶν αὐτοῖς χαρίζεσθαι. BL.

409. οὐ γὰρ τις φειδῶ νεκρῶν· Ἀττικὴ ἡ σύν-
ταξις· καὶ γὰρ τις φειδῶ γίνετο τοῖς τεθνηῶσι νέκυσσι χαρί-
ζεσθαι· τὸτο γὰρ δηλοῖ τὸ μετῴσισμένον, ἐπὶ γλυκείᾳ ἢ χα-
ρις. οὕτως ἔχει καὶ τὸ „μηδὲ τί μ' ἀλλόμενος μελλοῦσα”
(Od. 3, 96) ἀντὶ τῷ χαρίζεσθαι. φησὶ δὲ οὐκ ἔστιν ἐξὶ κέρδους
τὸς τῶν πολέμιων νεκρὸς ἀτάφως εἶναι. ALV.

ὁ νοῦς, οὐ φειδόμεθα ὡς ἐκμελλοῦσιν ὁμᾶς τοῖς νε-
κροῖς. Α.

Ἀρίσταρχος τεθνηῶτων, ἄλλοι δὲ τεθνηῶτων. Α.

411. ὁρκαί· ἡ τὰ πᾶν καὶ πρὶ τῶν νεκρῶν, ἡ τὰ πρό-
τερον καὶ ἡ παρόντων, ἵνα ἐκδηματώσῃ αὐτὰς. BL.

ἐρίγδοντος· μεγαλόχους διὰ τὰς βροντάς. πλεονάζει
δὲ τὸ γ. D.

412. τὸ σκῆπτρον ἀνέχεθε πᾶσι θεοῖσιν· μάρ-
τυρας αὐτὰς καλῶν. V.

413. ἀποδιδόναι· ἀποδομένης. ἐστὶ δὲ μεσότητος ἐν ἡ-
ρώμῃ. γίνετο δὲ ἐκ τῷ ἄν τῷ σημαίνοντος τὸ δαίσειν καὶ τῷ
ἔρω τὸ διεκίρω, πλεονασμῷ τοῦ ἡ ποιητικῶς. τὸ δὲ ἄν

γίνεσθαι ἐκ τῆ αὐτῆς σημαίνοντος τὸ εἰς τὸ ὅπισω (ἐξ μόνον γὰρ τὸ αὐτὸ σημαίνει τὸ ὅπισω) καὶ πλεονασμῶν τῆ αὐτῆς γίνεσθαι ἄν. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τὸ εἰς τὸ ὅπισω, πλεονασμῶν τῆ αὐτῆς, ὡς τὸ „αὐτῶν μὲν πρῶτα” (Π. 1, 459). οἱ δὲ τὸ ἄν παρὰ τὸ ἔπω τὸ ἀκολουθεῖν ὁ μέλλων ἔπω, ἔψ καὶ ἄν. Β1

Ἰλιον ἱρήν: ἡ διπλῇ, ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλιον. Α.

416. ἀπέειπε: ἀπεδοκίμασε καὶ ὡς ἀνωφελῆ ἀνήγγειλεν, ὅτι μὴ προσεδέξαντο τὴν προσέβαν οἱ Ἕλληνες. Β1.

417. τοὶ δ' ὠπλίζοντο: ἐκ ἔδει γὰρ λόγων, ἀλλὰ τῇ ἔργῳ ἀντίκεινται. ΑΔ.

420. ὠτρυνον νέκυνας: Ἀρίσταρχος νέκυνς ἐκτεταμέ-
τως, καὶ ὠτρυνοντο, ἐκ ὠτρυνον. Α.

421. προσέβαλλεν: κυλῶς τῷ παρατατικῷ ἐχρήσατο κατ' ἀλλοτρίαν φωνίζε τὴν γῆν ὁ ἥλιος σφαιροειδῆ ἔσαν. Β1.

422. ἀκαλαυρήταο: ἡσυχῶς καὶ πρῶτος ῥέοντος· ἀκα-
λὸν γὰρ τὸ ἥσυχον λέγεται. Α.

ἡ διπλῇ, ὅτι αὐτὸς μὲν ἔξ Ὁκεανὸς ἀνατέλλειν καὶ εἰς Ὁκεανὸν φθῆναι καταδύεσθαι τὸν ἥλιον· ὁπότεν δὲ πρόσωπον ἡρωϊκὸν εἰσάγει, ἐπὶ γῆν καὶ ἐπὶ γῆς. τὸ αὐτὸ δὲ ποιεῖ καὶ ἐν Ὀδυσσεύῃ. Α.

424. ἐνθα διαγνώναι χαλεπὸν: καὶ τῷ προσετρα-
γώδησεν. V.

425. νύξοντες ἄπο: τὸ ἐξῆς ἀπονύξοντες· διὸ ἀνα-
στρεφόμενοι. Α.

426. δ' ἀκρυα θερμὰ χέοντες: βαρβάρων ἴδιον ὁ
Θρῆνος, τὸν δὲ Ἕλληνας τὸ μεγαλόψυχον· μόνον γὰρ ἄκρυ-
μενοὶ φθοῖν (431). τὸ γὰρ μὴδ' ὅπως λυπεῖται ἀπαθείας
ἐστίν. Β1.

427. οὐδ' εἴα κλαίειν: ἵνα μὴ κατάδηλοι τοῖς πολε-
μίοις εἶεν ὡς μαλακισμένοι. Β1.

οἱ δὲ σιωπῇ: ἐν ἄλλῳ ἀλλὰ σιωπῇ. Α.

428. πτοκαΐης: ἔτι καὶ Ἀριστάρχης κατὰ γυνικὴν αἱ
δὲ Ζηναδίου πυρκαΐῃ, καὶ ἔτι χαριέστερον, ὡς τὸ „ἐν δὲ
πυρρῇ ἐπ' αὐτῇ νεκρὸν θέσαν” (Π. 23, 165). Α.

ἐπειρήνεον: γράφεσθαι καὶ ἐπινέμεν, καὶ ἔστιν Ἰακόν. Α.

429. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐκαίοντο οἱ νεκροί, καὶ ἔτι θηλυκῶς
τὴν Ἰλιον. Α.

433. ἀμφιλόκη νύξ: τὸ καλέμενον λυκόφως, τὸ πρὸς
ἄστρον. ταῖς δὲ βαρβάρων, παρὰ τὴν λέξιν (λύγην DV),
δ' ἐστὶ σκοτία (σκοιάν V), οἷον τὸ λυκόφως τι ὄν, τὸ μὴ
καθαρὸν φῶς ἀλλ' ἔτι σκοτῶδες. ADV. ἡ διπλῇ δὲ, ὅτι
ἀπαξ μόνον ἐνταῦθα τῇ λέξει κέχρηται. Α.

ἄλλως, ὅτι εἰ μὴδὲν ἦν, ἔτι ἦν ἡ νύξ, ἀλλ' ἡ ἀμ-
φιλόκη ἦν, ὁ βαρβάρων ἄστρος. ἡ δὲ λέγει νῦν τὸν ἄστρον
καὶ τὸ πρὸ ἀνατολῆς ἥλιος περὶ τὸν ἥλιον. ὅτι γὰρ καὶ
τῷ τὸ διάστημα λέγει ἡ δὲ, δηλοῖ ἐπὶ τῆς νύκτος τὴν ἡμε-
ρᾶν· ἡ δὲ „παννυχὴ μὲν ἄρ' ἦγε καὶ ἡ νύξ κέλευσεν”
(Od. 2, 434)· ἡ δὲ „ἡμέλιος δ' ἀνύρυσεν ἡμῶν περικαλλέα
λῆμνιν.” καὶ ἡμεῖς δὲ τὸ πρὸ ἡλίου ἐξ ἐωθινοῦ φαιμέν καὶ
ἔωθεν, ὅπερ ὁ ποιητὴς „ἡῶθεν δ' ἀγορήνδε” (Od. 1, 372).
ἔως δὲ καὶ ἡ δὲ τὸ πρὸ ἀνατολῆς ἡλίου· τὸ δὲ πρὸ τῆς ἐω

λυκόφως καὶ νύξ ἀμφιλόκη. λέγει μὲν καὶ τὸ πρὸ ἀνατολῆς
ἥλιος ἄχρι μεσημβρίας διάστημα ἡ δὲ „ἔσσεσθαι ἡ δὲ
ἡ μέσον ἡμέραν” (Π. 21, 111)· „ἔσσεσθαι μὲν ἡ δὲ ἡ δὲ
ἡμέραν ἡμέραν” (Π. 8, 66)· „ἐϋδον παννύχιοι καὶ ἐπ' ἡ δὲ
ἡμέραν” (Od. 7, 288). ἄλλοι δὲ γράφουσιν καὶ μέσον νύκτι
λέγει ἡ δὲ ὅλην τὴν ἡμέραν· „ἡ δὲ δὲ ἡ δὲ εἰσι δυσώνυ-
μος” (Od. 19, 571)· „ἡ δὲ δὲ μὲν νῦν ἡ δὲ ἐνδεκάτη” (Π.
21, 155), περὶ οὗ φησὶν „ἐνδεκάτῃ δ' ἡμέρᾳ θνητὸν ἐπὶ-
πτετο οἷσι φθλοῖσιν, ἐλθὼν ἐκ Ἀχαιοῖο” (ib. 45). ἡ δὲ
καὶ ἡ θεός· „ὡς μὲν δὲ Ὁκεανὸν ἔλτο ῥοδόδακτυλός
ἡ δὲ” (Od. 5, 121). Β.

434. κριτὸς: εἰς αὐτὸ τῷ προκριθεὶς τὸ τὰ περὶ
τὴν πυρκαϊάν ἐκπονήσαι. Β1.

435. τύμβον δ': ἐπὶ προσέθεισθαι Θρῆνος ἐνταῦθα· καὶ
ἀνὰ τὴν τῆς ἡρωϊκῆς μεγαλοψυχίας παρατρέχει. καὶ ὁ δὲ
αὐτῶν χειρωνακτῶν δοῦται. BV.

436. ἡ διπλῇ, ὅτι πολύνδριον. πῶς ἐν „ὡς καὶ ὁ δὲ
παισὶν ἔκαστος οἰκᾷ ἄγῃ” (334); Α.

ἐκ πεδίου: ἐν τῇ κατὰ Ἀραιοφάνη αὐτῶς ἐγγράφει.
καὶ ἐν πεδίῳ· καὶ μήποτε ἄμεινον τῷ. Α.

443. οἱ δὲ θεοὶ: ἔως τῆς „ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα” (464)
ἀντιθέτω εἶχοι καὶ, ὅτι περὶ τῆς ἀναιρέσεως τῆς τείχεος
γὰρ πρὸ τῆς τοιοῦτης (Π. 12, 4) ὡς ἂν μὴ προειρηγῶν
ἐνθάδε. Α.

444. τῶν θεῶν ἀγορὰν ἡθέταν οἱ περὶ Ζηνόδοτον καὶ
Ἀραιοφάνη καὶ αὐτὸς Ἀραιοφάνης. ΔV.

παρεκτείνων τὸ ἔργον, τὴν τῶν θεῶν ἀγορὰν παρεκ-
τείνων· ἀποπνέον γὰρ ἦν εἰπεῖν „ὡς οἱ μὲν πονέοντο,” εἰτα ἐπὶ
„ἡ δὲ τὸ τ' ἡ δὲ.” BLV.

445. τοῦτο εἰς ἀξιοπιστίαν τῷ ἔργῳ καὶ ἀναιρέων ὁ ἐπλάσσει. V

445. Προσεκιδάων: ἀναιρέων τὸ πλάσσει τῷ τείχεος
σπεδάων ὁ ποιητὴς, ὅπερ ἀπὸ μηχανῆς βοήθειαν πα-
ρεκτείνων εἰς τὸ μὴδὲν ἐπιζητεῖν ἔσπερον τὰ τῶν τοιοῦτων ἔργων
οὐδὲν δὲ ἡρωϊκῶν ἡ κατηγορία ἡ Προσεκιδάων καὶ Ἀπόλ-
λων, ἀρτιτεχνιζόντων τῶν Ἑλλήνων τῷ Τρωϊκῷ τείχει.
ὁ μὲν Ἀπόλλων ἐλάττει, ἵνα μὴ ἐπιπλήξῃ αὐτὸν ἡ Ἥρα
Προσεκιδάων δὲ Ἑλληνικῶς ὦν θεὸς δοκεῖ ἀπαθῶς τῶν Ἑλ-
λήνων κατηγορεῖν. Β1.

446. Ζεὺ πάτερ: πατὴρ γὰρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. V.

ἡ δὲ τὸς ἔστι ἀρα ἔτι, φησὶ, τίς τῶν ἀνθρώπων καὶ
νόσσει διὰ τῶν θεῶν ἡ βλάπεται τοῖς θεοῖς; Α.

ἀνακοινώσας διὰ θεῶν, συνεργῶς αὐτὸς θεῶν καὶ
βέβη· οἱ γὰρ θεοὶ εἰσονται παρὰ θεῶν εἰ δὲ ἔργοις ἐν
χειρὶν ἡ β. Β.

447. ἀθανάτοισι: ἡ διπλῇ, ὅτι ὡς καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν
ἀθανάτων λέγει. καὶ ἐν ἄλλοις δὲ κέχρησθαι τῇ γένει. Α.

ἐνίψει: τινὲς ἀπὸ τῆς ἐνίστασθαι ἡ λυσιτελεῖν. V. καὶ
ῥίως μὲν ἐπὶ τῇ δὲ διὰ λόγων, νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ καὶ
λέγει. D.

450. οὐδὲ θεοῖσι: ἡ δὲ τὸν τὸ μὴ συγκαταλέγειν ἐαν-
τὸν, ὡς τὸ „ὡς τις ἐπ' ἀθανάτοισι.” παιδεύει δὲ ὅτι καὶ

προσφιλῆς ὢν τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς ἔνι μιν συγγνώμην. οὐδὲ Ἀθηνᾶ. Ἕλληνες δὲ πρόφασιν ἔχουσι τὸ ἐπὶ τῇ τῶν νεκρῶν ταφῇ τὸ τέχος ἐγκρατεῖαι. V.

451. κλέος ἔσαι: ἴσως διὰ τὴν ποίησιν αὐτῆς. διὰ γὰρ ταύτην τὸ τέχος ἀοιδίμον ἔσαι, ὃ δομηθὲν τοῖς Ἕλλησιν, 5 ἄλλ' Ὀμήρου γενόμενον διὰ τὴν ἐπ' αὐτῷ μάχην. διὰ δὲ τῆς ὕσον τ' ἐπικίδναται ἡὼς ἐπερβολικῶς καὶ τὴν ἀοικητον δηλοῖ. ὁ μὲν Ἀριστάρχος θηλοκῶς, ὅσην τ' ἐπικίδνατ' ὁ δὲ Ζηνόδοτος ἀρσενικῶς, ὅσον τ' ἐπικίδναται. BL.

Ἀριστάρχος ὅσην, ἄλλοι δὲ ὅσον. A.

452. τῆ δ' ἐπιλήσονται τὸ τ' ἐγὼ: χωρὶς τοῦ τέ ἐν ταῖς Ἀριστάρχους τὸ ἐγὼ κατ' ἑνια δὲ τῶν ἱπομνημάτων τὸ δ' ἐγὼ. A.

453. ἡρῶ: ἡ διπλῇ, ὅτι δισυλλάβως καὶ ἐν Ὀδυσσεύῳ ἡρῶ (B, 423). A.

„ἡρῶ Ἀημοδόκῳ” (Od. B, 423) καὶ „ἡλθεν Ἄρη ἐπικουρός” (Il. 21, 431). τὸ δὲ πολλίσσαμεν ἀντὶ τοῦ περὶ τὴν πόλιν ὠκεοδρομήσμεν. V.

455. ἐννοεῖται: κατὰ τὸν Θαλῆν ὕδατι ὀχεῖτ' ἡ γῆ, ὅθεν καὶ χάσματι γράφετ'. V.

465. δόσετο: σημαίνεται τινες ὅτι ἀντὶ τῆς ἰδέετο. A.

466. βουφύοντες: βουφονεῖν ἐστὶν ὃ τὸ θύειν θεοῖς (ἄτοπον γὰρ ἐπὶ θεοῖς φόνον λέγειν), ἀλλὰ τὸ φονεῖν βῆς εἰς δαίτην κατασκευάζει. ABL.

467. ἐπιτηδεύς ἐδήλωσαν ὅθεν αὐτοῖς ἡ χορηγία ἦν. BL. 25

468. τὸν ὃ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη: οὐ καὶ τὰ Ἀργοναυτικά οὐδὲν οἰκεία δὲ Εὐνήῳ ἡ ἐμπορία, καὶ πρὸς ὁμοφύλους γινόμενῃ. V.

Ἀθηναῖοι τὸς ἔξ ἔθους τῇ Ἀφροδίτῃ θυσίας μὴ ἀποδιδόντες κατ' αὐτῶν θάνατον ἐνομοθέτησαν. τὴν 50 πρότερον. BLV. γὰρ θεὸν λέγεται ὀργισθεῖσαν τοῖς μὲν ἀνδράσιν ἡμερόν τινα τῶν Θρακίων ἐμβάλεῖν γυναῖκα, τῶν δὲ ἰδίων ἀμειλῆσαι καὶ καθέζεσθαι ἐφ' ἡσυχίας. διέβρινον ἂν εἰς τὴν Θορῶν περιέποντες καὶ σημώμενοι τὰ ἐνταῦθα. ταῖς δὲ γυναιξὶ τῶν Ἀθηναίων ἔτοπον λόσαν ἡμερῶν, ὥς περ 35 φέρεται πᾶσας ἀνδροστοεῖν. καὶ δὴ τῆς παρθένου ταύτης ἐπιτηδεῖν. γενομένης δὲ τέτο τῆς ἀνέχματας περὶ τὸς ἀν-

Παράκειται τὰ Ἀριστοτέλου σημεία καὶ τὰ Αἰδύμου περὶ τῆς Ἀριστάρχου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσφιδίας Ἡρωιδανῆς καὶ ἐκ τῶν Νικάνωρος περὶ ζημῆς. A.

δρας, λέγει τὸν Ἰάσονα μετὰ τῆς Ἀργεῖς ἐξοικεῖλанта τῇ κρατίστῃ πασῶν Ὑψιπύλῃ μιγῆναι, ἔς ἧς φασὶ γενέσθαι τὸν Εὐνήον. ἡ δὲ ἱσορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ ἐν τοῖς τραγικοῖς. AD.

471. μέθυσ ἀντὶ τῆς μέθους, ὃ ἐστὶν οἶνον. V.

472. οὐκ ἔσονται: τὸ οὐκ ἔσθαι ὡς τὸ ὑδρεύεσθαι. L.

473. ἡ διπλῇ, ὅτι ἀμοιβαῖς ἐχρῶντο οἱ πύλαι καὶ βρομίσμασιν. A.

474. ἡ διπλῇ, ὅτι οἱ τοῖς ταῖς βύρσαις, αὐταῖς δὲ βροσὶν ἀντὶ τῆς βύρσαις. A. ἴσων δὲ ὅτι ὁπότιον περὶ πλῆθος θρηνημάτων διαλέγωντ' οἱ ποιηταί, κατὰ τὸ θηλυκὸν προσφθγγονται. AD.

Ἰωνικὸν τὸ αὐταῖς βύρσαις Ἰόνων γὰρ ἴδιον τὸ τὰς βύρας λέγειν καὶ τὰς ἵππους. L.

475. ἀνδραπόδεσσι: οὐ περισπώδαστος γὰρ ἡ τῶν ἀνδραπόδων κτήσις ἐκείσε ἔστιν ἢ πρὸς φυλακὴν. BL.

Ἀριστάρχος διὰ τῆς ὁ ἀνδραπόδαισι. A.

ἀδελφεῖται, ὅτι νεωτερικὴ ἀνομιὰ τοῦ ἀνδραπόδον· ἀδὲ γὰρ παρὰ τοῖς ἐπιβεβληκόσιν Ὀμήρῳ νοῦται. λυπεῖ δὲ 20 καὶ τὸ ἄλλοι πλεονάζον. A.

479. σμερδαλέα κτυπέων: προκινεῖ καὶ ἀγωνιᾷ ποιεῖ τὸν ἀκροατὴν ἐπὶ τοῖς ἐσομένοις ὁ ποιητής. BL.

480. χέον: καλῶς τὸ χέον, ἐπεὶ μὴ προσέειπεν ἀπονδῆν ὁ Ζεὺς, ὡς καὶ ἐπὶ τῇ μονομαχίᾳ Ἀλεξάνδρου (Il. 3, 296). BL.

481. πρὶν πιεῖν πρὶν λείψαι: Ἀριστάρχος πιεῖν πρὶν λείψαι. A.

τὸ δεύτερον πρὶν ἀντὶ τῆς πρὶν ἢ, ὡς τὸ „μὴ πρὶν πῦρ νῆων, πρὶν πυρὶ” (Il. 14, 46), τὸ δὲ πρῶτον ἀντὶ τοῦ 50 πρότερον. BLV.

482. κοίμησαν: ἀνεκλήθησαν. ὅτι διέβρισε τὸ κοίμηθῆναι καὶ τὸ ἐνυπνῶσαι. τέτο δὲ πρὸς τὸ ἐν Ὀδυσσεύῳ (20, 4) „Ἐδονόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι” ἐπιφέρεται γὰρ „κατ' ἐργηγορῶν.” Ζηνοδότος δὲ καὶ τέτον καὶ τὸν 35 πρῶτον τῆς ἐξῆς παρθενίας εἰρηχε (ἡρκε?) εἶχον. AB.

ἔπειτα δὲ τὸν πρῶτον: περιφραστικῶς τὸν ἕκτον. D. αὐτὸ τὸ κοίμημα, ὅπερ ἡμῖν ὁ ἀποματωδὴς ἕκτος δωρεῖται. ABL.

ΕΙΣ ΤΗΝ Θ.

τὴν παρθενίαν ταύτην πόλιν μάχην καλεῖται συντέμνει γὰρ τὴν διήγησιν, συναρῶμενος τοῖς Ἀχαιοῖς. A.

1. Ἡὼς: σημαίνει πολλά. ὅτι μὲν τὸ κατὰστημα τῆς ἡμέρας, ὡς ἔχει ἐνταῦθα ὅτι δὲ καὶ ἡ σωματικὴ θεάς, ὡς ἔχει ἐπὶ τῆς ἡὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἡμῶν Τιθωνοῖο (Il. 11, 1) 5 ὅτι δὲ τὸ ἀπ' ἀνατολῆς ὥς μεσημβρίας τῆς ἡμέρας διάστημα, ὡς ἐν τῷ „ἡὼς μὲν ἡὼς ἦν καὶ ἄλγετο ἱερὸν ἡμῶν” (66).

ὅτι δὲ τὸ τῆς νυκτός καὶ ἡμέρας διάστημα, ὡς ἐν τῷ „ἡὼς δὲ μοι ἔστιν ἡδὲ δυνάμει, ὅς ἐς ἴλιον ἐλλήκεθα” (Il. 21, 80). ADL.

Παραφύρεται. ποσυχὼς μὲν τῷ τῆς ἡμέρας ἀνόμενῳ κίχρηται ὁμηρῶς, εἰρηγῶς, καὶ ὅτι ἀπλῶς οἶδε τὰ ποιήματα, ὡς οἱ πολλοί, ἀποροῦντα καὶ ἀνεν οἰκεία θεῶν. ἀλλ' ὥστε οἱ ἡσυχολογοὶ ἴσασιν μὲν καὶ ποταμὸν καὶ τὸ πῶν ἔδωκε καὶ θεὸν πᾶν

ἄγρις, ἢ συναγωγῇ καὶ τὸ ἄθροισμα, ὡς ἐν τῷ „κινήθη δ' ἀγορῇ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης" (Π. 2, 144). τὸ δὲ ἄθροισμα ἐνίοτε ἀγῶνα καλεῖ, ὡς τὸ „ρεῶν ἐν ἀγῶνι" (Π. 15, 428), τῷ ἄθροισματι. πεπολεῖ δὲ ἢ παρὰ τὸ ἀγορεύειν ἢ τὸ ἄθροισμα δηλοῦσα ἀγορά, παρὰ δὲ τὸ ἀγείρεσθαι 5 „λαὸν ἀγείροντες" (Π. 11, 770) καὶ „οἱ μὲν ἐκέρυσσον, τοὶ δ' ἡγείροντο μάλ' ὤκα" (Π. 2, 52) καὶ ἀθροίζονται μὲν ἡγεσθαι, ὅμῳ δὲ γενόμενοι „δημηγερέες τε γένοντο" (Π. 1, 57). ἀλλὰ τὸ μὲν ἡγεσθαι δηλοῖ τὸ καθ' ἑνα συνόντες, τὸ δὲ δημηγερέες μετὰ τὸ ἀθροισθῆναι τὸς καθ' ἑνα ὅμῳ πάντας γε- 10 νόντας. ὅτε οὖν ὁμοῦ συνεθροισμένοι ἐγένοντο οἱ καθ' ἑνα ἄθροισθέντες „τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς" (ἱβ. 58). τὸ μέντοι ἀγορεύειν σημαίνει τὸ δημηγορεῖν, ὡς τὸ „τοῖσι δ' ἐπειθ' ἥρως Ἀλκίππιος ἦρχ' ἀγορεύειν" (Od. 2, 15), καὶ τὸ διαλέγεσθαι, ὡς τὸ „ὥς οἱ μὲν 15 τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον" (Π. 5, 274). ἡγεῖρα καὶ ἡγεῖρα ἐπὶ τε τῷ ἀθροίζειν, ὡς „λαὸν ἡγεῖρα" (Od. 2, 41), καὶ ἐπὶ τῷ κεραιεῖν, ὡς „Τρωσὶ θυμὸν ἀγείρου" (Π. 5, 510). καὶ τὸ καθ' ἑλκεῖν, ἥδη γάρ οἱ ἐγήκα βέλους, ἡγεῖρα δὲ μάλ- 20 λον" (Π. 5, 188 et 208) ἀντὶ τῆς παρώξυνου. Α.

ἢ ἀπιδάνως δὲ οἱ τεροπικέρωνον ἢ τὸν τεροπόμενον τῷ κεραιεῖν ἀποδιδόντες, ἀλλὰ κατὰ μετὰθεσιν τῷ τὸν τεροπικέρωνον, τὸν τρέποντα τὸς ἐναντίους τῷ κεραιεῖν, ὡς δρατὰ σώματα ἐφη (Π. 23, 169) τὰ δρατὰ καὶ τὴν καρδίαν κραδίην. Α.

3. ἀκροτάτη: ἢ διπλή, ὅτι ἀντὶ τῆς ἀκροῦ, καὶ ὅτι λέγει ἢ ἐπὶ, καὶ ὅτι τὰ ἐπιθετὰ ὡς ἐπὶ ὄρεος. Α.

Πορφυρίου. φυσικῆς ἐξάπτειθ διατορίας καὶ ὅταν ὁ Ζεὺς εἰς τὸ αὐτὸ συναθροίσας ἄπαντας τὸς θεὸς ἀρχεται τῶν μεγάλων ἀπειλῶν, καθήμενος ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαί- 30 ραδὸς Οὐλύμπιοιο. πρῶτος ἐστικεν αὐτός, ἐπειδὴ τὴν ἀνωτάτην τάξιν, ὡς περὶ ἐδηλῶται, ἢ ἀδριανῶδες ἐπέχει φέσις. σπειρὰν δ' ἀπῆρτησεν ἀπὸ τῆς αἰθέρος χυτοῦν οἱ γ' δεινοὶ τῶν φιλοσόφων περὶ ταῦτα ἀνέμματα πρὸς εἶναι τὸς τῶν ἀστέρων περὶ τὸς νομίζουσι. τὸ δὲ σημαίνει ἡμῖν τὸ κόσμος 35 ἐν μὲν τῇ προτέρῃ μύθῳ ἀμφοτέρους βοηθοῦντας ἐποίησι τοὺς θεοὺς, ἐν αὐτῇ δὲ μόνον τὸν Ἄλφειοις βαρβάρους. εἶτα πάλιν ἐρεῖ „ἀμφοτέρους δ' ἀρήγει" ὅτι νῦν εἰς ἐκείνους" (Π. 20, 25). οὕτως ἐδηλῶται τὴν ποικίλιν. ταῦτα μὲν ἐν αἰσῇ. τί δὲ δηλῶν ἐδήλῃσιν „ἀλλ' ἄρ' ἄν πάντες αἰ- 40 νεῖτ", ὅρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα," ὁ πάντως κεραιεῖται πῶτα γ' ἔργα τελευτήσω, ὁ κεραιεῖται ὁ Ζεὺς, ἀλλ' ἐν ἀσφαῖ εἴσεν. λέγει δὲ ἢ ἐγὼ ἐργάσειθ' ἄλλος βέλομαι, πρὸς ἢ καὶ παρακλεῖσθαι μὴδὲν ἀντιπράξαι τῶν θεῶν, ἐργάσειθ' δ' ἡβόλετο εἰς τέλος „ὡς Ἀχιλλεῖα 45 τιμήσῃ, δόλῃ δὲ πολλὰς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν" (Π. 2, 8). ἐρη γ' „εἰ γ' ἐμὸν παλινάγρετον ὅδ' ἀπαυτὸν ὅδ' ἀτελεύτητον, ὁ τί κεν κεραιεῖ κατανέσω" (Π. 1, 526). ταῦτα ἐν ἐρη, ὅρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα, εἰς τέλος ἀγάγω. καὶ ἢ παραομιλῶ „μήπω μέγ' εἴρη, πρὶν τελευτήσωντ' ἔργα" ἢ ἢ παραομιλῶ τὸν μεγάλην ἐπαγγελίαν. ἀσφαῖ δὲ εἰσας ὅσα ἐξεπείθεος ἐρη τάχιστα ἐτελείων, ὡς σαφῶς

καὶ τὸ πάντως περὶ ταῦτα τοῖς λεγομένοις ἦτοι ἐκόντας ἢ ἄκοντας. ὅπως ἐν ἔχει καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς, ὡς περὶ ἐπιτοιαγμέ- 5 νος τινί. ταῦτα δὲ ἀπαιτεῖ ἢ διάνοια. οἱ γ' θεοὶ ἐπὶ τοῖς τῷ Αἰὶ ὡς ἐπιτοιαγμένοι. Α.

ἢ ἐπὶ πρὸς τὸ ἡσυχόν. διὰ δὲ ἀναστροφῆς τὴν πρόθε- 10 σιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ κεραιεῖν καὶ τὸν τοῖν ὅπακοῦν γὰρ ἐστὶ τὸ τὰ λεγόμενα πρᾶσσαν ἀκόντας, ἐκόντας ἢ ἄκον- 15 τας. BL.

5. πάντες: κοινοποιεῖ τὸ βούλημα, ἵνα μὴ λυθήσῃ 20 τὸς Ἀχαιεύς. τὸ δὲ θέλγει δὲ ἥσαν καὶ Ἀθηναῖ. BL.

Πορφυρίου. ἐν τῇ Αἰὶς δημηγορεῖ τῇ ἔτιος ἐκείνῃ „κέ- 25 κλυτέ μιν πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θέλγει," ἄξιον διὰ τὴν τῶν Ἀχαιῶν ἀρετὴν ἐκκλησίας δεῖσαι ἐπὶ τῇ Αἰὶ, ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς καὶ ἡμιβρον καὶ κεραιεῖν, ἵνα ἡττηθῶσι, κα- 30 λῶς ἐρη καὶ ἐν ἄλλοις, καὶ ὅτι βάλει μὲν εἶργειν τῆς συμ- μαχίας τὴν ἥσαν καὶ τὴν Ἀθηναῖ, ὡς οἶδε μάλιστα τὴν γνώμην αὐτῇ ἐναντιωθησόμενος, κοινὸν δὲ ποιεῖ περὶ πάντων τῶν θεῶν τὸν λόγον καὶ τῶν Τρωσὶν ἐπαμεινόντων, ἵνα μὴ ταῖς 35 ἀντιπράττειν μόναις δοκῇ. διὰ καὶ μάλιστα ἀποκρίνεται τὸν λόγον πρὸς τὴν θηλείας „κέκλυτέ μιν πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θέλγει," καὶ ἀπὸ τῶν θηλείων ἀρχεται „μή τίς ἐν θηλείᾳ θεὸς τό γε μή τίς ἄρσιν." καὶ μὲν κεραιεῖν 40 λύεται καλῶς. πῶς γ' ὑπερημέρος ὁ Ζεὺς τοῖς Τρωσὶν ἐπι- κεραιεῖ ἐκ εἰθὺς ἐποίησε νικῶντας αὐτοὺς κατὰ τὴν πρώτην 45 τῆς Ἰλιάδος ἀρχήν, ἀλλὰ νῦν μετὰ ἤτιαν καὶ τοσοῦτον τῶν Τρωσὶν φόνον; ἔδει γ' αὐτοὺς πρότερον, φασὶν, ἀντὶ τῆς τῶν ὄρκων παραβάσεως δῶναι δίκην. ὁ γ' ὁ ποιητὴς ἐρη- 50 νει, ταῦτα ποιεῖ τινὰ λέγοντα λέγει γ' ὁ Ἀγαμέμνων „Ζεὺς δὲ σφιν Κρονίδης ὑψίστος, αἰθέρι ναιών, αὐτοὺς ἐποίησιν 55 ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν τῆσδ' ἀπάτης κοίτην" (Π. 4, 166). ἡμεῖς δὲ καὶ ἡβόλησιν ἀλκιμωτέρους Ἑλλήνας ἐπιδείξας, τότε τοῖς Τρωσὶ τὴν παρὰ τῷ Αἰὶς βοήθειαν ἐπαγαγεῖν. καὶ ὅτι τὸ ἡμωιδὲς ἐφελύξατο ἦν γ' ἡμωιδὲς Τρωσὶ μάχην παρα- 60 γαγεῖν τοὺς Ἑλλήνας ἡττωμένους. ποικίλλειν γ' ὅλβι. ὅτι ἐν μὲν τῇ προτέρῃ μύθῳ ἀμφοτέρους βοηθοῦντας ἐποίησι 65 τοὺς θεοὺς, ἐν αὐτῇ δὲ μόνον τὸν Ἄλφειοις βαρβάρους. εἶτα πάλιν ἐρεῖ „ἀμφοτέρους δ' ἀρήγει" ὅτι νῦν εἰς ἐκείνους" (Π. 20, 25). οὕτως ἐδηλῶται τὴν ποικίλιν. ταῦτα μὲν ἐν αἰσῇ. τί δὲ δηλῶν ἐδήλῃσιν „ἀλλ' ἄρ' ἄν πάντες αἰ- 70 νεῖτ", ὅρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα," ὁ πάντως κεραιεῖται πῶτα γ' ἔργα τελευτήσω, ὁ κεραιεῖται ὁ Ζεὺς, ἀλλ' ἐν ἀσφαῖ εἴσεν. λέγει δὲ ἢ ἐγὼ ἐργάσειθ' ἄλλος βέλομαι, πρὸς ἢ καὶ παρακλεῖσθαι μὴδὲν ἀντιπράξαι τῶν θεῶν, ἐργάσειθ' δ' ἡβόλετο εἰς τέλος „ὡς Ἀχιλλεῖα 75 τιμήσῃ, δόλῃ δὲ πολλὰς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν" (Π. 2, 8). ἐρη γ' „εἰ γ' ἐμὸν παλινάγρετον ὅδ' ἀπαυτὸν ὅδ' ἀτελεύτητον, ὁ τί κεν κεραιεῖ κατανέσω" (Π. 1, 526). ταῦτα ἐν ἐρη, ὅρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα, εἰς τέλος ἀγάγω. καὶ ἢ παραομιλῶ „μήπω μέγ' εἴρη, πρὶν τελευτήσωντ' ἔργα" 80 ἢ ἢ παραομιλῶ τὸν μεγάλην ἐπαγγελίαν. ἀσφαῖ δὲ εἰσας ὅσα ἐξεπείθεος ἐρη τάχιστα ἐτελείων, ὡς σαφῶς

Ζῆν' ὕπατον μήσωρ': ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐμὲ, ὡς περὶ ἄλλοι. Α.

δείκνυσιν οἷς δὲ κοσμεῖται τὸν ἄρχοντα, ῥώμῃ καὶ συνέσει. ΒΛ.

καί μοι τε γράφεῖ καὶ πάθοι τε. Α.

23. πρὸ φρονι ἐθέλωμι: Ἀριστοφάνης διὰ τοῦ ὧ ἐθέλωμι. Πτολεμαῖος δὲ ὁ τῷ Ὁρούνδῃ ἀντὶ τοῦ πρὸ φρονι πρόσσω γράφει. Α.

24. αὐτῇ κεν γαίῃ: λείπει ἡ σὴν, ὡς τὸ „αὐτῇσι ῥέῃσι” (II. 9, 542). πιθανῶς δὲ σὺ μόνος εἶπεν ἀνασπά- 10 σαιεν θεοῖς, ἀλλὰ καὶ τὸν περιέχοντα αὐτὸς τόπον τὸν Ὀλύμπου. ΒΛ.

25. ἐπειτα: ὅταν θελήσω ἐρᾶσαι φησὶν. Α.

περὶ ὅσον Οὐλύμποιο: ἵνα αὐτὸ δεσμεύσας καὶ τὰ λοιπὰ ἐπάρῃ, ἀνεξαρτήτως αὐτῷ μὲν τῆς γῆς, τῇ δὲ 15 τῇ τῆς θαλάσσης. ΒΛ.

δείκνυσιν ὅτι βέβαιον ὁ Ὀλύμπος καὶ ἐκείνῃ μετῴχως. V.

25. 26. ἡ διπλῇ, ὅτι Ζητρόδοτος ἀμφότερος ἡδέτηκεν. δι' αὐτῶν δὲ διδυσκόμεθα πᾶσαν τὴν γῆν σὺν τῇ θαλάσῃ. Α.

ἄλλως, ἐνταῦθα οἱ μὲν φασὶ τὸν Ὀμηρον ἀνίστασθαι μοναρχίαν, καὶ δηλᾶν ὡς ἐνὸς ἐξῆν τὰ πάντα. οἱ δὲ ζη- 20 τῶσι πῶς πάντων περιγίγνῃ ὁ Ζεὺς ὁ ὑπὸ τριῶν μόνων δεθείς, καθά φησιν ἐν τῇ Α (400). ῥητέον ἂν ὅτι ἐκεῖ μὲν ἐξ ἐπιβουλῆς ἡ ἰσχὺς, ἐνταῦθα δὲ ἐκ τοῦ φανερῶς κρα- 25 τῶν. ΑΔ.

27. περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἴμ' ἀνθρώπων: ἴδει μὲν τὸ ἀποτέλεσμα προτάσαι· ἀλλ' ἡ τὸ μέτρον αἰ- 30 τιον ἐγένετο, ἡ τὰς θεὰς ἐπιτέλλων τὸτό φησιν. ΒΛV. „ὥσερ' ἡελίος ἀγλήη πέλεν ἢ ἐσελήνης” (Od. 4, 45). V.

28. ἐνταῦθεν ὥς τῷ „πρόφρονι μυθόμου” (40) ἀθε- 35 τῶν εἰχοι γ', ὅτι ἐξ ἄλλων τύπων μετακινῶ. καὶ ἐν τοῖς κατὰ μέτρος διαπρίπτει, ἐκ ὁρθῶς χωρῶμενος ταῖς λέξεσιν, „ἀδυσσεύμενοις τεοῖς.” τῷτο γὰρ ἐστὶ τῷ σὺ, θέλει δὲ ὁ λό- 40 γος ὁρμηθέντος σῆ, ἀσυνάρθως. Α.

29. ἀγασσάμενοι γράφε' καὶ φρασσάμενοι μῦθ- 45 λον δὲ τὸ ἀγασσάμενοι τοῖς ἐξῆς συνήδει. Α.

30. Ἀθήνη: πιθανῶς ὅτι ἡ Ἥρα λέγει ἐξακείδῃ γ' 50 ἂν μεγάλη ἔφρις, εὐδοκίας δὲ πρὸς τὸν Αἰῶ ἀντιλέγειν. Ἀθηνᾶ δὲ μετ' αὐτῆς τῷ πατρὶ διαλέγε' μετρωτέρως. 40 καὶ ὡς ἡ Ἥρα φθιγγόμενη. ἄλλως τε καὶ τοῖς προσομιλαῖς αὐτὸν ἐξαίρει, καὶ τὰ μὲν κεινυθέντα φησὶν ἀποπληροῦν, ἐποδήκης δὲ αἰετοὶ μὴ φθορῆσαι, καὶ ταῦτα ὅτι ἵνα αὐτῷ 55 ἐμποδίσῃ, ἀλλ' ἵνα μὴ πάντως ἀπόλωνται. ΒΛ.

31. τίς πάλιν μετ' ὀλίγη ἡ Ἥρα παραγίγνῃ λέγον- 45 σα. Α. αἱ τοιαῦται δὲ προσφωνήσεις σημαίνει τὴν Ἀθη- 50 νᾶν ἐκ μόνου Διὸς γεννηθῆναι καὶ γ' ὅτι Ὀμηρος ἔτε Ἡσίο- 55 δος μητέρα αὐτῆς παραδίδωσιν. ΑΔ.

μετρίως χρῆται λόγοις: πατέρα γ' αὐτὸν ἐν προσομιλαῖς ἀποκαλεῖ καὶ τῶν ἄλλων θεῶν μέγιστον, καὶ τῇ ὅπερ οὐχὶ ἦν 50 ἔχων βέλε' μαρτυρεῖ συντόμως αὐτῇ. ΒΛ.

33. ἀλλ' ἔμπης Ἀνασῶν: αὐτὸν ἐκ ἐγγίνωσεν αὐτῷ 5 τὴν γνώμην ὅτι τοῖς Τρωσὶν ἐπικρατεῖν θέλει, ἀλλ' ἄμ- 6 φοτέροις βοηθεῖν ἐκώλυσεν· ἡ δὲ ξυνεῖσα ἤλεγξεν αὐτῷ τὴν προαίρεσιν. ΒΛ.

34. κακὸν οἶκον: διὰ τὸ εἶναι κακὸν ἄχθῃ, ὅτι 10 μόνον ἀπολύεται· ὁ καὶ οἶκον κινεῖ. ΒΛ.

35. ὡς σὺ κελεύεις: ὅπως Ἀριστοφάνης. ἄλλοι δὲ εἰ 15 σὺ κελεύεις. Α.

36. βουλήν δ': τὸ μὲν ἐπαρῆναι ἔργῳ ἐναντίως 20 ἔχει τῷ Διὶ· τὸ δὲ λόγῳ πρὸς τὸ μὴ πάντας ἀπολέσθαι ἀλλὰ δεηθῆναι Ἀχιλλέως καὶ αὐτὸς θέλει. ΒΛ. „ἔδ' ὅγε πᾶμπαν ἤθελε λαὸν δλέσθαι, ἀλλὰ θέτιν κύνειν” (II. 13, 348). V.

37. τεοῖο: τῷ σῶ, ἀδεύτως, ὡς εἰ λέγοι, ἐπὶ τὰ σὰ 25 οὕτως πρὸς αὐτὸς ἔχει, τε καὶ ἀνέσταν. ἔδδ' ἐν τῇ Ζητροδό- 30 τον δὲ ὁ φέρων· τὸ τε γ' τεοῖο συγχέει τὸν λόγον. ὁ δὲ δδύσσει παρὰ τὸ καὶ „ὁδὲ ἐν χειρὶσι φόντις” (Od. 1, 381). V.

39. Τριτογένεια: Μητιν τὴν Ὀκεανῷ, ὡς φασιν, 35 εἰς πολλὰ τὴν μαρτυρὴν ἀμείψασαν βαλόμενος ὁ Ζεὺς παρ' 40 ὀκεαντῷ ἔχειν, κατέκριν ἔγκλον ἦσαν ὑπὸ Βρόντης τῷ Κύκλω- 45 πος· τελεσφορηθείσης δὲ τῆς παιδός, ὁ Ζεὺς διὰ τῆς κε- 50 φαλῆς τικὸν δίδωσι Τρίτῳ τῷ ποταμῷ τρέφειν· ὅθεν Τριτογένεια ἐκλήθη ὡς ἐκ τριῶν συναντηθείσα, Βρόντης Διὸς Τρίτωνος. Δημόκριτος δὲ ἐκτεμολογῶν τὸ ἄνομα φη- 55 σιν ὅτι φρόνησις ἐστὶν ἀφ' ἧς συμβαίνει τρία ἀπογεννᾶσθαι ἀγαθὰ, εἰς λογίει, λέγειν καλῶς, πράττειν ἂ δα. ἡ δὲ 60 τρίτη φθιόντος ἐκείνη. καὶ παροιμία „παῖς μοι τριτογε- 65 νῆς εἴη, μὴ τριτογένεια.” ἀρρήνωδεις γὰρ αἱ τοιαῦται γυ- 70 ναῖκες. ΒΛV.

30 Ὀμηρος μὲν τὴν τὸ τρεῖν καὶ εὐλαβεῖσθαι γεννῶσαν 75 τοῖς ἀνθρώποις (πολεμικῇ γ' ἡ θείᾳ), οἱ δὲ νεώτεροί 80 φασὶ τὴν παρὰ τῷ Τρίτῳ ποταμῷ γεννηθεῖσαν, ὡς ἐστὶ 85 τῆς Αἰθῆρας. ΑΔ.

39. 40. ἡ διπλῇ, ὅτι ὑπὸ Διὸς πάλιν λέγοντ' πρὸς Ἀθη- 35 νᾶν πρὸς τῆς Ἐκτορος τελευτῆς (II. 22, 183). ἐναντιῶντ' δὲ 40 ἐνθάδε τοῖς ἐποκειμένοις. Α.

40. πρὸ φρονι: ἀντὶ τοῦ ὑπέρφρονι, ὡς „πρὸ παιδων 45 καὶ πρὸ γυναικῶν” (57). ὁ λόγος ἐν ἑκῶς· ἡ βασιλομαί σοι 50 τρυφαικὴν ἀπῆρκεν ἀλλὰ βασιλικὴν ἐνδείκνυσθαι προσή- 55 κειται. δείκνυσιν δὲ ὅσον δύναται λόγοι εἰρηνεῖς, καίτοι 60 παιδὸς πρὸς πατέρα. ΒΛ.

ἔργονεῖται αὐτῇ. Α.

41. ἐπ' ὅχεσφι τιτύσκειτο: οἰκεῖον τῷ ἀπειλῶντι 65 τὸ αὐταρχεῖν. ΒΛ.

43. χροσόν: τὴν αἰγίδα φησὶν, ὡς καὶ ἄλλα καὶ „περὶ δ' 70 αἰγίδι πάντα κάλυψε χροσόν” (II. 24, 20). ΒΛ.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τοῦ χροσὸν πανοπλίαν. καὶ ὅτι ἐν- 75 θάδε λεγόμενα τῷ Διὶ ἀνείληφέναι τὴν ἰδίαν πανοπλίαν, 80 ὅθεν ἐξῆς (387) ἐχχωρεῖ τὴν αὐτὴν ταύτην πανοπλίαν 85 ἀνείληφέναι τὴν Ἀθηνᾶν. καὶ ὅτι τὸ γένετο ἐκ τῶν συμ- 90 φραζομένων νοεῖται τεταγμένον ἀντὶ τοῦ λαβεῖν. Α.

45. μάξιξεν: τὸν ἄερα ἐπληξεν ὑγρύνων αὐτὸς. V.
οὐκ ἄκοντες: ἐκ ἀπροόθυμοι. A.

46. ἡ διπλῆ, ὅτι ἀδέποτε εἶπε μεσσηγίς γαίης τε καὶ
Ὀλύμπου τριτόντος, ἐδὲ τὸν Ὀλύμπου ἀσερόντα· διαφέρει
γὰρ κατ' αὐτὸν ὁ Ὀλύμπος τῷ ἔρανε. A.

ἀδέποτε γησιν ἀπ' Ὀλύμπου ἀσερόντος· ἐνθεν δὴλον ὅτι
Ὀλύμπος ἔστι τὸν ὑγρύνον τόπον δηλοῖ ἀλλὰ τὸν ἐπ' οὐρα-
νόν. BL.

47. 48. Ἰδὴν — Γάργαρον: ἡ διπλῆ πρὸς τὴν ἰδιό-
τητα τῆς φράσεως, ἀντὶ τῆς Ἰδης εἰς Γάργαρον ἦλθεν
προτάξας γὰρ τὸ γενικὸν τὸ εἰδικὸν ἐπήνεγκεν. μέρη γὰρ τῆς
Ἰδης ἄλλα τε καὶ τὸ Γάργαρον. A.

ἐν ὑπερβατῷ, οἷον Ἰδὴν Γάργαρον ἀντὶ τῆς εἰς Γάργα-
ρον Ἰδης, ὡς τὸ „ἡ δ' ἔρα Κέρον Ἰκάνεν ἐς Πάφον”
(Od. B, 362). ἔστι δὲ καὶ Γάργαρος πόλις. BL.

47. αἰμιόδιον δὲ τῷ ἔρει τὸ μητέρεα θηρῶν· λέγεται
γὰρ ἄφρις ἐνεγκῆν, οὐ τῷ μεγέθει τὰς ἐλάφας ἀναιρῶσιν, εἰ-
λέμενοι περὶ τὰ σκέλη καὶ τοὺς ἀγκύνας, καὶ τοῖς δένδροις
προσαρτῶντες αὐτὰς, καὶ ἔτιω διασθέρροντες. BL.

πολυπίδακα: πίδακες εἰσιν αἱ τῶν ἰδύτων ἀναδό-
σεις αἱ μικραὶ. A.

48. Γάργαρον: τὸ ἀκρωτήριον τῆς Ἰδης, ἥτοι ἀπὸ τῆς
γαργαρίζου καὶ ἀναδιδόναι τὰ ὕδατα, ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς
ἐν τοῖς εἰμασίον ἡμῶν γαργαρέωνος τῆς λεγομένης σαυλῆς·
καὶ γὰρ τὸ σῶμα τῆτο ἀπὸ παλῆος εἰς λεπτόν καὶ ὅσον λήγει.
τρία δὲ εἰσιν ἀκρωτήρια τῆς Ἰδης, Ἀεκτόν, Γάργαρον, Φα-
λάρα. τῆτο μνημονεύει Καλλίμαχος ἐν πρώτῳ αἰτίῳ. ADL.
τινὲς δὲ λέγουσι καὶ Πέργουμον. L.

51. κέει γαίῳν: τῇ ἐαυτῆς ἐνηδόμενος δόξῃ καὶ ἀρε-
τῇ. BL.

53. ἡ διπλῆ, ἥτις πρὸς τὴν ἀνατολὴν τίθησι Ζηνόδο-
τος. τὸ δὲ συνεχὲς τῷ λόγῳ ἔτιος ἐστίν, ἡμέρας ἐνστάσης ὁ μὲν
Ζεὺς θεῶν ἀγορὰν ἐποιεῖτο, οἱ δὲ Ἀχαιοὶ δεῖπνον ἐλάττο. A.
καλῶς μετὰ θεὸς εἰς Ἑλλήνας μέτσει. δυοὶ δὲ τροφαῖς
ἐχθρόντα, ὧν ἡ μὲν δόρπον, τὸ μετὰ τὴν πύσιν τῶν δο-
ράτων διδόμενον, ἡ δὲ δεῖπνον καὶ ἄρισον. V.

δεῖπνον λέγει καὶ τὸ ἐξ ἐσθιῶν ἀκράτισμα, ὡς τῶν ἐν
τοῖς προκειμένοις, καὶ τὸ ἐφ' ἡμῶν λεγόμενον ἄρισον, ὡς ἐν τῷ
ἡμῶς δὲ δυνάμει ἀνὴρ ὠπλίστατο δεῖπνον (Il. 11, 86). καὶ πάλιν
ἄρισον τὸ ἀκράτισμα „ἐντύναντο ἄρισον” (Il. 24, 124). B. 40

54. ἔρι φρα: ταχέως καὶ ἐλαφρῶς. V.

ἀπὸ δ' αὐτοῦ ὁ ωρήσσαντο: ἐξοπλίζοντο καὶ ἀνε-
λάμβανον τὰ ὅπλα, ὑπερ ἀγνοήσαντες τινες γράφουσι τοῖ
δ' αὐτόθι ὁ ωρήσσαντο. A.

καὶ ἐστὶν ἐπιρροαία, ὡς τινες, ἀπεθωρήσσαντο δὲ αὐτῶ, 45
ἀλλὰ γησιν ἀπὸ τῆς διπλῆς ὁ ωρήσσαντο. καὶ ἐστὶ πεζοτέρα ἡ
φράσις, καὶ διὰ τῆτο λαμβάνει τὸ νόημα. B.

55. Ἀρίσταρχος διὰ τῆς ὁ πλίζοντο. A.

56. πανρότεροι: ἡ διπλῆ, ὅτι ἐλάσσας αἰετὸς Τροῶας
σὶν τοῖς ἐπικοινοῖς λέγει. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὅδε- 50
τάμενα „πολλῶν ἐκ πολλῶν ἐγγιστάτοι ἀνδρες” (Il. 2, 131).

καὶ πρὸς Ζηνόδοτον γραφοντα (562) „μυρία δ' ἐν πεδίῳ.” A.

Πορφυρίῳ. καὶ πῶς γησὶ „πολλῶν ἐκ πολλῶν.” νῦν δὲ
τὰς ἰθαγενεῖς γησὶ διὰ καὶ τὸ „πρὸς τε παίδων καὶ πρὸς γυ-
ναϊκῶν.” ἡ ἐαυτῶν ἥτις γινόμενοι διὰ τὸν θάνατον. ἀναγ-
5 καίως δὲ καὶ τὸ μέμασαν ἐπιφέρει, ἵνα μὴ νομισώμεν
αὐτὰς ἐπιτηχίας ἐξέναι διὰ τὴν προγενομένην ἥτιαν. BL.

57. χρειοῖ: ὡς Ἀητοῖ· ἡ γὰρ εἰδοῖα „χρεῖω ἐμεῖο γὰρ
νῆ” (Il. 1, 341). A.

58. πᾶσαι δ' ὁτὶ γυνντο πύλαι: ἡ διπλῆ, ὅτι μὴ
ἐστὶν ἰσχυρὰ πύλη, καὶ πληθυντικῶς εἶπε πύλαι. τὸ δὲ
πᾶσαι ἀντὶ τῆς ὅλαι, ὡς „ὁρίζι δὲ πάντα τέκνον κατακτείνον”
(Il. 23, 135). AV.

καὶ λέγει περὶ τῶν ἐν Ἰλίου πυλῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ
τῶν ἐν τῷ ναυσάμει τῶν Ἑλλήνων, ἐδὲ λαὸν τὸν Τρώων
15 καὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἑλληνικόν· τῆτω γὰρ ἀκόλαστον
τὸ „οἱ δ' ὅτε δὴ ὁ ἐξ ἡρώων ἕνα ξυνιόντες ἴκοντο.” ἐπὶ
ἐπάγει ὅτι συνέβαλλον παντάπασιν τὰς ἀσπίδας ταῖς ἀσπί-
σι, τὰ ἔγχη τοῖς ἔγχησι, τὰς δυνάμεις ταῖς δυνάμεισι. καὶ
ἀναλαμβάνει αὐτὰ „ἀσπίδες ὁμφαλόμεσαι ἑλληνη” ἀλλὰ
λῆσαν.” ἔμνηον γὰρ ἀλλήλων, τετέστιν αἱ μὲν τῶν Τρώων
ταῖς τῶν Ἑλλήνων. B.

62. ἡ διπλῆ, ὅτι ταὐτὸν ἐξ ἐπαναλήψεως εἶπεν προ-
πὼν γὰρ φησὶ, ἐπετήροχεν „αὐτὰρ ἀσπίδες ὁμφαλόμεσαι”
ἐξ ἀμφοτέρων ταὐτὰ σημαίνων. A.

ἐξ ἐπαναλήψεως αἱ ἀσπίδες· καὶ γὰρ καὶ ἰσχυρὰς τὰς αὐτὰς
φησὶ. τὸ δὲ ἐπληντο πρὸς φαντασίαν τῶν ἡθηρομένων
ὑμῶν δὲ ἐστὶ τῷ „ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε” (Il. 13, 131).
πρὸ δὲ τῆς κατὰ μέρος ἐξαίρει τὸν τῶν ἀκροατῶν νῦν. BL.

63. ἔπει δ' αἰματι γαῖα: ἡ διπλῆ, ὅτι ἀντὶ τῆς ἐπὶ
30 ἡ γῆ, καὶ ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπῆντηκεν. A.

66. ἡ διπλῆ, ὅτι νῦν τὴν πρὸ μεσσηγίως ἔρα
λέγει. A.

τὴν μέγχι μεσσηγίως λέγει αὐξήσιν, ὡς σφαιροειδῶς
τῷ ἔρανε προσαναβαίνοντος τῆς ἡλίας. ἰερὰν δὲ διὰ τὸ
τῆτω τοῖς θεοῖς θύειν τὸ γὰρ μεσσηγίον τοῖς κατοικοῦσιν
ἐνέμετο. πρὸς πλῆν δὲ καὶ τὸν καιρὸν ἔλαβεν (ὡς παρατυγχάνει
V). ἡ δὲ σημαίνει τὸν ὕσθρον, καὶ τὴν ἑως ἔκτης, καὶ τὴν
ἡμέραν. εἰς τρία δὲ διαιρεῖ τὴν ὅλην περίοδον τῆς ἡμέρας
„ἡ ἡδὲ ἡ δειλὴ ἡ μέσον ἡμαρ” (Il. 21, 211). BLV.

ἀέξετο: αὐξήσιν ἐλάμβανεν ἡ ἡμέρα, ὅ ἐστιν ὥς
ὑψῶτο ὁ ἥλιος ὁ τὴν ἡμέραν ποιῶν. AD.

68. ἡ διπλῆ, ὅτι ἀδέποτε ἐν Ὀλύμπῳ τὸν ἥλιον, οὐκ
ἐν ἔρανε· ἐκ ἔρα οὐ αὐτὸς τῷ ἔρανε. τὸ δ' ἀμφιβέβηκε
καὶ γράφει καὶ σὺν τῷ ν, ἀμφιβέβηκεν. A.

γινώσκει καὶ μεσσηγίως, ὅ καὶ νῦν δηλοῖ· ἐστὶ δὲ τὸ ἴσον
ἀπόστημα ἀνατολῆς τε καὶ δύσεως. δείκνυσιν δὲ διὰ τῆς ἀμφι-
βεβήκει ὅτι μετῶν ὁ ἥλιος τῷ ἔρανε· τὸ γὰρ ἀμφιβέβηκεν
ζονὰς ἐστὶ περὶ ἑκάστην, ὡς λέοντες μὲν σκύμνοις περιβαλλόμενοι
κύνες δὲ σκύλαξιν. BL.

69. τάλαντα: τὴν τῷ Λιδῶς δυνάμειον. AD.
Πορφυρίῳ. προτιτικῶς τὸ διζαζόμενον ἐπαναφέρει τῷ ἔρανε.

οἱ Στωϊκοὶ δὲ φασιν ὡς ταῦτόν ἐμαρμένον ἔχει Ζεὺς. διττόν δὲ τὸ τῆς Μοίρας ἀπαράβατον, ὡς τὸ δεῖ θνητὸν ὄντα ἀποθανεῖν, ἢ ἂν Ζεὺς κρατῇ, ὡς ἐπὶ Σαρπηδόνα· τὸ δὲ ταχὺ ἢ βραδύ, ὡς ἐπὶ Ἀχιλλέως, οὐ κρατῇ Ζεὺς. ταῦτα μὲν ἐν λεγόμενα ἔχει φαντασίαν, δρώμενα δὲ ἂν ἐξὶ διὰ τὸ σένηθες. BL.

70. δύο κῆρες· μίαν ἐπὶ ἐκατέρου εἰσατεύματος καὶ ὅτι τὰς θανατηφόρας μοίρας λέγει. ὁ δὲ Ἀχιλλεύς νομίμας λέγει· τὰς ψυχὰς, ἐποίησε τὴν ψυχοσάσαν, ἐν ᾗ ἐστὶν ὁ Ζεὺς ἴσας ἐν τῷ ζυγῷ τὴν τοῦ Μένινορος καὶ Ἀχιλλέως ψυχὴν. A.

Πορφυρίου. πῶς δύο κῆρας ἐντίθησιν ὁ Ζεὺς ὥσπερ ἀνὰ μίαν ἐκατέρω εἰσατεύ, ἐν δὲ τοῖς ἔξῃς (73) πλείους αὐτὰς φησιν „αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες,” ὅτι αἱ δύο ἔχουσιν ἄν εἶν λέγομεν ὅσον διττὰ πρόγματα. πλείονων δὲ ἔμαρσιν διδόντος τῷ ὀνόματος, εἰκότως ἐν τῇ μεταλήψει πλείους εἶπεν. ἐξὶ δὲ τὸ γῆμα συνεκδοχικῶν γρημάτων ἐν. κῆρ δὲ εἴρηται παρὰ τὸ καίω· διὰ πυρὸς γ' ἐθάπτοντο. εἰ δὲ τὴν ψυχὴν δηλοῖ, παρὰ τὸν κηρόν· δίκην γ' αὐτοῦ τὰ μαθήματα ἐν ἐαυτῇ ἀπομύττειται (ἐντετυπώθη· γ' αὐτῇ, καθάπερ αὖ ἐν κηρῷ, τὰ πρόγματα. V). BLV.

ἄλλως. Πορφυρίου. πρὸς Ἀχιλλέον ψυχοσάσαν γράφοντα· ἔχει κῆρε ἀνάσσαντες ἐκ ἐπὶ τῆς Μοίρας λέγομεν ἄλλ' ἐπὶ τῆς ψυχῆς, διὸ θάνατος μὲν ἡ κῆρ τὴν μοῖραν δηλοῖ, ἡ δὲ τῶς δὲ τὸ κῆρ ἔχει περιεσπόμενος τὴν ψυχὴν, ὃ διακρίνεται ἀπὸ κῆρος. εἰ δὲ ἔλεγε τὴν ψυχὴν, ἐκ ἂν ἔφησε δύο κῆρε διὰ τῆς, ἀλλὰ δύο κῆρα διὰ τῆς αἰ. ἔχει αὐτὸς δὲ ἐξηγήσατο τίς ἡ κῆρ, εἰπὼν „ὅτε δ' αἰσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.” ἀντὶ γ' τῆς γράμμι ὅτε δὲ ἡ κῆρ τῶν Ἀχαιῶν, μεταλαβὼν ἔφη „ὅτε δ' αἰσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.” ἡ κῆρ δὲ εἰληπὶ δὲ ἐκ ἐνὸς τῶν Ἑλλήνων μία ἀλλὰ πάντων, οὐδὲ Τρώων ἐνὸς μία ἀλλὰ πάντων, διὸ καὶ ἐπάγει „αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες.” ὡς ἡ ἵππος τῶν πολεμίων σημαίνει τὸ πλῆθος, οὕτως ἡ κῆρ τῶν Ἑλλήνων αἱ κῆρες ἦσαν. καὶ τὸ ἐπὶ χθονὶ ἔχει τὸ πρὸς γῆν ἔλκειν δηλοῖ, τὸ δ' ἐξ οὐρανὸν ἀρθῆναι τὸ ὑπερτέραν γενέσθαι. συμβολικῶς δὲ λαμβάνει τὰ μὲν ἔχοντα πρὸς τὰ χθόνια θανατικά, τὰ δὲ πρὸς τὸν οὐρανὸν ζωτικά· ζωηφόρα γὰρ τὰ οὐράνια, θανατηφόρα δὲ τὰ χθόνια. ὅπερ ἀγνοήσαντες τινες ἀθετοῦσιν τὰ ἐπὶ ἐν οἷς φησὶν „αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πούλυβοις ἐξέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν ἐσθὲν ἀερεθον,” νομίσαντες ὅτι τὸ ἐξέσθην δυνάμει ἐστὶν, ὡς ἀποδείξαμένον τινῶν ὅτι ἀνὰ δύο τίθηται κῆρος εἰς τὸν ζυγόν. οὐ σημαίνει δὲ τὸ ἐξέσθην, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἔσθην, ὡς „μυῖανθην αἵματι μηροῦ” (II. 4, 146). ἀντὶ γ' τὴν ἐμυῖανθην ἐπὶ πληθύνει· εἰ γ' ἦν ἐπὶ δυνάμει, ἔφη ἂν μυῖανθην ὡς κληθήτην ἢ ἡσθήτην. ἐξέσθην ἂν ἀντὶ τῆς ἔσθην, ὅπερ ἀντὶ τῆς ἐξέσθην, ὡς τὸ ἐκόσμηθεν ἀντὶ τῆς ἐκοσμήθησαν. B.

72. αἰσιμον ἦμαρ· ἐκ ἄρα, φησὶν, ἐχαρισματο τῇ Θέῃ, εἰ μοιρίδιον ἦν. φημὲν δὲ διὸ εἰς ἐπίτασιν τῆς Μοίρας ἔχει αὐτὸς ὁπλίζεται καὶ αὐτῶν ὅπερ ἦν χάριτος. BLV.

73. 74. ἀθετῶν, ὅτι ἐπὶ ἐκάστῃ εἰσατεύματος κῆρα εἰσάγει ὁ Ζεὺς, ἢ πλείους, ὡς ἐπὶ Ἀχιλλέως καὶ Ἑκτορος (II. 22, 210). ὁ δὲ διασκευαστὴς ἐξέλαβε πολλὰς. εἰ δὲ τις δύο ἐπὶ ἐκατέρω ἑκάστη γῆσαι, ὁρῶμενος τὴν σύγχυσιν τῶν δυνάμει γῆματος, ἄλογον· πρὸς τὴν γ' δύο, ἀλλ' ἢ μία· A.

73. αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες· ὁμοῖον ἐστὶ τῷ „ὅτε δὲ τε θύροι ἴσιν, αἱ μὲν πρὸς Βορέαον, καταιβυταὶ ὁ θρόνος” (Od. 13, 109), ὅσον δύο μὲν τὰ μέρη, ἀρκετικὸν ἢ μεσημβριόν, ἔξ δύο θυρῶν ἐξοδοί, εἰς δὲ τὸ κατὰ μέρος πλείονες αἱ κῆρες. ἀπὸ μὲν ἐν τῷ ζυγῷ τὸ μέγεθος τῆς ταλαντεύοντος δηλοῖ· ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐλγεια θνητὰ, τὰ μὲν δυστυχῇ πλησιάζει τῇ γῇ, τὰ δὲ εὐτυχῇ μετῴρω τῇ πλάττειται. τὸ δὲ ἐξέσθην ἀντὶ τῆς ἔσθην ὡς ἀερεθον· ὁμοῖον δὲ ἐστὶ τῷ „μυῖανθην αἵματι μηροῦ” ἀντὶ τῆς ἐμυῖανθην. BL.

74. ἐν ἐνίοις διὰ τῆς ἔσθην. A.

75. δαιόμενον· πῶς ἔφη τὸν κεραυνὸν σέλας δαιόμενον· σέλας μὲν γ' ἡ φωτὸς ἑλλαμνισ· καυθεῖσα δὲ καὶ ἐκπυρραυθεῖσα κεραυνὸς γίνεσθαι, ἢ ἐκ ἀσφαγῆς μόνον. B.

τὸ σέλας δηλοῖ τὴν ἑλλαμνιν· βεβλόμενος ἂν εἴπῃ ὡς ἐκ ἡν ἀσφαγῆς τὸ γενόμενον ἀλλὰ κεραυνὸς μετὰ τὴν βροντὴν, προσέθηκε τὸ δαιόμενον· ἢ γ' πρὶν βροντῆς ἀσφαγῆς ὁ κεραυνὸς· μετὰ γ' τὴν βροντὴν ὁ κεραυνὸς, ὅς ἐστι καυτικός. A.

77. καὶ πάντα· δαιμανίαν ἐποφάινει τῶν Ἀχαιῶν τὴν ψυχὴν, αἴψων αὐτὸς· ἔλεος γ' ὑποχωρῶντος ἢ οἱ λοιποὶ τῶτο ποιοῦσι. δόξαν γ' ἔχουσι περὶ αὐτῶν ὡς ἑδείς ἐστι φρυγανίμος, ἀλλ' ἐνα θυμὸν ἔχουσιν. ὅταν ἂν ἴδωσι τὰς ἀρίστες ὑποχωρῶντας, ἐκ ἐξ ἀνάγκης ὑποτινύουσι φάγην, ἀλλὰ θεομητίαν νοθεύειν εἶναι· ὃ γέγονε ἢ νῦν. BLV.

εἶλεν· ἐν ἄλλῳ φησὶ. A.

78. ἐνθ' ἔτ' Ἰδομενεὺς· ὡς φιλέλλην παρατρέχει τὰ δυσχερῆ, ἐπ' ὀλίγα πρόσωπα τὴν ἥτταν φέρων. καὶ ἡ ἐκλογὴ δὲ τῶν ὀνομάτων θεραπεύοντός ἐστι τὴν ψυχὴν· ἢ γ' εἶπεν ἔφυγον, ἀλλὰ περιπέττει τὴν περιπέσον. ἐφαίνετο δὲ ὅτι βεβλόμενοι κακοῖς ἀγωνίζεσθαι ἐπὶ τῇ Διὶς λατρεῖσθαι. BLV.

80. οὐρός· εὐθύντωρ ἢ γύλας. V. μεταφορικῶς ὁ αἰνός· δι' αὐτῆς γ' ἰθύνεται τὰ πρόγματα, ἢ εἰ οὕτως ἀπαλείψῃ, συναπλόκσει χεῖδὲν τὸ πᾶν. ἐκ ἐπὶ αὐτῶν ἀναίρεσθαι διὰ τὸ ἀπὸ θανάτου· ἀλλ' ἔδδ' ἀπὸ θανάτου τι διὰ τὴν ἐξαιρετον φυλακὴν περὶ αὐτόν, ὃ τυχόντα δὲ διὰ τὰτα ἐλάνησεν ἡμῶν ἀγῶνα. ἐπεὶ δὲ ἄπειρον ἦν τοσούτων νέων φρεγνέων μόνον μετὰ τὴν γέγοντα, ὥσπερ ἐν ἀπολογίᾳς μέρι ἐπιφέρει τὸ οὐτὶ ἐκίων. BLV.

81. ἐτείρετο· ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων ἐδάμνατο. A.

82. ὅτος· Ἀλέξανδρος· ἢ πόδῳσθαι πολυμῶ, ἢ ἐκ ἀνδρα τοσούτου, ἀλλ' ἔπρον γέγοντος βάλλει, ἢ συμπλέκται αὐτῷ πάντων Ἑλλήνων φρονέοντων. BL.

83. πρῶται· ἀντὶ τοῦ ἔκραι. BL. θιρμός δὲ ὁ περὶ τὴν μήνην τύπος· διὸ προσφύει τρίχας. V. λέγει τὸ κα-

λάμενον προκόμιον. D. θανάσιμος δέ ἐστιν ὁ τόπος διὰ τὸ τὸν ἐγκέφαλον πλησιάζειν ταῖς μηνίξιν. BL.

84. καθ' ἵδον ἐστὶ ἐνταυρον πρὸς θάνατον ἐστὶ τοῖς ἵπποις τὸ μέρος ταῦτα, ὃ ἐστὶν ἐπικίνδυνον. AD.

85. βέλος δ'· ὅτι ἡ δὲ ἀντὶ τῆς γὰρ· βέλος γὰρ. A.

86. περὶ χαλκῶ· περὶ τῶ σιδήρεο τῶν ἐπισώτρων, ὃ ἐστὶ τῶν καθ' ὧν. D.

87. ὅφρ' ὁ γέρον· οἷατε χάριν τὸ γέρον τίθηναι. ἐν ἀγωνίᾳ δὲ καθιζᾷ τὸν ἀκρουτήν, καὶ τὸν δεινὸν ἔκτορα ἀντιῶ ἐπάγει. διὰ δὲ τῆς ἀπέτεμνε τὸ πνοῦν τῆς γῆρας 10 ἐδήλωσεν. BL.

Πορηγρία. διττός ἐστιν Ὀμηρος καὶ διὰ μῆκος λέξεως ὅλον τὸν ἄνδρα σημαίνειν διὰ τὸ ἀπέταμνε τὴν ἀστέτιαν τῆς γέροντος δηλοῖ καὶ ἐνταυθεν τὸ βραδὺ τῆς ἐνεργείας. προσηκόντως ἐν ἐπὶ τῆς προεβύτη ἐχρήσατο τῷ παραιοτικῷ χρόνῳ, εἰπὼν τὸ ἄσσαν, ἐπὶ δὲ τῆς νέας Ἀντομέδοντος (II, 16, 474) τῷ συντελικῷ, εἰπὼν ἄϊξε καὶ ἀπέκοιφε, συντόμως τὸ πρῶμα δηλῶν. ABD.

παρηγορία· τὰς ἔξωθεν παρηγορημένους τῶν ἵππων ἡρίας, τὰς λώους. B. τὰς τῆς παρηγορίας ἵππου ἡρίας, 20 τὰς παρατεταμένους, ὃ ἐστὶ τὰς ἔξωθεν παρηγορημένους ἱμάντας. ADL.

89. ἀν' ἰωχμόν· παρὰ τὴν συμβολήν. V.

ἡνίοχον· ἡ διπλῇ, ὅτι τὸν παραιβάτην ἔκτορα ἡνίοχον εἶπεν. A.

91. ὁξύς· ὁξύς, ὄνομα ἔλαβεν ἀντὶ ἐπιδρόμιας. D.

Διομήδης· ἐκώσας Διομήδης τὸν προεβύτην κινδυνεύοντα ὁρᾷ ὡς ἀναχωρῶν ἔχματος· θέλησας γὰρ μονομαχεῖν, ἀποσφαλὲς δὲ τῷ κλήρῳ, νῦν καὶ τῆς καιροῦ μὴ συγχωρῶντος πυρᾷται πολέμῳ. βοηθεῖ δὲ Νέστορι διὰ τὸ 30 χαρίεν αὐτῷ τῶν ἡρώων (διὰ τὸ τῶν ἡρώων παραπλήσιον V). BLV. καὶ ἐν τῇ νυκτεργασίᾳ ἐν δυσχεραίνει κάμνοντα ὁρῶν παρ' ἡλικίαν τὸν Νέστορα, καὶ φησὶ „γέλοιός ἐσσι γεραί” (II, 10, 164). καὶ ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν ἔξωθεν παρὰ Θρασυμήδους ὅπλα λαμβάνει. „Τυδείδῃ μὲν δῶκε (ib. 255). καὶ ὁ 35 Νέστωρ φησὶ πρὸς αὐτὸν „Τυδείδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ.” V.

ἐκώσας Διομήδης αὐτὸν σάξει ἐρασῆς γ' συνέσεως. V.

92. ἐπατρύων Ὀδυσῆα· ἐν γήματι ἐδήλωσεν ὡς καὶ Ὀδυσσεὺς ἔφηγεν, ἄνω μὴ μνησθῆς αὐτῷ. αἰεὶ δὲ ἀσφαλῆς Διομήδης, καὶ μόνος ἐδάμῃ θάλλει πορεύεσθαι. BL. καὶ ἐν τῇ κατασκοπῇ „σὺν τε δὴ” ἐρχομένην” (II, 10, 224). Ὀδυσσεὺς τε καλεῖ ὡς φίλον καὶ ἐταῖρον Νέστορος. Νέστωρ γὰρ φησὶν „ἐνθ' ἦτοι μὲν ἔγωγε καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς ἔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δῖχ' ἰβάσσομεν” (Od. 3, 126). V.

93. πολυμήχαν· Ὀδυσσεὺς· πρὸς ἐπιστροφὴν τὸ ἐπιθεῖον τίθει· δὲ γ' τὸν στρατιωτὴν τοῖσιν εἶναι γεωργὸς μὲν γ' ἀπὸ τῆς καλῶς ἐν πόσῃ τὴν ἄρπην καὶ τὰ ἄλλα τῆς γεωργίας ὅπλα κινῶν γινώσκον, κυβερνήτης δὲ ἀπὸ τῆς πύδα νηὸς ἰσχύειν καλῶς, τέκτων ἀπὸ τῆς εὐδοκίας τῶν 50 ἰσθίων καὶ τῆς εὐπρεσίας τῶν ξύλων καὶ τῆς κλίνης καὶ τοῦ

δαρείου ἵππου, ναυπηγὸς ἀπὸ τῆς χειρίας, κρηνηγὸς ἀπὸ τῆς κρηνησίας καὶ τῆς ὀρεσινομίας, μάντις ἀπὸ τῶν ἐκβάσεων, μάγειρος ἀπὸ τῆς ὡς δὲ ὅπῃ καὶ δαιτυρεύειν, ἱατρός ἀπὸ τῆς νόσου γινώσκων καὶ τέρπειν ἴασι, μουσικὸς καὶ χοροδότης ὡδῶν κάλλος καὶ μῦθον, πύκτης καὶ παλαιστής ἐξ ἐξουσίας καὶ χειρῶν συμπλοκής, τοξότης ἀπὸ διουσιμίας ἀρτίσης, ἀκοντιστής ἀπὸ τῆς εὐδόκειαν τὸ δόρυ, ῥήτωρ ἀπὸ αἰθανότητος, στρατηγὸς ἀπὸ φρονήσεως καὶ ἀνδρείας, στρατιώτης ἀπὸ πολυμαχίας καὶ πολυπειρίας. ABL.

ἔστι δὲ γεωργὸς μὲν „ἐν πόλῃ δόξανον μὲν” (Od. 19, 368). β. κυβερνήτης· „αἰεὶ γ' πύδα νηὸς” (Od. 10, 32). γ. τέκτων ἀπὸ τῆς κλίνης (Od. 23, 389). δ. ναυπηγὸς ἀπὸ τῆς χειρίας (Od. 5, 243). ε. κρηνηγὸς ἀπὸ τῆς Παιονίας (Od. 19, 480). ς. μάντις· „φῆμην τίς μοι φάσθαι” (Od. 20, 100). ζ. μάγειρος· „δαιτυεῖσθαι τε καὶ ἀπτεῖσθαι” (Od. 15, 323). η. ἱατρός· „ῥῆμα οἱ εἴη ἰὺς χροῖαθ'” (Od. 1, 269). θ. μουσικὸς· „μῦθον ὡς” χοροδότης” (Od. 11, 368). ι. πύκτης· „πῶς μὲν ἐνέκησα Κλυτομήδεα” (II, 23, 634). ια. παλαιστής· „Ἀγκάον δὲ πύλη Πλευρώτιον” (ib. 635). ιβ. διοσκότης παρὰ Φαλαξίν (Od. 8, 186). ιγ. τοξότης· „ἐδ' μὲν τόξον οἶδα” (ib. 215). ιδ. ἀκοντιστής· „δοῦρι δ' ἀκοντίζω” (ib. 229). ιε. ῥήτωρ· „καὶ ἔπειτα νιφάδεσσιν ἐοικότα” (II, 3, 229). ις. ἀερολόγος· „Μητιάδης θ' ὁρώωντι” (Od. 5, 272). AV.

94. μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὡς, ἐν ὁμίλῳ 25 βρυχὺ διασαλτέον ἐπὶ τὸ βαλὼν· καὶ ὡς χαριζόμενος γ' σαφέστερον ποιεῖ τὸν λόγον. ἀμφίβολον δὲ ἐστὶ καὶ ἔτιω τὸ λεγόμενον· ἦτοι γ' ὡς δειλὸς ἐν πλῆθει φεύγει, ὅλον μετὰ ταραχῆς, ἢ ὡς ἐν ὅλῳ ἀπαρκαλύπτως· ἢ τὸ ἐξῆς ἐστὶ, πῇ φεύγει ἐν ὁμίλῳ, ὅλον καὶ σὺ μετὰ τῇ πλῆθει ὡς ἐν τῶν πολλῶν. A.

οὐ δειλὸν αὐτὸν καλεῖ, ἀλλὰ δειλὸν ποιεῖντα ἔργον. δειλὸν δὲ διασαλτέον εἰς τὸ βαλὼν, ἢ γ' ἢ, πῇ φεύγει μετὰ βαλὼν τὰ νῶτα, ὡς οἱ δειλοὶ ἐν ὁμίλῳ καὶ θορόβῳ· ἢ πῇ φεύγει ἐν ὁμίλῳ ὡς κακός, ἢ γ' ἢ εἰς τὸ κακὸς ὡς ἢ ἐγγυή, τὸ δὲ ἐν ὁμίλῳ τῷ ἐξῆς συναπτεῖν. ἀπὸ δὲ τῆς εὐπρεπείας καὶ ἀμφιφρόντος ἀναστέλλει τὴν φωνήν. ἀντιφρόντος δὲ καὶ τὸ πῆσαι τῆς ἀκοντίσαι. BL.

περικέκοιται ὁ λόγος, τὸν ἀγωνιστὴν ἐποπαιῶν. V.

95. τινὲς διατέλλουσιν ἐπὶ τὸ φεύγοντι καὶ συναπτεῖν 40 μιν δὲ ὅλον τὸν εἶχον· ἴσμεν γὰρ ὅτι οὐ τὸ μεταφρονεῖν φεύγει. A.

97. οὐδ' ἐσάκουσαι· ἡ διπλῇ πρὸς τὸ ἀμφίβολον, πότερον ἐκ ἀντελέβετο καθύλα τῆς φωνῆς διὰ τὸν θόρον, ἢ ἀκούσας παρεπαιῶντο· ὑπερδύει δὲ Ἀρτεμίδος. A. ἄλλως. ἐκ ἤκουσεν. ἐξήτησεν δὲ πότερον ἔρα ἐδ' ὅπως ἤκουσεν ὁ Ὀδυσσεὺς, ἢ ἐκ ἐπείθετο. φησὶν δὲ οἱ λέγοντες ὅτι ἀκούσας οὐκ ἐπείθετο δειλὴν τῇ φωνῇ καταγορεύων ἀγνοῦντες τὸ „οὐδ' ἐσάκουσεν.” εἰ γ' τὸ παρακαῶσαι, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀλθῆσαι τελεῖως δηλοῖ· καὶ γ' ἐκ ἡμῶν δειλὸς τῶν ἄλλων ἔχματος φεύγων καὶ τῇ βραδυτῇ τὸ φιλοκίνδυνον ἐπιδεικνύμενος. AD.

ἐκ ἡθροτο ἐπὶ τῷ θορόβῳ, ἢ ἐκ ἐπεισθῆ διὰ τὸν και-
ρόν φεύγει ᾧ σὺν Αἴαντι καὶ θεομαχεῖν ἐκ ἐθέλει· ἐν γὰρ
δαιμονίοις φόβοις φεύγουσι καὶ παῖδες θεῶν. πῶς γὰρ δει-
λὸς ὁ μετὰ πάντας φεύγων; οὐ γὰρ ἂν Αἰομήδης τοῦτον
μόνον ἐκάλει. BL. V. δειλὸν δὲ αὐτὸν φασὶ καὶ ἀπὸ τῷ ἔχα-
τον ἀναστῆναι (II. 7, 160) καὶ Ἀόλωνά ἰδεῖν (II. 10, 540) καὶ
Ῥῆσον μὴ φρονεῖν καὶ τὴν μάχην μὴ ἐλάθῃ (ib. 498, 500). V.

99. αὐτός; ἡ διπλῇ, ὅτι ἐν τῷ μύθῳ. A.

101. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· τὰ μὲν πρῶ-
τα τάχιστα γέγονεν, ἡ δὲ τῶν λόγων γολὴ ποιητικῇ. BL.

103. λέλυται· πέπληγε γὰρ ἐν τῇ νεότητι, τέλος δὲ λυ-
σεως θάνατος. B.

ὁπάξει· ἔτιωσ Ἀρίσταρχος ὁπάξει· ὁ δὲ Τεΐων ἐπέ-
ξει ἐν ἑλλῶ ἰκάνει. A.

104. ἡ πεδανός; ὁ ἀφηνής, ἡ ἀτεχνος, οἷον ὁ ἀπεδανός, 15
ὁ μὴ δυνάμενος δι' ἐπερβολὴν ἀφηνείας ἐν τῷ πῆδῳ (ὅ
ἐστιν ἐδάφει) σῆναι. ἑμπεδος γὰρ λέγεται ὁ ἐν τῷ πῆδῳ δι'
ἰχθὺν ἐσῶς. AD.

ὑπογράφων δὲ ἄρα τὸ ἀφηνές τῷ γέροντος, ὅθεν περὶ
τῷ ἰδίῳ ἀφηνές ἀνθυπήγαγεν, ἀλλ' Ἠλπίδα αὐτῷ ὑπογράφει 20
σωτηρίας διὰ τὴν τάχιν. ἐκείτως δὲ ὅλα συνήγαγε τὰ κακά,
ὅπως πείσῃ τὴν ἰδίαν ἐπιβῆναι ἀρματὴν τὸν ἐπὶ νῆπιον „ὅς δὲ
καὶ ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχλῶν” (II. 4, 364). εἰ δὲ τὸ μὴ τὸν Νέ-
στορα ταῦτα προβαλέτω εἰς τὸ τυχόν βοήθειας. ἐγκώμιον
δὲ Νέστορος ἔχει ὁ λόγος, ὅς ὅθεν τῷ γῆραι δὴ τρυχώμενος 25
ἀμελεῖ. BL.

106. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐλλείπει ἡ διὰ. A.

βραχὺ διασαλτέον ἐπὶ τὸ ἵπποι· μᾶλλον γὰρ ἐμφανεῖ
τὴν τῷ εἰσὶν ἑλλειψιν. καὶ ἄλλως συναπτόμενον ἀκατάλληλόν
ἐστὶ τὸ ἐπισάμενος, καὶ μὴν ἡ διὰ πρόθεσις ἐνταῦθα λείπει, 30
ἢ ἡ διὰ πιδίε, ἀλλὰ τὸ ἐξῆς ἐστὶν ἐνθα καὶ ἐνθα πιδίου.
ταῦτα καὶ τὸ „πολλὰ δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθα ἴδυσσε μάχη πε-
δίοιο” (II. 6, 2). A.

ἴππες ἀμεινοί· ἀντὶ τῶν δυνάμενοι „ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλ-
λεὺς” (II. 16, 142). LV.

107. ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τοῦ φεύγειν αἰετὶ τὸ φέβεσθαι
παρ' αὐτῷ, καὶ ὅτι ἐνταῦθα τὸ „φόβον Ἀχίλλεος φοβεύσας”
(II. 2, 767). A. τὸς δὲ τὰ ταχὺς πάντῃ δεινότητος δυνάμε-
νος φέρειν τὸς ἐπιβιάτας. V.

108. ἀφεισθῇ, ὅτι ἄτοπον προσθῆναι τὴν ἰσορρίαν τῷ
εἰδότε, καὶ ὁ καιρὸς δεῖν συντορίας· καὶ ὅτι τὸ ποτε χρονικὴν
ἔχει ἔμφατον, τῆς ἀφαιρέσεως γεγονόσας τῇ πρὸ ταύτης
ἡμέρᾳ. A.

ἡθικῶς τὸν χθρὸς ἀράγει χρόνον, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσεύᾳ Φι-
λοκτήτιος „ταῦτό σοι ἀντὶ ποδῶς ξενήϊον, ὃν ποτ' ἴδωκας ἀν-
τιδὲν Ὀδυσσῆϊ” (Od. 22, 290). ἅμα δὲ καὶ θαρσαλέωτερον
νοεῖ τὸν γέροντα ἢ τὸ Αἰνεία ἦναι. BL. τὸ δὲ μήσωρε
πῶς μήσωρε ἐπὶ τῷ Αἰνείᾳ διὰ τὸ ἀδελφικόν. V.

109. Ἀρίσταρχος κομίστωρ. A.

ἡ διπλῇ, ὅτι τετήρηται παρ' αὐτῷ καθαρῶς τὸ δυνάει, 35

* γὰρ κομίστωρ A in textu.

καὶ τὴν ὥς ἐπὶ δύο ἵππων διαλέγεται. A.

τὸ δὲ παροξύνει τὸ τῷδε παραλόγως· ἀληθὲς γὰρ ὡς
δοτε τὰ διὰ τῷδε ἐπεκτεταμένα, εἰ ἔχοι πρὸ τέλους φῆσαι
μακρόν, προπερισπᾷ. ὅπερ ὠρεῖται καὶ τὸ τῷδε δὲ καὶ
εἶναι, ἀλλ' ὁμως πάλιν ἐπεκράτει καὶ ἐπὶ τέτοιον πρὸ τέλους
ἡ ὁξεία. ταῦτα ὁ Ἡρώδιανός ἐν τῇ 4, ὅπου περὶ τοῦ 14
διαλαμβάνει. A.

111. καὶ ἐμόν· ἐμόν φησι δι' Ἀχιλλεῖα, ἢ μᾶλλον
Αἴαντα τὸν μονομαχῆσαντα αὐτῷ ἐπονομασῆς. BL. ὁ δὲ ἡ
ἀντὶ τῷδε εἰ συναπτικῶς, ὡς τὸ „ἢ κεν ζῶς ἀμεινός” (II. 5,
887). ἢ ἀντὶ τῷδε ὡς, καὶ διασύνει, ὡς τὸ „ἢ θείμεις ἐστὶν ἄνακ”
(II. 9, 276). V.

112. οὐδ' ἀπείθησε· τῷ καιρῷ πευθόμενος πάντα σιω-
πῇ πρῶσσει. V.

113. Νεστορέας· πῶς ἐν τῷ ἐπιταγῇ ἀγῶνι τὸς ἵππους
φησὶν ἄρσενας „ἀλλὰ τοὶ ἵπποι βάρδιζοι θεῶν” (II. 25,
310); καὶ πρὸς τὸς ἵππους Ἀντίλοχος „μὴ σφῶν ἐλεγχέην
καταχέην Αἴδη θῆλος ἐοῦσα” (ib. 408). ὅτι δὲ τοῖς τοῦ
πατρὸς ἵπποις Ἀντίλοχος ἐχρήσθη, μαρτυρεῖ τὸ „ὁ σφῶν
κομιδὴ παρὰ Νέστορι.” ἀδιαφόρως ἂν ἵππους καὶ θηλυκῶς καὶ
ἀρσενικῶς φησὶν. τὸ δὲ κομίστην Ἀρίσταρχος μὲν κομίσ-
των, Ζηρόδοτος δὲ κομίστην. V.

114. Σθένελος τε καὶ Εὐρυμέδων· ἐν χῆματι
ἐδήλωσε τὸ δοκῆν παρακαλεῖσθαι· οὐ γὰρ εἶρηκεν ἀντιφῶν
ποιοὶ ἦσαν οἱ θεράποντες. φασὶ δὲ τὸν Σθένελον ἀπὸ τῆ
τείχους κατενιχθέντα πηρωθῆναι τὸ σκέλος· διὰ τὸτο καὶ πο-
λεμεῖ, ἀλλ' ἠνιοχεῖ Αἰομήδῃ. BL.

Εὐρυμέδων· ἡ διπλῇ, ὅτι ὁμώνυμος ἔστος τῷ Ἀγα-
μέμνονος ἠνιόχῳ (II. 4, 228). A.

115. τὸ δ' εἰς ἀμφοτέρω· οἰκονομικῶς ἐπὶ τὸ ἄρμα
Αἰομήδης ἀναβιβάζει τὸν Νέστορα, ἵνα παιδῇ φηγεῖν καὶ
εἴδῃ ταῖς τοῦ Νέστορος παρακλήσεσιν Σθενέλῳ γὰρ οὐκ ἂν
ἐπεισθῇ, ὅπου γε μηδὲ ἐν τοῖς ἀντιφῶν, ἀναβῆναι ἐπὶ τὸ
ἄρμα παρανέοντι. AL.

35 ἔδει αὖτε Αἰομήδης δὲ ἅμα Νέστορι εἰς τὸ ἴδιον ἔλθῃ
ἄρμα. ὡς εἴτερον τινὸς ὅντος τῷ Αἰομήδῃ φησὶν. V.

116. ἡνία· τὰ ἡνία αὐτῶν ἐξ ἀσφυγμάλιστον ἐκφυγί-
των ἦσαν· ὅθεν καὶ τὸ „ἡνία λείκ' ἐλέφαντι” (II. 5, 503).
σημειωτέον δὲ ὅτι οἱ πρῶτον βασιλεῖς καὶ πολεμισταὶ καὶ ἡνί-
οχοι ἐνύγχανον. BL.

φοινικόνεα· ἐν ἄλλῳ σιγαλόοντα. A.

117. Ἐκτορος ἄρχι γέροντος· εἰ τοσούτον ἀπῆν, διὰ
τὴν μὴ φεύγει· τὸ δλον πραγματεύει πρὸς τὸ μὴ ἀθρόως
καὶ ἀνευ πόλεως νικᾶν τὸς Τρώας, ἀλλὰ τὸς φεύγοντας ἀνα-
κωχῆν λαβεῖν· ἄλλως τε καὶ νικῆσιν οὐκ, ἢ νικώμενος ἡνί-
οχος φεύγει. BL.

118. ἰθὺς μεμαῶτος· ἀντικρὺς βελενομένῳ ὀφθαλμῷ. A.

120. Θηβαῖον· οὐ γὰρ γένει· κύριον γὰρ ἐστὶν ὀφθαλμῷ
ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσεύᾳ ὁ Αἰγύπτιος. BL.

Ἡτιοπή· παρὰ τὸς ἡνίας τῶν ἵππων ἐστὶ τὸ δρομῶν.

αἰκός δὲ καὶ τῆτον εἰς τὸτο ἀγροχέναι τὴν Ἀνδρομάχην διὰ τὴν τῶν ἱππων ἐπιμέλειαν. V.

122. ὑπερώησαν: ὡσπερ τὸ ὑπεχώρησαν παρὰ τὴν χώραν, ὅπως τὸ ὑπερώησαν παρὰ τὴν ἔραν. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν ὁρμήν, ὡς τὸ „ἐρωήσει περὶ θοῆς“ (Π. 1, 303). ἀναγ- 5 καὶον δὲ τῆτον εἰς τῆπλω φερομένην τὴν ἡνίοχον. BL.

πύκασε: ἐσκέπασε, περιεκύλινεν, ἀπὸ τῆ πυκνῆς, ὅ ἔστι καλύπτειν. BL. „πυκάσασα ξυτήν“ (Π. 17, 551). V.

124. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐλλείπει ἡ περὶ, καὶ ὅτι ἀντὶ τῆ Ἐκτο- ρος φρένας. A.

125. περὶ: οὐκ ἔστιν ἡ περὶ πρόθεσις, ἀλλ’ ὁ πέρ συν- δεσμος ἐναντιωματικός καὶ ἐγκλιτικός διὰ τὸ τέλος τῆς με- τοχῆς ὀξυτονητέον. A.

ἐταίρου: ὅτι καὶ ἐνθάδε λείπει ἡ περὶ. A.

126. θρασύν: θρασυῖς ἐστὶ καὶ ὁ ἡνίοχος ἀναλόγως αὐτῷ, διὰ τὸ ὁμοψυχῆν. B.

128. Ἀρχεπτόλεμον: ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηνόδοτος ἐν- θάδε μὲν γράφει Ἐρασιπτόλεμον, ἐν δὲ τοῖς μετὰ ταῦτα κίαν Ἀρχεπτόλεμον. A.

130. ἐνθα κελοιγὸς ἔην: δηλον ὡς καὶ ἄλλα διαθε- μέναι Διομήδους. τίως δὲ ἡ τῶν Ἀχαιῶν φωνὴ καὶ μεμένη- 20 κεν ἄπρακτος, ἀλλὰ Τρώες ἀναιρῶνται. BL.

ἔργα γέγοντο: ἡ διπλῇ, ὅτι κατὰ τὴν οὐδέτερον τὴν πληθυντικὴν, ὡς „σπάρτα κέλευν“ (Π. 2, 135). A.

131. σήκασθεν: εἰς σηκὸν κατεκλείσθησαν. σηκός δὲ αἰρεται οἰονεὶ σηκός τις ὢν, ἀπὸ τοῦ ἱεσθῆς ἐν αὐτῷ τὰ θοῖματα. ἐνθεν καὶ οἱ νεώτεροι τῶν ποιητῶν σηκὸν λέγουσι τὸν ναῦν, ἀπὸ τῆ ἱεσθῆς ἐν αὐτῷ τὰ ἀγάλματα. ABD.

ὅτι τὸ σήκασθεν αὐτὸς ἐπεξηγεῖται ἐπὶ τῇ ἡνίοχον. A. καὶ τὴν Διομήδους ἀρετὴν ἀξίζει καὶ τὴν τῶν βαρβάρων 30 δειλὴν κωμωδεῖ, εἴ γε καὶ τὸ Διὸς ἐπαμύνοντος αὐτοῖς καθ- υχθῆναι ἐκινδύνευσαν προβάτων τρόπον, καὶ ἐδὲ τούτων τειλεῖων ἀρῶν γὰρ φησιν. BL. τί δὲ ἐστιν ἡνίοχον ἀρῶν, πρῶτον εἶπεν „αἰ μὲν τ’ ἀρχηγεῖν“ (Π. 5, 141). V.

ἐν τοῖς τῶν παλαιῶν φέρονται δύο εἶχον „Τρώες ἐπ’ Ἀργείων, ἴδιον δὲ κε“ Ἐκτορα δῖον χαλκῷ δηϊώοντα, δά- 35 μισσε δὲ μιν Διομήδης.“ V.

133. βροχὸν διασταλτόν ἐπὶ τὸ δεινόν: κεῖται γὰρ ἀντὶ μεσότητος, δεινῶς βροντήσας. ἐπὶ δὲ τῷ κεραυνῷ ἐν ἀρκεῖ ἐπὶθεῖται τὸ ἀργῆτα. A.

134. καὶ δὲ πρόσθ’ ἱππῶν: πεφαισμένως καὶ τούτο ἐκδεματῶν γὰρ μόνον αὐτὸν βέλεται, ἐπεὶ ἐδὲ αὐτὸς μισέ- λην ἐπάσχει ὁ Ζεὺς. BL.

135. δεινὴ δὲ φλόξ ὤρτο: δεινὴ γὰρ ἐστὶν ἡ δυσω- δία αὐτῷ, ὅταν προσπαύσῃ ὕλην τινί, καὶ πικραίνει τὴν αἰ- 45 ὤρην. BL.

θεεῖον κακομένοις: τῷ κεραυνῷ πυρός. A.

ἄλλως, θεῖον, προσληπτέον δὲ κεραυνῷ ὅπου γὰρ ἂν κε- ραννὸς πέσῃ, ὡς θεῖον ὄζει ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. AD.

137. ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία: εἰ γὰρ παρατηρῶν τὰς 50 διοσημείας ὁ Νέστωρ ἐν οἷς φησὶν „ἐσράπτων ἐπιδεδίκαται“

σιμα“ (Π. 2, 353), πῶς ἀντιτάσσεται αὐταῖς; A. ἡ οἷα ἐπὶ δέσας τὰς ἡνίας εἰσεν, ἀλλ’ οἱ ἱπποὶ καταπηξάντες ἀπὸ τοῖς ὅρμασι βιασιώτερον αὐτὰς ἐπεσπῶσαντο, διὰ τὸ τὸ φῶν „Νέστωρ δ’ ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία.“ τὸ δὲ φύγον διὰ τῶν V. Ἀρξιστοχὸς φύγον, ἄλλοι δὲ φύγεν. ἐν ἄλλῳ δὲ φροινικόντα. A.

138. ἐν θυμῷ: κατὰ χολῶν, ἐκ ἐκπληξιν. V.

139. φόβον δ’ ἔχε: ἡ διπλῇ, ὅτι πάλιν φόβον τὴν φ- ρὴν καὶ ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἄγε γὰρ φόβον δε, ὅ ἔστι 10 ἡμῶς ἡ ἡμῶς, ὡν ἐδότερον ἡμῶς. A.

ἡ εὐκαιρὸς φωνὴ ἐκ ἀρχῆς. τὸτο δὲ διὰ ἐρατηγῶν προσώπων δηλοῖ, ὡς καὶ ἐτέρωθεν διὰ τῶν Ἀγαμέμνονος „βλ- περον ὅς φεύγων προσφύγῃ κακόν“ (Π. 14, 181). εἰ γὰρ βέλη, φησὶ, φεύγειν πειρώμεθα παραζηματίζοντες τὸ σῶμα, ἐδὲν ἀλγῶν οἴομενοι δρῶν, πόσω μᾶλλον τὸν θάνατον φ- 20 γαν δεῖ; LV.

140. ἐκ Διὸς οὐχ ἔπειτ’ ἀλκή: ἵνα μὴ τῷ θεῷ ἀ- 25 τισῇ, λέγει ὅτι ἐβοηθῇ, φησὶ, παρ’ αὐτῷ. εὐπερίως δὲ εἶπεν ὅτι ἐναντιῖται σοι ὁ θεός: ἐπεκλόντος γὰρ ὁ λόγος τῷ. BL.

141. 142. νῦν - σήμερον: δηλοῖ διὰ τῆς ἐναντιό- 30 ψως ὅτι πρὸς ὄλεθρον ἔσαι αὐτῷ ἡ χαρὰ: νῦν γὰρ φησὶ καὶ τὸ σήμερον προστίθῃσιν, ἵνα μὴ τὸ νῦν ἢ ἀδύνατον καὶ ἐδὲ τὸν Ἐκτορα φοβερόν, ἀλλὰ τὸν Δία φησὶν, καὶ χορ- αὐτῷ υπογράφει ἐλπίδας, ἵνα μὴ αἰδέσθῃ φωνῆν ὡς μὴ δυνάμενος τὴν ἡτταν ἀνακαλέσασθαι. καὶ δεῖ δὲ τὸ ἀδύνατον, ἀλλὰ μόνον ἀγαθὴν προσχεῖσθαι ἐλπίδα. BL.

143. εἰρύσσαιτο: λείπει ἡ μετὰ. τὸ δὲ ὅλον ἐστὶν ἀνὴρ δὲ τὸν τῷ Διὸς νῦν, παρ’ ὃ θέλει αὐτὸς ὁ Ζεὺς, 35 ἂν μετελκύσῃ ἐδὲ μετασείῃ. BLV.

ὁ λόγος: ἐδὲς ἀνὴρ τὸν τῷ Διὸς λόγον ἐπισπῶσται φησὶν αὐτῷ, ὥστε τὰ συμφέροντα αὐτῷ γενέσθαι. A.

144. πολὺν φέρτερός ἐστιν: ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη ἡλικία 40 οἷα τε ἂν ἦ, πρὸς τὴν θεῖαν ἐδὲν ἐστὶν. BL.

146. κατὰ μοῖραν εἰπερ: θεοσεβής γὰρ ὁ Διομήδης εἰ γέ φησι „σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλασθαι“ (Π. 9, 49). BL.

148. Ἐκτωρ γὰρ ποτε φήσκει: καὶ τούτοις τὸ φη- 45 λῆσιν εὐδοκίμειν σπευδάσει ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς πολεμικοῖς ἄλλως τε καὶ νεωτερικὸν τὸ δόξης μᾶλλον ἢ τῷ ἀσφαλεῖ ἔχειν. ἀμνηχανῶν τε κατασχῶναι τὰ προχθέντα ταῦτα φησιν. BLV.

149. ἡ διπλῇ, ὅτι σαφῶς φοβεύμενος ἀντὶ τῶν φεύγων. A.

150. ἀπειλήσει: καυχῆσεται, κομπάσει. σημαίνει δὲ 50 λέξις πλείονα: ἐπὶ καυχῆσεως μὲν, ὡς νῦν. ἐπὶ δ’ ἐλπίδος ὡς ἐν ἐκείνοις „ἐδ’ ἡπείλησεν ἄνακτι“ (Π. 23, 863). ἐπὶ δὲ ὀργῆς, ὡς ἐν τῷ „ἡπείλει κακείνος ἐναντίον πολυμήδων“ (Π. 15, 179). AD.

τότε μοι χάνοι εὐραία χθών: τότε ἡ γῆ χανού- 55 εὐρώς δέξαιτό με. A.

τὸ εἶρετα ἀντὶ τῆ εὐρέως· κρείσσων δέ, φησί, θάνα-
τος ψόγος. B.

ὅτι ὅκ ἐν τῇ καθόλου εὐρείᾳ λέγει, ἀλλ' ἐμοὶ εὐρεία ἢ
γῆ γένοιτο, ἀντὶ τοῦ εὐρὸς χάσμου ποιήσιν. A.

152. ὦ μοι: διὰ τὸ ὦ μοι τὸν λόγον ἐκφρατίζει ὡς 5
ἀνάξιον ὄντα τοῦ λόγουτος. εἰς δὲ τὸ δαῖφρονος σι-
κτίον. BL.

ἐπὶ τὸ δαῖφρονος σικτίον· μᾶλλον ᾧ ἐμφανει. A.

154. ἀλλ' οὐ πείσονται: πρῶτον μὲν ἀδελον εἰ
ἐρεῖ, ἄλλως τε ὃ πείσει. καθάπτετ' δὲ τῶν φρονιζόντων 10
τί ἐρεῖσιν αὐταῖς οἱ ἀνθρώποι, τῇ δὲ πράγματις ὁποῖον
εἰν ἀμελείων. BL.

157. φύγαδε: ὡς ἔλαδε· καὶ ἦτοι τὴν φύγην φύγα
εἶπεν κατὰ μεταπλασίον, ὡς τὴν σκέπην σκέπῃ ἢ ὡς τὸ
οὐκὼδε οὐκὰδε, ἔτιος φύγηδε φύγαδε. A.

φρονιμὸς ἔτε ἀντιδρῶν Διομήδους ἀναμνεί, ἔτε βιά-
ζεται αὐτὸν φιλότιμον ὄντα φεύγειν ὁμολογεῖν, ἀλλ' αὐ-
τὸς τρέχει τὰς ἡμέρας, ἵνα μὴδὲ ἐκ τῶν μειώσῃ Διομή-
δην ὁ ποιητὴς. BL.

τράπει: ἔτιος διὰ τῆ αὐτῆς τράπει αἱ Ἀριστεύχους. A.

159. χέοντο: ἐμφασιν ἐκίνησεν ἢ μεταφορά. δηλοῖ δὲ
ὅτι λίαν ἀπειλίσποντο, ἐπεὶ πῶς αὐτὸν βλασφημεῖ ὁ Ἐκτωρ
λέγους; BL.

161. ἢ σὲ ἐγκλιτικὴ ἐστίν· ἀπολείπειν γὰρ τὸν. καὶ τὸ τίον
δὲ ποιητικώτερον ἀπέβαλε τὸν κατ' ἀρχὴν χρόνον, διὰ 25
ἐπὶ τὴν τι ἢ ὅστις ἴστατ'. περὶ δὲ τῶν τοιούτων φημάτων
ἔφμεν ὅτι ἴση ἐστίν ἢ χρῆσις παρὰ τῇ ποιητῇ. A.

163. ἀντ': κακῶς ὅσοι ἀναστροφοναῖν ἢ γὰρ ἀντὶ ἀ-
ναστροφῆς ποτε. εἰ δὲ τὸ ἀντὶ ἐπιβόημα ἐκδέχονται, ἐναν-
τίον τῇ διαβολῇ παραλήφονται. A.

Ἀρξάρχος ἀντιτίττυξο. A.

διὰ τῆ εἰχὸν αἱ ἐκδόσεις, ἀντιτίττυξο· ὁ δὲ Ἡρω-
διανὸς διὰ τῆ εἰχὸν ἐξέδετο. ἔτι δὲ τὸ ὕλαν ἔτιος, γυναικὸς
ἄρα ἴσος ἦθα. BL. ὡς „ἀντὶ τοῖς εἰμ' ἰκέτασ" (II. 21, 75).
οὐ διαφέρει γυναικὸς τὸ δημῶδες. V.

164. ἀδειῶν: εἶχοι τρεῖς, οὐαί εἰτελεῖς εἶλο τῇ κατα-
σκευῇ, καὶ τὸ „πᾶρος τοι δαίμονα δώσω" τελείως ἐστὶν
ἢ κατὰ τὸν ποιητὴν· ἀνάμνησις δὲ καὶ τὰ λεγόμενα τοῖς
προσώποις. A.

ἄλλως. τέτρες καὶ Ἀριστεύχους ἡθέρησεν. A.

γλήνη καλεῖτ' ἢ τὸ ὀφθαλμὸς κόρη D.

ὅτι μικρόφθαλμος, ὡς φασὶ τινες, ὁ Διομήδης ἦν, ἢ
ἐπιβόητος, ὃ καὶ ὀνομάζετο. τὸ δὲ οὐκ εἰς αὐτὸς, οὐκ
ἐποχωρήσαντος ἀλλὰ μένοντος, ὅτι οὐ φησι ποιεῖν.
ἀναφέρει δὲ τὸν λόγον ἐπὶ τὰ ἐν τῷ Ἰδαίῳ ἀπυργηθέντα 45
Τρωσίν. BL.

166. δαίμονα δώσω: Ζηνύδοτος πότμον ἐφ' ἡ-
σῶ. A.

λόγον κακὸν καὶ ἀγγελίαν· δώσω γὰρ σοὶ φησὶν ἐνέμνη-
σιν, ὅταν ἐν ταῖς ναυαῖς κρατήσῃ σῶ. ἢ μᾶλλον τὴν δαί- 50
μονα ἦτοι τὴν τῷ θανάτῳ ψῆφον. BL.

προσληπτέον τὸ κακὸν, ἢ ἢ πρότερον γὰρ σοὶ κακὸν
θάνατον καὶ κακὴν ἀμάρτυρην δώσω. D.

167. διάνδιχα μετρήσονται: πῶς δύο εἰπὼν τὸν
Διομήδην μετρήσονται, ἢ ἐπάγει; φανερὸν δὲ ὡς δύο βαλὰς
ἐμετρήθησιν εἰς τὴν νείσοις, ἡμέρας τε εἰσφαί καὶ ἐναντίβιον
μαχέσασθαι. ἢ ὡς ὁμολογημένον ἀφίκοι τὸ ἐν· ἦτοι τὸ ἢ
εἰσφῆται ἢ μὴ εἰσφῆται, ὃ κατέλειπεν. BLV.

168. ἢ διπλῇ διττῇ ἐποτάσασθαι „ἢ μὴτε εἰσφαί μὴτ'
ἐναντίβιον μαχέσασθαι." ὅκα ἔστι δὲ τὸ γὰρ διάνδιχα ὅκα ἔστι δὲ
ἐμετρήθησιν ἐναντία, ἀλλ' ἐπὶ τὸ αὐτὸ φερόμενα, εἰσφαί
τὸς ἡμέρας καὶ μάχεσθαι. A.

169. φρένα μὲν τὸ λογιστικόν, θυμὸν δὲ τὸ θυμοει-
δές. ἐπιμετρήσεται ἢν, φησὶν, ἐπὶ τε τῇ τῷ κωλύμενος καὶ
τῷ θανάτῳ ἐπὶ τοῦ θυμοῦ διεγερόμενος πρὸς τὴν πρῶ-
15 ἔσιν. BL.

170. ἀπ' Ἰδαίων: γράφετ' καὶ ἐπ' Ἰδαίων. A.

171. σῆμα τιθίς: ἀντὶ τῷ σημαίνων. εἰς δὲ το
Τρώεσσι σιγή. τί δὲ ἦν τὸ σῆμα; μάχης ἐτετρακίς
νίκη. BL.

20 βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ Τρώεσσιν· αὐτὸ γὰρ τὸ ση-
μαίνων, πρὸς τὸ σημαίνον ἐπαντήσας, εἰρηκένικην. ἴδαν
δὲ συνάπτωμεν, γίνετ' ἀπολοικοφανές. A.

φανερῶς ὅδε ἡρμήνευσεν τὴν τῷ Αἰδὸς βαλὴν. L.

175. γινώσκω δ' ὅτι μοι: εἰρηκένικως τὴν ἐνέμνη-
σιν αὐτοῖς δηλοῖ. οὐκ εἴσεται δὲ αὐτὴν ἐπισημαίνων, καὶ ἢ
μετριοφρονεῖ. BL. ὁμοίως καὶ τὸ „κτείνω δὲ καὶ αὐτὸς" (182).
ὁ δὲ Ἑλλήν „ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμέν" φησὶν (II. 6, 70). V.

176. πῆμαι ἐκ τῷ πῆθω πῆμαι· ἔξ ἢ καὶ πημίνω, ὡς περ
ἀπὸ τῆ δαίμα δαμίνω. B.

30 177. οἶ: Ἀρξάρχος τὸ οἶ ἄρθρον φησὶν, ὃ δὲ Σιδώ-
νιος οἶα τὸ πληρεῖς, οὐκ ἐγίως. V.

178. ἀβλήχρ': Ἡρακλείδης ὁ Μιλήσιος βαρύνει ὡς
ἄσφα· λόγῳ δὲ χρῆται τῷ, ὡς ὅτι βληχρόν ἐστι τὸ ἰχθυ-
ρόν, ὅπερ κατὰ σιγήσιν ὀφείλει λέγεσθαι ἄβληχρος ὡς ἀκα-
35 κος· σημαίνει γὰρ τὸ ἀδυνάτος. ἢ μέντοι παραδόσεις ὁρῶντι
τὸ ἀβληχρὸν καὶ ἀβληχρὸν, πειθεῖσιν πρῶτον τὸ παραχρη-
ματισμῷ ὡς ἀπλῶς· ἔτιος γὰρ παραχρηματίσθαι, ὡς παραχρῶ,
ψυχρῶ, λέγω δὲ θηλυκῶς. ἔτιος ἀβληχρῶ, ἢ κοινωνοῦντάς
ποτε τῷ γένει, λέγω δὲ ὁ ἀβληχρος καὶ ἢ ἀβληχρος. ἄλλως

40 τε ἦδη αὐτὸ τὸ βληχρὸς σημαίνει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μᾶ-
λον τὸ ἀδυνάτος. Ἀλκαῖος θ' „βληχρῶν ἀνέμων ἀχείμαντοι
πνικαί" καὶ ὁ Νικάνδρος „βληχρὸν γὰρ μὴ οἶα μνησθῶν
ἐν χρῶν νύκτα". τῆτα δὲ πλεονάζον τῇ αὐτῇ φηλάξει τὸν
αὐτὸν τόνον αἰε· οἶδα γὰρ τὸ ἄβροτος, ἀγανρός, ἀεαχρος. A.
δένεται καὶ ἐν ἐπιτάσει εἶναι τὸ αὐ. V.

οὐδὲν δὲ σφραῖσιν οὐδὲ μὴ φρονιμὸς ἔστι, ἀπὸ τῶν
ὡρῶν· ὅρα γὰρ ἢ φρονιμὸς. AD. τινες δὲ ὁδὸς φηλακτικά.
πιδανὸν δὲ καὶ τὸ ἐπὶ ὑπογῶν ἔργα μεμνηθῆναι, τῶν Ἀχαιοῶν
τὴν πρῶτην ἐξουτελλήσαντα. BL.

ὡς κενύσασθαι ἐφ' ἢ κατὰ σύνθεσιν, εἰ καὶ ἀπάντως ἢ τοι-
αύτη σύνθεσις ἔξ ἀποφάσεως καὶ συνδράμης καὶ τῆς ἐνός γε-

τικῆς ἐντελέχει· ἐδέεσθε γὰρ ἕως αὐτῆς ἡ γενικὴ συντίθεσθαι· ἄλλ' οἱ γε παύται τολμῶσι ξένους συνδέσεις. Α.

μέγας ἀμύων· τὴν ἐμὴν δύναμιν, Αἰωρικῶς. D.

180. ἀλλ' ὅτε εἰν· ἀλαζονεύεσθαι, ὡς ἐ μικρῶς σημαθεῖς ἤντι ἄνθρωποι (131). BV.

181. μυημοσύνη τις ἐπειτα· ἀλαζονεῖαν βαρβαρικὴν ἔχει τὸ πρὸς τῆς νίκης διορίζεσθαι· χορεύειν. ἅμα δὲ καὶ τὸ προνοεῖν· στρατηγικὸν εἶναι. BLV.

δητοιοι· πρὸς ἀντιδιαβολὴν τῷ θεῷ πυρός, τοῦ γαμῆλιν, τῷ ἐν θοήροισι, τῷ ἐν φροντισταῖς. L.

182. ἐνέπρησιν· τὸ πρῆσαι σημαίνει δύνα, τὸ καλεῖν, ὡς ἐνταῦθα καὶ „πρῆσεν δὲ πρὸς δῆλοιο θύρετρα“ (Il. 2, 415)· καὶ τὸ φρεσὶ, ὡς „πρῆσεν δ' ἄνεμος μέσον ἱσίων“ (Il. 1, 481) καὶ „δάκρυ' ἀναπρήσας“ (Il. 9, 433) ἀντὶ τοῦ ἀναπρήσας. ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνήθειᾳ τὰς περυσμένους 15 περυσμένους λέγομεν. B.

185. ἀθετεῖται ὁ εἶχος, πρῶτον γε καὶ διὰ τὸ σὺ, εἴτα διὰ τὰ ὀνόματα· Ἀάμπας γὰρ τῆς Ἥως ἐξ ἵππου, Ξάνθος Ἀχιλλέως (Il. 19, 400), Πόδαςγος Μενελάου, Αἰθῆρα Ἀγαμέμνονος (Il. 25, 295), ἢν Αἰθῆρα τὴν αἶαν, μετὰ τὴν 20 θάλασσαν τὸ γένος. ἔδοξε γὰρ τὴν τεθρίππῳ κέχρητ' ἔχοντος, εἰ μὴ ἐν Ὀδυσσεὺς ἐπὶ παραβολῆς· „ἡ δ' ὡς τ' ἐν πύλῳ τετραόροι ἄρσενες ἵπποι“ (Od. 15, 81). τὸ γὰρ „τέσσαρας ἀλόφρους ἵππους“ (Il. 11, 699) ἐπαύλεσθαι ὡς ῥάθον· ἡ δὲ ἄρματι δηλῶν βέλεσθαι· „τὸν δὲ Πάριον ἀρίστου ἀκαχήμενον“ (Il. 11, 709) τὸν ἐκατέρως συνωρίδους· εἴποι δ' ἂν τις πρὸς τῆς οὐκ αἰσῶς, τῶν ἄλλων τεθρίπποις μὴ χωρῶμενων, τὸν Ἐκτορα θάλασσαν τέσσαρας ἵππους ὑποζεύξει πρὸς κατὰ 30 πλεῖν τὸν πολέμιον ἀπύχοντος γὰρ ἐστὶ Τρωῆς, ὃ Ζεὺς οὐκ ἔστιν ἔστιν ἵππων ἵππων, καὶ γιλοτύμους ἐστὶ πρὸς τὴν ἐπὶ πλεῖν· οὐδὲ γὰρ ἵππων ἀγῶντος πρὸς ἵππων ἐγείρειν, ὡς καὶ πρὸς πόλεμον διάφορα ὅπλα καὶ θηρευτικὴ κῆρυ καλῶς ἰσχυρίων πρὸς κινήσεις. διὸ καὶ τὸν Ἐκτορα θρασύν ἡρώων ἦσαν Ὀμηροῦ, καὶ ὁ μόνον τῶτον θρασύν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἡρωϊκῶς αὐτῶν Ἀρχεαύλεμον· ὃ τὸ ταχέως γὰρ 35 ἦν τὸ τετρώρον ἡρώων. ἡμεῖς δὲ εἰ τετρώρον ἦν, πῶς ὡς πρὸς δύο ἀποκρίνεται καὶ φησὶ „νῦν μοι τὴν κοινὴν ἀποκρίνεται“ καὶ „ἐφομαστέον καὶ σπεύδεται“· ἡ γὰρ δὲ καὶ πρὸς τῶτον εἰ καὶ πρὸς ἕνα ἵππον λέγει, ἀλλὰ πρὸς τὰ ἐξ αὐτῶν ἀνέστη· δύο γὰρ ἕνα ἦσαν καὶ δύο παρὰ 40 ῥοι· τὰς μὲν ἐν ἑκάστῳ ἀνδ' ἕνα, τὰς δὲ παρὰ ἑκάστῳ ἀνδ' ἕνα ἑκατέρωθεν. ὅμοιον δὲ ἐστὶ τῷ „τόσθα μάλ' ἀμπατέρων βέλε' ἤπαστο“ (67)· πρὸς ἑκατέρωθεν γὰρ κἀκεῖνο στρατὸν· καὶ τῷ „τέρη δ' ἔστησας, ἀπὸς δὲ ἄλλοις κελεύεις, μήπως ὡς ἀπὸς λίαν ἄλόντες“ (Il. 5, 485)· πρὸς γὰρ τὸν 45 Ἐκτορα καὶ τὰς Τρωῆας· καὶ τὸ „αἶ' αὖ' ἀποκνήδοντες φερόμεθα χεῖρον ἄεθλον“ (Il. 23, 413) τὸ δὲ καὶ ἔχει πρὸς τὸν ἡρώων καὶ τὰς ἵππους. τρωῆς δὲ ἵπποις ἔχοντες οἱ ἥρωες, ἵνα τρωῆς ἐπὶ τῶν ἑλίων εἰς τὴν τῆς χόρυς ὁ παρὰ 50 ἥρωος ἔχῃ. οἱ δὲ Ὀμηροὶ θεοὶ συνωρίσαι χόρυ, ἐπὶ τῷ τρωῆς ὁμοῖοι ὅς θῶν. ὁ δὲ Ἐκτορ ἐπὶ τῆς πρὸς οὐκ αἰσῶς.

τὸν τέταρτον ἅμα μὲν διὰ τὰ προειρημένα, ἅμα δὲ καὶ τῶν δυοῖν ἵππων ὑποζεύμενος τὴν τρωῆσιν. καθ' ἑκάστην δὲ κλητικὴν βραχέα διαβολή. ἐκ τῶσι δὲ οἱ σύνδεσμοι, ὡς τινὲς δύο εἶναι κύρια καὶ δύο ἐπὶ θῆτα ὀνόματα. BLV.

5 τὰ δύο μέρη τῷ λόγῳ ταῦτα ἐπὶ θῆτα τῶν ἵππων τρωῆσιν, τὰ δὲ ὀνόματα κύρια Ξάνθον καὶ Ἀάμπον, ὡς τὸ διὰ καὶ ἕως ὁρῶν ἐπιφέρει· „ἀλλ' ἐφομαστέον.“ D.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἔδοξε Ὀμηροῦ τεθρίππῳ χρῆσιν παρὰ ἄλλοις. μύχεθ' δὲ καὶ τὰ ἐπαγόμενα δυῖα, καὶ ἡ προσφώνησις 10 ἐνθάδε. βραχὺ δὲ διασαλίον καθ' ἕνα ἕνα ὄνομα. καὶ συνάπτῃ δὲ, τὸ ψυχρὸν ἐκεῖνο ὃ δύνασθαι τοῦτο, ὅτι μὲν εἰν ἐπὶ θῆτα, δύο δὲ κύρια, ἐπὶ οἱ σύνδεσμοι παρὰ κείμενοι χωρίζουσιν αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων· τὰ δὲ κύρια πρὸς τὰ ἐπὶ θῆτα ἐδέεσθε συνδέεται. Α.

186. ἀποκρίνεται· ἡ διπλῇ, ὅτι ἐπὶ δυοῖν ἡ φράσις ἀλλ' ἐκ ἐπὶ τεσσάρων. Α.

187. Ἀνδρομάχη· οικονομικὴ γὰρ ἦν, καὶ εἰς στήθεσιν τῷ ἀνδρὶ ἐπισπεύδουσα, εἰ γε καὶ τὰ ὅπλα αὐτῇ δέχεται, ὡς δηλοῖ ὁ Ζεὺς, „β' αἰ' ἐπὶ μάχης ἐκποσέσσαντες δέξασθαι“ (Il. 17, 207). ὡς γυνὴ δὲ παρὰ φέρον τὸν πυρὸν αὐτοῖς παραβάλλει· καὶ αἱ Αἰομήδες δὲ ἵπποι μελὴ δὲ πυρὸν ἔδωκαν (Il. 19, 569). παρὰ προτέρους δὲ διὰ τὰ μὴ ἐπιλαθέσθαι αὐτῶν· ἄλογον γὰρ ὄν τὸ ζῶον ὅτι 25 ἐαυτῷ τρωφῇ ἐκ αἰσῶς. ἀθετεῖται δὲ τὸ „οὐκ ὄν τ' ἐκπεράσασα“, ὅτι οὐ στήθεος οὐκ ὄν πίνειν ἵππος, καὶ διὰ τὸ „β' θυμὸς ἀνῶγει“· ψυχρὸν γὰρ καὶ τῶτον ἐπὶ ἵππων. εἰν ὅτι ὑπερβατὸν· ὑμῖν προτέρους πυρὸν παρέδωκεν ἡ ἐμοὶ τὸν αὐτὸν πυρὸν ἔδωκεν, οὐκ ὄν τ' ἐκπεράσασα πλεῖν ὅτε θυμὸς ἀνῶγει, ἢν ἡ τὸ πυρὸν ἔδωκεν ἀπὸ κοινῆς. BL.

188. πυρὸν· χρῆσιν, αἶαν ἐνταῦθα καταχρηστικῶς. D.

189. 190. τὸ ἐξῆς τῶτον εἰν· ἡ ἐμοὶ, ὅς πῶς οἱ θάλαρος πῶς εἶναι εἶναι, οὐκ ὄν τ' ἐκπεράσασα πλεῖν ὅτι 30 μοι θυμὸς ἀνῶγει. Α.

τὸ ἐξῆς, ἦν μάλα πολλὴν ἐμὴν πᾶρ προτέρους ἵππων· ἡ ἐμοὶ οὐκ ὄν τ' ἐκπεράσασα πλεῖν ὅτι θυμὸς ἀνῶγει. Α.

189. ἐκπεράσασα· εἰς κέρας ἐγχεῖσθαι· πρὸ γὰρ τὸ ἐκπεράσασθαι τὴν τῶν ποτηρίων χρῆσιν κέρας (εἰς κέρας B. εἰς κέρας D) ἔπινον. ABD.

ἀπὸ τῆς κέρας τὸ κεράσαι. καὶ Ξενοφῶν „κέραια δὲ οἶνον περιέφερον.“ L.

γελούτατος ἐπὶ ἵππων ὁ εἶχος, ὅτι οὐκ ὄν τ' ἵπποι εἰς πᾶσι καὶ ὅτε θυμὸς ἀνῶγει εἰς μέθην γελῶν. Α.

καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἀθετεῖται. Α.

191. ἐφομαστέον καὶ σπεύδεται· ἡ διπλῇ, ὅτι ὡς πρὸς δύο τοῖς δυῖοις χήμασι χρῆσθαι διὰ ἀπειρίαν τὸν προκείμενον εἶχον, ἐν ᾧ τέσσαρα εἰν ὀνόματα. Α.

ἡ φράσις λάβωμεν· ἕως Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ αὐτὸ καὶ λάβωμεν. Α.

192. ἀσπίδα Νέστορα· αὐτὸν τὸν Νέστορα πρὸς φρασεῖς. ἐμοὶ δὲ τὸ ὄνομα· ἡ φρασεῖς τῶν γὰρ ἦν. AD.

ἔτιον νῦν φυσιολογεῖν Ἐκτορα. δηλοῖ δὲ ὅτι τὰ Ἐρευν-
θαίωνος ὅπλα τέμναι, καὶ ὅτι εἰ περιέσθ' τῷ συνετῷ καὶ ἀν-
δρείῳ, τὸς λοιπὸς ἐκάλως Ἑλλήνας ἔξει. BL.

193. πῆσαν· ἀντὶ τῆς ὅλης, ὡς πᾶσι πύλαι ὅλη πύλη. V.
κανάνας· ὁρδὰς οἷς ἐκράταν τὴν ἀσπίδας· ἔτιον γ' ὅτι
ἐπεσθῆσαν καὶ Κροῖον, ὡς καὶ Ἀνακρέων φησὶ „καυρεσ-
γίος (καυρεσγίος D) ὁρδῶσι.“ BD. ἐκεῖ δὲ ἐκ πόρπακος
ἔχον τὰς ἀσπίδας ἡρημένους, ἀλλ' ἐκ τελαμώνων διὰ τὸ
πρὸς τὸ κατεσθῆναι αὐτὰς ἐκράταν κανάαν, δύο γὰρ ματα 10
ἀποτελῶντα ἐργασάμενοι. B.

195. τὸν Ἑφαιστος κάμει τείχεων· ἡφαιστῶντα
τὰ ὅπλα ἀπὸ γ' Ἰλαῖον ἔλαβεν. καὶ ἀπὸ τῶν ὀπλων ἐπὶ
τὰς ἀνδρας ἀναφέρεται, καὶ ἐκ ἔστιν ἀλληγορία. A.

διὰ τὸ διάπυρον Διομήδης. V.

197. αὐτονοχεῖ· τὴν αὐτὴν νύκτα. ἄλλοι δὲ διὰ τῆς
γ' γράφουσιν. L.

νητὼν ἐπιβησέμεν· καὶ πῶς πρὸ ὀλίγου καῦσαι αὐτὰς
ἤθελον· κομμοῦσι διὰ τούτου ὁ ποιητὴς τὸ τῶν βαρβάρων
ἐμμετάβολον. BL.

198. νεμέσῃσιν· ἐβάσκησεν, ὠργίσθη ἐφ' οἷς ἀναξίως
εἶπεν. V.

199. σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ· γυναικεῖον ἦθος ὑπο-
γράφει διὰ τῆς Ἥρας, ἣ νικᾶται μὲν τῇ ἀπειλῇ Διὸς καὶ
κατὰ χρόνον μένει, ἀνὰ ἡμέρην δὲ τὸ σῶμα ὑπὸ τῆς ὀργῆς, 25
καὶ τὸν ὁμάτιον Διὶ Ποσειδῶνα διεγείρει. καὶ νῦν μὲν μέγχι
λόγων προέχεται· ἔξῃ δὲ (218) ἐντίθησιν Ἀγαμέμνονι
αὐτῷ πομπήσαντι ὁσὺς ἐγείρει Ἀχαιῆς· τέλος δὲ ἡ τι-
θαῖσα ὑπὸ τῷ θυμῷ καὶ προσέρχεται. BL.

μακρὸν Ὀλύμπου· ἡ διπλῇ, ὅτι μακρὸν Ὀλύμπου 30
ὡς ὄρος. A.

ἐλέλιξε· διὰ τῶν δύο ἔργων τῶν, τῶν δύο λ, τὴν
ταχέαν καὶ ἄπονον κίνησιν τῷ ἄρσενι ἐδήλωσεν. L.

201. ἡθικῶς αὐτῷ διαλέξει, καὶ φησι, τῶν ἄλλων θεῶν
ἀμειλίγων τῷ Ἑλληνικῷ ἐδὲ οὐ τὰς Ἑλλήνας ἔλειπε. πα- 35
ροῦντι δὲ αὐτῶν καὶ διὰ τῶν ἐπιθέτων, ἰσότημον ἀποφαί-
νεσθαι τῷ Διὶ καὶ ἀξίωμα. BL.

203. οἱ δὲ τοὶ εἰς Ἑλλάδα· προαρεπτικὸν καὶ τοῦτο
εἰς τὴν βαρβαρίαν, ἵνα μὴ προκατέχρην ἀμειλίγειν δὲ
μᾶλλον δοκοῦν, εἰ καὶ τὸ „ὡς ποτέ τοι χαρίεντα“ (II. 1, 39). 40
Ἑλλὰ δὲ ἐστὶ τῆς Ἀχαιῆς πόλις, ἐπὶ σιωμα ἡφανισμένη.
Αἰγαὶ δὲ νῆσος πλησίον Εἰβοῆς. BLV.

Ἑλλὰ πόλις ἐν Πελοποννήσῳ Ποσειδῶνος, ἀφ' ἧς αὐ-
τὸν Ἑλλὰδιον ὁ ποιητὴς καλεῖ. A.

ἀνὰ γούσι· ἀντὶ τῆς ἡμέρας. V.

204. σὺ δὲ σφίσι βούλει νίκησιν· ἡθικῶς καὶ τοῦτο·
οἷον εἰ θελήσῃς, δύναισι καὶ βοηθήσαι αὐτοῖς· βούλομαι ἐν, 45

φησὶν, αὐτοῖς τὴν νίκην. BL.

206. 207. ἡ διὰ τὸν εἰς οἰκισμὸν ἀποτελουμένη ἐπο-
εργίῃ πίπτει μετὰ τὸ Ζην' ὄνομα. ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ πλήρους
ἔκειτο, ἐδὲν ὡς ἐξήτατο· ἐκεῖ δὲ συρίλαπτο καὶ ἐπὶ τῶν γυναι-
ματικῶν μετηγήνετο τὸ ν' εἰς τὸν ἔξῃς εἶχον, *) δύο πια-
κοῖσθῃσιν ἄλλοι, ἐν μὲν ὅτι μετὰ τὴν ἡμέραν συλλογῆς τῆς
πᾶν ὑποεργίῃς πέπτωκεν, καὶ οὕτω χρόνῳ ἔχουσα διέστη, ἣ
παρὰ πᾶσι κακῆται „ὡς ἔφαθ'“, αἱ δ' ἐλθόντες (II. 4,
20) „ὡς ἔφαθ'“, ἐδὲ ἀπῆλθεν (II. 2, 166). Ἐπειρὸν δὲ ὅτι
συρίλαπτο κατ' ἄρχας τῆς εἶχον μετὰ τὸ ν' μόνον σοικεῖται
διέστη εἶναι τῆς ὑποεργίῃς. A.

εἰκόλον εἰς τὸ ἐννεμέμεν. τὸ δὲ ἔξῃς, ἐνδοῖα Ζην'
(ἀντὶ τῆς Ζεῦς) αὐτῶν κεν ἀνέχονται καὶ γ' εἰκὸς ἐπιβουλεύειν
τῷ Διὶ καὶ αὐτὸν κολῦσαι σπεύδειν τὴν παρ' αὐτοῦ καλα- 15
θεύσαν πολλάκις. ἐμφανέει δὲ αὐτῆς καὶ τὸ ἄγαν θρασὺν ὅ
καὶ γυναικεῖος θυμὸς θρασύτερος ὢν τῶν ὑπερεχόντων κα-
ταφρονεῖν ἀλόγως ποιεῖ. BL.

207. ἐν ἀρχῇ τῆς εἶχον τὸ ν' θεῖται, ὅτι τὰ πρὸ τῆς ἀπο-
εργίῃς σύμφωνον τῷ ἐπιγερομένῳ συνάπτει φωνήεντι, μετὰ 20
δὲ τὸ ν' ἢ εἰρημῇ καὶ μετὰ γ' συλλαβῆς καὶ μετὰ συναλοι-
φῆς καὶ ἐν ἀρχῇ εἶχον πολλάκις ποιητικῶς ἢ εἰρημῇ τίθεται. BL.

ἐν θ' ἀκἀχαιοτο καθ' ἡμέρας· ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηνοδο-
τος ἀνάπαυιν τῷ κ, ἐν θ' αὐτῷ ἀκἀχαιοτο. A.

208. τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη· ἐκ ἔφη κοι-
νὸς „τὴν δ' ἡμῖν ἐπέτα“, ἀλλὰ διὰ τῆς χαλκωμοῦ τὸ
θεῖσας αὐτῆς προανατίθει. BL.

209. ἀποτεπές· ἀποτέμνη, ἢ ἀάπτει λέγουσα λόγους,
ἢ ἀπτόητε· διὸ καὶ „ποῖον τὸν μῦθον ἔπεισε“ ἀντὶ τοῦ τὸν
ποῖον, Ἀττικῶς. ἀναπαύων δὲ ἡμῶς ἀπὸ τῆς διηγήσεως
τῶν Ἑλληνικῶν ἀνυψήματων, τὸν τῶν θεῶν παρεισάγει 30
διάλογον. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι δασύνουσιν ἀποτεπές, καθ' ἀποτέμνη τοῖς
ἐπεισιν. Ἀφ' ἑαρχος δὲ ψαλοῖ. ἐμφαντικώτερον δὲ τὸ ψαλῶν,
καὶ ὥστε ἦν παρὰ τὸ πτοῦσθαι, ἢ ἄγαν πτοῦσα. ἢ παρὰ τὸ
ἀπτόν τὸ ἰσχυρὸν, ὥστε εἶναι δεινοεπές. A.

210. οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλωμι· πῶς οὐκ ἐν τῇ περὶ
τῶς νῆας μάχῃ ἡφανίσθη αὐτὸς τῷ Διὶ· ὅτι ἐκείναι αὐτὸν
ὁ πολὺς τῶν Ἑλλήνων ἀνέπεισε ἄλστρος (ἀνέκλασε φά- 35
ρος V). BLV.

213. τῶν δ' ὅσον ἐκ νητῶν ἀπὸ πύργου τῆς φρενός
ἐεργεν· διχῶς αἱ Ἀφροδίτα, ἐεργεν καὶ ἔρκεν. καὶ τὸ δὲ
ἀμφοτέρων σημαίνον ἐστὶ τοιοῦτον τῶν Ἀχαιῶν ὕπον
ἀπὸ τῆς τείχεος ἢ τῆς φρενός ὡρίζεν, ἐπλήθυνεν ὁμοίως ἵππων
καὶ ἀνδρῶν συνελαννομένων καὶ συνεργαζομένων ἐπὶ τῷ Ἐκτο- 45
ρος. Ζηνοδοτος δὲ γράφει τῶν δ' ὅσον ἐκ νητῶν ἀπὸ
πύργου τῆς φρενός ἐεργεν. A. ἐκείναι δὲ τὰ δύο διασημαῖα
πεπληρωμένα φησι τῶν Ἑλλήνων, τὸ τε ἀπὸ τῶν νητῶν ὥς

*) κανόνος γραμματικῶν λόγωντος ὅτι, εἰ μέσων δύο φωνηέντων εἰρηθῇ σήμειον ἐν ἀπλότῃ ἢ συνθέτῃ ἢ καὶ συναλοιφῇ, τῇ συν-
θέτῃ, τοῖς τῷ ἐπαγομένῳ φωνήεντι προσλογίζεται. οἷον ἐν τῇ ἀπλότῃ τὸ γὰρ τῷ ἐπαγομένῳ φωνήεντι προσλογίζεται. ἐν
συνθέτῃ δὲ οἷον κατὰ γὰρ ὁμοίως γὰρ τῷ μετ' αὐτὸ αὐτοῦ συμβιβάζεται. καὶ ἐν συναλοιφῇ δὲ, οἷον κατ' ἡμέ' πάλιν γὰρ τὸ αὐτὸ
ἄφωνον τῷ ἐφ' ἔξῃς τ' συγγράφεται. L.

τῷ τείχεσ κ' τὸ ἀπὸ τῆς τείχεσ ἕως τῆς τάφρου, ὃ δὴ εἶτος προσαγορεύει. ABL.

ἄλλως. ὅτι ἐν τισι γράφεται ἀπὸ τάφρου πύργος ἔργον. δύναται δὲ τὸ ἐκ νηῶν συναφῆς εἶναι τῷ ἀπὸ τάφρου· πρὸς γὰρ ταῖς ναυὶ μάλλον ὁ πύργος ἢ ἡ τάφρος· κ' ἐστὶ τὸ λεγόμενον, τὸ μεταξὺ τῆς τείχεσ κ' τῆς τάφρου πλη-
ρες ἦν ἵππων κ' ἀνδρῶν. ἐκ νηῶν δὲ λέγει ἀπὸ τῆς κατὰ τὰς ναῦς τόπῃ. σημειωτέον δὲ ὅτι μεταξὺ τῆς τείχεσ καὶ τῆς τάφρου διάστημα ἀπελείπεται, κατὰ τὴν τοποθεσίαν τῆς νεωλκίας. A.

ἄλλως. βραχὺ διασπαστέον ἐπὶ τὸ νηῶν· σαρφεζέραν γὰρ ποιεῖ τὴν διάνοιαν, τοιαύτην ἔσαν· ὅσον ἡ τάφρος ἀπέχει τῆς τείχεσ κ' τῶν νηῶν, τῷτο πληρὲς ἦν πεζῶν τε κ' ἵππων, λείποντος τῆς καὶ συνδέσμου· τὸ γὰρ ἔργον ἐστὶ περιώριζεν. ἐν-
τός τῶν τε νηῶν κ' τῆς τείχεσ μεταξὺ κενὸν ἦν εἰς διόδον, τὸ μὲν πλάτος πλεθριαῖον ὑπάρχον, τὸ δὲ μήκος δι' ὅλου τῷ ναυστάδῳ. πάλιν δὲ ἔτι· τῆς τείχεσ ἐκτός ἦν διάστημα βραχὺ, μεθ' ὃ ἡ τάφρος ὄροντο. τοσοῦτον μέντοι εἰκάζει τὸ διάστημα ἐκεῖνο ὡς ἐνὸς βέλους εἶναι τὴν τάφρον, καὶ ἔργον· τὰ βαλλόμενα τῆς τείχεσ ἀπὸ τῶν ἐπιόντων. ἀμ-
φοτέρωθεν ἦν τὰ διαστήματα ἐκατέρωθεν τοῦ τείχεσ, τὸ μὲν πρὸς τὴν τάφρον, τὸ δὲ πρὸς τὰς ναῦς ἐπεπλήρωτο. ἔτιως Νικάνωρ. A.

τῷτο δὴ λῶσις ἐστὶ τῆς συνελήλυθ' τοὺς Ἕλληνας εἰς τὸ μεταξὺ τῆς τάφρου κ' τῆς τείχεσ εἶναι. τὸ δὲ ἐξῆς, ὅσον ἔργον 25
διάστημα ἀπὸ τῶν νεῶν ἔξω τῆς τείχεσ ἢ τάφρου, ἐπλήθυνεν ὁμοίως ἵππων τε κ' ἀνδρῶν ἀποκλεισθέντων καὶ μὴ δυνά-
μεντων εἰσδραμεῖν τῷ τείχεσ, ἢ μὴδὲ τολμήσαντος ἔξω τῆς τάφρου μένειν τινός. καὶ τὸ ἵππων δὲ ἐπέτεινε δηλῶν τὴν ἐνοχολίαν. (τὸ δὲ ἐξῆς· ὅσον δὲ ἡ τάφρος διώριζεν ἐκ-
τῶν νεῶν κ' τῆς τείχεσ τὰς πολέμους, τῷτο ἐπεπλήρωτο. ἢ γὰρ ἀπὸ πρὸς τὸ ἔργον. κ' λέγει ὁ καὶ, ἢ ἢ κ' πύργος. Ζη-
νόδοτος δὲ γράφει τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν κ' πύργος· ὃ κ' ἄμεινον. V) τινὲς δὲ ἔτι· ὅσον ἀπέργον ἢ τάφρος ἐκ τῆς πύργου τῶν νεῶν, ταῖς ἐκ τῆς πύργου τῆς διὰ τὰς ναῦς 35
γενόμενον. BLV.

217. καὶ γὰρ κεν ἔρηται εἰς ἄκρον τοὺς κινδύνους εἰσθεὶν ἐξέρχων, αἰεὶ ἐν γυνῶνι ποιεῖν τὸν ἄκρον τὴν τῇ προσ-
δοκίᾳ, εἰθὺς τε τὴν ἴσιν αὐτῶς ἐπιφέρει. BLV.

κ' ἡλῆθ'· περισημένιος· ἐν ἄλλῳ κ' ἡλῆθ' παρὸν ἐκτόνος. 40
τὸ δὲ κ' ἡλῆθ' ὡς μέλῳ. γίγνεται δὲ παρὰ τὸ κ' ἡλῆθ' κ' ἡλῆθ' κ' ἡλῆθ' ὡς παρὰ τὸ μῆλον μῆλινον δέρος, κ' ἰονικῶς κ' ἡ-
λῆθ' κ' ἡλῆθ'· ἐκεῖνο γὰρ ἐντελὲς ἐστὶ τὸ „σὺν πυρὶ κ' ἡλῆθ' χάριν Ἐκτονος“ (II. 15, 744). A.

218. εἰ μὴ ἐπὶ φ' ἐστὶ θ' ἢ κ'· ἐν καταπλήξει γὰρ ἦσαν 45
ἅπαντες· τοῦτο δὲ ἴσμεν ἢ Ἀγριμύνονος προτροπῇ. δεῖ δὲ αὐτεργαῖν ἐν τοῖς δεινοῖς τὰς ἄρχοντας. BL.

221. πορφύρεον μέγα φῶρος· κατὰ τὸ σιωπώμε-
νον ἔλαβε τὸ φῶρος. ἐπιστῶν δὲ αὐτὸ τῷ παραδόξῳ τοῦ
χίματος ἐπιστρέφειν περὶ τὸς ἔσω τείχεσ εἰσελθόντας. B. 50

πρὸς τὸ ἔχων ἐν χειρὶ, τί ποτε σημαίνει;

ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος, ὅτι περιελήσας εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ
ὁ δὲ Διονύσιος, πρὸς τὸ κατασεῖν εὐθὺς λαβόμενος
τοῦ φῶρος. A. φῶρος δὲ ἐστὶ πορφύρεον ἱμάτιον, ὃ μὴ
ταχειροῦς ὁ βασιλεὺς ἔνεκα τοῦ εὐχερῶς αὐτὸν σημαίνει
τοῖς Ἕλλησιν, ἐπειδὴ ἀδύνατον ἦν διὰ βοῆς αὐτοῦς κατα-
σεῖλαι. AD.

223. τῷ μεσάτῳ πρωτότυπον ὁ μέσος, ὡς ὁ τρίτος τὸ
τρίτατος. ὁ μεσάτῳ λέγουσιν οἱ μεθ' Ὀμηρον. L.

πρὸς τὴν τάξιν τῆς νεωλκίας ἢ παρατήρησιν, καὶ πρὸς
τοῦτο γεγωνέναι, ὅτι οὐ φιλοῦς ἐστὶ φρονεῖν ἄλλ' ἀκούειν
φθέγγεσθαι. A.

227. διαφύσιον· διαπορεύσιμον καὶ μέγα κ' εἰς πᾶν
ταξ ἦκον. BL.

228. εἶδος ἀγνητοί· οἱ τὰ μὲν παρὰ τῆς φρίσεως
πορῶντες, οἰκίᾳ δὲ κακίᾳ ἀμελῶντες, ὡς κ' ἀλλαχοῦ „οἱ
ἄρα σοὶ γὰρ ἐπὶ εἰδῆς κ' φρίνες ἦσαν“ (Od. 17, 454). δηλῶ
δὲ ὅτι ἐδὲν ἐστὶ κάλλος δίχα δυνάμεως. BL.

Θαυμαστοί· ἄγνη γὰρ ἡ ἐκκλησίς. V.

229. ὅτε δὲ φάμεν· ἀκ' ἀναγκαῖον ὀξύνειν τὸν δ' ἦν
κράσις γίνῃ, ὁμοίως τῷ „μητέ σὺ Πηλεΐδῃ εἴλε“ (II. 1
277)· ἐπὶ μὲν γὰρ τῷ ἐθέλω πᾶσα ἀνάγκη τὸ εἶ μένειν καὶ
τὸν ποιητὴν, ὡς εἴρη· ἐπὶ δὲ τῷ παρορρημένῳ δύναι
ποιητικῶς ἀποβεβλήσθαι τὸ εἶ, ὥστε ἐπὶ τὴν φη συλλαβὴν
θετεῖν τὴν προσωδίαν, καὶ ἔστιν ὁμοίον τῷ ἐν Ὀδυσσειᾳ
„Τηλέμαχος δ' ὡς εἶδεν, φάμεν δὲ οἱ, εἰ τελέομεν“ (Od. 1
347). A.

λεληθότως τῶν προγεγονότων αὐτὸς ἐπομνησάμεναι.
θανῶς δὲ συμπεριέλαβε κ' αὐτὸν, ἵνα μὴ ἀντικρὺς αὐτῷ
διατρέψῃ. BL.

230. ὅς ὁ πότ' ἐν Ἀθήνῃ· ἡ διπλῇ, ὅτι τῷτο γινώ-
μενον μὲν εἰ παρήσαν, ὡς γεγόμενον δὲ παραδίδωσιν. τὸ
δὲ ὁ πότε ἀντὶ τῆς ὅτε. A. κ' ἀποτελεῖ ἀνταποδοτικὴν πε-
ρίοδον· ἐκ ἐστὶ δὲ ἀνταποδοσις. D.

τὸ ὁπότε ἀντὶ τῆς ποτέ· οἱ δὲ εἴπωσιν εἰς τὸ Ἀθήνῃ
λείποντος τῷ ἡμεν. δέκνυνται δὲ ὡς αἱ παρὰ κύλικας ἵπ-
πῳ ἀρέβαινοι, πρῶτος δὲ Ὀμηρος ἔγραψε ἐσάτευμα με-
θ' ὅσον κ' μεγαλοδότημον, ἐν δὲ ἀνάγκαις χρεώδεσι σωφρο-
νῆν κ' ἀντοχῆν. BLV.

ἡγοράσθαι· ἐν ἄλλῳ εἰδεχάσθαι. A.

231. περιττός ὁ εἶχος· ἐκ γὰρ τῆς ἀνείναι, ἐκ ἐκ τῆς ἐξῆς
τὸ καυχᾶσθαι συμβαίνει. A.

233. Τρώων ἄνθ' ἑκατόν· ἡ διπλῇ πρὸς τὴν ἀνεί-
γνωσιν, ὅτι ἔτιως προειναιέον. A.

ἄλλως. ἐπὶ τὴν ἀνθ' συλλαβὴν ἡ ὀξεῖα, ἵνα τὸ πλήρες
ἦ ἄντα. ἔτιως δὲ ἀξιοῦς Δημήτριος ὁ γονέπτος· κ' ἐμοὶ δὲ
ἔτιως ἀρέσκει. τὸ τῆς διανοίας, ἀντικρὺς γὰρ Τρώων ἑκατόν
κ' διηκοσίον εἰς ἑκατὸς εἰσεσθαι φησιν. ὃ γὰρ καλῶνται ἢ
τῆς ἄντα σύνταξις, εἰ γὰρ ἐπὶ γενικὴν φέρεται. A.

τὸ πλήρες μάλλον ἄντα, ὡς κ' τῷ Ἡρωδιανῷ ἀρέσκει
ἔχῃ δὲ ἀντὶ, καθὼς Ἀριστάρχῳ ἔδοξεν. BL.

ἄλλως. Πορφύρεος. ἐκ ἐστὶ τὸ „Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε

διηκοσίων τε ἑκατος εἴσεσθ' ἐν πολέμῳ" πρὸς ἑκατὸν κ' διακοσίας μάχεσθ' ἐν πολέμῳ, ὡς τινες ἀποδεδώκασιν, ἀλλ' ὡς εἰ ἔλεγεν, ἀντίπαυροι κ' ἀντιπαυροὶ ἑκατὸν κ' διηκοσίων ἑκατος ἡπείλει γενέσθ' ἐν τῷ πολέμῳ. τῇ γ' διανοίᾳ ταύτῃ ἀκόλουθον τὸ „ἄν δ' ἄδ' ἐνδὸς ἄξιόι εἶμιν Ἐκτορος" ἀπὸ μὲν γ' τῶν ἐν τοῖς ἑξακοσίῳις ἐξαμένων τε κ' πεπρασσομένων εἶρηθ'. ἐπὶ μὲν τῶν ἑξακοσίῳις ἑκατον αὐτὸν λέγειν ἀντίπαυρον εἶναι ἑκατὸν κ' διηκοσίων, ἐπὶ δὲ τῷ Ἐκτορος „ἄδ' εἰ κεν σαρπὸν χρυσὸν ἐρύσασθαι Ἀαρδανίδης Πρίαμος" (Π. 22, 351), οἷον ἴσον χρυσὸν κ' ἰσόπαυρον χρυσῷ. τὸ δ' ἐρύσασθαι ἀντὶ τῷ εἶναι. Βι.

235. ὁ ὀφείλει, ὅτι ἐκλείει κ' ἀπαμβλύνει τὸν ὀνειδισμὸν ὁ εἶχος· κρείσσων γ' καθολικώτερον ἔασται, οὐδὲποτε ἀνδρός, ἀλλ' ἐστὶ τῷ διαφορωτάτῳ. Α.

ἄλλως. ἦτοιν ἂν φησιν Ἀρισταρχος ὀνειδισμὸν εἶναι, ἅπερ οὕτως ἐγγράπτο „Ἐκτορος, ὃ (ὥς V) δὴ κῶδος Ὀλύμπιος αὐτὸς ὀπάει." (περισσῶς δὲ ὡς γ' ἐκείνος ἀοριζωδῶς ἔλεγεν, ἔτιω ἔδει κ' τῶτον ἀορίζεσθαι V.) ἠθέτητο δὲ κ' παρὰ Ἀριστοφάνει. ΔV.

236. Ζεὺς πᾶτερ· διὰ τῆς ἀναφωτιστικῆς ταύτης καὶ ὀνειδίζει κ' ψευχαγωγίᾳ, τὴν αἰτίαν εἰς θεὸς ἀναφέρειν. οἱ καὶ δὲ τὴν συμφυρίαν, ὅπως καταδῆ πικρακαλῶν. ἀλλὰ καὶ τε „τῶν μὲν γ' κῶδος ἡμ' ἔφεται, τῶν δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηϊωθέντων" (Π. 4, 415). μέγα δὲ φησιν ὀνειδισμὸν τὸ τοιαῦτον εἶναι, εἰ πάντες ἄξιόι ἐνδὸς τοῦ Ἐκτορος ἔκ εἰσιν, ἀλλ' ὡς νεβροὶ ἡσπῶνται λέοντος. BL.

ἢ ῥά· ἀντὶ τῷ ἐργάσω ἄλλον τινὰ τῶν βασιλέων οἷα ἐμὲ. V.

237. καὶ μιν ἀπηύρας Ἀττικῶς, ὡς καταφρονεῖ με. V.

239. ἑρῶν· ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ ἑρῶν ἔκ ἐστὶ ψιλῶς παραινόμενος, ἀλλὰ μετὰ φθορῶς· δουραρίζει γ' τῇ παρουσίᾳ. Α.

φθορὰν ὀδονώμενος, ἀλλ' ἔκ πλοῦν ὀνομάζει τὴν ὁδόν. παιδεύει δὲ ἡμᾶς κ' ἐπὶ ξήνης ὄντας θεῷ προσανέχων αἰετῶν· ἢ πᾶν τὸ διδόμενον. BL.

240. δημόν· δημόν Ἀρισταρχος κατ' ὅξιν τῶν ἐπὶ τῷ λίπῳ· τὸ γ' ἐπὶ τῷ πλήθους βαρύνει. ἔτιω κ' ὁ Ἀσκαλωνίτης, λέγων τὸ μὲν παρὰ τὸ δέμης γεγενῆσθαι, οἷον εἰσὶν αὐτῷ τι τυγχάνον, κ' παρὰ τὸν δασμόν· τὸ δὲ ἐπὶ τῷ λίπῳ παρὰ τὸ δαίω· εἰκάζον γ' τὸ λίπῳ. δέναιτο δ' ἂν τις κ' ἄλλως ἐτυμολογῇ, εἰ παρὰ τὸ δέω γένοντο, δέμης, κ' ἐν συνυλοιστῇ δέμης, τὸ συνδεδεμένον πλήθος· τὸ γὰρ ἑναυτίον λύνει ἀπὸ τῆς διαλέξεως. Α.

242. ἀλλὰ Ζεὺς· ἔστιν ὡν κ' ἀγαθὰ φρονῶν τῆς εἰς θεὸς ἐλπίδος ἁδέποτε ἀφίστασθαι. παιδευτικοὶ δὲ οἱ λόγοι. BL.

243. αὐτοὺς δ' ἡ περὶ· ἐλπίδων ἢ παρ' ἐλπίδας ἀνυχία· πάλα γὰρ περὶ νίκης εὐχόμενοι τὴν περὶ τῆς σφῶν αἰετῶν σωτηρίας. BL.

245. ὁλοφύρομαι δακρυχέοντα· ἐν ἄλλῳ ὁλοφύρομαι δὲ πολέμῳ ὡς ἀδύνατον. Α.

246. ἀπολέσθαι Ἀρισταρχος ἀπολείσθαι. Α. ἔπειρ ἀταπύσεως τῷ ἀκροατῇ ἀπολείσθαι. V.

247. τελεσιώτατον· μέγιστον, ἢ ἐπιτελῇ σημαίνει, ἢ ἐπιτελῇ σημαίνει, λέγει δὲ κατὰ τὴν τῷ Διὶ γένεσιν τὸν αὐτὸν γεννηθῆναι, ἐν τῇ τῇ πρὸς τὰς γίγαντας μάχῃ παραπλήνῃ· διόπερ ἐν τῇ διανοίᾳ τῶν πηγῶν Ζεὺς τὸν αὐτὸν εἴλετο, ὃ κ' προστάττει καὶ ἀγγέλλει αὐτῷ χρῆται πρὸς ἐκείνους ὡς ἐπιφανεῖας ἁδίοι· ὅθεν καὶ αὐτὸς ἐκλήθη, ὅς ὡς τινες παρὰ τὸ ἄλσεν, ἀλλὰ παρὰ τὸ τὸ ἐκείνῳ δὴλόν, τὸ ἀληθές. AD.

οἱ μὲν φασὶν τεκτονίμην τῷ Διὶ τεκθῆναι κ' τὸν αὐτὸν οἱ δὲ οἱ ἐν τῇ γιγαντομαχίᾳ αἰσῶς τῷ Διὶ ἐγένετο, διὰ τὸν αὐτὸν αἰετῶν ἐστίν. εἶρηθ' δὲ αὐτὸς παρὰ τὸ αὐτὸν αὐτὸν εἶναι, ὃ ἐστὶν αἰετῶν κ' ἀληθῆ. ἢ τὸ αὐτὸ ἐπιτελικόν. τελεσιώτατον δὲ ἦτοι τὸν τελεσιώτατον, ἐπὶ Διὶ ἐστίν, ἢ τὸν μέγα. ὁ νεβρός δὲ τὰς κατεπτηχότας Ἑλληνικὰς δολοῖ, ὁ κοινὸς βιωμὸς τὴν κοινὴν ἡσασιν ἀπὸ τῷ Διὶ σωτηρίαν· ἁδίων γ' τοῖς καταφύγεσθαι ὁ βιωμὸς ποιεῖται. ὅτι δὲ καὶ τὸς κ' τὸ πανομφαίῳ δολοῖ, οἷον ἀπὸ πάσης φωνῆς κ' γλώττης τετιμημένῳ· βαρὺ γ' ἡ φωνή. BLV.

248. νεβρόν· νεβρός ὁ νεοστὶ βορὰν δεχόμενος, ἢ πρὸς αὐτὴν ἐπιτηδεύς. BL.

249. νεβρόν· κύκλος τὸ σχῆμα κατὰ ῥήτορας· εἰς εἰχον γὰρ τέλος πάλιν κείται τὸ νεβρός. L.

250. πανομφαίῳ· τινὲς τῷ ὑπὸ πάντων φωνεμένῳ· τῷ γ' δὴ λέγεται παρ' Ἀράτῳ (2) ἐν τῷ „μεγαλὴ δὲ Διὶ πάσαι μὲν ἀγνοίαι, πάσαι δ' ἀνθρώπων ἄγοραι"· Ὁμηρον δὲ μήποτε ἐπὶ ψιλῆς φωνῆς ἀνθρώπων τὴν ὅτιαν θῆναι ἢ τὴν ὁμφήν, ἀλλ' αὐτὸ ἐπὶ τῆς θείας κληδόνος. αὐτὸς δὲ Ζεὺς κατὰ τινὰ λόγον ὁ αὐτὸς ἐστίν, ὅθεν ἡ φωνή. ὁμφή δὲ ἡ φωνή διὰ τὸ τὸ ὄν φαίνειν. ἢ ὅτι ἐν τῇ Ὀδυσσεύς κητὶ, ὅπου ἡ ἀγορὰ διὰ τὰς γενομένας ἐξ αὐτῆς φήμας. ἢ ὅτι φησὶν „ἢ ὅσαν ἀκρόασις ἐκ Διὸς" (Od. 1, 282). BLV.

ἄλλως. τινὲς τῷ ὑπὸ πάντων φωνεμένῳ, παρὸς αὐτὸς ἐστίν ὁ αὐτὸς. Α.

ἢ διπλῇ, ὅτι ἔκ ἐστὶ καθολικὸν ἐπιθετὸν ὁ πανομφαίῳ, ὁ κληδόνιος κ' πάσης κληδόνος παραίσιος· κ' ὅτι ἀπὸς ἐκταυῶν τὸ ἐπιθετὸν. Α.

καλῶς δὲ τῷ τείχεος ἐντὸς τὸ σημεῖον ἐγένετο· εἰ γὰρ εἶδον αὐτὸ οἱ Τρῶες, πλέον ἂν ἐθάρρησαν. BL.

251. ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις· ἐπὶ γ' τοῖς Ἀγαμέμνονος γέγονε λόγοις· διὰ κ' φανερόν τοις Ἑλλήσιν ἦν ὡς πάντως ἡλέηθ' ὑπὸ Διὸς. BL.

252. μάλλον ἐπὶ Τρῶεσσιν ὄρνιθι· ὅτι κ' πρῶτον ἦσαν πρόθυμοι ἐκ τῶν Ἀγαμέμνονος παρορησέων· μάλλον δὲ νῦν ἐθάρρησαν τῷ σημείῳ φανέντος αὐτοῖς. BL.

254. Τυδείδῳι τελευτάτος γ' ὑποχωρῶν πρῶτος ἐστὶν εἰς ὑποχωρήν· ἄλλως τὸ καὶ παρῶνται ὑφ' Ἐκτορος. δέκνυσαι δὲ ὅτι ἐκ ἄλλῳ ἢ τοῖς κεραινοῖς εἶπεν. Ὀδυσσεύς δὲ πολέμῳ ὡς ἀδύνατον τὸν Δία ταῖς ἀφροδίταις ὁ κεραινοῖς μετὰβολαῖς ὡς ἀδύνατον. BL.

257. ὁ μὲν: ὅτι Τρώες εὐθὺς ἐπύρηνσαν· ἐν δὲ τῇ τηλικαύτῃ Ἑλλήνων τροπῇ ἐδίδετο ἔδαμῶς πληττεται. BL. φύγαδε ὡς οἶκαδε. A.

260. ἀράβησε δὲ τεύχε· ἐπ' αὐτῷ: ἐν ἄλλῳ ὑπερώησαν δὲ οἱ ἱπποὶ. A.

261. τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι: τὴν μὲν φωνὴν τῶν Ἑλλήνων ἀπαγγέλλον ὁ πολλῶν δέεται τῶν ὀνομάτων, νῦν δὲ εἰς τὴν μάχην ἐπιστρέφων αὐτὸς τῶν πλείων μέρηται. BL.

266. Τεύκρος δ' εἵναιτος: διήρηκεν ὡς μέλλων περὶ αὐτῷ λέγειν. ἔνδον δὲ ἐστὶν Ὀδυσσεὺς τὸν λαὸν διεγείρων. ἀλλ' ἐδὲ Θόοτος μέμνηται, καὶ ὁ πάντως ἐστὶ δειλός. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι πάντων ἐπιστραφύγων μόνος ὁ Ὀδυσσεὺς παρέμεινε πρὸς ταῖς ναυσὶν, ὥστε τὸ ἐπὶ τῷ ἐκτροπῆς γίνεσθαι, τὸ „ὡς ἔφαθ' ἐδ' ἐκούσεν” (97), ὅτι ἐκαστοὺς παρεπύματο. A.

παλίντονα τόξα τιταίνων: εἰς τῷ πῶς τεινομένων· εἶδος δὲ τοξείας. A.

267. στή δὲ παρ' Αἴαντος: γράφετο στή δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος. A.

268. ἐπεξέφερεν: ἀντὶ τῷ ἔμπροσθεν αὐτῷ ἔφερεν. τὸ δὲ καὶ τὴν φιλαδελφίαν τῶν Τελαμωνίων ἐδήλωσεν, καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἀσπίδος τῆς περιλαμβανούσης αὐτὸς. BL.

269. βραχὺ διαμαρτυρεῖται ἐπὶ τὸ πῶς τὴν αἰσθησίν, ὑποσχετικὸν δὲ ἐν ὑποκρίσει βεβλήκει, ἡδὺς δὲ ὁ λόγος, καὶ τὸ γῆμα ὁμοιον. AB.

270. βεβλήκει: Ἀρισταρχος βεβλήκοι. A.

274. Ὁρσίλοχον μὲν: φιλέλλην ὢν τὸς μὲν ἐξ αὐτῶν ἐν τῇ προῇν ἤτην τιλευτήσαντας ἐκαταλέγει νεκρούς, τὸς δὲ Τρώων ἀεὶ ἀριθμεῖ καὶ νῦν. BL.

276. Πολυταίμονιδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνοππον: φιλωτόν πάντα, ἵνα κύρια γένηται. παρρητικὸν δὲ τὸς διακρίνοντας τὸ Ἀμοπάονα· πιδανώτερον γὰρ ἐστὶ κύριον αὐτὸ παρὰ λαβεῖν, ἵνα τὸ προκείμενον αὐτῷ πατρωνυμικὸν τυχάνῃ. A.

ἄλλως, τὸ Ἀμοπάονα ἐν ἐνὶ μέρει λόγου ἀναγνωσκόν· κύριον γὰρ. A.

279. φάλαγγας: τὸ πλῆθος τῶν ἀναιρεμένων διὰ τῆς φάλαγγος ἐδήλωσεν. BL.

281. φίλην κεφαλὴν: εἰς εὐνοίαν αὐτὸν διὰ τῆς φιλίας ἐπάγει, καὶ τῷ πατρὸς ὑπομνήσας καὶ τῆς ἡγεμονίας, ὅπως μὴ ἀνάξιος τῶν ὀφθῇ. καλὴ δὲ καὶ ἡ τῷ βάλαντι παρὰ τισί, BL.

„πατρὸς ἐκ γενεῆς πάντας κνύειν” (II, 10, 68). V.

282. αὐτὸν κεν τι φόως: λεληθῆτως αὐτὸν κατὰ τοῦ ἔκτορος ὀπλίξει· ὅθεν κἀκείνος συνίει φησι „τῶτον δ' ἐδύναμαι βαλεῖν κύνα.” BL.

283. ὁ σ' ἔτρεφε: τὸ δ' ἀντὶ τῷ ὅς. πανταχόθεν δὲ αὐτὸν προτρέπει, ὡς καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸς Ἕλληνας πάντας ἐνεργετήσαντα. BL.

ἡ σὲ ἀντωνυμία ἐγκλιτική ἐστὶ· τὸ δὲ ὅ πορὰ τῷ ποιη-

τῇ κεκμενόν ἐστιν ἀντὶ τῷ ὅς. A.

284. παρὰ Ζηροδότῃ ἐδὲ ἦν· ἡδέετο δὲ καὶ παρὰ Ἀρσοφάνει, ὅτι ἄκαιρος ἡ γενεολογία, καὶ ἐκ ἔχου προτρεπὴν ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ὀνειδισμόν καὶ ὑποτροπὴν. A.

5 Ἡρακλῆς, πορθέσας Ἴλιον, Ἡσιόνην τὴν Ἀμοιβόνην θυγατέρα Πηλεΐδου δὲ ἀδελφὴν ἔλαβεν ἀλκιμύλῳ, καὶ κεν αὐτὴν γέρας Τελαμῶνι ὡς σεβρατεύσαντι αὐτῷ, ὃς ἦς ἔχε Τεύκρον ὁ Τελαμῶν, ὡς ἂν ἐπὶ Τρωϊάδῃ γενναῖα τελέσια τὸν παῖδα Τεύκρον ἐκάλουν, προαναπέμψαντι τὸν τόνον καὶ ποιήσαντες κύριον· Τευκοὶ γὰρ οἱ Τρώες καὶ τῷ βασιλεύοντι αὐτῶν Τεύκρῳ, ἡ δὲ ἰσορία ἀκριβέστερον εἰρηδ' παρὰ τε ἄλλοις πολλοῖς καὶ παρὰ Ἀπολλωνίου (Ἀπολλωδωρῷ Περγινῷ) τῷ γραμματικῷ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν γ' ὡν (ἐν καταλόγῳ τῶν D). ἐξήτηθ' δὲ πῶς ἐξ ἀπάντων ἐπαυέσας τὸν Τεύκρον νῦν ἐπιφέρει νόθον. ἡμεῖς δὲ φ

15 μὲν τῷτο μὴ εἶναι πρὸς ἀλκίαν διὰ τὸ παρὰ τοῖς παλαιῶς ἔθος κρατῶν· ἐτίμων γὰρ τὸς νόθους ἐπ' ἰσῆς γνησίους. ἄλλως τε εἰ καὶ ἀλκιμύλῳτος ἡ Ἡσιόνη, ἀλλὰ ἐστὶς. ἐπὶ δὲ καὶ ἀεξήσεως ἔνεκεν τῷτο εἰρηδ' αὐτῷ φανερῶς. 20 τῇ ἡρετῇ καὶ τὸς γνησίους ὑπερέβαλεν. ABD. ἐκ ὀνειδίζει, ἀλλ' ἐπαινεῖ, ὅτι διὰ τὴν τῷ τρόπῳ ἔσθητα καίπερ νόθος ὢν ἔκως ἐπύρην. ἄλλως τε διδόναι ὅτι ἐκ ἐστὶν ὀνειδος τὰ ἴδια ἀκτεῖν. ἀλλ' οὐδὲ ὀνειδος νοθεία παρὰ τοῖς παλαιῶς, πολεμικῇ δὲ τὸς ὁμογύλους βαρύνει καὶ αὐτὸς ὢν, ὅτι τῇ φιλαδελφίᾳ μᾶλλον ἡται. BL.

289. μετ' ἐμέ: φιλικῶς πρὸς πῖσιν. ἐντεῦθεν ἡ μὸς τοῖς ὀριεῖς γέρας δέχεσθαι. V. πρὸς βήτιον: τὸ ἐπὶ τιμῆς διδόμενον ὄσπον. AD

30 290. ἡ τριπόδ' ἡ δὲ δύο ἱππεῖς: παραδιαξενικαὶ ἡ, ὡς τὸ „ἡ δὲ δύο ἡ τρεῖς ἄνδρας ἔρασαν” (Od. 5, 484) δὲ διπλῇ, ὅτι δύο ἱπποὶ ἐχρῶντο. οἱ περὶ Ζηροδότου Ἀριστοφάνῃ ἱππῶ. A.

291. ἡ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι: αὐτὴν, φησὶ, δώσω σοι ἣν ἂν ἀξιώσεις κτῆσθαι καὶ γὰρ τὴν. BL.

293. σπεύδοντα: ἀντὶ τῷ προθέτως ἐνεργεῖν. καὶ τὸ σπεύδειν ἐνταῦθα τὸ κακοπαθεῖν δηλοῖ, ἢ μάλιστα πέλεισθαι. BL.

296. τόξοισι: βέλει· „συναίνυτο καμπύλα τόξα πτεῖα” (II, 21, 502). V.

δεδεγμένος: ἔτι καὶ αὐτὸς Ἀριστοφάνῃ διὰ τῷ γ' διδόναι γένος· Ἡρωδιανὸς δὲ διὰ τῷ δ' δεδεγμένος. καὶ φησὶ Διογένης ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ὅτι ἐθρονεύμενος ἦν καὶ δεξιόχαιρος ἐστὶν. ἐκ ἄλλοις ἢ ἐξήγηται. AB.

299. βαλλέειν: ὅτι ἀντὶ τῷ παῖσιν καὶ βαλεῖν. A. κύνα: διὰ τὸ θρασὺ καὶ πολέμαλον. „ἔξ ἐν τῷ γ' γὰρ γὰρ δάνατον κίον” (II, 15, 362) καὶ τὸ „ὡς δ' οἶε τίς 50 κίων σὺνδ' ἀγρίε” (338). ABV.

301. ἡ διπλῇ πρὸς τὸ βαλλέειν. A.

304. Αίσυμνηθεν: Ἀρίσταρχος Αἰσύμνηθεν, ἢ ἡ Ζηνοδότου ἢ ἡ Ἀραιοφάνους. Α.

Αἰσύνηθεν διὰ τὸ ἢ αἱ Ζηνοδότου καὶ ἡ Ἀραιοφάνους. ἔξ Αἰσύνηθεν ἰσως τῆς Νικέως Σένης (II. 2, 671). οἱ δὲ αἰσύνηθεν ἀπὸ βασιλικῆς γένεος. V.

ἡ ἔξ παρὲλαι ὡς ἐπὶ τὰ ἔξ θρανόθεν. τὸ δὲ ἔξ Αἰσύνηθεν ἔξ Αἰσύνης πόλεως Θερρακικῆς. L.

306. μήκων δ' ὡς: ἦτοι τὸ ἔξης ἐστὶν, ἐτέρωστε δὲ κάρη βάλεν ὡς μήκων, ἦν ἐν κήρῳ καρπῷ βριθόμενῃ ἐστὶ λείπει γ' τὸ ῥήμα τῆτο, ἢ ἄν ἔξιν ἡ μετοχή ἀντὶ ῥήματος. ἔξαι δὲ ἔτιος δις ἡ ἀντιπῶδοις λεγόμενη, ἢ γ' ἔξης ἐπιφέρει, ὡς ἐτέρωστ' ἤμυσσε κάρη, ἢ ἐν ἄλλοις δὲ εἰώθεν. κατὰ δὲ ταύτην τὴν ἐξήγησιν ἐπὶ μὲν τὸ βάλεν διασέλημεν, ἐπὶ δὲ τὸ εἰσαγεῖν ἥσιν ὑποσέζομεν. διὲνα δὲ καὶ ὑποσέζω ἀμφοτέρω ἐν ὑποκρίσει, ἵνα μὴ ἀντιπῶδοις ἢ 15 ἡ ἐπιφερομένη: ἔξαι δὲ τὸ ἔξης; ὡς δὲ μήκων ἐτέρωστε κάρη βάλεν, ὡς ἐτέρωστ' ἤμυσσε κάρη. ἡ περισσὸν ἔξαι τὸ ἡ ἔρῳων, ἢ ὁ τέ σένδεσμος; ὁ δὲ λόγος, ὡς δὲ μήκων ἐτέρωστε κάρη βάλεν, ὡς ἐτέρωστ' ἤμυσσε κάρη, βάλλει καρπῷ βριθόμενῃ, ὡς ἐτέρωστ' ἤμυσσε. βέλτιον δὲ ὑποσέζω. Α.

ὅλον ὅλον παραβέβηκ' μηδενὸς ἔλλειποντος. ἔξαι δὲ διὰ κενος ὁ μήκων; διὰ βαρεῖν. κοινὸν δὲ ἔξαι τὸ κάρη βάλεν. BL.

ἦτε: σημειωτέον ὅτι ὁμηρικῶς εἶπε τὴν μήκωναι. D.

307. βριθόμενῃ: κάρη; τῇ μετοχῇ ἀντὶ ῥήματος, ἢ 20 ἔξαι τὸ χῆμα ἴδιον Αἰολίων. D.

ἡ διπλή, ὅτι ἐξωθεν προσήκον τὸ ἔξιν, εἰ μὴ ἡ μετοχή ἀντὶ ῥήματος παρὴληκ', βριθόμενῃ ἀντὶ τῆ βριθεί. ἡ κοινὸν τὸ κάρη βάλεν. Α.

λείπει τὸ ἔξιν: ἐνδέχεται δὲ (ὅ γ' ἀναδέχεται V) Νικάνωρ τὴν μετοχὴν ἀντὶ ῥήματος. νοτίησι δὲ, ὅτι εἰ μὴ ἦν ἐγγρά, 30 ἢ ἂν ἐκείλιτο ἀλλ' ἐκείλαστο. BLV.

308. ἐτέρωστ': ὅτι τὸ πλήρες ἐτέρωστε. Α.

Αἰτωλικὸν τὸ πῆληξ. V.

311. διχῶς, τῷ μὲν ἡμαρτε, ἢ τὸ θ' ἡμαρτε. Α. παρὲσφηνεν γὰρ Ἀπόλλων: ἢ τὸν ἔκτορα σώζει, 35 ἢ τὸν Τεύκρον ἐπαίρει ὡς μὴ ἀποτοχόντα ἀλλὰ σφαλέντα; παρὲσφηνε δὲ ἢ τὸν Τεύκρον ἢ τὸ τόξον. BLV.

312. Ἀρχεπιτόλεμον: ἐνταῦθα καταλείπει Ζηνοδότος Ἀρχεπιτόλεμον, πεποίηκε δὲ ἄνω (123) Ἰφριτόην Ἐρασιπτόλεμον. Α.

μόνος τὸς ἔκτορος ἡμιόχους ἐπαίρει ἐν τῷ πολλῷσι τιτωσσομένους, ἄνω μὲν Ἠμιονία, τὸν δὲ Ἀρχεπιτόλεμον, μετὰ δὲ ταῦτα Κεφριότην; θρασυς γ' ἡμιόχος ἔστιν ἔκτορος. διδάσκει δὲ ὁ ποιητὴς ὅτι βλάπτει ἡ πρὸς τὰς θρασυὰς γούλα. BL.

313. εἴμενον πόλεμόνδε ἐμφαίνει διὰ τὸ ὅτι 40 εἴμενον ἂν τι χαλεπὸν, εἰ μὴ ὑπὸ Ἀπόλλωνος μὲν παρὲσφην, ὑπὸ δὲ ἔκτορος ἐτρώθη. BL.

ἡ διπλή πρὸς τὸ βάλεν ἀντὶ τῆ ἐπαισεως. βραχὺ δὲ διασαλτέον μετὰ τὴν δὲ ἀνταπῶδην. Α.

316. ἡνιόχοι: λείπει ἡ περὶ, ὡς ποικιλοτάτην ἤκαστα

ὅσα Προίμοιο θυγατρὸς (Od. 11, 420). ὅ γ' τὴν αὐτῆς ὅπου, ἀλλὰ περὶ αὐτῆς ἦν ἔλεος Κλυταιμνήστρα καταβοῦσα Ἀγαμέμνονος, οὐ ἐπαγάγοι αὐτῇ βάρβαρον γυναῖκα, ὁ ἂν ἔξ αὐτῆς νόθος οὐκ ἐπὶ τῷ Ἀγαμέμνονι. οὕτως ἔν καὶ 5 ἐνταῦθα λείπει ἡ περὶ. V.

317. ἐταίρου: ἡ διπλή, ὅτι ἐλλείπει ἡ περὶ, περὶ ἐταίρου. Α.

321. ὁ δὲ: Ὀμηρικὸν ἔθος ὡς περὶ ἐτέρω λεγόμενον. Α. ἡ διπλή ὅτι ὡς περὶ ἐτέρω, ὁ δὲ χειρῶν, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναγέρων πρῶτον, ὡς εἰ ἔλθῃν εἰς δὲ αὐτὸς χειρῶν λῆψι χειρ'. Α.

βαλεῖν: ὅτι ἐπὶ τῷ τρώσει. V.

323. ἐξέλειτο: ἐξέλειτο, ἐξήγαγε. L.

πικρὸν: πικρὸς ὁ θανάσιμος, ὅς ἀλλ' ἐξ ἔχεναι. L.

325. ἡ διπλή, ὅτι αὐτὸν οὐκ ἐπὶ σαφὲς εἰς τῶν ἑλκόντων, ἢ πολλοῖσι τὸ ἔξαι ἀπὸ τῶν. ὁ πάντως διασαλτέον ἐπὶ τὸ αὐτὸν οὐκ ἐπὶ, ὡς ἀξιοῖ Νεοτέλης; ἀμφοτέρω γ' συμβέβηκε πρὸς τὸν ὅμιον, ἢ τὸ βληθῆναι αὐτὸν ἢ τὸ ἰσῆσαι. ὁ μέντοι Νεοτέλης Σκεθικὴν εἶναι τὴν τοξείαν ἔφασκεν, τὸ 20 τὸ ἔξαι πρὸς τὸν ὅμιον ἐλκόμενα. Α.

ὅτι κλητὸς ἀποέρχεται: περὶ (διὰ V) τὸν σύνδεσμον τῆς ὁμοπλατῆς ἦτοι τὴν ἀντιστοιχίαν. καίριον δὲ τῆτο ὡς πρὸς τοξείαν καλεῖ. BLV.

ἔτιος χωρὶς τῆς ἀποέρχεται. V.

328. προδίδουσι δὲ τὴν ὁρμὴν τῆς λίθου ἢ κοπεῖσα νεογὰ. BL.

ὅτι ἐν τοῖς ἔξης (II. 15, 469) τῆτο μνημονεύει „νεογὴν δ' ἐξέβηκε νεογενεῖα.“ ἢ ὅτι ἔτιος εἶπε τὸ ἐνάρχησιν ἐν ἴσῳ τὴν χεῖρα κατὰ τὸν καρπὸν. Α.

τινὲς ἀποπερίσπασαν τὸ χεῖρ, ἢ ἔχῃ ἐντέλειαν πτωσεως αἰτιατικῆς. ὁ μέντοι Ἀσκαλιωνίτης ἀξύνει, ἢ εὐθείαν παραλαμβάνει, ἵνα ἢ χῆμα γένηται. Α.

νάρκησιν δὲ χεῖρ: ποῖος ὅμιος βέβηκ'; δῆλον ὅτι ἡ ἀριστερὸς, δι' ὃν φησὶ „τόξον δὲ οἱ ἐκπαινεὶ χειρὸς.“ ἄλλως τὸν προβεβλημένον ὅμιον εἰκὸς πεπλήχθαι, ὅχι τὸν συνεσταλμένον ἐν τῷ τοξεύειν. τινὲς δὲ χεῖρα κατ' αἰτιατικῆς. ABL.

Πορφυρίδης. ἐν ταῖς τοῖς ἔξαι τοῖς περὶ τὸ Τεύκρον εἰρημένους ἐπὶ τῶν ποῖαν χεῖρα τέρωσ' ὁ Τεύκρος, ἢ πᾶσι 40 ἄλλοις τὴν νεογὴν ἐπὶ τὸν ὅμιον ἔλκει, καθάπερ οἱ Σαδοῖαι τῶν γ' ἔξαι Νεοτέλης, ὅλον βιβλίον γράψας περὶ τῆς κατὰ τὸς ἡρώους τοξείας, ἢ τὸς μὲν Κρήτας φέμινος τὴν νεογὴν ἔλκειν ἐπὶ τὸν μισθόν, τὴν δὲ τῶν κοκλασιγῶν ποῖα, τὸν Σκεθικὸν ἢ ἐπὶ τὸν μισθόν ἀλλ' ἐπὶ τὸν ὅμιον ἐλκόντων. μὴ προέρχεται

45 καὶ εὐδύνημα μέρη τοξείοντα (τὸ τοξείοντος Leid.) τὰ δεξιὰ, ὅτιον δὲ ὅτι τὸ αἰετόντα ἢ δὲ στυγνὴν τῷ παρ' ὅμιον, ἀλλὰ εἴσαντα ἐν τῷ αἰετόντα τὸ ἔξης λέγειν, παρ' ὅμιον δὲ κλητὸς ἀποέρχεται ἀρχέει τε εἰθὺς τε. τοῦτο γ' ἐπὶ μὲν τὴν νεογὴν ἐπὶ τὸν ὅμιον ἔλκειν ὁ συνήδαι, τῇ δ' ἐμφηρῇ 50 βεβλόμενῃ τὴν παρ' ὅμιον πληγῇ, ὅτι καὶ παρὸς μάλιστα συνήδαι παρὰ γ' τὸν ὅμιον ἢ κλεις ἔξιν, ἀποδιαρῶσα τὸ

ζηθος ἀπὸ τῆς ἀχένοσ. τὸτο μὲν οἶμαι ἔτιωσ λύνθ. φαιέν
δὲ ὅτι παρὰ τὸν ἀριστερὸν ὄμιον ὁ λίθος κατηνέχθη. ἐκ ἐκ
τῶν προκειμένων δὲ ἐπὶ τῶν, ἀλλ' ἐξ ὧν ἐπάγει, ἔδειξε „ἔφησε δὲ
οἱ νευρήν, νύκτασε δὲ χεῖρ καὶ καρπῷ, ἣ δὲ γυνὴ ἐριπών,
τῶν δὲ οἱ ἔκπεσε χειρὸς,” οὐ μὰ Αἴα τῆς δεξιᾶς, ἀλλὰ 5
τῆς εὐωνύμου. καὶ συνέβη ταύτην νυκτῆσαι κατὰ τὴν πρὸς
τὸν ὄμιον συνάστειαν, ὅνπερ καὶ πεπληγμένοι συνέβαινε. προσ-
εχῇ γὰρ τῇ μὲν δεξιᾷ χειρὶ τὰ δεξιὰ τῶν ἐπὶ αὐτῇ, τῇ δ'
ἀριστερᾷ ἐν συνωπῇ τὰ ἐναντία καὶ ἐκ ἰδέναιτο τῆς κρατέ-
σης τὸ τῶν ἀριστερῶν χειρὸς νυκτῆσάσης, καὶ διὰ τῶτο ἀπο- 10
βυλῆσης τὸ τῶν, μᾶλλον ὁ δεξιὸς ὄμιος βεβλήθη, ἀλλ' ὅχι
ἢ τῆς πεπονθυίας ἀριστερᾶς, ἐπεὶ καὶ προβάλλοντες μὲν
τὸν ἀριστερὸν ὄμιον, συνέλλοντες δὲ εἰς ἑαυτὰς τὸν δεξιὸν
τοῦτον οὖσι· ἐτοιμότερον δὲ εἰς βολὴν τὸ προβεβλημένον τῷ
κρητομένον. Β.

331. περίβη: ἡ διπλή, ὅτι ἀπὸ τῶν ὑπερμαχοῦντων
τοῖς ἐκτόνοις ζῶσι, πρὸς τὸ „Χρῆσθαι ἀρμυρήθηκε” (Π. 1,
37). τὴν δὲ προθυμίαν καὶ σπαδὴν αὐτῶν διὰ τῶ θέων ἐδή-
λωσιν, ἐπεὶ ὁ μακρόθεν ἦν ἀλλ' ἐγγύς. ΒΛ.

335. Ὀλέριπτοι: πάλιν ἐπὶ τὸν Αἴα τὸ τῆς κίχης αἰ- 20
τιον ἀναφέρει, μὴ θείων μομφῇσι Ἑλλήνας. ΒΛ.

336. οἱ δ' ἰδὲς τάφροισι: τῇ ταραχῇ τῶν γεννόν-
των μόνον ἔχῃ καὶ οἱ ἄριστοι τῇ τάφρῳ φεύγοντες ἐνέπε-
σον. ΒΛ.

337. Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοιισι: αἱ Ἀριστεύχων χωρὶς 25
τῶ τ, Ἐκτωρ δὲ πρῶτοιισι: καὶ ἔστι, ὁ δὲ Ἐκτωρ ἐπὶ
τῶς πρώτους ὄρμα. Α.

σθένει βλεμμαίων: σφοδρῶς ἐπιβῶννόμενος. ἐνιοὶ
δὲ τῷ βλέμματι φοβῶν. οἶον τὴν δύναμιν διὰ τῶ βλέμμα-
τος ἐνδεικνύμενος. Δ.

338. ὡς δ' ἄτε τίς τε κύνων: καὶ διόντως, φασί, τῷ
κυνὶ ἐν ζῶν διώκοντι παραβάλλει τὸν Ἐκτορα διώκοντα
πολλὰς. ἄλλως τε ἐκ τῶ ἐκάλειν τὸν διώκοντα κυνί, τὰς
δὲ διωκόμενες ἀκκιμωτέρω ζῶν, τῷ λέοντι. ὀρεῖον δὲ πρὸς
μὲν τὸ πρότερον ὅτι ὁ Ἐκτωρ εἴκασαι κυνὶ ἐν καὶ ὁ διωκό- 35
μενος θηρὶ ἐν. φασί γὰρ „αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσταν”
(349). πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ὅτι ἡ παραβολὴ καὶ πρὸς ἰχθὺν
ἀλλὰ πρὸς τῶς κύνες γὰρ ἐν ταῖς θήραις ἐπιτήδαιοι πρὸς
διώξιν διὰ τοῦτο ὁ Ἐκτωρ διώκοντι εἴκασαι κυνί. τὰ δὲ
ἄγρια ζῶα φεύγειν εἴωθε τὰ πολλά. διὰ τῶτο οἱ ἔποχοι- 40
ρῶντες Ἕλληνες τοῖς φεύγεσιν ἐκάζοντο. ἔπειτα καὶ διόντως
τοῖς ἀκκιμωτέροις ζῶοις φεύγειν παρέβαλε τῶς Ἑλλήνας
προσέχον γὰρ τῇ ῥώμῃ, καὶ τὰ νῦν δυσχερεῖ, καὶ αἱ ὁ ποιητὴς
εἴωθε κακοπραγύντας αὐτὰς θηροῖν ἐκάζειν. ΑΒΛV. ὁ δὲ
Αἴας καὶ τῷ Αἰδῶ φοβῶντος αὐτὸν ἀναχωρῶν λέοντι παρα- 45
βάλλει, οἱ δὲ Τρῶες νεβροῖσι. V.

συνδὲ ἀγρίον: συνέχου, σημειωτικόν δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα
ὀνόματα διηρομένως λέγει ὡς τὸ ἀγρίον κῆρα. Δ.

339. ἀπῆται κατόπισθε: εὐ τὸ ἀπῆται καὶ γὰρ ἐπι-
λαμβάνει, ἐπιπῆται δὲ ἑλακτῶν. εὐ δὲ καὶ τὸ ὀπίσθεν ἐναν- 50
τιος γὰρ ἐπρόκειτο τῷ θηρῶ, τὴν ἐμβολὴν αὐτῷ φοβέμε-

νος. καλῶς δὲ καὶ τῇ πλευρᾷ ἐπὶ κῆρ ἄλλα τοῖς γλουτοῖς
τοῖς ἰχθίοις πρὸς τὸ ῥαδίως ἐκκλίνειν τὴν ἐπιστροφὴν
θηρῶ. ἐπιφέρει γὰρ „ἐπισσόμενόν τε δοκεῖ.” καὶ ἐν
δυσχερίᾳ δὲ ὑπῆρ τὸ Ἑλληνικόν. ΒΛ.

διώκων: γράφει πεποιδῶς. Α.

340. ἰχία τε γλουτῆς τε: τὸ ἡμιεχίον ἢ τὰς
συναπτεῖν, ἢ ἡ γῆμα, ἀπῆται ἰχία ἀντὶ τοῦ ἰχθίου.
„Ἦση δὲ μάστιγι θοῶς ἐσφαλεῖ ἄρ' ἴππος” (Π. 5, 74)
ἢ τοῖς ἔξῃς προσδοτεῖν, ἵνα τὸ δοκεῖται κοινὸν ἦ. Α.
σημειῖται τινες ὅτι ἐγὼς διέταλκε. Α.
ἐπισσόμενον: διὰ τῶ τ, περὶ γὰρ τῶ συνδὲ λέγει. V
ἔτιω διὰ τῶ τ ἐπισσόμενον: τὸν γὰρ ἐν ἐπιστροφῇ
παρατηρεῖ. Α.

343. τῇ ταραχῇ τῶν γεννόντων καὶ μόνον ἔχῃ ἐμπαι-
15 των τῇ τάφρῳ οἰκίον τὸ ὑπερβατόν. V.

344. πολλοὶ δέ: ὁ δὲ ἀντὶ τῶ γὰρ. ἔστι δὲ διὰ μέσ-
345. ἐρητύοντο μένοντες: καὶ κατὰ τῶς Τρῶας
γεννῶντες ἦσαν ἢ νεβροῖ (Π. 22, 1). φιλόκληρον
αἰδέσιμον αἰ τὸ Ἑλληνικόν εὐχαιῶ γὰρ θεοῖς καὶ ἄλλοις
παρακαλεῖσιν. ΒΛ.

346. μετὰ τὸ κεκλόμενοι σικτόν: ἔτῃ γὰρ πεπο-
περίσθον τὴν ἔξῃς, ὡς αἱ γε διὰ τοῦ δ' ἐργάσεται, μέ-
εἰχεύοντο, ἐξέλαμεν ἂν ἐπὶ τὸ ἀνίσχοντες. καὶ
γραφικὸν ἀμάρτημα γέγονεν. Α.

347. ἐνχεύοντο ἀπὸ μετοχῆς εἰς ἦμα μετέβη
τὸ „δοῖσι τε τιτυσκομένοι λάεσι τ' ἔβαλλον” (Π. 5, 80)
348. ἀμυριπεριεσώφει: καὶ περιτῇ ἢ ἐτέρᾳ πρὸς
ἀλλ' ἐναργῶς δεικνύει τὴν ἐν ταύτῃ γινομένην συν-
Ἐκτορος ἐπιστροφὴν (ἐπιστροφὴν V), ζητῶντος κατὰ ποῖον
30 εἰλάσει μέρος τῶς ἑαυτῶ ἴππος. Β.

349. ὁ Ζηνόδοτος γράφει Γοργόνος ὄμματ' ἰχ-
ἢ βροτολοιγῷ Ἀρηος. ὁ δὲ Ὀμηρος χωρὶς τῶ τ
γὰρ „τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ” (Π. 11, 36) ὡς Σαπη-
λέγει Γοργῶς ὡς Σαπηῶς. Ἀριστεύχων δὲ γράφει σῖν-
35 τ, οἶματ' ἔχων· καὶ φασὶ παρὰ τὴν ὄμιον γεγενῆ-
τὰς ὁδὸς καὶ τὰ ὀρμήματα. αἱ μέντοι πλείους τῶν δημῶν
εἶχον Γοργῶς ὄμματ' ἔχων, οἷς συλλαμβάνει καὶ τὰ ἄλλα
λεγόμενον „τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ βλοσυρῶπις.” χαλεπὴ
τὸ σαργὲς εἰπεῖν. Α.

349. ὁ Ζηνόδοτος γράφει Γοργόνος ὄμματ' ἰχ-
ἢ βροτολοιγῷ Ἀρηος. ὁ δὲ Ὀμηρος χωρὶς τῶ τ
γὰρ „τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ” (Π. 11, 36) ὡς Σαπη-
λέγει Γοργῶς ὡς Σαπηῶς. Ἀριστεύχων δὲ γράφει σῖν-
35 τ, οἶματ' ἔχων· καὶ φασὶ παρὰ τὴν ὄμιον γεγενῆ-
τὰς ὁδὸς καὶ τὰ ὀρμήματα. αἱ μέντοι πλείους τῶν δημῶν
εἶχον Γοργῶς ὄμματ' ἔχων, οἷς συλλαμβάνει καὶ τὰ ἄλλα
λεγόμενον „τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ βλοσυρῶπις.” χαλεπὴ
τὸ σαργὲς εἰπεῖν. Α.

349. ὁ Ζηνόδοτος γράφει Γοργόνος ὄμματ' ἰχ-
ἢ βροτολοιγῷ Ἀρηος. ὁ δὲ Ὀμηρος χωρὶς τῶ τ
γὰρ „τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ” (Π. 11, 36) ὡς Σαπη-
λέγει Γοργῶς ὡς Σαπηῶς. Ἀριστεύχων δὲ γράφει σῖν-
35 τ, οἶματ' ἔχων· καὶ φασὶ παρὰ τὴν ὄμιον γεγενῆ-
τὰς ὁδὸς καὶ τὰ ὀρμήματα. αἱ μέντοι πλείους τῶν δημῶν
εἶχον Γοργῶς ὄμματ' ἔχων, οἷς συλλαμβάνει καὶ τὰ ἄλλα
λεγόμενον „τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ βλοσυρῶπις.” χαλεπὴ
τὸ σαργὲς εἰπεῖν. Α.

349. ὁ Ζηνόδοτος γράφει Γοργόνος ὄμματ' ἰχ-
ἢ βροτολοιγῷ Ἀρηος. ὁ δὲ Ὀμηρος χωρὶς τῶ τ
γὰρ „τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ” (Π. 11, 36) ὡς Σαπη-
λέγει Γοργῶς ὡς Σαπηῶς. Ἀριστεύχων δὲ γράφει σῖν-
35 τ, οἶματ' ἔχων· καὶ φασὶ παρὰ τὴν ὄμιον γεγενῆ-
τὰς ὁδὸς καὶ τὰ ὀρμήματα. αἱ μέντοι πλείους τῶν δημῶν
εἶχον Γοργῶς ὄμματ' ἔχων, οἷς συλλαμβάνει καὶ τὰ ἄλλα
λεγόμενον „τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ βλοσυρῶπις.” χαλεπὴ
τὸ σαργὲς εἰπεῖν. Α.

349. ὁ Ζηνόδοτος γράφει Γοργόνος ὄμματ' ἰχ-
ἢ βροτολοιγῷ Ἀρηος. ὁ δὲ Ὀμηρος χωρὶς τῶ τ
γὰρ „τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ” (Π. 11, 36) ὡς Σαπη-
λέγει Γοργῶς ὡς Σαπηῶς. Ἀριστεύχων δὲ γράφει σῖν-
35 τ, οἶματ' ἔχων· καὶ φασὶ παρὰ τὴν ὄμιον γεγενῆ-
τὰς ὁδὸς καὶ τὰ ὀρμήματα. αἱ μέντοι πλείους τῶν δημῶν
εἶχον Γοργῶς ὄμματ' ἔχων, οἷς συλλαμβάνει καὶ τὰ ἄλλα
λεγόμενον „τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ βλοσυρῶπις.” χαλεπὴ
τὸ σαργὲς εἰπεῖν. Α.

349. ὁ Ζηνόδοτος γράφει Γοργόνος ὄμματ' ἰχ-
ἢ βροτολοιγῷ Ἀρηος. ὁ δὲ Ὀμηρος χωρὶς τῶ τ
γὰρ „τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ” (Π. 11, 36) ὡς Σαπη-
λέγει Γοργῶς ὡς Σαπηῶς. Ἀριστεύχων δὲ γράφει σῖν-
35 τ, οἶματ' ἔχων· καὶ φασὶ παρὰ τὴν ὄμιον γεγενῆ-
τὰς ὁδὸς καὶ τὰ ὀρμήματα. αἱ μέντοι πλείους τῶν δημῶν
εἶχον Γοργῶς ὄμματ' ἔχων, οἷς συλλαμβάνει καὶ τὰ ἄλλα
λεγόμενον „τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ βλοσυρῶπις.” χαλεπὴ
τὸ σαργὲς εἰπεῖν. Α.

350. τὰς δὲ ἰδῶσ' ἐλέησε θεὰ: ἀνυρεῖ πάλιν ἔτι
ἀπὸ τῶν παρόντων, μὴ διηγόμενος ὡς φιλέλλην τὴν
Ἑλλήνων δυσχερίαν. ΒΛ.

351. αἰψα δ' Ἀθηναίην: δεικνύει τὸ αἶμα δὲ ἴπ-
50 ἐπιλογισμῶ τῶτο ποιεῖ διὰ καὶ μεταμεληθῆσε ἔπειτα.
τιχθεῖσα δὲ Ποσειδῶνος ταύτην ἀναπέθει. ΒΛ.

352. οὐκέτι: οὐκέτι ὕστερον τῶν Ἑλλήνων ἀπολοῦν-
ται γὰρ, ὥς μὴ χρεῖαν ἔχειν τῆς ἐξ ἡμῶν ἐπιμελείας. τι-
νές δὲ κατ' ἐρώτησιν. V.

οὐκείον τῇ χειλιούδῃ τὸ προσήμιον. κατ' ἐρώτησιν δὲ
αὐτῇ διαλέγετο. ὅκειν, ἡρώ, καὶ ἐχάτος τῶν Ἀργείων κε- 5
καυδόμεθα; τὸ δὲ κεκαυδόμεθα ἔνι τῇ φρονι-
μῃ, ἐπὶ τῇ γνώμῃ. BLV. ἔχουσιν οὖν ἀπολογίαν διὰ τὸ
μὴ περιορᾶν τὴν Ἑλλήνων ἐχάτην ἀπώλειαν. ἐστὶ δὲ μέσος
δεύτερος μέλλων καυδῆσθαι, καὶ Αἰολικῶ ἀναδιπλασιασμοῦ
κεκαυδῆσθαι. V.

352. νῶϊ: ἡμῶν κοινῇ διαλέκτῳ. Δωριεὺς γὰρ φασιν
ἄρμες, Αἰολεὺς ἄρμε, Ἀττικοὶ δὲ νῶ, Ἰωνες ἡμέας. ἔστι δὲ
ἀντωνυμία δευτέρῃ ὁρθῆς καὶ αἰτιατικῆς πτώσεως, ἡμῶν καὶ
ἡμῶν. A.

353. Δυναῖον: γράφεται Ἀργείων. A.
κεκαυδῆσθαι ὅς ἐστιον περὶ δύναμις καὶ τοῖς ἐξῆς
συνάπτειται, ἵνα ἢ ὅς ἐστιον βέλτων δὲ ὡς σύνηδες τοῖς ἄνω.
ἢ δὲ διάφορα, ἐκείνῃ ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων ἀπορησόμεθα τὸ
γε παντάνα ἔνι. ὅς ἐστιον ἀντὶ τῷ ὕστατον, ὡς μᾶλλον
τὸ ἄλλα. A.

ἔς ἐστιον ἀντὶ τῷ ὕστατον, ὡς μᾶλλον τὸ μᾶλλον. V.

355. ἀνδρὸς ἐνδὲς ἡμεῖς: τεχνικῶς δὲ κατὰ Αἰδὸς ἀν-
τὴν διττήν, μὴ πως αἰδέσθῃ τῷ πατρὶ ἐναντιώσθαι. ἢ δὲ
συνήθει τὸ σιωπῆσθαι, καὶ φησιν „ἀλλὰ πατὴρ ἑμὸς.” ἡμ-
φροντικῇ δὲ ἡ μεταφορὰ τὸ γὰρ ἡμῶν ἐπὶ ἀνέμον καὶ πυρὸς 25
τάττειται, ἡμῶν δὲ ἔχει ἐπὶ Ἑκτορος „ἐν δ' ἔπεισ' ἑσπέρην
ὑπερᾶν ἴσος ἄλλη” (Π. 11, 297) καὶ „μαίνεται δ' ὡς ὅτ'
Ἀρης ἐγγίστατος ἢ ὁλοὺν πῆρ” (Π. 15, 605). BLV.

ἀνεκτὸς: ὡς ἀνδρὶ καὶ Ἀρξέταρχος περισπᾷ. λέλεκται
δὲ ἡμῶν περὶ τῆς προσφιλίας, ὅποτε διελύβομεν περὶ τοῦ 30
„ἢ δὲ λοῖπια ἔργα τὰδ' ἔσσεθ' ἀκέδ' ἀνεκτά” (Π. 1, 573). A.

358. καὶ λίην οὐ τόσος γε: καὶ μὴν περὶ τῆς μὲν ἡδὲν
μοι μέλει, φησὶν ἀπολεῖν γὰρ ὅσον ὀδέω. ὁ δὲ πατὴρ ὁ
ἑμὸς ἐστὶν αἰτίας. BL.

λίην: ὅσον ὀδέω. ἔτι καὶ τὸ „ἀλλ' ἔοικεν” μᾶλλον 35
γὰρ νῦν ἀνέται” (Π. 10, 251). V.

360. ἑμὸς: ὁ μέγας καὶ σμικρὸς. V.

μαίνεται: ἐνθουσιᾷ, ὡς τὸ „μαίνεται δ' ὡς ὅτ' Ἀρης”
(Π. 15, 605). τὸ φιλότιμον δὲ τῆς κακώσεως δηλοῖ. BL.

361. σχέτλιος: σημειῖνται τινες ὅτι ἀντὶ τῷ ἀγνώ- 40
μων, ὅτι ἐν τῷ καθόλου δέ, ἀλλ' εἰς ταύτην μὴν. A. διὰ
τὰ πεποιημένα εἰς Ἡρακλέα. V.

362. οὐδέ τι τῶν μέμνηται: πρὸς μὲν τὸν Αἰῶ ἐν-
πρεπῆς ἢ εἰς τὸν Ἡρακλέα τῆς εὐεργεσίας ἀνάμνησις, πρὸς
δὲ τὴν Ἡραν ἐκείνῃ αὐτῇ γὰρ ἡντιμώτα αὐτῇ σωτήριον τῶν 45
Ἡρακλέα, ἢ ἐκείνῃ φησὶν, ὅτι ἀνθρώπων ἐν τῇ ἡμῶν ἢ αἰ-
κῶν πολλῇ γὰρ σπασθὴν εἰς τινος εὐεργετικῆς καὶ δι' αὐ-
τῶν τῆς ἀναγκαίας εἰς ἀπέρχουσαν ἐλπίδας, ἀγαθῶν ὄν-
των τῶν ἐν πεποιθότων, ἐλπίδαμεν χειλιούδοντες εὐεργετῶν

πρὸς ἃς ἀπὸ γνησίου τὴν τῶν εὐεργετηθέντων ἀγαθῶν
μεμνόμενοι ἑαυτοῖς ἐπὶ τῇ ἀβύλῳ κρῖσι. BL.

364. ἦτοι ὁ μὲν: αὐτῇ τὴν ἐπιμελείαν. δηλοῖ δὲ καὶ
τὸ εὐεργετῶν Ἡρακλέα. V.

αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς: ἀπολογεῖται τῇ μητροῦ. V.

367. πύλας: ἰσχυρῶς συναρμολογῶντος καὶ κλεινῶτος
τὰς πύλας, διὰ τὸ μηδὲν ὑποσφίρειν ἐξ Ἀἰδῶ. AD.

368. ἐξ Ἑρβείους ἄξοντα κύνα συγερῶ Ἀἰδῶ: ἢ
διπλῇ, ὅτι τότε μόνον τῷ ἄλλῳ μέμνηται κατὰ τὸ ἡρώ, 10
ἢ τῆς ἑσπέρης, καὶ ὅτι κύνα μόνον λέγει, Κέρβερον δὲ ἐκ ὀνο-

μάζει, ὡς οἱ νεώτεροι. ἀπὸ δὲ τῷ μέλλοντος ἄλλῃ πάντας
δηλοῖ. οἶδε δὲ τὸν κύνα καὶ τὴν φέρον αὐτῶν. Πίνδαρος γὰρ
ἐκατόν, Ἡσίοδος δὲ πεντήκοντα ἔχειν αὐτὸν κεφαλὰς φη-
σιν. ABV. *)

15 τὸν Κέρβερον. τελεθίντων Ἡρακλέα ἄλλων ἐν μῇ
καὶ ἔπειτα δαίτῃ, μὴ προσδεχόμενος Εὐρυκλῆος τὸν τε τῶν
Ἀνδρῶν βοσκομημάτων ἄλλων καὶ τὸν τῆς Ὑδρας, ἐνδύκατοι
ἐπέταξεν ἄλλον αὐτῶν, τὸν Κέρβερον ἐξ Ἀἰδῶ κομίσαι. ABD. **)

369. Στυγὸς: Στυγὸς μὲν τῶν Ὀκεανῶν θυγατέρα, ἡν
20 ὁ Ζεὺς φρικωδέστατον θάλαμον τῶν θείων ἐποίησε τηρήσας
αὐτήν, ὡς φησὶν Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ (775). ἔστι δὲ καὶ
κρήνη ἐν Ἀἰδῶ. AD.

αἰπὰ: προσάντη καὶ ἔνδοθεν καταρρόφοντα. τὸν πλὴν δὲ
τῷ Κωκυτῷ φησὶν, ὡς ἐστὶ Στυγὸς ὕδατος ἀπορροή. BL.

370. στυγέει: ἐκ εἰπεν ὅτι ἐκ ἀντισηγομένην, ἀλλ'
ἢ θικῶς ὅτι μᾶλλον καὶ μεμίσσηται. BL.

371. ἢ οἱ γόονα: ἔκυσσε: τὴν μὲν Θέτιδος χάριν
ἀπέκρυψε, λέγουσα δωρεῖν αὐτῇ εὐεργετηθῆναι, τὴν δὲ ἰδίαν
ὠνεῖδισε μὴ εὐεργετημένη. BL.

371. 372. ἀδεινῶν δύο εἶχοι, ὅτι ἐκ ἔδει κατὰ μέρος
διηγῆσθαι, καὶ ταῦτα πρὸς τὴν καλῶς εἰδυῖαν καὶ μὴν ἰδὲ
ἡμῶν περισσόν τι προσιστοῦμεν. οὐδὲ παρὰ Ζηνηδότῃ
ἦσαν. A.

373. ἔσται μὲν ὅταν: ἢ διπλῇ πρὸς τὸ τῆς ἐρη-
νείας ἰδίων, ὡς ἐκεῖ „ἔσσεθ' ἡμῶν ὅταν ποτ' ὀλώλῃ Ἰλῖος
ἱρή” (Π. 6, 448). ἀντὶ τῷ ὅτι ὀλεῖται. A.

ἢ θικῶς τῶν φιλοφρονήσεων τῷ πατρὶ μέμνηται, αὐτὰ
τὰ ὀνόματα εἰπῶσα οἷς παρακαλῶν αὐτὴν ὁ Ζεὺς πρὸς τὰς
ἰδίας ἐπεκορίζετο χρεῖας. BLV.

374. ἀλλὰ σὺ μὲν: ἐκ ὡς ἦσαν κλειεῖν, ἀλλὰ και-
ρὸν λαμβάνουσα πρὸς τὸν ὀλισμόν. BL.

376. ἴδωμαι: γράφεται ἴδωμεν. A.

377.: ἢ διπλῇ, ὅτι Ζηνηδότος γράφει σὺν τῷ νῶϊν.
τοῦτο δὲ τίθεται ἀντὶ τοῦ ἡμῶν ἢ ἡμῶν: οὐδέτερον δὲ
45 ἀρμόζει. τὸ γὰρ νῶϊ ἐστὶν ἢ ἡμῶν ἢ ἡμῶν. A.

378. γῆθ' ἵσσει προφανέστατος: ἢ θικῶς καὶ τὸ πρὸς
τὸ „ἢ δὲ μαίνεται ἐκεῖ ἀνεκτὸς” (455). προφανέστατος δὲ
γράφει Ἀρξέταρχος, δευτέρως, ὁ δὲ Πρωδιανὸς προφανέστατος
βέλει, συλλέγων Δωρικῶς τὸ αἰ, ὅ καὶ πεποιθόμεθα. BL.

*) Addit B Palaephati caput 40.

**) Omist quae Apollodoros habet (2, 5, 12) εἶχε δὲ οὕτως — τῶν Αἰδῶν βοῶν ἀποφασίζον.

προφανέντε· γράφεται προφανείσα. Α.

ἄλλως. Ἀρίσταρχος προφανέντε ὡς „πληγέντε κερυνῶ“ (455) δυνάως· ὁ δὲ Ζηρόδοτος γηθήσει προφανείσας ἰδὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων, συζέλων τὴν τελευταίαν, παροξυτόνως προφερόμενος μετ' ἐκτάσεως τῆς 5 ὤ. ἔστι δὲ ἄκρτον Δωρίον ὡς τὸ λαγέτας υἱοῦς (Pindar. Ol. 1, 89) V. σπάνιον δὲ τὸ τοιοῦτο παρὰ τῷ ποιητῇ. Α.

379. ἢ τις· περισπασέον τὸν ἢ σύνδεσμον, ἵνα διαπορητικός γένῃ. καὶ βεβαιωτικός δὲ ὢν περισπαιθῆσεται. Α. τὸ δὲ τίς ἢ περισπῶν, ἢ τίς ἐκ τῶν Τρώων. εἰ δὲ ἐπὶ 10 Ἐκτορος, οὕτως ὁ τοῦς, ὡς ἄλλος τις κορέσει κύνas. V.

385. ἀθιτένῳ εἰχοι τρεῖς, ὅτι ἐν τῇ τῷ Διομήδεος ἀρισεῖα (Il. 5, 734) καλῶς ἐκείσεργασαι· πράττει γὰρ τινα. ἐνταῦθα δὲ πρὸς ἑδὼν ἀναλαμβάνει τὴν παντενχίαν. ῥέθει δὲ καὶ Ἀρισομένης· Ζηρόδοτος δὲ ἑδὲ ἔγραψεν. Α.

Θαυμασίως οὐ γυναικὶ τὴν παρθένον. V.

389. λάζετο· Πτολεμαῖος ὁ τῷ Ὀροάνδῃ ἐν τῷ περὶ τῷ Ὀμηρικῷ χαρακτήρος διὰ τοῦ ὅ προσέφερε λάζετο. καὶ ἔστιν ἐκ ἀδόκιμος ἢ γραφῇ. AV.

390. 391. ἀθιτένῳ καὶ ὅτοι, ὅτι ἀκαίρως ἐκείθεν (Il. 5, 20 746) μετηνέχθησαν. Α.

393. πύλαι μύκον οὐρανοῦ· ἡ διπλῇ, ὅτι πύλας οὐρανῶ τὰ νέφη ὑποτίθεται· τὸν γὰρ ἐπὶ τὰ νέφη τόπον ὁμωνύμως τῷ ἐσφραγίσθαι ἑρῶν καλεῖ. πρὸς τὰ περὶ Ὀλύμπου. Α.

τὸ δὲ μάκρον ἀντὶ τῷ ἀνεγέχθησαν. V. οὕτως λέγει ἐπὶ τῶν θυρῶν αἰετ, ταύτην μιμούμενος τὴν γωνίαν „τὰ δ' ἐνέβραχεν ἥντι ταυρὸς· τόσον ἔβραχε καλὰ θύρετρα“ (Od. 21, 48 et 49). BL.

396. δι' αὐτάων· ἀντὶ τῷ ἐκεί. V.

399. ταχέια· ἀντὶ τῷ ταχέως, ὡς τὸ „λῦσε δ' ἄγορην ἀθηροῖν“ (Il. 19, 276) καὶ „ταχέας δ' ἱππεὺς ἄγερεν“ (Il. 23, 287). λέγει δὲ ὅτι μὴ συγχωρεῖ αὐτὰς εἰς ἐναντίας τῆς ἐμῆς κελύσεως ἔρχεσθαι· ὁ γὰρ καλῶς ὑποσημαίνειται. BL.

ἡ διπλῇ· ὅτι ἐκ ἑξὶ κοινὸν νῦν ἐπίθετον τὸ ταχέια, ἀλλὰ 55 πορεύs ταχέια. Α.

401. ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται· γράφεται τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται. Α.

402. γυνιώσω· βλάβω, ὃ ἔστι χολαῖω καὶ κενὸς εἰς τὴν πορείαν ποιήσω. V.

σφωῖν· ἐγκλιτικὴ νῦν ἔστιν ἡ ἀντωνυμία· τρίτον γὰρ προσώπου, τὰ δὲ τρίτα δυνάμει τὰ τε σφωῖε καὶ σφωῖν ἐγκλιτικά ἔστιν. ὅτε μέντοι δευτέρου γίνεταί τὸ σφωῖν, προσηγορία· ὁρδοτομεῖν γὰρ τὸ „γυνιώσειν μὲν σφωῖν“ (416). Α.

404. ἐς δεκάτους· ἢ τὸ παράγωγον ἀντὶ ἀπλοῦ καὶ 45 ἄλλως εἰπεῖν δέκα, ἢ κατὰ παρτάσιν εἰς πολλὰς δεκάδας. L.

405. ἔλκε' ἀπαλθῆσεσθον· ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριεάρχῃ ἔλκε' ἀπαλθῆσονται καὶ μήποτε κραττον. τὰ ἔλκη ἀπαλθῆσονται. Α.

406. ὃ πατρί· καίπερ ἀργυρόμενος ὁ τὴν ἀρχὴν οὐδέδοξῃ τὴν ἰχθὺν ἀλλὰ τὴν φρεσὶν προβάλλεται. Α.

οἱ ἀσεβέστικοι, ὅτι τῷ τῷ Διὸς προσώπων ἀρμόζουσιν ὁ λόγοι, τῷ δὲ τῆς Ἰριδος (420) ἔκτε. Α.

408. ἐνικλῶν· ἐμποδίζειν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τῶν ἀσπίδας ἀποθανομένων δοράτων. ὅπως δὲ γράφεται, ὅτι κεν εἴπω, οἷον κατακλῦπται καὶ μὴ εἶναι τὰ ἐπ' ἡμῶν ἐρημένα· καὶ πάλιν ἐξῆς ἐν οἷς ἡ Ἰρίς φησιν, ὅτι κεν εἴπω γράφεται (423). Α.

Ἀρίσταρχος ὅτι κεν εἴπω. Α.

τὰ μὲν θεία εἶρ, σκοπεῖ δὲ τὰ βιωτικά· ἐναντιῶνται 10 ἀλλήλοις ἄνδρες καὶ γυναῖκες. BL.

ταῦτα δὲ χειλιῶν φησὶν, ἢ καὶ χειλιῶν ἀλλ' ἐντέχων τὴν ὁμόνοιαν αὐτῶν διζῶς, δι' ὧν τὴν μὲν αἰετ ἐναντιῶνται αὐτῷ λέγει, τὴν δὲ νῦν καὶ πρῶτον, ἵνα αἰδεσθῇ μεταβῆλῃ. BL.

409. ἀελλόπος· κατ' ἔλλειψιν τῷ ὅ, ἀελλόπος, ταχέια 15 ἀέλλαις κατὰ τὸ τάχος παραπλησία. Α.

411. πρῶτησιν· ἄκραις, ὡς τὸ „ἐν πρώτῳ ἡμῶν“ (Il. 6, 40)· ὁ γὰρ πολλὰ πύλαι τῷ Ὀλύμπῳ. πολὺ δὲ τὰ ἐπὶ ὑποφαίνετ' τῆς Ἰριδος. BL.

οὐκ ὡς καὶ ἄλλων οὐσῶν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἄκραι, ὡς 20 „ἄκρατ' ἐν πρώτῳ ἡμῶν“ ἀντὶ τῷ ἄκρῳ. Α.

413. πῇ μέματον· καλῶς μὴδὲ προσφωνήσασα αὐτῇ τῷ πρῶμωτος ἀρχεῖ. οἰκτιρὸν δὲ τῇ ἐπιπληττέσῃ πολλὰ ἀρχαῖς κεχρῆσθαι. BL.

415. εἰ τελέει περ· εἰ ἀντὶ τοῦ ὡς, ἵνα ἢ σὺ 25 φωνον τῷ „ὅδε γὰρ ἔξερω“, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται (401). αἱ δὲ Ἀριεάρχῃ διὰ τῷ ἢ, ἢ τελέει περ· καὶ γὰρ Ζεὺς φησὶ „τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.“ Α.

Ἀρίσταρχος διὰ τῷ ἢ, καὶ ἔστιν ἀντὶ τῷ ὡς, ἵνα ἢ σὺ 50 φωνον τῷ „ὅδε γὰρ ἔξερω“, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται. BL.

420. ἀθιτένῳ εἰχοι πέντε, ὅτι ἐκ τῶν ἐπάνω (406) ἡ τῶν ἐκείθεν· ἐκείθεν δὲ ἦν εἰπεῖν ὅτι ἐκ εἰς ὁ Ζεὺς, καὶ ἀποσπῆται ἐκείθεν ἐν τῷ τῆς Ἰριδος πρόσωπον· ὁ γὰρ ἂν εἴποι καὶ οὐκ εἰς. Α.

οὐκ εἶδει, φασὶ, ταῦτα πρὸς τῆς Ἰριδος λέγεσθαι, ἀλλὰ 55 μόνον τὰ τῆς ἀπειλῆς. BL.

423. 424. ἀθιτένῳ διὰ τὸ τραχὺ· ὅσον δὲ δεινὰ ἔστι, 60 σῆμα τὴν κηρυκτικὴν ἐμφανίζει. θεοραπείετ' δὲ καὶ διὰ τὸ εἰ ἐτερόν γε τολμήσεις· ὁ γὰρ ἄντικρυς αὐτὴν ἀντιπαρατίθεται, ἀλλ' εἰ ἐθελήσει μάχεσθαι τῷ Διὶ. πιθανῶς δὲ αὐτῇ ἤρκεσεν αὐτῇ ἀπαγγεῖλαι μόνον τὰ παρὰ Διὸς, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῆς τι προσέθηκε. τοιαύτη δὲ ὁρᾷ καὶ ὅτε πρὸς τὸν Πτολεμαῖον πέμπεται (Il. 15, 178. 201), ὁ μόνον τὴν τοῦ ἀρχαῖς ἀλλὰ καὶ τὴν τῷ συμβάλλει ἀποπληροῦσα χάραν. BL.

423. σὺ ἄνευ τῷ γὰρ. V.

ἀδ εἰς δι' ἐνὸς ὁ δὲ Ἀρίσταρχος. Α.

424. Διὸς ἀντα· ἠθορικῶς ἀμφοτέρως ἐνέθηκε τὴν 65 προσηγορίαν, ἐκεῖ μὲν ἐντρέψασα σὺ πατρί, νῦν δὲ ἐκείνην ματῶσα Διὸς ἀντα φησὶ. καὶ ἡ μὲν κατ' Ἐκτορος ὁρμῇ, ἡ δὲ ἀλλοιωτικῇ ζῶσει χρωμένη κατὰ Διὸς αὐτὴν φησὶ πολεμεῖν. BL.

425. ἀπέβη: ὁ περιμένει τὴν ἀπόκρισιν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἀπειλαῖς αὐτὸς καταλείπει πρὸς κατάπληξιν μέλοντα. BL.

426. Ἦρη: ἡ καὶ τῆς συμβουλῆς προκατάρξα. BL.

428. νῶϊ: ἡ διπλῇ, ὅτι τινὲς γράφουσι σὺν τῷ ν, κακῶς. A.

ἄλλως. ὅτι ἔτι νῶϊ χωρὶς τῆ ν. A.

429. Αἰὶς ἄντα βροτῶν ἔνεκα: τὸν ἐναντιούμενον ἠδῆσε καὶ τὴν αἰτίαν ἐμείωσεν, ἔνεκεν ἀνθρώπων λέγεται μὴ δαῖν διαφέρει τῷ Αἰ. BL. ὡς ἐκεῖ „εἰ δὲ σφὼ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον“ (Il. 1, 574). V.

ὅταν εἰς τὴν ἀξίαν ἀτερίση τῶν θεῶν, τότε φησὶν αὐτὰς μὴ κινεῖσθαι περὶ θνητῶν, ὡς εἰδὲ ἂν ἡμεῖς περὶ μαριμήκων ὅταν δὲ ἐπιλογίσθῃ τὴν ποιητικὴν, ἔπειθ' τοῖς μέθοις καὶ τὴν ἐνάθεσιν ἐκτραγωδεῖ, συμμυχίας καὶ θεομαχίας παρῶν. ABI.

432. μῶνυχας: μονώνυχας, πρὸς σύγκρισιν τῶν βοῶν, τῶν προβάτων καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐχόντων χηλὰς. D.

433. τῆσιν δ' Ὁραϊ: διὰ τῆτο αὐτῆς αἱ Ὁραὶ ἐπηρεῖσιν, ὅτι ἐκεῖ τῷ Αἰ μέλλουσιν ἐναντιεῖσθαι. B.

434. κάπησιν: φῦταις, παρὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἱσαμένους ἀντὶ τῆ ἐκάμετε, ὃ καὶ συμφωνεῖ. AB.

435. ἔρματα: ἡ διπλῇ, ὅτι τὰ ὀχήματα ἔρματα λέγεται. A.

ἐνώπια παμφανόωντα: τοὺς ἐξ ἐναντίας τῶν εἰσέδων τοίχους, διὰ τὸ φωνεῖσθαι ἐπὶ τῶν θυρῶν. D. τὰς 25 παροδίας τοίχους, ταῖς τὰς ἀντικαθ' ἑαυτοῦ εἰσοδοῦς ἔτοι μὲν φάνονται τοῖς παροῦσιν. τινὲς δὲ τὸ ἐξῆς ἔρματα παμφανόωντα, ἐκ εἰδ. AB.

ἄλλως. βραχὺ διαζητεῖται ἐπὶ τὸ πρὸς ἐνώπια, ἵνα ἡ ἔρματα παμφανόωντα. A. τί ἐν ἐξὶ τὸ „ἴδον μὲν πρὸς 30 σαθρὸν ἔλινε πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα“ (Od. 22, 120). V.

439. δῖωκε: ἡ διπλῇ, ὅτι κυρίως δῖωκεν λέγει, ὅταν προφύγῃ τις· νῦν δὲ ἐπὶ τῇ συντόμως ἐλαύνοντος. A. ἐκ εἰπὸν ἤλυνεν, ἀλλ' ἐδῖωκεν ἐμφαντικῶς διὰ τὸ ταχὺ, ὡς τὸ „φύμα διωκομένη“ (Od. 13, 162) ἥτοι ἐπειγο- 35 μένη. BL.

440. ἐννοσίγαιος: διὰ φιλαδεφίαν τῆτο, ὃ διὰ τὴν τῇ Αἰὶς ποιῇ ἐνδοξότητα. BL.

ἐπὶ ἑπιδόξῃ ἐστιν ὁ θεός. ἱκανὸν δὲ πρὸς φιλαδεφίαν τῆτο. V.

441. ἀμβωμοῖσι: ἐν τοῖς Διογένης ἀμβώνεσι. A. Διογένης ἀμβώσει τοῖς ἀναβαθμοῖς. V.

ἔτιος Ἀρίσταρχος βωμοῖσι. A. ἄλλως. Χρῆσιμος ἐστὶ ἐν προφύγει, ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος δύο μέρη λέγει παραλαμβάνει καὶ προπεριστῇ λέγει γὰρ 45 καὶ ἄλλα καὶ „χρῆσιμος δ' ἔρα καὶ ἐνδοξότης ἐπὶ βωμῶν“ (Od. 7, 100). καὶ μέντοι γνωστικὸν ὅτι διὰ τῆς γράφει, καὶ παρὰ θεοῖς ἡ ὁμοίως τῷ ἄμφορον, ἂν νέκυνς“ (Il. 10, 298). τὸ δὲ αὐτὸν ἐν τοῖς περὶ ὀρθογραφίας εἰρηθ. A.

σημειῶσαι τὴν ἀνὰ πρόθεσιν μετὰ δοτικῆς, ὡς καὶ ἐν 50 Ὀδυσσεῖ (11, 128) „ἀνὰ φαιδμῶ ὤμω.“ L.

442. μετὰ πλεονασμῶς ὅταν, ἐνθὺν βαρύνεται, ἐπὶ πᾶσι αἰτιατικῇ ἐνικῇ ἀπαθὲς εἰς τὴν λέγουσα βαρύνει, ὑπερβαμένης τῆς τινά. ἀπαθὲς διὰ τὸ εἶναι διφοῦ καὶ τὸ τοιαῦτα. τὸ δὲ ἐξῆς ἐστὶ καταπετάσας καὶ καλῶς λατὼ περιβαλῶν. A.

443. μετὰ πλεονασμῶς ὅταν, ἐνθὺν βαρύνεται, ἐπὶ πᾶσι αἰτιατικῇ ἐνικῇ ἀπαθὲς εἰς τὴν λέγουσα βαρύνει, ὑπερβαμένης τῆς τινά. ἀπαθὲς διὰ τὸ εἶναι διφοῦ καὶ τὸ τοιαῦτα. τὸ δὲ ἐξῆς ἐστὶ καταπετάσας καὶ καλῶς λατὼ περιβαλῶν. A.

444. Αἰὶς ἀμφοῖς: ἡ διπλῇ πρὸς τὴν καθέδραν, ὅτι ἐκατέρωθεν τῇ Αἰὶς Ἦρα καὶ Ἀθήνη. A. ἀμφοῖς: χωρὶς, ἐκ εἰς τὴν συνήθη ἴδραν· ἄλλα καὶ γὰρ 10 „πλησίαι αἱ γ' ἡθρῶν“ (Il. 4, 21). ὅθεν φησὶν „ἀδ' εἰ καὶ τὰ νεύματα πείραθ' ἴκημι“ (478). BL.

446. ἔγνω: διὰ τῆς καθέδρας ἡ τῆς σκυθρωπότητος. BL. 447. τετίησθον: καταπέπληχθε, ὡς τὸ „τετιημένοι φθον ἦτορ ἴσον εἰν ἀγορῇ.“ V.

448. οὐ μὲν θῆν: τινὲς ἐν ἐρωτήσῃ, καὶ περὶ τῆς προ- 15 τῆρας νοῆσι μήχης, οἷον ἐκ ἀπὸρκεισιν ὑπὲρ ἐκείνων οἱ δὲ ἐν ἀποφάσει καὶ περὶ τῆς τῶν κερτομικῶς. AL. ἄλλως. ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει καμῆτην διὰ τῆς ἡ ἀντὶ τῇ ἐκαμον. τὸ δὲ κάμετον πρὸς τὸ πρόσωπον 449. τοῖσιν κότον: Ἀρίσταρχος τοῖσιν κότον, καὶ ἔχει τινὰ ἔμφασιν. A.

450. οἷον ἐμὸν γε μένος: ὡς ἔχω χερσὶ καὶ δυνά- 20 μως, ἐκ ἂν ἐπανήλθετε. V. ἡ δὲ τῇ πάντων μέλινος οὐδὲ δύναμις, φησὶ, τηλικαύτη ὑπάρχει ὡς μηδὲ ὑπὸ πάντων τῶν θεῶν δύναμις κατα- 451. τὸ δὲ κεν τετελεσμένον ἦεν: ἐν ἄλλῳ καὶ κεν τετελεσμένον ἔπλεν. A.

452. πληγῆντε κεραυνῶ: ἀντὶ τῇ πληγῆσαι. A. ὡς 453. καλυψαμένον χοῦα καλόν“ (Hesiod. O. 196). V. ἡ διπλῇ, ὅτι ἀρσενικῶς τὸ δοῖκον ἐχρημάτισαι, πληγῆντε ἀντὶ τῇ πληγῆσαι. καὶ Ἡσίοδος „προλιπὸντ' ἀνθρώπων“ (O. 199) ἐπὶ αἰδῶς καὶ νημέσιος, ἀντὶ τῇ προλιπῆσαι. A.

454. ἀκῆαν: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῇ ἀκῆσαι. A. 455. σκυρομένη: παρὰ τὸ ἐπεισάγειν τὸ ἐπισκῶ- 25 μων. A. 456. ἀνὸτατε Κρονίδη: οὐκ ἴδει λέγειν Ζεὺς πάντες καὶ γὰρ φιλοφρονεῖ· ἔδ' ἀνὸτατε Κρονίδη, πρὸς τὸ μὴ ἐρε- 457. δῖσαι αὐτόν. αὐτὸ ἂν ἔρχητ' τῇ προφύγει. καὶ ἡ Ἀθήνη δὲ ταῦτα ἔλεγον (33), ἀλλὰ φιλοφρονῶς διδὲν ἰδύμωσεν τὸν Ζεῦ· ἡ δὲ ἐντεταμένως διδὲν ἐπὶ τῇ Αἰὶς ὁρῶν. BL.

458. 464. 465. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐντεῦθεν ἄνω (36) μετα- 459. ἀλ' ἀπαδύον: γράφεται ἐπιεικτόν. A. 460. ἡ οὐδ': ἡμεῖς ἡμέρα, οἷον ἐν ὁρῶς. σημαίνει δὲ τὸ αὐτοῦ. A. 461. Ζηρόδοτος γράφει ἄας δὲ καὶ μάλλον, ἀντὶ τῇ ἰσχυρίων. ἔστι δὲ ἡ λέξις ἐκ Ὀμηρικῆς. V. 462. αὐ' κα' ἐθ' ἐλθσθαι: ἐν ἄλλῳ ἦν ἐθ' ἐλθσθαι. 463. ὁλλύνει Ἀργείων πᾶσιν ἐφ' αὐτόν: κινήσει 30 G g a

μὲν ταῦτα τῶν ἀκούντων, ἀλλ' ὁρίζων τὸ πέρας παραμ-
θεῖν τὴν ἀνυχίαν. BL.

473. τὸ οὐκ ἀποπαύσεται καὶ τὸ ὑβρισις πρὸς τὸ
εἶναι λυπεῖν προσέθειν. BL.

474. ὁρθαί: ἀπὸ βαρυτόνως τῷ ὄρω κέκλιθ'. ὅτι δὲ ἐστὶ
βαρυτόνον τὸ ὄρω, προδήλον ἐκ τῷ „ὅτι τ' ὥρετο" (II. 12,
279) „ὥρετο πολὺ πρῶτος μὲν" (II. 7, 162). A.

475. 476. ἀθετῆν εἶχοι δύο, ὅτι διὰ τῷ ἥματι τῷ
πλείονος χρόνος ὑπερθεῖν σημαίνει, τῇ δὲ ἐξῆς ἐπὶ τὸν τά-
φρον παράγει τὸν Ἀχιλλεῖα. καὶ ἀκριβολογεῖν ἐκ ἀναγκαῖον
κατὰ τίνα καιρὸν ἐξανασησέθ', ἀρκεῖ δὲ „πρὶν ὁρθῆαι παρὰ
ναῦφι ποδωκέα Πηλεΐωνα." τὸ τε ἐπιφερόμενον ψεύδος τι
ἔχειν ὁδὸν λέγει ἐν τῷ εἶναι μάχον. εἶναι δὲ ὥσθι λέγειν τὴν
ἐντὴν ὁδὸν λέγειν δὲ τὴν ὑπὸ πολλῶν πλήθους ἐνοχωρίαν.
αἰνοτάτω δὲ τῷ χαλεπῷ διὰ τὸν φόβον. A.

476. εἶναι: τὴν τῶν πραγμάτων ἐνοχωρίαν δηλοῖ.
ἕμα δὲ καὶ ἐνός τόπος ἐστὶν ἕτω καλέμενος. V.

Θανόντος: γράφει πεσόντος. A.

477. ὁ ἑσφατόν ἐστι: τὸ μοιρίδιον προβάλλει, ἵνα μὴ
δοκῇ τετραμεῖν. BL.

479. γαίης καὶ πόντοιο: δείκνυσιν ὁ ποιητὴς ὅτι συν-
απολήγει γῆ καὶ θάλασσα, ὥς ἂν τῷ ὕδατος περιεχυμένῃ τῇ
γῇ σφαιρικῶς καὶ καλύπτοντος αὐτὴν πλὴν τῶν ἀνεχουσῶν
ἡπείρων ἐν αἷς κατοικῶμεν. ABL.

Υαπετός: εἰς τῶν Τιτάνων. Αἰὶς μετασέσαντος τὸν 25
πατέρα Κρόνον τῆς βασιλείας καὶ τὴν τῶν θεῶν ἀρχὴν πα-
ραλαβόντος, Ἰγάντες οἱ Ἰῆς παῖδες, ἀγανακτήσαντες, ἐν
Τυρτησσῶ (πόλις δὲ ἐστὶν αὐτῇ παρὰ τῷ Ὀκεανῷ) μέγα
κατὰ Αἰὶς πόλεμον παρασκευάσσει. Ζεὺς δὲ συναντήσας
αὐτοὺς καταγωνίσθ' ὅλντας, καὶ μετασέσας αὐτὸς εἰς Ἔρε-
βος τῷ πατρὶ Κρόνῳ τὴν τέτων βασιλείαν παραδίδωσιν.
Ὀφίωνα δὲ τὸν δοκῶντα πάντας ὑπερέχειν κατηγωνίσαιτο,
ἄρκος ἐπιθεῖς αὐτῷ τὸ ἄπ' αὐτοῦ Ὀφιδόνιον προσαναγορε-
θέν. AD.

480. Ὑπερίονος: τῷ ἥλιῳ, ἥτοι ὅτι Ὑπερίονός ἐστι καὶ 35
Θεὸς παῖς, ὡς Ἡσίοδος. ἐντεῦθεν καὶ αὐτὸν πατρωνύμι-
κῶς Ὑπεριονίδην καλεῖ. ἡ ὑπερίων ὁ ὑπεράνω ἡμῶν ἰὼν
καὶ περιπολῶν τὸν κόσμον· διὰ τὸ τῷ τὰ ὅλα ἀνέχε-
ται. AD.

484. τὸν δ' οὐτὶ προσέφη: ἐν καιρῷ ἡ ἀποσιώπη-
σις· ὅτε καὶ ἐπαινεῖν ἔχει τὰ λεχθέντα ἔτι ἀντιλέγειν πρὸς
ὁργὴν τοιαύτην. BL.

485. ἐν δ' ἔπεισ' Ὀκεανῷ: τῷ ὁρίζοντι, γῆν ἰὼν, ὅς
διατεχνεῖ τῷ κόσμῳ τὸ φανερόν καὶ ἀφανές, ἥγαν τὸ ὑπερ
γῆς ἡμισφαίριον καὶ τὸ ὑπὸ γῆν. ἐκ ἀληθῆς δὲ δηλοῖ ἔμπτω-
σιν τῷ ἥλιῳ, ἀλλὰ φαντασίαν δίδωσιν ὡς ἐπὶ τὸν Ὀκεα-
νὸν ἔρχεσθαι ἐπὶ τὴν δόσιν ἑλθόν. BL.

ἡ διπλῇ ὅτι αὐτὸς μὲν εἰς Ὀκεανὸν δύνοντα καὶ εἰς Ὀκεα-
νὸν ἀνίσχοντα λέγει τὸν ἥλιον, εἰς ἡρωικῶς δὲ προσώπων ἐκείνῃ. A.

486. ἔλπον νύκτα μέλαιναν: τῇ ἀφενεῖ τῷ τῶν 30
ἀκτίνων φωτός ἐξέλκει ἡ νύξ. εὐ δὲ καὶ ὁ παρυτατικός.

σφαιροειδὴς καὶ οὕσα ἡ γῆ καὶ αἶσα ὅφ' ἐν σπιάζεται, ἀλλ'
κατὰ μικρόν. BLV.

βραχίαν ταύτην τὴν μάχην ἐποίησεν, ἐγγραμμεῖν
θέλων ταῖς τῶν Ἑλλήνων δυσυχίαις· ἔθεν μέρος μάχης
καλεῖται. BL.

488. τριλλίσιος: ἡ διπλῇ, ὅτι τὰ τρία ἐπὶ πλείονος
τάσσει τριλλίσιος ἐν πολυλιτάνευτος. πλεονάζει τὸ τ. A.

490. νόσφι νεῶν ἀγαγόν: συνελάσας μέγροι τῶν νεῶν
αὐτῆς, ἀφίστασθαι παρὰ τὸν ποταμὸν ὡς προβλήματι χερσὶν
10 μένος τῷ ὁρίῳ πρὸς τὸ μήτε τοῖς πολεμίοις ἐξακῶσθαι
μήτε μακρὸν ἀπείναι τῆς πόλεως. BLV.

προοικονομεῖ ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα τὸν τῷ Ἐκτορος
ναυτον. φρονηματιοῦς ἐστὶ καὶ τῇ τύχῃ ἐπαρθεῖς ἔξω ἐλθόν
αἰθροῖαν, ἵνα οὕτω θρασυνθεῖς ἐν καιρῷ τοιαύτῃ
15 τιςῆται τῷ Ἀχιλλεῖ. L.

491. ὁ δὲ δὴ νεκρῶν διεφαίνεται ὡς ὁρος: ἔξωθεν
δεῖ λαβεῖν τὴν ἀπὸ πρόθεσιν, ἵνα ἡ, ὅπως καθαρῶς καὶ
φωτῆς ἦν ὁ τόπος ἀπὸ τῶν νεκρῶν. AD.

ἡ διπλῇ, ὅτι οὐδέτι γέγονε νεκρῶν ἀναρρεσις. πρὸ
20 Ἰστρον. A.

493. ἡ διπλῇ περιεξηγμένη, ὅτι Ζηνύδοτος περιγράφει
ἀπὸ τῶν τέσσαρας εἰχῆς κατὰ τὸ ἐξῆς διὰ τὸ καὶ ἐν ὅλῳ
τόπῳ γεγράφθαι (II. 6, 318). ὁ δὲ Ἀρξιστοχὸς οἰκιστὴς
ἐνταῦθα καὶ λέγει διὰ τὸ ἐν τῇ ἐρωτεύματι διαλέγεσθαι.

Αἰὶ φίλος: ἔδομα μῦλλον ὁ Ἐκτωρ ἐν καιρῷ ἐλθόν
Αἰὶ φίλος ἡ νῦν, εἴ γε καὶ θεοῖς δι' αὐτὸν ἀπέχθεσθ'. BL.

494. ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχον: καλῶς καὶ σκηπτροῦ
κατέχων δημηγορεῖ, ἀλλὰ τὰ τῆς ἀνδρείας σημεῖα προ-
βαλλόμενος. B.

496. ἔπεια Τρώεσσι μετηύδα: γράφεται ἔπει
περὶ δὲντ' ἀγόμενον. A.

498. νῦν ἐφάμεν: ἐπηρεγανίας μετὰς ὁ λόγος· καὶ
εἶναι θέλει ποιῆσαι τὴν ἀκροαμένην, ἀλλὰ μόνον καὶ
χρῆσθαι, ἔχ' ὡς τὸ „ὡς ἦλοι ἥρωες Ἀντιοχ' (II. 2, 110)
καὶ πάλιν δὲ τὸ κοινὸν οἰκιστὴ κατόρθωμα, καὶ πάλιν
τῇ νίκῃ γαυροῖ. BL. καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς „ἐλπομαι ἐσθλῆμον
ἐξελάν ἐνθ' ἐνδε κόνος κηρροσφορήτης" (327). V.

499. ἡ διπλῇ, ὅτι θηλυκῶς τὴν ἴλιον. A.

500. ἐσάωσε: ἐλπίδας καὶ ἐπιθυμητὰς ἐποίησεν
αὐτὸς τῆς ἡούς. V.

501. ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης: ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηνύ-
δοτος γράφει ἐπὶ Αἰὶς ἐτράπετο φρήν. εἰς ἄλλαν δὲ
εἰς (II. 10, 45) τὸ ἡμισχίον ἐστὶ νῦν ἀναρρεσῶς προσ-
θεῖναι· καὶ κατὰ Αἰὶς προαίρεσιν νῦν ἐγένετο. A.

502. πειθόμεθα: τοῦτο, ἐπὶ ἡσσαν ἦν, ἐκοινοποιῶν
πρὸς αὐτῆς. V.

503. ἐφοπλισόμεθα: ἡ διπλῇ περιεξηγμένη, ὅτι
Ζηνύδοτος γράφει ἐφοπλίζεσθον. συγγεῖ δὲ τὸ δι-
κόν. A.

τὸ ἀπλῶς εὐτροπῆσαι ἐνταῦθα σημαίνει. L.

503. ὑπνοῦς: ἐρατηρικῶς πρὸς αὐτῶν τῶν ἡπίων φρον.

τίλει, ὃς ἔστιν Ἀνδρομάχη ποιεῖ· „ἐμὴν παρὰ προτέροισι μελί-
φρονα πυρὸν ἔθικεν” (108). BL.

505. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐ μέλλοντα σημαίνει τὸ ἄξεσθαι, ἀλλ’
ἐν ἱσὶ τῷ ὕγει. Α.

ἴφριαι· εὐχρηστα. οἱ δὲ ἰχυροποῖα. ἡ ἐδθηρῆντα καὶ λι-
παρά. Α.

507. σίτον· οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῷ σίτῳ κοινὸν τὸ ἄξεσθαι·
ἐδδεν γὰρ τῶν ἀνύχων ὕγει, φερεται δὲ μᾶλλον. προσυπα-
κυσέον ἐν τῷ φέρετε. ABLV.

509. καίωμεν πυρὸς· πρὸς ἀσφάλειαν μὲν ἐαντιῶν, 10
κατάπληξιν δὲ τῶν πολεμίων. στρατηγικῶς δὲ εὐέλπιδος
αὐτὸς ποιεῖ διὰ τῆς τῶν πολεμίων φωνῆς. BL.

510. διὰ νύκτα· διὰ νυκτός. Α.
πρόθεσις ἀντὶ προθέσεως· διὰ νύκτα γὰρ ἀντὶ τῆς κατὰ
νύκτα, ὥσπερ ἔστι τὸ „ἐπὶ νύκτα θαλάσσης” (II. 2, 159) ἀντὶ 15
τοῦ κατὰ νύκτα. L.

512. ἀσπουδί· ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆς μὴ ῥαδίως, μὴ-
πως χωρὶς σπεδῆς. Α.

513. τούτων· Παρμενίδης ἐν τῷ α’ πρὸς Κράτη-
τα ὡς Ἀριεάρχῃον γραφὴν προσφέρει καὶ νῶν. Α.
βέλος τῶν τὸ βεβλημένων μέρος. V. τὸ ἐκ βολῆς τραυ-
μα, ὡς τὸ „ὡς δ’ ὅταν ὠδίνουσιν ἔχη βέλος” (II. 11,
269). BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι βέλος εἶρηκε τὸ τραῦμα ὁμωνύμως τῷ τι-
τρώσκοντι. Α.

οἴχοθι πέσσοι· καὶ μέχρις οἴκου κατάχοι τὴν πλη-
γὴν. Α.

αἱ Ἀριεσφάνες πέσσοι. Α.

515. ἐπιθρώσκων· γράφεθ’ ἀποθρώσκων. Α.
ἀλαζονίαν ἔχει ὁ λόγος βαρβαρικῇν. V.

517. ἀγγελλόντων· ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆς ἀγγελλέ-
τωσαν. Α.

518. παῖδας· πᾶς γὰρ ἱκανὸς ἀπὸ τείχεος ἀμύναι. καὶ
οἱ μὲν παῖδες μεθ’ ἡδονῆς φιλονίκως ἀγρυπνεύουσιν, οἱ δὲ
γέροντες πρὸς ὕπνου ἀλλοτριῶς ἔχουσιν. V.

519. λέξασθαι· ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆς ἐγκοιμηθῆναι. Α.
παρὰ τὸ λέχος, καὶ ἔδρα λέξασθαι, ἔξ „Τρώας μὲν λέξασθαι”
(II. 2, 125), ὅθεν ἔξ λογάδες ἔξ σέλλογος Ἀχαιῶν. BL.

προτι· γράφεται περὶ. Α.
θεαδμήτων δέ, καθὼς ὑπὸ θεῶν ὑποδομήθη τὸ τεῖχος 40
τῆς Ἰλίου. Α.

ἀπαρκεῖ πρὸς φυλακὴν ἡ ἄχρηστος ἡλικία ἀφ’ ἐαντιῶν
γὰρ τὸ ἰχυρὸν ἔχουσι τὰ τεῖχη, θεόμητα ὑπάρχοντα. V.

520. θηλύττεραι· τῶν ἄλλων ζώων, ἢ τῶν παρθένων.
αἱ τελευταῖαι, φησὶ, τὴν συνήθη οἰκίαν πρᾶσσειν, 45
συνεργῶσαι κατὰ δόξαν τοῖς κακοπαθοῦσιν. BLV. ἡ ὑπὸ τῆς
ὡς νεώτερος ὁ νέος. L.

αἱ πρὸς τὰ ἀφροδίσι καταφορώτεραι ὡς πρὸς σέγκρι-
σιν τῶν ἄλλων ζώων· τὰ μὲν γὰρ ἄλογα ὠρισμένον ἔχει
καιρὸν ἐν ᾧ μὲνεν, αὐταὶ δὲ διηκεῖν πλεονάζουσιν. AD, 50

521. καίοντων· ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆς καίεωσαν. Α.

523. ὡδ’ ἔστι· τυραννικῶς αὐτοῖς, ὁδὸν βασιλικῶς
διαλέγεται, ἐπισημαίνει τῇ ἀλαζονείᾳ. BL. ὅθεν ἔξ „χαλεπὴν
ἀποθέσθαι ἐνιπὴν” (II. 5, 492). V.

524. ἀθροῦνται δύο εἴσοι, δίδωι τῇ ἐξῆς ἐδδεν λέγει, ἔξ
τὸ ὑποτακτικὸν ἄρθρον ἀντὶ προτακτικῆς παραλήπεται, ὅς
μὲν ἀντὶ τῆς ὁ μὲν. ὁ δὲ νῦν ἐστὶ τοῦτος· περὶ μὲν τῶν
νῦν ἔξ σήμερον συντετέλεσθαι μοι ὁ λόγος ἔξ ἐδδεν παραλή-
λειπται· περὶ δὲ τῶν εἰς αὐριον ὑπὸ τὴν ἑω μηνίω. Α.
τὸν δὲ ἐξῆς αὐριον ἐρῶ. πάντως δὲ περὶ διανομῆς σκύλων. V.

ἡ γιγῆς· ὁ ἀπαραιοποίητος ἔξ ἀπαράβατος. B.

526. εὐχομαι ἐλπόμενος· ἡ διπλῇ, ἢτι Ζηρόδοτος
γράφει ἔλπομαι εὐχόμενος. οὐ κατὰ τὸν Ἑκτορα δὲ
τὸν ἔτιος ἐπισημαίνει λέγει, ἐλπίζω εὐχόμενος τοῖς θεοῖς·
ἐπειδὴ γὰρ· τὴν ἀντίον γὰρ οἰκίσον, εὐχομαι ἐλπόμενος, καυ-
χῶμαι ἐλπιδοποιούμενος ὑπὸ τῆς Αἰδὸς ἔξ τῶν ἄλλων θιῶν. Α.

ἔλπομαι εὐχόμενος ἀντὶ τῆς καυχῶμαι. V.

ἄλλως· ἔτιος ἡ γραφή, εὐχομαι ἐλπόμενος, ἔξ τὸ ἐναν-
τίον. Α.

527. ἐξελάαν ἐνθ’ ἐνδε· ὅρα τὸ πάλιν βολον Ἑκτο-
20 ρος· τῇ γυναικὶ ἔλεγεν „ἔσσεται ἡμᾶρ ὅταν ποτ’ ἐλῶλη
Ἰλῖος ἰρή” (II. 6, 448), ὡς δὲ ἄλλως. ἐκεῖ μὲν γὰρ τῶν
Τρώων ἡττημένων δύσσειπς ἦν, ἐνταῦθα δὲ τῇ μάχῃ
κραιτῶν ἐλπίζει τὰ χρεῖστα. BL.

κρηρσσιφορήτους· συνθέτως ἀνέγνω ὁ Ἀριεάρχος
25 ἔξ „οἱ πλείους· ἴσως δὲ ἐπὶ ἀναλῶν αὐτό, ὡς κρηρσσιφορή-
σιν” ἔθος γὰρ αὐτῷ πολλάκις τὰ σύνθετα ἀναλῶν. ἐδέ-
ποτε δὲ δοτικὴ ἐπεκτεταμένη κατ’ ἀρχὴν συντέθειτο, ὡς
πᾶσι ἔξ πάντεσσι - πασιμέλιστα (Od. 12, 70), ὁδὸν παρὰ
τὴν πάντεσσι ἢ σύνθεσις· Ναυσικάα, Ναυσίθοος, ἔγχε-
30 σίμωροι, τεχισιπλήτης. κατ’ ἀρχὴν δὲ προσέθηκε διὰ τὸ
παρ’ Ἐπιχάρῳ κατὰ τέλος συντεθειμένων „γυναικάνδρῃσι
ποθεῖναι.” εἴπερ ἐν τῷ αὐτῷ ἀληθές, δηλὸν ὅτι παρὰ λόγον
τὸ κρηρσσιφορήτης κατὰ σύνθεσιν ἀναγνωστέον. ἀλλ’ ὅμως
ἐπεκράτησεν ἡ Ἀριεάρχῃος, δι’ ὃν εἵπομεν λόγον. Α.

35 528. ἀθροῦνται, ὅτι περισσός· ἐν γὰρ τῷ κρηρσσιφορή-
της τὸ αὐτὸ συντόμως εἶρηκεν. ὁ δὲ Ζηρόδοτος ἐδέ ἔγρα-
φεν αὐτόν. Α.

529. ἐπὶ νύκτι· γράφεθ’ ἐπὶ νύκτι. Α.

532. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ εἶσομαι πολλὰ σημαίνει, νῦν
μὲν γινώσκω, ἐν ἄλλοις δὲ πορεύσομαι („ἴσσομαι ἔξ ἀλά-
30 θεν” II. 21, 335), καὶ ἀντὶ τῆς ἐφάνη· „εἴσατο ὡς ἔτε ἔι-
νός” (Od. 5, 281). Α.

ἐντέχνως ἐφ’ ἐαυτῆς μὲν εἶπεν ὅτι ἐκ ἀπωθήσεθ’, ἐπὶ δὲ
τῷ Διομήδῃ ὅτι ἀναιρεθήσεθ’ ἔξ ὅτι σκύλα παρῆεν αὐτῷ
ἀποθανόν. στρατηγικῶς δὲ παραθαροῦναι αὐτοῦ· διδῶσι
γὰρ Διομήδῃ διὰ τὴν ὑπόγνιν ἀριστείαν. ἔξ τὸ Ἰνδεδίδης
προσλαβὼν τὸ ἄρθρον ἐκ ἀρχῇ τὴν ἀναφορὰν ἔχει. BL.

534. φέρωμαι· ἐν ἄλλῳ φερσόμεν. Α.

535. 536. 537. ἡ διπλῇ, ὅτι ἢ τότε δὲ τὸς τρεῖς εἶχες
50 μένιν, οἷς τὸ ἀντίσχημα παρὰκειθ’, ἢ τὸς ἐξῆς τρεῖς, οἷς
αἱ ἐργαὶ παρὰκείνται· εἰς γὰρ τὴν αὐτὴν γεγραμμένοι εἰσι

διάνοιαν. ἔγκριται δὲ μᾶλλον ὁ Ἀρισταρχος τὰς δευτέρας διὰ τὸ καυχηματικώτερος εἶναι τὰς λόγους· ὁ δὲ Ζηρόδοτος τὰς πρώτας τρεῖς ἀδὲ ἔγραψεν. τὰ αὐτὰ δὲ λέγει περὶ τῶν εἰχμῶν τῶν ὁ Αἰδύμος ἢ καὶ ὁ Ἀριστόνικος· διὸ ἐκ ἐγκρίψαμεν τὰ Αἰδύμον. Α.

ἀμφὶ αὐτῶν εἰσιτροί: ἀπὸ κοινοῦ ληπτέον τὸ καί-
σοιται. BL.

538. ἔτι καὶ διὰ τὸ εἰ τὸ εἰ γὰρ ἐγὼν ὧς, καὶ τὸ ἀγ-
ρωεὶς διὰ τὸ ὦ. Α.

539. εἴην ἀδύνατος: βαρβαρικὸν τὸ εἶχεσθαι τὸ
ἀδύναται. BL.

542. κελάδωσαν: καλῶς ἐπὶ μὲν τῶν Ἑλλήνων φησὶν
„Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἔχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον” (Π. 2,
333), ἐπὶ δὲ τῶν Τρώων κελάδωσαν λέγει· θορυβῶδες γὰρ
αὐτὸ τὸ βαρβαρικόν. ABL.

545. τὸ ἄξαντο οὐ τὸν μέλλοντα σημαίνει, ἀλλ' ἀντὶ
τῷ ἄγοντο. Α.

553. ἐπὶ πολέμοιο γεγύρας: προσηγορικῶς μὲν
τοῖς ἐξῆς συναπτεῖται τὸν γὰρ τόπον ἐν ᾧ ἡ τὸ πολέμῳ συμ-
βολὴ γίνετο, γέγοναν εἶπε πολέμῳ, ἢ τὴν διαβάσειν αὐτῶν
αἷς ἐν τοῖς πολέμοις ἔχοντο. λόγον δὲ ἔχει καὶ τοῖς ὄνω
συνάπτειν, ἢ ἡ περιήρσεις, πολέμοιο γεγύρας ἀντὶ τῷ τῷ
πολέμῳ· ὁ δὲ λόγος, μέγα φρονέοντες ἐπὶ τῷ πολέμῳ, τῶ-
ν τῶ κεκρατημένοι κατὰ τὸν πόλεμον. Α.

γράφεται γεγύρας. Α.

555. φαινήν ἀμφὶ σελήνην: Ποσειδῶν. ἐκ τῶν
ἀδυνάτων καὶ τῶν πῶς γὰρ δυνάτων περὶ τὴν φαινήν σε-
λήνην ἀριπρεπῆ εἶναι τὰ ἄστρα· λέγει δὲ ἐκ τῆς λέξεως, τὸ
φαινήν ἐκ ἐπὶ τῆς τότε ἀλλ' ἐπὶ τῆς φάσει, ὡς ἐπὶ τοῦ
„κίον δ' ἐκ θαλάμοιο φέρειν ἐθῆτα φαινήν” (Οδ. 6, 74),
ἐκ ἐπὶ τῆς τότε ἀλλ' ἐπὶ τῆς φάσει καὶ „ἀλῆθι γὰρ δὴ μοι
νεκρῶν ἐρωτικὰ ὄρεθρα (Π. 21, 218). τὸ ἀμφὶ σελήνην φαι-
νήν φάσει ἔτι συντακτικόν· ὅτι γὰρ ἐκείνη φαινή, ἢ πᾶν-
τως ἀριπρεπῆ τὰ ἄστρα, ἀλλ' ὅταν μὴ φαίνετο, ἢ φαίνετο
μὲν, ἢ μὴν φαινή· ἀλλὰ πῶς ὁμωρὸν καὶ ἀλαμπῆς, τινὲς
αὐτὰ ἐπηλυγάζομεν. Β.

ἄλλως. οἱ μὲν τὴν ἄρτι φαινέσθαι ἀρχομένην, ὅσον νέαν
ἐν τῷ φάσει, οἱ δὲ λατὴν, ὡς τὸ μάστιγμα φαινήν” (Π. 10, 500)
οἱ δὲ τὴν φάσει φαινήν. καὶ „ἔξοσεν ἔδωρ ἐν ἡροπὶ χαλκῷ”
(Π. 18, 348) καὶ „ἐμμελίω Πριάμοιο” (Π. 4, 47) καὶ „Σκα-
μάνδρῳ ἀνθεμέντι” (Π. 9, 467). προσφωγῶς δὲ τῷ νυκτε-
ρινῷ φωτὶ παρεκάζει αὐτὰ. BLV.

Ἀρισταρχος τὴν κατὰ φάσιν λαμπρὰν λέγει, καὶ μὴ πλή-
θυσαν ἢ· εἰ γὰρ πληροσέληνος ἦν, ἐκέρυπτο ἂν μᾶλλον τὰ
ἄστρα. τινὲς δὲ διέσπασαν τὸ φαινήν, φάσι εἰπόντες βαρυ-
τόν γ' ἐνόματι καὶ τὸ νῆν περισπᾶσαντες, νοήσαντες τὸ νῆν
γυγεν. V.

Παραλείπεται τὰ Ἀριστοτέλους σημεῖα καὶ τὰ Αἰδύμον περὶ τῆς Ἀρισταρχίου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ
ἐκ τῆς Πλιακῆς προσωδίας Ἡρώδιον καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ σημῆς. Α.

νέαν ἦσαν τὴν ἄρτι φαινέσθαι ἀρχομένην, ὅτι αὐτῆς ἀρ-
χὸν φαινέσθαι ἀριπρεπῆ τὰ ἄστρα φαίνετο· τὸ δὲ φά-
σιν ἐν τοῖς Ἀπώνος καὶ Προδώρου. ἔτι δὲ καὶ Νανοκίαν
πληρὺς ἰοῦσα ἐθῆτα φάσει φαινήν, οὐ τὴν τότε φαινήν
5 (πληρὺς γὰρ αὐτὴν εἶναι) ἀλλὰ τὴν λαμπρὰν τῇ ιδιότητι.

557. ἀφαιεῖται ὅτι οἰκωτότερον ἔχει κατὰ τὴν Πατρι-
ἐπιγραφὴν (Π. 16, 299). καὶ ὁ ἐξῆς δὲ συναπτεῖται αὐτῷ
ἐκεί γὰρ ἀφαιεῖται βέβαιον ἐπιγραφὴν παρασχεῖται ἀφαιεῖται
Πατριόκλη ἐπιγραφέντος, ἐνταῦθα δὲ παρατεταμένην γὰρ
10 μίαν κατ' εἰδίαν. οὐκ ἐφέροντο δὲ οὐδὲ παρὰ Ζηρόδοτον
ἡθέτει δὲ καὶ Ἀριστοφάνης. Α.

πρώτονες: ὡς σώφρονες· τὸ γὰρ πρῶτες πληθυντικῶς
φαινέσθαι, καὶ εἰς ὅσων καὶ βαρεῖαν ἢ περισπωμένην μετὰ
νέσθαι. Α. ἀπὸ τῷ ὁ πρῶν πρῶτες, καὶ κατὰ διαίρεσιν πρῶ-
15 νες· εἰσὶ δὲ ὅσες ἐξοχαί. V.

559. ποιμήν εἶπεν ἀντὶ τῷ βεκάλογ· διὰ νυκτὸς γὰρ
βόες νέμοντο. κατέχοις ὁ τρόπος. D.

560. ἡ διπλῆ, ὅτι τῷ ὡς ὁμοιοματικῶς ὄντι ἀκαταλλῆ-
λως ἀποδίδωτο τὸ τόσσα, ποσότητος ὅν διηλωτικόν. διὸ καὶ
20 τινες γράψουσιν „ὡς τὰ μεσηγνὴ νεῶν.” τὸ μὲν ἐν παρῶν
λεξὶν τὸ τῆς ἀντικειμένης ἔχει, τὸ δ' ἀνταποδιδόμενον
τὰ πλείους παρεμφαίνει. καὶ ὅτι ἐκ τῶν Σκάμνδρον ἔξοχα
καλεῖται, ἀλλὰ διὰ τῶν ἐξῆς „ὅν Σκάνδρον καλέσει θεοί, ὡ-
δρες δὲ Σκάμνδρον.” Α.

561. ἄλλως. γράφεται καὶ τοῖα μεσηγνὴ, καὶ ὡς τὰ με-
σηγνὴ. Α.

ἄλλως ἐχημάτισε τὸν λόγον, οὐκ ἐπενεγκὼν τῷ ὡς
δὲ ἐν ἀρτιῷ ἄστρα τὸ ἔτι μετὰ νεῶν. BL.

562. χίλια: ἡ διπλῆ, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει μύρια. ἐν
30 φάσει δὲ „ἐν δὲ ἐκείνῳ ἔτι πεντήκοντα σέλας,” ὡς γὰρ
μυριάδας πεντήκοντα. ἐὰν δὲ γράψωτο χίλια, πέντε μυριά-
δας, συμφωνέως διὰ παντὸς γὰρ τὸς βυρβάρους ἐλάσσονας
τῶν Ἑλλήνων συντίθησιν. Α.

563. πρὸ ἐκείνῳ δὲ σέλας πρῶτος, ταῖς παρὰ ἐκείνῳ
35 πρῶτῳ, πεντήκοντα ἐκαδέοντο ἄνδρες. ἐκ τέτων δ' ἂν καὶ
καταμάθοι τὸ πλῆθος τῶν Τρώων ὅτι πέντε μυριάδας
ἦσαν. AD.

ἀφορμὴν λαβὼν καὶ τῶν Τρώων ἡμῶν τὸν ἀριθμὸν ἐλά-
λῃσεν, ὅτι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας ἐξὶν ὁ τῶν πολιτῶν
40 οἱ γὰρ ἐπὶ ἐκείνῳ καθεύδασιν Τρωσὶ τὴν φυλακὴν ἐπιτρέψαν-
τες. σέλας δὲ γράπτεον, ἢ σέλας. BL.

ἀποκοπὴ γὰρ ἐστὶ τῷ σέλας. τὸ φιλότιμον δὲ τῶν ἀρ-
θμῶν καὶ ἐν Ὀδυσσεΐ· „πεντήκοντα δ' ἂν ἐκείνῳ (δ. 7)
καὶ „ἦες μὲν μοι ἔποντο δυνάδεα” (9, 159). V.

564. καὶ λευκὸν: εἰ ἦν ἀπὸ τῷ κριθῇ, λευκὴν ἂν ἔσθαι
γυγεν. V.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ι.

ἡ Ι τῆς Ἰλιάδος ἐπιγράφεται λιτή, ὅτι Ἀγαμέμνων Νέστορος συμβουλευσάντος πρὸν τὸν Ἀχιλλεὺς ἄνδρας λίσσασθαι ἐπεμψεν ἄρσας, Φοίνικα, Ὀδυσσεύα, Αἰόντα. Α.

Λιτὴς μὲν τὴν φαιφῶδιν καλεῖσιν. ἐπειδὴ δὲ οἱ Τρῶες ἐκ παραδόξου νικῶσι, βέλεσι Διὸς, ἐκ οὐκείῃς δυνάμει, παντὶ πότῳ τὴν τέχην φυλάττουσι, παρεμβολὴν ἐπὶ τῷ νυκτεμένῳ ποιεῖμενοι. τοῖς δὲ Ἕλλησιν ἅπαντα δοχεῖται, πρῶτα μὲν ἐν καιρῷ μὴ παρόντος ἀγαθῆς συμμύχης, εἴτα καὶ μετὰ πυράσαςιν τοσούτων ἐπιτεχάντων τῶν Τρῶων· εἴτα οἱ κερανοὶ τῷ Διὶ· μάλιστα δὲ πάντων ὁ τὴν αἰτίαν ἔχων Ἀγαμέμνων ἄχθεῖ. ὅταν δὲ ἄλλων προαιμάτων ὄρεσθαι μέλλῃ, ὡς οἱ νόμιμοι τῶν ἱερολογίων, παραγραφὰς ἐμβάλῃ· μεταβαίνων γὰρ ἐπὶ τὰ Ἕλλησιν ἀπεκορέσθωσιν τὸν λόγον. ΒΛ.

1. ὡς οἱ μὲν Τρῶες· καλῶς εἶπεν· οἱ μὲν γὰρ Τρῶες τὰς φυλακὰς εἶχον, ἵνα μὴ φύγωσιν οἱ Ἕλληνες διὰ νυκτός, οἱ δὲ Ἕλληνες εἶχοντο ἐπὶ τῷ δέσῃ. ΑΔ.

2. Θεοπεσίη· ἡ βυβλήσει θεῶν προσγεγενημένη. γίνεσθαι κατὰ τὸ θεὸς καὶ τὸ πῶς τὸ πῶς, πῶς πῶς θεοπέσιος καὶ κατὰ συγκρίσιν θεοπέσιος. Α.

φύλαξ ὁ ὄβριος κρυφέντος ἐταίρου· ἡ διπλή, ὅτι φύλαξ αἰὲν μὲν σημαίνει τὴν μετὰ δέας φυγὴν, ὅταν καὶ „φυλάκτης ἡλῶσιν“ (ΙΙ. 13, 102)· νῦν δὲ ἐκπληξίς. ἀπολογεῖται δὲ ὅτι ἐκ θεῶν. κρυφίς δὲ φόβος ὁ φηγόμενος· τὸ θερμὸν γὰρ ἐπιλείπει αὐτὸς διδόντας. ὅρα δὲ τὸ ἀντίθετον πῶς ἐν ἡμίματι ἐδήλωσε, Τρῶες ἔχον, Ἀχαιοὶ ἔχον. ΑΒΛ.

ὁ κρυφέντος· φοικίῃ, φοβεῖσθαι συμβαίνει γὰρ τοὺς δεδόντας συγκρῖναι τὰς ὁδόντας. ΔΥ.

3. πένθαι· οἱ μὲν ἄλλοι ἐν φυγῇ, οἱ δὲ ἄριστοι ἐν πένθει ἀνέξουσιν γὰρ Ἕλληνικῶν ὀρχόντων ἡ φυγὴ. μάλιστα δὲ αὐτῶν ἡμίματι αἱ συμφοραὶ· καὶ γὰρ τὰς τῶν κατορθωμάτων αἰτίας ἐπὶ τὰς ἀνέξουσιν. ΒΛ.

ἀτλήτω· ἀνυπομονήτω, ἀφορήτω. ΔΥ.

βεβλήματο· ἡ διπλή, ὅτι ἔνοι βεβλήματο, καὶ Ζηρόδοτος ἔτι. ἐπὶ δὲ τῆς κατὰ ψυχὴν τραύσεως καὶ ἀλγηδόνος αἰετῶ τῶν τῶν ἐπὶ δὲ τῆς κατὰ σῶμα πληγῆς ἐκείνῃς. τὸ βεβλήματο ἔκτισιν ἔχει ποιητικὴν τοῦ εἰς τὸ ἡ διὰ τὴν ἐκπληξίαν τῶν βραχέων. τοιαῦτά ἐστι καὶ τὸ „πεφθῆματο δαίμοντα“ (ΙΙ. 21, 206) καὶ τὸ „ἡ ὅα νύ τοι πολλοὶ δεδμήματο κῆροι Ἀχαιῶν“ (ΙΙ. 3, 183). Α.

τὸ μὲν ἐν βεβλήματο ἐπὶ ψυχῆς, τὸ δὲ βεβλήματο ἐπὶ σώματος. ΒΛ.

4. ἄνεμοι· ἡ Ἀριστείδης ἀνέμῳ δυνάμει. Α.

καλῶς δύο ἀνέμους περιέλαβεν ταράσσοντας τὸ πῆλγος, ἵνα καὶ δύο πᾶσι ψυχῆς παρῆλθε. ὥσπερ, φησὶν, εἰσθῆναι δύο ἄνεμοι ταράσσοντες τὴν θάλασσαν ἐκ βρεθῆ, οὕτω καὶ οἱ Ἕλληνες ταράσσοντο ὑπὸ τῶν δύο χαλεπωτάτων παθῶν, λύπης τε καὶ φόβου. ΑΔ.

καὶ γὰρ καὶ τὰ τίτους λυποῦντα διττά, ἡ τῶν παρελθόντων

ἐκπληξίς καὶ δέος τῶν μελλόντων. οἱ δὲ Ζηρός τε νόος καὶ Τρῶες ἄνεμοι. ΕΥ.

Πορφόριος. νῦν δοκεῖ πρὸς μηδεμίαν χρῆσαν δυοῖν ἀνέμοις εἰκόνα παραλαμβάνειν· εἰ γὰρ ἀξίως ἴστικα, ἴδιαι τὰς τέσσαρας, ὡς ἐν ἄλλοις „ὅν δ' Ἐδῶς τε Νότος τ' Ἰτασον Ζέφυρος τε βορέης καὶ βορέης, αἰθρηγενέτης, μέγα κῆμα κύλινδον“ (Οδ. 5, 295). ἴδιαι δὲ τὴν ἀπορίαν αὐτῶν, ὡς καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τῷ Μόλωνος παρέστη· δύο γὰρ πάθει χερμαζόμενες ποιήσας τὰς Ἀχαιοὺς, φόβῳ μὲν ἐν αἰς ἔσθαι „θισπιεσθὶ ἔχε φύλα, φόβῳ κρυφέντος ἐταίρου“, λύπῃ δὲ ἐν οἷς ἐπάγει „πένθει δ' ἀτλήτω βεβλήματο πάντες ἄριστοι“· ἀεὶ μὲν γὰρ τὰ μέλλοντα, βαρέως δὲ φέρονται τὰ γεγονότα οἱ ἄριστοι· δύο ἐν πάθει συνεχόμενες εἰπὼν τὰς Ἕλληνας, προσεκύντας αὐτὰς ἀπικαλεῖται πελάγει δυοὶ πνύ-

μασις ἐξεγειρομένη. τὸ θεοπεσίη δ' ἔχε φύλα δηλοῖ τὸν οὐ προσκυνόμενον αὐτοῖς διὰ δαίλιαν φόβον ἄλλ' ἐκ βυβλήσεως θεῶν, ὡς περ καὶ ἐν ἄλλοις αὐτὸς ἀντίθετον, ἔπειτα „γινώσκει δ' εἰ καὶ θεοπεσίη πόλιν οὐκ ἀλυπῆσαι ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφροδίτῃ πόλιν“ (ΙΙ. 2, 367), τουτέστι θεὸς βυβλήσει καὶ ὁ συμφορῶν κακία. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἄλλων τὸ θεοπέσιον, ὡς τὸ θεοπέσιον πᾶσι καὶ θεοπεσίη φύλα. ἐκ κοινῇ ἔστι ἡ κακότης· γινώσκει πόλιν θεοπεσίη κακότητι ἢ ἀνδρῶν κακότητι· δηλοῦν δὲ ἔτι καὶ ἡ θεία. φύλα δὲ ἔστιν ἡ φυγὴ· φόβος δὲ φύλα λέγει, ὅτι ὁ φοβούμενος τὴν φυγὴν προσεταιρίζεται. καὶ τὸ μὲν βεβλήματο τὴν βούλησιν βεβλήσθαι δηλοῖ, τὸ δὲ βεβλήτω δηλοῖ τὸ σῶμα. ἀνέμῳ φησὶν εἶναι τὸ τὸς ἀμφοτέρους, ἦσαν τὸν βορέην καὶ τὸν Ζέφυρον, πνέειν ἐκ τῆς Θορύκης· ἐπὶ πνέειν ἀμφοτέρω ἐξ αὐτῆς. λύνεται δὲ ἐκ τῆς λέξεως τρόπῳ συλλεπτῶν τὸ γὰρ θατέρω συμβεβηκὸς ἐπ' ἀμφοῖν τεταῖν. ἔστι δὲ καὶ ἔτι. ὁμωμένως γὰρ τὰ πνεύματα καὶ οἱ προεσπῶτες αὐτῶν θεοὶ λέγονται· τὸς δὲ σωματικῶς ἐν Θορύκῃ κατοικῶντας ὑποτίθεται ὁ ποιητής. Β.

5. Ζέφυρος· ὁ τὰ πρὸς τὸ ζῆν φέρων· ἕως γὰρ ἔρχεται πνέειν. Γ.

ἦτοι συναπτόν ἤητον ἐλθόντι ἔξαπνῆς, ἡ ἵστασικτόν ἀνυποκρίτως ἐπὶ τὸ ἤητον, ἢ τὸ ἔξῃς, βορέης καὶ Ζέφυρος ἐξελθόντες ἐξαπνῆς. Α. πῶς δὲ ἀμφοτέρους ἐκ Θορύκης φησὶ πνέειν, τὸ μὲν βορέης ἐξ ἀρκτοῦ τὸ δὲ Ζέφυρος ἐκ δόσεως πνέοντες; ἤητον ἂν ὅτι ἡ τῶν Θορύκων γῆ ἐπὶ πολλὰ διήκει καὶ σηματοειδῆς καὶ τῇ θέρμῃ μέγιστος τῆς δόσεως· ὥς· ἐκαστὸς ἐν μέρος τῶν ἀνέμων ἔχει ἐκάτερον. οἱ δὲ φασὶν ὅτι συλλεπτικῶς πέρασται· τὸ γὰρ ἔτι. συμβεβηκὸς καὶ ἐκαστῶν καὶ τῶν μόνος γὰρ ὁ βορέας ἀπὸ Θορύκης πνέει. ΑΔ.

οἱ μὲν συνεκδοχικῶς, ὡς „ὅσοι βεβλήματο χαλεπῶ“ (ΙΙ. 14, 23)· οἱ δὲ, ὅτι οὐκ ἔστιον ἀνέμων ἡ Θορύκη· τὸ ὡχῶνται γὰρ παρὰ Ζηφύρου ἐν Θορύκῃ (ΙΙ. 23, 206). ἔστιν ἐν ἐλθόντι ἀπὸ Θορύκης ἤητον ὅθεν ἐκάτερος εἰσθεῖ πνέει. καὶ

ὅτι ἡ τῶν Θρακῶν γῆ σιγμιτοειδὴς καίται καὶ ἐπὶ πολλὸν διήκει μέχρι τῆς δύσεως· ἐφ' ἑκατέρῃ δὲ μέρος τῶν ἀνέμων ἔχει ἑκάτερον. LV.

6. ἐξαπίνης: σφοδρότεροι γὰρ αἱ αἰφνίδιοι τῶν ἀνέμων ἐμβολαί. AL.

ἄμυδις: ἕμια τῇ πνεῦσαι τὰς ἀνέμους. ψιλωτέον δὲ τὸ ἄμυδις· Αἰολικὸν γὰρ ἐξ τούτου καὶ πνεῦμα ἰδίζατο. BL.

Νικίας καὶ Πάμφιλος δυσόνοσαι τὰ ἄμυδις, ἐπεὶ παρὰ τὸ ἕμια ἔγένετο· ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης καὶ οἱ περὶ Ἀλεξάνδρου φιλοῦσιν, πολλὸν δὲ πρότερον καὶ οἱ περὶ Ἀρίστου καὶ καθότι, φασί, φιλεῖ πῶς τὰ ἀπὸ δασέων πῶς πολλάκις μεταχρηματίζονται ψιλῶς, ἡμέρα ἡμῶν, ἡδονὴ ἡδός, πρόδηλον δὲ καὶ τῆς συναλοιγῆς· „πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς” (Π. 12, 385). ἔχον δὲ αὐτὰς προσθεῖναι ἔκεινο, ὡς ὅτι τὸ ἄλλυδις καὶ ἄμυδις τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξείαν, καὶ τῇ παραλή- 15 γόσῃ ἐξαιρέτως ἐχρήσαντο, ἢ διὰ τὸ ὅτι ἐξηρέθησαν. ἔχον ἔν ἡμάδις τι εἶναι ὡς χαμάδις. τροπὴ δὲ τῆς αἰ γένετο εἰς τὸ ὅ, ὡς τὸ αἰσχυρὸς αἰσχυρὸς. καὶ ἐπεὶ Αἰολικὴ ἡ τροπὴ, καὶ ὁ τόνος Αἰολικὸς καὶ τὸ πνεῦμα. Α.

7. κορυβύεται: κορυφῶν, αἰετῶν. ἐνοῖ δὲ ἐπὶ τῷ σω- 20 ρεύματι ἡκοντα· κόρυς γὰρ ὁ σωρός. D.

τὸ παρὲς παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ δύο μέρη λόγου ἐστὶ καὶ ἐγκλίον· αἱ δύο προθέσεις. διὸ καὶ πολλάκις ἐφρίσκει καὶ εἰς π λήγουσιν ἢ ἐξ· „παρὲν μέγα τειχὶον αὐλῆς” (Od. 16, 165). ἔστι δὲ ὅτε τὸ νοητὸν ἐπικρατεῖ τῆς ἐξ προ- 25 θέσεως, καὶ ὅτε καὶ τῆς παρὰ· „ἀλλὰ παρὲς τὴν νῆσον ἐλαύνεται” (Od. 12, 276). „ὡς ἄρα φωνήσαντε παρὲς ὁδὸν” (Π. 10, 349). ἐνθάδε μὲν ἔν ἡγείται ὁ Ἀσκαλωνίτης παρὲν τὴν παρὰ, ἢ ἢ ἐξ αὐτός. ἄλλοι δὲ τὴν παρὰ κυρίως καίθη, ἢ γὰρ γέννη παρ' αἰα φῶκος, καὶ τὴν ἐξ συντάσσει παρὲς τὸ ἔχον, ὅπερ καὶ βέλτιον· παρ' αἰα φῶκος ἐξέχον. μετὰ γὰρ τῆς διὰ σου ἢ ἐξ ὁ τρέπει τὸ ἔ· „διὲς σωλῆνος εἰς ἄγος” (Etym. M. p. 324, 16). Τυραννίδων δὲ ἔν μέρος λόγῳ ἡκουσεν, ἢ ἢ ἐπὶ ὁρμήμα, καὶ βαρύνει· καὶ ἔχει λό- 30 γον, ὡς Ἡροδιανὸς „ὡς ἕνα πάρεξ τῷ Σκυνδικῷ ἔθνεσιν.” Α. 35

δύο εἰσὶ προθέσεις. ἀμείλει καὶ τρέπεται τὸ ἔ εἰς τὸ π, παρὲν μέγα, παρὲν νόον. τινὲς δὲ ἔν μέρος λόγου, ὅπερ ἐστὶν ἐπὶ ὁρμήμα. ἔστι δὲ καὶ πάρεξ, ὃ γενικῇ θέλει συντέτε- 35 αῖται. μετὰ τὴν διὰ δὲ σου ἢ ἐξ ὁδέποτε τρέπει τὸ ἔ. τὸ δὲ ἐξῆς ἔτις, πολλὸν δὲ παρὰ τὴν αἰα φῶκος ἐξέχον. BL.

φῶκος: τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα. οἱ δὲ φωνία φασὶ βοτάνην τὴν ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης γιγνομένην. D.

ἔχον: διχῶς, καὶ διὰ τοῦ α, ἔχον. Α.

8. ἐδαυέτο: ἐταρῆσσετο, διεκόπιτο. V.

9. ἀχέει μετὰ λῶ: τῇ ἀλάλῃ λῶπη. καὶ ἐξῆς „ἔχον δὲ ἐν ἀγορῇ” (63). V.

ἡ διπλῇ, ὅτι πάλιν τὸ βεβόλημένος διὰ τῷ ὅ ἐπὶ ψυχῆς λέγει. Α.

11. νυκτὸς ἔσης καὶ πλησίον ὄντων τῶν πολεμίων οὐδὲ πάντας καλεῖ, ἵνα μὴ τις ταρχῇ γένηται. AD.

τὸ μὲν πλῆθος οὐ συνάγει, ἐπεὶ ἐν ταῖς δυσπραγίαις ὀργίζοντο τοὺς ἀρχόντας, ἐπ' ἐκείνας τὴν αἰτίαν τὴν συμφορὰς ἀναφέροντες. ἄλλως τε εἰ καὶ μὴδὲν δυσχερὲς ἔτω πρῶτον ἰδίζαντο τὴν φυγὴν, πόσω μᾶλλον 5 δυστηχέσαντες; κατ' ὄνομα δὲ τὰς ἀρίστους συνάγει, μὴ ἔκλυται γένηται τοῖς πολεμίοις τὰ προσιδόμενα, ἢ πρὸς τὸ μὴ ταράξαι τὰς αἰτίαις. ἐδὲ ἔν ἐν ταῖς δυσπραγίαις ἰδίζαται τῶν πρακτικῶν ὁ φυσικῆς. BL.

12. μηδὲ βοῦν: ἀντὶ τῷ μὴ βοῦν δέ, ὡς „δόλω βλήην” (Od. 9, 408) ἀντὶ τῷ βίβῃ δέ. L.

μετὰ πρῶτοις ποιεῖτο: εἰκότως ταῦτά ποιεῖται κίρνει πρὸς τὸ δυσωπεῖν ἐκείνας· ἢ γὰρ συμφορὰ ταπεινὴ καὶ τὰ μεγάλα φρονήματα. L.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ ποιεῖν αἰ ἐπὶ τοῦ ἐνεργεῖν τίθηται. 13. τετιηότες: τετιμωρημένοι ἢ λυπούμενοι. V.

14. ἔσατο δακρυχέων: ἔστω δὲ ποιεῖ, ἵνα ἐλευνὸς γονὼς μὴ καταλειφθῇ παρ' αὐτῶν. BL.

ὥστε κρήνη μελάνυδρος: ἡ διπλῇ, ὅτι Ζη- 20 δοτος γράφει μετ' Ἀργείοισιν ἔειπεν ὅ φίλοι Ἀλκίον. περιήρηκε δὲ πάντα τὰ κατὰ τὴν παράθεον· νυκτὰ δὲ ἐστὶν εἰς αἰετῶν. Α.

μελάνυδρος: πολύνυδρος· γέσσει γὰρ μέλαν τὸ ἐδά- 25 ἄλλὰ λαμπρύνει ταῖς ἡλιακαῖς ἀγυαῖς. ἢ βαθεῖα· τὰ γὰρ μελανεύει αἰτίον τὸ βάθος. AD.

15. αἰγίλιπος: ἡ δὲ ἢ καὶ αἰετὶ ἀπολείπεται ἂν διὰ ἔχον ἐν γλῶσσῃ καὶ δόρυβον ἐν γὰρ τοῖς κρημνοῖς αἱ αἰε- 30 τὲς ἐπὶ πᾶν νέμονται. ἢ δὲ πυρροβόλῃ πρὸς τὸ πλῆθος δακρυῶν εἰληπῶ καὶ τῶν ξενισμῶν. ADL.

δνοπερὸν: μέλιν, ἢ μετὰ δονήσεως φερόμενον. 30 δὲ ὑπόφω ὁ ξενισμὸς εἰκασαί. BL.

16. ὡς ὁ βαρυστενάζων: ἀλλ' εἶπε „δακρυχέων ὡς κρήνη”, εἰ μὴ λέγοις ὅτι διὰ τῷ βαρέως στενάζει δακρυχέων δηλοῦται, ὡς τὸ „ἐξόμενοι λεύκαινον ἐδά- 35 (Od. 12, 172). BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι τινὲς γράφουσιν ὡς ὅγε δακρυχέων διὰ τὸ ἀκαταλλήλως πρὸς τὰ δάκρυα τὸ στενάζων ἀπα- 40 δόσθι. ἔστι δὲ ἐν τῷ στενάζειν καὶ δακρυεῖν ἀπὸ προσηγο- ρίου τοῦ μινον. Α.

17. Πορφυρεῖς, διὰ τί λέγοντα ποιεῖ ἐν δῆμῳ „ὅ γὰρ 40 Ἀργεῖων ἡγήτορες ἦδὲ μέδοντες” τὰς ἡγεμόνας καὶ βα- λείας προσφωνῶν, καίπερ πάντων παρόντων; γρησὶν ὅτι Ἀριστοτέλης ὅτι ὁ μὲν δῆμος μόνος τῷ ἀκῶσαι κύριος, δὲ ἡγεμόνες καὶ τῷ πρᾶξαι. Α.

οὐ πρὸς τὸ πλῆθος ἀποτείνον, ἐπεὶ καὶ ἡγεμόνες μόν- 45 εἶσιν οἱ παρόντες. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐνθάδε γραπτὸν πρὸς γὰρ τοὺς ἀρί- 50 στους πρὸς τὸ πλῆθος ὁ λόγος. ὅταν δὲ ἀποπέσῃ τῇ πλῇ προσήγη, προσφύεσθαι γράφεται „ὅ φίλοι ἡρώεις Δαναοὶ θεράποντες Ἀχαιῶν” (Π. 2, 110). διευκρινεῖν δὲ ἐπὶ φίλοι διὰ τὴν ἀντίφρασιν· ἐαυτῷ μὲν γὰρ προσφιλῶν Ἀργείων δὲ ἡγήτορας αὐτὸς λέγει. Α.

λέγειν „ἐμὸς ἂν παῖς εἴη” κατὰ τὴν ἡλικίαν, πρὸς ἐπι-
τιμήσιν τῶ πολέμου. Α.

τῷ τῆς συγγενείας ὀνόματι τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐπισπᾷ εὐ-
νοίαν. ὅρα δὲ ὅπόσοι οἱ ἔπαινοι· σχεδὸν γὰρ αὐτῷ ἀπένειμε
τὸ πᾶν τῆς συμβολῆς, ὀλίγα αὐτὸς προοθήσειν ἐρῶν. BL. 5

58. ὁ πλοῦτος· γράφει δὲ ὁ πλοῦτερος. Α.

τὸ Ἀργείων βασιλῆα δύνανται τοῖς ἄνω συνάπτειν
καὶ τοῖς ἑξῆς. καὶ τὸ αὐτὸ μὲν γῆμα ἐν ἀμφοτέροις· τὰς Ἀρ-
γείων βασιλεῖς εἶπεν ἢ περὶ βασιλέων ἢ εἰς βασιλεῖς. εἴτε
ἂν τοῖς ἄνω συνάπτοιο, γίνετο βασιλεῖς βάζεις· εἴτε τοῖς 10
ἑξῆς, γίνονται βασιλεῖς ἑαυτοὶ. Α.

60. ὃς σέο γέρας ἄνθρωπος· ἀνεπιθρόνως ἔτι καὶ τὴν
σύνεσιν ἀλλὰ τὴν ἡλικίαν προβάλλεται, διὰ ταύτης ἔχειν
ἄξιον τὸ κρεῖττον καὶ λογιώτερον. BLV.

61. διέξομαι· διελεύσομαι τὰ πράγματα ἀπὸ ἀρχῆς καὶ
μέχρι τέλους. δαδοντέον τὸ διέξομαι ἀπὸ γὰρ τοῦ ἴκω ἐγί-
ναιτο· ἐπιφέρει γὰρ „ἀτὰρ ἐ τέλος ἴκω μύθων.” ALV.
τῷτο πρὸς τὸ „ἀτὰρ ἐ τέλος ἴκω μύθων” ἀντιπαράτε-
θεται. AL.

62. οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων· πρὸς τὸ μὴ Διο-20
μήδην ἀντιπεῖν τοῖς λεχθησομένοις. οἶδε δὲ Ἀγαμέμνονα
εἰπόντα τὸ „εἰ δὲ ποῦ ἐς γε μίαν βαλεύσομεν” (II. 2,
379). BL.

63. ἀφ’ ὧν κοινῶς ὁ φησὶ καὶ συγγενείας μὴ μετέ-
χων, ἀπ’ ἀνθρώπου, ἀπολλύει καὶ συγγένειαν ἢ ἔχων· φησὶ γὰρ 25
γὰρ ἡ συγγένεια. κυρίως δὲ ἐξ ἑτέρου μέρους φησὶ. AD.

ὁ μὲν μένειν παρήγγειλεν, ὁ δὲ τὰς συμμάχους ὁμο-
ῶντας ἔχειν. διδάσκει δὲ ὡς εἶναι μὲν πολεμικὸν δεῖ, δεῖ ὡν
φησὶν „οἷς ἔτι μέλει πολυμήϊα ἔργα” (II. 2, 338), ὁ μὲν
φιλοπόλεμον· ἀντιτρέπει γὰρ τοῦτο πᾶσαν πολιτείαν. Διο-30
μήδης δὲ τῶν μὲν ἢ ἀντιτρέπει, ἵνα μὴ ἀρρήτωρ δοκῇ· ὅτι
καὶ ἐκ ἡρώδῃ τῇ γνώμῃ, δηλοῖ διὰ τῶ „μὴ ὄφελος λίσσεσθαι”
(698). καὶ τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς συμβολῆς ἐπὶ τῷ πλήθει
εἶπεν, ὅπως μὴ ὑπερβῇ τὰς λιτὰς Ἀγαμέμνων, τὰ δὲ
κατὰ μέρος ἐπὶ τῶν δειπνῶν. καὶ Ἰσοκράτης δὲ ἐν τῷ Πα-35
ρηγορικῷ, τῶν ὀνητῶν συμβουλευόντων ἐν τῷ δήμῳ πάν-
τας πλεῖν ἐπὶ Ἀσίαν, δεῖν ἔλεγε πρῶτον τὰς Ἑλληνίδας
διαλλάσσειν πόλεις καὶ κοινῇ τὴν ὁρμὴν ποιεῖσθαι. ἀθ’ ἑμισοῖς
δὲ ἔστιν ὁ ἄδικος καὶ ἄνομος καὶ θρηνηδης, ὅπως καὶ Κίχλωπις
θεμιστεύει παίδων ἢ δ’ ἀλόχων (Od. 9, 114), ἥτοι τὸ περὶ 40
συγγένειαν φυλάσσειν δίκαιον. Α.

ἄνθρωπος· ὁ γὰρ ἐστὶν νέμων καὶ βίον ἐδραῖον τιμῶν τῆς
πρὸς τὰς οὐκείας ἀπέχει εἰσαγωγῆς. BLV.

διὰ τῆς τῶν ὀνομάτων ὑπερβολῆς δισσώπει Ἀγαμέ-
μνονα, μηδὲ βασιλεῖα ἵσταται αὐτὸν καλὸν εἶναι, ἀλλ’ ἔδδ’ 45
κοινῆς ἐστὶς, εἰ ἀντίποι τὰς λιτὰς. L.

64. ἐραταί· ἐπιθυμῶν. ἢ λέξις Ἰωνική. Α.

ἐπὶ δὲ ἡμίον· ἐπιθυμῶν πόλεμος ὁ ἐμφύλιος. LV. λέγει
δὲ τῷτο αἰνιτιζόμενος τὸν Ἀχιλλεῖα. D.

65. εὖν μὲν· τῷ καιρῷ σοφάζεται, καὶ προδείξας τὸ ὄφε-50
λιν οὐκ ἔτι τῶν φερμένων. BL.

66. δόρυπα τ’ ἐφοπλίσσόμεσθα· ἄξιον γὰρ τὰς κά-
μνοντας προνοεῖν τῆς θεραπείας τὰ σώματος. φησὶ δὲ εἶ-
οῖονε ὅπλα τῆς μάχης ποιησώμεθα τὰ δόρυπα. BL.

φυλακτῆρες· Ἀρξίσταρχος διὰ τῶ αὐτοῦ φυλακτῆρας τὸς
φύλακας. LV.

67. λέξασθων παρὰ τὰ φρον· διαταγήτωσαν. ἢ δι-
πλῆ, ὅτι ἀντὶ τοῦ λέξασθων. γράφεται καὶ περὶ τὰ-
φρον. Α.

τείχεος ἐκτός· ἵνα ὁρώμενοι τοῖς πολέμοις κατα-
πλήρσοιεν αὐτούς, ἵνα δὲ ὄντες τῆς τάφρου ἀσφαλῆως
ᾤων. BL.

69. ἄρχε· ἥτοι πάντες μὲν λόγος καὶ πάσης συμβουλῆς
προκατάβαλλε ἀρχάς. L.

ἄρχε· ἀντὶ τῶ συνέχευ ἡμῶν. V.

70. δαίνυν δαῖτα γέρονσιν· παρασκευάζει τὴν εὐ-
χλίαν τοῖς ἐντιμοῖς, ἢ ἐφ’ ἐξέτασιν ἄγε τοὺς πρωταγωνι-
σάς. Α.

ἔθος μὲν ἦν· ἀλλ’ οἷον αὐτὸν τῇ ἐκπλήξει παραλείπειν
τὸ ἔθος. ἄριστος δὲ ὁ καμνὸς ἐπὶ ὀλίγων, ἔνθα τὸν ἔλεγχον

προσδέχεται. τῶν γὰρ πάντες οἱ τῶν Ἀργείων ἡγήτορες καὶ
μειδοντὲς εἰσι συνευλιγμένοι ἐπὶ δὲ τὸ δεινὸν οἱ γέροντες
μόνοι συνάγονται, ἐφ’ ὧν ἡνικακεν ἂν τὴν τῶ γέροντος παρ-
ήσαν ὅσον ὁ Ἀγαμέμνων. καὶ ἄλλως ἐν οἷον ὅπως ἐαν-
τῶν ἐαμέν, ἢ τε ἡμοτροπέως κοινωνία πάντας φίλους ποιεῖ.

διὰ καὶ Πέρσαι μειδοντες συμβαλεῖσθαι, νῆφοντες δ’ ἐπι-
κρίνοιν. καὶ ὁ Ροδίον δὲ νόμος ταῖς μεγάλαις ἀρχαῖς κελύει
συσσιτεῖσθαι τὰς ἀρίστους, περὶ τῶν ἔωθεν πρακτικῶν βασιλο-
μένους. καὶ τὸ μὲν πληθὺς ἀπαλλάσσει, χρηστὰς ὑπογράφας
ἐλπίδας περὶ τῶν λιτῶν, ὁ μὲν ἀναγκάσας ἐπ’ αὐτῶν τὸν
βασιλεῖα περὶ τῶν δώρων ἐκφωνήσαι πείζοντος γὰρ ἦν τὸν
καιρὸν. BLV.

71. ἡ διπλῆ, ὅτι πλεῖται ἀντὶ τοῦ πλήρους. πρὸς τὸ
„παρήγγειλε δὲ πλεῖον νύξ” (II. 10, 252) ἀντὶ τῶ πλήρους. Α.

72. ἡμάτιαι· ἀνὰ ἐκάστην ἡμέραν, ἢ διὰ μιᾶς ἡμέ-
ρας. Α.

73. ἐποδεξίη· ἢ πρὸς ὑποδοχὴν χορηγία. τινὲς δὲ
ἔτι καὶ πάντας, ἦν θύλῃς, εὐχερῶς ὑποδέξῃ. ἐκαίρει
δὲ αὐτὸν εἰς τὸ μετὰ ταῦτα γήσων ὑπὸ χροῖον. BL.

ἐποδεξίη ὡς Ἀργεῖα· τὸ εἰ ἀκόλουθον ὠφελεῖν εἰ-
ναι. κοινὸν ὑποδέξῃ ὡς παρὰ τὸ ἀνόρεκτος ἀναρεξία. ταῦτα
ἐν τῇ προσφιλῇ ἐν μέντοι τῇ καθόλου αὐτῶν. „πᾶσά τοι
ἐστὶν ὑποδέξῃ” ἔνεκα μέγας ἔκτασιν ἐπαθε τὸ Ε. ἀγνοία
μέντοι τὰ κριβδὰς διὰ τῆς εἰ διφθόγγας τὴν γραφὴν ποιεῖν,
καὶ ἔτι καὶ ἡ τῶ Ἀντιφάνους (Ἀριστοφάνους Wolflus) πα-
ραφύλακτος. D.

αἱ Ἀρξίσταρχος ἔτι καὶ εἶχον διὰ τῶ γὰρ, πολλοὶ γὰρ
ἀνάσσειν. ἔχει δὲ τι Ὀμηρικὸν καὶ ἡ διὰ τοῦ δέ, πο-
λλοὶ δ’ ἀνάσσειν. Α.

74. τῷ πεσεῖν ὃς κεν ἀρίστην· μετρίως ἢ κατὰ
ἀποδιδωσιν. διδάσκει δὲ τὸν εἰρηγῶν πολλῶν μὲν ἀκούειν,
αἰρεῖσθαι δὲ τὸ κρείττον. BL.

H h 2

75. *χρεὼ Ἀχαιοὺς ἐδολῆς* „*χρεὼ βουλῆς ἐμέ καὶ σέ*” (Π. 10, 43) ἀντὶ τῆ δα. LV.

76. *ἔσθλῆς καὶ πυκινῆς*; πρὸς τὸ πείσαι Ἀχιλλέα· οὐδε γ’ αὐτῷ τὸ φιλότιμον. BL.

77. *πυρὰ πύλλα*; δέδια ἀκέων ἐγγὺς νεῶν πυρὰ. ἐπὶ 5 δὲ Ἑλλήνων „*ἐνθα δὲ πῦρ κήαντο*” (88). LV.

τίς ἂν τὰ δε; ἢ λείπει τὸ ὄρῳ, ἀλλ’ ἐστὶ παλαιὰ συνήθεια „*ἀλλ’ ἔτερον ἦθ’ ἦν*” (Aristophan. Ach. 13). καὶ ἐν Πανόπταις ὁ Κριτῆνος „*ἡγήθη τὸν ἄνδρα*.” καὶ ἔστιν ἐξ ἀντικειμένων, οἷον τίς ἐκ ἂν κλαύσει; BLV.

ἔοικε δὲ προσκροῦναι Διομήδει, λέγοντι „*πῶς δ’ ἐγὼ Σθένειός τε*” (48). LV.

ἡ διπλὴ ὅτι προσπαροῦσεν τὸ ὄρῳ καὶ βλέπων. γελᾷ καὶ ἢ μὴ μᾶλλον θρηνησεί καὶ κόπεται; καὶ οὕτως ἐξωθεν τὸ ἰδῶν. A.

78. *διαβραίσει*; δι’ ἐνός ἢ αἱ Ἀργεῖοι. D.

ἐν τῇ πῦρ τὸν Ἀχιλλέα τὴν σωτηρίαν τίθει· ἐδὲν γ’ ἔτερον πρᾶσσειν νυκτὸς ἰδύσαντο. BL.

80. ἐκ δὲ φυλακτικῆς; ἄτοπον γ’ πρῶτον λέγειν περὶ τῆ συμποσίε. L.

81. ἀμφὶ τε Νεσσορίδην· εὐ τῷ περὶ φυλακῆς εἰσηγησάμενος πρῶτος ἀριθμεῖται ὁ νῦν· καὶ οὕτως ὁ παρὼν καιρὸς ἐκ ἐτελείας ἄνδρος ἐπέτρεπε φυλάσσειν. BL.

86. ἄρ’ ἔστειχον; Ἀργεῖοις ἡ μάστιγι· ἴωνι· αἰῶς. A.

88. *πῦρ κείαντο*; ταύτην τὴν πυρκαϊάν πρὸς τὸ ποιῆσαι δαῖνον ἐντρέφουσιν· ἀσφαλίζουσιν γ’ ἢ αὐτοῖς τὸ ἀπὸ σκότους ὄρῳ τὸς πολέμιους. ἐπὶ μὲν ἐν τῶν κατεπιτηχότων φιλή· ἢ τῷ δαίμονι πυρκαϊκῇ, καὶ ἐνικῶς πῦρ φησὶν ἐπὶ δὲ τῶν ἐπιμερόντων βαρβάρων καὶ τῷ τῆς εὐχίας μετὰ 30 πολλῆς τῆς ἐπιτεργασίας δαδῆλωται „*ἐκ πόλιος δ’ ἔξαντο βόας*” (Π. 8, 545) καὶ τὰ τῆς φυλακῆς λαμπρότερα „*μέγα φρονέοντες ἀνὰ πτολίεθρον γεφύρας ἔτατο παντῆριον, πυρὰ δὲ σφισὶ καίτοι πολλὰ*” (ib. 553). ἔστι δὲ ὅλα γεφυρικά. BLV.

δύο ποταμοί· Ἀργεῖοι μετὰ τῷ αὐτῷ δόρπῳ. A.

ἄλλως, διὰ τῷ αὐτῷ δόρπῳ αἱ Ἀργεῖοι, ἄκαιρος δὲ Ζηρόδοτος γράφων τίθενται δὲ δαῖτα θάλασαν· ἄτοπον γ’ θαλάσσης τὸς πένθει ἀλλήτῳ τὴν ψυχὴν βιβλημένους. A.

89. ἀολλέας; Ἀργεῖοι ἀριστοί. A.

90. *κλισίην*; Πρωτογένης ὅλα βίε (βιβλίος Coraēs) ἐδέχθη 40 Ἀσκαίων τῇ Ἀσκαίων τῇ εἰς ἐξήγησιν τῆ παρ’ Ὀμήρου κλισίε. τοῖα δὲ φησὶ ἐξηκῆς περὶ αὐτῶν, περὶ τῶν σημειωμένων, καὶ ταῦτα δηλῶν τῇ παρὰ Ἀττικαῖς, καὶ δεύτερον περὶ τῆς ὁρθογραφίας, πότερον διὰ διφθόγγου ἢ πρώτῃ ἢ διὰ τῶν ἰωτά, καὶ τρίτον περὶ τῆς προσωπίας, πότερον παροξύτονον ἢ παροξύτονον. τὸ μὲν ἐν δηλούμενόν φησιν ἐκ πολλῆς σκέψεως δεικνύει παρὰ τῇ ποιητῇ ὅτι παρὰ τοῖς Ἀττικαῖς οἶκον γὰρ φησὶ τινα μέγαν Ὀμηρος, τῶν ἐν ταῖς ἐπιταῖσι κατασκευασμένων πῦρ δὲ ἐν αὐτῷ καίεν, καὶ κοιμῶν τὸς ἐργάτας σὺν γυναῖκι καὶ τέκνοις. κλισίον δὲ αὐτὸ προσεγγόρευσεν ἀνα- 50 λόγως τῇ κλισίᾳ, ἥτις ἐρωτικὴ σκηνὴ ἐστὶν αὐτοχέιδος·

ἀπὸ γ’ τῆ κλίνῃ, ἐξ ἧς καὶ κλιντήρ καὶ κλισμός· καὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἀπέρευσιν τοῖς ὤμοις κλισμοί, οἱ δ’ ἄλλοι θρόνοι Ἀττικῶς δὲ κλιντήριον τὸ μικρὸν κλινίδιον λέγετο. τὸ ἐν γὰρ κλίνῃς πολλὰς καὶ θρόνους κλισίδιον (κλισίον Voss.) ἐκάλον· τῷ πορτ καὶ τὸν κοιτῶνα ἡμεῖς ἐκαλέσαμεν· δωμάτιον δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸν ἄρ’ ἡμῶν κοιτῶνα ἔλεγον, Ὀμηρος δὲ θάλαμον· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, φησὶ Ἀσκαῖος, ἀπὸ τῷ κεκλιμένῳ κατὰ τὸν νότον τῆ σημαίνοντος τὸ περιεληφέναι καὶ περιέχειν. Ἀργεῖοι γὰρ καὶ ἑτέρως ἐξηγήσαντο τὸ γ’ „*περὶ κλισίον θέε πάντῃ*” (Od. 8, 208) δηλῶν ὅς κλισίον τοῦ οἴκου ἐμβάδων ὁδοδομημένον πρὸς αἵς οἱ θρόνοι ἔκειντο, ὅπως ἐπ’ αὐτῶν καθέζεσθαι δειπνῆν, ἐπὶ δὲ τῶν ἐμβάδων κοιμῶσθαι, ἵνα μὴ ἄλλος οἶκος ἢ τοῦ Ἀσκαίου, ἄλλο δὲ τὸ κλισίον, ἀλλ’ ἐν τῷ οἴκῳ Ἀσκαίου ἐξηκῆς τὴν ἐν κλισίᾳ ὁδοδομίαν τῶν ἐμβάδων 15 θέσιν τῶν θρόνων. ἐμφανίζει δὲ ὅτι ὁ μὲν οἶκος Ἀσκαίου ἐν τῇ ἐντὸς καὶ περιεχομένῃ ὑπὸ τῆς κλισίε, τῶν δὲ ἄλλων ἐν τῇ ἐξωθεν περιέχοντι κλισίᾳ, κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ νότον καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσεὺς οἰκίᾳ ὁ θάλαμος τοῦ Τηλέμαχος μέσος ὑψηλὸς ὁδοδομητο, ὑπὸ τῆς αὐτῆς περιεχομένη.

20 „*Τηλέμαχος δ’ ὕπαι αἱ θάλαμος ὑψηλὸς δέδμητο, πρὸς σκέτιον ἐνὶ χώρῳ*” (Od. 1, 425). καὶ γ’ τὸν τὸν θάλαμον κατὰ τὸ μέσον τῆς αὐτῆς κεῖσθαι φησὶ· διὸ καὶ περιεστεικένον ὀνόμασεν οἷον περιφανῆ, διὰ τὸ πανταχόθεν περιέχειν τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸν Ἀσκαίου οἶκον περιέχειν 25 ὁδοδὸν ὑπὸ τῆς κλισίον κατὰ μέσον ὁδοδομημένον. τὸ γ’ περιεστεικένον ταῦτα δηλοῖ, οἷον καὶ Ἀρχιλόχος δηλοῖ, ποιῶν „*τοῖον γ’ αὐτὴν ἔρκος ἀμφιδέδμητο*.” ἔχει γ’ τὸ κλισίον ἀναλογίαν τινὰ πρὸς τὰ ταῦτα, πρὸς τὰς πασάδας, πρὸς δόμος, ἐξέδρα· προσηγοριάζοντο γ’ οἰκιστοὶς τινος ἢ πατρὸς καὶ ἡ προσηγορία καὶ ὁ προδομος, καθάπερ καὶ τὸ νομα δηλοῖ „*ἄλλο δ’ ἐνὶ προδόμῳ, πρὸθεν θαλάμῳ θυράων*” (Ar. 475).

τοῦτο δὲ τοῖ καὶ ἐξέδρα τῆς οἰκίας, ἔξω πᾶσα ὕστα, πρὸ αὐτῆς τῇ εἰσόδῳ κατασκευασμένη· οἷς δὲ παραπλησίως τὸ κλισίον ἔξω τῆ οἰκίας. B.

93. *πᾶμπρωτος*; οἷον προφθάσας ἐκείνους τοὺς ἐν γνῶμην αὐτῷ ἀπαιτῶντας. BL.

94. *πρὸς ἐν*; ὅτε παρήγει Ἀγαμέμνονι πᾶσα ἡ πρὸς Ἀχιλλέα ὁρμή „*Ἀτρεΐδῃ σὺ δὲ πᾶσι τῶν μετόπισθε*” (Π. 1, 282) καὶ οὕτως τὸ μονομάχιον ἦν καὶ ἡγεῖτο τὸς Ἀχαιοὺς (Π. 7, 123). BLV.

97. ἐν σοὶ μέν; σὺ μοι ἀρχὴ καὶ τέλος τῶν λόγων πάλιν γενήσθαι ἀνακτάται δὲ αὐτὸν τοῖς ἑκατόμοις, πρότερον κατεπτοήσας. A. καὶ ἐπὶ τότε εἰς αὐτὸν ἐλθεῖ λέγων „*ἄλλοισι Ἀχιλλεὺς μεθήσει χρόνον*” (Π. 1, 285), ἐκείνην τὴν ἡγεσίαν ἀρχὴν ποιεῖ τῷ νῦν διαλόγῳ. BL.

καταπτοήσαντα αὐτὸν τῇ τῶν πόλεμίων ὁρμῇ καὶ τῇ τῶν συμμαχικῶν λόγων ταραχῇ καὶ συγχύσει ἀνακτάται καὶ πρὸς παιδῶν παρακαλεῖ διὰ τῶν ἑκατόμων. B.

πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν ἐπιτάσσειν, κῆρυξ αὐτὸν τῆς ἀπάνστοιχης ἀποφαίνει γνῶμης, προσεκτικὸν τε ἀπεργάζεται, ὡς 50 ὅλα τὰ πράγματα ἐπ’ αὐτῷ κεκείμενα. BL.

99. σκηπτρον δὲ τὸ κράτος, θ' ἐμεις αὖς διὰ τὸ δέ-
καιον ἔπω γ' εἶχον γρυπτεῖς νόμους, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἐν τοῖς
κρατέσσιν ἦν ὕδεν καὶ δικασπόλοι. εὐγενῆ δὲ αὐτὸν ποιεῖ
τὰς εὐτυχίας ἐξαριθμήμενος, καὶ ἄξια τῆς ἰδίας δόξης ποι-
εῖν ὑποτίθει. καὶ ὅτι πρώτη ἀρετῶν ἔστιν ἡ φρόνησις. BL.

100. φάσθαι ἔπος ἡδ' ἐπακοῦσαι: ἵνα ἐξ ἀπάν-
των αἰροῖτο τὸ χρήσιμον. ἡμᾶ δὲ καὶ ἀναρῶν τὴν δόξαν
τῆς ἡσσης, καθ' ἣν τινες οἶοντο ἄδοξεν τῷ πλησόν εἰς τι
πειδόμενοι χρησθόν. BLV.

101. κρηῆναί δὲ καὶ ἄλλωι: καὶ ἄλλω δὲ τινος ἐπι-
τελεῖν καὶ βεβαιῶσαι τὴν γνώμην. A.
102. σέο δ' ἔξεταί ὅτι κεν ἄρχῃ: ἦτοι ἐν τῇ σῇ
ἐξουσίᾳ ἔσαι τὸ ἔργον τῶτο δοκιμάσαι, ἢ τὸ τῶν λόγων κα-
τόρθωμα σὺν ἔσαι εἰς σέ γ' ἀνεκχθήσεται. AD. τὸ ἔξε-
ται δασυντόν: ἀπὸ γ' τῷ ἔξω μέλλοντος δασυνόμενος μέ-
σος ἐστίν. A.

ὁδῷ ποτε τῆς παρανέσιος πρωτεύῃ καὶ ἐπικρατεσθῇ, ἐκ οὗ
γινέσθαι. καὶ ἀλλαχθ' „Ἀλκίνοος δ' ἐκ τούτ' ἔχει τὸ ἔργον τε ἔπος
τε" (Od. 11, 345). ἴσον δὲ ἀπέφηκε τῷ συμβάλῳ τὸν βασιλεῖα
τὸν κρηῆνα τὸ τέλος, ὅπως μὴ φθαρτοῖα ταῖς ἀγαθαῖς
ὑποθήκαις: οἷδε γ' φθάνει καὶ θυμῷ καὶ ἐφλοπτεταῖς ἀδίκους
πολλὰς πράξεις ἀγαθὰς ἀρηρημένας. τὸ πῶς ἐν τῶν λε-
γόμενων ἐπὶ τὸν κορυφῆντι ἀναρῶνται. BL.

103. ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἕρως: προσεκτικὸν μὲν
τὸν ἀκροατὴν ποιεῖ δὲ ὧν ἕρως ὑπὸ γρη῏ ἐρεῖν, εὐναι δὲ,
ὅτι μεθ' ὁποσολῆς τὸ δοκεῖ προσέθεται. BL.
104. γράφεται καὶ ἄλλον ἀντὶ τῶ ἄλλω. A.
105. ἡμῖν πάλαι: εἰ τὰ μέλλοντα προσηνῶσαι ὁ Νέ-
στωρ, πῶς περὶ τῶν ἐνεσῶτων ἐκ ὁφείλει πείθειν; BV.
106. ἐξέτι τοῦ ὅτε: ἀπ' ἐκείνου τῷ χρόνῳ ὥς τοῦ
τῶν. AD.

ἐμύθειαν ἐργάζετο: ὁμολογῶν γ' ὅτι οἷα ἤρθετο τῇ
εἰς Ἀχιλλεῖα ἀτιμία, δηλὸς ἐστὶ τὸν λόγον ὑπὲρ τῷ τιμῆσαι
τῆτον σφισιάς. LV. οὐκ ἀναιδῶν δὲ θέλει τὴν ἀμαρτίαν
αὐτοῦ, ἀλλὰ παρακαλεῖται μὴ δεύτερον ἐξουμαρτάνειν προ-
τρεπτικῶς δὲ αὐτῷ διαλέγεται, καὶ τὴν περὶ ταῖς χεῖρας
συνεπαγγέτω τῶτο γ' τῆς φρονήσεως ἴδιον. B.

ἐπὶ διαλλαγῇ τὸν βασιλεῖα φέρων, ἐκ ἐν ἐπιτιμήσεως
μέρει τὴν Ἀχιλλεῖος ἔχθραν προσφέρει, ἀλλὰ μόνον ἕρως
συνωφελῶν γρη῏ ἐκείνου. BL.

διογενεὺς περισημένως ἀναγνώμεν: συναρῶν γ'
ἐπαθε τῷ διαγενέσθαι καὶ διογενῆς, καὶ τροπῇ τῷ ὁ εἰς τὸ διο-
γενεὺς γινικῆς γὰρ ἐστὶ πτώσεως. AD.

108. οὐτὶ καθ' ἡμέτερόν γε νόον: ἀντὶ τῶ κατὰ
τὴν ἐμὴν γνώμην. A.

109. ἀπεμυθέομεν: ἀπηγόρευον, ἐκώλυον. γράφει
δὲ καὶ ἀπομύθενόμην, ἢ ἢ ἀπελογίζομεν. AD.
ὥτως Ἀφείσαρχος, ἀπεμυθέομεν. A.

σὸ δὲ: δεξιῶς ἐπὶ ἡλλαξε τὰ δνόματα, τὴν ἀνθάδιαν
μεγαλοφροσύνην καλῶν καὶ τὸ προπετεῖς εἶναι λίγων. ἐν συν-
τόμῳ δὲ καὶ τὰ Ἀχιλλεῖος εἰσφέρει κατορθώματα. BL.

110. ὁ λόγος αἰρεῖ διατέλλειν ἐπὶ τὸ εἶναι, ὑποσέλει
δὲ ἐν ὑποκρίσει ἐπὶ τὸ εἶναι. A.
112. φραζώμεθ': προσποιεῖται τὴν παράκλησιν, ἵνα
μὴ ἀχυνθῇ ὁ βασιλεὺς: τὸ γ' φράζω πικρότερον ἢ καὶ
προσάξιος ἐχόμενον. καλὰ δὲ αἱ λιταὶ διὰ τὸ ὁμοιῶδες,
καὶ ἵνα προμαλαχθῇ Ἀχιλλεῖος. BL.

δεῖ δὲ τὸν προαδικήσαντα παρακαλεῖν αἰεῖ, BL.
πεπείθοιμεν: Ἀφείσαρχος πεπείθωμεν. ἔτι γ' πεί-
θωμεν. A.

113. δώροισιν τ' — ἔπεισσί τε: ἴσῃ τῶν χρημῶ-
των καὶ μέζονα πρὸς πειθῶ τὴν τῶν λόγων ἵποτίθῃται
κτεῖσιν. BL.

μελιχίλοισι δὲ δεητικοῖς, ὃ δικαιολογεμένοισι: τὰ γ'
τοιαῦτα ἀνάπτει τὸν θυμὸν. LV.

115. ὁ γέρον, γρη῏, ὅδεν πρηνάμενος τὰς ἐμὰς ἀδικίας
ἀπηρσιμῶσω, βλάπτει με βαλόμενος, ὡς ῥήθης. ἐπὶ δὲ τὸ
τέλος τῷ εἶχε σικτεῖν: τὸ γ' ψεύδους ἀντὶ τῆς ψευδῶς. A.
ὁμολογεῖ τὴν προῆξιν, ἵνα μὴ ἀχύντοτο παρακαλῶν, καὶ
ἡμαρτημέναι φησί, καὶ ἀδικεῖν, εὐνοῖαν ποιεῖσθαι ἐαυτῇ.
ἀπλῶς δὲ ὁ τρόπος: τὸ μὲν γ' αἰετὶ χρησθόν ἔχειν τὸν νοῦν
μακάριον, τὸ δὲ καὶ χρόνῳ μετανοῆσαι οὐκ ἔλασιν. τὸ δὲ
ψεύδους ἀντὶ τοῦ ψευδῶς, τὸν βλον δὲ συναπτεῖν εἶχον
μὴ σικτεῖν εἰς τὸ ψεύδος, ὡς τινες κακῶς. BL.

116. ἀντὶ νῦ πολλῶν: ἡ διπλῇ, ὅτι τὰ ἀντὶ ἐπὶ τῷ
ἴσα ἐστὶ τὸ γ' λεγόμενον, ἴσος ἐστὶ πολλοῖς ὁ εἰς ἀνῆρ, ὅταν
ἢ θιοφιλή. A. προτρεπτικὸν δὲ εἰς ἐνδοξίαν. LV.

118. ἔτισιν ὅλεσσε δέ: γράφει ἔτισε δάμασσε
δέ. A.

119. λευγαλέησι: ἡ διπλῇ, ὅτι οἱ νεώτεροι λευγαλῶν
τὸ δίνον ἐπὶ τῷ Ἀχιλλεῖος, „νῦν δὲ με λευγαλῶν θάνα-
τον" (H. 21, 231. cf. ad 20, 109). ἔτι δὲ λευγαλῶν τὸ δέ-
θρον, παρὰ τὸν λοιγόν. A.

οἶοναί λοιγαλέησιν, ἀπὸ τοῦ λοιγός. λέγει δὲ τῇ ὁρῇ
πειθεῖς δλιθρεῖν γ' ὁ θυμὸς τὰς φάσας πύθων. BL.

120. ἐλευθεθῶς ὁμολογεῖ ὁ Νέστωρ ἐκονήσαντο. ἀπε-
ρείσια δὲ, ἵνα μὴ σμικρομυχίας ἐνεκὸν δόξῃ τὸν τριτὸν
40 συμμάχιας ἀποσεσθῇ. BL.

121. ἐν πάντεσσιν: δηλὸν ὡς καὶ περισημένως τὰς
λιτάς. V.

122. ἀπύρους: τὰς μὴ εἰς πῦρ χρησίμους ἀλλ' ἰθα-
θηματικὰς κωμωγίας, τὰς κόσμους χάριν ἐπιθεμένους ἐν τῷ
45 οἴκῳ. AD.

διήρηθ' ἡ ὑπόθεσις εἰς δύο, εἰς τε τὸ πῦρ καὶ χρόνος (cf.
p. 246b 40). διὰ δὲ τῆς ποικιλίας τῶν δώρων θρηῖσιν
οἶετο Ἀχιλλεῖα εἶτε φιλότιμος, διὰ τῶν ἱππῶν, εἶτε φιλοχρη-
ματος, πολλὰν χρυσὸν καὶ χαλκὸν διδῶς, εἶτε φιλογένεσθαι,
50 θυγατέρα πρὸς γάμον. ἀπύρους δὲ τρίποδας ὡς πρὸς
σὴν κρισιν τῶν ἐμπροσβητῶν. BLV.

τάλαντα: τὰ νῦν ἑξακιχίλια λέγει παρὰ Ἀθηναίους. διαφόρως δὲ νοεῖται ἢ γ' ἢ βραχὺ τι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. καὶ ὁ ποιητὴς δῆλον ἡμῖν τὸτο ποιεῖ ἐν τῷ ἐπιταφίῳ Πατρόκλου λέγων „ἵππευσι μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά" ἔμεθλα θῆκε (Θηκ' ἢ Ε), γυναῖκα ἄγεθ' ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν ἢ τρίποδ' ὠκύνετα δυωκαικκοσίμετρον, τῷ πρῶτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον θῆκεν ἔξετε", ἀδμήτην, βίβης ἡμίονον φορέσαν· αὐτὶς δὲ τὸ τρίτον ἵππον κατέθηκε λέβητα, τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα" (Π. 23, 262). εἰ γ' περὶ τῶ τάλαντα τῶν Ἑλλήνων ἐστὶ βραχὺ τι τὸ τάλαντον τῶ χρυσῆς ἢ παρ' αὐτοῖς· ὥς καὶ Δίφιλος ἐν Ἀναγνώρῃ (ἀργύρῳ D) „βραχὺ τί ἐστι (τι τὸ D) τάλαντον" φησὶ. τάλαντον δέ, ἢ τάλанта. ταῦτα δὲ χρυσοῖς τάλαντον. AD.

123. αἰθωνας: τὸς εἰς πῦρ βαλλομένους· „ὥς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον" (Π. 21, 362). αἰθων δὲ ἀπὸ τῆ ὑπαίθεθ' ἥτοι ὑποκαίεθ'. καλῶς δὲ καὶ τὸν ἄρτιον τῶν ἵππων ἀριθμὸν εἰθῆσιν· ἵκανός γ' πρὸς ἐπιξενεῖν. ἵπποτροφοὶ δὲ οἱ Θεσσαλοὶ αἰ. BL.

124. πηγούης: μέλανας· τέτρες γ' ἄρξες φασὶν οἱ περὶ ἵππων γράψαντες. ὁμοίως καὶ „κύματι πηγῶν" (Od. 5, 388), 20 εἰ γε ἄλλαχ' φησὶ „μέλαν τέ ἐ καί" ἐκάλεσεν". τινὲς δὲ μεγάλους, εὐτραφεῖς, ὑπαύχενας. BL.

ἀέθλια ποσσὶν ἄροντα: ἔκ ἐν Πελοποννήσῳ εἰσὶν οἱ ἵπποι ἡγωνισμένοι· εἴην γ' ἂν ἤδη γέροντες, ἀλλ' ἐν Ἰλίου τεχνικήκασιν ἐπιταφίῳ ἄγωνας ἡγωνίζονται. BLV.

125. οὐ κεν: διακόπτει τὸ τῶ καταλόγῳ ὁμοιοῦχμον, τῶν δώρων τὸ ὁμοειδὲς ἐκκλίνων. ἡμεῖς δὲ καὶ ἐκάστην μερίδα σπευδόμεν ἀποδείκνυσαι, καὶ δῶρα δώροις προσβῆσαι, καὶ τὴν εἰς ἔπειτα χάριν αὐξάνει. ἀλ' ἡ' οὐ δὲ λέγει ὁ μὴ ἔχων λήϊα. BL. ὁ ἄνευ λείας, ἐλλειπῆς βοσκημάτων· λεία γ' κυρίως ἡ δὲ τῶν τετραπόδων κτήσις. D.

πένης, ἄπορος, ἥτοι δὲ ἀπὸ τῆ μὴ ἔχειν χάραν σιτύσπορον, ἢ λήϊον καλεῖ, ἢ ἀπὸ τῆ μὴ ἔχειν λείαν· λείας γὰρ λέγει τὰς ἀγέλας τῶν θρεμμάτων. A.

128. ἐπτα γυναῖκας: ἐντέχνως τῶν ἄλλων δώρων 35 μίσας ἔταξε τὰς γυναῖκας, ἵνα μὴ ὑπόνοιαν παρῶχῃ ὥς ἀκραιάσαν αὐτῆς καταψηφιζόμενος. καὶ περὶ μὲν ὧν οἶδε μαρτυρεῖ· περὶ δὲ τῶν Ἰλιάδων „αἰ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισι ἐώσιν." BL.

ἀμύμονα: ἡ διπλῇ, ὅτι χωρὶς τῆ σ γραπτεῖον· ἐγὰρ 40 ἐστὶ κατὰ τῶν γυναικῶν ἀλλὰ κατὰ τῶν ἔργων. ὕστερον δὲ ἐπὶ τῶν γυναικῶν „αἰ κάλλει ἐνίκων." Ἀρίσταρχος δὲ μετὰ τοῦ σ ἀμύμονας. A.

ἀμύμονα: οὕτως Ἀρίσταρχος. Ζηνόδοτος δὲ ἀμύμονας. V.

129. Λεσβίδας: παρὰ Λεσβίοις ἀγὼν ἔγει κάλλισ' 45 γυναικῶν ἐν τῷ τῆς Ἥρας τεμένει, λεγόμενος κάλλιστος. ἡ δὲ Λέσβος νῆσός ἐστι ἐν τῇ Αἰγαίῳ πελάγει, πόλεις ἔχουσα πέντε, Ἀντισσαν, Ἐρεσον, Μηθύμνην, Πύρρον (πυρίαν A), Μιτυλήνην. AD.

Λέσβον ἐκτεμένην ἔλεν αὐτός: πιθανῶς τὸν

ἔπαινον Ἀχιλλέως παρῆμψε, καὶ μόνον ἐπὶ παρυχωρήσας αὐτῷ τῶν αὐτῶ σκύλων φησὶν. ἡμεῖς δὲ καὶ ἐπ' ὕψιν αὐτῇ τὴν δωρεάν ἔγει, ἐμφαίνων ὅτι αὐτὸς οἶδεν ἐκείνος δίδωσιν ἄλλῃ δὲ τὸ ἦθος, καὶ πάντα πρὸς πειθῶ, BLV.

τὸ αὐτὸς βέλτιον ἐπὶ τῷ Ἀχιλλέως ἀκουσον καὶ ταῦ ἄνω συναπτεόν. A.

130. ἐξελόμην: Ἀρίσταρχος ψιλοῖ, καὶ πρόθεσιν παρὰ δέχεται, ὥς εἶναι ἐν μέρος λόγῳ. A.

Ζηνόδοτος δασύνει τὸ ἔξ, ἀριθμὸν αὐτὸ ἐκδεχόμενον. 10 ἔξ ὕγιως· φησὶ γ' „αὐτὰ ὀρθοάτην." ἄλλως τε ὁ δὲ Βρισηῖς. L.

131. μετὰ δ' ἔσσεται: ἡ διπλῇ περιεξηγμένη, δεικνύουσαν πλανηθεῖς Ζηνόδοτος συναριθμεῖται ἐν ταῖς ἐπὶ καὶ τὴν Βρισηῖδα ἔδοξεν, καὶ ἐν ἄλλοις γράφει „ἐκ δ' ὅτι ἐπὶ γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας, ἔξ, ἀτὰρ ἐβδόμην τὴν Βρισηῖδα καλλιπάρηγον" (Π. 19, 245). ἔστι δὲ ἐκτὸς Βρισηῖς. A.

132. Ἀρίσταρχος καὶ ὁ ὁρη Βρισηῖος, ἐπὶ δὲ μὴ γαν. A.

Αὐτόχθων δῖα τοῦ π τοῦ κέρη. διὰ δὲ τοῦ ὅρκου τοῦ ζῆλον τῶ ἔρωτος τῶ Ἀχιλλέως θεραπεύει, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐνδείκνυται, διὰ φιλοτιμίαν, ἔκ ἀκρασίας ἔνεκεν ὅτι 5 λόμενος αὐτήν. BLV.

133. τῆς εὐνῆς: ἡ διπλῇ, ὅτι ἔξωθεν δεῖ λαβεῖν αὐτῇ 25 ἄρθρον· τὸ γ' τῆς νῦν ἀντὶ τῆ ταύτης παρελήθη, καὶ ὁ λόγος, μήποτε τῆς ταύτης εὐνῆς ἐπιβήμεναι. A. καὶ „ἐν τῆς ἀρετῆς ἐριδιάνομεν" (Od. 2, 206). V.

134. ἡ θέμις ἀνθρώπων πέλει ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν: τὸ ἡ τὸ πρῶτον διυσυντίον· ἐστὶ γ' ἰσοδυναμῶν τῷ ὥς, διὸ καὶ ὁ τέ προστίθεται σύνδεσμος πολλαῖς, γ' λέγομεν „ὥς γ' ἡ παῖδες νεαροί" (Π. 2, 289), αὐτῶν „ἡ τε ξείνων θέμις ἐστίν" (Od. 9, 268). τὸ δὲ ἡ δὲ ψιλοῦται σύνδεσμος γὰρ ἐστὶν ἰσοδυναμῶν τῷ καί, ὁμοίως τῷ εὐφρονα καρπὸν ἀμείβει. βραχὺ δὲ διασαλτέον ἐπὶ τὸ π 35 λει· σαφές ἐστι γ' ὅτι ὁ πρὸς ὕπερ ἐστὶν ἔθος ἀνθρώποις, ἀνδράσι τε καὶ γυναιξίν. A.

δυσυντίον καὶ ὀξυντίον τὸ ἡ ἰσοδυναμῶν τῷ ὥς. θυσιν αἰώς δὲ φρόσεως νόμῳ τὴν ἀσχερὰν λείαν ἐκάλεσε, τὸ συμποκῆς ταπεινὰ καὶ ἀνθρώπινα τιμωτάταις ἐπισκιάσαν 40 προσήγορα. εἰς τοῖς δὲ χρόνους ἡ διαφρεσις γέγονεν, αὐτὸ „αὐτίκα πάντα," εἰς τὸ „εἰ δὲ κεν αὐτὲ ἄξω μέγαν," καὶ εἰς τὸ „εἰ δὲ κεν Ἀργος ἰκοίμην" (141). BL.

137. νῆα — νηυσὶ σάσθω: ἡ διπλῇ, ὅτι παρετηρηθεῖ τὴν ναῦν ἀπὸ τῆ νῆσαι, ὅτι ἐστὶ σωρεῖσθαι. καὶ ἐν Ὀδυσσεῖ τὰ ὀνόματα ἀπὸ τῆ εὐνοίας λαμβάνει, Τερπιάδην καὶ Φῆμιον ἀπὸ τῆ τέρεπαι τὸν καθαρῶδόν (22, 330)· ὁ αὐτὸς ὕρα ποιητῆς. A.

ἄδελον πότερον δύο ἢ μίαν. πολύχρυσοι δὲ ἔξ ἀργυροῖ βαρβαροὶ. V.

139. αὐτὸς ἐλέσθω: τὴν γ' δωρεάν ἡ ἐκλογὴ ποιεῖ 50 μέγιστον. μακρὰν δὲ αὐτὸν τῶ γυναικὶς εἰθῆσι πόθῳ. BL.

140. αὐ κε: τὸ αὐ κε ἀντὶ τῶ ἐάν, ἐπεὶ καὶ τὸ ζῶσιν ὑποτάσσει. V.

Ἐλένην: ἔχ ὡς αἰχμάλωτον, ἀλλ' ὡς πρεσβεύσαν ἑκπαῶν ἐν Ἑλλάδι (ἄπ. κάλλιε AV, ἄπ. ἐμβάλλει L). ἢ δὲ διπλῇ, ὅτι ἔνιοι ὑποτάσσονται ἔχον „τὴν ῥ' ἄπ' αὐ- 5 τις ἐγὼ δώσω ξανθῷ Μενελάῳ” ἐν ἰδίῳ πόνῳ. ABLV.

141. ἢ διπλῇ, ὅτι τὴν Πελοπόννησον Ἀχαιοὶ καὶ Ἀργεὺς λέγει καὶ Ἰασον („εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἂν Ἰασον Ἀργεὺς” Od. 18, 245), Πελασγικὸν δὲ Ἀργεὺς τὴν Θεσσαλίαν. A.

οὐ θαρ ἀρούρη: τῆς γῆς τὸ τροφικώτερον. B. τὸ γονιμώτατον καὶ κάλλιον τῆς γῆς καὶ κάριμον. D.

143. τηλύγετος: ἀγαπητός, μονογενής· μόνος γὰρ Ὀρέτης ἄρσιν ἐγένετο τῷ Ἀγαμέμνονι ἐκ Κλυταιμνή- 10 τρας. AD.

μονογενής, ἢ μεθ' ὃν οὐ παιδοποιεῖ τις. τινὲς δὲ λέ- 15 πειν φασὶ τὸ ὄς. BLV.

θαλίη ἐνὶ πολλῇ: ἐν πολλῇ εὐφροῇ, ἐν πολλοῖς ἀγα- 20 θοῖς. εἴρηδ' δὲ παρὰ τὸ θάλλειν τὰς εὐφρομένας. AD.

144. θύγατρες: εἰς ὃ μάλιστα λυπαῖ αὐτὸν, λέγων 25 „κοίτην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος” (388). V.

145. Αἰοομένη μία τῶν Ἀγαμέμνονος θυγατρῶν, ἣν οἱ τραγεῖκοι Ἑλλέστραν εἶπον, ὡς καὶ τὴν Ἰφιάνυσσαν Ἰφι- 30 γενεῖαν ἦσαν ὁ Εὐβοϊδης. D.

οἰκία δὲ θυγατρὶς βασιλέως τὰ ὀνόματα· τῆς γὰρ 35 συνέχει τὴν ὀρχήν, ἡμέρας ὀρθῶς, ἔπειτα χρόνους καὶ ἡμέρας. ABL. ἢ διπλῇ, ὅτι ἐκ οὐδὲ τὴν παρὰ τοῖς νεωτέροις σφαγὴν Ἰφιγενείας. A.

146. ἀνέειδον: ἢ διπλῇ, ὅτι ἔδνα ἐδίδουσαν οἱ νυμφῖοι 40 ταῖς παρθένους. A.

διὰ τῆς ἐπιγαμίας πιεῖται τὴν φίλιαν, ὅπως μὴ δοκῇ 45 πρὸς τὴν χρεῖαν κολακεύειν ἐπὶ πόλιν ἔχων. BL.

147. ἐπιμελία: Ἀρίσταρχος ὑπ' ἐν ὡς ἐπιμέλεια· 50 Ἀπολλόδωρος κατὰ διάλωσιν. AL.

Ἀρίσταρχος ἐν μέρῳ λόγῳ παρέλαβεν ὡς ἐπιμέλεια, 55 Ἀπολλόδωρος δὲ διαλέξει, ἐπὶ, εἴτα μετὰ. ὥτως δὲ καὶ Ἀλέξιος. καὶ ἔτι τὸ ἐξῆς ἐπιδύσω μετὰ. Τρίτων δὲ ζητεῖ περὶ τῆς πόλεως, πότερον ὡς ποίμνιον ἢ ὡς παιδίον. ἡμῖν δὲ δοκεῖ τὸ προπροξενόμενον πλέον εἶναι, σπάνιον δὲ τὸ πα- 60 ροξενόμενον, εἰ ὥτως ὀρισσάμεθα· καὶ διὰ τῆς τῶν ἀδελφῶν μονογενῆ τριετέλεια, μὴ ὄντα ὑποκοριστικά, εἰ ἔχοι τὴν 65 τρίτην ἀπὸ τέλει φέσει μακράν, διὰ τῆς ἑξήστευμένης ἥτοι μόνῃ ἢ καὶ σὺν ἐτέρῳ φωνῇ, προπροξενόμενῳ, ἴσως πᾶν Σίγιον λέγειν αὐτίον· ὥτως καὶ μετὰ. σπάνια δὲ 70 τὰ παροξενόμενα, ὥστε τὸ ἴδιον· τὸ ῥ' τειχίον ὑποκορι- 75 στικὸν καὶ τὸ κλειδίον. A.

ἢ διπλῇ, ὅτι καὶ τῶν πατέρων ἐπιδίδουσι ταῖς θυ- 80 γατρῶσιν, ἔχ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν μόνον ἐπιμετεῖται ἡ λέγει. A. μετὰ δὲ εἰς οἷς μετὰ τῶν τῶν ἀνδρῶν, τὴν προῖκα δὲ 85 λέγει τὴν ἡδέως διατεταμένην τὴν ψυχὴν. AD.

149. ἐπὶ τὰ δὲ οἱ δώσω: ἔδωκεν ἢ ἐφάρτην ἐπὶ τῇ 90

θυγατρὶ καὶ ταύτας δίδωσιν, εἴτε ἐκτός, ὡς καὶ τὰ ἄλλα δώ- 95 ρα. ἄμεινον δὲ ἀντὶ φέρους αὐτὰς ἡγήσθαι. BL.

150. Μεσσηνίδες αὐταὶ πόλεις, ἢ δὲ Μεσσηνίη εἰς τὸν 100 τῶν Λακεδαιμονίων τομὴν πόλιν συνετέλει· πῶς δὲ, φη- 105 σάν, Ἀγαμέμνων ταύτας δίδωσιν ἐκ τῆς αἰετῆς· ἡμεῖς δὲ αὐτὰς Κλυταιμνήστρας εἶναι. ἢ ὅτι κοινὰ ἡγείται τὰ τοῖ 110 ἀδελφῶν, ὡς καὶ ἐν τῇ Αἴθρῃ ὑπομένει (Il. 23, 295), ὡς 115 καὶ Μενέλαος ἱκετεύει αὐτόν. διὰ τί δὲ ὁ μὲν τῶν αὐτῶν ἐν 120 τῇ καταλόγῳ; ὅτι νεωστὶ ὑπὸ Διοσκόρων ἦσαν πορθηθεῖ- 125 σαι, τῶν δὲ πεπορθημένων καὶ ποιῆ συμμυχίαν, ὡς οὐδὲ 130 Νηρόκον· φέσει γὰρ εἰσι πολέμιοι τοῖς πορθήσασιν. ἢ περὶ 135 αὐτῶν φησὶν ἐν οἷς λέγει „Αἰγυλίον τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἄμφ' 140 Ἑλλάδι ἐδρεῖται” (Il. 2, 575). μεγάλη δὲ ἡ δόξα Ἀχιλλεῦ, 145 ὅταν καὶ τῶν πόλεων χωρίων ἄρχῃ. διὰ δὲ τῶν ἐπιθέτων 150 σεμνοποιῶν, μικρὰ δὲ τὴν πόλιν τῆς Πηλῶς ἀρχῆς 155 μετὰ φησὶ· διάφοροι μὲν γὰρ εἰσι τοῖς καρποῖς, ποικίλαι 160 δὲ ταῖς φύσεσι τῶν ζώων, διαφερόντως δὲ ταῖς κατεσκευαῖς, 165 φιλόανθρωποι, ταῖς δὲ ἀγωγαῖς ἐννομιώτατοι. BL.

151. Ἀρίσταρχος ὁξύνει ὁμοίως τῷ ἐπιθετικῷ ἰρήν· 170 εἰσὶ δὲ οἱ βαρύνοντες εἰς ἰδιότητα, ὥστε ἐδηλώσαμεν ἐπὶ 175 τῷ „Ρίπην τε Στρατὴν τε” (Il. 2, 606) „Ὀρθήν” (Il. 739). 180 ἢ δὲ αὐτὴ ἀναλογία ἐχώρει καὶ ἐπὶ τῶν εἰς ὅς. καὶ πάλιν ὡς 185 ἐπ' ἐκείνων ἐλεγόμεν τινα ὁμοιότητος μένειν, ὥτως καὶ ἐπὶ τῶν 190 τῶν καὶ ἔξιν ὁρίσασθαι τὰ μέναντα ὅτι ἐπαίνων ὀνόματά ἐστιν, 195 ὡς ἀναξοφόρον τῆς καυότητος· ὁ καὶ τὰ ἐπὶ λαίνα μένει. 200 καὶ τῶν μὲν τρεπόντων ἀρετῇ Ἀρήτῃ, τῶν δὲ μενάντων 205 πινυτὴ· „μήτηρ δὲ πρὶν ἀγῆν.” ὥτως καὶ ἰρή. A.

153. ἐγγυὺς ἄλλος: παρόμοιος εἰσιν, ἵνα καὶ τῶν ἐκ θα- 210 λάσσης ἀγαθῶν ἀπολαύσας παρακείμεναι αὐτῇ. BL. 215 νεία ὡς κεία. σημαίνει δὲ τὸ νεότερον, γινόμενον παρὰ 220 τὸ νῶν, ὅ καὶ παραγωγὸν νεώτερον. ὅσοι δὲ παροξύνονται, ὡς ἐπὶ 225 τῷ ἐξάτ κατὰ τὸ νεότερον παραλαμβάνονται· ὅδ' ἐνθάδε δὲ 230 ὅμως παροξύνονται· ὁφείλει ῥ' ὁμοιοτῆτι τῷ νεώτερον. Ἀπολ- 235 λώνιος δὲ διὰ τῆς γράφει κείαται. A.

240 σημαίνει τὸ οἰκόν, ἀπὸ τῆς νῶν γεινῆς, ὅ καὶ παραγωγὸν 245 τὸ νεώτερον. ὁ δὲ Νικάνωρ ὀνομά φησι τὸ νεώτερον, καὶ πρὸς ἄμφω 250 χωρεῖν δύναιτο, ὡς „ἐπὶ τῷ Ἀλφειῷ νεώτερον Πύλος ἡμι- 255 θέντος” (Il. 11, 712). Ἀπολλόδωρος δὲ γράφει κεία- 260 ται. L.

ἢ διπλῇ, ὅτι νεώτερον ἀντὶ τῶ νεότερον. ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ 265 ἔχεται, ἐκ τοῦ. A. 270 γράφεται καὶ νεώτερον. A.

154. πολύρρητες: γράφεται πολύρρητες. A. 275 ἄλλως. διὰ τῆς ἐπὶ τῶν πολύρρητες αἱ Ἀρίσταρχος. A.

155. θείων ὄς: ὡς θεῶν, φησὶ, προσάγοντες τὰς ἀπα- 280 ρχὰς τῶν ὄντων. BL.

Ἀρίσταρχος τιμῆσονται. A. 285

156. καὶ οἱ ἐπὶ σκῆπτρῳ: καὶ ὑπ' αὐτῶν βασιλευσά- 290 νοι ἰσχυρικῶς βιάσονται. A. ὅσοι δὲ βασιλεῖς λαμβάνουν πα- 295 ρὰ τῶν ἐπὶ σκῆπτρῳ, ἐνδόξως δώσονται. ταῖς καὶ ἐπὶ σκῆπτρῳ 300 αὐτῶν κατὰ τὸ δίκαιον λαμπρῶς φόρος τελέσονται. AD. ἢ

διπλῇ δέ, ὅτι χρόνος ἐνῆλλακτο, τελέεσσιν ἀντὶ τῆς τελέεσσιν. Α.

οὐ φασιαζόντων, φησὶν, ἄρξει ἀνδρῶν, ἀλλὰ πειθαρχούντων καὶ τῷ σκήπτρῳ ὑπεικόντων. τελέουσι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀεὶ τελοῦν (τῷ τελέεσσι LV). λιπαρὰς δὲ τὰς θέρμιας καλῶν τοῦτο δηλοῖ, ὅτι τὸ κρίνειν καλῶς εὐδαιμονίαν ἄγει. BLV.

158. δμῆθ' ἦ τω: παρὰ Ζηνοδοτῶ καὶ Ἀρίστω ἀνείκαμφθ' ἦ τω. Α.

τὸ ἐξῆς, δμῆθ' ἦ τω καὶ μοι ὑποσῆτω. τὸ δὲ Ἀΐδης διὰ τὸ μέσον. LV.

ἀμείλιχος ὁ ἀγοήτεντος καὶ ἀδάμαστος ἀτεράμων, ὃ ἐστὶν ἀκαμπής· δύο γὰρ εἰσὶν οἷς πείθομεν, λόγῳ καὶ βίᾳ. διὰ δὲ τῷ Αἰδῶ ἐδήλωσεν ὡς, ἐάν τις ἐστὶν ἀμείλιχος, βδελυρὸς τοῖς πᾶσιν ἔσται. BLV.

διὰ τί οἱ μὲν ἄλλοι θεοὶ εἰρητοὶ λέγοντο, τὸν δὲ Αἰδῶν ἀνελεῖμονά φησιν εἶναι; ὅτι ἐκεῖνοι μὲν περὶ τῶν εἰς ἑαυτοὺς χαλεπαίνουσιν ἁμαρτημάτων, διὰ καὶ συγγενόμενοι, ὃ δὲ περὶ τῶν ἰδίων καὶ ἁλλοτρίων, διὰ καὶ ἀκαμπτός (ἀτεράκτος V, ἀντηλῆς L) ἐστὶν· ὅθεν ἐν ἐδεμῇ πόλει Αἰδῶ βιωμὸς ἐστὶν. Αἰχόλος φησὶν „μῶνος θεῶν γ' Θάνατος ἐ δώρων ἐρεῖ, ἐδ' ἔν τι θῶν ἐδ' ἐπισπένδων λάβοις, ἐδ' ἔξ βιωμῶς, ἐδὲ πικρῶν ἔξ." ἀναγκαῖον δὲ μετὰ τὰ δῶρα τὴν παρὰ κλήσιν ἐπαγαγεῖν διὰ τὸ ὑπεκκλίνειν τὸ ἀλαστορικόν. ABU.

159. φησὶν ὁ Ἀρίστωχος ὅτι ἔνιοι ὑποτάσσουσιν τέττη ἔνικ' ἐπεὶ κε λάβῃσι πέλῳρ ἔχει ἐδ' ἀντήσιν· ἔκ εἶναι δὲ ἀναγκαῖον. Α.

160. ὅσσον βυσιλεύτερὸς εἰμι: ὥσαντι δέσιν προσάγει τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ σκήπτρον, οἷς εἰκασί καὶ μεγάλωφρονες. ἐξέφηνε δὲ τὸ ἐλευνόν, εἰκεῖν αὐτὸν ἄξιον τοῖς μέλλουσιν ἀξιώμασιν. τὸ δὲ ὅσσον ἐνταῦθα ἔκ ἔστι πληθὺς ἐμφαντικόν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς καθόσον εἰμὶ βασιλικώτερος. σημιναί καὶ τὸ ὀλίγον, ὡς τὸ ὅσον βιωσάμει, ὅσον ζῆσαι. καὶ τὸ χεδόν, ὡς τὸ ὅσον ἐκ ἀποτετέλεσο, ὅσον ἐκ ἥδη ποιηρῶς τε καὶ ἀθλῶς ἀπολαμμένων. καὶ τὸ ταχί, ὅσον ἔπωσιν ἀντὶ τῆς μετ' ὀλίγον ἢ ἀντὶ τῆς ἥδη, ὡς τὸ „ὃ δὲ ἅμα ἐνθυμῶμενος τὴν ὅσον οὐπω ἀπορίαν τῶν ἀναγκαῖον λύει τὴν πολιστολίαν·“ καὶ „ἐπιπεσέμεν γ' ὅσον ἔπω τὴν οὐλίαν·“ καὶ αὐθις „ὅσον ὑπὸ προσεδόκα τῆς βαρβάρους·“ ὅσον καὶ ὀπίσσω· „ὅσον πλέον ἤμισιν παντός·“ ταῖς τὸ ὀλίγον μετὰ 40 δικαιολογίας τῷ πολλῷ μετὰ ἀδικίας πλείονα ἔχει τὴν ὀνησίαν, Ἡσίοδος φησὶν (O. 40). BLV.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ ὅσον ἐκ ἔστι πληθὺς, ἀλλ' ἀντὶ τῆς καθ' ὅσον εἰμὶ βασιλικώτερος. Α.

161. ἡ δ' ὅσσον γενεῇ: καὶ ὁ Νέστωρ „ἄμφορ νεωτέρω ἔξον ἔμετο“ (Π. 1, 259). V.

164. διδοῖς: ὡς ὀρθοῖς. ἔτι καὶ Ἀρίστωχος. καὶ γ' τὸ τρίτον „εἰ μὲν γ' μὴ δῶρα διδοῖ“ (Π. 9, 513). Α.

165. κλητοὺς: πρόσβους ἐπιλέκτους, ἢ ἐξ ὀνόματος καλέσαντες. Α.

ἡ διπλῇ, ὅτι τοὺς ἀπὸ τοῦ καλεῖσθαι αἰρουμένους. καὶ

ἐν Ὀδυσσεῖα „οὔτοι γ' κλητοὶ γε“. καὶ τὸ ὀτρύνον ἀντὶ τῆς ὀτρύνου. Α.

τὸς ἐξ ὀνόματος πρόσβους. καλῶς δὲ πρόσβους ἀποκαλεῖ, ἵνα ἡ πείσῃσιν αὐτὸν ἢ προὔτερον ἐργάζονται, τὰ 5 χίσα δὲ διὰ τὸν ἐπείγοντα τῆς νυκτὸς καιρὸν. BL.

167. Ἀρίστωχος ἐγὼ, ἄλλοι δὲ ἐγὼν. Α.

ἐπιόψομαι: φήσας ἐπικρίτως ἀποσαλυσμένους λέγει ὁτιῶς αὐτὸν τῆς πρεσβείας ἐξέλειψεν. V.

οἱ δὲ: βαρυτονητόν· δύο γ' μέρος λόγῳ, ἀντὶ τῆς ἑαυτοῦ. εἰσὶ δὲ οἱ προπεριέσπασαν, ἐκ αὐτῶν χρεῖα γὰρ ἐστὶ τὸ συνδέσμε. Α. ἐξήτητο δὲ πῶς μᾶλλον ἢ πρεσβεύει ὁ σὺν τῷ τῷ τῷ. ἐστὶ δὲ λέγειν ὅτι κατ' οἰκονομίαν ὑπελείφθη, ἵνα ἂν ἀποτόχῳσιν οἱ περὶ Ὀδυσσεῖα, αὐτὸς ὕστερον πείσῃ. ἵνα πον γ' ἦν νῦν πρεσβεύειν τὸν Νέστορα, ὅτε δεῖ πάντως 15 Ἀχιλλεῖα μὴ πεισθῆναι· ἀδοξία δὲ ἦν Νέστορα μὴ δύνηται πείσαι. οἱ δὲ φασιν διὰ τῆς ἐχθρῆς ἦν Ἀχιλλεῖος λαιδορήσας αὐτὸν πρὸς Ἀγαμέμνονα „τάςδε δ' ἔα φθινέθων ἵνα καὶ δύο“ (Π. 2, 346). AD.

αὐτὸς ἐκ ἁπείσιν ἢ διὰ τὸ γῆρας, ἢ ὑποπτεροῦ παρὰ τῷ Ἀχιλλεῖ νομίζει ὡς ἐκπληρῶν τὴν αὐτῷ ἀπασίαν, τῷ μὲν τῇ διατάξει τῆς ἐρατῆς „ὡς φρήτη φρήτη φρήτη“ (Π. 2, 363), τῷ δὲ τῷ φρονεῖν περιβαλλόμενος καὶ τείχος, ὡς Ἀχιλλεῖος ἀντιδίδει „ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο γῶν ἐμεῖο, καὶ δὴ τείχος ἔδεμεν“ (348)· ἢ ὅτι εἶπεν „τάςδε δ' ἔα φθινέθων ἵνα καὶ δύο“ (Π. 2, 346). εἰ δὲ ἐν τῷ ταφῇ φιλίαν αὐτῷ ἔδωκεν, ὅθεν θανμαστόν, εἰ τῷ ἐχθρὸν ἀποδίδεμεν τὴν πρὸς Ἀγαμέμνονα λύει καὶ τὴν πρὸς Νέστορα ὑποψίαν. ἢ ἀδῆλα ὄντας εἰ πείσῃ, καλῶς ἐτέρως ἐπεμψεν· πεισάντων γ' ἐμελλεν αὐτὸς ἔχειν τὴν δὲ ἔξαι ὡς εἰσηγησάμενος, ἀποτευχθείσης δὲ τῆς ἐκείνης τῆς ἔχον οἱ πρόσβους ἐνδεῶς διειλεγμένοι. ἢ συμπεριλαμβανέθων αὐτὸν Ἀγαμέμνονι ἐντενδόμενον. BLV.

168. Φοῖνιξ: ἀπὸ τῆς Ἀχιλλεῖος σκηπτοῦς δεῖ καὶ ἦκειν τὸν Φοῖνικα ὡς ἐπὶ θέαν τῆς μάχης, ὅτι ἐδάκρυεν ἐν δεινοῖς συνελαθόντες εἰς τὸ τείχος, κἀνταῦθα γινόμενον καταχεθῆναι ἐπὶ τῶν ὀριζῶν εἰς τὴν εἰσσίαν γινόμενον γ' αὐτὸν ὡς τροφῆα Ἀχιλλεῖος. ἴσως δὲ καὶ οἱ βιβάζαι αὐτὸς θέλων παρῆν καὶ ἰάσασθαι τὴν ὀρίαν (δὲ LV) Ἀχιλλεῖος. πέμπεθ' ἐν ὁ Φοῖνιξ ἐχ' ὡς πρεσβεύειν 45 δύο γ' ἦν ἔθος πρεσβεύειν „ἀνδρε δῶν κρίνας“ (Od. 9, 40) καὶ „ἀγγεῖλιν ἐλθόντα σὺν ἀντιβόῳ Ὀδυσσῆϊ“ (Π. 11, 140) ἀλλ' ἵνα τοῖς πρεσβεύουσιν σὺν ἀντιβόῳ. διὸ φησιν „ἡ γὰρ αὐτῶν“ ὡς ἐκείθεν ἦκοντες αὐτὸς καὶ πάλιν ἐπανελθόντες αὐτὸν κηρ ἔχοντας, ὅπως καὶ μὴ πρεσβεύουσιν τῶς φησὶν „Ἀργεῖοι φέρων χάριν“ (Od. 13) καὶ „Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἀμύμων κατακοιμηθήτω“ (427), ὡς μέλλοντος αὐτῷ ἐπανελθαι πρὸς Ἀγαμέμνονα καὶ ἀπαγγεῖλαι ἃ ἔκασεν. BLV.

ἡ διπλῇ, ὅτι ὁ Φοῖνιξ ἀπὸ τῆς καὶ ὁ συμπεριλαμβανόμενος τοῦ περὶ τὸν Ὀδυσσεῖα, ὡς ἐμὴ συγχέει διὰ τῶν ἐξῆς τὰ διὰ τὸν Α.

169. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ ἔπειτα Ἀρίστωχος ἀντὶ χρόνου παραλαμβάνει, ἀντὶ τῆς μετὰ ταῦτα, ὡς καὶ ἡ ἑπομένη μὴ

ἔπειτα" (Od. 10, 307). βέλει γ' ὃ πρῶτον τὸν Φοῖνικα ἀπε-
ληλυθότα εἰς τὸ σκήνωμα, εἴτα τὸν Ὀδυσσεύα καὶ τὸν Αἴαντα
ὡς πρεσβεύοντας. ὁ δὲ Κρότης τὸ ἔπειτα ἀντὶ τοῦ δὴ συν-
δέσμευ λαμβάνει. Α.

Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς· καὶ τῶν ἡ- 5
πέλησε τὸ γέρας ἀφ' ἑλέσθ' Ἀγαμέμνων. πρεσβεύουσιν ὡς
συνβριθέντες καὶ μὴ μνησικακήσαντες, ἵνα δισωπῇσιν
αὐτόν. Ἐκασον δὲ τῶν ἀπιόντων ὑποθωπεύει. BL.

170. κηρύκων· καὶ κήρυκες συμπαραγέγοντο, ἵνα δηλωθῇ
ὅτι δημοσία ἡ πρεσβεία ἐστίν. Τυλθύβιος δὲ οὐδέ λέγεται, 10
ὅτι Ἀγαμέμνωνος ἐστὶν ὑπαρέτης. BL.

Εὐρυβάτης· ἡ διπλή, ὅτι ὁ τὸν Ἀγαμέμνονος (II. 1,
320) ὑποληπτὸν νῦν λέγει, ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσεύα (II. 2,
184), ἐπεὶ καὶ ἐξωργίσθη, τῆς δὲ αὐτῆς γενομένης ἀφαιρέ-
σεως ὑπομνηθεὶς. Α.

ἑπέσθων· ἀντὶ τοῦ ἐπέθωσαν. γράφεται δὲ καὶ χωρὶς
τοῦ ἑπέσθω. Α.

172. ὅφρα Αἴας· ὅτι δὲ ἐν παντὶ καιρῷ ἐκ θεῶν ἄρ-
χεῖς, μάλιστα δὲ ἐν κινδύνοις· εἶτω γ' ὃ προθυμότερον ἐπὶ
τὴν πρῆξιν ὁρμώμενος καὶ ἑδὲν ἐαυτοῖς ἀποτιγχόντες ἐγκαλέ- 20
μεν, ἔφησεν δὲ τὸ πρῶτον, εἴ γε συμπρεσβευτὴν ἔχομεν
Αἴα. BL.

177. σπεῖσάν τ' ἔπειθ' ὃ· γράφεται σπεῖσάν τε
πῖον ὃ. Α.

180. δειδίλλων· διανεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς. AD. ἡ 25
περιβλέπων, ἀπὸ τοῦ διελύν τὸς ὀφθαλμούς. D.

κατὰ τὸ δέον διασφύρων τὰς ὀφθαλμούς, καὶ οἷον τῇ ὄψει
ἵκετέων ὡς ἐπὶ σωτηρίαν τοῦ παντός ἐσταμένους. Ἐκασον δὲ
ἀντὶ τοῦ ἐκάτερον· ὁ γ' παρὴν Φοῖνιξ, ἐπεὶ καταισχύνεται
διὰ τοῦ Ὀδυσσεύου δὲ μάλιστα. BL.

ἡ διπλή, ὅτι παρόντος τοῦ Φοῖνικος ἐπὶ ταῦτα ὁ Νέστωρ
ποιεῖ, διὰ καὶ ὁρμώσῃ τὸ ἐς ἕκασον πληθυντικῶς εἰσηγ-
νημένον, καὶ ἐκ εἰς ἐκάτερον, ὑπερ ἐπὶ δύο τίθεται, καὶ τὸ
μάλιστα ὑπερθετικῶς εἰρημένον. Α.

182. τὸ δὲ βύτην· ἡ διπλή, ὅτι ἐπὶ Ὀδυσσεύα καὶ 35
Αἴαντος τὸ δούκον κενώριζαι γ' ὁ Φοῖνιξ μετὰ τὴν Νέστο-
ρος ἐντολήν, οὗτοι δὲ μετὰ ταῦτα. Α. ἤττωμεν δὲ εἰ καὶ
Φοῖνιξ ἐστὶ πρεσβευτής, καὶ ἦσαν οἱ μὲν δύο πρεσβεύειν,
Αἴαντα καὶ Ὀδυσσεύα, Φοῖνικος προεληλυθότος οὐκ εἰς τὸ
πρεσβεύειν ἀλλ' εἰς τὸ συλλοβεῖσθαι καὶ διὰ τοῦτο ὁ ποιητὴς 40
δούκους κέχρητο· καὶ „χαίρετον ὦ φίλοι" (197). ἔνιοι δὲ λέ-
γουσι συμπρεσβευμένους καὶ Φοῖνικα, καὶ ἑδὲν εἶναι πενήτην
τὸν παρὰ τῷ ποιητῇ ἀριθμὸν· πολλάκις γ' καὶ ἐπὶ πλείονων
αὐτῶν τεταχθῆναι, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ „μή τὸ τοι οὐ χροίσμωσιν
ὑσοὶ θεοὶ εἰς ἐν Ὀλύμπῳ ἄσσαν ἴοντε" (II. 1 567) καὶ ὡς 45
ἐπὶ τοῦ „τὸ κούρω κρινέντε δυνωκαπεντήκοντα" (Od. 8,
48). AD.

183. γυιηόχρη· ἐπεὶ παρὰ θάλασσαν ἐβάδιζον, διὰ ταῦτα
τῷ Ποσειδῶνι εὐχονται. Α. τὸ γ' παρὸν εἰς μνήμην ἔτοι-
μον. καὶ Εὐμειας θύει ταῖς νέμμαις, καὶ Ἕλληνες ἐπικαλῶντο 50
τὸν Ἰδαῖον Αἴα, καὶ τὴν δὲ Ποσειδῶνα, ὅτι ἐπικέρως τῶν

Ἀχαιῶν. ἡ ὅτι Νηρηίδος παῖς ἐστὶν Ἀχαιεύς, τῶν δὲ ἑτα-
λίων θεῶν ὡς ἐστὶ βασιλεύς. BL.

184. περισπασέον τὰ πεπιθ' εἶν· δεύτερος γ' ἄδριος.
τὸ δὲ μέγας ἐκαίρωσ' ὁ γ' ἔπεισαν. ABL.

185. ἰκέσθην· γράφεται ἴκοντο. Α.

186. τερεπόμενον φέρμεγγι· οἰκεῖον τῷ ἥρωϊ νικτὸς
ἔσης γυμνάσει μᾶλλον τὰ μυσικά, ἀλλὰ μὴ διαπαντὶ
εἶναι παραμύθια γ' ταῦτα θυμὸν καὶ λύπην. ἐστὶ δὲ νέος καὶ
φιλόμυθος, καὶ λήθρον ἔχων τὴν καθάραν· καὶ ὁ θηλεδωδὴ
μῆλη ἀλλὰ κλέα ἀνδρῶν ἔδει. ἡ οἰόμενος ἦξεν αὐτὸς συ-
βαρεῖν. καλῶς δὲ ἀποδείχθη τῆς ἐρωμένης ἔδει, ὥπως μὴ
δοκοῖτο κομίζεσθαι. ἡ ὅτι πεφρόντικε μὲν τῆς τῶν Ἑλλήνων
ἀσφαλείας, προσποιεῖτο δὲ κατασφρονεῖν· φησὶ γὰρ „ὅτι Με-
νοιτιάδῃ νῦν ὅτω περὶ γυναικὶ ἐμὰ εἴσεσθ' Ἀχαιεύς" (II. 11,
1568). καὶ πάλιν „ἔρσοιο διογινέας Πατρόκλειος, ἵπποκλέουθε"
λείσων δὲ παρὰ νηυσὶ πυρός· δηλοῖτο ἐρωήν" (II. 16, 126).
ἐκ ἥθελε δὲ ἀργῶν σώματι καὶ ψυχῇ ἀργεῖν, ἀλλ' ἡτοίμα-
ζεν αὐτὴν πρὸς τὰς πράξεις, καὶ ἐπὶ εἰρήνης τὰ τοῦ πολέμου
μελετῇ, ὡς καὶ οἱ Μερμίδονες. BL.

ἵππον διὰ πόλεμον, δίσκον καὶ καθάραν πρὸς σωματικὴν
καὶ ψυχικὴν γυμνασίαν εἶχον. σύντροφον δὲ ὄργανον εὐρώων
ἡ πατήκεν· ἡ γὰρ οἰκοθεν εἰλετο. καὶ ὥπως Ἑλληνικὸν ἄνδρα
εὐρώων Ἡετίωνα σὺν τοῖς ὕπλοις ἐκείδεναι, καὶ τοῖς ἐκείνου
χρηται. BL.

187. ζυγόν· ζυγὸς ὁ πῆχυς τῆς καθάρης, ὃ ἔκκενται
οἱ κόλλυβοι. εἴτως δὲ λέγοντο οἱ πάσσαλοι ὧν ἐξάπτονται
αἱ χορδαί, παρὰ τὸ κεκολληθεῖς. ABD.

188. εἰς ἐνέριον· ἡ διπλή, ὅτι ἀεῖον τὸ μὴ οἰκοθεν
κομίσαι ὥσπερ μέλλοντα ἐν πολέμῳ ἔκκεναι ἔχειν, ἀλλ' ἐκ
30 τῶν λαφύρων ἀνελθόντι ἀρμόδιον καὶ ἐκ ἄριστον. Α.

ἄλλως, πιθανῶς ἐφη ἐκ λαφύρων κεκτεῖσθαι τὴν καθάραν
τὸν Ἀχιλλεὺς ἀνοικεῖον γ' εἰς πόλεμον ἔχοντα καθάραν ἐπι-
κομίζεσθαι. ἐφρόντιον ἂν παρελθεῖν ὡς ἄριστον ἀπρεπὲς ἦν. AD.

189. κλέα ἀνδρῶν· ὅτι ἀεικνέσθης δαί τοὺς ἀγαθοὺς
εἶναι οἱ γ' αἰετοὶ διὰ τῶν παλαιῶν ἱστορῶν τὸς ἀκρόντας
ἐσσιφρόντιον. προσέθηκε δὲ τὸ ἀνδρῶν, ἐπειδὴ καὶ θεῶν
ἔδου γάμος. ABL.

190. Πάτροκλος δὲ οἱ οἶος· ἡ δὲ γ' ἐπιδείκναι ἡ
ἐπὶ τῶν φίλων. ἦτοι δὲ μόνον αὐτῶν κατέχευε λέγει, ἡ μὴ
40 νον ἐπαιτήσαν παρὰ τῆς ἄλλης Μερμίδονος· ἡ ὅτι ἐν ἱστορίῃ
δαί τῆς μυσικῆς ἀκρίβει. BL.

ἡ διπλή, ὅτι ὁ μόνος ἐν τῇ κλισίᾳ, ἀλλὰ μόνος Αἴα
κίδην δεδωμένους ἀντίως ἔστο· καὶ γ' Ἀντομέδων ἐπὶ τῆς κλι-
σίης ἦν, ὁμοίως καὶ ὁ Φοῖνιξ. Α.

191. γράφει καὶ δέχμενος διὰ τοῦ Ζ. Α.

192. τὸ δὲ βύτην· ἡ διπλή ὅτι ἐπὶ Ὀδυσσεύα καὶ
Αἴαντος τὸ δούκον παρόντος γ' τοῦ Φοῖνικος ἀπείθανον λή-
γειν „ἡγείτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς." Α.

πρωτέρω καὶ ἐπὶ χρόνῳ „καὶ τὸ κ' εἴτε προτέρω"
50 (II. 23, 490). δῖα τὸ δὲ τὸ πρωτέρω ἀπὸ γ' τοῦ προ-
ωτέρω συγκρίπεται. V.

193. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν: διὰ τὸ φίλον, ἢ διὰ τὸ χαίρειν ἐπὶ τῇ προσδοκωμένῃ πρεσβείᾳ, ἢ διὰ τὸ νυκτός αὐτὰς ἤδη ἔσσης μέσης παρεῖναι· τὸ δὲ ταφῶν ἀντὶ τοῦ ἐκπλαγείς, ἐκ μεταφοῦς τῶν τάφων· καὶ γὰρ ἡμεῖς ὁρῶντες τὰς γὰρας ἐκπληττόμεθα τὸ μέλλον δεινόν. τάφος δὲ σημαίνει τρία, τὴν ἐκπληξιν, ὡς ἐνταῦθα καὶ ὡς τὸ „τάφος ἔλε πάντας Ἀχαιούς“ (Od. 21, 122?). καὶ τὸ δαίμνον, ὡς τὸ „ἦτοι ὁ τὸν κτείνας δαίμν τάφον Ἀργείοισιν“ (Od. 3, 309) καὶ „ὡς οἱ γὰρ ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος ἱπποδάμοιο“ (Π. 24, 804)· καὶ ὄνομα νῆσε, ὡς τὸ „ἔεινος δ' ἔτος πατρῷος ἐκ Τάφου ἐσιν“ (Od. 1, 417). BL.

ταφῶν: Ἰωνικῶς λέγει κατὰ τροπὴν τὸ ὅς εἰς τὸ τ' αὐτοὶ γὰρ τὰ δασέα εἰς φιλά τρέψαν, ὅσον θανάτων ταφῶν, δευτέρως ἀορίστως ἀπὸ τῆς θήρας ἐντεῖνος, καὶ τὰ φιλά εἰς δασέα, ὡς τὸ ἐπισηκῆσαι φησιν. οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ τὸ Ἀόμιμας, 5 κατ' ἀφαίρεσιν τῆς αὐτῆς τροπῆς τῆς θ' εἰς τὸ τ', Τάμιας λέγουσι „Τάμιας θνητῶν“ Καλλιμάχος ἐν δευτέρῳ αἰτίῳ (οὐτίω Α). AD.

194. εἰκτέον μετὰ τὸ φόρμιγγι, ὡς ἐκπληξιν Ἀχιλλῶος ὁρᾷ ἀναπεπληκός σὺν τῇ κιθάρᾳ. τὸ ἡμίσχιον 20 δὲ δύναται καὶ τοῖς ἄνω καὶ τοῖς ἑσθ' προσδίδουσι, τὸ τε ἀραπηδῆσαι σὺν αὐτῇ τῇ κιθάρᾳ, καὶ ἀπολιπόντα τὴν καθέδραν καὶ τὴν κιθάραν συναντῆσαι. βέλτιον δὲ τὸ πρότερον, ὡς τοῖς ἄνω συνάπτειν. AD.

ὡς εἰκτέον· ἐπὶ γὰρ φιλοφροσύνης ἀπήντησεν αὐτοῖς 25 ἔτις ὡς εἶχε, σὺν τῇ κιθάρᾳ. τινὲς δὲ ἐπ' ἐν „αὐτῇ σὺν φόρμιγγι λιπὼν ἔδος“ καὶ τὴν φόρμιγγα, φασί, ἐκεῖσε καταλιπὼν ὡς αἰδόμενος. BL.

196. τὴν γράφεται καὶ τοῦς. τὸ δὲ δεῖκνύμενος δεξιέμενος, φιλοφρονούμενος λόγοις. Β. ἐν ἄλλοις δὲ ἀντὶ τῆς 30 δεξιόνος· „δεξιέμενος Ἀνασσίον“ (Π. 23, 701). L.

Ἑλληνικὰ πάντα, καὶ τὸ μὴ ἐκείνης πρώτων ἐνέρεσθαι. V. 197. ἡ φίλοι: φίλοι δὲ. Ἀττικοὶ ἐν προσωνύμῳ τιθεῖσι τὸν σύνδεσμον. D.

ἀμφοτέρως τοὺς συνδέσμονας περισπασέον· βεβαιωτικοὶ 35 γὰρ. ἡ διπλὴ δὲ, ὅτι χωρὶς τοῦ δυνάμει ἐχηματιῶν πρὸς Ὀδυσσεὺς καὶ Αἴαντα, καὶ τὰ τῆς διαδέσεως ἀκ' ἐμφαίνει σωματόντα τὸν Φοῖβον· καὶ γὰρ ἂν ἔτις ἐκπλαγείς ἀνεπὶδρῶν, ἢ ἐδεξιέτο ὡς αἰνιδίως παραχρησόμενος. Α.

Παραμένειος δὲ προσφύγει ἐκάνετον ἡμέτερόνδε. Α. 40. τὸ δὲ τί ἀντὶ τοῦ τινός. δεσποεῖ δὲ αὐτοὺς ὡς παρὰ τῶν φίλων φεσμονὴν δι' ἀνάγκην ἐλθόντας. ἐξ ὁμολογῆς δὲ εἰδέναι τὰ περὶ τῆς ἐντεῖσεως ἐναβρονόμενος. BLV.

198. οἱ μοι σκεζομένῳ περ: οὐδὲ γὰρ ὁ θυμὸς παρορᾷ καὶ τὸ πρὸς φίλους δίκαιον. V.

καὶ ἐνθάδε τινὲς δοῖκως φιλιότατω· ἄλλοι φιλιότατοι. Α.

202. καθίσα: ὡς καθίσαντα τὸ πλήρες, ἔτις καὶ ἐπὶ τῆς ἀποκοπῆς. εἰσὶ δὲ οἱ ἐκτείνουσιν, ἀπὸ τοῦ ἰσθ' τὴν κλίσιν παραλαμβάνοντες. Α.

καθίσα: κίονα. ὁμοιον τῷ „χρητῆρα ἐξέσθαι ἐλεύθε-

ρον“ (Π. 6, 528). V.

203. ζωρότερον: ἀκρατότερον, παρὰ τὸ ζῆν· οἱ δὲ ταχύτερον. ἢ ἴσως ἐπεὶ οἱ ἔλθουσι ἔδωκε μὲν αἰετοῖν, 5 δὲ αἰῶν. ἢ ὡς μεσιτικός καὶ ὑδαρέσειον πίνων, ἀπ' ὧν ὁμοῖον δὲ καὶ οἶνοφληγίαν ἀγασμένον. ἀπρεπὲς δὲ τὸ ὡς μὴ κώμον ἡκῶσιν ἀκρατότερον δίδουσι παρακελεύεσθαι. καὶ οἱ μὴ ἀπὸ τῆς λῆξεως λύουσι τὸ γὰρ ζωρότερον τάχιστον· οἱ δὲ αὐτοὶ τῷ καιρῷ, ὅτι νῦν· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἔθσε· τὰς γὰρ ἡρώας, ἄλλοι καταπονεμένους, διαφιλελεύροις τοῖς πρὸς τὴν δίαίταν 10 εἰκός. BLV.

τὸ ἀκρατον, παρὰ τὸ μηδέπω ἐσβέσθαι τὴν ἰσχὺν τῷ οἶνῳ ἐπὶ τῆς τῆς ὕδατος κράσεως. Α.

ἢ τὸν ἀκρατότερον ὃν εἶχεν ἐν τῷ ἀμφορείῳ Διονύσιον· καὶ γὰρ εἰκός δεδωκε κοινόν· ἀπαρχὴν δὲ ἔχοντα τῶν ἐκείνου εὐρημάτων ὅσον θανμάσιον· τοῦτον δὲ οἱ ἡρώας ἀπεφύχοντο „ἐν δέπας ἐμπλήσας“ (Od. 9, 209). φιλοφρονεῖται δὲ αὐτὸς, κατακλίνων τὸν Ἀγαμέμνονα. L.

κέραιε δίχα τῆς ῥ' Ἀριστοφάνης. ἐκ ὑποπὸν δὲ νυκτὸς 25 ἔσσης ζωρότερον πίνειν. L.

χωρὶς τῆς ῥ. μένηται καὶ Ἡρωδιανός. Α.

204. μελέθρη: νῦν σκητῇ, κρείως δὲ οἴκῳ. Α.

206. κρείον μέγα καὶ βαλεν: εἰς ταπεινὴν τάξιν μεταβλητὴν κατερχόμενος ἄδεν ἦν τὴν ἡρώϊκον διαφύλλαν 30 τὴν σιμύτητα. αἰτία δὲ ἡ ἐκλογὴ τῶν ὀνομάτων. πρώτων τῶν διακοσμημένων, ἔπειτα τροπικῶν εἰσήνεγκεν ὄνομα τὸ τῆς θαλάσσης. BL.

ἡ διπλὴ, ὅτι Εὐφροῖων κρείον. τὸ κρείας ἐξεδέξατο· Ὀμηρος δὲ τὸ κρεοδόχον ἀγγεῖον. καὶ πρὸς τὸ ἐν πύρρῳ ἀνέγχει, τὸ ἀπὸ τῆς πύρρῳ φωτιζόμενον. κρείον δὲ ὡς θείον γέγονε δὲ παρὰ τὸ κρείας. Α.

καὶ ἐπὶ ἡλίῳ αὐτῇ λέγεται, ἡλῖος δὲ ἐστὶ τὸ ἄστρον· ἡμεῖς δὲ ἀφ' οὗς φαιμέν ἐν ἡλίῳ καθήσθαι. BL.

ἐνταῦθα ὅν ἐν τῇ αὐτῇ τῆς λέχου τέθεικε τὸ κρείον 35 ἐπὶ νῦν ἦν, ὅσον παρὰ λέχου. L.

207. νῶτον: ψῆαν, νοτιαῖον κρείας. D.

ἄλλος: ὡς πόλιος. εἰ μὴ διὰ μέτρον γὰρ, οὐ φησὶ οἶός. V.

208. σιάλοιο: ἐντροφίον, ἀπαλοτρεφῆς (ὅθεν καὶ ἐν 40 „ἀπαλοτρεφῆς σιάλοιο“ Π. 21, 363. L.) ὡς „ζατροφίον σιάλων“ (Od. 14, 19). ἢ σσιπτεμένον. ABL.

209. τῷ δ': τῷ δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ δηρῶτα τὰ κρείας Ἀντομέδων, ὅσον ὑπέχετο αὐτῷ, ἐκείνος δὲ διέτμεν. L. ἐν γῆματι ἔδειξεν ὡς καὶ Ἀντομέδων ἐνδονῆν μετὰ Πάριον 45 τῷ κλέῳ, ὡς καὶ αὐτὸς φιλιότατος. BL.

τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς: τὸν τέφρον ἐκβάλλει ἡμῶν ἐν τῷ δηρητέμενος ὁ Ἀχιλλεύς. ABL.

210. μέγαν: διὰ τὸ ἐκείνῳ τὸ μέγαν. γένεθ δὲ παρὰ τὸ μέγαν ἢ μέγαν. LV.

212. αὐτῷ ἐπὶ: εἰς ταπεινὴν ἀπαγγέλλων ἔδωκε ὃν 50 τοσαύτην ἐπέθηκε σιμύτητα καὶ λῆξιν. Α.

ἄλλως. ἔνιοι γράφουσιν αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς ἄνθος ἀπέπτυτο, παύσατο δὲ φλόξ. ὁ δὲ Ἀρτεμίδωρος ταύτην προέκρινεν. ἔνιοι δὲ γράφουσιν αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐμαρτήνατο, παύσατο δὲ φλόξ. LV.

ἔνιοι γράφεται „αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς ἄνθος ἀπέπτυτο, 5 παύσατο δὲ φλόξ.” γελοῖον δὲ πυρὸς ἄνθος ὡς ῥόδων ἄνθος, τὴν ποιητὴ τὸ πῦρ θεωροῦντος. A.

214. ἄλδς θείοιοι· θεῖους κέκληκε τοὺς ἄλδς διὰ τὸ ἄσκητα τηρεῖν τὰ παιδέντα. ABDL.

ἢ ὅτι τὰ ἄλδς διαμένει, ἢ ὅτι τὰς φίλας συνάγει. 10 κρατεντάων δὲ ἢ τῶν ἡλοθικῶν, τουτέστι τῶν ἀγγέλων ἐν οἷς οἱ ἄλδς εἰσιν, ἢ τῶν ἑσπερίων τῆς ἑσπέρας αἰς ἐπιτέθεται οἱ ὀφθαλμοί. ἐκβάλλει γὰρ ἐκ τῆς πυρὸς, ἵνα μὴ ἐκείσε αὐτῶν ἐνοχλή. BLV.

ἑπαιτῶν· Ἀρτεμίδωρος ἀπαείρας, ἀπὸ τῶν κρατεν- 15 τῶν ἄλδς. κρατεντάων δὲ τῶν βάσεων, ὅ ἐστι τῶν λίθων ἐφ' ὧν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κρείων ὑπαικνύμενων. οἱ δὲ τῶν λαβῶν τῶν ὀφθαλμῶν εἰπον, κακῶς. AD.

215. ἐλαιοῖσιν· ἐπιμήκεισι τραπέζοις ἦτοι μαγειρικοῖς. 20 δασύνεται δὲ ἀπὸ γῆ τοῦ ἐλαίου. ἢ ὅτι ἐξ ἐλαίων ῥάβδων ἦσαν πεπλεγμέναι αἱ μαγειρικαὶ τραπέζαι· ἢ ἐπεὶ ἐλαπαίετο ἐκ τῆς πίμαλης. ABD.

ἔχενεν· ἐν ἄλλῳ ἔθηνεν. ABL.

217. ἐν κατέοισιν· ὡς δεσμοῖς. V.

218. ἀντίον ἴξεν Ὀδυσσεύς· ὡς διαλεξόμενος· οἶδε 25 γὰρ αὐτὸς τὴν προσβολὴν πεποιθέναι. BL.

219. τοίχον· ὡς „δῖονον Μενέλαον” (Π. 4, 100). V. 30 ὄνσαι· ἀπαρξάμεν ἢ θυμιάσαι, ὡς τὸ „πῦρ δὲ κείαντες ἰθέσμεν” (Od. 9, 123). BL.

ἀπαρξάσθαι. δεισιδαίμων δὲ, ὅς καὶ τροφῆς τοῖς θεοῖς 35 ἀπαρξεται, καὶ ἀποπλεέσθαι μέλλον λέγει „πῦρ ἰοῦ Ἀἰὸν ῥέξας” (357), καὶ „ἡλῆθ' ἀπὸ πῦρ ἀνέωγεν” (Π. 16, 221). AB.

ἢ διπλῇ, ὅτι θῆσαι ὁ σφάξαι ὁ Τιμόθεος ὑπέλαβεν καὶ Φιλόθεος, ὁμοίως τῇ ἡμετέρῃ συνήθειᾳ, ἀλλὰ θυμιάσαι, 40 καὶ ὅτι θυηλὰς τὰς ἐπιθυμίας ἀπαρξάσθαι, καὶ ἐν Ὀδυσσεύῃ (14, 446) „ἢ ὅτι καὶ ἄρματα θῆος θεοῖς αἰεγενέτησαν.” A. Καλλίμαχος δὲ κακῶς „τὸ μὲν θῆος ἤρχετο βύλλαιν.” Ὀμηρος δὲ θῆος τὴν θυμιάματος. V.

220. θυηλὰς· ὡς ἀπαρξάσθαι. τὰ δὲ διὰ τοῦ ἡλίου μονο- 40 γωνῇ ἐπὶ δίο συλλαβὰς καὶ ὁρίζεται, ὥσπερ τὸ γαμψήλῃ θυηλῇ, καὶ βαρύνεται, ὡς τὸ ἀνθήλῃ. A.

222. ἐδῆενος ἐξ ἔρον ἔντο· φαίνοντ' καὶ παρ' Ἀγαμέμνονι, πρὶν ἐπὶ τὴν προσβολὴν εἰσελθεῖν, δειπνῶντες· γησι- 45 γῆν „αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπὶ ὄνθ' ὅσον ἤθελε θυμὸς, ὡρμῶντ' ἐκ κλισίης” (177). ἄμεινον ὅν εἶχεν ἄν, γησι δ' Ἀρτεμίδωρος, εἰ ἐγγράφοντο „ἀπ' ἐπύσαντο,” ἢ ὅσον χαρίσασθαι τῷ Ἀχιλλεῖ γένεσθαι μόνον καὶ μὴ εἰς κόρον ἐδίδειν καὶ πῦρ λέγων. ἀλλ' ὅμως ὑπὸ περιττῆς ἐπιδείξεως ὅθεν μετέθηκεν, ἐν πολλὰς ὅπως εὐρώδην φερόμενην τὴν γαλήνην. A. 50

πῶς παρὰ Ἀγαμέμνονι δειπνῶντες ὦν πάλιν ἐδίδε-

σιν· ἢ ἐν τὸ Πατρόκλῳ καὶ Ἀχιλλεῖ συμβεβηκὸς συλληπτικῶς περὶ αὐτῶν εἶπεν· ἢ πάλιν ἐδίδεον εἰς ἔνδειξιν τῆς ἡδονῆς τῇ παρ' αὐτῶν ἐστιάσει. BL.

κυκλικώτερον δὲ κατακέρχεται τῷ εἴρω, δειπνῶντων 5 αὐτῶν πρὸ ὀλίγου· ὁ γὰρ ἦρων δαιτὸς. A.

223. νεῖδα· Ἄϊας Φοῖνικι· διονύσαιτο, γησι, ὁ Ἄϊας τῷ Φοῖνικι, εἰ καιρὸς ἐστὶ τῶν πρὸς Ἀχιλλεῖ λόγων· ἐνέοσε δὲ Ὀδυσσεύς. ἤθελεν δὲ διὰ τί προαρπάξει τὸν λόγον ὁ Ὀδυσσεύς. ῥητέον δὲ ὅτι καὶ μῦθα ἐκδίδως. ὅδε γὰρ μία ἦν ἐλπίς προαποτυχόντων τῶν οἰκείων αὐτῶν· ἐβόλετο δὲ προσκενέσας τὴν ὁργὴν ἀναγκάσαι τι τοῖς οἰκείοις προσδοθῆναι χάριτος (ἀν. τοῖς οἰκ. πιθῆναι τὸν Ἀχιλλεῖ D). AD.

ἐχ' ἵνα εἴπῃ, ἀλλ' εἰ καιρὸς ἐστίν· Ὀδυσσεύς γὰρ προ- 10 σκεπτόμενος τί δεῖ λέγειν, τὸν καιρὸν οὐκ ὄρεσθαι. συνείδω δὲ ταῦτα Ὀδυσσεύς αὐτὸς λέγειν ἄρχεται, ἐχ' ὑπὸ βασκανίας τῷ Φοῖνικι τὸν λόγον προαρπάξων, ἀλλὰ τὸ δυσχερὲς ἐφ' ἑαυτὸν φέρων· οἶδε γὰρ δυσχερὲς ἀντιτάξασθαι Ἀχιλλεῖ. ἴσως δὲ ἀδὲ ἐπιτηδεύων ἵνα τὸν Φοῖνικα ἐλογίζετο ἄρχεν τὴν λόγον, ὅπως μὴ ὡς οἰκείῳ ἀπισήσας Ἀχιλλεὺς ἀνασείη καὶ τὸν αὐτῶν λόγον. Ἄϊας δὲ ἐ λέγει· βραδὺς γὰρ ἐστὶ καὶ μεμψήμορος. BLV.

224. πλησάμενος δ' αἴνοιο δέπας· ἢ διπλῇ πρὸς τὸ ἔδος, ὅτι πλήρη καὶ ἐκείνῃ πρῶτον ὁρῶντες τὰ πο- 15 τήρια. δεῖ δὲ νοῆσαι ὅτι κατὰ τὸ σιωπῶμενον ἐδίδετο ὁ Ἀχιλλεὺς. ἰδίως δὲ ἐχ' ἐπέθηκε „καὶ μιν φωνήσας.” A.

225. δαιτὸς μὲν· πρὸς τὸ διαχέαι τὸ σκυθρωπὸν αὐτῷ, ὃν ἦν σκεπτόμενος λόγον ἀφῆκε, καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ ἔλαβε τὸ προοίμιον, ὡς τὸ „ὦ γέρον ἐχ' ἐκδὸς ἄνθρωπος 20 ὅς λαὸν ἤγειρα” (Od. 2, 40) „μητορ' ἐ' ἐμῇ μνηστῆρες” (Od. 1, 368?). BLV.

τὸ ἔξῃς ἐστὶ „δαιτὸς μὲν εἴσης ἐκ ἐπιδείξεως· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐληφάτω ἔργα μέμνην, ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα.” ἐκεῖνα γὰρ μετὰ τὸ ἐπὶ τῷ „ἤμειν ἐπὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος 25 Ἀτρεΐδου ἤδε καὶ ἐνθάδε ἔνν.” ὅπως Ἡρωδιανός. A.

ἢ διπλῇ, ὅτι προστιθέσθαι τὸ σ, οὐκ ἐπιδείξεως, κακῶς. ἔνιοι δὲ καὶ τὸ ἔξῃς περισπῶσιν „ἤμειν ἐπὶ κλισίῃ,” ἤμειν ἐτυγχάνομεν. Ἀρτεμίδωρος δὲ χωρὶς τῆς σ. A.

ἐκ ἐπιδείξεως δαιτὸς, ὡς τὸ „ἀποικισμένῳ Ὀδυσσεὺς δινῇ” 30 (Od. 1, 253)· τὸ γὰρ ἔτερον ἰβριτικόν. L. ἔνιοι δὲ προστιθεῖσι δαιτὸς· οὗτοι δὲ καὶ τὸ ἤμειν ἔννμα φασιν. V.

226. Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου· διὰ τί τὸν ἐχθρὸν ὅπως ἀνέμασε προπαιτῶς, ἢ προδραπέυσας; ῥητέον ἂν ὅτι ἵτε ἐνδεικνύμενος Ἀχιλλεῖ ὅτι ὁ πρότερον ἐβόλετο ἐκείνης 35 κατέβηκεν· ἢ πᾶν ῥητορικῶς ὁ ἀνὴρ εἰς φίλιαν ἄγει τὰς ῥητορίας, καὶ τῇ τραπέζῃ ἀνιστάμενος, καὶ μόνον ἀπὸ τούτου λέγων, ὡς ὁμοίως αὐτῷ δὲ ἡμῶν γένεσθαι καὶ γὰρ ἐκείνου καὶ σοῦ μετερχόμενος τραπέζης. ABD.

λεληθότως ἐσήμανεν ὡς ἐξ αὐτῶ ἐπέμψθησαν, ὁ διαβ- 40 ῥήθη, ὅπως μὴ τροχὸς γένῃ Ἀχιλλεὺς. καλῶς δὲ τὰ περὶ τὴν ἐξέλασιν ὅμοια τῇ παρ' ἐκείνῳ λέγει, ἐν τ' αὐδ-

μὴν ἰώρα φιλοτιμίαν· τὴν δὲ σωτήριαν ἐν Ἀχιλλεῖ καὶ θῆ-
μόν φησί. τὸτο γὰρ λέγει, ἤκοιεν αὐτῶντες ὃ ἐξ ἄλλο λα-
βὺν αὐτὸν δυνάμεθα. ὅτι διὰ φίλων ἤρχοντο τῆς παρ' αὐ-
τῷ ξείας. BL.

223. εἰς δύο γάσεις διῶλε τὸν λόγον, τὴν παρορμητι-
κὴν, τραγωδῆσας τὰς συμφορὰς, εἰς τὸ καλὸν καὶ ἀναγκαῖον
καὶ συμφορὴν ποιήσας τὴν παρόρμησιν· καὶ εἰς τὴν ἀλλοιω-
τικὴν, ἧς μέρος τὸ ὑπαλλακτικόν· ἀντὶ γὰρ Ἀγαμέμνωνος
τὴν στρατιὰν ἔλαβεν. ALV.

230. ἐν δοίῃ· ἐν διαγυμῷ, ἐν διχομασίᾳ. περισπασίον 10
δοί· δοτική γὰρ ἀκόλουθος ἐθάρει τῇ δοίῳ, οὐ τὸ θηλυκὸν
δοίῃ. A.

παρὰ τὸ δέω τὸ διαχωρίζω, δοί καὶ δοίῃ· ἐξ ὧ καὶ τὸ
„δοῦσάτο θυμῷ“ ἀντὶ τῶ τῶν δύο τὸ ἐν ἐξελέξατο. BL.

τὸ πρῶτον κεφάλαιον τὸν κίνδυνον τῶν νεῶν περιέχει, 15
ὃ καὶ τῷ Ἀχιλλεῖ ἐλογίζετο πᾶν δέος. ὅθεν καὶ πολλάκις
ἐπὶ τούτῳ καταφέρρεται· „ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τέλειος ἀλὶν
ἔθεντο“ (232)· „ἀλλ' ἐν νηυσὶ πεσέειθ'“ (235)· „εἴπεται γὰρ
νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβι“ (241). τεχνικῶς δὲ ἐξαί-
ρει, δεκτικὸς ὡς ἐπὶ τηλικούτοις τὴν χάριν τίσσοιεν Ἑλλη- 20
νες. BLV.

231. δὺς εἰαι ἀλκήν· ὡς νῦν ἐκδεδυμένῳ αὐτὴν δυσα-
πιτ'· „ὅθρε φρεσὶν εἰμένος ἀλκήν“ (II. 20, 381). λέγει δὲ τὴν
εἰς τὸν πόλεμον ὁρμήν. τὴν δὲ πάντων σωτηρίαν εἰς αὐ-
τὸν ἀνέγει, ἵνα πειθῇται ὡς φιλότιμος ἔλοιτο. BL.

232. ἐγγὺς γὰρ νηῶν· ἐνθεν ἢ διήγησις. τῷ δὲ τό-
πω τὴν κίνδυνον ἠξήσαν, ὃ καὶ περιέμενεν Ἀχιλλεύς. δι'
ὧν δὲ οἱ ἰκέται μίζονα τὴν χρεῖαν ποιεῖν, τὴν προθυμίαν
αὖτις αὐτῶν ἐπικύρωσιν. BL.

αὐτὸν ἔθεντο· αὐλισμὸν ἐποίησαν, ἐξουτοπεδεύσαν· 30
το. A. ὡς ἐπὶ ἀγρίων· ἴσως ἐποφαινὼν ὅτι ὁ ποιμὴν Πά-
ρις ἀρξέεται. V.

233. ἐπίκουροι· ἀντιδίδει ὅτι καὶ ἀδικῶσιν αὐτοῖς πα-
ραμένουσιν οἱ σέμιοχοι· ὃ δὲ Ἀχιλλεύς τῆς Ἑλλήνων συμ-
μαχίας ἀπέξη καὶ διὰ λόγον μόνον. BLV.

235. ὅτι ἐπὶ τῶν Τρώων ἐξῆν· ἐμπροσθεν ταῖς ναυσὶν,
ἐνταύθι. ἀλλ' ἐμπροσθε ταῖς ναυσὶ διώκοντες ἡμᾶς. V.

236. Ζεὺς δὲ· θεοπετιῶν τὸν Ἀχιλλεῖα φησὶν ὅτι μη-
τίσαντος αὐτοῦ καὶ τὸ θεῖον τοῖς ἐβρίσασιν αὐτὸν Ἑλλήσι
συνωργήθη. BLV.

τὸ δὲ σφί δέχα τοῦ Γ. V.

Ἀρίστειρος ὅρ' ἐν μέρος λόγα τὸ ἐνδέξια, ἐπὶ τὴν
δε συλλαβὴν τὴν ὀξείαν ποιεῖν· ὃ δὲ Ἀσκαλωνίτης κατὰ
παρολὴν παραλαμβάνει τὴν ἐν πρόθεσιν, ὥστε εἶναι δεξιά
σήματι φαίνων. ἄμεινον δὲ τὸ πρότερον. A.

237. βλεμμαίων· διὰ τὸ βλεμματος ἀντὶ προθυμίας
ἐπιδεικνύμενος. D. βράμω βρεμαίνω βλεμαίνω, ὡς κρήμα-
νος κρήμας. LV.

237. 238. Ἐκτοίς· διορύξων αὐτὸν κατὰ τὸν Ἀχιλλεῖα,
τὸ δὲ μαίνεται καὶ λῦσσα δηλοῖ ἀχρεῖας κατηγήσασθαι 50
τὸν ἀποκαταστάσεως κατεγγεῖντα. BL.

238. πλυνος Αἰεῖ· αὐτὸς γὰρ φησὶ „ἠγνώσκω δ'
ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς κῶδος“ (II. 8, 175?). V.

239. βραχὺ διασαλτέον ἐπὶ τὸ ἀνέρας. ἐντέλλεται, φη-
σὶν, ὃ μόνον ἀνδρώπεις ἀλλὰ καὶ θεοί. τῇ δὲ ἐπερβολῇ
μέγεθος τῆς ἐπερηφανίας αὐτῷ ἐδήλωσεν. A.

λῦσσα· ματία, τὸ ἐναντίον· αὐτὸς γὰρ αὐτὴν ἐνδέει.
εἰρηδὲ δὲ λῦσσα παρὰ τὸ λύνει τὸν νῆον. πολλή δὲ ἡ τοῦ
θρόνου ἐμφασίς. ἐρεθισμὸς δὲ ἱκανὸς ὃ τῶν ἐχθρῶν ἐπα-
νος. ABL.

240. ἡ ὦ· τὴν ἡὼ κατ' αἰτιατικὴν πτώσιν περισπασίον
καὶ τὴν αἰδῶ, ὃ μὴν καὶ τὸ Αἰτώ καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα· ἀλλὰ
τὰ μὲν εἰς ὧ λήγοντα θηλυκὰ ἐπ' ἐνθετίας καὶ αἰτιατικῇ
ὁμοσησέει ὁμοσησέει, τὸ δὲ ἡὼς καὶ αἰδῶς μόνον ἐξαι-
αἰτιατικῇ τὴν περισπωμένην τάσιν. A.

241. στεῦται· διαρρίπτει· γάσιν γὰρ ψυχῆς σημαίνει
λέξεις. ἡ δὲ ἐπαυτοφροσύνη τῆς σημειώσεως πρὸς τὸ ἐν Ὀδῶ
σείῃ (II, 548) „εἴπεται δὲ διαρρίπτει“ A.

ἄκρα κόρυμβι· τὰ τῶν νεῶν ἀκροσόλια. διὰ τὸ
πρῶτον ἀποκόπτει, εἰδ' ὅπως τὸ πῦρ ἐμβάλλει· ἐπὶ
ἐπὶ τῶν ἀκροσολίων ἦσαν ἀγάλματα καὶ εἰκόνας θεῶν· ἐπὶ
κλίνων ἐν τῇ θαλάσσῃ τὸτο ποιεῖ. ABD.

ἵνα γὰρ καὶ ἀλκή ὡς τηλικούτων ἡνυμένους, καὶ τὸν πολ-
μιον μεγάλῃς ἐλπίδος ἀποκόψει· καὶ ἄλλως δὲ τὰ ἄκρα ἀπο-
κόπτει Ἐκτωρ διὰ τὸ ἔχειν θεὸς ἐντετυπωμένους, ὅπως 15
κατακαίντες ὑπὸ τῷ πυρὶ ὀργισθῶσιν αὐτῶν. L.

ἐκ ἀγκυλῶν φρεσὶν αὐτὸν εἰ μόνον ἐμπεσέει τὰς ναῖς
ἀλλὰ καὶ τὰ κόρυμβι ἀποκόψει θέλειν, ὥστε τροπὴν
τῆς κατὰ τῶν Ἑλλήνων νίκης ἀναθεῖναι σπεύδοντα. ταῦτα
δὲ πάντα κρητικὰ. BL.

242. ἐμπροσθεν· ἡ διπλή, ὅτι Ἀρίστειρος ἐμπρο-
σθεν σημαίνει καὶ τινες, ἀντὶ τῶ μυητοῦ πυρὸς. A.

243. ἀνέχομενους· ὀνειδισμένους δίκην σφρηκῶν. V.

244. 245. διασαλτέον βραχὺ φρένα καὶ θεοί. A.

246. φθίσθαι· ἐν ἄλλοις φθεῖσθαι. A.

35 Ἀργεὺς ἱπποβότοιο· σημαίνεται τινες ὅτι ἡ
δὴν Πελοπόννησον ἐκ οἰδεν ὁ ποιητής, Ἡσίοδος δὲ. A.

247. ἄνα· ἀνάστηθι. ἀπονοστή ὁ τρόπος. D.

καλῶς τὸ ὁφέ· εἰ γὰρ καὶ δύο γέγονασι τῆς μάχης ἐμ-
ποι, ἀλλ' ἐν γε τοῖς κέκακωμένοις ὃ τῆς δεξιότητος χάριν
40 καὶ ἐπ' ὀλλὸν γέννηθ', πολὺς εἶναι δοκεῖ. καὶ ἡ τῶ χρόνου
δὲ αὐξήσεως ἐνδείξις ἐστὶν ὡς ἱκανῶς ἐποινῆσθαι Ἑλλήνων
τῆς δὲ καὶ τοιαύτης ἐστὶν ὁ λόγος· εἰ μὲλλεις ποτὲ ἡμᾶς
τεν, νῦν ἄμεινον. συνάδει δὲ καὶ τὸ ἐξῆς, ὅτι εἰ μὴ νῦν ἐπα-
μύνη, ἐκ ἐρήσεως ἐδάμει τὴν τῶ κακῇ ἵκασιν. BL.

45 νῆας Ἀχαιῶν· ἐκ Ἀγαμέμνονά φησὶ· τὸτο γὰρ κα-
ταρτύνται διὰ τὸ μὴ αἰφνης παροξύναι αὐτόν. BL.

249. 250. οὐδὲ τι μῆχος· ἐδάμει ἔστι μηχανή τοῦ
κακῶ παροξύνοντος θεραπεύειν εἶναι, πρὸς τὸ παρὸν δὲ
γνώμη· τινὰ γὰρ τῶν κακῶν λόσεως ἔκτειναι. ἐπὶ τὸ μῆχος
50 βραχὺ διασαλτέον· συγέστηρον γὰρ ἔτιω παρῆται. ABL.

τὸ „ὁδὲ τι οἶδε νοῆσαι ἔτιω παρῆται καὶ ὁπίσσω“ ἔτιω

τέχνως αὐτῷ προβάλλεται· τὸτο γὰρ περὶ Ἀγαμέμνονος ἔλεγε τοῖς κήρυξι (II. 1, 345). ἔρ' ἕτερον δὲ κεφάλαιον ἔρχετο, ὡς καὶ αὐτῷ συμφέρον καὶ ὠφελίμον τὸ μὴ παριδεῖν τὸν νῦν καιρὸν. BL.

250. ῥεχθέντος κακοῦ· ῥεχθέντος τὸ κακὸν τέτο· καὶ 5
ῥ' νῦν ἐμπρησασθὼν ἐκ ἔξι μηχανῇ εὐρεῖν· καὶ „ἀρηχα-
νίη δ' ἔχε θυμὸν” (Od. 9, 295). A.

251. Ἀναυοῖσιν· οὐκ Ἀγαμέμνονι· τοῦτο γὰρ κατα-
κρύπτει. V.

252. ὃ πέπον· ὅτε μὲν τὸν ἐδιδύλευτον δηλοῖ καὶ ἀθε-
νῇ, ὅτε δὲ τὸν προσειπῇ, ἀπὸ τοῦ πεπείρω καὶ ἀπαλῶ. A.

ἢ μὲν σοὶ γε πατήρ· τὸτο δεύτερον κεφάλαιον, εἰς
ἐπιεικίαν καὶ πρανὲστα προκαλέμενον. τὸ δὲ στασιαστικὸν
θῆλων ἀνειδίξεν ὅτε τοῖς ῥήμασιν ἀνυπεκαλυμμένως χρῆ-
σται ἔξ ἰδίας προσώπου τὴν ἐπιτίμησιν ποιῇ, ἀλλ' ἐν ἡθο-
ποιῇ ἔξ ἀλόγων προσώπων ταύτην εἰσήγαγεν. ἔστιν οὖν
ἀνταχθῆς ὡς οὐκ ἰδίας ὑποθήκας εἰσάγων, ἀλλ' ὑπο-
μνηνίσκων τοῦ πατρὸς. καὶ ὁ Νέστωρ ὁμοίως πρὸς Πά-
τροκλον (II. 11, 785). BLV.

253. Ἀγαμέμνονι· ὡσανεὶ δευτέρῳ πατρὶ. ἐντέχνως 20
ἐν δὲ αἰεὶ σὺν Ἀγαμέμνονι. B.

254. τέκνον ἐμόν· σημειῖναι τινὲς ὅτι παρέρται τὸ
τάδε λέγων. A.

συνειπὼν τὸ τίς γίσις τῶν νῦν καταμαθόντας πρὸς
ταύτας ἀρμόττεται τὰς λόγους, ὡς καὶ ὁ Πηλεὺς εἰδὼς Ἀχιλ-
λέα ἀνδρεῖον μὲν ὁρῶν δὲ καὶ πλήρη φιλοτιμίας, παραινῇ
αὐτῷ ἀποδέξασθαι τὸ τῷ ἦθος φιλόνακον, ὡς ἐκ τέτο μάλισ-
τευζόμενον τιμῆς ἢς ὀρεγόμενον αὐτὸν εἶναι. ἔστι δὲ πιστὸς
ὡς πατήρ καὶ ἐν πολέμοις πολλάκις εὐδοκίμη- 5
ς. BL.

255. αὖ καὶ ἐθέλῳσι· εὐ καὶ τὸ ἐθελῶσιν, ὡς ἐθελῶσιν-
των, εἰ ἀνάγκη ὀρηθεῖ τῆς διορέας. ABL.

256. ἴσχειν· ἐπείκειν, παύειν. τὸ ἐν τῷ ἐπείκειν διὰ
τὴν καρδίαν αὐτῇ γὰρ ἐν τῷ ἐπείκειν καὶ, οὐσα αἰτία τῆς
ὀργῆς, ὡς καὶ ὁ τῷ θυμῷ ὄρος δηλοῖ· θυμὸς γὰρ ἔστι, φησί,
ἔστις τῷ ἐν καρδίᾳ θυμῷ πρὸς ὑβρίσιν ἀντικυπῆσις. A.
διδασκαλία καὶ ἡμῖν κρατεῖν ὀργῆς. V.

257. ῥιιδος κακομηχάνου· πρὸς τὴν ἀγαθὴν δι-
εξίλειν, ἐπειπερ οἱ ἐρίζοντες κακὰ τοῖς πλησίον μηχανῶν-
τοίκεν· οὐδὲν δὲ οὐ τοσοῦτον ὀνύκῃσιν ἔχουσιν, ὅσον ἡ πρὸς τὴν
φίλως ἔστι βλάβη. BLV.

258. ἢ μὲν νέοι καὶ δὲ γέροντες· εἰ μὴ ὑποθήκη πα-
τρός ἢν τὸ λεγόμενον, καὶ ἡγήσασιν Ἀχιλλεῖα, ὑποσημαίνων
ὡς ἀχρημονεῖν νῦν καὶ παρὰ νέοις καὶ παρὰ γέροντι. BLV.

259. λήθεται· πρῶτος καθήματο, οὐκ ἀμελεῖν αὐτὸν
φῆσας ἀλλ' ἐπιτελέσθαι. ὕμνος οὖν ἐξέλκετο συνηγμένης 45
ἄξιον. BLV.

ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν· καλῶς τὸ νῦν, ἵνα καὶ τὸν ἐκτεν-
ταρῶς ἀντιπαραστή, ὅμοι δὲ ὑποσημαίνει ὡς οὐτος αὐτῷ νῦν ὑπο-
τάσσεται ὅς ὁ πατήρ αὐτὸν ἐπέταξεν. μετὰ δὲ τοῦ τοῦ πα-
τρός λόγους, πεπείρω αὐτὸν, προσάγει τὸ δῶρα ἀχρημονε-
ῖν γὰρ ἢν τὸ ἀπ' ὀργῆς, τρίτον δὲ κεφάλαιον τὸ περὶ τῶν

δῶρων. BLV.

261. χόλοιο· ὅτι ἀντιφράζει τῇ μῆνιδι τὸν χόλον. A.

262. εἰ δέ· ὅγε αὖ. δυχαυνοῦντος δὲ αὐτοῦ πρὸς τὸ
ἄνομα τῶν διορέων δαῖτ' ἀνέσθηναι. ἢ τάχα ἡφαιστὶς τοῦ
πλήθους τῶν δοθησομένων ἐστίν. BL.

οἱ ὑποσφίζοντες ἐπὶ τὸ εἰ δέ, ὡς λείποντος τοῦ θύλαος,
διηλέγχθησαν ἐν τοῖς ἐπῶν. καὶ νῦν δὲ ἔστιν ὁ λόγος, ὅγε
δὴ σὺ μὲν με ἀσέβων. ἢ διπλῇ δὲ πρὸς τὸ γῆμα, ὅτι ἀντί-
τῃ ἐγὼ δ' ὦν σοι καταλέξαιμι, καὶ περισσὸς ὁ κέ. τὸ αὖ
παρὰ κελυστικὸν ἐπιβόημα ἔστιν, ὅν τρόπον ἐπὶ τοῦ Διὸς
„ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν θέτιν” (II. 24, 74). καὶ τὸ πα-
ρακελυστικὸν ἐπιβόημα ἀπὸ τῶν γεγονέναι τῷ συνδέσμου,
τῷ αὖ περιτείνοντος, τῷ τὸν ἀλλοκίντος εἰς περισπῶμενον
ἀναγκάζων, καὶ τῆς δασείας Ἀττικῶς προσελθούσης. A.

263. τί βάλει τὸ αἰθωνάς δὲ λίσθηταις ἐπίκοσιν·
καὶ οἱ αὐτοὶ τοῖς ἀνέροις, ὅταν εἴπῃ ἄνθρωπον λίσθηται (II. 23,
885). φησὶ ὅτι τῶν τροπῶν καὶ τῶν λίσθηταιν οἱ μὲν
ἦσαν εἰς ὑψηλοῦς τοῦ περὶ ἐπιτήδεον, οἱ δὲ ἀρτοὶ καὶ
εἰς θῆαν καὶ τὴν διὰ τῆς ὀφθῆς τέρψιν ἐργασμένοι. δι-
κονοῖ δὲ τοῖς ἐπιθέτοις ἀπ' ἀλλήλων, τὰς μὲν λέγων αἰ-
θωνάς καὶ ἐμπυρρίσθηταις, τὰς δ' ἀπύρρως καὶ ἀνθεμνέντας, τὰς
ἐνκα κῶμας μόνον ἐργασμένους. B.

270. ἔτος Ἀγίσταρχος μετὰ τῷ αὖ ἀμύμονας. A.

271. ἢ διπλῇ, ὅτι τὰς ἑξ Ἀσπιδάδας ἐπιγνέτω, ἐκ ὧς δ
Ζηνόδοτος (131) ἐν ταῖς ἑξ καὶ τὴν Βρισηίδα τάττει ἔστι
γὰρ Ἀσπρησσία. A.

274. Ἀγίσταρχος κοῦρη (κῆρης cod.) Βρισηίς, ἐπὶ
δὲ μέγαν ὄρκον ὁμείτται. A.

279. νηήσας θαι· ἀντὶ προσακτικῆς. A.

292. ἔτος Ἰοῦν δῆυτονος, ὡς ἐν τῇ καθόλου. A.

297. ἢ διπλῇ, ὅτι τῷ παθητικῷ ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ
ἐχρήσατο ἔτος γὰρ Ἀγίσταρχος τιμήσονται ὡς ἐλε-
σονται. A. ἐν ἄλλῳ τιμήσουσιν. A.

299. διὰ τῷ ἐπείκειν τὸ μεταλλήσαντι αἱ Ἀγίσταρχος. A.

300. εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης· τέταρτον κεφάλαιον δεη-
τικὸν ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων. ὑποσφῶν δὲ χρῆσθαι, προλαμβάνον
αὐτῶν τὴν ἀντιφῶσιν, καὶ τῇ Ἀγαμέμνονος ἔχθρῳ ἀντιτί-
θεσι τὸν ἀπῶντων ἔλεον, καὶ μόνον ἀπὸ πᾶσαν ἱκετεύσαντων
παράγει Ἑλλάδα. ἐπὶ τὴν δευτέραν δὲ μεταβέβηκε εἰσὶν,
40 καὶ πανταχόθεν πύθεν περὶ, ἐπὶ ὅλῃ, δεήσει, ὠφελίμῳ,
ἐλπί. εἰς δύο δὲ μερῶν τὴν ἱκεσίαν, εἰς Ἀγαμέμνονα καὶ
Ἑλλήνας. BL.

κηρόθι μᾶλλον· ἦτοι θανάτου πλὴν, παρὰ τὴν κῆρα,
ταύτῃ θανατηφόρον μοῖραν, ἢ ἐν τῇ ψυχῇ μισαῖ. μᾶλλον
παρὰ τὸ κῆρ, ὃ ἐστὶ ψυχῆ. A.

301. Παναχαιοῖς· αὐτῶν τὴν ἐκλειαν, δαίμυσιν ὡς
πρὸς αὐτὰς ἔστιν ἡ πρῶτος. V.

302. τὸ κατὰ στρατὸν ἀμφοτέρους δόναδ' ἀντάπει-
τοῖς μέρεσιν. εἰ μὲν ἦν τοῖς ἀνὸν ἀντάπειτο, ἔστι τὸ ἔξῃ,
τοῖς μέρεσιν κατὰ στρατὸν, οὐκ ἀποκαταστάσεως ἢ δὴ ἐν τῷ
στρατοπέδῳ καὶ διδωγμένους μέχρι θαλάσσης· εἰ δὲ τοῖς

ἔξῃς, ἔσαι ὁ λόγος, οἱ τινες κατὰ πᾶν τὸ εὐαίτεμα τιμή-
σιν ὡς θεόν, οἷον πάντες ὁμοίως. Α.

303. σφί: ὡς „πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῆδος”
(Π. 4, 95), ἀντὶ τῆ παρὰ πάντων ἢ ἐκ πάντων. L.

τρίᾳ ποιεῖ, τῷ μὲν καλῶ τῆς ἐπικυρίας τὸ φιλότιμον δ
συνάπτει. ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ τοῦ ἀδικήσαντος ὀργῆς τὴν
τῶν ἀτυχάντων ἱκεσίαν οἰκτιρεῖ. τὸ δὲ ἀνθελκον τῷ θυμῷ
ἐπιθροῦν ποιεῖ φθόρον τῶν περὶ τοὺς ἐχθροὺς εὐτυχημά-
των. BLV.

304. νῦν: ὡς πρῶτον αὐτοῦ πτώσοντος ἐν τῷ τείχει, 10
ὤψε, φησὶ, μὴ ἀπολέσῃς τὸν καιρὸν ἐν ᾧ μέγαλα δυνήσῃ
ἐνδείξασθαι κατὰ τῶν πολέμων. BL.

309. τὸν Ἀχιλλεῖα παραδίδωσι φιλότιμον, ἀπλῶν, φιλα-
λήθη, βαρύνειμον, εἰρώνα, κ. ὅσα μὲν φθγγεται συνεινέ,
ταῦτα αὐτῷ ἢ παιδεία δέδωκεν, ὅσα δὲ αὐθάδη κ. μέγα- 15
λόφρανα, ταῦτα ὑπὸ τῆς γένεως λέγειν προάγεται. BL.

γυμνός ἐστιν ὑπὸ τῆς ὀργῆς, κ. περιπλοκάς ἐκ οἷδε λό-
γων. ἴδου γὰρ δικαιολογεῖται, εἰδ’ οὕτω τὴν ἀπόφασιν ἐπα-
γαγεῖν. ὁ δὲ τῶν ἀντιόν ποιεῖ ἔστι γὰρ θυμὸς μετὰ ἀκοσμητέ
παρρησίας. τοσούτον δὲ ἀπὲρ πειθῆς, ὅτι καὶ τῶν ἄλλων 20
προσπασσέλλει τοὺς λόγους „ὡς μὴ μοι τρύβητε παρήμενοι.”
πάντες δὲ οἱ παρὰ θυμὸν ἀπειλῶντες πίσει ἐπάγονσι τοῖς
ἰδοῖς λόγοις, οἱ μὲν λόγῳ, οἱ δὲ δι’ ἀποδείξεων, οἱ δὲ διὰ
γνωμῶν, ὅ νῦν ποιεῖ. ἀπὸ τῆς λέξεως δὲ ἀπαγορευτικῶς, διαβ-
ρίδην. ἢ συντόμως, ἀπὸ τῆς λέξεως, ὅ ἐστι παῖσαι φιλοσύν- 25
τομος γὰρ ὁ θυμὸς. ἢ ἀσυνπαθῶς καὶ ἀπληγμένως: οἱ γὰρ
λυπεῖν ἐθέλοντες τὰς χρησὰς ἐκκόπτουσιν ἐλπίδας. BL.

ἀπὸ τῆς λέξεως: ἀποτόμως, σκληρῶς, ἢ ἀπαγορευτικῶς,
κεκομμένως. ὅρα δὲ ὡς πρὸς μὲν Ὀδυσσεῖα ἀπέναι φησὶν,
πρὸς Φοῖνικα (619) μένειν, μὴ μέντοι πολεμήσειν, πρὸς 30
Ἀλκίονα (650), ὅτε ἀνάγκη καλεῖ, πολεμήσειν. Α. τῷτο δὲ
θυμῶδες ἀνδρὸς καὶ πρὸς τὸ μὴ καταφρονήθηαι ἀγωνι-
ζομένου. LV.

ἄλλως, τὸ ἀπληγέως σημαίνει τὸ ἀφροντίως: γίνετο γὰρ
ἐκ τῆς ἀπὸ κ. τῆς ἀλέγῳ τὸ φροντίσω. B.

τὸν μῦθον: τὸν ἀντικείμενον τοῖς ὀρθοῖσιν. V.

τὰ δὲ προσήμιον τῷ Ἀχιλλεῖ ἐξ ὑπολήψεως ἐκβάλλονται
τὴν περὶ φιλίας τῶν πρέσβων ὑπόληψιν. L.

310. κρανέω: Ἀρίστωχος φρονέω. Α. ὁ δὲ ἢ ἀντὶ
τῆς ὥς. V.

γράφει κ. κρανέω, ἢ ἢ ἀντὶ τῆς τελειώσω. L.

311. τρύβητε: πολυλογίας αὐτὰς κ. πολυφωνίας κα-
λεῖ ἐξ ἧς καὶ τρυγῶν, ἢ ἢ παρομοία ἐπὶ σκώμματος τῶν
πολυλογῶντων παραλαμβάνει, λαλιζέμενος τρυγόνος ἴσους
καλῶσα, ἢς κ. ἢ ἰσορία δηλοῖ, ὅτι συνεργάζετο τῷ θρονίῳ 45
κ. τὰ ἐπίθια πρὸς τὸ πολέμωνον. L.

αὐθαδῶς ἐπισκώπτει τὴν ἐπιτέχνησιν τῶν λόγων Ὀδυσ-
σεῖος, κ. Φοῖνικα προανακώπτει, ὃν ὑποπτεῖ παρακλήθη
ὑπὸ Ἀγαμέμνονος. τινὲς δὲ διὰ τὸ „καὶ μ’ ἤτιμά με ἐκασος”
(Π. 16, 202). τρύβητε δὲ ἥτοι τρύβητε τὴν ἐκκοήν καὶ 50
βαρύνετε (τονθορῶτε V). BLV.

παρήμενος: γράφεται παρήμενοι. Α.

312. ὁ μὲν Ἀἰδῶο πύλῃσιν: ὅτι πλεονάζοντες
Ἀχιλλεὺς μισεῖ τὸν θάνατον διὰ τὸ ἄπρακτον. τάχα δὲ
ἄλλως χρησίμῳ ἐστὶ τὸ διαβάλλειν τὸν θάνατον, ἐπεὶ πᾶς
ἂν τις τὰς γονεῖς σέβει τὰς τὸ ζῆν αὐτῷ παραγομένης,
εἰ μὴ τὸ ζῆν ἀγαθόν ἐστὶ κ. κακὸν ἐκ τῶν ἐναντίων ὁ θά-
νατος; ABL.

διὰ τὸ κρυπνὸν κ. τὸ τῆς νοῦς σκρτεῖον Ἀἰδῶο
καίει τὸν ἐπὶ κακῷ κρυπτόν. L.

313. ἄλλο δὲ εἶπε: πρὸς τὴν ἁλλοιωτικὴν εἴασιν Ὀδυσ-
σεῖος. τὸ δὲ ἄλλο ἐπὶ τῶν ἑτερογενῶν ὕρνεον ἄλλο, φάρμακον
ἄλλο. κακῶς ἂν ἔχει νῦν. ἀντὶ τῆς ἑτερον τὸ ἄλλο δὲ εἶπε
ἢ διπλῆ, ὅτι δοκεῖ συγκεχρῶσθαι τὸ ἑτερον. ἔδει γὰρ
ἑτερον δὲ εἶπε, ἑτέρῳ πρὸς ἑτερον ἀντιδιασελλομένῳ 15
ἄλλο ἐπὶ πλείονων τίθεται. Α.

314. ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα: ἐν ἄλλῳ ὡς καὶ
τετελεσμένον ἔσαι. Α.

315. οὐτ’ ἐμὲ γ’ ἔτι τὸ καλὸν καὶ ἔλεον τῶν λόγων
Ὀδυσσεῖος ἐξέκοψε, κ. τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς ἀντιρρήσεως
ἐστὶ τὸ μὴ πεισθῆσθαι τοῖς λεγομένοις: ἀλλ’ ἐπεὶ τὸ αὐτὸ
μαθὲν ἀπλήρωτον πρὸς ἀγανάκτησιν, εἰς μήκος ἐξέλασεν
λόγων. BL.

ἐνταῦθα αἱ πνευματικαὶ μικροὶ ἀμφιβολίαι ἐπο-
σαν. L.

316. οὐτ’ ἄλλους Δυναοὺς: πρὸς τὸ „εἰ δὲ
Ἀτρεΐδης μὲν ἀπῆχθετο, οὐδ’ ἄλλες περ’ Ἀχαιοῖς” (300)
ἀνέτρεφεν ἂν κ. ταύτην τὴν εἴασιν. τάχα δὲ κ. βαλόντων
εἶπεν ὅτι οὐδὲ ὅμις πείσεται οἱ πρέσβεις, εὐφραδῶς
κοινῇ τῶν Ἑλλήνων ὀνόματι συμπεριέλαβε καὶ αὐτοὺς. 20
ἡλῶς δὲ οὐκ εἶπεν ἐκ ἐλεῶ αὐτοὺς, ἀλλ’ ὁ πείσασθαι με
ἐπεὶ ἐκ ἄρα τις χάρις ἦεν: πρὸς τὸ „οἱ σὶ αὐτῶν
ὡς τίσσαν” (302). χάρις ἔν ἡδονῇ. L.

317. μετ’ ἀνδράσιν: Ἀρίστωχος ἐπ’ ἀνδράσιν. Α.

318. ἴση μοῖρα: τῷτο γὰρ μάλιστα τὰς χρησὰς λα-
35 ὅταν μὴ κατ’ ἀξίαν τιμῶνται. BL.

μένοντι: παρ’ ὁμῖν δηλονότι. ἐφ’ ὅτι τὸ ὁμοῖον
οὐ γὰρ εἶπε πολεμίζοντι. V.

319. ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ: ἐν δὲ τῇ αὐτῇ τιμῇ κ. ὁ δὲ
καὶ ὁ ἀνδρῶς. Α.

40 τὸ αὐτὸ νόημα διαφόρως μεταχειρίζετο, τρισσάκις
ἐρῶν αὐτὸ καὶ μεταποιῶν ἐν χήματι ἐνδιαθέτω γοργῇ
τητος. L.

320. κάτθαν’ ὁ μὲν δρον ἐκ ἔχει κατηγορίας ἐν
μὲν. τῷτο δὲ πρὸς τὸ „πέμψον δ’ ἀμφὶ πύργῳ” (Π. 7, 336)
κ. γὰρ πρὸς τὰς πράξεις ὁ τάφος. BL.

321. περὶ κείναι: περισσὴν τῶν ἄλλων ἀπόκειται. ἢ
ἐν ἄλλῳ περιέχεται προπεριπωμένως. ὁ Ἀσκαλόνιος
δύο ποιεῖ, περὶ εἰς κείναι, κ. προπεριπωμένη σημαίνει δι-
φρησί, τὸ περισσῶς κείναι. εἰσὶ δὲ αἱ ὑπ’ ἐν ἀναγινώσκοντι
περὶ κείναι ὡς ἀντίκειντο, οἷς συγκατατίθεται. τί γὰρ ἐν
τὸ καλῶν κ. ἐν τῇ συνθέσει τὸ αὐτὸ νοῦν; Α.

ἐπεὶ πάθον: διὰ μὲν τῷ „πάθον ἄλγεα” τὸ ἐπίπονον ἔαντ' ἐπαρῆται, διὰ δὲ τῆς μάσκακος τὸ κηδεμονικόν, διὰ δὲ τῷ ἀγροπνεῖν καὶ νόκτας ἐκ ὀλίγας τὴν πρόνοιαν καὶ ἐπιμέλειαν, διὰ δὲ τῷ τὰ ποριζόμενα ἐκ τῆς μάχης ἐπὶ τὸν βασιλεὺς πάντα ἀναφέρειν τὸ ἐλεύθερον τῆς ψυχῆς, 5 διὰ δὲ τῶν πόλεων ὧν ἐχειρώσατο τὸ ἔαντ' ἀνδρείον. BL.

322. πολεμίζειν: οὕτως Ἀρξίσταρχος πολεμίζειν κατὰ τὸ ἀπαρμόσποντον. παραβαλλόμενος δὲ παρατιθέμενος, ἔξ ἑ καὶ τὸ ἰδιωτικὸν παράβλημα. AL.

323. ὡς δ' ὄρνις: εἰς τὸ ἐπιδεικτικὸν ἐρχόμενος διὰ τῆς κηδεμονίας αὖτις τὴν ῥώμην, τοσούτον προῖχεν φάσκων Ἑλλήνων ὅσον μήτηρ νεοσσῶν. εἰ δὲ τὸ μηδὲν τῶν τετραπόδων λαβεῖν εἰς τὴν τέκνη φιλοσοφίαν· ταῦτα γὰρ τρέφονται τῷ γάλακτι ἔδδεν ἥτιον ὠφελεῖται τῶν τροσφόμενων· εἰ γὰρ μὴ ἀμειλιχθεῖ, ἀνιάται· „ἔθματα γὰρ” φησι 15 „σφαργεῖντο” (Od. 9, 440). ἡ δὲ ὄρνις τὴν ἐαντιῆς τροφὴν εἰς τὰς νεοττὰς ἀναλίσκει· ὅθεν καὶ πιθανῶς ἐπὶ τῆς ἐκ τῆς κακῆς δ' ἄρα (δὲ τέ V) οἱ πῆλυ αὐτῇ. εἰ δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς σιν· οἱ γὰρ πετόμενοι, καὶ ὀλίγον, προσπορίζον. BLV. καὶ διὰ τὸ περιελβεῖν καὶ ληϊζόμενον πάντα φέρειν. LV.

πρὸ φέρειν: ὡς τὸ „οἱ δὲ προσπεσόντες ἔρισον” (Od. 12, 194). V.

324. μάσκακ': τὴν ἡ μετασημένη τροφή. L. Νικάνδρος τὴν ἀκρίδα. ὁμωνύμως τῷ ζώματι, ὡς καὶ χέλιος. V.

ἔτι οἱ γλωσσογράφοι μάσκακ' τὴν ἀκρίδα, δέον μάσκακ' καὶ βρομῖα. ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτὸ τὸ ζῷον ὁμωνύμως, καθάπερ τὸ χολίκακ' τὸ μέτρον καὶ τὸ μετρίμενον· „ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάσκακ' χερσὶ πλέειν” (Od. 4, 287). A.

διὰ τῷ ἄρα γράφουσιν αἱ Ἀρξίσταρχος, κακῶς δ' ἄρα δοκαὶ βοώδης. A.

οἱ αἱ δὲ εὐκαίωται κακῶς δὲ τέ οἱ. A.

ἴνα ἡ εὐεργεσία μὴ ἔξ ἀκινδύνος περιστάσεως προσεῖναι δοκῇ. L.

325. ἄναον: παρὰ τὸ αἶμα τὸ κοιμῶμαι. ἡ παρὰ τὴν ἴαν τὴν μέν· ἐμπορεύμενον. ἡ διὰ τὴν. A.

326. αἵματόεντα: τὰ ἐν φιλαμῆτι πολέμῳ. L. διὰ τῶν ἡν δὲ βίος, οὐ δὲ ἐμὴν δὲ ἡδονήν· „ἔγ' ἐγὼ Τρώων ἴνκα” ἔλθοι” (Il. 1, 152), ἀλλὰ διὰ τὸ γέναιον ἡνετλῶν· τὰτα γὰρ δηλοῖ τὸ ἄρσων ἴνκα σφετεράων. ἡ τολμηρῶς, φησὶ, πολέμων πρὸς ἀνδρῶς ὅπερ παίδων καὶ γυναικῶν ἔτι 40 ὑποκινδύνως ἀγωνιζομένων. BL.

327. ὀρέων: γράφει καὶ ὀρέων. ἐν δὲ ἔξ ἀμφοτέρων τὸ σημανόμενον, τῶν γενναίων, ὀρέων μὲν ἀπὸ τῷ ὀρῆν, ὀρέων δὲ, ὡς ἂν τις εἴποι συναόρων, ἀπὸ τῷ συνωρεῖν, καὶ δὲ καὶ συναόριδας τὰς συνόχας τῶν ἵππων φα- 45 μὲν. ALV.

γράφεται καὶ ὀρέων. ὀρέων μὲν σὺν ἄρσιν, ὃ ἐστὶ τῶν γενναίων τῶν ἀχρηματιζῶν, παρὰ τὸ ἄρ, ὃ ἐστὶ ξίφος, ὅτι διὰ πολέμου καὶ αἰχμῆς καὶ φροσύνας ἐλπίσαντο. V.

ἡ δὲ ἀπὸ τῆς, ὅτι ἄρσιν αἱ τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ὀμύλται. 50 ἡ δὲ λέγει τῶν γυναικῶν. A.

328. δώδεκα δ' ἡ: ἐντέχνως τὰς πράξεις ἐπάγει, πῶς τοῖς προεξημένους φέρων. εἰ δὲ καὶ τὸ μὴ κατ' ἰσότητα τὰ προαχθέντα φράζειν, ἀλλὰ κατὰ πόλεις, καὶ ταῦτα ἀδρόως. ὅμοια δὲ καὶ συμπληροῦ τὴν ἐπὶ ὁδοῖσιν. Σηζόν δὲ καὶ Ἀβδὸν καὶ πορθεῖν ὡς ἡσυχασμένους· λαφύρων γὰρ ἔδει, ὃ κατορθωμάτων. BLV.

329. φημί: ὡς ἐν ἀμφισβητησίῳ διορίζεται. V.

332. ὁπισθε μένων: ἐμῶ, φησὶν, ἐκδημοῦντος. τὴν δειλίαν δὲ Ἀγαμέμνονος τὸ ὅπως ἐμπαῖναι. ἀμφοτέρωθεν δὲ ἡξῆται ἡ ἀχαρίστια αὐτοῦ, ὅτι τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα λαβῶν, καὶ βραχὺ δὲ γέρας τῷ κομίσαντι, καὶ τῷτο ἔσθρον ἀφίησται. BL.

334. ἄλλα δ' ἄριστεσσιν εἰδὸν γέρας: τεχνικῶς ἐνδείκνυσι ὅτι καὶ τὰ νῦν αὐτῷ διδόμενα δῶρα μέγας εἰσὶν ὧν Ἀγαμέμνων ἐσφαιτερίζεται παρ' αὐτῷ λαμβάνων ἀδίκως. BL.

καλὰ τὰ μετὰ τὴν καταρτίσιν τῶν κατορθωμάτων. LV.

336. ἡξῆσε τὴν ἔθρον, ἄλλοχον αὐτὴν εἰπὼν καὶ θυμαρχία. ἐπιφθόνως δὲ φησὶ, τοῖς μὲν ἄλλοις ἐφύλαξε τὰ 20 γέρας, ἐμοὶ δὲ ἔ. εὐπρεπῶς δὲ ἐκ εἰπεν ἑμῶν. ἵστοι δὲ εἰ πολλὰ μὲν ἔχων μικρὰ δὲ παρέχων ἀδὲ ἐπ' ἴσος τῶν ἄλλων ἔφ' αὐτῷ τὰ κοινῇ δοθέντα. γράφεται δὲ καὶ εἴλετ' ἔχειν ἀπὸ τῷ ἡθελῆσεν, ὑπερ ὃ Ἱεροδωτὸς ἀποδέχεται ὡς ἔμεινον. BLV.

337. θυμαρχία: τῇ ψυχῇ ἀρέσασσα, θυμάρχης. σὺνθετοὶ δὲ ἐστὶ παρὰ τὸ ἄρω, θυμάρης. καὶ ἔτιως ἀνέγνωμεν „Εὐμαῖος δ' ἄρα οἱ σκηπτρον θυμαρχίης” (Od. 17, 199) διὰ τῷ π. καὶ γὰρ ἐστὶ παρὼν τὸν διὰ τῷ ἡρῆς· τὰ γὰρ διὰ τῷ ἡρῆς καὶ ὡδῆς παρὼν τὸν βαρύνεται, ξιφῆρος ὀλιγῆρος τοξῆρος ὀνώδης 25

παριανῶν: οὐ συνιαῶν, διὰ τὸ βίαιον. φησὶ γὰρ τὸ „δμῶσσι δὲ γυναιξὶ παρηνάξας ἀνάγκη” (Od. 22, 37). BL.

337. ἀνέγνωμεν: ἡ διαλή, ὅτι ἔτιως εἴωθε λέγειν ἀναγωγὴν καὶ ἀνάπλεον τὸν ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν 35 πλῆν, διὰ τὸ τὰ πρὸς ἄρκτους ὑψηλότερα εἶναι. A.

339. ἡ ἐξ Ἑλένης ἔνεα: πραγματικὸς ὁ λόγος, δικαίως τὸν Ἀγαμέμνονα ἡ ἀσύντεον ἡ ἄδικον. εἰ μὲν γὰρ μικρὸν ἡγῆται τὸ ἀδικηθῆναι περὶ γυναῖκα, πολέμῳ ἐκ τῶν περὶ Ἑλένης ἀσύντεος ἂν ἐστὶ περὶ μικρῆς αἰτίας πολέμων, εἰ 40 δὲ χαλεπὸν καὶ μέγα, πῶς ἄρα παθὼν ὑπ' ἀλλοφύλων ἀγανακτεῖ, ταῦτα εἰς τὰς ἡλῆς ποιῶν ἂν ἀδικεῖν νομίζε; καὶ πρῶτον μὲν ἀπαριθμεῖται τὸ ἀχάριτον, εἰτα τὴν ἔθρον. ABL.

ἀδελφικῶς τῇ Διὶς εἰκάσας τὴν Βρισηίδα. V.

340. ἡ μοῦνοι: ἴνα μὴ τις καθάψῃ αὐτῷ ὡς διὰ γυναῖκα σκληρογνώμονα γενέσθαι καὶ ἀκαμψῇ, προλαμβάνει αὐτὸς λέγων τί δὲ οἱ Ἕλληνες πολέμῳ τοῖς Τρωσίν; οὐ 45 χάριν τῆς Ἑλένης; L.

τὸ τοιαῦτον ἐπιμονὴ λέγει, ὅτιαν τις αἰτίαν ἔχων ἐατιν μὴ φρεῖν τὸ ἐγκλημα. καὶ Ἀχιλλεὺς ἐν, ἐπὶ τὴν διαβολὴν εἶχεν ὡς γυναικὸς χάριν δογμῆς, ὃ φερόμενον τὴν ὁμολογίαν, εἰς τὸ ὅτι δικαίως ἐχάλεσθαι ἔρχετο, καὶ πρῶ-

τον μὲν διέσχευε, δυσσύνεχτα προβαλλόμενος „ἢ μὲνοι
φίλεις; ἀλλ' ὅπως μερόπων ἀνθρώπων Ἀτρεΐδαι;“ εἶτα
πανδήμῳ ψήφῳ τὴν γνώμην ἐπισφραγίσαιτο „ἐπεὶ ὅστις
ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων.“ τεχνικῶς δὲ τὸ ἄνομον ἵσται
διὰ τῆς παρὰ τοῖς σπουδαίοις ἰσότητος εἶναι τὸν γάμον. BLV. 5

341. δυσκόλια τῆς ἐρωτήσεως ὅσης αὐτὸς ἐπιφέρει. D.

342. αὐτοῦ: Πτολεμαῖος διασύνει, νομίζων τὸ πλήρες
εἶναι αὐτῶ, ὁγνοῶν ὅτι Ὀμηρος οὐδέποτε συνθέτω κέχηρ
ἀντωνυμία. V.

ὁ Ἀσκαλὼν τῆς διασύνει, σύνθετον ἐκδεχόμενος τὴν ἀν-
τωνυμίαν· διὸ καὶ τὰς τοιαύτας κατὰ διύλισιν ἀνυγνώσκο-
μεν „καὶ μαχόμεν κατ' ἑμ' αὐτὸν ἐγὼ“ (II. 1, 271) καὶ
„πυκάσμενα δ' αὐτῇ“ (II. 17, 551). τί ἐν ἐξίν ἐνθάδε λέ-
γειν; ἢ ὅτι λείπει ἡ ἔο, ὡς τὸ „ἔο τ' αὐτῶ πάντα κο-
λύει“ (Od. 8, 211). ἔτι καὶ ἐνθάδε „τὴν ἔο αὐτῶ φίλει.“ A. 15

343. δουρικτὴ τὴν: δουρικτὴ ὡς ἀριγνώτη, ἵνα τῷ
δουρικτῆτος παρῶντον ἢ· ἔτι καὶ φιλεῖ χημιτίζειν ὁ ποιη-
τῆς, ἀριγνώτη πιρῖζει. A.

344. τὴν δ' ἐπεὶ: πολλὰ ἐπιχρῶμενος καὶ τὸ βραχὺ
ἀγῆσται. ὥσπερ δὲ σπινθήρ κεκοιμημένος, ἔσπερον δὲ τὸ
πάν τῆς ἡλῆς καταναλώσας ἐκδηλος γίνετο, ἔτι καὶ ἡρως
τῶς ἐπιπλάσας λόγους ἀποσεισάμενος πεφανέρωτο. ἴσως δὲ
ὑποχόμενος αὐτὸν ἐντίμως ἀποπέμψειν καὶ μετὰ δόξης τὴν
ῥημάτησιν. BL.

345. εὖ εἰδύτοσι: καλῶς ἐπισκεπόμενα με ὅτι ἀπατεῶν
ἔσιν. A.

τὰ σκεπτομένη ἐκ ἐπὶ τὸν Ὀδυσσεύα τείνει. V.

346. ἀλλ' Ὀδυσσεὺς σὺν σοί: ἔτε γὰρ Φοῖβικα ἴδει
ἐρωτεύεσθαι ὡς τροχέα, ἔτε μὴν Αἴαντα ὡς ἀνδρεῖον, Ὀδυσ-
σεύα δὲ ὡς φρονίον. τοῦτο δὲ διὰ τὸ „παρ' ἑμοῖγε καὶ
ἄλλοι“ (II. 1, 174). BL.

347. φραζέσθω: ἡ διπλὴ πρὸς τὸ ἐν Ὀδυσσεύῃ (8, 75)
ἐχέμενον νίκος Ὀδυσσεὺς καὶ Πηλεΐδῃ Ἀχιλλεύῃ, ὅτι ἐμ-
φαίνει καὶ τὴν ἀναιρῶν τὴν ἐπιχειρήσιν τῶν περὶ Ὀδυσσεὺς
λεγόντων βελή καὶ λόγῳ αἰρεθίσαι τὴν πόλιν. τὴν γὰρ οἷον
ἐπισυρκαζῶν λέγει. A.

348. μάλα πολλὰ: ἐρωτικῶς ὁ λόγος· ὦν γὰρ κατα-
φρονημέν, ταῦτα αἰσόμεν, τοῖκε δὲ τὴν βελήν Νέστορος εὐ-
ταλλῆσιν. BL.

349. ἤλασε: ἔξετεινεν, ἀπὸ τῆς σιδήρεος, ἢ μᾶλλον ὥρυ-
ξεν. BL. ἀπὸ τῆς παρρησιόχου. A.

349. 350. ἐν τῷ περὶ Ἰλίουδος καὶ Ὀδυσσεύς ὁ Ἀρίσταρχος
προφίρετο καὶ ἤλασεν ἐκτόθι τάφρον, καὶ ἐν τῷ ἔξῃς
περὶ δὲ σκόλοπας κατέπηξεν. εἰσὶ δὲ ἐκ αἰοποι αἱ
γραφαί. A.

Ἀρίσταρχος δὲ καὶ ἤλασεν ἐκτόθι τάφρον. L.

350. βραχὺ διασταλτὴν ἐπὶ τὸ εὐρεῖαν πρὸς ἑμῶσιν. A.
ἐν δὲ: Ἀρίσταρχος περὶ δὲ. L.

352. ἴσχειν: ἐκ ὅτι περιγράφειν, ἀλλ' ἴχειν. V.

353. ἐθέλεσκε: ἰδύνατο. καὶ ἀνάπαλιν „ἔτε τελευτῇ
παιῆσαι δύναντο“ (Od. 1, 249). μελῶν δὲ ἄρα τοῦ τείχους

Ἀχιλλεύς, εἴ γε τέτιρ μὲν ἐπανέλειτο ὁ Ἐκτωρ, ἐκείνον δὲ
ἐφενγεν. τὴν δὲ Ὀδυσσεὺς εἰς Αἴα φέροντος τὴν αὐτίαν τῇ
ἐδημερίας τῶν Τρώων, Ἀχιλλεύς ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἀνυστά
τρέπει. BL.

ἀπὸ: δύναντο τῇ γενικῇ συντάσσεται, καὶ μὴ πάντως οὐ
μᾶλιν τὸ ἠπώθεν. A.

τινὲς ἐπὶ τὸ τοῦ τείχους, ἐπερβολή. εἰ δὲ σημαίνει τὸ
ἠπώθεν, βαρύνεται, ὡς τὸ ἄνω, ἐπὶ. L.

354. Σκαιῶς τε πύλας: ἡ διπλὴ, ὅτι πληθυντικῶς
εἶπε τὴν πύλιν μίαν ἔσαν. Σκαιαὶ δὲ καὶ Λαρδάναι αἱ πύ-
λαι. ἡ δὲ δρῶς πρὸ τῆς Ἰλίου ἦν. A.

δύο εἰσὶ φηγοί, ὅφ' ἢ μὲν ἱερὸν Διὸς, ὅφ' ἢ δὲ Τρο-
άδος. L.

355. οὐκ ἐθελῶ: τινὲς ἐρωτικῶς ἀντὶ τῆς δ' δύναντο
διὰ τὸν Ἀγαμέμνονος λόγον „καὶ δ' Ἀχιλλεύς τέτιρ
μάχη ἐνι κωδιανέτῃ (δημιανέτῃ L) ἔρῃ“ ἀντιβολῆσαι
(II. 7, 113). BL.

πολεμιζέμεν: γράφει καὶ πολεμίζειν. A.

357. αὐτίον ἱρὸν: τὸ ἔξῃς ἔτι καὶ ἐπὶ αὐτίον ἱρὸν
ἔξῃς καὶ νηῆσας τὰς ναῦς ἔλαδε προσερεύσσω, ὅφρα
ἐθελῶσθαι πλεοντίας ἡμῶς. διδάσκει δὲ πρὸ ἀπάσης πλε-
ξίως ἡγεμόνας θεὸς ἐπικαλεῖσθαι. καὶ ἵνα μὴ λάθῃ
ἐποχῶσθαι, προλέγει αὐτοῖς, καὶ τῶν ἐλπίδων ἀποταχῶν
πασῶν. BL.

359. ἐθελῶσθαι: δυνήθησθαι· ἐάν οἱ πολέμιοι, φησὶ
ἐπιτρέψωσι σοι. ἡθικῶς δὲ ἐρωτεύεται. BL.

360. Ἑλλήσποντον: ἀντὶ τῆς δὲ Ἑλλήσποντον. Ἑ-
λλήσποντος δὲ ἐστὶν ἡ ἐν τοῖς ξενόις θάλασσα παρακειμένη
τῇ Τροίᾳ, ἔτι καὶ προσαγορευθεῖσα ἀπὸ Ἑλλῆς τῆς Φοῖβης
ἀδελφῆς. AD.

ἰχθυόεντα: καὶ ἀλλὰ ταῦτα τὰ μέρη ἰχθυόεντα
ἀναγράφονται, ὅ τε Ἑξέινος πόντος καὶ ὁ Ἑλλήσποντος
ἀλλὰ καὶ ὁ Βόσπορος. A.

361. ἀνδρὺς ἐρεσσεμέναι μεμαῖστας: τὸ πρὸ
τὸν ἀπόπλιν αὐτῶν πρῶτον διὰ τῆς ἐθελῶσθαι. BL.
πιθανῶς προσέθηκε καὶ τῆς, ἵνα ἀπελπίσω. καὶ τὴν
παρὰ τῶν Ἀντιμυδῶν ἐπικυρίαν, ὡς συναχθῶντων αὐ-
τοῦ τῇ αἰμῇ. BL.

363. ἡματὶ κεν τριτάτῳ: ἐμπερίως καὶ τῆς ἡμα-
τῆς γὰρ ἐστὶν ὁ ἀπὸ Ἑλλήσποντος εἰς Φόλιαν ἀπὸ πλοῦ.
τοῖς ἀνέμῳ χρωμένοις ἑοίω. BL.

ἄλλως. πρὸς τὸ „ἐπεὶ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὐραῖ
(II. 1, 156). V.

364. ἔτι δὲ μοι μάλα πολλὰ: ἀντίθετον ποιεῖται
τῶν δώρων Ἀγαμέμνονος, ὅτι μοι, φησὶν, ὁ χρεῖα αὐτῶν
ἔχοντι πολλὰ, τῆς μὲν τὰ τῆς Πηλέως, τῆς δὲ ἀπὸ
τῶν Τρωϊκῶν λαφύρων ἐδέξατο. ABL.

ὅτι τὸ ἔξῃς οὐ λέγει ψιλῶς παραγινόμενος, ἀλλὰ δυο-
αριστῶν τῇ παρῶν (ερατῆ L) φησὶν, ἐνθάδε μετὰ γὰρ
αἰσῶν παραγινόμενος ABL.

ἐπὶ φθορὴν παραγινόμενος, διὰ τὰ ἐπισυμβαίνοντα. D.

365. ἄλλον δ' ἐνθ' ἐνδε' χρυσόν· ταῦτα ἀντιτίθῃσι
πρὸς τὸ „ἤσας ἄλλας χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἠρησάμεθα“ (279) καὶ
πρὸς τὸ „Τρωιάδας δὲ γυναικάς λείκοισιν“ (281). BL.

366. πολὺν δὲ λαμπρόν· δυνάμεις γὰρ ὁ σίδηρος λευκό-
τιρος (λαμπρότερος D) γίνεται. AD.

ἢ τὸν τιμιον διὰ τὰς γεωργίας (γεωργίας V), ἢ τὸν
πολιτικὸν διὰ τὰ ὄπλα, ἢ τὸν μέλανα κατὰ ἀντίφρασιν. BLV.

367. ὅσ' ἔλαχόν γει γράφε' καὶ ὅσ' αὖ λελόγηται.
ἢ δὲ διπλῇ, ὅτι παραπλησίως καὶ κατ' ἀρχὴν τῆς μέριδος
λέγει „τῶν δ' ἄλλων ἂ μοι εἴσι“ (II. τ, 300). τὰ μὲν γὰρ
ἄλλα κατὰ κληρὸν ἔλαβε, τὴν δὲ Βρισηίδα ἔξαιρετον παρ'
Ἀγαμέμνονος. A.

ἔλαχον, φησὶν, ὁμοίως τῷ ψιλῷ πλῆθει. λέγει γοῦν
„τῶν δ' ἄλλων ἂ μοι εἴσι“ ταῦτα γὰρ οὐκ εἰλήθει παρὰ
τῷ Ἀγαμέμνονος· τὸ γὰρ γέρας ἔξαιρετον καὶ τὸ δίδόντος ἦν. 15
διὰ τὸτο γὰρ κακῆτος, ὡς ἔξον ὃ ἔδωκε λαβεῖν, ἀφαιρεῖ.
πάντα δὲ τὸ κυριάζον πάθος ἐκινῶσιν αὐτῷ τὴν μνήμην ἐπὶ
τὸν Ἀγαμέμνονα. δεινοποιῶν δὲ τὴν ἔβρον Ἀγαμέμνονος φησὶ
τὸ ὅσπερ ἔδωκεν. ἔκαστ' δὲ ἐπιναγὸς τὸ πλῆθος „δόσαν
δὲ μοι νῆες Ἀχαιῶν“. γράφε' δὲ καὶ ὅσ' αὖ λελόγηται. BL. 20

368. ἐφ' ἐβρίχον· γράφε' καὶ ἐνυβρίχον. A.

369. τῷ πάντ' ἀγορεύεμεν· πιθανῶς, ἵνα μὴ τὸν
Ἀγαμέμνονα εὐφρανῶσιν ἀφελόντες τι τῶν τραχύτερον εἰ-
ρημένων, αὐτὸν δὲ ταπεινὸν ἀπορήνωσι, πρῶτον τῆς
ἀπειλῆς ἀποπροσεβέσσαντες. εἴσι δὲ καὶ χαρακτηριστικὸν τῶν 25
δορυφόρων τὸ ἄξιον αὐτὰς τὰς φωνὰς διακομίζειν τοῖς
ἐχθροῖς καὶ τὸ ἐπὶ πολλῶν ταῦτα λέγειν· ὃ γὰρ μόνον τὸ κα-
κὸν τι τὸν ἐχθρὸν εἰπεῖν τοῖς δορυφόροις ἥδύ, ἀλλὰ καὶ τὸ
παρόντων πολλῶν μαρτύρων. ἵσως δὲ καὶ τῆς παρὰ τοῖς
Ἑλλήσιν αἰτίας ἀπολυθῆναι θέλει, ἵνα μὴ αὐτῷ δευχεσθαι-
νωσιν ὡς τὴν συμμαχίαν ἐγκαταλιπόντι, ἀλλὰ τῷ τῶν Αἰ-
ωνῶν τὸν ἄριστον ἀτιμάσαντι, ἵνα δὲ καὶ ὡς δίκαια λέγων
ἐπὶ πλείονων αὐτὰ βέβαιον ἔξετάσῃ. BL.

371. ἔξαπατήσιν· διὰ τὴν ἔξαπατήσαν φησὶν ὁ Ἀχιλ-
λεὺς ὑπὸ τῷ Ἀγαμέμνονος, ἀφαιρεθεὶς δὲ τὸ γέρας· ἦκεν 35
γὰρ ἡ ἔβρος ἀπάτη· ἢ ὅτι τέως φίλος ὢν ἀνεφάνη ἐχθρὸς,
ταύτην λέγει τὴν ἀπάτην, παρακλεινόμενος τῷ Ὀδυσσεὶ
φυλάττειν καὶ μὴ προσέχειν ὡς φίλῳ. καὶ τὸ δόντα μέντοι
ἔπειτα ἀφελῶς ἀπάτη εἴσιν· ὃ γὰρ ἔφηνεν, ἔκ ἐπαίρου. A.
εἴ γε οἶεται, φησὶν, περὶ ἐμοῦ λέγων ἀπατήσιν τοῖς
Ἀχαιῶς· ἐμὲ γὰρ ὃ πείθειν, ἀλλ' ἔδωκεν ὅρῳ δυνήσασθαι, καὶ περὶ
ὧν ἀναιδής, διὰ τὴν συνεδρίαν τῶν μεγίστων ἀδικημάτων.
ταῦτα δὲ κατ' ἐκείνους νοητὸν λέγειν, ἵνα ἡ κομμητικὴ ἢ
ἀπαγγελία, τὸν θυμὸν ἀντιθέσῃ. BL.

372. αἶψα δὲ ἀναιδέα τὴν ἐπιειμήνους· δυνάμει μὲν συν-
45 ἀπείχῃ τῇ ἐπάνω εἶχε, ὡς καὶ εἰρημν. βέλτιον δὲ κατ'
αὐτὸ προσφίρει· μᾶλλον γὰρ ἐμφανίζει τὸν ἐργιζόμενον. A.

374. οὐδέ τί οἱ· τὸ ἔξῃ, ὃ ἐνυβρίσασθαι αὐτῷ ὁδ'
ἀπατήσιν με, ἔδωκεν μοι δεκάκις τόσσα δόση. ὃ μόνον δὲ
πολεμικὰ ἦσθετο ὁ Ἀχιλλεύς, ἀλλὰ καὶ βαλεῖν ἄριστος
ἦν καὶ γὰρ καὶ διδάσκαλον ἐπέμενεν ἑμᾶ αὐτῷ ὁ πατήρ μου·

θῶν τε ῥητῆρ' ἔμεναι προηγεῖσθαι τε ἔργων“ (443). BL.

375. ἐκ γὰρ δὴ· παρατηρητέον ὅτι ὑφαντικώτεροι
γίνονται οἱ λόγοι θύσσον διακοπόμενοι· ἢ γὰρ ὁργὴ μᾶλλον
παύσασθαι διὰ τὰ τοιαῦτα. ἐν γὰρ τοῖς τέσσαρσι εἰκοσὶ ἐφ' ἔξῃ
5 ὁμοίως εἰσιν αὐτοτελεῖς λόγοι καὶ τασαῦτα αἱ σημεῖα, ἀπὸ τῶ
ἐκ γὰρ δὴ μ' ἔως τῶ ἐν καρδίας αἰσῇ. AB.

ἀπάτησιν· τὴν φιλίαν ἐρέψας εἰς ἔχθραν. V.

376. ἔξαπατήσιν· ἔξαπατήσιν, ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν
ταῖς ἡμέραις φιλοφρονεμένων. εἰρηθεύς γὰρ εἴσι τὸ ἄπει-
10 ἄπατηθῆναι ὑπὸ φίλου, τὸ δὲ δις μωρίας. ὅρα δὲ ὡς ἐπι-
μένει πάλιν τῇ ἀφαιρέσει. AB.

377. ἐρῶ δὲ τῷ· ἱκανὴν οἶδ' ἐμωρίαν παρὰ τῷ ἐχθρῷ
λαμβάνειν τὸ ἀπαλλάσσειν τῆς φιλίας αὐτοῦ, ὡς εἰδόμενον
λέγειν αὐτὸν ἐχέτω. BL.

ἐκ γὰρ οἱ φρένας εἴλετο· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Γλαύκῃ ἔξαι-
ρέτως τῆς τῷ Γλαύκῃ φρένας ἐποίησεν, ὡς καὶ Πορφύριος
δοκεῖ· ἰταῦτα δὲ ἀντὶ τῶ ἐξέρχεται φρενῶν. L.

378. ἐν καρδίᾳ αἰσῇ· ἀπὸ τῶν Κυρῶν, οὗς αἱ λοι-
δορεῖ ὁ ποιητής, ὡς ἐν μοίρᾳ Καρδίας, οἷον δὲ λέγει. τὸ κα-
ρδίας Ἀχαιῶς μὲν ὁ ἐπιγροσματοποιὸς ἐγκέφαλον ἔκρινεν
(Analect. t. 1. p. 489), ἀπὸ τῶ ἐν τῷ κάρῳ εἶναι τὰ γὰρ παλαιὰ
τῶν γαστρίων ἀπορρίπτει τὸν ἐγκέφαλον. λέγει ἦν τὸ τίος δὲ
μὲν ἐν καρδίᾳ αἰσῇ, τοῦτο δὲ τιμῶμαι αὐτὸν ἐν ἡ μοίρᾳ αἱ γυ-
ναῖκες τὸν ἐγκέφαλον. Ἀρχιλόχος δὲ, τιμῶμαι αὐτὸν ἐν μι-
25 θροῖᾳ καὶ τῷ τυχόντος ἐρατιώτῃ μοίρᾳ. Ἀνταίος δὲ ὁ
Κροταφῶς καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ἀρξίλοχος ἐν καρδίᾳ μοίρᾳ φησὶ
λέγειν τὸν ποιητήν, Ἀριστοφάνης μεταβαλλόμενα τὸ ἡ εἰς αἰ. Νέ-
σος δὲ ὁ Χίος καὶ τὸ αἰ μὴ κίνει, ἔδωκε φροντιστοῖς τὸ μέτρο.
Ἡρακλείδης δὲ φησὶν εἶναι τὰ ἐκ τῆς ἡ εἰς βραχὺ αἰ μετα-
30 γόμενα Ἰωνικὰ εἶναι, ἀλλ' ὃ Ἀστυνόου σοφοί, ἀντιγράφου
μέντοι ὁ ποιητής τῷ ἐν καρδίᾳ αἰσῇ τοῦ „εἰ δὲ τοῖς Ἀστυ-
νόου μὲν ἀπῆχθετο κηρύττει μᾶλλον“ (300) καὶ „ἴσον γὰρ
ἔσθιν ἀπῆχθετο κηρύττει μελαινῇ“ (II. 3, 454)· καὶ ὁ αὐτὸς
Ἀχιλλεύς „ἐχθρὸς γὰρ μοι αἶψος ὅπως Ἀἰδῶο πύλαι“

ἢ διπλῇ, ὅτι συνέσταλ' ἴακως ἐν καρδίᾳ ἀντὶ τῶ ἐν κη-
ρδίᾳ ὅμοιον γὰρ εἴσι τῷ „ἴσον γὰρ σφισι πᾶσιν ἀπῆχθετο
κηρύττει μελαινῇ“ (II. 3, 454). οἱ δὲ κάρῳ τὸν σφῆρα, αἱ δὲ
ἀπὸ τῶν Κυρῶν τὴν ἔσθιν, οὗς αἱ λοιδορεῖ ὁ ποιητής, ἢ
40 ὅτι Ἀθηναῖοι τὸν ἐγκέφαλον οἶον ἦσαν οἶον ὀνόμαζον·
ἐκκαρδίας ἦν τῷ ἐγκέφαλῳ. AV. ἢ ὡς εἶπαι, ἐν αἰσῇ μεθο-
φρῶν· πρῶτον γὰρ Κάρης ἐπολέμεισαν ἐπὶ μεθῶ καὶ ἰδοῦσαν
εἶναι ἀτιμώτατοι. ADV.

πρὸς τὸ δεύτερον δὲ κεφάλαιον, τὴν τῷ Πηλέως παρὰ-
45 νειον, μὴδὲν ἀντιπείν ἔχον, παρήκεν αὐτὸ ἀντιμῶνεν-
τόν. BL.

379. δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις· πλείους ἐπερθε-
λαῖς λέγων εἰδόμενον οἱ δορυφόροι χαλεπῶς. ἵνα δὲ μὴ ἐπι-
νοῶν δὴ ὡς πλείονων δορυφόρος, ἢ ὅτι δώριον αὐτῶν περὶ
50 σσαν, ἀπεριόριστον ἔσθιν μὴ δώριον ἐχρήσατο καὶ ἔδωκεν
περιτρίσσειν ἐπαγγελίαται. BL.

K k

393. σόωσι: Τυραννίων προπερισπῶ ὡς σοῶσιν, ὡς ἀπὸ τῶ σοῦ περισπωμένω, ἐπεὶ, φησί, καὶ τὸ εὐκτικὸν κατὰ ἀποκοπὴν εἶπεν „ἢ καὶ σφιν νῆας τε σῶω καὶ λαὸν Ἀχαιῶν” καὶ τὸ δεύτερον „ὅπως κεν νῆας τε σῶωσιν καὶ λαὸν Ἀχαιῶν” (681). Ἀπὸ δὲ διὰ τῶ αὐτοῦ γράφει, ἐπεὶ καὶ ἐν ἄλλοις ἔτιος εὐρίσκειτο „σῶωσι δὲ νηκτὶ καλέσας” (Π. 5, 23) καὶ „τὸν μὲν ἐγὼ ἐσῶωσα” (Οδ. 5, 103) καὶ „ἀλλὰ σῶω μὲν ταῦτα, σῶω δ’ ἐμὲ” (Οδ. 13, 230). καὶ ἐπὶ μέλλοντες „κερδαλέης, εἴ τίς κεν ἐρύσεται ἢ δὲ σώσει” (Π. 10, 44). ἢ δὲ πλείων χρόνους, ὡς ἐπὶ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, ὡς σώσωσι. καὶ δὴλον ὅτι τῶ σῶωσι συζήτην αὐτοὺς διὰ παραδόξασιν. προδήλον καὶ τῆς μεταφράσεως „τὸ δ’ ἕτερος ἐκάτερόθεν ἵτην σώοντες ἐταίρους” (Οδ. 9, 430). Α.

394. Πηλεΐδης θῆν μοι: φιλοπάτορα καὶ σώφρονα εὐν- τὸν ἀποδείκνυναι, κακῶν κρείττονα γάμον ἢν ἂν ὁ πατήρ αὐτοῦ. BLV.

ἐνταῦθεν ἔλαβε Μένανδρος τὸ „ἐγάμησεν ἢν ἐβελόμην ἐγώ.” τὸ δὲ γαμέσσεσθαι πῶσαι εἶχον μᾶσσεται, ἀντὶ τῆς ἐτήσεως. L.

Ἀρτεμίδος γυναικὰ γε μᾶσσεται. Α.

395. Ἑλλάδα: Ἀρτεμίδος παρ’ Ὀμήρῳ Θεσσαλίαν μόνην τὴν Ἑλλάδα φησὶν εἶναι καὶ Ἑλλήνας τὰς Θεσσαλάς, παρακολοθεῖν Θεανόδω, καὶ ἀδελφεὶ τὸν εἶχον τῆτον „ἐγχείη δ’ ἐκάστω Πανέλληνος καὶ Ἀχαιῆς” (Π. 2, 530). καὶ ἐκεῖ δὲ πάλιν τὴν Θεσσαλίαν ἀκούει „κρεῖνον ἐπει’ ἀπάνανθε δὲ Ἑλλάδος εὐρυχόρου” (478). AD.

ἢ διπλῇ, ὅτι τὴν Θεσσαλίαν ἔτιος λέγει μόνην, τὴν δὲ Ἑλλήν ἡπείρου ἐκ οὐδεν ἔτιος καλεσμένην. τῶ αὖ οὖν ἐκεῖνα „ἐγχείη δ’ ἐκάστω Πανέλληνος καὶ Ἀχαιῆς” „καὶ δ’ Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος” (Οδ. 4, 726): Α.

396. ἀριστήων: μὴ ποτε θνείδῃ ἀναιδρῆν τῶ Ἀγα- μένονι, γενναίων κηδεῶν, ἔχῃ τοιούτω δεικνύ λέγων. ἐν ᾧ δὲ πρῶτον, ἐν τῷ ποιεῖν τὴν κρίσιν. BL.

397. ἐβέλοισι: Ἀρτεμίδος ἐβέλωμι. Α. τοῦτο φησὶν ὡς πολλῶν ἐπιδικασομένων γαμβροῦσιν αὐτῷ διὰ τὴν ἀρετήν. BL.

398. ἐνθα δέ: δύο μέρη λόγου „ἐνθα δέ τοι θάνατος” (Π. 20, 390) „ἐνθα δέ καὶ αὐθι μένων” (Οδ. 5, 208) „ἐνθα δὲ τὴν τρέφεις ἀπὸ τείχεος” (Π. 22, 16). Α.

399. γήμαντι: ἔτιος Ἀρτεμίδος κατὰ δοτικὴν. ἄλλοι δὲ γήμαντα. Α.

μνηστῆρ: τὴν γὰρ Ἀγαμέμνονος καὶ λογιζέσθαι μνηστῆρ, ἐπεὶ δῶρον αὐτῷ δίδωσι. κατὰ δοτικὴν δὲ γήμαντι, οὐ κατ’ αἰματικὴν γήμαντα. γάμος δὲ τέλος ὁ κτήσις, ὁ κάλλος, ἐκ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, εἰ μὴ τῶν συνόντων ἢ ὁμόνοια κατὰ τὸ ὁμομόδιον, ὃ πρὸς φησὶν „οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄριστον, ἢ ὅθ’ ὁμοφρονούντες” (Οδ. 6, 182). ἢ ἐφρονεῖται ὡς γαμήσων κατὰ τὸ ἰαντὶ ἀξίωμα φησὶ γὰρ (391) „ὃ δ’ Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω ὅστις αὐτὸν ἐλάσκειν.” BL.

400. τὰ γέγων ἐκτίσαστο Πηλεΐδης: πατρὶα ἔχων ὅστις γέγων” (Π. 13, 666) καὶ ἐπὶ Ἀχιλλεῖ „μὴ τ’ αὐτὸν κτε- ρεῖ” (Οδ. 1, 39). LV.

πατρίδος καὶ τῶν ἐμῶν κτημάτων ἀπολαύειν ἢ πολε- μεῖν. ABLV.

401. οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς: ἐνὶ τῇ φησὶν ὁ Ἀρτεμίδος γράφειν οὐ γὰρ ἐμῆς ψυχῆς. ἀλαστονικῶς δὲ ὁ λόγος, ἐδὲν τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄξιον. ἀμείνον ἐμοὶ γράφειν. Α.

ἐμφανίει τι τοῖς παρῶσιν (δυσωπῆ τὰς παρῶντας V), εἴ γε δῶρον προσησέδ τὴν ψυχὴν, αὐτῶν δῶρα διδόντων ἐπὶ σωτηρίας τῆς ψυχῆς αὐτῶν καὶ ὅτι πρῶτον καταγράφει αὐτῆς, ἀχαρίστου χαρίζομενος ἀνδρὶ. ἔτι δὲ ὁ φιλοψυχῆ, πρὸς τὴν μητέρα φησὶν „αὐτίκα τεθναίην” (Π. 18, 98). BLV.

404. ἀφῆτορος: οἱ μὲν ἀσαφήτορος, οἱ δὲ τῶ προφήτως, παρὰ τὸ τὸς εἰσόντας προσκινεῖν ἐραυτομένους. ἢ ὁμοφῆ- τορος, ὁμοίως πᾶσι προσητερόντος καὶ μαντενομένου, τῶ τε πένητι καὶ πλάσι. ἢ τοξικῶς, ἀπὸ τῆς τῶν βελῶν ἀφείσεως. ἢ τῶ πολυφῆτορος, τῶς τε πολλὰς φήμας ἀφείντος: ὃ καὶ ἔμεινον. AB.

ἢ διπλῇ πρὸς τὰς γλωσσογράφους, ἀφῆτορος τῶ προ- φῆτως ἀποδιδόντας. καὶ Ζηνόδοτος δὲ ἔτιος ἐκδίδει τὸν γὰρ ἔξῃς μετέγραψε „φησὶ Ἀπόλλωνος.” ἀφῆτορα δὲ τὴν Ἀπόλ- λωνα ἐπιθετικῶς, οὐ καινότερον, ἀλλὰ τὸν Πύθιον, οἷον ὁμοφῆτορα, διὰ τὸ εἰς λόγους ἔρχεσθαι τοῖς χρησμοφοδομέ- νοις. Α.

οἱ μὲν ἀσαφήτορος, οἱ δὲ τοξικῶς. ἀλλ’ ἐπὶ τῷ θεῷ φη- σὶν ἐκβύλων, παρὰ τὸ καὶ ἐπιτεχνῶναι (καὶ βάλαι τὸν ξεί- νον” Οδ. 20, 305), ὡς καὶ ποδάρεκν τὸν τοῖς ποσὶν ἐπαρ- κύντα. LV. ἡ δὲ αὖ δὲ ἢ περὶ τῶν καὶ πλήρης ἐναργείας. BL.

405. Φοῖβον Ἀπόλλωνος: ἢ διπλῇ περιεστρεφμένῃ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει νηοῦ Ἀπόλλωνος. Α.

Πυθόσι: Πυθῶ πόλις Φωκίδος, ἥς οἱ οἰκῆτορες Αἰλ- 30 φοι. ἔτι δὲ ἐκεῖ Ἀπόλλωνος. ἐκείνη δὲ ἦτο ἀπὸ τῶ πυν- θάρεως τῆς Πυθίας τὰς μαντενομένης, ἢ ἀπὸ τοῦ τοξεν- θῆντα τὸν τῶ χρησμοφοδοῦν γάλακτι δρᾶκοντα ὑπὸ Ἀπόλλωνος αὐτῷ πνέσθηναι, ὃ ἐπεὶ σαπῆναι. ABD.

406. ληΐσοι: ἀπὸ λείας κτητοῦ λεία δὲ λέγειτο κυρίως τὰ τῶν πολεμικῶν λαφύρων κτήματα. Α.

409. ἐπεὶ ἔφ κεν: ἐπὶν ὑπᾶς φησὶν παρελθῆν τὸν περὶ τὸν τῶν ὁδόντων διὰ γὰρ τῶ εἰσόντος ἔξισι τὸ ψυ- χιδὸν πνεῦμα. AD.

410. μήτηρ γὰρ τέ με φησι: διὰ τῶ φησὶ δηλοῖ ὅτι ἐπονομασθεῖς αὐτῷ εἶρηκεν ὁ γὰρ ἂν Πηλεΐδης πῶς τε καὶ κόμην κερταῖν” (Π. 23, 146). καὶ δὲ τὴν τῆς μητρός ἐδή- λωσε προήθησιν. ἐμφανίει δὲ ὡς ἐξ ἀνοήτου χρημάτων ἔνεκεν εἰς πρὸς τὸν αὐτὸν ἐμβάλειν θάνατον, καὶ ὅτι ἀφρα- νῆς εἰσιν οἱ δούμενοι ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτηρίας ἔτιον ἐπὶ 45 δούροις τελευτῶν καὶ ἵνα ἀποπλέωνται μὲν αὐτῶ συγγενίσκασαι, βοηθῶνται δὲ μεγίστην ἐμολογοῦν χάριν. τὸ ἀμφίβολον δὲ τῆς μοίρας καὶ ἐν ἄλλοις οἶδεν, δι’ ὃν Τυρρεσίας φησὶν Ὀδυσ- σοι „καὶ εἰ μὲν καὶ ἀσπίδας ἐγὼ, εἰ δὲ καὶ σὺνται” (Οδ. 11, 110).

BLV. καὶ ἀλλοτῶς, ὡς ἐπὶ τοῦ Εὐχάρωτος „πολλὰ καὶ γὰρ οἱ 50 κεν” (Οδ. 1, 39). LV.

412. εἰ μὲν: ὁπλῶς ἐκφέρει τὰ ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰρη-
μένα πρὸς αὐτόν. V.

416. ἄθεται, ὅτι νομίσας τις κλέμασθ' τὸν λόγον προσ-
έθηκεν αὐτόν. καὶ γὰρ κατὰ τὸ κοινὸν ἐπιλέγει, „οὐδέ κ' ἐμὴ
ῥα“ δὲ ἐν κοινὸν λαβεῖν τὸ ἔξαι ἀπὸ τῆ προκειμένη τῷ 5
ἄφροιτον ἔξαι. A.

ἄλλως. ἔδδ παρὰ Ζηροδότῃ ἐτίθετο. A.

417. καὶ δ' ὅν τοις ἄλλοις: τοσῶτον ἀπέχει πε-
θὺς ὥς καὶ τὸς λοιπὰς ὑποχωρεῖν βέλεθ'. πιθανῶς δὲ ἀφί-
στησιν αὐτὸς τοῦ πολέμου, τὸ ἀδύνατον τῆς ἀλώσεως προ-
βαλλόμενος. ABL.

ἔκασον δὲ ἀγωνιστὴν δόθυμον ποιεῖ, τὸ ἐπαισιμένον
ὑποδηλῶν τῷ πολέμῳ. BL.

παρὰ μνηστῆρας: ἰσχυρὸν ὅτι μῦθος, αἶνος, φάσκειν,
ἀγορεύειν, εἰπεῖν, εἰρηκέναι, ὁμοίων εἰσι νοημάτων δηλω-
τικά. διὸ καὶ προσλαβόντα τὴν παρὰ πρόθεσιν ταυτότητα
ἔχουσιν ἐννοιῶν, καὶ γίνεθ' ἐκ τῶ μύθου παρὰ μνηστῆρας, ἐκ τῷ
αἶμα τὸ παραινῆν, τῷ δὲ φάσκειν τὸ παρηγορεῖν καὶ ἡ πά-
ρησις καὶ ἡ παραίνυσις, τῷ δὲ ἀγορεύειν τὸ παρηγορεῖν, τῷ
εἰπεῖν τὸ παραινῆν, τῷ δὲ εἰρηκέναι τὸ παρὰ μνηστῆρας. ἔτι μὲν 20
ὅτι Ὀμηρὸς τὸ παρὰ μνηστῆρας. οἱ δὲ μὲν Ὀμηρὸν μν-
θεύει τὸ ψεύδειν λέγουσιν. L.

418. δῆτε: τεχνικῶς πρὸς αὐτὸν ἀπέστρεψε τὸν λόγον,
ἐπεὶ καὶ ἔλεγε „Ζεὺς δὲ σφιν Κρονίδης“ (II. 4, 166). εἰ τοί-
νων, ὡς ἡρῆς, πόλεμον ἔχετε τὸν θεόν, ὑπόλοιπον ἑμῖν ἐστίν 25
ἀποπλεῖν. BL.

419. ἡ δὲ πλεῖστος, ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἥλιον. A.

420. χεῖρα ἦν ὑπερέχει: ὑπερουσιάζει ἐν χειρὶ γὰρ αἱ
ἀσπίδες (ἡ πῦσσα δόρυμις L). μεγάλη δὲ ἡ φαντασία, ὡς
ἡ μόνη συλλαμβάνοντος τῶ Διὸς ἀλλὰ καὶ τὴν χεῖρα ὑπερ- 30
έχοντος. ABL.

421. ἔρεξέεσσιν Ἀχαιῶν: νῦν οὐδὲ λόγον ποιεῖ
Ἀγαμέμνωνος, καίτοι πρῶτον λέγων „τῷ πόντ' ἀγορευόμεν
ὡς ἐπιτέλλω“ (369). ἡ ὡς μὴ αὐτῷ μόνον πέμπαντος, ἀλλὰ
καὶ τῶν λοιπῶν. ἡ τῷ θυμῷ ὑπερκαίει. BL.

425. ἔτολμη: ἔλληπτος, φανερόν, ἔτοιμος. λέγει δὲ τῷτο,
ὅτι ματαίᾳ ἐστὶν αὐτῇ ἡ γνώμη ἣν ἐποίησαν οἱ Ἕλληνες,
πέμπαντες ἑμῶς πρόσβρις πρὸς με ὡς δευτέρους με πε-
σαι. ABD.

426. ἀπομνηστῆσαντος: ἔν ἐστιν ὡς ἀπομνηστῆσαντος· καὶ 40
γὰρ τὴν ἐνθάδε ἔτι οὐκ ἔστιν „ἀπομνηστῆσαντος“ (II. 2, 772). ἔτι οὐκ
οἶδε καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης καὶ Ἀλεξίων. καὶ εἰ παρὶται δὲ ἡ
ἀπό, ἔτι οὐκ ἀναγνωστέον. A.

427. Φοῖνιξ δ' αὖθι: τῷτο εἰς πῖστιν τῷ τῷ ἡρι ἀπο-
πλεῦσαι. προσορθεῖ δὲ Φοῖνιξ ὡς παρ' Ἀγαμέμνονι δια- 45
τρήσαντι καὶ ἔξῃς „Ἀτρεΐδῃ ἡρώϊ φέρον χεῖρα“ (613). ἔτι
δὲ καὶ προσκολληται αὐτὸν τῆς λιτῆς. BL.

429. ἦν ἐθελήσιν: ἦν ἐθελήσιν, ἡρῆς, προσέειπεν Ἀγα-
μέμνονα. διὸ καὶ αὐτὸς φησὶ „πῶς ἂν ἔκαστ' ἀπὸ σέο φέλον
τέκος“ (437). BL.

ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξω: ἐ γὰρ ἦν ἐκὸς βιάζεσθαι

ὅς δὲ πατὴρ παιδαρχεῖν ἐκέλευεν. BL.

431. μάλα γὰρ κρατερῶς: ἐμαρτύρησεν ἑαυτὸν
ποιητὴς ὅτι ἀπὸ τοῦ λόγον τῷ Ἀχιλλεῖ περιέθηκεν. ἀφρο-
δὲ διέθηκε τὸν Ἀχιλλεῶς λόγον, φύσει, φρονήματι, ἄξω-
ματι, ἡθελῇ. ABLV.

432. ὁπρὲ δὲ δῆ: φρονήματι τὸ μὴ ἐνθάδε τοῖς Ὀδυσ-
σεῶς λόγοις τὸς ἑαυτοῦ ἐπιβαλεῖν, ἀλλ' ἀντιπεῖν πρῶτον
ἔασαι τὸν Ἀχιλλεῖ καὶ ἐκχεῖν τὸν θυμόν. ἀλλ' ἔδδ παντο-
μένος Ἀχιλλεῶς αἰφνης ἔρχεθ', ἔδδ ἀρξάμενος εὐθὺς τὸ
συμβεβλῆναι προάγει, ἀλλὰ δακρύσας προσοχὴν καὶ ἔλεον ἐκ-
σπᾶθ' οἰκτὴρ γὰρ τὸ πλεον ὀργωνίσει καὶ διηγήμασιν οἰκτι-
ἀνυχημάτων. τὸν δὲ λόγον οὐκ ἐπὶ ἰκεταίαν ἀνάγει, ἀλλ'
ἐπὶ τὸ συμβεβλῆναι Ἀχιλλεῖ. ὁπρὲ δὲ τῷτο ποιεῖ, ὅτι πᾶσι
ἡρόρησαν. BLV.

433. δόκρυ' ἀναπρήσας: καὶ θέλων, φησὶν, ἐκ τῶ
τὸ δάκρυον. A.

434. συντεῖται μὲν ἐν ἀπ' ἀρχῆς, εἴτα ἐπάγει τὴν λιτὴν
τὸ δὲ εἰ μὲν δῆ ὡς παραδόξως τῆς κρείσσεως ὕψους· πρῶτον
ἐδόκυν γὰρ, φησὶν, ὡς παρακληθεὶς μενεῖς. ὥσπερ
Ὀδυσσεὺς ἐκ τῶ παρόντος ἔλαβε τὸ προοίμιον, οὕτω καὶ
ἔτος. ἐξ ὡς συμβεβλῆσαν δὲ παρελήλυθεν, ἀλλ' ὡς δόκρυ'
ἀπόκρισιν πρὸς τὸ „Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἡμῖν μένων“ III.

ἀποσπῶν τῆς φωνῆς φαίδιμ' Ἀχιλλεῖ λέγει. V.

435. ἀμύνειν νηυσὶ: τὸ ἀνεπιβόητον τῶν ὀνομάτων
καὶ τὸ ἔχον τῶν κινδύνων ἐδήλωσε, τὸ Ἀγαμέμνονος πρῶτον
ῥωπὴν σιωπῆσας, ὡς καὶ ὁ Ὀδυσσεύς. BL. τῷτο γὰρ ἦν ὁ
καὶ ὁν. V.

436. χόλος ἔμπεσε θυμῷ: δείκνυσιν ὅτι διὰ θυμῷ
καταφρονεῖ τοῦ δικαίου, ὃν μάλα δαί τὸν πεπαιδευμένον
κρατεῖν. BL.

437. πῶς ἂν ἔπειτ': φάσκων ἀποπλευσέσθαι μετ' αὐ-
τοῦ, διότι Πηλεὶδης ὡς διδάσκαλον συνέπεμψεν αὐτόν, τεχνι-
κῶς ἐνέφηνεν ὅτι προσήκον ἐστὶ τὸ μὴ ἀπειθεῖν τῷ διδά-
σκαλῷ. εἰ δὲ ὡς διδάσκαλῷ ἐκέλευσε πείθεσθαι, χαλεπῶς ἂν
ἦν γενεῖν Ἀχιλλεῖ. νῦν δὲ, δι' αἰτίας ἐκείνων τὸ κελαι-
μενον ποιεῖν ἔδει, διὰ ταύτας αὐτὸς ἀκολοῦθήσκειν φησὶν.

35 πρὸς τῷ μὴ φάσθαι ὡς οὐ χωριθεῖν τοῦ Ἀχιλλεῶς, ἀλλ'
ὡς πυνθανόμενον λέγειν· διαγυμνακτεῖντος γὰρ ἡθὺς ἐμπαίειν
ἡμῖν δὲ καὶ τὸν Ἀχιλλεῖ εὐρωπῇ ἀπεργάζεθ', ἔδδ μιν λέγειν
ὑπολείπεσθαι αὐτῷ ἄλλην ἐλπίδα. προσαγωγὴν δὲ καὶ τὸ φέ-
λον τέκος· λέγει γὰρ ὅτι διὰ τὴν φιλοσοφίαν καὶ παρὰ τὸ
δέον αὐτῷ πείσεται. ABL.

438. σοὶ δέ μ' ἔπεμπε: ὡς ὁπῶν οὖν, φησὶν, οἷον
ὁφείλω ἀπολιπέσθαι. τῷτο δὲ δυνάμει αὐτόν· τὸν γὰρ διδά-
σκαλον δαί κελαιμεν. BL.

ἔδει εἰπεῖν διδάσκαλον. ἀλλ' ἵνα μὴ ἀγριάνῃ ὡς διδά-
σκαλον δέμενος, σιωπῇ, τῇ δὲ νεότητι προσήκει τὴν δι-
δασκαλίαν. LV.

439. ἐκ Φοῖνιξ Ἀγαμέμνονι: λεληθότως δείκνυσιν
50 ὅτι ἀπειθεῖ τῷ πατρί, τότε ἀποστὰς ὅς καὶ πύρρῳθεν αὐτόν
ἀπέστειλεν. BL.

440. νήπιον: εἰ νηπίου ὄντος οὐ προπεφάσκειται πρὸς τὴν αἰτίαν ὁ πατήρ, πῶς, φησί, νῦν τελειωθείς οὐ πολέμεις; BL.

441. ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθωσι. ἄμφω τὰς ἀρετὰς κυδιανέρας φησί. νῦν δὲ μᾶλλον ἐχρήν θῆται τὰ ψυχικά. BL.

442. διδασκόμενοι: ἰαὺ τῇ ἡλικίᾳ τὸ τραχὺ τῆς λέξεως. τὸ δὲ τὰδε, εἰς ἃ νῦν ἁμαρτάνεις. ἢ ὅτι ἔγωγε τέλειται ἡ μάθησις, διὰ τῆς παρατάξεως ἐδήλωσεν· οὐ γὰρ εἶπε διδάσκει. τὸ δὲ πάντα ἐπὶ δύο, „προμνηστῖνοι εἰσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες” (Od. 21, 230). BLV.

τοῦνεκα: εἰ οὖν σύμβουλος ἐπέμψθη, νῦν δὲ βοῶ τὸ πρῶτον, βοῶ δὲ δεόμενον συμβελῆς, πῶς αὐτῷ ἔπειθεαι; BL.

443. μύθων τε ῥήτων ἔμεναι: τὸν τῶν λόγων ῥήτορα διδάσκειν σε εἶναι ἢ δραστήριον ἐν τοῖς ἔργοις. A.

σημειώσαι ὅτι τὸ ὁμοιοτέλετον ἔφηνεν ὁ ποιητής, μεταβαλὼν τὴν φράσιν· ἔ γὰρ εἶπε μύθων τε ῥήτων καὶ ῥήτων προμητῆρα, ἀλλ' ἐνήλλαξεν. ἢ ὅτι δὲ πάντων κρείττων ἡ ἐυβουλία, δηλοῖ διὰ τέτα. ABL.

δείκνυσιν ὅτι διδάκτον ἡ ἀρετή. εἰπέτο δὲ αὐτῷ ὁ Φοῖνις ὑποδείξων· ἢ τε λεκτέον καὶ ἢ χρῆ πρᾶττεν. εἰ ὑπὸ Φοῖνικας ἐν πεπαιδευθῷ, τί παρὰ Χείρωνος ἐδιδάχθη; δῆλον ὅτι πολεμικὴν (δικαιοσύνην V) ἢ ἱατρικὴν. BLV.

φαίνεθ' ἂν ἢ τὸ τῆς ἱστορικῆς ὕποψις εἰδώς. φησί γὰρ „ὅτι κοῦροι ἐρέσαντες περὶ μύθων” (Il. 15, 284). ἀλλὰ καὶ „βελῆ ἢ μύθοισι” (Il. 4, 343) ἢ „δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ” (Od. 11, 545). οἱ περὶ Κόρακα δὲ ἢ Τισίαν ὕπερον ἐξεκώμησαν τὴν ἱστορικὴν. V.

444. ὡς ἂν ἔπειτ': ἐπεὶ παρακαταθήκην ἐκ νηυσὶ σεβόμενα παρὰ τῷ πατρὶ. V.

445. γῆρας: γῆρας, φησί, τὸ μάλιστα με νῦν ἐνοχλῶν. δὴ δὲ τὸ ἀποξένους ἐδήλωσε προσπελάσμενην ἀδελφίαν παλαιῷ σώματι. καὶ αὐτῷ δὲ τῷ τῆς συλλαβῆς χρόνῳ τὸ δρασφαίρετον τοῦ γῆρος δηλοῖ. Ἀττικὴ τέ ἐστι ἡ ἔκτασις. BL. Παρθένους γὰρ ἐν Βίαντι συνέσειλεν „ὅς τις ἐὶ ἀνδρώπῳ ἐξυσεν αἰμαίνην”. V.

νέον: νεωστὶ. ἔχ' ἄπλως ἀπαλλάξεν γῆρος, ἀντιστηνῶσαι δὲ ἀρχὴν πολυχρόνου ἡβης. V.

ἡβῶντα: οὕτως διὰ τῷ ὦ καὶ ὁ αἶ' Ἀριστάρχων. ἡ ἡβήσασθαι ἡβήσαν ἔχει ἀτολίαν, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς καίρης, ὅτι τὰς μεσότητά, ἀντὶ τῷ νεωστὶ ἡβῶντα. A.

447. Ἐλλάδα: ἡ διπλῇ, ὅτι πάλιν τὴν Θετταλικὴν πάλιν ἔτιωσ' εἶπεν· καὶ ὅτι Ζηρόδοτος τοιοῦτον ὅτε πρῶτον, ἐξ οὗ φανερόν ἐστι τὸ νέον ὀνομαστικῶς δεδωμένον. A.

448. φεύγων νεῖκεα πατρὸς: Φοῖνις ὁ Ἀμύντορος ἐξέπεσε τῆς οἰκίας γῆς δι' αἰτίαν τοιαύτην. τῷ πατρὶ αὐτὴ παλλακίδα μὲν ὀνόματι Κλυτίαν ἀγαπήντο, ἱκανοδόμεναι δὲ, ἐξ ἧς τὸν Φοῖνικα ἔτεκε, συγγενὸς, δεηθείσης δὲ τῆς μητρὸς τῇ παλλακίδι τῷ πατρὶ Κλυτίαν ἐμίσθη γυναικα. BL.

δὲ ὁ Ἀμύντορος ἐπηράσατο τῷ παιδὶ τέκνων ἀγονίαν. δείσας τε Φοῖνις τὸν τε πατέρα ἢ τὰς ὑπ' αὐτῷ γενομένης ἁρῆς φεύγει πρὸς Πηλεῖ, ὅστις ὑποδέξάμενος αὐτὸν διὰ τὴν συγγένειαν δίδωσιν αὐτῷ τὴν Δολοπίαν χώραν, ἢ Ἀχιλλεῖα τὸν νῆον μικρὸν ὄντα εἰς ἀνατροπὴν παραδίδωσιν. ABD. ἢ ἰσορῶν παρὰ τῷ ποιητῇ· παρὰ γὰρ τοῖς Τραγικοῖς παραλλάσσει. AB.

μυθολόγοι οἱ γέροντες, ἢ παραδείγμασι παραμυθεύμενοι. ἄλλως τε ψυχαγωγεῖ τὴν ὀργὴν ὁ μῦθος. εἰπὴν δὲ θέλει τὰς εὐεργεσίας Πηλεῖος, εἰ πῶς πείσειεν ὅτι εὖ οὐκ αὐτῷ ἐστ'. ἢ ὅτι λιταῖς οὐ πειθεῖς ἐν ἀλλοδαπῇ ἡμῖς δὴ γαγεν. ἡδεῖα δὲ ἡ ἀκρόασις τῶν οἰκίας συμφορὰς διηγεμένηων. ἢ ὁ κενικός δὲ Διογένης τοῖς συνῆσιν ὁμολογεῖν εἶας εἶχεν ὁρμὰς πρὸς τῷ φιλοσοφεῖν, ὥς ἄρχειν αὐτῷ μὴ δυνάμενος τῶν ἄλλων ἡδεῖαν. ἀκριβὲς δὲ διδασκαλίᾳ ἡ πείρα· διὸ ἢ τοσαῦτα ἡμαρτηκότι τῷ Φοῖνικι ἢ ἐνπροσ- κρᾶσει τῷ πατρὶ γενομένῳ τὸν νῆον ἐπιτρέπει ὁ Πηλεὺς· εὐόρα γὰρ αὐτὸν αἰδομένον τῆς ἁμαρτίας δι' ὧν ἑαυτῷ τὴν ἐκείσιν ἐπήγαγε φυχὴν. BL.

449. παλλακίδας: ὁ τῆς ἡδῆ μιγείσης, ἀλλὰ τῆς εἰς τὴν τροφὴν ἐμειμένης· φησί γὰρ προμυγῆναι. ἢ ἀντικεινὸν δὲ τὸ ὅτι „τὴν αὐτὸς φιλέσκειν, ἀτιμάσκετο δ' ἄκοιτον”. Ἐφαρτε γὰρ ταῦτα ἐν τῷ ἔχον ἡδῆ τὴν πρὸς αὐτὴν ἐμιλλαν. τῆτο ἂν ὁ Φοῖνις ἐπαίρησεν εἰς τῶν γυναικῶν τὴν ἐμύνοιαν. οἰκίας δὲ ταῦτα πρὸς τὸν ἕνα τῆς Βρισηίδος χαλεπαίνοντι, ὅτι συγγενεὸς ἁμαρτήσας περὶ τὴν κόρην Ἀγομένηων, εἰ γε καὶ αὐτὸς ἁμαρτῶν συγγνώμης ἤξιωται παρὰ Πηλεῖος. τὸ δὲ περιχώσατο ἀντὶ τῷ περισσῶς ὡργίθῃ. BLV.

οἱ μὲν ἀνέγνωσαν, ἵνα γένητ' ἐπὶ παλλακίδας· οἱ δὲ περιχώσατο ἀνέγνωσαν, ἵνα σημαίνῃ τὸ περισσῶς. ἢ οὕτως μᾶλλον ἐπεκράτησεν ἡ παράδοσις. οὕτως δὲ καὶ Ἀλέξων. A.

452. προμυγῆναι: πρὸς τῷ πατρὶ μιγῆναι. ἢ περισσεύει ἢ πρόσθεσις. A.

ἤγα γὰρ ἀνδρὸς ἀφίσατ' ἡλικίας γυνὴ νέη, πικραδύσα νέη καὶ ἰχυροτέρη ἀνδρός· ἦτον γὰρ οἱ γέροντες ἀγροδιστάζειν δύνανται. BL.

ἄλλως. ἀρετὴς τοιαῦτα περὶ αὐτῷ διεικνῆναι πρὸς μηδὲν ἀναγκαῖον. οἱ μὲν ἂν ἀπὸ τῆς ἡλικίας λίσσιν, ὅτι προμυγῆναι ἀδελφίαν ἔχει ἀτολίαν, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς καίρης, ὅτι τὰς παλλακίδας διαβάλλει πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα ἕνα τῆς Βρισηίδος χαλεπαίνοντι. B.

γέρονται: τινὲς γέροντι γράφουσιν, ἵνα μισηθῇ τῷ γέροντι. L.

453. τῇ πενόμενῃ καὶ ἔρξεται: ὡς πρὸς ἐμύνοιαν γυναικῶν τὰ παρὰ προαίρεσιν ἐποίησε· φησί γὰρ „ἢ δ' οὐκ ἐμὲ λίσσεσθετο.” καὶ πάλιν τῆς διχοστασίας αὐτῶν κρείττονα τὴν φυχὴν ἡγήσασα. ἐν ἧθει δὲ δὴ τὸν εἶχον ἀναγινώσκον ὡς ἢ μετανοήσας αὐτῷ· διὸ καὶ ἐπιτίσεται Ἀχιλλεῖ· ὁ γὰρ τι πταίσας πάντως ἢ φελάττει, ἢ Σοφοκλῆς ἢ ὅς μὴ πέπονθε τέμνα, μὴ βελεύεται.” οἱ δὲ εἰ

πρὸς γονεῖς ἔχοντες ἐπ' ἴσῃς μὲν αὐτὲς ἀγαπῶσιν, ἐπα-
μύνασι δὲ τῷ καταπορευμένῳ, ἢ τύχα βέλετο λέγειν, οὐ
πάντα πεισὼν μητρὶ. Θέτις γὼν ἔλεγεν, „ἀλλὰ σὺ μὲν τῶν
νηυσὶ παρήμενος ὠκυπέθοισι μήνι· Ἀχαιοῖσι” (Π. 1, 421).
ἀλλὰ μᾶλλον πατρὶ τῷ λέγοντι „φιλοφροσύνῃ γ' ἀμείνων”
(256). ἀγαθοὶ δὲ διδάσκαλοι οἱ ἐν παιδείᾳ πείρα γε-
νόμενοι· καὶ Χείρωνα γάρ φησι τρωθέντα τὴν χεῖρα τὴν
περὶ βοτανῶν ἐπιτηδεύσαι ἱατρικὴν, τὴν δὲ περὶ τὰς δια-
τας τὸν Σηλυβριανὸν Ἡρόδοτον, ὃς ἐμπειρὸν διὰ τὰς πό-
ρους εἰς φθόγην ἐπιπόνως τὴν τέχνην ταύτην ἐμελέτη-
σαν. BL.

Ἀριστόδημος ὁ Νουσαιεύς, ῥήτωρ τε ἀλλὰ καὶ γραμματι-
κός, φεύγων τὸ ἔγκλημα, ἐπειρώσας γραφὴν τὴν τῇ ε' πι-
θόμην οὐδὲ ῥέξα. καὶ ε' μόνον γε πηδούκησεν, ἀλλὰ
καὶ ἐκμήθη ὡς εὐσεβὴ τηρήσας τὸν ἥρωα. πρὸ δὲ αὐτοῦ
Σωσιγάνης τὴν τοιαύτην εἶρε γραφὴν. καὶ Εὐδοκίδης δὲ
ἀναμνήσθητον εἰσάγει τὸν ἥρωα ἐν τῷ Φοῖνικι. ταῦτα ἱσα-
ρεῖ Ἀρποκρατίων ὁ Δις διδάσκαλος, ἐν ποιήματι τῆς ἰ. τ. *) Α.

ὁ ἴσθαι εἰς: ὑπονοήσας. Α.
454. Ἐρινύες: καταχθόνιαι δαίμονες, τιμωροὶ τῶν
παισιῶν ἀσεβημάτων. τρεῖς δὲ εἰσιν, Ἀλέκτω Τισιφὼν
Ἀλκυονα. AD. εἰρηναίαι δὲ παρὰ τὸ ἐκ τῆς ἔριος, ὅ ἐστι
τῆς γῆς, εἶναι. Α.

οὐκ οἶδε τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὁ ποιητής. V.
455. μή ποτε γούνασιν οἴσιν ἐφ' ἔξασθαι φίλον
νῆδον; τοιαῦτα κατὰ τὴν ἀτιμώσαντι πατέρα τὸ τὴν ἀπὸ
τῶν παίδων μὴ δέξασθαι τιμὴν. πῶς δ' εὖ φρονῶν πατὴρ
εἴσιν τοῖς εὐχῇ ἀπὸ πρὸς γενέσθαι μᾶλλον. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι τινὲς γράφουσιν ἐμοῖσιν. λέγει δὲ ε' περὶ
ἐαυτοῦ ὁ Φοῖνιξ, ἀλλὰ περὶ τοῦ Ἀμύντορος. Α.

ἔτις διὰ τῆς ε' ἐφ' ἔξασθαι. Α.

456. θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς: ὡς μηδὲ ἄκοντας
ἀδικεῖν γονεῖς· διὸ ἐδὲ περὶ τῆς φύσεως τῆς Κλυταιμνήστρας
φησὶν, ἀλλὰ „δαίμων τάφον Ἀργείοισι” (Od. 3, 309). V.

ἄλλως, εἴτε παρὲλκει ἢ ἐπὶ, φυλαχθήσετ' ὁ τόπος ὁ αὐ-
τός, ὡς „ἐπιβεβύλος ἀνήρ” (Od. 3, 422) καὶ ἐπισμυγερῶς
(ib. 195). εἴτε τὸ ἔξῃς ἔξιν ἐπιτέλει, ἐκ ἀναστροφῆς πάλιν,
καθότι αἱ συναλειφθεῖσαι ἐκ ἀναστροφῆς, σείσημιον μὲν
ἐκείνη „εἴτε τῇ Ἡρακλείῳ πᾶσι” οἰσόμεναι” (Π. 18, 191). Α.

457. Ζεὺς τε: πῶς ὁ μὲν εἶχε τὰς Ἐρινύσι, τὰς δὲ
εὐχὰς αὐτῷ ἐκτελεῖ Ἄιδης καὶ Περσεφόνη; ὅτι αὐτοκράτο-
ρες τῶν τιμωριῶν ὄντες τὴν τῆς κολάζειν ἔξασιν τοῖς ἄλ-
λοις δαίμοσι παρέχονται. BL.

ἐπαμύνη: ἐπίφοβος, δεινὴ· αἰνὸν γ' τὸ δεινόν. ἢ ἦν
ἐν ἡν τις ἐπαινήσεν· ἀντίφρασις ὁ τρόπος, ἢ ὑπερβολή-
κως, ἦν ἡν τις ἐπαινῶν παραιτήσαιοτο. AD.

ἐπειρὴ δὲ κατ' ἀντίφρασιν, ὡς τὸ „ἦ” ὀλίγην αἰνεῖν
(Hesiod. O. 641). οἱ δὲ γράφουσιν „καὶ ἐπ' αὐτῷ Περσε-
φόνας.” οἱ δὲ ἐν πλειονασμῷ τὴν ἐπὶ. LV.

462. ἔνθ' ἐμοί: γράφεται ἐνθά μοι. Α.

*) sic A, non addito, quod in fine addi solet, signo (: —), unde Heynius υπομνήματα τῆς Γνώσεως, Basilus υπομνήματα

ἐλλήποδας: ἐλλήσει ὁμοία πάχοντας· κεχάλασαι
αὐτῶν τὰ νῆρα, ὡς Ἴπποκράτης φησὶν. V.

463. κατὰ μέγαρον εἰσφῶσθαι: ἐδήλωσεν ὅτι
ταῖς ἀδιαλλάκτοις ἔχθραις ἐδὲν ἐπὶ τῷ γυνέγονι ἄμεινον. BL.

464. ἔται: ἑταῖροι, πολῖται, κατὰ ἀποκοπήν. Α.
ὅτι ἡγαπημένος ἦν διὰ τὴν σπουδὴν, ὃ δὲ πατὴρ
δογίζομενος διὰ τὸν ἔρωτα. ἀνεπιὸς δὲ Φολύκος ἑταῖ-
ρος. AV.

ἀμφὶς ἔδοντες: Διονύσιος φησὶν ἀντιδόντες.
Διονύσιος ὁ Θορῆς ἐν τῷ πρὸς Κρότητα διὰ τῆς
προδοσίας (Π. 23, 643) φησὶ γερραμμένον ἀντιδόντα
μεταθεῖναι τὸν Ἀρίσταρχον ἀμφὶς ἔδοντες. Α.

ἐν ἄλλῳ ἐγγυὲς ἔδοντες. ABL.

468. τανύοντο: ἐκτείνονται γὰρ τῷ πυρὶ. Α.
ἄλλον ὅτι οἱ σῶες θαλέθοντες ἄλοιφῃ καὶ πικρῇ
ἐδόμενοι τῇ γλοφῇ καὶ ὀπτόμενοι τανύοντο, ὃ σημαίνει
ἐκτείνοντες, ἀπὸ τῆς τετανθῆς γίνεσθαι τὰς ἰχθυοειδέας.

470. εἰνάνυχες ὡς μονώνυχες, ἀπ' εἰς νύκτα
νάνυ. εἰ δέ τινα τὸ ἐπιγερόμενον ταρώσει παρὰ τὸ
ἴανον, ἔσω ὅτι σύνθηδες ἔτις πολλὰ λέγειν τῷ πο-
δοδύναπτρα ποδῶν (Od. 19, 343), ὅθον ἐνοικοδομεῖται
(Od. 3, 472). Α.

472. ὑπ' αἰθροῦσιν: διὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἐν
θροῦσιν, αἱ Ἀριστοχρῆ· συνάδου καὶ τὸ ἔξῃς „ἄλλο δ'
προδύμῳ.” αἰθερῶν δὲ αἱ ὑπὸ ἡλίου καταναζόμεναι
παρὰ τὸ αἰθερῶν, ὃ ἐστὶ καίθερ. Α. διέχεν δὲ τὴν
θάλαμους μὲν γ' ὁ ἔσω οἶκος (ὁ ἵππος Α) καὶ αἰθρῶν
δὲ πρὸ αὐτῆς πρόδομος· αἰθερῶν δὲ περιέφυλον, ταῖς
ἡλίου τετραμμένης σῶς. ABDLV. τὸ δὲ ἴτερον, ἄλλο
παρὰ τὸ τῆς θαλάμου. Α.

ἄλλο παρὰ τὸ τῆς θαλάμου ὅπως αὐτὸς ἦν· τρίτον
ἐν τῇ σῶι καίμενον. BL.

εὐερκέος: ἀσφυλῇ περιβολῇ ἐχέσσης. AD.
λείπει δὲ τὸ ἕπτον. V.

473. ἡ διπλῇ, ὅτι πάλιν δοκεῖ τὸ ἄλλο πρὸς τὸ
ρον συγκεχλῆ. πιθανέον δὲ λέγοντες τρία φῶτα εἶναι
ἐν μὲν ὑπὸ ταῖς αἰθροῖς, ἕτερον δὲ ἐν τῷ οἴκῳ, ἄλλο
ἐν τῷ προδύμῳ τῷ οἴκῳ· ἀπιδανον γάρ φησιν εἶναι ἐν
τῷ προδύμῳ πᾶσι εἶναι, ἐν δὲ τῷ οἴκῳ ἑλλείπειν. Α.

θυράων: ἐν πληθυντικῇ θύρας ἀντὶ τοῦ θύρας.

476. ῥήξας ἔξῃ θρον: τῷ μὲν Φοῖνικι ἡ μεταφρά-
σις ἀδύνατος διὰ τὴν ὁργὴν τῷ πατρὶ, τῷ δὲ Ἀχιλλεῖ
δοξος διὰ τὴν τῷ πατρὶ παραινέσιν. BL.

477. ῥεῖα: τῷ ὑπὲρ θορον στυαπτόν τὸ
λαθεῖν γ' ῥυδῶς ἀδύνατον οἴτω φυλαττόμενον. BL.
διὰ τὸ τῆς νεότητος ἄνθος. BL.

478. Ἑλλάδος: Ἑλλὰς πόλις ὁμώνυμος τῇ
„Μυρμιδόνες δὲ καλεῖντο καὶ Ἑλληνες” (Π. 2, 684). Α.

Ἑλλὰς καὶ Φθία πόλις τῆς Θεσσαλίας. D.

480. γράφεται ἐς Πηλῆ· ἀναχθ' Α.

ἀναχθ'· ἰμόν, φησὶν, ἀνακτα, διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ
γεγονυῖαν εἶναίαν. BL.

Παρρησίᾳ. διὰ τί ὁ Πηλεὺς τὸν Φοῖνικα τοιαῦτα ἡμαρ-
τηκότα, ὥς τῇ παλλακίδι τῷ πατρὸς συγγενέσσι καὶ τῷ πα-
τρὶ ἐπιβουλευσά, ὅμως διδάσκαλον τῇ νύμφῃ συνεπέμψεν; ἢ
ὅτι ὥσπερ ἱατροὶ ἄριστοι ἐγγίνοντο ἔχ' οἱ μὴ ἡθροῦσηκότες,
ἔδδ' ἡθροῦσηκότες μὲν μὴ εἰδότες δὲ τὰ ἡμαρτημάτα καὶ τὰς
αἰτίας, ἀλλ' οἱ ἄριστοι ἔχοντες, ἔτι καὶ σύμβουλοι ἄριστοι ἔχ'
οἱ ἄπειροι τῶν ἡμαρτημάτων ἀλλ' οἱ ἔμπειροι, οὐδὲ οἱ ἐν
ἐμπειρίᾳ μὲν γενόμενοι, μὴ οἰόμενοι δὲ ἡμαρτηκέναι. ὁ παρ-
10 ἦν τῷ Φοῖνικι καὶ γὰρ ἡμαρτε, καὶ προσεπιγνῶς ὅτι ἡμαρτεν
ἐαυτὸν τετιμώρηκε διὰ τῆς ἐκείνου φυχῆς, ὁ τοιοῦτος ἂν
εἴη ἄριστος ἱατρός τῇ παιδείᾳ δεομένῳ. ἢ δὲ μνήμη τῆς
περὶ τὴν παλλακὴν ἡμαρτίας πρὸς τὸν Ἀχιλλεὺς ἐκ ἡκαίρου
διὰ παλλακίδος αἰτίαν ἔξαμαρτάνοντα πρὸς τὰς Ἑλλήνας, 15
καὶ παραδειγμα φέρουσα πρὸς τὸν Ἀχιλλεὺς πατριῶς πρά-
ξεως ὥς γὰρ ὁ Πηλεὺς τὸν εἰς παλλακὴν πλημμελίσαντα,
καὶ πρὸς πατέρα ὁμολογήσαντα τὸ ἀδίκημα, καὶ ἱκετεύσαντα,
καὶ διὰ φυχῆς ἔξλασκόμενον τὴν τῷ πατρὸς μῆτιν ἐ παρη-
τήσατο δέξασθαι, ἔτι τὸν ἱκετεύσαντα Ἀγαμέμνονα ἀνθ' 20
ὧν εἰς τὴν παλλακίδα πλημμελεῖν ἰδοῦκε, μὴ ἄτοπον εἶναι
προσέειπαι, μήτ' οὖν τῷ Ἀχιλλεῖ, μήτε τῷ Φοῖνικι ὑπὲρ
αὐτῶν προσβέβηεν. B.

481. ἢ διπλῆ, ὅτι τὸ ἐφ' ἡλθε κατὰ τὴν ἡμετέραν χρῆ-
σιν καὶ ὅτι προσβέβηεν Πηλεὺς Φοῖνικος. A.

482. μοῦνον, ἐπὶ λύνετον: ἢ τὸ μὴ ἐπρεσθῆναι τῇ
πρὸς τὸς νόμους τῶν πατέρων φιλοσοφίᾳ, καὶ τοῖς ὑπερβολῇ
μὴ δεχομένῃ, ἀλλ' ἐπενέγκει τὸ μένον· μάλλον γὰρ οἱ μο-
νογενεῖς φιλοῦντο, μὴ μετρίωνος εἰς πολλὰς τῆς φιλοσοφ-
ίας. καὶ ἔδδ' ἐπὶ τῷ ἀρκαστῇ προσέθηκε τὸ ἐπὶ λύνετον· ἔτιος 30
δὲ ἐξιν ὁ τῆς γονῆς τέλος ἔχων, μεθ' ὃν ἕτερος ἀγίνεται
ἐπὶ τῷ τῶν πατέρων συμπαθείᾳ ἐξιν ἰδεῖν, ἡπα-
σαν τὴν ἐλπίδα ἐν τῇ τῶν πατέρων σοφίᾳ τιθεμένων. BL. καὶ
ἐπὶ πλέον ἀξίων ἐπιφέρει τὸ ἐπὶ πολλοῖς κτήμασιν ὧν γὰρ
συνήγαγεν εἰδὼς αὐτὸν φέλακα ἀγνοῦν. V.

483. δεσποτικῶς Ἀχιλλεὺς ταῦτα, ὅτι μὴ παιδείας ἀτιμάσει
ἐαυτὸν, ὃν ὁ πατὴρ ἐτίμησεν. ἡμᾶ δὲ καὶ ὅτι ἐν ταῖς φυγαῖς
ἔδδ' ὅτι συμβάλλεται ὡς φρόνησις καὶ παιδεία, δι' ἧς ὁ
Φοῖνις ὑπὸ Πηλείᾳ ἐτιμήθη. ABL.

484. Δολόπεσιν ἀνάσσειν: Δολόπων, μέρος τῆς 40
Φωκυίδος χώρας· διὸ καὶ παραλέλοιπεν αἰτίες ἐν τῇ κα-
ταλόγῳ. A.

485. καὶ σε: ἐκ ἀναγκαῖον ἐνθάδε ὁρθοτονεῖν· ἔδδ' γὰρ
ἀντιδιαβολῇ πρὸς ἕτερον πρόσωπον. ἀπολελειμένως ἐν ἀνα-
γνώσει. A.

τοιοῦτον: ὁρωπητικὸν τὸ τῆς δειξέως, ὡς καὶ Σοφο-
κλῆς, καὶ σ' ἐδραμάμην τοῦτο· ἐξ ἥρης. BL. ἔτι δὲ
προσέτις ἀπὸ πηλικύτητος. D.

θεοὺς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦς: διὰ βραχέως τὸν ἐπερ-
αίροντα ἐπὶ τῆς σώματος καὶ ψυχῆς ἀρετῇ ἐκμαίοντα. L.V. ὅτι

486. οὐκ ἐδ' ἔλτοπισ ἡμ' ἄλλῃ: ἐκ οὐδὲν ὁ ποιητὴς

παρὰ Χείρωνι αὐτὸν τραφέντα, ἀλλ' οἱ νεώτεροι. δεινὸν ἐν
τῷ ἐν τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ τοσοῦτον ἐδ' ἔχοντα ἀπειθεῖν τελειω-
θέντα. BL.

488. γένεσσι: ἔτιος διὰ τοῦ ε, γένεσσι· ἔχει μέντοι
5 λόγον καὶ ἢ διὰ τῷ α, γένεσσι. A.

489. ὅπου: πᾶν τὸ ἐπιτιμώμενον ὅπου καλεῖται. (ὁμοίᾳ δὲ
καὶ ταῦτα· „Ἀσπανάς, ὃς πρὶν μὲν ἐξ" II. 22, 500. V). ἐπὶ
τὰ ἐυτελέστερα δὲ καταβύς ἔδειξε τὴν ἔχον τῷ λόγῳ διὰ τῷ
προταμῶν· πρῶτον γὰρ τίμοντες παρέχουσι, καὶ ἐπὶ ἔχων,
ὡς „λαθικηδέα μαζὸν ἐπέχον" (ib. 83). ἐκ ἂν δὲ διὰ κοινῶς
ὀνόματος ἐτέρως αὐτὸ φράσειας. BL.

ὅτι πᾶν τὸ προσεπιτιμώμενον ὅπου ἔλεγον οἱ παλαιοὶ, καὶ
ὅτι ἐκ ὑπὸ Χείρωνος ἐτράφη ὁ Ἀχιλλεὺς, ἀλλὰ τὴν ἱατρι-
κὴν μόνον ἐπαιδεύθη. A.

491. ἀποβλύζων: ὀνοματοποιήσας ἀφ' ὧν καλεῖται καλῶς
δὲ προδανειθείσας ἀπαιτεῖ χάριτας, ἢ τα ἐπὶ τῷ τῷ „ἦνα
μοί ποτ' ἀεκέα λαιγὸν ἀμύνης," τὴν ἰδιόμενος τὴν σωτη-
ρίαν τῶν Ἑλλήνων πόντων. BLV.

492. Ἀρτεμίδος πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα. A.

494. ὁρθοτονεῖν τὸ σέ, ὅτι δεικνύον ἐστίν. BL.

ἐνθάδε ὁρθοτονητέον· ἡμᾶς γὰρ δειξέως. A.

495. ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ: ἐν τῇ χαλεπῇ παιδοτρο-
φίᾳ. A.

496. δάμασον: ἐμφατικῶς τὸ ἀδάμασον ἐνέφηνε τοῦ
25 θυμῷ καὶ ὁ Ἀγαμέμνων γησὶ δμηθήτω (158). AL.

οὐδὲ τί σε χρεῖ: ἂν ὁ Ὀδυσσεὺς εἰπὼν ἐπὶ τῷ ἔργῳ
(πυρρὸν γὰρ ἔην), ἐπὶ δὲ τὸν Πηλεὺς ἀνήγαγε, ταῦτα Φοῖ-
νικι δίδωσιν ἢ τῆς ἀνατροπῆς παθήσῃ. BL.

497. ερεπτοί: εἰμετάερεπτοι, εἰμετάβλητοι, εὔπειροι.
ἐναντίον δὲ ἐστὶ τὸ ερεπτοί δὲ καὶ θεοὶ ἀντιοί τῷ „ἐγὼ αἶψα
θεῶν τρέπετο νόος" (Od. 5, 147). λέοιτο δ' ἂν προσώπων,
ὅτι τὸ μὲν αἶψα θεῶν οὐ τρέπεται νόος ὁ ποιητὴς φησὶν,
ἐκεῖνο δὲ ὁ Φοῖνις λέγει ἐν καιρῷ ἐργαζομένου Ἀχιλλεὺς
ἐκείνως, καὶ τὰς θεῶν παύσῃ. AD.

498. ἀπορηματικὸν ἐστίν, ὅτι βιωφελές τι δι' ὁλήρης ἐκφέ-
35 ρητῆς λέξεως. ἐπὶ θένος δὲ ὁ λόγος ὡς θεῶν γὰρ ἔχον διαφά-
μενοι. καὶ λεληθένως διδάσκει ὅτι μὴ παιδόμενος λιταῖς,
αὐτὸς καὶ θεοὶ παύσῃ, ἀσεβεῖ καὶ εἰς θεῶν καὶ εἰς τὴν ἐαυτοῦ
μητέρα. BL.

499. καὶ μὲν τοὺς θυέεσσιν: καὶ ἀνατιφύχοντες ἄρα
ἢ ταπεινότητες αὐτῶν. ἔτοιμον δὲ αὐτῶν ποιεῖ διὰ ταύτων
πρὸς τὴν τῶν δαίμων λῆψιν. BL.

500. ἐν ἄλλῃ λαιβῆς τε κνίσης τε. A.

λαθεῖν μὲν γὰρ ἀδύνατον τοῖς πάντα ἰσχυρόντας, ἀλλ'
45 ἔδδ' ἐκείνῃ τοῖς ἰσχυροτέροις. μία οὖν ὁδὸς ἐκφυγῆς, ἢ
ἱκετεῖα. BL.

502. ἀναιδωλοποιεῖ τὰς λιγύς ὡς δαιμονίας τινας, χαλῶς
μὲν ἐν αὐτῶς ἀνέλασεν διὰ τὸ βλαπτεῖν καὶ μόλις προσέειπεν
καὶ γονεῦσιν λιτανεύειν τοῦτο· ὡς προσηγορικῶς ὡς
ὁρᾶς δὲ καὶ διαφύγῃς τὰς ὁρᾶς, ἐπὶ βραχέως καὶ ἢ γρη-
γορῇ τῷ προσώπῳ ἔδδ' ἐκ τῷ τῷ βλάπτει προσέειπεν δι-

ναυδ' τὸς προηδικημένους, παρ' ὧν αὐτῶνδ' συγγνώμην. Αἰὶς δὲ αὐτὸς θυγατέρας γενεαλογεῖ, ὥς σεβασμιωτέρας φαίνεσθαι. AD.

πρὸς ἐντροπὴν Αἰὶς κόρας αὐτῆς φησιν· ἢ διὰ τὸ „Ζεὺς ἐπιτιμῆτωρ ἱκετῶν” (Od. 9, 270)· ἢ παρὸσον ὁ Ζεὺς πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε λέγει. μυθικῶς δὲ ὡς γέροντων ὑποβάλλει ὅτι θρα μὴ σοι διὰ τὴν ὑπεροφίαν ἔσαι τι δεινόν. BL.

ἀπὸ τῶν συμβαινόντων περὶ τὰς ἱκετας παιδημάτων τὰς μορφαὶς τῶν αὐτήσεων διεικνύσασιν. ὅσα δὲ κρατεῖ τῆς ἡμετέρας δυνάμεως, θάνατον ἀνθρώπων. χωλαὶ δὲ διὰ τὸ μόγις εἰς θέσεις ἔρχεσθαι· ὅσοι δὲ διὰ τὸ σκωδῶναι πικρὰ βλαβῶρες εἰς, οἱ παρὸντες τι τῶν ἀναγκαίων παρακαλεῖται ἔξιστον. BL.

προπειρασπάζον δὲ ὁμοίως τῷ τεφλῶντες· ἀπὸ γὰρ ὅθεν νομίστης εὐθείας ἐγένετο τῆς παραβλήσεως. τὰ δὲ τοιαῦτα καὶ βαρυνόμενα ἐκείνη καὶ ὁξυνομένα, ὥσπερ τὸ ἐλκῶδες καὶ Κόκλῶδες, περὶ ὧν ἐντελέστερον λέγεται ἐν τοῖς περὶ γημάτων. A.

ἄλλως. ὅσοι καὶ ἐπὶ τῷ μετώπῳ συστροφῆς τὸ δόρυ αὐτοῦ ἔχουσιν παραβλῶρες διάστροφος τὰς ὁφθαλμοῦς, ἐπειδὴ οἱ ἱκετεύοντες ἐπὶ τῷ θεινῶς φαινομένῳ προσάσιν οἰκτρά τὰ χήματα αὐτῶν καὶ τὰς θέας ἔχοντες. AD. Αἰὶς δὲ θυγατέρας νῦν τὰς Αἰτῆς καλεῖ, ὥς σεβασμιωτέρας φαίνεσθαι. ἔτι δ' ἔτις εἰσὶν ἁμαρτίαι ὡς αὐτῶν τὸν Ὀμηρον καὶ περὶ τῶν Αἰτῶν, εἰ τὰς Αἰτῆς γυνὴς οὕτως ἔβρισην, διάστροφον αὐτῆς περὶ ἁμαρτίας χαριζομένης περιτιθεῖς. „καὶ γὰρ τε — ὁφθαλμῶν.” ἐν δὲ ταῖς τοῖς ἑσπέραις τῶν ἱκετευόντων γῆμα διαπέπλασαι. πᾶσα γὰρ ἐν συνείδησις ἁμαρτάντος ἀνθρώπου βραδεῖα, καὶ μόλις οἱ δέοντες τὰς ἱκετευομένοις προσάσιν, τὴν αὐτὴν κατὰ ἥμα μετῴντες. ἔτε μὴν ἀτρεμὲς δεδούκασι, ἀλλ' ὅπως τὰς τῶν ὁμμάτων βολὰς ἀποσπέρναι. καὶ μὴν ἐν γὰρ τοῖς πρώτοις ὑδὲ γρηγόρως ἐν τῇ διανοίᾳ τῶν ἱκετευόντων περιτίθῃσιν ἔρως, ἀλλ' ἀρχοὶ καὶ κατηγεῖς διὰ τῆς πρώτης ὕψεως ἐκκαλοῦσι τὸν ἄνθρωπον ὅθεν ἐκλόγως καὶ τὰς Αἰτῆς θυγατέρας ἀλλὰ τὰς ἱκετευόντας ἀπεφύρατο χωλὰς τε ἄσους τε παραβλῶντας τ' ὁφθαλμῶν, τῷπαλιν δὲ τὴν αὐτὴν κρατερόν τε καὶ ἀρίστην κρατερόν γὰρ αὐτῆς τὸ ἄσος ἀλογίς γὰρ ὁρμῆς ἐπὶ πλεως ὁρμῆς ὡς ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν ἔται. πᾶσιν ἂν ἀνθρώπων ὥσπερ αἱ ζωογράφος ἐστὶν Ὀμηρος, ἀλλήγορικῶς τὸ συμβαῖνον ἡμῖν περιθεῖς ὄνομα. AB.

504. καὶ μετὰ πεισθ'· ἁμαρτάνοντες γὰρ καὶ βλαβέντες ἔξιστον παρακαλεῖται, φροντίζομεν δὲ τῶν ἐπὶ τῆς Αἰτῆς πεπραγμένων συνέπονδ' ἐν αὐτῇ αἱ Αἰταί. LV.

ἀλέγουσι· τῶν ἀνθρώπων δηλονότι. ἀλέγουσι φροντίζουσιν. ἵνα ἴδωσιν τὰ ἐπὶ τῆς Αἰτῆς γινόμενα. A.

505. σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος· εὐκρίτως διὰ τὸ ἔξ ὑπερβολῆς τῆς ἰσχύος τὰς βλάβας γίνεσθαι. ὅτι ἐστὶ δὲ ἐναντίον τῷ ἰσχυρῶν (V. 19, 92) λεγόμενον, ὅτι τῆς Αἰτῆς ἀπὸ τῶν τῶν πόδε' ἐκτὶ γὰρ ὡς λελυθῶς αὐτῆς ἐπίσης τοῖς ἀνθρώ-

ποις ἀκρίσιον θέλει δέξαι τὸ πταῖσμα. BL.

ἀρτίπος· ὁ τὸς πόδας ὁλόκληρος. πρὸ τέλους ἢ ὁμοίως τῷ ἀελλόπος καὶ τρίπος. A.

ὅτι ἐνεκα ἀντὶ τῶν τέκεα. A.

506. ἐκτατόν τὸ φθάσει διὰ τὸ μέτρον. ἢ δὲ δαπνι περικεχυμένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει φθαίνει. A.

ἐξάκρονται· ἢ ἐκείνη βλάπτει. V.

508. κόρας Αἰὶς· πάλιν πρὸς ἐντροπὴν Αἰὶς κέρων φησιν. V.

509. τὸν δὲ μέγ' ὠνησαν· ὑπὲρ αὐτῶν ἐν ἐξίν, ὅπως ἐν ἀσφαλείᾳ διαῖται ἐπὶ τὰς ἔχον· ἐκδὸς γὰρ καὶ αὐτὸν ἀποφύγει καὶ εἰμενὲς τὰς ἱκετευομένους ἔξιν. φυσιολογικῶς μὴ ὀλῶν εἰπεῖν ἔξ ὀνόματος ὡς καὶ αὐτὸς βλαβήσῃ μὴ περὶ τῆς· ὅθεν ἐπάγει „ἀλλ' Ἀχιλεὺς πόρε καὶ σὺ.” BLV.

ἢ διπλῇ, ὅτι περισσὸς ὁ δὲ σύνδεσμος· ὡς ἐστὶν ὁ κλίνειν τῷ ἀρθρῷ τὸν σύνδεσμον. A.

ἐξάμενοι· Ἀρίσταρχος ἐκχομέναιο. A.

τὸ δὲ ἐξάμενοι ἀντὶ τῶν ἐκχομένων. L.

512. ἵνα βλαφθεῖς ἀποτίσῃ· ἵνα καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ γεγονὼς ἐπὶ τὰς λιτὰς καταφύγῃ. BL.

ἀποτίσῃ· γράφει ἀποτίσῃ. A.

514. ἢ τ' ἄλλων περ· καὶ ἄλλοι, φησὶν, εἰσὶν ἀδικηθέντες, αἰδέμενοι δὲ τὰς λιτὰς. BL.

515. δῶρα· ταῦτα τὴν ἱκετείαν δηλοῖ καὶ τὸν ὑποπτόντα Ἀγυμῆμονα. καὶ διὰ τῶν φέροι αὐτὸν παρῆσθαι τὸ μὲν ὁρμῆς δικαίως συγχωρεῖ, τὸ δὲ ἀτιμῶν τὸν δόμον καὶ τὰς ἱκόντας Ἀχιλλέως ἀνάξιον φησιν. BL.

516. ἐπιζῶφελως· ὡς χαλεπῶς. παρὲλκει δὲ πάλιν ἐπὶ ἐχθρῶν (ἐχθρῶν A) δὲ, εἰ παρὰ τὸ ζῶφελος γέγονε, καὶ ζῶφελος ἡμῶς ἀνεγνωσκίται βαρυντόνως, ἢ καὶ ἐκείνο κατ' ὅσον προφύγει τόνον. ἀλλὰ μήποτε τὸ μὲν ζῶφελος προπαροξύνει τὸν τῆς, ὡς τὰ εἰς τὸς λήγοντα συγκεκλιμένα παρὰ τὸ ζῶφελος παροξύνει, ζῶφελος ζῶφελος· ἔτις ζῶφελος. τὸ δὲ ζῶφελος περισπᾶται, ἐπεὶ τὰ διὰ τῶν λῶς ἐπιρρόματα, παρὰ τὸ μὲν τῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φιλεῖ περισπᾶσθαι, ἐν τῷ ζῶφελος, οἷς καὶ τὸ ζῶφελος συνεξέδραμε. πρόσκειται τὸ πλεῖστον διὰ τὸ εὐτραπέλως ἐκείως. A. τὸ δὲ ζῶφελος γίνεσθαι ἐκ τῶν ζῶ ἐπιτακτικῶν καὶ τῶν ὁφείλω τὸ αὐτῶν, τὸ πλεῖστον ἡξημένως. LV.

518. χατέουσι περ ἔμπης· ὅτι καὶ δῶρων ἀνεῖν ἐχθρῶν βοήθειαν διὰ τὴν ἀνάγκην. L.

520. ἀρίστους· ἔτις πρεσβυτέρους ἐκείνων, ἐπὶ οὐκ ἐκείνων ἐπὶ φησιν. BL.

ἢ διπλῇ, ὅτι ἐ συμπεριλαμβάνει ἐκείνων ὁ Φαῖνός, ὅς ἂν μὴδὲ χώραν ἔχων πρεσβυτέρους. A.

521. κρινόμενος κατὰ λαόν· ὁ μὲν γὰρ συνέσει, ὁ δὲ ἰσχύϊ πρᾶξει. λέγει δὲ ὅτι καὶ διὰ τὴν ἁμαρτάνοντος ὅπως λαν αὐτοῖς πειθεσθῆναι. BLV.

522. φίλτατοι· ἐλεγκτικῶς, ὅτι εἰπὼν „οἱ γὰρ φίλοι” τοῖς ἀνδρῶν ἐμῷ ὑπέσθαι μελάθρῳ” (204) νῦν ἀπειθεῖται τοῖς φίλοις. BL.

τὸ ἐλέγξῃς ἀντὶ τῆ ἀναιδίστης· τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα
ἐλείπεται (Π. 24, 260)· ὥς τῆς αἰχμῆς τοῦ μὴ πελθεῖν
ἀνταρξήσῃς εἰς αὐτὸς. BL.

ἄλλως. μὴ ἀτιμώσῃς, μὴ ἀναιδίστης τὸν ἐπὶ τῆς ἀξιώ-
σεως καὶ προσηλείας λόγον αὐτῶν μηδὲ τὴν ἀφίξιν αὐτῶν. B.
μὴ ἀποδοκιμάσῃς, μηδὲ ἀποδείξῃς ἀξυνεῖς αὐτὸς ἐν
τοῖς λόγοις, καὶ μὴ ποιήσῃς ἐπονυδίσας αὐτὸς ὥς μὴ πε-
σαντας. A.

523. πρὶν δ' ἔτι νειμεισητόν: τὸ πρῶτον μὴτεν
ὑνεμίστητον εἰπὼν, ἐκ τῆ ἐναντίας τὸ τὴν νειμεισητόν φησιν. BL.

ἔτι τὸ πρὶν καὶ ἀρχὴ τῆς μάχης, καὶ ὁ Ἀγαμέμνων μαι-
νόμενος, καὶ προσηλεία ἐδάμω ἐδὲ δῶρα. νῦν δὲ καὶ τῆς μή-
νιδος ὁ χρόνος παρήκμασε, καὶ ὁ βασιλεὺς ἰκέτης, καὶ προ-
σηλεία φιλότατων ἀνδρῶν, καὶ δῶρων ἀριθμὸς πολὺς, καὶ ἀνάγκη
τοῦ ἄλῃναι. LV.

524. οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν: οὐ πάντως δὲ βο-
θῆσαι αὐτόν, ὑπερ ἱσκέπασε τῇ διηγῇ. L.

525. γόλος ἴκοι: περὶ πάντων τῆτο. εἶτα τὸν Μελέ-
αγρον ἐπὶ τῇ ἰσότητι παρέλαβεν· οὐ γὰρ ἂν ἐφάσκη τὸ
διωρὸν τῇ μὴ-παιθῆναι, εἰ τινα παρέλαβε τῶν πεισθέν-
των. BLV.

526. παραβῆθη τοῖς: ὥς παραμυθητοὶ καὶ νοητοί, κατ'
ὅςτιν τάσιν. A.

527. μένημι τὸδε ἔργον: ὑποδείχῃς τὸ τοῖσ-
τον καλεῖται. ὁμοίαν δὲ μῆνιν παραγράφει. Ἀχιλλεὺς τοῖς 25
ἔλεγον ὅτι ἐπαμῖναι δὲ Ἀγαμέμνονα, καὶ ὁ Μελέαγρος
τοῖς Αἰτωλοῖς διὰ τὴν μητέρα. ἀρχὴ μῆνιδος Ἀχιλλεὺς
γόλος Ἀπόλλωνος, καὶ τῷ Μελέαγρῳ Ἀρτέμιδος ὀργή.
Ἀχιλλεὺς Βρισηίδος ἱβρις, Μελέαγρῳ δὲ Ἀταλάντης. πρὸς
ἐκότερον προσηβύσας, δῶρα δάσιν ὑποχρέμενοι, τὰ λοιπὰ 30
ὁ Φοῖβος εὐχεται ὁμοίαν μὴ γενέσθαι· ὁμοῖα γέγονασιν. ἐδ-
ε-τερος αὐτῶν εἴξε τοῖς δεομένοις. τὸν Μελέαγρον ἐποίησεν
ἡ γυνὴ ἐξελθεῖν, εἰς πολέμῳ ἐπὶ θύραις ὄντος· καὶ ὁ Πά-
τροκλος πλησίον τῶν πολεμίων ὄντων δεηθεὶς προσελθεῖν,
ἔπειτα ἀποθανόν, ἠνόγκωσεν τῆς ἔχθρας παύσασθαι τὸν 35
Ἀχιλλεῖ. ὅπερ καὶ Μελέαγρος πέποιθεν. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ νῦν νεωστὶ. A.

528. τὸ ὥς ἦν δύναντο καὶ τοῖς ἄνω καὶ τοῖς ἑξῆς συνάπτε-
ται. ἔαν δὲ τοῖς ἄνω συνάπτητο, ἔσαι, μένημι ὥς ἦν·
ἔαν δὲ τοῖς ἑξῆς, ἔσαι ἐπερβατόν, ὥς δὲ ἦν, ἐν ἑμὶν ἐρῶ. A. 40
ἔτι ἡθικῶς καὶ ἐπεξήρεισιν λέγει ἐν δ' ἑμὶν ἐρῶ
πάντεσσιν φίλοισιν, ὅσον ἕδεις ἕξιος πέρις, διὰ τὸ
κατ' Ἀχιλλεῖος παραδείγματι χρῆσθαι τῷ κατὰ τὸν Με-
λέαγρον. A.

ἐπεὶ κατὰ τὸ Ἀχιλλεῖος ἐκφέρει τὸ παράδειγμα, φησὶν, 45
ἐπὶ φίλον γὰρ μοι ἐστὶν ὁ λόγος. BL.

529. Κορυῆτες οἱ ἐν Πλευρώνι οἰκῶντες, πόλε τῆς
Αἰτωλίας. ὠνομάσθησαν δὲ ἔτιος παρὰ τὸ μὴ κείρεσθαι
τὰς κόρας. AD.

Κορυῆτες: οἱ τὴν Πλευρῶνα οἰκῶντες, ἀποικοὶ τῶν 50
Εὐβοίων. ἔτιος δὲ ἐκαλεῖντο ἢ ἀπὸ Κορίνθου, ἢ Κερῶος,

ἢ ἐπὶ εὐβοίας καὶ κόρας κορυῶν εἶχον. Στράβων δὲ οὕτως·
Ἀρχέμαχος ὁ Εὐβοεὺς φησὶ τὰς Κορυῆτας ἐν Χαλκιδί οἰ-
κῆσαι, συνεχῶς δὲ πολεμῆντας περὶ τῷ Ἀλφειῷ ποταμῷ,
ἐπειδὴ οἱ πολέμοι κορυῶν δραυτόμενοι κατέσπον αὐτοὺς,
ὅπου κορυῶν γενέσθαι, τὰ δὲ ἔμπαρθε καίρεσθαι· διὰ Κορυῆ-
τας ἀπὸ τῆς κορυῆς κληθῆναι· κατοικῶντες δὲ εἰς Αἰτω-
λίαν τὰς πέραν οἰκῶντας διὰ τὸ ἀκέρως φελάσσειν τὰς
κεφαλὰς Ἀκαρῶνας ὠνομάζον. L.

ἔτιος ἀνεγνώσθη ὥς ὑβλήτες, πρὸς διαβολὴν τῇ κέρη-
τες Ἀχαιῶν (Π. 19, 248). ἐκ ἐκρῆν δὲ, καθότι οὐ φιλεῖ
τὰ εἰς τῆς λήγοντα ἐθνικὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὀξύνεσθαι.
ἐλέγχετο δὲ καὶ ἡ κλίσσις τῇ κορυῆτες ἐν τῇ κλίσσι τῶν δυο-
μάτων. A.

τῆς μέσης συλλαβῆς περισπωμένης οἱ τὴν Πλευρῶνα
κατοικῶντες· „Κορυῆτες τ' ἐμάχοντο”· τῆς δ' αὐτῆς συλ-
λαβῆς βραχυτομένης οἱ νεανίαι· „ἄμα δ' ἄλλοις ἦσαν
κόρυτες Ἀχαιῶν.” A.

Κορυῆτες τὸ ἐθνικόν, κορυῆτες δὲ οἱ νεανίαι, ὡς Μάγνης
καὶ Ἰγης. V.

Αἰτωλοὶ οἱ Καλυδῶνιοι, ἐπεὶ καὶ οἱ Κορυῆτες Αἰτωλοὶ
ἐπῆρχον, ἐμφυλίῳ ὄντος τῷ πολέμῳ. ἢ ἐν Καλυδῶν πρώτῃ
πόλιν τῆς Αἰτωλίας. AD.

ἀντὶ τῷ εἰπεῖν Κορυῆτες καὶ Καλυδῶνιοι· ἐπεὶ τὸ γενικώ-
τερον ἦκε, διχῇ δὲ διήρητο ἡ Αἰτωλία, καὶ τῆς μὲν Καλυ-
δωνίας ἦρχεν Οἰκίης, τῆς δὲ Πλευρωνίας Οἰκίως. ψυχ-
ρωγὴ δὲ ἡ ἰσορία τῶν θυμῶν. δύο δὲ φησὶ, μὴ ἀτιμᾶζειν
ἰκέτας, καὶ ὥς ἄτιμος ἡ μετὰ δέξιν αὐτοκλήτος ἐπικουρία.
περισκέπων δὲ διὰ τῆς διηγῆσεως τὸν λόγον, δεικνυσὶν ὥς
πάντως δὲ βοηθήσει. καὶ τὰς ἰσορίας δὲ φησὶ παλαιάς, ὅτι
ἀειμήσεως ἐπὶ κακῷ ποιεῖ τὰς ὀργιστομένης ὁ θυμὸς. αἰετὸν
δὲ διδασκάλῳ ἐκ τῶν παλαιῶν συνηρονίζεν τὰς νέας. ποι-
κίλλει δὲ τὴν δέξιν, πεζόμενος τὰς ἰσορίας διὰ τῶν πα-
λαιῶν προσώπων. BL.

531. ἡ διπλῇ, ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον κρῖτον ἀπήντησε,
καὶ ὅτι λείπει ἡ περὶ περὶ Καλυδῶνος. A.

534. θαλύσια: ἑορτὴ ἐν ἣ τὰς ἀπαρχὰς τοῖς θεοῖς
ἐπιθέσει τῶν καρπῶν. A.

τὰς ὑπὲρ ἐνθαλείας καὶ εὐφορίας τῶν καρπῶν διδομέ-
τας θυσίας μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν τοῖς τε ἄλ-
λοις θεοῖς καὶ τῇ Ἀθήνῃ. AD. δηλοῖ ὅτι αἱ δὲ μεμνηθεῖς
θεοὶ. ἐκαστὸς δὲ κεῖται ἡ λέξις. δηλοῖ δὲ ἡ ἡμεῖς φαινὸν
συγκομιζέσθαι. A.

Οἰκίης Αἰτωλίας δυνάστης τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἐτησίων
καρπῶν τοῖς θεοῖς θύων Ἰσχυρὴν μόνην παρέλπειν. ἡ δὲ
θεὸς ὀργισθεῖσα μέγα τοῖς Αἰτωλοῖς σὺνδὲς χορῆμα ἐπέμψεν,
ὅς ὁ μόνον τὴν χώραν ἄλλῃ καὶ τὰς ἐνοικητίας διέφθαρεν.
Καλυδῶνιοι δὲ καὶ Πλευρώνιοι προήλθον ἐπὶ τοῦτον. Με-
λέαγρος δὲ ὁ Οἰκίης πρῶτος ἐπιτυχὼν, γέρας τὰ τῇ σὺνδὲς
ἀκροθίνια λαβὼν, τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ δέσμα, Ἀταλάντῃ δὲ
ἔρωτα δωρεῖσθαι· καὶ ἡ αὐτὴ συνεξήλθεν αὐτοῖς ἐπὶ κορυῆας.
οἱ δὲ Θεσίᾳ μὲν παῖδες, ἀδελφοὶ δὲ τῆς Μελέαγρος μητρὸς
L 1

Ἀλθαίας, ὁργίλως ἐπὶ τούτῳ διατεθόντες ἐπεβέβηον τῷ Μελέαγρῳ. ὁ δὲ προγνὸς ἔς μὲν ἀπέκτεινεν, ἔς δὲ εἰς γυνήν τραπῆναι παρεσκέδασεν· διόπερ οἱ Πλευρώριοι τοῖς Καλυδωνίοις ἐπεσφάτευσαν. Μελέαγρος δὲ κατ' ἀρχὰς τῇ μητρὶ μητιῶν ἔκ ἐβοήθει τῇ πατρίδι, πορθαμένης δὲ ἤδη 5 τῆς πόλεως πειθεῖς ἐπὶ Κλεοπάτρας τῆς γυναικὸς, προελθὼν ἔς μὲν ἀντίλεν, οὗς δὲ διώκων ἠνάγκασεν ἐκείθεν κατὰ κρημνῶν ἐνεχθῆναι. Ἀλθαία δὲ μητιῶσα τῷ παιδί τὴν ἐπὶ Μοιρῶν δεδομένην δῆδα κατέφλεξεν· ἦν δὲ πεπρωμένον ἐκείνης κατακαίσεως καὶ τὸν Μελέαγρον ἀποθανεῖν. φθα- 10 ρέντος δὲ τῆ παιδὸς Ἀλθαία μετανοήσασα ἐαυτὴν ἀναιρεῖ. ABD.

ἀναλογεῖ ἡ μὲν τὸν κάπρον ἐπιπέμψασα Ἀρτεμις τῷ ἐπιπέμψαντι λοιμὸν Ἀπόλλωνι, οἱ δὲ Κερήτες τοῖς Τρωσίν, ὁ δὲ Μελέαγρος τῷ Ἀχιλλεῖ τῷ τὴν μὲν ἀερίσει 15 μὴ πειθομένῳ, δι' ἀνάγκην δὲ ἴσως βοηθήσονται διὰ τὴν ταῦς. Α.

537. ἡ λάθετ' ἡ οὐκ ἐνόησε· ἀπὸ μετοχῶν εἰς ῥήμα μετέλθε. λάθετο δὲ ἀντὶ τῷ ἐκὼν παρεπίμψαντο· οὐκ ἐνόησε δὲ οὐκ ἔλαβεν εἰς τὴν. ἀξιώπιζον δὲ τὸ διζάσαι· 20 ὡς ἔχει καὶ τὸ „ἡ θοῦς ἡ πεύκης” (Π. 23, 328). ἀερίωντων δὲ τὴν εἰς θεὸς παρόβυσιν ἐποτίθεται, εἰθ' ἐκὼν μὴ τιμῷ εἴτε ἀκασίως, καὶ εἰ μὴ πᾶντας. BL.

ἄλλως. ἦτοι ἐννοήσας θῦσαι ἐπελάθετο, ἡ οὐδὲ ὅλως ἐπενόησεν. AD.

ἡ διπλῇ δέ, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἐκ λάθετ' οὐδ' ἐνόησε, ὥστε τὸ αὐτὸ δι' ἁπλῆς. ἐκ ἐνόησε δὲ δι' ἁπλῆς τὸ μὲν γ' ἐλάθετο, ἐκὼν παρεπίμψεν, τὸ δὲ οὐκ ἐνόησεν, εἰς τὴν ἀρχὴν κατὰ τὴν ἔχιν. Α.

538. πρῶς Ἀχιλλεῖ τὸ δῖον γένος· ἐδόξατε γ' ἐπὶ θεῷ 30 τάσαι τὴν λέξιν. ὁ δὲ Νικάνωρ ἐπὶ Ἀρτίμυδος. BL. καὶ γ' λέγει, γηοῖν „αὐτὰρ καὶ ἐγὼν ἔρξαιμι, διοτρεγέας, ὡς ἀγορεύεις” (Od. 13, 147), ἀγορεύον ὅτι κελαινός ἐστιν. LV.

539. ἐπὶ: οἱ μὲν ἀνασφάτουν, τὸ ἢ ἐπὶ ὥρουν· οἱ δὲ ἐκδοξάμενοι χλοῦνται τὴν χλόην ἐνέκλιναν, ἵνα γένηται τὸ 35 ἔξῃς ἐπὶ τὴν χλόην. ABL.

χλοῦσθαι: οἱ μὲν ἀφρίσθαι χλοεῖν γ' τὸ ἀφρίσθαι τινος ἀφρίσθαι λέγον. ἄλλοι δὲ κακῶρον· καὶ γ' τὸν ἀρχαῖον ἱερὸν ὄντα τὸν ἄνθρωπον ἀφ' ἐσπέρης καθ' ἑαυτὸν ἀπὸν ἔθηκε χλόην. Ξενοφῶντα δὲ γένος τι Ἰνδῶν γάναι 40 τὴν χλόην εἶναι, καθάπερ καὶ παρ' Ἀχιλλεῖ ἐν Ἰδωνοῖς „μακροσκέλης μὲν ἄρα μὴ χλόης τις ἦ.” τινὲς δὲ τὸν τὰ Ἀσιακὰ ἀναγρηγνύοντα Νέαν τὸν τὴν ἰατρικὴν καλεῖσθαι περὶ Κελυδῶνα, ἐν ᾧ τὸν κάπρον διατρέβειν, καὶ διὰ τὴν χλόην προσεγορευθῆναι. τινὲς δὲ ἐπὶ τὸ αὐτὸ παρατεί- 45 νον τὸν ποιητὴν σὺν ἄρσιον εἰρηκεῖναι. B.

οἱ μὲν τὴν ἑσπέρην κινέμενοι γ' πρὸς τὰ γυναικῶν πυρ- τοίβον· καὶ ἀρσινόεω γένος. οἱ δὲ τὸν ἐν χλόῃ ὀμῶντα τὸν γ' οἰκοτροφῇ σιγᾷ φησιν· οἱ δὲ τὸν εἰς γῆν καταβάλλοντα τὸ γυναικῶν. ἄλλοι δὲ τὸν ἐπὶ Χλόῃ, χωρὶς ἑω 50 καλεμένῳ, ἐνδιατρέβοντα. ABL.

540. ἔρδ' εσκεν: Ἀμμώνιος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐπὶ Πλε- τωρος μετενηνεγμένων ἐξ Ὀμήρου διὰ τοῦ ἔ' προσέφηναι ἔρδ' εσκεν. Α.

Ἀμμώνιος ἔρδ' εσκεν. L.

ἔθων: εἰδοσμένος τοῖς τόποις διατρέβειν. οἰκία δὲ νωρία τῷ περὶ κυρτῆς ἡμαρτηκῆτι. Α.

τὸ ἔθων ὁμοῖον τῷ „ὡς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθων” (Π. 16, 260), τῷ ἔθων ἔθων ἐπιφοιτῶντες. καὶ οἱ ἔθων δὲ ἐντέθεν. BL.

ὁ τὰ συνήθη πράττων. καὶ „παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθων” παρὰ γὰρ τὸ ἔθων τὸ ἐθέρω καὶ ἐθιράζειν τὸ ἐπι- 55 λείπειν τριχῶν. L.

ὅτι οἱ γλωσσογόμοι τὸ ἔθων ἀποδιδύασι βλάπτειν· ἐπὶ δὲ ἔθων ἐπιφοιτῶν. Α.

ἡλῶς τὸ ἔθων, καθότι ἐθιδμαίνεσθαι καὶ ἐκ τῆς συν- λοιπῆς „ἡ ἐ μάλις” εἰώθε' (Π. 5, 766). καὶ ἄλλως τὸ ἔθων τῷ ἔθων ὁμοῖον, εἰ μὴ εἴη ἀντωνυμιᾶν ἐξ ἀπαβολῆς τῷ ἔθων ἔθων. τὴν γ' ἐπὶ τινῶν φερομένην ἔθων παρὰ τῶν 60 τῶν. Α.

541. προδ' ἐλυννα: ἡ διπλῇ, ὅτι ἄλλα ἐπ' ἄλλων ἔνοι δὲ προδ' ἐλυννα. Α.

τὰ ἄλλα ἐπ' ἄλλοις προτιθέμενα, ὁ ἐπὶ συνεχῇ. φησὶ γὰρ καὶ „σῆκος σῆκος προδ' ἐλυννα” (Π. 13, 130) καὶ „ταῖς 65 θάλασσιν” (Π. 15, 479). BL.

542. μήλων: ἐξ ἐνός τὸ πᾶν „καὶ μήλων ἀγλαῖα ποι” (Od. 7, 115). μνησφόρον δὲ καὶ τὴν Διμήτην μῶσιν. BL.

ὅτι μήλων πάντα τὰ ἀκρόδοντα ἔλεγον οἱ παλαιοί, καὶ ἔμεις εἰδικῶς καὶ ὅτι εἰσθὲν ἡ σὺν προδ' εἰς ἔλυννα.

543. Μελέαγρος: ἴσως ὅτι πρῶτος ἔβλεπεν ἡμᾶς ἡ Ἀταλάντη· Μελέαγρος δὲ παρὰ τὸ ἐν μελέτῃ τῆς 70 εἶναι· κρηνοῖ γ' οἱ Ἀτταλῶι. BL.

546. πωρῆς ἐπέβησ': ἀντὶ τῷ ἀποκτείναντα κατὰ τὴν ἐποίησεν. Α.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐκ τῆ παρακολοβῆτος σημαίνει ἀντί- 75 καὶ ὅτι διὰ πρὸς ἔθωντον. Α.

ὁ ἔθων μόνον, ἀλλὰ καὶ τελεστήσας διὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν χηρ. ἀλεγείνης δὲ, ὅτι ἀλεγείμεν ἐπὶ τοῖς ἀποθνήσκον- 80 σιν. BL.

548. ἀμφὶ σῶδες κεφαλῇ: δείκνυσιν ὅτι οἱ Θεοφί- 85 βεις περὶ τῶν ὀδόντων ἀξίον διατρέβοντ' πρὸς ἀλλήλους. ἰατρικὴ δὲ τὴν Ἀταλάντην, αἰδόμενος τὸν Ἀχιλλεῖ. BL.

ὡς καὶ τῆς κεφαλῆς τῷ δέματι προσεχομένης, καὶ τὰ συνέκειτο δοθῆναι ἀριστεῖα τῷ πρῶτον βαλόντι τὸν ὀδόν- 90 τῶν δὲ ἀπὸ τὸ Μελέαγρος ἐδωρήσατο Ἀταλάντῃ τὴν ἰατρικὴν, Ἀρχάδῃ τὸ γένος, λαχόντες δὲ αἰτὴν οἱ μνηστῆρες τῷ Μελέαγρῳ ἀφελαντο τὰ πρῶτα τῆς κόρης. ἐπ' ᾧ ὁ ἄν- 95 δρας ὁ Μελέαγρος διαχρήσατο αὐτοῖς. λυπηθεῖσα δὲ τῇ τοῖς ἀδελφοῖς Ἀλθαία ἡ τῷ Μελέαγρῳ μήτηρ κατέφλεξεν τὸν ἐπὶ Μοιρῶν αὐτῇ δοθέντα δαλόν, ὅντα συνκτείναν- 100 τῆς Μελέαγρος ζωῆς, ᾧ συνδιωθήρη καὶ ὁ Μελέαγρος. ABL.

551. κακῶς ἦν: ἑλλειπτικόν· ἴσως ἀντὶ τοῦ κακῶς ἦν ἔχοντα τὰ πρόγματα τοῖς Κερήραιοις. L.

οὐδ' ἐδύναντο: ἐν τῇ Ἀριστοφάνους οὐδ' 29 (λέσκον. 2) ἵσται Ὀμηρικόν· οὐδ' ἔθηκε προορέων (II. 21, 366). AL.

554. οὐδ' ἀνεί: ἡ διπλή, ὅτι οὐδ' ἀνεί ἀντὶ τοῦ οὐδ' ἀνεί ποιεῖ, ὅμοιον τῷ „πάντας μὲν ὅ' ἔλπει” (Od. 2, 91) ἀντὶ τοῦ ἐλάττειν ποιεῖ. A.

ἄλλως. οὐδ' ἀνεί ποιεῖ, ὥς τὸ μέλνει. 2 ὅτι μὲν ἀνθρώπων τὸ πάθος, οἶδεν, ἀλλὰ περιγίγνεσθαι παραινέει, καὶ 10 ἡμῶς μὲν αὐτῆς ἐκτρέψει, Ἀχιλλεὺς δὲ συγγινώσκει. ABL.

555. καθύλου τὸ φιλῆ· οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ τότε φιλῆ ἡ μήτηρ. BL.

Ἀλθαία: ὤδε μὲν κήριον, ἀλλὰ καὶ δὲ ἴδος γυνῆ. σημαίνει δὲ τὴν ἀρετὴν καὶ δεινότην μαλίστην, ὅποῖόν τι καὶ 15 ἐπὶ μήθῃς, 23 ἥς ἡ καλαμίνθη. περιβλητικῶς κατὰ λόγον παρενθέσεως τὴν περὶ τῆς Κλειοπάτρας ἱστορίαν παρενέθετο ὁ ποιητής. L.

556. Κλειοπάτρα: Κλειοπάτρα Ἰδα καὶ Μαρπησσης τῆς Εὐνήρου θυγατρὸς, γυνὴ δὲ Μελέαγρος. A.

557. κέρη Μαρπησσης: Ἰδας ὁ Ἀγαμέμνωνος μὲν παῖς καὶ ἑπικλῆσιν, γόνος δὲ Ποσειδῶνος, Λακεδαιμόνιος δὲ τὸ γένος, ἐπιθυμῆσας γάμου παρὰ τῆς Εὐνήρου τὴν ἐν Χαλκίδι, καὶ ἐντεθῆναι ἀρπάζει τὴν Εὐνήν θυγατέρα Μαρπησσαν. ἔχον δὲ ἴσως Ποσειδῶνος ἡπύχεται. ὁ δὲ Εὐνήρος 25 εἰς ἐπικλήσιν ἐξῆλθε τῆς θυγατρὸς, ἐλθὼν δὲ κατὰ τὸν Ἀνκόρμαν ποταμὸν τῆς Αἰτωλίας, μὴ καταλαβὼν, ἐκτὸν ἐκεῖ καθέκκεν· ὅθεν ὁ Ἀνκόρμαν Εὐνήρος μετωνομάσθη. κατὰ δὲ τὴν Ἀθήνην ἀπαρτήσας ὁ Ἀπόλλων τῷ Ἰδῷ λαμβάνει τῆς Μαρπησσης· ὁ δὲ ἔπειτα τὸ τόξον καὶ διεφύρετο περὶ 30 τῆς γῆς. οἱς χρητὴς ὁ Ζεὺς γενόμενος αἰρεῖται τῆς γῆς ἐπὶ τῇ Μαρπησσει τῷ Εὐνῷ. ἡ δὲ δεισάσα μηδ' αὐτὴν ἐπὶ γῆρ κατὰ τὴν ὁ Ἀπόλλων, αἰρεῖται τὸν Ἰδαν. ἔτι δὲ Σιμωνίδης (ὡς διάσημον οὖν V) τὴν ἱστορίαν περιεργάζεται. BLV.

Εὐνήρος Ἀρεῶς παῖς, βασιλεὺς Αἰτωλίας, ἔχων θυγα- 35 τέρα ἐπὶ τῇ Εὐνῇ Μαρπησσαν τένομα, τὰς μνηστευόμενας αὐτὴν προεκαλεῖτο εἰς ἐμαρτυρίας ἀγῶνα, λέγων ἐκδοῦσιν τῇ διαφενέοντι αὐτὸν διώκοντα. τοὺς δὲ λειψθέντας κατατομῶν, ἐκείθι τὰς κυφαλὰς ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς οἰκίας εἰς κατὰ πλῆξιν τῶν λοιπῶν. πολλῶν τοίνυν ἤδη ἀν- 40 ρημάτων, Ἰδας Ἀγαμέμνωνος μὲν υἱός, παῖς δ' Ἀλκίονος Ποσειδῶνος, τελευταῖον λαβὼν παρὰ τῆς θυγατρὸς ἴσως ποδωκεσάτος, ἤρπασε τὴν κόρην χορεύσαν ἐν Ἀργεῖμυδος. Εὐνήρος δὲ ὡς ἐκ ἡδονῆς καταλαβὼν, ἀποσπάζας τὰς ἵππους 45 ὅς ἔχεν, ἐξήρπασεν αὐτὸν εἰς τὴν θάλατταν, μάλλον δὲ εἰς Ἀνκόρμαν ποταμὸν, ὅς ἀπ' αὐτοῦ Εὐνήρος προσήγορεθῇ. διαφευγόντι δὲ τῷ Ἰδῷ τὸν κίνδυνον Ἀπόλλων ἠναντίοντι περὶ τῆς κόρης, βαλόμενος ἀγαρῶν αὐτὴν. προϊόντων δὲ αὐτῶν εἰς μάχην, Ζεὺς πέμψας Ἑρμῆν ἐπὶ τῇ κόρῃ 50 ἔλκει ὅν ἄν βέβηθῃ. ἡ δὲ εἰλετο τὸν Ἰδαν, ἐκλαβήθεα μὴ γηράσκων αὐτὴν ἀπολήνῃ Ἀπόλλων. BD.

καλλισφύρου: σημεῖον ἐστὶ συμμετρίας σώματος· ὡς ἐπὶ πᾶσι γ' παχέται τὰ κάτω αἰ γυναικες· αἱ γ' παχέται τοῖς ἰσχυρῶν ἐν ἀγαθῇ. τὸ δὲ ὅλιν εἶδος ἐκ τῶν σφύρων καὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ὕψους ὁρᾶται. BLV.

559. τῶν τότε: ἰσχυρότερον τὸ ἀκριβὲς περὶ τὴν ἐκείνη ἰσοποιῶν. ὁ μὲν ἐν Φοῖνι κέρτισον εἰπὼν τὸν Ἰδαν, ἵνα μὴ δόξῃ καὶ τῷ Ἀχιλλεῶς αὐτὸν προτιμητέον, ἐπὶ τῇ 5 „τῶν τότε.” τῷ δὲ Νέστορι ἀθωπεύτως εἰρηδῷ „ὅ γὰρ πᾶσι τοῖς ἴδον” (II. 1, 262). BL.

562. Ἀλκινόη: ἀντὶ τοῦ Ἀλκινόη. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἐν ἄλλ' αὐτῇ. BL.

ἡ διπλή, ὅτι ἐ τὴν Μάρπησσαν ἀλλὰ τὴν Κλειοπάτραν. Κῆρς ὁ Φωσφῆρος τῆς ἀστὸς, γῆρας Ἀλκινόη τὴν Αἰδῶν, μέγα φρονήσας ἐφ' αὐτῷ θεὸς ἐβόλετο νομίζεσθαι· διόπερ 10 ἡ τε γαμειτὴ διὰ παντὸς ἐκάλετο Αἰα αὐτὸν, κακῆτος Ἦραν τὴν γυναικα. Ζεὺς δὲ ἀγανακτήσας μετέβαλεν αὐτοὺς εἰς θῆρα χωρὶς ἀλλήλων βιοῦντι· ἐκλήθη δὲ ἡ μὲν Ἀλκινόη, ὁ δὲ κῆρς. παρὰ δὲ τοῖς ἀγνῶστοις τῆς ἀλκυνῆς τι τοῖς 20 σῶσιν. Ζεὺς δὲ θεασάμενος αὐτὴν κλάσας, κατελίσσας ἐπέταξε τοῖς ἀνέμοις, καὶ ὅν κερὸν ἡ Ἀλκινόη τίεται, μὴ πρὶν μέγιστον ἴδ' ἡμῶν τῆς γαμῆτος ἀδύνατον. οἱ δὲ γονεῖς ἀπὸ τῶν αὐτῇ συμβεβηκότων τὴν Κλειοπάτραν αὐτῶς ἐκάλεσαν, ὡς Μεγακλῆσιν καὶ Εὐρυπύκῃ καὶ Ὀδυσσεῖ καὶ 25 Νηοπτόλεμον· „ἴπω” γ' „εἰδῶ” ὁμοίᾳ πολέμοιο” (440). ἔκλειαν ἐν ἡ Μάρπησσαν καλοῦσα τὸν ἄνδρα Ἰδαν, ὅτι αὐτὴν ἤρπασεν ὁ Ἀπόλλων. ABL. ἡ ἡ μήτηρ Ἀλθαία. A.

ἰπῶν μόνον: ἀντὶ τοῦ φερώνυμον καὶ ἀπὸ συμβεβηκότος οἰκείως κείμενον. τὴν Κλειοπάτραν ἐν, φησί, παρῶν ἡμῶς καὶ Ἀλκινόη ἐκάλεσαν διὰ τὸ τὴν μήτηρα Μάρπησσαν δίκην Ἀλκυνῆος κλάσας, ὅτι ἀφῆρτο αὐτὴν ὁ Ἀπόλλων. ABD.

564. Ἀρίσταρχος δ' μιν, ὅτι αὐτὴν. AL.

ἔπει: οὕτω Ζηρόδοτος χρονικῶς. A.

ἀφῆρ πασεῖ: γράφεται ἀνῆρ πασε. A.

567. κασιγνήτοιο φόντοιο: διὰ τὸν φόντον τῶν ἀδελφῶν· ἀπέκτανε γ' Μελέαγρος τὰς ἀδελφὰς τῆς μητρός αὐτῆς. ἡ ἀντὶ τοῦ κασιγνητικῆς φόντος· ἐ γ' ἡς ἦν ὁ ἀνῆρ- 5 μῆτος τῆς Ἀλθαίας ἀδελφός, ἀλλὰ πλείος, Ἰφικλος, Πυλῶν, Φάων, Εὐρύπυλος, Πηλεΐππος. DL.

κασιγνητικῶ, ὡς „γενναῖά τε θῆρατο μαλῶν” (II. 24, 58), εἰ μὴ καὶ Ὀμηρον εἰς ἐξ. δύο δ' ἦσαν, Κλυτίος καὶ Προκῶν. L.

κασιγνήτοιο ὡς Ἀδμήτοιο. τινὲς δὲ προτιμῶσιν ὡς λευκοῖο, ἵνα γένηται κασιγνητικῶ· ἡ γ' Ἀλθαία, φη- 5 σάν, ἐχ' ἵνα ἔχεν ἀδελφόν. δόναδ' ἔμντοι καὶ τὸ συγγενέον ἐκτὸν ἰσοδυνάμειν τῷ κασιγνητικῶ. ἀδελφαὶ δὲ Ἀλθαίας Ἰφικλος, Πυλῶν, Φάων, Εὐρύπυλος, Πηλεΐππος. ἔτι δὲ Ἀρίσταρχος, τῷ ἀδελφικῶ. A.

τῷ ἀδελφικῶ. ἡ διπλή, ὅτι λέγει ἡ περὶ. δόναδ' δὲ καὶ 50 ἔνδος καὶ πλειόνων ἀδελφῶν. AB.

568. χερσὶν ἀλοῖται: ταῖς χερσὶν ἑλκῆται· ὅθεν καὶ

πατραλαίας ὁ τὸν πατέρα τύπτων. εἶχον δὲ οἱ ἥρωες τοῖς μὲν θρανίοις θεοῖς ἄνω τὰς χεῖρας ἀνέχοντες „μεγάλ' ἐν-
χετόντων ἕκαστος" (Π. 8, 347). τοῖς δὲ θαλασσίοις „πολλὰ δὲ μητρὶ φέλλῃ ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς" (Π. 1, 351), εἰς
θάλασσαν δηλονότι τοῖς καταχθονίοις δὲ κύπτοντες τὴν γῆν, ὡς ἐνθάδε φησὶν. ABD.

ἡ διπλῇ, ὅτι οἱ τὰς χθονίας θεὸς ἐπικαλέμενοι ταῖς χερσὶ τὴν γῆν ἐπέκρουον. A.

569. ἡ διπλῇ ὅτι ἐπικαλεῖται μὲν τὸν Ἀἰδὸν καὶ τὴν Περσεφόνην, ὑπακούουσι δὲ αἱ Ἑρινύες ὡς ὑπηρετίδες. AB. 10

570. πρόχρυν καθεζομένη: παντελῶς καθήμενη, ὅλη περιμένη, ἵνα πλέαν ᾖ τὸ πάθος. οἱ γλωσσογράφοι, ἐπὶ γόνυ. L.

τὸ πρόχρυν σημαίνει δύο· τὸ πρόχρυν, ὡς ἐνταῦθα, καὶ τὸ παντελῶς, ὡς τὸ „πρόχρυν, ἐπὶ πολλῶν ἐπὶ γόνυ" ἔλυσεν (Od. 14, 69). B.

571. ἡ διπλῇ, ὅτι αἱ Ἑρινύες ὡς περ ὑπηρετίδες ὑπακούουσι, καὶ ὁ μᾶχις τὸ „κικλήσκουσ' Ἀἰδὸν καὶ ἐπαινήν Περσεφόνην" A.

Ἑρινύες παρὰ τὸ ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ καὶ οἰκεῖν, ὃ ἐστὶ τῇ γῇ καταχθονία καὶ ἡ δαίμων. ἡ οἶοντι ἀρανίς τις οὖσα, ἡ τὰ αἰσῶν ἀνύσσει καὶ ἐκτελέσει. AD. ἡ εροφοῖτις δὲ ἡ ἐν τῷ σκότῳ φοιτῶσα· αἱ ποινὰ καὶ ἀποροφῶντες ἔρχοντο. AB.

τὰ εἰς τὴν παρῶντα θηλυκά, παρακείμενα τοῖς εἰς τὴν ἀρσενικοῖς βαρυνόμενοις, προπερισπᾶται, εἰ φάσει μακροῦ χρόνου. BL.
παραλήγοιτο, προσηγορίας πολυηθίς ἀλλεῖς πλανήτης πρεσβυ-
της. ἔτιος δὲ καὶ ἡ εροφοῖτις. ὅσα δὲ παρὰ τὸ πωλεῖν ἐστὶν, ἀνεβίβασε τὸν τόνον, ἐρτύπωλις ἀλφειόπωλις· ἀλλ' ἐν καὶ ὅσα παρὰ τὸ κοῖτος, παρακοῖτις ἔκοιτις. τὸ μέντοι δολό-
μητις ἐκ ἐστὶ θηλυκόν, ἀλλὰ καὶ ἀρσενικόν· καὶ ὅπως τὸ μὴ-
της ἔγκυς, ὡς τὸ πολύμητις δολόμητις. καὶ ἐστὶ σύνθετον. A.

γράφει καὶ ἡ εροφοῖτις, ἡ διὰ τὴν σκότας ἐρχομένη. A.

573. δοῦπός ἐστι ψόφος δέος ἐμποίων τοῖς ἀκούσιν. B. ὁ μῦθος δὲ παρὰ τὸ πάντας ὁμῶς ἄδαν, ὃ ἐστὶ βοᾶν. V.

574. τὸν δὲ λίσσοντο: ἔτιος Ἀριζαρχος, ἐλίσσ-35 λέει. ABL.
σονται, δι' ἐνός L. A.

575. ἡ ῥῆσις: ὅτι ἐνταῦθεν Σοφοκλῆς ἐν τῷ Μελέαρχῳ τὸν χορὸν ἀπὸ ἱερῶν παρήγαγεν. A.

ἐνταῦθεν καὶ Σοφοκλῆς τὸν χορὸν Οἰδίποδος ἐξ ἱερῶν ποιεῖ. L.

576. ὑποχόμενοι μέγα δῶρον: βραχὺ διασαλεύειν ἐπὶ τὸ ἀμύνειν, σικτίον δὲ κατὰ τὸ τέλος τῶ ἐλχον. ἀπ' ἄλλης δὲ ἀρχῆς ὑποπόθι πιότατον, καὶ ὑποσικτίον ἐπὶ τὸ ἐραννῆς. A.

578. ἡ διπλῇ, ὅτι συντελικῶς τὸ ἐλέσθαι. A.

579. πεντήκοντόχρυν: πενήκοντα ἀλλέχρυν· γῆς γὰρ μέτρον γῆς. οἱ δὲ πενήκοντα λεγόντων. AD.

ἐπίτηδες καὶ ταῦτα λέγει, ἵνα τὰ Ἀγαμέμνονος δῶρα διεῖξη μέγιστα. γῆς δὲ ἐστὶ μέτρον γῆς, μικρῷ τῶν δέκα ὀργυῶν ἔλασσον. BL.

580. ἡ μισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν: διὰ τῷ σ, ψιλῆς γῆς.

ἔτιος αἱ Ἀριζαρχοι. δῆλον δὲ ὅτι ἐλλείπει ἡ εἰς, ἵνα εἰς ἄροσιν. A.

ψιλὴν διὰ τῷ τ, ἥτοι γυνὴν φυτῶν. λέπει δὲ ἡ εἰς ἵνα εἰς ἄροσιν. BL.

581. ἐπ' ἑμβεβαῶς: εἴτε ἐν μέγας λόγῳ ἐπεμβεβαῶς ὡς ἐμμεμαῶς, εἴτε τῇ οὐδὲ γενικῇ συνάπτει, οὐ δύναται ἀναστρέφεται· συνήλειπται γὰρ. A.

583. σείων: πρῶτος κινῶν διὰ τὸ γῆρας. ταῦτα δὲ ἐποῖον ὅτι ἤδη οἱ πολέμοι τὸ τεῖχος ἐμφέβαινον. BL.

ἡ διὰ τὸ ἐπικίνδυνον, ὡς καὶ τοῖς πολέμοις μέσον ἦν τοῦ τεῖχος. A. κολλητὰς δὲ σαρίδας περιφραζικῶς θύρας, ἀπὸ τῶ καλῶς συνηρμόθαι. AD.

584. κασίγνηται: κατὰ τὸ θηλυκόν, κασίγνηται, Ἀριζαρχοι. ἔχει δὲ λόγον καὶ ἡ διὰ τῷ σ· κατὰ τὸ Ὅμηρος πλεῖστος εἶδον ἀδελφοὶ τῷ Μελέαρχῳ „καὶ ὅτ' Ὀνῆρος μεγαλήτορος υἱὲς ἦσαν, ἐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἐν, θάνατος δὲ ἐστὶν θὰς Μελέαρχος" (Π. 2, 641). καὶ συλληπτικῶς μετὰ τῶν ἀρσένων καὶ τὰς ἀδελφὰς ἀπεξέον Γόργην καὶ Ἀηΐανειραν, Ὁργὴ καὶ Ἀηΐανειρα καὶ Πολυζὸ καὶ Ἀδωνόη. V.

γράφει μὲν κασίγνηται κατὰ Ἀριζαρχον, δέονται δὲ μᾶλλον κασίγνητοι· πλεῖστος καὶ αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ ἦσαν „καὶ ὅτ' Ὀνῆρος μεγαλήτορος" δέονται δὲ συλληπτικῶς μετὰ τῶν ἀρσένων καὶ αἱ θηλεῖαι ἀπέεσθαι· παρακαλεῖ δὲ καὶ ἡ μὴ τῆς, ἡ αἰτία τῆς Μελέαρχου ὀργῆς, ὡς καὶ Ἀργυ-
25 μων. BL.

586. οἱ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι: ὡς οἱ ταῦτα ταῖσιον δὲ εἶρε παράδειγμα τὸ (πάν δὲ εἶρε πρόσωπον V) ἱκανὸν πρὸς πειθῶ. BL.

κεδνότατοι: ὅτι σωφρονέσονται. ὁ δὲ Σιμωνίδης καὶ 30 δνδς τὸς φέλλας. V.

590. παρακοῖτις: καὶ πῶς ἐκ ὑποπὸν γυναικὶ μόνῃ πεῖθειται; ἡ ὅτι ὁ καιρὸς ἦν ὁ πεῖθων, ἐκ δὲ ἔρωτος. ὅτι τὸ ἐ γυναικοκρατεῖται, δῆλον· ἐ καὶ ἑρωτικοῖς αὐτῇ ἐχρήσαντο ῥήμασιν, ἀλλὰ πεφθέρτος τοῦ θυμοῦ τότε παρακα-
40 λῶνται.

593. ἀμαθύνει: ὅτι ἄμαθον ποιεῖ. ἔτιος δὲ λέγει τῇ παιδείσιμον κόνην. ὁ δὲ Αἰχύλος ἐπὶ τῷ διαφθεῖρεν· ψιλῶς τέταρτε, περὶ τῷ Ἀκταίονος λέγων „κύνες διημάθονον ἔν-
40 δρα δεσπότην." A.

σποδὸν καὶ κόνην ἐργάζεται, ἦν καὶ ἄμαθον εἶπεν „τὴν γὰρ ὁ ἀμάθῳ βαθεῖς" (Π. 5, 585). BLV.

594. ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει τέκνα δὲ δέχοιτο ἄγουσι. A.

598. εἶξας ὃ θυμῷ: πάλαι ὅτε ὠργίζετο, οὐ νῦν δὲ 45 ἤμυνεν. ἡ θυμὸν τὸν ἐπιλοχισμόν φησι· τὸς καὶ ἀνυπακούει παρὲς τῇ γυναικὶ πέπεισται. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐ τῷ θυμικῷ πᾶσι λέγει, ἀλλὰ τῇ ἐστὶ θυμῷ. ὑποχωρήσας, ἀντὶ τῶ ἐκ ἀντιπαθέμενος. A.

600. μὴ μοι ταῦτα νύδῃ φρεσὶ: μόγις παρήσθηται 50 ζεται, καὶ ὡς μέγα κακὸν ἀπέχεσθαι αὐτῷ. BL.

601. φίλος: Ἀττικῶς φίλος. A.

ριστήν αὐτῶ τὴν παράδοον ἐποίει. BLV. ὅτι δὲ πάντοθεν ἰσότημος αὐτῶ διὰ ὁργίζεται. LV.

625. ἴομεν: εἰ τὸ μὴ ἀπὸ δεήσεως ἄρξαιθι, ἀλλ' ἀγα-
ρυκτοῦνται. πολλὴν δὲ ἐμφαίνει μεγαλοφροσύνην, κελεύων
ἀπαλλάσσεσθαι. BL. ὁμοίον ἐστὶ τῷ „εἰ μὲν δὴ νόσον γε μετὰ 5
φροσίν.” LV.

μύθοιο: τῆς πρεσβείας· οἱ δὲ τῆς εὐσεύς. V.

626. ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα: ὑποκνίξει, μή ποτε
πορισόμενοι μηχανὴν σωτηρίας ἐδεῖσθωσιν αὐτῶ. ἅμα δὲ
καὶ τὸ πλῆθος τῶν καρδοκύντων δυσωπεῖ Ἀχιλλεῦ. ἔοικε 10
δὲ δηλοῦν ὡς οὐ δευτέρας ἀπάντων δεήσει πρεσβείας. ἢ
ἐλέγχει τὸ ἀπηνές αὐτῶ διὰ τῶ „καὶ ἐκ ἀγαθόν” BLV.

628. οἱ νύ που: κοινοποιεῖ τὴν ἔβρον. V.

630. σχέτλιος: ἴδιον τῶν θυμωμένων μὴ πρὸς τοὺς
μικρομένους ἀποτεινέσθαι. τὸ δὲ „ὅδε μετατρέπῃ φιλότιτος 15
ἑταίρων” παρόρησιν λέγει, καὶ ἐκ Ἀγαμέμνονος μίμνηται,
ἀλλ' ὡς Φοῖνιξ λέγει (531) „οἱ τε σοὶ αὐτῶ.” BL. διω-
σύρει δὲ τὴν αἰτίαν τῆς ἔχθρας. V.

632. καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο: ἡ διπλῇ, ὅτι
παρεῖδ' ἐπὶ δέσεις καὶ πτώσεις ἐν γέλακῳ, ἀντὶ τῆς καὶ μὲν τίς 20
τε παρὰ κασιγνήτε φρονέως. καὶ πρὸς τὸ ἡρώϊκον ἔθος. A.

Ἀριζαρχος διὰ τῶ γέ, καὶ μὲν τίς γε κασιγνήτοιο, ὃ ἐστὶ
κασιγνήτου. A.

631. ποινὴν: ἔθος γὰρ ἦν τοῖς συγγενέσι διδόναι, πρὸς
τὸ μὴ πλεονεξεῖν ἐν αὐτοῖς φέγγειν. λέγει δὲ, μὴ λαβὼν ἐκεί- 25
νος ἐκ ἐξ μόνον ἐν αὐτοῖς φέγγειν. BL.

διὰ τῶ ἡ αἰ Ἀριζαρχα τεθνηῶτος. A.

636. σοὶ: ἐντέχνως ἢ μετάβασιν ἐκ τῶ περὶ αὐτῶ λόγου
εἰς τὸν πρὸς αὐτὸν ἐγένετο. χρῆται δὲ παρόρησιν ὡς ἀν-
δρείος ἢ ὡς συγγενῆς. BL.

637. εἴνεκα κοῦρησι: ἵνα μὴ διὰ ἀκολασίαν ἀλλὰ διὰ
γέρας μικρὸν δοκῇ λυπεῖσθαι. καὶ ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς εἰς γυναῖκα
ἡδικοῦσθαι ἔφη, ἔτος δὲ κόρην αὐτὴν φησι, διασύρων αὐτὴ τὴν
πρόφασιν. καλῶς δὲ ταῦτα μετὰ τὴν πένην τῶ θυμῶ. BLV.

638. ἐπτά: ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος ἐλέγχετο γράφων 35
„ἔξ, αὐτὸν ἐπιδόματὴν Βρισηίδα.” χωρὶς γὰρ εἰσιν αἱ ἐπτά. A.

639. ἔτως ἐπὶ τῇσι ἐν ἀνάσσει, ἐπὶ ταῖς Λεσβίοις. A.
Ἰλαον: μεγαλοφροσύνης θωπείας ὁ λόγος μετέχει θεοποιεῖ
γὰρ αὐτὸν διὰ τῶ Ἰλαον. L.

640. αἰδέσσει δὲ μέλαθρον: ἀξιολόγῳ ὀνόματι ἵκε- 40
ταίει τὸ γὰρ αἰδέσσει μέλαθρον τὰς πρόσφρυγας τῆς ἐσίας
λέγει, αἰδέσσει. τὸ δὲ ὁμοιότατον καὶ ὁμόσερον προτείνας
καὶ πολέμιον ἀνελίγησεν, ὡς καὶ τῶ οἴκα συμπρεσβεδόντος. L.

641. πλῆθος ἐκ Ἀναων: ὅτι Ζηρόδοτος γράφει
ἀθρόοι ἐκ Ἀναων. πῶς δὲ ἀθρόοι ἐληλυθέναι δύνανται 45
δύο ὄντες; A.

ἐκ τῶ πλῆθος ἦκεν φήσας τὰς ἐννεσάτους καὶ συγγεν-
κωτάτας πολλὰ δι' ὀλίγων ἐσήμανεν, ὑπεροφίας ἐπιτιμη-
σιν, μετριότητος ὑπόμνησιν, αἰδῶ τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν,
ἔλεον ἱεσίας, ἐντροπὴν συγγενείας, καὶ οἷος ἂν ἔοικεν ἀνήρ, 50
ἀρετὴ μὲν ἴσος, ἀνθρωπισμὸς δὲ βελτίων, λόγος καὶ συμ-

βουλῇ, συγγενῆς δὲ γενναίος, ὥς μὴδ' ὀτιοῦν ἀνταπῶ
Ἀχιλλεῦ. LV.

645. εἰσώ: ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων διερρημένως 11
σουο. A.

646. ἀλλὰ μοι οἷδ' ἀνέται: πληρεῖς ὑπὸ ὁργῆς, καὶ
μεταφορᾶς τῆς φλεγμονῆς, ἢ καλεῖτο οἰδημα. D.

ὁμιλογεῖ θυμῷ κρατεῖσθαι διὰ τὸ δεινὸν τῆς ὀητορίας
ἢ σέπτομον. ὅτι δὲ ἰσχυρὸς ὁ λόγος, δηλοῖ τὸ „ὃ γὰρ πρὸς
πολέμοιο.” L.

647. μνήσομαι: πάλιν τῆς ἐξ Ἀγαμέμνονος ὑβρι-
στικῆς, δεικνὺς ὡς βέλεται μὲν εἶκεν, τὸ δὲ μέγεθος αὐ-
τῆς ἐκ ἐπιτρέπει. L.

ἀσύφηλον: ἀντὶ τῶ ἐπιδοῦμτος, μετὰ παραλογισμῶ
ἐβλαψεν, ἐστὶ δὲ ἀσύφηλος καὶ ὁ ἀπαίδευτος. ἐγένετο δὲ αὐ-
τῶ σοφὸς σοφηλὸς. σύνθεσις μετὰ τῆς αἰ εὐροῦσεως, ἀσύφη-
λος· μετὰβυλε τὸ εἰς τὸ εἶναι, καὶ γίνεται ἀσύφηλος, ὡς ἀγ-
ρις καὶ ἄγορις. A.

648. ἀτίμητον: ἄτιμον ἢ τὸν ἐν τιμῇματι πολιτείας
καὶ συναριθμώμενον· τιμητικοὶ γὰρ ἐκαλεῖτο οἱ ἐν ταῖς πο-
λεμιαῖς. D.

649. ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε: ἔχει τινὰ ἐλπίδα. καὶ
γὰρ, φησὶν, ἀποπρεσβεύσασθαι ἕξερων δὲ ταῦτα ποιήσασθαι.
σκληρὸν δὲ ἦν τὸ μετὰ τῆς προδέσεως εἰπεῖν ἀπέρχεσθαι. BL.

650. πολέμοιο μεδήσομαι: πρὸς μὲν Ὀδυσσεῖ ἀπο-
πλεῖσσεσθαι φησιν (ἐστὶ γὰρ αὐτὸν σφόδρα ἡ ὁργὴ ἐξέμεινεν),
πρὸς δὲ Φαίηκας ἤδη προαἰνόμενος σκέψασθαι περὶ τοῦ με-
νεῖν, τὸν δὲ Ἀλάντα αἰδεσθῆναι τότε ἐπιμνησθῆναι ἡνίκα πλε-
σίον γένωνται οἱ πολέμοιοι, ὅτε ἀνελπίστον τὴν συμμάχου
τοῖς Ἕλλησι καταστῆσαι θέλων ἔτε ἔτοιμον, ἵνα μὴ μέτρον 50
πεπονθέναι δοκῇ. BLV.

651. Ἐκτορα δῖον: ἐκ Ὀμηρικῶν τὸ ἐπιδέον, ἀλλ'
ὁ Ἀχιλλεὺς νεποίτηκεν αὐτό, λυπῶν τὰς Ἀχαιοὺς. καὶ Ὀδυσ-
σεὺς ἔλεγε (556) „γὼν δ' ἐπεὶ ἐκ ἐθέλω πολέμειν Ἐκτο-
ρίῳ”, ἐπαινῶν καὶ μεγαλύνων τὸν πολέμιον. BLV.

654. σμύξαι: τὸ καπνὸν μόνον διὰ τῶ πυρὸς ἀνέλ-
ει καὶ τῶ φεσθὶ καλεῖται. σμύξω δὲ τὸ θέμα, ἢ σμύσσω, ἢ
σμύγω. AB.

καὶ φθόνον ὑποσμύχειν ἢ χόλον. ἀπ' αὐτῶ δὲ καὶ τὸ σμύ-
γερὸν, ὃ ἐστὶν ἐπίπονον. L.

ἔτως σμύξαι. Ἀριζαρχος οἶδε καὶ τὴν φλέξαι γραφὴν. A.

655. τὸ μάχης ἐκατέρους δύναντο προσδίδεσθαι. A.
τὸ δ' εἶναι ἦθος ἐμφαίνει, καὶ διὰ τὸ ἀδελφον τῶν μελλόν-
των ἀσφαλῶς εἰρηται. L.

656. ἔκαστος: ἡ διπλῇ, ὅτι ἤρμοζεν ἐπὶ τῶν δύο λέ-
γειν ἐκάτερος, διὰ δὲ τὸ μέτρον, ἵνα τηρηθῇ τὸ τῆς λέ-
ξεως, ἔτως εἰρηται· καὶ γὰρ ἀρμόζει τῷ μέτρῳ τὸ ἐκάτερος. ἢ
δαί λέγειν ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν κερύκων λέγει ἔκαστος. A.

657. σπείσαντες: ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῶν Ἀριζαρχον λεί-
ψαντες, καὶ ἐν πολλαῖς τῶν ἀρχαίων. AL.

Πάτροκλος ἐ καλεῖ, ἵνα μὴ νῦν προσκέρσεως Ἀχιλλεῖ
ἕξερων μὴ πείσῃ. BLV.

657. ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς: ἡ διπλή, ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἑμ-
προσθεν ἡγήτο Ὀδυσσεύς, ἡγήτο δὲ διὸς Ὀδυσσεύς" (192).
καὶ ὅτι ὁ συμπεριφεύει ὁ Φοῖνιξ, ἐπεὶ τοὶ κῶν ἀποπροσφεύων
ἡγήτο. Α.

658. Πάτροκλος δ': καλῶς, καὶ παρόντων ἐκείνων. V. 5

660. ὡς ἐκέλευσε: Ζηρόδοτος ἐγκονέουσαι. L.

661. ὅ ἡ γὰρ τε: ὅ ἡ γὰρ ἐστὶ τὸ βάπτει. βαπτὼν οὖν
περιβόλαιον φησιν οἱ δὲ, τάνητα. οὐκ ἐστὶ δὲ ἡ κοίτη τῆ
γέροντι. καὶ ὁ Νέστωρ καθέδρει, ἐν τῇ ἐνὶ μαλακῇ" (Π. 10, 75). οἱ
δὲ ἐν αὐτοῖς τῷ Διομήδεος ὑπὸ κρασὶν εἶχον ἀσπίδας, καὶ αὐ-
τὸς ὄντων ὑπὲρρωτο βούδς ἀγρυπλοῖο" (ib. 155). καὶ ὅ ἡ γὰρ
οἱ βαφεῖς. ABL.

664. τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή: ὡς τότε νε-
νομισμένον. V.

ὅτι Ζηρόδοτος γράφει, „τῷ δὲ γυνὴ παρκατέλεκτο Κῆρ" 15
ἢν Λεσβόθεν ἦγε." πῶς δὲ δύναται ἡ Κερὴν Λεσβία εἶ-
ναι, εἰ μὴ ἄρα ῥητέον ὅτι τὴν Λέσβον τότε Κῆρες κα-
τέκον; Α.

Φόρβαντος: Φόρβας βασιλεὺς Λέσβου. V.

668. Σκῆρον ἐλόν: οἱ μὲν νεώτεροι ἐκεῖ τὸν παρθένον 20
νῶνά φασιν, ἔθθα τὸν Ἀχιλλεὺς ἐν παρθένου γήματι τῇ
Αἰθιδαιμῇ παρακλίνουσιν. ὁ δὲ ποιητὴς ἡρωϊκῶς πανοπλίαν
αὐτὸν ἐνδύσας εἰς τὴν Σκῆρον ἀπεβίβασεν, οὐ παρθένον
ἀλλ' ἀνδρῶν διαπραξόμενον ἔργον, ἐξ ὧν καὶ λυγρὰ δωρεῖται
τοῖς συμμάχοις. εἴτε δὲ τὴν Σκῆρον, ὅτι εἰς Αἰθιδά ἐστρα-
τολόγηται, διὰ τὸ εἶναι ἐκεῖ Δόλοπας ἀποσάντος τῆς Πηλέως
ἀρχῆς, „ἐπλεον εἰς Σκῆρον Δολοπιδά." τότε δὲ καὶ τὸν
Νεοπτόλεμον ἡ παιδοποιήσεται, καὶ δὲ ἐν τῇ ἐστὶ πύσης τῆς
παρουσείας τῷ πολέμῳ, ὥστε δύναται ὁ Νεοπτόλεμος δατυ-
καδικαίτης στρατεύειν. Ἐνταῦθα δὲ Διοτρεῖον καὶ Ἀριάνην, 30
ὅς Κρήτης ἀγαγὼν ἔκτισε τὴν πόλιν. οἱ δὲ ὁμιονόμεως δύο
Σκῆρος φασιν, ὅτι περὶ Αἰθιδά ἡ Σκῆρος. L.

Σκῆρος πόλις Φρυγίας. ἡ δὲ διπλή, ὅτι διὰ τέτων καὶ
τὴν Σκῆρον πεπολιορημένην ὑπὸ Ἀχιλλέως μετὰ τῶν ἄλ-
λων πόλεων παραδίδωσιν. Α. Σκῆρος δὲ πόλις τῆς νῦν μὲν 35
Φρυγίας, πρότερον δὲ Κιλικίας (ἡλικίας Α.). ἔστι καὶ μία τῶν
Κικλάδων, ἣν ὁ παρθένος ἀλλ' ἀγερτικῶς καταλαβὼν ἐλα-
φομαγνήσει. AD.

Ἐνταῦθα: ἣν διὸς εἶδος Διοτρεῖον. D.

671. ἐρέοντο: πάντες αὐτὸν ἐξερωτώσας, προσδοκῶντες 40
χρησθῆναι καὶ τῆς σφῶν σωτηρίας παρ' αὐτοῦ τεκμήριον ἐπαρ-
γῆς ἀνάσταθ. BL.

673. πολέμῳ: Ὀδυσσεύς: διὰ τὸ προσημασιώτατος εἶναι
τῶν ἄλλων τὸ πλεῖστον τῆς προσημασίας ἐκτεταγμένον. ὅθεν
καὶ Νέστωρ „Ὀδυσσεύς δὲ μέγιστος" (180) φησὶ, καὶ διὸς αὐ-
τὸν πρὸ τῶν ἄλλων ἐρωτᾷ. εἰ καὶ ἡ γυνή, ἀνδρείας οὐ
τόσον φρονίτης. BL.

673. 674. ἦτοι εἰκλὼν κατὰ τὸ τέλος τῆς εἰρήνης, ἵνα ἄφ' 50
ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκωμεν „ἦ ὅ ἔδιδαι νῆσοι" καὶ ὁ
λόγος ἡ πεντηκός, ἄρα βούλεται βοηθεῖν ἢ διασταλτέον ἐπὶ
τὸ ἄχαλῶν, ἵνα ἡ τοιούτος ὁ λόγος, ὡς εἰπεῖ μοι εἰ βέλεται

βοηθεῖσαι. Α.

674. ἀλεξέμεναι: ἐν ἄλλῳ ἀμυνέμεναι. Α.

ὁ περὶ τῆς ἀποδοχῆς καὶ τῆς δεξιάσεως αὐτὸν ἐρωτᾷ, ἡ
περὶ τῆς τῶν δώρων λήψεως: ἀλλὰ τὸ καιριώτατον πάν-
των προμαθεῖν πέλεται. BL.

ἡμιήσαστο τὸν σπεδάζοντα τὸ καιρὸν μαθεῖν. V.

678. σβέσαι χόλον: πυρώδης γὰρ ὁ θυμός. ἐνταῦθεν
δὲ καὶ ὠρίσαντο οἱ φιλόσοφοι „θυμός ἐστι ζέσις τῆς περὶ καρ-
δίας αἱματος." Α.

καλῶς τὸ σβέσαι: δίκην γὰρ πυρός ὁ θυμός τὰ ἐντός
ἐποσμέχει. BL.

679. σὲ δ' ἀναίνεται: ἐνχημῶνως ὁ κατήχωνε τὴν
κόρην: διὰ γὰρ τῆς σὲ τὴν συγγένειαν δηλοῖ. LV.

680. αὐτὸν σε: ὁ Ἀσκαλιωνίτης ὁρθοτονεῖ τὴν σὲ, ἵπαι,
φησὶν, αἰ μετὰ τῆς ἐπιταγματικῆς αἱ πρωτότυποι φιλοσύν
ὁρθοτονεῖσθαι. ἐχρῆν δὲ αὐτὸν ἐπὶ τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρῃ προσ-
ώπῃ ὁρίσασθαι, παραιτήσας δὲ τινὰ Ὀμηρικὰ ἄλλως ἀνε-
γνωσμένα δι' αἰτίας τινὰς „κτενέτε μ' αὐτὸν ἐλέει" (Π. 10,
240), „εἰ μὴ τις σαρπύνη." ἄλλως τε αἱ πρὸ τῆς αὐτοῦ αἰσιν
αἱ ὁρθοτονεῖσθαι, ἐκ αἱ μετὰ τὴν αὐτοῦ. ἐγκλητικῶς οὖν
ἀναγνώσειον. Α.

σημειώσας ὅτι ἀποτομώτατον τὸ τῆς ἀφύδα, ὅπως ἐν
πρώτοις εἶπεν, ἀπαγγέλλει, τὸ δὲ τελευταῖον, ὅτι ἐὰν συνε-
λκωθῶσιν ἕως τῶν αὐτοῦ νεῶν συμμαχήσει, παρακλίνουσιν,
ἵνα μὴ ἀμείλῃσι τῷ βοηθεῖν. Α.

681. σόηρι: καὶ μὴν Φοῖνικι μὲν εἶπε „φρασσομεθ' ἡ
καὶ νεώμεθα." Ἀλάρτι δὲ „ὅ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεθήσομαι." 5
ἀλλ' ἴσως Ὀδυσσεύς τὰ πρὸς αὐτὸν μόνον ῥηθέντα ἀγ-
γέλλει, ἀνακαίρει δὲ τὰ Ἀλάρτιος εἰπῶν „εἰσὶ καὶ οἶδε τὰδ'
εἰπέρην," ὅπως μὴ αἰχρόνοιτο Ἀλάρτιος πλέον κατορθώσαν-
τος. ἡ ἵνα ἐκδόγη αὐτῶν τὴν ἐλπίδα καὶ ἐνψύχως πολυμή-
σωσιν. ὅθεν καὶ παραινέει ὁ Διομήδης „καρπαλίμως πρὸ
νεῶν ἐχθίμεν λαὸν τε καὶ ἵππους," ὅπως ἀγροῖσάντες τινες
ὠφέλισαν τὰ ἔτη. L.

ἐν τῇ εἰρήνῃ τῶν Ἀργεῶν διὰ τῆς αὐτοῦ, τάχα παρὰ
τὸ σωσόμεναι (230) καὶ ἡ ἀσπασθῆναι (Π. 15, 303). χρῆν δὲ
καὶ ἐκεῖναι „ῥῶσιν δ' ἀνέμεσον" (Π. 16, 252). διχῶς ἐν. Α.
ἄλλως. Ἀργεῶν σοφὸς καὶ σωφός. Α.

682. ἡ διπλή, ὅτι τὸ ἡ πελελήσει τὴν κατὰ τὴν ἡμετέ-
ραν χρῆσιν. Α.

684. παρὰ μὲν θῆσεισθαι διὰ τῆς V.

685. δῆτε: ἐνρήσει: παρὸς τινες καὶ τὴν Διμήτην
ἀπὸ λέγουσι, διὰ τὸ τὸς ἐντεχνάσαντας αὐτῇ ἐχέσθαι τὴν
θυσίαν λέγειν διῆς, ὁ ἔστι ἐνρήσεις. DL.

ἀπὸ τῆς διηγηματικῆς ἐπὶ τὸ μνηστικὸν μετέβη: οὐ γὰρ
εἶπε δῆσαι ἄλλὰ δῆτε. Α.

ὁ δῆσεν μνηστικῶς γὰρ ἀπαγγέλλει. Α.

686. ἡ διπλή, ὅτι θηλεκῶς τὴν Πίον. Α.

688. τὸ ὡς ἔφατ' ἐνταῦθα μὴ νόει, ὡς τινες κακῶς,
ἀντὶ τῆς ἡτοῦς εἶπεν Ὀδυσσεύς πρὸς Ἀγαμέμνονα, ἀλλὰ τὸ
ὡς ἔφατο ὁ Ἀχιλλεύς: ὁ γὰρ Ὀδυσσεύς ἀπαγγέλλει πρὸς

Ἀγαμέμνονα τὰ παρὰ Ἀχιλλέως αὐτῷ λεχθέντα. διὸ καὶ φησιν Ὀδυσσεὺς πρὸς Ἀγαμέμνονα „εἰσὶ καὶ οἶδε τάδ' εἰ-
πόμεν οἱ μοι ἔποντο.” Α.

Πορφύρεϊς. ἐν τῷ μεσείῳ τῷ κατὰ Ἀλέξανδρου νό-
μῳ ἦν προβάλλεσθαι ζήτημα καὶ τὰς γινόμενας λύσεις ἀνα-
γράφει. προεβλήθη ἔν, πῶς τῷ Ἀχιλλέως τοῖς πρὸς αὐ-
τὸν ἐλθόντι πρόσβησι ταύτην δεδιωκότος ἀπόφασιν „ὅ γὰρ
πρῶν — νῆας ἔκλεθ' ἀμφὶ δέ τοι — ἤϊσται” (650-
1-2-4-5), Ὀδυσσεὺς ἐρωτώμενος τὰ περὶ τῆς προσβείας
τῶτο μὲν ἔφησιν, ἀλλὰ τὰ „αὐτὸς δ' ἠπέλησεν ἡμ' ἥοι”
φαινομένην νῆας ἐπισείμους ἄλλὰδ' ἐκείναι ἀμφιελίσσας·
παρὰπροσβείας γὰρ ἐστὶ τὸ μὴ τῷ Ἀχιλλέως ἀπαγγέλλειν. πρὸς
τῶτο δ' ἔκλεθ' ἡμῶς ἀπαγγέλλειν τὸν Ὀδυσσεῖα,
ὅς ἂν πρὸς ἄλλας εἴρηκεν εἰπόντα, ἀλλ' ἂν πρὸς αὐτὸν καὶ
ἂν ἤκασε παρ' Ἀχιλλέως. ἦν δὲ πρὸς αὐτὸν ῥηθὲν „νῦν
δ' ἐπεὶ — μεμαῶτας” (356-361). ὅταν μὲν ἔν εἴπῃ ὁ
μὲν αὐτοῖον πορεύεσθαι, ὁ δ' Ὀδυσσεὺς ἡμ' ἥοι φαινομένη-
φι, τῷ Ἀχιλλέως ἂν εἴη ἀπαγγέλλων. οὐ μὲντοι ἀπλῶς ἔφη ὅτι
ταῦτα εἴρηκεν Ἀχιλλεύς, ἀλλ' ὅτι ἠπέλησεν, ἀπειλὴν τὸ
πρῶτον καὶ ἔκ ἐργον ἀποφαίνων, δι' ἃ ἤκασε πρὸς τὴν ἄλ-
λας ἐπ' αὐτῷ λεγόμενα, ὅν πρὸς μὲν τὸν Φοῖβον „φρασ-
σόμεθ' ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερα ἢ ἐμὲν” (619),
πρὸς δὲ τὸν Αἴαντα, πρῶν γ' εἶδ' ὅν Πριάμοιο ἐλθεῖν ἐπὶ
τὴν σκηνήν, ὅς πρῶτον ἐξέλεθ' εἰς τὸν πόλεμον. τί ἔνδε
τὰ πρὸς τὴν ἄλλαν λέγειν, ἀλλ' ἐπὶ μόνον ἐπικρίνειν τὰ
πρὸς αὐτὸν ῥηθέντα; ἀπειλὰ δὲ ἦσαν ἐξ ὧν πρὸς τοὺς
ἄλλους μετὰ ταῦτα ἔφη. εἰ δ' αὐτὸς καὶ τὰ πρὸς Αἴαντα
φράσας εἴπε ῥηθέντα, ὅπως ἂν ἦν τῷ Αἴαντος μὴ δυνα-
μῶς λέγειν ἢ ἀκήκοεν· διὸ ἐπήγαγεν, εἰσὶ καὶ οἶδε ἀπαγγέ-
λειν οἷοι τε τὰ ῥηθέντα πρὸς αὐτὸς. Β.

Ζητεῖται διὰ τί μετὰ τὴν πρὸς Αἴαντα Ἀχιλλέως ἀπο-
κρίσιν ὁ λέγει, ῥητέον ἔν, ὅτι ἐπὶ αὐτῷ σκληρῶς ἀπεκρί-
ναιτο. λεκτέον δὲ καὶ πρὸς τὴν ζήτησιν τίνος ἔνεκεν ἄλλοι
τινὲς ἐκ ἐπὶ πρόσθεν ἄλλ' εἶποι, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἰδοῦσαν. Α.

688 — 693. ἀθετέον. εἰχοι πάντε ἔως τοῦ „αὐτοῖον ἦν”
ἐθελήσιν, ὅτι καὶ νεώτεροι τοῖς νοήμασι, καὶ τῇ συνθήσει
πεζότεροι, καὶ ὅτι ὡς ἀπαιτούμενος μύστιρας ἐπισπᾷ. Α.

τέτως δὲ τὰς εἰχάς Ἀριστοφάνης ἠθέτει Ζηρόδοτος τὸν
αὐτῶν μόνον. ΑΛ.

εἰκτέον ἐπὶ τὸ ἔφατο, δέναν δὲ καὶ ἐπορεύεσθαι, ἦν ἢ ὁ
λόγος, ὡς εἶπεν, καὶ ὅτι μυστήσασιν. εἰ δὲ ἐπιτεθήδεν
ἢ ἀνάγνωσις, ὅς θυμαζόν καὶ γ' ὅλοι ἀρεταίς οἱ εἰχοι. Α.

688. εἰσὶ καὶ οἶδε: συντίμει διὰ τὸ ἀνδρὸς τῆς ὑπο-
θέσεως. ἄλλως τε, ἵνα μὴ δόξῃ ἀτιμάζειν τὰς λοιπὰς. ΑΛV.

Παράκειται τὰ Ἀριστοφάνους σημεῖα καὶ τὰ Αἰδύμον περὶ τῆς Ἀριστοφάνους διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ
ἐκ τῆς Ἰλιάδος προσφάδας Ἡρώδιαν καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ ἐγμήης. Α.

689. Ἀἴας: θύλων τὸν Ἀγαμέμνονα σκέψασθαι περὶ τῶν
πρακτέων, ἐνεχυριάζεται Αἴαντα σιωπῶν. DL.

690. Φοῖβος δ': ἐκ ὡς προσβεβάντος τοῦ Φοῖβου
ἀλλ' εἰς πῶς τῷ ἀποπλευσεῖσθαι. Β.

694. μῦθον ἀγασσάμενοι: γράφει καὶ φρασάμε-
νοι. Ζηρόδοτος δὲ τὸν εἶχον ἐκ ἔγραψεν, Ἀριστοφάνης
ἠθέτει. Α.

ἄλλως. Ζηρόδοτος μὲν ἡ γράφει, Ἀριστοφάνης δὲ ἀθετεί.
ὅτι ἐξ ἄλλων τύπων ἐστὶν ὁ εἶχος· τὴν γ' οὐκ ἀρμό-
νιως εἶωθεν ἐπιφωνεῖσθαι, ὅταν ὁ ἀθετέων τῷ λόγῳ
ταπληκτικῶς τινα προενέγκῃ. τὴν δὲ πῶς ἂν ἐπὶ Ὀδυσσεῖ
λέγοιτο τῷ μνησθέντος τὰ ὑπ' Ἀχιλλέως εἰρημένα; Α.

ἀγόρευσε: γράφεται ἀπέειπε. Α.

697. Αἰετὶς δ': οὐδὲ ὅπως ἐξημέτισε τὸν λόγον
Νέσσορα, εἰπόντα „ἐπὶ δὲ τέλος ἔκει μύθων” (56). ἄλλ'
ὡς συναλγῶν Ἀγαμέμνονι ταῦτα φησιν. BL.

698. μὴ ὄφελος: ἀντὶ τῷ ἐκ ὄφελος (ὡφέλιος D).
δὲ ἀντιστασιώτης τῷ Ἀχιλλέως ὁ Διομήδης, ἐβρίσκει, AD.
διὰ τῷ δ'. ὅπως Ἀριστοφάνης, μὴ δ' ὄφελος. Α.

699. μυρία δ' ὠρα διδῶς: ἐπιμαρτυρεῖ τὴν προαί-
σιν ὡς ὑπὲρ τῶν Ἀχαιῶν πολλὰ παρεχόμενος. BL.

ἀγῆνωρ: ἢ διπλῆ, ὅτι ἐνίοτε μὲν ἐπὶ ἐπαύξει ὁ ἄγ-
νωρ, ὁ ὕψων τῇ ἡγορῇ καὶ τῇ ἀνδρείᾳ χρώμενος, νῦν δὲ
φύγε, ὁ ὕψων ὑβριστικὸς καὶ διὰ τῆς ἀνδρείας ὑπερπεπαι-
στος. Α.

καὶ ἄλλως: γράφεται καὶ αὐτῶς. Α. καὶ αὐτὸς. τὸ
ἄλλως ἀντὶ τῷ φύσει. LV.

700. μᾶλλον ἀγῆνωρ ἔσιν ἐν ἡμέτεροις: ἀθετέον
ἐποίησας αὐτὸν πλέον καὶ ἐφυσώσας (ὑπερήφανον D). AD.
ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων, διὰ τῷ αὐτῷ ἀνῆκας. Α.

702. τό τε δ' αὐτε: εἰκὸς Αἴαντος αὐτῷ νεύσαντος
μὲν δὲντερέοντα προθεῖναι αὐτὰ. D.

704. ἐχέμεν: ἀντὶ τῷ ἔχει, σὺ αὖ βασιλεῦ δηλονότι.

709. ὁ τρῶν καὶ δ' αὐτῶς: ἢ διπλῆ, ὅτι τὸν
γον τῶτον ἀκήκοεν κατὰ τὸ σιωπῶμενον ὁ Ἀχιλλεύς.
φησιν „ὅ γ' Τυδείδην Διομήδεος ἐν παλάμῃσι μάλα
ἐχέει” (II. 16, 74). καὶ ὅτι τῷ ἀπαρεμφάτῳ ἀντὶ τῷ
εἰκτικῷ κέχρηται. καὶ ὅτι τῇ ἐχομένη Ἀγαμέμνων ἀρεταί.
καὶ δ' αὐτὸς: ἀπὸ τῷ κοιμήσασθαι πληθυντικῶς
ἐπὶ τὸ ἐνικὸν μετεχημάτισε τὸν λόγον· ἐπὶ γ' τὸν Ἀγα-
μέμνονα μετέθετε, ἐρατηρικῶς δὲ καὶ αὐτὸν βέλει πολέμου
πρὸς τὸ καταπληθεῖ τὰς ἐναντίας τῷ πρῶτον γένει τῶν
βασιλέων. BLV.

SCHOLIA
IN HOMERI ILIADEM

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

TOMUS ALTER.

BEROLINI
TYPIS ET IMPENSIS GE. REIMERI
A. 1825.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἄρα ἡ θαυροδία ἐπιγράφει τυκτερεσία, ἐπαναστάτας τὰς πρώτας τῶν Ἑλλήνων κατασκόπας πέμψαι γνώμη Νέσορος Διμήδη καὶ Ὀδυσσεύα. Α.

φασὶ τὴν θαυροδίαν ἐφ' Ὀμήρου ἴδμε τετάχθαι, καὶ μὴ εἶναι μέρος τῆς Πιλάδος, ἐπὶ δὲ Πεισιστράτῃ τετάχθαι εἰς 5 τὴν πόλιν. V.

1. ἄλλοι μὲν — εὐδον: εἰκότως ἀμφότερα ᾧ ἔπνευ ἀγωνίᾳ, καὶ ὁ ἐν τῆς μάχης κάματος καὶ ἡ ἐπὶ τῇ ἡττῇ δυσθυμία. παρὰ νηυσὶ δὲ λέγει, ἐπὶ οἱ φύλακες ἐκτὸς τῶν νεῶν ἦσαν, οἷς τὸ ἐρηγορεῖν ἀνυπακούον. ἔτι δὲ οἱ ἀριστεροὶ δὲ βλῆς τῆς νυκτὸς ἐκάθεδον, ἀλλ' Ὀμηρος τὸ παννύχιον καὶ πανημέριον εἶωθε τιθέναι καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ μέρος, παννυχίῃ γὰρ μοι Πυρροῦ δαίμονος ἀνὰ νύκτιν ἐρεσέει" (Il. 23, 105). „παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομῶντες Ἀχαιοὶ" (Il. 7, 476). „οἱ δὲ παννήμεριοι μόλην θιόν ἰλάσκοντο" (Il. 1, 479). παραιτήσιον δὲ τὰς γράφοντας, ὡν ἐστὶ καὶ Ζηρόδοτος, ὡς ἄλλοι μὲν, ἢ καὶ τὰς ὁπωσὲν βεβαίως τοὺς δασιναί. ἔστι γὰρ ὁ ποιητὴς παραλειπτικὸς τῶν ἔργων. AB.

2. παννύχιοι: νῦν τὸ παννύχιοι οὐ σημαίνει τὸ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς νυκτὸς. AD. μαλακῶ: τῷ πάντας μαλάσσοντι (ἴσται τῷ μαλθακοποιῶ Il.), ὅθεν καὶ πανδαμνίω καλεῖται. BL. ὥσπερ καὶ ἄλλοι μὲν ἔχουσιν τὸ ἀλκιμοποιόν. L.

3. ἀλλ' οὐκ ἄρα ἰδὲν: ἀρετῇ δὲ εἰρηγὸς πρώτα 25 μὲν οὐ καὶ τὸ παννύχιον εἶδεν βελήφορον ἄνδρα" (Il. 2, 24) — τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τῆς τέχης, τὰ δὲ ἀμελεῖν ἢ αἰεὶ ἀπαραιτήτως τοῖς εἰρηγῶς —, καὶ οὐ τὰς πρώην πολιορκημένους ὁρᾷ πολιορκητέας, καὶ οὐ καὶ εἰς Ἀχιλλεὺς ἐλπίς ἐξεκτόκοτο, ἥς μάλιστα τὴν αἰτίαν εἶχεν. πολλῶν δὲ κατὰ τὴν ποίησιν 30 δεινυμένων μετὰ μάχης ἱππικῶς καὶ πεζῶς, θεῶν τρώσεις, μονομαχίας, δημογραφίας, ἐκκλησίας ἀνδρῶν καὶ θεῶν, προσβείας, καὶ μέγροι τῆς Τῆς καταγαγὼν τὸν Ἀίαντα, καὶ ἀεραπαῖς καὶ κεραυνοῖς ποιήσας ἠτιώμενον τὸ Ἑλληνικόν, ἐπ' ἄλλο εἶδος τρέπει ὁ ποιητὴς, διὰ νυκτὸς καὶ δόλου ἀποπληρῶν 35 τὴν ἡμερίην ἀνελάν τῶν Ἑλλήνων. BL.

4. πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα: τὸ πολυμερές καὶ ἀπέραντον τῆς φροντίδος διὰ τοῦ πολλὰ ὀρμαίνειν ἐδήλωσεν. BL.

5. ὡς δ' ἔταν ἀεράπτῃ: ἡ διπλῇ, ὅτι παραβάλλει 40 τὸν ξαναγμῶν, ὡς δ' ἔταν, ἔτι καὶ ἡ τοῦ Ἀγαμέμνονος ψυχὴ ἐξέτασεν. καὶ γὰρ ἐκαστὸς δὲ ἐκ ἐπιβέβησεν, διότι οὐκ ἔστι πρὸς ἅπαντα ἡ εἰκόνη. A.

πρὸς τὸ διαπίρως καὶ δέξως καὶ μετὰ σκέμματος γίνεσθαι τὰς ξαναγμῶς. μεγαλοπρεπῶς δὲ τὸν τῆς Ἑλλάδος εἰρηγῶν 45 εἰκάσει τῇ μεγίστῃ τῶν θεῶν. BLV. ἐπὶ δὲ Ὀδυσσεὺς πτωχὸν χῆμα πειρημένον ταπεινὴν ἔθηκε τὴν εἰκόνα „ὡς δ' ὅτε γαστὴρ ἀνὴρ" (Od. 20, 25). V.

6. τεύχων ἢ πολλὰν ὀμβροῦν: σημειώσαι ὅτι αἱ πολ-

λαὶ συχνάκις ἀεραπαὶ κατὰ παλαιὰν παρατήρησιν ὀμβρον ἢ χάλαζαν ἢ νιφετὸν ἢ πόλεμον ἐσημαίνον. L.

τῷ πολλῶν ἐπὶ νυκτὶ τὸ ἀθρόον αὐτὸν ἀδῆσειος χάριν. (ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ κατὰ τὸν Πορφύριον. L.) ἔνιοι δὲ εἰσόντες μετὰ τὸ ὀμβρον ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγινώσκουσιν, ὅτι ἢ πολλὴν χάλαζαν. AD.

βέλτων τὸ ἀθρόον τοῖς ἐξῆς συνάπτειν ἐπὶ τῆς χαλῆς, καὶ μὴ ὅσα καθ' ἑνὸς καὶ ὅσα ἐπὶ θεία. A.

τὸ ἀθρόον τῷ χάλαζαν συναπτέον. εἰς τρία δὲ διή- 10 ρηκεν, εἰς ὀμβρον, εἰς χάλαζαν καὶ νιφετὸν. χάλαζα μὲν ἐν ἐστὶ τὸ κατὰ ὕδωρ, νιφετὸς δὲ τὸ λεπτομερέστερον. διὰ ἐπὶ γὰρ ἐπὶ ὕδωρ, ἐπὶ ὕδωρ καὶ πᾶσι τῷ ἢ πᾶσι. BLV.

ἔτι θυγῶς χρώμενοι νιφετὸν μὲν λέγουσι τὸ χιονίζειν, ὀμβρον δὲ τὸν δρόνον, χάλαζαν δὲ τὸ ἐν ὑετῷ πεπηγὸς ὕδωρ. 15 διὰ τὸν διασπᾶται ἕκαστον. A.

7. ἐπὶ ὕδωρ: ἐλευκάνειν, ὡς παλὴ καταπαδείσας ἔτι καὶ ὅσοντος καλεῖται τὸ ἐκπασσόμενον λεπτομερέστατον τοῦ ἁλίου. AD.

8. πολέμοιο μέγα εἶμα: ἴσται μεταφορικῶς τὴν ἀρ- 20 χὴν τῆς πόλεως, ἢ περιφραστικῶς ὅλον αὐτόν, διότι πάντων δαπανητικῶς. AD.

φθαρτικὸν γὰρ ἐστὶ τὸ εἶμα τῶν δι' αὐτοῦ φερόμενων σκελῶν. BL. καὶ τὸ πολέμοιο εἶμα φθαρτικὸν τῶν σωμα- 25 των. μικρὸς δὲ ὁ πόλεμος, ὅπερ δηλοῖ τὸ πευκεδαυτοῖο, διὰ τὰς ἀναιρεμένας. V.

πικρὸς, ὁλεθρὸς. ἀπὸ τῆς πένκης ἢ μεταφορᾶ: καὶ γὰρ ἡ πένκη κοπᾶσα ἐκ ἀνίσης βλαστῶς, καὶ τὸ δάκρυον αὐτῆς 30 πικρότερον ἐστίν, ἢ πῖσσα. D.

10. νεῖδ' ἔταν ἐκ κρυδίας: διασαφηντικὸν τοῦ ἐν 35 ἡθεσσι. L. ἐκ τῶν ἐσωτάτω λογισμῶν. ἔνδον γὰρ ἐν τοῖς ἐπιλογισμοῖς τὰ δεινὰ ὅρων καθ' ἑαυτὸν στί- νει. ἐντεῦθεν κινηθεὶς Φιλότιμος σοφιστὴς ἐν καρδίᾳ τὸ ἡγεμονικὸν ἔθετο: ὅθεν γὰρ τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι τὰς ἀρχὰς ἔχει, ὅθλον ὅτι ὁ νῦν ἐκτεῖν ἡρῆται. ABL.

τρομέοντο: ὅτι Ζηρόδοτος γράφει φοβέοντο. τὸν 40 δὲ φάσκον εἶωθε λέγειν Ὀμηρος τὴν μετὰ φωνῆς δειλίαν. ἐλέγχεται δὲ ὁ Ζηρόδοτος ἀμαρτάνων ἐκ τῆς „ὡς δ' αὐτῶς Μενέλαον ἔχε τρόμος" (25). A.

11. ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκόν: Πορφυρίων. ἀδύνατον, 45 φασὶν, ἐν τῇ σκηνῇ ὄντα κατεῖναι εἰς τὸ πεδίον. φητέον ὅτι ἐν τῇ ἰδίᾳ καὶ ἀδρῆσαι λέγομεν καὶ τὸ τῇ διανοίᾳ σκέψασθαι. ἐχθρῶν δὲ καὶ ἔτιως ἔχειν τὴν σκηνὴν ὡς δύνανται ἀπιδῆναι ὅσους γὰρ τοῖς βασιλεῦσι τοιαῦτα κατασκευάζειν ὡς ὡν περιφρονεῖται. B.

ἄλλως. ἢ ὅτι ἐφ' ἑβρῶν ἢ βασιλικὴ σκηνή, ἢ ὅτι οἱ Τρῶες ἐπὶ θρωσκῶν πεδίον. ἔνιοι δὲ τὸ ἀθρόον ἔπειτα ἐπὶ τῇ τοῦ ἐκδοῦσιν ἀλλὰ προσέθηκεν ἂν τὸ φρεσὶν, ὡς τὸ „ὅσους ἰδῶμαι ἐν φρεσὶ" (Il. 13, 61) καὶ „ὅσοσόνεμος πατὴρ 50 ἐθλὸν ἐν φρεσὶ" (Od. 1, 115). BLV.

12. θαύμαζεν πυρά; πῶς, φησὶν, Ἀγαμέμνων ἐν τῷ τῷ τεύχεος ἐπάσχων ἐθαύμαζε τὰ πυρά, τὴν ἀρχὴν μὴ δὲ βλέπων αὐτὰ διὰ τῶ τεύχεος; καὶ ῥητέον ὅτι ὡς βασιλεὺς ὑψηλοτάτην εἶχε σκηνήν, ἣν εὐχερῶς θεωρεῖν πάντα δύνηται. AD.

Γλιόθι: κατὰ παρολκὴν ἢ παραγωγὴν· δηλοῖ γὰρ τὸ Ἰλίου, ὡς τὸ ἐρανοῦθι πρὸ (Π. 3, 3) καὶ ἐγγύθεν ἦλθε (Π. 7, 219). V.

13. βραχὺ διασπλίον μετὰ τὸ αὐλῶν καὶ ἐνοπήν. A. τινὲς αὐλῶν συρίγγων, ἣν ἡ εἶδος αὐλῶν ἢ σφύριγες.

ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ὁλοποιίᾳ φησὶν „αὐλοὶ σφύριγες τε” (Π. 18, 10 495?). ἔχ’ Ἑλληνικὸν δὲ οἱ αὐλοὶ οὕτε γὰρ Φαλακας οὕτε μνηστῆρες, ἔκ εἰς τοὺς γάμους Ἑρμίουνης οὐδὲ Πηνελόπης ἐχρῶντο τοῦτοις. τὴν βαρβάρων δὲ ἄγνοιαν κωμωδεῖ, ἐν τοιαύτῳ καιρῷ μωσικευομένων ἐπὶ τούτων πτωμάτων, καὶ μὴ μᾶλλον τῷ κοινοῦ ποριζομένων ἔχον ἐἰς τὴν αὔριον. V. 15

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐνθάδε καὶ ἐπὶ τῆς ὁλοποιίας τῶν αὐλῶν μέμνηται. „αὐλοὶ σφύριγες τε βόων” (Π. 18, 495). A. δεῖ δὲ καὶ τὸ ἰσχυρὸν προσεπαύσαι ἔξωθεν. ἐσημαῖωσαι δὲ διὰ τῆς ἡγῆς ὅτι παρὰ τοῖς βαρβάροις ἐγνωσκειτο τὰ ὄργανα ταῦτα. AD.

ταῦτά εἰσι γαμήλια. L.

ὁμαδον: καὶ ἐνταῦθα σκώπτει τὸ θορυβώδες τῶν βαρβάρων D.

14. αὐτὰρ ὅτ’ ἐς νῆας: πανταχόθεν τὸ ἐναντίον ὁρῶν ἐδυσφόρει. εἰ δὲ καὶ ἀνδραποδώδῃ ποιεῖ, τὸν σκότον ἔχει προκαλύμμα. οὐκ ἐπέξηλθε δὲ ὅσα περὶ τοὺς Ἑλλήνας ἦν δεδοικότες, ἀλλ’ ἠρκέσθη τῇ τῶν εὐημερῶντων διαθείσει ἐμφανῆ τὴν τῶν δυσχερῶντων κατάστασιν· αἰετὶ γὰρ φιλέλληνας ὁ ποιητής. BLV.

15. προφελόμενους: ἐπαλλήλους ἢ προῤῥήζους. 30-31 ἀντι δὲ κυρίως οἱ θεμέλιοι. D.

16. Αἰ: ὡς δεσποχευῶν καὶ ἐκείνῃ. L.

μέγα δ’ ἔστανε: πρὸς ἀντιδιαβολὴν τῆς βροντῆς. L.

17. ἥδε δὲ οἷ: τὸ προνοητικὸν αὐτῷ καὶ ἐν ταῖς συμφοραῖς διηλεῖται, μὴ ἀποψάσκειν τοῖς δεινοῖς. ABL.

δείκνυσιν δὲ ὅτι δεῖ καὶ ἐν τοῖς κακοῖς ἐπὶ σοφίαν κατατρέχειν. αὐτοῦ δὲ δυσωπῶν αὐτόν, ὅπως τῷ βασιλείῳ καὶ τῷ γέροντος διαφρονούντων ἐπακέσσειν οἱ λοιποὶ. BL. πρὸ ὁλλύει δὲ χωριθεῖς, ὡς ἂν εἰς ἱατροῦ νοσῶν, θέλει γοιτῶν ἀλλήν, ὡς καὶ Ἰεφρούσαν φησὶ „πολλάκι οἱ κλισίῃσι ἐπὶ πηληγερέσσι τε νηυσὶν ἐννέχιοι πύρραντο, νόσφ’ ἀπερὶ ἱετήρες”. V. (πύρραντο et ἱετήρες Heynius).

18. ἡ διπλῇ, ὅτι Πάριος τὴν ἐπὶ ἀνασφύρει· πύρραντο δὲ ἐστὶ τὸ ἀκύβητον φυλάττοντας ἀναγινώσκον ἐπὶ πρῶτον Νέστορα. ἔτι καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. A.

πρῶτον: ἦγον πρὸ τῶν ἑλλίων Ἀχαιῶν, καθάπερ εἰς ἱετῆρα νόστον, ὡς οἱ ἀνελκασί φασιν. L.

19. εἰ: ἀντὶ τοῦ εἶπός οἱ μετὰ Ὀμηρον, ἢ ἀντὶ τοῦ ἔπαιος, ἔστι δὲ σύνδεσμος ἀντὶ συνδέσμου. L.

τὸ ἔστι ἐστὶν, οὐκ αὐτῷ περικείμενον μῆτιν. A.

εἰσὶν οἱ ἀνέγνωσαν καθ’ ἑν μέρος λόγῳ, ὡς εὐμητιν,

κακῶς· δύο γὰρ ἐστὶ μέρος λόγῳ, σὺν καὶ μῆτιν. τὸ δὲ ἐστὶ ἐστὶ συνεκτινῆναιτο μῆτιν. A.

20. ἡ τις ἀλλεξίκακος: ἄνθρωποι τὰ τῆς βαλῆς ἄλλοι.

23. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐπὶ τῷ χιτῶνι λεοντῆν τέθεικεν· 5 τῆς ἀσπίδος. διὸ καὶ ἔστι (34) λέγει „τὸν δ’ εἶρ’ ἀνέστη, ὥμοισι τιθήμενον ἔντεα καλά.” ἔντεα δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν ἔχον τὸν ἄνδρα. καὶ ὅτι οὐ καθοπλίζονται νύκτωρ, ἀλλ’ ἔντεα φυλακῆς. οἱ δὲ λεοντῆν. A.

δαφνοῖν: λίαν φονευτικόν. τινὲς δὲ πυρρόν. BL. φονεῖν, καταπληκτικόν. ἢ τὸ ἐκ δαφνοῦ καὶ καταπληκτικόν. A.

ἀντὶ τῷ δαφνοῦ, φονευτικῷ, κατὰ ἀναφορὰν τὴν τὸ ζῶον· ὡς ἐπὶ ζῶντι γὰρ τὸν λείοντα τὴν ἀναφορὰν τὸ ἐπὶ ζῶον. D.

δέρμα λείοντος: τινὲς ἐκ τέττονος χιμείριον φασὶν καίρον· πρὸς σκῆπρον γὰρ ὕμνων ἦν ἡ λεοντῆ. τὸν δὲ πύρραντο ὡς ἦτορ παρδαλῆν ἐνδείει, Ἀόλιον δὲ ὡς δειλὸν ἐπὶ λαθροῖδιν προῤῥιν ὁρμῶντα λυκάειν. BLV.

25. ὡς δ’ αὐτῶς: καθὰ ἐπαυτὸν ἀνῶτερον ὁ πρὸς 20 τῷ βασιλείῳ λόγῳ. L. κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν τῷ ἄλλῳ μένοντι· ἀλλ’ ὁ ποιητὴς τῷ βασιλικωτέρῳ προσώπῳ ἐν νείμῃ τὴν προτέραν τάξιν τῷ λόγῳ, ὥς καὶ τῶν ἀριζωνίων μὲν διηγείρεται ὁ Ἀγαμέμνων, ἀκριβῶς διεξέρχεται, τὸν δὲ ὑπὸ τῷ Μελεάδῃ ἐπὶ κεφαλῇ λέγει. ἡ διπλῇ δὲ, ὅτι 25 τυποδοτικὸν ἐστὶ τῷ ἄνω (10) γράφειν „τρομέοντο δὲ αὐτῷ” ἢ δὲ ἀναφορὰ πρὸς Ζηρόδοτον. ABLV.

αὐτῶς: Τυραννίαν τὴν αὐτῶν ἀντιπρῶτον καθ’ ἑν ἑλπίαν βανὲν ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ· ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης τὸν αὐτὸν δεσμον παρελέμβανε, καὶ τὸ τῷ ἰσοδυναμῶν τῷ τέτρῳ, ὡς τῷ „τῷ δ’ αὐτοῦ τοῦ λυκάβαντος” (Od. 14, 161). ἴση δὲ δοκεῖ ἡ ἀνάγκη εἶναι. ἐπὶ μέντοι τῷ τῷ δ’ αὐτοῦ λυκάβαντος κατεπεῖρόν ἐστιν αὐτῷ, εἰτα τῷ ἀναγινώσκοντι καὶ ἐνθάδε ἐμπαρκαλεῖσθαι ὑπὸ τῷ σημαντικῷ τὸ αὐτῷ. A.

26. πάθοιεν: ἐν ἄλλῳ πάθοισι. A. λείπει τὸ 35 δίδωμι. L.

27. ἡ διπλῇ πρὸς τὸ γῆμα, ὅτι ἀρσενικῶς, πολλὰ ἔγγον. A.

28. ἡ λῆθον: ὥδε ἡ εἰρημῇ. V.

29. παρδαλέη: πόρδαλις τὸ ζῶον, πορδαλῆ ἡ πόρδα. AB.

τὸ μὲν ζῶον πόρδαλις, ἡ δὲ πόρδα παρδαλῆ διὰ τὸ γράφεται. V.

ὅτι ἐστὶν εἶδος περικεφαλαίας πρόβλητος ἐχέουσης. ABV.

32. ἵππος Ἀρίσταρχος διὰ τῶν ἀνέστησαν. A.

32. 33. διὰ τῶς ἐνέφηρε τὸ ἄξιωμα καὶ τὰς ἀρχομένους ὅπως πρὸς τὰς ἀρχοντας διακείσθαι δέον, καὶ τὰς ἀρχοντας ὅπως ἐπὶ τῶν ἐαυτῶς παρέχον τοῖς ἀρχομένοις, ἵνα αὐτοῖς τιμῶνται. δῆλον δὲ ὅς τις προεπαράχθη Μελεάδος, ὁ δὲ ποιητὴς καὶ ἀλλήλῃσι ἡμῶν διὰ τῶ βασιλικωτέρῳ προσώπου. BL.

34. ἔντεα: εἰς ἔντεα εἴρηκεν, ἢ πρὸς ἐνέσταλκε λεοντῆν. A.

35. νῆϊ: ἡ διπλῇ, ὅτι πτώσεις ἐνῆλλακται, ἀντὶ τοῦ παρὰ νῆος πρύμνη. Α. ἀντὶ τῆ νῆος. BL.
τῷ δ' ἀσπύσιος: εἰ ἄλλων ἰδεῖτο, πόσῳ μᾶλλον ἀδελφεῖ; BL.

36. πρότερος: ὡς κατεπτηχότος τῇ βασιλείᾳ· ἢ ὅτι 5
ἐνδιδεσκόμενον αὐτὸν εἶρεν, ὅθεν καὶ ἐξ ἑαυτῆς ἔρχετο. BL.

ἄλλως. τὸ πρότερος διαφέρει τῇ πρώτος, ὅτι ὁ μὲν πρό-
τερος ἐπὶ δύο λαμβάνεται, ὡς ἐνταῦθα καὶ ὡς ἐπὶ Τληπο-
λέμου καὶ Σαρπηδόνης, ἡτὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος" (Π. 6,
632). καὶ τῷ μὲν προτέρῳ ἀκόλουθος ὁ ἕτερος, ὁ δὲ πρότερος 10
ἐπὶ πολλῶν, ὡς τὸ „ὥστο πολλὸν πρότερος μὲν ἀνὰ ἀνδρῶν
Ἀγαμέμνων" (Π. 7, 162). τὸ δὲ πρότερος σημαίνει τέσσαρα,
τὸ κατὰ χρόνον, ὥσπερ πρότεροι εἰσιν οἱ προσηγῶν τῶν ἀπο-
στόλων· τὸ κατὰ φύσιν, ὡς τὸ πρότερον ἐστὶ τὸ ζῶον τῆ ἀν-
θρώπου· τὸ κατὰ τάξιν, ὥσπερ πρότερά εἰσι τὰ χοίρετα τῶν 15
συλλαβῶν καὶ τὰ προσόμια τῶν διηγήσεων· τὸ κατ' ἀξίαν,
ὡς τὸ πρότεροι εἰσιν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρχομένων. Β.

37. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ ἡθεῖε προσφώνησις ἐστὶ σεπτικὴ
νιώμενα πρὸς πρεσβύτερον λεγομένη. Α.

38. δτρύνεισι ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῷ δτρύνων διηρη- 20
μένως αἱ Ἀριεάρχες τὸ δτρυνέεισι. Α.

Ἀριεάρχος κατὰ σκοπον. Νίκις δὲ ἀναστέλλει τὴν
ἐπὶ τῇ ἐπὶ Τρώεσσι. εἰσὶ δὲ οἱ ἀνεγνώκασιν ἐπισκο-
πὸν ὡς ἀγκυλόν, ἵνα παρέλκη ἡ ἐπὶ. ἔμεινον δὲ τῷ
Ἀριεάρχῳ συγκατατίθεσθαι καὶ γὰρ ἡδη ἡ συνήθεια ἐπέσχετο 25
τὴν τοιαύτην σύνθεσιν. χρὴ δὲ νοεῖν ὅτι πολλὴ ἡ χρῆσις
τῷ ὀνόματος παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν ἀπλότῃ καὶ ἐν συνθέσει
„δμῶν σκοπὸς ἐσσι" (Od. 22, 396) „καὶ ἐπίσκοπος ἦσιν
ἐταίρων" (Od. 8, 163). Α.

τὸ δὲ ἐπίσκοπον τὸν εἰς πολέμους ἐλλομέμενον κατὰ σκο- 30
πον. τῷτον δὲ οἱ ἕτερον καὶ πενθῆνα ἐκάλεσαν. λέγει δὲ καὶ
σκοπός, ὡς ἐρεῖ σκοπὸν Ἐκτορος (526). καὶ τὸ ἔργον αὐτῶ
ἐνταῦθα μὲν σκοπιάζειν ἀνδρας δνομενεῖς, μετ' ὅλγον δὲ
διασκοπιᾷ καὶ πυθέσθαι, ἀφ' οὗ καὶ πενθῆν παρωνόμασαι. Λ.
πρὸλαβε τὴν Νέστορος γνώμην, τὴν περὶ τῶ δειν κατὰ 35
σκοπὸς πέμπειν, τῇ καιρῷ αὐτῷ τὴν ἐπίνοιαν τῆ ἔργου ὑπα-
βάλλοντος. καὶ τὸν ἀδελφὸν ὀπλιζόμενον ὄρων, καὶ αὐτὸν
τῷτο βελεύεσθαι ὑπονοεῖ. BLV.

39. δεῖδω μὴ οὐ τις: ὡς ἡδη δεδομένης τῆς βελῆς
ἐπιλογισμῶν εἰσάγει. εἰς κίνησιν δὲ τὸν ἀκρουτὴν εἰσάγει 40
διὰ τὸ δυνατὸς. BL.

41. ἀμβροσίην: ἐν ἣ οἱ βροτοὶ ἔσθουσιν· ὅθεν καὶ
ἄβροτῃ ἡ νῆξ. D.

ἔσαι: γράφεται ἐστίν, καὶ ἐν ἄλλῳ εἶη. Α. ὁ Ἔσιον
ἐστὶ γράφει. V.

43. χρεώ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ: ἡ χρεῖα, φησί, τῆς
βελῆς ταύτης τῆς λαθραίας γινόμενης δι' ἐμὲ καὶ σέ γέ-
γονεν, ἐπεὶ καὶ τὸν εἰρητὴν ἡμεῖς ἀνγγάγομεν ἐνταῦθα. V.

χρεῖα συμβελῆς τινὸς ἐμοὶ καὶ σοί. ἐστὶ δὲ σοφοκισμὸς
παρὰ τὰς πτώσεις, ἀντὶ τῶ ἐμοὶ καὶ σοί. AD.

σεμνὸν τὸ τῇ βασιλείᾳ εἰς ἐπίσκοπον πλεῖονα φερόμενα.

ἅμα δὲ καὶ ὁ ποιητὴς ἀναρτᾷ τὸν ἀκρουτὴν. τὸ δὲ χρεῖα οἱ
μὲν ἀντὶ τῆς χρεῖα λέγουσιν, οἱ δὲ ἀντὶ τῆς διττῆς, ὅλον δὲ ἐμὲ
καὶ σέ βελῆς, ἥτοι περὶ βελῆς διανοοῦσθαι ἀρέσκει. BL.

44. κερδάλῃς: ἐπωφελῆς, συντήρης, ὠφελίμου. ἡ πα-
νέρως, παρὰ τὴν κερδῶ, ὁ ἐστὶ τὴν ἀλώμεναι, ἐστὶ δὲ παντο-
γότατον τῶν ζῶων. δεῖ, φησί, τὰ ἀπὸ τῆς τύχης λειπόμενα
ταῖς βελῆς ὀντιστῆν. AB.

ἡ διπλῇ, ὅτι περισσὸς ὁ καὶ ἐν σύνδεσμος, ἡ ὅλμη ἐνῆλ-
λακτο, ἀντὶ τῆς ἢ τις ἐν ἐξέσσει. καὶ πρὸς τὸ „ἐνθάδε Στ-
συφος ἔσκεν ὁ κέρδιος" (Π. 6, 153). Α.

45. ἐπεὶ Διδὸς ἐτράπετο φρὴν: ἡ διπλῇ, ὅτι φα-
νερῶς ὁ Ζεὺς ἐβοήθει τοῖς Ἑλλήσι πρὶν ἐκτενθῆναι ἐπὶ
τῆς Θέτιδος· καὶ ὅτι τὸ ἡμισίχον ὁ Ζηρόδοτος μετήνεγκεν
ἐπὶ τὸν Ἐκτορος λόγον κατὰ τὴν κόλον μάχην (Π. 8, 501). Α.

46. θῆχ' ἱεροῖσιν: ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων εἰχ'
ἱεροῖσιν. Α.

Θεοσεβῆς ὑπόνοια μὴ δι' Ἀχιλλέα, διὰ δὲ θυσίας λέ-
γειν τὸν Δία βοηθεῖν. BL.

47. οὐ γὰρ πω ἰδόμεν: ἡβῆσαι τὰ ἔργα τῷ Ἐκτορος,
40 ἀνυπέρβλητα φήσας εἶναι αὐτὰ καὶ ὑπερκαταβεῖν. BL.

48. μέριμνα: μερίμνης καὶ φροντίδος ἕξαι· καταστρέ-
φει δὲ εἰς τὸ κακόν. τὸ δὲ ἐπ' ἡματι Ἀριεάρχος διὰ
τῆς γ', ἐν ἡματι, ὁμοίως τῷ „μηνὶ δ' ἐν οὐλῳ" (Od. 24,
118). Α.

50. νιδὸς φίλος: λαίμην ἐπάρχων. Α. προσληπτίον τὸ
ὦν. D.

κατὰ Ποσειδίον ἀπλῶς δὲ λαμβάνειν· οὐ γὰρ πρὸς
Ἀχιλλέα ἢ σίγκρισιν. BL.

51. μελησέμεν: φροντίζεσθαι. τῷτο ἐφερομηνευτικὸν ἐστὶ
τῇ μέριμνᾳ μετισταθῆναι. L.

51. 52. ἀθετῶν εἰχοι δύο, ὅτι παλλολλογῇ ταῦτα (δι' ἄλ-
λων γὰρ προσηγῶν, „δοσ' Ἐκτωρ ἔχρεε Διὶ φίλος νῆας Ἀχαιῶν")
καὶ ὅτι ἐπὶ ταῦτον φέρεται δὴ θά καὶ δολιχόν. καὶ Ἀριεαρχ-
ῆς προσηγῆται. Α. ἀθετῇ ὁ Ἀριεαρχῆς. V.

δολιχόν: διαφέρει τὸ δολιχὸς τῷ δολιχός. προπαρο-
ξυνόμενον γὰρ ἐστὶν εἶδος ὁσπρία, ὁξυνόμενον δὲ σημαίνει
τὸν μακρόν. B.

53. ἀλλ' ἔθι νῦν: πρεπόντως τὴν τάξιν ἐμείρισεν ἀμ-
φοτέρους· καὶ ὁ μὲν νεώτερος καὶ ἥτιον τὸ ἀξίωμα ἐπὶ τῆς
πόρῳ σκηνοῦντας ἀπέρχετο, ὁ δὲ πρεσβύτερος καὶ βασιλι-
κώτερος ἐπὶ τὸν συνετώτατον Νέστορα, σὺν λαίμῳ δὲ καὶ
τὰς ἄλλας ἐμείρει. πρεπόντως δὲ καὶ ἐπὶ μὲν τῶν νεωτέρων
καὶ ἥτιον ἐνδόξων τὸ κάλεισον προσεκτικῶς ἵπαι· περὶ δὲ
τῷ Νέστορος παραπεφυλαγμένως φησὶν αἱ καὶ ἐθελήσιν, 45
ἀντὶ τοῦ ἵαν· αὐτῷ δόξῃ χρῆσιμον εἶναι, ἐπὶ τῇ ἐκείνου
γνώμῃ τὴν πᾶσαν κρίσιν τιθέμενος. BL.

Ἄπαντα: ὁ μὲν Αἰδμῶς τὴν Ἀριεαρχίαν γουφὴν
λέγει Ἄπαντα δυνάμει, ὁ δὲ Τηλέφος λέγει κακῶς εἰρη-
ναίαν τὸν Αἰδμῶν· ὁ γὰρ ἐπ' ἀμφοτέρους τὰς Ἀπαντας ὁ Μι-
50 νέλαος πέμπεται. Α.

ὅτι ἐκ τῶν καὶ τῶν τοιούτων τὰ περὶ τῷ ναυτάδμου ὁ

Ἀρξάρχος ἐπικυματεύσαστο. ὅπως γὰρ λέγει πλεσίον τῷ
Αἰαντος ὁ Ἰδομενεὺς νηεωλκήμεναι. Α.

54. ἐπὶ νῆας: Ἀρξάρχος παρὰ νῆας. Α.

55. γράφει αὐτὸν ἐπὶ ἑλπίσιν. Α.

56. φιλάνθρωπος: ὡς σκευάκιον· ἐπὶ γὰρ τῶν ἀνδρῶν τέ-
τακται, ὅς ἐπὶ τῶν τύπων. Α.

ὅτι οἱ γλωσσογράφοι ἱερὸν τέλος τὸ μέγα τάγμα. Α.
ἱερὸν τέλος, ὅτι τοῖς καθέδουσιν ἄδειαν παρέχουσιν ὅ
ἐστὶ θεῶ ἴδιον. BL.

ἦτοι μέγα, ἢ ἀπηλλαγμένον τῶν λοιπῶν ἔργων. τέλος
δὲ τὸ τάγμα. σημαίνει δὲ πλείονα ἢ λέξεις, ποτὲ μὲν τὸ
τάγμα, ὡς ἐνθάδε, ποτὲ δὲ τὸ συμπληρωμένα πρόγμα-
τος ἢ ἔργου τὸ τέλος, ποτὲ δὲ τὴν ἐκ τῶν ἐπισωρευμένων
ἰστίων φοιτῶσαν ταῖς πόλεσι πρόσδοτον, ποτὲ δὲ τὴν ἀρχὴν
καὶ τὰ ἀξιώματα, ὡς ἔστιν εὐρεῖν παρὰ τε Θακυδίδῃ καὶ Ξε-
νοφῶντι καὶ Εὐριπίδῃ „τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι” ποτὲ
δὲ τὸ δαπάνημα, ὡς Εὐριπίδης ἐν Πολυέδῳ „μῆτερ γὰρ οἶκον
σὺν τόδ’ (μῆτερ εἰκοσὸν τόγ’ Ἰ) ἐκβαίη τέλος” καὶ Δημοσθέ-
νης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς (2830) „Χερσὶν ὄντων δὲ ἐν τοῖς ἑαυτοῦ
τέλεισι διορίζε” ποτὲ δὲ τὴν ἐορτήν, ὡς Εὐριπίδης ἐν Μήδειᾳ
(1579 Pors.) „σεμνὴν ἐορτήν καὶ τέλος προσέφομεν.” ABD.

57. κρίνον γὰρ καὶ μάστιγα: διὰ δύο, ὅτι τε τὸν τιδὸν
παρέχον αὐτῶν ἔρχιν, καὶ αὐτὸς δυσωπεῖ παρὼν καὶ ἐπιμε-
λούμενος. παιδευτικῶς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐτέρω παραχωρεῖ τὰ
τῆς παιδείας. BLV.

τοῦτο γὰρ εἰς: ἵνα καὶ αὐτὸς παρὼν αἰδέσιμος γένῃ
πολλὰ φέλαςιν. V.

61. πῶς γὰρ: πιθανῶς· ὁ μὲν γὰρ ἐκπεληγὸς ἔστι νοεῖ
τὸ πᾶν τῆς ἐπιταγῆς, ὁ δὲ προπαροξενωμένος ἐρωτᾷ τὸ
πῶς. BL. ἢ διὰ τὸ ποικίλον ἐξ ἀμφοῖν συρίζεται. V.
ἐκτείνον κατὰ τὸ τέλος τῶ ἐξῆς, καὶ ἀφ’ ἑτέρας ἀρχῆς
πενθευτικῶς τὰ ἐξῆς προειπνέον. Α.

62. αὐθι: ἐν τοῖς φέλαςιν· ὅθεν καὶ Ἀγαμέμνων ἐξῆς
(126) πρὸς τὸν Νέστορα φησιν „ἐκείνους δὲ κλησόμεθα πρὸ
αὐτῶν ἐν φέλαςιν.” BL.

ἄλλως διαφέρει τὸ πρὸς αὐθις. τὸ μὲν γὰρ αὐθι ἐστὶ
τοπικὸν ἐπιθήκη, καὶ γίνεσθαι ἀπὸ τῆς αὐθιγῆς τοῦτο ἐκ τοῦ
αὐτοῦ, ὡς τὸ „αὐτοῦ καὶ ἐπὶ ἐκείνῳ” (Π. 8, 207), τὴν
εἰς τόπον ἔχειν, ἀντὶ τῆς ἐκείσε. καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ἀρχαῖου
γίνεσθαι ἀρχαῖον, ὡς ἀπὸ τῆς αὐτῆς αὐθιγῆς, καὶ συγκοπή
αὐθι. τὸ δὲ αὐθις σημαίνει πάλιν καὶ μετὰ ταῦτα. B.

65. ὅτι τῷ ἀπαρηγόρῳ ἀντὶ τῆς προσκετικῆς, μένειν
ἀντὶ τῆς μένης. τὸ δὲ ἀβροτάξομεν φιλοπτεον ὁμοίως τῷ
ἡμιβροτέ. τινὲς γὰρ κερὶς ἡρῶν τὸ βροτὸς μὴ ἐπιτυχῆν
ἀλλ’ ἀμφοτέρω, ὡς καὶ ἐρῶσιν ἐγκύβη. Α.

ἀλλήλων ἀποτρέχοντες, ὅ τινες διαφροδίσαι φασίν. D.

66. πολλὰ γὰρ: δηλὸς ἐστὶν ἐκ τούτων ἡμῶν ὡς
ἀρχιτεκτονικῆς. εἰς γὰρ πολλὰς ἀδὲς τέλει τὸ πᾶσαθρον,
ἵνα ταχέως ἀπὸ τῶν σκητῶν ἀπυκνώσιν πρὸς τὴν βόθρην. V.

67. φθέρει: τεχνικῶς, ἵνα ἐκ τῆς φωνῆς ἐπαρρησάσῃ
καὶ φίλος ὢν, μὴ πως ἐπιορῶσιν ἵππον εἶναι πολέμιον.

καὶ Νέστωρ πρὸς Ἀγαμέμνονα φησὶ (85) „φθέρει μὴ
ἀκῶν ἐπὶ ἡμῶν ἔρχεσθαι.” ABL.

67. ἐργήγορται: πρὸς τὸ διαμένειν τὴν φυλακὴν
ἐπεὶ δὲ τὸ ἔνωχθαι ἀνοίκειον τῷ καιρῷ, πρόσκειναι τὸ πᾶν
ταῖς κωδαίνων. BL.

τὸ ἐργήγορται ἀνέγνωμεν προπαροξενόντες, οὐκ ἐργῶ
δὲ, εἴτε γὰρ συγκοπή ἐστὶ τοῦ ἐργήγορται, ὁφείλει παροξεν-
εσθαι, καθότι τὰ εἰς θᾶι λήγοντα ἀπαρρηγμένα, ἔχοντα πρὸ
τῆς θ ἀμετάβολον, παροξενεῖ, κεκάρθαι τετελεσθαι ἐπαρρη-
σάμεναι μέντοι ἀφορμὴν ὁρᾷ τῷ δύνανθαι προπαροξενεῖσθαι
ἐργήγορται, τὸ τὰ εἰς θᾶι λήγοντα, τῇ οὖν συλλαβῇ παροξ-
εσθαι, μὴ παρ’ ἄλλῃ τινὶ διαλέκτῳ ὁρᾷθαι ἢ τῇ ἑλ-
λίδι, τέτοιον μίμωσθαι ἐρῶσθαι ὅθεν ἐπὶ ἡ παρρησίᾳ
Ἀπολικωτῆρα ἐγένετο, καὶ ὁ τόνος ὁμοίως τοῖς προκειμένοις.

ἔνωχθαι: ἐνεστώδης ἐστὶ καὶ παρατατιζοῦ μᾶλλον ἢ
παρρησιάζεσθαι. ἀναλογικώτερον δὲ παρὰ Καλλιμάχῳ „ἔνωχ-
θαι πορθεῖα νεκρῶν” καὶ δηλὸν ὅτι μεταβέβηται τὸ γ
τὸ γ ἐν τῷ ἔνωχθαι διὰ τὸ θ. ὁ μὲν ἐν Ἀπολλωνίῳ εἰς
βέλει εἶναι τὰ τῷ παρρησιάζεσθαι προσκετικὰ, καὶ ἑκα-
τὸ τῷ λόγῳ συνηγορεῖ· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς εἰς θᾶ τοῖνταντα
μὴδὲ γὰρ εἶναι τὴν εἰς ε κατέληξεν. Α.

68. πατρώθεν ἐκ γενεῆς: ὡς ὅταν λέγῃ „διηγεῖται
Ἀιγυπτίαν” τὸν πατέρα γὰρ δηλοῖ, τὸ δὲ διηγέσθαι
ἀρχὴν τῆς γενεᾶς. BL. ὅτι ἀρχαῖα ἢ συνηθεῖα, ὡς
25 πε τοῖσιν εὐρίσκομεν, εἰδέναι δεῖ ὅτι οὐκ ἐκιδέσθαι
χώραν. Α.

Πορρησίον. ταῦτα σημειωτέον ὡς ἐπιτηδὴ εἰς αὐτὴν
ἀπόδοσιν, δι’ ἣν εἰώθασιν ἔτι πρὸς ἀλλήλους διαλέγεσθαι
οἱ ἡρώες „διογενὲς Ἀιγυπτίαν πολυμήχαν’ Ὀδυσσεύ”
50 καὶ γὰρ φιλοσοφούμενων τὸν τοῖσιν τρόπον τῆς προση-
ρεσίας. ὅτι τὸ μὲν οὖν πατρώθεν ὀνομάζειν ἐστὶν ἐν τῇ
Ἀιγυπτίᾳ, τὸ δὲ ἐκ γενεῆς τὸ ἐκ γενέσθαι, αὐτὸν τὸν
γενεῖς ἐκ γὰρ τῆς αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τῆς γενεᾶς εἰληπὸν τὸν
γενεῖς τὸ δὲ διὸς ὀνομάζειν κωδαίνοντις ἐστὶ τὸς κατὰ
55 τὴν. τί οὖν τὸ μὴδὲ μεγαλήτορα θυμῷ· ἐ γὰρ, ὡς
οἱ γραμματικοί, τὸ μὴ μέγα ἢ γὰρ τὸ τοῖσιν καὶ ὅτι αὐ-
προσηγόντες ἀλλὰ σημαίνει, μὴ μεγάλυνε σιαντὸν τῇ φωνῇ
ἐξ ἧς σημαίνει, μὴ ἐπερὸς γίνω μὴδ’ ἀνάξιον σιαντὸν
τὸ ἄλλον κωδαίνειν ἢ γὰρ ταῦτον γὰρ τῆς ἐν ἄλλοις ἔρ-
40 „σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμῷ ἔχειν ἐν ἐξήσει.” (Π. 9, 255)
ὁμοίον γὰρ τῷ μὴ μεγαλήτορα θυμῷ τὸ ἔχειν ἐν ἐξήσει θυ-
μῷ μεγαλήτορα, ὃ ἐπάγει „φιλοσοφούμεν γὰρ ἡμῶν”
ταῦτον ὅν τῷ πάντας κωδαίνων. καὶ ἡ Πηνελόπη λέγει
γὰρ τι μεγαλήτορα ὅδ’ ἀθροῖον” (Od. 23, 174), καὶ ἡ
50 ὁρᾷ ὡς τις μεγάλη, ὅδ’ ὅς ὡς μικρὸν καὶ ἀνάξιον αὐ-
μάζω ἀθροῖον γὰρ, ἀπὸ τῶν ἀποκρινόμενων ἀθροῖον, τὸ
ἀτιμώμενον ἀποκρίνεται ὡς τοῦ μηδεὶς ἄξιον, ὡς ἀθροῖον
ἀπὸ τῆς κατὰ ἀποκρίνεται „καὶ ὅποτε μὴ γὰρ ἀθροῖον
(Π. 1, 261), ἢ ποτὲ με ἐν ἀθροῖον μόνον εἶχον. ταῦτα
50 τὸ ἀθροῖον ἐστὶ τῇ ἀπόβλητον τι ποιεῖσθαι „οὐ τοι ἀν-
βλητον ἔπος ἔσσεσθαι” (Π. 2, 361), ὃ ἀντικείμεν τὸ
ἀντικείμεν

δὲ λίσσασθαι, ἐπεὶ προέθηκεν ἀρίστους κρινόμενοι κατὰ λαὸν
 Ἀχαιῶν" (Π. 9, 516) καὶ „αἰσυνήσεται δ' ἔκκριτοι ἐννέα
 πάντες ἀνέξαν" (Od. 8, 258). Ἐξηγούμενος δὲ τὸ ἀθερῖζεν
 ἔφη „τῶν δ' ἄλλων ἢ πρὸ τιν' ἀναίνομαι οὐδ' ἀθερῖζω."
 ἔστι δὲ τὸ ἀναίνομαι ἐξὶ ἐπαινώ, διὸ ἴσον ἂν εἴη τῇ πάν-
 5 τας κυδαίνειν. καὶ τὸ ἐξ ἄλιον δὲ ἴσον τῷ ἐκ ἀθερῖζεν, ἐκ
 ἀποβολῆς ἄξιον τῆς θαλάττης· τὸ μὲν γὰρ ἀθερῖζεν ἀπὸ
 τῶν ἀποκρινόμενων ἀδελφῶν, ὃ δὲ ἄλιος ἀπὸ τῶν εἰς ἄλια
 βαλλομένων, ὡς τὸ „ἄλιον ἔπος ἐκβαλον ἡμῖν κένον"
 (Π. 18, 324). τὸ μὲν ἂν μὴ μεγαλλέει· θυμῷ σημαίνει τὸ
 10 μὴ ὑπερηφανεῖν δι' ὑπεροψίαν. αὐτὸ τε τὸ ὑπερηφανῆσαι
 φησι „οὐδ' ὅτι μεγάλῃ τοι θυμῷ εἴξας ἄνδρα γέριζον,
 ὃν ἀθάνατοι περ ἔτισαν, ἡτήριδας" (Π. 9, 109), ὃ ἔφη
 ἡθέριας. καὶ πάλιν „οὐδ' τὸ πάρος θυμῷ ἦρα γέροντες ἀρε-
 15 εῖσαι" (Π. 14, 131) καταφρονεῖντες καὶ ὑπερηφανῆντες, ὡς
 καὶ ἔφη „ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες ἡμέας
 ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνθ'" (Π. 11, 694). οἱ μέντοι
 ὑπερέκοντες καὶ τῆς ὑπεροψίας παύομενοι „ὥς δ' μὲν Αἰ-
 20 τωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἡμαρ, εἴξας ᾧ θυμῷ" (Π. 9,
 597). Β.

69. κυδαίνων: ἀνακτιώμενος καὶ προτρεπόμενος τῇ
 ἰδίᾳ ἐνέργειᾳ. V.

70. ἀλλὰ καὶ αὐτοί: πρὸς τὸ πρόθυμον τῷ ἀδελφῷ.
 καὶ ἔστι συμπαθεῖς τὸ δύο βυσίλεις ἕως ἀντιοργεῖν. Β.

ὅδε πον: παθητικὰ ταῦτα, δύο ἀδελφοὺς τοιαῦτα
 25 περὶ τῆς ἰδίας ψυχῆς καὶ γονίης ὑπονοῶν. V.

71. γεινομένοισιν: τοῖς αὐτῶν ἀναφρομένοισι πράγμα-
 σιν. Α.

72. εἰ ἐπιτείλας: ἐπιστημύματο τὸς λόγους ὡς κα-
 λῶς ἐρημένας καὶ παραγγέλλοντας εἰρηγικῶς. BL.

75. ἐνὶ ἥντι μαλακῇ: ὅδε ταῦτα εἶναι, ἀλλὰ τὸ πρὸ-
 30 πον αὐτοῖς σῶζει. μαλακῇ γὰρ εἰρημνῇ ἔστι τῷ γέροντι, ὡς
 καὶ τῷ Φωβῷ· τῷ δὲ Διομήδεϊ νεωτέρῳ ὅντι ἐνέσσωτο
 ῥητὸς βοός (155) τὸν δὲ Ὀδυσσεύα κατέλαβεν Ἐρμῆος ὑπο-
 βάλων, ῥῶπας καὶ δέσμα αἰγῆς (Od. 14, 49). L. καὶ τῷ
 35 Αἰὶ τὴν νεοθηλῆα ποίην ἀνυδίδωσι „λοιτὸν τ' ἐρῶντι
 ἰδὲ κρόκον ἡδ' ὀλίκινδον" (Π. 14, 347). BLV.

ὅτι ἴντιεα δὲ πάντα τὰ βπλα, ἀλλὰ κυρίως μὲν ἀσπίς
 καὶ περιζιγαλά, τὰ δὲ ὀφθαλμοὶ κατ' ἐπιγράμειαν. Α.

77. ζωστήρ ζώματος διαφέρει· ζῶμα γὰρ τὸ προσραπτό-
 40 μενον κατὰ τὰ πέρατα τῷ θώρακι. V.

ὅ: γράφεται ἐν, Ἀττικόν. L.

ἢ διαπλῆ, ὅτι δοκεῖαι τινες ταῦτ' εἶναι ζῶμα καὶ ζω-
 45 στήρα· οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ ζῶμα καλεῖ τὸ συναντιόμενον τῇ
 μίτρῃ ἐπὶ τὸν στήθεα θώρακα, τὸ δὲ ζῶμα συνδεῖν πάντα
 ζωστήρα καὶ οὐ τὸ παναλοῦσαν ἐπὶ τῶν κορυφῶν. Α.

79. μέζον τὸ ἐκκόμειον τοῦ Νέστορος γένειο, εἰ λαὸν
 ἀκούει σέσημα, μὴ τὸν τῶν Ἑλλήων μέτρον. V.

ἐπέτρεπεν Ἀφείροχος ἐπέτρεπε. Α.

ἐπέτρεπε διὰ τὸ εἶ. τὸ δὲ ἐκ ἐπέτρεπε ἀντὶ τῷ οὐκ ἐ-
 45 τρεπεῖν ἐαυτὸν τῷ γέροντι, ὅδε ἐπισταμένο, αὐτοῦ. V.

τὸν παρ' ἡλικίαν ἀνδριζόμενον δηλοῖ. V. ἀφαιρῶ τὰς
 προφάσεις τῶν ἀργεῖν ἐθελόντων, δεικνύς ὡς καὶ τοῖς φρο-
 5 νήτοις ἐλαττωμένοις οὐδὲν ἀντιτάσσει, καὶ προθυμία. BL.

80. βραχὺ διαγαλτέον ἐπὶ τὸ ἀγαθόνος· τήρητέον δὲ
 10 τῆτο, ὅτι ὁρθωθῆναι καὶ εἶναι οὐ πάντως ἐπὶ τῶν ποδῶν
 τάττει, πρὸς ἐκεῖνα „ἔξετο δ' ὁρθωθείς" (Π. 2, 42) καὶ
 „ἔξμενος δ' ἐπὶ γῆρα" (Π. 14, 437). Α.

εἰς τὸ ἀγαθόνος ἢ διαζολή, λείπει δὲ ὁ καί, ὅτι καὶ
 κεφαλὴν ἐπαίρους. BL.

82. τίς δ' ἔτος: τετάρτῳ μὲν σκόπει δὲ τὴν προ-
 15 στήρ τῷ γέροντι, ὅς ἐδὲ φεγγόμενον τοῦ Ἀγαμέμνονος
 ἦθετο καὶ πρὸβλαβε τὸν λόγον διὰ τῆς ἐρωτήσεως. ἔθος δὲ
 τοῖς γέροντι ἀντιτεῖν καὶ μηδὲν φροντίζουσιν· ἔτος δὲ διὰ
 τὸν καιρὸν τῆτο ποιεῖ. BLV.

83. ἄλλοι: ὃ γὰρ οἱ γέροντες· ἔτος δὲ καὶ διὰ τὸν καιρὸν
 καὶ τὴν φρόνησιν ἀργουμένοι. V.

84. ἀθετῶν, ὅτι ἐρῶν βέλει λῆγαν τῶν φυλάκων, καὶ
 20 ἐκ ἐκράττει τῷ γέροντι· ἔρῳ γὰρ λέγει ὡς κῆρον τὸν γέ-
 λακ, ἔρῳ δὲ τὸν ἡμίονον. καὶ ἐπὶ ἀκίροτος ἢ ἐρώτῃς. Α.
 ὡς περ τὸν ἀνδραφονῆα πομπῇ ἡρώτῃ, ἔτος οὐκ ἔρῳ.
 ἔρῳ ἔρῳ, ὡς πομπῇ πομπῇ. V.

85. φθ' ἐγγεα: ταρταρῶντες φθῖναι, ἀπὸ δὲ τῆς αἰτίας
 πρὸς ἐμὲ ἡλθε· ἐκλήθηται γὰρ ὑπονοῶν τὴν τῶν πολεμίων
 ἵσχυρον. BL. ἡμα δὲ καὶ τῇ φωνῇ θέλει μανθῆναι, μὴ ἔχθρος
 25 εἶναι, ἔπειτα γὰρ ἔχον συνθήματα, ἴσως ὑπονοῶν μὴ ὁρασεμ-
 δης εἶναι, τὴν τῶν ἐκλεισμένων τῶν φυλάκων. V.

87. ᾧ Νέστορ· Νηλεΐδῃ: ὃ προσέειπε τῷ Μενέλαῳ,
 καὶ αὐτὸς ποιεῖ, πατρὸς ἐκ γενεῆς αὐτῶν καλῶν. BL.

88. ἡμα τῇ ἐκφρονήσας τὸ ὀνόματιος τὸ πάθος ἡρώτῃ
 30 δοκινεῖν, τὸς συμφορὰς παραιθεῖς. BL.

90. ἐν εἰρήσσει: τὸ ζωτικὸν περὶ καρδίαν φησὶν. V.

91. πλάζομαι: ὅθεν ἐξηκός (ἄδὲ ἐξηκός D) διανοῶ-
 35 μαι· πλανῶμαι κατὰ τὴν γνώμην, ὅθεν ἀπορῶ ὅπως χρί-
 σωμαι τῶς πικρῇ πράγματι. AD.

ὅδ': ὅδε μόνος, ὡς ὅρῃς, περιερχόμεναι. ἀσύνδετος δὲ
 40 ὢν ὁ λόγος τὸ κρηματικὸν τὸ πάθος δηλοῖ. BL.

92. ἀλλὰ μέλει πόλεμος: ὡς καὶ ἡμῖνος τῷ φέρον
 ἢ τῶν κοινῶν κήρυσι, καὶ ἴνα σέσημα ἔχη τὸν Νέστορα. V.

93. περὶ: πιθανώτερον πῶς ἔστιν ἀναστρέφειν· δέτα δὲ
 45 τὸ ἔτερον. Α.

94. ἀλαλὲς τῆμα: παρὰ τὸ ἀλάλμα τὸ ἀλαλόμε-
 50 μαι τῷ δὲ πλάνασμα τῶν σοφῶν ἐπιτελέσασθαι. φαν-
 τασία δὲ τις προσπίπτει τῆς ἐκπληρῆσαι βουλομένης καρ-
 δίας. BLV.

95. ἐκθρόσσει: Νικίας καὶ ἰδίαν τὴν πρόθεσιν ποιεῖ,
 ἵνα τὸ ἔξῃς γίνῃται ἐκ ἐρῶν ὁρώσκει. ἔμεινον δὲ ἐν ποι-
 55 εῖν, ἐκθρόσκει ὡς ἐκθροῖται. Α.

ἐπὶ δὲ: κακῶς Νικίας ἀναστρέφει· μεταξὺ γὰρ πέπρωκεν ὁ
 60 δέ. Α.

96. ὅδε σέ γ' ἔπειτα: ἔπειτα ἵνα μὴ δόξη ἔμποδ-
 65 ἔιναι πρὸς τὸν ἔπειτα τῷ γέροντι. Β.

λογος ἢ παρὰ τῷ ποιητῇ ἀνέγνωσις πρὸς τὴν κοινὴν συν-
ήθειαν, εἴ γε ὁξυτονέωσι τὸ ὄνομα, λέγοντες ἑλὸς ἀνθρωπος
ἢ ἑλὴ κόμη. ὁ δὲ δὲ τὰ γ' εἰς ἅος λήγοντα δισύλλαβα,
μὴ ἔχοντα πρὸ τῷ ἄλλο σύμφωνον, παραληγόμενα δὲ τῷ
ῥητομόνῳ ἢ μεθ' ἑτέρου φωνήεντος, βαρύνει, πόλος ἐλὸς 5
θολος κοῖλος δ' ἄλος. ὥτως ἢ ἄλος. προσέθηκα δὲ μὴ ἔχοντα
πρὸ τῷ ἄλλο σύμφωνον διὰ τὸ μοχλὸς πολλός. A cum Ch.
τὸ μέντοι θολός ὁξυτονέων πρὸς ἀντιδιαβολὴν ἐστὶ. A.

οὐκ ἀντιπίπτει τὸ θολός κατ' ὁξείαν τάσιν, ὁπότε ση-
μαίνει τὸ μέλαν τῆς σηπίας· πρὸς γ' ἀντιδιαβολὴν τοῦ 10
„μεσογῆς τε θόλας ἢ ἀμύμονος ἑρκος ἀλλῆς” (Od. 22,
440) ὥτως ἐτονόθη. ἑδὲ τὸ Ἀλκιμανικὸν „ἔχοι μάχης ὥλε
δαίμον·” τῷ γ' ὅλωλε συγκοπή ἐστίν. Ch.

135. Ἀλκιμον· ἔχοντόν, εὐτονόν, ἢ πρὸς τὸ ἀλέξασθαι
πεποιημένον. D.

ἀκαχμένον· ἐκ τῷ ἀκάζω γίνεσθαι, ὃ σημαίνει τὸ ἀκονῶ.
ὁ μέλλων ἀκάσω, ὁ παρακείμενος ἦκακα, ὁ παθητικὸς ἦκα-
σμαι, ἢ μετοχὴ ἦκασμένος, ἢ τροπὴ τῷ σ' εἰς ζ' ἢ Ἰωνικῇ
συζολῇ τῆς ἀρχαίας ἀκαχμένος. ἀκαχμένον δὲ λέγει τὸ
ἐπιβιωμένον. B.

137. γελώσας τινὲς εἴβουσι μετὰ τὸ πρῶτον. συναπτέον
ἐν αὐτῷ τοῖς ἐπομένοις· ἐστὶ γ' τὸ ἔξῃς, ἔπειτα Ὀδυσσεὺς
πρῶτον ἐξ ὕπνου ἀνέγειρεν. ἐστὶ γάρ τι καὶ ἐν τοῖς μετὰ
ταῦτα πρῶτον. A.

πρὸς τὸν ὅμοιον ἡπίεσι πρῶτον. V.

138. ἀνέγειρε — Νέστωρ· ἑδὲν ἔτι ποιεῖ Ἀγαμέμνων,
ἀλλ' ἔπειτα αὐτῷ, τῷ δὲ δὴ τῷ ποιητῷ, ὡς ἐν ταῖς
χειραῖς ὁ λόγος δυνατὸς ὁφείλει πάντα πράττειν, ἐπὶ ὁ βα-
σιλεὺς. B. ἢ Ὀδυσσεὺς κοινῶν ἐπεπωλεῖτο. V.

140. κλισίης· κλισία ἢ σπηλιὰ, ἐνθα ἀνέκλινον τὰ ἄρ- 50
ματα καὶ αὐτοὶ κοιμῶντο κείμενοι. A.

σημειῖται τινες ὅτι ἐνδον καθέδου Ὀδυσσεύς, ἀλλ' ὅχι
ὁ Διομήδης· „ἐκτός ἀπὸ κλισίης” (151). A.
δυσκοινοῦται γ' Νέστωρ καλῶντος. ὁ δὲ δὲ δὲ, ὅτι ἐν-
τός τῆς σπηλῆς καθέδου· ὁ γ' πρὸς ἀσφάλειαν αἰσθητὴν 35
ἀλλὰ πρὸς σκέπην αὐτοῖς πεποιήται. BL. ὁ γοῶν Ἀγα-
μέμνων εἰς τὴν σπηλὴν εἰσέρχεται Νέστωρ ἑδὲν ἔχοντόν
ἔχονσαν πρὸς ἑρμῶν πολέμων. V.

141. ἐπὶ· γράφεται κατὰ. A.

ταῦτα ἀνατεταμένη τῇ φωνῇ ἢ ὡς χειλιῶν, ὅτι θο- 40
ρεῖται τὰς ἐρασιώτας μόνου οἱ βασιλεῖς νεκρὸς περιόν-
τας· δέδωκε γ' μὴ τι νεώτερόν ἐστιν ἐν τῷ ἐρατῷ. BL. μαρ-
τυρεῖ δὲ ταῖς Νέστωρ, ἐπιλέγων διογενὲς Δαιριδάδην μὴ
νεμέου. V.

142. ἀμβροσίων· γράφεται ἢ ὁ ρηταίων. A.

ὅτι δὴ χρυσοῦ τὸσον ἔχει· ὡς περ ἐν ἀρχῇ (37)
τῷ θ' ὥτως, ὥτως ἢ γιν' ἀντὶ τῷ τί δὴ χρυσοῦ τὸσον ἔχει.
ἢ δὲ τῶν ἀναφορικῶν ἢ ἀπορίων ἐν ἀλλήλῳ πρὸς τὰ πινυ-
κὰ συνήθη, ὡς καὶ ἡ ὑπὸ τῆς α' ἐπὶ τῆς α' (Od. 1, 171)
ἀντὶ τῷ ποίῳ. ἐκτίον δὲ ἐπὶ τὸ ἀμβροσίων. AV.

143. μὴ νεμέου· παραιτεῖται τὴν μίμνην, οὐ νεώτε-
ρόν τι σημαίνων, ἀλλὰ διὰ τὰ ἐνεστώτα· ὁ συνεὶς Ὀδυσ-
σεὺς ἔπεται μὴδ' ὅτι ἐν ἀντιλέγων. BL.

146. ἀλλ' ἔπειτα· Ἀριστοφάνης χωρὶς τοῦ σ', ἀλλ'
ἔπειτα. A.

147. οὐ καθ' ἐν διαβολίῳ, βουλεύει, φεύγειν,
μάχεσθαι, ἀλλὰ συναπτέον ὅλον τὸν εἶλον· τὸ γ' λε-
γόμενον τοῖσιν ἐστίν, ὃν λοιπὸς ἐστὶ βουλεύει περὶ τῷ ἢ
μάχεσθαι ἢ φεύγειν. A.

149. ἀμφ' ὅμοιοι σάκος θέτο· δειλός, φασί, σέ-
τος, ὅτι ἀσπίδα ἢ οὐ δόρυ ἀναλαμβάνει. ὥς δὲ σιωπῶ-
μένη τῇ ἀποκρίσει χρῆται πρὸς τὸν Νέστωρα εἰπόντα βα-
λεσέσθαι· πότερον φευκτεῖα ἢ μενετεῖα, ἐμφαίνων διὰ τῆς
ἀσπίδος ὅτι μενετεῖα. δόρυ μὲν γ' φέρεται ἢ μὴ μαχόμε-
νοι, ἀσπίς δὲ μενόντων ἐστὶ ἢ μαχομένων. B. ὅτι δὲ ἐχόντων
15 το ἢ τῷδε τῷ τρόπῳ τῆς ἀποκρίσεως, δι' ὑποδείγματος
παραδείξω. ἐξασπάζον ποτε Ἐφέσιοι περὶ χορημάτων· παρελ-
θὼν δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν Ἡράκλειτος, ἐπιπάσας κύλικι
ἄλφита, ἐξέπαι τὸν κκεῖν, ἐμφαίνων ὅτι δὲ ζήλοῦν αὐ-
τάκουαν. V.

151. ἐκτός ἀπὸ κλισίης· ἐρασιωτικὸν τὸ αἰθριοκοι-
τεῖν· δείκνυσιν δὲ ὡς ὁ λόγος μόνῳ θρασυῖ. AL.

σὺν τεύχεσιν· ὅχι ὁπλισμένους (ὅτι γὰρ) ἀλλ' ὅσον
πλησίον ἔχον τὰ τεύχη. καλῶς δὲ οἱ ἱταῖοι τὴν μεθ'
ἡμέραν τάξιν φυλάττειν, περιστοιχίζοντες τὸν βασιλεῖα. ἐρα-
25 τηρικὸν δὲ καὶ τὸ αἰθριοκοιτεῖν. BL.

152. εὐδόν, ὁ πρὸ κρασίν δ'· διὰ τὴν μεθ' ἡμέραν
ταλαιπωρίαν κοιμῶν· ἐρασιωτικῶς δὲ τοῖς αὐτοῖς ὅπλοις
χρῶν· ἢ πρὸς πόλεος ἢ πρὸς ἀνάπαινον. A.

153. ὅρθ' ἐπὶ σαρκοτῆρος· ὁρθὰ ἐπὶ τῷ κρῶσφι·
ἔτω γ' καλεῖ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπιδορατίδος σιδήριον. D.
ἐν τῇ Ἀριστοφάνους σαρκωτῆρος πληθυντικῶς. σαρ-
κωτῆρ δὲ ἐστὶ τὸ ἀπολῆγον μέρος τῷ δάρατος, ὅπερ ἀντί-
κειται τῇ αλκῇ, ὃν καὶ ἐφίχον καλεῖσθαι. A.

τρόπον τινὰ περιχαράκοντα τὸν ἡγεμόνα, ἐμφαίνει δὲ
ἢ διὰ τὴν τὴν ποιητῆς τὸ ἀνδρεῖον Διομήδους ἢ ἵτοιμον
εἰς μάχην· διὸ ἢ τὰ ἐναντία ἐξῆς γηοὶ περὶ Θορῶν ὡς
ψέγων „ἐνταῦθα δὲ σφι καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο εὖ
κατὰ κόσμον” (471). τῷ δὲ σκιάζοντι τῆς νεκρῆς ἀντι-
περὶσσεύει τὴν ἐκ τῶν αἰχμῶν ἀναλίσκονσαν αἰγλήν, ἢ ταύ-
την τῇ λ. σαρκοτῆρ δὲ ἡ δορατοδόκη (δορατοδόκη L) καλεῖται·
παρὰ δὲ τινος ὁ κυλὸς τῷ δάρατος. BLV.

Πορφυρίᾳ. γὰρ δὲ δοκεῖ εἶναι ἡ τῶν δοράτων ἐπὶ σαρ-
κωτῆρος εἰσὶς· ἢ δὴ πολλὰ θόρυβον ἤδη πεποίηκε νύ-
κτωρ ἐν μόνον πεσόν. λέγει δ' Ἀριστοφάνης λέγων ὅτι τοι-
45 αὐτὰ αὐτὸ ποιεῖ Ὀμηρος οἷα ἦν αὐτῇ. ἐν δὲ ταῖς ταῖς πα-
λαιᾷ οἷα περ ἢ τὴν ἐν ταῖς βαρβάρους· πολλοὶ δὲ ἔτω χρῶν
τῶν βαρβάρων. B.

156. τῆς· ἀποχαιρὸν σκληρῶς οὐδὲς τῆς ἐρασιώτης
τὸ προσκεφάλαιον εἶναι ἀπυλόν, ἵνα μικρὸν ἀναπνεύσῃτο.
50 τῆς δὲ ἐστὶν ὁ ἐκ τῷ ἐτέρῳ μέρος ἔχον μαλλόν, ἐμφατά-
της δὲ ὁ ἐξ ἐρησιῶν. B. ὁ μόνον δὲ καθ' ἡλικίαν ἀλλὰ

καὶ κατὰ τὸ ἄξιωμα ἐκείνῳ ἀποτίμει. τῆς γὰρ τῇ βασιλείᾳ ὑπάδει, ἔχ' ὡς τοῖς στρατιώταις ἀσπίς. V.

158. λέγει: εἰδέναι τῇ μεγάλῃ δακτύλῳ τῆ ποδὸς τῆ κοίτης μίμης ἀνάμεινος τῇ Διομήδεος ποδός, ὡς δῆλον ἐκ τῶν ἐπισημασμένων „ἔτι μὲν τε νίκισι τ' ἄντην." BD.

ἀλλ' οὐκ αὐτὸν διὰ τὸς μεθ' ἡμέραν κόπος ἐκ αἰθάνεσθ' ὁρῶντων. καλῶς δὲ οὗτοι ἐμοιμασθὼς πάντες διτυπίζονται. δυσκαμπητοὶ δὲ τὸ ὑπὸ τῇ φέροντος ἀνίστασθ'· διὸ καὶ λέγει αὐτὸν ἀνίστασθαι, τῇ ἀπρονοήτῳ ὀνειδίζων. BLV.

ὁ ἀστράγαλος, οὗτις ἐντεῖθεν εἰς τὴν Ὀδυσσεύαν (15, 45) μετὰ τὴν ἐπὶ τῇ Παισιφῶντι κλειδίῳ, καθέδοντος παρὰ Μενέλαον, πρὸς τὴν ἐν ποδί, ἀλλ' ἐπὶ τῇ χειρὶ; τὴν μὲν γὰρ ἀκότιος ἐπὶ τῆς γῆς κοιμώμενον ἔτιος ἐγείρει. A.

διὰ τῆς κινήσεως ἴσαστο τὸ λέγει. V.

159. διχῶς ὁ Ἀρίσταρχος, ἔγρητο καὶ ὄρσεο. A.

ἀνωττεύει· ἀπανθίζεις, παρὰ τὸ ἄνωτον, ὃ ἐστὶν ἄνθος, ἢ κοιμῶ, παρὰ τὸ ἀΐσαι τὸ κοιμῶσθαι. A.

160. οὐκ ἀΐεις; Ἀγαμέμνονα μὲν καταπληχθόντα παρὰ Μενέλαον, Διομήδεα δὲ ἀμείλῳτι ἀνυπτιοῦ, καὶ ἀμῖνον βελτίους ποιεῖ. τὸ δὲ ἀΐεις ἀντὶ τῶ ἀκείως, πρὸς πλείονα ἐπέτασαν ὡς πλησίον αὐτῶν ὄντων. B. Θρωσμός δὲ ἐστὶ τόπος ἰσχυρὸς ἐν τῇ πεδίῳ πρὸ τῆς Ἰλίου, ὅς ὀνομαστικῶς καλεῖται Θρωσμός, ὡς καὶ ἕτερος Καλλικολώνη, ὃ στρατοπέδον ἔχοντο οἱ Τρῶες, εἰ ποτε τῆς πόλεως ἔξω τάσσονται. BD. οἱ μὲν τῷ ἄντικρυ, οἱ δὲ τῷ ἐν γὰρ, οἱ δὲ τῷ πλατῆ. V.

161. ὁλίγος δ' ἔτι· διὰ τῶ ὁλίγος δ' ἔτι, αἱ Ἀχιλλεύου. γράφει δὲ καὶ ὁλίγος δ' ἀπὸ χωρὸς ἔργει. A.

164. ἥδ' ἐπὶ πληθύνει φιλοπονίας καὶ ἀρετῆς. γὰρ τῆς δ' ἄστια πρὸς πῶν ἀγανακτήσεως, εἰώδαμεν δὲ ἀμελείας κρινόμενοι φιλοπονότερος τῇ δέοντος ἀποφύσκειν τὸς ἐγκαλόντας, τῷ ἐπαύῳ ἐκείνων τὸν ἴδιον ἀπολυόμενοι ψόγον, ἐκ ταύτης ἦτορ τῇ δέοντος φάσκοντες ποιεῖν, ἀλλ' ἐκείνους τῷ δυνατῷ πειραίτῳ. ALV.

ἡ διπλή, ὅτι σιπτικῶς τὸ γέτλιος καὶ ὁ μεμπτικῶς, εἰς αὐτὸν ἀγνώμων καὶ ὅτι πύον τὴν ἐργασίαν. A.

συναπτεῖν ἕως τῆς γεγραμμένης. A.

167. ἀμήχανος· Πορφυρία. ἀμήχανος γὰρ, πρὸς ὃν ἔδδ' τὸ γῆρας τι ἐμνησθήσαστο, ἔξ' ὃ νοεῖται τὸ ἀνέκτος. ἔτι καὶ ἐπὶ τῆς Ἡρας „ἡ μάλα δὴ κακότηχος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἡρῇ" (II. 15, 14), τῷ τῆς ἀήτητε, πρὸς ἣν ἔδδ' ἐστὶ μηχανήσασθαι. B.

ἡ διπλή, ὅτι ἀμήχανος ὁλο σημαίνει, ἐν μὲν ἀνέκτος, ἐν δὲ ἀντὶ τῇ πρὸς ὃν ἐκ ἔστι μηχανὴν ἐρρεῖν. ὅπου καὶ τὴν σημαίνει, ἵνα τῶν πόνων ἀποσῇ. ἡ κακοπίας καὶ πρὸς πάντα ἔτοιμος. AB.

ὁ δ' ἀπὸ κοινῆς τῆς ἑξὶ καὶ παρ' αὐτῷ καὶ ἐν τοῖς τοιαύτοις· „οὐ γὰρ πῶποι' ἐμὸς βοῆς ἔλασαν οὐδὲ μὲν ἴππους" (II. 1, 154)· ἀπὸ κοινῆς γὰρ οὐδὲ τοὺς ἴππους ἔλασαν. „ὡς οἱ μὲν παρὰ ναυαὶ κοινῶς διωρήσαντο, Τρῶες δ' αὖθ' ἐτίθειν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίῳ" (II. 20, 1)· ἐκ κοινῆς γὰρ θωρήσαντο. „παννύχιον μὲν ἔπειτα καρχη-

μόντες Ἀχαιοὶ δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πόλιν ἦδ' ἐκ κοινῆς" (II. 8, 476), δαίνυντο δηλονότι. „πολλὰ δὲ τὰν κασιγνήτην καὶ πότνια μήτηρ ἔλυσον" (II. 9, 580)· ἐκ κοινῆς γὰρ τὸ ἔλυσοντο, πολλὰ δ' ἐταῖροι" (II. 9, 580)· ἐκ κοινῆς γὰρ τὸ ἔλυσοντο.

ἀγαθὴ δὲ παραίφασις ἐστὶν ἐταῖρου" (II. 11, 208)· ἀγαθὴ δὲ πᾶσα γὰρ παραίφασις ἐστὶν ἀγαθὴ, ἀλλὰ τῇ ἀγαθῇ ὡς ἐκ κοινῆς τὸ ἀγαθὴ· τὸ δ' ἐπὶ τῇ ἐταίρῳ ἀκρίβειαν ἀκρίβειος. πάλιν „οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενεῖα θωρήσαντο" Ἰδομενεὺς μὲν ἐν προμάχοισι σὺν ἄλλοις ἄλλῃ" (II. 4, 231)· τὸ θωρήσειτο προσπαχέομεν ἀπὸ τῆς θωρήσαντο. „πρότερον ὁπότε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ" (II. 16, 588)· ἐκ κοινῆς ἔχωρησιν. „ἔρ' ἰδὼν Πετεῶο Μενεάδῃα πλήθειππον ἔσασθαι ἀμφὶ δ' Ἀθηναίῳ μῆσσοις αὐτῆς" (II. 4, 327)· ἐκ κοινῆς τὸ ἔσασθαι ἀπὸ τῆς ἔσασθαι. „τῇ δ' ἐνόησεν, ἴμεν δ' ἄλλοις ὡς

15 στήες Παναχαιῶν," δηλονότι ἐνόησαν. „ὡς ἂν Πηλεὶ δὴν τιμήσομεν, ὅς μὲν ἄριστος Ἀργείων παρὰ νῆσσι καὶ ἄγγεμαχοι θιρόποντες" (II. 16, 271)· ἀπὸ τῆς ἄριστερος ἄριστοι οἱ θιρόποντες ἀκρίβειαν. „ἂν δ' ἄρ' ἐμελλε διγυρεῖν ἐφ' ἑσθ' πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων" (Od. 4, 716)· ἐκ κοινῆς τὸ διγυρεῖν. „καμάτω τε καὶ ἰδρῶ πωλεῖς αἰεὶ γένεα τε καὶ καμάτω τε καὶ πωλεῖται" (II. 17, 385)· ὡς ἐκ κοινῆς τὸ πωλεῖται.

15 σοντο ληπτεῖν, καὶ ἐπὶ μὲν τῶν γονάτων οὐκίως εἴρηται, καὶ δὲ τῶν κνημῶν ὑπακυσέον. „ἐκ πόλιος δ' ἄσπασε βόας ἴφιμα μῆλα κυρπαλίμους, οἶον δὲ μελίσσονα οὐκίως εἴρηται, αἶνον

25 δ' ἐκ μεγάρων" (II. 8, 505)· ἔτε γὰρ οὐκίως εἴρηται ἔτε ἄσπασε, ἀλλὰ γέρετε ἢ λαμβάνετε. καὶ πάλιν „οἱ μὲν ἔπειθ' ἔστησαν κατὰ εἵχας, ἔτι ἐκείνῳ ἴπποι ἀερίποδες καὶ κοινῶς τῷ ἔκειτο" (II. 3, 326)· ἐκ γὰρ καὶ οἱ ἴπποι ἔκειντο, ἀλλὰ τὸ εἴρηται καίαν ἀκρίβειαν ἢ ἔσαν, ὡς ἐπὶ τῇ „πρὸ δὲ οἱ ἔντεα καίαν ἀκρίβειαν, πῶ δὲ οἱ ἴπποι" (407)· ὑπακουσόμεθα γὰρ εἰσὶν ἢ εἰσῆκισαν. „ὁ μὲν ἀκλήεις Ἀνκίρην κατακοιρανίσιν ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδδοι τε πύονα μῆλα οἶνον τ' ἔσασθαι" (II. 12, 318), δηλονότι πίνεσι. τὰ τοιαῦτα παρὰ τῶν τις πολλὰ λύσει τῶν ζητημένων κατὰ Ὀμηρον πρὸς

30 πλῆθυσιν, ταῖσι γὰρ ὅμοιον τὸ „ἀλλὰ πολὺ πρὶν φραζέσθαι ὅς κεν καταπαύσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ πανέθων· καὶ γὰρ σφῶν ἄφαρ τότε λωῖόν ἐστιν" (Od. 2, 167). ἐκ κοινῆς γὰρ δεῖται βεῖν τὸ πανέθων, καὶ χηματίσαι οὐκίως τοῖς ἔξῃς, ἐπὶ τῇ γὰρ καὶ αὐτοῖς ἄφαρ πανσαμένους καὶ ταχέως, πρὶν ἔλθῃν τὸν Ὀδυσσεῖα, λωῖόν ἐστιν προείρηται γὰρ „ἀλλὰ πῶς ἦδη ἔγγυς εἰν τοῖσδε σφῶν φρόν καὶ κῆρα φρεσὶ πάντεσσι." τὸ δὲ „ἀφῶ χεῖρας ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν" (II. 13, 814) ἐν ὑπερβαίνοντι, ἐπὶ εἰσὶ γὰρ καὶ ἡμῖν χεῖρας ὡς ἄφαρ ἀμύνειν. τὸ δὲ καὶ γὰρ δὴ Ὀδυσσεὺς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης ὡς ἄφαρ

40 ἐκ Τρώων ἐλασάτο μόνον καὶ ἴππους" (II. 9, 537), δηλονότι ἐκ τῶ ταχέως. ἀπὸ δὲ τῆς ἄφαρ ἔοικεν ἐν συνεθείᾳ εἰσὶ τῶν Ἀλεξανδρείῳ τὸ λέγειν ἄφαρ πεποίηκε τὸ ἐλασάτο καὶ τὸ ἐλασάτο. Ὀμηρος δὲ ἀπὸ τῆς ἄφαρ πεποίηκε τὸ ἐλασάτο, οἱ ταχέτεροι „τῶν δ' ἴπποι μὲν ἔσαν ἀνέκτος" (II. 23, 311) ἦτοι ταχέτεροι. πολλὰς δὲ ὁ ποιητὴς ἐν ἄλλοις μὲν τὸ πλῆθος λέγει, ἐν ἄλλοις δὲ τὸ ἐλασάτο, καὶ δὲ ἀναπληροῦν

θόντας παρ' αὐτῷ τί ἦν τὸ λείπον, οὐδὲν εἶπε παρ' αὐτῷ, ὡς δ' αὐτῶς καὶ
καὶ τοῖς ἰδὼν ἐτεθήπει θυμῷ, ὡς τὸ γύναι ἄγαμαί τε τέθηπά τε
δεῖδια δ' αἰνῶς" (Od. 6, 166). λέγει δ' ἔν ὡσαύτως, ὅπερ
καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγει, ὡσαύτως με ἀδικεῖς ὡς καὶ πολλὰ-
κις. καὶ ὅταν οὖν λέγῃ „αὐτῶς γ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν" (Il. 2, 342), λείπειν φήσομεν τὸ ὅς, ἢ ἢ ὡσαύτως γ' ἐ-
ργοῖς μόνις ἐριδαίνομεν, μηχανὴν δὲ εὐρεῖν, ἢ ἔνεκα ἐλ-
λῆθιμιν, ἢ δυνάμεθα, ὁμοίον καὶ τὸ „ἀλλ' αὐτῶς ἀλάλῃμαι
ἢν ἐδρυπυλὲς Αἴδος δῶ" (Il. 23, 74), ταῦτέστιν ὡσαύτως
κατήλθον, καὶ ἔξ ἢ κατήλθον, ὁμοίως ἀλάλῃμαι. ἔτιως ἀκ-
σόμεθα καὶ τὸ „ἔγω μὲν φασιν φαγῆμεν καὶ πίμεν αὐτῶς"
(Od. 16, 143). ὡσαύτως καὶ ὁμοίως „κτενέει δὲ με γυμνὸν
ἰόντα αὐτῶς ὥς γυναικαί" (Il. 22, 124), ὡσαύτως ὡς γυ-
ναῖκα, „αὐτῶς ἔτε θεῶς υἱὸς φίλος ἔτε θεοῦ" (50). ὡσαύ-
τως ἔτε θεῶς υἱὸς ἔρεξεν ἔτε θεοῖο. Α.

168. αὐτὲ προσέειπε: ἐν ἄλλῳ ἤ μιν βετ' ἔπειτα. Α.

169. καὶ δὲ: ὁ γέρον ἐπαινεθεὶς ἰαυτὸν τὸ „τί πάντῃχον
ἔπνοι ὥσπερ;" φρονίμως δὲ ἐσυνεχώρησε ταῦτο ὅτι φιλο-
πονώτερός ἐστι τῶν ἄλλων (φορτικὸν γ' ἦν), ἀλλὰ τὸν και-
ρὸν ἐπικίνδυνον εἶναι καὶ τῆς παρὰ δύναμιν φιλοπονίας δεό-
μενον. BLV.

Φίλος: Ἀριστοφάνης τέκος. Α.

170. παῖδες: ὅτι ἐς τὰς κοινὰς ἐπηρεσίας πρώτους
καταλέγει τὸς αὐτῶ παῖδας. V.

173. ἐπὶ ξυροῦ ἔσεται ἀκμή: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ
τῆ τῶν πράγματι ἡμῶν τριχὺς ἡρῆται, ὃ ἐξιν ἐν ἐχάτῳ
κινδύνῳ ἐξιν καὶ ἐπὶ δυστήτος κινδύνων, μεταφορικῶς. AD.
συσυλλέγον δὲ διὰ τὸ μέτρον τὴν ξυ συλλαβὴν. Α. καὶ διὰ
τὸ ὅς καὶ διὰ τὸ λεπτόν ἐπικίνδυνον ταῦτο, τὴν πρώτην δὲ
τῶ ξυρῶ συλλαβὴν διὰ τὸ μέτρον. V.

174. ἡ: ἡμῶς τοὺς συνδέσματος ἐγκλιτέον διαζευκτικοὶ
γάρ εἰσιν. ὅκ εἶπε δὲ κρατῆσαι ἢ κρατηθῆναι, ἀλλ' ἢ κα-
κῶς ἀπολέσθαι ἢ ἔσθαι. V.

175. Αἶψα ταχὺν καὶ Φυλῆος υἱόν: ἡ διπλῇ,
ὅτι διαφέρει τῷ ἐπιθετῷ τὸν Λοκρὸν τῷ Τελαμωνίῳ, καὶ
πρὸς Ζηνόδοτον γράφοντα ἐκτὶ (Il. 19, 239) „Φυλεῖδην τε
Μέγην τε," τὸν Φυλεῖδην οὐόμενον ὄνομα κέρων. Α.

Μέγην, καὶ Ἀλκίον, „Φυλεῖδην τε Μέγην." καὶ πῶς
ἀρετὴς ὑπάρχων ὅκ ἀνίστατο κατὰ ἔκτορος; ἢ ὅτι μετῶν
αὐτῶ γέγονε, τὴν Ἐπειὴν προσλαβὼν ἀρχὴν μετὰ Λιόρην. V.

176. ἀνέστησαν: οὕτως διὰ τοῦ ἢ ἀνέστησαν αἱ Ἀρι-
στάρχου. διὰ μέσος τὸ σὺ γὰρ ἐσσι νεώτερος. Α.

τὸ ἔξης ἀνέστησαν, εἰ μὲν ἐλαίρις. οὐκ ἐπιτακτικῶς δὲ
φῆσιν, ἀλλ' εἰ πῶς ἀλλοθίαις ἐλαίς με, διὰ τὸ „σὺ μὲν
πάντα ἔποτε λήγεις," τὸ δὲ „σὺ γὰρ ἐσσι νεώτερος," πρὸς
τὸ „καὶ ἄλλοι ἐσσι νεώτεροι εἰς Ἀχαιῶν." BL. ὡς εἰ μὴ
παρὴν, δὲ αὐτῶ ἂν ὁ γέρον ἐκάλειεν. V.

179. βῆ δ' ἰέναι: ταχέως πάντ' καὶ μεγαλείως ταῦτο
ποιεῖ. ἔδδεν γ' ἔδει διατρέχειν περὶ πράξιν μηδὲν ἡθικὸν
μηδὲ ἀνέμπετον ἔχουσαν. BLV.

ἄγρομένοισι γέροντο. Α.

182. εἴτατο: καθέξονται μὲν, ἵνα μὴ ἡ ἀνάγκη ἐπὶ
ἐμποίῃσιν, ἔχ' ἔξαισι δὲ, ἵνα μὴ πρὸ τῆς χρείας κάμωσιν. Α.
ἔτε κατακλίνοντ' δεινῶς, ἵνα μὴ καταβαρυνθῶσιν ὕπνῳ,
5 ἔτε ἐξήκωσιν, ἵνα μὴ τῆς χρείας προκαμώσιν. αἰκίον δὲ
γέλασεν τὸ μὴ κοιμῆσθαι μηδὲ πρὸς βραχὺ ἀποθεῖσθαι τὴν
ἀσπίδα. BL.

183. θείως τὴν τῶν φυλάκων ἀγρυπνίαν τῇ τῶν κοινῶν
παρέβαλε, καὶ ταῦτα ποιμενικῶν. ὁξυήκοι γ' καὶ ἀγρυπνοί,
10 ἔπειτα καὶ λέοντος προσδοκῶντες ἔφοδον. BL.

186. σφιν: αὐτοῖς τοῖς κυσὶ. θορόβῳ γ' παρεμπιπτό-
τος, καὶ οἱ ἄνδρες ἀγρυπνώσασιν, ἔκτε κοιμῶντ' οἱ κύνεις.
διὸ ὑπερβολικῶς εἶπε τὸ ὕλωλεν, ὡς μηδὲ ὕπερον εἰ βα-
ληθῆεν ὑπνωσάσων. BL.

187. ἡ διπλῇ, ὅτι σαφῶς τὸ νῆδυμος σὺν τῷ ν. καὶ
ἐπὶ τῶν ἀμφιβάλλων ἔν ἔτιως γράφεται. D.

κοινῶς ἂν εἶποις, κακὴν νύκτα διήγαγον. καὶ ἔτι παθη-
τικὸν ὑπὸ τῆ ποιητῆ προσκείμενον, ἥμα δὲ καὶ ἐξηγῆται τὸ
δυσωρήσονται. δηλοῖ γ' τὴν δυσχερῆ παραφυλάκην. BL.

188. φυλασσόμενοι: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆ φυ-
λάσσεσθαι, παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικῆς. Α.

διὰ τῶ αἰεὶ δηλοῖ τὰς μηδ' ὅλως ἀφνυθίσαντας, ἀν-
τιθέσαντας τῷ ὕπνῳ τὸν φόβον. V.

189. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐ λέγει, ὁππότ' ἀκείσιν τῶν Τρώων
ἐπιόντων, τότε πρὸς τὸ πῆδον τετραμμένοι ἦσαν. ἔδδεν γ'
ἐπεληλύθεισαν ἀλλὰ φοβούμενοι μὴ ἐπιλεύσοιεν οἱ Τρῶες,
τετραμμένοι ἦσαν πρὸς τὸ πῆδον. Α.

190. τοὺς δ' ὁ γέρον: τὸ πᾶν γ' αὐτῷ ἐπιτρέπει ὁ
Ἀγαμέμνων. V.

192. οὕτω νῦν: τεχνικῶς διὰ τῶ παραγγεῖλαι αὐτοῖς
ὁμοίως φυλάττειν ἐπὶ τῶν τε ἡμα καὶ προσέταξιν ἀνεπιγυθ-
νως. ἔδδεν γ' τὸ φίλα τέκνα. τῷ γ' συγγενικῷ ὀνόματι
τὴν, ἀπὸ τῶ ἔπειτα νενίκηκεν ἡδονήν. BL. τῶ δὲ παιδὸς ἔδδ'
ὅλως ἐμνημόνευσεν. V.

193. μὴ χάριμα: τὸ μάστιγι λυγρὸν παρέλαβε, χαρὰν
πολεμίων. ὡς ἐν ὑποθήκῃ δὲ λέγον, ἐν αὐτοῖς εἶναι τὴν
πᾶσαν τῶν Ἑλλήνων σωτηρίαν φησίν. BLV.

194. τάφραιο διέσσαντο: διέβη διὰ τῆς τάφρου, ἵνα
μὴ θόρυβος ἐν τῷ στρατοπέδῳ γίνῃ, τὴν μὲν σένοδον
40 ὁρώωντων, τὴν δὲ αἰτίαν ἀγνοούντων, ἢ ἵνα μὴ γινώσκον ὅτι κα-
τάσκοποι πέμποντ'. ἢ εἰς ἐσθρῆσαν τῶν κατασκοπῶν, ἵνα
ἀγορεύοντες τεχνικῶς ἐγγὺς ὄντων. Α.

ὑπὲρ χειρῶν προθυμίαν καὶ πρῶτος πρόεισι, δεσπο-
πῶν αὐτῶς, διὰ τί δὲ μὴ μᾶλλον ἔσω τῶ τείχεος ἀσφαλέ-
45 ερον βελούοντ'; ἀλλ' ἐν τῷ στρατοπέδῳ νυκτὸς περιμέν-
τες θόρυβον ἂν ἐκίνησαν, καὶ ταῦτα προτιταλαιπωρημέ-
των ἤδη τῶν Ἑλλήνων, ἄλλως τε ἅτοπον ἦν εἰς κατασκο-
πὴν ὁρῶντων μὴ τολμῶν προῖναι τῶν πυλῶν. ἔτι δὲ καὶ
πρὸς παραμυθίαν τῶν μελλόντων ἐκπέμπει, BLV. πρὸς
50 τὸ μὴ δοκῆν πολλὸν προκόπτειν τῆς φυλάκῃς. ἦσαν δὲ ἤδη
τὰ τῶν συμμάχων καθέκτα περὶ διὸ ἔλαθον. V.

λῆς ἐπὶ νῆος τῆλε φίλων ἀπόλοιτο ἀλώμενος, ὥσπερ Ὀδυσσεύς" (Od. 9, 532). B.

204. ἐπὶ αὐτῶν: ἡ διπλῇ, ὅτι κατὰ τὸ πλῆρες τὰ τοιαῦτα ἐκφέρει ἐπὶ αὐτῶν καὶ „ἀλλ' ἐμὸν αὐτῶν χρεῖος" (Od. 2, 45) καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν „αὐτῶν γ' σφετέ- 5 ρησιν" (Od. 1, 7). τὸ γ' αὐτῶν καὶ αὐτῶν κοινόν ἐστιν ἐπι- ταγμα τῶν τριῶν προσώπων. A.

Ὁμηρος δὲ ἔδωκετε σύνθετον ἄντωνυμίαν παραλαμβάνει. D.

206. ὑποσφίζων εἰς τὸ ἐλθεῖν τελειώσεις εἰς τὸ Ἀχαιεύς, 10 καὶ τελειῶν εἰς τὸ ἐλθεῖν ἀποδώσεις εἰς τὸ ἀνθρῶπος. BLV.

ἦτοι διασφίζων ἐπὶ τὸ ἐλθεῖν, ἵνα σφίζωμεν ἐπὶ τὸ Ἀχαιεύς καὶ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἐκτικῶς τε λεγόμενα τὰ ἔσθ' „ταῦτά κε πάντα πέθοιτο" ἢ σφίζων ἐπὶ τὸ ἐλθεῖν καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς „εἰ τινὰ περ δῆλων ἔλοι ἐχαιτόντα," ἢ ὑποσφίζωμεν ἐπὶ τὸ ἐχαιτόντα καὶ σφίσειν καὶ Ἀχαιεύς 15 καὶ πύθοιτο καὶ ἀσκηθῆς, τῷ λόγῳ τοῖς τε γνωμένοις ἢ τινι τῶν πολεμῶν ἀνέλοι καὶ γνοίη τί βελεύοντο οἱ Τρῶες, καὶ ταῦτα ποθόμενος ὑποσφίσει, μεγάλην ἂν ἔχοι δόξαν. A.

ἔλοι: ἑωχρήσαι πρὸς τὸ πύθεται τὰ τῶν πολεμῶν. διὰ 20 δὲ τῷ ἐχαιτόντα τὸ ἀκίνδυνον ἐπέφηρε τῆς πράξεως καὶ ἀντιπαρέβαλε τὸ „μέγα κεν οἱ ὑπεράνιον κλέος εἶη." BLV.

ἔχαιτον, ἐπολεμώμενον, πεπλανημένον καὶ περὶ τὰ ἔχαιτα μέγα διατρέχοντα. D.

207. φῆμιν: εἰώθασαν οἱ πολεμώμενοι φῆμας τῶας λέγειν ἐν ταῦτοις, ὅσον Λακεδαιμονίων βουλευόμενον ποῖον 25 χωρίον ἐπιτελείσῃσι τῆς Ἀττικῆς, Ἀλκιβιάδης συμβουλεύουσε πέμπειν εἰς Ἀθήνας κατασκήπας, οἱ τινες παραγε- νόμενοι ἦσαν αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων διαλεγόμενων ὅτι τὴν Δεκλίαν μίλλωσιν ἐπιτιγίξιν οἱ πολέμιοι καὶ οὕτως Λακεδαιμόνιοι ἐπιτείχισαν τὴν Δεκλίαν. ABD.

208. 209. 210. ἀσεβέσκει, ὅτι κακῶς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα 40 (409) κίηται, ὅτε τὸν Δόλωνα συλλαμβάνουσιν οἱ περὶ Διομήδη. τὴν δὲ σφίσει τῶν ὀρθοτονητικῶν, καὶ διὰ τὴν σύν- ταξιν καὶ διὰ τὴν μετάληψιν εἰς γ' σύνθετον. A.

210. ἂν ἀναχωρήσασιν: διὰ τὸ ἐπορεύειν Ἀχιλλέα. V. 35

211. ταῦτα: ἐπανόληψις. V. πανταχόθεν προτρέπεται, τῷ εὐχερεῖ, τῷ ἀκινδύνῳ, τῷ 45 ἐκλείει. FI.

214. διοριζόμενος θαρσαλέωτερον αὐτὸν ποιεῖ. V.

215. τῶν πάντων: μέγας ἂν ἔσται, ἀριεῖα παρ' ἰδίων 40 λαμβάνων καὶ τὸ δῶρον ἐκ μεγίστης προσηγάσεως διδόμενον, καὶ ἐμὸν ἔστιν, ὅμως μέγα, ἔσται δὲ αὐτῷ ἀγέλη μελάντων ὄνων, ἢ σπάνιον ἔστι καὶ σέμβολον τῆς ἐν νυκτὶ πράξεως. BLV. διὰ δὲ τῆς ἐπιγονῆς ἀείμνησον ποιεῖ τὸ κλέος τῆς πράξεως. V.

216. ἐπὶ ὁρῆσαν: ἔχοντες, οἱ δὲ θηλάσσουσιν, ὑπόρρη- 45 νον δὲ γράφει διὰ τῷ εἶπερ θ. V.

διὰ τί μέλανα καὶ ἐπὶ ὁρῆσαν ἐπαγγέλλει τὰ πρόβατα; καὶ ὅτι τὸν ὅτι μέλανα μὲν, ἐπὶ νυκτὶς ἐπορεύοντο, ἐπὶ ὁρῆσαν δὲ συμβάλλω ἐνὶ αἰσῶ, ἵνα ἔγκραπον τὴν πορείαν ποιή- 50 σονται. AD.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἡ μὲν ἐπαγγελία τοῦ δώρου ὁρητή. τὸ δὲ

ἀποτέλεσμα ὑποσεσιώπηθ'· δεῖ δὲ ἡμᾶς συνεκδέξασθαι. A.

217. αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι: ὥς τὸ „ἔδρη τε κρέας τε" (Il. 8, 162). ἐκ τῆς δὴλον ὥς ὅ πάντες αἰεὶ ἐκαλοῦντο. ἢ τὸ αἰεὶ τὸ αὐτόματον δηλοῖ τῆς ἐσιώσεως. BL.

ἐλπαίνουσι: ἑορταῖς, ὅτε κατὰ ἑλλας πίνουσιν. εἰρηθ' δὲ βίως παρὰ τὸ ἐλάσαι (ἐλασσον ἔσθ' τῆς ἐνδοχῆς D), 5 ὅ ἐστι ταράσσειν. AD.

218. ἀκλὴν ἐγένοντο: ἴδιον γ' τῶν Ἑλλήνων τὸ προ- σκέπειν. A.

220. ἔμ' ὁ τρύνει: πρὸς τὸ „πιπίθοιθ' ἐμ' αὐτῶν" (204). ἔπρεπε δὲ τὸν μένειν συμβουλευόντα καὶ τὸς κινδύνους ὑπο- δύνεσθαι. V.

ἀγῆνωρ: παρέλκει τὸ ἐπίθετον, καὶ ἔστιν Ὀμηρικόν, ὥς τὸ „Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος" (Il. 6, 377). V.

221. ἔκ ἐκτὴν τὸ ἐγγυὲς ἰόντα, ἀλλ' ὅτι μέγαν κίνδυ- 15 νον ἀναδέχεται. τῷ δὲ οὐδ' οὕτως ἐξαιρῶν ἐαυτὸν φησιν, ἀλλ' ὥς καὶ ἑτέρῳ τινὸς συνεργῶ δέομαι. BL.

222. ἦτοι σφίζων ἐπὶ τὸ ἄλλος, ἢ ἡ ὁ λόγος ἐκτι- 20 κός, ἀλλ' εἶθε, ἢ παρακλειετικός, ὥς προείρηται ἢ ὑπο- σφίζων ἐπὶ τὸ ἄλλος, ἢ ἡ ἀνταπόδοσις τὰ ἐπιτερόμενα „μῦλλον θαλάσῃ." A.

223. μᾶλλον θαλάσῃ: ἐπιτιγίξιν ἐπὶ πανταχῶς τὸ 25 κοινωνῶν (ἐπιτιγίξιος ὁ τρώας πρὸς τὸ κοινωνῶν V) ἐν τοῖς δεινοῖς αἰρεῖται, ὅπως μὴ ποιήσας Δόλωνα ἀποτε- χάνει. BL.

224. σὺν τε δ' ἐρχομένῳ: ἡ διπλῇ πρὸς τὸ χῆμα, 30 ὅτι ὅμοιον ἔστιν ἐκείνῳ „ἔμφο δ' ἐξομένη" (Il. 3, 210). συνερχόμενοι δὲ ἀντὶ τῶν συνερχομένων. ἵνα δὲ μὴ νοή- σαντες τὸ πρὸς τὴν ἐλπίδα, κακῶς. A.

ἀντὶ τῷ δὲ ἐπὶ συνερχομένων ἔπειτα ὁ πρὸς θάτερα πολλὰ- 35 σοκίς ἐλογίσαστο ἢ ὑπὲρ τῷ εἶπερ, ὥς „πρὸς τε παίδων καὶ πρὸς γυναικῶν" (Il. 8, 57). A.

μάλα καλῶς ἡμᾶς ἐδίδαξε κοινωνεῖν ἀλλήλοις ἐν ταῖς 40 βελαῖς. ὁ μὲν γ' εἰς τάχα μὲν ὑδὲ νοσήσι ραδίως, εἰ δὲ καὶ τῷτο, ἀλλ' ἀνύηται οἱ δὲ δύο ἐσθλοποιήσιν ἀλλήλους τῇ 45 κοινωνίᾳ. A.

225. εἴπερ τε: ἡ διπλῇ, ὅτι Ἀρίσταρχος εἴπερ τε, 50 καὶ οἱ ἀπὸ τῆς γολῆς: καὶ ὅτι περισσὸς ὁ τ. A.

226. βράσσων: βραδυτέρως, ἐλάσσων ἢ ταρσασόμενος 55 καὶ ἀκαταστατῶν, μεταφορικῶς. D.

ἡ διπλῇ, ὅτι οἱ γλωσσογράφοι βράσσων ἀντὶ τῶ ἐλά- 60 σσων. ἔδαμῃ κέχρηθ' ἐν τῷ Ὀμηρῳ, ἀπαυδοῖτον ἢ βρασιό- μενος, ταρσασόμενος διὰ τὸ δέος, ἐκ ἐξηκῶς διὰ τὴν ἀγω- νίαν. ἡ παρὰ δὲ ἐν ταῖς κέχρηθ' τῇ λέξει. A.

227. οἱ δ' ἴθελον: προτρέπει ἐπὶ τὰ καλὰ τῶν ἔργων 65 δεικνύς ὅτι πῶς ἀνὴρ ἀγαθὸς πρὸς ὑπεναντιῶν κίνδυνον ἐλ- 60 θεν φίλων πολλὰς ἔχει τὰς συγκινδυνεύοντας. BLV.

228. ἡ δ' ἐλέτην: παλαιῶς ἐρμηνείας ἰδίαι καὶ μᾶλλον 65 ἔρμηνειν ἔχοντα τῷ ἐπιμένειν τῷ ἡθέλε καὶ μὴ μετα- λάξει εἰς τὸ ἐπὶ τῷ ἄλλο τι. V.

231. ὁ τὸ ἡμῶν: πρὸς τὴν ἑτέραν ποιήσιν, ἵνα ὑπρυθῇ 70 ἐν ἅπασιν γένει. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι τλήμονα οἱ νεώτεροι τὸν ἀτυχῆ, ὁ δὲ Ὀμηρος τὸν τλητικόν, τὸν ὑπομενητικόν. Α.

232. αἰεὶ γὰρ: τολμητῆς ἦν ὁ μόνον ἐν τῷ παρόντι. V.

233. τοῖσι δὲ καὶ μετέπειτα ἄναξ: πάντα Νέστωρ διαίρηται καταπληχθέντος τῷ βασιλείῳ. ἔτι οὖν τῷ θάρσει τῶν ἀριζέων ὥσπερ ἀνασθήλας φησὶ περὶ τῷ ἀδελφῷ. BL. ἔτι οὖν γ' ἦν Νέστωρ καὶ τῷτο ἐρεῖν κατεβύλλοντα τὸν Μενέλαον. V.

234. ξεχωρισμένε: ἤδη χάριν αὐτῷ τῆς προθυμίας ὁμολογεῖ. V.

235. τὸν μὲν δ' ἔταρον: τεχνικῶς ἔχει ὁ λόγος. καὶ γ' ὅρων τὰς ἀνθρώπους πολλάκις καὶ παρὰ γνώμην τὰς ἐν ἀξιώμασι προτιμῶντας, ἰδίᾳ μὲν ὠκνησεν ὑπὲρ τῷ ἀδελφῷ ποιήσας τὸν λόγον, ἵνα μὴ τοῦ κινδύνα αὐτὸν ἐπεκκλίπτειν δοκῇ, κοινῇ δὲ ὑπὲρ ἀπάντων λέγει τὸν ἄριστον αἰρεῖται. BLV.

236. τὸν ἄριστον: καλῶς παραιτεῖται Μενέλαον· οὐ γ' ἄριστος ἦτορ. V.

237. αἰδομένους: διδάσκει ὅτι πολλάκις αἰδῶς ἐκκρεῖται τῷ συμφέροντος. V.

τὰς πρὸς τὰ ἔργα ἡμῶν χρησίμους ἰσομήνους ἄξιον Ὀμηρος σκοπεῖν, ἢ τὰς εὐγενεῖς ἢ πλεσίας, ὥσπερ καὶ ἱατροὺς ἢ τὰς πλεσίας παρακλητὰς ἐν ταῖς νόσοις, ἀλλὰ τοὺς ἰάσασθαι δυνάμενους. BL.

240. ἀφαιεῖται, ὅτι περισσὸς ὁ εἶχος καὶ παρέλκων, καὶ μὴ ἐπιλεγόμενος ἀπαρτίζει τὴν διάνοιαν. ἡ δὲ διπλῇ, ὅτι ἔξωθεν ἐκ τῷ ἰδίῳ προσώπῳ ἀναφωνεῖ, ὡς καὶ τὸ „νήπιος, ἐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας” (Π. 12, 113). ἐδὲ ἐν τῇ Ζηνοδότη δὲ ἦν. Α.

242. ὅτι ἔταρον νῦν καὶ φίλον ἀλλὰ συνεργὸν λέγει. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐταρίσσασθαι (Π. 13, 456) ἀντὶ τῷ συνεργὸν λάβοι. Α.

κελεύεται μ' αὐτόν: Ἀλεξίων τὸ ἐπὶ τῇ ἀντωνυμίᾳ διδωσιν, ἢ τῇ ῥήματι τελικόν, καὶ δοκεῖ ὁρθοτονεῖν, ὥς ἐπὶ συνθέτως ἐλέγγοτο ἑμῶν. καὶ τῷτο γὰρ ἐχρῆν εἶναι· αἰ γ' αἰ τῷ 35 πρῶτῳ προσώπῳ ἀντωνυμίᾳ προτιμῶμεναι τῆς αὐτῆς ὁρθοτονῆς. ὁ μὲντοι Ἀσκαλωνίτης καὶ Ἀρίσταρχος ἐγκλιτικῶς ὑπεργνώσκουσιν, ἐπὶ τὴν τε συλλαβὴν ποιοῦντες τὴν ὀξείαν, ἵνα μὴ ὡς ἀκατάλληλον φανῇ τὸ ἑμῶν ἐλέγχοι. Α.

243. Ὀδυσσεύς: τῇ ἐν τῷ θαρρῶν ἀνδρὶ σύμβουλον καὶ μόνον αἰρεῖται. BL. διὸ παρήρσιν Αἴαντα. V.

244. αὐτὸν πῆρι: ἀληθῶς ὁ ἐν τοῖς κινδύνοις ἥπιος χρησίμος, παρῳασάμενος πᾶσιν αἰδῶ καὶ ἀμέλειαν. ἡμῶν δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπολογεῖται, ὅτι ἀνδρῶν φήσας αὐτὸν δέχεσθαι ἀλλὰ διὰ φρόνησιν. AB. ὁ ἔκαστος κατὰ σοφίαν εἰ- 45 κειν ἤξιον. V.

245. φίλε δὲ ἐπὶ Παλλὰς: ὡς ὑπὸ τῆς Θεοῦ τιμῶμενος οἶδε καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐπ' αὐτῆς τιμωμένους. V.

246. ἐσπομένοις: δύνανται καὶ σπομένοις, ὡς φησὶν ὁ Ἀσκαλωνίτης· καὶ ὁμοίον ἐστὶ τῷ „ὁ δὲ σπόμενος περὶ 50 θοῦ” (Π. 13, 570). εἰ δὲ Ἀρίσταρχος δασύνει τὸ „εἰ δὲ σὺ

ὦ μέγ' ἀναιδὲς ἡμ' ἐσπομένῳ” (Π. 1, 158), ἀνάγκη πᾶσι κατ' αὐτὸν δασύνειν καὶ τὴν μετοχὴν καὶ ἀπὸ τῷ ἐπὶ ἄρχεται. Α.

247. νοστήσαιμεν: πρὸς τὸ φιλόλληλον ἐκ εἴπε νοστήσαιμι, καὶ ὑποφαίνει ὡς εἰ ἄλλον εἴλετο, αἷτιος ἂν θανάτου ἀμφοτέροισι ἐγγόνει. καὶ δεικνύειν ὅτι κρείττον ἀνδρίας φρόνησις. BLV.

περίοιδε: οἱ μὲν ὡς σύννοιδε ἀνέγνωσαν, ἐν ποίῳ καὶ τρίτῃ ἀπὸ τέλους τὴν ὀξείαν· οἱ δὲ κατὰ παράφρασιν ἵνα γένῃ περισσὸς οἶδε. δύνανται δὲ καὶ ἐν τῇ συνθέσει αὐτὸ νοεῖσθαι, ὡς καὶ Ἀρίσταρχος βέβηται. Α.

249. μήτ' ἄρ' με μάλ' αἶνεε: δῆλός ἐστιν ὁ ποιητὴς ἀρχὴν τῷ ἀποφθέγματος τῷ σοφῷ Πιττακῷ δεδοκῶς, ὅτι πόντι τὸ μηδὲν ἄγαν· ἄλλο γ' ἄδεν δηλοῖ τὸ τῷ ποιητῇ ἢ τῷτο. ζητεῖται δὲ πῶς Ὀδυσσεὺς νῦν μὲν ἐπαινόμενος ἄχθετο, παρὰ δὲ τοῖς Φαίαισι φιλικῶς ἐστὶ ῥητέον ὅτι ταῦτα μὲν παραιτᾶται τὸν ἥπαιον, ἐπεὶ προεἰληγὴν γινώσκεις, παρὰ δὲ τοῖς Φαίαισι ἄδραμῶς ὑπνέεται, ἵνα γινώσκεις μᾶλλον τῆς ἐλευθέρου τύχης. AD.

ἐντεῦθεν Χίλων τὸ μηδὲν ἄγαν φησὶν. ἀριζέως δὲ τὸ θάλλειν μὲν εὐφημία, ἐκ ἀνέχεσθαι δὲ αὐτῆς· περισσὸς γὰρ ὁ μεταξὺ τῶν φίλων ἥπιος. BL. πρὸς δὲ τὰς ἀγνοήτους „εἰμ' Ὀδυσσεὺς Αἰετινῶν” (Od. 9, 19). V. τινὲς δὲ τὸν λόγον ἰσχυρίζονται εἰς τὸ „πῇ φεύγεις” (Π. 8, 94). καὶ αὐτὸ ἐκείνα τῷ καιρῷ ἐννήθη ἐπὶ Νέστορος, ὅσον τὸ καθ' αὐτὸν τὸν προδοῦναι αὐτόν. V.

251. μάλ' αἶνεε καὶ νῦν ἄνεται: ἡδη πρὸ τῆς ἐξόδου περὶ τοῦ καιροῦ συμβεβηκυῖα, κατεπεύον αὐτόν· ἄτροπος γὰρ πρὸς ἡὺ κατασχόμενος πέμπεται. δεινῶς ἐν αὐτὸν εἴλετο. BL.

252. ἄτροπος ἐστὶν ἀξέφων συμφορῶν, ὡς Ωρίων, ὁρῶν καὶ ἀσέληνός, ὡς οἶαν λέγωμεν Ἀφροδίτης ἀσέλην ἢ Αἰδώς· ἡ διπλῇ διὰ τὸ πολυθρόλλητον ζήτημα καὶ τὰς γυναικείας ἀποδόσεις. γράφει καὶ ἔτιως „ἄτροπος δὲ δὴ προβέβηκε τῶν δύο μοιρῶν, παροίχων δὲ πλέον νῦν, τρίτῃ δὲ ἔτι μοῖρα λείπεται.” τριφυλάκος γ' ἦν καθ' Ὀμηροῦ καὶ ἐν ἄλλοις „ἔσσετο ἡὺς ἢ δειλῆς ἢ μέσον ἡμῶν” (Π. 21, 111). ἔτιως καὶ Ἀισχύλος ἐν τριακοντῷ πρῶτῳ τῆς Ἀττικῆς λέξεως ἀξιοῖ γράφειν, τὴν μὲν πρῶτην διὰ τῆς οἱ διφθόγγου, τὴν δὲ δευτέραν διὰ τῷ ω, παροίχων ἀποτεινόμενος πολλὰ πρὸς Ἀριστόνικον καὶ Τρύφωνα ἄλλους γράφοντας, ἐπιδείξας τὸ οἴχων Ἰακόν. ἔτιως δὲ καὶ Ἀποδώνιος ὁ τεχνικὸς οἶδε τὴν γραφὴν. Α.

Πορφυρία. ἡ συναγωγὴ τῶν ζητημάτων γέγονε μὲν ἡδη καὶ παρ' ἄλλοις· ἡμεῖς δὲ τὰ προβλήματα λαμβάνοντες παρὰ τῶν ἐξηγητῶν τὰς λύσεις ἐπικρίνομεν ὡς ἐκείνων εἶναι τὰς τοῖς προβλήμασιν, καὶ τινὰς μὲν τῶν ἐκρίνων, τινὰς δὲ παραιτέμεθα, τὰς δ' αὐτοὶ ἐξεκρίναμεν, τὰς δὲ παραιτέμεθα διορθῶν καὶ ἐξεργάζεσθαι, ὥσπερ τοῖς ἐντεχνίσι εἶναι τὸ τοῖτο, ἐν οἷς φησὶν „ἄτροπος δὲ δὴ προβέβηκε, οὐ γάρ οἱ δὲ πλέον νῦν τῶν δύο μοιρῶν, τρίτῃ δὲ ἔτι μοῖρα λείπεται.” πῶς γὰρ, εἰ αἱ δύο μοῖραι ἐξήκασι αὐτῶν

τε καὶ ἔτι τέτων πλέον, ἢ τριτάτη μοῖρα λείπει, ἀλλ' ἐχὶ
 τῆς τρίτης μόριον; ὅθεν καὶ τινες προστιθέντες τὸ ὅ ἥσαν
 „τριτάτης δ' ἔτι μοῖρα λείπεται” γράφειν, ἵνα τῆς τρίτης
 μερὸς τις ἢ καταλείμενη, ἀλλ' ἐχ' ὅλη ἡ τρίτη. Μητρο-
 δωρος μὲν ἐν τῷ πλεον δύο σημαίνει φησὶ παρ' Ὁμήρου
 καὶ γὰρ τὸ σὺνθετος, ὡς ὅταν λέγῃ „νότος ἀποπροταμιών, ἐπὶ
 δὲ πλεον ἐλείπειτο” (Od. 8, 475) καὶ „ἀλλὰ τὸ μὲν πλεον
 πολυάκως πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπασιν” (Il. 1, 165). ση-
 μαίνει καὶ τὸ πληρες, ὡς ἐν τῷ „σὺν δὲ πλεον δέπας αἰεὶ
 ἔσκη” (Il. 4, 266) καὶ ἐν τῷ „πλεῖαί ται χαλκὸς κλισίαι” (Il. 10
 2, 226). νῦν οὖν τὸ πλεον ἀντὶ τοῦ πληρες εἰρησθῇ. πλη-
 ρης γὰρ ἡ νῦν τῶν δύο μοιρῶν γεγονυῖα παρῳχική, τρι-
 τάτης δὲ τι περιλείπεται. διεῖλε δ' εἰς τρεῖς ὡς ἂν τρι-
 γυλάκου τῆς νυκτὸς οὕσης. Χρύσιππος δὲ, ὥσπερ εἰ τις,
 φησὶ, περὶ τριῶν ἡμερῶν διαλεγόμενος ἐν τῇ τρίτῃ λέγει
 μὴν ὑπολείπειται ἔτι ἡμέραν, καὶ μὴ περὶ ὅρθρον ποιῆται
 τὴν λόγους, ὅπως καὶ τὸν Ὀδυσσεύα, εἰ καὶ πλεον ἦν παρῳχ-
 κὸς τῶν δύο μοιρῶν, τὴν τρίτην φάναι καταλείπει, ἐπειδὴ
 τριμερὲς ὅσης τῆς νυκτὸς ἕκαστον μέρος ἐν τι λαμβάνεται,
 ὥς ἐκ τῶν ἐλλείπει ἢ αὐτὸ καὶ μὴ ὀλόκληρον, ἀλλ' ἀριθμησά-
 γε τρίτην, καὶ τὰς τῶν ἡμερῶν ἔχειν τὴν τρίτην. ἔτι γὰρ
 καὶ ἀνθρώπων παρὰ πόδα γενόμενον ἔτι τυγχάνειν τῆς ὅλης
 προσηγορίας. ἄλλοι δὲ φασὶν ἔσθ' ἔχειν τὴν ποιητὴς τῷ
 ἀπρητισμένῳ χρόνῳ ἀριθμῶν, ὅτε μὲν τὰ ἐπιτρέχοντα τοῖς
 ἀριθμοῖς περιγράφοντας ὑπὲρ τῶ ὀλοχρεῖ καὶ ἀπρητισμένῳ
 χρόνῳ, ὅταν χιλιόωναν ἑξατὼν φήσῃ τῶν Ἑλλήνων — ἦσαν
 δὲ αἱ τῆς χίλια ἑκατὼν ὀγδοήκοντα ἔς —, καὶ ἔτι „πύργους
 εἴκοσι μὴ σὺν, περὶ μὲν ἑνδεκα, ναοὶ δὲ δυνώδεκα”
 ἀντὶ τῆς καί. ὅτε δὲ τὸν προκείμενον περιγράφουσι, τῷ ἐπι-
 τρέχοντι ἀρκοῦμενοι, οἷον „κατὰ μὲν φῖλα τέκνῳ ἔπερνε
 θάλλοντα ἦβα δυνώδεκα, αὐτὸν δὲ τρίτον” ἀντὶ τῆς τρίτον
 καὶ δέκατον καὶ „τετράτῳ δ' αὐτὸς πεδύθη,” φησὶν ὁ Πίν-
 δαρος, ἀντὶ τῆς τετάρτῳ καὶ δέκατῳ „ἡ δὲ γυνὴ τετάρτῳ
 ἔτι ἡβώοι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο” (Hesiod. O. 696) ἀντὶ τῆς
 πεντακαίδεκάτῳ καὶ πεντεκαίδεκάτῳ. Εὐπολὶς τε Χρυσῶ
 γένει „δέκατος ὁ τετλός, τρίτος ὁ τὴν καλὴν ἔχων, ὁ
 ζυγματίας τέταρτος ἐστὶν ἐπὶ δέκα, πέμπτος δ' ὁ πέργος,
 ἕκτος ὁ δυσραμμένος καὶ ἔστι μὲν εἰς ἑκαδέκα, ἐς Ἀρχι-
 ζατον, ἐς δὲ τὸν φαλακρὸν ἐπτακαδέκα” ἔχει δὲ ὀγδοὺς
 ὁ τὸ τριπώνιον ἔχων. ὅτε δὲ ἔξω προσέθῃσιν, ἵνα τὸν
 πλήρη ἀριθμὸν εἴπωσιν, οἷον Ὁμήρου εἰπόντος „ἐννεα-
 καδέκα μὲν μοι ἦς ἐκ νηδύος ἦσαν” (Il. 24, 496) Σε-
 μωνίδης φησὶ καὶ σὺ μὲν εἴκοσι παίδων μῦτρο ἴλαθι”
 καὶ δεκάτῳ μὴν τῷ τοκετὶ ταῖς γυναιξὶ γιγνομένων φησὶν
 Ὁμήρος „κατὰ γυνὴ φιλότῃ, περιπαλόμενον δ' ἐναιετοῦ
 ἔξῃ ἀγκυὰ τέκνα” (Od. 11, 248). καὶ „ἄλλοι θ' οὐ Κρή-
 τιν ἐκατόμπεδον ἀμφένοντο” (Il. 2, 619) καὶ „πολλοὶ
 ὑπερλοιοὶ καὶ ἰνυήκοντα πόλεις” (Od. 19, 174). ἢ γὰρ κατὰ
 τὸ ἔτερον προσέθῃσιν ἢ κατὰ τὸ ἔτερον ἀφαιρέσῃ. ἐρῶδως
 καὶ „πρῶτον ἡμερ εἰς ἡλίον καταδύντι δύναντο” (Il. 1, 56
 601), ἐχ' ἡμᾶ τῇ ἔφ' ἀρξαμένων νύειν καὶ „πῶν δ' ἡμερ

μῶνραντο περὶ Σκαίῃσι πόλυσσι” (Il. 18, 453), καίπερ βρα-
 χέος γινόμενος χρόνος ὑπὲρ τὴν μάχην. καὶ τῶν Ὀλυμπίων
 δὲ ἐναλλὰς ἀγομένων διὰ τ' ἡμέρας καὶ μῆρας, οἱ ποιηταὶ πεν-
 τηκοντάμηνον φασὶ τὴν πανήγυριν. ὅπως ἐν ἑδὲν κολλῶν
 καὶ τῆς τρίτης μοῖρας ἐλλείπει ὅσης, οὐκ ὀλόκληρον τρίτην
 αὐτὴν ὀνομάσαι μοῖραν. Ἀριστοτέλης δὲ ἔτιος ἀξιοῖ λέγειν,
 ἐν οἷς φησὶν ἢ εἰς β' διαίρεσις εἰς ἴσην δύναμι' γενέσθαι ἐν
 τέτοις, ἐπειδὴ τὸ πλεον τῶ ἡμίσεος ἀδριζάν ἐστιν. ὅταν το-
 σῶτον ἀνέσθῃ ὡς τὸ ὅλη τρίτον ἀπολείπει, ἀκριβῶς ἂν
 εἴη τὸ ἀφορίσαι τὸτο καὶ δηλῶσαι ὅσον ἐστὶ τὸ καταλειφθὲν,
 ἵνα ὅσον πρὸς ἡμῖν τῶ ὅλη τὸ ἡμισυ δῆλον γένηται. οἷον τῶν
 ε' ἡμισυ τὰ γ'. εἴπερ διαιρεσθῇ τὰ ε' εἰς β' ἴσα, ἔσται γ'.
 ἐὰν τὸ ἔτερον μέρος ἀνέσθῃ, ἄδελον πότερον μοῖρα ἀριθμῶ
 ἢ ὅλη μονάδι. ἐὰν ἐν ὅλῃ μονάδι πλεον γένηται τὸ μέρος
 τὸ ὑπολειπούμενον, τρίτον ἔσται τῶ ὅλη, ὡς καὶ ὁ εἰπὼν τῶν
 β' μερῶν θάτερον πλεον γινόμενον καταλείπει τριτάτην
 μοῖραν, δεδήλωκεν ὅτι ἐν ἀνέσθῃ τὸ πλεον μονάδι γέγονε,
 τεσσάρων γεγονότων τῶν τριῶν καὶ β' ὑπολειπομένων, ὅπερ
 ἦν τῶν ε' τὸ τρίτον. ἐπεὶ ἐν καὶ τῆς νυκτὸς αἱ ἑβ' μοῖραι
 εἰς β' ἴσας μερίδας μερῶν δύναμι' εἰς ε', ἀνέσθῃ δὲ
 καὶ πλεον γεγονὸς θάτερον μέρος, ἄδελον δὲ τὸ πόσαις ὥραις
 — καὶ γὰρ μὴ καὶ δύο καὶ τρεῖς καὶ πλείους ἢ ἀνέσθῃς δύναμι' γί-
 νεται —, ἀφορίσει ὁ ποιητὴς τὸ ἀόριστον τῶ πλεονος πόσον
 ἦν, καὶ ὅτι β' ὥραις ἀνέσθῃ, ἐπὶ γὰρ ἐν τριτάτῃ μοῖρᾳ
 λείπειται, ὡς ἡ μὲν γενέσθαι τὰς παρῳχικὰς ὥρας, κατα-
 λείπειται δὲ δ', ὥσπερ εἰσὶ τῶ ὅλη τρίτον. ἔτι καὶ εἰ ἐν
 μερῶν, ὅτι διχα διαιρεῖται εἰς θ', εἴποις δ' ὅτι πλεον τῆς
 εἰς β' μοῖρας παρῳχική, ἢ δὲ τρίτη μοῖρα περιλείπεται,
 δῆλον ποιήσεις ἐκ τῶ τὸ τρίτον φάναι περιλείπειται, ὅπερ
 ἐστὶν ε', ὅτι ἑβ' φησὶν εἰρησθῆναι. ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τῶ νυχθη-
 μέρας τῶν ὥρῶν τὸ αὐτὸ ζητούμενον, καὶ λέγει τις ὅτι πλεον
 τι τῶν εἰς β' μοῖρας γινόμενων ὥρῶν παρῳχική, ἔτι μὴ
 ἀφορίσας τὸ πόσον, ἐπαγέτω δὲ ὅτι ἡ τρίτη μοῖρα τῶ παν-
 τὸς λείπειται δῆλον γίνεσθαι ὅτι τῆς εἰς β' διαίρεσεως εἰς ἑβ'
 καὶ ἑβ' γινόμενης, τῶ τρίτῃ καταλειφθέντος τῶ πάντος, ὅπερ
 ἐστὶν ἡ, θάτερον μέρος τὸ πλεον ἐν τέττασιν ἔχειν, ὡς ἐπ'
 ὥρας τὰς πάσας παρῳχικὰς γενέσθαι, ὑπολείπειται δὲ ἡ. ἐν οἷς
 ἐν εἰς β' ἴσα καὶ εἰς γ' ἐστὶ διαίρεσις, ἐὰν τις εἰς β' πλεονά-
 σαντα τὸ γ' τῆς εἰς γ' καταλείποι, ἀφορίσει ὅσον πλεον ἐ
 αὐτῇσι γέγονε. σφῶς ἐν ὁ ποιητὴς τὸ ἀόριστον τρίτον τῆς
 αὐτῆς τῶ ἡμίσεος δεδήλωκεν ὅσον ἦν, ὅτι ὥραις δύο καὶ
 ὀγδοῇ παρῳχικὰς γενέσθαι ὥρα, διὰ τῶ φάναι „τριτάτῃ δ' ἔτι γὰρ
 μοῖρα λείπειται.” εἰδὼς γὰρ τις ὅτι ἑβ' μὲν αἱ ὥραι πάσαι
 τῆς νυκτὸς, τῶν ἢ εἰς δύο μὲν μοῖρας διαίρεσις ε' καὶ ε'
 παρῳχῇ, ἢ δὲ εἰς γ' δ' καὶ δ', καὶ ἀκόσας τῆς εἰς β' μοῖρας διαι-
 ρεσεως πλεον τι παρῳχικὸν εἶναι, εἴτα γνῶς ὅτι τῆς εἰς γ' τὸ
 τρίτον ἐπιμένει, ὅπερ ἐστὶν ὥραι δ', εὐδὲς γινώσκῃ ὅτι ἀπὸ
 τῶ μεσονυχτίου β' ὥραι ἦσαν παρῳχικὰς μεταβάντος.
 Ἀντάχθων δὲ φησὶν ὅτι τεταλιμένων τῶν β' μοιρῶν, λει-
 πομένης δὲ τῆς τρίτης, εἰκότως φησὶν ὡς παρῳχικὰ τὸ πλεον
 ἢ νῦν ὅσα μοιρῶν β' πλεον γὰρ μέρος εἰσὶ τῆς νυκτὸς α

β', εἴ γε τὰ β' τῷ ἐνὸς πλείονα. τὸ δ' ἐν παρώχῃ, ὅτι πα-
μοιχομένων τῶν β' μοιρῶν τῷ πλείονι ἢ νῦν παρώχῃ.
οὕτω γ' οὐδ' ἀμάρτημα ἔσαι ἐν τῷ πλείῳ, ὅπερ θηλυκῶς
ἀκούοντες τινες ἡμαρτήσθαι λέγουσιν ἀντὶ τῷ ἢ πλείονι. ἔστι γ' δ'
τῷ πλείῳ ἢ νῦν παρώχῃ καὶ μέρει, ταῖς τῷ πλείονι καὶ
μεῖζονι μέρει παρώχῃ, τῶν β' μερῶν παρώχῃ. Ἀπὸ τῶν
δὲ αὐτῶν τῶν β' τὸ πλεον μέρος ἀνελῶσθαι λέγει, ὥστε καὶ
τῆς δεκάτης εἶναι λείψανον, καὶ ὅν ἐν τὸ πλεον παρώχῃ, καὶ
τὸ τρίτον καταλείπειν. περὶ γ' νύκτας μέσας ἀναστὰς Ἀγα-
μέμνων ἐγείρει τὸν Νέστορα καὶ μετ' αὐτὸ τινὸς τῶν ἀριζώνων,
καὶ ἐπὶ τὴν τάχρον προελθόντες πέμπουσιν τὰς κατασκόπας.
τὸν δὲ καιρὸν τῆς νυκτὸς ἐποβάλλει καὶ τὸ πληθος τῶν
πράξεων. ὀπλισμένοι γ' οἱ κατάσκοποι, ὁφθέντος αὐτοῖς
τῷ ἐρωδιῷ, εἰσάμειναι τε τῇ Ἀθηναίᾳ χωρεῖσαι πρόσω καὶ ἐν-
τυχόντες τῷ Ἀδώνι ἐκ ὕλινον χρόνον περὶ τὰς ἐρωτήσεις
διέτριψαν καὶ κτείναντες αὐτὸν μετὰ ταῦτα ἐπὶ τὰς Θού-
κας ἔρχοντο. καὶ βραδύνουσιν αὐτοῖς περὶ τὸν τάχρον φόνον ἢ
Ἀθηναίᾳ ἐπὶ τὰς ταῦς ἀπαλλάττειν παρακαλεῖ καὶ ἐπαινε-
θόντες λέγονται τε καὶ ἀριζοποιῶντο, καὶ τότε ἡμέρα γίνεται.
Ὀδυσσεὺς δὲ λέγει „ἔγγυθι δ' ἦνός,” τὴν δὲ ἔσχατον ἐπέλθον
καὶ γ' εὐλογον πλησιάζουσιν τῆς ἑω κατάσκοπον πέμπειν,
ἀλλὰ καὶ πᾶν ἐπισφαλές. τὸ δὲ πλεον δένει μὲν καὶ ὡς
πληθυντικὸν οὐδέτερον παρελήφθαι, τὰ πλείονα ἐκ τῶν
δύο μοιρῶν παρῆλθεν ἢ πλείονα παρὰ μοίρας τὰς δύο,
ὡς περ καὶ Θεοκρίδης λέγει „ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν ἐρωτιᾶν
θαλάσσην ἤδη πλείονα χρόνον συνῆλθον” (1, 5). δύναιται
δὲ καὶ θηλυκὸν ἐπικὸν εἶναι, πῶσιν αἰτιατικὴν προσβάλλον,
ἢ νῦν παρῆλθε τὴν πλείονα μοῖραν τῶν δύο μοιρῶν. πι-
θανῶς δὲ οὐδένα ἄλλον τῶν τῶν ἔσχατον ποιεῖν ἐποίησε
φυλάττοντα ἢ τὸν Ὀδυσσεύα, προσοικονομῶν εἰς τὴν Ὀδύ-
σειαν. ἔκαστος γ' αὐτῶν ὁ πλεον ἀντίειπε „Πηλεΐδης εἰσορῶντι καὶ
ὁπλὲς δέοντα βοῶτην” (5, 272). Β.

λέγοντος τῷ Ὀδυσσεύει „ἔσχατον δὲ δὴ προβέβηκε” ζητή-
σειεν ὡς τις τί δηλοῖ τὸ προβέβηκε, καὶ ποῖα εἰσι τὰ ἔσχατα ἔξ
ὧν σοχάξεται τὴν ὥραν. τὸ γ' ἐκ τῆς ἄρχης λέγειν ἔχοντες
καὶ γ' ἐκ τῶν ἀειφανῶν ἀλλ' ἐκ τῶν ἀνατελλόντων καὶ δυο-
μένων τὰς ὥρας τεκμαίρεται. οἱ δὲ εἰδ' ἐπ' ἄλλα γα-
σιν οἷον τε ἢ ἐπὶ τῆς ἄρχης εἰρησθαι διὰ τοῦ προκειμένου
προβεβηκέναι σημειωσάμενον γ' τὰς τῶν κατὰ ὥραν ὡς
ἐπιλαμβάνουσι ἐρεφόμενοι τῆς ἄρχης οἱ ἄεθροι, προβεβή-
κηναι φάναι ἐπὶ πλεον κατὰ τὴν ἐσομένην χωρήσαντας. οἱ
δὲ ἀπὸ τῶν Πηλεΐδων καὶ Ὑάδων καὶ Ὠρίωνος, ἥτοι δὲ ἀνα-
τολὴν εἶφαι ποιεμένων καὶ προβεβηκέναι ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς,
Πηλεΐδων δὲ οἱ ποιεμένων καὶ ἡδὴ προβαίνοντων εἰς τὴν
δύσιν τὸ αὐτὸ γ' καὶ ἐν τῷ „ἀλλ' ὅτε δὴ τριχὰ νυκτὶς
ἔην, μετὰ δ' ἔσχατον βεβήκει” (Od. 12, 312) ἢ ὡς πρὸς ἀνα-
τολὴν ἢ πρὸς δύσιν, τὸ μέντοι τριχὰ ἀντὶ τῷ τρίτῳ. διχῶς
δὲ τὸ τρίτον, τὸ τε κατὰ χάσιν τὴν πρὸς τὸ πρῶτον. μή-
ποτε ἐκ τοῦ ἑωδιακοῦ κύκλου τὴν ὥραν καταμετρήσκειν
ἡμεῖς. τῆς γ' εἰς ἡμέρας διηρημένον, εἰ μὲν εἰς τὴν καταμέ-
νους ἡμέρας βλέπειν, νυκτὸς δὲ προβαίνουσιν τὰ λοιπὰ, οὐ

τὰ αὐτὰ μὲν ὁρώμενα, τὸν δὲ ἀριθμὸν τὸν ἐξ φυλάττοντα.
ἐκ τῶν ἑωδιακῶν οὖν τῶν ἐπιμετρομένων τῷ δωδεκατημορίῳ
τῶν ἐν τῷ ὁ ἡμέρας ἔδω, τὴν ὥραν σοχάξεται Ὀδυσσεὺς.
ἀλλ' ὡς πάντα, φησὶ, τὰ ἔσχατα προβέβηκε, ταῖς προκει-
μέναις εἰς δύσιν τὰ ἀπ' ἐσπέρας εἰς ἀνατολὴν φανέναι
ὡς καὶ τὴν φανέναι, πολλὰ προῆλθε τῆς ἡμέρας, εἰς δύσιν
λέγοντες προελθόντων ἐφ' ὧν γὰρ ἀπὸ πείρατος εἰς πεί-
ρατος εἰς τὴν δρόμους, ὅταν ἡδὴ πρὸς τῇ ἐτέρᾳ πέσαι ὁρώ-
μενα φανέναι, προβεβηκέναι λέγουσιν ὡς ἀπ' οὐδ' αὐτῶν
εἰς τριχὰ διαιρεῖ, δηλον. ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς ἡμέρας ὡς
ταῖς ἡμέρας ἢ διελθῆς ἢ μέσον ἡμέρας” (Π. 21, 111), ἐπὶ δὲ
νυκτὸς „ἀλλ' ὅτε δὴ τριχὰ νυκτὸς ἔην” (Od. 12, 312).
καὶ δὲ τις ἐπιζητεῖ πῶς καὶ ὡνόμασε τὰ ἔσχατα, ἔσχατον
ἐπειρομένη ἐπὶ ἔσχατον ἐκ ἡμερῶν ἀδολεσχεῖν. φανέναι δὲ
ταῦτα Ὀδυσσεὺς καὶ σφαιροειδῆ τὸν κόσμον εἰδὼς. καὶ γὰρ
ταῖς μὲν δύνειν τὰ δὲ ἀνατέλλειν μὴ ἐξ ἀπὸ γῆς τῆς
ἐκείνης καὶ ἐπὶ γῆς ἀνέχοντος. εἰδὼς δὲ καὶ ἡμερῶν καὶ
νυκτῶν μέγεθος καὶ ἡμέρας κίνησιν, οἶδεν ἀκριβῶς ὅτι κατὰ
τὰς τῶν δέσας καὶ ἀνατολὰς καὶ ἡ νύξ ὁρίζεται καὶ ἡ ἡμέρα
κατὰ τὴν ἡμέραν. Δ.

ἄλλως. παρῆλθον τῆς νυκτὸς αἱ β' πλήρεις μοῖραι
τὸ „μελαινὰ τ' ἔσχατον ἐκλείπειν εἰρησθῆναι,” τὴν ἢ τὸ πλεον
ἀντὶ τῷ πλήθους, ὅθεν καὶ τὸ „Πηλεΐδης τ' ἐσορῶντι”
φησὶ περὶ τῷ Ὀδυσσεύει (Od. 5, 272). προσοικονομεῖ ὅτι, ὡς
οἱ, τὴν Ὀδύσειαν. V. οἱ δὲ, ὅτι τὸ πλεον τῶν β' μοιρῶν
τῆς νυκτὸς παρῆλθεν. αἱ β' δὲ μοῖραι ἢ εἰς ὥραν ὡς
τῶν τῶν πλεον, ὅ ἐστιν αἱ ζ', παρῆλθεν. ἐσμέν δὲ ἐν ὁρίζοντι
ὥρα, λείποντο δὲ τέσσαρες BL. δύναντο καὶ ἔτιος εἶναι. πολλοὶ
γὰρ τὴν τριμυρία τὴν μὲν τὸ δὲ πλεον λέγουσιν τὴν τριμυρία
εἶναι μόνον ἐπιλαμβάνειν τῷ μηνί. καὶ ἀλλοιὶ „οἱ δὲ παντὶ
μέγιστοι μολπῇ θεῶν” (Π. 1, 472) τὸ λείπον τῆς ἡμέρας
πλεον. οὕτω διὰ τοῦ ὧν κατὰ ἀσπὴν τῷ ἢ εἰς ὧν.
τὸ δὲ ὅλον ἔτιος. παρῆλθεν ἢ πλείον ἡδὴ μοῖρα
β' τῆς νυκτὸς μοιρῶν, ἵνα λείποντο μέρος τι τῶν β' καὶ τῶν
τελεία, BL.

253. ἀφαιτεῖται, ὅτι ἀφαιτεῖται τὸ κεφαλαίως εἰρησθῆναι
„ἔσχατον δὲ δὴ προβέβηκε” τὸ γ' τοῦ καιροῦ τοῦτο ἀφαι-
τεῖται. τὸ δὲ προσδιασσεῖν κατὰ τὸ ἀκριβές τὸ παρελθόν
καὶ τὸ περιλαμβανόμενον ὡς ἀπὸ ἡμερῶν τινός. ἐκ ὧν
οἱ καὶ δὲ τὸ τῶν δύνειν. οἱ δὲ μὲν γὰρ λέγειν καὶ τὰς δύο, καὶ
δύο δὲ ἢ τοῖς δύο καὶ ἔτιος εἶρησθαι περὶ Ὀμήρου. Ζηροδοτῆς
δὲ ἔγραψεν. Ἀριστοφάνης ἡθελεῖ. Α.

255. Τυδεΐδης μὲν δὴ καὶ ἵνα μὴ ἀπὸ τῶν πάλαι
τὰς σκηνὰς χρονοτριβεῖν. φησὶ δὲ „ἐκ δὲ φυλάττοντος
τεύχεα” (Π. 9, 80). ὁπλίζει δὲ αὐτῶν ὁ Θρῆσσιος
νεωστὶ τὸν Νέστορα σὺναικτα. BLV.

256. τὸ ἐξῆς ἡμερῶν ἀμνηστικῶς καὶ ἀμνηστικῶς
δὲ ἄλλα διὰ μέσων. Α.

258. ἡ διπλῇ, ὅτι καὶ ἐπὶ μὲν καταχρηστικῶς τὴν
κατὰ τὴν δέσσαν, ἀφαιτεῖ δὲ καὶ ἄλλο φανέναι ἐπὶ τῇ

δενον, ἵνα λανθάνῃ· γάλοι γὰρ τὰ ἐπὶ τῶν περικεφαλαίων λαμπρὰ ἀσπίδων, λόφοι δὲ αἱ τριχώσεις. Α.

Ἄλλοφονι πρὸς τὸ λανθάνειν. ἄρῃλον δὲ ἀναγκαίως· ἐκ γὰρ τῶν γάλων εἰσάσιν ἐκδεῖσθαι οἱ λόφοι. V.

Ἄλλως. γάλος ὁμολόγος ἐστὶ μικρός, ἀσπίδι μικρῇ πα-
ραπλήσιος. κείται δὲ κατὰ τὸ μέτωπον, ἐπερχόντων τῶν
ὀφθαλμῶν (τῶν ὀφρύων V), ἀποσκιάζων τὴν αἰγὴν τοῦ
ἤλας, οἷαι τῶν Κορυβάντων αἱ κόρυθες καὶ τῶν παλλαδίων.
ὅτι δὲ κατὰ τὸ μέτωπον ἐστὶν ὁ γάλος, δῆλον ἐκ τούτων
τῶν ὅ· ἔβαλε πρῶτος κόρυθος γάλον, ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε
(II. 4, 459), καὶ τὸ „ψαῖόν θ’ ἱππόκομοι κόρυθες λαμ-
προῖσι γάλοισι” (II. 13, 132). Α.

Ἄλλοφονι· Ἀρίσταρχος ἄλλοφον. Α.
καταίτη· εἶδος περικεφαλαίας, ἀπὸ τῆς κάτω τε-
ταίχθαι καὶ μὴ ἔχειν λόφον, ἀλλὰ κοίλην εἶναι. AD. ἡ κα-
ταίτη προπερισπᾶται. πάντα τὰ εἰς τὴν συζέλλει τὸ ὄ, τὰ
μέντοι διὰ τῆς αὐτῆς κληρώμενα ἐνίοτε ἐκτείνει τὸ ὄ· τὸ γὰρ
„κῆρυκι ἡπυιδῆ” (II. 17, 324) συνέζηλ’ διὰ τὸ μέτρον. Α.

259. ῥέει δὲ κάρη· δεικνυσιν ὅτι πρὸς μὲν τὴν
σκέπη, καὶ πρὸς κόσμον πεποηθῇ, ὥστε τῇ μὲν ἐμπλοκῇ τῶν
ἱματίων ἀνοδιόλεκτον εἶναι τὸ κράτος, τὴν δὲ ἔξωθεν ἐπι-
φάνειαν σκεπάζει μετὰ τῶν ὀδόντων πυκνῶς ἐρεουσίν-
των. BL.

260. βίδον· ὡς Κρής ἔχει τῆσον, ὅπως βάλλοι λανθά-
νων· τὰς ἐν φρεσὶ καὶ προσοικονομεῖ καιρῶς τὴν μνηστειροτο-
νίαν. V.

262. ῥινοῦ ποιητῆ· πρὸς τὸ λαθεῖν τὴν περικεφα-
λαίαν. Α.

264. ὀδόντες· πρὸς τὸ ἀποκρέαθαι τὰ βαλλόμενα με-
μνησμένην οἱ ὀδόντες. V.

265. πῖλος ἀρήρει· ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ κοινὸν καὶ συμ-
βεβηκὸς ταῖς περικεφαλαίαις εἰπόντος τῆς ποιητῆς, ζωγρά-
φοι καὶ πλάσαι πολλοὶ ἐλάβαν τῇ Ὀδυσσεύ. Α.

Ἀπολλόδορος ὁ σκιαγράφος ἐντεῦθεν πρῶτος ἔγραψε
πῖλον Ὀδυσσεύ. ἀλλ’ οὐκ ἦν αὐτοῦ ἡ περικεφαλαία, κοι-
νὸν τὴν πᾶσι τὸ ἔχειν. V.

μέσση δ’ ἐν πῖλῳ δρώρει· καὶ τῆτο ὁμοίως τῇ
προκειμένην ἀναγνώσκον. Α.

266. Ἀμύντορος· τινὲς φασὶν Ἀμύντορα τὸν πα-
τέρα τοῦ Φοίνικος. L.

προσιπὼν ἐν θαλάσῃ κατοικεῖν τὸν Ἀμύντορα δι-
ὸν φησὶ Φοῖνις „φύγοντι” ἀπένευθε δι’ Ἑλλάδος” (II.
9, 474), ἐνθόδε πῶς ἐν Ἑλλάδι τῆς Βοιωτίας αὐτὸν φησὶν
οἰκεῖν· ἡ δὲ λέξις ῥηδία. ἡ μὲν γὰρ ὁρωνυμία τῷ Φοίνικος.
Φοινικίδης δὲ Βοιωτῶν τὸν Ἀμύντορα φησὶ· καὶ γὰρ ποιη-
τὴς ἐκ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος φησὶ φύγειν τὸν Φοῖνικα. δό-
γματι δὲ καὶ ἐν Ἑλλάδι οὕτω τις προσαγορεύεσθαι τόπος
Ἑλλάδος. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι ὁμωνυμία αὐτὸς τῷ τῷ Φοίνικος πατρὶ
Βοιωτὸς Ἑλλᾶνος δὲ πόλις. Α.

εἰσὶν οἱ ἡμέτεροι· ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης φησὶ δασύνεσθαι.

ἔσι δὲ τινα ἢ ἱσορίη τοπικῇ κατέχει. ἔτιως ἦν καὶ ἐπὶ τέτῳ
ἱσορῶσι γὰρ ἔτιως δασέως τὴν πόλιν λέγεσθαι. πῶς ἦν ἐν τῷ
καταλόγῳ φιλοῦς ἀνέγνωμεν „οἱ τ’ Ἑλλᾶν” εἶχον” (II. 2,
500); φασὶ γὰρ κἀνταῦθα τὴν Βοιωτικὴν εἶναι πόλιν. Α.

τὴν μὲν κλοπὴν ἐν Ἑλλᾶνι φησὶ γενέσθαι τῆς Ἀμύντο-
ρος καταίτητος (Ἑλλᾶν δὲ πόλις τῆς Βοιωτίας), τὴν δὲ
διακοπὴν ἐν Σκανδίᾳ πόλει Κυθήρων. BL.

267. Αὐτόλυκος· ὁ πάππος τῷ Ὀδυσσεύ, υἱὸς Ἐρ-
μοῦ καὶ Τηλεφῆος θυγατρὸς Ἐωσφόρου, κλεπίστου ἀν-
θρώπου. AL.

Αὐτόλυκος Ἐρμῆ καὶ Σίλβης τῆς Ἐωσφόρος δῶρον
παρὰ τῆς πατρὸς ἔλαβε τῆτο, ὥστε κλέπτειν καὶ τῶν κλεπτο-
μένων ἀμείβειν τὴν ἰδέαν. καὶ ποτε κλέψαντος ἐκ τῆς Σι-
σύφης βόας, παρῆν ὁ Σίσυφος ἐπιγνῶς τὰς ἰδίας. ὡς δὲ
ἤρηνετο, Σίσυφος ἐρέφας τὰς ὀπλὰς τῶν βοῶν ἔδωκε τὸ
ἄνθος αὐτῷ ἐγκολλημένον. ὁ δὲ φωραθεὶς ἐπὶ ξένων
αὐτὸν προειρέετο· ὅθεν μετὰ τῆς βιάς Ἀντίκλειαν καὶ
ποιεῖ Ὀδυσσεύ. V.

268. Σκάνδειαν· κατὰ παράλειπιν τῆς εἰς προθέσεως,
τοῦ ἢ εἰς Σκάνδειαν εἰς δὲ τὸ ἄρα διαβολὴ μικρά. τὸ δὲ
ἔξῃς ἀκόλουθον. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι οὕτως εἶπεν ἀντὶ τοῦ εἰς Σκάνδειαν ἀπέ-
στειλεν, ὡς „πέμπετο γὰρ Κόπρον” (II. 11, 21) ἀντὶ τοῦ
εἰς Κόπρον ἡκέτο διὰ τὸ διαγέλλεσθαι ἐκ τότε εἰς τόπον.
Σκάνδεια δὲ πολιστᾶτιον Κυθήρων. ἀγνοήσαντες δὲ τινες τὸ
ἄνθος, ἐνόμισαν εἶδος περικεφαλαίας τὴν σκάνδειαν ὡς
εἰσφάνην. Κόπρον δὲ νῆσος τῆς Αἰωνικῆς, ἐν ἣ λαμπρῶς
τιμᾷ Ἀφροδίτῃ· διὸ καὶ Κυθήρεια ἐπιθετικῶς ἡ θεός. Α.

271. δὴ τότ’ Ὀδυσσεύς· ἡδεῖα ἡ περιπέτεια, τὸ διὰ
βοτοσύτων ἐλθῶσαν αὐτὴν πάλιν σκεπάζει Ὀδυσσεύ τὸν εἰς
Αὐτόλυκα. BL.

272. ὑπλοισιν ἐν δεινοῖσιν· ἴσως διὰ τὴν κατὰ-
πλήξιν τῆς προσδοκιμένης δι’ αὐτῶν λαθραίας πράξεως
τὴν δεινότητα τοῖς ὑπλοῖς προσήψεν. BLV.

273. κατ’ αὐτόθι· φασὶ παρέλκειν τὴν κατὰ διὰ φρ-
λάσσειν τὸν αὐτὸν τόπον. καὶ μὴ παρέλκει δὲ συντάσσει
δὲ τῇ λήπειν, καὶ δύνανται ἀνασφάριζε κατὰ δύο τρόπους, καὶ
ἐπὶ συνήλειον καὶ ἐπὶ μετὰ πέντεταιν ὁ δὲ σένδιμος. Α.

πάντας ἀρίστους· μένοντας καὶ παραδοκούντας δηλον-
όσοι τὴν ἀπόβασιν. BV.

274. ἔρωδιον· εἰκότως ἡ Ἀθηνᾶ ἐπιπᾶναι αὐτοῖς
ἐρωδιόν· τοῖς γὰρ ἐπὶ λαθραίας πράξεως ἀπείσιν αἰσῶς. ἄλ-
λως τε ὅτι καὶ δι’ Ἑλλάδος ἐράδιον τόπον· ἔλειον δὲ καὶ τὸ
ἔζον. Α. διὰ τὴν δὲ ἐκ εἰπε μᾶλλον τὴν γλαῦκα, ἔσαν ἱερὰν
τῆς Ἀθηνᾶς· λυτίον ἐν τῷ ἄπορον καιρῷ καὶ τότῃ δια-
τρέβει γὰρ τὸ ἔθνος περὶ τῆς ἐλῶδης τοῖσιν, καὶ θηριονικὸν
τὸ ἔζον. AD. ἱσορεῖ περὶ αὐτοῦ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ
ζῴων. Α.

ἀγασθὲν λίαν τὸ σημεῖον τοῖς ἐνεδρεῖσθαι, ὡς φησὶν
Ἡρόδοτος. ἔδωκε δὲ ὅτι ἐκ ὁραθῆσαν μὲν, ἔκρυψε δὲ καὶ
ἐκρυπτο δρασσοῖν ἐν τοῖς πολέμοις. ἔρωδιον δὲ ἔμελλεν,

ἐπεὶ ἐλώδης ὁ παρὰ τῷ Σκαμάνδρῳ τόπος καὶ ὑδατῶδες τὸ ὄρεον. ἰδὴλα οὖν τὴν ἐπὶ τὰς γαῖας ὑποστροφήν. BL. καὶ νυκτὸς ἀγρεύει καὶ ὑρακτικὸν ἔστιν. ἀντὶ δὲ τῆ Παλλὰς πελ-
λὸν γράφειν φησὶ δὲ τὸ Ζώπυρος. τρία γὰρ γένη ἐρωδιῶν,
πελλὸς, δε ἔστιν ὑρακτὶς πύργος, δε αἰμοδύαγι διὰ τῶν
ὀφθαλμῶν ἐν ταῖς συνθεαῖς ὁ δὲ ἀφροδίσιος, δε ἀορίζει
ἐν ταῖς συνθεαῖς. LV.

Ποσειδῶν. Ζώπυρος ὁ κληθεὶς Ὀμηροῦσι γένει μὲν ἦν
Ἀμφιπολίτης, τῷ δὲ Ἰσοκράτῳ διδύσκαιος, δε ἔγραψε
τὸ καὶ Ὀμήρῳ γυμνασίως ἔνεκα, εἰωθότων καὶ τῶν ἡρώ-
ρων ἐν τοῖς ποιηταῖς γυμνάσει. ἔτος ἄλλα τε πολλὰ Ὀμήρῳ
κατηγόρει καὶ τὰ περὶ τοῦ ἐρωδιῶν, ὃν ἐν τῇ νυκτεγερσίᾳ
ἐπέμπε τοῖς περὶ τὸν Ὀδυσσεῖα ἢ Ἀθηναῖα, ὃν, φησὶν, ἐκ
εἶδον ὀφθαλμοῖσιν, ἀλλὰ κλέψαντος ἤκουσαν. πῶς γὰρ,
φησὶ, χαῖρε δὲ τῷ ἕρηνι Ὀδυσσεύς; εἰκὸς γὰρ ἦν ὑπολα-
βεῖν περιβοήτους ἔσεσθαι φωνὴν γὰρ σημεῖον ἐστὶ τοῖς λανθάν-
ειν προαιρημένοις ὑπεραντίον. Μεγακλείδης, ὅτι μαντικῶς
ταῦτα ἐποίησεν δηλοῖ γὰρ ὅτι φωνὴν ἤκουον μόνον. ἐκὼν
αὐτῶς ἀπέβη τὸ μέλλον· αὐτοὶ μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν πολεμίων
ἐκ ὤφθησαν, ἤκουσαν δὲ τὰ βελέματα καὶ τὰς τάξεις Ἀ-
λκίνοιο ἑξαγγέλλαντος, πῶς ἂν ἐν οἰανὸς σφετέρως φανεῖν;
Ἀλκίνοιο δὲ Μένειος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ ζήτων ἡδύρε διὰ
τὴν Ἀθηναῖα ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν πορευομένοις τοῖς περὶ
τὸν Ὀδυσσεῖα καὶ τὴν γλαῦκα τὴν ἰδίαν ὄρνιν ἐπέμπε σημεῖ-
ον τῇ φωνῇ, καὶ ταῦτα νυκτιζήντων ὄντων ὄρνιν, ἀλλ' ὅτι
ἱερὴν τοῦ Ποσειδῶνος καὶ ἑτέρων τιτῶν θεῶν, φασὶν οὖν
λίαντες ὅτι ἐλώδες ὄντος τὰ τόπα, καὶ τῶν ζήτων τούτων
νυκτὸς ἐν τοῖς ποταμοῖς καὶ τοῖς τέλεισι νεμερόνων, διὰ
τὸς σημεῖα τι τοῖς κατασκοποῖς ἡβελήθη, καὶ ὁ διὰ τῆς
τῶν ὄρνιν καὶ τὰ ἐκ μισέσεως ὄρνιθος, διατωμένης καὶ οἰκνύ-
σης ἐν πέτραις καὶ τέλεισιν, ἐπεὶ καὶ ὁ ὄρνις ἔτος ἡμέρα τε
καὶ νυκτὶ χορῇ ἐνέρως ὢν, καὶ ἔστιν ἀμυγδαλίος, ὥς καὶ ἐν ὕδατι
τροπὰς ἐαυτῷ πορίζειν. οἱ δ' ἀρεῖς ἔστι καὶ οὖν ναυτοὶ καὶ
πυλῶν τὰ κατὰ τὴν πολεμίαν λαβόντες, καὶ ἀναφανδὸν καὶ τότε
διὰ τῆς νυκτὸς τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ἡφαττον. ἐπεὶ δ' αὖ-
τίκα δρῶσιν ἑμὲλλον, ἐγγὺς ὁδοῦ φησὶ τὰ γὰρ ἐγγὺς
ἀπαντιχθὲς ἐστὶ σημεῖα. ἐν δεξιᾷ δὲ χώρα ἢ κλαγγὴ αὐτοῖς
γίνεσθαι, ὅτι ἡ δεξιὰ ἀλλοτρία χώρα, ἐν ἣ τοῖς δυσμενέουσιν
ἑμὲλλον ἔσεσθαι ἀλλοτρίους, τοῖς δ' ἀκούσαι χαρὰ τις καὶ ἔρ-
μα. ὁ γὰρ ἐρωδιὸς ἔτος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τότε κλαγγάζει, ἡνίκα
εὖ πράττει καὶ εὐδυνεῖ ἕρως ἔνεκα. ἐπεὶ δὲ ὁ ἐρωδιὸς λέγει
ἀφροδίσιος ἔνεκα αἶμα δακρύειν, καὶ προπύπτειν αὐτῷ τὰς ὀφ-
θαλμίδας, καὶ ἀποθνήσκειν, ὥς τῇ δεξιᾷ χώρῃ ὀφθαλμὸς ἐν τῇ ἀλ-
λοτρίᾳ τὰς ἀλλοτρίους καὶ πολεμίους γάμων ἔνεκα ἰδὴλα τεθνή-
ξεσθαι. καὶ Ἐρῶν (Ἑρμῶν Heyn.) δὲ ὁ Ἀήλιος γράφει, ἐρωδιὸς
πελλὸς ἐν πεδίῳ φαινήμενος δακρύει μεδόντος ἐστὶ Ποσει-
δῶνος, ἀρμενος εἰς πόλεμον τε καὶ ἐν νήεσσι μάχεσθαι ἐθλός,
καὶ περὶ τοῖς καὶ ἱππασσιν ἄριστος, ἐν πεδίῳ θιμνοῖσι μάχην,
ἐν ὄρει δὲ τε χεῖρων φαινόμενος, μάλα γὰρ πλεονεχὲς νικηφόρος
ἄριστος, ὥς τε βρομὴν ὀρνέων ἀπειλὴν ἄρμενος, ὁπλῆτα κεν
ἦσαν πικρὸν νεοῖτο. ἔτι δὲ καὶ ἀξίωσιν ὁ Παλλὰς Ἀθη-
ναῖα γράφειν, ἀλλὰ πελλόν· τὰς δὲ μεταγράφαντας τῷ
θεῷ ψυχαγωγούμενος, καὶ τῇ ἀληθείᾳ δὲ ἀκολοῦσθαι
καὶ Ζώπυρος ἐν τετάρτῃ Μιλήτων κτίσεως γράφει ἐν
νυκτεγερσίᾳ τὰ ποιητὰς θέντος πελλόν· Ἀθηναῖα, καὶ
ταυράφροσι τινες καὶ φασὶ Παλλὰς Ἀθηναῖα, τῇ
θεῷ ψυχαγωγούμενοι, ἀλλ' ὁ τῇ ἀληθείᾳ ἀκολουθῶν
τρία δὲ γένη ἐστὶν ἐρωδιῶν, καὶ τῇ χορῇ διακρίσσονται
λέγειν καὶ τῇ πρῶτῃ διάφορα ὄντα καὶ τῇ φωνῇ· ἐν μέν
γένος εἶναι ἐρωδιῶν, τὸ καλούμενον αἰγυργον, ὅπερ ἐστὶ
γάμων τῶν πάντων δυσαντητότατον· ἐν γὰρ τῇ συνθεαῖ
ἀπόλλυται μετὰ πόνο· προβάλλει γὰρ τὰς ὀφθαλμίδας καὶ αἰμῶ-
να. ἄλλος ἐστὶν ἐρωδιός, ὃν καλεῖσιν ἀφροδίσιον· οὗτος
δὲ ἐν μὲν τῇ συνθεαῖ ἀρμόζει, πρὸς δὲ γάμων καὶ σφαι-
ρίων βλάστωτος. τρίτος δὲ πελλὸς ἐστὶ, μελέγχρον·
πρὸς λαθραῖαν προῦξιν ἄριστος πάντων ἐστὶν. ἐκ ἡμελλῶν
ὁ ποιητὴς τριῶν ὀρνέων ὄντων, καὶ τέτων ἰδίον ἐκείνῳ
ρόντος προῦγμα, ἀφίει τε τὴν παρῶσαν ὁδόν, σημεῖον
τῇ κοινοτέρᾳ τῶν ὀρνέων ἐπὶ πάντων ὁμοίως χορῇ. καὶ
λίμωχος δὲ ἐν τῷ περὶ ὀρνέων ἐστὶν τὸν αἰγυργόν φησὶν
τὸν ἐν τῇ ὁχείᾳ τὰς ὀφθαλμίδας αἰμύσσοντα, ἀλλὰ τὸν
λόγῳ γράφειν ὡς „ἀσπίδας, ὁ δ' αὐτὸς καλεῖται ὄρνις·
οὐδὲν ἐργάζεσθαι. πελλός· οὗτος ὅταν ὀχρεῖται χορῇ
τῶν ὀφθαλμῶν ἀφίει αἶμα, καὶ τίττειν ἐπιπόνως αἰ-
μαί. λευκός· οὗτος ἀκινδύνως ἐν ἀμφοτέροις ἀπαι-
τεται.” B.

ἐγγὺς ὁδοῦ· ἐγγὺς τῆς ἐξόδου, πρὸ τῆ πόλεως
ἀποβῆναι. BL. προχαρῆς δὲ τῷ ἀκρουῇ, προαναφασ-
αὐτῶν τὴν κατόρθωσιν. V.

275. ἐκ ἰδόν· ὅτι καὶ αὐτοὶ ἐπὶ πολεμίων ἑμὲλλον
ὄραθῆναι τὰ βελέματα αὐτῶν παρὰ Ἀλκίνοιο ἀκού-
σας δὲ ὅτι οὐκ αἴσιος ὁ ἐρωδιὸς ὁ ὀρώμενος ἐπὶ
εἰς ἰνέδραν ὑπὸντων. A.

δηλοῖ ὅτι ἐκ ὀφθαλμοῦ μὲν, εἰσονται δὲ τὰ τῶν
λεμίων ἐκ τῆς φωνῆς Ἀλκίνοιο. BL.

276. νύκτα δι' ὀφθαλμοῦ· οικονομικῶς· ἀσέβητος
γὰρ ἐστὶν ἡ νύξ. ἀμείλει Νέστωρ ἐκ ὀρεῖ. V.

277. Ὀδυσσεύς· ὡς ἐμφρονέστερος. V.
ὄρνις· ἐκ πλήθους ὄρνιθι, δοτικῇ, ὡς „θί· ἰφ’ ὀρεῖ
πολιτῆς” (II. 1, 350). V.

ὅτι ἐπὶ τῷ ὄρνιθι. καὶ ἐν Ὀδυσσεῖα „καὶ τε σφιν λα-
μαι εἰσορόωσα” (19, 537)· ἐπ’ αὐτῷ. A.

278. καλῶς οἱ μὲν Ἕλληνες θεὸν ἡγεμόνα ἐπικαλεῖσθαι
ἀκούσας, ὁ δὲ βάρβαρος Ἀλκίνοιο μὴ εὐχόμενος ἀποτογγάζειν. BL.

279. παρίσταται· καὶ τῷ πραγματικῶς· προσημειοῦται
γὰρ ἀνθρώποι καὶ θεοὶ ἐπιδραμεῖς τὰς ἐνὶ ὄντων πεπνυμένους
χαρὶν ὁμολογούντας. BL.

280. κινέμενος· ὑπερβολικῶς εἶπε, οἷον καὶ ἐπὶ μικροῖς
τινα προῦξιν ὀρνέων. BL.

281. ἡ διπλή, ὅτι τὸ πάλιν ἀντὶ τῆ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ὅτι
Ἰαχὸν τὸ σφάλλειν, εὐκλείας καὶ δυσκλείας οἱ δὲ Ἀθηναῖοι
ἐκτείνουσι τὰ τοιαῦτα. A.

ἐκλείας προπερισπαζέον· ἐκ γὰρ τῆ ἐκλείας ἐγένετο καὶ ἐπένθεσιν τῆ ἑ· λέγει γὰρ, δὸς ἡμῶς ἐκλείας καὶ ἐνδόξους. οἱ δὲ ἐκτείνοντες ἄνευ λόγου ἐκτείνουσιν. Α.

282. μέγα ἔργον· μεγάλην προὔξιν. Ἀρτεμίδωρος δὲ φησὶ τὸ φρονεῖν· ἔκτορα. D.

ἢ διπλῇ, ὅτι ὁ καὶ σύνδεσμος περιττός. Α.

286. τὸ ἐς Θήβας δύνανται καὶ τοῖς ἡγεμένους καὶ τοῖς ἐπομένους συντίττεσθαι. ἢ διπλῇ δὲ, ὅτι ἡ πρό ἀντὶ τῆς ὑπέρ. Α. δύνανται μὲν καὶ εἰς τὸ Τυδεΐδῃ ἢ Σιγῇ τάττεσθαι, δύνανται δὲ καὶ εἰς τὸ Θήβας· τὸ γὰρ ἐς Θήβας ἡμῶς συντίττεσθαι ἀκώλυτον ἐστίν. BL.

288. αὐτὰρ ὁ μειλίχιον· ὁ δὲ Τυδεΐς, φησὶ, προσήνῃ καὶ πρῶτον λόγον ἔφρασε τοῖς Ἀθηναίοις· ἀπῆκε γὰρ προσηκουσόμενος περὶ διαλλοίων καὶ εἰρήνης. AD.

καλῶς μειλίχιον ἔφη λόγον τὸν διαλλαγὰς ἐπαγγελλόμενον. B.

290. πρόφρασσα· πρόφρων, πρόθυμος· ἢ ἡ πειρώσα προσημασθῇ τὸ μέλλον. D.

ἐνόμεον· τινες εἶναι θελήκον τὸ πρόφρασσα, οὐκ ἔστι δὲ ἀληθές· Φιλῶξενος γὰρ ἐν τῇ περὶ μονοσυλλάβων φησὶ οἷον ὅτι ἔστιν ἰδιότυπος ῥηματικὸς χαρακτηριστὴρ· καὶ ὡς παρὰ τὸ βῆσω βῆσαι καὶ βῆσσα, ἄξω ἄξα καὶ ἡμάξα, πείσω πείσαι, πῶ δ' ἄρ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληγῆναι (Od. 20, 23), ἔτω καὶ ἀπὸ τῆ φρῶ φρήσω φρήσα, κατὰ τροπὴν φράσσα καὶ πρόφρασσα. ἔστι δὲ τὸ φρῶ, ὡς φησιν, ἀπὸ τοῦ προῶν, πρῶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπὴ τῆ π εἰς φ φρῶ· ἔστιν οὖν τὸ πρόφρασσα παρὰ τὸ προϊέναι καὶ προθυμεῖσθαι. μέμνηται καὶ Ὀρίων τέτων ἐν τῇ περὶ ἐτυμολογιῶν. AV.

291. ὡς νῦν μοι· ὅρα πῶς ὁ συνεπώτερος Ὀδυσσεὺς τὴν ἐξῆς ἐκονοποιοῖεν, ἔτος δὲ ἰδίῃ καὶ ἄλλως. BLV.

ἔτω χωρὶς τῷ σ παρίξασο αἱ Ἀριεάρχον. Ζηρόδοτος παρίξασο καὶ πόρε· κῦδος· χωρὶς δὲ τῷ σ καὶ αὐτός. ἔτος δὲ καὶ αἱ πλείους εἶχον. Α.

292. σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω· ἔπει εἰς αὐτὸν ὁ κίνδυνος πλέον ὄρε, καὶ θύσαν ὑπεναντίας. V.

Πτολεμαῖος ὁ τῷ Ὀροῶνδῳ ἀνέγνω ἥνιν ὡς μῆναι· καὶ τῷτο διφίλει εἶναι τὸ ἀνάλογον. Τυραννίων δὲ δέξιναι τὴν πρῶτην καὶ δῆλον ὅτι δώσει καὶ τὴν ἐπὶ τέλος ἐκτείνεσθαι ὅσα γὰρ κατὰ μικρὰς βραχείας ἐπιφερομένης ὁ πίπτει κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος, ἐπεσφαιμένων τῶν σεσημασμένων, λέγου δὲ αὐτὸν εἶθε αἶθε ναίχι, περὶ ὧν καὶ λόγον δειδώμεν. τέχνη δὲ τὸ ἥνιν ἐκτείνει ὁ Τυραννίων διὰ τὸ μέτρον, ἐχὶ δὲ τὸ πληθυντικόν, ἥνις ἥκεις (Π. 6, 94)· καὶ γὰρ πόλις λέγεται καὶ πόλις καὶ μάντις καὶ μάντιν. Α.

295. τῶν δ' ἔκλειει παραμυθητικὸν τέτο. V.

297. ἐλκείνδον ἐποίησε τοῖς ἐνόμασι τὸ νοόμενον. V.

298. δὲ αὖ τ' ἐνταῖα· ἢ διπλῇ, ὅτι ἐνταῖον τὸ ἡμισέλιον μετενέγκει εἰς τὸν ἐπὶ Πατρούκλῳ ἀγῶνα περὶ τῶν μονομαχούντων. ἡ παράφρασις δ' ἐνδύων διὰ τ' ἐνταῖα (Π. 23, 806), καὶ ὅτι πῶσις ἐνέλλαξεν δὲ ἐντέων καὶ μέλανος αἵματος· καὶ πρὸς Ἰερόν, ὅτι ἂ γέγονε νεκρῶν ἀναιρέσις, εἰ μὴ ἡπαξ. Α.

τῶν ἐπαινεμένων Ξενοφάντος ἐστὶ ταῦτα (Agesil. 2, 14)· „ἐπεὶ δ' ἐλήξεν ἡ μάχη, παρὴν ἡδὲ θεάσατο (π. ἰδὲν L), ἔνθα συνέπεσον ἀλλήλοισι, τὴν μὲν γῆν αἵματι πεφυραμένην (πεφυραμένην L), νεκρὰς δὲ κεμένους, ἀσπίδας δὲ πεπρισμάνους, δόρατα παρατεθραυσμένα, ἐγχειρίδια γυμνὰ κολεῶν, τὰ μὲν χαμαὶ, τὰ δ' ἐν (δὲ L) τοῖς σώμασιν ἐμπληγῶτα.“ ταῦτα δὲ Ὀμηρος ἐν εἰχρῇ συλλαβῶν πάντα ἀπήγγειλεν. LV.

299. οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας· ἢ διπλῇ, ὅτι ἐκ ὧν ἢ τῶν ἱπῶν ἔχει τάς, ἔτω καὶ τὰ πράγματα. καὶ γὰρ προσηλυθῶτων ἴδη τῶν περὶ Ὀδυσσεύα καλεῖ τὰς προβάλας ὁ ἔκτορ, ἀλλὰ καὶ ὃν καιρὸν καὶ ὁ Ἀγαμέμνων· ἔτω γὰρ καὶ ἑαυτοῖς συμπεσόντι οἱ ἀπεσφαιμένοι. διὸ καὶ ἀντιδιασταλτικῶς λέγει, ἰδὲ μὴν ἰδὲ ὁ ἔκτορ εἶπασε τὰς Τρῶας εὐδύν. Α.

ἐπὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀμφοτέροι τὰς κατασκόπας πέμπουσιν· συντηγῶνται γὰρ ἀλλήλοισι ἰόντες· ἀλλ' ὁ ποιητὴς ἐτίμησε τὸ Ἑλληνικὸν τῇ προτέρᾳ τάξει τοῦ λόγου. BL. ἔστι δὲ οἰκονομικὸν τὸ παρὰ Δόλωνος, καὶ πείναι ποιεῖν τοῖς νικητέροις τῶν Ἑλλήνων κυροθώμασιν. V.

300. πάντας ἀρίστους· ὁ μὲν ἔκτορ θορυβάδης καὶ ἀλαζὼν ὢν πάντας συγκαλεῖ ἀνοήτως τὰς ἀρίστους, ἔνθα δὲ καὶ ἐκπαιεῖν τι τῶν ἀποδρόμων, οἱ δὲ Ἕλληνες βραχίς. BLV.

302. συγκαλεῖσας· βασιλικῶς. Ἀγαμέμνων δὲ δι' ἑαυτοῦ. V.

303. τίς κέν μοι· ὁ μὲν ἔκτορ μετὰ προσάξεως τὸν ἐπακασόμενον τῇ χρεῖα καλεῖ, ὁ δὲ Νέστωρ ὑποτίθει. καὶ οἱ μὲν ἂ ἔχουσιν ἐπαγγέλλοντι, ὁ δὲ ἂ ἐκ ἔχει. καὶ οἱ μὲν δῶρον, ὁ δὲ ἀτίμως φησὶ μισθόν. BLV. καὶ πρῶτον ἔταξε τὸν μισθόν, διὸ δειλιάζει ὁ νίδς τῷ πολυχρόστῳ. V.

305. ξριαύχενας· μεγαλοτραχήλους, πολιάς (σολιάς D), ἀπὸ μέρας· τὸ ἐπὶ γὰρ μύριον ἐπὶ τῷ μεγάλῳ τίθει, ὡς καὶ τὸ ζῆ. καὶ ἐνταῦθα δὲ τὸ ἀσύνετον τῷ ἔκτορος γαίνεται ἐπισημασμένη τὰς Ἀχιλλέως ἵππους, ὅς ἀδύνατον ἦν λαβεῖν. AD.

306. ἔτος Ἀριεάρχος, οἷ κιν ἄριεροι ἔωσι· ὁ δὲ Ζηρόδοτος αὐτοὺς οὐ φορέουσιν ἀνύμονα Πηλεΐωνα· Ἀριεοφάνης καλῶς οὐ φορέουσιν. Α.

307. οἱ· ἀρθοτονεῖται καὶ περισπᾶται καὶ εἰς σύνθετον μεταλαμβάνεται. Α.

308. ἐκ τε πνέσθαι· τὰ ἀκριβῆ παρὰ πάντων ἀκθῶσι. ὁ δὲ „εἰ κινά πον δῆμον ἔλοι“ (206) ὡς ἐκ παραδόξου. LV.

ὁ μὲν Νέστωρ τὴν προὔξιν ἐξεσφάλισσε, ἐπὶ γῆρας ἀκοῇν πέμπων τὸν κατασκοπεύον ἢ ἐπὶ σὺλληψιν τινος πολέμου μονωθέντος· ὁ δὲ ἔκτορ ἐπὶ τὴν περὶ τῶν ὄλων γῶσιν. BL.

314. ἦν δὲ τις· διηγήσεως ἰδέσθαι πρὸς τὸ σημῶναι τὸ ἀδῆλον τῷ ἀνδρὶ, ὅπως τοιαῦτος ὢν τῶν Ἀχιλλέως ἵππων ἐρῶ καὶ μετ' ὀλίγον προδότης γίνετο. ταχέως δὲ ἀπαντα ἰδὲ ἔλωσε, τὸ ἔθος, τὸ ὄνομα αὐτοῦ τε καὶ τὰ πατρίδος, τὴν τέχνην, τὴν τύχην, ὅτι πλείους, τὴν μορφήν τῷ Δόλωνος καὶ τὴν ἀκρότητα. BL.

315. διὰ τί κέρκεος πλεσίθε ἀρῆκε τὸν Δόλωνα, κέρκεος·

κος μὲν ἐν εἰς τὸ εὐχερὲς ὑπακύν, πλέσιον δὲ εἰς τὸ
δυνηθῆναι ἑαυτὸν λυτρώσασθαι, ποδώκην δὲ διὰ τὸ ἐπ' ἑλ-
πίδι φρεῖν τὰς διώκοντας. AD.

ἵνα ὡς οἰκεῖον ἑαυτῷ τοῦτογον ἔλθῃ, καὶ ὁφθαλμοὶ εὐ-
πορῇ προσφάσῃς διὰ τὴν ἄδειαν ἣν ἔχουσιν οἱ κήρυκες· 5
ἡμῖν δὲ οὐ καὶ ἀγνώτες πολέμων εἶσιν οἱ κήρυκες, ἵνα καὶ
ὑπὸ κτήτος ἦ. τὸ δὲ θείοιο, ὅτι ἀνόμενος τῷ πατρὶ. V.

πολύχρυσος πολύχαλκος· εἰκότως, λαβὼν πέντε
δραχμῶν ἔδνα. V.

ἵνα καὶ ὡς ἐν πλούτῳ τεθραμμένος ἄνθρωπος ἦ. V.

καὶ ὅπως ἡρώδη κέρδους. ἢ δι' ἀλαζονείαν ἑτερόν τι
περὰ χρυσόν· τὸ γὰρ πλουτεῖν καὶ ἱπποτροφίας ἐμποιεῖ πό-
θον. εὐελπίς δὲ ἦν ὡς εἰ ληφθεῖται, διὰ τούτων λυτρωθή-
σεται. BL.

316. κακός· ἵνα ὡς ἄσημος λάθῃ. οὗτος δὲ ἡθέλεν 15 486). A.
ἀντὶ Ἀχιλλέως ὀφείσθαι τοῖς ἵπποις. V.

317. μοῦνος ἦν· ἄρσιν δηλονότι. A.

μετὰ πέντε κασιγνήτησιν· ὡς γυναικοτραφῆς
δαίλως ἦν καὶ ὑποκλίνοντος. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδατος γράφει κασιγνήτοισι. πα- 20
ραιεῖται δὲ τὸ πιθανὸν τῷ ποιητῇ· οὐ γὰρ μετὰ ἀρσένων
αὐτὸν τεθραμμένον παρίστην, οἷς ἐξισόμενος ἂν εἰς ἀν-
δρείαν ἐτόλμη. τὸ τε πυρακείμενον μάχεσθαι· πῶς γὰρ ἐπιμό-
νος ἦν, εἰ πέντε ἦσαν; A.

318. ὅς ῥα τό τε· δοκεῖ διαγυμνακτεῖν ὁ ποιητής, οἷος 25
ὡν οἷος ἐπιχειρεῖ. B.

319. Ἐκτορ ἔμ' ὁτρύνει· ὁ μὲν Διομήδης προσλα-
βέσθαι συνεργὸν ἔσπευσε, καὶ τὸ ἐπικλίνοντον τῇ πράγματι καὶ
τὸ νηυσὶν ἐφορώμενος· ὁ δὲ ἀνοήτως μόνος ὄρμη. BL.

321. τὸ σκῆπτρον· ἀντὶ τῆς τιμῆς τὸ σκῆπτρον. ἐφό- 30
ροι δὲ ἔκτωρ, ἐπεὶ ἐδημηγόρει. A.

τὸ ἕπαιον δηλοῖ τῶν βαρβάρων, ὅτι τὰς πίσεις ὄρκοις,
οὐ τρόποις ἀγαστοῖς βεβαιῶσιν. BLV. ὁ δὲ Διομήδης ἐδὲ
μῆνεται τῆς δόσεως. V.

ἀνύσχεο· διὰ τῆς οὐ αἰ' Ἀριστεύου. A.

322. τοὺς ἵππους· ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ τὰς ἐκ ἐξ ἡ-
θρον, ἀλλ' ἀντὶ τῆς τέως παρείληπ' ἐν τάξει ἄρσος. A.

323. οἱ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα· ὁ μὲν
Ἐκτωρ ἀρίστος δώσειν φησὶν, ὁ δὲ τὰς Ἀχιλλέως αἰτεῖ,
τέως εἰδὼς ἀρίστος. δηλοῖ δὲ ἀμφοτέρων τὴν ἀτολίαν καὶ 40
ἄνοιαν. BLV. φίλιππον δὲ χαρακτηρεῖ τὸν Δύλωνα, νῦν
μὲν τῶν Ἀχιλλέως ἵππων ἐρῶντα, ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ἐπαι-
νᾶντα τὰς Ῥήσον περιτιῶς. V.

ἀμύμονα· γράφει καὶ ποδώκεα καὶ ἀμύμονα. A.

324. ἐδ' ἀπὸ δόξης· ἐκ ἀπὸ δόξης καὶ εἰκασμῶν. A. 45
ἦτοι ἐδ' ὡς δοκεῖν μόνον, ἀλλ' ἀληθῶς ἢ ἐδὲ παρὰ τὴν
δόξαν ἦν περὶ ἐμῶν ἔχεις. A.

ἐκ ἀποδὲν τῆς οἰήσεως ἧς ἔχεις περὶ ἐμῶν. ἢ ἐκ ἐξ ὑπο-
λήψεως ἀπαγγεῖν, ἀλλὰ μετὰ ἀκριβείας περὶ πάντων μα-
θών. BL.

αὐτῷ μὲν ἀδύνατα, καὶ περὶ αὐτῶν ἀναγκάζει δυνάμει,

ὑπὸ κτήτος δὲ πάντα, περὶ ὧν οὐδὲν εἶπε Διομήδης. V.

325. τόφρα· ἐκπεπρωκὸς τῇ ἐπιθυμίᾳ τῶν ἵππων
πάντα διορίζεται, ὡς ἐπικηρυκεῖν ποιήσων, οὐ τὸν μῆ-
σον κίνδυνον. V.

326. Ἀγαμέμνονι· ἐκεῖ γὰρ αὐτοῖς καὶ Ἰδαι-
εῶν ἀπήγγειλεν. ἢ ὅτι Πρίαμος παρ' ἑαυτῷ ποιεῖ
συνάδας, λαθεῖν δὲ οἷον φέλακας, ὅς ἐδ' ἐν ὁρῶντι ὄ-
ντας ἔλαθε Πρίαμος, εἰ μὴ Ἑορὴν ἔχεν. V.

326. μέλλουσιν· ἀντὶ τῆς ἐοικασίας. καὶ ὅπως αἰεὶ κέρη-
τι λῆξει. A.

328. καὶ οἱ ὁμοσπεν· μωρότερος τῆς αἰτέντος ὁ ἵππος
γελόμενος· ὁμοσπεν γὰρ ὡς ἡδὴ τὰ ἰσχυρὰ διαιρῶν. BL.

329. ἴσω· ἐπιστάθω, γινώσκω, μαρτυρεῖται· ἴσω
ὁ μῦθος· ἴσωρα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα" (11. 6).

330. τοῖς ἵπποισιν· καὶ νῦν τοῖς ἀντὶ τῆς τιμῆς
τοῖς ἵπποις, ὥς ἐξῶθεν προσλαμβάνειν δέον τὸ τοῖς ἵ-
πποις. A.

332. ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ, ὅπως καὶ ἐνθάδε τὸ ἐπιφορ-
εῖται καὶ διὰ τῆς ἐπὶ μῦθον καὶ Ἀριστεύου. τὸτο δὲ ἐ-
πὶ ἐπιπερῶντι, ὅρμον ἐπὶ ὅρμον ὁμοσπεν, ἐξ οἷον ἐκ-
σπεν, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ ἀποτελεσθῆναι τὸτο ὅρμον ὁμοσπεν. A.

γράφεται καὶ ὅ· ἐπεὶ ὁμοσπεν. B.
προσαγωγίμος ἡ τῶν ἀντιφωνήσεων τέχνη· τῷ ἄρ-
τι. ἡδὲ δὲ ἐστὶ καὶ κερτομική· ὁ μὲν γὰρ ἐδὲ πόρρω
Ἀγαμέμνονος εἶδε σκηνήν, ὁ δὲ ὑπὸ τῶν ἵππων πεφάν-
ται. V.

ὁρόθουνεν· φαίνεται γὰρ ἀναπτερόμενος τῇ ἐπιθυμίᾳ
τῶν ἵππων. V.

333. τόξα· ἄρσων ὡς μὴ καιόντων πῦρ πολέμων
ἔχει. V.

334. πολιοῖο· λευκῶς, τεφρώδης, διὰ τὴν τῆς χρυ-
σῆς ιδιότητος· καὶ γὰρ Πηλεὶον ἐντεθῆναι φασιν ὀνομάσθαι, Τροίαν
ἢ Σαλμωλέως γεννήσασα δύο παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, πῶς

35 τοῖς Ἑνπείως τῆς ποταμῆς ῥεῖθροις κατέλιπε. τὸν μὲν
ἕτερον κύων, ἀφαιρεθῆναι αὐτῆς τῶν πόνων (τέκνων) ὅ-
τι παρέχουσα θηλὴν ἔτρεφε· τὸν δὲ ἕτερον ἵππος κατὰ τὴν
τιμὴν ἐπύθησεν. ἐπελθόντες ἐν οἱ ἵπποφοροὶ ἀνελόντες
τε τὰ παῖδια ἔτρεφον, καὶ ὀνόμασαν τὸν μὲν, ἐπεὶ ἐκ οὐ-
δροῦς αἵματος ἐπελθῶν, Πηλεῖον, τὸν δ' ἕτερον, ἐπεὶ
κύων κατέλησεν, Νηλεῖον. AD.

ἄλλως. λευκῶς ὡς ἄρσων· κατάφωρος γὰρ δι' αὐτῶν
νετο. ὁ δὲ Ἀριστεύου τεφρώδης φησὶ· λέγει γὰρ μὴ εἶναι
λευκὸν λευκόν AL. ἔστι δὲ μᾶλλον λευκανθίζοντος. V.

335. ἐπὶ· ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀνασέρπει, ἵνα γένηται
κατὰ, ἐκ ὅπως· μέσος γὰρ πέπτωκεν ὁ δὲ. τὸ δὲ ἐξ
διατέλλειν κατὰ τὸν ποιητὴν κτιδέην, ἀπὸ τῆς καὶ ποιη-
τὴν ἀρχῆς, ἐπεὶ ἐν ἑτέροις φησὶ „τὰ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην”
(458). A.

336. ἡ διπλῇ, ὅτι νῦν μὲν ἀμφίβολον πότερον κτιδέην
συναλοίην ἐκδεκτόν, ἐκτιδέην· διὰ μέντοι τῶν

ἀναμφισβητήτως κτιδέην λέγει „τῷ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην.” Α.

ἄλλως. ἀπὸ τῷ π ἢ ἀρχῇ, ἐπεὶ ἐν ἑτέροις καὶ κτιδέην. τὺτο δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τῷ ἰ λέγετο παρὰ τῷ ποιητῇ ἰκτίς γὰρ ἐστίν, ὡς Νικάνδρος „ἰκτίδος ἢ τ' ὕρσιον” (Ther. 196). 5 τὸ γ' μονοσύλλαβον ἔ δέναν κατ' ἔκτισιν ἔτε κατὰ συ- σόλῃν λέγεσθαι. ἔτε γ' ἐκτείνετο ὡς κορηπῖδος ψηφῖδος· ταῦτα γ' ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἔτε συσέλλετο· ἀρκεῖ γ' τὸ τίς ΑΔ.

κτιδέη ἢ ἔξ ἰκτίδος δέσματος πεποιημένη. ἰκτίς δὲ ἐξ ἱφῶν ὀρνιθοφάγων καὶ πανθῶρον, μίξον μὲν γαλῆς καὶ θα- 10 λῆτος, ἄλλως δὲ παραπλήσιον. αἱ δὲ τὴν ἀγρίαν γαλῆν εἶπον. ΑΔ.

ἰκτίς ἐστὶ κατ' Ἀριστοτέλην ζῶον ὀρνιθοφάγον, ὅμοιον μικρῷ κυνίῳ, ἔ τὸ δέσμα φασκεῖ. τάχα ἦν ὁ ποιητὴς κα- τὰ ἀφαίρεσιν αὐτὸ ἐποίησε τῷ πρώτῳ ἰ. ΒΛ.

Ἀριστοτέλης δὲ φησιν „ἰκτίς ζῶον ὅμοιον κυνίῳ Με- λιταίῳ, ὀρνιθοφάγον, τοῖς σμήντεσιν ἐπιθρᾶζον. τὸ δὲ αλ- 15 δοῖον ὁρᾷ καὶ ἰσθμὶ ἐρυγγορῶνας.” V.

336. ἐπὶ νῆας· γράφεται προτὶ νῆας. Α.

338. ἡ διπλῇ, ὅτι νῦν μὲν ὁμίλον τὸ πλῆθος καὶ 20 ὁμοιομα τῶν Τρώων λέγει. ἐν μὲν ἂν τῇ Ἰλιάδι πυκνό- τερον τὴν μάχην ὁμίλον καλεῖ, ἐν Ὀδυσσεῖα δὲ τὸ ὁμοιο- μα. Α.

339. φράσατο· εἶδεν, ἐνόησεν. κατάχρησις ὁ τρόπος. D.

ὡς προνοῶν μὴ καὶ παρὰ τῶν πολεμίων εἴη τις δόλος 25 ὁ δὲ Διομήδης, καταφρονῶν τῶν κινδύνων ὡς μέγα τι θέ- λων διαπράξαι τὰς πολεμίας, ἔ προνοεῖ. πῶς δὲ τὸν ἐρω- δῶν μὴ ὁρᾶντις αὐτὸν ὁρᾶσιν; ἴσως ὅτι πρὸς ὄρθρον ἢ σελήρῃ ἀνέχεν. ΒΛV.

341. οὗτός τοι· Ἀρίσταρχος οὗτός τις. ὁμοκλήγον 30 καὶ αἱ πλείους. Α.

342. οὐκ οἶδ'· ἐκ τῆς ἰδίας προσβολῆς τεκμαίρεται τὸ περὶ τῶν πολεμίων. Ν.

ἐπίσκοπος· περισσὴ ἢ ἐπὶ. φησὶ γὰρ „ἔθι σκοπὸν ἱκτορος” (H26). V.

343. ἢ τινα συλήσων· ἔ γ' ἔτω ἡδῶν οἶεται τὸ μόνον εἰς κατασκοπὴν ἀφικέσθαι. ἐπὶ δὲ παρελθεῖν, μὴ εἰ- 35 δότες τὴν ἀκρίτητα αὐτῷ. ΒΛ.

κατατεθνηώτων· Ἀρίσταρχος τεθνηώτων. Α.

ὁ ἀετρίσκος, ὅτι ἐνταῦθα καλῶς ὁ εἶχος τέτακτο, μετὰ 40 ταῦτα δὲ (387) ἀέτι, λεγόμενος πρὸς Ἀδλωνα. Α.

346. εἰ δ' ἄμμε· εἰ δὲ πλαγίαν ὡς ἐπὶ τὴν πόλιν ποι- ἔται τὴν ὁδόν, ἀπέστρεψε πάλιν αὐτὸν ἐπὶ τὰς νῆας. ΒΛ.

παραστῆται· ἔτιος σχεδὸν αἱ πᾶσαι. Α.

347. ποτιελεῖν· ἡ διπλῇ, ὅτι ἀπαρμυγνῶν ἀντι 45 προστακτικῶς κίχεται. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἐπὶ νῆας ἀντι τῷ ποτὶ νῆας. Α.

348. ἔγχει ἐπαύσων· ἵνα τὴν ἄφισιν διδῶς ἐπὶ τὰς νῆας τρώοιτο. V.

349. ὡς ἄρα φωνήσαντες· οὕτως Ἀρίσταρχος. καὶ 50 θανμαστὴν ἐδὲν εἰ Ὀδυσσεὺς εἰπόντος μόνον συλλήβδην

ἔφη ὡς ἄρα φωνήσαντες· σίνηθες γ' αὐτῷ τὸ τοῖστο. ἐν γὰρ τῇ παραποταμῷ μάχῃ τῷ Ποσειδῶνος εἰπόντος μόνον „τοῖω γὰρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρῶδ' εἰμέν Ζηγὸς ἐπαι- νήσαντος,” ἐπιφέρει „τὸ μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντι μετ' Ἀθανά- 5 τος ἀπεβήτην” (Il. 21, 287). ἐν μέντοι τῇ Ἀριζοφάνος καὶ ἄλλαις ἐτέρως ἐφέρετο „ὡς ἔφατ'”, ἂν ἀπὸ τῆς βοῆς ἀγα- θὸς Διομήδης· ἐλθόντες δ' ἐκάτερθι παρῆς ὁδοῦ ἐν νεκί- εσσι κλινθήτην.” Α.

διασπυλῶν ἐπὶ τὸ φωνήσαντες. Α.

350. κλινθήτην· τραγικῶς, ἵνα καὶ αὐτοὶ δόξωσιν εἶ- ναι νεκροί. προφρονόμητο ἔν μὴ ἀφαιρεθῆναι τὸς νεκροί. V. παρὲδραμεν ἀφραδίῃσιν· παρὲδραμε, φησὶν, 10 ἀσυνέτως, ἔ θεασάμενος αὐτῆς. δεῖ δὲ τὸς κατασκόπους τὴν ὕψιν περιάγειν πρὸς ἐπὶ γνῶσιν ἀκριβῆ, Β.

15 σύμφωνον τῷ „βῆ ὅ' ἂν' ὁδὸν μεμαῶς.” ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλλήνων „βῆν ὅ' ἴναι.” ἡρέμα γὰρ δεῖ χωρεῖν τοὺς κα- τασκόπους, τὴν ὕψιν περιάγοντας πρὸς ἐπὶ γνῶσιν ἀκριβῆ. V.

ἀφραδίῃσιν· ἀθεωρησίᾳ· ἀπειρηκὸς γ' ἀπὸ διανοίας εἰς ἀλθῆσιν, ὁμοίως τῷ „τὸν δ' ἐφράσσατο προσέειπτα.” Α.

351. ἀλλ' ὅτε· ὅποτε, φησὶ, τηλικῶτον αὐτῶν διωστή- κει, ὅσον γίγνετο διάστημα ἡμιόνων ἐν ἐπιπροσῶν ἀφραδίῃ. οἱ γ' ἀφρονεῖς τοῖς μὲν ἰσχυροτέροις ζεύγεσι μεγάλας ποιεῖσι τὰς ἀμαξικάς. φθάνουσι δὲ ὡς ὁσέτεροι αἱ ἡμίονοι τοὺς βόας ἐν ἀρότρῳ. D.

ἐπὶ· ἐδὲ ἐνθάδε ἀνασπρεπτόν· μετὰ δὲ γ' πάλιν σὺν- 25 δεσμός, ἐφ' ὅσον ὅρια. Α.

ἡλικὸν ὄρημα γίνεται τῶν ἡμιόνων τεμνόντων ἀλλοκα. οὐρα τὰ ὄρια καὶ πέρυτα τῆς ἀλλοκαὸς ἦν τὸ ὄριον ζευ- γος τέμνει. Α. ἄλλως. ὅσον ἀροτριώσα ἡμίονος ὑπὸ μίαν ὄρημν ὑπογράφειν δύναται, ἔ ἐξὶ πλείστον. AV.

Πορφυρία. Ἀρίσταρχος οὕτως ἐξηγήσατο. ὅσον, φησὶν, 30 ἔξ ἐνός (ἐφ' ἐν DLV) καὶ ὁμῇ ὑπὸ τινος ἀφιδέντος καὶ ἀπο- λυθέντος ζεύγος ἡμιόνων καὶ ζεύγος ἄλλων βοῶν, φθάσας καὶ προλάβουσι τὰς βῆς αἱ ἡμίονοι (καχύτεροι γὰρ εἰσι τῶν 35 βοῶν), τοσοῦτον, φησὶν, ἔλασαντες διάστημα παρελθῶν τὸν

Ἀδλωνα μετασφαιρέντες ἐδίωξαν. BDLV.

πρὸς τὸ σχῆμα, πέλονται ἀντὶ τοῦ πέλειται, ὁμοίως τῷ „οὐδ' ἐνέρε' ἐρεμῶ, τὰ τε πτερὰ γηνοῖ πέλονται” (Od. 11, 125). Α.

353. νεῖοτο· ἡ διπλῇ, ὅτι ἐλλείπει ἡ διὰ, διὰ νεῖοτο. Α.

νεῖος δὲ ἐστὶν ἡ νεῖσι ἡροστρασιμένη γῆ. ΑΔ.

ἐν γ' τῇ πρώτῃ ἀλλοκα χαλαιοτέρων προσδεῖ ζῶων πρὸς τὸ βαθυτέραν γενέσθαι τὴν ἐντομήν, ἐν δὲ τῇ νεῖσι ὁσυντέρων προεντρέπεται γ' τῇ νεῖσι. ΒΛ.

πηκτὸν ἄροτρον· τὸ τὸν γῆν προσπεπηγῶτα ἔχον· ἀνιόντων δὲ τὸ ἔξ αὐτῷ μονόξυλον. καὶ Ἡσίοδος φησὶ „δοῖα δὲ δέσθαι ἄροτρα ποτιελεῖν κατὰ οἶκον, αὐτόγονον καὶ 40 πηκτὸν” (O. 433). ABD.

354. ἐπιδραμέτην· Ἀρίσταρχος ἐπιδραμέτην. Α.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ μὲν ἐπιδραμεῖν τίθηται, ὅτι ἔ γινώσκει ὁ διωκόμενος, ὅτι δὲ γινώσκει, διώκειν καὶ διώσκει. Α.

355. ἔλπετο γὰρ: οἱ μὲν δὲ προορώσιν, ὁ δὲ ἐδὲ ὑπο-
νοεῖ πολέμιος ἐπηρμένως. V.

356. ἐκτίον μετὰ τὸ ἐκ Τρώων· ἔτι γὰρ ὁ λόγος, ἥλ-
πιζε γὰρ ὁ Δόλων ἐπιφύγειν αὐτοῦ ἐκ τῶν Τρώων ἐπύρχειν,
ὡς κτελέσαντος τῆς ἔκτορος εἰς τῆς πύλῃς αὐτὸν ὑποσφύρειν
ὑποσφύροντας γὰρ εἰς τῆς πύλῃς καλέσαντας. AD.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ πάλιν συναπτέον τῷ ὑποσφύροντας,
ἵνα ἡ εἰς τῆς πύλῃς ὑποσφύροντας. A.

357. δοῦρην ἐκείνη: φησὶ γὰρ ἐξ ἧς (373) „δεξιτερὸν δὲ
ἐπὲρ ὅμον ἐξέδρα θύρως ἀκωκὴ ἐν γαίῃ ἐπάγη.” V.

358. δῆτορας: διώκοντας δηλονότι. V.
ἄκρως ἐχυρακτῆριαι θρασύδειλον. ἐνθυμηθῶμεν γὰρ ὅτι
ἐπὶ τῆς ἐξ ἡ ἐπαγγελίᾳ μέρους τούτου πορεύεσθαι, ὅφρ’
ἂν ἵκηται νῆς Ἀγαμέμνονος. V.

359. αἰψα: γράφεται δὲ ὡς α. A.
ἡ διπλῇ, ὅτι νῆν ὁρθῶς διώκειν λέγει, ὅτε φεύγει ἐπι-
γνῶς αὐτὸς πολέμιος ὄντας. A.
τὸ δὲ ὁ μὴ θῆσαν Ἰακῶς. A.

360. κάρχαρόδοι: ἐπικαμπεῖς ὁδόντας ἔχοντες. ἡ
τραχεῖς· κάρχαρον γὰρ τὸ τραχὺ. AD. ἤχουν οἱ κύνες τοῦ
Αἰδου. A.

νῆν μὲν κρεῖν αὐτὸς εἰκάξει διὰ τὸ ἀγρευτικόν, πρότε-
ρον δὲ λέγει διὰ τὸ εὐσευθές. BL.

361. κεμάδ: νεογνὸν ἔλαφον ἢ δορκάδα. D. ὁ κοι-
μώμενος ἔλαφος. γίνετο δὲ ἐκ τῆς κείω τὸ κοιμῶμαι. B.
ὅτι δειλὸς καὶ Δόλων. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι τῷ ἐπείγεται ὁριζικῶς ἀντὶ ὑποτακτικῶς
τῆς ἐπείγεται ἐπιφύγει γὰρ προθέσει. γίνετο ἔν κατὰλληλον
ἔτιως, ὡς δ’ ὅταν ἐπείγῃται, ὁ δὲ προθέσει μεμῶς. A.

ἐμμενίς: ἐν τῇ γὰρ ἐξί τῶν κρεῖν ἡ ἀρετή. (τῆς 30
γὰρ ἐ. τ. κ. ἡ ἀρετή V). ταῦτα γὰρ ἐξί τὰς ἔξω γένει μὲν
ταχία, ἐπικλυόμενα δὲ διὰ τὴν ἀσθένειαν· οἱ δὲ κύνες τὰ-
ναιτίον. ABLV.

362. ὁ τε σύνδεσμος ἐκ τῆς ἐν ταῖς Ἀριστοτέλει. A.
μεμνηκώς: τὸν καταληφθεὶς ὁ δολοὺ περικατά-
ληπτοι γὰρ γινόμενοι βοῶσιν οἱ λαγοί. BL.

364. λαεῖ ἀποτμήσαντες: τῆς Τρωικῆς λαεῖ χωρίσαντες
αὐτὸν ἐδίωκον. AD.

ὡς τὸ εἰδότε θῆρας· ἐδὲ γὰρ ἐκείνοι κατ’ ἐρὸν διώκουν,
ἀλλὰ περὶ τὰ πλείονα, ἡττομένης πρὸς τὴν ἐπιερωφῆν
τῶν διωκόμενων θηρίων. A.

ὅτι τὸ διώκετον σημαίνει διώκασιν ἢ διώκετε, ἢ τὸ
διώκετον, ὡς Ἐρατοσθένους. ἔστιν ἐν τῶν Δόλων διώκασιν
ἀντὶ τῆς ἐδίωκον, ὅν τρόπον „αἱ μὲν αἰετρεῖται μύλης ἐπὶ”
(Od. 7, 104) ἀντὶ τῆς ἡλείκτου. A.

τοῖα δὲ ὁρῶματά ἐστι παρὰ τῷ ποιητῇ τὸ τοῦ παριωχ-
μένης δυνάμει τρίτον εἰς ὅν λῆγον ἔχοντα παραλόγως, τῆς
δὲ τὸ „ἀνδράσιν ἡρώεσσι ἐτείχετον” (Il. 13, 346) δὲ τὸ
„ἐγκατα δὲ μέλαν αἷμα λαφύσσειτον” (Il. 10, 583). οὐκ ἐστὶ
μὲντοι ἀντικρὺς δυνάμει σημασίας ἀναθεώρησιν γὰρ ἔχει πλη-
θυντικὴν παρτατικὴν τὸ γὰρ διώκετον ἀντὶ τοῦ ἐδίωκον

καὶ, δὲ τὸ ἀνδράσιν ἡρώεσσι ἐτείχετον ἀντὶ τῆς ἐτείχετον,
τὸ λαφύσσειτον ἀντὶ τῆς ἐλάφυσσον. AD.

365. αὖξει τὰς ἀγωνίας· τί γὰρ ἦν ὑποσφύρειν αὐτὸς
τὸν ναῦσταθμον ἀπράκτως; V. μισθόντες γὰρ οἱ Ἕλληνες τὸν
σκοπὸν τῶν Τρώων ἐκ τῆς ἐν ἐπιφύγειν κατωσκόπευ. V.

368. φθαλὴ ἐπευξάμενος: καυχῆσθαι προλαβόν.
δεύτερος: ἡττηθεὶς, ἀπὸ τῶν δρομέων ἢ μεταφω-
ρά.

369. δοῦρὶ δ’ ἐπαύσσων: ἐπύρχειν διδῶς ὅτι βαλὼν
αὐτόν. ἐπεργίας δὲ μετὰ τῆς ἐξ ἡ ἐπικραδαίνων τὸ δόρυ
βοῶν, ὡς ἀφῆσαν ἐπ’ αὐτόν εἰ μὴ ἐπὶ. BL. Ὀδυσσεὺς
δὲ τοξεύει. ἡ γὰρ ἂν ἐφάνενται, ἡ προπετηγὸς ἐκ τῆς
βέλος ὁ Δόλων διὰ τὴν βραχύτητα. V.

370. δερὶ κίχρησιν: οἷον εἰ μὴ τοῖς ποσὶ δύνανται
δὲ πῶς ἅμα τῇ ἀπειλῇ ἀφῆσαν; ὅτι δὲ βλαβεῖας ἔδει,
ἔπειτα ὡς ἀπειλῇ μόνῃ πεσθῆσθαι. ὑπόνοιαν δὲ αὐτῷ δίδου-
σιν ὡς δὲ βέλετο αὐτόν ἀνελκύν, ἵνα ὑπάρκον ἔχῃ πρὸς
ἀνάκρισιν. BL.

372. ἐκὼν δ’ ἡμάρτανε: ζῶντα γὰρ κρατῆσαι βέλετο
πρὸς τὸ τῆς ἐπερωτήσεως χρῆσιν. ἔστι δὲ εἰπεῖν ὅτι
τὰ βέλη ὡς ἐμψυχα τῷ ποιητῇ συναγωνίζονται. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι θέλοντες ζήτημα ποιεῖν μεταφωράσας
ἡμισίχον ἔτιως „ὡς βάλαν ἐδ’ ἀφῆσαν”, ἐκὼν δ’ ἡμάρ-
τανε ἡμῶς. δὲ λέγειν ἔξωθεν προσλαμβάνοντες τὸν
σύνδεσμον δὲ βάλαν, ἐδ’ ἀφῆσαν ἂν, ἐκὼν δ’ ἡμάρ-
τανε. ἀνοήτοι μὲντοι ὅτι Ὀμηρὸς τὸ βάλαν ἐπὶ τῆς ἐπὶ
καὶν τίθηται. A.

373. ἐύξον: Πτολεμαῖος περισπᾷ, λέγων ἐκ τῆς ἐπὶ
συνηλῆσθαι. ἐκ ἀναγκαῖον δὲ εἰ γὰρ ἡδὴ τέτριπτο ἔξω
ἡσῆς, δηλὸν ὅτι τὸ εὐξος πολὺ πρότερον ἔξω
ὡς εἶναι δὲ ἔτιως τὸ εὐξος ὡς εἶναι. A.

374. τάρβησεν: τρισὶν ὁ Ἡρωδιανὸς παραγωγαῖς τῆς
ἐπὶ βέλε· πρῶτον μὲν ἐκ τῆς ταράσσω τάρβος δὲ τάρβος
δεύτερον, ὅτι ἐκ τοῦ τρέπω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔταρ-
τάρπος, δὲ τροπῇ τῆς π εἰς β τάρβος· οἱ γὰρ εὐλαβομένη
φάσιν· τρίτον, ὅτι τέρω τὸ καταπονεῖν, ὁ δεύτερος ἔταρ-
σος ἔταρον, τάρος, δὲ πλεονασμῷ τῆς β τάρβος, καὶ ἔταρ-
ταρβω „τάρβησέν τε.” B.

375. βαμβαίνων: τρέμων δὲ μετὰ σφαλμοῦ τὴν
οἷαν ποιούμενος, ἐκ δὲ τῆς ἀνάνδρως κινούμενος, οἱ δὲ
ἐχρημάτισαν ἀπὸ τῆς γινόμενης κατὰ τὸ εἶμα φύσας, σφαλ-
σων δὲ συγκρῆσαν τὰς ὁδόντας. ἡ ἀσφαγὴ φωνὴν προϊέμε-
νὴ τῆς φάσας, βαμβαλίζων, ὅπερ ἡμῖς φάμεν. ἔστι γὰρ τὸ
κατὰ μίμησιν ἢ λέξις· δὲ γὰρ ἔγκειτο τὸ βαίνειν. A.

ἄκρως ἐδήλωσε πάθος δυσερμήνευτον, τοῖς δειλοῖς πα-
ρακολοθεῖν, τὸν θρασύδειλον Δόλωνα ὑπογράφων, δὲ τοῖς
ἐχάτοις ἐξετελλίζων ἀνόμασι τὸν πρῶτον ἐπαγγελόμενον
„τόφρα γὰρ ἐς ἐρατὸν εἶμι.” τὸ δὲ βαμβαίνειν δηλὸν τὸ
ἰκεῖος δὲ λόγων ἀπορεῖν, δὲ δεδιότα ἔσασθαι, δὲ τρέμειν, δὲ
ἀσφαγὴ φωνὴν προϊέναι ἐπὶ τῆς φάσας. ἄρα βας δὲ κρη-
νὴ ἐν τῷ ἀρεῖ γινόμενῃ βοῇ. BLV.

τὸ ἔξῃς, βαμβαίνων χλωρὸς ἵναί δέουσ· τὰ δὲ λοιπὰ
διὰ μέσθ. Α.

376. ἀσθμαίνοντες· ἔστιν ἰδεῖν μετέωρον τὸ πνεῦμα
τῶν διωζάντων. V.

378. ἡ διπλῇ, ὅτι παρὰ τὸ σένηθες ἐξεήνοχεν, ἐμὲ 5
λύσομαι ἀντὶ τῆ ἑμαυτόν. Α.

βαρβαρίζον τὸ εὐθὺς περὶ ἑαυτῶ διαλέγεσθαι, καὶ ἵνα ὡς
ἀγενεὶς αὐτοῦ καταφρονήσαντες μὴ παρυσυὰ φρονεῖσιν
αὐτόν, ἀλλὰ μάθωσιν. V.

379. χαλκός τε χρυσός τε· τάτοις πιεσέων ἐξήλθεν 10
εἰς κατασκοπὴν. δυσκατεργαστότερος δὲ ἔστιν ὁ σίδηρος ὡς
πρὸς τὸν χαλκόν. V.

380. ἀπερείσι· ἀποινα· ἡ προσέθηκεν ἀριθμόν, ἑμ-
φαίνων ὡς ὅσα θάλασσι λήγονται. V.

381. πεπύθοιτο· ἡ διπλῇ, ὅτι ἐπὶ τῷ ἀκῶσαι ἀντὶ τὰς 15
τὴν λῆξιν, καὶ ὅτι συνήθως ἀναδιπλώσει κέκρητο, πεπύ-
θοιτο ἀντὶ τῆ πέθοιτο. Α.

382. Ὀδυσσεύς· ἐκατέρω προσώπῳ τὴν πρόπονσαν
ἀπένειμι προῖξιν. ὅσα μὲν γὰρ ἀκοντίζου καὶ καταχεῖν τὸν πο-
λέμιον χρεῖα, ἐκείνῳ Διομήδης ἐνεργεῖ, ὅσα δὲ λόγον δεῖναι 20
καὶ λαβεῖν καὶ ἀπατῆσαι τὸν πολέμιον, Ὀδυσσεύς. BV. καὶ τὸ
πάν γὰρ ἐμπιστευθεὶς ὁ Διομήδης ἐκχωρεῖ τῇ ἱκανωτέρῳ εἰ-
πεῖν. V.

383. θάρσει· ἐμφορόντως, ἵνα δειλαθείς ἐλπίδι σωτη-
ρίας δηλώσῃ τὰ παρὰ τοῖς βαρβάροις καὶ τὴν οὐκείαν τῆς 25
κοινῆς ἀλλότρηται σωτηρίας. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ καταθέρμιος ἐνθύμιος, ὅπως ἡμῖς. Α.

383. πῆ· γράφεται πῆ. Α.

γράφεται ἐπὶ νῆας. Α.

387. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐκ τῶν ἐπάνω (343) ὅδε μετακείται 30
ἡδὴ παρεληλυθότων αὐτῶν τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀσ-
υντος ἔχει πρόφασιν αὐτῶ πορῖξιν. ἡδέεται καὶ Ἀριζο-
φάνης. Α.

ἐπίτηδες ἐνδοξίμον αὐτῶ καιρὸν πρηνιμάτων δίδωσιν,
ὅπως αὐτῶ δοκιμάσῃ τὴν λόγους. τί γὰρ παρέρχετο τῶν νε- 35
κρῶν, εἴπερ σκυλευοῖται θέλει· BL.

ἵνα εἰ ὁσμενος τὴν πρόφασιν λαβὼν ψεύδοιτο, καὶ περὶ
τῶν λοιπῶν ἀπιστοῖτο. V.

388. ἡ σ· Ἐκτωρ· πρὸς τὸ μαθεῖν εἰ ἐργηγόρῃ ὁ
Ἐκτωρ. V.

390. ὅπερ δ' ἔτρεμε γυνῆ· κατασκοπὸς γὰρ ἐφωράθη,
καὶ εἰ μὴ ἀληθεύοι, σωτηρίας ἐλπίδα ὅχι ὄρεθ. αἱ δὲ συνεχεῖς
πέσεις ἐκ ἰδῶν εἰς ψεύδη τραπῆναι. B.

391. πολλὰ ἦσιν μ' ἄτησι· ἄτης ἐρη τὰς ἐπὶ κακῶ
ἐποχλείσας, ὡς ἀναγκαθείς δὲ καὶ δειλαθείς καὶ τὴν φρενο- 45
βλάβειαν αὐτῶ ὑποτίθετο, ἔλεον θηροῦμενος. BL.

ἡ γαγεν· Ἀριζοφάνης ἡπαφεν. Α.

392. ὅς μοι· ἐντέχνως ὅτι ἐπὶ ἐχέτο μόνον ἐρη, ὅχι ὅτι
καὶ ἡτῆθη, τὴν ἑαυτῶ ἄνοιαν εἰς ἐκείνον μεταγῶν. V.

394. ἡρώγει· ἵνα δοκῇ ἄρχοντι πείθεσθαι καὶ ὡς ἀναγκα- 50
στῇτι συγγνώσιν. V.

θοήν· ταχέαν, ἔπει μετὰ δύοιν ἡλίο ταχίσα σκότος γί-
νετο, ἡ ἐπὶ διὰ τὸν ἔκνον ἡτιονα αὐτὴν ἡγέμεθα, ἡ τὴν θε-
τικὴν ἀποτίθησι γὰρ ἡμῶς εἰς ἀνάπαυλιν. BLV. ἡ ὅτι ὀξεία
καὶ κωνοειδὴς ἐστὶ διὰ τὴν σκιὰν τῆς γῆς· ὁδοὶ δὲ τὸ ὀξύ. δει-
κνύτο δὲ διὰ τὰς δύοιν ὅτι ὁ ἥλιος τῆς γῆς μετῶν ἐστὶν· ὁ δὲ
νότο γὰρ ἡ σκιὰ κωνοειδὴς εἶναι μὴ τῷ περιφωτισθέντας μεί-
ζονος ὄντος. V.

ταχέαν λέγει τὴν νύκτα διὰ τὸ ὅφ' ἔνα χρόνον ὄλην
τὴν γῆν μελαίνεσθαι, ὡς ἐν ἄλλοις „δύσετό τ' ἡλίου, σκι-
ῶντό τε πᾶσαι ἄγνια“ (Od. 2, 388). Α.

395. ἀνδρῶν δυσμενέων· ὑπομνήσκει τῆς ἐχθρας
αὐτῶ καὶ Ἐκτορος, ἀναζωπυρῶν αὐτῶν τὸν θυμόν. BLV.

397. ἡ ἡδῃ· καὶ γραπτέον ἔτι, καὶ ἀθετητέον τὸς τρεῖς
εἰχῶν, εἰ τι γὰρ πιεσέων Ἀμμωνίῳ τῷ διαδεξαμένῳ τὴν
χολήν, ἐν τῷ περὶ τῷ μὴ γεγονέναι πλείονας ἐκδόσεις τῆς
Ἀριζαρχεῖς διορθώσεως τῶτο φάσκοντι. καὶ παρὰ Ἀριζο-
φάνει δὲ ἡδετοῖντο. ἐν δὲ ταῖς Ἀριζαρχῶν ἐγγράφῳ εἰ
ἡδῃ. ταῦτα ὁ Αἰδύμος περὶ τῶν εἰχῶν τάτων.

398. ἐν ἄλλῳ „γράφειν βουλευέσθαι μετὰ σφίσι καὶ ἰθὺσιν“ Α.
ὅτι οὕτως γραπτέον, βουλευέσθαι καὶ θέλουνσι· τὸ
γὰρ σφίσι ἐν τῷ περὶ τινῶν ἐστὶ λόγος, ἀντὶ τῶ αὐτοῖς, ὅ
ἀκόλαστα εἶναι τὰ ῥήματα. ταῦτα ὁ Ἀριζόνικος περὶ
τῆς γραφῆς τῆς τῆς φησὶ, διπλῇ βάλλων τῷ εἰχῶν. ἐν μὲν-
τοι τῇ τετραλογία Νικησιόωνος ἔτι, ὅσον περὶ τῶν εἰχῶν
τάτων τῶν παρὰκινμένων ὀβελῶν ἐκ ἔστιν αἰτίαν εἶρεν διὰ
τῶν Ἀριζαρχεῶν ἐπομνημάτων. Ἀμμωνίος δὲ ὁ Ἀριζάρ-
χειος πρῶτον μὲν εἰρημαῖς φησὶ τὸν Ἀριζαρχῶν παρὰση-
μειώσασθαι αὐτοῖς, εἰτα δὲ καὶ τέλειον ἐξελεῖν, τάχα διὰ τὸ
ἐπὶ δευτέρῳ προσώπῳ τὸ σφίσι τεταῖχθαι καὶ ἀνωθεν με-
τενηχθῆναι. Α.

401. ἡ ῥά νύ τοι· δεινῶς τὴν τῶ ἐλπίσαντος, οὐ τῷ
ὑποχομένῳ τοσούτον αἰτιάτο ἄνοιαν. BL.

406. ποῦ — λίπες Ἐκτορα· καλῶς τῶτο πυνθάνοτο,
ἵνα ἐργηγορότος μὲν καὶ διέποντος τὰς φυλακὰς ἀπόχωντο,
καθεύδοντος δὲ ἐπιχειρήσειαν καὶ αὐτὸν ἀνελθεῖν. BLV.

407. ποῦ δὲ οἱ ἔντεται· εἰκὸς γὰρ ἦν ὡς βασιλεῦσιν σκη-
τοποιεῖσθαι ἐργηγικώτερον· ἵνα ἐν κᾶν ἀφελῶν τὰ ἥλα
αὐτῶ περιόντος τὰς φυλακὰς, τότε χάριν ἐπερωτώσιν. BLV.
εἰ τὸ ἐξῆς τῷ ἵππῳ προσσημαίνειν οὐ γὰρ κοινόν τὸ
40 κεῖται. BL.

408. πῶς δα· ἡ μὲν σύνταξις ἐπιζητεῖ πῶς δ' αἱ, τὸ
αἱ ἀρθρον· ὁ δὲ Ἀριζαρχὸς δύο παρελάβε χαρὰκτηριστικῶς
τῷ ποιητῇ, ἔλειψεν ἀρθρον καὶ τοῦ δαὶ σύνταξιν μετὰ τὸ
πῶς. ὡς γὰρ αὐτῷ ἔδοξε „πᾶ δαὶ νῆς ἔσηκε“ (Od. 24,
290)· „τίς δαὶ θυμὸς“ (Od. 1, 225). Α.

409. ἀπὸ τῆς ἰσως τῷ (412) ἀπ' ἀναχωρήσεως ἀθροῖσιν
εἰχοι τρεῖς, καὶ ἀξιοῖσιν παρὰκινῶ, ὅτι ἐκ τῶν τῶ Νέστορος
λόγων μετενηγμένοι εἰσὶν οὐ διότως. γελῶτος γὰρ ἔστι ὁ
Ὀδυσσεύς, ἡδῇ τῆς ὥρας προκεικοφύλας, ἐρωτῶν εἰ μὲν ποῖν
ἡ ἀπέρχοντο ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ὡς ἐν τῶν μὴ ἀρημένῶν
ὁ Δόλων πρὸς μὲν τὰ ἄλλα ἀποκρίνεται, πρὸς δὲ ταῦτα

οὐ. τὸ δὲ ἄσσα ἐνθάδε φιλωτέον· Ἰσοδυναμεῖ γ' τῷ τί-
να. Α.

ἐνεργὸν καὶ ζωτικὸν τὸ τῷ λόγῳ τάχος· μεμνηθὲν γ' τὰς
ἐναγωνίῳ σπαθῇ κατεχομένους καὶ ἐν ὁλίγῳ πολλὰ μαθεῖν
σπαθάζοντας. V.

413. καὶ ταῦτα· ὡς τὰ πρόην ἡκριβωκώς, οὕτω καὶ
ταῦτα. V.

καταλέξω· οὕτως Ἀφίσταρχος ἄλλοι δὲ ἀγορεύ-
σω. Α.

τὸ καταλέξω οὐκ ἔστιν ἀπλῶς ἐρῶ, ἀλλ' εἰς τέλος τοῦ
λόγου ἀφίσταμαι καὶ καταλέξω. ταῦτόν δ' ἐστὶ τῷ „ἀτὰρ ὁ τέ-
λος ἴκιο μύθων” (Π. 9, 56) καὶ „ἐπεὶ ὃ παιδί ἐκῶσα πέ-
ρατ' ἔειπεν” (Π. 23, 350). τὸ διεξιλεῖν ἐν τὸν λόγον μέχρι
τοῦ ἀπολῆσαι. B.

414. Ἐκ τῶρ· φηλάσσει μὲν αὐτὸν Ἀχιλλεὺς, ἀπίθανον
δὲ ἄδεως αὐτὸν κοιμᾶσθαι. V.

415. βαλὰς βουλεύει· τὸ γῆμα παρονομοῖα. D.
παρὰ σήματι ἴλου· ἴλος Τρωὸς παῖς, ἀφ' οὗ ἡ
πόλις ἴλιος ἐκλήθη. AD. παρὰ σήματι δὲ παρὰ τῷ
τάγῳ· ἦν γ' „μέσσον κάπ πεδίον” (Π. 11, 167). ἀπέχει δὲ
τῆς πόλεως καὶ τῶν νεῶν τὸ ἴσον. Α.

στρατηγικῶς τὸν τόπον τῆτον ἐπελέξατο μέσον ὄντα τῷ
πιδεῖν, ἵνα μὴ οἱ Ἕλληνες ἀποπλεῖν βουλόμενοι λάθοιεν,
μήτε εἰς τὴν πόλιν λόχος εἰσελθῇ λαῶν ἀπείκτων. φησὶ
γὰρ „οἱ δὲ παρ' ἴλου σήμα μέσσον κάπ πεδίον” (Π. 11, 167).
BLV.

416. φηλακάς δ' ὡς εἴρεαι· περὶ δὲ τῶν φηλακῶν
ὡν ἐμωῆς. V.

417. οὕτως κεκριμένη· ἀσφατῆγητον τὸ πῦρ ἐπι-
τρέψαι τὴν φηλακὴν ἐκουσίως, ἵνα παρ' αὐτὰ προδύμῳς
φηλάσσοιτες ἐξ ὧν ἐπαυρήσωσιν, ἢ διαμείναντες κυρτι-
κῶς ζωθῇ ἀσφατῆσωσιν. καὶ πολλῆς τῆς ἀλαζονείας· κατα-
φρονεῖ γ' Ἑλλήνων. BLV.

418. πυρὸς ἐχάραται· πυρὰ. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὴν
πυρὰν, καὶ τὴν ἐξίαν, καὶ τὸ ὀνυπαρὸν καὶ καυθὲν ἴλκος, καὶ τὸν
βωρὸν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἡρακλεῖ, καὶ τὴν κυρίως λε-
γομένην. ABD. τὴν μὴ ἔχσαν ὕψη ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἔσαν. ἡ
κολλητὴν ὅθεν καὶ τὰ ἐν σώματι κοῖλα ἔλκη ἐχάραται παρ' ἰα-
τροῖς. D.

δοῦναι Τρώων εἶσιν ἐξίαι καὶ οἰκίαι. οἶονεῖ δοῦναι εἶσιν ἰθα-
γενεῖς Τρῶες, ὅτι φηλάσσοιεν. ἐκ γ' τῆς ἐξίας τὸν πολί-
την δηλοῖ· ἀνέξιος δὲ ὁ ἄπολις καὶ ἄοικος. BL.

Πορφυρίῳ. τῷ ποιητῇ πολλὰς ἐπισημασιμότητας περὶ
τῶν πυρῶν ὡς οἱ Τρῶες ἐποιῶντο ἐκ τῆς τοιαύτης τοῦ
ἑκτορος παραγγελίας „ἐπὶ δὲ ἔδρα πολλὰ λέγεσθαι, ὡς κεν
παννύχιοι μέσφ' ἡῶς ἡρυγενεῖς καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέ-
λας δ' ὡς ἑρανόεν ἦκη” (Π. 8, 507) καὶ πάλιν „ἐγγὺς γ' νηῶν
καὶ τείχεος αὐτὴν ἔθεντο ἐπὶ ἑρμῆς τοῦ τ' ἐπὶ κρησὶ,
κειάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ σφατῶν” (Π. 9, 232) καὶ πάλιν
„ἦτοι δὲ ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσωμεν, θαλάμῳ τε πυρὰ
πολλὰ τὰ κατέτο Ἰλιόθι πρό” (11), εἰκότως ἀσφατῆσάτων

ἐστὶ τὸ τοῦ Ἀδωντος, ὅτι ἐρωτηθεὶς „πῶς δαὶ τῶν ἄλλων
Τρώων φηλακαὶ τε καὶ εἶναι;” ἀποκρίνεσθαι „φηλακάς δ' ὡς
εἴρεαι — κέλοντ' ἀλλήλοισι.” τί γ' βάλλεται τὸ „δοῦναι μὴ
πυρὸς ἐχάραται,” προοδηλωμένον ὅτι πολλὰς πυρὰς ἔκαυον

5 ὁ ἀπορῶντας οὐκ ἔστι ὁριδίως συνιδεῖν. λόντες οὖν ἡμῶν
λέγομεν ὅτι τῶν ἐν τῷ πεδίῳ πυρῶν νῦν ὁ ποιῶν τὸν λό-
γον, ἀλλὰ βάλεδ εἰπεῖν ὡς ὅσοι Τρῶες αὐθιγενεῖς καὶ ὅσοι
οἱ ἄλλ' ἐξίαν ἔχοντες, ὅπερ ἐν ἄλλοις περὶ τῶν αὐτῶν
λέγει „Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφείσοι δοῦναι” (Π. 2, 125).

τέστιν ὅσοι πῦρ τε καὶ ἐξίας ἔχοντες, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις „μὲν
αὐτὸς ζωὸς ἐφείσος” (Od. 23, 55), τῷ τῆς ἐξίας ἐξίαν γ' ὁ οἶκος· ὁ γ' εἶπεν „ἦλθε μὲν αὐτὸς ἐφεί-
σιος,” μεταλαβὼν ἔφη „ἦλθε δ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἔκαυε
νέο” (ib. 7)· καὶ πάλιν ἀντὶ τοῦ οἴκος „ἔστῃ τ' Ὀδυσσεὺς
ἀμόνορος ἢ ἰκάνω” (Od. 14, 159). ὁ δ' ἐν κειτημένους οἰκίαν
ἐφείσος, ὁ δὲ ἄπολις καὶ φηγάς „ἀφρήτωρ ἀθίμωτος ἀνέ-
σιος” (Π. 9, 63)· καὶ ἐπὶ τῷ εἰς ἀλλοτρίαν οἰκίαν ἐνοικεῖσθαι
„ἀλλ' ἐμὲ τὸν δούληνον ἐφείσιον ἡγάγε δαίμων” (Od. 240). τὸ ἐν „δοῦναι μὲν Τρώων πυρὸς ἐχάραται” δηλοῖ,
δοῦναι Τρώων ἐξίαι, ἐξ ὧν ὅσοι Τρώων ἐφείσοι καὶ πολλὰ
ἐξίως Ἀτὶ δοῦσαν, ὥσπερ καὶ ὁ Εὐφρήμιος „Αἰὶς μεμνῶν
ποτὶ βορμὴν ἔρκειον” (Od. 22, 334) καταφάσκει, ὅτι δηλοῖται
κατὰ πᾶσαν τὴν ἡμέραν ἔθνον, ὅτι γ' τοὺς πολίτας ἡμῶν
μὴ λείπειν ἐνταῦθα τῆς διὰ τοῦ πυρὸς ἐχάρας, δηλοῖται
ἐπαυρήματα „οἷσιν ἀνάγκη, οἱ τ' ἐργηρόρθεοι φηλασσοῦμεν
τε κέλοντ' ἀλλήλοισι, αὐτὰρ αὐτὲς πολέκκλητοι ἐπὶ κρησὶν
δοῦναι Τρῶας γ' ἐπιτραπέσοι φηλάσσοιεν.” ἐκ τῶν ἑσπερίων
καὶ τὸ περὶ τῶν Φαιάκων εἰρημένον „πᾶσι γ' ἐφείσιον ἔκαυε
ἐκῶσα” (Od. 6, 265). λέγει γὰρ, ὅθεν ἐξέως ἐξίαν, ἀλλὰ πάλιν
ἐκῶσα καὶ ἐφείσιον πῦρ ἔχοντες. διὰ δὲ τῷ φηλάσσειν

οἷσιν ἀνάγκη· τοῦτο διὰ μέσον· ὡς ἐπὶ γνήσιον
κλόνοντος. V.

419. φηλασσομένα τε κέλονται· ὅλκον ἐκ τῶν
ὡς ἐξ ἐπιταγῆς ἡ φηλακῆς, ἐντεῦθεν οἱ νομοθέται γνη-
σιον αἰρεῖσθαι ὁρῶσιν τὸν γεγαυρηκότα, ὁ τὸν ἀγαθόν
παιδονόμον ἐκ ἡπαιδα, ἵνα ἐκ τῶν οἴκοι τὴν συμπαῖσαν
ἔχοντες πολλὴν ποιῶν τὴν ἐπιμέλειαν. ἐν δὲ τὸ μὴ μόνον
ἰδίᾳ ἔκαστον ἀγρυπνεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀλλήλοισι παρακελεύεσθαι,
τῷ ὑπὸν νικώμενος ὑπὸ τῷ πλησίον ἐγείρεται. BLV.

421. Τρωσὶν γ' ἐπιτραπέσοι φηλάσσοιεν· ὡς
ἀστυμαθὲς δηλοῖ τῶν βαρβάρων. ἐνλόγως δὲ ἀποκρίνεσθαι
ἡρωτηθῇ γ' ὁ μόνον περὶ τῶν φηλασσομένων. BLV.

424. οὐ σικτεῖν ἐπὶ τὸ νῦν, ἐπεὶ κομματικὸν ἔστι τὸ
ἀπὸ ἀλλῆς λέγειν ἀρχῆς κατ' ἐρώτησιν. τὸ δὲ ἐξῆς ὅπως
πῶς γ' τὸν εἶδος· B.

425. τὸ εἶδον· ἐν διασολῇ καὶ ὑποσημῇ, ἵνα ἰσχυρῶς
ἐπὶ τῷ εἶδει· B.

426. τὸ εἶδον· ἐν διασολῇ καὶ ὑποσημῇ, ἵνα ἰσχυρῶς
ἐπὶ τῷ εἶδει· B.

427. τὸ εἶδον· ἐν διασολῇ καὶ ὑποσημῇ, ἵνα ἰσχυρῶς
ἐπὶ τῷ εἶδει· B.

428. τὸ εἶδον· ἐν διασολῇ καὶ ὑποσημῇ, ἵνα ἰσχυρῶς
ἐπὶ τῷ εἶδει· B.

429. τὸ εἶδον· ἐν διασολῇ καὶ ὑποσημῇ, ἵνα ἰσχυρῶς
ἐπὶ τῷ εἶδει· B.

430. τὸ εἶδον· ἐν διασολῇ καὶ ὑποσημῇ, ἵνα ἰσχυρῶς
ἐπὶ τῷ εἶδει· B.

431. τὸ εἶδον· ἐν διασολῇ καὶ ὑποσημῇ, ἵνα ἰσχυρῶς
ἐπὶ τῷ εἶδει· B.

432. τὸ εἶδον· ἐν διασολῇ καὶ ὑποσημῇ, ἵνα ἰσχυρῶς
ἐπὶ τῷ εἶδει· B.

ματικὸν γένη. καὶ αὐτὸν δὲ τὸν ἡ περισπασέον· διαπορη-
τικός γάρ. Α.

427. καὶ ταῦτα· καὶ πλεονα ὢν ἡρωτίθῃ λέγει, σύμ-
βολος γινόμενος τὸ βλέθρε τῶν συμμάχων. BL. τῆτο δὲ
δαίλια καὶ χαννότητος σύμβολον. V.

428. πρὸς μὲν ἄλλος Κᾶρες· πρὸς σύγκρισιν τῆς
Θύμβρης προσέθει· τὸ ἄλλος. Θαλασσοκράτορας δὲ φασὶ
πρώην Κᾶρας εἶναι. BL. προσπακυσέον δὲ τὸ μέρος, οἷον
πρὸς μὲν τὸ μέρος τῆς θαλάσσης. V. προσληπτόν δὲ τὸ
ἔλαχον διατελεῖν. D.

Παλινοες· ἔθνος Θρακῶν. τινὲς δὲ φασὶ τὰς νῦν κα-
λαμένους Παννονίους· ἔτιροί δὲ Μακεδόνας. ADL.

ἡ διπλῇ, ὅτι ὡς ἔτερον ἑλληνόφωνον ἔστιον μνημονεύει,
ὡς καὶ τῶν περὶ τὸν Ῥήσον· ἔδεμιν γὰρ αὐτῶν διὰ τὰ κα-
ταλόγῳ μνημῆν πεποήτω. Α.

ἀγκυλοτόσοι· καὶ πῶς φησὶν (II. 16, 237) „ὅς Παλο-
νας ἦεν ἱπποκορυφός·“ εἰ μὴ ἄρα περιδέξιοι ἦσαν, ὡς
Τεῦκρος. Αἰδύμος ἂν τὰς τόξῳ καὶ ἀγκυλῇ χρωμένους ἀγκυ-
λοτόξας εἴρηκεν. V.

429. Αἰλέγες· ἔθνος Κυρκιόν· λέγει δὲ τὰς ἐν Πιδαιφ
(Πηγάσῳ D. Πηγάσῳ Heynias) πόλει Κυρκίας οἰκούντας. Α.

Αἰλέγες δὲ εἰσιν οἱ Πηδάσον τὴν ὑπὸ Ἰδῇ οἰκούντες,
„πύρρος δὲ Ἀσπρησὸν καὶ Πηδάσον“ (II. 20, 92)· εἶτα „Αἰ-
λέγας καὶ Τρώας ἐναθρεῖν“ (ib. 96). οἱ πύρραιοι ἐν ὑπὸ
Πηγάσῳ ἦσαν διὰ τὴν πρὸς Ἀλφειὸν συγγένειαν „ὅς Αἰλέ-
γας γυλοτολίμοισιν ἀνάσσει“ (II. 21, 86). V.

Καυκωνες· ἔθνος Παφλαγονίας, οἱ δὲ Σαυθίας· οἱ
δὲ τὰς λεγόμενους Καυκίους εἶπον. ADL. τῆς Παφλαγο-
νίας μοῖρα, τῶν ἐν Πελοποννήσῳ Καυκίωνων ἄποικοι. V.

Πελασγοί· οἱ τὸ παράλιον μέρος τῆς Καραίας ἔχον-
τες. ἀμεινον δὲ λέγειν αὐτὸ γένος τι πολυπληρές, οἰκῆσαν
ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ, νῦν δὲ τὸ τῆς Τρωάδος πλησίον
οἰκῆσαν, ὃ φασὶ Τρώας. ADL.

430. πρὸς Θύμβρησι· πρὸς τὸ Θυμβραῖον πεδῖον·
Θύμβρα γὰρ τόπος ἐστὶ τῆς Τρωάδος, ἐνθα καὶ Θυμβραῖον
Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐπιφανές. AD.

ἔλαχον· τῆτο κληρωτὴν ἐμφαίνει τοῖς ἐπικέρους κα-
τάσειν. L.

ἡ διπλῇ, ὅτι καὶ μόνον ἐπὶ Ροδίῳ (II. 2, 654) χρῆθ' τῷ
ἀγέρωχοι, ἵνα καὶ τὸ ἀγέρειν τὴν ὀχλὴν, τρεῖς τὴν τρο-
πὴν, ἀλλ' ἐπὶ Μυσῶν καὶ Τρώων (II. 3, 36), οἷον γεραύχων,
συνῶν καὶ ἐνέμων. Α.

431. Φρύγες· οἱ μὲν νεώτεροι συγγένεσι Φρύγῃσι καὶ
Τρώας φαίνεται δὲ ὁ ποιητὴς ἐπικύρους Τρώων αὐτοὺς
καλῶν. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐτέρας τῶν Τρώων οἶδε τὰς Φρύγας· καὶ
ὅτι „Ομηρος“ ἔκ οἶδε καλεμένους Ἀνδὰς ἀλλὰ Μήνοας, πρὸς
τὰ περὶ Κιλικίας Ἡσιόδου. Α.

ἱππόδαμοι· Ἀρίσταρχος ἱππόδαμοι. Α.

ἡ δὲ καὶ „Ομηρος“ ἐκ οἶδε καλεμένους Ἀνδὰς ἀλλὰ Μήνοας, πρὸς
τὰ περὶ Κιλικίας Ἡσιόδου. Α.

432. εἰ γὰρ δὲ μέματον· οἱ μὲν περὶ Ὀδυσσεὺς οὐ

τρανὺς ἐξέστησαν τὴν βέλησιν· ὃ δὲ συμβάλλει αὐτῶν τῇ
σκέψει, καὶ μῦθς ψυχῆς ἀτυχία προδίδωσιν ὅλον τὸ συμμα-
χικόν. BL. οἱ δὲ καὶ ἐπαινεῖσιν αὐτὸν ὡς ἀποτροπάζοντι
αὐτὸς Ἐκτορος διὰ τὰ ἐπαῖνα τῶν Θρακῶν. Α.

5 434. οἷδ'· οἷον αἱ χεῖρὶ δεικνύουσιν καὶ ὃν τόπον ἐξοι-
τοπεδεύουσιν. ἀπ' ἀνενθε δὲ διὰ τὸ μὴ μεμῆσθαι τοῖς ἄλ-
λοις. τὸ δὲ νιήλνυες πρὸς τὴν ἀπειρίαν τῶν τόπων καὶ
τὴν πάρεσιν τὴν ἀπὸ τῶ κόπου. BL.

10 νωστὶ ἑλληνόδοτες· ἤλυσιν γὰρ τὴν ἔλυσιν λέγουσιν. Α.
ἔχαστοι δὲ Τρώων, ἀπὸ δὲ νεῶν πρώτοι. BL.

435. Ῥῆσος γένει μὲν ἦν Θρήξ, υἱὸς δὲ Στρυμόνος
τῷ αὐτόθι ποταμῷ καὶ Εὐτέρῃσι μῦθς τῶν Μυσῶν. δαίμο-
ρος δὲ τῶν καὶ αὐτὸν γεγόμενος ἐν πολυμικαῖς ἔργοις
ἐπῆλθε τοῖς Ἕλλησιν, ὅπως Τρωαὶ συμμαχήσῃ, καὶ μὴν

15 ἡμέραν συμβαλὼν πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπέκτεινεν. δει-
σασα δὲ Ἥρα περὶ τῶν Ἑλλήνων Ἀθηνᾶν ἐπὶ τὴν τοῦτοιο
διαφθορὰν πέμπει. κατελθούσα δὲ ἡ θεὸς Ὀδυσσεὺς τι καὶ
Διομήδῃ ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν ἐποίησε προελθεῖν. ἐπιστάντις
δὲ ἐκείνῳ κοιμημένῳ Ῥῆσῳ αὐτόν τι καὶ τὴς εἰρήνης αὐτῇ

20 κτείνουσα, ὡς ἰσχυρῇ Πίνδαρος. ἵπποι δὲ λέγουσι νυκτὶς πυρα-
γεγονέναι τὸν Ῥῆσον εἰς τὴν Τροίαν, καὶ πρὶν γένεσθαι αὐ-
τὸν τὸ ὕδατος τῆς χώρας φονεῖσθαι· χρησμὸς γὰρ ἐδόδοτο
αὐτῷ, φασὶν, ὅτι εἰ αὐτὸς γενέσθ' τὸ ὕδατος καὶ οἱ ἵπποι
αὐτῷ τὴν Σκαμάνδρην πλώσιν καὶ τῆς αὐτόθι νομῆς, ἀκατα-

25 μάχηςτος ἔσαι εἰς τὸ παντὶς. AD.

Ῥῆσος Στρυμόνος τῷ ποταμῷ τῆς Θράκης καὶ Εὐτέρῃσι
τῆς Μήσσης υἱὸς. ἰσχυρῇ δὲ Πίνδαρος ὅτι καὶ μὴν ἡμέραν
πολεμήσας πρὸς Ἕλληνας μέγιστα αὐτοῖς ἀπέδειξετο κακῶ.

κατὰ δὲ θείαν πρόνοιαν νυκτὶς αὐτὸν Διομήδης ἀναι-
ρεῖ. BLV.

ἔσοι ἐκ Μυσῶν τίκτον· Ὀρφεὺς ἐκ Καλλιόπης ἢ Κλειῆς,
Ἄλκος Τροφίχου ἢ ὡς τινες Εὐτέρῃσι, Ῥῆσος Τροφί-
χου ἢ Εὐτέρῃσι Θρήξ, Θακείας Παλαιφάτος, Ἐρατοῦς
Θάμνους ὁ Θρήξ, Μελπομένης καὶ Ἀχιλλέως Σείρηνης, Πα-

30 λυμνίας Τριπτόλεμος. Α.

436. καλλίστος ἵππος· ὡς φησὶν ἱπποκράτης κακίστος ἐσκή-
πησε κινδυνεύει γὰρ διὰ ἵππους· ἢ ὡς μέγιστα χαρῆς ἵππος
ἀντὶ τῆς ἰδίας ψυχῆς. τοσοῦτον δὲ ἀπείχε τὴν λαβρὴν ἵππος,
ὅτι καὶ τῶν ἐν τῷ ἰδίῳ ἐρατοπέδῳ καλλίστων προδότης ἐγέ-
νετο. BL.

437. λευκότεροι χιόνος εἶπεν, ἵνα φανῶσι νυκτὶς
θελεῖν δ' ἀνέροιςιν ὅμοιοι, ἵνα φανῶσιν ἐπ' αὐτὸν
διασπῶσθαι. Α. ἴσον δὲ ὅτι ἐμείνωσιν τὴν ἐπεροβλήν ἐκ τῇ
μὴ εἰπεῖν αὐτὸς καὶ τῶν ἀνέμων ταχυτέρως. AD.

45 δύο ἐπεροβλῆς ἐνέκεν ἐνέκεως, τὴν μὲν ἐξ ἐπεροβλῆς
τὴν δὲ ἐξ ἐπεροβλῆς, καὶ ἐπ' ἐκείνῃσι παρέλαβε τὸ οἰκίδον
χιόνος μὲν γὰρ δύναται τι λευκότερον γενέσθαι, ἀνέμῳ δὲ ὅσῳ
συν ἐδόν. καλῶς ἐν τῇ μὲν ἀδυνάτῳ εἶπασε, τῷ δὲ δυνατῷ
μεῖζον ἀπέφηνεν. ἱπποκράτης δὲ καὶ τὴν φράσιν, ὅτι καὶ ἄλ-

50 τιστὶν δυνάμειος εἰπὼν λευκότερος χιόνος, καὶ τὴν μὲν
ἐπιδοχόμενῳ, θαντατικῶς κατ' ἰδίαν ἀντιφώνησε τὸν ἱπαι-

νον, καὶ λείπει τὸ εἶσιν. οἱ δὲ πτώσεως μετάθεσιν τὸ τοῖσ-
τον ὠνόμασαν. πῶς ἐδόκει εἰδέναι ὅτι ταχεῖς εἰσίν, εἴ γε
νεήλιδες ἦσαν; ἢ ὡς ἀκίσεως, ἢ ὡς ἀποσεμνένων (ἀποσ.
πρὸς τὸ μὴ ἀναιρεθῆναι L), ὡς καὶ σωθησομένων αὐτῶν
διὰ τῶν ἱππῶν μετὰ τὴν Θερμῶν ἐπανάστασιν. ABDLV.

χωριζέον τὸ ἐπάνω εἶχε, ἵνα μὴ σολοικὸν γένῃ. καὶ ἄλ-
λως καθ' ἑαυτὸ λεγόμενον πλείονα ἐμφασιν παρέρχον. λεί-
πει δὲ τὸ εἶσι ὅψιμα, λευκότεροί εἰσι. A.

432. χροσῶν: τὸ σμικροπρεπὲς τὸ ἀνδρὸς ἄκρως κω-
μωδεῖ, ὅτι περὶ χροσὸν ἐπιτόνεται. BL.

439. τεύχεα: ὅπλα. εἰρηθῆς δὲ αὐτὰ Ἰστρος ἡσθὶ παρὰ
τὸ ἑβτενχίω τῷ Εὐβοϊκῷ κατεσκευάσθαι πρῶτον ὑπὸ Κυ-
κλώπων. A.

πελώρια: ἐ κατὰ τὸ μέγεθος νῦν μεγάλα, ἀλλὰ κατὰ
τὸ κάλλος τεράστια. D.

442. ἀλλ' ἐμὲ μὲν: πείπειται ὅτι μέγιστα αὐτοῖς ἔχα-
ρίσατο, καὶ ἐπὶ μαρτυρίαν πιεσὴν κατέρχετο· εἰ γὰρ μὴ τοῦτο
προσέειπεν, εὐθὺς ἂν ἦσαν οἱ περὶ Διομήδην πιεσέσαν-
τες αὐτῷ καὶ εἰς τὰς Τρῶας κατελθόντες. ὅλον γὰρ ὡς ἐκ
ἡπάτας, φυλάττειται παρὰ τοῖς πολεμίοις μέλλων. BL.

ὅλον τέτοις τοῖς ἀγενέσι λόγοις ἀντιπαυτεθῆναι τὸ
ἠτόρησα γὰρ ἐς σφαῖραν εἰμι. V.

443. ἡέ με δ' ἤσαντες: ὡς ἡλικίως ὅτι δευθῆσεθ καὶ
τὸν δεσμὸν ὀλοφύρεται, καὶ φησιν ὡς ἀμήχανον ἐκφυγεῖν
ἐμοί. V.

445. ἡ ῥά κα' αἴσαν: ἡ διπλῇ, ὅτι Ἀρίσταρχος ἡ ἐ
κατ' αἴσαν, ἔξω τοῦ ῥά, καὶ ὅτι ὅμοιον τῷ ῥά μετὰ
Τρῳάσσει. A.

πρὸς τὸ ἔκεί, ὅτι ὅπως διὰ τῆς ῥάς ἀντιπαρατίθεται. A.

447. Δόλων: ἡ διπλῇ, ὅτι ζητεῖται πῶς τὸ ὄνομα ἐγνώ-
σθαι τινες ἀνέγνωσαν δολῶν ὡς πῶν. ἐξῆς μέντοι γε πάλιν
λέγει, ὅς νῦν πίπασκε Δόλων ὃν ἐπέρνομεν (478). εἰ-
κὸς δὲ τινων γινώσκουσιν ὀνόματα ὡς ἂν δεκαετὴς γεγονότος
χρόνου, καὶ μάλιστα τῷ Δόλωνος· ἦν γὰρ κήρυκος υἱὸς πολέ-
χρηστος πολύχαλκος. A.

καὶ πῶς ἤδεισαν αὐτοῦ τὸ ὄνομα; εἰκὸς ἦν ὡς κήρυκος
υἱὸν πολλὰκις συμπαραεῖναι τῷ πατρὶ. ἡ ἐρώτησαν κρατή-
σαντες. BL.

ἄλλως. ἀδύνατον τὸν ἔτιω δαῖλιν γινώσκουσαι ὑπὸ τῶν
Ἀργείων. λῖεθ δὲ ἐκ τῆς ἔθους. καὶ γὰρ πλούσιον αὐτὸν ὄντα
εἰκὸς εἶναι διάδηλον· καὶ οὐκ ἂν ἦν ἐν τῷ συνεδρίῳ τοῦ
Ἐκτορος μὴ τῶν ἐπιφανῶν ὧν καὶ εἶναι υἱὸς κήρυκος, τοῖς
δὲ τοιούτοις εἰς τὰς ἀποστολάς χρηστῶς εἰσάσσειν. Ἑλληνικῶς
δὲ ὁ κοιωνήσας αὐτῷ φιλανθρωπῶς λόγοις οὐ φονεῖται,
ἀλλ' ἄλλως. B.

449. ἀπολύσομεν: πληθυντικῶς, ἵνα ἐνεχυριάσῃ καὶ
τὴν Ὀδυσσεὺς γνώμην. V.

450. ἡ τε καὶ ὕστερον: ἐπεὶ ἔχ' Ἑλληνικὸν τὸ τὸν ἐκεί-
την ἀναιρεῖν προφάσεις ἀναγκαίως περιέειπεν. ἅμα δὲ καὶ
ἄτακτον ἦν πάλιν ὑποσφύρειν εἰς τὰς νῆας ἄγοντας Δόλωνα
καὶ δεινὸν ἐν μέσῃ τῇ ὁδῷ, μὴ καὶ τινες διὰ λάθρα ἐλθόντες

μάθωσι τὸ πᾶν παρ' αὐτῶ. ἅμα δὲ καὶ ὡς προδότῃ ἀναι-
ρεῖ ὑπὸ γὰρ ἐκείνων μεμίσθῃ πρῶτον, οἷς τὰς οἰκείας προ-
δέδωκεν. BL.

οὕτως ἐγένετο τὸ ἦθα, εἰ μὴ τὸ δεύτερον εἰς, εἰ
εἶθα. A.

454. ὁ μὲν μιν ἐμελλε: ἀνόητος ὁ μετὰ τοιαύτων
ἀπόκρισιν λιπαρεῖν μέλλων. τέχιστα δὲ αὐτὸν ὁ ποιητὴς
ἀναιρεῖ, ἵνα μὴ φθάσῃ γονυπετεῖν. BL.

457. φθ' ἐγγόμενον: τὸ εἶμα εἰς τὸ φθ' ἐγγόμενον
10 τοῦ. προέλαβεν ἐν ἡ φωνῇ τὴν πληγὴν. D. ἅμα τῷ ἄρσεν
φωνῇ ἀφαιρεῖται, πρὶν σαφηνισθῆναι τὸ λεγόμενον· καὶ ὡς
μὲν τὸ πνεῦμα μέχρι τῆς εἰματός, καὶ τὸν τόπον ὅλον πᾶν
ῥῶσαν ἐξεχέσθαι τῇ τμήσει τῆς κεφαλῆς, ὡς εἰ καὶ σπασθῇ
τινες μετὰ τὸν ἔδατος διατέμνουν, ἡ μὲν τῆς ἐπεισοδίου φωνῆς
15 εἴρεται, τὸ δὲ ἦδη διελθὸν ἐκχεῖται. BLV.

γράφει φθ' ἐγγόμενον. ἐχ' Ὀμηρικὴ δὲ εἰς ἡ φωνῇ
οὐ γὰρ εἰς θηλυκῶς ἡ κάρη παρ' Ὀμήρῳ, ἀλλὰ τὸ κῆρ
καὶ ἡ κῆρα. L.

458. ἡ διπλῇ, ὅτι κτιδένην λέγει ὅπως, χωρὶς τοῦ
20 (335). A.

459. ὁ ῥον: ὁ ἀνωτέρω (335) ἄκοντα εἶπε. D.

460. καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ: διδάσκει τῶν κατορθω-
μένων αἰτίαν τὸ θεῖον οἰκῆς. καὶ τὸ ἐπιθέτον δὲ οἰκῆον
καίρη, ἐκ τῆς πράξεως εἰλημμένον. οἰκῆως δὲ φρονεῖται
25 Διομήδης, ἀναιρέσει δ' Ὀδυσσεύς. BL.

ἡ ῥά δι: λατρυραγωγῶ, πολεμικῇ, ἡ τῇ παραιτίᾳ γη-
μῆν τῆς λείαν λαβεῖν. A.

461. ἀνέχεθαι: γράφεται ἀνέχετο. ἡ διπλῇ, ὅτι
συνήθως ἡμῖν νῦν κέχρηται τῷ ἐνδύμενος. A.

πανταχόθεν ἐκλήσας τὴν ἐνάργειαν, ἐκ τῆς ἐκτενέως με-
λοντος, ἐκ τῶν διακοπτομένων ἀδράως τερόντων, ἐκ τῆς
φθ' ἐγγόμενης κεφαλῆς μετὰ τὸ πεσεῖν, ἐκ τῆς σκυλεύοντος
τὰ ὅπλα καὶ εἰς ἔψος ἀνέχοντος. BL.

463. ἐπιβωσόμεθ': ἐπὶ βοήθειαν καλεσόμεθα. γὰρ
35 φεταὶ δὲ καὶ ἐπιδωσόμεθα. D.

Ἀρίσταρχος ἐπιδωσόμεθα, ἵνα ἡ δώροις τιμήσῃ
μιν. A.

ἐπιδόσεων καὶ δώρων ἀξιώσομεν. προτρεπτικὸν δὲ τῶν
εἰς συμμαχίαν. BL.

464. ἱπποὺς τε: ἐν ἄλλῳ ἄγυρῖν τε. A.
τοῖς τῷ Δόλωνος παιδέντες λόγοις ἦδη περὶ τῶν ἱππῶν
τοῦ Ἰφίτου δέονται τῆς θεοῦ. ἡ μᾶλλον ἱππὺς ἢ τὰς ῥῆας
ἀλλὰ τὸ ἱππικόν. V.

465. ἐψόσε: διχῶς αἱ Ἀρίσταρχος, ὑψόσε καὶ ἐψόσε. A.

466. μυρικήν: σὺν τῷ ν, μυρικήν. δέλεον δὲ τὸ
εὐδελον, ἀπὸ τῆς δῆεις, φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος, τὸ εὐρεῖν.
ταύτων εἰς τῷ δῆλον· διὸ καὶ τρίτῃ ἀπὸ τέλεος ἡ δέλεον
καὶ ψιλῆται τὸ δεύτερον. ἡ διπλῇ δὲ, ὅτι ὁ ἡμῖν
γομιν δῆλον, αὐτὸς εἶπε διελὼν δέλεον. A. πάντα προ-
νακας τροπαίς χῆμα μιμῆται. V.

469. ἡ διπλή, ὅτι τὸ προτέρω ἀντὶ τῷ ἔμπροσθεν, το-
πικῶς· καὶ ὅτι ἐρρόιμένοι εἰσιν οἱ νεκροί· καὶ ὅτι ἀντὶ
τῷ δι' ἐντέων καὶ αἵματος. Α. τὸ δὲ „καὶ μέλαν αἷμα“
τινὲς γράφουσιν Παλλὰς Ἀθήνη. V.

470. αἰψα: διὰ τὸ ἐπεὶ τὸν τοῦ καιροῦ. V.

ἡ διπλή, ὅτι τέλους καὶ τὴν τὸ τάγμα. Α.

ἐνθα συνετέλεον, ὅ ἐστι τάγμα. V.

471. οἱ δ' ἐβδον: ἐκ τούτων ἡ προδοσία Δόλωνος καὶ
τὸ πικρὸν τῆς ἀναιρέσεως αὐτοῦ φανέται. V.

473. τριζοιχαί: ἵνα ὧσι τρία τάγματα πρὸ Πήσον, 10
ἀφ' ὧν ἕκαστος τέσσαρες ἄνδρες ἀναιρέων· τρισκαίδεκατος
δὲ δ' Ἰφίτος. BL.

δίζυγες ἵπποι: ἡ διπλή, ὅτι συνωρίσιν ἐχούντο, διὸ
δίζυγες. Α. ἐκόντως ἂν εἶχε τὸ „ἵππος τε καὶ ἐκόντος“ (464). Α.

474. ἵπποι: πιθανῶς προετοιμάζει αὐτὸς ὁ ποιητὴς 15
τῇ ἀπιλάσει. V.

475. ψιλωτέον τὸ ἔξ: τὸ γ' ἔξῃς ἐξίν, ἐκ πυμάτης, ἐκ
τῆς ἀντιγῶς ἐδέδεντο τῷ δίφῳ, ἔξ ἄκρας τῆς ἐπιδιφριά-
δος. ἵπποι δὲ κακῶς δασύνουσιν ὥστε κατὰ τὸν ἀριθμὸν ἔξ
ἵππους δεδέσθαι. Α.

τῆς κατὰ κόσμον ἄκρας ἀντιγῶς, ἡ τῷ ἐν τάξει ἔξω-
τάτῃ ἔξω, ἐφ' ἧς πρῶτοι ἀναβαίνουσιν οἱ μέλλοντες μά-
χεσθαι. Α.

ἐπιδιφριάς μέρος τῷ δίφῳ καθ' ὃ ἐπιβαίνειν εἰσάσιν.
ἔγνωσαν δὲ ἡ ἀπὸ τῷ τὸν Πήσον μέσον εἶναι ἰδίῳ, ἡ ἀπὸ 25
τῆς τῶν ἵππων θέσε. BL. ὅπερ ἐδήλωσε διὰ τῷ „ἵς νῶιν
πίσανσκε“ V.

476. προπάροιθεν ἰδῶν: οὐ διὰ δειλίαν ἀλλὰ διὰ
προμήθειαν. L. τὰ γνωστικά αὐτῷ περικεῖται. V.

ἡ διπλή, ὅτι καὶ ἐν Ἰλιάδι τὴν τὸ προπάροιθεν ἐπὶ 30
χρόνῳ τέταχεν, πρῶτον ἡ ἰδίῃ τὸν Διομήδῃ, ἔχ ὥς οἱ
χωρίζοντες ἐν Ὀδυσσεΐᾳ μόνον, ἐν Ἰλιάδι δὲ τοπικῶς. Α.
„ἰδὼν προπάροιθεν“ (Π. 2, 92). V.

477. οὐτός τοι: οὕτως οὐτός τοι· ἄνω δὲ (341)
οὐτός τις. Α.

478. οὕς: οὕτω πληθυντικῶς οὕς ἐπὶ τῶν ἵππων. Α.
ἡ διπλή, ὅτι ἐπίζεται τὸ τῷ Δόλωνος ὄνομα καὶ ἐν-
ταῦθα. Α.

479. πρόφθρη: οὐκ εἰς τὸ φρονεῖν, ἀλλ' εἰς τὸ δρᾶν
τὰ χρεώδη. V.

φίετον τὸν κρίτιον λέγει, τὸν φέρειν ἰχύνοντα, ποιή-
σας τὸνομα ἀπὸ τῷ φέρειν δόνασι· μᾶλλον τὰ προσπίπτον-
τα, τότε ἂν ἐν εἶδει ὁ ὑπλάτερος, ὁ φέρειν μᾶλλον ὕπλον
δυναμένως. ἀντιφθέρεται δὲ ὁ ἔξ ἐναντίας τῷ φέρειν ἀντι-
φθέρων τὸ ἴσον. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἰσοφάρεται λέγει, ἥτοι ἀπὸ 45
τῶν φερόντων ἐναντία ὕπλα, ἡ καὶ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων
ἡλικίᾳ ἰσοφόροι (Od. 18, 373). ἀπὸ τῷ φέρειν δὲ καὶ τὸ
„ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφθρη κρατερὸν μένος“, ὥς εἰ ἔλεγε τὸ
ὑπλον· καὶ „μή μοι δῶρ' ἐρετὰ πρόφθρη χρυσῆς Ἀφρο-
δίτης“ (Π. 3, 64). B.

480. ἡ διπλή, ὅτι οἱ νεώτεροι μέλεον τὸν ἀνιχθῆ, ὁ δ'

Ὀμηρος ἀντὶ τῷ ματαίως. Α.

δηλοῦ ὥς μᾶλλον ἐπιτηδευότερος ὢν εἰς τὸ φρονεῖν τέ-
τε λαβέει δαφνέει· εἴτα σοφῶς Διομήδῃ παρέχει τὴν
αἵρεσιν. BLV.

5 ἐκόντως τὸ μὲν ἐνχερίζεσθαι τῷ πρακτικῷ, τὸ δὲ θυχε-
ρίζεσθαι τῷ βουλευτικῷ δίδωσιν. BL.

482. τῷ δ' ἐμπνευσε: πιθανῶς, ἵνα πικρὸν εἴη το-
σάτους ὅφ' ἐνὸς ἀναιρέθηναι. V.

483. ἐπιεροφάδην: ἐπιερίφρων τὴν ὕψιν, ἵνα λάβῃ
10 ἡ τῇ καὶ τῇ, ὥς ἐπὶ Ἀχιλλέως· ὁ καὶ ἄμεινον. εἰς ὅς δὲ
οἶον ὥς ἐν ὕπνῳ ἀναιρεμένων. BL. ὥς ἐν ὕπνῳ ἀναιρεμέ-
νων ἡρεμὰ τις εἰσραχὴ ἐγένετο. V.

ἄλλως. ἐπειδὴ τὸ πᾶν σῆνταγμα πυκνώσαντες κατὰ
παρασάτην καὶ ἐπισάτην καθάπερ ἀνδρὸς ἐνὸς σώμα ἐπὶ
δύρου ἢ ἐπ' ἀσπίδα ἐγκλίνωμεν, καθάπερ καὶ κέντρον τῷ λα-
χαρῷ παντὸς τῷ τάγματος περιερχθέντος, καὶ μεταλαβόν-
τες τόπον μὲν τὸν ἔμπροσθεν, ἐπιφάνειαν δὲ τὴν ἐκ δεξιῶν,
διαμενόντων ἕκαστοι τῶν τε παρασάτων καὶ ἐπισάτων. B.

485. ὥς δὲ λέων: οἰκεία ἐπ' ἀμφοῖν τοῖν προσώποιν
20 ἡ παραβολή· καὶ γὰρ οἱ τῆς ἐκ τῷ βασιλέως φυλακῆς κοι-
μώμενος ἐξέρχοντο. BL.

ἡ διπλή, ὅτι μῆλα οἱ νεώτεροι πάντα τὰ τετράποδα,
Ὀμηρος δὲ αἶγας καὶ οἴες· „μῆλ' οἴες τε καὶ αἶγες“ (Od. 9, 184
et 486). Α.

486. ἡ διπλή, ὅτι ἐπεξηγᾶται τίνα τὰ μῆλα. Α.

488. ἡ διπλή, ὅτι χωρὶς τῷ Πήσον δώδεκα ἐταίρας αὐτῷ
ἀναιρεῖ, ἀλλ' ἐπὶ αὐτῷ δώδεκα, ὥς τινες. Α.

δῆλον ὥς ἀπὸ τεσσάρων, ἵνα ἱκανὸς εἴη ὁ τύπος πρὸς
τὴν ἀπελασίαν τῶν ἵππων. V.

489. πλήξειε: οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ πλή-
ξασκε. Α.

490. τὸν δ' Ὀδυσσεύς: τὸ προγνωστικὸν καὶ φρόνιμον
Ὀδυσσεύς ἐνδείκνυ· ἐπὶ μὲν γὰρ ἄλλων ἵππων φησὶ „εἰ-
βορτες νέκυντας τε“ (Π. 14, 534), ἐπὶ δὲ τῶν τεηλύδων καὶ
55 μῆλῳ περιερχέντων πολέμῳ μεταφέρει τὸς νεκρούς. δις δὲ
τὸ τῷ Ὀδυσσεύς ἔλαβεν ὄνομα, χῆμα κινῶν· ἐδύνατο γὰρ
ἡ διάνοια καὶ ἀπαῖς αὐτὸ ἔχειν. BLV.

ἡ διπλή, ὅτι ἰδίως προσηκόντων ἀτὰρ πολέμῳ
Ὀδυσσεύς, ἐπενήνοχεν αὐτῷ τὸ ὄνομα, τὸν δ' Ὀδυ-
40 σεύς· καὶ ὅτι ὁ δὲ σύνδικμος περιττός. Α.

493. ἀθήσεσσι: πόθεν οἶδεν ὅτι ἀθήσει εἰσὶ νεκρῶν;
ὅτι ἀκέραιοι Δόλωνος λέγοντος „Θρήϊκες οἶδ' ἀνάνευθε νη-
λιδες. V.

495. ἡ διπλή, ὅτι τὴν μὲν τοῖς δώδεκα Θράξιν ἐπα-
50 ρισμῷ τὸν Πήσον τρισκαίδεκατον σκοπὸν· καὶ ὅτι ἐν χῆ-
ματι ἐξήγειρε, τὸν τρισκαίδεκατον τὴν ψυχὴν ἀφείλετο. Α.

496. κακὸν γὰρ ὄναρ: κακὸς γὰρ αὐτῷ ἐπέση θυμὸς
ὁ Διομήδης. AD. ὅτι νεκρὸς καθέδοντα αὐτὸν ἀνείλεν. D.
τῷτο ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῷ ἔθους· διὰ γὰρ τις νεκρὸς κακὸς
50 τινὲς περιποίη, φημὲν ὅτι κακὸν ὄναρ εἶδεν ὁ δεῖνα. BLV.

497. ἐθελῶ, ὅτι καὶ τῇ συνθέσει ἐτελέσθη καὶ μὴ ῥηθέντος

528. ἔναρα: ἡ διπλῇ, ὅτι περιεκτικῶς καὶ τὰ τόξα καὶ τὸ δόρυ ἔναρα εἶρακε σὺν τοῖς ἄλλοις. κυρίως δὲ ἔναρα λέγει οἷς ἐνέσθη ταῖς σώματι καὶ ἐνέσθησαν, θάρα καὶ κυρία καὶ κυρίως. AD.

529. τίθει: ἐν ἄλλῃ δίδω. A.

530. ἵππους: ἐν ἄλλῃ Ὀδυσσεύς. A.

532. Νέτωρ δὲ πρῶτος: ἐκείνως τῶν προσωνυμιῶν καὶ αὐτῶν οὕτως ὀνομάζονται, ἡ καὶ οὗτοι τῶν ἄλλων μῦλλον προσέχον ὡς ἐν τῇ ἐκπομπῇ τῶν κατασκόπων τὴν αὐτὴν ἐπιφορμὴν ὅθεν καὶ ἐπικρέει, „ἀλλ’ αὐτῶς δειδοίκα,” καὶ ἱππάρχος ὡς πρῶτος ἀπὸ τῆς τῆς ἡγεσίας τὸν Ἀχιλλεῖα (II. 22, 95). ὅτι ἐν ἐν παρακαλεῖν ὁ ποιητὴς μὴ πάντῃ καταφροῦν γήραος, ὅθεν συνέσει πλείονα διαρείται. BV.

πρῶτος ὁ Νέτωρ καὶ τὸν ἄλλῃ, ὅτι αὐτὸς γνώμην δὲς εἰς τὸ ἐκπεμθεῖν τὰς ἀνδρας ἐπὶ αὐτῶν ἀγωνίᾳ, μὴ τὸν ἐλὼ καὶ τὴν ψυχὴν ἔχον αὐτοῖς συναποδημεῖσαν. AB.

534. ψεύσομαι ἡ ἐνυμνον ἐρέω: ἐν ἀμφιβόλῳ αὐτὸ εἶναι ἐπιτυχῶν μὲν δοξαζομένη, ἀποτυχῶν δὲ μὴ ἐλεγχομένη. BL. παρὰ Ζηνοδότῃ δὲ ἐκ τῆς ὁ εἰστος. V.

536. 537. αἱ γὰρ: δι’ ἐκείνης ἐσήμανε τὴν ἰδίαν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς τὸ δὲ ἄφαρ ἀπιστῶντος ἐστὶν εἰ ἐν τοιούτῳ καιρῷ τοιαῦτα πεπραχέναι. BL.

ἄφαρ: ἀντὶ τῆς ἐπισημασίας ὅθεν καὶ ἀφύρτος. V.

538. κατὰ φρένα: Ἀρίσταρχος μετὰ φρεσίν. A. ἀνθρώπινος μὲν ἐκ ὧν καὶ τῶν ἀπνεκτικῶν τι λαμβάνειν μεγαλοφρονῶς δὲ προαναίρων τὴν ἀλγύνην φησὶν ἐπὶ τῶν ὁρμαγδῶ. BL.

539. Ἀργείων οἱ ἄριστοι: Ἀρίσταρχος Ἀργείων ὄριτοι, καὶ ὡς τῆς. A.

542. ἡσπάζοντο: καὶ Νέτωρ δηλονότι ἔτιον ὡς τὸ 30 αὐτοῖς τι πάντων. V.

544. ὡς πολυαῖν: Ὀδυσσεύς: Διομήδην ἔδασας τὸν προηγούμενος ἀποκαλέντα, παρ’ Ὀδυσσεύς πυνθάνεται ὡς συντιώτῃ. BL.

545. λάβειτον: ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηνοδότος γράφει λαβέτην. ἐστὶ δὲ τὸ τρίτον προσώπου, ἀντὶ τῆς λαβόν λέγει δὲ τὴν πρὸς αὐτὸς. A.

χαρίεντως διασέλλεται βραχὺ ἐπὶ τὸ λάβειτον, ἵνα τὸ ἐξῆς πεντηκῶς λέγη, καταδύντες ὅμιλον Τρώων, ὡς καὶ Τηλέφος ἐν τῇ ἡ τῆς γραμματικῆς ὁμοίᾳ εἰ καὶ μὴ 40 ἔτιον, ἡσπάζοντο, ἐπιταραχθήσιν ἡ διάνοια. A.

546. εἶω σφω δὲ διὰ τῆς καὶ πόρεν ἰακῶς, εἶω καὶ Ἀρίσταρχος ἡ Ἡρωδιανός. A.

ἄλλως, τὸ ὅτι ἀπὸ τῆς π ἄρχεται, καὶ ἡ σφω δὲ τρίτου προσώπου ἐγκλιτικῇ ἐστὶ, σημαίνουσα τὸ αὐτὸς, „πῶς τ’ ἔρ 45 σφω θείων” (II. 1, B), „ἀλλὰ σφω δὲ δόλος καὶ δεισμός” (Od. 8, 317). ὡς ἐκ οὐδὲν ὁ ποιητὴς οὐδὲ μονοσύλλαβον τὴν σφω, εἰ μὴ ποιεῖ ἀνδοτομένη καὶ δευτέρου προσώπου ἐστὶ καὶ σημαίνει τὸ ἐμὲς ἡ ἐμῶς, „σφω δὲ μάλ’ ἡθελείων” (II. 11, 782). ἔνθεν ἐν οἱ ἀκριβέστερον αὐτὰ παρασφύλαξαν- 50 εἰς ἐκδοτικὴν δεδοῦναι τοῦ εἰ ἐν τῇ „εἰ μὴ σφω Αἰναι.

διέκρινον” (II. 17, 531), ἵνα τὸ διηνικὲς φυλαχθῇ, ἡ διπλῇ δὲ, ὅτι Ζηνοδότος γράφει σφω. τὸ δὲ τίθει ἀντὶ τοῦ ἐμὲς ἡ ἐμῶς, ὡς ἀδελφόν ἀρμόζει, τὸ δὲ σφω δὲ ἐστὶ καὶ αὐτὸς τὰς δύο. A.

5 πόρεν θεός: ἐφφραγτικά ταῦτα τῇ ἀφροσύνῃ, λέγει δὲ ἡ διὰ τὸ κάλλος, ἡ διὰ τὸ ἀμήχανον εἶναι δύο εἰς σκοπὴν ἀπελθόντως τοιαῦτα λαβεῖν λέγειν. BL.

547. αὐτῶς ἀκτίνεσσιν εἰσκότες: λέγει τὸ αὐτὸς. V. διὰ τῆς μεταβάσεως τῶν πτώσεων ἡ τῇ διαμεταστροφῇ ἐκ τοῦ πληγῆς δηλῶν, μὴ μετὰ σοχασμῶς αὐτοῖς ὁμιλῶντος. BL. ὡς καὶ ἐκεί, „τὸς δὲ καλλίεσσιν ἵππους ἴδον ἡδὲ μεγίεσσιν” (480). V.

548. ἐπιμίσγομαι: ὁ ἴδιον ἀναμίσγομαι. V.

552. ἀμφοτέρω: κεχαρισμένα ταῦτα τοῖς ἀκέραιον. V.

556. ὅτι θεός: ἀδελφῶν ἐκ ἀνασκεινῶν τὴν ἐπὶ 15 τοῖς τῇ γένεσιν, ἀλλ’ αὐτῇ μόνον τὰ θεῶν εἰσεβάς. BLV.

559. Ὀρητῆς: ἀπὸ τῶν ἵππων ἀρξάμενος δικαιῶς ἔρπον καὶ Ὀρητῆς συνῆκεν, εἰτα Ἀδώνη, ἀναστρέφον τὴν διήγησιν. ἡμῶς δὲ καὶ αὐτῇ τὸ καὶ λέγειν ὅτι παρὰ Ἀδώνη μαθόντες τὸ πᾶν ἀργύσαντο μείωνον ἔχε, τὴν δικαιοσύνην περιεμάμενος τὸ κεφάλαιον ἐν συντόμῳ εἶπεν. ἔδεν ἐν τῇ ἀπελάσει δὲ τῶν ἵππων αὐτὸν συμπεριελάβην. BLV.

τὸν δὲ σφιν ἄνακτ’ ἡ διπλῇ, ὅτι ἰδίως τὸν ἄνακτα αὐτοῖς ἀντὶ τῆς αὐτῶν. A.

560. ἀρίεσσι: ὁ καὶ ἐν συνεκκοιμῶντο τῷ βασιλεῖ, εἰ μὴ 25 ἄριστοι ἐνέχοντο. BL.

561. τρισκαίδέκατον: ἡ διπλῇ, ὅτι τοῖς δώδεκα Ὀρητῇ τὸν Ἀδώνη ἐπαρτήσας, χωρίως τὸν ἔρπον διὰ τῶν προσημασμένων „τὸν δὲ σφιν ἄνακτ’ ἀγαθὸς Διομήδης.” πλανηθέντες δὲ τινες γράψουσιν τὸν τετρακαίδέκατον σκοπὸν εἰλομέν, A.

Πορφυρίᾳ, πῶς εἰπὼν „ἀλλ’ οὐκ ἐστὶ βασιλεῖα κινήματα, τὸν τρισκαίδέκατον μεληθεῖα θυμὸν ἀπῆρα” (494) πάλιν διηγούμενος τὰ συμβάντα φησὶ „τὸν τρισκαίδέκατον σκοπὸν εἰλομέν,” ὁ καὶ Ἀδώνη τοῖς τρισκαίδέκα συναρτήσας τῶν Ὀρητῶν τεσσαρακαίδέκατος ἐν εἴῃ. δηλονότι τὸν ἔρπον ἐξελὼν καὶ δώδεκα τὰς ἐταίρους τῇ ἔρπον, τρισκαίδέκατον μετὰ τῶν ἐταίρων τῇ ἔρπον εἰκότως τὸν Ἀδώνη καταρτήσας, εἰ γὰρ φησὶν; „ἡμῶς δ’ οὐκ ἐστὶν, γινώσκοντες ὅς ἐστιν ἐταίρος, Ὀρητῆς, τὸν δὲ σφιν ἄνακτ’ ἀγαθὸς Διομήδης ἔκτανε.” τῶν μὲν καὶ ἐν τῇ χωρίως ὁμοίμασιν, εἰτ’ ἐπῆκε „πᾶρ δ’ ἐταίρος δυοκαίδέκα,” μετ’ ὧν ἐξηρημνῆς τῇ βασιλείᾳ τὸν τρισκαίδέκατον σκοπὸν εἰλομέν, καὶ αὐτὸς δ’ ἐξηρημνῆς εἶναι παρὰ τὸν ἔρπον ἀρτήσας τὸς ἐταίρους καὶ ὅς οὐκ ἐστὶν καταλέγει τὸς ἄλλους ἔφη γὰρ „τὸν δὲ σφιν ἄνακτα ἀγαθὸς Διομήδης ἔκτανε, πᾶρ δ’ ἐταίρος δυοκαίδέκα,” εἰ μὲν τὸς ἐταίρους, τὸν δὲ σκοπὸν τρισκαίδέκατον. ἐν τῇ ἀπεκτείναντες ἄλλα εἰλομέν, ἐπὶ ὅσῳ καὶ τῷ ἄλλῳ Διομήδης ἀνέτε, συνέλαβε δὲ τὸν σκοπὸν Διομήδης 50 χωρίζει καὶ ἐξοχῇ. ἔδει ἐν κατὰ τὸν ἀρτήσας κεχωρίσας

δ' Ἐρως, ὡς ἐπὶ τῷ „Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἔν Τρωάς τε καὶ Ἐκτο-
ρα” (Π. 15, 1). B.

εἴλομεν: ἐκοινώνησε γὰρ καὶ αὐτὸς τῷ φόνῳ τῷ Δόλω-
τος. ἐπεικὲς δὲ καὶ τῷ ἐμφαίνει ἦθος Ὀδυσσεύς· ὁ γὰρ
εἶπεν ἐκτείναντες, διὰ τὸ ὑπὸ Διομήδεος πληγέντα Θανέειν
τὸν Δόλωνα, ἀλλ' εἴλομεν, ὃ ἐξιν ἐλάβομεν. BLV.

562. τὸν ἥα διοπτῆρα: ὑπόνοιαν δίδωσιν ὅτι καὶ
περὶ τῶν ἄλλων μεμάθηκε παρὰ Δόλωνα, σιωπῇ δὲ διὰ
τὸν καιρὸν. BL.

563. Τρωῆες ἄγαυοί: νῦν ἐν ἐρωτείᾳ μέρι κέεται·
οὐ γὰρ ἐπαινέειν πρέπει τοὺς πολεμίους. AD.

564. τὰ φροιο διήλασε: καλῶς ἀνείρξε τῶν πολλῶν
τὰς ἐρωτήσεις, τῆς περὶ τὰς ταῦς ἄρξας ἐπανόδου· αὐτὸς γὰρ
τοσαύτην κίνησιν. ἔχει τὰ λυπηρὰ ὁπόσῃν τὰ ἡδέα (τὰ
ἡδέα ὅσῃν τὰ λυπηρὰ V). BLV.

565. Διομήδεος ἵπποι: αὐτῷ γὰρ τὸ κατόρθωμα
ὁ δὲ δεισιδαίμων Ὀδυσσεύς τὰ ἀμεινωμένα τῇ θεῷ λαμ-
βάνει. BL. καὶ νησιώτης ὢν ἄκ οἶδεν ἵππους Ὀδυσσεύς. V.

570. νῆϊ δ' ἐνὶ προμνῇ: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆς νεῶς
πρόμνῃ· καὶ ὅτι κοινῶς τὰ ἔναρα. B.

571. ὅφρ': ἀντὶ τῷ ἔως. ὁ δὲ νῆς, ἔως ἐμπορήσαντες
ἑρῶων ἀναθῶσιν αὐτὰ Ἀθηνᾶ. τὸ δὲ ἐτοιμασάμετο
ἀντὶ τῆς ἐτοιμάσονται, ὡς ἐρθιάτο (Π. 1, 251). BLV.

ἡ διπλῇ, ὅτι περὶ μὲν τῆς θυσίας σαφῶς λέγει, περὶ
δὲ τῆς δόσεως τῶν δώρων ἐσιώπησεν, ἀρκεθεὶς τῷ ἄνω
καταλαβόντως ἐξημένῳ. A.

Παράκειται τὰ Ἀριστοτελικὸν σημεῖα καὶ τὰ Αἰδύμον περὶ τῆς Ἀρισταρχίου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ
ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσφώδιος Ἡρωδιανῶ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ ἐξημῆς. A.

ΕΙΣ ΤΗΝ Α.

5. Ἡὼς δ' ἐκ λεχέων: τὸ ὄλον τῷ νομίζον, ὅτι
ἀπὸ τῆς ἡλίας ἡμέρα γέγονεν. Τιθωνοῖο δὲ, ὡς εἰ ἔλεγεν
Τιτανοῖο· Τιτὰν γὰρ ὁ Ἀπόλλων, ὅτι ἀπὸ Ἀητῆς. τοῦτον
δὲ καὶ ἥλιον νεομίζαμεν. ἐκ λεχέων δὲ, ὅτι σὺν αὐτῷ αἰ-
θιωρεῖται· ἡμέρα γὰρ ἐστὶ πεφωτισμένος ἀήρ ἡλίας ὑπὲρ
γῆν ὄντος. AL.

μυθεῖται ὅτι Τιθωνὸν τὸν Λαομίδοντος καὶ Στρυμονί-
της Σκαμάνδρος νιόν, Προίμης δὲ ἀδελφόν, εὐπροεστάτον
πάντων κατ' ἐαυτὸν ἐν Ἰλίῳ γενόμενον ἐραδίᾳ ἀνῆρπασεν
ἡ Ἡὼς, καὶ μετεκομίσατο αὐτὸν εἰς τὰς περὶ Αἰθιοπίαν
τόπας, καὶ τῆς τῆς μετέλαβε κότης, καὶ δύο παῖδας ἔ-
καστῷ ἔχεν, Ἡμαθίωνα καὶ Μέμνονα· Ἡμαθίωνα μὲν ἀνεί-
πεν Ἡρακλῆς μὴ ἔδωτα δρέψασι τὰ χρύσεια μήλα, Μέμνονα
δὲ Ἀχιλλεύς. αἰτήσας δὲ τὸν Τιθωνὸν παρὰ τῆς Ἡῆς
ἀθανάσιον· ὁ δὲ γέρον γενόμενος (διὰ γὰρ ἄγροισιν ἄκ ἡτή-
σατο καὶ ἀγροασιαν) ἀχθόμενος καὶ τῶν ἐν βίῳ μὴ δυνά-
μενος μεταλαμβάνειν, παρεκάλε τὴν θεὸν ὅπως αὐτὸν τῷ
ἔῃν μεταλλάξῃ· ἡ δὲ (ὁ γὰρ ἦν αὐτὸν δυνατόν ἀποθανεῖν)
μετέβαλεν εἰς τέττιγα τὸν μασικώτατον τῶν πτηνῶν, ὅπως

573. βραχεῖα διαβολὴ εἰς τὸ ἐσβάντες, καὶ κοινὸν
ἀμφὶ· τὸν ἀμφὶ τὰς κνήμας ἰδρῶτα καὶ τὸν λόφον. BLV.
ἡ διπλῇ, ὅτι λόφον αὐτὸν νῦν τὸν τένοντα· ἐνθὲν
ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (10, 169) καταλοφάδειαν ἀντὶ τῷ κατὰ τὸν
τένοντα, βραχὺ δὲ διασπλίτον μετὰ τὴν πρώτην λέξιν, καὶ
ὅτι κοινὴ ἐστὶν ἡ ἀμφὶ, ἀμφὶ τε κνήμας καὶ λόφον. A.

574. τοῦ ἐπεὶ τὴν τελευταίαν ὁξυτονητέον· ἀγλαίαν
γὰρ ἡ σφίγν. ἡ διπλῇ δὲ, ὅτι δοτικῇ ἀντὶ γενικῆς ἐξο-
σατο. V.

576. ἄσφαμίνθους: πύλους, σκάφας. DL. λεκάνας, παρὰ
τὴν ἄσπιν ἦγον τὸν ἔσπον μινύθειν, ὃ ἐξιν ἐλατύνει
μεισθῶν. BDL.

577. τὸν δὲ λοεσσαμένῳ: διὰ τὸν κάμυτον θέρ-
πείας αὐτοῖς τῷ σώματος ἔδει. ἄλλως τε καὶ μέλλουσιν ἐξ-
15 ναι ἐπὶ τὸν πόλεμον. BL.

578. δειπνῶν ἐφ' ἑξάντην: κατὰ τὸ σιωπῶμενον
ἱερῶν σφάζαντες ἀνατιθέασι τὰ δῶρα, ὕπερον δὲ εὐχόμε-
ται (τέως δὲ νῦν ἐκ τῶν παρόντων προσφέρουσι V). BLV.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐπὶ πάντων τῶν τοιχίων, οὐκ ἐπὶ μόνον
20 Διομήδεος καὶ Ὀδυσσεύς. καὶ ὅτι ἡραιοποιεῖντο· ἡ γὰρ
πρωτὴ ἐπέστη. A.

579. πλείον: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τοῦ πλήρους· τὸ δὲ
συγκριτικὸν ἀπὸ τῆς πλείον, πλείονος. A.

οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ ἀφυσσόμενοι. ἐστὶ καὶ
25 τάλαντον πρὸς τὸ λείπον. A.

διὰ τοῦ ὃ, ἀφυσσόμενοι. V.

καὶ διὰ τῆς φωνῆς αὐτῆς τίρποιο διηγετικῶς ἀκέσσα. ABD.
Τερπόμενος φησὶ τὸν Τιθωνὸν αἰτήσας ἀθανάσιον πα-
35 ρὰ τῆς Ἡῆς, ὃ μὲντοι καὶ ἀγροασιαν· ὡς δὲ πολλὰ τῷ γῆ-
χρῶμενος ἐδυσφόρει, αἰτήσας θάνατον· τὴν δὲ ἀδυνατί-
σαν εἰς τέττιγα αὐτὸν μεταβαλεῖν, ὅπως ἦδοιτο διηγετικῶς
τῆς φωνῆς ἀκέσσα, ἀγαπᾶν δὲ ἦτοι ἀγαπᾶται τῷ κά-
λει. τινὲς δὲ παρελήθησαν φασὶ τὸν Τιθωνὸν διὰ τὸ εἶ-
40 διαλλάττει τῆς ῥητορικῆς· ἡ μὲν τὸ πλεον οἶδεν, ἡ δὲ
φείγει αὐτό. BL.

ἀγαπᾶν: φαίνεται ὅλη ἡ Τροία καλῶν ἀνδρῶν, Τιθωνῶν
Γανυμήδεος, Ἀχχίσιου, Βακολίαντος, Ἀλέξανδρον δὲ καὶ Ἀλ-
45 φοβρον θεοειδέας καλεῖ. καὶ Προίμον· ἡ εἰσορῶν ὄντιν
ἀγαπᾶν (Π. 24, 652). καὶ περὶ Ἐκτορος „οὐ καὶ θηήσαντο
φύην καὶ εἶδος” (Π. 22, 370). V.

ὡς φιλέλλην ὁ ποιητὴς μέχρι τῶν νεῶν τὰς Ἑλλήνας
συνελάσας, καὶ ἐπαναλίζομενος ταῖς ναυαῖς ποιήσας τὰς βαρ-
50 βάρους, ἃς εὐθέως τοιχομαχίαν ἐποίησεν ἐδὲ τὴν ἐπὶ ταῖς
ναυσὶ μάχην, ὅπερ καὶ κατὰ δόξαν ἦν τοῖς ἀκροωμένοις.

ἀλλὰ πρότερον τὴν Ἀγαμέμνονος ἀριστείαν διέγραψε, καί μετ' αὐτὴν τὴν τῶν ἄλλων ἀριστείαν, εἰτα ἐπειδὴ τὰς ἀρίστες ἐπὶ τὰς ναὺς ἀπέστειλε τρωθέντας, τότε τὰς Ἑλλήνας ἐποίησεν ἡττωμένους. ἐπειδὴ δὲ πεποννημένους τοὺς Ἑλλήνας ἀπιδανόν τὴν παρυσίαν ἀνδραγαθήντας ἔωθεν, εὐλόγως ἢ νῦν παραμυθῆται αὐτῶν τὴν ἥτταν, καὶ τοσοῦτον ὡς συνωθῆσαι πάλιν μέχρι τέλους τὸς Τρῶας, ἄχρις ὅτε πάλιν τῆς τοῦ Διὸς τύχῃσιν ἐπιχειρήσῃ. ἐπιδείκναι γὰρ ὅτι τύχαις, οὐ γνώμῃσι ἐλπίονται Ἑλλήνες. δικαίως μὲν οὖν Ἀγαμέμνονα ἀριστεύει. θαρσύνοντα μὲν γὰρ τοῖς πράγμασιν ἐκ ἐλλογόν ἦν αὐτὸν προπετιῶς ἐπὶ τὰς κινδύνους φέρειν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἡγεμονίαν ἀσφαλτέρεον μᾶλλον ἢ φιλοκινδυνότερον ἀγωνίζεσθαι. ἐπὶ ἑκτῇ δὲ νῦν, καὶ ταῦτα δι' αὐτὸν, ὅντων Ἑλλήνων ἀναγκαίως κινδυνεύει. γέγονε δὲ ἀντίτροφα τὰ πράγματα· καὶ Διομήδης γ' ἐπ' Ἀγαμέμνονος ὄνει- 15 διαίς ἐδοκίμη, καὶ πάλιν Ἀγαμέμνονα ὑπὸ Διομήδους ἔκτωρ δὲ μέγιστα ὑπογόμενος διώκεται. BL.

2. ἀθανάτοισι· ἀθανάτους νῦν ἔχ' τὰ θράνα ἄκον- 20 τόν (αἱ γ' ἐν φρεσὶ εἰσιν), ἀλλ' ἦτοι τὰ σοῖα ἢ τὰ περὶ γῆν θιούτερά ἑα καὶ ἄλγισα, ἢ ἐπὶ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ ὑποτί- 20 θεται ὁ ποιητὴς οἰκτὴν τὰς θεοῖς, ὅρος δὲ ὁ Ὀλυμπος, ἀρμόδιος τῇ πλάσματι γῆσιν αὐτὸς καὶ ἐν σκότῳ ποτε εἶναι. BL.

3. Ζεὺς δ' Ἐριδά· ἀγῶνας πάλιν τῇ ποιήσει κινῶν Αἰα παρορμῶν τὸ Ἑλληνικὸν γῆσιν· ἔ γ' ἂν καταπτήξαν- 25 τες προήλθον εἰς μάχην. τοὺς δὲ Τρῶας ἐγείρει ἑκατὸν ἢ τὸ ἐκ τῆς προγενομένης νυκτὸς θύρσος. BL.

4. πολέμοιο τέρας· περὶ φρεσὶν τὸν πόλεμον. D. οἱ μὲν τὸν πόλεμον, οἱ δὲ ἀσπλην, οἱ δὲ δόρυ, οἱ δὲ 30 ἴφον. B.

ἡ διπλῇ, ὅτι πολέμοιο τέρας τὸν εἰδωλοποιούμενον πόλεμον, τὸν ποιητικὸν τοῦ ἐντρογμένου πολέμου, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις (II. 5, 593) κνδομῆς εἰδωλὸν γῆσι τὴν ἔννοιαν ἔχων ἢ μὲν ἔχουσα κνδομὴν ἀναιδέα. οἱ δὲ ἀσπλην γῆσι τὴν εἰδωλὴν φέρειν, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης· γῆσι γὰρ (II. 10, 5) „ὡς 35 δ' ὅταν ἀσπληνται τεύχεον ἢ πολεόν, ἢ ἐποδὶ πολέμοιο.“ Ἀπολλώνιος δὲ τὸν κνδομὴν ἀναιδέα δηλοῖται. οἱ δὲ τὸ εἶδος· δὲ γ' αὐτοῦ τὸν πόλεμον καταρτίζει. οἱ δὲ λαμ- πὰ διὰ τὸ ἐμπνεύσειν τὴν τῶν πολέμωντων φρεσίν. μὲν δὲ τὸ ἀργαλέην βραχὺ διασπλέον πρὸς τὸ συμ- 40 γέρων. A.

5. στή· καίτοι τὸς τόπος ἐδήλωσε, διὰ δὲ τὰς βυλὰς καὶ τὰ ἐκείνη ἐκείνη ἐκείνη Ὀδυσσεὺς· „βυλὰς τ' ἐξέσχεον ἀγα- 45 θὰς“ (II. 2, 273) „περὶ δ' ἰσὺ βιοτῶν“ (Od. 1, 66). V.

6. ἡ διπλῇ πρὸς τὰ περὶ τῆς νυκτὸς ἀφ' ἧς ἐν μέσῳ τῆς 45 τῆς Ὀδυσσεὺς ὑποτίθεται, ἐφ' ἡκατέρῃ δὲ κέρτος· τὰς Ἀχιλ- λῆος καὶ Αἴαντος. A.

8. τοῖς ἔχουσιν· τεύχος τῶν ἄλλων νειῶν ὑποίησαν 50 ὅτι addit V: ὡς Ἐχέτολος ὁ Σικανῶν τῆς Αἰθιῆς, ὅτι δὲ ἀφ' ἧς ἔχουσιν Ἑλλήνων, γῆσι „Κύπρον φονίαν τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαλ- 50 θαις“ (Od. 4, 83). γῆσι δὲ αὐτῶν ἐν Πάφῳ ἐμῶντα Αἰγυπτίους κέρτος πένοντα εἶναι μὲν ὑποτίθεται, τὴν δὲ λαοὶς ἐκ γῆς καὶ γῆρας ἀνδρας. V.

τὰς ἰδίας, ὡς καὶ αὐτοὶ τῶν Ἀχαιῶν ἦσαν. V.

11. ἐκείνῳ· ἡ διπλῇ, ὅτι διὰ τὸ ἡλαττώσθαι κατὰ τὴν κόλον μάχην νῦν μέγα θένος ἐκείνῳ ἐντίθηται πρὸς τὸ πο- 5 λεμῆν, ἔχ' ἵνα εἰς οἶκον ἀνακομιθῶσιν, ὡς ὁ διασκευάσας τὰς ἐξῆς. A.

12. καρδίῃ· τινὲς ἐν αὐτῇ τὸ λογιστικόν. V.

ἐπὶ τὸ καρδίῃ διασπλέον· καὶ γ' τὸ χῆμα γλαφυρόν, Ἀχαιοὶ καρδίῃ ἐπὶ τῷ Ἀχαιῶν, καὶ μᾶλλον ἐμπαίνει τὸ ἄλλῃ κτον τοῖς ἐξῆς προσδιδόμενον, τὸ ἢ ἀλλήκτως πο- 10 λεμῆν· τὸ δὲ ἄνω συνάπτοντας ποιεῖν θένος ἄλλῃ κτον φαῖ- λον, ἐπεὶ προείρη' μέγα, ἀρκεῖ δὲ τὸ ἐν ἐπίθετον. A.

13. τοῖσι δ' ἄφαρ· διδήλωκε τὴν πρῶν αὐτῶν ὁρ- 15 μὴν ἐγερμένην· κυκλωθεῖσι γ' ἔδεν ἔτερον ἦν πρὸ θφθαλ- μῶν ἢ τὸ φεύγειν. BL.

ἔτος καὶ ὁ ἐξῆς ἀδεινῶν. παρακινεῖται δὲ ἀσπλην, ὅτι κατὰ τὴν B ἡμερομηνίαν (453) ὁρθῶς κεῖν, ὅτι ἐκείνους ἔχον ἀνακομιδῆς ἐπὶ τὴν πατρίδα. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει δὲ ἡθε- 20 τῶντο, παρὰ Ζηνοδότῳ δὲ ὕδρ ἦσαν. A.

15. ἐβόησεν· προσκράων Ἀχιλλεὺς διὰ γῆσιν „ἐδέειν 20 Ἀτρεΐδαν ὅπως ἔκλυον“ (II. 16, 76). V.

16. ἐν δ' αὐτὸς· δ γ' ἐπιτάσσει, ποιῶν προθύμως 25 ἔχει τὰς ἐνηκούσας. BV.

17. κνημίδας μὲν· ἡ διπλῇ, ὅτι ἐπαυτέλῃσιν ἐξερ- 30 γασκώτερον τὰ περὶ τῶν ὀπλισμῶν τῷ Ἀγαμέμνονος, προσ- 30 ἐπιδεσμεῖον αὐτῷ τὴν ἀριστείαν. A.

ὀπλίζει τοὺς ἀνδραγαθήσοντας, προπαρασκευάζων τὸν ἀκροατὴν. ἐπὶ δὲ Ἀλεξάνδρῳ, ὅπως πλέον καταγέλαστος φαίνοιτο ἡττωμένος. V.

20. Κινύρης· ὅτις Βίαντος (Θεῖαντος V) μὲν ἦν παῖς, 35 βασιλεὺς δὲ Κύπρου. Ζάκλιντος δὲ ὢν πυριόντιος Ἑλλήνας ἐξέτισε, καὶ ἐνέχετο αὐτοῖς ἐν Τάφῳ πέρυσιν τὰ πρὸς τὸν βίον. γῆσι δὲ αὐτὸν ἐμείλῃσαντα τῶν ὑποχέσεων καταρα- 30 θῆναι ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, καὶ αὐτὸν μὲν ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι, ἐπὶ τῇ ἡμιλλῇ αὐτῷ εἰς μεσσην, τὰς δὲ 35 θνητῆρας αὐτῷ πενήκοντα ἔσας ἀλλὰ εἰς θύλυσσαν. *)

ἀφ' ἧς ἔχουσιν μὲν ἐν Κύπρῳ Ἑλλήνων, καὶ ὡς μὴ τελοῦντες εἰς Ἑλλήνας ἐδὲ ἐρωτεύσιν. οἰκνῶν δὲ δώροισι τὴν Ἑλλή- 40 νων φιλῶν· ἔ γ' ἐπὶ τῷ μὴ ἐρωτεύσιν τὰ δῶρα διδόναι, ἀλλὰ χυρῆδόμενος, γῆσι, βασιλῆϊ· ἡκέτο γάρ, γῆσιν, εἰς Κύπρον τὸ μέγα κλῆος. BL.

21. ἡ διπλῇ, ὅτι ὅπως εἴρηκεν εἰς Κύπρον ἡκέτο, διὰ τὸ εἰς τόπον ἐκ τῶν διαγέλλων, ὁμοιον τῷ „Σκάνδεινδ' ἄρα δῶκεν“ (II. 10, 268). A.

22. ἡ διπλῇ, ὅτι ἀνάλων τὸν ἐκ Πελοποννήσου εἰς 45 Τροίαν πλέον λίγυ. A.

24. οἶμοι· κυρίως μὲν ὁδοί, τὴν δὲ αἱ ἄνωθεν διήκου- 50 σαι τῷ Δωράκος ῥάβδῳ εἰς τὸν κάτω μετῶν· ῥαβδωτὸς γ' ἦν ὁ δῶραξ. βαρύνεται δὲ τὸ οἶμος ὡς οἶκος. δοκεῖ δὲ 55

μαι κατὰ τινὰ ἀφορίων· γίλει γὰρ πως τὰ εἰς ὅς λή-
γοντι δισύλλαβα μονογενῆ ἀπὸ τῆς αἰ διφθόγγης ἀρχόμενα
βαρύνεσθαι, ὅποτε πρὸ τῆς εἰς ὅς συλλαβῆς σύμφωνον ἢ
σύμφωνον ὑπάρχει — φημί δὲ διὰ τὸ Οἶός· ἔτιω γ' λέγεθ
δῆμος παρ' Ἀθηναίοις κατ' ὅξειαν τάσιν — οἶον οἶκος 5
οἶτος οἶκος οἶρος. ἔτιω κ' οἶμος, Α.

οἶμοι μὲν αἱ ὁδοί, νῦν δὲ αἱ ὁδοὶ ῥάβδον ἢ ὡς ἔξω-
σμέναι, ὅ κ' ἄμεινον. παραλλήλως δὲ λέβωμεν τὰς ῥάβδους,
τὴν ἢ ποικίλον κ' βασιλικὸν τὸ γόρημα, ὑποζατέον δὲ προ-
καταζῇ μὲν κυανέαν ῥάβδον, εἴτα κασσιτερίνην, μετ' αὐτὴν 10
δὲ τὴν χρυσὴν ἐν διαζύσει, κ' πάλιν κασσιτερίνην, εἴτα πύ-
λιν κυανέαν ἀκολέθως· τὰς δὲ περὶ τὸν τράχηλον δύο χρυ-
σῆς πρὸς κόσμον. BL. ὑποζατέον ἔν τας μὲν δώδεκα χρυ-
σῆς ἐν διαζύσει κατὰ, μεταξὺ δὲ τετάχθαι τὰς κασσιτε-
ρίνας, ὡς πύλιν μεταξὺ τὰς κυανέας. V.

26. ἐν τῇ Ἀριστοφάνους σμερδαλλέοι δὲ δρόκοντες
ἐλεγχμῶντο, Α.

ὁρωρέχατο· ἐξετέταντο, διετηγμένον ἦσαν, γέγονε
δὲ ἀπὸ τῶ ὁρέγω, ὥρεχα ὁ παρακείμενος, ὥρεγμα, τὸ τρι-
τον ὥρεχθ, κ' Ἰακῶς ὥρεχαθ, καὶ Ἀττικῶς διπλασιασμός 20
ὁρωρέχαθ, ὁ ὑπερσυντέλικος ὁρωρέχατο προτὶ δειρήν. Α.

ὁρωρέχατο ποτὶ δειρήν· ὥσε σκέπειν τὰ ἀσκέ-
πασα. φησὶ γὰρ „δοι κλήϊδες κ' εἴδος φαίνετο, βεβλήκει
ἐπὶ ὀντινγος ἀγχόθι διρηῆς” (II. 22, 324). ἔστι δὲ περὶ ἐκα-
τέραν κλεῖν εἰς, μέσον δὲ εἰς, εἰς εἰς τὸν προηγουμένα. 25
τὴν δὲ ἐκὰς δὲ παρίστησιν αὐτὴς διὰ τῶ ὁρωρέχατο. τὸ δὲ ἐκὰς
τερθεῖν πῶς συντικτέον; δῆλον ὅτι ἔξ ἦσαν οἱ δρόκον-
τες, ἔξ ἐκατέρω μέρος τῶ θώρακος τοῖς ἀναφερόμενοι, κ'
τὴς τέσσαρας κεφαλὰς συμπλέκοντες, ἀνατείνοντες δὲ τὰς
διὰ. BLV. διὰ κ' ἴρουν ἐκάζει τὰς δρόκοντας κατὰ τὴν 30
ἐπιστάμπτωσιν· πρὸς γ' ἐκατέραν κλεῖν νευέκασσι κεκρυ-
μένοι. τοιαύτη δὲ κ' ἡ ἴρις. V.

27. Ἰρισιεν δεικνύει· τῷ κυρτώματι ἢ τῷ χρῶ-
ματι φησὶ γ' Ξενοφάνης „ἦν τ' Ἰριον καλέσαι, νέφος καὶ
τῷτο πέφυκε πορφύρεον κ' ποινίκιον κ' χλωρὸν ἰδέσθαι.” ἢ 35
πρὸς τὴν διάσασιν αὐτῶν ἢ ὁμοίωσιν. BLV. ἴρις δὲ ἐξ
πύδος περὶ τὸν ἄερα ἐν νέφει συνεκτεταμένον ἐξ ἡλιακῆς
ἀκτίνος. D.

ἢ διπλῇ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει Ἐρίδασσιν. ἔκ ἐξ
δὲ ἢ αὐτῇ ἴρις κ' ἴρις κατ' Ὀμηρον, ὡς ὑπέλαβεν. Α. 40

28. εἴρεξεν· ἔτιω Ἰακῶς τὸ εἴρεξεν. Α.
τέρας μερόπων ἀνθρώπων· κ' ἐπὶ πῶν διαττόν-
των διδάσκει ὅτι ἔκ ἀντόματά εἰσιν, ἀλλ' ἐπὶ θείαν αἰ-
τίαν (ἀλλὰ θεὸς αἴτιον ἔχοντα V). BLV.

30. ἢ διπλῇ, ὅτι νῦν μὲν χρυσόχλον, ἐν ἄλλοις δὲ (II. 2, 45
45. 3, 334) ἀργυρόχλον, ἦτοι κατ' ἐπιφορὰν, ἢ διὰ τὴν ἀρι-
εῖαν κοσμεῖ διαφορωτέρας πανοπλίας, Α.

31. ἀορτήρεσσιν· τοῖς ἀπαιρούσαι τὸ εἶδος ἱμάσιν. DL.

32. ἢ διπλῇ, ὅτι ἀνδρομήκεις αἱ ἀσπίδες. πρὸ δὲ τῆς
περικυρφαλαῆς ἀναλαμβάνει τὴν ἀσπίδα, ὡς ἂν δι' ἀνα- 50
φορίαν χρησμένων ταῖς ἀσπίσιν. ὁ δὲ Ζηνόδοτος ἐπὶ τοῦ

Ἀλεξάνδρου (II. 3, 334) τὸν ὀπλισμὸν ἐνῆλλαχεν. Α.

33. ἦσαν· ἐκκίνητον κ' κέρην τῷ πορῶντι. AD.

33. ἦσαν· ἐὰν σὺν τῷ ἰ γράφῃθ, ἦσαν, περιπορῶ-
ντο· εἰ δὲ μὴ, ἀνασρεπτεόν, ἵνα ἢ περιῆσαν. Α.

34. ἐν δὲ οἱ· κ' πῶ ἢ γοργεῖ κεφαλῇ; V.

εἰς ἄλλα δὲ παρεκάζει αὐτὸν Διὶ „ἄμματα κ' κεφα-
λήν” (II. 2, 478). „πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε” κ' „πομπὴν
λαῶν” (ib. 243). τὸ ἀπὸ Διὸς σκηπτρον· ἀσπίδι παραπλή-
σια αἰγίδι, φροντίδας· „ὡς δ' ὅταν ἀερόπτη” (II. 10, 53).

35. λευκοί· ὅσοντιόν, ἵνα ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν
εἰσὶ δὲ οἱ περισπῶσιν, ἵνα γενικὴ γένῃθ, ἐπίθετον τὸ κα-
σιτερόν, κακῶς· ἔθος γὰρ ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ τὴν Θίον
λικὴν ταύτην καλουμένην γενικὴν εἰρίσκεισθαι, εἰ μὴ μὴ
κωλύον· εἰ γ' κωλύον, ἢ κοινή παραλαμβάνεθ. παρεκτίλει 5

35 τὸ κεφάλαιον Ἡρωδιανῶ. Α.

λευκοὶ γὰρ, ὅ λευκοῖο. V.

36. ἢ ἐπὶ πρὸς τὸ ἐξεφάνωτο συντάσσεθ· διὰ
τόνον φρυλακτέον. Α.

Γοργῶ· γοργότητά τινα κ' κατύπληξιν τῶν ὀρώτων
τὸν γ' περὶ Γοργῶς μῦθον Ἡσίοδος ἔπλασεν. B.

38. τελαμῶν· ὅτι ἐκ τελαμῶνων αἱ ἀσπίδες ἤρτηντο.
ἐπ' αὐτῶ· οὕτως Ἀρξίσταρχος. γράφεται δὲ καὶ
αὐτῶ. Α.

40. ἀμφιστεφές· ἀλλήλαις περιπεπλεγμέναι, διὰ
ἐνὸς ἀνθρώπου εἶναι, ἢ εἰς ἀλλήλας ἀπεσσεσμέναι. BL. 25
τὴν δὲ Ξενοκράτης μῆνιμα τὸ κόσμος φησὶν εἶναι. V.

ἔτιω αἱ Ἀρξίσταρχος σὺν τῷ θ, ἀμφιστεφές· κ'
ἐπομνήματα δὲ συμφωνεῖ, λέγων ἐν μὲν εἶναι σῶμα τῶ
κοιτος, κεφαλὰς δὲ τοῖς περιπεπλεγμέναις ἀλλήλαις. ἢ
τὴν δὲ οἱ χωρὶς τῶ ἰ γράφοντες ἐξ ἐκείνου, ἢ τῇ δ' ἐπὶ αὐτῷ
Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐξεφάνωται” (36), Α.

43. ἐλρετο δ' ἄλκιμα δῆρε· ἢ διπλῇ, ὅτι καὶ
τῆς Ἀλεξάνδρου μονομαχίας (II. 3, 338) τὸ ὅμοιον. Α.

44. ἔραν ὄν εἴσω· ἢ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῶ εἰς ἐρανῶν
κ' ὅτι ὅταν ἐπ' Ἀχιλλέως λέγῃ „ὡς τοῦ χαλκῶς ἔλαμψεν”
(II. 22, 32), νοητέον ἀπὸ τῶ δόρατος τὴν λαμπρότητα
ταυγείν· τὰ γ' ἄλλα χρυσῶ εἶχεν. Α.

45. ἐπὶ δ' ἐγδῆσαν· ὁ μόνον τῇ ὀπλίσει ἄλλοι
ταῖς διοσημίαις προφαντάζει τὸν ἀκροατὴν. BL.

ἢ διπλῇ, ὅτι διὰ τὸ μέτρον παρακίεσθαι τὸ γ'· τὸν
δῶπον ἔκ ἂν εἴποι γδῶπον. Α.

46. ἢ διπλῇ, ὅτι νῦν ἐνικῶς τὴν Μυκήνην, καὶ ὅτι
Μυκήναις τὰ Ἀγαμέμνονος βασιλεία, ἔκ ἐν' Ἀργεῖ, ὡς
νεώτεροι. Α.

48. ἵππεος εἰ κατὰ κόσμον· ἐντυλόμενοι τοῖς ἵπ-
ποις οἱ παρὰ τῇ τῶν ὀν τῶν ἵπποις ἀναμύων
αὐτῶς, ἐν ὅσῳ τῶς ἵππεος ἐκείνοι ἐκινῶσιν καὶ αὐτοὶ ἔκιν-
τοῖς πεζοῖς διακινῶσιν τὴν τάφρον. BL. κ' ἐκείνοι μετ' αὐ-
τοῖς καταλαμβάνουσιν ὅμα τῶς ἵππεος. V.

49. ἢ διπλῇ, ὅτι φανερώς πρὸς τὸν ἄνθρωπον οἱ πεζοὶ· ἀντι-
εἰλικα γ' τῶς ἵππεος. Α.

63. σκιάεντα; σκιάν παρέχοντα· ταῦτα γ' σσοκιάζει τὸν ἄερα. D.

65. πῶς; σημειεῖνται τινες ὅτι τῆτο ἀντὶ τῆ ὁλος. A.

67. ὥστ' ἀμνητῆρες; τὰς μαχομένους ξίφεσι καὶ δόρασι τοῖς θειλλέσιν διὰ τῶν δρεπάνων εὐκότως παρέκκασεν. BL.

ἐναντίοι ἀλλήλοισιν; τὸ παλαιὸν γ' οὕτως ἐβέριζον, ἰσὺ τῶν περὶ τῶν ἀρχόμενοι καὶ εἰς τὰ μέσα τελευτῶντες. BL.

68. ὁ γμον ὡς ὄλβον· τὰ γ' εἰς ὅς λήγοντα δισύλλαβα μονογενῆ; ἀρχόμενα ἀπὸ τῆ ὤ καὶ ἔχοντα δύο σύμφωνά ἢ πλείονα, βαρύνεσθαι θέλει, οἷον ὄκνος ὕμνος ὄρρος ὄστος ὄσθος ὄρρος. οὕτως καὶ ὄγμος. ἢ διπλῇ δέ, ὅτι τὸ ἐλαύνωσι τύπτουσι· καὶ τίθησιν ἐπὶ τῆς ἐκ χειρὸς πληγῆς τὸ ἐλάσαι. A.

τὸ δὲ ἐλαύνοντες πρὸς τὴν σύντομον ἀναίρεσιν. ἐν 15 πλατεῖ δὲ λήρῳ εἰκὸς εἶσι πολλὰς ἐργάζεσθαι. BL.

69. ταρφέα ὡς ὕδα· τὴν γ' ἐπιθετικὸν τὸ τοῖστον. τὸ εὐχερὲς καὶ δυσαρθρῆτον τῶν πιπτόντων δηλοῖ. ABL.

70. Τρωῆς καὶ Ἀχαιοί; οἱ μὲν ἐπὶ Διὸς, οἱ δὲ ἐπὶ Ἑριδος. V.

71. ἢ διπλῇ, ὅτι φόβον τὴν φρυγὴν· ὃν δὲ ἡμεῖς φόβον, δέος λέγει. A.

72. ἢ διπλῇ, ὅτι Ἀρίστωχος ὁ σμῖνῃ γράφει χωρὶς τοῦ ἑ· φησὶ γὰρ, ἢ τε τῶν Ἑλλήνων ὁσμῖνῃ καὶ βαρβάρων ἰσοκέφαλος ἦν· οἷον ἀμφοτέρων ἰσοκέφαλος ἦν ἢ μάχη 25 τῶν τε Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων. A.

ἄλλως. οὕτως Ἀρίστωχος, ἢ ὁσμῖνῃ τὰς κεφαλὰς ἴσας εἶχεν· ἰσοκέφαλος ἦν αὐτοῖς ἢ μάχη. ἄλλοι δὲ ἴσας δ' ὁσμῖνῃ κεφαλὰς ἔχον. A.

κατὰ μίαν εὐθείαν εἶχον τὰς κεφαλὰς, ὃ ἔστιν ἐξίσωτο 30 αὐτοῖς ἢ μάχη. D. ἰσοκέφαλος ἦν αὐτοῖς ἢ μάχη. λύκοι δὲ διὰ τὸ πρόθυμον καὶ κατὰ τὸ πληθὺς δρακόν· ὃ γὰρ λέων μόνος ἀγωνίζεται. BLV.

75. ἢ διπλῇ πρὸς τὴν ἐξῆς ἀθέτησιν· ὃ γὰρ ἦσαν ἐπὶ τῷ αὐτῷ πάντες οἱ θεοί. τὸ δὲ παρέσαν, τρίτη ἀπὸ τέ- 35 λυς ἢ ὀξεῖα· ἐκ δὲ τῆ παρῆσαν ἐγένετο. A.

ἔκκληται· δασύνει. τὸ γ' εἰ πρὸ τῆ εἰ δασύνει θέλει, ὅποτε μὴ ἐκ κλίσεως τρηγγῆται ῥήματος ἢ ἀπὸ προθέσεως. A.

76. σφοῖσιν; γράφεται οἷσιν. A.
ἐνὶ μεγάροισι καὶ δαίμοσι· οὐδὲ ὄρεῖν δυνάμενοι (ἐπομένοντες V) τὴν μάχην διὰ τὸ ἐλαθῆναι ἐπὶ Διὸς. θαυμαστὸς ἔν τῷ ἰσορροπῆσιν Ἑλλήνες, καὶ ταῦτα ἀπὸ δυστυχίας ὄντες· μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ περιέσσονται τῶν Τρώων. BL.

ἦχι; Ἀρίστωχος χωρὶς τῆ εἰ τὸ ἦχι. A.

78 — 83. ἀθετοῦν εἰχοι ἔξ, ὅτι ψεύδος· οὐ γ' δύναται πάντες τὸν Δία αὐτῶς βοήθοντα τοῖς Τρωσίν, ἀλλ' οἱ τῶν Ἑλλήνων βοήθοι. καὶ τὸ „ὃ δὲ νόστει λιαθεῖς τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο” ὡς ἐπὶ ταῦτα συνηθροισμένων 50 αὐτῶν λέγει· προεβλήθη δὲ „οἱ δ' ἄλλοι εἰ σφιν παρέσαν

θεοί.” ἀπὸ τε τῆ Ὀλύμπου καὶ παρεισάγει θεῶν τὴν ἐκ τῆς Τροίας μάχην, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Ἰδης, ὅθεν διὰ τῶν ἐξῆς μεταβαίνει εἰς αὐτόν. A.

τέως καὶ Ἀριστείδης ἠθέτει. παρὰ δὲ Ζηνοδότῃ 5 ἐγράφοντο. A.

79. οὐνεκ' ἄρα; ὅτι, εἰ μὴ ἐπεκότερι Τρωσίν, ἐλπίσαν ἂν οἱ Ἕλληνες. V.

81. τῶν ἄλλων ἀπάνευθε; βέλτιον τοῖς ἰσορροποῦν τὸ ἡμιεῖχον συντάττειν, ἵνα μὴ νόστει καὶ ἀπάνευθε 10 ταῦτα κέηται. A.

84. ἱερὸν ἡμαρ; ἱερὸν καλεῖται τὸ ἕως μεσημβρίας (ἕως ὥρας ἑκτῆς V), ἥνικα αἱ θυσίαι γίνονται καὶ πάντα. BLV. κλέφας δὲ ἱερὸν· καὶ γὰρ φησι „μικρότεροι νύκτες ἔασιν” (Hesiod. O. 730). V.

86. ἡμος δὲ δρυτόμος; ἄκρως τὸν καιρὸν ἐδῆσαν, ἀπὸ τῶν κατεργασμένων καὶ πῶσι γνωρίμων τὴν ὁλόν 15 σιν ποιησάμενος· ἔγω γ' ἦν ὥραις μετρητῇ ἢ ἡμέρᾳ. ὅπου ται δὲ ἢ ἀρετῇ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι ἐδὲ τῷ καιρῷ παρακαρῶσαι τῷ πάντα τὰ σώματα διαλύειν ἐκ τῶν ἔργων περὶ 20 κόπι. ABL.

δεῖπνον τὸ ἐσθινὸν ἄριστον· εὐθέως γ' μετὰ τὸν ὕπνον αἴσιν λαμβανέσης τῆς ἡμέρας ὁ ἐλοτόμος ἐπὶ τὸ ἐσθινὸν ἄριστον ἐρχετο. BL. ὅτι γ' τὸν ἐσθινὸν καιρὸν δηλοῦσας ἐξ ὧν κατὰ τὴν Πατροκλείαν φησὶν „ἄφρα μὲν 25 λιος μέσον οὐρανόν, τόφρα μὲλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦναι το” (Il. 16, 777). V.

ὅτι Ζηνοδότος γράφει δόρπον. οὐ λέγει δὲ δεῖπνον τὴν ἐσπερινὴν τροφὴν τῶν, ἀλλὰ δεῖπνον καλεῖ ὃ ἡμῶν ἄριστον, καθ' ἣν ὥραν καὶ ὁ δρυτόμος ἀριστοποιεῖται, ἥντιν 30 ὁ ἐλοτόμος, ὁ ἐυλοτόμος· δρὸν γ' ἐκάλεον οἱ παλαιοὶ ἀπὸ τῆ ἀρχαιοτέρου πᾶν δένδρον. A.

87. ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας; διδάσκει μετὰ τὰς πόνας ἐμπορεῖσθαι οἰκίαν πρὸς τὸ εὐδρεκτόν. B. ὡς καὶ Σωκράτης πολλὰ περιπατήσας ἐσπέρας πρὸς τὸν ἐρῶμενον 35 „τί τρηκιάδε ὦ Σώκρατες;” ὅπου ζητεῖν ἔφη. V.

ἐκορέσσατο; ἀντὶ τῆ ἔκτασιν. V.

88. ἄθος· δασυνέον· τὸ γ' αἰ πρὸ τῆ εἰ ὃν, καὶ μὴ ἔχον σεσητηκὴν ἔννοιαν ἢ κρᾶσιν τινα, δασύνει θέλει, σεσητηκὴν μὲν ἔτι, κατὰ κρᾶσιν, ἀδαῖς ἀδρανὴς ἀδρανῆ 40 μὴ ἔτι, δὲ ἔχον ἀδρὸς ἀδινὸς Ἀδρίας. διὸ καὶ τὸ „Ἀδριακὴ κρεῖττον ἐστὶ δασύνειν, ἵνα καὶ παρὰ τὸ ἀδεῖν τῇ δαίμονι ἐτεμολογηθῇ. A.

90. σφῆ ἀρετῇ; λέγει ὅτι κεκοπωμένοι ἦσαν τοῖς ὤμασιν, ἀντιτάσσονται δὲ τῷ κόπῳ ταῖς ψυχικαῖς ἀρε- 45 ταῖς. BL.

91. κεκλόμενοι ἐτάροισι; διδάσκει ὡς καὶ τοῖς δεινοῖς τὸ φιλάλληλον πέφυκε σώζειν ἡμᾶς. A. τοῖστον δὲ οἱ Ἕλληνες „ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν” (Il. 3, 9). V.

ἂν δ' Ἀγαμέμνων; γράφεται ἐκ δ' Ἀγαμέμνων. A.

92. πρῶτος θροῦσ'· ἀποτυχὼν γὰρ Ἀχιλλεύς ἢ λαμπρὸς εἶναι θέλει ἢ εὐκλεὺς ἀναιρεθῆναι. BL.

Βιήνορα: Ἀρίσταρχος Βιάνορα. Α.

93. αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον· ἐν κεφαλαίοις εἰπὼν ὡς ἀνέστη, τὸ πῶς ἐπάγει κατὰ μέρος. διὰ δὲ τῶ φῶν τῷ δευτέρῳ ἐδήλωσε καὶ περὶ τοῦ πρώτου· εἰπὼν γὰρ ὡς ἔξ ἡπίων κατεπάλμενος ἀνέστη, δηλοῖ ὡς ὁ πρῶτος ἐπιβεβηκὼς τῷ δέσῳ περὶνεται. σύνδρα ὅν ἀναιρεῖται, ὡς καὶ τῇ Διομήδεος ἀριστείᾳ. BLV.

ἢ διπλῇ, ὅτι τὸ ἔπειτα ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα. πρὸς τὸ 10 αὐτὸν ἔπειτα Ἄλλος τε μέγας (Π. 9, 169). Α.

94. κατεπάλμενος· ἢ διπλῇ, ὅτι δύο προθέσεις παραβλήθη, κατὰ, ἀπὸ, τῆς ἐτέρας ἀρκέσεως. Ζηρόδοτος δὲ ἀντίον καὶ Ἀριστοφάνης. Α.

95. τὸν δ' ἰδὼς μεμαῶτα· δῆλον ὡς φερόμενον 15 ὑπὲρ τῷ ἀδελφῷ. καὶ βοηθῶν φρονεῖται. Α.

ὅσα ἐπὶ ἀνοχῆς ἐστὶν ἡ μάχη, εὐρίσκομεν παραπλάσσον- τας καὶ τὰ γυμνά· ἢ ὅ' εἶδε γυμνωθέντα (Π. 12, 389) καὶ ἄλλα πολλὰ· ὅσα δὲ ὀξυλαβείας χρεῖα, πρὸς τὸ ἀνώσασθαι μόνον αἱ πληγαί. Α.

μετώπιον· τὸ μεταξὺ τῶν ὤπων, ἐπάνω τῆς ῥινός, ὡς μεταμάχιον. V.

97. ἐγκέφαλος δέ· ἢ διπλῇ, ὅτι Ἀπολλώνιος ποιεῖ ἐγκέφαλόνδε, καὶ τὸν ἐξῆς ἀδειεῖ. Α.

98. πεπάλανκτο· διαβόλητο, ὡς τὸ „παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ" (Π. 5, 100) καὶ „λίθον δὲ παλάσσειο χεῖρας" (Π. 20, 593). φησὶν οὖν τὸν ἐγκέφαλον ἐμπεπλησθαι τοῦ αἵματος· σφηνγομένη γ' τῷ δόρατος ὑπὸ τῷ ὀσέον, ἔξω αἵματι προελθεῖν τὸ αἷμα, ἔσω δὲ συνάγει, καθάπερ ἐπὶ τῶν πληγέντων λίθῳ, διὰ συντριβὴν μὲν τὰ ὀσῆα, μὴ δια- 20 ρεῖν δὲ ἢ ἐπιγνάμει, ἐντὸς χεῖται τὸ αἷμα τῆς ἐξω φορῆς ἀργόμενον. ABL.

γράφεται κεκίνητο, ἀλλ' ἔκ εἰκὸς συνδεδεμένον τῷ δέσῳ τὸ δόρυ κινεῖν τὸν ἐγκέφαλον. V.

100. ἐπεὶ περίδρασε χιτῶνας· ἐπειδὴ, φησὶ, τοὺς 25 ἐπὶ τοῖς εἴθεσι αὐτῶν χιτῶνας ἀφελαιτο, γυμνὸς καὶ φαι- νομένης τῆς νεκρὸς κατέλειπε. AD. ἢ διπλῇ δέ, ὅτι ἐν τισὶ γράφεται ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα. ἔσονται δὲ αὐτοὶ οἱ νεκροὶ τοῖς εἴθεσι παμφαίνοντες· δὲ λέγει δὲ τῷτο, ἄλ- λὰ τὰς ἐπὶ τοῖς εἴθεσι παμφαίνοντας χιτῶνας. Α.

οὐ συνάπτει Νικάτωρ, ἀλλὰ τὸ παμφαίνοντας δη- λῶν φησὶ τὸ νέον αὐτῶν. Πῶς δὲ τὰ εἴδη περιφαίνον- τας. οἱ δὲ ὄλον, εἴθεσι παμφαίνοντας χιτῶνας. BL.

101. βῆ δ' Ἴσον· Ζηρόδοτος ἔξω τῷ ρ. βῆ Ἴσον, μὴ ἐμφέρει δὲ φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος νῦν ἐν τοῖς Ποσειδῖππος 45 ἐπιγρῆμασι τὸν Βήριον, ἀλλ' ἐν τῷ λεγομένῳ σωφῶν εὐφύει. ἄλλογον δὲ φησὶν ἐλεγχόμενον αὐτὸν ἀπαλεῖναι. Α.

Ποσειδῖππος Βήριον ὅφ' ἐν. Ἡρωδιανὸς μόνος καλεῖ τὸ βῆρ. Ζηρόδοτος δὲ χωρὶς τῷ ρ', βῆ Ἴσον τε. V.

ἄλλως. κατὰ διάστασιν ἐστὶ, βῆ ἴσα, εἴτα Ἴσον τε καὶ 50 ἄντιφον· τὸ μέντοι ἐπιφερόμενον ἐν τῇ συντάξει ἐν με-

τοχῇ ὁφείλει κατακλείεσθαι ἔξεν ἀρίξων, ὡς δεικνύται ἐν τῷ περὶ συντάξεως (1, 32 p. 66, 5). Α.

102. ἐπὶ τὸ γνήσιον βραχὺ διασαλτέον· καὶ γ' σαφέ- ρερον τὸ ὅπως χωρῆσιν, ἡμφω εἰν ἐπὶ δέσῳ, καὶ ἀδια- νόητόν ἐστι τὸ συνάπτειν νόθον καὶ γνήσιον ἡμφω. Α.

103. ἔδοντας· Ἀριστοφάνης ἔδοντι. Α.

ἐμμενωτόν· ὅτι ἄτος ὁ εἶδος πρὸς τὸ πρῶτον ἀπαντᾷ, νόθον καὶ γνήσιον· ἐδήλωσε γὰρ φιλοτέχνως διὰ τῆς ποίσε- 5 ὁ νόθος ἦν. BL.

101. ὡ· ἢ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ὅν. μήποτε δὲ πεπλάνη, γεγραμμένη τῷ ὅ ἐπ' ἀρχαίᾳ σημασίᾳ ἀντὶ τῷ ὡ, προαίτις τὸ ὅ· ἔστι γ' περὶ δυεῖν ὁ λόγος, διὰ καὶ ἐπιφέρει „καὶ γὰρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶν". καὶ ὅτι οἱ μα- χόμενοι παραβύται ἦσαν. Α.

καὶ ἐν τέτοις ἢ ποικιλία δοῦται, ὡς καὶ περὶ Ἀνκάο- νος. V. ἐφ' ἐκάστῃ πλῆκτοντος ἢ γένος ἢ τέχνης ἢ ἡμέρας πτώ- ματος δηλῶν ποικίλλει τὸ ὑποκείμενον. BL.

105. μόσχοισι· οὐκ ἀπίθανος ἢ μεταφορά, ἀπὸ τῶν ἀπαλῶν ἐστὶ βοῶν ἐπὶ τὰ τρυφερά τῶν φυτῶν ἀγομένη. BL. 20 λόγους· φησὶ τινί, ὃ ἡμεῖς κύνινον καλῶμεν. Α.

ἐδόκειαισε ταῖς νέαις καὶ ἀπυλῆς λόγοις καὶ βλαβήμοσι. λόγος δὲ ἱμαντῶδες τι φυτὸν καὶ ἀπυλόν, ὃ καὶ οἶον καλῶ- σιν, ἔξ ὃδ' καὶ τὸ οἰοῦμαι. τινὲς δὲ αὐτὸ καὶ ἄγρον καλῶ- σιν· ὃ γ' αὖτε καρπὸς ἐδιδόμενος ἀφανιστικὸς ἐστὶ τῆς γο- 25 τῆς· καὶ οἱ ἱερεῖς δὲ τῷ φυτῷ τῆς τὰς κέρας τῇ αὐτῶν κλῆν ἐποτιθέουσιν ὡς φησὶν τινα δένανιν ἔχοντα πρὸς ἀγρίαν· διὸ καὶ ἄγρος ἐκλήθη. Α.

106. ποιμαίνοντ'· ἢ διπλῇ, ὅτι τὸ πλῆρες ποιμα- 30 νοντι. Ζηρόδοτος δὲ τοῖς δέχεται ποιμαίνοντα· καὶ γὰρ ὅν ποτε γράφει. Α.

ἔθος ἦν τοῖς πύλαισις κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν βου- κολεῖν ἢ ἵπποφορβεῖν καρτερίας καὶ ἀσκήσεως ἕνεκεν. Β.

109. ἄντιφον· ἢ διπλῇ, ὅτι ἐπανέστησε τὸ ὄνομα διὰ τὸ προειρηκεῖν δύο· καὶ πρὸς τὸ πρότερον ἀπῆντησιν, 35 ἵνα σαφηνίσῃ κατὰ τίνα τρόπον ἐκάτερος ἐλήθη. Α.

110. σπερχόμενος δ' ἀπὸ τούτων· ἐδόθησαν ἐπι- σαρκάζειν τοῖς ἐπισήμοις τῶν φανερομένων, ὡς Ὁδρανέ (Π. 13, 374). νῦν δὲ ἐπὶ τῷ δέσῳ ἐστὶν ὁ καιρὸς, ἡμφω δηλοῖ, καὶ ὡς ἐπεγίνωσκεν αὐτὸς, καὶ ὡς ὁ καιρὸς ἐκείνῳ λαλεῖν. BLV.

111. ἢ διπλῇ, ὅτι σφε ἀντὶ τῷ αὐτῷ· καὶ ἐκ ἐστὶ περὶ 40 ἐνδὸς ὁ λόγος. ἢ δὲ ἀναφορὰ πρὸς Ζηρόδοτον (104). Α.

113. ὡς δὲ λέων· εἰς τὸ δυνατὸν καὶ βασιλικὸν Ἀγα- μέμνονος ὁ λέων παρελήθη. ἢ δὲ παραβολὴ πρὸς τὸ μὴ δύναιτο τῇ ἐκείνων ἀναιρέσει βοηθῆσαι τίνα τῶν Τρώων. 45 ἵαν δὲ ἐστὶν ἐμφορεσάτη· νεβροὶ γ' οἱ νέοι Πριάμειοι, μή- τηρ οἱ Τρῶες, προθυμίᾳ μὲν τῶν νεβρῶν ὑπερέχοντες καὶ κηδεμονίᾳ, κατεπτηχότες δὲ. πιθανῶς δὲ ἐκ ἐπ' ἄλλων τῶτο παρελάβειν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν Πριάμου παίδων, ἐφ' οἷς εἰκὸς τὴν μὲν προθυμίαν τῆς τιμωρίας ἀποδρατέραν εἶναι, ἀδύ- 50 νατον δὲ τοῖς Τρώσιν ὑπάρχειν. BLV.

Ἀριστοτέλης δύο φησὶ τίςτιν τὴν ἔλαφον. V.

114. ὁ ἡϊδίως συνέαξε: πρὸς τὸ εὐθλασον. ἐπὶ δὲ βοὸς „ἐκ δ' ἀνχέν' ἔαξε" (175). V.

115. εἰς εὐνὴν: τὴν τῷ λέοντος ἰδίαν, ὅπερ ἀγνωστὸν αὐ- τὸς εἶρηκε. καὶ τὶτο δῆλον ἐτέρωθεν „ὥς δ' ὅπου" ἐν ξυ- λόχῳ ἔλαφος κρατεροῦτο λέοντος νεβρὸς κοιμήσασα νεγρε- νίας γαλαθηνάς· ὁ δὲ τ' ὠκα ἐν εἰσῆλθ' ἐννῆν" (Od. 4, 335). ὁ γ' λέων ἐδέποτε κοίτην ἔλλεε ἐρεντῇ ζῶν, εἰ μὴ κατὰ τινὰ τύχην. BL.

ἀπαλόν τέ σφ' ἤτορ ἀπηύρου: ἔτιωσ Ἀριστοτέλης καὶ Ἀντίπατρος ὁ ἱατρὸς συναΐξεσθαι φασὶ τῷ σώματι τὴν ψυχὴν, καὶ συμμιεῖσθαι πάλιν. BLV.

τῶτο ἐκίνησε τὸς Στωϊκὸς καὶ Ἀντίπατρον ἐν τῷ περὶ ψυ- χῆς δευτέρῳ λέγειν ὅτι συναΐξεσθαι τῷ σώματι ἢ ψυχῇ καὶ πάλιν συμμιεῖται. Leid.

116. εἴπερ τε τέχῃσι: ἡ διπλῇ, ὅτι δύναντο ἐκατέρως ἀναγινώσκουσιν, καὶ κατὰ διαβολὴν τέχῃσι καὶ τετύχῃσι ὡς ἐλέγχουσι. A.

117. αὐτὴν γὰρ μιν: ἵνα μὴ δοκῇ χαρίζεσθαι Ἑλλήσι, ἀλλ' ὁδῶν τῇ παραβολῇ τὸ ἀγενὲς τῶν Τρωῶν δηλοῦν. BL.

119. ἐπὶ τὸ σπεύδουσα καὶ ἐπὶ τὸ ἰδρῶνουσα βραχὺ διασπλῆναι μᾶλλον γ' ἐμφαίνει. V.

121. ὅπ' Ἀργεῖοισι: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆς ὑπ' Ἀρ- γείων. πάλιν δὲ τὸ φέροντο ἀντὶ τῆς ἔρενον. A.

πρὸς τὸ φιλόλληλον τῶν Ἀχαιῶν. V.

123. δαΐφρονας: ὁ πολεμικὸς, ἀλλὰ τῇ βελῇ τὸς πολε- μίας μόνον διεκρίνοντος. γράφει δὲ καὶ κακόφρονας. BL.

Ζηρόδοτος ἀντὶ τοῦ δαΐφρονας γράφει κακόφρο- νος, ἐντελῶς. A.

ὅς ῥα μάλιστα: ὡς καὶ ἄλλων αὐτῷ συμπρατιόντων. ἐπάγει δὲ καὶ αὐτῶν τὸν ἀκροατήν, καὶ ἔστιν ὥσπερ νυμ- σεως ἔργον τὸ εἰς τοὺς ἀδικηθέντας ἐμπεσεῖν. ἐμπεσεῖ δὲ τὸ διήγημα, πρῶτον μὲν τὴν αἰτίαν εἰπόν, εἰτα τὸ εἴασκεν ἐπαγαγών. BLV.

124. ἡ διπλῇ, ἐπεὶ πρὸς τὸ σημαίνον μὲν ἐστὶ τὸ λεγό- μενον, χρυσὸν δῶρα. δύναντο βραχὺ διασπλῆναι ἥτοι ἐπὶ τὸ χρυσόν ἢ ἐπὶ τὸ δεδεγμένον. A.

127. ὁμῶς δ' ἔχον: ὁμῶς ἐπεχείρουν κρατεῖν τοὺς ἵππους διὰ τὸ ἐκφεύγειν τὰς ἡνίας. A.

ὁμῶς τῷ Ἀγαμέμνονι, ἀντὶ τῆς ἐν ταῦτο. διὰ δὲ τῆς φύ- γον ἡνία καὶ τῆς κυνηθῆσθαι αἰτίαν δίδωσι τὴν ταραχὴν- τας περιπεσεῖν Ἀγαμέμνονι· διὰ γ' τὴν ταραχὴν καὶ ἀση- πείαν τῶν ἵππων συμπλέκοντο αὐτῷ. BL.

ὅπως καὶ λόγον προέμενοι διδάσκουν τὰ περὶ τῶν πατρῶς. V.

128. σφέας: ἡ διπλῇ, ὅτι τῇ υἱατικῇ ἀντὶ τῆς γενι- κῆς, ἀντὶ τῶν αὐτῶν. A.

φύγον: ἔτιωσ Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ φύγεν. A.

129. ἐναντίον: ἔτιωσ ἐναντίον. A.

130. ἡ διπλῇ, ὅτι δυοδεκασέλλατος ὁ εἶχος, καὶ σπανίως χρῆται, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσεύῃ „τὸ δ' ἐν Μεσσηνίᾳ ξυμβλήτην ἐλλήλοιν" (Od. 21, 15). ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς ἐπὶ κρισιν τῆς συ- χοποιίας, ὅτι ἐντελεῖς τῇ κατασκευῇ δοκεῖν εἶναι οἱ τοιῶ-

τοι. καὶ ὅτι τὸ γυναζέσθην καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ ἐκ- τενον. A.

τὸ δ' αὐτ' ἐκ δέφρα: καὶ τὸν τὸ τῆς διαθήσεως. ἵνα ἵκετεύσῃ δύο, καὶ περὶ ἐποχόμενοι ἄρματι, ἅδ' ὅτι ἐν τῇ 5 φυγῇ προνοούμενοι. BL.

131. ἄξιόν: καὶ τὶτο προσαγωγὸν ὡς ληφόμενον ὅσα βί- λευ. εἰς εὐσέβειαν δὲ ἡμῶς παρακαλεῖ, τὸν ἐξ ἀσεβείας χρο- ματισόμενον ἐρίσκων τῶν παιδῶν, δὲ ὅς καὶ μάλιστα συνή- τὸν χρυσόν. BL.

132. πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο: οὐδείς Ἑλλήνων τοιοῦτος· εἰσι γ' πλούτω μᾶλλον ἢ δυνάμει ἐναβρονόμε- νοι. BL.

Ζηρόδοτος πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχῳ πατρῶς. A.

134. δύο εἰσι τὰ ἐναντιόμενα, τὸ θάλειν καὶ τὸ δύναν- ὅπερ ἄμφω προβάλλοντο· τὸ γ' χαρίζεται ὡς μὴ ποιῶ- σόντων αὐτῷ αἰσθῆσιν τῶν δώρων. ἀνοήτως δὲ τὸ πατρῶς αὐτὸν ἐπομνησκέσθαι. BL. καὶ τὸ χρυσόν, ὁ παρ' Ἀλέξαν- δρος δῶρον ἔλαβεν. V.

135. ζῶας: Ἀριστοφάνης ζῶας. AV.

137. ἀμείλικτον: ἀπὴρ καὶ σκληρὸν καὶ ἀπαράκλητον καὶ ἀφιλόπονον καὶ ἀπληγὴ καὶ ἀδυσώπητον. A.

ἀμείλικτον μὲν ἑαυτοῖς, δικαίαν δὲ. BL.

138. εἰ μὲν δ' ἡ: εἰρωνικῶς τῷτο φησὶν ὡς δὴ φάσιν παλαιῶς μνησθῆναι τινὰ ποιούμενος. BL.

δαΐφρονας: καὶ τῶτο ἐν εἰρωνίᾳ φασὶν γ' γινώσκον- εἰσεργάζων εἰς Τρώας διήγειρε πολέμῳ. εἰ δὲ καὶ τὸν πολέ- μικὸν δηλοῦν, κατ' εἰρωνίαν καὶ τῶτο, ὅτι τὸς ἐν σπονδαῖς ἀριζομένους κτείνει παρήγει ὥσπερ τι γενναῖον ποιεῖν δα- κῶν. BL.

Ζηρόδοτος γράφει κακόφρονας. V.

140. ἀγγελλῆν: ἀντὶ τῆς εἰς προεβίαν. δύο δὲ σημοί- νει ἡ λέξις παρὰ τῷ ποιητῇ, τὸ ἄγγελμα, ὡς ἐν τῷ ἄγγε- λῆν εἶποιμι περίφροσι Πηλεοπίῃ" (Od. 15, 315), καὶ τὸν ἄγγελον ἥτοι τὸν προέβην, ὡς ἐνταῦθα „ἀγγελλῆν τῷ θόντῳ σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσσῇ." ABD.

μετ' ὀνόματος εἰρωνικῶς ἐλθόντι (ἥκοντα L) παρὰ τῶν τῶν ἀνθρώπων νόμων φονεῖν ἐπεχείρησεν. BL.

141. ἔμεν: δασύντεον τὸ γ' εἶναι καὶ ἀφέναι παραγο- γῶς γέγονεν ἔμεναι, ὡς τὸ θέναι θέμεναι. A.

142. τῶ πατρῶς: ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει τὸ πατρῶς. ἔστι δὲ ἐνικὸν τῆς ἐαυτοῦς ἢ τῆς ἐαυτοῦ, ὅπερ ὅχι μόνον. ἔλλειπει δὲ ἡ πρόθεσις, καὶ ἔστιν ἀντὶ τῆς περὶ τῶ πα- τρῶς. τινὰς μέντοι φησὶν Ἀρίσταρχος σφῶ πατρῶς, αὐ- τὸς δὲ τὸν πατρῶς. AV.

45 λώβην: ἥν ἐλωβήσατο εἰς Ἑλλήνας. διδάσκει δὲ ὅτι τὰ πατέρων καὶ πατρὶς φυλάττανται. BL.

144. ὁ δ' ὑπτιος: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀπὸ τῆς πληγῆς, ἐν ἐπὶ τὴν πληγὴν πίπτει. A.

Ἀρίσταρχος ἔδρας ἔρεισεν. A.

οὐδὲι ἐρείσθη: ἔτιωσ αἱ Ἀρίσταρχος. V.

145. ἀπόρουσε: ἑωρακῶς τὴν ἀπώλειαν τῆς ἀδελφῆς. V.

146. Ἀρίσταρχος πλῆξας. Α.

πλῆξας αἱ πλείους. V.

οἰκία ἢ κόλασις τῇ τῷ πατρὸς ἀδικήματι κεφαλὴ τε ἢ ἀποτίμειν ἢ ἡθελῆσαι γινώσκον ποινήν, καὶ χεῖρας αἱ χερσὶν ἔλαβον. BLV. ὡς καὶ Πάνδαρος τιμωσκέει διὰ τῆς γλώττης (II. 5, 292), καὶ ὁ Ἀοκρὸς Αἴας ἐν τῷ ἀγῶνι λοιδοροῦσάμενος Ἰδομενεύα ὄνδρον τὸ εἶμα πληροῦται (II. 23, 777). N.

147. Ὀλμον δ' ὤς: Ὀλμον δίκην εἶασεν αὐτὸν εἶναι καλῶς. Ὀλμος δὲ ἐστὶ κοῖλος λίθος, εἰς ὃν κόπτεισιν ὑσπρία καὶ ἄλλα τινά. AD. ἢ διπλῇ δέ, ὅτι ὑπᾶξ ἐνταῦθα κέχρηται ἢ ὅτι ἐν Ἰλιάδι ἐντελέσει κέχρηται λεξιδοίς, οὐ μόνον ἐν Ὀδυσσεύῃ, γοῖκος (Od. 19, 28) καὶ λέχρου (ib. 34). πρὸς τὰς χωρίζοντας. A.

ὁ κυλινδρῶδης λίθος οὗτω καλεῖται, ὃν ἡμετέροις καὶ τὸ σκῆτος ὁ Ὀλμος. ἐστὶ δὲ καὶ ἕλιν καὶ λίθος ὁ Ὀλμος. διὲ δὲ πᾶσιν ἔξαιρεται τὴν ὕψους τῷ αὐτῷ τῷ πολέμῳ. καὶ ὅσῳ μὲν δυνάμει ποιεῖ, ἡσυχάζει καὶ ἐμμενῇ μέγεθος· εἰ δὲ Μεγέλαος ἦν, πυκνοῦντο ἂν αὐτοῦ κατεργάζεσθαι, εἰ ἔπερ ἑαυτῷ πικρὸς ὢτος ἰσχυρῶς. BV.

149. εἰς τὸ Ἀχαιοὶ τελεῖα, καὶ τὸ ἔξης ἀσπένδετον· τῷτοις γ' ἔπειτα ἐν αὐτῷ μεταβύσσειν. V.

150. περὶ μὲν: πολλὰ βλῆτιον ταῦτα ἀφ' ἑτέρους ἀρχῆς ἀναγινώσκουσιν καὶ γ' ἡ προῤῥησις διάνοιμι πεπλήρωται, καὶ τὸ ἰσχυρῶς τῷ ἐνέφρουν. καὶ ἄλλως ἀσπένδετοις ἐπὶ τῶν μεταβάσεων ἴσεται. A.

Ἀγαμέμνων δὲ περὶ ὧν ἱππῆας ἀναίρεται καὶ σπένδο. V.

151. ὥρτο κορίνη: ὁ γ' κοροστικός κόρις ἐστὶν ὥρμη- μὲν, ὅπερ ἄλλως ἐνταῦθα ἡράζει. BL.

152. τὸ ἐκ περὶ δὲ δέναν καὶ τοῖς ἡγεμόνοις καὶ τοῖς ἐπο- μένοις συντάττεσθαι· μᾶλλον δὲ τοῖς ἡγεμόνοις διὰ τὸ τοῦ ἑρῶος ἱπποβατῶν. A.

153. χαλκῷ δηϊῶντες: ἦτοι τοῖς ἐπιστάτοις κό- ποντες τὴν γῆν, ἢ οἱ συντακτοὶ τῶν τῶν „περὶ μὲν πε- ρὶς ὄλεον, ἱππῆας δ' ἱππῆας” οἱ γ' (οὐ γ' οἱ D) τῶν ἱπποῶν πῶδες χαλκῷ ἐκτεμνοσκον. AD.

τὸ ἔξης ἱππῆας δὲ ἱππῆας ὄλεον χαλκῷ δηϊῶντες. διὰ μέσῃ δὲ τὸ ὑπὸ δὲ σῆν. V.

154. Ἀργεῖοι σὶ κελεύων: ἐμὲνον αὐτὸν ἀριστεύοντα ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐνδοκίμησιν αὐτὸν γινόμε- νον. BL.

155. ὁ ἕλιν: πολυέλιν, ἀφ' ἧς ὁδεῖς ἐξυλίσσεται, ἵνα πλῆθος ἔχῃ ἕλιν. καὶ ἐκ παλαιῇ τμηθεῖσα ξηροτάτη καὶ πρὸς καὶ σῆν ἱπποδαμία ἦν. A.

Πορφυρεῖς ἕλιν οἱ μὲν τὴν πολυέλιν ἀποδε- δώκουσιν, οἱ δὲ τὴν ὁμόελιν. δηλοῖ γὰρ, φασί, τὸ αὐ καὶ τὸ ὁμοῦ, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀκόλουθος (ἐστὶ γὰρ ὁμοκλειστος) καὶ ἑρῶοι, ἕμα βορῶν, καὶ ἕμαχοι, ἕμα λυγρῶ. ὅπως καὶ ὄλεος καὶ ἕμαχοις ἢ ὁμόλεος καὶ ὁμόκοις. καὶ ἕλινος ὅν ἢ ὁμόελος διὰ τὸ πυκνόν. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἕλινος λέγειν ὅσον ἕλινος κατὰ σῆν τῷ ἕλιν (ἐπάγει γ' „οἱ δὲ τε θάμνοι πρὸς

ἕλινος πῖπτεσιν”) ἀλλὰ κατὰ σῆν τῷ ἕλινος, ἵνα ἢ ἕλινος ὅλη ἐξ ἧς ὁδεῖς πῶ ἐξυλίσσεται, τοῦτοις ἀφ' ἧς ἕλινος ὁδεῖς ἐκοίσε. καὶ ἢ ἕλινος δὲ καὶ ἢ ἕλινος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, κυρίως ἢ παρθενική λέγει, παρὰ τὸ λέγειν ἕλινος μὲ, μεταχρῆν μὲ καὶ καί, παρὰ καὶ λέγει „κοροστικός ὄλεος,” τῆς ἐκ παρθενίας, ἀλλ' ἢ λέγειν ἕλινος μεταχρῆσθαι. λοιπὸν δ' ἢ κατὰ σῆν καὶ ἐπὶ τὰς ἄλλας μεταχρῆσθαι, ὡς περ κυρίως τὸ ἀλεξῆσαι τὸ ὑπὲρ τῶν ὄλεων βοηθεῖν λέγει γ' „ἕλινος, ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ὄλεος καὶ νῆμα τέκνα προ- φρονέως ὅροιθε” (II. 17, 223). λοιπὸν δὲ ἐν κατὰ σῆν γέγονεν ἐπὶ τῷ ὅπως σῆν σῆν, καὶ τὸ αὐτὸν δὲ πῶρ ἐκ ἐστὶ τὸ μεγαλοδύλον, ἀλλὰ τὸ ἀδολοποιόν, ἐξ ὁσημαίνε τὸ ἀφανισκόν. οὕτως γοῦν ἔφη „σὺ δὲ κτείνεις αὐτὸν ἕλινος” (II. 21, 220), ἀφανίζων καὶ ἀδύλινος ποῦν. ὁ κακῶς δὲ καὶ ἕλινος ἀδύλινος ἀποδίδωκε τὸ ἐξ ἀδύλινος ἐμπεσόν. ἢ παρα- βολεῖ ἂν πρὸς τὴν συνέχου τῶν πειτόντων· τί δ' ὁδεῖ- ρον ἢ ἐκινητότερον πυρὸς; BL.

ἢ διπλῇ πρὸς τὴν ἕλινος, ὅτι πολλὰς ἐκδοχὰς ἔχκει. οἱ μὲν γ' τὴν θροῦδην ἀποδιδώκουσιν, οἱ δὲ τὴν πολυέλινος. 20 βέλινος δὲ ἀφ' ἧς ὁδεῖς ἐξυλίσσεται, ὡς Ἡσίοδος „τῆλε γ' ἕλινος κατεπείθετο κίλινος νῆων.” A.

156. ἐλινος δὲ: σημαντικῶς τῷ ἀνὸματι χρῆται· δηλοῖ γ' τὴν μετὰ ἐλινος καὶ περιεργῆς τῷ πυρὸς κίλινος. εἰς ἐλινος δὲ καὶ ἕλινος ἐπιγενομένης φησὶ. BLV.

157. ἀμύνοι: οἱ ἀμύνοι τῶν, παρὰ τὸ θάμνι καταφ- κτείνεσθαι αὐτῶν, ὅ ἐστι πυκνῶς. οἱ δὲ τὰ χαμαὶ ἕλινος καὶ πολυ- κλάδα φησὶ. AD.

158. πρὸς ἕλινος: τῶν γ' ἐπογείων ὁ δύναιται τοσούτων ἕλινος. BL.

Ἀρίσταρχος ἔγχεος ἀναγινώσκου ἐπειγόμενοι, ὡς τῶ- πτόμενοι κατὰ γ' τῶν θάμνων καίται. A.

159. καὶ ἕλινος: ἀπὸ μέγας ἀνθρωπῶν. αἱ δὲ ἀνθρωπῶν. D.

160. φεῖν γῆν: τῶν γ' αἰών τῆς ἀσώτου αὐτῶν ἀπολείας, ὅτι ὁδεῖς ἀνδριζόμενοι ἀνθρώπων. BL.

161. καὶ ἕλινος: λέγει ὁ τεχνικός ἐν τῷ ἐπομῶματι τοῦ περὶ παθῶν Αἰδίου· τὰ ὁδεῖσιν ἕλινος ἐκδύλινος τὴν ὁδεῖ- νομένην συλλαβὴν, ἀνατίπτει τὴν ὁδεῖσιν ἐπὶ τὴν ὁδεῖσιν συλλαβὴν, καὶ ἐπὶ ἢ ἢ ἐκδύλινος συλλαβὴ ἢ ἕλινος τὴν ὁδεῖσιν βραχέα, ἢ δὲ ὁδεῖσιν συλλαβὴ φάσει μικρά, τῷ τῶν καὶ πα- 40 ραγῆματι γῆν περιεργῶν. περισφῆ γῆν τὸ δῆλον (δὲλ. Heyn.). ἐν δὲ τῇ Ὀμηρικῇ προσώδις ἐναγίαν τῶν. A.

κροτάλλινος: ἀντὶ τῶ ἐλινος ἕλινος ἐλινος. D.

162. ποθῶντες: νῆν συνέθηκε τοῖς ἱπποῖς. V.

διασῆματα παρῆκει, ὡς καὶ τῶν ἄλλων μηχανισμῶν, ὅτι ἐπράττειτο αὐτὰ ὅτι αὐτῶν διὰ τὴν καὶ βασιλείας προτρο- πῆν. V.

163. γόπεισιν πολλὰ φιλίτροι: μᾶλλον ἐπὶ τῶν (ἀρχαιοπρεπῶς V) ἔφησεν ὅτι φιλίτροι ἦσαν τοῖς γυναι- κῶν ἀνέκδοτον, ἢ ταῖς γυναιξὶν ὅτι ἐξόν. ἢ τοῖς μὲν γυναι- 50 κῶν, ταῖς δὲ γυναιξὶν οὐ. BLV.

164. ἐκ βελῶν: ἢ ἐκ νῦν ἐλινος εἶναι ἀντὶ τῷ ἐλινος

κεῖται. οὕτως οὖν καὶ ἐν Ὀδυσσεύᾳ κεῖται „θάνατος δὲ τοι ἔξ ἄλλος αὐτῷ“ (11, 134). Α.

ἀντὶ τῷ ἔξω τῶν βελῶν. ἐντέχνως δὲ ἔχει καὶ ταῦτα. τὸ τε γὰρ παρόντι ἐλαττωθῇ Ἀγαμέμνωνι οὐ συμφωνον τῇ ποιήσει, τὸ τε περιφράζειν αὐτὸν δὲ τῆς θρασυτήτος Ἐκτο- 5 ρος. καλῶς ἐν τῶν Αἰα φησὶν αὐτὸν ἐξαγαγεῖν, ὡς εἴπερ παρῇν, ἀπείλυσεν ἂν τῷ δεινῷ. ΒΛ.

165. τὸ σφενδύβον ἐκατέρους δύναν προσδίδουσι. σημαίνει δὲ ἡ λέξις ἐπαικτικὸν καὶ ἐπετραμμένον, οἷον σφενδονηδόν, ἀπὸ τῆς σφενδύνης. ὥτως Ἀρίστωχος. Α. ἐπαικτικόν, σφενδύβον ἢ καταπληκτικόν. D.

οἱ μὲν ἀντὶ τῷ σφενδονηδόν, οἱ δὲ ἀντὶ τῷ σπενευκῶς εἵπτο. ΒΛ.

166. μέγροι τῷ μέσσον καὶ πεδίον συναντίον, εἴτα βραχὺ διασελάνον· ὁ γὰρ ἱερνὸς οὐκ ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ, ἀλλ’ ἐγγὺς τῆς πόλεως. „λαὸν δὲ εἴπον παρ’ ἱερνέον, ἐνθα μάλισα ἄμβυσός ἐστι πόλις“ (Π. 6, 453) καὶ ἄλλα καὶ „οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἱερνέον“ Π. 22, 145). ταῦτα μὲν οὐκ πλησίον τῷ τεύχεος ὁ ἱερνός. οὐτι δὲ καὶ ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ ἐστὶ τὸ ἦμα, φανερὸν ἐξ ἐκείνου „Ἐκτορ μὲν μετὰ τοῖσιν ὅσοι βουλὰς βαλάνυσιν θεῖον παρὰ σήματος ἦσαν“ (Π. 10, 414). ἐπαναλαμβάνει δὲ ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ ἐπὶ τῷ θρασυῖ, „ὅτε αἶψα ὡς Τρῶες ἐπὶ θρασυῖ πεδίῳ“ (ib. 160), ὃ τε Ἀλέξανδρος ἐν ταύτῃ τῇ φωνῇ τοῦτο εἶπεν „ἐπὶ κελιμέ- 20 σος ἦμα Λαοδανίδα“ (371). ἡ δὲ μάχη ἐν τῷ πεδίῳ. συναντίον ἐν ἀντιποσέτοις ὥς τῷ μέσσον καὶ πεδίον, εἴτα βραχὺ διασελάνον τὰ ἐξῆς ῥητέον· καὶ ὥτως λευθῆ- σαι τὸ ἐν τῷ τύπῳ ἔπαρον καὶ ἦμα σῆμα καὶ μέσον πεδίον καὶ ἱερνός καὶ ἡ πόλις ἐν ταύτῃ. παρέρχοντο μὲν γὰρ τὸ μέ- 30 σον πεδίον, ἐν ᾧ τὰ ἦμα σῆμα, σέοντο δὲ πρὸς τὸν ἱερνόν, ἵεται δὲ τῆς πόλεως. ὡς εἰ ὥς ἔλεγε, οἱ δὲ διὰ μέσον τῷ πεδίῳ παρὰ τὸ ἦμα μνημεῖον ἔργον πρὸς τὸν ἱερνόν, ἀπεύδοντες εἰς τὴν πόλιν. Α.

ἀξιοπίστως τὰ δνόματα τῶν τύπων, ὥς ἐκ παρὼν τοῖς γινόμενοις, φησὶν. V.

ἡ διπλὴ πρὸς τὸ περὶ τῷ νυνεσάμει διήγησιν· τὸ γὰρ ἦμα σῆμα κατὰ μέσον εἶναι φησὶ τῷ πεδίῳ. Α.

Ἀσπιδαντία· προγονικῶς Λαοδάνδ γὰρ Τρῶς, οὗ ἦμα. V.

170. Σκαίᾳς τε πύλας· κατὰ τρεῖς τρόπους Σκαίᾳς πύλαι, ἡ ἀπὸ Σκαίᾳς τοῦ δημογραφήσαντος αὐτιάς, ἡ οὐτι ἐν τοῖς σκαίᾳς ἦγεν τοῖς ἀριστέροις μέρεσι καὶ τῷ σκαίᾳ γὰρ τὰ ἀριστερά, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς ἐδήλωσεν εἰπὼν „εἴτ’ ἐπὶ δεξιῇ ἴωσι πρὸς ἡῶ τ’ ἡέλιόν τε, εἴτ’ ἐπ’ ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ Λόφον ἡρόεντα“ (Π. 12, 239). ἡ παρὰ τὸ σκαίᾳς βε- 45 βήσεν τῆς Τρῶας· τὸν γὰρ δόριον ἵππον κατ’ αὐτιάς ἐδέξαντο. Β.

δεῖ ἄλλως εἰρηρῆας τὸν ἀκροατὴν ἐπὶ τὰ συνεκτικὰ ἔρ- χον· δεῖ γὰρ συνωθεῖσθαι τοὺς Ἀχαιοὺς εἰς τὴν ἔσδον Πα- τρώλου. L.

171. ἄλλήλους ἀνέμιμνον· νῦν μὲν περιμένοντες

ἀλλήλους· ὅτε δὲ ὑπὸ Ἀχιλλέως διώκοντο „ὅδ’ ἄρ’ ἐπ’ ἔλκεα μέναι τ’ ἀλλήλους καὶ γνώμεναι ὅς τέ περ φεύγει“ ὅς τ’ ἔθαν’ ἐν πολέμῳ“ (Π. 21, 608). οὕτως ἐκατέρω προσώπῳ τὸ κατ’ ἀξίαν ἀπονέμει. V.

173. ἐφόβησε· ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῷ εἰς φυγὴν ἐκ- 5 ψεν. Α.

ὡς καὶ πρῶτον ἡ ἔλαφος. ἀλλ’ εἶχε προθυμίαν τινα ἐκ- 10 παρῆναι τοῖς τέκνοις, καὶ δὲ παντελῇ φυγῇ. V.

ἐν νυκτὶ ἀμολγῶ· τῷ καιρῷ ἐν ᾧ συμβέβηκε ἀμείλγεσθαι τὰ θρόματα. τινὲς δὲ τὸ μεσονύκτιον, οὐ αὐτῷ ἐδίδε μολίσκει ἐδὲ προέειπεν. AD.

174. τῇ δὲ τ’ ἦ· ὡς γὰρ, λέγει, φροεῖ μὲν πᾶσι τὰς βῆς, κτείνει δὲ τὴν πλησίον, ὥς ὁ Ἀγαμέμνων ἐδίδε- 15 κε μὲν πάντας, ἔκτεινε δὲ ὃν κατελάρβανεν ἐξερχόμεν. πρὸς τὴν ἐσπέραν δοκεῖ ὁ λέων τοῖς τετραπόδοις ἐπιμ- ρεῖν. LV.

176. λαφύσσει· μετὰ συνυμῶς ἐθίει. Α. μετὰ πᾶσι ἦγε ἀναθήσεται ἡ κενοῖ ἐθίειν, παρὰ τὸ γλαφυρὸν ποῦν- 20 ὃ ἐστὶ κοῖλον. D.

179. 180. ἀθιτῶν ἀμφοτέρω, καὶ ἀσερίσκοι παρῆσαν· 25 ὅτι κατὰ τὴν Πατρόκλου ἀρεσίαν (Π. 16, 379) τῶν ἔχον- τῶν δὲ ἄ· προείρηθ’ γὰρ „πολλοὶ δ’ ἐραιοί τε καὶ ἵπποι καὶ ὄχλα κροτάλιζον ἀνὰ πτολίεθμοιο γενέσας“ (159). Ζηνόδο- τος ἐκ ἔργου· Ἀριστοφάνης δὲ ἠθέτει τὸν „Ἀτρεΐδην“ 25 ὑπὸ χειρὶν· Α.

Ἀριστοφάνης τῶς δύο ἀθιτῇ, Ζηνόδοτος δὲ οὐ. V.

183. παιδὴσσης· πῖδαξ γίνετο παρὰ τὸ πῖδω τὸ ἰδρῶ- 30 ἰδρῶτα γὰρ τῆς γῆς οἱ φυσικοὶ τὰς πηγὰς λέγουσιν. ἡ ἐκ τῶ πῖδω πῖδαξ καὶ πῖδαξ. B.

ἡ διπλῇ, οὐτι διὰ τῶν συνίτησι τὸν Αἰα ἐπὶ τὴν Τρῶ- 35 πεπορευμένον ἐκ τοῦ Ὀλύμπου. Α.

184. σεροπῆν· Ἀρίστωχος μετὰ τῷ ἄ ἀσεροπῆν. Α. ἄλλως, ἀσεροπῆν λέγει ἡ τὴν ἀποτελεσμένην ἀσεροπῆν 35 πῆν ἀποτελεῖ· „βῆ ὅ· ἦμεν ἀσεροπῆ ἐναλλήλους, ἦν τε Κρῶ- νίων χειρὶ λαβὼν ἐπὶ νῆξεν“ (Π. 13, 242). Α.

186. βύσκι· ἴθι· Τρωαντῶν ἔφ’ ἐν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἄν- 40 ρον δὲ ταυτολογίαν εἶναι ἐμφανέσαν τὴν ἐπειξιν. καὶ ἀν- λυχοῦ „ἐλθοι καὶ ἴκοιτο“. δύνανται δὲ καὶ ἴθι ἐπὶ τῷ ὄρημα παρακελεύσεως εἶναι, ὡς δὴ πορεύου, ὡς Νικάνω φησὶν, ὡς τὸ „ἴθι· ἐκάλυπον, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακόν“ (Soph. Α]. 1003). V.

ἡ διπλῇ, οὐτι ἐ κατ’ ἐπίθετον τὸ ταχέϊα, ἀλλ’ ἀντὶ τῷ ταχέως, οἷον καὶ „τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χερῶν“ (Π. 4, 182). ὁ λόγος δὲ αἰρεῖ εἰλεῖν τελεία ἐπὶ τὸ ταχέϊα· δὲ ὁ λόγος αὐτοτελεῖς, πορεύθητι ταχέως ἴθι, τῶτον εἰπὲ τὸν λόγον Ἐκτορι. ἡ δὲ συνήθεια καὶ τὰ τοιαῦτα συνάπτει. Α.

187. ὄφρ’ ἂν μὲν κεν ὄφρ’· ὅπως περιέχει ὁ λό- 50 γος, ὡς καὶ τῷ δεῖ παραγινῶντος τῷ ἀπονενοημένως κινδύ- νευοντι. V.

190. μύρνασθαι· ἐκ τῷ μάρνημι. τῶτον ἐκ τῷ μά-

ραίνω, ὃ σημαίνει τὸ φθεῖρω· ὁ μέλλων μαρνανῶ, ἢ συγκο-
πῇ μαρνῶ, καὶ ἐξ αὐτῆς μάρνημι. Β.

ὁ σμύνην: ὑσμίνη γίνεσθαι ἐκ τῆς ὑπομένης ὑπαμονή, καὶ
συγκοπῇ ἢ πλεονασμῷ τῆς σ γίνεταί ὑσμίνη· δαὶ γὰρ ὑπο-
μονῆς ἐν τῷ πολλῳ. Β.

191. ἡ διπλῇ πρὸς τὴν διαφορὰν τῆς τύψαι ἢ βαλεῖν. Α.
ἀξιοπίζως ἐπιεικῶς φησί: τὸ γὰρ ὁρᾷεν ὡς τραυθή-
σεσθαι λύοντος ἢ τὸ μέλλον εἰσάγειν πάθος ἐκ τῆς τῆ βασι-
λέως πληγῆς. LV.

192. ἄλεται: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆς ἄληθ. φιλεῖσθαι, εἴτε
ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τάσσει, ὡς φησὶν ὁ Ἀσκαλωνίτης, εἴτε
ἐπὶ τῇ συστροφῇ, ὡς ἢ Τυρυνίων, ὃ ἢ μάλλον συγκα-
ταίθεμαι. πολλὴ δὲ ἡ κίνησις αὐτῆς παρὰ τῷ ποιητῇ· ὁρι-
στικὸς μὲν γὰρ δευτερός ἀόριστος „τῇ ὑπο πᾶς ἑάλῃ” (Π. 13,
408) καὶ πληθυντικὸν τρίτον κατὰ συγκοπήν „οἱ δὲ τοι
αἱς ἄβυσσιν ἔλκεν” (Π. 22, 12), ἀπαρέμφατον τε „ἢ λυοὺς εἰς
τείχος ὁμικλήσειεν ἄλῃναι” (Π. 16, 714). καὶ ὥσπερ ἡ φη-
νείας μετοχή ἔστι καὶ ἡ ἀλείψ· „οἰώσεν δὲ ἀλείψ” (Π. 22,
308), καὶ ἄλλοτερον „ἢ χερσίων ἄλῃν ἔδωκε” (Π. 23, 420),
καὶ πληθυντικὸν ἀσενικόν „αὐτὰρ ἐπεὶ κ’ ἐς τείχος ἀνα-
πνεύσων ἄλῃναι” (Π. 21, 534), καὶ γενική „πόλις δ’
ἐμπληγτο ἄλῃναι” (Π. 21, 607). τάτα τοίνυν ὑποτακτικὸν
ἄλῃν ὡς λάβῃ. συζολὴ δὲ ἐγκειται ἢ μεταβολὴ ἐγκλίσεως,
ὁμοίως τῷ „ἐπεὶ ἄρ’ κεν ἀμύψμεθ’ ἔρκος ὁδόντων” (Π. 9,
409). „ἄφρα ἢ ἄλλος πτωχὸς ἀλῃναι ἢ περὶ πτωχῆς” (Od. 15,
400) καὶ τὸ „ἢ αὐτὸς φησὶν πρῶτον ἐν ὁμίῳ” (Π. 20,
173). τὸ δὲ ὅλον γέγονεν ἀπὸ τῆς ἀλῶ, ὃ σημαντικὸν ἐστὶ
τῷ πλῶν, ὅπερ φιλεῖται. Α.

κράτος ἐγγυαλίξω: ἵνα μὴ λησώμεθα ὡς τοῖς Τρω-
σιν ἡττωμένον τῶν Ἀχαιῶν, ἀλλὰ Αἰ. LV.

194. δ’ ἢ γ’ ἢ ἑλέοσι: ἵνα εἰδότες τὸν καιρὸν τῆς ἡτ-
της, μὴ βαρύνω ἀκόσμιον τῶν λεγομένων κακῶν περὶ τῶν
Ἑλλήνων. LV.

κέρφας ἱερὸν: ἐπειδὴ „μικρῶν τοι τῶντες ἱερεῖς”
(Hesiod. O. 730), διὰ τούτου ἱερὸν φησὶ τὸ κέρφας. V.

196. ἡ διπλῇ, ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἥλιον. ἢ ὅτι τῶν γρα-
πτῶν „καὶ Ἰδαίων ὁρίων”· ἔστιν δὲ ἀπὸ τῆς Ἰδῆς ἐπὶ
τὸν Ὀλυμπον „βῆ δ’ ἐξ Ἰδαίων ὁρίων ἐπὶ μακρὸν Ὀλυμ-
πον” (Π. 8, 410), ὡς ἀπ’ ἱσθ’ ἐστὶν. Α.

198. ἐσταάτ’· ὅρα τί καταλαμβάνουσιν πρῶτων ὁ βάρ-
βρος. ἔστηκεν ἀργὸς ἐπὶ τῶν ἀργμάτων, μήτε πολεμῶν μήτε
ἐγκλεισμένων τοῖς φεύγουσιν. Ἑλλήνων δὲ ἐκ ὧν ἐποίησε τοῦ-
το. LV.

201. σημειῖνται τινες ὅτι ἐν ἴσῳ τῆ σοφ’ ἡ τεῖν ἀντω-
νυμία Δωρικὴ ἔσα κατὰ πλεονασμὸν τῷ εἰ ἔστην, ὅθεν
γυλάσσειται ὁ αὐτὸς τόπος. Α.

212. πάλλων: τοῦτο ποιεῖ ὑπόνοιαν διδόντες τοῖς Τρω-
σιν ὡς ἢ αὐτοὺς μάχεσθαι· ὃ γὰρ ἔδει λάθρα ὑποχωρεῖν, μὴ
ἄρα χαλεπωτέρην ὑπόψιν παρὰ τῇ τοῖς Τρωσίν. LV.

215. ἐτέρωθεν: ἐν τισὶ καὶ αὐτοῖς. Α.

217. πρῶτος ὄρουσ’· ἵνα καὶ τῶς ἄλλης διὰ τῆς

ἰδίας προθυμίας προτρέψῃται. κοινὸν δὲ ἀμφοτέρων τὸ
πολὺ, τῶν τε Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων. V.

ὡς ἂν παροξύνθῃς ἐπὶ τῷ θράσει τῶν βαρβάρων ἐπι-
μένει τῇ προθυμίᾳ. LV.

5 πρὸς τὸ ἔθελον, ὅτι διὰ παντὸς ἀπὸ τῆς εἰς ἀρχὴν πα-
ρὰ τῷ ποιητῇ. ἡ δὲ ἀνωρορὰ πρὸς τὸ „μήτε σὺ Πηλεΐδῃ-
θελ’” (Π. 1, 277), ὅτι ἐγκλιτέον τὴν ἀνάγκαν, ἢ ἢ
ἔθελαι. Α.

218. ἔσπετε γυν μοι Μοῦσαι ἐπὶ τοῖς μεγάλοις
τάς Μάσας καλεῖ, ὡς ἔρῳν τι καινότερον· αἱ γὰρ τοιαῦται
προπαραινέται ἀκμαιότερους ποιοῦσι τὰς προσοχὰς τοῖς
ἀκροαταῖς. Β.

219. Ζηνοδότος καὶ Ἀριστοφάνης ἀντίος, Ἀρξαρχος
ἀντίον διὰ τῆς ΑΒ.

220. ἐπερβολικῶς ὥσπερ μέγα αἶτημα ἀπὸ πολλῶν μυ-
ριαδῶν ἄττει. V.

221. Ἰφιδάμας: ἰδὼν αὐτὸν τῶν ἐπικέρων ἀπώμεν,
ἐπεὶ ἢ Θράξ ἦν ἢ ἡγε Θράκας ἐπικέρων, ἔσαι πρὸς τὸ
δεύτερον πρότερον ἀπητηκῶς, γεννητῇ μὲν ἐν Τροίᾳ
ἢ γὰρ Θεανὸν ἡγεῖα τῆς Ἀθηνᾶς ἔσα ἐκ τῆς ποτε εἰς Θρά-
κην ἐξεληλύθει, ἢ ἦν πατρὸς Τρωᾶς· γεννηθεῖσα δὲ ἰδύθη
τῷ πατρὶ τῷ μητροπτόρι· ἔτος δὲ μόνος παρὰ τοῖς Τρωσὶ
τὴν ἀδελφὴν τῆς μητρὸς ἔχημεν, ὥσπερ ἢ παρὰ τοῖς Ἑλ-
λασι Διομήδης. ἡ διπλῇ δὲ, ὅτι ὡς ἐμπνευστικὸς ἀντιπα-
25 δίδωκε καθάπερ ἐν ἀρχῇ τῆς Ἰλιάδος „τίς τ’ ἔρ’ σφωι
θεῶν,” εἰτι „Ἀθητῆς ἢ Αἰδὸς υἱός.” Α.

τεώτατος ἔτος, Κῶων δὲ „πρεσβυγενῆς Ἀντιφροδίδης”
(249). ἡ δὲ ἐπεξηγήσεις τῶν ἀναιρημένων πείναι ἀληθείας
ὑπογράφει, ἢ πρὸς ἀξιοπιστίαν βασιλικῶς ποιεῖ φανεροῦ-
30 τας, ἄδηλα δὲ τὰ τῶν πολέμων διὰ φονίαν τέτον Ἀντι-
φροδίδην ὄντα, ἀγνοῶν τίς ἐστιν. V.

τέτο ἔτος συντακτικόν „Ἰφιδάμας Ἀντιφροδίδης ἡὲς τε
μέγας τε, (231) ὅς ῥα τότ’ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονος ἀντίος
ἦλθε,” ἢ τῶς λοιπῆς ἐννέα εἰχῆς διὰ μέσας. Β.

222. μητέρι μῆλωνι Ζηνοδότος μητέρα θηρῶν. τῇ
δ’ ἐπιβόλῃ σιγῇ δὲ τὸ πολυθρόνημα, ὃ τὸ ἔνθρονον. Α.

223. Κισσῆς, ὡς Ἑρμῆς· ἢ μήποτε παρὰ τὸ κισσὸς παρὰ
φυλὸν αὐτὸν ἐγένετο Κισσῆς, ἢ κατὰ συντακτικὴν Κισσῆς. Α.
τὸ Κισσῆς ἀπὸ τοῦ Κισσῆς κατὰ κρῶσιν διὰ περι-
40 σπασμόν. ὡς νεώτατον δὲ εἰς αἰρητικὰ χωρία διδόντων ἐκτρέ-
φει οἱ γονεῖς. BL.

226. ἡ διπλῇ, ὅτι ὁμοίως ὁ γάμος Διομήδης ἢ Ἰφιδά-
μαντος· ἀμφοτέρω γὰρ μητρὸς ἀδελφῆς ἐγένεσαν, ὃ μὲν
Αἰγιάλειον τὴν Ἀδράστειαν, Ἰφιδάμας δὲ Κισσῆος θυγατέρα,
ὡν Θεανὸς υἱὸς τῆς Κισσῆος. Α.

γυνὴ μὲν φιλὸν τὸ τῆς ἐκδόσεως, ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς καὶ
ἐπεξεργασίᾳ τινὶ κέρχῳ· ἡ δὲ σὺ τι χάριν εἶδε, πολλὰ δ’
ἰδῶκε (243). ἢ ἔχει δαιμονίως τὸ τῷ ἐπιμνηστικῷ, ὅπου
μὲν γὰρ διηγέται, φιλὸν τὸ τῆς ἐκδόσεως ἔχον· ὅπου δὲ
50 παθαίνει ἐπὶ τῷ ἀνηρημένῳ, ἢ περὶ δώρων ὑποβάλλει ἢ
παίδων. V.

227. γῆμας δ': βραχὺ διασαλτέον μετὰ τὸν σύνδεσμον, πρὸς τὸ συμφέρον. καὶ ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐμφανίζει τὸ ὑπόγειον τῷ γάμῳ καὶ τὴν περὶ τὸν πόλεμον σπουδὴν καὶ τὸ οἰκτρὸν τῆς ἀναιρέσεως. Α.

μετὰ κλέος ἴκετ' Ἀχαιῶν: μετὰ τὴν ἀκοὴν τῆς ἐπιστροφῆς τῶν Ἑλλήνων. κληδύνα ἢ γῆμην ἀκούςας ὅτι ἐπιστρέψαντες τῇ Τροίᾳ. D.

ὡς νέος καὶ νεωτέρων πραγμάτων ἐρῶν φιλοπύλμοι γ' οἱ νέοι, ὡς καὶ Πίνδαρος ἡλικίᾳ ἀπείρῳ πόλεμος, ἐμπείρων δέ τις ταρβῆ προσιώντα μιν" (γιν. L. γιν. περισσῶς: οὕτω Πίος V). ABLV.

ἢ γ' ἦτα τάττε δόξα τῶν Ἑλλήνων ἐγίνετο. Α.

229. λίπε νῆμας ἐίσας: ἐθαλασσοκράτην γ' οἱ Ἕλλη- νες· διὰ τὰς νῆας καταλυτῶν πελὸς ἦλθεν εἰς Τροίαν. ἢ δὲ Περικλῆς πόλις Ἑλλησπόντου. AD.

ἀρχαία αὕτη ἦν· νῦν Πάλας - Περικλῆς καλοῦσι. τῆς Ἀμφικλητῶν δὲ ἦν χώρας. V.

230. διχῶς, καὶ ἐὼν καὶ ἰὼν. Α.

233. ἄμαρτε: ἀπέτυχεν. μόνον νῦν ὁ πρότερος ἀφεί- νει καὶ δειτέρων ἀφείκει. ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις ποιομαχίαις τε- τήρηθ' ὅτι ὁ πρότερος ἀφείκει νικᾷται. AD.

ἀξιοπίζεις, ἵνα μὴ πάντα ἐπιτηγχανόντα βιασθῇ. ἄμα δὲ καὶ τὸ ἀνθρώπινον ἐνδείκνυται. BL. εἰς δὲ τὴν ἀριετείαν Ἀγαμέμνονος συντίθεται τὸ μηδὲ ζούτων φεύγειν, ἀλλὰ τῇ δευτέρᾳ πληγῇ ἀναιρεθῆναι. V.

234. κατὰ ζώην θάωρητος ἐνεργεῖ ἢ διπλῇ, ὅτι ἐ λέγει διὰ τῷ θάωρατος ἐνεργεῖ ἐν τῷ θάωρατος, ἀλλὰ κατὰ ζώην θάωρατος, τὴν θάωρατος λέγομένην τὸ δὲ ἐνεργεῖ εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς θάωρατος, ὡς ὅταν λέγῃ ἡμεῖς δὲ μιν κατὰ χεῖρα μέρος ἀγκῶνος ἐνεργεῖ (252), 30 ὅχι ὑποκάτω τῷ ἀγκῶνος, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐνεργεῖ μέρος τοῦ ἀγκῶνος. ἢ δὲ λόγος ἕως, τῆς θάωρατος εἰς τὸ κάτω μέρος ἐνεργεῖ. ABL.

τὸ καίωθιν διχῶς νοεῖται, ἐν μὲν τὸ κατὰ βάθος, ἐν δὲ τὸ κατὰ μήκος, ὅπερ βέβαιον λέγειν καὶ ἐπὶ Μεγέλειον, ὅθι 35 ὥσπερ ὁρᾷς ὁρᾷς χαίρειοι στήνουν" (Π. 4, 152) πρὸς τὸ δεσ- διακρίμειν τῆς πληγῆς. V.

239. οἱ: ὁμοιοπαρονομαστικῶς εἰς γ' σύνθετον ἢ μετάληψιν. Α.

ἐφ' ἑαυτῶν, ὥστε μὴ χορήσασθαι ἐπὶ ἐκείνους τῷ δόρατι. ἐφ' ἑαυτῶν δὲ ἔλκει, οὐ δεδιώς ἐπὶ τὴν τρωσιν διὰ τὸ ἀνακε- κλᾶσθαι τὴν αἰχμήν· δηλον γ' ὅτι ἄμα ἔλκει καὶ ὑποχωρεῖ. ἢ τὸ ἐπὶ οἱ τοιοῦτον ἐστίν, εἰς τὸ παρ' ἑαυτὸν μέρος, οὐ πάντως ἐπὶ τὸ σῶμα ἑαυτοῦ. ὁμοιοπαρονομαστικῶς δὲ τὴν οἱ, καὶ εἰς σύνθετον μετάληψιν. BLV.

λίς: ὁ μὲν Ἀχιλλεύς ὀξύνει, ὁ δὲ Αἰχρίων περισπᾷ 45 ὡς γ' παρὰ τὸ μῦς μῦν, φησί, καὶ νῆς νῦν, ἕως καὶ λίς λῖν, ἐπὶ τε λῖν ἡγάγε διαμῶν" (480). καὶ ἔτι συγκατατίθειται τῷ Αἰχρίωνι, ὅτι μᾶλλον ὡσεὶ περισπᾷ, εἰ καὶ μηδὲν τῶν εἰς τὴν ληρόντων καὶ ἀρσενικὸν γένος ὑποχρεωμένων περι- σπᾷθαι. καὶ τάχα καθ' ἕτερον λόγον, ἵνα τὸ ἐπιθετικὸν καὶ 50 σημαίνον γένος θηλυκὸν καὶ ὀξυνόμενον ἀποφύγῃ, λέγω δὲ

τὸ λίς πέτρῃ (Od. 12, 64). τῷ μέντοι χαρακτηρεῖ τοῦ καὶ καὶ θίς καὶ θίς, καίτοι γε διαφόρως κληθεῖσι πρὸς τὸ λίς συνέξωμοίωσεν αὐτὸ κατὰ τὸν ὁ Ἀχιλλεύς καὶ οὕτως ἐπεσώθη ἢ πυράδοσις. Α.

συντόμως ἄμα καὶ ἀληθῶς τῇ παραβολῇ ἐχοίσατο· καὶ λέοντες γ' ὑπερβαίνει τῶν κεννηγῶν τὰ δόρατα, ἀφαι- ρόμενοι τῶν κτενόντων τὰ ὄπλα, καὶ λανθάνουσιν ἐκείνους. BL.

242. βραχὺ διασαλτέον ἐπὶ τὸ οἰκτρὸν καὶ ἀλλήλων πρὸς τὸ συμφέρον, ὑποσχετικῶς δὲ ἀντιπροσχετικῶς ἐπὶ τὸ ἀρῆγαν· τὸ γ' ἔστι ἀλόγως κερδίστης, τὸ δὲ ἀσέβας ἐπὶ τῶν διὰ μέσων. δηλοῖ δὲ τὰς αὐτὰς πολιτείας· Ἀντήνορος καὶ ὡς ἐστίν, εἰ δὲ συνάπτωμεν ἀσέβας ἀλόγως κερδίστης ἡμετέρας ἡμετέρας ἢ γ' γυνὴ Θρησσύδα ἐστίν, ὥσπερ καὶ ὁ παρὰ 15 Κισσῆς. Α.

ἐπεὶ περὶ θαλάμῳ ἐμπροσθεν διελέγτο καὶ κοίτης πρὸς γυναικί, περιπαθῶς τῇ ἐπιφρονίᾳ ἐχοίσατο, ἀσέβας δὲ τῆς Τρωσίν, ἐπὶ Ἀντήνορος ἦν πῦς. BL. τινὲς δὲ Θνῶς Θρησσύδων. V.

243. ἡς ἔτι χάριν ἴδε: παρ' ἧς οὐδὲν αὐτῇ χάρις ἔδωκεν ἔργον. D. ἦτοι ἐκ ἐχθρῆς ἐπὶ τῇ συμβουλῇ αὐ- τῆς ἔδωκεν ἐπὶ τῇ τεκνοποιίᾳ, BL. τοιαῦτα καὶ ἐπὶ Περικ- κλῆς, καὶ δὲ καὶ ἡμετέρας ἡμετέρας ἀλόγως Φελέως ἐλθέτω καὶ δόμος ἡμετέρας" (Π. 2, 701). V.

244. ἡ διπλῇ, ὅτι θορύβῳ ἐδίδοσαν οἱ μνηστῆρες πρὸς τὴν ἐξήγησιν τῶν ἀλφεισβαίων παρθένων (Π. 18, 593) 25 ὅτι εἰσὶν αἱ ἀλφεισβαίαι βύας, ὅ ἐστιν εἰσὶν αἰσῶσαι. Α, ὑπέστη: ὑπέχετο ἐκ τῆς ἐπιμονῆς τῶν ποιμνίων ἀπο- δῆναι καὶ ταῦτα. BL.

ὅρα ὅτι παρὰ τὴν τῶν ἀλλοιούτερων γυναικῶν. εἴπε γ' ὅρα δ' ὡς θυγατέρα ἦν, λαμβάνων ἐπ' αὐτῇ διῶρα ταύτων ἄκαρος ἦν ἀδελφῆς. ἐκεῖνο μὲν ἐν ψαλῶς διηγῆσθαι ἐπὶ δὲ συμπροσφῶν γυναικῶν ὅτι σπουδᾶς περὶ τὴν γυναικῶν οἱ ὥνατο αὐτῆς. οἰκειότητα ἔν ἔχει ἢ τομῇ τῷ διηγῆσθαι. V.

245. ὥσπερ: ἀντιπροσχετικῶς. D.

247. τεύχεα καλὰ: ἔοικε διαφέροντα εἶναι τὰ ὄπλα ὡς νέος καὶ νεωτέρων διὰ τὸ παρὰ τὸν αὐτὸν ὡς τὰ ὄπλα. BL.

248. τὸν δ' ὡς οὖν: εἰκὸς γ' ὑπερσπᾷσθαι αὐτὸν τῷ ἀδελφῶν διὰ τὸ ὑπερῶν καὶ νέον τῶν πολεμίων. V.

249. ὁ δὲ σύνδεσμος ἐγκλιτικῶς ὡς φησὶ τὴν ἰδίαν ὁξύνει διὰ τὴν ἑ ἀντωνυμίαν, νῦν ἐγκλιτικῶς ἔστιν. Α.

251. τὸ εὐράξ ὀξύνει, καθότι τὰ εἰς αὐτὸν λήγοντα ἐπὶ ῥήματα ὀξύνει, ὑπερσπᾷσθαι τοῦ ἀπαξ. σημαίνει δὲ τὸ ἐκ- 30 πλαγίῳ. Α.

λαθὼν Ἀγαμέμνονα: ἡνάγκασται μὲν διὰ τὸ πάθος τῷ ἀδελφῷ παρακινδυνεύειν, ἢ τομῇ δὲ, ἀλλὰ κλέπτει τὴν μάχην ληληθέντος. δυστυχῶς ἐν, ἐκ ἀκαρδίας ἐγκλιτικῶς Ἀγαμέμνονος· ἀριστείων γ' ὑπὸ τινος εὐτελοῦς ἐκ πλαγίων τιτρώσκειται, ἔπειτα τῆς οἰκείας γῆς δυστυχῶς ἐπέβη. Περικ- κλῆς δὲ τὴν αὐτὴν μαλθακὴν μὲν αἰχμητῆς, ἄλλως δὲ μα- 35 κάρως. διδάσκει ἐν ὁ ποιητῆς ὡς ἡ τέλει τὰ φῶμας, φησὶ

νήσεως ἐς τύχης ποσὸς ἀπορῶντα. BLV.

252. χεῖρα: τὴν ἀριστεράν· ἐν τῷ ἐπιτασίῳ ἀνέ-
σταθ' ἄκοντι ἀγωνισαθῆ. ἀλλὰ καὶ Ὀδυσσεὺς παλαίει τὴν
πλευρὰν τραπείδω διὰ τὸ αἰφνίδιον ἐς λεληθός. V.

ἄγκυρος ἐνεργεῖν· ἡ διπλῇ, ὅτι οὐ λέγει ὑποκάτω
τῷ ἀγκυρῶς, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐνεργεῖ μίρος τῷ ἀγκυρῶς. ἐν
τοῖς ἐπείκῳ ἡ ἰσχυρὸς δὲ κατὰ ζώνην θώρηκος ἐνεργεῖν
(234). A.

256. ἀνέμοι τρεφές· τὸ τρεφόμενον ὑπὸ ἀνέμων, ὃ
ἐστὶν ἰσχυρόν. τὸ ἐναντίον δὲ ἐπὶ τῷ ἀθηνῶς φρεσὶ
ἐξελθόντος ἀνέμος βόρρως τ' ἐξέσχευε ἐς ἐξετάσσον ἐπὶ
γαλῆν (II. 17, 57). V.

σερεῖν, ὑπὸ ἀνέμων γεννημασμένον τὰς ἴνας· ἐς ἀλλαγῆ
ἡ δὲ τρέφει ἴσχυρος ἀνὴρ ἐριθιλέες ἑλπίδας, τὸ δὲ τε πνοαὶ
δανεῖται (II. 17, 53). δῆλον δ' ἐξ ὧν ἐς τὸ κῆμα ἀνεμο-
τριφές φησι (II. 15, 625). ἡ ἀνεμοτριφές, τὸ ἀντιτασσό-
μενον ἐς ἀνέμους ἔχον διὰ σεριφύτητα. BLV.

ἡ διπλῇ, ὅτι διὰ τῷ ἀνεμοτριφές πάλιν σημαίνειν τὸ
ἐντονον· τὰ ὅν ἐν εὐρήμῳ χωρίῳ φερόμενα εὐτονα γίνεσθαι,
παλλόμενα ἐς κραδαινόμενα. διὸ ἐς τὴν Ἀχιλλεύς μελίσσας
Πηλεὶς ἐκ κορυφῆς λέγει τετραῖθι (II. 16, 144). A. οἱ δὲ
ἀπιδάσκων ἀνεμοτριφές τὸ κοῖτον ἐς ἐκρήκτον. ἡ σερεῖν
τὸ ὅν ἐν ἀνέμῳ πλέον γιμναζόμενα δένδρα σερεῖν. AD.

257. ὁ πατρὸς οὐκ ὁμόπατρον, συγκοπή. A.
φιλοτίον, ὅς ὡς οἶόν, διὰ τὴν συγκοπήν· πολλὰ γὰρ
φασὶ διὰ τὴν συγκοπήν φιλοῦσθαι. ἀπεδείξμεν δὲ ἡμεῖς ἐν
ἐντοῖς ὡς ἐς δασύνειν· ἐξήκαμεν γὰρ ἐς ἔκαμεν, Ἡράκλειος
Ἡρακλῆς. τί ὅν ἐκώλυν, εἰ ἐς ἀπὸ τῷ ὁμόπατρος ἦν, τὸ
κατὰ συγκοπήν πάλιν δασύνειθι; ἡμεῖνον ὅν λέγειν ὅτι φε-
ρεῖ τὸ ὅ πρὸ τῷ π κείμενον μὴ κατὰ ἀναφορικὴν ἔννοιαν
φιλοῦσθαι, διαιτεῖται ὅτι ὁμοῖον. παρὰ τὸ ἔγω δασυνόμενον
φιλέμενον ἐγένετο ὑπᾶν. ἔτι οὖν ἔχει καὶ τὸ ὁμοῖον.
προσέθηκα δὲ εἰ μὴ ἀναφορικῇ σημασίᾳ, διὰ τὸ ὁμοῖον
ὅπως ἐς τὰ τοιαῦτα ἀντιπίπτει δὲ τῷ προκειμένῳ κανόνι
τὸ ὁμοῖον ἐς τὸ ὅμοιον ἐς τὰ ἀπὸ τῶν παρηρημένα. A.

259. τὸν δ' ἔλκοντ'· ὡς δὲ μὴ πάσης κρατῶν τῆς
δυνάμεως ἄλλο τε πρῶτον αὐτὸν ἀναιρεῖ, τῶν δὲ ἄλλων
ἀντικρὺς κρατεῖ. V.

261. ἐπ' ἱφιδάμνῳ· ὡς ἐπιξήνῳ χρησάμενος τῷ
τῷ ἱφιδάμνῳ σῶματι. ἐπιξήνῳ δὲ τὸ ἐπίσκοπον, ὅτι ἐπ'
αὐτῷ ἐκείνῳ τὰ κράτα. D.

ἡ ἐπιξήνῳ ὁ Κῶν ἐτρώσεν Ἀγαμέμνονα, ἐπ' αὐτῷ
τρωπείδω κατέπεσεν. BL.

262. ὁ π' Ἀτρεΐδῃ βασιλεῖ· ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῷ
ἐπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλεῖ, πρὸς τὴν μετὰ τὴν τῆς πρῶτης. A.
παραπῶς ἀπῆγγαλε, διὰ τὴν δὲ Ἀντιγόνην φρονεῖν;
ὅτι αὐτὸς ἦρθε εὐαίως εὐαίως ἐς βαλὼν Ἀγαμέμνονα ἐς
φῆται ὡς ἡγεῖται ἀλλήλους, ἐπὶ σαφῶς ἐρρίσκαμεν ἐν τοῖς
ἑσπερίοις λόγοις, ἀλλὰ καστὴν Ἀντιγόνην (II. 14, 473).
ὁ π' ἱφιδάμνῳ κέλευς ἦν. V.

263. τὸ ἔδωκ' ὁσσελίον· ἐστὶν πληθυντικόν, κατὰ συγκο-

πὴν γενόμενον ἐκ τῷ ἔδωκεν. A.

265. ὁ φ' οἱ αἵμ' ἔτι· λατρικῶς μέχρι ὅς τούτου
ἀφ' ἑλμυριῶν ἐστὶ τὰ ἔλκη. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὴν ἐκ χειρὸς πληγὴν ὠκυμένην λέγει, παρὰ
τὸ ἐτίσαι. A.

267. ἐτέρωσεται· ἐξηραίνεται τῆς ἐκ τοῦ αἵματος νοτί-
δος. D.

268. ὁ ξ' εἶται· ὡς ὅς ὑπὸ κέντρων, ἔτιος ἀλγοῦμεν ἀπὸ
τῶν τοιούτων φλεγμονῶν. κενρώσεται ὅν κεντῶ τὸ δέσσει, ἐς
ἔτιος δυνάμεται ληπτὸν τὸ ὄνομα, τοῖς πεπεισμένοις μύθοις
δῆλον. πάντα δὲ ὁδοντὰ ἐλαβε τὰ ὀνόματα, τὸ δὲν, τὸ
δριμύ, τὸ πικρὸν, ἐπιτείνων τὰς ὁδύνας. διὰ δὲ τῷ δύνον
τὴν εἰς βάθος χωρήσαντων ἀλγηδόνων ἐσημμεν. AB.

269. ὡς δ' ὅταν ὠδύνεσαν· πρὸς τὸς νυκτοὺς τῆς
ἀλγηδόνος εἰκασταὶ πῶς ὅς ἀνδρὸς ὁ ἐργασμένος τοιαῦτα;
BLV. πᾶν δὲ τὸ πόνον ἐμποῖν βέλος λέγει. V. ἡ σφο-
δρὰ ὁδύνη, ὅσον ἡ τιτρώσεται. D.

Πορφυρίης. ἐπὶ δὲ παραβολῆς ἐρηθισμένη, σέβεται τὴν
τῷ ποιητῇ ἐνταῦθα χρῆσιν. ἐπὶ ὅς τῷ Ἀγαμέμνονος τρω-
θέντος χρησάμενος τῇ παραβολῇ ταύτῃ, ὡς δ' ὅταν ὠδί-
τεσαν ἔχῃ βέλος ὁδύνεσθαι, ἐς ἀνταποδοσεῖ, ὡς ὁδύν
ὁδύνει δύνον μένος Ἀτρεΐδῃ, ἐπὶ τῷ Κέκλωπος δανάρῃ
τὰ τῆς παραβολῆς μεταγέρων χρῆσιν, ἐν οἷς λέγει, Κέκλωπος
δὲ ἐνέχων τε ἐς ὠδύνων ὁδύνειν (Od. 9, 415). ἔτι δὲ
τῆς παραβολῆς τὸ ὠδύνων, τῆς δὲ ἀνταποδοσεῖς τὸ ὁδύν-
ειν. πάλιν δὲ ἐκείνῳ ἐπὶ τῆς τῷ Ἑκτορος κατὰ τῶν Ἑλλή-
νων ἀρμῆς, ὁδοῦντος ὡς ἀπὸ πέτρης, ὅν τε κατὰ σερί-
νης ποταμὸς χαμάδρους ὠσεῖ (II. 13, 137), κατὰ τὴν αὐ-
τὴν φαντασίαν πεποίηκε περὶ αὐτῷ λέγοντι τὸν Διομήδῃ
ἡμεῖς δὲ τὴν τῷ πῆμα κηλιδεῖται ὁδύνος Ἑκτορος (II. 11,
347). ὁ δὲ ὁδύνος οὐκ οὐκ ἀνέχον ὁδύνει· ὁ δὲ ὁδύνει
ἐπὶ κορυφαίῳ, οἷς ἰδοῖς αὐτὸν προσαγορεύειν εἰσθῆναι.
πάλιν ἐπὶ τῷ Νέστορος, σκεπτικῶς ποῖ τῷ τῷ, φησὶν, ὅτι
μετ' ὁμοῖον τοῖς Δαναῶν ταχυπόλων ἡ μετ' Ἀτρεΐδῃ

265. Ἀγαμέμνονα (II. 14, 21), ὅλην τὴν παραβολὴν διεξελθόν
ὡς δ' ὅτι πορφυρίῃ πάλιν μέγα κέματι κωμῆν, ὁδοῦ-
μενον λυγρῶν ἀνέμων λαμπρὰ κέλευθα, αὐτὸς οὐδ' ἔτι
προεκκλινεῖ δὲ ἐτίσσει, πρὶν τινα περικείμενον καταβῆμε-
ται ἐκ Διὸς οὐρόν (H. 16). εἰτα ἐπ' Ἀγένορος πρῶτον
ἰσπέντος μὲν ἐπ' Ἀπόλλωνος Ἀχιλλεῖ ἀπαρῆται, ὅμως δὲ
τὴν θεῶν αὐτῷ καταπλεόντος, ἡρκεῖται τῷ ὀνόματι, πολλὰ
δὲ οἱ κραδίη πόρφυρε κινεῖται (II. 21, 551). πάλιν τε ἐκείνῳ
ἐπὶ τῆς Ἡρας, ὡς δ' ὅταν αἶψα πόος ἀνέρος, ὅς ἐπὶ πολ-
λὴν γαῖαν ἐληλυθὼς φρεσὶ περικαλλέσιν νοήσοι ἐνθα ἡ
ἐνθα, μενοινῆσαι τε πολλὰ, ὡς κραταιῶς μεμνῆται διέπαιτο
πότνια Ἥρη (II. 15, 80), ἐς ἀπὸ μὲν τῷ πῶ ποίησας ἡ
παραβολὴν, ἀπὸ δὲ τῷ πέτρῃ ἀποδοῦν τὴν ἀνταπόδοσιν,
συντέμνον τὰ αὐτὰ ἐν ἄλλοις φησὶν, ὡσεὶ πτερὸν ἡ πό-
μα (Od. 7, 36). Δαναῶν δὲ αὐτῷ κηλιδεῖται, ἐκ μεταφω-
σῶς γὰρ τε τοῖς ὁδοῦντος φερεῖται ὁδοῦντος οὐκ οὐκ ἐνθα
πορφυρίῃ, κρατύνων αὐτὴν, ὡς ἐλόγον ἔχει τὴν τῶμα. ἐκείνῳ

ἐν „κραδίῃ δὲ οἱ ἔνδον ἑλάττει“ (Od. 20, 15), ἐπάγει „ὥς δὲ κέον ἡμῶν περὶ σκυλάεσσι βιβῶσα. ἄνδρ' ἀγροῖ-
σας ἑλπίει, μέμονέν τε μύχεσθι.“ καὶ αὖθις ἐπὶ τῷ ἐρατοπέδῳ
ἀντικαθήμενος „ἐν δὲ εἰχρὲς εἴατο πνικαί, ἀσπίσι καὶ κορυ-
θίσσιν καὶ ἔγχρῳ περικυκταί“ (Il. 7, 61) εἰπὼν, ἐπήγαγεν
„οἷον δὲ ξεφύρῳν ἔχεν αὐτὸ πόντον ἐπὶ φρεσὶ δρυμμένοιο νέον,
μελάνει δὲ τε πόντος ἐπ' αὐτῆς.“ ἐπὶ δὲ τῶν Τρώων ἐπὶ
ποικιλωτέρῳ κέχρηθ' ἀρξέμενος γὰρ ἀπὸ μεταφορᾶς ὁμοίω-
σιν τε αὐτῇ τὴν ἀκόλῃθον ἐπάγει καὶ ἐπ' ἀρῶν τὴν παρα-
βολήν, „Τρώες μὲν κλαγγῇ“ (Il. 3, 2)· τὸτο μὲν δὴ ἡ με-
ταφορά· τὸ δ' „ὄρνιθες ὥς“ ἢ ὁμοίωσις· εἰδ' ἢ παρα-
βολή, ἥτις περὶ κλαγγῇ γεράων πάλαι ἠρᾶντο πρῶτα· ἢ
χιδὸν μὲν τῶν παραβολῶν ἐκ ἀνταπέδωκεν, ὥς τῆς ὁμοίω-
σεως ἡμῶν καὶ μεταφορᾶς προεχθῶν τὴν ἀνταπόδοσιν, πάλιν
τε αὐτῇ παρατηριζόν ἐκείνο, τὰς τε γὰρ οὐκείως τιθεμένης
φωνῆς ἐπὶ τῶν πραγμάτων πολλάκις εἰς τὰς παραβολὰς
μετατίθηται, καὶ τὰς ἐπὶ τῶν παραβολῶν εἰς τὰ πράγματα.
οἷον ἔθνη ἐρατωτέρῳ λέγει, σιγήν δὲ μελισσῶν· ἔτι δὲ
μεταλαμβάνει τῶν τῶν ἐρατωτέρῳ ὀνόματι ἐπὶ τῶν μελισσῶν
χρηθ' „ἥτις“ ἔθνη εἰσι μελισσῶν ἀδινῶν“ (Il. 2, 87),
ὁ πλῆθος ἀνθρώπων εἰς ὄνομα, οὕτως ὁλοστροφῶν λίθων
τὴν ὀσμὴν τῷ ἔκτορος ἐκάζων (Il. 13, 137), ἀναθρόσκειν
τέ φησι τὸν λίθον καὶ πέτραν· καὶ τελευτῶν, ὥς ἀπ' αὐτοῦ
τῷ ἐρατωτέρῳ ἀφ' ἑαυτοῦ ἄλλ' ὅτι τῷ λίθῳ, ἐπάγει „ὅ δ' ἀσφα-
λέως θάει ἔρπειον, ἔσθ' ἔλθ' ἔλθ'“ ἔτι καὶ ἐπὶ τῷ κέρματι,
ὃ τῷ ἐρατῷ ἀπικυκταί ἐρατοπέδῳ, προεπαὼν „ὥς δ' ὅτ' ἐν
αἰγυλῇ πικυκταί κῆμα θυλάσσης θορῆς ἐπασσέτερον ἔ-
φρον ἐπικυκταί“ (Il. 4, 422), μετὰ γὰρ ἀπὸ τῶν ἐρα-
τωτέρῳ ἐπὶ τὰ ἔξῃς „πόντι μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται“,
ἀνάπαιον δὲ τὰς τῶν παραβολῶν τίθηται φωνῆς ἐπὶ τὰς
πράγματα, ὥς ἐπὶ τῷ Ἀχιλλέως „ὥς δ' ὅτ' ἀρξέσθ' ἡρώη,
ὥς τ' ἴαχε σάλπικ'“ (Il. 18, 19) εἰπὼν, ἐπάγει μετὰ τῆς
ἀπὸ τῆς σάλπικος ἐπὶ τὸν ἀνθρώπον „οἱ δ' ὥς ἐν ἡῶν
ἔπα χάλκεον Αἰακίδας“, κενιδένειν δὲ αὐτῷ ἐκείνα, οἷον
„σιδῆρας δ' ὀρμαγρὸς χάλκεον θορῶν ἴκε δι' αἰθέρους
ἀτρυγέτοιο“ (Il. 17, 424)· ὥς γὰρ ἔξ' ἀντιτεπίας χαλκῷ καὶ
σιδήρῳ τὴν φαντασίαν εἰς τὸν ἐκ πόντος κτύπον κενίη-
κεν. B.

270. ἡ διπλή, ὅτι ποτὲ μὲν ἐνικῶς ποτὲ δὲ πληθυντικῶς
ἑλλειντικῶς λέγει. ἀριθμὸν δὲ αὐτῶν ἐδὲ ὀνόματα παραδί-
δοται, ὥσπερ ἐδὲ Ἀσπίων. ἑλλειντικῶς δὲ Αἰὼς καὶ Ἥρας
θυγατέρες, τῶν τοκετῶν προεξέμενοι. A.

προεξέμενοι ὥς τιθεῖται καὶ γὰρ ἐν ἑτέροις „ὅπου λειριόε-
σαν ἰσθίον“ (Il. 3, 152), ὁμοτονίαν δὲ θέλει τὰ εἰς ἡ-
γόντα τῷ ἐνεσώτως ταῖς πληθυντικαῖς δοτικαῖς τῶν μετο-
χῶν, ὅπου καὶ ὁμοφώνῳ. ἴντες ἴντων ἰσθίον ἔτι δὲ καὶ
τὸ ῥῆμα, μύχεθ' τὸ φασί· ῥῆμα γὰρ ὁξύνει, μετοχή δὲ ὄν
βαρύνεται. A.

μοχλοδόχοι· αἱ ἐπὶ τῶν μόγις τιμωσῶν τεταμέναι,
ὥς ξένιος Ζεὺς ὁ ἐπὶ τῶν ξένων. ἢ αἱ μοχλοῦσαι ἦτοι κακο-
παθεῖσαι ἐπὶ τοῖς τῶν γυναικῶν τόκοις. B.

Ἀρξάρχος παροξύνει· δρακτική γὰρ φησὶν ἔννοια ἐστὶ
καὶ γὰρ αἱ ἑλλειντικαὶ πᾶντι, ἵνα παροξύνωμεν, αἱ
ἐνεργῶσαι κατὰ τῶν τιμωσῶν. ἔφαμεν δὲ τὰ τοιαῦτα τὰ
συνθέτων ἐνεργῶσαι ἐπικυκταί παροξύνει, εἰ μὴ κανὼν
τις κοινός· εἰδὲ γὰρ τινες κανόνες καὶ ὅς καὶ ἐνεργῶσαι
σημαίνῃ, πάντως παροξύνει, εἰδὲ μύχεθ' μέντοι
τιμωρὸς τὸ „ὄρνιθ' ἱπποδάμοιο Τρώες“ (Il. 4, 509)· ἐνεργῶσαι
τιμωρὸν γὰρ ὄν καὶ μὴ ἀπαπτόντων κανόνι τῷ παροξύνει
παροξύνει. A.

271. ἀμφίβαλον τὸ ἔχουσαι· ἢ γὰρ ἐπιμελείας ἀφ' ἧς
ὥς τὸ „καὶ μοι κῆπον ἔχει“ (Od. 4, 736), ἢ ἐπ' ἔχουσαι
πικρὸς ὀδίνης καὶ εἰργασίας, ὥς τὸ „ἐνθα δ' ἔπειτ' αὐτῶν
μὲν ἔχουσαι δηϊότητος“ (Il. 14, 129). ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον
τον. BLV.

272. διὰ τῷ δύναν τὸ σφοδρὸν τῆς πληγῆς καὶ τὴν
βλάβος χωρήσαντων ἀλγυδῶν ἐσίμηνεν. BL.

273. ἐς δὲ φρον δ' ἀνθρώπου· πρῶτον τὸν βασιλῆα
ἔπειτα τὰς ἀριεῖς ἐξάγει, Διομήδην Ὀδυσσεύα Εὐρύπυλον
Μαχάονα, ὅπως ἀναρχίας ἐνεκεν, οὐκ ἀδελφείας ἐνε-
καίη τῶν νέων ἢ καὶ αἰσῶν γενέσθ'. πῶς δὲ ἐδὲνα ἐρατῶν
ἀνδρῶν ἐκείνη κατέλειπε; ἵνα μὴ προτιμήσας ἵνα τοῖς
ποῖς ἀπέρχεται. BLV. καὶ ὁ Μενέλαος παρῇ, βασιλῆα
ὡν δευτέρως, ἐπὶ δὲ καὶ ἐναγώνιον· ὅτε γὰρ γόβος μετὰ
διὰ τὴν ἀπύσιν τῶν ἀριεῶν, καὶ ὁ πόθος Ἀχιλλέως
μελῶν. V.

274. ἡχθετο· ἀναγκαῖως ἀπολογεῖται, ὅτι ἐκ τῶν ἀπὸ
λάγῃ, εἰ μὴ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀνδρῆματος τὸ δεινόν. BLV.

276. ὁ φίλοι· εἰς τοῖς ἀριεῶσιν ἐντέλλεται ἀπὸν
γὰρ μὴ τὴν αἰτίαν τῆς ἐποχῆς ἐξέμεναι, καὶ ὅτι
τὸ ἐπὶ τὴν ἀπύσιν τῶν ἀριεῶν, καὶ ὁ πόθος Ἀχιλλέως
μελῶν. V.

279. εἴασσε Τρώεσσι· ἐκ ἐπεξεργάσει τὰ τῷ
ματῶς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἐνεσώτως ἐνεδείχθη ὅτι ἐπὶ θεῷ καλῶν
ἀγωνίῃ δι' ὅλης ἡμέρας τῶν ἀναχωρεῖ. BL.

εἰ τὸ μὴ τῷ τραύματι ἔχθεται, καίτοι σφόδρα ὀδυ-
μενον, ἀλλ' ὅτι πανημέριος πολέμῳ ἐκωλύθη. V.

281. οὐκ ἄκορτε· ἡ διπλή, ὅτι διὰ τῷ ἐναντίον
ἐναντίον. A.

282. ἀφρονεῖ· ἔστιν ἰδεῖν τὸν ἀφρον τῶν ἵππων
τῶν ἐρηθῶν καταφερόμενον καὶ τὸν κομορτὸν ἀναφ-
μενον κάτωθεν. BL.

287. βραχὺ διασπλῆνεν ἐπὶ τὸ ἔξω· οὐ γὰρ παρὰ
αὐτοῖς φίλως ἀνδράσι γενέσθ', ἀλλὰ προσφώνει μὲν τῷ
λοι, κελύει δὲ ἀνδρείως γίνεσθ'. A.

290. ὑπέρτερον· ἢ τῷ τῶν Ἑλλήνων ὑπέρτερον,
πρότερον ἐκτίσθη. BL.

Ἀρξάρχος ὑπέρτεροι. A.

291. μένος καὶ θυμὸν ἐκ παραλλήλων· μένος δὲ
τὴν ψυχὴν εἶωθε καλεῖν. BL.

292. ὥς δ' ὅτε πού τις· διὰ τῆς παραβολῆς
νεέρας τῆς Τρώας καὶ θρασυτέρας παρῆσιν. BL.

293. ἄγροτέρω σὺν: ἀγρίῳ χοίρῳ τῷ κάπρῳ. αἰεὶ δὲ διηρημένως ὁ ποιητὴς λέγει. παρὰ μέντοι τῷ κωμικῷ λέγεῖν ἔν ἐν σύναγος. D.

297. ὑπεραί: ὑπερβαλλόντως πνεύμα, ὅταν ἐκ τοῦ ὑπερθεῖν καταφύγῃ τὸ πνεῦμα. τὸ δ' ἐξῆς, ἐν δ' ἔπειτα 5 ὑμνήη ἴσος ἀέλλῃ, ἥτε καθαλλομένη ἀπὸ ὕδρους πόντον ὀρίει. A.

ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν φερομένη, ἥτις ἐστὶν ἀπαραφύλακτος καὶ σφοδρότερα. πρὸς δὲ τὴν ἀπροσδόκητον τῆς εἰρηται ἐπιφάνειαν Ἐκτωρὸς καὶ τὴν ὁρμήν. ἐμφαντικῶς δὲ καὶ τὸ 10 ἔλμα καὶ ἡ ἔμπροσθεν τῆς ἡρώος ταυροχὴν παύσεται. BL.

ὑπεραί: ὡς εἰσεβῆναι, κατὰ διάστασιν. ἔφημεν γὰρ τὰ παρὰ τὸ ἄω συντιθέμενα καὶ εἰς τῆς λήγοντι ὑξάνεσθαι, ἀκρωτὶς δυσωτῆς· ἕως ἐπεραῆς. A.

ὅτι ἐν τῇ γραφῇ ὑπεροφύρεος ἴσος ἀέλλῃ. τὸ δὲ 15 αἰὲτὸ καὶ ἐν τῇ ὑπεραί σημαίνει, ὅταν ἐκ τῆς ὑπερθε τοῦ καταφύγῃ πνοῇ. ταύτας δὲ ἡμεῖς καταιγίδας καλεῖμεν ἀπὸ τοῦ κάτω ἰσσοειν. A.

298. ἰσοειδὲς: μέλανα διὰ τὸ βάθος. D.

299. ἐνθα τίνα προῖτον: ἐπὶ τῇ λέξει τῶν Ἀχαιῶν 20 ἐκ αὐτῆς τὴν Μῆσαν, ἀλλὰ μόνον ἐαυτὸν ἐρωτῇ. BL.

300. ὅτε οἱ Ζεὺς καὶ δὸς ἔδωκεν: δείκνυσιν ὅτι νόθα τὰ κατορθώματα. ὡς ἐν παρόδῳ δὲ καταλέγει τοὺς ἀναιρεμένους, ἐπικροῦντων τῇ βραχυλογία τὸ ὕναιδος. BL.

βροτολογίῳ ἴσος Ἀρητῇ: γράφεται ὅτε οἱ Ζεὺς 25 καὶ δὸς ἔδωκεν. A.

301. Ἀσπίον: προπερισπασέον· παρὰ γὰρ τὸ αἶσα γέ- 30 ρονεν, καὶ ἐξῆς προτέρων τὸ ἴ· τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς α' λη- γόντων ἱακρῶ παραληγομένων παραγόμενα διὰ τοῦ αὐτοῦ

προπερισπασθῆναι θέλει, μῦθα Μισαῖος, γενναῖος Πισαῖος ἐρ- 30 σο. αἰὲς. ὅπως καὶ Ἀσπίος, ὁ μῦθος τὸ Ἡραῖος προπαροῦν- νόμενον· πρὸς γὰρ ἀντιδιαζολὴν τῆς προπερισπωμένη ἐπιθε- τικῆς ἰγνέτο. τὸ μέντοι Πείραιος προπαροῦνόμενον παρὰ τὸ γὰρ Φθίαιος. ὅπως καὶ παρὰ τὸ βέβηκα ὁ βέβαιος. A.

302. Ἀύλοπα: ἡ διπλὴ πρὸς τὴν ὁμωπείαν, ὅτι καὶ 35 τῶν Τρώων ἐστὶ Δόλων· „τόσσα δὲ τῷ ἐπύρεσε Δόλων ἐχμῆς ἐν εἰδώς, Ἀμπευίδης” (Il. 15, 525), Ἀμπευίδης ἡ Πριάμης ἀδελφεῖ. καὶ τῶν μυνητῶν εἰς Ἀγέλαιος (Od. 10, 231). AB.

304. ἡγεμόνας: ἡ τῶν τέξεων, φησὶν, ἡγεμόνας, ἡ 40 ὡς προμαχίζοντας. ἴνα δὲ μὴ δοκῇ χαρῆσθαι Ἑλλήσιν, καὶ τὸν ἡγεμόνα λέγει ἀναιρεῖν, ἀλλ' οὐ σύνδου, ὡς Ἀγα- μένων. BL.

305. ὡς ὁπότε νέφεα: ἡ ὁμοίωσις πρὸς τὸ συνεχὲς 45 τῶν ἀναιρεμένων. ὡς γὰρ νέφη, φησὶ, διώκει ξέφυρος ἄνε- 45 ὡς ἐπὶ νότις συνηγμένα, ἕως διώκων ἀνέχει τὸ πλῆθος Ἐκτωρ. καλῶς δὲ τὸς πυκνωθέντας μὲν ὑπὸ Ἀγαμέμνο- 50 ὡς διασκηδυνθέντας δὲ ὑπὸ Ἐκτωρ νέφασιν εἰκάζει, καὶ ἐνέχει μὲν νότος διώκει δὲ ξέφυρος. καὶ τὸν ξέ- 50 φρον, μέγα κῆμα ἐπ' αὐτῷ ἀνεγείρειται λέγων. οἶδε δὲ καὶ 50 καὶ ἀνέμων φέουσιν ὁ ποιητὴς. BL.

306. ἐπὶ τὸ νότιοιο διασκαλίον· τὸ γὰρ ἐξῆς, νέφει ἀρ- 50 γεῖτο νότιοιο ξέφυρος τυφελῆ βαθείῃ καίλαπι, ὡς τὰ ὑπὸ τῷ νότι συνηγμένα νέφη τῷ ξέφυρος διασκαλινάντος, καὶ χα- 5 ριέντως πᾶν ἔχει ἡ ὁμοίωσις· καὶ γὰρ τοὺς Ἑλλήνας ἐπ' Ἀγαμέμνονος ἐπιστροφῆς γενομένης διέλυσε ὁ Ἐκτωρ. A. ἀργεῖο: ἀπὸ τῆς ἀργεῖς δέξυτο Βοιωτικῇ γυναικὶ ἡ ἀργεῖο προπερισπωμένης. ὁ δὲ Ὀμηρος τίσασαυς μό- 5 νος ἀνέμους οἶδεν. A.

εἰ μὲν τὸν Ἐκτωρ δηλοῖ, ἐπὶ κῆριον προπαροῦνόμενον 5 εἰ δὲ ἡ τῷ νότι ἐπιδέον, προπερισπᾶν. δηλοῖ δὲ ἡ τὸν λευκὸν ἢ τὸν ταχύν. εἰς τὸ νότιοιο δὲ ὅλην διασκαλῆ, ἢ ἢ, ὡς δὲ ξέφυρος κινήσει νέφη καὶ συνηγάγε νότος, οὕτως Ἐκτωρ τὸς ἐπὶ Ἀγαμέμνονος συνηγμένους. BL.

πρὸς τὸ σημαίνον, ὅτι τὰ συνηγμένα ὑπὸ τῷ Ἀν- 5 κόνου νέφει ὁ ξέφυρος διατινάσσει. ὁ δὲ καλόμενος Ἀν- κόνουτος σφοδρότερός ἐστιν. A.

καίλαπι: τῷ μετὰ ὕμβρου ἀνέμῳ. D.

307. πολλόν: ἐκ ἐπὶ ἀριθμῷ ἀλλ' ἐπὶ μεγέθει ἡ λί- 5 ξις, ὡς τὸ „πολλὸς γὰρ τις ἔκειτο” (Il. 7, 156). ἀχρητὴ δὲ 5 ἡ ἐκείνη καὶ δυνάμεθα διὰ τὸ λεπτόν. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ τρέφει ἀποκοπῇ τῷ τρέφειν ὁ Ἡρω- 5 διανός φησιν, ὅτι ἐξῆς τῇ πῆξαι τῇ ἀφῆσαι· „κῆματα τε τροφόντα” (Od. 3, 290) ἐδραφῇ, καὶ τροφῆς τὸ πετη- γὸς γάλα. A.

308. πολυπλάγκτοιο: τῷ πανταχῇ τὰ κῆματα περιά- 5 γοντος. B.

310. ἔργα γέροντο: ἀρχαϊκώτερον συντίταται, καὶ πολλὸ 5 ἐστὶ παρ' αὐτῷ τὸ εἶδος, ἡ μέντοι συνήθεια τοῖς πληθον- 5 τικοῖς ἐδαιτέροις ἐνικὰ συντάσσει ῥήματα. AD.

313. τί παθόντες: ὁρῆμα ἀπολογεῖται περὶ τῆς ἐν τῇ 5 προτέρῃ μάχῃ φηγῆς. τότε γὰρ εἶδεν Ὀδυσσεύς, ὅτι τὸ Ἑλ- 5 ληνικὸν κεραινοῖς ἐγρόβει ὁ Ζεὺς, ἀλογίζων δὲ ὁ Διομήδης ἀρθίζατο. ἐνταῦθα δὲ ἑδενός τοῦτοισιν γενομένης ὀλιγοῦς μὲν ὁ Διομήδης ἀφῆσκειν, ὁ δὲ Ὀδυσσεύς εὐλόγως μένει, 5 καὶ φησὶ τί παθόντες κελύσμεθα, ἥτοι τί τὸ φρόβην ἡμεῖς ἐστίν; BL.

314. ἀλλ' ἄγε δεῦρο: σημειοῦνται τινες ὅτι ἀριεῖται 5 ἐνταῦθα Ὀδυσσεύς παύεται. τὸ δὲ δεῦρο εἰς τῆτον τὸν τόπον. A.

δὴ γὰρ ἔλεγχος: εἰ τὸ μὴ τῷ θανάτῳ παρορτικέ- 5 ναι, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς ἀλγύνης ἢς ἐπιφέρειτο τὸ πῦγμα. BL.

315. ἔσσεται: ἡμῖν δηλονότι. A.

317. ἥτοι ἐγὼ μενέω: ὡς ἡμερῶν ὁ Διομήδης αἰθά- 5 νει μὲν τὰ θεῶν, καὶ προφασίζετο δὲ ὡς γενναῖος. BL.

318. ἡμῶν ἔσσεται ἡ δόξα: ἀπὸ τῆς ἀγχιερόφης μά- 5 χης τῆς τοῦ Ὀδυσσεύς δὲ βασανίσει τὸν καιρὸν. οἰκονο- 5 μικῶς δὲ ὁ ποιητὴς ἐπιφύλαττι αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς, ὅπως τρωθέντες ὑποχωρήσονται καὶ δι' ἀναρχίαν ἢ κατὰ τῶν νέων γιγνόμεναι δοκῇ. διδάσκει δὲ ὅτι καὶ πρᾶττειν τὰ παρ' ἐαυτῷ, 5 καὶ μὲλλοι τὰ τῆς τέχνης ἐναντιάζει. BL.

319. ἡ διπλῇ, ὅτι βόλεται ἀντὶ τῷ βέλεται. A.

R r

325. διχῶς, θηρητῆρσι καὶ θηρευτῆσι. Α.

326. ὅλεον: ἀνῆκεν. τὸ ὁ μικρὸν διὰ τὸ μέτρον. D. παλινορμένω: ἐκ τῆς φυχῆς ἐπιστραφέντες, εἰς τὴν πλῶν ὁρμήσαντες. D. ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆς ὀπίσθου ὁρμῶν-
τες, ὡς παλιμπλαγχθέντας (II. 1, 59). Α.

Τυραννῶν δύο ποιεῖ, ὁ δὲ Ἑρμαπίας συνθετορ ἐκδέχεται
καὶ Ἀρξισαρχος. εἶρη δὲ περὶ τῆς συνθέσεως τῶ πάλιν ὡς
πρὸς τὰς μετοχὰς ἐν τῇ Α, διὰ περὶ τῆς πλῶν ὁρμῶν δια-
λαμβάνομεν. Α.

327. ἡ χορὴ ὑπειδομένης τὸ ἀπειμαῖον — πῶς γὰρ ἀνέ-
πνειον ἔκτορα; — διασέλλειν ἐπὶ τὸ ἀνέπνειον, ἐπεὶ καὶ
συναπτόντων ἡμῶν νοεῖ τὸ ὑπερβατὸν φεύγοντες ἔκτο-
ρα. Α.

τὸ ἐξῆς, φεύγοντες ἔκτορα δῖον ἀσπισίως ἀνέπνειον.
ὅρα δὲ τὸ ὕψος τῶν Ὀδυσσεῶς λόγων· παρορμητικῶς γὰρ
τὸν Διομήδη αἰτίως ἐγένετο τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσι σωτη-
ρίας. BL.

328. ἡ διπλῇ, ὅτι συλληπτικῶς εἶρηκεν ἐλέτην, καὶ κοι-
νὸν ποιεῖ τὰ ἐτέρω τὸ κατόρθωμα. ἐπὶ δὲ Διομήδης μόνος
ὁ ἀνελών· ἐπιφέρει γὰρ (333) τὰς μὲν Τυδείδης. Α.

331. 332. ὅτε ἀπειθεῖν πατράσιν ἄξιοι οὔτε μαρτυρῆς
καταφρονεῖν, θανάτῳ τὰς ταῦτα δρούσας κολάσας. BL.

333. τὰς μὲν Τυδείδης ἡ διπλῇ, ὅτι διὰ τῆς συν-
ταξῆς ὁ Διομήδης μόνος ὁ ἀντισηκῶς τὰς προειρημένους. Α.

336. ἐνθα σφιν: ἀμφοτέροισι τοῖς ἐρατεύμασιν ἴσην
τὴν μάχην ἐξέτεινεν. Α.

πρὸς τὸ ἀξιοποιεῖν οὐ γὰρ ἂν ἥρξεν ἀντιτασσόμενον
Διός. φιλέειν δὲ ὦν ὁ Ζεὺς, τὸ πρόθετον αὐτῶν αἰδε-
σθεῖς, πρὸς ὅλγαν ἐνδύσασιν. ἡ τῆς θύμης εἰπεῖν, ὡς ἱσο-
μερῆς αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γέγονεν ἡ μάχη. ἀριστεύει
μὲν γὰρ Ἀγαμέμνων, ἔπειτα ἔκτορ· εἴτα τιρώσκοντ' ἔτιοι,
ἐπρώτῃ δὲ καὶ ἔκτορ. BL.

339. οὐ γάρ οἱ ἴπποι: ἐν ἄλλῳ ἐδὲ γὰρ ἴπποι. Α.

345. ῥίγησεν: γράφεται ἐν ὀησεν. Α.

346. ἐγγὺς ἐόντα: ἐκ ἀφ' ἑαυτῶν ἀλλήλων ἴσασιν γὰρ ὡς
τὸ κοινὸν αἰτίαν αὐτοῖς τῶν κατορθωμάτων. BL.

347. κυλινδρεται: ἀντὶ τῆς ἐπιπέμπεται οἷον γὰρ ὡς τὸ
δαμόριον αὐτῷ συνεργεῖ. B.

τὴν Συναχθεῖν. τὸ κυλινδρεται ὥπως ἡμῖν ἤκεται. ἡ
ἀντὶ τῆς βαρέως ἡμῖν καταφέρειν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀφ'
ἑαυτῶν καταφερομένων σωμάτων καὶ ἐπιπιπτόντων τοῖς ὑπο-
κειμένοις ἢ ἀντὶ τῆς ἐκ θεῶν ἐπέρχεται, ἐν μὲν τῷ κυλίεται
ἐμφανισμένα τὰ ἀφ' ἑαυτῶν ὥπως φέρεται, διὰ δὲ τῆς ὥπως νομέ-
νης τῆς θέας ὑπεροχῆς. Leid.

348. ἀλλ' ἄγε δὴ ξέωμεν: ἀντιφιλοτιμεῖν ταῖς προ-
θυμίαις. ὅρα δὲ ὅτι βλέποντες παρόντα κίνδυνον οὐ περὶ
φυχῆς διαποδύνται. BL.

μένορες: Ζηρόδοτος δούκως μένοντες. Α.

350. σημαίνονται τινες, ὅτι ὥπως εἶρη καὶ ἐπένχεν.

351. πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκῶφι χαλκός: ὑπὸ τῷ
τῆς περιεφυλακῆς χαλκῷ ἀπεκρούθη τὸ δόρυ. AD.

353. αὐλῶπις: ἡ τὸν ἐπ' αὐτῇ λόφον ἀνατεταμένον
ἔχουσα, ἡ αὐλὸς ἔχουσα εἰς ὅς οἱ λόγοι κατακλείοντ'. αὐλὸς
δὲ εἰσι περὶομαι. AD.

ὅτι καὶ χαλκῷ τὰ Ἑρμαιοτένκτα. ἀπολογεῖται δὲ, ὡς ἀνέ-
5 θανεν ἂν, εἰ μὴ διὰ τὴν θειότητα τῶ κρῶντος. V.

354. ἀπέλεθρον ἀνέδραμε: θύει λέγειν ὅτι
τὸ δὲν μέγα ἦλκετο. AD.

ἀπέλεθρον, ταῖς ἐν ἀμείροτον, ὁ δὲ ἐπὶ μέτρον
πελέθρον μετρήσαι. ὥπως ἐπὶ τὸ ἀμειρόμετον, ὡς ἂν
10 μῆκος παραβαλεῖν, ἵσον ἀμειρόμετον" (Od. 14, 311),
ἐν ἄλλοις ἔφη περιμήκετον, περισώως μέγαν, καὶ ἡ ἀμειρό-
μετος ἐν χίμαιρα τὴν μεγάλην δηλοῖ, πρὸς ἣν ἐκ ἐπὶ μέ-
γεθος τῶν ὁμοίων παραβαλεῖν: πρὸς γὰρ τὰ ὁμογενῆ
πρὸς τὴν ἡ δ' ἄρ' ἐν θείον γένος ἐδ' ἀνθρώπων" (II. 6,
15180). B.

355. στή δὲ γυνὴς ἐριπὼν: ἐξη ἐπὶ γόνυ πεσὼν, καὶ
σκότωσις αὐτῷ γέγονεν. BL.

ὡς φιλοφρονεῖς ὁ τυφλός, ὅτι καὶ ἔπειτα ψεύδετο. πρῶτον
μὲν γὰρ ἂν ἐπρώτῃ ὁ ἔκτορ, ὡς αὐτὸς φησὶν· εἴτα δὲ καὶ
20 τὸ ἀνυδραμεῖν πολὺ ἐξῆρθε τινός ἐστι. πῶς ἐν καὶ
ἐπὶ γάνατα καὶ ἀπέθανε μικρὸν δὲν; V.

356. ὁ ἐβέλδης καὶ ὁ ἀπερίσκατος, ὅτι ἐν ἄλλῳ τόπῳ (II. 6,
309) ὁρθῶς κεῖται· οὐ γέγονε γὰρ σφύρα πλῆρη, ὡς
Ἀϊαντος· ἡ, ὅλως δὲ οἱ κοτέλην· πῶς ἐν ἐσοκτοῦν
προηθίει Ἀριστοφάνης· Ζηρόδοτος δὲ ἐδὲ ἔχουσαν
κακῶς ἐκ τῶν Αἰνείας μετηνέχθη. σκότωσις δὲ αὐτῷ γέ-
γονεν, ὡς τὸ ἀμειρόν (359) δηλοῖ. καὶ ἐπὶ Ἀνδρομάχῃ
δ' ἐπὶ ἀμειρόν" (II. 22, 475). V.

Πορρωῖς. προηθίει ποῖον γένος τὸ ὕσπερ, καὶ εἰς
ἐνὶ τῇ ἐν τῇ. οἱ μὲν ἂν ἔχουσαν, ὥστε ἀπὸ τῆς ὕψους
δουκῆς κατ' ἀποβολὴν τῆς τὸ ἐνὶ τῇ γυνὴς θύρῃ, οἷον
τῆς ὕψους τὸ ἐνὶ τῇ ἐξ ὅσας, διὰ δύο σ. ἐλέγχοντ' δὲ
ἐπὶ πάντων ταῦτ' ἐν τῇ. ἰδὲ γὰρ ἀπὸ τῆς ὕψους καὶ γυνὴς
ἐν τῇ ὁμῶ, ἐδὲ ἀπὸ τῆς φωνῆς φωνῆς ὥπως ἐδὲ ἀπὸ τῆς
ὕψους. ἡ δὲ αἰτία· ἐπὶ τὸ ὅτι καὶ τὸ τῶν ἀντιπληρώτων κατὰ
γε τὸ πλεῖστον, προσεβλήθη καὶ τῷ θύρῃ καὶ τῷ χίρῃ τὸ
δουκῆς γέγονεν· ἐδὲ ποτε δ' ἂν εἴποις τῷ περιβατῶν
ὦν ἔχοντ' ἦν τὸ σ. τῷ γὰρ Κρήσις εἰ προηθίει τὸ ε, δουκῆς
ἐκ ἂν γένοιτο, Κρήσις, ἐδὲ τῷ χίρῃ καὶ πῶς. ὥπως ἂν
τῷ ὕψους, ἐπὶ καὶ ἀδύνατον ἐπὶ συλλαβῇ μίαν εἰς δύο σ
γεν. ἐδὲ μὴ δυνατὸν ὅς εἶναι δὲ ἐτέρω σ. τῶν γὰρ εἰς
ληγόντων ὀνομάτων τὰ δουκῆς εἰς ὡ λήγει. ὥστε ἂν
τὸ ὅσας ἐκ ἐξ ἂν ἀρσενικὸν δουκῆς φησὶ γὰρ ὁ ποιητὴς
δὲ εἰ ὅσας πᾶρ ποσὶν αἰματώσεντα χαμαὶ πέσον" (II. 13,
616), ἀφ' αἰματώσεντες. ἐδὲ ποσὶν πᾶν ληπτόν ἐνδύειν, καὶ
ἐπὶ τὸ ὅσας ὡς ἔρκος βέλους τείχος, τὸ δὲ πλεῖστον
κατ' Ἀθηναίους μὲν ἔρκος βέλους τείχος, κατὰ δὲ τῶν Ἰωνῶν
ἐκκα βέλους τείχος καὶ ὅλως ὅτι ὅσας. τῶν δὲ εἰς ὡ πλε-
θυτικῶν τὰ δουκῆς καὶ ἀδύνατον εἰς τὴν τελευταίαν, ὅταν ὅρματα
ὅρματα, γράμματα γράμματα καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλάτῳ
(454) ἡρῶεν δὲ καὶ τολμᾶτον ὡ καθάρματα; σαφές ἐν

ἴτι καὶ τείχει λέξαι δυνάει καὶ ὕσσει. εἴτα κατὰ ἀφαίρεσιν ὕσσει ἐγένετο. Β.

357. ἐρωήν: τὴν ὁρμήν. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὴν ὑποχώρησιν. BDL. „πολίμω δ' ἂ γίγνεται ἐρωή“ (Π. 16, 302). V.

358. καταείσατο: ψιλωτέον. ἀπὸ γ' τῆς εἰδω βαρυνόντα ὁ σχηματισμός. Α.

ἐγώνη, παρὰ τὸ εἶδον ἢ κατέχθη, παρὰ τὸ εἶω τὸ δηλῶν τὸ πορεύομαι. BL. εἶω καὶ κράσει εἶω. V.

362. ἐξ αὐτῶν: ἐκείτως ἐπικανχῶται τῷ ἔκτορι, ἐπὶ κακῆτος ἐπικανχῶσατο κατ' αὐτῶς εἰπὼν „ἐξ ἔρα κακῆ γλῆ- 10 ρη“ (Π. 8, 164). BL.

363. ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων: σοφασικώτερον ἢ ἐπὶ καὶ Αἰνείας ὑπερεμύχει ὁ Ἀπόλλων. V.

365. ἡ θῆν σ' ἐξανόω: τὸ ἀντίω ὑπεναντίας ἐπὶ τῷ αὐτῷ τῶν, λέγω δὲ τῷ βαρύνει ἐνεσὺς γὰρ ἐστὶν ἀντὶ μέλ- 15 λοντος. τὸ δὲ ἐξῆς ἐστὶ, κατεργάσσομαι δὴ σε καὶ ἀνελῶ, καὶ τέλος τῇ προέξει ἐπιθήσω, ἐξ ἔξρας ἀπαντήσας. Α.

366. εἰπέ τις καὶ ἐμοί: οἶδε μὲν ὅς ἐπικερρον ἔχει τὴν Ἀθηνῶν, ὁ μὲν ἐπικανχῶσατο ἀλαζονικώτερον ἀλλὰ μετρώς. BL.

ἐπιταρῶσθαι: πλεονάζει ἡ τὰρ, ὡς ἐν τῷ ἀταρτη- 10 ρός. V.

ἔστιν: ἐν ἄλλῳ εἴη. Α.

368. ἡ διπλῆ, ὅτι Ζηρύδοτος γράφει ἐξενάριξεν συν- 25 τελικῶς. ἄρτι δὲ ἐμελλε σκελεῖται ἐπιφέρει γὰρ „ἦτοι δὲ μὲν θώρηκα Ἀγαστῶρον ἰσθίμοιο“ (373). διὰ τοῦ ζ' οὖν γραπτὸν παρατατικῶς σκελεῖντο γ' αὐτὸν βάλλει ὁ Ἀλέξανδρος. Α.

τὸν λόγον ἐπαναφέρει ἐπὶ τὰ ἐμπροσθεν „ἦτοι Τυδείδης υἱὸς Ἀγαστῶρον ἔτασε θυρὶ Παιονίδην ἔρτια κατ' ἰχθὺν“ 30 (338). εἴτα περὶ τὴν ἔκτορος ἔφοδον παρελθὼν πάλιν περὶ τῷ Ἀγαστῶρι διηγῆται, ὅτι τῶτον σκελεῖντο αὐτῷ ἐπιτί- θεται Ἀλέξανδρος. V.

369. αὐτὰρ Ἀλέξανδρος: καὶ τὸν Διομήδην λάθρα 35 τιρωσκέμενον εἰσάγει, ὡς καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα. ἐστὶ δὲ τὸ πᾶν διατριβή, ὅρα δὲ ὅτι τῷ Ἀλέξανδρῳ δνόματι ὡς ἐπὶ πολλὰ τὴν Ἑλένην προσέθισιν, ὥσπερ ἀναμνήσκων τῆς εὐεργετίας αὐτῷ τὸς ἀκούοντας. BL.

370. ἐπὶ: οἱ ἀκριβῶς ἀναγινώσκοντες ἀναστρέφουσι τὴν 40 πρόθεσιν. τὸ γ' ἐξῆς ἐστὶν ἐπὶ Τυδείδῃ. Α.

ἔοικεν Ὅμηρος ἀπέχθει τῷ σκελεμῶ, ὡς ἐπὶ Ἀγα- 45 μέμνονος, ὅς σκελεῖται Ἰριδιόμαντα τιρωσκέται, καὶ ἐπὶ Ἐλεφινόροος. καὶ ὁ Νέστωρ δὲ παραινῇ „μή τις τῶν ἐνέων ἡμιβαλδόμενος“ (Π. 6, 68). ἀναστρέφον δὲ τὴν πρόθεσιν, ὡς φησὶν Ἡρωδιανός. V.

371. στήλη κεκλιμένος: τὴν ἐπὶ τῷ τάφῳ στήλην 50 προβεβλημένον ἀντὶ ἀσπίδος ὁ δειλὸς καὶ γυναικομανής. AD. περιεκυλισμένος. ὅδ' ἐπὶ διαστήματι δὲ ἀρκεῖται. V.

παρακεκορμμένος καὶ κεκυλισμένος, ὥσαι νεκρός, φησὶ, 55 παρὰ νεκρῷ ἐξηκώς. ἀνδροκμήτω δέ, ὅφ' ὃ ἀνὴρ καμῶν ἔκλειτο ἢ ἀνδρὶ παρηγέντι. Β.

ἦτοι ἐν τῷ ἀνὴρ καμῶν, τατίειν ἀποθανόν, κίτται. ἢ 60 ἐπὶ ἀνδρὸς κατεσκευασμένῳ. ἢ ἐπὶ ἀνδρὶ κεκορμμένῳ καὶ τεθνεῶτι κατεσκευασμένῳ. AD.

372. δημογέροντος: καὶ τὸς βασιλεῖς ἔτασε ἐκάλουν 65 ὡς παρὰ τῷ δήμῳ γέρας ἔχοντες: ὁμοίως δὲ καὶ τὸς γέρον- τας δημαγῶρες, ἀλλὰ καὶ δημότας. BL.

ἐπὶ δὲ τῷ μνήματι τῷ παλαιῷ προγόνῳ ἐσημῆδεν ἀνά- 70 ξιον ποῦν. V.

373. ἦτοι ὁ μὲν: καὶ ὁ ἀνὴρ καμῶν τοξέει λάθρα, καὶ 75 τὴν ἀχολίαν τῷ βαλλομένῳ παρέλαβεν, ὡς ἐδὲν μέγα πέλ- πρακται αὐτῷ ἐπὶ τῇ εἰσοχίᾳ. V.

375. τόξα πῆχυν: τὸ τόξον περιφραστικῶς. τὸ γ' ὅλον 80 τόξον ἐκ δύο κεράτων σύγκειται, ὧν ἐκάτερον πῆχυν κα- λεῖται. μετεχειρίζετο ἐν, φησὶ, τὸ τόξον. AD.

εἰ τὸ παρατατικῶς εἰπεῖν ἀνεῖλκεν, ἵνα δὴ ἐναργῶς 85 ἐπιδείξῃ τὸν τῷ πολέμῳ ἐπιτεχῆν σοφιστὴν. πῆχυν δὲ τόξον ἐκ δύο συμβεβλημένων κεράτων, ὧν ἕκαστον πῆχυν ἐκαλεῖτο. BL.

376. ἡ διπλῆ, ὅτι τὸ βάλεν ἀντὶ τῷ ἐπέτεχεν, καὶ ὅτι ἐν 90 χήματι ἐρηκν, ἐδὲ ἄλιον αὐτὸν ἐξέφυγε τῆς χειρὸς. Α.

μιν: ἀντὶ τῷ αὐτῷ, ὡς τὸ „τὸν τρισκαίδέκατον μελη- 95 δέα θυμὸν ἀπήγα“ (Π. 10, 495) ἀντὶ τῷ αὐτῷ. V.

378. ἐν γὰρ: ἐναργῶς πάντα. διότι δὲ φυλάσσεται περὶ 100 τὰς πληγὰς ποικίλιαν ὁ ποιητής. V.

ἡ δὲ: κεκορμμένος. καὶ ἐπὶ μνηστῶν „γέλωι ἔθανον“ 105 (Od. 18, 100). ἐπὶ δὲ Ὀδυσσεὺς „ἐπιμαυδίσας“ (Od. 22, 371) καὶ „μειδίῳν βλοσυροῖσι προσώπασιν“ (Π. 7, 212). V.

379. ἐκ λόχου ἀμνήθησε: εἰ τὸν ἐκ τῷ ἀφανὸς τοξέ- 110 σαντα ἐκ λόχου λέγει ἀναπηδήσαι. ἀχμήνως δὲ πάντα ὡς μέγα τι κατωρθώκως βοῇ. κατακρήντας γ' αὐτὸν ἵνα ἔρωσιν, ἀλλ' ἐδὲ τῶτον ἀνείλεν. BL. οἷα καὶ τὰ πρόσθεν αὐτῷ ἔργα. φερόντων Ἑλλήνων ἵππων ἀναιρεῖ, καὶ τῶτον προεβίβα. V.

382. ἔτιω κεν καὶ Τρωεσι: δι' ὧν αὐτῷ τὴν πληγὴν 115 αὔξει, λαμβάνει καταβάλλον τὸ κοινόν. V.

383. οἷ τέ σε πεφρίκασι: τὸ ἴδιον πάθος ἐπὶ πάν- 120 τας ἐκάζει. ὅτι ἀναγκαστὸν δὲ ἀντιδιαφέλλειν, ὡς οἷα Ἀλε- ξίῳ: δύνανται γὰρ καὶ ἀπόλυτος εἶναι. Α.

ὡς δειλὸς καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐπιβλήσκειν ὡς φοβούμενον. 125 ἔτι δὲ καὶ ἀνοήτων τὸ τὸς οὐκ εἶναι ἐπὶ τῶν πολέμων ἐλέ- 40 χων. BL.

μηκάδες: ἐπιθετικῶς αἱ ἀλγες, ἀπὸ τῷ ἰδιώματος τῆς 130 φωνῆς μήκη γ' καλεῖται ἢ τῆς αἰγὸς φωνῆ. Α.

385. τοξότα λαβητήρη: διὰ τὸ ξὺν λαβῶμεναι καὶ 135 βλάβητων, ἐξ ὁ δειλός. D. ἀλλὰ καὶ „πᾶσι τοῖς τόξον“ (Π. 5, 171).

ἢ τὸς ἀχμήνους ἐπὶ τῷ τόξῳ. V. ἀλλὰ καὶ οἱ θεοὶ, φησὶ, 140 τοξόται, καὶ τῶν ἡρώων οἱ κατὰ τὸν, Ἀπόλλων, Ἀρτεμις, Ἡρακλῆς, Ἴδας, Εἰρητας. ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πρὸς Ἴλιον στρα- τιστομένοις Μυρμιδόνες, Φιλοκτήτης, Τεῦκρος. ὅφ' ὅτι δὲ το- ξόται, οὐκ εἶναι, ἀλλ' ὅτι φησὶν τοῖς τῷ γ' ἐμφανῆσαι τὸ λα- 145 βητήρη: εἴτα πάλιν ἐφ' ἐν τὸ κέρει ἀγλαῖα παρθενοποιῶν, ὡς τῇ τριχὶ κάλλιψε ἐπὶ ἀπάτη παρθένῳ. αὐτὸ γ' καὶ ἑαυτὸ 150

τὰ κομῶν κακὸν ἐστὶ. τὸ δὲ κέρει σὺν τῷ ἰ ἢ παραδόσεις, δοτικὴν ἐκδεχόμενῃ· τινὲς δὲ πληθυντικῶς ἤθεσαν. BL. καὶ ἐπὶ τῶν τοξοῦτων ἐδέξαντο. καὶ Ἡρωδιανὸς δὲ φησὶν ὅτι σπα-
ρίως τὸ κέρει ἐπὶ τριχὺς ἀνθρώπων τίσσεται παρὰ ποιητῆς, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ βοῦς ἢ ἄλλων θηρίων. V.

ἄλλως, τῇ τριχὶ, ὕδιν καὶ τὸ κέρειν. Ἀριστοτέλης δὲ ὦ τῷ τόξῳ σπιννόμενε. V.

σὺν τῷ ἰ ἔγραψάν τινες τὸ κέρει, ἵνα ἢ δοτικῇ, ὁμοίως τῷ „δέειν μελιγδέος οἶνα” καὶ „ῥήρα ὑπὸ λαπαρῶν” (Od. 11, 136). ὥτως δὲ καὶ δοτικῇ ἐπικρυβεῖν ἢ παραδόσεις, ὡς καὶ Ἀλεξίων 10 ἄξιαι. οἱ δὲ συνέσειλαν, πληθυντικὸν ἐκδεχόμενοι ἑδότερον, ὁμοίως τῷ „κρέα ἔδμεναι” (Π. 4, 345), ἐξεδέξαντο τε ἐκ τῆς λέξεως τὴν τριχῶσιν καὶ ἐμπλοκῆς εἶδος. οἱ δὲ ἐξέτειναν τὸ ἰ πάλιν πληθυντικὸν ἐκδεχόμενοι, τιθέντες δὲ τὴν λέξιν ἐπὶ τῷ τόξῳ, ὥστε εἶναι κατὰ κέρει, συναλοιφὴν ἐκδεχόμε- 15 νοι τὰ κέρει. περὶ δὲ τῆς τοιαύτης ἀναγνώσεως δεδήλωθ’ ἡμῶν, ὅποτε διελάβομεν περὶ τῷ „κρέα ἐκ κεφαλῆς” (Π. 4, 109). τοσαῦτον δὲ ἔχω νῦν παραφυλάξαι ἐπὶ τῷ νοητῷ, ὡς ὅτι σπαρίων ἐστὶν ἐπ’ ἀνθρωπίνης φύσεως παρὰ τῷ ποιητῇ τὸ κέρει ἐπὶ τριχὺς τίσσεται· κόμην δὲ λέγει καὶ τριχῶς καὶ 20 πλοκάμους καὶ εἰδούς. τὸ δὲ παρ’ ὁδοποῖτα τινὲς παρ-
θενταία, παρ’ ὁδοῖς ἐοικώς. A.

ἢ διπλῇ, ὅτι κέρει ἢ τῇ τριχὶ ψιλῶς, ἀλλ’ ἐμπλοκῆς τι γένος· εἰς κέρειος τρόπον ἀνεπλέκοντο οἱ ἀρχαῖοι. Σώ-
φρων „κορώνας ἀνδόμενοι”· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τέττιγας ἐνε- 25 πλέκοντο· καὶ παρ’ Ὀμήρῳ „πλοκάμους θ’ οἱ χροσφί τε καὶ ἀργύρεω” (Π. 17, 52). ἔνιοι δὲ, τῷ τόξῳ ἀγαλλόμενε· προ-
εἶρηκε δὲ „τοξότου λοβητήρ.” A.

καλῶς οὐ λέγει γυναιμαρές, ἵνα μὴ ὑπομνήσῃ Ἑλένης. καὶ ἄλλως πικροτέρα ἢ κατηγορία, εἰ καὶ μέχρι τῶν κα-
τακλίστων παρθένων ἢ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἀπώτῃ φθάσει. V.

περὶ δὲ τῶν διαβολῶν εἰρηθ’ πολλοὶς ὅτι εἰσὶν ἀμνηστο-
λοι ἢ γὰρ καθ’ ἑαυτὸ ἔκαστον, μόνον τῷ κέρει προσδοιόμε-
νον ἢ τοῖς ἡγεμένοις ἢ τοῖς ἐπομένοις, ἢ κατὰ δύο καὶ
ἐναλλάξ, τὰ μὲν καθ’ ἑν, τὰ δὲ κατὰ δύο. A.

386. εἰ μὲν δὲ ἀντίβιον· γενναῖον ἐστὶ τὸ πάχοντα
αὐθωρὸν προκαλεῖσθαι τὸν βολόντα. BL.

387. χαλκίσμῃσι· ἀντὶ τοῦ χαλκίσμοι. A.

388. ἐπιγρύψας· ἐπιξέσας ἀπλῶς. D.

ἄκρως οὐ πληγὴν ἀλλ’ ἐπιγρυφὴν φησιν· ὁ δὲ ποιη- 40
τὴς τάλῃθις λέγων ἔφη „διαμπερές ἵος ἐν γαίῃ πάγῃ”
(377). BLV.

Ἑλληνικὸν τὸ ἐπικρύπτειν πρὸς ἐχθρὸς τὴν συμφορὰν.
ἢ δὲ καὶ γυμνοὶ τὴν δειλίαν τῶν ἑταίρων. V.

390. κωφόν· μεταφορικῶς τὸ μὴ αἰσθῆσιν τοῖς τιτρω- 45
σκομένοις ἡμποῖν. BL. οἱ δὲ ἄρχον· „κύματι κωφῶν”
(Π. 14, 16)· τὸ γὰρ πεμπόμενον μετὰ βίας ἔχει πολλὴν
ἐνέλεσμενον τὸν ἄερα. V.

ἢ διπλῇ, ὅτι κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν ἀκοὴν
ἐπὶ τὸ κατὰ τὴν ἀφῆν κωφὸν τὸ ἀνεπαίσθητον. A.

*) Versus 404 apponit B, quae Suidas habet v. πάθος et πάθος δύο.

391. εἰ καὶ ὀλίγον περὶ ἐπαύρη· ἐλλείπει τὸ πρόθε-
σιν καὶ διὰ τῶν ὑπομνημάτων. ἔν τισι δὲ γράφεται
ἐπαύρω. A.

392. αἰψα· Ἀριστορχος ἄνδρα. A.

393. τοῦ δὲ γυναικὸς· ἐπεξεργασία ποιητικῇ. V.

395. (περὶ πλέες· Τυραννίων περίπλεες συνθέται·
ἀνέγνω, τὴν πρὶ συλλαβὴν ὀξύνων· ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης κα-
τὰ παράθεσιν, λέγων λείπειν τὴν αὐτόν, ἵνα ἢ περὶ αὐ-
τὸν πλέες. ὥτως δὲ καὶ Ἀλεξίων, λόγῳ τέττω, ὅτι καὶ αὐ-
τὸν ἴδιον ἄνευ τῆς προθέσεως εὐρέθη τὸ πλέες καὶ τὰ ἀπ’ αὐ-
τοῦ κινήματα· „τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι” (Π. 4, 129)· καὶ πολλὰς, ἀλλὰ πλέονας. ὁμοιοσημένους τοῖον ἐπὶ
τῷ „πλέοντες κεν μνηστῆρες” (Od. 18, 247) συγκατὰ ἐστὶν ἢ πλέ-
ωνῃ, μὴ ὅντος δὲ ἄρα τῆς συνθέσεως, πλέονες, δοθέντων
μὴ δὲ τὸ ἀπ’ αὐτῆς συγκατακείμενον. ἐνθεν ἐπελθόντων κατὰ
παράθεσιν ἀναγνώσκων, λείπει τῆς αὐτόν. A.

ἢ καὶ ἐστὶ σύνθετον τὸ περὶ πλέες, ἀλλὰ κατὰ παράθεσιν
ἢ περὶ. ὕδιν οἰκαιοποιεῖται. BL.

ἄμενον καθ’ αὐτὴν ποιεῖν τὴν περὶ· τὸ γὰρ πλέες σπιν-
νόμενον ἐστὶ τῷ πλείονες· εὐθέτω γὰρ ἀναπλάττειν μὴ εἰρημὸν
εὐήθες. D.

ἢ ἐστὶν ὁμοῖον τῷ „γυμνασίῳ πολλὴ φιλικροὶ ἢ ἀλόχοισι
(162)· τὸ γὰρ ἢ γυναικὲς τὴν ἀκολασίαν ἐλέγχει Πλάτων·
ὡς πλείοσι γυναιξὶ χρωμένον. V.

397. βροχὸν διασπλίττον ἐπὶ τὸ καθεζόμενος, πρὸς
τὸ σαφέστερον. A.

ἔστω πρὸς θ’· τὸ φιλικὸν πάλιν Ὀδυσσεὺς δρῶντα
καὶ τὸ ἀξιώπριον Διομήδης δείκνυται. εἰρηπῶς δὲ οὐ φά-
νεθ’ Διομήδης παρακαλῶν εἰς τὸτό τινα. διὰ δὲ τὸν κα-
κορὸν ἐξ οἱ δύο περὶ τὴν τῆς ἐνδὲς θεραπείαν καταγίνοντα. BL.

400. ἢ καθεζο γὰρ καθεζο· γραφεῖ ὡς καὶ ἱπποσύς. A.

401. οἰώθη δ’ Ὀδυσσεὺς· ἀγῶνας πάλιν κινεῖ
τῷ Ὀδυσσεὺς, ὥστε ἐκ παντὸς συνέχει τὸν ἀκροατήν. V.

402. ἢ διπλῇ, ὅτι νῦν φανερώς φάτος ἢ φησὶ. A.

403. εἶπε· ποιητικῶς τὰ ἐνθυμηθέντα ὡς εἰρημὸν
διατυπῶν. ἡμεῖς δὲ καὶ διδάσκει ὅτι οὐ μανικῶς δεῖ δρῶν
εἰς τὰ δεινὰ. BL. *)

405. ἢ διπλῇ, ὅτι ἔξωθεν ἢ εἰς πρόθεσις, εἰς πληθύν. A.
τὸ δὲ ἔτιγον, αἰ’ κεν ἡλώω· ἀσύμφορον ἀναπ-
θεῖν δεινότερον εἶναι τῷ ἀποθανεῖν τὸ φθινεῖν. λύεται δὲ
ἀπὸ τῆς λέξεως· τὸ γὰρ ἡλώω δένει καὶ ἐπὶ τοῦ ζωογρηθῆ-
ναι. B.

ἄλλως. τῆτο, φησὶ, δεινότερον πάντων, εἰ ζωογρηθῶ
αἰχμαλωτισθῶ· ἀδεις γὰρ Ἑλλήνων τῆτο πέπονθεν. BL.

406. τοὺς δ’ ἄλλους· ἀπαντα ὑπὲρ ἐκείνων ἀπο-
λογεῖται, καὶ ὅτι ἢ προτροπὴ κατὰ δαίμονα γέγονεν αὐτῶν
ἢ δὲ παίσθηται. V.

407. ἀλλὰ τί μοι· χρησέως πρὸς τὴν οἰκονομίαν
ἔχει τὰ τῷ ἐπιλογισμῷ τῷ Ὀδυσσεὺς· ἐπειδὴ γὰρ καιμυχίαν
δοῖσάντων βέλεθ’ οὐ ποιητῆς, προτιπρώσκει τὰς ἀρετὰς· αἰ-
*

τον γὰρ ἦν παρόντων καὶ αὐτὸς τὰς καὶ. BL.

διελύχτο: διελογίστατο, ἐνεθυμήθη. D.

409. δύο μέρη λόγος τὸ τὸν δέ, ὡς φησὶν Ἀλεξίων. V.

Ἀλεξίων τὸ τὸν δέ ἐν μέγας λόγος ἐκδέχεται, καὶ παροξύνει, ἵνα ἰσοδυναμῇ ἀναφορικῇ τῇ τοῦτον. Τυραννίων δὲ δύο 5 μέρη λόγος ποιεῖ, ἵνα ἡ τῶτον δέ, κατὰ ἀναφορὰν ὁμοίως. ἔφαμεν δὲ ὅτι παρὰ τῷ ποιητῇ ἡ διὰ τοῦ δε ἐπὶ ταύτης τῆς ἀντωνυμίας ἐπέκτασις σπανίως μὲν ἐνδέχεται ἐπ' ἀναφορᾶς, ὅποτε διελουμύνομεν περὶ τῆς „τοῖςδε δ' ἔα φθινύθων“ (Π. 2, 346), ὥς ἐδὲν κεκώλυκε καὶ ἐνθάδε τὸ τοιαῦτο 10 παροξυσμῶν διὰ τὸ ἤδη πεπεῖσθαι τὴν παράδοσιν· βεβαιότερα μάλιστα ἐστὶν ἡ τῆς Τυραννίωνος ἀνάγνωσις· ἐδὲν γὰρ ἐναντιῶται. A.

ἡ διπλῇ, ὅτι περισσὸς ὁ καὶ, ἀμφίβολος δὲ ἡ συγμῇ. ἦται γὰρ ἐπὶ τὸ ἀριστερῇ ἢ ἐπὶ τὴν πρόθεσιν. καὶ ἐὰν 15 μὲν τὸ πρότερον, τὸ ἀριστερῇ ληφόμεθα ἀντὶ τῆς ἄριστες ἢ ὅσον ὤξιον τὸν ἐν εἰρήνῃ τιμώμενον ἀνδραγαθεῖν ἐν πολέμῳ· τὸ δὲ δεύτερον, ἐπὶ τὸν ἐπαγγελλούμενον κατὰ μάχην ἄριστον εἶναι ἐξῆναι δὲ καὶ τὸν κίνδυνον ὑπομένειν. A.

410. ἦτοι συνυπὸν ὅλον τὸν εἶχον· βραχὺ διασαλτέον 20 παντελῶς ἐπὶ τὸ κρατερώς καὶ ἐπὶ τὸ ἐβλήτο, ἵνα ὁ ἡ σύνδεσμος κενὴ ἀντὶ συνυπὸν. ὁ δὲ λόγος· ἐξῆναι δὲ, εἴτε ἐβλήθη εἴτε ἔβαλεν ἄλλον, ὅσον εἴτε βληθὴν εἴτε βάλων. ἡ συκτέον ἐπὶ τὸ κρατερώς. ὁ καὶ βέλτεον· ἴσον δὲ 25 ἡ διαζευκτικοὶ οἱ σύνδεσμοι. ὁ δὲ λόγος, ἰσχυρώς ἐξῆναι 25 εἴ· ἡ γὰρ ἐβλήθη ἢ ἔβαλεν ἄλλον. V.

412. τὸ φράσας δ'· εἰπὶ· δεινὴ ἡ ἀγωνία· οὐ γὰρ εἰ θέλοι ποχωρεῖν, ἔστιν αὐτῷ. BL.

413. ψυλοῖτον τὸ ἔλσαν, ὅτι Ἀολικωτέρω ἡ κλίσσις. 30 τὸ δὲ ἔστις ἐστὶν, ἐν μέσοις αὐτοῖς συντέλειται τὸν Ὀδυσσεῦ. ἡ διπλῇ δέ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει μετὰ σφίσσι, ἡμα δὲ ἔλσαν, καὶ ἐντέλῃς γίνεσθαι ἡ ἀένθεσις, καὶ ἡγήθη 35 τὸ λεγόμενον· ὁ γὰρ λέγει, αὐτοῖς πῆμα τιθέντες οἱ Τρῶες, ἡλὰ τῷ Ὀδυσσεῖ. A.

σφίσσι· ὀρθοτονητόν· εἰς σύνθετον γὰρ ἡ μετάληψις, 35 καὶ κατέχεται ὑπὸ τῆς προθέσεως. A.

βραχὺ διασαλτέον ἐπὶ τὸ σφίσσι. A. Νικάνωρ διαζέλλει 40 σφίσσι τὸν ἔστις. V.

διὰ τῆς ἀναφωνήσεως ἀνακτάται τὸν ἀνταγῆν· λίαν γὰρ αὐτὸν ἐξεφύθησε. φησὶν οὖν ὅτι ἐπὶ τῷ ἐνιῶν κακῷ 40 κελύσαν τὸν Ὀδυσσεῖ. A.

414. ὡς δ'· ὅτε κάπριον· ἐναγὲς τὸ παρὰδειγμα 45 πρὸς τὸ καθ'· ἵνα μὲν ἐπερέχειν τῶν κοκλωσάντων, ὁκλειώμα δὲ τῷ πληθύνει. BL.

416. θ' ἡ γὰρ λένον δ' ὀδόντα· καὶ τῷτο ἡμετέρες· καὶ 45 ὅς γὰρ λογισμῷ προσηγορεύεται. BLV.

μετὰ γνῶντοισι γένυσσιν· συμπαρατίθεται γὰρ αἰγένειον, ἀκονῶν τὸν ὀδόντα· ὁ γὰρ ἐπὶ τὸ δάκνειν ὁ κύπρος ὀρμῇ, ἵνα ἀναστῇ τὰς γένους, τῇ δὲ ἐμβολῇ μόνον 50 ὀρμῇ. BL.

47. κόμπους· εἰκότως· κίον γὰρ εἰσιν. V.

418. ἡ φάρι· τὸν τὸ ἡφαιρ ἀντὶ τοῦ ἡαδῶς. V.

421. ὑπερθεῖν· καὶ ἐνθάδε διασαλτέον πρὸς τὸ σαφές· ἀμφίβολον δὲ καὶ τὸ ἔστις. ἦτοι γὰρ μετάλητος 5 ὁ δὲ δαρι, ὅσον οὖν τῷ δόρατι ἐφαλλόμενος, ὡς ἐκεί, „καὶ αὐτῷ φάρι ἀνάξας λίβε δίσκον“ (Od. 8, 186)· ἡ καὶ ὑπερβατόν, ἔτασεν ὁ δὲ δαρι, καθὼς διασαλτέον βραχὺ ἐπὶ τὸ μετάλητος. A.

ἄλλως. γράφεται καὶ ὑπερθεῖν μετάλητος. A.

συγμῇ εἰς τὸ ὑπερθεῖν· αἱ δὲ ὑπερθεῖν μετάλητος, 10 ἢ ἐκ τῆς ἀνωθιν μέρας ἀρθῆς. BL.

422. Ἐννομον· ἡ διπλῇ, ὅτι ἔτος ὁ Ἐννομος ὁμῶν· 15 μὲς ἐστὶ τῷ ἐν τῷ διακόσμῳ „Μουσῶν δὲ Χρόμῳ ἤρχε καὶ Ἐννομος“ (Π. 2, 858). A.

423. ἀτῆαντα· γράφεται καὶ ἀτῆσσοντα. A.

424. πρότμησιν· οἱ μὲν τὸ ἀπὸ τῆς ἥβης ἔχει τοῦ 20 ἀμφαλῆ, ἐπεὶ καὶ τῷτο ἱερουργεῖται οἱ δὲ τὴν ὁσφύν, ἢ ἡ δαμάς ὁ ποιητῆς τιτρώσκει ὡς αὐτὴν τῶν ζωογόνων σπέρματων. ἔτεροι δὲ τὸ ἦτρον. Ἱεροκλῆς δὲ ὁ Ἀλκίδιος αὐτὸν τὸν ἀμφαλόν, ἀπὸ τῆς προεκτέμειας. BLV.

ἄλλως. πρότμησιν Διονύσιος ὁ Θορῆς τὴν ὁσφύν, Φλότιμος ἱατρὸς τὸν τρύχλον, Ἀρίσταρχος τὸ ἀπὸ τῆς ἥβης 25 ὡς τῆς ἀμφαλῆς, τὸ ἦτρον. Πασκενίσκος δὲ τὸν ἀμφαλόν, διὰ τὸ τῶτον πρῶτον ἐκτέμνειν γεννημένα τῷ βρέφει, ἢ ὅτι καὶ αὐτὸν εἰς δύο τέμνεται ἴσα ὁ ἀνθρώπος. A.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἀπὸς τὴν πρότμησιν ὠνόμασεν. ἔτι δὲ ὁ 30 ὑπὸ τὸν ἀμφαλόν τόπος κατὰ τὴν λαγύνα, διὰ τὸ πρῶτον ἐν αὐτῷ τέμνειν τεχθέντα τὰ παιδία. τῶτον δὲ λέγουσιν ἱατρῶν παῖδες ἦτρον. AV.

κατὰ πρότμησιν διὰ τῆς σ'· ἐν τισὶ καὶ τὸ τ. V.

425. ἀγοστή· τῇ δακί, παρὰ τὸ ἀγειν. οἱ δὲ τῇ ἀγκάλῃ 35 ὁ δένεται δὲ τῷ ἀγκῶνι λέγεσθαι· ἐδὲς γὰρ ἀγκῶνι δάσσει γῆς. BLV.

427. ἐκ τριῶν μερῶν λόγος ὅλος ὁ εἶχος. AD.

ἐν ἡγενέος· τῷ τῷ σώματι ἐφύρως. BL.

430. πολέαινε· πρὸς ὁ ἐκ πολέμων ἵππανος. ἡ εἰρω 40 νέεται. ἡ παρὰ τὸ αἰνόν ἐστιν ἡ σύνθεσις. BL.

δύλων ἀτ'· ὅτι ἐμφαντεῖ τὸν Ὀδυσσεῖ ἐξ ἰσορίας πα 45 ρικλητῶς δόλιον καὶ ἐπὶ τῷτο διαβεβλημένον. A.

καὶ ἐν Ὀδυσσεῖ (3, 121) φησὶν „ἐνέκα δῖος Ὀδυσσεὺς παντολοῖσι δόλοισιν.“ ὥς ἄμφω ἐνὸς τὰ σώματα. σωμα 50 τικὴ δὲ καὶ ψυχικὴ ἐπαινέται Ὀδυσσεὺς. V.

431. Ἰππασίδῃσι· γράφεται Ἰππασίδῃν. A.

432. καὶ τεύχε'· ἀπὸ τῆς· ἡ διπλῇ, ὅτι ἀκαίρως προσα 55 ἔδῃται τὸ ἡμισίχον· ὁ γὰρ ἐπιτρέχει τὸ τῆς περιζύσεως σπῶν, εἰ ἔχοι πρὸ τέλους φῦσι μικράν· διὸ σημειώμεθα τὸ τῷδε δ'· ἐνὶ παρὸς ἐννομενον. A.

433. ἡ καὶ ἐμῷ ὑπὸ δακί· βάρβαρος ἡ ἀλαστονεία, 60 ἐν τοιαύτῳ προφερομένη καὶ μεθ' ὑπερβαλλέσεως ἐπιρρο 50 φανίας. BL.

437. χροῖα· τὴν ἐπιφάνειαν τῆς σώματος, οὐ τὴν ἔχει

τῷ ξηραίνεν ἢ ὑπτειν, τότε δασυντέον· ἔστι δ' σύνθετον. Α.

462. ἦ ἔσεν: ὅτι παρήκε τὸ τί φωνῶν, οἷον βοηθεῖτε. Α.

ἄσπον κεφαλή χάδε φωτός: ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν αὐτοῦ
φωτός εἶπε. τὸ δὲ γῆμα πολλαχού, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσεΐ
(6, 129), „ὡς ἴδασιτο περὶ χροῦ μῆδεα φεύγας.“ μεγ- 5
λόφωνος δὲ παραδίδεται ὁ Ὀδυσσεύς, „ἀλλ' ὅτε δὴ ὅλα τε
μεγέλην“ (Η. 8, 222). δακνύσαι δὲ διττὴν εἶναι τὴν φωνήν,
τὴν μὲν θωρακικήν, τὴν δὲ πλατεῖαν καὶ οἰονεῖ σφοδρτέραν
ἐκ κεφαλῆς. BLV.

463. ἄϊεν — Μενέλαος: ὁφείλει γὰρ νῦν προσηκτικὸς 10
εἶναι μάλλον διὰ τὴν ἀπειρίαν Ἀγαμέμνονος· ἢ ὡς αἰτίος
τῆς μάχης. ἢ ὡς φίλος Ὀδυσσεύς. „ἔξ' Ἰθάκης ἀγαγὼν σὸν
κτῆμασι“ (Od. 4, 175). αἰθόμενος δὲ ὡς ἐκ ἔσιν ἀξιώμα-
χος, προσλαβεῖν Ἀλκίον διανοεῖται. BL.

464. ἐγγυὲς ἐόντα: χαρίεν τὸ τῆς περιπετείας, ὅτι ὁ 15
ἀλκιμώτατος ἐγγυὲς εὐρέθη Ἀίας. BL. τὸ δὲ αἶψα τῆς
ἐπιβίσεως αὐτῷ καὶ προθυμίας σημαντικόν. V.

466. ἔκετο φωνή: Ἀριστεύχος ἴκει· αὐτὴ. Α.

ἴκει· αὐτὴ: οὕτως, ἵνα συνήδῃ τῷ „τοῖς μὲν ἔπει“
ἦσε. V.

467. τῷ ἰκέλῃ: ἐπὶ τῷ Ὀδυσσεὶ ἰκέλῃ, ἀλλ' αὐτῷ τῷ
ὡς εἰ ἐβίωτο: ἐσχαζέται γὰρ ὡς ὁ ταλασίφρων ἐκ ἂν, εἰ μὴ
ἡνέκαυτο, ἐβόησεν. BL.

ὁ τῆς, τοιαύτη οἷα ἂν γένοιτο καταπονέμενα ἀνδρός. Α.
καίρων γὰρ οὐκ εἶχε νῦν σαφῶς δηλώσει τὸ πρῶτον ὁ 25
Ὀδυσσεύς, μόνον δὲ βού. V.

469. ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον: ἄμεινόν φησιν ἐκείνῳ
βοηθεῖν ἢ χολάζειν ὥδε. BL.

470. ἐνὶ Τρώεσσι: γράφει μετὰ Τρώεσσι. Α.

474. θῶες: παρθέναι. πύριον δὲ καὶ ὁμοιοκατάληκτον 30
ἐπὶ θῶες τῷ Τρώεσσι. D.

475. ἀμφ' Ἰλαφον: οὐ δειλὸς Ὀδυσσεύς, ὅτι ἐλάφῳ
ἔκασται· οὐ γὰρ ἰχθύας δηλωτικὸν τὸ τῆς παραβολῆς, ἀλλὰ
τῶν ὁμοίων παθημάτων. θανάση δὲ αὐτὸν ἐλάφῳ ἐκάζει,
ἵνα ἀδείῃ τὸν κίνδυνον. ἔστι δὲ ἡ παραβολὴ μερικὴ πρὸς 35
τὴν πληγὴν καὶ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων καὶ τὴν ἀπου-
σίαν τοῦ βαλόντος· καὶ ὥσπερ θῶας ἀπελαύνει λέων ἐπιφα-
νὴς, ὣτως Ἀίας τῶς Τρώεσσι. ABL.

478. αὐτὰρ ἐπειδὴ: πρὸς τὸ πιθανὴν γενέσθαι τὴν
ἐξοδὸν τῶν πολλῶν ξύλων. ἄγει δὲ καὶ ἐπὶ ἐκείνῳ ἢ ἐντοια, 40
ἐπὶ οὐδ' ἂν τῷ Ὀδυσσεὶ προσήλθον οἱ βάρεβαροι, εἰ μὴ
διὰ τὸ τετρώδῃ ἐπιβῆεν. BL.

480. σκιερῶ: ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει γλα-
φνερῶ. τῆτο δὲ σπηλαίῳ ἢ ὑπερφ' οἰκίῳ, νομῆς δὲ ἔχοντι
ὑπὸ σενδρόν τῶν ἀνάρμοστων. Α.

481. περισπασέον κατὰ νόμον τῶν μονοσύλλαβων αἰ-
τιατικῶν· πῶσα γὰρ αἰτιατικὴ μονοσύλλαβος εἰς τὴν λήγουσα
περισπᾶν, ἀπέσπᾶν δὲ τὸν ὀξύν τόνον, μὴν μὲν σὺν ὄν.
ταύτῃ καὶ ἡ κλειδα αἰτιατικῇ γενομένη κλειν περισπᾶν, τῆς
ὀξείας ὀξυνομένης. ταῦτα Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ κλειδῶν 50
κατὰ τῆς καθόλου. Α.

ἄλλως. ἔδει μὲν περισπωμένως, ὡς μῦς μῦν· τὸ γὰρ πλη-
θυντικὸν παρὰ Καλλιμάχῳ „αἱ μὲν οὐ κλέσων“ ὡς μέτα-
σιν· Ἀριστεύχῳ δὲ ἐπείθῃ ἡ παράδοσις ὀξύνοντι. Α.

τὸ πλῆρες λίνα, ὃ ἐστὶ λένοντα, Ἀσριακῶς, D.

481. θῶες μὲν τε διέτρεσαν: Ἀριστεύχῳ ἐν τῷ
περὶ ξύλων φησὶ θῶας καὶ λένοντας πόλεμια εἶναι, σαρκωτάτα
ὑπὸ καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν τὴν τροφήν πορίζοντα. ἑμπειρος
ἐν τέχνῳ καὶ πρὸ Ἀριστεύχου ὁ ποιητής. Α.

αὐτὴ ἡ ἐπιβίσεως τῆς παραβολῆς καὶ πρὸς τὸ προκρί-
ναι. V.

484. ἢ ἐπὶ τὸ ἄτσεων βραχὺ διασπᾶν, ἢ ἐπὶ αὐ-
τῷ γὰρ καὶ ἑμφοτέρω ἐγκατάκεινα· τὸ μέντοι δεύτερον δοκεῖ
λείπειν τῇ σὺν προθέσει, ὡς καὶ ἐπὶ „ἔρχει ἐπαύσεων“
(Η. 10, 348). Α.

εἰρημὴ εἰς τὸ ἄτσεων. καὶ πρὸς Τρῶας δὲ ἐφορμῇ (ἀπ-
σον γὰρ τῆτο) ἀλλ' εἰς τὸ ἐκφορῆσαι μόνον. BL.

486. στή δὲ πυρὸς: παρῆν δέ. καὶ περισσὴ ἡ ἔξ,
ὁμοίως τῷ „ἔσσι παρῆς“ (Od. 9, 488). Α.

488. θειράπων: ὁ τῷ Μενέλαῳ Ὀδυσσεύς γὰρ ἐκ
ἀφ' ἑαυτοῦ ἔπειθ' ἐφωτίσθη, BL. ἀλλὰ νῦν διὰ τὴν χροίαν ἐκ
εἰς ὁ καιρὸς εἰπεῖν Μενέλαον „ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀλέων ἐπι-
βήσο“ (Η. 8, 105). V.

489. Ἀίας δὲ: ἔκατος ἀριστεύει Ἀίας ὡς καὶ τῶν ἄλλων. V.

490. ἐπὶ τὸ Πριαμίδην βραχὺ διασπᾶν ἀξίως τι-
μῆς, ἐκ ἀπειθῶς, ἵνα μὴ συνάπτωμεν τῷ πατριωτικῷ
τὸν εἶδον καὶ ζήτημα ποιῶμεν περὶ τοῦ ὥσπερ ἐξήγησιν ἢ
ἐπαυάλησιν. Α. περισσὸν δὲ τὸ εἶδον· κτητικὸς μὲν γὰρ
προστίθεται τὸ ὑπὸ τὴν κτῆσιν πιστὴν δυνάμενον, πατριω-
τικοῖς δὲ ἐμπεριέχεται. AD.

εἰρημὴ εἰς τὸ Πριαμίδην· εἴτα μετ' ἐμφάσεως ἢ ἐπα-
υάλησιν· καὶ πάλιν εἰς τὸ εἶδον τελεία. BL.

492. κῆτεσι: ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει δ(η-
ται. τὸ δὲ κῆτεσι τὴν ἔξ ὕψους καταφορὰν δηλοῖ. Α.

καὶ ἐπὶ Διομήδεος ἡ παραβολή· ἀλλὰ τότε μείζον ἦεν
ἐκεῖνος διὰ τὴν ἐπικουρίαν Ἀθηνᾶς. ἐμὴν δὲ αὐτὴ ἐκ
πρόσεκτο· τὸ γὰρ κῆτεσι τὴν ἀκόλουτον ὑποφαίνει δομῇ,
καὶ τὸ ὑποκείμενος οἷον ἐπιγόμενος. BL.

494. θρόος ἀζαλέας: ἡ διπλῇ πρὸς τὸ σημαίνοντα
νόν, πότερον ὅτι φυλλορόα καὶ κατὰ ταύτην τὴν ὥραν ἐξ-
ρημόμενα τὰ δένδρα ἐκ ῥιζῶν ἀναβάλλειν ἐκ τῶν χειμῶ-
νων· ἢ ὅτι οἱ θρυτόμοι εἰς τῶς ποταμὸς ἐρβᾶλλαν καπνί-
τες, ἵνα ἐπὶ τοῦ καιροῦ συγκαταγέροντο τῷ ὀρεῶ, ὃ καὶ
ἐγείρε. Α.

ἢ τὰς μὴ παρὰ τὸν ποταμὸν ἀλλ' ἄνω πα ὕψος, ἵνα
τὸ πλῆθος τὰ θείον δηλοῖ· ἢ ὡς οἱ θρυτόμοι τιθέσιν
πρὸς τὸ ξηραίνεσθαι „ἢ μὲν τ' ἀξομένη κῆται“ (Η. 4, 487).
διὰ δὲ τὸ δυναμεικόμενον εἶναι τὸν ποταμὸν ἀγνοεῖν. διὰ
δὲ τὸ πολλοκλυσιάζειν τὸ πλῆθος ἐπείγει τὸν λόγον. BLV.

495. ἀφ' ὧς ἐστὶν: Ἀριστεύχος ὀξύνει ὁμοίως τῷ ὀξύνοντι,
ὃ δὲ Τρωαντῶν βυρῶναι ὁμοίως τῷ ἀτρώγοντι. ἔστι δὲ
ἐκείνῳ ἐπὶ τῷ Ἀριστεύχῳ λέγειν, ὅτι τὰ ὑπὸ τρεῖς συλλα-

βάς, διὰ τὴν ἐποὶς ἐκφερόμενα, μὴ ἔχοντα παραζηρηματισμὸν
θρησκῆς, ἐπιθετικῶς μὲν λαμβανόμενα τρίτην ἀπὸ τέλους
θελεῖ ἔχειν τὴν ὁξείαν, ὥσπερ ἔχει ὁ ἀραιμάκετος περιμή-
κετος· τὸ δὲ καυκαπετός μὴ ὄν ἐπιθετικὸν ἀξύνθη, καὶ τὸ Ἰα-
πετός ἐπὶ κυρίῳ. εἴπερ ὅν καὶ τὸ ἀφρογεντός ἐκ ἔξιν ἐπιθε-
τικόν, ὅγως δὲ τυτονηθίσεθ κατὰ τὸν Ἀρίσταρχον. ἢ εἴπερ
αὐτὰ βαρύνοντες, δώσωμεν αὐτὸ καὶ ἐπικεῖσθαι τι. Α.

498. Σκαμάνδρου· ὁρισερός τοῦ ναυδάμου ἐξίν ὁ
Σκάμανδρος. V.

μήνην ἑαυτῷ ὁ ποιητής, ἐμπροσθεν (336) εἰπὼν „ἐνθα
σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάσσουσε Κρονίων.” οὕτω γὰρ κατὰ
ἴσα ἢ μάχην γίνεθ, τῶν ὁρίσων ἐφ' ἑκατέρω μέρει ὁρισευ-
όντων καὶ μήπω συμβαλλόντων ἀλλήλοισι. καταλειπμένων
δὲ Αἰώντα ποικίλλει τὰ ὑποκείμενα. V.

500. ἀνδρῶν· τῶν Ἀχαιῶν· φησί γὰρ „νέων δ' ἁλὰ-
πας φάλαγγας” (503). V.

502. ἢ διπλῇ, ὅτι ὁ μίλει ἀντὶ τοῦ ἐμάχετο, ἀπὸ τοῦ
ἑμῆ τὸς ἴλας συμβάλλειν. Α.

κατακωμωθεὶ τὸ ῥάθυμον Ἐκτορος, καθὼ τοῖς περὶ
Ὀδυσσεῖ καὶ Ἀγαμέμνονα τέτοις ἑαυτὸν ἐκδίδωσιν. V.

503. οἱ μὲν πλείους ἀνέγνωσαν νέων ὡς ξένων, ἵνα τῆς
οἱ νέοι εὐθείας γενικῇ ὑπάρχοι. ὁ μὲντοι Ἀρίσταρχος καὶ
Ἀλεξίων καὶ ὁ Δοκαλιωνίτης περιέσπασαν, ἵνα ἀπὸ τῆς „τῶν
νέες ὠκεῖαι” (Od. 7, 36) ἢ, ἐπεὶ, φησί, νῦν ἐκ ἔχει τὸ βαρυ-
νόμενον, τὸ μὲντοι περισπόμενον, τοιαύτης ἐπαρχώσεως τῆς
διαιρέσεως, τὴν πρὸ τῶν νεῶν τάξεις. Α.

504. κελύθει· τῆς ὥς πρὸς τὰς πολέμους ὁρμῆς
καὶ ἥς εἶχον κατ' αὐτῶν προθυμίας. BL.

505. ἢ διπλῇ, ὅτι μηδὲν προδιασυστάς κατὰ ἀντιμέ-
ρασιν παῦσεν ὁρισεύοντά φησιν. ἢ δὲ ἀντιστὰς πρὸς
τὸ „καὶ ὅς πῶς τις ἥμιος ἐκιδόσιος γένετ' ἀνὴρ ἀσκήσας
ἱκανῆς τε καὶ ἀνδρὸς ἀσπιδόεντος” (Il. 2, 553). Α.

λεληθότως ἐνέφηεν ὡς διετίθετο τις ὁ Μαχάων. τίς
δὲ ἢ ἀριστεία ἐπὶ κεφαλῶν εἰπὼν, οὐ διέξεισι κατὰ μέρος
ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων. V.

507. κατὰ δεξιὸν ὄμιον· εἰς τὸν ὄμιον τέτρωθ, ἵνα
μηδὲ τοῖς τρωσάσιν ἐπαρχῇ. ἠΰξην οὖν τὴν ἀγω-
νίαν. BLV.

508. τῷ· τῷ Μαχάωνι, ὡς διὰ τῶν ἐξῆς δηλοῖ „ἡτρὸς
γὰρ ἀνὴρ” (514). V.

509. μετακλινθέντος· ἀντὶ τῆς μεταβληθέντος τοῦ
πολέμου καὶ ἐπικρατεσέων γενομένων τῶν Τρώων. Α.

ἐπὶ θάτερον μέρος τῆς φοπῆς γενομένης. BL.

510. Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα· ἐχ' ὅτι τὸ
δίον μᾶλλον ὀρεῖ τὸ Νέστορος, ἀλλ' ὅτι ἀπὸθανον ἦν τῷ-
τον τὸν λόγον περιφρονῶν αὐτῷ ὡς περὶ ἰδίας σπεύδοντι
ἀπαλλαγῆς. πιδανὴ δὲ αὐτῷ καὶ ἡ ἀναχώρησις κατὰ πρό-
ψασιν τῆς τῶν λατρῶν ἐπιμελείας, ἵνα καὶ τότε ἔρημον γέ-
νηται τὸ ἐστράτευμα. ἀπαλλάσσει δὲ αὐτὸν δευτέρων κινδύ-
νων ὁ ποιητής, καὶ ταῦτα περιφρονῶν τῶν σκεδόντων. BL.

512. πᾶρ δὲ Μαχάων· τῶν ἠδύναται ὁ ποιητής καὶ

πεδὸν ἐπὶ τὰς ναῦς ἀγαγεῖν· τὸν γὰρ ὄμιον ἦν τετρωμένον
οἰκονομικῶς δὲ ἐφ' ὀριμότητος αὐτὸν ἐποίησεν ἀπὸντα διὰ
τὸ τῶν ἱππῶν τάχος, ἵνα παραδράμῃ τῷ Ἀχιλλεῶς τὴν
ὄψιν, καὶ μὴ δυνήθεις καταμαθεῖν ἀκριβῶς τίς ἐστὶν τὸν Πά-
τροκλον τῷτο εἰσόμενον ἐκπέμψῃ, καὶ ἡ Πατρόκλειον εἰς τὴν
ποήσιν παρέλθῃ. ἐστὶ δὲ τὸ μὲν ἄγρει παραρηχητικὸν
ἐπιβόημα, τὸ δὲ ἄγε παρακελευστικόν. BL.

513. ἐς νῆας· ἵνα εἴπῃ Ἀχιλλεὺς „ἄποποι γὰρ με
ρῆξαι” (515). καὶ ὁ Νέστωρ δὲ καθομιλήσας τῷ Πατρόκλει
δύναται ποικίλως πῶσαι. V.

515. ἀδιδέχεται, ὅτι ἐκ ἀναγκῆς ἢ ἔξαρσιν ὁμιλῶν
γὰρ εἰ μόνον ἰδὸς ἐκτάμνειν καὶ φαρμακεύειν οἶδεν. καὶ Ἀρι-
στάρχος προσηθίει· Ζηνοδότος δὲ ἐδὲ ἔγραψεν. Α.

ἐμείωσε, φασὶ, τὸν ἔπαινον, μερικὴν αὐτῷ προδοῦν
εἰδῆσιν· καὶ τοὶ φησὶν „ὅς ῥα τε πάσης ἐβ' εἰδῆσιν
(Il. 15, 411). οἱ μὲν ἐν φασὶν ὅτι τὸ χειροεργικὸν καὶ
φαρμακευτικὸν εὖρητο παρα τοῖς παλαιοῖς· τῷ γὰρ δια-
τικῷ Ἡρόδοτος μὲν ἤρξατο, συνετίλεσε δὲ καὶ Ἰαποκράτης·
Πραξαγόρας, Χρύσιππος. ὅτι δ' ἐκ ἴσας τὸ διατηρητικὸν
καὶ ῥαῦσον δ' ὅς πως ἐστὶ Αἰὶς μεγάλῃ ἀλέαδι” (Od. 9, 41)
„ἀσπασίως δ' ὅρα τὸν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν” (Od. 3,
397). ἔνιοι δὲ φασὶν ὡς ἐδὲ ἐπὶ πάντας τὰς λατρῶς ὁ ἴσας
νος ἐπὶ ἐστὶ κοινός, ἀλλὰ τὸν Μαχάωνα μόνον χειροεργικὸν
ἐθέλει· τὸν γὰρ Ποδαλείριον διατεταῖ φασὶ τὴν νῆαν
καὶ τεκμήριον, ὅτι Ἀγαμέμνων τρωθέντος Μενελάου καὶ Πά-
δαλείριον καλεῖ ἀλλὰ τὸν Μαχάωνα. τῷτο ἵσας καὶ Ἀρι-
στος ἐν Ἰλίοι πορθέσει νομίζειν, ἐν οἷς φησὶν „αὐτὸς γὰρ
σφιν ἔδωκε κατὰ τὴν ἐνδοσίαν πείσιν (παισὶν Heyn.) ἀμφο-
τέρους, ἔτερον δ' ἐτέρῳ κεδνόν” ἔθηκε. τῷ μὲν κεροστέρας χεῖρας
αὐτῶν, ἔκ τε βέλτερος σαρκὸς ἔλαιν τμήσας τε καὶ ἔλαιν πᾶσι
ἀκένσας, τῷ δ' ἄρ' ἀκριβέα πᾶσι ἐπὶ ἐξέθεσαν ἔθηκεν, ἵνα
καὶ τὸ γινώσκῃ καὶ ἀγαθὴν ἵσας· ὅς ῥα καὶ Αἰώντος πρὸς
τοὺς μάθε χροστέρας ὅμιοντα τ' ἀσπασίως βαρύνοντες
τε νόημα.” εἰ δὲ μὴ παρὸντι τινὲς διατεταμένον, καὶ παρὸντι
35 διὰ γὰρ τὸ ἀπρεπὲς παρῆκα τὴν δίαιταν· ἀλγὺν γὰρ ἦν
ἡρώα περὶ τῶντα παραλαβεῖν καὶ κενόμεινον τὴν γαστήρα
ἢ προσποτιζόμενον, ταῦτα γὰρ κοινὰ, ὡς καὶ τῷ Αἰώντι
πεποίηθ' ἐν Αἰμῶ τῶν νόσων Ἡρακλῆς, Σειληνὸς δὲ ἐπὶ
ξενὴν περὶ τῶν τῶν Ἡρακλῆ. ἢ μόνων τῶν ἐν πολέμῳ ἐπὶ
40 γένων μείνηται· εἰσὶ δὲ φάρμακα καὶ χειροεργικά. εἰ δὲ καὶ
τῶν ἡττόνων ὁ ἔπαινος, καὶ τῷτο λατρικῆς ἐγκώμιον, τὸ
τὰ ἡττω μέρη ταύτης εἶναι πολλῶν ἀντάξιν. BLV. μήποτε
δὲ καὶ τὸ ἐξῆς τῆς λόγος τοῖνδε· εἰς τὰς ναῦς ἑλάνει
ἱππας καὶ τὸν ἴον ἐκτέμνει τῷ Μαχάωνι καὶ ἐπιπάσσει φάρ-
μακα. καὶ ὁ θαῦμα ἰδὸς τὸν ἴον εἰρηθῇ· καὶ πρόσσωπα γὰρ
φησὶ καὶ τῇδε. καὶ τὸ ἀπαρέμψατον ἀντὶ προσκετικῷ. V.

20 „ῥαῦσον δ' ὅς πως ἐστὶ Αἰὶς μεγάλῃ ἀλέαδι” (Od. 9, 41)

„ἀσπασίως δ' ὅρα τὸν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν” (Od. 3,
397).

ἔνιοι δὲ φασὶν ὡς ἐδὲ ἐπὶ πάντας τὰς λατρῶς ὁ ἴσας
νος ἐπὶ ἐστὶ κοινός, ἀλλὰ τὸν Μαχάωνα μόνον χειροεργικὸν
ἐθέλει· τὸν γὰρ Ποδαλείριον διατεταῖ φασὶ τὴν νῆαν
καὶ τεκμήριον, ὅτι Ἀγαμέμνων τρωθέντος Μενελάου καὶ Πά-
δαλείριον καλεῖ ἀλλὰ τὸν Μαχάωνα. τῷτο ἵσας καὶ Ἀρι-
στος ἐν Ἰλίοι πορθέσει νομίζειν, ἐν οἷς φησὶν „αὐτὸς γὰρ
σφιν ἔδωκε κατὰ τὴν ἐνδοσίαν πείσιν (παισὶν Heyn.) ἀμφο-
τέρους, ἔτερον δ' ἐτέρῳ κεδνόν” ἔθηκε. τῷ μὲν κεροστέρας χεῖρας
αὐτῶν, ἔκ τε βέλτερος σαρκὸς ἔλαιν τμήσας τε καὶ ἔλαιν πᾶσι
ἀκένσας, τῷ δ' ἄρ' ἀκριβέα πᾶσι ἐπὶ ἐξέθεσαν ἔθηκεν, ἵνα
καὶ τὸ γινώσκῃ καὶ ἀγαθὴν ἵσας· ὅς ῥα καὶ Αἰώντος πρὸς
τοὺς μάθε χροστέρας ὅμιοντα τ' ἀσπασίως βαρύνοντες
τε νόημα.” εἰ δὲ μὴ παρὸντι τινὲς διατεταμένον, καὶ παρὸντι
35 διὰ γὰρ τὸ ἀπρεπὲς παρῆκα τὴν δίαιταν· ἀλγὺν γὰρ ἦν
ἡρώα περὶ τῶντα παραλαβεῖν καὶ κενόμεινον τὴν γαστήρα
ἢ προσποτιζόμενον, ταῦτα γὰρ κοινὰ, ὡς καὶ τῷ Αἰώντι
πεποίηθ' ἐν Αἰμῶ τῶν νόσων Ἡρακλῆς, Σειληνὸς δὲ ἐπὶ
ξενὴν περὶ τῶν τῶν Ἡρακλῆ. ἢ μόνων τῶν ἐν πολέμῳ ἐπὶ
40 γένων μείνηται· εἰσὶ δὲ φάρμακα καὶ χειροεργικά. εἰ δὲ καὶ
τῶν ἡττόνων ὁ ἔπαινος, καὶ τῷτο λατρικῆς ἐγκώμιον, τὸ
τὰ ἡττω μέρη ταύτης εἶναι πολλῶν ἀντάξιν. BLV. μήποτε
δὲ καὶ τὸ ἐξῆς τῆς λόγος τοῖνδε· εἰς τὰς ναῦς ἑλάνει
ἱππας καὶ τὸν ἴον ἐκτέμνει τῷ Μαχάωνι καὶ ἐπιπάσσει φάρ-
μακα. καὶ ὁ θαῦμα ἰδὸς τὸν ἴον εἰρηθῇ· καὶ πρόσσωπα γὰρ
φησὶ καὶ τῇδε. καὶ τὸ ἀπαρέμψατον ἀντὶ προσκετικῷ. V.

20 „ῥαῦσον δ' ὅς πως ἐστὶ Αἰὶς μεγάλῃ ἀλέαδι” (Od. 9, 41)

„ἀσπασίως δ' ὅρα τὸν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν” (Od. 3,
397).

ἔνιοι δὲ φασὶν ὡς ἐδὲ ἐπὶ πάντας τὰς λατρῶς ὁ ἴσας
νος ἐπὶ ἐστὶ κοινός, ἀλλὰ τὸν Μαχάωνα μόνον χειροεργικὸν
ἐθέλει· τὸν γὰρ Ποδαλείριον διατεταῖ φασὶ τὴν νῆαν
καὶ τεκμήριον, ὅτι Ἀγαμέμνων τρωθέντος Μενελάου καὶ Πά-
δαλείριον καλεῖ ἀλλὰ τὸν Μαχάωνα. τῷτο ἵσας καὶ Ἀρι-
στος ἐν Ἰλίοι πορθέσει νομίζειν, ἐν οἷς φησὶν „αὐτὸς γὰρ
σφιν ἔδωκε κατὰ τὴν ἐνδοσίαν πείσιν (παισὶν Heyn.) ἀμφο-
τέρους, ἔτερον δ' ἐτέρῳ κεδνόν” ἔθηκε. τῷ μὲν κεροστέρας χεῖρας
αὐτῶν, ἔκ τε βέλτερος σαρκὸς ἔλαιν τμήσας τε καὶ ἔλαιν πᾶσι
ἀκένσας, τῷ δ' ἄρ' ἀκριβέα πᾶσι ἐπὶ ἐξέθεσαν ἔθηκεν, ἵνα
καὶ τὸ γινώσκῃ καὶ ἀγαθὴν ἵσας· ὅς ῥα καὶ Αἰώντος πρὸς
τοὺς μάθε χροστέρας ὅμιοντα τ' ἀσπασίως βαρύνοντες
τε νόημα.” εἰ δὲ μὴ παρὸντι τινὲς διατεταμένον, καὶ παρὸντι
35 διὰ γὰρ τὸ ἀπρεπὲς παρῆκα τὴν δίαιταν· ἀλγὺν γὰρ ἦν
ἡρώα περὶ τῶντα παραλαβεῖν καὶ κενόμεινον τὴν γαστήρα
ἢ προσποτιζόμενον, ταῦτα γὰρ κοινὰ, ὡς καὶ τῷ Αἰώντι
πεποίηθ' ἐν Αἰμῶ τῶν νόσων Ἡρακλῆς, Σειληνὸς δὲ ἐπὶ
ξενὴν περὶ τῶν τῶν Ἡρακλῆ. ἢ μόνων τῶν ἐν πολέμῳ ἐπὶ
40 γένων μείνηται· εἰσὶ δὲ φάρμακα καὶ χειροεργικά. εἰ δὲ καὶ
τῶν ἡττόνων ὁ ἔπαινος, καὶ τῷτο λατρικῆς ἐγκώμιον, τὸ
τὰ ἡττω μέρη ταύτης εἶναι πολλῶν ἀντάξιν. BLV. μήποτε
δὲ καὶ τὸ ἐξῆς τῆς λόγος τοῖνδε· εἰς τὰς ναῦς ἑλάνει
ἱππας καὶ τὸν ἴον ἐκτέμνει τῷ Μαχάωνι καὶ ἐπιπάσσει φάρ-
μακα. καὶ ὁ θαῦμα ἰδὸς τὸν ἴον εἰρηθῇ· καὶ πρόσσωπα γὰρ
φησὶ καὶ τῇδε. καὶ τὸ ἀπαρέμψατον ἀντὶ προσκετικῷ. V.

20 „ῥαῦσον δ' ὅς πως ἐστὶ Αἰὶς μεγάλῃ ἀλέαδι” (Od. 9, 41)

„ἀσπασίως δ' ὅρα τὸν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν” (Od. 3,
397).

ἔνιοι δὲ φασὶν ὡς ἐδὲ ἐπὶ πάντας τὰς λατρῶς ὁ ἴσας
νος ἐπὶ ἐστὶ κοινός, ἀλλὰ τὸν Μαχάωνα μόνον χειροεργικὸν
ἐθέλει· τὸν γὰρ Ποδαλείριον διατεταῖ φασὶ τὴν νῆαν
καὶ τεκμήριον, ὅτι Ἀγαμέμνων τρωθέντος Μενελάου καὶ Πά-
δαλείριον καλεῖ ἀλλὰ τὸν Μαχάωνα. τῷτο ἵσας καὶ Ἀρι-
στος ἐν Ἰλίοι πορθέσει νομίζειν, ἐν οἷς φησὶν „αὐτὸς γὰρ
σφιν ἔδωκε κατὰ τὴν ἐνδοσίαν πείσιν (παισὶν Heyn.) ἀμφο-
τέρους, ἔτερον δ' ἐτέρῳ κεδνόν” ἔθηκε. τῷ μὲν κεροστέρας χεῖρας
αὐτῶν, ἔκ τε βέλτερος σαρκὸς ἔλαιν τμήσας τε καὶ ἔλαιν πᾶσι
ἀκένσας, τῷ δ' ἄρ' ἀκριβέα πᾶσι ἐπὶ ἐξέθεσαν ἔθηκεν, ἵνα
καὶ τὸ γινώσκῃ καὶ ἀγαθὴν ἵσας· ὅς ῥα καὶ Αἰώντος πρὸς
τοὺς μάθε χροστέρας ὅμιοντα τ' ἀσπασίως βαρύνοντες
τε νόημα.” εἰ δὲ μὴ παρὸντι τινὲς διατεταμένον, καὶ παρὸντι
35 διὰ γὰρ τὸ ἀπρεπὲς παρῆκα τὴν δίαιταν· ἀλγὺν γὰρ ἦν
ἡρώα περὶ τῶντα παραλαβεῖν καὶ κενόμεινον τὴν γαστήρα
ἢ προσποτιζόμενον, ταῦτα γὰρ κοινὰ, ὡς καὶ τῷ Αἰώντι
πεποίηθ' ἐν Αἰμῶ τῶν νόσων Ἡρακλῆς, Σειληνὸς δὲ ἐπὶ
ξενὴν περὶ τῶν τῶν Ἡρακλῆ. ἢ μόνων τῶν ἐν πολέμῳ ἐπὶ
40 γένων μείνηται· εἰσὶ δὲ φάρμακα καὶ χειροεργικά. εἰ δὲ καὶ
τῶν ἡττόνων ὁ ἔπαινος, καὶ τῷτο λατρικῆς ἐγκώμιον, τὸ
τὰ ἡττω μέρη ταύτης εἶναι πολλῶν ἀντάξιν. BLV. μήποτε
δὲ καὶ τὸ ἐξῆς τῆς λόγος τοῖνδε· εἰς τὰς ναῦς ἑλάνει
ἱππας καὶ τὸν ἴον ἐκτέμνει τῷ Μαχάωνι καὶ ἐπιπάσσει φάρ-
μακα. καὶ ὁ θαῦμα ἰδὸς τὸν ἴον εἰρηθῇ· καὶ πρόσσωπα γὰρ
φησὶ καὶ τῇδε. καὶ τὸ ἀπαρέμψατον ἀντὶ προσκετικῷ. V.

20 „ῥαῦσον δ' ὅς πως ἐστὶ Αἰὶς μεγάλῃ ἀλέαδι” (Od. 9, 41)

„ἀσπασίως δ' ὅρα τὸν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν” (Od. 3,
397).

ἔνιοι δὲ φασὶν ὡς ἐδὲ ἐπὶ πάντας τὰς λατρῶς ὁ ἴσας
νος ἐπὶ ἐστὶ κοινός, ἀλλὰ τὸν Μαχάωνα μόνον χειροεργικὸν
ἐθέλει· τὸν γὰρ Ποδαλείριον διατεταῖ φασὶ τὴν νῆαν
καὶ τεκμήριον, ὅτι Ἀγαμέμνων τρωθέντος Μενελάου καὶ Πά-
δαλείριον καλεῖ ἀλλὰ τὸν Μαχάωνα. τῷτο ἵσας καὶ Ἀρι-
στος ἐν Ἰλίοι πορθέσει νομίζειν, ἐν οἷς φησὶν „αὐτὸς γὰρ
σφιν ἔδωκε κατὰ τὴν ἐνδοσίαν πείσιν (παισὶν Heyn.) ἀμφο-
τέρους, ἔτερον δ' ἐτέρῳ κεδνόν” ἔθηκε. τῷ μὲν κεροστέρας χεῖρας
αὐτῶν, ἔκ τε βέλτερος σαρκὸς ἔλαιν τμήσας τε καὶ ἔλαιν πᾶσι
ἀκένσας, τῷ δ' ἄρ' ἀκριβέα πᾶσι ἐπὶ ἐξέθεσαν ἔθηκεν, ἵνα
καὶ τὸ γινώσκῃ καὶ ἀγαθὴν ἵσας· ὅς ῥα καὶ Αἰώντος πρὸς
τοὺς μάθε χροστέρας ὅμιοντα τ' ἀσπασίως βαρύνοντες
τε νόημα.” εἰ δὲ μὴ παρὸντι τινὲς διατεταμένον, καὶ παρὸντι
35 διὰ γὰρ τὸ ἀπρεπὲς παρῆκα τὴν δίαιταν· ἀλγὺν γὰρ ἦν
ἡρώα περὶ τῶντα παραλαβεῖν καὶ κενόμεινον τὴν γαστήρα
ἢ προσποτιζόμενον, ταῦτα γὰρ κοινὰ, ὡς καὶ τῷ Αἰώντι
πεποίηθ' ἐν Αἰμῶ τῶν νόσων Ἡρακλῆς, Σειληνὸς δὲ ἐπὶ
ξενὴν περὶ τῶν τῶν Ἡρακλῆ. ἢ μόνων τῶν ἐν πολέμῳ ἐπὶ
40 γένων μείνηται· εἰσὶ δὲ φάρμακα καὶ χειροεργικά. εἰ δὲ καὶ
τῶν ἡττόνων ὁ ἔπαινος, καὶ τῷτο λατρικῆς ἐγκώμιον, τὸ
τὰ ἡττω μέρη ταύτης εἶναι πολλῶν ἀντάξιν. BLV. μήποτε
δὲ καὶ τὸ ἐξῆς τῆς λόγος τοῖνδε· εἰς τὰς ναῦς ἑλάνει
ἱππας καὶ τὸν ἴον ἐκτέμνει τῷ Μαχάωνι καὶ ἐπιπάσσει φάρ-
μακα. καὶ ὁ θαῦμα ἰδὸς τὸν ἴον εἰρηθῇ· καὶ πρόσσωπα γὰρ
φησὶ καὶ τῇδε. καὶ τὸ ἀπαρέμψατον ἀντὶ προσκετικῷ. V.

20 „ῥαῦσον δ' ὅς πως ἐστὶ Αἰὶς μεγάλῃ ἀλέαδι” (Od. 9, 41)

„ἀσπασίως δ' ὅρα τὸν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν” (Od. 3,
397).

ἔνιοι δὲ φασὶν ὡς ἐδὲ ἐπὶ πάντας τὰς λατρῶς ὁ ἴσας
νος ἐπὶ ἐστὶ κοινός, ἀλλὰ τὸν Μαχάωνα μόνον χειροεργικὸν
ἐθέλει· τὸν γὰρ Ποδαλείριον διατεταῖ φασὶ τὴν νῆαν
καὶ τεκμήριον, ὅτι Ἀγαμέμνων τρωθέντος Μενελάου καὶ Πά-
δαλείριον καλεῖ ἀλλὰ τὸν Μαχάωνα. τῷτο ἵσας καὶ Ἀρι-
στος ἐν Ἰλίοι πορθέσει νομίζειν, ἐν οἷς φησὶν „αὐτὸς γὰρ
σφιν ἔδωκε κατὰ τὴν ἐνδοσίαν πείσιν (παισὶν Heyn.) ἀμφο-
τέρους, ἔτερον δ' ἐτέρῳ κεδνόν” ἔθηκε. τῷ μὲν κεροστέρας χεῖρας
αὐτῶν, ἔκ τε βέλτερος σαρκὸς ἔλαιν τμήσας τε καὶ ἔλαιν πᾶσι
ἀκένσας, τῷ δ' ἄρ' ἀκριβέα πᾶσι ἐπὶ ἐξέθεσαν ἔθηκεν, ἵνα
καὶ τὸ γινώσκῃ καὶ ἀγαθὴν ἵσας· ὅς ῥα καὶ Αἰώντος πρὸς
τοὺς μάθε χροστέρας ὅμιοντα τ' ἀσπασίως βαρύνοντες
τε νόημα.” εἰ δὲ μὴ παρὸντι τινὲς διατεταμένον, καὶ παρὸντι
35 διὰ γὰρ τὸ ἀπρεπὲς παρῆκα τὴν δίαιταν· ἀλγὺν γὰρ ἦν
ἡρώα περὶ τῶντα παραλαβεῖν καὶ κενόμεινον τὴν γαστήρα
ἢ προσποτιζόμενον, ταῦτα γὰρ κοινὰ, ὡς καὶ τῷ Αἰώντι
πεποίηθ' ἐν Αἰμῶ τῶν νόσων Ἡρακλῆς, Σειληνὸς δὲ ἐπὶ
ξενὴν περὶ τῶν τῶν Ἡρακλῆ. ἢ μόνων τῶν ἐν πολέμῳ ἐπὶ
40 γένων μείνηται· εἰσὶ δὲ φάρμακα καὶ χειροεργικά. εἰ δὲ καὶ
τῶν ἡττόνων ὁ ἔπαινος, καὶ τῷτο λατρικῆς ἐγκώμιον, τὸ
τὰ ἡττω μέρη ταύτης εἶναι πολλῶν ἀντάξιν. BLV. μήποτε
δὲ καὶ τὸ ἐξῆς τῆς λόγος τοῖνδε· εἰς τὰς ναῦς ἑλάνει
ἱππας καὶ τὸν ἴον ἐκτέμνει τῷ Μαχάωνι καὶ ἐπιπάσσει φάρ-
μακα. καὶ ὁ θαῦμα ἰδὸς τὸν ἴον εἰρηθῇ· καὶ πρόσσωπα γὰρ
φησὶ καὶ τῇδε. καὶ τὸ ἀπαρέμψατον ἀντὶ προσκετικῷ. V.

20 „ῥαῦσον δ' ὅς πως ἐστὶ Αἰὶς μεγάλῃ ἀλέαδι” (Od. 9, 41)

„ἀσπασίως δ' ὅρα τὸν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν” (Od. 3,
397).

ἔνιοι δὲ φασὶν ὡς ἐδὲ ἐπὶ πάντας τὰς λατρῶς ὁ ἴσας
νος ἐπὶ ἐστὶ κοινός, ἀλλὰ τὸν Μαχάωνα μόνον χειροεργικὸν
ἐθέλει· τὸν γὰρ Ποδαλείριον διατεταῖ φασὶ τὴν νῆαν
καὶ τεκμήριον, ὅτι Ἀγαμέμνων τρωθέντος Μενελάου καὶ Πά-
δαλείριον καλεῖ ἀλλὰ τὸν Μαχάωνα. τῷτο ἵσας καὶ Ἀρι-
στος ἐν Ἰλίοι πορθέσει νομίζειν, ἐν οἷς φησὶν „αὐτὸς γὰρ
σφιν ἔδωκε κατὰ τὴν ἐνδοσίαν πείσιν (παισὶν Heyn.) ἀμφο-
τέρους, ἔτερον δ' ἐτέρῳ κεδνόν” ἔθηκε. τῷ μὲν κεροστέρας χεῖρας
αὐτῶν, ἔκ τε βέλτερος σαρκὸς ἔλαιν τμήσας τε καὶ ἔλαιν πᾶσι
ἀκένσας, τῷ δ' ἄρ' ἀκριβέα πᾶσι ἐπὶ ἐξέθεσαν ἔθηκεν, ἵνα
καὶ τὸ γινώσκῃ καὶ ἀγαθὴν ἵσας· ὅς ῥα καὶ Αἰώντος πρὸς
τοὺς μάθε χροστέρας ὅμιοντα τ' ἀσπασίως βαρύνοντες
τε νόημα.” εἰ δὲ μὴ παρὸντι τινὲς διατεταμένον, καὶ παρὸντι
35 διὰ γὰρ τὸ ἀπρεπὲς παρῆκα τὴν δίαιταν· ἀλγὺν γὰρ ἦν
ἡρώα περὶ τῶντα παραλαβεῖν καὶ κενόμεινον τὴν γαστήρα
ἢ προσποτιζόμενον, ταῦτα γὰρ κοινὰ, ὡς καὶ τῷ Αἰώντι
πεποίηθ' ἐν Αἰμῶ τῶν νόσων Ἡρακλῆς, Σειληνὸς δὲ ἐπὶ
ξενὴν περὶ τῶν τῶν Ἡρακλῆ. ἢ μόνων τῶν ἐν πολέμῳ ἐπὶ
40 γένων μείνηται· εἰσὶ δὲ φάρμακα καὶ χειροεργικά. εἰ δὲ καὶ
τῶν ἡττόνων ὁ ἔπαινος, καὶ τῷτο λατρικῆς ἐγκώμιον, τὸ
τὰ ἡττω μέρη ταύτης εἶναι πολλῶν ἀντάξιν. BLV. μήποτε
δὲ καὶ τὸ ἐξῆς τῆς λόγος τοῖνδε· εἰς τὰς ναῦς ἑλάνει
ἱππας καὶ τὸν ἴον ἐκτέμνει τῷ Μαχάωνι καὶ ἐπιπάσσει φάρ-
μακα. καὶ ὁ

ἢ τὸ ἀπαρτίματον ἀντὶ μετοχῆς, ὡς τὸ „βῆ δὲ θείν” (617) ἀντὶ τῆς θείων. BL.

520. φῖλον ἐπλετο: τοῖς ἵπποις διὰ τὰς φάτνας. V.

521. Κεβριόνης: φησὶ γὰρ „Κεβριόνην δ’ ἐκάλεσιν ἵππων ἥν’ ἔλιν” (II. 8, 318). μέχρι δὲ τῆς ἐμέλησε τῶν 5 χωρίων ὡς σωφροσιθῆναι ὑπὸ τῆς ἡμύχας. V.

523. ἡ διπλῇ, ὅτι κυρίως λέγει ὁμιλούμεν, ὅμῃ τὰς ἡμῶν συμβάλλομεν. A.

524. ἴσχατις: εἶπε γὰρ „μύχης ἐπ’ ἀριστερὰ μάργατο πύσῃ” (498). ὅπως, φησὶν, ἔδεν ὡφελὲς ἢ ἡμετέρῃ πύρρ- 10 σοφάνης δι’ ὁμίλῃ. A.

527. εὐρὺ γὰρ ἀμφ’ ὁμοιοῖν ἔχει σάκος: ἔθεν 5) V.

528. καὶ σ’ ἵππους: ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει 15 μὲν διὰ τῆς σάκας, μὴ πως πληγῇ τὸ μεταφθεγον, τὰ δὲ ἐμπροσθεν διὰ τῆς θώρακος. ἔτι δὲ ἡ φωνὴ Ἀϊαντος ἄλλων ἀριστεία. ἄνωγον δὲ αὐτὸν ὁ ποιητὴς τῇ ναυμαίᾳ τηρεῖ. BL.

529. προβαλόντες: μέσσην ἀμφοτέρων ἔχοντες. V.

531. ἵμασεν καλλιτρίχας ἵππους: εὖ τὸ μὴ ἀνα- 20 μῆναι τὰς τῆς Ἐκτορος λόγους· τάχα γὰρ ἔδεν ἦκειν ἡθέλειν ἑκάστος δι’ Ἀϊαντα. BL.

532. λιγυρῇ: τῇ ὅθεν ἤχον ἀποτελέσει, ἢ λιγυρὴ καὶ 25 ἥϊος τῆς ἵππου ποιήσῃ κατὰ τὸν δρόμον. AD.

533. ἄνθρωποι: ἡ διπλῇ, ὅτι τῇ εἶδει τὸ γένος δεδήλωκεν 30 τὸ γὰρ ἄνθρωποι ἐξ ἀκούσας, θάλλει δὲ εἰπεῖν ἐπαιθόμενοι τῆς πληγῆς ἢ γὰρ ἀκούει εἰδὼς ἐπὶ τῆς κληθείσεως. A.

534. στείβοντες παύοντες, βυρῶντες: ὅθεν καὶ ἡ πε- 35 πηλὴν ὁδὸς εἶδος λέγει. D. καὶ εἰβὼς ὁ βίβη παύων. V.

535. στείβοντες παύοντες, βυρῶντες: ὅθεν καὶ ἡ πε- 40 πηλὴν ὁδὸς εἶδος λέγει. D. καὶ εἰβὼς ὁ βίβη παύων. V.

536. ὡς ἄρ’ ὡς ἐβαλλον ἄντηας αἱ ἀπὸ τῶν ὀπλῶν 45 καὶ ἐπισώτρων ἐπαύοντες ἦτοι ῥαντισμοί. πρὸς τὸ θηλυ- 35 κών δὲ ἡγήτησεν. BLV.

537. αἱ τ’ ἀπ’ ἐπισώτρων: εἰως κατὰ συναλοιστὴν 40 τῶν ἵππων ὀπλῶν καὶ αἱ ἀπὸ τῶν ἐπισώτρων. A.

538. αἱ τ’ ἀπ’ ἐπισώτρων: εἰως κατὰ συναλοιστὴν 40 τῶν ἵππων ὀπλῶν καὶ αἱ ἀπὸ τῶν ἐπισώτρων. A.

539. αἱ τ’ ἀπ’ ἐπισώτρων: εἰως κατὰ συναλοιστὴν 40 τῶν ἵππων ὀπλῶν καὶ αἱ ἀπὸ τῶν ἐπισώτρων. A.

540. αἱ τ’ ἀπ’ ἐπισώτρων: εἰως κατὰ συναλοιστὴν 40 τῶν ἵππων ὀπλῶν καὶ αἱ ἀπὸ τῶν ἐπισώτρων. A.

541. αἱ τ’ ἀπ’ ἐπισώτρων: εἰως κατὰ συναλοιστὴν 40 τῶν ἵππων ὀπλῶν καὶ αἱ ἀπὸ τῶν ἐπισώτρων. A.

542. αἱ τ’ ἀπ’ ἐπισώτρων: εἰως κατὰ συναλοιστὴν 40 τῶν ἵππων ὀπλῶν καὶ αἱ ἀπὸ τῶν ἐπισώτρων. A.

543. αἱ τ’ ἀπ’ ἐπισώτρων: εἰως κατὰ συναλοιστὴν 40 τῶν ἵππων ὀπλῶν καὶ αἱ ἀπὸ τῶν ἐπισώτρων. A.

544. αἱ τ’ ἀπ’ ἐπισώτρων: εἰως κατὰ συναλοιστὴν 40 τῶν ἵππων ὀπλῶν καὶ αἱ ἀπὸ τῶν ἐπισώτρων. A.

545. αἱ τ’ ἀπ’ ἐπισώτρων: εἰως κατὰ συναλοιστὴν 40 τῶν ἵππων ὀπλῶν καὶ αἱ ἀπὸ τῶν ἐπισώτρων. A.

τὸ γινώσκει πάντων· ὁ δὲ ὡς πάντας τὰς ἀρίστες σκοπῶν 5 ἐπεχώρει, καὶ τοὶ Αἰῶς περὶ μόνῃ ἐπόντος Ἀγαμέμνονος. BL.

544. Ζεὺς δέ: πρὸς τὸ „ἀνδρὶ δὲ ἢ ἐκ εἵσεως.” ἄτοπον 5 γὰρ τῆς παρόντος τροπῆς γενέσθαι. V.

545. ὕπνιθεν δὲ σάκος βάλειν ἢ διπλῇ, ὅτι ἐκ τελα- 5 μῶντων ἀντήτηντο αἱ ἀσπίδες· ἢ γὰρ ἂν ἄλλως ἡδύνατο εἰς τέλεισω μεταλαμβάνεσθαι. A.

546. τρέσας δὲ παπτήνας: τρέσας ἐπαύτηνεν. A. 5 τὸ ἐφ’ ὁμίλῃ βέλκτιον τοῖς ἐπάνω προσδιδόναι. Ἀρι- 10 στοφάνης δι’ ὁμίλῃ. A.

547. ἀντίπτωσις δὲ ἐστίν, ὡς τὸ „ἐπ’ ὀκτανοῖο ῥαίων” (II. 3, 5) V.

547. ἐντροπαλιζόμενος: εἰς ἐκάτερα μετασφρομέ- 5 νος, καὶ τὸ φεύγειν καὶ τὸ ὀρμᾶν διὰ τὴν φιλίαν τὰ ὅπως 15 μὲν διὰ τῆς σάκας, μὴ πως πληγῇ τὸ μεταφθεγον, τὰ δὲ ἐμπροσθεν διὰ τῆς θώρακος. ἔτι δὲ ἡ φωνὴ Ἀϊαντος ἄλλων ἀριστεία. ἄνωγον δὲ αὐτὸν ὁ ποιητὴς τῇ ναυμαίᾳ τηρεῖ. BL.

548. ὡς δ’ αἰθῶνα λέοντα: πρὸς τὴν τὸλμαν ὁ λόγος, 20 αἰθῶνα δὲ, ὅτι μόνος ὄρεται καὶ γενναίως καὶ κοιμώμενος. BL.

549. ὡς δ’ αἰθῶνα λέοντα: πρὸς τὴν τὸλμαν ὁ λόγος, 20 αἰθῶνα δὲ, ὅτι μόνος ὄρεται καὶ γενναίως καὶ κοιμώμενος. BL.

550. αἰθῶνα δὲ, ὅτι μόνος ὄρεται καὶ γενναίως καὶ κοιμώμενος. 25 BL.

551. αἰθῶνα δὲ, ὅτι μόνος ὄρεται καὶ γενναίως καὶ κοιμώμενος. 25 BL.

552. αἰθῶνα δὲ, ὅτι μόνος ὄρεται καὶ γενναίως καὶ κοιμώμενος. 25 BL.

553. αἰθῶνα δὲ, ὅτι μόνος ὄρεται καὶ γενναίως καὶ κοιμώμενος. 25 BL.

554. αἰθῶνα δὲ, ὅτι μόνος ὄρεται καὶ γενναίως καὶ κοιμώμενος. 25 BL.

555. αἰθῶνα δὲ, ὅτι μόνος ὄρεται καὶ γενναίως καὶ κοιμώμενος. 25 BL.

556. αἰθῶνα δὲ, ὅτι μόνος ὄρεται καὶ γενναίως καὶ κοιμώμενος. 25 BL.

557. αἰθῶνα δὲ, ὅτι μόνος ὄρεται καὶ γενναίως καὶ κοιμώμενος. 25 BL.

558. αἰθῶνα δὲ, ὅτι μόνος ὄρεται καὶ γενναίως καὶ κοιμώμενος. 25 BL.

559. αἰθῶνα δὲ, ὅτι μόνος ὄρεται καὶ γενναίως καὶ κοιμώμενος. 25 BL.

560. αἰθῶνα δὲ, ὅτι μόνος ὄρεται καὶ γενναίως καὶ κοιμώμενος. 25 BL.

557. ἦτε: ὅημα ἐξελέξατο ἐμφαίνον ἀναχώρησιν θορόβου
καὶ ταρυχῆς ἀπηλλαγμένην. BL.

πύλλ' ἀέκων: ἐνεθυμεῖτο γὰρ τὸν τε κίνδυνον τῶν
νεῶν καὶ τὸ τῆς ὑποχωρήσεως ὄχημα. BL.

περὶ γὰρ δὴ νηυσὶν: ὅτι ἀντὶ τῆς περὶ τῶν νεῶν τῶν
Ἀχαιῶν. A.

558. ὥς δ' ὅτ' ὕνος: ἡ παραβολὴ πρὸς τὴν κατα-
φρόνησιν τῶν Τρώων, ὅτι ἐκ αὐτῶς φεύγει ἀλλὰ τὸν Αἴα.
πρὸς τε τὴν εὐσίαν τὴν ἀδδηγαγίαν τῆς ζωῆς ἔλαβεν διὰ δὲ
τῆς κείρου τὴν ἀφροσύνην τῆς τροφῆς. εὐ δὲ καὶ ἡ φροσύνη
ὄντω παρέβαλεν, ἀλλὰ βοσκομένην βραδεία γὰρ ἡ κίνησις τῆς
νευρομένης. καὶ ἐπιτείνων τὸν ὄνον νωθῇ λέγει καὶ πληγῶν
ἐθάδα πολλῶν. καὶ ἐκ ἄνδρας τίπτειν φησὶν αὐτόν, ἀλλὰ
παῖδας. τὸ δὲ ἐβίησατο ἀντὶ τῆς βίης ἐνέκησεν. BLV.

559. νωθῆς: κατὰ ἐξήγησιν τῆς θείας, ὥς (νωθὸς τῆς?)
θοροῦν. V.

ὁ δὲ παλαιὸς ἔστω ἐκ τῆς ἐτέρου μέρους παχυτέρας, καὶ τὸ
ἔτιμον εἰς τὸ ἕτερον μέρος τὴν ῥοπήν ἔχοντα· ἡ ἐκ τοῦ
ῥαπίδου, ἡ τῇ ῥοπῇ, ὅ ἐστι τῇ φροσύνῃ, ἀλλοιῶν (ἀλλοῶν D) καὶ
συντρίβειν. συνήθη δὲ πληγῶν θέλει αὐτὸν παρυσῆσαι, ἵνα
δείξῃ αὐτῷ τὸ γενναῖον. ABD.

ἐύγη: ἔχ' ὑπὸ τῶν παίδων, ἀλλὰ πάντοτε ὑπὸ ἄλλων
ἔτιος γὰρ ἐθαῖς ὢν ἐκ ἀλεγεινῆς πληγῶν. BL.

ὅτι δοκεῖ μύχιος· εἰ γὰρ κατεύγη πολλὰ περὶ αὐτὸν ῥό-
παλα, ἡ δὲ δύναμις ἡ βία τῶν τοπιόντων νηπία εἶναι. ἀλλ' 25
ἔτι τοῖσδε τὸ λεγόμενον, ὃ τινὲς πρότερον κατεύγη ῥόπαλα
πολλὰ, ὥς ἐντρίβῃ αὐτὸν πληγῶν εἶναι διὸ ἡ τῶν παι-
δων βία ἀσθενῆς αὐτῷ φαίνεται. A.

560. κείρει: κόπτει τοῖς ὀδόντι, ἐθίει, μεταφορικῶς. D.

562. ἡ διπλῇ, ὅτι σπασθῇ λέγει ἀντὶ τῆς μάχης καὶ μετὰ 30
πολλῆς κακοπαθείας καὶ ὅτι ἐκορέσσατο εἶπεν ἀντὶ τοῦ
ἐκορέσθαι. V.

564. τηλέκλητοι: Ἀρίσταρχος πολυηγερέες. A.
Ἀρίσταρχος πολυηγερέες, ἐκ πολλῶν ἀγερόντες. V.

566. μνησάσκειτο θύριδος ἀλκῆς: καίπερ καταπα- 35
σαζόμενος ὑπὸ τῆς θείας τῆς φύσεως ἐκ ἡθελεν ἐξίστασθαι. BL.

568. ἡ διπλῇ πρὸς τὸ ὅτι δὲ τραυπάσκειτο. A.

569. πάντας δὲ προέλεγε: ἦτοι ἐκώλυε τὰς Τρώας
ἐμπέτειν ταῖς ναυσὶν, ἡ προετρέπετο τὰς Ἑλλήνας ἀνα-
χωρεῖν. A.

ὡς ἔρκος Ἀχαιῶν εἶργει τὰς πολεμίους. ὥσπερ δὲ ἐπι-
λαθόμενος ὅτι φεύγειν αὐτὸν βόλεται Ζεὺς, ὁρίζεται πύ-
λιν ὁρμῶν γὰρ ἔσται καὶ ἀπειλείει Τρώας, ἐκκαίρειν ἀνί-
κτον τοῦ φεύγειν ἐμποῶν τοῖς φίλοις. ἔστιν οὖν θύων
ἔσται (570). BL.

572. ἡ διπλῇ πρὸς τὴν ἐξήγησιν τῆς, ὃ δὲ χασσάμενος
πέλεμιν 97 (Π. 4, 535)· ἀνάχωρῶντες γὰρ τὰ ἐμπειρηγῶτα
δόρατα ταῖς ἀσπίσιν εἵνασσαν. A.

573. βραχὺ διασπείρον ἐπὶ τὸ μέσσην. A.

574. τὰ δόρατα ἔσαντο. καὶ ὅτι ἀπὸ τῶν ἐμπόρων μετα- 50
φίρει. A.

ἄσαι: ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικῶς, ὥφειλε γὰρ ἄσαι. B.

577. στήθα παρ' αὐτόν: παθητικῶς Αἴαντα ἐπὶ
Εὐρύπυλον εἰσάγει βοηθόμενον· τὴν γὰρ ἐκ ἔχει κρείσσονα
τῶν ἄλλων τετραμένον. εὐ δὲ τὸ μὴ τὸν Αἴαντα βοηθῶν
ἐπικαλεῖσθαι, τὸν δὲ Εὐρύπυλον αὐτομάτως ἦκεν. BL.

579. ἡ παρ' ἐπὶ προαπίδων: ὑποκείμενος γὰρ αἰσὶν αὐτῶν
φρεσὶν. ἐστὶ δὲ τι σπλάγχχνον ὡς λεγόμενον· ἡ γὰρ ταῖς
φρεσὶν, αἷς τοῖσιν. BLV.

προαπίδες τὸ διάσπασμα· ἐστὶ δὲ νευρώδης ἡμῆς, διὰ
τὸ σπλάγχχνον. A.

τὸ ἥπαρ ἔτρωσε κάτω ὑπὸ τὰς φρένας. φρένας δὲ
ποιητῆς καὶ πάντες οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν τὸ διάσπασμα, παρὰ
τὸν φλεγμαῖον τοῦτο ὡς νευρώδης ἔχει συμπύκνοντα τὸν
ἐγκέφαλον καὶ παρακολοῦσθαι μέγιστα παραφροσύνης. πηρὶ
δὲ ὅλε τῆς νευρώδους γένεος ὁ ἐγκέφαλος, ὥσπερ ἀσπλην
καρδία καὶ φλεβῶν ἥπαρ. AD.

580. αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων: σκοπὸς ἔστιν αὐτῶν
τὰς σκυλεύοντις φονεύειν. χαρκατηρῆσαι δὲ τὴν τῆς Αἴ-
ξάνδρου δειλίαν, ὅτι μὴδὲ ἐν τροπῇ τῶν Ἀχαιῶν παρὰ
ἐλθὲν τεθαύρηκεν, ἀλλ' ἐπιτηρήσας μὴ μαχόμενον τὸν
τοξόειν. BL.

583. ἔλκετ': ἐν ἄλλῳ ἔλκεν. V.

καὶ μιν βάλε μνηρὸν ὁ σπασθῇ: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ
καὶ αὐτῷ τὸν μνηρὸν ἔτρωσεν. A.

584. δύναξ: ἡ διπλῇ, ὅτι ὁ τῆς βέλους κάλαμος· τὸ
βέλη ἔσθλην καὶ καλὰ μιν ἦν. πρὸς τὸ «κῆλα θεοῖο» (Π. 11
53) ὅτι τὰ βέλη λέγει, καίτοι ἐξ ἄλλης ἦν ὕλης ἐκείνα. A.

586. ἡ ὕστερ: εἰκότως βοῶν· μακρὰν γὰρ ἦσαν περιεργαῖα
οἱ Ἕλληνες. BL.

φιλικῶς ἡμῖν καὶ διὰ τοῦ ὑπερέχοντος θορυβῶν αὐτῶν
διὸ καὶ ἐπεξεργάζεται. V.

589. Αἴανθ' ὅς βελέεσσι: ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηνοδότος
γράφει Αἴαντος βελέεσσι. γενικὴ μὲν ἐν ἐκ ἀρμῶν
ὥς δέχεται τὸ Αἴαντος· εἰ δὲ καὶ κατὰ συναλοιγὴν ἐν τῇ
πληρῇ ἀντιστοιχῶ γέγραφε, ἵνα ἡ τὸ πληρὸς Αἴαντ' ὅς βε-
λέεσιν, οὐκ ἐστὶ τῆς καθ' Ὁμήρου Ἰάδος τὸ φιλοῦν
τοιαῦτα. A.

590. φεῦξεν 9: τῆς ἀρετῆς Αἴαντος ἐνδείξεις ὅτι
φεύγει, ἀλλὰ μέχρι θανάτου μενεῖ μαχόμενος. ἡ ἐκ οὐδὲ
40 τε ἔσται τὸν πόλεμον ἐκφυγεῖν, καίπερ γενναῖος ὢν. BL.

592. παρ' αὐτόν: ἔτιω δὲ ἀρχαῖος, ἡ παρ' αὐτῷ. V.

593. σάκε' ὅμοιοι κλίναντες: ἦτοι τὰς ἀσπίδας
ἐπιθύντες τοῖς ὤμοις. BL. ἀντὶ τῆς τῶν ὤμων ταῖς ἀσπί-
δων προσερείσαντες. A.

45 δύναμις καὶ τὰς ὤμους τοῖς σάκεσι σκεπύσαντες, δύναμις
δὲ καὶ τὸ γῆμα τῆς ἀσπίδος δηλῶν, ὅτι τὸ μὲν ἄνω πρὸς
ἐκλινον τοῖς ὤμοις, τὸ δὲ κάτω πρὸς ὄν. V.

594. τῶν δ' ἀντίος: ἐν ἄλλῳ τῶν δὲ σχεδόν. A.

595. στήθ' δὲ μετασφραγθεῖς: ἐν τῇ πλησίον τῶν
50 ἐταίρων μετεβάλετο καὶ πρὸς αὐτὰς ἐσφράγη. BL.

596. δέμας πυρὸς: τὴν σφοδρότητα τῆς μάχης πα-

ρίσῃσι, περὶ τὴν γενομένην ἐν αὐτῇ φθορὰν ἐλάσας· πῦρ
 ᾧ καὶ ὅσα καὶ τάχιστα φθείρει. λέγει δὲ ὅτι ἐμάχοντο ὡς
 πῦρ διακαῖον ἔλην. AB.

ἔωθεν ἐπὶ τῶν μαχομένων τὸ πῦρ λαμβάνειν εἰς πα-
 ράσασιν τῆς συντόμης καὶ ἐνθέριμης ὁρμῆς· „ὡς οἱ μὲν μάρ-
 ναντο δέμας πυρὸς αἰθρομένοιο” καὶ „μάχης καυσεύρης ἀν-
 τιβολήσας” (II. 4, 342), καὶ τὰ περὶ Διομήδην ἐν (II. 5, 4)
 παραστατικὰ τῆς κατὰ τὰς ὤμους καὶ τὰς χεῖρας ἐνθέριμης
 ὁρμῆς καὶ τῆς κατὰ τὴν κεφαλὴν πυκνότερας ἐπιστροφῆς. ἔτω
 καὶ καρδιαῖος ὁ ἔκτωρ εἴρηται. B.

597. Νηληϊῖαι ἴπποι· αἱ ἐκ τῆς Νηλέως ἀγέλης, αἱ
 ἀπόγονοι τῶν ἵππων ἐκείνων· καὶ ᾧ δυνατόν ἦν φθάσαι ἐπὶ
 τὸν γέροντα Νέστορα τὰς ἵππους τῆς Νηλέως ζώσας. ὥσπερ
 καὶ Τρώϊοι ἵπποι οἱ ἀπὸ τοῦ Τρώος, κατὰ διαδοχὴν τοῦ
 ἀπ’ ἐκείνων. B. τῆτο δὲ ἔνιοι μὴ συνιέντες γράφουσιν Νη-
 λήϊον, ἐπὶ τῷ Νέστορος· ἵπποισιν γὰρ φησὶ τὰς Νηλέως
 ἵππους ἔην μέχρι τῶν. V.

ἐν δὲ τῷ ἀγῶνι ἀρσενικῶς (II. 23, 309 et 408). V.

598. ἵππον δὲ Μαχάονα· τὸς πλείους τῶν ἀριστέων
 τρώσας πλὴν Αἰάντος τῷ Τελαμῶνι ἐπὶ τὰς ναῦς ἀπέ-
 σαιεν, Ἀγαμέμνονα Διομήδην Ὀδυσσεῖα Μαχάονα Εὐ-
 ρύπυλον καὶ τὸν Τεῦκρον ἐξῆς, ἵνα ἐλλογον τοῖς Ἀχαιοῖς
 τῆς ἥτις παρώχῃ τὴν αἰτίαν. ἔτω τέως ἐπὶ τὰς ναῦς
 ἀπαγαγὼν εἰς ἵππαιον Αἰάντος τὰ λοιπὰ καταναλίσκει ἕως
 τῆς Πατρόκλου ἐξόδα· καὶ τὸν Πάτροκλον ἀνελὼν ἐπὶ τὸν
 Αἰάντα ἐπιπτόχῃ μέχρι τῆς Ἀχιλλέως ἐξόδα· καὶ τῶτον
 ἐπὶ τὴν μάχην προαγαγὼν εἰς τὰ ἀνδραγαθήματα αὐτοῦ
 τελευτῶν τὴν Πάδα. καλῶς δὲ τὸ μὲν ἐφερον ἐπὶ Νέστο-
 ρος, ἐπὶ δὲ Μαχάονος ἰδίᾳ τὸ ἵππον διὰ τὸ τῆς πληγῆς
 βαρὺ. BLV.

599. τὸν δὲ· τὸν Νέστορα ἰδὼν ἐγνώρισεν, οὐ μὴν τὸν
 Μαχάονα. ἡμεῖς δὲ καὶ τὸ ὁμοειδὲς ἐκτρέπει, ἀνάπαντον
 τῆς μάχης ποριζόμενος διὰ τῆς τοιαύτης διηγήσεως. καὶ
 πρὸς τὸ μὴ πάλιν λιτὰς πέμψαι, ἢ αὐτὸν ἐξάγειν Ἀχιλ-
 λέα. V.

600. Ἀρίσταρχος ἐξήκει· ἡ δὲ διπλῇ, ὅτι ἡ πτώσις
 ἤλλαξ, ἀντὶ τοῦ προμνήτης μεγαλήτεος νηός. A.

τὸ φιλότιμον καὶ φιλοπόλεμον ἐνδείκνυν, θιωρὸν αὐτὸν
 παρειαγῶν τῆς μάχης. BL. ἡμεῖς δὲ καὶ ὁμοειδόμενος ταύτην
 ὁ ποιητὴς πρὸς τὴν ἔξοδον Ἀχιλλέως. V.

601. Ἰὼκά τε δυσκρόδεσαν· οὐ τινὲς γράφουσιν
 Ἰὼ, αἷτα καταδυσκρόδεσαν. γίνετο δὲ ἐκθέσιμον· ὁ ᾧ
 Ὀμηρος ἰῶκα τὴν ἰωκὴν, οἷον δῖωξιν, ὡς Ἡσίοδος (O. 538)
 τὴν κρόκην κρόκα. A.

602. αἰψα δ’ ἐτατρον· αἰρεμπροσσαν τὴν εὐκαιρίαν
 ἐκπύσαι θέλει καὶ παρακληθεὶς ἐξελθεῖν. BL.

603. παρὰ νηῦς· ἀντὶ τοῦ παρὰ νηὶ ἀπὸ τῆς νηός. A.

604. κακοῦ δ’ ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή· σημειῖνται
 τινες ὅτι ὁ πύρρῳθεν ἢ προαναγνώρισεν· κακὴ δὲ ἐκ ἐπὶ
 τὰ πύρρῳθεν ἢ ἀπάτασις „Αἰὼς δ’ ἐτελείτο βελή” (II. 1, 5). A. 59
 ἀντιπρὸς τὸν ἀκροῦτην ἢ ἀναγνώρισεν ἐπειγόμενον

μαθεῖν τί τὸ κακὸν ἦν. προσοχὴν δὲ ἐργάζετο διὰ βραχείας
 ἐνδείξεως· εἰ ᾧ πλέον ἐπιχειρήσαστο, διέφθειρεν ἂν τὸν
 ἐξῆς λόγον καὶ ἀπὸ μὲν τὴν ποιήσιν. BLV.

606. τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο· ἡ διπλῇ, ὅτι πτώσις ἤλ-
 5 λαξ, αἰτιατικὴ ἀντὶ δοτικῆς, τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ σοί. A.

διὰ βραχείων ἐρωτᾷ, καὶ μετὰ τὴν πύρρῳθεν εὐθὺς ὁρμῇ. V.

608. ὡς ἀπόδοτον μέλλον λέγειν. V.
 609. νῦν δ’ ἔω· ἔδειξεν ὅτι πολλὰ ἤθελον. τὴν τομίζω,
 10 λαχθεὶς ἦν ἐκ τῶν Φοίνικος λόγων. BL. μελλόμενος οὖν
 πολυμῆσαι Πάτροκλον πέμπει πρὸς τὸν βουλόμενον πεῖ-
 σαι. V.

610. ὁξύνετο τὸ ἀνεκτός· προεῖρηται δὲ. A.

τῇ ἀπεσίᾳ ἐντὶ τὸ πᾶν περιτίθηται. V.

611. ἀλλ’ ἴθι νῦν· διὰ τί τὸν Πάτροκλον ὁ Ἀχιλ-
 λεύς πέμπει; ῥητέον ἐν ὅτι κατ’ οἰκονομίαν. ἐπειδὴ γὰρ
 ἄφικτος ἢ προσβέβηται γένηται, διὰ Πατρόκλου βέβηται Νέ-
 στορα κατορθῶσαι τῆτο ὅτι ποιητὴς ἔτι, ἵνα καὶ Νέστορος τὴν
 προειρημένην τῆτο ὅτι ποιητὴς ἔτι, ἵνα καὶ Νέστορος τὴν
 εὐλόγῃς προστάσεις εἰς τὸν πόλεμον ἐξαγαγόντα τὸν Πά-
 τροκλον. (ἐξαγαγεῖν, omissis τὸν Πάτρ. AD). ABD.

Νέστορ· ἀποποιεῖται τὸ εἰς τὴν σκηνὴν τὴν τελευτήσαντος
 ἀποστέλλειν αὐτόν. τὸ Πάτροκλε δὲ τὴν φιλοσοφίαν ἡμ-
 25 φαίνει· „πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἔκασον”
 (II. 10, 68). V.

612. βεβλημένον· ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῇ τετραμένον·
 τῷ εἰδικῷ τὸ γενικὸν ἐσήμανεν. A. ὡς τὸ „ἀλλ’ ὁ γὰρ σε
 30 θέλω βαλεῖν τοῖς τὸν ἔντα” (II. 7, 242). V.

613. Μαχάονι· ἡ ὡς πλησιοχώρως φροντίζει, ἢ ἐπὶ
 Ἀσκληπιδὸς καὶ Ἀχιλλεύς συμφορηται παρὰ Χείρωνι. V.

617. βῆ δὲ θέειν· ἐν ἄλλῳ βῆ δ’ ἵεναι. A.
 συνορῶν τὸ ἐνδοσίμον Ἀχιλλέως σπεύδει καὶ δρόμῳ χρῆ-
 35 ται, συγκαλῶν τοῖς Ἑλλήσιν. αἰωνιὸς δὲ αἰεὶ καὶ συνιός
 ὁ Πάτροκλος. καὶ θάψμα ἐν εἴ γὰρ τὸν τοῖς τὸν ἔκλινον Νέ-
 στορ καὶ μετὰ θυμῶν ἐντυγχάνει Ἀχιλλεῖ. BL.

618. οἱ δ’ ὅτι· οἱ περὶ Νέστορα εἰς τὴν Νέστορος σκην-
 ῇν παρεγένοντο. BL. „τὸ δ’ εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἑρ-
 40 ματα βῆναι” (II. 8, 115). V.

619. αὐτοὶ μὲν· καὶ τὸν δίδωσι τῷ βαδίζον Πατρόκλῳ,
 καὶ τὸ διάκενον τῆς ὁδοῦ πληροῦ, ταῦτα μέσον ἐνδείξ. BL.

620. ἡ διπλῇ, ὅτι καὶ Ἀγαμέμνονος ἡρώχος ἦν Ἐγρεμ-
 45 δων (II. 4, 227). A.

πῆδς Ἐγρεμῶν εἶπετο· χολαίτιρον ᾧ Νέστορ ἤλαυνε
 διὰ Μαχάονα. καὶ ᾧ τρεῖς ἐν τῷ ὄρματι. BL. αἱ δὲ Ἀχιλ-
 λεύς φησιν „ἵπποι ᾧ με παρήϊξαν” προφασίζετο τὴν ἐπι-
 50 ξιν τὴν Πατρόκλου. V.

621. τοί· ὅτι σαρῆς ὅτι ἔτοι. A.

οἰκείως τὸ ἀπεισέχοντο, ὅχ ὡς ἡμεῖς. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι φέχον μὲν λέγει πρὸς ἀνέμων, τέρεται δὲ ἐν
 ἡλίῳ „ἡματι δ’ ἡέλοιο μὲν τεροσήμεναι αὐγῇ” (Od. 6, 98). A.

σπασμένον ἀπὸ ὑποτίθεσθαι τίσασα γὰρ ὧτα καὶ δύο πυθμέ-
νας. Ἀρίσταρχος δὲ τὴν ἐπὶ συντάσσει τῷ ἦσαν, καὶ
φῆσιν ὑπῆσαν οἱ πυθμένες, ἕως καὶ Ἀλεξίων. Α.

διπλῆς ἦν ὁ πυθμὴν, ἥσων ὑπὸ μείζονος περιεχόμε-
νος. ἐκτίπωμα δὲ ὁ πάλον αὐτὸν εἶναι λέγουσιν. Ἀρίσταρχος
δὲ τὴν ὑπὸ πρὸς τὸ ἦσαν συντάσσει. τινὲς δὲ ἐφ' ἑνὶ τῷ
ἐποπυθμένες, ἢ τῶν πελειῶδων ἐπίθετον, οἷον δύο δ'
ἑταίραι πελειῶδες ἦσαν τοῖς πυθμίνων ὑποκείμεναι. BLV.

ἦτοι οὗτοι διπλῆς ἦν αὐτῷ ὁ πυθμὴν, ἢ οὗτοι ἦν ἀμφίθε-
τον, ὑπὲρ καὶ κύμβυλόν γασσι. τῷτο καὶ ἀμφικύπελλον. D.

636. ἄλλος δ' ὁ Ἀσκαλιωνίτης φιλοῖ, καὶ φῆσιν οὗτοι ἐπὶ
τῷ Νέσωρος καίται ἄλλος μὲν γὰρ ἂν τις αὐτὸ μόλις ἐκίνη-
σε, Νέσωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἄγειν. πολλὸν πρότερον δὲ
ἦτος καὶ Ἀρίσταρχος. τινὲς δὲ βέλοντ' δασύνειν τὸ αὐτὸ καὶ

ἐκτείνειν, ἢ ὁ ἄλλος μὲν μογέων, ταῖς τινὲς ὁ Μαχάων. 15
ἡμεῖς δὲ ἐκτείνω παραφυλάττειν ἔχοντες, ὥς οὗτοι παρὰ τῷ
ποιητῇ ὁ δύναντ' ἢ ταισάντ' κρῶσις εἶναι. εἰ γὰρ καὶ κρῶσιν
ἠβέλοντο, παραλαμβάνειν ἔχοντες εἰς τὸ αὐτὸ, ὁμοίως τῷ ὁδ-
χεῖ ἀνὴρ ὠρεῖσθαι (288). εἰσὶ δὲ οἱ διέσειλαν ἄλλ' ὅς,

τὸ ὅς δασύνοντες, ἀλλ' ὅς μὲν μογέων, ἢ τὸ αὐτὸ ἐπ' αὐ-
20 ρῇ νοητόν. ἐπὶ γὰρ τῷ Μαχάωνος πάλιν βέλοντ' τὴν δια-
τολὴν λαμβάνειν. ἡμεῖς δὲ συγκατατιθέμεθα τῷ Ἀρίσταρ-
χῳ φιλέντι, ἐπὶ βέλετ' ὁ ποιητὴς καὶ διὰ τῷτο τὸ εὐρωσον
τῷ γέροντος παριστάνειν. Α.

προσληπτέον τὸ προσβύτης, ἢ ὁ ἑαδῶς ἔδδ' εἴχε-
25 ρως αὐτὸ ἐκτείνω τῆς τραπέζης τις τῶν λοιπῶν γερόντων,
ἀλλὰ μογέων, ὅς ἐστιν ὀκνῶν. ἢ ἄλλος μὲν κάμνων, ἢ τὸν
λοιπὸν Μαχάων, δίδωμι ἐνέτροτο. D.

ἔχ' ὥς τινες, ἐπὶ Μαχάωνος τὸ ἄλλος ἐκδέχεσθαι χρῆ,
ἀλλ' ἀορίστως πρὸς ἑαυτὸν τῷ γέροντος. Θέλει γὰρ εἰπεῖν 30
ὅτι παντὸς νέου σωφρονέστερον ἐβάζετο, τὸ ποτὴν. ἔνοι δὲ
ἐπὶ κοινῷ τὸ γέρον, ἢ ὁ ἄλλος μὲν γέρον μογέων ἐκ-
τείνω, ὁ δὲ γέρον Νέσωρ ἀμογητὶ ἄγειν καὶ ἀλλαχῶ περὶ
αὐτῷ φησὶν, ἔπειτα δὲ μὲν ἐπὶ τῷ γέροντ' ἡγήσθαι (Π. 10, 79).

Στησιμβροτος δὲ φησὶν, ἢ τὸν δοκῇ ἐκείνως πολλὰ ἔχη 35
βιολέειν. εἰ γὰρ παρ' αὐτοῖς ἡ ἰσχὺς καὶ ἔχ' ὑπὸ γήρωος με-
μύραντ', καὶ τὰ τῆς ζωῆς ἐλλογον εἶναι παραπλήσια. Ἀν-
τιφάνης δὲ, ὁ περὶ τῆς κατὰ χεῖρα βιολέειας λέγει, ἀλλ'
ὅτι καὶ ἐμμεύσκετο σημαίνει, ἀλλ' ἔφειρε ῥηδῶς τὸν ὄφρον.

Γλαύκος δὲ, ὅτι κατὰ διάμετρον ἐλάμβανε τὰ ὧτα, ἐκ μέ-
40 σων δὲ πᾶν εὐφρονον. BL cum Leid.

πρὸς τὸ ζητούμενον, πῶς ὁ γέρον ἀμογητὶ, οἱ δὲ ἄλλοι
μετὰ κακοπαθείας. ὁ δὲ δὲ ἔπειτα δασύνειν τὴν προσφορὰν
ἢ τὴν ἐπαίρειν τὴν προσφορὰν, ἀλλὰ νοεῖν ὅτι καὶ τῷτο τῶν

ἐπαινῶν λεγομένων Νέσωρος ἐστὶ, καθὼς καὶ τὸ Νέσωρ δὲ 45
πρῶτος κτύπον ἔχει φωνῆς (Π. 10, 532). Α.

637. ἀμογητὶ ἄγειν τὰ γὰρ ἄχθῃ ἔχ' οἱ ἔχοντες ἀλλ'
οἱ ἐπαινετοί φέρονται. διπλῶν γὰρ τῶν ὧτων ὄφρον καὶ τὸ πο-
τήριον μέγιστον, ὅτι ἂν νέος ἀπικλήσκειν αὐτὸ τῆς τραπέζης,
ὁ δὲ τὸ μὴ δύνανθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ πῶς μὴ εἰδέναι. εἰ γὰρ 50
ἔχ' ὥς εἶναι αὐτὸ ἔχει, θραύσιν ἂν ἠπείλησεν ὀλίγου γὰρ δυν-

σιν ἀφ' ἐκείνης χειρὸς δακτύλοις τῶν ὧτων λαμβανόμενον
ἔχον κινεῖν ἀκόπως. BL.

639. Πραμνεῖται οἱ μὲν μέλανι, οἱ δὲ γένος ἀμπέλας,
οἱ δὲ ἀδερφῶν, οἱ δὲ πραῖνοντι τὸ μένος, οἱ δὲ μονήριον. BL.

ἦτοι τῷ πραῖνοντι τὸς φρένας, ἢ παλαιῶν, ἀπὸ τῶ παρ-
μενηνέμεναι ἢ ἀπὸ εἰδῶς ἀμπέλας εἶτα καλουμένης. οἱ δὲ
τὸν ἀπὸ τῶν ἀνυδενδράδων εἰπον, πρῶτον γὰρ τὴν ἐφ' ἑνὶ
(τὸν ἐφ' ἑνὶ D) καλέσιν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ Πράμνης εἰπον.

Πράμνη δὲ ὅρος ἐν τῇ Καρδίᾳ οἰνοφόρον. AD. οἱ δὲ ἐν
10 Ἰκάρῳ πέραν Πράμνης, ἐν ἢ πρῶτον ἔην ἡμπελος. V.

639. ἐπὶ δ' αἰγείον: ἐκότε δὲ καὶ τυρόν κηρύει χαλ-
κείῳ, ταῖς μαχαίρῳ τυροτόμῳ. Α.

640. γράφεται λευκὰ πάλιν. Α.
κατέπασσεν ἐπὶ τῷ κυκλῶν καὶ γὰρ μετ' οἶνον καὶ μετὰ
15 ζῶμα αὐτὸ ἐκτείνω. D.

641. τὸ κυκλῶ περισπαστον τῷ γὰρ κυκλῶν ἐστὶν ἀπο-
κοπή, καὶ ἐπλεόνασε τὸ τ. κυκλῶν δὲ ἐστὶ πολυμυγὲς ποτὴν. Α.

642. πολυκαγχα: πολλὰν ἔχουσαν ξηρότητα ὁδῶν
καὶ κάκιστα ἐξέλα. BL.

643. μέθοισιν: πρὸς παραμυθίαν τῷ τραυματίῳ. V.
645. ἀπὸ θρόνα ὥρτο: διὰ τὸν καιρὸν. διδάσκει ὅτι
καὶ γέροντος νέος εἶχεν πρὸς ὄφρον. BL. καὶ ὅτι ἡλπίεν ἐξ
Ἀχιλλέως αὐτὸν ἡκόντα χρηστὸν τι εἶναι. V.

647. ἐναίνεται: προσσασσέν σπασθῇ, ἢ τὸ μὲν κα-
25 ρῶντο καὶ μὴ μόνον ἀνέγκλητος εἶη. BL.

648. ἀντὶ ἔδδ' ὥς τρῖπος. V.
οὐκ ἔστι καιρὸς μοι νῦν τοῦ καθεῖσθαι. ἔδος γὰρ ἡ κα-
θέδρα. D.

649. γεμεσητός: Ἀρίσταρχος μνησμοποιῶν, οἱ δὲ ἐκείνῳ
τὸ δῖον ἥμιον, ὅθεν καὶ νέμισις. ἢ τὸν μὴ δόξωσιν ἀμελεῖν
αὐτῷ, ταῦτά φησιν. V.

650. ἄγεις: ἕως ἀντὶ τῷ ἡγάγε: ἡλλακται δὲ ὁ χρό-
νος. Α.

652. πάλιν ἄγγελος: τινὲς ἐφ' ἑνὶ παλιν ἄγγελος,
καὶ ἰδίαν τὸ πάλιν. ἕως Ἀρίσταρχος καὶ Ἀλεξίων καὶ
30 ὁ Ἀσκαλιωνίτης. ἕως δὲ ἔχει καὶ τὸ τῆς ἀναιμώσεως. πρὸς
γὰρ τὸ φῆμα ἢ ἀναιμώσεως ἔχοντο, πάλιν ἐπὶ ἄγγελος. Α.

654. τὰ χα καὶ αὐαίτιον: πρὸς τὸ νηυστήριον καὶ
τῷτο. ἐπιτείνει δὲ αὐτῷ τὸ θυμικόν, ἢ ἀναιμώσεως ἢ μὴ πε-
40 ρόμενος. BLV.

656. τίπτε τ' ἄφ' αὐδ' Ἀχιλλεύς: διὰ τί, φησὶν,
οὐκ αἰετὶ τὸς τετραμένους, ἀγροῶν τὴν παντελὴ ἀπώλειαν;
διὰ τί τὸ κατ' ἄνδρα εἶλετ' Ἀχιλλεύς, μὴ εἰδὼς τὸ πᾶν;
50 οὗτοι δὲ εἶλετ', ὅθεν ἐξ ὧν ἐπαινετο Πάτροκλον. πιθανῶς δὲ
τῆς μὲν σπευδῆς αὐτὸν ὁ καλεῖται, ἄρχεται δὲ λόγων, εἰδὼς
ὡς ἀλδόμενος ὁ καταλείπει αὐτὸς ἡμιτελής. BLV.

657. συναντίον τῷ ἐπαινῷ εἶχε. ἵσως δ' ἂν τις ἀφ'
ἐτέρως ἀρχῆς ἀναιμώσεως, θυμικὸν παῖον τὸν λόγον. Α.

διασπασθῇ ἦτοι ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἢ ἐπὶ τὸ πένθετος: ἔχει
γὰρ ἀμφότερα λόγον. εἰ μὲν ἂν συνάπτετο τοῖς ὧσι τὸ πέν-

Θεός, λείπει ἡ περί, ὡς „Ἐκτωρ χωόμενος Σαρπηδόνα” (Π. 16, 538)· εἰ δὲ τοῖς ἑξῆς, ᾗμα ἔσαι, ὅσον πένθος· Ἀττική δὲ ἡ χρῆσις καὶ ἀρχαία. Α.

659. βεβλημένοι ἐτάμενοι τε· ἡ διπλή, ὅτι συλ-
ληπτικῶς τὸ κατ’ ἀμποτέρων κεκοινοποίηκεν· ἔρ’ οἱ αὐτοὶ 5
βέβληντο καὶ ἐτασμένοι εἰσιν. διατέλλει μέντοι ἐν τοῖς ἑξῆς,
λέγων „βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης, ἔτασαι δ’ Ὀδυσσεύς.” V.
οὐτάμενοι· Ἀρίστωχος ὡς ἰσάμενοι καὶ κισχόμενοι,
Πάμφιλος δὲ ὡς δεδασμένοι, ἐπεὶ καὶ τὸ βεβλημένοι συν-
τελικόν. καὶ δοκεῖ τὸ τοῖσιον ἀπὸ ἐνικῆ ἀφ’ ἑμῶ πολλὴν πρό-
τερον τεθωρηθῆσθαι παρ’ αὐτῶν. φησὶ γὰρ „ἄτ’ αὐτοχεδὴν ἐτα-
σμένους ἔξαι χαλκῶ” (Od. 11, 536)· συντελικὴ γὰρ μετοχὴ
συντελικὴν ἐπήνεγκεν. ἔτι οὖν καὶ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν
ἀναγινώσκουσιν ἔδει, εἰ μὴ ἄρα ἐκείνους ἐπὶ τῶν Ἀριστάρχου
λέγει, ὅτι ἐκ ἐνεστώτα ἐκδεχόμενος ἔτι ἀνεγίνωσκεν, ἀλλὰ 5
παρακεκρίμενον πεποιθότα. ἔχει δὲ ἔτι. παρὰ τὸ ἐπὶ περι-
σπώμενον ἐκπύεται παραγωγὸν εἰς μὴ λήγον τὸ ἔτημι, ἀφ’
ὃ ἀπαρτίμενον τὸ ἐτάμαι καὶ ἐτάμεται. ἀπὸ δὲ τῶν ἔτημι
γίνετο παθητικὴ μετοχὴ ἐτάμενος καὶ ἐτάμενοι ὡς κισχόμε-
νοι. ἀλλ’ ἢ γάρ μιν τινὲς εἶναι ἐν τῇ συντάξει, ἀλλ’ ἔτε- 20
ρόν τι αὐτῶν σύνθησις ῥῆμα εἶναι, τὸ ἐτάζω, ὅθεν καὶ ἔτα-
σεν ὁ Ἀχιλλεύς· καὶ γὰρ δὴ συζολὴ τοῦ ἔτασεν, ὡς προδήλον
καὶ τῶ ἀπαρτίματι „ἐτάσαι δὲ βαλεῖν” (Π. 14, 424) καὶ
ἐκ τῶ „ἔτασαι δ’ Ὀδυσσεύς” (661), τῷ δὲ τῶ ἔτασαι
παρήθηκε μετοχὴν τὴν ἐτασμένους „ἔτ’ αὐτοχεδὴν ἐτασμέ- 25
νους” (Od. 11, 535), ἥτις κατ’ ἑλληνιστὶν τῶ σ ἐγίνετο ἐτα-
σμένος. παραπρωξένθη δὲ ἐπὶ τῶ Ἀριστάρχου διὰ τὸν χαρα-
κτῆρα, ἐπεὶ καὶ τοιαῦτα μετοχαὶ παραπρωξένοντο, ἰσάμενος
κισχόμενος· ὁ γὰρ ἀνὴρ τῶ χαρακτῆρι μᾶλλον τὸς τόνους
προσέρχεται. ἄλλως τε καὶ ἡ γινόμενη τῶ σ ἄφρασις καὶ ἀνα- 30
δραμὴν ἐργάζεται τόνον. Α.

660. δονηρικλυντός· τῶ Ὀδυσσεύς τὸ ἐπίθετον, καὶ δια-
σαλτέον μετ’ αὐτό. Α.

ἔκ εἰπεν ἐπὶθετον Ἀγαμέμνονος ὡς ἀπεχθανόμενος Ἀχιλ-
λεῦ. τοῖσιος δὲ ἔξεν ὁ λόγος, καὶ ὁ ἐχθρὸς αὐτῶ ἀντιχρῶ. V. 35

663. πῶτον· ἡθὺς ἐμφανὲς ἡ ἀντιφωνία, διὰ τῆς δι-
ξίως δηλῶσα ὅτι ἡ γέροντων τὸν νέον ἔσωσεν ἐκ τῆς μάχης. V.

665. ἐσθλός· δυνατὸς ἥτοι δυνάμενος. ἔτε φίλος ἔτε
ἐλπίθω δίδωσι χώρον. εὐ δὲ καὶ τὸ Ἀχαιοῶν, ἀλλὰ μὴ Ἀγα-
μέμνονος· ἰσούς γὰρ τὸν αὐτίον τῆς ἀργῆς τὸς ἑλαινὸς προ- 40
βάλλεται. BL.

βραχὺ δὲ διασαλτέον μετὰ τὸ ἐών. Α.

666. ἡ μέντοι· ὅρα καὶ ταῦτα μένει ἡ ἐπὶ ἔχρη „κτείνον”
Ἀργίους, κατὰ τε σμῆσαι πρὸς νῆας” (Π. 9, 653). ἐν ἡθεί
καὶ ὁ λόγος. V.

τὴν ὀλοχρῆ τῶν νεῶν ἀπώλειαν ἐμφανῶς θίγει· εἰ μὴ
γὰρ τὰς πρῶτας καθύπεσιν, ἐκ ἂν ὁδὸς τὰς παρὰ θάλασσαν. BL.

667. ἀέκητι· μὴ δυνάμενος ὁρᾶναι. V.

πυρὸς δηΐτοιο· ὅτι λείπει ἡ ἐπὶ, τὸ πυρὸς. Α.

668. ἐπιχειρώ· ἐφῆξες ὕμνους, παρὶς οὖν δὲ διὰ τῆς 50
λέξεως ὅτι καὶ ἐπὶ Μορμυδόνους ἔχει ὁ κίνδυνος. Α.

πικρῶς καθάπτεται τῆς ὀμότητος Ἀχιλλεύς, εἰ δὲ
μένει τὸς Ἀχαιοὺς ἑξῆς ἰδεῖν φρονεομένους. ἐλαινῶς δὲ καὶ
ἐαυτὸν καταλέγει. BL.

669. οἷον πάρος ἔσκειν· ἐρεθιστικὸν τοῦτο· εἰ γὰρ
νέος ἦν, φησὶν, ἐκ ἂν ἑμῶν ἐδεόμεθα. ἐντεχνῶς δὲ πρὸς
μὲν τὸς θνητούς τὴν φρόνησιν, πρὸς δὲ τὸς ἀφθάρτους
τὴν ἡβην φέρει, ζῆλον ἐμποῶν τῶν ἔργων. BL.

670. εἴθ’ ὡς ἡβώοιμι· διδάσκει ὡς καὶ δεῖ ἐπὶ ἀσφα-
λτοῖς ἀναλίσκειν τὰς ἡλικίας. ἴδια δὲ διηγέεται κατορθώ-
ματα, εἰς ζῆλον καλῶν τὸν ἀκρόντα. καὶ διὰ τῶ παρὰ γινώ-
μην τοῦ πατρὸς πολέμησαι προτρέπεται αὐτὸν τὸ ἥμισυ
ποιῆσαι. ἔτι δὲ μελιχὸς Πάτροκλος· διὸ ἰσάμενον αὐτὸν
τὸν γέροντα. BLV.

671. ὡς ὁπότε Ἥλαιοι· ἐξ ἀναστροφῆς τὸ διήγησεν
ἐπὶ γὰρ τοῖς ἐπιμηκεστέροις τῶν διηγημάτων τὸ μὲν ἀπ’ αὐ-
τῆς εἶναι ἐπὶ τὴν ἀφήγησιν ἀμβλυτέρην τὴν ἀκρόβυσιν καὶ
θίξαι, τὸ δὲ ἐκ τῶν πρακτικῶν ἀρχεῖς ἡδύ. ἡ δὲ ἀφ’
τῆς διηγήματος ἔτις ἔχει. Ἡρακλῆς ἐκώκυσε τὴν Πύλον
καὶ τὸς καὶ τῶν Νηλεῶς παίδων ἀνέκλει. διὸ Ἥλαιοι καταφύ-
γησαν τῶν Πύλων ἐδλίβον αὐτὸς, καὶ δὴ Ἀργεῖος ὁ πρῶτος
Ἥλαιον βασιλεὺς ἀφικόμενος ἵππας τοῦ Νηλεῶς ἐπὶ τῶ
Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνα ἢ τινα τῶν ζευγαριῶν ἀφείλετο. τῶν
ἐκώκυσε Πύλος. γενομένης δὲ μάχης ἀποθνήσκουσι μὲν οἱ
ἄλλοι, ἀλλὰ καὶ Ἰνυμονεὺς ὑπὸ τῷ Νέστωρ. νικῶντες
οἱ περὶ Πύλον τὴν λείαν διενείμαντο. ἐπιστρατεύουσι δὲ αὐ-
τοῖς ἡμέρη τρίτῃ ἐκείνοι· πολιορκούντων δὲ αὐτῶν τὸν Θρόνον
γῆμη τις ἦλθεν εἰς Πύλον μηνύουσα τὴν ἔφοδον τῶν πε-
ρὶ Πύλον. στρατεύσαντες δὲ Πύλοι πάλιν νικῶσι τὸς Ἥλαιοι
καὶ ἀρκεῖν ὁ Νέστωρ. BLV.

672. βραχὺ διασαλτέον μετὰ τὸ βοηλασίην· δύνανται
δὲ καὶ τοῖς ἑξῆς συνάπτειν. οὕτως δὲ ἐνικῶς Ἀριστάρχου
βοηλασίην. Α.

674. ὅτι· ἐλαυνόμενος· ἀντενεχυραζόμενος· καὶ
πληρεῖς ὄνοια, Ἀργεῖος γὰρ πρότερος Νηλεῶς κατέχευε τὸς
ῥας ἀθλοφόρος ἵππας αὐτοῖσιν ὄχεσιν. τότε οὖν ὁρμήσαντες
ἐλαύνων. τὸ δὲ ἑξῆς ἐστίν, ὅτι ἐγὼ κτάνον Ἰνυμονῆα, εἰς
ἐλαυνόμενος· τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσθ. Α.

ὅτι· τὰ ἀντὶ τῶν ἐλκόμενα, οἷον εἰ ἀντὶ τῶν ἡρώων
σμένων ἀρκεῖται. BL.

Νηλεὺς δὲ ὁ Ποσειδῶνος, ἱππικώτατος τῶν κατ’ αὐτὸν
γενόμενος, ἐπεμψεν εἰς Ἥλιν ἵππας εἰς τὸν ἕκτον Ἀργεῖος καὶ
συντελέσαντες ἀγῶνα. νικῶντων δὲ τῶν φθορήσας δὲ
γέρας ἀπέσπασε τέτρυς, καὶ τὸς ἡνιόχας ἀφῆκεν ἀπρίκτους.
Νηλεὺς δὲ γνὸς ἰσχυρίαν ἦγε. Νέστωρ δὲ ὁ τῶν παίδων ἀνὴρ
πρῶτος ἐρωτιῶν ἀνδρείους ἐπῆλθεν Ἥλιδι, καὶ πολλοὺς
ἀποκτείνους ἀπέλαβε τὸς ἵππους, καὶ ἐκ ὀλίγῃ τῶν πολεμίων
ἀπέσπασε λείαν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδει. AD.

675. ἐν πρώτοι· ἡ πρῶτον ἀνιέρχεται αὐτὸν φησὶν
ἡ ἐν πρώτοις μάχῃ. BL.

676. περὶ τρεῶν· περὶ πῶσαν ὁδὸν ἐφυγον. BL. εἰ
περὶ αὐτὸν διὰ δέος ἐφυγον. D.

677. Ἀρίσταρχος ληΐδα ὡς Χαλκίδα, Μενεκράτης ὡς Πάριον. ἔστι δὲ ἔτι δὲ ὁρίσασθαι περὶ τῆς προσωδίας, ὡς πάντα τὰ εἰς τὴν λήγοντα καθαρὸν, μόνως θηλυκά, ὁ δὲ λόγος ἐπὶ Ἑλληνικῶν ὀνομάτων, μὴ τις τὸ ἑὸς καὶ Σαῖς Ἀργεία ὄντα καὶ παρὰ Ζηροδότῳ (Ἡρόδοτος ἰστέον) λεγόμενα παράδηται περὶ μέντοι τὰ δαῖς ὁξυνομένα, τετολυμμένον δὲ καὶ βαρύνει ἐπὶ ἑτέρον σημασιμένον, εἰρήσῃ ἡμῖν ἀλλοτρίον. τὸ δὲ Κράταις δοκεῖ ἐπὶ τοῦ κυρίου βεβαρυνομένη διὰ τὴν αἰτιατικὴν „βωσρεῖν δὲ Κράταιν” (Od. 12, 124)· τάχα δὲ καὶ τὸτο πρὸς ἀντιδιαστολήν. Α.

ἡλιδά πολλήν· λίαν ἡθροισμένην· ἔξ ἑ καὶ ἡλιδίος ὁ παῖς τὸν πῶν καὶ μὴ ἀκριβής. ἡ παρὰ τὸ ἡλιδά, ὅ ἐστιν ἀφροσύνη. ΑΒΛ.

αἰτήματα εἴδωμεν κατὰ τὸ τέλος τῶν εἰρησίων προπεσόντων 15 ὡς κινεῖται τὰ ἐξῆς. Α.

678. πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας· αἰδήμων ὁ Πάριος· ἐπιγόμενος γὰρ ἀνέχῃ μακρολογούντος τῶν γένοντος. οικονομικῶς δὲ πέπλασαι ἢ μακρολογίαν, ἵνα Εὐρύπλοος ἐκ τῆς μάχης φθάσας εἰσεῖν περιττῇ Πατρόκλῳ καὶ Θερσίου. ΒΛ. καὶ παρὰ τὸτο ἐμβραδύτη περὶ τῆς τοιοῦτης. εἰ γὰρ ταχέως ἐπαγγέλλεται πρὸς Ἀχιλλεῖα καὶ ἐκπεμθεῖναι ἐαυτὸν· ἔπειτα εἰς τὴν μάχην, ἀνηρέθη ἂν ἡ τοιοῦτης, δι’ ἣν ἐπλάσθη τὸ τεῖχος. V.

πῶνα· παρὰ τὸ πῶν γὰρ, ἥτις ἐστὶν αὐτοποίητος. Α. 25 ἔκαστος τὸ οἰκεῖον ἀπένειμεν. ὁ δὲ πῶν δὲ λόγῳ τις εἶπεν αὐτὸ ἄλλως. V.

683. ἡ διπλή, ὅτι διαφωνῶσιν οἱ νεώτεροι, τὸν Νηλέα λέγοντες ὡς πρὸς τὴν Ἡρακλῆος, ὅτε τὴν Πύλον ἐπύρθησαν. φαίνεται γὰρ καὶ ὁ Ὀμηρὸς περὶ τὸν καὶ μετὰ τὸ παρὰ τὸν 30 ὅτι τὸ πρὸς Ἡλείας πόλεμος τῶν Πυλίων μεταγενέστερος τῶν πρὸς Ἡρακλῆα. Α.

684. τῆς· ἐπετίτευκτο ἢ περιέγευε. τὸ γὰρ τῆς τύχης ὄνομα ἂν οἶδεν ὁ ποιητής, τὰ δ’ ἀπ’ αὐτῆς ὅρματα. Α. 35 διασκέλειον ἐπὶ τὸ πολλὰ πρὸς τὸ σφάλλεσθαι. Α. τῶν· ταῦτα ἐρεθιστικά πρὸς τὸν λέγοντα, ἵνα ἀκούσας Ἀχιλλεύς, ὡς φιλότιμος, ἐκλυτὴς γένηται. V.

685. ἐλίσσονται· ὁξέως ἐβόων. V. ἢ μὴ· ἢ οὐ φαίνεται· τῶν τὸ ἡμιεῖχον καὶ τοῖς ἐπὶ τὴν δυνάμει προσδοκῶν καὶ τοῖς ἐξῆς· ἢ μὴ γὰρ ἡμέρας γενομένης ἐκέρχοντο ὡς ἐκείνοι συνάχθωσιν, ἢ ἄλλοτε ἐκέρχοντο ἵνα ἐκείνοι ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἔλθωσι. καὶ ἀμφότερα λόγον ἔχει Α.

686. χρεῖας· ἔτις Ἀρίσταρχος, χρεῖας. D. 45 διὰ τὰ περιελαιόμενα ἐκ τῆς Πύλης ὑπὸ τῶν Ἑπειῶν θρήνηται χρεῖας καλῇ. Ἀριστοφάνης δὲ χρεῖος καὶ ὠφείλετο. Α.

δάνειον· οἷς γὰρ οἱ ἀφείλοντες καταβάλλουσι, καὶ οἱ ἀδίκως λαμβάνοντες καταβάλλειν ὀφείλουσι. Β.

δῖη· θανυμένη, ἰερὰ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐκμαίνοτο Ὀλύμπιος καὶ Ζεὺς, ἢ καὶ πανήγυρις παρὰ τριετὴ χρόνον ἦρχετο τὰ Ὀλύμ-

πια, ἔνθα καὶ ἡγωνίζοντο οἱ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος πάντες. ἔστι δὲ πόλις τῆς Πελοποννήσου. ΑΒΔ.

688. Ἑπειοὶ οἱ Ἡεῖοι ἀπὸ Ἑπειῶ βασιλέως, ἔτις Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυπύλης τῆς Ἐνδυμήνου πατρὸς Ἡλείας ὁ καλεῖται Ἡλιδά· Ἡλιδά δὲ Ἀλκιός καὶ Ἑπειός, ἀφ’ οὗ Ἑπειοί, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πέπλῳ. Α.

ὅτι σπανίως Ἡλιδά καλεῖται. Α. ὠφείλον· οὕτως Ἀρίσταρχος ὠφείλον· ἄλλοι δὲ ὠφείλον. Α. Ἀρίσταρχος ὠφείλον. V.

ἦτοι ἐκτεῖον κατὰ τὸ τέλος τῶν εἰρησίων, ἢ συναπτεῖον τῶν ἐξῆς. ὁ καὶ βέλτιον· τὸ γὰρ ὡς ἀντὶ τῶν ὅτι ἐστὶν κείμενον. καὶ ἐὰν χωρίσωμεν δέ, καὶ ἀκόσμεον καὶ ἄνωγρον, ἔστι θανυμένης ὁ λόγος περὶ τῆς καταφρονήσεως ἣν ἐποιήσαντο οἱ Ἡεῖοι περὶ τῶν Πυλίων. Α.

εἰς τὸ ὠφείλον ἐποσιγῆν δαί γράφειν, εἰς δὲ τὸ ἦμεν τελείαν· εἰτα λέγει τὸ ὁπότεν κεκακομένοι. ἐὰν δὲ εἰς τὸ ὠφείλον εἰσώμεν, ὁ ἐξῆς εἰσὸς κατ’ ἰδίαν ἀναπεφύνηται, καὶ τὸ ὡς ἀντὶ τῶν ἔτις. ΒΛ.

689. ὡς· ὅτι ἀντὶ τῶν ὅτι ἢ ὅτι ἢ ἡνίκα. Α. βραχὺ διασκέλειον ἐπὶ τὸ πῶν πρὸς ἑαυτὸν. Α. ἐν Πύλῳ ἦμεν· ἢ ἐν πόλει ἦμεν, ὡς ἔνιοι. D.

690. ἐκώσασε βίη Ἡρακλῆος· Ἡρακλῆος παρεγένετο εἰς Πύλον γογγύων καταρασίαν, οἱ δὲ Πύλιοι ἀποκλείσαντες τὸς πύλας ἐκ εἰσεδύσαντο αὐτόν· ἐφ’ οὗ ὁργισθεὶς ὁ ἦρωρ ἐπύρθησε Πύλον. συνεμάχην δὲ τῷ μὲν Νηλεῖ τρεῖς υἱοὶ, Ποσειδῶν Ἡρακλῆος, ὡς καὶ ἐν τῇ Ε φησὶ (395), τῷ δὲ Ἡρακλεῖ δύο, Ἀθηναῖος καὶ Ζεὺς. ΑΔ.

φασὶ τῶν Θεβαίων διαφερομένων τοῖς Ὀρχομενίοις καὶ πολεμούντων αὐτοῖς, οἱ Πύλιοι ὡς οἰκείους συνηγωνίζοντο· ὅθεν Ἡρακλῆς ὁργισθεὶς τὸς Πύλιος ἐπολύεσκεν. ΒΛ.

ἔ· διὰ τὰ καθάρσια ἡνίκα παρθεῖται ἡ Πύλος, ἐπὶ τοῖς Ὀδυσσεὺς μύθῳ Νέστωρ καὶ παρ’ Ὀμήρῳ ἐκ οὐδυναι φανέναι καθαιρόμενον, ἀλλ’ ἀντιπρόστα ἢ φανταζόμενον. ἢ ἐν διὰ τὴν ὑπερηφάνειαν Περικλῆμενος, ἢ ὅτι Ὀρχομενίοις κατὰ Θεβαίων ὡς συγγενεῖς συνιβάλλοντο. ὅτι δὲ συγγενεῖς Ὀρχομενίοι Πύλιον, φησὶν καὶ πῶ ἢ ἐν Ὀρχομενίῳ ἢ ἐν Πύλῳ (Od. 11, 438) καὶ „ὅς ποτ’ ἐν Ὀρχομενίῳ Μινυῖον ἰδὲ ἄνασσει· ἢ δὲ Πύλῳ βασιλεὺς” (ib. 294). Ἀδελφὸς δὲ ἐν α’ Ἀργολικῶν φησὶ τῶν Γηρυόνας βοῶν ἀφίκεσθαι Νηλέα, ὅθεν Ἡρακλῆς Νέστωρ παραδύναι τὴν ἀρχήν. Ἡρακλῆος δὲ ἐν τοῖς Ἀργολικοῖς ἄγοντα τὰ χρεῖα μῆλα καὶ τὸν ὠσεῖρα καὶ τὰς Διομήδους ἵππους ὠργισθὲν ἐπιβάντων τῇ πόλει, καὶ τοῦ Νέστωρος καλέσαντος. V.

ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν Νέστωρ φανέναι ἰσχύει, αὐτῷ δὲ ἐρεῖσθαι, πρὸς ἐκατέρω ἀριστοφάνους τύχην ὅτι βλάσφημον τι προσήρτησε τῷ βίῳ ὅτι ἐπαίνος ἔχοντα, ὅπου ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν ἰσχύει „ἰερὸν ἔς Τηλεμάχου” καὶ „ἰερὸν μένος Ἀλκιόχοιο.” V.

692. δῶδ’ ἐκα γὰρ Νηλεῖος· ἐκ Νηλέως τὸ Τροῖος καὶ Ποσειδῶνος καὶ ἐκ Χλώριδος τῆς Ἀμφίτωνος καὶ Νυφίης γένοντο παῖδες οἵδε, Περικλῆμενος, Πυρρῆτος, Ἀλκιμος,

Υγρήνωρ, Πολυμήνης, Αυσίμαχος, Ίπποκόων, Παισήνωρ, Ἰππόλοχος, Ἀγροίλλιος, Αἰσιππος καὶ Νέστωρ. ἄνθρωποι δὲ γαμει Μνησιόχην τὴν Ἀμφιδάμαντος, ἐξ ἧς καὶ αὐτὸς γεννᾷ παῖδας ἑπτὰ. BL.

ἡ διπλὴ πρὸς τὰς χωρίζοντας, ὅτι ἐν μὲν Τιάδι δώδεκα Νηληϊοὺς παῖδας λέγει, ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσεΐᾳ (11, 295) τρεῖς γεγονέναι, ὡς γενεαλογεῖ. „καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα“ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς „Νέστορά τε Χρομίον τε Περικλόμενον τ' ἀγέρωχον.“ ἐνδέχεται δὲ προσηγορεύειν αὐτῷ ἐξ ἑτέρας γενναῖος παίδων ἕξτερον ἐκ Χλῶριδος τὸς τρεῖς γεγονέναι. καὶ γὰρ ὁ Πριάμιος φησι (11, 24, 495) „πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτε ἤλυθον νῆες Ἀχαιῶν· ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἦν ἐκ νηδὸς ἦσαν· τὸς δ' ἄλλας μοι ἔκτικτον ἐνὶ μεγάροισιν.“ Α. ἡ τὸς ἄριστος κατέλειπε· Χρομῖος ὡς πρεσβύτερος, Νέστωρ συνετός, Περικλόμενος ἀνδρείος, λόγος δὲ ἔστιν ὅτι Χλῶρις ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ τῶν παίδων ἀγχόνη διακρήσατο. V.

693. τῶν οὗτος λιπόμην· τὸ οὖν „κατακοιμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν“ συλληπτικῶς· ἐν Γερήνῳ γὰρ ἀνέστρεφεν. V. τὸν Νέστορά φησι μόνον πεμνωθῆναι τῶν λοιπῶν τοῦ Νηλεῶς παίδων, ἥτοι ὅτι τέως ὑπάρχων ἔξω ἐιργάζετο παρὰ τοῖς Γερήνῳ, ἢ ἐπεὶ συνεβόλευσεν εἰσαυθῆναι τὸν Ἡρακλέα, ὡς τινὲς φασιν. AD.

694. Ἐπειοὶ· ἡ διπλὴ, ὅτι ἐν τισὶ γράφεσσι Ἀχαιοὶ τὰς δὲ Ἠλεῖας Ἐπειὸς καλεῖ Ὀμηρος. Α.

697. κριτὰ μένος τριηκόσιαι ἴσως τὰ ἄβατι μόνον φησὶ γὰρ „καὶ πῶς μὲν οἶδον.“ V.

699. τέσσαρες· αἱ δὲ ξυνορίδες. ὅπου καὶ τέτταρον λέγει, καὶ αὐτὸς δὲ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (13, 31) „ἡ δ' ὡς“ ἐν πεδίῳ τετραόροι ἄρσενες Ἴπποιοι.“ D.

δύο ἦσαν συνορίδες, ἵνα εἰ ἡ ἑτέρα πάθοι, ἡ ἑτέρα ἀγνοῖτο· ἀμφὶ δὲ πρὸς μίαν νῆα. οἱ γὰρ ἦρωες οὐδέποτε τετραόροι ᾗσαν. BLV.

ἡ διπλὴ, ὅτι φαντασθῆναι ὁ τύπος ἔχει ὡς τετρώρω ἄρματι χωρῶν τῶν ἡρώων· καὶ γὰρ λέγει (701) „τὸν δ' ἐλευτὴρ ἀφίει ἀκαχήμενον Ἴππων.“ ἐνδέχεται δὲ δύο συνορίδας ἐπὶ τὸν ἀγῶνα πεπορεύθαι, μὴ τι περὶ τὴν ἑτέραν γένηται εἰρηθῆναι δὲ τὸν ἐλευτὴρ ἀφίει συλληπτικῶς, τὸν ἑκατέρω ἐλευτῆρα, ὡς „ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεντὴ ἐκότερθε πυρὸς“ (Od. 1, 335)· ἢ μία ἐπὶ ἀμφότερων τῶν μερῶν, ἀλλ' ἐκατέρωθεν μία. οἱ δὲ ὡς Ποσειδῶνος εἶδον τετρώρω φασὶ χρῆσθαι Ἴππιος γὰρ ὁ θεός. Α.

706. περὶ τριπόδος· ἐκ οὗδε τὰ Ὀλέμια ὁ ποιητής, ἀλλὰ περὶ τινος σχηματικοῦ ἀγῶνος φησιν ἀπελθεῖν τοὺς Ἴππους. BL. πῶς γὰρ Ἀγγεῖος, ἐφ' ἧ Ἡρακλῆς τὸν ἀγῶνα ποιεῖ, ἀφῆρθε τὰς ἴππους; εἴμυρον δὲ ὕλως ἐκ οἶδεν ὁ ποιητής, ἐκ ἐν νῆα, ἐκ ἐν θηρίοις, ἐκ ἐν συμποσίῳ. πῶς δὲ ἐκ ληνήθῃ ἐν τῷ καταλόγῳ (11, 2, 506) „Ὀρχισὺν θ' ἱερὸν, Ποσειδῆϊον ἀγλαὸν ἄλσος.“ Πιστεύεται δὲ ἐπμεύσαντο τὸ ἀγῶνος, καὶ ἐπὶ Μισσηνίοις κατὰ Λυκεδαίμονιων συνεμάχησαν, Ἠλεῖοι δὲ Λυκεδαίμονιοις, καθελόντες αὐτὰς τὰς τοῖς παρ' ἔχον τὴν ἀρχήν. V.

Ἡρακλῆς προσάξαντος Εὐρυπύκτος ἀνενάθηκε τὴν ἀγῶνα κόπρον ἀπαιτῶντι δὲ αὐτῷ τὸν μετὸν οὐκ ἀπεδίδοι λέγων ἐξ ἐπιταγῆς αὐτὸν πεποιθέναι. Φολίς δὲ ὁ ταῦτα παῖς κριτῆς γενόμενος κατέκρινε τὸν πατέρα· ὁ δὲ ὡς νυκτὴσας ἐξέβαλεν αὐτὸν τῆς χώρας. Ἡρακλῆς δὲ ἐπὶ τευσάμενος ἦλιν ἐπύρθησε, καὶ μεταπεισόμενος τὸν Φολέα ἐκ Ἀελιχίᾳ παραδίδωσιν αὐτῷ τὴν βασιλείαν. ὀλιγοήμερος δὲ ὤσης διὰ τὸ πολλὰς ἐν τῷ πολέμῳ συνευθάρθῃαι, Ἡρακλῆς ἀνγκυτέλλει τὰς τῶν τετελευτηκότων γενναίας ἐξορίας, οὕτως τε πολλῶν γεννηθέντων ἔθηκε τῷ Ἡρακλῆϊ Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, καὶ αὐτὸς πρῶτος τῶν ἀγῶνων ἦσαν ἡ ἰσορία παρὰ Καλλιμάχῳ. AD.

702. λείπει ἡ ὑπὲρ πρόθεσις, ἀντὶ τῆς ὑπὲρ τῶν Ἰππων.

703. ἐπείων· δείκνυσιν ὅτι ὁ μόνον τὸς Ἰππους ἀφῆκε, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἐβλασφήμει ἐν τῇ ἀφαιρέσει. BL.

704. ἐς δὲ ἡμῶν ἔδωκε· τοῖς δανείσαι μερῶν. V.

705. ἐκ τῶν περὶ τῆς κοινωνίας λεγομένων ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (9, 42) μειύκεται ὁ εἶδος· ἔνθα καὶ εὐλογον αὐτὰς τὰ λείονα καὶ ἴσους μερῶν. ἐνταῦθα δὲ ἐκ ἐπὶ βαλλέν ἐξ ὧν μερῶν, ἀλλ' ἀνύλογον ἐκάστω τοῖς ἀφαιρούμενοις· ἐκ πολέμου λαφυραγωγίας. Ζηρόδοτος οὐδὲ ἔγραψεν· ὁ μὴ τίς οἶ· ὅπως μηδεὶς ἀπέλθῃ ξερηθεὶς τῆς ἐμοῦ καὶ ἴσης τιμῆς· ἴσης γὰρ τῆς τὸ δίκαιον καὶ ἴσον ἐχούσης. AD.

706. γράφεται ἀμφὶ τε ἄς. Α.

707. θεοῖς· τοῖς περὶ τὸ ἄς θεοῖς. V.

708. βραχὺ διαζυλίον ἐπὶ τὸ ἡλθον πρὸς τὸ σάφηναι. Α.

ἐς τὸ ὁμῶς ὀλίγη διαζυλίη. B.

709. Μολιόνει· Ἀκτορος καὶ Μολιόνος παῖδες Κλυταῖος καὶ Εὐρυπύκτος, κατὰ τινος δὲ Μολιόνος καὶ Ποσειδῶνος. ἴσως δὲ μᾶλλον Μολιόνος· αὐτὸς εἶπεν πολεμικός, ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν μάχην μολύνεσθαι, οὐχ ὡς οἱ πῶτεροι, ὅτι ἡ μὲν αὐτῶν ἐκαλεῖτο Μολιόν· ἀπὸ μητρὸς γὰρ Ὀμηρος οὐδὲν σημαίνει, ἔτοι πυρὸς λαλῶν τῶν λοιπῶν ἔχον ἀνθρώπων· διευθεῖς γὰρ ἦσαν, ἔχοντες ἐκάτερος δύο κεφαλὰς, τέσσαρες δὲ χεῖρας καὶ πόδας τὸς ἴσους, ἐν δὲ σῶμα. ἐκ τῆς τὸς πολεμικὰς καὶ γυμνικὰς ἐπὶ τῶν ἀγῶνας. Ἡρακλῆς δὲ πολεμικὸν καὶ μὴ δυνάμενος κατὰ τῶν γυμνικῶν αὐτῶν περὶ τῆς συμμάχων Ἀγέας, λαχόντας αὐτὸς ἀντίλε, καὶ ἐπὶ ἐπύρθησε τὴν ἦλιν. ἡ ἰσορία παρὰ Φερικκίδει. AD.

καὶ πῶς κινεῖται παρ' ὀλίγον αὐτὸς λαβῶν· ἡ δὲ ὡς ῥατῶναις τινὲς ἦσαν, ὡς Ἡσίοδος, ἀμφὶ ἐν ἐπὶ σῶμα ὄντες. ὡς δὲ τινες, ἐκείνοι δὲ σῶματα ἔχον. V.

ἡ διπλὴ, ὅτι ἀπὸ μητρὸς Ὀμηρος ὁ σχηματικὸς μόνον ἐν ἀπὸ τῆς ταύτης πατρὸς Μόλῃ δῖος αὐτὸς εἶπεν. Α.

711. Θυρόκοον λέγει, ἦν καὶ Θυρόνιππος, Ἀθηναῖος πολεμικός (11, 2, 592). αἱ περιγραφαὶ δὲ προσηγορικῶς ἀπὸ τῶν πολεμικῶν ἀφαιρούμεναι. ἐκ δὲ ὅριον ἔχοντο, ὅριον Πύλον καὶ ἦλιν. B.

ἡ διπλὴ, ὅτι ἦν ἐν τῷ καταλόγῳ εἶρηκε Θυρόν καὶ ἦλιν.

Θρόνον Ἀλφειοῦ πόρον, ἢ τὴν Θονόεσσαν λέγει. Α.

712. τηλὲς ἐπ' Ἀλφειῷ: ὡς περ τὸ „Ἀλφειοῦ πόρον“ δι' ἃ περὶ ὃ Ἀλφειὸς, ἐχ' ὅτι ἐκείθεν ὕρχεθ' ἢ ἐκὶ περιῖται. V.

714. μετεκίανον: ἐποικιλιόν. περιττεῖται δὲ ἐν τῷ 5 ἄμμι δ' Ἀθῆναι δὲ σύνδεσμος. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τὸ ἐννευχος ὑποστρέφειν, ἵνα ἐν τῷ 3δ' ἀέκορτα ὁ δὲ περιττεῖται. καὶ ἔστιν ὁ λόγος τῷ μὲν προτέρῳ ἔτος. ἐπεὶ δὲ πᾶν ἐπὶ τὸν τὸ πεδίον, ἄγγελος ἡμῖν ἦλθεν ἢ Ἀθῆναι ὑπ' ὄρον, ἐδ' ἄκοντας ἀνῆγαγε τὸς Πυλίας. Α.

715. ἄγγελος ἦλθε: ἢ περιφθεῖται ὑπὸ τινος, ἀλλ' ἄρ' αὐτῆς, ὡς „ἴσως δ' αὖθ' Ἑλλάδι“ (Π. 8, 121). ἦκε δέ, ὅτι τότε μὲν πρὸς ἀγροίκους ἦν ἡ μάχη, νῦν δὲ πρὸς ἐμπίρους πολέμους. Β.

717. ἐσσεμένους: τὸν λαόν, πρὸς τὸ σημανόμενον. V. 15 οὐδ' με Νηλεὺς: τεχνικῶς τῷ παραδείγματι διδάσκω Πάτροκλον, εἰ καὶ Ἀχιλλεὺς αὐτὸν εἴρει, λαθόντα προελθεῖν εἰς μάχην. Β.

προτρέπει τὸν Πάτροκλον δι' ὃν αὐτὸς καὶ νέος καὶ ὑπὸ πατρὸς κωλυόμενος ὕμῳ πεζὸς ἐξῆλθεν. Α.

719. οὐ γὰρ πω: καὶ πῶς πρότερον ἐνίκησεν; ὅτι πρὸς ἀγροίκους αἰφνιδίως ἦν ἡ μάχη, τὰ δὲ νῦν πρὸς παρασκευασθέντας καὶ πολεμιστάς. BV.

ἄρ' αὖτε τὸ τὲ ὕμῳ διὰ τὴν μὲ ἀντιωνυμίαν νῦν ἐγκλιτικὴν ἔσται. Α.

720. 721. τὸ μὲν πρότερον ὡς περισπωμένως, τὸ δὲ 20 ἔτερον κατ' ἐγκλίσειν, ἐπειδήπερ τὸ μεταφραστικὸν αὐτοῦ ἐστίν, ἐπεὶ ἔτιος ἦγε τὸ νεῖκος ἢ Ἀθῆναι ἢ ἔτιος ἔφερε τὸν πόλεμον ἢ Ἀθῆναι, ὅπως ἐπιφανὲς γενήσομαι. Α. καίτοι ἄκωρος ὢν ὀπλισμῷ. V.

721. καὶ πεζὸς περ ἔσται: καὶ τῷτο πρὸς ἔλεγχον Ἀχιλλεὺς τῷ θανμαστὸν ἵππικόν ἔχοντος. Β.

722. ἄκωρος τὸ χῆμα τῷ ποταμῷ διαγράφει. καὶ γὰρ εἰς αἰγιαλὸν ἐκρεῖ, ἀλλὰ κατὰ κρημνὸν φερόμενος ἐμπίπτει εἰς θάλασσαν ἀνωθεν. V.

723. ἐγγύθεν Ἀρήνης: ἦτοι τοῖς ἐξῆς ἢ τοῖς ἐπ' αὐτῷ προσδοτέον τὸ ἡμισχίον. Α.

ἐμείναμεν: ἥδη γὰρ αὐτὸν εἶπε τοῖς ἵππεσσι συναρμυῖσθαι. V.

725. βραχὺ διασελτέον κατὰ τὸ τέλος τῆς εἰχῆς: ἐπ' 40 ὄρδρον γ' ὀπλιώτερες πρὸς τὴν Ἀρήνην ὠδυσαν, καὶ κατὰ μέσον ἡμέρας ἐπὶ τὸν Ἀλφειὸν παρεγένοντο. Α.

τὸ πολέμαρχον καὶ τὴν ἀκρόασι, καὶ τὸ ὁμοειδὲς ἀποκρίνεται, καὶ σαφῆς προβάλλει, καὶ ἀνάπυσαν τῇ ἀκοῇ καὶ προσοχὴν ἐμποιεῖ, παραδιδόσα μὲν τῇ μνήμῃ τὰ 45 ἑρμῆα, τοῖς δὲ ἐξῆς προσέχων ἐξ ἀρχῆς ἀναγκάσσει. Β.

726. ἐν δ' αὖτε: ὅθλον ἔνδει τῇ Ἀρκαδίᾳ Πόλεος ἄρχου, ὅς ἐστιν Ἀλφειὸν ὅλ' ἐσθλὸς διὰ δειλὴν ὅς γρησιν ἀφικέσθαι. V.

727. καλὰ: θανμαστὰ καὶ οἰκῆα αὐτῷ βίβλος γ' τοῖς κέρουσιν ὁ ταῦτος καὶ τὴν γῆν ἀναβάλλων. V.

728. ταῦρον: οἰκῆα τὰ θύματα. τοῖς ποταμοῖς καὶ τῷ

Ποσειδῶνι θύεσθαι λέγει ταύτας διὰ τὰς βίβας τῶν ὑδάτων. Α.

730. ἡ διπλῆ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει δέειπνον. δόρπον δὲ λέγει τὴν ἐσπερινὴν τροφήν: ἐσθλὸς γ' κατακομιδῶν. Α. 5 τελέεσσι: τοῖς τάγμασι. δαίκνυσι δὲ ὅτι ὅδε κοιμώμενοι ἢ ἐδόντες δαίκνυσι τὰς τάξεις. Β.

731. κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσι: στρατιωτικὸν καὶ τῷτο παρ' ἄγγελμα, τὸ ἅμα τοῖς ὅπλοις κοιμᾶσθαι. Β. ἐπεὶ καὶ Διομήδης „οἰνὸς ἐπέσρωτο βῆδος ἀγραυλοῖο“ (Π. 10, 155). V.

733. διαβήσασθαι: γράφεται διαπραθῆναι. Α.

734. ἡ διπλῆ, ὅτι τὸ προπαροῖθε αὐτὸ τοπικῶς ἀλλὰ 10 χρονικῶς: πρὶν ἢ πορθῆσαι τὸ ἔξω, ἐφ' ὃν αὐτοῖς μέγας ὁ ἐσόμενος πόλεμος. Α.

πρὶν ἀπολλοῦσαι, μέγας αὐτοῖς ὁ κίνδυνος ὡφθη. Β.

735. φαιδῶν ὑπερέχευε γαίης: ἡ διπλῆ, ὅτι ἐξ 15 ἡρώεως προσώπου ὑπὲρ γῆς τὴν ἀνατολὴν λέγει, αὐτὸς δὲ ἐκ τῆς ἰδίας προσώπου ἐξ Ὠκεανῶ. Α.

καὶ τῷτο τεκμήριον τῷ σφαιροειδῇ εἶναι τὸν κόσμον. V.

736. συμπεφρόμεσθα: εἰς ταῦτον συντηρόμεσθα. καὶ Ὁμοδοτος „ἡμῶς γὰρ πάντων ἀεργῶ σῶμφορος ἀνδρῶν“ 20 (Ο. 300). V.

737. ἡ διπλῆ, ὅτι τινὲς καὶ Ἀχαιῶν γράψουσιν Ὀμηρος δὲ Ἐπειὸς τὸς Ἥλεας λέγει. καὶ ὅτι νεῖκος ὁ μόνον ἢ διὰ λόγων ἐπὶ πληγῆς ἀλλὰ καὶ ἢ διὰ χειρὸν μάχη, ὡς νῦν. Α.

738. κόμισσα δὲ μ. ἵππους: ὅτι πάντα προθυμῶς 25 καταρθῆναι, ὅπου γὰρ καὶ ἡ εἰρήνη ὁ πατήρ, ταῦτα αὐτῷ πεπόμενοι παρὰ τῶν πολέμων. BV.

741. ἡ τόσα φάρμακα: τῷτο πρὸς αἰσθησὶν τῆς αὐτῆς ἀρετῆς, εἴγε μηδὲ ἡ γυνὴ ἔσωσεν αὐτόν, φάρμακα εἰδυῖα πολλά. Β.

30 Μήδεια ἐγένετο Αἰήτα μὲν θυγάτηρ, Ἰάσονος δὲ γυνὴ. αὐτὴ μετὰ τὴν ἀπεργασθεῖσαν ἐν Κορίνθῳ τιτυοκτονίαν φεγγὰς εἰς Ἀθήνας ἀφίκετο, καὶ ἐγαμήθη Αἰετὶ τῷ Πανδίωνος, καὶ καὶ Θηοῖα τὸν ἐξ Αἰθρας γενόμενον τῷ Αἰετὶ, ἐπὶ τὸν τῷ πατρὸς ἀναγνωρισμὸν ἐκ Τροίης ἄφικόμενον, πείθει τὸν Αἰετὰ φάρμακον αὐτῷ δοῦναι θανάσιμον, ἐπιβόλον αὐτῷ τῆς βασιλείας ἐμποῦσα παραγενέσθαι. παιδὲς δὲ Αἰετὸς παραγενομένη τῷ παιδὶ φάρμακον ἰδὼκεν· μέλλοντος δὲ καταπίνειν ἐκείνους τὰ τε εἶδος καὶ τὰ ἐποδῆμα (ταῦτα γ' ἐν Τροίᾳ γινώσκοντα καταπίνειν) 35 τὸ μὲν φάρμακον ἀφίκετο, τὴν δὲ Μήδειαν ἐξέβαλε τῆς Αἰτῆς. οἰκίσσασα δὲ αὐτὴ τὴν πλεονεξίαν Ἥλιδος Ἐφύραν πολυφάρμακον ἐποίησεν αὐτῇ ἐπισημασθῆναι. ἡ ἱσαρία παρὰ Κράτην. ADV.

ἐπὶ τῇ γαίᾳ, διὰ τῆς ἀνταγωγίας κατέχων αὐτόν. V.

745. ἔτρεσαν ἄλλυδις: τὸ αὐτὸ τῷ „λαοὶ δὲ περίτριον“ (676). V.

746. τὸ ἰσχυρὸν ἐκείνοις δύνασθαι προσδίδοσθαι βέλτιον δὲ τοῖς ἰσχυροῦ. Α.

πρὸς ἐριθισμὸν Παιρόκλου ταῦτά φησιν. V.

747. ἡ διπλῆ, ὅτι ἐκπέτωκεν εἰς ποιητικὴν κατασκευὴν τὸ συνηγμένον ἡρώεων πρόσσωπον κατὰ τὴν ποίησιν. Α.

748. πεντήκοντα: τῷ ἀπαριθμῶν ἀριθμῷ χρῆται καὶ ὑμνοῦσιν (678). V.

750. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐντεῦθεν Ἡσίοδος Ἀκτορος κατ' ἐπίκλησιν καὶ Μολιόνης αὐτὸς γεγενεαλόγηκεν, γόνις δὲ Ποσειδάωνος. ὁ δὲ ποτε δὲ Ὀμηρος ἀπὸ μητρὸς χρηματίζει. A. 5

751. ἡ διπλῇ πρὸς τὰ περὶ τῆς φύσεως τῶν Ἀκτορος παιδῶν, πότερον μίᾳ ἀμφοτέρων συμφύει ἢ ἐκότερος αὐτῶν διφυῆς ἦν. A.

754. ἀσπίδες: κυκλοτερεῖς· ὅταν γὰρ ἐν ἀναπεπταμένῳ τόπῳ ὦμεν, κυκλοτερεῖ αὐτὸν ὁρῶμεν. οἱ δὲ, τῷ ἀσπίδας ἔχοντος διὰ τὸ πληθὺς. ἢ ἐν ᾧ αἱ τῶν ἀνηρημένων ἀσπίδες ἔκειντο. ἢ ἐπιμήκεις. B.

ὁ Ἀσκαλωνίτης δὲ ἀσπίδες, ἐπεὶ ἐπιφέρει „ἀνὰ τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,” τοιοῦτό τι λεγὼν τοῦ πολλὰς ἔχοντος ἀσπίδας. ὁ δὲ Ἀλεξίων καὶ ἀμφοτέρω κρήναι, καὶ ἀσπίδες καὶ σπιδέες· ὁ τε Ἀρξισαρχος ἐκεῖνο ἀποφαίνεται ὡς ὅτι τινὲς μὲν ἀπὸ τῶ ἀ ποιεῖν τὴν διαβολήν, ἢ ἢ ἀσπίδες, ὡς ἐκαστικώτερον τῷ ποιητῇ ἀσπίδες τὸ πιδίον εἰρηκότος τῷ τὰ μακρὰ τῶν πιδίων καὶ εὐρέα περιφερῇ φαίνεται, μηδεὶς ἄλλος ὁρῶμεν τέμματος ἄλλα τῷ ὁρῶντος ἀσπίδας, ἄλλοι δὲ ἐκδέχοντο ἀσπίδες τῷ ἔχοντος πολλὰς ἀσπίδας, καθότι ἐπιφέρει „ἀνὰ τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες.” οἱ δὲ γινώσκοντες ἐκ πλήρους σπιδέος καὶ ἀποδιδόσιν πολλὰ καὶ μακροῦ· καὶ γὰρ Ἀλγύλος πολλάκις τὴν λέξιν ἔως ἔχουσιν εἰσησέν, ὅταν λέγῃ „σπίδιον μήκος ὁδὸς,” καὶ ὁ Ἀντίμαχος „οὐδὲ σπιδόθεν προνοῆσαι,” ταῖς μακρόθεν. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ἀρξισαρχος. Κράτης δὲ προκρίνει τὴν διὰ τῶ ἀ γραφήν. καὶ Ζηρόδοτος δὲ συναιεῖ τῇ δίχα τῶ ἀ γραφῇ, καὶ γρησι σπιδέος τῷ ἀπόρου καὶ τραχέος καὶ μεγάλου. καὶ Ἀμερίας δὲ λέγει, σπιδέος τῷ πολλὰ καὶ εὐρέος καὶ μεγάλου. καὶ γὰρ δὲ συγκατατίθεμαι τοῖς ἀνδράσιν· ὁρῶ γὰρ πολλὴν τὴν τοιοῦτην χρῆσιν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. ἡ διπλῇ πρὸς τὸ σημαίνοντα τὸ ἀπὸ τῆς λέξεως. A.

ἄλλως. Ἡρωδιανὸς διὰ σπιδέος. A.

756. ἐπὶ Βουπρασίου: ὡς τῶν Ἡλιδος χωρίων 35 Παπράσιον γὰρ καὶ Ἀλίσιον πόλεις τῆς Ἡλιδος. ἡ δὲ Ὀλενία πέτρα τῆς αὐτῆς χώρας μεγίστη. V.

757. ἦτοι διασαλτέον ἐπὶ τὸ Ἀλίσιον, ἢ συναπτέον τοῖς ἔξῃς, ὡς Δημήτριος ὁ Σέλημιος τάφον τὸν τῷ Ἀλίσίῳ· ὅταν γὰρ Ἀρξισαρχος γράφῃ, προσεθεῖς ὅτι τῶν Ἰπποδαμείας μνηστῆρων εἰς ἣν ὁ Ἀλίσιος. ἢ Ἀλίσιος μὲν πόλις, Κολώνη δὲ ἔτιω καλόμενος τόπος. A.

759. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ ἐνθα ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ καὶ ὅτι τὸς Πυλῆος Ἀχαιῶς λέγει νῦν, τὸς δὲ Ἡλείος Ἐπειῶς. A. τὸς μὲν Πυλῆος Ἀχαιῶς, τὸς δὲ Ἡλείος Ἐπειῶς διαιρῶν καλῶ. B. ὡς Ἡλείων μὴ ὄντων Ἀχαιῶν. ἢ τῷ Ἡλείῳ ἐν Πύλῃ ἦρχεν ὁ Νέστωρ, ἀλλὰ τῷ τῆς Τροφύλλας. V.

761. Νέστορι τ' ἀνδράων: ἀνομιᾷ ἐαυτὸν λέγει, ἀναμειβόμενος τὴν φωνὴν τῶν ἐπανόντων. ἡμᾶς δὲ καὶ ἐμφανῆ Πατρόκλην ὡς καὶ αὐτὸς ἰσοθέος τεύχεσιν τιμῆς σώσας 50 Ἑλλήνας. BV.

762. εἴ ποτε ἔην γε: εἴ ποτε ἦμην. νῦν γὰρ ἐκεῖ εἶμι. V.

763. οἷος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται: μόνος τῆς ἀρετῆς ὄνησιν ἔχει, ἐχὶ δὲ καὶ οἱ φίλοι. A.

λέγει ὅτι ἔχων ἀρετὴν ἐ μεταδίδωσιν, ἀλλὰ μόνος ὄνησεν. ἢ ὁ δὲ μόνος, τοῖς εἰς ἔπειτα μὴ λιπὼν ζῆλον. B.

καὶ ὁ Πατρόκλης, ὡς ἂν μεγάλῳ διδασκάλῳ ἐπόμενος τῷ Νέστορι, πρὸς Ἀχιλλεῖα γησὶν „ἀναρέτη, τί σεῦ ἄλλος ὄνησεν” (Π. 16, 51). δυσωπεῖ δὲ ὁ Νέστωρ ταῦτα λέγων ὅτι ἔχων ἀρετὴν οὐ μεταδίδωσιν, οἷον ἐ καταλείπων τοῖς εἰς ἔπειτα ζῆλον. V.

ἢ τέ μιν οἶω: καὶ αὐτὸν τὸν ἄγριον εἰς ἔλεον ἔχει τὴν γενομένης οὐ παρακαλεῖ δὲ· νεωστὶ γὰρ ἀπέβαλε τὰς παρακλήσεις. V.

764. μετακλάνεσθαι: ἔξερων ἀπολλυμένων ὄχλων μεταμειλῆσθαι. D.

765. ὡς πέπον, ἢ μὲν σοὶ γε: καὶ Ὀδυσσεὺς τοιοῦτον ἐν ταῖς Αἰταις ἔλεγεν, ἀλλ' ὁ μὲν κεφαλαίως, ὁ δὲ καὶ τῷ καιρῷ καὶ τῶν προσώπων ὑπομνησάσκει. BV.

767. νῶϊ: ἢ μὲν διπλῇ, ὅτι χωρὶς τῶ ν Ὀμηρικῶν, ἡμῶς ἢ ἡμῶς. ἀθετῶν δὲ ἀπὸ τῶν εἰρησίων τῶν (766) „σοὶ δ' ἐπὶ” ἐπέτελλεν, ὅτι ἡ σύνθεσις αὐτῶν περὶ τῆς καὶ διαιρητικῆς ἐν ταῖς Αἰταις ταῦτα „Πηλεὺς μὲν ὅ παῖς ἐπέτελλ' Ἀχιλλῆϊ” (Π. 9, 254)· ἐκεῖ γὰρ ὁ Πηλεὺς φησὶ „τέκνον ἐμὸν, κάστος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἡρῶ εὐσάει· αἶψα θέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν.” καὶ ὅτι, ὁ Πηλεὺς ἐπέτελλε ποιεῖν, ὁ Ἀχιλλεὺς πρὸςσευ, αὐτὸς δὲ ὡς ὁ δῶλον σπένδει· „ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάζει· ἀννογεν, ξεινὰ τ' εὐ παρῆθ' ἔμεν”· ὁ δὲ Πηλεὺς ὅδ' εἰς πᾶσι προσηγορεύεται. ἐπτελῆς δὲ ἡ σύνθεσις καὶ τῷ ἄρχοντι μῦθοιο κελεύων ἡμῖν ἄμ' ἐπεσθαι, ἢ θετῶντο καὶ παρὰ Ἀρξισαρχοῦ οἱ 19. A.

ἀθετῶν εἶχοι 19. πῶς γὰρ ὁ δὲ μὲν Πηλεὺς ἀρξισαρχὸν ἐπιτάσσει, ἐν δὲ ταῖς Αἰταις μεγαλήτορα θυμὸν ἔχειν; ὅτι ὁ δὲ παρ' αὐτῷ, τῶν ὑπομνησάσκειν· ὅρῃ γὰρ ὁ Νέστωρ ὡς ἐλώφησε νῦν τῆς δογῆς. καὶ διὰ τί Πηλεὺς τὸς παρὶ Νέστορα οὐ φιλοφρονεῖται, ἀλλ' Ἀχιλλεὺς; σπευδόμενος ἀποδεῖξαι Ἀχιλλεῖα τότε μὲν προθύμως ὑποδεξάμενος, νῦν δὲ ἀποδοκιμάζοντα. ὅτι δὲ καὶ Πηλεὺς ἐφιλοφρονήσατο, δηλοῖ διὰ τῶ „ὅς ποτε μ' ἐπόμενος μέγ' ἐγύθει” (Π. 7, 127) καὶ Πηλεΐδατος τὸς περὶ Τηλέμαχον. ἡρκεῖτο δὲ ὡς ἡμῶν μόνος ἐπιτάσσει· Ἀχιλλεὺς, ἀλλὰ καὶ σύντροφος αὐτοῦ Πατρόκλης. αὐτῷ δὲ νῦν τὸν Πατρόκλην, ὡς δόμενος αὐτῷ, καὶ ἡρέμα διδάσκει ὅτι σύμμαχος Ἀγαμέμνονι πέμπε· ἐχὶ προδῆκῃ τῆς συμμαχίας Ἀχιλλεὺς. ἐν καιρῷ δὲ ἐδῆλωσε τὰ τῆς στρατολογίας, ὅτι οἱ ἀριεῖς εἰς τὸ λαὸν ἀγείρειν ἐκλέπονται. B.

ἐγὼ δὲ καὶ δέος Ὀδυσσεύς: ἵνα μὴ ἀρνοῖτο Πατρόκλης. V.

769. Πηληϊός δ' ἐκόμεσθαι: ὁ δὲ ἀντὶ τῶ γάρ. ὁ πῶν δὲ ὅτι τῶν παραινέσεων ἠκούσαμεν, ἐπὶ τὴν ἀρχήν.

ἀνατρέχει, δηλὼν πῶς ἄρα καὶ ἤκουσαν. Β. οὐ κατὰ προ-
βίαν συμμαχίας ἀφ' ἑαυτοῦ. V.

770. λαὸν ἀγείροντες: πῶς ἐν ἡ "Ἡρα φησὶ „καμέ-
την δέ μοι ἴπποι λαὸν ἀγείρουσιν" (Π. 4, 20); οὐ διὰ τῆς
Νέστορος καὶ Ὀδυσσεύς συνῆγε. καὶ ἡ Ἀθηναῖα γὰρ κατέχει τῆς
Ἑλληνικῆς ἀποπλεῖν θέλοντας δι' Ὀδυσσεύς. V.

παλινβότειραν: ἐν ἄλλῃ καλλιγύναικα. Α.
772. ἡ δὲ σέ: προσώποις καὶ τόποις καὶ σημείοις πίσειν καὶ
ἐπὶ μνησιν τῶν λεχθέντων ποιῆται. V.

773. μηρί' ἔκκει: Ἀρίσταρχος μηρία κατέ. Α.
ἐπὶ τῶν θεῶν μαρτύρων συμμαχίας ἑμᾶς παρελήφα-
μεν, ὅς καὶ νῦν ἀδικεῖτε, φησὶ, τῆς συμμαχίας ἀφιστάμενοι. Β.

774. αὐτῆς ἐν χόρτῳ: ἐν τῷ περιφράγματι τῆς αὐ-
τῆς. χόρτοι δὲ οἱ τριγχοί (τροχαλοί D). AD. ὡς καὶ Εὐρι-
πίδης ἐν Ἀντιόπῃ „σύγχορτα ναῶν πεδία ταῖς Ἑλευθε-
ραις" καὶ ἐν Ἀνδρομάχῃ (17) ὁμοίως. Α.

778. ἐς δ' ἄγει: ἐκ ἐκ προπετίας τῷ ποιῶν Ἀχιλ-
λέως, ἀλλ' ἐκ φιλοξενίας. Β.

779. ξείνια: ἐλεγχὸς ἐστὶ τῆς Ἀχιλλέως ὁμότητος, οὐ
φιλοφρονησάμενος καὶ μεταδὸς ξενίων περιορᾷ νῦν τὰς ξεί-
νας ἀναιρημένους. Β.

782. ἡ δ' ἐλέστον: Ζηνόδοτος ἡθελῆτην. Α.

785. σοὶ δ' αὐθ': ὅσα ἐβέλετο Πατρόκλῳ παραινέων,
ταῦτα ποιῶ τὸν Μενoitιον ὑποτιθέμενον, ὡς καὶ τῷ Ἀχιλ-
λέῳ Ὀδυσσεὺς ἐκτίθει τὸν τῷ Πηλέως λόγον καὶ ἀμφοτέρω
διδότω, ἵνα μὴ δόξωσιν οἱ ἀκούοντες Ὀδυσσεὺς ἢ Νέστορα
εἶναι τὸν παραινέοντα, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν πατέρα. Β.

ἄνω μερικῶς εἰπὼν περὶ Μενoitίου, νῦν ἐπὶ τὸ πᾶν ἤξει
δηγήματα ἐλέγχων. ἔτι γὰρ φιλοπάτωρ. V.

786. γενεῇ μὲν ἐπ' ἐρτερος: τῷ τῷ γένεας ἀξιώματι 30
κρίσασθαι. ἡ νεώτερος: Ἰωνες γὰρ ἐπ' ἐρτερον τὸν νεώτερον. D.

ἐ λέγει οὐτὶ τῇ γεννήσει οὐ ἐστὶν ἐπ' ἐρτερον, ἵνα ἡ προ-
βίτερος, ὡς τινες τῶν τραγικῶν ἤκουσαν: πῶς γὰρ ἂν ἐπ' ἐρ-
ταγε ἡ νεώτερος δὲ οὐ ἐστὶν. ἀλλ' ἐπ' ἐρτερον γενεᾶν
λέγει ἐπὶ τὴν χρόνῳ ἐπ' ἐρτερον, ἀλλὰ γένεας ἀξία, ὡς 35
ποῦ μὲν ἀγίῳ καλλεῖται, οὐ δὲ χείρον· δὴ ἀσσεῖται
αἰδοῖ ἕκων, ἐς γενεὴν ὁρόων, καὶ ἐπάγει „μηδ' εἰ βασι-
λεύτερος ἐσσι" (Π. 10, 287). τὸ γενεῇ ἐπ' ἐρτερος ἔφη ἐν
ἄλλοις „Τρώων εὐγενέων" (Π. 23, 81) καὶ „εὐγενέος Σώ-
κοιο" (427), καὶ τὸ ἐναντίον „τῷ ἐκ ἂν με γένος γε κακὸν 40
καὶ ἀνύλαδον φάντες" (Π. 14, 126). Β.

ἐπ' ἐρτερον δὲ αἰετὸν τὸν ἐπ' ἐρτερον φησιν: Ἰωνες δὲ τὸν
μετέωρον. Β.

ἡ διπλῇ, οὐτὶ Ἀρχιλόχος ἐπ' ἐρτερον τὴν νεώτερον ἐδί-
ξατο. „οὐτὶν Ἀνκάμβιος παῖδ' αὖτ' ἐπ' ἐρτερον" ἀντὶ τοῦ 45
τὴν νεώτερον. καὶ τὸ ἔτι μὲν δὲ ἀντιπίπτει: ὁ γὰρ ἐπ' ἐρτερον
κατὰ τὴν ἐστὶν ἐπ' ἐρτερος. καὶ νῦν λέγει, τῷ γένει, τῇ εὐγενείᾳ
ἐπ' ἐρτερον, διὰ τὸ εἶναι θεῶς μητρός: αὐτὸ δὲ πρεσβύτερος
δ. Α.

788. τετέστιν, ἐκείνῳ οὐ δὲ πείθεσθαι φησιν, νῦν δὲ τὸ 50
ἐναντίον ποιῶ. διδάσκει δὲ ἡμᾶς διδασκὴς καὶ ὑποθήκης

ἀνέχεσθαι. BV. ὅπερ τηλικῶτος ὢν Ἀχιλλεὺς μετὰ Φοίνικα
καὶ Πατρόκλον ἀνέχεται. διὸ ἐκεῖ μὲν διδασκόμεναι (Π. 9,
442), ὧδε δὲ ὑποθέσθαι. V.

790. λήθεται: εὐφρεπῶς τὴν ἀπείθειαν λήθην ὠνόμα-
σεν, ἐπαγόμενος αὐτόν. Β.

οἶδε γὰρ τὸ ἐδλαβὲς Πατρόκλῳ, καὶ φησιν ὁφείλεις τὰ
παρὰ αὐτῷ εἰσενέγκασθαι. V.

792. τίς δ' οἶδ' εἴ κεν: περιεῖλε τὸν ὄκνον αὐτῷ, ὅση-
λον εἶναι τὴν ἀπείθειαν Ἀχιλλέως ὑπογράφων. ἡμᾶς δὲ καὶ
10 εὐέλπιν ποιεῖ τῇ παρὰ τοῦ δαίμονος ἐπικροίᾳ: ἴσως γάρ,
φησὶ, καὶ τὸ δαιμόνιον συμβαλεῖται σοι. Β.

793. ἐταίρου: ἀπὸ κοινῆς τὸ ἀγαθόν, ὡς τὸ „ἀγαθὸν
καὶ παῖδα ἀποφθιμένον λιπέω" (Od. 3, 196): ἀπὸ κοινῆς
τὸ ἀγαθόν, διδάσκει δὲ διαφύκως προσληπτέον, εἴγε μηδὲν
15 ἀνέους διὰ πρέσβων ἐτέρῳ μεθόδῳ ἐχρήσατο πρεσβείας. V.

794. εἰ δέ τίνα: εἰδὼς τὸ φιλόδοξον αὐτῷ ἐρεθίζει,
φιλοφύχων καὶ φόβον κινδύνων ὀνειδίζων. δύο δὲ προσβέβληται,
καὶ ἀμφοτέρων ἐπέτυχεν. ἔτι δὲ ἀπάσης ἀντιλογίας ἐρητι-
κόν· βοηθεῖται γὰρ, φησὶ, μὴ κινδυνεύων αὐτός. Β.

ἡ διπλῇ, οὐτὶ Ζηνόδοτος ἐκ τῶν καὶ τὸν ἐξῆς περιέγρα-
ψεν, ἀναγκαίως ὄντας εἰς ἐρεθισμὸν Ἀχιλλέως. Α.

797. αὐτὸν τι φάτω: ὡς αὐτῶν ἐν σκάτῃ
ὄντων. V.

798. καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω: οἶδε τὸ φιλόδοξον
Ἀχιλλέως, ὅπως ἡ δόξα τῆς μάχης πάλιν εἰς αὐτὸν ἀνα-
δράμῃ. ἡμᾶς δὲ καὶ θεραπεῖαν ἔχει Ἀχιλλέως, εἰ τὸ ἐκείνῳ
ὅπλα ὀφθέντα καὶ ἄλλος τις δόξας εἶναι Ἀχιλλεὺς ἀρι-
εῖται. Β.

παρασκευάζει τὴν ὀλοποιάν. V.

799. ἴσκοντες: Ἀρίσταρχος ἀξιοῖ διὰ τῆς τῆς διφθόγγης
γράφειν, ἐπεὶ ἐν ἑτέροις, φησὶ, τὸ κατὰ διαίρεσιν αὐτῷ ὁρᾷ,
ἔισκω λεγόμενον „ἔισκω πηγεσιμᾶλλω" (Π. 3, 197). οἱ δὲ
περὶ τὸν Ἀλεξίωνα διὰ τῆς τῆς μόνῃ συνεσταλμένης, κατὰ δὲ
τάτοις συγκατατίθεμαι τὸ μὴ δύνασθαι τὰ ταυτοῦ τῶν ἡ-
μάτων, λέγω δὲ τὰ διὰ τῆς σκῶ, ἔχοντες πρὸ τέλους διφθόγ-
γον ἐκφωνημένην, οὐτὶ μὴ τὴν διὰ τῆς τῆς, παραφύκω. ὁ δὲ
λόγος παραινέει τὴν Ἀλέξω διὰ τῆς τῆς διὰ τὸ μινυῖσθαι
καὶ θναῖσθαι, ὥστε οὐτὶ λέγει ἔισκω κατὰ διαίρεσιν, ἔγχεος
πᾶν ἀποφάνεται, εἴγε παρὰ τὸ εἶδω ἔξελπιτε μέλλων ὁ
εἶσω, ὅς ὥφειλεν ἐπενθίσαι τῇ τῆς ποιῆσαι τὸ εἶσω, ὡς
μεθίστω μεθίσκω, δρόσω δρόσκω. ἀλλ' ἐπεὶ ἀντίκτιον τῇ
χωρίσθαι τὴν τοιαύτην διφθόγγον πρὸ τῆς σκῶ παραφύκῃς,
διαίρεσις ἐχρήσατο: ὅπερ δὲ ἐ παραδέχεται αὐτὸ ἡ διαίρεσις,
ἐκεῖ ἐκβάλλει τὸ τῆς. Α.

Ζηνόδοτος διὰ τῆς τῆς. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς διὰ τῆς τῆς βρα-
χέως φησὶν εἶναι τὴν γραφήν. V.

800. ἀρῆται: εὐ τὸ ἐπ' ἐρτερον πολυμύκῳ μὲν ὄντι, τὸ
δὲ νῦν δυσχερύνει. Β.

801. ἐλπίγῃ δὲ τ' ἀνὰ πνεύματις πολέμοις: μικρὰ ἡ
περιλειπομένη ἀναπνοὴ ἐκ τῆς πολέμου, ὥστε εἰς βραχὺ ἀνα-
πικύρηται γένωνται, ἀπόλλυνται. Α.

T t 2

πρὸς τὴν ἀνάγκην μόνον, φησί, μικρὸν συμμαχήσαι δεῖ ἐν βραχεὶ γ' ἢ συντόμῳ δύνασθαι τοὺς τὰ τῆς ἐπικουρίας γενέσθαι. ἢ διδάσκει πῶς „ἔπειτα γ' ἀκριπτεῖς” (802). ἢ καθολικὸν ἔστιν, ἢ ἀναπάντεως, φησί, τῶν νικημένων παρὰ μικρὰν ὥσπιν γίνεσθαι, ἢ πολλὰς ἐνὸς ἀνδρὸς ἐπιφάνειαν ἢ 5 φρόβαν ὑπόνοιαν μεγάλην ποιεῖ μεταβολήν. BV.

802. κεκμηότας ἀνδρας αὐτῇ: ἢ τὸς κεκοπωμένους τῇ μάχῃ· ἢ τῶν φησιν, ὅτι οἱ ἀναπανόμενοι τὸς κεκοπωμένους αὐτῇ μόνῃ ἦτοι βοῇ ὥσπερ. τὸ γ' οἰκειότερον εἰπεῖν τῷ ῥηδίων ἀποφαννομένῳ τὴν νίκην. B.

802. 803. ἀπειθεῖν ἀμφοτέροι, ἢ ἀσεβέσκει παράκεινθαι, ὅτι οἰκειότερον κείνῳ πρὸ τῆς Πυτρώκλες ἐξόδου (Π. 16, 44), ὅτε ἢ τῷ ὄντι κεκμήκασιν τῆς ἐπὶ ναυσὶ μάχης συνεξώσης· εἰ δὲ γ' ἂν συμβέβηκεν ἡδὴ τὸς Τρώας ἐπὶ ταῖς ναυσὶν αὐταῖς ἢ ταῖς κλισίαις εἶναι ἐντὸς τοῦ τείχους γεγονότας, δια- 15 σαλιέον δὲ κατὰ τὸ τέλος τὰ εἶχε τὰ ῥεῖα δὲ κ'. οἱ δὲ τοὺς ἐξῆς συνάπτοντες τὴν ἐσχάτην λέξιν μόνην ἐπιτηδεύουσιν· μᾶλλον γὰρ τὸ κεκμηότας αὐτῇ λόγον ἔχει. A.

805. βῆ δὲ θείειν: διὰ τὸ θείειν ἐδήλωσεν ὅσῃ εἶχε προθυμίαν· ὅθεν ἢ ἐπαυλαμβύνεσθαι πάλιν τὴν λέξιν B. „ἔπειτα 20 θείων” (807). εὐ δὲ ἢ τὸ μὴ Ἀχαιοὺν χαλκοχιτώνων φάναι· τὸ μὲν γὰρ τὸ κύκλω, τὸ δὲ τὴν ὀρμὴν ἐνέφηρε τὴν ἐπὶ τὸν Ἀχιλλέα. V.

807. ἴνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε: ὅπως αὐτοῖς τὰ τε ὄντι ἐπιπράσκετο ἢ τὰ δικαιοσύνη γίνετο· ἢ γ' ὅτις 25 ἐπὶ ταῖς τῶν ἐκκλησιῶν „Ζεὺς δὲ Ὀδυσσεὺς κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι” (Π. 20, 4). A.

ἢ διπλῇ πρὸς τὸ τῷ ἔρατοπέδῳ διάγραμμα, ὅτι ὑποτίθεσθαι κατὰ μέσον τῆς ναυσάθμης θεατροειδῆ τόπον εἰς ὃν λαὸς συναγωγὴν. A.

ἐν δὲ τοῖς πρώτοις μόνον „ἢ ὅ' ἐν μεσάτῳ ἔκειν” (Π. 8, 223). εἰς βῆ δὲ ἢ τὸ ἐν πολέμῳ βωμὸς ἔχειν. V.

808. τῇ δὲ καί: ὅπως καὶ τῶν πλευσάντων ἐπὶ τὴν ἴλιον ἐκείνην πατρίδα ὅσων βωμοὶ κατεσκευασμένοι ἦσαν. AD.

809. ἐνθα οἱ Εὐρύπυλος: οικονομικῶς, ἴνα καὶ τῇ 35 θῆναι τῷ τρωθέντος ἢ τοῖς λόγοις πλέον ὀρίνηται ἢ τῷ ἔσομένῳ πτόματι τῷ τείχεσ. B.

πιδάτω τὸ μὴ εἶδὲς ἀπέναι πρὸς Ἀχιλλέα· ἀνήρητο γ' ἢ ἐν μέσῳ διάδοσις ἢ ἢ τυχοναχία. V.

811. σκάζων: διὰ βραχείων πολλὰ δεδήλωκε· τῷ μὲν 40 γὰρ καμῖτε σημαῖον ὃ ἰδρὺς, τῷ τρώματι τὸ αἷμα, τῆς ἀλγυδύνης δὲ τὸ σκάζειν. BL.

Μαχόμεν δέ, καίτοι κατὰ τὸν ὥρον τρωθεῖς, ὅφ' ἐτέ- 45 σα κομίζεσθαι, ἢ ὅτι ἰατρός, ἢ ἢ ὅτι ἐντυχόντος τῷ ἔρατο, ὃ δὲ παντελὲς ἀπορίας ἔσσης. ἄλλως τε χρησίμως ὥσπερ 45 μνηται ἀμφοτέρω. V.

νότιος: ἔχρος, ἢ πολὺς, ἢ ἐκ τῷ νοσεῖν τὸ σῶμα γινόμενος. ABLD.

813. νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν: οικονομικῶς αὐτῷ τὸν τῶν ἐφάλαξεν ὃ ποιητὴς, ἴνα Πυτρώκλῃ εὐσεβῶς ὁμι- 50 λῇ, καίτοι ἐν ἐσχάτοις ὄντος τῷ σώματος. BLV.

814. τὸν δὲ ἰδὼν ὥσπερ: ἔπειτα μὲν γ' ἐν ἡμέρῃ, καὶ δὲ τοῖς λόγοις Νέστορος ἢ τῷ καιρῷ ἐπικέκαμψεν. V.

816. ἢ δειλοὶ Ἀναίων ἡγήτορες: εὐ τὸ μὴ πρὸς Εὐρύπυλον ποιήσασθαι τὸν λόγον, μηδὲ τὴν τῶν συμπο- 5 ἰσολοφώμεσθαι, ἀλλὰ τὸς σύμπαντας ἡγεμόνας ἀνακαλεῖσθαι καὶ τῶν θρηνητῶν τὰ παθήματα, ὡς ἐν τῷ Εὐρύπυλῳ ταῦτα θεώμενον. BL.

817. ἐμέλλετ' ἢ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆς ὡς εἰκὸς ἦν, ὡς ὑποκείμενον ἦν ἔμιν τὸ παθεῖν. A.

10 818. ἀργεῖται δημῷ: γράφεσθαι ἢ δ' οἰωνός. A.

820. ἢ ὅ' ἔτι ποῦ ῥήσονται: ὅρα πῶς παντελὲς ἀπεργνάσκει τὰ Ἑλληνικὰ ἐπὶ τῶν Νέστορος λόγων καμφο- 15 BL. εἰκότως ἐν θαυμάσιον ἐντυχάνει Ἀχιλλεὺς καὶ πέρει πείθει. V.

822. βεβλημένος: ἐν ἄλλῳ πεπνυμένος. A.

824. δύνασθαι πεσέονται: καὶ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐπὶ τῶν Τρώων νοεῖται, ὡς φησιν Ἐπαφρόδιτος. BL. 20 τὸ „ἐν δ' ἔπειτα ὁμοῖα” (297) καὶ „ἔμπεος” ἐπικρατέως (Π. 16, 81). δύνασθαι δὲ ἢ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων· εἶπε γ' „ἐν 20 κεν ἐν νήεσσιν ἔσσαν φεύγοντες” (811). V.

ἢ διπλῇ, ὅτι τῷ ἐπὶ τῶν Τρώων λέγειν ἐμπεσόντων ταῖς ναυσὶν, οἷον ἐνέσεισσαν, ἐμπεσόντων. A.

825. οἱ μὲν γὰρ: σύμφωνον ταῦτα τοῖς ἐπὶ Νέστορος εἰρημένους, ἴνα ἀμφοτέρωθεν κινήθῃ ὁ Πάτροκλος. εὐ 25 καὶ τὸ μὴ ὀνομασθῆναι τὸς τετρωμένους καταλέγειν, ὅπερ ποιεῖ ὁ Νέστωρ, ἡμῶς μὲν διὰ τὴν ταυτολογίαν, εἰτα ὅτι ἢ τρω- 30 ματίας ἐστὶ, πολυλογεῖν ἢ δυνάμενος. V.

829. ἔκταμ' ὀϊζόν: ἴδιον τοῖς κάμνεσιν ἐπιτάσσει τοῖς ἰατροῖς ἢ δὲ πρᾶνται, διὰ τὸ ἐπείγεσθαι ταῖς 30 ναυσὶ. BL.

εὐτελεῖ λέγει τὴν σωτηρίαν προβαλλόμενος προθυμότη- 35 ρον αὐτῶν ἀπειργάσασθαι. V.

830. λιαρῷ: θεομῷ· προῖναι γ' τὰς ἀλγυδύνας, τὸ 40 ψυχρὸν ἐμποιεῖ φρίκην. V.

ἢ πια φάρμακα: ἔτος μὲν ὡς ἀλγῶν πράξα φάρμα- 45 κα βάλεσθαι· ὃ δὲ ὄλυν μικρὰν βάλλει ὡς εἰδώς. BL.

831. δεδιδάχθαι: Ζηρόδοτος δεδιδάχθαι. A.

ἡμῶς ἢ πρὸς τὸ γινώσκειν ἡμῶς, ὅτι ἰατρός ὁ Πάτροκλος· ἡμῶς δὲ ἢ οἱ κάμνοντες σωτήρας ἢ Ἀσκληπιῶς εὐχόμε- 45 ναι. V.

832. ὃν Χείρων ἐδίδαξε: ἢ διπλῇ, ὅτι Ὀμηρὸς 50 δεδιδάχθαι μὲν φησὶν ἐνταῦθα τὴν ἰατρικὴν ἐπὶ Χείρωνος τὸν Ἀχιλλέα, περὶ μέντοι τῆς παρ' αὐτῷ τροφῆς ὅθεν συνέτακτο, ἀλλὰ καὶ τῶν διὰ τῶν πραγμάτων ἐμπειρ- 45 ρεῖ, προφῶρα τὸν Φοῖβον συνετακὸς τῶν. A.

δικαιότατος Κενταύρων: φιλοξενώτατος· δίκαιον 55 γ' τὰ ἔστιν. ἔτιος Ἐπαφρόδιτος. ἐπιμέλεια δὲ ἦν τοῖς πα- 45 λαιοῖς, μουσικῆς ἢ ἰατρικῆς τῆς ὁμοιομορφίας. BLV.

τὸ ὑπερθετικὸν καίτοι ἀντὶ τῆς ἀπολύτου· ἔπειτα δὲ ὁ μὲν 60 ρον ἦντε πλοῦσα” (Π. 4, 277). AD.

καὶ τὴν ἀπώλειαν αὐτῆς εἶπεν. AD.

λάβοι δ' ἂν τις καὶ ταῦτα πρὸς τὰς χρόνας τὰ ποιητοῦ, διότι καὶ μετὰ πολλὰ τῶν Τρωϊκῶν γέγονεν· εἰ γὰρ ἐν τῇ ὑπονοεῖν ὅτι ἐκ τῆς χρόνης κατέπεσε καὶ ἡφανίσθη ὡς αὐτοχθὼς ἰσχυροδομημένον, οὐκ ἂν τῷ αἰτήματι ταῦτο ἐχρήσατο, ὅτι αὐτὸς Ποσειδῶν ἡφάνισεν. πάντας δὲ τὰς ἐκ τῆς Ἰδης ποταμὸς ἐπ' αὐτὸ ἄγει ἐφ' ἡμέρας ἐννέα, καὶ τὰς Διὸς συνεχῶς θύοντος καὶ τῷ Ποσειδῶνι ἀνυπομένοντος τὰ θεμέλια. αὐτὸν δὲ ἔχοντος τι ἀποδεικνύναι τὴν μὴ γενομένην, διὰ ταῦτα καὶ ἐκ ἡμέρας τῇ τῆς δομῆσεως ἀνυπόκειται, ἀλλὰ καὶ ἡμάθῳ τὸν τόπον ἐκάλυψε, καὶ αἰγιαλὸς γέγονε τὸ πᾶν. ταῦτα δὲ αἰτίον ἀπέδωκε τὸ μνηστῆσαι θεὸς θυσίων ἐπ' αὐτῷ μὴ ταχόντας, οἷα καὶ τῇ οἰκοδομῇ αὐτῶν εἰσέγγαγε Ποσειδῶνα λέγοντα (Π. 7, 447) „ἔχ' ὁράς ὅτε δ' αὖτε καρηκομύωντες Ἀχαιοὶ τείχος ἐκτίσαντο οὐδὲ θεοῖσι δόσαν.“ 15

ἐκ ἐδόντος περὶ τὸ θύοις τείχος τοιαύτας περιπετείας ἀγαγόν. V.

5. βέλτιον τὸ εὐρὺ τοῖς ἐπάνω συνάπτειν. ἀμφίβολον δὲ πότερον ὑπερθεῖν εὐρὺ· ἀρετὴ γὰρ τείχος ὥς ἂν πεπλατύνθαι ἦ, ὃ καὶ βέλτιον, ὑπερθεῖ τῆς τάφρου· ταύτης γὰρ ἐπερικεῖται. A.

ἢ ἐπὶ τὴν τύπον ἢ ἐπικερίαν δηλοῖ. V.

ἢ ἀμφὶ τὴν συνάφειαν καὶ ἐγγύτητα δηλοῖ, ὥστε φραμὲν „περὶ τῶν οἰκῶν τὸν τόπον,“ τὴν πλησίον δηλῶντες χέουσιν. BL. οἱ δὲ ἐπὶ παρατάσεως τὸ ἀμφί, ὥς τὸ „ἵνα μὴ περὶ πᾶσαν ἐργῶν.“ V.

6. ἦ λ' αὖσαν· ἐξέτειναν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σιδήρων. BL. ἢ ἔσκαψαν. V.

6. 7. τὸ ἐξῆς ἀμφίβολον· ἦτοι γὰρ ὅπως ἔχει, τὸ ποιήσαντα τοῦ ὑπερ, ὅφρα σφιν νῆας τε ἢ ἀδὲ θεοῖσι δόσαν κατεῖς ἐκατόμβας, ὅφρα σφιν νῆας τε θύας. ὃ καὶ βέλτιον. 20

7. ἢ διὰ ταῦτα αὐτὸ ἐποίησαν, ἢ ἢ τὸ ἐξῆς ἦλθον ὅφρα σφιν, ἢ ἢ ἔδοσαν, ἵνα σώζοι τὸν ναυσαυθμον καὶ αὐτάς. δεικνύσιν δὲ ὅτι πάντων ἀρχηγὸν ἡγήσθαι δὲ τὸ θεῖον· διὰ γὰρ τῶν αὐτῶν μὲν ἀνυπόκειται τῶν, ταῦτα δὲ φέρεται. BL.

πάντων ἀρχηγὸς ἡγήσθαι δὲ θεός. καὶ „οἷη δ' ἐκ ἐρρεῖεν“ (Π. 9, 536). V.

9. ἔμπεδον· ἐκ ἔσιν ἀντὶ τῆς ἀσφαλῆς ἐπεσφύθητο γὰρ ἐπὶ Σαρπηδόνης καὶ Ἐκτορος· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ πεδίῳ κείμενον· ἔσιν γὰρ ἀλλήλων ἐγένετο σὺν τοῖς θεμέλοις. V.

10. ἐκ βραχέως τὸ κεφάλαιον τῆς συγγραφῆς ἐξέθετο· ἅμα δὲ δείκνυσιν ὅτι δύο πρόσωπα εἰσι τὰ συνέχοντα τὴν Πλάτῃ. καὶ παρεδήλωσε τι τῶν ἔσιν, ὅτι μετὰ τὴν Ἀχιλλεύου μῆνην ἔτι Ἐκτωρ ἴθι, εὐθὺς δὲ καὶ ἢ Πίλος ἐλήθη. V.

10. 11. ὑποσχετικὸν ἐπὶ τὸ ἔτι καὶ Ἀχιλλεύς καὶ ἔπλεε ἢ γὰρ ἀντίδοσις „τόφρου δὲ καὶ μέγα τείχος,“ τὴν δὲ περισσέοντος κατὰ τὸ σύνθημα. A.

11. ἔπλεε· ὥτως Ἀρίσταρχος. AB.

Ἀρίσταρχος ἔπλεε σὺν τῷ τ, ἐκ τῆς ἔπλεε συγκοπῇ δὲ δεχόμενος. Ζηρόδοτος ἔπλεε· ἀποκοπὴ τῆς ἔπλεε. V.

12. διὰ τί σχεδὸν ὅλον καταλυνθέντος τοῦ τείχους τῷ πολέμῳ, πρῶτον μὲν ὑπὸ Σαρπηδόνης, περὶ οὗ γὰρ „Σαρπηδὼν δ' ὄρε' ἔπαλξεν — ὅθι κε κέλευθον“ (397 - 399), μετὰ δὲ ταῦτα ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ τῶν Τρώων, περὶ οὗ λέγει „τῇ δ' οἱ γε προχέοντο — θαλάσσης, ἢ ἀθύρματα — σύγχυας Ἀργείων“ (Π. 15, 360 - 366). οἱ δὲ Πανέλληνες τοῖς γεγενημένοις μαρτυροῦντες φασὶ συμφωνῶς (Π. 15, 55 - 57) „τείχος μὲν γὰρ δὲ κατήρειπεν — ἀλλὰ σὺν ἔσιν.“ καὶ περὶ τοῦ Ἐκτορος λέγει (453. 454. 457 - 460. 467 - 470) „ὅς Ἐκτωρ ἴθις — λῶος ὅπαι ἔπιπες — τοῖς δὲ τρώωντος ἄκρην — ἐσέχοντο πύλας.“ πῶς ἔν πεπτακότος τῶν μέρους τοῦ τείχους σφιν ὁ ποιητὴς „ὅφρα μὲν Ἐκτωρ ζωὴς ἔην καὶ μῆν' Ἀχιλλεύς, τόφρου δὲ καὶ μέγα τείχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.“ ὅτε δὲ, φησὶν, ἐλάω ἢ πύλας 25

„Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν, δὴ τότε μνηστῆρες Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων τείχος ἀμαλδύναν· ῥητέον ὅτι ἐμπεδον καὶ τὸ ἐδραῖον καὶ τὸν σημαίνει ἢ λῶος, ἀλλὰ κυρίως τὸ ἐν τῷ πεδίῳ καὶ πεπτακότος δὲ τὸ τείχος ἐν τῷ πεδίῳ ἔκειτο, ἐκ εἰς πύσιν ἔν τινά ἢ ἀναβαλόντες, εἰς τε τὴν τῆς παντὸς πύσιν καὶ εἰς τὴν ἐκ τῆς πύλης ἐκβολήν· ὅφρα κε θύσσαν ἀλίπλοα τείχεα θύειν“ (26) καὶ „πάντα θεμέλια κύμασι πέμπε“ (28), „ἵνα ἔποιθ' ἀγάθῃον Ἑλλήσποντον, αὐτὶς δ' ἦτορ με γάλην ψαμάθοισι κάλυψε, τείχος ἀμαλδύναν“ (30 - 32) ἀντίκειται ἔν τὸ ἀμαλδύναι τὸ τείχος, ὅπερ ἔσιν ἀφαινοῖσι ἐκ τῆς τῆς ἐν τῷ ἔμπεδον ἦν. ἐκ ἂν σὺν τὸ ἔμπεδον σημαίνει τὸ ὅφρα ὅλον καὶ ἀκίνητον, ἀλλὰ μόνον τὸ ἐν πεδίῳ κείμενον. ἔτι καὶ Ἀρατος (13) ἐπὶ τῶν σφιν τῶν ἔμπεδον λέγοντι, εἰπὼν „ὅφρα ἔμπεδα πάντα σφιν“ ἀντὶ τῆς ἐν πεδίῳ καὶ τῇ γῇ κείμενα. B.

ἄλλως, ἀπορίαν εἰκότως παρέχει τὰ ἔτι ταῦτα, ὅτι τῷ τείχεος τῶν Ἀχαιῶν ὁ Ὀμηρὸς ἀναπεφώνηκεν „ὅφρα μὲν Ἐκτωρ — ἔμπεδον ἦεν.“ τὸ γὰρ τείχος τῶν Ἀχαιῶν ἐκ ἦμεν ἔμπεδον ἐφ' ὅσον ὁ μὲν Ἐκτωρ ἔτι καὶ Ἀχιλλεύς ἐμῆμεν, ἢ δὲ τῷ Πριάμῳ πύλιν ἀνάλωτος ἦμεν, μετὰ δὲ τὴν ἄλυσιν Ἰλίου καὶ τὸν ἀπόπλεον τῶν Ἀχαιῶν τότε κατερίσθη· ἔτι γὰρ τοῦ πολέμου σπινθέρωντος καὶ Ἀχιλλεύς μὲν μνηστῆρες Ἐκτορος δὲ περιόντος καὶ ἀριστεύοντος ἐπὶ τῶν Τρώων τὸ τείχος τῶν Ἀχαιῶν κατερίσθη καὶ διδοεῖσιν αὐτῷ καὶ μέρος τι καταβέβληκεν, ὃ δὲ Ἐκτωρ τοὺς ὅφρα αὐτῷ καὶ τὰς πύλας διέβηκεν, ὃ δὲ Ἀπόλλων σχεδὸν ὅλον αὐτὸ διέλυσε. τὸ κατεργασθὲν ἔν τῷ τείχεος οὐκ ἔν τῷ ἀνδραγαθῷ μόνον ἀλλὰ καὶ θεῶν ἐν τῷ τῆς μῆνιδος χρόνῳ, ταῦτα λέγει ἀσφαλῆς καὶ ἀσφύδης ἐν τῷ τῷ πολέμῳ καιρῷ διαμεμενημένοι μέχρι πορθήσεως Ἰλίου ἄπορον εἰς λίσιν. οἱ μὲν ἔν γοαρματικαὶ ἀπὸ τῆς πλῆθους μέρους ἀξίως λέγειν ἔμπεδον· ἀλλὰ γὰρ εἶναι τὸ σαλευθὲν ὑπὸ τῶν Τρώων. ἀγνοοῖσι δὲ οἱ οἱ ὅτι τινά, καὶ ἐκ μέρους πύλην, ἔτι ἔσιν ἔμπεδα καὶ ἀσφύδης, ὅτι ἀσφύδης διατηρεῖται, καὶ σχεδὸν ὅλον τὸ κύτος ἀφαινοῖσι, καὶ ἐκ τῶν ἔσιν ἔμπεδος ἀσφύδης ἀλλ' ὅφρα καὶ τείχος 30

ἐκείθ' ὅταν τε κρύπτειν καὶ φυλάττειν τὰς ταχίσαντας ἀκίε' ἂν εἴη ἔμπειρον τείχος ἀλλὰ σωρὸς λίθων. μή ποτ' οὖν ἡ ἔμπειρον λέξις ἐκ εἰληπτοῦ νῦν μεταφορικῶς ἐν ἴσῳ τῷ ἀσφα-
λὲς καὶ ἀσφαλὲς, ὅδε ἐστὶν ὁμοίον τῷ „ὅδε μοι ἦτορ ἔμπειρον
ἀλλ' ἀκαλύπτημα" (Π. 10, 93) οὐδὲ τῷ „ὅ μὲν ἔμπειρον
ἠνιόχευεν" (Π. 23, 641). ἀλλὰ κυρίως νῦν ἐξηγηκεται, τὸ
πῶς ἐκείνη ἐντεταγμένον τῆς λέξεως, ὥς σημαίνει ἂν
ὅτι ἐν τῷ πεδίῳ κείμενον καὶ μὴ ἀλίπλοον ἀντέθηκε ἢ τὸ
ἔμπειρον τῷ ἀλίπλῳ, τὸ ἐν τῷ πεδίῳ πρὸς τὸ αὐτὸς ἀλί-
πλον γινόμενον· ὅ καὶ ἐφη τόφρα δὲ καὶ μέγα τείχος ἀπόρ-
θητον ἦν καὶ ἀδραυστον, ἀλλ' ἔμπειρον, καὶ πάλιν „ἔτι πολὺν
χρόνον ἔμπειρον ἦεν." τί ἐν πάχει ἔξερων; τῶν ποταμῶν
πάντων, φησὶν „ὁμοσε εἰσὶν ἔτραπε — συννεχῆς, ὅφρα
— μογόντες Ἀχαιοί" (24 - 29)· ὥς ἐκ τῆς πεπτωκὸς ἦν τὸ
τείχος, ἀλλ' ἐπὶ τῷ πλείῳ ἦν τὰ πτώματα καὶ τὰ θεμέλια
ἔξερων δὲ πάντα δι' ἑδατος εἰς θάλασσαν φησὶν ἐξεκχθῆ-
ναι. συνεξώσης δὲ τῆς πόλεως ὅθεν τὰ τεύχεα ἀλίπλουν γέ-
γονεν, ὅτ' ὅτε Εὐάνδρος ἐπλήμμυρε κατ' Ἀχιλλέως. καὶ τὸ
κατὰ μεταφορὰν δ' ἔμπειρον, τὸ σημαίνει τὸ ἀκίνητον, ἀπὸ
τῶν ἐν τῷ πεδίῳ μενόντων ἀκινήτων λέγει. τὸ δὲ τεύχος
καὶ αὐτὸ μὲν ἐκινήθη, ἐκ μέντοι τῆς πεδὸς οὐ κατηνέχθη
ἐπὶ θάλασσαν, ὅπως φησὶν αὐτὸ ἔξερων παθεῖν. Α.

13. αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ ἐνταῦθα ἡ ἀνταποδοσις ἐστὶ „δὴ
τῷτε μητιώωντο." τὸ ἢ χρονικὸν ἐπίρρημα ἀνταποδέδοθ' οὐ
τῷ ἐπὶ. Α.

συνέλεξε τὸν λόγον, προσθεὶς τὸν μὲν. καὶ ἔτι μὲν
δύσχητον, ὅμως δὲ ἥδιστον. ὁ δὲ ἀπλὸς λόγος ἔτος ἦν πολ-
λοὶ Ἀργείων δάμειν, οἱ δ' ἔλλποντο. Τρώων θάνατον ὅσοι
ἄριστοι. V.

κατὰ Ἰακὴ διαιρέσεις. V.
ὅσοι ἄριστοι· φανερόν οὖν ὡς ἐπελερθεῖσαν τινεσ'
καὶ γὰρ φησὶν „Ἀνείλω βλῆ Τρώεσσιν ἀνάξει" (Π. 20,
307). BL.

15. πέρθετο· ἀντὶ ἀορίστου ἐπορθήθη. V.
ἐπὶ εἰς τὸν ἔκτορος θάνατον μέλλει τελευτᾶν ἡ ποίη-
σις, ἵνα μὴ οἰσθῇ τις ἐπικρατέστερα γεγονέναι τὰ τῶν
Τρώων, εἰπὼν ὅτι ἐπορθήθη, ἵνα μὴ ἀτελοσφορέτως Ἑλλη-
νας εἴσῃ. BL. ἵνα μὴ λυπώμεθα νῦν τὰς τῶν Ἑλλήνων
ἀκρόντες συμφοράς. V.

16. Ἀργεῖοι· καὶ τῶν δὲ οἱ ἀπιδόθησαν οἱ περιλει-
πόμενοι. ἅμα δὲ καὶ προανακρόεθ' τὴν Ὀδύσειαν. V.

17. δὴ τότε· Μιλησίων ἡ ἀναστροφή, τὸ δὴ τότε. τὸ
δὲ μνησιόωντο δευτέρως συντομία τῶν περιπωμένων. V.
σημαίνει τινεσ' πρὸς τὸ ἐν τῇ Η (443) ἀπιδόμενα, ὅτι
καὶ ἐκ τῶν διαβάλλεθ' πρὸς τὸ πρὸς τὸν γινόμενα. Α.

18. ἀμαλδῶναι· καθ' ἑλμυς δύναται. V.
19. Ἰδαίων ὁ ῥέων· ἡ τῶν ἀκρωρείων τῆς Ἰδης Λεκτὴ
καὶ Γαργάρος καὶ Φαλάκρος, ἡ ἀντὶ τῆς ἐνικῆς τῆς Ἰδης πλη-
θυντικῶς φησὶ. BL.

20. Ρῆσοι· Ροίσης μετωνόμασαι. ἥ δὲ πρὸς ἄρκτον
ἀπὸ Κελῆς πεύκης, ἥτις ἀπέχει ἀπὸ Ἀδραμυτίνου στά-

δια ὁπ'. V.

Κάρησος· Τυραννίων δέξιναι τὸ Κάρησος ὡς Παρ-
νασσός· ἔτι καὶ ὑπὸ Κυζικηνῶν ἀνομάζεσθαι τὸν ποταμόν.
ὁ δὲ Ἀρξάρχος βαρύνει ὡς Κάνωβος. εἰπομεν δὲ ἐν ἐπέ-
ροις ὅτι ἐ πάντως ἐπικρατεῖ ἡ ἀπὸ τῶν ἰσθμῶν χρῆσις καὶ
ἐπὶ τὴν Ὀμηρικὴν ἀνάγνωσιν, ὁπότε περὶ τῆς Γλιούντα
(Π. 2, 504) διελάβομεν, εἴγε Διονύσιος ἰσορεῖ τὰς ἐχθρ-
οῖς συζέλλειν τὸ ἔ καὶ μὴ περισπᾶν. τὸ τε Ἀνέκτος ὁ αὐ-
τὸς ἰσορεῖ δέξιναι, ἡμῶν ἀναγνωσκόντων βαρυτόνως (Π.
2, 647). ἔτι καὶ ἐκείνους καὶ ἐπὶ τῇ Κάρησος μὴ πευθῆναι
τὸν Ἀρξάρχον ὁμοίως τοῖς ἐχθροῖς προερέχασθαι τὴν
λέξιν. τόχα δὲ, ἐπεὶ εἴωρα τὰ εἰς ὅς λήγοντα ὑπὲρ δύο συλ-
λαβὰς δυνάμενα, τῷ ἡ παραληγόμενα, ἔτερον ἔχοντα σ,
τῷτο δὲ ἐν ἀναδέξιναι, διὰ τῷτο καὶ ἐξήλλαξεν αὐτὸ τῆς
ἐκείνων τάσεως, εἴγε τὸ Ἀλικαρνησσός δισπᾶν ἔχει τὸ σ,
Ἀνκαρνησσός. Τυρτησσός, τὸ μέντοι Κάρησος ἐν ἔχει τὸ σ.
ἴσως ἐν διὰ τῷτο ἐξήλλαξη. Α.

Πῶς καλεῖται, ἥ δὲ ἀπὸ ἐκείνου. Κυζικηνοὶ δὲ ξυτόνως
αὐτὸν καλεῖσιν. ἐμβάλλει γὰρ εἰς Αἰόηπον. Κάρησος δὲ
ὡς κάρητος. V.

Ῥοδίος· παροξύτονητον ὡς κύριον. εἰκὸς μέντοι τὸ ὄνο-
μα τῷ ποταμῷ ἔχειν πλεονασμόν τῷ δ'· εἰκὸς ἢ τῷ ποτα-
μῷ παρὰ τὸν ὅσον ἀνομάσθαι, ὥς αὐτὸν εἶναι ῥόδιον καὶ
ῥόδιον. V.

25. Ἀάρδυνος καλεῖται. ἥ δὲ ἀπὸ Κλειωνδρίας ἰχθύος
Πεύκης σαπίδος ἔ. Ῥοδίος δὲ ὡς Ὀδῖος. V.

21. Γορήνικος· ἐπεὶ Ἀλέξανδρος ἐκτὶ τῆς Ἀρμενίου
σατραπείας ἐνίκησε, Γραικοὶ δὲ οἱ Ἕλληνες. ἥ δὲ πρὸς
ἀνατολὰς Ἑλλησπόντος. V.

30. δῖος· ἐπεὶ μόνος υἱὸς ἐστὶ Διός. πῶς ἐν περὶ τὴν πό-
λιν αὐτῷ εἶσιν αἱ πηγαί; ἡ ἐκείναι πιδύματα αὐτῷ εἶσιν. V.

22. ἡ διπλῇ, ὅτι ἀμφίβολον μὲν ἐπὶ ποτέρῳ τῶν ποτα-
μῶν λέγει, τῷ Σκαμάνδρῳ ἢ τῷ Σιμῶντι, δεκτικὸν δὲ ἐπὶ
τῷ Σιμῶντι· διὰ μέσης ἢ τῷ πεδίῳ φέρεθ'. καὶ οἱ ἀνέγνω
Ἡρόδοτος τὰ Ὀμήρου ὡς ἂν νεώτερος τῶν· ὅ καὶ ἐξηγήτορες
τῶν ποταμῶν, μὴ ὄντας ἀξιολόγους, εἰ μὴ δι' Ὀμηρον· καὶ
τῷ Σιμῶντι προσέθηκεν ἐπίθετον τὸ „θαῖον τῷ Σιμῶντι"
(Th. 342). Α. καὶ ἄλλος ἐν Κρήτῃ. ἔστι δὲ μακρὸς ὁ Σι-
μῶν. V.

βοάγχοι· τὰ εἰς τὴν βοήν ἀγρυφόμενα. ἡ βοῖα γέρον,
ὅ ἐστι δέξιναι. ἡ τὰ ἐξ ἀγρίων βοῶν γινόμενα. ABLV. τὸ
τῶν βοῶν ἀγρυφόμενα. D.

ἄλλως. αἱ ἀπὸ βοείων βερσῶν κατασκευασθεῖσαι ἀσπί-
δες. AD.

23. ἡμιθέων· ἡμίθεοι οἱ ἔνα θεὸν ἔχοντες γονεῖα καὶ
ἑνα ἀνθρώπων. D.

ἀδέποτε τὸς σὺν Ἀγαμέμνονι ἡμιθέες ὠνόμασιν· ἔφα-
νεν τὸς σὺν Ἡρακλεῖ φησὶν; ἡ καὶ τῷτο πρὸς ἀξίαν τι
πάθος. BL.

24. ὁμοσεῖ· τὸς ἐκ διαφόρων τόπων μισγομένους. V.

25. ἐν ἡμαρ· ἐπὶ ἐνὶ ἡμέρας. ἔνιοι δὲ δασέως καὶ

διὰ τὸ ἐνὸς ἢ ἀναγινώσκουσιν ἔν ἡμῶν, ἢ ἢ μὴ ἡμέρῃ, ὥς (μὴ) μειβῶν τὴν τῶν θεῶν δύναμιν μὴ δυνήθεντων εἰσέρ-
ψαι λόγῳ· θάττον δὲ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν μὴ ἡμέρῃ γεγο-
νός. οἱ δὲ φασί, διὰ τῶτα τέσσαρες ποταμοὺς εἰσάγει καὶ
θεὸς παρίστησιν, ἔχ' ἵνα μόνον ἀφανίσῃ τὸ τεῖχος ἄλλὰ καὶ
τὸν τόπον διὰ τὸ μηδὲ ἶχρος φανῆναι. AD.

ἄλογον τοὺς μὲν ἀνθρώπους ποιῆσαι μὴ ἡμέρῃ τὸ τε-
χος, τοὺς δὲ θεοὺς ἐννέα ἡμέραις καθελθῆναι. οἱ μὲν οὖν
ἐκ τῆς λέξεως λήθουσι· τὸ γὰρ ἐννῆμαρ ἐπεπιπύτως λέ-
γουσι λέγειν Ὀμηρον. οἱ δὲ διασύνευσιν, ἵνα ἢ ἐν ἡμέρῃ. οἱ
δὲ ἀπὸ τῆς καιρῶ, ὅτι τότε βεβλόμενος παντάπασιν ἐξαλει-
ψαι τὸ τεῖχος πλάθῃ ἐπ' αὐτῷ, τοσούτον χρόνον ἐποίησε
τῆς καθαιρέσεως. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς προσώπων· ἔγ' ὅτι πρέπει τὸς
ἀριστείας εἰσάγειν τεχοδομῆντας ἐν πολλαῖς ἡμέραις, ἀπρε-
πείρας ὕψους τῆς ὑψηλείας. B.

οἱ μὲν ἐν ἡμέρῃ, οἱ δὲ ὅτι ἐπιπύτως ἐξῆς εἰς τὰ ἐννέα.
οἱ δὲ πρὸς παντελῇ ἀπόλειαν. V.

Πορφυρίῃ. διὰ τί τὸ τεῖχος οἱ μὲν Ἀχαιοὶ μὴ ἡμέρῃ
ἐποίησαν, ὁ δὲ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ποσειδῶν ἐννέα ἡμέραις κα-
τέβαλον; ἄλογον γὰρ τὸ μὲν χαλεπώτερον ῥαδίως τοὺς ἀν-
θρώπους ποιῆσαι, τὸ δὲ ῥῆον τὸ καταβαλεῖν τῷ οἰκοδομή-
σαι τὸς θεὸς μόλις. ῥητέον δὲ, ὅτι εἰς τὸ καταβαλεῖν ταῖς
ἐννέα ἡμέραις κέρρηθ', ἀλλ' εἰς τὸ ἀλείψαι γενέσθ' τὰ θε-
μέλια καὶ εἰς τὴν θάλασσαν κατενεχθῆναι, „φιτρῶν καὶ λῶν
τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,“ καὶ ἐτι λειψοῖται τὸν τόπον
καὶ „αὐθις δ' ἥϊονα μεγάλην φαιάθοισι καλέναι.“ ἔτι μὲν
τὰ πρῶς τὸ καταβαλεῖν συνεστημένον εἰς τὸ τέλειον τοῦ
ἀφανισμοῦ καὶ τῆς ἥϊονος τὴν εἰς τὸ εἰς ἀρχῆς ἀποκατάστα-
σιν. ὅμοι δὲ καὶ τῶ ποιητῇ ἢ μὲν τῶν Ἀχαιῶν τεχοποιεῖν
καὶ παρῆχε τὴν διατριβὴν καὶ γὰρ εὐπρεπὲς τὸς ἀριστείας ποιῆ-
σαι λιθοφροῦντας· ἢ δὲ τῶν θεῶν μεγαλοπρεπῆς· τοῖς γὰρ
ποταμοῖς καὶ τῇ τριάντῃ διέκλινον τὸ τεῖχος. Καλλίστρατος δὲ
ἤϊα ἐν δ' ἡμῶν ἐς τεῖχος γράφειν, διασύνευσιν τὸ ἐν,
ἐπεὶ μηδέποτε καθ' ἑαυτὸ τὸ ἐννῆμαρ ὁ ποιητὴς εἰρηκέν,
ἀλλὰ πάντως ἐπάγειν τὴν δεκάτην. „ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ εἰς
τόν, τῇ δεκάτῃ τε“ (II. 1, 53). B.

26. συνεχεῖς· Ἀριστεύχου καὶ Ἀριστεφάνους διὰ τὸ
ἐτέρον ἢ. A.

ἀλλήλοισι· ὑπὸ θαλάσῃ πλέοντα. τινὲς δὲ τὰ ἔθληνα
τὸ τεῖχος. V. τῇ θαλάσῃ ἐπιπλέοντα. D.

τὴν καὶ φασί, συλλαβὴν ὀξετονητέον· κατὰ γὰρ αὐτῶν
τῶν ἐρειπίων ἢ λέξις κεῖται, ἔτι τὰ ἐν τῇ ἀλλ' πλέοντα ση-
μαίνει. ἔτις Ἀλεξίων καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ γὰρ δὲ συγκατατίθε-
μαι τῇ προσώδιᾳ· ἐκεῖνο γὰρ ἔχον ἀποφήνασθαι, ὥς ἐτι ὑπό-
τερον ἐν σημαίνῃ προπαροξυτονηθήσθαι· ἔτις γὰρ ἐμειλ-
τησε τὰ παρὰ τὸ πλῶν, εἶγε καὶ τὸ πρωτόπλοος προπαροξύ-
νομεν· καὶ δήλον ὅτι εἰς ἀποφυγὴν τῶν ὅπως παραγομέ-
νων, διπλῶς τριπλῶς. A.

27. τὸ αὐτὸς τὸ τοῦτον ἐπὶ δεσπότη καὶ βασιλέως τί-
θεῖ. ἔτι δὲ καὶ Ποσειδῶν πάντων ἄρχων ἰδέσθαι. BL. διὸ
Ἀχιλλεύς μὲν κρείων, αὐτὸς δὲ εὐσπερεῖον. V.

Πορφυρίον. οἶμαι δ' ἔγωγε καὶ τὸ Ἑλληνικὸν τεῖχος
δὲ πρόσκαιρον ἔργον τῆς ἰδίας ἀσφαλείας ἐπύρωσαν, οὐκ
ὑπὸ τῷ συμμάχῳ καθηρῆσθαι Ποσειδῶνος, ἀλλ' ὑπὸ τῷ αὐτῷ
δαυρίδῃ γενόμενος καὶ τῶν ἀπ' Ἰδης ποταμῶν πλημμυρῶν
σάντων συνέβη καταρῆσθαι· ὅθεν ἐπὶ ὄντος τῷ πᾶσι
γέγονεν ὁ τῆς ὑγρῆς φύσεως προσάτης Ποσειδῶν. ἔκτος δὲ
καὶ σεισμοῖς διατιναχθὲν ὑπονοσῆσαι τὸ κατασκευασμα· δε-
καὶ δὲ ὁ Ποσειδῶν ἐννοσίγαιος καὶ σεισίσχων εἶναι, τοῖς τοι-
ούτοις τῶν καθεμῶν ἐπιγερῶναι, ἀμέλει καὶ ἡμεῖς
δοκεῖ μοι λεπτῶς ἐξετάζοντι μηδὲ τὸ κατὰ τὴν τριάν-
ταν ἀφελούρητον εἶναι, δι' ἧς ἐφίξαι τὸς λίθους ὡς
μοχλεῦσαι τὰ τεῖχος· τὰ γὰρ τοι σεισμῶν διαφέροντα τοῖς
παθήμασιν οἱ φυσικοὶ λέγουσιν ἴσα (τρία), καὶ τινὰς ἰδίας καὶ
ρακτῆρας ἐπιγερῶσαι αὐτοῖς, βρασματιῶν τινὰ καὶ χασματιῶν
καὶ κλιματιῶν προσαγορεύοντες. τριπλάς ἐν καθόλωσιν ἀν-
μῶς τὸν τῶν σεισμῶν αἰτιον θεόν. ἀμέλει πρὸς βροχῇ
κινήθεντων αὐτῶν „τρέμε δ' ἔρρε μακρὰ καὶ ἔλη“ (II. 13
18), τὸ τῶν σεισμῶν ἰδίωμα τῷ ποιητοῦ διουσημῶναι.

ἄλλως. ἄμυνον καὶ γλυκὰ καὶ μικτὰ ὑδάτα εἶναι, ἀλλ'
ἔφ' ἐαυτὸν ἔχον πάντοτε ἐκείσε ἔργαζεν. BL.
28. θεμέλια· θεμέλια. Ἰὸς ἢ διῶλετος. D.
κύμασι· εἰς κύματι, ὥς τὸ „ἤλθε δ' ἐπὶ Κρήτιον
σι“ (II. 4, 251). V.

29. φιτρῶν· καὶ τοῖς ἄνω προσδίδουσι λέγεται τῶν
ἵνα ἢ θεμέλια φιτρῶν, καὶ τοῖς ἐξῆς, ἵνα ἢ θέσαν φιτρῶν
καὶ λῶν· καὶ τὸ ἔργον ἀρχαῖον, τὸ τῆς ἐλλείψεως. A.
τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί· τὸ αὐτῶν ἀνεργῶν
ὡς συναλγῶν τῷ κόπῳ αὐτῶν. μογέοντες δὲ ἀντὶ τῶν
ἀνεργῶν. BL.

ἀναιρεμένων καὶ μετὰ χαμάτι, φησὶν, εἰργάσαντο, ἀντὶ
ἄρδην ἡφανίσθη. τινὲς δὲ διὰ τὴν Ἀχιλλεύς μῆνιν, ὅς ἦ
αὐτοῖς τεῖχος ἐμψυχον. V.

30. ἐποίησεν· ἔτις Ἀριστεύχος, ἐποίησεν. A.

31. ἡτόνα· αἰμαλόν. ἔτι δὲ καλεῖται ὁ παραθαλάσσιος
καὶ ἀδεύσιμος τόπος, παρὰ τὸ λῆναι. D.

32. ἦ· γράφει καὶ ἔτι ἐν αὐτῇ τῇ. A.

ἄλλως, ἔτις φέρει τὴν γραφὴν, ἵνα ὡς τίθεν· καὶ γὰρ
ἀμφὶ βόλον πότερον αὐτοὶ οἱ ποταμοὶ ἴεν, ἵνα τὸ ἕλκον
συγκοπὴ ἐπύρρη, ὥς ἀπὸ τῆς ἐπίθεσιν τὸ ἐτίθεν· καὶ ὅθεν
διασύνευσιν. εἰ δὲ ἐνικὸν εἴη τὸ ἵεν ἀντὶ τῆς ἐπορεύετο, ἡμε-
τέον ὁμοίως τῷ „ἄσσαν ἵεν πολυκάρηνα ἑλῶν“ (Od. 21, 221)
ὑπὲρ ἐπὶ πειθῶν. ἢ μέντοι κοινὴ ἔτι ἐστὶν ὁμοίως ἡ
ἐννῆμαρ δ' ἐς τεῖχος ἵεν ῥῶν“ (25), καὶ μήποτε εἴη πρὸς
θανάτω· πάντα γὰρ ὁρᾶται τὰ παρακείμενα ἐνικῶς ἐπὶ
μὲν „τεῖχος ἀναιδέως, ποταμοὺς δ' ἔρρεν νεκρῶν“ A.

34. ἡ διπλῇ, ἵτι Ζηρόδοτος γράφει ὡς ἡμεῖς ἔχοντες
ὑπισθῆ. ἔτι δὲ βύρβαρον· τὰ γὰρ ἀπὸ συμφῶν ἀρχόμενα
ἐπὶ τῷ παρεληλυθότος χρόνῳ ἀπὸ τῆς ἑ ἀρχεῖ, καὶ ἐπὶ
ἐμειλῶν ἀντὶ τῆς ἐφίκεσαν. A.

35. τότε: προληπτικῶς. ἔπω γὰρ ἦσαν φθάσαντες εἰς αὐτόν. ἢ ὅτι ἐν κεφαλαίοις λέγων καταλεπτολογεῖ. V.

36. κυνάρχιζε δὲ δόρυα πύργων: τὰ δόρυα ἔχει τὰ ἐπὶ τῶν πύργων ἀκοντιζόμενα. ἢ τὰ ἐντοκοδομημένα τοῖς πύργοις ξύλα ἔχει τοῖς δόρυσι βαλλόμενα. AD. 5

ἐκτείνον εἰς τὸ δόρυα, καὶ τὴν κατὰ ἐκτείνον. BL.

ἢ ἐκτείνον εἰς τὸ δόρυα, λείπει ἢ κατὰ, κατὰ τῶν πύργων. ἢ αἱ πύλαι ἢ οἱ φῆγοι. V.

ἢ διπλῇ, ὅτι πύργων ἀντὶ τῶν πύργων: καὶ ἐλλείπει ἢ ἐπὶ, ἢ κυνάρχιζε δὲ δόρυα ὡς ἐπὶ πύργων βαλλόμενα, 10

ἢ τὰ ἐντοκοδομημένα τῷ τείλει ἐκανάχιζε ξύλα. Διονύσιος δὲ ὁ Σιδωνίος τὴν μὲν πύλιν ἐκ ἐκτέλλει, τὴν δὲ πρό- 15

δισιν προσλαβὼν εἰσέρχεται ἐπὶ πύργων βαλλόμενα. A.

37. Διὸς μάστιγι δαμέντες: τῇ Διὸς γνώμῃ τὰς ψυχὰς πεκαυμένοι. Διὸς δὲ μάστις ὁ κεραυνός. AD.

μάστιγι Διὸς τὸν κεραυνόν φησιν καὶ ἀλλὰ καὶ „Διὸς μά- 20

στιγι κακῇ” (II. 13, 312). πολιορκεῖνται Ἑλλήνων θύοντες καὶ παρὰ ταῦτων κινδυνεύουσι Νέστωρ ἀντὶ τῆ συμβαλεῦσαι πα- 25

ρακαλεῖ. προαναφώνη δὲ ὅτι ἐκ Διὸς ἢ ἡσασα ἦν Ἑλλή- 30

νων. BLV. εἰ μὴ γὰρ ἦν τῆτο, ἐκ ἂν πάντες ἐδεύσαν ἕνα τὸν Ἑκτορα. V.

40. αὐτὰρ ὅγ' ὡς τὸ πρόσθεν: μέμνηται τῶν ἐπὶ τῶν 35

ἐκείνων „ἐν δ' ἔπειτα ὁμοῖα, ὑπερβαῖ ἴσος ἀέλλῃ” (II. 11, 897). V.

ἢ ἐποφύομεν ἐπὶ τὸ πρόσθεν ἢ ἐπε διεξέλομεν 25

ἐπὶ τὸ ἐμῶν αὐτῶν, τὸ δῆμα κοινὸν γίνετο ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἐμύχετο ὡς πρόσθεν ἐμύχετο. A.

Ἀριστοφάνης ἐμαίνετο. A.

41. ὡς δ' ὅταν: πρὸς τὸν μόνον ἦεν τὴν εἰκόνα, 30

πρὸς τὸν Ἑκτορα τὸν ἐν τοῖς Τρωσὶν εἰσέμενον καὶ πο- 35

σειντα τὰς ἀκοντιζὰς καὶ πολεμικὰς Ἑλληνάς. BL. τὰ δὲ ἄλλα ἐδὲν αὐτῷ συντείνει πρὸς τὸν εἰκασμένον, ἐξ ἣ τῶ 40

χόρου τελευτῇ, ἐξ οἱ ἀκοντιζόντες ἐπὶ τῆτον κνηγέται, ἀλ- 45

λὰ ποιητικὸς κόσμος λαβὼν ἔχει. V.

γράφεται καὶ θηρητήρησι τὴν γὰρ εὐθεῖαν θηρητήρ 35

λέγει „θηρητήρ ἐνέχρησε” (II. 15, 581). V.

42. βλεμμεῖνων: ἐντεῦθεν τὸ ἀβλεμῆς ἀβρηγτος καὶ 40

ἀβρῶς. V.

43. πυργηδόν: πύργος ἢ κατὰ πλινθίων διάταξις. V.

44. ἀντίοι: γράφεται ἀντίον ὥτως γὰρ Ἀρίσταρχος. A. 40

ἀντίον ἀτίσονται: ὥτως Ἀρίσταρχος. V.

46. ταρβεῖ: τοῖσι παραγωγαῖς ὁ Ἡρωδιανός τῆτο 45

ἐπὶβαλεν πρῶτον ἐκ τῆ ταράσσω, τάρσας καὶ τάρσος: δεύ- 50

τερον, ὅτι ἐκ τῆ τρέπω ὁ δεύτερος ἀόριτος ἔταρπον, τάρ- 55

πος, καὶ τροπῇ τῆ π εἰς β τάρσος: τρίτον, ὅτι τείρω τὸ 60

καταπονῶ, ὁ δεύτερος ἀόριτος ἔταρον, τάρσος, καὶ πλινθιασμῷ 65

τοῦ β τάρσος, ἐξ ἧ καὶ βῆμα ταρβῶ. B.

ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται: ἢ διπλῇ, ὅτι οὐ τὸ αὐτὸ 70

σημαίνει δι' ἀμφοτέρων, ἀλλὰ διὰ μὲν τῆ ταρβεῖ δίδειν, 75

ὁ ἡμεῖς φοβεῖται, διὰ δὲ τῆ φοβεῖται φέγει. λέγει ὅν, ἔτε 80

δίδειν ὅτε φέγει. A.

ἀγνηγορή: ὥτως χωρὶς τῆ γ' Ἀρίσταρχος. ἔτι γὰρ ἢ 85

ἀγνηγορή. A.

καταχρηστικῶς ἐπὶ λέοντος. καὶ ἀλλὰ καὶ „ἐπὶ τῆ μὲν ὄλα- 90

σεν ἀλλῇ” (II. 16, 753). V.

διδάσκει μέτρω χρησθῇ ἐν τοῖς πλεονεκτήμασι: ταῦτα 95

γὰρ εἰ μὴ ὁρῶμεν, ἀναιρεῖ τῆς ἔχοντας. BL. καὶ πρὸς 100

τὸ ἄλογον θρόνος Ἑκτορος. V.

49. εἰλλίσσειθ' ἐταίρους: ἐκτείνον εἰς τὸ ἐλλίσσειτο, 105

καὶ ἔστιν ἀντὶ τῆ εἰλλέτο. ἐδέποτε γὰρ Ἑκτωρ ὡς ἀλλὰ πλε- 110

ρακαλεῖ. καὶ ἔστι σύμφωνον τῷ „ταρβῆ τε φοβεῖται, εἰχας 115

ἀνδρῶν περὶ τῶν.” οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ παρεκάλει, ὡς ἐν 120

δυσερῶς καὶ κινδυνώδους ἔσσης τῆς πράξεως. BLV. ἐπὶ ἢ 125

προτρέπει. διὰ καὶ ἐταίρους πρόσκειται, ὁ Τρώας. ἀπὸ γὰρ τῶν 130

ἐταίρων ἄρχεται, ἵνα ἐκείνους καὶ οἱ λοιποὶ μιμήσωνται. μίμη- 135

ται γὰρ καὶ τῶν Σαρπηδόνης λόγων „ἀρχὴς λισσομένων τῆ- 140

λεκλητῶν ἐπικέρων” (II. 5, 491). V.

τὸ ἐλλίσσειτο ἐκατέρωθεν δύναιτο προσδίδωκε, καὶ σημα- 145

νει ἢ τὸ παρεκάλει παρὰ τὸ λίσσειθ. ἢ ἐξέρχεται παρὰ τὸ 150

ἐλλίσσω ὁρῶμαι, ἐπὶ καὶ λέοντι αὐτὸν ἐκάλει. πιθανώτερον δὲ 155

τοῖς ἐξῆς αὐτὸ συντάττειν. ἔτι γὰρ ἐκείνους ἢ διαβολὴ ἐπὶ 160

τῆ ἐννεακαιδεκάτῃ χρόνῳ, ἔτι τὸ πλῆθος εἰκὸς αὐτὸν πα- 165

ρακαλεῖν, ἀλλὰ τὰς ἐταίρους μόνους. A.

50. τάφρον: τὴν γέφυραν. αὐτὸς δὲ ἀδυνάτων τοῦτε 170

ἄλλως προτρέπεται. V.

οὐδὲ οἱ ἴπποι: οἱ δὲ Ἀχιλλεύς „ἀντιπρὸς δ' ἄρα 175

τάφρον ὑπερθερὸν ὠκείας ἵπποι” (II. 16, 380). V.

52. ἀπὸ γὰρ δειδίσειτο τάφρος: ἄκρως τὰ περὶ 180

τὴν τάφρον δεινοποιεῖ, ἀγῶνας κινῶν τῷ ἀκροατῇ καὶ ἀντι- 185

πισίαν τῆς διαβάσεως καὶ προσοχὴν τοῦ ἐσομένου τοῖσι 190

53. οὐτ' ἄρ' ὑπερθερῶν: διατρεφὲ γὰρ τρέφει 195

διελθεῖν ἢ ἀναγκαῖον, ἢ ὑπερθερῶντας, εἴπερ ἦν χεῖρόν, 200

ἢ διαπερῶντας βῆδον, εἴπερ ἦν ἐπιδιέβητος. ἀμφοτέρω 205

ἐν παρελάβε πρὸς τὸ ἐμύχανον: καὶ ἔτι τὸ μὲν ἐπ' ἄρ' 210

ὑπερθερῶν ἐξήγησις τῆ εἰρήνης, τῆ δὲ ἔτι περὶ τὸ ἐπι- 215

φρομένο. ἀμφοτέρωθεν δὲ οἱ σκόλοπις, ὡς μῆτε τὴν κα- 220

τάβυσον ὁρῶν εἶναι μῆτε τὴν ἐκβάσιν. BL. περὶ τῆ δὲ 225

ἢ κατὰ τὴν τῆς ἐπαγγελίας. τὸ μὲν γὰρ κοινὸν ἦν, ἀπὸ 230

γὰρ διεδίδασκε τάφρος ὅρα τὰ ἔσσαν εἰς τὸ πηδῆσαι καὶ 235

δυσδιόδουτος διὰ τῆς κρημνῶς καὶ τῆς σκόλοπας. ὁ δὲ πρῶ- 240

ταξὲ μὲν τὸ εἰρεῖα, ἐπαγαγὼν δὲ τὰ δύο, τὸ ὑπερθερῶν 245

καὶ περῶσαι, ἀντιπρόσωπε τὴν αἰτίαν τῆ μηδὲ περῶσαι δέ- 250

νασθαι. V.

πηδῶν μὲν γὰρ τὸ πλάτος, διελθεῖν δὲ εἴργε τὸ βῆδος. 255

54. κρημνοὶ: τὰ ἀνενεχθέντα χώματα, ἀναχώματα. V.

περὶ: Ἀριστοφάνης (Ἀρίσταρχος γ') διὰ. AV.

55. ἀμφοτέρωθεν: ὡς μῆτε τὴν κατὰ βυσιν ὁρῶν 260

εἶναι μῆτε τὴν ἐκβάσιν. V.

55. 56. τὸ μὲν πρῶτον ἔστασαν δασύνει ὁ Ἀρίσταρχος 265

ἐπιδίδωκε τὸ αὐτὸ ἔτι τῷ ἐκείνῳ. ἔστασαν δὲ καὶ ἡμεῖς 270

275

280

285

290

295

300

305

310

315

320

325

330

335

340

345

350

355

360

365

370

375

380

385

390

395

400

405

410

415

420

425

430

435

440

445

450

455

460

465

470

475

480

485

490

495

500

505

510

515

520

525

530

535

540

545

550

555

560

565

570

575

580

585

590

595

600

605

610

615

620

625

630

635

640

645

650

655

660

665

670

675

680

685

690

695

700

705

710

715

720

725

730

735

740

745

750

755

760

765

770

775

780

785

790

795

800

805

810

815

820

825

830

835

840

845

850

855

860

865

870

875

880

885

890

895

900

905

910

915

920

925

930

935

940

945

950

955

960

965

970

975

980

985

990

995

1000

1005

1010

1015

1020

1025

1030

ἐπεὶ μηδὲν ἔστιν ἄλλο ποιῆσαι, περὶ δὲ τὴν αὐτὴν ὁ "Εκτορ, ἀλλὰ καὶ δὲ (230) „ὅκεν' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις." V.

81. οὐδ' ἔτι καὶ: ἐκόντως ὁδὲ ἀποκρίνεται διὰ τὴν ἐπιτίμησιν.

82. ὁ δὲ αὐτίκα τῆς σπαθῆς σημειωτικόν. BL.

83. ὁ δὲ μὲν ἄλλοι: ἑωρακότες "Εκτορα σύμψυγον τῇ 5 βαλῇ Πολυδάμαντος. V.

84. αὐτ' ἐπὶ: τινὲς αὐτοῖ. τὸ δὲ ἀρτύναντες καταρτίζουσιν "Αρίστωτος. V.

85. διασύντες τῶν ἵππων, ἢ ἐαυτῶν ἀρτύναντες δὲ καταρτίζουσιν. BL.

86. 87. βραχὺ διασαλτέον κατὰ τὴν μετοχήν, καὶ σικτέον κατὰ τὸ ἔποντο. οἱ δὲ γράφοντες τὸ ἔκαστοι, ὡς τινες, πάντως συνωπτιέον τοῖς ἑξῆς: „οἱ μὲν ἡμ' "Εκτορι ἴσαν." A.

87. πένταχα κοσμηθέντες: τοσαῦται τῶν Τρώων ἡγεμονίαι, οἱ δὲ, ἐπεὶ πάντες ἦσαν πόλιν, ἢ ἴνα ἀνὰ δύο μέ-

88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

88. οἱ μὲν: ὡς ἐπὶ νεοφῶ ἰσχυρήματα κατάλογον ποιῶνται. εἰσὶ δὲ ἡ προανακρίσεις ποιούμενος καὶ τὴν Μῆσαν

89. οἱ μὲν: ὡς ἐπὶ νεοφῶ ἰσχυρήματα κατάλογον ποιῶνται. εἰσὶ δὲ ἡ προανακρίσεις ποιούμενος καὶ τὴν Μῆσαν

90. οἱ μὲν: ὡς ἐπὶ νεοφῶ ἰσχυρήματα κατάλογον ποιῶνται. εἰσὶ δὲ ἡ προανακρίσεις ποιούμενος καὶ τὴν Μῆσαν

91. οἱ μὲν: ὡς ἐπὶ νεοφῶ ἰσχυρήματα κατάλογον ποιῶνται. εἰσὶ δὲ ἡ προανακρίσεις ποιούμενος καὶ τὴν Μῆσαν

92. οἱ μὲν: ὡς ἐπὶ νεοφῶ ἰσχυρήματα κατάλογον ποιῶνται. εἰσὶ δὲ ἡ προανακρίσεις ποιούμενος καὶ τὴν Μῆσαν

93. οἱ μὲν: ὡς ἐπὶ νεοφῶ ἰσχυρήματα κατάλογον ποιῶνται. εἰσὶ δὲ ἡ προανακρίσεις ποιούμενος καὶ τὴν Μῆσαν

94. οἱ μὲν: ὡς ἐπὶ νεοφῶ ἰσχυρήματα κατάλογον ποιῶνται. εἰσὶ δὲ ἡ προανακρίσεις ποιούμενος καὶ τὴν Μῆσαν

95. οἱ μὲν: ὡς ἐπὶ νεοφῶ ἰσχυρήματα κατάλογον ποιῶνται. εἰσὶ δὲ ἡ προανακρίσεις ποιούμενος καὶ τὴν Μῆσαν

96. οἱ μὲν: ὡς ἐπὶ νεοφῶ ἰσχυρήματα κατάλογον ποιῶνται. εἰσὶ δὲ ἡ προανακρίσεις ποιούμενος καὶ τὴν Μῆσαν

97. οἱ μὲν: ὡς ἐπὶ νεοφῶ ἰσχυρήματα κατάλογον ποιῶνται. εἰσὶ δὲ ἡ προανακρίσεις ποιούμενος καὶ τὴν Μῆσαν

98. οἱ μὲν: ὡς ἐπὶ νεοφῶ ἰσχυρήματα κατάλογον ποιῶνται. εἰσὶ δὲ ἡ προανακρίσεις ποιούμενος καὶ τὴν Μῆσαν

99. οἱ μὲν: ὡς ἐπὶ νεοφῶ ἰσχυρήματα κατάλογον ποιῶνται. εἰσὶ δὲ ἡ προανακρίσεις ποιούμενος καὶ τὴν Μῆσαν

100. οἱ μὲν: ὡς ἐπὶ νεοφῶ ἰσχυρήματα κατάλογον ποιῶνται. εἰσὶ δὲ ἡ προανακρίσεις ποιούμενος καὶ τὴν Μῆσαν

101. οἱ μὲν: ὡς ἐπὶ νεοφῶ ἰσχυρήματα κατάλογον ποιῶνται. εἰσὶ δὲ ἡ προανακρίσεις ποιούμενος καὶ τὴν Μῆσαν

102. οἱ μὲν: ὡς ἐπὶ νεοφῶ ἰσχυρήματα κατάλογον ποιῶνται. εἰσὶ δὲ ἡ προανακρίσεις ποιούμενος καὶ τὴν Μῆσαν

103. οἱ μὲν: ὡς ἐπὶ νεοφῶ ἰσχυρήματα κατάλογον ποιῶνται. εἰσὶ δὲ ἡ προανακρίσεις ποιούμενος καὶ τὴν Μῆσαν

104. οἱ μὲν: ὡς ἐπὶ νεοφῶ ἰσχυρήματα κατάλογον ποιῶνται. εἰσὶ δὲ ἡ προανακρίσεις ποιούμενος καὶ τὴν Μῆσαν

105. οἱ μὲν: ὡς ἐπὶ νεοφῶ ἰσχυρήματα κατάλογον ποιῶνται. εἰσὶ δὲ ἡ προανακρίσεις ποιούμενος καὶ τὴν Μῆσαν

106. οἱ μὲν: ὡς ἐπὶ νεοφῶ ἰσχυρήματα κατάλογον ποιῶνται. εἰσὶ δὲ ἡ προανακρίσεις ποιούμενος καὶ τὴν Μῆσαν

107. οἱ μὲν: ὡς ἐπὶ νεοφῶ ἰσχυρήματα κατάλογον ποιῶνται. εἰσὶ δὲ ἡ προανακρίσεις ποιούμενος καὶ τὴν Μῆσαν

"Αρίσβη δὲ πόλις Ἑλλησπόντου. φησὶ δὲ ὅτι θαυρῶν αὐτοῖς πεδὸς ἦκεν εἰς "Πίον. V.

97. αἰθῶνες: μέλανες ἢ εὐκίνητοι ἢ παρῶσι. V.

98. ἡ διπλῇ, ὅτι Σέλληες ποταμὸς ἐκ "Ασίας ἔτος, ἑτέρως δὲ ἐπὶ Θεσπρωτίας. A.

99. ἡμα τῷ γε: ὡς φέλακις διὰ τὸ ἵπποστέλι αὐτῶν ἐπανεστέλλον τοῖς Προῖμιον πράγμασιν „αὐτὸς ὁ Προῖμιον ἐπεμύνη" (II. 13, 460). V.

101. Σαρπηδὼν: διὰ τί μὴ Γλαῦκος ἦρχεν, ἀλλὰ Σαρπηδὼν; καὶ τοῖς Γλαῦκος ἐξ ἀρσένων ἦν. ἢ ἐπεὶ ἀμφισβη-

102. Ἀσεροπαῖον: νεφέλινον ὄντα, ἀπὸ τῆς ὕψους τὸ ἀγενὲς εὐχαράμενος. V.

103. πολλὰκις ἀπὸ διαφόρων κλίσεων συνένεπται γενομένη πλανῶ τις πολλὰς, ὡς ἐνὸς ὄντος τῷ σημειωμένῳ, ὥστε ἔχει τὸ εἶσεντο. σημαίνει γὰρ καὶ τὸ ἐπέλαβον καὶ

104. καὶ διὰ πάντων: ὑπὲρ πάντων. περισσὸς ὁ καὶ. V.

105. ἀλλήλων: ἀντὶ τῶ ἐαυτῶν. V.

ἄραρον: ἔφραξαν, ἐπύκνωσαν, ὥπλισαν. B.

τοκτῆσι βόεσσιν: ταῖς ἐργασμέναις βόεσσιν, λέγει δὲ ταῖς ἀσπίσιν. ἑδῆποτε δὲ βῆν ἀπὸ τῶν λέγει τὴν ἀσπίδα, ἀλλὰ μετὰ τινος ἔξ ἑ γνωρίζεται, οἷον βῶν ἀπὸ τῶν (II. 7, 238). AD.

τὸ δὲ βόεσσιν ἀπὸ τῶ πλεονάζοντος: τινὲς γὰρ χροῦς καὶ χαλκῶς εἶχον ἀσπίδας. BV.

σημαίνονται τινες ὅτι βόας τὰς ἀσπίδας ἔφραξαν. A.

U 112

106. λελιημένοι: λιλῶ ἐς ἡῖμα τὸ σημαντικὸν τοῦ προθυμίας, ἐκ τῆ λῶ διπλασιασθέν, ἢ παραγωγὸν τὸ λιλῶ „λilαιόμενα χροὺς ἄσαι” (Π. 11, 574). τῆ λιλῶ ἀκόλουθος παρακείμενος λελιηκα, παθητικὸς λελιημαι, μετοχὴ λελιημένος, πληθυντικῇ λελιημένοι, ἐλλείπει τῆ λ λελιη- 5 μένοι. Ἡρωδιανὸς ἐν ἐπιμερισμοῖς. Α.

107. ἐμπειροῦς ἔλεγον τὸς Ἕλληνας ταῖς αὐτῶν ναυσί· πῶν γὰρ τὸ βολῆ ἢ δυνάμει προφύρον τῶν Τρώων ἦν ἐκεῖ. BL. ἢ διπλῇ, ὅτι ἐπὶ τῶν Τρώων ἀκέρειον, ἐμπειρὲν ταῖς ναυσί. Α.

108. ἔφθον ἄλλοι: πάντων ἅμα ἢ πολιτῶν καὶ ξένων πεπαισμένων Πολυδάμαντι, Ἄσιος ἀποβῆναι τῷ ἄρματος ἢ θίλει. λέγοντες μὲν ἔν ἐπὶ κερκοὶ οἱ πολεμισμένοις ἦκοντες βοηθοί, σύμμαχοι δὲ οἱ σὺν αὐτοῖς ἐξελεθόντες. BL. διὸ ἐπὶ Ἕλληρων οὐ φησὶν ὁ ποιητὴς ἐπὶ κερκοὶ. V.

110. ἀλλ’ οὐχ Ὑρτακίδης: βαρβαρικῇ ἢ ἀπειθείᾳ. Ἐπεὶ μὲν ἂν ποιητὴς τῷ Πολυδάμαντι πάντας ἐποίησεν παιδομένους· ὁ δὲ Ὀμηρὸς μιμνήμενος τὴν ἀλήθειαν ἔνα γὰρ τὸν ἀπειθῶντα εἰσάγει. δὴ τί δὲ ἔνα τῶν; ὅτι μάλα τοῖς ἵπποις ἡγάλλετο· μεγάλοι γὰρ ἦσαν. οἷς ἢ θαυδῶν 20 ἀπόλλετο. καταξέλλει ἔν τὴν τῶν πολλῶν ἀλαζονείαν. BLV.

113. σημαντικωτέρῳ ὀνόματι κέρρη τῷ νήπιος ἐν ταῖς ἀναφωνήσεσι, καὶ πᾶν ἀρμόδιως. BL. „νήπιος, οἷ κατὰ βῆς Ὑπερίωνες” (Od. 1, 8). „νήπιος, ἐδὲ τὰ ἦδη” (Π. 2, 38). καὶ ἐπὶ τῷ κεκοσμημένῳ τῷ χρυσῷ „νήπιος, ἐδὲ 35 τί οἱ τόγ’ ἐπὶ κερκοῖς λυγρὸν ἔλεθρον” (ib. 073). τὸ δὲ ἔμελλεν ἀπὸ τῆ ἐφίκει. V.

114. ἐπὶ τὸ ἀγαλλόμενος βραχὺ διασταλέον διὰ τὸ σαφέως. Α.

τὸ παιδαριώδες αὐτῷ ἐσήμανεν ἐν τοιαύτῳ καιρῷ καὶ 30 τῷ καλλωπιζόμενῳ ἵπποις· παρὰ τὸν καιρὸν γὰρ αἱ αἰ χορήσεις τῶν ἢ βλαβεραὶ ἢ ὠφελίμοι καθέσθαι. σικτέον δὲ εἰς τὸ ἀγαλλόμενος. BLV.

παρὰ νηῶν: ἔδει ἀπὸ νηῶν ἢ γὰρ παρὰ ἐμφύχων ἐστὶ παρὰ νηῶν ἂν ἀντὶ τῆ ἀπὸ νηῶν. V.

115. ἢ διπλῇ, ὅτι θηλεκῶς τὴν Ἰλιον. ἢ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ „Ἰλιον αἰπὸν ἔλκειν” (Π. 15, 71), ὅτι ἐδετέρας διὸ ἀθετεῖται. Α.

116. πρὸς θέν γὰρ: τεχνικὸν τὸ καὶ τὴν ἀναίρεσιν προαιεῖν, ἢ ἔφ’ ὅτι γενήσεται. ἔτω γὰρ ὁ ἀκροατὴς πολυ- 40 παραμονή ἢ τοῖς ἐμπροσθεν ἐντυχῆν. BL. δυσωνυμοῖς δὲ ἢ κακὸν ἄτομα ἔχουσα τὸν θάνατον. V.

118. ἢ διπλῇ, ὅτι πολλὰ σημαίνει τὸ εἶσατο, νῦν μὲν τὸ ὥρμησε ἢ ἐπορεύθη ἀπὸ τῆ εἰμι, ἐν ἑτέροις δὲ ἐφάνη „εἶσατο δ’ ὡς ἔτε ῥινόν” (Od. 5, 281) ἢ τὸ γινώσκει „εἶσο- 45 μαι αὐτὸν μὲν ὁ Ἰουδαίος” (Π. 8, 532). καὶ ὅτι κατὰ ἀριστερὰ τῷ ναυσάμει πύλη. ἢ ὅτι μῦς. ἢ ὅτι εἶσατο νηῶν ἀντὶ τῆ ἐπὶ ταῖς ναῦς. φιλοῦται δὲ ἐντυθῆ τὸ εἶσατο, ὅτι σημαντικὸν ἐστὶ τὸ ἐπορεύθη· καὶ τὸ „νῦν δ’ εἰμι” (Π. 1, 169) φιλοῦται. Α.

αἰετὸν ἐπάγει τῆς ὑπὸ τῷ Ἰδομενέως ἀναίρεσιν Ἀσίῃ,

ὅτι ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ τῶν ναῶν ὥρμησεν ὅπως ἐκεῖνος ἦν ἐνθα ἢ ἐπὶ πύλας πύλη. τὸ δὲ εἶσατο ἀπὸ τῆ εἰμι· ὅτι ἢ φιλοῦται. δηλοῖ δὲ ἢ λέξις τρία, τὸ ὥρμησεν, ὡς ἐπὶ 5 θά· τὸ ἐφάνη, ὡς τὸ „εἶσατο δ’ ὡς ὅτε ῥινόν” τὸ ἔφωτο. ἢ καὶ τὸ „εἶσομαι αὐτὸν μὲν ὁ Ἰουδαίος.” BL.

ἐν τοῖς ἀριστεροῖς μέρεσι τῷ ναυσάμει, ὅπου ἢ ἀπὸ ἐντάλλει παρὰ τὸ Πόρτειον, ὡς δῆλον ἐξ ἐκείνων τῶν ἐφ’ ἢ ἀλλ’ εἰ τις ἢ τὸδε μετοιχόμενος καλέσειεν, ἀντιθέτως Ἀἴαντα ἢ Ἰδομενῆα ἀνακτα· τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἐκαστά 10 (Π. 10, 111). εἰ τοίνυν εὐρίσκομεν ὑπὸ Ἰδομενέως ἀναίρεσιν ἄλλοθεν ἐστὶν ἐνθάδε τῶν νηῶν ἐπ’ ἀριστερὰ. V.

119. ἐκ πεδίου: ἔδει εἰπεῖν εἰς πεδίον νείσοντο. ἐκ 15 δὲ ἐν ἀντὶ τῆ εἰς πεδίον. V.

120. πύλησιν: ἢ διπλῇ, ὅτι πληθυντικῶς τὴν πύλην. Α.

121. ὁ χῆα: τὸν συνεκτικὸν τῆς θύρας μαχλόν. D. ἐξ ἐκατέρου μέρους ἐπιβαλλόμενον μαχλόν· φησὶ γὰρ „ὁ δ’ ἐντοθεν ὁ χῆας” (455). BL. ὡς τὸ „τὸν δ’ ἐκαστὴν ἀφ’ ἑ” (Π. 11, 702). V.

ἢ διπλῇ, ὅτι ἐνικῶς εἰρηκεν ὁ χῆα, δύο δὲ εἰσιν „ὁ δ’ ἐντοθεν ὁ χῆας εἶχον ἐπημοῖβοι.” Α.

122. ἀναπεπταμένους ἔχον: ἐκ ἐστὶν ἀντὶ τῆ ἡμετέρας μόνον, ἀλλ’ ἡμετέρας κατέχον αὐτάς, ὅπως 35 μὲν φῆλας εἰσδέχοντες, τῶν δ’ ἐχθρῶν βιαζόμενων ἐπιβάλλουσιν. αὐτὸς δὲ τὴν λύσιν δίδωκε σαφέστερον ἐπὶ τῇ Παιδίᾳ πύραυλῳ, ἐνθα φησὶ „πεπταμένους ἐν χερσὶ πύλας ἔχοντες εἰσὶν λαοὶ ἔλθουσιν πρὸς ἄσιν πεφυζότες· αὐτὰρ ἐπὶ 40 ἐξ ἐπὶ πύλας ἀναπνεύσασιν ὑλάντες, αὐτοὶς ἐπιθέμεναι σκεπτόμενοι ἀραυλῶν” (Π. 21, 531). B.

πρὸς τὸ φιλάλληλον τῶν Ἀχαιῶν. τῷ δὲ Πριάμῳ ἔδει 45 σὲ τῷ ἢ παραγγεῖλαι „πεπταμένους ἐν χερσὶ πύλας ἔχοντες.”

124. τὸ ἰθὺς φρονέων πρὸς τὴν δόκησιν τῆς Ἀχαιῆς φησὶν. δύνανται δὲ τὸ φρονέων ἢ κατ’ αὐτὸ παραλαμῆναι 55 νοεῖν, ἀντὶ τῆ βουλευόμενος. Α.

κατ’ εὐθὺ τῶν πυλῶν. φρονέων δὲ, ἐπὶ φρονήματι ἐπαιρούμενος. BL.

τοὶ δ’ αὐτὸν ἔποντο: ὅμοιοι τέτρω ἢ οἱ ἐπόμενοι δὲ ἐπ’ αὐτῶν τῷ ἐπιφθέρματι ἐχρήσατο νήπιοι, ἐνέθη 60 τῶν τὴν εἰσβολὴν ἐλέγχον. BLV.

125. κεκλήγοντες: ὡς ἀρῆγοντες. ἢ γὰρ τὸ κεκλήγοντες ἐπλεόνασε τῷ ἦ, ἐδὲ παρὰ τὸ „ὅδεα κεκλήγως” (Π. 2, 200) ἐκλήθη, ἀλλὰ παρὰ τὸ κεκλήγω γέγονεν ὁ Στρατιώτης ἐνέστα κεκλήγω, ὡς παρὰ τὸ ἀνωγα ἀνέγω, πέπληγα πεπλήγω, 45 θεν τὸ „ἐπέπληγον πόδες ἵππων” (Π. 5, 504). ἀκόλουθος τῷ κεκλήγω μετοχὴ ἢ κεκλήγων βαρυνόμενη, ἐνθα τὸ κεκλήγοντες. AV.

127. δὴ ἀνέρας: ὑπερβάλλον ὁ ἥλικος, ὅτι τὴν τῶν στίων ἐπιφορὰν δύο ἐπεκρέσαντο. ἐνέας μὲν γὰρ δὲ 50 ἐξέχοντες προάγει, ἐνέας δὲ ἐν τοῖς κατὰ μέρας συνεστῶσι, ἀριστεροὶ μὲν ἐν οἱ ἐν τῇ ἐπισφαλέςτῳ κινδύνῳ ἀνδρισμῶν.

νοι, ἐν ᾧ καὶ τὰς λοιπὰς φεύγειν συνέβαινεν. ἔστι δὲ καὶ ἀξιοπίζον εἴδη ἐξοδὸν ὑπὸ δυνεὶ γενναίων φυλαχθῆναι, συλλαμβανόντων ἄνωθεν ἀπὸ τῶ τεύχευ. LV.

Ζηνόδοτος καὶ Ἀριζοφάνης δυϊκῶς ἄπαντα, ἀνέρε, ἀρίστῳ, ὅτε ὑπερθύμῳ, κίεττην. A.

127 — 154. Πορφυρίου. ἐν τῇ τεχομαχίᾳ τεταράχθαι δοκεῖ τὰ ἐπη ταῦτα. Ἀσπερ ἐπελθόντος κατὰ τὰς πύλας τῷ τεύχει, ἐπιλέγει ὁ ποιητὴς περὶ αὐτῶ τε καὶ τῶν μετ' αὐτῶ ἠήριοι, ἐν δὲ — ἔρεσιν ἐνικαρόηνοι (127 — 132). διὰ τῶν εἰπῶν τὸν Ἀεοντία καὶ Πολυπότην πύλων προ-10 πᾶροιθεν ἐξάναι ὡς δοῦς, ἀναμένοντας ἐπερχόμενον μέγαν Ἀσιον, ὃς δὲ φέροντο, εἴτα ἐπαγγέλλων περὶ τῶν κατὰ τὸν Ἀσιον „οἱ δ' ἴδμεν — Οἰνόμαον τε” (137 — 140), πάλιν ποιεῖ τὸς περὶ τὸν Ἀεοντία καὶ Πολυπότην ἔνδον ἔοντας, ὅς προσθεν ἔσω εἶναι ἔφη. ἐπάγει γὰρ „οἱ δ' ἦτοι — σῦεσιν λοι-15 κότες” (141 — 146), καὶ πληρώσας τὴν παραβολὴν ἐπάγει ὡς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαινὸς ἄντην βαλλομένων” (151). διὰ τῶν τῶν φαινέει ταραχὴ τῶν ἐπῶν, πρῶτον μὲν ὡς ἔσω ἐξοόντων, αὐτῶς δὲ ὡς ἔνδον ὄντων καὶ ἐξοόντων. ὅθεν οἱ μὲν ἤξια προτάττειν ταῦτα τὰ ἐπη 20 „οἱ δ' ἦτοι εἴως μὲν εὐκνήμιδας Ἀχαιοῖς,” ἔν' ἡ τὸ ἀκόλαστον τοῖσι, „ἐν δὲ πύλῃσι δὴ” ἀνέρας ἔδρον ἀρίστους, εἴας ὑπερθύμους Ἀσπιδῶν ἀλχητῶν. οἱ δ' ἦτοι εἴως μὲν εὐκνήμιδας Ἀχαιοῖς ὄντων.” εἴτα συνάψαντες τοὺς ἐπῶν, ὡς ἡ ἀρχὴ „αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύχος, Τρώας ἀτὰρ 25 Ἀσπιδῶν, ἐκ δὲ τῶ ἀλξαντε, ἀρσενέροισι σείσασιν, ἀνδρῶν ἥδ' κνῶν, ὡς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαινὸς ἄντην βαλλομένων, λαοῖσι καθ' ἑαυτοὺς,” εἴτα ἀνατρέχουσιν ἐπὶ τὸ „τῶ μὲν ἄρα προπάροιθε,” καὶ καταβάντες τοὺς ἄρα εἴας ἔχοντες τῶ „Ἀσπιδῶν τ' Ἀδάμαντα,” ἐπάγουσιν 30 „οἱ δ' ἄρα χειμαδίῃσι” καὶ τὰ ἔξης. Ἡρωϊκῶν δὲ διπλῆν τὴν γραφὴν εἶναι ἔφη, καὶ δεῖν περιγράφειν ἢ τὰς εἴς εἴας τὰς ἀπὸ τῶ „τῶ μὲν ἄρα προπάροιθε” (151) μέχρι τοῦ „Ἀσπιδῶν τ' Ἀδάμαντα” (140), ἢ τὰς ὑ' τὰς ἀπὸ τοῦ „οἱ δ' ἦτοι εἴως μὲν” (141) μέχρι τῶ „λαοῖσι καθ' ἑαυτοὺς” 35 (153). μήποτε δὲ καὶ ἔτιωσ μὲν ἡ γραφὴ καὶ ἡ τάξις, ὅθεν ἴσμεν, πρῶτον μὲν εἰπόντος τοῦ ποιητοῦ ὅτι περὶ τὰς πύλας ἦσαν οἱ περὶ τὸν Πολυπότην „ἐν δὲ πύλῃσι δὴ” ἀνέρας ἔδρον ἀρίστους,” ἐπισημηναιμένου τε ὅτι καὶ ἔξωθεν ἐξοόντας ἔδρον, εἴτα καὶ ἐπαναδραμόντος, ὅπως περὶ τὰς πύ-40 λας ἔχοντες τὰς τ' ἔσω παρορμῶντες, ἐπιόντας βλέποντες τὰς περὶ τὸν Ἀσιον, αὐτοὶ τε προειδραμόντες ἀνέμενον πάντες ἔσω τὸν Ἀσιον καὶ γὰρ οὗτος εἰς τὸν ἔρμηνειας, ἐν τῶν ὑπερὶν ἀρξάμενον ἀναδραμεῖν εἰς τὰ πρῶτα καὶ πάλιν ἀναστῆναι ταῦτα τοῖς ὑπερῶν. καὶ ἔτι συνέθετος δὲ 45 τὸν τῆς ἐρμηνείας τῇ ποιητῇ. εἴως γὰρ εἰδὸς καὶ ἀρ-χὰς τὴν μὴν εἰπῶν κεφαλαιωδῶς, ἢ κακῶν αἰτία γέγονε τοῖς Ἕλλησι, ὅθεν ἐπὶ τὰ αἰτία ἀνατρέπει ταύτης, καί-περ ἔξεργάζετο δι' ὅλης τῆς ποιήσεως τὰ κατ' αὐτήν. εἴτα 50 περὶ τῆς νύσας εἰπῶν „Ἀητὸς καὶ Αἰδὸς νύσας, ὃ γὰρ βασιλῆϊ” καὶ περὶ τῆς νύσας ἀνὰ εἰρητὸν ὥρσε κακὴν, ὁλέοντο δὲ λαοί,

ὅθεν τὸν Χρύσην ἠτίμασ' ἀρητῆρα Ἀεοντίας” (Π. 1, 9), ἔξης ἐπέσει πῶς ἐπαράχθη τὰ κατὰ τὴν νόσον. καὶ ἐνταῦθα τοῖνυν εἰπῶν ὅτι τὰς πύλας εἴχον οἱ περὶ τὸν Ἀεοντία καὶ ἀνέμενον πρὸ τῶν πύλων ἐξοόντες, ἐπερχέει μὲν τὸν Ἀσιον, 5 καὶ ἐπαναδραμῶν ἐξηγεῖ τὰ κατὰ μέρος, ὅτι τῶς μὲν ἔνδον ἦσαν προειδραμόμενοι τὰς Ἀχαιοὺς ἀνέμεναι περὶ νηῶν, εἴτα ἐπειδὴ ἐθεάσαντο τὰς περὶ τὸν Ἀσιον ἐπιόντας καὶ πεφρυγῶτας τὰς Ἕλληνας, αὐτοὶ ἀλξαντες πύλων προάδεν μα-χεῖσθαι. τὰ ἐν κεφαλαιωδῶς ἐκτιθέμενα προλαμβάνειν εἴωθε τὸ συμπέρασμα, τὰ δὲ ἀνάπτειν ἔχοντα πολλῶς εἰς τὴν ἀρχὴν ἀναδραμόντα, ὅπως κατεῖσαν ἐπὶ τὸ τέλος. B.

123. Ἀσπιδῶν: Ἀσπίδαι ἥρωες ἀρχαῖοι, οἱ ἀπὸ Ἀσπίδων τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Σιλβῆς νύμφης τὸ γένος ἔχοντες. AD.

Ἀρξενόχος ἐκ τῶν τῶν τῶν ὅτι Ἀσπίδαι μετὰ Ἰδομενεῖα νειωλκήσαν. V.

129. τῆρε τὸ ποικίλον τῆς ἀπαγγελίας. ἐκατέρω γὰρ τὸ ὄνομα λέγει καὶ τὸν πατέρα μετὰ ἐπιθέτω. ἀλλ' ὅρα τὴν ἐξάλλαγην. τὸν μὲν τῶν τῶν Πολυπότην, τὸν δὲ ἐκτε- 20 ἔφη Κορωνῶν, ἀλλὰ τὸ κύριον προσέθηκεν, εἴτα ἐπαι-νῶσας „βροτολογίᾳ ἴσον Ἀρηί” καὶ περὶ τῶ πατρὸς ἀποδιώ-σει „νῖδ' ὑπερθύμιο Κορωνῶν Κυνεῖδαο.” ἵππων τοῦ νῖδ' πάλιν ἐπήγαγεν νῖα „τὸν μὲν νῖα” καὶ „νῖδ' ὑπερθύμιο Κορωνῶν.” V.

130. τινὲς ἐπάγουσιν τῇ ἴσον Ἀρηί „νῖδ' ὑπερθύμιο Κο-ρωνῶν Κυνεῖδαο.” V.

131. θυράων: γράφεται καὶ πύλων. A.

132. δοῦρες: μάστιγα γὰρ βαθύρρητοι καὶ οὐκ ἐπείκουσαι ἀνέμοις ἀδὲ τοῖς τῶν ὄμβρων κατακλυσμοῖς. ἢ ἔξ ἐνός τοῦ 30 πᾶν. BL.

134. διηνεκέσσ': εἰς πλάτος καὶ μέγεθος διηκῶσαις. τῷ δὲ πρόφω τῶν ὀνομάτων τὸ μέγεθος (μῆκος V) ἐμφανέει. BL.

136. μέγαν: τὸ ἐγκώμιον Ἀσία ἠθάει καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπομένους ἀνέων. V.

137. αἴας: βαρυνόντων οἱ πλείους. Νικίας δὲ ὁξύνει διὰ τὸ μεταφρασμένον, ἐπὶ καὶ τὸ ἐκράς ὁξύνει. εἴρη δὲ περὶ τῶν τοῖσι, ὅτι καὶ δεῖ πρὸς μεταφρασμένα τὰς λέ-ξεις τοῦτον. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης βαρύνει. χοῆ μὲντοι γινώ-σκων ὅτι μόνῃς ἔστιν ἡ λέξις. ὅθεν γὰρ εἰς τὴν λῆγον κα- 40 θάρων διαέλλαβον, τῇ αὖ διηκόγγῳ κατὰ τὴν ἡμετέραν διάλεκτον παραληγόμενον, τριγάντες ἔσαν διὰ ὅδ' ἀντιπα-ράθεσιν ἔχον. ἴσως δὲ βεβαρυτάνηται, ἐπὶ καὶ τὸ ναὺς ἐπα-ράντο καὶ τὸ Τρώας κύριον καὶ τὸ πρῶτος παρ' Ἀλκμήν. A.

τινὲς δὲ βοῶς ἀντὶ τῆς βοίας. V.

ἡ διπλῆ, ὅτι ἵσως τὰς ἀσπίδας βόας αἴας. ἰθὺς δὲ τὸ κατ' εὐθεῖαν εἶδος δὲ τὸ εὐθείως. A.

139. Ὀρεῖτην: ἡ διπλῆ, ὅτι τῇ Ἀγαμέμνονος νύμφῃ οὐμῶ-νμος εἰς τῶν βαρβάρων. A.

140. πρὸς τὴν ὁμοτιμίαν τῇ Οἰνομῶν. A.

ἔστι τῶν περὶ τὸν Ἀσιον εἰσιν ἄριστοι. ἐν δὲ τῇ προκει- μένῃ διατάξει (95) ἐκ ἀναγκαῖον ἦν καὶ τῶν καταλείπειν εἰσι

γὰ κατὰ τὸ ἴδιον τάγμα τῷ Ἀσίῃ, ἐκεῖ δὲ τὰς ἀρίστους ἐξ ἀπάντων κατέλεγεν. V.

141. οἱ οἱ περὶ τὰς Λαπίδας. L.

εἴως: ἀντὶ τῆς τέως νῦν καίται, οἷον μέχρι τινός· διό-
περ οὐχ ὑποκείμενον, ἐπεὶ μὴ κυρίως καίται. L.

142. ἔτιος Ἀρισταρχος, ἔδυντες, κατὰ τὴν εὐθείαν. A.
ἔδυντες αἱ πλείους. V.

144. ὑποκείμενον Τρώας καὶ φόβος τε, περισσεύοντος
τῆ συνδέσεως τῆ ἐξῆς, ἐκ δὲ τῷ ἄλλαντε. ἡ διπλὴ δέ, ὅτι
τὸ φόβος ἀντὶ τῆ φωνῆς. A.

ἔταρ Δαναῶν: ἐν τῷ περὶ Λαπιθῶν λόγῳ κατέθηκε
καὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων πραττόμενα, ὅτι πρότερον μὲν ἔβαλ-
λον ἄνωθεν, ὕστερον δὲ ἐφόδε γενόμενης σφοδροτέρας ἐξε-
λιπον τὸ τεῖχος. BL.

145. βέλτιον τὸ σύνθηρες ἐπὶ τὸ ἀΐξαντε διασέλλαν. A.
περισσὸς ὁ δέ. V.

146. σύεσιν ἐοικότες: ἡ προκειμένη ἀπὸ τῶν δρυῶν
εἰκὼν πρὸς τὴν γάσιν, ἡ δὲ τῶν συῶν πρὸς τὴν καρτερίαν
τῶν βέλων· καὶ τὸ δύο ὄντας ἀνθίστασθαι πολλοῖς ἀνάκτως
βάλλουσιν εἰκασι σοὶ πρὸς πολλῶν κυνηγετῶν ἔφοδον ἄν-
θισμένοις. BLV.

147. ἔτιος ἐν ἀπάσαις δέχεται. A. τὸ δὲ κολοσση-
τόν παρὰ τὸ τὰ κῶλα ἐπισύρειν, ἢ τὸν κολῶν καὶ συριγ-
μῶν. AD.

148. δοχμῶ: δέξτονητόν· ἔστι γὰρ δυνάμει. τὸ δὲ δοχμὸς
ἀξύνει, ἐπεὶ τὰ εἰς μὲν μετ' ἐπιπολεῖς τῷ ἄξύνει· ἀξύνει
αἰχμὸς ἰαχμὸς. ταύτη καὶ πλοχμὸς, εἴτε συγκόπη· εἴτε
καὶ ἐντελής ἐστιν, δέξτονηθήσεθ'. ἔτιος ἔν καὶ τὸ δοχμὸς. A.

δέξτονητόν τὸ δοχμῶ· δυνάμει γὰρ ἐστίν. ἔστι δὲ ἀντὶ τῆ
δόχμοι ἦτοι πλάγιον παρ' ἐκάτερον γὰρ αὐτοῖς πεφύκασιν
οἱ ὀδόντες. ἐκ τῶν ἀμύνοντε δὲ τὴν ἕλην ἐν τῷ παραθήγειν
δηλώνοντι τὰς ὀδόντας. BL.

δρῶτονητόν· εἰς γὰρ σὺνθετον μεταλαμβάνεται. A.

149. πρυμνήν: ὡς πυκνήν, εἰπομένη δὲ περὶ τέττε. A.
ἄκραν, προήρῃον. τὸ ὑπαὶ δέ τε δὲ τῷ ὀδόντων συν-
τακτίον. BL.

151. ὡς τῶν κόμπει: ὥσπερ ἀπὸ τῶν συῶν κόμπος
γίνεθ'. ἰσως ἂν πρὸς τῶτον ἡ εἰκὼν. V.

152. ἄντην βαλλομένων: ἦτοι ἀμετασφύπτως μαχο-
μένων· οἱ γὰρ γενναῖοι ἐξ ἐναντίας μαχόμενοι τρώσεις δέ-
χονται. BL.

153. λαοῖσιν: τοῖς ἀπὸ τῆς τεύχεος ὄχλοις θαρσύνοντες. A.
οἱ περὶ Ζηρόδοτον λάεσαι, τοῖς λίθοις. προπερισπα-
σέν δέ· ἐπὶ γὰρ τῷ πλήθει ὁ λόγος, ἐκ ἐπὶ τῷ λίθῳ λάεσαι
γὰρ ἐπὶ ἐκείνῳ τῷ σημειομένῳ λέγει. A.

δῆλον ὡς καὶ πάντες τῷ τεύχεος κατήλθον, ἀλλὰ μέρη τινὰ
ἐκεῖ ἐλλείπει. BL.

δῆλον ὡς ἐπὶ σφραγίστων εἶπα τὸ λαοῖσιν προέφη γὰρ
"Δαναῶν δὲ γένετ' ἰαχὴ τε φόβος τε" (144). V.

τὸ δὲ βίηφι χωρὶς τῷ ἔστιν. V.

154. περιπαθὺς πᾶν. οἷσι γὰρ ἦσαν οἱ ἄνωθεν μόνον

τολμῶντες βάλλειν, προελθεῖν δὲ ἀδυνατῶντες; ἐν δὲ τῇ
ἐπεξεργασίᾳ καὶ αὐξέει τὸ πάθος, ἀμυνόμενοι ὑπὲρ τε ἑα-
τῶν καὶ τῶν σκηνῶν. V.

155. ἡ διπλὴ, ὅτι λείπει ἡ ὑπὲρ πρόσθετος. A.

157. ἄς τ' ἄνεμος: πρὸς τὸ σύντονον καὶ πληκτικόν
τῶν λίθων. εἰς ἐπίτασιν δὲ τὸν ἄνεμον παρέλαβε πρὸς τὴν
σφοδροτέραν γενέσθαι τὴν καταστροφάν. BL.

ἔα ἡς: ὡς θυγῆς· ἔτιος καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. παρατηρητέον
δὲ τὰς βελομένους βαρύνειν, ἰσως πληρωθέντας ἐκ τῆς αἰ-
τιατικῆς τῆς εἰς τὴν περὶ τῶν θείων (Od. 12, 313). ἡ δὲ
δὲ ἐν τῇ M τῆς Ὀδυσσεύς περὶ τῆς προσφάτιας. A.

158. ταρφεύς: Ἀρισταρχος δέξναι ὡς πυκνός· ὁ δὲ
Θορὸς Διονύσιος ὁμοίως προεφέρετο τῷ ταχεύς, παρὰ τὸ
ταρφεύς ἀρσενικόν, καὶ πολλὰ ἦσαν χρήσεις παρὰ τοῖς πα-
λαιῶσι καὶ παρ' Ὀμήρῳ. καὶ δῆλον ὅτι ἀναλόγως μὲν ἀνὰ
τῷ σκαίῳ ὁ Θορὸς, ἐπεκράτησε δὲ ἡ Ἀρισταρχος. A.

159. ἡ διπλὴ πρὸς τὴν συνθήειαν τῷ ποιητῇ, ὅτι καὶ
ταλλίως τῷ βέλῃ καὶ πληθυντικῇ ὅσον ἐπενήνοχεν. A.
ἄλλως. ἔτιος διὰ τῷ ὁ, ὅσον. Ὀμηρικὸν τὸ γῆμα. A.
ἐπέμεινε τῇ τροπῇ, τὸ συνεχὲς καὶ ἀδιαλείπτως δηλῶν. V.

160. ἀμφ' αὐτόν: δύο μέρη λόγος ἐστίν, ἀμφὶ καὶ αὐτόν
ἢ ἡ ἀμφ' αὐτὸς αὐτὸν αὐτὸν. ἔτιος καὶ τὸ πληθυντικόν
οὐδὲν, "αὐτὰ πάλαι περίκληα" (Od. 5, 240). ABL. κατεχέ-
σατο δὲ ἐπὶ ἀνέχων θείας τὸ αὐτὸν. V.

τινὲς δὲ περιέηρον, ἐν μέρος λόγῳ. V.

161. βαλλόμενοι: ἔτιος Ζηρόδοτος. V.

Ἀρισταρχος βαλλόμενων ἄλλοι δὲ βαλλόμενα· V.
ὁμοφρονέουσιν αἱ περιφρασεῖς, ἡ πολλοὺς ὁμοφρο-
νέουσιν. V.

162. πεπλήγητο μηρώ: ἀδύνατον τῷτο ἐπὶ ὥπλισ-
τον· ἔστι δὲ μόνον λύπης δηλωτικόν, ὡς ἐν ὀχλήματι γ-
νόμενον. BL.

164. φιλοψευδής: φιλῶν ἀπατᾶν· ψευδῆσθαι γὰρ τὸ
ἀπατᾶν. ἰσως δὲ διὰ τὰς βροντὰς τῷτο φησιν, ὡς δῆλον
ταύτας σημεία νίκης εἰληφώς. δέξνεται δὲ τὰ γὰρ εἰς τὴν
ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν δέξνόμενα ἐν τῇ συνθέσει φυλάσσαι
τὸν τόνον, σεσημειωμένα τῷ ἀληθῆς. καὶ τὸ κριτὴς δὲ ἐπὶ
ὅτε μεταβολὴν τόνα ποιεῖται. BLV.

δέξτονητόν ὁμοίως τῷ ἀπλῶ· τὰ γὰρ εἰς τῆς λήγοντα
ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, δέξνόμενα, συντιθέμενα πάντα ὅλα
φυλάσσειν τὸν αὐτὸν τόνον, ἐπεσευχόμενα τῷ ἀληθῆς, σαφῆς
ἀσαφῆς, ἀντιφασῆς, φιλαδελφῆς. ἔτιος καὶ φιλοψευδῆς. τὸ
δὲ κριτὴς ἐστὶν ὅτε καὶ μεταβολὴν ποιεῖται τόνα ἐν τῷ ἔστιν
κριτῆς. A.

165. ὅτι πάντας κοινῶς καὶ ἐπὶ τὰς ἡγεμόνας μόνους ἡγεμόνας
καλεῖ. A.

167. μέσον αἰόλοισι: τὸ μέσον ἐκκίνητοι διὰ τὴν ἐν-
τομήν. V. ποικίλοι τὰ μέσα τῷ σώματι· εἰσὶ γὰρ ἐντερο-
μένοι καὶ ξανθοί, ἀφ' ὧν ἐκκίνητοι, ὡς καὶ ἀλλὰ φησὶ "πό-
δας αἰόλος ἵππος" (Il. 19, 404). ἀμείνον δὲ ἀκούειν τοῦ
ἐκκινήτους. AD.

πάμφαγοι γὰρ εἰσιν· αἱ δὲ μέλισσαι ὑπὸ τὴν ἔχουσι τὴν
χρόαν, ἐπεὶ ἐν ἐθείσιν. V.

ἄξιός τις ὁ παρὰ τῶν πολεμίων ἔπαινος. εὐτελεῖ δὲ ζῶν
καὶ θυμικῶς παρέβαλε, τὴν μὲν ἀλήτην ὁμολογεῖν ἀναγκαζό-
μενος, ἀφαιρέμενος δὲ τι τῶν ἀνδρῶν ἀξιωματός διὰ
τῆς τῆς ζῶας σμικρότητος. BLV.

168. οἰκία: τὴν φωλεάς, καὶ κοῖλον δόμον τὴν σφη-
αῖαν φησιν (169). D.

170. τὸ ἀνδρας θηρητῆρας ἐκατέρωσε δύναμις προσ-
ήμεται. V.

ἀμύονται περὶ τέκνων: συλληπτικὸν τὸ χῆμα·
ταῦτο γὰρ σφηκῶν, μελισσῶν δὲ τὸ ὑπὲρ τῆς μέλιτος. BL.

171. ὡς οἱ γ': Ἀρίσταρχος ὡς οἶδε. V.

ἐν ὑπερβολῇ τὸ δύο· οἱ μὲν γὰρ τῶν τέκνων προΐσ-
μενοι σφῆκες καὶ τῶν μελιτῶν αἱ μέλιται πλείους εἰσὶν·
ταῦτα δὲ καὶ δύο ὄντες κρείττονα διαφράττονται. BL.

172. ἁλῶναι: καὶ οἱ ῥήτορες ἁλῶναι δόξαν φασὶ τὸ κρι-
θῆναι θανάτῳ. V.

174. Ἐκτορι γὰρ: ἡθικῶς τῇ ἀναφανήσει χοῦν· ἅμα
δὲ καὶ προλαμβάνει τι τῶν ἐξῆς, προθεραπεύων τὸν ἀκροα-
τήν, ὅτι ἔκ ἐκ τῆς Ἐκτορος ἀρετῆς τοιαῦτα Ἕλληνες ἐπε-
πύθησαν, ἀλλ' ἐκ τῆς Αἰδὸς ἐπικροτίας, ἣ τὸ κατόρθω-
μα. BL.

ἄλγος δὲ πάντας εἰσελθεῖν πλὴν Ἐκτορος διὰ τὸ σφ-
αῖον V.

175. ἀπὸ τότε ὥς τῆς „πάντες ὅσοι Ἀναοίσιν“ (180)
ἀδελφεῖν· εἰς οἱ, ὅτι παρὰ τὴν ἐκ τῆς „ἄλλοι δ' ἄρ' ἔμ-
φασι μάχην ἐμάχοντο ῥέουσι“ (Π. 15, 414): πρὸς πόλεως
δὲ πόλεως ἐμάχοντο; ἀδελφῶν γὰρ διαβεβήκασι τὴν τάφρον.
γελῶν δὲ καὶ τὸ „ἀργαλέον δὲ με ταῦτα θεὸν ὡς πάντ' ὅ-
σοι ἄγορεύουσι“. τί γὰρ εἰρηδ' ἤδη τῆς τεχομαχίας; πόθεν δὲ
διακινδύει πῦρ; ἀδελφῶν γὰρ πρὸς κέρρην, ἀλλ' ὕστερον λέ-
γει ὁ Ἐκτωρ „οἴσεται πῦρ“ (ib. 718). εἰρηδες δὲ καὶ τὸ λέ-
γειν ὅτι θνήσκον οἱ βοηθῆντες τοῖς Ἕλλησι θεοὶ ἐπὶ τῇ
λατινῇ αὐτῆς. τῷ δὲ „λάϊνον Ἀργεῖοι δὲ“ (178) διπλῶν
παρτιθέασιν ἔνιοι διὰ τὸ ὑπερβατόν, περὶ τεύχος λαῖνον.
ἡδυνῶντο δὲ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει· παρὰ Ζηνοδότῃ δὲ ἀδὲ
ἐγρόμεντο. A.

ἀδελφεῖν Ἀρίσταρχος, πρῶτον μὲν διὰ τὸ πύλας ἄλλας
ὑπομνήσας· ἀρέσκει γὰρ αὐτῷ μίαν εἶναι. εἴτα διὰ τὸ „ἀρ-
γαλέον δὲ με ταῦτα“· φησὶ γὰρ ὅτι καὶ μὴν ἔφρασε τὴν τε-
χομαχίαν· εἰπὼν δὲ „πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγώ“ (Π. 2, 488)
τοιαῦτα τὸ πλῆθος. εἴτα καὶ διὰ τὸ Ἀπιδάει· ἢ γὰρ οἶ, φησὶ,
καὶ τὰς πατέρας καὶ τὰς νύδας Ἀπιδάας καλεῖν. Πίος δὲ ἀπο-
λογούμενος πρὸς τὰς ἀδελφάς· Ἀριστάρχα ταῦτα φησιν, ὅτι
αἰσῶς μὲν περὶ τὴν μίαν πύλιν τὴν ἐπιήλατον ἐμάχοντο,
οἱ δὲ περὶ αὐτὴν περὶ τὰς μικρὰς πύλας, τῷ δὲ ἄλλας
μικρὰς εἶναι ἔδοξε ἐν φρονῶν ἀντίποι (ἔδ' αὐτὸς Ἀρίσταρ-
χος ἀντιλέγει V). πῶς γὰρ τοσούτον πλῆθος ἐν τῇ φεύγῃ
διὰ μίαν εἰσελθεῖ; τὸ δὲ „ἀργαλέον δὲ με ταῦτα“ πάντ' ὅ-
σοι φησὶν εἰρηδ'· ἀνδρῶν γὰρ ἀναιρεμένων κατὰλογον.

διεξιὼν καὶ τρόπος τῶν ἀναιρέσεων καὶ λόγος τῶν ἀναιρέ-
των καὶ πιπτόντων καὶ συμπτώματα τῆς τύχης καὶ πολυμερῆ
μάχην, ἐκτόως ἐνδείκνυντο· δυσχερῆ τὴν τῶν τοιούτων διήγη-
σιν. τὸ δὲ Ἀπιδάει γελοιοῦται· πῶς γὰρ ἄλλως ἐν ὁμο-
μάσαι τὰς τῶν Ἀπιδάων νύδας ἢ τῷ πατρικῷ ἀνόματι;
BLV. ἄλλως τε καὶ Ὀμηρικὴν ἐνάρχουσαν ἔχουσιν οἱ εἰς οἱ. V.

177. ἡ τὸ θεοῦ τῆς μάχης πῦρ φησὶ· δύναμις δὲ καὶ
κυρίως λέγειν, ἵνα καὶ τὸ τεύχος αὐτὸ ἐμπρῆται ἐπιχειρή-
τας τὰς βαρβάρους εἰσάγη. ABL.

10 λιδίνα τῆς τεύχος ὄντος καὶ τῶν Τρωῶν βαλλόντων, ἐκ
τῆς συγκρούσεως τῶν βαλλομένων πῦρ ἀπτεσθαι φησὶ παν-
ταχόθεν τῷ τεύχε. ἔχει δὲ ἔμφασιν ὁ λόγος. L.

βραχὺ διασαλτέον ἐπὶ τὸ πῦρ· ἔτι γὰρ τεύχος λαῖνον τὸ
ἐξῆς. ἄκαιρον γὰρ τὸ λαῖνον πῦρ εἴτις συνάπτει. A.

τὸ λαῖνον ἐπήγαγεν ὥστερ ἐπιμακώμενος τὸς ἐπιχει-
ρῶντας ἐμπρῆσαι λίδας. ὑποσικτόν δὲ εἰς τὸ πῦρ· τὸ γὰρ
τεύχος ἐπὶ λαῖνον· οἱ δὲ τὸ πῦρ. θεοσπίδαες δὲ τὸ καν-
σικόν, ἢ τὸ ἐκ θεῶν ἐστέον. BL.

178. ἡ τελευταία λέξις ἡ ἀνάγκη κενωρίδι σφίλλει
τῶν ἄνω, ἵνα σαφέστερον περιεῖν ἢ τε ἐπίτασις καὶ ἡ ἐναν-
τίσις. δυνατόν δὲ καὶ συνάπτοντα μέτροι τῶ νηῶν ἐπὶ
ἄλλης ἀρχῆς λέγειν ἡμύοντο, ἵνα ἡ ἀχνημέντοι περὶ
νηῶν. A.

εἰς τὸ πῦρ ὑποσικτόν, καὶ τὰ ἐξῆς συνδέον. BL.

25 179. θεοὶ δ' ἀκαχέαια: ἐλπίδα ὑποβάλλει τοῖς
ἀκροαταῖς ὅτι ἔκ τῆς ταῦτα ἀρετῆς θεοῖς, ἀλλὰ διανοῶντο
μὲν βοηθεῖν, ἡδυνῶντο δὲ Αἰά. BL.

180. ἡ τῶν πλειονάξει ἐν τῷ ἐπιτάδῳ τοῖς ὡς ἐν τῷ
ἀταρτηρῶς. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοῖς κυσὶ βοῇ κελυ-
όντων. A.

181. σὺν δ' ἔβαλον: ἐπεὶ προεῖπεν, „Ἐκτορι γὰρ οἱ
θυμὸς“ (174), τὸ μὲν εἰς ὕστερον ταμιεύει, ἐπὶ δὲ τῇ πα-
ρόντος πλεονεκτικῆς ποιῇ τὸς Ἕλληνας, ὥς ἂν ἡ ἀπὸ
τῆς Αἰδὸς βοήθεια μεταγένηται τὴν ἐνήμεριαν ἐπὶ τὸν Ἐκτο-
ρα. BL.

182. ἐν δ' αὖ: ἅμα τῇ ἐγδοῇ Ἀσίᾳ ταῦτα γράφει.
ἀλλ' ἅμα πάντα λέγειν ἀδύνατον. V.

183. χαλκοπαρήδον: παραγώγως· ἢ πρόκειται γὰρ τὸ
παρήδον. V.

189. κατὰ ζῶσιν οἱ: ἐκτὸς τῶν τεφλῶν ἐξῆς ἔντερον, τὸ
δὲ αὐτοσχέδιον (192) ἐπίβλημα. V.

193. Ἰαμενόνι: Ἀρίσταρχος φιλοῖ· ὁ δὲ Ἀσκαλωνί-
της φησὶν, ἐὰν μὲν ἀπὸ τῆς ἰάσεως, φιλοτέον, ἐὰν δὲ ἀπὸ
τῆς δομῆς, δυσαντέον. ἄμεινον δὲ προσκρίνει τὴν Ἀριστάρ-
χα· ἔδεν γὰρ ἐπὶ κολῶν τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς. A.

Ὀρέστην: ἡ διπλὴ πρὸς τὴν ὁμωτυμίαν. A.

195 — 199. ὑποσικτὴν ἐν ὑποκρίσει, μαρμαίροντα,
ἐποντο· διασολαὶ δὲ ἔσαν, νῆες. ἡ δὲ ἀνταπόδοσις, οὗ
ἢ ἔτι μετρητέον. διότι καὶ χωριστὸν σημεῖον· εἰς γὰρ
ὁ λόγος. A.

197. οὗ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν: καὶ ταῦτα πρὸς

ᾧ τῷ συμβαλεύσαντος μὴ ἀναχόμενος δῆλον ὡς ἐδὲ τοῦ πειθόμενος. BL.

εἰ σὺ δὲ συμβαλεύων, πῶς ὁ πειθεῖς; τὸν λόγον ἐν ἐπὶ τῷ Πολυδάμαντος ἐνπαισόμενος καὶ τοῖς ἄλλοις τεχνικῶς ἀπειλᾷ. V.

253. ὥρσεν· ποιητικῶς τῷτο· συνδραμόντος ᾧ τῷ πλῆ-
θος εἰδὸς αὐτὴν γενέσθαι. BL.

ἡ διπλῆ, ὅτι διὰ τῶν ἀποτελεσμένων φανερόν ἐστι τὴν αἰγίδα ἔσσειν ὁ Ζεὺς. V.

πῶς ἂν λέγει ἀπὸ ἄλλων ὁρῶν τὴν τῶν ἀνέμων θύελλαν ἵονας. BL.
ἐξεγείρεται ἄλλ' ἐκ τῶν Ἰδαίων; καὶ λέγομεν ὡς διὰ τὸ ὑλ-
κόν πρωταίτιον. αἴτιον ᾧ καὶ ἀρχὴ τῶν ἀνέμων τὸ ὕδωρ.
ἐπεὶ γὰρ καὶ ἡ Ἰδὴ πολυπίδακος φαίνεται, εἰκότως ἀπὸ αὐ-
τῆς ἢ τῶν ἀνέμων θύελλα ἐξεγείρεται. L.

254. ἡ διπλῆ, ὅτι τὸ ἰθὺς τοπικῶς τίθησιν, ἀντὶ τῆς
ἐπὶ εὐθείας καταπτικῆς τῶν νεῶν. A.

255. κρούσας· τὰς πολεμικὰς κλημακας· φησὶ γοῦν
„κρούσων ἐπέβαινον“ (444). λέγει· δὲ ἡ κατὰ, ἢν ἡ
κατὰ τῶν πύργων εἶχον, ὡς „ὠρηθήσθαι δ' Ἀκάμαντος“
(II. 14, 488). οἱ δὲ τὰς ἐν τοῖς πύργοις ἐξέχοντας λίθους. AV.
ὅτι κρούσας ἐν μὲν τοῖς ὑπομνήμασι κεφαλίδας, ἐν δὲ
τοῖς περὶ τῶν νεῶν κλημακας. καὶ τὸ πύργων ἔρπον
ἀντὶ τῆς ὡς ἐπὶ τὰς πύργους εἰκον. A.

Πορφυρεῖα. ὁ Ἀρτεμίδης ἐπὶ κλημακῶν ἀκρούσας, καὶ τὸ
προκρούσας ἀποδίδας ἐπὶ τῶν νεῶν κλημακῶν (,τῷ ἦν
προκρούσας ἔρπον“ II. 14, 35), τὸ πύργων ἔρπον ἀπο-
δίδωσιν ἐπὶ τὰς πύργους ἔρπον ἀποδίδας ἀνείκον, ὡς κλει-
σῶν καὶ συγκραμπτῶν ἐσῶν τῶν κλημακῶν. παρρηθῆναι δὲ
ἐπὶ Ὀμήρῳ τὸ πύργων ἔρπον ἀποδίδας ἀντὶ τῆς ἐπὶ τὰς πύρ-
γους ἔρπον, ἐκ τέτων „οἱ δὲ μένοντες ἔσσαν ὁπότε πύρ-
γος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπιθῶν Τρώων ὁρμήσειεν“ (II. 4, 333)
ἀντὶ τῆς ἐπὶ τὰς Τρώας ὁρμήσειεν. ἔτι καὶ τὸ πύργων ἔρπον
ἀντὶ τῆς ἐπὶ τὰς πύργους ἔρπον. καὶ „ἀκάντισαν Ἰδομένηος“
(II. 13, 502). ἐκ εἰσὶ δὲ κρούσας αἱ κλημακας, ἀλλὰ μάλ-
λον οἱ ἐξέχοντες λίθοι ἐν τοῖς πύργοις, ὅς ποιεῖν εἰς τὸ
ἐμποδίσαι τὰς τῶν μηχανημάτων ἐμβολὰς. ἔτι καὶ κρού-
σας ἱματίων λέγομεν τὰς ἐξέχοντας σήμενας· καὶ προκρού-
σας δὲ αἱ νῆες αἱ μὴ ἐπὶ ἴσας εἰκνυμέναι ἀλλ' ἐξέ-
χουσαι εἶναι, ἐφ' ὧν διὰ τὸ μὴ πάντας ἔχειν ἰσοκύβητους
„σήμενας τε προκλήτας ἐμύχλειον“ τὰς λεγομένους προμαχώ-
νας. B.

ἄλλως. τινὲς κρούσας λέγουσιν ὅργανά τινα πρὸς τειχο-
μαχίαν ἐπιτήδεια, ἔχοντα ἵνδον ἀνάβασιν, καλυπτομένην
ἵος ἂν εἰς τὰς πύργους ἀνέλθῃ ὁ τειχομαχῶν. τὸ δὲ πύρ-
γων ἔρπον ἐπὶ τὰς πύργους λέγει· εἰκον ᾧ τὰ ὅργανα
πρὸς τὰς πύργους. ἐπάλξεις δὲ οἱ προμαχώνες. B.

ἐπὶ τῶν μὲν σύνδεσμον εἰ διασέλλοιμεν, γένοιτο ἂν
πύργων ἀντὶ τῆς ἐπὶ τὰς πύργους τὰς κλημακας εἰκον· εἰ
δὲ συνάπτοιμεν κρούσας πύργων τὰς ἔσοχας, περὶ ὧν
ἐν τοῖς περὶ νῆας λόγῳ. κατὰ δὲ τὸν πρότερον λόγον
κρούσας αἱ πολεμικαὶ κλημακας καὶ τὰ μηχανήματα τὰ ἀν-

τιθέμενά τοῖς τείχεσιν. A.

ἔρειπον ἐπ' ἀλξίεις· κατέβαλον τὰς ἐπάλξεις πρὸς τὰς
γυμνώσαι τέτων τὰς ἐπ' αὐτὰς κρυπτομένους Ἑλληνας. BL.
ἐπάλξεις τὰ προπύργια· τὰ τῶν πύργων ἄκρα. ὡς γὰρ
ἐπὶ ἀνθρώπων κεφαλῇ, ἔτι καὶ ἐπὶ πύργῳ καὶ τείχεσιν θεμε-
λια, καὶ ὡς ἐπὶ ἀνθρώπῳ κρούσπεδον, ἔτι καὶ ἐπὶ πύργῳ
προπύργια. L.

259. στήλας τὰς θεμελίους, παρὰ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ
τείχος ἵστασθαι. οἱ δὲ τὰς ἀντηρίδας, ἥτοι τοὺς προμαχώ-
νας. BL.

σῆλας ὁρῶς λίθους, παρὰ τὸ ἵστασθαι. λέγει δὲ τὰς θε-
μελίους· ὅθεν καὶ προβλήτας αὐτὰς φησὶ, παρὰ τὸ προκ-
ταβέσθαι· ὑπὸ τῶν πολεμίων. AD.

260. ἔχματα· πρῶτον· πᾶν ὡνῆεν πρὸ τῆς
μελίας· ὅθεν καὶ προβλήτας αὐτὰς φησὶ, παρὰ τὸ προκ-
ταβέσθαι· ὑπὸ τῶν πολεμίων. AD.

261. αὐτὸν· ἡ διπλῆ, ὅτι εἰς τῶν πύργων εἰκον, πρὸς
τὸ „αὐτὸν μὲν πρῶτα“ (II. 1, 459). A.

262. οὐδὲ νύ πῶς Δαναοὶ χάζοντο· ἐκ ὑπερχώρου
αὐτοῖς εἰσελθεῖν διὰ τῆς ἐπὶ τὰς νεῦς φρεσίνος ὁδῆς. πρὸς
αὐτοὺς δὲ πάντ'· ἔδει ᾧ πρὸς τῆς ἀλώσεως τῆς τείχεος ἀν-
τας διαθείσθαι τινὰς. BLV.

263. ὁρῶσι βοῶν φράξαντες ἐπ' ἀλξίεις· τὸ
διὰ κενὰ τῶν ἐπάλξεων φράξαντες τοῖς ὅπλοις. αἱ μὲν γὰρ
ἐπάλξεις πρόβολοι γίνοντο τοῖς στρατιώταις· τὸ δὲ διὰ κενὰ
αὐτῶν ταῖς ἀσπίσι προσαναπληροῦνται. BL.

σημειῶσαι ὡς φρεῖν ὁ ὁρῶς. L.

266. φοιτῆται· ἡ ἀπὸ τῆς φοιτέως ἢ ἀπὸ τῆς φοιτάως. L.

267. ἄλλον μελιχίοις ἄλλον· κατ' ἀξίαν πρὸς
ἕκαστον, ὅπερ καὶ ἐν ἄλλοις· „ὅτινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔσοχοι
ἄνδρα“ (II. 2, 188). προσυπακχεῖον δὲ τῷ μελιχίοις τὸ ἐπὶ
λέκκον, ὡς τὸ „ἔδασι πλοῦτα μῆλα οἰόν τ' ἔξαιτον“ (519)
λέγει ᾧ τὸ πύργων. BL. „ὅθεν δ' ἀκάντισαν Ἰδομένηος“
καὶ „ὅθεν“ (Od. 8, 229). „πῶς δὲ οἱ ἔντα καίται Ἀργεῖοι“
καὶ „ὅθεν“ (II. 10, 407). „Κεκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλκύν-
ομεν αὐτῶν τε φθογγήν“ (Od. 9, 166). V.

συναπτόν ταῦτα τοῖς ἐπάνω, ἀλλ' ἂν ἐτέρως ἀρχῇ
καὶνὸν δ' ἐπὶ τὸ νείκεον. εἰ δὲ μὴ ἀρμόζει τοῖς μελι-
χίοις λόγοις τὸ νείκεον, ὁ Δαναῶν καὶ ᾧ ἐν τῇ A (552)
φησὶν „ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐπέεσσι καθάπτεαι· μάλιστα“
δὲ καὶ εἰς τὸ μελιχίοις, ἵνα τοῖς ἐπὶ
προσδιδῶμεν τὸ ἡμιχίον· ἀρμόζει ᾧ ὁρῶν μελιχίοις
ἐξαλλαγῇ δὲ ἔξαι, ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγινωσκόντων ἡμῶν
ἄλλον σερεοῖς ἐπέεσσι νείκεον. A.

269. φίλοι· πρὸς πάντας τῶτο φησὶ „πάντας κυδα-
“ (II. 10, 69). V.

ὁ λόγος, καὶ ὅς ἔσοχος ἐστὶ καὶ ὅς ἐλάχιος καὶ ὅς μέσος
τῶν τούτων ἀπάντων ἐστὶν ἔργον, ὡς εἰ ἔτιος ἔλεγε, ὅτι
ἐπλετο ἔργον ἅπασιν, ὅς ἔσοχος ὅς τε μεσῆς ὅς τε χε-
ρύτερος. A.

271. νῦν ἐπλετο ἔργον ἅπασιν· πάντες ᾧ νῦν χε-
σμοί, ἀπὸ τείχεος ἀννόμενοι, ὅπερ καὶ γυναικες ποιεῖν. BLV.

ἐπλετο: ὑπάρχει, ὁ παρατατικὸς ἀντὶ ἐνεστώτος. L.
 272. καὶ δ' αὐτοί: διὰ τῆς ἰδίας συνειδήτος πάντας
 δοσώπει καὶ εἰς ἐννοίαν τῶν κινδύνων ἔκασον ἄγει. BL.
 273. ἀκούσας: γράφεται καὶ ἀκούων. A.
 276. νεῖκος: Ἀριστερχος νεῖκος διὰ τῆς βέλεδ γὰρ 5 τοῦντα. L.
 λέγει τῆς νίκης τὴν ἡτταν. A.
 Ἡρωδιανὸς διὰ μόνον τῆς ἰ, ἵνα δηλοῖ τὸ νίκημα. BL.
 βραχὺ διασαλτέον ἐπὶ τὴν μετοχὴν διὰ τὸ σαφέστερον. A.
 τὸ δὲ δίσσθαι προπαροξύντεον παρατατικῶς γὰρ ἔστιν,
 ἀπὸ τῆς δίσσης. περισσὴ δὲ δυνάμειος τὸ καὶ διῶσαι πρόσ- 10
 δοκῶν τὰς πολυμίας. BL.
 τὸ δίσσθαι ἢ παραδόσεις προπαροξύνει, καὶ ἔχομεν ἐκείνο
 λέγειν, ὅτι εἰ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὸ δίσσθαι (Π. 23, 475) ὡς
 εἶπεν καὶ ἐνδίσσεν (Π. 18, 584) ὡς ἐτίθεισαν, δηλονότι εἰ-
 πὲν καὶ τὸ δίσσθαι προπαροξύνοντο ὡς γὰρ ἀπὸ τῆς τίθενται 15
 καὶ ἐτίθεισαν τὸ ἀπαρέμφατον τίθει, ἔτιος καὶ ἀπὸ τῆς ἵπ-
 ποι ἀριστοπιδες πολέος πεδίον διένται καὶ, αὐτὼς ἐνδίσ-
 σαν γίνονται ὅταν τὸ ἀπαρέμφατον δίσσθαι, ὡς καὶ ἀπὸ τῶν
 εἰς τὴν ἐχημάτισαν καὶ δέον ἐστὶ τὸ δίσσθαι βαρυνόμενον πολλὰ
 πρότερον περισπᾶσθαι, ἵνα ἀποτελέσῃ τὸ δίσσθαι, ἔξ ἧς τὸ ἐν- 20
 δίσσαν καὶ δίσσθαι. A.
 277. προβοῶντες: ἔμπροσθεν τῶν λοιπῶν βοῶντες, ἢ
 προμαχόμενοι βοῇ γὰρ ἢ μάχῃ ἀπὸ τῆς παρακολεσθῆντος. D.
 καὶ ἔναι τῶν ὑπομνημάτων προβάοντες, οἷον προ-
 βαῖοντες καὶ ἀμείβοντες τόπον ἐκ τούτου. διχῶς ἔν. A.
 278. ὡς ἐν νηφάδεσσι: μικρῶν ποσῶν ἐχρήσατο τῇ εἰ-
 κόνι. νηφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε, ὡς τ' ἄνεμος ζαῖς (156).
 ἐκὰς μὲν οὖν πρὸς τὴν πληθύν τὸν ἄνεμον ἔλαβε, πρὸς δὲ
 τὴν συνεχὴ φορὰν νῦν καὶ πρὸς τὸ μὴ ἀποκρυφαλλῆσθαι τὴν
 χιόνα. ABL.
 εἰκὼν ἐρίσθαι ὁ ποιητὴς αὐτῷ ἐπὶ τῇ παραβολῇ. εἶπε
 γὰρ νηφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε. νῦν δὲ ἐπεξεργάσεν τὴν
 εἰκόνα μεγαλοπρεπέστερον. V.
 279. ἡματι χειμερίῳ: καλῶς χειμερίον τὴν ἡμέραν
 παρελάβε γίνον γὰρ καὶ ἐν ἔαρι νηφάδες, ἀλλ' οὐ πν- 35
 κναι. BLV.
 280. πειφασκόμενος τὰ ἡ κῆλα: εἰ μὲν ἐνδείξασθαι
 τὴν αὐτῆς δυνάμει ἐπιτηδεύων ὁ θεός, τίς ὑπερβολὴ κατα-
 λείπει τῆς νηφάδας; εἰτα καὶ νηφάδα παρελάβε πρὸς τὸ μὴ
 ἀποκρυφαλλῆσθαι τὴν χιόνα. V.
 ἢ διπλῇ, ὅτι κῆλα τὰ βέλη Διὸς, χιὼν καὶ ὑετός. τίθειν
 δὲ τὸ χιωνίζειν λέγει. βραχὺ δὲ διασαλτέον ἐπὶ τὸ νηφεί-
 μεν πρὸς τὸ σαφέστερον. A.
 281. ἔμπροσθεν: ἔτιος αἱ Ἀριστερχος, ἔμπροσθεν ἢ δὲ
 Μασσαλιωτικῇ ἄσπετον. A.
 282. ὑψηλῶν ὀρέων κορυφαί: εὐ τῇ τάξει ἐχρή-
 σατο πρῶτον γὰρ τὰ ὄρη τίθει, ἔπειτα σφοδρῶς τῶ χειμῶ-
 νος γινόμενα κάτειμι καὶ ἐπὶ τὰ χαλαρώτερα. BL. ἐναρ-
 γῶς δὲ καὶ ἀνακοπτομένην τῇ χιόνι τὴν τῶ κύματος ἐπιφο-
 ρὰν δεικνύει. τῇ δὲ συνεχεῖ ἐπαγωγῇ καὶ αἰετοῖ τὰ λεγόμενα 50
 ἔστιν. V.

283. λωτεῦνται ποτέ, ἔκ ἐν τῇ χιόνι. V.
 Ἀριστερχος διὰ τῆς οὐ, λωτεῦνται. A.
 ἔτιος αἱ Ἀριστερχος καὶ ἡ Μασσαλιωτικῇ. V.
 σημειώσαι ὡς ἡ Μασσαλιωτικῇ ἔκδοσις λέγει λω-
 τεῦνται. L.
 πλοῖνα ἔργα: νῦν γινώσκου. D.
 285. ἐρύκεται: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆς ἐρύκει. ὁ δὲ λό-
 γος περὶ τῆς χιόνος μόνον τὸ κύμα προσπέλῳ ἀπερύκει
 αὐτήν, τὰλλα δὲ πάντα κεκάλυπται. A.
 ἢ ὅτι τῆς ὀρυγῆς τὴν χιόνα ἐρύκει, ἢ διὰ τὸ γεφυρω-
 θῆναι τῇ χιόνι τὸν ἀλμυλὸν τὸ κύμα ἐρύκεται. BL.
 286. εἰλνται: γράφεται εἰλύαται. A.
 ἄλλως. προπερισπῶσιν, ἵνα ἐκ τῆς εἰλύαται συναλοιφῇ
 ὑπάρχει, ἢ τῆς εἰλύεται δύναν γὰρ καὶ ἐνικῶς συντάσσας τὸ
 ἔργον καὶ πληθυντικῶς. ἔκ ἀήθης δὲ ἡ τοιαύτη συναλοιφῇ,
 εἴγε καὶ τὸ ἐρύκει ὅτις ἔφη, πάντων ἀνθρώπων ὅτις γα-
 νεῖν τε τόκον τε (Π. 15, 141), καὶ τὸ ἔργον νῦν νέκρας
 φορέον (Od. 22, 437) ἐν τοῖς ἔξῃς ἔφη, ἔκ δὲ νέκρας ὁ-
 κον φορέον (Od. 24, 417). τινὲς δὲ προπαροξύναντες ὡς
 ἀπὸ τῆς εἰλνται. τὸ δὲ καὶ ὑπερθε πρὸς ἡμῶν δύνανται
 συντάσσας διὰ διασαλτέον. A.
 Διὸς ὑμῖνον δὲ τὸν χιονισμὸν φησιν. ἡμῶν γὰρ ἀπὸ
 Διὸς γίνεται. V.
 287. πωτῶντο: ἐμφαντικῶς καὶ „βέλια ἔλοι“ (159) ἀλ-
 25 λαχῶ φησὶν. ἢ βελῶν μετ' ὅσιν ἔφη ἐπιμήκης γὰρ ἡ φορὰ
 τῶν βελῶν πωτῶν δὲ τοῖς λίθους περιγεγραμμένον γὰρ
 πῶμα καὶ ἐκ ἐπιμήκης ὁ λίθος. V.
 πρὸς τὸ νηφάδες τὸ πωτῶντο, πρὸς τὸ λίθοι τὸ πίπτωσι.
 λέγει δὲ Ὀμηρὸς ἀλληγάλλως. L.
 30 θάμειαι: σημειώτεον ὅτι τὰς λίθους θηλυκῶς. AB.
 288. βραχὺ διασαλτέον ἐπὶ τὸ Ἀχαιοὺς: τὸ γὰρ ἔξῃς
 ἔστιν, ὡς τῶν βαλλομένων. ἐπὶ δὲ τῶν λίθων ἡ λείξις οὐκ
 ἔν ἀκούειτο, ἐπεὶ σολοικισμός ἔστιν. AV.
 289. τεῖχος ὑπὲρ πάντων ἀπὸ γῆς ἔως ἄνω. τὸ δὲ βαλ-
 35 λομένων ἀντὶ τῆς βαλλόντων. V. τὸ δὲ ἔξῃς, ὑπὲρ δὲ πάντων
 τὸ τεῖχος. ἔκ ἀναγκαῖον ἔν ἀναστέφειν τὴν πρόθεσιν. BLV.
 291. ἢ διπλῇ, ὅτι πάλιν τὴν πόλιν πύλας, καὶ τὸν μο-
 χλὸν ἔνα, διὰ τῶν ἔξῃς δὲ παραδίδας. A.
 292. εἶδον ἔδον: Ἡσίοδος δὲ Εὐρώπης καὶ Διὸς αὐτὸν
 40 φησιν. V.
 Εὐρώπην τὴν Φοίνικος Ζεὺς θεασάμενος ἐν τινὶ λι-
 μῶνι μετὰ νηφῶν ἀνθρ' ἀναλθρονισα ἡράσθη, καὶ κατέλ-
 θων ἥλλαξεν αὐτὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ τῆς σόματος κρά-
 κον ἔναι. οὕτως τε τὴν Εὐρώπην ἀπατήσας ἐβάστασε, καὶ
 45 διαπορθμεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτῇ εἶθ' ἔτιος συνφύ-
 κισεν αὐτὴν Ἀστέρωνι τῷ Κρητῶν βασιλεῖ. γενομένη δὲ
 ἔκτος ἐκείνῃ τρεῖς παῖδας ἐγέννησε, Μίνωα Σαρπηδό-
 να καὶ Ραδάμανθυν. ἡ ἱστορία παρ' Ἡσίοδου καὶ Βακχυ-
 λίδου. ABD.
 293. ὄρσεν ἐπ' Ἀργείοισιν: οὐ γνήσιος ἀνδρ' ἄρι-
 50 ἄριτῃ. δοκεῖ δὲ μοι τὸ τοῦ Σαρπηδότος οὐ μᾶλλον παρη-
 X x x

ληφθαι, ἀλλ' ἵνα καὶ μέγα τι χάριον Πατρόκλη τοῦτον ἀναγίστανται. BL.

Ἐλπίεν: μέλας, ἢ ἐλπίει τὰς πόδας ἐν τῇ πορείᾳ. Α.
ἔνθα μὲν ψιλὰ τὰ δνόματα, ὡς ἐπὶ βοσὶ λέοντα· ἐξῆς δὲ ἐπιγεργάζεται τὰ πραττόμενα ὑπὸ τῷ λέοντος „βῆ ὃ” 5
ἔμιν ὡσεὶ λέων ἀρεστροφός” (299). V.

295. ἐξήλατον: ἐξέλασμάτων κατασκευασθεῖσαν. ἐξά-
πτηχον. D. ἐξέλασθαι, ἥτοι χαλκῇν ἢ ᾧ ἔχει, ἐπεὶ ἡ
Ἀχιλλεύς πέντε, ψιλὸν ἔν ὁ Νικάνωρ, καὶ τὴν ἐξω ἔλασμα
χαλκῷ ἔχουσιν ἐξηγείται. BLV.

Ἀρισταρχὸς φησιν ὡς δεῖ διασύνταξιν προσφέρειν· ση-
μαίνει γὰρ κατὰ ἀριθμὸν ἐκ τοσούτων ἐλασμάτων συγκει-
μένην αὐτήν. ὁ δὲ Ζηρόδοτος, φησὶν, τοικεὶ ψιλῶς προσφέρειν,
ἐκδεχόμενος τὴν ἐξηλασμένην, ἐκ εὐ. οὐκ ἀπιδάμως δὲ ὁ
Ἀρισταρχος, εἴτε καὶ ἐπαβόειον σάκος πον λέγει καὶ ἐπὶ τῆς 15
Ἀχιλλεύς ἀσπίδος „πέντε δ’ ἔρ’ αὐτῷ ἔσαν σάκος πύ-
χες” (II. 18, 481) καὶ „ἐπεὶ πέντε πύχας ἔλασε κυλλοπο-
δίων” (II. 20, 270). Α.

διασύνταξιν τὸ ἐξήλατον καὶ ἀριθμὸν (ἐκδεχόμενος). τὸ δὲ
ἐξῆς, ἐξήλατον χρυσέοις ῥάβδοις, εἴτα ἔντοθε δέ. ἄτο- 20
πον γὰρ τὸν χρυσὸν ἔσθαι εἶναι. V.

296. ἤλασεν: ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἐξέλασ· ἐξ οὗ
φανερὸς ἐστὶ τὸ προκείμενον ψιλῶς ἀνεγνωκὸς ἐξήλατον
δεῖ δὲ διασύνταξιν, ἵνα ἀριθμὸς δηλωθῇ. Α.

296. 297. βοείας ὅσπερ χρυσεῖας ὁ ῥάβδοις ἐστὶ ἀντί 25
τῷ ἔρῳ περὶ τὰς βοείας ῥαβδῶν ῥαβδοειδέσιν ὡσανεὶ φλε-
ψίν. Α.

ἐπεὶ τῶν πτεγῶν αἱ μὲν ἐκ χαλκοῦ ἐπὶ ἤρχον αἱ δὲ ἐκ
βίβρης, ἔρῳ περὶ αὐτὰς ταῖς ῥάβδοις. D.

τὸ δὲ περικυκλὸν ἄνωρον δύο ποιῶν, περὶ καὶ κύκλον, 30
ἵνα ἡ περὶ τὸν τῆς ἀσπίδος κύκλον. οὕτως καὶ ὁ Ἀσκα-
λωνίτης. Α.

297. διηγεῖται: ἀπὸ ἴντος εἰς ἴνυν, προπαρὰσκευ-
άζει δὲ αἱ τοῖς ἄριστοις, ἐξαιρῶν ἡμῶς εἰς προσο-
χήν. BLV.

298. διασύνταξιν ἐπὶ τὸ ὁρῶμενος πρὸς τὸ σαφές. Α.
δύο δ’ ἔχει: ἕτερον ἐν τῇ ἀσπίδι, τὸ δὲ ἐν τῇ δεξιᾷ.
κατεμένη δὲ αὐτῷ ἄνω τινάσσεται. BL.

300. δηρὸν ἔη κρείων: ἐπιγεργάσατο τὴν προκειμέ-
νην ἐκόντα ἐνταῦθα γὰρ καὶ λιμώτιν ὁ λέων, καὶ ἐννομεν 40
ἔρῳ ἐπιτηγῶν, εἰς ἔπαυλιν δὲ αὐτὸν ὁ λιμὸς ἔχει. BL.

301. ἡ διακῆ, ὅτι περὶ ἡσυχίαν διαπείραν ληφόμενον,
ἐνδεδεικμένον καὶ ὅτι ὁ καὶ περιποδὸς ἐστίν. ὁ δὲ Διονύσιος,
ὅτι δόνατ’ αἰμαίνων τι πλεον, οὕτως ἐνδεῖς τροφῆς ὡσεὶ
καὶ ἐπὶ περικυκλῶν καὶ ἑσφαλισμένων δόμον εἴδειν. δόμον 45
δὲ τὴν ἔπαυλιν. Α.

περὶ ἡσυχίαν: ἡγερεσθέντα. δεῖ καὶ περὶ αὐτῶν. V.
εἰς: γράφεται καὶ εἰς. Α.

302. βῶταρος: βουκόλος, βοκόλος. βῶ βῶτα, βῶ-
τωρ βῶταρος, ὑπερβιβασμὸς χρόνος βῶταρος καὶ βῶταρος. Α.

303. σὺν κυσὶ καὶ δόρεσι: σὺν εἰς εἴρησιν αὐτοῖς

προπαρὰσκευασμένους πρὸς τὴν ἔφοδον αὐτῷ, ἐβέλει ἄν
χωρεῖν μὴ πρότερον πείραν ἑαυτῷ δὲ καὶ λαβῶν. BL.

σημειοῦνται τινες ἐνταῦθα εἰς περισσὴν ἢ πρόβουον
περὶ. Α.

305. τὸ ἡρπασε τὴν ἐκ μεθόδε δηλοῖ προσβολήν. πρὶ
τὸν θανάτων δὲ λέοντα τὸ πρόθυμον Σαρπηδόνα πρὶ
βαλεν. BLV.

308. διὰ τε ὅτι ξασθαι: ἔμασιν ἔχει τὸ ἐπὶ
τόν. V.

ἐπ’ αὐλῆς: τοὺς μέσους τῶν ἐπ’ αὐλῆων, προκί-
νησιν βοῶν προάγαντες ἐπ’ αὐλῆς” (263). V.

310. τίη δὲ: τί δὲ, Ἀττικῶς. διὰ δὲ τὸ ἐργώδες
ἐγκυρῆσεως ἐταιροποιεῖται. ἀδύμονος δὲ οἱ λόγοι καὶ
γαλῶν καὶ εὐγνώμονος· αἰδεῖται γὰρ ταῖς τιμαῖς καὶ
νεκτεῖν καὶ μὴ ταῖς ἀνδραγαθίαις· μεγαλόπνοτος δὲ ὡς
ταφροῦ θανάτου· εὐγνωμοσύνης δὲ τὸ ὁμολογεῖν τὴν
μὴν. BL.

312. θεοὺς ὡς εἰσαρδῶσι: οἱ Ἀνικιοὶ ἡμῶς ὡς
ὁρῶσιν· ἀλλ’ ὅτι τὰς ἐν θεῶν μοῖραν τεταγμένους
ἀνδρας ἀξιολόγους φαίνεται. διδάσκει δὲ ὡς καὶ δεῖ μὴ
καταγεῖν βασιλεῖα τιμᾶν. BL.

313. νεμύμεσθα: ἐκ τῶν ἀλόγων ζώων. τέμε-
ν δὲ καλὸν τὸ μὲν περὶ τεταγμένον, τὸ δὲ ἀρῶμενον.
Ξάνθος Σίβρις τὴν καλεῖται. V.

316. καυσεῖρῃς: τῆς πυρόσης τὰ σώματα. V.

317. ὅφρα τις ὡδ’ εἴπῃ: ἀξιῶ σκοπεῖν καὶ τὴν
ἡμῶν οἱ πλεῖστον λέγουσιν. Α.

318. ἀκλειεῖς: οὕτως. ἀκλειεῖς δὲ Ἀρισταρχος
συγκρίνῃ, ὡς τὸ δυσκλῆα. Α.

ἔως ἀκλειεῖς αἱ Ἀρισταρχοὶ καὶ αἱ χαριέστεραι. Α.

319. ἔδουσι τε: ὅτι καὶ χρυσὸν ἐπιμύοντο οἱ βασιλεῖς
καὶ „σὺν δὲ πλεῖστον δέπας αἶψα” (II. 4, 262) καὶ „πρὶ
δ’ Αἴαντα” (II. 7, 321). V.

320. οἶόν τ’ ἔξαιτον: ἐκ κοινῇ τὸ πίνειν. B.

322. εἰ μὲν γὰρ: εὐγενῆς (εὐγενῆς V) ἢ γυναι-
κείας μὲν γὰρ ἀποθανεῖν κοινὸν ἡγεῖται πάντων, τὸ δὲ με-
κλῆας τῶν ἀγαθῶν μόνων· καὶ τὴν παρὰ τὴν σπονδὴν
ἐκ ἀπαλλαγῇ θανάτου ἀλλ’ ἀναβολὴν χρόνου μικροῦ
ἀδοξίας γινόμενῃ φησὶν εἶναι. BL. διδάσκει δὲ μὴ περὶ
δύο κατὰ ἀνατολήν, „τί γὰρ παρ’ ἡμᾶς ἡμεῖς;” καὶ γὰρ
πρὸς εἰσαρδόμενῃ παρεγχεῖται. V.

τίς ἂν εἴη πιθανὸς λέγων ἢ ὁ τοιαῦτα αἰρέμενος; V.

326. ἔμπερς: ὁμοίως πᾶσιν. ἔμπερς δὲ ἔχει καὶ
ἐφ’ ἐστῶσι, μολῶν δὲ φησὶ προσφάτως τὴν τὸ θάνατον
ἔχειν μοῖραν, ὡς καὶ μὴ πολεμίζοντας ἐκ τῆς φωνῆς
εἶναι. BL.

τὸ ἐξῆς ἐστὶ τὸν δ’ ἔοικεν ἢ τὸ εὖχος ὁρῶμεν. εἰ
ἐν διασύνταξιν. Α.

τὸ ἐξῆς, τὸν δ’ ἔοικεν. τὸ ἔμπερς δὲ τὸ λόγῳ μόνον
συνχωρεῖται καλεῖται· διδάσκει γὰρ τὸ δεῖν τὸν κατεῖναι
εἶναι, εἰ ἐντὶν ἀδύνατον εἶναι, τὸ ἀδύνατον εἶναι τὸ πρὶ

δεικνύει τὴν ἀπολογίαν πρακτικῶς. L.

366. ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει σφῶτε. τῆτο δὲ ἐστὶν αὐτὸς, ὅπερ ἐχ' ἀρμόζει. τὸ δὲ σφῶτ' ἑμῆς. A.
τὸ δὲ κρατερὸς πρὸς κολακείαν τῷ Διομήδεος εἶπε. V.
Θαυμασιῶς ἐφ' ἐτέρων μάχην ἀπὼν καὶ τῶν ἐνθάδε προ-
νοεῖ ὡς γενναῖος καὶ πολεμύπειρος. BL.

367. Δαναοὺς ὁτρύνετον: ὃ γ' εὖχθημον τὸ τοῖς ἡγεμόσι καὶ ὁμοτίμοις ἐντέλλεσθαι. BL.

368. ἡ διπλῇ περιεξηγμένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει κεῖ-
θι. τῆτο δὲ σημαίνει ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. τὸ δὲ καῖσε, 10
εἰς ἐκείνον τὸν τόπον παρεύσομαι, ὅπερ νῦν ἀρμόζει. A.

369. αἴψα: μέμνηται τῷ „μῆνυνθά περ” (356). V.

τῆτο πρὸς τὸ ποιῆσαι αὐτὸς προθύμως. L.

371. εἴρηται ὅτι διεσκεύασαι. A.

ἔ νόθος ἐν κατὰ Ὀμηρον ὁ Τεύκρος· καὶ γ' ὅτι φῆμιντα 15
κασίγητον καὶ ὅπατρον. φησὶ δὲ „λοι φλοισι τοκεῦσιν ἐτί-
μεν” (Π. 15, 459). οὐκ ἔρχεται δὲ ὡς μικρότερος. ἀδεύεται
ἐν τῷ „καὶ σε νόθον περ' ἰδόντα” (Π. 8, 284). V.

372. ἀδεύεται: διὰ τί γ' μὴ ἐαυτῷ βασάζει; τινὲς δὲ
τάδε αὖ βέλῃ. V.

374. ὑποσκητέον ἐπὶ τὸ ἰόντες καὶ ἵκοντο. περισσεύει
δὲ ὁ ἐξῆς σύνδεσμος ὃ οἱ δ' ἐπ' ἐπάλλεαι βαῖνον. A.

375. ἐπ' ἐπάλλεαι βαῖνον: ἡ διπλῇ, ὅτι εἰ μὴ νοή-
σωμεν κρύπτως (258) τὰς κλίμακας, πῶς ἂν ἄλλως δύναιν-
το ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ τεῖχος. A.

378. πρῶτος: τοῦ Τεύκρου. V.

379. Σαρπηδόνας: τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα, ὡς
Χαλκιδόντος· καὶ γ' δύνατ' εἶναι φησὶ σαρπηδοῦς τόνος τῆς Σαρ-
πηδόνας γενικῆς διὰ τὸ μηδέποτε τὰ εἰς ὧν ὀνόματι ὀξύτονα
ἐπιδέχεται τὴν διὰ τῶν κλίσεων. ἔρθεν γ' καὶ τὸ ἐκὼν μετοχή. A. 30

380. μαρμαίρω: συνεκδοχή, ἀπὸ εἶδος τὸ γένος. L.

381. ὑπέρτατος: ἐπερμεγέθης. ἔστι δὲ ὁ εἰς ὅλος ὅλος
δακτυλικός. BL.

382. ὅπως αἱ Ἀριστάρχα καὶ αἱ πλείους, χεῖρες· ἀμφο-
τέρησιν. ἐν δὲ ταῖς κοινοτέροις χεῖρὶ γε τῇ ἐτέρῃ 35
ἔχου ἀνὴρ, ὅπερ ἐκλύει τὴν ἰχὺν τῷ Αἰάντος. A.

ἄλλως, χεῖρες· ἀμφοτέρῃς ἔχου. A.

ἄκρως τὸ ἔχου: οὐ γὰρ ἔφη βάλου, καίτοι ἐγχωρεῖν-
τος τῷ μέτρῳ. ἔστιν ὅν ἐπίτασις· ὅν ἔδδ' κατέχειν ἀμφοτέ-
ραις ἰδόντά τις, τῆτον ῥηϊδίως τῇ ἐτέρῃ ἀφίησιν Αἴας. 40
καὶ τὸ ἔδδ' μάλ' ἡβῶν πρὸς ἐπίτασιν πλείονα ἔγκειτ'. BL.

383. ὑψόθεν ἐμβάλ' αἰέρας: ἥτοι μετεωρίσους τὴν
χεῖρα πρὸς τὸ βιαιοτέραν γενέσθαι τὴν πληγὴν. BL.

καὶ δοκεῖ μοι νῦν λέγειν ὅτι ἀπὸ ὕψους βάλλει ἐν τῷ τε-
χεῖ ὦν, ἀλλὰ μὲν... V.

ἐν ἄλλῳ δὲ μιν ῥέει πάλιν καὶ οἶος. A.

384. σὺν δ' ὅς ἐξ' ἄραξεν: ἐμφαντικῶς. ἅμα τῇ κυνῇ
συνέθλασε πάντα τὰ ὄσα. V.

385. ἀρνευτήρι: ἀρνευτήρ ὁ κυβιστής, παρὰ τὰς ἀρ-
νας· εἶτοι γ' κυβιστῶν; ὥστε τὸν ἄρα κυρίττοντες. τινὲς 50
δὲ τῷ δελφίνι οἱ γ' ἄρσενες ἐπὶ κεφαλὴν ἵενται, ὅταν γα-

λήνη γένηται. AD.

κυβιστῇ, ἡ δὲ δελφίνι. τὸ δὲ ἀρνευτήρι παρὰ τὰ
ἄρνας· καὶ γ' εἶτοι ἐπὶ κεφαλὴν ἑαυτὸς ῥίπτουσιν, ὥστε τῷ
ῥύττοντες τὴν γαλήνην. B.

ὁ ἄρσην δελφιν λέγειν ἀρνευτήρ, διότι κατωκάρα πλείονα
386. καὶ πεισ': ἡδη γ' ἐπιβεβηκότες ἦσαν τῷ τεχεῖ. BL.

οἱ δὲ τῷ ἀναχώματος. V.

ὑψηλῇ: γράφεται εὐεργέτος. A.

λίπε δ' ὅδε αὖ θυμὸς: δοκεῖ αὐτῷ καὶ τοῖς ὄσοις
ψυχικὸν παρεσπάρθαι, ὡς καὶ Ποσειδωνίῳ ἐν τρίτῳ
ψυχῆς· ὁ μὲν γ' Πλάτων καὶ τὰς δεσμὸς αὐτῆς ἐν ταῖς
ὄσας ῥήσιν φησὶν εἶναι. V.

ὁ μὲν Ὀμηρος ἐμψυχα λέγει τὰ ὄσα, ὃ δὲ Ποσειδών
ἄψυχα. L.

ὄδε αὖ ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον σῶμα· οὐ γὰρ ἐν τῷ
ἀναισθητοῖς ἡ ψυχῇ. BL.

388. καὶ πάντως διασαλτέον ἐπὶ τὸ ἰσθ'· καὶ συνάπτην
γ' ὁ εἰς ὅς, δύνατ' ὑπερβατὸν νοεῖσθαι, ἰσθ' βάλειν ἐπεσσύμενον
τεῖχος ἀντὶ τῷ ἐπὶ τεῖχος. A.

20 πολὺ ὤνησαν ἐλθόντες βοηθοὶ Αἴας καὶ Τεύκρος· τὸ
ἄκρα τῆς Σαρπηδόνας κρατιῆς παρελόντο. BL.

389. ἡ γ' ἰδεῖ καὶ δ' ὁ μέρος ἰδεύσαστο αὐτῷ τὸν πρὸς
χίονα γεγυμναμένον. AD.

ἄρξας γ' τοσοῦτα τὸ ἰσχυμένως βάλλειν καὶ τὰ καὶ
25 τηρεῖν. BL. τὸ δὲ ἐξῆς, ἰσθ' ἐπεσσύμενον βάλε βραχίονα
τὸ δὲ χάρμης ἐξ ἀντιφράσεως. V.

390. ἂν δ' ἀπὸ τεῖχος ἄλλοι: προσρηκτικῶς τῷ
χεῖ ὁ Γλαῦκος πύλιν ἀναχωρεῖ, ἵνα μὴ τοῖς ἐτέροις Τρῶ-
σιν αἴτιος γένηται δειλίας, κἀνχῆσεως δὲ τοῖς Ἀχαιοῖς. BL.

391. ἀθρήσειε: φιλωτέον· πᾶν γ' φωνῆεν πρὸ δαυ-
κα καὶ τῷ φιλοῦται, ἴσθις ὅθρως ἔχρως ἀφρός ὄφρου, ὑπερβα-
μένα τῷ ἄθρως πρὸς διάφορον σημαίνοντο. πρὸ δὲ πρὸς
καὶ τῆς συναλοιφῆς, ὅτι φιλοῦται „ἡ δ' αἶ' ἀθρήσει
νατο” (Od. 19, 478). A.

392. Σαρπηδόνα δ' ἄχος γένετο: ἐδηλώθη
διὰ θείας τῆς ψλῆς διὰ γ' τὴν περίεσιν ἀκ' ἐξάγειν, καὶ παρὰ
μυθῶσθαι ἰδόντατο. BL.

393. αὐτίκα· ἐπεὶ τ' ἐνόησεν: τὸ ἐξῆς, ἐπεὶ αὐτίκα
ἐνόησεν· παρέλκει γ' ὁ τέ. BL.

τὸ ἐξῆς ἐστὶν ἐπεὶ ἐνόησε, παρέλκοντος τῷ τέ· διὰ τὴν
πρὶν συλλαβὴν ὀξύτονον. τοῦ δὲ ὅμως τὴν προτέραν
ὀξύτονον ἔστι γ' σύνδεσμος. προεῖρη δὲ τὸ αἶτιον. A.
ὁμοίως τῷ πρώτῳ ἦν ἡ ὅμως, ὡς ἔχει τὸ „ἐνθα καὶ
ὅμως προεῖρη” (Od. 11, 565). V.

45 394. ἡ διπλῇ, ὅτι οὐ Κάλχαντος ἀδελφὸς Ἀλκμαίων,
ἀλλ' ὁμώνυμος, ἐπεὶ προσέθηκεν ἂν τι εἰς διόγνωσιν. A.

395. νύξ': ἄδελον ποῦ. ὃ δὲ Ἀριστοφάνης ὡς εἶπε
κύπτοντα κατὰ τὸ γένειον αὐτὸν ἔβαλεν. V.

ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος: δῆλον ὅτι πλησίον ὦν καὶ τῷ
50 καὶ ἐκ χειρὸς δυνάμενος· ἡδη γ' ἐπὶ τῇ τῷ τεχεῖ. BL.
δὲ μὴ κατὰ τὸ ῥητὸν λέγει πῶς προσήεσαν, καὶ ταῦτα·

ἢ ὅτι ἡκόσασας μὲν πύργων ἔρουν." Ἄλλως γὰρ ἀναβαί-
ναι ἀδύνατον. V.

397. Ἐπαλξιν ἑλὼν: καθέλκει τὴν Ἐπαλξιν πρὸς τὸ
προσθῆναι· σαθρὰ δὲ ἔσσα κατηνέχθη. τινὲς δὲ φασὶ κά-
τωθεν λαβεῖν τὴν Ἐπαλξιν· ἐστὶ γὰρ ταπεινὸν τὸ τεῖχος. BL. 5

398. ἡ δ' ἔσπετο: ὡς ἐπὶ ἐμνήχθη, ἵνα δηλώσῃ ὅτι
ὥσπερ ἐπιταχθεῖσα ἠκολούθησε. τὸ δὲ διαμπερές διηγε-
κώς, δι' ὅλθ. V.

τὸ ἐπὶ τοῖς ἀπροαιρέτοις τιθέναι προαίρεσιν γλυκύτης. L.

399. πολέεσσι: ἔμφασιν μεγέθους λίθου. τὸ δὲ ἔγυμ-
νῶσθαι ἀπεκοσμήθη. V.

400. Αἴας καὶ Τεῦκρος: πιθανῶς ὡς ἄριστες ἄμφω
ἐοχάζονται. V.

ἐπὶ τὴν Ἐπαλξιν σκέπτεται ὁ Τεῦκρος. V.

ὁ μὲν: οἱ πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντησεν. A. 15

402. ἀμφιβρότης: τινὲς βροτὸν ἔχουσης. V.

ἀλλὰ Ζεὺς: ἄκρως κἀνταῦθα τῇ προσθήκῃ τὴν ἀπο-
τίχων τῷ Τεῦκρῳ ἰάσατο, καὶ τοῖς βύλλαισι γὰρ χαρίζετο, καὶ
Πατρόκλῳ σώζει αὐτόν. BL.

404. ἔτιωσ ἔδεδε διὰ πρὸ αἰ' Ἀριζάρχου. ἡ δὲ κοινὴ ἡ 20
δὲ διὰ πρὸ. A.

405. μεμαῶτα: μετὰ προθυμίας ἐφαλλόμενον. B.

406. ἠώρησεν: κατὰ τὴν ἀνάβασιν δηλονότι τὴν εἰς

τὸ τεῖχος κατελύθη (ἐκωλύθη L). BL.

407. ἐλλέπετο: ἔτιωσ διὰ τῆς αἰ' Ἀριζάρχου, οὐχὶ δὲ 25
διὰ τῆς δ' ἐλλέδετο. A.

ἐβόλετο: γράφει καὶ ἐλλέδετο. καὶ μᾶλλον. V.

410. ἀργαλέον: ἀργαλέον καὶ ῥῆσαι καὶ ὁδοποιῆσαι. V.

412. Ἀριζάρχου ἐφαμαρτεῖτε, ἄλλοι δὲ ἐφομαρ-
τεῖτον, ἄλλοι δὲ ἐφομαρτεῖτε. A.

413. ὑποδδείσαντες: ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλλήνων ὅμα τῷ

δὲ καὶ αὐτῷ παραλαμβάνειν ἐστὶ γὰρ ὡς τυράννοις ἐξ ἐπιταγῆς

ἐπακάζον οἱ Ἕλληνες. BL.

414. ἐπέβρισαν: μετὰ βάρους ὤρμησαν. V.

416. δέ σφισι φαίνεται ἔργον: ἀνεφαίνεται αὐτοῖς 35

μέγα ἔργον, ὅσον ἡ μάχη μεῖζον καὶ δεινότερα καθίστατο. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ σημαινόμενον ἐστὶ μέγα ἢ ὅτι αὐτοῖς ἐνε-
δείκνυτο τῆς μάχης ἔργον, ὃ κατὰ διάνοιαν. A.

417. ἔτε γὰρ: ἀντίθεσις τὸ γῆμα· ἀκριβῶς γὰρ ἴσα πρὸς

ἴσα ἀντιπύθησιν. BL.

420. ἔτιωσ πέλαισθεν Ἰακῶς. A.

421. ἀμφ' ἔθροισι δὲ ἄνδρες δηριάσθον: περὶ

θρόνων ἀμυλλῶν· ἔδεν γὰρ τέττα ἰσορροπώτερον (χειλιώτερον

δοκεῖ τοῖς κτήτορσιν εἶναι V). BLV.

422. μέτρο': μέτρα τοὺς γεωμετρικοὺς καλὰ μους (τὰς 45

ἀκρίβειας ὡς καὶ οὗτοι τὰ δόγματα V). ἐπιξύνω δὲ κοινὸς

ἄρως ἐχέσθ. BLV.

423. ὀλίγω ἐνὶ χώρῳ: Ζηνόδοτος ὀλίγη ἐνὶ χώ-
ρῳ. A.

εἰς ἐπίτασιν: οἱ γὰρ πλείονα κεκτημένοι ἴσως καταστρο-
φῶσιν. V.

424. ὡς ἄρα: τὰ γὰρ ὅρια ἔθεσαν διὰ λίθων· ἄμμεναι
ἔρουν ἀρόρης" (Π. 21, 405). V.

426. πρὸς τὸ λαισιήϊα, ὅτι οἱ μὲν κατὰ ἀντιπαράθε-
σιν τῶν ἐγκύκλιων παραμήκεις τὰ λαισιήϊα, οἱ δὲ ἐλαφρὰ,
ἐνίοι δὲ δασέα ἐξ ἀδερῆτων βυσσῶν. A.

τὰ καὶ τῇ λαίᾳ δυνάμενα πάλλασθαι ἀσπίδια. BL. Ἀμα-
ζονικά. V.

428. δτιω: Ζηνόδοτος δτιω, καὶ ἐμφαίνει Ὀμηρικὸν
χαρακτήρα· καὶ γὰρ ἀλλαχθὲ φησὶ „τῷ δτιω τε πατὴρ κλέει“
(Od. 2, 114). A.

ερεφθέντι: ἐκ ἐπὶ θυγῆν, ἀλλὰ δὲ ἄλλο τι. V.

γῆμα ἄριστον ὥφειλε γὰρ εἶπειν οἱ μὲν γυμνωθέντες. L.

430. πάντῃ δ' ἡ: ὁ μὲν Ἀριζάρχος τὸν δ' ἡ σύνδεσμον

παρέλαβε· Τυρυννίων δὲ ἐκδέχεται τὸ ἢ ἐπὶ ῥήγμα τοπικόν,

ἵνα δύο μέρη λόγῳ ὑπάρχῃ, δὲ καὶ ἡ, καὶ προσέθῃσι τὸ ἢ καὶ

δασύνει ὁμοίως τῷ „ἢ ῥ' ὁ γ' ὁ λυσσώδης" (Π. 13, 55).

ἐκ ἀναγκῆς δὲ ἤδη γὰρ πρόκειται τὸ πάντῃ τοπικόν. A.

συνελὼν τὸν περὶ πάντων λόγον ἠΐθεσι τὴν ἔμφασιν, καὶ

ἐναργῶς τὸ τεῖχος ἡμαγμένον δεικνυσιν. BL.

431. ἐρῶ ἄδατ': ἀπὸ τῆς ῥάζω. A.

432. ἀλλ' ὡς οὐκ ἐδύναντο: ἄλλως ὥφειλε γῆμα-
τίσαι τὸν λόγον· ὡς ἐκ ἡδύναντο οἱ Ἕλληνες διωδεῖαι τοὺς

Τρῶας. ὡς δὲ φιλέλλην ἔτιωσ εἶπεν. L.

433. ὡς ἐτάλαντα γυνὴ χερσῆτις: πάλιν τὸ ἰσο-

παλὲς τῶν μαχομένων παρέβαλε ζυγῶν· ἔδεν γὰρ ἔτιωσ ἀκρι-
βὲς πρὸς ἰσότητι. καὶ ἡ ταλαντεύουσα ἐκ ἐστὶ δέσποινα αἰ-

κίας· ταύτην γὰρ οὐ λυπεῖ πολλὰς τὸ παρὰ βραχὺ ἴσον.

ἀλλ' ἔδεδε θεραπευίνης· οὐ γὰρ αὐταὶ ζητοῦσι τὸ ἀκριβὲς εἰς

τοσῆτον, ἅτε δὴ ὑπὸ τῷ δεσπότη τρεφόμεναι καὶ ἐκ ἐν τῷ

30 διαμαρτεῖν περὶ τὸν σταθμὸν κινδυνεύουσαι περὶ τροφήν. ἡ

δὲ τῇ ἀληθείᾳ χερσῆτις λίαν ἀκριβολογεῖται· ἔτι δὲ ἡ

χερσὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν πορίζομένη. BL.

ἡ ἀπὸ τῶν ἔργων πῶν ἰδίων χειρῶν ζῶσα, ὃ ἐστὶ μιᾶς

ἄλλοις ἐργαζομένη. AD.

τάλαντον παρὰ τὸ ταλαὶν καὶ ὑπομνητικὸν τῷ βάρει. AV.

434. ἀμφίς: ἐκατέρωθεν μὴ ποτε παρὶδῶσα ἀποσερῇ

τῆς τιμῆς τῷ μιᾶς-ἡλίον. ὃ δύναιται δὲ εἰς τὸ ἀμφίς εἶ-
ναι ἐν γῇ· ἔδεδε ποτε γὰρ ὁ ἐννεακαίδεκατος χρόνος τῷ ἔτιωσ

διαβολῇ δέχεται. BLV.

40 τάχα τὸ ἐξῆς ἐστὶν ἀμφίς ἰσάξασθαι, ἀμφοτέρωθεν

ἰσῶσιν οἱ γὰρ ἰσάντες ἐκατέρωθεν ἀφορῶσιν. V.

435. ἀεικέα: ὁ γὰρ μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχων τὸ ζῆν, ἀλλὰ

μετὰ κόπῳ καὶ δουλείᾳ αὐτὸ πορίζομενος, ἀεικέας ἐστὶ. L.

ἐν τισι μετὰ τῷ ἢ ἀνείκεα, ἔξω νείκεας. A.

ἄλλως. ἔτιωσ μετὰ τῷ ἢ ἀνείκεα, ἔξω νείκεας, τὸ ἴσον

αὐτοῖς ἀπονέμουσα. ἄμμενον δὲ, φησὶν, ἀεικέα, τὸν ἐν-
τελῆ. ἐν δὲ τῷ πρὸς τὸ ζῆντος παράδοξον προσφέρεται

ἀμειψία μισθόν. A.

437. ἀπέρτερον τῶν Ἑλλήνων, ἡ δὲ πρῶτην ἐκ εἰχεν.

BL. αἱ δὲ Αἰὶ ἀναφέρει πᾶν εὐτύχημα Ἐκτορος. V.

438. Πριαμίδῃ ὅς πρῶτος: καὶ πῶς φησὶ „καῖται

ἀνὴρ ὅς πρῶτος" (Π. 16, 553). ἢ ἴσως ἐκότερος τῆς ἰδίας
τάξεως πρῶτος. ἢ ἀντὶ τῆς ἐσάλευσε τοῦ ἐσῆλατο. V.

439. διαπερύσιον: διὰ παντός τῆς πέρας ἀκαθῆναι
δυνάμενον. ἢ διαπερύσιμον εἰς ἀκούας. ἢ διαφανές καὶ ση-
μυντικόν, ἀπὸ τῆς πυρός. B.

ἢ διπλῇ, ὅτι ἐπὶ τῇ Αἰὶς τῆς φησιν, καὶ ἐπὶ τῇ Ἐκτο-
ρος: διὸ καὶ ἐπήνεγκεν „ὡς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' ἔασι πάν-
τες ἄκρον." A.

Ἀρισταρχος ἐπὶ Αἰὶς ἔκρητι. V.

441. καὶ νηυσὶν: πρὶν παρέλθῃ τὸ τεῖχος, βαρβαρικῶς ἔδει
ἀλαζονεύεται περὶ τῶν νεῶν, ὥς προβῆσαι πρὸς Ἑλλήνας. BL.

442. οὐασι πάντες ἄκρον: οὐ παρ' ἐτέρων. ἢ
ἀναπεπταμένοις τοῖς ὡσὶ καὶ προθύμως. BL.

ὅτι διὰ τῆς ἐκρήνης γίνεται τὸ τῆς προκειμένης ἀμφι-
βολίας. καὶ γὰρ δὴ ἄλλως ἐδύναντο πάντες ἀκούειν, εἰ μὴ ὁ
Ζεὺς ἐπεφύνησεν. A.

444. κροσσάων: ὑποτρόχων κλιμάκων πρὸς τειχομα-
χίαν ἐπιτηδείων. D.

ἀκαχμένα δέφατ' ἔχοντες: ἢ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδο-
τος γράφει ἐπὶ θεῶν ἔκλυον ἀδδῆν. A.

445. τὸ σύντομον καὶ ἄχρητον διὰ τῆς ἀρπάζας ἐδήλωσεν. BL.
Ἀρισταρχος ἐς ἡκαί χωρὶς τῆς βραχὺ δὲ διασαλίει
ἐπὶ τὸ πρὸς θεῶν, συναφῇ δὲ θεῶν ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν
λέξεων: ἐν γὰρ τὸ σημαίνον, κατὰ τὸ ἔχατον παχὺς, κατὰ
δὲ τὸ ἔτερον ὀξύς. A.

446. ὑπερθεῖν: τῇ εἰς ἀέρα νεύοντι μέρει. τῆς δὲ διὰ
τὸ εἶναι ἐκσάλλητον, καὶ ἵνα ῥῆδῃς τῇ δεύτητι τὴν πύλιν
διαχλῇ ὡς πλέκων. BLV.

447. τὸν δ' ἔκε δὲ ἀνέρι: διττῇ ἢ ἐπίτασις, καὶ τῶν δύο
ἐκκρίσεων τῶν λίθων, καὶ τῆς ἐνὸς πάλιντος ἐλαφρώς. BLV.
ὁ δὲ μιν ῥέει πάλιν καὶ οἷος: διὰ τὸν Αἰα.
ἐπὶ δὲ Αἰάντος „χειρὶ γὰρ τῇ ἐτέρῃ" (582?). V.

450. ἢ διπλῇ, ὅτι ἐκλύνει τὴν τῆς βασιλῆος δύναμιν. καὶ
Ἀριστοφάνης ἠθίζει, Ζηρόδοτος δὲ ἐδὲ ἔγραψεν. A.
451. ἔτιος διὰ τῆς φέρει. A.

ἄρπενος: μέγας γὰρ ὁ τῆς πύλης. ἢ ὅτι τραχύτερος. ἢ
ὅτι ῥυπαρότερος, ἐμφερῆς τε τῇ τραχύτητι καὶ τῇ χρώματι τῇ
λίθῳ ἐστὶ. Θέλει δὲ παραστήσαι τὸ τῆς λίθου μέγεθος. ABL.

455. ὀχλῆς δὲ τινες τὰ κάτω κλειῖδρα. διὰ τὴν δὲ
κλειόμενης ὁσὶ κλειδί. V.

456. ἐπημοιβαί: εἰς μέσον συνάπτοντες: οἱ δὲ, εἰς
ἐν: ἵνα μία δὲ ἐν αὐτῶν κλεις ἦρμοσθαι. ABL.

ἢ διπλῇ, ὅτι δύο γὰρ μοχλὲς εἶναι ἐπὶ τῆς πύλης, ἐξ
ἐκείνων φησὶ ἵνα, ἐπαλλασσομένοις κατὰ μέσον, καὶ ἐπὶ
ταῖς ἄκροις ἐκκλειόμενης διὰ τὴν συμβολὴν μιᾶς κλειδὸς. A.

457. εἴη δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών: ἐν ἄλλῳ εἴη δ' ἄρ'
ἐπ' ἐδδὸν ἰών. A.

458. εὐ διαβάς: συνεργεῖ γὰρ ἡ διάβασις πρὸς βίαιον.

Παρακίεται τὰ Ἀριστοφάνους σημεῖα καὶ τὰ Αἰδύμον περὶ τῆς Ἀρισταρχίου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ
ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσφιδίαις Ἡρωδιανῶς καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ εἰρημίας. A.

τέραν τῇ βαλλομένῃ φοράν. BL.

ἢ διπλῇ, ὅτι πᾶν τὸ βαλλόμενον βέλος λέγει, καὶ τὸν τὸν
λίθον: καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐναντίας τὸ ἐναντίον ἠρμήνευται. A.

459. θαιρέσι: τὰς ἄνω καὶ κάτω ἐξοφύγας θαιρέας φησὶ
5 διὰ τὸ δὲ αὐτῶν θεῖν τὰς πύλιν. ABL.

461. σαρίδες δ' ἐκ: παραχρῆμα ἐκίνησε τὴν ἐνέργειαν,
ἐκ τῆς βάλλοντος, ἐκ τῶν διαδιδόμενων σαρίδων, ἐκ τῆς
ἐκσπῆδοντος καὶ φοβερὸν βλέποντος, ἐκ τῆς τῶν ὀπλῶν λαμπρ-
δύνης, ἐκ τῶν κατεχομένων δοράτων, ἐκ τῶν ὑπερβαίνοντων
τὸ τεῖχος καὶ ὁ μέγας ἐξήρξε Σαρπηδῶν, ἐκ τῶν ἐκσπῆδοντων
εἰς τὰς πύλιν καὶ ὁ μέγας ἐξήρξε αὐτὰς ὁ Ἐκτωρ. BLV.

462. λαός: προπερισπασέν ὡς κληρός: ἀπὸ γὰρ εὐθείας
πέπτωκε δισπύλλας κατὰ τὴν τῇ ποιητῇ χρῆσιν. καὶ ὡφείλει
τρισπύλλας ἢ γενική, συναλοφῇ δὲ λαβῆσα βαρύνεται.
τὴν δὲ πρόθεσιν Τυραννῶν ἀναγράφει, ἵνα τὸ ἐξῆς ὑπάρξῃ
ὑπὸ λίθου ῥιπῆς. καὶ ἀναγκαῖον δὲ τὴν γὰρ κωλύει φυλάσσει
τὸν τόνον τῆς προθέσεως καὶ εἶναι ὑπὸ ῥιπῆς λίθου; A.

ὁ δ' ἄρ' ἐσθόρε φαίδιμος Ἐκτωρ: ἐδδὲν τι τῶν
ἐνδον δεινῶν ἐκλογισάμενος. πάντα δὲ τῆς θράσους σημεῖα
20 τινὰ καὶ τὰ ἐξῆς ὀνόματα. BL.

463. νυκτὶ θοῇ: ἦτοι τῇ ταχέως ἐπιλαμβάνῃ τῇ
γῆν, ἢ ἐπὶ δοκεῖ ταχέως παρῆναι ὡς πρὸς τὴν ἡμέραν,
κοιμωμένων ἡμῶν. D.

νυκτὶ τὰ φοβερά ὁμοιοῦσιν, ὡς ἐκ τῶν ἐναντίων τῶν
25 ἐκείνων λέγουσιν ἡμέρας: παρὰ γὰρ τὸ ἡμέρα ἡμέρας. BL.
ἢ διπλῇ, ὅτι τὰ φοβερά νυκτὶ ὁμοιοῦν πρὸς τὸ „ὁ δ' ἦμεν
λοικός" (Π. 1, 47). ὁ δὲ Ζηρόδοτος γράφει νυκτὶ ἐλυσσέας. A.
ὑπὸ πύλιν: ἀπὸ μέγας τὸ ὕλον δηλοῖ. BLV.

465. οὐκ ἔν τις μιν ἐρυνάκοι ἀντιβολήσας:
Ἀρισταρχος ἔκέν τις μιν ἐρυνάκεν ἀντιβολήσας. A.
ὡς περὶ ἐπὶ γαυρῆς δεικνυσιν ὁποῖος ἦν ὁ Ἐκτωρ εἰσδρα-
μῶν εἰς τὸ τεῖχος. BL.

466. τὸ σφι θέων: ἕνα μὲν ἐπαίρει τὰ τῆς Ἐκτορος
ἕνα δὲ καὶ τεχνικῶς ὑπὲρ Ἑλλήνων ἀπολογεῖται, ἀντιβ-
35 πρὸς τὴν ἐκδρομὴν Ἐκτορος μὴ δυνήθοντων. BL.

468. τεῖχος ὑπερβαίνειν: ὅτι καὶ ὁ μέγας αὐτῶν
ποίησαν οἱ Ἀχαιοί, καὶ καθόλου. A.

ὁ τρύνοντι: ἔτιος διὰ τῆς ὁ τρύνοντι. A.

470. ἐσέχυντο: ἐμφαντικῶς τῷ ὀνόματι, διὰ τὴν
40 γενεομένης τῆς εἰσόδου καὶ ἐκσπῆδοντων τῶν εἰσόντων ἢ τῶν
ἡδὴ εἰσεληλυθόντων. BL. ἔπειτα καὶ ἐπειτα φορὰ ὑπὸ φαι-
νῶν ἀπὸ βραχέος εἰς μέγαν χροῖονος ὑποφῶς. V.

πύλιν: ἢ διπλῇ, ὅτι μία πύλη, πληθυντικῶς δὲ εἰρη-
καὶ ὅτι ἐφευγον ὡς ἐπὶ τὰς ναῦς. διὰ ταύτης δὲ ἐσέχυντο
45 τῆς πύλης δὲ τῆς ὁ Ἐκτωρ. A.

471. τὸ μὲν ὁμαδος δασυντόν: ἔχει γὰρ τὸ ὁμαδὸς ἐκεί-
μενον τὸ δὲ ὁμαδὸς φιλοτέον: ἐστὶ γὰρ ἐξῆς ἀπὸ τῶν
λιασός, ὡς περὶ πέπτωκεν ἀπὸ τῆς λιάνης „ἡγεῖται", ἀμφὶ δ'
ἄρα σφι λιάνετο κῆμα" (Π. 24, 96). A.

P I Σ Τ Η Ν Ν.

1. Ζεὺς δ' ἐπεὶ: ἐρευνθέντος τῆς τιμῆς καὶ τροπῆς γενομένης λοιπὸν ἦν ἀναστῆναι Ἀχιλλεῖα. ὁ δὲ ποιητὴς μή- κος τε καὶ ποικίλλαν περιποιεῖ διὰ τῆς ἀχολίας τῆς Διὸς. ἅμα δὲ ἐπειδὴ ἐφθασε περὶ τῆς Ἑκτορος προειπῶν „ἐκ ἂν τις μὴ ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας νόσφι θεῶν” (Π. 12, 465), 5 ἀναγκάτως τῷ ἀνυπόστατον ἔχοντι τὴν δύναμιν τὸν Ποσειδῶνα ἀντιστατέυει (ἀντιστατέυει LV). πῶς δ' ἂν ἐτόλμησε Ποσειδῶν προελθεῖν μὴ ἀχολομένῳ Διὶ; διὰ τῶν δὲ χεδδὸν βοῶν ὁ ποιητὴς ἐκ ἰδίων τῶν Τρώων γεγενῆσθαι τὸ κατόρθωμα, ἀλλὰ τοῦ Διὸς. περιπαθῶς δὲ ἄγαν τὸ νηυσὶν, οἷον οὐ 10 τῷ τιχεὶ μόνον ἀλλὰ καὶ ταῖς ναυσὶν, ἥπερ ἔτι μόνη τῶν Ἑλλήνων ἔλας. BL.

ἐπεὶ ἔνι: ἐπειδὴ. ὅσα δηλοῖ τὸ ἐπεὶ, τὸ δτι „ἐπεὶ παλὴν ὄλσσα λαόν” (Π. 2, 115), καὶ ὅτε, ὡς τὴν, καὶ ἐπειδὴ, καὶ ἂν. A.

Τρώας τε καὶ Ἑκτορα: ἡ διπλῇ, δτι κεχώρικε τῶν Τρώων τὸν Ἑκτορα, ὡς καὶ ἐπ' ὅτι Οἰνῆος μεγαλήτορος, οὐδὲ τ' αὐτὸς ἔην, θάνατος δὲ, ξανθὸς Μελέαγρος” (Π. 2, 641). A.

Πορφυρεῖς, κεχώρικε τῶν λοιπῶν Τρώων τὸν Ἑκτορα 20 καὶ Ἑκτορῇ. μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρῃ τὸν Ἑκτορῶ οὐκ ἔστιν ἐν βοιωτίᾳ. Οἰνῆος πειθόμενοι κακοῖς ἐμμαντεύοντο περὶ ἀπαλλαγῆς, χρήσιμος δὲ αὐτοῖς ἰδὸν παύσεσθαι τὰ δεινὰ, ἔαν δὲ Ὀφρονίᾳ (ἀφρὼς D) τῆς Τρωάδος τὰ Ἑκτορος 25 ἀδικίαν ἄγει, τῶτο συνιδῶν καὶ Ἀντιγόνη κοινὴν καὶ ἐπερὶ τὴν Ἀκαδημονίᾳ δῖαν εἰσήγγειν. D.

Λυκτῆς ἔθνος οἱ γαλακτοποῖ. τινὲς τῶτες Σαλμάτας φασίν, V.

6. πολλῶν εἰρημένων περὶ τοῦτων πολλοῖς, βέλτιον, ὡς 30 Ἀρισταρχος ἐδόκει, καὶ χωρὶς τῆς συνδέσεως προσφάσεως τὸν εἶχον, καὶ διατέλλειν βραχὺ μετὰ τὴν πρώτην λέξιν καὶ μετὰ τὴν δευτέραν, ἵνα τὰ ἔθνη πολλὰ καὶ τὰ δικαιοτάτων κοινὸν ἐπὶ πάντων νοόμενον μέλλονα τὴν ἰσορίαν ἐμ- φαίνῃ, A.

Ἀβίων τῶν βοιωτῶν μὴ χρωμένων ἦσαν τόξοις. B. ἄλλοι δὲ καὶ ἐνέζιοι. L.

Ἀβίων τῶν νομάδων Σαυθῶν, ὅθεν καὶ ὁ Ἀνδραγαθὸς 40 ἔστιν ἐξ δὴ φησὶν ἀπάντων εἶναι δικαιοτάτος, ὅτι κοινὸς ἔχουσι παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὰ πάντα πλὴν εἴρεος καὶ πα- τηρίας. τῶτοις δὲ καὶ αὐτομάτως ἡ γῆ βίον φέρει, οὐδὲ τι ἕρπον ἐξιδίουσιν, τοῦτους Ἀρχὸς Γαβλῆς φησὶν. ἄλλοι δὲ ἐλλήθησαν ἢ παρὰ τὸν βίον ἢ τὴν βίαν. ἢ ἅμα βίαν πο- 45 ρεύμενοι. ἢ δτι ἄοικοι. οἱ δὲ τὸ αὐτὸ καὶ ἐπίτασιν, γὰρ ἡ πολυβίων καὶ πολυετῶν, ὅτι μακρόβιοι. ἢ τὸν ἡμέτερον βίον

σύνηδες δὲ εἰν Ὀμήρῳ „ὅσοι πάλιν κλίνουσιν” (Π. 3, 427). οἱ δὲ, ἀνὰ μέρος Μυσῶν καὶ Θράκης ὄρων. ἐπὶ δὲ καὶ τῶτο σύνηδες Ὀμήρῳ „πάλιν ποιήσει γέροντα” (Π. 16, 456). καὶ εἰς τοῦτόν „πάλιν ἐρύσασα” (Π. 5, 836). καὶ ἐναιτῶν „ἐδὲ πάλιν ἐρεῖ” (Π. 9, 56). AD. δεικνύουσι δὲ ὅτι οὐδὲν ἀδελφώρητον τῷ δημηγορῶν θεῷ. φασὶν γὰρ δὲ ὅτι τὸ φῶς δίδεται τοῖς ὄρωσι. BL.

Πορφυρεῖς, ἀδύνατον φασίν· εἰ γὰρ ἀπετράπη ἀπὸ τῆς Ἰλίου ἐπὶ τὴν Μυσίαν κατὰ τὰ τῆς Ἀσίας Ἰννη, ἀδύνατον τὴν Θράκην καθορᾶν ἔσαν ἐν Ἑλλάδι. λέγεται δὲ ἐκ τῆς λέξεως· εἰ γὰρ λέγει τὴν Θράκην αὐτὸν βλέπειν, ἀλλὰ τὴν Θρακῶν γῆν, ἥς ἦσαν ἄποικοι, κατοικοῦντες δὲ Ἀσίαν Βι- 10 θυνοὶ τε καὶ οἱ Θυροὶ Θρακῶν ἄποικοι. B.

4. βραχὺ διαφυλτίον ἐπὶ τὸ νόσφι γὰρ ἀναφέρει γὰρ αὐτὸ 15 ἐπὶ τῶς Τρώας καὶ τῶς Ἑλλήνας. A.

οἱ μὲν περισσῶς τὴν ἐπὶ· οἱ δὲ ἐπὶ Ἰππων πολυμένων οἱ δὲ ὄνομα ἔθνος. τὸ δὲ ὁρώμενος ἀντὶ τῆς ὄρων. V.

5. Μυσῶν: τινὲς τῶν ἐν Μακεδονίᾳ. V.

Ἀγανῶν Ἰππημολγῶν: Ἀγανὸν ὄνομα ἔθνος Ἰπ- 20 πους δὲ ἀμείλγοντες ἔτοι τῷ γάλακτι ἐτρέφοντο. Ἀγμήτριος δὲ ἄγανος τῶς εὐειδῆς. AB.

Ἰππες ἀμείλγοντων γαλακτοφάγοι γὰρ εἰσιν, ὅθεν καὶ γαλακτοφάγος αὐτὸς εἶπεν. ἢ οἱ ἀρκόμενοι γάλακτι καὶ λιτῇ διαίτῃ. καλῶς εἰρηγῶ δικαιοτάτοι· ἐπιθυμία γὰρ πλειόνων ἐπ' ἀδικίαν ἄγει, τῶτο συνιδῶν καὶ Ἀντιγόνη κοινὴν καὶ ἐπερὶ 25 τὴν Ἀκαδημονίᾳ δῖαν εἰσήγγειν. D.

Λυκτῆς ἔθνος οἱ γαλακτοποῖ. τινὲς τῶτες Σαλμάτας φασίν, V.

6. πολλῶν εἰρημένων περὶ τοῦτων πολλοῖς, βέλτιον, ὡς 30 Ἀρισταρχος ἐδόκει, καὶ χωρὶς τῆς συνδέσεως προσφάσεως τὸν εἶχον, καὶ διατέλλειν βραχὺ μετὰ τὴν πρώτην λέξιν καὶ μετὰ τὴν δευτέραν, ἵνα τὰ ἔθνη πολλὰ καὶ τὰ δικαιοτάτων κοινὸν ἐπὶ πάντων νοόμενον μέλλονα τὴν ἰσορίαν ἐμ- φαίνῃ, A.

Ἀρισταρχος χωρὶς τοῦ τί, δικαιοτάτων ἀνθρώ- 35 πων. A.

Ἀβίων: τῶν βοιωτῶν μὴ χρωμένων ἦσαν τόξοις. B. ἄλλοι δὲ καὶ ἐνέζιοι. L.

Ἀβίων τῶν νομάδων Σαυθῶν, ὅθεν καὶ ὁ Ἀνδραγαθὸς 40 ἔστιν ἐξ δὴ φησὶν ἀπάντων εἶναι δικαιοτάτος, ὅτι κοινὸς ἔχουσι παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὰ πάντα πλὴν εἴρεος καὶ πα- τηρίας. τῶτοις δὲ καὶ αὐτομάτως ἡ γῆ βίον φέρει, οὐδὲ τι ἕρπον ἐξιδίουσιν, τοῦτους Ἀρχὸς Γαβλῆς φησὶν. ἄλλοι δὲ ἐλλήθησαν ἢ παρὰ τὸν βίον ἢ τὴν βίαν. ἢ ἅμα βίαν πο- 45 ρεύμενοι. ἢ δτι ἄοικοι. οἱ δὲ τὸ αὐτὸ καὶ ἐπίτασιν, γὰρ ἡ πολυβίων καὶ πολυετῶν, ὅτι μακρόβιοι. ἢ τὸν ἡμέτερον βίον

Y y

μὴ ἐγνωκότων ἐπιγέροι γ' δικαιωμάτων ἀνθρώπων.
ἢ μὴ βιαζομένων. ἢ ὑμαζοβίων. τινὲς δὲ τάτες Σαυρομά-
τας φασὶ λέγειν δὲ αὐτὰς τοὺς ὁδύτας τρέφοντας ἄλλον
ἄλλω διωπύμπειν. AV.

πάντων Σαυθῶν ὑποκυφάντων Ἀλεξάνδρῳ μόνος Ἀβίος 5
φασὶν ἐξ ὑπείξει, μόνον δὲ ἐπισκεφάμενος τὴν ψυχὴν τῷ
ἀνδρὶ ἐπισημαίνοντι πρὸς αὐτόν. δικαιωμάτων δὲ φησὶν
αὐτὸς διὰ τὸ ἀνεπίμικτον, ὡς καὶ Αἰθιοπίας· ἢ ὅτι οὐκ
ἠδύλησαν συσχετεῖσθαι Ἀμαζόνων εἰς Ἀσίαν. AVL. πῶς
δὲ εἶναι περὶ αὐτῶν εἶπε; καὶ γ' εἰδὲ περὶ τοῦ δικαιωμάτων
τῶν Κενταύρων εἰδὲ περὶ τῶν κερδίζοντων Σιούρου. V.

8. αὐτὸ γὰρ ὅ γ' ἀθανάτων· Ἀριεφάνης διὰ τὸ εἶ,
ὅ γὰρ ἔτ' ἀθανάτων. A.

9. ἀρξέμεν· γράφει καὶ ἀρξέμεν. A.

10. ἀλαοσκοπήν· καταλάν τὴν κατασκοπήν. ἀλαός 15
καὶ διώκετον ὁ τυφλός. AD.

ἄλλ' ἄλλως, καὶ ἄλλως Αἰολικῶς. διδάσκει δὲ διαφορὰν
ἐπιμελείας καὶ φρονείας. πιθανῶς δὲ τὰς στρατηγὰς κατα-
στρατηγίας ἀλλήλων ἐποίησεν, ὅ μὲν γὰρ
Ζεὺς ἀποδημιῶντος ἐν Αἰθιοπία Ποσειδῶνος ἐπανάγει Ὀδυσ-
σεύα, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐνεργεῖα. BL.

11. θανμάζων· θανμάζων, ὡς τὸ „ἰζόμενοι θανμάζων“
(II. 18, 496). BL. καὶ „ἡμεῖς δ' ἰζώμεθα θανμάζομεν“ (II. 2,
320). γραφικῶς δὲ ἔχουσιν οἱ δύο θεοὶ ἀπὸ τῶν ὀδῶν θεώ-
μενοι. V.

12. πιθανῶς τὸ ὑψῶς, ὡς πάντα καταθεύσασθαι. V.

ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς· Ἀριεφάνης πλη-
θυντικῶς ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς. οὐκ ἀπείθανον δὲ
ἢ χωρὶς τῆς μ' γραφῆς, Σάμ' ἀντὶ τῆς Σάμης· τὴν γ' Σαώ-
κην τὸ ὄρος φησὶ παραδηλῶσαι. A.

Σάμοι οἱ ἐν Ἰωνίᾳ μετὰ διακοσμοσὸν (καὶ ἕνατον D) ἔτος
τῶν Τρωϊκῶν χρησὶν ἔλαβον παρὰ τῷ Πενθίᾳ εἰς τὴν ἐν
Τρωϊδί Θράκῃ μετακίσηται, ἀφ' ὧν ἡ Σαμοθράκη (προσ-
ηγορεῖται. ἢ ἰσορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. D). Σάμου οὖν
Θρηάκης τῆς Σαμοθράκης. τὸ δὲ ἐν αὐτῇ ὄρος Σαώ-
κη. AD.

Ἀριεφάνης ὄρος ἀμύνοντον τῇ νήσῳ. οἱ δὲ ὑψηλοτέρων
εἶναι τὴν Σάμον τῷ Ἀθῶ. V.

ἢ δὲ διπλῇ, ὅτι εἰδότες συνδέτως εἶρηκε Σαμοθρά-
κην. A.

13. Θρηάκης· πρὸς ἀντιδιαβολήν, διὰ τὴν πρὸς Ἰθά-
κην, ἢ Σάμον καλεῖ (II. 2, 634). ἔτι δὲ καὶ ἄλλη Σάμος
περὶ Μεγαλησπόν, καὶ ἑτέρα ἐν Πελοποννήσῳ περὶ Τρι-
φυλίαν. BLV.

15. ἐνθ' ἂρ' ὅ γ'· τοῖς παρόλλοις δεῖται, μία μὲν 45
ἢ ἀρχεῖται, διευκρίνη ἢ τῷ ἔργῳ, τρίτη δὲ ἢ τῷ ὄντι. A.

ἔχει τὸν· ὅτι ἐν ἔργῳ, ἀλλ' ὅτι ἐκείνη τὰ Ἑλληνικά
Ζεὺς. ἔστι ἐν πρώτῳ εἰπεῖν ὅτι ἐκάθισεν, εἰδ' ἔτιως ἐν
ἐξώρῃ τὴν μάχην. BL.

16. Τρωσὶν δαμναμένους· ἐπὶ ἀντὶ τῶν ἐπὶ Τρώων. A. 50

18. κραίην· πρὸς προβίβας· εἰς συνέχας, φησὶ, προ-

εἶβαι, πῶς παρακατιῶν φησὶ „τοῖς μὲν ὀρέξατο;“ ἢ τὰ
τὸ κραίην ἀντὶ τῶν πρόθυμα καὶ ἰσχυρά. BL.

20. τοῖς μὲν· ὑπερφανῶς τοσαύτην θύλασσαν καὶ ἄλλαν
τοῖς βήμασι παρήλθεν. ὑπερβαλέει δὲ τὸ τοῦ θελήσας Πρ-
δαρος εἰς ὑπόνοιαν ἦκε ψεύδους· „βάματι δ' ἐν πρώτῳ κε-
χὼν παῖδ' ἐκ νεκρῶ ἔρπασεν“ (Pyth. 3, 43). τίτος δὲ ἐν
κεν ἐπὶ τὰς Αἰγὰς ἄπεισι, παρὸν ἐν Τροίᾳ εὐδὲς γενέ-
μετὰ τὸ λιπεῖν τὴν Σαμοθράκην; ἴσως ἐν πρὸς κατέστη
ἐν τῶν Τρώων ἄπεισι τὸ ἔλκος ληψόμενος. ἢ ὁπλίσται
ὡς ἐκ ἀνέξομενος Διός. ἢ τῷ ἐπιτροπῇ τῆς φράσεως
τῆς μάχης συγγὰν διαλύει. ἢ ἀνυχωρεῖ ὅπως μὴ ὑπόνοιαν
διδῶ τοῖς Τρωϊκοῖς. αὐτὰι δὲ αἱ Αἰγὰι νήσος ἐστὶν ἐν
Αἰγαίῳ πελάγει, ὅθεν καὶ καλεῖται. BLV.

Πορφυρεῖς. ἐξήγηται διὰ τί οὐκ ἐδεῖα πορεύεται
Τροίαν ὁ Ποσειδῶν, ἀλλὰ τὸν χρόνον δαπανᾷ πορεύσθαι
εἰς Αἰγὰς. ὁρῶν ἐν ὅτι δυοῖν ἕνεκα πραγμάτων μιμη-
νῆται αὐτῷ ἡ ἀποδημία, πρῶτον μὲν ἵνα ἀποπλανήσῃ τὸν
Αἰῶ ὡς ἀπολελοιπῶς τὸν πόλεμον, δεύτερον δὲ ἵνα κατέ-
πληθῇ εἰς τὸν τῷ Διὶ πόλεμον, ἐὰν ἔρα φωρεῖται ἐν
τὴν συμμαχίαν κινδυνεύσῃ. ABD.

21. Αἰγὰς, ἐνθα δὲ οἱ· ἡ διπλῇ, ὅτι κατὰ τὰς Αἰγὰς
ἐν βυθῷ τὴν οἰκήσιν τῷ Ποσειδῶνος ἐποτίθεται ἀοράτων
ἀνθρώποις, ὥσπερ ἐπὶ τῷ Ὀλύμπῳ τῶν ἄλλων θεῶν
ὁριζομένων. Αἰγὰι δὲ πόλις Ἀχαΐας ἐν Πελοποννήσῳ, 25
ἐν τῇ μὲν ὁ Ποσειδῶν, ἄγεται δὲ καὶ Διοτύῳ ἐορτῇ
ἢ ἐπειδὴν ὁ χορὸς συζῆς τὰς τῷ δαίμονος τελετὰς ὁρᾷ
θανυμῖον ἐπιτελεῖσθαι φασὶν ἔργον· ἄμπελοι γ' ὅς καὶ
σιν ἐφημέρας, ἀνέχουσιν μὲν ἡμέρας καρπὸν βλαστάνοντα
ὡς τρέποντας αὐτὸς εἰς ἐσπεραν οἶνον ἀφθονον ἔχει.
30 ἰσορία παρὰ Εὐδοκίῳ. ABD.

ἐν Αἰγαίς τῆς Εὐβοίας παράδοξα πολλὰ γίνεσθαι. κατὰ
τὰς ἐρησίας τῷ Διονύσῳ τελετὰς, ὁρᾷ μυστῶν τῶν μυθολο-
γενναίων, βλαστάνουσιν αἱ καλόμεναι ἐφημέροι ἄμπελοι, αἱ
τινὲς ἔωθεν μὲν τὰς τῶν καρπῶν ἐκβολὰς ποιεῖν, αἱ
35 πάλιν βότρυν βαρυντάς, καὶ τὰς πρὸ μεσημβρίας περὶ
νῆσος, πρὸς δὲ τὴν ἐσπεραν τρεπόμενοι ἄκρατον χορηγεῖται
φιλῆς ταῖς ἀπὸ τῶν χορῶν παρθένοισι. οὐδεμία δὲ ἐνδεῖα
ρεῖται ἐπὶ αὐτῇ κατεχομένη τὴν ἡμέραν, ἀλλ' ὅσας ἀν-
λίσκει, τοσαυτάκις δαμνέει. Νικοκράτης δὲ ἐν τῷ πρῶτῳ
40 τῷ ἐν Ἑλικῶνι ἀγῶνι οὐ ταύτας φησὶ τὰς Αἰγὰς ἔχειν
τὸν ποιητὴν, ἀλλ' εἶεραν τινὰ νήσον ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελά-
γει, περὶ ἣν καὶ παραδοξολογία τις εἶναι μυνεύει· τοῖς
προσοφύζοντες τῇ νήσῳ τινὰς ἀπαντας ἀφαντεῖς γίνεσθαι
διὸ μὴδὲ προσπελάζειν τινά. V.

καὶ τὰ δῶματα· τινὲς ὑποκλύομενα· οἱ δὲ διὰ τὴν
δύναμιν τῶν θεῶν ἐν μέσῳ θάλασσης εἶναι τὸ ἱερὸν. τῷ
βάνῳ τὸ ἄριστον ἐκάλειν. BL.

22. ἔφθιτα αἰεὶ· ἐπεὶ Ἐφραιος αὐτὰ ἐποίησεν.
Οἷος καὶ Εὐφροσύνη αὐτὸν ὑπέδειξαντο περὶ αὐτά. V.

τὸ ἔφθιτα ἐπὶ πρῶτος, τὸ ἀθάνατον ἐπὶ θεῷ. L.

23. ὅτι ὅχι σφί τι τέσκετο· ὑποκλύοντες τοῖς θεοῖς.

ἐντρέψεν. BL. οἱ δὲ παρὰ τὸ τεύχην. Ἡρακλῆος δὲ τι-
τύχετο θισσιδαὲς πῦρ" (Π. 21, 342). διὰ τί δὲ τὰς ἱππῶς
καταλημμάτων αἰτὶς ἢ θύττον βαδίζων; ἢ ἐν καλλιγρα-
φῇσι βέλει δὲ ποιητῆς τὴν ὁδὸν αὐτῶ, ἢ προσηρασκυνά-
ται τῷ Αἰλ. χαλκὸ ποδὲ δὲ ἡχόπαδας. „ἐρήδουποι πό-
δες ἱππων" (Π. 11, 152). εἰσὶν Ἐριώλης καὶ Γλαῦκος καὶ
Ἐχέλαδος καὶ Σθένιος. V.

ἄλλ' ὁρᾶται, φασὶν, ὑπὸ Αἰδός. ἐκ ἰουσι δὲ ὅτι καιρο-
τηρεῖ αὐτὸ τὴν ἀνταρ. V.

24. εἰς εἰρησιν: ἔθουσι εἰρησιν αἱ τρεῖς παρὰ τὸ
ἔθους εἰρεσθαι ἦεν συμπλέκεσθαι. BD.

25. χρυσὸν δ' αὐτὸς: πάντα ποιητικά. ἀπὸ γὰρ τῆς
παρ' ἡμῶν τιμομένης ὕλης καὶ παρὰ θεοῖς λαμβάνει χρῆσται
δῶματα καὶ χρυσὸς τὰς τῶν ἱππων ἐξείρας. καὶ νῦν δὲ χρυσὸν
λαμβάνει, ταῖς πανοπλίαι χρυσῶν, καὶ μάστιγα χρυσῶν. καὶ
ἔτι τοῖς ἱπποῖς περιβάλλει πέδας χρυσῶς. BL. ὥσπερ καὶ τὰ
ἐν τῷ „σὺ δὲ γὰρ ἄξιον ἀμφοῖς" (Π. 5, 723). V.

γέντο: ἔλαβε. Δωρικὸν καὶ Αἰολικόν. L.

26. χρυσέην: χρυσῇ λαβῇ χρυσέην. V.

27. βῆ δ' ἔλάν: ὡς „μάστιγες δ' ἔλάν" (Π. 5, 366)
αὐτὰ, ὡς λείποντες τὰ ὥς ἔλάν. ἢ τὸ ἔλάν ἀντὶ τοῦ
ἔλάν, ὃ ἐστὶν ἔλάν. V.

ἔταλλε: εἰς νεότητα κατὰ διάθεσιν ἐγένετο, ὃ ἐστὶν
ἰσχυρὰ καὶ ἔχωρεν. AD. ὅτι αὐτὸς δὲ ἀντὶ τῷ δὲ αὐ-
τῶν ἐν ἄλλῳ ὅτι αὐτῶ. A. τῷ δὲ φασιν. V.

ἰσχυρὰ ἀπὸ τῶν νηπίων ἢ μεταγορά. ἐπὶ δὲ Ἐρμῶν
τὸ πέλαιος διανέοντος (Od. 5, 51) ἐδὲν τοῖς τῶν γένε-
δὲ τῆς θαλάσσης δεσπότη οἰκεῖται ταῦτα, ἀλλ' ἐδὲ αὐτὸς,
ὅτι ἄνθρωπος ἐστὶν Αἰθιοπίας θυμὸς (ib. 282). τὸ δὲ ἐπ'
αὐτῶν ἀντὶ τῷ δὲ αὐτῶν, ὡς τὸ „ὑπὸ τῆς νόσος ἀδυνα-
μις". BLV.

28. πάντοθεν: ταῦτά εἰσι τὰ εἰς τὴν τῶν ὁ παραλη-
γόμενα καὶ προσηρασκυνόμενα ἐπιδόματα, οἷον ἄλλοθεν
ἔδοθεν ἔκδοθεν ἐκασθεν ἀνέπροθεν πάντοθεν. τὸ δὲ
κενθμῶν οἱ μὲν συνηγορήσαντες, οἱ δὲ ὅτι κενθμῶν
ἰσχυρῶς ἐρηται (οἱ δὲ ὅτι ὁ κενθμῶς ὡς κενθμῶς ἰσχυρῶς
ὡς βαδίζων βαδίζων V). ABLV.

Ἀριστάρχος ἡγνοήσαν, ἄλλοι δὲ ἡγνοήσαν. A.
ἢ διπλῆ, ὅτι ἡγνοήσαν γρηπτόν σὺνθετος γὰρ Ὀμή-
ρῳ ὅπως λέγειν, ἡγνοήσαν τὰ κήτη, καὶ ἢ ἡγνοήσαν. καὶ
ὅτι κενθμῶν εἰρηται. ἢ δὲ ὁρᾶται ἐστὶν κενθμῶς ὡς αὐ-
λός. A.

29. γηθοσύνη: Ἡρόδοτος τὴν ἄσπιν λαβὴν ὀφείλει,
ἵνα ἢ τὸ πλεονεξία γηθοσύνη, εἴτα ἢ δὲ θάλασσα. ὃ δὲ
Ἀριστάρχος γηθοσύνη δὲ θάλασσα ἀντὶ τῷ γηθόσιν-
ρος, χαίρεσσι. εἰσὶ μέντοι οἱ ἀναγινώσκοντες γηθοσύνη καὶ
δοτικὴν πῶσιν ἐκδέχοντες, ὥσπερ καὶ Ἀριστοφάνης, οἷς ἐγὼ
συγκατατίθεμαι, ἵνα ἢ τὸ ἀκλόστον τοῖς τῶν γηθῶν ἢ
θάλασσα δίδετο, ἵνα καὶ ἔπειτα Ὀμηρικῶν δοτικῇ ἀντὶ γε-
νητὴς παρὰ ἡμῶν ἐπὶ ἀνταρ, ὑπὸ χαρῆς ἢ θάλασσα δίδε-
το, ὁμοίως τῷ „ὅς δὲ γῆραι κενθὸς ἐστὶ" (Od. 2, 16). τί δὲ

ἐστὶ τὸ κενθὸν με, ἐκδέχομαι. ὅρῳ τὰ διὰ τῆς ἄσπιν
μὴ κατὰ θηλείων ἐπιθετικῶς τιθέμενα, πραγμάτων δὲ ὄντα
κατηγορικά. πρόδηλος δὲ ἡ παρ' αὐτῶν τῶν ποιητῶν χρῆσις.

ἔστι γὰρ τι κερδοσύνη πρῶτα, ἐπὶ κερδοσύνη γυνή. „ὅς
φασμένη καὶ κερδοσύνη ἡγήτο" (Π. 22, 247). „ἀρχὴν ἐκε-
νοσύνης" (Od. 21, 35). „ἀρχὴν οὐσύνης δ' ἐκ ἐκινῶν"
(Od. 15, 543). „τὴν δ' ἡγήτο" ἢ οἱ πόρε μαχλοσύνην" (Π.
24, 30). „ἀρχοσύνη δ' ἐκ ἐκινῶν" (Od. 15, 321). „ταρ-
βοσύνη, φάν γὰρ μιν" (Od. 18, 342). εἴπερ ἐν ταῦτα πάντα
ἐντέθη ἐκ ἐπιθετικῶς κατὰ τινος θηλείας, κατηγορικῶς δὲ
πρῶτα, πῶς ἂν γένοιτο γηθοσύνη θάλασσα; καὶ γὰρ ἀνα-
δοχοσύνη γυνή. ἔμεινον ἐν ἐπὶ πρῶτα παρὰ λαμβά-
νουν καὶ δοτικὴν πῶσιν ἐκδέχοντες. ἔκός τινα φῆσιν ἰσχυρῶς
Ἀριστάρχος καὶ τῶν ἄλλων ὡς ὅτι αὐτὸς ἡδὴ ὁ ποιητὴς ἀρ-
σενικῶς τὸ ἀπερήματο „γηθοσύνης δ' ἔρω" (Od. 5, 269)
ἔκός ἀκόλουν θηλείων γένεσι. ἂν τὸ γηθοσύνη. ἐν δι-
δάσκοντες ὡς ὅτι τὰ διὰ τῆς συνῆς, ἐκ παρὰ γένεσι ἐπιθετικῶς,
ἀρσενικῶς ἀνδρογυνῶν μηκέτι ποιεῖ κατὰ τὸ πλεονεξία θηλείων
γένεσι παρὰ γηθοσύνην. τὸ ἐν δικαιοσύνης Ζεύς ἐκ ἐκ
τὸ δικαιοσύνη θηλείων, ἐκ ἐπιθετικῶς κατὰ τινος θηλείων
τασσομένων. A.

ὁ μὲν Ἀριστάρχος ἐρᾶν αὐτὴν φησιν, ὃ δὲ Ἡρακλῆος
νός δοτικὴν διὰ πολλῶν ἀποδείκνυσσι. λέγει δὲ ὅτι αὐτὸν
παρεῖχε τῷ θεῷ, καὶ ἐκ ἀνθρώπου κερμαίνουσα ἀλλὰ δίδετο,
ἢ τοῖς ὁδοποιοῖσι. BLV. καὶ τί θαῦμα; καὶ γὰρ Ἀριστάρχος φησὶ
τὸ κατὰ Παμφυλίαν πέλαιος Καλλιθένης. V.

31. ἐξσκαρθμοι: ἐξσκαρθμοι, ὃ ἐστὶν ἐκκίνητοι, ταχῆς
σκαρθμὸς γὰρ κατὰ διάλεκτον ὁ πῆς. AD.

ἐν σκαρθμοῖς, ἢ ἐν ποδῶν. τινὲς δὲ καὶ τὴν δρόμον
σκαρθμὸν ὀνομάζουσιν, ἵνα ἢ ταχῆς, σκαρθμὸς δὲ κατὰ
διάλεκτον ὁ πῆς. BL.

32. σπέος: σπήλαιον (ὄχημα πλατὺ D) ἀφώτιστον,
παρὰ τὴν σβέσιν. BL.

λέμνη: τὴν θαλάσσης. D.

33. Τενέδοιο καὶ Ἰμβροῦ νῆσοι πλησίον Τροίης
κείμεναι. καὶ ἡ μὲν Τένεδος καλεῖται μίση τριῶν πέλαιων,
Αἰγαίης, Βελησπόντιος, μέλαρος κόλπος (διὰ καὶ Τένεδος ἐπ'
ἐνὶ τῶν καλῶν), ἢ δὲ Ἰμβρος ἐστὶν ἐν τῷ μέλαρι κόλπῳ. AD.

34. ἔνθ' ἴαπων: ἴαπων γὰρ τὸν ἀπαισθησόμενον
Κάλχαντι θεῖον ἔχειν ἔρω, ἢ πρὸς τὸ Αἰὶ λαθεῖν. V.

35. βύλεν εἰδαρ: κομίσας δηλονότι καὶ γὰρ ἡ θά-
λασσα, πῶσιν δὲ ἡμῶς ἀπέχει μακρότης, καὶ πῶς εἰσάγει
αὐταρχῶντας. V.

36. πέδας: δεσμός, ἔστι παρὰ τὸ πῆξιν εἰρηται ἢ
παρὰ τῆς πόδας, ὥσπερ παρὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὸ ἡμιώβελιον. D.

37. ἀρῆς καὶ ἀλῦτος: διχῶς δὲ δεσμός ἀφαν-
ίζεται, ἢ ὅτι ἢ ἢ λέγειν ἄρῳ δὲ ἀνυπερβλήσιν. BL.

38. Τρῶες δὲ: ἐπὶ τὰ πρῶτα ἐναντιοῦν τὸν λόγον
„οἱ δ' ἐκένοντο νῆας ἀνὰ γλυφύρας, βριαδὸς δ' ἄλλος
ἐντέθη" (Π. 12, 282). καίτοι ἐκένον πλησίον ἦν „ἢ δ' ἐκένον
ἐκένον Ἀχαιῶν" κατὰ δ' ἐκένον. ἀλλ' ἢ διὰ τὸν ἐπὶ

τὰς Τρωὰς γέγονεν, ἵν' ἐπιζεύξειεν, ἀλλὰ Ποσειδάων Ἀργεῖας ὤτρυνε." πρὸς δὲ τὸ ἐκίνητον καὶ ἄρπακτικὸν καὶ ἡχητικὸν τούτοις εἰκάζει, ὅθεν ἐδ' ἐμυρόχοις, ὅσον λέσσειν ἢ λύκοις, διὰ τὴν ἄλογον ὁρμήν. ἀκόλουθα δὲ καὶ τὰ ἐπιφερόμενα ἀπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ πυρὸς ἥχος γίνεται. BL.

41. ἄβρομοι: πολύβρομοι· γίνεσι γὰρ ὄντες θορυβώδεις τῇ νίκῃ πλεον θορυβέσιν. ἔλαβε δὲ τὸν μὲν βρόμον ἀπὸ τοῦ πυρὸς, τὴν δὲ λαχὴν ἀπὸ τῆς θυέλλης. BL. „ἔτε πυρὸς τούσος γε ποτὶ βρόμος" (Π. 14, 396). V.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τοῦ ἄγαν βρομιῦντες καὶ ἄγαν λαχύντες, καὶ ἐπίτασιν τῷ ἄ κειμένῳ ἐκίστοτε γὰρ θορυβώδεις τοὺς Τρωὰς παρίσταν. A.

αὐτὰχοι: οἱ μὲν παρὰ τὸ αὖεν καὶ λαχύν· οἱ δὲ, ἐξαιρεθέντος τοῦ ν τοῦ προσελθεῖν, ὡς ἀγαθὸς ἀγυρός, κατὰζαντες κανάζαντες· οἱ δὲ, κατ' ἐπίτασιν ὄντος τοῦ α, αὐτὰχοι, εἴτα πλεονάζαντος τοῦ ν. Χρύσιππος δὲ ὁ Στωϊκὸς καὶ Διονύσιος ὁ Θωρὴ δασύνεσι τὸ αὐτὰχοι, ἵν' ἡ ἐξηρόφωνοι. A.

42. Ἀχαιεῖς: γράφεται ἀρίστους. A.

43. γαιήοχος ἐννοσίγαιος: ἐπίθετα Ποσειδάωνος. καὶ τὸ μὲν ἐν δηλοῖ τὴν γῆν συνέχων, τὸ δὲ ἕτερον ὁ κί-
των αὐτήν. D.

44. Ἀργεῖας ὤτρυνε: τὰ ἐναντία δύο ἔλαβε· δύο γὰρ εἰσιν ὧν χρηὴ πρόστασις, τῶν ἀδενῶν πρὸς διόρθωσιν, καὶ τῶν ἐγνῶν πρὸς παιδευσιν. BL.

καὶ γὰρ περὶ ἱατρὸν δύο ἐστὶν ὧν χρηὴ πρόστασις, καὶ τὰ
ποσειδῶ διορθέει καὶ τὰ ἐγνῶν προφυλάσσειν. D.

45. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ εἰσάμενος πολλὰ σημαίνει, νῦν μὲν ὁμοιωθεὶς, ἐν ἄλλοις δὲ „καὶ ὅ' ἐπιεισαμένη" (Π. 21, 424) ἐφορμήσασα. „εἴτατο δ' ὡς ὅτε ῥινόν" ἀντὶ τοῦ ἐφάνη (Od. 5, 281). A.

ἐπεὶ ὑπὲρ Ἀχιλλέως κατ' Ἀγαμέμνονος μέλλει λέγειν, πρὸς τὸ πεισυνθῆναι Κάλχαντι εἰκάζει. BL. οἱ δὲ, ὅτι ὁ ποιήσας τὸ ἐν Εὐβοίᾳ ἱερὸν Κάλχαντος ἀδελφὸς ἦν. V.

ἀτειρεῖα φωνήν: οἱ μὲν ὅτι καὶ τῶν κηρύκων τῶν Ἰννία εἰς ἦν ὁ Κάλχανς· οἱ δὲ τὴν ἐαυτοῦ θείαν φωνήν. V.

46. μεμῶσται: τὸ σῶζειν ἢ μάχεσθαι. V.

49. ἄλλη: κατὰ ἄλλην τάξιν· πάντα καὶ γὰρ ἦσαν κοσμηθέντες. BL.

50. ὑπερκατέβησαν: ὑπερβάντες καθέλλοντο. V.

51. ἔξασσι: Ἀριστείδης γήσασιν, ὁμοίως τῷ „παρ-
γένει· ἔτοι δηρὸν ἐμὲ χήσασιν Ἀχαιοί" (151). A.

52. τῇδε: κατὰ ταύτην τὴν τάξιν. V.

περιδείδω: ὑπερδέδωκα. ἐκ ἀναστροφῆς δὲ ἡ περί, ὅτε τὸ περισσῶς δηλοῖ. BL.

ἔφραμεν ὅτι ἡ περί οὐκ ἀναστροφῆται, ὅτι σημαντικῇ
ἀπάρχει τὰ περισσῶς. A.

53. ἡ δοτικὴ ἐστὶν ἄρθρον, ἐπιρρηματικῆς δὲ ἔχει συντάξεως· τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἐστὶν αὐτοῦ „τῇ ἡμῶν ἢ κεν δὴ σὺ κελαινεφές" (Π. 15, 46)· „τῇ γὰρ ἔχ' ἢ ἔα πολὺ πλεῖσαι" (ib. 448). A.

τινὲς ἢ ὅγε ἀντὶ τοῦ ὅτι, ὡς φάμεν ἡ ὁμῶς μοι πα-

ρέβη. V.

λυσσώδης: λύσσα γίνεται παρὰ τὸ τὰς σῶας λύνειν φρένας. BL.

54. δὲ Αἰὼς: ἀλαζονεύει· φησὶ γὰρ „τιομένη δ' ὡς πῶς Ἀθηναίη, ὡς ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρεει Ἀργείοισιν" (Π. 540) καὶ „ἐπὶν ἐς νῆας ἱκωμαι, μνημοσύνη πυρὸς γενέσθαι" (ib. 181). BL.

55. ὡδε: ὅτως ὡς νῦν ὑπομένετε. V.

57. ἐρωήσασθε: ἡσυχάσαι ποιήσασθε. V.

58. εἰ καὶ μιν: τούτῳ τὸ „Αἰὼ δὲ κρατερῶς ἐμὲ μέσσα" (16). V.

59. σκηπανίῳ: Κυρηναῖοι ἔτι καλεῖσι τὸ σκηπτρον σκηπτρον δὲ καὶ δόρυ Ποσειδάωνος ἢ τριαινα. ἡ ὅτι σκηπτροφόρον οἱ μάντις, σημειωτέον δὲ ὅτι θεὸς Ἀλάντι Τελαμωνίῳ βοηθεῖ. BLV.

κεκοπώς: λεληθότως. ἀμέλει θαυμάζουσιν αὐτοί. V. ὡς πεπληγώς. καὶ δὲ Ἀριστείδης διχῶς, κεκοπώς τε τετυφώς. V.

διχῶς Ἀριστείδης, καὶ κεκοπώς καὶ κεκοπώς. V. διχῶς καὶ Ἀντιμόχως κεκοπών. A.

60. ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τοῦ κόπτιον. A.

61. ὁ ἀσερπτικός, ὅτι νῦν ἐγνώσκειται ὁ εἶχος, ἐπὶ ὅδῳ κατὰ τὸν ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγῶνα (Π. 23, 772) ἀκρίβως ἐντεῦθεν μετατίθεται εἰς τὸν ἐπιτάγιον καὶ γίνεσθαι ὅς καὶ ἄτοπον. ἔτι δὲ ὁμοίον τῷ „ὡς ἄρ' ἔπειτ' ἡρώων ἀνὴρ πάντα τελέετα" (Od. 3, 62). ἀρκεῖ δὲ τὸ „πλήσσει νεὸς κρατεροῖτο." V.

62. ὡς ἔρηξ: παραβολικός, οὐ φανταστικός ὁ λόγος· ὡς ἔπειτα δὲ ὁ τὴν ὠκείτητα ἐν πτεροῖς ἔχων. BL.

63. ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης: μέλλων γὰρ αἰετὸς ἀνέλκεσθαι ἐφ' ὕψους. BL.

περιμήκεος: ὡς Διομήδεος. τὰ γὰρ εἰς τῆς σένθεν παρ' οὐδέτερον γένόμενα τὰ εἰς ὅς, τῷ ἡ παραληγομένη βαρύνεσθαι θέλει, ὡς περὶ ἔχει παρὰ τὸ κῆτος τὸ μεγακῆτος ἢ ὅσος κακοήθης. διὸ τὰ λαθικηδὴς οἰονηθηδὴς ὅσον ὁμοῖον παρὰ ῥήματά φάμεν συντεθείη, τὸ κῆδω καὶ τὸ πλῆθω. A.

64. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐλλείπει ἡ διὰ, διὰ πεδία, καὶ τὸ ἄλλο δοκεῖ συγκυκλῆναι ἐπὶ τῷ δευτέρῳ, εἰ μὴ ἄρα τὸ ἄλλο τῷ ἄλλοιγενεὶς ἀκασόμεθα. A.

ἕτερον τῷ εἶδει τῶν γὰρ ὁμοφύλων ἱέραξ καὶ ἄπτερος. BL. ἔτι δ' „ὡς δ' ἀπὸ δελφίνος μεγακῆτος ἔχθους ἄλλοι" (Π. 21, 22). V.

65. ὡς ἀπὸ τῶν: θάλλει ἐπιγνωσθῆναι, ἵνα ἐλπίσαντο προθυμότεροι γίνωνται. V.

66. ἡ διπλῇ πρὸς τὸ δοῦκον χῆμα. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰ περὶ τῶν Σιρῶν, νηῶν, Σιρῶνιν (Od. 12, 89). ὅτι ὁ λόγος ὡς περὶ δύο. A.

πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας· ὡς ἰδὼν ἔχων Τελαμώνιος δέναμιν καὶ ταχέως ἤθετο τῆς ἐπιχειρήσεως ὡς

50 δὲ ἀδενέστερος ὁ Λοκρὸς εὐθὺς νοεῖ. BL. ἡ ὅτι καὶ ὁ Τελαμώνιος, ὁ δὲ δένεστος. V.

Λοκρός μὲν ἦν τὸ γένος, ἀπὸ πόλεως Ὀπῆντος, πατρὸς δὲ Ὀϊλέως, ὅτος μετὰ τὴν Πίλι πόρθησιν αἰτίος τοῖς Ἑλλήσιν ἀπολείας ἐγένετο· Κασάνδραν γὰρ τὴν Πριάμει, ἱκέτιν ἔσταν Ἀθηνῶν, ἐν τῷ τῆς θεῆς σηκῷ κατήχονεν, ὥστε τὴν θεὸν τὰς ὀφθαλμοὺς τῷ ξοῶντι εἰς τὴν ὁροφὴν τρέψαι, τοῖς δὲ Ἑλλήσιν ὑποσφραῖσαι καὶ κατὰ τὴν Εὐβοίαν γενομένοις χιμῶνας διεγείραι μεγάλας, ὥστε πολλὰς αὐτῶν διαφθαρεῖναι. διανηξάμενος δὲ Αἴας εἰς τὰς Γυράδας (χοιράδας Α) καλεσμένας πέτρας ἔλεγε χωρὶς θεῶν γνώμης διασεσῶσθαι· Ποσειδῶν δὲ ἀγανακτήσας διέχισε τὴν πέτραν καὶ τὸν Αἴαντα τὸν κλυδῶνι παρέδωκεν· ἐκρίφεντα δὲ αὐτὸν κατὰ Ἀἴλῳν νεκρὸν Θέτις ἔλεησασα θάπτει. Ἀθηνᾶ δὲ ἄδ' ἔτιως τῆς ἡμέρας ἐπαύσατο, ἀλλὰ καὶ τὸς Λοκροὺς ἠνάγκασεν ἐπὶ χίλῳ ἵκη εἰς Πίον ἐκ κλήρου παρθένης πέμπειν. ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Α αἰτίων καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῇ Α τῆς 15 Ὀδυσσεύας παχυμερῶς. AD.

πῶς δέ, φασίν, ὁ Ποσειδῶν ἐκ ἔλαβε τὸν Αἴαντα; καὶ ἡθεὶς οὐ φαντασίαν τινα παρέχει τὸ θεῶν ἐκείνῳ. AD.

68. Αἴαν· τὸ ἐξῆς ἐστίν, ἐπεὶ τις θεῶν κλέει μάχεσθαι, καὶ ὁ ἦμος αὐτῷ· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς διὰ μέσση λεγόμενα διορθώσαντες, ἡ διπλῆ, ὅτι ἀναλόγως ἐκφέρει τὰ τοιαῦτα ὁ ποιητής, καὶ ὁ δεόντως ὁ Ζηρόδοτος ἔγραψεν, ὡς τε αὐτὸ Κάλχα. (Π. 1, 86) χωρὶς τῶ ν. Α.

παράκει οὐ λείπει, ἡ ὁμοίαν ἐστὶ τῷ „ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνέκλεισε” (Π. 3, 59). V.

69. μάντει εἰδόμενος· οὐ διαίρει, ὡς τὸ „ἄνδρει φρεσὶ δίκαιός” (Π. 3, 219). V.

71. Ἰχθυα· τὸ ἰχθιον προπαροξυστονητόν, ὁμοιοτόνως τῷ ἀράχῳ· καὶ γὰρ ἐστὶν ὑποκορισμὸς, ἀλλ' ἀπὸ ῥήματος ἰχθυάσθαι, ὅτι δὲ ὁ ποιητὴς οὐδὲ ὑποκορισμοὺς χρῆται, 30 ἰδηλώσαμεν ἐν τῇ Α. Α.

Ἰχθυα ὁμοιοτόνως τῷ παλγίῳ· καὶ γὰρ ὁ μὲν παρὰ τὸν ἔσω μέλλοντα ἔλαβε τὸν σχηματισμὸν, ὁ δὲ παρὰ τὸν παλγῶ. τὰ γὰρ ἀπὸ μακροῦς ἀρχόμενα ἔχει παροξυστονήματα τὰ ὑποκορισμὰ ἄδελφον, τυρὸς τυρῶν, χρυσὸς χρυσῶν, ἔρκος ἔρκων, 35 τείχος τεύχων· τὰ δὲ ἀπὸ βραχείας οὐκ ἐστὶν, ῥάκος ῥάκων, ἄλγος ἄλγων, ῥάκος ῥάκων, ῥάκος ῥάκων. τὸ δὲ ἰχθυα ὡς ἄφωτον ἔργον συνέλεγε μὲν ὁ ποιητὴς μακρὰν τὴν προ αὐτῶν Α.

γράφεται καὶ ἰθμυα· Ζηρόδοτος δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ἰχθυα. Α.

ἀναχωρῶντος αὐτοῦ τὰς ἀποχωρήσεις τῶν ποδῶν ἔχων, φησὶ, μὴ ἀπομαζαμένους ἰχθυος. τὸ δὲ ῥεῖα πρὸς τὸ ἀπὸ τῶν 40 ῥαδίως γὰρ ἀπηλλάγη ὡς θεός. BL. καὶ συνῶδον τὸ τάχος τῷ „καὶ τὸς δ' ὡς ἱρῆς” (62). V.

75. καὶ μῶσι· ἀντὶ τῶ αἰμῶσι. V.

76. οὐδ' ἔτι· ὅρα τὸ ἔθος ὡς ἀπλῶν· οὐδὲν μὲν γὰρ περὶ θεῶν λέγει, ἀπλῶς δὲ τὸ παριστάμενον αὐτῷ δηλοῦν. V.

78. νέρθε πόδεσσιν· νέρθε δὲ ποσσίν. Α.

79. ἴσσανται τὸ θέλω σῶν σῶν, ὅθεν καὶ σῶν. V.

80. οἷος· εἰ καὶ μετὰ Διὸς ἐστὶν ἡ τῷ τάγματι. V.

82. χάρις γὰρ ὁσονοῖ· χαίροντες τῇ μάχῃ· ἔτι δὲ

ὅτε δηλοῖ ἡ λέξις καὶ τὸ χαίρειν τῇ εἰς μάχην παραθήσει· παρὰ τὸ χαράσσειν. τὴν γὰρ χάριν, ὡς φησιν (φησὶ μ' εὐα.) Ἀριστοφάνης, ἄδελφως αὐτὸ λέγει χάρις. Α.

χάρις τῇ μάχῃ· ἡ γὰρ χάρις χάρις καλεῖται, ὡς δὲ, ὡς Ἀριστοφάνης, τῇ εἰς τὸν πόλεμον προθυμίᾳ. BL.

83. ἐκ ἂν ἐπήγαγε γῆθ' ὅσονοι, εἰ τὴν χάριν ἐδῆλθ. V. ἡ διπλῆ, ὅτι ἐλλείπει ἡ ἐπὶ, ἢ ἐπὶ χάρις. Α.

83. τοὺς ἡπείθεν· ὅπιδεν τῶν Αἰάντων Σαλαμῖνιοι Λοκροὺς. V.

84. ἀνέψυχον· ἀναψύξαι ἐστὶ τὸ ἀναπαύσαι τὸ πνεῦμα καὶ ἐν ἀδελφῇ ἀναπνεῦσαι· καὶ γὰρ ἡ ψυχὴ πνεῦμα ἐστίν. BL.

κρύπτει τὴν φωνὴν αὐτῶν ὡς φιλέλλην. L.

85. γυτὰ κέλυτον· ἡ διπλῆ πρὸς τὸ χῆμα, ὅτι ὡς „σπάρτα κέλυτον” (Π. 2, 135). Α.

86. καὶ σφιν ἄχος· διπλῆν ἦν αὐτοῖς τὸ δεινόν· τὴν μὲν γὰρ ψυχὴν ἄχος, τὸ δὲ σῶμα κόματος ἐδάμαζεν. ἄχος δὲ παρὰ τὸ χέω, μετὰ τῷ σερητικῷ ὡ, τὸ μὴ διαχέον τὴν ψυχὴν ἀλλὰ συνέχον, ὡς περὶ τὸν αἰνῶν ἐπὶ τῷ χαίρειν, παρὰ τὸ διαχεῖσθαι. ἄχος δὲ ἐστὶν ἡ λύπη· εἶδη δὲ τῆς λύπης τέσσαρα, ἄχος ἄχθος φθόνος καὶ ἔλιος. ἄχος οὖν ἐστὶ λύπη ἀφωτίαν ἐκκοιῖσαι· ἄχθος ἐστὶν ἡ λύπη βαρύνει καὶ ἐνοχλῶσαι ἐπὶ ἀβάλλον τῶν συμβαινόντων· φθόνος ἐστὶ λύπη ἐπ' ἄλλοις ἀγαθοῖς· ἔλιος ἐστὶ λύπη ἐπ' ἄλλοις κακοῖς· πάχει γὰρ τις καὶ σὺ ἐλεις. B.

25 περιπαθῶς πάντῃ, ὅτι ὁρῶντες ἐν ὄψει τὸ κακὸν παμύνει ἦσαν ἀδύνατοι· ὅθεν καὶ ἐπιταλαμιβάνει τὸ „τὸς δὲ γ' εἰσορῶντες” (88)· τὸ γὰρ χεῖλιό τε τῶν δεινῶν τὸ ἐν ὄψει ἐστὶν ὁρῶμενα. εἰς ἔχοντα δὲ προημῶν τὰ τῶν Ἑλλήτων· ὅρα γὰρ ἐπὶ τῆς παρατάξεως στρατιώτας κλαίοντας ἐνδύπλους, καὶ ταῦτα Ἑλλήνας. BL.

88. ὅπ' ὀφρῶσι δ' ἄκρυν λεῖβαν· ἐξενάον, ἐδάκρυον· οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ καθ' Ὀμηρον ὑπὸ τῆς ὀφρῶς, κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὅπ' ὀφρῶσιν ὅσσι φαινῶν (Π. 14, 236). διὰ δὲ τοῦτον ἐδάκρυον. Γεῖροι δὲ ἤκουσαν κληθῶντος ἐνδύπλους. ABD.

89. φεύξεσθαι ὅπ' ἐκ κικαῦ· τὸ φεύγειν γενικῇ συντάξει· „πεφνεμένος ἦεν ἀέθλων” (Od. 1, 18). ἔτι δὲ ὀποφείδεσθαι· ἐκ τῷ κακῷ. V.

90. μετ' ἐσάμενος· πρὸς αὐτὸς ἀφικόμενος, μετελθὼν. 40 ἢ μεταβληθείς. D.

91. Αἰήτωνι ἑγγὺς γὰρ Λοκρῶν Βοιωτῶν. ὅτοι δεύτεροι μὲν εἰσι κατ' ἄλκην, πρόθυμοι δὲ πάντες καὶ νέοι. V.

92. Πηνέλεωνι διὰ τῷ ὁ Ἀριστοφάνης, Πηνέλεων. Α. Θόαντα· ἑγώ μιν γὰρ Ἀνακτόντην τὴν Πηνέλεων. Α.

93. Αἰήτην· Πύλλος ἦν, ὡς τινες· οἱ δὲ ἀδελφὸν Πηνέλεων. Ἰσοδωρὸς δὲ τὸ ὄνομα τῷ Πηνέλεων. Α.

94. μὴ σῶρας ἀντιθέσιν· πρακτικὸς μάχης. V.

95. αἰδώς· λείπει τὸ ἔσω, Ἑλληνικῶς δὲ τὸ τῆς αἰδῶς προβάλλει, ὁ δὲ ἔκτορ τοῖς βαρβάρους· ὁ δὲ μὴ πρὸν ἀλλὰ 50 τὸν φόβον· „αὐτίκα ἐμὴν ὑπὸ δεσφὶ τυπείς” (Π. 12, 250). εἰ δὲ καὶ τῆς ἀκμῆς ἐπομνησθεῖ ἐπὶ δειλῇ συγκρίσειν ἐχθ-

ση· διὸ καὶ δις ἐπενέλαβε τὸ ὄνομα. οἱ δὲ (δὲ Λάκωνες L) τὸ κέρει ἀντὶ τῆς εὐγενείας. BL. ἔστιν ἔν, ἀρχόντης ὤξια ποιεῖτε Ἕλληνες ὄντες εὐγενεῖς καὶ νέοι, κατὰ πῦσιν. τινὲς αἰδῶς ὤξιον ἔστιν. V.

ἔμφρασιν ἔχει πλεονα τὸ κοῦροι· χωριζόμενον τοῦ νέου. A.

96. ἡμῶς· ἡμετέρους. τὸ ἡμῶς ἐκτείνειν κατὰ τὸ τέλος, καίτοι Λάκων ἔχον τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν, ἔπει ἐνικῶ παρὰ κειν τῷ διὰ τῆς ἡ λεγομένην, ἀμήν, ὅπερ ὁλόκληρον ἂν ἦν Λακωνικόν, εἴπερ εἰς αὐτὴν κατέληγεν. A.

αὐτὸς γὰρ αὐτὸς εἰς ἴδιον ἡγάγε· „καὶ νήσοι“ φησιν „ἡγήσας“ Ἀχαιῶν (Π. 1, 71). BL.

98. νῦν δ' ἡ εἴδεται ἡμεῖς· νῦν ἀνεφάνη ἡ ἡμέρα ἐν ἣ ἔπὸ τῶν Τρώων ἀναιρεθήσεσθε. A.

φαίνεται. λείπει δὲ τὸ τῆς, τῆς ὑπὸ Τρωσὶ δαμῆναι. ἀντὶ τῆς προσηγορίας ἔστιν ὡς ἐν τῇ νῦν ἡμέρᾳ ἀπολύμεθα. ἐντέχνως δὲ τὸ φιλότημον αἴξει τῶν νέων, τὴν αἰτίαν τοῦ σωθῆναι καὶ ἀπολύσθαι αὐτοῖς ἀναφέρων. BL.

101. Τρώες ἐφ' ἡμετέρους ἵεναι νέας· ἐν ἡδὲ μετὰ θαύματος, ὡς τὸ „Ἐκτωρ δὲ παρὰ νηυσὶ“ (123). μεγάλη δὲ ἡ ἔμφρασις· ἔστι γὰρ μυρία προσπαυέσθαι, ὅσον τὴς βαρβάρους ἐπὶ τὰς Ἑλληνικάς, τὴς δειλὰς ἐπὶ τὰς τῶν γενναίων, τὴς ὀλέθρας ἐπὶ τὰς τῶν πλειόνων. BL.

102. φωνάζειν ἤσ· ὁμοίως ἀναγνωσκόν τῷ ἐρατοῦς. πῶς δ' ἐξηγημαίται, δεδιώκων ἐν τῷ περὶ παρανόμων. A.

ἐντέχνως τῷ φωνῇ τῶν Τρώων ἐνέβαλε τὴν κατηγορίαν Ἑλλήνων· ποῖοι γὰρ ἂν εἴεν οἱ ὑπὸ τοιούτων ἡτιώμενοι; BL.

103. θάων· ὁμοίον ἐκείνῃ τὸ ζῶον. φασὶ δὲ αὐτὸ ἄμα τῷ τέκτει· βαδίζειν· ἡ δὲ βᾶδις αὐτῶν ἀλματώδης. BL. ἄλλως, οἱ θάως ζῶντα ἄλκιμα καὶ ἐκνήτη· ἔνιοι δὲ παρὰ πλῆθυσιν ὕμνη. AD.

Ἀρίσταρχος βαρύνει τὸ θάων, καὶ ἐπειθεῖ ἡ παράδοσις· ὁ δὲ Πάμφιλος περισπᾷ, ἔπει τὰ εἰς εἰς λήγοντα δι- σύλλαβα ὀνόματα ἐπ' εὐθείας πληθυντικῆς ἔχει γενικὴν περισπωμένην. διὸ καὶ τὸ Τρώων καὶ δμῶων καὶ παίδων ἀνεγίνωσκε περισπῶν, ἔτι δὲ καὶ τὸ πάντων καὶ λῶν καὶ τέτων, περὶ ὧν λόγον ἔδωκεν καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν καὶ ἡμεῖς. A.

τὰ δὲ θάων ἔνιοι περισπῶσιν, ἵνα ὁμοιοπῇ τῷ θηρῶν καὶ κυνῶν. ἔτι δὲ καὶ Ἀρίσταρχος προσφέρεται, Διοκλῆς καὶ ὁ Θράξ Αἰωνίσιος ὡς βαρύνοντες τὴν λέξιν. Κρίσιος δὲ ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῆς βαρυντικῆς φησὶν ὅτι τὰ μετασύνθετα, ὅταν μὲν ἔχῃ τὴν πληθυντικὴν ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς μετὰ συμφώνου λεγομένην, πάντως καὶ κατὰ τὴν γενικὴν περισπᾶται, ὅσον θῆρες καὶ κύνες, ὅταν δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην, πάντως βαρυνόμενῃν, ὅσον Τρώες δμῶες θάως λῶες. ἀντίκεινται δὲ αὐτῷ τὸ παίδων καὶ πάντων. Καίριος δὲ φησὶν ὅτι εἶναι ἐν δισυντάτοις ἀγαλογίᾳ. A.

Ἀρίσταρχος παρὰ δαλίον, ἄλλοι δὲ παρὰ δαλίον. A. γὰρ τὰ τῆς εἶναι αἰτία, ἡ τῆς ἵεναι· οἱ γὰρ πεινῶντες τὰ

γὰρ βαρύνονται. AL.

ἦμα τὰ βρώματα, καὶ τὰ ἐν οἴκῳ ἀλλὰ τὰ ἐν ὁδοῖ· „δὲ φησὶν ἦμα φερόμεθα“ (Od. 2, 410) φησὶν ὁ Σιμωνίδης. τὰ ἄχρη δὲ ἦμα λέγει, ὡς τὸ „ὡς δ' ἀνέμος ζαῖς ἦμα“ (Od. 5, 368). καὶ „ὁπλισσόν τ' ἦμα“ (Od. 2, 289) τὰ ἐφ' ὁδοῖς ὁκείως ἀπὸ τῆς ἵεναι εἰρητῆ. κατὰ χρωμένους δὲ ὁ ποιητὴς λέγει ἀντὶ τῆς ἐλώρια· κερταῖς γὰρ ἐλώρια λέγονται· ἐλόντες αἰρῶσιν. B.

ἦμα βρώματα, καὶ τὰ ἐν οἴκῳ δὲ ἐφ' ὁδοῖς ἀλλὰ τὰ ἐν ὁδοῖ καὶ πλῆθος· „δεῖτε φησὶν ἦμα φερόμεθα“ Σιμωνίδης (φησὶ addit D). καὶ τὰ ἄχρη δὲ ἦμα λέγει· „ὡς δ' ἀνέμος ζαῖς ἦμα“ φησὶν ὁ Σιμωνίδης. τὰχα δὲ τὰ φερόμενα παρὰ τὸ ἵεναι· γεννηθέντος γὰρ ἀνέμου δεῦρο κακίται φησὶν. AD.

104. ἡλάσκουσαι· ἐκκλίνουσαι διὰ δειλίαν καὶ ἐν τῷ τόπῳ διάγουσαι, μὴ λαμινόμεναι τοῖς ἄλλοις. V.

ἔπει· ἔπει· τινὲς δὲ ἐκ ἐπὶ χάριτι ἡλάσκουσαι. V.

107. Ἡρακλῆων ὤξιοι εἴεν πόλιος· ἴνα, φησὶν, φαίη τοιούτῳ τι· τί δὲ λέγω πόλιος; ἐπ' αὐταῖς γὰρ ἔστιν ταῖς ναυσὶ μάχων. ἱκανὸν μέντοι βροχὸν διακρίνει. A. τὸ ἔκαθεν πόλιος ἔμφρασιν ἔχει ἔτιρα διακρίνει· λαίρεται τὰς ναῦς, ἐν αἷς ἐστὶν αὐτοῖς ἡ σωτηρία. V.

Ζηρόδοτος δὲ καὶ Ἀριστοφάνης τῶν δὲ ἐκείνους πόλιος.

108. μεθυσσόμεναι· καὶ πάλιν· μεθυσσόμεναι· καλῶς ἐκείνους ἀλλὰ μεθυσσόμεναι· καὶ πάλιν· μεθυσσόμεναι (121). λέγει δὲ τὰ εἰς ἀρτίαν τοῦ πλῆθους· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ἀπὸ παρὰ τὰς ἀντιθέας μεταμμενόμενος ἔχοντας τοὺς τεράνους. BL.

109. οὐκ ἐθέλουσιν· ἐπὶ τὸ μὴ γάναι ἐκ ἐξέλιπον πρὸς βασιλικὰς γὰρ ἀνδρας ὁ λόγος, οὗς ἐλέγχειν ἀντιπαραστήσαντο· ἐπὶ δὲ τὸν ὑποταγμένον δόλῳ τὸν λόγον ἔτριψε, καὶ δοκεῖ μὲν κατὰ τῶν ἄλλων λέγειν, ἡ δ' ἐπὶ φωνῇ πρὸς τὰς ἀκούοντας γίνεται. BL.

ἐρίσαντες· ἀντὶ τῷ ἐρίζοντες, ὡς ἡδὲ μετὰ φωνῇ.

111. ἀλλ' εἰ δὲ· εἰ γὰρ καὶ εἴπεν „ἀσπόμεναι“ ὅδ' αὐτῶν (Π. 9, 116), ἀλλ' ἐκμελισσόμενος τὸ πλῆθος ἔλεγεν. V.

113. ἀπητίμησε· περισσὴ ἡ ἀπό. L.

115. ἀκεσόμεθα· τὴν ἐαυτῶν ἀμείλιαν θεραπεύμεν. τινὲς δὲ τὴν εἰς Ἀχιλλεῖα ἀτιμίαν· ὅσον γὰρ πρὸς ἐπαυρόθωσιν τὸ ἀμεινόμεν τοῖς ἐνυότοις ἀνδράσι. ABL.

τὴν ἔριν, ἡ τὴν μῆνιν· Ἀχιλλεῖος, ἡ τὴν ἀμείλιαν ἡ αὐτοῖς δρεῖδζει. V.

τὸ δὲ ἀκεσόμεθα ἀντὶ τῷ λασώμεθα διὰ τὰς τὰς γονὸς ἀμείλιαν· εἰσὶν γὰρ καὶ ἐνδραπέδων αἱ τῶν ἀνδρῶν φωνῆς· ἀρτίως πρὸς τὸ κρείττον μετακίσειν, εἰδὲ ράπτεται εἶναι, ἡ θεραπευτικῇ εἰσι. ABD.

εἰ ἀμεινόμεν τὸ ἀκεσόμεθα, πότερον λαδόμεν ἡ ἀκεσόμεθα ὁ καὶ ἐγὼ, ὅσον τὸ ἐλάττωμα λασώμεθα. A.

ἐν τῷ τῶν ὑπομνημάτων διὰ τῆς τέ, ἀκεσάται τε αὐτῷ τῷ ἀκεσάται. A.

117. πάντες ἄριστοι ξόντες: τῷ ἐπαίῳ θεραπεύει καὶ μεζόνως ἐλέγχει ὡς διαφθείροντας τὴν φύσιν τῇ ἁθυμίᾳ. BL.

119. καὶ ῥι: κατὰ ψυχὴν. ἢ ὡς τὸ „περιβάλλει ἅπαντας ἡγεστῆρας δώροισι“ (Od. 15, 17). V.

120. ὡς πέποντες: τινὲς ἀντὶ τῆς προσήνευς· τάχα γὰρ παρὰ μὲν αὐτοῦς. μετίζον δὲ κακόν, δηλονότι τοῦ τῶν. BL.

122. αἰδῶ καὶ νέμεισιν: τὴν τε κοινὴν αἰχμὴν καὶ τὴν ἐξ ἄλλων προσγινομένην μέγαν. μεγάλη γὰρ, φησί, πολὺ φιλονικία διανέσεται. BL.

123. 124. μετὰ θαύματος (ἀναστάσεως V) τὸ δεῖξον προεικόν, ὡς τὸ „Τρωῖς ἐφ’ ἡμετέρας βίηναι νέας“ (101). βοῆν δὲ ἀγαθὴν αὐτὴν καλεῖ πρὸς ἐρεθισμόν ἐξείνων. BL. καὶ „Ἐκτορα δ’ ἐφράσσαντο βοῆν ἀγαθὴν“ (Π. 15, 671). V.

124. ὀχῆαι: τὸν ἐκατέρως πύλῃς· δὲ γὰρ εἰσι. ἢ „τὸν ὀχέον“ ἀφ’ οὗ ἀκαχήμενον“ (Π. 11, 702). V.

125. κελευτιόων· κελευτὴς κελευτιῶ κελευτιῶ. καὶ ἄλλως δὲ φησι „κελευτιῶν δ’ ἐπὶ πύργῳ“ (Π. 12, 265). ὡς δὲ καὶ τὰς κατὰ τὸ σιωπώμενον ἱπλῆζε τῷ σκηπτάῳ, ὡς καὶ τὸς ἄλλους. τινὲς δὲ κελευθιῶν ἀντὶ τῆς ὁδηγῶν τὸς Ἑλλήνας. ὡς δὲ αὐτὸ προσάσων δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ διγείρον. BLV.

γαίηχος: ἦτοι ὁ ἐπὶ γῆς οὐρούμενος ἢ ὁ χαίρων τοῖς ἀρμασιν ἱππῖος γ’ ὁ θεός. D. ὁ ἔχων ἦσαν βυσσάζων τὴν γῆν ἐπὶ γ’ τῷ ὕδατος ἢ γῆ ἐξήρικε. ὁ αὐτὸς καὶ ἐνοσημῶς ὡς κινῶν τὴν γῆν τῇ γ’ τῷ ὕδατος παρὰ χρόνον τὰ μεταβάσει γίνεταί ὁ σεισμός. BD.

127. ἔτ’ ἂν κεν ἄρης ἀνόςαιτο: ἀλλὰ μάλλον θανάσειεν. ἔτι δὲ μετὰ συλλογισμῷ ὁ ἱππῖνος, ἐκ αὐτοῦ τὸ λέγοντος ἐκτιθέμενος τὴν εἰκόνα τῆς πράξεως, δι’ ἐμψύσεως δὲ καταλείποντος τοῖς ἀκραταῖς σκοπεῖν ὅποια τινες ἦσαν. BL.

ἡ διπλὴ πρὸς τὴν τῷ χρόνῳ ἀλλαγὴν. ἔτι γ’ ἀντὶ τοῦ ὁρώσατο. καὶ ἐτι δις παρείληψε τὸν σύνδεσμον, ἂν καὶ αἰν. A.

128. λαοσσόος: ἢ ὀρμύσα ἢ σάββα τὸς συμμοχόμενος, ἢ σοβῶσα τὸς ἐναντίους, ὅθεν καὶ ἐργασίμομος. V. ἢ τὸς λαὸς αἰόουσα, τουτέστιν εἰς φυγὴν ἄγουσα, ἢ σάββα-σα. D.

130. φράξαντες δόρυ δοῦρι: συνέβαλον μὲν ἀλλήλοις φάλαγγιν, συμβαλόντες δὲ διέλυνον τὴν φάλαγγα, ἐπὶ πῶς ὅρων καὶ ὑπεχώρον καὶ ἐσκέλευον; καὶ ὅπως οὕτως προηγουμένως εἶναι τῆς ὑπομονῆς τῶν πολεμίων. ἢ πρὸς τὸ ἀναδύσασθαι τὸν Ἐκτορα ἐπὶ κωπῇ (ἐγβύνασαν L) ἐαντὶς. πάντες μὲν ἂν ἐν ἀσπίδι καὶ θώρακι καὶ κράτει καὶ λόγχῃς· τῶν δὲ οἱ μὲν πρωτοστάδ κατὰ τὸ μέτωπον (πρόσωπον L) ἦσαν, πάντες ὁμοίως τὰ δόρυα κατὰ τὴν προβολὴν ἔχοντες· καὶ τῶν δὲ τῶν οἱ δευτεροστάδ, κατὰ τὰ δεξιὰ πλευρὰ τῶν πρωτοστατῶν προβεβληκότες τὰ δόρυα, μετὰ δὲ αἰσῇ πῆχυν.

οἱ δὲ τρίτοι παρ’ ἀμφοτέρους ὁμοίως, ὥς εἰς τρεῖς ὁρμῆς ἀνέχον τὰ δόρυα· οἱ τέταρτοι δὲ καὶ πέμπτοι τὰς αἰχμὰς ἔχον ὁρμῆς, ὡς εἴ τι κενότο τῆς τάξεως τιτρωσκομένων ἢ φρονεομένων, τὲτο πληρῶν. B.

5 τῆτον δὲ τὸν συτασπισμόν, ὡς ὁ τακτικὸς Ἐρμύλτος λέγει, ἐνομοθέτησε Ἀνκέρως, ἰδίδυσε δὲ ὁ Ἀνακτορὸς Ἀλέκων καὶ Ἐπαμινώνδης· εἴτα ὑπὸ Χαριδήμῳ Ἀρκάδῃ ἐδιδάχθησαν καὶ Μακεδόνες. V.

130. προφελόμενοι: Ἀνδρόμαχος ἐν ἐτυμολογικοῖς φησὶ κενὸς λέγεσθαι· προφελόμενα τὰ ἐπαλλήλους κλύδους ἔχοντα δένδρα, διὰ τὸ θηλυμανεῖν. BD.

προφελόμενοι δὲ ἀλλεπαλλήλῳ ἢ ἀλλεπαλλήλως πτυχὰς ἔχοντι. V.

132. προπαροξενονητίον τὸ ἱππόκομοι· ἢ γ’ κόμη ἔγκειν, ἢ τὸ κομῶν ἔτιος ἂν ἀναγνωσκόν, κοπιαισοκόμος καλλικόμος. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ἡ ληρότων θηλυκῶν συντιθέμενα καὶ μεταβάλλοντα τὸ τέλος εἰς τὴν εἰς ὅς κατάληξιν προπαροξενεῖν, ἄφρονος ἀνάνδρος· οὕτως ἱππόκομος. τότε μέντοι παροξενονητίον τὸ ἱππόκομος, ὅτε τὸ κομῶν ἔγκειται· „Νεσορίας μὲν ἐπειθ’ ἱππὸς θεράποντε κομῶντι“ (Π. 8, 113). A.

φάλοισι: σφίγγα ἐπὶ τῶν μετώπων εἰς ἃ καθίστανται οἱ λόφοι, ὥς τὰς ἐκ τῶν κορυφῶν λόφους ψαύειν ἀλλήλων. A.

φάλοι μὲν τὰ προμετωπίδια ἐπαναστήματα, ὧν καὶ ὁ λόφος ἔχει. λόφος δὲ τὸ τῆς μέσης περικεφαλίας ἐκ τριῶν ἀνάστημα. τὸ δὲ πᾶν ἔτιος, οἱ τῶν κορυφῶν λόφοι ἀλλήλων ἔβανον. ἱππόκομοι δὲ αἱ ἱππῖδες ἔχουσαι κόμας. BL.

134. ἔγχεα δ’ ἱππύσσοντο: αὐτὰ τὰ ἔγχη κραδαινόμενα πτυσομένοισι ἔοικε. γίνεθ δὲ ἐκ τῆς πτύω τὸ βάλλω πτύσσω πλεονασμῷ τῷ σ. BL. εἰς τὸ αὐτὸ συνήγεται καὶ ἐλάμπεται κραδαινόμενα. D.

θρασειάων: τῶν θρασειῶν ἡρωῶν ἀπηρετῶν. BL. ὡς „ἀσπίδα θέρων“ (Π. 11, 32). A.

135. βραχὺ διασπλῆτον ἐπὶ τὸ φρόνουν· τὸ γ’ ἔστι, οἱ δ’ ἰθὺς φρόνουν μάχεσθαι, καὶ μέμασαν. A.

τινὲς αἰνόμενοι ἰθὺς ἐφρόνουν, ὥς εὐθεῖαν πρὸς Τρωῖας χωρεῖν. V.

136. προὔτυψαν: προπαρενέβαλον (προενήλασαν V), ἢ προσέπεισαν καὶ συνέλαβον. ταῦτα δὲ τῇ εὐημερίᾳ θαυροῦντες. BLV.

137. ὀλοοῖτροχος: λίθος περιφερὴς καὶ εὐρογύλος, ὁ ἐν τῷ τρέχειν ὀλοός, ἐπεὶ καταπερσόμενος πᾶν τὸ ἐμπύκτον βλάπτει. AD. Δημήτριος ὁ γονόπιος διασύνει, ἢ ἢ ὀλος τροχοειδὴς καὶ κατὰ πᾶν μέρος ἀξίρριτος, τῷ δὲ τόμῳ ὡς κακὸς τροχος· ὅπως δὲ καὶ Ἐρμῆας καὶ Νικόλαος καὶ Ἀριστέας καὶ Ἀριστόκριτος. Κόμηνος δὲ καὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης ψιλῶς καὶ παροξενεῖν, ἀκόντις τὸν ἐπὶ τὸ τρέχειν ὀλοὸν καὶ δεινόν. ἐπένθεσις δὲ τὸ ἱππῶν καὶ γ’ χωρὶς αὐτοῦ σάββα τὸ μέτρον, καὶ ἰδὲ αὐτὸ ἀναλογησάμενος τὸ „Αἰλάντος ἡρώδης ὀλοοῖτροχος“ (Od. 1, 52). Δημόκριτος δὲ τὸ κυλινδρικὸν χῆμα ὀλοοῖτροχον καλεῖ. καλῶς δὲ βέβησαν καὶ

ἄλογον δομὴν ἀψύχῳ βάρει εἴκασε διὰ παντὸς τόπου κυ-
λινδωμένῳ. AB.

138. σεφάνης: περικεφαλαίας, ἢ ὅρος ἔξοχῃς· νῦν δὲ
λείας πέτρας. AD.

τῆς ἐν πλάτει ἔξοχῃς. ἢ δὲ κατὰ ἀντὶ τῆς ἀπὸ ἢ ἀντὶ 5
τῆς ἔξ. V.

139. ἀναγκαίως τὸ ἀσπέτω πρὸς τὸ δυνηθῆναι πέτραν
ῥῆξαι. ἀναιδέος δὲ τῆς ἀνευδότου καὶ σκληρῆς, τὰ δὲ
ἔχματα τὰ ἔξέχοντα καὶ μὴ ἔδωτα κυλισθῆναι αὐτόν. BL.
ἢ τὰ συνέχοντα τὴν πέτραν πρὸς τὸ ὄρος. V.

140. ὕψι, ὡς οἴκοθι καὶ ἄγχι, ὡς φησι Πτολεμαῖος, τι-
νὲς δὲ τῷτο ὀξύνουσιν, ὕψι. A.

ἀναθρόσκων: προσκρέων καὶ ἀπαλλόμενος. V.

141. ἀσφαλέως: ἀνεμποδίζως, μὴ σφαλλόμενος τῆς
τῷ θείῳ σφοδρότητος. BL.

θλεί: ἐνύχωνσε τὸν λίθον. V.

ἔως: γράφεται ὕψι ἂν. L.

142. ἰσόπεδον: ἀντὶ τῷ ὁμαλῶν πεδίων, οἷον ἔως οὗ
κατέλθῃ εἰς ἰσόπεδον πεδίων. ἀντὶ τοῦ ἴσην ἔχον γῆν καὶ
ὁμαλὴν. V.

143. εἶως: ἔως τινὸς μὲν, οἱ δὲ ἀντὶ τῷ τῶς. B.
τὸ εἶως ἐνταῦθα καὶ ἀντὶ τῷ τῶς, διόπερ ἔτε εἰρημὴν
ἔτε ἀνταπόδοσιν ἔχει ἐπιφερομένην. A.

ἀπελίνει: ἡπείλει, ὑπὸνείτω. ἔσθ' ὅτε δὲ τὸ κυνῶται
καὶ ἐπιπλήσσει δηλοῦ. AD.

144. ῥεῖα διελεύσεσθαι: οὕτως Ἀρλεαρχος. οἱ δὲ
ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι. V.

ἢ δὲ διὰ ἱμῶσιν ἔχει, ἀντὶ τῷ τῶς σκόλοπος καὶ τὴν
τάφρον διελεύσεσθαι. V.

146. μὲλλ' ἐγχεριμψείης: ἀντὶ τῷ λίαν-ταῖς φάλαγγιν 30
ἐμπλεκάσθαι. BL.

147. ἡ διπλῇ πρὸς τὸ ἐμφεγύοισιν, ὅτι οἱ μὲν, ἐπεὶ
ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ διεκρίδοντες χρῶντο· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς
γυνῶσαι, ὅτι βλάπτει ἀμφοτέρωθεν· οἱ δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ
τῶν γυνῶν, ὅτι ἐκατέρωθεν ἄκρον ἔχον γυνῆ γὰρ τὰ ἄκρα, A.
ἐκατέρωθεν ἡκονημένοις καὶ βλάπτειν δυναμένοις. D.

ἀμφοτέρωθεν βλάπτει καὶ γόνυ (γυνῶν?) ἐπάγασιν, ἀπὸ
αἰχμῆς τε καὶ εὐράκος. BL. τὰ δὲ ναύμαχα κατὰ εἶδος μόνον
εἰμένα· ἐκ ἔχουσι γὰρ εὐράκα. ἢ ἀμφοτέρωθεν πρακτικοῖς
γυνῆ γὰρ κυρίως πόδες καὶ χεῖρες, δι' ὧν πρῶσομέν τι. V. 40

148. ὁ δὲ χασσάμενος πειλεμένης: ἡ διπλῇ, ὅτι
Ζηνόδοτος γράφει ὁ δὲ χάσσατο πολλὸν ὑπίσσω,
ἡγήνησε δὲ διὰ τὰ ἐμπεπηγότα δόματα τῇ ἀσπίδι ἀναχω-
ρεῖν διακινάσας, ἵνα ἀποπέσῃ. A.

ἀντίστροφον τὸ ἔκμα. V.

149. διαπερύσιον: διὰ παντὸς τῷ πείρατος ἀκαθῆναι
δυναμένον, ἢ διαπερύσιον εἰς ἀκούς. ἢ διαπύριον, δια-
φανὲς καὶ στυμντικόν. AD.

διαφανές, τατέξῃ τῇ φωνῇ ὡς πυρσὺ ἰσήμενεν, ἢ τὰς
πάντων διαπερῶν ἀκούς. BL.

150. Τρώες: πῶς τῶς δισχεδασμένους ἐνεκάλει κελύων

βάρβαρος δομὴ καὶ ἐπερήφανος. V.

Ἀάρδανοι: οἱ ἐν Ἀαρδανίᾳ πόλει τῆς Τροίας οἰκί-
τες. D.

151. παρμένει: ἀλλήλοις, αὐτὸς γὰρ ἔχει Δία, καὶ
προσδεῖται τινος. BLV.

152. πυργηδόν: δίκην πύργου, ἐν τάξει. ἔξω δὲ ἐπὶ
μα παραβολοειδές, ὅμοιον τῷ σφαιρηδόν, AD.

153. οἶω: ἄμεινον εἶναι μόνον, ἵνα μὴ ἔκτωρ διέξῃ
ἢ τὸ οἶω ἀντὶ τῷ πέπεισμαι, ἢ γὰρ οἶομαι ἄνδρα χολώ-
10 μιν" (Π. 1, 78). BL.

εἰ ἐτεόνι ἐπὶ ἐτεῶς. ὁ εἰ συναπτικὸς ἀντὶ τῷ ἐπὶ,
τὸ „κρη δ' εἰ σοφὸς πέφυκας"· καὶ ὁ Εὐριπίδης „οὐκ
εἴπερ ἐργασαί τάδε." V.

154. θεῶν ὄρις: ἀντωνομασία ἀντὶ τῷ ὁ Ζεὺς.

155. μένος λέγει τὴν προθυμίαν, παρὰ τὸ μέναι
προθυμῆμαι. B. ὅθεν καὶ ὁ μέμονα παρακείμενος. V.

156. Ἀγίφοβος: προσυνέλησιν αὐτόν, ὅτι μετὰ τῷ
ἔκτορος τελευτῇ διεδέξατο τὴν ἐρατηγίαν. V.

158. ὑπασπίδια προποδίζοντι ὑπὸ τὴν ἀσπίδα
20 (τῇ ἀσπίδι V) ἡρέμα καὶ ἐνρῦθμῳ βαίνων, ἢ ὑπὸ τὴν ἀσπίδα
τῶς πόδας τιθεῖς, τατέξῃ περικαλύπτων αὐτὸς τῇ ἀσπίδι
κατὰ τὴν πορείαν ἔξω ἐπὶ πρόδηλον ὅτι ἐκ εἶχεν ὁ Ἀγίφοβος
ἀμφιβρότην ἀσπίδα ἐν δὲ ὅπλα, ἢ ἂν αὐτὴν ἐκράτει (τοῦτο
πλάγιαν αὐτὴν ἐκράτει V). ADV.

25 ἦτοι μετέωρα καὶ ὑψηλὰ προβαίνων, ἢ ἐπ' ἄκρων
ποδῶν βαδίζων, ὁ ἔστιν (αἰὼνι D) ἀκροβηματίζων. AD.

ἐπὶ προβάλλων τὰ ἔγρη πρὸ τῆς ἀσπίδος. ἐν βραχίῳ
δεδήλωτο ὁ μετέωρα βαίνων καὶ τῷ κύκλῳ τῆς ἰδίας ἀσπίδος
τὸ σῶμα κρύπτων. BL.

159. ἡ διπλῇ, ὅτι παραλείπειτο πρόθεσις ἢ ἐπὶ, καὶ
γενικὴ ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς καὶ τὸ γὰρ ὅλον ἀντὶ τοῦ
αὐτόν, ὡς καὶ τὸ „ἀλλ' ἄγ' ὀδύσσοι Μενελάω" (Π. 4, 106).

160. καὶ βάλεν ἐδ' ἀφ' ἁμαρτε: ταυτὸν δι' ἀμφο-
δὴλῶ, βάλλειν γὰρ τὸ ἐπιτυγχάνειν φησὶν ὁ ποιητής· καὶ
35 ἔβαλες τὸν ξείνον" (Od. 20, 305) καὶ „βάλλ'· αἰεὶ δὲ
ραὶ νεκῶν" (Π. 1, 52). V.

τὸ ἐξῆς καὶ βάλε κατ' ἀσπίδα. ἔτις ἐν διορθωτέον.

161. τῆς δ' ἔτι διήλασεν: ἐδὲ τὸ τυχόν, φησὶ,
αὐτῆς ἦλθε. BL.

162. ἐν κανλῷ: ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν κανλόν, ὡς
„ἔσαν ἐν πρῶτῳ ῥυμῷ" (Π. 6, 40). λέγει δὲ τὸ κατὰ
νον εἰς τὸ κοῖλον τῆς δόρατος μέρος. BL, κανλὸς τὸ ἄκρον
τῆς δόρατος τὸ ἐμβαλλόμενον εἰς τὴν ἐπιδορατίδα. D.

165. χῶσατο: συνεχέθη τὴν ψυχὴν ἔτε γὰρ ἐπὶ χῶσας
45 ἔτε ἐπὶ ὀργῆς τίθειτο, καὶ φθέγγετο μὲν ἐδὲν (καὶ γὰρ οἰκτεῖται
τῷ καιρῷ), τῇ δὲ ψυχῇ λελόπηται. BL.

ἐλυήθη γὰρ κατ' ἀμφοτέρω, ἐπὶ τε τῷ τῇ νύκτι
ῥῆσθαι καὶ ἐπὶ τῷ κεκλῶσθαι τὸ δόρυ. D.

ἢ διπλῇ, ὅτι νῦν χῶσατο ἀντὶ τῆς συνεχέθη. A.

166. ἡ διπλῇ, ὅτι λείψων αἱ προθέσεις, περὶ τῆς
περὶ ἔγχεος. A.

- τὸ ὅτι ἀντὶ τῆς οὐκ ὡς τὸ „ὅ μοι γέρας“ (Π. 1, 120). V.
 Ζηρόδοτος (Ἀρίσταρχος V) ξυνέηξε. A.
 168. οἰσόμενος: ἐκνῆ. διὰ τί δὲ ἐκ ἄλλον πέμπει,
 ἀλλ' αὐτὸς ἀπεισιν: ὅτι ἐν τῷ Θορόβῳ κειώριστα τῶν
 δορυφόρων, καὶ ἡ σκηνὴ πλησίον ἦν, καὶ οἱ πεμπόμενοι οὐκ
 ὁμοίως ταχέως καὶ παρὼν δὲ ὁμοίως ἦν τῷ μὴ παρόντι
 ὅσον μὴ ἔχον. τὰς μὲν ἐν ὡς τραυματίας πιθανῶς ὁ ποιη-
 τὴς, τὰς δὲ καὶ ὁσίων ἐνδεῖς ἐξηγάγε τὰ πολλὰ, δύο δὲ
 εἶχε δόρατα, οἷς αὐτὸς ἐχρήτο· διάφορα γὰρ τὰ τῶν βασι-
 λῶν, ὡς καὶ ἡ Ἀχιλλέως μέλη· εἶχε δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ.
 διαφέρει δὲ τὸ οἷσων τῶ οἰσόμενος· οἷσων μὲν γὰρ ἑτέρω,
 ὡς τὸ „οἷσετε δ' ἄρνα λευκόν“ (Π. 3, 108), οἰσόμενος δὲ
 αὐτῷ. BDV.
 τινὲς δὲ οἱ, ὡς „κῆτος δὲ μυρία βόσκει“ (Od. 12, 97). V.
 τὸ δὲ ὅλον διὰ τὸ ἀναπαύσαι τὰς ἀκροατὰς ἀπὸ τῆς
 μάχης τὸτο πράττει ὁ ποιητής, ὅπερ ἔχει Ἰδομενέως αὐ-
 τῷ συμβαλόντος. V.
 171. Ἰμβριον αἰχμητὴν: πιθανῶς ἐφ' ἐκείνῳ τῶν
 ἐπισήμων τὴν διήγησιν κατὰ τὰς ἀναιρίσεις ἐκφέρει· τὸ
 μὲν γὰρ προεκδέχθαι περὶ ἐκείνου περιττόν, τὸ δὲ ἐν τοῖς συμ-
 πτωμασι παραδιηγέσθαι πιθανόν. BL.
 Κέτορος ἔδει· οἰκείον γὰρ τῷ πολυτίμῳ τὸ κεντεῖν. V.
 172. Πηδαίον: ὑπὸ τὴν Ἰδὴν πόλιν πρὸς Θήβην, οἱ
 δὲ πρὸς Κάριαν. τινὲς δὲ τὴν αὐτὴν τῇ Πηδάσῳ. V.
 ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ὡς νῦν Πηδαίον, 25
 ἵνα κατὰ τὸν λόγον κατὰ συναλοιπὴν ποιήσῃ. ἀγροῖ
 δὲ ὅτι Ὀμηρος διακόπτει τὰς φράσεις, ἵνα μὴ μακροπ-
 ρώδες γένηται, ἄλλως τε καὶ κακόμετρον τὸ ἔπος ποιεῖ. A.
 175. ἔψ: πάλιν ἀπὸ Πηδάσῃ ἦλθεν εἰς Ἰλιον. ἥδη γὰρ
 ἄλλοτε ἦλθεν εἰς Τροίαν διὰ τὸν γάμον. V.
 177. ὅπ' οὐάτος: ὑπὸ τὸ ὅς. κατὰ τὸ σιωπώμενον
 δὲ μετεσκέυατο ὁ Τεῖχος. V.
 178. αὐτ' ἔπεσεν: ἐν ἄλλῳ αἰψ' ἔπεσεν. A.
 179. ἡ τ' ὄρεος κορυφῇ: ἐν πεδίῳ γὰρ ἔφειδ ἡ με-
 λλα. ἔμαρσιν δὲ ἔχει ἄνωθεν πίπτουσα ἡ μέλλα. περιφαι- 35
 νομένου δὲ κύκλῳ περισφωμένῃ „ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ'
 ἑλλων“ (Od. 9, 192). ἡ ὑπερφαινόμενη. BLV.
 οὕτως Ἀρίσταρχος ἐνίκως. ἄλλοι δὲ κορυφῆς. A.
 180. τέρενα: τροφερὰ, ἀπαλὰ, ὀρεδίως δυνάμενα τεί-
 ρεσθαι, ἔτι δὲ χλωρά. ἔοικε δὲ ὡσπερ συναλγῶν τῷ δένδρῳ 40
 τοιαῦτα εὐρησθαι. D.
 φύλλα τὰς κλάδας, ὡς οὕτως τὰ ὄπλα: τέρενα δὲ
 τὰ χλωρά. ἔοικε δὲ ὁ ποιητὴς τῇ μέλλᾳ συνάχθῃ. BL.
 181. ἀμφὶ δὲ οἱ: τὰ περὶ αὐτῶν ἢ ἐπ' αὐτῶν. „ἀμφὶ
 περὶ εἴσῃ τριπόδα“ (Π. 10, 344). V.
 βράχε: ὀνομαστικῶς αἰχμῆν. ἐντεύθεν δὲ ἀπὸ τῆς ἔχου
 τῶν ἐλάτων καὶ τὸ βρέχῃν ἀνόμεσαι. BD.
 184. ἄντα ἰδῶν: λείπει τὸ φερόμενον. χάλασεν δὲ
 ἀπὸ μέους. BL. ὡς λευκώλενος. V.
 185. Κτεάτων νῆ: ὅτι καὶ τὸ „νῆς ὁ μὲν Κτεάτων 50
 ὁ δ' Εὐρύτου Ἀκτορῶν“ (Π. 2, 621) ἀντὶ τῆς Ἀκτορῶνων. V.
 187. δοῦπησιν δὲ πεισάν: κατὰ καρδίαν καὶ πνεύ-
 μονος ἢ πληγῇ· διὰ ταχέως καὶ ἡ πτώσις. BL.
 190. ὁρῶνται: ἀντὶ τῆς ὁρεξάμενος ἔφασκεν. τινὲς δὲ
 ἀκόντισεν. V.
 191. λείπει ἡ διὰ, διὰ τῆς χρόδος ἐπορεύθη, παρὰ τὸ
 λέναι, ὡς „διὰ πρὸ δὲ εἴσατο“ (Π. 4, 138) καὶ τῆς ἄρεας
 δὲ χρόδος εἴσω χρόδος ἐφάνη. οὕτως καὶ Τροανῶν, ἵνα ἡ εὐ-
 θεία. Ζηρόδοτος δὲ χρόδος, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς καὶ εὐθείαν καὶ
 γενικὴν δέχεσθαι τὴν χρόδος, προκρίνει δὲ τὴν γενικὴν. V.
 ἡ διπλῇ, ὅτι διήρηκε χρόδος ἀντὶ τῆς χρόδος· διὸ βαρυ-
 τονητέον· καὶ ὅτι τὸ εἴσατο νῦν ἀντὶ τῆς ἐφάνη. A.
 ἔτως αἱ Ἀριεῖρα, χρόδος ὡς λόγος· βέλει δὲ διηρη-
 θῆναι τὴν εὐθείαν. Ζηρόδοτος δὲ γράφει χρόδος. A.
 Ἀλέξων φησὶν ὅτι Ἀρίσταρχος ὡς σοφὸς προσηνέγκατο,
 Τροανῶν δὲ ὡς πόλος, καὶ ἔχει λόγον ἐκατέρῃ ἡ ἀνάγνω-
 σις. ἐὰν μὲν χρόδος ὡς πόλος κατ' εὐθείαν πτώσιν ἀναγνώ-
 μεν, ἔχει τὸ λεγόμενον, ἀλλ' οὐδαμῶς ὁ χρόδος ἐφάνη·
 ἐὰν δὲ χρόδος ὡς σοφὸς κατὰ γενικὴν πτώσιν, ἔχει, ἀλλ'
 οὐδαμῶς τοῦ χρόδος διήλθε· τὸ γὰρ εἴσομαι καὶ τὸ
 γανῆναι σημαίνει καὶ τὸ διελθῆναι. ἐπικρίνομεν δὲ ἡμεῖς
 περὶ τῆς ἀναγνώσεως ἐκείνου, ὡς ὅτι πιθανόν ἔστι μὴ-
 λὸν τὴν γενικὴν ἐκδέχεσθαι ἡμερ τὴν εὐθείαν· οὐ γὰρ αὐ-
 τῷ ἔθος εὐθεῖαν μὲν ἐπείσασθαι εἰς ὅς περατωμένην „ἵπει
 ἔσφι λίθος χρόδος εὐδὲ σίδηρος“ (Π. 4, 510) καὶ ἀκόλαθος
 αἰτιατικῇ „χρῶς ἀπονημαίνῃ“ (Od. 18, 172). τὰς δὲ ἄλ-
 λας πλεονεξίας οἶδεν ἀπὸ τῆς εἰς ὅς εὐθείας „χρῶς δ' ἔντε
 ἐδόσετο παμφανόωντα“ (Π. 9, 596)· καὶ τὴν αἰτιατικὴν
 „μὴ τις χρόδα καλόν“ ὥς εἰ ὁ κεκώλει τῆς γενικῆς ἢ
 σίνταξις, αἱ εἰς τὸ κατεπεῖγον μὴ τῇ συνήθει κλίσει τὴν
 30 ἀνάγνωσιν ποιεῖσθαι· A.
 τὴν εὐθείαν χρόδος φησὶν ὁ ποιητής, τὰς δὲ πλεονεξίας ὡς
 ἀπὸ τῆς χρόδος κλίσει, καὶ συντίθῃ δὲ τὴν λέξιν, ταμσιχροδος
 λέγων ὡς ἀπὸ τῆς ταμσιχροδος εὐθείας καὶ μελανόχροδος ἀπὸ
 γενικῆς εἰς εὐθείαν, ὅθεν καὶ παρῶντιον μελαχροοῖς καὶ
 εὐχροοῖς δέοντα, ἔτω δὲ καλεῖ καὶ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὴν ἐν-
 τοσφίδιον σάρκωσιν. BL. „χρῶς σήπει“ (Π. 24, 414) „ἵνα
 οἱ χρόδος ἔμπεδος εἴη“ (Π. 19, 39). V.
 πῦς: ὅλος ἔκτορος, ἡ ὁ χρόδος αὐτῷ. B. πρὸς δὲ τὸ „πῦ-
 σαι δ' ὄψιντο πόλιν“ (Π. 2, 809) τὸ σημεῖον. V.
 192. ἀμφαλόν: τὸ μέσον, ἢ τὸ ἐπιτεθήμενον αὐτῇ
 πρὸς κόσμον. BL.
 194. νεκρῶν ἀμφοτέρων: ὥς μῆτε τὸν πολέμιον
 σκυλεύσαι μῆτε τὸ τῷ οἰκίῳ σώμα ῥύσασθαι. BLV.
 195. Σίχλιος: τινὲς Σχιδίος γράφουσιν. τὸ δὲ Σίχλιος
 ἐν τῷ καταλόγῳ ἔμνησθαι, ὅτι ἐκ ἦν ἀναγκαῖον καὶ τοὺς
 45 δεινέστερον αὐτῶν ἔχοντας καταλέγειν. τινὲς δὲ χλευάζουσιν
 ὡς νεκροφόρους. V.
 196. μετὰ λαόν: ἐν ἄλλῳ μετὰ ἔθνος. A.
 197. ἡ διπλῇ, ὅτι συνεχῶς κέχρηται τοῖς δεικτοῖς. ἡ δὲ
 ἀναφορά πρὸς τὰ περὶ τῆς πατρίδος Ἀθηναίων γὰρ ἴδιον. A.
 198. αἰγὰ: Ζηρόδοτος αἰγὰ ἔφ' ὅσον μαχεῖσθαι ἀλλήλους
 Z 2

λέοντες. ἢ ὅτι τὰ ἐν τῇ παραβολῇ ὡς καθ' ὑπόθεσιν ἐκδεκτικόν. ἢ τὸ ἐνός ἀρπάσαντος συναρπάξει ὑπαντῶν ὁ ἕτερος, ἐκατέρω τὴν ἄγρην εἰς αὐτὸν μετὰγοντος, ὡς καὶ Ἀχιλλεύς περὶ Γλαύκῃ „εἰλκον ἄνω λυκηδόν, ὥς διπλοὶ λύκοι νεβρόν φέρονται ἀμφὶ μαχάλας.” BLV.

καρχαροδόντων: ὅξεις καὶ ἐπικαμπεῖς ὀδόντας ἐχόντων. D.

τοὺς Τρώας τοῖς φυλάσσειν εἰκάξει νυκτὶ, τὸς δὲ Ἑληνας τοῖς ἀρπάξουσιν λέουσι. V.

199. ὥσπερ ἴα: οἱ τόποι ἐν οἷς ὥσπερ φύονται. ὥσπερ δὲ πολύφυλλα καὶ ἱμαντώδη φυτὰ θρυῶν. BD.

200. ὑψοῦ: πολὺ τὸ εὐτονον αὐτῶν, εἰ μὴδὲν παρασύρουσι τῇ φερομένῃ. V.

γαμφηλῇσιν: γαμφήλη παρὰ τὸ κεκάμφθαι. V.

202. συλήτην: ἢ Λωιδίον ἐξ ἧν παρὰ τὸ συλησά-15 τήν. D.

203. κόψεν Ὀϊλιάδης: ὁ γὰρ ἦν τῆτο τῆς μεγαλοπρεπείας τῇ Τελαμωνίῃ τὸ νεκρὸν ἀποτιμῆν κεφαλὴν καὶ τοῖς πολέμοις ῥιπτῆν· ἀλλὰ περὶ τὸς ζῶντας ἐπονείτο. BL.

θιρμιότρος τὸν τροπὸν ὁ Λοκρός. V.

ὑπεραπολογεῖται αὐτοῦ ὁ ποιητὴς παρεντιθεὶς τὸ κεχολωμένους. θαυμασῶς δὲ τῇ ἐπιξεργασίᾳ χρῆται· ὁ μὲν γὰρ ἔκτορ τοῦ Ἀμφιμάχου οὐδὲ τὸ κράτος ἀφελὼν ἐδυνήθη, ὁ δὲ Ἕλλην οὐ μόνον τὰ ὅπλα ἐσύλησεν, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα ἐλυμήνατο. ὡμὸν δὲ φασὶ καὶ οὐχ Ἕλληνας κόν τὸ ἔργον· ἀλλὰ σύγγνωσον ὑπὲρ φίλης ἀγανακτικῆς, ὁ δὲ καὶ τὸ ἐπιφώνημα. BL. ἅπαξ δὲ περὶ τὰτο πέπρακ' δι' ὁργὴν τῇ Ἀχιλλέως εἰς ἔκτορα. ἀλλὰ καὶ Ἰππόλοχος κλέωνος καὶ χειρῶν ἀπεκόπη ὑπὸ Ἀγαμέμνονος· Ἀντιμάχῃ γὰρ παῖς ἦν „ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἄγορῃ” (II. 11, 139). V.

ἢ διπλῇ, ὅτι ἐλλείπει ἢ περὶ, περὶ Ἀμφιμάχῃ· καὶ ὅτι Ζηνόδοτος ἀρθρον ἐνόμιζε τὸ ὕ, Ἰλέως τὸν Ἀἶαντα καὶ ἔκ Ὀϊλέως ἀκῶν· διὸ καὶ ἔγραφε κόψε γὰρ Ὑλιάδης. A.

204. σφαιρηδόν: δίκην σφαίρας. τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως, ἦκε δὲ μιν δι' ὀρίλα σφαιρηδόν, συσφύρας τὴν χεῖρα πρὸς τὸ εὐτονον τῆς βολῆς. χαρὶεν δὲ τὸ σύμπτωμα· ὁ μὲν γὰρ ὑπὸ τῆς ἐξήρπεν εἰς τὰς πολέμους, συνέβη δὲ παρὰ τὸν ἔκτορα ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν ὥσπερ εἰς ἔλεγχον ὡς αὐτὸς ἀπέτυχεν. BL.

205. ἔκτορι: ἢ διπλῇ, ὅτι πτώσις ἤλλαχται, ἀντὶ τοῦ ἔκτορος. A.

207. εὐωγοῖτο: τῷ Ἀμφιμάχῃ δηλονότι, ὃν ὁ ἔκτορ ἀντίλεν. BL. Κτεάτος γὰρ Πηλεϊδῶνος. V.

210. δουρικλυτός: ἀρμόδιον τὸ ἐπίθετον· οἱ γὰρ λοιποὶ Κρητῆς τοξόδοται μόνον ἦσαν. BL.

211. ἔταίρους: λείπει τὸ τίνος· ὁ γὰρ ἐξ ὁνόματος αὐτὸν ἐκάλεσεν ὅστις ἦν. λέγει δὲ ὅτι συνήνησεν αὐτῷ ἐρχόμενος ἀπὸ σκηπῆς τινὸς ἐταῖρος, ὅς καὶ ἡ σκηπὴ πλίσσον τῆς μάχης ἦν, καὶ εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν ἔσαν ἀπῶν. πρὸ Μηριόνα δὲ ἀναχωρεῖ τῆς μάχης. BL.

λείπει τὸ τίνος. οἱ δὲ Ὀδυσσεώς, οἱ δὲ Κοιράων, οἱ δὲ

Θεοφίδης Ἀλκμάωνος, οἱ δὲ Ἀγαμέμνονος· σφαιρὰ γὰρ κτεάτα μὲν τοὶ ἐργὸν ἐτήρηος ἐταῖρος” (II. 4, 266). οἱ δὲ ἄλλοι κήριοι. ἀληθείας δὲ μιμήσει τὸ μὴ πάντας φεράειν ἐξ ὁνόματος. V.

212. ἰγνύην λέγει τὸ ὀπίσω τῷ γόνυτος μέρος, παρὰ τὸ ἰκνεῖσθαι. ἢ λθῇ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπηνέχθῃ εἰς τὴν στήν. BL.

Ἰωνικῶς μετέβαλε τὸν τόνον, ἐπεὶ τὸ ἀκόλαστον ἰγνύει, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ πᾶ τῇ καθόλῃ. A.

213. ἢ διπλῇ, ὅτι ἐνείκαν εἰρηκεν ὡς βασιλεύοντι αὐτῷ διὰ τὸ τραῦμα. A.

ἰητροῖς: κατὰ ἔθνη γὰρ ἦσαν, ὡς πᾶς φησὶν „ἰητροὶ πολυφάρμακοι” (II. 16, 28). V.

214. ἦεν ἐς κλισίην: ὀπλιόμενος δηλονότι, καὶ ἐξ κλισίῃν τῷ ἐταίρῃ. οἱ δὲ ἐξ ἧν ἔν κλισίῃν. V.

216. εἰσάμενος φθογγὴν: νοήσας, ἐπιγνῶς, αὐτὸς δηλονότι τὸ ὅλον σῶμα. BL. ὡς τὸ „δέμας καὶ αὐτὸ ρέα φωνήν” (45). V.

217. ἢ διπλῇ, ὅτι πτώσις ἤλλαχται, ἀντὶ τοῦ ὅς πᾶσι Πλευρώνας. A. ἦν ὅκων οἱ Ἀκαρνᾶνες. V.

218. Αἰτωλοῖσιν: Αἰτωλὸς παῖς μὲν ἦν Ἐνδυμίωνος, ὃς ἀκῶσιον φόνον δρόσας (ἄνιν ἀκῶσιος τὸν φωνέως ἀνελών V) ἔφυγεν εἰς τὴν ἀπ' αὐτῆς προσσηγορευθεῖσαν Αἰτωλίαν, καὶ ἐκ τεινέται Πλευρώνα, ἀπ' ἧς ἡ Αἰτωλία πόλιν Πλευρῶν ἐκλήθη. τῆς δὲ γένοντο δύο πόλεις, Κέρης καὶ Καλυδὼν, ἀπ' ὧν ἄλλαι δύο πόλεις ἐκ τῆς Αἰτωλίας προσσηγορεύθησαν. ADV. ἔτω Ἀθήμαχος. V.

219. Ἰδομενεῦ: ὁ μὲν ἀκροατὴς ἀκῶσας τὸ „καὶ τὸν δὴ περὶ κῆρι Πηλεϊδῶν ἐχολώθη” προσδοκᾷ τινὰ συνέβη ὡς ἄλλα ἐπεισάγει, τὴν συνάντησιν αὐτῷ, τὴν ἐρώτησιν ἀπόκρισιν, τὸν ὁπλισμὸν Ἰδομενέως, καὶ ἕτερα. ἀπὸ τῆς δὲ αἰ κανχήσεως. BL.

ποῦ ἀντὶ τῆς πῆ. τοῖ ἀντὶ τῆς δῆ. V. λείπει τὸ εἰσὶν. ἔπειτα ἀπὸ ἄλλης διανοίας οἷχοντι τὰς Τρωσίν. D.

222. ὁ Ὀδαν: ἢ διπλῇ, ὅτι σὺν τῷ ὦ η κλητικῇ. ἢ ἀναφορὰ πρὸς τὸ „ἦ τε σὺ Κάλχαν” (II. 1, 86), ὅτι Ζηνόδοτος χωρὶς τῆς ὦ. A.

Ἀρτεμίδης μετὰ τῷ γ, ὡς γ' αἴτιος. A. Ἀρτεμίδης γὰρ ὡς δ' αἴτιος. V.

223. ἢ διπλῇ, ὅτι ἐπιστάμεθα ἀντὶ τῆς δυνάμεως. A.

224. οὐτε: ἐν τισὶ τῶν ἀντιγοφῶν διὰ τῆς δῆ, ὅτι δὲ ἀκῆριον: κειχωρισμένον κηρός. οἱ δὲ „οὐ δέος ἔστιν” (II. 12, 246). V.

οὐ τέ τις ὕκνω: πάντα περιέλαβεν ἐξ ὧν ἂν τις ἐπαιθῇ. ἢ γὰρ δι' ἀπειρίαν ἢ διὰ δέος ἢ δι' ὄκνον φείσεται τὰ δεινά. BL.

225. ὅπως διὰ τῆς ὦ ἀνδύεται αἱ Ἀρτεμίδης. A.

ἀπὸ τῶν ἀναδυομένων τὰ ζυγὰ ζῶν. τινὲς δὲ γράφουσιν ἐδδύεται. V.

226. ἡ διπλή, ὅτι ἀντὶ τῆ ἰοικε τὸ μέλλει. Α.
 227. γωνύμους: τινὲς ἀθρηνήτες ἕμνον γ' ἢ Ἀνα-
 κριών τὸν θρηόνον φησιν. V.
 228. μενεδήϊος: μένων τὸς δῆτας. Ἑλληνικὸν δ' τὸ 5
 φρόνημα· οὐ γ' ἀποκρίνεται ταῖς τέχαις, ἀλλὰ καὶ ἄλλους
 προτρέπεται. BL.
 229. ἐνεὼς ἀντὶ παρωχημένου τὸ ὑτρένεις, ὡς τὸ
 ἡμυχρῆς τελέθειον (Π. 12, 347) ἀντὶ τῷ ἐτέλειον πα-
 ρωχημένο. AV.
 230. ὅτε μεθιέντα ἴδῃαι: γράφει δ' ὅθι μεθιέντα.
 Ζηρόδοτος δὲ ὅτις μεθίῃσι πόνοιο. Α.
 231. μήτ' ἀπόληγαι: κέλευε μὴ ἀπολήγειν. V.
 232. κυνῶν μέληθηθαι: ἐμπαίγματα, παύσιμα μετὰ
 κύων γ' σφαιρίζουσι τὰς σάρκας καὶ διαβόηταισιν οἱ κύνες. 15
 λέων δὲ τὸ πᾶν ἐθλεῖ, καὶ Κύνκωψ „ἦθε δ' ὡς λέων”
 (Od. 9, 292). ABDL.
 233. ἀλλ' ἄγε: Ἑλληνικῶς τε καὶ λίαν φιλαλληλῶς εἰς
 προθυμίαν ἀλείφουσιν ἀλλήλους, ὃ χαρακτὴρ γενναίων. BL.
 234. Ἑλληνικῶς πᾶν κοιτῶν τὴν προθυμίαν ἐκάτεροι. τὸ 20
 δὲ καὶ δ' ἐόντε (236) περιπαθῶς, ὡς τῶν ἄλλων ἀπο-
 κυμῶντων. V.
 235. ἡ διπλή, ὅτι τὸ σπεύδειν ἐκ ἔστιν ἐπὶ τῷ ταχύ-
 νειν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐνεργεῖν μετὰ κακοπαθείας καὶ ταλαι-
 πωρίας. ABL.
 236. Ζηρόδοτος (καὶ Ἀρισοφάνης V) συμφερτοῦς δὲ
 βίη. Α.
 237. μάλα λυγρῶν: τὸ τῆς συναλοιφῆς σημεῖον ὑπὸ τὸς
 τελευταίας δύο λέξεις θετέον· ἔξ ἀμοιτέρων γ' ἐν δηλαδὲ τὸ
 λυγροτάτων, πρὸς ὃ καὶ Ἀρισταρχος σημειῖται τὸν εἶχον, ἢ ἡ 30
 ὁ λόγος, συμφορητὴ τις ἀνδρῶν ἀρετῇ καὶ τῶν ἀθηνεστάτων,
 οἷον καὶ μόνον κατὰ ἓνα ἀλλὰ καὶ κατὰ πλῆθος ἔστι τις ἀρετῇ
 τοσμήνη, καὶν εἰς ἕκαστος ἀθηνῆς ἢ καθ' αὐτόν, ἐὰν δὲ χωρι-
 ζομεν τὰς δύο λέξεις, εὐεμπιπτῶς ἔξομεν ἐπὶ τὸ ἀπεμφαι-
 νόν ἐστι τοιοῦτο, συμφορητὴ τις ἀρετῇ ἀνδρῶν ἐστὶ, καὶ μά- 35
 λιστα τῶν ἀθηνῶν, ὅπερ ἐκ ἔστιν. Α.
 238. τὸ δλον, καὶ ἡ τῶν δειλῶν καὶ ἀνάνδρων δόξαμις εἰς ταῦτο
 συνελθούσα ἀρετὴν γεννᾷ. D. ἀδεμίαν καταλείπει τοῖς γεν-
 ναίοις πρόφασιν εἰς τὸ μὴ ἀνδρῶν εἶναι, εἶγε καὶ δειλοὶ ἀλλή-
 λους συνιόντες συμφύροντα (συμφερόμενοι ἐνάματα V) δρῶ- 40
 σιν ἔργα. ἀπὸ βλάττονος τὸ ἐπιχειρημα. εἰ γ' τῶν μάλα
 λυγρῶν συμφέροντα γίνεται ἡ ἀρετῇ, πόσω μάλλον ἡ τῶν
 γενναίων; ALV. ἐν πᾶσιν ὅν ἔχουσιν ἡ κοινωνία. V.
 239. γὰρ καὶ δὲ: τὸ φορτικὸν ἐξέφυγεν, εἰπὼν ὅτι καὶ γεν-
 ναίοις ἰσόμαχοι εἰμεν ἡμεῖς· ἐπιστάμεθα γ' ἀντὶ τῶ δν- 45
 νάμεθα. BL.
 240. γράφεται καὶ ἐπιστάμεσθα. Α.
 241. τεύχεα καλὰ: τραγωδεῖ αὐτῶς τὴν πανοπλίαν ὡς
 μέλλοντος ἀριστεύειν. V.
 242. ἀσεβοῦν ἐναλίγκιος: πρὸς τὴν λαμπρότητα 50
 τῶν ὀπλῶν καὶ πρὸς τὸ τάχος τῷ φορέῳ ἡ ὁμοίωσις. ἐκ

ἐπειδὴ δὲ ἔτρεχεν, ἔλαμπεν, ἀλλ' ὅτι καὶ ἔτρεχε καὶ ἔλαμπεν
 ὁ χαλκός, ἀσεβοῦν αὐτὸν εἰκάσει. BL. τάχα δὲ καὶ πρὸς τὸ
 ἐπιθυμητικὸν τῶν πολεμίων· φησὶ γ' καὶ πολλοὶ πολλὰκις
 αὐτὴν εἶναι σημεῖον. V.

244. χειρὶ λαβῶν: νῦν τὴν ἀσεβοῦν σκεῦος δηλοῖ. V.
 245. περὶ εἰς θέσσι: Ζηρόδοτος καὶ Ἀρισοφάνης ἐν
 εἰς θέσσι. Α.

246. ὁ Ζηρόδοτος καὶ ὁ Ἀρισοφάνης ἀντὶ τῷ θεράπων
 εἶναι γράφουσι δαριὶ κλυτός. Α.

10 ἄλλως. ὁ Ἀσχαλωνίτης φησὶν ὅτι ὁ Ἀρισταρχος δύο
 ποιῇ, θεράπων καὶ εἰς· τινὲς δὲ ὑφ' ἐν ἀνέγνωσαν ὡς
 ἑτερονεῦς, ὅτι δὲ δεῖ κατὰ διάλυσιν ἀναγνώσκειν καὶ οὐ
 παρωνύμιον τύπον, διδαχθῆσόμεθα ἔξ αὐτῆς τῆς φωνῆς.
 ἐγίνετο γ' ἂν θεραποντεύς· ἀπὸ γ' γενικῶν φιλεῖ ὁ τοιοῦτος
 τύπος παράγωγι, εἶγε καὶ παρὰ τὴν λέοντος ὁ Ἀεοντεύς, ἐκ
 Ἀεοντεύς, παρὰ τε τὴν Αἰθιοπὸς Αἰθιοπέας. Α.

248. ὁ ἑνὲς Ἰδομενέως εἶπεν, ἐπὶ ἀριστεῖαν ἐπιδέξεσθαι. V.

249. ἐν ἐν εἰχρὶ καὶ τῆς συγγενείας καὶ τῆς ἰχθύος καὶ τῆς
 φιλίας αὐτὸν ὑπέμνησεν. BL.

251. ἡ ἐτι βέβληται: ἀρα μέρος, φησὶ, τι τῷ σώμα-
 τος ἐτρώθη, καὶ ἡ ἀκὴ σε τείρει. BL.

ἐρεσιλογίᾳ ὡς ἐτέρω. ἀπιθάνως δὲ πληγὴν ἢ χρεῖαν
 ἐταίρων· φησὶ δὲ ὑποσπᾶν τῆς μάχης. ἡ δὲ Ἑκάβη „ἡ
 μάλα δὴ τείρουσι δυσώνημοι” (Π. 6, 255). V.

252. ἡ ἐτεν ἀγγελίης: ἀπὸ τινος, ἢ περὶ τινος. τὸ
 δὲ μετ' ἐμέ ἀντὶ τῷ ἐπ' ἐμέ ἢ πρὸς ἐμέ. BL.

ἀγγελίης: ἀντὶ τῷ ἄγγελος. Α.

254. ἐν τισι μετὰ τῶτον φέρεται „Ἰδομενεὺς Κρητῶν βα-
 ληφόρε χαλκοχιτώνων.” V.

256. εἰ τί τοι: εἶπε γὰρ „ὅ οἱ κλισίῃσι κέλιπτο”
 (168). ἡ ἑταιρῶν διζάει, εἰ μὴ πάντα κατανώλετο τοῖς πολε-
 μίοις. V.

257. κατεῖξάμεν ὁ πρὶν ἔχεσθον: πληθυντικῶ
 ἐνικὸν ἐπήγαγεν (Αἰολικῶς BL). καὶ Ἑδραϊδῆς Ἰωνι (390)
 „κολυόμεθα μὴ παθεῖν ὃ βάλομαι.” τινὲς δὲ κατεῖξά
 μέν, ἢ καὶ, ὃ μὲν γ' εἶχον, κατέαξα, ὡς „ἄφαρ δὲ τε χεῖρας
 ἀμύνειν εἶσι καὶ ἡμῖν” (814). ABLV.

ἄλλως. Ζηρόδοτος κατεῖξάμεν, διὰ τὸ καὶ ἐν τοῖς
 ἔμπροσθεν (166) ὁ ἐκνήξε λέγειν. Α.

ἡ διπλή, ὅτι πληθυντικῶς κατεῖξάμεν, καὶ ἐνικῶς
 οἰσόμενος καὶ ἔχεσθον. Α.

260. δόρατα δ': δόρατα δὴ, καὶ ἐν τῇ τῆς, καὶ εἰκοσι
 θάλας, ὃ ἐστὶ πολλὰ. V.

ἐκ ἀπλοῦς διατέλλειν ἐπὶ τὸ ἐν πρὸς τὸ παρὲς. Α.

261. ἐνὶ πᾶσι παμφανόωνται: τὰς κατὰ τὴν εἰσοδὴν
 τοίχας, ἥτοι τῆς ἀπέναντι τῶν εἰσοδῶν. οἱ δὲ τὰ πρόθυρα
 δὲ ὧν τὸ φῶς εἰσέρχεται. BL.

οἱ ἐναντίοι κατὰ τὰς εἰσοδῶν τοίχας. βραχὺ δὲ διαγα-
 λῖον ἐπὶ τὸ ἐνὶ πᾶσι, ἢ ἡ δούρυτα παμφανόωντα, τὸ δὲ

αὐτὸ καὶ ἐν τῇ Θ φάφωδρε (435) „ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς
 ἐνὶ πᾶσι παμφανόωντα.” AD.

299. 300. ἤμα ἔσπετο: ὡς τὸ „ἄμ' ἱσπόμεθα" (Π. 1, 458). ἀκούσθαι δὲ τῷ Ἄρει ὡς ἡνίοχος· ἃ ᾧ διαφόρους ἀρετὰς καταλέγει. τὸ δὲ ταλάφρονα οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ταλῶ, ἔθεν τὸ ταλάσω, οἱ δὲ ὡς τανύπτερος. τινὲς δὲ παράγωγον φασί, καὶ μὴ ἐγκλίθῃ τὴν φρένα. V. καρτερικὸν καὶ ὑπομονητικὸν φρόνημα ἔχοντα. D.

301. ἐκ Θρηίκης: ὅτι παρ' αὐτοῖς μᾶλλον τιμῶνται καὶ διατρέβασιν. BL.

ἡ διπλῇ δτι πόλις ἐστὶν ἐπὶ Θεσπρωτίας ἡ Ἐφύρα, ἀφ' ἧς Ἐφύροι οἱ κατοικοῦντες λέγοντο. λέγει δὲ ποτε καὶ τὴν Κόρινθον Ἐφύραν, ἐξ ἡρωϊκῆς προσώπου. A. ἔσλον δὲ δτι Ἐφύραι τέσσαρες εἰσι, μία μὲν ἡ κατὰ Θεσσαλίαν, δευτέρα δὲ ἡ κατὰ τὴν Ἠπειρον, τρίτη δὲ ἡ τῆς Ἠλίδος, καὶ τετάρτη ἡ τῶν καλεσμένων Κόρινθος. τὴν ἐν λέγει τὸς καλεσμένους Κρανωνίας ἐν Θεσσαλίᾳ, ὡς Ἀπολλύδωρος ἱστο- 15 ρα. AD. ὡς Θρηίκων τέτοις μαχομένων ἀεί. V.

Ἐφύρους λέγει τὸς Θεσπρωτὰς· μάχιοι δὲ ἔσσι καὶ Θουρίοι. Φλεγύας δὲ πρὸς Γορτυνίαν. BL. οἱ δὲ τὸς ἐνοικῶντας τὴν Δαυνίδα τῆς Φωκίδος, ἔς μεγαλήτορος οἰονὶ δαιμονόετας φησὶ διὰ τὸ πεπορθῆναι τὸν ἐν Πυθοῖ 20 ναόν. V.

Φλεγύαι Γορτυνίαν κατοικοῦντες παραινόμεναι καὶ ἡμερικῶν δὴγον βίον, καὶ κατατρέχοντες τὰς περιοχὰς χαλεπῶς ἠδύσαν. Οἰβαῖοι δὲ πλησιόχωροι ὄντες ἐδεδούκεισαν καὶ μέγροι πολλῶ, εἰ μὴ Ἀμφίων καὶ Ζήθος οἱ Αἰῶς καὶ Ἀν- 25 τώπης ἐτείχισαν τὰς Οἰβάς· ἔχε γὰρ Ἀμφίων λύραν παρὰ τῆς πόλεως ἐτελείσαν, δι' ἧς κατέβλεπε καὶ τὰς λίθους, ὡς καὶ πρὸς τὴν τειχοδομίαν αὐτομάτως ἐπέρχετο. τῶν μὲν ἐν ζώντων ἔθεν οἱ Φλεγύαι τὸς Οἰβαίους ἠδύναντο διαδύναι. θανόντων δὲ αὐτῶν ἐπελθόντες σὺν Εὐρυμάχῳ 30 καὶ βυβαίᾳ τὰς Οἰβάς ἔλκον. (καὶ ἔρημον γενέσθαι τὴν πόλιν μέχρι τῆς Κρόμης ἀφίξεως. ἐπὶ πλείον δὲ περὶ αὐτῶν διηγεῖτο Ἐρσρος, ἀποδεικνύς δτι τὴν Δαυνίδα καὶ τὴν Γορτυνίαν ὥκησαν ὅθεν καὶ παρὰ Φωκίαν τὸ ἑβρῆσιν φλε- γύαν λέγετο). ἔτι δὲ ταῦτα ἐν τῇ τριακωστῇ τῇ Ἀημοσίᾳ. 35 δὲ τὸ ὅδον ἐλάσαν ἀντὶ τῆς κορεσθῆναι αὐτὸν ποιήσαντα τὴν πόλιν, καὶ πᾶσι προθυμίαν ἔχοντα. A.

317. ἡ διπλῇ, δτι αἰπὴ μεταφορικῶς ἀντὶ τῆς δυσχερο- βατοῦ, δυσχερὲς, καὶ δτι ὁ πῆρ σύνδεσμος περισσός. AV.

318. κείνωντι ὅπως πληθυντικῶς αἱ Ἀγισάρα. A.

319. νῆας ἐνιπρῆσαι: τὰ τῆς Ἀδρακίας ἐν δεικνύει, ἐν οἷς βεβίβεται ἐπὶ τῷ Ἐκτωρ. V.

320. ἡ διπλῇ, δτι περισσός ὁ καὶ σύνδεσμος. A.

321. Δευκαλίδης: Δευκαλίωνος πατ. γινόντο δὲ ἐκ 45 Νεφέας καὶ Δευκαλίωνος, ὡς φησὶν Ἀπολλύδωρος, καὶ οἱ Ἕλλην μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Αἰῶς γεγεννηθῆναι λέγουσιν, δεύτερος δὲ Ἀμφικτιῶν ὁ μετὰ Κρανῶν βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς, θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια, ἐξ ἧς καὶ Αἰῶς Αἰθλίας. A.

322. ἔδοι: πολλάκις γὰρ θνητοὶ ἀνδράσιν ὁμοιοῦνται διὰ 50 προσέθηκε τὸ ἔδοι. ἀκτὴν δὲ τὸ κλώμενον ἢ τὸ προση- γογμένον καὶ τῶν ἄλλων προσηγορίῃ. BLV.

323. τὸν σῆτον, ἵνα κατισσόμενος καὶ ἀλοήματος ἀρετῆς

καὶ ἀπὸ τῆς Δευκαλίας V. τὸ δὲ πῇ ἀντὶ τῆς πῆ. BL.

εἰς ποῖον ὁμιλον καταδύναι, τὸν δεξιὸν ἢ τὸν ἀριστερόν· πῆ μάλιστα χρεῖα συμμαχίας. V.

308. τὸ δεξιόφιν ἀντὶ τῆς τὸν δεξιὸν, ὡς τὸ „ἀγέλη- 5 φιν ἐπέλθωμεν" ἐπ' ἀγέλην ἔλθωμεν. ἢ ἐπιδεικνύμενον ἐξ ἧς τοῖς βασιλεύουσιν ἀμείβειν τὰς λῆξεις. λέγει ἐν αὐτῇ τῆς νεωλ- κίας, ἀλλὰ τῆς παρῆς μάχης. V.

τὸν μαχομένων: ἃ γὰρ τὰς Ὀδυσσεὺς ναοῖν. V.

309. τινὲς δὲ τὸν ἢ τρίτον περιέσπυσαν· διαπορητικὸς 10 γὰρ ἐστίν. A.

ἐπεὶ οὐ ποθοῖ: ἔδαμον, φησὶν, ἐνδεῖς τοσούτον οἰ- μαι τῶν βοηθησάντων εἶναι τὰς Ἀχαιοὺς, ὅσον ἐπὶ τῷ ἀριστερῷ· ἐκεῖ γὰρ ἐβόρῃ τὸ τεῖχος, καὶ ὁ Ἐκτωρ „μάχης 15 ἐπ' ἀριστερῷ μάρνατο πάσης" (Π. 11, 490). BLV.

τινὲς δὲ ἃ ποτε. V.

313. ἄριστος: καὶ πῶς φησὶν „ὅλος δὴ με Φιλοκτήτης ἀπεκρίντο;" (Od. 8, 219). ἔπαυ γὰρ ἦν ἡκων ἐκ Ἀθήνας. A.

314. συδύη: καὶ τὸ δόρυ παρὰ Θεσσαλοῖς συδύον. A.

315. ἄδην ἐλάσσει: λίαν ἀπελάσσει. γίνετο δὲ τὸ ἄδην 20 παρὰ τὸ ἄδος, ὃ σημαίνει τὸ πλεῖθος (τὴν πληθυντικὴν V). ἐσσύμενον δὲ τὸ ἐγείμενον. BL.

καὶ ἔνια τῶν ὑπονημάτων οἱ μὲν ἄδην ἐλάσσει, ὃ ἐστὶ κορίσσειν καὶ ἐπὶ τῷ Ποσειδῶνος (Od. 5, 290) „ἀλλ' 25 ἔτι μὲν μὴν φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος;" διὰ τῶν δύο πᾶ παραέκειτο ἐάν. μαρτυρεῖται καὶ τὸ „ἄσεν ἐν Τροίᾳ τεχνί- κίας" (Π. 11, 817). ὅπως Ἀγίσταρχος. A.

λίαν κορίσσειν, ὡς „ἄδην ἐλάαν κακότητος" (Od. 5, 290).

οἱ δὲ ἄδην ἐσσύμενον. οἱ δὲ ἄσσει, παρὰ τὸ ἄσση ἐμ- ποιεῖν. V.

ἄλλως. ἦτοι συνυπάρκον ἐσσύμενον πολέμοιο, ἀντὶ τῆς ὁρημένης εἰς τὸν πόλεμον, ἢ τὸ ἐξῆς ἐστὶν ἐλάσσει πολέμοιο, καθὼς διασαλίσσεται βραχὺ τὸ ἐσσύμενον ἐπὶ τῷ πολέμῳ. ἡ διπλῇ δὲ, δτι Ζηνόδοτος ἀγροῦσας τὸ ση- 30 μαινόμενον παποίησε καὶ ἐσσύμενον πολέμῳ εἶναι. ἔσε- δε τὸ ὅδον ἐλάσαν ἀντὶ τῆς κορεσθῆναι αὐτὸν ποιήσαντα τὴν πόλιν, καὶ πᾶσι προθυμίαν ἔχοντα. A.

317. ἡ διπλῇ, δτι αἰπὴ μεταφορικῶς ἀντὶ τῆς δυσχερο- 35 βατοῦ, δυσχερὲς, καὶ δτι ὁ πῆρ σύνδεσμος περισσός. AV.

318. κείνωντι ὅπως πληθυντικῶς αἱ Ἀγισάρα. A.

319. νῆας ἐνιπρῆσαι: τὰ τῆς Ἀδρακίας ἐν δεικνύει, ἐν οἷς βεβίβεται ἐπὶ τῷ Ἐκτωρ. V.

320. ἡ διπλῇ, δτι περισσός ὁ καὶ σύνδεσμος. A.

321. Δευκαλίδης: Δευκαλίωνος πατ. γινόντο δὲ ἐκ 45 Νεφέας καὶ Δευκαλίωνος, ὡς φησὶν Ἀπολλύδωρος, καὶ οἱ Ἕλλην μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Αἰῶς γεγεννηθῆναι λέγουσιν, δεύτερος δὲ Ἀμφικτιῶν ὁ μετὰ Κρανῶν βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς, θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια, ἐξ ἧς καὶ Αἰῶς Αἰθλίας. A.

322. ἔδοι: πολλάκις γὰρ θνητοὶ ἀνδράσιν ὁμοιοῦνται διὰ 50 προσέθηκε τὸ ἔδοι. ἀκτὴν δὲ τὸ κλώμενον ἢ τὸ προση- γογμένον καὶ τῶν ἄλλων προσηγορίῃ. BLV.

323. τὸν σῆτον, ἵνα κατισσόμενος καὶ ἀλοήματος ἀρετῆς

γίνεται. D.

324. εἰ δ' ἂν Ἀχιλλεύῃ: θέλει λέγειν ὅτι τὸ βίαιον Ἀχιλλεύος μόνος Ἀΐας ὑπομένει. ἐναβρύνεται δὲ αἰὲν τῷ Ἀχιλλεῖ. B.

325. προσὶ δ' ἔπειτα ἔστιν ἐρίζειν: δικαίως· προεσβύ- 5 τισιν γὰρ ἔστιν. ἡ δὲ τῷ τάχους ὑπεξαίρεσις τὸ τῆς ἀλκῆς πρὸς ἐμφάνει. BL.

326. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ νῶϊν δύο πτώσεις σημαίνει, γε- νικὴν καὶ δοτικὴν, ἡμῶν καὶ ἡμῶν· νῦν δὲ καὶ ἂν ἀντὶ τῶ ἡμῶν ἐπ' ἀριστερά. V.

ᾧ δ': οὕτως ὥς ἔχεις νῦν ὁρμῆς. τὸ δὲ ἔχε ἀντὶ τοῦ πορεύεσθαι, βιάδιζε. BL. „τῇ ῥ' ἔχε Μενέλαος” (II. 23, 422). λείπει τὴν ὁρμῆν. V.

327. εἰδομεν: ἐδόξατο τὸ περισπωμένον ὑποτακτικὸν συζέλλει. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἔξωθεν συννπαῦσαι δεῖ ὁρᾶν, ἡ τις ἡμῶν ὁρᾶν. ὅλον δὲ συναπτόν τὸν εἶχον· ὁ γ' λόγος, ἵνα τα- χέως ἐπιγινώσκον πότερον καύχωνται ἐτέρω δάσασθαι ἢ ἑτέρω ἡμῶν. A.

329. ἡ ῥχ' ἵμεν: θανμάσια τὰ ἡδῆ· καὶ γ' παρὸν αὐ- 20 τοῖς ἡσυχάζειν ταυτομένοις σύνθηρος, τὸ κοινῇ λυσιστελεῖν τῇ ἰδίᾳ προκρίνασθαι. BL.

331. σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν: ἐν ἄλλῳ σὺν ἔν- τεσι μαρμαίροντος. A.

λευγαλέοισι: γράφετ' δαιδαλέοισιν· ὃ καὶ κρεῖτ- 25 τόν. L.

332. κεκλόμενοι: ἀναδιπλασιασμός Αἰολικός. V.

333. ὁ μόν: ἰσοβαρές· λέγει δὲ τῶν περὶ Ἰδομενεά Τρώων. πρυμνησι δὲ ταῖς ἐσχάταις. BL. τινὲς δὲ ὁμύσε. V.

334. λιγέων: ταχὺ πνέοντων. A. τῶν ἐτησίων λέγει· 30 ἔτσι γ' θέρους πνέουσιν, ὅτε κόρυς ἐστίν. εἰκότως δὲ λιγέως εἰρητῶ· κατὰ λεπτὴν γ' πνέοντες ἄερος ὑποσυρίττεσθαι. BL.

335. ὅτε τε πλείεη κόρυς: ψαφάρ' γὰρ ἔστιν ἡ γῆ διὰ τὴν ἔκκασιν τῆς κυρτός. BL.

336. οἱ τ' ἄμυνδεις: λείπει τὸ πνέοντες, ἵν' ἡ, οἱ ὁμῶς 35 πνέοντες ὑποσύρουν τὴν κόρυν δι' ἧς ὁμίχλη μεγίστη γί- νεται. BL.

337. ὡς ἔρα τῶν: τὸ συμπεφυρμένον αὐτῶν εἶκασε τῇ ὑπὸ τῶν ἀνέμων μεγίστη κόρυ. BL. τὸ δὲ ὁμύσε Ἀτ- τικῶς ἐπὶ πολεμικῆς παρασκευῆς φασί. V.

339. ἔφριξεν δὲ μάχη: ὁρθώθη τῆς μάχης τὸ δό- ρατα. A.

ποιητικῶς ἔφη φρίττειν τὴν μάχην διὰ τῆς ἀνατάσεως τῶν δοράτων. ἐγγὺς δὲ παραβολῆς ἡ μεταφορά· ἐν βραχεῖ γὰρ τὸ μετώρον τῶν δοράτων καὶ τὴν κίνησιν δηλοῖ. BL. 45 ὁμοίαν γὰρ τι τῇ τῶν ἐσχέων κινήσει γέγονεν. V.

340. ταμεισίχρους: τιμητικῶς τῷ χρωτὶ, παρὰ τὸ τιμῶν ἔργον, ὃ μὲλλον τιμῶσθαι. AD. ἡ ἀνέπειξε ποιητικῶς τὸ τιμησίχρους. A.

ἄμερδεν: ἐξέρισσε τὴν ὁρᾶν. BL.

Πορφυρίω. ἔξισσε ἡμῶς παρατηρούσας τὴν ἐν πῦσι τῇ

ποιητῇ λεπτοργίαν ἔχοντα καὶ τὴν ἐν τοῖς δνόμασιν αὐτῇ πρὸς αὐτὸν ὁμολογίαν. φωτὸς γ' ἐν τοῖς ὁφθαλμοῖς ἡμῶν ὄντος συμμετρεῖ δι' οὗ ὁρῶμεν τὰ περὶ φωτισμένα, τὴν γὰρ φλόγηται ὅτε μὲν φησιν „ὁφθαλμοὶ ἀλάσων” (Od. 1, 60) ἀφρητῶς τὸ λένσσειν παρὶς, ὅτε δὲ „ὁφθαλμοὶ ἡμῶν” (Od. 8, 64), τὸ τοῦ μαίρειν ἐξερημένον λέγων σκοτεῖται καὶ τὸ τῷ μαίρειν ἀφρημένον εἰδωλὸν ἡμαρτὸν ἔφη (Od. 12, 324)· φωτὸς γ' παρὸς αὐτὸν καὶ ὁφθαλμοῖς ὁρῶν τὰ ὁρῶμεν φαίνετ', διττῆς ἂν ὁφθαλμῶν ἔσσης καὶ κατὰ Πλάτωνα 10 ταράξεως — ἡ γ' διὰ σκότος ἡ δὲ ὑπερβολὴν τῆς συμμετρίας — τὸ μὲν διὰ σκότος μὴ μαίρειν ἢ μαρμαίρειν ἀμέρδεν εἶπε καὶ ἡμαρτὸν, τὸ δὲ διὰ εἰληθδύνα ἐπὶ τῇ χαλκῇ· „ὅσσε δ' ἄμερσεν ἀγῆ χαλκείη κορυθῶν ἀποκλῶν πομενάων θωρήκων τε τοσομήκτων σακέων τε φαίνον- 15 ὄθεν καὶ ἐπὶ τῇ χαλκῇ ἐπιτοτέχνηται, τὸ τῷ ὁρῶν καὶ κόν (II. 2, 578) καὶ ἡραπὶ χαλκῷ (II. 16, 408), σημαίνον τὸν μὴ ἔοντα τοῖς ὡπας ὁρᾶν διὰ τὴν προσῶσαν εἰληθδύνα. εἰ δὲ τὸ μέρδεν τὸ μαίρειν ἐστὶ καὶ τὸ μὴ μέρδεν ποτεῖν ἀμέρδεν, τὸ ἄγαν μέρδεν σμερδαλέον ἂν εἴη, τῆς γὰρ ἐλκεμένης ὡς ἐν τῇ ἱαχρητῇ. ὅταν ἐν ἐπὶ δρᾶκοντος καὶ „σμερδαλέον δέδορκε,” τὸ ἄγαν εἰληθῶν τῶν ὁφθαλμῶν ἀ- σόμεθα· καὶ γὰρ δρᾶκων παρὰ τὸ δρᾶκον εἰρηται. ἐπὶ τῇ λείοντος δὲ ὡσαύτως τὸ „σμερδαλέον δὲ λείοντε” (II. 18, 57) ἐπὶ τῆς ἐκφοβούσης αὐτῶν ἐνοράσεως ἐκδεξόμεθα· 20 γὰρ ὁ λείων παρὰ τὸ λένσσειν ὠνόμασαι. καὶ αὐτὸς δὲ ἡρμηνεύσε τὸ σμερδαλέον ἐπ' αὐτῷ τί ἐστιν, εἰπὼν γλαυ- κίων (II. 20, 172), καὶ ἡ ἀσπίς δὲ τῆς Ἀθηνᾶς διὰ τὴν μαρμαρυγὴν „δεινὴ τε σμερδὴν τε” (II. 6, 742)· δεινὴ γὰρ καὶ φοβερὴν καὶ τὸ ἄγαν λαμπρὸν καὶ εἰληθῶν, ὡς ἐστὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς γλαυκώπιδος ἔφη „δεινὴ δὲ αἱ ὅσες φάσανθεν” (II. 1, 200), ὅπερ ἐπ' ἄλλων ἔφη „ὄμματα μαρμαίροντα” (II. 3, 397). γλαυκίοντες δὲ λείοντες καὶ γλαυκώπιδες ἀπὸ τῆς γλάκτος, ὃ ἐστὶν ἄσκιον καὶ διὰ τῶν λευκόν, ὅπ' αὐτῇ εἰρητῶ· μέλαινα γ' ἡ σκιά, οἷον „σκιάων 25 τε πᾶσαι ἀγνυαὶ” (Od. 2, 388) ἡτοι ἡλίος δένοντος σκωπῶντο. ὁ δὲ τὸ λευκόν, ὡς τὸ μέλαν ἀμβλύ· ἡ γὰρ ὁ δὲ ὁρῶσα γλαυκώπιδες. ἀπὸ δὲ τῆς γλάκτος καὶ τῆς εἰληθῶν δόνος γλαυκῇ καὶ ἡ θάλασσα εἰρητῶ, καὶ ἡ τῷ ὁφθαλμῷ γλῆνη, καὶ τριγλῆνην ἐλλόβια, ἀπὸ τοῦ ἐν λευκότητι ἀπὸ 40 μὴ ῥεονταίμενα ἡμάτια ἀλλὰ εἰληθῶν διὰ καθαρότητά· ἱεροποιήσε μὲν τῆς θαλάσσης „μελάνει δὲ τε πόντος” (II. 7, 64) λέγει, ἀταράχης δὲ ἔσσης καὶ διεσῆς „λευκῇ δ' ἡμῶν γλῆνην” (Od. 10, 94)· καὶ γ' ἡ γλῆνη ἀπὸ τοῦ γλαυκῶς εἰρητῶ. καὶ ἐπὶ τὸ μέλαν σκωπῶντο, τὸ δὲ λευκὸν ἀντίκειτ' τῷ μέλανι, ἵλαρὸν ἂν εἴη, γλῶσς δ' ἡ ἱλαρότης· 45 „γέλωσε δὲ πᾶσα περὶ χθονὶ” φησὶ „χαλκῇ ὑπὸ ερεσπῶν” (II. 19, 362), ἡτοι λαμπρυνθεῖσα φαιδρὰ γέγονεν. ἔτι δὲ καὶ τὸ „κέρνυδες καὶ θώρακες λαμπρὸν γανόωντες” (265), ἀπὸ τῆς γῆς τῆς λαμπρόσεως καὶ διὰ τῆς εἰληθδύνης φαιδρυνόμε- 50 νης. καὶ ὁ γλαῖον δὲ τῷ κέρει (II. 1, 405), ὃ διαχέμεται

λαμπρυνόμενος διὰ τὴν δόξαν. ἐπεὶ δὲ φῶς ἔστιν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὅταν μὲν ἡμερον βλέπωσιν, φάεα αὐτὰ καλεῖται (ἡ)πείσσε δὲ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ" Od. 16, 15), καὶ ἡμερον ζῶον ἀνθρωπὸς φησὶ ζῶης ἐτι μετέχον, ἀπὸ τῆς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φωτός. ὅταν γὰρ ἀποθάνῃ, κατὰ δ' 5 τοῦ "ἢ κεῖναι" ἢ λαγῶν ἐπείγεται" (Il. 10, 361) ἀντὶ τῆς ἡπείγουσιν. A.
διὰ μέτρον ἀντὶ τῆς ἐτετευχάτην. V.
ἐν ἄλλῳ ἢ ρώεσσιν ἐτεύχεται. A.
347. Ζεὺς μὲν ῥα: ὅπως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ Ζεὺς 10 μὲν ἔρου. A.
348. κυδαίνων Ἀχιλλῆα: τὸ "Αἰὸς δ' ἐταλῆτο βελή" (Il. 1, 5) δηλοῖ. ὑπὲρ παρημυθίας δὲ τῶν ἰκρυατῶν ταῦτα διὰ μέσου φησὶ. χεῖδον γὰρ ἀποδείκνυσιν ἀμφοτέρους τοῖς Ἑλλήσι βοηθόντας, τὸν μὲν ἐντὶ, τὸν δὲ τῷ πλήθει. BLV.
ἔδ' ἐτι: Ἀριστεφάνης ἔδ' ὅγε. A.
ἔδ' ὅπως οἶον παντελῶς. V.
350. ἀθιπύδ, ὅτι ἐκ ἀναγκαῖος προῖπεν γὰρ "κυδαίνων Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν." A. ἐντεῦθεν δὲ Μελεντιππίδης κἀσσαν ἀπὸ Αἰὸς Θέειν ἐκδοθῆναι Πηλεΐ διὰ τὰ φηθέντα ὑπὸ Προ- 20 μῆθεως ἦτοι Θέμιδος. V.
351. ὁρῶ θύνη: τινὲς παρὰ τὸ ἦρω καὶ τὸ θένω, ἔν' ἢ ἐνθροισθῶν ὄμμα. ἄμεινον δὲ παράγωγον εἶναι. V.
μετελθών: ἢ μετὰ πρὸς τὸ Ἀργεῖος. καὶ ἔστιν ἀντὶ τῆς ἐπὶ. BL.

352. ὑπεξαναδύς: ἢ ἐπὶ τὴν κάτω δηλοῖ χεῖρα, τὴν ἔξω ἢ ἔξ, καὶ τὴν ἄνω ἢ ἀνά. ἢ περισσὸν τὸ ὑπὲρ ἀνασφίγει δὲ αὐτὸ ἐν τῷ ἔξυπανέσῃ (Il. 2, 267). ταπεινὸς δὲ ὁ λάθρα θέλων βοηθεῖν. διδάσκει δὲ μήτε τὰς φίλας παροῦσιν μήτε τοῖς φιλότατοις προσκρῆναι. ἢ δὲ συνέχεια τῶν προσδέ- 30 σεων τὸν λάθρα μὲν προθύμως δὲ ἀναδέοντα δηλοῖ. BL.
τὸ λάθρα ἀμφοτέροις δύναντο προσδίδωσθαι τὸ δὲ ἐξῆς ἔστιν. Ἀργεῖος δ' ὁρῶ θύνη Τρωσὶ δαμναμένους. τὸ δὲ ἡχ- θετο γὰρ ῥα διὰ μέση. αἱ μὲν γὰρ συνάπτομεν, ἡχθίτο γὰρ ῥα Τρωσὶ δαμναμένους, συλοικοφανῆς μὲν γίνεται ἢ φράσις, ἀρχαῖον δὲ μοι δοκεῖ τὸ γῆμα εἶναι. καὶ ἀλλοχού 35 "καὶ ποτὶ τις εἴποι, πατὴρ δ' ὅγε πολλὸν ἀμύνω ἐκ πολέμου ἀνάντα" (Il. 6, 479). τὴν γὰρ ἑλευσιν τοῦ ὄρων οὐ παραδεχόμεθα. A.
353. Τρωσὶν δαμναμένους: λείπει τὸ ὄρων. BL. ἔστι δὲ τὸ τῆς φράσεως ἀρχαῖον. Εἰς τοὺς ἐν Αὐτολόχοις, ἡδὴ γὰρ Ἀρίσταρχον εἰρηγῶντι ἔχθρομαι." V.

354. γὰρ πάτερ: ἀντὶ τῆς μίαι πατριά. ἡρέα δὲ ἀφαι- 40 ρεῖ διὰ τὸ τὸν τὸ ἐπὶ τῇ γενεᾷ σῆμα τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἐκ ἀποχρῆ γενέσθαι εὐ- τιμώτερα γὰρ τὰ πλειονοκλήματα. BLV.
πάτερ: πατέρα πατέρα. οὕτω δὲ ἢ εἰς τὸν πατέρα τῆς γένεος ἀναφορά. ἔστιν ἐν ἀντὶ τοῦ μίαι πατριά, ὁ αὐτὸς πατήρ. V.

355. ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος: τοὺς προεστυμένους αἱ πολυμυροτέρους φησὶν. "ἔγω δὲ κε σείω τοῖσι καὶ γεν προ- 45 βαλίσσῃ, ἐπὶ πρότερος γενόμεν" (Il. 19, 218). ἄμφω δὲ αἰς αὐτῶν παρελάβε, τὸ τε τῆς ἡλικίας καὶ τὸ τῆς σοφίας.

343. εἴη: ἀντὶ τῆς ἦν. κατὰ ἀλλοιοτισμὸν δὲ ἢ αἰσθησις. 40 ἢ γὰρ ὁ μόνον ὄρων ἐλπηθήσῃ, τί μᾶλλον ἐπὶ τῶν ἐνεργάνων αὐτῶν δεῖ σκοπεῖν; LV.
ἢ διπλῇ, ὅτι ἡλλαχθὲν τὸ ἔγγραμμα, εἴη ἀντὶ τῆς ἦν. A.

344. ἢ διπλῇ πρὸς τὴν ἀλλαγὴν τῆς ῥήματος, ἀντὶ τοῦ ἐγγράφειν. καὶ ὅτι πόρον τὸ ἔργον. καὶ ὅτι ἀντικειμένως ἀπο- 45 δέδωκεν ἔδ' ἀνάχοιτο πρὸς τὸ σύνθησις. A.

345. ἀμφὶς: κειχωρισμένως καὶ μετ' ἀμφισβητήσεως. BL. 40 ἀφ' ἑκείνης τῆς μάχης, ἢ μὲν ἐργάτας, οὐ δὲ θεατὰς αὐτῆς παύων θεός. V.

ὅτι τὸν μισθὸν κέρως ᾗ ἐπιθυμῶν ἦκειν, οὐχ ὅτι βασι-
λική, ἀλλ' ὅτι εἶδος ἀρίστη· καίτοι παρ' Ἑλλήσιν οἱ ἀκο-
λοῦνταιοι μνηστῆρες φασιν „εἶνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδιανομεν”
(Od. 2, 206). καὶ τὸ ἀνάεδρον δὲ γλίσχρον, ὅπως γὰρ καὶ οἱ ἀδι-
κάτατοι μνηστῆρες ἔδνα τῇ Πηνελόπῃ παρέχουσιν. BLV.

366. Κασσάνδρην· λεληθότως ἡμῖν τὰ τῆς Κασσάνδρας
ἐποφάνει, καὶ ἐν τῇ ᾧ ἐπισυνάγειν αὐτὴν Ἀγαμέμνονι μέλλει. V.
ἀνάεδρον· δῖχα τῷ δῶναι ἔδνα, BL.
ἡ διπλῇ, ὅτι ἔδνα ἐδίδουσιν οἱ μνηστῆρες· διὰ ἧτος
ἐποφάνει τοὺς Ἑλλήνας ἀνάεδρον αἰτεῖ τὴν Κασσάνδραν. A.

367. ἀπώσμεν· Ἀρίσταρχος ἀνωσέμεν. A.
οἱ μὲν Ἀρίσταρχος ἀνωσέμεν. Ζηρόδοτος δὲ φησι μὴ
λέγειν τὸν ἐκ Τροίης πλὴν ἀναγωγὴν. τινὲς δὲ ἐπάγουσι τὸν
ἐκ Τροίης ἐνθα καὶ ἐνθα θοῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. καὶ οἰκίον
τῷ ὕψι βιβάντι. V.

368. ὑπὸ τ' ἔσχετο· φονεῶν αὐτόν. V.
370. αὐτοῦ τοῦ τιτύσκετο· ἐπ' αὐτόν ἐροχάετο. V.
371. Ἀρίσταρχος βιβάντι ὡς δαμέντα, ἀπ' εὐθείας
τῆς μακρᾶς βιβίας, καὶ βίως ἔχει ἡ ἐργὴς ἀνθρώποις. A.
ὡς ἰσάντα· οἰκίον δὲ τῷ ὑψηλόφρονι καὶ τὸ βύδισμα,
ὡς μεγαλοφρονέοντος δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ θώρῳ περὶ τέτοιον
ἀναμῶν. BL.

372. ἡ διπλῇ, ὅτι χαλκοὶ οἱ θώρηκες. πρὸς τὸ „ὀλλῆος
μὲν ἦν λινοθύρη” (Il. 2, 529). A.

373. ἐπεύξετο· τινὲς δὲ κερτομέων ἔπος ἤσδα. V.

374. αἰνέσομαι· γέρετ' καὶ διὰ τῷ ἔ, αἰνέσομαι, ἀντὶ
τῆς ἐπαινοῦμαι· οἱ δὲ, διήγημά σε ποιήσομαι, παρὰ τὸν
αἶνον. Ζηρόδοτος αἰνέσομαι. A.

375. ἐπὶ τῶν ἀτομῶν ἢ ἐπὶ πάντων αἰχμαλώτων ἢ ἐπὶ
τῶν ἐπὶ ἑλπίδι ἐπαγγελμάτων αἱ ἀναφωνήσεις τίττονται. οἱ
μὲν ἐν Τρώεσσι αὐτὸν ἐλπίδι νίκης θαυμάζουσι, καὶ ἀναιρου-
μένους φοβέονται· οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπὶ ἀβελτηρίᾳ ἐπιφανέσθαι, φο-
νέων δὲ αὐτόν ὁ Ἰδομενεὺς διδάσκει μὴ τὰ ἐπὶ δόνησιν
ἐπαγγέλλεσθαι, μήτε μὴν ταῖς τοιαύταις πιεῖν ἐποχρίσειν.
οὐ κανχηματίαν δὲ προσφέρει λόγον, ἀλλὰ σαρκασμὸν ἀνά-
πλεων· λέγει γὰρ αἰνέσομαι ἦτοι ἐπαινώ, παρὰ τὸν αἶνον,
ἢ φοβέμαι, παρὰ τὸ αἰνόν. BLV. ἡ διήγησιν σε ποιήσομαι,
παρὰ τὸν αἶνον, „αἶνος μὲν τοι ἀμύμων” (Od. 14, 508). V. 40

376. ὁ διηγέσθαι τὴν τὸν παραχρῆν ὁ Ἰδομενεὺς, ἀλλ' ἐλέ-
γχι αὐτὸ τὸ ἀνόητον καὶ τὴν ὑπόθεσιν οὐκ εἰδὼς. ἔτι δὲ τὸ
ὅτι ἀντ' ἐποτακτικοῦ, ὅς δὲ ἐπὶ ἐπέχειτο, ὁμοίως τῷ „ὅ δὲ
οἱ παρελέσθαι λάθρη” (Il. 2, 515). BL.

377. τὸ ταῦτα περισπαστέον κατὰ τὴν πρὸ τῆς οὐδίας
ἀντιλήψιν, ἵνα ἢ ἡ φράσις δεικνύη. τινὲς μὲν ὤξυναν, ἵνα
τὰ ταῦτα ὑπάρχη συναλοιφῇ· ὑπερ ἐπισυνόν. AV.

τελέσαιμεν· ἐψευσαίμεθα. V.

381. συνώμεθα· ἔτοι συνθώμεθα· ὅθεν καὶ τὰς συν-
θῆκας συνθημασύναν φησὶ „συνθημασύναν ἀγρόναι” (Il. 22, 50
261). λέγει δὲ εἰ συνθήκας καὶ συμβόλαια ποιήσωμεν. BLV.

ἔως συνώμεθα, ἀντὶ τῆς συμβόλαια καὶ συνθήκας
ποιήσωμεθα. ταῦτα δὲ Ἀρίσταρχος δασύνει, ὅγιως· ταῦτον
γὰρ συνθώμεθα. ἐχημασύναν ἐν ἀπὸ τῆς ἡμι. δηλοῖ ἐν
τὸ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀφώμεν τὰ τῆς διανοίας. εἰσὶ μέντοι οἱ
5 ἐψήλωσαν, ἀκ. ἐδ. A.

382. ἡ διπλῇ, ὅτι ἔδνα ἐδίδουσιν οἱ μνηστῆρες. ἔδνα
ταὶ δὲ κηδεαί, πενθεροί· ἔτοι γὰρ τὰ ἔδνα παρὰ τῶν μνη-
στῆρων ἐνέδοντο. ὅθεν δὲ ὡς τὸ χρυσωταί. AB.

ἔδνωται, ὡς χρυσωταί καὶ ποιηταί· ἔως πάντες. Τυ-
ραννίδων δὲ προπερισπῶ, οὐχ ὅγιως· προπερισπῶ δὲ ἡμῖν τὰ
τῆς προσωδίας, ὡς τὰ εἰς τῆς ἡμιματικῆς ὑπὲρ δύο συλλα-
βάς, φῶσι μακρῶ παραληγόμενα, ὅθεν δὲ θέλει, ἀβελτῆς
πειρατῆς χρωσῆς βραβεύτης. ἔως οὖν καὶ τὸ ἔδνωταις,
χημασύναν παρὰ τὸ „ἔδνωταις θύγατρα” (Od. 2, 53).
περὶ δὲ τῶν ἀντικεινῶν καὶ κυβερνήτης βαρυνόμενων λόγον δι-
δομεν. A.

γράφεται κατὰ κρατερῆς ὑσμίνης. V.

383. εἴλκει· Ἀρίσταρχος ἔλκει. A.

384. τῷ δ' Ἀσίου· πιδανὸν τὸ ἀλαζόνι ἐπιβοηθεῖν
τὸν ὁμοιότροπον, καὶ ἡμῶν ἐφ' ἐνὸς ἀναιρέσει. BL.

ἡ λθεν ἀμύντωρ· Ἀρίσταρχος ἡ λθ' ἐπαμύντωρ. A.

385. πεζὸς πρὸς τὸ ἴππων· παίζει αὐτόν. L.

καὶ ταῦτα εἰς τὸ ἦθος Ἀσίου, ὅτι ὅς ἀφαιρῆται τῆς ἡρ-
ματος· ἄλλω γὰρ ἔδεν ἐπὶ ἡλπίσειν ἢ τῷ κάλλει τῶν ἵππων.
τὸ ἔτοιμον δὲ τῆς φωνῆς καὶ τὴν δειλίαν δηλοῖ· ἔτοι γὰρ ἦν
παρισκευασμένος ὡς καταπνέειν ὑπὸ τῶν ἵππων. BL.

ἔτοι περὶ τῆς ἡμῶν ἐπὶ τῷ ἴππῳ. τὸν δὲ ἀποδίδωσι τὸ „ἔδ”
ἄρ' ἔμειλλεν ἵπποισιν καὶ ὄχεσθαι ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
ἢ ἀπονοστήσειν” (Il. 12, 118). V.

388. λαίμῳ ὅν' ἀνθρεῶνα· τὸν ἐπ' ἀνθρεῶνα
λαίμῳ. τινὲς δὲ περισσεύειν φασὶ τὴν πρὸς, ἵνα ἢ διήλα-
σιν. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς φησὶν ὅτι εἰς τὸ πρὸθεν διήλασιν. BL.

389. ἀχερωτῆς ἡ λεῖκη, παρὰ τὸ ἐκ τοῦ Ἀχέροντος
ποταμοῦ τῶν καταχθονίων κομιθεῖν αὐτὴν ὑπὸ Ἡρακλῆος,
35 εὐφραίνεσθαι αὐτὴν ἐπὶ τῇ Κερβέρι νίκῃ. ABD.

ἔτοι μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ φησὶν· „μῖνον ἐπὶ τῶν ἡμῶν με-
γαν” Ἀσιον ἐδὲ φέροντο” (Il. 12, 136). V.

390. βλώσσει· μακρὰ, παρὰ τὸ βλώσκειν, ὅ ἐστι βλά-
νειν· εὐανθῆς γὰρ, D.

391. τινὲς ἀπαλὴν, κατὰ Ἀρχάδας· οἱ δὲ ἐψηλὴν κατὰ
Βοιωτῆς, ἥτοι φλοιοβαρῆ, κατὰ Μάγνητας, ἢ τραχεῖαν,
κατὰ Αἰτωλίας, ἢ ἡγεμῶν, κατὰ Τυρσηνῆς, ἢ σκληρὰν,
κατὰ Καρυσίους. ἄλλως δὲ διὰ τῶν ἐπιθέτων τὰ ἰδιώματα
παρίετοι, ὁρῶν ἐνυμνέουσιν, ἵταί ὁλοκαύρτοι, αἰγείρων
45 ἑδατοτροφῶν, τανέφλοιόν τε κρύμναι, ἐλαίης ταννῆ-
κος. ABL.

ὁρῶσι τέκτορες· δύο δὲ ποιῶν, οὐρεσιν, ἔτοι
τέκτορες, οὐχ ἔφ' ἐν, ὡς τινες· τί γὰρ πλέον σημαίνει
ταὶ ἐκ τῆς συνθέσεως; A.

Νίκας ἐφ' ἐν, κακῶς· ἔτοι γὰρ καὶ τὰ ἔτοι βακχολοί (571)
συνάπτειν, ἄλλως τε ἔσονται οἱ ἄρ' ἀκατασχετῶντες. δέο

ἐν μέρει λόγῳ ἐστὶ, καὶ λείπει τὸ ἕσσαν. BL. ὡς τὸ „ἦν τ' ἐν
θρεσσι χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί” (Π. 14, 290). V.

391. νεήκεσι: ὡς ἐμνήκεσιν ἀνεγνώθη. ἔτιω δὲ καὶ
Ἀλεξίῳ. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης ὡς εὐγενέσιν, ὑπερ καὶ ἐχρῆν
παρὰ γ' τὴν ἀλὴν ἢ σύνθεσις. τὰ δὲ παρὰ τὰ εἰς ἡ λή-
γοντα θηλυκὰ συντιθέμενα καὶ εἰς τῆς περιτέμνεται ἐπιθε-
τικά τότε ὀξύνεσθαι θέλει, ὅτιν ἐχρῆ οὐδενίῳ παραχρημα-
τισμῶν καὶ τὴν γενικὴν εἰς ἑς περιτεμένην, εὐτυχῆς εὐ-
τυχῆς εὐτυχῆς, εὐρυπυλῆς εὐρυπυλῆς εὐρυπυλῆς. ἔτιω δὲ
ἐχρῆν καὶ τὸ προκειμένον. ὅμως μέντοι ἡ παραδοσις τὸ νεή-
κη καὶ ταυτήτης βαρύνει κατὰ συνεκδρομὴν τοῦ ἐμνήκε
μεγαλήτης. δηλοῖ δὲ τὸ νεακονήτοις. AB.

392. πρὸς θ' ἵππων καὶ δίφρου: διὰ τέτων τῶν
περὶ τὸ ἄρμα ματαίαν αὐτῷ σπεδὴν ἐμφανίζει. BL.

393. βεβρυχώς: βροχώμενος, σπύμενος, καὶ συντρι-
βῶν τὰς ὀδόντας, ἢ δάκνων. μεμνηθὲν δὲ τὸ γινόμενον πά-
θος περὶ τὰς βιοθαραιότητος· εἰσάγει γὰρ τὰς ὀδόντας
βρύχων. AD.

ἐναργῶς δείκνυσιν εἰδῶλον ἥρωος ἐν αὐτῷ τῷ θυμῷ
τὴν ψυχὴν ἀφιέντος καὶ ἀπρὸς τῆς γῆς δεδραγμένης. τινὲς
δὲ ἐν τῇ ἄρμῳ· ἐν τῷ βρυχῶν γὰρ, φασί, τοῖς ὀδόν-
ταις ἐδράσασθαι τῆς γῆς. τὸ δὲ αἱματοέσεως μερικῶς ἀκου-
εῖον, ὅσον τῆς δι' αὐτῷ αἱματοέσεως· καὶ γ' ἐμφανισθεὶς δε-
δράχθαι αὐτὸν κύνειος πεφρυμένης τῷ ἑλ' αὐτοῦ αἵ-
ματι. BL.

394. ἐκ δὲ οἱ ἥνιοχος: ἐξεπλάγη τὰς φρένας ὁ ἥνιο-
χος ὡς ἐπὶ τινι παραδόξῳ· εἰδὼς γ' καὶ τὸν Ἀσίαν ἥνιοχον
ἐλατῶνα τινὰ καὶ ἀνέστην εἶναι, καὶ ἀκαταμάχτην τὸν δε-
σπότην οἰόμενον, εἴτα τῷ παραδόξῳ πτόματι ἐκπεπληγμέ-
νον. πεθανὸν τὸ πλάσμα εἰς τὸ ἀλῶναι καὶ τὰς ἵππους· οὐδὲ
γ' ἦν ἐκ τῶ ἐχέρῃς ἀλλοικεῖν, εἰ ἐσώφρονει. διὰ τὴν ἐκ-
πληξιν δὲ αὐτῷ πεθανῶς τὸ τοιοῦτο πράττεται. BLV.

399. αὐτὰρ θ' ὁ ἄσθμαίνων: Ἀρισταρχος χωρὶς
τῷ γ, αὐτὰρ ὁ ἀσθμαίνων. A.

ἐνεργέας: νῦν μάστιγα ἀρμόδιον τὸ ἐπίθετον ἐπὶ τῷ
Ἀσίαν δίφρου· αὐτὸς τε γὰρ μέγας, καὶ οἱ ἵπποι καλοί, καὶ
ὁ δίφρος ἐνεργής. V.

403. Ἀσίαν ἀχνύμενος: ἡ διπλῇ ὅτι παρῆται ἡ
πρόθεσις, περὶ Ἀσίαν. A. ὡς τὸ „θυμὸν ἐταίρω χῶε” αἰ-
νῶς” (Π. 20, 29). V.

407. δινωτήν: περιφερῆ· δίνος γ' ὁ τόπος. BL.

κανόνεσσ': ἐκ πλήθους αἱ Ἀρισταρχοὶ κανόνεσσι. A.
οὐ γ' αὐτῶν ἐνδοθεν ἔχρηζε πρὸς ἀσφάλειαν. ἡ δὲ τοῦ
Σαρπηδότος αὐτὸς ἐξωθεν εἶχεν. ἡ ἀντὶ πορπάκων αὐτὸς
ἔχον, ὡς Ἀντόχθων. V.

408. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ πᾶς ἀντὶ τῷ ὕλος. ἡ δὲ ἀναφορὰ
πρὸς τὸ „πᾶσαι δ' ὠγγνντο πύλαι” (Π. 8, 58) ἀντὶ τοῦ
ἔλαι. A.

ἐάλη: συνελήθη καὶ συνεκρίβη. ἄλλος δὲ τις „πρόσσω
κατέκρυψε, τὸ δὲ ἐξόπισθεν δόρυ μικρὸν ὕδρι ἐνισκίμεθ”
(Π. 16, 61). ὁ δὲ ἔκτωρ „ἐλάτω” ἔξετο γ' προῖδων” (Π.

22, 274). „ὁ δ' ὑπαιθα λιάθη Παλυνάμας” (Π. 5, 300)
τοσαύτη ἐστὶ τῷ ποιητῇ εὐπορία. BL.

409. καρφαλέον: ἐναργεστάτη ἡ ὀνομασία· τῷ γ' ὁ
ρατος πληγὴν μὲν δὲ ποιήσαντος, διαδραμόντος δὲ, ἄλλοι
τὸν ἥρῳον τῆς ἀσπίδος ἐμιμήσαντο. διὰ δὲ τοῦ αὐτοῦ
ἐλαφρόν μὲν ἔχον ἐπὶ πολὺ δὲ παρατεινόμενον ἐξαρ-
τῆς δόρυτος καὶ τὴν ζῆν παρὰ τριψαντος. καρφαλέον
τὸ κατάξηρον· ὅθεν καὶ κάρφος. BL. ὅθεν καὶ ὁ καρπὸς
τὸ κάρφος. D.

411. ἀλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην: προσυνέλασεν τὸν
φόνον, ἐπὶ διάδοχος Ἐκτορος ἔσται. ἀλλ' ὅρα πάλιν
τέχνην· ἀποτυχὼν γὰρ τῷ Ἰδομενέως ἄλλον ἀναρεῖ
τινα τέχνην ἐπιτυχόν. BL. ὡς καὶ τὸν Ἀντίμαχον ἄλλοι
πράσσοντα ἀναιρεῖ. V.

412. ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων: ἔβαλεν αὐτὸν ἐπὶ
ἦπαρ ὑποκάτω τῶν φρενῶν. φρένες δὲ αἱ διεξωσμένοι
ὑπὸ τῷ πνεύμονι καὶ τῇ καρδίᾳ τόπον, ὅς καλεῖται
φρυγία. BL. „ἔφ' ἦπαρ καὶ φρένας πεπληγμένη” V.

413. ἔκπαγλον: ὑβρίζον. ἐξελέγει δὲ ὁ ποιητὴς
ἀκαιοῖν· ἔδδεν γ' μέγα διαπραυζόμενος, ἔδδεν ἐπιτυχόν
προκειμένα, οὐδέ τινα τῶν ἐπισήμων ἀνελὼν κομπάζει
σαρκασμὸς δὲ ταῦτα δι' Ἰδομενέα. BL.

415. πύλας κρηταιροῦτο: ἡ διπλῇ, ὅτι τῷ
ρῶς τὰς πύλας ἐπαρτίωντος, ὁ ἔστιν ἀρμόζοντος. ἀρμόζοντος
καὶ γὰρ πρὸς ἐν ληπτέον. A.

ἰόντα διὰ τῶ αἱ Ἀρισταρχοι. A.

419. οὐδ' ἀχνύμενος περ: ὡς τῆς λύπης κολοβ-
σησκέως ὁρμάς. διὸ καὶ Ἀχιλλεὺς κυμὼν καὶ ὑπὲρ Πατρό-
κλῆς λυγόμενος καὶ κατελόμεβανεν Ἐκτορα. BL.

τὴν αἰτίαν ἐπιφέρει· ὅ γ' ἦν αὐτῷ ἐταίρος. V.

420. περίβη: ἵνα μὴ ὑπὸ πολεμίων σκυλευθῇ. BL.
ἡ διπλῇ πρὸς τὴν ἐξήγησιν τῶ „ὅς Χρύσην ἀμφο-
βήκας” (Π. 1, 37) ἀντὶ τῶ ὑπερμαχεῖς, κατὰ μεταφορὰν
τῶν τέτραπδων. A.

421. ὑποδύντε: συνδήσαντες τὰς χεῖρας. L.

423. ἔτιω δὲ τῷ εἰ Ἀρισταρχοι, σεναχόντε, ὁ
τῷ αἰ σεναχόντα ἐπὶ τῷ νεκρῷ (γελοῖον γὰρ) ἀλλ' οὐ
τῶν βυζαζόντων. A.

ἡ διπλῇ περιεξηγμένη, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει στε-
40χόντα, ἐνικῶς. A.

ἐπὶ τῶν φρενῶν Ζηνόδοτος δὲ γελοῖως ἐπὶ τοῦ
κροῖ. BL.

424. Ἰδομενεύς: τινὲς περισπῶσιν. οἱ δὲ μέντοι
ἀντὶ τῷ μέντοι, ὡς „μέθω χίλια μέτρα” (Π. 7, 471). οἱ δὲ
45μέγας ἔτετο μεγάλως ἐπεθύμει. ἄμεινον δὲ τὸ εὐθεῖαν εἶναι
ὡς τὸ „ἔδδεν Σάμανδρος ἔλπευε τὸν μένος” (Π. 21, 305). V.

425. ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλῶναι: περιφραστικῶς, ὡς
τῷ ἀναιρησάι. BL.

426. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐκ παρρησίας τὸ ἀπολλέει· οἱ γ' ἐκ
πολέμῳ λήπτοντες ψόφον ἀποτελεῖται τοῖς ἡπλοῖς. ἡ δὲ ἀνα-
φορὰ πρὸς τὰς γλωσσογράφους. ἔτοι γ' ἐν ἀνθ' ἔνδεσ

ζυντο δευτέρως ἀντὶ τῆς τεθνηκότος (Π. 23, 679). Α.

Ἑλληνικόν τὸ φρόνημα τὸ ὑπὲρ γήλων ἐτοιμῶς ἔχειν περὶ, δὲ πῆσαι δὲ τὸ ἐν πολέμῳ ἀποθανεῖν, ἐξ ἧς τὸ „διδασκός Οἰδιπόδου“ (Π. 23, 679). BL. (ὅτι δὲ εἴπη δὲ Οἶδ., ὡς κατακρημνίσαντος ἐαυτὸν ἐπὶ ταῖς σφυγμο- 5 ραῖς). V.

ὑπὸ τῆς συμβαίνοντος τὸ προηγούμενον. L.

427. ἐν 9^ῳ Αἰσινήτῳ: τὸ ἐξῆς, ἐν 9^ῳ Αἰσινήτῳ νῦν ἴσως Ἀλκίνοον ἐπ’ Ἰδομενῆϊ Πρῶσιδάων ἐδάμασσε τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου. ἐπεὶ δὲ πολλὰ διέξη τὸ ἐξῆς, εἰκότως 10 ἀνέληγε τῆς πράξεως τὴν ἀρχὴν σχεδὸν μετὰ τῆς φωνῆς: τὸ μὲν γὰρ τότε ἀντὶ τῆς ἀγῶς κειμένη ἐνθα παρελήθη, ἡ δὲ τὸν ἀντιωνμία κατ’ ἀναφορὰν ἐπὶ τῆς Ἀλκινόου καὶ ὡς ἐν διορθωτικῶν, ὡς διὰ μέσου. Α.

428. ἤρων τινὲς Ἀττικῶς „ἀλλ’ εἰς ἤρων τι παρή- 15 μαρτον“ Αἰσιογάνης. V.

γὰρ βροῦς δ’ ἦν: ὑπὲρ ποικιλίας ἐξήλλαξε τὴν ἀπα- γιλίαν, ἐκ ἐκείνου ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς. BL.

429. θυγατρῶν: ἐξ Ἑρῳπίδος: αὐτὴ γὰρ γυνὴ Ἀγ- χίσου. V.

430. περὶ κῆροι: ὑπὲρ τὸ τῆς φύσεως μέτρον. BL.

432. κάλλει καὶ ἔργοισιν: καὶ ταῦτα εἰς σύστασιν τῆς Ἀλκινόου, ὅτι δὲ ἀρετὴν τῆς ἀρετῆς ἔτιχε γυναικός, ἔχει δὲ τι παιδευτικὸν δὲ λόγος, ὅτι καὶ τοῖς γονεῦσι πρὸς τοὺς 20 παῖδας εἴκοια πλείων γίνεσθαι δὲ ἀρετῆν, ἔτι διὰ φύσιν. BL.

433. τινὲς ἄλλας ὑποτάσσουσιν „πρὶν Ἀττηνορίδας τρα- φῖμεν καὶ Πανθόου υἱὸς Πριαμίδας θ’“, οἱ Τρωαὶ μετέφρο- 25 νον ὑποδομοίσιον, ἔως εἰς ἡβὴν εἶχεν, ὅφελλε δὲ οὐρίον 30 φασιν. AD.

434. Πρῶσιδάων ἐδάμασσε: διὰ τὸ πιθανὸν καὶ ταῦτα προδοκεῖται, μὴ πως ἀπιστοῖτο Ἰδομενέος ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν τινὰ κατορθῶν. BL.

435. θῆλξας ὅσας φαιεῖται: μεταβαλὼν τῆς ὀντο- 35 νος, ἔπειτα γὰρ ἀκίνητος ἄχ’ ὄρων, τρόπον τινὰ τῆς ψυχῆς νεκρῶ ἐνοικέσσης τῷ σώματι, καὶ „ἐν δὲ με θῆλξας“ (Od. 10, 310) καὶ „ὡς ἂν τι πῶν τῷδε φέρμακ’ ἐθελχθῆς“ (ib. 326). 40 οἷον ἀπὸ τῆς πρώτης εὐτορίας μετεβλήθη. V.

436. ἄλλως. τὸ θῆλξας ἀντὶ τῆς παρατρέφας, ὡς τὸ „αὐτὰρ 40 Ἀχαιοὶν θῆλξας νόον“ (Π. 12, 254). ὁμοίον τῷ „εὐρεφεί- νηθαι δὲ οἱ ὅσας“ (Π. 16, 792). B.

437. ἐπὶ τῶν καὶ ἄλλα καὶ „τὸ δὲ οἱ ὅσας πᾶρ ποσὶν αἵμα- 45 τόντα“ (616). V.

438. ἐπὶ τῶν μελόντων: εἰδὼς πῶς κεῖται ἡ καρδία, ὡς 50 καὶ ἐν δόμῳ δοκεῖ. BL.

439. ὅττι δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνας: περιέβρηξεν αὐτῶν 55 τὸν χιτῶνα. BL.

440. ὅττι δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνας: περιέβρηξεν αὐτῶν 60 τὸν χιτῶνα. BL.

441. ὅττι δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνας: περιέβρηξεν αὐτῶν 65 τὸν χιτῶνα. BL.

442. ὅττι δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνας: περιέβρηξεν αὐτῶν 70 τὸν χιτῶνα. BL.

443. ὅττι δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνας: περιέβρηξεν αὐτῶν 75 τὸν χιτῶνα. BL.

444. ὅττι δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνας: περιέβρηξεν αὐτῶν 80 τὸν χιτῶνα. BL.

441. τὸ αἶον δασυντὶον σημαίνει δὲ τὸ ξηρόν. θῆλι 5 δὲ σημαίνει τὸν ὡσπερ ἡδὴ νεκρὸν. Α.

ἀντὶ τῆς ὀντο- καὶ ἐξιν ἀκῶσαι χιτῶνας θώρακος ψόφον. 10 ἐρεϊκόμενος δὲ ἀντὶ τοῦ χιτῶνος. BL. ῥησάμενος, 15 ὅθεν ἐρεϊκόμενος καὶ ἐρεϊκόμενος „ἦψε κατερεϊκτῶν χιτῶνας.“ V.

443. ἀσπαίρουσα: Πορφυρία. τὸ σπαίρειν καὶ τὸ 20 σκαίρειν τινὲς συγχέουσιν, ταῦτον δηλῶν νομίζοντες, καίπερ Ὀμήρῳ διακρίνοντος: τὸ μὲν γὰρ σπαίρειν μετὰ τῆς αὐτῆς 25 Ἀττικῆς συνήθειαν λέγει ἀσπαίρειν „ἀσπαίροντα δ’ ἔπι- 30 τα“ (Od. 12, 254) καὶ „ἀσπαίροντα λαβῶν“ (Od. 19, 229) καὶ „ἢ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ ὀρίανον πελῆμαζεν ἔγχλιος“ καὶ 35 „ἢ σπαίρει“ ὡς οὕτως βῆς (571). τὸ δὲ σκαίρειν θάκτι μετὰ 40 τῆς αὐτῆς „μολπῇ δ’ ἰνυμῶ τι ποσὶ σκαίροντες ἵποντο“ (Π. 18, 572). ἔστιν ὅν ἡ διαφορὰ, ὅτι τὸ μὲν σπαίρειν καὶ ἀσπαί- 45 ρειν ἑμῶν τινα δηλοῖ κίνησιν, ὃ γίνεσθαι ἐν ἰχθύσι καὶ τῷ 50 διδεδυκένῳ κατὰ τὸν ποιητὴν βοῦν, τὸ δὲ σκαίρειν ἑμῶν τινα κίνησιν ὀρχησικὴν καὶ εὐρύθμιον. οἷμαι δ’ ἔγωγε καὶ τῶν 55 ἰχθύων τὸν σκάρον καὶ τὸν σκάρον κατὰ διαφόρους ἐννοίας 60 διαφόρως προσηγορεύεσθαι, τῆς κινήσεως ἕξ ὁμοίως ἐν ἐκα- 65 στήρῳ γινόμενης, τῷ δὲ σκάρῳ πάντως ὀξύντερας. καὶ Ὀπια- 70 νός ἐν τοῖς Ἀλκινικοῖς (1, 134) φησὶ „καὶ σκάρος, ὅς δὲ 75 μῆνος ἐν ἰχθύσι πᾶσιν ἀναύδοις φθίγγει“ ἡμῶν ἐν λα- 80 λῶν (λαλαγὴν V) ἀφίς.“ ἀφ’ ἧς καὶ τὴν πολέσκαρθμον 85 Μυρλῆν προσηγορεύει ὁ ποιητής (Π. 2, 814) μίαν τῶν Ἀμυρ- 90 τῶν, ὡς φασὶ, καὶ ἐσκαρθμῶν ἵππων (31). ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς 95 ἐν τῇ συνήθειᾳ τὸ σκαίρειν καὶ τὸ σκαρδαμνέειν τὰς ὀφθαλ- 100 μὰς εἰρηται. BV.

444. ἀφίς μενός: τὸν σκαρδαμνέειν τοῦ δόρατος, τουτέστι τὸ 105 ὀφθαλμῶν μένος, ὃν καὶ γράσασιν καὶ εὐρεφίγγα (εὐρεφύγκα D) 110 φασιν. AD.

τὴν ἐπιδορατίδα. ἔδειξε δὲ ὁμοῦντα προσωτέρω τὸν αἶ- 115 θηρον καὶ ἀνακράδμενον τῷ παλμῷ τῆς καρδίας, καὶ δηλοῖ 120 ὡς μετὰ θάνατον τῆς ἄλλης σώματος ἐπὶ τῇ ἡ καρδίᾳ. BL.

445. ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 125 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 130 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 135 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 140 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 145 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 150 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 155 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 160 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 165 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 170 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 175 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 180 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 185 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 190 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 195 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 200 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 205 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 210 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 215 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 220 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 225 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 230 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 235 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 240 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 245 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 250 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 255 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 260 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 265 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 270 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 275 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 280 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 285 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 290 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 295 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 300 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 305 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 310 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 315 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 320 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 325 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 330 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 335 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 340 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 345 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 350 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 355 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 360 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 365 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 370 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 375 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 380 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 385 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 390 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 395 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 400 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 405 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 410 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 415 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 420 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 425 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 430 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 435 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 440 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 445 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 450 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 455 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 460 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 465 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 470 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 475 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 480 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 485 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 490 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 495 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 500 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 505 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 510 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 515 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 520 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 525 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 530 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 535 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 540 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 545 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 550 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 555 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 560 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 565 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 570 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 575 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 580 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 585 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 590 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 595 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 600 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 605 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 610 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 615 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 620 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 625 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 630 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 635 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 640 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 645 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 650 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 655 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 660 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 665 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 670 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 675 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 680 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 685 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 690 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 695 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 700 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 705 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 710 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 715 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 720 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 725 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 730 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 735 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 740 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 745 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 750 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 755 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 760 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 765 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 770 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 775 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 780 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 785 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 790 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 795 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 800 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 805 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 810 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 815 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 820 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 825 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 830 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 835 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 840 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 845 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 850 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 855 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 860 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 865 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 870 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 875 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 880 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 885 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 890 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 895 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 900 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 905 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 910 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 915 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 920 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 925 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 930 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 935 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 940 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 945 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 950 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 955 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 960 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 965 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 970 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 975 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 980 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 985 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 990 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 995 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 1000 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς

444. ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 125 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 130 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 135 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 140 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 145 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 150 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 155 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 160 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 165 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 170 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 175 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 180 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 185 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 190 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 195 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 200 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 205 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 210 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 215 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 220 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 225 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 230 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 235 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 240 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 245 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 250 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 255 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 260 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 265 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 270 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 275 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 280 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 285 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 290 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 295 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 300 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 305 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 310 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 315 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 320 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 325 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 330 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τῆς Ἀφίς καὶ Ἀφίς 335 ἀφίς μενός: ὅπως διὰ τ

² Ἀρίσταρχος χωρὶς τῷ σ' Ἰδῃ. Α.

450. Κρήτη ἐπίπαρον: τῷτο τριχῶς ἀνεγνώσθη. Ζη-
τόδοτος γ' ὡς ἐπίπαρον, ἐκδεχόμενος βασιλεία καὶ φύλακα.
καὶ Ἀρίσταρχος δὲ βίως, ἐκδεχόμενος τὸν φύλακα. μέντηδ
δὲ καὶ ὁ Αἰδύμος τῆς ἀποδόσεως καὶ Τρύφων. ἐκείνῳ δὲ 5
προσέβησαν ὁ Τρύφων, ὅτι ὁ ἐπίπαρος, ὡς ἐπίσκοπος, οὐ
πάντως ἔχει ἐγκείμενον τὸν θρόνον τὸν φύλακα κατὰ ταύτην
τὴν ἀπόδοσιν· τί γ' κεώλυκε παρὰ τὸ ὁρῶ εἶναι ἐπίπαρον
καὶ ἐπίπαρον τὸν ἐπιπροσῶντα, ἐπιπῶνθ' δὲ διὰ τὴν ἐπένθευσιν
τῷ τ', καὶ ἡμεῖς δὲ συγκατατιθέμεθα τούτοις. εἰσὶ δὲ οἱ ἀνέ- 10
στραφαν τὴν πρόθεσιν, Κρήτη ἐπι. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης
παρέλκειν ἡγήσθ' τὴν ἐπί· διὸ καὶ τὸν τόνον φυλάσσει τῆς
προθέσεως, ὁμοίως τῷ „βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ” (Od. 3,
422). Α.

οἱ μὲν ὡς τὸ ἐπίσκοπον· οἱ δὲ ἀνατρέφειν τὴν ἐπί· οἱ 15
δὲ παρέλκειν αὐτὴν βέλονθ'. ἀμεινον δὲ τὸ πρότον. BL.
πρὸς κατάληξιν τῆς πολέμιας λεγόμενον καὶ ἡμῶς εὐκα-
ρως ἐδίδαξε. V.

452. ἔμ' ἔτι κτε: ὀρθοτονητέον τὴν ἀντωνυμίαν· ἔτι
γ' ἀντιδιαβολή. τίκειν δὲ τὸ κτείν. ABL.

πολλέσσ' ἄνδρες σιν: εἶπε γὰρ „ἐν δ' ἄνθρωποι
πολλοὶ ἀπειρέσιαι” (Od. 19, 173). V.

453. εὐρείη: μεγάλη· „τῷ μὲν τοι κλέος εὐρύ” (Od.
19, 333) καὶ „εὐρύοπα Ζήν” (Il. 8, 206) καὶ εὐρυθενέες (Il.
7, 455). BL.

456. Ἀρίσταρχος ἢ τινα. ἄλλοι δὲ εἴ τινα. Α.

ἐταρίσσαιτο: ὅτι ἀντὶ τῆς συννεργίας λάβοι. πρὸς τὸ
„ἔμμενον ἔρον ἔτι πλησίον ἐθλὸν ἐταίρον” (Od. 11, 7). AB.

458. δοῦσατο: τῷ θακῶ παραγωγὸν ἐστὶ, δοκῶ δο-
κῆσιν δοκάσω, ἐδοκάσατο δοκάσατο, ἀποβολὴ τῷ κ' δο- 30
ῦσατο. BL. ὡς „ῥάδαλον δοκαῖα” (Il. 18, 576) ἀντὶ τῷ
κράδαλον, ἐκράδατον. V.

459. ἔστατον: ὁ διὰ δελίαν θραγαῖ, ἀλλὰ διὰ λύπην. L.

460. ἐπεμήνιει: ἐπεμέμφετο καὶ ἡτῶτο. BL. „ὁ ξείνος
δ' εἴ περ μάλα μνηστὴρ, ἄλκιον αὐτῷ” (Od. 17, 14)· „ἀλλ' 35
ἀπομνήσαι” (Od. 16, 378). V.

461. τὸ μετ' ἀνδράσιν δύναται ἐκατέρωσε συντάτ-
τεσθ'· ἀδιάρμορον γάρ. Α.

ὅτι τίεσκεν: ὡς τιμώμενον αὐτὸν ὑπὸ τῶν Τρώων
καὶ παραβλάπτοντα τὴν βασιλικὴν τιμὴν ἐκ ἐτίμα, δεδιὼς 40
τὴν ἐπιβελήν. BL.

διὰ τῷτο ἐπεμήνιεν Αἰνείας, δίδωσι παρὰ τῶν μόντων
ἔχουσιν ὡς μετὰ τὴν ἄλυσιν τῆς Τροίας μέλλει Αἰνείας
κτίσαι πόλιν, καὶ ὅτι συνήγγισεν Ἀλεξάνδρῳ εἰς ἀρπαγὴν
τῆς Ἑλλάδος. L.

ἢ ὡς τῆς Πέας μητισίας Ἀλεξάνδρου. ἢ ὡς τιμωμένῳ
ὑπὸ τῶν Τρώων· φησὶ γ' „Αἰνείας δὲ Τρωαὶ θεὸς ὡς τίετο
δήμῳ” (Il. 11, 59). οἱ δὲ οὐ πολὺ τὴν ἀδελφὴν δέδωκεν
Ἀλκάθῳ. εἰ γ' ἔγνωκός τὸν χρησμὸν, ἐκ ἧς Αἰνείας ἐπε-
ήρπισεν Ἑκτορος, καὶ Κίπρις Ἀνδρομάχῃ παρέχε τὴν ἄμ- 50
νηκα, καὶ τὸ σῶμα ἐφύλασσαν Ἑκτορος. V.

φιλοδοτερός πως ἔτος. εἰ γ' μὴ τοῦτος ἦν, ἐκ αὐτοῦ
κατὰ Πριάμην λῦπην ἐκαιοποιεῖτο τοῖς Τρώων. V.

464. γαμβρῶν: τῷ τῆς ἀδελφῆς ἀνδρὶ· „οἷος οὖν γαμ-
βροῖσι κασιγνήτοισι τε σοῖσιν” (Il. 5, 474). BL.

κῆδος: κηδεῖα τῷ νεκρῷ. V. συγγένεια, ὅτε δὲ λύπη.

465. ἐπαμύνομεν: καλῶς καὶ αὐτὸν τῇ ἐπικρατεῖ σφί-
ριθμῇ πρὸς τὴν ἐκείνην αἰδῶ. BLV.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐπαμύνομεν ἀντὶ τῆς ἐπαμύνομεν.
ἔτιως χεδὸν ἡπασαι, ἐπαμύνομεν. Α. τινὲς ἐπαμύνομεν.

466. τυτθόν: ἡ λέξις Θεσσαλῶν. V.

468. θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θυρίταν: τῶν γ' παλαιῶν
αἰτία ἡ τῆς περὶ καρδίαν αἵματος θύρου. BL.

469. βῆ δὲ μετ' Ἰδομενεῖα: ἡ γ' τῆς φιλίας συμφωνίαν
τὴν πρὸς τὸν ἐχθρὸν ἀμνηστῶν μῆτιν. BLV.

470. ἡ διπλῇ, ὅτι σαφῶς φάρος ἀντὶ τῆς φωνῆς.
τηλόμενος: ἦτοι μεμονωμένον ἢ γέροντα τὸν τηλ-
τῆς ἡλικίας ἐλθόντα, ἢ ὁ τέλος τῆς γενέσεως ἔχων. οἱ
ἀγαπητὸν διὰ τὸ τοῖς φίλοις ἀρήγειν. V.

ὁ τηλὲς τῆς ἡλικίας γεγονὼς τοῖς γονεῦσι, μεθ' ὃν
20 ἂν τις γένοιτο. οἱ τοῖσιν δὲ ἀνδρῶν ὡς ἐπίπαν γένοιτο
διὰ τὸ πλείονος τρυφῆς ἀξίωθ' ὑπὸ τῶν γονέων. Α.

ὁ τέλος τῆς γενέσεως ἔχων, μεθ' ὃν ἄλλος
ἐτέθη τῷ πατρὶ· οἱ τοιοῦτοι γ' ὡς ἐπίπαν δειλοὶ
ἀνατρεφόμενοι διαίτη, καὶ πῶς αὐτὸς φησι „δείδια δ' αἰ-
25 Αἰνείαν” (481)· ἢ τοῖσιν τὴν φωνὴν φησιν· ἐπάγει γὰρ
„ἀλλ' ἔμμεν’ ὡς ὅτε τις σῶς.” τὸ τηλόμενος ἐνταῦθα
τῷ πρεσβυτέρῳ, ἐκ ἐπὶ τῷ μονογενεῖς ἢ ἐπὶ τῷ ὁμηλικῷ
ὅτι δὲ ἐπὶ τῷ πρεσβυτέρῳ καὶ τῆς τηλοτέρας γενεᾶς ὄντι.

δῆλον ἀπὸ τῆς εἰρηκέναι αὐτὸν ἐπὶ τῷ μὴ ὁμηλικῷ
δὲ πρότερος γενεῇ, πρότερον δ' ἀνθρώπων” (Il. 23, 799)
ἀλλ' Ἰδομενεὺς μὲν μισαιπύλιος, καὶ διὰ τῶσο τῆς προτέρας
γενεᾶς, προέχοντα καὶ τὰ περὶ τῆς πλαυτέρου. Β.

471. ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντιδιακρίνεται τῷ φάρεσ τὸ ἔμμεν
ἐξ ὅ σαφές ὅτι ὁ φάρος τὴν φωνὴν σημαίνει. Α.

ὡς ὅτε τις σῶς: ὡς μισαιπύλιος καὶ δυσκλήριος ἐκ
κάμειναι λένοντι, ἀλλὰ τῷ δευτερεύοντι καὶ λοχῶντι
ἐπὶόντας. V.

ἀλκί: ἀπὸ τῆς ἄλλης ἐθελείας, ὅθεν καὶ ἄλλες καὶ ἐπαλξες. BLV.

472. κολοσυστόν: ὁ μετὰ κολῶσ' ἐπιστρεφός. ἢ ὁ με-
40 γας θύρεστος· κολόν γ' τὸ μέγα, καὶ κολόκωμα. καὶ ὁ μετὰ
ἀφῆν ἔχων κώλυτος καλεῖται. BLV.

473. αἰὸ πόλιν: ἦτοι ἐν ᾧ οἷος ἀνατρέφονθ', ὁ δὲ ἐπὶ
βατα (πολεῖν γ' τὸ ἀνατρέφειν)· ἢ ἐν ᾧ αἰὸς τις καὶ
ρος πωλεῖθ', ἐξ ὅ δηλοῖ τῷ ἐρήμῳ. AD. ὁ γ' μόνος ἄλλος
45 μάλιστα. V.

474. πύρι λάμπειον: ἡ διπλῇ, ὅτι πύρισις ἡλικία
καὶ πρόθεσις παρὰ τῷ, ἀντὶ τῆς ὑπὸ πυρός λαμπρῆς. Α.
ἄλλα καὶ δὲ φησι „πύρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς” (Od. 1,
446). V.

475. θήγει: ἐναργῶς δὲ τὰ συμβαίνοντα περὶ αὐτοῦ
συνεκτιθεῖθ', ὡς μηδὲ χρεῖαν ἔχειν τῷ ὀνόματος τότῃ. V.

476. ὡς μένεν: τὸ μὲν μῆναι γενναίον, τὸ δὲ καλεῖν τὰς ἐταίρους ἀσφαλεῖς προδιδόντος γὰρ ἔστιν ἑαυτὸν τὸ τὴν παροῦσαν μὴ καλεῖν συμμαχίαν ἀλλ' οἰκίαν τὸ πᾶν ἐπιτρέπειν δυνάμει. BL.

δουρικλυτός: ἀντιγράφει αὐτὸν ἐν τῇ πόδις ταχύν. 5 τινὲς δὲ ὁξύνουσιν, ἢ ἢ ὅμοιον τῷ βοηθῶν. ἔδὲ ποιε δε Ὀμηρος ἔτι τὸν σύμμαχον καλεῖ. V.

διὰ μέσος τὸ ἔδ' ὑπεχώρει. A.

477. ἡ πτώσις ἡλλακῶ, ἀντὶ τῆς Αἰνείας ἐπιόντος. A.

478. καὶ τὸ ἐσορῶν πραγματικῶς πρῶσκειται ὑπὸ τοῦ το ποιητῆ. V.

480. τοὺς ὄγ': ἐν πολλοῖς ἔ φέρεται. V.

481. οἴφ: ἀντὶ τῆς μορῶθέντι. ὁ δὲ δὲ ἀντὶ τῷ γάρ. BL. ἡ συναλοιφή ὡς „ἐμ' οἴφ' ἔξῃοντι συνήντετο νόσφι" (Od. 4, 367). V.

484. ἡ βῆς ἄνθρος: τινὲς τὸν καιρὸν τῶν κέ ἐτῶν, οἱ δὲ τῶν μ', ἐπεὶ καὶ Ἡσίοδος φησὶ „τοῖς ἅμα τεσσαρακονταίτης αἰῆτος ἔπαιτο" (O. 439). τὴν δὲ ἡβην Ἡσίοδος καὶ ἐπὶ κτηνῶν, ὡς τὸ „ἡβης μέτρον ἔχοντες" (ib. 436). ὁ δὲ ποιητὴς καὶ ἐπὶ φυτῶν, ὡς τὸ „ἡμεῖς ἡβώσαμεν" (Od. 5, 69). 20 τὸ δὲ ὅτε ἐὰν μὲν ἡ χρονικόν, ἔσαι ἡ διάνοια βίως, ὅτε περὶ ἑκαστον ἄνδρα ἡ οἰκία ἰχὺς ἀκριβεῖς ἐὰν δὲ ἡ δύο μὴν λόγος, ἔτις, ὁ ἔστιν ἀνδρὶ κράτος μέγιστον, τὸ ἐν τῇ ἀκριβοστάτῃ τῆς ἡλικίας εἶναι. κράτος δὲ εὐρωστία, εὐταλία. BLV. τινὲς δὲ ὅτε (ἐν τῇ ἀνδρὶν δηλονότι) κρά- 25 τος ἀνδρὶ μέγιστον. V.

485. τῷδ' ἐπὶ θυμῷ: ἐφ' ᾧ νῦν ἐγὼ εἰμι, ἐπὶ τῇ παρῶσσι μοι προθέσει. AB.

ἔτις αἱ Ἀργεῖοι, διὰ τῶ π, ἐπὶ θυμῷ, ἀντὶ τῆς ἐπὶ θυμῷ. καὶ πῶσαι ἔτις εἶχον. καὶ ἐν Ὀδυσσεῖ „ἐπ' ἔγνων 30 οὕτω νέος εἶην τῷδ' ἐπὶ θυμῷ" (16, 99). Ζηρόδοτος δὲ ἐμνηστικὴν σὲν τῷ π ἔγραψεν. A.

τινὲς καὶ χωρὶς τῆς π. V.

486. φέροιτο — ἢ ἐφεροίμην: λείπει τὸ καὶ ἐμὲ καὶ αὐτῶ. BL.

489. ἐκέκλετο οἷς ἐτάροις: καίτοι νέος ὢν μόνος αὐτῶν ἐξ ὑπομένει. B.

490. Ἀγέφροβον: ἄκρως ἐξήλειξεν ὁ ποιητὴς τὸν Ἀγέφρον ἀποσάντα τῆς μάχης, οὗ νῦν αὐτῶν Αἰνείας προσκαλεῖται. BL.

492. μῆλα: ἀδινὰ γ' τὰ μῆλα, καὶ μάλιστα ὅτε ἐπὶ ποτῶν πρῶσι. τινὲς δὲ κτλὸν τὸν ποιμένα. V.

493. ἡ διπλῆ, διὰ ἐκ βοτάνης ἐπὶ μετὰ τὴν βόσκη- 45 πιν, ὡς λέγουμεν „ἐξ ὁρίων παρῆσομαι" ἀντὶ τῆς μετὰ τὸ ἄρσεν. A. „κατῆγεν ἐκ νομῶν ἰλὺς πύμενος" (Od. 10, 159). V.

γάνυται: χαίρει μάλιστα γ' αὐτὰ πιαίνει ποτῶν, δοκεῖ τε μᾶλλον ἐγκαίνειν τὰ ζῶα ὅταν ὁρῇ ποτῶν ὅθεν θέρας οἱ ποιμένες ἀλοτροφῶσιν αὐτὰ (θέρας τοῖς ὁ μέδιμον ἄλδος οἱ ποιμένες βάλλουσι διὰ πέντε ἡμερῶν V). πῶς δὲ τὰς το- 50 πῶτας ἡγεμόνας ἐπὶ κτλῶ εἰκασεν; ὅτι πάντων ἡγεμονία ἦν Αἰνείας. BL.

496. ἡ διπλῆ πρὸς τὸ αὐτοχεδόν, ὅτι ὡς χεῖρ καὶ συνεαδὴν ἀγωνιέμενοι. A.

497. ἔνδοσι: λείπει δόρασιν, ὡς ὅταν λέγωμεν „ἐν τῇ διπλῇ", λείποντος τῆς σοφῆς. A.

499. ἔσοχον ἄλλων: ἔτις διὰ τοῦ π ἔσοχον ἐπι- 50 σαι. A. οἱ δὲ ἔσοχοι ἄλλων, οἱ δὲ ἔσοχον ἄλλως, ἔξόχως παρὰ πάντας. V.

502. πρῶτος: ἡ Ἀριστεύειος πρῶσθεν, καὶ μήποτε βέλτιον πρῶτος γ' ἂν εἴπεν. A.

ἀκόντισεν Ἰδομενεύς: ἡ διπλῆ πρὸς τὸ χῆμα, ὅτι ἐλλείπει ἡ πρόθεσις καὶ πτώσις ἡλλακῶ, ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπ' Ἰδομενεῖ. A.

ὡς τὸ „ὄξενσον Μενελάω" (Il. 4, 106). V.

εἰ αὐτοχεδόν ὠρμήθησαν, πῶς ἀκοντίζει; ὑποκεχωρήκει 15 γ' Ἰδομενεὺς ὡς πόρῳθεν ἀγωνιέμενος. BL.

506. Ἰδομενεὺς δ' ἄρα: θανμασίως ἀμφοτέρως μὲν ἀποτυγχάνοντας ἀλλήλων εἰσῆγαγεν, ἀλλὰ τὸν μὲν κατὰ παῖς μάτην ἀφίεντα τὸ δόρυ ἐπὶ τὴν γῆν, τὸν δὲ τοῦ μὲν Αἰνείας ἀποτυγχάνοντα, ἄλλον δὲ τινα ἀναιροῦντα. τὸ δὲ 20 ἔξαιρτον ἐνταῦθα παραφυλακτικόν, ὅτι κατὰ τὸ ἔρητον ἐκ εἴπεν ὁ ποιητὴς τὴν ἀφίειν τὴν ἀπὸ τῆς Ἰδομενεὺς καὶ τὴν ἀποτυχίαν, ἀλλ' ἀπλῶς ἔφη βεβλήσθαι τὸν Οἰνείαον καίτοι ὅτι τῷτο προκείμενον ἦν τῷ Ἰδομενεῖ, ἀλλ' ἀποτυχίαν τῆς Αἰ- 25 νείου τοῦτον βάλλει ὁ δὲ ὡς προηγουμένως τότε κατεχο- 25 χασμένους πεπολήσθαι τὸν λόγον. BL.

λείπει ἡ κατὰ, κατὰ γαστέρα. V.

507. ῥῆξε: διέτεμεν, ὥστε διηρῆσθαι τὴν σύμψεσιν διὰ 30 γ' τὴν ὑγρότητα, καὶ διὰ τὸ αἶ ἐν τῇ ἐρυχωρίᾳ πνεῦμα ἔχειν, καὶ διὰ τὸ τῷ μεσεντερίῳ λαγαρῶς προσδεδεδέσθαι ἄτακ- 30 τον ἔχοντα τὴν κίνησιν, ῥηδίως προπίπτειν πέφκα. γὰρ 30 λον δὲ τὸ κύτος. BL.

ὅτι ὁ κεχωρισμένος τῆς θώρακος τόπος τὸ γύλον, ἀλλὰ καθόλου τὸ κύτος: καὶ γ' τὰ κεκοιλωμένα ἄντρα γούτα κα- 35 λῶσιν. A.

35 περιφρασεύσας θέλει εἰπεῖν τὸν θώρακα. V.

510. ἔτ' ἄλλα: οἱ μὲν τὸ πλῆρες ἐκδέχοντ' ἄλλα, ἐν 35 συναλοιφῇ δὲ γυνέως τάλλας ὡς τὰ ἄλλα τὰδλα. πρῶτον δὲ περὶ τῆς τιαύτης παρ' αὐτῷ συναλοιφῆς τε καὶ συντά- 40 ξως τῶν ἄρθρων. ἄμεινον ἂν ἐκδέχεσθαι ἔτι καὶ ἄλλα. A.

40 511. ἐπείγετο: κατεσπεύδετο γ' ὑπὸ τῶν βέλων. V.

512. ἐμπεδα: τὰ μὴ ὑπὸ δειλίας σαλευόμενα. πρῶτον 45 δὲ γούτα μικρῶς οἱ πόδες. BL.

513. ἔτ' ἄρ' ἐπαύξαι μεθ' ἔδον βέλος: ἔτι ὁρμή- 50 σαι ἐπὶ τὸ ἴδιον βέλος. τοῦτο δὲ καθολικώτερον εἶπεν διὰ τὴν ἡλικίαν, ἐπεὶ τοῖς καὶ τῷ Οἰνείῳ ἐξέσπασε τὸ δόρυ καὶ τῷ Ὀδρυνέως. BL. τῇ δὲ Ἀργεῖ αὐτὸν ἐκάζει. τινὲς δὲ 55 ἔφ' ἐν γούρῳσι μεθ' ἔδον, τὸ ἀφίειν. ἢ ὅτι μετὰ τὸ λα- 55 βεῖν τὸ ἴδιον ἔγχος οὐκ ἦν αὐτῷ ἐγκλῖναι καὶ φρυγασίαν ἀσπασάσθαι, ἀλλὰ παρὰ πόδα ὑπεχώρει μαχώμενος, διὰ καὶ 55 βιάσθαι εἶπε. V.

515. τρέσσαι δ' ἀπέτι: ἐκόντως ἔν καὶ ἔμπροσθεν σπ' 60

αὐτὸν εἶκασι, τῷ δὲ ὑπομονῆς ἰδούσας, ἔδ' ἐκινήσας
ἀμνημονέω τὰς ἐπιόντας. δείκνυσιν δὲ ὅτι οἱ πόδες φέρονται,
ὃ φέρονται. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι τρέσσαι φησὶν μετὰ δέους, ἀλλ' ἔφιλως
φρυγῖν, „τρεῖν μ' ἔκ' ἔφ' Παλλὰς Ἀθήνη” (Π. 5, 256). A. 5

517. δ' ἡ γὰρ οἱ; ὡς ἀντιφάσις Ἑλένης, ὡς μαρτυρεῖ
Ἰβυκος καὶ Σιμωνίδης. ἀλλ' ἔτε ἤρα μεσαιόλιος οὔτε τὸ
παρὰ Ἰβυκῷ ἀληθές· ἀλλὰ διὰ τὰς πεσόντας. τὸ δὲ αἰεὶ
καὶ ἐπὶ τῷ ἐλαχίστῳ χρόνῳ τίθεσθαι, ὡς „αἰεὶ δ' ἠρώχοι” (Π. 23,
502). κότος δὲ ἔκ' ἐπὶ τῷ ἀποκειμένῳ χρόνῳ. ἔτος δὲ ἐξιναι
ὃ ἐπὶ τῷ Ἰδομενεὶ πάντας συνταγμαγών. ἀλλ' ἔτε Αἰνείας
ἔτε αὐτὸς ἐπέτεχεν. V.

519. εἶδ' ἔνθα ἔνθα οἱ οἱ: τὸν Ἀσκάλαφον καὶ τὸν Ἰάλμει-
νον Ἀρεὺς λέγων παῖδας ἔδεν περὶ αὐτῶν φησὶ, κομφοδῶν
τὴν δόξα ἀρετῆς ἐπὶ γένει σεμννομένους. Ἀσκάλαφος δὲ
παρὰ τὸ ἀσκέλις τῆς ἀφῆς, ὃ λίαν σκληρός. V.

521. ἔδ' ἔρα πῶς ἔδραυ ἐμμεσθῆκε. ἔζητησθαι δὲ πῶς
θεὸς ὦν ὁ Ἄρης ἔκ' ἔρα περὶ τῷ εἶδ' ἔρα. ἔζητῶν ἔν' ὅτι παρὰ
τῷ ποιητῇ οἱ θεοὶ σωματικῶς λαμβανόμενοι ἀνθρωποει-
δῶς ἐγίνεσκον, ἀθανάσιον μόνον διαφέροντες τῶν ἀνθρώπων,
τοῖς δ' αὐτοῖς ὑπόκεινται πάθεισιν. ABD.

βριήπυρος: παρεξήλλαμνον ἐπὶ τῷ βοῇ ἀγαθός, ὡς
ποδάρκης καὶ ποδῆνμος. ἡ διὰ τὰς βρυγμὰς (δρυγμαδὲς V)
τῶν πολέμων. οὐδ' ἔρα πῶς τε πέπυρο δὲ εἶπεν, ἐπὶ
ἀνθρωποπαθεῖς οἱ Ὀμηρικοὶ θεοί· ἡ δὲ προσέτερον. ἐπεισ-
ὅδιον δὲ καιρὸν αὐτῷ προσηνέσθαι· οἷον γ' ἵσταται Ἄρης
ἐπιβόρως ἐπὶ τὰς αὐθέντας τῷ παιδὶ, δηλαδὴ ἐπὶ τὰς
φίλως Τρωῶν. LV.

τὸ βριήπυρος ἔτιω ἐγίνετο. ἦν ὡς γῆρας, μελίσθη-
ρος, ἔπειτα γενική βριήπυρος, ἥτις εἰς εὐθείαν μετέστη, ὅσο
βριήπυρος· ἔρα γ' ἦν ὡς γενικός ἀναπέμπετο εἰς εὐθείας, καὶ
μάλιστα παρὰ τῷ ποιητῇ. διὰ καὶ προσηνέσθαι αὐτὸ ἡ συν-
ῆθαι. ταῦτα Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ θ' αἰῶς καθόλου. A.

523. ὅπως γ' ἔρα οἱ οἱ νέφεισσι: ὃ εἰς ταῖς πύλαις τῷ
Ὀλέμῳ. ἡ ἄλλα εἰς τὰ αἰθέρια νέφη, ὑπερ τῷ πλησιάζειν
αὐτῷ χρυσαίνει. V.

524. ἐκλεμμένος: κεκλεισμένος. ἔξ' οὗ καὶ ἐξέλης δίκη ἡ
ἐκκλείεσθαι τὸν ἄνθρωπον τῷ μὴ λέγειν τι. L.

527. Ἀθήνη οἱ οἱ μέν: ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ σκελεῖοντες
ἐπίσκοποι οἱ Ἕλληνες· ἐνταῦθα δὲ ὁ Ἀθήνη οἱ οἱ κλοπῇ
κέχρηται καὶ ὁ βυλαβεία. καὶ ὅρα τὸ ὅρμη. ὃ γ' ἐσκέλευσεν ἔρη,
ἀλλ' ἔρηυσεν τὴν πύλην. πλὴν ἔδ' ἔτιω ἀποφέρεται τὸ
σκέλον ἔτιω, ἀλλὰ τρωθεῖς ἀφίχθαι αὐτό. BL.

πύλην: παρὰ τὸ πάλλας. V.

532. πρυμνοῖο: ἔρα, τῷ πρὸς τὸν ὄμον, ὡς νεαρόν
γυμνασίου, καὶ ἀπαλὸν ἀγέρας, ἔρα μάλιστα ἀπαλὸς ὁ μύ-
χην. BL.

Κόμμος ὀλεκῶς φησὶ τὴν βρυχίονα, ἵνα ἀκώμεν τὴν
χεῖρα. V.

533. Πολίτης: ὃς ἄσπμος, „βοῇ ἀγαθὴν τε Πολίτην ὁρῶμεν καὶ μετ' ἐπιμελῆς πάντι πρῶτοντι. τοιαῦτον τι
(Π. 24, 250). „εἶδ' ἔρα οἱ οἱ Πολίτη” (Π. 2, 791). ἦν δὲ

ἔξ' Ἑκάβης. τὸ δὲ τιτῆνας ἀντὶ τῷ περιλαβὼν τοῖς
αἰν, ἐκ τῷ τιταίνω. V.

534. περὶ μέσσω χεῖρα τιτῆνας: ἔρα ὡς
σάμενος. L.

536. μέχης ἡ δὲ πτολέμοιο: καὶ τῶν μαχομένων
πολεμίων. πολλὰς δὲ τροπὰς τῆς μάχης λαμβανόντων
ἐμποδίζοντες ἀπηνέχθησαν εἰς τινα τόπον. BL.

539. νεστῆτες: νεοτραυματίες. L. νεοτρώτες. D.

541. ὡς περ' Ἑρμῆος, ὡς Αἰνείας, καθὼς Ἡρώδιαν
δοκίμ. BL.

ὡς Ἀρτεμῆος, χωρὶς τοῦ Γ. ἔνιοι δὲ Αἰνείας
Ἀφροδίτη. A.

542. τὴν οἱ οἱ ὀρθοτονητόν μεταλαμβάνεται γ' εἰς
θετον. A.

543. ἔρα φθι: Ἀρτεμῆος δασύνει, ἀπὸ τῷ ἐπιφθῆ
γ' ὅτι ἐπηκολύθησεν αὐτῷ καὶ δῆλον ὅτι παρὰ τὸ ἔρα
ἡ ἐφθῆ ὡφείλεν εἶναι ὁ ἄορις, καὶ κατὰ διαίρεσιν
νετο ἐφθῆ, ὡς τὸ ἦν ἐλάνη, ἦν ἐλάνη, ἦν ἐλάνη,
δασείας ἐπὶ τὴν ἀρχὴν χωρέσσης, ὡς ἔρα. ταῦτα ὁ
φθῆ ἀπεφαίνετο ὑπὲρ τῷ Ἀρτεμῆος, πιδυγῶς πάντων.

δ' ἔρα περὶ τὸν χρηματισμὸν τι ἐξαιρετο συμβεβη-
ἐπιφθῆσαι πρὸς τὸ πρῶτον. ἡ εἰ δὲ φθογγὸς ἐν τοῖς παρῶν
μένοις ἄρχουσι εἰ διαίρετο, εἰς δύο τε διαίρεται,
ἔρα (,,αὐτὰρ ἡλέκτροισιν ἔρα” Od. 15, 460). ὅτι

ἔρα γ' ἡλέκτροισιν ἔρα” Od. 10, 238). ἔρα
τῷ ἐφθῆ ἐγένετο ἡ διαίρεσις. δῶμεν δὲ ἀπὸ τῷ ἦν
τὸ ἐφθῆ, ἐπεὶ ἀδιαφόρως τὰ ἀπὸ τῷ ἦν ἀρχόμενα
εἶωθε κλίνεσθαι καὶ διὰ τῆς εἰ διαφθογγῆς κατ' ἀρχὴν καὶ
τῷ ἦν ἀπὸ γῆν τῷ ἐλκῷ περιεπομένῳ εἰλεον φήσας

παρὰ τὸν, διὰ τῷ ἦν τὸν ἄοριον ἐξήνεγκεν ἐν τῷ
τῷ γ' ἡλέκτροισιν ἔρα” (Od. 11, 580). ἀλλ' ἔρα
ἡ τὸ κατ' ἀρχὴν τῶν παρωχημένων εἰς τὸ καὶ τὴν διαίρεσιν
ὁπότ' ὁ ἐντεῖος ἄρχη ἀπὸ τῷ ἦν ἀπὸ μέντοι τῷ ἦν καὶ

ὡς δῆλον ἐκ τῶν τοιαύτων, ἦν ἐλάνη (ἀλλ' ὅτι τὸ
πρόδηλον καὶ τῆς ἀλῆς μεταχῆς), ἦν ἐλάνη. πῶς ὅτι
τὸ ἔρα καὶ ἦν τὸ ἐφθῆ δένει διαίρεσθαι; διὰ ὅτι τῷ
ἦν ἐκδέχεται ἀπὸ τῷ ἦν, ὃ γίνεται ἄορις, ἦν
ἦν, καὶ ποιητικῶς ἦν, προσόδω δὲ τῷ ἦν ἐλάνη.

δὲ τὸ προσερχόμενον τῷ ταῖς δασυνομέναις λέξεσι μεταλ-
κὸν γίνεσθαι τῆς ἐκείνων δασύτητος, πρόδηλον καὶ τῷ
ἐλάνη ἐλάνη ἐλάνη. ὡς ὅτι τὸ ἐφθῆ ἔρα, σημεῖον
δὲ τὸ οἰοῖται συνήφθῃ αὐτῷ, ταῦτα μὲν ὁ Τρωαντινῶν,
δὲ ἡβῶλετο καὶ διαίρεσιν παραλαμβάνειν ὁ ἀνὴρ, οὐδὲν
τὸ κωλύον. A.

ἐπηκολύθησεν καὶ συνέπεισε, παρὰ τὸ ἔρα, ὃ δηλοῦν
ἀκολούθῳ· ὅθεν καὶ δασύνεται. BL.

544. θυμορῆτες: τὸ φαῖσαι πολλάκις καὶ ἐπὶ
ἀφελῆσθαι τίθεται. V.

545. Ἀντίλοχος: καὶ προτρεπτικὸν τὸν νεανίαν
θαυδοῦ καὶ τὸ δοκεῖσθαι. V.

γενήματα ἀναβάλλουσι χωρίζοντες (ἀναβάλλοντες χωρίζου-
σι Leid.) τοῦ ἀχίρου. ὁ δὲ τύπος παραγωγή. AD. τῇ γ' α'
παραγωγῇ ὁ ποιητὴς κατὰ τριῶν κέχρηται πτώσεων, ἐπὶ γε-
νικῆς, δοτικῆς, αἰτιατικῆς. „ἢ ἐπὶ διξίον“ (308). ἔστι γ' α'
ἢ ἐπὶ τὰ δεξιὰ. ἢ ἐπ' αὐθιγῆς. Ἡσιόδος (O. 214) „ὁδὸς
δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν“ ἔστι γὰρ ἐτέρα. ἐπὶ δὲ κληρικῆς
Ἀλκμῶν ὁ μελοποιὸς οὕτως „Μῶσα Διὸς θυγάτηρ ὠρα-
νίαφι λίγ' αἰέσομαι“ ἔστι γ' ὠρανία. A.

ἄλλως. τινὲς τὰ μὲν σιδηρὰ πτύα, τὰ δὲ ξύλινα καὶ
τροχὸν χειρὸς ἔχοντα, οἷς ἡ τὴν γῆν μεταβάλλουσι ἢ τὸς
ἀξέχνας ἀναδρόμους, θορύβους φασί. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς
πτύα. AB.

589. Θρώσκουσιν κῆρυμοι περιφερεῖς γ' ὄντες ὅσον
ἀφάλλον τῶν πυρῶν. τῷ δὲ ἐπιθέτω κεκάλυπτο τὸ ταπει-
νὸν τῆς λέξεως. AB.

τὸς δὲ κυμάς ὡς μέλανας ὅκ ἐθίσαν οἱ ἱερῆς. οἱ δὲ
ἱερὸν λόγον φασί. „ἴσον κυμάς τε φασί τε κεφαλὰς τε το-
κῶν“ διὰ τὸ „ἠγχιῆς αἰζηῶν βύσιν ἔμμεται ἡδ' ἀναβα-
θμὸν εἰς Ἀἴδου δόμον, ὅταν ὑγρῆς ἀνίσσῃ.“ οἱ δὲ οὗτι
ἐπὶ Κρόνου ἄριστος ἦν ἀνθρώπων, ἴνα μηδ' ὕλως ἐκείνων
μνήμη φυλαχθῇ. V.

590. ἢ τίνα ἢ πότε δὲ λικμῶν ἐδίδαξε. λέγει γ' ὅτι ἢ
ῥωμαῖός ἐστι ὁ λικμῶν πρὸς τὸ ἀναβάλλειν αὐτά, τὸν
ἄνεμον ἔχων συντροχόν. BL.

594. ἔτι, ἢ ὅ' ἔχει μετὰ τῷ ἑ, αἱ Ἀριεῖδες ἔστι γὰρ,
καθ' ὃ μέρος κατεῖχεν, ὡς ἐπὶ τῷ „ἢ ὅ' ἴδε γυναικὸν“
(II. 12, 389). τινὲς δὲ ἔνεν τῷ ἑ γούγοντες ἐπ' ὅλης τῆς
χειρὸς δέχονται τὸ λεγόμενον, τὴν κατέχουσιν τὸ τῶσον
χῆμα. A.

597. χεῖρα: ὡς ἑωρακὸς διαγράφει γραφικῶς. V.

599. ἐὺς ῥεφί: Ἀριεῖς ἔστι ῥεφί, ὡς ἀπὸ τῷ
ἐὺς ῥεφί. A.

οἷός ἀώρι: πρόβατον ἦρθε, ὃ ἔστι ἐρίφ. DV. ἔξ
ἐρίων γ' συνέπλεον τὰ κῶλα τῆς σφενδόνης, οὐχ ὡς νῦν
νέτροις, ἵνα διατείνοντο ἐν τῇ ὑποδόρμει. πολλὰ δὲ δηλοῖ
τὸ ἄωριον, ὡς φησὶν Ἐπαιφρόδιτος· νῦν δὲ τὸ τοῦ ἐρίου
λεπτότερον ἢ καθαρώτερον, ὅθεν καὶ αἱ σφενδόνη ἐπλε-
κοντο. BLV.

600. Θεράπιν: δῆλος ὁλοπόρος κατὰ Κρήτας. τὸ δὲ
ἔχει ἀντὶ τῷ ἀντιποιέμενος. V.

603. σοί: ἀναγνώστεις τῷ ποιητῇ ὥστε ἀποδεχομένη
καὶ ὅσον ἐναβρυνόμενον τῷ ἄνακτι ὡς ἰδίῳ ἀθλητῇ. τὸ δὲ
σοί ἀντὶ τῷ ὑπὸ σῷ. A.

605. ἔμαρτε: κατὰ τὸ σιωπώμενον γ' ἀνήρητο τὸ δόρυ. V.
παρά: ὡς παρὰ βραχὺ γενέσθαι τὴν ἐπιτυχίαν. V.

608. ἐπέχε τὴν ὁρμήν τῷ δόρατος. κανλῷ δὲ τῷ τῆς
ἐπιδορατίδας αἰλῷ, εἰς ὃν ἐκτεταται τὸ ξύλον. BL.

γράφεται ἔσχετο. V.

609. καὶ ἐλλέπετο: Ζηρόδοτος μέγαδ' ἤλπετο. A.

610. ἔξρος ἀργυρόχλωρ: ἢ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος
γράφει χεῖρεσσιν μάχαιραν. ἀργυρῶν δὲ ὅτι Ὀμηρος τὴν

πυραυρίδα μάχαιραν καλεῖ, τὸ δὲ πολεμιστήριον ἔξρος. A.
611. ὑπ' ἀσπίδος: τὴν ὑπὸ τὴν ἀσπίδα κρυπτομένην
τὴν μάχην ἔχοντο αὐταῖς. BL. „ὅξισι δὲ πελέκασσι
ἀξίνησι“ (II. 15, 711). V.

612. ἐλαῖν: παρὰ τὸ ἐλαῖν ἐλαῖνος γ' ἦν, ἢ Ἀττι-
κῶς ὑφῆρητο τὸ ἑ. BL. ἢ γ' ἀπὸ τῷ Πείραιος Πειραιῶν
φησὶ („Πτολεμαῖος Πειραιῶνα“ II. 4, 224) καὶ παρὰ τῷ
Ἀλκαῖον Ἀλκαῖδης. V.

πελέκας: τῷ ξυλῷ, διὰ τὸ περιέχεσθαι ὑπὸ τῷ πέλ-
κῳ. τινὲς δὲ ἢ αὐτὸν τὸν πέλεκυν ἔτι, ὡς ἢ τὸ ἡμῶν
πέλεκκα δηλοῖ. BL. ἢ τὸ συναμφοτέρων „πέλεκυν δὲ μὴ
νεπτόλεμος Θρασυμήδης“ (Od. 3, 442). κατεχρήσατο
ἐπὶ τῆς ἀξίνης πέλεκυν λέγων. V.

613. ἀλλήλων: λείπει ἢ κατὰ, ἢ ἢ κατ' ἀλλήλων.
ἐφίκοιτο: ἔτιος Ἀριεῖς ἄλλοι δὲ ἀφίκοιτο.
Ἀριεῖς φασί δὲ ἀφίκοιτο. A. (ἐφίκοιτο V).

616. τὸ δὲ οἱ ὅσσοι: τὸ δὲ ἔργον τὸ κατὰ τὸς ὁφθαλ-
μοὺς ἐξερῆς αὐτῷ μετὰ τῷ αἵματι. D.

617. δυνάως τὸ αἵματόεντε. διὰ δὲ τῷ πέσειν
λῶσεν οὐκ ἐκχυθέντας τὸς ὁφθαλμούς, ἀλλ' αἷμα τῇ
πῆξιν ἐκπεπτωκότας. ἐπεὶ γ' κατὰ τὴν τῆς ῥινὸς ἀρχὴν
γονεῖν ἢ πληγῇ, πιθανὸν ἐντεῦθεν ἐκωδῆναι τὸς ὁφθαλ-
μοὺς ἐκ ῥίτης. BL. ἢ ἔχει ἐμφασεν ὁ λόγος· κοινὸν γ'
προχυθῆναι τοὺς ὁφθαλμούς. τὸ δὲ πᾶρ ποσὶ τινὲς
Μενέλαος. οἱ δὲ παραχρημα, ὡς τὸ „πᾶρ ποσὶ κάππεσε
μὸς“ (II. 15, 230). V.

ἔτιος πέσον αἱ Ἀριεῖς διὰ τῷ ὅ, ὡς ἐκεῖ „ὡς τῷ
ἐκ χειρῶν βέβη ὅλον“ (II. 12, 159). A.

618. ἰδὼν ὁ θῆ: συνεκάρθη ἐπὶ τένοντα. V.

620. λείπετε θῆ: ἐκείναι παρέσθε, φησὶ, πολεμι-
σάντες ἐπ' αὐτάς. ἐν ᾗ θῆ ὁ λόγος, ὡς τὸ „ὁ μὲν ἄν
κῆμτόν γε μάχη ἔνι“ (II. 8, 448). λείπει δὲ εἰς τὸ ἔτι
τὸ ἀναισθητοί. BLV.

621. ὑπερφύλοισι: ὑπονοῖ, παράνομοι. ἐφρονέου-
σι δὲ τὸ ἀκόρητοι, ἐπεὶ φησὶν „ἀμφὶ σὲ Πηλέως υἱὲ μῆ-
νης ἀκόρητον“ (II. 20, 2). ἢ οἱ μηδὲ καίπερ παλαιότεροι
ἢ φθιρόμενοι τὴν Ἑλένην ἀποδιδόντες. BL.

622. ἄλλης μὲν λῶβης: τοῖς εἰς ἐμὲ ὑμῖν πεπραγμέ-
νοις ἄλλο μὲν ἔδεν ἐνδεῖ τῶν αἰχρῶν. A. (ἐνδεῖ γένε-
θεν BL).

ἐκ ἐνδεῖς ἄλλα πλήρεις ἐξέ. D.

ὁ μὲν ἀντὶ τῷ μὴν ὃ γ' ἔχει τὸν δέ. BL.

τῷ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνώσει· λείπει γ' τὸ ἐμὲν. A.

623. κακαὶ κύνες: κατοφερεῖς δι' Ἀλέξανδρον.
ἀναδίδει δὲ Ἐκτορα· ἄκρω δὲ ἢ τῷ θηλυκῷ κατεχρήσαντο
εἰς τὴν ἀναδρόμην τῶν βαρβάρων. πρὸς δὲ μύτην ἀπὸ
τῆς τὴν λῶβην. BL.

κατὰ τὴν παροίμιαν κύνες ἐπὶ φάτιν· ὁ γ' κύνων ἔν
τῷ ἴππῳ ἔλ' ἐθίειν ἔν· ἐκείνος ἐθίει. L.

ἢ διπλῇ, ὅτι πρὸς τὴν λῶβην μόνην ὑπαντήσας ἐπ'

πυκνὴν ἢν ἐμὲ λωβήσασθε. Α.

ἢ μὲν συνήθεια πάλιν συνάπτει ἕως τῆς κίνεως· δύνανται δὲ καθ' ἑαυτὸ λέγεσθαι μόνον τὸ κακαὶ κύνες, καὶ μᾶλλον γὰρ τὸν χελιασμόν ἐμφαίνει. Α.

625. αὐτὴν γράφει αἰπὴν. ἢ εὐθεῖα ἢ αἰπὴ. L.

626. κορυδίζηται ἐκ οὐδὲ γὰρ αὐτὴν ἐκ Θησέως Ἰφιγένειαν ποιήσαν. V.

ἢ διπλῇ πρὸς τὴν καρδίαν, ὥς ἐκ παρθενίας αὐτὴν ἔχειν ὁ Μενέλαος, καὶ ἐκ οὐδὲ τὰ περὶ τῆς Θησέως ἑρμηνείας. Α.

καὶ κτήματα πάντα· μετὰ γὰρ πολυτελεῖς κατασκευῆς, ἐπὶ θυσίαν ἤρπασα, ἤρπασε ἐπ' αὐτῆς. BLV.

ἢ ἄλλω καὶ κτήμαθ' ἄμ' αὐτῶν. Α.

627. οἵχεσθ' ἀνύχοντες· ἢ διπλῇ περιεξηγήμενη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει μὴ αἵχεσθον ἄγοντες. καὶ τὸ εὐκρινὲς συγγέται ἐπὶ πολλῶν τισσομένων· καὶ ἠγνόηκεν ὅτι ἀναγωγὴν καλεῖ τὸν ἐκ Πελοποννήσου εἰς Τροίαν πλῆν. Α.

φιλέεσθε· φιλοφροσύνης καὶ ξενίας ἐτίχετε. D.

παρ' αὐτῆς· διχῶς αἱ Ἀριστάρχου, καὶ διὰ τῆς Ε, περ αὐτῆς. Α.

628. νῦν αὖτ'· ὥς τὸ „οἱ μεμύασιν ἡμῶς ἔξαναρξάμενοι προετίθει κακοῖσιν“ (Od. 22, 265). V.

629. ἢ διπλῇ, ὅτι σαφῶς πάντας τὰς Ἑλλήνας ἤρπασεν, πρὸς Ἰστρον λέγοντα μόνους τὴν βασιλείαν ἤρπασεν λέγεσθαι ἐπ' Ὀμήρου. Α.

631. Ζεῦ πάτερ· ἢ δικὴ καὶ ἡμυρνος ἢ δικαιολογία ὡς πρὸς παρόντα τὸν Δία. τὸ δὲ περὶ φρένας ἔμμεναι ἐπὶ τῇ ταῖς φρεσὶ περιῆναι τῶν ἄλλων. BL.

τὸ ἄλλων πρὸς τὸ ἀνδρῶν ἀποδοτέον, ἥτοι πάντων· τὸ δὲ θεῶν συνάπτεον τῷ λοιπῶν. εὐ δὲ τὸ μὴ προαφέναι, σὺ δὲ ἀνόητος ἐβρόχης, πάντα δὲ ἐκ σὺ ἐστὶ τὰ γινόμενα· κρατεῖ γὰρ ὡς ἐξέφρων τῆς λύπης. BLV.

633. οἶον· ἀντὶ τῆς πῶς· ἔστι δὲ μετὰ θαύματος καὶ μίμνως, ἕκαστα μὲν ἐπὶ ταμίας ἐστὶ πόλεμος, ἕκαστα δ' ἐπὶ Τρωσὶν ἐβροχέει διὰ Θέτιν. FL.

636. πάντων μὲν κόρος· κἀκείνων κόρος ἐστὶν ὧν τις ἐπὶ πληθύνει μᾶλλον τῆς τῆς πολέμου πλησμονῆς. B.

Πίνδαρος „κόρον δ' ἔχει καὶ μελικὰ τέχνην (τὰ τετραὰ ἄνθρα παρὰ) θεῶς Ἀφροδίτας“ (Nem. 7, 52). V.

637. περισσὸν αὐτὸν εἶναι φασὶν τινες· ἥτιον γὰρ ἢ ἐπὶ 40 θομῇ τῆς μολπῆς. ἢ ὅτι ἔμελλεν αὐτοῖς „χοροῖο νέον λήγοντας καθίστασθαι“ (H. 3, 394). καὶ παρὰ Παύλου δὲ. καὶ ὡς τῶν οἱ εὐγενεῖς νέοι ἐβροχέοντο ἐν ταῖς τραγωδίαις. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, οἱ δὲ Διοσκύρους φασὶν εὐρεῖν τὴν ὄρχησιν, ἀμύμονος δὲ τοῦ ἀμυμνήτου· ἔστι δὲ τις καὶ φαῖνη 45 ἐρχομένης. AV.

638. τῶν κέν τις· τῶν καὶ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ τις κοροῦσθαι· πόλεμος δὲ ἐδὲ τὴν ὄρχην γενομένην (ψαῦσαι V) βόλῃ, ὅχ ἥπως διακορῆς γενέσθαι. οἱ δὲ Τρῶες τότε ἀκόρητοι ἦσαν. ὅτι δὲ ἀδικήσαντες μέχοντο, τὴν ὄρχην ἐβροχέον, ἐκ 50 ὅς ἐα πατρὶ ἡλῶ ἔπειτα· ἔπειτα αὐτὸς, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ὀλέσθαι. καὶ λέγει δὲ νῦν ἔπειτα, ἀλλ' ὅτι τὸ πρῶ-

δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν. BL.

ὁ νῆς· πᾶς τις, ἡρώς, τῶν τετραπλῶν βάλετο κοροῦσθαι ἢ τῆς πολέμου· οἱ δὲ Τρῶες ἐχέτωσαν. Α.

640. τὰ μὲν ἔντε· αἵματά τε· τὰ μὲν αἵμα· 5 τόντα ἔντεα, ὡς „τὸν Χρῶσθαι ἡτίμωσ' ὀρεγέτω“ (H. 1, 11). BL.

643. ἢ διπλῇ πρὸς τὴν περὶ τῆς Πολυαμένους ἐξήγησιν. Α.

ἔνιοι τῶν ἐνὶ νόμῳ εἶναι τὸν ἐν τῇ Ε (576) ἀναιρεθῆναι „ἐνθα Πολυαμένεια ἐλέτην ἀτάλαντον Ἀργεῖ, ὀρχόν 10 Πασφλαγόνιον.“ ἔστιν ἐν ὁμωνυμίᾳ, ἐκείνους μὲν ὀρχόντας ὄντας, τῶν δὲ βασιλέων. πολλοὶ γὰρ παρὰ τῷ ποιητῇ ὁμωνυμίαι· Σχεδίοι γὰρ δύο Φωκίων ἡγόμενοι, ὁ μὲν Περιμήδης, ὁ δὲ Ἰγίτης, ὅς ἀμφοτέρους ἔκτωρ ἀναιρεῖ. Εὐρυμίδοντες δύο ἡρώχοι, ὁ μὲν Ἀγαμέμνωνος, ὁ δὲ Νέστορος· 15 κήρυκες Εὐρυβάται δύο, ὁ μὲν Ὀδυσσεύς, ὁ δὲ Ἀγαμέμνωνος· Ἀδρακοὶ τρεῖς βάρβαροι, ὁ μὲν ἐπὶ Διομήδους ἀναιρούμενος, ὁ δὲ ἐπὶ Μενέλαου, ὁ δὲ ἐπὶ Πατρόκλου· Ἀκίμαντες δύο, ὁ μὲν Εὐσώρου, ὁ δὲ Ἀντήνορος· Ἀγύνοισι δύο, ὁ μὲν ἐπὶ Διομήδους ἀναιρούμενος, ὁ δὲ 20 Πολυδάμαντος ἡρώχος· Θόωνες βάρβαροι τρεῖς, ὁ μὲν ἐπὶ Διομήδους, ὁ δὲ ἐπὶ Ὀδυσσεύς, ὁ δὲ ἐπὶ Ἀντιλόχῳ ἀναιρούμενοι· Μελάνιπποι τρεῖς, ὁ μὲν ἐπὶ Ἑκτορος παραινόμενος ἐμπιστῆναι ταῖς ναυσίν, ὁ δὲ ἐπὶ Τεύκρῳ, ὁ δὲ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀναιρούμενος· Ὀφελῆσαι δύο, ὁ μὲν ἐπὶ Εὐρυπύλου, ὁ δὲ ἐπὶ Ἀϊάντος· Πολάρῳ δύο, ὁ μὲν ἐπὶ Ἀϊάντος, ὁ δὲ ἐπὶ Πατρόκλῳ· Πείσανδροι δύο, ὁ μὲν ἐπὶ Ἀγαμέμνωνος, ὁ δὲ ἐπὶ Μενέλαου. BLV.

ἔπειτα ἐκείνους τῆς Πολυαμένους ἢν υἱὸς ὁ Ἀρπαλίων, ἄλογώτατον ἢν μὴ φαίνεται αὐτὸν ἐπιμαχέοντα τῷ πατρί. V.

644. πολέμῳ τῶν Ἀσρκίων· γράφει πολέμῳ τῶν Ἀσρκίων. L.

645. οὐδ' αὖτις· προαναφώνησις. L.

διὰ πρὸς· ἢ διὰ τὴν διαχώρησιν δηλοῦν, ἢ δὲ πρὸς τὸ ἔμπροσθεν. L.

649. ἢ διπλῇ, ὅτι πῶς ἤλλακται, χροῖα ἀντὶ τοῦ 35 χρωτός. Α.

652. ἐπ' ὅσον ἐξέπερσεν· δηλονότι φεύγοντας, τὴν δὲ Ἑλλήν ἐχέειρεσκεν πεπονηώς. ὡς ἐπὶ τῶν δὲ ἐπὶ Μιηρίων ἄνω τιτρώσκονται. BL.

653. κατ' αὐθι· βραχὺ διαγαλίον πρὸς τὸ σαρῆς. Α.

654. θυμὸν ἀποπνεύων· ἐντεῖθεν δὴλον ὅτι πνεῦμα ἢ ψυχὴ. ὡς σκώληξ δὲ, ὅτι ἢν ὅλη τις αὐτῆς, ἀκινήτη. BL.

τὴν δὲ ἐκ ἥδου ὁ ποιητὴς, ἔπειτα ἢν τυφλὸς ἐκ γενετῆς. V.

657. ἀγέσαντες· ἥτοι καθίσταντες, μᾶλλον δὲ ἀναθῆτες· νεκρὸς γὰρ ἐστὶν. ἐδὲνα δὲ τῶν ἀποθανόντων ἔως 45 ἐξάγει· διὸ ἀδεύεται ὁ εἶρος· ἢ διότι ἡ ἀπάγη ὡς μακρὰν τῆς μάχης ἔσσης· ἐπὶ ναυαῖ γὰρ μέχονται. BL.

Ἀπολλώνιος ὁ Ράδιος ἐν τῷ πρὸς Ζηρόδοτον ἐς δὲ τὸν ἀναθῆτες. Α.

658. 659. ἀδελφῶν ἀδελφῶν, ὅτι πλανηθεὶς τις τῶν 50 ὅς ἐα πατρὶ ἡλῶ ἔπειτα· ἔπειτα αὐτὸς, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ὀλέσθαι. καὶ λέγει δὲ νῦν ἔπειτα, ἀλλ' ὅτι τὸ πρῶ-

τον ἐκ τῆς πατρίδος πυρεγίνετο, διὸ καὶ πρόσκεινται τὸ „ἐς Τροίην, ἥδ' αὖτις ἀφίκετο.“ εἰ δὲ μένοιεν οἱ εἰχοὶ οὗτοι, νοητὸν ὁμωνυμίαν εἶναι. Α.

ὁ μὲν Ἀριστερὸς ἀφαιεῖ, ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἢ ἀφαιεῖν φησὶ διὸν ἢ ὁμωνυμίαν νοητέον. V.

ζητεῖται πῶς ἀνωτέρω (Π. 5, 576) ἀνηρημένος ὑπὸ Με-
νέλαο ὁ Πολυμήνης τὰ νῦν δύνανται ἀκολουθεῖν τῷ παιδί
καὶ κλαίειν. ἔτι δὲ λέγειν ὅτι δύο Πολυμήνεις Πυλαγόνων
ἡγεμόνας συνίστησιν ἡ ποιητῆς, ὡς Ἀϊαντας δύο καὶ Εὐρυ-
πύλῳ δύο κήρυκας, τὸν μὲν Ἀγυμήμενος, τὸν δὲ Ὀδυσ-
σεύς. ἔτι οἱ δὲ πιθανῶς μεταγράφει „μετὰ δ' ἔσφι πα-
τήρ κίε δάκρυα λείβων.“ AD.

639. ποινὴ δ' οὐ τις: ἐπεὶ ἔχῃ ὁ πατήρ τιμωρεῖ αὐ-
τῷ, ἀλλ' ὁ Ἀλέξανδρος χαλεπήνας ὑπὲρ τῷ ἀνηρημένου
Εὐχέρῳ τὸν Κορίνθιον ἀναίρει. AD.

τινὲς δὲ τὴν ψυχὴν τῷ πατρός, καλῶς δὲ διὰ τὸν και-
ρὸν ἐπεριπλήσιν αὐτῷ λόγους, ἀλλ' ἐτέρωθι τέτρες φυ-
λάττει ἐν Ἐκτορῳ. V.

662. ἀλλῶς ὁ εἶχος ἐστὶ καὶ ἀποκίλος. μὴ θέλων δὲ αὐ-
τὸν ἔτιωσεν ἰάσαι, ἀλλῃς ἀρχῆς ἐκτελέβητο. BL.

663. Εὐχέρῳ Πολυτῶν: Φερειῶδης ἔτι γενεολο-
γῆ, ἀπὸ Μελάμποδος Μαντίαν, ἔκ Κλεῖτον, ἔκ Κοίρανον,
ἔκ Πολυτῶν. εἶτα Πολυτῶν, φησὶ, γαμέει Εὐρυπύλῳ τὴν
Φυλῶς τῷ Ἀντίῳ, τῷ δὲ γένοντι Εὐχέρῳ καὶ Κλεῖτος, οἱ
Θήβας εἶλον σὺν τοῖς ἐπιγόνοις, ἔπειτα εἰς Τροίαν ἔρχοντο
σὺν Ἀγυμήμενοι, καὶ θνήσκου Εὐχέρῳ ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι δις αὐτὸς ἐμμενόμενος ἐποτίθει τῷ Εὐχέρῳ
ρος, καὶ ἄλλῳ καὶ ἐπ' Ἀχιλλέω (Π. 9, 411) „διχθαδίας κη-
ρας φερέμεν.“ Α.

664. ἀγαθός: ἐξ ἀγαθότητος γὰρ πάχασιν ἄμρω, καὶ ὁ 30
τέλος, ὅτι ἦκεν εἰδὼς τὸν θάνατον, καὶ ὁ πατήρ, ὅτι οὐκ
ἐκώλυσεν αὐτόν. BL.

Κορίνθιος φησὶ: ὅτε ἦρως λέγει, Ἐφραῖν δρομάζει. V.

665. ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς: ὅτι εἶπεν ὅτι ὁ πατήρ τὰδε προ-
εῖπεν αὐτῷ περὶ τῷ τέλει, ἵνα μὴ ἄδολεχρίν δοκῇ, καὶ ἵνα 35
τὸ τελευταῖον προδῇ τῷ διηγνήματος καὶ τῷ παραδόξῳ τῆς
ἀναφανήσεως εἰς προσοχὴν τὸν ἀκροατὴν ἐπισπᾶσθαι, εἶτα
ἐξ ἀναστροφῆς πάλιν διηγῆται. BL.

669. θωγῆν: τὴν ζῆμιν. λέγει δὲ τὸ τῆς στρατείας ἐπι-
ζήμιον. D. νῦν τὴν μέμνην. Α.

ὡς Κορίνθιος γὰρ ὑπὸ Ἀγυμήμενον ἦν. V.

670. νοῦσον: τὴν ἐν γῇ τιμωρίαν. ἢ νόσον ἀλλῶς. BL.

671. ὑπὸ γναθμοῦ καὶ οὐρατο: ὑπὸ τῆς γνώθης,
ἦτοι κατὰ τὸν ὑπὸ τὸ ἔς τόπον. οἱ δὲ γνώθον τὴν σιαγό-
κα, BL.

673. δέμας πυρός: κατὰ δέμας. ἦγεν δρακινῶς. ἢ
κατὰ τὸ πῦρ. L.

674. βραχὺ διασαλτέον, Αἰετὶ φέλλος: διὰ μέσω γὰρ ἐστὶ
τὸ οὐδὲ τι ἢ δῆ. Α.

τομήν τινα δαιμονίως ἐξεῖρε σιωπήσας. δαιμονίως γὰρ 50
ἦν τὰ κατὰ Ἐκτορῳ, ἐφ' ἃ ἀναστέφει. V.

675. ἐπ' ἀριστερὰ τῷ Ἐκτορῳ, ἐ τῷ στρατῷ. εἰ γὰρ ἐπ'
ἀριστεροῖς ἐστὶν ἡ πύλη δι' ἧς εἰσῆλθεν, αὐτόπτης
ἐγένετο. BL.

677. τοῖς: ἀντὶ τῷ μετὰ τοσαύτης προθυμίας. BL.

678. πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἀμυνεν: ἐ πᾶν
ἔργον ἦν τῷ θεῷ, ἀλλὰ πρὸς τῷ αὐτῶν θένει καὶ αὐτὸς
ἐπεκέρει. δηλοῖ δὲ ὅτι αἱ ταῖς προθυμίαις συμβάλλουσιν
τὸ θεῖον. BL.

681. ἡ διπλῇ, ὅτι τῷ Λοκρῷ λέγει Ἀϊαντος. ἔτος
πλησίον ἐνέωλκε τῷ Πρωτεσίλαῳ. πρὸς τὰ περὶ τῷ
ἐσθμῳ. Α.

683. τεῖχος χαλαρώτατον ἀντὶ τῷ χαλαρῷ,
„ἀκρότατον δ' ἔρ' οἷός“ (Π. 4, 139). ἦν δὲ χαλαρὸν διὰ
ἀπρητοῦ τῆς ἐπάλλεως ὑπὸ Σαρπηδόνης, ἢ ὡς πρὸς τὴν
15 κρῖσιν τῷ πολυανδρίῳ, ὡς ἡπειγμένως ποιήσαντες ἐκ
λίαν αὐτό. διὰ καὶ ἡ ὑπέρβασις τοῖς βαρβάροις δυνά-
μειον. ABL.

684. ζαχρηεῖς: λίαν ἐπιβαρύντες, παρὰ τὸ χαλῶν.
εἰ μὲν τὸ αὐτοῖ τε καὶ ἵπποι ἐπὶ τῶν Τρώων
20 τὸ ζαχρηεῖς ἀντὶ τῷ ἄμω ἐπικείμενοι, ἀπὸ τῷ ζα
χαλῶ τὸ ἐπικείμεναι εἰ δὲ ἐπὶ τῶν Ἀχαιῶν ἐστὶ, τὸ ζαχρη-
εῖς ἀντὶ τῷ ἐτέρῳ συμμαχίῳ χρεῖαν ἔχοντες. L.

685. Ἰώνες: οἱ ἐν Πελοποννησῳ. Α.

λέγει δὲ τὰς Ἀθηναίους, ἀπὸ Ἰωνος τῷ Κρείθῳ
25 Ἐρεχθίδῳ καὶ Ξάνθῳ τῷ Ἑλλήνῳ. D.

ἄλλοι εἰσὶ παρὰ τὰς Ἰωνας Ἰώνες: φησὶ γὰρ Ἀνδρῶν
ὅτι ἐπὶ τὴν ἑξήσαν ἐπὶ Λακεδαιμόνους διορίσαντες ἔτιωσεν
ἐστὶν ἐπὶ Πελοπόννησος ἀλλ' Ἰώνες, Ἰώνες (Ἀἰώνες)
δὲ ἐκ τῷ ἐτέρῳ μέρεος ἔτιωσεν „ἰάδ' ἐστὶ Πελοπόννησος“
Ἰώνες, ὡς τὰς μὲν ἔθεν εἶναι τὰς δὲ ἐκείθεν. BL.
ἦτοι Ἰώνες. Βοιωτικῶς διελέν εἰς τὸ Ἰώνες. εἰρη-
δὲ ἀπὸ Ἰωνος τῷ Ξέθῳ καὶ Κρείθῳ. V.

ἐλκεχίτωνες: οἱ ἐν τοῖς χιτῶσι τῶν ἐναντίων
ποιῶντες. οἱ δὲ, ὅτι μέχρι τῆς Πελοποννησίου στρατηγίας
35 ρεις ἔχον τὰς χιτῶνας. BLV. καὶ τὰς τέττιγας. V.

686. Φωιδῶν οἱ ὑπὸ Ἀχιλλεῖ, Φθίοι δὲ οἱ ὑπὸ Πρω-
τεσίλῳ καὶ Φιλοκτήτῃ. AV. εἰσὶ δὲ αὐτῶν τάγματα μὲν
Λοκρῶν καὶ Βοιωτῶν. V.

φαιδιμόεντες: ἀντὶ τῷ παῖδιμοι, πυθαγωγῶς
40 ἔχοντες τὰ ἔντα. τινὲς δὲ σύνθετον ὑπονοῶσι τὴν λέξιν,
ἢ λαμπρὰς πανοπλίας ἔχοντες. BLV.

687. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ σπασθῇ ἀντὶ τῷ μόγις καὶ δυσ-
ἀπὸ τῶν νεῶν αὐτὸν ἀπαίρων, ἐπαίχον. AB.

689. οἱ μὲν: οὐκ ἐξήρησε τὴν τάξιν. πρώτους γὰρ
45 Βοιωτῶς. κατεῖχον δὲ τὰ τάγματα τῶν περὶ τὸν Πρω-
τεσίλῳ, ἐπὶ μὲν τῷ ἀριστερῷ πρῶτοι ὄντες Βοιω-
τῶν ἐπὶ δὲ τῷ δεξιῷ ἔχοντες Ἀθηναῖοι. V.

690. Μενεσθεύς: καὶ ἄλλα καὶ „Στιχίος τε διός τε“
νεσθεύς, ἀρχοὶ Ἀθηναίων (195). V.

691. αὐτὰρ Ἐπειῶν: καὶ μὲν Ἀμφίμαχος καὶ Θάλλων
Ἰπείων ἦσαν ἡγεμόνες. Ἀρίσταρχος δὲ καὶ τὰς ἐκ Ἀλφειοῦ

Ἐπειδὴ καλεῖ. ὡς γὰρ ἐξ Ἡλιδος φηγόντος Φυλέως, εἰδὼς ἦν αὐτῷ συναίρεσθαι τινὰς, ὃν ἤρχε Μέλγης. εἰ δὲ ἐκείνων νῦν μέμνηται Ἐπειῶν τῶν ἐξ Ἡλιδος, πιθανὸν ἂν εἴη αὐτῶν αὐτῶν Μέλγητα ὡς ὁμοειδῆ. Ἀμφίμαχος γὰρ καὶ Διῶρης οἱ τῶν Ἡλείων δυνάμει ἀνέστησαν, Θάλλπιος δὲ καὶ Πο- 5 λέωνος τραυματίζονται. V.

μεταξὺ ἦσαν Ἀθηναίων καὶ Λοκρῶν διό φησιν „Αἰάντα ταχὺν ἢ Φυλέως εἶδον ἄνωγον” (II. 10, 175). V.

692. ἡ διπλῇ περιεπιγμένη, ὅτι ἐν ἄλλοις ἔστι νῶν Ζηνόδοτος ὅτι Μέλγης Φυλέως ἐστὶ γράφει „Φυλείδην τε Μέλγην” (II. 19, 239). A.

ἄλλως. ἔτιως Μέλγης, ἔξω τῷ τέ. ἔ γάρ ἐστι Φυλείδης. A.

693. Φθίων ὡς Χίων, βαρυτόνως καὶ γὰρ Φθίοι ὡς Χίοι „Λοκροὶ καὶ Φθίοι” (686). A.

694. ἡ διπλῇ, ὅτι σαφῶς Ὀϊλεύς σὺν τῷ δ' πρόκειται γὰρ ἄρθρον, ὃ μὲν νόθος νύθς. πρὸς Ζηνόδοτον γράφοντα (II. 12, 365), „ἀλλ' ἔκ Ἠλιάδην.” A.

ἔξ Ἀλκιμάχης τῆς Αἰακῆ ἦν ὁ Μίδων. V.

697. Εὐρώπιδος: Φέρητος ἦν αὐτῇ. V.

701. Αἴας: νῦν τῶν Λοκρῶν ἡγεμόνας καταλέγει. V.

702. ἔσται ἀπ' Αἰαντος: Ζηνόδοτος χάζει ἀπ' Αἰαντος. A.

703. οἴνοπε: ἦτοι μέλανες ἢ ξανθοί. D. οἰνώδεις εἰς τὸ ὀρεῖν. οἱ δὲ μέλανες, ὡς τὸ „οἴνοπα πόντον” (II. 1, 559). 25

καὶ Πτολεμαῖος γὰρ εἰς τὸ τῆς Ἀρσινόης χιλιάρχον τιμῶνος μέλανας ἐνέχε βῆς. τὴν τάξιν δὲ τῆς εἰσέως καὶ τὴν προθυμίαν ἢ παρεβολὴν δηλοῖ. BL.

705. κεράεσσι: εἰσὶ γὰρ οἱ κεραικῆς καλούμενοι. οἱ δὲ συμπάσχειν φασὶ τοῖς ποσὶ τὰ κέρατα τῇ διατάσει τῶν νεύ- 30 ρων. διὸ μετὰ τὸν κάματον ἀλείφειν δεῖ αὐτὰ κηρὶ ἢ ἐλαίῳ ἢ πύσσῃ, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν (II. A. 8, 7). πρὸς μὲν οὖν δὲ τοῖς παρὰ τὴν σάρκα. BLV. τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι τῶν κε- ράτων τοῖς πρὸς τὴν ἔκφυσιν. D.

πολὺς δ' ἀνακηκίει: χωρὶς τῶ δὲ αἰ πᾶσαι. V.

Χωρὶς τῶ ν, ἀνεκκηκίει, καὶ διὰ τῶ Γ. A.

706. ἀμφὶς ἐξέρχεται: ἀπ' ἀλλήλων αὐτοῦς, φησὶν, ὁ 35 ἐγγὺς χωρίζεται. BL.

707. ἱεμένω: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῶ ἱεμένω τὸ γ' ἱεμένω 40 ὁρθῇ καὶ αἰτιατικῇ σημαίνει. A.

ὄλκα λέγει τὴν αὐλακα, τέλσον δὲ τὸ βάθος, ἢ τὸ πῦρος τῆς γῆς, ὅπερ τέμνει τὸ ἄροτρον. BL.

τέμνει ἀντὶ τῶ τέμνει, καὶ τέλσον ὡς χέρσον γέγονε δὲ κατὰ μεταβολήν, παρὰ τὸ τέλος, πλεονάσαντος τῶ σ. A.

710. οἱ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο: τὸ τηλευθὲς Ἀκαν- 45 τος δέκνουν, εἴγε πολλοὶ καὶ ἐθλοὶ τὸ σάκος αὐτῶ δια- δέχοντο ἀποκάνοντες, δεδιότες μὴ πως αὐτῶ ἀγανακτή- σαντος ἀπόλαιντο. BL.

712. ἐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδην: λεληθότως δεδήλωκε τὴν αἰ- 50 τῶν τῆς συμπλοῆς τῶν Αἰάντων ἐν ὄλκῳ γὰρ χωρίῳ γι- γνομένης τῆς μάχης, ἀχρεῖοι ἦσαν οἱ Λοκροὶ ψιλοὶ ὄντες,

κοσμεῖ ἔν αὐτοῖς διὰ προβλήματός τινος ἐποδόντες γὰρ ὑπὸ τῶς ὀπλίτας Σαλαμίνος, ὅπως βάλλυσιν. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἄλλ' ἔκ Ἠλιάδην. δ 40 δὲ Ὀμηρος σὺν τῷ δ λέγει Ὀϊλιάδην. A.

713. σφί: ἔτιως Ἀρίσταρχος, χωρὶς τῶ ν, σφί: Ἀρι- 50 σφάνης δὲ σὺν τῷ ν. A.

γράφεται ἔργ' ἐμεμήλει. V.

πῶς ἔν ἐν τῇ ἐπιπολήσει φησὶ „ἔφρος εἶπετο πεζῶν” (II. 4, 274). ἡ ὡς ταραχῆς γερωνύας καὶ ἄλλοι συνεμίσθη- 10 σαν αὐτοῖς. V.

716. ἀώτω: ἔδει αὐτοῖς. V.

719. οἱ μὲν: οἱ Σαλαμίνιοι δηλονότι. B.

724. ἡ διπλῇ, ὅτι Θηλυκῶς τὴν Ἰλιον. A.

725. λείπει ἡ πρὸς, ἢ ἡ πρὸς Θρασύν. BL.

726. Ἐκτορ: ἐν καιρῷ ἀναμνησκαί τὸν Ἐκτορα τῆς 15 ἰδίας συμβολῆς. λέγει γὰρ „μὴ ἴομεν Λυαυαῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν” (II. 12, 216). ἀλλ' ἔκ ἀντικρὺς αὐτῷ λέγει (αὐ- τὸς ἐκφέρει V) ὅτι παρακάσας τῆς συμβολῆς ἐκάνωσας τὴν 20 εἰστιάδην ἀπῆλθετο γὰρ τῷ βασιλεῖ, καὶ φιλονεικότερον αὐτὸν 20 εἰποιε καὶ ἄλλως Θρασύν ὄντα. εἰς πολλὰ ἔν τρέπει τὸν λό- γον, τῇ γνωμολογίᾳ χρώμενος. ἀμήχανος δὲ ἀνέκτος, ἢ ἀπαρκαμύθητος, τοῖς βουλομένοις σε πείθειν ἀμνηστῶν 25 παρῶν, παρὰ ῥήτορι δὲ παρηγορητικοῖς λόγοις, πα- ραμυθῆμασιν, ὑποθήκαις οἱ δὲ συμβόλοις. BL.

727. τὸ περὶ ἀντὶ τῶ περισσῶς τὸ δὲ ὁῶκε προπερι- 30 σπασίον. A.

τῆτο ἀφ' ἑτέρως ἀρχῆς ἀναγνωσέον λέγει δὲ ἐν ὑπο- κρίσει ἑρωτῶν. A.

ἐν ἑρωτῇ δὲ ὁ λόγος, πραγματικῶς δὲ ἐν ἐνὶ εἰργῇ θεο- 35 φήλειαν καὶ ἀνδρείαν αὐτῷ μαρτυρῶν, ἔτοιμον πρὸς πειθῶ ποιῇ. BL.

728. τῆνεκα καὶ βουλή: καὶ τῆτο τεχνικῶς. ἔ γὰρ ἀν- 40 δρείον μὲν ἀνέστην δὲ αὐτὸν ἔφη ἄλλὰ λεληθότως τὴν ἀνδρείαν εἰς φόβον αὐτῷ τρέπει, αἰτίαν τῆτο φάσκων τῶ 35 ἀπειθεῖν τοῖς ὁρθῶς συμβαλέεσσαν. BL.

730. πάντα εἰς θῖον ἀναφέρει ὁ ποιητής, οἷον ἐστὶ καὶ τὸ „ἐκὼν δ' ἔκ ἄν τις ἔλοιτο” (II. 3, 66), καὶ δαίμωνα δὲ αἰ ἀρετὰ θεοδοτοί. πιθανῶς δὲ τὸ μὲν ἐκείνους ἐν πρῶ- 40 τοῖς, δεύτερον δὲ τὸ ἴδιον πλεονέκτημα. BLV.

ἀδυνάτον ἐστὶ φησὶν, ἢ σὺ θῖλος, ἔχιν σε. V.

Ζηνόδοτος δὲ ὁμαλῶς τίς (δὲ ὁ Μαλλωτῆς Ηεραιῖς) 45 προσέθισιν „ἄλλω δ' ὀρχηστῶν, ἑτέρω κίθαριν καὶ αὐλὴν.” V.

732. τιθεῖ νόον: νόον τίθει. ἔτιως Ἀριστοφάνης. V.

733. τῶ δέ: νῶν. ἐπαυρίσκονται δὲ ἀπολαύουσιν 50 ἐθλὸς γὰρ κακῆνους ὅς τῶ μπόρῃ πείθεται. (Hesiod. O. 293). BL.

πολλοὶ Ἀριστοφάνης πολλῶν. A.

734. πολλῆς: πολλῆς, ἥδη δὲ προεῖπε „τῶ δέ τε πολ- 55 λῶν ἐπαυρίσκοντο.” εἰν δὲ τὰς πόλεις ἀκούσωμεν, μίτων ἔσται ὁ ἄναγος, ὅτι ἀνδρὸς ἐνὸς εὐβουλία καὶ πόλεις ἑλίας 50 σῶσαι. ἀμείνων ἔν τῆς ἀνδρείας ἢ φρόνησας, ὅσῳ καὶ πο- 55

πλεονεξία. BL.

περισπασίον τὸ πολέτης ὡς ταχὺς, ὁμοίως τῷ „πολεῖς ἀλλοαντὶ ἀνέχης” (II. 15, 66). τῷτο δέ γημι, ἐπεὶ τινες βάλονθ' ἔνεκα ἐμφάσεως μελλόντος βαρυντικῶς ἀναγκινώσκων, οἷς μάχεται καὶ ἡ ὁρμηγογραφία ἢ κατ' Ἰωνίως. ἡ διπλῇ δέ, 5 ὅτι κατὰ συναισθησὴν ἐκληπτικόν, ἵνα διαιρηται, μάλας, δὲ καὶ αὐτός. A.

πλεονάζει ὁ κέν. λέγει δὲ ὅτι μᾶλλον τῶν ἄλλων διέγνω τὴν ἐκ τῆς πράξεως ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν. BL.

ἀνέγνω λέγεται καὶ ἀνέπεισεν Ἰωνικῶς ὡς τὸ „ἀνέγνω 10 τὸν βασιλεῖα πολεμῆν.” L.

735. δεινῶς ἐπάγει τὴν τὴν ἰδίαν γνώμην, προπαρ- σκευάσας πρὸς πειθῶ τὸν στρατηγόν. BL.

736. εἴωθεν ἀπὸ τῆς γὰρ ἄρχεσθ' ἐκ αἰτιολογικῶς. ἐ- φανος δὲ ὁ κύκλος, ἀπὸ τῆς ἐσφάνης τῶν γυναικῶν. ἐδένα 15 ᾧ οἶδε ἐσφάνομενον ὁ ποιητής. ἡ δὲ περὶ πρὸς τὸ δέ- δρην. λέγει δὲ τὸ ὅλον ὅτι ὁ πόλεμος εἰς αὐτὸν περισσῶς ἀνάκειθ' ἢ ὅτι ὁ τῆς πολέμου κύκλος παρὰ τῶν πολέμιων ἤδη σε περιελήφεν. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐξήραυν ἑρῶϊκὸν πρόσωπον ἀνόμενα διὰ 20 τῶν γενομένων αὐτῶν. ἔτε γ' οἱ τῆς Πηνελόπης μνηστῆρες εἰδ' οἱ Φαίακες εἰδ' οἱ ἐπὶ τῶν θνητῶν ἐξέγοντο. ἀλλ' ἴσως ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν ἐμπλοκὴν ἐσφάνης διὰ τὸ κοκλατερές αἰρηται. A.

737. Τρῶες δέ: τῆς ἂν εἴη ἀγαθοῦ συμβέβηκε τὸ μὴ 25 μύον τὰ καθ' ἑαυτὸν καὶ τὸν στρατηγὸν ἰδεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ πᾶν κατασκέψασθαι, ὃ τὴν ὁ Πολυδάμας ποιεῖ. BL.

ἐπεὶ κατὰ: ἀφ' οὗ κατέβησαν τὰ τεύχος. V.

740. ἡ διπλῇ, ὅτι ἀρίστους τὸς ἀριστείας, πρὸς τὸ „ἔνεκ' ἀριστερῶν” (II. 2, 580). A.

ἀντὶ τῆς ἀριστείας. πιθανῶς δὲ χρῆθ' τῇ συμβολῇ, ἵνα μύθῃ ὁ Ἐκτορ τὸς ἐνρηρημένους καὶ ἀναχωρήσῃ. ἐκ τῆς κα- 30 λείσαι, φησὶ, τὸς ἀριστερῶν βαλεσόμεθα τὸ συμφέρον. BL.

742. ἡ κεν: καθόλου ἐστὶ τῆς ἐνέρας γνώμης ὁ Πολυδά- μας, ἀλλ' ἐφ' αὐτῶς λέγειν ἠπίεστο γ' ὅδ' ἐξέμενον τὸν 35 Ἐκτορα. ἄμφω ἂν τέθεικεν, ἵνα ἐπ' ἐκείνῳ ἢ τὸ ἐλέσθαι, ὅτι γ' ὡς παρὰ τοῦτον αὐτὸ πρῶτον τέθεικε, δῆλον ἐκ τῆς ἐπι- φροῦς „αὐτ' ἐξέλεσθαι θεός,” ὡς δόσκαλον καὶ ἐπὶ μόνῳ θεῷ κείμενον τὸ ἐλεῖν πᾶς νῆες. BL.

744. πᾶρ νηῶν: καὶ ἐντεῦθεν ἐστὶ δῆλος ἀναξίεσθαι βα- 40 λόμενος, ὅτι προσδοκᾷ τι δεῖν ἐκ τῆς ἐπὶ ναυσὶ μάχης. αἰτίαν γ' ἡρεῖ τὸ ἀπῆμονας ἀναχωρήσαι. V.

745. μὴ τὸ χθιζόν: ἡ διπλῇ, ὅτι μεταφορικῶς χθι- ζόν χρεῖος τῷ ἴσῳ εἰσθιζόν ἀποκαταστήσῃ, τούτῳ μὴ ὁ 45 ἡμεῖς ἐλάβομεν χθιζὸν νικῶντες, σήμερον εἰσπρέξωσιν. A.

ἄλλως. μήπως τὴν χθιζομένην ἤτταν ἀποδώσῃσιν ἡμῶν οἱ Ἕλληνες, ὥσπερ εἰσθιζόν δεδοικότες. AD.

εἰσθιζόν ἀποδώσιν τὴν χθιζομένην ἡμῶν εὐημερίαν. ἐν τῇ προτέρᾳ μάχῃ γ' ἐπύχθησαν Τρῶες. εἶσαι δὲ τὸ ζυγοσα- 50 τῆσαι καὶ ἐξισάσαι τῷ αὐτῷ μέτρῳ. Θεραπεύει δὲ τὸν Ἐκ- τορα λεληθόσιν ἐπαίνοις, ὑπομνηστικῶν αὐτῶν τῶν χθιζ.

αὐτῷ κατορθωμάτων. οἱ δὲ ἀρχαῖοι εἰσθιζόν ἐδάνειζον χθι- ζόν καὶ ἀρχαῖον καὶ τὰ παρὰ πλῆθυσιν, ὡς νομισμάτων καὶ μὴ ἐπαρχόντων. τὸ δὲ μὴ τὸ χθιζόν ἀποτίσῃν τὸν χρεῖος ἀντὶ τοῦ ἴσον ἀπολύθῃσιν, ὡς ἐν ζυγῷ τὸ ἴσον εἰσθιζόν καὶ ἀπομετρέμενοι ὀφλήμα' χρεῖος γ' τὸ χρεῖος καὶ ὀφλήμα, ἐκ ἀπλῶς τὸ πρῶγμα. φησὶν οὖν, δεδοικα 5 ὡς δανευσόμενοι χθιζὸν τὴν νύκτα ἀποδώμεν αὐτοῖς, εἰσθι- ζίσαντες τὸ χρεῖος. BV.

747. ὅν οὐκέτι: πλεονεξέμενοι γ' ἐκτενέσθαι αὐτοῖς.

748. ἄδε δ' Ἐκτορι μῦθος: διδάσκει περὶ τῆς 10 καιροῦς. τοῖστος γ' ἦν καὶ Ἀγαμέμνων, ἐπιπλήσων Ὀδυσ- σεί καὶ Διομήδῃ ἐν τῇ ἐπιπολήσει, καὶ ὕστερον ἀνεχόμενος αὐτῶν ἐν τῇ ἐπιπλήσει καὶ τοῖς ὀνείδεσιν. BL.

751. ἐρύκακε: μὴ εἰα χωρῆσθαι, ἀλλ' εἰς ταῦτα 15 αἰε. BL.

754. ἡ διπλῇ, ὅτι νικῶντα τὰ ὄρη. καὶ Ὀλυμπος: 20 γὰρ ὅν ὕψος νικῶν γ' λέγεται (II. 18, 615). A.

καὶ Ὀλυμπος ἄρα ὕψος: φησὶ γ' „καὶ Ὀλύμπῳ νικῶν- τος.” πρὸς δὲ μέγεθος ἡ εἰκὼν, ἐπεὶ τὸ ὕψος ἀκίνη- 25 τόν. BL. ἡ δὲ καὶ τὸ ἄγριον αὐτῶν καὶ φοβερόν ὕψος παρὰ καὶ χιόνι κεκαλυμμένον. τὸ γ' ἄριστον πάντως καὶ ἡμεῖς.

756. ἀγλαή τοι: τὸν διὰ τὴν οἰκίαν ἀνδρείαν ἀγα- 30 μένον. BL. ἡ μᾶλλον ἐπὶ βολεντικῇ τῇ, εἰκότως ἐν ἀγαπήνῳ, οἷον ὁ τῶς ἐρασιώτης ποιεῖν, διὰ λόγων σὺν βουλευτικῶν ἀγαπῶν τὴν ἀνδρείαν καὶ μὴ προδιδόναι αὐτῇ. BL.

759. Ὑρτάκε ὡς θυλάκε: τὰ γ' εἰς τὸς λήγοντας τριπλά- 35 λαβα, τὴν πρώτην συλλαβὴν εἰς ἀμειβάλλον καταλήγοντα ἔχοντα, προπαροξύμεν, Ἀμειβάκας Ἰνδῶντας. „Ἰνδῶντας 30 ἀμφὶ βαδύχοιρον.” ἔτις ἐν καὶ Ὑρτάκος. A.

761. ἡ διπλῇ, ὅτι συλληπτικῶς ἐπὶ τῶν τετραμέτων 40 τῶν ἀπολωλότων ἐπάμπαν μὲν γ' ἀπῆμονες οἱ τραυμα- τῖαι, ἐκ ἀνόλεθροι δὲ οἱ τετελευτηκότες. A.

ταχίστη συλλήψει ἐδήλωσιν ὡς μὲν τρώσιν ὡν δὲ τῶν 45 ἀνείρεσιν Ἐλενος γ' καὶ Ἀθήνοβος ἐκ ἀπῆμονες, Ὀδυσσεὺς δὲ καὶ Ἀίσκος ἐκ ἀνόλεθροι. BLV.

763. κέατο ψυχῆς ὀλέσαντες: πρὸς τὸ δεινῶς 50 ἀπῆντησε, τὸ εἶδ' ἀνολέθρους. BL.

764. βεβλημένοι ἐτάμενοι τε: ἀντὶ τῶν οἱ μὲν ἀπὸ 55 μήκους βεβλημένοι δόρυ τε ἢ ἵπῳ, οἱ δὲ ἐκ τῶν ἐγγὺς τετα- μένοι ἔφηρι ἢ τινι τοῖσιν. AD.

ἄλλως. ὅτι πάλιν συλληπτικῶς οἱ μὲν γ' ἐβέβληται 60 οἱ δὲ ἐτάμενοι ἦσαν. A.

765. ἀρῖστῶ μὲν τῷ Ἐκτορῳ, διὰ δὲ τῆς ταχέως. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι τῷ ναυσάμῳ τὰ ἀριστερὰ λέγει. A.

766. Ἐλένης πόσιν: ἐσπέδαξε γ' ἀντὶ αὐτῆς εἰσθι- 65 εἰ καὶ μοιχὸς ἦν. ἢ τὸν τέως ἔχοντα αὐτὴν πόσιν λέγει. BL.

Μετῆλας ἐδέποτε πόσιν αὐτῆς καλεῖ. B.

768. προσέφη ἀλχορῶς ἐπέσσαν: ὡς αἴτιον τῆς 60 μάχης, καὶ ἐπὶ δὲ αὐτὸν ὁ τῶν ἀρίστων κένδονος, ἐπεὶ καὶ καὶ θαρσύνει τὸς ἑταίρους. ἔχει δὲ ἥθος ὁ λόγος. αὐτὸς γὰρ

μᾶλλον αἴτιος τῆς ἐκείνων ἀπολείας γενοῦς, ὥς ἀναγκά-
σας αὐτὸς διαβῆναι τὸ τεῖχος, ἄλλω τὴν αἰτίαν ἀναφέρει
ὑπερ' ἴδιον τῶν δυσχεραίνοντων καὶ τὰ ἴδια ἀμαρτήματα με-
τατιθέντων. ὃ καὶ ἐξελέγει ὁ Πάρις ἐν τῇ ἀποκρίσει „Ἐκτορ
ἐπὶ τοὶ θυμὸς ἀναιτίον αἰτιάσθαι” (775). BL.

769. τὸ εἶδος ἔρις τῇ γυναικαίαν ἐς συνάπτει, ἵν'
ἢ ὁ λόγος ἦτως, ἐπὶ μοιχείᾳ καλλωπιζόμενε, ἐπὶ τοὶ ἄλ-
λα καὶ ὁ δόμος οἶος καὶ γὰρ (II. 21, 108). μέμφει γὰρ τὸ
κάλος αὐτῷ ὅτι ὥς κακὸν ἄλλ' ὥς αἴτιον κακῶ. BLV.

772. ἡθικῶς ὁ τοῖ ἐνταῦθα· ἐ γὰρ παρέλκει, ἀλλὰ ἔχει
χώρον κυριωτάτην, ἐπὶ καὶ τὸ ὅλον δι' Ἀλέξανδρον πρῶ-
τεν. εἰκονικῶς δὲ ὁ ποιητὴς προβάλλει τὴν φωνὴν καὶ τὸ
βλέμμα τῷ χειριζόμενῳ. καὶ ἄκρως δὲ διόλεε ἕως τῆς
ἀκροπόλεως. ABL.

καὶ ἄκρως· ἕως τῆς ἀκροπόλεως. τινὲς δὲ κρησμο-
ροσολόγως, ἐπὶ καὶ κρησθὲν φησιν. ἄλλοι καὶ ἄκρως, κα-
τὰ κράτος. A.

773. ἡ διπλῇ, ὅτι θηλυκῶς ἡ Πίος, καὶ τὸ τοῖ παρέλ-
κει· ἐ γὰρ αὐτῷ μόνῳ ἦν ὄλεθρος, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις. A.
σὺν· σωζόμενος· τῷτο γὰρ ὄλεθρος σωζόμενος, τὸ ὄλεθρον
ἐπιποιεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσιν. οἱ δὲ ἰχυρός. οἱ δὲ πλήρης. οἱ
δὲ σωζόμενοι, ἵν' ἢ νῦν σοὶ σωζέον τὸν ὄλεθρον, ὃ ἐστὶ, νῦν
ὑπερβαίνει σκοπῆσαι πῶς σωθήσῃ. BL.

νῦν σοὶ ἔρσεται ἀπὸς ὄλεθρος. A. νῦν ἔδεν· ἐλλείπει
σοὶ ὡς ἀπώλειαν. D.

775. ἐπὶ τοὶ θυμὸς· λείπει ὀλεῖ. οἱ δὲ τὸ αἰτιά-
σθαι ἀντὶ τοῦ αἰτιάται. V.

776. ἐρωτῆσαι· ὑποχωρήσαι, τὴν ἐπὶ τὰ ὑπίσω ὁρμὴν
παῖσαι· οὐ γὰρ νῦν. LV.

777. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ μέλλω ἀντὶ τῷ ἔοικεν. A.

778. ἔξ οὗ· ἔξ ἵον παρώρμησας τὰς ἐταίρους ἐπὶ
ταῖς ναυσὶν. ἡρῆμα δὲ ἐλέγχει ὅτι ἐκεῖνος αἴτιος ἀναγκά-
σας ἐνταῦθα ἐλθεῖν· σαφῶς δὲ ἐλέγχειν ὁ δύναται. BLV.

779. ἐμὴν ἐμὴν Δαναοῖσι· κατὰ ἱλας συμβάλλο-
μεν αὐτοῖς. BL.

782. τετραμμένω ἐγγέλῃσι· σύλληψις· φησὶ γὰρ
„ὅσοι βραχίονα τῆς” (529) καὶ περὶ ἐτέρου „τὴν βάλαν
ἢ ὅ· ἔχε τόξον” (594). BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι συλληπτικῶς τὸ τῷ ἐτέρῳ συμβεβηκὸς ἐπ'
ἡμφοτέρων τέταχεν· ἐ γὰρ ἡμφοτέροι ἐτύπησαν, ἀλλ' ὁ μὲν
ἐκείνος ἐβλήθη, ὃ δὲ Ἀθήφοβος ἐτύπη. A.

785. ἐμμεμαῶτες· ἦτως Ἀφείαρχος. ἄλλοι δὲ με-
μαῶτες. A.

786. ἀκλῆς· ἀντὶ τῷ ἐλπίσεως καὶ βοηθείας. A.

δοῇ μοι πάρεσι δύναμις, παρυνήσω τὴν ἀκλήν, οὐκ
ἡμμεμαῶ. BL.

487. πᾶρ δύναμιν· τῶν πάντων χρησίων ἢ γνώμη καὶ
ἐαυτὴν ἐπαύχου. BL.

τὸ ἔξῃ, οὐκ ἔστι πολέμῳ· τὸ δὲ ἐσσύμετον
αὐτῷ. ἦτως ἐν διορθωτικῷ διαβολῇ ἐκατέρωθεν. A.

791. Ὁρᾷτον ὡς Ἀλκαῖον, ἐπὶ φησὶ, τὰ διὰ τοῦ

αἰὶος τρισύλλαβον, ἔχοντα τὴν πρώτην συλλαβὴν εἰς σύμ-
φωνον καταλήγουσαν, προπερισπᾶσθαι θέλει, χειραῖος ὑφραῖος
ἑρᾶτος ἀρχαῖος Ἀρᾶτος Τροικαῖος Ἑρμᾶτος· ὅθεν τὸ Ἑρ-
μαῖον καὶ παρὰ Σηφοκλῆ. τὸ δὲ „ὅθι δ' Ἑρμᾶτος λᾶ-
5 φος ἐστὶν” (Od. 16, 471) ὡς εἰς ἰδιότητα· καὶ τὸ ἐπὶ τῷ κυ-
ρίᾳ πρὸς ἀντιδιαβολὴν διάφορον τῶν ἀνεδέξατο, ὡς Ἀθη-
ναῖος καὶ Ἀθήναιος, ἄρχαῖος καὶ ἀρχαῖος. ἦτως ἐν καὶ Ὁρ-
θαῖος προπερισπωμένως ἀναγνωστέον· ἐδομῖα γὰρ ἀντιδιαβο-
λῇ ἐπὶ τῷ ὀνόματι κεχώρηκεν. A.

Ὁρθαῖον ἀπλῶν, Ἑρμᾶτος σύνθετον. V.

793. ἀμοιβοῖ· οἱ μὲν, πεζοί· οἱ δὲ, ἀμειβόμενοι Περ-
μον ὑπὲρ ὧν ἐπεκέρησε Φρονῖν· οἱ δὲ, διάδοχοι τῶν προ-
καμύντων, ἵν' ἢ ἔπαινος τῶν Ἑλλήνων διαδοχῇ μὴ κεχορη-
μένων. ABLV. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων γὰρ νοητέον. παρατηρητέον
δὲ ὅτι κατὰ μέρος τὰς ἐπεξεργασίας ποιεῖται. τὸ γὰρ εἰπεῖν
ὅτι ἐγένοντο διαδοχαὶ τῶν ἐρατιωτῶν ψυχρὸν ἦν, ἐπὶ δὲ
τῆς χρείας χαρίεν. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἀμοιβοῖ οἱ διαδεχόμενοι τὰς ἑαροῦσιν
παρὰγενομένης ἐπικέρους, ἦτοι οἱ ἔξ ἀμοιβῆς καὶ ἐναλλάξως
παρὰγενομένης συμμάχῃσι τοῖς Τρωσὶν ἀντὶ τῶν πρῶτε-
ρον συνεργάντων αὐτοῖς πολιτῶν· διὰ γὰρ τὸ ἐπὶ δέκα ἔτη
τὸν πόλεμον ἀνέειχ' οἱ πρῶτοι, κεκμηκότες κατὰ μάχην,
ἰσχυρῶν αὐτοῖς ἄλλων ἀποσπασμένων ἀπὸ τῆς πόλεως, ὡς
εἰκός. ἔξ ἀμοιβῆς ἀμύνοντες. ἢ οἱ ἀμοιβὴν ἀποδιδόντες τῷ
25 Πριάμῳ διὰ τὸ καὶ αὐτὸν συμμάχῃσι Φρονῖν (II. 3, 188).
ἐπιφέρει γὰρ „ἦτοι τῇ προτέρᾳ” λέγει γὰρ ἐν τῷ καταλόγῳ
„Φρόνους δ' αὖ Φρόνας ἦγε καὶ Ἀσκάριος Θεουδῆς” (II. 2,
861). οἷον ἀμοιβοῖ πεζοί· διὰ γὰρ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ποδῶν
γίνετο ἡ τῶν πεζῶν ἔφοδος. AB.

30 795. ἀτάλαντοι ἀέλλη· καὶ ἀρχὴς μὲν ἀέλλη τὴν
ἔφοδον αὐτῶν παρέβαλε διὰ τὸ σφοδρὸν τῆς ὁρμῆς, ὕψι-
ρον δὲ τὸ πλῆθος ἐκάσε πελάγει· ὅχλη γὰρ κίνησις καὶ ὁρμὴ
θαλάσσης παραπλήσιον. δι' ἔμφρασιν δὲ καὶ τὸ ἀργα-
λέων ἀνέμων πρόσκειτο, ἵνα τὰς σφοδρὰς ἐμψύχῃ. BL.
55 796. ἡ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς· μετὰ βροντῆς ἐπιφέρειτο
μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πέδον, ἀποσκήπτει δὲ εἰς θάλασσαν, ὃ καὶ
καλεῖται σκηπτός. BL.

797. Θεσπεσίῳ· θεῶν. οἷον ἐπὶ τῷ μετὰ θεῶν καὶ σκηπτῷ
φερομένῳ, ἢ μετὰ ὁρμῆς θεῶν καὶ αὐτῶν. δηλῶν ἐν θεῶν
τὴν ἀπὸ τοῦ θεοῦ καταβεβηκίαν ἡδύαν. BV.

ἦτως μετὰ τῷ συνδέσμῳ, Θεσπεσίῳ δ' ὁμᾶδρι. A.

798. κέρματα παφλάζοντα· δαΐσαι θάλασσαν καὶ φύσιν
κυμάτων. καὶ μοι δοκεῖ καὶ τὸν ἔχον μνησάσθαι διὰ τῆς πε-
ρὶ τὴν σύνθεσιν τῶν σοικίων τραχύτητος. ὅρα δὲ καὶ τὰ
ὁμοιοκατάληκτον, κέρματα παφλάζοντα, κυρτά, φα-
ληριώματα. καὶ ἔχει ἔκαστον τῶν ὀνομάτων ἴδιον χάριν·
τὰ μὲν γὰρ παφλάζοντα πρὸς τὸν ἔχον, τὰ δὲ κυρτὰ πρὸς
τὸν ὄγκον, τὰ δὲ φαληριώματα πρὸς τὸ χροῖμα, προσιπῶν
δὲ „ἐν δὲ τε πολλὰ κέρματα” ἐπισημαίνεται πῶς πολλὰ· „πρὸ
50 μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα” εἰς δὲ τὴν συνέχαιαν τῆς
ἐπιφορᾶς τῶν πολεμίων ἢ εἰκῶν. BL.

παφλάζοντα: ἐν τῷ ἀναζειν ἡχῶντα, πρὸς τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον. BL. ὀνοματοποιία ὁ τρόπος. D.

799. φαληριόωντα: λευκανθίζοντα τῷ ἡρώϊ ὡς καὶ ἔτοι τῇ παντευχίᾳ. BL.

ἄλλως. ἐκ τῆς φῶς τὸ φαίνω, ὁ μέλλων φάσω, ἀφ' οὗ καὶ φαλόν τὸ λαμπρόν, ἐξ ὧ καὶ φάλαρον („καυτάλαρον“ εὐπολίτα” II. 16, 206). ἐξ αὐτῆς καὶ φαλακρός ὁ τὸ κῆρα φάλαρον ἔχων, ταῖς λαμπρόν. καὶ ὥσπερ ἔρενθος ἐρενθιδῶ, ὡς καὶ φάλαρον φαλαριῶ, καὶ τροπῇ τῆ αἰς εἰς ἡ φαληριῶ. B.

διαγαλιέον βραχὺ φαληριόωντα καὶ ἄλλα· σικτιέον δὲ αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα. A.

800. πρὸ μὲν πρόσω μὲν, ἐπὶ ὀπίσω. B.

803. πρὸ ξθεν: ὁμοίως τῷ ἀπὸ ξθεν (II. 6, 62) ἀναγνώσειον κατ' ὁρθὴν τάσιν. προτίσθεται δὲ περὶ τῆς ἀντιπαραστάσεως. A.

805. πῆληξ: παρὰ τὸ πᾶλλεσθαι ὠνόμασαι. εἰς δὲ ἐξιν ὁ κορυθαίξ. V.

806. προποδίζων: ἡρώϊα ἔτερον ἐφ' ἔτερον πύδα τιθείς. BL.

807. ὑπασπίδια προβιβῶντι: μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας βαίνοντι. τῇ δὲ βαδίσματι καὶ τῇ προτροπῇ δεικνύσιν ἄνδρα βύρβαρον ἐνδεικνύμενον τὴν εὐτυχίαν. BL.

808. ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηνοδοτὸς ὑποτάσσει „λίην γ' σφί πῦσιν ἐκείροτο θάρασι πολλῶν.“ τῆτο δὲ ἐπὶ τῶν προκειμένων δηλῆται. καὶ ὁ Ἀρίσταρχος περὶ τῆς εἰς ὡς λέγει ὅτι ἐν τοῖς Ζηνοδοτέοις ἐφέρετο. A.

809. βιβιάσθων: Τυραννίδων περισπᾶ, ἐκ ὅτι ὁ γ' χαρακτήρ βασιλεὺς τῶν ἀπαιτεῖ, εἴτε ἀπὸ τοῦ βιβῶ βιβιάσθω γενομένης τῆς ῥήματος, περιπλεονάζοντος τοῦ σ, ὡς 30 φησι Φιλόξενος, εἴτε ἀπὸ ὀνόματος τῆς βιβιάσθω ὡς αἰσός ἀκθῶν· γίνεται γὰρ τινα ἀπὸ τῶν εἰς τὸς κατὰ μεταβολὴν τῆς τέλους εἰς θω βαρύνοντος ῥήματα, ἐγερτός ἐγέρθω, ἐρεκτός ἐρέχθω, αἰσός ἀκθῶν· ἔτι καὶ παρὰ τὸ βιβιάσθω βιβιάσθων. παρρησιάζον δὲ καὶ τὸς ὀξύνοντας ὡς 35 γει. A. δευτέρου ἀόριστον. A.

βαρυντέον, εἴτε ἀπὸ τῆς βιβῶ ἐγένετο εἴτε ἀπὸ τοῦ βιβιάσθω. Ἀρίσταρχος δὲ φησιν, ἐὰν ὀξύνῃ, ἔσαι μακρὰ διαβάς. V.

810. Ἀρίσταρχος αὐτίως· ἄλλοι δὲ ἔτιως. A.

810. 811. δαιμονίως τῷ ἡρώϊ· τὸν μὲν γ' κίνδυνον ἴδων αὐτῶν καθίστησι διὰ τῆς χεῖδ' ἐλθόν, τὴν δὲ ἀρετὴν κοινὴν ἀνάντων „ἔ τοι τι μάχης ἀδαήμενός εἰμην. BL. μετρίως δὲ ἐκ ἡμπερὶ ἰσμέν φησιν, ἀλλ' ἐκ ἀδαήμενός. τοῖς τοῖς δὲ ἀντιθεῖναι ἄξιον τὰ ἔκτορος „αὐτὰρ ἐγὼν εὐ45 οἶδα“ (II. 7, 237). V.

812. μάστιγι: τῇ πληγῇ, μεταφορικῶς. V. τῇ θεομηνίᾳ. L.

814. ἄφαρ ῥαδίως. τινὲς δὲ, ἐλπίζει ἄφαρ ἐξαλαπάξαι, εἰσι δὲ χεῖρες καὶ ἡμῖν ὥς ἀμύνειν. ἡ εἰσι καὶ ἡμῖν χεῖ-50 ρες ὥς ἄφαρ ἀμύνειν. B.

815. ὁμή: ὁμετέρα. A.

817. σοὶ δ' αὐτῷ φημι: ἐ προμαντεύειν, ἀλλὰ καὶ χάρις. ἡκούσε γ' καὶ Ἀχιλλέως „ἀμφὶ δὲ τοι τῆμ' ἄλλω“ ἔκτορα καὶ μεμνῶτα μάχης χήσεσθ' ὅτω“ (II. 9, 645). BL.

819. θάσσαντας ἰρήκων: πολλὰ ἐπερβολὴ τῆς θέας.

820. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐλλείπει ἡ διὰ, διὰ πεδίσ. A.

824. ἄμυρτοεπίς: τῶν βελτίων λόγων ἀμάρτανον. ἐμοιρηγενές. ἐπιλέλθαι δὲ τῆς „ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγαν ἄνδρα“ (II. 7, 288). BL. τοῖς τοῖς γ' ὁ ἄνθρωπος· ὅτε μὲν κινδύνῳ συχέθῃ, ταπεινῶν, ὅτε δὲ ἄνθρωπῳ, ἀφηνιάζει. V.

βουγάϊς: τὴν γῆν ἐργαζόμενε βοῦν, διὰ τὸ δύσπαιτον καὶ μὴ δρομικόν, ὡς Ἀχιλλεύς, καὶ μέγα τῆς σώματος ἡ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι γαλῶν, ὁ ἔστι γαυριῶν. οἱ δὲ βουγάϊες ἐξιν ἀγροῖκε βῆ. Νίκανδρος δὲ φησιν ὅτι Ἀλκιβιάδης ἐξιν μιοὶ τὸς ἐθλόντας τὸ γάλα, μηδὲν δὲ ἔχοντας, βουγάϊες καλεῖσιν. AL. ἡ ἐπειδὴ εἶπε „χερσὶν ἐφ' ἡμετέρῃσιν“ (Od. 6, 202). V.

βεκαῖος ὁ ἀγροῖκος, ὡς Νίκανδρος „βεκαῖος τ' ἀγροῖκος καὶ ὁροῖκος.“ B et L, quia τοι λέγει ὁροῖκος.

ἄλλως. τὸ βεγάδιον ἀκουσέον διὰ τὸ ἐπερμεγέθη ἔστιν βοείων ἀσπίδα, ὡς εἰ ἔλεγεν ὁ γαλῶν ἐπὶ τῇ ἀσπίδι, καὶ δὲ γαλῶν. ἐπὶ δὲ τοῦ Ἴδου „πῶν μὲν μὴτ' εἴης βοῦν μὴτε γένοιο“ (Od. 18, 78) χαριεντιζομένης ἀκουσέον διὰ μέγας, ὡς ἐπερμεγέθη ἂν ἔχοντος ἀσπίδα. λέγει δὲ εἴης μέγας μὴδὲ γένοιο μέγας, ὡς ὁμοιον τὸ „ἡ μάλα γὰρ αἴρος“ (ib. 72) „ἀπαγγέλλων ὅτι πῶς τις ἀνέχοι“ (ib. 72) ὡς ὁμοιον τὸ „ἔγω γὰρ κεν δῆ μοι ἐνέκλειν τ' ἀρετὴν εἴη ἐπ' ἀνδρόπας ἡμα τ' αὐτίκα καὶ μετέπειτα“ (Od. 18, 402). ταυτὸ τῷ εἴη καὶ γένοιο. B.

Ζηνοδοτὸς βουγάϊς διὰ τῆς ἡ· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος τοῦ α, τάχα ἐπεὶ γαλῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ ποιητὴς λέγει.

825. αἱ γὰρ: τέσσαρα εἶχε, καὶ παῖς Διὸς εἶναι, καὶ θεὸς αἰεὶ, καὶ ἔξ Ἴφρας, καὶ ἴσος Ἀθηνᾶ καὶ Ἀπόλλωνι. BL.

827. τιολίμην δ' ὡς: ἐνθεν Ἀθηναίων ὑπονοεῖται Ὅμηρον· πατρῶον γ' τιμῶσιν Ἀπόλλωνα Δία. ἡ δὲ αὐτοὶ μὲν 40 νοὶ πιεῖσιν τὴν αἰγίδα, τιμᾶσθαι αὐτὸς φησιν. V.

830. μακρόν: τὸ μέγα, ἡ τὸ κατὰ βάθος ἐρχόμενον. λειριόεντα δὲ ἐντραφῇ καὶ ἀνθηρόν (σκιατραφθέντα V) χρὸα δὲ λέγει τὴν ἑως δεῶν σκῆκωσιν. BL.

831. λάψαι: Ἀκαρνανεὺς ῥήξει. V. σημειωτέον τὸ ἔπος· ὁ γ' περὶ λέμης σώματος ἀπειλὴ περὶ σώμα αἰκισθήσεται. BL.

832. ἐπὶ: ἐν ἄλλῳ παρὰ. A.

835. ἐπίταχον: δηλονότι ἀντιστάμενοι, ὥς ἐκ τῆς ἐπὶ τέρων βοῆς μέγαν τινὰ ἦχον γενέσθαι. BL.

837. ἔκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς ἀντάς: ἐν τῷ τῷ μέγας τῆς βοῆς ἐσήμανεν εἰς ὅσον ἦρθη· Διὸς γ' ἀντάς.

λέγει τὸν ἑρῶν· τὸ δὲ μέγιστον ἔσχαλμα ἑρῶνός ἐστι καὶ γῆ. Β.
τὸν ἑρῶν· „δὲ αἰθέρος οὐρανὸν ἤκειν” (Π. α, 456).
οἱ δὲ Διὸς τὸν ἔτιωσ Πλατωνικῶς. οἱ δὲ τὰ ἐν ἡμέλῃ τῶν

δρῶν. οἱ δὲ αὐτὰς, ἐπεὶ φησι „Ζηγὸς πα τοιήδε γ’ Ὀλυμ-
πίεσ ἔνδοθεν αὐλή” (Od. 4, 74). „Ζεὺς δ’ ἔλαχ’ ἑρῶν ἐν-
ρὸν ἐν αἰθέρι” (Π. 15, 180). V.

Παράκειται τὰ Ἀριστοτονικὸν σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ
ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσφωδίας Ἡρωδιανῆς καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ συγμῆς. Α.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ε.

1. Νέστωρ δ’ ἐκ ἔλαθεν ἰαχὴ· καθελὼν τὸ τεῖχος
ἰσχυρῆς, καὶ τὰς Τρώας εἰσαγαγόν, καὶ ἀναλώσας τὰ πολλὰ
παισιώματα καὶ τὰς ἐνεργείας τῶν λόγων (ἀναλ. τὰς πολ-
λὰς ἐνεργείας τῶν λόγων εἰς πτώματα V), τὴν ἐπὶ ταῖς
ἡμετέρας μᾶλλον ἐπεριτίθει διὰ Νέστωρος καὶ τῆς τῆς Διὸς κοι-
νήσεως, καὶ δεικνύσιν ὡς ἄκων ἐλημπάνετο Νέστωρ τῆς μά-
χης συνῶν Μαχάωνι διὰ τὸ αὐτὸν αἴτιον εἶναι τῆς τῶν
ἄλλων σωτηρίας. ἀπάγει δὲ ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὁμοειδέως, μὴ θέ-
λων ἐπιμένειν τοῖς Ἑλληνικοῖς ἀνυπόστατοις. ἐξ ὅτι δὲ πα-
ράδοξον τὸ πίνοντα κραυγῆς ἀκούσαι, τῷτο λέγει, ἀλλ’ οὐ
καὶ πίνων ὅμως παρεφύλαττε τὰ ἐπὶ τῇ πολέμῳ γινόμενα
ἐπὶ γῆν (4) μέλῳ δὲ παρὰ νηυσὶ βοή, ὥστε καὶ πρὸ
τῆς βοῆς προσέειπεν. BL.

Πορφυρίου. σφόδρα συνετῶς εἰσάγει ὁ Νέστωρ μὴ τι-
κόμενος ἐπὶ μέρους τὸν λογισμὸν. AD. ὁμοίως δὲ ὡς ἐπὶ
ἡ χρῆσι τῶν ἰδίων κατὰ τὴν διαίταν τοῖς σπέρμασις ἐμπε-
δὼν πρὸς ἐπισκευὴν γίνετο. Α. ἐξήγητο δὲ πῶς ὁ Νέστωρ ἐπὶ
τοσούτων πίνει χρόνον, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν τῆς Α.
καὶ ὅτι οὐκ ἐπὶ τοσούτων χρόνον πίνειν, ἀλλ’ ὅτι Ὀμηρος κατὰ
παράδοξον ἀπαγγελίας τὰς πράξεις, βαλὼν τὴν ἐπὶ τὸν Νέ-
στωρ μεταβῆναι, πάλιν ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως ἤρξατο
ὡς ἵσταντο αὐτὸν καὶ κατέλιπε ποιῶντα. AD.

ἐκτείνον κατὰ τὸ τέλος τῆς εἰρήνης ὁ γὰρ λόγος, Νέστωρ δὲ
καὶ πίνοντα ὅμως ἐκ ἔλαθεν ἡ βοή πρὸς ἄλλους γὰρ ἢ
τὸ πίνοντος ψυχῇ. ὑπερβῆς δὲ τινες οἰσθέντες εἶναι καὶ ἐπὶ
κατὰ πρῶτον τὸ πίνειν, ἐπὶ τὸ ἰαχὴ εἰσάγοντες τὰ ἐξῆς
συνάπτουσι, πίνοντά περ ἔμπης ἀλλ’ Ἀσκληπιά-
δην. πρὸς δὲ τῇ μὴ εἶναι Ὀμηρικὸν τὸ ὑπερβατόν, καὶ τὸ
περὶ τῆς Μαχάωνος ἀτοπον, περὶ ὅ καὶ τὴν ἀρχὴν ἐξηγεῖτο
εἰ δυνάτως τετραμμένος οἶνον προσεφύμετο. βελτίων ἐν ἡ
συνήθειᾳ ἀνύγνωσις. Α.

ἰαχὴ· τὸ ἰδίωμα, φησί, τῆς βοῆς οὐκ ἔλαθεν αὐτὸν
ὡς πάλιν πολέμων εὐ εἰδότα. καὶ Μενέλαος οὐκ ἔλαθεν ἡ
ἰαχὴ ὡς εἰ ἐβιάσθη (Π. 11, 467). τὸ δὲ λαυθάνειν δη-
λοῖ καὶ τὸ ἀκούειν μὲν, ἰσχυρόντι δὲ παραιτεῖσθαι τι. BL.
σημαίνει καὶ τὸ ἐκ προαιρέσεως μαθόντα παραπέμψασθαι,
ὡς τὸ „καὶ τότε ἰγὼ Κίρκης λαυθόμην” ἐν Ὀδυσσεύῃ (12,
226). AD. καὶ „ἢ λάθῃ ἢ ἐκ ἐνόησεν” (Π. 9, 537). V.

πίνοντά περ ἔμπης· ἀκατάσχετος, φησί, καὶ ὡς μέθυ-
σος πίνει. τάχα ἐν τὸν κρυφῶν πίνειν φησὶν, ὅς ἐστι καὶ ἄ-
τονον. τινὲς δὲ εἰσάγουσι εἰς τὸ ἰαχὴ καὶ τὸ ἐξῆς ὅτι, ἀλλὰ

καὶ πρὸς τὸν Ἀσκληπιάδην πίνοντα ἔφη. ὁ δὲ Ἀρισταρχος
ἀντὶ τῆς ὁμοίας τῇ Μαχάωνι, ὡς τὸ „ἔμπης γὰρ ἐν τε καὶ
ἑρῶν” (174). „ὅν δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης” (Od. 5, 205), πα-
ρών τε καὶ ἀπών. τὸν τε πρὸς πλεονάζειν, ὡς τὸ „ἔφρυγόν
περ αἰλὺν ὄλεθρον” (Od. 17, 477). BL.

2. ἡ πρὸς πρὸς τὸ Ἀσκληπιάδην. Ξάνθης δὲ καὶ
Ἀσκληπιάδης εἶδος ὁ Μαχάων. BL.

3. τὸ ἔσται τοῦ γενήσεται διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ
ἐπάρχοντος, ὡς „ἔσται γέρον ὅδε,” τὸ δὲ ἐπὶ τῇ μὴ ὄντος,
ὡς τὸ „γενήσεται παῖς.” BD.

Μαχάων· ὡς Ἀνδραϊμον. V.

4. θαλερῶν· ἀπὸ τῶν νέων ἐπὶ καὶ θαλλόντων φυτῶν
παρελλήλῳ ἢ μεταφορᾷ. λέγει δὲ ὁ λόγος τὸ ἔστιν. BL.

5. ἀντὶ τῆς πῆδης, ὡς τὸ „διαφάνετο χώρος πιπτόντων”
(Π. 10, 199) ἀντὶ τοῦ πτόντων. ὡς ἱπποπολάας δὲ ὄψεως
τῆς πληγῆς, ἡμῶς δὲ καὶ ὡς ἱατρὸς ὢν, καταφρονεῖ τῆς δια-
τῆς καὶ πρὸς τὸ ποτὸν ἀδιαφορεῖ. AB.

οἱ δὲ γράφουσι „μίμνι καθήμενος ἐν κλισίῳ.” V.

6. εἰσέκε θερμὰ λοετρά· προανακηρυχθέντος αὐτὸν
τῷ κρυφῶν, τότε λέγει, ἀλλ’ ἐκ ἐθέτως, ἵνα μὴ ἀτόνων γέ-
νηται ἀτονώτερος. BL. καὶ τὰ θερμὰ δὲ θερμῆρη, ἀλλὰ θερμῆρη
ἔστι θερμὰ λοετρά (ἡ θερμῆρη καὶ κατὰ τὸ θερμῆρη L). LV.

7. βρότον· ἡ διπλή, ὅτι οὐ πῦν αἷμα βρότος, ἀλλὰ
τὸ ἀπὸ βροτῆς πεφορτισμένον. τὴν δὲ πρόθεσιν ἀνασχεπτέον
τὸ γὰρ ἐξῆς ἐστὶν ἀπολύσις. Α.

βρότος μὲν ὁ εἶς αἵματος ῥύπος, βρωτὸν δὲ τὸ ἐθιό-
μενον, καὶ βροτὸς ὁ φθαρμένος ἀνθρώπος. ἀνασχεπτέον
δὲ τὴν πρόθεσιν πρὸς τὸ λέσση. BL.

8. εἴσομαι· ὕψομαι, ἢ γνώσομαι. περιωπὴ δὲ πῦν
ἵσταντο ἐπὶ περιωπτεύειν. λέγει δὲ ἡ χρημῶν τινα ἢ πρῶταν
νέως, ὡς Ἀχιλλεύς. καὶ ὥστε μὲν μόνως ἀφ’ ἑνὸς ἰδύν,
ἐξελθὼν δὲ τῆς σκηνῆς εἶδεν αὐτὰς πλησίον ἤδη γεγυό-
τας. ὅπως δὲ, ὡς τὸ κλέπτω κλοπῇ. V.

ἡ διπλή, ὅτι τὸ τάχα ἀντὶ τῆς ταχέως, καὶ ὅτι περιωπὴ
ὅπως ἐξ οὐ περιόψεται τις πάντα. καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα
(Π. 10, 11) νοητὸν προεληλυθέναι ἐπὶ τινα τοῖς τὸν τύπον,
ἵνα ἴδῃ τὰ τῶν Τρώων πυρᾶ. Α.

9. τετυγμένον· ἑνέκτον, ὡς τὸ ὄρνυκτιν τάφρον καὶ
πόδας ποιητῆς· ἐν γὰρ πᾶσι λέγει τὸ εἶναι. BL.

11. ὁ δ’ ἔχ’ ἀσπίδα πατρὸς ἑοῦ· πιθανῶς ὁ
νέος εἰσῆλθ’ ἐκρηγμένος τῇ χρυσῇ ἀσπίδι· προέφηκε γὰρ

περὶ αὐτῆς ὁ ποιητής, ἀλλ' ἐφομοιωτέον καὶ σπεύδεται, ὅρα (αὐτὸς D) λόβοιμεν ἀσπίδα Νεσορήν, τῆς νῦν κλέος ἐρατὸν ἔχει (ἤκει D), πᾶσαν χρυσείην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν" (II. 8, 191). AD.

Διδάσκει ὕπως δεῖ περὶ κτημάτων πατέρας πρὸς παῖδας καὶ παῖδας διακρίνει πρὸς πατέρας, μηδὲν ἡγουμένους οἰκεῖον. τάχα γὰρ ὑπαγορεύων τῆς μάχης (καὶ πρῶτος νοήσας τὸ Ποσειδῶνος V) ὁ Νέστωρ τὴν κρείττονα ἀσπίδα τῷ νύμφῳ κατέλειπεν. BLV. ἵνα ὑπὸν μὴ φυχῆς δόξαν ἀπενέγκηται, ὡς καὶ Ἐκτωρ τὸ ἄρμα λιπὼν ἄπεισιν εἰς τὴν πόλιν. V.

12. ἄλκιμον εἶρηθ' κατὰ τὴν πρὸς τὸν φορβῶντα ἦτοι κομίζοντα ἀναγορεύ. ἀπ' ἀχμενον δὲ ἀκὴν ἔχον, ἡκονημένον, μὴ εἶκον, σκληρόν, ἀντίτυπον. BL.

13. τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεικές: δαιμονίως τὴν ἔπειξιν τῷ πρὸςβύτα παρίστηεν· καὶ πρῶτον πρὸςβύτα περισκοπεῖ, ἀλλ' ὅμως τῷ τῆς σκητῆς ἐκτός γενέσθ'. ἦσαν γὰρ ἔργα, τάχα δὲ τὸ ταχέως. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι καὶ κατὰ τὸ ἀκριβὲς ἐκτός τῆς κλισίας ἔστη, ἀλλ' ἐπὶ τὴν περιουσίαν προήλθεν. A.

15. Τρῶας ὑπερθέτους: τῇ ἐπιφορᾷ δέδωκε τὴν ἀμφιβολίαν, ὡς τὸ „ἢ δ' ἐτέρῃ θέρεϊ προρέει" (II. 22, 151) ἐδήλωσε γὰρ ὡς ἡ ἄλλη χειμῶνος ῥεῖ. BL.

ἐρέριπτοι: ἔστι ὅρμα ἐρίπτω, σημαῖνον τὸ πίπτω· „ἦριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῶς ἢ ἀχερωῖς" (II. 13, 389). σημαίνει δὲ καὶ τὸ καταβάλλω· „ῥεῖ δ' ὄχθας βαθείας ποσσὶν ἐρίπτω" (II. 15, 356) ἀντὶ τῶ καταρίπτω καὶ καταβάλλω, καὶ γίνεται παθητικὸν ἐρίπτομαι ἀντὶ τῶ καταβάλλομαι, καὶ ἡρῶμαι παρὰκείμενος, καὶ ἡρῶμην ὑπερσυντέλικος, ἡρῶμην ἡρῶτο, καὶ Ἀιτωκὸς διπλασιασμός ἐρήριπτο, καὶ κατὰ συζολὴν ἐρήριπτο. AD.

ὡς φίλλειν αὖξει τὴν συμφορὰν, ἐπεὶ καὶ πᾶν, ἀλλὰ μόνῃ πέπρωκεν ἡ ἐκάλεις. BL.

16. πορφύρεη: ἐν τῇ Ζηνοδότῃ πορφύρεϊ διὰ τῆς π. ἡ διπλῇ, ὅτι πορφύρεη μελανίτη. εἶωθε δέ, όταν ἀρχὴν λαμβάνῃ κινήματος ἡ θάλασσα, μελανίτην· διὸ με-35 τὰφρεϊ ἐπὶ τὰς κατὰ ψυχὴν μεριμνῶντας καὶ ταρᾶσσομένους. καὶ ὅτι κωφῷ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ καὶ μηδέπω καχλάζοντι καὶ ἀποτελεῖντι ἡχὴν· μηδέπω γὰρ ἀέρας ἐκκρινῶς ὄντος τὸ κῆμα ἤρμευ. A.

ἀντὶ τῶ μελαίνεθ', ὡς τὸ πορφύρεος θάνατος. ἡ κατὰ 40 βάθος κινεῖται πορφύρεϊν γὰρ τὸ κατὰ βάθος μεριμνῶν. κωφῷ δὲ ἀνθρώπῳ, μηδέπω καχλάζοντι· καὶ κωφὸν ὕδωρ τὸ ἀρροῖον, κωφὴν δὲ γαῖαν τὴν ἀναλίσθητον. τῆτο δὲ Ἀιτωκοὶ κολλῶνται, Αἰολεὺς δὲ σκώληκα καλεῖται. καλῶς δὲ μελαίνεσθαι φησι τὸ πλέγος τὸ μηδέπω ὑπαφρον γενόμε-45 θεν ἐκ κυμάτων παχλάζοντων. BL.

τινὲς πηγῶν γράφουσιν. V.

17. ὑσάβμενον: ἦτοι προσδεχόμενον ἢ προσημα-50 ταν. D.

18. αὐτῶς: ἀπράκτως. διαφέρει τὸ αὐτῶς. V.

ἔτως οὐδ' ἄρα τε, διὰ τῶ τέ, αἰ' Ἀριστεύχῃ. A.

παρέλκει ὁ τέ· τὸ δὲ πρὸ εἰς τῆς προποθέου, τὸ δὲ τῶ ρώσε εἰς τῆς πῶ, ἢ ἢ ἀπὸ κοινῆς τὸ κυλινδρεται, εἰς ἐδ' ἔμπροσθεν (ἐδ' εἰς τῆς πῶ V, ἐδ' ὑπὸθεν D) τὰ κῆμα. BLDV. καὶ ἐπὶ πολέμῳ, ἀλλὰ μετα-5 βηκεν ὁ λόγος ἐπὶ τὸ κῆμα. V.

19. ἀπλανῇ, σαθροῦν, ἢ τῶν ἄλλων κεχωρισμένον. δε- δὲ παρὰ τὸ ἀρᾶν. διδάσκει δὲ ἐπὶ τὸ ἄνω θεμελιῶν ἄρα κινῶν ἄνθρωπον ποιεῖ, λίον τὴν περιεκλειμένην ἄλκην, δὲ ἐξ ἐκμάδος· ὅθεν καὶ ἔκμενος ἔστος, καὶ ἔκμενος Ζεὺς 10 μύεται, ὁ τῶν ἀνέμων δεσπότης. BL. καὶ „κοιμήσας ἀνέμους χεῖρ ἔμπροσθεν." V.

ἐκ Αἰῶς: ἀντὶ τῶ ἐκ τῶν νεφελῶν. D.

20. ὠρμαινεῖ ὠρμα τῇ διανοίᾳ. V. δαΐζόμενος: διχῇ μεριζόμενος τῷ σκέμματι τὸν 15 γισμὸν, τατέξιν ἐπὶ πολλὰ τὸν λογισμὸν μεταφέρων διασκοπόμενος. AD.

διὰ μέσσω τὸ δαΐζόμενος. V.

21. διχθαδὶ: τὸ πληρὲς ἐστὶ διχθαδία, ὡς περ 20 Ἀριστεύχῃ βέλεθ'. διὰ τὴν χῶα συλλαβὴν ὀξυτονηθεὶς παραιτητικὸν δὲ τὰς βυλομένους εἶναι „διχθαδὶ ἢ ὕμιλον" καὶ τὴν δι συλλαβὴν ὀξυτονησας. A.

τινὲς δὲ διχθαδὶ, ὡς τὸ „ἢ μ' οὐρ ἐρῶντι" (II. 4, 363). V.

τὸ τέλειον διχθαδία. ὡς περ δὲ τὸ κῆμα ἀρχὴν ἔστω 25 τῶ τῆς ἐμβολῆς τῶ ἀνέμῳ, εἶτω καὶ ὁ γέρον. ἐστὶ δὲ τῶ τῶ βελόντικῃ καὶ ἔμπροσθεν, ἐπιμένοντος ἐπὶ πλέον τῶ τῶ πρῶτῳ. περισπᾶσθαι δὲ τὸν δεύτερον ἢ, ὡς δοκεῖ τῶ ἔστω διανῆ. ὡς λίαν δὲ τιμώμενος παρὰ Ἀγαμέμνονι, ἀπὸ ἡγήτω μὴ ὄραν αὐτὸν τετραμμένον, ἢ ὅτι ἐδὲν δεῖ πᾶσι 30 αὐτὸν σκέψασθαι· δεῖται γὰρ κενόμικε τῆς σὺν ἐκείνῳ βουλή, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τῇ νυκτὶ· ἐπάγει γὰρ „ἡμεῖς δὲ φραζόμεθα ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα, εἴ τι νόος ῥέξῃ." BLV.

24. ἐπ' Ἀτρεΐδην: ἀντὶ τῶ πρὸς Ἀτρεΐδην, ὡς 35 ἔμ' ἔρχομαι" (II. 10, 85). V.

οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον: ἐμάχοντο γὰρ ἐκείνῳ πρὸς ἑς ἀπελθεῖν ἐβέλετο. τῆτο δὲ ἐπὶ γὰρ πρὸς τὸ 40 μεθ' ὕμιλον ἵαι Ἀναῖων. BLV.

25. λάκει: ἡ διπλῇ, ὅτι οἱ μὲν ἠλλάχθαι τὸν χρόνον οἱ δὲ ἀντὶ τῶ ἔλκε, ἐνδείκνυται (ὡς ἄνωρον κρηδὴν ἔχει 45 II. 21, 441) καὶ Ἰωνικῇ συζολῇ τῶ ἢ εἰς α λάκει. ὠνομα τοπεποιεῖται δὲ, ὅθεν καὶ ἡ λακίς. A.

ἀτειρής: ἀτρωτος, καὶ τερόμενος ὑπὸ Ἄρεος. D.

26. ἀμφιγύοισιν: ἀμφοτέρωθεν γυῖα δύναμις 50 ὁ ἐστὶ βλάψαι. ἡ ἀμφοτέρωθεν γυῖα ἔχουσι καὶ ἐπεριδιδῶναι δύναμις: γυῖα δὲ δοράτων τὰ ἄκρα τὰ σιδήρεα. LV.

27. ξύμβληντο: συνέβησαν κατὰ συντυχίαν. ἡ ὡς 55 ὁ Νέστωρ ἐπὶ τῆς βοῆς κινήσεως πρόειπεν, εἶτω καὶ οἱ συνεγμένοι τραυματίζονται ἐπὶ τὴν τῶ βασιλέως σκητῇ, τῶ τῶ ραγμῶν ἐπὶ τῇ βαλῇ, ὅμῃ προέχονται. BL.

28. πὰρ νηῶν: ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν ἐπὶ τῶ τῶ τείχει. A.

43. φθισήνορα: τὸν τὰς ἀνδρείας ἀναιρέοντα. καλῶς δὲ πρῶτον πυνθάνει πῶς καταλιμπάνει τὴν μάχην· ἥδει γὰρ αὐτὸν τῇ γῇρα μὴ ἐπιτρέποντα. ἔ μὴν αἱ ἀποκρίσεις τῷ πρεσβύτῃ πρὸς τὸτο γέγονασιν· ἀκαίρως γὰρ δισσολογεῖν ἐμελλεν ὁ ποιητής. BL.

δεῦρ' ἰκάνεις: γράφει δὲ δεῦρ' ἀφικάνεις. A.

44. δειδῶι: ἐν τῇ Ἀριζοφάνει δειδῶι. A.

45. ὡς: Ἀριζοφάνης ὡς διὰ τῷ ὁ γράφει. A.

ἡ διπλῇ, ὅτι ταῦτα ἀναγράφει ἐπ' ἐκείνῃ „ἐλπομαι εὐχόμενος Αἰ“ (II. 8, 526) καὶ „μνημοσύνη τις ἔπειτα πύρρος 10 δηλοῖο γενέθω, ὡς πρὸ νῆας“ (ib. 181). ἔξάκουσα δὲ ἐγλίπτο παρὰ τοῖς πολέμοις, ὡς καὶ τὰ περὶ Ὀθρυονία (II. 13, 364). A.

τῇ προτεταίῃ ταῦτα εἶρη· „μνημοσύνη τις ἔπειτα πύρρος.“ τὸ δὲ ποτέ καὶ ἐπ' ἐλαχίστῃ τίθεται χρόνος. BL.

ποτέ δὲ ἀντὶ τῷ χρόνῳ „ὅν ποτε δῶκας ἀντιθεῖν Ὀδυσῆϊ δόμον κῆρα“ (Od. 22, 290) καὶ „ὅς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλδομην μῆστορε φόβοιο“ (II. 8, 108). V.

48. κείνους τῶς: ἐν ἄλλῳ κείνους γ' ὡς. ἄμεινον, ὡς καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης φησί, τὸ τῶς εἶναι ὁμοίως τῷ „τῶς 20 δὲ σ' ἐπεχρήσῃ“ (II. 3, 415). A.

53. ταῦτά γ' ἐτοῖμα: πρὸς τὸ „δεῖδω μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος.“ φησί δὲ ὅτι ταῦτα μὲν οὕτως ὡς ἐκείνους ἠπειλήσεν ἔσται, καὶ οὐκ ἂν παρὰ ταῦτα ποιήσειεν ὁ Ζεὺς. B.

54. παρατεκτῆναιτο: ἡ παρὰ περιττή. A.

55. ἐπέπιθμεν: συγκοπή τῷ ἐπεπίθομεν, ὅθεν καὶ πεπιθῶν ἡ μεταχή· „ῥηϊδίως πεπιθεῖν“ (II. 9, 184). V.

56. εἰλωρ: παρὰ τὸ εἰλῶ, ὡς παρὰ τὸ θένω θέναρ. V.

58. γνολῆς: Ἀριζοφάνης χωρὶς τῷ ὁ γνολῆ. A.

ἡ διπλῇ, ὅτι Ὀμηρικὸν τὸ ἔδος ὡς ἐξῶθεν τὸ τίς προσλαμβάνει ἀντὶ τῷ γνολῆ τίς ἂν. εἴωθε γὰρ καὶ μὴ ὑποκειμένη προσώπων πρὸς τὴν γνολῆ ὁ λόγος, ὅπως χρῶνθ' „οὐδέ κε φαίης“ (II. 3, 392) ἀντὶ τῷ φαίης τίς ἂν. A.

60. ἐπιμήξ: ἀθρόως ἀναμειγμένον, ὡς τῇ ὕψει μὴ 35 διακινώσκων τὰς πύργους. BL.

Ἀριζοφάνης ὡς καρῖς· καὶ εἶπομεν ὅτι τὰ εἰς τῷ ἐπιμήξ-μιατα ὀξύνει, σημειωσάμενοι τὸ περίεθρον βυρνώμενον. A.

61. ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ'· παιδευτικῶς· ἔστι γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἀνιάτοις καὶ ἐχάτοις πράγμασι διὰ συνείσεως ἀνυσθῆ- 40 λαι. καὶ τὴν γὰρ ὁ Νέστωρ ἀντὶ τῶν ἀνηρημένων, ἀντὶ τοῦ διακεκομμένου τέλους, ἐπὶ τὴν φρόνησιν καταστρέφει. ἔμψαν-τικῶς δὲ καὶ τῷ ῥήματι χρῶνθ'· ὁ δὲ γὰρ ἔρη, ἔ μηχανήσεθ, ὡς περὶ ἐργαζόμενος τῷ νοῦ καὶ αὐτὰς τὰς πράξεις ἀποτε-λῶντος. BL.

62. νόος ὁ ἔξει: ἄλλοι νόος γ' ἔρξει. τινὲς δὲ γράφουσι νόος δ' ἔρξει. A.

63. βεβλημένον: ἡ διπλῇ, ὅτι πάλιν συλληπτικῶς· ἔ γὰρ πάντες ἐβέβληντο. A.

οἰκισθῇ καὶ αὐτὸς τὴν πληγὴν τῶν ἐταίρων. ἡ ἐπεὶ πρὸς 50 τὸ δεύτερον ἔπαντι, V.

67. διήλλαττον αἱ Ἀριζοφάνης, οἷς ἔπει καὶ ἡ ἔπει· 10 ἔπει, τῇ τάφρῳ καὶ τῷ τείλει. A.

69. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ μέλλει ἀντὶ τῷ ἔσκειν. A.

72. ἔτος αἱ Ἀριζοφάνης ὅτε διὰ τῷ ἔ, καὶ ἔστιν ἀκρόασις 5 τῷ „ἥδεα γὰρ ὅτε πρόσθων“ τὸ „οἶδα δὲ νῦν ὅτε.“ A.

73. κυδάνει: βαρυντοῦνται ὁμοίως τῷ „οἶδάνει ἐν τῷ 10 θεοσι νόον“ (II. 9, 554). A.

ὡς μελάνει καὶ οἶδάνει ἀντὶ τῷ μελαίνει καὶ οἶδάνει, 15 κυδάνει ἀντὶ τῷ κυδάνει. L.

75. ἡ ἐποπτική ἀμφίβολος· ἦτοι γὰρ ἐπὶ τῷ εἰρῶναι 20 ἡ ἐπὶ τῷ θαλάσσης· καὶ ἀμφότεραι λόγον ἔχουσι. μετὰ δὲ κατὰ τὸ τέλος τῷ εἰρῶν· ἔ γὰρ ἐγγὺς τῆς θαλάσσης, εἰς αὐτὴν τὴν θαλάσσαν ἐλθεῖν συμβεβηκεν. A.

ἡ ῥοσὶν ἐκ ὁρῇ τὸ χρεῖδες, ἡ τῶν ἀριζωνίων 25 οἶδε γὰρ ὅτι ἐν ἡσυχίᾳ μὲν τῶν πραγμάτων κειμένων πῶς πῶς τοῖς ὑπερέχουσιν ἔκαστος, κινδύνους δὲ ἐπιγενομένων δηλοῖ τὴν προαίρεσιν, ἐδὲν τῆς οἰκίας ἀσφαλείας τιμῶντες, καὶ ἰδίως μὲν αὐτὰς πάλιν δοκιμάζειν βέλτε· 30 ἠπίεστο καὶ ἥδει ὡς πρὸς σῴζοντας ὁ λόγος, καὶ ἐκ αὐτῶν περὶ δόξας πρὸς πρᾶξιν. βέλτε δὲ πυρακλήθηναι ἐαυτοῦ ἐρατόν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἡγεμόνων δι' ἐαυτῶν γὰρ ἐκ ἐκείνων ὡς τῷ παρόντος κινδύνου διὰ τὴν Ἀχιλλέως μῆνιν τὴν 35 τῶν φέρων. BLV.

Πορφυρίου. ἐζητήται πῶς ὁ Ἀγαμέμνων οὕτως ἀπὸ 40 τῆς φρενὸς φρενὴν προσάσσει τοῖς Ἕλλησι. ζητήσαν οὖν διὰ τῷ Ἀγαμέμνων γινώσκων αὐτοὺς μὴ φευξομένους διὰ τὴν οἰκίαν ἀρετήν, καὶ ὅτι οὐδὲ λαθεῖν ἠδύναντο τοὺς λεγόντες, ἐπιτρέψει αὐτοῖς φεύγειν, ἵνα μὴ δόξῃ παρὰ δόξαν αὐτοὺς κατέλθων ἔνεκα τοῦ κατ' ἐαυτὸν χρησίου 45 αὐτοῦ γενέσθαι τοῦ πάντας ἀπολέσθαι, τοῦναντίον δὲ εἶναι ἐαυτοῦ πορίσθαι διὰ τὸ πᾶν ὅτιεν ἀρετῆς ποιεῖν καὶ ἵππου μένειν καὶ τὴν ἐκ τῆς φρενὸς ἀδοξίαν ἔνεκεν τῆς ἐκείνων σπουδῆς. AED.

77. ἔπει: τὸ γὰρ ἐγγὺς ἐνυφώτερον τῆς γῆς· διὰ δὲ 50 πλὴς μὲν ἡ ἀναγωγὴ καλεῖται, κατὰ πλὴς δὲ ἡ προσορμή-σις. AD. καὶ „ὅψθ' δ' ἐν νοτίῳ τὴν γ' ὥρμισαν“ (Od. 6, 785). LV.

78. ἀβρότη: ἐν τῇ φόρῳ ἔ γίνονται· ἔκον γὰρ 55 τὰς ταῖς. ἡ μεταληπτικῶς ἡ φῶς μὴ ἔχουσα· βροτὸς γὰρ φῶς καὶ ἀχέλος, ἀβροτον εἰς ἐρημίαν, δῆλον ἐν τῇ φῶς ἔ γίνονται. BL.

ἀμβροσία, θεία· ἔστι γὰρ ἱερὰ τῶν θεῶν ἡ τῆς. D. ἡ διπλῇ, ὅτι ἦτοι κατὰ παραλείψιν τῷ μ ἀντὶ τῷ ἀβρότη, οἷον ἀδάρατος· ἡ ἀβρότης, κατ' ἡν βροτοὶ ἔ γίνονται. A.

ἡν καὶ τῇ: εἰς ὅπως καὶ δι' αὐτῆς. AD. φρενὴν κακόν· αἰσθάνει αἰσθῶν συμβεβηκέναι, ἀλλ' 60 ὅρα τί προσέθηναι· ἔ γὰρ ἔφη φρενὴν τὸν πόλεμον, ὅπερ ἡ ἀπρεπέστατον, ἀλλὰ κακόν. καὶ τὸ ἐδ' ἀνὰ νύκτα εἰς τὴν 65 τῶν, καὶ τοὶ γε ἀγενεῖς ἦν τὸ νυκτὸς ὡς περὶ δραπέτησαν τὴν μάχην. BL.

81. ἡ δ' ἄλῳη: ἑλλείπει τὸ ἢ μένους ἄλῳη. Α.
83. Ἀτρεΐδης: καλῶς ἐπιπλήσονται παράγων τὸν Ὀδυσσεῖ περιεῖλε τὰ λοιπὰ τῶν ὀνομάτων, τὸ κέδιζε καὶ τὸ ἔναξ: ἔρκος δὲ τὸ ἐξ ὀδόντων ἔρκος. BLV.
84. περιτρυφιστῶς οἱ ὀδόντες, ἢ τροπικῶς αὐτὰ τὰ χεῖλη. D. 5
85. ποῖον: καὶ γὰρ ἦν πυρόδοξον τὸν εἰπόντα, ἰδρώσει τελαμών (Π. ε, 388) καὶ ἀπειλήσαντα τοῖς φεύγουσιν (,ὄν δὲ ἐγὼν ἀπάννυθε μύχης" ib. 391) εὖν λέγειν, "εἰ γὰρ τις ἡμῖς φεύγειν." BL.
86. οὐλόμενε: ὀλέθριε, ἢ ὀλέθρε τοῖς Ἑλλήσι παρα- 10
87. σκευαζέ. D.
88. ἡ διαλή, ὅτι τινὲς ἀποδεδώκασι ἐλόμενε δεινέ: εἰ γὰρ ἂν λέγοι τῷ Ἀγαμέμνονι ὁ Ὀδυσσεὺς ὀλέθρε ἄξιε. εἰ δὲ ἀποπτήναι μέντοι γε, ἀλλ' εἰς τὴν ἐνεσθῶσαν περίεσσιν ἀτε- 15
89. νίστον ἐπ' ὠφελείῃ γὰρ λέγει τῷ Ἀγαμέμνονος καὶ τῶν ἄλλων ἀντιμαχῶν διὸ καὶ ἐπιφέρει, "ὅ Ὀδυσσεῦ, μῦλα πῶς με κα- 20
90. θίκεο θυμὸν ἐνιπῇ ἀργαλέῃ" (104). Α.
91. ἀεικέλιον: ἀνομοῖε ἡμῖν. V.
92. τὸ πρῶτον ἐπιχείρημα ἀπὸ τῶν ἀκεντῶν λαμβάνει, ὅτι 25
93. πρὸς τοιαύτας ἐκ ἔδει συμβαλέειν τοιαῦτα. ἐλόμενε δὲ δὴ ὀλέθρον αἰτίε. ὥς ἐν ἰδιώσει δὲ σοβαρῶς ἐπιπλήσσει καὶ 30
94. ὅπως μὴ ταῦτα ἀεὶ λέγων λάθῃ εἰς Ἑλλήνας εἰπὼν αὐτά. ἄλλως τε μετεχρηκὸς τῆς πρώτης ἀποπειρας, οἶδεν ὅτι καὶ 35
95. εὖν πείρειν καθήσιν. ἔχει ἐν καιρὸν ἢ παρρησία. BL.
96. τολυπεύειν: μετὰ κακοπαθείας διάγειν. L. ἐκτε- 40
97. λειν καὶ δ' ὀπύσα τολύπευσαν οὖν αὐτῶν καὶ πάθον" (Od. 4, 490). εἰς εἰς καὶ τολύπη τὸ κατεργασμένον ἔριον. V.
98. ὅφρα φθιύμεσθα ἔκαστος: ὡς ἕκαστος ἡμῶν 45
99. φθιύει. V.
100. ἔτω δ' ἡ: τὸ δεύτερον ἐπιχείρημα ἀπ' αὐτῶν τῶν πρὸς 50
101. ἡμῶν, ὅτι εἰ καὶ ἄλλοι ἦσαν οἱ ὀπορευομένοι, οὐκ ἔδει τοιαῦτα συμβαλέειν ἐδὲ καταλείπειν τὰ προκείμενα. εἴτα 55
102. τρίτον, ὅτι ἀνύξια βασιλείως ἐφθόγματο. BL.
103. καλλείψειν: αἱ Ζηνοδοῖοι ἐκπέρισειν, εἰ καλ- 60
104. λίσκειν. καὶ παρίσσειν ἦθος. Α.
105. σίγα· μὴ τίς κ' ἄλλος: δαιμονίως ὡς πρὸς 65
106. ὁμαρτύντα διαλέγει, καὶ φησιν ὅτι ἀρκεῖ σοι πρὸς ἡμῶν τὸς φίλους τὸ εἰρημένον. BL.
107. ὅν οὐ κεν ἀνῆρ γέ' διδ' εὐμα πάμπαν ἔγοι- 70
108. το: ὅν ἐξ ἑτέρου εἶποι. Α.
109. ἔδιν γὰρ αἰσχροτέρου οἶδεν ὁ ποιητὴς τῷ λειποτακτικῷ 75
110. ἄμεινον καὶ Ἀγαμέμνων ἀλλαχῇ αὐτὸς ἐξονιδίδεν. ἀντικρὺς δὲ ἐξελίχεται ὅτι εἰ βασιλικὸς ὁ λόγος ἐστίν, καὶ ῥητορικὸν δὲ 80
111. τὸ χῆμα, ὅταν αἰτιώμεται τινος περιουσίας μὴ τὰς κυ- 85
112. ρίας ὀνομασίας τῶν ὁμαρτημάτων λέγωμεν: ἔδει γὰρ εἰπεῖν, 85
113. ὡς ἐδὲ ἰδιώτης ἀξιώσει λέγειν. BLV.
114. ὅς τις ἐπέταίτο: ὅτι ἦν τις ἐπιστήμη πολιτικῶν 90
115. λόγων ἢ μόνον ἀνῆκε βασιλείας. V.
116. ἔθετε, ὅτι εἰ μὲν ἀπιδέχτο αὐτὸν κατὰ τι, νῦν 95
117. δὲ μόνον ἐμμετετο, ἐνεχώρει καὶ τὸ ἐν ἄλλῳ τόπῳ δεόντως 95
118. φησὶν. Ζηνοδοῖος δὲ γράφει νῦν δὲ σε ὠνοσάμεν 100

119. πύγχν φρένας. καὶ Ἀριστοφάνης δὲ προσηθίται. Α.
120. τὸ οἶον εἶπες ἦτοι καθ' αὐτὸ νοητέον, ἢ ἢ θαν- 100
121. μασικὸς ὁ λόγος, ἢ τοῖς ἀνω συναιπτόν, ἢ ἢ ὁ λόγος, νῦν 105
122. δὲ παντελῶς ἐμμετρήθη σε οἶον εἰρηκας. Α.
123. 99. ἡμῖν δ' αἰπὺς ὕλεθρος ἐπιρρήρη: ἡμῖν δὲ 110
124. ἀντιρρήρητος γῆθη ὕλεθρος. BL. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν 115
125. ζυγοσταμένων σωματίων. D.
126. 101. ἀποπαπτανένυσιν: περιβλέψαι καὶ προσηθίσαν, 120
127. δηλονότι περὶ τὴν καθολικὴν γενόμενοι. γίνεσθαι δὲ ἀπὸ τοῦ 125
128. παπτανένω παπτανῶ παπτανένω. BLV.
129. 102. ὕρχαμε λαῶν: ἡθικὸν τῷτο κατακεκοτομῇ γὰρ 130
130. τὴν βαλὴν ὡς εἰ βασιλεὺς ἀρμόζουσιν, καὶ οἶον εἰ λέγει ὅτι σὺ 135
131. ὁ βασιλεὺς πάντα συγγέεις. BLV.
132. 104. καθίκεο: τῷτο παρὰ κοινοῖς γενικῇ συντάσσεν, 140
133. ὡς, "καθίκεο τῷ πράγματι." L.
134. 105. διδάσκει φέρειν πρῶτος τὰς λοιδορίας, ἐὰν ἐν καιρῷ καὶ 145
135. ἐπὶ συμφέροντι γίνονται. BL.
136. 106. ἀτὰρ οὐ μέν: ἄριστα τρέπει τὰς λόγους ἐπὶ ἑτέρω, 150
137. ὡς πάντα ὑπὲρ Ἑλλήνων σκοπῶν. BLV.
138. 107. εἴη: ἀντὶ τῷ ἴτω. "καὶ τῷ προσίδναι προσεῖναι" 155
139. (Hesiod. O. 351) ἀντὶ τῷ προσεῖναι. διδάσκει δὲ παντὸς δέ- 160
140. χειρὶ τὴν παραίνεσιν ἐν καιρῷ κινδύνου. BL.
141. 108. οἱ δὲ ἔκτορ βαρβαρικῶς, "ὡδ' ἔσω Τρώες μεγα- 165
142. λήτορες" (Π. β, 523). V.
143. 109. ἀσμένω: ἀπὸ τῆς ἡσμένης μετοχῆς γέγονεν ὄνομα, 170
144. ὅθεν καὶ τὸ πνεῦμα ἡμειπται. BL.
145. 110. διὰ τὸ λοιδορηθέντα πρῶτον ὑπὸ Νέστορος αἰδῶσθαι 175
146. γιν. V.
147. 111. ἐγγὺς ἀνῆρ: ἐγγύς, φησὶν, ὅστις ἀμείνονα μῆτιν 180
148. ἐνέχει. ματεύσομεν δὲ ἐρευνήσομεν, ἐξηγήσομεν ὑπο- 185
149. βάλλει γὰρ ἐκαστὸν τοῖς ἐρητοῖς. μέτριος δὲ ὁ λόγος, ἐκ ἔχων 190
150. ἐπιπλήξιν ἀπῆρκει γὰρ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τῷτο. ἄλλως τε τὸ 195
151. πλήσσειν θαυμῶν ἐπὶ τῷτο, εἰ καὶ ἐμμετρήσειν ἐμμετρήσει. BL.
152. 112. ἡσμένης. ἐξήγησθαι διὰ τί νῦν Διομήδης συμβαλέει καὶ 200
153. 55 εἰ Νέστορ. ἐρητόν δὲ ὅτι τὸ μὲν γῆρας ἐν τοῖς δεινοῖς ἐστὶν 205
154. ἐπιχειρῶν, ἢ δὲ νεότης θαρσαλεωτέρα. ἄλλως τε καὶ Διο- 210
155. μῆδης ἐν τῇ προτέρᾳ συμβολῇ θαυμαστὸς νῦν μᾶλλον τε- 215
156. θυλῶθηκε, καὶ προσηθίσαι τῶν προσηθίσαντων τὰς λόγους. ABD.
157. 113. οὕτως νεώτατος ὑπερθετικῶς ὡμολόγουν ἡμῶν 220
158. 40 σαι. Α.
159. 114. πατρὸς δ' εἰς ἀγαθῶν: καίτοι ἴδια λέγειν ἔχων, 225
160. ὅμως τὰ τῷ πατρὶος προσβάλλει. τῷτο γὰρ αὐτὸν συνεκτι- 230
161. νειν Ἀγαμέμνων. BL. Ὀμηρικὸν δὲ ταῖς παρεμβάσεσι δια- 235
162. γαπαίνει τὸν ἀκροατὴν, V.
163. 115. ὅτι χεῖρ γῆ ἢ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς ἐπιχειρῶν, εἰ καθο- 240
164. λικῶς, ὡς μέλαινα καὶ φειδωλὴ. Ζηνοδοῖος δὲ ἐθέλει 245
165. παρὰ Ἀριστοφάνει δὲ ἐκ ἦν. τὸ δὲ κάλυπεν Ἰωνικῶς. Α.
166. 116. κάλυπται: γράφεται κάλυπεν. Α.
167. 117. ὅτι εἰ κατὰ τὰς τραγικὰς ἐν Ἑλευσίῃ μετὰ γῆθησιν 250
168. περὶ τὸν Κανάρειον, τὸ δὲ Θῆβησι δύνανται καὶ ἐπὶ τῷ 255
169. εἶναι καὶ ὄνομα. ὁ δὲ Τυδεὺς Οἰνέως καὶ Περικλοῦς τῆς Ἰπ- 260

πότε, ὅς ἀνεμῖες ἐπιβλεπόντας Οἰνέϊ Ἀνκωπία καὶ Ἀλιά-
θαν ἀπέκτεινεν ἀγρόθι, σὺν αὐτοῖς δὲ ἕκων καὶ τὸν πατρὸς-
δελφον Μέλαντα συνειδύντο γὰρ αὐτοῖς. καὶ φεύγων τὸν φόν-
νον ἦκεν εἰς Ἄργος, καὶ καθαρθεὶς ὑπὸ Ἀδράστῃ γαμέει Δη-
πύλῃν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ. V.

γέγονε δὲ ὁ Τυδεὺς ἐκ Γοργῆς ἢ Περιβοίας. V.

115. Πόρθει: οὕτως διουλλάβως. ἐπίτηδες δέ, εἰ μὴ
εὐκαίρως, καὶ μέντοι Τυδεὺς ὁ ποιητής. V.

116. οὗτος ὁ εἶχος μεταξὺ κεῖται τὸ δὲ ἐξῆς Ἄργιος
ἢ δὲ Μέλαντα. A.

συλλήψει ἐχρήσατο· οἱ μὲν γὰρ δύο ἐν Πλευρώνι, ὁ δὲ
Οἰνέας ἐν Καλυδωνί ὦκει. BL.

117. ἐπὶ πότα Οἰνέας: ἢ διπλῇ περιεσιγμένη, ὅτι ἐλέγ-
χονται οἱ τὸν ἐπὶ πότην ἀποδιδόντες φρυγῶντα· ὁ γὰρ Οἰνέας
κατέμεινεν ἐπὶ τῆς πατρίδος. A.

ὅτι ἐχὶ φρυγῆς, ὡς οἱ νεώτεροι. φησὶ γὰρ (119) „ἀλλ’
ὁ μὲν αὐτὸ μῖμνε.” V.

118. ἔμοιτο: ἔτιως Ἀρξίμαρχος. Ζηνόδοτος δὲ ἔμεϊτο,
καὶ ὁρθῶς. A.

ἔμεϊτο: ἔτιως Ζηνόδοτος. τινὲς δὲ ἔμοιτο, ἢ ἢ κτητική. V.
ὁ τὸ πατρὸς πατὴρ γεροντίας, ἢ δὲ μῆμιη τήθη. L.

119. ὁ μὲν αὐτὸ φησὶ μεῖναι: ὅτι ὁ Οἰνέας κατέμεινεν
ἐπὶ τῆς πατρίδος, ὁ δὲ ἐπὶ πότης ἕρα καὶ φρυγῆς ἀλλ’ ἐπι-
κός. καὶ ὁ Ἡσίοδος δὲ ἔτιως ἀκήκοεν „ἰδὼν δ’ ἐπὶ πλάτα
κῆρυξ (Κῆρυξ?)” ἀντὶ τῷ ἐπικλός. A.

αὐτὸ φησὶ γράφει καὶ αὐτὸς, ὡς „αὐτὸς οἱ καὶ σῆμα τε-
τιύζεται” (Π. 21, 322). A.

μεῖναι: ἐν ἄλλῳ μῖμνε. A.

120. πλαγχθεῖς: ἀποπλανηθεῖς καὶ ἐκπεσὼν τῆς πα-
τρίδος διὰ τὴν φρυγὴν. D.

διὰ τί νῦν ὁ Διομήδης αὐτὸν γενεαλογεῖ; ὅτι τὸν ἐν ὅτι
πάνυ ὀητορικῶς· δὲ γὰρ ἐν ταῖς συμβολαῖς προαποδεικνύειν
ὡς εἰσὶν ἐχθροὶ τοῦ ἑαυτοῦ ἀλλὰ πολλῶ κρείττους, ἢ ἔτιως-ὡς
ἐν καλλίονες ἐπὶ πότης [ὡς τῷ ἀξιώματι D] πέσονται. BD.

τὴν μὲν τῆς φρυγῆς αἰτίαν ἐξήγησε, μόνον Θεοδελῆ εἰ-
πὼν, τὰ δὲ πρὸς ὀρετὴν καὶ πλεον εἶπεν. BL.

ἐχρημόνως ὁ Διομήδης παρσιώπησε τὴν τοῦ πατρὸς
φρυγὴν· Τυδεὺς γὰρ ἀνελὼν Ἀνκωπία καὶ Ἀλιάθαν ἐν αὐτοῦ
παῖδας ἔφρυγεν. ἢ ἀληθεστέρᾳ ἰσορίᾳ αὐτῇ. Τυδεὺς ὁ Οἰνέως
Αἰτωλὸς μὲν ἦν τὸ γένος, ἀνδριμότατος δὲ τῶν καθ’ αὐ-
τὸν γενόμενος ἔτι νέος ὢν ἐθεάσατο τὸν πατέρα διὰ γῆρας
ὑπὸ τῶν Ἀργείων παίδων τῆς βασιλείας ἐκβαλλόμενον δι-
πύρι ἀναιρεῖ τὰς τε ἀνεμῖες καὶ σὺν αὐτοῖς ἀκονισίως τὸν
ἀνεμῖον (ἀδελφόν D). φρυγὴν δὲ εἰς Ἄργος πρὸς Ἀδράστον
βασιλέα τῆς χώρας καθαρθεὶς τε τοῦ ἑαυτοῦ, καὶ λαμβάνει τὴν
αὐτοῦ θυγατέρα Δηπύλῃν. ἢ ἰσορίᾳ παρὰ Φε-
ρεκύδει. ABD.

Ζεύς: ὁ τὸς ἐμφυλίας ἐκδιώκων φόντος. V.

123. ὄρχατοι: αἱ ἐπίεργοι φρενέαι. D. κῆποι. B. παρὰ
τὸ τῷ ἔρκει ἡσφαλίᾳ. ὄρχος ὄρχατος ὡς μέσος μέσματος,
πύχτος. τὸ δὲ ἀμφὶς χωρὶς τῶν ὀρεθῶν. V.

124. ἢ διπλῇ, ὅτι πρόβατα πάντα τὰ τετράποδα, καὶ
ἐτέραν βῆσιν ἔχειν πρὸ τῆς ὀπιθίας, καθὼς καὶ Ἡσίοδος φησὶ
(O. 558) „χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ’ ἀνθρώποις.”

ὡς περ λέγομεν ὄρνιθων, ἔτω καὶ πρόβατα πάντα τὰ τετράποδα
κατὰ παλαιάς, ὑπὸ τῷ πρὸ βῆσεως ἔχειν ἐτέραν βῆσιν.
καὶ καὶ οἱ ἀντὶ τῷ ἐνέκα. V.

125. μέλλει· ἀκασμένον: ἢ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῷ ἐνέκα
ἀκασμένον. A.

126. ἐνταῦθα ἐπὶ προγεγονότος τὸ μέλλετε. L.

αἱ Ἀρξίμαρχον εἰ ἐτεόν περ, ἢ ἢ, ταῦτα δὲ ἐν
εἰκὸς εἰδέναι ἀκασμένον εἰ ἀληθῆ λέγω. αἱ δὲ δηλοῦνται
ὡς ἐτεόν περ. A.

127. πεφασμένον: ἀντὶ τοῦ φανθησόμενον. ἢ περ
σμένον. V.

128. καὶ ἐτάμενοι περ ἀνάγκη: καλῶς δὲ ὁ Νέστωρ
ταῦτα φησιν, ἀλλ’ εἰς τῶν τετραμένων. διὲ δὲ πρὸς βῆσιν
εἴσω εἰς τὸ πῆρ, εἴτα τὸ ἀνάγκη ἐπαγαγεῖν, ἢ ὡς
αἰτίαν τῆς ἐξόδου ἐπιφέρει τὴν περιεσώσαν ἀνάγκην. ἢ διπλῇ
δέ, ὅτι συλληπτικῶς καὶ ἐπὶ τῶν βεβλημένων ἐτάμενοι
φησιν. ABLV.

ἐτάμενοι: εἴπερ εἴα τὸ σημαινόμενον, ἢ ἀπὸ τῶν
τημὶ ἐνεσώτων· ἔξω ἐν ἀπὸ τῷ ἐτασμένοι ἐληλασμένοι.

129. ἐχώμεθα: λείπει ἢ ἀπὸ πρόθεσις. τὸ δὲ ἐνέκα
καὶ ἀντὶ τῷ δῆ. ABL.

130. βέλτιον τοῖς ἄνω συνάπτειν τὸ ἐκ βελέων,
ἢ ἐκτὸς βελέων, ὡς „ἔκτορα δ’ ἐκ βελέων.” A.

131. ἐνήσομεν τῷ πολέμῳ. (ἐμβαλόμενοι τοῖς πο-
λέμοις D). οἱ δὲ ἐνήσομεν ἢ τοῖς πείσομεν. „ἀλλ’ ἀντι-
στῆναι αὐτοῖς ἐγείνω παῖδ’ ἀδελφόν” (Π. 5, 880). τὴν
ἀφορμὴν τῆς συμβολῆς ἀπὸ τῶν Νέστωρος λόγων λαμβάνει
νῦν „εἰ τι νόος ἔξει” (62), καὶ κελεύει τὰς μὲν ἄλλας ἀντι-
στέλλειν, αὐτὰς δὲ μὴ. BL.

132. θυμῷ ἤρα φέροντες: ἐπιμαρτεῖν τῇ ψυχῇ
λόγους. V.

134. ἤρχει: ἀφθόνητος καὶ γενναῖος. V.

135. ἐδ’ ἀλαοσποπλήν: ἐνταῦθεν ὄρχεται ἢ ἐν
γραφῇ. L.

ἢ διπλῇ, ὅτι Ζηνόδοτος ἐδ’ ἀλαὸν σκοπιήν. A.

136. μετ’ αὐτὸς πρὸς αὐτὸς. παλαιὸς δ’ ὁ γέροντα
ὅθεν φησὶ „δεδόξα δὲ ὅσσα γρηῖ παλαιγενέες” (Od. 22, 395)
καλῶς δὲ ἐπὶ τῷ ὅλῳ Κάλχαντι εἰκασται, δι’ ἢ καὶ ἐπειθεῖν
ἐνδοκίμησε γὰρ περὶ τῶν λαμῶν ἐκείνος, ἐπὶ Ἀγαμέμνονα
δὲ ἢ φησὶ γὰρ „ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κόνον” (Π. 4,
82). ἀλλ’ ἐδὲ Θούρην νέος γὰρ ἔτος. ἢ προσέθηκε δὲ τῷ
εἰκασται, ἀλλ’ ἀπλῶς φησὶ παλαιῶν, καὶ μόνον αὐτῷ τῷ
ἡλικίᾳ εἰς πῆρ ἀπήρκεσεν. BL. τὸ γὰρ προσεθεῖν τὸν εἶχον
ἐκείνον „ἀντιθέλω Φοῖνικι, ὁπάσει Πηλεΐωνος” καὶ περιτομή
καὶ ἀρετῆς, Ἀχιλλέως ἀφεισώτος τῆς μάχης τὸν Φοῖνικον
μὴ μόνον φαίνεσθαι μετὰ Ἀγαμέμνονος, ἀλλὰ καὶ καταπαύειν
Ἀχιλλέως „ἀλλ’ ὁ μὲν ὡς ἀπόλυτο” (142). ἔστιν οὖν ὅτι

τὸ ἄνδρι δέμας εἰκεῖα" (Od. 8, 194) καὶ „δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί" (Od. 4, 796). V.

136. ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος ὑποτάσσει „ἀντιθέω Φοίνικι ὁπότεν Πηλείωνος." εἰς ἀρμόζουσι δὲ Φοίνικι οἱ ἐπιφύονται λόγοι, βέλτιον ἂν καθολικώτερον γέροντι ἀπεικασθαι. A.

139. Ἀχιλλῆος ὁλοὸν κῆρ: αἰ καταδρομὴν τινα ἐπιδρασκόμενος Ἀγαμέμνονος ἐν τοῖς πρὸς Ἀχιλλεῖα πεπραγμένοις νῦν δὲ τῆς νύκτος. καὶ ἔστιν ἀρμόδιον τῷ καιρῷ παραμυθεῖν τινὰ παρέχειν τῷ Ἀγαμέμνονι, ὅτι ἐὰν διὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀλλὰ διὰ τὴν Ἀχιλλεῖος ἀφροσύνην δυσχερὲς τὸ ἑλληνικόν. BL.

140. φύλαξ: ἡ μετὰ δέας φυγὴ γίνεταί δὲ παρὰ τὸ ζῆλον τὴν φυγὴν. BLV.

141. ἐν τῇ ἐνέσει. ὁ δὲ τρόπος μετατόπισις: ἐκ συνθήκης ἢ ἀπλοῦν ἐποίησε. λέγει δὲ ὅτι τὸ ἐπιχαίρειν κακοῖς ἑτέρων ἄφρονος ἀνδρός. BL.

142. ὡς: ἔτις ὡς ἑλληνες, ἢ ὡς ἡμῶς θέλει. ἢ ὡς ἔστιν ἀκρίβης. A.

οὐ γὰρ ὡς: τυφλώσειεν, ἐπίφορον παύσειεν σιγῆς ἢ καλῶς ἢ ὁ ψόγος. AD. ἡ λέξις νεωτέρων. καὶ οἱ μὲν κακώσιν, οἱ δὲ μωμητόν ποιήσιν, οἱ δὲ γέλωτα θεῖν, οἱ δὲ ἐκλύσειεν. φλῶ γὰρ ἐστὶ τὸ ὀσμὴν ἔχειν, ὅθεν καὶ οἰνόφλῶς. οἱ δὲ οὐκ ἔχοντες τὸν εἶδεσθαι. A.

γίνεσθαι δὲ παρὰ τὸ σῆμα καὶ τὸ φλῶ. L.

περισσοὺς ὁ εἶχος, καὶ ἡ λέξις νεωτέρων. V.

143. ἔπω: παρελκεῖ ἐνθάδε τὸ πῶ συντασσόμενον ἢ τῇ ἢ ἀπαφάσει καὶ τῇ μὴ ἀπαγορεύσει ὑπὸχρεῖται τὸ μετὰ ταῦτα γίνεσθαι: τὸ συντασσόμενον αὐτοῖς πρᾶγμα, ὅσον ἔπω ἔφαγον, ἔπω ἐδείκνυσαι: μέλλων γὰρ τις δεῖναι τῷ ἀποφάσει. τὸ ἢ δὲ δεῖναι ἀπόφασιν ὑπὸχρεῖται τελείαν, τὸ δὲ ἔπω δεῖναι τὸ μέλλον ὑπὸχρεῖται. ἔτις Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου. A.

ἀντὶ τῆς δὲ ὅλως. ὡς τὸ „οὐ τιμειτὸς οὐτ' ἄρ' χερσὶν ποιεῖ" (Od. 4, 566). οἱ δὲ γράψουσι σὲ δ' ἔποι. V.

145. κοινίσσασσι: κοινῶς πληρώσασιν. ἐκ δὲ τῆς παρακολοθῆντος νοεῖται τὸ φεῖσθαι οἱ ἢ φεύγοντες κατὰ τὸν δρόμον ἔχειν κοινόν. ABD.

αὐτός: ἐν ἄλλῳ αὐτός. A.

147. μέγ' ἄνυσεν: ἵνα δειξῇ ὅτι θεός ἐστιν. ὅρα δὲ τὴν προτίετον μὲν ἐκ τῆς ἰχθὺς ἐπιγινώσκοντες νῦν δὲ βοῇ μέγα, ἵνα ἐκ τῆς βοῆς συνῶσι. πῶς δὲ ὁ κλέπτων τὴν μάχην βαῖ; καὶ εἶπεν „ἡχὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' αἰθέρα καὶ αἰὲς αἰὲς" (Π. 13, 837). BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐλλείπει ἡ διὰ, διὰ πεδίου. A.

πῶς, φησὶν, ὁ Ποσειδῶν, ὁμοιωθεὶς πρὸς βύτη ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν φθέρει; καὶ ὁρᾷ ὅτι τῇ μὲν ὕψει πρὸς βύτης ἔφαινετο, τῇ φωνῇ δὲ τὴν τῆς θεῆς δύναμιν ἐδεικνύτο. ABD.

148. ἡ Ἀριστείδους διὰ τοῦ δὲ ὅσον δ' ἐννεαχί-
101. A.

Ἀριστείδους ἐννέα χεῖλη ἔχοντες, ἐκ μέρους σώματος. V.

ἄλλως. ἦτοι ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς τὴν παραβολὴν ἀναγνα-
τέον, ἵνα ὑποδείξωμεν ἐπὶ τὸ Ἄρηος, ἢ τοῖς ἄνω προσδο-
τέον, ἵνα εἰδῶμεν ἐπὶ τὸ Ἄρηος. AB.

149. ἔριδα ἔνν' ἄγοντες: προαλαλάζειν ἢ τῆς συμ-
5 βολῆς ὡς τῷ θεῷ δὲ ἀλλαγμὸν ὅμοιον δεῖσθαι. V.

150. ἐν στήθεσφιν: ἐκ ψυχῆς. ἔστι ἢ ἐν τοῖς στήθεσιν, μέρος δὲ αὐτῆς ἡ βοή. καὶ πῶς φησὶν „ὅσον κεφαλὴ χάδε φώτος" (Π. 11, 462). BL.

151. μέγα σθένος: ἦτοι καὶ αὐτὸν τῷ τῷ φησιν, ὅτι σθένος αὐτοῖς ἐνέβαλεν, ἢ συνῆπται τῷ προκειμένῳ, ὅτι διὰ βοῆς δειξέας αὐτόν, ὅτι θεὸς ἦν, παρώρμησε τοὺς ἀκούοντας. V.

153. Ἦρη δ' εἰσεῖδε: ἡδὴ προσδοκώμενα τῷ κινδύνῳ τῶν νεῶν ἀνυπερθέτως, ἐτέρῳ ἐπισπασθῆναι ἐκαιοποίησε τὴν ὑπόθεσιν, μετὰ γὰρ τε ἡμῶς ἐπὶ τὰ ἐρόντα καὶ ἐρωτικὰς διη-
γῆσεις ποιῶν, ἡμᾶ διδάσκων μὴ νικᾶσθαι ταῖς ἡδοναῖς. BL.
παραγραπτεῖν ἐπὶ τὴν διὰ τὸ ἐτέρων πραγμάτων ἀρχὴν εἶναι. A.

154. ἀπό τινος ὅτι τῶν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ. τὸ δὲ ὅτι οἱ μὲν κατὰ ἀποβολὴν τῷ ἀκρωτηρίῳ, οἱ δὲ παρὰ τὸ ὅτι ἐπὶ προσέθηκε δὲ τὸ εἶσα, ἐπὶ πολλὰ ἀπέχει Ὀλυμπος ὅτις. V.
ὅτι ὅρος ὁ Ὀλυμπος, καὶ ὅτι ἔχει, καὶ ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἐπι-
θεωρεῖσιν. A.

155. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ ποιητὴν δὲ ἐνεργεῖν ἐστὶν, εἰς
25 ὡς οἱ γλωσσογράφοι ποιῶσι τὸ ποιητὴν διακονεῖν ἐκ τῆς „ὡς ἴδον Ἡφαίστον διὰ δώματα ποιητὴν ὄντα" (Π. 1, 600). γέγονε δὲ παρὰ τὸ πονῶ πονῶ πᾶν ποιητὴν ἀναδιδά-
σας. A.

ἄλλως. ἔστι τὸ μετὰ πνεύματος καὶ σποδῆς ποιῶν τι
30 ἔργον ἐν τῷ ποιῶν καὶ τῷ πνέειν. AB.

157. ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς: ὡς ὑψιβερέτην. V.
Ἀριστείδους πολυπίδακος, ἄλλοι δὲ πολυπιδά-
κου. A.

ἔτις πολυπίδακος ἀπὸ τῆς πολυπιδᾶς: καὶ κατὰ τὸ
35 ἀπλῶν „πίδακος ἀμφ' ὀλῆς." τὸ δὲ διὰ τῆς γράφειν τε-
λέως ἄγραφον. A.

158. εὐχετόσι κατὰ πληκτικὸς, ἢ μισητός. (ἢ εὐχο-
ποιός: τὸ ἢ κεχαρισμένον αὐτῇ ἐκ ποίει. D.) ἔστι δὲ καὶ
τῷ ἡθὺς γυναικῶν: ἀποτορχάζουσαι ἢ τῶν προκειμένων
40 εὐχεσθαι τοῖς ἀνδράς. BL.

περισσόν: δύναται ἢ ἀπὸ κοινῆς τὸ ἔργον. V.

ἐπλετο ἰδύσθαι: ἔτις ἔμεινον. V.

160. ὁ πᾶσι δὲ ἀπὸ τοῦ τρία εἶσι δὲ ὧν περιγι-
νόμεθα, βία, πείθει, ἀπάτη. θεωρεῖται ἐν αὐτῷ ἔμαχον μὲν
45 διὰ τὴν ἰχθὺν, ἔμαχον δὲ τὴν γυνῆν, ἐπὶ τὴν ἀπάτην κα-
τέργεν. BL. καὶ Ποσειδῶνα ἢ ἰώρα λάθρα βοηθῶντα τοῖς
ἑλλήσιν. V.

162. ἐν τῷ νῆμασι κοσμήσαντες. καὶ ἐπὶ Κίρκης „ἡλθ' ἐν τῷ νῆματι" (Od. 12, 18). V.

50 ἡ διπλῇ περιεργασμένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἐπὶ τῇ.
εἰς ἀρμόζει δὲ αἰτιατικῇ πτώσει τὸ ἔτις συναλείπειν δια-

λύνει γὰρ εἰς τὸ Ε καὶ αὐτήν. ἀγνοῦν δὲ τὴν διαφορὰν αὐτόν φησιν Ἀρίστωτης. Α.

163. εἴ πως: ἐν ἄλλῳ ὅπως. Α.

ἰμείρουται: ἰς ἴμερον ἀπαχθῆται. V.

παρὰ δὲ θείειν: τότε γὰρ τὸ θῆν τι ἀποτιθέμεθα, ὅ ἔστι πρῶτον. BL. Ἀπὸ δὲ θείειν φασὶν αὐτό, ἐπεὶ τότε ἀποτιθέμεθα τὸ θῆν, ὅ ἔστι πρῶτον. V.

164. ἡ χροίη: τῇ ἰδίᾳ αὐτῆς σώματι. B.

τὸ ἡ δασυντόν καὶ περισπαστόν: ἔστι γὰρ δοτικὴ πτώσις κτητικῆς ἀντωνυμίας. Α.

ἀπήμονα: κενόως ἐπίθετον τῷ ὕμνῳ λέει γὰρ μελεθ-
ματα θιμῆ. λιαρὸν δὲ λίαν ἀρηρότα, ὅ ἔστι προσκολλώ-
μενον, ἢ θιμῶν. θιμῶν δὲ γὰρ τὸ σώμα (τοῖς γὰρ καθύ-
δουσι παρακολουθεῖ θιμῶν τὰ ἄκρα D). DL. ἡ παρὰ τὸ
λαρόν, πλεονασμῷ τῷ Γ, ὅ δηλοῖ τὸ ἡδέ. καλῶς δὲ ἐν τῇ
ἀπᾶτῃ τῇ ἐρωτικῇ τῶν ἐκτοπιζέει τῆς Ἡρας τὴν Ἀθηνᾶν,
καὶ κατ' Ἀπολλωνίων, ὅς περὶ Μηδείας αὐτὴν εἰσάγει σε-
πομένην τῇ Ἀθηνᾷ (3, 25). V.

165. πενκαλίμῃσι δρυμαῖς, παρὰ τὴν πεύκην, ἢ
πενταῖς, παρὰ τὸ πέντε. BL.

166. ἐς θάλαμον: ἐπὶ τὰ ὅπλα μία γὰρ τοῖς ἀφενέσιν
ἑκάς, ἥδονη περιγυροῦ τῶν μειζόνων. BL. ὡς καὶ ἰχθὺς
καπνίνα ὄνομα. V.

φίλος νόος: ὡς μὲν νόος αὐτῆς νόος Ἡρακλῆος. V.

167. ἡ διπλῇ, ὅτι πληθυντικῶς τὴν θύραν θύρας.
ἐπὶ ῥσδε δὲ ἐπὶ ῥσδε, ἢ ἐπὶ ῥσδε. AB. οἱ δὲ ἐπὶ ῥσδε.
ὅμοιον ἔστι τῷ αὐτόν (Od. 8, 449) ἐπὶ ῥσδε (Od. 6, 265)
μετὰ τ' ἦθεα (Il. 6, 511). τὸ δὲ θύρας ἀντὶ τῆς θύρας, ὡς
πύλας. V.

168. κλήϊδι: ἀνθρωποποιεῖς εἰσάγων τὰς θεοὺς καὶ
κλειοῖ φησὶ κεκλεισμένων. V.

τριχῶς ἡ γῆρας ἔστι, τὴν δὲ τὴν κλειν, τὸν δὲ τὸν
θάλαμον, τὰς δὲ τὰς θύρας. BLV.

ὅτι ἡγίως διὰ τῆς αὐτῆς ἀντὶ γένε: ἡ γὰρ πρόθεσις ἡ με-
τακινῶ εἰς τὸν παρὰ γῆρας, προπερισπαστόν δὲ, πρόσ-
κει δὲ τῷ αὐτῷ τῷ ἑαυτοῦ θέματος τῷ ἀντὶ γῆρας πέπτωκεν. Α.

169. ἡ διπλῇ περιγεγραμμένη, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει θύ-
ρας ἐπιθεῖσα φαινῶς, ἵνα συναφῆς ὁ λόγος γένηθ-
ὅ δὲ Ὀμηρος ἄλλας ἀρχὰς λαμβάνει, ἵνα μὴ ἀσαφῆς ἡ
περίοδος γένηθῃ ἥτοι ὑπερπερίοδος. Α.

γράφει καὶ πύλας. V.

170. ἀμβροσίη: τὴν μὲν ὡς ἄλειμμα, ἄλλοτε δὲ ὡς
ξηρὰν τροφήν, ἄλλοτε δὲ ὡς ἔλαιον, „ἀμβροσίην ὑπὸ ῥσδε“
(Od. 4, 445). „Πατρόκληρ δ' αὐτὸ ἀμβροσίην“ (Il. 19, 38). V.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐκ τῆς τῆς τῆς πλεονηθέντες τινὲς δι-
αβον τὴν ἀμβροσίαν εἶναι ἔχον τροφήν. Α.

Θαυμασία ἡ μίμησις: ἐν ἀπορρήτῳ γὰρ τὰ τοιαῦτα πρῶ-
τερον, ὡς ἂν μὴ ὑποβολιμαῖον ἐκ τέχνης κομωτικῆς τὸ
κύλλος αὐταῖς ἀλλὰ γνήσιον φαίνοιτο. BL.

μέμφει δὲ Πλάτων καὶ τὸν κόσμον, ἀγνοῦν ὡς ἀνθρω-
ποποιεῖς τὰς θεὰς ὁ ποιητὴς εἰσάγει. ἄλλως τε καὶ ἐπερι-

σὸς ὁ κόσμος. παραφυλακτόν δὲ τὸ παιδευτικόν, ὅτι ἀπο-
μοιρίας εἰσέγαγε τῇ θεῇ ἄλλ' αὐτὴν ἐαυτῇ πάντα ἐπα-
ρεῖσαν. BLV. ἐπεὶ ῥσδε ἐστὶν Ὀμήρου, ὥστε ἐπὶ ῥσδε
καὶ τὰς νέμφας ἀντὶ θεοποιῶν, ἔτι καὶ ἐπὶ τῆς μετῆς
θεῶς σεμνὰς τινὰς δαίμονας παραλαβεῖν. V.

171. λύματα: παρὰ τὸ λυμᾶναι τὸν χρόνον, τὸ
καὶ τὸν χρόνον προπαροξύνοντος, ἀπὸ τῆς καθάρου, ἐκείνου
ἵκανως καθήρεν. BL.

τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν δέξιαν, ἀπὸ θέματος τῆς
10 θάλας, ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ μεγαλῶν ἐμῆγερε καὶ ποιητικῶς
„ἐμῆγερε γὰρ οἱ τότε Ἀπόλλων“ (Il. 23, 865), ἔτι καὶ
θηρε καθήρε. Α.

ἐλαίω: πόθεν ἔλαιον τοῖς θεοῖς; ἄλλο ἔστι τὸ χροῖον
ὡς τὸ πόρον, καὶ ἄλλο τὸ ἄλειμμα. V.

172. δασυντόν τὸ ἐδανῶν: τὸ γὰρ ἡδὸν βέλει σιμῶν
γίνεθαι δὲ τὴν ἀπὸ θημάτων διὰ τῆς ἀπὸ παραγόμενα
τοῦ, ὅπερ τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει βραχεῖαν, ἢ αὐτὴν
ἀπὸ τῶν θημάτων μετεληφύτα, ὡς ἀπὸ τῆς ὕψους ὀνόματι
ἐξῶς στεγανός, ἢ ἐκ τῆς μακρῆς τῆς κατὰ τὰ ῥήματα
20 βραχεῖαν μετῆσάμενα, ὡς παρὰ τὸ ἑαυτοῦ ἱκανός καὶ παρὰ
πείθω πειθάνος, τρώω τραγανός, εἶδω ἰδανός, „τὰς δὲ
χάριτας“ ὁ Καλλιμάχος. ἔτι καὶ παρὰ τὸ ἡδὸν τὸ ἡδὸν
νόος γένεθαι ἔν, τοῦ ἡ εἰς τὸ Ε τραπέντος διὸ δασυν-
τὴν λέγει. μὴ ἄρα ἐπισητεῖται πόθεν τὸ Ε γένεθαι

γὰρ χαρική, ὡς ἔραμεν, τὴν βραχεῖαν ἀσπάζεται. Α.
ἐδανῶν δὲ τῷ εἰσάγει οἱ δὲ ἡδὸν. γνήσιος θηεῖσαντι αὐτῷ
σεως, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ „λίγρος εἶμι καὶ τὸ πύθω
διὰ δὲ παρὰ γὰρ τὸ ἡδὸν ἡδανός καὶ μεταβολῇ ἐδανός
διὰ τῆς ἀπὸς ῥήματι βραχεῖαν θέλει εἶναι τὴν ἀρχαίαν

πιδανός, τραγανός. V.
ἡ διπλῇ, ὅτι μύρον μὲν ἐκ ἀνομάζει, τεθνημαρμένον
ῥαιον τὸ μύρον λέγει, ὥστε εἶδεναι μὲν τὴν γῆρας, τὸ
ἄνομα μὴ, λέγει δὲ πρ (Il. 23, 172) καὶ „ῥσδε δὲ γῆρας
ἐλαίω“ καὶ (Od. 18, 191) „κύλλει μὲν οἱ πρῶτα,“ μύρον
35 γένεθαι ἀνθρωποποιεῖς. Α.

173. κινυμένοι: ἀναχέμενοι. πολλὴ δὲ τῆς ἀπὸ
ἡ ἐνέργεια, τὸν κόσμον ἀποπληροῦσι. B.
διασπαστόν κατὰ τὸ τέλος τῆς εἰς, καὶ γραπτὸν ὡς
εἰσῶς κατὰ χαλκοβατεῖς δὲ ὡς ὁ γὰρ λόγος, ὅτι κινυ-
40 κατὰ τὸν τῆς Αἰὶς οἶον ὁμοίως ἐπὶ τε γῆν καὶ θάλασσαν
ἀποσπαστὸν δικνύεται. Α.

χαλκοβατεῖς: χαλκῷ βεβηκός, εἰρεῖον, ἢ χαλκῶν ἔργων.
ἑδόν. D.

174. ἐμψης: ὁμοίως, ἐμψης μοι δοκεῖ δαίδιον εἶναι
(Od. 18, 354). καὶ ἄλλως δὲ ὁ νῦς, καίπερ ἐν τῇ θαλάσσῃ
κινυμένον τὸ ἔλαιον τὴν εἰσῶς εἰς τὰ πέρατα ἀφίει.
μεινῶν δὲ ὅτι ὕψος ὁ Ὀλύμπος μετὰ γὰρ ἀνθρώποις
καὶ θῆρα. V.

ἡ διπλῇ πρὸς τὰ περὶ τῆς Ὀλέμπε, ὅτι ἐκ εἰς ὁ αὐτὸς
τῷ θῆρα ἑδὲ τῶς τῆς θῆρα. ἀπ' αὐτοῦ γὰρ φησὶ καὶ
ὁμοῖον τῷ μύρον ὁμοίως καὶ εἰς θῆραν ἀφικνεῖται καὶ εἰς γῆν.

τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν ἀνωτάτων τῶ θροῦς κορυφῶν συμφωνήσῃ
τοῦ διόσημα ἐπὶ γῆν καὶ θροῦν λαμβάνειν. AB.

175. καλόν: τινὲς καλῶς. V.

ἦτοι ἐπὶ τὸ ἀλειψαμένη διασπλίνον βραχύ, καὶ ἐπὶ
τὸ πεξαμένη, πρὸς τὸ σαφές. A.

176. πεξαμένη: διακρίνασαι καὶ διαχωρίσασαι. τὸ δὲ
πλοκάμας ἐπλεξε παρωνομασία ἐτυμολογική. B.

177. Ζηρόδοτος καὶ Ἀριζοφάνης καλὰς καὶ μεγάλας. A.
ἡ μὴ λυγρὴ τὸ ἀμβρόσιον συνεχές ὄν. V.

178. ἐανὸν ἔσαθ': παρωνομασία ἐτυμολογική: δηλοῖ
τὸν ἐδυτῆριον πέπλον. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐανὸς ὁ αὐτὸς τῷ πέπλῳ, καὶ καθόλου πρὸς
τὸν εὐλισμὸν. A.

τὸν πέπλον, παρὰ τὸ ἔννεθι. ὅταν δὲ εἴπῃ „ἐανὸ κασ-
σιτέριοι“ (Π. 18, 613), τῷ εἰδωλῷ λέγει καὶ λεπτῷ. D.

179. ἔξυσ': ἐκέρκισεν ἔξουσι γ' τὴν κρόκην πρὸς τὸ
πικνωθῆναι. οἱ δὲ ἔλκευεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἔσλων. οἱ
δὲ ἀντὶ τῆ ἔγγραφῃ μετὰ τὸ ὑφανθῆναι. ABL.

180. ἐνετῆσι: δίδωμι δοτῇ, τίθωμι θετῇ, ἔτιμι ἐτῇ καὶ
ἐντῇ, λέγει δὲ τὴν τῶν περὶ τὸν εἰσβολὴν. BLV.

ἡ διπλῇ, ὅτι κατὰ τὸ εἴδος ἐπερὶ τὸν οὐρανόν, ὅς ὡς ἡμεῖς
κατὰ τὴν κατάκλειδα τῷ ὄμῳ. A.

181. Ἀριζοφάνης ζώνῃ καὶ ἀραρυτῇ, ἄλλοι δὲ ζώνῃ
καὶ ἀραρυτῇ. A.

182. ἔρματα τὰ τοῖς ὡαὶ πρὸς κόσμον προσαιδόμενα,
παρὰ τὸ ἐνείρεσθαι τοῖς τοῖς. λοβοὶ δὲ τὰ τῶν ὡτων ἄκρα,
παρὰ τὸ λαμβάνειν τι καὶ δέχεσθαι, λοβοὶ τινες ὕψος καὶ
τροπῇ λοβοὶ. BL.

183. τριγλῆνα: οἱ μὲν ἀξιοθέατα, ὡς „γλήνεα πολλὰ
ἐκχάνει“ (Π. 24, 192): οἱ δὲ ἐκ τριῶν ζῳδίων συγκείμενα: 50
οἱ δὲ τριόφθαλμοι, ὡς Ἀιτικοὶ τριόπιδας (τριώπιδας V)
καλεῖσιν. BLV.

πολλῆς θέας ἄξια. τριόκκα, ἡ τριπρόσωποι γλήνη γ'
ἡ τῇ ὑφ' ὅλῃς κόρη, ἡ τριόκκα, ἔχοντι τρεῖς κόρας, τὰς
Χάρετας. ἡ πολλῶν κοσμίῳ ἄξια γλήνεα γ' τὸ κόσμος, 35
ὡς καὶ ἄλλαι σφαιρῇ „ὡς γλήνεα πόλλ' ἐκχάνει.“ AD. τρι-
γλῆνα δὲ ὡς τριόπιδας ὄν γ' τρόπον παρὰ τὸ πύλη ἐγένετο
τριόπιδας, ὥς καὶ παρὰ τὸ γλήνη τριγλῆνον. A.

οἱ δὲ τριῶν Χαρῶν ἐκτοπώματα ἔχοντα. οὐκ οἶδε δὲ
ἀριθμὸν Χαρῶν ὁ ποιητής. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι τριγλῆνα τριόκκα, ὡς τριῶν ζῳδίων ἐφ'
ἐκάτερον δεξιμωρογμένων. μορβέντα δὲ πεπονημένα τῇ
κατασκευῇ, ἀπὸ τῆ μορῆς, ὅ ἐστι κακοπαθῆσαι. A.

μορβέντα: ἔτι καὶ Ἀριζοφάνης ἀπὸ τῆ μ ποιεῖται τὴν
διασπλίνον, καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. καὶ ὁ λόγος ἔχει τὰ γ' μετὰ 45
πολλῶν μὲν καὶ κακοπαθείας γινόμενα δηλοῖ. παρητητὸν
δὲ τὸς ἀπὸ τῆ α τὴν διασπλίνον ποιούμενους, ἵνα τὸ α ἐπι-
τακτικὸν ἐπάσχη μηδενὸς καταπεύοντος. A.

καταπεύοντος τῇ κατασκευῇ καὶ μεμερινημένα τῇ
ἔργῳ. BL.

184. κρηδέμῳ: κεφαλὸς ἐμῶν, παρὰ τὸ τὴν κῆραν

δεσμεῖν. BL. ἔστι δὲ μέγροι τῶν ὡμων παρεμῖνον. ὁ δὲ
κενὸς κεφαλὸς διττός, καὶ ἡ παραδέσμη. V.

185. νηγατέω: ὥσπερ παρὰ τὸ τένομαι γίνεσθαι τῶν
ἔτι παρὰ τὸ γένομαι γῆτος, καὶ μετὰ τὸ τένο (τῷ νῇ D)
5 νήγατος, καὶ ἐν ὑπερθέσει τῷ νῇ νηγατός. BL.

186. λευκόν: ἐν ἄλλῳ λαμπρόν. A.

187. λίπαροῖσιν: τινὲς ἀληθινοί. V.

188. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ: ἐδὲν παρέλκει τῶν γυναικῶν
κοσμημάτων, καὶ τὰ νύκτα, καὶ τὴν τῶν ἀλειμμάτων περιε-
γίαν, καὶ τὴν ἐμπλοκὴν, καὶ τὴν ἐξέθηκα, καὶ τὸν ἐξωθεν κόσμον
περὶ τὰ ὄντα, περὶ τὴν κεφαλὴν, περὶ τὰς πόδας. τῷ οὖν
φυσικῷ κάλλει τὴν ἐκ τῆς τέχνης ἡθέλησαν ἐπὶ σέβειαν
προσάφαι, καὶ τοὶ δὲ τῶν περὶ ταῦτα δεινῶν γυναικῶν γο-
φόντων καὶ πλασόντων τὰς γυναικῶν πρὸς ἀπάτην, ὁ ποιη-
τὴς παραλιπὼν γυναικῶν αὐτὴν δεῖξαι, ἵνα μὴ εἰς ἀχρὸν
ἐνέργειαν τὴν τῶν ἀκρωμένων διάνοιαν προκαλέσεται,
κοσμηθεῖσαν ἐνεργῶς, καὶ λόγοις πλέον αὐτὴν διετύπωσι
χρωμάτων. BLV.

189. καλεσάμενη δ' Ἀφροδίτην: ἐκ ἀπέρχου
αὐτῇ μόνος ὁ κόσμος, ἀλλὰ καὶ ἄλλης τινὸς συλλήψεως δι-
20 ται. διδάσκει δὲ ὁ λόγος ὅτι αἱ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν γυναι-
κῶν ἡδοναὶ καὶ χωρὶς περιέργου τινὸς δυνάμειος γίνονται, πρὸς
τὴν παρεσκευάσθαι δὲ τὸν ἐμφανῶν. ὅμοι δὲ καὶ τὸ ἐννο-
εῖν ὅτι ἐκ ἀπλῶν φαίνεται τῷ Ὀμήρῳ τὸ περιγεγῆσθαι τὰ
σοφῶν διὰ τῶν καὶ ἡ Ἥρα πολλὰ πραγματοῦσθαι εἰς τὸ πε-
ριγεγῆσθαι τῷ Διὶ. BLV.

190. τῶν ἄλλων ἀπάνευθε: εἰ γ' τοιαῖτοις ἐγχει-
ρῶσαν κῆρυκα λέγειν. ἐπεὶ καὶ ἐν ἀποδόχῳ τὰ τοιαῦτα
πράττεισιν αἱ γυναῖκες. BL.

191. μᾶλλον τοῖς ἐπὶ τῷ τῷ προσδοτῶν. A.

192. ἡ δ' αὖ νύ μοι: ἐποθετικῶς διαλέγεσθαι, καὶ θυγατέρα
αὐτὴν διὰ τὴν χρῆσαν καλεῖ. B.

193. ἔνθα ἐγὼ: πιθανῶς τὴν ὑπὲρ τῶν εἰρηστικῶν δια-
φορὰν παρήγαγε, προλαμβάνουσα αὐτῆς τὴν ἀντιθέσιν. BL.

194. πρὸς βίαι: συγκοπὴ τοῦ πρὸς βίαι (πρὸς βίαι D).
πρὸς δὲ ἡ καλῶς αὐτὴν τέκνον περὶ κάλλος ἡμελλεν ἐρῶν
αὐτῆς: πῶς δὲ τὸν κῆρον (ἐχρῶν?), ἐν ᾧ καὶ Ἄνα νικᾷ, ὅτι
ἡμελλεν αὐτῆς περιεσθῆναι: νεωτερικὴ ἐν ἡ κρίσις. V.

195. τὸ ὅτι ἀντὶ τῷ ὄντι. V.

196. ἄνωγεν: ἐν ἄλλῳ ἀνώγει. A.

197. καὶ εἰ τετελεσμένον ἔσται: καὶ εἰ ἐτέρῳ τῷ
τετελεσμένον τυγχάνει, ὡς τὸ μὴ προσηνόμενον ἐκ ἀν ὕψ-
ρὸν ποιεῖ γένετο. καὶ εἰ τελεσθαι μὲν ἔστι τῶν γ' πραγμά-
των τὰ μὲν εἰδικῶς ἵππορα, τὰ δὲ κοινῶς ἀδύνατα. BL.

198. ἡ διπλῇ, ὅτι περιώρκει τὸν γ' ἐπιδοχόμενον τελεῖσαι
δυνατὸν εἶναι δεῖ, ἡ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δυνατὸν εἶναι πρὸς
τελείωσιν. A.

199. δὲ νῦν μοι: ἐν ἄλλῳ δὲ μοι νῦν. A.

200. ἔμερον: τινὲς τὴν τῶν ἀπάντων ἐπιθυμίαν. V.

201. δαμνᾷ: οἱ μὲν ὁμοίως τῷ „περὶ ἔμερον γῆραι“
(Π. 24, 390): οἱ δὲ Δάριον αὐτὸ ἀντὶ τῷ δάμνασαι. ὥς

Ἀρισταρχός φησιν ἐπί τῃ δύνῃ· ὅλον δὲ ἐπίσταται. V.

ἀποκοπή τῆς δύνασαι, Ἀσπικῶς, πρακτικὰ δὲ ὅπαντα καὶ ὃ τὸ ἐπαίρειν αὐτῆς τὴν δύναμιν ἐπαγωγότατον. ἡμᾶ δὲ ἡ σέβασιν ἔχει ὁ λόγος, ἵνα πιθάνον γυνῇ καὶ τὸν Αἰα τοῖς τοιούτοις κρατηθῇναι. BL.

200. Ὑπομένης· ἀντὶ τῆς συντενυμένης τῇ Ὁκεανῷ. V.

πεῖρατα γαίης· Ποσειδῶν. πῶς πολλὰκις Ὅμηρος τὴν γῆν ἀπειρον εἰπὼν διὰ τῶν „ταὶ μιν φέρον ἔφ’ ἔργον ἀπειρονα γαίαν” (Od. 1, 97) καὶ πάλιν „γαίαν ἀπειροσίην” (Il. 20, 58), πάλιν διὰ τῆς Ἡρας „ἡμῖν γ’ ὁπομένης πολυφύρου πεῖρατα γαίης”· μᾶλλον γ’ τὸ ἡμᾶ μὲν αὐτὸς πεπερασμένῃ ἡμᾶ δ’ ἀπειρονα ἀποφαίνεται. εἰ μὲν ἔν ἡ τῇ ἀπείρῃ φωνῇ ἐν σημαίνοντι περιεῖχε, τὸ κατὰ ποσὸν ἀδιέσθητον καὶ ἀπειρομέγεθες, ἐναντιολογία ἂν ἦν· πῶς γ’ ἡ ἀπειρομέγεθες γῆ πέρατα ἂν ἔχοι; ἐπειδὴ δὲ τὸ ἡμᾶ 15 ῥον πολλαχῶς λέγει, ἡτοπον ἂν εἴη πλειόνων ὄντων τῶν σημαίνοντων ἔφ’ ἐν ἀποταξάμενους ἐλθεῖν, καὶ τὸτο μαχόμενον. λεκτέον ἔν κατὰ ποῖον σημαίνοντι τὴν πεπερασμένην ἐνδεχέσθαι καὶ ἀπειρον λέγειν. ἡ τοῖνυν τῇ ἀπείρῃ φωνῇ τῶν δὲ μὲν καὶ κατὰ ποσόν, διτινὴν δὲ τὸτο, ἡ κατὰ μέγεθος ἢ κατὰ πλῆθος, κατὰ μέγεθος μὲν, διὰ τὴν ζητῶμεν εἰ ἀπείρος ὁ κόσμος, κατὰ πλῆθος δὲ, εἰ ἀπείροι οἱ κόσμοι, ὁρισμένοι μὲν κατὰ μέγεθος, κατὰ δὲ πλῆθος ἀδιέσθητοι ὄντες. σημαίνει δὲ τὸ ἀπείρον καὶ τὸ πεπερασμένον τῇ εἰ- 20 τῇ ὁμοίᾳ, ἡμῖν δ’ ἀπερίληπτον, ὅ δὲ σημαίνοντι γὰρ Ὅμηρος, ὡς λέγει „Κρήτη τις γαῖα” ἔστι μὲν ἐν οἴνοπι πύρρι, καλὴ καὶ πύρα, περιέχουσα, ἐν δ’ ἀνθρώποι πολ- λοὶ ἀπείροισι” (Od. 19, 172). καὶ ἐπὶ τῷ Χρόνῳ δὲ τὰ ἡποῖνα ὑπὲρ τῆς θνητῆς κομίσαντος „φύρον” φησὶν „ἀπείροισι” ἡποῖνα” (Il. 1, 13), ὅπερ ἐστὶ πολλὰ τῇ πλῆθει. 30 τῶν μὲν ἔν σημαίνοντι ἐκ τῆς τῇ ἀπείρῃ φωνῆς κατὰ ποσὸν διδῆλω. σημαίνει δὲ καὶ ἐπὶ τῇ κατὰ τὸ ὄψος δια- φέροντος καὶ ἄγαν καλῷ, ὡς παρ’ Ἡσιόδῳ ἐν γυναικῶν κα- ταλόγῳ ἐπὶ τῆς Ἀγένορας παιδὸς Δημόδοκῃς „τὴν πλεῖ- σοι ἐπαχθαρίων ἀνθρώπων ἐνήριον, καὶ πολλὰ καὶ ὠκυπέ- 35 δωρα ὑπόμνητας, ἡφ’ οἱ βασιλῆες ἀπείροισιν κατὰ εἶδος” τὸ γ’ ἀπείροισιν ἐν τούτοις ἐπὶ τῇ κατὰ εἶδος ἐξήχῃ καὶ κα- λῷ ὄγαν τέταρτον, διτινὴν δὲ καὶ τὰ ὑπὸ τῷ Χρόνῳ κομι- σθέντα ὡς ἀπείροισι ἡποῖνα λέγει, οἷον ὑπερβαλλόντως καλὰ καὶ περιεχέει. λέγει δὲ ἀπείρον καὶ ἄλλο σημαίνον- 40 μενον καὶ ἐπὶ τῇ κατὰ σῶμα κυκλωτικῇ τε καὶ σφαιροειδῇ τῶν γ’ πεπερασμένων ἢ μὲν πρὸς πέρασι λέγει ὁρισμένοις πεπερασμένῃ, ἢ δὲ β, ὡς ἔρεε ἀπὸ γραμμῶν ἢ οἷον τῷ τε- τραγώνῳ, πρὸς πέρασι μὲν ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ καὶ ἐπὶ τῇ δύ- 45 ος β· ἔστι γ’ ἐπ’ αὐτοῖς τὸ ποθὲν ποι· τῆς δὲ ὅλης τοῦ κύκλου περιφερείας ἐκεῖ ἐστὶ· πᾶν γ’ ὃ ἂν τις ἐπινοήσῃ σημαῖον, ἀρχὴ τε καὶ πέρα· ἐνὸν γ’ ἀρχὴ καὶ πέρα ἐπὶ κύκλῳ περιφερείας κατὰ τὸν Ἡράκλειτον. τῇ τοῖνυν κύκλῳ κατὰ τὴν περιφερείαν ὄντος πεπερασμένον καὶ μὴ ἀπείρον 50 κατὰ τὸ διέσθητον, ἐκ ἂν λέγοιτο πρὸς πέρασιν αὐτῇ πε-

περᾶνθαι, κατὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν ποθὲν ποι διάφορα πέρα- 5 τα, πᾶν τε τὸ ληφθὲν ἀρχὴν εἶναι καὶ πέρα, ἀπείρον ἐπὶ- λεν τὸν κύκλον. ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν σφαῖραν, ἔτε ἀπείρον καὶ ἀδιέσθητον ἔσαν κατὰ μέγεθος ἔτε κατὰ ἀριθμόν, κατὰ 5 δὲ τὸ μὴ πέρασι διαφόροις ἀφορρῶν, τῆς φωνῆς κατὰ τὰς συντάξεις ἄλλα τε ἀτὰρ δὴ καὶ τὸ πολὺ σημαίνοντι ἔτι καὶ ἀχανὲς πέλαιος τὸ μέγα πᾶν, καὶ ὃ ἐν Ἀσπικῶς θεὸς ἀρήτωρ, ὁ πολυρήτωρ καὶ πολλὰς ὁμοίους φωνάς, ὃ ὁ μηδεμίαν, καὶ ἄνυλος ἔλη ἢ πολὺνυλος. ἔτι καὶ ἀπείρον κύκλος ὁ πολυπείρων· ὃ γ’ ἂν ἐλθῇ τις, τὸτο αὐτὸ πέρα ἐστὶ· σημαίνοντι δὲ τῆς α καὶ τὸ ἴσον, ὡς καὶ τὸ ἀρετὴς ἐν ἰσορροπείᾳ καὶ ἀτάλαντον τὸ ἰσοτάλαντον, δύναμις καὶ ἀπείρον ἰσοπέρατος εἶναι, ὅτι ὅμοιος πάντῃ κατὰ τὰ πέρατα. τὸ δὲ ἴσον ἐπὶ μόνων χημάτων κύκλῳ τε καὶ σφαίρῳ γίνεσθαι, ὅμοιος 15 γ’ ταῦτα πάντοθεν διὰ τὴν ἐκ μέσου πρὸς τὸ πέρα ἴση ἀποχὴν εἶναι πάντῃ. διὰ τὸτο δὲ καὶ ὁμοιομερὲς ἢ τε τοῦ κύκλου περιφέρειαν καὶ τῆς σφαίρας ἐπιφάνειαν· καὶ τὸ ὅμοιον πάντῃ ἐπὶ μόνων τῶν χημάτων τούτων λέγει. εὐλόγως ἔν οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τὸ προσεγορεύειν τὸν τε κύκλον καὶ τὴν σφαῖ- 20 ραν ἀπείρον προήχθησαν. ἔτι καὶ Ἀριστεφάνης Ἀσπικῶς δακτύλιον χαλκὸν φέρον ἀπείρον ἔφη· ἔστι δὲ ὁ ἀπείρον δακτύλιος καὶ ὁ κύκλος καὶ ὁ ἀσφαλλήτης καὶ πέρα μὴ δι- κνὸς ἀρχὴν τε καὶ τέλος· οἱ γ’ σφινδόντες ἔχοντες, εἰς ἃ καὶ λίδοι ἐντίθενται ἢ σφραγίδες, ἐκ εἰσὶν ἀπείρονες· ὃ γὰρ ἐν 25 ὁμοιομερῇ. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀρχέλοος τὰς ἐν κύκλῳ ἐσώσας ἐν ἀπείρῳ χηματὶ φησὶν ἴσασθαι· „ἡμῖς δὲ βιωτὸν τὸν καὶ πρὸς σέας κύκλῳ παρίσταται, ἐν λόγῳ τ’ ἀπείρον ἐ- ξάσθαι”· τὸτο δὲ ἐστὶν ἐν τάξει κατὰ κύκλον· ὃ γ’ λέγει ἐπὶ τῇ τῇ καὶ ὁ λοχαγὸς ταξίαρχος. καὶ Εὐριπίδης (Orest. 35) ἐπὶ τῇ συνεδραμμένῃ πανταχῇ χιτῶνος καὶ κατὰ τὸν ὅμοιον (πῆρις ἔν ἡ Κλυταιμνήστῃ Ἀγαμέμνονα ἐνέδουσι) „ἡ πόσιν περιβαλὼς ἐπύριμιτι ἀπείρονι” καὶ ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ὁμοίᾳ κυκλωτικῇ ὄντος εἰπὼν „ὁρῶς τὸν ἐπὶ τὸν” ἀπείρον αὐτῆρα” ἐπὶ γὰρ κατὰ τὴν ἀπείρον εἰρηκεν, ὅτι κατὰ τὴν γῆν 40 ἔχειν πῆρις ἐπὶ τῇ ἀγκύλῳ, μήποτε δὲ καὶ διὰ τὴν Ὁμηρὴν λέγει „δεσμοὶ μὲν τοῖς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοντες” (Od. 8, 340), οἱ ἀπείρονες δεσμοὶ καὶ σημαίνοντι πλῆθος ἄλλοι ἢ ἰχθυοὶ, οἱ εἰσὶν ἐγκυκλιοὶ καὶ κυκλωτοὶ· πρὸς γ’ τὴν ἐρώτη- 45 σιν ἢ ἀπάντησιν ἔστι κατὰ λόγον, τῇ σημαίνοντι ἔτι καὶ ἐποδοθέντος· ἡρετο μὲν γ’ αὐτὸν εἰ ἐθέλοι δεσμοῖς κρα- 50 τεροῖσι πιεθεῖς εἶδεν παρὰ τῇ Ἀφροδίτῃ, ὃ δὲ ἀποκρί- νει „εἴη μοι πολλὰκις τούτοις δεσμοῖς δεθέντι εἶδεν” ἴσον τῇ πολυπλοκαίᾳ καὶ πρὸς τούτοις ἀπείροισιν, ἐν ταῖς λέγων τῇ ἰχθυοῖς· τὸτο γ’ αὐτὸς ἐπύθετο· „ἡ γὰρ καὶ ἐν 55 δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεθεῖς εἶδεν” (ib. 336). τὸ δὲ ἰχθυοῖς δηλοῖ διὰ τῆς ἀπείρονος φωνῆς ἀναφύοντι τὰς κυκλωτὶς καὶ ταύτῃ δυσλύτως, ὡς γ’ ἄλλα καὶ εἴπε „πῶς ἀδρήκτως ἀλύτως” (Il. 13, 36), τὸτο ἐνταῦθα τὸς ἀπεί- 60 ρους δεσμοῖς, τὸς ἀλύτως διὰ τὸ ἐν κύκλῳ περιεῖναι. ἡ γὰρ ἀπείρονες ἀπείροισιν ὡς ἀπείροι πλῆθει, ἄλογος ἔστι ἡ ἀπύ- φασις, τοῖς τόσσοις εἶπεν καὶ ἀπείροις· τὸ γ’ τοῖς τόσσοις

πολλαπλασίον ἔστι, τὸ δὲ καθ' ὁπωσὲν πολλαπλασίον ἐκ
 ἄπειρον, ὥστε ἕκαστος δεσμοὶ τε εἶναι ἂν καὶ τὸ πλήθος ἄπειροι·
 ὃ γὰρ δεσμός συνοχήν καὶ δεῖναι ὑπαγορεύειν τὴν κατὰ πλήθος
 ἀπείρου κεινότητα. ὅπως τε ἡ ἐρωτική καὶ περὶ πλήθος ἀλλὰ
 περὶ δυνάμειος· εἰ γὰρ βαλῇθε δεσμοῖσι κρατεροῖς πιεθεῖς
 ἔστιν, ἐρωτῇ, ἐκ εἰ πολλοῖς. ἄλογον δὲ πρὸς τὸ πολλοῖς
 ἄπειρον ἐκ ὑπὸθετο ἀποκρίνεσθαι, πρὸς δὲ τὸ κρατεροῖσι μη-
 δὲ φάναι. λέγει ἂν ἂν τὸ μὲν τρις τόσους πολλαπλασίους,
 ἀπείρους δὲ τὸς χροταίους, ὥστε τὸ ἄπειρον καὶ ἐπὶ χήμα-
 τος πεπερασμένη καθ' Ὀμηρον τίθεσθαι. καὶ ἔστι τὴν κυκλοτε-
 ρὴς ἴδιον καὶ σφαιροειδὲς, εἴγε καὶ αὐτὸς πείρατα γαίης
 φησὶ καὶ ἀπείρους γαίαν, ἀδύνατον δὲ καὶ ἐπὶ τῇ κατὰ μέ-
 γεθος ἢ κατὰ ποσὸν ἀδιετήτητα ἀπείρου τίθεσθαι πείρας, ἐπὶ
 δὲ τὴν περιφραστὴς οἶον τε. ὥστε συνάγειν, εἴπερ ἡ γῆ πεπε-
 ρασμένη ἐξηθεῖσα ἄπειρος πάλιν ἐξηθήθη, μὴ διὰ τὸ ἐξίτη-
 τὸν αὐτὴν εἶναι κατὰ μέγεθος εἰρησθῆναι ἄπειρον, διὰ δὲ τὸ
 σφαιροειδὲς εἶναι, καὶ τοιαύτην αὐτὴν κατὰ χήμα ὑπεκλήθηται
 τῷ Ὀμήρῳ. εἰ δὲ καὶ ἀπείρεσις ὥς μέγας ἀκούοιτο καὶ ἀπε-
 ρήματος εἰς γνώσιν ἡμετέραν, ἔδ' ὅτως ἀντιπλάττει κατὰ
 τὴν πρὸς τι χεῖραν· πολλὴ μὲν γὰρ οἰκαμένη τῆς καθ' ἡμᾶς
 γαίης, πολλὴ δὲ θάλασσα, πολλὴ δ' ἀντίπερα ταύτης
 γαίης διεσπασμένη τῷ τῷ Ὀκεανῷ χεῖματι (μέσσω γὰρ με-
 γάλῳ ποταμῷ καὶ δεινῷ ῥέειν, Ὁκεανὸν μὲν πρῶτον ὃν
 ὅπως ἔστι περιῆσαι" *Od.* 11, 157)· τῆς δ' οἰκαμένης αὐτῆς
 αὖ τις ἐλπίδι τὰ μεγέθη καθόλου τε καὶ κατὰ μέρος, καὶ τῆς
 θαλάσσης τὰ τε πλάτη καὶ τὰς κόλπους τὰς μεγάλας τε καὶ
 μικράς, πολλὰ χρόνα δοιοὶ ἂν πρὸς τὴν διήγησιν. καὶ
 μέντοι ἀπειρεσίη λέγοιτο διὰ τὸ κάλλος, ὃδ' ὅτως ἀντιπλάττει
 τῇ γῆσι αὐτῆς τὸ σφαιροειδὲς, καθάπερ τοῖς διαγρά-
 φαι τὰ κατ' αὐτὴν βυλομένοις ἐπὶ πρῶτον. *B.*

201. Θέων γένεσιν· Θεῶν πατέρα, ἐπεὶ πρῶτον σοι-
 καὶν τινες τῶν φυσικῶν εἶπον τὸ ἔδωκεν καὶ ἐξ αὐτοῦ τὰ λοιπὰ
 τρέφειν καὶ ὁ Πίνδαρος ἔριον εἶπε τὸ ἔδωκεν. Τηθὲν δὲ
 τὴν γῆν φησὶν, οἷον τιθῆναι τινὰ ὕσαν καὶ τροφὸν πάν-
 των. *AD.*

πιδανῶς αὐτὴν πλανᾷ ἐκτοπίζουσα τὸν ἔλεγχον καὶ μακρὰν
 καθίσταται τὴν ὑποψίαν. *B.*

202. οἷ με σφοδρῶς· σὺν τῇ ἔναι αἰ' Ἀριστοφάνη. *V.*
 ἐκόντως μνημονα εὐεργεσιῶν αὐτὴν ἀπογράφει, καὶ ταύ-
 την εὐελπὶν ποιῶσα ὡς ἀποληψομένην τὰς χάριτας. *BLV.*

ἀντιπλάττειν τὸ ἐξ ἀπυλῶν τρέφειν. *V.*

203. διὰ τῷ α' Πείρας αἰ' Ἀριστοφάνη. ὅπως καὶ Ἀρι-
 στοφάνης. *A.*

ἐρρόπα· ἦτοι μεγαλόφθαλμος, ἀπὸ τῇ πάντα ἐπο-
 πτεῖν, ἢ μεγαλόφρωνος. *D.*

205—207. ἡ διπλή, ὅτι εἴναι καλῶς λέγουσιν, ἐν δὲ τοῖς
 αἰσίοις πρὸς τὸν *Ala* (303) ἐκείν. *A.*

206. ὅτι παραλλήλως δηρὸν καὶ χρόνον. *A.* ἐκ πα-
 ραλλήλου· φησὶ γὰρ „αἰχρὸν τοι δηρὸν τε μένειν" (*Il.* 2,
 690). *V.*

208. κείνων σὺν τῷ γ' Ἀριστοφάνη καὶ Ζηνόδοτος.

Ἀριστοφάνης δὲ δημοτικώτερον φησὶν εἶναι, εἰ κείνος παρα-
 πέσσαται τὴν ψυχὴν· ἐγγιστοῦν δὲ καὶ μετὰ τῷ γ', εἰ κείνων
 τὸ κῆρ πέσσαται. καὶ δεῖ δὲ ἐνέσταθαι ἐπὶ ταῖς τῶν πτώσεων
 ἐναλλαγαῖς. *A.* δύνανται δὲ τὸ κείνω ἀντὶ τῇ κείνων εἶναι,
 ὡς „ἄμφω δ' ἐξομένω" (*Il.* 3, 211). *V.*

τὸ κείνω πρὸς τὸ ἀνέσταται, παραπέσσαται, φησὶ τὴν
 ψυχὴν. τὸ δὲ ὁμωθῆναι εἰς ταῦτον συνελθεῖν. *BL.*

209. ἡ διπλή, ὅτι τὸ ὁμωθῆναι ἐκ ἔξιν ὁμωθῆναι,
 ἀλλ' ὁμοῖον εἰλθεῖν φιλότῃ. δασυντέον δὲ τὸ ὁ. ὡς χρυ-
 σωθῆναι δὲ ἀναγνωστέον. *A.*

„ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι" (*Il.* 8, 291). ἐκ ἂν τις σὺν
 τὴν γνώμην κριώτερον εἴποι. *V.* οἰκωθῆναι, εἰς ὁμο-
 νοίαν εἰλθεῖν. *D.*

210. αἰεὶ καὶ σφί φείλη· λεληθότως ὑποβάλλει ὅτι
 καὶ σὲ τὴν τῆς τιμῆς μοι αἰτίαν αἰ νομῶ φείλην. *BLV.*

212. οὐκ ἔστι· ἐδὲ ζοικε· πῶς ἢ ἄλλος ἐξαπατῶσα
 ἀπατάται νῦν; ἢ ὅτι ἐκ ἀλέξιφάρμακον ἀπάτης ἡγεῖσθαι διὰ
 τὸν κέσιν· ἔστι γὰρ μόνος συνασσίας περιποιητικός, φιλοτι-
 μισμένη δὲ φησὶ περὶ αὐτῷ τῷ „ὅτι φρεσὶ σῆσι μινονῆς,"
 ὡς καὶ Ἀλκίνοος „σὺ μὲν διδμημένος ἐπὶ πῶ λῆσαι" καὶ τὰ
 ἐξῆς (*Od.* 7, 313). ἐδὲν ἂν κολέει αὐτὴν τε ἀπατάσθαι καὶ
 ἄλλος ἀπατᾷ δύνανται. *BL.* ἢ δίδωσι τὸν κέσιν, ὅπως τῇ
 ἀπασί τῆς Ἡρας ἀκύνοντο εἰεν οἱ Τρώες. *V.*

213. ἀθετεῖται, ὅτι ἐκλέει τὴν χάριν, εἰ ἔνεκα τῇ *Διδε*
 δίδωσι καὶ ἐκ αὐτῆς. προσηθῆκε δὲ καὶ Ἀριστοφάνη. *A.*

214. κέσιν ἱμάντα· ἡγεῖσθαι ἔτι καλόμενον ἀπὸ τῇ
 πολυκέντητον αὐτὸν εἶναι ταῖς ῥαφαῖς. *D.*

ἐκ ἔξιν ὄνομα τῇ ἱμάντος ὁ κέσιν, ἀλλὰ ἐκείνου διὰ
 τὸ πεποικιλῆναι ἱμέροις καὶ τοῖς ἐξῆς, ὡς καὶ ἐπὶ Πάριδος
 50 „πολύκερος ἱμός." *BL.*

ἡ διπλή, ὅτι κέσιν ἐκ παρρησίας ὁ ποικίλος, ἀπὸ τῇ
 διὰ τὴν ῥαφὴν κεντηθῆναι, ἐμπροστικμένης τῆς φιλότῃτος
 καὶ ἱμέρος καὶ θαρσεύς. καὶ ὅτι ἔστι κέσιν ὄνομα, ὡς ἐνίοι τῶν
 ἀρχαίων διὰ καὶ ἐπ' ἄλλα λέγει „ἄρχε δὲ μιν πολύνκερος
 55 ἱμός" (*Il.* 3, 371). *A.*

ἱμάντα· τὸ γὰρ ἐκτεταμένον νέας Ἀθῆναις, ὡς ἀλλῆντα. *V.*

216. ἔνθ' ἔνθ'· Προφύλας. διὰ τί τὰ ἐρωτικά ἐν ἱμάντι
 φησὶν Ὀμηρος κατεῖχθαι; „ἔδ' ἐν μὲν φιλότῃ, ἐν δ'
 ἱμέρος." Σάτυρος μὲν ἔνθ' ἐπὶ πληγῶν ἄξια δρᾶσιν οἱ ἔρῳ-
 ντες Ἀπῶν δὲ, ἐπειδὴ δεσμοῖς τοῖσιν καὶ βρόχοις οἱ ἐρωτικῆς
 καὶ τὰ τῶν ἐρῶντων πάθη· Ἀριστοφάνης δὲ, ὅτι ἄχρι τῇ δέρι-
 τος διενεῖται τὰ ἐρωτικά πάθη, τίς τοῦτο (τῆς τοῦτο *Leid.*)
 τὰς ἐρῶντας καὶ ἀποξύνοντα διὰ τῆς γένεως τὰ μέλη. *B. Leid.*
 ἐν δ' ὁμοῖος· ἐν τοῖς τῶν ὁμομημῶντων ἡ δ' ὁμο-
 45 ριεύς. *A.*

216. 217. θαρσεύς παρρησίας· συναπτὸν ἀμφότερα
 τὰ ὀνόματα τὴν γὰρ παραλογιστικὴν ὁμιλίαν δι' ἀμφοτέρων
 δηλοῖ. *A.*

217. ἡ τ' ἐκλεψε νόον· πῶς περ φρονεῖν νοῦν
 50 προκατασκευάζει διὰ τῆς, ἵνα μὴ θαυμάζωμεν εἰ Ζεὺς
 ἡπάτησεν, καὶ ἐπὶ θυμοῦ δὲ φησὶν „οἰδάναι ἐν στήθεσι νόον"
D d d

πύκα περ φρονούντων" (Π. 9, 554). διδάσκει δὲ ὅς-εἰ καὶ συνεπὲς εἴη τις, ἄλλοτε τοῖς τῷ νῦν πάθεισιν, εἰ μὴ ἑαυτῷ προσέχον. πύρρασις δὲ ἡ διὰ λόγου παρότρυνσις. BL.

218. τὸν ὅς οἱ: ἡ διπλῇ, ὅτι ἡ πτώσις ἐν ἡλλαντῷ, ἀντὶ τῷ αὐτῆς ταῖς χειρῶν. A.

219. τῇ: ἐκ τῆς γίνεσθαι καὶ τῇθι ἡ λέγουσα „δεῖναι θήλασον". ὅω γὰρ τὸ θηλάζω, ἐξ ἧ καὶ τὸ „θήσειτο μασόν" (Π. 24, 58). BLV. καὶ ἀντιφράζει αὐτῷ τὴν πίσυνον οὐδὲ ἔδεικτο (αὐτῷ τῷ „τῇ πᾶσι αἰών" τὸ „ὅ δ' ἔδεικτο" (Od. 9, 347. 353). V.

κόλπω: τῷ τῷ ἡμῖν κόλπω, τῷ κατὰ τὸ εἶθος πύγματι τῷ πέπλῳ, ὡς „κόλπον ἀνιμένη" (Π. 22, 80). ἐπεὶ καὶ ἐκείνη ἀπὸ εἰθις ἐλύσατο, ἡ ἐπὶ οἱ ταῦτα παρέχοντες παραγγέλλουσι μὴ ὁρᾶσθαι, ἵνα μὴ ἄλλοιοῖτο τῇ ὅψει τῇ ἄλλοιότητι τὰ μαγανείματα. BLV.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ κατὰ τὸ εἶθος κόλπωμα τοῦ πέπλου κόλπον εἶπε, καὶ ὅτι τὸ τῇ λάβε ἐστίν. A.

221. ἀπρηκτόν γε γένεσθαι: ταῖς πορεύεσθαι. ἔτιως Ἀρξίταρχος. Δημήτριος δὲ γενέσθαι ἀντὶ τῷ γενέσθαι, βιασὶς πάντων ἐδὲ γὰρ τὸ πινέσθαι πινέσθαι γίνεσθαι ἐδὲ τὸ λαβέσθαι λαβέσθαι, ἵνα καὶ τὸ γένεσθαι γενέσθαι γένεσθαι. A.

ἀντὶ τῷ ὑποσφίρειν. ἔτιως Ἀρξίταρχος. τινὲς δὲ τὸν γενέσθαι μέσον μέλλοντι ἐδέξαντο διαλελυμένως· γένεσθαι γὰρ γενέσθαι γενέσθαι, καὶ διαίρειναι γενέσθαι. ἐκ ἔργου, φησὶν, ἀπρηκτόν ἢ προθιμῇ. BL. καλῶς δὲ ὁ μὲν ποιητὴς κατέλογε τὴν δύναμιν τῷ κεῖν, ἐκ δὲ Ἀφροδίτης, πρὸς τὸ μὴ μεγεθαινοῦν τὴν χάριν. V.

223. μειδήσασα: ἡ διπλῇ, ὅτι ἐπὶ τῇ φήμῃ οἰωνισμένη ἐμειδήσασα προείρηκε γὰρ „ἐκ ἔργου ἀπρηκτόν". καὶ ἐν Ὀδυσσεύῳ (10, 112) τὸ ὅμοιον „Ζεὺς τοι δοίη, ξένε, ὅτι μάλιστα εὐθείης" ὡς ἄρ' ἔφη, χάριν δὲ κληδόνι διὸς Ὀδυσσεύς. A.

Ἀρξίταρχος μέσῳ, ἄλλοι δὲ ἐξ. A.

ἐξ: ἔτιως Ἀρξίταρχος. Ζηνόδοτος δὲ μέσῳ. V.

224. πρὸς δὲ ὅμα Αἰόες: διὰ γὰρ τὸ μὴ ἔχειν ἄνδρα τῷ τῷ Αἰὸς οἴκῳ ἐνδιαίταται. V.

225. ὅσον: ὅρος ἀκρωτήριον, παρὰ τὸ φαίνειν καὶ καταλήγειν εἰς ἄσθ. D.

ἡ διπλῇ, ὅτι ὅρος ὁ Ὀλυμπος· τὸ γὰρ ὅσον ἰδίως ἐπ' ὅρος τύσσεται. AB.

226. Πιερίην: ἡ διπλῇ, ὅτι Μακεδονικὸς Ὀλυμπος, θεῶν οἰκητήριον ἡ γὰρ Πιερία τῆς ἀκρωτείας, καὶ Ἡμαθία τὸ πρότερον ἡ Μακεδονία ἐκαλεῖτο. παρῴκειται δὲ καὶ ἡ Θράκη. καὶ ἐν Ὀδυσσεύῳ (5, 50) ἐπὶ τῷ Ἐρμῇ „Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντον". A.

οἱ μὲν μέρος Ὀλύμπου, οἱ δὲ χώραν ἀπὸ νέμφης ἡ Πίερος τῇ Ἐλευθέρῳ. Ἡμαθία δὲ πρῶτη ἡ Μακεδονία. V.

Μακεδῶν ὁ Αἰὸς καὶ Αἰθρίας (Αἰανός καὶ Αἰθρίας L), κατασχὼν τὴν χώραν ἑσάν τῆς Θράκης, ἀφ' ἑαυτῷ Μακεδονίαν προσηγόρευεν· γῆρας δὲ μίαν τῶν ἐγχαρίων τεκνέει δύο παῖδας Πίερον καὶ Ἀμαθίαν, ἀφ' ὧν δύο πόλεις Πιερία καὶ Ἀμαθία ἐν Μακεδονίᾳ. ἡ ἰσορία παρὰ Μαρσύαν.

τὴν δὲ Ἡμαθίαν καταχρηστικῶς ὄλην τὴν Μακεδονίαν φασίν. Πιερίαν δὲ ὅρος Μακεδονίας, ἰερὸν Μεσῶν. ADL.

ἄκρος τῆς τόπης καὶ τῆς γῆρας κατονομάζει, τῆς Ὀρῆς (ὁμόρους?) χώρας διεξέσθαι, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσεύῳ (15, 297) „Ὀρῆς ἐβύλλεν ἐπειρομένη Αἰὸς ἄρ' ἡδὲ παρ' Ἡμαθίαν, ὅθι κραίεσκον Ἑπιοί· ἐνθεν δ' αὐτὴ ποιεῖ". τῇ γὰρ ὁρῇ τούτων συμπαραδέονσα ἡ διάνοις τῶν ἐνταγχαρίων φαντασίᾳ καὶ ὅψει τῶν τόπων γίνεσθαι. ἡμεῖς ἐν τῷ ὁρῷ ριέμεν, ἐκ ἐσθλῶν ἀγαθῶν αὐτῇ ἐπὶ τὰ προκαίμενα ἰσορία· μάρτυρας γὰρ τῆς ἀκούοντος ἐπαγομένους παθαινοῦν τὴν καθίστησι τὴν διήγησιν. BLV.

227. σεύατ' ἐφ' ἵπποπόλων: ἐν ἄλλῳ ἔσσιν ἵπποπόλων. A. τινὲς ἵπποπόλων. V. γράφετ' ἐν κόμῳ. L.

228. ἀκροτάτας κορυφάς: λείπει ἡ πρὸς, πρὸς κορυφάς, ἡ ἐπὶ. V.

μάρτυρες ποδοῖεν: οἷον τὰ ἔχον κόριν τῆς γῆς ὁρῶν λαμβανόν. V. καὶ ἐπὶ ποδῶν καὶ ἐπὶ χειρῶν. L.

229. ἐξ Ἀθῶν: Ἀθῶς ὅρος ἐν Θράκῃ μέγα τὸ ἐψηλόν, ἔχον εἰς θάλασσαν, τὸν ἰσθμὸν ἔχον Χερσονήσου ἐπὶ τῶν ἐξ ἑσθλῶν ἀγαθακτῆρας, ὁ Πιερίαν λαύς, ὅτι πρὸς αὐτὸν νῆες αὐτοῦ διεφύροσαν, διακινῶν θάλασσαν ἐποίησεν. ἡ ἰσορία παρὰ Ἡροδότῳ. AD.

ἡ ἐπὶ ταῖς ποιητικῇ. ἐρῶν δὲ ἀπὸ Γ' ἔχοντος τῷ Ἡροδότῳ ποσειδῶν τὸ ὅρος ἐπὶ θῶν. τὸ δὲ ὥρῳ ἐξ ἑσθλῶν ταπλῆσαι βανλόμενος Ἑλλήνας. Δημήτριος δὲ ὁ Σέλιος πρὸς εἶναι τῷ τῷ Ἡροδότῳ, τῷ δὲ ὁ Ζεὺς ἐν αὐτῷ Ἀθῶν.

230. Ἀγερμένον (295) ἡ Ἀθῶν ἀπὸς Ζηνός ἐδίδετο τὸ δὲ τὸ ὅρος ἐσθλῶν τριακόντα Ἀθῶν ἀπὸς ἀντὶν καὶ ἡ παρομία „Ἀθῶς σκιάζει ὅλα Ἀθῶντα" (295) Αἰολὴ δὲ φασὶν τὸν Ἑρμῆν ἀρχιτέκτονα Ἀλέξανδρον ἐπὶ γῆλας τὸν Ἀθῶν ἀνδριάντα αὐτῷ κατασκευάσαι, ὅτι μὲν χερὶ μαριάνδρον κατέχοντα πόλιν, θατέρῳ δὲ ποταμῷ προέκμενον, ὡς τοῖς παρακλῆσαι δοκεῖν σπένδειν. ποταμὸς 35 ἐνέεται δὲ πλεονασμὸς γὰρ ἐστὶ τῷ ὅ. BLV.

Ζηνόδοτος καὶ Ἀρξίταρχος ἐς πόντον ἐβήσετο μήποτε ἔμεινον. A.

Ἀρξίταρχος ἐς πόντον. Πτολεμαῖος δὲ κατέδρασε φησὶν τὸ ἐς πόντον, ὅρῳ δὲ τὸ „ἐς πόντον ἐβήσετο" (Od. 10, 131). ὤφειεν ἐν δηλοῦν, ὅδ' ὅσον τὸ δὲ „ἐλάν ἐπὶ κόμῳ" (Π. 15, 27) ἐπὶ τῶν τῶν τῶν καὶ „σεύατ' ἐφ' ἵπποπόλων" (297). θισμὶ γὰρ ἐπὶ ποσειδῶν δὲ εἰς τὸ ἴσον. V.

230. πόλιν ὁδῶντος τὴν ὑπὸ ὁδῶντος πολυπλοῦν φησὶν, εἰσὶ δὲ τῆς Ἀθῶν πόλεις δύο, Ἡφαιστῆς καὶ Πίεριν. ὅμοιον δὲ ἐστὶ τῷ „ἴδον δ' ἐσπάρτατο Λακωνίαν" (293) „Κόρον ἵκανεν ἐς Πάρον" (Od. 8, 362). ἴδον ἐστὶν αὐτῷ ταῖς ὁδοῖς τὰ μαρτυρὰ ἐπάγειν. BL.

διὰ πόλιν αἰτίαν ἐν τῇ Ἀθῶνι μάλιστα ὁ ὕμνος διὰ τριβίαι· ὅρῳ δὲ ἐν ὅτι Ἀθῶν μὲν ἦν δεσπότης Ἡφαιστῆος γυνὴ δὲ τῆς Χάριτος. Πασιδῆος δὲ τῆς Χάριτος ἀδελφῆς.

ἰσχυρῶς ἔχων ὁ Ὑπνος ἐκεί διέτριβεν. ταύτην οὖν αὐτῷ
 λαυγυλλεῖδ γενναῖα δώσαν Ἥρα. δύναν δὲ καὶ φυσικώτερον
 λυθῆναι, ὅτι οἰοσφόρος ἢ Ἀλφειός, καθὼς λέγει „ἤγες δ'
 ἢ Ἀλφειοὶ παρέρσαν οἶνον ἄγουσαι” (Π. 7, 467). τοῖς
 δὲ πολυποῖσι μάλιστα ὁ ὕπνος παρέσται. DL.

ἔκ αὖτε Ὑπνον οἶνον, ὡς Ποσειδάωνος ἐν Αἰγαίᾳ ἐπὶ
 κρητῷ βήματι ἐκεῖ ἂν εἴρητο ἢ θεός. V.

231. ἔνθ’ Ὑπνῷ ἐξέμβλητο: πολυποῖων ὄντων καὶ
 φιλοῖων τῶν Ἀλφειῶν εὐκότως ἐκείσε διατρίβει ὁ Ὑπνος
 καὶ πολλὴν ἔχων οἶνον, ὥσε καὶ τοῖς Ἕλλησι χορηγεῖν καὶ
 καὶ οἱ Ἀλφειοὶ παῖδες Αἰγύπτῳ, ὑπὸ τῶν γενναίων διὰ
 τὴν πολλὴν ἀναγνῶν ἀκροαίαν. εἰώθε δὲ ὁ Ὑπνος ἐπὶ πάν-
 τας καὶ μάλιστα ἐπὶ τὰς μεθέστας ἐνδιατρίβειν. BL.

φιλοῖται γὰρ ὡς ἀπόγονοι Θάνατος τῷ Διονέσῳ. καὶ Εὐνείας
 οἶνον πῆμνι (Π. 7, 468) καὶ Ὀδυσσεὺς ἀπὸ Θρακῶν τὸν
 οἶνον δέχεσθαι (Od. 9, 197) καὶ οἱ σὺν Ῥήσῳ κοιμώμενοι ἀνθ-
 ρῶπι (Π. 10, 470) καὶ οἱ Ἀλφειοὶ ὑπὸ τῶν γενναίων
 καὶ οἱ Ἀλφειοὶ ἐν Ἀλφειῷ πῆμνι „κρητῆρας ἐπιεσφάας οἶνοιο”
 (Π. 8, 259). ἢ διὰ Πασοθίων τὴν γενναῖα Ἥραϊα παρέρ-
 σαι ἡμετέρας τυχῆν τῆς ἀδελφῆς: τὸ δὲ χαλκίον Ἥραϊα

ἐν Ἀλφειῷ. οἱ δὲ ἐπὶ Φιλοκλήτῃς εἰδὲτο αὐτὸν εἶναι ἐκεῖ διὰ
 τὰς ὁδοὺς. οἱ δὲ ἐκ τῆς συνευχρησθείαι. τινὲς δὲ γράφου-
 σιν „λοχομένη κατὰ γῆλα βροτῶν ἐπ’ ἀπείρονα γαῖαν.” V.

ἔτι τις γέγων πόλις” ἀντὶ τῆς πόλεως. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ
 χόρου. ἐν ψηφισμοῖσι τίθεται „καρτερός ἐστιν Ἀλφειὸς καὶ
 Ἀλφειὸν τὴν πόλιν.” οἱ δὲ πόλιν Θάνατος Ἀλφειῶν. V.

κασιγνήτῳ Θανάτῳ: Μνηστῆρος ὁ κοινὸς
 παρ’ Ὑπνῳ διαλεγόμενος φησὶν ὅτι „ὕπνος τὰ μικρὰ τῷ θά-
 νάτῳ μετῆρα” ὁ μὲν γὰρ Θάνατος ἀπὸ ἰσχυρῶς γήρεος καὶ τε-
 λείας λέσεως σώματος, ὁ δὲ ὕπνος ἀπὸ μικρῶς καὶ κυρτοῦ
 ἔχουσιν ἄμφοτεροὶ δὲ κακῶν ἀναπαύονται. καὶ ὁ μὲν χωρεῖ
 τὴν γῆν, ὁ δὲ σπέρθει μικρὸν καὶ ὁ μὲν διακτεῖ τὰς κί-
 τας, ὁ δὲ ἐσθλάκει μόνον. BL. καὶ ἐν ἀμφοτέροις ἡπρα-
 κτος δάματα. V.

233. ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ’ ἀνθρώ-
 πων ἄλλαχ’ ἔν γ’ ἔστιν ἄλλοι μὲν ὅτι θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι
 ἔδον, Δία δ’ ἔκ ἔχει” (Π. 2, 1). ὥσπερ ἔν τὸν κεκόν ἀνε-
 στήσαν, εἶτω καὶ τὸν Ὑπνον σεμνολογεῖ πρὸς περὶ αὐ-
 τὸν ἐπαγομένη. BL.

234. αἱ γράφεσθαι καὶ ἡ ἀντὶ τῷ ἐάν χατὰ τὰς παλαιάς. I. 40
 235. Ἀριστοφάνης χάριν εἰδέτω· αἱ δὲ δημῶδες εἰδέτω
 χάριν. A.

ἄλλως. ἴδει δὲ ἔστι εἰδέτω, ἢ τὸ ἔρημα ἡλλαγμένον,
 ἢ ἐκ περισσοῦ νοσῶν τὸ καὶ ἐγὼ δὲ σοὶ εἰδομαι χάριν. A.

Ἀντικῶς ἀντὶ τῷ ὀφλήσω, ὡς Εὐριπίδης „ὦ παρθένε
 ἢ πόσις σ’, εἴση μοι χάριν.” ἐπὶ τῇ δὲ ὑπέρβουλον
 αὐτὸν τῆς προχοῆς ἐνέργειας μνήμη γὰρ χάριτος πα-
 λαιὰς παρασκευαστικῆς δευτέρας. οὐκ ἐξήμνωσε δὲ διὰ τὰ
 παρακολοῦθοντα τότε τῷ Ὑπνῳ τὴν χάριν. BLV.

236. ἔτις ἐπ’ ὀφρῶσιν ἢ Ἀριστοφάνης καὶ Ἀριστοφάνης
 ἢ τὰ ἐπὶ τοῖς ὀφρῶσιν. Ζηνοδοτὸς ἐπ’ ὀφρῶσιν. συν-

απτόν δὲ τὰς δύο εἰχας ἄνευ πάσης διαστολῆς. A.

238. θρόνον: οὗ προλέγει τὸν τῆς Χάριτος γάμον.
 ἀλλὰ φησὶν αὐτὸν εἰ ἀντιλέξει. καλῶς δὲ θρόνον ὑπονοεῖται
 ἴδιον γὰρ τὸ Ὑπνῳ, καὶ πρὸς ἀνάκτασιν πεπολεῖ. BL. πάντα
 δὲ τὰ Ἥραϊα ἐκείσε ἐκφραστὰ γῆσι. V.

239. Ἥραϊος: εἰς πῆλιν τῆς ἐποχῆσεως καὶ Ἥραϊον
 μυημονεῖται, ὅτι ἐκ προχέρας παρέρει παρὰ τῷ ἴδιῳ αὐτῆς
 λαβῆσα τίς. BL.

καὶ ἐμὸς: ἢ διπλῆ, ὅτι ἐκ ἐκκλησιῶν κατὰ συναλοφῆν
 τὸν καὶ ἀλλὰ τὸν καὶ ἐπὶ γὰρ Ἥραϊος δ’ ἐμὸς αὐτῆς τεύξει,
 ὥσε περισσὸν νοσῶν τὸν καὶ Ὀμηρικῶς. A.

240. τεύξει: δύναν καὶ ἐκτικὸν εἶναι, τεύξει, καὶ ὀρι-
 στικὸν τεύξει. V.

θρήνην: οὐδέτερον μὲν ἐπὶ λῆγον εἰς ὅτι ἔτος δὲ ἀρ-
 κεντικῶς αὐτὸ ἔφη. γίνεσθαι δὲ παρὰ τὸ θράνον, ὃ ἐπὶ μικρὸν
 ἐποπόδιον. BL.

ἀρκετικῶς „θρήνην ἐπ’ ἐπιταπὸν” (Π. 15, 729). V.

ὑπὸ — ἡσεί: ὡς „ἐπὶ βάλαι ταῖς βεσὶ τὰ μοχλῶ.” I.

241. ἐπισχοῖται: οὕτως τὴν γραφὴν παρατίθεται ὁ
 Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ α’ τῆς καθόλου, καὶ λέγει ἀπὸ τῷ ἐπιχοῖται
 πλεονασμὸν εἶναι τὸ ἐ, ἢ ἀντιπῶν τῷ ἐπιχοῖται. A.

ἄλλως. τῷ ἐπιχοῖται ἀντιπῶν ἐπὶ τὸ ἐπιχοῖται, τῷ δὲ
 ἐπιχοῖται τὸ ἐπιχοῖται καὶ ἴσως εἶδει ὅπως ἔχειν, παρεσφάθη
 δὲ ὑπὸ τῶν μεταχαρακτηρισμάτων. τῷ δὲ χαρμηλῇ γινό-
 μενον ὅμοιον τῷ ἰσχυρῷ καὶ ἀγαθῷ παρὰ Σαπφῶ καὶ τῷ πε-
 παθῶν παρ’ Εὐδόκῳ, εὐκότως ἐβαρυντοῖται τὸ ἐπιχοῖται,
 γενόμενον ἐπιχοῖται ὡς Αἰολικόν. ἔτις Ἀλέξανδρος ὁ Κο-
 τιαῖος ἐν τῷ ε’ τῶν παντοδαπῶν. A.

τινὲς ἐπάγουσιν „αὐτὰρ ἐπὶ δὴ νῦν κατενηθέντες
 ὄναι, ἀγγεῖλαι τὰδε πάντα Ποσειδάωνι ἄνακτι.” φησὶν
 δὲ ἐπὶ ὅτι ἂν ὁμοίαν Ἥρα. ἀλλ’ ὁ Ὑπνος διὰ τὸν γά-
 μον τῆς Χάριτος ἐπὶ τὸ αὐτῆς ποιῆ. V.

242. ἢ διπλῆ, ὅτι νῆδυμος σὺν τῷ γ. A.

243. πρὸς βα: ἀντὶ τῷ πρὸς βούλῃ, ὡς τὸ „διὰ θεῶν.”
 τὴν ἰσὴν δὲ τιμὴν ἀντιπῶν αὐτῇ. BL.

245. καὶ ἂν ποταμοῖο εἰσέθῃ: τεχνικώτατα δια-
 λέγει, τὸ μὲν καὶ νῦν κρατῆσαι τῷ ἄνδρ’ ὀφρῶσιν πῆλιν ἐπὶ
 γῶν ἐκ τῶν ἐπὶ τῷ ὀφρῶσιν, τῷ δὲ μὴ δύνανται νῦν ποιῆσαι
 ἀπολογίαν κομίσων τὸ μηδὲ πρὸς αὐτὸν ἡσυχίᾳ τῷ
 πρῶτῳ, ἐξ ὅτι δύο χρήσιμα πράττει, τὴν τε δόθησιν
 ἐπιτείνει δωρεάν, καὶ τῆς παλαιᾶς ἐνεργείας τὴν Ἥραν ἐπο-
 μνησκει λέγει γὰρ ὅμοιος πρὸς ταῦτα ἐνηρησέναι, ἢ μὴ
 κίνδυνον αὐτῷ φέροι. BLV.

δοσχεύεσθαι ποταμὸν ῥέοντα κομίσαι. V.

246. γένεσις πάντεσσιν: Ποσειδάων, ἐπὶ ἐξ ὁδοῦ αὐ-
 τῆς εἰσεὶς ἐπὶ ὀφρῶσιν. πῶς Ἡσίοδος (Th. 216) πάντων πρῶ-
 τον ἐπὶ τῆς γενεῆς τὸ Χάος, Ὀμηρικῶς φησὶν Ὀκεανόν,
 ῥητέον ἂν ὅτι ἐκαστος μὲν εἰρηκεν ὡς ἐβόλετο, Ὀμηρος δὲ
 φιλοσοφώτερον τὸ γὰρ ὅτι πάντων ἢ ζωῆ, καὶ πρὸς τὴν
 ποταμῶν εἰσεὶς, (ὅλα ὅν D), εἶδεν καὶ Πίνδαρος ἄριστον
 αὐτὸ φησιν. ABD.

D d d a

ἄλλως. ἐκ γ' ὕδατος πάντα τὰ ζοιζῶν ὄθεν καὶ τὸ σπέρμα πνεῦμά ἐστιν ὑγρὸν κρατύν. διδ' καὶ κεροιστόφοι καλῶνται οἱ ποταμοί. BL. καὶ αἱ πηγαί, οἷς τέως ἀποκρίνονται τὰς κόμους. V. ἐκ τούτου εἶπε Θαλῆς ὅτι τὰ πάντα ἐξ ὕδατος ἐγένοντο· πατήρ γ' Ὀμηρος ἐπηγορεύει καὶ φιλοσοφίας. L.

249. ἄλλο τε γὰρ: ἔτι καὶ εἰθεῖαν, ἄλλο τε γὰρ καὶ Ἀριστεύχους καὶ Ἡρωδιανός. A.

ἄλλως. Ἀριστεύχους ἐλλείπειν φησὶ τὴν κατά, καὶ ἐκδέχεται τὴν ἀντιφωνήσαν ἐδθείας πτώσεως, καὶ κατ' ἄλλο ἢ σὴ ἐσωφρόνισεν ἐντολή, ὥστε εἶναι ἡ τε γὰρ. Παρμενίσκος δὲ ἐκδέχεται ἐπὶ ῥήγμα τὸ ἄλλοτε, καὶ δασύνει τὸ ἦ, καὶ περισπᾷ ἐπὶ δοτικῆς πτώσεως, ἵνα ἐπάρχη, ὁ Ζεὺς τῇ ἡ με ἐσωφρόνισεν ἐντολή. Ἀλεξίων δὲ προκρίνει τὴν Ἀριστεύχους φησὶ γ' ἀπὸ τῷ τ ἀρκίον. καὶ ἡμῶν δὲ δοκεῖ πρὸς γ' τὴν Ἡραν ἡ ἀπότασις ἐστίν. αὐτὸς γὰρ ἐπεξηγεῖται αὐτό· „ἄνδ' αὐτὸ μ' ἔκρινεν ἀνέχον ἄλλο τελέσαι“ (II. 15, 262). τοῖσιν γ' λέγει, ἥδη γὰρ με καὶ ἄλλοτε ἡ σὴ ἐσωφρόνισεν ἐντολή. ὁ δὲ ἐπιθέτης Πτολεμαῖος καὶ Ζηρόδοτος σὺν τῷ γ' γράφουσιν, οἷον τῇ σὴ ἐντολῇ ἐσωφρόνισέ με. A.

Ἀριστεύχους ἄλλο τε γὰρ ἐπὶ τὴν ἐπιμετρίαν, ὅν ἦ, ἥδη γὰρ με καὶ εἰς ἄλλο ἐπαίδενσεν ἡ σὴ πρόστασις. εἰ γὰρ ἦν ὅτι τῇ ἰδίᾳ ὁ Ζεὺς, ἔδει ἐπὶ τὴν ἐπὶ τὸν ἐνδοξόν. ἄλλως τε ἀπειλῇ ἢ ἐσωφρόνισεν, ἢ ἐπὶ τὴν ἐπιμετρίαν. οἱ δὲ ἄλλοτε ἡ ἐπὶ τὴν ἐπιμετρίαν, ταῖς τῇ ἰδίᾳ ἐσωφρόνισεν καὶ ἐπὶ τὴν ἐπιμετρίαν. λέγει δὲ τὸ πρῶτον κίνδυνον φέρειν, ἵνα καὶ παρὰ τὸν σάμενος συγγνώμην ἔχῃ καὶ ποιῶν μείζονα δοκῇ αὐτῇ χαρίζεσθαι. BL.

252. Αἶδος νόον: τὸν Αἶδα, ὅς ἐστιν ὁ τῷ κόσμῳ νόος. BL.

253. ἀμφιχυθείς: ὑγρὸς γ' ὁ ὕπνος, καὶ μᾶλλον τοῖς ἄνθρωποις ἐπιχεύμενος. BL.

255. Κῶων δ': εἰς τὴν Κῶν νῆσον. γράφει δὲ σὺν τῷ καὶ αἰτιατικῇ. AD.

ἔνιοι διὰ τῶν δύο πο' γράφουσιν Κῶον καὶ Καλλίσρευτος (Καλλίμαχος V) ἐν τοῖς διορθωτικοῖς. AV.

Κῶν Κῶον ὡς πόον, διαλύσει, καὶ „χρὸς εἶσατο“ (II. 13, 35 191). τὸ δὲ πρόβατον κοῖον οἱ Κῶρες ὀνομάζουσιν, ὅθεν Κῶς ἡ πολυθρόνη. V.

Ἡρακλῆς ἀνακομιζόμενος μετὰ τὸ πορθεῖν Τροίαν, γενόμενος τε κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, βαλῆσαι Ἡρας σφοδρῶ συνεχέθη χιμῶνι· κατασφύρις δὲ εἰς Κῶ τὴν Μεσοπείδα ἐκωλύθη ἐπιβῆναι τῆς νῆος ἐπὶ Ἐδρύπυλιν τὴν Ποσειδῶνος, βασιλεύοντος αὐτῆς. βιασάμενος δὲ καὶ ὡς ληστὴς ἐκίβητο ἀντί τὸν Ἐδρύπυλον καὶ τὰς παῖδας αὐτοῦ, μιγείς δὲ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Χαλκιδίπῃ Θεσσαλὸν ἐγέννησεν. ἡ ἰσορία παρὰ Φερικίδει. ABD.

εὐ ναιομένην: ἡ δὲ ἐνδοξία, ἡ τὴν ἐν τότε ἄλλ' ἔστιν, ὡς τὸ „τῆς σὺ πρῶτον ἐσέλθε δόμους εὐ ναιομένης“ (Od. 17, 275). ὁ γ' ἐπὶ τῶν μυθεσιῶν ἐκείτω τότε ἡ Κῶς. ἡ τὴν ἐπὶ γενναίων οἰκαμένην, οἱ νομισαντες αὐτὸν ληστὴν εἶναι ἐπαρξάμενος αὐτῷ. BLV.

256. φίλων: ἡ τῶν πολιτῶν ἢ τῶν ἰδίων, ὡς τὸ „ἀπὸ

μὲν φίλα εἶματα δύσω“ (II. 2, 261). ἰδίᾳ γ' νῆτ' ἐκείνη κατήχθη. BLV.

χαλέπαινεν ῥιπτάζων: ἀντιπροσφύζειν, ἀντὶ τῶν λεπαίων ῥοριπτε. συναπτόν ἐν, καὶ μὴ τις ἀφ' ἐξείας 5 καὶ ἀναγκαστικοὶ τὸ ῥιπτάζων. AD.

257. θεός: δηλονότι τὸς συλλυμβάνοντας τῇ Ἡρᾷ δὲ ἀπότασις εἰς τὴν Ἡραίων φησὶ γὰρ ἐν τῇ A (590) γὰρ με καὶ ἄλλοι ἀλεξέμεναι μεμῶτα ὅτι ποδὸς γόν. ὅτι δὲ ἐπεβοήθων τινὲς τῇ Ἡρᾷ, τῷτο διδῶντο. 10 Ζεὺς εἰπὼν ἐν τοῖς ἐξῆς „λῦσαι δ' ἐκ ἐδύναντο“ ἐν τῇ λαβοίμην, ῥιπτάσκον“ (II. 15, 22). τὸ δὲ ἔξοχα πάντα ἀντὶ τῆς κατ' ἐξοχὴν παρὰ πάντας. BLV.

258. καὶ καὶ μ' αἵστον: καὶ ἂν ἰδὼν με ἀνισθῆναι καὶ ἀφανῆ ἐποίησεν, βαλὼν ἄνδ' τὸ ἔρανος εἰς τὴν 15 σάν. AD.

αἵστον: ἀνισθῆναι. τὸ δὲ ἐμβάλε ἐντὶ τῷ ἐμβάλε ἐποίησεν, ὡς τὸ „βροτὸς ἔτασεν ἀνὴρ“ (II. 5, 361) τὸ ἔτασας ἐποίησεν. BL.

259. ἔτις ἐν πύσσις, δμήτειρα. Ἀριστεύχους καὶ Ζηρόδοτος μῆτειρα. A.

αἱ πῦσαι μῆτειρα, ἐπεὶ ἀρχαία θεός. ἄμεινον δὲ μῆτειρα καὶ δεδμημένος γ' ἔπειρα. V.

δαίμονιος τῷτο λέγει· ὡς γ' τὸν ὕπνον ἀνάκτα φησὶ τε καὶ ἀνθρώπων φησὶν, ἔτω καὶ τὴν Νύκτα δαίμονιον φησὶ καὶ ἀνθρώπων, ἦτοι δαίμονιον. BL.

260. ἐκέρμη: ἐκέρμη. ἐκέρμη: φρονικώτερος γ' ὁ ἐκέρμη ὕπνος τὸ μείδ' ἡμέραν. BL.

261. θοῇ: ἦτοι ὅτι διὰ τὸν ὕπνον θάπτον ὡς πρὸς τὴν ἡμέραν πάρεστιν, ἡ θοῇ. D. τινὲς φησὶν, ὁ καὶ ἄμεινον 30 γ' πρὸς τριτὴν ἢ θοῇ Νύκτι; διδάσκει δὲ ὡς χορὴ καὶ ἀνθρώπων εἰς πρόσωπον ἀλδῶν ἀποφρονίας. BL.

ῥοδοῖ: ῥέξω οἱ Βασιτεῖς ὡς ῥέξω ὅταν δ' ῥέξω. V.

262. ἀμύχανον: πρὸς τὸ μὴ χανῆναι σωτηρίας ἐν τῇ ἐνδοξίᾳ. BL.

263. τὸν δ' αὐτε: γράφει δὲ ὡς φάτο· μεῖδ' ἡμέραν 35 θοῇ λευκώλενος Ἡρα, χειρὶ τέ μιν κατέρχεται.

264. ὕπνε τῇ δὲ: ἄκρως διασφύρις τὸ πῦν, αὐτὸς αἰσῶς εἰς ἔννοιαν αὐτὸν λαμβάνειν ἐδὲ παραβάλλειν πρὸς τὴν ἐκείνου· ὁ γ' ὁμοίως κινηθῆσεαι τὸν Αἶδα τοῖς Τρωσὶ κακῶθῃς, ὡς ἐπὶ τῷ ἰδίῳ παιδὶ ἐχάλασε. καὶ ἔξιν ἡθικόν· ὡς γ' πρὸς τὸν ὅν τῆς συγκρίσεως αὐτὸν τὸν ὕπνον ἐρωτᾷ αὐτό. BL.

βαρύνει τὸν ἦ, πᾶρξοντα ἀντὶ τῷ δῇ. V.

265. 266. ὁ Ἀσκαλωνίτης βαρύνει τὸν ἦ· ἄμεινον 45 δὲ περισπᾷ. καὶ γὰρ εἰ διαπορεῖ, οὐκ ἀναγκαῖον ἐκέρμην αὐτόν· ὁ γ' ἔτερος αὐτῷ ἐπιφέρει περισπῶμενος, ἐπὶ τῷ „ἡ δολιχὴ νύσος ἡ Ἀρτεμὶς λοχλαῖρα“ (Od. 172). A.

τὸ μὲν ἢ βαρύνει τὸν ἦ, πᾶρξοντα ἀντὶ τῷ δῇ. V. 50 μείνον ἀπόρηται. B. ἐὰν δὲ ἀντὶ τῷ, πρὸς τὸν ὕπνον συντάσσεται. V.

266. παιδὸς ἑοῦτο· συντόμως πάνν. ἐν γὰρ τῷ παιδὸς
 τοῦ πάντα κατακαίεται δι' αἰκὸς ἢ ἐν' ἐκείνῳ μῦλλον
 χαλεπῶν τὸν Αἰα. τεχνικῶς δὲ παρεδήλωσε καὶ τὴν χάριν
 δι' ἣν οὐκ κατακοιμήσεται τὸν Αἰα, ἵνα καὶ ἐξῆς ὁ ὕπνος
 πιθανῶς φαίνηται λέγων πρὸς τὸν Ποσειδῶνα „πρόσφρων
 τὸν Δαναοῖσι Ποσειδάων ἐπάμνε” (357), ὡς ἡθελήσας
 εἰ ποτε πραγματοποιεῖται ἡ Ἡρα ἐπὶ τῷ Αἰα, ὃ καὶ ἔμνησεν ἡ
 Ἡρα ὡς μὴ πραγματοποιημένη Ποσειδῶνα. V.

267. ἀλλ' ἔγωγε· τεχνικὸν καὶ τῆς ὥς γὰρ ἤδη
 πείσασα ἐκείναι αἰτεῖ, ἀλλ' ὑπεργλύνει λοιπὸν προτρέπει. συν-10
 ἵπται δὲ τῇ προτροπῇ καὶ τὴν ὑπόθεσιν. AL.

ἡ διπλῇ, ὅτι δύο γενέσεις Χαρίτων ὑποτίθεται, προσβ-
 ῖναι γὰρ νεωτέρας· διὰ συγκριτικῶς λέγει ὑποτιθέσθαι. A.
 Πορφυρίου. διὰ τὴν Ἡρας ἐπαχθόμενης τῷ ὕπνῳ δώσας
 θρόνον ἀναίται, αἰτῶνται δὲ Χαρίτων μίαν ὑποτιθέσθαι; 15
 καὶ ἡ βόλεται ὁ ὑποτιθέσθαι Χάρις; ὅτι τὸν μὲν θρόνον
 ἀναίται, ὅτι ὕπνος θρόνος αἰτῶνται. Οὐκ αὖτε γὰρ τὸ
 ταῦτα, περιφροσμένη δὲ ὁ ὕπνος πῶς ἐστὶ καὶ τῶν ἐπιόν-
 των καὶ τῶν ἀπώντων. Χάριν δὲ αἰτῶνται καὶ προκατακαί-
 νει ἀλλ' ἀμειψτικήν. ὅθεν γὰρ εἰς ποιεῖ, ἄλλοι λαβεῖν 20
 τὴν ἀμοιβήν, ἐκ ἐξ ὧν αὐτὸς προκατήχθη. αἱ μὲν οὖν
 προκατάρχουσαι Χάριτες εἰεν ἂν πρεσβύτεραι, αἱ δὲ ἀμει-
 ψικαὶ ἐν νεώτεραι· μεταγενέστερον γὰρ, καὶ διὰ τῆς νεώ-
 τερον, τὸ δεύτερον τῶ προτέρῳ. διόπερ τῶν ὑποτιθέσθαι γη-
 ῶν αἰτῶνται μίαν Χαρίτων. B.

268. ὁ πνεύμεναι· κοιμηθεὶς χαλεπῶς. οἱ δὲ ὁμιλεῖν καὶ
 καὶ οὐδὲ· δι' ὅπως γὰρ αἱ ὁμιλεῖν. V.

270. χήρυτο δ' ὕπνος· πιθανῶς, ὅτι μὲν θρόνον
 ἀναίται, ἐκ ἥρπεν, ὅτι δὲ γάμον, ἐπιτείνοντος τὴν ἐπι-
 θύμνην τῶ κεῖται· πρὸς γὰρ ἐρωτικὰ μόνα δυνατότατος ἐστὶ. 30
 ὅθεν δὲ θεὸς ἡ Ἡρα δι' ἡδονῆς ἐξηπάτησεν. BLV.

271. ὕμνος· τὸ ἐξῆς ἐστὶν ὕμνος ἢ μὲν ἐμοί·
 τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσων. A.

ἄλλοι τινες· ὑπερεπιτακτικὸν εἶναι τὸ τοιαῦτόν φησιν, ὃ
 ταῦτόν ἐστιν ἐν ἀπλῇ, ὡς τὸ „ἀνάμνε θεοὶ ὅσον” (Od. 35
 11, 274)· ἀνάμνε. ἄλλοι τινες ἐν ἐστὶ τὸ βλαπτικόν. V. δηλοῖ
 δὲ τὸ λίαν βλαπτικώτατον. BL.

τὸ αὐτὸ ἐξῆς καὶ ἐπὶ τῶν δηλοῖ, ὡς ἀβλαβὲς μὲν τοῖς
 ἄλλοις, πολυβλαβὲς δὲ τοῖς ἐπιούροις. B.

κατὰ Στυγὸς δὲ ὀνείδαν λέγει, ὅτι τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρος 40
 ἐν γένεσι αἰτῶν ἐστὶ τοῖς ψευδομένοις, ἀπελύνον αὐτὰς
 καὶ τὴν ἐν ἡδονῇ τῇ ἐξῆς. BL.

ὡς κατὰ ὕμνον εἰσχεῖται ὕμνος. οἱ δὲ, ὅτι πολέμιον
 θεὸς τὸ ὕμνον, πυρρῶς δὲ ἔστιν. V.

272. τῇ ἐτέρῃ μὲν· ἡ διπλῇ, ὅτι ἐπὶ δύο τῶν ἐτέρων 45
 φησὶ κατὰ διαβολήν, Ἑλληνικῶς. τὰ βαρύνοντα δὲ τῶν
 εἰσχεῖται ὕμνος, καθάπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγεται ἐξῆς
 καὶ ὕμνον. ABD.

κατὰ ἐξῆς καὶ ὕμνον ὀνείδαν, ἐπὶ πάντα ἐκ ἐξῆς καὶ
 ὕμνον τὴν σύστασιν ἔχον. AL.

273. μυρμαίρη· τὴν λαμπρότητα θρηνητικήν, ἥτοι

τῇ ἡλίσ· ὀνείδαν γὰρ, φησὶν, ἡλίσ νοερόν θάλασσαν. BL.

274. ἡ διπλῇ περιεργασμένη, ὅτι Ζηνόδοτος μάρτυρες
 γράφει, ἀγνοῶν ὅτι μάρτυρος λέγειν δεῖ ἀκολούθως τῷ
 μάρτυρι. A.

ἔτοι Κορόν· ἀμφὶς ἔσονται· αἱ περὶ τὸν Κορόν
 θεοί. λέγει δὲ τὰς Τιτῶνας. ἔτοι δὲ εἰσιν οἱ Οὐρανῶν παῖ-
 δες, Κορόν, Κοῖτος, Ὑπερίων, Ἰανέτος, Κοῖτος. A.

ἡ συγκολληθῆναι αὐτῷ, ἢ μᾶλλον ἐν' αὐτῷ ταχύν-
 τες. BL. ἐπὶ πῶς κατὰ συλλογισμὸν ὕμνος; V.

276. Πασιδέην· ἐπὶ τῇ μὲν ἐπὶ τῇ Πασιδέῃ ἡ Ἡρα τὸ
 ὄνομα τῆς ἐρωμένης, ἵνα μὴ οὐκ εἴδῃ τὸν ἐρωτῶν. ὃ δὲ
 ὕπνος καὶ τὸ ὄνομα προσέθηκεν εἰς βεβαίωσιν. Πασιδέην
 δὲ, ὅτι πανταχῶς δεῖ θάλασσαν καὶ μὴ κεκρύφθαι τὴν χάριν. οὐκ
 οἶδε δὲ τὰ παρ' Ἡσίοδος ὀνόματα τῶν Χαρίτων. ὑποκαί-
 νει δὲ διὰ τῆς ὥς ἐδὲ κοιμώμενον ἐπὶ τῷ ὕπνῳ χάριτος
 δεῖ, καὶ ὅτι τῷ ὕπνῳ ἔνεστι χάρις καὶ ἡδονή· πανδημῶς
 γὰρ ἐστὶ καὶ μυλῶν καὶ ἡδονῆς. ἡ φιλοσοφώτερον ἐστὶν ἀκούειν
 Πίνδαρος γὰρ χάριτος ἀρχοντα πρὸ πάντων ὁμῶς τὸν ὕπνον
 ποιεῖ, αἰνιτίζοντος τὸ συμβαῖνον περὶ τῆς χαρίτων ἐκόν-
 τας, καὶ φησὶ „παλαιὰ μὲν εἶδεν χάρις,” ὡς λέγει καὶ
 ὕμνος τῆς περὶ χάριν ἀχαρίστου ἔχοντος BLV. καὶ Αἰθήνης
 γενεολογῶν τὰς Χάριτας. καὶ ὁ κοινῶς „ἔμα τιτίλκεται καὶ
 τέθνηκεν ἡ χάρις.” V.

278. ὕμνος· ἐκείνῳ· πῶς γὰρ εἶδεν ὕμνον καὶ φησὶ
 25 μὲν. τινὲς δὲ γράφουσιν ὕμνος δ' ἐκ πέτρης καταει-
 βόμενον Στυγὸς ὕδωρ. V.

279. τοὺς ὑποταγματικούς· τὰς ἐν τῷ Ταρταρῷ
 ὄντας· οὐδὲν γὰρ ἐστὶν ὑπὸ Τύρταρον. Τιτῶν δὲ παρὰ τὸ
 τίτῳ, τιτῶν. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὰς περὶ Κορόν θεὸς ὑποταγματικός
 προσαγορεύει. πρὸς τὸ „ὅπποτε μιν ξυνδύσῃ Οὐλύμπιοι”
 (Il. 1, 399), ὅτι καὶ τὰς περὶ Κορόν λέγει Οὐλύμπιος. A.

281. Ἀχίλλεον τε καὶ Ἰμβρόν· τινὲς Ἀχίλλεον
 κατὰ μέγα ἄστυ λιπὸν τε· τὸ γὰρ τὸν πρὸς τὴν Ἰμβρόν;
 ἔστι δὲ νῆσος πρὸς τῷ μέλανι κόλπῳ. ἀπέχουσι δὲ ἀλλήλων
 ἐσθλὰ ῥα. V.

282. ἡ ἑρῶ· ἐπὶ θαλάττης δεῖ διὰ τῆς ἡ φησὶ. V.
 πρήσσοντες· περὶ πρῶ, ὡς βίβω βῶ, βορῶ βῶ, ὃ
 μέλλον πρήσω. BLV.

283. 284. Ἰδην· ἀντὶ τῆς Ἰδης· ἐστὶ δὲ μέρος Ἰδης τὸ
 Λεκτόν. ἐν ἐπιγραφῇ δὲ καὶ ἀναγραφῇ ἐμνηστεύον τὸ δίδω-
 χον ἔτιος, ἵνα μὴ δόσφρασον ἢ, Ἰδης δ' ἰκέσθην πολυπύ-
 δακος Λεκτόν· τὸ δ' ἐπὶ χέρσιν πρῶτον βήτην δεῖ ἰκέ-
 την εἶλα. Λεκτόν δὲ ὀνομάσθη ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ κατακλιθῆ-
 ναι Αἰα καὶ Ἡραν. BL.

ἔτιος Λεκτόν ὀνομάσθη, ὡς φησὶν· ἔτιος γὰρ ὁ τόπος
 καλεῖται. ἡ διπλῇ δὲ ἐστὶ ἰδίως ἐρῶν, ἀντὶ τῆς Ἰδης εἰς
 Λεκτόν καὶ Ἰδην δ' ἵκανε πολυπύδακα Γάρρυμον” (Il. 8, 47).
 καὶ ἐν Ὀδυσσεῖ (8, 363) τὸ ὕμνος· „ἢ δ' ἄρα Κόρυον
 50 ἵκανε φιλομαγῆς Ἀφροδίτη εἰς Πύλον.” A.

ἄλλως. Λεκτόν ὀνομάσθη τῆς Ἰδης, κεκλημένον ἀπὸ

τῷ ἐν αὐτῷ κατακλιθῆναι *Αἴα* καὶ *Ἡραν*. τρία δὲ τὰ πάντα ἀκρωτήρια τῆς *Ἰδης*, *Λεκτὸν*, *Γάργαρον*, *Φαλάκρη*. *ΑΔ*. ἄρα οὐδὲ τὸ *Λεκτὸν* ἐπὶ τὸ *Αἰγαῖον* πέλαγος. *Α*.

Γάργαρον παρὰ τὸ γυργαρίζειν ἐξ ἐκείνης τῆς ὕδατα, καὶ *Φαλάκρη* παρὰ τὸ γυμνωθῆναι ταύτην παρὰ *Φερέκλῃ* ἐν 5 τῇ τῶν νεῶν οἰκοδομῇ. *Λ*.

285. ἀκροτάτη — ὕλη: τὴν χαμαίην βοτάνην στήν. ὅτι καὶ πατέσι γῆν, δηλονότι ἐκ τῆς „ἐδὲ χθόνα μύρατε ποδοῖν“ (288). εἰσὶ δὲ γραμμικά. *Υ*.

ὑπεσείετο: Ἀρίστειλος ὑπὸ, εἴτα σείετο, Ἰακῶς. 10 ἔτι καὶ *Ζηνόδοτος* καὶ *Ἀριστοφάνης*. *Α*.

γράφεται *Ἰδῃ*. *Λ*.

286. 287. πῦρος *Αἰὼς* ὅσσοι ἰδέσθαι: πρὶν ἰδῆ τὸς ὑφθαλμὸς τῷ *Αἰὼς*, ὅπως μὴ πρὸ τῆς δέοντος αὐτὸν κοιμίσθαι. ἐμφαντικώτατα δὲ εἶρηται, ὡς ἅμα τῷ προσβλέπειν 15 τῇ εὐδῆς κατακοιμίζοντος. τὸ δὲ εἰς ἑλάτην ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἑλάτην. ἔστι δὲ ἐπίμηκες καὶ ἀκαρπὸν δένδρον, ὡς ὁ *ἔπος*. *ΒΛ*.

287. περιμήκετος: μήκος μήκετος ἐπεκτάσει, ὡς πύχος πύχετος. *Υ*.

288. μακροτάτη: μακροτάτην στήν εἰς πολλῶν καὶ ἄλλων ὅσων ἐκεῖ. καλῶς δὲ τότε. τὴν γὰρ ὅτι φέρεται ἐκεῖ ἑλάτη. *ΒΛ*. καὶ ὅτι μετὰ τὰ ἡρωϊκά ὁ ποιητής. *Υ*.

διὰ τῆς τότε ἀνῆρχε τὸ πρῶτος, ὡς μὴ ζητεῖν αὐτήν. *Δ*.

ἡ ἑρὸς αἰθέρ' ἴκανεν: ἡ διπλῇ, ὅτι καὶ Ὁμηρον αἶψα ὁ ἀπὸ γῆς μέχρι νεφῶν τόπος. ὁ δὲ ἐπὶ τὰ νέφη τόπος αἰθέρ, καὶ ὁμοιόμοιος τῷ σερμηνίῳ θρανός. διὰ τὰ νέφη λέγει πύλος θρανῶ. *Α*.

289. ἐνθ' ἧς ὅσοισι: πιθανῶς, ἵνα καὶ διὰ τὸ ἕνος 30 καὶ διὰ τὰς κλάδας καὶ διὰ τὴν μεταμύθησιν μὴ ὀρῶτο. *ΒΛ*.

290. ὄρεθι λίγνυθ' ἑναλίζκιοις: κατὰ τὴν καθέδραν. ἡ γὰρ ὄρεθις καὶ καθέδρα. κρύπτει δὲ ἡ χαλκίς αἰ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὰς κλάδας. εἰς δὲ τὸ ἐν ὄρεσι λείπει το 40 δαιτυφύσαν. *ΒΛΥ*.

291. χαλκίδαι χαλκίς εἶδος ὄρεθις, ἣτις καλεῖται κύμινδις ὑπὸ τῆς φωνῆς. *Δ*. ὁ κύμινδις οἰκεῖ μὲν ὄρη, ἔστι δὲ μέλας, χαλκίαν τὴν χροίαν, καὶ μέγεθος ὅσον ἱμάξ ὁ γασσοφόρος, ὡς στήν *Ἀριστοτέλης* (*Η. Α.* 9, 12). παρὰ δὲ τοῖσι θηλεῶσι λέγεται ἡ κύμινδις. ἐπετίθεσαν εἰς ἕνον τὸ 40 ὄρετον. κύμινδις δὲ λέγεται διὰ τὸ αἰ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὰς κλάδας κρύπτειν. *ΑΒΔΥ*.

τὸ εὐφωτον ἵνομα τοῖς θεοῖς τίθησιν. οἷδε δὲ τὰ τῶν θεῶν ὡς ἐπὶ *Μακρῶν* καταπνέμενος. τινὲς δὲ φασὶν αὐτὸν εἶναι *Ἀρπαξέην*, ἢ μινεῖσιν τῷ *Περικλέρῳ* κατὰ 45 βίαν, ἐψήσασιν τὴν πρὸν *Πρόβωνα* παρέδρακεν αὐτῷ. ἢ ὅτι *Αἰ* συνῆλθεν, Ἡρα δὲ ὀργίσθωσεν αὐτήν. ἐν *Χαλκίδι* δὲ διήγειν ἀνδρῶπιος ὅσα. αἱ δὲ τὴν μητέρα τῶν *Κορυβάντων* *Χαλκίδα* φασὶν. ἢ ὅτι χαλκίζει τὴν χροίαν. ἢ ὅτι κατὰ νότα ὀρεῖται. τινὲς δὲ τὴν γλαυκά. *Υ*.

θέλων ὁ ποιητής δαΐζει ὅτι μεσούλητός ἐστιν, καὶ μόνον

τὰ τῶν ἀνθρώπων ὀνόματα ἐπαγγέλλετο εἰδέναι, ἀλλ' ἀπὸ καὶ οἱ θεοὶ λέγουσιν. ἢ ἄλλως, ὡς εἰώθεν αἰεὶ, δύο ὀνόματα εὐρών τὸ κρεῖττον τοῖς θεοῖς ἀνατίθησι, τὸ δ' ἑλπίσιν τοῖς ἀνθρώποις. *Λ*.

292. *Γάργαρον*: τὸ ἕκρον *Γάργαρον*, ἢ δὲ πόλιν *Θυλκῶς*, καὶ οἱ πολῖται *Γαργαρεῖς*. *ΒΛ*.

294. ὡς δ' ἰδεν: ἐπαυλαμβάνει τὸ ἰδεν, ἐποφασίζον ὡς ἐκ ἐν παρόργῳ αὐτὴν εἶδεν. ὅμοιον δὲ ἐστὶ τῷ „ἰδὲν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶν“ (*Η.* 16, 182). τὸ δὲ πύκνυνται ἐπὶ τῇ ἐπίτασιν τῆς πύθης. ἀμφεκάλυψε δὲ ἀντὶ τῆς ἡγεμονίας ὑπὸ τῶν δικτῶν. *ΒΛ*.

„ὡς ἰδεν, ὡς ἐμάνη“ παρὰ *Θεοκρίτῳ*. *Λ*.

295. οἶον: γράφεται καὶ οἶος. *Α*.

πρῶτόν περ: ἔτι καὶ *Ἀρίστειλος*. ἄλλοι δὲ πρῶτον. *Α*. Ἡραν τρεφομένην παρὰ τοῖς γονεῦσιν εἰς τὴν *Γαυρῶν* τῶν *Εὐρυμέδων* βιασάμενος ἔγκλον ἐποίησεν. ἢ δὲ *Προμηθεῖα* ἐγέννησεν. *Ζεὺς* δὲ ἕξτερον γήμιος τὴν ἀδελφὴν, καὶ γνῶς τὰ γενόμενα, τὸν μὲν *Εὐρυμέδοντα* κατεπαρτέριον, τὸν δὲ *Προμηθεῖα* προσηύσει τῷ πρὸς δαίμοις ἀνῆρχον. 20 ἡ ἰσορία παρὰ *Εὐφορίωνι*. *ΑΒΔ*.

296. φέλλας λήθοντε τοκῆας: καὶ πῶς στήν (290) παρ' *Ῥακίῳ* αὐτὴν τρέφει; ἢ τὸ αὐτῶν ἐκ ἐκ νεότητος (στήν γὰρ „αὐτῶν δὲ κῆτε“ ὑπ' αὐτῶν *Η.* 15, 67). ἀλλὰ τὸ ἐπιμελῶς τρέφειν στήν. „τὸς μὲν τέσσαρας αὐτῶν 25 τὸς ἔχον αὐτῶν“ ἐπὶ στήν (*Η.* 5, 271). *λάθον* ἐν ἐμῇ.

ἔτε δὲ ἐπαρτέριον ὁ *Κρόνος*, ὡς παρθένος ὑπονοουμένη ἐξεδόθη *Αἰ* παρὰ *Τηθύος* καὶ *Ῥακίῳ*. τεκοῦσαν δὲ τὴν *Ἡφαιστον* ἐκ τῆς νοθείας τῆς πρώτης φασὶ προσποιεῖται, 30 ὅτι ἄνευ μίξεως κεί, καὶ *Κηδάλωνι* τῷ *Ναξίῳ* παρὰ τὴν *Χαλκικτῶν* δαδῆσαν διὸ καὶ μέχρι τῶν ὑπόμνημα *Πλάτωνος* παρὰ *Ναξίοις* καὶ τὸν ἀμύθητον τῇ *Ἰταλίᾳ* συγκατατίθειν. ἄλλοι τὸν *Αἰα* φασὶν ἐν *Σάμῳ* λάθρα τῶν γυναικῶν ἀποπαρτέριον τὴν *Ἡραν* εἶναι *Σάμιοι* μνηστέρωντα τὴν κόρας λάθρα συγκατατίθειν, εἴτα παρτέριον θύσει τὰς γυναικας 35 μὲν τοκῆας ἐν τῇ περὶ *Κρόνον* καὶ *Ῥεῖαν*. ἔτι οἱ δὲ τὴν προγονὸς τὰς περὶ *Ῥακίῳ* καὶ *Τηθύῳ*. *ΒΛΥ*.

297. στή δ' αὐτῆς προπάροιθεν: κτηθείς ἐπὶ τοῦ κεσοῦ εἰκότως αὐτὸς τῇ γυναικὶ πρόσκειται. *ΒΛ*.

298. τό δ' ἰκάνεις: λείπει τὸ ὄρος. „ἢ ἐν αὐτῇ χροίᾳ ἐλεόμενος τόδ' ἰκάνεις“ (*Οδ.* 1, 409). μὴ ποτε δὲ ἰσοδυναμῇ μετ' αὐτῇ παρ' *Αἰολέου* τῆς. καὶ πληθυντικῶς „ὅς δ' ἔστιν ἀνενδρὲς θεὸς τῶδε μάλιστα“ (*Η.* 5, 185) ἀντὶ τῆς ἐνθ' αὐτῇ γυναικὶ δὲ τὴν συγκατῆν διὰ τὰ πάθη „αὐτῇ τ' ἔλαττεν ὅσον 40 πύκα περ φρονέοντων.“ *ΒΛΥ*.

299. ἵπποι δ' οὐ παρέασι: ἀρμαδιῶς πᾶσι κατὰ πᾶσι τὴν ὁδὸν ὡς μὴ τῶν ἐπιτηδείων παρόντων, ἵνα πᾶσι 50 στας μέναι ἐν τῇ χαλκῇ χροίᾳ. καὶ γὰρ πιθανὸν ἦν ἀποταῖν ψαυτα τῆς ἐδῶ θέλειν ἐμπλάττειν. προσηύσει ἐν χροίᾳ.

Ἰδὼν κορυφαῖον ἡμῖν νέφος τῆς εἰαρινῆς ὥρας δημιουργόν
"Ομηρος ἐδήλωσεν. Β.

347. τοῖσι δ' ὑπὸ χθώνι: ἐμπεισὼν (ἐκπεσὼν D) εἰς
φορικῆς πρῶματος διήγησιν ἐφ' ἕτερα τὸν λόγον μετή-
γαγε, τὰ ἀπὸ τῆς γῆς φερόμενα ἄνθη καὶ τὸ νέφος, δι' ὧν
ἀπέκλεισε τὸ περιττέρω πολυπραγμονεῖν ἡμᾶς. ἀνθρῶς
δὲ γράφει τὴν εὐνήν, καὶ προθεῖς τὸ γένος ποιήν ἐπιφέρει
τὸ εἶδος. ὅς ἐπε δὲ ῥόδον διὰ τὸ ἀκανθώδες. νεοθηλέα
δὲ, ἐπὶ τὴν ἄλλην ἐνιμήθη καὶ ἐπάτησε τὰ ἔρτα. κατὰ συλ-
λογισμὸν δὲ ἡ ὑπεροχή, εἶγε καὶ τὰ ἄνθη αἰθάνεται τῆς
δυναμείας τῆς θεῆς. BDL.

348. λωιτύν: εἶδος χόρτου ἐλαῖα· διὸ καὶ ἐρσήεντα, ὃ
ἔστι δροσώδη. AD.

349. ἔεργε: ἀντὶ τῆς ἀνέξελλεν, ὥς „ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν
ἔεργον" (II. 12, 201). V.

ὅς εἰα αὐτὸς ἐπὶ γῆς θλίβεσθαι, ἀλλ' ἀνέχε καὶ ἀπεκώ-
λυνεν αὐτὰς. D.

οὕτως Ἀρίσταρχος, ἔγραψε τὸν Αἰα καὶ τὴν Ἥραν.
ἐν δὲ τισιν ἄετι καὶ ἔεργε διὰ τοῦ π. ἐν δὲ τῇ Χίῳ,
Ἰκαρε. Ζηρόδοτος ἔν' ἀπὸ χθονὸς ἀγκυζέσθην. A. 20

350. τῷ: τινὲς τῷ ἀπ' αὐτῶν θαλλῷ. V.

351. χρυσείην: αἰθέριον, ἐπειδὴ πυρῶδὴν ὃ αἰθὴρ
χρυσόει. V.

ἐκ ληναί: ὁμοίως τῷ ἰχθυί· τὰ γὰρ εἰς τὸς δισύλλαβα
μετ' ἐπιπλοῆς συμφῶνς τριγενῇ ὀξύνεσθαι θέλει, πρῶτον
ἰχθὺς πικρός. ἰκνυτίζεται τὸ λίγρος· τὸ γὰρ λίγρος ἔννοιαν
ἔχει συνθέσεως. A.

ὥσπερ παρὰ τὸ θάλλω θαλπνός, τέρω τερωνός, ὅπως
παρὰ τὸ εἰλβω εἰλπνός. BL.

ἀπέπιπτον: Ζηρόδοτος ἐπέπιπτον. A.

Ζηρόδοτος γράφει ἀνέπιπτον, ἀντὶ τοῦ ἐπέπιπτον, ὡς
„χρυσάεισιν ἀν' ἱπποῖς." V.

ὁ Ἀσκαλωνίτης ἄξιοι παροξύνειν τὸ ἔρσαι ὁμοίως
τῷ ἐντίρηται καὶ γὰρ τὸ ἐνικὸν ἔρση ἐστὶ („μὴ μ' ἄμυδις
εἴβη τε κακὴ καὶ θῆλος ἔρση" Od. 5, 467), τὰ δὲ εἰς
ἢ λήγοντα θηλυκὰ μονογενῇ ὁμότιμα ἔχει τὰ πληθυντικά,
Ἐλένη Ἐλένας ὅπως εἰ ἔρση, καὶ ἔρσαι. ἡλιθίως πάν· ὅ
γὰρ ἐνόησαν ὅτι τὸ ἐνικὸν διὰ τὴν μεταλήψιν τοῦ α εἰς τὴν
πρὸ τέλους ἔχει τὸν τόνον, ὁμοίως τῷ ἄελλα ἄελλη, οὕτως
ἔρσαι καὶ ἔρση· εἰ δὲ τὸ πληθυντικὸν οὐκέτι ἀντιθέσεως
ἔχει, ἀπολήψεν τὴν ἔρσαι προπαροξυνόμενα τὸν τόνον. A.

ἐπύρσαι δὲ τινες „δὴ ἦα τότ' ὀφθαλμοῖσι Διὸς χέτο
νῆδυμος ὕπνος." τῶτο γὰρ δεῖ δηλωθῆναι. V.

354. ἡ διπλῇ, ὅτι σὺν τῷ ν νήδυμος. A.

355. ἄγγελίην ἐρέων: διὰ τὴν ἐπαγγελίαν τῆς ἐρω-
μένης καὶ ἢ μὴ κελεύει ὁ ὕπνος ποιεῖ· καὶ γὰρ εἰ τῶν συμ-
μαχάντων, ὡς ἔδδ' Ἡλίας ἔδδ' Ἀημιότῃ. BL.

πόθεν μαδῶν ταῦτα ἀπαγγέλλει; ἢ συνῆκεν ἐκ τῆς εἰ-
ρημένης ὑπὸ τῆς Ἥρας „ἢ γῆς ὡς Τρώεσσι ἀρηγμένον εὐ-
ρύονα Ζῆν" (265). BL.

359. κῶμα καλύψω: ἐν ἄλλῳ κῶμ' ἐκάλυψα. A.

360. Ἥρη δ' ἐν φιλότῃτι: ἐκ ἀναγκαίως, φασὶν
ἀπόβῃτον ἐξήνεγκεν. ἢ πρὸς τὸ θαυμάσιότερον ποιεῖν
Ποσειδάωνα τὴν τέχνην τῆς Ἥρας ἐδήλωσεν. BL.

361. ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων: εἰκότως ἐπὶ
φύλα τῶν ἀνθρώπων πορεύειν κατακοιμίσαν αὐτὸς· οὐ
ἐμπειρέσει ὁ ὕπνος τὸν. BL. εἰ δὲ ἔως κίου Ἀἰγίου
ἐπέσειπεν ἂν ἐκεί, ὥς ἄνεμοι καὶ Ἄρης καὶ Ἀφροδίτη. V.

362. ἀνῆκεν: ἀνέπεισεν ἢ πυρώσειεν. ἀπὸ τῶν ἰσχυ-
ρῶν μεταφορᾶ, οἷς τὰς ἡνίας ἀνῶσιν. BLV.

363. μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν: μέγα καὶ τὸ
λέυσε καὶ τὸ προθορῶν. V.

ἐν ᾗθι ὁ λόγος. λείπει δὲ ταῦτα λέγων. V.

364. Ἀργεῖοι: ταῦτα καὶ τὰ ἔξης κατ' ἐπερώτησιν
γινώσκον. A.

15 ἐν ᾗθι καὶ κατ' ἐρώτησιν ὁ λόγος. διεγείρει δὲ αὐτὸν
διὰ τῆς λέγουσιν ὅτι τὰς νῆας ὁ Ἐκτωρ ἔλει. BL.

366. εὐχεται: ἐκ ἄλλου, ἀλλ' εὐχεται· κανχημα-
τὶ γὰρ εἰσιν ὁ Ἐκτωρ. ἐμείωσε δὲ αὐτὸν ἐκ ἀλκῇ θαυμάσιον
ἀλλὰ τῇ σπάνει τῶν πολέμων. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει καὶ ἔλπειται. ἀρ-
δὲ τῷ προσώπῳ τὸ εὐχεται, κανχῆται. A.

368. ἔτι λίην: πεφισμένως· ἄμεινον γὰρ τῆς μετ' αὐ-
τὸν τοσαύτης, φησί, χρεία γένηται Ἀχιλλέως, ἐὰν ἀλλή-
παροξύνωμεν εἰς βοήθειαν. διδάσκει δὲ ὅτι δυνατὸν
γίνεσθαι τῶν πολέμων τὰς δημοφύχους καὶ φιλαλληλίας. BL

371. ἐποικιλέον κατὰ τὸ τέλος τῆς εἰσεῖς· λείπει γὰρ
εἰσὶν. A.

372. τὸ παραλθῆσιν οἱ πλείους προπερισπᾶσιν.
φράσων δὲ βαρύνει. φηλεῖ δὲ τὰ εἰς τὴν λήγοντα θηλυκὰ
30 σύλλαβα, ὀξυνόμενα, συντιθέμενα καὶ μὴ γινόμενα κί-
τοτε μὲν φυλάσσειν τὸν τόνον, ὅτε μετὰ προθέσεως
τίθεται, τοτε δὲ ἀναβιβάζειν, ὅτε ἢ μετὰ προθέσεως
τομὴ ἀνοχὴ στροχὴ· ἰσοδόκη δὲ καὶ κυπνοδόκη λατῶν
νοχὴ. εἴπερ ἂν καὶ τὸ πικνυθῆ καὶ μετὰ προθέσεως ἔ-
35 ρυτονηθῇσεν. τάχα δὲ καὶ παρῶντων ἔστι, καὶ πάλιν ὀξυ-
βαρύνεσθαι· ὡς γὰρ παρὰ τὸ καλὸς ἐγένετο πάγκαλος
παγκάλη, ὅπως καὶ παρὰ τὸ αἶθος πάναιδος, ὅς ἄελλος
τὸ παραλθῆ. A. ὡς περιέστη. V.

βαρυντέον τὸ παραλθῆσιν. τὰ γὰρ εἰς τὴν λήγοντα θηλυκὰ
40 δισύλλαβα, ὀξυνόμενα, ἐν τῇ συνθέσει μὴ γινόμενα κί-
τοτε μὲν φυλάσσει τὸν τόνον, ὅταν μετὰ προθέσεως
τίθεται, ὡς τὸ ἀνατολή· εἰ δὲ μετὰ ἄλλης τινός, ἀναβι-
τὸν τόνον, ἰσοδόκη κυπνοδόκη. ὅς καὶ τὸ ἐδραση
τοῖς ἀρχαιοτέροις Ἀττικοῖς ἀναλόγως βαρύνεται, τὸ
ἀναδόκη βαρυνόμενον παρ' αὐτοῖς σημειωτέον. παραλθῆ
δὲ ἀντὶ τῆς ὁλολήψεως. BLV.

376. ὅς δὲ κ' ἀνῆρ: λείπει τὸ ἦ, ὅς ἂν ἦ· διὸ ἐπὶ
εἰρημῇ καὶ ἐπὶ τῷ μενέχαρμος. A.

ἔχῃ: Ἀρίσταρχος διὰ τῆς αἰς δερθόγης, ἔχει. A.

50 ἔτος καὶ ὁ ἔξης ἀθετῶν, ὅτι γελοῖον μὴ τὰ ἀρμόζοντα
ἀναλαμβάνειν, ἀλλὰ μετὰ εἰς ἐμποδισμὸν τῆς χορηγίας

τί τι μενέχαρμος γῆσιν ἐκ οὐδεν ὁ ποιητής. τί ἐν ἐξί
τὸ „τοῦ δ' Ἀντίλοχος μενέχαρμος” (Π. 15, 396). Ζηρό-
δοτος δὲ προσηύεται. Α.

τὸς δύο Ζηρόδοτος μὲν οὐδὲ γράφει, Ἀρισταφάνης δὲ
ἀναγί. V.

ὀλίγον σῆκος: μικρὸν ἀσπίδα· ἔστι δὲ ποσότης ἀντι-
πληρώσεως. AD. τινὲς δὲ ὀλίγον ἀνάξιον πρὸς τὴν κατα-
στροφὴν, μείζον δὲ ὃ ἄριστον ἂν εἴπεν. V.

379. τὸς δ' αὐτοὶ βασιλῆες: καλῶς αὐτὸς οὗ τραυ-
ματῶν κοσμεῖται, ἐκ τῆς ἰδίας διεγείροντες ἐνψυχίας πρὸς
προτροπὴν γενναίων ἔργων. BL.

συλληπτικῶς τὸ ἀτάμενον: Διομήδης γ' βίβλην. V.
382. ἐσθλὰ μὲν ἐσθλός: τοῦτο ποιοῦσιν, ὅπως τὰ
ἀσφαλεῖστα ἔχοντες οἱ ἄριστοι κινδυνεύουσιν προθέτως, καὶ πῶς

μετεδιδάσκοντο; ἐπισφαλὲς γ' εἶναι δοκεῖ τὸ ἐναλλάσσειν
τὴν παροπλίαν ἐν πολέμῳ, ὅποτε καὶ τὰς ὀπλισμένους ἐπι-
τηροῦντες ἐτίτρωσκον. „ἢ ὅ' ἴδε γεματοθέντα βραχίονα”

(Π. 12, 389) καὶ „πλευρὰ τὰ οἱ κίψαντι” (Π. 4, 468). ἔχου-
σαν ἐν σκέπη τὰς ταῖς, ἀσπίδας ἀμείβουσιν. ἀλλ' ἐκ τῶν
ὠμολόγησέ τις χερῶν εἶναι, ὡς μὴ ἀτιμωθεῖν. ἀλλ' ἐκ τῶν

ῥῶντο: „ὅ θυμὸν ἤρα φέροντες ἀφίστασαν.” εἰκὸς τε ἦν αὐ-
τὸς περὶ τῆς διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἐπὶ ταῖς ἡμῶν κινδύνου,
ἐπὶ καὶ οἱ πλείοντες ἐν κινδύνῳ αὐτόχρητος γίνοντο τῶν σκευῶν,
τὰς ταῖς παρὰ τὸν αὐτὸν εἶναι, πῶς τε ἐκ τῆς μελ-

τὸς ἀπὸ τῆς νῦν γενναίως ἔκτατος πολεμεῖν, εἰδὼς ὡς ἔων
ἐκ πολλὰς σκευῶν μὴ πολέμων; BL.

χέρεια: ὡς τὸ πλεονα σγκέκοιται. V.
ἡ διπλῇ, ὅτι ὅτος ὁ εἶχος τὸς προκειμένους ἀναγί. βελ-
τίονα μὲν γ' τῇ κατασκευῇ ἐνδύχον ἀναλαμβάνειν, μέλιστα
δὲ ἔ, ἔστι δὲ τῶν ὑπομνημάτων δὲ κεν ἀντὶ τοῦ δύσκειν

καὶ ἔστιν ἐφραδέστειρον. Α.
ἄλλως. ἔτιος Ἀρισταφάνης, δόσκειν· ἐν τισὶ δὲ δὲ κει. L.

383. νόροπα: τὸν λαμπρὸν καὶ εὐόδοτον, παρὰ τὸ νοῦ-
σαι, ὅσον νοητὸς νορὸς, ὡς παρὰ τὴν βοήν καὶ „βῶσαντι
γῶναι” (Π. 12, 337). ὡς δὲ τῇ οὐδὲς ἀντιπαράκειν οὐτορ,

35 σκόλον, ἔτιος νόρος νόροισ. LV.
χαλκόν: τὴν ἐκ χαλκοῦ ὕλην. V.

385. ἄορ: τινὲς τὴν τρίταιαν, ἐπὶ καὶ Ἀρκάδες καὶ Ἀλ-
τωλοὶ πᾶν ὅπλον ἄορ καλῶσιν, ὅθεν καὶ „χορσάουε Ἀνάλ-
λωνος” (Π. 5, 509) καὶ „Ἀθηναίης δολιχαῖον ἱερὸν ἔσεν.”

40 ὁ δὲ ποιητὴς μόνον τὸ εἶδος, παρὰ τὸ αὐτοῦ. V.
387. δάι: ὁ Ἀσκαλωνίτης βαρύνει ὡς ὅτι· οἱ δὲ
πλείους ὡς φησὶν· ὁ δὲ συγκρατιδίμει. εἰ μὲν γ' ὅ

ἦν ἡ εὐθυσία, ὡς οἶδ' ὁ Ἀσκαλωνίτης, δάις ὡς ὅτις βα-
ρυνόμενος, καὶ ὡς „πάντα ὅτι καλλιπλοκάμῳ” (Π. 13, 407),
45 ἔτιος δάι, πρῶτον ἐκτείνει· δεῖσει τὰ εἶ, δεύτερον ἐκτε-
ρῶν τὴν πρῶτην τρίτην ἔτασιν. ὁ δὲ Ὀμηρὸς τὰ ἐπιτα-

δρῶμεν ἐκτενέμενον. τὰ γ' εἰς τὴν λήγοντα καθαρὸν θη-
λυκὰ, τῷ αὐτῷ παραληγόμενα, ἢ φησὶν βαρύνει, τοῦναντίον
δὲ ὁ δὲ λόγος ἐπὶ τῶν ἑλλειψέων, ἵνα μὴ τις τὸ

ἔστιν ἡ δάις ἀντιπῆ, καίμενα παρ' Ἡροδότου —, ὅσον ὁ δὲ
5 Δαναὸς δάις δάις. ὅπως ἄρα δάις, χωρὶς εἰ μὴ λέγοι τις
τῶτο βεβαιωτικῶς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῷ ὁδυνόμενῳ, ὅπως

καὶ τὸ ἀκούει. ὁ μὲν ἔστιν ἐκτενέμενος ὡς ὅτι εἴτε ἀπὸ τῆς
δάις βαρυνόμενης εἴτε ὁδυνόμενης ἢ προκειμένη ἐπὶ δο-
τικῇ, ὁ δὲ δάις ὁδυνέει τῷ τὰς εἰς τὴν συντεταγμένον ληγέας

δοτικῆς καὶ μὴ συντεταγμένης ἐπὶ ὁδυνόμενον ἀρσενικῆς τε
καὶ θηλυκῆς ὁδυνέει, μὴ γὰρ ταῦτα καὶ ληγέας. οὕτως καὶ ἡ
δάις, εἴτε ἀποκείνη εἴτε σγκέκοι, ὁδυνέειται. Α.

ἄλλως. ὅτι βαρύνει ἡ εὐθυσία δάις, διδασκόμεθα ἐκ τῆς
παρὰ Καλλιμάχῳ αἰτιατικῆς „ἔς δάιν ὀπλισμὸν ἵππειον”
ἢ γ' τοιαύτη αἰτιατικὴ βαρυνόμενη αἰτῇ εὐθυσίαν. καὶ τὸ

ὁδὲς συνολογῶν τῷ τόνῳ τραπέντος γ' τὸ αὐτὸς ἢ καὶ τὸ
πλεονάζοντος ἐγένετο. Α.

389. ἔτιος διὰ τῆς αὐτοῦ γραφικῶν τάνυσσαν. Α.
391. ἡ διπλῇ, ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρῶτον ἀπὸ-
τήσιν. Α.

392. ἐκλεδωνέθη: ἐκλεδωνέθη συναγαγέτωσα Πασ-
δωνι καὶ αὐξῶσα τὴν βοήν τῶν Ἀχαιῶν. παρατηρητέον δὲ
ὅτι πρὶν εἰπεῖν τι τῶν κατὰ τὴν μάχην, θορυβεῖ τὸν ἀκροα-
τήν. BL.

394. οὐ τὴν αὐτῆς καὶ μα: περισπούδαστον τι
δηλοῖ τὸς τοιαύτας πληθύνων παραβολὰς. τρία δὲ ταῦτα
ἴσμεν ἐν ἀνθρώποις ισχυρότατα, θαλάσσης κίνησιν, πο-
ρὸς βρόμον, ἀνέμου ὀρμὴν. παρέλαβε δὲ αὐτὰ πρὸς

αὐξῶσιν, καὶ γῆσιν, οὕτως καὶ πλεονάζοντος περιδῶντος
ἄλλῳ τόπῳ κατὰ χαλεπὴν λύσαν Βορέον, εἴτα τὸν βρό-
μον τῆς πυρὸς οὐ κατοικιδίης ἀλλ' ἔρεος ἐν βήσσει, ὅ ἐστι

κοιλωμασι· φησὶ γ' αἱ ἀκρωτῆρες ὡς εἶναι ὅλα ὅπως ἐμ-
πρησόν. εἴτα ὁ ἔκτος οὐ διὰ μαλακῆς ἀέρος ἀντιπῆ-
σεως θέων ἀλλὰ δι' ἀντιπῆσιν περὶ δόσαι γ' ἐν τῇ αὐτῇ ἀν-

τιπῆσιν τῇ πνεύματι. οὐ παραβολαῖς δὲ χορταῖς
ἀλλ' ἐπερθεύουσιν, ὡς οὐκ ἔχοντες ἐκείνας τὴν φωνὴν διὰ τὸ
μέγεθος. ἐκείνη δὲ τῶν ἐκείνων ἐν ἄλλοις κατ' ἰδίαν χρη-

σάμενος, *) νῦν πάσας ἔκτα παραλαμβάνει. διὰ δὲ τοῦ
βορέου δηλοῖ ὡς οὐκ εἰς ὁμολίαν ἡδὲν ἐκτείνει, εἰς ἀντί-
μαλον (ἀντιπῆσιν V) δὲ χέρον, καὶ πρὸς ἡ βορέου, ὅς

εἴθε καὶ μακρὰ κινῶνται. καὶ διὰ τῆς ἐκτείνσεως τοῦ
βορέου δηλοῖ ὡς οὐκ εἰς ὁμολίαν ἡδὲν ἐκτείνει, εἰς ἀντί-
μαλον (ἀντιπῆσιν V) δὲ χέρον, καὶ πρὸς ἡ βορέου, ὅς

εἴθε καὶ μακρὰ κινῶνται. καὶ διὰ τῆς ἐκτείνσεως τοῦ
βορέου δηλοῖ ὡς οὐκ εἰς ὁμολίαν ἡδὲν ἐκτείνει, εἰς ἀντί-
μαλον (ἀντιπῆσιν V) δὲ χέρον, καὶ πρὸς ἡ βορέου, ὅς

εἴθε καὶ μακρὰ κινῶνται. καὶ διὰ τῆς ἐκτείνσεως τοῦ
βορέου δηλοῖ ὡς οὐκ εἰς ὁμολίαν ἡδὲν ἐκτείνει, εἰς ἀντί-
μαλον (ἀντιπῆσιν V) δὲ χέρον, καὶ πρὸς ἡ βορέου, ὅς

εἴθε καὶ μακρὰ κινῶνται. καὶ διὰ τῆς ἐκτείνσεως τοῦ
βορέου δηλοῖ ὡς οὐκ εἰς ὁμολίαν ἡδὲν ἐκτείνει, εἰς ἀντί-
μαλον (ἀντιπῆσιν V) δὲ χέρον, καὶ πρὸς ἡ βορέου, ὅς

εἴθε καὶ μακρὰ κινῶνται. καὶ διὰ τῆς ἐκτείνσεως τοῦ
βορέου δηλοῖ ὡς οὐκ εἰς ὁμολίαν ἡδὲν ἐκτείνει, εἰς ἀντί-
μαλον (ἀντιπῆσιν V) δὲ χέρον, καὶ πρὸς ἡ βορέου, ὅς

Ε ε ε ε

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

*) τῇ μὲν ἀπὸ θαλάσσης οὕτω κέκοιται, ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι Διαιτῶν ποταμῶν βίβοντι μέγα κῆμα ποτὶ ῥῶν, τῶσδε δὲ
τῶσδε ἰσχυρῶς (Π. 17, 263). τῇ δὲ ἀπὸ τοῦ πυρὸς, ὡς δ' ἔκτα πρὸς ἡ βορέου, ὅς
κατεῖται ὕλην” (Π. 20, 490). τῇ δ' ἀπὸ τῶν ἀνέμων, ὡς δ' ἔκτα πρὸς ἡ βορέου, ὅς
κατεῖται ὕλην, φησὶν τε τανύλοισιν τε κῆμασαν, εἴτε πρὸς ἡ βορέου ἰσχυρῶς ὅπως ἰσχυρῶς
μενῶν” (Π. 16, 763). V.

ἐπικατήφθη (ἐπικατεκάμφθη D) δὲ αὐτοῖς ἡ ἀσπίς, ὅ
 ἔστιν ἐπικατηνέχθη αὐτῶν. τὸ δὲ εἰσφθῆ ἀπὸ τῶ ἐπὶ, εἰσφθῆ
 ἦσθῃ εἰσφθῆ. A.

421. ἡ διπλῆ, ὅτι τὸ ἰάχοντες ὡς δρέγοντες· ὅθεν
 βαρυντοῖν δεῖ ἰάχων ὡς δρέγων. A.

422. ἀκόντιζον δὲ θάμειάς· ἔ πάντες· ἔ γὰρ ἑκα-
 505 εἶχε πολλὰς. V.

424. ἡ διπλῆ, ὅτι διατέλλει τὸ ἐτάσαι καὶ βαλεῖν. A.
 ἐτάσαι ἐγγύς, βαλεῖν πόρρωθεν. A. ὅθεν ἡμάρτηθ
 τὸ πῶς εἶδεν μέλαν αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς (II. 4, 149). V. 10
 ἄριστοι· ἐν ἄλλῳ ἡπαντες. A.

ἐκτόως πολλὸν τὸ τῆς σπουδῆς· „αὐτοὺς γὰρ ἐρέτο ἴλιον
 ἔκτωρ” (II. 6, 405). ὅρα δὲ πῶς ἐπὶ τὸ ἀκρότατον ἐξάγει
 τὰς ἀγωνίας. BL.

427. τῶν δ’ ἄλλων ἔτις· ἔ μόνον πάντας τὰς ὑπερ-15
 μαχίας κατέλεξεν, ἀλλὰ συλλήβδην τὰς λοιπὰς ἐπιφέρει,
 ὡς πάντῃ πιθανῇ γενεᾷ τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ. λέγει δὲ
 ὅτι ἐδὲ τῶν ἄλλων ἦν τις ὃς ἡμέλησεν. BLV.

Ζηρόδοτος διὰ τῶ τ, τῶν τ’ ἄλλων. διήλλαττον δὲ
 αὐτὸν Ἀριστάρχου, ἀκήδεσθαι καὶ ἀκηδέσαστο, ἀκηδέστως 20
 ἔχον. A.

428. ἐν κύκλῳ· περιτριβεῖς γὰρ εἰσιν αἱ ἀσπίδες, ὅ
 ἔστιν ἐπιμήκεις. τινὲς δὲ τὰ σάκη ἐπιμήκη φασὶν, ἀγνοοῦσι
 δὲ ὅτι ἀντιγράφει τῇ ἀσπίδι τὸ σάκος. V.

429. ἔκευθ’ ἱππεὺς· καταχρηστικῶς· κυρίως γὰρ ἐκέυθ’ τὸ 25
 ποῖ παραγενέσθαι. BL.

433. πόρον λέγει τὸ διαβατὸν μέρος τῷ ποταμῷ, διὰ
 τὸ πορεύσασθαι εἶναι. BL. πόρος τὴν ποταμὸς φησὶ διὰ τὸ
 πορεύεσθαι αὐτῶν τὸ ῥέθρον εἰς θάλασσαν· ὃ τῇ θάλασσῃ
 ἢ παρέπεται. ἢ τὸ διαβατὸν αὐτοῦ μέρος, ὡς „Ἀλφειοῖο 30
 πόρου” (II. 2, 592). V.

ἐν ῥέεος· εὐρέος εὐρέος ὡς ἱππεὺς ἱππεῖς. V.]

434. Πορφυρεῖς, ἐναντίον δοκεῖ τὸ ἅμα μὲν φάναι „Ἐάν-
 35 θου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,” ἅμα δὲ καὶ ἐπὶ
 τῷ Ὁκεανῷ φάναι „ἔξ ὃ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πῦσα θά-
 λασσα” (II. 21, 196). λένειτο δ’ ἂν ἐκ τῆς λέξεως καθ’
 ἑαυτὰ καὶ γὰρ τὸ πάντες δύναθ’ λέγειν ἀντὶ τῆς πλείους, καὶ
 ποταμὸς ὁμωνύμως λέγεται ὃ τε θεὸς καὶ ῥέθμα, ὡς τὸν μὲν
 διὸν ἐκ Αἰὶδος εἶναι, τὸ δὲ ῥέθμα ἐξ Ὁκεανῷ· λέγεται γὰρ ὃ
 Ζεὺς πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. A.

ἄλλως. πῶς ποτὲ μὲν λέγει „τῷ δὲ κελῶν Ἀχιλλεῖος
 ἰσοφροῖται, ἔξ ὃ περ πάντες ποταμοὶ,” εἰτέρωθεν δὲ „Ἐάνθε
 δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,” ἢ δὲ λένει ἐκ τοῦ
 προσώπου· τὸ μὲν γὰρ ἐκ Αἰὶδος εἶναι ὃ ποιητὴς λέγει, ἐξ
 Ὁκεανῷ δὲ ὃ Ἀχιλλεῖος. οὐδὲν οὖν ἄτοπον ἐν διαφόροις 45
 προσώποις διαφρονίαν συνίστασθαι. B.

ἡ διπλῆ, ὅτι μὴ προσεξήσας εἰ ὃ Σάμιανδρος Ἐάνθος
 καλεῖται, ὡς πρὸς εἰδότης κέρρηθ’ τῷ ὀνόματι. A. ἰδίως δὲ
 τὸν μὲν σωματικὸν Ἐάνθον Αἰὶδος γενεαλογεῖ, τὸν δὲ πο-
 ταμὸν Ὁκεανῷ, λέγων „ἔξ ὑπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πῦσαι 50
 ῥέεσσαι καὶ πῦσαι κρῆναι καὶ φρέατα μακρὰ ῥέουσιν.” AD.

ἢ ὅτι χειμάρρους· ἢ τὸ μὲν σῶμα Αἰὶδος, τὸ δὲ χεῖμα
 Ὁκεανῷ· ἢ ὅτι τὰ πάντα ἐκ θεῶν. V.

436. ἀμπνύνθῃ· ἀνεκτίσαστο τὸ πνεῦμα, ἔμφρων ἐγέ-
 νετο. BL.

5 437. ἐξόμενος δ’ ἐπὶ γῆνα· καθὼς· ἄδεις γὰρ ἐπὶ γο-
 νάτων καθέζεσθαι· ὅτο γὰρ εἰσείσιν, ἢ μὲν κατὰ φύσιν, ἢ δὲ
 ἐπὶ τῶν γονάτων· φησὶ γοῦν „ἔῃ δὲ γυνὴ ἐριπών” (II. 8,
 329). ἔστιν ἔν, ἐξόμενος δὲ τὸ αἷμα ἐπὶ τῶν γονάτων ἀπέ-
 μεσεν ἀντὶ τῆς ἡμῆς. οἱ δὲ γράφουσιν ἀπέσεισεν· ἀνα-
 10 κειος δὲ τῷ καιρῷ ἢ ἐνέργειᾳ. πάντα δὲ δυνατῶς πέφρα-
 ζαι, ὡς καὶ ἐπὶ Σαρπηδόρος. BLV.

διὰ τῷ τ’ αὐτὸν Ἀριστάρχου καὶ αὐτὸν πλείους, ἀπέμεσεν· Ζη-
 ρόδοτος δὲ ἔστιν ἡ διὰ τῷ α, ἀπέμεσσαν. βραχὺ δὲ δια-
 σαφέστερον μετὰ τὸ γῆνα, ἐπὶ τὰ γόνατα καθίσας ἡμῆς. γε-
 15 λοῖτοι δὲ οἱ τοῖς ἐξῆς συνάπτοντες, ἐπὶ γῆνα κελαινέφες
 αἷμα· ἀπέμασσαν, ἴν’ ἢ ἐπὶ τὰ γόνατα κάθηται. γελοῖτοι δὲ
 οἱ τοῖς φαινόμενοις μαχόμενοι· σύνθηες γὰρ ἔτιος λέγειν. A.

438. αὐτίς δ’ ἐξοπίσω· ἐναργῶς πάντ’· προσε-
 νεχθέντος γὰρ αὐτῷ τῷ ἔδατος πρὸς ἄλλον ἑαυτὸν συνέλε-
 20 ξεν, ἐμέσας δὲ τὸ αἷμα πάλιν παρείθη. BL.

τὸ δὲ οἱ ὕσσει· ἔτιος Ἀρίστάρχου· ἄλλοι δὲ καὶ δὲ
 οἱ ὕσσει. A.

439. βέλος· ἢ ἀπὸ τῆς βολῆς ὁδῶν ἢ ὁ βεβλημένος
 τόπος. D. τὸ τραῦμα· „ὡς τις τιτῶν γε βέλος καὶ οἴκοι 25
 πέσοι” (II. 8, 513). BL.

ὅτι βέλος τὸν βεβλημένον τόπον. A.

440. κόσφιν ἐόντα· γράφεται κόσφιν κίοντα. A.

οὕτως· τὸ γὰρ κίοντα κατάχρησις. V.

442. ἡ διπλῆ, ὅτι οἱ τοῖστοι τόποι ἐπλάκησαν τὸν Ζη-
 30 ρόδοτον ὡς ἐδάσθη χωρὶς τῷ ὀ Ἰλῆος. A.

445. Σατυριόεντος· ἐπήγαγε τὴν αἰτίαν τῷ ὀνόματος,
 ἐμφῆσαι θέλων διὰ τὴν Σάτυριος ἐκάλειτο. BL.

ἔτω καὶ ὁ τόπος. Σατυριόεις δὲ ποταμὸς Φρυγίας. τινὲς
 δὲ Σαγγαρίοιο. Ζηρόδοτος παρ’ ὁ Χρῆτος. V.

449. ἡ λθην· τινὲς ἦεν. V.

451. Ἀρητῆλῆχοι· γράφεται Ἀρητῆλῆχοι. I.

452. ἀγοσφῆ· ἔστιν ἀγοσφῆ· φησὶ γὰρ ὅτι τὰς χεῖρας ἐξέ-
 35 τινεν ὡς πολὺ τῆς γῆς περιλαβεῖν. ἀγοσφῆ δὲ τῷ ἔωσ τοῦ
 ἀγκυλῶος περὶ τὴν συναγωγὴν καὶ ἐκκαμψιν τῶ ἀγκυλῶος. I.

453. ἐκπαυλόν· ὑπερφηφάνως. γράφεται καὶ ἐκπαυλῶος. V.

454. μεγαθύμου Πανθαλάσσο· ἀντὶ τῷ τὸν ἑμὸν,
 ὡς „τὸν δ’ ἐσάωσεν ἐς ποταμὸν προχοῦς” (Od. 5, 452)
 ἀντὶ τῷ ἑαυτῷ. ἔλασον δὲ τῶν ῥημάτων ἐναργῶς καὶ φαντα-
 40 σίαν ἔχον βαρβαρικὴν. BL.

456. κύμισσε χροῖ· ἐν τῷ ἰδίῳ ἔλαβε σώματι καὶ ἀπη-
 45 νέγκαστο. BL. ἐπιμελείας ἡξίωσεν, περιλαβὼν τῷ ἰδίῳ χρωτί.
 οἱ δὲ ἀπήνεγκεν. V.

ἔτιος κόμισσε, χωρὶς τῷ τ. A.

457. σκηπτόμενον· σκηπτόμενον καὶ ἰριδόμενον.
 50 σαρκασμὸς δὲ ὁ πρόπος. BL.

458. Ἀργεῖοισι δ’ ἄχος γέγερ’ ἐδξαμένοιο·

ἐκ ἐπὶ τῇ ἀναιρέσει, ἀλλ' ἐπὶ τῇ χλείρῃ. καὶ ταῦτα δὲ ἀναγκαῖα, ἵνα παροξυνθέντες προθυμότεροι γένωνται. BL.

459. Αἴναντι δὲ μάλισα: ἐπεὶ γὰρ ἔτος μέλλει ἀρισεύειν, πιθανὸν τῇ ἀρετῇ τῷ ἀνδρὸς συμπρᾶξαι καὶ τὸ βάρβαρον χλεύσασθαι. BL.

463. λικριγίς: παρὰ τὸ λέκτριον, ὃ δηλοῖ τὸ πλόγιον. ἑπ' αὖ δὲ νῦν καὶ ἐν Ὀδυσσεύῃ (19, 451). ὃ δὲ τόπος ὁμοίως τῷ ἀρετῇ. οἱ δὲ, λίαν ἐγκρίμωνται καὶ προσπελάζων τῇ γῇ. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι δις κέρρη τῇ λέξει, νῦν καὶ ἐν Ὀδυσσεύῃ. 10 σημαίνει δὲ πλόγιος ὁρμήσας, ἀπὸ τῆ λέκτρως, κατὰ κοινότητα τῶν συμφώνων. A.

Ἀρισταρχος ὁξύνει ὁμοίως τῷ „ἀλλήλοισιν ἔφην ἐπαμοιβადίς" (Od. 5, 481). καὶ ἔτως ἐπεκράτησεν ἡ ἀνάνωσις. A.

464. Ἀρχέλοχος: Ἀρισταρχος ἀναλογώτερον τῷ Ἀρχ- 15 χλόχῃ, ὡς Φερεικὸς Μενέλαος. V.

τῇ γὰρ ὅα θεοί: τέτρω γὰρ ἐπεκλώθη τὸ εἰμαρμένον. BL.

465. ἐν συνεοχμῇ: ἐν τῇ συναγῇ τῷ ἱνίῳ, ἐν τῷ συνδέσμῳ. ἀεργάγαλον δὲ φησι τὸν σπόνδυλον τὸν ἐν τῷ ἱνίῳ. ἀρητὴ δὲ ἀεργάγαλος κατ' ἀντίφρασιν· πολυεργετός γὰρ ὑπάρχει. AD.

τῷ συνέχεται τὸν τράχηλον πρὸς τῇ κεφαλῇ τόπῳ, τε- 25 τίσει τῷ τελευταίῳ σπονδύλῳ ἐπιφέρει γὰρ „νέτατον ἀεργάγαλον" καὶ ἐν Ὀδυσσεύῃ „ἐκ δέ μοι αὐχὴν ἀεργάγαλον ἐάγῃ" (11, 64). γίνετ' δὲ παρὰ τὸ ἔχω, ἐχμός, καὶ διπλῶσει ὡς ἐλθώρ, εἴτα τροπῇ ἔοχμός, ὡς πλεχμός, πλοχμός, ἐοχμός, συνιοχμός, νέτατον δὲ ἀεργάγαλον τὸν συνάπτοντα τὸν τράχηλον τῷ ἱνίῳ, ὃ καλεῖται παρὰ τῶν λατρῶν θέσις ἐγκεφάλου. τὰς δὲ ἐν τοῖς ποσὶν ἀεργάγας Ἀρισταρχίης φησὶν 30 ἔτε ἀνθρωπινὸν ἔχειν οὔτε ἄλλο τι τῶν μονωρέων καὶ ἀκέραιων. BL.

467. τῷ δὲ πολὺ πρότερον: ἐπεὶ τὸ ἡγεμονικὸν περὶ καρδίαν, φησὶν ὅτι τῆς κεφαλῆς πείσεως ἀκέραιον αἶν τῇ καρδίᾳ ἔμνετο τὸ σῶμα. μὴ ποτε δὲ υπερβολικῶς τὸ 35 τῆς ἀναιρέσεως τάχος ἐνέφηται. BL.

468. ἡ κεφαλὴ προέκυβε τὰ κάτω πίπτοντα. A. οὐ γὰρ ἀνιέρθη ἡ κεφαλὴ, ὡς ἔδδ ἡ Ἀόλωνος. ἡ δὲ τὸ τὰς τένορας ἀφρητῶς πυρραλένεται ἡ κεφαλὴ. V.

469. ἀμύμονι Πουλυδάμαντι: Ζηρόδοτος ἀμύ- 40 μονα Πουλυδάμαντα. A.

470. Ζηρόδοτος Πουλυδάμαν. V.

οὐκ ἀκρίτως κινεῖται, ἐκείνῃ κομπάζειν προαφαιμένον. BL.

473. κασιγνήτος Ἀντήνορος: εἰκὸς ἀνοχὸς πρὸ 45 τῆς μήνιδος γενεῆς δι' ὧν συνήσαν ἀλλήλοισι, ὡς καὶ ἐν τῇ συλλογῇ τῶν τεσσάρων καὶ ταῖς τυχαῖς Ἐκτορος. BL. ὅθεν καὶ Ὀδυσσεύς ἴσασιν. V.

474. αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχισα ξώκει: Ἀριστοφάνης αὐτῷ γὰρ ὅα φρενὴν ἄγχισα εἰσέκεν. A.

475. ἡ ῥ' εὐ γινώσκων: διὰ τῆς ἐπιγνωστικῆς τὸ

τῶν λόγων ἡθὺς παρέστησεν ὁ ποιητής, ὅτι τὸ ὄλον 50 ρωρεῖα ἐξέφερεν ὡς ἀμφιβάλλον. BLV.

Τρωῶας: καὶ τάς ἐπὶ τῇ χλείρῃ. BLV.

476. Πρόμαχον: ὅτι τῶν δευτέρων ἐχόντων 5 ἔτος ἐσιν. BL.

ποικίλως πᾶν ἀνέσκειν τὰ πράγματα, προτάξας τὴν ἀναλήθειαν, ἐπαγωγὴν δὲ τῆς πρᾶτης ἀντιφράσεως. BL.

477. ἡ διπλῇ πρὸς τὸ „ὅς Χρέστην ἀμφιβέβηκας" (11, 37), ὃ ἐσιν ὑπερμαχεῖς. V.

479. ἰόμωροι: ἰσὺς μοῖραν διδόντες, ἡ περὶ αὐτῶν κοπιᾶντες, ἡ ἰσὺς ὁξύνει ἔχοντες· μῖσρον γὰρ τὸ ὁξύνει ὅθεν καὶ ἐλαχόμωροι. ὅρα δὲ οἷόν ἐστι τὸ βάρβαρον ἀκρίτως τοῖς ἀνείδεισι χορῶμενον. BL. ὁνειδίζει γὰρ αὐτῶν ὡς παρὰ Τρωσὶν ἐκ ὄντων τοξοτῶν. V.

ἀπειλῶν ἀκρόρητοι: μὴ πληροῦντες τὰς ἀπειλῶν ἀτελείωτα κινεῖσθαι. BL.

481. κατακτανέεισθε: κτανθήσεσθε. V.

483. ἵνα μή τι: ἐν ἄλλῳ μή τοι τι. A.

484. καὶ ἐν Ὀδυσσεύῃ (16, 97) „οἷσί περ ἀνὴρ μαρτυροῖται πένοντα." V.

485. Ἀρεως: τῷ ἐν πολέμῳ θανάτῳ. οἱ δὲ περὶ Ζη- 55 ρόδοτος ἀρεῖς, ἵν' ἐπὶ πάσης βλάβῃς λαμβάνοντο. BL.

ἀλέξητῃρα τῷ πολέμῳ καὶ βοηθῶν, ἡ ὡς τινες φάναντο μωρόν. D.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντιπύρρακε τὸν γυναικῶν τῷ κασιγνήτῳ σαφῶς ἐστὶ γὰρ ἀδελφός. Ζηρόδοτος δὲ ἐνὶ μεγάροισι μωρῆς, ὡς ἐκεί, „ἐμμεῖο δὲ δῆσεν ἀρεῖς" (11, 18, 100). A.

488. Ἀκῆμαντος: λαίπει ἡ κατὰ, διὰ δὲ τῷ ὠρμητῇ τὴν ἐρωὴν ἐπέφρασεν. BL.

491. Ἐρμείας: τὰς εὐποτίας καὶ τὸ εὐ βίαν καὶ πλο- 60 σίως εἰς τῶν ἀνέγκας, μεθολογῶσι γὰρ ἄγγελον εἶναι καὶ πομπὴν ἡγεμόν. οἱ ἐν πολλὰ κατεπαινετοὶ καὶ ῥῶντες τῷ τῷ τὴν χάριν ἀναφέρουσι. διὸ καὶ τὸ κοινὸν τῶν θεῶν διδόν αὐτῶν ἔχει· διάκτορος γὰρ καὶ δῆσεν εἶναι. καὶ πάλιν 65 δὲ ἐστίν, ἐπεὶ ἀχίρῃς ἐσιν αὐτῶν, ὡς τὸ δύναι, καὶ τὸ ἀφελῶν ἐπιμελῶς δὲ ἐπιτηροῦσθαι οἱ παλαιοί. BLV. ὡς ἐν Ὀδυσσεύῃ, καὶ τῷ Τυδεΐ τριχλίῳ ἵπποι καὶ ἄλλῳ χλῖνι ἵπποι ὁμοίως καὶ ἀλγεσίβουαι καὶ νόμος θεός, καὶ „Ἐρμῇ Μαιώδῃ νύει" (Od. 14, 433). V.

492. μῦθον τέκεν Ἰλιονῆα: πιθανῶς εἰς τὸ παθὲν 66 τῶν αὐτῶν μόνον φησὶ γενέσθαι τῷ πατρί, καὶ ὅτι κατὰ αὐτῶν εὐ ἔχει πράγματα, καὶ τετήμητ' ἔφ' Ἐρμῆ. συνιέει τὰς ἀναιρεμένους θεραπεύει τὰς ἀναιρῶντας. BL.

493. θέμεθλα: βάσεις ἐφ' ὧν ἤδρασαι ὁ ὑφ' αὐτῶν γλῆσσιν εἶναι. BL.

499. ὃ δὲ φῆ κώδειαν ἀνάσχων: ὃ μὲν Ζηρόδοτος 70 καὶ τὸν δὲ καὶ τὸν φῆ ἐκκλίνει, ἵνα τὸ φῆ ταῖς ἐπὶ αὐτῶν ὡς καὶ τὸ μεταλαμβάνοντο τοῦτον ἡ, ὃ δὲ ὡς κώδειαν ἀνασχὼν πείραδὲ τε Τρωέσσιν. ὃ δὲ Ἀρισταρχος ἐκδιδάσκων τὸ ἔφη ῥῆμα ὁμοίως τῷ ἔρη, δοκεῖ ἀδελφῶν τὸν δὲ

τιον εἶχον. ὅπερ ἐκ ἀναγκαῖον ποιητικὸν ᾧ ἔθος τὸ πολ-
λάκις τὸ αὐτὸ ἐπαυλαμπάνεσθαι. πρὸς δὲ τὸν Ζηρόδοτον
ἰσχυρῶς ἀποφαίνειν ἐκεῖνο, ὅτι ὁ ποιητὴς ἔδωκε οἷον τὸ φῆ-
ναι τοῦ ὄς, οἱ δὲ μετ' αὐτόν, ὡς περ Ἀντίμαχος καὶ οἱ
περὶ Καλλίμαχον. Α.

Ἄλλως. Ἀρισταρχος τὸ φῆ ῥῆμα ἐκδέχεσθαι, καὶ ἄθετεῖ τὸν
ἔξῃ. δύνασθαι δὲ καὶ δισπολογία εἶναι, ὡς τὸ „τοῖσι δὲ καὶ
μετέπειτα γέρον ἦρος Ἐχένης, ὅσῃν ἐντρονέων ἀγορήσα-
το” (Od. 7, 155, 158) καὶ „ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν”
ἢ τὸ πέφραδε διεσπείνανεν. Α.

Φῆ: ὡς. ἄλλ' ἔστι νεώτερον. ὤμεινον ἐν παραλέλειπθαι
μετὰ τὸ ἔφη τὸ ὡς („Τηλέμαχος ἔταρω τε κασιγνήτω τε
ἔειπε” Od. 21, 216) καὶ ἐκ παραλλήλου εἶναι τὸ φῆ πέ-
φραδε ἢ ἔειπε. LV.

κώδικι ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τῆς μήκτικος· φαντάζει δὲ ἡ ἐπ' αὐ-
τῇ τῇ δόξατος ἐμπειραμένη κεφαλὴ τὴν ἐπὶ κανὼν κώ-
δικον. εἰκότως δὲ ἐπὶ τὸ ἀνασχών· ἐὰν ᾧ συγρίπτωμεν,
ἐπὶ τὴν ἀπεκδοχὴν ἐνεχθῇσόμεθα καθ' ἣν τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ
ὡς κεῖται. Α.

500. ἡ διπλῇ, ὅτι ἀναγνόντες τινὲς φη κώδικον ὅφ' ἐν
τῷ ὡς κώδικον, προσεπέταξαν τὸν ἠθετημένον. ἔδωκε
δὲ Ὁμηρος τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς τέταχεν. ἴσως δὲ καὶ Ἀντί-
μαχος ἐντεῦθεν ἐπληρήθη „φη γέρον οἷον” (γεράνοισιν?)
ἀπὸν. δεῖ δὲ ἔσθαι προσλαμβάνειν τὸ ὡς, καὶ ἄθετεῖν τὸν
εἶχον· ταυτολογίαν ᾧ περὶχαί. Α.

504. γανύσσεσθαι: μεταφορικῶς γάνος ᾧ ἡ χαρὰ καὶ
τὸ λυμπερὸν. BL.

505. σὺν νηυσί: Ζηρόδοτος καὶ Ἀρισταρχος ἐν νηυ-
σί. Α.

506. τὸς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος Ἑλλαβεῖσθαι
ῥυτί: γράφει τὸς ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος
ἔλκεν. Α.

508. ἔσπετε νῦν μοι: ἐκ ἀσκόπως τῷ προοίμιῳ χρῆσθαι
κακότητος γὰρ γέγονε μάχης ἀμεινάντων τῶν ἀριείων τὰ
ἔσπετα. BLV.

509. ἀνδράγρια ὡς ἀντάξια: καὶ ᾧ σύνηδες αὐτῷ τὸ
τοῦτον εἶδος· καὶ ᾧ ζωάγρια εἶπε καὶ βοάγρια καὶ μοι-
χάγρια. Α.

Παράκειται τὰ Ἀριστοφάνους σημεῖα καὶ τὰ Αἰδίου περὶ τῆς Ἀρισταρχίου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ
ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσωδίας Ἡρωιδανῆ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ σιγμῆς. Α.

ἡ διπλῇ, ὅτι νῦν καὶ ἐν Ὀδυσσεῖ ἀπαξ εἶρηκεν ἀν-
δράγρια. Α.

ἄθετεῖσι διὰ τὸ ξένον τῆς λέξεως καὶ μὴ κεῖμενον ἀλλαχῇ.
ἦτοι δὲ τὰ σκόλα τὰ ἀπὸ ἀνδρῶν ἀγορεύμενα, ἢ ἀντὶ ἀν-
δρῶν· διὰ τὸ μὴ δύνησθαι ἀνελθεῖν, ἀλλ' ἐν τὸν ἀναι-
ρεθέντι σκυλεύουσιν. ἐκ δὲ τῆς παρακωλύσεως τὸ προηγ-
μενον, ἀντὶ τοῦ τίς πρῶτος τῶν Ἑλλήνων ἀνέλλε τινα τῶν
πολεμίων· τῷτο ᾧ ἀποκρίνονται αἱ Μοῦσαι· σημαίνει δὲ
σκόλα ἡγευμένη παρὰ ἀνδρῶν ἀγορεῖν ᾧ τὸ λαμβάνειν.
τοδεῖ δὲ νοεῖν ὅτι κατὰ τὸ σιωπώμενον τοὺς προπεσόντας
ἐσκόλευσαν. ABL.

511. Ὑποτίθω: πῶς ἐν τῷ διακόσμῳ ἡ μέμνησθαι αὐτῶν; V.

512. καρτεροθύμων: τινὲς βαρβαροφάνων. V.

516. Ἀτρεΐδης: ὁ Μενέλαος· φησὶ γὰρ „ἔδδ' ᾧ οἱ δὲ
βλή Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο” (Il. 17, 24). V.

Ὑπερήνορος: ἡ διπλῇ, ὅτι ἔστος ἴσως ἐστὶν Ὑπερήνορος,
καὶ μέμνηται κατὰ τὴν πρὸς Εὐφορβὸν σύστασιν Μενέλαος·
„ἔδδ' μὲν ἔδδ' βλή Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο ἢς ἦβης ἀπό-
νηθ' ὅτε.” ἀλλὰ νῦν τῶν τῶν λόγων καὶ μέμνησθαι, καὶ
ἐπιδρομὴν ἐκφέξων τῆς ἀνηρημένης. Α.

517. ἔτασε καλλυπάρην: γράφεται οὕτως κατὰ
λυπάρην. Α.

518. ἡ διπλῇ, ὅτι παρετυμολογεῖ τὴν ὠτειλὴν ἀπὸ τοῦ
ἔτασε. ἔσως δὲ φησὶν ἐξελθεῖν τὴν ψυχὴν διὰ τὸ ἅμα τῷ
αἵματι χωρῆσθαι αὐτῇ. ABL.

521. τὸ μὲν ὁμοῖος ὡς ἄλλοις ἀναγνώσειν τὸ γὰρ
προπαροξύνειν μεταγενεστέρων ἐστὶν Ἀττικῶν. τὸ δὲ ἐπι-
σπείσθαι παροξυτονητέον ὁμοῖως τῷ ἀποθέσθαι· ἐστὶ ᾧ τὸ
ἁπλῆς σπείσθαι· προείρησθαι δὲ ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀπαρσιφάτων. Α.

ἐπιδιδῆσαι, ἐπαπολεσθῆσαι τῇ τῶν ποδῶν ὀρμῇ. παροξύ-
νεται δὲ τὸ ἐπισπείσθαι· καὶ τὸ ὁμοῖος προπερισπᾶται τὸ
ᾧ ὁμοῖος μεταγενεστέρων Ἀττικῶν ἐστὶν ἐπιδιδῆσαι. BL.

522. ὅτι ἡ λέγει τρεσσάντων δεισάντων, ἀλλὰ φη-
σὶν γόντων· „τρέσσαι δ' ἐκέτι ῥήματα πόδες” (Il. 13, 315). Α.

55 ὅτε τε Ζεὺς: τινὲς ὅτε δὲ θεός. V.

κατὰ τὸ συμβεβηκὸς γέγονεν ὁ Ζεὺς αἰτίας τῆς ἥτις
τῶν Τρώων, ἐπεὶ ἐκαμῆτο, ὡς καὶ ὁ κυβερνήτης τῆς ἀπο-
λείας τῆς ρῆδος αἰτίας ἢ ὡς καμώμενος ἢ ὡς ἀποδῆμων. L.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ο.

1. αὐτὰρ ἐπεὶ: ἡ ἀναφορὰ πρὸς τὸ „πάντην δὲ
ἦκτος ὕψη γύροι αἰπὴν ὕλῃσιν” (Il. 14, 307)· ἐνθάδε ᾧ
τὸ πέρας τῆς διώξεως προσέθηκεν. ABL.

διὰ τε σκόλοπας: ἀντὶ τοῦ διὰ σκόλοπων καὶ τάρφας,
ὡς τὸ „διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα” (Il. 10, 298). ἢ τὸ
ἔξῃ, διέβησαν τὰς τε σκόλοπας καὶ τὴν τάρφον· ὑπερβα-
τῶν ᾧ τὸ τρόπος. AD.

ἡ διακοπὴ τῆς λέξεως τὸ ταλαιπώρον καὶ δυσδιόδεντον
ἐμφανεῖ τῶν πολεμίων· ὁ ᾧ ἔφηνον „τῇ περ Ἀχαιοὶ ἐκ
πέδῃ νίσσοντο” (Il. 12, 118), ἀλλὰ διὰ τῆς τάρφας. ABL.

ὁ Ἐρμώγενης ἡ λέγει τὸ „διὰ τε σκόλοπας καὶ τάρφον
ἔβησαν” ὑπερβατῶν. ἔκινος ᾧ τὸ κατ' ἐννοίαν ἀπαδέχεσθαι
ὡς τὸ „οἱ Ἀθηναῖοι, νῦν ᾧ ἦν, τὸ πολεμίου ἐλπίοντο.”
τῷτο δὲ λέγει ὡς ὁ ποιητὴς μιμνέμενος τὸ δυσδιόδεντον

ἐκείνων καὶ θέλων δηλώσαι αὐτὸ τὸ διέβησαν εἰρηκεν. I.

2. πολλοὶ δὲ δάμεν Δυναῶν ὑπὸ χειρσίν· τῆτο διὰ μέσσι· ἄλλοι γὰρ ἔδμεν, ἄλλοι δὲ ἔρρυον. ABL.

δάμεν· ὁμοίως τῷ „πολλοὶ δ' Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν οἱ δ' ἔλποντο” (Π. 12, 14) καὶ τῷ „φάνεν δὲ οἱ εὐρέες ὦμοι” (Od. 18, 68) ἀνεγνώθη κατὰ ἐφαίρεσιν τῷ ἔρχοντος χρόνῳ. ἔφαμεν δὲ τὰ τοιαῦτα ἰδιωτικῶς ἐφελήναι παρὰ τῷ ποιητῇ. ἀποσικτέον δὲ φερόμεντες καὶ χειρσίν· ἡ γὰρ ἀνταπόδοσις ἐστὶν αὐτῇ οἱ μὲν δὲ παρ' ὕχεσφι. A.

3. οἱ μὲν δὲ· οἱ ἔξω καταλειφθέντες· ἐδείς γὰρ σὺν ἱπποῖς εἰσῆλθεν ἡ Ἄσιος ὁ Ὑρτακίδης. ἡ τὰς ἡνίοχος φησὶν· εἶπε γὰρ „ἱππὸς μὲν θερύποντες ἐρυκόντων” (Π. 12, 76). ἡ αὐτὸς τὸς ἐκφυγόντας, θείοντας ξαντὸς τε τῆς φυγῆς ἀναλαβεῖν καὶ περισπᾶσαι τὰ ἄρματα· διὸ καὶ ἐρητόοντο εἶπεν ἡ γὰρ χρεῖα αὐτῇ καὶ ἐδείς ἄλλος κατέχεν αὐτὸς. καὶ γὰρ ἄλλήλως ἐκδεχόμενοι· καὶ γὰρ τῆτο τῶν βαρβάρων ἦθες· φαίνονται γὰρ αἰ τῆς ἰδίας σωτηρίας φροντίζοντες. BL.

4. χλωροὶ· ὠχροί, κατὰ ἀναγραμματισμόν. L.

ἡ ὑπὸ πρύθις ὑπαὶ ἐγένετο ὁμοίως τῇ „ὑπαὶ πόδα νεύειτον Ἰδης” (Π. 2, 824)· καὶ ἔτι τὸ ἔξῃς ὑπὸ δέσς. ἔτω καὶ Ἀρίσταρχος. διὸ πυρραϊχέον τὸν Τυραννίωνα βαρύνοντα τὴν ὑπαί, καὶ ἡγόμενον ὑπὸ τῆς ὑπαίου εἶναι πάθος τὸ τῆς ἀποκατῆς. ὥς δὲ τῆς ὑπαὶ δέλους ὀφειλομένη ἀναπαύεσθαι· καὶ γὰρ πιθανὸν ὥς τῶν χλωροί, εἴτα πεφοβημέ- νοι, ταῖς φεύγοντες. ἔτι μέντοι καὶ ἡ εἰρήνη ἀνάπαισις ἐκ ἀδύκμιος. A.

τὰ ὑπαὶ δέλους δόναθ καὶ τοὺς ἔξῃς συνάπτει καὶ τοὺς ἡγεμένους· ἦτοι γὰρ χλωροὶ ὑπὸ δέσς, ἡ ὑπὸ δέσς πεφυγότες. AD.

δέλους· εἶωθεν Ἰωνικῶς αὐτὰ συναιρεῖν· „τοῖς μιν θάρσεως πλησέν” (Π. 17, 573) „ἔξ Ἐρέβους ἄχοντα” (Π. 8, 368) „ἡμετέρας δ' ἐκ ἔτι γένους” (Od. 15, 535)· ἡ ἐντελὴς „βέλεος δὲ σε τείρει ἀκοκή” (Π. 13, 251) „ἄσπετος αἰὲν ὑπέκ κατ' ἀμαξήτόν” (Π. 22, 146). ἄλλα γὰρ ἡ κακοφωνία τῆς φωνῆς κρύσει ἐποίησεν αὐτὸν χρῆσθαι, καὶ ἐν τῷ „κατὰ σπέρας” (Od. 9, 330). ABL.

ἔγρευτο δὲ Ζεὺς· καιριώτατα. εἰ γὰρ ἐπὶ βραχὺ τῆς μάχης ἀπέστησε τὸν Αἰῶ, ἐδὲν ἐκάλυψε κατὰ κράτος ἀλῶναι τὸς βαρβάρους. V.

5. Ἰδης· ἰδεῖν εἶπεν περὶ τῶν κορυφῶν τῆς Ἰδης μετὰ τῆς Ἥρας κοιμώμενος· προσεθέσθαι δὲ καὶ τὸ „ἔξετο δ' ὀρωθεῖς, μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα.” V.

6. ἀνατῆρας· ἀνορμώσας τῆς κατακλίσεως, σπρησθ- μένος τῆς ἀπάτης καὶ ξαντὸς κατεγνώκως ὅτι ἔγνωσεν. BL.

ἰδὲ δὲ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς· θαυμαστικῶς ἐν τάχει πάντα παρέλαβε, τῶν μὲν τὴν φυγὴν, τῶν δὲ τὴν ἀριστείαν, τῷ Πηλεΐδῳ τὴν βοήθειαν, τῷ Ἐκτορῳ τὴν πύθνην, ἵνα ἐκ πολλῶν φαινῇ κεκνημένος ἐπὶ τὴν ὀργὴν ὁ Ζεὺς. περὶ δὲ τῷ Ἐκτορῳ καὶ ἀναγκάως ἐπεξεργάσθη, ἵνα μὴ μόνον διὰ τὴν ἀπάτην χαλεπήνῃ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν Ἐκτορα, ὅς ἐστι

αὐτὸν τοιαύδε παθεῖ· φησὶ γὰρ πρὸς Πολυδάμαντα „ὅς ἐστι Ζηρὸς μὲν ἐριγδύποιον λαθέσθαι” (Π. 12, 235) ὡς αὐτὸς πεπαισμένως καὶ μυχόμενος. BL.

7. ὀρινομένους· μετὰ λήπης ταρασσομένους· ὅθεν καὶ ὁ Ζεὺς ὀρινομένους· (Π. 16, 509)· ἔρρυον γὰρ μετὰ ἀπέλπισμα κλονέοντας δὲ ἐπὶ τῇ κλονίᾳ· τῆτο δὲ παρὰ τὸ τακτῶν ἢ τὴν κλίσην. B.

ὅτι καὶ πρὸς τὸ πρῶτον ἔπαυται ὁ ποιητής, ὡς καὶ τῷ „ἀρχὸς αὖ νῆων ἐρέω νῆας τε προπάσας. Βασιλεῖς μὲν Πηνελίως καὶ Θάλλιος, νῆες δὲ μὲν Κτεάτης” (Π. 2, 499) „Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη. ἦτοι Ἀθηναίη ἀέκων ἦν, ἐδὲ τι πέν” (Π. 4, 20). καὶ ἄλλα πολλὰ τίθησιν ὁ Ἐπικουρόδωτος· καὶ γὰρ ἀπὸ τῆς φθίως φθόγῃ καὶ φθόνῳ. V.

8. μετὰ δὲ σφί· ὡς „ἐκδηλος μετὰ πᾶσιν” (Π. 5, 4) ἀντὶ τῆς ἐν πᾶσιν. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν ἐπὶ, ὡς τὸ „μετὰ θάνατον τεύξε” (Od. 21, 11), καὶ τὴν πρὸς, ὡς τὸ „ὡς ἄλλος ἦλθε μετ' αὐτόν” (Π. 20, 14). BL. καὶ τὸ „ἔλα μὲν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.” V.

ἡ διπλῇ, ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπῆλθεν· ἔπειτα δὲ σαφηνέας ἐπαύελας τὸς Ἀργεῖους. A.

9. κείμενον· ἀντὶ τῆς πεπτωκῆτος, ὡς τὸ „ὁ δὲ ἐνέει καίτοι πέλεσθαι” (Od. 11, 577). δηλοῖ δὲ καὶ τὸ θάψαι („ἐνθα μὲν Αἴας κείται” Od. 3, 109), καὶ τὸ ῥῶς („ἄρματα μὲν δὴ κείνται” Od. 6, 36), καὶ ἀντὶ τῆς γῆρας („κείται Πάτροκλος” Π. 18, 20), καὶ τὸ νεκρὸν ὄνθαι („κείται πάρ νῆεσσι τέκως” Π. 22, 386), καὶ τὸ λυγρῶν, ὡς τὸ „καίτοι παρὰ νῆεσσι ἀλόχων” (Π. 9, 556), καὶ ἔτι, ὡς τὸ „θῶν ἐν γένεσι κείται” (Π. 17, 514). BL.

10. εἴαθ· ὁ μὲν Ἀρίσταρχος φιλοῖ, ἀπὸ τῆς εἰμῆς δεχόμενος ἀντὶ τοῦ ἐπῆρχον („ἐνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἴαθαι” Od. 20, 106)· ὁ δὲ Πρωδιανὸς δασύνει ἀπὸ τῆς εἰμῆς θέξομαι, ἵνα δηλοῖ τὸ περιεκέλευν καὶ παρεκάθητο. B. ἔτι ἀντὶ τῆς διέτριβον, ὡς „εἴμαι ἐν Τροίῃ σέ τ' ἐκείδον” (Π. 24, 542). καὶ λέγομεν „παρεκάθηθ' τὴν πύλιν” (Π. 24, 542). ἀντὶ τῆς προσεδρεύει τῶν περὶ τῶν καθεμένων τὸν Πρίαμον τὴν ἀσπίδα τῷ πολιορκῶντι. εἰ δὲ ἐπιπύλιν ἢ ἂν φησὶ κοίμενος, ἀπὸ τῆς ἥσαν ξυσαν. ἔτι ἐν τῇ πυλὶ καὶ αὐτόν. V.

ἔτι οἱ δὲ τὸ εἴαθ· φιλοῦς· „ἐνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἴαθαι” (Od. 20, 106) ἀντὶ τῆς ἥσαν· καὶ Ἀρίσταρχος δὲ φιλοῖ εἴαθ. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς „εὐρε δ' ἐνὶ σπηΐ γλαφυρῇ Θέτι· ἀμυγὴ δὲ τ' ἄλλαι εἴαθ' ὀμυγερέες” (Π. 24, 83)· ἐκδέχεται τε κλίσην τὴν ἀπὸ τῆς εἰμῆς εἰς καθηκτικὴν ὑπερσυντετακτομένην, καὶ μεταλαμβάνει εἰς τὸ ὑπῆρχον. ἔχει δὲ ἐπὶ τῆς εἰμῆς τὰ καθηκτικὰ δόναθ· συζητᾷ κατὰ σημασίαν ἢ χρῆσιν Ἑλληνικῇ. διὸ ἄμεινον δασύνειν καὶ ἐκδέχεται διέτριβον καὶ ἐκθύρητο· καὶ γὰρ ἀρμόζον τοῖς ὑποκειμένοις· μὲν τὸν Ἐκτορα, περιεκάθησε δὲ αὐτὸν τὸς ἐπὶ τῆς συζήτησης· αὐτὸς τε ὁ ποιητής ἐκλίπε τὸ ῥῆμα τῆτο τριπλῶς πῃ μὲν κοινῶς εἰπὼν „τοῖσι δ' ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἐπὶ πύργων” (Π. 3, 155), πῇ δὲ Ἰωνικῶς „οἱ δὲ εἴαθ

ἀγορῇ" (Π. 7, 414), πῆ δὲ ἐπὶ ἐπὶ τοῦ Γ πάλιν χρησά-
μενος Ἰωνικῶς „εἶατο καὶ πρὸς χορὸν" (Od. 3, 8), ὡς καὶ
τὸ προκειμενόν. Α.

ἀργαλέω ἔχει" ἄσθματι: συνεχέστερον, φησὶν, ἐκ τῆς
πύρρᾳ ἀλλὰ ἀσαθμῆται ἢ ἀσθενεῖ ἢ ἐκ εὐθείᾳ πνεύματι. Β. 5
ἐπὶ πολλῇ πνεύματος ἢ συνεχῶς ἀναπνοῇ. D.

κῆρ ἀπενύσσων: ἀπέναντος ὦν τὴν ψυχὴν, ἀντὶ τοῦ
παραφρονῶν ἢ ἀναπαύων πινυτὸν γὰρ τὸ αἰσθητικόν. τινὲς
δὲ κῆρ ἄδαιμν δὲ τὸ πινύσσειν ἐπὶ τῇ προσδοκῇ ἔταξεν
Ὀμηρος. πῶς δὲ δύναιτο προσδοκᾶν ὁ ἰσχυρομέντος ἢ ψυ-
χολογῶν ἐπὶ τῆς πληγῆς; BL. βαρύνεται δὲ ὡς μείρω
ἀμείρω. V.

Ἀρίσταρχος τὸ κῆρ ἐδιδόχευ ἐκδέχεται καὶ μετοχὴν τὴν
ἐπὶ τῇ ἄσθμῳ ἐκδέχεται, ἵνα τοιούτων τι σημεῖον τὸ κῆρ ἀσ-
θενος ὦν, διδασκόμενος ἢ ἔξ ἐκείνου τὸ „δοκέει δὲ μοι ἐκ
ἀπενύσσων" (Od. 5, 342). τῷτο συγκατατίθει ἢ ὁ Ἀσκα-
λάτης ἢ Ἀλέξων ἢ χεῖδον πάντες, ἢ ἡμεῖς. εἰοί μέντοι
οἱ ἄλλως διέειπεν, ὅς ἐστιν ὁ Ἡρωιδεύς. Α.

Ἀριστοφάνης κῆρ ἀπενύσσων, διὰ τῆς κ' ὁ δὲ Ἀρί-
σταρχος ἢ ἐν Ὀδυσσεύᾳ διὰ τῶν δύο σσ „δοκέει δὲ μοι ἐκ
ἀπενύσσων" (Od. 5, 342). Α.

ἢ διπλῇ, ὅτι κατὰ τὸ πληγῆς ἐκκηπτικὸν κῆρ, εἴτα ἀπ-
ενύσσων, τὸ κῆρ ἀπενύσσων. Α.

11. αἶμα' ἐμὲ κώνει ἢ διπλῇ, πρὸς τὸ „αἶμα' ἀπέμασεν"
(Π. 14, 437) ὅτιο ἂν τις σημειώσεται. Α.

ἢ μιν ἀφαιρούμενος: ὅτι τὸ ἐκκῆπτικὸν ὀφθαλμοῦ,
ἢ ἰσχυρότατος ἢ γὰρ ἐκ πληγῆς ἀποδίδωκεν, ὡς ἐπὶ τῇ
πύρρᾳ φησὶν, ὅς γὰρ μοι δοκέει ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν ἔμμεναι
ἐπὶ ὀφθαλμοῖς" (Od. 17, 415). Α.

ἀλλ' ὁ μὲλλον, ἢ κατὰ τὴν δὴλοῦ πλὴν τῆς ἀποφά-
σεως. ἀλλὰ δὲ ἔλαττον, ὡς τὸ ἐκ τοῦ κῆρ ἀνδρὶ, ἢ
ἴσον, ὡς τὸ ἐκ κακῶς, ἀλλ' ὅδε κακός. L.

13. δεινὰ δ' ἐπὶ δόρᾳ ἰδῶν: πῶς ὁ κῆρ ἀντὶ τὸν ἐκ
ἐκκῆπτικῆς; ἐρώτων μόνον ἐπὶ κινήσεως, ἢ ἄλλων. ἄλλως
τὴν ἢ περὶ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἐκκῆπτικῆς ἢ ἐκκῆπτικῆς, καὶ μετὰ
τῶν αὐτῶν ἀπειλῶν. ἐκκῆπτικῆς δὲ χαλεπαίνει, ψευδὴς πρὸς
ὅτι ἀποδειχθεὶς ἢ ἔκτορα. BL.

14. κακὸς τεχνος: ὁ ἐπὶ κακῷ τεχνήσεως. ἔστι γὰρ καὶ
ἐκκῆπτικῆς δόλος. τὸ δὲ ἐξῆς μάλα ἀμύχανα, ἢ δὴ κακὸς τεχνος
δὸς δόλος. ἀμύχανα δὲ, πρὸς τὴν οὐκ ἔστι μηχανήσεως
ἀμύχανος ἔστι γὰρ (Π. 10, 167). δὴλοῖ δὲ ἢ τὸ ἀπο-
ρροῦ „ἀμύχανα ἔργα γέροντο" (Π. 8, 130). πολλάκις δὲ
ἐκκῆπτικῆς ἐπὶ τῆς πλησίον ἔχομεν τὰς αἰτίας. BL.

ἀμύχανα: ἢ διπλῇ, ὅτι δύο σημαίνει ἢ λέξις, ἢ τοῖς
μηχανήμασι μηχανῶν ἐκκῆπτικῆς, ἢ πρὸς τὴν ἢ ἔστι μηχανή-
ματι. ἢ πρὸς τὴν ἢ ἔστι μηχανήματι. Α.

15. ἢ διπλῇ, ὅτι ἀφ' ἑαυτῆς ὁ Ζεὺς δῖον τὸν ἔκτορα
ἢ ἐξῆς τὴν θάλασσαν „ἢ εἰς ἑλὰ δῖαν" (161), πρὸς τὸ μὴ
ἐκκῆπτικῆς τὸ ἐν Ὀδυσσεύᾳ (1, 65) „πῶς ἂν ἔπει" Ὀδυ-
σεὺς ἐγὼ θείοιο λαοφίλην." οἱ δὲ παρὰ τὸ δῖος, ἐπὶ ἢ ἔστι
ἐκκῆπτικῆς τὴν ἀποβλάν καλῶμεν. V.

τινὲς ἐφ' ὅβησε δ' Ἀχαιῆς ἀντὶ τῇ φρονησὶ ἐποίη-
σιν, ὅς „πάντας μὲν ἢ ἔπει" ἀντὶ τοῦ ἐκκῆπτικῆς ποιῆ-
(Od. 2, 91). V.

οὐ μὲν: Ἀσκαλάτης. ἐν ἄλλοις δὲ „ἢ μὲν οἱ τότε" εἰ
ἀγορῇ ἴσαν" (Π. 19, 45). V.

ὅπερ οἶδεν ἀκριβῶς, δεῖξαι. L.

16. κακοῦ ὁ φησὶν: κακοῦ μηχανήσεως. ἐξῆς γὰρ φησὶν ἀντι-
φράζων „κακὰ μηχανήσεως" (27). ἢ κακοῦ συνειδήσεως ἢ κακο-
βουλίας. BL. ἀλλὰ ἢ πᾶσι φησὶν „ἢ ὅφρην Τρώεσσι κατε-
σάμην κακὰ ῥάβρι" (Π. 10, 367) ἢ „ἐκκῆπτικῆς κακὰ ῥάβρι-
μεν" (Od. 3, 110). V.

17. πρώτῃ: ἀντὶ τῇ πρώτῃ, τῇ Προσδοκῆς δὴλον
ὅτι (ἐκκῆπτικῆς) συμμυχῆντες τοῖς Ἑλλήσιν) ἢ τῶν Ἑλλή-
σιν. πρὶν τέττοις φησὶν ἀπολαύσαι καὶ ἐκκῆπτικῆς τῆς σῆς
δολιότητος. Α.

ἔτις διὰ τῇ ἢ, ἐκκῆπτικῆς. Α.

προσδοκῆντες τὸ ἐκκῆπτικῆς, ὅμοιος τῷ „ἐκκῆπτικῆς
τῆς ἀφῆπτικῆς" (Od. 11, 122). ἔτι γὰρ μέσος δεύτερος ἀφῆπ-
τικῆς. ταῦτὸν δὲ λέγομεν ἢ περὶ τῇ „ὅδε κεν κακὸν οἶον
ἔλπει" (Π. 3, 417). ἢ γὰρ ἔτις μέσος δεύτερος ἀφῆπτικῆς. Α.

ἢ ἐπὶ κακῷ ἢ ἐπὶ κακῷ. συντάσσεται δὲ γενικῇ. L.

πληγῆσιν ἢ ἀσθμῳ: κυρίως ἰμάντι πληγῆσιν, τροπικῶς
δὲ τῶν κεραινώσων. μέγιστον γὰρ Αἰὼς τὸν κεραινώον φησι
„Αἰὼς μέγιστον δαμέντες" (Π. 12, 37), δὴλον δὲ τῷ φῶσφι
τῆς χθιῆς κεραινώσων. BL. ἢ „ὅτε γ' ἀμφοῖν Τρωάδα
γὰρ ἰμάντι" (Π. 2, 782) ἀντὶ τῇ κεραινώσων. ἀντιπροσ-
μέσος καὶ οἱ ἰμάντι πληγῆσιν. V.

18. διὰ τῇ ἢ μέγιστον εἶχον πᾶσαι. Α. ἀλλὰ τὸ ἐκ-
κῆπτικῆς „μείνῃσι ὅσα πάθομεν κακὰ" (Π. 21, 442). V.

21. ταῦτα ὁ ὕμνος παρέλιπε, πόνον ἢ λήπην τῇ Ἡρᾷ
φῆρτον ἢ δὲ εἶπεν ἑαῖνος, νῦν ὁ Ζεὺς παρέλιπε. οὐ γὰρ
κατὰ ἀπόντος εἶδε θρασυμένῃ. BL.

ἐξῆς δὲ διὰ ποῖαν αἰτίαν ἔτις ἀχίμως ἔβρισκε τὴν
Ἡρᾷ ὁ Ζεὺς διὰ θνητὸν Ἡρακλῆα φησὶ γὰρ „ἢ ἢ μείνῃ
ὅτε τ' ἐκκῆπτικῆς," ὅρῳ δὲ ὅτι φιλοσοφῇ Ὀμηρος. μωδι-
κῶς γὰρ Ζεὺς ἐκκῆπτικῆς ὁ αἰσθητὸν ὅταν τοῦ περὶ τὸν αἶρα
δεσμὸς ἐστὶν ὁ ἄγων τὰ ἔργα ἢ ἔξ αὐτῆς δεσμεύων τὰ πάντα
μετ' αὐτὸν δὲ ἐστὶν ἄλλος μέσος γῆς ἢ αἰθέρος, ὁ δὲ νοῦν
ἡμῶν τὴν Ἡρᾷ ἐκκῆπτικῆς τῇ δ' αἶρας ἐκκῆπτικῆς ὅταν τε
ἢ γῆ, ἢ δὴ νῦν ἔκκῆπτικῆς λέγει περὶ τὸ ἀσπλάγξαι εἶναι τὰ
σοιχεῖα. καλῶς ἐν οὐ δύνανται οἱ θεοὶ τὸν δεσμὸν λῦσαι
ἔχον γὰρ τῶν ὅλων τὸ συνδεδεμένον. AD. ἢ διπλῇ δὲ, ὅτι ἐκ
δύο τῶν αἰτίων, ἢ τῇ κατὰ τὴν Α ῥαφιδίαν (587),
ὁ ποιητὴς τῆς Ἡρακλῆος ῥήματος καὶ τῶν Ἡρακλῆος δεσμῶν πλη-
ροῦται μῦθον. Α.

τὸς τῆς Ἡρακλῆος δεσμῶν νοητὸν φυσικὴν τῇ αἶρας πρὸς
τὸν αἰθέρα συμπλοκήν. διὰ τοῦτο ἐν φησὶ χρύσειον ἄβ-
ρητον, ὅτ' ἢ ἀσπλάγξαι, ἐπὶ ἢ τὸ πᾶν χρυσαυγὴς
ἢ ἀσπλάγξαι. ἔκκῆπτικῆς δὲ δῖος τὰ βαρύνεται τῶν σοιχεῖων.
AD.

Ζηνύδοτος βδ' ἔτις τὴν κόλασιν τῆς Ἡρακλῆος γὰρ φησὶ. AB.

FFF

Πορφυρίου. καὶ ἵμπεροειν περὶ τούτων εἰρηδ' ἱκανῶς, ἀκρι-
βῶς δὲ τὴν. διὰ γὰρ τούτων ὁ ποιητὴς τὴν κοσμικὴν αἰνι-
τεῖαν φέρον, Ἄλλα μὲν καὶ Ζῆνα τὸν ἀνωτάτω ὑποτιθέμενος ἀέρα
δι' αὐτοῦ, "Ἦσαν δὲ τὸν δευτέρου· καὶ ταύτην φησὶν ὑπὸ
"Ωκεανῷ τοιγάρφθαι, ἐπειδὴ ἐκ τῆς τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιά-
σεως γίνετο ὁ ἀήρ. ἄκμονας δὲ γῆν καὶ θάλασσαν λέγει, χρυ-
σῶν δὲ δεσμὸν τὸ αἰθέριον πῦρ, ὅτι ἐν τῷ ἀνωτάτω μένει
συνῆλθ' αὐτῷ ὁ ἀήρ. καὶ ὑπαικόμενον τὸν "Ἠφαιστον εἰς θά-
λασσαν, παρόσον μεταβάλλει εἰς ἄλληλα τὰ στοιχεῖα, πῦρ
μὲν εἰς ἀέρα, ἀήρ δὲ εἰς ὕδωρ, χαλκεύοντα δὲ ἐν "Ωκεανῷ,
ὅτι τὰ εἰρηδ' αὐτῆς διὰ ὕδατος καὶ πυρός ἐργασίας τυγχάνει.
καὶ "Ἡσίοδος Οὐρανὸν μὲν λέγει τὴν ἐκπύρωσιν, Κρόνον δὲ
τὸν ἄνωθεν κρανηδὸν ἐπισηφεόμενον ὕμνον, Ρέα δὲ τὴν
ἐπιρριζομένην ὕδασι γῆν, ἔκτομην δὲ Οὐρανῷ τὴν τῷ πυρῶ-
δος εἰς ὑγρῶν οὐσίαν, λίθον δὲ καταπινόμενον ὑπὸ Κρόνου,
ἐπειδὴ πῦρ ἢ μεταβολὴ τῶν ὑγρῶν εἰς εὐφρότητα πῆλυντο·
κρόπτισθαι δὲ τὸν Ἄνα διὰ τοῦ τοῦ ζῆν ἐπικρατῆν τῷ τῷ
χειμῶνι τοὺς καρποὺς ἀφανίζεσθαι πλειοναζόντων τῶν
ὑγρῶν. BD.

"Ἡρακλείτε. ἡ τῶν ἐπισηφεόμενων τῷ "Ομήρῳ τόλμα τὰς
τῆς "Ἠρας δεσμῶς αἰτιαδ', καὶ τομῆσιν ὕλην τινὰ δαψιλῆ
τῆς ἀφ' ἧς πρὸς "Ομηρον ἔχειν μανίας ταῦτα, "ἢ οὐ μέντοι
ὅτι." λέγειται δ' αὐτὸς ὅτι τέτοις τοῖς ἔπεσι ἢ τῷ παντὸς
ἐκτεθειλότῃ γένεσις, καὶ τὸ συνεχῶς ῥιζόμενα τέσσαρα στοι-
χεῖα τέτων τῶν εἰχῶν ἐπὶ τάξιν, καθάπερ ἤδη μοι λέλεκθ',
πρῶτος αἰθέρ, καὶ μετὰ τῶτον ἀήρ, εἰθ' ὕδωρ τε καὶ γῆ τε-
λευταία, τὰ πάντων δημιουργὰ στοιχεῖα. ταῦτα δ' ἀλλήλοις
ἐπικρατῶμενα ζωογόνα τε καὶ τῶν ἐπύχων ἀρχιγόνα καθίσταται.
Ζεὺς τοίνυν ὁ πρῶτος τὸν αὐτῷ ἀέρα κατέσχευε, εἰρηδοί δ'
ἄκμονας ὑπὸ ταῖς ἐχάταις αὐτῷ τῷ ἀέρος βάσειον ὕδωρ τε
καὶ γῆν. καὶ τῷτο ὅτι τοιούτων ἐξιν, ἐφ' ἐκείνης λέξεως, εἰ τις
ἀληθῶς θάλοι σκοπεῖν, τάλῃθ' ἐρῇσει. "ἢ καὶ μέντοι ὅτι
τ' ἐκρέμω ἐνδρόθεν." ἀπὸ γὰρ τῶν ἀνωτάτω καὶ μετωρῶν τό-
πων φασὶν αὐτὴν ἀπηρτηθῆναι. "περὶ δὲ χειρὶ δεσμὸν ἦλα
χρόσιον, ἔρρηκτον." τί τῷτο τὸ καιρὸν αἰνιγμα τῆς κολα-
κνύσεως τιμωρίας; πῶς ὀργιζόμενος ὁ Ζεὺς πολυτελεῖ δεσμῷ
τὴν κολαζομένην ἡμῖν αὐτοῖς, χρυσῶν ἀντὶ κραταιοτέρου σιδήρου
τὸν δεσμὸν ἐπινοήσας; ἀλλ' εἰκοι τὸ μεταχρῶν αἰθέρος
τε καὶ ἀέρος χρυσοῦ μάλιστα τὴν χρύαν ἐμφερῆς εἶναι. πάν-
τες δὲ πιθανῶς, καὶ δ' ὁ μέρος ἀλλήλοις ἐπισυνάπτουσιν λέγων
μὲν ὁ αἰθέρ ἀρχόμενος δὲ μετ' ἐκείνου ὁ ἀήρ, χρυσῶν ἐπε-
σῆσται δεσμὸν. ἐπιφέρει γὰρ "σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃ-
σιν ἐκρέμω," τὸν ἄχρη νεφῶν τόπον ὁρίσας μέτρον ἀέρος.
ἐκ δὲ τῶν τελευταίων μερῶν τῷ ἀέρος, ὁ καλεῖ πόδας, ἀπὴρ-
τισε εἰς βαρὰ βροθῇ, γῆν τε καὶ ὕδωρ. "ἐκ δὲ ποδοῖν ἄκμο-
νας ἦκα δύο." πῶς ἂν εἴπει δεσμὸν ἔρρηκτον, ἐντίκται τῆς
"Ἠρας λυθείσης, εἴγε τῷ μύθῳ προσεκτίον; ἀλλ' ἐπειδὴ
περὶ ἡ τῶν ὄλων ἀρμονία δεσμοῖς ἀρρήτοις συνωχρῶται καὶ
δυσχερὲς ἢ τῷ παντὸς εἰς τὰναντία μεταβολή, τὸ μὴ δυνη-
θῆναι ἂν διατεχνῶσθαι ποτε κυρίως ὀνόμασεν ἔρρηκτον. ταῦ-
την δὲ τὴν τετραπῶν τῶν στοιχείων καὶ μετὰ μικρὸν ἐν τοῖς

ὄρεσι διεσάφηναι "Ἠρα· "ἔγω γὰρ τὸν τούδε γαῖα καὶ αἶρα
ἐκρέμω ἐπὶ τοῖς κατεβόμενον Στυγὸς ὕδατος" (36). "ἢ
γὰρ ὄρεσι τὴν ὁμόφυλον αὐτῇ καὶ συγγενῇ φέρον ὀνόμασεν
ὑδωρ τε καὶ γῆν καὶ τὸν ὑπερθεὶν ἑρῶν, τῷτῃ τὸν αἰθέ-
ρ τεταρτον γὰρ στοιχεῖον ἦν ἡ ὁμνύουσα. διαπορῶν καὶ ἐπὶ τοῖς
λοις ἀλληγορικῶς παριστάται βολόμενος ταυτὶ τὰ στοιχεῖα
καὶ μετ' ὀλίγον ἐν τοῖς Ποσειδῶνος πρὸς "Ἰσιν λόγοις αὐτῶν
τάδ' ἐφίσταται, λέγων "ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον ταύτην αἰὲρ παλαιο-
ῦ ἀλα, παλλομένην, Ἀΐδης δὲ λάχεν ζῆλον ἡρώεντα, Ζεὺς
δὲ λάχ' ἑρῶν ἐκρέμω ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν· γαῖα δὲ καὶ
ἔννῃ πάντων καὶ μακρὸς "Ὀλυμπος" (190). ὁ μὲν Ἄλ', ὁ καὶ
πρὸς ὁ μυθενόμενος ἐν Σικυῶνι ταῦτα, καὶ διαίρεσις αὐτῶν
ἔτις ἀνώμαλος ὡς ἑρῶν ἀντιτιθέσθαι θαλάσῃ καὶ γῇ
τάτῃ. πᾶς γὰρ ὁ μῦθος ἡλληγορῶν περὶ τῶν τεσσάρων στοι-
χείων, πατὴρ δὲ τῶν ὄλων ὁ χρόνος, καὶ τελείως ἀρρήτοις
γενέσθαι τι τῶν ὄντων διὰ χρόνον· διὸ ἔλπει τῶν στοιχείων
ἐκτός ἐστιν. μητέρα δ' αὐτοῖς ἔνεμεν εἶναι Ρέα, ἐπειδὴ
σε τινὲ καὶ ἀετῶν κινήσει τὸ πᾶν οἰκονομῶν. χρόνος δὲ
ῥύσεως τέκνα γῆν τε καὶ ὕδωρ αἰθέρα τε καὶ ἀέρα σὺν αἰ-
θέρῃ ἐσῆσται. καὶ τῇ μὲν πρῶτῃ φέσει τόπον ἐνεμεν ἑρῶν
τὴν δ' ὑγρῶν ὅσιν Ποσειδῶνι προσέθηκε· τρίτην δὲ γῆν
δὴν, τὸν ἀρῶνισον ἀέρα δηλῶν· κοινὸν δ' ἀπάντων
ἐδραϊνέσθαι στοιχεῖον ἀνεφάνετο εἶναι τὴν γῆν, ὡς περὶ
τινὰ τῆς τῶν ὄλων δημιουργίας. "γαῖα δὲ καὶ ἔννῃ πάντων
καὶ μακρὸς "Ὀλυμπος," διὰ τοῦτο δὲ μοι δοκεῖ συνεχῶς ἀλ-
γορεῖν ὑπὲρ αὐτῶν, ἵνα ἡ δοκῶσα τοῖς ἔπεσι ἐπιδραϊνέ-
σθαι σαφὲς τῷ διηγεῖσθαι τῆς παραδόσεως ᾖ. B.

τὸ δὲ ἐκρέμω ἀπὸ τῆς ἐκρέμασος ἐκρέμω ἐκρέμω
ἡ λῶσειον ἔλασα ταῦτα εἶναι ἔλασκον, ἢ ἐταράσσοντι
παρὰ τὴν ἄλλην. BL.

ἢ διπλῇ, ὅτι μακρὸς ὁ "Ὀλυμπος ὡς ὄρος· τὸν δὲ
τὸν ἐκρέμω καλεῖ. B.

22. παρασάδον· τοῦτο τοῖς ἄνω συναπτεῖον, ἵνα
λόγος, λῦσαι δ' ἂν ἐδύναντο παρασάδοντες, ὃν δὲ λάβοιμι
δηλονότι παριστάμενον ἢ λύνοντα. A.

ἢ βοηθητικῶς, ἀπὸ τῆς "ἔπε μοι πρόσφρασσα παρῆσθαι
(Π. 10, 290). οἱ δὲ, ὡς δὲ λάβοιμι σοι παριστάμενον
τὸ βοηθῆσαι. V.

ἢ ἀπὸ τῆς παρῆσθαι καὶ ἀλασεῖν ἂν ἐδύναντο λῦσαι
ἀλάβοιμι παριστάμενον, ἐρῶντος ἐξ ἑρῶν. B.

τίνες δὲ γράφουσιν "πρὶν τότε δὴ σ' ἀπέλυσαι πεδῶν,
δρῶς δ' ἐνὶ Τροίῃ κάββαλον, ἔφρα πέλοιτο καὶ ἐσομένη
πυθιάσθαι." δεικνύνται γὰρ ὑπὸ τῶν περιγηγῶν οἱ μύθοι.

23. εἰπτασκον· ἐρῶντος, παρυγωγῇ ὁ τρόπος.
βηλασ· τοῦ βαθμῶ, παρὰ τὸν βῆσω μέλλοντα.
δὲ παρὰδοξον καὶ ἐν ἑρῶν βηλὸν ὀνομάζειν, ὅπως γὰρ καὶ
λας εἶναι λέγουσιν. B.

βαθμῶ, παρὰ τὸ βῆσω. Κράτης δὲ ὡς ἦλθω. V.

ἢ διπλῇ, ὅτι καὶ ταῖς αὐταῖς λέξεσι κέκληται κατ' ὁμο-
τύπους τὰς τόπους (cf. Π. 1, 591). A.

24. ὀλιγηπέλεων· ὀλίγον ἔχων τὸ πέλαιον. L.

Ἀριεάρχος θυμὸν, ἄλλοι δὲ θυμὸς. Α.
 τινὲς θυμὸς, ἀντὶ τῆς ὀργῆς· ἄμεινον δὲ θυμὸν γρά-
 φειν, ἵνα δηλοῖ τὸ ἔνδον θειμὸν ἥτοι τὴν ψυχὴν. BL. ἔσι
 ὁμηρικὴ ἢ γραφίς· „οἱ σ' ὤτειλ' ἄμ' ἀπολιμήσοντ'“
 (II. 21, 122). V.

συναπτεῖν ἕως τῆς θείοιο (25)· ἐν χήματι γ' εἶρη. Α.
 25. ἄλχηχης· σκληρὰ, ἀπὸ τῆς ἄλχης, ἢ ἐξ ἐξουσίας
 ἔντατι τοῖς θάλλουσι φητοῖς. οἱ δὲ συνεχθῆς καὶ ἄπαυτος.
 ληγὶ δὲ ἴσως τὴν διὰ τὴν ἀπάτην ὀργήν. BL.

26. ἔδ' ἄν Βορέη· ἴσως ἐπεὶ τὸς οὐδὲς αὐτὸς ἀνέπλεον Ἡρα-
 κλῆς, ἄδελφον δὲ πότερον Ἡρα καὶ Βορέας ἀνέπεισαν τὰς
 θετέλλας, ἢ Ἡρα ἕμα Βορέῳ καὶ τὰς θετέλλας ἔπεισαν. ἄμει-
 νον δὲ τὸ δεύτερον. BLV.

πεπιθεῖσιν· ὡς δραμῶσα· ἔσι γ' δεύτερος ἀόριστος δε-
 δουλαστικῶς, ὥστερ' ἤδη καὶ ἐπὶ τῷ ῥήματος ἔθος αὐτῷ
 ποιεῖν· „ῥηιδίως πεπιθεῖν“ (II. 9, 124). Α.

27. ἀτρεγέτο· ὄβριον, τρέψα μη ἔχοντα, ἢ ἄκαρ-
 πον, παρὰ τὴν τρέψην, ὡς Εὐρηπίδης, ἀκάριστα πεδία λέ-
 γων τὴν θάλασσαν. καὶ οἱ μὲν τὸ Μυρτιῶν, οἱ δὲ τὸ Αλ-
 γαῖον· οἱ δὲ, ἐπεὶ τὴν εὐκρετον θάλασσαν, τινὲς δὲ φασιν
 ἐπὶ Πελλήνην κατὰ Γυγάντων ἀπιδόντα Ἡρακλέα πλανη-
 θῆναι. AB.

28. εὐ νυιομένην· ἢ διὰ τὸ ὄνομα, ἢ διὰ τὴν πρὸς
 ἄλλῃς ὁμόνοιαν, ἥτις δυσεπίβητον ἔνοιος ἐποίησεν τὴν νῆ-
 σον, ἢ πολυάνδρον. V.

29. ἀνὴ γυγόν· ἢ πλειονάζει Ἀττικῶς ἢ ἀνά, ὡς „ἡμεῖς
 μὴ ζεινωπὸν ἀνεπλόμεν“ (Od. 12, 234) καὶ „ἐκ Τροίης
 ἑνώπια“ (Od. 10, 332). οἱ δὲ γράφουσιν ἀπήγαγον
 αὐτῆς. V.

30. καὶ πολλὰ περ ἄθλησανται· ἐμφαίνει ὅτι κατ-
 ἄρ' ἄν μίχην ἐνέκησεν. V.

31. τὸ μνῆσω κατὰ κοινὸς αἰτιατικὴ καὶ γενικὴ, κατὰ δὲ
 Ἀττικὸς αἰτιατικὴ μόνη. L.

ἀπολλήξῃ· διὰ τῆς ἐτέρης ἢ αἰ' Ἀριεάρχου. Α.
 δι' ἐνὸς ἢ ὁφείλει γράφισθαι. V.

ἐκ εἶπεν ἀπατόμενος αὐτὸς παύσει, ἀλλὰ παύσειν
 ἐκείνην, τὴν ἐαυτὴ ἀμαρτίαν αὐτῇ προσάπτων. BL.

32. ἰδ' ἡ χωρὶς τῆς σ. V.

33. ἔτε παρὰ Ζηροδότῳ ἔτε παρ' Ἀριεοφάνει ἦν· καὶ
 μὴ ποτε περιτιθῆς ἔστιν. Α.

36. τὸ δὲ· τὸτο περὶ ἧς καὶ ὁ ὕρκος ἐτέτακτο, κατὰ τῶν
 προγόνων δὲ ἢ τῶν ὁμοιογενῶν ὁμνῶσι σοικείων· τὸ γ' ὅρα-
 ριον πῆρ αἰθέρα καλεῖ ὁ ποιητής. διὰ τριῶν δὲ ἦν ἔθος
 ὁμνῆναι, ὡς Ἀράκων ἔταξε, Ἀλὰ Ποσειδῶνα Ἀθηναῖον· οἱ
 δὲ Αἰα Ποσειδῶνα Ἀθηναῖον, ὡς Δημοθένης ἐν τῷ κατὰ
 Τημοκράτους, καὶ ὁ ποιητής „Ζεὺ πάτερ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολ-
 λων“ (II. 2, 371) καὶ „Ζεὺς ἐνὶ τῇ τε τρώϊϊ ἐσὶν ἔ' Ὀδυν-
 οῖος“ (Od. 14, 158). BL.

37. Στυγὸς ὕδωρ· ἐπὶ ἡ Στυγὶς καὶ κατὰ τὸν Ἡσίοδον
 ἐστὶν ἱερὰ πηγή, θυγάτηρ Ὀκεανῶ· ἢ ὡς τινὲς φασιν, δι' ὅ-
 ὁμωνυμίας ταύτης ἐστὶν ἡ πηγή, ἦν ἐν Αἰδῇ ὕρκον φορικτὸν

αὐτῶν οἱ θεοὶ πεποληντ' βουλήσαι Αἰδῆς. AD. ἀπὸ δὲ τοῦ
 ἴσου νῦν τόδε γὰρ πῦσαι διαβολαὶ εἰσι μέγροι τῇ ὁμό-
 σαιμι· ἐνταῦθα γὰρ εἰκτεῖον, ἀσυνδέκτον ὄντος τοῦ ἔξης
 λόγου. Α.

38. δεινότητος· σεβασμίου, ὡς „δεινὴ τε καὶ αἰδοῖη
 θεὸς ἔνδον“ (II. 18, 394). BL.

40. κερτίδιον· συμπάδως δειλιάζουσα τῆς ἐκ παίδων
 μίξεως ἐπέμνησεν. εἰς ὁμόνοιαν δὲ ἄνδρας καὶ γυναῖκας κα-
 λῶν ὁ ποιητὴς σεμνύνει τὴν κοινωνίαν, ὅρκον πᾶσιν μί-
 γρισον ποίων. ὁ μὲν ἔν Ζεὺς φιλότῃ καὶ εὐνὴν εἶπεν (32),
 ἢ δὲ σεμνοτέραις ταῖς προσηγορίας χρητ', μὴ θέλῃσα ἐκ-
 φανλλῆσαι τὴν κοινωνίαν. BL. καὶ προσέειπε „τὸ μὲν ἐν ἄν-
 ἔγῳ μὲν ὁμῶσαιμι“, ἄξιοις τὴν προσφύεσσα τῇ λόγῳ· εἶπεν
 καὶ ἐμειδίασεν ὁ Ζεὺς. V.

41. μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα· ἴσω Γῇ καὶ Οὐρανὸς τῷτο
 καὶ οἱ ἄλλοι ὅρκοι, οὐ δὲ ἐμὴν γνώμην Ποσειδῶν Ἑλλήσι
 βοηθεῖ. πληρέστατος δ' ἂν ἦν ὁ λόγος, εἰ καὶ σύνδεσμος
 ἔκτετο ὅτι ἡ ὥς· καὶ συνήπτετο ἂν τοῖς ἐκάνω, ἔν' ἢ
 τοιαύτη ἢ γραφίς, ἴσω Γῇ καὶ Οὐρανὸς εἶπεν μὴ δι' ἐμὴν
 γνώμην. ἀλλὰ σπανίως τὰ τοιαῦτα λήπει, καὶ σχεδὸν ἐπὶ ὁ-
 νων τῶν ὅρκων, ὡς κατέ· ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα ἢ μέντοι
 τὰδε πάντα τελεῖσθ' (Od. 19, 303). τόχα ἂν καὶ διὰ τῷτο
 συναπτεῖν αὐτὰ τοῖς ἐκάνω, ἐπεὶ συνήθης ἐστὶ τῶν ὅρκων
 ἢ ἑλλειψις. Α.

45. ἐσοφίσαια τὸν Αἰα, ὃ περὶ ὧν ἀπολογουμένη τῆς ἀπά-
 τῆς ἀλλὰ δὲ ὁ χολῆς, τάς τε ἐαυτὴν ἀλλοτριώσασα. καὶ μειδι-
 Ζεὺς. V.

ἢ διπλῇ, ὅτι παρακλέρουσαι τὸν ὅρκον· οὐ γ' διὰ τὴν
 αὐτῆς βέβησιν ὁ Ποσειδῶν τοῖς Ἑλλήσι βοηθεῖ, αὐτῇ μὲν-
 τοι συνεργεῖ καὶ κοιμήσασα τὸν Αἰα. καὶ ὅτι ἡ ἀναγόμενος
 ἢ μὴ ἀντὶ ἀρνήσεως τῆς ἑ. Α.

λέγει ὡς τῶν πέντε ἐγκλίσιων αἱ μὲν δύο, ἦσαν ἡ ὀρι-
 στικὴ καὶ ὑποτακτικὴ, ἔχουσι φησὶν τὸ ἑ, αἱ δὲ τρεῖς, ἦσαν
 ἡ προσακτικὴ καὶ ἐνκτικὴ καὶ ἀπαρήμενος, τὸ μὴ. L.

44. τειρομένους· ἐν τῇ Ἀριεοφάνει καὶ Μετσαλιω-
 τικῇ καὶ Ἀργολικῇ ἔτιος ἐφέρετο, κτετρομένους· καὶ ἴσων
 ἐμφατικώτερον τῷ τειρομένους. ἕμα δὲ εἰς ἕλιον τῶν Ἑλλή-
 νων ἐπέγει· τὸν Αἰα καὶ ὑπὲρ Ποσειδῶνος λεληθῶτος ἀπο-
 λογεῖ. ἔτιος Ἡρακλείων. AB.

45. καὶ κείνῳ· ἐκ πλήρους Ἀριεάρχος τὸν καὶ σύν-
 δεσμον. Α.

παρὰ μνηστῆρας· παραινέσασιν συναντῶν γ' μῆ-
 θος καὶ αἴνος, τοῦτον, φησὶν, ἀπέχω τοῦ ἐναντιωθῆναι σοι
 ὥς κατέκω παραινέειν. BL.

ὡς καὶ αὐτῆς ἐπακολοθησάσης τοῖς Αἰδῆς βελήμασι. V.
 46. τῇ ἔμειν· ταύτη πορεύεσθ' ἢ ἂν κείνῳ σὺ, καὶ ἐν
 παντὶ σοι ἡγεμόνι χρητ', BL.

47. μεῖδῃσεν· ἢ διὰ τὸ καὶ ἐπὶ Ποσειδῶνος ἀπολο-
 γήσασθ', ἢ μᾶλλον διὰ τὸ λέχος· ἐνέργει δὲ ἔρα ὁ πρῶτος
 BL. ἢ διὰ τὸ ἴδεν αὐτὴν δεισάσαν καὶ τὰ θυμῶν αὐτῇ
 ἐπαγγιλλομένην. V.

πύλῳ, ἀλλ' ὅλα τῷ τόπῳ καλεῖ. τινὲς δὲ Ἰλιον ἐκπέ-
σαι γράφουσιν. BL.

72. Ἀθηναίης διὰ βουλή: ἐπεὶ διὰ τῷ θαλάσῳ ἦσαν
ἐκρηγνύθη ἡ Τροία. L.

73. ἔτιος Ἀρίσταρχος χωρὶς τῷ σ, παύω. A.

ἄνω τῷ σ οἱ περὶ Ἡρωδιανόν, διὰ τί δὲ χολῆ τοῖς Ἑλ-
λησιν ἔτιος; προσποιεῖται τελευτᾶσαι τὴν ἱκετίαν Θέτιδος,
καὶ ἵνα μὴ πάλιν αὐτὸν ἡ Ἥρα ἱκετεύσῃ, ἀπεφύγαιτο οὐ-
τως. BLV.

74. ἐνθάδ': ἴδει εἰπεῖν ἐν τῇ μάχῃ ἄκρον γ' τὸ ἐν-
θάδε, πρὸς σύγκρισιν ἐν Ὀλύμπῳ τὸ ἐνθάδε πλησιαιτέρα
γ' Ὀλύμπῳ ἢ Ἰδῇ ὡς πρὸς Ἴλιον. BL.

75. ὡς οἱ ἐπέστη: καὶ μὴν Θέτιδι ἐπέχεται. Ἀρίσταρχος
ὁδεῖ τὸ τιμῆσαμεν εἴη· οὐδέποτε γὰρ κατηρώσατο τοῖς
Ἀχαιοῖς Ἀχιλλεύς. V.

καὶ ἔτι: τινὲς ἀπὸ τῷ κάρη. Ἀρίσταρχος κάρη ὡς δά-
ρη, ἢ ἄρσενικῶς. V.

77. πτολίπορθον: Ὀδυσσεύς μόνον ἔτι καλεῖ διὰ τὴν
Πύλον. ἀλλὰ καὶ ἄλλαχθ' (II. 21, 531) λέγει „αὐτὸς δ' ὡς
ἐνέστην Ἀχιλλεῖα πτολίπορθον." ἐπόρθηται γ' εἴκοσι πό-
λεις. V.

78. τινὲς μετὰ τῷτον γράφουσιν „Ζῆν' ὑποταρβήσασα-
νός δέ οἱ ἄλλα μερόνια." V.

79. βῆ δ' ἐκ αὐτ' Ἰδῇ αὐτῶν: Ζηρόδοτος βῆ δ' ἐξ
Ἰδαίων· ἀπὸ Ἰσού γ' ἐπὶ τὸ ἴσον ἡ δόδος. V.

80. ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰετῇ νόσος ἀνέρος: Πορφύριον.
ἡσπερ νόσος ἀνδρὸς πολλὴν ἐπεληλυθότος γῆν καὶ πολλὰ ἰσο-
ρρήτος ἐν ὑπομνήσῃ ποιᾷ τὰ ἰσορρήματα καὶ ταχέως ἄλ-
λατε ἐν ἄλλῳ μεταβαίνει, ἔτι καὶ ἡ Ἥρα τότε ἐκ τῆς Ἰδῆς
ὁδῶς παρεγίνετο εἰς τὸν Ὀλύμπον. ABD.

ἡ δειλὴ, ὅτι τὸ κατὰ διάνοιαν θεῶν τάχος τῆς ἐπιπτή-
σεως τῶν τόπων τὸ κατὰ κίνησιν ἀντιπαρέθηκεν ὑπερβο-
λικῶς, καὶ ὅτι τὸ παρομοιακὸν τὸ „ῥιέπτατο δ' ὡς ἐνόημα"
ἐκ τῆς τάξεως καὶ τῶν κατὰ τὴν Ὀδυσσειαν (7, 36) σύγκριται
ἐπὶ τῇ νείῳ ὡκεῖται ὡσεὶ πτερόν ἢ ἐνόημα, ἐκ ὅν παρ' Ὀδυσ-
σειᾳ. A.

ἐν ἄλλοις ἀπλῶς ἐρον καὶ συντομώτερον εἶπε τὸ νόημα
ἐνταῦθα δὲ καὶ ἐπεξηγήσατο τὸ τάχος, καὶ οὐ παντὶ νῷ
προσούπτει τὸν λόγον, ἀλλὰ πλάνητος καὶ συνετὸς ἀνδρὸς. BL.

82. τὸ ἐν θ' εἴη ἢ ἐν θ' αὐτῶν αἱ Ἀριεάρχαιοι⁴⁰
γράφουσι καὶ σημαίνει τὸ ὑπὲρ ἄνδρος, ὡς αὐτῶν τῶν ἀνδρῶν ἐπιλο-
γούμενα ποτ' πορευομένην. ὁ δὲ λόγος ἔτιος, εἰς ἐκείνην τὴν
χώραν ἢ ἐκείνην πορευθεῖσαν ἢ πορευομένην. AB.

τὸ εἶναι αὐτῶν τῶν αἱ Ἀριεάρχαιοι, καὶ σημαίνει τὸ ὑπὲρ ἄ-
νδρος, ὡς αὐτῶν τῶν ἀνδρῶν ἐπιλογούμενα. εἴη πορευομένην. ὁ δὲ
λόγος, εἰς ἐκείνην τὴν χώραν πορευθεῖσαν ἢ εἰς ταύτην
πορευομένην. D.

παρὰ Ἀριεάρχῳ ἦεν μετὰ τοῦ γ' γράφεται εἴη καὶ
ὑπὸ αὐτοῦ. L.

ἔτιος Ἀρίσταρχος ἐν θ' εἴη, μετὰ τῷ γ', καὶ διὰ τῶν
ἑξῶν ἢ μενοινῆσιν τε. A.

μενοινῆσιν (δηλονότι ὁ ἀνὴρ) πολλὰ μέρη τῆς γῆς,
καὶ νοῆσαι ἐν οἷς ἔσαι καὶ πορευῆσθαι. BL.

84. ὁμηγερέσσι: ἐν ἀγολίῃ ὄντες μακαρίως ἐνωχέ-
μηναι διόχουσι. καὶ ἐν τῇ A (533) „Ζεὺς δ' ἰὼν κατὰ δῶμα"
5 θεοὶ δ' ἄνω πάντες ἀνέσαν" ὡς ἐν Ἀτῶς ἀγνωρισμένῳ αὐ-
τοῖς τόπου τοιούτου πρὸς τὰς ἐνωχίας. οἱ δὲ πρὸς τῷ
Ὀλύμπῳ. V.

86. δέπασσιν: οἱ περὶ Ζηρόδοτον ἀγνοήσαντες ἐπέ-
εσσι γράφουσιν ἐλέχον δὲ φανερῶς ὑπὸ τῷ „Θέμις δὲ
δέκτο δέπας." BL.

Ἀρίσταρχος σημαίνει ὅτι ἔτιος μόνως γραπτὸν δέπασ-
σιν· φησὶ γὰρ ἐν τοῖς ἔσθῃ „Θέμις δὲ καλλιπυρρὸν δέκτο
δέπας." ἐν ἐντοῖς δὲ „κάλεόν τέ μιν εἰς ἔκαστος," ἐκ αὐ-
τῶν γ' ἔχει καθέδραν πῶς ἐν πρὸς αὐτὸν ἔκαστος καλεῖ;

15 ἐπὶ μὲν τῆς Ἰσίδος ἀρμόζει τῆς πρὸς τὸς ἀνέμους παραγε-
γονίας (II. 23, 203). ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐπέεσσι γραπτὸν
ἐπιδίδωσι γ' ἡ Θέμις αὐτῇ τὸ ποτήριον. ὁ δὲ Θρῆξ Διο-
νύσιος παρακαλεῖσθαι φησὶ τὸ σημαίνει ὅτι διὰ παντὸς τοῖς
θεοῖς στυγερῶς πίνοντας καὶ ταύτην ὄρεσιν διαγωγὴν ἔχον-

20 τας, πρὸς τὸ ἐν Ὀδυσσεῖα „καὶ γὰρ ἔγωγε τί σφιν τέλος χα-
ρίεσσον εἶναι ἢ ὅταν ἐδερροσύνη μὲν ἔχῃ" (Od. 9, 5).
ταῦτα ὁ Διδύμεος ὁ Ἀριστοκλῆς λέγει περὶ τῆς γραφῆς τῆς
δέπασσιν. A.

ἐπὶ τῷ ἑσπερίῳ συμπόσι „κάλεόν τέ μιν εἰς ἔκαστος"
25 (II. 23, 203). ἀποδοτικῶς γ' ὄντως εἰς ἑσπερίῳ ἐκκλίνονται. V.

87. ἡ δ' ἄλλας μὲν: ἐκ τῶν ἄλλων ἐνέματα καὶ ταύ-
την προέκρινεν, ἀλλ' ἐφθασε, φησὶ, τὸς λοιπῶν· διὰ παρ'
αὐτῆς λαμβάνει αὐτό. B.

ἔασσε: παρήγατο· „τὸν δ' ἐχθρὸν εἶσαι" (Hesiod.
50 O. 342). V.

Θέμις: ὅτι πᾶσις ἡλλακται καὶ πρόθεσις παρῶται,
ἀντὶ τοῦ παρὰ Θέμιδος. A.

88. γράφουσιν μὲν τινες θέουσα, ἄμεινον δὲ τὸ θέ-
ουσα· ἀκυρώσατο γ' τὸ θέουσα, καὶ μάστις ἐπὶ Θέμιδος.
ὑποφάνει δὲ τὴν τάξιν αὐτῆς τῆς. BL.

90. ἀνυπόμνη: συμβάλλει πρὸς τὴν ἀδότησιν τῶν
πρώτων· εἰ γ' ἦν ἀκόσμου τὰ περὶ τῆς ἀλώσεως, ἐκ ἧν κα-
τηγάρθη. τάχα δὲ τεταραγμένη ὑπέστρεψε δι' ἀδύνησιν
ἀτιμίας. V.

91. ἐφύβησε: καὶ κατὰ προαίρεσιν ἐληλυθένα ἐποίη-
σεν, ἀλλ' ὁμοῖον τι φησὶ παθεῖν. BL.

92. θεὰ λευκώλενος: ἐν ἄλλῳ βοῶπις πότνια. A.

93. αἶσθα καὶ αὐτῇ: πόθεν; ἢ οὐ συνώκηκεν αὐτῇ.

τ' ἄλλα καρδίᾳς αὐτῆς φησιν. V.

94. ἐκεῖνα: Ἀρίσταρχος καλεῖται Ἰακῶς. A.

ὑπερφύλαξ: ὅτι τῶν μέσων ἐστὶν ἡ λέξις, καὶ τῶν μὲν
ἐπὶ πρόφω καὶ, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐκσπονδος, ἐν ἄλλοις δὲ ἐπὶ
ἐγκομῇ: „ὑπερφύλαξι μεθ' ἡμῶν δαίνυσθαι" (Od. 21, 289).
εἰ μὴ φησιν, ὅς σὺ γῆς εἶναι ὑπερφύλαξ. ἀπηνήκε δὲ
ὁ ἄποθεν τῷ αἰνέει, ἢ τῷ νεύει ἐς ἃ τις βέβηται, ἢ τῶν
ἡνίων τῆς χρηστότητος. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ ὑπερηβάτος νῦν μὲν ἐπὶ ψόγῳ, ὁ ὑπερ-
σπονδος, βέλτιον δὲ ὁ ὑπέρμετρος· ἐν ἄλλοις δὲ ἐν τάξει
ἐγκωμίων, «ἐκ ἀγαπῆς ὁ ἑκλῶς ὑπερηβάτοισι μεθ' ἡμῶν»
ἀντὶ τῷ ἀγαθοῦς. Α.

95. ἄρχε θεοῖσι: παρὰ γ' ἀνθρώποις πολλὰ διὰ μέ-
θην ἄτοπα γίνεσθαι, διδάσκει δὲ ὅτι δεῖ τὸ δίκαιον ἐν τοῖς
πότοις γίνεσθαι καὶ σώζεσθαι. BL.

96. μετὰ πᾶσιν ἀθανάτοισιν: ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πάν-
των ἀθανάτων. Α.

97. πικρὰ ζέσκειται: ὅλον ἐνδείκνυται καὶ ὁ κρυφίως ποιεῖ,
ἐπιερβολικῶς δὲ φησιν, ὥς ἡδὴ πεπραχότος ταῦτα τοῦ
Διὸς. BL. ὥς «ἐγὼ δὲ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηρον»
(Π. 1, 148). V.

δύναται καὶ καθ' ἑαυτὸ τὸ ἡμισίχιον ἀναγινώσκεισθαι, ἵνα
ᾗ θανμαστικός ὁ λόγος. βέλτιον δὲ τὸ σύνθητες, ὥς καὶ ἐπάνω
«οἶθι καὶ αὐτὴ ὅλος ἐκείνη θυμός» (93). Α.

οὐδὲ τί φημι: ὁ νῦν, ἐκείνῳ οἶμαι τὸν Δία ἄδεναι τῶν
πάντων θεῶν ἢ ἀνθρώπων ἰλαρὸν ἔσεσθαι, εἰ ἄρα καὶ τις ἐν
τῷ παρόντι τῇ αὐτῇ προσηνείᾳ ἐνωχίται ἐν ἰλαρότητι. Α.

98. κεχαρησέμεν: χαροποιήσιν. Β.

99. οὕτε θεοῖς: πρὸς τὸν Ἄρην ταῦτα δι' Ἀσκά-
λαρον. BL.

εἰπερ τις: ἡθικῶς· εἴγε, φησὶν, ὅπως οφείλετε
ἐκδοικῆσθαι ἡμῖς τὴν ψυχὴν ἐσθραϊνόμενοι. δολερὸν δὲ καὶ
γενναϊκὸν ἐνέστησεν ἡθὺς· ἀδικήσασι γ' Δία ἐπ' αὐτοῦ
μὲν ἀπολογεῖται, νῦν δὲ ἡδικησάτω φησὶ καὶ τὸν Δία ὑπερ-
φίλον καλεῖ καὶ ἐπανεστησὶν αὐτῷ τὰς θεάς. BL.

101. ὕχθησαν: ἐμετρωρίσθησαν, ἢ ἐβαρύνθησαν ὥς
ὄχλων προσκειμένων, ἢ ἡχθέθησαν, παρὰ τὸ ἕχθος. BLV.

ἡ δὲ γέλασεν: ἔτις ὁ γέλως Σαρδόνιος καλεῖται,
ὅταν τις μὴ ἐκ διαθέσεως καὶ κρίσεως γέλῃ, καὶ τὸν Ἄρη δὲ
ἐπομνησθεῖ τῷ νῦν φοβῶσα, ἵνα αὐτὸν ἀποστήσῃ τῆς τῶν
Τρώων συμμαχίας καὶ τὰς ἄλλας θεάς. Α.

οὕτως ἐστὶν ὁ Σαρδόνιος γέλως, ὁ μετὰ δηγμῷ τῆς καρ-
δίας (δ. πρὸς ὑπόκρισιν Α) γινόμενος. ABL.

μέτωπον: Σοφοκλῆς «ὥς ἂν Διὸς μέτωπον ἐκταθῇ
χαρῶν» V.

103. ἰάνθη: διεχέθη, ἐκινήθη· ἰαίνεται δὲ δηλονότι
χαῖρον. ἰαίνειν δὲ κυρίως τὸ θερμαίνειν («αἶμα δ' ἰαίνε-
το κηρός» Od. 12, 175), θερμὰ δὲ τὰ ἡδέα. νεμεσση-
θεῖσα δὲ πᾶσι, μεμψαμένη ἐπὶ τῷ μὴ δέξασθαι τὰς λό-
γους αὐτῆς· ἢ τῷ Διὶ μεμψομένη ἐν πᾶσιν ἡῶδα. BLV.

104. τινὲς ἐριδαινόμεν ἀφρονέοντι. V.

κατ' ἑνία τῶν ἐπομνησθέντων ἀφρονέοντα. Α.

105. 106. τὸν πρῶτον ἢ περισπαστον· ἔστ' ὅς διαπορη-
τικός· τοὺς δὲ ἐξῆς βαρυντέον (κλιτέον V)· εἰρή γ' δια-
ζευκτικοὶ ἢ παραδιαζευκτικοί. BLV.

εἴπαμεν τὸν ἢ κατ' ἀρχὴν ὅντα διαπορητικὸν περισπᾶσθαι,
ὥστερ καὶ ἐνθάδε. τὰς μέντοι ἐξῆς ἐγκλιτέον ἐν τῇ συντάξει
εἰσὶ γ' ἦτοι διαζευκτικοὶ ἢ παραδιαζευκτικοί, ὥς τὸ «ἢ ἔπει-
κα βίη» Α.

106. ἀφ' ἡμέτερος: ἀποκαθήμενος. Β. ἀποθνήσκει· χωρὶς
μενος. V.

107. φησὶν: λογίζεσθαι, ὥς τὸ «ἢ μὲν γ' ποτὲ φησὶ
κὼν πείσεσθαι» (Od. 18, 131). ὅτι δὲ ἢ πρὸς πείραν
πρὸς πειθαρχίαν οἱ λόγοι, δηλονότι ἐξ ὧν φησὶν «ἐκ αὐτῶν
τέ φησι θεὸς λευκώλενος Ἡρῆ» (130). BL.

108. διακριδὸν εἶναι ἄριστος: τέτο πρὸς τὸ
σαν ἐγὼ περὶ τ' εἰρήναι θεῶν» (Π. 8, 27). ὥς τυπενόντων
δὲ αὐτὰς ἐλέγχει, πειράζουσα εἰ φράσσονται κατὰ Διὸς
ἐκείνων σιωπησάντων κερτομέουσα τὸν ἐπίπλεον ἐλπίαν
γέλωντα, τὸν τε Ἄρην ἐπανεστησὶ τῷ Διὶ καὶ τῆς συμμα-
χίας Τρώων ἀπανεστησιν. BL.

109. ἔχεσθ'· ἀνέχεσθαι. διδάσκει δὲ εἰργεῖν τὴν
διοίκησιν. τὸ δὲ ὕμμι ἀντὶ τῷ ὕμνῳ, καὶ ταῦτα δὲ διὰ
ὥς ἢ μόνον περὶ τὸν Ἄρην δεινῶς τινὸς συμβεβηκότος,
καὶ καὶ περὶ τὰς ἄλλας τῆς ὁμοίας ἕως προσδοκίας. BLV.

112. ὄν: ἑαυτῶ· ἐστὶ δὲ ὅμοιον τῷ «μήτηρ μὲν τί
φησι» (Od. 1, 215). φασὶ δὲ τὸν Ἀσκάλαρον εἰς Ἐβρώ-
τεσθῆναι γῆν· διὸ καὶ Σαμάρειαν καλεῖσθαι, διὰ τὸ οἶμα
τοῦ Ἄρης ἐπολήσιν. BL.

114. ἔτις καὶ ἡ Ἀριστεύχῃ καὶ πᾶσαι, ἔπος γ' ἔστι
οὐ προσσηνέα. Α.

116. ἴοντι: οὕτω τὸ τέλειον. τινὲς δὲ ἴοντα. V.
ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν: νῦν ἀποδείκνυται ἄλλοπρό-
σαλλος, μὴ γινώσκων ὅδ' ὕπη βαδίζειται. εἰ μὲν γ' ἔλθοι
συμμαχήσει, ἄλλοπρόσαλλος εὐρίσκεσθαι, εἰ δὲ Τρώων
πρόθεν, ἐκ ἐκδικῶν τὸν νῦν ἀλλὰ καὶ τῷ φόνῳ αὐτῶν
βαλλόμενος. BLV.

ἔτις ἐστὶν ὁ ἄλλοπρόσαλλος· οἱ γ' ἀδικήσαντες αὐτῶν
ἔλθοι οἱ Τρῶες, οἱ κατάρξαντες τῇ ἀδικήματι. Α.

118. κείσθαι ὁμοῦ νεκρῶσσι: ἀντιφράζονται
«αὐτοῦ πῆματ' ἔπαχον ἐν ἀνῆσιν νεκρῶσιν» (Π. 5, 180)
νεκράδας γ' τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν φασὶν. V.

119. Δείμονα τε Φόβον τε: ἡ διπλῇ ὅτι ἀντὶ τῶν
35 Δείμονα καὶ Φόβον, καὶ ὅτι ἐντεῦθεν ἢ πλάνη γέγονε τοῖς
μένοις Δείμονα καὶ Φόβον ἵππων ὀνόματα. εἰσὶ δὲ Ἄρεος
νέοι· ἐν ἄλλοις γ' ὁμοῦ φησὶ «τῷ δὲ Φόβος φίλος ὄλος»
(Π. 13, 299). τὸ δὲ γένος τῆς ἀμφιβολίας· ἐστὶν εὐρεῖν
ἀλλαχῇ· «τὸν δὲ τ' ἀνδρα ἐλεῖν καὶ εἰς ὀρμὴν ἐλκεῖν»
40 θείν» (Π. 5, 118)· καὶ ἐν Ὀδυσσεύῃ (3, 24) «αὐδῶς δ' αἰ-
νέον ἀνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι», ὅπερ ἀγνοήσαντες
ἔγραψαν νέω ἀνδρὶ. L.

121. μελίζον: τῷ πρὸς Ἡραν καὶ Ἀθηνᾶν καὶ Ποσει-
δῶνα χόλος. BL.

122. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐκ παραλλήλου ὥς ἰσοδυναμῶντα
χόλον καὶ τὴν μῆνιν. Α. οἱ δὲ τὸ χόλος γενικῶς. V.

123. εἰ μὴ Ἀθηνῆν: ἐκ τούτων καὶ Ἀντιομένης φησὶ
ὥς, εἰ τι πράττει ὁ σοφός, κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν ἐνέργει,
καὶ ἡ Ἀθηνᾶ τριχῶς ναθεῖται τὸν Ἄρην. L.

πᾶσι: ἀντὶ τῷ πάντων. εἰκότως δὲ ὥς δεδοικῶτα
πατέρα καὶ ἡδὴ πεπαιδευμένη μὴ ἐναντιῶσθαι («ἄρα» BLV).

γλανκώπης^π II. 8; 406) περί τῶν μελλόντων ἢ γλανκώπης
φρονίζει. BLV.

περιδδείσασα: διὰ τῆς ἐτέρης δ' αἱ Ἀριστάρχης. Δ.

124. δὲ: ἢ ἔξ πρὸς τὸ ὥρτο. V.

ἐνθα θάσασεν: παραπληρωματικὸν τῇ νικτούσῃ δ
ζώνῃ. V.

125. τοῦ δ' ἀπὸ μὲν: καὶ ἐπὶ Ὀδυσσεὺς „αὐτὴν“
ἀπὸ κρατὸς κινέην καὶ σίκκος ὅμοιον, δὲ δ' ἔβαλεν ἐκ
τῆς χειρὸς^π (Od. 14, 276). δῆλον δὲ ὅτι ἀφοπλίσσασα τὸν
ἄρκα ταῦτα ἔλεγε. ἢ γ' αὐτοῦ. V.

127. ἢ: ἢ διπλῇ, διὲ ἔξ ἀναλήψεως τὰ ἄρθρα λαμβά-
νει, ὅμοιον δὲ ἐστὶ τῷ τῷ „αὐτὰρ Ἀθηναίη κέρη Αἰός“,
διὰ ἢ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Αἰός“ (II. 5, 753. 736). δυσεν-
τίον δὲ τὸ ἢ ἄρθρον. δέναν μέντοι καὶ σύνδεσμος ἔξακείσθαι,
ἢ ἔπειτα καὶ ἐπέσει καθάπτετο. καὶ ἔστιν ὅμοιον τοῖς τοῖς-
15 τῶν ὑβρίλλει γλυτὸν κατὰ δεξιὸν, ἢ δὲ διὰ πρὸ“ (II. 5,
66). ἢ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα“ (ib. 736). καὶ γ' ἐπὶ τέτων
διχῶς ἀνέγνωσαν, ὥστε καὶ ἐπὶ τῷ ἐν τῇ Ὀδυσσεῖα (5, 391)
αὐτὴν ἔπειτα ἄνθρωπος μὲν ἐπαύσατο, ἢ δὲ γαλήνη. ἄμει-
νον δὲ ἐπὶ πάντων ἄρθρον ἐκδέχεσθαι, ὥστε καὶ Ἀριστάρχην
ἰδοῦναι. Δ.

καθάπτετο: καθάπτεσθαι δὲ ἐστὶ καὶ τὸ πρᾶνναι
καὶ τὸ ἐξονειδίζειν· νῦν δὲ τὸ λόγῳ προσφῶναι. εἰκότως δὲ
μὲν κεινὴν εὐθὺς ὡς ὅν προσηύχης, καταπαύει δὲ αὐ-
τὴν ἢ Ἀθηναίη ὡς συνέσειως προειρηκῆα. BL.

128. μετὰ τὴν πρώτην λέξιν ἐκτείνον· μετὰ δὲ τὸ ἡλέ
ἀμφιβολος ἢ ἐπιμή. ἦτοι γ' καὶ αὐτὸ προσαγορευτικὸν ἐστὶν
ἐν τῇ φρένας ἡλέ, εἴτα καθ' ἑαυτὸ διέφθορας· ἢ συναπτεῖν
ἐν τῇ φρένας ἡλέ, ἢ τὸ ἐξῆς φρένας διέφθορας. τὸ δὲ ἡλέ ὡς καλὴ
ἐπιθετικῶς. εἴτε δὲ ἀπεκόπη εἴτε συνεκόπη ἐκ τῆς ἡλέ, ἔρ-
30 τῶνται τὰ τῷ τόνῳ. Α.

δὲ ἔλκειν εἰς τὸ μαινόμενε, τὸ δὲ ἐξῆς ὅλον συνά-
πτειν, φρένας ἡλέ διέφθορας, ἦτοι τὰς φρένας ὡς ἡλέ ἀ-
πώλειας. τῷ δὲ ἡλέ εἴτε ἀποκοπὴ εἴτε συγκοπὴ ἐστὶν γίνεσθαι
δὲ παρὰ τὴν ἄλλην, ἢ ἢ πεπλανημένῃ (ἢ ὅν πάντες ἀλλό-
35 μεθα· ἢ παρὰ τὸ θερμόν. V). αὐτὸς δὲ ἐπάγει πρὸς μὲν
τὸ μαινόμενε „ἢ νύ τοι αὐτῶς ἔατ' ἀκείμεν ἐστὶ“, πρὸς
δὲ τὸ τὰς φρένας διέφθορας ἡλέ „πρὸς δ' ἀπόλωλε καὶ αλ-
δός.“ (ἢ ἢ τὸ ἡλέ θερμὴ, πρὸς ὅν ἀνθυγήγαγε τὸ αἰδώς,
οἱ γ' θερμοὶ ἀναιδέες. V.) ἐπὶ μὲν ἔν τῷ μαινόμενε τὸ τὰς
40 φρένας διεφθάρθαι κατηγορήσεν, ἐπὶ δὲ τῷ κέφῳ καὶ μὴ
βιβῆα τὸ ἀεσίφρων. BV.

ἔγω Πορφύριος. ἢ δὲ ἔλκειν εἰς τὸ φρένας ἡλέ, εἴτα
καθ' αὐτὸ λέγειν διέφθορας, ἀλλ' ὅλον συνάπτειν τὸ φρέ-
45 τας ἡλέ διέφθορας, ἢ ἢ τὰς φρένας διέφθορας ὡς ἡλέ. V.
Ἀττικοὶ ἐνεργητικῶς φασὶ τὸ διέφθορας. νῦν δὲ
ἀντὶ τῆς διέφθορας. V.

ἔλκων δηλώσαι ὁ ποιητὴς τὸ τῆς ῥητορικῆς αὐτῷ εὐ-
εριστον, τοῖς αὐτοῖς λόγοις καὶ κεφαλαίοις ἀνασκευάζει καὶ
κατασκευάζει, ὡς καὶ ἐνταῦθα ἢ Ἀθηναίη τὸν ἄρκα τῷ αὐ-
50 τῷ λόγῳ καὶ τῇ αὐτῇ ἐννοίᾳ καταπαύει, ὅπως καὶ ἢ Ἡρά

ἡγήσασθαι. L.

128. ἢ νύ τοι αὐτῶς: εἰς τὸ μάτην ἀκείναι ἔχουσιν τὰ
ῥήματα, ἢ μέντοι τὰ ἀκρόαται διακρίνειν. BL.

132. ἀναπλήσας: ὅσον κρατῆρα κακῶν πληρώσας. V.

134. ἢ Ἀριστοφάνειος κακῶν μέγα πᾶσι, Ζηνόδοτος
δὲ θεοῖς μέγα πᾶσι. Α.

137. μάρψει: κυρίως χειρὶ συλλήψεται· μάση γ' ἢ
χειρὶ κατὰ Πίνδαρον, ὅθεν καὶ ἐμαρψ. δηλοῖ δὲ ἀπλῶς καὶ
τὸ καταλαμβάνειν· καὶ μάρασθαι δὲ τὸ διὰ χειρῶν μάχεσθαι.
10 τῶν ἄνδρ' ἐ τοῖστος ὁ Ζεὺς, ἀλλ' εἰς δέος Ἀρεῖος ἐπιτείνει
τὸν λόγον· ἢ τὸ περὶ τῶς ἄρχοντας πάθος ἐνδείκνυται. BL.

καὶ πῶς ὁ τοῖστος πατήρ ἄνδρῶν τε θεῶν τε; V.

138. γόλον υἱός: τὸν ὑπὲρ τῆς παιδὸς γόλον. διδάσκει
δὲ τὰ τῷ τέλει (δὲ τὸ μοιρίδιον V) πρῶτος φέρειν, ὡς κατὰ
15 πάντων τὸ ἀπαράβατον ἔχοντος. BLV.

ἢ διπλῇ, διὲ Ζηνόδοτος γράφει υἱός ἐστί. τοῦτο δὲ
ἐν τῷ περὶ τινος λόγῳ τίθει· νῦν δὲ πρὸς πρόσωπόν ἐστι,
καὶ δὲ γράφειν ἐπὶ ὅς. ἡγήθηκα δὲ τὴν λέξιν· ἐστὶ γ' ἔπος
ἀγαθὸν, καὶ δοτῆρες ἑαυτῶν. προσηγορίας δὲ τὴν υἱὸς γε-
20 νοικῆν· προσηγορῶν δὲ πῶς γέγονεν. Α.

Ἀπολλωνίος φησιν ἐν τῷ περὶ ἐπιδοτήσεων ἡδὲ καὶ
γενικῇ ἡέας καὶ ἐπερθεῖται τῷ ἢ ἔπος. V.

139. τοῦ γαι: Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης τὸ δὲ. Α.

140. πεφύσεται: πέφικται πέφικται. τῷτο ποιεῖ μετ'
25 ὁδὸν μὲλλοντα πεφύσεται, ὁ ἔστιν ἐν τῷ μέτρον. V.

141. γενεῇν τε τόκον τε: τὰς γονεῖς καὶ τὸ γένος·
δισσολογεῖ δὲ ἀμφοτέρων τὴν γένεσιν. ὁ δὲ νῆς, ἀδύνα-
τόν ἐστι θεῶν ὁρῶσθαι τὴν ἐξ ἑαυτῶ ἀνθρωπίνην γένεσιν· τὸ
γ' ἀργαλέον νῦν ἀντὶ τῆς ἀδύνατον καίται. AD. ἢ δὲ
30 μάλ' ἀργαλέη περῶν“ (II. 12, 63). V.

ἀδύνατον, φησὶ, πᾶσαν γένεσιν ἀνθρωπίνην θανάτου
ὁρῶσθαι, ὅπως μὴδὲ ἔνα τις ὁρῶν· εἰ γ' καὶ πρὸς καιρὸν ὁρῶν,
πάλιν φθαρήσθαι. BL. συλλέγει δὲ ὁ Θράξ τὸ ὁρῶν τὸ γ'
πλήρως ἐστὶ ὁρῶν. V.

142. ἴδρυνσε θρόνον ἔνι: τὸ βλαῖον τῆς ἰδρας ἢ δια-
κοπὴ δηλοῖ· ἐστὶ γ' ἐνδρυνον. BL. διὸ τινες ἐκ ἀνέφερον
τὴν ἐντὶ. τὸ δὲ ἴδρυνον συλλέγεται, ὡς τὸ „ἐπὶ τῶν υἱῶν
Ἀχαιῶν“ (II. 7, 403). V.

ἀνασχεπτέον τὴν πρόθεσιν· τὸ γ' ἐξῆς ἐστὶν ἐν θρόνῳ,
ὁμοίως τῷ „υἱὸς γὰρ οἱ δῶλῃ μάχῃ ἔνι“ (111). Α.

143. διὰ τί ἐκτός αὐτῶς καλεῖ, ὁρῶσα παροξυνόμενον
ἄρκα; ἢ καὶ ἐπ' αὐτῷ πέμψασα αὐτῶς πλέον αὐτὸν ἐρε-
θίσῃ ὡς ἐπὶ πόλεμον πέμψασα, εἰκότως ἔξω καλεῖ· λογι-
σαμένη γ' ὅτι πότερον κρύφα ἢ ἐπὶ πάντων αὐτοῖς διαλεχθῇ,
45 τὸ ἀσφαλές ἐστιν αἰρεῖται. BL.

144. θεοῖσι μέτα: ἐν θεοῖς. ἀνασχεπτέται δὲ διὰ τὴν
συναλοκήν. V.

146. καὶ τὸ Ζεὺς καὶ τὸ σφῶ ἐγκλιτέον, ταῖς βαρυ-
τονητέον, ἐπὶ δευτέρῳ προσώπῳ ἐστὶ καὶ μεταλαμβάνεται
50 εἰς τὸ ἑμᾶς. Α.

τῆς σφῶ ἀποκοπῇ. καὶ ὁρῶν μὲν „σφῶ δὲ μάλ' ἢ θά-

λετον" (Π. 11, 709), ὥστε ὃ δεῖ ἐγκλίνειν. τινὲς δὲ ἐγκλίνουσιν, ἐπεὶ αἰτιατική, ἢ ὁλοῦ ἀποκλεισμένην. V.

147. 148. ἄδεικτον ἄμφότεροι, ὅτι ἀνηθοποίητο εἶσι· καὶ γὰρ εἰ μὴ ἐνετελλάτο ἢ "Ἡρα, ὠφέλιον ὑπακῆν τῷ Διὶ. καὶ λόγον ἂν εἶχεν ἢ ἐντολή, εἰ κεχαρισμένον τι αὐτῇ ἐπέτλεον καὶ μὴ ἐναντίον, ὥς· ἔδει μᾶλλον παρακαλεῖν εἰς τὸ παριδεῖν τι τῶν ὑπὸ Διὸς προστασσομένων. A.

καὶ Ἀριστοφάνης προσηθεται. A.

οἱ δὲ ἄδεικτον· ἔστι γὰρ ἐμβρόντητον λέγειν „ἄντες καὶ ὃ ἂν εἴπῃ ποιήσατε" καὶ γὰρ εἰ μὴ ἐκέλευσαν, ἐκ ἔμελλον παρακῆν Διὸς. ἄλλως τε πῶς φησὶ πείθεσθαι Διὶ τοῖς κατ' Ἑλλήνων πεμφθησομένοις; ἢ τίχα μεμψιμοιροὶ εἰσιν οἱ λόγοι, ἀπέλθετε ποιήσοντες ἢ κτελεῖ Ζεὺς· θῶρον τὸ δυσ-ἀρεστον ἐμφανίζει, ὥς φημεν πρὸς τινα ὀργιζόμενοι, πῶς ὃ θέλεις. ὅτι δὲ μεμψιμοιροὶ οἱ λόγοι, δῆλον ἀπὸ τοῦ σιω-πῆσαι τὴν αἰτίαν τῆς κλήσεως, καὶ τοὶ ἄλλα καὶ κακὸν λογ-γῆν εἰσθῶς· φυσικὸν γὰρ ἐστὶ μὴδὲ μεμνήσθαι τῶν λυπηρῶν ἐπὶ πλέον· διὸ συνέτεμε τὸν λόγον. BL. οἱ δὲ κατεπτηγνῶ-φασιν τὰς ἀπειλὰς εὐλαβεῖται μὴ κατ' ὅντιν' ἐν τῷ ἄλλῳ ἐμ-ποδιθείσης τῆς "Ἡρας Ζεὺς πάλιν ἐπ' αὐτὴν ἀγάγῃ τὴν αἰτίαν. V.

150. πετέσθην: ὑπερβολικῶς εἶρηθ' ἢ συλληπτικῶς· καὶ γὰρ Ἀπόλλων πτερωτός. D.

152. βέλτιον τὸ ἡμενον τέττα προσηθισθαι. A.

153. ἢ διπλῇ, ὅτι τὸ αὐτὸ ἐστὶ τὸ νέφος ὑπὲρ ἔμπροσθεν τοῦ φησὶ (Π. 14, 350) „τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω." θύον δὲ εἰσθῶς, ἀπὸ τῶν θυμιαμάτων· „θύεσθ' ἀνὰ νῆσον ἀθύει" (Od. 5, 60). φασὶ δὲ οἱ φυσικοὶ τὰ ἥθα εὐ-δοίους ὑπερέχοντα τὴν γῆν ὑπ' ἡμῖν νεφελλίζεσθαι. ἔστιν οὖν αἰθέριον νέφος τὸ περιεκείμενον. V.

τὸ τεθυμιαμένον ἀπὸ τοῦ τῶν ἀναδοθέντων ἐκ τῆς γῆς ἀνθῶν καὶ τῆς "Ἡρας μύρου. BD.

154. νεφεληγερέτας: βραχὺ διασαυτέον πρὸς τὸ σαφέστερον. A.

155. ἀδὲ σφωῖν: ἐγκλιτικῶς· ἔστι γὰρ ὅδε ἐχολώθη αὐ- τοῖς ἰδὼν αὐτούς. ὀργητος δὲ ἔμεινε διὰ τὴν ταχέαν αὐ- τῶν πυρροῖαν. BLV.

ἢ διπλῇ, ὅτι τὸ ἐναντίον ὑπακῆσαι δεῖ, ἀλλ' ἀπεδέ- ξατο. A.

157. Ἰριον δὲ προτέρην: πρεπόντως πᾶν, ἵνα ἀπο- σῆσας τὸν Ποσειδῶνα τῆς μάχης τότε παρορμήσῃ τὸν Ἐκτορα διὰ τῆς Ἀπόλλωνος. BL. ἔαν δὲ ἐναλλάξῃς τὴν τάξιν, ἐκ ἀρμύζον φανέται. V.

158. ἢ διπλῇ, ὅτι ἐκ ἔστιν ἐλπίστον τὸ ταχέστα, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ταχέως. A.

εἶρηθ' ἐν τῇ Ω (144), ὅτι ἀμφιβόλος ἐστὶν ἢ μεταξὺ τέ- των (τῶν βῆσθ' Ἰθι?) διμάσεως· ἢ μὲν γὰρ συνήθεια συν- ἄπτει, ὃ δὲ λόγος χωρίζει. A.

159. πάντας: τὰ μέλλοντα λεχθῆναι. τὸ δὲ ἀγγεῖλαι ἀντὶ τοῦ ἀγγελῶν. τῆτο δὲ προσέθηκεν, ἐπεὶ πρὸς ἴσον ἢ ἀποσολή. καλῶς δὲ καίτοι πάντων δεσπόζων λόγοις ἡμέ-

ροις χρηθ', παιδεύων προύδητα. BLV. ὃ μεταπίμπεται αὐτόν, ἵνα μὴ τραχυνθῇ, ὅς μὴδὲ ἐπεσφάγη τῶν ἀντι- τῶν ἐν τῇ Θ (10). V.

προσπριασπάζον τὸ ἀγγεῖλαι· ἔστι γὰρ ἀπαρέμφατον ἀντὶ προσεκτικῶς κείμενον, διὰ τὸ ἐπιφερόμενον „μετὰ δ' ἀγγεῖλος εἶναι." ἐκ ἀναγκαῖον γὰρ διὰ τὸ ἀνωχθὶ προσαν- κῶς ἀναγινώσκειν. καὶ ἔστιν ὁμοῖον τῷ „τῇ δὲ τὸδε πρὸς δεινον ὑπὸ γέρονσι ταῦτάσιν" (Od. 5, 346)· καὶ ἐνθάδε ἀπαρέμφατον ἔστιν. A.

161. ἔρχεσθαι μετὰ: γράφεθ' καὶ ἔρχεσθ' ἢ μετὰ δταν: μεγάλην. οἱ δὲ ἔχον, παρὰ τὸ διαίνων, αὐτὸς φοβεράν, παρὰ τὸ δέος, ὥς „δῖα Χάρουβις" (Od. 104). BL.

ἢ διπλῇ, ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν ὁ Ζεὺς τὴν θάλασσαν εἰσῆγεν. A.

162. εἰ δὲ μοι: τὸν δὲ ὀξυτονητέον· ἔστι γὰρ τὸν ἐγκλιτικῇ καὶ ἀπόλυτος. A. Ἀμμώνιος εἰ δὲ μόν. V. εἰκότως σκληροτέρως ἐπανατείνεθ' τῶν πρώην ἀπειλῶν φροντισάντι. τὸ δὲ ἀλογήσει οἱ μὲν, λόγον μὲν ὃ πρὸς ἀλλὰ καταφρονήσει, οἱ δὲ, ὡς λόγος γένηται καὶ μὴ νῆ. BL.

164. ταλάσση: τινὲς θελήσῃ ἀντὶ τοῦ δυνήθ'· ἔθελε προρεῖν" (Π. 21, 366) ἀντὶ τοῦ ἐκ ἡδύναιτο. V.

165. καὶ ἐπὶ τέττα ἐγκλιτικῇ ἔστιν ἢ ἀντωνυμία καὶ ἀπὸ τοῦ τος· διὸ τὸν ἐπεί σύνδεσμον ὀξυτονητέον ὁμοφώνως· „καὶ ἐὼ κράτος ἐπὶ μέγιστον" (Π. 24, 293). A.

165. 166. βίη — καὶ γενεῇ: ἢ μὲν δύναμις δέει δὲ γενεὰ αἰδῶ ποιῶ· ἀρχικὸν δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ δυνάστηος ἐκ- ξασθαι. BL.

166. ἐκ ὅθεν: ἐκ ἐπιτρέφεται τῷ μὴ ἰσηγορεῖν, δηλονότι ἰσηγορεῖ. BL.

166. 167. τινὲς ἀσερίσκας αὐτοῖς παρατιθεῖσιν ὥς μὴ χθελὶν ἀπὸ τῶν Ἰριδος λόγων. V.

ἄδεικτον ἄμφότεροι, καὶ ἀσερίσκοι παράκεινται, ὅτι ὅσον λεγομένης ὑπὸ τῆς Ἰριδος δι' ἐπιείκειαν ἐνθάδε μετενήροχεν· ἀναρμόδιος γὰρ ὁ Ζεὺς, ὥσπερ δεδοκός ἐστιν συλλυθῆναι βουλούμενος, εἰς αὐτὸν μοι, φησὶ, καθάσας ἐμὴ προγενέστερος· τὸ γὰρ τοιαῦτα τῶν δεομένων· „καὶ μοι ἐπὶ σῆτιν ὅσον βασιλεύοντός ἐμι ἢδ' ὅσον γενεῇ προγενέστερος" (Π. 9, 160). A. ἢ εἰσθῶν ὁ Ζεὺς μετὰ τῶν ἀπειλῶν ἐπὶ γνῶμὴν τι ἐπάγειν δι' ἃ „ὃς τόσον νεμέσισσας" (Π. 6, 104) πῶς γὰρ ἢ Ἰρις, καίτοι ἔμφορον ὄσα, πρὸς τηλικαύτων λόγων σύνετο θεὸν λέγειν ἀφ' ἑαυτῆς; „ὅσον δ' ἐκ ὅθεν ἔστιν ἡτορ." V.

167. ἐνθάδε: καταπλήσσανθ', ὥς τὸ „κατὰ δ' ἑαυτῆς" (Od. 10, 113). BL.

169. ἢ διπλῇ περιεσχημένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει Ἰδαίων. ἀρμόζει δὲ μᾶλλον κατ' Ἰδαίων· κατέβατον γὰρ ὁλοῦ. A. „οἷη τ' Ἀρτεμις εἶσι κατ' Ἰριδος" (Od. 6, 104). V.

170. πετῆται: ταχέως φέρεθ'. τέτοις δὲ εἰκασταὶ ἐπισημαίνει ἢ Ἰρις· νηφῶς μὲν ἢ χιὼν, χύλας δὲ πεπηγὼς ὕδωρ.

μετὰ βροχῆς· ὅλοι ἔν σημῆσαι τὴν ὁρθρίαν αὐτῆς πορείαν
 ἢ τὸ τάχος. τὴν δὲ Ἥραν, ὡς βασιλῖδα, καὶ ἰκέουσιν. BLV.
 ὅτι διέταξε νηῖά αὐτῆς καὶ χάλασαν. Α.

171. τὸ ψυχρὴν ἐκείνην δέναν προσδίδωμι· ἔτι γὰρ
 ψυχρὴν ὑπὸ βορέα, ἢ πτεῖν ὑπὸ βορέα. Α.

ψυχρὴν δὲ νηῖα ἢ φέσει ψυχρά. ἢ πτεῖν δὲ τῆς ῥέ-
 φης· ῥέφει γὰρ παραπλήσιον τι πάχυνον οἱ ἄνθρωποι. πῶς δὲ
 αὐτῶν ὁ βορρῆος αἰθρογενῆς, ἔστιν· ἔτι δὲ παρὲναι τὸ
 ἐπίθετον, ὡς τὸ „πτεῖν ῥέφει“ Ἀνδρομάχη λευκώλενος” (Π. 6,

577), ἢ ἀπὸ τῆς πλεονάζοντος· πλείονας χιόνας γὰρ κα-
 λῶς ποιεῖ ὁ βορρῆος ἢ ἐδίδας· σκιδένται γὰρ ὅντα τὰ νῆα

πνοῖται λιγυρῆσι διασκιδνύσιν (Π. 5, 86). οἱ δὲ, ὅτι τὸ π-
 ρος παρ’ αὐτῶν αἰθρος καλεῖται· „αἰθρος καὶ καμῖν δαδμημέ-
 νος” (Od. 14, 318). τάχος οὖν δίδωσι τῇ χιόνι ὁ ἄνεμος·

βορρῆα δὲ πνέοντος νηεὶς ἐπιπνέεται, καὶ ἀλλοχοῖ, „πτεῖν δ’
 ὅρ’ ἐπὶ λθε κακὴ βορέα πεσόντος” (ib. 475). BLV.

174. γὰρ ἡ οὐχὲ καὶ οὐχαῖται· ἐδόξεσεν αὐτῶν τοῖς δύο
 ἐπιβίτοις, καὶ ἔκ ἐντολῆν αὐτῶν ἀλλ’ ἀγγελίαν λέγει φέρειν
 παρὰ Διὸς. Α.

175. ἡ λθόν· οἶον ἔκ ἐκείνου, φησὶν, εἰς τὸτο ἦκα, ἀλλ’
 ἀποσταλίσαι. BL. ὡς καὶ Ἑρμῆς „Ζεὺς με γὰρ ἠνώγει δεῖν
 ἡλθόμεν” (Od. 5, 99) καὶ „τὸ νῦν σ’ ἀνώγει ἀποπεμπέμεν”
 (ib. 112). V.

176. κέλεται· γράφεται κέλενε. Α.

179. ὁ καὶ προσδοκῆται, ἵνα δεῖξῃ ὡς οὐκ ἄρξει ὁ Ζεὺς
 τῆς μάχης, ἀλλ’ ἀμυνόμενος παρέσθαι. τὸ δὲ ἡπείλει ἀντὶ
 τῆς λέγειν. BL.

ἐκ πλήρους τὸν σύνδεσμον Ἀρισταρχος. Α.
 κακῆνος ἐκ πλήρους. ὁ καὶ ὁ Ζηνόδοτος γράφει. V.

πολεμίζων· Ζηνόδοτος διὰ τοῦ ζ. Α. πολεμίζων
 διὰ τῆς ζ. Ἀρισταρχος δὲ διὰ τῆς σ. θέλει δὲ εἰπεῖν ὡς
 αὐτὸν οὐκ ἔπει, ἐκείνος ἐλευθεύεται πολεμίζων. λέπει δὲ τὸ
 σ. V.

180. ὑπεξάλειπσθαι· ἐκκλίνει καὶ φυλάττει. παρὲν-
 αὖσι δὲ αἱ προσδοκῆσι. BL.

181. σέο· ἀπολύτως. V.

182. γενεῇ· τῷ τῆς ἐπισημασίως χρόνῳ. BL. τῷ
 χρόνῳ τῆς ἡλικίας, τὸ δὲ ὅσον ἦτορ ἐπιβάλλεται αὐτῷ ἰση-
 γορεῖν καὶ ἔκ ἐπιβόρεται. V.

183. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ συγκοῦσιν ἀπὸ μιᾶς ὁρχῆς ἐν
 διαφορῇ μετὰ γένεσιν, ὅταν δὲ εἴπῃ „σμερ-
 δαλ’ ἐφώοντα, τὰ τε συγκοῦσι θεοὶ περ” (Π. 20, 65),
 ἀντὶ τῆς μιᾶς· „κατὰ δ’ ἔσχε μῦθον ἀκῆσας” (Π. 17,

694), κατεπλήθυνεν, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ πρόσωπον ἐν γὰρ
 ἡλικίας. οἱ δὲ ἀνέριστες, ὅτι ἐν τῷ μετὰ κινεῖται ἄνω, οὐκ
 ἐν ἡλικίᾳ. Α.

185. ὑπὲρ τὴν ἐαυτῆς ἰσχύος. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μὴ
 ἀναλογούντων δυνάμεων. BL.

186. εἰ μὲν δὲ οὐκ ἐστι· ὁ μὲν τὸ τῆς ἡλικίας, ὁ δὲ τὸ
 τῆς ἡλικίας προσβάλλει, ὅτι ἀδελφός. V.

187. διὰ τῶν δύο καὶ γράφοντος Ἀρισταρχοῦ ἐκ Κρόνου.

κατεπλήγει διασπῆλαι, ὡς τινες ἀξίωσαν, ἐπὶ τὸ εἰμέν.
 μὴ κεμῆτης γὰρ τῆς προσδοκῆσις ἐπιλογισμὸς ὡς ἀμφίβαλος
 ἦν ἡ προφορὰ συναπτομένη, ὅταν δὲ κατεπλήγει. Α.

ἄλλως. ἔτι καὶ Ἀρισταρχος διὰ τῶν δύο καὶ. Α. εἰ δὲ εἴη
 τε Κρόνον, λέπει ἢ τῆς προσδοκῆσις, ὡς ἐν τῷ „καὶ δὲ βόες
 χοροῖο τετεῖχα” (Π. 18, 574). V.

ῥέει· οἱ μὲν ἐκτείνουσι τὸ α, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπισημασίου
 συσπῆλαι· οἱ δὲ φασὶν εἶναι συσπῆλαι, ἵνα δάκτυλος γένῃ,
 ὡς τὸ „πτεῖν ἄγαθόν Πολυδῆκεα” (Π. 3, 237), „ἀνδρομέα

κρά” (Od. 9, 547), „εἴσατο τεῖχεα.” Α.

188. Ζεὺς· οἱ μὲν αἰθῆρ, οἱ δὲ ὁ διοικῶν τὰ πάντα
 λόγος, οἱ δὲ τὸ ἡγεμονικὸν τῶ κόσμου. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ
 ζῶ· τῆς γὰρ ζῆν αἴτιος. Ποσειδῶν δὲ τὸ συνέχον αἴτιον τῆς
 θάλασσης καὶ ἡ αὐτῆς θύλα δύνανται, ἐπεὶ πόσεως αἴτιος·

189. διηθεμένης γὰρ θαλάσσης ἐκείνου ποταμοί· καὶ ἔτι οἱ νῆα
 ἀπὸ θαλάσσης ἔχουσιν καὶ Ἀττικοὶ τὸν περὶ χερμαίους τρο-
 πὴς μῆνα Ποσειδῶνα καλεῖσιν. ὁ δὲ Ἀΐδης παρὰ τὸ αἶν,
 ὁ ἐστὶ πνέων· ὁ γὰρ μόνον τὰς ψυχὰς συνέχει, αἱ εἰσι πνέ-
 ματα, ἀλλὰ καὶ τοῖς καρποῖς αἴτιος ἐστὶν ἀναπνοῆς καὶ ἀνα-
 δόσεως καὶ ἀσπῆσεως, ἀπ’ ὧν ἡμεῖς πνέομεν· διὸ καὶ Ζεὺς
 καταχθόνιος, ὅτι ζῆν ποιεῖ, καὶ Πλάτων, ὅτι πλατεῖν. οἱ δὲ
 παρὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι, ἢ ἀφανεῖς ἡμῶς ποιεῖν. BL.

189. φυσικὴ φαίνεται διάταξις γεγεννημένη. ὁ μὲν γὰρ τὸ
 ζῆν παρεχόμενος Ζεὺς ἀνέμασαι, ὁ δὲ τὴν ἡγρὰν οὐραία
 ἀπὸ τῆς πόσεως Ποσειδῶν, Ἀΐδης δὲ ὁ θάνατος παρὰ τὸ
 σκοτεινὸν καὶ ἀνέμους τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀπωλείας. AB.

δοκεῖ ἐναντιῶσθαι πρὸς τὸ πάντα τὸ „γαῖα δ’ ἐνὶ ζῆνῃ
 πάντων” (193)· ὁ γὰρ ἐνὶ πάντα δίδασθαι τέτιον μὴ διδά-
 σκῆναι. λέγοιτο δ’ ἐν τῇ λέξει τὸ γὰρ πάντα ἢ παρὲναι, ὡς
 ἐπὶ τῆς „δέκα πάντα ἄλυστα” (Π. 24, 232). ἐὰν δὲ λήσω-
 μεν αὐτὸ περισσόν, τί λοιπὸν δίδασθαι; ἢ ἀντὶ τῆς πλεονα-
 συνηδὸς γὰρ τὸ πάντα ἐπὶ τῆς πλεονάζοντος τίθεται, ὡς εἰ
 ἔλεγε, τὰ πλείονα μεμύρισαι πλὴν γῆς καὶ ἔρπον· ταῦτα
 γὰρ ἐν κοινῷ. BLV. τινὲς πάντα δίδασθαι εἶπαι δὲ τὸ γ, ὡς
 35 ἐν τῷ „ἐπὶ τῶν ἐστὶν ἐκείνῳ” (Od. 6, 265). V.

ὅτι τὸ πάντα κατὰ παρολκήν, ὡς „οἱ δ’ ἐννέα πάντες
 ἀνέσαν” (Π. 7, 161). Α.

τιμῆς· βασιλικῆς δηλονότι, ὡς „τιμῆς τῆς Πριάμης”
 (Π. 20, 181). V.

190. ἔτι καὶ ἐλᾶσαν· ὁ πάντως πρῶτος, ἐπεὶ πρῶ-
 τετατῶν. διδάσκει δὲ κληρῶ ποιεῖσθαι τὰς διανομὰς καὶ μὴ
 φθορεῖν τοῖς περὶ κληρῶ ἐντυχῆσαι. ὁ δὲ κληρῶ τὸ ἐν-
 νοικὸν δεικνύει τῷ Διὶ· οὐ γὰρ ἀντιτὶ τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ
 ταῦτα δυνάμενος αὐτῇ καὶ τῇ γῇ καὶ τῇ θαλάσσῃ πάντας
 45 ἀνέλκειν. BL.

πολὴν ἔλα· ὅτι τὴν κεφαλὴν ἔτι τὴν ἐμφάνειαν
 ἔχει ἀφροῦσαν. ἡ δὲ καὶ τὸ θέρος διὰ τὴν λευκότητά (τὴν
 καὶ οἷα ξηρασίαν V). οἱ δὲ τὴν πολλήν· πλείων γὰρ τῆς γῆς
 ἢ θάλασσα, καὶ ἡ πολλὰ δὲ σημεῖον χρόνος πολλὸς ἐστὶν. BLV.

ἐπὶ τὸ αἶετ βροχῶν διασπῆλαι. Α.

191. ζῶον ἡγεμόντα· τὰ ἀνώτερα μέρη τῆς γῆς καὶ

τὸν περὶ τὴν γῆν ὕγρον ἄερα. BL.

192. Ζεὺς δ' ἔλαχ' ἑρανόων: πάντα τὸν ὑπὲρ γῆς ἄερα τῷ Αἰὶ φησι δοθῆναι, διὰ μὲν τῶν νεφελῶν τὸν φω-
τιζόμενον ἄερα, ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ γῆς ἕως νεφελῶν, διὰ δὲ τῶ
αἰθέρος τὸν ὑπὲρ τὰ νεφέλη τόπον, ὅν καὶ ἑρανόων ὀνομάζει· 5
ἐστὶ δὲ ἕως ἡμέρας τῆς ζώνης τῆς σελήνης καὶ τῶν πλανητῶν.
ἡμέλει καὶ πύλος ἑρανόων τὰ νεφέλη ὀνομάζει. Ἀνακρέων „μῆς
μὲν δὲ Ποσειδῶν ἐξηκεν, νεφέλη δ' ὕδωρ βαρὺ δ' ἄνθρωποι
χειμῶνες κατὰγασιν.“ πιθανῶς δὲ εἶπε κοινὴν ἐπ' αὐτῶν εἴ-
ναι τὴν γῆν αἵ τε γὰρ ἄνωθεν ἀπὸ Διὸς βολαὶ ἐπὶ ταυτίδων
ἡμεῖς δὲ καὶ χιόνος καὶ χαλάζης καὶ κεραιῶν, ἣ τε τοῦ
Ἀϊδα μοῖρα ὑπὸ γῆν ἐστὶ, καὶ τὸ περιέχον τὸ ὕδωρ οὐδὲν
ἄλλο ἐστὶν ἢ γῆ. εἰκότως δὲ συνάπτεται τὴν γῆν τῷ Ὀλύμπῳ
ὡς ὅταν κατ' ἐξοχὴν γὰρ Ὀλυμπος καὶ γῆ κοινὰ τοῖς πᾶσιν
ἐστὶ. BLV.

εἰρήνη: ἡ διπλή, ὅτι Ζηνόδοτος αἰπὺν. τῷτο δὲ ὕψος
λαίβετον. A.

193. πῶς δὲ φησιν „γαῖα δ' ἔτι ξυτὴ καὶ μακρὸς Ὀλυμ-
πος“; Κράτης ἐν δευτέρῳ Ὀμηρικῶν καὶ Σιτημβροτος πάντα
ἕτως δίδωσι. A.

οἱ μὲν τῶν Κρογιδῶν, οἱ δὲ ὕλων τῶν θεῶν, ἵνα πάν-
τας τιμῶν ὡς ἐφορῶντας τὰ ἀνθρώπεια. οἱ δὲ τὰ τέσ-
σαρα σοιχεῖα φασὶν αὐτῶν λέγειν, Αἴα, Ποσειδῶνα ὕδωρ,
Ἀΐδη ἄηρ, εἴτα γῆ καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐν αὐτῇ ὁ Ὀλυμπος. V.

ἄλλως. κοινὴ ὕλων τῶν σοιχείων ἡ γῆ, καθάτι ἐν αὐτῇ 25
ἐξίσκοντο καὶ τὰ λοιπὰ τρία σοιχεῖα τὸ γὰρ ὕδωρ αὐτῇ συνε-
σφαιρώσθαι, καὶ πρὸς ἀναδύσεις περὶ αὐτὴν γήρυναι, ὥσπερ
κατὰ τὴν Αἴτην ἐν Σικελίᾳ καὶ περὶ τὴν Ἡφαίστου κρητῆ-
ρος, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ Κέραιον Ἀρκίας καὶ ὅσα τοιαῦτα.
ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἄηρ περὶ αὐτὴν ἐστὶ. καλῶς δὲ καὶ τὸν Ὀλυμ-
πον κοινόν φησιν, ἐπεὶ καὶ ὁ ἑρανόος τὴν γένεσιν ἐκ τῶν τέσ-
σάρων κέκτηται σοιχείων. ABD.

ἡ διπλή δὲ, ὅτι συναφῆς τῇ γῇ ὁ Ὀλυμπος ὡς ἂν ὕρος.
τὸ δὲ ὁμοίον πεποίηκε καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα („γαῖα δ' ἔτι ξυτὴ καὶ μακρὸς Ὀλυμπος“ Od. 9, 21)· κεχώρισε γὰρ τὸ 35
ὕρος τῆς Ἰθάκης, ὅς ὡς μὴ ὄν ἐπ' αὐτῆς, καθάπερ καὶ τὸν
Ὀλυμπόν ἐπίγειον ὄντα τῆς γῆς· εἰ γὰρ ὁ αὐτὸς τῷ ἑρανόῳ
ἢ μέρος ἐπυράνιον, ὅς ἂν κοινὸς ἄλλ' ἴδιος τῷ Διὶ. AB.

194. τῷ ὅτι καὶ ἔτι: διὸ ἐκ ἂν κατὰ τὴν αὐτὴν γνώμην
βιώσομαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἱμαυτῶ. Δημήτριος δὲ ἀποβήσο- 40
μαι, εἴσω· ἕτως ἔχειν καὶ τὸ „καὶ γὰρ μοι δηρὸν βέη“ (Π.
16, 852), ὅ ἐπ' ἐξοχῇ κατὰ τὸ ζῆν πολὺν χρόνον. AD.

ἐπιστρέφομαι, διὰ φροντίδος ἔχω, παρὰ τὴν βίαν. τινὲς
δὲ, ἐκ ἀποσπορήσομαι τῆς βοηθείας διὰ τὸν Αἴα, ὡς
τὸ „ἔγωγε“ ἂν ἐγὼ προτὶ Ἴλιον βείω“ (Π. 6, 113). φησὶν ἂν 45
ὅτι τῷ κοινῷ πάντως ἀπειλύνομαι χωρίῳ. BLV.

196. χερσὶ δὲ μὴ τί με: ὁ τῆς, μηδὲ ὡς χερσὶ κα-
κὸν ὄντα εἰς δέος ἀγέτω· ἢ ὡς κακὸν ὄντα εἰς τὸν διὰ
χειρῶν ἀγέτω πόλεμον· ἢ ὡς χερσὶν ὑπερέχων. ABD.

μηδαμῶς με, φησὶν, ὡς πάχυν κακὸν ἐκφοβεῖται. κα- 50
ταλιμπάνει δὲ νοεῖν ὅτι ὁ Ζεὺς ἰσοπάλῳ ἀπειλεῖ. BL.

197. νύκται: πλεονασμὸν ἔχει τὸ αἶ, διὰ τὴν αἶ. τῆς
δὲ νύκται, ὅπερ ἐστὶν Ἀττικὸν ἀμάρτημα. V.

θυγατέραςσιν: τὰς θελείας πρὸς καταβίβασιν
προέταξεν. BL.

Ἀΐσαρχος βέλτερον· οἱ δὲ εἰκαυότεροι γράφον
κέκδοιον· Ἀριστοφάνης κἄλλιον. A.

198. ἐκπαγλοῖς: ὑπερηφάνοις, ἢ ὑπερέχουσιν. ἐπὶ
σέμεν δὲ τὸ ἐπιπλήσσειν, παρὰ τὴν ἐνικήν. BL.

199. ἡ ἔθεν νῦν ἀπόλυτός ἐστι καὶ ἐγκλιτικὴ· ἀπὸ
τοῦ ἔρθεον ὁρῶνται. A.

ὁ τῶν οὐρανῶν: κλειόμενος, ἐπιτάσσοντας. BL. οἱ δὲ
μὴ ἐβρίζοντας ἀλλὰ μόνον λέγοντας. V.

201. οὐ γὰρ δὲ: ἐπεὶ ἐπὶ τὸ τραχύτερον προ-
τὸ τῆς ἀποκρίσεως, βάλετο ὁ ποιητὴς τὸ μὲν ἦθος διὰ
τῆς Ἰριδος, ἔχει δὲ τὴν ἦθος ὁ λόγος· ὅθεν γὰρ ἀποκρίσεως
αὐτὸν συμβαλεῖται ὅτι καὶ γὰρ τὸδε πράττειν, ἀλλ' ἡδυνά-
μην ἀνέειπε εἰ βάλετο ἀπὸ τῆς λόγον καὶ κρατερόν ἀπαιτῶν
αὐτὴν τῷ Αἰὶ. καὶ ἐξῆς πάλιν τὸ ὁμοίον γῆμα τὸ λόγον
καὶ γὰρ εἶπε μεταξέσσιν, ἀλλ' αἵ τι μεταξέσσιν, πάλιν
ἐπ' αὐτῇ. φησὶν δὲ πρὸς μίμησιν ἦθος ἀγγέλεται παρὰ
βίαν. BL.

203. ἐρεπταί: πρὸς τὸ ἐθελᾶ, φαίλων δὲ πρὸς
φάτῃ. ἐν βουχαί δὲ τὸ Ἡσιόδῳ (O. 295) περιέχεται·

„ἐθελᾶς δ' αὐτὸν κακίαντος ὅς ἐν εἰπόντι πίθηται.“ BL.

204. οὐ γὰρ δὲ: τῷτο δυνατὸν ἐστὶ καὶ ἐν ἐρωτήσῃ καὶ ἐν
ὑποφάσει προάγειν. ἔπονται δὲ ἐπακολουθεῖν καὶ ὅτι
μαχέσιν. πιθανῶς δὲ πρὸς τὸν λόγον „μὴ τί με πόρ-
κακὸν ὡς δευδισσέσθω“ ὅθεν φησὶν ὅτι ἔχοντες
ἐστὶν, ἀλλὰ πρὸς βύτης· τὸ γὰρ τῷ γήρως πλεονέκτημα
ἐπὶ φέρον. BL.

ἡ διπλή, ὅτι τῷτο παρ' αὐτῆς προσέθηκεν ἡ Ἰα-
τὰ ἐν τοῖς ἐπ' αὐτῇ ἂν ἐχ' ὑπὸ Διὸς εἰρηῶ „καὶ γενεῇ πρὸς“
(182). A.

206. τοῦτο ἔπος: ἢ τὸ „ἐρεπταί δὲ τε φρόνεις“ ἢ
„ὡς πρὸς βύτης ἔρυνες“, ἢ δὲ ἕμεινον, πάντα
λόγον τῆς Ἰριδος. BL.

Ζηνόδοτος ἐσημεῖοντο. V.

207. ἐσθλὸν καὶ τὸ: καὶ Ἐσθλὸς „ἐν ἀγγέλλῃ
κρυπτός ὁρᾶται λόγος.“ ἀγγέλον δὲ ἐσθλὸν ἔφα
μεγίσταν πρᾶγματι παντὶ φέρειν Πίνδαρος. BLV.

εἰ δὲ ἡ: Ζηνόδοτος διὰ τὸ π. εἴπη. A.

209. ὁ μὴ: περισπασίον κατὰ δοτικὴν πτώσιν, ὁμοίως
ἐπιθετικῇ τῷ θεομῇ· καὶ γὰρ ὁμοῦ αὐτῶ τὸ ἄρσενικόν ὁμοίως
κατ' ὁμοῦ τῶν (,,καὶ γὰρ πάντων ἦεν ὁμοῦ θεός“ Π. 4,
437)· καὶ τὸ ἐδέτερον ἢ μὲν ἀμφοτέροισιν ὁμοῦ γένος
(Π. 13, 354). παρὰ κεῖται τε τὸ ἐπὶ τῷ ἡμῶν τὸ εἰς ὡς
περισπασμένον ὡς θερμῶς „ὁμοῦ δὲ τοι ἦπια οἶδεν“ (Od. 13,
405). A.

ὁμοῦ μεμερισμένον μοῖρα. τὸ δὲ ὁπόταν ἀντὶ τῷ
κα, ἢ μᾶλλον ἀντὶ τῷ ὅτι. BL.

καταχρηστικῶς ἐπὶ θεῶν ἢ πεπρωμένη. ἢ ἀπὸ πρώτης γνώσεως μέχρι τέλους. V.

210. χολωτοῖσιν: ἀντὶ τῶ πικροῦς, παρὰ τὴν χολήν ἢ εἰς χόλον ἐρεθίζουσιν. BV.

211. νειμεισσηθεῖς: μεμψόμενος αὐτῷ καὶ καταγνός, ὃς μὲν πτόν ἤγησάμενος τὸ ἀντιπεῖν ἐκείνῳ. BL.

Ἀρξάρχος μὲν γὰρ ἄλλοι δὲ μὲν κε. A.

212. ἀπὸ τότε ὥς τῶ ἔξω τῶν ὅτι νῶν (217) ἀδελφῶν εἶχοι ἔξ, ὅτι ἐτέλεθ' τὰ κατὰ τὴν σύνθεσιν καὶ τὰ κατὰ τὴν διάνοιαν. προειπὼν γὰρ „νειμεισσηθεῖς ὑποείπω,”

ὅλον μεταμειλθεῖς λαιγέρι ἀπειλήσω. ὃ τε Ποσειδῶν λέγει δὲ ὅτι ἐκ εἰς τέλος φείσῃ τῆς πόλεως, ἀλλ' ὅσον μόνον ἔνεκα τῶ τιμῆσαι τὸν Ἀχιλλεὺς ἐπαμύνει τοῖς Τρωσίν.

τὰ τε τῶν θεῶν ἀνόνματα μετενηνοχέ τις ἀπὸ τῆς θεομαχίας (H. 21) συναθροίσους τῶν ἐναντιουμένων τοῖς βαρ-
βάρους θεοῖς, ἐκείναι ἐπισήσεις ὡς ἵτε τῶ Ἑρμῇ ὅτε τῶ Ἑρμῇ ἡμεῖς ἰδία τὰ τῆς ποροθήσεως, ἀλλ' ἔνεκα τῆς ἀντικαταστάσεως μόνον παρελήθηεν αὐτός. A.

ἄθετον οἱ ἔξ, πρὸς τί γὰρ ἢ ἀπειλή; ἀλλὰ φαιμεν ὡς ἀντιπεῖν ἐκείνῳ ὅλῳ. εἰ δὲ ἤκωσιν ὡς ἀλώσῃ Ἰλιος, 20
πῶς νῦν ἀπείσῃ; ἀλλὰ καὶ Ἀγαμέμνων „ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἔχως σέθεν ἔσοσθ' (H. 4, 169), καίτοι εἰδὼς παρὰ Κάλχαν-
τος. ἄλλως τε δὲ ἀντεπαχθῆναι τῶ „ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν κε” ἐν γήμινα δὲ τὴν ἀπαλλαγὴν ὁρῶν, ἐπανατείνων τὴν ἡγῆν εἰς ὕπερον, ὡς ἢ Ἀχιλλεὺς „τῶν δ' ἄλλων ἔ μοι 25
ἔσι” (H. 1, 300). BL.

214. τινὲς Ἑρμῆς Ἑρμῆς τε καὶ Ἑρμείας. A.

ἄλλως. Ἑρμείω Ἰωνικῇ γενικῇ παθεῖσα· εἰ γὰρ ἰγῆς, ἔσσι Ἑρμείας ὡς Ἀτρεΐδω. A.

215. πεφιδῆσεται: ἀπὸ τῶ φείδω φιδῶ, ὡς πειδῶ 30
πιδῶ, τείχω τυχῶ, „τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηὺς” (Od. 19, 291). BL.

218. ἐννοσίγαιος: ὁ κινῶν τὴν γῆν. οἱ παλαιοὶ γὰρ ἐκ τῶ ὕδατος γίνεσθαι τὸν σεισμόν. L.

219. δὴν δὲ δὲ πόντον ἰών: ἦν ἴκα μὲν σύμμαχον αὐ- 35
τὸν ἦγε τοῖς Ἀχαιοῖς, ἐκαλλιγυράφησε τὴν πορείαν νῦν δὲ ἀντίκειναι, ἐπεὶ μετὰ λύπης γίνεσθαι. τὸ δὲ πόθ' εἰσαν δηλοῖ
δὲ ἐπὶ θάτερα γέγονεν αὐτοῖς ἢ μεταβολή. BLV. ταχέως δὲ ἔφρασαν ὅσον ἦν ὄφελος ἐκ τῶ Ποσειδῶνος. V.

221. μεθ' Ἑκτορα: πρὸς ἢ ἐπὶ, πρηνότως δὲ ὅτε 40
Ποσειδῶνα μετέστησεν, Ἀπόλλωνα ἐξέπεμψεν· ἢ γὰρ ὤφειλεν αὐτὸν τῶ προσβεβηκότῳ ἀντιτάττειν, ἀξιώσεως ὕπ' ἐκείνου τιμῆσθαι διὰ τὸ προσβύτερον. BLV.

225. οἵπερ ἐνέρετροι: πρὸς σύγκρισιν τῶν μετὰ 45
ἐνδονίως διαγόντων ἄναξ γούν ἐνέων Ἀιδωνίως, ἔστιν ὁ ἐνέρετρος ἐνέρετρος κατὰ συγκρίσιν, καὶ ἀποβολήν ἡρετρος. BL.

ὅτι Ζηρόδοτος γράφει οἵπερ γέγοντατοι, πρὸς ἔδῃν δὲ τὸ ἐπὶνδρατὸν μετὰ τῶ γὰρ κατωτέρω κατωτέρως ἔδῃς 50
ἐστὶν. ἐνέρετρος δὲ καλεῖται καὶ θρανίονας ἢ ὑποταρταίους ἢ Τίαντας τὰς περὶ Κρόνον θεάς. A.

Ζηρόδοτος οἵπερ ἐνέρετροι. V.

226. ἡμὲν ἐμοί: ἐμοὶ μὲν διὰ τὸ μὴ τιμωρήσασθαι τὸν ἀδελφόν, ἐκείνῳ δὲ διὰ τὸ μὴ βληθῆναι τὸ γὰρ ἀνιδρωτὶ ἐπὶ Ποσειδῶνος κέται. BL.

οἱ αὐτῶν: ὁ Ἀσκαλόντης ἀξιοῖ ἐγκλιτικῶς ἀναγνώ-
σκων, ἐπεὶ ἀπὸ προσώπου ἐπὶ πρόσωπον ἢ ἀναφορά ἢ εἰς ἀπλήν ἢ μετὰληψιν· ἀντὶ γὰρ τῆς αὐτῶ δισπλάσεως. ἡμῶν δὲ περὶ τῶν τοῖς περιστάσει διὰ τὸ ἥδη διασολὴν γενησάσθαι διὰ τῆς ἐμοί: τὸ γὰρ ἔξῃς τοῖς ἐξ ἐμοὶ ἢ αὐτῶ ἐπλετο, ὥς ἀπὸ κοινῆς λαμβάνεσθαι τὸ ἐπλετο ῥῆμα. ὁμοίως δὲ ἢ ἐπὶ ἐκείνῳ καὶ ὁρθὸν τόνον ἀνέγνωμεν τὴν οἱ: „Μέντορ μὴ σ' ἐπέσσι παραινέσθῃσιν Ὀδυσσεὺς μνηστῆρας μὴ-
χεσθῇ, ἡμῶν ἐμῶν δὲ οἱ αὐτῶ” (Od. 29, 215). ἢ τὸ ἔξῃς ἐπὶ τοῖς ἐξ ἐμοί, μὴ πεισάτω σε Ὀδυσσεὺς ἡμῶν μάχεσθαι, αὐτῶ δὲ ἡμῶν, ἢ καθόλου ἢ οἱ ὅπως προηγῆναι τῆς αὐτοῦ ἐν-
τωνυμίας κατὰ δοτικὴν πτώσιν, ὁρθοτονέσθαι θέλει, εἴτε εἰς ἀπλήν εἴη ἢ μετὰληψιν εἴτε ἢ εἰς σύνθετον. διὰ μεμπτῶν ἐκείνῳ τὴν ἀνάγνωσιν „ἀλλὰ οἱ αὐτῶ Ζεὺς ὀλέσῃ” (Od. 4, 667). ἔχρη γὰρ διὰ τὴν ἐπιφερομένην ἀντιδιασολὴν καὶ ὁρθὸν τόνον ἀναγνώσκεισθαι. A.

227. χρονικὸν ἐπὶ ῥῆμα τὸ πάροιθε νειμεισσηθεῖς δὲ ἦτοι μεμπτῶν ἡγησάμενος τὸ ἀντιπεῖν μοι, ἢ ἀνιδρωτὶ, παρὰ τὴν νειμεισσηθεῖς. BL.

229. λαβ' ἀγλίδαι: ὅτι τῶ Αἰδὸς ἢ ἀγλίδαι ἄλλοι 25
λαβῶν γὰρ δίδωσιν. A.

ἴσοι δὲ Σιδωνίως φησὶν εἶναι τὰς ἀγλίδας, τὴν μὲν Αἰδὸς τὴν δὲ Ἀθήνας ἀπὸ μόνον σκέλην, ἐφ' ἧς φησὶ „τὴν Αἰδὸς Ἀἰδὸς δῆμνησι κερανός” (H. 21, 401). ἢ γὰρ φησὶν ἐν τῇ B (447) „ἀγλιδ' ἔχουσα” ἐρίτιμον, ὁδοντὸς κατεπεύγοντος ἔχων τὸ Αἰδὸς ὄπλον. ἐν ταύτῃ δὲ ἐδράκων δὲ οἱ δύο ἔχον-
τες ἀγλίδας σφίσι ἢ τῶ ἄρα Κρονίδης ἐλέγει· ἀγλίδαι, ἐπὶ ὄπλον, ἀμφὶ δ' Ἀθήνη ὅμοις ἰσοθίμοις βάλλει ἀγλίδας” (H. 18, 204). ἄτοπον δὲ ἔχως μὲν αὐτῶν ἔχων ἢ περικε-
φαλαίαν, ὄπλον δὲ μὴ. ἢ Ἀθήνη δὲ Αἰδὸς ἐμῶν, ἴσιν ἢ ὅτι ἢ τοῖς ποῖς ὄπλοις ὄπλῃς αὐτῶν καθ' ἡμῶν. V.

Κρόνος χρηρμὸν λαβὼν ὅτι ὁ Κρόνος αὐτὸν τῆς βασι-
λείας μεταστήσει νόος, τὰ γεννώμενα κατέστιν. Πῶς δὲ τι-
κοῦσιν Αἰδὸς Κρόνος μὲν λίδαν ἀντ' αὐτοῦ σπαρμωπώσασθαι ἔδωκε καταπιεῖν, τὸ δὲ παιδίον εἰς Κρήνην διακομίσασθαι ἔδωκε τρέφειν Θέτιδι ἢ Ἀμαλθείᾳ, ἢ ἢν αἰετὶ τρώτην οἱ Τι-
τάνες ὁπόταν θιάσωντο, ἐφοβῶντο, αὐτῇ δὲ τῆς ἐκείνης μα-
ζῆς ἐπὶ ἔχουσα ἴσχυος τὸ παιδίον. αὐτῇ δὲ δὲ Ζεὺς μετέ-
στησε τῆς βασιλείας τὸν πατέρα, πολέμῳ δὲ αὐτὸν τῶν Τιτάνων Θέτις συνεβάλλετο τῶ τῆς Ἀμαλθείας δέματι σπαρ-
μωπώσασθαι· εἶναι γὰρ αὐτῇ ἀπὸ φέρητρον, παιδίον δὲ ὁ Ζεὺς ἐποίησε ἢ τῶς Τιτάνες ἐνέκησαν. ἐνταῦθα αὐτῇ φασὶν ἀγλίδαν προσαγορευθῆναι. AD.

ἀλλήγορῶσι τὴν ἀγλίδαν, ἢ λέγουσιν ὡς νέφος ἐπὶ τῶν τῶς Ἑλλήνων ἰσχυρὰ τῶ μὴ κατ' ἐνδοῖαν πορεύεσθαι. L.

230. τῇ μάλ' ἐπισσεύων προβείειν: μάλα φασὶν, ἢ μάλα ἐπισσεύων. Ἀθήνη δὲ σὺ πέμπει ὡς γέγονε, ἢ δὲ 66 g

Ἀσκάλαφον, ἵνα μὴ μετατραπῇ εἰς Ἑλληνας. ἦρωες δὲ πάντες οἱ ἐπὶ τὸ Ἴλιον ἐραυευσάμενοι. πολλὰ δὲ αἰτίαι τῆς ἥτις Ἑλλήνων, Ποσειδῶνος ὑποχώρησις, Ἀπόλλωνος κἀθοδος, αἰγίδος ἐκισούδιον. BL.

ἦρωες καλεῖ, καὶ ὁ μόνον τὸς βασιλέας, ὡς Ἴστρος. A. 5.
231. ἀπὸ τούτου ὥς τῷ (235) „ὡς κε καὶ αὐτὶς Ἀχαιοί“ ἀθελὼν εἰσὶ πάντες, ὅτι ἄκαῖοι οἱ λόγοι, ἐπὶ τοσούτοις ἔχει-
ρε τὸν Ἑκτορα ὥς ἐπὶ τὸς ναῦς φύγοισι· μετὰ δὲ ταῦτα ἐγὼ βυλιέσομαι ὡς διὰ τὸς φεύγοντας ἀναπνεύσαι. καὶ ἄκα-
ρος ἡ προδότησις, καὶ ὁ χειρισμένη τῷ Ἀπόλλωνι. καὶ παρὰ 10
Ἀριζοφάνει ἡθετέρτα. A.

ἀθελὼν δὲ ὑπὸ Ἀριζοφάνους ὡς ἄχρεοι. καὶ ἵνα μὴ παν-
τελῇ ποιήσῃ ἀπώλειαν τῶν Ἀχαιῶν προσδιωρίσται. V.
232. ὅφρ' ἂν: Ἀριζαρχος τόφρ' ἂν, μετὰ τῷ τ. A.
234. ἔκ εἴπε βοηθήσῃ τοῖς Ἀχαιοῖς, ἀλλὰ φράσσομαι, 15
ἵνα μὴ δόθῃμι ἐργάσῃ τὸν Ἀπόλλωνα. ἔργον μὲν ἐν
τὴν ἔξοδον Πατρόκλη, ἔπος δὲ τὸ „ἀμφοτέρωσι δ' ἀρή-
γεθ' ὅπῃ νόος ἔστιν ἐκάστω“ (Il. 20, 25). BLV.

235. πόνοιο: τῆς ἀλγηδόνος „ἐτέρω τιν' ἔχει πόνον“
(Od. 13, 423) καὶ „δυσπονέος καμιάτοιο“ (Od. 5, 493). V. 20
237. ἱρηκεῖ τοικῶς: δοῦν θεῶν κἀθοδον ἐκρηγῶν,
ἐπὶ μὲν τῆς Ἰριδος παρῆλαβε καταφορὰν χαλάξης ἡ χιῶνος,
τάτοις εἰκάσας ἢ καὶ σημαίνει ἡ Ἰρις, τὸν δὲ ἱέρακα Ἀπόλ-
λωνι ἱερὸς γ' αὐτῷ ἐστὶ. καὶ τὸ φασσοφόνῃ δὲ οἰκίῳ,
ἐπεὶ καὶ ὁ θεὸς κἀτεισιν ἐπὶ φόνῳ τῶν Ἀχαιῶν. BLV. 25
δὲ φασιν ἱεράων γένῃ, ἐν τῷ φασσοφόνῳ. φάσσα δὲ ὅμοιον
τρογόνος, ὡς Ἀριζοτέλης φησὶν. V.

238. ἡς τ' ὤκιστος: ἐπὶ δὲ αὐτῷ „ὅς θ' ἅμα κάρτιστος
τε καὶ ὤκιστος“ (Il. 21, 253). V.

240. ἔτιω: Ἀριζαρχος διὰ τῷ ἔ ἐσαγείρετο, παρὰ τα- 30
τις. ἄλλοι δὲ ἐσαγείρευτο διὰ τῷ ἄ. A.

241. κατ' ὁρθὸν τόπον ἀναγνώσκον, ἀμφὶ ἔ γινώσκων
ἔτι γ' εἰς ἐκάτερον ἑαυτῷ μέρος σκοπῶν. A. Χρύσιππος δὲ
φιλοῦν τὸ εἶ ὡς περισσεύον, καὶ φησιν ἀμνηστων ἀντὶ τῷ
ἀμνησάλλων. V.

ὁρθοτονήσαν τὴν ἔ· μεταλαμβάνει γ' εἰς σύνθετον τὴν
ἑαυτῶν. ἡ διπλὴ δὲ, ὅτι τὸ γινώσκων ἴσον ἐστὶ τῷ ἀνα-
λεγόμενος καὶ ἀναμνησκόμενος τῆς ἐκάστω ὕψους, οὐκ ἐκ
προχείρου γινώσκων, ἀλλ' ὅσον ἀναγνωρίζων. A.

244. νόσφιν καὶ ἀπὸ τινῶν ἐστίν. ἡθικὸς δὲ ὁ λόγος, 40
ὡς πρὸς νοσῶντά φαιεν τί κατὰκεισαι; BL.

245. δυσυντέον τὸ ἦσαι· προεληγ' δὲ περὶ τῆς. τὸ
δὲ ὀλιγηππέλειον ἐν ἐστίν, ὅμοιον τῷ ὀλιγοδρανέων. (ὀλί-
γην ἔχον τῷ πέλειν μοῖραν, ἐγγὺς ὢν τῷ ἐκλείπειν. BLV).
τὸ δὲ ἡ παύ τί σε, ὃ ἡ διαπορητικὸς ἐστίν· διὸ περισπυ- 45
εῖον. A.

246. ὀλιγοδρανέων: τὸ ὀλιγηππέλειον μετέληφεν, ἵνα
ἡ ὀλίγον ἔχον τὸ δρῶν. καὶ πῶς οἶδεν ὅτι θεὸς ἐστίν; ἡ ἐκεί-
νος ἑαυτὸν ἐγίνωσκον ἀπὸ τῷ ἐρέειν· πάντες γ' ἤδεισαν
οἱ Τρώες τὸ γεγονός, καὶ ἐκ ἂν ἐντὸν ἀνηρώτων. BL, 50

248. αἰεῖς; αἰετῶν. V.

ὁ με: οὔτε με· „ὁ μοι γέρας ἔρχετο ἄλλῃ“ (Il. 1, 120).
249. βοῆν ἀγαθὸς: καὶ ἄλλα καὶ „εἰ δὲ περ Αἰώνιοι
τε βοῆν ἀγαθοῦ πύθοιμεν“ (Il. 17, 102). ἐπὶ δὲ Μενέλαο
καὶ Διομήδεος συνεχῶς. V.

251. νέκυας καὶ δῶμ' Ἀΐδαο: περιφραστικῶς
Ἀΐδην. V.

252. ὕψεσθαι: Ἀριζαρχος ἔξεσθαι, καὶ ἀπ' ἐστίν
ρις ἡ γραφή. A.

οἱ μὲν ἔξεσθαι γράψαν, οἱ δὲ ἔξεσθαι. V.
ἔϊον ἡτορ: ἡλγησαν ἡψατο γ' τῆς ψυχῆς ἡ ὀλγη-
ῶσε καὶ αἰσθήσιν αὐτῇ γενέσθαι. BL.

ἀπένευσεν τὴν ψυχὴν. ἡ ἐπεὶ ἡθόμην ἀλγήσας τῷ
χαρῶ ἔϊον γ' πῶν τὸ ἡθόμην. D.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἔϊον ἀντὶ τῷ ἐπληθύνῃ, τῷ δὲ ἐστὶ
ψυχῆς με ἡψατο, καὶ ἐν ἄλλοις (Il. 11, 532) „τοὶ δὲ αἰ-
γὴς αἰώντες“ ἐπαμειβόμενοι τῆς πληγῆς: τῷ εἶδει τὸ γένος
τρόπος ἐτυμολογικὸς. L.

254. Κρονίων: ὑπὸ μεγίστη καὶ ὑπερέχοντος θεῷ
περιεμφθαι ἐ τὴν τεχῶσαν δίδωσαν ἐλπίδα. BLV.

256. χρυσάορον: ἦτοι χρυσοφάσανον, ἡ χρυσῶν
δορτῆρα τῆς φασέρας ἔχοντα ἡ τῆς κιθάρης, ἀπὲρ δὲ
ἔϊρας· ἀγνὸς γ' ὁ θεός. AD. καὶ Πίνδαρος χρυσάορον
Ὀρφέα φησὶ. τινὲς δὲ χρυσῶν ἔϊρας ἔχοντα. AL.

Ἐρμῆς ὁ Αἰὶς καὶ Μαιας τῆς Ἀτλαντος εἶρε λύραν
τῆς Ἀπόλλωνος βίβας κλέψας ἐδρέθη ὑπὸ τῷ θεῷ διὰ
μαντικῆς. ἀπελθὼν δὲ τῷ Ἀπόλλωνος ἔκλεψεν αὐτῷ
τὰ ἐπὶ τῶν ὤμων τόξα. μειδιάσας δὲ ὁ θεὸς ἔδωκεν αὐτῷ
τὴν μαντικὴν ἑάβδον, ἀπ' ἧς καὶ χρυσόδοξος ὁ Ἑρμῆος
προσηγορεύθη, ἔλαβε δὲ παρ' αὐτοῦ τὴν λύραν· ὅθεν
χρυσόδοξος ὀνομάσθη, ἀπὸ τῆς κιθάρης δορτῆρος. AD.

258. ἰππεῦσιν ἐπὶ τρυφῶν πολέεσσι: πολλοὶ
πεῦσιν ἐπὶ ταῖς „οἱ ἔδεν ὀτρύνοντος“ (Il. 15, 199)
τῷ ἐπιτάττοντος. προσοικονομεῖ δὲ ἐντεῦθεν ὥς ἀπὸ
ἕως γενέσθαι τὴν μάχην· „οἱ μὲν“ γ' „ἀπ' ἵππων, οἱ δὲ ἀπὸ
55 νηῶν ὕψι μελαινῶν ἐπιβάντες“ (384). ἄλλως τε ἔδει ἐπὶ
δευτέρῃ εἰσελάσει καὶ περιττόν τι φαίνεσθαι· πρότερον μὲν
πεῖροι διέβανον τὴν τάφρον, πῶν δὲ διὰ τὸν Ἀπόλλωνα
ζῶν τι πράττει. BL. ὥς μὴδὲν ἐμποδίων εἶναι ἐκ τῆς
φρεσὶ περὶ τὴν εἰσελάσει τῶν ἵππων. V.

259. νηυσὶν ἐπὶ: δοτικὴ ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὡς τὸ
ἀνθροῖν ἐλαφινῶσιν“ (Il. 2, 89). L.

261. τρέψω δ' ἡρώας Ἀχαιῆς: ὡς τὴν τάφρον
ταβυλῶν, ἡ τῶς Ἀχαιῶς τρεψάμενος, ἵνα ἡ ὁ δὲ ἀντὶ
γάρ. BL.

262. ὅς ἐπὶ τῶν ἔμπνευσαι: ἀναγκαῖα ἡ προθῆκη
φρὸς ἀνάληψιν τῷ ποῖν δεινῶς κεκακωμένῳ. BL.

Ζηνόδοτος ὁ Μαλλώτης ἐκ τῆς συνάγει διὰ Παῖον
ἐστὶν ὁ Ἀπόλλων, εἶγε αὐτὸς ἐπιρῶννεναι τὸν Ἑκτορα
ἀκοσῆσας: Κνῆρεος ἀκοσῆς τὰς κιθάρης. οἱ δὲ παρὰ
τὸν γοῖτον λίαν ὀρυσθῆς. ἡ ἔχος ἡγησάμενος τὴν εἰσὶν. V.

263. τὸ ἐπὶ φάτρῃ δύναν καὶ τοῖς ἡγουμένοις καὶ τοῖς

πομένους συντάττεσθαι, ἢ τὸν ἐπὶ φάτῃ συνδ... Α.

264. κροαίνων: τινὲς ἐπιθυμῶν. V.

265. ἀπὸ τῆς ἑως τῆς „ῥίμφα ἔγνα φέρεῖ“ (268) ἀθε-
τῶν εἶχοι δ', ἢ ἀπερίστοι παρὰ κενταύ, οὐκ οὐκιδότερον ἐπ'
Ἀλεξάνδρου (Π. 6, 508). ἢ τὸ τῆς καλλονῆς ἢ τὸ τῆς ὄλης
μορφῆς ἢ τὸ τῆς εἰσεως τῆς ἡπυε πρὸς τὸν ἐν θαλάμῳ
δωτεριφύτα ἀντιπαράκει, ἢ τε κατὰ τὴν αἰνιδίον ἐξορ-
μῶν ὁμοιότης. ἢ τὸ „κυνιδίων, ἐνθὺ δὲ κάρη ἔχει“ ἐφ'
Ἐκτορος τῆς ἀρτίως ἐαντὶν ἀνισῶντος ἐκ τῆς λιποθυμίας
ἐκ ἀρμόζει. τὲς μέντοι προκειμένης τῶν ἡθετημένων δύο
εἰς δὲ μὲνιν, πρὸς ἧς ἢ ἀνταπόδοσις γίνεταί. Α. τι-
νὲς δὲ ὡς καλὸς ἢ Ἐκτωρ, „οἱ ἢ ἐθήσαντο φνὴν ἢ εἶδος
ἡγήτων Ἐκτορος“ (Π. 22, 370). εἰ δὲ τέτρωθ', ἀλλ' ὑπὸ
δύο θεῶν ἐπαίρει. ἔστι δὲ ἐπηγμένους ἢ ἀγαλλόμενος ταῖς
νῆαυς. V.

Ζηρόδοτος τῦτον μόνον γράφει, Ἀρίσταρχος δὲ ἢ τὲς
ἄλλας τρεῖς. V.

ποταμοῖο: λείπει ὕδατι. ἢ ἀντὶ δοτικῆς, ὃ ἐξιν ὕδατι
ποτίζω, ὡς ἢ τὸ „λοισσάμενος ποταμοῖο“ (Π. 21, 560). V.

267. ὃ δ' ἄγλατῃ πεποιθώς: σολοκοφανές. τὸν
δὲ πεποιθότα ὠφελεν εἰπεῖν. L.

268. ῥίμφα ἔγνα φέρεῖ: ἢ θεραπεύει τῆς ἐπὶ τὸ
τῆ γὰρ λαμβάνειν ὡς αὐτὸ τὸ σῶμα. ὠφελε γὰρ εἰπεῖν
ῥέταί. L.

τὸ ἢ θεα κρῖως ἐπὶ ἀνθρώπων, καταχρηστικῶς δὲ καὶ
ἐπὶ ἡπυων. ἢ παραβολὴ διὰ τὸ τάχος, ἢ δὲ τῆς Πάριδος
δὴ τὴν ἡπυων. L.

269. γ' ἔνατ' ἐνώμα: τινὲς δὲ τὸ γενικόν, τὸ γυναι. V.

270. τινὲς ὁ τρυνέων: ἡπυ γὰρ κατηγνέει εἰς τὸ πληθος
τῶν Τρώων. V.

ἐπεὶ θεοὺ ἔκλυεν αὐδὴν: οὐτε ἤθετο οὐτὶ ἦν ἔκλυεν
αὐδὴν, θεῶ ἐστ. B.

271. κεραὸν: τινὲς τὸν ἄρσεν. ἔτος γὰρ κερασφορεῖ.
τὸ ἦν ἐστὶ τὸ „χερσούκεων ἔλαφον θήλειαν ἄξοντι“ παρὰ
Πανδάρου (Ολ. 3, 52) λεγόμενος; Α.

ἄγριοι ἀλγα: διὰ λυσις Ἰωνικῆ. L.

272. ἐσσεύοντο: Ἀρίσταρχος ἐσσεύαντο διὰ τῆς α,
ἢ ἡπυων. Α.

ἄγροιαται: ἀγρόται. ἔτω δὲ τὲς θηρεντὰς αἰε φρα-
σιν οἱ Ἀττικοί. BL. „οἱσὶ τε τέκνα ἀγρόται ἐξείλοντο“

(Ολ. 16, 218). V.

273. τὸν μὲν: τὸν αἰγαγρον· ἔτος γὰρ τῶν ἡλιβατώντων
ἐστ. Α.

ἡλιβατος: ἡς ἀμαρτάνομεν τῆς βίας, εἰ δὲ ἦν ὑφ'
ἡλίου μόνα βαινόμενη, ἢ εἰς ἦν ἡλῖος μόνος ἐμβαίνει, ἦν
ἦν τὸν μὲν θ' ἡλιβατος πέτρῃ. Α.

δάσκειος ἔλῃ: ἢ λίαν σκιάδης ἢ δασύσκειος. τὸν ἔλα-
φον δὲ ἢ ὕλη τρέφει, ὡς ἢ ἄλλαχθ' ἢ ἐκ νομῆς ἔλῃς πύομε-
νος“ (Ολ. 10, 159). AB.

274. περισσὸν τὸ τέ. τινὲς δὲ ταῖσφιν. αἴσιμον δὲ
τὸ ἡμαρμένον· οἷδε γὰρ αὐτὴν καὶ μέχρι ἑξῶν ἀλόγων φθό-

νισαν. οἱ δὲ ἀντὶ τῆς καθήκον. BLV.

ἐκ τῆς ἐλέγχον· οἱ φιλόσοφοι οἱ τινες λέγουσιν ὡς ἢ
δημιουργία τῆς θεῆς μέχρι ἢ σελήνης κατήντησεν. ὃ δὲ ποιη-
τῆς μέχρι ἢ ἑξῶν. L.

275. ὑπὸ λαχῆς: διεγερθεὶς δηλονότι. V.

λίς: παρὰ τὸ λιανόν, ἢ τὸ ἐλεῖν, ἢ τὸ λεῖον· λῆος γὰρ
ἔλος πλὴν τῆς χαλῆς. ἢ παρὰ τὸ λίαν φθέρειν. ABL.

276. εἰς ὁδόν: ἀντὶ τῆς ἐν ὁδῷ· ἢ καὶ μεμαῶτας εἰς
ὁδὸν πάντας ἔτρεψε ἢ εἶναι αὐτῶν παρεσκευάσεν. BL.

277. πάλιν τὸ εἶως ἀντὶ τῆς τῆς καὶ. ἢ ἄρα ὑποσημῆν
ἀλλὰ σημῆν θεῖον ἐπὶ τὸ ἀμφιγύουσιν. Α.

Ζηρόδοτος γράφει τῆς. ἔστι δὲ ἀνταποδοτικόν. V.

φασὶ τὸ ἔως μετὰ συνδέσμου ὃν ἢ τὸ τινός ἐν παρα-
λήψει ἐκδέχεσθαι (δηλ. τὸ ἔως τινός V). ὁμιλιαδὸν δὲ
ἐξιν ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος, καὶ ἐξιν ἀντὶ τοῦ πολυμικῶς ἢ
ἀθροιστικῶς. τὸ δὲ αἰὲν ἐνεσῶτα δηλοῖ, ὅσον ἐν ἐκείνῳ τῷ
καιρῷ τῆς μάχης. BLV.

280. πᾶσιν δὲ παρὰ πῶσι κἀππεσε θυμός: τὰς
ψυχὰς ἐταπεινώθησαν ἡπάντες, λιποψυχήσαντες τὴν σω-
τηρίαν παρὰ τοῖς ποσὶν εἶχον. AD.

τοῖς πᾶσιν ἢ σωτηρία ἐν τοῖς ποσὶν ἡλπισο ἦτοι ἐν τῷ
τρέχειν. Vindobon.

ἔτος ἐπὶ φύβου, ὃ δὲ Δημοθένης ἐπὶ μωρίας, ὡς τὸ
„τὸν ἐκείφαλον ἐπὶ πτέρνας φορεῖ“ (de Halonn. § 45). L.

ἢ ψυχὴ ἐνελεύει εἰς τοὺς πόδας, ὅπως δι' αὐτῶν
σωθῶσιν ἢ ταῖς ψυχαῖς ἐταπεινώθησαν ἢ κατέπεσον· ἢ
τὸ πᾶρ ποσὶν ἀντὶ τῆς παρὰ τὰ. ἢ διελώντες δὲ τὸν Ἐκ-
τορα, ἀλλὰ διὰ τὸ παρὰ δόξον τῆς ἀναξάσεως σκοποῦντες
μὴ ἢ θεός ἢ ὁ μαχόμενος. BL.

281. Θόας: ἔτος δὲ Γόργης νίδος τῆς Οἰνέως, ὑπὸ Διο-
μήδους ἀποδειχθεὶς βασιλεὺς Αἰτωλίας. διδάσκει δὲ ὡς
δεόντως Ποσειδῶν αὐτῷ εἰκασαὶ ὡς δυναμένῳ πείθειν ἐν
λόγῳ. V.

282. ἄκοντι: λείπει τὸ χροῖον. ἢ τὸ ἐπιστάμενος ἀντὶ
35 τῆς ἐπιστήμων ἄκοντος. V.

284. τὸ ἐξῆς κῆρος Ἀχαιῶν, ὡς νῆες Ἀχαιῶν ὑπο-
πος γὰρ ἢ τῶν παίδων ἡμίλλα. V.

287. ὃ πόποι: τῶτα ἀναφανείῃ ἐπὶ τῇ πύθῃ ὑπο-
φαινόν τι παρὰ δόξον. ἔστι δὲ ἢ προσφωνητικόν· δις ὡς γὰρ
40 λέγεται. BL.

288. ἢ: διαβεβαιωτικός ἐστὶ διὰ περισπασίον αὐτόν. Α.
ὅτι τὸ θῆν ἀντὶ τῆς ὄντως πύ. Α. ὡς ἢ ἄλλαχθ' ἢ
θῆν σ' ἔξανέω γε“ (Π. 11, 365). V.

ἔλπειτο: ἔδει ἐλπίσειν. V.

292. ἔσσεσθαι: τὸ πολλῶν Ἀναῶν γένετα λύσειν. V.

293. ὅτι πρόμος σαφῶς ὁ πρόμαχος. Α.

ὡδε μιν οἰωνόν: ἔτος διαμύχων ἢ μὴν προθυμώμε-
νος. BL.

295. πληθὺν μὲν προτὶ νῆας: ἵνα μὴ ἄρδην διω-
κόμενοι ὑπὸ τῆς ἡπυ τῆς περὶ Ἐκτορα ἐμπίσωσι τῇ τῆ-
γρῳ. ἄλλως τε ἢ ἀπενῆς ὄχλος ἢ ἀχρεῖος πρὸς ἡμῶν

καὶ μᾶλλον τροπῆς περιποιητικός. BL.

297. εἴομεν: καὶ ἀλλαχῇ „ἀλλ' ἄγε δὴ εἴωμεν καὶ ἀλε-
ξώμεθα μένοντες" (Π. 22, 231). πλεονάζει δὲ ὁ κέν. BL.
ὡς κεν: γράφετ' καὶ εἴ κεν. Α.

εἰ ἐν πρώτοις αὐτὸν ὄντα ἐπύχουμεν ὑπαντήσαντες, ὅτω 5
δείσει καὶ τὰ ἑξῆς. V.

298. ὁ βράτ' ἀναχόμενοι: ἤτοι συναπτόν τῷ ἀν-
τιάσαντες, ἢ διασαλπίον ἀπ' αὐτῶν, ἵν' ἢ τὸ ἑξῆς εἴομεν
δύοι ἀναχόμενοι. V.

299. τὸ θυμῷ ἐκνέουσι δύνατ' προσδίδασθαι. Α.

δείσειςθαι: ἀντὶ τῆς δείσειν. καὶ ἐξὶ βίαιον ἢ μίσην
ὄντα αὐτὸν ἐδιδασκασέν. V.

300. κλύον ἢ δ' ἐπίθοντο: ἔκλυνον αὐτὸ καὶ τοῖς λε-
χθεῖσιν ἐπέθισαν. V.

301. Ζηρόδοτος καὶ Ἀριεσάρχης Ἀΐαντες δυνάμεις. Α.

302. Μίγην: Ἀριεσάρχος βαρύνει ὡς „Μέθλην τε
Γλαυκὸν τε" (Π. 17, 216) καὶ ἐπέθισεν ἢ παρὰδοσις. ὁ δὲ
Ἀσκαλωνίτης καὶ ἄλλοι περισπῶσιν ὡς Ἑρμῆν καὶ Ποδῆν
τὰ γ' εἰς τῆς λήγοντα, φασί, βαρύνοντα δισύλλαβα, ἀπὸ βρα-
χείας ἀρχόμενα, περισσοσυνλλάβως κλίνει, λέβητα Ἀλχητα 20
εἰ δ' ὅχ' ἔτιος ἐκλήθη, δηλὸν ὅτι περισπασθεῖσθαι. ἄλλως τε
εἰ ἐνρίθην αὐτὸς ἢ αἰτιατικῇ ὡς ἀπὸ βαρυνόντα („Φυλλεῖδην
τε Μίγην" Π. 19, 239), ὅτε μὴ ἔτιος ἔχῃ, περισπασθῇ-
σιν, ὡς Θάλην καὶ Θάλητα καὶ Φαλῆν καὶ Φάλητα. ἐξὶ δὲ
ἐνὶ τῷ Ἀριεσάρχει πρὸς αὐτὸς πρῶτον μὲν ἐκείνο εἶπεν,
ὅτι ὅχ' ἀπὸ τῶν τῶν εἰς ἄλλα τὰ εἰς τῆς λήγοντα τὴν προ-
εξημένην ἀναδέχετ' κλίσιν, ἐπεὶ τὰ πολλὰ ἐξὶ διχῶς κεκλι-
μένα. τὸ γὰρ Μύνης ὁ μὲν ποιητὴς περιττοσυνλλάβως ἐκλι-
νεν („πέρσεν δὲ πύλιν θείοιο Μύνητος" Π. 19, 296), ὁ δὲ
Σοφοκλῆς ἰσοσυνλλάβως „Μύνη τ' Ἐπιρρόφα γε." μύκητα 30
τε καὶ μύκην, εἰ καὶ πολλὰ σημαίνει ἢ λέξεις, καὶ ὅτι ἐ τὸ μέ-
τρον αὐτίον ἐξὶ, δηλὸς ἐξὶν Ἐκαταῖος ἔτιος κλίσας· φησὶ
γὰρ „καὶ ἐπαφῆσας τὸν κολῶν τῷ ἔλπεος, τὸν μύκην ἔθρεν
ἀποπεπτωκότα." ὁ δὲ Ἀριεσάρχης (Dios, 244) περιττοσυνλλά-
βως ἐκλινεν „ἢ λύχνοιο μύκητες ἀγέροντ' ἐπὶ μοῖραν." 35
καὶ μὴ ποτε ταῦτα συναγνώριζετ' τῷ Ἀριεσάρχει· καὶ γὰρ ταῦτα
διχῶς κλισθέντα ἐ μετέβαλε τὸν τόνον, οἷς ὅμοιον δύναται
εἶναι καὶ τὸ Μίγης. Α.

ἐκ ἐπὶ πάντων ὁ τέ συμπεπλήρωκε τὸν λόγον. V.

303. ἡ ῥυτὺνον: παρεσκεύαζον ὡς μάχεσθαι. οἱ δὲ κα-
τ' ῥυτὺνον εἰς μάχην τὰς ἀριεῖας. V.

305. ἡ πληθὺς — ἀπονέοντο: ἡ διπλῇ πρὸς τὸ
χῆμα, ὅτι πληθυντικῶς ἀπήντηκεν. Α.

πρὸς τὸ σημανόμενον, ἐ πρὸς τὸ πληθὺς ἀπήντησε
τὸ ἀπονέοντο. BL.

306. προὔτυψαν: προεπέπαιον. V.

ἡ ῥχε: τῆς ἐμβολῆς. V.

307. βιβάζει: Ἀριεσάρχος βιβάζει. Α.

ἄλλως. βιβάζει πᾶσαι εἰχον. Ζηρόδοτος βοῶν, ἐπεὶ καὶ
ἑξῆς φησὶν „ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄνσε μάλα μέγα" (321). Α.

309. δεινὴν, ἀμφιδάσειαν: διασαλπίον κατ' ἑν.

ἐμφασίς γὰρ μᾶλλον. Α.

ἀμφιδάσειαν: πανταχόθεν τετραμμένην. οἱ μὲν
φίμαλλον, οἱ δὲ κύκλῳ διασειαν, διὰ τὸς θυμῶν.
ἐν δὲ τὸ ὄνομα. ABDLV.

τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὕψιστη, ὁμοίως τῷ χαλκοβόρῳ.
δὲ ὅχ' ὡς οἶετ' ὁ Ἀσκαλωνίτης καὶ Ἀλεξίων, σύνθετον
ἀλλὰ παρασύνθετον, ἐρῆν ἡμῖν ἐν τῷ περὶ τῆς ἡρώδους
προπαροξυντέον, καὶ τε σύνθετον ἐξὶ καὶ τε παρα-
θετον. BL.

310. Ἡφαιστος Αἰὶ δῶκε: ἡ διπλῇ ὅτι σαφῶς
ἐσκεύαζαι ἢ αἰγίς, καὶ ἐκ ἑξὶν Ἀθηνῶν, καθὼς οἱ νεώ-
ποιηται λέγουσιν. Α.

311. ἡ γήσατο: ἡγοῦμαι τὸ ἄρχω γενικῇ, ἡγοῦμαι
ὁδηγῶ δοτικῇ, ἔξηγοῦμαι αἰτιατικῇ. L.

312. ἀολλέες: γεγονότες. V.

313. ὁ ἔειτ' ἀμφοτέρωθεν: πανταχόθεν τὴν ἐπὶ
γειαν ἠῶρησεν, ἐκ τῆς βοῆς τῶν μαχομένων, ἐκ τῶν
λομένων βελῶν, ἐκ τῶν δοράτων, ὧν μὲν ἐπὶ σκοπῶν
ρομένων, ὧν δὲ μάτην ἔπιτομένων. BL.

314. θρόσκον: ἐμψυχῶν τὰ βέλη. L.

315. ἄλλα μὲν: σχεδισμός. ὥφειλεν εἰπεῖν ἡρώδους
τοὺς Ἀχαιοὺς· ἐπεὶ δὲ δύο ἦσαν ἐνέργειαι τῶν βελῶν,
κατὰ τὸτο μερῶς αὐτῶν. L.

316. μευσηγῶν: μευσηγῶν ἵστατο, μευσηγῶν ἔχον
μέχρι τῆς μέσης ἐμπεπηγμένα τῇ γῇ. ἄλλως. ἐμπεπηγ-
τῶν ἐφ' ὅς ἐβάλλετο, ἐν τῇ διὰ μέση γῇ ἐπὶ γένοντο. BL.
χρόα λευκὸν: ἡ διπλῇ, ὅτι αὐτὶ τὰ χροῶς λευκὰ
ἐπανορεῖν ἐπιτυχεῖν. Α. ὡς ἐπὶ πᾶν δὲ λευκόχρους
παλαιοί. V.

317. λιλαιόμενα: ἐφίεμένα, ἐπιθυμῶντα. ἐξὶ δὲ
λαῖω ὡς κερω κερωῖω („ἡρώδτερον δὲ κέρατε" Π. 9, 208)
εἶτα λιλαιώ. ABDL.

320. κατένωπα: Ἀριεσάρχος ὡς κατὰ δῶμα, ἀπ' ὧν
θείας τῆς ὥψ, ἥτις αἰτιατικῇ ἔχει τὴν ὥψα· ὁ δὲ
ἔτιος καὶ οἱ πλείους ὡς κατένωπα, οἷς καὶ βέλτιον περὶ
ἵνα ἢ ἀπὸ τῆς κατένωπα κατὰ συγκοπὴν κατένωπα,
μυρία μῆρα, σιτία σῖτα. ἐνέσι μέντοι βοηθῆσαι καὶ τῇ
Ἀριεσάρχει οὕτως, ὡς ἐνωπῇ ἢ πρόσποις („ὡσεὶ τι καὶ
ῥέξαν ἐνωπῇ" Π. 5, 374), παρ' ἧν ἐξὶν αἰτιατικῇ ἐνω-
πῇ, ὧν ἂν τρόπον τὴν ἰσκήν ἰσκήν εἶπε μεταπλάσας,
καὶ τὴν ἐνωπῇ ἐνωπῇ προπερισπῶντως. ὑποσημνῶ δὲ κατὰ
τὸ τέλος τῆς εἰχῆς καὶ σιτίσ', τὸ δὲ περιττεύοντος, τοῦ
δὲ θυμῶν. Α.

ὁ μὲν Ἀριεσάρχος προπερισπῶν, ἵν' ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνωπῇ
ἐνωπῇ ὡς ἰσκήν ἰσκήν, ἵνα δηλοῖ τὸ κατὰ πρόσποτον
δὲ Ἡρωδιανὸς προπαροξύνει, λέγων αὐτὸ εἶναι ἀπὸ τοῦ
ἐνωπῇ καὶ ἐνωπῇ, ὁ σημαίνει τὰ ἐναντία, κατὰ συγκοπὴν
ὡς μῆρα μῆρα καὶ σιτία σῖτα. BL.

κατένωπα. τινὲς προπαροξυνόντως ὡς ὁ ἐναντίας ἐν
50 τοῦ ἑξ' ἐναντίας. οἱ δὲ ἐκ φανερῶν· πρῶτον γὰρ αὐτὴν ἔχον
„εἰμένος ὡμοῖον νεφέλην" (308). V.

322. Ἰδοὺ εἰς: παρελυσεν, ἐσκότωσεν. τῶτο δὲ φησὶν ἐπὶ τῷ τὸν λογιζομένῳ ἔκ ἐκ φανεροῦ φθείρεται. Β. „λογιστὴ θελήσας“ (Οδ. 12, 44?) καὶ „θελκτήρια πάντα τέτυκτο“ (Π. 14, 215). V.

323. ὁ ἦρε: ἄλοντας κατὰ Κεφαλληνίας. V.

324. δόω: δύο μὲν τὰς ἄλοντας παρελήφην, ἐπεὶ καὶ οἱ τὰς Ἀχαιοὺς παρατίοντες δύο εἰσὶν, Ἐκτωρ καὶ Ἀπόλλων. νεκτὸς δὲ ἔστι ἐπιτίθειν. ὁ γὰρ ἐν ἡμέρᾳ φάρος ἦν τῶν (ἐν τῇ ἰαυταίᾳ) νεκτὸς γὰρ ταῦτα ἐ νέμετο. φησὶ μάλιστα περὶ ἔχοντα καὶ ἐς πενήκτον δόμον εἰσεῖν. Π. 12, 301. V). εἰς ἵκτασαν δὲ τὴν ἀσέληνον καὶ τῆς νεκτὸς τὸ μεσαίτητον περιέλαβε. τὸ τε εἰς ἀπίνης καλεῖται πρὸς τὸ μὴ παραφυλάσσειν. καὶ ὁ ποιητὴς αὐτοῖς ἐ παρέξει βοηθός, ὡς οὐδὲ ὁ Ποσειδῶν τοῖς Ἕλλησι σιμαχεῖ. BL.

325. ἀμολγῶ: ἐν ᾧ ἐ μογέειν, ἔνθα βαθεῖ κατεχόμενοι. οἱ δὲ ἀμυλῶ καὶ Ἀχαιοί. δεινὸς δὲ ὁ ἐν πενέτῃ κένδυνος. V. οἱ μὲν τὸ μέσον τῆς νεκτὸς ἐλάσσειν, καὶ γίνεται ἀπὸ τῆς περὶ τῆς μορῆς καὶ τῆς μολῶ, ἐν ᾧ ἐ παραγίνονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ πλεονασμῷ τῆς γ. οἱ δὲ τὴν ἐσπέραν, ἐν ᾗ ἀμύλλαν. οἱ δὲ γλωσσογράφοι, ἦγον Ἀπίων καὶ Ἡρόδοτος, τὴν ἀμύλλαν. L.

326. ὅτι καὶ πρὸς τὸ πρῶτον καὶ πρὸς τὸ δεύτερον ἐπανατῶ ὁ ποιητής. V.

326. ὡς: ὅ ἐστι μὴδὲ κατ' ὄλλον ἀνύνασθαι δυνήσιντες. V. ἀνάγκη δὲ: ἀνάγκη δὲ τότε γενόμενοι, ὡς „κεκλιότες μέγα τόσον“ (Π. 4, 124). παραφουλακτέον δὲ οὗ τῇ Ἑλληνικῇ φωνῇ θεὸν αἰε ἀντιπαράταται. BL.

328. κεδυαθεύσης ὑσμίνης: τῆς τάξεως διαλυθείσης τότε γὰρ ἄλλοι ἄλλη φέροντο. τῶτο πρὸς τὰς ζήτητας πῶς Ἀεΐκος πλησίον Αἴαντος εὐρεθείς τέτρωτο (Π. 4, 491). 307. μέγα δὲ τὸ παρὸν δυσόχημα: αἱ γὰρ ἀναίρεσις τῶν ἡγεμόνων ἢ τῶν περὶ τέτρες ἀριεῶν ζοῦνται. BLV.

330. ἡ διπλῇ, ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντηται. ὁ γὰρ Ἀρκασίλαος ἐστὶ Βουωτός. A.

333. τὸν Ὀϊλέα Ζηνοδότος ἐπόμενος Ἡσιόδῳ καὶ Σησι- 35 χόρῳ χωρὶς τῷ ὀνομάζει Ἰλέα, τὸ δὲ ὁ ἄρθρον φησὶ. γελοῖον δὲ τὸ παρ' Ὀμήρῳ ὅπως ἀκάνειν ὁ γὰρ ἂν αὐτὸ καὶ ἐπὶ δικταῖς προσέθηκε πτώσεως „ἔδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Διοκροὶ ἔποντο“ (Π. 13, 712). καὶ τῶν δὲ ἡδύτατο εἰπεῖν ἦν ἔχον Πεύς. V.

334. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ Ὀϊλέας σὺν τῷ ὀ, καὶ ὅτι πρὸς τὸ πρότερον ἀπήντηται παρὰ τὸ ἔθος, καὶ εἰς ὀνόματος ἐπανέλαβεν. A.

335. τῆς κατὰ μέρας ἰσορίας χάριν ἢ ἐπιτάλῃς. δαιμονίας δὲ τῇ ἐξαλλαγῇ χορῇ. ἄνω γὰρ πρὸς τὸ δεύτερον ὑπαν- 45 ἵστας νῦν πρὸς τὸ πρῶτον. V.

335. Αἰμιμάχης τῆς Φυλάκας ἦν ὁ Αἴας, ὡς φησὶ Πορφύριος ἐν τῷ καταλόγῳ. ἄλλ' οὐ συμφωνεῖ τῷ ποιητῇ Ἐριώτιδος γὰρ φησὶ τὸν Αἴαντα. V.

335. Φυλάκη πόλις Θεσσαλίας. βαρυνόντος δὲ ἀναγνώ- 50 στον ὡς Ἰθάκη, ὡς πρὸς ἀντιδιαβολὴν τῷ δαιμονισμῷ. AD.

336. γνωτὸς ὁ ἀδελφός, ὁ πλέον τῶν ἄλλων γνωριζόμενος. BL. ὅθεν καὶ γνωστὸς εἰσάγειν καλεῖται τὰς φιλίας τὰς γνωσσομένους ἡμῖν πλέον ὑπὲρ τὰς κοινὰς ἀνθρώπων. V. ἡ διπλῇ, ὅτι γνωτὸς ὁ ἀδελφός, καὶ Ἐριώτις ὄνομα κύριον. A.

337. ὁμοίως τῷ ποιητῇ καὶ Ἑλλάνικος τὴν Ἐριώτην μητέρα Αἴαντός φησι. Φερεκύδης δὲ ἐν τῷ καὶ Μινυάσιος ἐν ᾗ Ἀλκιμάχῳ. ὁ δὲ τῶν Ναυπακτικῶν ποιητῆς δαιμονισμὸν αὐτὴν φησὶ „τὴν δὲ μέθ' ὀπλοτάτην Ἐριώτην ἔξονόμαζεν, Ἀλκιμάχῳ δὲ πατὴρ τε καὶ Ἀδμητος καλεῖσθαι.“ V.

337. Τασσας αὐτ' ἀρχός: τῶν τὴν δευτέραν ἡγεμονίαν ἐχόντων. V.

338. Σφῆλοιο ὡς φηλοιο. ἔτι δὲ καὶ κανὼν ὡς τὰ εἰς λος διαύλλαβα, τῷ ἢ παραληγόμενα, κύρια ὄντα βαρύνει. 338. Τῆλος Μῆλος Βῆλος. ὅπως ἂν καὶ Σφῆλος. τὰ μὲν τοι προσηγορικά καὶ ὀξυτονεῖν, πηλὸς γηλός, καὶ βαρύνειν, ὡς δῆλος τὸ ἐπιθετικὸν καὶ ἦλος καὶ ἔηλος, περὶ ὧν εἰρήσεται ἡμῖν ἐν τοῖς περὶ καθολικῆς προσοφίας. A.

καλέσκατο: ἔν' ἢ ὡς τὸ „σὴ παρὰκοιτὶς κέκλημαι“ (Π. 4, 60) ἢ ὡς τὸ „μήτηρ μὲν τέ μέ φησι“ (Οδ. 1, 215). V.

339. Μηκιστῇ: περισπασέον, εἴτε κατὰ ἀποκοπὴν τῷ α, ὡς Τυδῆα Τυδῆ, εἴτε Δωρικῇ ἐστὶν ἡ κρῶσις, Μηκιστῇ Μηκιστῇ, ὅ καὶ ἄμεινον. BL.

340. ὁμοίως τῷ „ἐνθ' αὐτ' ἀγγέλην ἐπὶ Τυδῆ εἶλκεν Ἀχαι- 340. οἱ“ (Π. 4, 384). καὶ ἦτοι ἀπικοπὴ ἢ Μηκιστῇ αἰτιατικῇ, ἢ Δωρικῶς κέκλην, ὅπερ μοι δοκεῖ καὶ ἄμεινον. A. τινὲς δὲ φασὶ κακέκτα μὴ κατὰ συναλοιπὴν εἶναι, ὡς Ἀχιλλῇ ὠτρυνεν“ „εἰς Πηλῇ ἐκέτευσεν“ (Π. 16, 574). V.

340. πρῶτη ἐν ὑσμίνῃ: ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς. οὐ νῦν ἐστὶν ἡ πρῶτη συμβολή. B.

341. Πάρις: εἰρηθὲ καὶ ὑμπεροσθεν ὅτι Ἐκάβῃ τεκοῦσα Ἀλέξανδρον διὰ τὸν ὄνειρον ἐξέθηκεν εἰς Ἰδην, ὁ δὲ ποι- 341. μὴν εὐρὸν αὐτὸν διὰ τὸ μὴ γνωριζοῦνται ἐν πῇ ἔτρε- 341. φεν, ἀφ' ὃ ὀνομάσθη Πάρις. D.

342. νεύατον: τὸν πρὸς τῷ ἀσέλει. οἱ δὲ πρὸς ἀντιδια- 342. σολῇ. Ἐχιος γὰρ πρῶτη ἐν ὑσμίνῃ, ὅπως δὲ νεύατος. BL.

342. ἐν προμάχοισι: τινὲς ἐν πυμάτοις, καὶ αὐ- 342. κείον τῷ Πάριδι. ἢ ἐν πρώτοις τῶν διακόντων ὧν ὁ Πάρις, ἐκ αὐτὸν ἐν τοῖς προμάχοισι φερόντα. μόνος δὲ 40 ὅπως Ἑλλήνων ὑπαῖον εἰρωτο, καὶ Ἡσίοτος ἐν τῇ H (11) ἐφ' Ἐκτορος. BL. τότε δὲ οἱ ἀπόγονοι Σάμαν εἰς Ἀθη- 342. τῶν συνήκισαν. V.

343. ὁφρ' οἱ τὰς: τὰς οὐ αὐτοὶ τίττες ἐσκέλευον, 343. ἀφαιρούμενοι αὐτὸν τὰ ἡμαρμύρα ὕδα. AD.

343. ἐνάρησαν: φονεύοντες ἐξέδυνον. V.

344. ἐνιπλήξαντες: τὴν μετὰ δέος γενομένην ἄτα- 344. κτον ἐμπύσαν διὰ τῆς λέξεως ἐδύλασεν. BL. „ἔρκει ἐνι- 344. πλήξωσι“ (Οδ. 22, 469). V. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὀρνέων τῶν ἐμπύσαντων δικτύοις. L.

345. ἀνάγκη δαιμονία ἢ προδίκη. ὁ γὰρ δι' ἀνα- 345. δρίαν ἐπράξαν τῶτο, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ἀνάγ-

κην. BL.

346. ἡ συνήθεια συνάπτει καὶ τὸν νηυσὶν ἐπισσεύ-
εσθαι, ἵνα ἡ μετόπιστος ἢ ἀπὸ τῆς διηγηματικῆς ἐπὶ τὸ
μιμητικόν· „ὅν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε” (Π. 8, 10). A.

347. νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι: ὡς ἐπὶ τὰς καὶ δὲ ὁρμῶν. 5
λείπει δὲ τὸ λέγω· ἡ ἀπαρέμφατα εἰσιν ἀντὶ προσεκτι-
κῶν. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἐπισσεύεσθαι. συγ-
χέται δὲ τὸ δοῦν κατὰ πλειόνων τασσόμενον. A.

349. αὐτὸς οἱ θάνατον: βυρβαρικῇ ἢ ἀπειλῇ καὶ τὸ 10
πρόσχημα θρασυ, ἐκ ὧς ὁ Νέστωρ μεσιτικῶς καὶ πεπαιδευ-
μένως πρὸς αὐτὸν (Π. 6, 70) „ἀλλ' ἄνδρες κτείνωμεν, ἔπειτα δὲ
καὶ τὰ ἔκλοι νεκρὸς ἀμπεδιὸν συλήσετε,” ἀλλὰ θρασυῶς καὶ
ἀπηνῶς. BLV.

τὸ πρῶτον ἔχατον ἔθηκεν· ὁ γὰρ ἀναιρεῖν ἐπιβαλλόμενος 15
προβελυνόμενος τῷ ποιεῖ. V.

350. λελάχωσι: ἀντὶ τῆς λαχεῖν ποιήσασιν. ἐντεῦθεν
νόμος τὸν προδότην μὴ θάπτεσθαι. ABV.

351. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐνεῶσι ἀντὶ μέλλοντος κέρχῳ, ἐρ-
ουσι ἀντὶ τῆς ἐρύσσει, τρίτη δὲ ἀπὸ τέλεος ἢ ὀξείας ἐπὶ 20
τὸ ἐρύσσει. εἰρημὸν δὲ περὶ τῆς προσφθίας ἐν τῇ A (454). AB.

352. κατωμαδόν: κατὰ τῶν ἰδίων ἵππων (ὁμων
I.), ἀφ' οὗ τὸν βάρβαρον καὶ μετὰ θυμοῦ παρῖπτον-
τα δηλοῖ. BL. παρὰ τοῦτο τὸ „κατωμαδίοιο πέλονται”
(Π. 23, 431). V.

ἡ λασεν ἵππους: ἡ λανεν ἐπὶ εἰλας τὴς ἵππου, τοῖς
Τρῶσι κεκλόμενος. ὅρα δὲ πῶς καὶ ἡ λανεν καὶ ἐπολέμει. BL.

354. ὁμοκλήσαντες: τοῖς ἵπποις δηλονότι. V.

ἐρυσάσματα: μεταπλάσμος. L.

356. ὅχθος καπέτοις: τὰς ἀνασκαφὰς τῆς τάφρου 30
δηλονότι. Ἀργεῖαι ἐν τὴν τάφρον κάπετον ἀνόμενον. BL.

ποσσὶν: ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει χερσίν.
εὐλογώτερον δὲ μὴ κατακλύπειν τὸν θεόν, ἀλλὰ τοῖς ποσὶ
συγχεῖν. A.

357. γεφύρωσεν: κυρίως τὸ ἐκ ἔλκων γεγομφωμένον 35
γέφυρα. ἐν βραχεῖ δὲ εἰδείκε τὸ ἔργον τῷ θεῷ. V.

359. σθένος πειρώμενος: εὐ τὸ μὴ ἀπλῶς ἀκον-
τίζοντα παραλαβεῖν, ἀλλὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἡβῆς ἀποπειρώμενον,
ὥς ἐπὶ πλέον ἐξικέσθαι. BL.

τὸ ἦσιν ἀντὶ τῆς πέμψῃ. τὸ σὶ ἐπέκτασθαι ἐξιν. B. 40
ἐπεκτετατὸ τὸ ἦσιν· ἀντὶ γὰρ τῆς ἔξιν ὑποτακτικῆς, ὅπερ
ἡ συνήθεια λέγει μετὰ προθέσεως ἀφῆ. διὸ καὶ μετὰ τῷ ε
γράφεται καὶ θυμύνεται· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔγμυ δασυνομένου
κίελεται. A.

360. παλαιγγυδόν: ὡς ὁμιλαδόν. προηγέτο δὲ αὐ- 45
τῶν Ἀπόλλων. V.

τῶν τετηρημένων ἐπὶ καὶ αὐτῇ ἡ εἰρημὴ ἐπὶ τῷ ὀκτωκαι-
δεκάτῃ χρόνῳ· ὁλίγαι δ' εἰσὶ παρὰ Ὀμήρῳ τοιαῦται. A.

361. σικτόν ἐπὶ τὸ ἐρίτιμον· λέγει δὲ τὸ ἦν. A.

362. ὅς ἐστι μάλ': καὶ πῶς τοῖς θεοῖς πολλὰ ἰδέσθαι πρὸς 50
παντελῇ ἀφανισμόν; διαναπαύσει [δὲ τὸν πόνον αἱ παρὰ-

βολαί, καὶ ταπεινὴ μὲν ἡ εἰκὼν, ὁμοῦς πᾶσι γνωστῇ. 40
κοινῇ δὲ τὸ συνέχειν. LV.

363. ἀθύρματα; πιθανῶς παλινὰ γησι τὰ δῶματα
τῶν νηπίων. BL.

βέλτιον μετὰ τὸ νηπιέησιν ὑποσικτόν. A.

364. ποσσὶν καὶ χερσίν: ὅλην γὰρ ἐφάλλετο τὴν
ματι. χρὴ δὲ ἐπὶ τὸ χερσὶ διαστέλλαντα πρὸς βραχὺ
γεῖν καὶ αὐτὸ τὸ ἀθύρων, ἵνα ἢ τῷ ὅλῳ ἐπεξήγηται
εἰ γὰρ συνάφομεν, ἔσαι ἀθύρειν τὸ πατεῖν ἀκρόως. BL.

365. ἦϊε: τοξικῇ, παρὰ τὴν ἀφροσύνην τῶν βέλων· 45
δὲ ἐπίθετον Ἀπόλλωνος. εἰρημὸν δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τῶν
πρώτης συλλαβῆς, ἵνα ἢ ἦϊε· ὡς γὰρ λέγει τὸ βέλος πο-
τὸ ἵεναι. ἐνίοι δὲ φιλικῶς ἀναγινώσκοντες ἀπέδωκαν λα-
εὶ ὁρθῶς, ἐπεὶ θεῶν λατρὸν Παιήονα Ὀμήρος παρακλῶ-
σιν. D.

Ἀρίστωρ δασύνει, ἀπὸ τῆς ἔσεως τῶν βέλων· 50
περὶ τὸν Κράτητα φιλικῶς, ἀπὸ τῆς ἰσσεως· καὶ ὅπως ἵπ-
ποισιν οἱ γραμματικοὶ πρὸς διάφορον ἐτυμολογίαν
φάρως ἀναγινώσκουσιν. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι ὁ χαρακτὴρ μάχης
αὐτῷ γὰρ τὸ ἦ πρὸ φωνήεντος φιλεῖται, ὡς ἦϊε. ταύτῃ
τὸ „ἦτε ξένων θέμις ἐστὶ” (Od. 9, 268) δασύνει, τὸ δὲ
φιλεῖται· καὶ τὸ ἔως δασύνει, τὸ δὲ ἥως φιλεῖται· καὶ
ἥλιος δασύνει, τὸ δὲ ἥλιος ἐφιλωθή. ὥς εἴτε ἐκ τῶν
δασυνομένων ἐξιν εἴτε ἐκ τῶν φιλεμένων, μόνως φιλεῖται.

25 Ἀρίστωρ δασύνει, παρὰ τὴν ἔσιν τῶν βέλων· ὁ
Ἡρωδιανὸς φιλοῖ· αὐτῷ γὰρ τὸ ἦ πρὸ φωνήεντος φιλεῖται.
δὲ παρὰ τὴν ἴσιν ἢ τὸ ἵεναι· ἥλιος γὰρ ἐξιν. ἐξιν
περιπαθῆς ἢ ἀναφώνησις, καὶ ἐμφαντικὴ τῆς δυνάμεως
τῷ θεῷ. BL.

366. αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐν ὥρῃ· ἐν ὅλοις 55
διαμαρτύρεται ὅτι καὶ τὸν ἔκτορα ἔργον ἀλλὰ τὸν θεόν.

367. ἐρητύοντο: τῆς ὁρμῆς ἐπείχοντο. V.

369. ἐνχεύοντο: δυσυχίας ἐπίτασις καὶ σωτηρία
ἀπόγνωσις ἐν καὶ θεῶν. πιθανῶς δὲ τὰς τῷ πλῆθους ἐν-
φαλαίοις εἶπε, τὴν δὲ τῷ εἰσεβεσάτε διεσάφησε καὶ ἐξου-
σατο Νέστωρ, ἀπὸ μετοχῆς δὲ εἰς ὅλημα· „τιτυσόμε-
λαςσι τ' ἐβαλλον” (Π. 3, 80). BLV.

371. χεῖρ: ὁ χεῖρα, ἀλλὰ χεῖρε δυνάμεις. V.

ἀσερβένται: ὁ τὸν τότε, ἀλλὰ τὸν τῇ φέσει. BL.

372. ἐν Ἀργεῖ περ: ὅλην τὴν Ἑλλάδα· περὶ αὐτῶν
ὁ πέρ. πιθανὸν δὲ τὸ μὴ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἔθνεσιν αὐτῶν
αὐτῶν· ὁ γὰρ ἐπὶ αὐτῷ δέδοικεν, ἀλλ' ἐπὶ πάντων
τὴν κοινὴν εὐσέβειαν προβάλλεται. BL.

373. ὅς οἱ: τινὲς οἶος, ἐπεὶ αἱ δισυλλάβως, πλὴν
„νῶτον δ' ἔθην” ὅς οἱ” (Π. 9, 207). ἡ δὲ κατὰ πρὸς
καίον. V.

374. κατένευσας: πρὸς τὸ τὴν ἀπόχρισιν ποιῆσαι ὁμο-
τάπτωτον. BL.

375. Ὀλύμπει: τινὲς Ὀλυμπία πλησίον Πέλα Πηλοῦ.

376. ἡ διπλῇ, ὅτι πᾶσις ἡλλακτὴ καὶ πρόθεσις παρὰ
ἀντὶ τῆς ἐπὶ Τρώων. A.

377. μέγα δ' ἔαυτο περὶ ἡ διπλῇ περιεστειμένη, ὅτι Ζη-
 ἰδοτος γράφει μέγα δ' ἔκλει. οὐχ ὑπάρχοντι δὲ αὐτοῖς
 ὡς παιδίζονται, ἀλλὰ κατ' αὐτῶν ἐγένετο. Α.

παιδευτικά ταῦτα διὰ τὸ ἐπισημαίνεσθαι τὸν θεὸν ἐνὸς
 ἑκδότης ἐκείνῃ. ἄκρως δὲ κεκράτηκε τῆς οἰκονομίας ὁ ποιη-
 τὴς. τὸ μὲν γὰρ μηδὲν ἐπαγγέλλει τῇ προεβύτη σημείον ἀπεί-
 ρου, τὸ δὲ κατακεῖναι ἤδη ἐναντίον· ὁ γὰρ μηδὲν ἔρα περ-
 δόμενος ἀλλὰ φιλάττων τὴν πρὸς θεῶν ἐμπόχου πῶς
 αὐτῶς ἐπέβη Νέστορι· ΒΛ.

378. ἀράων αἰών· οὐ γὰρ ἐξολώλυσιν Ἕλληνες, ἀλλ' ἵ-
 ἑκδοσαν. V.

379. τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ. πρὸς αὐτῶν δὲ δοῖται τίθενται
 τὸ ἀγαθόν. V.

381. ὡς μετὰ κῆμα· αἰεὶ αὐτὸν παρενδοκίμει ὁ ποιη-
 τὴς τοῖς ὁμοιώσεσιν· τί γὰρ ἐναργέστερον ἢ ἐμφαντικώτερον ἢ
 καθ' αὐτὰς συμφωνώτερον ταύτης τῆς εἰκόνος; χειμῶνι μὲν
 τὸν κίνδυνον ἐκείνῃ, σκάρι δὲ τὸ τεῖχος, τοὺς δὲ μετὰ
 βοῆς ἐπὶ πύργου οἱ δὲ Τρῶες ἐπεβέβησαν τὸ τεῖχος
 ὡς κῆμα ναῦν. ἐκρυπτόμενοι δὲ μεγαλοπύργου, ἀναπεπτα-
 μένης, πλατείας· μέλονται γὰρ τὰ ἐν τῇ τοιαύτῃ θαλάσῃ
 κῆματα. BL.

382. ὑπὲρ τοῖχων· ὥσπερ ὅταν τὸ κῆμα γένηται τῶν
 τοῖχων τῆς νεὸς ὑψηλότερον, ὥτως Τρῶες τὸ τεῖχος. B.
 ἢ ἀναγκαῖον εἶναι ἀναστρέφειν τὴν πρόθεσιν, ἀλλὰ συν-
 τίσουσιν τῇ τοῖχων γενεῇ. A.

383. ἄνθρωποι δ' εἰσελάσαντες· ἰδιότητά (ἰδιώμα LV)
 ἦσαν Ἀρίστειρος γενεῇ· οὗτοι τὴν μάχην. τῶν γὰρ Τρῶων
 ἐκείνους τὸ τεῖχος γενομένων οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τῶν πρυμνῶν
 μάχων· διὸ οἱ Τρῶες ὅπως ἀπὸ ἴσου βάλλουσιν ἄνθρωποι, ἀπὸ
 τῶν ἄρματων δίσκων αὐτοὶ μάχονται, ὡς ἀποσφατῆται
 τῶν ἵππων ὡς ἐπὶ τὴν ἴλιον. ἔσαν δὲ καὶ οἱ ἡνίοχοι ὡς ἐπὶ
 τὴν πόλιν τετραμμένοι, τὰ δὲ πάντα δόντες τοῖς πολεμίοις,
 οἱ δὲ παραβῆναι σκέποντες αὐτοὺς ἕμα καὶ μαχόμενοι· διὸ καὶ
 ὁ ἡνίοχος Πουλυδάμαντος Κλεῖτος κατὰ τὸν αὐχένα τέ-
 τρωται. BLV.

ἡ διπλῇ πρὸς τὴν ἰδιότητα τῆς μάχης, ὅτι οἱ μὲν ἐπι-
 βραβεύονται ταῖς πρυμναῖς τῶν νεῶν, οἱ δὲ ἀποσφατῆται
 τὰ ἄρματα ἐπὶ τῶν δίσκων, ἢ ἢ ἀπ' ἴσου. (ἀπὸ τῶν ἵππων,
 ἢ ἢ ἀπ' ἵππων μάχονται. εἰσέλασαν δὲ τῶς ἵππους διὰ τῆς
 ἐπὶ Ἀπόλλωνος γενομένης κελύβου. V). βραχὺ δὲ διασφα-
 τῶν ἐπὶ τὸ εἰσελάσαντες πρὸς τὸ σφάττερον. AV.

386. αὐτοχέδον· αὐτόθεν, ἐκ τοῦ σφάττερος τόπου τῆς
 γὰρ σφάττερος ἀνίστασιν χεῖρην καλῶν. ἐκλήττων δὲ τὸν
 ἀκροατὴν ναυμαχίᾳ ἡμῶν ἱππομαχίαν κατέμειψεν. BL.

389. ναύμαχα· μακρὰ δόρυα τὰ πρὸς ναυμαχίαν
 ἐπιτήδεια. D.

ὅπως ὡς θαύματα. ἔξαιρέτως δὲ τὰ παρὰ ἥμα ἐδέ-
 ρα σφάττεται μονογενῆ, εἰς ὅν περατέμενα, προπαρασφάττεται,
 χαριότομον χειρὸς ἄκροτον ἀκροτόφονον· ὅπως „ναύμαχον
 ἐν παλάμῃ” (677), ἵνα εἰδος δόρυος νοηθῇ ἐν δια-
 φέρῃ μεγέθει. A.

παρὰ τὸ ναῦς γίνεσθαι καὶ τὸ μάχη· ναυμάχος μὲν οὖν ὁ
 ἀνὴρ, ὡς ναυμάχος, ναύμαχον δὲ τὸ δόρυ. φησὶ δὲ μήπω
 γνωρίζεσθαι παρ' αὐτοῖς ναυμαχίαν. ὅπως δὲ ἀνασφάττεται
 τὰς ἀπὸ γῆς εἰργοντας, τῆτο ἐπετῆδεσσαν, καὶ ἵνα μὴ ἀντα-
 γαθῶσιν οἱ Τρῶες. BLV.

εἰδος ἀπὸ Μίνως πεπολιτεῦσθαι ναυμαχίαν παρ' Ἕλλησι.
 καὶ Ἀγαμέμνων πολλῶσι νηυσὶσιν ἤρχιν (Π. 2, 108). περ-
 τηκόντες τε μόνον οὐκ ἂν ἦσαν ναυαὶ φορητοῖς μόνον
 ἐχόντων. πεπολιτῆσαι δὲ αὐτὸς εἰδος, μὴ ἀνταγασθῶσιν οἱ
 Τρῶες. πεπολιτῆσαι δὲ παρὰ τὴν μάχην ὡς ἱππομάχος παρὰ
 τὴν κόμην. V.

κολλήεντα· ἐκ πολλῶν συγκεκολλημένα, ἵνα γένηται
 μακρὸν, οἷον σύνθετα καὶ ἐκ μόνόφυλα. D.

ὑπὸ βλήτρων δηλονότι φησὶ γὰρ καὶ ἀλλαχῇ (678) „καλ-
 ῶν βλήτρων βλήτρων.” ὅμα δὲ τὸ ἄκρον, παρὰ τὸ τμητικὸν
 εἶναι. δηλοῖ δὲ ὅτι ἐκ εἰχον κατ' ἄμφω τὰ μέρη σίδηρον
 τοῖς γὰρ εἰς γῆν πηγνυμένοις καὶ σαρωτήρις ἦσαν. ταῦτα δὲ
 ἐπὶ τῶν νηῶν ἔκειτο. BLV.

390. Πάτροκλος δ'· ὅταν ἐπὶ τὰ ἄκρα ἀγάγῃ τὴν
 ποίησιν, τότε ταῖς μεταβάσει χρῆται συνεχῶς, τὴν προ-
 οχὴν τῶν ἀκροατῶν ἐρευνῶν (συνάγων V), μεταβαίνει ἐν
 ἐπὶ τὸν Πάτροκλον νῦν· ἐπὶ τῇ γὰρ καὶ διατρίβειν αὐτὸν
 παρὰ τῇ Εὐρυπύλῳ φρονόμησεν, ὅπως ἐκ τῆς ὄψεως
 κινήσεως ἐκτονώτερον Ἀχιλλέως δεηθῇ. πῶς δὲ ἐκεί-
 νος μὲν ὁ χρόνος, τὰ δὲ γεγονότα ποικίλα ἐν ὀλίγῳ και-
 ρῷ. BLV.

393. τὸν ἔτερε περὶ λόγους· εἰκότως καὶ Μένανδρος γὰρ
 ἔφη ὡς „διατρίβειν ὁ λόγος ἀνθρώποις νόσων ψυχῶν γὰρ
 ὅπως (ψυχῆς ὅπως V) μόνος ἔχει κεφάλαιον,” πρὸς τὸ μὴ
 συγκαταπίπτειν τῇ σώματι τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἐπεροῦν τὸ
 βάρος τῇ σώματι. BLV.

ἡ παρὰ ἐνταῦθα ἐν τῇ Ἰλιάδι τὸ λόγους. A.

τινὲς ἔτερε περὶ λόγων τῶς γὰρ νοσητίας ἔσαν· φησὶ γὰρ
 35 „εἰσέκε θεοῦ λοιτῶν ἐν πλοκάμῳ Ἐκαμύδῃ θεομήνῃ”
 (Π. 14, 6). ἡμῖνον δὲ λόγους· φησὶ γὰρ ἀπὸ τῶν „ἀλλὰ σέ
 περ θεράπων ποτιτερέτω” (401). καὶ Ἀχιλλεύς καὶ Ἀρτεμὶς τὸν
 Αἰνείαν κολαῖσιν. V.

394. ἀκήματα· ἀκρόματα, θεραπεύματα. B.

ἐν τισιν ἀκρόματι· ὅπως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος. A.
 ἄλλως, τὸ πλήρες, φάρμακα, εἶτα ἀκήματα παρὰ
 γὰρ τὸ ἀκρόματι τὸ ἀκήματα ἐκλήμινται, εἰρηδὲ δὲ ἡμῖν ἐν
 ἐτέρῳ διότι καὶ ἡ ἄκρως καὶ τὸ „ἀκρόματι τοι φέρεις ἐσθλῶν”
 τὸ ἔχει κατὰ τὴν παραλήψαν. A.

395. τοῖχος ἐπισσυνμένους· τὸ ἐξῆς ἐπὶ τοῖχος ἐσσυ-
 μένους. V.

398. ἔπος ηὔδα· ὥτως Ἀρίσταρχος, ἔπος ηὔδα. A.

ἔπος ηὔδα, ἢ προσήδα. V.

400. ἐνθάδε· τὴν ἐν τόπῳ νῦν δηλοῖ χεῖρ.

401. ποτιτερέτω· πρὸς τῇ φαρμάκῳ, V.

402. σπείρομαι· ταχύνω, ἐντονώω πορεύομαι. B.

H h h

403. τίς δ' οἶδ'; δηλός ἐστι χειρωμένος τοῖς λόγοις Νέστωρ (Π. 11, 792), δι' ὧν αὐτὸς ἐπὶ μνήμης ἔχει. Β. παρέλκει δὲ ὁ κέν. V.

οἱ: ἡ διπλῇ, ὅτι ἔτιωσ' εἰρηκεν, αὐτῷ τὸν θυμὸν δρῶν, ἀντὶ τῆς εἰς αὐτὸν τὸν θυμὸν δρῶναι. Α.

σὺν δαίμοσι: ἐμφανέμενος θεῶ. V.

404. ἀγαθὴ δὲ παρὰ τῶν αἰσίων ἐστὶν ἑκατέρω: ἡ ἐξ ἑταίρων γενομένη παραμυθία ἀγαθὴ. BL. ἔξ ἡ δυνάμεις τῆς ῥητορίας. διὸ ἀδὲ Νέστωρ ἄλλ' οἱ φίλοι ἐν ταῖς Αἰατῶν προσειβύσιν. L.

405. ἡ διπλῇ, ὅτι οἱ πόδες αὐτὸν ἔφερον, ἀκ' αὐτὸς τὰς πόδας. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς Ζηνοδότου γράφοντα (Π. 6, 511) „ὅρμη" ἐὰν γὰρ φέρει." Α.

ὅτι οἱ πόδες αὐτὸν ἔφερον, ἀκ' αὐτὸς τοὺς πόδας, σημειώσαι. ἡ ἀμφοτέρων μὲν ἡ ἐνέργεια, τὸ δὲ πλεον τῶν ποδῶν. BL.

αὐτὰρ Ἀχαιοί: ἴδου τὸ ἐξῆς παραγαγεῖν ὅτι ὁ Πάτροκλος τῷ Ἀχιλλεῖ παρίστατο· ἀλλὰ τὸ διῶσημα τῆς δδὲ μίσσην ἔχει τὴν μάχην. εἰκότως δὲ ἰσορροπεῖται· οἱ μὲν γὰρ ἑλπίδι: τῶν γὰρ ἐφράζαντο, οἱ δὲ ἀπογνώσει σωτηρίας ἐξῆς. BLV.

407. παύροτέρας: ἃ τοῖς σιμμάχοις αὐτὸς ἐλάσσετο· εἶπεν Ἑλλήνων, ἀλλὰ μόνους. οἱ δὲ ἀντὶ τῆς ἀθανεστέρας. BL. τὰς μαχομένους μόνους λέγει. οἱ δὲ λοιποὶ ἀκ' ἐμάχοντο. L.

ἡ διπλῇ, ὅτι σαφὲς οἱ Τρῶες ἐλάττωτες συνίσταντο τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν ἐπικύρων ἐξεληλυθόντων. Α.

408. ποτε: ἀντὶ τῆς ἐν τῷ μέρει τῆς ἡμέρας ταύτης. V.

409. μιγήμεναι: ὡς τὸ „συχνὰ ἐπεμύχην τοῖς Σικελώταις." BL.

ἐδὲ νέεσσιν: ἐν ἄλλῳ ἢ δὲ νέεσσιν. Α.

410. εἰς δὲ μὴ ἐργαλεῖον τεκτονικόν, ἢ καὶ κατενδυντηρία λεγόμενη· τῶν δὲ κανονίζον τὰ ξύλα. AD. ἐστὶ δὲ καὶ χοιρίον λεπτὸν ἐρυδρῶν ἢ μέλατι χρώματι κεχρισμένον. Α. ἐξεῖθ' οὖν δὲ ἴσον ποιεῖ, ἐξορδοῖ. AD.

πρὸς τὸ ἀκριβὲς τῆς ἰσότητος ἐν ἄλλοις μὲν τάλαντα 35 ἔλασαν ἔλαβεν, ἀλλὰ καὶ δὲ ζυγὸν καὶ μέτρα γῆς· νῦν δὲ ὑπὸ τέκτονος ἐμπείρου ἐξιθυνόμενον ἔξυλον πρὸς τὴν εἰσάμην, δυνατῶς δὲ πάντα φράζει. ABLV.

ἐδ' εἰδὴ σοφίης: ἐμπείρος ἢ τεκτονικῆς· τὸ γὰρ παλαιὸν πᾶς τεχνίτης σοφὸς ὀνομάζετο συγκεχυμένῳ ὀνόματι. 40 καὶ ἔπειτα δὲ Πυθαγόρας τῷτο μεμενῆμενος σοφὸν μὲν μόνον τὸ θεῖον εἶπεν ὀνομάζεσθαι, καὶ φιλοσοφίαν (σοφίαν D) μόνην τὴν ἔχουσαν τὸ τέλειον καὶ ὑπαιτιῶν τῆς ἐπιστήμης. AD.

σημειώσαι δὲ ὅτι ἀπὸς ἐνταῦθα σοφίαν ὀνόμασαν, οὐ τὴν λογικὴν ἀλλὰ τὴν τεκτονικὴν τέχνην· οἱ γὰρ παλαιοὶ 45 ἐστὶ τῷ νηυσάμει. Α.

πάντας σοφιστὰς ἐκάλεον (καὶ τὸν καθαρωδὸν σοφιστὴν Σοφοκλῆς, καὶ τὸν ῥαψωδὸν Εὐπολῆς. V), πληρὸν οἱ νεώτεροι ἀκ' ἠθελήσαν ταυτὸν τῇ γνώσει φέρειν καὶ ταῦτα ὄνομα. οἱ δὲ φιλόσοφοι φιλοσοφίαν εἶναι ὀφλόνται ἐπιστήμην θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων καὶ τῆς περὶ ἐκάτερον αἰτίας. ABLV.

ἀντὶ τῆς τέχνης. διό φασιν μὴ εἶναι Ὀμήρου τὴν Ὀδύσ-

σειαν διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐκεῖ σοφίαν. V.

412. ἐποθέημοσύνησιν: διδασκαλίαις, τῆς γὰρ ἡγεῖται τις οὐκ ἀκριβοῦσαι τὴν ἰσότητα, κινδυνεύει πάντως ἐκβαρῆς γενομένης τῆς νηός. BL.

413. ἐπὶ ἰσα: πῶς ἴσοι εἰσὶ τοσοῦτον πρότερον τῶν Τρώων ὑπερέχοντων; ἡ τάχα εἰσέει, ἐ δυνάμει· οἱ μὲν ἀπὸ τῶν νεῶν, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἀρμάτων. δαμονίως δὲ πᾶσι κελεύεται τῷ ἀκροατῇ ὁ ποιητὴς μετῶ ἡγεῖσθαι τῶν λόγων τὰ ἔργα· ὡς ἐνία δὲ καὶ ὑπερβαλὼν ὑπονοεῖν ἡμῖν αὐτὰ 10 δῶσιν. BL.

414. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐκ τῆς διεσκευάσαι ὁ τῆς τεχνολογίας εἶδος (Π. 12, 175) „ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο, πύλῃσιν." Α. ἔρεσκεν γὰρ Ἀριστοχρὸς μίαν εἶναι πύλιν.

415. ἐεῖσαι τοῖς ὄρμησιν. ἀκούσθαι δὲ τὴν ἡγεῖται 15 ὑπὸ θεῶν φερόμενος (ἐπινοούμενος V). BLV.

416. μή τις περὶ νηός: ἴσως τῆς Προτεσιλάδας. V. ἐδ' ὅταν το: ἀνθ' ἐνικῶ τῆς ἐδύνατο. V.

417. Ἀριστοχρὸς χωρὶς τοῦ σ γράφει νῆα, πᾶσι γὰρ „τῶ δὲ περὶ μίαν νηὸς ἔχον πόρον." Α. οὐ δὲ γὰρ γράφειν νῆας. ἀλλ' ἐδὲ τὸ μέτρον ἐπιδέχεται νῆας φαν. V.

418. δαίμων: ἡ ὁ Ἀπόλλων ἢ ὁ Ζεὺς. παρατίθεται πάλιν τὴν προθήκην, ὅτι τὴν ἐπὶ τὰς ναῦς παρὰ τὸν Ἐκτορος θεῶν ἀναφέρει. BL.

419. ἡ διπλῇ, ὅτι ἔτος ὁ Κλυτίος ἐστὶν ἀδελφὸς Πάριος· „Αἰουμέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πρίαμον Ἀλκίον τε Κλυτίον τε" (Π. 20, 230). Α. διὸ καὶ ἐξῆς φησὶν „Κλυτὸς δ' ὡς ἐνόησεν ἀναμύων" (422). ἀλλὰ καὶ „καὶ Δόλοπα Κλυτίδην" (Π. 11, 302), νίδον Κλυτῶ, ἐπεὶ ἔδει Κλυτίδην, 30 μὴ ἐνέλειπεν. V.

Καλήτωρ ἀνεμύων Ἐκτορος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Κλυτίος ὀμῶνυμος· „καὶ Δόλοπα Κλυτίδην." AD.

420. νῆα: τὴν ἀμφήριον. V.

421. δαλός: οἱ νεώτεροι Ἴωνες δαυλός. V.

425. Τρῶες: ἀπὸ τῆς διηγηματικῆς ἐπὶ τὸ μικτόν. V.

426. περισσός ἐστιν ὁ πῶ· ἢ γὰρ προσάσσει νῦν μὲν νεῶν, ἔπειτα δὲ ὑποχωρῆσαι. εἰνέει δὲ τῷ μεταξὺ νεῶν τῆς τάξεως τῶν ὑπῶν γενοῦ τόπων. BL.

ενοχωρίαν ἔχοντι τόπων. ἢ τῇ μάχῃ τῇ ενοχωρίαν 40 καὶ πανταχόθεν πεπυκνωμένη. D.

427. σαώσασθαι: ἴδου σαώσωμεν. ἀντὶ τῆς ἐκκαλεῖται καὶ ῥύσασθαι ἀβλαβῆ ἀπάσωμεν. V.

μιν: ἀντὶ τῆς αὐτῶν, Ἀττικῶς. V.

428. ἡ διπλῇ, ὅτι ἀγῶνι τῷ ἀθροίσματι τῶν νεῶν, 45 ἐστὶ τῷ νηυσάμει. Α.

431. Κυθήρων: ἀπὸ Κυθήρων· Κυθήρα δὲ νηὶ διον τῆς Λακωνικῆς, Ἀφροδίτης ἱερὸν, ἔχον καὶ Κισθῆριαν ὀνομάζεσθαι τὴν θεῖαν. AD. τὸ ἐξῆς, Ἀνκρόρονα ἱερὸν Κισθῆριν ὑπὲρ ἑατος, τὰ δὲ ἄλλα ὡς διὰ μέσων διοφάντων. Α. τινὲς διὰ τῶν δύο πρ, καὶ τῶς Κυθήρας 50 τινὲς Ἀττικῆς φασὶν, ὅς μᾶλλον οἰκίαις εἶναι Αἰαντῶν. V.

ἢ ἀντὶ τῆς καλ., ὅσον ἐ σωθῆναι ἐ ἀπολέσθαι, σωθῆναι μὲν
νικῶντας, ἀπολέσθαι δὲ μή, ἐπεὶ τοῦ δίχα νίκης-σωθῆναι
κρίτων ὁ θάνατος. οὐ μόνον δὲ ἔργοις ἀλλὰ καὶ λόγοις
ἄλλοις ἀνταγωνίζονται. BLV.

504. ἢ ἔλπεσθ'· ἡθὺς ἐ εἰρωνεία ἐ βάρους μεθ' ἑπο- 5
χρίτως αὐτῶ τὰ ὁμολογημένα πενθανομένους. BL.

505. ἐμβαδόν· πεζῇ· ὅθεν ἢ μὴ πεζομένην ἔβατος.
οὐ δὲ τὸν ἐμβατήριον ὁθμόν, πρὸς δὲ Λακεδαιμόνιοι νι-
κῶντες ἐσβάλλουσιν εἰς τὴν πατρίδα. ABL.

ἢ διπλῇ, ὅτι ἡτοὶ ἡθικῶς λέγει ἐπιπλεῖτε ἐμβήσεσθαι ἐπὶ
τὰς κηρύσσοντας ναῦς, ἢ ἐ ἐπιπλεῖτε ἐμβήντες ἐπὶ τὴν θά-
λασσαν ἀφίξεσθαι ἐπὶ τὰς πατρίδας, ὃ ἐστὶ βιάδην ἐπὶ τῆς
θάλασσης πορευόμενοι. A.

506. ἢ ἐκ ὁτρύνοντος ἀκέετε· πάνν ἐναργῶς ἀπὸ
τῆς ὑπογῶως πραχθέντος τὴν προτροπὴν λαμβάνει. BL.

507. ὅς δ' ἢ νῆας· διότι παραφυλακτέον ὅτι ἐκ ἀφί-
σταται τῶ τῶν νεῶν κινδύν· ἔχατον γ' ἑταῖον πάντων ἡγεῖν
κινδύν. BL.

508. χορόν· ἐνέργειαν τῆ χορείαν· ἐπικαλούμενος γ'
Τρωῆς ἐ Αἰχίοι· ἐκ εἰς χορόν αὐτὸς βοᾷ καλῶν. BL.

509. ἔτις τῶδε νόος· τὸν Αἰάντα νῦν ἄριστον σύμ-
βαλον προήγαγε τῶ πολέμου ἀναγκάζοντος· ἄπεισι μὲν γ'
βασιλεὺς, ἰσχυρὸς ἐ εἰπεῖν ἐ πρᾶξαι τυχάνων, ἄπεισι δὲ
ὀλιγαίους ἐ Διομήδης, τραυματίαι γενόμενοι· ὁ δὲ Νέστωρ

ἔτις ἐπὶ τῶν νεῶν φαινέσθαι ἀδυνατῶν. τὸ δὲ αὐτοχρ- 25
δ' ἢ μετὰ τῶ τινέ. ὁδὲν δὲ φησιν ἡμῖν ἐστὶ προτιμώτερον
ἢ χορεύσθαι εἰς χεῖρας. BLV.

511. ἢ διπλῇ, ὅτι ἐκ ἐκκλησιῶν τρεῖς διασολάς, ἀλλ' ἐκ
τῆς αὐτοχερίῃ, βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι καθ' ἑνα χρόνον περὶ
τὸ μέρος, πρότερον δὲ τὸ ἡε βιώναι· ὁ γ' λόγος, βέλτιον γ'
καθ' ἑνα χρόνον συντόμως ἀπολέσθαι ἢ πολλὸν χρόνον φθε-
ρεῖν. τὸ γ' ἐρεῦγεσθαι ἐστὶ ἐραγγίζεσθαι κατ' ὅλεγον
ἐκλείποντας. A.

βέλτιον πρὸς βραχὺ κινδυνεύσαι, ἢ ζῶντας ἐ κατ' ὅλε-
γον ἀπολλυμένους ταλαιπωρεῖν. D.

ἄλλως. διασολῇ δὲ ἐπὶ τὸ βιώναι· μέχρι δὲ αὐτοῦ
συναπτεῖν· ὁ γ' λόγος, ἢ ἀποθανεῖν ἢ ζῆσαι συντόμως
βελτίον ἐστὶν ἢ μετὰ παρακῆς κατυπονέσθαι. ἐρεῦγεσθαι
ἐραγγίζεσθαι, κακοπαθεῖν, ταλαιπωρεῖν. AB.

ἄριετώτερον καθ' ἑνα χρόνον ζῆν ἢ τεθνάναι συντό- 40
μως μᾶλλον ἢ περ κῆρυεν ἐν πολυχρόνῳ μάχῃ ἕτως ὑπὸ
χειρόνων πολεμιμένοις. τὸ δὲ καθ' ἑνα χρόνον ἀντὶ τῶ ἐν
ὀλίγῳ καιρῷ. BL. ἐν μὲν ῥοπή. D.

513. ὡδ' αὐτῶς· ἕτω γραπτεῖον, ὡδ' αὐτῶς. ἢ διπλῇ
δὲ, ὅτι τὸ ὡδ' ἀντὶ τῶ ἕτως A. οὐ τοπικῶς. V.

ἢ ἀνδράσι χειροτέροισι· ἀντὶ τῶ ὑπὸ ἀνδρῶν
ἡσθόνων. γυναικὶ δὲ τὸ κᾶν ταῖς συμφοραῖς διαφυλάτ-
τειν τὸ φρόνημα, ἐ χεῖρας ἡγεῖσθαι ἐ νικῶντας τὰς Τρωῆς.
ἡμε δὲ καὶ πρὸς ἐντροπὴν Ἑλλήνων, ὅτι ὑπὸ χειρόνων
ἵκνυνται. BL.

515. ἢ διπλῇ, ὅτι ἕτος ἐστὶ Σχιδίος ὁμώνυμος τῷ ἐν
καταλόγῳ (Π. 2, 518)· καὶ ἀμφοτέρω ἰφ' Ἐκτορος ἀνι-
στην· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν Ἰφίτα πατρὸς, ἕτος δὲ Περγαμήδας.
ἢ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰ περὶ Πολαιμένους. A.

516. ἀρχὸν Φωκῆων· τινὲς ἀρχὸν Ἀθηναίων. V.
518. Κυλλήνην· Ἀρκάδα. Κυλλήνη δὲ ἕρος Ἀρ-
καδίας ἐσθὺν Ἐρμῆ, καὶ ἐπ' αὐτὸ πύλιν ὁμώνυμος. D.
ἢ διπλῇ, ὅτι ἐκ ἀπὸ Κυλλήνης τῆ ἐν Ἀρκადίᾳ ἕρος,
ἀλλ' ἐπὶ νείων ἐστὶν Ἡλείων Κυλλήνη. ἔτοι δὲ εἰσὶν Ἡλείοι. A.

519. Φυλῆδεω· τῆ Μίγης· ὁ γ' Φυλῆς Ἡλείος ἦν
ἐκ ἀποικίαν ἤγαγεν εἰς τὰς Ἐχινάδας νήσους. V.
520. ὅπατα λιᾶσθαι· εἰς ἔμπροσθεν ἀνεχώρησιν-
ῶς γ' ἐκεῖνος ἐκ πλεῖν ὥρμησεν, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ ἐμπροσθεν
ὁρμήσας ἄπρακτον ἐποίησεν τὴν βοήθην. BL.

522. Πάνθου εἶδον· ὡς Τρωῶς ἐ ἀρεῖα. τινὲς δὲ
τὸν Πάνθον Αἰλφόν φασιν, ἱερὰ τῶ Ἀπόλλωνος. V.
525. ἢ διπλῇ, ὅτι ἕτος Τρωϊκὸς Δόλοψ, Ἀέμπε εἶδς
τῶ ἀδελφεῷ Πριάμῃ, ὁμώνυμος τῷ ἐν τῇ A (302) Δόλοπι
καὶ Δόλοπι Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον". A.

526. Ἀμπετίδης· ὡς πάχος πάχετος, πλεονασμῷ
20 τῶ ἄρ' ἐ τὸ Ἀμπετίδης. V.
ἐστὶν ἢ εὐθεία ὁ Ἀέμπος ἐ ὁ Ἀέμπετος. L.
φίρτατος ἀνδρῶν· τῶν ἰδίων εἶδων. V.
εἶδον γράφεται ἀνδρῶν. L.

527. Ἀομεδοντιάδης· καὶ ἐν ἄλλοις „Ἀομεδίων
δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πριάμῳ τε Ἀέμπον τε Κλυτίον
τε" (Π. 20, 237). ἦν δὲ τὸ πατρωνυμικὸν ἀντὶ Ἀομεδον-
τιάδης, ἀλλ' ἐπλεόνασε τὸ αὐτὸς ἐν τῷ Ἀομεδοντιάδης. V.

530. γυάλοισι· ἀντὶ τῶ γυάλῳ. θώρηκος γυάλον γὰρ
πανταχῇ φησὶν. V.
ἢ διπλῇ, ὅτι τὰ κύτη ἐ τὰ κοιλώματα τοῦ θώρακος
γυάλα, ἐκ ὥρισμένους τύπος. A.

531. ἤγαγεν ἐς Ἐφύρης· ἐν ἄλλῳ ἡγάγει· ἐς
Ἐφύρης. ἢ δὲ διπλῇ, ὅτι τῆς Θεσπεσιώτικῆς Ἐφύρας
λέγει, ἐκ ἐκ τῆς Κορίνθου. δῆλον δὲ ἐκ τῶ Σελλήντας, ἀφ'
35 ἢ Σελλοί οἱ περίοικοι, καὶ ὅτι ἕτερος ἐστὶ Σελλήτας πο-
ταμὸς (Π. 2, 839). A.

τῆς ἐν Ἠλιδι, ἢς ἐ ἐν ἄλλοις μυθωνεύει· „ἢ ἐ εἰς
Ἐφύρην ἰθὺς πλεῖον ἄσπερον ἔλθον" (Od. 2, 328). V.
τῆς ἐν Ἠλιδι, ἢ νῦν καλεῖται Οἰνόν. D.

ποταμὸς Ἠλιδος ὁ Σελλήτας, ὅς ἐστὶ ἀπὸ Ἀσπίωνος
ὄρεος. ἐστὶ δὲ ἐ Θεσπεσιᾶς. V.

532. Εὐφρήτης· ἐστὶ περὶ τῶς τῆς ἐστὶν. V.

533. ἄλειωρήν· σκέλην, παρὰ τὸ ἀλείσθαι. V.

534. περιττός ὁ εἶχος· ἡδὴ γὰρ εἶπε ἀνωτέρω (529)
45 „περικινὸς δὲ οἱ ἥρκεσι θώρηξ." V.

536. κύμβαχον· τὸ διάκνον τὸ ὑπὲρ τῆς κορυφῆς,
ὅθεν ἐ κεντρίων. ἐπεξηγᾶται δὲ διὰ τῆς ἐξῆς λέξεως τὸ
ὄνομα, διὰ τῶ ἀκρότατον. A.

τὸ διάκνον τὸ ὑπὲρ τῆς κορυφῆς κεφαλῆς, ὅθεν ἐ κῆμ-
50 βια, τοιαυτὴν ποτήρια. εἰς τῶτο δὲ καθ' ὃ ὁ λόγος. ἡγεῖν
δὲ ἕτως, ὅτι τὴν κεφαλὴν κύμβην ἔλεγον, ὅθεν ἐ τὸ κ-

βισάν. λέγει ὅν τὸ ἄκρον τῶ κράνους. παρὰ δὲ Αἰολεῦσι κύμβη καλεῖται ἢ τῆς ῥάχεως ἀπὸ ἀνέλεος ἀρχή. BLV.

538. νέον φολίνικι φαινόει· ἢ διπλῇ, ὅτι τὸ σωμαίνόμενόν ἐστι νεωστὶ πεφοινιγμένος, ἀνθὶ νεωστὶ κεχρωσμένος εἰς λαμπρότητα, φονικῷ χρώματι νεωστὶ λελαμπρυσμένος. BL. (βεβρυμένος, ὃ ἐστὶν ἐρυθρὸν τῷ ὄματι. D.)

539. ἢ λῆπετο νίκη· ἐκότερος αὐτῶν δηλονότι, οὐ μόνος ἔ τῆρας. BL.

540. τῷ Μέλῃτι δηλονότι. περισσὸς δὲ ἐστὶν ὁ δέ. B. ἢ λῆθεν ἀμύντωρ· ἐν ἄλλῳ ἢ λῆθ' ἐπαμύντωρ. A. 10

541. ἐδράξ· ὃ τὸ ἐκ πλαγίῳ δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ κατὰ τὸ ἔμπροσθεν, ἢ ὅπισθεν, παρὰ τὸ εἶδος. BL.

τὸ λαθῶν τάχα ὅν δύναται καὶ τοῖς ἐξῆς συντάττεισθαι. A.

ὦμον· τὸν δεξιὸν ὦμον· εὐλογὸν γὰρ τὸν Μενέλαον μὴ τὰ γυνὰ τῶ σώματος ἔχοντα ἐναντία τοῖς ἐχθροῖς ἀνερχεῖναι τὸν Δόλοπα, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἀσπίδος ἐσκεπασμένα. BL.

542. μαιμῶσα· κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν φοροῦντων. V.

543. ἐλίσσθη· ἀπεκλίθη. V.

544. λείσασθην· ἢ διπλῇ, ὅτι ἀμφιβολὸν ἐστὶ πότερον ἐφώρμησαν, ἀπὸ τῶ λέναι, ἢ ἔδοξαν, φαντασίαν ἔλαβον τὰ ἀντὶ τῶν νεκρῶν. BL.

545. κασιγνήτοισι· συγγενέσιν· ἔτι γὰρ παρ' Ἰωσὶ τῆς 25 συγγενεῖς κασιγνήτες φασὶ καλεῖσθαι. ὁμοίως δὲ φασὶ καὶ τὸ „ἐνθα ἔ ταρχύσσωσι κασιγνήτοί τε ἔται τε” (II. 16, 674). ἢ τοῖς ἀδελφοῖς· παρὰ δὲ τῶν ἀδελφῶν τὸν Μελέαντιπον ἀνείδισεν. BL.

ἢ διπλῇ, ὅτι κασιγνήτοι κοινότερον οἱ συγγενεῖς. σημει- 30 ὅν γὰρ τινες ὅτι τῶ ἀνερπὶς κασιγνήτες ἐκάλουν· ὃ γὰρ Μελέαντιπος ἀνερπὶς ἦν Ἐκτορος. ἀνερπὶς δὲ εἰσιν οἱ τῶν ἀδελφῶν παῖδες, ὡς παρὰ Αἴας καὶ Ἀχιλλεύς, ὃ μὲν Τελαμῶνος, ὃ δὲ Πηλέως. AD.

546. ἐνέτισπεν· ἐπέπληξεν, ἀπὸ τῆς ἐνιπῆς, ἢ ἐξιν 35 ἐπέπληξας. BL.

547. ἐλλίποδας· ἐπιβάλλας γὰρ τῷ προτέρῳ ποδὶ τὸν ὀπισθίον πόδα. V.

548. ἐν Περκώτῃ· ὁμοίως τῷ ἐν Οἰνώτῃ· τὴν δὲ ἀπὸ πρόθεσιν ἔκ ἀναστροφῆς· πρὸς γὰρ τὴν ἐόντων μετοχὴν 40 συντέτακται. A.

Ἀμφικληνὴν χώρα. V. πόλις Ἑλλησπόντος, οἱ δὲ Θούρης. D.

553. οἶτω δὴ· ὅν τρόπον νῦν, φησί, μεθίμεν, ἔτω μεθίμεν καὶ ἔκ ἀντιληφόμεθα τῶν συγγενῶν (τῶν προ- 45 γμάτων V). BLV.

554. ἀνερπὶς· πρωτεξαδέλφης. L. τὴν ἡμι συλλαβὴν ἐκταλέον διὰ τὸ μέτρον. A.

555. ὃ Ἀσκαλωνίτης ἔκ ἀναστροφῆς τὴν περὶ· εἶναι γὰρ τὸ ἐξῆς περιέπαισι. καὶ γὰρ δὲ αὐτῷ συγκατατίθεμαι, ἐπεὶ καὶ 50 τὸ ῥῆμα τῷ τὸ ἔπω παρὰ τῇ ποιητῇ ἐν τοῖς ἐνεργητι-

κοῖς κινήμασιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον θέλει ἔχειν πρόθεσιν συντεταγμένην. A.

ἢ περὶ πρὸς τὸ ἔπει· τὸ γὰρ ἔπω ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς κινήμασιν παρὰ τῇ ποιητῇ προθέσει συντάσσεται. BL.

556. ἀλλ' ἔπει· ἀλλ' ἔπει· τῆς γὰρ πρὸς Ἀργείοις φησὶν, ἔκ ἀποστατέον μάχης, πρὶν ἢ κατακτείνωμεν ἢ τοῖς νοῖς ἡμῶς ἐλόντες τὴν ἴλιον πορθήσωσι. μέγας ὅν καὶ λευτεῖος ἀγὼν πρόκειται, ὥς ἀναγκαῖον καὶ τὸν ἀνταγωνιστὴν ἀκραιολογῆσαι τῷ μέρει τῆς ποιήσεως προσχεῖν. BL.

557. κατ' ἀκροῆς· ὁλοτελῶς· ἔλασε μέγα κῆμα κατ' ἀκροῆς” (Od. 5, 313) οἷον ὅλον αὐτὸν ἐβάπτισε τὸ κῆμα. V.

558. ἢ διπλῇ, ὅτι θηλυκῶς τὴν ἴλιον. A.

560. Αἴας· ἐντεῦθεν ἀνερπὶς τὸν Αἴαντα. L.

563. χωρὶς τῶ συνδέσμου ἔγραψεν Ἀρίσταρχος αἰδομένην ἀνδρῶν, πάντως ἵνα ἀσύνδετος γενόμενος ὁ λόγος πλέον τε διασῇ καὶ μᾶλλον ἐμφάνῃ. ἄλλοι δὲ μετὰ τῷ ἀνδρομέων δ' ἀνδρῶν. A.

τῶν ἀδελφῶν ἀλλήλους καὶ ἀγωνιζομένων πλείονες συν- 20 ζοντ' ἥπερ φρονέονται· ἐπὶ δὲ φύγῃ, καὶ ἀδοξίᾳ αὐτῶν ἀδελφεία αὐτῶς καταλαμβάνει. BL.

566. αἰ παθητικὸν τὸ φράξαντο. L.

567. χαλκείῳ· σιρῆϊ, τῷ διὰ τῶν ἀσπίδων. V. ἢ ἀσπίσι κεκαλυμμέναις ὑπὸ χαλκῶ. L.

568. Ἀντίλοχον δ' ὠτρυνε — Μενέλαος· 25 νεται τις αὐτοῖς ὑπῆσα φίλῃ διὰ τὴν γεινίαν· „ἀλλ' ὅ φράξ' ὃ γέρον, δὲ ἐπιμνησθήμεθα σέο” (Od. 4, 191)· τε ὁμοτρόπον ἐχρὸν πρὸς φίλῃν. ἐν ἑτέροις δὲ φησὶ „περὶ γὰρ δὲ ποιμὴν λαῶν, μὴ τι πάθῃ” (II. 5, 566) μετὰ τὴν παρὰ τῶν ἑρῶν πρῶτος πολέμιον ἀντι- 30 (II. 4, 457). BV.

570. θάσσω· τῶν ἡλικιωτῶν. ἢ καὶ ὡς ἐπὶ Αἴαντι „καὶ γὰρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπείσθαι ποσὶν ἦεν ἀνδρῶν σάντων” (II. 14, 521). τὸ δὲ οὐδ' ἄλκιμος πρὸς τὸν πρῶτον δ' Ἀντίλοχος” (II. 4, 457) ἀναφέρεται. V.

571. εἴ· ὁ σύνδεσμος ἀντὶ τῶ εἴθε· διόπερ εἰδὲ εἰς 35 εἰκτέον. A.

ὅτι τῷ ἐνκτικῷ ἀντὶ προστακτικῶ ἐχρήσατο, ὥς φησὶ Διονύσιος. V.

βάλοισθα· ὅτι τὸ βαλεῖν προεμένον ἐστὶν ἐπιτυχεῖν. 574. ἀμφὶ ἔ παπτήνας· τὰ περὶ ἐαντὶ σκοπήσας μὴ τις αὐτὸν ἐξαλλόμενον τῶν ἄλλων βάλλῃ, ὡς καὶ Ὀδυσσεύς. ἐπὶ δὲ αὐτῶ, φησὶν, ἀκοντίσαντος διεχωρίσθησαν ἅπαντες Τρῶες. BL.

577. μισσόμενον πόλεμόνδε· οὐχ ὡς νῦν πρῶτον 45 ἐξιώντα, ἀλλὰ διὰ τὴν τροπὴν Ἐκτορος ἐπὶ τὸ δρῶναι τι ὀρμῶντα. BL.

580. ἐξ εὐνῆφι θορόντα· ἢ ἐπὶ πτοηθείς· ἐξάλλῃ τῆς κώτης. V.

581. ἐτύχησε βαλῶν· ἔτυχε βαλῶν, τυχὼν ἐβαλ- 50 τοῦτον δὲ Ἀντίλοχος μελῶν Μελέαντιπος ὅσον νεβρῶν κῶν. τὸ ἀδελφὸς δὲ καὶ ταχὺ καὶ πρόθυμον τῷ Ἀντίλοχῳ

τῷ κυνός δηλοῖ. BL.

582. ἡ διπλὴ πρὸς τὴν ἀποστροφὴν. A.

586. Θηρί κακὸν ῥέξαντι λοικῶς: δαιμονίως τῇ παραβολῇ κέχρηθ'. ἡ γὰρ ἡ φωνὴ τῆς κατὰ πρόνοιαν, οὐ κατὰ δαίμονα γίνεσθ'. καλῶς δὲ ἐκεῖ παραβέβληθ' ἐν τῷ 5 ᾧ ἴδιον τὸν ἥρωα φεύγοντα καὶ ἐκάζειν, ἀλλὰ λέοντι οὐ διδόντι τὰς ἐναντίας ἀλλ' ἔφοδον πλειόνων ἐφορομένῳ ἡρώων. BL.

587. ἀμφὶ βόεσσι: ἡ διπλὴ, ὅτι Ζηνοδότος γράφει ἀμφὶ οἱ αὐτῷ. γίνεσθ' δὲ τὸ ὑπερβατὸν & καθ' Ὁμήρου, 10 ὅς ἐστιν κτείναν ἢ βακχίον φεύγει πρὶν περὶ ὕμιλον ἀσπάζεσθαι ἀνδρῶν ἀμφὶ οἱ αὐτῷ. A.

593. Αἰὶς: τῷτο γὰρ εἶπεν ὁ Ζεὺς: „καὶ νῆας εὐσέλμας ἀφίκαται“ (Π. 11, 208) ἢ „τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιῶς“ (261). V.

594. μέγα: ὥς γενέσθ' μέγα. ἢ μεγάλως. V.
θ' ἐλγε: ἐροήτευεν, ἡπάτα & παρηρέτο τὴν τῷ ἀμύ- 15 νωδῷ δύναμιν. D. ἐπὶ τὸ χεῖρον ἡπάτα. βασανίζει δὲ τὴν δύναμιν τῷ ἀκροατοῦ τὸν ὑπορησάμενον προσδοκῶντος. BL.

598. ἐξαισίον: παρὰ τὸ καθ' ἡκον γενομένην μεγάλην, 20 ἢ ἐκ ἀγαθῆν. D. ἄδικον: τὴν ἐναντίον γὰρ ἐναίσια καὶ καθήκοντα & δίκαια. ἢ ὑπερβυλλόντως μεγάλην. ἀρ' ἦν δὲ αὐ- 25 τῶν καὶ γὰρ ἡ εὐχὴ αἰτήσις παρὰ θεῷ τυγχάνει. ἢ τὴν καθ' Ἑλλήνων κατέβη: ὥς φιλέλλην δὲ λοιδορεῖ τὴν εὐ- 30 χὴν Θέτιδος. BL. ἐξαισίον γὰρ τὴν ἐξω τῷ αἰεὶ γινόμε- 35 νῃ φησὶν, ὅλον τὴν παρὰ τὸ ὅσιον ὕπερ σημαίνει τὸ αἰετον. V.

599. μεγαλοφυνῶς θεατὴν καθίστησι τὸν Αἰα τῶν γινο- 40 μένων. V.

βραχὺ διασταλτόν κατὰ τὸ τέλος πρὸς τὸ σαφέστερον. A. 30
601. δὴ τοῦ: ἐπιστάμενος τὰς ἀκροαμένους συναχθόμε- 35 νος τοῖς Ἑλλήσιν, εὐέλπιδας ἀπεργάζεται τῇ τῆς μελλέουσας νίκης προεκθέσει. BL.

Ἀριστοφάνης μέλλε Ἰακῶς. A.
ἡ δὲ διπλὴ, ὅτι ἡρώως παλινῶξεν, πάλιν δίδωξεν, ὅταν 35 εἰς ἀποστροφῆς διώκωσιν οἱ διωκόμενοι. & πρὸς τὸ ἐμεί- 40 λεν, ὅτι ἀντὶ τῷ ἐφίκει. A.

605. μαίνεται: τὴν σφοδρότερον ἐκινεῖτο καὶ ἐνήργει 45 ἐνθουσιαστικῶς. D. ἐνθουσίως ἐκινεῖτο τῷ σώματι. & χαλεπὸν μὲν εἰς ἔννοιαν ἐλθεῖν & σωφρονεῖν τὸς ἄρεως: ὁ δὲ & τὸ 50 μαίνεται προσέθηκε. καὶ εἰς μέτρον τὰς τὴν εἰκόνα ἵστησιν, ἀλλ' ἀφ' ὧν αὐτῷ τὸ εἶδος τοῦτον φησὶ θηρίον, καὶ τὰ 55 ὅμματα λάμπειν ὥσπερ ἐνθουσιῶντος. BLV.

ἄλλως. καὶ ἐν τῇ συνθηκῇ δὲ ἐπὶ τῶν ὑπερβυλλόντων 60 ἐν τοῖς ἔργοις κατ' ἀνδρείαν μαίνεται φάμεν, μάστιγας τὴν 65 ἐνθουσιαστικὴν πρᾶξιν λέγοντες. & Πλάτων δὲ διωκτῶν τὰς 70 μάστιγας δεικνύει τὰς ἀγαθὰς τε καὶ θείας αἵ τινες εἰσιν. ὁμοίως & ἐπὶ τῷ Διονύσῳ μαινόμενος εἴρηθ', & κατὰ βλα- 75 σφημίαν, ἀλλὰ παραστατικῶς τῆς τῷ θεῷ κατὰ βακχείαν 80 ὁμοίης, φλέγοντος ἰχθυῶς & ἀκμάζοντος ἰθρυόμενος ἐν τῇ 85 τῆς χορείας καταστάσει. B.

πᾶσι τοῖς δεινοῖς αὐτὸν ἔκασεν, Ἄρει μαινόμενος καὶ 90 πυρὶ ὕλης ἐπιειλημένῳ. V.

606. τάρφουσιν ὡς βέλουσιν οἱ πλείους: καὶ ἡμεῖς δὲ 95 συγκυριατικῶς ἐκείνῳ. & γὰρ ἐστὶν ἐπιεικτικόν, ὡς ἀξιοῖ Τε- 100 ρωνίων. ὁ μὲντοι Ἀριστοφάνης ἐκείνῳ φησιν, ὅτι εἰ μὲν 105 τοῖς δάσσειν ὡς βέλουσιν, τάρφουσιν, εἰ μὲν δὲ τὸ ἐπιεικτικόν, 110 τάρφουσιν ὡς δάσσειν. A.

ἀπὸ τῆς τάρφους. καὶ βαθείης δίχα τοῦ ἱ. καλῶς δὲ & 115 τῷ πυρὶ τροφὴν δασείας ὕλης δέδωκεν. V.

607. ἀφλοισμός: δυνάμει ἀναγνωστέον: τὰ γὰρ εἰς 120 μὲν λήγοντι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἔχοντα πρὸ τῶ μ τὸ π, 125 δὲ ὑπερβαλὺν θάλει, μερισμός ὁπλισμός. ἵσται δὲ αὐτὸ παρὰ τὸ 130 ἀφροισμός, μεταβολῆς γενομένης τῶ π εἰς τὸ λ & πλειονά- 135 σαντος τῶ σ. οἱ δὲ παρὰ τὸ γλῆω καὶ γλῆω, φλοισμός & 140 ἀφλοισμός ἐν πλεονασμῷ τῶ α: διὸ & διότιως ὁ Τυραν- 145 νίων προπαροξύνει. A.

ἀφρός κατὰ Αἰτωλῶς: λαμβάνεται δὲ & πεποιημένως 150 ἐπὶ ἰδιώματος ὕδατος ἥχου. BDLV.

τὸ δὲ οἱ ὅσσει: καὶ ἀλλαχῇ „πυκνὴ θοῇ ἀτάλιντος 155 ὑπὸ πῶν“ (Π. 12, 463). V.

608. ἀμφὶ δὲ πῆληξ: τετενέτω τὸν κορυθαίολον. V.

610. ἀθετὲν εἶχοι ἐ: ἐπιστάμεθα γὰρ ὅτι περὶ Ἑκτορός 160 ἐστὶν ὁ λόγος. & τὴν ἐνδαν ὁρμήν τῷ Ἑκτορὶ ταῦτα πα- 165 ρεινευμένῳ ἐκείνῳ συναπτόμενα γὰρ τὰ γνήσια τὴν διανοή- 170 τα σῶζει. & κυκλικῶς ταυτολογεῖται προειρηθ' γὰρ „τὰ φρο- 175 νέων νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγχεον Ἑκτορὶ Πηλεΐδῃ“ 180 (603): πρὸς τί ἦν καλλιλογεῖται „Ἑκτορος: αὐτὸς γὰρ οἱ 185 ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ;“ A.

ἀθετὲν εἶ, διὰ τὸ λέγειν ὅτι ὀλιγοχρόνιον αὐτὸν ἐτίμα, 190 & ὅτι ἀπ' αἰθέρος: ἀπὸ γὰρ ἴσης ἦν. & διὰ τῆς μαρτυμέ- 195 νοιο ῥαῖται τὸ Ἑκτορος. τινὲς δὲ τὸ γὰρ ἀντὶ τοῦ δέ, 200 ὡς „αὐτίκα γὰρ μοι δίστατο θυμὸς ἀγῆνωρ ἄνδρ' ἐπιτενέ- 205 σεσθ'“ (Od. 9, 213). καὶ ἀνάγειν ἡ φράσις εἰς τὰ τοιαῦτα: 210 „δὲ ἀπ' ἀπ' ἀσφάραγον μελέτη τάμεν, ὅρα τί μιν προ- 215 τίποι“ (Π. 22, 328) „ἢ λθε δ' ἐπὶ Νότος ὄκα, ὅρα“ εἰ 220 τὴν ὁλοήν“ (Od. 12, 427). τὸ δὲ ὄνομα ἐπανέληθ' πρὸς 225 πλείονα ἔμφασιν: εἰσθε γὰρ θαννάζον τινὰ τῶν ἰχθυονπο- 230 λικῶν ἐπαναλαμβάνειν τὸ ὄνομα. τὸ δὲ ἀπ' αἰθέρος, ὅτι 235 αἰθέριος ὁ Ζεὺς: & γὰρ ἀπὸ τῆς μερικῆς αὐτὸν ἀλλ' ἀπὸ 240 τῆς τελείας διατριβῆς ἐχυρακτῆρισι. & ἡ πρόληψις δὲ εἰ 245 χήμα ποιητικόν. προσεκτικόν δὲ ταῦτα τὸν ἀκροατὴν καὶ 250 περιπαθεστέρον ἀπεργάζονθ'. & τῷ λέγοντος τὸ ἥθος χρηστὸν, 255 & ὡς ἀπὸ συναλγύντος ἡ πίστις. BL.

ἀθετὲν εἶχοι πάντα ὡς περιτοῖ. δὲ παρὰ Ζηνοδότου 260 δὲ ἦσαν οἱ πάντα. V.

618. πυργηδόν: πυκνῶς, ἀσφαλῶς, ἐν τάξει & δίκῃ 265 πύργου. D.

ἡ δὲ περὶ τῆς: ἡ μὲν ἐμβολὴ τῶν βαρβάρων κέραιων 270 εἶκασαι ταχὺ διαλυομένους, ἡ δὲ τῶν Ἑλλήνων καρτερία 275 τῆς πέρας ἐκινήτω & δυνασταί. BL.

619. ἡλίβιατος: ψιλοὶ ἢ παρὰδοσις: παρὰ γὰρ τὸ ἄλ- 280

τῶν ἐστὶ τὰς ἐπιβαίνοντας αὐτῆς. BLV.

ψιλῶς· ἀπὸ γὰρ τῆ ἀλιτεῖν ἐχημάτιζαι· καὶ ὡφειλεν ὁμοιον εἶναι τῷ ἡλιτόμητος, συγκοπὴν δὲ ἔαθεν. διδάσκει δὲ ὅτι τῆς συναλοιφῆς οὐ ψιλῶται, „τὸν μὲν τ' ἡλίβα-
τος πέτρι” (273). οἱ μὲντοι δασύνοντες ἐτυμολογοῦσι παρὰ 5
τὸν ἥλιον, τὴν ἡλίω βατὴν ἔσαν μόνω· ἐκ ἐπεισθῆ δὲ ἡ
παράδοσις, ὡς πρόδηλον ἐγένετο ἐκ τῆς συναλοιφῆς. Α.

620. λιγέων· ἤχον ἀποτελέστων τῇ βίᾳ. κέλευθα
δὲ τὰς ἐφόδες. LV.

κέλευθα· μεταπλασμός. L.

621. τροφύενται· τρώφιμα. V.

αὐτῆν· ἔτιως Ἀρίσταρχος μετὰ τῆ ν, τὴν πέτραν. Α.
οἱ μὲν ἀκτῆ, αἱ δὲ αὐτῆν, ὃ ὅτι ἄμεινον, ἢ ἢ τὰ ὑπὸ
θαλάσσης πρὸς αὐτὴν ἔξωθόμενα κύματα τὴν πέτραν. BL.

622. ἡ διπλῆ, ὅτι ἐν τισι γράφετ’ ἐξ ἀλόος, ὡς Α-15
ναοί. αἰρεῖ δὲ τὸ κινῶν τὴν ἔμφρασιν τῆς ἡμῶν ἐσάσεως·
μὲν γὰρ ἔμπεδον, φησὶν, ὡς πέτρα ἐναρρηγνῆ τῷ πεδίῳ. Α.

623. λαμπύμενος πυρὶ· περιλαμπύμενος ὑπὸ τῶν
ὄπλων ὡς ὑπὸ πυρός. BL.

τῶν μὲν ἀπὸ τῶν ὄπλων πυρὶ φησὶ καταλάμπειν, τὸν
δὲ Ἀλέξανδρον ἰσορῶσιν ἀπὸ τῆ ἰδίας σώματος ἀποπέμπειν
τὸ πῦρ. L.

624. ἐν δ’ ἔπεσ’· εὖ τὸ μὴ φάναι ἐπὶ ἡλθῆν ἢ ἐπέδρα-
μεν, ἀλλ’ ἐνέπεσε, σφοδρὰν ἐμφανῶν τὴν βίαν. εἰς ἐπί-
τασιν δὲ πρόσκεινται τὸ ἀνεμοτρεφές. πεπνυγῶ δὲ ταῖς παρα-25
βολαῖς ὁ τόπος πρὸς ἔμφρασιν τῶν πραγμάτων. BLV.

625. ἀνεμοτρεφές· ὑπὸ ἀνέμου πύξνόμενον, ὑψηλόν.
ὅταν δὲ τὸ Ἀγαμέμνονος ἀνεμοτρεφές φησιν, ὥσπερ ἐν τῇ
Α (256), ἀντὶ τῆ ἰσχυρόν· τὰ γὰρ ὑπεύδια καὶ κατασκευά-
μενα τῶν δένδρων εὐγενῆ μὲν καὶ λείον τὸν ὄρημα ποιεῖ, 30
ἀσθενῆ δὲ καὶ μαλακὸν καὶ ἀγνύνασον ἀναδίδωσιν· οἷς δὲ προσ-
πίπτει τραχὺς ἀήρ καὶ ἀνεμώδης, ταῦτα ταῖς τῶν πνευμά-
των τριβόμενα πληγαῖς εὐτονον καὶ δύνανται ἔχει τὴν σερ-
ρήτητα, ὡς φησὶ Πλάταρχος ἐν μελέταις Ὀμηρικαῖς. AD.
καὶ Σμιοσιδὴς „ἀνεμοτρεφῶν πυλῶν” ὀρίκει. V.

πύξνόμενον ὑπὸ ἀνέμου, ὡς εἶναι ὑποκάτω τῶν νεφῶν καὶ
πλησιάζειν αὐτοῖς. οἱ δὲ ἀνεμοτρεφές φησὶ τὸ εὐτονον. ὃ
δὲ κόμπος τῶν λεγομένων καὶ ὁ ψόφος τῶν ὀνομάτων οὐκ
ἐξ ἰδίων τῶν νεφῶν ἀφροῦ κεκαλυμμένην. BL.

ἡ δὲ· ἡ ναὺς δηλονότι ὑπὸ τῆς ἔχνης ἐσκεπάζθη. ἄχνη 40
δὲ τὸ ἀφροῦδες καὶ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα. AD.
ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι Ζηρόδοτος χωρὶς τῆς ἔχνης. Α.

626. πῶσάν φησὶ δηλονότι τὴν ναὺν τῷ ἀφροῦ τῆς κύ-
ματος περικαλυφθεῖσαν ὑποκαυβῆναι. BL.

ὅτι ἀρσενικῶς δεινὸς ἀήτης, ἀλλ’ ὁ δεινός, ὡς „κλυ-45
τὸς Ἰπποδάμεια” (Π. 2, 742). ἐνιοὶ δὲ ἀγνοῶντες ποιοῦσι
δεινὸς ἀήτης· ἀλλ’ ὁ δὲ γράφειν ἔτιως. Α.

ἀρσενικῶς τὸ δεινὸς ἀήτης, ὡς τὸ „κλυτὸς Ἀμφιτρίτης”
(Od. 5, 422). τινὲς νοήσαντες κακῶς θηλυκῶς ἐκφέρουσιν
ἢ γὰρ ἀρσενικὴ ἐκφορὰ ἐμφαντικώτερον τὸν λόγον ἀπεργό-50
ζεν καὶ τὸν ἄνεμον σφοδρότερον δείκνυσιν. BL.

627. ἐξ ἰσῶ ἐμβρέμεται· προσλατίζων αὐτῷ τῇ
δηλονότι. ναῦται δ’ εἰν ἂν οἱ ἐπιβάται· τάτες γὰρ
βραχὺς κίνδυνος κλονεῖ· ἐπὶ τὰς ναύτας δὲ φθάνων ὁ
βος μέγεθος μεγίστη κινδύνος παρίσχησιν. BLV.

ναῦται· οἱ ἐν τῇ νηὶ· „ἡ ναῦταις ἐκρας” (Π. 4,
ὃ δὲ Αὐτόχθων εἰς ἐπίτασιν τῆς κινδύνος φησὶν. ἐπιβά-
ται κ. τ. λ., V.

628. τυτθὸν γὰρ· βραχὺ γὰρ ἐστὶ τὸ διατερόν
τῆς θανάτου διάστημα. ὃ ἐστὶ, παρ’ ὀλίγον θνήσκουσι· τὸ
10 χὼν γὰρ ἀπέχουσι τῆς θανάτου. AD.

πρῶτος δὲ εἶπε τὸ Ἀναχάρσιδος τῆς Σαῖθ, ὅς ἐστι
νόος τινα τῶν ναυτῶν πόσον ἀπέχουσι τῆς ὕδατος, καὶ
ὡς τέσσαρας δακτύλους, τοσούτον, φησὶ, καὶ τῆς θανάτου.
Ἄρατος (299) „ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον.” ABL. καὶ Καλλίμαχος
15 μέσον ἐπὶ ναύταις. V.

629. ἐδ’ αἴζετο θυμός· διεκρίτετο ἡ ψυχὴ ἁγνῶν
πρὸς τὸ τελευταῖον δὲ τῆς παραβολῆς τὸ „τρομέουσι δὲ
φρένα ναῦ” τὴν ἀνταπόδοσιν ἐπήγαγε τῆς παραβολῆς.

630. ὥς ἐλέων· πολλὰς ἤδη ἐφόδες λεόντων παρὰ
20 ὅθεν εἰς ὁμοίωσιν, νῦν δὲ ἐξέτερε τι καιρόν· προέειπε γὰρ
τόποιος νομὸς ἀνεπιστήμων τῆς πρὸς λεόντας μάχης
νιμομένης τὰς βῆς παρελάβεν, εὐκότως· ἐδὲ γὰρ Ἕλληνας
παρατάξας εἶσιν ἄλλ’ ἐσκεδυσμένοι, ὥς καὶ εὐκόλου
τὴν ἐπιχείρησιν διὰ τὸ ἥτακτον. BL.

ἄδηλον εἰ ὁ φῶσει ὁλοφθῶν. V.

631. εἰαμένῃ· καθύδρου τόπων. καὶ οἱ μὲν παρὰ τὴν αἰ-
σιν καὶ ἀνάδοσιν τῶν λιβάδων· αἱ δὲ τοῖς τόποις ὡς
τῆς ὕδατος ὑπεκρύνετος πόσις γίνοντο. BL. οἱ δὲ παρὰ τὴν
ἐνθα ἔστα ὕδωρ καὶ συνήκται. V.

δασυντέον, ἀπὸ τῆς ἔσεως τῶν ὕδατων. Α.

632. οὐπω σάφα εἰδώς· οὐ κατ’ εὐτολίαν σάφα
οἶος γὰρ δὴ ποτ’ ἂν ἦ, ὃ δύνατο εἰς ὧν πολεμεῖν λέοντι·
κατ’ ἐμπειρίαν· ὃ γὰρ ἐμπειρος τῆς πρὸς τὸ θηρίον μάχης
ἢ κόνας προσαφῆκεν ἢ λαμπάδας προσάγει. BL.

633. ἔλικος· τὸ ἄπλην ἀντὶ συνθέτω, ὡς καὶ Ἀισχύλος
35 φησιν, ἀντὶ τῆς εἰλίποδος· φορησὶ δὲ τῷ φόνῳ, ἢ τῷ τῶν
ἐνθα πεφόνεντο. BLV.

περὶ ἀνηρημένης βοός, ἢ ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀναρῆσθαι
ἔλικος δὲ ἦτοι μελάνης, ἢ ἐλικσιδῆ τὰ κέρατα ἐλκόμενα
ἢ τῆς ἐν ἔλει τεθραμμένης. AD.

634. πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι ἐν πρώταις καὶ ὑ-
ταῖς. ὃ δὲ καὶ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἢ καίτοι διακρί-
κω, ὡς τὸ „μειλιχίοις ἐπέσσαν ἀποτρεπέτω καὶ ἀφροῦ
(Π. 21, 339). ἢ ἔτιως, ποτὲ μὲν πρώταις ποτὲ δὲ ὑσταταῖς.
45 ὑπὲρ ἄμεινον, ἢ ἢ ταῖς πρώταις καὶ ὑσταταῖς. AD.

635. ὁμοσιχάει· συμπορεύετο. βάρβαρον δὲ φησὶν
καὶ ἀπὸ Διονύσιος. BL.

ἐν μέσσησιν· σόλοικον, εἰ μὴ ἀντὶ τῆς εἰς μέσσην.

637. ὑφ’ Ἐκτορικαὶ καὶ Αἰλ· αὐτῇ Ἐκτορα, συγκρί-
50 λῶν αὐτὸν τῷ Αἰλ. V.

639. Κοπερῆος· ἔτος ὁ Κοπερῆος ἢ κήρυξ Εὐρυπύλου.

τῶν Ἀργείων βασιλέως, ὃς τὰς παρὰ Εὐρυθίως ἰν-
 κλάς ἔλεγε τῷ Ἡρακλεῖ τῶν ἄθλων ἕνεκα ἔξωθεν τῆς πό-
 λεως μένοντι δεδοικώς ὥς αὐτὸν ἐκ εἰα ἔνδον εἰσελθεῖν. AD.

Κοιρανὸς ἦλθε πᾶσι τῷ Πέλοπος. ἔσι δὲ καὶ ἄλλος, Βοιώ-
 τος, Ἀλιάρτε πᾶσι. V.

Εὐρυθόηος· φασὶν Ἡρας αὐτῷ παραδόσης ἐπιτύ-
 σαι, τὸν δὲ, Ἐρμῆ καὶ Ἀθηνᾶς εἰπόντων ὡς διὰ τῆτο ἔσοιτο
 ἄνθρωπος, καταδέχεσθαι. οἱ δὲ παιδικὰ Ἡρακλῆας θάλασσαν
 Εὐρυθίαν διὰ χαρίζομενον αὐτῷ ἐπιτάσσει τὰς ἄθλους. V.

640. ἡ διπλὴ περιεργιμένη, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀγ-
 γέλην· γίνετο δὲ τὸ οἶχνησκε κρεμύμενον. καὶ νῦν δὲ
 ἀγγέλης ἀντὶ τῷ ἄγγελος. A.

οἶχνησκε· ἐπορεύετο, παρὰ τὸ ἴχνηος. V.

641. τῇ γένει· ἐκὶ δὲ κεκράτηκε τῆς φράσεως, ὡς φη-
 σιν Ἀττάλος. τὸν μὲν γὰρ λίαν ἐπαινεῖ, τὸν δὲ ἀποδοκι-
 μάζει, ὡς ἐκ ἔστιν ἐκ συγκρίσεως ὁ λόγος. V.

642. πόδασι· ὅτι καὶ τάχος ἐν ταῖς ἀρεταῖς. V.

644. ὃς οὐα τόθ' Ἐκτορι· ὡς ἐδὲ τῆτο ἀφ' ἐαυτοῦ
 κατορθώσας φαίνετο ὁ Ἐκτωρ, τῇ δὲ τῷ Περιφρίτε δευτέρῳ
 συγκρίσει· τὸ γὰρ πτώμει συνέπραξε πρὸς τὸ εὐχερῆ γενέσθαι
 τὴν ἀναίρεσιν. BL.

ἐπέρτερον· ὅτι ἐκ ἐκόν. L.

645. τὸ μετόπισθε βέλτιον τοῖς ἐξῆς συνάπτειν. A.

παρὰποδιδίχθαι τῷ μήκει τῆς ἀσπίδος κατὰ τὴν ἄντηγα
 ἑποῖας κατηνέχθη. πάλτο δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπελάσθη. οἱ δὲ 25
 ἱβλάθη, ἱακῶς· φησὶ γοῦν τὸ πρόθ' ἐμβλασθῆς (647).
 ἱερώθη δὲ ὅπως φυλάσσεται, συζέλιος ἐαυτὸν ὑπὸ τὴν ἀσ-
 πίδα. BL.

κατ' ἴνια τῶν ἀντιγράφων χωρὶς τῷ πάλτο. διχῶς
 δὲ τὸ σφραγισθῆς, διὰ τῷ α καὶ διὰ τῷ ε. A.

646. ἡ διπλὴ, ὅτι ἀνδρομήκεις αἱ ἀσπίδες. A.

651. ἀχνύμενοι περ ἐταίρους ἡ διπλὴ, ὅτι ἔλλειπει
 ἡ περὶ, περὶ ἐταίρων. Ἑλλάνικος δὲ Αἰολικῶς νομίζει τὴν
 περὶ πέρ ἐταίρων. A.

λείπει ἡ περὶ. τινὲς δὲ Αἰολικῶς τὸ πέρ ἀντ' αὐτῆς λαμ-
 βάνουσιν. ἀήθης δὲ Ὀμήρῳ ἡ τοιαύτη συναλοιγῇ. BL.

Ἀττάλος δὲ συγκοπήν φησιν, ὡς ἐν τῷ „πὰρ Ζηνί“ (II. 5,
 1). V.

652. αὐτοὶ γὰρ· ὁμοῖον τι πᾶσαι Μενελάῳ, ὃς φη-
 σιν ὅτι τὸσον νέκρος περιδείδια, ὅσον ἐμῇ κεφαλῇ περι-
 δείδια (II. 17, 240). V.

653. εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν· ὑπέλειαν ἐαυτὰς
 ἐν τὰς ναῦς καὶ ἐντὸς αὐτῶν αἱ ἄκραι νῆες ἀνέλαβον
 αὐτὰς· εἰς γὰρ τὰ μεταξὺ διαστήματα φεύγουσι, βραχὺ τι μί-
 κρος ἐπολειπόμενοι τῶν νεῶν, ὡς τὰς πρύμνας αὐτὰς ὑπο-
 βιβνέμεναι. οἱ δὲ, ὅτι ἐποχωρησάντων τῶν Ἑλλήνων ἐν ἀπό-
 ψει γέγονε τὸ πλῆθος τῶν νεῶν τοῖς Τρωσίν. BL.

ἐν ἑνὶ τὰς ναῦς ἔβλεπον, ὃ ἔστιν εἰσηλθόν εἰς αὐτὰς
 ἐν τῇ ἐκτῇ αὐτῶν ἐγένοντο. AD.

656. γράφει πρῶτων καὶ προτέρων καὶ πρωτέων. A. 50
 γράφει προτέρων, L.

ἀπὸ τῶν πρώτων. μέμφει δὲ Διονύσιος· εἰ γὰρ τὸ πρώτων,
 φησὶ, περιοπᾶται. κατὰ συνήθειαν δὲ φαίνεται. παρὰ κλι-
 σίησι δὲ ὡς μετὰ τὰς πρύμνας τῶν πρώτων νεῶν παρε-
 σκηνομένων αὐτῶν πρὸς ταῖς πρύμναις. σφραγὶς δὲ νῦν τὸ
 5 σφραγισθῆναι. αὐτὸ δὲ καὶ δέος, τὸ μὲν ἵνα μὴ φανῶσι
 κακοί, τὸ δὲ περὶ τῶν νεῶν. τὸ δὲ ἄζηχός ἡ λίαν σκλη-
 ρῶς ἢ ἀδιαλείπτως. BL.

Πορφυρίου. διὰ τί οὐ τὰς πρώτας ναῦς ἐνέπηρσαν οἱ
 Τρῶες, εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, πρὶν δ' ἐλθεῖν ἄκραι;
 πότερον ὅπως πλείους ἀπὸ τῆς περιεχομένης διαφείδωσαν,
 ἢ ὅπως μὴ διὰ πρὸς ἀναχωρήσασιν; ἢ ὅτι αὐτοῦ ἦσαν,
 ὧν ἤδη ἐντὸς ἦσαν. B.

660. τὸ ὑπὲρ τοκέων ἐκατέροις δύνανται προσδίδωσι.
 ἄλλως δὲ ἀμφιβόλον τὸ λεγόμενον· ἦτοι γὰρ ὡς λέγομεν πρὸς
 15 Διός, ἢ ὅπερ ἂν παρόντες ἐποῖαν οἱ γονεῖς. ὑπερ μᾶλλον
 εἰκός· ἐπιφέρει γὰρ ἡτῶν ὑπὲρ ἐνθάδ' ἐγὼ γοναίσομαι.
 (665). A.

πρῶτην μὲν εὐχετο, νῦν δὲ παρακαλεῖ. V.

662. ἄλλων ἀνθρώπων· τὴν ἐξ ἄλλων ἀνθρώπων
 παρακολοῦσαν αἰσύνην. πολλὰς δὲ ὁ τῆς αἰδῆς λόγος· καὶ
 ἀλλήλας φησὶν αἰδομένους καὶ τὰς ἄλλας ἀνθρώπους. πάντα
 δὲ πρὸς διέκρινον. BL.

663. παίδων ἢ δ' ἀλόχων· ἵνα μὴδὲ ἐκείνοις θνείδας
 ἐπακολοῦσθαι δι' ἐμᾶς. καλῶς δὲ ἔχει ἡ προτροπὴ τέκνων
 καὶ γάμων ἀσφάλειαν, πλῆθος φυλάκην ἀνυσταίετον, γονέων
 ζώντων μὲν αἰδῶ τεθνηκότων δὲ μνήμην. περιπόντως δὲ
 τὰ περὶ τέκνων καὶ γυναικῶν ὁ τοῖς Αἰάντιος ἐμφέρεται λό-
 γος, ἀλλὰ τοῖς Νέστορος· πατὴρ γὰρ ἐπέχει τᾶς. διήκει δὲ
 ἡ παρακλήσις οἷς μὲν ὀλοτελῶς, οἷς δὲ μερικῶς. BL.

30 665. τῶν ὑπερ· ἀνυσταίετον τὴν πρόθεσιν. A.

ἀντὶ τῷ δὲ αὐτῶν ἵνα, φησὶν, ἔτω σπεύδῃτε ὡς ἐκεί-
 νος ὁρῶντες δεομένους. BL.

666. ἡ διπλὴ πρὸς τὸ ἀκατάλληλον τῆς φράσεως· ἔδει
 γὰρ, μὴ τρωπάζει δέ· καὶ ὅτι φόβονδε εἰς φυγὴν. τοῦτο
 35 καὶ καὶ ἔστιν ἐντὸς δύνανται ἀντὶ προσηκτικοῦ· καὶ γὰρ τὸ ἐξῆς
 ποιεῖτο. A.

668. ἀπὸ τότε ἕως τῆς „ἡδ' ὅσοι παρὰ νηυσὶν“ (673)
 ἀφαιρῶν εἶχοι ε', ὅτι ε' προσανέσθαι ἄχλεις, ἀλλὰ συνεχῶς
 μάχοντο. νῦν δὲ φησιν „Ἐκτορα δὲ φράσσαντο βοῇν ἀγαθὴν
 καὶ ἐταίρους“· πρότερον δὲ οὐ καθεύδων, ὅτι ἔλεγε „τῷ δὲ
 μῆς περὶ νῆος ἔχον πόνον“ (416) καὶ ὅτι παρὰ νηυσὶν
 „ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀσπίδας“ (494). πῶς δὲ καὶ ἔρ-
 γον σκότος ὄντος; ἢ τε Ἀθηνᾶ εἰς πύριτι διὰ τὴν τῷ Διὶ
 ἀπειλήν. A.

ἀφαιρῶν εἶχοι τρεῖς· εἰ γὰρ προδιεσφύρσεν ὡς εἶχον ἀχλὶν
 τινα. πόθεν δὲ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἔφην παρὰ νηυσὶν νῦν, πρὶν
 συγκαθήμεναι τοῖς θεοῖς τοῖς ἄλλοις; εἰ μὴ λέγοις ὅτι ἔφη
 ἐλλειπτικῶς ὅτι δόσωσι νοεῖν τοῖς ἀκροαταῖς διὰ τὸν ὅτι
 ἠχλῖαντο (λέγοις ὡς λέγει ἄλλα ποιήματα, δι' ὧν εἰ-
 δήλωτο ταῦτα. V.) ἢ δὲ Ἀθηνᾶ ἐδύνατο καὶ ἀποσπᾶσαι
 εἰσὶν αὐτήν, ὡς τὸ καὶ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆναι Ἀγαμέμνονι

πότνια "Ηρη" (Π. 8, 218). ἢ γὰρ ἐκεῖ παρῆν. BLV. Τήλεφος δὲ ὡς ἐπὶ Διομήδεος ἀκούει (Π. 5, 127). ἐν γήματι δὲ ἐδήλωσεν ὅτι σκότος εἶχον. V.

669. τὸ Θεσπέσιον ἐὰν μὲν τοῖς ἄνω νέμη τις, ἔξει Θεσπέσιον νέφος, ἐὰν δὲ τοῖς ἑσπέραις, Θεσπέσιον φῶς. A. | 5

670. ἢ μὲν: ἔδει παραγαῖν τὸν ἥδὲ, εἰ μὴ τί γε ὁ καὶ ἀντὶ αὐτοῦ ἐξόν, ἢ καὶ περὶ τὰς ταῦς καὶ περὶ τὰς πολεμούντας. BLV.

673. μάχην ἐμάχοντο: τὸ ὅμοιον τῷ „δαίτην δαιτυμένους" (Od. 7, 50). A.

674. ἐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι: ὁ μόνον γὰρ τὸς ἄλλους ἄλλὰ καὶ Αἴαντα ὁ Νέστωρ ἐβόησε τῷ λόγῳ. ὅρα δὲ οἷόν ἐστιν ἢ κατὰ καιρὸν προτροπή. BL.

676. ἔκρια ὡς δέμνια: ἔσι γὰρ ὀηματικόν, ὡς ἐν ἑτέροις εἴρηται. A.

ἄλλως. ἔκρια οἱ μὲν τὰ κατασφώματα, οἱ δὲ τὰ κατὰ πρῶραν καὶ πρηνίαν ὡς σανιδώματα. ἢ τὰ ἐξέχοντα ἄκρα. ἢ τὰς καταγωγάς. ABL.

βιβιάσθων: βαρυτονητέον· γέγονε δὲ ἥτοι ὡς φησι Φιλόξενος, κατὰ πλεονασμὸν τῷ σ, ἢ ὅπερ καὶ βέλτιον, παρὰ τὸ βιβιάσθω, ὡς καὶ ὠϊστός, κατ' ὀξείαν τάσιν, αἰθῶν „ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰθῶν" (Π. 16, 468). A.

678. βλήτρουσι: συμβλήμασι καὶ συμπλοκαῖς. B. τοῖς κατὰ τὰς ἁρμονίας γόμοις, τοῖς ἐπιέροις. D.

τὸ μὲν βλήτρον βαρυτονητέον, ἐπεὶ πάντα τὰ εἰς τρὸν λήγοντα μορογενῆ ἐδέτερον βαρύνει, σεσημειωμένα τῷ λατρίῳ. τὸ δὲ δυνωκαεικοσιπληχυν ὅφ' ἐν ἀναγνωσέον· τὰς γὰρ ἀριθμὸς ἑξὼς προσφέρει, διὰ τῷ τ, ὡς εἰκοσινήριτα. τινὲς δὲ καὶ κατὰ παράθεσιν, ὡς τὸ τρισκαιδέκατος, ὥστε καὶ τὸ Θηλυκὸν τρισκαιδέκατη. AV.

679. ἢ διπλῆ, ὅτι κέλητα αὐτὸς μὲν οἶδε, χορμένους δὲ τὰς ἡρώας ἢ συνήθησιν. τὸ δὲ κελητίζειν κέλητι ἱππεύειν καὶ ἐν Ὀδυσσεΐ (5, 371) „ἄμφ' ἐν δούρῳ βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων." παραγωγὸν δὲ ἔστι τὸ ῥῆμα παρὰ τὴν κέλητος γενικήν· ἀντὶ γὰρ τῷ ἱππεύειν. κακῶς ἐν ὅσοι δια- 35 σέλλασαι καὶ γὰρ ἐλέγχοντο ἐκ τῆς τῷ τ φιλοότητος. A.

ὅφ' ἐν τὸ κελητίζειν παραγωγὸν γὰρ ἔστι παρὰ τὴν κέλητος γενικήν, ἐπεὶ ἔδει κέληθ' ἔχειν. ἀδυνάτητον δὲ τὸ ἵπποις κέλητα ἔχειν. ἔστι δὲ ἀναχρονισμός· ὁ χορῶν γὰρ κέλησιν οἱ Ἕλληνες. ἢ δὲ παραβολὴ τὸ γενναῖον αὐτῷ καὶ εὐσταθὲς δεικνύουσιν, ἄλλοτε ἐπ' ἄλλην ναῦν μεταπηδῶντος ῥηδίδως. ὁ μὲν οὖν εἰς ἑκφυμένους ἵππους κέλης ἀνόμεσαι, οἱ δὲ δύο ἱμῖπποι, ὁ καὶ ξυνωρὶς· οἱ δὲ τέσσαρες τέτρωρον καὶ τέθριππον. BL.

κέλης μονόμυξ ὁ πῶν λεγόμενος σελάριος. Pat. ap. Hesychium. ὁ μονόμυξ, παρὰ τὸ κέλειν τὸ βαδίζειν, ὅθεν καὶ κέλευθος, ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ὡς ἐπὶ πᾶν τοῖς ἡμασιν ἐχρῶντο. D.

680. ἐκ πολέων πίσυρας συναγείρεται: ἀντὶ τῷ ἐκ πολλῶν τὰς ἐπιτηδείας καὶ οἷον ἀρίστους καὶ ἱσοταχεῖς συναγάγειν ἐκλεξάμενος· κίνδυνος γὰρ ἐκπεσεῖν μεθ' αὐτοὺς ἀπὸ

ἄλλης εἰς ἄλλον. οἱ δὲ συναγείρεται, ἀντὶ τοῦ συζῆσαι ὡς τὸ „οὐδ' ἔμελλεν ἱμάσιν" (Π. 10, 499). BL.

681. μέγα προτὶ ἄστρ: οὐ γὰρ ἐν μικρῷ πόλει τοῖς γίνεταί. V.

δίνηται: γράφει διώκη. A.

682. λαοφόρον: πολυπληθῆ. V.

683. ὁ δ' ἔμπεδον: μέγα τὸ ἐγκώμιον καὶ ἀσφαλὲς καὶ ἐφαλλομένον. Δημήτριος δὲ ὁ γοιτυπεσὶς τιθεσθαι τὸ μεταβαλλόντος ἀνεμπόδιστον τηροῦντος τὸν δρόμον τὸν ἵππων, κατέχοντος τὰς χαλινάς. καὶ πῶν δὲ ἐν Ῥώμῃ ποιοῦντες. V.

685. ὡς: ἔτι καὶ ὁ Αἴας ἐνεργῶς μετῆρχετο. V.

686. βιβιάς: γράφει βιβίων. A.

687. αἰεὶ: ἀντὶ τῷ συνεχῶς. κατ' ἐκείνην δὲ τὴν ἔραν, ὡς τὸ „αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ῥαδάμυγες ἔβριλλαν" (Π. 23, 502). BL.

688. τινὲς ἐπισυνάπτουσι τέτρω τόνδε· „ἀλλὰ πολὺν ὀλέσκει, τὸ ὅν μένος ἐδεδὴ ἔκων." V.

689. πύκα θωρηκτάων: ἐκ τῶν παρεπομένων τῶν λεμυζών. V.

690. ὡς δ' ὁρνέθων: ἀπὸ κατασφραγισμένων μὲν τῶν παραβολῶν φέροι τοῖς Ἕλλησιν, ὡς καὶ ἄλλα καὶ „τῶν δ' ὅφ' ὑμῶν" (Π. 17, 755). ἀλλὰ καὶ παραμυθεῖν ἀντιπρόσωπον τὸν Αἴα. αἰθῶν δὲ θεομῶς, ἢ ξανθός, ἢ μέλας. BL. ὅτι τῷ σφοδρὸς κατὰ τὴν πίτῃσιν. D.

691. βοσκομένων: εἰ ἀρσενικῶς ἐλέγοντο οἱ κύνες πάντως ἂν ἐπεκράτησεν καὶ τὰς γεράνας γὰρ φησι καὶ τὰς χήνας. A.

694. ἄσσων: γράφεται ἀτῆας. Ἀρίσταρχος ἀντίθετον 30 διὰ τῷ σ. A.

ἄρσεν: Ἀρίσταρχος ὥσεν, χωρὶς τῷ σ. A.

695. χεῖρ: λείπει τὸ ὡς. οἱ δὲ τῇ δυνάμει. ἐκλεμνὸν τὸ τῆς φαντασίας· ἢ χεῖρ τῷ Αἰῶς μέχρι τῆς γῆς φαντασίᾳ τῇ θνητῶν ὁρῶσα. BLV.

696. δριμύτια: δέξια ἀπὸ τῶν δασυανθῶν. ὡς τῶν ὁρῶν τῷ πολέμῳ λαβόντος. BL.

697. ὅτι ὡς πρὸς τινα διυλέγεται. ἔκ ἔστι δὲ ἄλλ' ἢ γαίη τις ἂν. A.

698. ἄντεσθ': Τυραννίδων παροξύνει, ὡς λαβέσθαι παρὰ τὸν ἄνδρα, ἐκδεχόμενος μέσον δεύτερον ἀδριεῖν, ἐκ ἡγῶν καὶ γὰρ παρὰ τὸν ἄνδρα, καὶ ἔστι τὸ ῥῆμα παρ' αὐτῷ καὶ βαρύνον. τὸ γὰρ „ἥρτησ' ἐδὲ ἴδον" (Od. 4, 201) καὶ „ἀντὶ γὰρ ἐγὼ τῷ ἀνέρος" (Π. 16, 423) ἀπὸ περισπωμένης καὶ τὸ δὲ „ὡς ἂν τίς σε συναρτόμενος" (Od. 17, 163) ὡς ἂν ἀρῶμενος, καὶ „ἦντετο γὰρ τοι Φοῖβος" (Π. 16, 788) ὡς ἦντετο ὁμολογεῖ τὴν βαρύναν τάσιν· οἷς ἀκόλεσθον καὶ τὸ ἀντὶ ἐκτείνον δὲ ἐπὶ τὸ πολέμῳ, καὶ τὸ ἐξῆς κατ' αὐτὸ· μὴ γὰρ ἐμφανίζει τὸ ἀσύνδετον. A.

700. ἔκ ἔφουσιν φεύξασθαι: ἢ λέγει ὅτι ἀπὸ βόκοτες τῆς σωτηρίας ἐμάχοντο, ἀλλ' ὅτι ταύτην εἶχον διάνοιαν ὡς μέχρι θανάτου μαχόμενοι ἢ φευξόμενοι.

ὡς Τρῶες ἠλπίζον τὰς ναῦς ἐμπρήσειν καὶ κτείνειν τοὺς Ἀχαιοὺς. B.

Ἵμοιον τῷ „ἢ ἔλπειθ” ἦν νῆας ἔλη κορυθαίολος Ἔκτωρ, ἱερὰ δὲν ἔξαιε τὴν πατρίδα” (504). V.

705. ὡκνᾷ α: ψιλωτόν· ἢ γδ ἡ ἁλὸς ἐγκυται, ἀλλὰ 5 παραγωγὴ ἐστὶ διὰ τῶ ἁλός, ὡς ἐπὶ τῷ Ἀταλὸς Βάταλος. V.

ἔψλωσαν τὸ α, παραγωγὴν δεξιμένοι καὶ ἢ σύνθεσιν καὶ ἔως ἡ παραδοσὶς ἐπελάθη. καὶ τὰ καὶ ἐπὶ μεθὲν ἄλλο ἢ τὸ ὡκνᾷ ἐκ τῆς λέξεως σημαίνει. ἢ δὲ ἁλὸς γένικη ἐν τῇ συν-

θέσει ἐπὶ μὲν κυρίων ψιλὸν ἀποφέρει τὸ πνεῦμα, Ἐρῶτα- 10 λος Ἀμφιάλος Ἀστιάλος· ἐπὶ δὲ ἐπιθετικῶν τὸ ἴδιον τηρεῖ

ἀντίμα „πολλὰ ἐν ἀμφιγύῳ Ἰθάκῃ” (Od. 1, 395) „ὡχρία- 15 λον” Ἀντιῶνα” (Il. 2, 697), ὕψαλος. ὡς καὶ κατὰ τῷτο

λέγει τὸ ὡκνᾷλος ψιλόμενον. A.

οχέλιον. ἐπιθετικὸν γὰρ ὃν δαυνοῦσθαι ὀφείλει. ἀλλὰ τοῦτο, εἰ 20 ὡκνᾷτος ἦν, ἔγινετο ἂν· ὡς ἐν τοῖς ἀνω εἶπεν, παραγωγὴν

καρπὸς τῆς αἰὸς κατὰ παρολὴν κειμένης. Διονύσιος δὲ ὁ Ἀλικαρ- 25 ποσσὶς ἐν τεκάρῳ Ἀστικῶν ὀνομάτων οὕτως ἔφη· φιλίππος μὲν

ἔξ μόνος δαυνομένης τὸ προσσηγορικόν· οὕτως γὰρ καὶ ἐν Τηροῦ 30 Σοφοκλέους ἀναγινώσκωμεν „ἦλιε φιλίπποις Θρηξὶ πρόβριον σέλας”

φιλίππος δὲ φιλῶς ὁ Μακεδών. καὶ ὡκνᾷλος μὲν δαυνοῦς ἡ ναῦς, 35 οὕτως δὲ ὁ ἄνθρωπος. ὡς τὸ μὲν Ἀχαιοῦς τε καὶ Ὠκύαλος” (Od. 8, 111).

οὕτως δὲ ὁ Ἡρωδιανός. A.

ἢ Πρωτεσίλαον ἔννεικεν· εὐπρεπῶς ἐπὶ τὴν τοιαύ- 40 τη καὶν ἤγαγε τὸν Ἔκτορα, ἥς ὅτε τὸν ἡγεμόνα μέμψατο

ἢ τὴν μὴ κωλύσαντα τὴν οἰκίαν ναὺν ἐμπυραμένην (θανῶν 45 ἢ τὴν) τὰς τε πολίτας συγγνώμης ἂν τις ἀξιώσαι εἰ ἀσφαλή-

τητοὺς ὄντες ἀδυνάτως εἶχον ἐπιβοηθεῖν. ἵνα οὖν μὴ κατὰ 50 ἑστέως τινος ἐπαῖξη τὸ ὕμνος, τὴν Πρωτεσίλαον φησί. καὶ

ἐπὶ κατὰ τὰς πύλας πρώτῃ ἦν· „ἔνθ’ ἔσαν Αἰαντός τε 55 καὶ Πρωτεσίλαος” (Il. 13, 681). ὥς δὲ καῖσαι πάσας

ἐκ τῶ ἔλθει. BLV.

τὰ μὲν ἐμψυχὰ φησὶν ὄρεσθαι, τὰ δὲ ἄψυχα φέρεσθαι. κα- 60 κὼς ἂν ὡς φησὶ τὸ ἔννεικε, καὶ ταῦτα ἐπαγαγὼν τὸ ἀπὸ

γαστρὸς. ὁμοιον δὲ ἐστὶ τῷ „νῆες δ’ ἐκ Αἰγυπτίου πᾶρετροσαν 65 οὖνον ἄρσσαι” (Il. 7, 467) ἀντὶ τῶ φέρεσαι. V.

706. ὅδ’ αὐτὶς ἀπὸ ἡγεγαι· τινὲς γράφουσιν ὅδ’ ἀμ- 70 ραίετο περιπαθήσας. ὡς προαναφώνησις. V.

709. αἰκᾶς ὡς παλλακᾶς· καὶ ἐγίνεται παρὰ τὸ αἰσῶσι 75 αἰκᾶ ὡς φυλάσσω φυλακᾶ, ἑλάσσω ὕλακᾶ. ἔστι μέντοι καὶ

ἑτέρα εὐθεία ἢ αἰε, ἥτις ἐν συνθέσει ἐστὶ καὶ παρ’ αὐτῷ· 80 „πολεμᾶς γαῖα δ’ ἔθηκεν” (Il. 5, 811) καὶ „πολεμᾶς πο-

λεμῶ” (Il. 1, 165) καὶ „κορυθαῖκα πολεμῶ” (Il. 22, 132). 85 καὶ δὴλον ὅτι εἰ παρὰ ταύτην τὴν αἰε εὐθείαν τὴν πληθυν-

τικὴν αἰτιατικὴν σχηματίζομεν, ὀφείλομεν κατὰ συζολὴν 90 ἑναγινώσκειν, ὅπερ ἐκ ἑωσὶς ἔχει· δὴλον γὰρ ἐκ τῶ μέτρον.

καὶ μάλιστα ἐκείνο ἐπισήσεται, ὡς τὰ εἰς πῇ λέγοντα ὑπερ 95 ὅλα συλλαβᾶς, τῷ ἱ παραληγόμενα, φησὶ βαρύνεσθαι, ὡς

ἐστὶ τὸ ἐλκεῖν ἐλκεῖν μετὰ φωνικῇ, τὸ μέντοι αἰκᾶ ὡς- 100 τὸν ἐλκεῖν. ὥς δὲ ὅτι σχηματικὸν ἐπὶ ἤρχε, τῶν ἄλλων ἐκ ἑωσὶς

ἐκτετατὸν τὸ ἱ παρὰ τὸ αἰσῶ γδ γίνεται. V.

αἰκᾶς τὰς ὀρεῖς, ἀπὸ τῶ αἰσῶσι. τὸ ἑωσὶ δὲ τῶν 105 ταξινύτων. ἀμφὶς δὲ χωρὶς ἀλλήλων, ἢ ἀντὶ τῶ περι-

μενον, ὡς „Κρόνον ἀμφὶς ἰόντες” (Il. 14, 274). BL.

711. ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος· ἐπιφέρει γὰρ, φησὶ, περὶ ἑρῶν. 110 φασὶ δὲ ὅτι πληθύνει τὰς τῶν ἑλλων φωνὰς ἵα τὸ φαν-

τάζειν τὸν ἀκουστήν. BL.

ὁ μόνον εἰς τὸ φονεύειν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ διαχέειν τὰς 115 ναῦς τὰ τοιαῦτα. V.

712. ἀθετεῖ, ὅτι εὐτελὲς ὁ εἶχος καὶ ἰδιότης τῆς μάχης 120 ἢ σώζει· ἔλκει μὲν γδ καὶ ἔρχεται πάντοτε μάχον, τὴν δὲ

πελέκει καὶ ἀξίοναι. ὁ δὲ Διονύσιος, πῶς ἐν ἐπιφύρῳ „πολλὰ 125 δὲ φάσγανα ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμᾶδις πέσον,” εἰ μὴ

εἶχον ἔφη; A.

713. μελάνθετα· σιδηρόδετα, ἐπεὶ φησὶ (Hesiod. 130 O. 151) „μέλας δ’ ἐκ ἔσχε σιδήρος.” οἱ δὲ μελάνθας λα-

βᾶς ἔχοντα διδόμενας τὴν δὲ λαβὴν δεσμὸν καλεῖ ὁ Σι- 135 μωνίδης. οἱ δὲ ἐπιμελῶς ἐνδεδεμένα ὡς πρὸς τὴν λαβὴν.

BLV. μελάνθας λαβᾶς ἔχοντα· ἐστὶ γδ ἡ λαβὴ δεσμός τις 140 τῶ ἔλκει. D.

714. ἐκ χειρῶν· σὺν ταῖς χειρσὶν ἀποκοπτόμενα, ἄλλα 145 δὲ σὺν ὤμοις γελῶν γδ τὸ οἰεσθαι ἀπὸ τῶν ὤμων ἐκπύ-

τειν τὰς μαχαίρας. BL.

ἢ διπλῇ, ὅτι ἡ χρωμένων τοῖς ἔλκει πρὸς μάχην χυ- 150 μαδὶς ἐπιπτον, ἀλλὰ τῶν ὤμων κοπτομένων τοῖς πελέκει

καὶ τῶν καρπῶν σὺν τοῖς ἔλκει. A.

πέσον· ἕτως διὰ τῶ ὁ πέσον. A.

716. ἐχλ μεθίλει· ἢ διπλῇ περιεργιμένη, ὅτι Ζηνόδοτος 155 γράφει ἐκ μεθίλει. A. ὡς βαρβυρίζειν τὸν Ὀμηρον. ἐκ

μεθίλει γδ τὸ μεθίλει σύνθετον ἐκ τῆς μετὰ καὶ τοῦ εἰω, ὡς εἰ 160 τις λέγει ἐμμετάλει. V.

717. ἀφλυσον· τὸ λεγόμενον ἀκροσέλιον τῆς νεῶς 165 πρύμνης. εἴρηται δὲ κατ’ ἀντίφρασιν· αὐθλασον γὰρ ἐπάρ-

χει. AD.

σὺν τὸ ἀκροσέλιον, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῆς πρύμνης εἰς ὅπως 170 τεταμένον ἐκ κανονίων πλατίων, διήκοντος δὲ αὐτῶ πλα-

τέος κανόνος, θρανία μὲν ὠνομισμένα, ἀπρημισμένα δὲ 175 τῷ σέλιον τῷ ὀπιθεν τῶ καβιρήτη. κείμενα δὲ ἐκ τῶν

κανονίων καὶ τῶ θρανία τὰ ἡνία, ἀκροσέλιον δὲ τὸ ἀπὸ τῆς 180 πτυχῆς ἀνατείνον ἐπὶ πρῶτον ἔξελαν· πτυχὴ δὲ ἐστὶν ὅπου

ῥωγασθῶν οἱ θρηναῖοι καὶ τὸ τῆς νεῶς ἐπιγέγραπτον ὄνομα. 185 τινὲς δὲ τὸ ἀφλυσον ἐπιθήματα γράφουσιν, ἵνα ἢ τὸ

ἄμφορ τὰς χειρσὶν ἐπεσφραμμένως ἐπιληφθῶν τῆς νεῶς. BV.

718. ἢ διπλῇ, ὅτι οἶσται ἀντὶ τῶ ἡφείρε· οὐ γδ τὸν 190 μέλλοντα δηλοῖ τὸ οἶσται, ἀλλ’ ἀπὸ τοῦ „οἶσαι θεῖον”

(Od. 22, 481) ἐστὶν ἀνάλογον τῷ φέρε. A.

αὐτὴν· ἅμα γδ τῇ κραυγῇ καὶ ὁῖος γίνεται τοῖς πολε- 195 μίοις. V.

719. γδν ἡμῖν· ἀντὶ τῶ πάντων τῶν τολμηθέντων εἰς 200 ὁμῶς ἄξιον ἀμοιβὴν παρέχειν, ἡμῖν ὁ Ζεὺς πρὸς τὸ ἐλπί-

τὰς ναῦς. AD.

ἀντὶ τῆ πάντων πόρων ἰσορροπον ὁ Ζεὺς ἡμέραν ἔχα-
ρισματο. BL.

720. θεῶν ἀέκητι: ἄδελον πότερον παρὰ γνώμην
θεῶν μολῶσαι, ἢ ἡμῖν πῆματα θέσαν θεῶν ἀέκητι. κα-
κόττητι δὲ ὀβελία. τὸ δὲ ἴδιον ἀ. θεῖνές τοῖς γέρονσι περι- 5
ῶνται ἢ γ' ἢ θείων ἐξέρχεται δι' Ἀχιλλέα. BL.

722. ἡ διπλῇ, ὅτι δεῖ κατὰ τὸ τέλειον προσφραεῖς ἐ04-
λοντα. A. 1

723. ἀνώγει: τινὲς περισπῶσι διὰ τὸ „ἀνώγει Πετιῶ“
(Π. 12, 355). ἀλλ' ἔστιν „ἀγορῇ Μενέλαος ἀνώγει“ (Π. 11, 10
159). V.

βαρυντόνως ἀναγνώσειον. εἰ δὲ καὶ ὡς ἀπὸ περισπωμένου
δεικνύται τινα ἔχον κινήματα, ὥσπερ ἐπὶ τῇ „καὶ δὲ τόδ'
ἠνώγειον εἰπεῖν ἔπος“ (Π. 7, 364), καὶ ἀναγκαῖον ξενίζειν τὴν
ἀνάγνωσιν καὶ περισπῶν κλίνεθ' ὅτι καὶ ὡς βαρυντόνως, ὥσπερ 15
ἐπὶ τῇ „ὅππότε ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἀνώγει“· πρό-
δηλον καὶ τῶν προσηκόντων ἀνάγειον, ἀνώγειον· „ἀνώγει
δὲ μιν γαμέεσθ'“ (Od. 2, 113). διὸ καὶ βαρυντόνως ἀνα-
γνώσειον. A.

728. ἀνεχάξετο: ὅπως τῷ μεγέθει χρήσθ' ὀύρατι, οἷο- 20
μενος μᾶλλον ἀποθανεῖσθ' ἢ παραχωρήσειν Ἑκτορι. BLV.
τὸ ἐξῆς, ἀνεχάξετο τυτθὸν θοῆνεν ἐφ' ἐπταπόδην. ἔτιως
ἐν διορθωτέον. A.

729. θοῆνεν: ὑποπόδιον. θοῆνεν δὲ βέλτιον καλεῖσθ'
ὑπὸ Ὀμήρου τὰς καθέδρας τῶν ἑταίρων· ἀναχωρῶν γ' ἀπὸ 25
τῆς νεῶς τῶν καταστρωμάτων ἐπὶ ταύτας ἀφικνεῖθ'. τινὲς
δὲ τόπον τῆς νεῶς βιάσιν ἔχοντα, ἐφ' ἃ τὸν κυβερνήτην τὰς
πόδας τιθέναι, ὃ καὶ ἐδώλιον ἦσαν. ἄλλοι δὲ τὴν ὑποδε-
χομένην τὸν ἑσὸν τράπεζαν εἶπον. οἱ δὲ διαβύθραν ἀπὸ
νεῶς εἰς νεῖα. AD.

τὴν τῶν κωπηλατῶν καθέδραν, ἢ τὴν τοῦ κυβερνήτη.
Ἀττικοὶ δὲ θοῶνον τὸ τοῦ κωπηλάτου ἡσίο, καὶ θοῶντας
αὐτὰς. BL.

730. ἡ διπλῇ, ὅτι παθητικῶς δεδοκῆμενος ἀντὶ τῆ
δοκίμων, ἐπιτηρῶν, ὡς „φάβδω πεπληγυῖα“ (Od. 10, 35
238). A.

735. τὸ φεμέν ἐντελὲς ἐστὶ καὶ ἐνεσῶτα χρόνον σημαίνει
διὸ τὰς δύο συλλαβὰς βαρυντονητέον. εἰ μέντοι παρατα-
κὸς γίνετο, δῆλον ὅτι ἀποβολὴν χρόνου τῆ κατ' ἀρχὴν πύ-
γει, καὶ ἐπὶ τὴν φῶ συλλαβὴν ἢ ὅσα τάσις ἔσται, ὅμοιοι 40
ὡς τὸ ἔφαμεν ἐντελὲς, ὥσπερ ἐπ' ἐκείνῃ „φόμεν δὲ οἱ οὐ

5 Παράκειται τὰ Ἀριστοφάνους σημεῖα καὶ τὰ Αἰδύμου περὶ τῆς Ἀριστοφάνους διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ
ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσωδίας Ἡρωδιανῶ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ ἐπιγραφῆς. A.

τελέεσθ'“ (Od. 4, 664), ὅπερ καὶ ἐπιζητεῖ νῦν ἡ διάδοχος
ὁμοίως τῷ πρώτῳ ὁ λόγος, τὸ μὲν ἐρωτήσεως ἔχον,
δὲ ἀποφάσεως. λέγει δὲ ὅτι ἄρα ἐλπίζομεν ἦξειν ἐπὶ τῇ
μετὰ ταῦτα; ἔδαμῶς. BL.

736. ἄρειον: βέλτιον ἢ κατεσκευάσαμεν. V.

737. ἢ μὲν τις: Ἀριστοφάνους χωρὶς τῆς ἢ μὲν τις
πόλις: ἐν ἣ ἐπιθυγόντες ἀμυνόμεθα. V.

738. ἐτεραλκεία: ἐτεραλκόμενον (νικώμενον V) ἔχον
τὸν ἴδιον δῆμον. οἱ δὲ, τὸν ἀπὸ τῆς πόλεως δῆμον ἔχον
ἐτέρῳ ἡμῖν ἀλλήν περιποιούντα. πάντα δὲ ἑθρονικῶς. BL.
δυνάμενον ὅχλον ἐν μέρει πρὸς τὰ κατεπείγοντα βοηθῶν
τοῖς κατεπτοημένοις. D.

739. Τρώων πεδίω: ἐν ἄλλῳ Τρώων ὁμάδῳ
πύκα Θωρηκτῶν: ὡς ἀπὸ τοῦ ποιητικοῦ τοῦ
προσώπου. V.

740. κεκλιμένοι: προσεληρησμένοι καὶ προσανακλι-
νοί· συνέσταλθ' δὲ ἐμφαντικῶς δὲ πάντα πέφρασαι. L.
περικλιόμενοι. συνέσταλθ' δὲ ὡς τὸ „τρίς δὲ περικλι-
(Od. 4, 277). V.

741. ἔτιως Ἀριστοφάνους σὺν τῷ 1, μελιχίῃ. A.
ἄλλως. Ἀριστοφάνους κατὰ δοτικὴν ἔγγραφην, συνάπτον
λονότι ὕλον τὸν εἶχον· ἔσαι δὲ ἔτιως τὸ ἐξῆς, τῷ ἐν
σὶν, ἢ μελιχίῃ τέλος πολέμοιο, οἷον ἐν τῷ ὀύρατι, καὶ
προσηνείᾳ ἐδ' ἐν ἀργίᾳ καὶ ἢ τῷ πολέμῳ σωτηρίᾳ. BL.
νύσιος δὲ ὁ Θοῆς κατ' εὐθεῖαν πῶσιν, ὃ ἀκόλουθόν ἐστι
ἐξῆς ἐπὶ τὸ φῶς τελείᾳ ἐπιμῇ· καὶ ἔσαι καθ' ἑαυτὸν
τερον ἡμισίχον. ὁ δὲ λόγος, διόπερ ἐν χειρὶν ἢ σωτηρίᾳ
προσηνείᾳ δὲ καὶ ἔσαι πολέμῳ οἰκείᾳ. AV.

ἄλλως. σὺν τῷ 1 τὸ μελιχίῃ· τὸ γ' λεγόμενον τοῖς
50 διὸ τὸ τῆ πολέμου φῶς ἡμῖν ἐν ταῖς χειρὶν, καὶ ἐν τῇ
λεχίᾳ ἀπαντήσῃ. A.

σὺν τῷ 1 τὸ μελιχίῃ. ἔτιως ἐξηγητέον· καὶ ἔσαι
νεῖα οἰκείᾳ πολέμῳ, ἢ τὸ ἡμισίχον γνωριμώτερον
ἐν ταῖς χειρὶν ἡμῶν καὶ τῷ μάχεσθ' ἢ σωτηρίᾳ, ἐπὶ
μελιχίᾳ ἡμῶν καὶ πρὸς εἶναι τοῖς πολέμοις, ὃ ἔστιν, ὃ
περὶ τὸν πόλεμον φιλανθρωπία. B.

742. ἔφεπ' ἔρχεσθ': καίτοι πολέμιον ἔχον Αἴα. A.

743. κόλῃς ἐπὶ νηυσί: ἀντὶ τῇ ἐπὶ ναῦς. V.

744. κηλείω: τὸ ἐντελὲς κτητικὸν κηλεῖον ἐστὶ.
κηλεῖον Ἰακόν. V.

746. νεῶν: ὑπὲρ νεῶν. V.

ΕΙΣ ΤΗΝ Π.

1. οἱ μὲν: ἢ περὶ Ἑκτορος καὶ Αἴαντος ποιεῖν λόγον,
ἀλλὰ περὶ ἀμφοτέρων τῶν ἐρωτημάτων· οἱ μὲν γ' ὡς
ἀρχηγὸν ποιητῶν ἔργων ἀπολέσθ' ἐθέλουσιν, οἱ δὲ καὶ μετὰ

θάνατον χάριν ἐδότες τῷ δεσπότη σώσαι τὸν ταῖν πο-
ρηθ'. ὡς μέλλων δὲ ἐτέρων μεγάλων ἐνάρεσθ' ἐργα-
των, παραγραφὴν ἐνέβαλε τὸν εἶχον. ἔστι δὲ τοιαῦτα παλ-
λα

παρ' Ὀμήρου: „ὥς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον” (Π. 9, 1). „ὥς οἱ μὲν μάρναντο” (Π. 11, 596). „ὥς οἱ μὲν ἐν κλισίῳ” (Π. 12, 1). „ὥς οἱ μὲν ξανάχοντο.” „ὥς οἱ μὲν ἤσαν” (Od. 7, 1). „ὥς οἱ μὲν ἐνθα καθεῖδε” (Od. 6, 1). ἡ δὲ περὶ ἀντι τῶ ἔνεκα ἀντιγράφει. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν ὑπέρ, ὥς τὸ „λεπτόν καὶ περιμέτρον” (Od. 2, 95), καὶ τὸ περισσῶς: „τὴν περὶ κῆρι φιλήσει πατήρ καὶ πότνια μήτηρ” (Π. 13, 430). BL.

ἡ περὶ ἀντι τῆς ἐπί· ἀντιγράφει γὰρ αὐτὴν τῷ ἔνεκα Πατρόκλην ἐπάμνον, ἔνεκα φύλοπις ἀνῆ” (Π. 18, 171). 10 τῇ συνθεῇ, ἀλλὰ προστυπικῶς τῷ μητρὶ τὸ βυδίζεσθαι, ὅπως συνέξανῃ θάσαι ἢ κόρη. καλῶς δὲ τὸ ἀνῶγει· αἱ γὰρ τῶν βρεφῶν ἀξιώσεις τοῖς κληῖσμασιν ἐοίκασιν. BL.

ἡ στέλμοιο: σέλμα ἐστὶ τὸ μεταξὺ τῶν σανιδιωμάτων, καὶ οὐκ ἐστὶν ἐπὶ τῷ ἐξέτε. σέλμα εὐσελ- 15 ὥς ὡς σῶμα εὐσωμιο. γέρονε δὲ παρὰ τὸ σέλλω, ὃ ση- μαίνει τὸ ὄρη. καὶ σέλμος (ὄλμος L, ὄλος Berglerus) ὃ ὄρησιν ὑπὸ τῷ σέλλω. ABL.

οἱ δὲ καλὰ σπάρτα ἐχέσσης· σέλμας γὰρ λέγεται τὸ σπάρτον. BL.

3. μελάνυδρος: βαθεῖα, σκοτεινὴ· τῷ γὰρ μελάνεσθαι 20 ὡς ἐπὶ τῷ βάθος. τὰ δὲ ἐξ ἐπιπολῆς ὕδατα λευκά, καθότι αἱ τὰς τῆς ἡλίου ἀκτῖος καταγράφονται. AD.

ἡ βαδύνδρος, ἡ κατὰ τῆς φυσικῆς μελάν ἐστὶ τὸ ὕδωρ. ἀπὸ τῆς δὲ ὁ πρῶτος Πατρόκλης κλαίει, τὰ μὲν ἀκοῇ τὰ δὲ αἰσθησὶ τῶν δεινῶν ἐπισκοπήσας. διὸ ἔδδ φθέρζεσθαι 25 ὡς τὸ ἐστὶ, συγκυρῶν ὑπὸ τῶν δακρύων, ἀλλὰ σιω- πῶν ἔσθαι, διὰ τῆς χρίματος τὸν ἔλεον ἐπαγόμενος. BL. καὶ τὰς λιταῖς ὁ Φοῖβος, δάκρυ ἀναπρήσας· περὶ γὰρ δὲ τῶν Ἀχαιῶν” (Π. 9, 433). V.

4. αἰγίλιπος: ὑψηλῆς, ἥς καὶ αἶγες ἀπολιμπάνοντ’ διὰ 30 τὸ ἔπος· ἡλαφρὰ δὲ ἔχουσι καὶ νευρώδη τὰ σκέλη αἱ αἶγες. οἱ δὲ τῆς μηδὲν φύσεως, κατ’ Ἀργείους· ὅ· γὰρ ἀποτρώγει αἶψα, ἀποπορὸν αὐτὸ ποιεῖ. οἱ δὲ καθύπερ καὶ λιπαίνεσθαι τὰς αἶγας. ABL.

ἀδράων ἔχουσιν δακρύων κυριζῶς κατὰ πετρῶν φησὶ 35 ἔαν τὴν κρήνην· τὰ γὰρ ἀφ’ ὑψηλῶν φερόμενα ὕδατα σφο- δροτέρως ἔχουσιν (πρόχουσιν V) ἐμφαίνει. BLV.

5. ὀφειρόν: τὸ μετὰ δονήσεως φερόμενον. V.

6. Ἀρτεμίδος γράφει θάμβησεν· οὐ γὰρ ἂν ἐπληξεν 40 ἐν τῇ πυνθύνεσθαι, εἴπερ ὄκτειρεν. V.

7. ἡ ὕψος καὶ ὕψος: πᾶσαν ἡλικίαν ἐισαγαγὼν ὁ ποιητής, γερῶντων νέων ἐφῆβων, ἐπεὶ καὶ βρέφος εἰσήγαγε τὸν Ἀσ- 45 ἰνῆτα, θύλειαν δὲ δυνάμενος εἰσαγαγεῖν διὰ παραβολῆς τὸ ἔλεον πρόσωπον ἀνεπλήρωσε, καὶ λαβὼν ἐντελὲς πρᾶγμα μεγαλοπρεπῶς καὶ μετ’ ἡραργίας αὐτὸ ἐκφέρει. δεικνύον δὲ 45 τὴν μητέρα χερσὶν, σπεύδοντα, ἵνα παισὶν ἀεικέα μι- μῶν ἔλθῃ” (Π. 12, 435). καὶ ὁ θεὸς αὐτὴν ἀνελκεῖν κατὰ τὸν Ἡρόδοτον „χαλεπὴ ὑπόπορις ἵριδος” (O. 601). ἄπορος δὲ ἔσται αὐτὸς μὲν ἔνεκα πάλλακιδος κλαίων, τὸν δὲ Πα- 50 τρόκλην κόρη καλῶν ἐπὶ τοιαύτοις δακρύοντα δεινῶς, ὥς αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἐκτετακτοῦ, καὶ αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἐκτετακτοῦ, ὥς αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἐκτετακτοῦ.

δ’ ἂν τις ἤθελε ἔχοι, τὰς πύλας ἴσχει. οἱ μὲν σκληροὶ τὰς ἐπιεικέας καὶ πρῶτος γυναιξὶν ἐκάζουσιν· οἱ δὲ ἐπιεικέας τὰς σερεῖς ἀγροῖας καὶ ἀνημέρους τῶν. καὶ τὴν δὲ μὲν Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλην ὡς κόρη, ὁ δὲ Πατρόκλης τὸν Ἀχιλλεὺς ὡς πετρῶν παῖδα. ἐκ ἡρκαδῆ δὲ τῷ κόρη, προσέθηκε δὲ καὶ τὸ νηπιῖ, προανελεῖν αὐτῇ θάλλον τῇ αἰδοῦ τὴν δέχσασθαι. BLV. ταῦτα δὲ ἐκ τῆς ποιητικῆς προσώπου εἰσὶ· πολλὰ γὰρ ἐνδύεται τὰ ἡρωϊκὰ πρόσωπα. V.

8. ἡμα μητρὶ θάου· ἔχ ἡμα ἐκτετῆ θείσῃ καὶ αὐ- 5 τῇ συνθεῇ, ἀλλὰ προστυπικῶς τῷ μητρὶ τὸ βυδίζεσθαι, ὅπως συνέξανῃ θάσαι ἢ κόρη. καλῶς δὲ τὸ ἀνῶγει· αἱ γὰρ τῶν βρεφῶν ἀξιώσεις τοῖς κληῖσμασιν ἐοίκασιν. BL.

καὶ ὡς περισπώμενον αὐτὸ ἔκλινε· „καὶ δὲ τὸ δ’ ἡνώ- 10 γειον εἰπεῖν ἔπος” (Π. 7, 394). τὸ γὰρ „ἡνώγει Πηλεΐδης τε” (ib. 386) ἄδηλον μὴ ὑπερσυντελέσας εἶναι, ὡς ἡεῖδεν ἡεῖδεν ἀνῶγειν „ἀνῶγειν τοὶ δὲ μέγα νῆπιον ἐκ ἐπιδοντο” (Od. 9, 44). V.

9. εἰανό· τῷ ἐνδυνῶντι πέπλῳ. καὶ ἐν ἄλλοις „πέ- 15 πλον μὲν κατέχεν ἐάνον” (Π. 5, 734). σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ ἐπὶ ἐντελῆς πέπλῳ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ λαμπρόν „ἐάνον κα- σιέροιο” (Π. 18, 613). ἀπὸ μὲν δὲ τὸ ἐπισπώμεν, ὡς τὸ „πρῆμνις νεὸς ἡψατο” (Π. 15, 704). „ἡψατο δ’ ἡμῶν” (Π. 23, 666). δηλοῖ δὲ καὶ τὸ καθικνῆσθαι, ὡς τὸ „ἀπὸ κα- 20 τῶν κατόπιον” (Π. 8, 339). ὅθεν καὶ καθάπτειν τὸ διὰ τῶν γυναικῶν καθικνῆσθαι. AL.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐάνος καὶ πέπλος τὸ ἐνδύμα. A. πέπλος ὡς ἐπὶ πολὺ τὸ γυναικῶν ἱμάτιον, τὸ δὲ ἀν- 25 δροῖον χιτῶν. D.

10. ποτιδέρκεται: Ζηρόδοτος προσδέρκεται. A. 30 ὅφρ’ ἵνα ἡ ἔως προσλιπαρῶσι γὰρ ἀχρεῖς ἂν ἔβελοντ’ τῶν. BL.

11. κατὰ δάκρυα εἴβεις: κατεβῆς, καταβῆς. V.

12. ἡ: πάντες περιεσπάθησαν οἱ σύνδεσμοι κατὰ λό- 35 γον τῶν ἐρωτηματικῶν. A.

πιφάσκαι: προσορῶς, προσημῆνεις, ἐρωτηνόμενος δὲ ταῦτα φησὶν ἐπὶ τῷ γὰρ περὶ ἡ κλαίει, καὶ τελευταῖον τοῦτο ἐπιφέρει „ἡ δὲ σὺ γὰρ Ἀργείων ὀλοφύρεται ὡς ὀλι- 40 κονται.” AL.

13. ἐξ: τὴν πρόθεσιν χωρίζον ἀπὸ τῆς ἐκλῆς· βραχὺ 40 μὲντοι παντελῶς τὸ διάστημα, ὡς καὶ ἐπὶ „ὑπερώϊον εἰς ἀναβάσας” (Π. 2, 514) „μύχης ἐξ ἐκπνέει.”

14. Μανότιον: Διάκος ὁ Διὸς καὶ Αἰγλήος, γήμιος Ἐνδρῆδα τὴν Χείρωνος θυγατέρα, ἔχε δύο παῖδας, Πηλεῖα καὶ Τελαμῶνα· μῆνεις δὲ καὶ Παμίδῃ τῇ Νηρηίδι γυνὴ Φω- 45 κον. τῶντων Πηλεὺς ἀποκτείνων ἔργον εἰς Μαγνησίαν τῆς Θεσσαλίας πρὸς Χείρωνα· Τελαμῶν δὲ ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Καλυδωνίως σὺν ἀνελὼν ἀκασίως καὶ αὐτὸς ἵνα τῶν κρη- γάντων ἔργον εἰς Σαλαμῖνα, καὶ γήμιος Πηλεΐδῃ (Hē- 50 ροῖαν D) τὴν Ἀλκίαν ἐγένησεν Αἴαντα. Μανότιος δὲ ἀποκτείνων εἰς Ὀπῶντα Πατρόκλην ἐκένωσεν· ὁ δὲ ἀποκτε- νῶς καὶ αὐτὸς ἀκασίως Ἀμυδιάμαντος παῖδα Κλισίουτον.

ἔπειπε πρὸς Πηλέα τὸν Χείρωνος θεῖον (Κλῆς., καὶ ἐπὶ τῷ φηγῶν εἰς Φθίαν πρὸς Πηλέα κατὰ συγγένειαν, ἐπέμφθη παρ' αὐτῆς πρὸς Χείρωνα D), ὃς αὐτὸν μετ' Ἀχιλλέως ἔθρεψεν. ἡ ἱστορία παρὰ Φίλοσεράνω. AD.

τὴν μητέρα Πατρόκλης ἐκ ὠνόμασεν ὡς προθανῶσαν. 5 ἦν δὲ θύεν ἑλῆς ὁ διάκτωρ τὸ ἀνέκαθεν Μυρμιδόνων. V.

16. τῶν κε: περὶ ὧν ἄν, οὐχὶ ἐκάτερος περὶ τῆς ἰδίας, ἀλλὰ περὶ τῶν ἀλλήλων· τῆτο γὰρ τὸ δαῖγμα τῆς τελείας καὶ ἀληθοῦς ἀγάπης τῶν φίλων. BL.

καλὸν διάταγμα πῶς χορὴ περὶ γονεὺς ἔχειν, καὶ ὡς ἡ 10 τῶν τελειῶν πάντων ἔχειν ἐξὲς κακόν. BL.

διὰ τὸ ἡ τεθνηῶτων αἰ' Ἀριστεύχης. A.

17. Ἀργεῖων: ἡθικῶς πάντων καὶ ἐπὶ τῷ ἦκε τελειω- 15 ταῖον, καίτοι γε ἀκριβῶς εἰδὼς τὴν πρόφασιν τῶν διακρίων. ἄρτι δὲ καὶ ὡς ἡδὴ μεικτεθεὶς τὴν γνώμην εἰς τὸς περὶ Ἑλ- λήνων προκαλεῖται λόγους· διὰ τῶτο γὰρ αὐτὸν καὶ ἀπεξάλλκει πρὸς Νέστορα. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐλλείπει ἡ περὶ, περὶ Ἀργείων. A.

18. ὑπερβυσ(ης): τῆς παραβάσεως τῆς δικαιοῦς. λελη- 20 θῶτως δὲ ἐπεραπολογεῖται, ὡς ἀδικηθεὶς ὠργισαί. BL.

20. ἡ διπλῇ πρὸς τὴν τῆς λόγος ἀποστροφῆν. A.

21. Πηλῆως νύξ: ὡς Πτολιμαῖος. οἱ δὲ ὑπομνη- 25 ματισμένοι Ἰακῶς. V.

ὁμιλητικὴ ἡ ἀρχὴ καὶ θεωρεῖσθαι φιλότιμον ἄνδρα. ὁ δὲ λόγος φιλικὴν ἔχει δέησιν, ἔλεον ἀνυχάντων, ἐπιπλήξιν 25 ἀπηνείας, μεγάλην ἔργον καὶ ῥαδίως ἀνασθησόμενα ἐλπίδα. BL.

22. μὴ νυμεῖσα: λείπει τὸ δεδακρυμένον. κλαυοντί μοι, 30 φησί, μὴ μέμψῃ· ἐν λόγῳ γὰρ ἐπὶ τοῖς Ἑλληνικοῖς ἀνυχή- μασιν τῶτο πρῶτον. L.

βεβίηκεν: ἀπὸ τῆς βιωβίης, καὶ διαίρεσις „οἱ κεῖνον 30 βιδώντῃ“ (Od. 11, 503) „ὡς εἰ ἐβιδῶτο“ (Π. 11, 467). τὸ δὲ ἀπὸ τῆς βιάζω „ἡ μάλα δὴ σε βιάζεθ' ὡς καὶ Ἀχιλλεύς“ (Π. 22, 229) ἔστιν ὁμοίον τῷ „ἡ μάλα δὴ με βιάζεστε μῆνόν 35 ἔοντα“ (Od. 12, 297), ἐντρογητικὸν ἀντὶ παθητικῆς. V.

24. οὐτάμενοι: ὡς ἰσάμενοι. προτίρηται δέ. A.

ἡ διπλῇ πρὸς τὴν σύλληψιν· οἱ μὲν γὰρ βεβλημένοι 40 ἦσαν, οἱ δὲ ὑπασμένοι. A.

25. βεβλήται: ἀντὶ τῆς ἐκ βολῆς τέτρωθ', ἐξήτηθ' δὲ 45 πῶς Πάτροκλος περὶ Μαχάονος μὴδὲν εἰπὼν κατάλογον ποιεῖται τῶν τετραμένων. καὶ ῥητέον ὡς βεβαίως τὴν Ἀχιλ- 40 λέως πρόκλησιν, ἵνα εἰς ἔλεον κινήσῃ, παραλιπὼν ὡς ἐλάτ- τονα. λέγει δὲ περὶ ὧν μᾶλλον ἡγωνία. AD.

Ἀρισεράνης ἔξω τῆς ἑσθρῆς, μὲν Τυδεΐδης. A.

τῷ μὲν καταλόγῳ τῶν τραυματιῶν ἐκπλήσσειν αὐτῆς τὴν 50 δαΐνοιαν (ἰδούνην V) οἶεθ', καὶ προτάττει δὲ Ἀγαμέμνονα, ἵνα μὴ προήσκητ' τὴν ἔνταξιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι χαλεπήρας ὁ Ἀχιλ- 55 λεύς. ἀλλ' ἐδὲ ἔχαιτον· δέος γὰρ ἦν μὴ τῇ τῆς ὀνόματος μνήμῃ ἀνανέωσθαι πρὸς τὸ παρόν, διὸ εἰς μέσσην αὐτὸν ἔταξε χόλον. πρῶτον δὲ Διομήδην, πρὸς ὃν μάλιστα δοχευαίνει λέγοντα „εἰσὶναι τέκνον Πηλεΐδην“ (Π. 9, 48) καὶ ὡς 50 μὴ ὑφέλες λίσσασθαι“ (ib. 698)· εἴτα Ὀδυσσεύα φίλον ὄντα

καὶ χθρὸς ὁμιώροπον γεγονότα. Ἐθροπύλῳ δὲ δίδωκε τὴν 55 τὴν τάξιν. ὡς δὲ ἐκταραχθεὶς ἐξελάσθητο Μαχάονος, καὶ ἐπέμφθη. τάχα δὲ σιωπῇ τὸν Μαχάονα, ἐποφαινόν- 60 τέων ἀντίπατης γεγονῶς ἐδὲ συνένυχε Νέστορι, ἵνα μὴ ταῦτα παρ' ἐκείνου ἀκροῶς λέγειν. τινὲς δὲ ἡθέλοντο τῷ Μαχάονα, δι' ὧν καὶ θεωρεῖσθαι, καὶ βεβληθῆναι, καὶ τὸν νεκρὸν πλεῖν καὶ ὀβελίζεσθαι τὰς εἰχὰς ἐν αἷσι φη- 65 Νέστορ (11, 663) „ἄλλον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγονον ἐν λέρῳ ἵπῳ ἀπὸ νεοῦς βεβλημένον“, ὅτι οὐδὲν ἐπὶ τῷ Μαχάονα ἐπέμφθη. αἱ δὲ φασιν ὡς ἔθας Ὀμηρικῶν ὧν τις πεμφθῆναι μὴ παλλίλλογόν περὶ αὐτῶν, ὡς θέλει Ἀχιλλεὺς ἐδὲν περὶ Διὸς, ἐδὲ Ὀδυσσεὺς περὶ Χρόνου 70 Ἰρις, περὶ Ποσειδῶνος. δαιμονίως δὲ ἐκφέρει τὸν Ἀχιλλεὺς τὴν πῦσαν σωτηρίαν τῶν Ἑλλήνων ἀντὶ ἀνατιθεί- 75 δάσθαι ὅτι ἐδὲν ὥνησαν τοὺς Ἀχαιοὺς οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι ἀλλὰ κεῖνται τετραμένοι. BLV.

26. Ἀγαμέμνων: δόξα ἐπιθέτει τὸ τῷ Ἀγαμέμ- 80 νῳ ὄνομα ἀναγκάτως ἔταξεν. V.

27. κατὰ μνηρόν: ἀντὶ τῷ ἐπὶ τὸν μνηρόν, ὡς τὸ 85 δὲ μιν κατὰ χεῖρα“ (Π. 11, 252). ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τῆς ἐξ- 90 τὸ „βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῶν“ (Π. 1, 44). BLV.

28. ἰητροί: ἡ διπλῇ, ὅτι ἐμόνοι οἱ περὶ Μαχάονα καὶ 95 δαλεῖριον συνεπελέκεισαν ἱατροί, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πλείονες ἢ ἀμφὶ πρὸς τὸ τοῖς, ἵνα ἡ ἀμφὶ μὲν τέτους. κατὰ ἔθας ἱατροὶ ἦσαν, δῆλον ἀπὸ Ἰδομενέως „οἱ δὲ 100 τοῖς ἐπιτελεύς“ (Π. 13, 213). τῶτο δὲ λέγει αὐτῶν τὸν νόον· ἐδένα γὰρ ἐν πολέμῳ περιοδεύοντα εἰδέν. πολλοὶ γὰρ μακροὶ δὲ ἀπὸ ἐκάστης νόσον φάρμακα ἔχοντες, ἀλλὰ 105 ἐκάστη νόσον ποικίλας προσάγοντες θεραπείας. BL.

29. ἀμήχανος: ἀπορητὴς, ἀκαμψῆς. D. ὁποῖον 110 μάχης, πρὸς ὃν ἐκ ἔστι μηχανὴν εὐρεῖν. ἐκείνους μὲν γὰρ φησὶν, ἴσονται οἱ ἱατροί· οὐ δὲ ἰσίκας ἀνιάτος εἶναι ψυχῇν. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι νῦν ἀμήχανος, πρὸς ὃν οὐκ ἔστι 115 νῆσσαθ', ἐκ αὐτοῦ μὴ δυναμέος μηχανήσασθαι. A.

30. μὴ ἐμεῖ: καλῶς διὰ τῆς εἰς ἑαυτὸν ἐχθρῆς ἀντι- 120 τὸν Ἀχιλλεὺς τῆς νόσον, ἀντιμετέληψε δὲ τὴν μὴν ἐπὶ χόλος. ἡ τάχα ἐφ' ἑαυτῆς ἠρξάτο μὴ κατὰ τὸ τοῦτον πεσεῖν εἰς χόλον, πόσω δὲ μᾶλλον εἰς μῆνιν. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι ὁ χόλος ἀντιμετέληται ὡς ἰσάδοντα 125 τῇ μνήμῃ. A.

31. αἰναρετή: σύνθετον ἐξὲς παρὰ θηλωνόν, ὡς 130 ἐπαφῶρη μισογῆν, ὅπερ ἀγοῦντις γράφειν αἰναρετήν· ἵνα ἡ ὁ χόλος ὁ πόλεμος καὶ ἐχθρὸς ταῖς ἀρεταῖς. ἡ δὲ χρώμενη τῇ ἀρετῇ, εἰς ὕλεθρον, ἐκ εἰς σωτηρίαν. δι' ἣν δὲ ὀνόματος ἵπασθον ἔμελλε φέρον· ὅτι μὲν γὰρ ἔχει ἀρετὴν φησὶν, ὅτι δὲ ἐκ ἐπ' ἀγαθῶ τῶν φίλων, διαβάλλει. 135

ἡ διπλῇ, ὅτι τινὲς γράφουσιν αἰν' ἀρετῆς, καὶ ἔτι 140 ὁρῶσι κατὰ τὰ περιπαύμενον, ἵνα ἡ πρῶτον αἰνέ, εἴτα πᾶσι τὰ κατὰ ἀρετῆς τί σεν ἄλλος ὀνήσῃ. πιθανώτερον

ανδρείως αὐθαρέτη, ἐπὶ κακῇ τὴν ἀρετὴν ἔχων. Α.

ταῦτο καὶ αὐτὸ προειπέναι· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει τὸν
ἐπιβουλεύοντα. Α.

τίς σεν ἄλλος ἀνήσεται ὀψίγονός περ; γίνετο
γὰρ ἐκ τῆς ἐξουσίας τῶν παλαιῶν ἀφελεία
τῆς δυνάμεως Νέστορ τὰς οἰκείας διηγείται πράξεις, ἔχλον
ἀνδρείως τοῖς ἀκούσιν. Β.

33. οὐκ ἄρα σοὶ γαίῃ ἔκ ἦν, φησὶν, ὥς ἔοικέ σοι
πατὴρ. προαιτησάμενος δὲ συγγνώμην διὰ τὴν δακρύειν
πικρότερον ἄπειν τῶν ἐγκλημάτων· τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν
φίλων, καὶ μᾶλλον διὰ τὴν πρὸς κρείσσης παρρησιασάμενον. ΒΛ.

34. γλαυκῇ δέ σ' ἔτιτε θάλασσαν· διὰ τὸ σκυ-
δρῶν καὶ δόξαν καὶ ἀπαράττητον τῆς θαλάσσης, καὶ μά-
λιστα ἐν χειμῶσι. καὶ τὰς ἀπηνεῖς δὲ Κίρκωπος καὶ Λαιονο-
ρῖνος Πουσιδῶνός φησι καὶ Πολύφημον Θωῶσης τῆς Φύγ-
κας. γλαυκῇ δὲ ἡπῆς εἰπόντος αὐτὴν Ὀμήρου, Ἡσίοδος
ἀντὶ κρείσσον αὐτὸ ἐξέλαβεν. ὅρα δὲ πῶς καὶ αὐτὰ τὰ θυχερῇ
δοκῶντα πρὸς τὰς τῶν γονέων ἀρμόδιον οἰκείσεις· ὁ μὲν
γὰρ οἶκε τὸ Πήλιον ὕψος, ἡ δὲ τὴν θάλασσαν. ΒΛV.

ἡ διπλῇ, ὅτι νῦν ἡπῆς τὴν θάλασσαν ἐπιθετικῶς γλαυ-
κῇ ἡπῆς. ταῦτο δὲ φησι διὰ τὸ τῆς θαλάσσης ἐπικίνδυν-
ον καὶ ἀνηλεές καὶ τῶν πετρῶν τὸ σκληρόν. ὁ δὲ Ἡσίοδος
χωρὶς τῆς θάλασσας φησι καὶ τοῖς οἱ γλαυκῇ δυσπέμφε-
ται. (Th. 440). Α.

35. ὅτε τοι· τρία μέρη λόγῳ, ἢ τὸ ὅ αὐτὸ τῆς διδ-
ουμένης δὲ τὸ τι. Ἀρίσταρχος δὲ γράφει ὅτε τοι. V.

36. εἰ δὲ τίνα· ἐριδιστικῶς ταῦτα τῷ φιλοδόξῳ φησὶ,
πρὸς ἢ μάλιστ' ἀπολογεῖται ὡς ὁ δέει θανάτου τὸ
λαοποιεῖν πεποιθῆται. ΒΛ.

37. ὅτις καταναγκασθεὶς ὑπὸ Διὸς Πηλεὶ γαμηθῆναι, 30
τὸ γεννώμενα παιδίον εἰς πῦρ ἔβαλλε, νομίσσας τὰς θνητὰς
τῷ πυρὶ σάρκα καταφλέειν, τὸ δὲ ἀθάνατον διαφυλά-
ξαι. οὕτως ἔς παῖδας διέρθειρεν. ἔβδομον δὲ γενόμενον
Ἀχιλλεὺς ὁμοίως εἰς τὸ πῦρ ἔβαλλεν· θεασάμενος δὲ Πη-
λεὺς ἀφῆρκε τὸν παῖδα, καὶ ἐνεγκὼν εἰς τὸ Πήλιον ὕψος 35
πῆλιν παρέθηκε Χείρῳ. ὁ δὲ λεόντων καὶ ἄρκτων μυελοῖς
τῆρῳ ἐκάλεσεν Ἀχιλλεὺς διδάξας δὲ τὴν λατρικὴν τέχνην
καὶ ἡρωικὴν καὶ μουσικὴν ἀπέδωκε τῷ πατρὶ. ἀγαπητικῶς αὖ
ὁ Πηλεὺς καὶ κατελπίσας τὸν Πηλεὺς ἔχωρθε εἰς θάλασσαν.

38. ὅτις κατελπίσας τὸν Πηλεὺς ἔχωρθε εἰς θάλασσαν.
ἐρωτησάμενος δὲ ἐπὶ Τίῳ τῷ Ἀχιλλεὶ προσέειπεν ὅτι πολε-
μῶν μὲν Τρωσὶ ζῶν ὀλιγοχρόνιον κτήσει, πλείστην δὲ τὴν
δόξαν, ἀπερχόμενος δὲ τῆς μάχης ἡδύει μὲν βίον πολυ-
χρόνιον δὲ δίδωκε. ὁ μαθὼν ὁ Ἀχιλλεὺς, δόξαν αἰώνιον
ζῶντος προσκαίρει προκρίνας, ἐρωτήσας, ἡ ἰσορία παρὰ Λα-
κέρῳ. ΑΔ.

41. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ ἴσχυοντες ἀνύλογόν ἐστι τῷ κατὰ
ἀναισθησίαν ἴσχυοντες, ὁμοιοῦντες. ἔκτο δὲ θείσκειον αὐτῷ
(II. 23, 107). ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰς ἀπεκδιξαμένους τὸ
ἴσχυον ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν (Od. 19, 203). τὸ
γὰρ ἴσχυον ὑπολαμβάνεται καὶ ἀντὶ τῆς ἔλπεως, ὅτι ὁρθῶς. Α.
ἄλλως. ὁ Ἀσχυλῶντης κατὰ ἀφαίρεσιν φησιν εἶναι τὴν

ἡ τὸ ἴσχυοντες· Ἀρίσταρχος δὲ ἐκτεταμένως ἀναγινώσκει,
παρὰ τὸ ἴσχυον ἐκδιξαμένους. ἄμεινον δὲ ἢ τὴν Πτολεμαίου
ἀνέγνωσιν· πρὸ γὰρ τῆς διὰ τῆς σκῆς παραγωγῆς σπάνιον ἐστὶ
διρρηγοῦν εὐρεθῆναι, ὅτι μὴ τὴν αὐτὴν ταύτην ἐν μαι δοκεῖ
ἀπὸ τῆς εἰδῶς εἶναι ὁ μέλλον εἶπαι καὶ ἄρα τῇ ἐπειθείσει τῇ
καὶ ἴσχυον γεγενῆσθαι κατὰ τὴν διαφασιν, ἵνα μὴ διρρηγοῦς
γένηται, καὶ ἀποβολῇ τῇ εἰσχυῶ. ἔτις ἐν καὶ τὸ ἴσχυοντες διρ-
λομεν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ εἰσχυῶ ἀναγινώσκειν· οὐ γὰρ μέτρον
κωλύει. Α.

ὁμοιοῦντες. οἱ δὲ νεώτεροι ἐπὶ τῇ λέγοντος τάττειν τὴν
λέξιν. καλῶς δὲ καὶ λίαν ἐντέχνως, ὁνειδίσας δαίμονα, ἔγγυς
τέθεικε τὸ τῆς ὑπεραχῆς, εἶγε μόνῃ φαντασίᾳ Ἀχιλλεὺς
ἐκαστὴν τρέφοντι τὰς πολέμους. ΒΛ.

43. ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευστις πολέμοιο· ἡ περι-
λειπομένη αὐτοῖς τῇ πολέμου ἀναπνοῇ μικρὰ ἐστίν· εἰ γὰρ
ἄσπον καὶ ἀπολώλασι· δεῖ ἐν ταχὺ ἐπιβοηθῆσαι. ἡ καὶ ἔτις
ὀλίγον ἐστὶ δὲ ἀνάπνευστις πολέμοιο γίνετο, ἵνα κατασκευάζῃ
ὅτι ἐκείνους μὲν μέγα ὀφειλόμενον, αὐτοὶ δὲ ὀλίγον ποτή-
σμεν. καὶ ἔστι σύμφωνον καὶ τὸ ἐπιφερόμενον, τὸ ὅτι δὲ
καὶ ἀκμήτες· δεῖ γὰρ ἐπὶ ταύτῃ τῇ λόγῳ καὶ ὅτις τὴν βοή-
θειαν ἀποδείξει, ἵνα καὶ διὰ τῆς προτροπῆς. ΒΛ.

44. ἀκμήτες· ὡς ἀδμήτες· καὶ καθόλου, ὅσα παρακί-
μενα συντίθενται ὀνόματι εἰς τῆς λήγοντα, ὡς τὸ τέλος μίαν
συνλαβὴν ἀποφύγει τῇ ῥήματος μετὰ δύο συμφωνίᾳ, ὡς δὲ
λέγει, οἷον ἰδυιτῆς· μία συνλαβὴ ἐπὶ τέλει ἀπὸ παρακίμενα,
καὶ δύο συμφωνίᾳ πρὸς τοῦ ἡ. φλεβατῆς, ἀφίλης, προβίλης.
ἔτις ἀκμῆς. Α.

44. 45. οἱ ἀσπέρχοι, ὅτι ὑπὸ Νέστορος καὶ ὁρθῶς λέγον-
ται (II. 11, 801). Α.

46. μέγα νήπιος· ὡς ἀνεπνόητος τῶν μελλόντων. αἱ
δὲ προαναφανήσεις αὐταὶ τὸν ἀκροατὴν ἐπαύρασαν, ἡ δὲ
προσδοκῶντα τὸ δεινόν. ΒΛ.

ὡς ἡγητή, οὐδ' ἐνόησεν ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
(II. 22, 445). V.

ἡ μὲν συνήθεια ἀγαπητικῶς συνάπτει ἔχει τὸ μέγα
νήπιος· τάχῃ δ' ἂν μείζων γένοιτο ἡ ἡμεῖς, εἰ καὶ αὐτὸ
λέγεται τὸ μέγα νήπιος. Α.

ἡ διπλῇ, ὅτι καὶ νῦν τὸ ἔμελλε σαφῶς ἐκ τῆς ἡμέρας
καὶ γὰρ ἔμελλε λιτανεύσιν, ἀλλ' ἐλιτανεύσεν. ἐστὶ δὲ αὐτῇ τῇ
αὐτῷ θανάτον τε καὶ κακὸν καὶ κῆρα λιτέει, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσ-
σεῖ (1, 18) ὅδ' ἐνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων καὶ μετὰ
οἷσι φίλοισιν. Α.

47. λιτέει· ἔχει μὲν αὐτὸ προπαροξενεῖς· ἐνε-
45. ὡς γὰρ ἐστίν, ὡς καὶ τὸ νοητὸν ἀπαιτεῖ. ὅμως ἡ παρά-
δοσις παροξενεῖ· ἐνεσῶτος γὰρ ἐν ὡς ἀορίστον παροξενεῖται.
ἔχει δὲ καὶ λόγῳ τὰ γὰρ εἰς αὐτὴν ἀπαρτίματα τῶν εἰς παρὰ
γόμενα, ὅτι ὄντα ἀπὸ τῶν εἰς μί, ἔχοντα ἐν τῇ τρίτῃ ἀπὸ
τέλει τὸ εἰς συνεσθλημένον, μὴ ἐπιφειρομένη διπλῇ μετὰ δύο
συμφωνίᾳ, παροξενεῖται, ἔχει δὲ ἰδίᾳ λιτέει μετὰ δύο καὶ λι-
τέει. λέγει δὲ ὅτι ἔμελλε πρὸς αὐτὸ βλάβην παρακαλεῖν

ἤτοι ἡ παράκλησις αὐτοῦ εἰς θάνατον ἐτελεύτα. τὸ δὲ ἐμελλεν ἀπὸ τοῦ ἐφκει· οὐ γὰρ αὖτις ἐμελλε παρακαλεῖν. BL.

ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀξιοῖ ὁμοίως τῷ λίσσεσθαι, ἐπεὶ ἐνεσώ-
τος χρόνῳ ἀπὸ ὁριστικῆς τῆς λίσσεσθαι. εἰσὶ δὲ οἱ παροξύνον-
τες ὁμοίως τῷ λαβέσθαι. ἐγὼ δ' ἐπαινώ τὸν Ἀσκαλωνίτην
προπαροξύνοντα ἐπὶ ἐνεσώτος· τῆτο γὰρ ἐστὶ καὶ τὰ δηλάμε-
τον· ἐμελλε γὰρ αὐτῷ θάνατον λίσσεσθαι. δοκεῖ δὲ μοι ἡ πλείων
παράδοσις παροξύνειν ἐκ ἀπιθάνως. ὅτι περὶ γὰρ τρόπον ἐν
ἐτέροις διαλαμβάνων περὶ τῆς μεταλλήσεως καὶ ἔρεσθαι (Od. 3,
69), ἀξιάτιον πάντων τῷ ἔρεσθαι ὁμοίως τῷ παδέσθαι, ἐπει-
δή περ μέσος δευτέρως ἀδύσος ἐστίν, ἀπεφηνάμην ὡς ἡ παρὰ-
δοσις τρίτην ἀπὸ τέλους ἐποίησε τὴν ὁξείαν, καὶ τῷ σημα-
νομένῳ πειθεῖσθαι ἀλλὰ τῷ χαρακτῆρι τῆς φωνῆς, ἐπεὶ τὰ
τοιαῦτα τῶν ἀπαρσιμύτων προπαροξύνετο, ὅντα ἐνεσώ-
τος, οἷον φέρεσθαι δέρεσθαι, καὶ εἶχε τὴν ᾗ συλλαβὴν πρὸ τέ-
λους, τῆς ἀρχέσης συλλαβῆς εἰς τὸ εἰς λήξεσθαι. ὥτως καὶ τὸ
ἔρεσθαι ἀναδιεξόμενον τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα προπαροξύνετο,
καὶ τῷ λόγῳ τῆς ἀορίστου, τῇ δὲ ὁμοιότητι τῆς φωνῆς. τὸν
αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τῇ προκειμένῳ. ὁρεῖται γὰρ τὸ λιτέσθαι
προπαροξύνεσθαι· τῆτο γὰρ αὐτῇ καὶ τὸ νοητὸν καὶ ὁ σχηματισμὸς,
παρὰ τὸ λίσσεσθαι. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ εἰς θῆναι ἀπαρσιμύτα τῷ εἰς
παρσιμύμενα, ἐκ ὅντων ἀπὸ τῶν εἰς μῆ, ἔχοντα ἐν τῇ τρίτῃ
ἀπὸ τέλους συλλαβῇ τὸ εἰ συνεσταλμένον, μὴ ἐπιφρονομένων
αὐτῷ μήτε δύο συμφώνων μήτε διπλῆ, παροξύνετο, ὥστε
ἔχει τὸ λιπέσθαι πιδέσθαι ἰδέσθαι ἰκέσθαι, ὥτως καὶ τὸ λιτέσθαι παρὼ-
ξύνει ἡ παρὰδοσις, καὶ τῷ λόγῳ τῷ ἐνεσώτος πειθεῖσθαι, τῷ
δὲ τῷ χαρακτῆρος, παρεκτείνεται τὸ κεφάλαιον τῷ Ἡρω-
διανῷ. A.

50. ἦν τινα: Ἀρξιστοχὸς εἶ τινα, ἢ ἡ ἡθικώτερον
καὶ οἷα, φησὶ, τινὰ μαντεῖαν, ἀλλ' οὐ φρονιτικῶν αὐτῆς.
μνηστὴρ δὲ τῆς μαντείας ἐν ταῖς λιταῖς· χειλιάει ἐν πρὸς
τὸ „ἢ δὲ τινα φρεσὶ σῆσι“ (36). πρὸς δὲ τὸν Πάτροκλον
καὶ εὐλογος ἡ ἀγανάκτησις, ὅτι ὡς ἀγνοῶν τὴν αἰτίαν
τῆς μήνιδος Ἀχιλλεύς ταῦτα ἔφη· ὅθεν καὶ ἄνωθεν διη-
γῶν τὸ γνωριμώτατον, ὥστε ἐξελέγων αὐτὸν ὅτι τὴν αἰ-
τίαν εἰδὼς τῆς ὁργῆς ἄλλως ὑπονοίας ἐκόμισε μὴ ἔσας ἱκα-
νὰς (ἀγαθὸς L). BL.

53. δῆ: Ἀρξιστοχὸς τις. V.

ἀμέρσαι: μέρους ἐρεῖσθαι. μέριον δὲ τὸ μὴ φράσαι
κρείσσονα, ἀλλ' ὅμοιον. L. ἄνδρα ἀπὸ κοινῆς. V.

53 54. τὸ δίσχον τῆτο ἢ τοῖς ἀνω προσδοτέον, ἵνα τὸ
προβεβῆκει εἴλωμεν, ἢ τοῖς ἐξῆς, ἵνα τὸ μὲν ἱκάνει
εἴλωμεν, τὸ δὲ προβεβῆκει ὑποεἴλωμεν. A.

54. ἀνὴρ ἀφελέσθαι: δὲς πάλιν ἐρεῖσθαι. τὸ δὲ ὅτι
ἀντὶ τῆς ἐπεί· ἢ ἀντὶ τῆς ὅς, ἢ ἡ, ὑπὸντ' ἀνὴρ ὅς κα-
τεῖ προβέβηκε, τὸν ὅμοιον ἐδίδλῃσιν ἀμέρσαι. προβέ-
βηκε δὲ πρόβηκε τῶν ἄλλων. κράτει δὲ τῇ ἀρχῇ, τῇ βα-
σιλείᾳ. ἴσως δὲ ἐκείνων μνηστῆρ ὧν ἔλεγε Νέστωρ· „ἀλλ'
ὅδε ἡρώτερός ἐστιν, ἐπὶ πλειόνισιν ἀνάσσει“ (Π. 1, 281).
καὶ Ἀγαμέμνων „καὶ μοι ἐπος ἔτω ὅσον βασιλεύτερός ἐμι“

(Π. 9, 160). L.

56. καὶ ὅρην ἦν: ταῦτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς· παρὰ
γὰρ τὰ γεγονότα, ὑποσχετέον δὲ ἐπὶ τὸ Ἀχαιῶν καὶ
σας. A.

57. τὸν φόβον τῆς θανάτου ἀπωσάμενος ἐπὶ τὴν ὁρῆν
τέθηκε τὴν αἰτίαν. καὶ πρὸς εἰδὼτα μὲν φησιν, ὅς καὶ τῇ
πρὸς ἐξήγαγε τὴν παιδα καὶ παρέδωκε τοῖς κήρυξιν,
ἡθικόν· ἔθος γὰρ τοῖς θυμομένοισι τὰ αὐτὰ πρὸς τοὺς
τας διηγέσθαι. ἄλλως τε καὶ ἀνάγκη προσβαλεῖν τὴν αἰτίαν
ἐπὶ ὑπερτίθει τὴν ἔξοδον. καὶ τῷ Πατρόκλῳ δὲ μνη-
σθῆναι δοκεῖν χαρίζεσθαι, ἐκιδὼς αὐτὸν μεθ' ἑβρον τοσούτων
εἶ δὲ καὶ δέο δικαιοσύμῳ προσβέβηκε, ὅτι τε παρ' ἑβρον
τὸ γέρας εἰληφεν, καὶ παρ' Ἀγαμέμνονος, καὶ ὅτι ἐξ ὧν ἔλα-
βὼν ἀφῆρηται. BLV.

58. οὐκ οὐκ φάνει τῆς ὀνόματος κρατῶν, καὶ γέρας, δ
λακίδα καλεῖ. V.

57. ἡ διπλή, ὅτι ἰδίως καὶ παρὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν
κατατίσσει κατὰ τὸ ἐνεργητικόν, ἀντὶ τῆς ἐκτετακτοῦ
ἐν Ὀδυσσεῖ (9, 102) „πολλὰ κτενίσσας“ ἀντὶ τῆς κτενίσ-
μενος. A.

ἡ τετρημένη ἀνάγκη προπαροξύνει τὸ εὐτελεῖν
τοῦ λόγον ἀξιοῦντος παροξύνειν, εἶχε τὸ εὐτελεῖν
καὶ ὁξύνεσθαι. τὰ γὰρ παρ' ὑδέτερον δισύλλαβον εἰς
γοντα, μὴ τῷ ἢ παραληγόμενα, συντιθέμενα, εἰς
γοντα, ὁρσιτικὰ ὀνόματα ὁξύνει ἐπιθετικὰ ὄντα, εἰδὼς
εὐδής, βάθος „ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα“ (Od. 5, 413).
ἡ παρητησμένη διὰ τὸ εὐμήκης, τὴν δισύλλαβον διὰ
εὐμελῆς, τῶν παρὰ τὸ ἔτος ἐπεξισχυμένων „διεργῶν
γὰρ ἡστέως“ ἀνέγνωμεν (Π. 2, 765)· μόνως ἐν εὐμήκῃ
ἀντιθέτῃ, δευτέρῳ λόγῳ, ὅσοις κυρίως εἰς τῆς λήξεως βο-
τῶναι συνθέτοισι παρὰκατ' ἐπιθετικὰ ὁξύνόμενα, ἀντιθέ-
τῳ τῷ διογενῆς, Πολυνείκης - ἀλλὰ πολυνείκης διὰ
Παγκράτης - παγκρατῆς ἀλήθεια, Εὐρυθένης - ὁ πάλιν
εὐρυθένης. εἰ δὲ Εὐτελεῖς ὄνομα κύριον παρὰ Ἀχιλλεύς
ὁξύνει τὸ ἐπιθετικόν. πόθιν ἐν ἡ τετρημένη βαρεῖα τῶν
δώσομεν ἀγορήν. τὰ εἰς ὅς λήγοντα ὑδέτερον συντιθέμενα
ἀπ' ἐθέσιας συντιθέει, ἕτερος ἄξιος· μόνον τὸ τελεῖν καὶ
γενικῆς, τελεῖν εὐτελεῖς, ἀφ' οὗ τὸ „δῶσι πόλιν Τροίην
εὐτελεῖν ἐξυπαλάξαι“ (Π. 1, 129). μεταπλασμός ἐπὶ
ὡς προγορεύοντος προγορεύματα, πάθος παρελάβον, ἵνα
θῆσω τῇ τετρημένη τάσει. A.

τὴν Πήδασον οἱ τῶν Κυπρίων ποιηταί, αὐτὸς δὲ Ἀχιλλεύς
νησόν (Π. 2, 696). σημειώτεον δὲ τῆτο πρὸς τὸ „δῶσι πόλιν
Τροίην εὐτελεῖς“ ὅτι ἐ μόνον Τροίην εὐτελεῖς. V.

58. ὅτε τὸ κρείων ἀρμόζον ἐχθρῷ παρὰ ἐχθρῷ, οὐκ
τὸ ἐκ χειρῶν ἀφελέτο Ἀγαμέμνων ἀληθῶς οἱ γὰρ κήρυ-
κες παρελάβον αὐτήν. ῥητέον δὲ ὡς τὸ μὲν πρότερον
ἦν ἀνυπεφώνη, ὥστε, εἰ ἔλεγε ἀνυπεφώνη, ὁ δὲ
μύσιος καὶ κηρύσιος· τὸ δὲ δεύτερον ἐ ψιδός, ὅτι τῶν
τύλις ἐ τοῖς ὑπέρτατοις ἀλλὰ τοῖς ἐπιτάττοις λογιστόν.
δὲ καὶ ἐνδείξιν ὁ λόγος πολλόν, καὶ αὖτις τὴν κατηγορίαν.

113). οἱ δὲ, ὅτι πρὸ τῆς ἁριστείας ἐβόησαν· ἠδὲ ζώνωνται ἄνωγον" (Π. 11, 15). AL.

ὁ πόδς· ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων Ἰπποκ. Α.

αὐδὲ ἴσαντος· παρακλεόμεντος. V.

Πορφυρίδης, διὰ τί ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπὶ καθαιρέσει Διομήδους 5
δὲς μένῃ· καὶ Ἀγαμέμνονος καὶ Ἰδαντος ἄλλα, λέγων, οὐδ' ἔτι
ἔτι Τυδείδῃ Διομήδῃ, ἔδὲ πῶς Ἀτρεΐδῃ, ὅτι ἔτι ἔτι
ὅτι Ἀγαμέμνονος μὲν ἐκείνῃ· ἦν γὰρ ἐχθρὸς αὐτῷ· καὶ
Διομήδῃ δὲ διὰ λόγους ὑβριστικὰς, ὅς εἰς αὐτὸν ἀπευθύνει
μετὰ τὴν προσειάν· λέγει γὰρ, μὴ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα το
Πηλεΐωνα" (Π. 9, 698). ABD.

77. ἐχθρὸς ἐκ κεφαλῆς· τὸ ἦθος τῷ ὄργισμένῳ
ἐν διατηρῇ ὁ ποιητής· γενόμενος γὰρ ἐπὶ τὸ ὄνομα τοῦ
Ἀγαμέμνονος, καθὼς καὶ κεκίνηθ', ἐνδιατρίβει βλασφη-
μῶν. BL.

78. περιάγνυται· παραπορεύεται. V.

79. βραχὺ διασαλτέον κατέχευσι. Α.

80. νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων· ἐκ ἀφίσεσθαι τῷ ὀνό-
ματος τῶν νεῶν. τῷτο δὲ δι' ὅτι παραγγέλλει, τὸν ἀπὸ
τῶν νεῶν κίνδυνον ἀποβάσθαι μόνον, μὴ πειραιέσθαι δὲ προ-
βυλεῖν ἐαυτῶν. διὸ καὶ ἐπιφέρει, μὴ δὴ πρὸς αἰδομένοιο
τῆς ἐπιπρήσσει· καὶ ἐξῆς, ἐκ νεῶν ἐλάσας ἵεναι πάλιν·
διὰ γὰρ τὴν εἰς Ἀγαμέμνονα ὀργὴν ἐβάλλεται ἄλλο τι κα-
ταπράξασθαι ἢ τὰς νεῶς περισώσει. BL.

τὸ ἐξῆς ἀπάμυνον. οἱ δὲ ἀναστρέφουσιν τὴν ἀπό. V.

81. ἡ διπλῇ, ὅτι παιθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικῆς, αἰθρο-
μένοιο ἀντὶ τῆς αἰθροῦς· καὶ ὅτι ἡ ὑπὸ πρόθεσις ἐλλεί-
πει, ἐπὶ πυρός. βραχὺ δὲ διασαλτέον, ἐπικρατέως.
τάχα δ' ἂν εἰ ἐξέσθαι τελεία, ἐμφατικώτερον ἔσαι τὰ ἐξῆς
καθ' ἑαυτὰ λεγόμενα. Α.

83. πεῖθεο δ' ὡς τοι ἐγὼ· βιάσασθαι ἐνταῦθα τὸ
ἦθος ἐκ ἐόντος τὸν φίλον ἀπολαμπρύνει τέλειον. ἀρε-
πὴς δὲ καὶ τὸ παλλακίδος καὶ δώρων μνηστῆς. ἡ τοίνυν ὡς
φιλέταιρος ἐξέστησιν αὐτὸν τῶν κινδύνων, εἰδὼς ὑπὲρ μὲν
τῶν νεῶν ἵππας αὐτῷ συγκινδυνεύουσιν, μετὰ δὲ ταῦ-
τα ἐκείνῃ φιλῆσόντας συνακολοθεῖν διὰ τὸν κάματον. πῶς
ἂν ἐκ ἐκφέρει ταῦτα πρὸς τὸν Πάτροκλον, ὑπὲρ ὅτου διε-
νοεῖτο· ἡ τὸ μὲν ἀληθὲς εἰπὼν ἥδει Πάτροκλον τῆς ἰδίας
σωτηρίας καταφρονήσασθαι· ἐφ' ἑαυτὸν δὲ περισπάσας τὴν
αἰτίαν ἥδει Πάτροκλον φυλασσόμενον. ὅτι δὲ κηδεμονικῶς
ταῦτα τῷ φίλῳ συμβουλεύει, ἐπιμαρτυρεῖ καὶ ὁ ποιητής ἐν
τοῖς ἐξῆς· „νήπιος, εἰ δὲ ἐπος Πηληϊάδαο φύλαξεν, ἢ τ'
ἂν ὑπέκρινε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο" (686). ὑπο-
φαίνει δὲ τὴν προτρέψιν αὐτῷ, ἐπαγωγὴν τὸ „μή τις ἀπ'
Οὐλέμποιο θῶον," ὑπερπεῖς ὁ Τρῶας ἀλλὰ τὸν Ἀπόλ-
λωνα δεδοικώς. οὐ βουκονίας ἐν χριτῶν Ἀχιλλεὺς ἀλλὰ
φιλεταιρίας, ὅς γέ φησιν ἐχόμενος „ἢ ὅτι καὶ οἱ ἐπὶ τῇ
πολεμίζον" (243). BLV.

84 — 86. τὰς τρεῖς εἰσὶν ἢ τοῖς ἄνω προσδοτεόν, ἵνα
ἐξέσθαι ἐπὶ τὸ πόρῳσιν, ἢ τοῖς ἐξῆς, ἵνα ἀπ' ἄλλης
ἀρχῆς ἀναγινώσκωμεν ὡς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην, καὶ

ὑποσέσωμεν ἐπὶ τὸ πόρῳσιν. ἢ καὶ βέλτιον· καλῶς γὰρ
πρῶτην μὲν τὴν ἐντολὴν λέγει, πείθει δὲ ὡς ἐγὼ σοί
γὰρ, ἔπειτα αὐτὸ τὸ πρῶγμα προφέρει· ἵνα δόξαι
τιμὴν παρ' Ἑλλήσι ποιήσας, ἀπελάσας τὰς Τρῶας
5 εἴρησιν. Α.

85. ἀτὰρ οἱ· τὸ οἱ ἄρθρον ἐστὶν ἐγκλιτικόν· διὸ
συντάξει ἐγκλιτικόν. Α.

ὁρθοτακτικόν τὴν· οἱ· ἄρθρον γὰρ ἐστὶ πληθυντικόν
ἢ ἢ οἱ δὲ Ἑλληνες. ἔστιν δὲ παλλακίδος καὶ φίλου
ὅταν ἐπιδείκνυνται οἱ εἰσὶν. BL.

86. ἀπ' ἀπονάσσωσιν· εἰς ἐπίσω ἀποκαταστήσας
ἀποδέσσωσιν. Α.

87. ἐκ νεῶν ἐλάσας ἵεναι πάλιν· ἀπελάσας
οἱ, μόνον τῶν νεῶν ἵεσθαι τῇδε, μὴ φιλοτιμότερον τῇ
15 χρώμενος καὶ διώκων. BL.

τὸ αὐτὸ περισπάζει· δύο γὰρ ἐστίν, αὐτὸς καὶ τοῖς. Α.

88. ἀρέσθαι· παροξυνοντικόν· ἔστι γὰρ μέσος ἀντι-
ρος ἀόριστος. Α.

89. ἡ διπλῇ περιεργμένη, ὅτι Ζηνόδοτος τῶν
ἐξῆς ἤρκεν, πεποίηκε δὲ ἔτι „μή σὺ γ' ἀγαλλῆσαι
πολέμῳ καὶ δηϊοτῇ," ἢ ἐπιβάλλῃ ἢ συνέπει. ἀνα-
δέ εἰσι· σκοπὸς γὰρ τῷ Ἀχιλλεὺ μὴ ἀτιμωθῆναι τὸ
τενημερῆσαντος. Α.

90. ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀπόλυνον καὶ μονοσύλλαβον
25 τὴν μὲ ἀντωνυμίαν· διὸ καὶ ἐγκλιτικῶς ἀνέγνω· οὐ
πρὸς ἕτερον πρόσωπον ἐστὶν αὐτῷ ἢ διαβολή. καὶ ἔτι
ἢ ἀμείνων ἀνέγνωσις· καίτοι γὰρ καὶ ὁ δὲ ἀντὶ τῆς γὰρ
92. ἐναίρουμένοσι· ἀντὶ τῆς ἐναίρων, ὅτι ἐστὶ φρονέων·

ὅτι Ζηνόδοτος πρὸς τὸ Ἰλίου ἀλπερ δὲ ἔσθαι.

93. ἡ διπλῇ περιεργμένη, ὅτι Ζηνόδοτος κατὰ τὸ
30 τέσσαρας ἀπὸ τῆς ἥρκε, γράφει δὲ ἀντὶ αὐτῶν τῶν
σ' ἀπομνησθέντα λάβῃ κοινῶς ἑκατόν. ἔστι δὲ
τελὴς καὶ τῇ συνθέσει καὶ τῇ διανοίᾳ. Α. ὅτι παρὰ τὸν
νύσιος ὁ Ὀρφές, ἀντὶ τῆς λάβῃ δάκνη λέγων. V.

ἐκφοβεῖ τῷ θεῷ. ὅτι δὲ λέγει „μηδ' ἑκατόν ἴσθαι
40 χεῖμαι" (Π. 13, 14), ἀναφέρει ἐπὶ τὸ „μηδ' ἀπὸ τῆς
ἐμῆς." V.

94. ἐμβήη· ἐμποδὼν ἐπὶ, ἐναντίως σοι τῇ βίᾳ
σεται· ἦτοι ἐναντιωθῇ σοι εἰς πάλιν. BL.

95. Νικίας ἐφ' ἐν ἀνέγνω παλιντροπίασθαι
Ἀπολλάδωρος δὲ κατὰ διάνυσιν. ἔφαμεν δὲ περὶ τῆς
πάλιν συνθέσεως, ὅπου καὶ περὶ τῆς παλιντροπίας
λαμβάνομεν (Π. 1, 59), ὡς ὅτι τὸ πάλιν ἀεὶ θέλει
ἤμῃσι κατὰ διάνυσιν προσγίνεσθαι. Α.

πάλιν τρωπᾶσθαι· συνήθως· ἔστι γὰρ ποιητικόν.

δηριάζεσθαι· πολυμῆν καὶ μάχεσθαι. V.

97 — 100. ἀθετῶν εἰσὶν τέσσαρες, διότι κατὰ δια-
τὴν ἐμφανέσθαι γράφειν ὑπὸ τινος τῶν νομιζόντων
τὸν Ἀχιλλεὺ τῷ Πάτροκλῳ τοῖσιν γὰρ οἱ λόγοι, πῶς
ἀπόλυντο πλὴν ἡμῶν. καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ τοῖσιν
παθῆς δέ. Α.

παντελῶς ἐκβλητέον τὰς τέσσαρας εἴχες, πρῶτον ὅτι παιδικῶς ἢ ἀδύνατος ἢ ἐνὶ τῇ, εἴθ' ὅτι φθονερά, αἷα ἐρω-
ται, τί δὲ ἡδίκησαν οἱ Μυρμιδόνες; πῶς τε Φοῖβον ἐπι-
καλεῖται, ὃν ἤκουσεν ὑπὸ Θέτιδος φρονεῖ εἰσαυτῷ ἐσεῖναι
(Π. 21, 277); τί δὲ Θανυσζόν, εἰ ἐρήμην πορθοῖεν πόλιν;
καὶ τὸ λῦναι τὰ οἰκοδόμων ἐστὶ. πῶς δὲ τὸ τῶν εὐθεῖαν δη-
λώσει; καλῶς ἔν, φησὶν Ἀρίσταρχος, Ζηνόδοτος ὑπώπτευ-
εν ὡς εἶναι παρεντεθέντες οἱ εἴχοι ἰσὺ τῶν ἀρσενικῶς ἐρω-
τας λεγόντων εἶναι παρ' Ὀμήρῳ καὶ ὑπονοούντων παιδικὰ
ἔχειν Ἀχιλλεῖ Πατρόκλον. V.

98. μήτε τις οὖν Τρώων: τινὲς ὑπερβολικῶς φασὶν
ἀντὶ τῷ ἀπόλλοιτο οἱ ἀριεῖς. ἢ καὶ δεόντως πεπονήσῃ τὴν
μάχην, τὸς μὲν μισῶν ὡς πολέμιους, τὸς δὲ ὡς ὑπεριδόν-
τας ἐβριζόμενον. ἄλλως τε καὶ αὐτῷ τὴν εἰς Πατρόκλον
χάριν, εἰ τὸς Ἕλληνας σώξει δι' αὐτόν, ὅς ἀπολέσθαι θέλει,
ὡς καὶ κηδεμονίαν τῶν Ἑλλήνων ἐκπέμπων τὴν συμ-
μαχίαν, ἀλλὰ τῷ Πατρόκλῳ ἀντικείμενον μὴ βολόμενος. BL.

99. ἐκδύμεν: παροξυστονητέον· τὸ γὰρ πλήρες ἐστὶν ἐκ-
δύμεναι, ὁμοίως τῷ „θοῶς ζευγνύμεν ἄνωγον“ (145). καὶ
ὅλον ὅτι λείπει τὸ γένοίτο. A. εἰ γὰρ τῷ δόοιμεν εὐκταροῦ
συνκοπὴν αὐτὸ φησόμεν, καὶ κατάλληλος ἔστι ὁ λόγος. V.
παροξυστέον τὸ ἐκδύμεν· ἔστι γὰρ ἀπὸ τῷ ἐκδύμεναι ἀπα-
ρημάτε, ἢ ὁ λόγος, ἡμῖν δὲ γένοίτο ἐκδύναι τὸν ὄλε-
θρον. καὶ λείπει τὸ εἶη. BL.

ἡμεῖς δὲ ἐκφύγωμεν. A.
100. κρηδεῖναι: νῦν τὰ τεῖχη, μεταφορικῶς· ἰδίως
τὴν κεφαλὴν τὸ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα. AD.

101. ὡς οἱ μὲν: μέντοι ἐπὶ τὴν μάχην, ὅπως τὴν
καὶν ἐμπειραμένην δειξας Ἀχιλλεῖ τὸν Πατρόκλον ἐξα-
γῆναι, καλῶς δὲ τῇ ἐκλογῇ τῶν ὀνομάτων χρηταί· φρυγὴν
καὶ ἠωνίαν, ἀλλ' ὅτι μένειν ἐκ ἐδύναιτο, καὶ τὰς πολ-
λὰς αἰτίας ἐπάγει. Θανυσζόν δὲ τὸ κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν
ὄντα, φασὶ μὲν γὰρ οἱ ποιηταὶ φαντασίαν παρέχειν τῷ
λόγῳ ἐπὶ τροπικὰ χωρῶντες, καὶ παρ' αὐτῷ Ὀμήρῳ ἐστὶ
πάλαι τοιαῦτα· ἐνταῦθα δὲ χωρὶς παραβολῆς τοιαύτης
καὶ τροπικῆς ἀπαγγελίας ἐπὶ τῷ ὁ λόγος, ἐπ' αὐτῶν
τῶν πραγμάτων γινομένης τῆς φράσεως. BL.

πῶς πάντα ὑποχρῆμενος εἰδέναι καὶ λέγει ταῦτα; ἔλεγον
ἐν πρῶτοις μὲν μνημονεύσαι ὅτι δὴ, καὶ μὴν λόγος· ἀφα-
νίσκονται γὰρ πτερόεντα ὄντα. LV.

102. βιάζετο: ὑπὸ βελῶν κατεπονείτο, τρωτὸς ἦν ἄρα.
καὶ „ἔσσαν ἐντὶ κεφαλῇ περιδείδια μή τι πάθῃαι“ (Π. 17,
448). V.

103. δάμνα μιν: μέγιστον ἐγκώμιον τῷ Ἀϊάντι, ὅτι καὶ
πρῶτον καταστασιασθεὶς ὑπὸ Διὸς ἐπέμεινεν. V.

104. πρὸς ἐπίπασιν ἐπλεόνασε τῷ ῥήματι, βάλλοντες
καὶ βάλλομεν καὶ βάλλετο. ἀμύμητα δὲ ταῦτα
καὶ φρασεῖς καὶ πλάσεις. BL.

οἶν τῷ ὦ τὸ δεινὴν, ὡς Ἡρωδιανός. ὅρα δὲ πῶς καὶ
καὶ ψάλλοντες ἀκοιτίζουσι τῆς κεφαλῆς καὶ ψάλλοντες τὸν
τὴν ἀσπίδα. ὁ δὲ ἔζηκεν ἀκίνητος τὴν προσβολήν. καὶ ἔστιν

αὐτὸν παραβάλλοντας τῷ Ἑκτορι τὴν ὑπεροχὴν γινώσκει·
ὁ μὲν γὰρ ὑπὸ Διομήδεος τὴν κόρυθα θλίβει σκοποδιμήν, ὁ
δὲ ὑπὸ πολλῶν βαλλόμενος ἀνέχεται. BL.

105. ἡ διπλῇ, ὅτι τινὲς γράφουσιν τύπτειτο δ' αἰεὶ.
προεῖρηκε δὲ βαλλομένην καὶ βάλλοντες. τὸ δὲ βαλεῖν ἐστὶν
ἐκ χειρὸς τύπτειν. A.

106. γράφεται φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος καὶ τύπτειτο δ'
αἰεὶ καπφάλῳ· εὐποίητα διὰ τῷ π, ὅτι εὐ. βάλλεται
γὰρ λέγειν καὶ τὰ φάλαρα καταχρῆναι ἔχειν. A.

107. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐν τισὶ γράφεται καπφάλῳ. ὑπερβα-
τόν δὲ ἐστὶ. δεινὴν δὲ καταχρῆναι ἢ πῆλῃς ἔχει, καὶ τὰ φάλαρα
ἐβάλλετο συνεχῶς. φάλαρα δὲ τὰ κατὰ τὸ μέσον τῆς πε-
ρικεφαλαίας μικρὰ ἀσπίδισκα, ἵνα καὶ κόσμος χάριν ἐντί-
θεται. A.

108. ἡμεῖς καὶ φάλαρα γράφειν, ὡς τῶν παλαιῶν αἰ-
πλῆς, ἢ ἢ καὶ ἢ πῆλῃς ἐβάλλετο καὶ τὰ φάλαρα. ἢ πῆλῃς
μὲν ἐν εἰς ὁ τὸν λόγον τιθέσιν, φάλαρα δὲ τὰ κατὰ τὰς
παριὰς ἐπιπίπτοντα μέρη, διὰ τὸ ἥμισυ εἶναι καὶ λαμπρά·
ὡς δὲ ὁ Θρύξ, ὁ ἐκατέρωθεν αὐτῆς κόσμος. BL.

ἄλλως. Ἀρίσταρχος διὰ τῷ καὶ συνδέσμου καὶ φάλαρα
γράφειν πάντως βραχὺ διεξέλεγε ἐπὶ τὸ αἰεὶ. A.

ὁ δὲ: ὡς περὶ ἑτέρου. ὁμοίον δὲ ἐστὶ τῷ „ὁ δ' ἐρέγεται
οἰνοβαρεῖον“ (Od. 9, 374). V.

107. αἰεὶν ἔχων: διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὰς διαδεξιμένους
καὶ ὀλοφάρας πλησίον „οἱ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο, ὅτε μιν κά-
ματός τε καὶ ἰδρώς“ (Π. 13, 710). πάντῃ δὲ ἀντὶ τῷ γάρ.
ἐπαινεῖται δ' ὁ τύπος ὡς καὶ ζωγραφίας ἐναργεστερον ἔχων. V.
ἐδ' ἐδύναντο: τὸ περὶ αὐτῷ σάκος ἐδ' ὅσον ἐδύ-
ναντο κινήσειν. V.

108. ἐρεῖδοντες: πατάσσοντες, κυρίως δὲ ἐρεῖσαι τὸ
ἐκ χειρὸς πατάσαι. ἐφρῶν δὲ καὶ ἐπὶ πολλῇ, καὶ διὰ θώρηκος
πολυδαυδῆς ἡρώρετο“ (Π. 3, 350). BL.

112. ὡς παρὰδοξον μέλλον λέγειν τὴν ὑποχώρησιν Ἀϊ-
αντος, τὸν ἀκροατὴν προσεκτικώτερον ποιῶν τοῖς παρὰ ἑλ-
σάν λόγους. συνέτιμι δὲ τὸ προοίμιον ἐπιγόμενος τῷ και-
ρῷ· ἐκείνους μὲν γὰρ ὁ λόγος ἐδέετο τιρατείας, ἐξαρτίσκειν
ἔχων νεῖον καὶ ἡγεμόνων, ὁ δὲ μῦθος νεῖος ἐμπεριστατός. BL.

114. Ἐκτορ Ἀϊαντος: πάλιν ἐπὶ τὸ κινδυνώδεστον
προήγαγε τὴν ὑπόθεσιν· παρὰδοξον γὰρ τὸ Ἀϊαντος ἐγγὺς
40 παρὰδοξοῖν τὸν Ἑκτορα. ἀλλ' ὁδεῖτερον τρωτὸν ὑπάρχει, τὸ
μὲν διὰ τὴν ὑπεροχὴν, εἰ καὶ ὑπὸ θεῶν νῦν καταστασιασθεῖται,
τῷ δὲ διὰ τὴν ὑπὸ τῷ Διὶ βοήθειαν. ἀλλ' ἔστι τὸν Ἑκτορὸν
γε βλαβῆναι καὶ ἀνδρείας κριθῆναι (βλ. ἐκ τῆς ἐμπλά-
σεως V). διὰ μέσος ἂν ἐχώρησι, τὴν ὑποχώρησιν Ἀϊαντος

45 τῷ δόρατι περιθίξας, δαίκνυνται δὲ ὅτι ἐδὲ θεῶν εἶδεν, εἰ μὴ
ἀχρεῖον αὐτῷ τὸ δόρυ ἐγένετο, BLV.

115. κανὼν: τὸ καθήμενον μέρος εἰς τὴν ἐπιδορα-
τίδα. εἰ δ' ἀπάραξε, πῶς ἐπιφέρει „πῆλῃ δ' ἀπ' αὐτοῦ
αἰχμὴ χαλκίῃ“ ἔστιν ἂν τοῖς περὶ τὴν ἀπαγγελίαν τάχος,
καὶ ὅτι τὸ μὲν ἀπάραξε περὶ ὅλα τὰ γάρματα φησὶν, ἔπειτα
τὰ κατὰ μέρος ὑποτίθηται. BL.

K k k a

116. ἡ δὲ πλὴν, ὅτι δοκεῖ μάχεσθαι· εἰ γὰρ ἀπῆραξε κατὰ συμπίρασμα, ὃ ἔστιν ἀπέθραυσεν, πῶς ἐπιφέρει „τῆλε δ' ἀπ' αὐτῆς αἰχμὴ χαλκίῃ χαμάδις;” ὥς πρότερον μὴ ἀποκομμένον, ἀλλ' ὅτε διείσπειν ὁ Αἴας ἀποπειπωκότες; ὁ μὲν δὲν Ἀρίσταρχος τὸ συμπίρασμα λέγει προειρησθαι, εἴτι κατὰ μέρος ἐπακριβῶς, ὡς εἴ τις λέγοι „ὅδε τις τὸνδε εἰς τὰ σπλάγχνα δόρατι παύσας ἀπέκτεινεν· ἐκπαυθέντος δὲ τῆς δόρατος ἀπέθανεν,” ὡς ἐγένετο ὕστερον ἐπιδηγούμενος. ὅπως ἀπάρχεσθαι καὶ κόλον δόρου λέγει κατὰ συμπίρασμα ὡς δὲ ἀπέκτεινεν ὕστερον ἢ αἰχμὴ διακρυδαθέντος τῆς δόρατος, ἐπισημαίνει. φαίνεται γὰρ ὁ Αἴας μικρὰ τινὸς εἶναι διακρυδάντος τὴν ἐπιδορατίδα περὶ ἄκων κραδῶναι, ἀποπεισούσης δὲ ταύτης παντελῶς ἀπεγνωσκίναί ὅτι ἤχρησεν τὸ δόρον. διὸ καὶ τὸ αὐτῶς πρόσκειναι, ὅτι κατὰ κενὸν ἐκράδαiven, ὃ δυνάμειος αὐτῷ χρησθῆναι. τινὲς δὲ καὶ τὸν γὰρ ἀντὶ τῆς δὲ λαμβάνουσιν τῆλε γὰρ ἀπ' αὐτῆς. Α.

117. πῆλ' αὐτῶς· ἐκράδαiven πρὸς τὸ διαγνῶναι εἰ τέλειον ἤχρησεν· διασείσαντος δὲ αὐτῆς ἀπέθρηπεν ἢ αἰχμῇ. οἱ δὲ τὸ κόλον ἀντὶ τῆς κολοβοκηρομένου. οἱ δὲ προειρησθαι τὸ κεφάλαιον, ἐπαυλῆσθαι δὲ ὡς γέγονεν ἔκαστον, ὡς τὸ „ὡς πολέας πέφροντα Μεναιτιάδης ἄλκιμον υἱὸν Ἐκτορος Πριάμίδης χεῖδον ἄορι (ἔρχει V) θυμὸν ἀπηύρα” (327)· καίπερ εἶναι ἔτι Πάτροκλος. οἱ δὲ τὸ τῆλε δὲ, ἀντὶ τοῦ γὰρ τὸν δέ. BL.

αὐτῶς· διότι μάχης, ἐπεὶ διάπειρα. V.
κόλον· ἔτιως ὡς λόγον ὁ Ἀσκαλωνίτης· καὶ γὰρ δὲ συγκατατίθεμαι. Α.

ἄλλως. ἔτιως γὰρ παρ' Ἰωσὶν οἱ κολοβοκέρατοι κριοὶ κόλοι λέγονται. Α.

119. 120. συναπτόν μεχρὶ τῆς θείων. δύνανται δὲ εἰσεῖναι καὶ ἐπὶ τὸ ἀνύμνον. Α.

120. ὁ γίγνηται· ὃ τὸν Ἐκτορα, ἀλλὰ τὰ τῶν θεῶν ἔργα. καὶ χεῖδον μὲν νενέκηται, ἢ δὲ νίκη οὐ τοῦ Ἐκτορος ἀλλὰ θεῶν. BL.

Ἀρίσταρχος κεῖρε, χωρὶς τῆς ἱ· ἄλλοι δὲ κεῖρει. Α. 55
ἄλλως. ἔτιως Ἀρίσταρχος κεῖρε, χωρὶς τῆς ἱ, Ἰακῶς· ἔτι γὰρ ἔκειρε, εἰς ἄπορον καθίστηναι τὰ τῆς μάχης, ὡς μηδὲν ἔχειν μέσους. Α.

παρατακτικῶς· τὸ γὰρ ἔστιν ἔστιν, ἔγνω ὁ Αἴας εἰς ἄπορον ἤκουσαν αὐτῷ τὴν μάχην, ὡς μηδὲν δύνασθαι εἶναι μηχανήσασθαι· ὁ γὰρ Ζεὺς ἐπέκειρε τὰ βουλευμένα τῶν Ἀχαιῶν. BL.

ἔδρα γὰρ καὶ βέλειπεν ὅτι παντελῶς τῆς μάχης τὰ ἐνδυμήματα ἡλάττω καὶ ἠφάνιζεν ὁ Ζεὺς, τοῖς δὲ Τρωσὶν ἠβέλειτο νίκη· ἢ μᾶλλον τὰ τῶν μαχομένων ἐνδυμήματα ἡλάττω. V.

122. ἔκ βελέων· ἐκ εἰπεν ἐκ νεῶν. V.
τοὶ δ' ἐμβάλον· τοσοῦτον ἄρα ἐφεισῶς ὠφείλει. ὥς καὶ τὸ ἐν ἀρχῇ „ὡς οἱ μὲν περὶ νηός” (1) εἰκότως ἐξηκόμεν περὶ τῶν Αἰάντος καὶ πάντων τῶν Τρωῶν. V.

123. ἡ δὲ πλὴν, ὅτι ἔτι μὲν ἐκ πλήρους λαβεῖν κατὰ, εἴτι

σβεσθῇ τὸ συμβαῖνον ἐπιθετικῶς· ἔτι δὲ καὶ κατὰ συνάφην ἀσβέσθη, οἷον ἀκατάσβεστος, ὃ ἔστι δυσκόλως σβεσθῆναι καὶ μᾶλλον· ἔτιως γὰρ εἶωθε λέγειν „ἀσβεστος δ' ἔσθ' ἐν γέλω” (Π. 1, 599). τὸ δὲ σβεσθῇ ἀνέμφοτον. καὶ τὸ ὅτι Ὀμηρικόν, ἀσβέση, καθάπερ „ῥεῖται δ' ἀργινώτῃ πλῆθος” (Od. 6, 108) ἀντὶ τῆς ἀργινώτος. Α.

ἄλλως. Ἀρίσταρχος κατὰ βαρεῖαν τάσιν ἀσβέση, πᾶσι νυμὸν ἐκδεχόμενος τοῦ „ἀσβεστος δ' ἔσθ' ἐν ὧστο γέλω” ὅπως πάντες· ὃ γὰρ ἔχει τὸ ἀνάλογον ἦτε ἱμῶν τῶν δόρων, καὶ πολλὸς ὁ τοῖστος χηματισμὸς Ὀμηρικὸς. Α.

μόνως ἀσβέση ἀγανώσων, ὃ κατασβεσθῇ· ἔτιως γὰρ λέγειν „ἀσβεστος γέλω”· καὶ τὸ γῆμα δὲ Ὀμηρικόν· ἀργινώτος ἀργινώτῃ, ἀσβεστος ἀσβέση. δηλοῖ δὲ τὸ δυνάμειος τάσβετος. οἱ δὲ τάχιστα σβεσθῆσομένη. BL.

ἡ ταχέως κατασβεσθῆναι, ἢ ἡ δυσκατάσβεστος, πᾶσι νυμὸν χαρακτῆρι. D.

κίχυντο· ὡς ἐπὶ ἔργου κατακυνθέντος ἐμφαντικῶς ἔργου χρησθῆναι διὰ τὸ τάχος καὶ τὴν ὀρμὴν τῆς τοῦ πρὸς διαδόσεως. ἀλλὰ γὰρ καὶ τὰ ἐπεκαύματα καὶ ἡ καιρομένη πέρφκεν εἰδιάλυτος εἶναι διὰ τε τὰ ἔξοχα καὶ τὸ χροῖμα πίττης. BL.

124. τὴν μὲν πρὸς μνην· πρὸς τὴν φράσιν, ὅτι εἰρήνη τὴν μὲν πρὸς μνην ἀντὶ τῆς μὲν τὴν πρὸς μνην.

125. μετὰ πλὴν ἑσάμενος· μετὰ τὴν καὶ καιρὸν ὃς εἰρήνη καὶ ἀγῶν. BL.

126. ἰπποκίελεν θεί· ἰπποκίελεν, τοῖς ἵπποις πῆλιν ὁδόν, ἢ ἐφ' ἵππων τὴν πορείαν ποιεῖμεν. BL.
παραπλησίαν ἵπποις ὀρμὴν ἔχον. D.

127. λεύσω δ' ἡ· ἡδη πέρας οἱ λόγοι αὐτῶς ἀπελθόντες καὶ μέλιναν αὐτῶν. διὸ καὶ μεταβάλλει· ἡ πῆλιν γὰρ μὴ ἐξέρχεται πρὶν ταῖς ναυσὶν ἐπελθεῖν τὰς Τρώας. BL.

ἴωθ' ὀρμὴν, παρὰ τὸ ἵνα. V. ἐν τῇ Μαινασσικῇ ἐρωήν. Α.

128. μὴ δ' ἡ· ταῦτα ὁμολογημένως καθ' ἑαυτὰ λέγειν ὑπερενλαβόμενος γὰρ λέγει. δύναιτο δ' ἂν καὶ τὸ ἔσθ' ὁρσο, μὴ δ' ἡ νῆας ἔλωσιν· ἀλλὰ βέλτιον τὸ πρότερον, πᾶσι τηρητέον δὲ πρὸς τὰ ἀσύνδετα τὴν προσωποποιεῖν, εἰς φανταστικότητα. Α.

ἡ δὲ πλὴν, ὅτι ἔτιως εἶρηκε πληθυντικῶς πέλωνται καὶ πέλῃ, ὁμοίως τῷ „σπάρτα λελώνται” (Π. 2, 135). Α.

129. δύσεο τεύχεα· πῶς γὰρ ἂν ἐκ τῆς φθορῆς καὶ συγχωρῶν τῷ φθίει, δι' ὃν δὲ ἄριστος μάχεσθαι μὴ συγχωρῶν; V.

ἀγείρω· ὅτι ἀντὶ τῆς ἀγείρωμι. Α.

ἄλλως. ὁμοίως τῷ ἀγείρω· ἐνέως γὰρ εἰς σημάτων μέλλοντα, ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων παρεθέμεθα· „ἔγω δὲ ἄγω Βρισηίδα” (Π. 1, 104)· „ἡ μέγα πένθος Ἀχαιίδα ἔκλινε” (Π. 7, 124). ἔτιως καὶ τὸ ἐρύσσειν ἔχει. ἔτιως δὲ ὁ Ἀρίσταρχος. Α.

δαιμονίως ἐπισπεύδει, οὐκ ἐπιτρέπων πάντα τῷ φθίει.

ἀλλὰ μέρος τι καὶ αὐτὸς συμβαλλόμενος, ὅπερ ἀγάπης τεκμή-
ριον. BV.

131. κνημίδα: σπεύδοντα δὲ προφέρειαι ταῦτα, ἐπι-
πλήσιν τῆς ἐξόδου μιμνέμενον. V.

134. ποικίλον ἀξερόεντα: ἤτοι ἀξέριον ἐμπεποικιλ-
μένον ἔχοντα, ἢ λαμπρόν. D. ὕδρων κεχρωματισμένον καὶ
πεποικιλμένον μορφῇ. BL.

τινὲς κακῶν βελέων ἀλεωρήν καὶ γὰρ „ξείνος χάρι οἱ
ἄνθρωποι δὴν ἄνδρων ἀλεωρήν” (H. 15, 559). V.

135. ξίφος: τὸ ἴδιον ξίφος διὰ Ἑφαιστοῦ καὶ ποιεῖ. V.

140. ἔγχος δ' ἐχ' ἔλετ' οἶον: ἐχρήν γὰρ τι ἐξαίρε-
τον εἶναι τῷ Ἀχιλλεῖ. ἄλλως τε καὶ ἦν τέκτων Ἑφαιστος·

καὶ γὰρ εἰς ἐν θρανίῳ ἔστα. εἰκότως ἂν ὅπερ ἐκ ἐνὶν κα-
τασκευάσαι, τὸτο Ἀχιλλεῖ ἐτίθηται. κατέκρινε μὲντοι τὸ

πλῆθος τῇ τῷ Ἀχιλλεῖ ἐπεροχῇ, δι' ἀθέμιαν δ' ὀννη-
σθῆναι φήσας τὸν Πάτροκλον τῷ δόρατι χρῆσθαι. BL.

παρατεσκεύακε μόνον αὐτὸ τὸ δόρυ σώσει διὰ τὸ ἔστα
τῷ ἱερῷ τὸν Ἑφαιστον. κατὰ γὰρ τὸν Πηλέως καὶ Θέτι-

δος γάμον οἱ θεοὶ συναχθέντες εἰς τὸ Πήλιον ἐπ' εὐωχίᾳ
ἐκρίνον Πηλεῖ δῶρα, Χείρων δὲ μέλλαν ἐδιδυλῇ τιμῶν εἰς

τὸν Πάτροκλον παρέχειν. φασὶ δὲ Ἀθηναίῳ μὲν ἔσθαι αὐτὸ, Ἑφαιστον
δὲ κατασκευάσαι. τέτρω δὲ τῷ δόρατι καὶ Πηλεὺς ἐν ταῖς

αἰχμαῖς ἠρξεν εἶναι καὶ μετὰ ταῦτα Ἀχιλλεῦς. ἡ ἰσορροπία παρὰ
τῷ τῷ Κρόνῳ ποιήσαντι. AD.

δὲ τί ἐν μόνον τὸ Πηλιωτικὸν αὐτῷ ἀνυρμοςεῖ δόρυ, 25
τὸν ἄλλον ὑποσώσαντων ὅπλων; Μεγακλείδης ἐν δευτέρῳ

ἑρμηνείᾳ προοικονομεῖται φησὶν Ὅμηρον τὴν ὀλοποιῶν καὶ
λαμπρὴν τὰς μὲν ἄλλας ὕλας, ἔξ ὧν ὁ Ἑφαιστος ἐδημιούργει

τὰ ὅπλα, τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον, ἐκ ἀπιδανόντων εἶναι καὶ
ἐν θρανίῳ, δένδρον δὲ θράνιον λέγειν καταγελαστότατον ἦν, 30

διὰ τὸτο τὰ μὲν λοιπὰ ὅπλα πεποίηκε τὸν Πάτροκλον φέ-
ροντα, ἃ καὶ ἀποδόμεινα ἐτόγγανεν ἂν τῆς Ἑφαιστοῦ δημιουρ-
γίας, μόνον δὲ τὸ δόρυ εἰσάνα, ἵνα σωθῇ καταλειπόμενον·

τὸτο γὰρ ἀποδόμεινον ἐκ ὧν ὁ Ἑφαιστος κατασκεύασε πιδαν-
τὸς διὰ τὸ τὴν ὕλην αὐτοῦ μὴ θράνιον ἀλλ' ἔγγιον καὶ 35

Πηλιωτικὸν εἶναι. A.

Ζηρόδοτος τοῦτον ἀφειρήσας τοὺς ἐξῆς τίσασθαι οὐκ
ἔφησεν. A.

141. βριθὺ μέγα σιβαρόν: καθ' ἕνα βραχὺ δια-
τακτόν. A.

πάν τὸ μένον ἰσχυρόν καὶ σιφρόν λέγουσιν. V.

141. 142. ἀξερίσκος ἔχρει κακῶς φησὶ γὰρ (καθὼς φησὶ L)
Ζηρόδοτος ὅτι ποῖόν τι ἦν ὡς μὴ δύνασθαι αὐτὸ αἶρειν τὰς

ἡρώας; ἔτι δὲ κατὰ συλλογισμὸν ὁ ἔπαινος καὶ σύγκρισιν. BL.

142. ἐπίστατο: ἠδύνατο. καὶ Σοφοκλῆς „ἐπὶ πάσῃ 45
συμβάλλειν ἐπίσταται.” τῇ ἐπιστήμῃ δὲ προσάπτει τὴν δύ-
ναμιν. BLV.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῷ ἐδύνατο, μόνος ἐδύνατο χρῆσθαι
τῷ δόρατι· τὸ γὰρ πῆλαι ἐκ παρεπομένου τὴν χρῆσιν ση-
μαίνει. A.

οἱ δὲ πλάττοντες λέγοντες ὅτι Πηλεὺς μὲν παρὰ Χείρω-

νος ἔμαθε τὴν χρῆσιν αὐτῆς, Ἀχιλλεὺς δὲ παρὰ Πηλεως·
ὁ δὲ οὐδὲνα ἐδίδαξε. καὶ ὁ τῆς μικρᾶς Πηλεως ποιητῆς
„ἀμφὶ δὲ πόρκης χρῆσις ἀεὶ ἔσται καὶ ἐκ' αὐτῷ δέκρου
αἰχμῇ.” V.

143. Πηλιάδα: τὴν ἐκ Πηλίου ὕδρος Θεσσαλικῆς τμη-
θεῖσαν. D.

μελίην: τὴν ἐκ μελῆς. A.

διχῶς, καὶ τὰ με καὶ πόρ. A.

144. ἐκ κορυφῆς: καὶ ἐν κορυφῇ. ἔτι δὲ ἄκρα Χεί-
ρωντος ἦν Σηπιάδος ἄκρας, πρὸς Ζεφύρον ἄνεμον νεύ-
ουσα, ἐνθα ὄκει ὁ Χείρων. V.

145. ἵππας δ' Ἀυτομέδοντα: ζῶντος Πατρόκλου
ἐκ ἦν Ἀυτομέδων ἡνίοχος Ἀχιλλεῖος. προπαρασκευάζει δὲ
τὸν ἵππον καὶ Ἀχιλλεὺς αὐτῷ χρῆσθαι ἡνίοχον. BL.

145. ζευγνύμεν: ζευγνύμεναι τὸ τέλειον. V.

146. παιδευτικὸν καὶ πῆτο, ὅτι μετ' Ἀχιλλεῖα εἶχεν αὐ-
τόν· τὸ γὰρ συμμέτρος εἶναι τὰς φιλίας ἄριστον καὶ τὸς φίλους
εἰς πῆτον διεγείρον. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι Πάτροκλος μὲν Ἀχιλλεῖος ἡνίοχος, Πα-
τρόκλος δὲ Ἀυτομέδων. A.

147. πισότατος: πισότατον φησὶ τὸν παρὰ τὴν μά-
χην ἐκ ἐγκαταλιμπάνοντα τὸς φίλους, οἷον ὁ ἐν πολέμῳ
κοινωνεῖν θέλων τῶν κινδύνων μεγάλῃ πείρῃ τῇ φιλίᾳ
παρέχεται. BL.

148. ὑπαγε ζυγόν: ἐπὶ ζυγὸν ἦγεν, ἐπεξεύγνυν. BL.

καὶ ἀλλαχθ' „τὴν ὄγ' ἐπὶ ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμος ἰχανό-
σαν” (H. 25, 300). V.

149. ἔανθον καὶ Βαλίων: τὸν μὲν ἀπὸ τῆς χροῖας
ονομάζει, τὸν δὲ ἀπὸ τῆς πηδῆς. ἐν δὲ τῷ καταλόγῳ περὶ

αὐτῶν ἐδὲν λέγει, ὅτι μὴ ἐν πολέμῳ ἔβησαν· ἐδὲ γὰρ περὶ
τῶν Μυρμιδόνων σκοπὸς γὰρ ἦν αὐτῷ τὸς πολεμούντας ἐμ-
φῆναι. νυνὶ δὲ μερικῶς πως αὐτῶν βύβεται μνημονεύσαι,

ὅτι καὶ ἐπὶ πόλεμον ἔβη. εἰκότως δὲ Ἀρπυίας Ποδάργης
καὶ Ζεφύρου τὸς ἵππους καλεῖ διὰ τὸ τίχως τὸ ὑπερβάλλον,

ὅτι καὶ εὐρυχοὶ καὶ καρτεριοὶ καὶ πολὺντοι. φησὶ δὲ καὶ Ἀρι-
στοτέλης ὅτι μόναι ὅτι μὲν πρὸς νότον ὅτι δὲ πρὸς βορρᾶν

ὡς ἐξ ἀνέμου κύβειν. BL. εἰκὸς δὲ μετὰ τὸν θάνατον Ἀχιλ-
λεῖος τὸν δόντα Ποσειδῶνα πάλιν αὐτὸς ἀνακομίσασθαι, ὡς

καὶ τὸ Ἀγαμέμνωνος σκηπτρον. V.

40 παροξυνοντιέον τὸ Βαλίων. καὶ εἶρη περὶ τῶν τοιού-
των. A.

150. Ἀρπυία: ἤτοι ἀνέμος εἶδος, παρὰ τὸ ἀρπάζειν, ἢ
δαίμονες ἀρπυκταί, ὧν τὰ δνόματα Ἀλλῶ, Ὀκονέτη,

Ποδάργη. τινὲς δὲ φασὶν Ἀρπυία ποδάργη, ἢ ἡ ὄνομα
φορεῖσθαι λευκὰς πόδας ἔχουσης. AD.

Ἀρπυία Ποδάργη: ὡς „Νῆξ Ἀβαρβαρή” (H. 6,
22). V.

Ποδάργη: εἴτε σύνθετόν ἐστιν εἴτε παρασύνθετον,
παροξυνοντιέον εἰς ἰδιότητα. A.

ἡ διπλῇ περιεσιγμένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει Ἀρπυία
πόδαργος, ὡς ἐπιθετικόν, ἢ ἡ ποδάργη. ἔτι δὲ τὸ κί-

60

ριον ὄνομα Ποδάρη. σαφές δὲ ἐκ τούτων (Π. 19, 400) ἔστιν ὅτι τε καὶ Βαλλίς, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάρης. Α. καὶ οἱ Ἑριχθονίαι ἐκ Βορέα, ἅμα μὲν διὰ τὸ ὑπερβάλλον τάχος, ἅμα δέ, ὡς ῥησιν Ἀριστοτέλης, ὡς ἔξανυμένοι οὗτοι μὲν πρὸς τόπον οὗτε δὲ πρὸς βορρᾶν κύβησιν. V.

151. παρὰ ῥῶον: ἢ ἔτεκεν ἢ βοσκομένη. V.

152. παρηγορήσιν: ταῖς ἔξω τῶν ἐν γῆναις. D. παρηγορημέναις σειραῖς πρὸς τὴν ἑῴαν τῆς περισσῆς ἰσχύος. διὰ τί δὲ δεῖ παρηγορεῖν; οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι διόντως πρὸς τὸ εἰκάμοι ἢ τρωθῆναι εἰς ἀντιπειστράχει τὸν παρήγορον ἀντὶ αὐτῶν τοῖς δὲ ἀθανάτοις ποῖον δέος τρωθῆναι ἢ κυμῆν; ἔστιν ἂν εἴηθες τὸς μὲν Ὀμηρικὰς θεὰς τιτρώσκειν, ἵππες δὲ μή. ἄλλως τε ποικίλαι θέλει τὴν Σαρπηδόνα μάχην καὶ οὐκ ἄπρακτον αὐτὸν ἀνελάν. ἄπορον δὲ πῶς Ἀχιλλεὺς τοῖς ἀθανάτοις ἵπποις θνητὸν συμπλέκειν ἄξιον. τὸ γὰρ χεῖρον παρὰ πολλὸν τοῖς κρείσσοσι συμπλεκόμενον αἰχλήνην φέροι. ἴσως ἔν ὑμῶσι λέγειν οὕτως ὅτι τῶν προσέθην ἐκείνοις, ἵνα ἐγκάπτοντο ἐν τῷ δρόμῳ· μέτριον γὰρ εἶναι τὸ τάχος αὐτῶν ἐβέλετο καὶ ἔχ ὑπερβάλλον σφόδρα, ἐπεὶ καὶ τῷτο ἔχρηστον ἐνόησε. ἢ τίχῃ τὸν ἡμίονον ἐπαινεῖ δυνάμενον ἀναχαιτίζειν τὴν ὁρμὴν τῶν ἀθανάτων ἵππων, ὥπως ἂν ὁ θνητὸς αὐτοῖς ἰσοδρομῇ. ἢ βέλετ' ὁ ποιητὴς τὴν φῶσιν ἐνδείκνυσθαι τῶ ἥρωος, μικτὴν ἔσαν ἐκ θνητῶ καὶ ἀθανάτου. πῶς δὲ ἀλεγυνοὶ ὄντες ἀνδράσι Πατρόκλῳ ὑποτάσσοντο; ἀλεγυνοὶ ἂν εἴη τὸ μετὰ φροντίδος κατορθώμενον (τὸ μετὰ τῆς μερίτης καὶ δέσεως φροντίδος γινόμενον BL). BLV.

153. Ἡετίωνος πόλιν: Θήβας τὰς ὑποπλάκτας λέγει. D.

ἢ γὰρ γενεὴ ἀντὶ τῆς ἐκόμισε· φέρετ' ὅτι ὡς αὐτοκίνητον τὸ ἔμψυχον, κομίζετ' δὲ τὸ ἔμψυχον. D.

155. ὁ ὥρηξεν: ἡμεινον ἐκόμισεν. „τὸς δ' αὐτοὶ βασιλῆς ἐκόμισαν“ (Π. 14, 379). ἔστων γὰρ ἔκαστος θεωρήσει, καὶ ὡς μὴ εἰρημένον νοεῖ. διὰ τούτου σὲν τεύχεσιν. V.

156. πάντας: Ζηνόδοτος πάντη. Α.

οἱ δὲ: διὰ μακρὰ ἀπέδωκεν αὐτῷ τὸ ῥῶον το (166). 35 κεκορημένοις δὲ εἰκυσε καὶ ἐπὶ ποτὶν ἰσχυμένοις, ἐπεὶ πεινῶντες μὲν διασκεδάννυντο ἄλλος ἄλλοσε ἐς τομάς, ἐς ποτὶν δὲ ἀδρόοι ἀπύσιν. BL.

158. μέγαν: πρὸς τὸ κορεῖσθαι αὐτούς. V.

159. πᾶσιν: ἀντὶ τῶ πάντων. V.

φοινῶν: φοινικημένον ἀπὸ τῆς αἵματος, λέγει δὲ καὶ „αἵματι φοινικῶς“ (Π. 23, 717?) καὶ „χλαῖναν θέτο φοινικέσσαν“ (Od. 14, 500) καὶ „φοινικὴ μίτην“ (Π. 4, 141) καὶ „ἦντε φοινικῶντα“ (Π. 8, 116). καὶ Φοινίκες, οἱ παρὰ τὴν Ἰουδαίαν θάλασσαν ὄκυν, ἢν Φοινίκην Διονύσιος κα- 45 λεί. καὶ τὸ φυτόν, οὗ ὡς ἐπὶ τὸ πολλὸν φοινικέον ποιεῖ καρπὸν. καὶ „φοινίχεντα δράκοντα“ (Π. 12, 202) ἀπὸ τῆς φοινός. BL. καὶ „φοινῶν αἷμα“ (Od. 18, 97) ἐπὶ τῷ ἱερῷ. οὐ γὰρ πεφύοντο, ἵνα εἴπῃς ὅτι παρὰ τὸν φόνον γέγεννηται ἢ λέξις. V.

160. ἀγέλη δ' ἄντι κατὰ ἀγέλας. ἔστι δὲ ἐπιρῶμα παρα-

βολῆς δηλωτικόν. D.

βραχὺ διασαλτέον ἐπὶ τὸ ἴασι πρὸς τὸ σαφέστερον. 5 σαλτέον εἰς τὸ ἴασι καὶ εἰς τὸ ἄκρον, ἢν ἢ λάφοντι ἀπὸ τῆς κρήνης τὸ ἄκρον ὕδωρ. ἐ γὰρ καθύσκει τὴν γλῶσσαν εἰς τὸ ὕδωρ ὡς οἱ βόες. BL. οἱ δὲ λύκοι, πύρροι, ἢ ποι καὶ τὸ ἡμισυ τῆς ὕψεως. τινὲς δὲ τῷ φόνον ἐπισυνάπτουσιν, ἄκρον φόνον τὸ ἀνωτάτω αἷμα τῶ καταπινομένου καὶ ὄντος ἐν τῷ σωματίῳ. V.

161. λάφοντες: πύρροι. Ζηνόδοτος δὲ λάφοντες, ἐμπληθεύουσιν αὐτὰς εἰκάων, καὶ καλῶς. ὀνομαστικῶς ποιῶν δὲ ἢ λέξις ἀπὸ τῆς γινόμενης ἤχας ἐν τῇ πόσει τῶν κυνῶν καὶ τῶν λύκων. ABL.

ἢ διπλῆ περιεξηγμένη, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει λάφοντες διὰ τῆς αἵματος ἐμπροσθημένοι καὶ διὰ δόξαν ὅτι μῶντες ἐπὶ τὴν κρήνην σῶζον τὸ παρῶν. ἐπὶ τῇ δὲ τὸν Ζηνόδοτον τὸ ἐξῆς, δεξιόμενον ἀπὸ κρήνης ἵππων ἐκ ἔδει δέ, ἀλλ' εἰς κρήνην πύρροι πορεύοντο. Α.

ἀραιῶσιν: δασύταις, ἀφαιρέσιν, ἐπιμήκειν. ἢ λεπταῖς (οἱ δὲ ἰσχυρῶς V) βλαπτικαῖς. BLV.

μέλαν ὕδωρ: Ἀναξαγόρας, ἐπεὶ φῶσι μέλαν καὶ γὰρ ὁ καπνὸς μέλας ἐστὶν ἐκ τῆς ὕδατος τῶν ξύλων ἀνιέρ- 10 ρος. οἱ δὲ διὰ τὴν σκιά τῶν φυτῶν. Α.

162. ἄκρον: ἀπὸ ἄκρου τῆς σῶματος. D. τὴν πρῶτην 15 λέξιν τοῖς ἄνω προσοδιδύμει βέλτιον. τὸ γὰρ συμβαίνειν αὐτὸ ἀπαγγέλλει. οἱ πίνοντες ἄκρον προσφύροντο τὸ ὕδωρ. Α. ἀσάρπες τὸ „λάφοντες γλώσσησιν ἀραιῶσιν μέλαν ὕδωρ ἄκρον, ἐρευνώμενοι φόνον αἵματος.“ δεῖ δὲ εἶναι μὲν μὲν τὸ ἄκρον, ἢν ἢ τὸ λάφοντες ἄκρον ὕδωρ. τὸ γὰρ ἐπιποθεῖν 30 ὕδωρ λάπτουσιν, ὃ ἔφη ἄκρον λάπτοντες. καὶ γὰρ ἀνασπῶσιν ἐδ' ἐκροῦσιν, ἀλλὰ λάπτουσι τὸ ἄκρον. τὸ δὲ ἐρευνώμενοι φόνον αἵματος ἀντὶ τῆς φῶσιν αἵμα, ὅμοιον τῷ χαλκῷ μενος πελεμύχθη (Π. 4, 535) ἀντὶ τῷ πελεμύχθεις ἐρευνώ- 35 σατο. B.

163. στένεται: ἢ διπλῆ, ὅτι ἐστὶ μὲν ἐκδέχασθαι καὶ τὸ 40 ξενοχωρεῖται („ξεινόμενος κενέσσει“ Π. 21, 220), ὥστε καταστέφειν εἰς τὸ βαρύνειν. βέλτιον δὲ παρεμπιπτικῶς τὸ ὅτι ὡς ἐπὶ τῆς φρεσὸς, ὥστε εἶναι καὶ τὸ περιτέλειν ἀντὶ τῆς περιτείνειν, διὰ τὸ ἐμπληθεῖναι τὸ αἷμα. Α.

Ἀρτεμίδωρος ἀντὶ τῆς περιτείνεται. οἱ δὲ στένει διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. V.

166. ῥῶον: ἐρῶμενος καὶ μετὰ πολλῆς προθυμίας καὶ γενναϊότητος περὶ αὐτὸν ἔσαντο, ἐπιθυμῶντες ἔχοντες πολλὰ 45 αἵματος, ὡς οἱ λύκοι. BL.

167. ἵππων: τὰς ἵππας, ὡς φησιν τινῶν τὴν ἵππων τῶν πολεμίων. ὕδωρ καὶ ἀντέταξεν αὐτῷ τὸ ἀσπιδιώτας. ἢ τὰς ἰδίους ἵππους διτρώων καὶ διεγείρων. BL. νοεῖται γὰρ ἵππων ὡς θεῶν. V.

170. πῶς, φασίν, ἐν ἅπασιν αὖτις Ἀχιλλεὺς τὸν 50 μιοῖ, ἀνὰ πεντήκοντα μόνον λέγων ἔχειν τὰς ναυὰς. τινὲς μὲν ὅτι φασίν οὕτως ἐκ ἐν πλήθει ἢ ἀρετῇ (Ἀίας γὰρ ἰσχυρὸς

ἴκη), ἀλλ' ἐν τοῖς περὶ αὐτὴν σημνόνει. Ἀρίσταρχος δὲ φησὶν ὅτι διὰ τῆ ἐπὶ κληῖσιν ἐδήλωσεν ὡς μόνοι οἱ ἐρεῖν ἦσαν ἀνὰ πεντήκοντα· τὸ δὲ λοιπὸν πλήθος τῶν πολεμίων ἐκ ἐμνημόνευσεν, ὑπερ ἐπιφέρονται αἱ νῆες. BL. ἢ ἐπὶ τῶν πρὸς ὑπηρεσίαν. Διονύσιος δὲ τὸν μέγιστον ἀριθμὸν ἔκ τῶν, τὸν δὲ λοιπὸν ἐν τῷ μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὡς γράφειν πάσας ἀπὸ τῶ ἀνδρῶν. καὶ Πίνδαρος πεντήκοντα-ῤῥετρες φησὶ τὰς ναῦς τῶν Ἀχαιῶν εἶναι. V.

171. πέντε: τάχα πρὸς τὸν παρόντα καιρὸν. εἰ μὴ γὰρ τῷτο, ἔδει καὶ Πάτροκλον ἄρχειν, εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς συμπαρετάσσεται. τὸ ἔξης, ἐποίησατο σημαίνειν οἷς δὲ ἄρετὴν ἐπαύου το σημαίνειν. V.

172. μέγα κρατείων: τὴν κατὰ πάντων ἔχον ἐξουσίαν καὶ αὐτῶν τῶν ἀρχόντων ἄρχων τοῖσιν γὰρ εἰσιν οἱ εὐρυκρείοντες. BL.

173. ἰῆς εἰχόος: τῆς μᾶς τάξεως, παρ' ὅσον ἐπὶ εἰχόον ἢ τάξις πορεύεται. V.

στειχόος ὡς τριχόος, ἀπ' εὐθείας τῆς εἰς. τὸ δὲ ἰῆς περιουσίαν, καὶ τὸ „ἰῆ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο“ (Π. 18, 251), ἐκ ἀκολούθως εὐθείας τῇ ἰα βαρυνόμενῃ. „ὅ γ' ἄν-20 νων ἦεν ὁμῶς θρόος ἐδ' ἰα γῆρας“ (Π. 4, 437). εἰπομεν δὲ ἤδη περὶ αὐτῶ. A.

174. Σπερχεῖοιο: Σπερχεὺς ἐκ Πίνδος κατιῶν καὶ δι' Ἀνιῶν καὶ Δολοπίων εἰς θάλασσαν ἱερέει, εἰς τὸν Μηλιακὸν ἐκιδίδος κόλπον. οἱ δὲ διὰ Μηλίδος καὶ Φαρσάλου ἐπὶ 25 Ὠκεανοῦ, ἔνθα Πυλίας Δημήτρος ἱερὸν. V.

φασὶ Πέλωρα τὸν γίγαντα σπερχόμενον ὑπὸ Ποσειδῶνος ἰλῆθαι εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ πληγέντα τὴν πρύμνην ἀποθανεῖν. V.

διεπετέος: ἦτοι ὑπὸ Διὸς πεπτωκότος, διὰ τὸ 30 ἐπὶ τῶν ὀμβρίων ἐδάτων πληροῦσθαι τὰς χειμάρρους, ἢ διαφανοῦς. AD.

τὰ θεῖα, ἢ τὰ ἐκ τῶν τῶ Διὸς δειτῶν τὴν ἀρχὴν ἔχοντες. V. τὰ ἀπὸ τῶ Διὸς ἦτοι τὰ ἄλλος ἐκρέοντος. L.

λαμπρῶ. καὶ Εὐριπίδης „λαμπρότερός τίς ἐστι (ἦρι V) καὶ 35 διαπετέρος.“ ἐπεὶ δὲ χειμάρρους, πρόσκεινται τὸ Σπερχεῖοιο, ἀπὸ τῶ σπέρχω το κατεπεύω· σφοδρῶς γὰρ οἱ χειμάρροι ῥέουσιν. BL.

175. ὅν: χωρὶς τῶ τ, ὃν τέκεν, Ἀρίσταρχος. ἔτιος καὶ Ἀριστοφάνης. A.

ἢ διπλῇ, ὅτι Φερεκύδης τὴν Πολυδώραν φησὶν ἀδελφὴν Ἀχιλλέως· ἐκ ἐστὶ δὲ καθ' Ὁμήρον διαβεβαιώσασθαι. πρῶτον ὅτι ὅμοιον εἶναι, ὡς περὶ καὶ ἐπ' ἄλλων. A.

ἄλλος. ἐκ τίνος Πηλεὺς Πολυδώραν ἔχεν; ὡς μὲν Στάφυλος φησὶν ἐν τῇ σ (ἐν γ' D) Θεσσαλικῶν, ἐξ Εὐρυπύκτου 45 τῆς Ἀκτορος θυγατρὸς· Φερεκύδης δὲ ἐξ Ἀντιγόνης τῆς Εὐρυπύκτου, ἄλλοι (Σείδης V) δὲ ἐκ Λαοδαμείας τῆς Ἀλκαίου. ADV.

Ζηρύδοτος δὲ Κλεοδώρην φησὶν, Ἡσίοδε καὶ τῶν ἄλλων Πολυδώρην αὐτὴν καλόντων. V.

Πηλεῖος: εἴτερος, φασὶ, Πηλεὺς. εἰ γὰρ ἦν ἀδελφιδόος

Ἀχιλλέως, πῶς ἐκ ἐμνήθη αὐτοῦ ἢ τῆς ἀδελφῆς ἐν τῷ Ἀἰδῷ περὶ τῶ πατρὸς ἐρωτῶν καὶ τῷ νύκτι καὶ ἐν ταῖς λιταῖς φράσεων „ἴνθα δὲ μοι μάλα θυμὸς ἐπέσσυτο κῆρσιν ἐμὴν 5 δμῶός τε“ (Π. 9, 398. 19, 333) ἔφρασκεν ἂν καὶ τῆς ἀδελφῆς ἀνύλασιν. ἡμᾶς τε ἐκ οὐδὲν ὁ ποιητὴς Πηλεὺς εἴρηκε συνεθόντα γυναικί. οἱ δὲ νεώτεροι ἀδελφιδὸν αὐτοῦ λέγουσιν· ὅθεν καὶ τῆς πρώτης τάξεως ἦγυθ, καὶ πολέμων ἐπισήμων μαρτυρεῖται, καὶ ὡς Ἀχιλλέως ἀδελφὴν γαμῶν ἀπερείσια διδωσιν. εἰ δὲ μὴ ἐμνήθη αὐτῆς ἐν Ἀἰδῷ, καὶ ἔξινον· ἐδὲ γὰρ Ὀδυσσεὺς Κτιμένης (Od. 15, 363)· περὶ γὰρ τῶν καιριωτέ- 10 ρων αὐτῶ ἢ φροντίς. ἄλλως τε ἐπειδὴ νόσθη ἦν ἢ Πολυδώρῃ αὐτῇ ἀδελφῇ, τάχα ἐδὲ μνημονεύειν αὐτῆς ἐβέλθη. ἢ ὅτι καὶ αὐτὴ ἦδη τετελένηκεν ἦν. BLV.

176. ἀκάμιαν τι δέ, ὅτι οἱ παύομενοι πόροι δοκοῦσιν 15 ὡς περ ἀποκαμύοντες ἐξάναι. φασὶ δὲ Πέλωρα τὸν γίγαντα, ἐρασιέντα Πολυδώρῃ, ἐπιτηρῆσαι αὐτὴν πότι λάβειν ἐν τῷ Σπερχεῖ· καὶ ὅτε αὐτὴν εἶδεν εἰσιλθῶσαν, καὶ αὐτὸν εἰσελθεῖν καὶ ὑποκυρβῆναι τῷ ὕδατι· εἰτα πρὸς τὸ μέσον γιγνόμεναι κρατῆσαι ὡς ἐν προφάσει δῆθεν Σπερχεῖ, καὶ μισγ- 20 ναι αὐτῇ. ἀφ' ὃ ὁ Μενέαιος. BL.

177. Περιήρεος: Περιήρεος τῷ Διοπλίδος τῷ Μυρμίδονος. V.

οἱ: διὰ τῶ τ μόνος γράφειται ἢ τελευταία συλλαβή· διὰ προσηγορίας ὁμοίως τῷ „Νηλεῖα καὶ Λοικῶς“ (Π. 2, 252). εἰ μέντοι διὰ τῆς τῷ διφθόγγῃ ἰγρῶρετα ἢ τελευταία, περιεσπῆτο, ἀπ' εὐθείας οὕσα τῆς νύκτις, ὁμοίως τῷ „οἱ καὶ ἐμ' ὠκυρόει“ (Π. 18, 458). A.

178. ὅς: ὁ Περιήρης. V.

ὁ πνιγε: τὴν αὐτὴν Πολυδώρην. V. κατὰ νόμον συνήκει, 30 ἐγγεγραμμένη. D.

ὅτι ἔδνα τὰ ὑπὸ τῶν γαμμένων διδόμενα ταῖς γαμμέναις. A.

179. ἐντὶ τῷ τῆς δευτέρας τάξεως διὰ τὸ μέτρον εἶπεν 35 ἔτερος. A.

ἐπὶ τῆς δευτέρας εἶρηκεν ἑτέρως διὰ τὸ μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μέτρον εἰπεῖν δευτέρας. πρὸς αὐτὸ δὲ τὸ προαδεδωμένον τῇ δυνάμει διαβολῇ κέχρηται. A.

180. παρθένιος: ὁ ἐκ νομιζομένης παρθένου γεννη- 40 θεῖς. BD. φθαρσίης λάθρα. D.

ἢ διπλῇ, ὅτι παρθένιος λέγειται ὁ ἐξ ἐπὶ παρθένῃ νομιζομένης γεννώμενος, σκότιος δὲ ὁ κατὰ λαθραίων μίσιν καὶ ἐκ ἀπὸ νομῆς γάμου, καὶ ὅτι τὸ χορῶ καλὴ προσεκλη- 45 πτεον καλλίχορος, διαπρέπασα ἐν τῷ χορεύειν. A.

προειπὼν τὸ κεφάλαιον πάλιν ἐπὶ μέγιστον ἔφη. χορῶ δὲ καλὴ οἶονε καλὴ ἐν χορῶ ὅσα, καλλίχορος· ἀρετῆς γὰρ ἐστὶ καὶ τῷτο παρθένων. διὰ τῷτο καὶ μετὰ μελπομένην αὐτῆς ἡράθη. BL.

181. κρατερός: πάντων γὰρ περιήρει ὁ λόγος· ὅθεν καὶ 50 σῶκος, διὰ τὸ σῶκεν, ὃ ἐστὶν ἰσχύειν. BL.

Ἀργεῖφόντης: ὁ Ἐργεῖς, ἄγνος καὶ ἀργός καὶ καθαρὸς φόνων Ἀργεῖος γὰρ ὁ θεός. D.

182. διασταλτέον βραχὺ μετὰ τὸ ἡράσατο. Α.

183. ἐν χορῷ: ὡς διὰ τὴν ἀρετὴν ἀξιοθείσης αὐτῆς χορεύειν τῇ θεῷ, ἢ ὡς συγχορευέσης τῇ θεῷ. ἀθετεῖ δὲ ἡ δέσθη γ' ἐν τῇ θεῷ. V.

χορυσήλακά του: καλλιτόξος, ἢ χορυστὴ τῷ βέλει χρωμένης· ἡλακάτην γ' καλεῖται καὶ τὸ βέλος καὶ τὸ γυναικείον ἔργαλειον, ἐξ ὧ τὸ νῆμα ἔλκεται, ὡς ἐκεῖ ὁ ποιητής „ἡλακάτῃ τετάμνετο ἰοδνεφές εἶρος ἔχουσα" (Od. 4, 135), καὶ τὸ ὑπερ τὸ ἴσιον (ὑποίσιον D), ὅταν λέγῃ „καὶ δ' αὐτὴ λίνα χεῖρον ἐπ' (ἐπ' D) ἡλάκατα ταυτίσαντες." AD.

χορυσὶς βέλει χρωμένης: τὸν κύλαμον γ' τῶν βελῶν τινὲς ἡλακάτην φασί, καὶ Αἰχμῶλος ἐν Αἰτναίς τὰς ποταμὸς πολυηλακάτους φησί. κελαιδενῆς δὲ διὰ τὰς ἐν θῆραις ἐκβολήσεις, ἢ διὰ τὰς χορείας. BL. ἢ ἐπεὶ Ἐγκέλαδον ἀπέκτεινε βιαζόμενον αὐτήν. V.

κυνηγετικῆς, παρὰ τὸν γιγνόμενον ἐν τοῖς κυνηγίοις κέλαδον, ὃ ἐστὶ θόρυβον, ὡς περ ἐν τῇ θῆρῃ τῷ Καλυδωνίᾳ σὺός „ἢ δ' ἄμφ' αὐτοῖσι (αὐτῷ θῆκε D) πολὺν κέλαδον καὶ αὐτὴν" (Π. 9, 543). AD.

184. ὑπερῷ: ὅτι ταῖς γυναιξὶν ἀνάγκαι θάλαμοι ἐχέοντο πρὸς τὸ μὴ συντυγχάνειν τοῖς ἀνδράσι. τὰ μετέωρα δὲ τῶν οἰκημάτων ὡς Αἰακιδαιμόνιοι καλεῖται, ἃ νῦν ὑπερῷα φέρειν. δύναν δὲ νῦν τῷ ὑπερῷον εἶναι ἀποκοπή καὶ τῷ ὑπερῷα συναλοιπή. V.

ἢ διπλῇ, ὅτι οἱ τῶν θηλειῶν θάλαμοι ὑπερῷοι, ἵνα μὴ εὐδίοποι ὦσιν. Α.

185. ἀκάκητα: θεραπευτικός. ἢ ὁ ἐν Ἀκάκῃ τιμώμενος, ὅρσι Ἀρκαδίας. L.

πάντων ἀγαθῶν αἴτιος. καὶ οἱ μὲν θεοὶ κοινῇ δοτῆρες εἶναι, ὁ δὲ Ἑρμῆς ἰδίᾳ δώτωρ εἶναι. BL. ὅθεν καὶ τὸς αὐτῷ Εὐδωρος. ἐξ αὐτῷ δὲ τὸ Ἀκακήσιον ὄρος. οἱ δὲ νῦν ἀκακήτα προπερισπόμενος ὡς γυνήτα. V.

Ἑρμῆς αὐτῇ ἀγαθὸν δῶρον ἔδωκε τὸν νῦν διὸ καὶ Εὐδωρος· μέγα γ' δῶρον παιδοποιῶν. V.

Ἀρίσταρχος προπαροξύνει ἀκάκητα· οἱ δὲ ἄλλοι ἀναλογίᾳ παιδόμενοι προπερισπῶσιν. ἐπεὶ δὲ ἡ παρὰδοσις. Α.

ἢ διπλῇ, ὅτι τῇ προσαγορευτικῇ ἀντὶ τῆς ὁρῆς κέλητος, ἀντὶ τῆς ἀκακήτης, ὡς κυανοχαῖτα ἀντὶ τοῦ κυανοχαίτης. καὶ ἐκ ἀπὸ τῶ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἄντρος Ἀκακήσιον προσηγόρευον καὶ Ὀμηρον ὁ Ἑρμῆς Ἀκακήσιος, ἀλλὰ διὰ τὸ κακῶς μηδεὶς παραίτιος γίνεσθαι. ἢ ὁ μὴ δυνάμενος κακῶς θῆναι ὑπὸ ἐτέρου (μῆτε δὲ κακῶσαι ἄλλον διὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν D)· ὅθεν καὶ δοτῆρ εἶναι, ὃ ἐστὶ τῶν ἀγαθῶν. Α.

187. μογοσύνος: μογῶσαι περὶ τῆς τύχης. ἐνικῶς δὲ εἶπε τὸ ὄνομα τῶ συνήματος τῶν Εἰλειθυῶν, ὡς „μῆνιν αἰεὶ δεῖα." V.

Εἰλειθυῖα: ἢ λήθην ἐμποιῶσα ταῖς τικτέσσι. V.

188. ἐξάγαγεν φῶσδε: οὕτως καὶ Ἀριστοφάνης, φῶσδε. Ζηρόδοτος δὲ προσφῶσδε. Α.

ἢ διπλῇ περιεργιμένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει προφῶς. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν Εὐρυθῆως (Π. 19, 118) οὕτως

γράφειν ἐγχορεῖ· πρὸ γ' τῆς τεταγμένης ταῖς τικτέσσι χορεύειν ἐγεννήθη, διὸ καὶ ἡλιτόμνηρος εἴρηται· ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἐκεῖ. Α.

Ἀρίσταρχος χωρὶς τῆς πρὸ. Ζηρόδοτος μᾶλλον ἐπὶ Εὐρυθῆως ἀρμόζειν φησὶ τὸ προσφῶς· ἡλιτόμνηρος γὰρ ἄλλως. ἢ περισσεύει ἢ πρὸ, ὡς „πῆλός τε προσφῶς" (Π. 2, 493), ἢ τόπον δηλοῖ, ὡς „διαπρὸ δὲ χαλκῶν ἐκασεν" (Π. 13, 308). οἱ δὲ ὅτι πρὸ τῆς γαμνηθῆναι τῷ Ἑρμῇ ἐγεννήθη, ὡς καὶ τὸν Εὐρυθῆα ἢ Ἑρῶ „ἐκ δ' ὧς γὰρ πρὸ φῶσδε καὶ ἡλιτόμνηρον εἶναι" (Π. 19, 118). οὕτω γ' αὐτὴν σαθρὴ Ἑρμῇ τὰς Εἰλειθυῖας. V.

191. ὁ γέροντι ὁ πατὴρ Πολυμήλης. V.

192. ἀμφαγαπαζόμενος: φιλοφρονούμενος. V.

195. Πηλείωνος ἐταῖρον: τὸν Πάτροκλον κατ' ἐξήχην δηλοῖ. BL.

196. γέρον ἐπαήλατα: τινὲς γράψουσι γέροντι ἐπὶ πότα, λέγοντες ὡς καὶ Νέστωρ διὰ τὸ εἶναι γέρον ἐπὶ ἐκαλεῖτο. δαιμονίως δὲ παρέλπειν ἐπὶ τέτι τὸν πλεονάζον, ἐπεὶ φθάνει καὶ τὸν βίον καὶ τὸ γένος αὐτῷ διασπῶντας ἡμῖν. ἐκ ἔδει δὲ παρὰ Πηλέως λαβόντα τὴν Πολυμήνην διὰ τὸ γῆρας αὐτῆς ἀφαιρεθῆναι. BL.

197. Αἰέρκεος: δμῶννμος αὐτῷ ὁ Πύλλος· χοροποιῶν (Od. 3, 425). V.

200. ἀπειλῶν: ἀπειλῶν συνήθως, ἢ τῶν κατὰ σεων. πρῶτον δὲ Ἀχιλλέως ἐμφαίνει ὁ λόγος, τὸν καὶ ὑπερεγκλόντος τὰς ἔθρεις, νῦν δὲ ἀντὶ προτροπῆς αὐτῶν προβαλλομένῃ. ἐδὲν δὲ τῶν πρακτικῶν παρέλπειν, ἀλλὰ τίσσει καὶ προτρέπει, διὰ τῶν ἰδίων λόγων αὐτὰς ἐντρέπον καὶ φησιν, μὴ τίς μοι ἀπειλῶν λελαθέσθω, ἵνα μὴ δοκῇ πρὸ μὲν τῶν κινδύνων εἶναι θρασυεῖς, ἐν αὐτοῖς δὲ δολοῖ. BL.

202. ἢ διπλῇ, περιεργιμένη, ὅτι Ζηρόδοτος ἐν ποιῶν γράφει χωρὶς τῷ ἱμεριτιάσθαι, λαμβάνων ἀπὸ τῆς ἱμεριτίας, ὅσον ἐβλεπόμεν. γίνεσθαι δὲ ἀδιανόητον· διὰ δὲ οὐκ ἐστὶ γράφειν ἱμεριτιάσθαι καὶ ὅτι πάνθ' ὑπὸ μνηστῶν ἦτοι μετὰ πίσης μῆνιδος καὶ χόλου, ἢ κατὰ πάντα τὸν μῆνιδος χρόνον. Α. ὅς ἦν μετὰ τῆς παρῆσης ἡμέρας καὶ καυδκάτης, πρὸς τὸ ἐν τῇ H (421) ζήτημα. V.

λείπει τὸ ταῦτα λέγοντες. πάλιν δὲ οἰκείως τὴν σύνταξιν τοῦ ἐπιμεριζομένου ἀπέδωκε. τινὲς δὲ μνηστῶν κακῶς. BL.

203. ἢ διπλῇ, ὅτι ἀπέσπρε τὸν λόγον ἀπὸ τῶ δρηματικῆ ἐπὶ τὸ μιμητικόν, καὶ ἐλλείπει τὸ πᾶσι λέγων ἔκαστος ἐμὲ ἱμεριτιάσθαι, καὶ ὅτι χόλω ἀρσενικῶς ἀντὶ τοῦ χολῆς ὑπερβολικῶς ἐ γάλακτι, ἀλλὰ χολῇ. Α.

διὰ τὸ ἄμετρον τῆς ἀρχῆς. χόλος δὲ ἐστὶ τὸ πρὸς τὴν χλὴν πάθος, ἢ ἡ χολή. B. ἐστὶ δὲ ὡς Σῆμος ἀντὶ τοῦ Σῆμος (Π. 2, 634) καὶ „ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσιν" (Π. 5, 397) ἀντὶ τῷ πύλῳ. V.

204. νηλεές: ταῦτα ἀφ' ἐτέρως ἀρχῆς· διασταλτέον δὲ ἐπὶ τὸ νηλεές. Α.

ὅτι ἐγκαλέσθαι ἐπὶ συμμαχεῖν ἔθελαι, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸς
καὶ κατέχεις. V.

206. χόλος: νῦν ὁμοίως ἡμῖν τὸ περὶ ψυχὴν πάθος
φρεσίν. V.

207. ταῦτα: ἐπὶ τὴν τῶ συλλαβὴν ὀξείαν· ἐγκλιτικὴ γὰρ
ἐστὶν ἡ μέ· ταῦτά με ἀγειρόμενοι. ἔτι καὶ Ἀρίσταρχος· ὁ μὲν-
τοι Κρατήτιος Ἐρμείας τὰ ἅμα λέγει ἐγκλιτικῶς. ἔτι δὲ δώ-
σα καὶ διὰ τὴν γραφὴν, ἐκ ἔχουσιν ἔτιως. A.

τὸ πλήρες ταῦτά μοι. καὶ ἐβάλλετε ταῦτα εἰς ἐμέ. ταῦτα
ἅμα ἐκ ἑνὸς. V.

208. ἐβάλλετε: Ἀρίσταρχος Ἰακῶς, θαμὴ βάλλε-
τε. A.

νῦν δέ: νῦν δὲ ἐν τῷ μέσῳ ἐστὶν ἡ μάχη. V.

208. ἔτι: διήρηται ὡς τὸ „ὅς κλέος“ (Π. 2, 325). V.
ἐπὶ τῶν χάριν αὐτοῖς δοκεῖ κατατίθεσθαι προτίμωρον, καὶ
τὴν ὁρμὴν ἔρωτα κέκληκε· καὶ ὡς ἐπιτυχόντας ὧν ἐπεθύ-
μων, ἀνδρόλεσθαι πυραυκελεύεται. BL.

211. ἄρθεν: ἡρμόσθησαν, ὡς δὴλον ἐκ τῆς παραβο-
λή. οἱ δὲ ἀντὶ τῆς ἐπὶ ἡρώδου καὶ φρονήματος ἐπληρώθη-
σαν. BL.

Ἀρίσταρχος δασύνει, διὰ δὲ ψιλῶν, ὡς ἐπεδείξαμεν ἐν
τῇ Ἀμφιπόλει (137), διαλαμβάνοντες περὶ τῆς „ἡρσαντες
κατὰ θυμὸν.“ A.

ὅτι καὶ Ἀγαμέμνων βασιλεύς. διὸ φησὶν ὁ Ἀγαμέμνων
„ὅσον βασιλευτέρως εἰμι“ (Π. 9, 160). V.

213. ἐψηλοῖτο: ταῦτα γὰρ μᾶλλον καταπνεύμενα κρεῖτ-
τον οικοδομεῖται· ἀμείλιχρον δὲ τὰ ταπεινά. BL.

215. κόρυς: τινὲς κόρυθα· ἢ γὰρ ἐστὶν ὁμοίον τῷ πλ-
αί, ἵνα εἰς τὴν ποιήσῃ τὴν αἰτιατικὴν. καὶ „κόρυθα βρια-
ρῆν“ φησὶν (Π. 11, 375). ἔτι δὲ ὁμοίον τῷ ὄρνυ. V.

217. κενόντων: ἐκτίον· μᾶλλον γὰρ ἐμψαίνε. A.

ἐπείρασεν ἀλλήλοισιν: καὶ κατὰ εἶχον ἔρασαν, ὅ
ἐστι κατὰ βάθος, καὶ κατὰ ζυγόν, ὅ ἐστι κατὰ μέτωπον. V.

218. θωρήσασθε: γράφεται θωρήσασσιντο. A.

221. κηλῆς: παρὰ τὸ κῆλα, ὅ ἐστι ξύλα· οἱ δὲ παρὰ τὸ
κῆλ τὸ ζωρῶ. καλεῖται δὲ παρὰ μὲν Λάκωσι κιβωτός, πα-
ρὰ δὲ Ἀττικοῖς λάρναξ, παρὰ δὲ Μιτυληναίοις ἀντί-
κηλ. BL.

οἶονα κῆλος, παρὰ τὸ ἐγκέσθαι. V.

ἀνέργει: πλεονασμῷ τῷ ε, ὁμοίως τῷ „ἐπιζόμε“ ἀνέρ-
γει. V.

222. δαιδαλέης: δαίδαλα ἔλεγον τὰ ποικίλα κατα-
σκευάσματα, ἀπὸ δαιδάλης τῆς Μήτιδος μητρὸς, παρ' ἣ
Ἀθηνᾶ ἐκράθη. V.

τὴν οἱ ὅτις: ἡ διπλῇ, ὅτι καὶ δωδεκατῶν ἀπέλειπε
τὴν Ἀχιλλεῖα γενήσασα ἡ ὅτις, καθάπερ οἱ νεώτεροι
πρωταί, ἀλλὰ συνβία Πηλεΐ. ἐκπέμπει γὰρ ἐπὶ τὸν πόλε-
μον Ἀχιλλεῖα, καὶ φησὶν (Π. 18, 59) „τὸν δ' ἔχ' ἐποδῆσομαι
αὐτὸς οἰκαδὲ ροπήσαντα δώμοιο πηλ“ ὡς ἂν ἐπὶ τῷ
ὄντι μένῃσιν. A.

ἐκ ἄρα κεχώριται Πηλεΐως μετὰ τὴν γένεσιν Ἀχιλλεΐως

ἡ ὅτις ἀλλὰ μέχρι γήραος σύντεται αὐτῷ. δὴλον δὲ καὶ ἐκ
τῆς „πολλάκι γὰρ σέο πατὴρ ἐν μεγάροισιν“ (Π. 1, 396). BL.

223. ἔγασθαι: Ζηρόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἰδόντι. A.

224. ἔλων ὡς δέλων. προεῖρηται δὲ ἡμῖν τὰ τῆς ἀνα-
λογίας. A.

ἐυελήτων διὰ μαλακότητα, ἀφ' ἧς καὶ ἐλδοθῆς. BL.

225. τετυγμένον: ἐδ' πεποιημένον. ἢ στρατιώτης δέ,
ἀλλὰ Πυθαγορικός τις δοκεῖ νεανίας εἶναι. V.

227. ὅτι: ἔτιως Ἀρίσταρχος, ὅτι· ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ ε,
10 ὅτε. A.

Ἀρίσταρχος ὅτι διὰ τῆς ε· ἢ γὰρ ὅτι Αἰ, καὶ τοῖς ἄλλοις
ἔθου. καλῶς δὲ τῷ προπύτορι Αἰ ἀφώρισε μόνον τὴν φιά-
λην. BL.

228. ἔτιως Ἀρίσταρχος τὸ ῥα, διὰ τῆς ἐνὸς ε. A.

ταῦτο κατὰ ἔθους πάτριον. V.

231. μέσῳ ἔρκει: ἐπὶ ἐν μέσῳ τῆς οἴκας Ἐρμίου Αἰδὸς
βωμὸς Ἰδρυ, μεσέρκειον καλεῖται τὸν Αἰῶ. ἔρκει δὲ τῇ
περιφράγματι τῆς σκηνῆς. BL.

233. Αἰδῶναι αἶε: ἐν χωρίῳ τῷ Ὑπερβορέῳ τῇ Αἰδῶνι
20 τιμῶμεν. Αἰδῶναι δὲ δύο, ἡ μὲν Θεσσαλίας, ἡ δὲ Μο-
λοσσίας. τινὲς δὲ Αἰδῶνιν τὴν γῆν, παρῶσον πάντα δι-
δωσιν· δυσχεμερον δὲ, ὅτι πάροις καὶ κρυμνὸς ὑπὸ τῆς ἑρανῆς
συνέχευ. τίς δὲ ἐστὶν ὁ τῆς Αἰδῶναις Αἰδὸς λόγος, καὶ τῶν
τόπων ἐξ ὧν αὐτὸν ἐπικαλεῖται ἔτιως; Δευκαλίων μετὰ τὸν
25 ἐπ' αὐτοῦ γενόμενον κατακλισμὸν παραγενόμενος εἰς τὴν
Ἑπείρον ἐμαντεύετο ἐπὶ τῇ δρυϊ. Πελιάδος δὲ χρησμὸν
αὐτῷ δόσης κατοικεῖν τὸν τόπον, συναρροῖσας τὰς περι-
λειφθέντας ἀπὸ τῆς κατακλισμοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς Αἰδὸς καὶ Αἰδῶ-
νης μίαν τὴν Ὠκεανίδων Αἰδῶνιν τὴν χώραν προσηγύ-
30 ρευσαν (καὶ γῆματα Αἰδῶνιν Ὠκεανίδα τὴν πόλιν αὐτῶς
προσπαγορεύσαι V). ἡ ἰσορία παρὰ Θρασυβέλλῳ καὶ Ἀλεξο-
δώρῳ. ABDV.

Αἰδῶνι δὲ πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ Πελασγία, ἐν ἣ Ἰσαῖ
δρῶς, ἐν ἣ μαντεῖον ἦν γυναικὸς προσηΐτιδος· καὶ εἰσόντων
25 τῶν μαντευομένων ἐκινεῖτο δῆθιν ἡ δρῶς ἡχοῦσα, αἱ δὲ
ἐφθέργοντο ὅτι τάδε λέγει ὁ Ζεὺς, καὶ ἀνδρῶς ἔτατο ἐν ἑνὶ
ῥάβδῳ κατέχευ, καὶ παρ' αὐτὸν λήβης ἔτατο· καὶ ἔπειν ὁ
ἀνδρῶς τὸν λήβητα, ἐξ ὧς ἡχὸς τις ἐναρμόνιος ἀπετελεῖτο·
30 αἱ δὲ τῶν δαιμόνων φωναὶ ἀναρῶντο εἶναι. B.

ὅτι δὲ ἐν Θεσσαλίᾳ οἶδε τὸ μαντεῖον τῆς Αἰδὸς ὁ ποιη-
τῆς, φανερόν ἐποίησεν ἐν Ὀδυσσεύᾳ. καὶ Εὐριπίδης „Θε-
σσιπρωτὸν ἔδ' αἰσασμένον Αἰδῶνι βάρβα.“ Οἰκῆρος δὲ ἐκ
οἶδε Αἰδὸς ἱερὰν δρῶν, ἐπὶ καὶ αἰρήκει, ὡς παρὰ τῆς ἐν Πηλῳ
„φηγῶν ἐν ἐψηλῇ πατὴρ Αἰδὸς πηλόχοιο“ (Π. 7, 60) καὶ
35 „Αἰδὸς περικαλλεῖ φηγῶ“ (Π. 5, 693). V.

Ἀἴμων φησὶν ὅτι τὸ τῆς Αἰδὸς μαντεῖον ἐν Αἰδῶνι ἐλ-
βησιν ἐν πόλιν περιεληπῶν· τέρας δὲ ψαύειν ἀλλήλους καὶ
κρεαδίοντος τοῦ ἐνὸς ἡχὸν ἐκ διαδοχῆς πάντας, ὡς διὰ
πολλῶν χρόνων γίνεσθαι τῆς ἡχῆς τὴν περιόδον. Ἀριστοφάνης
50 δὲ ὡς πλάσμα διελέγχων, δύο φησὶ εἶδος εἶναι, καὶ ἐπὶ μὲν
τῷ ἐτέρῳ λήβητα, ἐπὶ θατέρῳ δὲ παῖδα κρατύντα μίαντα,

τὰς πολλὰς ἐκ ἀληθείας, δόξῃ δὲ καὶ φαντασίᾳ τῶν πραγμάτων ἐχομένους. BL.

281. ἐλπίόμενοι: σημειῶσαι τὴν ἐλπίδα ἐπὶ κακῷ. L. ἢ διπλῇ, ὅτι ἰδίως εἶρηκε φάλαγγες ἐλπίόμενοι πρὸς τὸ νοητὸν σύστημα γ' ἀνδρῶν εἶσιν αἱ φάλαγγες. ἢ δὲ τὴν πτώσιν μεταλαβεῖν, ἐλπομένοις. A. ἔξε τὸ ὁμοιον καὶ παρὰ Θεκυδίδῃ (I, 110) „ἔχον Ἀθητῶν καὶ τῆς ἄλλης συμμαχίας ν' πλήρεις πλέσσαι ἐπ' Ἀγνοτον ἔχον κατὰ τὸ Μενόδησιον κέρας, ἐκ εἰδότες τῶν γεγενημένων ἐδέν." V.

ἄλλως. ἀντὶ τῶ ἐλπομένων. Ζηρόδοτος δὲ γράφει ἐλ- 10 πόμεναι ἐπὶ τῶν φάλαγγων. ἐπαινεῖ δὲ Ἀρίσταρχος ὅτι ἐ φεύγοντας ἐποίησεν εὐθείως, ἀλλὰ καταπλησσομένους. V.

283. πᾶσι πτηνεν: δεινότατον τῶν ἐπὶ Ὀμήρῳ τοῦτο φησιν Ἀριστοτέλης, ἐν ᾧ πάντες φευκτιῶσι. καὶ οἰκτεῖν βάρ- βαρων. V.

286. νηὶ πᾶρα πρυμνῇ: καλῶς τῇ κινδυνεύσῃ νηὶ πρῶτῃ ἐπικουρεῖ: τῷτο γ' ἔλεγεν Ἀχιλλεύς „μή δὴ τῆας ἔλωσι" (128). A.

287. Πυραϊχμην: πεποίηθ' τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ παρὰ τὸ πῦρ καὶ αἰχμὴν φέρειν ἐν τῇ νηϊ. D. ἐπικορουσᾶς: Μένεσεμος „Παιόνας ἄνδρας ἄγων, ἵνα τε κλειτὸν γένος ἱππῶν." ἐν δὲ τῷ καταλόγῳ „καὶ Παιό- νες ἀγκυλότοξοι" (Π. α, 848). ἢ ἔτοι ὑπὸ Ἀλεξοπαῖον, οἱ δὲ ἱππεῖς ὑπὸ Πυραϊχμην. ἢ διαφόρῳ ὀπλίει ἐχρῶντο. ἢ ἱπποτοξόται ἦσαν. V.

288. Ἀμυνδῶν φρεσίων ἐξε Μακεδόνων, παρὰ τὸν Ἀξιδῶν ποταμὸν κείμενον. V.

290. Ἀρίσταρχος Ἰακῶς ἀμφὶ φύβηθεν. A.

ἐκ πλήθος ἢ ἀμφί. τὸ δὲ ἔξης, ἀμφί μιν ἦτο περὶ αὐ- τὸν οἱ Παιόνες ἐφύβηθεν. ἐκ πρώτης δ' ἠΐξῃ τῷ Πατρό- κλῃς ἢ ἀρετῇ, ὅ τὸν τυχόντα ἀνελόντος. πιδανὸν δὲ φεύ- γειν τὰς ἄλλας διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἀναιρεθέντος. BL.

293. ἔσβεσεν: τῆς σβέσεως αἰτίας ἐγένετο. σβεννύει δὲ ὁ Πάτροκλος ὅπερ ὁ Ζεὺς ἀνῆκεν. ἐπαινετὰ δὲ τὰ ἔπη ὡς ἐν τῷ τάχει καὶ τὴν ἀξιοπιστίαν ἔχοντα. BL. εἰ μὴ πᾶν 35 εἶπε περὶ τῆς τὸ σκάφος. V.

αἰθόμενον: ἐν ἄλλῳ ἀκάματον. A.

294. ἐναργῶς ἔχει τὸ ἡμιδαῖος: χερδὸν γ' αἶρει (ἐπά- γει V) τὰς αἰθήσεις ἢ τῶν ὀνομάτων αἰθήσεις, καὶ ἐν ὕψει τὸ πρᾶγμα δεικνυσιν. BLV.

τοὶ δ' ἐφύβηθεν: ὅρα ὅτι ἐκ ἀρίστου τῆς εἰρήματος: τῷτο γὰρ ἐξε τὸ καιρὸν παραχρὸν κατασβεῖσαι τὴν ναῦν, ἢ τῶν πολεμίων ὑποχώρησις. BL.

297. ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὕψηλῆς κορυφῆς: ἐπεὶ ἐν ταῖς ἀκρωρείαις πυκνὰ νέφη ἐπικυθίσαντα σκοτίζειν ἔωθε τὸν 45 ὑποκείμενον τόπον, εἰκότως εἰληπῇ ἢ παραβολῇ. BL. μέ- μνηθ' δὲ αὐτῆς ὁ ποιητής: ἔλεγε γὰρ „εἰ δὴ κνάνιον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν" (66). V.

298. κινῆσθαι: ὑπ' ἀνέμου δηλονότι. A. πιθανῶς ἐκ εἴπε σκεδάσθαι ὅ γ' προτροπὰν ἡπάσιν. ὅποτε δὲ προτροπὰ- 50 δην φεύγεσθαι „ὡς δ' ὅτ' ἀπ' ἐρατῆς νέφος ἔρχεθ'." (364?). V.

καὶ ταῦτα δὲ Ὀμήρος τὰ αὐτόματα θεοῖς ἀνατίθεται οἱ δὲ μετ' αὐτὸν μεταωρολόχει ἐδαμῆ προσιθίσαντες θεοῦ. V.

299. σκοπιαί: τόποι ἐπιτήδαιοι πρὸς τὴν πόλιν 5 πῆν. BL.

πρώονες: ὡς σάφρονες. προείρηται. A. οἱ λόφοι τῶν ὄρων παρ' Ἀργείοις. ἔξε δὲ τοῦ πρὸς διαίσεις. A.

299. 300. ὅτι ἐνταῦθα οἰκείως κεῖν: ἐπικειμένης Τρωϊκῆς φάλαγγος ὡς νέφους ὅρει, αἰφνιδίως ὡς ἐπικνεύσας ὁ Πάτροκλος ἀπῶσε καὶ ἐτρέφατο. ἐν δὲ 5 (557) κακῶς. V.

300. ὑπερβόρῃ ἄσπετος αἰθὴρ: τῶν νεφῶν ἐκ- 15 βαγέτων ὡφθῇ ὁ αἰθὴρ, ὡς φαιμεν βαγῆναι τὸν αἰθῆρα. ἔξαιφνης διέλαμψεν αἰθῆρα. ὁ δὲ λόγος, ἔξαιφ- πυρώδας πνεύματος περὶ τὴν παχύτητα τῶν νεφῶν τος, ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἐξέλαμψεν αἰθὴρ, τοῦτέστιν ἀπ- ἐγένετο. διορῶν ἔν φησι καὶ τοῦ αἰθῆρος ἀσέρες 20 βαγέσης. AD.

300. Νέσσορος εἰπόντος „εἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γέ- 20 (Π. II, 797) φησιν „ἄσπετος αἰθὴρ." V.

301. ὡς Δαναοί: ἔθος Ὀμηρικὸν τὸ ἐξαλλάσσειν ἀποδόσεις τῶν παραβολῶν. L.

302. ἐρώη: τὴν ὁρμή. ἔξε δὲ ὅτε καὶ τὴν ἡσυχίαν 25 ἀνάπανσιν δηλοῖ. D.

303. καὶ γὰρ πῶς δαιμονίως ἔτι συνέχει τὸν ἀγῶνα ποιητής: καὶ γ' πιδανὸν μηδενὸς δεινῆς γενομένης πρᾶ- 30 δην τὰς βαρβάρους φνεῖν. BL.

304. προτροπὰ δὲ: ἀμετάτρεπτοι. V. ἡπειγμένους 30 ὁλοχερῶς ἐκτρέψαντες τὰ νῆα. D.

305. ἐν ἐξε τὸ ἀνθίσταντο, ἐχλ' ἄντα ἐπιδόρημα καὶ 35 το, ὡς τινες. A.

ἐπὶ τῷ περὶ τοῦ τόπου τοῦ ὑποείκον, πῶς δὲ αὐτὸν νύσκειν. A.

306. κεδασθείσης ὁσμίνης: ἄλλος γ' ἄλλῃ ἔρη- 40 διὰ δὲ τῶν Μυρμιδόνων ὀβέσας τὸ πῦρ καὶ τὰς πολέμους ἔασας, τὰς ἡγεμόνας προήγαγεν ἀριεύνοντας, δεικνύς σβέννυντ' τὸ γενναῖον τῶν ἀνδρῶν ἐν ταῖς συμφοραῖς. ἐδείθησαν ἐν ἀναψύξεως, ἀλλ' ἐκθυμότερον ἀφ' ὧν ἐπαι- 45 ὀμνόντων τὰς Τρώας. BL.

307. τὸ ἡγεμόνων βέλτιον ἢ συνήθεια τοῖς ἀνὰ πρῶ- 50 νίμει. A.

308. αὐτίκα ἄρα: τῷτο καὶ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς δύναν- 55 γασθαι, ἵνα ἐξῶμεν ἐπὶ τὸ νῆδος. κοινὸν δὲ νοηθῆσθαι καὶ ἐκείνης τῆς διανοίας τὸ ἔλεν. A.

ερεφθέντος: εἰς φνὴν δηλονότι. BL.

311. Θόαντα: ἀντὶ τῷ Θόαντος. V. ἢ διπλῇ πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν, ὅτι Τρωϊκὸς ὁ 60 ἔτος. A.

313. Ἀριστοφάνης ὑφορηθέντα, ἀντὶ τῷ ἐποχῶ- 65 σαντα καὶ ἐκ ἀχαρὶς ἢ γραφῆς. BL.

314. Ἰφθίμῃ δρεξάμενος: ἀντὶ τῶ παύσας Ἰφθίμῃ πρὶν
θάσσαι. V.

πρυμνὸν σκέλος: τὸ ἔχατον ὡς πρὸς τὸν μηρόν.
ἐγὼ δὲ τὴν γαστροκνημίαν. δρεξάμενος δὲ πρὸς τὸ τύ-
ψαν ὃ γ' τύπτων ἐκτείνει τὴν χεῖρα. BLV.

315. μυῶν: μύες καλῶν αἱ συνεσθραμμένοι σάρκες. A.
ἡ γαστροκνημία, ἣτις συνέσθην ἐκ πολλῶν νεύρων καὶ συνε-
σθραμμένων σαρκῶν. D.

μέμφομαι λέγοντες τὰς πρὸς τοὺς μύας πληγὰς ἐπω-
δόντες μὲν, μὴ θανασίμους δὲ διὰ τὸ μὴ συνάπτεσθαι τινί
τῶν καιρίων. οἱ δὲ φασιν ὡς μύες ἐκ νεύρων εἰσι πεπλε-
γμένοι καὶ σαρκοῦ περιφύης, ὅθεν ἐν ταῖς διακοπαῖς αὐτῶν
ὠδύνας γίνονται ἔνεκεν τῶν νεύρων, αἰμορροῦνται δὲ διὰ τὰς
φλέβας καὶ ἀρτηρίας, τελευτᾶσιν δὲ διὰ τὰς τοῦ ἐγκεφάλου
συναρτήρας: δύο γ' καταπεφύκασιν αὐτῶν νεῦρα ἀπὸ τοῦ
πλάγιου μυελῶ. συμπαθεῖ δὲ καὶ ἡ καρδία τῶν ἐμπεφυκέναι
αὐτῇ τὰς φλέβας. καλῶς δὲ καὶ πάχισον αὐτὸν φησιν ὃ γ'
ἐν τῷ σώματι παχύτατος μῦς ἐν τῇ κνήμῃ ἐστὶ καταγόμε-
νος (καθάπτων V) ἐπὶ τὴν πτέρην, ὅς καὶ τένων καλεῖται. BLV.

317. Νεσορίδα: ἀντὶ τῶ Νεσοριδῶν ἢ ἀπὸ κοινῆς τὸ
ἔτασαν. δῆγμα δὲ φιλαδελφίως καινὸν παρελάβε, καὶ τὸν λό-
γον ἤδιστα κατεχημάτισεν. BLV.

ἡ διπλὴ πρὸς τὸ γῆμα, ὅτι ἀντὶ τοῦ Νεσοριδῶν ὃ μὲν
Ἀντίλοχος οὕτωςεν Ἀττήνιον, ὃ δὲ Θρασυμήδης Μάριον.
μετὰ δὲ τὸν δὲ σύνδεσμον διασαλεύει. A.

321. τῷ δ': ὑπερφύης ἡ ποικιλία. αὐτὸ γ' ἔφη ὅτι δύο
ἀδελφοὶ θνατοὶ ἀδελφοῖς ἐπεχώρησαν, ἀλλὰ μετὰ τὴν τοῦ
πρωτοῦ ἀναίρεσιν ὁ δεύτερος ἐπαμύνων τῷ ἀδελφῷ ἐπι-
χρησάμενος τῷ Ἀντίλοχῳ, ἀναιρεῖ δὲ αὐτὸν Θρασυμήδης ὑπερ-
μαχῶν τῷ ἀδελφῷ. τὴν ἐκτέρεον ἐν δυνάμει φιλαδελφίαν ἐμ-
φναι, τῷ μὲν δὲ ἀδελφὸν ἀποθανόντος, τῷ δὲ δὲ ἀδελφὸν
ἀνελόντος. BLV.

323. πρυμνὸν δὲ βραχίονα: τὸν ἔχατον μυῶνα τῷ
βραχίονος ἀπέδρυσεν ἢ ἀκόκῃ τῷ δόρατος. εἰ μὲν ἐν τῷ
ἐγκεφάλῳ ἀποπέφυκε τὰ νεῦρα εἰς νοτιαστὸν μυελόν, ἐκ νεύ-
ρων δὲ οἱ μύες, ἐκ καρδίας δὲ αἱ φλέβες εἰς τὸν μῦν, συμ-
πάθειαν ἔχουσι καὶ τὰ καίρια. ὅθεν αἱ ἀθροαὶ κατὰ τῶν
μυῶν πληγαὶ θανατῶσιν. BLV.

324. τὸ ἐξῆς, ἀπάραιξεν ὅσον ἄχρως. τὸ δὲ ἄχρως ἀντὶ
τοῦ ὅς ὅσον. τὸ γ' ἄχρως καὶ χροϊκόν καὶ τοπικόν, ὡς 40
ἐν. BLV.

Ἀρτεμίδης ὡς μέχρις ἀνεγίνωσκε, παρὰ καὶ ἐγένετο. ἐκείνο
δὲ ἔχομεν λέγειν, ὡς τὰ εἰς τὴν ἐπιβόηματα διαύλαβα βα-
ρύνει, ὡς ἔχει τὸ ἄνις ἄλλως μῶρις ἄχρως αἰθῆς. ἐξένει δὲ
τὸ χροῖς καὶ ἐμφίς, δίδει μακρὰν ἔχεν ἥτοι φέσει ἢ θίσει.
τὸ μόνον βαρυνόμενα ἥτοι βραχεῖαν εἶχεν ἢ τὴν κοινὴν
καλεμένην, ἣτις ἐδύνατο χεῖδὸν βραχεῖαν εἶναι. διὸ ἐμάχεται
τὰ πρὸς βαρυνόμενον. δοκεῖ δὲ μοι ἀποφνεῖν τὴν ὁδὸν,
ἐπὶ καὶ τοιχῶς ἐλέγεται κατὰ τὸ τέλος, αἰθῆς αἰθῆς αἰθῆς.
τὸ δὲ τοῦτον ἰωρῶτο καὶ ἐπὶ τῷ πύρρῳ βαρυνόμενον. A.

ἡ διπλὴ, ὅτι πτωσίς ἡλλικῶς, δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς, καὶ ἡ

ἐπὶ πρόθεσις παρὰ γ' ἔστι γ' ἀντὶ τῷ ὡς τὸ μὲν ἐπὶ δουρὶ
κασιγνήτων δαμέντε. A. ὡς τὸ „Ἀχιλλεὶ δαμασθεῖς“ (Π. 22,
55). V.

328. Ἀμισωδάρει: ὅτιος Κασίας θυγάτης, ἡ τὴν θυ-
5 γατέρα ἔφημε Βελλεροφόντης, ὡς Ξενοφῶν ἔφη. V.

ὅτι ἐπέπλεσε τὰ περὶ τὴν Χίμαιραν, πλεῖν ἐπιτίθαι
διὰ τῶ χρόνου καὶ τῶ θρόνου. ἴσως ἐν ἐν αἰπολίῳ χίμαρος
τραφεὶς ἡγρώθη, οὐδὲ μὴν ἑτεροφυλῆς ἦν, ὡς Ἡσίοδος
ἐπλάσεν. V.

329. Ἀμειμακίτην: τὴν ἀκαταμάχτην. V.

330. Αἶας δὲ: πιθανῶς τὸ ζωοῦσθαι οὐκ ἄλλω τινί
περιέθηκεν ἢ τῷ Ὀϊλέως Αἰάντι. ἔστι γ' τάχιστος. διὸ καὶ τὸ
ἐπορεύσας πρόσκειται ἰκανώτατος γ' ἦν τῶν ἄλλων ἐπι-
δραμῶν συλλαβεῖν τινά. BL.

333. πᾶν: ἀντὶ τῶ ὅλον. τῷ δὲ ἐμφαίνει τὴν ἀθρόαν
αἰμορροῦσαν. ἀλλὰ καὶ δὲ „ψυχρὸν δ' ἐκ χαλκῶν ὀδύσιν“
(Π. 5, 75). A.

τὸ τὸν δὲ ἀντὶ τῷ τῷ δὲ ἢ δὲ κατὰ πρὸς τὸ ἔλαβεν. L.

335. Πηνελόεως: τὸ δῆγμα κατὰ ἀνιστορήν. ἢ γ'
πρωτοῦ ἀποτεχόντος εἰσάγει, εἴτα διὰ τῷ συμπλεκόμενος,
ἀλλ' ὥστερ αἰτίαν τῆς συνδρομῆς ἀποδίδει τὸ προγεννη-
μένον, δεδήλωκεν ὅτι ἀκοντίσαντες ἐπὶ ἀλλήλους ἤμαρτον. BL.

336. μέλειον: ματαίως. οἱ τραγικοὶ δὲ τὸ μέλειον ἐπὶ
τῷ αἰκτῷ τάσσουσιν. ὃ δὲ δὲ ἀντὶ τῷ γὰρ. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι μέλειον ἀντὶ τῷ μέλειως, ματαίως. καὶ διὰ
παντός ὅπως Ὀμηροῦ χορῶν. οἱ δὲ τραγικοὶ ἐπὶ τῷ αἰκτῷ
καὶ τάλαρος, καὶ ἡ συνήθεια, πρὸς ὅς καὶ ἡ σημειώσις. A.

339. ἐβόλαιοθι: διεικλᾶθη καὶ διεφθάρη ἐπὶ τῆς βίας
τῷ τύπαντος. BL. ὡς τὸ Μενέλαος „πριχθᾶ τε καὶ τετραχθᾶ“
(Π. 3, 565). V.

Γείνε: ἀντὶ παρορρημένῳ τῷ ἐπάταξεν. ποικιλίαι δὲ συν-
ήθως τὰς πληγὰς. ABL.

340. ἔσχεθε: μόνον δὲ τὸ δέσμα κατέχευε καὶ κατεκράτει
τὴν κεφαλὴν ἐκκοπεῖσαν. V.

342. κίχρεις: ἀπὸ τῶ κίχρη. ἢ τῆς κίχρων παθητικόν,
ὡς τῆς λιπῶν ἢ λιπῆς, τῆς ἐρπύων ἢ ἐρπύς. A. „ἐρπύεντι
Πολυνεΐκῃ.“ V.

343. ἐπιβησόμενον: ἐπιβατικῶς ἔχοντα. V.

345. Ἐρῆμαντα: παρὰ τὸ ἔρημα. τινὲς δὲ Ὀρέ-
40 μαντα. V.

κατὰ εἶμα: ποικίλως πᾶν. φθάνει γ' τὸ ἐναντίον
διαδέμενος τῷ περὶ Πάνδαρον. τῷ μὲν γ' ἀνῶθεν πληγί-
τος τὸ δόρυ διὰ τῷ εἵματος διέρχεται. ἐνταῦθα δὲ ἡ μὲν
πληγὴ διὰ τῷ εἵματος γίνετο, διαπερὶ δὲ τὸ δόρυ διὰ τῆς
κεφαλῆς. BL.

347. κέρθεν ἐπ' ἐγκεφάλῳ: ἐπάνω τῆς ὑπερώας
ἐνέχθη ἢ πληγὴ κατὰ τὸν ἐγκεφάλον. οἱ δὲ ὀδόντες κατὰ
τὴν ἐπιδρομὴν τῷ δόρατος ἐξετινάχθησαν. ὅθεν δὲ Ἀπολ-
λώνιος τὰς σπονδύλας φησὶν. οὐκ αἶμα δὲ ἐπὶ μὲν τῶν ὀστέων
50 ἐκέασθεν, ἐπὶ δὲ τῶν ὀδόντων ἐτίναχθεν, ἐπὶ δὲ τῷ
δόρατος ἐξέπερυσεν φησὶν. BL.

κέδασσε: γράφει κέασσε. L.

348. ἐνέπλησθεν δέ οἱ: ἡ αἰμοδράγία ὅλην τὴν κεφαλὴν διελθῆσα διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐφάνη μάλιστα· εἰσὶ γὰρ ἐξ ὑμένων λεπτῶν. ὅθεν οἱ ἰκτεριῶντες ἀπ' ὀφθαλμῶν ὁῦλοι τὰ πρῶτα γίνονται, τῆς χολῆς ἐποδραμίσσης. BL.

349. βραχὺ διασαλτέον ἐπὶ τὸ ὀφθαλμοί. ἔσαι δ' ὁ λόγος, ἐπληρώθησαν δὲ αὐτὰ οἱ ὀφθαλμοὶ αἵματος, ὃ δὴ διὰ τε τῶ εἵματος καὶ τῶν ἑνῶν χανῶν ἀπεφύσθησιν. A.

350. προῆσε: ἐξεφύσθησιν καὶ ἀλλυγὰ, ἐν δ' ἄνεμος προῆσεν" (Π. 1, 481). εἰκὸς δὲ τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ φλεβῶν διακοπεισῶν προχυθῆναι τὸ αἷμα διὰ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶ εἵματος καὶ τῶν ἑνῶν χωρῆσαι. BL.

351. βραχὺ διασαλτέον Δαναῶν διὰ τὸ ἀπεμγαῖνον. A.

ἐν ἄλλῳ ἄνδρας ἀρίστους. A.

352. ὡς δὲ λύκοι: ὅταν ἐνὸς ἔφοδον δηλώσαι θέλη, λέοντα εἰς τὴν εἰκόνα παραλαμβάνει· ἥτοι ὁ μὲν πρώτῃσι βδέσσει" (Π. 15, 634). νῦν δὲ τὴν τῆ πληθύνος ἔφοδον ἐμφάνει βεβληθεὶς τὰ ἀγγελῶν ἰσορριῶντα ζῶα παρέλαβε, τὰς λύκους. AL.

ἐπὶ χροῖον: ἀθρόοι ἐπεβάρησαν ἢ ἀθρόοι ἐπήλθοσαν. V.

353. ὑπὲρ μήλων αἰρεῦμενοι: ἀντὶ τῶ ὑπεραιρούμενοι τῶν προβάτων. BL.

μήλων: προβάτων καὶ αἰγῶν. ἐν ἄλλοις „μήλ' οὐίς τε καὶ αἰγές" (Od. 9, 184). πρόβατα γὰρ πάντα ἐκάλεον τὰ θηρύματα οἱ παλαιοί, καὶ Ἐυπολὶς προβατικὸν χορὸν φησὶ τὸν ἐξ αἰγῶν. AB.

ἔτως αἶ τε, θηλυκῶς, αἶ οὐίς. A.

καλῶς δὲ καὶ τὸν σὺν καὶ τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἐν ὄρεσιν, ἐνθα ἐκ ἔτι φησὶ. V.

354. ἡ διπλῇ, ὅτι οὕτως διττὰ γράφειν διέτμαγεν ὡς 30 κόσμηθεν, ἢ ἡ διετμήθησαν, παιδητικῶς· τὸ γὰρ διέτμαγον ἐνεργητικὸν ἔστιν. A.

355. Δαναοί: καὶ Μυρμιδόνες συμπεριλαμβάνει. V.

356. δυσκελεύει: προσφυνέει τὸ ἐπίθετον· βοῶσι γὰρ καὶ οἱ διώκοντες καὶ οἱ διωκόμενοι. BL.

358. Ἄσας δ' ὁ μέγας: ἡ διπλῇ, ὅτι συγκριτικῶς λέγεται πρὸς τὸν ἕτερον Ἀἴαντα ὁ μέγας, ὁ Τελαμώνιος, ἐπεὶ ἐκείνος μείων. A.

δαιμονίως ἐκ ἄλλῳ περικειτὶ τὸ ἐπιτηρεῖν τὸν Ἐκτορα, ἀλλὰ τῷ Αἴαντι, εἰκότως· ἔχει γὰρ τι πρὸς αὐτὸν ὁ ἥρωας ὡς ἂν δι' αὐτὸν ἀποκρηθεὶς τῆς νεώς· εἰκὸς οὖν αὐτὸν σπεῖδειν ἀποδῆναι τὰ ὅμοια. BLV.

361. σκοπεῖον ἐφύλαττεν ἑαυτὸν. καλῶς δὲ ἐπὶ μὲν τῷ ταχέος καὶ κέρως ῥοιζὸν φησιν, ἐπὶ δὲ τῷ βραδέος καὶ βαρέος δᾶπον. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ σκέπτετο ἴσον τῷ οἶον ἀπεσχόπευε καὶ παρετήρει εἰς τὸ μὴ πληγῆναι. A.

ἑτόνον δὲ ἀκοντοδόκον φασὶν. V.

364. νέφος ἔρχεται: ὃ τὴν ἄνω φορὰν ποιοῦμενον (πῶς γὰρ ἐξ αἰθέρος γινομένης τῆς λαίλαπος ὑπάρχει τὰ νέφη;) ἀλλὰ τὴν εἰς πλάτος. ἔτι καὶ οἱ Τρῶες προσεδρεύ-

οντες προῶν τῷ ναυσάθρῳ ἐπιετιώθησαν εἰς τὸ πᾶν Ὀλύμπου δὲ καὶ ἑρᾶντος ὁ περὶ τὰ νέφη τόπος. λέγει δὲ ἀπὸ τῆς τόπης, ὃ εἰσὶ κινέμεναι, περιέχοντι τὸν ὅλον νόον. ἐξήλλαξε δὲ τὸν λόγον, εἰπὼν Ὀλύμπου καὶ ἑρᾶντος.

364. ὡς δ' ὅτ': ὡς ἐξ ἐδόξας ἐπιταράσσει ὁ ἑρᾶντος ταραχὴ γέγονε τῶν Τρῶων. BLV.

Ὁ δὲ λόγος: τῆς τόπης, ἔνθα τὰ νέφη ἐπικαθίστανται ἡ διπλῇ, ὅτι σαφέως ἐκ ἔστιν Ὀλύμπου καὶ ἑρᾶντος τὸς ὡς γὰρ ἀπ' ἐτέρου ἐπ' ἑτερόν φησιν τὸ νέφος ἐπὶ δὲ μὴν τόπος ἐπερᾶντος ὁ γὰρ Ὀμήρου ἀπὸ τῶν γυναικῶν πᾶσι ποιεῖ τὰς ὁμοιώσεις. καταλείπεται τῶν ἑρᾶντος σημαίνεσθαι καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ὁρῶν λέγει τὰ ὀνόματα νέφη μεταχωρεῖν, ὡς δ' ὅτ' ἀπ' ὑψηλῆς κορυφῆς μεγάλοιο κινήσει πνεύμον νέφος" (297). τοιμαρῶν δὲ λέγει, ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Ὀλύμπου νέφος ἔρχετ', ἀπὸ σημαίνει. A.

365. πῶς αἰθέρος: τὰ γὰρ πάντα ταῦτα περὶ τὸν συμβέβηκεν. τάχα ἐν συγχέται ὁ ἄλλος πρὸς τὸν ὡς καὶ ἐν τῇ A (54) „αἵματι μενδαλέας ἐξ αἰθέρος" καὶ ἔλαχ' ἑρᾶντος ἐρᾶντος ἐν αἰθέρι καὶ νεφέεσσιν" Π. 15, 18. οὐ γὰρ αἶ νεφέλαι ἐν τῷ αἰθέρι. AD.

τοῦτο ἑκατέρωθεν δύνανται προσδίδωσθαι. τὸ μέντοι ὁμοίως μένει· ἄλλος γὰρ πάθη ταῦτα, τάχα ἐν αὐτῷ θῆρ ἀντὶ τῷ ἄλλου. A.

δῖος δὲ τῆς ἐπὶ Διὸς ἀρχαμένης, ὡς Ὀδυσσεὺς νόστον δῖος τε Ζεὺς: ὅταν ἐκ τῆς αἰθέρος ὁ Ζεὺς λαίλαπα. ἐν δὲ τοῖς ὑπομνήμασι κατὰ δοτικὴν λαίλαπα, ἢ ἡ ὅταν ὁ Ζεὺς ἐν λαίλαπαι παρατείνῃ τὰ νέφη.

367. Ἐκτορα δ' ἵπποι: καὶ μὴν ἔξω τὴν ἵππων. ἀλλὰ ὁ Ἀπόλλων ἐπήλματον ὅδον αὐτοῖς ἐπαύει, αὐτὰρ ἐγὼ προπάροισεν καὶ ἵπποισι κέλευθον πᾶσαν νέω" (Π. 15, 260) καὶ „ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρὸς μάχονται" (ib. 385). BL.

369. Τρωϊκόν, οὗτος: ὅτι πρὸς τὸν νῦν ὑπὸν ἵππων ἐν γήματι πέφρακεν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν ὃν ἀέκοντα. D.

371. ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ὅνυμψ: πρὸς τὰς περὶ αἷς ἔχοντο Τρῶες τὸ δεικνόν, πρώτῳ δὲ ὅνυμψ τῷ πρὸς τὸν ζυγόν, οἱ δὲ τῷ πρὸς τὸν ἄξονα. BL. ὁ καὶ λον τρέφεται. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῷ ἄκρῳ, καὶ ἔχ ὡς δευτέρῳ ὅνυμψ· εἰς γὰρ ἔστι. „πρώτησιν δὲ πύλῃσιν" (Π. 6, 40) ἀντὶ τῷ ἄκρῳ. A.

372. σφεδανόν: ἐσπευσμένως. οἱ δὲ συντόμως, καὶ σφῆν ὁ διατείνων πάντα καὶ σφίγγων. V.

374. τιμάγειν: διεκόρησαν καὶ διασκορπίσθησαν ἀπ' ἑαυτῶν. δὲ ὃν δὲ μεσοῖ τὴς ὁδοῦ πᾶσας, τὸ πλῆθος παρῆλθον. δὲ ἄνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι" (Π. 10, 66). A.

375. ὑπὸ νεφέων: ἐμπροσθεν τῶν νεφῶν. V.

ταγόντο: εμφαντικώτερον τὸτο τῷ ὑπέτροχον. V.
 συνεταμένως ἔτρεχον, ὃ ἐναντίον τῷ πλίσσοντο (Od. 6,
 318) ἀντὶ τῷ ἐξηματίζον, Αἰολικῶς. L.

376. γεῶν ἄπο καὶ κλισιάων: ἐν ἄλλῳ ἐλιχθέν-
 των ἢν. Ἀχαιῶν. A.

377. ἦ: ὅπως πολλὰν ἐργάσαθ' ὄνον ἡδόνάτο. V.

378. ἔχ': ἤλαυνε τὸς ἵππους. V.

ἢ π δ' ἄξοσι: οἱ Τρώες, φησί, πρηγεῖς πύπτοντες
 ἐπὶ τοῖς ἄξουσιν ἐγίνοντο, εἰς ὅς κ' ἀνεκνυβαλίζον οἱ δι-
 φθοί, ὡς τὰς πύπτοντας αἰτῆς πτωμάτων τοῖς ἐπιβάταις
 γίνεσθαι, πρηγεῖς δὲ ἐπιπτον ὡς ὀπίθεν τιτρωσκόμενοι. LV.

379. ἀνεκνυβαλίζον: ἀνεπύδων, ἀνεκφύζοντο,
 ἀπὸ τῶν κυμβάλων ἢ προσκρούμενα ἀλλήλοις ὑπερηδῶν.
 ὅμα δὲ κ' βομβῶδες ὄν τὰ ῥήματα ἐμφασιν ἔδωκε τῆς ἀνα-
 τρηπῆς. τὸ δὲ ἔξης ἔτιωσ' ἐγὼ οἶμαι, ἐπὶ τῶν ἄξόνων πρηγεῖς

κατέπιπτον ἐξ ὀρέων. οἱ γ' ὀίφροι ἀνεκνυβαλίζον· ἀνακνυ-
 βόμενων ἢ τῶν ἄξόνων πρηγεῖς ἐπιπτον κ' οἱ ἐπιβάδ'. BL
 ἢ τὸς Ἀρίσταρχος, ἀνακνυβαλίζον, διὰ τῷ α· οὐ
 γὰρ ἐκάστοτε τὸ σύνθετα μεταβάλλει παρὰ τοῖς Ἰωσιν. ἄλ-
 λ' οὐ δὲ ἀνεκνυβαλίζον. A.

380. ἀντικρὺ: τὸτο πρὸς τὴν ἀρετὴν τῶν Ἀχιλλέως
 ἵππων. Ἐκτωρ δὲ αὐτὸ μόνον ἐκαυχῆσατο, ὃ μὴν ἐτέλε-
 σεν. ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον" (Il. 8, 179). Αἰχίλλος δὲ Ἀχιλ-
 λῆς σὲν τῇ πανοπλίῃ φησὶν ὀπίθεν δομήσαντι πηδῆσαι

τὴν τάφρον, μὴ δαίξαντα τὰ νῶτα τοῖς ἐχθροῖς. V.
 382. ἐπὶ δ' Ἐκτορι: παρεκελεύετο γ' αὐτοδὲ κατὰ
 τὸ Ἐκτορος ὄργῳ. V.

383. ἔκπερον: ἐξηγητόχισαν διὰ τῆς ὑπ' Ἀπόλλω-
 νος γιγνομένης ὁδῆς. πῶς δὲ αὐτὸν ὃ διώκει (καταλαμβάνει)
 Πάτροκλος; ἢ ὅτι κ' αὐτὸς διαφόρος ἵππος ἔχει, ὡς Al-
 λ' οὐ γὰρ ἐν Ἀβύδῳ ἵππος ὅσῃα ἔχει Πρίαμος, ἄφ' ὃ κ' ὃ
 οἱ Ἀοῖς τὸν Ἀρίστην φέρον ἵππον" (H. 2, 830), ὣν κ' ὃ
 διὰ τὴν ὑπεροχὴν ἐπιμελεῖτο Ἀνδρομάχη. ἢ ὅτι τάχιον ἐξε-
 λίσσας προέφυγεν. ἄτοπον δὲ ἦν ἐπιδιώκοντα πόρρω που
 ἴκοντο ἀμείλιν τῶν λοιπῶν. BLV.

384. λαίλαπι: λαίλαψ ὃ μετὰ νεοῦ ἄνεμος, ποτὲ δὲ
 ἀπλῶς νεῖός. V.

385. ὁ πωρινῶ: τῷ μετοπωρινῷ κ' γ' ἔμβρος πολλὴς
 κατὰ τὸ μετόπωρον γίνεται. Ὅμηρος δὲ ἐκ ἀρχῆς τὸ φν-
 σικὸν μόνον πρὸς αὐξήσιν, ἀλλὰ κ' τὴν ἀπὸ τῷ θεῷ ὁρ-
 γὴν προσπαρέλαβεν, ἀφ' ἧτων κὰν ταῖς παραβολαῖς κ' δει-
 κὰς ὅσα τοῖς ἀνέμοις συμπίπτει δεινὰ. BL. οὐ καθ' ἑνα
 μόνον ἀλλὰ κοινῇ, ὅθεν Ἡσιόδός φησι „λιμὸν ὁμῶ καὶ
 λοιμὸν" (O. 241). V.

387. οἱ βίη: περὶ ἀδικίας κριτῶν. A.
 οἱ κατὰς κρήνους σκολιάς ποιήσας τὰς θήμους, καί-
 νοντ' ἀπὸ πρὸς τὰς βασιλῆας ταῦτα κ' τὰς κριτάς. ἔκοῦν
 ἢν παρὰ καιρὸν τι φαινῇ γινόμενον, ὃ κ' ἐχρὴν ἐκκαλεῖν
 τὸ δαιμόνιον. εἰκοι γ' τὸς ἀδικίας κολάζειν. BLV.

σκολιάς: ἀδικίας, ἀπὸ τῆς εὐθείας κ' ὁρθῆς παρὰ τε-
 ταρμένης ἐπὶ τὸ ἀδικον, ὃ ἐξ ἐρεβλάς. D.

διὰ θήμους ἀντὶ τῷ δίκας. A.

388. θεῶν ὕπιν οὐκ ἀλέγοντες: τὴν τῶν θεῶν
 ἐπισκοπὴν μὴ ἔχοντες ἐν λόγῳ. BL.

390. κλιτὺς αἱ ἀποκλίσεις τῶν ὁρῶν. A. κλιμάτια ὁρῶν.
 5 μεμάκρυν' δὲ τὸ κλί κ' περισπᾶται τὸ τυς, ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ
 κλιτῶς, ὡς ἀσφῶς ἀσφῶς. BL.

ἐχρὴν μὲν διὰ τὸ κλιτῶς ὅρῳ περισπᾶσθαι τὸ κλιτῶς,
 ἀνεγνώσθη δὲ κατ' ὀξείαν τᾶσιν ἐν ἐγκλίσει, ὁμοίως τῷ
 „κρημνίδας ῥαπτὺς δέδετο, γρημνὺς ἀλείων" (Od. 24,
 1028). A.

οχόλιον. ἐν μέντοι τῇ Ὀδυσσειᾷ προσωδία φανερὰς ἐπὶ γρημνὺς
 περισπᾶ, καὶ φησιν ὅτι ἐπὶ εἰρηκῶς ὡς καὶ τὸ κλιτῶς διὰ περισπᾶ-
 σθαι. ἀμφιβολος ἔν ἐφ' ἐκαστῶν ὃ τόπος· εἰ γὰρ τοῖς ἐνταῦθα
 εἰρημνέοις πιστοῦσθαι, ἐκείνο ἀνέλεει, εἰ δὲ ἐκείνοις, τοῦτο πάλιν
 15 ἀντίκειται. A.

χαράδρου: οἱ ὑπὸ τῶν χειμῶν ἰκρησόμενοι αὐ-
 λῶνες, παρὰ τὸ χαράσσειν καὶ τραχύνειν τὴν γῆν. D. κν-
 ρίως οἱ κοῖλοι τόποι, παρὰ τὸ κρηχράχθαι· γυνὴ δὲ αἱ ῥύ-
 σεις. χάραδρος μὲν ἔν ὃ ἐν γεωλόγοις κατεβήγγημένος τό-
 20 πος, χαράδρα δὲ ὃ ἐν ἐπιπέδοις. BL. ἐκ ποταμῶν κ' νετῶν
 ἐκρησόμενος. V.

πρὸ τέλεος ἢ ὀξεία, ὡς φανέται. προσεληῖ δὲ τὰ τῆς
 ἀναλογίας. ἔτιωσ' δὲ κ' Ἀρίσταρχος. A.

391. στενὰ χουσι ῥέουσιν: πρὸς τὸτο ἢ πᾶσα πα-
 25 ραβολή· τὰ δὲ ἄλλα εὐσεβείας χάριν παρενέθηκεν. BL.

392. ἐπικάρη: τὸ τέλειον ἐπὶ κάρη, ὃ ἐστὶν ἀνωθεν κάτω.
 ἄμεινον δὲ ἐκκαρῶς εἶναι τὸ τέλειον, διὰ τὸ σύνηδες
 τῶν ἀποκοπῶν. B. οἱ δὲ ἐκκαρῶς ἔργα μανίθαι. V.

ἦτοι ἀνωθεν ἐκ τῷ προσάντης, ἢ ἐκκαρῶς κ' πλάγῃαι,
 ἢ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν κ' εἰς τὸ κάτωτες. D.

ἢ διπλῇ, ὅτι ἐπὶ κάρη ἐστὶ κατ' ἀποκοπὴν, σημαίνει δὲ
 τὴν ἀνωθεν καταφορὰν τῷ ὕδατος. A.

τὸ κάρη ἐστὶν ἀποκοπή, ὃ τὸ κάρη· ὃ λέγει γ' ὃ ποιη-
 τῆς ποιεῖ κάρη, ἀλλὰ κάρη. αὐτὸ δὲ τὸ κάρη τὸ κάρηδον
 35 ἐστὶν ἀποκοπή· τὰ γ' εἰς ἢ ἐδέτερον ἢ δυτικὰ ἐστὶν ἢ πλη-
 θυντικά. AD.

393. ὡς: ὡς αἱ χαράδραι. κίχρη δὲ ἐνταῦθα τῇ πα-
 ριστώσει· μεγάλα στενὰ χουσι ῥέουσιν· εἴτα ἀντέστηκε
 μεγάλα στενὰ χοντὸ θέβσαι. BLV.

394. Πάτροκλος δ' ἐπεὶ ἦν: θανυμᾶσιν ἢν τις
 τὴν Ὀμήρου φῶσιν κατὰ πολλὰ ὅτι λανθάνει τὰ ὅμοια λέ-
 γων, ὥς δοκεῖν ἄλλα καὶ ἄλλα εἶναι. ταῦτα γὰρ ὅθεν δια-
 φέροι τῶν ἐν Ἀχιλλεῖ λεγομένων, ὅσα κατὰ νῶτον φησὶν
 αὐτῶν τῶν πολεμίων γενόμενον τὴν εἰρήναι μοῖραν τῶν
 45 βαρβάρων διώκειν· „ἐνθα διατμήσας τὰς μὲν πιδίονδε
 διώκειν" (Il. 21, 3). BL.

395. ἄφ' ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετές: εἰς τὰ ὀπίσσω
 πεπιπτότας. D. πάλιν ἀπὸ θορήτας ἀπῆργεν ἐπὶ τὰς ταῦς. V.

πυλμπετῶς· ἀπὸ τῶν εἰς τὰ ὀπίσσω πιπτόντων βέλων. BL.

ἀναμνηστικῶς δὲ αὐτὸς ἔχειν βέλει, ὑπὲρ κ' ἐπὶ Ἀόλωνος
 γράφουσι. V.

399. ἔνθ' ἦτοι Πρόνσοι: συντόμως ἕμα κα-
ρισμένως τῷ ἄκρουτῇ πεποίηθ' τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐκδόκη-
σιν. BL. παραβάτης ἦν ἔτος, διό καὶ ἀσπίδα φέρει· ὁ δὲ
Θέστωρ ἡνίοχος αὐτῷ. LV.

δοῦρε φασιν ὧ: ἐν ἄλλῳ ποιμένα λαῶν. A.

401. ἡ διπλῇ, ὅτι ὡς περὶ ἄλλας ἐπήνεγκεν ὁ δὲ Θέ-
σορα, τῷ λόγῳ ὄντος περὶ τῷ αὐτῷ. A.

402. ἐς σικτίον μετὰ τὸ ὁρμηθεῖς, ἀλλὰ διασαλτέον·
ἐπαναλαμβάνει γὰρ. γίνεθ' ἐν τῷ ἐξῆς ἔτιος, ὁ δὲ Θέσορα
Ἦνοπος υἱὸν δευτέρον ὀρισθεὶς ἔρχει νῦν παρασῆς. A.

εὐξέσσω: ἀδιαίρετον διὰ τὸ μέτρον. BL.

403. ἀλείεις: συσραφεῖς. A.

συσραφεῖς ἐν εἰαυτῷ ὑπὸ τῷ φόβῳ καὶ τῆς ἐκπλήξεως. BL·
ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ ἐκ γὰρ πλήρη ἀντὶ τῷ ἐξεπλήρη γὰρ,
κατὰ μετάληψιν τῷ ἢ εἰς τὸ α. A.

σημειῶσαι τὸ πλήρη. περὶ τὰς σωματικὰς γ' φρένας
ἐπαθεν, οὐ μὴν τὰς ψυχικὰς. L.

405. γναθμόν: ἄρσενικῶς, καίτοι τῆς γνάθος θηλυκῶς
λεγομένης, ἐπεὶ πᾶν εἰς μὲν ὀξύτονον ἄρσενικόν ἐστιν,
ὡς καὶ λιμός. V.

405. διὰ δ' αὐτῷ πεῖρεν ὁ δόντων: διέπειρε τῶν
δόντων αὐτῷ, Ἀττικῶς. BL.

406. ἔλκε χωρὶς τῷ Ἰ Αἰεταρχος, καὶ ἐξῆς (409) ὡς
ἔλκε' ἐκ δὲ φροῖο. A. καὶ γ' προσέθεται τὸ ἔ, εἰ μὴ δι'
ἀνύκην. V.

ἐμφαντικῶς τῇ προσθήκῃ τῷ ὑπὲρ ἄντυχος καὶ τὸν
τόπον ἔδειξε δι' ἃ εἰλε, καὶ τὸ πρῶμα ὑπ' ὅψιν ἤγαγε.
παντάπασι δὲ ἡ παραβολὴ ὁμοιωταί. καταδέδωκε γ' ἐν τῷ
δίφρῳ ὡς ὁ ἰχθὺς ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ ὁ μὲν τῷ ἀγκίστρῳ,
ὁ δὲ τῇ αἰγρῇ ἐτέχεθ'. κεχρήσιν ἀμφότεροι. καὶ ὁ μὲν ἔλ-
κων παραβέβηθ' τῷ ἀλιεύοντι, ὁ δὲ ἐλκόμενος τῷ ἰχθύϊ,
τὸ δὲ δόρυ δι' ἃ εἰλετο τῷ ἀλιευτικῷ καλῶμα. BL.

407. πέτρῃ ἐπὶ προβλήτι: διδάσκει πᾶσι τοῖς
ἀλιεύοντας καθέζεσθαι, οὐ παρ' αἰγιαλῷ, ὅπως σπανίως ἰχθὺς
παυροῖται. LV.

ἐξέρων ἰχθύν: ἦτοι μέγαν, ἢ Ποσειδῶνος, ἢ τὸν ἀνε-
τόν, διὰ τὸ μὴ πεπτοκέναι ὑπὸ χρήσιν τῇ ἀπὸ τῶν ἰχθύων
τροφῇ ἐπὶ τῶν ἡρώων, μήτι γε κατὰ τὸ σπάνιον δι' ἀνάγκην
λιμῶ. A.

οἱ μὲν τὸν ἀνθίαν, ἐπεὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ιθ' (9, 37)
περὶ ζώων ἰσορεῖ ὅτι ὅπου δ' ἂν ἀνθίας ἡραθῇ, καὶ ἀδι-
κεῖ τι θηρίον· ὃ καὶ σημεῖον χρώμενοι κατακολουθεῖσιν
οἱ σπογγαῖς, καὶ καλεῖσιν ἱερὰς ἰχθύας τούτας. οἱ δὲ χροῦ-
σασθην, οἱ δὲ πομπίλον. ἄμεινον δὲ μέγαν καὶ ἀσυνήθην,
θεοῖς ἀνέμενον θαλασσίους, οἱ δὲ διερόν. Πλάτων δὲ ἀγνο-
ῶν ἱερὸν φησι διὰ τὸ μὴ θηρεῖσθαι ἐπὶ τῶν ἡρώϊκων
ἐστί. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐκ ἐπὶ τι εἶδος ἰχθύος φερόμενος εἶρηκε
ἱερὸν ἰχθύν, καθάπερ τιγὶς ἀποδιδώκασιν τὸν πομπί-
λον, οἱ δὲ τὸν κάλλιχθιν· ἀλλὰ κοινότερον τὸν ἀνέτον καὶ
εἰστροφῇ, ὡς ἱερὸν βῆν λέγομεν τὸν ἀνέμενον. A.

408. λίνω: τῇ διὰ νεύρων ἢ τριχῶν ἱππέων λεγ-
ομένη καὶ ταῦτα γ' λίνω φασί. τὸ δὲ θύραζε ἀντὶ τῷ ἔξωθεν
ὁμοίως τῷ „δόρυ μεθίων ὡς θύραζε" (Π. 5, 694). A.

αἱ γ' ὀρμαὶ λινὰς, περὶ αἷς ἦσαν συρίγγια κεράτια.

5 ἵνα μὴ ἀποτρώγῃσιν οἱ ἰχθύες τὸ λίνον. A.

χαλκῷ: τῷ ἀγκίστρῳ· ἀπὸ δὲ τῷ ὄλῳ τὸ μέτρον
ἦν οὐκ ἐμφώνῳ· μόνος γ' τῶν ἀνύκων ποιητῶν
ἦν οὐκ. οἱ Πυθαγόρικοι γὰρ φασί: τὸν χαλκὸν παντὶ σι-
τῇ θείῳ πνεύματι, καὶ ἐν νηπιῇ πολλὰκις ἀπορριπ-
τῇ. ὅτι ἡ ἀνύκη ἐστὶν ἀπὸ χαλκοῦ καὶ ὁ χαλκὸς ἐκ
ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῖς ἀνέμοις καὶ τοῖς ὕδασι καὶ
τῷ ἄσπιδι· τὸ γ' ἦν οὐκ ὁμοίον τὸ ἐμφώνῳ· τυπόμενος
ἦν οὐκ οὐκ ἀποτελεῖ. BLV. ἡ λαμπρῷ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἰσοπλά-
σθαι. V.

409. ὡς: ἐτοιμῶς. οὕτως Ἀπίων. V.

15 411. βάλῃ πέτρῳ: πῶς λίνον εὐπορεῖ ἐπ' ἄρματι
ἔν; τοῖς κατὰ τὸ σιωπώμενον καταβεβηκέναι ἀπὸ τῷ
εἶτα μετὰ τὸ πληῆσαι τὸν Ἐρύαλον πάλιν ἐπαναβεβηκέναι
ὅτι γ' ἐπ' ἄρματος ἐστὶ, πάλιν ἐξῆς (427) φησὶν „ἰχ-
θυος δ' ἐτέρωθεν ἐπὶ ἰδὲν, ἐκδορε δίφρου." καὶ τὸ ἐπὶ
ἀνέτον μὲν μὲν περὶ οἰκίον, ἀπὸ θάλασσαν δὲ ἐπὶ
τον. BL.

γράφεται καὶ ἐπεσσύμενος. κατήλθεν ἐκ τῷ δίφρου
κατὰ τὸ σιωπώμενον· πῶς γ' ἂν εἴλε τὸν πέτρον; καὶ
δύο εἰς τὴν λαίαν ἐπήγαγεν. οἱ δὲ ἐπὶ πέτρον ἐσθύνοντο.

25 412. ἡμῖν δὲ περὶ ἀντιπρόθετον ἄρμα τῷ ἄρματι.
Σαρπηδόνα εἶδε, προσθερεῖν, ὡς τὸ „ἐκ δ' ἔθορε προ-
χών" (Π. 15, 573). καὶ ἂν δ' ἐμμένοντα τῷ δίφρῳ, εἰ
ἦν. ἄμεινον δὲ λέγειν ὅτι τὸν μὲν κατήλθε κατὰ τὸ
πώμενον, εἶτα μετὰ τὸ πληῆσαι τὸν Ἐρύαλον πάλιν ἀνέ-
30 βηκέναι. V.

414. θυμοραϊστῆς: τετρασυλλάβως καὶ βαρυτόνως.
Γλαυκὸς φησὶν, ἴν' ἢ θυμοραϊστῆς. ἀλλὰ κακῶς· ἀντί-
35 γ' αὐτῷ τὸ θυμοραϊστῆς. BL.

οὐδέποτε γ' τὸ ῥάσαι εἶπεν ἢ δισυλλάβως. πῶς ἂν
35 θυμοραϊστῆς διεῖλε; V.

415. αὐτὰρ ἔπειτ': διὰ καλλίσης καὶ ταχείας τῆς φρε-
σεως καταλέγει τῶν ἐπιτροχέων· τὸ γ' ἐπὶ πάντων καὶ
μέρος ἐπέξεργάσασθαι ἀδόλεχον ἦν. B.

415. Ἀμφοτερόν: εἰς διασολὴν τὸ κύριον ὀξύτονον
ἀνέγνω ὁ Αἰεταρχος ὡς δεξιτερόν· καὶ ἐπελθῆσαν οἱ χρο-
ματικοί. περὶ δὲ τῆς τοιαύτης ἀνωμαλίας τῷ ἀνδρὶ
ἑτέροις ἡμῖν εἰρηται. A.

εἰς ἰδιότητα ᾤξενεν Ἀρταρχος τὸ Ἀμφοτερόν. ἀνέ-
35 δὲ ἐπὶ τῷ ἀριθμῷ καὶ λέγειν ἐνίκως. τὸ γ' „ἀμφοτερόν"
βασιλεὺς ἀγαθός" (Π. 3, 179) μεσότητος ἐστὶν ἐπὶ τῷ
45 κύριον. εἰ δὲ κύριον ὁ Πολύμηλος, ἐστὶν τὸ Ἀργεάδης·
τρωνυμικόν. V.

419. Σαρπηδῶν δ' ὡς τῷ Ἀχιλλεῖ τὸν ἄριστον τῶν
Τρώων γενέσθαι, τῷ Πατρόκλῳ τὸν ἄριστον τῶν ἰωνέων
χρὺν ἔχει εἰς μάχην. ἔδει δὲ ἀπὸ τῶν πολεμίων γενέσθαι.

μῶν τε καὶ πηγαίων ναμάτων αἰμοφορέτοις νόμασιν ἐκμαι-
ναμένω, ὡς ἐπ' Ἀσωπῶ τε καὶ Αἰρκῆς παραδιδόσιν οἱ
πύλαι μῦθοι. λόγος δ' ἔχει καὶ κατὰ νεφῶν ψευδάδας ἕως
πρὸς τοὶς κηλίσιν ἐπιχειρωσμένους. ἐπεὶ τοίνυν ἡ μεταβολὴ
τῆς μάχης ἀφρόδαν φυχὴν ἐμποιήσιν ἐμιλλε τοῖς βαρβά- 5
ροις, ἔργος δ' ὁ τὰ κατ' ἀλκὴν ἀρίστου Σαρπηδότος ὕλεθρος,
ὥσπερ ἐπὶ τρώεσσι προφανῇ ταύτης τῆς συμφορᾶς ἀγγελτικῶ
φρῶν „αἵματοέσσας δὲ ψυάδας κατέχευεν ἔραζε.” τῆτον δὲ
τὸν φρονεῖ ἄμβροτον ἀλληγορικῶς εἶπεν αἰθέρος δάκρυα, Αἰὼς
μὲν ἔ (ἡκλαυτος γὰρ), ἐκ δὲ τῶν ὑπεράνω τόπων ὥσπερ ἐπὶ 10
Θρήνοις μεμιγμένους καταδύαγέτος ὑετοῦ. ταυτὶ μὲν ἴσως
ἐλάττω τεκμήρια περὶ τῶν ἡλληγορημένων. Β.

460. παῖδα: ἀπήκεσεν αὐτῷ τὸ ὄνομα πρὸς ἐνδειξιν
τῆς τῷ θεῷ διαθέσεως. ΑΛ.

463. ἐν θ' ἤτοι: πάλιν διὰ μέσος ὁ ἐξῆς εἰχος, καὶ 15
ἐπανάληψιν εἶπε τὸν βάλει νείαιραν, ὡς εἶναι τὸ ἐξῆς,
ἀγαθὸν Θρασύδημον βάλει νείαιραν. Α.

κατ' ἀρχὴν πολλὰς ἀποτογῶναι ποιῶν τὸς βάλλον-
τας, ἐναγῶνιον ποιεῖ τὸν ἀκροατήν. V.

ἄλλως. ἐν ἄλλῳ Θρασύδημον, ἐν ἄλλῳ Θρασύ- 20
βελον. Α.

χαρίεν τὸ πρὸ τῆς ἀναιρέσεως προαγῶναι τινα γενέσθαι
ὁ μὲν γὰρ βάλλει τὸν θεράποντα, ὁ δὲ τὸν Πήδασον. ΒΛ.

465. νείαιραν: ἀπὸ τῆς τοῦ σιτία νείας δι' αὐτῆς· οὐ-
δαμῶ γὰρ χρῆθ' ἐπὶ τῷ ἐχάτε τῷ ἐπιθέτω τάτω. L.

νέω νέαιρα, ὡς χέω χέαιρα ἰοχέαιρα.

467. οἱ ὑπομνηματισταὶ δεύτερον διὰ τῆς V.

ὁ δὲ: ἡ διπλῇ, ὅτι ἐξ ἐπαναλήψεως τὸ ἄφροδον εἰληφε
κατὰ τῷ αὐτῷ προσώπῳ καὶ ἔπερ ἐτέρῳ λέγει, ἀντὶ τῷ Πή-
δασον δὲ ἔτιωσεν. καὶ ὑποδοκεῖ συγκεχέσθαι τὸ ἔτιωσε βεβλή- 30
κει γὰρ τὸ δόρυ. Α.

δοκεῖ διὰ τούτων συγχέσθαι ἡ διαφορὰ τοῦ βαλεῖν
καὶ οὐτάσαι βεβληται γὰρ ὁ Πήδασος. καὶ μὴ ποτε γράφῃ
τις ἐφίετο, δι' ἧς τὸ τῆς λέξεως σύνθησις ἐφύλασεν Ὀμη-
ρος· ἔ γὰρ ἂν αὐτὸ ἀπαρμύθητον ὁ Ἀρίσταρχος ἀφῆκεν. 35
ἐν τοίνυν τῇ Πηλεΐδος οὕτως ἐφίετο ὁ δὲ Πήδασον
ἤλασεν ἵππον· ἔτι γὰρ ὅτε ἐπὶ τῆς πληγῆς τὸ ἤλασεν
κεῖθ' ὡς ἐπὶ τῷ Ἀρήτῳ (Π. 17, 517) „καὶ βάλεν Ἀρήτοιο,”
εἶτα „νείαιρα δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασεν.” διὰ μὲν-
τοι τῆς V γραπτὸν τὸ δεύτερον ὁ ρηθὲς Α.

ἐτάσαι τὸ ἐκ χειρὸς τρώσκει. ἐταῦθα δὲ ἐπὶ τῷ βαλεῖν
τῷ ῥήματι κέχρηθ'. λέγει γὰρ „Σαρπηδὼν δ' αὐτῷ μὲν ἀπήμ-
βροτον,” ὅπερ ἐπὶ τῶν ἀγόντων τύσσειθ'. διὰ καὶ γράφει
Ἀρίσταρχος ὁ δὲ Πήδασον ἀγλᾶν ἵππον, τὸν ῥά
ποτ' Ἡετίωτος ἐλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς, ὅς 45
καὶ θνήτῳς ἐλὼν ἔπειθ' ἵππους ἀθανάτοισιν, τὸν
βάλει δεξιὸν ὦμον. V.

468. αἰσθῶν: βαρυντονητὸν ὡς ἔδωκ· καὶ εἴρηται ὡς
ἰμοῖως ἐγένετο τῷ βιβλάθων. Α.

469. μυκῶν: εἰς μῆκος ἐκταθείς. ἡ βοήσας. V. μυκῶ- 50
σάμενος, φθγγάμενος βαρῦ. D.

470. κρέκει: γράφει καὶ κρέγει καὶ τρέγει πάντα δὲ
κατὰ μῆκτον εἰσι. γραφικῶς δὲ ἔδειξε τὸν μὲν παρῶν
κειμενον, τὰς δὲ ἡλίας συγκεχυμένας, τὸς δὲ ἴππους δι-
τας, τὸ δὲ ζυγὸν ἤχον τῇ παρατρέφει. L.

θέλουν ἐμβεβηκέναι Πάτροκλον τῷ δέφρω, ἵνα πύ-
ντων καταπεσῇ ἀναιρῇ τὸν Σαρπηδόνα. V.

472. τοῖο: τῷ ἀπευθυνθῆναι τὸς ἴππους, ἢ τὸ συγ-
θῆναι τὰ ἡνία. V.

474. ἄτξας: ἐνέφηνε τὴν συντομίαν διὰ τοῦ ῥήματος
ἐπὶ δὲ Νέστορος τῷ παρατυτικῷ κέχρηθ'. „ὅφθ' ὁ γὰρ
ἵπποιο παρηγορίως ἀπέτεμεν” (Π. B, 87). καὶ ἐπὶ ἑκείνῳ
„φασγάνῳ ἄνυσαν” (ib.) φησὶν, ἐπὶ δὲ τῷ Ἀντομέλῳ
τος ἄτξας. V.

ἐμάτησεν: ἐματαιοπράγησεν. ἐπὶ τοῖς ποιηταῖς L.
ἐκ εἰς μάτην δὲ διεπράξατο. V. ἡ ἡμέλησεν. D.

475. ἰθὺν θήτην: εἰς ὁρθὸν κατέστησεν. ὅς ὡς αὐτὸν
δὲ τὸ ἰθὺνθῆναι τὸς ἵππους παρῆλαβε τῆς συνάδα τῶν ἡνίων
ἔ γὰρ ἐπὶ τῶν ὁρμάτων μάχονθ'. ἀλλὰ τὰ περὶ τῶν ἡνίων
διηγησάμενος ἐπὶ τὰ περὶ Πάτροκλον μεταβαίνει. L.

ῥυτῆρσι: χαλινούσι, ἡνίαις, παρὰ τὸ ῥύνειν, ὅθεν
κεῖν. D. ἀντὶ τῷ ἐλκευθῆρσι, παρὰ τὸ ῥύνειν τὸ λαμῶναι
δηλοῖ δὲ καὶ τὸν βοηθόν, ὡς τὸ „ῥυτῆρα βίου” ἡμῶν
(Od. 21, 173)· παρὰ τὸ ῥύνειν τὸ σῶζαι. L.

γράφεται καὶ ῥυτῆρι. V.

481. φρένες: τὸ ὑπὸ πνεῦμονα διάζωμα τῷ θάρσει
τοῖς δὲ τὰς φρένας τρωθῆσιν ἐπεὶ ἐρεῖνταθ' τὸ μέγιστον
μεγίστας τὰς ἐκπνοὺς ποιεῖται. ἔρχεται δὲ, οἷον ἐπὶ τῷ
εἶσιν. αἰμοδράκας δὲ γενομένης θνήσκει· θάτερον γὰρ
ρος τῷ πνεύμονος τὴν ἐκ τῶν ὑμνίων ἔχει σκέπη· καὶ
ἀπαθείς· καὶ ἔθαιμα εἰ φθέγγει. διελθὼν δὲ τὸ δόρυ
διάφραγμα, ὃ καλεῖται φρένες, μέχρι καρδίας ἦναι
λέγει κῆρ. Α.

ἡ διπλῇ, ὅτι σαφῶς διὰ τῷ ἔβαλε σημαίνει τὸ ἵππον
εἰς ἐκτενον τὸν τόπον, ὅπως αἱ φρένες ἐγκαθεισμέναι
περὶ τὴν ψυχὴν. Α.

ἀδινόν: πνεκόν, παρὰ τὸ ἄδην. κέαρ δὲ φησὶ τὴν καρ-
δίαν· πνεκὴ δὲ αὐτὴ καὶ νεκρῶδης κατὰ τὴν ἑσάν. ΒΛ.
φύσει λαμπρόν καὶ ἡδὺ μέρος τῆς ψυχῆς. D.

482. ἀχερωῖς: δένδρον ὃ καλεῖθ' λεύκη. ἔνιοι δὲ φη-
40 εἶδος εἶπεν αὐτήν. ΑΔ.

ἀπὸ τῷ Ἀχέροντος γὰρ ἀνήχθη παρὰ τοῦ Ἡεσίου
διὰ τῷ καὶ ἄκαρπος καὶ τοῖς νεκροῖς ἀφω . L.

483. Ἀρίσταρχος κατ' ἴδιον τὸ ἔρεσι καὶ τὸ τέτατον
Νικίας δὲ συνθέτως ἀνέγνω· ἐκ ἀναγκαῖον δέ. Α.

486. βεβρονχῶς: βρονχώμενος, ποῖον ἤχον ἀποδίδω-
πιδὼν τὸς ὀδόντας καὶ συναρμύζων αὐτάς. D.

τίνες διὰ τῷ π, κακῶς. V.

487. ἡὔτε ταῦρον: ἡ πρώτη εἰκὼν πρὸς τὸ πῦρ
τὴν ἐπὶ πολλὸν ἔκτασιν, ἡ δὲ δευτέρα πρὸς τὴν σφοδρὴν
δὲ καὶ παραβέβληται τῇ τῷ Σαρπηδότος πρὸς τοὺς ἄλλους
Τρώας ὑπεροχῇ ὡς ταῖς ἐν ἀγέλῃ βοῶν. ΒΛ.

498. διὰ τῷ ᾧ, ἐν εἰλιπόδεσσι, αἱ Ἀριστεύχοι. A.
γράφει ἐπ' εἰλιπόδεσσι· αἱ δὲ πλείους διὰ τῷ ᾧ. V.
499. ὡς: ἐναντία ἢ ἀπὸδοσις τῆς παρυβολῆς κατὰ τὴν
πύλιναν. L.

491. ἡ διπλῆ, ὅτι τὸ μενταίνεν ἐνθάδε μὲν εἰλιποδύ-
μει, ἐν ἄλλοις δὲ προειρημεῖτο, ὡς τὸ „μενταίνε κῶδος ἀρ-
θρα“ (Π. 21, 543). ἡ ἐξυμνοῦτο. V. „Ζητὴ μενταίνομεν“
(Π. 15, 104) ἀντὶ τῷ ὀργιζόμεθα. D.

492. ὡς μινον γράφειν πάρος πολεμιστὰ ἀντὶ τῷ πέ-
πον· ἀντίκειν· ᾧ τῷ „νῦν σε μάλα χρεῖ“ V.

τὸ μετ' ἀνδράσιν ἐκατέρωθι δύναται προσδίδωθαι. εἰ
μὴ ἐν τοῖς ἄνω, ἔσαι πολεμιστὴν αὐτὸν ἐν τοῖς ἀνδρειοτάτοις
λέγων· εἰ δὲ τοῖς ἐξῆς, καὶ αὐτὸ χρεῖται τινὰ λόγον. βέλτιον
δὲ τοῖς ἄνω μάλλον ᾧ εὐφρονόν τε καὶ ἱματικόν· ἔστι τὸ
ἔως ἄρ᾽ αὖθις, νῦν σε μάλα χρεῖ, καὶ νῦν σοι εἰλιπέσθω. A.

494. ἐλθέσθω: ἐν ἐπιθυμίᾳ γενέσθω. τὸ δὲ κακὸς
ἀντὶ τῷ θρασυῖ. τινὲς θρασυῖ γράφουσιν· πῶς ᾧ ἂν προ-
τρέπων αὐτὸν παλεμῖν, κακὸν εἶπε τὸν πόλεμον; BL.

κακὸς: ὁ φέσει, ὡς γὰρ λευκόν. L.

496. ἡ διπλῆ, ὅτι ἡτοι ἀπέστροφος τὸν λόγον, ὡς περὶ
ἑτέρου λέγων Σαρπηδόνης ἀντὶ τῷ ἐμῷ· ἡ ἐλλείπει τὸ τῷδε
λέγων, καὶ τὸ ἀπαρτίματον ἀντὶ προσεκτικῆς κείται, ἢ ἡ,
ἔσθω· ἡτοι ἀπαρτίματον ἀνδρας τῷδε λέγων, Σαρπηδό-
νος ἀμφὶ μάχεσθαι. A.

497. περιμάχου: ὅφ' ἐν Ἀριστεύχοι. δύναθ' δὲ δι-
25 ὡς ἀναγνώσκεις ἢ πρόθεσις. V.

δύναθ' ἀναγνώσκεις ἢ περὶ, ἵνα τοῖσδε τι ἡ, περὶ ἐμῷ
μάχῃ· δύναθ' δὲ καὶ ὡς ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀξιοῖ φυλάσσειν
τὸν τόπον, ἀντὶ τῆς ὑπὲρ κειμένη, ἀντὶ τῷ ὑπερμάχει. εἰρηθ'
δὲ περὶ τῶν ἐναλλασσόντων προθέσεων ὡς φυλάσσειν τῆς
αὐτῆς τόνος. A.

498. κατ' ἡφείη καὶ ὄνειδος: αἴτιος ἀχίνης καὶ ἀνεί-
δος. ἐνάρκτος δὲ ὁ ἥρωες ἐ τὸν θάνατον αἰδέμενος, ἀλλὰ
τὸ τὰ λάφυρα καταλείπει τοῖς πολέμοις. BL.

499. εἰ καὶ μ' Ἀχαιοί: ἐν ἄλλῳ εἰ κεν Ἀχαιοί. A.

500. ὡς μινον παροξυστόνως ἀναγνώσκων νέων· οὐ ᾧ
παρὰ τοῖς ναυσὶν ἐστὶν ὁ κίνδυνος νῦν. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ
νέων δ' ἀλάπτει γάλαγγος (Π. 11, 503). τὸ δὲ ἀγῶνι

τῷ ἀθροισματι τῶν νέων· οἱ δὲ τῇ μάχῃ. BL.

ἡ διπλῆ, ὅτι νέων ἀγῶνα τὸ ἀθροισμα, τὸ ναύσταθμον. 40
καὶ ἐν ἄλλοις „εἰ περὶ δόσον ἀγῶνα“ (Π. 7, 298), τὴν συνα-
γωγὴν τῶν νέων. A.

502. τέλος θανάτοιο: τέλος θανάτου αὐτὸ τὸ ἀπο-
πνεῖσθαι διαλεγόμενος ᾧ τελειῖ. BL.

ὁ δὲ θάνατος αὐτῶς ἔλαβεν τῆς τι ὀφθαλμῶς καὶ τὰς 45
ῥίνας, ἐπεὶ οἱ τελειωθέντες ἔτι βλέπεσιν ὅτι ἀναπνεύουσιν
καὶ δὲ φρένας ἔχουσιν. AD.

504. ὡς Ἀριστεύχος ἔλκε χωρὶς τῷ ἔ, καὶ ἔχοντο
ἔως διὰ τῷ ᾧ. A.

φρένες: τὰς σωματικὰς λέγει φρένας· κατ' ἐκείνο ᾧ 50
ἡ γένονεν ἢ πληγῇ. τῷ ὀφθαλμῷ φρεσὶν ἐξελεγκόμενοι οἱ ἔμμενες

ἐνέχοντο τῷ διαγράμματος. BL.

αἱ δὲ ποιητὴς φρένας καλεῖ τὸ διαφραγμα. D.

507. διὰ τῷ ἔ λένειν, ἐπειδὴ τὰ ἄρματα τῶν ἀνέκτων
ἐλείφθησαν, ἡρημώθησαν. Ζηνόδοτος δὲ διὰ τοῦ ἔ λένειν
5 πον. A.

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐπεὶ λένειν, ἀγνοῶν οὐ τὸ λένειν
νῦν ἐκ ἑστὶν ἐνικόν, ἀλλὰ ἀνάλογον τῷ ἐλείφθησαν τὰ
ἄρματα, ὥσπερ κόσμηθην καὶ „πομπένος ἀφραδῆσαι διέμα-
γεν“ (354) ἀντὶ τῷ διεμάχθησαν. εἶπε δὲ τοῖς ἐδαιτέροις
10 πληθυντικοῖς πληθυντικὰ ῥήματα συντάσσειν, ὡς „σπάρτα
λέλυνται“ (Π. 2, 135). A.

διὰ τῷ ἔ· τὸ ᾧ ἐξῆς ἐστὶν, ἐπειδὴ τὰ ἄρματα ἐλείφθη-
σαν τῶν ἀνέκτων, τισί τε τῶν δεσποτῶν ἡρημώθησαν. L.

508. ἄτοντι: παρατυπικῇ φωνῇ ἀντὶ συντελικῆς ἐχρή-
15 σατο. BL. ἀντὶ τῷ ἀκῶσαντι. V.

ὡς λέγοντι. ἔως καὶ Ἀριστεύχος. A.

510. ἐπεί τε: διὰ τοῦ ἔ· „χειροὶ εἰσβαρῆσαι πλεῖστον“
(Od. 12, 174) „ἐπὶ μύσκα χεροὶ πλεῖστον“ (Od. 4, 287). V.

515. ἡ διπλῆ, ὅτι ἔως εἶπε λέγειν πάντοσε ἀκῶ-
20 σαι, εἰς πάντα τόπον ἀκῶσαι, ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἔ εἰς τόπον ἀφί-
κνυμένων „πεύθετο ᾧ Κύπρονδε μέγα κλέος“ (Π. 11, 21),
εἰς Κύπρον ἡκῶσιν. διὰ καὶ νῦν κατὰ συναλοιπὴν ἀκῶσιν,
ἢ ἡ τὸ πληρὲς πάντοσε ἀκῶσαι. A.

ἄλλως. Ἀριστεύχος τὸ πληρὲς ἀκῶσαι πάντοσε, Ζηνόδο-
25 τος πάντες ἀκῶσαι διὰ τοῦ ἔ. πάντοσε ὡς πάντοθεν
τὰ ᾧ εἰς ἔ ἐπιρροήματα τοῖς εἰς ἔθεν ὁμοτονεῖ, ἄλλοθεν ἄλ-
λοσε, ὁμοθεν ὁμοσε. ἔως ἐν εἰ „πάντοθεν ἐκ κενθῶν“
(Π. 13, 28), καὶ „πάντοσε δαιδάλλων“ (Π. 18, 479). A.

τινὲς δὲ πάντοσε. ὅταν ἐκ τόπου εἰς τόπον ἀφίκνυμένης
30 φωνῆς ἢ φήμης ἀφίξιν δηλοῖ, τῷ εἰς τόπον χρεῖ. V.

Ἀριστεύχος τὸ πληρὲς ἀντὶ τῷ παντός, Ζηνόδοτος δὲ
ἀντὶ τῷ παντί. ὡς μινον δὲ τὸ τοπικόν, ὡς Ἡρωδιανός. ἡ
δὲ δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς. L.

τὸ δὲ ἀκῶσαι ἀντὶ τῷ ὀπακῶσαι. ὁδῶσι καὶ ἐπὶ ψιλῆς
35 ἀκῶσαι τῶσαι τὸ ῥῆμα. L.

516. ἀνέρι: ἀντὶ τῷ ἀνδρὶ· „Ἀχιλλῆος ἔλε κῆρ διο-
κομένῳ“ (Π. 13, 139) „τῆς δ' αὐτοῦ λυτο γένηται σῆμα“ ἀνα-
γνέσθῃ“ (Od. 23, 205). V.

519. τεροσῆναι δύναται: ἐ δύναται ἐρησθῆναι τὸ
αἶμα. ἄλλαχού δὲ τὴν ἐρησθῆναι φρεσὶν ὁδῶν ποιητικῇ.
BL. „τέροσέτο δ' αἶμα, ὅξεσθαι δ' ὁδῶναι δυνον μένος“
(Π. 11, 267). V.

522. ἡ διπλῆ, ὅτι ἐλλείπει ἡ περὶ· ἔστι γὰρ, ὅδε περὶ τῷ
ἔ παιδὸς ἀμύνει, οἱ δὲ ἀγνοήσαντες γράφουσιν ὁ δ' οὐδ'
40 παιδὶ ἀμύνει. A.

Ἀριστεύχος δὲ ὁ παιδός. A.

ἔ παιδὸς ἀμύνει· ἔως ἔχει ἡ γραφή, καὶ λέγει ἡ περὶ. V.

523. ἀκῶσαι: Ἀριστεύχος ἀπαρτίματον φρεσὶν, ἀγνοῶν
ὅτι τὸ ἀκῶ ἐνεργητικῶς ὁδῶσι ἐκλινεν ὁ ποιητής, ἀλλ'
50 ἡ παθητικῶς ἢ μέσως. ἔστι ἂν προσεκτικόν. V.

524. Αἰολικὸν κοίμησον ἀντὶ τῷ κοίμισον. A.

M m m 2

526. ὅπως διὰ τῆς αἰ' Ἀριζάρχου, κατατεθνηῶτι. Α.
 527. τὸ ἔκλυε ἀντὶ τῆς ἐπὶ κείνου ἐδέποτε γὰρ ἐπὶ ψυχῆς
 ἀκοῆς τάσσει τὸ ὅλημα. Β.

πανταχῶς τὰς εὐσεβεῖς γένοιτο Ὀμηρος ἀκρομένους. Λ.

530. Γλαῦκος δ' ἔγνω: τὸ γὰρ πυραυτικά παῦσαι τὴν
 δδύνῃν καὶ μένος αὐτὸν ἐμπλήσαι προφανῶς θεῶν ἐξ. ΒΛ.

ἦτοι σικτερόν ἐπὶ τὸ φρεσί, ἢ διασαλτέον, ἵνα κοινωνῇ
 ἔγνω καὶ ἐλάτρη ὅτι οἱ ὦκα ἤκασε. Α.

532. πρῶτα μὲν ὠτρυνε: ἐπεκαύματα τῷ πολέμῳ
 πάλιν δίδωσιν ὁ ποιητής. ΒΛ.

542. εἴρυτο: Ἀριζάρχος τρίτην ἀπὸ τέλους τὴν ὀξείαν
 ποιῶν, ὅπως πάντ' ὁ δὲ Τυραννίων προπερισπῶ, ἐκ τῆς εἰ-
 ρύετο φρίσκων αὐτὸ συνηλατῆσαι. δύνανται δὲ τὸ εἴρυτο κλι-
 θέν ἀπὸ τῶν εἰς μετὰ ὁμοίως τῷ ἐξείργυτο ἦντο (, ὅπως δὲ
 οἱ ἦντο ἔργον" Od. 5, 243) ἐκτετάθη. ὅπως ἀξιοῦμεν καὶ
 ἐπὶ τῷ εἴλυτο (640) καὶ εἴρυτο. Α.

Δίκη καὶ τε καὶ σφάλλει: ταῦτα γὰρ σώζει, τὸ μὲν πό-
 λιν καὶ οὐκίτορας, τὸ δὲ ἀπείργον τοὺς πολέμους. Αἰχίλος
 „ἦτοι γὰρ ἰσχύς συζυγεῖται καὶ δίκη, ποία ξυνωρίς τῶνδε καρ-
 τερωτέρα;" τὴν δίκην δὲ προτάσσει ὡς μᾶλλον τῶν ἄλλων
 ἀφροδίσαν βασιλεῖ. ΒΛ.

544. ἀλλὰ φίλοι πάρος τε: ἀπὸ τῶν οὐνεδικῶν εἰς
 τὰς ἐκτεκῶς ἦκε, καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς τὸν Ἐκτορα ἐπὶ τὸ πλη-
 θος τὸν λόγον μετήγαγεν. ΒΛ.

ὡς τὸ „Αἰρεῖδην γὰρ δὴ σε ἀναξέειπες εἰσελθόντων Ἀχαιοὶ πᾶ-
 σιν ἐλγίζον θέμεναι." εἶτα ἐξῆς „τῆς φίλοι καὶ μέναιτε"
 (Π. 2, 284, 299). V.

545. τὸ ἀεικίσσωσιν ἐκ τῆς ὑβρίσων. αἰκία δὲ ἐξ
 ἢ ὑβρις μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ αἶχος, παρὰ τὸ μὴ εὐκταῖναι, ὃ
 δηλοῖ τὸ κατὰ τὴν, ὡς φησι „δαίνυ δαίτη γέραςιν, εὐκταῖ
 τοὶ οὐκ αἰκίε" (Π. 9, 70), ὡς εἰ ἐλεγε, πρέπει σοὶ κα-
 τὰ τὴν ταῦτα. ὅτι δὲ ἡ αἰκία καὶ ἐπὶ τῷ αἶχῳ, δηλοῖ: εἰπὼν
 γὰρ „τοῖα δ' Ἀπόλλων πᾶσαν αἰκίαν ὑπέχε χροῖ" (Π. 24,
 13), φησὶν αἶχος, ὅπερ ἐξηγουμένους τὴν αἰκίαν „κωφὴν
 γαῖαν αἰκίει μενεαίνων" (ib. 54), ἀντὶ τῆς ὑβρίδας. Β.

546. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐλλείπει ἡ περὶ πρόθεσις, περὶ Ἀ-
 νακῶν. Α.

547. τὰς ἐπὶ νηυσί: παλαιᾶς ἀνδραγαθίας ὑπέμνη-
 σεν, ὅπως μὴ ἀπολέσωσιν αὐτὴν τοῖς νῦν. ΒΛ.

548. κρηθῆναι: Ἀριζάρχος δυσύλλαβον ἐκδέχεται τὴν
 λέξιν καὶ προπερισπῶ, ὅπως πάντ' καὶ ἐκτεκῶνται ὁ ποιη-
 τὴς τὸ κῆρυξ ὀξυνόμενον θηλυκόν, ἀλλ' οἱ ἄλλοι πάντες, καὶ
 ἐδὲν θανμασόν: καὶ γὰρ ἄλλας παραλόγους φωνὰς ἐπιτίθεται,
 ἀγνοῶν τὰς πρωτοθέτους αὐτῶν λέξεις. τί ἂν θανμασόν εἰ
 παρὰ τὸ κῆρυξ ὀξυνόμενον κῆρυξ ἐπὶ καὶ κρηθῆναι ἐν συγ-
 κοπῇ; ταῦτα δὲ φημι, ἐπεὶ καὶ Ἡσίοδος (Scut. 7) ἄνωξ ἐξε-
 δέχεται, εἰπὼν τὸ „τῆς καὶ ἀπὸ κρηθῆναι βλεφάρων." ΔΥ.

κῆρυξ κρηθῆναι τὸ ἀνάλωγόν, καὶ κατὰ συγκοπὴν κρη-
 θῆναι, καὶ μετὰ τῆς προθέσεως κατακρηθῆναι. ΒΛΥ. δύνανται καὶ
 ἀπὸ τῆς κῆρυξ κρηθῆναι κῆρυξ κρηθῆναι. V.

τινὲς ἀκρηθῆναι, ἐπεὶ φησι „μεῖνα κῆρυξ καὶ ἄκρης"

(Od. 5, 313) „ὄλετο πᾶσα καὶ ἄκρης" (Π. 13, 77).

549. βραχὺ διασαλτέον μετὰ τὸ ἀσχετον διὰ τῆς
 φασιν. Α.

ἔρμα: τὸ σήκωμα τῆς νεῶς πρὸς τὸ μὴ ἀναγ-
 ῆναι τῷ πεσεῖν: νῦν οὖν τοῦτον φησὶν ἀναμεθεῖναι
 τραπῆναι τὴν ἴλιον. οἱ δὲ τὸ ὑποσηρίγμα: ὅτι
 Πίνδαρος ἔρμα Ἀκρόγαντος εἶπε τὸν Θήρωνα, ὅτι
 κῶς ἂν αὖτε τὸν οἰκτον, ἐπιμαρτυρῶν τῷ ἀποθανόντι.

550. πολέες: ἵνα μὴ εἴπῃ τις „εἰς ἀνὴρ ἐδὲς"
 10 τῆς ἐπὶ τῶν πολέες. Λ.

553. ὅτι ἐλλείπει ἡ περὶ, καὶ ὅτι τὸ χωρὶς μένος
 συγγεόμενος. Α.

554. λάσιον κῆρυξ: συνετὴ ψυχὴ. περιφρασίς ἢ
 ληπτικόν. Λ.

556. φίλον ἔσω: ἐν ἄλλῳ μένος ἔσω. Α.

557. οἱ οἱ περ πάρος ἦτε: πρὸς τὰς πόδας
 μὲν ἐκτεκῶν τῶν προσηγορευμένων ἢ μαρτυρία. ΒΛ.
 πραγμαμένων αὐτῷ ὑπομνηστικῶς πρὸς ἀμύνης ὑπόμνησιν.

δύνανται μὲν εἰσελθῆναι ἐπὶ τὸ ἀνδράσιν: δύνανται δὲ
 τὸ ἔξε ἢ γῆνεθαι δύνανται δὲ καὶ χῆμα εἶναι ἀπὸ δυνά-
 αἰτιατικῆς, ὡς καὶ „αἰεὶ τοὶ φίλον ἐστὶν ἐμὲ ἀπὸ
 ζόντα κρηπτάδια φρονέοντα" (Π. 1, 541). παρὰ τὴν
 δὲ τὸν εἶχον πρὸς τὸ ἐπὶ τῷ ὑποκειμένῳ „Γλαῦκος
 πολέμῳ μετ' ἀνδράσι" (492). Α.

558. ὅς πρῶτος ἐσῆλατο: πῶς δὲ ἀλλὰ καὶ
 „Ἐκτωρ Πρωμίδης ἐσῆλατο" (Π. 12, 437); ἢ τῷ
 τερος τῆς ἰδίας φάλαγγος. ΛΥ.

πῶς ἐτέρωθεν λέγων ὁ ποιητὴς τὸν Ἐκτορα πρῶτον
 λεῖψαι, γὰρ λέγει τὸν Σαρπηδόνα; ὅρτην ἂν ὅτι τὸ ἐπὶ
 ἀντὶ τῷ ἐσῆλασεν τότε τὴν ἐπαλξιν πρῶτος ἐπισπασάμενος
 καὶ ψιλῶς ἀναγνωσέον καὶ δὲ ἐνδὲς λ. Α.

Ἀριζάρχος καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ δασύνοροι, ὅτι
 νίας (Πορφυρίου V) δὲ ψιλῶς, προσνέμων τὸ ὅτι
 σάλασθαι γὰρ φησι σημαίνειν τὸ ἀποσπᾶν καὶ σπᾶν

35 σπᾶντας πρῶτος τὸ τεῖχος Σαρπηδὼν ἐστίν, ὃ δὲ ἐπὶ
 σπᾶντας Ἐκτωρ. φησὶ γὰρ „Σαρπηδὼν δ' ἐπαλξιν ἐλὼν
 εἰσβαρῆσιν ἔλχ', ἢ δ' ἵσπετο πᾶσα" (Π. 12, 397).

τὸ Ἐκτορος „ῥῆξε δ' ἀμφοτέρους θαιράς," εἶτα ἐπὶ
 „ὃ δ' ἔθορε φαίδιμος Ἐκτωρ" (ib. 462). ἔμεινον δὲ
 40 θεῶν Ἀριζάρχῳ δασύνοροι, ἐκδέχοντες δὲ ἡμᾶς ὅπως

λατο, ὅτι πρῶτος ἐσῆλατο καὶ ἐπεπῆδης τῷ τεῖχε-
 γὰρ ὡς ἐκ εἶπε πρῶτος διήλθεν: ὁ μὲν γὰρ Ἐκτωρ
 διήλθεν, ὃ δὲ Σαρπηδὼν πρῶτος ἀπομνησεν ἐπὶ τὸ

„ὡς ὅρα τότ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
 45 ἐπ' αἶψα" (ib. 308), ὡς τὸ ἦλατο ταῦτ' εἶναι τῷ
 μῆσαι. Α.

559. ἀλλ' εἴ μιν: ἐν τῇ Ῥιανῇ ἀλλ' εἴ μιν.
 ἡ διπλῇ, ὅτι ἔξωθεν προσπαλαστήσαν τὸ καλῶς
 εἰ αὐτὸν ἀνελόντες ἀεικισάμεθα, καλῶς ἂν ῥῶσι.

560. Ὀδυσσεῖα „ἀτὰρ πελέκεια αἰεὶ κίωμεν ἡμᾶς" (Od.
 260). Α.

ἢ ἀντὶ τῆς εἰθῆς. Ἀρίστωρ φησι λείπειν τὸ καλῶς ἂν γένοιτο. V.

ἄεικισσιν αἰμεθ' ἐλόντες: ὑπερσπεύδει δρᾶσαι, τῷ τὸς κινδυνεύει παθεῖν ὑφ' Ἐκτορος, ὡς κακείνος ὑπ' Ἀχιλλεύου. ἔτω τὰ τῆς Ἀδραστείας ἐνδείκνυντο. πῶς δὲ μὲν 5 λῆγον ἱποσησόμενος τὸν ἄνδρα ἦθος αὐτοῦ νῦν περιέθηκεν ἄνθρωπον, τὸ θέλειν λυμήνασθαι σῶμα ἀναίσθητον; ἢ τάχα τὸ προκείμενον ἀπολογία ἐστὶ τῆς ὀμότητος, ὡς πρῶτος ἐσήλατο, καὶ χαλεπαίνει δικαίως τῷ πρῶτον ἐς τὸ τεῖχος ἐσθρόοντι. BL.

νόμος γὰρ τοῖς κειμένοις μὴ ἐπιβαίνειν. δηλοῖ οὖν τὴν πολλὴν εἰς ἐκείνον μῆτιν, ὅτι ἐκείνος καὶ πολλὰς ἀνέειλε καὶ τὸ τεῖχος, πρῶτος ἐσήλατο. L.

561. αὐτῆς: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀμφίβολον εἰ λείπει ἢ περι, ἢ περὶ αὐτῆς, ἢ τοπικῶς ἐκληπτικόν τὸ αὐτοῦ, ἐν τῷδε 15 τῷ τόπῳ. A.

564. τὰ δύο στρατεύματα χωρίζει εἰς τέσσαρα, ἵνα μεγαλύνῃ τὸς Μυρμιδόνων. L.

ἔφημα τὸ χιασύν. ἢ ἐκ τῆς βέλεθ παρασησάι τὸ πληθύνειν τῶν ἐπιτιθέμενων, ὅτι ὅσον ἐλείποντο τῷ ἀριθμῷ οἱ Μυρμιδόνες τῶν Ἀχαιῶν, τοσούτων διέφερον τῇ πληθύνει οἱ ἐπιτιθέμενοι τῶν Τρῶων. L.

567. νύκτ' ὀλοήν: σκότον, ὡς τὸ „ὀρώρει δ' οὐρανὸν νύκτ' (Od. 5, 294). καὶ ἐπὶ Πατρόκλῳ „ἐπεὶ δὲ Μενοειτιάδην ἤχθαιρε” (Π. 17, 270). ἐπ' αὐτῷ δὲ δεινὴν τὴν 25 ὥρην ἤγειρε· μόνος γὰρ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς στρατοῖς Διὸς εἴς. BLV.

569. ὡσαν δὲ πρότεροι Τρῶες: πιθανῶς, ὡς μὴ πάντα τοῖς Ἑλλησι καταχαρίζεσθαι δοκοῖν· γενομένης γὰρ τῆς Γλαύκῃ προτροπῆς εἰκὸς συζητηθῆναι ὡς ἂν περὶ μειζόνων 30 ἀγωνισμένων. ἐλικώπες δὲ οἱ ὑψιστάτοι, πρὸς ὧς ἐλίσσοντο τὸς ὄπας. BL.

572. ἐν Βυδείῳ: Βύδειον πόλις Θεσσαλίας. D. τὸ Βύδειον πόλις Φθιώτις, ἀπὸ Βυδαίης (Βύδης L) τῆς Ἄργεω ὀνομασμένης. πῶς δὲ ἂν ἐκένει τὸν βασιλεῖα τῆς ἐαυτῆς πόλεως; 35 ὅλη. V.

ἢ γὰρ ἦν ἴσως τῷτο. ἴσως ἂν ἀπὸ Βυδαίης τῆς ἀποκτιμένης εἰς Βοιωτίας μητρὸς Ἐργάνου ἐπώνυμος ἦν πόλις ἐν τῇ Βοιωτίᾳ τὸ Βύδειον. ἢ τάχα ἑτέρα παρὰ ταύτην ἐστὶ. BLV.

574. ἢ ἐς ἀντὶ τῆς πρὸς. σημειωτέον δὲ ὅτι ἕως τῆς ἐπὶ τῶν στρατείων συνῆν Θέτις Πηλεΐ. ἐκένεισε δὲ, ἐκένει 40 τῆς ἡλθε. τὸ ἤμερον δὲ Πηλεὺς δεικνύει ἀπὸ Πατρόκλου φονέας καὶ τῶν. L.

ἢ διπλῇ, ὅτι ἀκ ἀπολελοῖται ἢ Θέτις τὸν Πηλεὺς ὄλοντο οἱ νεώτεροι, ἀλλὰ συνήκει αὐτῷ. A.

581. Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο: δριμυτέραν 45 τὴν μάχην ἐργάζετο, καὶ τὸν τυχόντα ποιῶν ἀναιρέμενον ἀλλ' αὐτὸν Πατρόκλῳ, ἐν ἐπὶ τῷ πλεον χαλεπήνῃ. BL.

582. Τροχὶ ἐοικώς: πρὸς τὴν ὁρμὴν καὶ τὸν ἀπ' αὐτῆς γινόμενον φόβον τοῖς πολεμίοις. εἴτα παρέλαβεν ἐπὶ τῶν 50 φερόντων τὰ ἀγέληδόν ἐπιτάμνα τῶν ὀρνέων καὶ εἰκα- 50 γάρ. A. ὡς ὀρθάνον. V.

ὀρθάνοντα, καλοῖσθαι καὶ ψᾶρας. L.

582. 584. σχῆμα πανόρισον. ἔρχετο γὰρ ἀπὸ τρίτου προ- 50 σῶπε καὶ κατέρχετο εἰς δεύτερον. L.

583. ψῆρας: διὰ τὸ κακόφρωνον τοὺς ψᾶρας. ἐκεῖ δὲ (Π. 17, 755) ὡς τὸ ψαρόν. αὐμῶν, ἔχθρῳ (Π. 21, 347) ἔδδ 5 θερμῇ φησὶν. V.

τὸ κώνειον ἐθιόντες οἱ ψᾶροι ἐθανάτων, ἐπεὶ θερμὸι εἰσι καὶ πυκνὰς τὰς πόρους τῆς καρδίας ἔχοντες. καὶ οἱ ὑρτυγες δὲ ἐλλέβορον. L.

586. ἡ διπλῇ, ὅτι μεταβέβηκεν ἐν τῇ πρὸς τὸν Πατρό- 10 κλον λόγῳ καὶ εἰς τὸν περὶ αὐτῆς. εἶρηκε γὰρ ἔβαλε καὶ οὐχὶ ἔβαλες ὁ Πατρόκλος. A.

589. αἰγανὴν εἶρησ' ἀπὸ τῆς νύκτ' εἰς αἴγας: ἔτι δὲ εἰδὸς ἀκοντίος (πρὸς αἰγῶν ἄγαν ἐπιτηδεύει Leid). ταναοῖο δὲ 15 τεταμένης. ἐ βέλεθ δὲ πλέον τὰς Τρῶας φεύγειν: διὰ τὴν ληφῇ σύμμετρον ἀκοντίος διάσημα, βελόμενος σημαίνει τὸ ὅσον ὑπεχώρησαν. L.

ἡ διπλῇ πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι ταναοῖο εἶρηκεν ἀρσενικῶς ἀντὶ τῆς ταναῆς. A.

590. ἦν ὁ αὐτὸς ἀνὴρ: ἦν ἀφ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἐν ἄλλῳ πειρώ- 20 μενος, ἢ καὶ ἐν πολέμῳ, ἐπὶ πειρώμενος ἔτι: τίς γὰρ ἂν πείρα ἐν πολέμῳ γένοιτο; ἀλλὰ τὸ μὲν πειρώμενος ἐπὶ τοῦ ἐν ἀγῶνι μόνου βεβλημένου ἀκοντίος τίτατο, τὸ δὲ καὶ ἐν πολέμῳ πρὸς τὸ ἀγῶνι. ἢ δὲ ὑπὸ ἀντὶ τῆς μετὰ, ἢ πλειο- 25 νάσει. τινὲς δὲ ὑπὸ δῆλων πειραζόμενος. L.

591. ἡ ὑπὸ περιττῇ. A.

593. Γλαύκος δὲ: ποικίλως χρῆται τῇ τάξει· μετὰ 30 γὰρ τὴν τῆς Γλαύκῃ προτροπὴν ἔρχετο ὁ Ἐκτωρ τῆς Ἰργας ὡς ἂν ὑπερέχων. ἐν δὲ τῇ ὑποστροφῇ τὰ πρῶτα Γλαύκῳ περικείται. BL.

594. ἔτραπέετ': ἐδήλωσεν αὐτὸ σαφές· ἐκ τῶν διὰ τοῦ „στρεφθεὶς ἔξαπνῆς” (593). καινὸς δὲ ὁ τρόπος· ὁ γὰρ φεύ- 35 γων ἐπιστραφεὶς κτείνει τὸν διώκοντα. L.

595. Χάλκωνος: Πρόδικος ἀπὸ τῆς τῆς χαλκῶς κτήσεως καὶ Βαθυκλῆα. εἶρηκε δ' ἂν Χρύσανος ἀπὸ τῆς καλλίστης 40 ὕλης. V.

Ἑλλάδι: Ἑλλὰς πόλις Θεσσαλίας, ἧς οἱ πολῖται πρῶ- 45 τοι εἶχον τὸ ὄνομα τῷτο τὸ καλεῖσθαι Ἑλλήνες ἀπὸ Ἑλλη- νος τῆς Δευκαλίωνος καὶ Πύρρως. ὕστερον δὲ πάντες Ἑλλη- νες οἱ τῆς Εὐρώπης ἐκλήθησαν ὀνόματι κοινῷ, ὡς φησι καὶ Θεοκυδίδης ἐν τῇ α'. πρὸ δὲ αὐτῆς (πρότερον δὲ D) μόνοι οἱ Ἑλληνες ἐκαλεῖντο, οἱ δὲ ἄλλοι κατὰ ἔθνη Ἑκα- 50 σος, ὡς περ καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ καταλόγῳ λέγει „Μυρμι- δόνες δὲ καλεῖντο καὶ Ἑλληνες καὶ Ἀχαιοί” (Π. 2, 684). AD. Ἑλλὰς χώρα ὑπὸ Ἀχιλλεύου. V.

599. πυκινόν: γράφει δεινόν. L.

600. συναντίον ἕως τῆς ἀνέρας: τὸ γὰρ ὡς αἴτιον. A.

601. στὰν δ' ἀμφ' αὐτόν: ἔστησαν περὶ τὸν Γλαύ- 55 κον, ἐπιβοηθῶντες τῷ προκαταρξαμένῳ τῆς ὑποστροφῆς. BL.

604. Λαόγονον: τρίτη ἀπὸ τέλεος ἡ ὁδὸς· κύριον 60 γάρ. A. ὡς ὀρθάνον. V.

ὀρθάνον: γράφει φέλον· τί γὰρ ἐποίησε Θράσος; V-

δὸν ἐστὶ τὸ συνάπτειν Σαρπηδόνα θῶρον ἐγὼ, ἦν ὁ φρά-
δμων τὸν συνετὸν καὶ λελογισμένον δηλοῖ. ἐὰν δὲ ὡς Ἀρι-
σταρχος γράφει, Σαρπηδὸν διὰ κατὰ δοτικὴν, βραχὺ δια-
κλιτικὸν ἐπὶ τὸ δίφω· τὸ γὰρ λεγόμενον, εἰδὲ δὲ — πεφόρθαι. Α.

641. ὡς ὅτε μυῖται· πρὸς τὸ πληθὺς καὶ τὴν πρόθυμον
ἢ παραβολή. BL.

642. καθ' ὅτι τῶν βοσκημάτων εἴσει καὶ ἐπαύλει. D.
περιγλαφείας· περισσῶς γεγαυλακτωμένας, ὅ ἐστι πλη-
θύνσας γάλακτος, ἢ περιβεβρεγμένας. πύλη δὲ ξύλινον
ἄγρος, ἀπὸ τῆς πεπελεκῆσθαι. BL.

647. ἀμφὶ φόνω Πατρόκλου μετρησίζων· τί δή-
ποτε τιμήσιν ὑποχόμενος Ἀχιλλεὺς μείζον αὐτὸν ἐβλαψε;
καὶ γὰρ φησιν, „ἀλλὰ τί μοι τῶν ἡδὺς“ (Π. 18, 80). ἢ μή
διότι τῶς χρησάμενος τῇ παρὰ Διὸς δωρεῇ ἀτυχεῖ· καὶ γὰρ
ἀπογορῆν ἠγήσατο, εἰ μή τὸ πᾶν ἀπόλοιτο τῶν Ἀχαιῶν,
καὶ τὰς λιπὺς καὶ προσήκατο. BLV.

648. ἢ· ἀντὶ τῆς εἰ. V.

ἐκ πλῆθος καὶ κεῖνον αἰὲς Ἀρισταρχος. Α.

651. ἢ· τοῦτον τὸν ἢ περισπασίον. V.

τὸ ἀφ' ἡλλείων ἐκ ἐνεσώτως ἐστὶν ἄλλ' ἀορίστως πρῶ-
τος, ὡς δηλὸν ἐκ τῆς ἀναλογίας. L.

653. φερόμενον Πηληϊάδεω· πολλὴ ἢ εἰς Ἀχιλλεὺς
τιμὴ, ὅσα καὶ τῆς νύκτος φονεῖα ὄντα τὸν Πάτροκλον τιμῇ διὰ
τῆς Ἀχιλλεὺς τιμῆς. BL.

656. ἐν ἡκεν· γράφει ἐν ὥρσεν. L.

657. φύγαδ'· ὁ Ἀσκαλωνίτης τὸ φύγα ἀπὸ τῆς εὐ-
θείας κλίνει τῆς φύγας, ὡς Στύξ Στύγα. μεταπλασμός·
ὡς τὸ ἰωνικὴν ἰώκα, ἔγω καὶ φύγην φύγα. L.

ἵπταται· προσυπακασίον ἵπταται. V.

καλέτο τῷ ἔργῳ, οὐ τῇ φωνῇ, ὡς τὸ „Ἀργείων προ-
καλέτο πάντας ἄρϊσας“ (Π. 3, 19). ἀγαθὸν δὲ εἰρηγῆς τὸ
μὴ ἄλλω ἢ θεῷ εἶκεν. L.

660. βεβλαμμένον ἦτορ· τρεῖς νεκρὸν. γράφεται
δεδαυγμένον ἦτορ. Α.

663. ἐν τε ἔλονται· εἰ γὰρ ἀσκήντων αὐτὸν ἔκλειπεν
Ἀπόλλων, οὐδ' ἂν ἐτόλμησαν Ἀχαιοὶ πρὸς τὸ τεῖχος
ἵσθαι. BL.

666. Ἀπόλλωνα· ὡς κατὰ τὸ σιωπώμενον εἰς τὴν
τῶν ἀφικόμενων τῶ Ἀπόλλωνος. μικρὰ δὲ παρεκβάσει τὸν
ἀφροατὴν ἀναπαύει καμόντα. BL.

ἢ διπλῇ περιεσχημένη, ὅτι Ζηνόδοτος καὶ ἐνταῦθα δι-
σκέπεται γράφει „καὶ τὸ“ ἄρ' ἐξ Ἰδης προσέφη Ζεὺς ὅν
φῆλον νύον· ἦν ἐκ τῆς Ἰδης προσφώνῃ τὸν ἐν τῷ πεδίῳ
Ἀπόλλωνα. γελοῖον δὲ τὸ κραυγάζειν ἀπὸ τῆς Ἰδης τὸν
Δία. ὁ νεώτερος ἐν ὅτι τὰ τοιαῦτα κατὰ τὸ σιωπώμενον
ἐπερρέμενα δεῖ παραδέχεσθαι, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ ἀνω περὶ
τῆς Ἡρας. Α.

667. καὶ φησιν· ἡδέει Ζηνόδοτος· ἔτοπον γὰρ φησι
τὸν ἀπειθῆ τοιαῦτα διακονεῖν. ἀλλὰ τῶτο προσάσσει ὡς
τιμώμενος ἐν Ἀνκίᾳ. V.

668. οὕτως Ἀρισταρχος, Σαρπηδόφι, κατὰ δοτικὴν

Σαρπηδόφι καθήκον τὸ εἶμα. μή ποτε δὲ Ζηνόδοτος ὁρθῶς
ἡδέετο τις· παράλογον γὰρ τὸν ἀπειθῆ τοιαῦτα διακο-
νεῖσθαι. Α.

ἀντὶ τῷ Σαρπηδόφι. δύναμις δὲ ἀντὶ τῷ καθαρῶς
ποίησον, ὡς „ἀλλ' ὅτε δή μιν ἐγὼν ἰδόντων“ (Od. 4, 252).
ὑπακούει δὲ ὁ θάνατος· Ἀπόλλωνι γὰρ ἀνάκεινθαι οἱ αἰφνί-
διοι τῶν θανάτων. V.

669. τινὲς τὴν ἀπὸ ἀναστροφῆς, ἵνα σημαίνῃ τὸ ἀπαι-
θεῖν, ὥσπερ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. εἰσι μέντοι οἱ παρολκῆν
ἐδέξαντο τῆς πρὸς, καὶ ἐφύλαξαν τῆς ἀπὸ τὴν προσφώναν,
ἵνα ἢ τὸ ἐξῆς ἀποφύγῃ. ἔτι δὲ καὶ Φιλόξενος ἡδέει, ἐπεὶ
πολλὴ ἐστὶ παρόλκασα ἢ πρὸς „νόστις ἀπὸ πρὸς τιμῶν“ (Od.
8, 475)· „ἢ δὲ διὰ πρὸς Πηλεΐδης ἡδέει“ (Π. 20, 276)· „περὶ
πρὸς γὰρ ἐγχεῖ θύειν“ (699). ἔτι δὲ καὶ ἐγὼ συγκατατίθε-
μαι. Α.

ἀπὸ ἀπαιθεῖν, πρὸς δὲ ἐμπροσθεν. BL.

670. εἶματα ἔσσαν· τρόπος ἐτυμολογικός· ἐκ τοῦ
ἔσσεσθαι γὰρ τὸ εἶμα. L.

672. διδύμοισιν· τελευτῶντων γὰρ ἐκλείπει παντελῶς
ἡ ψυχὴ, καθενδόντων δὲ συστέλλει ἡ δύναμις τῆς ψυχῆς. L.

673. γράφεται φησὶν Ἀνκίης. Α. ἡρώων φαίνετο
Σαρπηδόφι ἐν Ἀνκίᾳ. τινὲς δὲ Γλαῦκον κατελθόντα θά-
ψαι αὐτόν. V.

674. κασίγνητοι ἀπλοῖκως νῦν πάντες οἱ συγγενεῖς·
καὶ εἰς γὰρ ἐσθόρηκεν αὐτῷ ἀδελφός. ABL.

676. οὐδ' ἄρα· εἰδὲν φθέγγεται ἐπείγοντος τῷ και-
ροῦ. BLV.

677. ἢ διπλῇ περιεσχημένη, ὅτι Ζηνόδοτος καὶ τῶτον πε-
ρίφηκε, τηρῶν τὸ σύμφωνον ἐαυτοῦ. Α.

684. Πάτροκλος δ' ἵπποισι· ὑποσέφει ὁ Πά-
τροκλος διὰ τὸ μὴ προτροπᾶν τὴν Τρώας φεύγειν ἀλλ'
εἶναι ἀνδρείου. οἱ δὲ, ἐπεὶ „νιότητοι ἀφροαδίσαν“ (Od. 7,
294). ὁ δὲ ποιητὴς „ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος“ (683).
ὁ μὲν γὰρ Ἀχιλλεὺς συνεβλήκει τὰ ἄρϊσα, κρατὶ δὲ ἡ τῇ
Διὸς γνώμη, βελομένη αὐτὸν ἀνελθεῖν ἐπὶ ἐκδικίας Σαρ-
πηδόφι. BL.

ἀπλοῖκον τὸ ἵπποις κελεύσαι ὡς λογικοῖς σὺν τῷ Ἀν-
τομέδοντι, εἰ μὴ ἄρα κατὰ μῦθον διὰ τὸ θεῖον γένος τῶν
ἵππων, ὧν ὁ ἔτερος καὶ φωνὴν ἀνθρωπίνην ἐν τοῖς ἐξῆς (Π.
40 19, 404) ἀφῆσιν. L.

686. τὸ νῆπιος καθ' ἑαυτό· ἔτι δὲ μᾶλλον ἐμφαι-
νει τὸν ἐπιχειρήσαντα. ἀμαρτάνει δὲ οἱ συνάπτοντες. Α.

687. ἢ τ' ἂν ἐπέκφυγει δόγμα Ὀμηρικόν τὸ δύο
τὰς μοῖρας εἶναι, ὡς καὶ ἐπ' Ἀχιλλεὺς „διχθαδίας μοῖρας
φρεσὶ φερέμεν“ (Π. 9, 411). V.

688. ἢ διπλῇ, ὅτι τινὲς χωρὶς τῶ γράφει κρείσ-
σω. τὰ δὲ τοιαῦτα συγκριτικὰ ἐπὶ τῆς ὁρθῆς σὺν τῷ γ'
λέγει. καὶ τὸ κρείσσον ἐπὶ τῷ κατὰ δύναμιν τίθειν ὁ ποιη-
τής. Α.

ἰδὲ εἶπεν· ἰδὲ γὰρ κρείσσον ἀνδρῶν. V.

688. ἀνδρῶς· γράφεται ἀνδρῶν. Α.

693. Πατρόκληις: ἡδίσται αἱ ἀποπροφυαὶ τῷ ποιητικῷ εἶδει· ἄλλως τε καὶ αἱ προσπάχει ὁ ποιητὴς ἡθικῶς τῷ Πατρόκληι. ΒΥ.

694. Ἀντίνοον καὶ Ὀπίτην: γράφει καὶ Ἀντίνοον καὶ Ἐχέκλον. L.

697. ἡ διπλὴ περιεξηγμένη, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει τὰς ἔλες. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ἀπέσχετο τὸν λόγον ἐκ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸν περὶ αὐτῆς, καὶ πολλάκις ἀποσχετὰς ποιεῖ. Α.

φύγαδε: τῆτο ἐκ ἰσοδυναμίας τῷ εἰς φυγὴν, ὡς τὸ „ὅ μὲν φύγαδ' αὐτοῖς ὑποσέφας" (Π. 11, 446)· ἀντὶ γὰρ αἰτιατικῆς, ἢ μετὰ τῆς εἰς. διὸ καὶ τινες ὑπέλαβον μὴ καὶ δύο μέρη λόγου εἶναι, ἥτοι κατὰ μεταπλασμὸν γενομένης τῆς αἰτιατικῆς ποιητικῶς, ὡς σκέπη σκέπα, φυγὴν φύγα, ἢ ὡς οἶετο ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀπ' ἐνθίας τῆς φύγῃ, ὡς Στὺξ Στύγα, τῆ δε ἐνθάδε παρέλκοντος. ἡ ἐπιρρημὰ ἐστὶ ταῦτά 15 σημαῖνον τῇ αἰτιατικῇ, ὡς καὶ ἄλλα παραγωγὰ ἐπιρρημὰτα ἰσοδυναμῆντα τοῖς πρωτοτέτοις· „Ἰδῆθεν μεδίων" (Π. 8, 276), „δούρ' δ' ἐμβαλεν ἔκτοσε χειρός" (Od. 14, 277). ἀλλ' ἔν γε ὡς ἂν ἔχη, ἐκ ἐναντιώσεως τὸ τῆ τόνου· ἥτοι γὰρ δύο τόνοι ἴσοντο φύγαδέ, ὡς Οὐλυμπόνδε, ἢ εἰς, ὡς ἀγρόνδε. 20 τὸ γὰρ „ἔλαδ' ἔλκομενάων" (Π. 14, 100) δύνατο καὶ δύο μέρη λόγου εἶναι, ὡς οἰκόνδε, ἐντελὲς ἔσης τῆς αἰτιατικῆς, ἢ πάλιν κατὰ παραγωγὴν, ὡς ἀγρόδε, ἔλαδε, ταῦτα ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ 19' τῆς καθόλου. Α.

699. περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῶεν: ὑπὲρ γὰρ τοὺς ἄλλους 25 ἔχουε καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἐνθουσιωδῶς ὥρμα, ὃ ἐστὶν ἐμμανῶς ἐμάχετο σὺν τῷ δούρατι. D.

702. ἀγκῶνος: ἔσοχης. καὶ ὁ ἔκτωρ „πύργω ἐπὶ πρᾶχοντι" (Π. 22, 97). ὕψος δὲ ἔχει ὁ ἀγκῶν ὑπὲρ μήκος ἀνδρός, ὡς ἔγγυς εἶναι τῆς ἐπιθέσεως τῆς ἐπάλξεως. BL.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἀγκῶνος τῆς γωνίας λέγει. Α.

τὴς γυνὴ Ὀμφίλῃ βεβασιλευσε τῶν Ἀνδῶν. ἐπεὶ δὲ συνέβη ἐκείνῃ καθυβρισθῆναι παρ' ἀνδρός, ἐποίησε τόπον καλεσμένον ἀγκῶνα καὶ ἐκεῖ κόρας μετὰ νέων ἀφῆκεν ἢ δεσποίνας τοῖς δούλοις. ἔκτοτε οἱ ἐκείνων ἄνδρες τὸ πικρὸν τῆς 35 πρᾶξεως εἶπον τὸ γλυκὺς ἀγκῶν. δηλοῖ δὲ ὁ ἀγκῶν γωνίαν ἢ ἔσοχὴν γωνιώδη, ὅπερ δοκεῖ κερτομηθῆναι παρὰ τὸ ἀγκῶς ἔμαρτε Ζεὺς τὴν Ἥραν. ἔτερος δὲ λόγος τοιοῦτος. Ἀνδοὶ πόρρω προύγοντες ὕβριως τὰς γυναῖκας εἰς τόπον συνάγοντες ἀγκῶνα καλούμενον ὕβριον εἰς αὐτάς. θῶεν ἀγνέων 40 ἀγκῶν. ἰσορεῖ δὲ ὁ ἔτερος Ξάνθος τὸν Σάμιον Πολυκράτην ἡδίκον ἐφ' ὁμοίοις. ὁμοίως γὰρ τῷ γλυκὲ ἀγκῶν τὴν λαῶραν ξενὴν περιωπὴν κατεσκεύασεν. L.

704. χεῖρες σ' ἀθανάτησι: ἄμφω ταῖς χερσὶν ἄνω- 45 θέμενος τὴν ὑπὸ πίδα. ἐμφαντικὸς δὲ ὁ λόγος. BL.

βέλτιον τοῖς ἔξῃς τῷτο συνάπτειν. Α.

705. ἀλλ' ὅτε δῆ: ἡδεῖ μὲν ἀκέσας ὅτι „μῦθα τῶς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων" (94), ἀπόνηρος δὲ ὢν ἐπέλα- 50 τῶ τῷ λόγῳ, ἢ καὶ φιλοδοξῶν διὰ κινδυνεύει ἀναιρεθῆναι. BL.

706. ἔπειτα πτερόεργα προσήνδυ: γράφειτο προσ- 50 ἔφη ἐκάεργος Ἀπόλλων. Α.

707. ἔ νύ τοι: Ἀρίετοχος ἔ νύ πω. Α.

709. ἐδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος: ἐπικεκαλυμμένως ἐνδείκνυται ὡς ἐκ Ἀχιλλεύς πορθεῖ τὴν ἴλιον· προετελύθησε γὰρ 5 Πολυξένης. BL.

710. ἡ διπλὴ περιεξηγμένη, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει τὴν 5 θόον. ὃ δὲ αὐτὸς εἶχος καὶ ἐπὶ τῇ Διομήδεος καὶ (Π. 5, 445) καὶ ἐυλόγως ἐκεῖ μὲν γράφειτο τυτθόν· συμπύρεξε γὰρ ἡ 10 προτροπομένη θεομαχεῖν· ἐνθάδε δὲ πολλόν· προσηλυτῶν γὰρ ὁ Ἀχιλλεύς „μῦθα τὸν γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων"· καὶ δέδωκε πρῶτος ὢν καὶ ὑπ' ἐνθίας θεῶ βοηθόμενος. V.

714. ὁμοκλήσειεν: μετὰ ἀπειλῆς κελύσει. Α.

716. βίως εἰσάμενος: ἐπιφέρει γὰρ „τῷ μιν ἑσάμενος" (720). Α.

717. μή τρωες: μητρὸς ἀδελφός. οἱ δὲ νεώτεροι τὸν μητρὸς πάππον μητρώα καλοῦσιν. εἰκότως δὲ τῷτο εἰκάζει 15 ἵνα διὰ τὴν συγγένειαν δέξῃ τὴν παραίνεσιν. BL.

718. Ἀύμαντος: Ἀύμαντος καὶ Ἐνόςος νόμους. V. Φερεκύδης. Ἀθηναίων δὲ Κισσέως καὶ Τηλεκλείας· εἰ μὴ 20 ἄρα ὁμομήτριος αὐτῇ ὁ Ἄσιος. νεωστὶ δὲ πάρεστιν ὁ Ἄσιος διὰ δὲ ἐν τῷ καταλόγῳ αὐτῆς μέμνητο. ὃ δὲ ἔτερος Ἄσιος Ὑρτιάς ἐστίν, Ἄσιος Ὑρτακίδης (Π. 2, 838). V.

ἡ διπλῇ, ὅτι Ὀμηρος τὴν Ἐκάβην Ἀύμαντος, ὃ δὲ Ἐκα- 25 ριπίδης Κισσέως. Α.

719. ἡ διπλῇ, ὅτι Ὀμηρος ἔτερον τὴν Θουρίαν τῇ Τροίᾳ οἶδεν. Α.

721. ἔκτορ τίπτει: καὶ τῷτο προτροπῆς ἐστὶν εἶδος· μαρτυρεῖν μὲν ἀριτήν, ἐλέγχειν δὲ ὡς ἀνάξια πράττοντα. BL.

723. διασολῇ μὲν ἐστὶ βραχεῖα ἐπὶ τὸ ἔλθης· κοινὸς γὰρ 30 αἴκεν σύνδεσμος καὶ ἐπὶ τῇ ἔξῃς, ἔάν πως αὐτὸν ἔλθῃ καὶ σοὶ δῶ τὴν νίκην ὁ Ἀπόλλων. δύνατο δὲ εἰσελθεῖν ἐπὶ τὸ ἔλθῃ καὶ ἔχει ἡθός. Α.

732. ἔφειπε: ἐν ἄλλῳ ἔπειχε. Α.

734. σκαμῆ: γραφικῶς τῆτο. V.

735. τὸν οἶ: χειροπληθῆ. V.

736. ἔξετο: ἠυλαβήθη, ἀντὶ τοῦ ἐδὲ ὅλως ἠελαβήθη 40 αὐτόν. Α. αἴτο καὶ ἀπέχετο. V.

739. μετώπιον τὸ μεσόφρονον, τὸν μεταξὺ τῶν ὀπίσθι- 45 τόνον. BL. ὥσπερ ἔχνος ἔχνιον καὶ ὕρκος ὕρκιον, παρὰ τὴν γῶς. L.

740. σύνελεν: συνέχεε καὶ εἰς ἐν συνήγαγεν. BL.

741. χαμαὶ πέσον: ὅηλον ὅτι ἐκθλιβέντες ἐπὶ τῶν 50 συντριβέντων ὄσων. BL.

742. αὐτῇ πρὸς ποδῶν: ἔμπροσθεν τῶν Πατρώ- 55 κλε ποδῶν ἔξακοντιθέντες. ἡ ὅπως ἐμελλε κυβιστῶν ὁ κερταῖς ἔξεν τὰς πόδας. BL.

ἀρενυτῆροι: κυβιστητῆροι, ἀπὸ μεταστροφῆς τῶν ἀρεν- 60 ῆτοι γὰρ ἐν τῷ τρέχειν τὴν κεφαλὴν ἐπιστρέφουσιν. D.

744. διὰ τῇ κερτομέων τὸ τῶν ῥηθρομένων λόγων 65 ἡθός καὶ τὸ εἶδος ἀπογεννηταῖ. B.

745. ἡ μάλ' ἐλαφρός: σαρκῆζων. V.

747. τῇθεα δειφῶν: οὐκ ὅμοια ταῦτα τῇ ἄλλῃ περὶ 70

τὸς ἥρωας διατεῖν· ἐδὲ γὰρ ἐδὲ τὰς ἁβροδιαίτας Φαίλακος ἢ
 μνηστῆρας τοῖς τοῖσιν χρωμένους εἰσῆγαγεν. ἦτοι ἐν ὅπῳ
 αὐτὸς ἀλλαχθὲν ἤπειτα τοῖς ἥρωσι περιέθηκεν. οὐχ ὥς
 αὐτὸς χρωμένων τοῖς ὕδασι πρὸς τροφήν τῶν ἥρώων, πρὸς
 ἀνάγκην δὲ ἐν πλῶ. τῷτο γὰρ φησιν ὁ Πάτροκλος· ἐπιφύ-
 ραι γὰρ „νῆδος ἀποθροώσκων.” ἐδὲ γὰρ ἰχθύοι χρωμένους εἰσῆ-
 γαγεν ἢ ὕδασι· ἀλλ’ ὅμως δι’ ἀνάγκην καὶ τοῖς τοιαύτοις
 ἐπιμερῶσιν οἱ Ὀδυσσεὺς ἐταῖροι (Od. 4, 368?). καθόλου
 τὴν τοιαύτην χρῆσιν διὰ τὸ μικροπρεπὲς πάρητήσατο·
 καὶ οὕτως δὲ ὅποιοι χρῶνται αὐτὸς φησιν, ἵνα καὶ ἐπ’ Ἀχιλλέως
 ἵππων θυγατρὶ „τῶ δ’ ἔχεν Ἀντομέδων, τάραν δ’ ἄρα δῖος
 Ἀχιλλεύς” (Il. 9, 209). ἄρα δὲ οἷον ἦν ἰχθύν καθάλαριν
 τὸν τῆς Θείδος ἢ τὸν ζομὸν ὕφειν. τῆθ εα δὲ εἶδος
 ὕδατος, ὠνόμασαι δὲ ὑπὸ ἀπόθετά ἐστι καὶ ἐκ ἐπινήχεσθ’ προσ-
 κλάσαι γὰρ ταῖς πέτραις. BLV.

ἴδως ὕδατων· οἱ δὲ ἀπλῶς ὕδρα. D.
 ἢ διπλῇ, ὅτι ἀπλῆς εἶρηκε τῆθ εα. ἐστὶ δὲ εἶδος τῶν θα-
 λασσίων ὕδατων. πρὸς τὰς χωρίζοντας· ἴσας γὰρ ὑπὸ τῆς
 Παιδὸς ποιητῆς ἐκ περιούσιον τὸς ἥρωας χρωμένους ἰχθύ-
 οισι, ὁ δὲ τῆς Ὀδυσσεύς. φανερὸν δὲ ὑπὸ καὶ μὴ παρῶν
 χρωμένων, ἴσας, ἐκ τῶν Πάτροκλον ὀνομάζειν τῆθ εα.
 νοητὸν δὲ τὸν ποιητὴν διὰ τὸ μικροπρεπὲς παρητήσθαι. καὶ μὴ
 ἐδὲ λαχίνοις περιούσιον χρωμένους· ἀλλ’ ὅμως φησὶ „ὅμως
 Ὀδυσσεὺς τίμενος μέγα κοπήσοντες” (Od. 17, 299). A.
 διφθόγγον· ψηλαφῶν. V.

748. δυσπήμελος· δυσήμερος, ὁ πότος δηλονότι
 ὁ μὴ εὐχερῶς πέμπων τὰς ταῖς. κολεμβητὴν δὲ ἄκρον δει-
 κναι, τὴν θηρῶν ἐκ ἀφιστάμενον ἐδὲ χαλεπαίνοντος τῆς θα-
 λάσσης. BL.

ἢ ἀπλήρωτος. καὶ Ἡσίοδος „ναυτιλῆς δυσπήμελος” 30
 (O. 616). κίρδος γὰρ ἐκ πύματα. V.

Ζηρόδοτος δυσπήμελοι εἶεν γράφει, δηλονότι οἱ
 εἶνοι, οἷον δὲ δυσάρεστοι. L.

ἢ διπλῇ περιεργμένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει εἰ καὶ
 δυσπήμελοι εἶεν, ὥς ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν εἶναι, οἷον εἰς
 καὶ δυσάρεστοι εἶεν οἱ συνεθιόντες, ὅς καὶ Ἡσίοδος „πολυ-
 εἶνος δαιτὶς δυσπήμελος εἶναι” (O. 720). βέλτιον δὲ ἐπὶ
 τῆς θαλάσσης, εἰ καὶ δυσήμερος εἴη καὶ τραχὺα· τὴν γὰρ τῆ
 κολεμβητῆς ἐντρέχειαν ἀντιπαράθεσιν τῶν ἀπὸ τῆς δίφρου
 κενταύρου. καὶ Ἡσίοδος δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης τίταξε „καὶ 40
 τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπήμελον ἐργάζοντο” (Th. 440). AV.

752. οἶμα· ἐκ τῆς οἰκῆς συγκοπήν ἔχει, ὥς κῆμα ἐκ
 τῆς κούρης ἢ κούρης. L.

δαμονίως τῇ εἰκόνι χρῆσθ’· μέλλοντα γὰρ αὐτὸν τελευτῶν
 λαντα εἰκάζει ὅπ’ ἀλλῆς καὶ προθυμίας ἐν τινι ἐφ’ ὅδῳ ἀντ-
 ῆσθαι· διὸ καὶ πρόσκειναι τὸ ἐξ ἡ τέ μιν ὠλεσεν ἀλκή. καὶ
 τὸ ἀντιπροσώπων δὲ ὄντα κατὰ τὸ εἶδος πληγῆναι τῆς
 ἀφ’ ἧς καὶ τὰ θράσος σημεῖον. BL.

κερατίζων· ἀπὸ τῶν κερατιφόρων ζώων. V.

756. λέονθ’ ὥς· ἢ εἰκὼν ἐμφερειάτῃ ἐπὶ τε τῶν μα- 50
 χόμενων καὶ περὶ τῆς μάχης· πεφορνεμένῳ γὰρ ζῷῳ ὁ πεφο-

ρνεμένος Κεβριόνης εἰκασται. L.

καὶ ἐπ’ ἐκείνης τῆς παραβολῆς ἐσημειώσαμεθα „ὥς δὲ
 αἶγα λέοντες” (Il. 13, 198) ὅτι λέοντες ἐκ διαμύχοντος πρὸς
 ἀλλήλους περὶ ζώων. λέονθ’ δὲ διὰ τὴν πεινῶντα. V.

762. Ἐκ τῶν μὲν κεφαλήσιν· ἐναργέστατα ἐδείξε τὴν
 ὁλκήν τῆς σφίματος, προαφίς καὶ τὰ μέρη τῶν ἐχόμενοι εἶτοι
 ἀνθεῖλλον. BL.

763. ὥς δ’ εὐρύς τε νότος τ’· ἢ παραβολὴ πρὸς
 τὸ σφάλλεσθαι καὶ συμπλέεσθαι ἀλλήλους. ἔστιν ὅτι ἰδεῖν διὰ
 τῶν ἐπὶ τῶν δύο ἀνέμων μάχην, ἐκατέρω κρατῶν βιαζομένων.
 ὅμοιον δὲ ἐστὶ τὸ „Βορέης καὶ Ζέφυρος” (Il. 9, 5). ABLV.

766. ἐν τῷ βαθεῖαν εἰπεῖν τὴν ἕλκιν· σφοδρὸς γὰρ ἔτι
 ὁ ἄνεμος ἐμπέπει διεξοδὸν ἀκ’ ἔχων. BLV.

767. τανύφλοιοι· ἀπὸ τῆς τετανόν ταναὺν καὶ ἱμαν-
 15 τῶδες. πρὸς ἀντιδιαστολήν δὲ εἰρηδ’ τῆς φηγῆς καὶ τῆς με-
 λίας, ὧν ὁ φλοῖος ἐκ ταναός. L.

768. τὸ τανυήκεας ὡς ἐμμήκεας. ἔτιως ἀνεγνώσθη.
 εἴπομεν δὲ ἐν ἑτέρῳ καὶ τὴν ἀφορμήν. A.

ἢ διπλῇ, ὅτι ἐκ ἐντέτακτο ἢ ἀκῆ, καθάπερ ἐπὶ τῇ εἰσφῶς
 20 „ταυτήκεας ἄρα,” ἀλλὰ κατὰ παραγωγὴν, τανυήκεας ὅτι
 οἷον ταναός, ὡς κελαινέρις αἶμα. A.

769. ἀγνυμένων· ἢ ἐπὶ παρατελειῶτε μακρότης πα-
 ρίσει τὸν ὑπὸ τῆς συμπτώσεως τῶν ἐλάδων ἐπεκτατό-
 μενον ἦχον. V.

25 770. τὸ συνεκτικὸν τῆς παραβολῆς τὸ ἐπ’ ἀλλήλοισι
 30 771. ἀμφὶ περὶ, ἐκ ἐν αὐτῇ. L.

772. βραχὺ διασταλτόν ἐπὶ τὸ μέγαν. A.

Ἀρίσταρχος διὰ τῆς αὐτῆς ἐλπίσεως. A.

775. ὁ δὲ εὐροφάλλιγγι καὶ ἡδῶς ἐπιφώνησε καὶ περι-
 παθῶς. εἰς δὲ τὸ εὐροφάλλιγγι λείπει ἢ ἐν. BL.

Ἀρίσταρχος ὁ δ’ ἐν εὐροφάλλιγγι, σὺν τῷ ἴ. A.

776. ἐπὶ τὸ μεγαλωσὶ βραχὺ διασταλτόν. A.

ὁ ἀρετῆκος, ὅτι εἰς τὴν δευτέραν νέκυαν (Od. 24, 40).

μετάκειτο, ἐκ ὕψους. καὶ ὅτι Ἰακῶς κελαιμέντος ἀντὶ τῆς
 λελησμένου, πρὸς τὸ „ἐν καρδῇ αἴσῃ” (Il. 9, 378), ὅτι ἀντὶ
 τῆς ἐν καρδῇ μόρας. A.

779. βουλυτόνδε· ἐπὶ τὴν ἐσπεῖον, καθ’ ὃν καιρὸν
 οἱ βόες ἀπολύοντο τῶν Ἰργων. AD.

780. ὑπὲρ αἴσαν· ὑπὲρ βίαν, ἢ πλέον ἢ κατὰ τὸ
 μέτρον, ὑπὲρ τὸ καθήκον. BV.

784. τρεῖς μὲν· τρίτον, φησὶν, ὁρμήσας τρεῖς ἐννέα
 ἀνέστην, ὑπὲρ ἀπείσαν. ἢ τάχα τῇ ὁρμῇ καιρὸν παρῆ-
 χεν. BL.

τρίτον ὁρμήσας ἐννέα ἐφόνευσεν. ὑπὲρ μέτρον γὰρ τὰ
 φανείναι καὶ. V.

787. Πάτροκλε· ἢ ἀποστροφὴ σημαίνει τὸν συναχθό-
 μενον, σοὶ γάρ. φησὶν, ὁ Πάτροκλε, τῷ ἔτιος ἐπ’ Ἀχιλ-
 λέως ἀγαπημένῳ, τῷ τὸ πᾶν εἰς σωτηρίαν τῶν Ἑλλήνων
 πραγματευομένῳ, τῷ Νέστορος φιλοπόνῳ ἀναχωμένῳ, τῷ
 φιλοσύργῳ Εὐρύπυλον ἱσαμένῳ, τῷ ὑπὲρ Ἑλλήνων δα-
 Ν n n

κρίσαντι, τῷ τὸν σκληρῶς διακείμενον Ἀχιλλεῖα πείσαντι, τῷ κατὰ τῆς σιωπῆς ψυχῆς τὴν ἔξοδον κατορθώσαντι, βίᾳ τέλος ὤφθη. ταῦτα πάντα ἐνισιν ἐπαυαμένοντας ἐπὶ τὴν ἀπορροήν τὸ ἐν αὐτῇ περιπαθεῖς σκοπεῖν. BLV.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἀπέροφε τὸν λόγον ἐκ τῆ πρὸς αὐτὸν εἰς 5 τὸν περὶ αὐτῆς. AB.

789. δεινός: δεινῶς καὶ ἐπιφανῶς. V.

792. καταπρηνεῖ: πλατεῖα καὶ διατεταμένη. B.

σεφεδίνηθεν: περιεσχθέντα ἐσθάρη. ἐκ δὲ τοῦ δὲ ὀνομάτων τὸ αὐτὸ δηλόντων τραχεῖαν συνθεῖς τὴν προση- 10 γορίαν, τὴν βίαν τῆς πληγῆς παρίσχειν. BL.

793. κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων: ἐντεῦθεν ἔξω ὄραν τὴν προσπύθειαν τῆ ποιητῆς, ὅτι τὴν ἀρίσειαν 15 τῷ ἔκτορος τῷ Ἀπόλλωνι περιτίθησιν. A.

ἀνυπλῆξει αὐτὸν, ἵσον τῇ ὀπλίσει ἀπεργαζόμενος ἔκτο- 15 ρα Ἀχιλλεῖ. ἡμα δὲ καὶ διαναπαύων τὸν ἀκουστὴν ὀλοποιῶν παρειαίνει καὶ ἐπιτερεῖ κοσμοποιῶν. ἔθελαι δὲ μετὰ θάνατον σκελενθῆναι Πάτροκλον· αἰχρὸν γὰρ Ἕλλησιν ἦν. ἔλιον δὲ καὶ ἀνδρεῖαν Πατρόκλην φησὶν ὡς ἐκ ἄλλως κρυ- 20 τηθῆναι ἢ ἐν τῇ γυμνώσει τῶν ὕλων. BL. ἡ δὲ Ἀθηναῖος ἀντὶ τῆς τὸν ἔκτορα ἀπατᾷ, ὡς καὶ Εὐμήλες τὸν ἄξονα ἀντὶ τῆς μάστιγος Διομήδεος. V.

795. ἔθειραι: αἱ τρίχες τῆ ἵππου αἱ ἐν τῇ κόρῃ. ἕρα δὲ εἶναι ἐπὶ ἵππῳ τὸ θείραι. L.

797. ἐπὶ κόμοιο: ἵππος κόμην ἔχων. διδ καὶ προπα- 25 ροξένεται. BL.

τρίτη ἀπὸ τέλεος ἡ ὁξεία ἐνθάδε: ἔτι δὲ ἐπὶ τῇ κο- 30 μῖντος τὸν ἵππον, τότε πρὸ τέλεος ἡ ὁξεία. προεῖρηται δὲ περὶ τῶν τοιῶτων, καὶ ὡς ἐν τῷ κτυπισσόμενος καὶ ἀλόκομος προπαροξυνόμενος ἡ κόμη ἔγκειται. A.

ἐμπαθῶς τῷ θείρῳ ὕλῳ συνάχεται. V.

798. τὸ χαρίεν δῆλον ὡς ἐπὶ δυνάμειος παροξύνεται. καὶ ἀπατᾷ αὐτὸ ἡ ἀναλογία τῆ τιμῆς φωνῆς ἀγλῆς. τὸ δὲ προπαροξύνον χάριεν Ἀττικῶν ἐστὶν ἐπιβόημα παρε- 35 νεχθῆναι ἀντὶ τῆ χαρίεντος. L.

800. χεδάθεν: ἐκ τῆ σύνεγγυς χρόνου ἢ ὡς τὸ „χε- 40 δάθεν δὲ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη“. τὴν ἀγανάκτησιν δὲ τῶν ἀκρόντων ἵσται, ἐκ ἐπὶ πολλὴν φάσκειν ἀπολαβεῖν τῶν ὕλων ἔκτορα. BL.

801. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ πᾶν ἀντὶ τῆ ὕλων. A.

ὕλον ἐκ μέσθ, καθὼς κατεῖχεν αὐτὸ. BL. αἱ δὲ ἡ Πηλεΐς ἦν, ἐκ αὐτῆς ἐκλήθη. V.

803. τερμίδεσσα: ποδῆρης, ἡ ὕλον τὸν ἀνθρώπον σκέπτεσσα, μεγάλη. D.

804. λῦσε: ἐκ ὅτι ἦν ὄντο, ἀλλὰ ζωσῆσαι συνέχοντο 45 679) ἀντὶ τῆ ἀποθανόντος. V.

806. γῆ δὲ ταφῶν: ἔτι δὲ παραπληγῆς καὶ πρὸς τὸν 50 θεὸν ὕπαιθεν ὄντα ἀπερραμμένος, ὅς αὐτὸν ἡμα νοήματι ἀπένδυσε. διδ καὶ εἰς τὰ μεταφράσματα τιτρώσκει. BV. ἐπερραμ- μένος δὲ τῷ ἔκτορος εἰς τὴν λαχόντα τιτρώσκειται. V.

807. ἡ διπλῇ περιεργμένη, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει χε-

δὸν ἔτασε Δάρδανος ἀνῆρ. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ἐκ βολῆς 50 τέρωθ, ὡς διὰ τῶν ἐξῆς δείκνυθ, „ὡς τοι πρῶτος ἴππῳ βέλος“ (812). A. δηλοῖ ἐν τῶν χεδίων, ὡς „τὸν δὲ χεδὸν ἄορι τύψας“ (Π. 20, 462). Σέλευκος δὲ φησὶν ἐ δύναιτο χεδὸν βάλεν. V.

Δάρδανος: καὶ πῶς Πάνδορος μετὰ τῶν Ἰλίων δὲ 60 μογερόντων καταλέγεται (Π. 3, 146); τινὲς ἐν μέτοικον τὸν λέγειν εἶναι. V.

808. εἰκότως τὸ πρόσσωπον συνέζησιν, ὡς αὐτὸν δὲ 65 ὑπὸ τῆ τυχόντος ἀναιρεῖται. τὸ ἐγκώμιον ἐν τῇ Εὐφροσύνῃ τῆς Πατρόκλη ἀρετῆς ἐστὶν ἀνέκδοτος. V.

810. ποτε: διὰ τῆ τῆ αἰ Ἀριστεύχης, τότε, ὡς 70 τότε μελετώντων τὴν τοιαύτην ἀσκήσιν ὥς τὸν ἀνταλ- νοντα ἀνατρέψαι ἀπὸ τῆ δόξης. A.

ἡ διπλῇ, ὅτι σύνθησις ἦν τοῖς ἀρχαίοις ἀρματοποιοῖς, 75 ἐσφαιρωμένους δόρασι χρωμένους, καὶ ἀνατρέπειν ἐκ τῶν ὕλων μάτων. ὁ δὲ Διονύσιος ἐκ ἐπὶ μελέτης, ἀλλ’ ὅτι ἀνὰ πρῶτως εἰς πόλεμον παραγενόμενος. A.

811. τὸ σὺν ὅχεσθιν ἐκατέρους δύναντο προσδίδω- 80 διδασκόμενος δὲ πείραν λαμβάνων. πόλεμον δὲ τὸν Ἰλίων φησὶν ἔλεος γὰρ ἦν, ὡς ὁ ποιητὴς δηλοῖ (ὡς καὶ ἡ αἰ τῆ παραβολῇ V). AV.

διδασκόμενος πολέμοιο: γίνετα ἡ τοιαύτη 85 τάξις ἢ κατ’ ἑλληνικὴν προθέσειος, διδασκόμενος περὶ πο- λέμου, ἢ κατ’ ὁμοιότητα τῆ εἰδῶς, διδασκαλίαν ἔχων, ὡς ἐκ εἰδῶς ἔχων. L.

812. ὅτι βέβληθ’ καὶ ἐκ ἔτασε, ὡς Ζηνόδοτος. βέλος 90 κέκληκε διὰ τὸ βεβλήθη. καὶ πρὸς τὴν ἀπορροήν. A.

814. ἡ δ’ ὑπέρμεινε: φιλέλλην ὁ ποιητὴς, κατακω- 95 δὸν τῶν βαρβάρων καὶ τὴν τῆ Πατρόκλη δύναμιν αἰτῶν. BL.

817. ἐχάζετο: ταῦτα τῆ ἀληθείας ἔχει. αἱ γὰρ πρῶτοι 100 κεν ὅτι καὶ γυνὸς ἐπολέμει, ἐξέλιπτε τῆ πειραν. BL. 101 δὲ δαμασθεῖς: πῶς λέγει ἀνωτέρω „ἡ δ’ ἰδύσασιν“ (815), ἐπαύθαι δὲ δὲ δαμασθεῖς: ἡ τάχα τὸ αὐτὸ 102 ἰδύσασιν ἐκ ἐπὶ πλεονεξίας, ἐπαύθαι δὲ δαμασθεῖς ἀντὶ 103 τῆ πληγῆς μόνον ὥσπερ ἐν θεῷ πληγῇ ἔτω καὶ ἐν δαμῶν 104 ἡ δ’ ἰδύσασιν κατὰ τὸν ποιητὴν, ὅτι ἐκ εἰδῶς ἔτι αὐτὸν 105 ἔτε πληγῇ, Πάτροκλος δὲ ἥδετο τῆς πληγῆς ἐνδοῦν. L.

819. ὅτι ὁμολογῶν τῷ βεβλήθη αὐτὸν. A.

820. ἀγχίμολον: σύνεγγυς. καὶ „τόνδ’ ἔξ ἀγχίμολον 110 ἰδῶν“ (Π. 24, 352). χρονικῶς δὲ „ἀγχίμολον δὲ μετ’ αὐτὸν ἰδύσασιν“ (Ὀδ. 17, 336). V.

822. δέπησεν: τῷ σώματι ὅπλα γὰρ ἐκ εἶχε δὲ 115 ὅτι ἀπέθανεν. BL. ὡς τὸ „δεδαπώτος Οἰδιπόδου“ (Π. 23, 116).

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐκ τῶν τοιοῦτων ἀπεδέξαντο οἱ γλαῖοι 120 γράφοι τὸ δεπῆσαι ἐν ἀνθ’ ἐνός ἀντὶ τῆ ἀποθανόντος. ἀν- 121 θ’ ὅτι ἐκ ἐπὶ πωτότος θανάτου τάσσει τὴν λέξιν, ἀλλ’ 122 ἐπὶ τῶν ἐν πολέμῳ πειπόντων διὰ τὸν παρακλονεῖν 123 50 πόλεμον ἐκ τῶν ὕλων. A.

ἡ καχε λαδὸν Ἀχαιῶν: διὰ τὴν Πατρόκλη ἀρετήν.

διὰ τὸ Ἀχιλλεύως ἐπ' αὐτῷ πένθος, διὰ τὴν προσδοκιμή-
ν τρωτὴν, διὰ τὸ μηδεμίαν φθάσαι ἀπαδῆναι χάριν ὡς
παρέρη. BL.

823. ἀκάμαντα ἰχυρόν, ἰχυρότερον. μέχρη μὲν ἔν ἴσοι
ἦσαν, λείπον αὐτοὺς εἰκάσθ'· νῦν δὲ ἐπεὶ ἐνδείξεσθαι, ζήεις
ἐκ ἀνάγκης. BLV.

825. πιδυκος ἄμφ' ὀλλυγής· ἐν μὲν γ' κρήνῃ ἀφθό-
τως ῥέουσα ἐκ εἰκὸς περὶ ὑδατος μάχεσθ'· ἐν δὲ τῇ βραχείᾳ
πιδυκίᾳ ὥσπερ ἄθλον πρόκειν τῷ νικῶντι τὸ ποτόν. BL.

826. ἰθὺς δὲ πικρὸν· τὸ δῖπος παρελάσθαι εἰς αἵμα 10
τῆς συμπλοκῆς, ἐπεὶ ἐδ' ἂν περὶ ταύτης ἔρις ἦν αὐτοῖς. BL.

826. ἀσθμαίνονται· φέσει γ' τοῖσιν ὁ αὖς· πολλῶ
μὲν μᾶλλον διὰ τὴν μάχην ἀσθμαίνει. δηλοῖ δὲ τὸν ἀγω-
νισμένον. BL.

827. πέφνοντα· ὡς τέμνοντα· ἔτι καὶ Ἀρίσταρχος. 15
ὁ δὲ Τυραννίων πυροξύνει ὡς λαβόντα, δεύτερον ἀόριζον
ἐκδοχόμενος. ἔτι καὶ τὴν εὐθείαν ὀξύνει (κῆρ ἄχιος με-
σῆκα, χειρολόγῳ περὶ καταπέφνων" Π. 17, 539), τῷ Ἀρι-
σταρχῷ βαρύνοντος. καὶ μοι δοκεῖ ὁ Τυραννίων λόγῳ ὀξύνει

τῷ δὲ γ' πέφνω πέφνης πέφνη ἐ λέγομεν, ὑποτακτι- 20
κῶς δὲ πέφνω πέφνης πέφνη καὶ „πέφνη γ' Ὀδονοηῆα”
(Π. 13, 863), καὶ ἔτι δεύτερος ἀόριζος ὡς ἔλαβε λάβω λά-
βης λάβη, δηλὸν ὅτι ὀφείλομεν καὶ τὴν μετοχὴν ὀξύνειν. ὁ

μὲντοι Ἀρίσταρχος καὶ τῷ χαρακτήρι τῆς φωνῆς ἐπέλθῃ, καὶ
ἔτι καὶ βάρυνεν. ἐπεὶ γ' αἱ εἰς τὸν λόγον μετοχαί, ἔχουσαι 25
πρὸ τῷ τ' σύμφωνον κατ' ἐπιπλοκήν, ἥτοι ἐβαρύνοντο ἢ
πυροξύνοντο, ἔδελοντο δὲ ὠξύνοντο, ὥσπερ ἔχει ἡ τέμνων

καίμωνων πίτνων, ἐδοκίμαζε καὶ τὴν πέφνων βαρύνειν, οὐχὶ
ὠξύνειν. εἰ δὲ τις λέγοι διὰ τί γ' ἐ περισπῇ, διδαχθήσεται
ἐκ τῆς κλίσεως· ἐ γ' πεφνῶντα ῥοοῦμεν ἢ πεφνῶντα ὡς 30
νῶντα. ἔτι καὶ ἡ τ' μετοχὴ ἐβαρύνεται τῷ χαρακτήρι

καὶ τῇ ποιότητι τῷ σοικίᾳ, οὐ τῇ κλίσει τῇ τοῦ ἐνεστώτος,
ὥσπερ ἀπεδείξαμεν. A.

828. ὅτι ἔτος μὲν ἔτασαν, ὁ δὲ Εὐφορβος βέβληκεν. A.
830. ἡ που ἐφησθα· ἐκ ἐπ' ἔπ' ἄκρον φέρεσθαι τὰς 35
ἐπιδύας. V.

833. Ἐκτορος ὠκείες ἵπποι· προπολεμῶσιν οἱ Ἐκτο-
ρος ἵπποι, τετέστιν αὐτοὺς ὁ Ἐκτωρ ἐπ' αὐτῶν ὀξέμενος. D.
ὅρα τὸ ἐμπληκτικὸν τῷ βαρβάρῳ· τὴν γ' ἀλαζονείαν ἐξε-
κλῆσιν αὐτοῦ εἰς τὰ ὅμοια ἐμπλῖπτει, καὶ ἐ θείαν τὴν νίκην 40
οὐδ' ἀλλὰ τῆς αὐτῆς δυνάμεως. BL.

834. ὁρωρέχεται· ὁρμῶν, ἢ ἐκτέταν, ὡς τὸ „τα-
τῶντα δὲ μόνυχες ἵπποι” (375). BLV.

836. ἡμῶν ἀναγκαῖον· τὸ εἰς ἀνάγκην ἄγον, ὁ καὶ
ἰδὲ μὲν ἡμῶν (Π. 6, 463). BLV.

839. μή μοι πρίν· κατὰ τὸ πιθανὸν μιμεῖται, τίνας εἰ-
κόες εἰρησθὲν λόγους ἐπ' Ἀχιλλεύως, ὅτε αὐτὸν ἐξέπεμψεν ἐξ
ἐπολήμενος. BL.

842. ἔτι καὶ τῷ ε, σε προσέφη. A.
845. Ζεύς· ἐπεὶ αὐτοὺς συνεχώρησεν. ὁ δὲ ἴδαι ὁ ποιη- 50
τῆς, τοῦτο τῷ ἡρωϊκῷ προσώπῳ περιέθηκε. τὸ δ' ἐδ' ἄ-

μασσαν ἀντὶ τῷ δαμασθῆναι ἐποίησαν. BL.

847. τοιοῦτοι δ' εἴπερ· ἀξιολύπητον τὸ ἦθος· ἐ γ' κατεπλάγη τὸν θάνατον, ἐ τὸ βιάσθαι τῶν ἀληθόντων, οὐ
τὴν ἐρημίαν τῷ βοηθήσαντος, ἀλλ' ἔτι μετὰ ἐπὶ φρονήμα-
τος καὶ ἐρεθίζει μᾶλλον ἢ ἰκετεύει, ἀντιποῦντος τῆς νίκης
καὶ τελευτῶν. BL.

850. πῶς τέσσαρας καταριθμήσας, Μοῖραν Ἀπόλλωνα
Εὐφορβον Ἐκτορα, ἐπιφέρει σὺ δὲ με τρίτος ἐξενα-
ρίζεις· ἐπεὶ δὲ λέγειν ὅτι τὴν Μοῖραν ἐ καταριθμήσας ὡς
κοινὴν πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπικειμένην. ἔτι καὶ τὸ ἐξῆς ἔτι
ἀποδιδάσκειν ἡμᾶς με Μοῖρα ὁλοή καὶ Ἀητὸς ἔκτανεν νίκης,
ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος τρίτος· σὺ δὲ με ἐξεναρίζεις. ἢ σὺ
δὲ με τρίτατος ἐξεναρίζεις, ἢ ἡ πολλοσός. AD.

πολλοσός, ὡς τὸ „ἀσπυσιή τριπλῆς” (Π. 8, 488). οἱ
δὲ Μοῖραν καὶ Ἀπόλλωνα ἐν ἄμφω γ' θεοῖ. οἱ δὲ κατὰ
κοινὴν τὴν Μοῖραν παρελθόντες, τινὲς δὲ τὸ ἐξεναρίζειν ἐπὶ
τῶν αὐταχέων, καὶ οὕτως Ἐκτωρ τρίτος. τινὲς δὲ κατὰ
ὑπερβατόν, ἢ ἡ τρίτος Εὐφορβος, σὺ δὲ με ἐξεναρίζεις.

αὐτοῖς δὲ ἐαυτὸν ὡς ὑπὸ πολλῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἀναι-
ρεθέντα, μισοῖ δὲ τὸν Ἐκτορα ὡς Εὐφρόβῳ δεύτερον. BL.

ἢ διπλῇ πρὸς τὸ ζητούμενον τέσσαρας γ' προσκῶν ἐπι-
φέρει σὺ δὲ με τρίτος. τὴν δὲ κοινὴν πᾶσι παρεπομένην
Μοῖραν ἐκ ἀριθμῆ, αὐτὸς δὲ τὸς ἐπεωγκόντας αὐτῷ χεῖ-
ρας. A.

852. βέβη· βιώσῃ· „τί νυ βιωμαι αὐτὰ παθεῖσα” (Π. 22,
431). V.

854. δαμέντι· ἐκ πλήρης τὸ δαμέντι Ἀρίσταρχος. A.
ἐκ πλήρης γραπτόν τὸ δαμέντι. V.

πόθεν ὁ Πάτροκλος οἶδεν ὅτι Ἀχιλλεύς κτενεί τὰν
Ἐκτορα· δόγμα ἐστὶ τῷ ποιητῇ, ὅτι ἔτιαν ἀδροειδῆ ἢ
ψυχὴ ἐξ ὅλας τῆς σώματος πρὸς τὸ ἐκκροθῆναι, μαντικῶ-
τάτη γίνεσθαι. θεῖος γάρ ἐστι μῦθος φέρεται, καὶ διανοητὰ γίνεσθαι
χωρισθῆσα τῆς ὅλης τῆς σώματος καὶ πρὸς τὸ οἰκτεῖον ἀνα-
δραμεῖσθαι. BL.

δόγμα ἐστὶ τῷ ποιητῇ, ὥστε ἀπυλλασσομένης τῆς
ψυχῆς ἔχειν τι μαντικόν. πλησίον γ' ἦδη τῆς θεῖας φέ-
σεως γινόμενη ἢ ψυχὴ προγινώσκει τι τῶν μελλόντων. V.

πόθεν ὁ Πάτροκλος οἶδεν ὅτι Ἀχιλλεύς κτενεί τὰν
Ἐκτορα, ὥσπερ Ἀχιλλεύς ἀνέστας παρὰ Θέτιδος· οἱ (ἢ
ἐπεὶ V) κατ' Ἀρτέμιωνα τὸν Μιλήσιον ἐν τῷ περὶ ὀνείρων,
ἔτιαν ἀδροειδῆ ἢ ψυχὴ ἐξ ὅλας τῆς σώματος πρὸς τὸ ἐκκρο-
θῆναι, μαντικωτάτη γίνεσθαι. καὶ Πλάτων ἐν ἀπολογία Σω-
κράτους (p. 135, 4) „καὶ γὰρ εἰμι ἐνταῦθα ἐν ᾧ μάλιστα ἄν-
θρώποι χρησιμώδεσιν, ἔτιαν μελλόντων ἀποθανεῖσθαι.” AV.

856. ἢ διπλῇ, ἐπεὶ πάντα τὰ μέλη ῥέει Ὀμηρος προσ-
αγορεύει. οἱ δὲ Ἀχαιοὶς μῦθον τὸ πρόσκαιρον. A. οἱ δὲ τῷ
προσώπῳ ἔχεται γ' τὸ πνεῦμα ἐντεῖθεν ἀναχωρεῖ. V.

ἄλλον ἐντεῖθεν ὅτι πνεῦμα ποῖον ἐστὶν ἢ ψυχὴ, κατὰ
παντὸς οἰκτεῖν τῷ σώματι. BLV.

ἐκ τῷ δὲ Πλάτων ἀντιθέει καὶ πτερὰ τῇ ψυχῇ προσέ-
θῃσι· πταμένη γάρ. L.

ἐκ τῆς αὐτῆς οἱ Στωϊκοὶ ὀρίζονται τὴν ψυχὴν· ψυχὴ ἐστὶ πνεῦμα συμφύει καὶ ἀναδυμένη αἰσθητικὴ ἐκ τῶν τῶ σώματος ὑγρῶν ἀναδιδόμενη. L.

857. ὃν πότμον γοῶσα· λυπεῖται ἡ ψυχὴ, μὴ ποτε ἀνάξια πράξαι αὐτῆς ἀναξίους περιπέσει, καὶ οὕτως σώμα ἐστὶ ἀκμάζον. ὁ δὲ Πυθαγόρας κακῶς φησὶν ὅτι ἡ ψυχὴ μετὰ τὸ ἐξελεῖν εἰς φυτό τινα καὶ σώματα καὶ θάλασσας μεταβάλλεται, ὅθεν καὶ λεγόμενα. πρὸς ἀρετὴν δὲ μᾶλλον ὁ ποιητὴς συγκαλεῖ, μὴ ποτε κακὰ διαπραξάντων τοῖς αὐτοῖς περιπέσωμεν. ἀνδρὸς τῆς δὲ ἐκ τὴν ἀνδρείαν, ἀλλὰ τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν ἀνδρὸς φύσιν· ἀνδρείαν γὰρ ἐκ καταλείπει, ἀρετὴν δὲ οὐκ ἴδιαν. BL.

ἄλλως. ὁ Πυθαγόρας ἔλεγε ὅτι ἡ ψυχὴ τελευτῶντος ἀνθρώπου καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ἀπαλλαγῆσαί τῶ σώματος, ἐν ἐκείνῳ γίνεσθαι ἐν ᾧ πλανώμενη ἐγκαταληφθῆ γεννημένη ἐκ τοῦ ζώου, ἢ καὶ ἐν φυτῷ. τὸτο Ὀμηρος ἐν τῷ Ἔκτορῳ καὶ Πατρόκλῳ θανάτῳ προβαλεῖν· γενναῖος γὰρ ἀνδρὸς πυράγων ἀποθνήσκοντας, τὴν ψυχὴν φησὶν ἀπαλλαττομένην θρηγεῖν τὴν μοῖραν αὐτῆς, ὑπομένειν ὅτι καταλείπει ἀκμά-

Παράκειται τὰ Ἀριστοτέλους σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀριστεύου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιάδος προσωδίας Ἡρωδιανῶ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ ἐπιμῆς. A.

ΕΙΣ ΤΗΝ Π.

1. ἂν δ' ἔλαθ'· καὶ ὅτι ἐπιρριπτόν, ὅτι ἔλαθε δὲ. A.

Μενέλαος· εὐ Πατρόκλῳ πεσόντος πρῶτος αἰσθεται Μενέλαος· φησὶ γὰρ „ὅς κεῖν ἐμὴς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς” (92). καὶ ὅτι ὁμότροποι ἕμφω γὰρ ἦσαν. ὁ δὲ Μενέλαος ὁ μόνον πρὸς τὴν ἀρχομένην ἡπιοσ ἦν, ἀλλ' ἡδὴ καὶ πρὸς τὰς πολέμους, ὥς ἂν Ἀδριανον ζωγράφου σώζαν ἐβόλετο. ἢ ὅτι καὶ περὶ πάντα σπουδαῖος ὄρεται, διόντως τὸν Μενέλαον ἐν τῷ νῦν παρυσίγυγε καιρῷ βοηθῶντα καὶ ἀγωνιζόμενον, μάλιστα μὲν διὰ τὸ τετραῶν τῶν ἀριστῶν· ἔπειτα δὲ καὶ δικαίον ἡγήτο τὴν δὲ αὐτὸν τελευτήσαντας μὴ καταλείπειν, ἀλλὰ βοηθεῖν παντὶ θένει. AB.

ἢ ὅτι καὶ περὶ πάντα σπουδαῖος ὄρεται, ὅς αὐτόματος ἔκε πρὸς τὴν δοῦντα, καὶ Ὀδυσσεὺς καταπονέμενος ἄγων ἔκεν Αἴαντα, καὶ τὸ ἀδελφεὺς προανέστη, καὶ μένειν ἐν τῷ Σενίῳ „ἐπει- 40 γόμενος περὶ ὁδοῦ ὄρεται· ἔταρον θάπτοι” (Od. 3, 284). ἢ προθυμότερον σιμύχον αὐτῷ ποιῶν Ἀχιλλεῖα, ἄλλως τε οἱ ἄλλοι τραυματισταὶ εἰσὶ πλὴν Αἴαντος, ὃν (ᾧ LV) νῦν οὐκ ἔδει ὑπέκειν Ἐκτορι (Ἐκτορα LV). BLV.

ἡδὲως σφόδρα τέτοις ἀνταπέδωκεν „ὅδ' ἄρα Πάνδρον 45 εὖδ' ἐμμελὴς ἀμείλῃσιν Πατρόκλῳ πεσόντος ἀνέμνος” (9). A.

2. Τρώεσσι· Ἐκτορι καὶ Εὐφρόβῳ· καὶ γὰρ καὶ τὸς Ἀργεῖ- νους Τρώας φησιν. BL.

ἀντὶ τῷ ὑπὸ Τρώων δαμαθείς. AD.

ἄλλως. ἀμφίβολον πότερον Τρώεσσι συνήθως κατὰ ἐτυμ-

ζον καὶ εὐφρόνεις σώμα, καὶ δεδοικῆσαν μὴ ἐγκαταληφθῆ καὶ χθρῶ τινὶ γεννωμένῳ, ᾧ λυπήσεται συνῆσα, ἢ ἐπὶ τινὶ ἄλ- θῆμα δὲ διὰ τὸτο καὶ πρὸς ἀρετὴν ἡμῶς προτρέπει, ὅθεν ὡς τὰ γενναῖα σώματα καὶ ἡ ψυχὴ καταλείψου θρηγῆ, 5 καὶ δὲ τὸτο ἔλεγε ὁ Πυθαγόρας. B.

858. διὰ τῆς ἡ τὸ τεθνηῶτα Ἀριστεύου. A.

860. τίς δ' οἶδ'· τὸτο διαπορητικόν. A.

ἄλλως. δειλοῦ ὁ λόγος· τὰ δὲ ἐπ' Ἀχιλλεῖος ἀνδρείου „τέθναθι” γὰρ φησὶ μὴ διεσῶν, „καὶ δ' ἐγὼ τότε 10 ἔσομαι” (Π. 22, 365). BL.

867. ἀμβροτοί· ἀ μετέχοντες θανάτου. V.

Πηλῆϊ θεοί· ἡ ἀναφορὰ ἐπὶ τὸν Ποσειδῶνα. φησὶ „Ποσειδῶν δὲ πόρ' αὐτῷ πατρὶ ἐμὸ Πηλῆϊ, ὁ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλειν” (Π. 23, 277). φησὶ γὰρ ἐν τοῖς γάμοις ὅτι μὲν Ποσειδῶνος τὸς ἄλλους δοθῆναι, ὑπὸ δὲ Ἡφαίστου 15 καὶ ἑαῖος. V.

τινὲς γράφουσιν „ἡματι τῷ ὅτ' ἔγωγε ὅστιν λιπαρὸν δερνόν.” καὶ γὰρ φησὶ „τὸ μὲν Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἡματι τῷ ὅτε σε βροτῶ ἀνέρος ἔμυλον ἐνῆ” (Π. 18, 84). V.

λαγὴν πώσεως παρελήφθαι, ἀντὶ τῶ Τρώων, ὡς ἂν ἂν δὲ μάλιστα” (Π. 14, 459) ἀντὶ τῶ Αἴαντος. καὶ ἐστὶ δαμῆς ἐν Τρώων δηϊότητι, ἐν τῇ τῶν Τρώων μάχῃ, ὡς τὸ ἦν καὶ 30 καὶ σὺ θάνης Ἀχιλλεῖ δαμαθείς” (Π. 22, 55), ὥς ἂν ἔταρον δαμῆς ἀντὶ τῶ ὑπὸ Τρώων δαμῆς δὲ δαμῆς. ἢ αὐτὸ δὲ τὸτο διχῶς, ἢτοι ἐπιπεσόντων πάντων τῶν Τρώων δαμῆς, ἢ ὅτ' Ἐκτορος, ὥς τὸ ἐνικὸν πληθυντικῶς ἐξηγήσεται· καὶ Τρώας κατὰ τὸ πληθυντικὸν ἔφη τὸν 35 Ἐκτορα καὶ τὸν Εὐφρόβον· ὅτ' ὁ μὲν γὰρ ἐβλήθη, ὅτ' ὁ δὲ ἐτάθη. A.

3. κεκορυθμένος· ὅθεν καὶ κορυθῆς. ἀντιμεταλήπται τὸ θ' τῶ σ. A.

4. τὸ σημεῖον πρὸς τὸ „ὅς Χρύσην ἀμφιβέβηκε” (Π. 1, 37). V.

περὶ πόρτακι μῆτηρ· πόρταξ καὶ πόρτις τὰ νέα τῶν βοῶν ἔκγονα, διὰ τὸ σκιρτητικὰ εἶναι· τὸ δὲ αὐτὸ πόρτις καὶ πόρις. ὅρα δὲ καὶ τὰς ἐξωθεν ἀξίσεις· ὁ γὰρ ἔφη, ὡς αὐτὸ περὶ πόρτακι βῆς ἔστηκεν, ἀλλὰ μῆτηρ, τὸ φιλοσοφώτατον 45 ὄνομα. A.

τὸν Αἴαντα λείπει· εἰκάξει διὰ τὸ καρτερόν καὶ ἰσχυρόν, τὸν Ὀδυσσεὺς κατὰ τὸ ταπεινότερον μὲν, ὅμως δὲ θαρ- σαλέον· τὸν δὲ Μενέλαον συμπαθεῖ μὲν ζῆλῳ, ὁ μὲν βίβλῳ, τὸτο γὰρ τῇ ἡδὲ τῶ ἀνδρὸς καὶ τῇ παρῶν τέχῃ οὐκ αἰ- 50 δὲ ἀντὶ τῶ βῆς τὸ μῆτηρ ἔλαβε, τὸ φιλοσοφώτατον τῆς γένσεως ὄνομα. τὸ δὲ πόρτακι ὑποκοριστικῶς, τριχῶς δὲ

αὐτῷ λέγει· πόρταξ, ὡς νῦν· πόρις „ὡς υλοὶ πόρις” (Od. 10, 410)· πόρις, ὡς τὸ ἰός” (Il. 5, 162). BL.

τόκος· πρὸς τὸ μὴ εἶναι ἀθνητὴν, ἀλλὰ καὶ κινυρὴν δὲ οὐκ ἐκτροφένον· πρόσκειται δὲ διὰ 5 λῦπην. ὕφ’ ἐν δέ, ἢν’ ἢ ἐν τῷ τίκτειν θρη-

οὐκ ἐκτροφένον· κινύραθι γ’ τὸ θρηγεῖν. ὕφ’ κτεόν πρωτοτόκος κινυρὴ, ἢ περὶ τὸν τὸ δὲ πρωτοτόκος, πρὸ τέλους ἢ ὀξεία· ἔστι 10 ἢ μὴ ὑποπίπτον τοῖς τρόποις τοῖς προπαρο- δὲ προπαροξυνόμενον δηλοῖ τὴν πρώτως τε-

ος ἢ πρῶτον γεννήσασα, πρωτότοκος δὲ ἢ εἶσα, εἰδντα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐγνωκυῖα καὶ ἐπι- 15 τόκοιο· „νήπιον οὐπω εἰδδθ’ ὁμοῖον πολέ- 440). V.

δὲ δὲ ἢ, κακῶς. A.

Μενέλαος, ἢ τὸ Πατρόκλης, ὃ ἐπιθανώτερον. A.

Μενέλαος ἢ Πατρόκλης. B.

Πάνθος νύξ· ὡς γ’ ἐν κινυραίοις πρω- 25 τῶτως βαλόντι δίδωθ’, ἔτι καὶ ἔτος τῶν ὅπλων

εἰ γ’ καὶ γεγύμνωται, ἄλλ’ εἰκὸς αὐτῷ παρα- 25 λ. ABL.

ἔτος· ἦτοι ὁ καλὰ μέλη ἔχων καὶ εὐμορφος, ἢ 30 χρώμενος, τοτέτι πολεμικὸς καὶ ἀνδρείος. D.

ἔτος πρὸ τέλους ἢ ὀξεία· ὁμοιονεῖ γ’ τοῖς ἐνκοῖς 30 ἔχοντα πληθυντικὰ ἐπὶ τῶν εἰς, ας καὶ εἰς τῆς ἰσο-

λινομένων καὶ βραχέα παραληγομένων. A.

ἔλχῳ κινῶ τρεῖς ἔννοιαι, Εὐφορβος δὲ ταῦτά 35 ἔχων πρὸς τὸν Ἀδάκωνα Μενέλαον. L.

ἔχων· ἔκιντο γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς λύσαντος αὐτὰ 35 D.

τερος· ἔδει πρῶτος εἰπεῖν· ἔγὼ ἔστι πρὸς ἔνα 40 προστυπακτέον δὲ τὸ ἐμῆ. A.

ἔλχῳ, ὅτι βέβληθ’ ὁ Πάτροκλος ὑπὸ τῷ Εὐφύρβῳ 40 ἢ, καθάπερ Ζηνόδοτος γράφει „χεδὸν αὐτῶς

νῆρ” (Pl. 16, 807). A.

ῥβιον εὐχετάσθαι· ἐπιερβίως αὐχεῖν, ὃ 45 ἢν δύναμιν. A.

τος ὁ λόγος. ἔχειλιν πρῶτον, εἴτ’ ἐλογίσατο 45 ἄν τῶν Πανθοιδῶν, καὶ ἔτος ἐπὶ τὴν ἐπὶ μνη-

αι μετῆλθεν· εἰτα μετὰ ἡθας ἀπειλεῖ τῷ πο- 45 τῶρεν αὐτῷ πυγαινῶν. ὑπερβιον δὲ εὐχε-

ὑπερ δύναν αὐχεῖν. καὶ τὸ μὲν σημανόμενον 50 ἔτος, ἢ δὲ ἀναφορὰ πρὸς Αἰν· ὅτιαν γ’ οἱ μέ-

ται παρὰ τῶν βιαίων, ἄχρεσι τὴν μέμνην εἰς 50 ὡς γ’ ὁ Μενέλαος πρὸς τὸ θῆον ἀγανακτῶν

„Ζεῦ πάτερ ὅτις σέο θεῶν ὀλοώτερος ἄλ-

λος” (Il. 3, 365). BLV.

20. πορδάλλιος· διὰ τῶ αἰ’ Ἀριστεύχου. A.

παρδάλλιος τὸ ἔρπον, ἢ δὲ δορὰ παρδάλλη, ἢ μὲν ἀπὸ τῶ 5 προσάλλεσθαι, ἢ δὲ ἀπὸ τῶ περιβάλλεσθαι. D.

πρῶτον ἔθνηκε τὸν πορδάλλιν· θρασὺ γ’ τὸ ἔρπον τῆτο. 5

δεύτερον δὲ τὸν λέαντα μετὰ γ’ θράσους διέκ’ ἀλκῆς. τῶ- 5

τον σῆν, ἔχ ὡς γενναϊότερον, ἀλλ’ ὡς ὀλογίσω ὀρμη γει- 5

ρόμενον, λεόντων καὶ πορδάλλων πολλάκις τὸ παθεῖν φυ- 5

λασσομένων· διὰ τῆτο ἐπὶνεγκεν „οὐ τε μέγιστος θυμός.” 5

ἄλλως τε λέων μὲν καὶ πορδάλλιος πολλάκις ἡμερῶνται, ἔτος 5

δὲ ἀεὶ ἄγριος. BL.

21. σὺδς κἀπρος· κατ’ ἐπίτασιν· ἀλκιμώτερος γ’ ὁ 5

κἀπρος· διὸ ἐπὶ πᾶσι τέταται. ἔκ, ἀλλὰ διὰ τὸ θυμικώ- 5

τερον εἶναι τὸν κἀπρον τῶν ἄλλων ἔρπον ἐπὶνεγκεν πρὸς 5

αὐτῆσιν. καὶ ἔστι σὺς μὲν τὸ γενικόν, κἀπρος δὲ τὸ εἰδικόν, 5

ἀπὸ τῶ κἀπτεν. A. ὡς τὸ „ἦντε βᾶς ἀγέληνι μέγ’ ἔσοχος 5

ἐπλετο πάντων, ταῦρος” (Il. 2, 480). V.

23. Πάνθα νύξ· Εὐφορβος, Πολυδάμας, Ὑπερήνωρ 5

ἔτοι Πανθοῖδαι. BL.

20 φρονέουσι· γράφει φρονέουσι, ἔθνος δηλονότι. L.

24. τὸ σημεῖον Διονύσιος διὰ τὸν Ὑπερήνωρ ἡγῶν 5

προεῖρη γ’ „Ἀτρεΐδης δ’ ἄρ’ ἐπειθ’ Ὑπερήνωρ ποι- 5

μένα λαῶν ἔτασε” (Il. 14, 516). καὶ ἴσως κατὰ τὸ σιωπώ- 5

μενον καὶ αὐτὸν ἀνιδίσειν. A.

ἢ πρὸ τῆς μήνιδος ἢ νῦν κατὰ τὸ σιωπώμενον ἀνῆ- 5

ρηθ’. ἢ τάχα ἐν τῇ Ἐσθίων συμβαλόντων πεφόνειθ’, ἔνθα 5

φησὶν „Ἀτρεΐδης δ’ ἄρ’ ἐπειθ’ Ὑπερήνωρ ποιμένα λαῶν.” 5

φείγων ἐν ἀνῆρηθ’. ἢ τάχα ἔθος Ὀμηρικὸν τὸ ἔνια παρα- 5

λείπειν καὶ ἔξερπον φράζειν „ἀλλ’ ἦδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ 5

φάβησεν” (Il. 20, 90) „οὐκ ἐθέλεισκε μάχην ἀπὸ τείχεος 5

δρῶνται” (Il. 9, 353) „πρῶτον μὲν ἱμοὶ τε καὶ Ἡρῆ ξεῖτ’ 5

ἀγορεύον” (Il. 6, 832). περισσὰν δὲ τὸ ἐν ἔ. BLV.

25. ἀπὸ νῆρ· ὄνησιν ἔλαβεν. ὠνάτο δὲ ὠνεῖδισεν· 5

ὠνόσατο δὲ ἐμύματο. B.

35 26. ἐλέγχισον πολέμεισιν· καὶ „μαλθακὸς ἀλχημῆς” 5

(Il. 17, 588). ἀλλ’ αἱ τῶν πολέμων ἀποφάσεις οὐκ εἰσὶν 5

δὲ νῆρ. V.

27. ἐδὲ ἔ· διὰ τῶ τέ, ἐδὲ τε, Ἀρτίουχος. A.

28. συγγνωστός ἐστιν ἰδίας ἐαντὶ ἀπαγγέλλον προάξει· προσ- 5

40 φάριος γ’ ἐκ ἄλλης τινὸς μένῃθ’ ἢ ἀδελφῷ Εὐφύρβῳ, ἐκ 5

τῶν οὐκ ἐκὼν δευτερχμαίων ἀνακόπται αὐτῷ τὸ θράσος. BL.

28. κεδνάς· ὡς ἂν κηδαίῳ τις καὶ φροντίζῃ. V.

φασὶ Πυθαγόραν ἐν τῷ κατὰ Ἀργῶς Ἡραῖω ἀσπίδα 5

χαλκῇν διασείμενον εἰπεῖν ὡς ταύτην φορῶν ἀρῆρηθ’ ὑπὸ 5

Μενέλαου, ὡς Εὐφορβος· ἐρῶντας δὲ Ἀργείας τὴν ἀσπί- 5

δα ἰδίῳν ἐπὶ γράμμα Εὐφύρβῳ. V.

30. 3. 32. ὁ ἀσεβέστατος, ὅτι ἄμεινον τὰ ἔτη ταῦτα ἐλ- 5

γεθ’ ὑπὸ Μενέλαου, ἐπὶ δὲ τῆς Ἀχιλλέως πρὸς Αἰνείαν 5

συστάσεως (Il. 20, 196) ἐκείνῃ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ 5

συναρπάσαι τὴν πόλιν ἔνεκα τῆς Πατρόκλη ἀνταρσίσεως. A.

31. ἐν αἰ· διὰ μέσου ἐπὶ τὸ μῆδ’ ἀντὶ τῆς ἔτασ’ 5

ἐμεῖο. τὸ δὲ ἐξῆς, ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
εἰς πληθὺν ἵεναι, πρὶν τι κακὸν παθεῖν. διὰ μέσος δὲ τὰ
λαοί. AB.

τὸ ἐξῆς, εἰς πληθὺν ἵεναι, πρὶν τι κακὸν παθεῖν. A.

32. ὅ γ' ἐχθρὸν δέ, φησί, τῇ πρὶος ἔγνω, ὅτε μηδὲν ἔξιν 5 τις. A.
ὕψελος. παροικιακὸν δὲ τῆτο. ἐμνημονεύοντο δὲ αὐτὸ ποιεῖ
ἢ συντομία τῆς ἐπαγγελίας. BL.

τῆτο ἀπὸ παροικίας εἰληπῶ. τῆ πρὶος γ' καὶ ἄφρονός ἐστι
μετὰ τὸ πραχθῆναι τὸ κακὸν θεραπεύειν καὶ ἐπανόρθωσιν
αὐτῷ ζητεῖν. ὁ γ' ἄφρων ἐπ' αὐτῷ τὸ μέλλον ἀλλὰ πραχθὲν 10
γινώσκει. D.

ἢ σὺνταξις ὁμοία τῇδε· „ἡδ' περὶ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ σο-
μαχῇ τε γόφῳ τε ἦσαι” (Od. 16, 144). V.

ἄλλως. πρὶν τὸ παιδεύμα, καὶ πολλῆς ὀφελείας περι-
κτικόν. A.

φιλόσοφος ἢ γνώμη. ὁ ἄφρων μετὰ τὸ περιπεσεῖν ἡμαρ-
τήματι γινώσκει ὅτι κακῶς ἔπραξε· ὁ δὲ φρόνιμος προ-
πειρισκέντι δὲ προπερινοῖ τὰ ἐσόμενα· διὸ ἐκλέγεται τὸ
συμπερὸν, ἵνα μὴ ἐμάρτη μηδὲ μετανοῇ γενόμενος ἐν κακῷ.
διὰ τῆτο ὁ μὲν Προμηθεὺς φρόνιμος δαίμων, ὁ δὲ Ἐπι- 20
μηθεὺς γαῖλος· μετανοῖ γ' ὅτι οὐδὲν ὕψελος. ὅτι δὲ εἰς
παροικίαν παραδέδοκ'· λέγει καὶ Πλάτων ἕτως δὴ· „καὶ σοὶ
λέγω ὅ· Ἀγάθων μὴ ἐξαπατᾷς ἐπὶ τέτῳ, ἀλλ' ἀπὸ τῶν
ἡμετέρων παθημάτων γνόντα εὐλαβηθῆναι, καὶ μὴ κατὰ
τὴν παροικίαν ὥσπερ νήπιον παθόντα γινῶναι” (Conviv. 25
p. 466, 10). A.

34. ἡ μάλα τίσεις· ἀντὶ τοῦ τιμωρίαν δώσεις ἐπὶ
τῷ ἐμοὶ γνωτῷ, ὃ ἔξιν ἀδελφεῷ. D. ὡς „πίσειαν Ἀναοὶ ἐμὰ
δάκρυα” (Il. 1, 42). ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων ἡ τάχα
τίσεις. V.

ἢ διπλῇ, ὅτι ἰδῶς ἔξενήροχεν· ἐστὶ γ' μάλα τίσεις περὶ
τοῦ ἐμοῦ γνωτοῦ δίκας περὶ οὗ ἔπεφες. τίσεις μου τὸν
ἀδελφόν. A.

36. Θαλάμοιο νέοιο· νύμφη κατεσκευασμένη, προ-
σφάτω. D. ὅμοιον τῷ „καὶ δόμος ἡμιτελής” (Il. 2, 701). A. 35

37. ἀρητόν· ἢτοι βλαπτικόν, παρὰ τὴν ἀρὰν τὴν βλά-
βην, ἢ κατάρκτον, ἢ ἀπενκτόν, ἢ αἰεὶ ῥητόν, αἰεὶ διὰ μνή-
μης ἐσόμενον. A.

ἄλλως. ἐτέρως διαστῆλαι ἔξιν, ἀρητόν, ἐν εὐχῇς μέρει
καθεστῶτα σὺν πένθος ἔθηναι, ἢ καὶ ἄρσενικὴν αἰτια- 40
τικὴν ἐπὶ τῷ Ὑπερήνορος, τὸν ἀρητόν. ἢ ἕτως, εἰς τοῦτο
αὐτὸν κατέστησας ὥς εὐχὴν ἠγάθει τὸ θρηγεῖν τὸν ἐαυτῶν
παῖδα, καὶ ἔχειν ἑστίαν χολάζειν γόοις καὶ θρήνοις. A.

μισητόν καὶ ἐπάρκτον, παρὰ τὸ ἀρά. ὁξύνει δὲ ἐπι-
θετόν ὄν. B.

τὰ εἰς τὸς ῥηματικά, παραληγόμενα τῷ ἡ, ὅπερ δύο
συνλαβὰς, ὁξύνει καὶ θέλει. A.

38. σφίν· τοῖς πατράσι καὶ τῇ γυναικί. L.

κατάπαυμα γενοίμην· καταπαύομαι δ' ἂν τῷ
θρήνον τοῖς ἀδελφοῖς γονέας τῷ Ὑπερήνορος, εἰ ἀντὶ σέ 50
κατατομήσας δώσω τὴν κεφαλὴν σου καὶ τὰ ὀπλα αὐ-

τοῖς. AD.

περισπασίαν τὸν ἢ βεβαιωτικόν. A.

ἢ διπλῇ, ὅτι δειλοῦσιν εἶπεν ἀντὶ τῷ δειλοῖς.

40. Φρόντιδι· ἢ μήτηρ ἐστὶν αὐτῷ Φρόντις ὡς

ὄνομα κύριον τῆς Πάνθης γυναικὸς ἢ Φρόντις. τὸ
παρατέλετον συνλαβὴν δὲ δευτονοῦν, ἢ ἢ κύριον ὡς
κόν. ἐστὶ καὶ ἀρσενικόν ὁ Φρόντις ἐν Ὀδυσσεύῃ (5, 282).

ἄλλως. Φρόντιδι ὡς Ἡλιδι. ἕτως Τυρραννίων, καὶ ἐπὶ
ἢ παρὰδοσις. ὁ μέντοι κανὼν ὁξύνει τὸ φροντίς·

εἰς τις λήγοντα θηλυκὰ διασπλάβα, μὴ ὄντα ἐπὶ
παραληγόμενα δὲ τῷ ὃ ἢτοι μόνῳ ἢ σὺν ἑτέρῳ γνωτῷ

ὁξύνει· θέλει, κοίτις Προίτις φροντίς, ὅτις τὸ ἔργον
Ἀλκμήν. ἕτως ἔν καὶ φροντίς, εἰ μὴ ἄρα, ἐπὶ κύριον

15 καὶ βαρυντονηθήσετ. οὐ μάλ' ἐπὶ τὸ πότις· καὶ γ' γνωτῷ
„πότις περὶ βῆς ἀγελαίας” (Od. 10, 410). μὴ ὄντα
θετικά πρόσκεινται διὰ τὸ πότις, ὃ παρὰκειν τὸ πότις

πρὸς τὸ ἔθος σημειώτερον. καὶ γ' τῇ Ἀλκμήνῃ τῇ
φαιλὴν ἐκόμισαν Ἑρυνθέως, καὶ τὴν Μελενίππας Τυδεί.

20 „ἐλχ' ἢν” ἀπ' ὁμοίων κεφαλῇν τύμει ὅξ' ἐλχ' (180)

41. ἀλλ' οὐ μὲν· τὸ ἔργον ἐκείνι ἀπείρατον ἐστὶ
ἡμαρτον, ὥς ἢ ἀλκήν ἐπιδείξασθαι ἢ φρυγῆν. κατ' ἔν

τῶν ὑπομνημάτων διὰ τῷ π, ἐπὶ δ' ἡρόν, ὁμοίως
„ἐπὶ δ' ἡρόν δέ μοι αἰών” (Il. 9, 415). A.

καὶ ἔσαι, φησί, ἡμῖν ἀπείρατος ὁ πόνος τῷ ἀνείρῳ
ἢ γένειν, ἀλλὰ δηλονότι διὰ πείρας ἐλευσόμεθα καὶ ἡ

εἰς μάχης ἐσόμεθα, ὥς ἢ ἀνδρείας· ἢ φρυγῆν. B.

42. διὰ μέσος τὸ ἐδ' ἔτ' ἀδ' ἡριτος, τὸ δὲ ἐξῆς
ρητος πόνος ἔσαι ἢτ' ἀλκῆς ἢτε φόβοιο.

30 πειρασόμεθα ἢτοι ἀνδρείας ἢ φρυγῆς. ἕτως Νικάνωρ·
ἢτ' ἀλκῆς ἢτε φόβοιο· Ἀρίσταρχος ἀμφότερα
τῷ δ, ἢδ' ἀλκῆς ἢδὲ φόβοιο. A.

44. χαλκός· ἕτως Ἀρίσταρχος, ἢν ἢ ἢ ἐπιδουροῖ
ἄλλοι δὲ χαλκόν. AV.

46. ἐπευξάμενος Αἰὶ· τοιαύτος πανταχῶς Μενέλαος
κάν τῷ πρὸς Ἀλέξανδρον μονομαχίῳ. B.

47. σομάχοιο θέμεθλα· σομάχος θέμεθλα ἐστὶ
τὸ σῶμα τῆς κοιλίας, καθάπερ ἡμεῖς, ἀλλὰ τὸν βρόχον

ὅσον τὰ ἔχματα μέρη τῷ λαμῷ. ἐπιφέρει γὰρ „ἀντιπάλω
ἀπαλοῖτο δι' ἀχένος”. θέμεθλα δὲ ἢ θέσις. A.

τῷ βρόχῳ τὴν θέσιν, ἢτοι τὰ τῷ λαμῷ τέλη. B.

48. ἢ διπλῇ πρὸς τὸ αὐτό· ἐ γάρ ἐστι περὶ ἑτέρου
λόγος. ὅμοιον τῷ „ὃ δ' ἐρεῖτο οἶνοβαρεῖων” (Od. 9, 320).

ἑτέρος τις ἀπ' ἀλλ' αὐτὸς δ' ἢ Κόκλωρ. A.

49. βαρεῖη· τῷ πράγματός ἐστι τὸ ἐπίθετον· βαρεῖαν
χεῖρα τὴν μετὰ βίας ἐρείδουσιν τὸ δόρυ γηοί, συνεπι-
ρόντας τὴν χεῖρα τῷ δόρατι. AB.

49. δι' ἀχένος· τῆτο ἀποδεικτικόν ἐστι τῷ ἐόμῳ
λέγειν τὸν βρόχον· εἰ γ' τὸ σῶμα τῆς κοιλίας ἐπεπλή-

50 καὶ ἂν ἄντικρυς διὰ τῷ ἀχένος τὸ δόρυ ἐφάρετο. A.
εἰκότως διήλθε· καὶ γ' ἢ τρώσασα χεῖρ βαρεῖα καὶ ἢ

ἐν ἀπαλός, ὥς ἐπετῆδενσε μονομάχιον ἐπιδείξαι δύο κα-
λῶν. ὃ γ' Μενέλαος Ξανθός, εὐμηρός, καλλίσφυρος· καί
αὐτὸς δὲ χαριτύεις. Β.

51. χαριτύεσσιν ὁμοῖαι· ἀντὶ τῷ ταῖς τῶν Χα-
ρίτων κόμῃσι ἴσοι. ἀπίθανον δὲ εἶναι· ἀμόρφωτος γ' ἡ κό-
μη, ἢ μὴ ἄνω. Μακεδόνες δὲ καὶ Κόπριοι χάριτας λέγουσι
αὐτὸς συνεστραμμένους καὶ ἔλας μυρσίνας, ὡς φαίνεται ἐφαρτί-
σας. ABD.

ἡ ἐλπίς ἢ ἐπεξεργασία τῆς κόμης· ἀλλ' ἐπεὶ ἐφθῇ ἐ-
κείνη (Π. 16, 795) „μῖανθ' ἔσαν δὲ ἔθειραι αἵματι καὶ κοίτη-
ται“ παραμυθίαν εἰσφέρει τοῖς λυπεμένοις ὑπὲρ Πατρόκλη,
πρὸς αὐτὸς ἀντιπαράθεσις τοῖς ταῖς αὐτῶν ψευδέσιν. Β.

ἡ διπλῇ περιεξηγμένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει Χαρί-
τεσσιν μέλειται (ὑπὸ Χαρίτων μελαινθῆσαι· αὐταὶ γ' ἔ-
λας V), ἀδιανόητον ποιῶν. Α.

52. πλοῦχοι· οἱ πεπλεγμένοι πλόκαμοι. Β.

οἱ χρυσοὶ τε καὶ ἀργυροὶ ἐσφῆκωντο· οἱ ὑπὸ
χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ συνεστραμμένοι ἦσαν. τινὲς δὲ θάλασσι λει-
πὸν τὸ ὡς· ἀλλὰ λανθάνουσιν οἱ βάρβυροι ἐκ ἐπὶ καλ-
ωσιμῶν φέροντες τὸν χρυσόν, ἀλλὰ λάφυρα τοῖς πολε-
μοῖς. Α.

παρτιρέναι ἄνωθεν περιεδέδεντο. ἔτι δὲ βαρβαρικὸς ὁ
κύματος. τὰ τοιαῦτα δὲ τινες καλεῖσι κάλυκας. Β.

53. ἡλίας· Λαπίθαι μὲν δρυσὶν „αἱ τ' ἄνεμον μί-
κροισι καὶ ἰσχυροῖς“ (Π. 12, 132) εἰκαζόντο, Ἐκτωρ δὲ πεπτο-
νός δρυσὶ κεραυνωθεὶς (Π. 13, 589)· τῷ γ' μεγέθει ἐκεί-
νου ἴσχυροτερον ἢ ἀπὸ τῶν τοιούτων δένδρων εἰκῶν. ἐνταῦθα
δὲ ὡραῖον γράφει τὸν Ἐκτορὸς ἑλάν παρὲλαβε, δέν-
δρον ἐνεδίς καὶ τῷ ἀειθαλεῖ τὸ κάλλος διαφυλάττον. σκό-
πι δὲ πᾶς κατὰ μέρος ἐξεργασίας. τὸ μὲν πρῶτον ἐκ ἐφθῶ
φασματωμένῳ τὸ δένδρον, ἀλλ' ὡς ἐπὶ ἑρῆς ἐμψύχε τρέ-
φεται, δηλῶν τὸ ἥμερον καὶ εὐάγωγον τῆς φέσεως τῷ φρενὶ,
καὶ μὴ αὐτοματιζόν ἀλλ' ἐπιμελεῖται γεωργῶν αὐξομένον ἐν
τόπῳ ἐρῆῳ φρενῶν, ἵνα μὴ ἐμποδίζῃ τῇ ἐκφύσει τῶν
κλήρων ἡλίων. συνεργεῖ δὲ αὐτῷ καὶ τὸ ὕδωρ πρὸς αὔξησιν, 35
καὶ τὰ λοιπὰ δὲ ἔσται (ἢ V) τὰ τῆς ψυχῆς καὶ τῶν ἔξωθεν.

παρτιρέναι δὲ καὶ τὰς παντοίας ἀνέμους, ἵνα εὐτόνοον γινόμε-
νον τὸν καρπὸν φυλάττῃ. Β.

54. οὐλοπόλιν· ἐν ᾧ μόνος τις πωλεῖται. Α. ἤτοι ἐρῆ-
μῃ καὶ μονήρει, ἢ ἐν ᾧ οἷος πωλεῖται καὶ ἀναστρέφεται δέναντο, 40
ὃ ἐστὶ βόσκει. D.

φρακίον ἐστὶ τὸ κοτινοφόρος εἶναι τὰς ὑψηλὰς τόπους·
ἡλίας ἐν ἀκροπόλει Ἀττικῆς πρῶτον ἐφάνη. ἐκεί καὶ ταύ-
την ἔκαστος βάλετο πρὸς τὸ μὴ κόπτεσθαι ὑπὸ τῶν ἐδοικύων,
καὶ οὐ σὺντροφα ὄντα τὰ τοιαῦτα φρενὶ ἀλλήλων τὴν ἐν- 45
φάνειν ἀφαιρῶνται. BV.

Πασιδῶν καὶ Ἀθηναίων περὶ τῆς Ἀττικῆς ἐριλονέσκον· καὶ
Πασιδῶν μὲν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἀττικῆς κράσας
τῇ τριτάτῃ κῆμα θαλάσσης ἐποίησαν ἀναδοθῆναι, Ἀθηναῖοι
δὲ ἐλάν· κριτὴς δὲ αὐτῶν γινόμενος Κέκροψ ὁ τῶν τῶ- 50
νων τῆς Ἀττικῆς βουσιεὶς τῇ θεῷ προέειπε τὴν χά-

ραν, εἰπὼν ὅτι θαλάσσαι μὲν ἐστὶ πανταχῶς, τὸ δὲ φρενὶ
τῆς ἑλίας ἴδιον Ἀθηναῖς. ἡ ἐσορία παρὰ Καλλιμάχου.
AD et Mosc.

ἀναβέβρουχεν· ἀναπηγύζει, ἀναβλύσκει, ἀναδίδο-
ται. Β. πινύεται ἐξ ὑδάτων, ὡς τὸ καταβρόχυν (Od. 12,
240). V.

Ζηρόδοτος διὰ τῷ ὅ ἀναβέβρουχεν, ὡς ἐκεῖ „ἀλλ'
ὅτι ἀναβρόζει θαλάσσης“ (ib.). Α.

ἀναβέβρουχεν ἀντὶ τῷ ἀναπέπνευεν, ἐν δὲ ἀναβέβρουχε,
δηλοῦν τὸ ἀναβροῦν, ὃ ἐστὶν ἀναπηδᾶν καὶ ἀναβύλλεσθαι μετὰ
ψόφου. D.

55. προιαὶ δονέσιν· ἵνα ἔδρατον γένῃ· τὰ γ' μὴ
τοιαῦτα ἄδων ἔσιν καὶ ἐπισκῆπτοι ἀνέμους τὸν καρπὸν
ἀπόλλουσιν. Β.

56. βρύει· νεωστὶ θάλλει. ἀνθ' αὐτῶν δὲ λευκῶ τῷ κυ-
πρισμῷ τῆς ἑλίας· ἢ γ' τελεσφορεῖ τὸν καρπὸν διὰ τὸ
νέον. ἀπὸ δὲ βρύει τῷ ἄρτι θάλλει γίνετο καὶ ἐμβροῦν. Β.

58. βόθρου τ' ἐξέσρεψε· μετέωροι γ' αἱ τῆς ἑλίας
ῥίλαι· διὰ καὶ γυροῦσι ἐπισκῆπτουσιν αὐτάς. ἐμφατικῶς δὲ καὶ
τὴν ἐξ ἐπὶ τῶν παρὲλθον, δεικνύς τὴν ἑλάν σὺν ταῖς
ῥίλαις ἀναβέβρουχεν. λείπει δὲ χρησάμενος τοῖς ἔσται,
ἵνα συνεστράχυνε τῷ πᾶσι τὴν ἀπαγγελίαν. ὅρα δὲ πῶς
ἐπὶ μὲν τῆς τροφῆς αὐτῆς προῖας ἀνέμων φρενῶν, ἐπὶ δὲ
τῆς πτώσεως ἄνεμον καὶ καλάντα. Β.

αἱ γ' ῥίλαι αὐτῆς ἐν ἐργῷ εἰσὶ καὶ γυνῶς ὁ τύπος. V.

62. ἦ τις ἀρίστη· πάντα παρὲλαβε, πάση μὲν τῇ ἀγέ-
λῃ τὸ πλῆθος τῶν Τρώων εἰκάων, τὸν δὲ Ἐκτορὸς ὄντα
ἄριστον τῇ ἀρίστῃ αὐτῶν. ὅτι δὲ ἄριστος, μαρτυρεῖ ὁ ποιη-
τὴς· „Πατρόκλη περιβύς Τρώων τὸν ἄριστον ἔειπεν“ (80).
τὸν κτείναντα Μενέλαον λέοντι, τὴν ἀπράξιν τῶν Τρω-
κῶν ἀριζέων βεκόλοις καὶ κυσὶν ἐπαμῦναι μὴ δυνάμενοις.
τὸ δὲ λαφύσσει ἀντὶ τῷ μετὰ σκυλῶ καὶ σπαργμῶ λά-
βρος ἐσθλὴ. Β.

64. λαφύσσει· λάπτει. τῶν δὲ κατὰ μέγεθος ἢ λέξις. Α.
λάπτει, ὃ ἐστὶ μετὰ σκυλῶ λάβρος καὶ μετὰ σπαργμῶ
ἐσθλὴ. D.

65. δηῶν· περισπᾶτον, ἐπεὶ καὶ ἐν ἑτέροις λέγει κατὰ
διαίρεσιν σὺν τῷ ὅ „ῥήξει δηῶν“ (Π. 18, 195). γέγονε δὲ
παρὰ τὸ δηῶν· διὰ καὶ σὺν τῷ ἱ γράφει τὸ δηῶν. Α.

σὺν τῷ ἱ, καὶ περισπᾶται· ἔτι γ' τὸ θῆμα δηῶν. Α.

66. ἰόχουσιν οἱ τομῆς· οἱ δὲ κέντες ἐλακίσαν. Α.

ἀγροικίῃ φωνῇ προσφωνῶσι, παρὰ τὸ ἰδὲ ἐπὶ ἑρῆμῳ. BD.

70. ἡ διπλῇ, ὅτι τὰς χρόνος ἐνέλλαξε καὶ τὰ ῥήματα·

ἔδει γ' φάναι, τότε δ' ἂν ῥηδὶως ἔειπον. Α.

71. τὸ ἀγᾶσσαι τὴν ἀντὶ τῷ ἐφθόνησεν καὶ ἀντὶ τοῦ
ἐθαύμασεν. Α.

73. ὅτι τῖτον τὸν Μέντην ἐν τῷ Τρωϊκῷ διακόσμῳ καὶ
παραδίδωκεν, ἀλλὰ Ἐκτορὸς μόνον („Ἐκτορὸς δ' ἀρχὸς
Κικλόνων ἢν ἀλχημίδων“ Π. 2, 664), ὡς ἐν πλείοσι ἤγ-
μῳσι χωρῶντων. ὡς δ' ἀμοιβὴς ἦν νεωστὶ φῶν· καὶ γὰρ
πρὸς τὸν ἐν τῇ Ὀδυσσεύῳ ὁμῶντιον Μέντην· Γίγας γάρ

Ταφίων βασιλεὺς. Μέντης δὲ ὁ μενετικός ἐν τοῖς πολλοῖς. Α.

νοήτων ὅτι ἦσαν μὲν τινες πρῶτοι ἄρχοντες ἐν παντὶ τάγματι, ἦσαν δὲ καὶ ὑποδότες, ὡς ὁ Ἀχιλλεὺς „πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο" (Π. 16, 171). V.

75. Ἐκτορ: μετὰ τὸ ὄνομα σικτεῖν· προσαγορευτική γὰρ ἐστὶ. τὸ δὲ ἀκίχρητά φησι Ποσειδώνιον τὸν Ἀρίστάρχον ἀναγνώσῃν τοῖς ἐξῆς προσκένειν, καὶ τὸν Ἀρίστάρχον ἀποδέχσθαι. Α.

ἀκικήτως, ἀκαταλήπτως, ἀφθάτως. D.
ἀκατάληπτα, προοικονομεῖ δέ, ἵνα νοώμεν μετὰ θάνατον Ἀχιλλεὺς ἀνακεχωρημένοι αὐτὸς πρὸς τὸν δόντα. V.

76. ἀλεγεινοί: πολυφρόντιδες καὶ πολλὰ λόγα δέοντες εἰς τὸ ἀνθρώπου ὑποταγῆναι. ἢ δυσχερεῖς. B.

80. Πατρόκλην περιβιάς: πρὸς τὴν περιβασιν. Τρώες ἄρα ὁ Εὐφορβος, ἀλλὰ καὶ Ἀάρδαρος· οἱ ἄρα Ἀάρδαροι Τρῶες. καὶ οἱ ἀντὶ τῶν ἐν τοῖς Τρωσὶν ἄριστον· ὁ γὰρ ἐστὶν ὡς „Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον" (Π. 18, 10). Α.

83. Ἐκτορα: ἀντὶ τῶ Ἐκτορος. V.

85. τὸν μὲν: χεδὸν ἔδειξε τὸ πρῶγμα ἐν πίνακι. V.

86. κατ' οὐταμένην ὠτειλήν: κατὰ τὸ ἐξ ἐτήσεως τραῦμα. B.

ἢ διπλῇ, ὅτι παρητυμολόγησεν τὸ ὄνομα. Α.

87. βῆ δὲ διὰ προμάχων: ἀναγκαίως, ἵνα ἐν τοσάτω ὁ Μενέλαος ἔχῃ καιρὸν διαλογίσασθαι· ὁ μὲν γὰρ συγκαλεῖ τὰς ἄριστες, ὁ δὲ σκέπτεται περὶ αὐτῶ. B.

88. μετὰ τὸ κεκληγὼς βραχὺ διασαλτέον· μᾶλλον γὰρ ἐμφανέει. Α.

91. ὦ μοι ἐγὼν: εὐχόμενος ἐμβαδύνει τῷ λογισμῷ μέθοδος ἐρυσσάμεθα" (104). V.
εἶναι μὲν γὰρ ἢ ἐκ Πατρόκληα τιμῇ καὶ ὁ φόβος Ἑλλήνων προτρέψει, φεύγειν δὲ τὸ πλῆθος τῶν Τρῶων καὶ ὁ Ζεὺς, δαιμονίως δὲ ἐαυτὸν δυσωπεῖ παραμεῖναι τῷ δι' αὐτὸν τελευτήσαντι. B.

τὸ ἐξῆς ἐστὶ καταλίπω· διὰ ἀνασχεπτεῖον τὴν πρόθεσιν αὐτὸν βοῇν ἀγαθὴν φησι. BV.

92. ὅς κειται ἐμῆς ἦρεκ' ἐνθάδε τιμῆς: ἀντὶ τῶ ὅς ἐμὲ τιμῆσας κείται. D. ἢ ἔνεκα τῆς ἐμῆς τιμωρίας, τετέστι τῶ ἐμὲ τιμωρῆσαι τὰς Τρῶας. B.

ἢ διπλῇ, ὅτι ἡ τιμὴ ἀντὶ τῆς τιμωρίας καὶ νῦν (Π. 1, 159) 40 τέτακτο· ἔνεκα ἐμὲ κείται τιμωρόμενος τὰς Τρῶας. Α.

93. διζακτικὸν ἐστὶ τὸ μῆ. προκατασκινᾷ δὲ ὕπνος πιθανὴν ἢ ἀναχώρησιν γένηται. B.

νεμεσῆσεται: ἀντὶ τῶ νεμεσῆσθαι, μέμνηται. Α.

94. 95. ὑποσικτεῖν ἐπὶ τὸ αἰδεσθεῖς, σικτεῖν δὲ ἐπὶ τὸ πολλοί· ὁ γὰρ λόγος ἐλλειπῆς ἐστὶ, λείποντος τῶ εὐλαβῆναι ἢ τινος τοῖσιν, ὡς καὶ ἐν τοῖς προκειμένοις „μή τις μοι Λατῶν"· ἐστὶ γὰρ τὸ πλῆρες, εὐλαβῆναι μὴ με τῶν Ἑλλήνων μέμνηται τις. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐνθάδε· ἐὰν δὲ μόνος ὢν Ἐκτορὶ καὶ Τρωσὶ μάχουμαι αἰδεσθεῖς, εὐλαβῶμαι μὴ πῶς με περιζήσω· ἔτα πολλοὶ ὄντες. Α.

95. Ἀρίστάρχος διὰ τῶ ἡ, περιζήσωσι. Α.

96. εἰς τὸ πιθανὴν γενέσθαι τὴν ἀναχώρησιν προκατασκινᾷ. Α.

98. ὁ πρὸ τ' ἀνῆρ: ὅτε ἀνὴρ βάλει ἀνδρὶ μάχῃ 5 ὃν θεὸς τιμῇ, πρὸς θεὸν μάχεται. Α.
ὅταν ἀνὴρ ἐθέλῃ παρὰ γνώμην θεῶν μάχεσθαι ἀνδρὶ καὶ θεὸς τιμῇ. δηλοῖ γὰρ καὶ τὴν παρὰ ἡ πρὸς. Α.

ἄλλως. ὁπότε, φησὶν, ἐθέλῃ τις ἀνθρώπου μάχῃ θεὸς προέστηκεν, ἐν κακοῖσι γίνεται, ὅ ἐστι, διὰ φρωτὶ 10 ὁρίσκει δαίμονι μαχόμενος, ἀντὶ τῶ δι' ἀνθρώπου. ὅς ἐστιν ἀνὴρ ἀνθρώπου θεῷ μάχῃ; τάχα αὐτῷ μέγα πῆμα κείνη. BD.

ἄλλως. πῶς ἕμα πρὸς δαίμονα καὶ ἕμα φρωτὶ μάχεται ἀλλὰ τὸ πρὸς δαίμονα τοῖσιν ἐστὶν ὡς λέγομεν πρὸς τὸν 15 ἐναντιόμενος δαίμονι· ὁ γὰρ φρωτὶ μαχόμενος τῷ ὑπὸ τιμωμένῳ ἢ ὑπὸ θεῶν ἀγαπωμένῳ αὐτῷ τῷ θεῷ μάχεται τῷ ἐκείνῳ ἐργοντι. ὁ Πίνδαρος ἴσον μὲν θεὸν ἀνδρὶ φίλον ὑποτρέσαι ἐκέλευσεν, ἐπ' ἴσης τὸν θεὸν καὶ τὸν φρωτὶ θεῷ ἀνδρὶ θεοφιλεῖ. „μὴ θαύμαζε γὰρ" φησὶν ὁ Πίνδαρος, „εἰ ἱέρακες μὲν καὶ ἱβρεῖς ἔχουσι τὰς ὑπερασπίοντας 20 ἀνδρὸς δὲ ἀγαθὰ ἐκ ἂν τις ὑπερασπίσαι. Α.

ἄλλως. ἐκ ἄρα τῷ πολέμῳ ἐδὲ τοῖς Τρωσὶν ἐπαρῶν ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἐναντιῶν καὶ βάλει. τὸ δὲ τῆς δυνάμεως τῷ φρωτὶ ὃν καὶ θεὸς τιμῇ, πρὸς δαίμονα ἐστὶν 25 χεσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τῶ παρὰ θεῶν γνώμην, ὡς καὶ „πρὸς δαίμονα 30 ἡσθαι. Α.

ἄλλως. ἡ ὑποσημὴ μετὰ τὸ τιμῇ. ὁ δὲ λόγος· ἐὰν τις βάλῃ παρὰ θεῶν γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ἀνδρὶ ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεται. τὸ γὰ

110. πολὺς γὰρ γίνεταί θόρυβος κινῶν ἀνδρῶν ὅπλων
 ὅς, ὅπως ἀναχωρήσῃ παθὼν μὲν ἑδὲν, δρᾶσαι δὲ καλωθεύς.
 τὸ δὲ ἔγχεσι καὶ φωνῇ πρὸς τὸ δεύτερον ἐπήνησεν. Β.
 ἄλλως, δῖωνται ὡς λέγων. ἔσι δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ δήμι
 καὶ αὐτῷ. Α.

111. ὡς δὲ τὸν δῖον. μέμνηται ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ μ'. Α.

112. παχυνταί: σφάλλει, ἐπὶ λήπης πέγνυται. ἡ μετα-
 γορὰ ἀπὸ τῆς πίχνης. D.

113. ἡ λυπεύει. τὰ γὰρ προσήνη καὶ καλὰ θεοῦ ἐκά-
 λον, ὡς περὶ καὶ τὰ λυπηρὰ καὶ κακὰ ψυχῶν. μεσσοῦλοιο
 δὲ τῆς ἐπαύλεως. Β. ἀντιπέφρασαι γὰρ τῷ σαθροῦ. V.

114. ἡ διπλῇ, ὅτι τὴν κατὰ ἄγρον ἐπαυλιν μέσσανλον οἱ δὲ
 Ἀττικοὶ τὴν μέσσην θύραν τῆς αὐλῆς, τὴν διορίζουσαν τὴν
 γυναικωτικὴν καὶ τὸν ἀνδρῶνα. τὸ δὲ παχυνταί πη-
 γρὰ, φέρεται, ἀπὸ τῆς μήκης διὰ τὴν αὐλήν. Α.

115. ὅτι πάλιν μέγαν εἶπε τὸν Τελαμώνιος Αἴαντα κατὰ
 πύργου τῷ Οἰλιάδῃ. ἐκεῖνος γὰρ μικρότερος· „μείων, οὐ
 τὸσος γε ὅσος Τελαμώνιος” (Π. 2, 528). Α.

117. θαρσύνονθ' ἐτάρβες: ἰνδείξαι καὶ τοῦτο τῆς
 Αἴαντος ἀρετῆς, εἰς μάχην προτρεπομένη ὥς περὶ Ἀπόλλωνος
 γοῦν. Β.

118. θεοπέσιος ὁ ἐκ θεῶν τοῖς ἀνθρώποις ἐμπλήτων. Β.

120. Αἴαν: βραχὺς ὁ λόγος τοῦ σπεύδοντος πρὸς τὴν
 ἡμαχίαν. V.

121. προσέθηκεν Ἀχιλλεὺς εἰς μέγαν προτροπὴν· 25
 καὶ γὰρ αἰχρὸν ἦν τῷ Αἴαντι μάστιξ ἐπὶ Ἀχιλλεὺς κατὰ
 πύργου, μεθ' ὃν ἦν αὐτὸς ἄριστος. Α.

123. θυμὸν θρῆνε: ἐλπεθή μὲν, ἐ συγκέχνη δὲ, ὡς
 Ἀντιόχος τῇ ἀφονίᾳ συνεχέθη. BV.

125. ἡ διπλῇ, ὅτι ἔσκεν παρεπιτιμῶντι ὁ Ἀρτεμίδωρος τῷ 30
 Οὐδῶν καὶ γὰρ αὐτὸς ἦν ὁ ἔκτορος ὁ σκελεύσας τὸν Πάτρο-
 κλον. ἀλλ' ἂν αὐτοῦ περιόντος ἀφελείτο τὰ ὅπλα οὕτως
 Ἀπόλλων, ὁ δὲ αὐτὸν γυνὸν ἔτρωσε· „ἄσσε δὲ οἱ θῶ-
 ρα ἀναξ Αἰὼς οὐδὲ Ἀπόλλων” (Π. 16, 793). ὁ δὲ Διο-
 νῖσιος τὸ σημεῖον φησιν, ὅτι ἡλιακὸν πῦρ, „Πάτροκλον 35
 ἐπὶ κλυτὰ τεύχε ἀπῆρτα” ἀντὶ τοῦ Πάτροκλου. Α.

126. ὅτι τοῦ Πάτροκλου Ἀττικῶς κατεχρήσατο, πῶς δὲ
 Ἀπόλλωνος σκελεύσαντος περὶ ἔκτορος φησιν; ἡ τὰ χα-
 λὰ μόνων τῶν κνημίδων φησιν. ἢ ὡς Ὀδυσσεὺς φησι
 „σκοπὸν ἔλομεν” (Π. 10, 561) κατὰ συνεκδοχὴν, ἔτι καὶ 40
 Ἀπόλλωνος ἀφρημένον τὸν κοινὸν τῶν κατορθωμάτων
 σκευιδμα. Β.

126. ἡ διπλῇ, ὅτι τὴν οἰκείως ἔχει τὴν ἄρεσιν ταύτην ὁ
 ἔκτορος ἔλκεν, ἵνα ἀφελῇ τὴν κεφαλὴν, τὸ δὲ σῶμα τοῖς
 καὶ ῥήγῃ· ἑδέπω γὰρ ὁ Γλαῦκος ἀνείδειεν αὐτὸν ὡς ἀμε- 45
 λῆτα τῶν σκευιδμάτων, ὅτι τὸ Σαρπηδόνα σῶμα ἐπὶ τοῖς
 Ἀχαιοῖς ἀφῆκε γενέσθαι· δεῖν ἔν πολέμῳ σκευιδμα καὶ ἀνελκῆ-
 σαι τὸν Πάτροκλον ἐννοῶσαι, μέχρι ἂν ἀποδῶσιν ἱκεῖνοι
 τὸν νεκρὸν τῷ Σαρπηδόνα καὶ τὰ τεύχη, ἀντικειμένον
 τὸν Πάτροκλον δοκᾶσι γὰρ τὸν Σαρπηδόνα ἐπὶ τῶν Ἀχαιῶν 50
 ῥῥομαι καὶ κείῳ ἐπὶ τῶν νεῶν, ἐκ εἰδοῦς ὅτι ἐπὶ Ἀπόλλωνος

νος εἰς Ἀνκίαν ἀναρπαθεὶς ἀποκικόμηναι. ὁ δὲ Ὀμηρος,
 ἵν' ἐπιφανῇ τὸν ἄγωνά ποιήσῃ τὸν ἐπὶ τοῦ σώματος Πα-
 τρώκλου, ταῦτα ἐπέθετο. οἱ τε γὰρ Τρῶες ὡς ἐπὶ Σαρπη-
 δόνα κινδυνεύειν κρίνεσιν, οἱ τε Ἀχαιοὶ τὸν Σαρπηδόνα
 5 ὅτι ἔχοντες μάχων ἐπὶ τῆς αἰτίας τῷ Πάτροκλῳ χαλεπὴ
 ἡ αἰτία, καὶ συγγνωστὸς ὁ Ἀχιλλεὺς αἰκίζομενος τὸν ἔκτορα
 ἐπεκδικεῖ τῷ φίλῳ χαλεπώτερον γὰρ τὸ ἄρξαι τινὸς ἀδι-
 κήματος. Α.

127. τὸν δὲ νέκυν: ἔλλογον προκατασκευάζει τὴν εἰς
 τὸν ἔκτορα αἰτίαν, λέγων ὅτι αὐτὸς ταύτην διαθεῖναι περὶ
 τὸν Πάτροκλον ἔπενεν. Β.

128. Αἴας: εἰκαιρότατα ἔρχεται Αἴας ἤδη μέλλοντος
 Πάτροκλου σύρεσθαι. V.

131. Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄσιν: ἀντίθεις τῷ κατὰ
 15 τὸν Μενέλαον, ὁ μὲν ἀναχωρεῖ συμμαχίαν προσκαλεσόμε-
 νος, ὁ δὲ ἔχ' ἵνα ὠφελήσῃ τὰς φιλίας, ἀλλ' ἵνα κοσμήσῃ
 τοὺς ὅπλους, ὥς περὶ μικρόκιον ἐπὶ πολλῇ αὐχρὶ (εἰς πόμπην
 μέλλον προΐναι V). BV.

132. Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitι ἰάθη: ἕως ὥς περὶ τῷ
 20 χος εἰς σκῆπτον τῷ σώματι τῷ Πάτροκλου τὸ σῶμα προ-
 βέβληται. Α.

133. ὡς τίς τε λέων: ἐπὶ μὲν τῆς προτέρως παρα-
 βολῆς (4) ἀντὶ τοῦ κυρίου τῷ τῆς μητρὸς ἐχρήσατο ἀνά-
 ματι· ἐπεὶ δὲ ἀπεμφανὸν ἦν ἐνταῦθα κατὰ τοῦ λέοντος
 25 χρήσασθαι τινι τοιούτῳ, τῷ μὲν κυριωτέρῳ κέχρηται κατὰ
 τὴν, τῆς δὲ σκύνης αὐτῷ τέκνα θρομάζει τῷ φιλοσόφῳ
 ὀνύματι. καλῶς δὲ καὶ νήπια ποιεῖ τὰ τέκνα· μέλινον γὰρ ἡ
 περὶ τῶν φροντίς. φασὶ δὲ μὴ σκευμαγωγῶν τὸν λέοντα.
 ὥς ἔν τὴν θήλειαν φησιν· ἐκ οὐδὲ γὰρ Ὀμηρος τὸ λέοντα
 30 διὰ φθύσας εἶπεν λέων ὅλα ἄρσενικὸς ἐπῶν. καὶ ἀλλὰ
 „ἐπὶ σε λέοντα γυναιξὶ Ζεὺς ἔθηκε” (Π. 21, 483). Α.

ἐπὶ μὲν τῆς Μενέλαου εἰκότος τὴν φιλοσοφίαν τῆς βοδὸς
 παρέλαβεν, ἐπὶ δὲ τῆς τῷ Αἴαντος τὸ ἀλλομεν. Α.

134. 135. 136. παρὰ Ζηροδότην καὶ ἐν τῇ Χίᾳ ἐκ ἔσαν οἱ
 35 γ' εἰχοι. ὥς, φασὶν ἔνοιο, ὅτι οἱ ἄρσενες λέοντες ἐ σκευ-
 μαγωγῶσιν, ἀλλὰ θήλειαι μόναι. κατὰ δὲ τὸ ἄρσενικὸν καὶ
 ἐπὶ τῆς θηλείας τέκνῳ ὁ λέων, καὶ ἔπει ἐπὶ αὐτοῖς. ἔτι γὰρ
 τινα ὀνόματα ἄρσενικὰ καὶ ἐπὶ θηλειῶν τέκνῳ, καὶ θη-
 λικὰ καὶ ἐπὶ ἄρσενικῶν, οἷον ἱέραξ μὲν καὶ ἐπὶ ἄρσε-
 νικῷ τίθεται. ὅκυν κατὰ μὲν τὴν ἡμετέραν συνηθῆναι λέων
 μὲν λέγει ὁ ἄρσεν, λέων καὶ ἡ θήλειά κατὰ δὲ τὸν Ὀμη-
 ρον μήπω τὴν λέωναι εἰδῆται, ἀλλὰ τὸ ἄρσενικὸν μόνον
 διὰ εἶπεν ἄρσενικῷ ἄρσενι χρώμετος „ῥα τε νῆπι ἄγοντι,”
 40 ἐχὶ ἡ ῥα τε νῆπι ἄρσεν. ὁ δὲ Ἀντίμαχος ἐκ τῶν πλα-
 νηθεῖς ῥήθη καὶ τὸν ἄρσενι σκευμαγωγῶν. τὸ μέγεθος δὲ
 Αἴαντος ὑποφάνη ἡ παραβολή. Α.

134. γήπαι: ἄγονται: φασὶν εἶδε τὴν τῶν τέκνων φι-
 λοσοφίαν. καὶ ἐπὶ μὲν ὀνύδων φησιν „μῦσας” ἐπὶ καὶ λέ-
 50 βρωσι, ἀπῆσι νεοσσὸς προσέρεθ'” (Π. 9, 324)· ἐπὶ κυνῶν
 „ὡς δὲ λέων ἀμαλῆσι περὶ σκυλάκεσσι” (Od. 20, 14)· ἐπὶ

θρημμάτων, ὥς τις τέ περὶ πόρτακι μήτηρ" (4). ἐπὶ θηρίων ἀγρίων, ὡς τῶν Β. σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ οἱ ἄγριες τῶν λεόντων σκυμνωγῶσιν. D.

135. ἐπακτιῆρες: κυνηγοί, ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν (ἐπάγειν D) τὰς κύνες. AD.

136. ἐπισκύνιον: τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν μέρος, ἦτοι τὸ τῷ δέσματι (ἦτοι δέσμα τὸ D) συνοφρῶμα τοῦ μετώπου. ὅθεν καὶ σκύνειος τὸ ὀφρῶμα, διὰ τὸ ἐνδιόθετον γίνεσθαι τὸ τὸ μέρος τοῖς ὀφρῶμασι. ABD.

ἄλλως. ἐσθλὸν τὸ ἐπὶ τῆς ἀληθείας· φασὶ γάρ, ὅταν ἐμπέσῃ λέων ἔχων σκύνες, μαχόμενον αὐτὸν πρὸς τοὺς κυνηγὸς κατατρέχει καὶ καλύπτειν τὰ φῶς, ὥπως μὴ θεωρῶν τὰ ἐπιφερόμενα βέλη δειλιάσας καταλίπῃ τὸ τέκνον. A. ἐπερέβαλε δὲ ὁ λόγος καὶ τὴν γραφικὴν. V.

ἔλκεται ἔφη ἀντὶ τῆς ἔλκε. καλύπτων δέ, ὁ λέων· διὸ καὶ διὰ τῷ ὠ γράφεσθαι συνειφῶνεν ἁπασαι. A.

139. ἐσθήκει: ἔξω τῷ Γ. A.

140. Γλαῦκος: ἐκτόως διὰ τὸν Σαρπηδόνα. V.

142. Ἐκτορ: μάλιστα τὸν Ἐκτορα ἐμίλλε κινεῖν, καὶ τὸ ἦν ἀναγκαῖον τῷ πρώτῳ χρηθῆ. A.

μύχης ἄρα πολλὴν ἐδεδέο: δειλίαν αὐτῷ δειδίδει, ὃ μάλιστα αὐτὸν κινεῖν ἐμίλλεν. ἐπὶ δὲ δικαίως ἀγανακτεῖ, φέρει αὐτὸν δειδίδοντα. B.

143. φῶξήλιν: παρόγωγον ἀπὸ τοῦ φῶξ μέλλοντος, φρυγάδα ὅντα καὶ δειλόν. καὶ τὸ φεύγειν καὶ τὸ ἀλλεσθαι ἔγκειν ἐν τῇ λέξει. περισπασίον δὲ τὸν ἦ, εἴτε θαναμασικῶς εἴτε βεβαιωτικῶς καίται. A.

φῶξήλιν ἐξιν ὁ φεύγων τὰς ἴλας, δειλὸς δὲ ὁ δεδιὼς τὰς ἴλας, μενεδήϊος δὲ ὁ ἐπομένον τὴν δηϊότητά, ἐθλὸς δὲ ὁ ἐθελοντῆς μαχόμενος, οἷον ἐθλὸς. ὁ δὲ ἐναντίος δὲ ἐθλὸς ἐμίλλε μύχην ἀπὸ τείχεος ὀρνεύειν Ἐκτωρ" (II. 9, 353) ἀντὶ τῆς ἐκ ἐπόμενον ἀποφύγει τῶν τειχῶν μάχεσθαι. ἔτι καὶ τὸ „ἦ σ' αὐτὸς κλέος ἐθλὸν ἔχει φῶξήλιν ἐόντα." τῆ δὲ φῶξήλιν „ὅ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος οὐδὲ μύχων" (II. 12, 247): καὶ τὸ „οἷον ἀνείχας ἄρα οἶχε" ἐδ' ἐπόμενον· ὁ μὲν γάρ τοι κακὸς εἰς ὧπα" δηλοῖ οὐχ ἐπόμενον γινώσκαι ἔτι ἡμῶς αὐτὸν ἔτι αὐτὸν ἡμῶς. B.

144. σαώσεις: ἔτι Ἀρξιστοχός, ἄλλοι δὲ σαώσης διὰ τῷ ἦ. A.

146. οὐ γὰρ τις: δεῖ τὴν τάξιν τῆς λόγου καὶ τὴν τομὴν. πρῶτον ἔθνη τὸ κατὰ τὸν Ἐκτορα, ὡς ἀφῆκε τῆς μύχης καὶ ἀμελεῖ τῶν συμμάχων· εἴτα ἐπάγει τὸ κατ' ἐαυτόν, ὡς δικαίον ποιῶν εἰ ἀποσπᾷ καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν Ἀνκίων· καὶ τὴν αἰτίαν ἐπεξηγάζεται, ὅτι οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν. B.

οἱ ἐρατιῶν φησὶν, ὁρῶντες τὰς τελευτήσαντας ἀνεκδικήτους ἀποσπᾷ τὰ κινδύνου, ἐπεὶ οὐκ ἔστι χάρις σοι τῷτο. τὸ γὰρ ἐκ ἄρα ἀντὶ τῆς ἐκ ὡς ἐοικὸς· „ἐκ ἄρα μῆρον ἔην ἐρίδων γένος" (Hesiod. O. 11) „οὐκ ἄρα σοὶ γ' ἐπὶ εἶδει" (Od. 17, 454). ἀντὶ τῆς ὡς ἵσκει γὰρ ἐστὶ τὸ ἄρα οἷον καὶ γὰρ ἐστὶ σοι τῷτο εἰς χάριτος τάξιν. ἢ ἐδὲν αὐτοῖς

χαρίειν. B.

149. πῶς καὶ σὺ χειρονα: ὁ γὰρ τῆ βασιλείας πῶς τοῖς ἀμελήσας ποῖος φανείν περὶ τῆς ἐκείνης χειρονα; καὶ μεθ' ὁμίλον οἰονεῖ ἐν πολέμῳ ἢ ἐκ πολέμου. BV.

5 διὰ τῆς ὁ, μεθ' ὁμίλον. παρὰ δὲ Ζηνοδότῃ μεθ' ὁμίλου καὶ λόγον ἔχει ἀντὶ τῆς ἔξω ὁμίλου. A.

150. ἀγνοοῦσι τὰ ὑπονοημένα περὶ τοῦ Σαρπηδόνα Ἀπόλλωνι. A.

151. τὸ κάλλιπες τὸν ἐθελόκακον δηλοῖ. πῶς δὲ καὶ τὸν ξένον, τὸν φίλον, τὸν σύμμαχον περιοράσθαι· ἔλωρ: ἀναίρεμα. V. ἢ διπλῆ, ὅτι τὰ ἐλῶρια ἐκ ἐξήματα, ὡς οἱ γλωσσογράφοι, ἀλλ' ἐκλύσματα. A.

152. πόλλ' ὀφελος: πολλαχῶς ὀφέλημα. A. πολλαχῆς, πολλαχῶς. ἢ λέγειν ἢ κατὰ. B.

153. ἢ διπλῆ, ὅτι ὑπόνοια τοῖς Τρωσὶν ἐγένετο ὡς τοσοῦτον τῷ σώματι ἐσόμενα, εἰ μὴ τὸν Πάτροκλον θελόντων καὶ ὅφ' ἀκτῶν ἔχοντες εἰς ἀνταποδοσιν τὴν Σαρπηδόνα ἄριστος γὰρ ἔτος, ὥστε μὴ ἀμεληθῆναι τὴν ἀποκομιδὴν τῷ σώματι αὐτοῦ, ἐξ ἧς συνέβαινε ἀνταποδοσὶν τὸν Σαρπηδόνα, διὸ ἐπιφέρει „τοῖον γὰρ θεράπων πῶς ἀνέρος, ὅς μετ' ἄριστος Ἀρξίων παρὰ νηυσὶ." A.

ἄλλως. ἢ διπλῆ, ὅτι Ζηνοδότος γράφει κύον ἐκλύματα ἄλογον δέ. A.

154. ἦτοι ὑποσικτίον ἀνδρῶν, ἵνα εἴλωμεν ἡμεῖς, ὡς λόγος εἶη, διόπερ εἰ τις μοι παιδείη τῶν Ἀνκίων, οὐκ ἀπορροσάμεθα ἢ ὑποσικτίον ἐπὶ τὸ ἡμεῖς, ἵν' ἢ ἀπορροσῶμεν, ὁ δὲ δὲ σύνδεσμος περισσέη, Τροίη δέ, τοῦ λόγου τοιαῦτα γινόμενα, διόπερ τῶν εἰ τις μοι παιδείη τῶν Ἀνκίων οὐκ ἀπορροσάμεθα, ἀπόλοιο ἢ ἢ Τροία. A.

155. ἡμεῖς: γράφεται ἴω. V.

τὸ περὶ ἡμεῖς ἐκ ἐξ ὁμοίων τῷ „πέφραδ' ὁ ἄριστος Ἀχαιῶν" (689), ἀλλὰ περὶ ἡμεῖς ἄλλεθρος φανερὰται. A. προφανῆς γενήσεται. B.

156. εἰ γὰρ τῶν: ἀπειλήσας τὴν ἐπὶ τὸν Πάτροκλον πῶς ἀπορροσάμεθα, ὁρῶντες τὴν βοήθειαν, ὀφρῶμα καὶ κηδομένη ἐπὶ τῷ ἦθος. λεληθῶς δὲ καὶ Τρώων καθάπτεται. B.

161. ἔτι καὶ τῷ ἦ, τεθυνητός. A.

καὶ μὲν ἐρυσσάμεθα χάρις: καὶ διὰ μύχης αὐτὸν ἐκλύσαμεν. AV.

163. λῶσεις: ἀνταποδοσὶν. B.

ἢ διπλῆ, ὅτι ἐκ ἵσας οἱ περὶ τὸν Γλαῦκον εἰ ἀπορροσάμεθα ὁ Σαρπηδόνα εἰς Ἀνκίαν ἐπὶ τῷ ἦθος καὶ τῷ ἦθος διὸ φησὶν ἀνταποδοσὶν τὸν Πάτροκλον ὥς ἐκ ἡμῶν τὸν Σαρπηδόνα. A.

45. ὅτι ἐπ' ἀνδρῶν τὸ ἡγοῦμεθα. A.

ἄλλως. διὰ τὸν Πάτροκλον ταχίως ἐν ἀπολυτρωσὶν ἀπὸ τοῦ Σαρπηδόνα. πῶς; διδάξει διὰ τῶν ἐπιφερόμενων „τοῖς γὰρ θεράπων πῶς ἀνέρος." ἐκ ἧς ἐκ διασπορῆς τῇ αἰσῇ τῆς Πάτροκλου διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἀπολυτρωσὶν ἀνδρῶς θεράπωντα, ἀλλὰ ταχίως ἐν ἀπολυτρωσὶν Σαρπηδόνα, ἵνα καὶ αὐτοὶ κομίσωμεν τὸν Πάτροκλον. A.

164. ὅς με γ' ἄριστος· ἀξιόπιστα τὰ ἱγνώμια ἐπὶ πο-
λεμῶν λεγόμενα, τεχνικῶς δὲ μέγα δεικνύσι τὸ κατόρθωμα,
μᾶλλον προτρέπων αὐτὰς. Β.

165. ἀγχιμαχοί· γενναῖοι ὡς ἐγγὺς ἐξώτες ἀλλή-
λων μάχεσθαι. Δ.

166. οὐκ ἐτάλασσε· ὅχ' ἐπέμεινε, ἀπὸ τέτον καὶ
τῶν ὀ ἵπομεντικῶς. Α.

167. στήμεναι ἄντα· ἔ μόνον οὐκ ἀντιστῆναι ἡδονή-
της, γῆσιν, ἀλλ' ἐδὲ ἀντιβλέπειν. Β.

170. ἔκ' εὐπορῶν ἀπολαγίως ὡς ὑβρισμῶν μὲν ἀγα-
κατῶ, πρὸς δὲ τὰ κατηγορηθέντα ἔδεν ἀποκρίνεσθαι, καὶ τὴν
αἰτίαν πείθεσθαι, εἰς τὸν Αἰνὸν τὸν ὅλον ἀναφέρειν. Β.

171. ὡ πόποι· παρὰ Ζηροδότῃ ὡ πέποι, ἔ κακῶς. Α.

172. μειώσκει τὴν ἡμισίαν, καὶ τὰ τοιαῦτα εἰσθεν ἀθε-
τῶν ὁ Ἀρίσταρχος. Α.

173. παρὰ Ζηροδότῃ νῦν δέ σι, ἔσω τῷ ν. Α.

174. μετὰ τῆς ἡμισίας· ἀπὸ τῆς ἡμισίας ἀναγινώσκων δι-
σπλάγχνος ἐπὶ ἀσπίδος χρόνῳ, ὁ μὲντοι Ἀχιλλεὺς μόνον
ἐπὶ ἀσπίδος ἐπὶ ἐνέστωτος χρόνῳ· διὸ καὶ σὺν τῷ τ γράφεται.
τὸ δὲ ἀπαιτῆ καὶ ἡ διάνοια, καὶ γὰρ δὲ συγκατατίθεμαι.
ὁ δὲ ἐν τῇ συντάξει ἐγκατεῖλον· ἀξύνειται γὰρ ἐπὶ ἐνέστωτος
χρόνῳ. Α.

176. αἰγιόχοιο· γράφεται ἡ ἐπερ ἀνδρός. Α.

178. παρὰ Ἀρισταρχῶνι τότε δ' αὐτός. Α.

179. ἀλλ' ἄγε· ὅρα ἂν ἐπαγγέλλεσθαι καὶ τί μέλλει
ποιῆν. V.

181. τὸ ἔξης ἔπος, ἡ τινα καὶ μεμιαῖα ἀμνηστικῶν γή-
σων τῆς ἀλκῆς. Β.

186. ὅφρ' ἂν ἐγὼν· προσεδόκησεν ἂν τις αὐτὸν ἐν-
σπρηθῆναι τὰς λόγους καὶ κινηθῆναι ἐπὶ τῷ πράγματι,
ὡς αὐτὸς ἐπηγγέλατο, ἡμῖν. ὁ δὲ ἐπὶ ἐκείνῳ μὲν ὦν
οὐκ εἶπεν, ἡμῖν δὲ τῶν ἀνείδων, περὶ δὲ τὸ κοσμεῖσθαι
γίνεται (ἐπὶ δὲ τὴν ἐαυτῷ ἐπιθυμίαν ἐξάγει Β). ΑΒ.

189. θείων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους· ἐπιμνηστικῶς
ἐνέμνησεν τὰς ἀλκὰς, καὶ τὸν ἑταίρον τὸν ὅλον ἀναφέρειν.
ὁ δὲ ἐπὶ ἐκείνῳ μὲν ὦν ἐν δὲ τῷ ἐκείνῳ, ἀνωτέρω
δὲ γὰρ αὐτὸς γ' ἦν Ὀμηρος ἱεροῦν, ἔκτορ μὲν Πα-
τρόκληος ἐπὶ κλυτὰ τεύχε' ἀνήρ, ἔλχ' ἴν' ἀπ' ὁμοίων
(105). Α.

189. θείων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους· ἐπιμνηστικῶς
ἐνέμνησεν τὰς ἀλκὰς, καὶ τὸν ἑταίρον τὸν ὅλον ἀναφέρειν.
ὁ δὲ ἐπὶ ἐκείνῳ μὲν ὦν ἐν δὲ τῷ ἐκείνῳ, ἀνωτέρω
δὲ γὰρ αὐτὸς γ' ἦν Ὀμηρος ἱεροῦν, ἔκτορ μὲν Πα-
τρόκληος ἐπὶ κλυτὰ τεύχε' ἀνήρ, ἔλχ' ἴν' ἀπ' ὁμοίων
(105). Α.

189. θείων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους· ἐπιμνηστικῶς
ἐνέμνησεν τὰς ἀλκὰς, καὶ τὸν ἑταίρον τὸν ὅλον ἀναφέρειν.
ὁ δὲ ἐπὶ ἐκείνῳ μὲν ὦν ἐν δὲ τῷ ἐκείνῳ, ἀνωτέρω
δὲ γὰρ αὐτὸς γ' ἦν Ὀμηρος ἱεροῦν, ἔκτορ μὲν Πα-
τρόκληος ἐπὶ κλυτὰ τεύχε' ἀνήρ, ἔλχ' ἴν' ἀπ' ὁμοίων
(105). Α.

189. θείων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους· ἐπιμνηστικῶς
ἐνέμνησεν τὰς ἀλκὰς, καὶ τὸν ἑταίρον τὸν ὅλον ἀναφέρειν.
ὁ δὲ ἐπὶ ἐκείνῳ μὲν ὦν ἐν δὲ τῷ ἐκείνῳ, ἀνωτέρω
δὲ γὰρ αὐτὸς γ' ἦν Ὀμηρος ἱεροῦν, ἔκτορ μὲν Πα-
τρόκληος ἐπὶ κλυτὰ τεύχε' ἀνήρ, ἔλχ' ἴν' ἀπ' ὁμοίων
(105). Α.

189. θείων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους· ἐπιμνηστικῶς
ἐνέμνησεν τὰς ἀλκὰς, καὶ τὸν ἑταίρον τὸν ὅλον ἀναφέρειν.
ὁ δὲ ἐπὶ ἐκείνῳ μὲν ὦν ἐν δὲ τῷ ἐκείνῳ, ἀνωτέρω
δὲ γὰρ αὐτὸς γ' ἦν Ὀμηρος ἱεροῦν, ἔκτορ μὲν Πα-
τρόκληος ἐπὶ κλυτὰ τεύχε' ἀνήρ, ἔλχ' ἴν' ἀπ' ὁμοίων
(105). Α.

189. θείων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους· ἐπιμνηστικῶς
ἐνέμνησεν τὰς ἀλκὰς, καὶ τὸν ἑταίρον τὸν ὅλον ἀναφέρειν.
ὁ δὲ ἐπὶ ἐκείνῳ μὲν ὦν ἐν δὲ τῷ ἐκείνῳ, ἀνωτέρω
δὲ γὰρ αὐτὸς γ' ἦν Ὀμηρος ἱεροῦν, ἔκτορ μὲν Πα-
τρόκληος ἐπὶ κλυτὰ τεύχε' ἀνήρ, ἔλχ' ἴν' ἀπ' ὁμοίων
(105). Α.

189. θείων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους· ἐπιμνηστικῶς
ἐνέμνησεν τὰς ἀλκὰς, καὶ τὸν ἑταίρον τὸν ὅλον ἀναφέρειν.
ὁ δὲ ἐπὶ ἐκείνῳ μὲν ὦν ἐν δὲ τῷ ἐκείνῳ, ἀνωτέρω
δὲ γὰρ αὐτὸς γ' ἦν Ὀμηρος ἱεροῦν, ἔκτορ μὲν Πα-
τρόκληος ἐπὶ κλυτὰ τεύχε' ἀνήρ, ἔλχ' ἴν' ἀπ' ὁμοίων
(105). Α.

189. θείων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους· ἐπιμνηστικῶς
ἐνέμνησεν τὰς ἀλκὰς, καὶ τὸν ἑταίρον τὸν ὅλον ἀναφέρειν.
ὁ δὲ ἐπὶ ἐκείνῳ μὲν ὦν ἐν δὲ τῷ ἐκείνῳ, ἀνωτέρω
δὲ γὰρ αὐτὸς γ' ἦν Ὀμηρος ἱεροῦν, ἔκτορ μὲν Πα-
τρόκληος ἐπὶ κλυτὰ τεύχε' ἀνήρ, ἔλχ' ἴν' ἀπ' ὁμοίων
(105). Α.

189. θείων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους· ἐπιμνηστικῶς
ἐνέμνησεν τὰς ἀλκὰς, καὶ τὸν ἑταίρον τὸν ὅλον ἀναφέρειν.
ὁ δὲ ἐπὶ ἐκείνῳ μὲν ὦν ἐν δὲ τῷ ἐκείνῳ, ἀνωτέρω
δὲ γὰρ αὐτὸς γ' ἦν Ὀμηρος ἱεροῦν, ἔκτορ μὲν Πα-
τρόκληος ἐπὶ κλυτὰ τεύχε' ἀνήρ, ἔλχ' ἴν' ἀπ' ὁμοίων
(105). Α.

189. θείων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους· ἐπιμνηστικῶς
ἐνέμνησεν τὰς ἀλκὰς, καὶ τὸν ἑταίρον τὸν ὅλον ἀναφέρειν.
ὁ δὲ ἐπὶ ἐκείνῳ μὲν ὦν ἐν δὲ τῷ ἐκείνῳ, ἀνωτέρω
δὲ γὰρ αὐτὸς γ' ἦν Ὀμηρος ἱεροῦν, ἔκτορ μὲν Πα-
τρόκληος ἐπὶ κλυτὰ τεύχε' ἀνήρ, ἔλχ' ἴν' ἀπ' ὁμοίων
(105). Α.

189. θείων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους· ἐπιμνηστικῶς
ἐνέμνησεν τὰς ἀλκὰς, καὶ τὸν ἑταίρον τὸν ὅλον ἀναφέρειν.
ὁ δὲ ἐπὶ ἐκείνῳ μὲν ὦν ἐν δὲ τῷ ἐκείνῳ, ἀνωτέρω
δὲ γὰρ αὐτὸς γ' ἦν Ὀμηρος ἱεροῦν, ἔκτορ μὲν Πα-
τρόκληος ἐπὶ κλυτὰ τεύχε' ἀνήρ, ἔλχ' ἴν' ἀπ' ὁμοίων
(105). Α.

189. θείων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους· ἐπιμνηστικῶς
ἐνέμνησεν τὰς ἀλκὰς, καὶ τὸν ἑταίρον τὸν ὅλον ἀναφέρειν.
ὁ δὲ ἐπὶ ἐκείνῳ μὲν ὦν ἐν δὲ τῷ ἐκείνῳ, ἀνωτέρω
δὲ γὰρ αὐτὸς γ' ἦν Ὀμηρος ἱεροῦν, ἔκτορ μὲν Πα-
τρόκληος ἐπὶ κλυτὰ τεύχε' ἀνήρ, ἔλχ' ἴν' ἀπ' ὁμοίων
(105). Α.

189. θείων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους· ἐπιμνηστικῶς
ἐνέμνησεν τὰς ἀλκὰς, καὶ τὸν ἑταίρον τὸν ὅλον ἀναφέρειν.
ὁ δὲ ἐπὶ ἐκείνῳ μὲν ὦν ἐν δὲ τῷ ἐκείνῳ, ἀνωτέρω
δὲ γὰρ αὐτὸς γ' ἦν Ὀμηρος ἱεροῦν, ἔκτορ μὲν Πα-
τρόκληος ἐπὶ κλυτὰ τεύχε' ἀνήρ, ἔλχ' ἴν' ἀπ' ὁμοίων
(105). Α.

189. θείων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους· ἐπιμνηστικῶς
ἐνέμνησεν τὰς ἀλκὰς, καὶ τὸν ἑταίρον τὸν ὅλον ἀναφέρειν.
ὁ δὲ ἐπὶ ἐκείνῳ μὲν ὦν ἐν δὲ τῷ ἐκείνῳ, ἀνωτέρω
δὲ γὰρ αὐτὸς γ' ἦν Ὀμηρος ἱεροῦν, ἔκτορ μὲν Πα-
τρόκληος ἐπὶ κλυτὰ τεύχε' ἀνήρ, ἔλχ' ἴν' ἀπ' ὁμοίων
(105). Α.

καὶ ἀποδοθῆναι θέλει τὰ ὅπλα τῷ Ἀχιλλεῖ ὁ ποιητής. Β.
τὸ ἔξης ἐστὶ „θείων ἐκίχανεν ἑταίρους, ὅκα μῦλα κρα-
πύσιν ποσὶ μετασπών.“ τῷ ἐστὶ μετασπών αὐτὸς, ἀπὸ τοῦ
σπᾶσθαι καὶ ἑταίροι, μετ' αὐτὸς ἀκολουθήσας. Α.

190. βραχὺ διασαλτέον ἐπὶ τὸ μᾶλ', τῇ λ. Α.
ἔπω τῇ λ. αὐτὴ αἰτία ἀποδέδωκε τῷ ὅκα αὐτὰς κα-
τελήφθαι ἔπω γ' ἦσαν τῇ λ. αὐτοῦ καὶ μακρὰν κερω-
ρισμένοι. Α.

μετασπών· ὡς καταλαβών· ἐστὶ γ' δεῦτερος ἄδριος.
ὁ δὲ ἐπὶ δὲ μετοχῇ ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον,
ὅτι μὴ μόνῃ ἡ ἀέκων, περὶ τῆς ἑταίρων. Α.

τινὲς ἐβάρυναν, ἔκ' εὐ· ὁ δὲ ἐπὶ δὲ μετοχῇ ἐν τῇ συνθέ-
σει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, εἰ μὴ ἡ ἀέκων. Β.

ἐύλωκεν ὅτιος τῷ ἐξαιρέτω τῶν ὅλων κάλλι, καὶ νυνὶ
μετὰ πάσης σπουδῆς ἐπείγει καταλαβεῖν τὰς φέροντας, μὴ
φθάσωσιν εἰς τὴν πόλιν πορευθέντες. μετενόησε δὲ κρα-
τέμενος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας. Α.

191. Πηλεΐδας· ἐν ἄλλῳ Πηλεΐωνος. Α.

193. οὐ θηλυκῶς εἶπε τὴν Πίον. Α.

197. γηράς· ἀποκοπὴ τῷ γηράσας, ὡς τὸ ἐποφθᾶς
ἀντὶ τῷ ἐποφθᾶσας καὶ ἐπιπλῶς. τινὲς δὲ ἀπὸ τῷ γηράσας,
ὡς κληροῦν. ὅθεν καὶ τὸ „γηράσας τοκεῖσι“ (Hesiod.
O. 186)· παρατάσας γ' μᾶλλον ἐστὶν ἡ συντελείας, γηράσας
τοῖς γονεῦσι καὶ ἐν παρατάσει ὅσι τῷ γηράσας, ἐπὶ τέλος λα-
βῶσι τῷ γηράσας· ὁ γ' τέλος λαβὼν τέθνηκε. καὶ ἐνθάδε ἐν
τῷ γηράσας ἀντὶ τῷ γηράσας, καὶ γηράσας. Β. καὶ κ' ὡς αἰ
βροντῆς ἀντὶ τῷ βροντῆσας. V.

ἡ διπλῆ, ὅτι ἔκως εἰσθᾶσι γηρατῆς, ἀντὶ τῷ γηρά-
σας. περιπαθὲς δὲ τὸ δυσχερέστερον ἐκρίσκειν αὐτὸν τῷ
τόνῳ εἰδόν. Α.

198. τὸν δ' ὡς· ἐκίχεται βαυλόμενος τὴν κεκοσμον-
δίαν ἑκτορος ἐκ ἐκ τῷ ἴδῳ προσώπῳ τὸν λόγον ἐποίη-
σατο· ἐφαίκετο γ' ἂν πρὸς ἀπὸ τῆς ἐκείνου κατηγορίας. περιπαθὲς δὲ
τῷ Αἰνὸν τὸν ὅλον ἀναφέρειν. Β.

201. ζητῶν δ' Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ α' ὑπομνήματι τῷ περὶ
παθῶν Αἰδίου περὶ τῷ α' δειλ', πῶς δὲ τοῖς αὐτοῖς αὐτό,
καὶ φησι, πολλὰ δὲ πρότερον παρὰ τῷ ποιητῇ ἐστὶ τὸ τῆς
ἀναγνώσεως, ἡ δειλ' ἐδὲ τί τοι θάνατος, ἡ δὲ δειλ' ἰδὲ τί
τοι θάνατος. τὸ γ' πλήρως ἐστὶν ἡ δειλ'· ἡ γὰρ, ὡς αἱ ἐξ-
40 γηράμενοι, τῷ δειλῶν ἀποκοπὴ· ἐν ἐτέρῳ γ' αὐτὸς λέγει
„ἡ δειλοὶ αἱ ἐν δάκρυα κατεῖχεται“. περιπαθὲς αὐτὸν ἡ
δὲ δειλ', αἱ ἐν ἀνάπαυσι γέγονεν. ἀπὸ γ' ἐν φηλαχθῆσιν
ἡ δειλ', ἡ ἐπὶ περιπαθῆσιν τὸ φωνῆν τῆς δειλῆς, περι-
γέγραπται καὶ ὁ τόπος· τὸ κοινόμενον ἐκείνο, ἵνα ἐπιστάμενοι
45 ἀναγνώμενοι ἐν ἐστὶν εἰπεῖν, εἰ ἀπὸς περιπαθῆσιν τὸ φωνῆν
τῷ ἔχον τὴν δειλῆν, ὁ τόπος γενέσθαι τῆς προτέρας συλλα-
βῆς, ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῷ δειλῶν. Α.

201. ζητῶν δ' Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ α' ὑπομνήματι τῷ περὶ
παθῶν Αἰδίου περὶ τῷ α' δειλ', πῶς δὲ τοῖς αὐτοῖς αὐτό,
καὶ φησι, πολλὰ δὲ πρότερον παρὰ τῷ ποιητῇ ἐστὶ τὸ τῆς
ἀναγνώσεως, ἡ δειλ' ἐδὲ τί τοι θάνατος, ἡ δὲ δειλ' ἰδὲ τί
τοι θάνατος. τὸ γ' πλήρως ἐστὶν ἡ δειλ'· ἡ γὰρ, ὡς αἱ ἐξ-
40 γηράμενοι, τῷ δειλῶν ἀποκοπὴ· ἐν ἐτέρῳ γ' αὐτὸς λέγει
„ἡ δειλοὶ αἱ ἐν δάκρυα κατεῖχεται“. περιπαθὲς αὐτὸν ἡ
δὲ δειλ', αἱ ἐν ἀνάπαυσι γέγονεν. ἀπὸ γ' ἐν φηλαχθῆσιν
ἡ δειλ', ἡ ἐπὶ περιπαθῆσιν τὸ φωνῆν τῆς δειλῆς, περι-
γέγραπται καὶ ὁ τόπος· τὸ κοινόμενον ἐκείνο, ἵνα ἐπιστάμενοι
45 ἀναγνώμενοι ἐν ἐστὶν εἰπεῖν, εἰ ἀπὸς περιπαθῆσιν τὸ φωνῆν
τῷ ἔχον τὴν δειλῆν, ὁ τόπος γενέσθαι τῆς προτέρας συλλα-
βῆς, ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῷ δειλῶν. Α.

201. ζητῶν δ' Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ α' ὑπομνήματι τῷ περὶ
παθῶν Αἰδίου περὶ τῷ α' δειλ', πῶς δὲ τοῖς αὐτοῖς αὐτό,
καὶ φησι, πολλὰ δὲ πρότερον παρὰ τῷ ποιητῇ ἐστὶ τὸ τῆς
ἀναγνώσεως, ἡ δειλ' ἐδὲ τί τοι θάνατος, ἡ δὲ δειλ' ἰδὲ τί
τοι θάνατος. τὸ γ' πλήρως ἐστὶν ἡ δειλ'· ἡ γὰρ, ὡς αἱ ἐξ-
40 γηράμενοι, τῷ δειλῶν ἀποκοπὴ· ἐν ἐτέρῳ γ' αὐτὸς λέγει
„ἡ δειλοὶ αἱ ἐν δάκρυα κατεῖχεται“. περιπαθὲς αὐτὸν ἡ
δὲ δειλ', αἱ ἐν ἀνάπαυσι γέγονεν. ἀπὸ γ' ἐν φηλαχθῆσιν
ἡ δειλ', ἡ ἐπὶ περιπαθῆσιν τὸ φωνῆν τῆς δειλῆς, περι-
γέγραπται καὶ ὁ τόπος· τὸ κοινόμενον ἐκείνο, ἵνα ἐπιστάμενοι
45 ἀναγνώμενοι ἐν ἐστὶν εἰπεῖν, εἰ ἀπὸς περιπαθῆσιν τὸ φωνῆν
τῷ ἔχον τὴν δειλῆν, ὁ τόπος γενέσθαι τῆς προτέρας συλλα-
βῆς, ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῷ δειλῶν. Α.

201. ζητῶν δ' Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ α' ὑπομνήματι τῷ περὶ
παθῶν Αἰδίου περὶ τῷ α' δειλ', πῶς δὲ τοῖς αὐτοῖς αὐτό,
καὶ φησι, πολλὰ δὲ πρότερον παρὰ τῷ ποιητῇ ἐστὶ τὸ τῆς
ἀναγνώσεως, ἡ δειλ' ἐδὲ τί τοι θάνατος, ἡ δὲ δειλ' ἰδὲ τί
τοι θάνατος. τὸ γ' πλήρως ἐστὶν ἡ δειλ'· ἡ γὰρ, ὡς αἱ ἐξ-
40 γηράμενοι, τῷ δειλῶν ἀποκοπὴ· ἐν ἐτέρῳ γ' αὐτὸς λέγει
„ἡ δειλοὶ αἱ ἐν δάκρυα κατεῖχεται“. περιπαθὲς αὐτὸν ἡ
δὲ δειλ', αἱ ἐν ἀνάπαυσι γέγονεν. ἀπὸ γ' ἐν φηλαχθῆσιν
ἡ δειλ', ἡ ἐπὶ περιπαθῆσιν τὸ φωνῆν τῆς δειλῆς, περι-
γέγραπται καὶ ὁ τόπος· τὸ κοινόμενον ἐκείνο, ἵνα ἐπιστάμενοι
45 ἀναγνώμενοι ἐν ἐστὶν εἰπεῖν, εἰ ἀπὸς περιπαθῆσιν τὸ φωνῆν
τῷ ἔχον τὴν δειλῆν, ὁ τόπος γενέσθαι τῆς προτέρας συλλα-
βῆς, ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῷ δειλῶν. Α.

201. ζητῶν δ' Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ α' ὑπομνήματι τῷ περὶ
παθῶν Αἰδίου περὶ τῷ α' δειλ', πῶς δὲ τοῖς αὐτοῖς αὐτό,
καὶ φησι, πολλὰ δὲ πρότερον παρὰ τῷ ποιητῇ ἐστὶ τὸ τῆς
ἀναγνώσεως, ἡ δειλ' ἐδὲ τί τοι θάνατος, ἡ δὲ δειλ' ἰδὲ τί
τοι θάνατος. τὸ γ' πλήρως ἐστὶν ἡ δειλ'· ἡ γὰρ, ὡς αἱ ἐξ-
40 γηράμενοι, τῷ δειλῶν ἀποκοπὴ· ἐν ἐτέρῳ γ' αὐτὸς λέγει
„ἡ δειλοὶ αἱ ἐν δάκρυα κατεῖχεται“. περιπαθὲς αὐτὸν ἡ
δὲ δειλ', αἱ ἐν ἀνάπαυσι γέγονεν. ἀπὸ γ' ἐν φηλαχθῆσιν
ἡ δειλ', ἡ ἐπὶ περιπαθῆσιν τὸ φωνῆν τῆς δειλῆς, περι-
γέγραπται καὶ ὁ τόπος· τὸ κοινόμενον ἐκείνο, ἵνα ἐπιστάμενοι
45 ἀναγνώμενοι ἐν ἐστὶν εἰπεῖν, εἰ ἀπὸς περιπαθῆσιν τὸ φωνῆν
τῷ ἔχον τὴν δειλῆν, ὁ τόπος γενέσθαι τῆς προτέρας συλλα-
βῆς, ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῷ δειλῶν. Α.

201. ζητῶν δ' Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ α' ὑπομνήματι τῷ περὶ
παθῶν Αἰδίου περὶ τῷ α' δειλ', πῶς δὲ τοῖς αὐτοῖς αὐτό,
καὶ φησι, πολλὰ δὲ πρότερον παρὰ τῷ ποιητῇ ἐστὶ τὸ τῆς
ἀναγνώσεως, ἡ δειλ' ἐδὲ τί τοι θάνατος, ἡ δὲ δειλ' ἰδὲ τί
τοι θάνατος. τὸ γ' πλήρως ἐστὶν ἡ δειλ'· ἡ γὰρ, ὡς αἱ ἐξ-
40 γηράμενοι, τῷ δειλῶν ἀποκοπὴ· ἐν ἐτέρῳ γ' αὐτὸς λέγει
„ἡ δειλοὶ αἱ ἐν δάκρυα κατεῖχεται“. περιπαθὲς αὐτὸν ἡ
δὲ δειλ', αἱ ἐν ἀνάπαυσι γέγονεν. ἀπὸ γ' ἐν φηλαχθῆσιν
ἡ δειλ', ἡ ἐπὶ περιπαθῆσιν τὸ φωνῆν τῆς δειλῆς, περι-
γέγραπται καὶ ὁ τόπος· τὸ κοινόμενον ἐκείνο, ἵνα ἐπιστάμενοι
45 ἀναγνώμενοι ἐν ἐστὶν εἰπεῖν, εἰ ἀπὸς περιπαθῆσιν τὸ φωνῆν
τῷ ἔχον τὴν δειλῆν, ὁ τόπος γενέσθαι τῆς προτέρας συλλα-
βῆς, ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῷ δειλῶν. Α.

201. ζητῶν δ' Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ α' ὑπομνήματι τῷ περὶ
παθῶν Αἰδίου περὶ τῷ α' δειλ', πῶς δὲ τοῖς αὐτοῖς αὐτό,
καὶ φησι, πολλὰ δὲ πρότερον παρὰ τῷ ποιητῇ ἐστὶ τὸ τῆς
ἀναγνώσεως, ἡ δειλ' ἐδὲ τί τοι θάνατος, ἡ δὲ δειλ' ἰδὲ τί
τοι θάνατος. τὸ γ' πλήρως ἐστὶν ἡ δειλ'· ἡ γὰρ, ὡς αἱ ἐξ-
40 γηράμενοι, τῷ δειλῶν ἀποκοπὴ· ἐν ἐτέρῳ γ' αὐτὸς λέγει
„ἡ δειλοὶ αἱ ἐν δάκρυα κατεῖχεται“. περιπαθὲς αὐτὸν ἡ
δὲ δειλ', αἱ ἐν ἀνάπαυσι γέγονεν. ἀπὸ γ' ἐν φηλαχθῆσιν
ἡ δειλ', ἡ ἐπὶ περιπαθῆσιν τὸ φωνῆν τῆς δειλῆς, περι-
γέγραπται καὶ ὁ τόπος· τὸ κοινόμενον ἐκείνο, ἵνα ἐπιστάμενοι
45 ἀναγνώμενοι ἐν ἐστὶν εἰπεῖν, εἰ ἀπὸς περιπαθῆσιν τὸ φωνῆν
τῷ ἔχον τὴν δειλῆν, ὁ τόπος γενέσθαι τῆς προτέρας συλλα-
βῆς, ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῷ δειλῶν. Α.

201. ζητῶν δ' Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ α' ὑπομνήματι τῷ περὶ
παθῶν Αἰδίου περὶ τῷ α' δειλ', πῶς δὲ τοῖς αὐτοῖς αὐτό,
καὶ φησι, πολλὰ δὲ πρότερον παρὰ τῷ ποιητῇ ἐστὶ τὸ τῆς
ἀναγνώσεως, ἡ δειλ' ἐδὲ τί τοι θάνατος, ἡ δὲ δειλ' ἰδὲ τί
τοι θάνατος. τὸ γ' πλήρως ἐστὶν ἡ δειλ'· ἡ γὰρ, ὡς αἱ ἐξ-
40 γηράμενοι, τῷ δειλῶν ἀποκοπὴ· ἐν ἐτέρῳ γ' αὐτὸς λέγει
„ἡ δειλοὶ αἱ ἐν δάκρυα κατεῖχεται“. περιπαθὲς αὐτὸν ἡ
δὲ δειλ', αἱ ἐν ἀνάπαυσι γέγονεν. ἀπὸ γ' ἐν φηλαχθῆσιν
ἡ δειλ', ἡ ἐπὶ περιπαθῆσιν τὸ φωνῆν τῆς δειλῆς, περι-
γέγραπται καὶ ὁ τόπος· τὸ κοινόμενον ἐκείνο, ἵνα ἐπιστάμενοι
45 ἀναγνώμενοι ἐν ἐστὶν εἰπεῖν, εἰ ἀπὸς περιπαθῆσιν τὸ φωνῆν
τῷ ἔχον τὴν δειλῆν, ὁ τόπος γενέσθαι τῆς προτέρας συλλα-
βῆς, ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῷ δειλῶν. Α.

σχετλιούζων ἐπὶ τῷ ἐπύρματι τῆς εὐτυχίας διδάσκει με-
τριάζειν. Β.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἔτιωσ εἶρηκε κατὰ θύμιον, ἀντὶ τῆ κατὰ
ψυχὴν ἐσιν, ἡ μεριμνῆς περὶ τὸ θανάτου. ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ
συνηθείᾳ λέγουμεν κατὰ θύμιον τὸ ἀρετόν. Α.

202. οὐδ' οὕτως παρελθεται ὡς ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ
τάσσομεν δικαιοδικῶς τὸ γεδόν, ἀλλ' ἀντὶ τῆ ἐγγύς. αἱ
δὲ Ἀριστεύου δὲ δὴ τοι γεδόν εἴσι. Α.

204. ἐν τῇ: τὸν προσηνῆ, τὸ ἐναντίον τῷ ἀπηνεῖ. ὁ
δὲ Ζώϊλος τὸ ἐν τῇ Ὀδυσσεύᾳ (Β, 200) „χαίρων ἑνὶχ”
ἐταύρον ἐν τῇ λεύσσ” ἐν ἀγῶνι” ὡς ὄνομα ἐπέλαβεν. Α.

205. οὐ κατὰ κόσμον: ἐπεὶ μὴ ἀνέλων τὸν Πά-
τροκλον τὸ ὅπλα φορεῖ. Α. Πηλεῖ γ' ἡ τοῖς Πηλέως ἐπέ-
βαλεν αὐτὰ φορεῖν, οἷς ἔδωκεν οἱ θεοί. V.

Ἰδὲ ἡ αὐτὸς ὁ Ζεὺς λέγει ὅτι Ἐκτωρ ἀφείλετο τὰ ὅπλα, 15
αὐτῷ δὲ ἐπιτιμᾷ ὁ Ἀριστεύου. Α.

207. τῶν ποινην: εἰ ἡ ἐμελλέ τις τῶν ἀκεόντων ὁρ-
γισθῆσθε ἡ ἀγανακτήσειν ἐπὶ τῷ τὸν Ἐκτορα χρῆσθαι τοῖς
ὅπλοις, μαθὼν δὲ ὅτι ἡ ἐκ ἐπὶ πολὺ φορεῖται, καὶ ἡλέσσε
τὸν Ἐκτορα. ΑΒ.

πάθος ἰσχυρῶς ταῖς ἀλλοτριαῖς συμφοραῖς συναλγῆν τὸ
πρόσωπον. ἡ γιγανθρία δὲ Ἀνδρομάχης δεικνύει, εἰσθυσίας
ὁπλίζειν Ἐκτορα. Β.

208. δέξεται: καὶ τῷτο ἡθικόν, ὅτι ἡ φθάσει πρὸς
τὰς οἰκείας καλλωπίζεσθαι τοῖς ὅπλοις, οὐπερ ἐπεθύμει ὁ 25
Ἐκτωρ. Α.

νεῦσε Κρονίων: τραγωδίαν ἔχει τὸ ἐπὶ κυρώσει
μεγάλων παθῶν νεῦμα. ἐπένευσεν οὖν ἵνα νικήσῃ τὸ γὰρ
ἀποθανεῖν ἐπέρωτο. Β.

210. ἡρμωσε τεύχε: τὸν Ἀἴα ἀκασίον ἀρμόσαι τὰ 30
ὅπλα τῷ Ἐκτορι, ἡ τὰ ὅπλα συγκαθίσαι. οὐ γὰρ Ἀχιλλεῖ
ὁ Ἐκτωρ ἰσομεγέθης. Β. πολλοὶ δὲ κέχρηται τοῖς ὅπλοις
τάτοις, Πηλεὺς, Ἀχιλλεύς, Πάτροκλος, Ἐκτωρ. ἡ πᾶσιν
ἀρμόζεσθαι. γήσις γὰρ αὐτῇ τῶν Ἑφαιστοτέκτων, τὸ πᾶσιν
ἀρμόδια γίνεσθαι. V.

δὴ δέ μιν Ἀρης: εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἀρης διὰ τὴν
τὴν Διὸς ἐπένευσεν ἡ τῶν ὅπλων χάριν. Ἀρης δὲ πολέμω
ἔρωσ. Β.

211. ἐνυάλιος: φρονικός, παρὰ τὸ ἐνὶ τὸ φρονεῖν ἡ
τὸ ἄλλος. ἀπὸ δὲ τῷ ἐνὶ ἡ τὸ αὐθιγῆς συντέθειται. Β. 40

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐπιθετικῶς ἀπὸ τῆς Ἐνυῆς πολεμικῆς ἔσης
ὁ Ἀρης Ἐνυάλιος, ὡς ἡ Ἀρηίος τις ἀπὸ τῆς Ἀρεως ἔχ
ὡς οἱ νεώτεροι Ἐνυῆς νύον, ἡ δὲ Ἀττικοί, ὡς διαφέροντα
τῷ Ἀρεως θεῶν τινα. Α.

213. ἰνδάλλετο: ὁμοιῶτο Πηλείωνι. οὔτως ἰσχυρῶς 45
σαρξος. V.

214. αἱ κοινὰ ἐκδόσεις ἔχουσι μεγαθύμου Πηλείω-
νος, ἡ ἀκόλουθον ἐστὶ συνάπτειν ὅλον τὸν ἔλεον. ἡ δὲ Ἀρι-
στεύου διόρθωσις κατὰ δοτικὴν ἔχει μεγαθύμου Πη-
λείωνι. ἡ ἀκόλουθον ἐστὶ βραχὺ διαλλάξαι ἐπὶ τὸ λαμ- 50
πόμενος. Α.

ἔτιωσ Ἀριστεύου κατὰ δοτικὴν. Ἄλλοι δὲ μεγαθύμου
Πηλείωνος. Α. Ζηρόδοτος Πηλεΐάδεω Ἀχιλλεύου. 5
215. Ζηρόδοτος ὁ τρυφεν. Α.

ἀκόλουθον ἦν ὁπλισμένον πολεμῖν, ἡ τῷτο δὲ ἀκόλουθον
5 τῇ τῷ Ἐκτορος ἀλαστονέει, πρότερον περιελθόντα ἔχου
ἐνδείξασθαι τὴν κτήσιν τῶν ὅπλων καὶ φανῆναι ὁμοίον
Ἀχιλλεῖ. Α.

προπαρασκευῇ τις τῆς μάχης ἔοικε γίνεσθαι ὑπὸ τῷ παρὰ
ἡμᾶς δὲ ἡ ἀκόλουθον τῇ κενοδοξίᾳ Ἐκτορος τὸ κατὰ 10
ἐνδείκνυσθαι τὴν κτήσιν τῶν ὅπλων ἡ φανῆναι ὁμοίον Ἀχι-
λλεῖ. ἡ δὲ δὲ πάντῃ ἡ ἀρχαιοπρεπῶς τῇ ἐπαλληλίᾳ τῷ κα-
τέομα ἐχρήσατο (216-Β). Β.

218. Φόρκυν ὡς βότρυν, ἀπὸ εἰθίας τῆς εἰς τὴν
σης: ἡ μέντοι Φόρκυν αἰτιατικὴ ἀπὸ εἰθίας τῆς εἰς τὴν
τὸ δὲ τοῖτον ἴδιον ποιητικῆς. ἔχ ἑγὼ δὲ ὁ Τυρρῶν
ἐκτείνει τὸ π, ἐπὶ εἰσθῆ, φησί, ἡ ἡ εἰσθῆ ἐκτείνειται
„Φόρκυν αὐ Φόργας ἦγε” (Π. 2, 862). ἔκτι γὰρ τὸ μέτρον
κατήπειγεν, ἐνθάδε δὲ ἐδὲν κατεπίγει. Α.

ὅτι τὸν ἐν τῷ διακόσμῳ Χρόμιν εἰρημένον („Μουσὴν
20 Χρόμιν ἦρχε” Π. 2, 858) πῶν Χρόμιν εἰρημένον εἰρημένον
μέτρον. ὁ δὲ Διονύσιος, εἰ τις ζητοῖ, φησί, πότερον παρὰ
πεποιθεται, εἰπομεν ἂν τὸν Χρόμιν. εἰλογον γὰρ ἐστὶ
ὄνομα πρῶτον. Α.

καὶ ἕτερον παραδίδωσιν Ἐννομον, ὑπὸ Ὀδυσσεύῳ
ἀνηρημένον. Α.

220. κέκλυτε: ἐπὶ τῷ τῇ εὐτυχίᾳ, ἡ ἄλλως ὑπὸ τῷ
Γλαύκῃ δεινῶς ὀνειδιζέας ἀνταποδίδωσι τοῖς ἐχθροῖς τῇ
ἔβριν. παραβάλλωμεν δὲ Ἑλληνικὸν ἡ βαρβαρικὸν ἔβριν
ἄμφω προτρέψουσιν ἐπὶ τὴν μάχην, Ἐκτωρ καὶ Μενέλαος
ἀλλ' ὁ μὲν δὲ ἔφη φιλοφροσύνῃς εἶπεν, ὁ δὲ „ὦ φίλοι
Ἀργείων ἡγήτορες” (248). ἡ ὁ μὲν δημοσίας τιμῆς καὶ
συνήσεως ἐπομιμνήσκει, ὁ δὲ δεινῶν ἡ ἔδωδῆς, φορεῖται
ἡ δολοφρενῆ ὀνειδιζὼν αὐτοῖς δόσιν, ἡ ἐκταίβειν τὸν δεινόν
κοὺν φησι πρὸς τὸ τέτων χάρισμα, ὁμολογῶν ὅτι δεινὸν
35 ἡ μισθῷ προτρέπει. ἡ ὁμολογῆ ἡχθεῖς τοῖς λαμψάνουσιν
λέγων ὅτι ἐκ τῆ λαῖ ὡν εὐπορεῖσιν αὐτοῖς ἡ εὐπορία γί-
νεται. ὁ δὲ ἡ Νέμεσιν προβάλλεται. ΒV.

221. ἡ διπλῇ, ὅτι ἀπὸ τῷ γὰρ ἡρῆτο, ὡς ἡ ἐπὶ τῷ
„ὦ φίλοι ἡ γὰρ τ' ἴδμεν ὅση ἔσφορ” (Od. 10, 190). Α.
ἐπὶ σωτηρίᾳ, φησί, ἡμᾶς ἡγαγον, ἡ μεγάλην ἐρίαν
σπευδύζων περιβαλέσθαι ἀρχήν. V.

224. ἦτοι ὑποσηκτέον Ἀχαιῶν, ἡ σηκτέον, τὸ διεκτεῖναι
τοῖς ἔξῃς ἐπάνω προσδιδόμενα. Α.

225. κατατρέχει: καταπαρῶ, ἡμῖν δηλονότι δωρεῖ
ἡ τὰ ἐπιτήδεια παρέχειν ἀναγκαῖον. Α. „ἵνα μὴ σὲ κατα-
τρέχω καὶ ἐταίρος” (Od. 15, 309). V.

ἄλλως. ὅρα τὸ αἰχρὸν κατατρέχεσθαι φησι τὸς Τρῶας
εἰς τὴν τῶν συμμάχων διατροφήν.

226. ἄέξω: ὑγᾶλλω, λαμπερέτω. V.

227. ἰθὺς: κατ' εὐθὺ τῶν πολιμῶν. ἄλλως σκόπει τὴν
ἡσυχίαν. ἔξω ἀντὶ τῶν τροφῶν ὡν παρέχειν αὐτοῖς ἡσυχίαν.

δύναμι τὰς ψυχάς. Α.

ἢ ἀπολέσθω: ὡς χαλεπαίνων τῷ ἀδελφῷ τῆς τέχης, τὴν χεῖρα ἐλπίδα προέθηκεν. Β.

228. ὁ ἀριεὺς: διαρρίξεν κυρίως ἐπὶ τὸ ὁμιλεῖν· νῦν δὲ μεταφορικῶς. τίς ἡ πολέμια ὁμιλία; ἢ ἔλεθος ἢ σωτηρία. ὁ δὲ λόγος, αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ τῷ πολέμῳ ὁμιλία, ἣ ἐστίν, ὥς οὐκ ἀνασφραγίσθαι ἐν πολέμῳ καὶ ἀριεῦναι· αὕτη γὰρ καὶ ἀρετὴ πολεμίωντων. Α.

229. τεθνεῖσθαι: διὰ τῆς Ἀρίσταρχος. Α.

230. εἰς ἣν δὲ οἱ Ἀῖας: ἐμφαντικῶς ἐκ εἰπε κρατήσας τοῦ Ἀλάντος, ἀλλ' ὃ εἰπε μόνον, ἀντὶ σὺμπαντος τοῦ πληθους παραλαβὼν αὐτόν, καὶ εἰκότως· κατέληξε γὰρ αὐτόν ἐκ τῆς μονομαχίας καὶ τῆς λίσσης τῆς βολῆς. Β.

231. τῶν: Ἀρίσταρχος κατὰ δοτικὴν, τῷ. Α. οἷως τῷ Ἀρίσταρχῳ κατὰ δοτικὴν, τῷ ἑρυσσαμένῳ, ἐν ὅρῳ δὲ λέγει ὡς περιέκλειτο. Α.

233. βρῖσαντες: ἐαυτὸς καταβαρύναντες, εἴσφο ποιήσαντες καὶ ξεφείσαντες. Α. συνασπίσαντες, εἰς τὸ αὐτὸ πάντες ἐρημίσαντες. Β.

234. ἔλπετο: ὥτως Ἀριστοφάνης διὰ τῆς γράφεται καὶ διὰ τῆς. Α.

ἢ θείλει: Ἀριστοφάνης δὲ ἔλπετο γράφει. V. ἐκ ἀπεικώτως φησὶν αὐτὸς ἐλπίσαι ταῦτα· πάντες γὰρ ἐλπίσουσιν. ὅρα δὲ πῶς ἀντέθηκε τῷ παντὶ πληθεὶ τῶν Τρώων τὸν Ἀλάντα. Β.

236. νήπιοι: ἐπεὶ ἰδεινοποίησε τὴν προθυμίαν τῶν Τρώων, διὰ τούτο προαναφώνει τὸ ἐσόμενον εἰς ἐθνύμιαν τῶν ἰσχυρότων. Β.

237. ἡ διπλῇ, ὅτι ἡ πρὸς ἐλλείπει, ἢ ἡ προσεῖπε τὸν Μενέλαον. καὶ ἐν Ὀδυσσεῖα (23, 191), „ἦξο κάτω ὀρύων, 30 ποτιδόμενος εἴ τί μιν εἴποι” προσεῖποι. Α.

238. τὸ Περιπατητικὸν δόγμα οἶδεν ὁ ποιητὴς πρῶτος, ὅτι ἐδὲ αὐτὸς ὁ ἐνάρετος ἄρστος ἐδὲ ἀπαθής· ὁ γὰρ Ἀῖας ὁ φέρει, ἀλλ' ὁμολογεῖ δεδιέναι καὶ συμμαχίαν αἰτεῖ. Β.

240. νέκυος πέρι: κατὰ Ἀρίσταρχον ἀνασφραγίσαν 35 τὴν πρόθεσιν τὸ γὰρ ἐξῆς ἐστὶ περὶ νέκυος. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης τῇ γ' ἐν. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἄδηλον πότερον περὶ νέκυος Πατρόκλης ἢ περὶ Πατρόκλη τῷ νέκυος γεγονότος. ἀνασφραγίσαν δὲ τὴν πρόθεσιν, ὅπως τὸ ἐξῆς γένηται περὶ νέκυος. Α.

ἄλλως. Ἑλληνικῶς καὶ ἐπικεικῶς ἐδὲν μεγαλήγορε ὡς οἱ βάρβαροι. Α.

ἢ ὡς κυβερνήτης ἀγαθὸς προσκοπεῖ τὸν ἐσόμενον κλυδῶνα τῆς μάχης, ἐν δὲ τοῖς πρακτικοῖς ἀριεῦναι ἢ τάχα τὸν ἀκρατὴν ἐγείρων ὁ ποιητὴς καὶ αὐτὸν τὸν ἰσχυρότατον 45 ἐγανίζοντα παρίστην. Β.

καὶ δὲ οἱ δημοτικοὶ φασιν „εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε” (11). V.

242. ἐνθαῦτα οὐκ ἀνασφραγίσαν τὴν πρόθεσιν, ἐπεὶ δοκῶν τῆς ὑπὲρ κείῳ καὶ ἐνηλλάχθαι πτωσίς· ἀντὶ γὰρ τῆς ὁ ἀπὸ τῆς ὑπὲρ κεφαλῆς. διὸ καὶ σημειῶν παρὰκρίνεται. Α.

ἡ περὶ ἀντὶ τῆς ὑπὲρ, ἢ ἡ ὑπὲρ τῆς ἐμῆς κεφαλῆς. Β.

243. ἐπεὶ πολέμοιο νέφος: ἐπεὶ ὡς νέφος πολέμῳ ὁ ἔκτορ πάντα καλύπτει. ἢ ἐπεὶ ὁ ἔκτορ τὸ νέφος τοῦ πολέμου ἐπάγων, ὃ ἐστὶ τὸ πληθος, πάντοθεν ἡμῶς περικαλύπτει. Β.

245. ἢν τις ἀκέσῃ: δύναται μὲν λέγειν, ἂν τις ἀκέσῃ διὰ τὸν κτύπον καὶ τὸν θόρυβον· δύναται δὲ καὶ ὥτως, ἂν ὅρα τις ὑπακῶσθαι καὶ μὴ καταπτῆξαι. Α.

ἀκέσῃ καὶ μὴ καταπτῆξαι τὸν πόλεμον. ἢ διὰ τὸν κτύπον τῶν ἀσπίδων καὶ τὸν θόρυβον τῶν μαχομένων· ὃ καὶ ἄμεινον. Β.

248. ὃ φίλοι: τεθεῖσα ἐκ παραλλήλου ἢ ὑμνηγορία αὕτη τῇ τῷ ἔκτορος ἡλεγξῇ μὲν τὸ τῶν βουβάρων ἀνόητον, ἔδειξε δὲ τὴν Ἑλληνικὴν σύνεσιν. εἰς γὰρ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ὁ μὲν ἔκτορ τροφὴν ἐγκαλέσας ὠνείδισε μᾶλλον ἢ ἐδυσώπησεν, ὁ δὲ τιμῆς αὐτὸς ὑπομνήσας προειργάτο. Β.

κάνταυθα τὸ Ἑλληνικὸν δίκην· ὃ γὰρ κατ' ἀνδρῶν κληθέντες ἐδὲ κατὰ πρόσωπον διαιρεθέντες συνέρχοντο, ἀλλ' ὁμῶς πάντες· ἕκαστος γὰρ αὐτῶν τὸ τῷ ἀριεῖως ὄνομα κυριώτερον ἤκειτο τῆς φυσικῆς ὀνομασίας. Α.

250. πίνασιν: πρὸς τὴν ἀποστροφήν· ὃ γὰρ εἶπε πίνετε. δῆμια δὲ τὰ παρὰ τῷ δήμῳ ἐξαίρετως διδόμενα τοῖς βασιλεῦσιν. Α.

τὰ ἐκ τῶν κοινῶν καὶ δημοσίων χρημάτων χορηγούμενα καὶ τοῖς βασιλεῦσιν. Β.

ἕκαστος: ἐν τοῖς διὰ τῷ α, ἕκαστος. Α.

251. ἐκ δὲ Διὸς: παρὰ τὸ „ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες” (Hesiod. Th. 96). Α.

253. τόσση: θαυμασικῶς, ὅσον μεγάλη. Α.

254. αὐτός: αὐτόματος. V.

255. Πάτροκλον: αὐτὸ τὸ ὄνομα ἤρκεισε πρὸς δυσώπησιν. αὐδίσθητε, φησὶ, Πάτροκλον ὑπὸ κινῶν σπιριχθῆναι, ἐδὲν τῶν προσόντων αὐτῷ προσλαβόν, ὃ τὸ μιλίον, ὃ τὸ φιλέταιρον, ὃ τὸ σωτήριον, ὡς καὶ τῆς Ἑλένης τὸ ὄνομα ἤρκεισε τῷ Εὐριπίδῃ πρὸς πῦσιν λοιδορίαν, λέγοντος „Ἑλένη (Ἑλένην V) τί σοι λέγοιμι ἄν;” AB.

μολπὴ δὲ νῦν ἡ παιδιὰ· αἰ γὰρ κύνες, ὅτε χορτασθῶσι, παῖδας τοῖς λειψάνοις. Β.

256. ταχὺς Ἀῖας: προπετὴς ἔτος καὶ ταχὺς τὴν γνώμην. Β.

260. τίς κεν ᾗσι φρεσίν: ἐν ἄλλῳ τίς κ' ᾗσιν ἐνὶ φρεσίν; Α.

ἡ διπλῇ περιεργιμῇ, ὅτι Ζηρόδοτος τῶτον καὶ τὸν ἐξῆς ἠθέτηκεν. ἐδὲν δὲ ἔχουσιν εἰς ἐκπαιτίσιν, ἀλλ' αἰξουσιν τὸ μέγεθος τῆς ὑπὲρ Πατρόκλη μάχης. Α.

ἡ ἀποσιώπησις τὸ πληθος ἠθέτησε. V.

263. προχοῇσι: εἰς θαλάσσαν ἐκροαίς. V. προχοῇς Ὀμηρος λέγει τὰς εἰς θαλάσσαν προχάσεις τῶν ποταμῶν, αὐτὰ τὰ εἰσώματα. διιπετέος δὲ διωπετέος· οἱ γὰρ ἄρσθοι ὃ μόνον ἐνέριται ποταμῶς ἐδὲ κύματι θαλάσσης εἴκασιν

τὸν ἦχον, ἀλλ' ἄμφω ἀντίπλεξε· καὶ ἔσαν ἰδεῖν κῆμα μέγα θαλάσσης ἐπιφερόμενον ποταμῷ ῥέειν καὶ τῷ ἀνακόπτεσθαι βρονχώμενον, καὶ τὰς ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ θαλάσσιαις κλύμας ἠχέσας, ὃ ἐμνήσατο διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς βοόωσιν. αὕτη ἡ εἰκὼν Πλάτωνος ἔκαστε τὰ ποιήματα· ἔτιως ἐναργέστερον τὸ ὁρωμένον τὸ ἀκούμενον παρέστησε. δεικτικὸν δὲ καὶ τὸ ἐρευνγόμενης. τὸ δὲ ἔξω τὴν ἐπὶ πλεῖστον ἔκχυσεν τῆς θαλάσσης δηλοῦ. Β.

διηπειτέος: ἔξ ὕμνων συγκειμένα. μεγαλοφυῶς δὲ οὐδὲν ἀπαρλαμβάνει τῶν ἀενάων ποταμῶν (ῥομαϊότεροι γὰρ ἔτοι) ἀλλὰ χειμάζον, πρὸς τε τὸ ἀλῆσαι τὸ μέγεθος τῆς βοῆς καὶ πρὸς τὸ ἐπιδείξει τὴν ἐναντίωσιν. συμπράττει δὲ τῇ φαντασίᾳ καὶ ἡ τῶν φωνῶν τραχύτης καὶ ἡ ἐπέκτασις τῷ βοόωσιν. Β.

καταφερόν, πρηνές. ἦτοι τὰ ὑπὸ Διὸς πληρωμένα, ὅσων χειμάζον, ἢ διαφανές καὶ οἷον διηπειτασμένα. Β.

Θαυμάσιον ἂν τις τὰς τῶν ποταμῶν οἰηθέντας, ὃν Ὅμηρος Αἰγυπτίον ποταμὸν κέκληκε, διηπειτῇ ἐρεθίζῃ διὰ τὸ ἀφανὲς ἔχειν τὰς πηγὰς κατὰ τὰς Αἰγυπτίους ἐν οὐρανῷ καὶ οὐρανῶθεν ῥεῖν· λέγει γὰρ „οὐ γὰρ τὸ πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδεῖν, πρὶν δ' ὅταν Αἰγύπτῳ διηπειτέος ποταμοῖο αἰθὴς ἔδωκε ἔλθῃς" (Od. 4, 475). πρῶτον μὲν γὰρ καὶ τὸν Σιταχιδὸν διηπειτῇ λέγει („νῦν Σιταχιδὸς διηπειτέος ποταμοῖο" Il. 16, 174) καὶ τὸν πρὸς τῇ Φαιάκων γῇ („ἐγὼ δ' ἀπ' ἀνέμου διηπειτέος ποταμοῖο" Od. 7, 284· „ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ εὐρύην καλλιρόοιο" Od. 5, 441). καὶ ἀπλῶς δὲ καὶ πάντας διηπειτέας ἐν παραβολῇ λέγει („ὥς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διηπειτέος ποταμοῖο βέβρουχεν μέγα κῆμα ποτὶ ῥόον") τὸ παντὶ ποταμῷ τῷ τὴν ἐκβολὴν εἰς θάλασσαν ποιοῦμένῳ παρακολοῦν περὶ τὸν ἦχον διατακτικῶς ἐμφανίζον. διηπειτέας ἂν λέγει τὰς ποταμίδας τὰς ἐκ Διὸς γεγεννημένους τῷ γὰρ πεσεῖν ἀντὶ τοῦ γεννηθέντος χρόνῳ, ὥς τὸ „ὅς τ' ἐπ' ἡμῇ τῇδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς" (Il. 19, 110). ἀλλὰ καὶ δὲ ἐφ' ἧν ἀντὶ τῆς διηπειτέας „Ξάνθῃ δινήντας, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς" (Il. 14, 434). τοῦτο δὲ, ὅτι γήσκει οἱ ποταμοὶ ἐκ Διὸς πληρῶν, ὥς περ ἐφ' ἧν „καὶ σφιν Διὸς ὕμνους ἄλξει" (Od. 9, 111)· ἢ λόγῳ καὶ τὰς νύμφας τῆς Διὸς θυγατέρας λέγει· „νύμφαι κρηναῖαι κούραι Διὸς" (Od. 17, 240)· ἔτι „νύμφαι ὀρεγιάδες κούραι Διὸς" (Il. 6, 420), ἐπειδὴ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὕμνοις φησὶ τῷ τῆς Διὸς ὕμνῳ τρέφεται. Ζηνόδορος δὲ διηπειτῇ τὸν διανγῇ ἀποδίδωσιν διὰ τῆς καὶ γράφει διηπειτῇ, διὰ τῆς εἰ διηθόγγῃ. Β.

264. βέβρουχεν: ἐν τῇ κατὰ Ἀριζοφάνη βέβρουχῃ. Α. ὠνοματοποιήσῃ ἢ λέξει. ποτὶ ῥόον δὲ, ὅτι ἀντιπλάττει τῷ ῥέειν τῷ ποταμῷ τὸ τῆς θαλάττης. Β.

265. Σόλωνά φασι τὸν νομαδέτην, μιμησάμενον τὴν Ὅμηρον ποιῆσαν ἐν ἅπασιν, ἐνθάδε γινόμενον καὶ προχόντα τῷ εἶχῳ σφόδρα κατ' ἐνδείαν ἐπιτετυγμένῳ διαπορῆσαι, καὶ θαυμάσαντα κατακαῖσαι πάντα τὰ ἴδια σκέμματα (ὥς καὶ Πλάτων Leid.). τῆς γὰρ ἐπαλλήλου τῶν ἰδίων ἐκβολῆς τῆς βοόωσιν ἀναδελφώσεως ὁμοίαν ἀπειλεῖται συνφύειν.

καὶ ἀλλαχοῦ χρῆται τῇ λέξει· „οὔτε θαλάσσης κῆμα βοάει" (Il. 14, 394). ABV.

268. φραχθέντες: Ζηνόδοτος ἀφ' ἑντες. Α. ὡς τὸ „φραχθέντες δὲ νῆας ἔρκεν χαλκίῳ" (Il. 15, 368)· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν: ἐπὶ τιμῇ τοῦ Πατρόκλου φαίνετο πράττων, ὥσπερ καὶ ἐπὶ Σαρπηδόνα (Il. 16, 175) „αἱματοέσσας δὲ ψιάδας" ἀφίησι. καίτοι δὲ ὑποχθόνιος ἔκτορι μέγα κράτος ἐγγυαλλέει, νῦν φαίνετο κηδόμενος Πατρόκλου· ἐστὶ βῆς γὰρ δι' ὅλης τῆς ποιήσεως. AB.

270. ἡχθαίρει: Ἀρίσταρχος διὰ τὸ ε, ἡχθαίρει. 272. μίσσησεν: ἰδίως κέχρητο τῇ λέξει, καὶ ἅπασιν ἡ μόνον. λέγει δὲ, μισήτων ἡγήσατο ἐγκύρημα γυνάμει τὸν Πατρόκλον. Α.

μισήτων ἡγήσατο, ὅσον καταβρωθῆναι αὐτὸν κινεῖται ἡθελήσεν. Β.

πιδανὴ ἢ προαναφάνησις, ἵνα μαθόντες τὸ πέρας καὶ χῶμεθα τῶν κινδύνων. V.

273. ἐταίρους: ἐν ἄλλῳ Ἀχαιοίς. Α.

277. ἀλλὰ νέκυν ἐρίοντο: μικροφυγίας κατὰ ῥημα, εἰ τῆς τῶν πολεμίων ἡμέλει σφαγῆς, καὶ ταῦτα θυμῶντες, διὰ τὸ ἐλκεῖν τὸν νεκρὸν. Β.

281. σὺτ' εἴκελος: εἰ τὸ μὴ λόντια παραλαβὴν, κάπρον ἔχον φερόν· ἔτος γὰρ εἴωθεν ἐν ταῖς φρυγίαις φερεῖ περικτὸς καὶ ἀναιρῶν τὰς διώκοντας. Β. οὗτος γὰρ ἔστι μεταφράσει ἐν ταῖς πληγαῖς. καὶ ἀλλὰ φησὶ „ταῖς τε φρεσὶν, εἰχας ἀνδρῶν πειρητῶν" (Il. 19, 47). V.

286. οἱ περὶ: ἀντὶ τῆς τῶν περὶ Πατρόκλον. ἢ ὅσοι ἐστὶ τῷ „ἐκλήνθεν δὲ φάλογγες ἐλπίδμενοι παρὰ νεκρῷ" (Il. 16, 280). Α.

290. δησάμενος τελαμῶνι: ἐναργῆς καὶ καιροποιῶν ἢ διέθεσις· ἐπὶ γὰρ δέδωκε πλησιάζον τοῖς ἀντιπάλοις τὸ σῶμα κεκρυμμένος. διὸ καὶ κατὰ κεφαλῆς πληττεται ἢ παρὰ πρὸς τὸ δησάμενος. ὃ δὲ ἔκτωρ περὶ τῶν τέρεται. V.

292. Ἀρίσταρχος ἱερὲντων διὰ τὸ ν, πληθυντικῶς. 297. ἐγκέφαλος δὲ: ὃ δὲ ἐγκέφαλος παρὰ τὴν ἀντιστοιχίαν τῆς κράνης σφόδρα καὶ ἐκτεταμένως τῇ τοῦ αἵματος ῥοῇ συνεξέρχονταν. αὐλὸς γὰρ καλεῖτο πᾶν τὸ ἐν τῇ μήκῃ κατὰ μεταφορὰν τῆς ὀργάνου. ὅθεν τὸ εἰδὶον διὰ τὸ ἐκάλειν διὰ τὸ μήκος. νῦν ἂν αὐλὸν φησὶ τὸν τῷ αἵματι ἀκοντισμόν. ἔστι δὲ ὅτε καὶ τὸ ἐπὶ μήκῃ τῆς ὀργάνου. Β.

παρ' αὐλόν: τινές, καθ' ὃ μέρος τῆς ὀργάνου τὸν αἵματι εἰσέρχεται, ἐπὶ καὶ τὰς αἰγανέας δολιχαῖλας φησὶν (Od. 156). οἱ δὲ τὸν ἄκρον ἐξακοντισμόν τῷ αἵματι, ὥς περ πηδήσαντος τῆς ἐγκέφαλος. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ἐκάλειν ὃ ἐγκέφαλος τῷ αἵματι διὸ καὶ αἱματοέσσα ἔφη αὐτὸν. 298. αὐθι: παρὰ τῷ Πατρόκλῳ, πρὶν τι δοῦσαι, αὐτὸν ἐλκεῖν. Β.

300. ἐπὶ νεκρῷ: ἐναντίον τῷ ἄλλῳ τὸ ἐπὶ, εἰ μὴ αὐτὸν αὐτὸν. Β.

301. Ἀριστοφάνης: οὐ τῆς ἐν Τροίᾳ οὐ γὰρ αὐτὸν αὐτὸν. Β.

τῇ λ. ἀλλ' ἔστιν ὁμώνυμος Ἀάρισσα ἐν Κίμῃ, ἢ ἀπείχει
χίλις διακοσίαις σταδίαις τῆς Ἰλίου. φασὶ τὴν Φοικωνίδα
Ἀάρισσαν. V.

302. Ὁρέπεται αὖν τῷ γράπτεον καὶ παροξυτονητόν. V.
φασὶνατο περὶ τὴν διήγησιν ἱκανῶς. V.

306. Σχεδίων· καὶ ἄλλος, Περιμήδεος υἱός, ἀρχὸς Φω-
κίων (II. 15, 515). V.

307. ἐν κλειτῷ Πανοπῇ· ἐν τῇ ἐνδόξῳ Πανοπέ. V.

309. τὸν βύλ· πολλὴν ἐμφαίνει πανταχῶς τὴν ποιη-
τικὴν τὴν γὰρ προείπε τῷ θανάτῳ τὸ γεγονός, ἀλλὰ καὶ δὲ τὸ
ἑαυτοῦ. B.

310. κείτον ὦμον· τὸ ἔχατον μέρος τῷ ὦμι, ὡς τὸ
ἐκείνου δ' ἐν γαστρὶ (II. 5, 539). B.

313. διὰ τῷ μέσῃ γαστρί τὸν ὀμφαλὸν δηλοῖ. B.

314. θώρηκος γυῖλον· κατὰ περιφρασιν τὸν θώ-
ρακα. V.

διὰ δ' ἔντερα· παράδοξον καὶ τὸ διὰ τῆς ἐπιφανείας
τῷ σώματος προχυθῆναι ἔντερα. τὸ δὲ διὰ τοῦ θώρακος
πολὺ θαυμασιώτερον· ἐννόησον γὰρ οἷα ἡ θεωρία. B.

317. ἐρύσαντο δὲ νεκρούς· πῶς μὴ καὶ Πάτροκλον
ἐλάσαν· ὅτι περὶ τοῦτον οἱ Τρῶες σπουδαιότεροι ἦσαν,
τὸν δὲ ἰδίων καὶ ἡμέλειαν νεκρῶν. B.

321. Διὸς αἶσαν· ἀντὶ τῆς γνώμης Διὸς· ὀργιζομένης
γὰρ Ἀχιλλέως τιμὴν ἤθελε Τρῶας, ὡς δὲ Ἰριδος ἐπέχετο. B.
ἢ τῇ τ' ἡέλιος (455) καὶ ἡ αὐτὰρ τοι νῦν γε κράτος ἐγγυ-
λάει (206). V.

324. κήρυκε· διὰ μέτρον συγκατέειπεν τὸ πῦρ. τὸ δὲ
ἡντιμὲν τινὲς πατρωνυμικῶς· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Ἠλύτης
ἡντιμὲν ὠφειλεν. ἔστιν ἐν παραγωγῇ ἀπὸ τοῦ ἡντιμὲν
κλήσεως (II. 7, 384). BV.

325. γήρυσκε· ἡ ἡλικία καὶ ἡ φιλία ἐτοίμη πρὸς παιθῶν. B.

327. ὑπὲρ θεῶν· ἀπέφυγε τὸ κοινόν, τὸ εἰπεῖν καὶ ἐναν-
τιμένε θεῶν. προσηγορικῶς δὲ οὗ λόγος καὶ ἐλεγτικῶς. δει-
κνύσι δὲ οἱ ἔτεροι καὶ ὑπὸ θεῶν ἢ βοηθούμενοι καὶ οὕτως τῷ
πλήθει ὅλγοι γενναίως μάχοντο, ἐλέγχων τὰς μὴ μαχομέ-
νους καὶ πολυπληθεῖα πρὸς μάχοντο καὶ βοηθεῖα θεῶν. B.

328. ἴδον ἀνέρας ἄλλας· ἀξιώσεως ὁ λόγος, κήρυ-
κος περιειμένους πρόσωπον· πλάνητες γὰρ ἔσονται καὶ πολλὰ ἔσο-
νται. εὐρακα ἐν, φησὶ, καὶ τῷ πλήθει ἤτιονας καὶ τὴν
ἐκ τῶν θεῶν βοηθειαν ἐναντίαν ἔχοντας, ἐπὶ μόνῳ δὲ
κατορθοῦντας τῷ θένει. ἐλεγτικῶς δὲ ἡ παρὰ θεοῖς γί-
νεται. B.

330. πλήθει τε σφετέρῳ· τῷ ἰδίῳ πλήθει, καὶ ἐπι-
καρῶν. τὸ δὲ ὑπερδία σφῶν ἐνδεῆ, ὡς ἐστὶ καὶ ἐπὶ
τῶν λιπομένων τῷ ἀριθμῷ πλήθος ὀνομάζειν. τὸ δὲ ἄρμα
ἐκ τῆς ἐναντίας δεικνύει, ὅτι ἔτεροι καὶ ὑπὸ θεῶν ἢ βοηθοῦ-
μενοι καὶ τῷ πλήθει ὅλγοι ὄντες γενναίως μάχοντο. B.

332. ὅσπετον· μεγάλως. ἔστι δὲ ὅσπετον, ὃ ἐκ ἂν τις
παρακολαθῇ διὰ τὸ μέγεθος. B.

334. ἔγνω· ἔγνω τούτων καὶ ἡ Ἑλένη τὴν Ἀφροδίτην. V. 50
τοῖα ἰδὼν· ἀντὶ τῷ ἀντικρὺς. V.

336. ἦδε· ἀντὶ τῷ ὄδῳ, τροπῇ τῷ ὡς ἡ. A.

338. ἀλλ' ἔτι· ὁ ἀλλὰ πρὸς τὸ „ἰδὼς Ἀναῶν“
(340). V.

339. ὕπατον μήτωρα μάχης· μέγιστον ποιητὴν καὶ
5 τεχνίτην τῆς μάχης. B.

340. ἰδὼς Ἀναῶν ἐπ' εὐθείας ὡς αὐτός. V.

348. ἐπιδύονον τινὲς οὕτως. V.

351. καὶ δὲ μετ' Ἀσέροπαγον· προσυνέστησι τὴν
παραποιάμιον μάχην (II. 21, 139). V.

354. ἔρχατο· συνιερμένοι ἦσαν, παρὰ τὸ εἶρω τὸ
στυμλῆω. διὰ φιλάσσομεν τὴν λέξιν. B.

358. οὐ τέ τινα προμάχεσθαι· καὶ Νέτωρ τοῦτο
παρουσῇ „μηδὲ τις ἱπποσύνῃ τε καὶ ἡγορήσῃ πεποιθὼς
οἷος πρόβ' ἄλλων μεμάτω Τρῶεσσι μάχεσθ'“ (II. 4, 303).
καὶ γὰρ ἔχ' ἤτιον λυσιτῆ φεύγοντος ὁ προμαχῶν, διασπῶν
τὴν τάξιν. B.

359. βεβήμεν· ἀπὸ τῆς βεβάναι ἀνδρῶν. V.

363. καὶ Ἀναῶν· ὡς παράδοξον εἰσέγαγε τὸ καὶ
τινὲς τῶν Ἀναῶν λίσσιν. V.

365. ἀλλήλοισι καὶ ὁμιλον ἀλλεξέμεναι· εἰσα-
τηρικῶς δεικνύει πόθεν γινέσθαι νίκη, ὅτι τὸ ἰδίῳ λισσιτέλει
σκοπεύοντος ἐκάστω, μᾶλλον δὲ τὸ τῷ πλησίον. καὶ „ἐν θυμῷ
μεμαῶτες ἀλλεξέμεν ἀλλήλοισι“ (II. 3, 9). σατήριον ἄρα ἐν
εἰρήνῃ καὶ πόλεμῳ ἡ πρὸς ἑλίκας ἔνστασι. B.

αἰπὺν· προσάντη. φόνον δὲ δεῖ γράφειν, ὁ φόνον. V.

367. οὐ τέ πότ' ἐλέλιον· ἐπελάμβανον ἐν ἑλκυσίν
αἰμα τῶν σοχεῖων αὐτῶν. V.

368. ἥρε· γὰρ κατέχοντο· ὑπὲρ τῶν δυνάμεων τὴν
μάχην, εἰς ὃ τόχοι μέρος τῶν πληθύνοντων. V.

30 μάχης ἐπὶ δ' ὅσσοι ἄριστοι· περισσὸς ὁ τῶν ἔτι
δὲ ὅσων· ὅσοι γὰρ ἄριστοι ἐπὶ τὴν μάχην, περὶ τὸν Μενει-
τιάδην ἔχουσιν καὶ ἥρε κατέχοντο. B.

τὸ ἐξῆς ἐφ' ὅσον, καὶ ἐκ ἀναστροφῆς. ὁ δὲ ἐκ πλεονάζει.
ἔτι γὰρ ὁ λόγος καὶ ὁ πρὸς θεῶν ἐφ' ὅσον οἱ ἄριστοι ἔχουσιν,
ἐπὶ τοσοῦτο ἄρα κατέχοντο. Ζηρόδοτος ἐπὶ τούτῳ.
Ἀριστοφάνης μάχην ἔνι. V.

371. ἐπ' αἰόλοι· εὐδαιμόνοιοι· ἐπιφάνει γὰρ „μεταπαινώμε-
νοι δὲ μάχοντο“, ὅ ἐστιν, οἱ μὲν ἀναπαύομενοι, οἱ δὲ μα-
χομένοι ἐκ διαδοχῆς καὶ ἀναπαύσεως. BD.

373. γαίης οὐδ' ὀρέων· ἔτι χαλεπὸν ἦν νείκος ἰδεῖν
ἔτι ἐπὶ ὄρεος ἀναβάντα. τὴν βαθεῖαν ἐν αἰθέρῃ ἰδηλωσέν
καὶ γὰρ ἐν ταῖς αἰθέραις ἔστιν ἐπὶ τῶν ὀρέων νίκη τινά. B.
μεταπαινώμενοι· ἐκ διαδοχῆς ἀναπαύομενοι. ὡς ἀν-
τιποιεῖται μὲν ὁ λέγων ἐμὸν ἔστι, μεταποιεῖται δὲ ὁ καὶ ἐμὸν
ἔστι. ἵππος Ἀρίσταρχος. B.

377. δὴ οὐδ' οὐ πῶ φῶτε πεπείσθην· ἐκ ὧς τῶν
ἄλλων πυθομένων (διαπον γὰρ ἐπὶ πάντας διαβῆναι τὴν
φῆμιν) ἀλλὰ τῶν ἀρίστων· τῶν δὲ ποιεῖ, ἐπὶ θάλασσαν αὐ-
τῶν ἀποσέλλειν ἐθέλει φησὶ τὸν ὄντα Ἀχιλλεῦ. B.

381. ἰπποσσομένη· ἐπιβόλοντις, ὅτι τῶν μὲν πε-
πείστων ἐπιερχομένη, τὰς δὲ περὶ τοὺς προτρέποντας. ἀλ-

λως προσορώμενοι ἢ προσδοκῶντες μήτε ἀποθνήσκουν τὰς
ἐταίρους μήτε φεύγουν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἔμμενον τάξεως. Β.

381. ἐπιτέλλετο: ἐπευμαχεῖν δηλονότι τῶν ἐταί-
ρων. Β.

384. πανημερίοις: ἐν τῷ λειπομένῳ παντὶ μέρει τῆς 5
ἡμέρας. Β.

386. γούνατά τε: εἴ το μὴ ἐπὶ κεφαλῇ τὰ μέλη
φράσαι, ἀλλὰ κατὰ μέρος ὅλον ἐπελθεῖν τὸ σῶμα· τοῦτο
γὰρ ἢ ἐνέργειαν προβάλλει ἢ τῆς τυλαιπωρίας τὸ μέγεθος
δείκνυσιν. τὰ δὲ μέτρα ἢ τὸν θώρυκα ῥάδια πρὸς ἰδρωτά 10
ὄντα παρήλπιεν. ἀκατάλληλον δὲ τὸ ὁφθαλμοῖ παλάσ-
σετο. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ „ἐνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔξετο
ἢ θιοὶ ἄλλοι” (Π. 20, 149). πρὸς μὲν τὰ γένητα τὸ πα-
λάσσειτο προσυπακόμενον, τοῖς δὲ πληθυντικοῖς τὸ παλάσ-
σοντο. Β.

389. ὡς δ' ὅτ' ἀνήρ: ἐνδείξαται θάλλον ἢ τὴν βίαν
τῶν ἐκόντων ἢ τὴν τῷ ἐλκομένῳ σώματος τυλαιπωρίαν,
δορὸν διατεινομένην παραλαμβάνει, καὶ ταύτην ἀκμαίαν,
ἥτις πολλὴν ἐπίδουσαν ποιεῖται, ἢ ἐλαίῳ διάβροχον· τέτιρ
γὰρ τὰ κατεσκληρότα μαλίσσονται, πολλὰς δὲ τὰς ἔλκοντάς 20
φῆσιν· οὕτω γὰρ ἐπατάλευον τὰς βίβλας ἰσως. ἔστι δὲ
ἔς ἐτελὺς μὲν ἢ ἐκὼν, τῇ δὲ ἐνέργειᾳ κεκορηται. Β.

ἔδει βοὸς παύρα προτάσσειν τὸ γενικὸν τῷ εἰδικῷ, ὡς
„ἤντι βὸς ἀγέληφι ταῦρος” (Π. 2, 480). ἔστι δὲ Ἀντικὸν τὸ
ἔτω συντάττειν. Β.

392. κυκλός: Ζηρόδοτος κύκλω, Ἀρίσταρχος κύ-
πλος, ὡς „πληθὺς ἀπονέοντο” (Π. 15, 305)· ἢ ἐπὶ Μετε-
λάου ὁμοίως ἐν τῇ Α (219). οἱ δὲ ἄλλοι ἐπιθήρημα, ἢ πα-
ροξύνουσιν. ἀλλ' ἔδει κυκλόφι. Β.

393. τάνυται δὲ τε πᾶσα διαπρό: διατείνετο δὲ ζομένης εἰκασεν (Π. 12, 132). ἐνθάδε δὲ ἔχει τι πλεον ἢ πρὸς
πᾶσα εἰς τὴν ἀποδοχὴν μεγεθυνομένη· τὸ γὰρ πάχος λεπτο-
νύμενον εἰς μέγεθος ἔχεται. Β.

395. ἔλκετον Ἀρίσταρχος, ὅτι πλεονάζει τὸ ε. Β.

398. λαοσσοῖς: ὁ τὰς λαοὺς παρορμῶν· φησὶ γὰρ
„ἄρσε τὰς μὲν Ἀρσες, τὰς δὲ γλιανκῶπας Ἀθήνη” (Π. 4, 35
439). Β.

399. ἀνῶσαιτ': ψέξαι· „ἢ ὅτι δ' ὅτε μοι Κρονίδης”
(Π. 24, 241) ἀντὶ τῷ φέρετέ με καὶ ἐτελίζετε. Β.

401. οὐδ' ἄρα πω: εἰωθε συμπάθειαν ἐγείρειν διὰ
τέτων, ἐπὶ οἱ τὰ μέγιστα δευροχῶντες ἐν ἀγνοίᾳ τῶν κα- 40
κῶν εἶεν ἢ ἐπὶ χρηστοτέρων φέρων ἔλπίδων, ὡς Ἀνδρο-
μάχῃ ἢ Αἰλῶν ἢ νῦν Ἀχιλλεύς. Β.

404. τὸ μιν οὐποτε ἔλπετο θυμός: παιδευτικός
ὁ λόγος ὅτι ἢ δὲ αἰετὶς ἐλπίσι πεποιθέναι. Β.

Ζηρόδοτος ἀπὸ τῷ τελεῖν ὑπο Τρώων ἕως τῷ χάλ- 45
κτον οὐρανόν (495) οὐ γράφει. Ἀρίσταρχος μόνον ἠθε-
τεῖ ὡς δὲ τις αὐτῶν Τρώων (420). Β.

409. νόημα: τὴν εἰμαρμένην· „ὅ γάρ τ' εἴ οἶδεν
ἄπαντα”. Β. τὴν θάλασσαν καὶ βουλήν. τινὲς δὲ τῶν φιλο-
σόφων μοῖραν ἔλεγον εἶναι τὴν τῷ θεῷ βουλήν (τὸν λόγον 50
τοῦ Διὸς V). ΒV.

οὐκ ἔστι περισσός, ἀλλ' ὡς τὸ „δίδαξε γὰρ Ἀργεῖς
τῇ· ἀλλὰ οἱ τῷ ἔχραισιν Ἀργεῖς” (Π. 5, 53). V.

413. τινὲς ἐνχρίπτοντο ὡς τὸ „ζῶ ἐνχρίπτουσι
πύλῃσιν” (405). V.

415. ὦ φίλοι: πολλὴ σπεδὴ ἑκατέρω φρατῶν τῶν
κρατῆσαι, τοῖς μὲν ἀδελφείοις δευτέρων ἀμαρτεῖν εἰς Ἀχί-
λλεω, τοῖς δὲ βελονμένοις ἀμύνεσθαι Ἀχιλλεῖ ὡς πρὸς
ἐπιδόχῃ ἐπ' αὐτῷ. λέγει δὲ ὅτι δεῖ προτιθέναι τὴν ἐκείνου
τῆς σωτηρίας. Β.

421. εἰ καὶ μοῖραι οἱ μὲν Ἕλληνες ἀποθανεῖν ἔχον
τῷ νεκρῷ μὴ κρατῆσαντες· οἱ δὲ μελλητικῶς φάσκουσιν
ἢ μοῖριδιον ἡμῖν ἀποθανεῖν, τῆς μάχης ἢ δεῖ ἀφίστασθαι. ΒV

424. σιδήρειος: ὁ σερπὸς ἢ πολυέχυρος. Α. ἢ αὐτὸν
ὄπλων τῷ σιδήρει φόρος. D.

425. ἀτρογέτοιο: ἀτρώτα. ἢ ἐπὶ ἢ αὐτὸς ὁμοίως
τῇ θυλάσσει ἢ τρυγᾷται. Β.

426. Ἴπποι δ': μετῴγει τὸν λόγον ἀπὸ τῶν συνεχ-
πόνων. ἔστι δὲ τὸ ἔχον φρενῆρες ἢ οἰκειότητα φροσίνην
πρὸς τὰς τρέφοντας· Ἐκτωρ γὰρ τοῖς Ἴπποις διακρίνεται
πρὸς τὰς τρέφοντας. ὅντοι δὲ ὡς ἀθάνατοι ἢ πλείω τὴν αἰσθησιν
ἔχουσιν. BV.

430. θοῇ: ταχυποῖ. ἐπεμαίετο δὲ ἀντὶ τῷ ἔχον
καὶ ἐμάστιζεν. Β.

431. θείων: τύπων· ὅθεν ἢ θίς ὁ αἰγιαλός, παρ' ὅν
25 τύπτει ὑπὸ τῶν κυμάτων. D.

431. ἄρει: κυρίως τῇ ἐν πολέμῳ ἀπειλῇ. V.

432. πλατύν: οὐ τὸν καθόλου πλατύν, ἀλλὰ τὸν καθ' ὅ
ὁ μέρος ἐαυτῷ ἐπὶ πλατύτατος. Β.

434. ὥστε σήλη: τοὺς μὲν Λαπίθας δρυοῖν ὑπο-
βολή· ἢ γὰρ τὴν εἰσὶν μόνον σημαίνει, ἀλλὰ καὶ τὴν
ποιάν, τὴν ἐπὶ τῷ πένθει, πρὸς γὰρ τὴν κατηφῇ
ἢ παραβολή. Β. ἅμα δὲ ὅτι ἢ ἀσβέρες κινεῖν σήλην. V

437. ἐνισκίψαντες: ἀντὶ τῷ προσερεῖσαντες ἢ πρὸς
45 λίσσαντες διὰ λύπης ὑπερβολήν. Β.

439. Φαλερῇ: πρῶτος συνείδε τοῖς καλοῖς ἴσασθαι
ἄρμόδιον χαλκὴν ἢ μόνον καλὴν ἀλλὰ ἢ βαθεῖαν. V.

440. ἀμφατέροισι: τοῖς ἴπποις δηλονότι. Β.

443. ἢ δειλῷ: τὸ ὅλον εἰς καταβολὴν τῷ ἀνθρώπῳ
γένεας· εἰ γὰρ οἱ ἴπποι διὰ τὸ συνῶμιληκεῖν ἀνθρώποις
χαλεποῖς γίνονται ἢ διὰ τὸ τοῦ δειλοῦ πόσῳ μύλλον αἰετοῖς
ἀνθρώποι. εἴτα ἢ κατασκευάζει, πάντων ζώων εἶναι φησὶ
χειρίζον τὸν ἀνθρώπον· πλεονεκτεῖμεν γὰρ τῶν ζώων τῇ
λογισμῷ μόνον, ἀλλὰ κατὰ πολλὰ ἐνδεέστεροι εἰσιν, ἐν αὐ-
τῇ δὲ ὡς δοκῶμεν πλεονεκτεῖν, τὴν ἀντίληπριν τῶν κακῶν
ποιούμεθα. διδάσκει ἐν μὴ μέγα φρονεῖν. ἔχει δὲ ἀξίον
εἶναι ὁ λόγος ὑπὸ θεῷ λεγόμενος. Β.

447. πάντων ὅσα τε γὰρ ἐπιπνέει: ὑπὲρ πάν-
τα τὰ γὰρ ἐπιπνέει. λήπει δὲ ἢ κατὰ. πᾶν μὲν ὡς
ἔμψυχον ὑποπνέτωκεν ἀνέχλεις, πλεον δὲ ὁ ἀνθρώ-
πος. Β.

448. ἀλλ' ὁ μὲν: ἵνα μὴ ἀγωνιῶμεν καὶ περὶ τῶν ἱπ-
πων, V.

449. οὐ γὰρ ἐάσω: τινὲς οὐδέ τις ἄλλος, ἵνα μὴ
ἔσθωμεν τὰς ἵππους. οἱ δὲ φασιν ὡς ὅτι πάντα ἀναιρεῖ, ὅδε
τὸν Διομήδεος θώρακα, ὃ τὸ σκήπτρον Ἀγαμέμνονος, οὐ
τὰ ἄλλα τὰ δοθέντα Νιοπολλέω. V.

451. γοῖνεσσι: ἀπὸ τῆς τοῦ γένους ἐσθλείας. ἢ ἀπὸ τῆς
γοῦναι τροπῆς. V.

453. σφίσι: μετήγαγα τὸν λόγον ἀπὸ τοῦ Ἑκτορος ἐπὶ
τὰς Τρώας. V. ὁμιλοῦνται τοῖς Τρωσὶ. προλέγει δέ, ἵνα μὴ
ἡμεῖς τὸν ἀκροατὴν ἐπὶ πλείον, τὴν προθεσμίαν διδάσκας
τῆς ἐνήμερας. B.

456. μένος ἦν: ὅπως Ἀρίσαρχος. Ζηρόδοτος δὲ μέ-
νος πολυθαράσες ἐνῆκε, καὶ προστίθουσιν „αὐτὸς δ'
ὀλομυρόνδε μετ' ἀθανάτοισι βεβήκει.” V.

459. τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων: κρεῖττον γ' τοῦδε
ἡλξεν τῷ ἑταίρῳ ᾤετο. ἄλλως τε οἱ ἵπποι αὐτὸν ἐκείσε
ἔχουσιν. B.

463. ἦρει τὸ κατελάμβανεν, ὡς τὸ „ἐκ δέκα ποδῶν
ἦρει λόγων τὰς ῥήτορας.” τὸν δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνῆρει. B.

464. ἐερψι: τῷ μὴ ἄλλω ἐπιβατῷ ἢ Ἀχιλλεῖ. B. καὶ ὅτι
ἀθανάτων ἵππων φερομένων. V.

465. οἱ περὶ Ἀρίσαρχον ἐπὶ χεῖν κατὰ παρατακόν,
οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀσκαλωνίτην κατὰ ὀριζόν ὡς λαβεῖν. καὶ
Ἡρωδιανὸς δὲ ἐπὶ χεῖν παροξυτόνως, ἢ μὴ τις λέγοι ὅτι
τὸς ἐστὶ τῷ ὀριζῶν συντάκταις τὴν ἐπὶ. V.

477. θεόφιν μήσωρ ἀτάλαντος: ἴσος θεοῦ εἰς
τὸ καταργήσασθαι τι. B.

481. βοηθῶν: τὸ ἐν τῇ μάχῃ ταχῶς. οὐ θέλει δὲ
ἀποκρίτως ἐπὶ τὰς ναῦς παρυγαῖν τὸ ὄχημα τοῦ Ἀχιλ-
λέως. V.

Ἀρίσαρχος ὅψ' ἐν βοηθῶν, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς χολῆς
ἀπορημένως. V.

483. ἀπόρρασε: τῷ ἰδίῳ ἔρματος, καὶ κατέλθε πείῃ πο-
λεμίων. B. ὅτε Πάνδαρος μεταγωγὸν τὸν νῶτον τὴν
ἑσπίδα, τὸ δὲ δόρυ ἀρπάσας παρακείμενον. V.

486. ἵππων τῶδ' ἐνόησαι: εὐτυχῆσαι τῆς πανοπλίας
ἐπιθυμεῖ καὶ τῶν ἵππων. προτρέπει δὲ τὸν Αἰνείαν ὅτι μόν-
ον ὡς ἀριεὺς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀχάλλοντα ἐπὶ τῇ ἀφαιρέσει
τῶν ἰδίων ἵππων. BV.

492. βολῆς: συλληπτικῶς. ἦν γ' εἶχεν ὁ Ἑκτωρ, οὐ
βόλῃ ἦν. B.

494. Ἀρητος: Ἀρατος Ἀρητος καὶ Ἀρήτη Ἰακῶς. καὶ
κοινὸν γέγονε. V.

505. φοβῆσαι δέ: διὰ τῆς δέ, οὐ τέ. V.

507. Αἰάνται: πιθανὸν ἀνακεχωρηκότος Ἑκτορος καὶ
τὸν Αἴαντα τολῆσαι τὸ σῶμα καταλίπειν τοῖς μετ' αὐ-
τὸν ἄριστοις, ἔνθεν αὐτῶν ἐντυγχάνει. B.

514. ἐν γένουσι: ἐν τοῖς κόλποις, διὰ τὰ ἐν αὐτοῖς
ἀποκείμενα πρόχειρα εἶναι. οἱ δέ, ἀπὸ μέγας τῇ δυνάμει. B.

515. μελήσει: ἀντὶ εὐκτικῆς τῆς μελήσει. V.

520. 521. ἄμφω ἠΐθε, τὸν μὲν πέλεον τῇ δόξῃ, τὸν
δὲ ἄνδρα τῷ αἰσῷ, ὡς ἐδοξαίτοσαν τὴν καταποροῦν
γενέσθαι. ὁ δὲ τόπος τῆς πληγῆς καιριώτατος. ὅπως γὰρ
φῆσι κεράτων εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν νευρῶν. περὶ γ' τὰς τῶν
κεράτων ῥίζας πυκνὰ καὶ συνεχῇ τὰ νευρὰ καὶ αἱ ἀρτηρίαι
κεῖνται. B.

522. πᾶσαν: ἦν γ' μὴ ὅλον διακοπῇ τὸ νευρὸν, ὅτι πᾶ-
ντι ὁ βῆς. καὶ τὸ μὲν ἐξῆς ἐστὶ διατάμη, τῇ δὲ διακοπῇ
τῆς λείας μεμυμένον τὸ γινόμενον. ἐκ ἀναστροφῆς δὲ ἢ οὐκ,
ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῇ Αἰα αἰτιατικῇ. ἢ δὲ ἀντὶ καὶ ἀμφὶ
ὡς τρίχρονον. B.

προθορών: βοῶν μὲν οἰκίον τὸ προπίπτειν, τῶν δὲ
ἄλλων ζῴων τὸ ἀνακλᾶσθαι. B.

523. προθορᾶν πέσεν: προπίπτειν μέλλοντα βλαβε-
ροῦ ἢ πληγῇ ἀνέσχευεν. ἢ δὲ ἀναβολὴ πρὸς τὸ προθορεῖν
μόνον. καὶ γ' ἔτος προέθορε μὲν ὡς ταῦρας, ἐκ ἔπεσε δὲ
ὡς αὐτός. B.

524. νηδυστοῖσι: τοῖς κατὰ νηδὺν σπλάγχνοις. ἐκασ-
τὸς εἴρηται ἢ λέξις. B.

529. ἐνθα δ' ἐπειτ' ἀφίει: τότε δὲ ἔστη τὴν ὁρμὴν
ὁ σιδηρός. ὅταν γ' μηκέτι προῖναι ἔχουσα, τὸ τηρικαῦτα
ἰσόμενος κραδαίνεται. B.

533. τὰς ὑποταρβήσαντες: μηδὲ πῶς τινος δεινῆς
γεγονότος φεύγουσι. A.

535. Ἀρητον δέ: ἠδὲως πάνν ἀντιφώνησε τῷ ἄλλῳ ἔργῳ
τῶν περὶ τὸν Ἑκτορα. V.

538. ἢ δὴ μάν: ἴδιον τῷ παρ' ἐλπίδα ἐντυγχάνοντι καὶ
πλέον τι φερέμεθα κατὰ τῶν ἐχθρῶν. B.

539. κῆρ ἄχεος μεθέηκα: ἐπανῆκα τὴν ψυχὴν τῇ
ἐπὶ Πατρόκλῳ λύπῃ. V.

καταπέφνων: Ἀρίσαρχος ὡς τέμνον. A.

542. κατὰ ταῦρον ἐδηδῶς: ἢ διακοπῇ τῆς λείας
τὸν εἰς πολλὰ διεισπασμένον παρέσχεσε ταῦρον, ὃ τῷ μέτρῳ
ἀπαιτῆντος. παρῆν γ' φάναι ταῦρον κατεδηδῶς, καὶ Ἀνα-
κρέων „διὰ δέρον κόψε μέσην, καὶ δὲ λῶπος ἐχέσθη.” V.

543. ἀψι εἰκότως, τῶν περὶ τὸν Ἑκτορα ἱποσπεφάντων
ἐπὶ τὸ σῶμα. V.

545. Ζηρόδοτος ἀρετῇ. τινὲς ὅδε γράφουσι. πῶς γ' ἐν
τῇ ἰδῇ ὃν ὁ Ζεὺς αὐτὴν πέμπει, ἢ δὲ ἐρανόθεν κάτειναι;
ἢ ὅτι θρανὸν τὸν ὑπερνεφρὸν ὀνομάζει τόπον. V.

547. ἴρην: ὅταν ἐξ ἐναντίας τῷ ἡλίῳ νέφος εἴη πεπι-
λημένον καὶ πληρὲς ὕδατος, αἱ δὲ ἐκτίνες προσπίπτουσι τῷ
νέφει καὶ καθάπερ ἀπὸ κέντρος τῷ ἡλίῳ περιγράφουσι κύκλους,
καὶ τότε τῷ μὲν τῶν ἀκτίνων ἐκκεντρωθὲν ἀνιμῶν πρὸς τὸ κρο-
κοιδέας, τῷ δὲ ἐν τῷ νέφει μέλας ἐκλυομένης πρὸς κυά-
νεον, ἢ κρᾶσις ἀμφοῖν ἴρις ἐστὶ. καὶ Ἀναξαγόρας δὲ φησιν
„ἴρην δὲ καλέουσι τὸ ἐν νεφελῇ ἀντικύκλον τῷ ἡλίῳ.”

χειμῶνος ἔν ἐστὶ σύμβολον. τὸ γ' περιεχόμενον ὕδωρ τῷ
νέφει ἄνιμον ἐποίησεν ἢ ἐξέχεεν ὕμβρον. ταῦτα ἐν πρὸς τὰς
ἐπισήμονας. πρὸς δὲ τοὺς ἀπείρους τὸν πόλεμον. τὸ δὲ

πορφυρέην, ἀπὸ μέρους τὴν ποικίλην· ἥ ὅτι ἔχει τινὰ πορφυρίζοντα. πιθανῶς δὲ τὴν τῆς θεᾶς κατέβασιν θεο-
τέρᾳ εἰκόνι ὁμοίωσεν. Β. καὶ ἀλλαχοῦ „οἷον δ' ἀστὴρ ἦκε
Κρόνος παῖς" (Π. 4, 75). V.

550. μῆλα: ἀπὸ μέρους τὰ θορέματα ἅπαντα. Β. „μῆλα
τά μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν" (Od. 23, 356).
καὶ Ἡσίοδος „βέβρορα πάντα" φησὶν (O. 504), ἀπὸ τῶ βοὸς
πάντα δηλῶν. V.

551. ἔαυτήν: ἐδὲ ποτε ὁ ποιητὴς οἶδε συνθέτως ἄν-
τωνυμίας. V.

553. πρῶτον δ' Ἀτρεΐδης υἱόν: ἐκ εἰκῆ, ἀλλ' ἐπεὶ
φαίνεται ὅτιος μόνος ἀγωνιῶν ὑπὲρ Πατρόκλη. Β.

555. δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν: δύο γὰρ ἐστὶ δὲ
ὡν μάλιστα γνωρίζομεν, φωνὴ καὶ εἶδος. εἰκότως δὲ Φοῖβη
εἰκασταὶ ἡγήτο γ' καὶ αὐτὸς φάλαγγος, καὶ μέλει αὐτῷ λυαν
περὶ Πατρόκλη. ἦμα δὲ καὶ τὸ γῆρας ἱκανὸν πρὸς αἰδῶ. Β.

556. κατηφείη: αἰχμήν, ἀπὸ τῆ κάτω ἔχεν τὰ φύα. Β.

557. ἐντρέπει αὐτὸν τῇ μνήμῃ Ἀχιλλέως, ἔδοντο πρὸς
τὴν μάχην. Β.

559. ἔχειο: τῶ πολέμα ἢ τῶ νεκρῷ. V.

561. ἄττα: τροφεύ. ἔστι δὲ νεωτέρως πρὸς προεσβύτερον
ἡθικὴ προσφώνησις. D.

564. ἐσεμιάσατο θυμόν: ἐπληξέ μου τὴν ψυχὴν
μιάσσατο γ' τὸ ἄψυχο· „χεῖρ ἐπιμασσόμενος" (Od. 9, 302).
„ἐπεμαίετο" ἄρ' ἱππός" (Π. 5, 740). „τὸν δ' ἐπιμασσόμενος
προσέφη κρατερὸς Διομήδης" (Od. 9, 446?). καὶ μέχρι δὲ
νῦν ἐν τῇ συνηθείᾳ φαιμέν „ἡψατό με ὁ θάνατος τῶ φίλῳ
τῷδε ἢ συγγενῶς." BV.

565. πυρός: διὰ τὸ ἐκίνητον καὶ θρασύ. Β.

567. γήθησεν δὲ θεά: „ἐνέστι γ' δὴ κἄν θεῶν γένετο
τόδε τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ἕπο." Β.

569. ὁμοιοῖται ταῦτα γ' τῶν μελῶν ἐτεργεί μάλιστα. V.

570. μνίης θάρσος: πιθανῶς ὁ μνίης αὐτὸν εἰκασεν
(ἦν γ' ἀναξία τῷ ἥρωος ἢ εἰκῶν), ἀλλὰ τὸ θάρσος αὐτῆς
προσέθηκεν. ἐπὶ τὰ ἐλάχιστα δὲ κατάρχει, τὸ ἀρμόδιον τῷ
πράγματι ζητῶν· αἱ δὲ ποιητικαὶ λέξεις ἐπικαλύπτουσι τὸ
ταπεινόν. πρὸς τὸ ἱταμόν ἐν καὶ ἐπίμονον ἢ εἰκῶν ὅτιος γ'
ἀποτρεπόμενος εἰς ἄλλον τόπον ἔτρεχεν εἰς τὸν αὐτόν. Β.

572. λαρόν: ἀπολαυσικόν, παρὰ τὸ λῶ, ὃ ἐστὶ θέλω. V.

573. ἡ ἀμφὶ πρὸς τὸ πλησέν. V.

575. Ποδῆς υἱὸς Ἡετίωνος: ἐπισημαίνει πάντα,
πάντα ὄνομα γένος φίλιον, ὡς ἀνιχνεύσας τὴν ἀλήθειαν.
ὁ δὲ Ἡετίων ὁμώνυμος τῷ τῆς Ἀνδρομάχης. εἰ δὲ ἦν τῶν
Κελίκων ὁ Ποδῆς, εἶπεν ἂν ὅτι μάλιστα τῶν βασιλέων αὐ-
τὸν εἰμα, καὶ τὸ δῆμα προαπέλοντο δὲ καὶ οἱ Ἀνδρομάχης
ἀδελφοί. καὶ τὸ ἀφνειὸς δὲ δεικνύσιν ὡς ἔτερος ἦν· ὁ γ' τῶ
Ἀνδρομάχης πατρὸς οἶκος ἡγήμωτο. Β.

577. εἰλαπινασῆς: σφόδρος, ἐν τῷ εἰωχέσθῃ φίλος.
οἱ δὲ παράσιτος. τὸ δὲ ὄνομα τῷ παρασίτῳ εἰρηδ' ἐν ἐλπίδι
παρ' Ἐπιχάρμῳ. V.

578. κατὰ ζωσῆρα: πιθανόν τὸν εἰλαπινασὴν κατὰ

ζωσῆρος τυφθῆναι ὑπὸ Λάκωνος ἀνδρός, οἱ εἶσι ζωσῆροι
γίαις ἐλευθεροί. Β.

582. ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει Ἐκτορα δ' ἔστι
να δ' ὅς Ἐρως ὅτρυνε μετελθόν. πόθεν δὲ ἔστι
Ἐρως ἐξαιρήνης πάρεσι; Α.

584. ξείνων φίλτατος: ἐπεὶ περὶ φίλου δεικνύει
δεόντως φίλον ὁμοίᾳ πρὸς τὸ αἰχῆναι αὐτόν. Β.

588. πρέποντας πολέμῳ τὰς λόγους περιέθεικεν ὅτι
τῆς, ἐπεὶ τοῖ γε οὐκ οἶδε δειλὸν τὸν Μενέλαον· βού-
λομαι πάντας καλεῖ αὐτόν, ὃ ἐστὶ ἐν μάχῃ ἀνδρείων. Α.

τὸ σημείον, ὅτι ἐχ' ὡς τῷ ὄντι μαλθακῶς αἰχμητῶν
τῷ Μενέλαῳ ληπτέον, ἀλλὰ τὸ πρόσσωπον πολέμιον ὃν
διαβολὴν λέγει ἀρητίκλον γ' ὁ ποιητὴς αὐτόν καλεῖ
(52). AB.

591. τῇ αἰγίδι, ὡς Ἀρξίσταρχος. V.

593. ἔλετ: ἡτοιμάσατο πρὸς τὴν χρῆσιν, ὡς
τρίαντα ἐλόν" (Od. 5, 292). V.

594. μαρμαρίην μὲν τοῖς ἀμνησμένοις, τοῖς
ταποτιμένοις ἑρμηνήν. Β.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἴδιον ὑποτίθεται τῆς αἰγίδος τὸ
ποιεῖν συστροφάς. ἀπὸ τῶ αὐτῷ δὲ καὶ καταιγίδες αἱ
αἱ κάτω ἀίσσονται. Α.

595. ἡ διπλῇ περιεξηγμένη, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει
δ' ἐτίναξε· ταύτην γ' ἐπισείων ἀνέμους ποιεῖ. δὲ
αὐτὸς ἐπισείησιν ἑρμηνὴν αἰγίδα πᾶσιν" (Π. 4, 22).
βραχὺ δὲ διασαλπίον ἐπὶ τὸν δέ· ἐπὶ γ' τῆς βροντῆς
τασις μέλα μεγάλα. Α.

597. φόβοιο: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ φρυγῆς. Α. φόβος
ἡ συνδύσις. D.

ἡ δειλός, εἴπερ εἰκαὶ Αἰ. εἰ δὲ πρῶτος, τέτρατος
πρῶτος τετραμμένος. ὅτι δὲ γενναῖος, συμφορῶνται
εἰ δ' ἀσθενής, πῶς ὁ Ποσειδῶν „Τεῦκρον καὶ πρῶτον
Ἀχίλλεον ἤλθε κελύων Πηγίλειον θ' ἥρωα" (Π. 15, 92).

599. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ ἐπιλήγδην μεσότητος ἐστὶν
ψαυδὴν, ἔσον δὲ ἐπιπολῆς ψαῦσαι, μὴ εἰς βάθος.

ἐπιλήγδην, πῶς „γράφει δὲ οἱ ὅσον ἄχρως;" κατὰ
γ' φαίνεται ἡ πληγὴ ἐπετηρηγμένη. ἀλλ' ἔρεῖ Ὅμηρος
ἐγὼ, ἀλλ' ὁ τύπος εἰς ὃν κατηνέχθη ἡ πληγὴ·
ὁμοπλάτη ἀσαρκότης. Α.

καὶ ὅτι τῶν ἡμᾶς καὶ ἐν Ὀδυσσεῖ (22, 278)
ἄκρον δέ." Α.

ἐπιξεκινῶς. καὶ πῶς ὅσον ἄχρως; ἢ μᾶλλον καὶ
δρομήν. Β.

600. Παλυνδάμαντος: οὗ προσιπῶν τὸν τρώων
νῦν διεσάρησε, ποικίλλων καὶ χαριτοποιῶν τὸν λόγον
ἐξαιλαγῇ. Β.

ἐκκεν εἰς συμμαχίαν γενεῖτο κατὰ τὴν Βοιωτίαν
τάγμα· οἱ γ' ἡγεμόνες αὐτῶν εἰσιν οἱ τετραμμένοι. V.

602. Ἀλεκτρονότος: ἡ διπλῇ, ὅτι ἐκ εἰρηδ' ἔστι
τὸν ἀλεκτρονότα τὸ ἔφρον τὴν ὄνομα· ἐδίδωτο γ' ἔγνωτο.

605. σκόπει τὸ τῆς ἀπαγγελίας τάχος· προσιπῶν γ' ἔγνωτο.

ἐπὶ τῷ Ἑκτορῳ, ὡς ἐπὶ τὸν Ἀχιλλεὺς ὤρησε, νῦν ἐν μέ-
τω τῇ Ἑλληνικῇ ἀρετῇ διηγέται, εἰτα πάλιν μεταβαί-
νει ἐπὶ τὸν Ἑκτορα. καὶ φεύγοντας αὐτὸς ἐγκωμιάζει, ὅτι
καὶ περὶ παροβημένοι ἀρετῶς ἐπὶ Αἰδὸς ἀγωνίζονται. Β.

607. ἐν καυλῷ: τὸ ἄκρον τῆς δόρυτος τὸ ἐμβαλλόμε-
νον τῇ ἀχλὺ, ὃ ἐστὶ τῇ ἐπιδορατίδι. Δ. τὸ τῆς ἐπιδορα-
τίδος. λέγει δὲ ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν καυλόν. Α.

ἔβόησαν φοβηθέντες μή τι πάθῃ. Β. καὶ ἐφόβηθεν
ἑκάστος ᾧ ἦτοί. ὣτως Ἀρίσταρχος. V.

ὣτως Ἀρίσταρχος, τοὶ δ' ἔβόησαν. Α.

ὣτως δὲ μόνως φησὶν ὁ Διόδωρος ἐν τοῖς διορθωτικοῖς,
τοὶ δ' ἔβόησαν. ἐβέλετον γὰρ τελέως τὸ τοὶ δ' ἐφό-
βησαν. καὶ γὰρ φεύγουσιν ἀλλὰ διώκουσιν. καὶ ἐπὶ Πατρόκλου
τὸ ὁμοίον. „ἐπὶ δ' ἔλαχε λαὸς ὀπίσθε Τρωϊκός” (793). Α.

608. Ἰδομενεὺς ὅς: τὸ σημεῖον, ὅτι ἐπ' Ἰδομενεῖ. Α.

κατὰ Ἰδομενεὺς βάλλει νεώσι τῷ δόρῳ ἐπιβάντος. πε-
ρὶ γὰρ ἐκ τῆς ναυμάχους ἦλθε, καὶ δὴ πεσὼν ἂν ὤψασε τὴν

Τρώα, εἰ μὴ ὁ Κοῖρανός αὐτῷ παρέσθαι τὸ τῷ Μηριόνη

ἄρμα, ὃς ἐκ Ἀντίου Μηριόνη συνεστράτευσεν, ἡνίοχος ὢν τῷ

Μηριόνῳ. λέγει δὲ ὅτι ἦδη ἀναβῆναι φθάσαντος Ἰδομε-
νεως ἦκε τὸ βέλος, καὶ τὸν ἡνίοχον ἔρωσε κατὰ τύχην. εἰ

μὴ ἂν ἦν καὶ τὸς ἵππους τροπῆς γενομένης, μισαιπόλιος ὢν

Ἰδομενεὺς καὶ μὴ δυνάμενος φεύγειν ἀπώλετο ἂν. Β. ἔστι

δὲ ἡ φράσις ὡς (Π. 2, 740) „τῶν αὐτῶν ἡγεμόντων μενεπτό-
λιμος Πολυπόιτης, υἱὸς Πειριόβοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο

Ζεὺς.” καὶ μετὰ ταῦτα „ἔκ οἱος, ἕρμα τῷγε Λεοντεύς.” V.

ἄλλως. ὣς τῷ „αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμόν” (616). Μαν

ἔπειτα πάλιν ὁ λόγος, καὶ ἔστι τῶν ἔξω περιγεγραμμένων ζη-
τημάτων. „ὅ δ' Ἰδομενεὺς ἀκόντισε δόρῳ ἐφεσάτος” πε-
ρὶ γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέος ἦλθε.” τίς πεζὺς ἦλθε, 30

καὶ κε Τρωαὶ μέγα κράτος” καὶ ὣς αὐτὸς ἐρωτήθη, ὅτι πε-
ρὶ ἦν. ἀλλὰ δεῖ νοεῖν τὰ μὲν διὰ μέσου εἰρημένα, τὰ δὲ

ἐμφανισθέντες ἐξηγητέμενα ἔξερτον τῆς ἐπὶ μέρους περιγρα-
φῆς. ὅτι ἐπὶ τῷ Κοιρανῷ ἀκρόν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Ἰδομενεὺς 55

καὶ κε Τρωαὶ μέγα κράτος” καὶ ὣς αὐτὸς ἐρωτήθη, ὅτι πε-
ρὶ ἦν. ἀλλὰ δεῖ νοεῖν τὰ μὲν διὰ μέσου εἰρημένα, τὰ δὲ

ἐμφανισθέντες ἐξηγητέμενα ἔξερτον τῆς ἐπὶ μέρους περιγρα-
φῆς. ὅτι ἐπὶ τῷ Κοιρανῷ ἀκρόν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Ἰδομενεὺς

καὶ κε Τρωαὶ μέγα κράτος” καὶ ὣς αὐτὸς ἐρωτήθη, ὅτι πε-
ρὶ ἦν. ἀλλὰ δεῖ νοεῖν τὰ μὲν διὰ μέσου εἰρημένα, τὰ δὲ

ἐμφανισθέντες ἐξηγητέμενα ἔξερτον τῆς ἐπὶ μέρους περιγρα-
φῆς. ὅτι ἐπὶ τῷ Κοιρανῷ ἀκρόν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Ἰδομενεὺς

καὶ κε Τρωαὶ μέγα κράτος” καὶ ὣς αὐτὸς ἐρωτήθη, ὅτι πε-
ρὶ ἦν. ἀλλὰ δεῖ νοεῖν τὰ μὲν διὰ μέσου εἰρημένα, τὰ δὲ

ἐμφανισθέντες ἐξηγητέμενα ἔξερτον τῆς ἐπὶ μέρους περιγρα-
φῆς. ὅτι ἐπὶ τῷ Κοιρανῷ ἀκρόν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Ἰδομενεὺς

καὶ κε Τρωαὶ μέγα κράτος” καὶ ὣς αὐτὸς ἐρωτήθη, ὅτι πε-
ρὶ ἦν. ἀλλὰ δεῖ νοεῖν τὰ μὲν διὰ μέσου εἰρημένα, τὰ δὲ

ἐμφανισθέντες ἐξηγητέμενα ἔξερτον τῆς ἐπὶ μέρους περιγρα-
φῆς. ὅτι ἐπὶ τῷ Κοιρανῷ ἀκρόν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Ἰδομενεὺς

καὶ κε Τρωαὶ μέγα κράτος” καὶ ὣς αὐτὸς ἐρωτήθη, ὅτι πε-
ρὶ ἦν. ἀλλὰ δεῖ νοεῖν τὰ μὲν διὰ μέσου εἰρημένα, τὰ δὲ

ἐμφανισθέντες ἐξηγητέμενα ἔξερτον τῆς ἐπὶ μέρους περιγρα-
φῆς. ὅτι ἐπὶ τῷ Κοιρανῷ ἀκρόν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Ἰδομενεὺς

καὶ κε Τρωαὶ μέγα κράτος” καὶ ὣς αὐτὸς ἐρωτήθη, ὅτι πε-
ρὶ ἦν. ἀλλὰ δεῖ νοεῖν τὰ μὲν διὰ μέσου εἰρημένα, τὰ δὲ

ἐμφανισθέντες ἐξηγητέμενα ἔξερτον τῆς ἐπὶ μέρους περιγρα-
φῆς. ὅτι ἐπὶ τῷ Κοιρανῷ ἀκρόν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Ἰδομενεὺς

καὶ κε Τρωαὶ μέγα κράτος” καὶ ὣς αὐτὸς ἐρωτήθη, ὅτι πε-
ρὶ ἦν. ἀλλὰ δεῖ νοεῖν τὰ μὲν διὰ μέσου εἰρημένα, τὰ δὲ

ἐμφανισθέντες ἐξηγητέμενα ἔξερτον τῆς ἐπὶ μέρους περιγρα-
φῆς. ὅτι ἐπὶ τῷ Κοιρανῷ ἀκρόν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Ἰδομενεὺς

καὶ κε Τρωαὶ μέγα κράτος” καὶ ὣς αὐτὸς ἐρωτήθη, ὅτι πε-
ρὶ ἦν. ἀλλὰ δεῖ νοεῖν τὰ μὲν διὰ μέσου εἰρημένα, τὰ δὲ

ἐμφανισθέντες ἐξηγητέμενα ἔξερτον τῆς ἐπὶ μέρους περιγρα-
φῆς. ὅτι ἐπὶ τῷ Κοιρανῷ ἀκρόν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Ἰδομενεὺς

καὶ κε Τρωαὶ μέγα κράτος” καὶ ὣς αὐτὸς ἐρωτήθη, ὅτι πε-
ρὶ ἦν. ἀλλὰ δεῖ νοεῖν τὰ μὲν διὰ μέσου εἰρημένα, τὰ δὲ

ἐμφανισθέντες ἐξηγητέμενα ἔξερτον τῆς ἐπὶ μέρους περιγρα-
φῆς. ὅτι ἐπὶ τῷ Κοιρανῷ ἀκρόν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Ἰδομενεὺς

καὶ κε Τρωαὶ μέγα κράτος” καὶ ὣς αὐτὸς ἐρωτήθη, ὅτι πε-
ρὶ ἦν. ἀλλὰ δεῖ νοεῖν τὰ μὲν διὰ μέσου εἰρημένα, τὰ δὲ

ἐμφανισθέντες ἐξηγητέμενα ἔξερτον τῆς ἐπὶ μέρους περιγρα-
φῆς. ὅτι ἐπὶ τῷ Κοιρανῷ ἀκρόν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Ἰδομενεὺς

καὶ κε Τρωαὶ μέγα κράτος” καὶ ὣς αὐτὸς ἐρωτήθη, ὅτι πε-
ρὶ ἦν. ἀλλὰ δεῖ νοεῖν τὰ μὲν διὰ μέσου εἰρημένα, τὰ δὲ

ἐμφανισθέντες ἐξηγητέμενα ἔξερτον τῆς ἐπὶ μέρους περιγρα-
φῆς. ὅτι ἐπὶ τῷ Κοιρανῷ ἀκρόν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Ἰδομενεὺς

Ἰδομενεὺς, τρωαὶν ἔχων τὴν Ἰθάκην. σημαίνει ὅτι ἀπὸ
τῶν νεῶν πεζὺς ἦλθεν ἐπὶ τὴν πόλεμον. προθεῖς οὖν τὸ
κεφάλαιον, ἔξερτον ἐπεκιδιδάσκει πῶς ἔχεν ἄρμα, „καὶ κε
Τρωαὶ μέγα κράτος ἐγγυάλισεν, εἰ μὴ Κοῖρανός ὄκα πα-
5 δώκεας ἦλασεν ἵππους.” τῷτο ἂν προλαβὼν ἐξήνεγκεν „ὅ δ'
Ἰδομενεὺς ἀκόντισε Λευκαλίδας δόρῳ ἐφεσάτος.” πῶς; ὁ
γὰρ Κοῖρανός ἦλθε τὴν ἵππον, ἐπεὶ αὐτὸς γε πεζὺς ἦλθε.
θε· πεζὺς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέος ἦλθε. τίς γὰρ ἡ ἰδιό-
της, ὅτι εἴπερ ἐμάχετο πεζός, ἀπολώλειεν οἷς ἐντροπῇ ἐγέ-
10 νετο πρὸς ἑς Πηνελόειος ἦρχεν. Α.

610. μακρὰ ἡ παρέμβασις καὶ πάντα διὰ μέσῳ τὸ γὰρ
ἔστι „Κοῖρανόν βάλ’ ἐπὶ γναθμοῖο. Α.

613. καὶ κε Τρωαὶ: πάντως ἀπώλετο ἂν ὁ Μηριό-
νης, εἰ μὴ πεζὺς ἀφίκετο, ὡς εἴ γε τῷ Ἰδομενεὶ ἡνίοχῳ,
15 ἀπολώλει ἂν, καθὰ καὶ ὁ Κοῖρανός. τὸ γὰρ „πεζὺς γὰρ τὸ
πρῶτον” καὶ ἐπὶ τῷ Μηριόνῳ ἀκρόν. Α.

ἐκδεικνύον τὸν λόγον ἐπὶ τῷ Ἰδομενεὺς. ὁ Κοῖρανός ἰδὼν
τὸν Ἰδομενεῖα κινδυνεύοντα πεζόν (πεζὺς γὰρ ἀπὸ τῆς ναυ-
μάχου) ἐξήλασε τὴν ἵππον, δεξιόμενος αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἵπ-
20 πων, ἔρθεσε τὴν τῷ Ἑκτορῳ βολήν, ὥς μετὰ τὸ ἀναβῆ-
ναι ἐπὶ τὸ ἄρμα τότε πεμψομένη τὸ δόρυ αὐτῷ. αὐτὸς δὲ
ὁ Κοῖρανός ἀπώλετο, σώσας τὸν Ἰδομενεῖα. Α.

615. καὶ τῷ μὲν: καιὼν καὶ περιπαθὲς τὸ σύμπτω-
μα. V.

617. ἐπὶ γναθμοῖο: κατὰ τὸ εἶδος πλαγίᾳ ἢ πληγῇ
γίνετο περιερίφοντος αὐτὸς τὴν ἵππον. καὶ γὰρ ἐπὶ τὴν σια-
γόνα διαβὰν τὸ δόρυ ἀνέχετο διὰ τῆς ἐτέρας. καὶ ἔκ ἐξιν ἀδύ-
νατον τῷτο, ὡς προείρηθ', διὰ τὸ περιερίφοντα αὐτὸν τὴν
ἵππον βεβλήθαι. Α. (ἀδ. τῷ μὲν Ἑκτορῳ πεζὺς βαλόν-
30 τος, τῷ δὲ τῷ ἄρματι ἐπιβεβηκότος Β). ἔστι δὲ τὸ ἐξῆς,
αὐτὰρ Μηριόνας ὀπάονά θ' ἡνίοχόν τε, τὸν βάλ' ἐπὶ γναθ-
μοῖο: τὰ δὲ ἄλλα ἐν μέσῳ. Β. διόπερ καὶ ἐδέχασε περισσοῦ
τῷ ἄρματι. V.

618. δόρυ προμυρόν: ἡ ἐπιδορατίς, ὡς προῶρας ἔσσης
55 τῷ εἶρακος. Β.

ἔως τῷ ἐχάτι τῷ δορὸς ὤσεν. V.

620. καὶ τὰ γὰρ: τὸ ἐξῆς ὣς, καὶ τὰ γε Μηριόνης ἐκ
πεδία ἔλαβε κύριος, ἀνιλόμενος, φησί, χαμῶδες τὸ ἡνίοχον
ἐπιδίδωμι τῷ Ἰδομενεὶ, αὐτὸς πεζὺς ὢν· ὅτι γὰρ ἔκ ἐξιν ἐν
40 τῷ ἄρματι, δηλοῖ τὸ μάστιγι εἶναι. ἡνίοχον δὲ τὸ ἦθος τοῦ
Ἑλλήνος· αὐτὸς μὲν γὰρ ὡς νέος καὶ ἀκμάζων εἴη κινδυνεύειν
βέλεθ', τὸν δὲ μισαιπόλιον ἀποπέμπει, τὴν ἀσφάλειαν αὐ-
τῷ πορίζομενος. ΑΒ.

627. ἐτετρακτέα ρίκη: ἡ γὰρ ἄλλως νέκη γίνετο ἢ τῶν
45 ἐτέρων ἐν' ἄλλῃς ὕψων. Α.

628. τοῖσι: ὅτι ἐπὶ δέο τὸ τοῖσι. V.

630. ἀρήγει: ἐν ἄλλῳ ἀμύνει. Α.

631. ἐφείη: διχῶς, καὶ ἀφείη. Α.

632. τὸ ἐμπης ἀπὸ τῆς ἡμιόως τέτακται. Α.

634. ἡμικανθὸν τὸ αὐτοῖ περ, οἷον ἡμῖς μόνον οἱ
καταλειμμένοι ἐπὶ τῶν φινυγόντων. ἢ τῇ ἰδίᾳ ἀρετῇ, οἱ
Ρ ρ ρ α

694. κατέσχευε: κατέσχευασεν, ἡνιάθη. Α. ἐν συγνώ-
τη κατηγείρε ἐγένετο. D.

698. βῆ δὲ θέειν: πολλὰ περιπαθέσειον ἀνοπλον ὄντα
καὶ τρέχοντα πυρασθῆναι τῷ Ἀχιλλεῖ. Α. καὶ Πηνελόπη γὰρ
ἀκούει τῆς διόρυς ἐφέσταθ' (Od. 4, 716) ἀκούσασα περὶ τοῦ
παιδός. τινὲς δὲ Λαοδόκῳ παραδύναι τὰ ὄπλα, ὅπως δοκῇ
καὶ τοῖς πολέμοις Ἀντίλοχος εἶναι· τὸ δὲ ἔργον κα-
ταλείπειν τῷ πατρὶ, εἰ δέοι φυγεῖν. ἀλλ' εἶχεν δὲ Νέστωρ
ἴδιον ἔργον καὶ Εὐρυμέδοντι ἡνίοχον. ἄμεινον οὖν διὰ τὸ
πένθος. V.

ἔχοντι πῶς ἐκ ἔσιν Ἀντομέδων μηνυτὴς τῆς τῷ Πα-
τρόκλῳ ἀναίρεσως, ἀλλὰ Ἀντίλοχος, καὶ διὰ τὴν γυνὴν τρέ-
χει. ἡτίον ἐν ὅτι Ἀντομέδωντα μὲν αἰχρὸν ἦν μετὰ τῶν
ἰσπαν ἔρχεσθαι πρὸς Ἀχιλλεῖα ἄπρακτον, τῶν ἄλλων ἀγ-
νωστέον περὶ τοῦ σώματος· Ἀντίλοχος δὲ ταχὺς τε ὢν τῶν
ἄλλων προεκρίθη, καὶ γυνὴν ἄπεισι, μετὰ τῶν ὄπλων τὰς
συμφόρους ἐκπομπεύειν παραιτέμενος, ἢ διὰ τὸ μὴ βαρέ-
μενον τοῖς ὄπλοις χρονίσαι ἐν τῇ ὁδῷ. ABD.

πάνταθεν ἐπεσημύματο τὸ πένθος, μάλιστα δὲ ἐκ τοῦ
μῆδ' ἐκπύου τὸν τρόπον τῆς τελευτῆς. γίνεσθαι ἢ σιωπῆ-
σαντος λόγῳ μέλινον. ἔτι δὲ καὶ φίλος Πατρόκλῳ, ὡς περὶ
ἐν τῇ νεκρῇ φησὶ καὶ Πατρόκλῳ καὶ ἀνύμνος Ἀντιλ-
χῶς (Od. 11, 468), καὶ πρὸς τῇ αὐτῇ φίλῳ Νέστωρ αἰτίας
ἐγγράφει τὸ θάνατον αὐτοῦ. ἄριστον δὲ ὠκονόμησεν ὁ ποιητὴς
τὴν ἡρώϊον τῷ Πατρόκλῳ θανάτῳ, ὡς καὶ ἐπὶ Ἀνδρομάχῃ·
καὶ ἢ καὶ αὐτὴ ἐκτὸς ὑπονομίας εἶσα τῇ τεθνηκέναι τὸν Ἑκτορα,
ἐν χαλεπωτέρῳ γίνεσθαι πένθει ἀκούσασα. B.

700. πῶς δὲ φέρον: πρὸς τῷ πάθει εἶχε τὴν διάνοιαν,
μῆδ' ὅτι τρέχει εἰδώς. ἢ διπλῇ δέ, ὅτι ἔτιως εἰώθε λέγειν,
οἱ πόδες ἔφερον, ἐπὶ τὸς πόδας· πρὸς Ζηρόδοτον μεταγρά-
φοντα (Il. 6, 511) „ἄλμ' εἰ γὰρ φέρεται.” A.

τρόπον τινὰ τὸ πένθος ἀράμενον αὐτὸν ὥχετο· φησὶ
γὰρ „πόδες φέρον.” ἐφ' ἔργου δὲ ἂν ἄπεισιν ὡς ταπει-
νῶν ἄγγελος· ἢ τὸ πένθος αὐτὸν τῷ συνιδεῖν ἐκ εἰ. B.

702. ἔδ' ἄρα σοι: ὅτι πάλιν ἀπέστρεψε τὸν λόγον. A. 35
703. ἐνθεν: ἀντὶ τῷ θέν. V.

705. ἢ διπλῇ, ὅτι ἀπέστρεφεν ἐκ τοῦ πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν
πατρὸς λόγον. τὸ δὲ ἀνῆκεν ἀνέπεισεν, παρώτρυνεν. AB.

710. Ἑκτορι δῖω: ἐν ἄλλῳ Ἀτρείωνι. A.

711. ἢ γὰρ πῶς ἂν: πολλάκις γὰρ ὑπὸ περιστάσεως πρὸς
ἐναντίον τι ἔφερον συνορῶμεν τὸ ἀδύνατον αὐτοῦ. B. τὰ δὲ
τῷ Πατρόκλῳ ἐκ ἐνδύναι ὄπλα καὶ ὡς ἐλάσσω τὸ σώματος
ἢ ἐκ εἶχεν. V.

712. ἢ μείζον' αὐτοῖς περ: γενναῖον πρὸς προτροπὴν
τὸ ἀπὸ τῶν ἰδίων ἐνδείκνυσθαι καὶ μὴ περιμένειν τὴν ἐτέρων
ἐπαγγελίαν. B.

714. ὡς περὶ βοὴν λέγει τὴν μάχην ἀπὸ τοῦ ἀλαλαγμοῦ,
ἐπὶ τῷ ἐνοπλῆς γὰρ ἀπὸ μέγας τῆς μάχης φησὶν. A.

719. νῶϊ μάχῃ σόμεσθα: ἢ διπλῇ, ὅτι ἐντεῦθεν τοῖς
πρωτότοις ὁ βασιζόμενος Ἀχιλλεὺς ὑπ' Αἴαντος, ὑπερ-
σπῆκτον δὲ Ὀδυσσεὺς παρήκται. εἰ δὲ Ὀμηρὸς ἔγραψε τὸν

Ἀχιλλεὺς θάνατον, ἐκ ἐν ἐποίησε τὸν νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος
βασιζόμενον, ὡς οἱ νεώτεροι. A.

720. ὁμῶν νῦν μοι: ὁ λόγος, ἀπλῆστερος δὲ Αἴας παράγει,
ὅς γε τοιαῦτα λέγει, ἡμεῖς μαχόμεθα, ἐπειδὴ τὸ αὐτὸ ὄνομα
ἔχομεν· οἱ γὰρ δύο Αἴαντες καλέμεθα. βουγάιος γὰρ ὡς
ἀληθῶς. A.

πάνταθεν προτρέπει τὸν Λοκρὸν. καὶ Ἀλέξανδρος, ἐν
Πέρσαις ὁρῶν τινὰ Ἀλέξανδρον ἀνδριζόμενον, ἴσος φησὶν
ὦφθαι τῆς ὁμωνυμίας. V.

10 721. μένοντες: Ἀριστοφάνης δυνάμει μένοντες. A.

722. ἐμφαντικῶς ἐμήνυσε τὰς περιειληφέντας ὥσπερ τὸν
νεκρὸν· καίτοι ἐνὴν καὶ ἄλλως εἰπεῖν, ἐρόοντο· ἀλλ' ἐκ τῆς
οἰκίας τῆς προσομιλίας Πατρόκλου τὸ Πηλεΐδῃ. ἐγγὺς δὲ θέ-
λωσι τῶν νεῶν κομίσαι, ἵνα καὶ καταπονῶνται, βοήθησιν
Ἀχιλλεῖ. διὰ δὲ τῷ ἀγκυλῶντο τὸ σπευδαῖον καὶ μοχθη-
ρὸν ἐνέβαινον. BV.

725. κύνεσσιν ἐοικότες: πρὸς τὸ θράσος τῶν Τρώων
ἢ παραβολή· καὶ τὴν αἰτίαν δὲ τοῦ θάρρους παρίσχει τὸ
βλῆμεν. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐλλείπειν συμπτῶνται· ἐρρίπει γὰρ
αὐτοῦ μόνον τῶν ἑλίων διωκόμενον, ὁ κύκρος. A.

727. ἔως μέν: ἔως τινός. B.

τὸ ἔως ἀντὶ τῷ ἔως· διόπερ ἂν ὑποσιγῆναι ποιεῖ. A.

731. οἱ μὲν ἐγγὺς ἔλπειν, οἱ δὲ πόρρω δόρασιν. A.

737. ἤντε πῦρ: ὁ κατὰ μεταφορὰν ἐξήγαγεν ἐτέρωθεν,
καυευσθῆναι τὴν μάχην λέγων (Il. 4, 342. 12, 316), τῷ τὴν
ἐπιεργασάμενος εἰς παραβολὴν ἄγει. ἠνέστη δὲ αὐτὸ διὰ
τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ αἰφνιδίῳ, ἵνα λανθάνον κίνηται. A.

742. ὦσθ' ἡμίονοι: βάας μὲν ἰσορρόπως ἔκαστον ἐκά-
τερος φέρων τὸ ἴδιον βάρος· ἡμίονοι δὲ διωκόμενοι τὸ
βάρος ἀντιμεταβάλλουσιν ἀλλήλοις. τοιῶτον ἔπαχον καὶ οἱ
τὸν νεκρὸν κομίζοντες, εὐχερῇ τὴν δίοδον διὰ τὴν ἐπιφορὰν
τῶν πολεμίων ἐκ ἔχοντες. κατὰ τὰς ἀποκρίσεις τοῦ φερο-
μένου ἐκάτερος ἐβαρύντο διὰ ἐπιτείνων τὸ ταλαιπωροῦν αὐ-
τῶν σχολίαν παρελάβεν ὁδόν, καὶ νεκρὸν τὸ ἐλκόμενον ἔβλον
διὰ τῆς ὁδοῦ. τὸ δὲ ἀμφιβαλόντες, ἰσοβαρῆσαντες τῇ
δοκῇ τὴν προθυμίαν, ὡς τὸ „ἡλικίαι ἰσοφόροι” (Od. 18,
373), ἢ συμπλέξαντες καὶ ἐνώσαντες τὴν ἀλλήλων δύναμιν
τῇ δοκῇ. AV.

746. οὕτω διὰ τῶν δύο μ. τινὲς δὲ οἱ μὲν ἄρ' ἐμ-
μεμαῶντι. V.

747. πρῶν: προοχῇ ὄρεσ. ἰσχύει δὲ τῆς εἰς θάλασ-
σαν ἐκρύψεως. ἄκρως δὲ ἐκ ἐμφύχους αὐτὸς εἰκασιν, ἀλλ'
ἀσφαλτέως κρήσιν, ἀντέχουσι ποταμοῖς. ἔτι δὲ ἢ εἰκῶν
ἐπὶ πρὸς ὄλον. Αἴαντες γὰρ ἐρρίζωμεν ὄρεα εἰς παραβε-
βλημένοι, ὅσῳ δὲ οἱ Τρῶες. ὡς δὲ ὁ πρῶν κωλύει τὸ ἐπι-
φερόμενον ὅσῳ εἰς τὸ χωρίον ἐλθεῖν, τὸ δὲ περιεχόμενον
εἰς τὸ ὑποκείμενον πιδίον ἔσθ', ἔτι ἐπὶ τῷ σώματι Πα-
τρόκλου ἐδραῖως ἐσώτης ἀπέτρεπον τοὺς Τρῶας ἐπὶ ἄλλο
μέρος. AV.

743. πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς: διὸτι προ-
ήκων καὶ διατεταμένος τῷ πιδίῳ ὁ πρῶν. A. παρ' ὄλον τὸ

Ἀποπὲς τῷ Ὀηθαίᾳ ποταμῷ θυγατέρα μετὰ τὴν Αἰδὸς μί-
 10. 11. ἔν τῇ Ῥιανῇ καὶ Ἀριζοφάνει ἐκ ἦσαν οἱ β', γῶς
 ἡν ἐκ τῶν Μυρμιδόνων ὁ Πάτροκλος· Ἀοκρὸς γὰρ ἦν ἐξ
 Ὀπύντος· δεῖν δὲ φησὶν ὁ Ἀριζάρχος ἕως αὐτὸν παρα-
 δέχσθαι, τὸν μετὰ τὸν ἄριστον τῶν Μυρμιδόνων. καὶ κατὰ
 τὴν δὲ τῶν μετ' Ὀμηρον Ἀκτωρ ὁ πατὴρ τοῦ Μεινοί-
 10. 11. λέγει λαβεῖν Ἀΐγιον, ἐκ ταύτης δὲ γενέσθαι Μεινοίτιον
 καὶ οἰκῆσαι ἐν Ὀπύντῃ· ἕως ἂν γένῃ τὸ ἀνέκαθεν Μυρ-
 μιδὼν ὁ Πάτροκλος. δύναν δὲ καὶ ἐτέρως Μυρμιδὼν ὁ Πά-
 10. 11. τρὸς λέγεσθαι διὰ τὸ μετὰ τὸν Ἀχιλλεῖον ἡγήσατο τῶν
 Μυρμιδόνων. πῶς δέ, φασί, τῷτο πεπυσμένος παρὰ τῆς
 15. 16. ἡγετὸς ἐπέμπε τὸν Πάτροκλον εἰς τὸν πόλεμον· ὅτι, φαί-
 ης ἂν, ὅτε τένομα σαφῶς εἶπεν ἅτε τὸν χρόνον, παρὰ τε
 τὸν καιρὸν λήθη γίνεται τῶν τοιούτων· ὅταν δὲ ἀποβῇ,
 16. 17. ἡμνήσονται. Α.

Ἀκτωρ Ἀοκρὸς μὲν ἦν τὸ γένος, ἀπὸ Ὀποῦντος πό-
 10. 11. λιος, γῆμας δὲ ἐν Οἰνώνῃ πόλει Φωαίῃδι γεννᾷ Μεινοί-
 τιν τὸν τῷ Πατρόκλῃ· ὅθεν ἀναγκάως τὸν Πάτροκλον
 Μυρμιδὼνα καλεῖ. διὸ καὶ ἄριστον, ἢ κρείττονα εἶπεν. ἐπὶ
 15. 16. τὸν πρὸς πολλὰς ὁμογενεῖς συγκρίνωμεν, τῷ ὑπερθετικῷ
 ὡς πρὸς ἀλλογενεῖς, τῷ συγκριτικῷ. τὸ γὰρ συγκριτικὸν οὐ-
 16. 17. κὼς τὴν τελείαν ἔχει λέξιν· ἀμείλει γὰρ τοῖς καὶ ἐπὶ ἐπιτείνει·
 τὸ δὲ ὑπερθετικὸν τὸ τέλος εἰληχε. τῷ δὲ ἐντελεῖ συγκρι-
 17. 18. ῶμενον ἐκ ἀχθεσθῆσθαι τὸ πλῆθος, τῷ γε μὴν ἀτελεῖ. πι-
 18. 19. θανὸν δὲ τὸ μὴ ὀνομασθῆναι περὶ Πατρόκλου προειρηκέναι τὴν
 19. 20. ὥσιν· καὶ γὰρ ὁ τῶν χρησμῶν χαρακτήρ τοιοῦτος, ἐχόμενος
 20. 21. τοῦ ἀμφοβόλου. Β. διὸ καὶ μετὰ τὰς ἀποβάσεις ὀρῶνται, ὡς
 21. 22. καὶ ἐπὶ τῷ Ἀλκινόῳ. ΒV.

ἦ τὸν ἐν Μυρμιδόσιν ἄριστον. ἐνηριθμητο γὰρ αὐτοῖς, εἰ
 καὶ Ἀοκρὸς ἦν. V.
 δύναν δὲ Μυρμιδόνων λέγειν τὸν ἄριστον οἷον τῆς Μυρ-
 μιδόνων στρατῆς. διὸ καὶ ἄριστον, ἢ κρείττω εἶπεν. V.
 χαρίεν τάτω τῷ τρόπῳ προεπαῖν τὴν θέσιν· καὶ γὰρ ἰσθ-
 22. 23. ῆτο τὸ μέλλον ἐπιτελεσθῆναι πάντως ἐκ πολλῶν προεπιπῶσα
 23. 24. τὸν ἄριστον, ἵνα μὴ φανερώς εἴπῃ τὸν Πάτροκλον. Α.
 ἡ διπλὴ πρὸς τὸ ἀμφίβολον, πῶς Μυρμιδόνων ἄριστον
 λέγει τὸν Πάτροκλον Ἀοκρὸν ὄντα. Α.
 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

(93, 149) ἢ μάλα δὴ τις ἔφη πολυμήτην βασιλείαν,"
 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87.

καὶ τε κόμην βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν" (Od. 4, 197). Α.

ἄλλως. εἰ γ' Ἀντίλοχον ἤτιονα φίλον καταλυμβάνει πένθος ἀκέσαντα, τί πείσεται Ἀχιλλεύς; μείζον δὲ τὸ πάθος ἔδειξε δακρύσας. Α.

23. κόβειν: τὴν σποδὸν φησὶν „μελαιν' ἀμφίζατα τέφρῃ" (25). οἱ δὲ τεφρώδη κονιορτόν. Β. καὶ ἐπὶ Πριάμῳ „ἀμφὶ δὲ πολλὴ κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ ὤχρῳ" (Il. 24, 164). V.

24. οἱ τὴν ἀπὸ πυρός τέφραν κόβειν λέγει. διὸ καὶ αἰθαλόεσσαν αὐτὴν λέγει. Α.

25. νεκταρέω ἐδώδει, ἢ εὐπρεπεῖ, ἢ θείω. Β.

26. μεγαλῶσι: Ἀνακρέων ἡρώεσι (ἱρώσι?). Φερέκρῳ τῇ ἀντὶ τῷ ταχέως. Α.

τινὲς ὡς τλ. διὸ δὲ μεγαλίζει, ὡς Φρυγίη, Ῥωμαίη. V.

28. δμῳαὶ δ': φιλοπενθήσας γυνὴ βάρβαρος αἰχμάλωτος, καὶ διὰ τὸ πρῶτον τῷ ἀποθανόντος καὶ τὴν τιμὴν τῷ ζῶντος. εἰ δὲ αὖται θρηνησὶ, πῶς ἔκ ἂν Ἀχιλλεύς; ἐκ περιουσίας δὲ τῷ τῷ φησὶ μὴ μνησθέντος γ' ἑοῖς ἐπεζητήσεν. Β. περιπαθῶς ἀναπεφάνηται τὸ ὄνομα τῷ Πατρόκλῳ. Α.

ἀληθισσατο: ἐκ λαφυραγωγίας ἐκτήσατο. Α.

πανταχόθεν ἐκίνησεν, ἀνωθεν μὲν τοῖς ἐνεργετήμασι, νῦν δὲ τῇ ἑξ' ἐτέρων σπεδῇ. V.

33. ὁ δ' ἔξευγε κυδάλιμον κῆρ: τῷτο διὰ μέσσω, τὸ γ' ἐξῆς „καίρας ἔχων Ἀχιλλῆος" δειδὶε γάρ. Α.

34. δειδὶε γάρ: οἶδε γ' τὰς μεγαλοψύχας ἐπὶ σφῶς αὐτὸς ἐν συμφοραῖς ὑμῶν μένους. V.

τινὲς ἐφοβεῖτο γὰρ Ἀχιλλεύς μὴ καὶ ἀποδειροτομήσῃ Ἐκτωρ τὸν Πάτροκλον· ὁ δὲ Ἀντίλοχος, φησὶ, πρὸς τὸ μὴ ἐπιχέειν τὴν κόβιν κατέχευεν αὐτόν· ὡς φιλέταιρος δὲ τῷτο ὑπονοεῖ Ἀχιλλεύς. BV.

ἀποτμήσκει οὕτως Ζηνοδότος. Ἀρίσταρχος ἀπαμύσειε. Α.

ἀπαμύσειε: Ἀρίσταρχος ἀποτμήσειε, Ζηνοδότος ἀποτμήσειε. V.

ἢ διπλῇ, ὅτι ἀμφίβολον, μὴ τὸν ξαντὸν λαμιν ὁ Ἀχιλλεύς, ἢ τὸν Ἀντιλόχον. Α.

35. σμερδαλέον δ' ὤμωξεν: θρηνητικὸν ἀνεσθῆξαι. προκατασκευῇ δὲ χρεώδης τῆς μεγαλοψυχίας Ἀχιλλεύς. περὶ μὲν ἀπὸ τάφου μεγάλ' ἔαχε δῖος Ἀχιλλεύς, τρεῖς δὲ κινήθησαν Τρώες" (228). συνεπὶ δὲ οἰμώξαντα μόνον αὐτὸν παρυσάγει· λόγον γ' οἰκέων εὐρέσθαι ἐκ ἐνῆν εὐθέως τηλικαύτη συμφορῇ πεπληγῶτι. Β.

36. ἡ μένη ἐν βένθεσσιν ἄλός: ἄλλα ἐπιδόδια καινά· καὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ θάλατταν μεταφέρει τὸ πένθος. Α.

38. Νηρηίδες: ἐντεῦθεν πλανηθέντες οἱ περὶ Ἡσίοδον Νηρηῶς ἀνέγραψαν θνητότητα καὶ Θέτιν, τοῦ ποιητοῦ παρὰ τὸ νῦν τὴν λέξιν ποιησαμένον, ὅθεν καὶ νῆρος, καὶ ναρὸν τὸ ἕνυστον. ἦσαν δὲ Πρωτέως, φησὶν, ἢ Φόρκυνος· ὁ γ' γέροντες ἐνάλιοι παρὰ τῷ Ποσειδῶνι, καὶ ἠδυνόμενοι τε γέρονθ' ἕλιον" (147). V.

39. ὁ τῶν Νηρηίδων χορὸς προηθείη καὶ παρὰ Ζηνὸς ὁ δὲ ὡς Ἡσίοδον ἔχων χαρακτηρῶ Ὀμηρος γ' παρὰ κοινὸν Μέσας λέγει καὶ Εἰλεθυίας, ἀλλ' ἐκ ὀνόματι τοῦτον τε ἑξ' ὀνόματος προηθέντων εἰπεῖν πάσας, ὥστε ὁ χορὸς καμὸντα εἰπεῖν „ἄλλαι δ' αἱ κατὰ βένθος ἄλός Νηρηίδες ἦσαν." ὁ δὲ Καλλίστρατος ἔδδ' ἐν τῇ Ἀργολικῇ φησὶ καὶ τὰς φέρεσθαι. τὸ τε ἐνθάδε καὶ χρόνον σημαίνει καὶ διακόπτεται τὴν ἡλύπη τῇ κατὰ λόγον. Α.

ἄλλως. ἐνθάδε ἐβύρυνεν ὁ Ἀρίσταρχος τὸ Γλαυκῆ καὶ εἰς ἀποφυγὴν τῇ ἐπιθετικῇ τῇ „γλαυκῇ δὲ σ' ἔτατο λασσα" (Il. 16, 34). ἐπὶ δὲ τῇ Νημερτῆς τε καὶ Ἀφροδίτης ἐκ ἐκποιήσας μεταβολὴν τόνον. ἔγραψεν δὲ ἡδὴ περὶ τῶν τοιούτων. Α.

40. Θόη θ' Ἀλὶη τει ἀπὸ τῇ αὐτῇ ἀρχῇ τῇ δουλείας δὲ ποιέσθαι, Ἀλὶη οἰκέων γ' Νηρηίδων παρὰ τῇ ἑλᾷ παρήχθαι. Α.

Ἀρίσταρχος χωρὶς τῇ θ' Ἀλῆα, παρὰ τὴν ἑλᾷ. Α.

44. Δεξαμένη: τινὲς ὁξύνοντες διὰ τὸ Δεξαμένης, καὶ τιτῶσεται δὲ αὐτοῖς τὸ Δαναὸς Δανάη καὶ κολωνὸς καὶ κολώνη. Β.

51. εἴθεα πεπληγόντο: ἐκπληκτικὸν τοσαύτῃ συμφορᾷ κοπτόμεναι περὶ τὴν Θέτιν θρηνησάν. V.

52. ὅφρ' εὐπασσαι: διὰ μέτρον συνέτακται. V.

53. ἐνὶ: Ἀριστοφάνης ἐπὶ. Α.

54. δυσσχεῖς τόκεια: ἐκ τριῶν σύνθετον, ὡς τὸ ὄνομα τροχίτωνος, λέγει δὲ ἐπὶ κακῷ τὸν ἄριστον τετονῆα, ὡς ἂν τις εἴποι ἐπὶ δυσχεῖα εὐτεκνος. Α.

ἐπὶ κακῷ τὸν ἄριστον τεκῶσα, ἄριστον καὶ δύστηνον. καὶ Ὀδυσσεὺς ἐντεῦθεν περὶ Ἀλεξάνδρου φησὶ „καρτεσσὼν γέγονε 50 μητρὶ συνέφερεν." Β.

56. ἡ ὑποζυγμὴ ἦτοι ἐπὶ τὸ ἡρώων, ἵνα ὁ μὲν οὐκ εἰς δεισμός περισταθῇ, ἢ καὶ ἐπὶ τὸ ἴσος, ἵνα ἡ ἀνταπόδοσις „τὸν μὲν ἐγὼ θρέψωσα." Α.

57. τὸν μὲν ἐγὼ θρέψωσα: ἢ διπλῇ, ὅτι ἡ ὁμοῖα ἐκ ἀπελείφθη τῇ Πηλέως οἴκῳ, καθάπερ οἱ νεώτεροι, ὡς δεκαταῖον καταλιπῶσα τὸν Ἀχιλλεῖα, ὁ δὲ Πηλεὺς Νηλεὺς παραδίδωκεν, ἵνα τραφῇ. Α.

γυνὴ ἀλώης: τῷ γονίμῳ τόκῳ τῆς γῆς, ἢ τῷ ἄρσενι, λοιπῶν, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν γονάτων τῶν ἐν τῇ σπέρματι, ἢ περὶ ἐξέχει. Α.

τῷ γονίμῳ. τινὲς δὲ τὸ γεώλοφόν φασιν, ὃ καὶ τῶν καὶ ταυρίδων ἀπήλλακτο καὶ ταῖς προαίαις αὐραῖς αὐτῆς μάλλον τὰ φντά. Α.

59. τὸν δ' ἐκ ὑποδέξομαι αὐτῆς: ἔκπληκτικὸν τοσαύτῃ συμφορᾷ πένονθαι ἢ Θέτις· κειρόθηκε γ' ἐκ τῆς ὀφθαλμοῦ τὸν τῇ παιδὸς θάνατον. Β.

60. Πηλεῖον εἶπω: ἢ διπλῇ, ὅτι Ὀμηρος ἐκ αὐτοῦ ὡς αἱ νεώτεροι ποιηταί, κηρυχθέντων τὴν Θέτιν ἀπὸ τῆς Πηλέως ἀπὸ τὴν Ἀχιλλεύς γένεσιν· ἀλλ' ὅτι καὶ μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον αὐτῆς, λέγει. Α.

91. τὸν δ' αὖτε προσέειπε: ἐν ἄλλῳ τὸν δ' ἡμε-
βειτ' ἔπειτα. Α.

95. ὠκύμορος δ' ἡ μοι: περιπαθῶς ἀνεβόησεν ἀπο-
τρέψου τῆς ἔξοδου αὐτόν. περιπαθὴς δὲ ἔσ' τὸ τὴν αὐτὴν
εἶναι προσεσμὴν Ἀχιλλεὶ τῆς τε τῷ ἐχθρῷ τιμωρίας καὶ 5
τῆς αὐτῷ μεταλλαγῆς. Β.

98. αὐτίκα τεθνήσκην: ἡ μὲν ᾤετο διὰ τὸν λόγον
ἀποτρέφειν αὐτόν τῆς σπουδῆς· ὁ δὲ αὐτὸ ταῦτο πρῶτον
μετ' ἐπιτάσεως τάσσει διὰ τῷ αὐτίκα, ὡς τῷ φίλῳ ἀκο-
λεσθῆσων. Α.

διὰ τὴν τὸν Ἀχιλλεὺς ἔτις ἀνώμαλον πεποίηκεν, ὅς γε,
ὅτε ἔζη, τεθνήσκειν ἐβάλετο, τεθνήσκων δὲ ζῆν· δελεῶν μὴ-
λον ἢ ἔχειν τὴν τῷ Αἰδῷ βασιλείαν (Od. 11, 488); ἢ ἔτι
τὸ τεθνήσκειν δι' αὐτὸ αἰρεῖσθαι φαίνεται οὕτε τὸ ζῆν, ἀλλὰ
μόνα τὰ καλὰ ἔργα, καὶ ὅπως πράττει ταῦτα. ἵνα μὲν γὰρ 15
βοηθήσῃ τῷ Πατρόκλῳ, τεθνήσκην φησὶν, ἵνα δὲ τῷ πατρὶ,
ζῆν ἐθέλῃ. ὥς καλῶν ἔργων προκειμένων ὁ φιλόκαλος καὶ
ζῶν τεθνήσκειν αἰρεῖσθαι, εἰ μέλλοι καλὸν τι πράξαι ἀποθα-
νῶν, καὶ ἀναβιώσεσθαι πάλιν, εἰ μέλλοι τῶν κατ' ἀρετὴν τι
πράξαι ἀναζήσας. ὅρα δὲ πῶς τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρησά-
μιτος ἢ καὶ ἡ Θέτις, τὸν δὲ ἀρετὴν καταφρονῶντα θανάτῳ
ἐνέφηνε. καλὸν δὲ πρὸς φιλεταιρίαν παράδειγμα, εἰ γε τοῖς
τοσούτοις μὴ παιδείας δώροις δίχα τῶν καὶ θάνατον αἰρεῖσθαι
ὑπὲρ φίλου. Β.

99. ζητέον ἐπὶ τὸ ἀμύναι. Α.

100. ἐμεῖο δὲ δῆσεν: ὁμοιον τῷ „ἡ μάλα πολλὸν
ἀποικομένη Ὀδυσσεὺς δέη" (Od. 1, 254) καὶ Σαφοκλῆς (Trach.
1175), „δεῖ σὺ γενέσθαι τῷδε γ' ἀνδρὶ σύμμαχον." ἔτι δὲ ἀντὶ τῷ
ἐδέησεν. ἀρῆς δὲ τῆς βλάβης, ὡς τὸ „Μέντορ ἡμῖν ἀρίν" 20
(Od. 22, 208). ἐμὲ γάρ, φησὶν, ἐδέησε τῷ Πατρόκλῳ ὥς
με βοηθὸν τῆς βλάβης γενέσθαι. τινὲς δὲ Ἄρειος τὸ πολέμου
(ἀπὸ τῷ ἄρειος V): καὶ ἔστιν ὁ λόγος τοῦτο, ἐμὲ δὲ ἐδέησε
τὸ ἀλεξήσθαι γενέσθαι τοῦ Ἄρειος, καθ' ὃν ἀπώλετο Πά-
τροκλος. ΒV.

προπεριπαθῶν τὸ δῆσε: τὸ γ' ἔτι δὲ ἔστι. V.

τινὲς περιέσπασαν τὸ ἀρῆς, ἵνα σημαίῃ τὸ βλάβης.
ἔτις καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης καὶ ἡμεῖς. τὸ δὲ δῆσεν διέπληρον
ἐκδεχτὸν ποιητικόν, καὶ τὸ ἔτι προκειμένον ἐστὶ συνδέσμος. Α.

ἄλλως. ἀρῆς ἀλκτῆρα βλάβης καὶ κακώσεως ἀποτρε-
πτικόν, ὃ ἔστι κωλυτὴν καὶ βοηθόν. οἱ δὲ Ἄρειοι (ἄρειος D)
ἀλκτῆρα ἀποτρεπτικὸν πολέμου. Παρμενίδης μὲν οὖν
βαρυντόνως τὸ ἐδήσεν ἀποδίδωσιν οὕτως· ὁ δὲ πόλεμος
τὴν ἐμὴν ἀφελόμενος πανοπλίαν ἐδήσέ με τὴν ἔξοδον, ὥς
ἀλκτῆρα μὴ γενέσθαι Πατρόκλῳ, ὃ ἔστι βοηθόν. Πτολεμαῖος
δὲ ὁ Ἀσκαλωνίτης περισσὸν τὸ ἐδήσεν φησὶν. AD.

διὰ τῷ Ἄρειῳ ἡ Ἀριστάρχῳ καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον, ἐμὲ
δὲ ἐδέησε τὸ ἀλεξήσθαι γενέσθαι τῷ Ἄρειῳ καθ' ὃν ἀπώ-
λειτο. ἀπ' ἐξέως τῆς ὁ Ἄρειος, ὡς ὁ Πείρεως „Πείρεω
εἶναι" (Il. 20, 404). ἐν δὲ τοῖς δικαιότεροις ἀρῆς τῆς βλά-
βης, ἐπὶ καὶ Πτολεμαῖος „ἀρῆς ἀλκτῆρα" βλάβης καὶ κακώσεως 50
ἔφη (Scut. 29 εἰ 128). Α.

101. ὅτι εἰώθε τῷ ἔπει μὴ ἐπαγαγεῖν ἀνταπόδοσιν.
φησὶ τὸ ἔξῃς „νῦν δ' ἔπει εἰ νόμοι γε (114), -νῦν
εἴμ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς," ὡς καὶ „Ἐκτορ ἐπὶ με καὶ
αἰσὺν ἐνέεικας, νῦν αὖτ' εἴ μ' ἰδέλῃς" (Il. 3, 59-62).
δὲ ἄλλα διὰ μέσσω. οἱ δὲ ἔτις. ἐπὶ νόμον ἐξέστημι
ταῦτο ἐγένετό μοι τὸ ἐπαρκεῖναι τῷ φίλῳ καὶ τοῖς ἄλλοις.
Ἕλλησιν ὑπὸ Ἐκτορος κατὰ τὴν τῆς μήνιδος χρόνον
ὑποσημαῖ δὲ μέχρη τῷ (106) „ἀμεινονὲς εἰσι καὶ ἄλλοι"
τελῶν, τῷ ἔπει συνδέσμος τὸν λόγον ἀρτῶντος, τῷ ἢ
10 ταπύδοσις (107) „ὡς ἔρις ἐκ τε θεῶν." ὁ δὲ λόγος
κόσ· νῦν δ' ἔπει μήτε εἰς τὴν πατρίδα ὑποσχεῖσθαι ἡμᾶς
μένον ἐστὶ μήτε ἐξεδίκασσα τὸς ἀναιρεθέντας, τὸ φιλονεικῶν
ἐκ τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἀπόλοιτο. ἡ τὸ ἔξῃς τοῦ λόγου
νῦν δ' ἔπει οὐ νόμοι, νῦν δ' εἴμ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς
15 καὶ γὰρ ἐπαρκεῖται τὸ χρονικὸν ἐπὶ ῥόθῳ ὡς περ εἰς ὑπόμνη-
σιν τῆς ἀρχῆς ἢν παραληπὼν παρεξέρχῃ. Α.

τὸ ἔξῃς, νῦν δ' ἔπει εἰ νόμοι γε, εἴμ' ὄφρα φίλης
κεφαλῆς ὀλετήρα κιχέω. τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσσω. Β.

102. οὐδὲ τί Πατρόκλῳ γενόμεν φάσκει τὸν
κατ' ἰδίαν. Α.

103. Ἐκτορι δῖφ: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῷ ὄφ' Ἐκτορι
δίου. Α.

104. ἐτώσιον ἄχθος ἀρῆρης: ἐχθρὸς γὰρ τῆς ἁρῆς
ὁ ἥρωας, φιλότιμος δὲ περὶ τὰς πράξεις. Α.

25 ἄχθος διὰ τὴν ἀπραξίαν τὸ μέγεθος τοῦ ἥρωος, ὃ
ἢ πάντα φέρεσθαι γὰρ αὐτὸν εἰ φέρει ἀργῆντα. ΒV.

105. οἷος ἔτις: ἀλαζών, φασί, καὶ φορτικὸς. φησὶν
ὅτι ἔθος ἦν πᾶσιν ἑαυτοὺς ἐπαυεῖν. Α.

ἐπὶ τοῖς προσφανεῖσι πλεονεκτίμασις ἀντιμίσθητον τὸ
τὸν ἐπαυεῖν. ἔθος γὰρ τοῖς παλαιοῖς ἑαυτοὺς ἐγκωμιάζειν
ὡς πρὸς Φαίητας Ὀδυσσοῖς καὶ πρὸς Ἀρκάδας Ἀχιλλεὺς
διὰ δὲ τῷ ἐγκωμίσαι ἑαυτὸν κατηγορεῖ, ὅτι γε τοῖς παλαιοῖς
30 τοῖς ἐκ ἡμῶν τοῖς αὐτοῖς ὦν. Β.

106. ἀγορῇ δέ: τὸ τῶν λόγων ἐκὼν παρεχόμενον
35 ῥήτωρ, μαριτυρῇ ἢ Ἰθαφυρδίῳ. ἀλλὰ τῷ δειλῷ
ἐπαινον ἀπελύσατο τὸν φθόνον. V.

107. ὡς ἔρις: Ἡράκλειτος τὴν τῶν ὄντων φύσιν
ἔριν συνεσθάναι νομίζων μέμνηται Ὀμηρον, σύγχρονον
δοκῶν αὐτὸν εἰχεῖσθαι. πρὸς ὃν ἂν τις εἴποι ὅτι εἰς ἄλλοις
τὴν ἐναντίωσιν ἔριν, ἀλλὰ τὴν ἐχθρὴν· ὅθεν ἐπαφίκεται
χόλος· εἰ γὰρ ἡ τῶν πραγμάτων ἐναντιώσεως τὸς φθόνον
ἐξίστησι τῶν λογισμῶν. Α.

Ἡράκλειτος σύγχρυσιν αὐτὸν εἰχεῖσθαι ἐπ' αὐτῶν φησὶ
γὰρ ἐναντιώσιν τὰ πάντα συνέχευε. ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τὸ πλεονέ-
45 σθαι ἔριν τὴν φθόνον. ἄλλως τε δοτιὸν ταῦτο φλεγμα-
νόντος τῷ πάθος. V.

108. πολλὰ φρονεῖ περὶ ἀπολογία αὐτῇ Ἀχιλλεὺς,
καὶ περὶ τὸς ἄλλων φρονίμους τὸ πάθος συμβάν. Ζηλοῦν
πῆναι δὲ τὸ εἰς χαλεπότητα ἀχθῆναι. τὸ δὲ ἐφ' ἡμᾶς
50 ἀντὶ τῷ ἐν ἐγείναι πικρὴν γένεσθαι τὴν χαλεπότητα καὶ τὴν
φρονα. Β.

109. γλυκίων: γλυκίως γ' διατίθειθι τὸς ἐκπληρῶντας τὰ κατὰ θυμὸν συμβαίνει. Α.

καταλειβομένοις: τῷ ἐν μελισσοουργίᾳ καταστάντος (ἢ ὅ τοσούτο συμβέβηκε V). βέλτε δὲ διὰ τῶν τὸ πλῆθος ἐμφηται. BV.

110. ἤτε καπνός: θυμός ἐστι ζῆσις τῇ περὶ καρδίαν ὁρμῆς δι' ὅρεξιν ἀντιληψέως. τῆτον δὲ τὸν ὕρον πρῶτος Ὅμηρος παρέδωκε· καπνὸν γ' τὸ πῦρ φησὶν, ὡς τὸ καπνίσαντος κατὰ κλισίας" (II. 2, 399) καὶ „ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄετος αἰθέρ' ἵκηται" (207). ἄτοπον γ' καιομένην καὶ λαμπρῇ φλογὶ καπνὸν ἐκκλίνει. ζῆσις δὲ οὐκ ἂν χωρὶς προώσεως γήνοιτο. παρέπεται δὲ αὐτῇ (ἡδονῇ δὲ παρ. V, ἡ δὴν δὲ παρ. A) τοῖς ὀργιζομένοις διὰ τὸ σπένδειν ὁρμῆς τὸν ἀντίπαλον. τὸν δὲ καπνὸν παρελήφε προδὲ τὴν αἰσταν. δῆλον δὲ ὅτι κατὰ ἀναθυμίασιν τὴν ἀπὸ τῆς ὀρμῆς προέρχεται. ΑΒV.

111. Ἀγαμέμνων: ἤρμα παραπολογίζ' ἐπὶ ἐκείνῳ ὅτι ἄλλος αἰτίας τῆς ὀργῆς κατέστη. Β.

112. ἀλλὰ τὰ μέν: ἤδη τινὰ μετάνοιαν πορίζεται τῇ ὀργῇ. ὅρα δὲ τὴν τῷ θυμῷ ἐπερβολὴν τὸ γ' ἀχνύμενοί τε τῷ τῷ θυμῷ ἐστὶ, καίπερ ἡδικομένοι καὶ δικαίως ἂν ἐπ' αὐτοῖς ἐπὶ πλείον μνηστάντες. ἔκβη δύο ὄντων τῶν παθῶν τῇ τῇ ψυχῇ Ἀχιλλέως, ὀργῆς καὶ λύπης, θάτερον κατέστηκε. καὶ τὸ ἐπιπερῶμενον τοῖσιν τι ἐποβάλλει, ὅτι ὑπὸ μίσους ἀνάγκης κρυπτηθῆναι δεῖ τὴν ὀργήν· πάντων γ' ἀλγῶν τὸ ἐπὶ Πατρόκλῳ πάθος· διὸ δεῖ τὴν μὴν ἀποβλέποντα τιμωρῆσθαι τὸς πολέμους. θυμὸν δὲ τὸ θυμικὸν πάθος, τὴν ὀργήν. Β.

113. δύο κατεχόντων παθῶν τὸν Ἀχιλλέα, θυμὸν καὶ λύπην, μῆλον τὸ κατὰ τὴν λύπην πάθος ἐπιγενόμενον ἐκρά-30 τῆς τῆς ὀργῆς. πρῶτος δὲ Ὅμηρος τὸν θυμὸν ἀπὸ λογισμῶν οὐκ ἐκ τῆς ὀργῆς ἰσογυμνῶν. Α.

ἐκ τῶν λέγει τὸν Πλάτωνα τριμερῇ τὴν ψυχὴν ἀπο-35 γίνεσθαι τὸ μὲν γ' ἐπὶ θυμικὸν αὐτῆς εἶναι, τὸ δὲ ἐπὶ λογιστικόν, τὸ δὲ λογιστικόν. Α.

114. τὸ αἰτίον τῷ πάθει διὰ τῆς μεταφορῆς ἐδήλωσε. V.

115. κῆρα δ' ἐγώ: γενναῖα ἡ ὑπομονὴ τῆς εἰσαρμῆς. ἐμφαντικὸν δὲ καὶ τὸ δέξομαι, οἷον προθύμως ὑπο-40 σέσθαι. Β.

ἐπιπᾶν ἐπληθῶν τὸ „ἄλλοις δὲ μ' ἐπὶ Ζεὺς καὶ σὺ γ' ἡ πε-40 δὲ μύχης ἐπέπᾶντο" (Π. 19, 46), οὐ πρὸς τὰς τρεῖς ἀφο-45 ρῶν ἡμέρας, ἀλλὰ πρὸς τὸ ποικίλον τῶν συμφορῶν. BV.

120. μὴ δέ μ' ἔρκεται: τὸν πλείων λόγον αὐτῆς περιέ-50 μνει ὡς ἐμπαδίζοντα τῇ σπαδῇ. ἐστὶ δὲ ὁμοῖος Πινδάρου (Ol. 1, 134) „ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἕδλος ἔτος ὑποκίσειται" ὅλος δὲ τὴν ἐκδίκησιν τῷ φίλῳ σκοπῶν ὅδε ἐπιλογίζετο τὸ κατὰ τὰ ὕψη, ὅτι ἄπορος αὐτῷ κτλ. ἢ ἔξοδος. BV.

128. καὶ δὲ: γενναῖον καὶ τῆς ὀλότητος τὸ ἦθος, ἐν δὲ τῇ τῇ τιμῇ τὴν ἰδίαν συμφορὰν τῆς τῇ παιδὸς ἐκκλίνει, καὶ ἐπανάσσει τὸν ὑπὲρ τῶν φίλων κίνδυνον, ὅς λυπεῖν ἐμ-55 αῖναι. Β.

129. καὶ δὲ: γενναῖον καὶ τῆς ὀλότητος τὸ ἦθος, ἐν δὲ τῇ τῇ τιμῇ τὴν ἰδίαν συμφορὰν τῆς τῇ παιδὸς ἐκκλίνει, καὶ ἐπανάσσει τὸν ὑπὲρ τῶν φίλων κίνδυνον, ὅς λυπεῖν ἐμ-55 αῖναι. Β.

130. καὶ δὲ: γενναῖον καὶ τῆς ὀλότητος τὸ ἦθος, ἐν δὲ τῇ τῇ τιμῇ τὴν ἰδίαν συμφορὰν τῆς τῇ παιδὸς ἐκκλίνει, καὶ ἐπανάσσει τὸν ὑπὲρ τῶν φίλων κίνδυνον, ὅς λυπεῖν ἐμ-55 αῖναι. Β.

περὶ παῖδα. V.)

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐκ οὐδὲν ἀθάνατον τὴν Ἡρακλῆα. Α.

ἄλλως. τινὲς φασὶν ὅτι Ὅμηρος ἐκ οὐδὲν Ἡρακλῆα ἀπο-5 θωπείντα διὰ τὸ λέγειν ὅτι τέθνηκεν. ἢ ὅδεν κολύει γυνώσκοντα ὅτι ἀπεθώπην, λέγειν ὡς οὐκ ἔγνω τὴν κῆρην καὶ γ' οἱ ἀποθνήσκοντες αὐτὸν ὁμολογῶσι τεθνήσκειν καὶ καίρειν ἐν τῇ ὀλῇ καὶ μανῆναι καὶ τὸς εἰς ἀνελὼν καὶ ἔτιος ἀκα- θανατιοῦνται. σημειῖται δὲ τὰ ἐπὶ πρὸς τὴν ἀντίτησιν τὴν „αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι τέρπετο" (Od. 11, 602), ὅτι ἐκ οὐδὲν αὐτὸν θωπείντα. Α.

118. φίλτατος ἴσκει Διί: πιθανῶς ὡς φιλότιμος ἀνὴρ ἐπὶ τὰς πράξεις ἀντίθετος τῷ Ἡρακλῆϊ (ἐφαίνεται γ' ἂν ἔτιος κατὰ πολὺ ἐνδύων), τὴν δὲ οἰκειότητα μόνον τὴν πρὸς τὸν Δία ἐσημαίνειν. Α.

121. κείσομαι ἐπεὶ κε θάνω: ἡ μὲν Θέτις ἀπέργε τῆς ἔξοδος διὰ τὸν θάνατον· ὁ δὲ διαιμονίως ἀντίθετος ἐστὶ τῶν τετελεσθηκότων ἴδιον ἢ ἀργία καὶ τὸ ἀπρακτικὸν καὶ τὸ κατὰ. τίς ἂν χρεῖα καὶ ἐν τῇ τῇ τὴν ἀπραξίαν τῷ θανάτῳ μιμᾶσθαι; Β.

ἀνότητον ἐστὶ τὸ λέγειν· δῆλον γ' πᾶσιν ὅτι κείσομαι ἀπο- θανών. ἀλλ' ἀσφαλτέρον ἐξηγήσεται, ὅ δὲ λέγει, τοῖσιν ἐστὶ ζῶντα μὲν ἐχρὴ ἀργὸν εἶναι ὅδε κατὰ ὥστε νεκρόν, ἀλλὰ τότε ὅταν ὁ θάνατος ἔλθῃ. Α.

122. καὶ τὴν αὐτὴν τῶν αὐτῶν: ἢ δὲ ὅτι ὅταν λαμβάνῃ τὰ ἐπακολουθήσονται τοῖς πολεμίοις θανά-55 τος, ὥστε ἐμπαδίζομενος τῆς αὐτῶν τιμωρίας διὰ τῆς ἐπι-55 δος. Β.

124. ἀδινύει: ὥστε Ἀρτίστριχος. ἄλλοι δὲ ἀδιν. Α.

125. γνοῖεν: ὅτι ἀντὶ τῷ ἵνα γνῶσιν. Α.

πῶς δὲ δηρὸν φησι; δεκαπέντε γὰρ εἰσιν ἡμέραι σὺν αἷς οἱ θεοὶ εἰς Αἰθιοπίαν διέτριβαν. ὁρῶν δὲ ὅτι πρὸς τί ἐστὶ τὸ πολὺ καὶ γ' μία ἡμέρα Ἀχιλλεὺς πολλὰ ἦν ἀφασί-60 ναι· φιλοπόλεμος γὰρ ἐστὶ. λέγει ἂν ὅτι ἀθρόα αὐτοῖς ἀπο- δώσω, κἂν εἰ πολὺν χρόνον τῷ πολέμῳ ἀπέστη, ὡς καὶ 35 ἡμεῖς ἐν τῇ βίῳ λέγομεν „ἡ μία μοι ἡμέρα αἰῶν ἐστίν." Α.

ὅρα δὲ πῶς δηρὸν χρόνον λέγει τὰς δώδεκα τῆς τῶν θεῶν ἐκδημίας ἡμέρας καὶ τὰς τρεῖς τὰς ἐν ταῖς παρατάξε-65 σιν τὸν γ' ὀλίγον χρόνον πολὺν ἡγείται διὰ τὸ ἐνυπνίσθαι τῷ πολέμῳ καὶ μὴ θάλειν ἀργεῖν. καὶ ὁ ποιητὴς φησι „δηρὸν δὲ μύχης ἐπέπᾶντο" (Π. 19, 46), οὐ πρὸς τὰς τρεῖς ἀφο-60 ρῶν ἡμέρας, ἀλλὰ πρὸς τὸ ποικίλον τῶν συμφορῶν. BV.

126. μὴ δέ μ' ἔρκεται: τὸν πλείων λόγον αὐτῆς περιέ-60 μνει ὡς ἐμπαδίζοντα τῇ σπαδῇ. ἐστὶ δὲ ὁμοῖος Πινδάρου (Ol. 1, 134) „ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἕδλος ἔτος ὑποκίσειται" ὅλος δὲ τὴν ἐκδίκησιν τῷ φίλῳ σκοπῶν ὅδε ἐπιλογίζετο τὸ κατὰ τὰ ὕψη, ὅτι ἄπορος αὐτῷ κτλ. ἢ ἔξοδος. BV.

128. καὶ δὲ: γενναῖον καὶ τῆς ὀλότητος τὸ ἦθος, ἐν δὲ τῇ τῇ τιμῇ τὴν ἰδίαν συμφορὰν τῆς τῇ παιδὸς ἐκκλίνει, καὶ ἐπανάσσει τὸν ὑπὲρ τῶν φίλων κίνδυνον, ὅς λυπεῖν ἐμ-55 αῖναι. Β.

πῶς, φασὶν, ἐκ ἀποτρέπει μᾶλλον τῆς μάχης, ἀλλὰ καὶ

171. Ἀριστάρχος κατὰ γενικὴν Πατρόκλην. Α.

ἢ Ἀριστάρχος κατὰ γενικὴν Πατρόκλην ἐπάμυνον. ἢ ἄλλοι δὲ ἢ περὶ, περὶ Πατρόκλην. ὅμοιον δὲ ἐστὶ τὸ „ὅς ἐστι καὶ παῖδος ἀμύνει“ (Π. 16, 522). καὶ κεῖ γὰρ κατὰ γενικὴν γράφει. Α.

174. οἱ δὲ ἐρύσσεσθαι: πρὸς παροξυσμὸν τῷ Ἀχιλλεύῳ. ἢ γὰρ ἄλλον τὸν σπυδάζοντα ἢ τὸν ἀνελόντα. Α.

ἢ διπλῇ περιεξηγμένῃ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει Ἰλιον αἰπὴν δέλλοντες, καὶ τὰς ἐξῆς ἀπὸ τῷ „ἐλκόμεναι μέμονα“ ὡς τὰ „πῆξαι ἀνὰ σχολόπενσι“ ἄνω μετατίθεικεν. ἢ μὲν δὲ Ἐκτωρ ἐκείνῃ ταύτῃ ἔχει τὴν ὁρμήν, ὡς προέφη. ἢ δὲ Ἰρις ὡς πρὸς τὸ διεγείρει τὸν Ἀχιλλεὺ ταῦτα αἰετοῦ. καὶ ἀπέποιε κατὰ τὸ ἑδύτερον λέγει Ἰλιον. Α.

176. ἀνώγει: ἐν ἄλλῳ ἄνωγεν. Α.

177. πῆξαι ἀνὰ σχολόπενσι: πάντα ὑπὲρ παροξυσμοῦ τίθησιν. οἷδε γὰρ αὐτὸν ὑπὸ Θέτιδος ἐντεταλμένον ἔξέναι. Β.

179. Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶ: δαμονίως διέτεμε τὴν αἰκίαν, καὶ τὸ μὲν ἐν τῇ διηγῆσει ἐξηγεῖται, ὅτι ἀναπαύσασαι τὴν κεφαλὴν βέλετο. Ἐκτωρ, τὸ δὲ ἐν τῇ προποίῃ κατέκειτο, ὅτι ἀνύσιον ὑπὸ κυνῶν αἰκισθέντα περιέδωκεν Πάτροκλον. Β.

180. σοὶ λώβη: ὡς φιλεταίρῳ καὶ πρακτικῷ. Β.

181. ταῦτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς. Α.

182. τίς γάρ σε: ἢ εἰρήνη τῶν Ἀριστάρχων διὰ τοῦ τ, 25 τίς τὰρ σε. μήποτε δὲ ἀμύνων ἢ προτέρῳ, παρόσον σὺν ἦσιν Ὀμήρῳ ἀπὸ τῷ γὰρ ἄρχεσθαι. Α.

183. μὲν δὲ τῶν τῆς μητρὸς ἐντολῶν. ἢ γὰρ ἐπέταθεν αὐτῷ ἢ μὲν δὲ τῶν τῆς μητρὸς ἐντολῶν. πυνθάνετο δὲ τῆς θεᾶς, ἵνα ἀξιοχρεῶν ἔχη πρὸς τὴν μητέρα τὸν προτεταμένον λέγειν καὶ μὴ τῇ ἰδίᾳ συνώσκει τὴν ἐντολήν. Α.

184. ἀναγκαίως γινώσκει βέλετο εἰ τῆς κελευσάσης μένειν ἀξιοπρεπὲς ἐστὶν ὁ προσάσων. ἔξέναι. ΒV.

185. οὐδ' ὅδε Κρονίδης: διδόντως καὶ τῷ, ἵνα ἡνωμένη τὴν ἔξοδον πρὶν μολῆν τὸν Αἴα. Β.

186. ἢ διπλῇ, ὅτι ὡς ὅρος τὸν Ὀλυμπον ἀγάννιστον ἔχει. Α.

188. πῶς τ' ἄρ' ἴω: θαυμαστοὶ οἱ δαίμονες, πῶς ἐν συντόμῳ τὰς ἐρωτήσεις περιέχοντες. ἔδει γὰρ καὶ τὴν ἀπορίαν τῶν ὅλων καὶ τὴν παρὰ τῆς μητρὸς ἀντιθεῖναι. Β.

191. παροισέμεν: Ἀριστάρχος ἀναφέρει τὴν πρόθεσιν πρὸς τὸ μὴ ἀμφισβῆσαι τὸν λόγον, καίτοι τῶν συναλειφόμενων μὴ ἀνασχετομένων, ὡς καὶ Ἀπολλωνίως φησιν. ἐπειδή δὲ ἡ παράδοσις Ἀριστάρχῳ. ἢ διπλῇ δὲ, ὅτι κατὰ διαίρεσιν, ἀπὸ τῶν διωριζέτω. ἀναφέρει δὲ πρὸς τὸ „ἔπειτα δὲ διηγά-45 σον“ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐ (11, 583). ΑB.

καίτοι τῷ τὰς συναλειφθείσας προθέσεις μὴ ἀνασχετοῦναι, καὶ ἐνθάδε οὐκ ἀνασχερεῖ, ἵνα μὴ διάφορον σημαίνοντα νοηθῇ. διαφέρει γὰρ τὸ παρενεγκεῖν Ἡρακλῆος, ὅτι δὲ καὶ ἐν ἄλλοις ἀναγνωσμάτων ὁ ἀνὴρ τοιοῦτος, 50 νοούμενος ἦν. Α.

192. ἄλλου δ' οὐκ ἐν οἷσιν: ζητεῖται διὰ τί τὰ Πατρόκλης ἐλαμβάνει, εἰ καὶ τὰ αὐτῷ ἰσχυρῶς ἤρμοσεν. τινὲς ἠγόραζον λέγοντες εἶναι τὸν Πάτροκλον, φασὶ μὴ ἔχειν αὐτὸν ὄπλα. ῥητέον δὲ ὅτι εἶχε καὶ ἐμάχετο. Ἀχιλλεὺς φησιν 5 „ἢ οἱ τότε χεῖρες ἄπτοι μύνοντο“ (Π. 16, 244). τινὲς δὲ ὅτι τὰ μέλῳα τῷ ἐλάττω ἀρμόζει μαλαγμάτων προσθεμένων, τὰ δὲ ἐλάττωα τῷ μέλῳα ἐκείνῃ. ῥητέον δὲ ὅτι δόξαται τις καὶ ἐλάττωσι πρὸς καιρὸν χρῆσθαι. Κράτης, ὅτι τὰ Πατρόκλης Ἀντομέδων εἶχεν, ὅπως ἰσώδῃ τὸ εἶδος καὶ δόξωσιν εἶναι ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς, ὁ δὲ Πάτροκλος. Α.

διὰ τί τοῖς Πατρόκλης ὄπλοις ἐχ' ὀπλίσθη; φασὶν Ἀντομέδωντα φράειν τὰ Πατρόκλης, ὅπως δόξῃ Πάτροκλος εἶναι. ἢ ὅτι μέλῳα μὲν ἴσως ἀρμόδιον ἦσαν, καὶ μέντοι τὸ ἀνάπαλιν, ὥς ἐκ ἡδύνατο αὐτοῖς ὀπλισθῆναι Ἀχιλλεὺς. ἢ τῷ μεγέθει μὲν ἴσα ἦν, ἀδινῇ δὲ διὰ ἐχ' ἤρμοσεν Ἀχιλλεὺς προσηδῶντι εἰς πάντα κίνδυνον. Β. φασὶ τινες ὅτι καταγέλαστον ἦν ταπεινὸν φανῆναι τοῖς τεταρτάκωσιν. D.

194. ἔλπομαι ἐνὶ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ: λείπει τὸ ὅτι ἔλπομαι ὅτι καὶ αὐτὸς ἐν πρώτοις ὁμιλεῖ. Α.

197. κλυτὰ: κατ' ἔνθα καλὰ. Α.

198. αὐτῶς: παρὰ Ζηνόδοτον καὶ Ἀριστάρχῳ διὰ τὸ αὐτῶς, ἵνα ἢ αὐτὸς χωρὶς ὀπλων καὶ λόγον ἔχει χαρίεντα, καὶ ἐκ ἄλογος ἐστὶν ἡ γραφή. Α.

204. αἰγίδα θυσανόισσαν: ἵππῃ ἄνθρωπος ἔχων ἔμειλλεν ἐκπλήξιν τὰς Τρώας, εἰκότως κέρρη τῇ ἔξωθεν φαντασίᾳ. Α.

ἀξιοσηπής ἢ τιρατεία καὶ μέλῳα τῆς Διομήδους, εἰ γὰρ τὴν αἰκίαν αἰγίδα περιτίθησιν αὐτῷ, Ἀχιλλεὺς δὲ οὐ γινώσκει τὴν ἐντολήν τῆς θεᾶς. V.

206. ἐκ δ' αὐτῷ δαΐε φλόγα: πῶς δὲ, φασὶν, οὐκ ἐκαίτο; καὶ γὰρ οἱ θεοὶ αὐτοὶ τρωτοί. ῥητέον δὲ ὅτι φαντασία ἦν. Α.

207. ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρι: 55 ἵκηται: οἱ περὶ Διονύσιον τὸν Θορῆα φασὶν Ἀριστάρχῳ πρῶτῃ ταύτῃ χρώμενον τῇ γραφῇ μεταθέσθαι, καὶ γράφειν ὡς δ' ὅτε πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὲς αἰθέρι ἵκηται. (καὶ γὰρ ἄτοπον, φησὶ, πῦρ ἐκκαίεσθαι καπνῷ. V.) ἐμφαντικῶς τὸ ἐν πολέμῳ πῦρ ἐπιτεθὲν τῷ Ἀχιλλεὺ παρέβαλε 40 τῷ ἐν πολέμῳ ἀπτομένῳ. Α.

ἄλλως. ἴσως ἦν τοῖς ἀρχαίοις τὰς πολεμικὰς τῇ μὲν ἡμέρᾳ καπνὸν ἀπὸ τῶν τειχῶν διεκίρην, τῇ δὲ νυκτὶ φλόγα, τὴν ἀπὸ τῶν περιοίκων βοήθειαν καὶ συμμαχίαν ἐπικαλεμένους. ἔδει γὰρ ἵνα εἰρεθίσῃ ἢ αἰσπρῇ. AD.

καπνὸν ἐκ παρεπομένας τὸ πῦρ φασὶν, ὡς τὸ „καπνιστὴν τε κατὰ κλισίας“ (Π. 2, 399). οἱ δὲ διὰ τὸ πλεῖστον ἐνθῆσθαι τὸν καπνὸν τὰ πρὸς καὶ μάλιστα ἡμέρας ὁραθῆναι. καλῶς δὲ ἀπὸ πολέμου ἢ εἰκῶν, καὶ νησιωτικῶν οἷς ἀπορος ἡ φηγή. καὶ ὅτι πόρρω ἀπρὸς κλισίας μεγάλων καὶ συνεχῶν πυρῶν δέον, καὶ ὅτι ἐδεδόκει ἐπιπροσθῆναι διὰ τὴν πελάγους φανήσων, μετὰ δὲ δύσιν ἤλθε, ὅτι οὐκ ἀμεινωθῆσθαι ἀπὸ τοῦ

δυνατωτέρως πυρός. ἀλλ' ἐδὲ νῦν βαθεῖα ὑπὸκειτο, ἵνα μὴ ἐπὶ τῷ σκότειν κρύπτοιοτο ὁ καπνός. Β.

208. ἐκ νήσος: ἐκ ἑξὶ ψιλὸν τὸ τῆς νήσου, ἀλλ' ἔχει ἐπίτασιν περὶ τὴν σπερδὴν τῶν πυρῶν, ἵνα γνωριμώτερον φαίνεται. Α.

209. συγκροῖ κρινονται: Ἀρητὶ: ἀντὶ τῷ ὑπὸ συγκροῖ Ἀρητος. Α.

210. ἄστεος ἐκ σφετέρου: Ζηρόδοτος ἄστυ ποτὶ (περὶ V) σφετέρου. ΑΥ.

211. πυρσοί: ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις τῇ μὲν ἡμέρᾳ τὰς 10 πολιμίας διὰ καπνὸς μηνύειν, τῇ δὲ νυκτὶ γλόσσα ἀνάπτειν καὶ συμμαχίαν ἐπικαλούμενοι. Β.

ἐπήτριμοι: οἱ ἐκ φρονιμώδους ἔλης ἀναπτύμενοι ἀλλεπάλληλοι. Β. καὶ Πίνδαρος „αἰθόμεν πῦρ ἅτε διαπρέπει νυκτὶ“ (Ολ. 1, 1). V.

ὁ Ἀσκαλωνίτης ὁξύνει ὡς πολεμικοί, ἐκ εὐ· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἰμοῦ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὁξύναν, νόμιμος σπόριμος. ἕτως καὶ ἐπήτριμος. Α.

213. Ἀρεως: Ἀρίστουχος Ἀρεω. Α.

215. ἀπὸ τείχεος: ἠπώθεν τῶ τείχεος. V.

215. 216. ἐδ' ἐς Ἀχαιὸς μίσγετο: ἕτε φαίνεται τῇ μητρὶ ἀπειθῶν, διὰ τὸ μὴ κεχωρημέναι εἰς μέσην τὴν παρὰ ταῖς, ἕτε τῆς Ἡρας ἀνηκερῶν, διὰ τὸ μὴ περηνέται ἐν τῷ πολέμῳ. ἄλλως δὲ οἰκονομία ἐστὶ τῶ ποιητῇ τὸ τοῦτο, ἵνα μὴ δόξῃ ἄπειρα λέγειν διαγωγῶν τὸν Ἀχιλλεῖα χωρὶς 25 ὁπλων εἰς τὴν μάχην. Α.

216. μητρὸς γὰρ: ἐτίθετο τῷ λογισμῷ ἐπὶ τὴν τῆς μητρὸς ἐντολὴν καὶ ἠδούτο αὐτήν. Β.

217. ἀπότερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη: ἀπὸθεν γὰρ ἐκεῖνο τὸ διὰ μόνης τῆς Ἀχιλλεῖος φωνῆς τρέψαι τὰς 30 Τρώας. Α.

ἐπεὶ ἄπειρον ἦν ἐν τοσούτῳ θορύβῳ τὸ μὴ μόνον ἀκρωθῆναι ἀλλὰ καὶ ταχυρὴν ἐμπαιῆσαι, ἐκόντως τὴν Ἀθηναῖαν συνεπιφθεγγόμενὴν προσέλαβεν. ΒΥ.

219. σάλπιγγες: ὅτι αὐτὸς οἶδε σάλπιγγας, χρωμένους 35 δὲ τὰς ἥρωας ἐκ εἰσάγει. ΑΒ.

ἄλλως. ἀπὸ τῶν ἰδίων χρόνων ὁ ποιητὴς ἀνέμακε τὴν σάλπιγγα, ἐπεὶ ἠδούτω ἡρώετῳ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. κόλπις δὲ θαλασσίῳ ἐσάλπιζον. ΑΔ.

τῆς σάλπιγγος τῆς Ἑλληνικῆς τὸ μὲν μέγεθος ἐπίσημες, 40 ἢ δὲ φωνὴ παχέια καὶ μεγίστη. ἥτις ἐν πολέμῳ τὸ πλῆθος καλῶσα κινεῖ. Β.

Μήλας δὲ Ἡρακλῆες καὶ Ὀμφάλης ἐν τῇ καθόδῳ τῶν Ἡρακλειδῶν ἀγῶν κατέπληξε τοῖς πολεμίοις. σάλπιγγων δὲ εἶδη ἔς. πρώτη ἡ Ἑλληνική, μακρὰ τὸ χῆμα, ἦν Τυρρῶν 45 εἶρεν ἡ Ἀθηναῖα, διὸ καὶ σάλπιγξ παρὰ Ἀργείοις τιμᾶν. δευτέρα ἡ εὐρογύλη, ὑπὸ Ἀγυπτιῶν εὐρημένη, ἦν χροῦν καλῶς· χρόνῳ δὲ αὐτῇ πρὸς Θουσίαν, καλῶντες τοὺς ὕχλους δι' αὐτῆς ἦν εἶρεν Ὀσείρις. τρίτη ἡ Γαλατικὴ, χωνευτῇ, καὶ πάντῃ μεγάλῃ, τὸν κώδωνα θήρεα ἔχουσα δὲ ἔσωθεν εἰρό- 50 μένον αὐλὸν μολίσθιον, εἰς ὃν ἐμφορῶσιν οἱ σάλπιγγαί.

ἔστι δὲ ὁξύφωνος καλεῖται ὑπὸ τῶν Κελτῶν κόρνι. ἡ τέταρτη ἡ Παφλαγονική, ἥτις μείζων μὲν ἐστὶ τῆς Ἑλληνικῆς, τὸν δὲ κώδωνα βοῶς προτομὴν ἔχει· ἵστί δὲ μακρῶν καὶ ἀναφρονητῇ, καλεῖται δὲ βόϊνος. πέμπτη Μηδική, τὸν αὐλὸν καλέμινον, τὸν δὲ κώδωνα βαρυφώνον ἔχουσα ὀγκόφωνος· καλεῖται δὲ πέμπτη Μηδική. ἕκτη ἡ Τυρρῶν τῷ τὸν κώδωνα κεκλασμένον ἔχουσα· ἔστι δὲ λίαν ὁξύφωνος καλεῖται δὲ λιγύτη. ταύτης δὲ εἰσιν εὐρεταὶ Τυρρῶν, 5 παρ' Ἑλλήσιν. V.

220. τὸ ἔξῃς, ὑπὸ θυμορραΐζεον δῆτιον ἄστυ περιπλομένον ἢ πλεονάζει ἢ ὑπὸ, ἢ τὸ ἔξῃς, ὡς δ' ἔστι ἀντιλήθη φωνή δῆτιον ὑπο θυμορραΐζεον. περιπλομένων δὲ περιπλομένων. εὐλόγως δὲ τῷ χαλκιστῶν Ἀχιλλεῖ τὴν χαλκιστῶν σάλπιγγα εἰκασε· καὶ τῷ εἰς μάχην δὲ βοῶντι 15 κῶν ἀπὸ πολεμικῶν ὀργάνων εἰληπται. Β.

222. χαλκεον ἀντὶ τῷ χαλκῇ. Α.

ἡμέτερος ὁ Ζηρόδοτος ὅσα χαλκῆην, οὐ συνῆκεν παραπλήσιον ἐστὶ τὸ χῆμα τῷ „κλυτὸς Ἴπποδάμεια“ (Π. 742) καὶ „θεομὸς αὐτμῇ“ (Hymn. in Mercur. 1102). Α.

20 κεον δὲ τὴν λαμπρὰν ἡμα καὶ εἰρεάν. Α.

224. ὡς ὕχεα τρόπεον: εἰς ἐπίσω τὰ ἔσχατα τῶν 20 πον. Α.

καὶ τὸν εἶδος καὶ ἄξιον Ἀχιλλεῖος, τῇ βοῇ ἀνατρεπόμενον ἔσχατα καὶ τοῖς ἰδίοις δόρασι περιπεύοντα τὰς ὀχρῶν ὁσσοῦτο: οἱ ἵπποι ἢ οἱ ἐπιβάται. V.

230. ἐνθα δ' ἐ: ἠδύλον εἰ καὶ ἐκείνην κραυγὴν πᾶσι οἱ δώδεκα, ἡ μόνην τὴν ἐχάτην. τοσούτος δὲ ἦν ὁ τῶν τῆς γάλαγγος ὡς περιπαιόντας τοῖς ἄρμασιν ἀπολλύντων ἀπὸθεν φωνῇ καὶ ἡμετρον τὸ τῆς ὑπερβολῆς. ὅπως δὲ ὡς οὐκ ἔστιν ὁ γὰρ τῆς αἰγίδος φῶβος, ἦν ἐπὶ τῶν 30 Ἀθηναίων, καὶ τὸ καίμενον πῦρ ἐκπληξεν τοσαύτην παρὰ τῶν ὡς αὐτὰς ὕφ' ἐαυτῶν ὑπὸ ταραχῆς ἀπολλέσθαι. Α.

ἡ διπλὴ περιεργισμένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἐνθα δ' ἐκείνη ὅλοιτο δυνάδεκα πάντες ἄριστοι οἵσιν οἵσιν βελέεσσιν ὡς αἶρεται τοῖς ἐαυτῶν. ἔστι γὰρ τῶν 35 ἀλλήλων. Α.

ἐν ἄλλῳ ἀμφὶ σφοῖς ξιφείεσσιν. Α.

236. φέρτω: φορεῖω. ἐπ' ἀσπίδος δὲ ἢ τινας τοῖς 40 ὅτι ἡμᾶς τὸ φέρτρον ἔστι δὲ φορεῖον. Α.

238. τοσέσανται ἀφικόμενον εἰς τὸν τόπον ἐξωρῶνται 45 ἐν τῶν Τρώων χροῖζειν ἡδόμενον τε καὶ μηχανόντα αὐτοῖς τὸ ἐπιτενῆμα· ἦσαν δὲ τὰ ἐναντία βελομένην ἀναγείναι αὐτὸν δύναιτο. Ἀγαθοκλῆς δὲ φησὶ συνάγεσθαι ὅτι καὶ 50 Ὀμηρον ἐναντίως τῷ θρανῷ φέρεται ὁ ἥλιος, τῇ δὲ διὰ αὐτὴν συνέλκει· ἦσαν γὰρ εἶναι τὴν τῷ παντὸς φάσματι

τῇ δ' ἡμέρῃ ὅτε τ' ἐκρέμω ὑπόθεν" (Π. 15, 18), ἔλκε-
θαι δὲ ἄκοντα τὸν ἥλιον ὑπὸ τῆς δίνης ὑπὸ τῆς δυσμῆς. Α.

240. ἐπεὶ ἐπέχετο Ζεὺς (Π. 17, 455) „δύη τ' ἡλίου." Ἀπόλλων δὲ ὁ ἥλιος, ὃς ἄκων δύει· ἠπίετο γ' πρὸς ἀρι-
στεραν Τρωσὶ δοθεῖσαν παρὰ Διὸς τὴν ἡμίραν. μυθικὸν δὲ
ἐστὶ τὸ διον. Β. ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσεύῃ „ἦώς δ' αὖτε ἱρῶσαι"
ἐλ-ῶσαν." V.

243. ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης: ἐν ἄλλῳ ἐπὶ θρω-
σιν πεδίοιο. Α.

244. ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν: ἀντὶ τῆς ἐπέλυσαν τῶν
ἰσμάτων. πῶς ἐν ἑκ ἀναστρέφει; ὅτι συνήλειπται. Α.

245. ἐς δ' ἀγορῇ: πρὸς τί, φασίν, ἐκκλησίαν ἀθροί-
σαι; τινὲς μὲν ἐν τῶν ποιητῶν φασὶ μετᾶγειν τὴν μάχην
δὲ λόγους, αἱ δὲ θηρώμενον τὸ ποικίλον. οἱ δὲ διὰ δέος τῆς
Τρώος αὐτομάτως συνδραμεῖν καὶ ἀναγκασθῆναι δημηγορεῖν
τῶς ἡγεμόνας. D.

246. ὡς τὴν πτοίαν αὐτῶν δηλοῖ· πληθὺς γὰρ ἐστὶ συν-
τάχων εἰς ἐκκλησίαν ἢ στρατηγῶν καλῶντος ἄλλὰ τῶ φόβῳ
καὶ ἰσχυρῶς ἐκκλησιάζουσιν, ἐδὲ τὸν ἡμερινὸν πόνον ὀλίγῳ πα-
ραμυθούμενοι καὶ ἰδιώτης δημηγορεῖ, τὸν στρατηγὸν παρω-
σάμενος. Β.

247. πᾶρος: πρὸ τῆς ἐπιμελείας τῆ σώματος. δρᾶ ἐν τὴν
ἡμέρᾳ. Α.

248. καταγελῶσι τῶ ὄρθῳ ἐξαύτων. ὁρῶν δὲ ὅτι
καὶ ὄρθεται τις καὶ καθύμενος, ὅλον „ἔξετο δ' ὄρθωθεις"
(Π. 23, 235). Α.

249. ἐπεὶ δηλοῖ καὶ τὸ μετεωριθῆναι τὸ σῶμα („ὄρθωθεις
ἐκδύει" Π. 10, 21), προσέθηκα τὸ ἐξαύτων. V.

250. τράμος: Ζηνοδότος φόβος, κακῶς, ἀγνοῶν διὰ
τῆς φόβου ἐστὶ καθ' Ὁμήρου ἢ μετὰ δέους φυγῇ, διὸ ἡ διπλῇ. Α.

251. ἦτοι συναπτόν· ὡς ἀλεγείνῃς, ἵνα αἰτία τῆς
τῆς χημάτων κήται· πάντες γ' ἐλαβοῦντο, ὅτι Ἀχιλλεὺς
ἐκείνην πολὺν κειχωρισμένους τῆς μάχης χρόνον· ἢ ἐπὶ τὸ
ἔξεσθ' ἂν ἔσχετόν, ἵνα τὸ ἔξεσθ' ὡς ἐπὶ τῆ ποιητῶ ἐπιφω-
σόμενον λέγεται. Α.

252. ὁ δὲ ἀντὶ τῆ γάρ. Β.

253. ὄρθ' πρὸςσω καὶ ὀπίσσω: τέλειον ἐγκώμιον
τῆς φρονήσεως. τὰ δὲ ἐναντία ἐπὶ τῆ ὑφ' ὁρῶντος „ὅδε τι οἶδε
τοῖσιν ἅμα πρὸςσω καὶ ὀπίσσω" (Π. 1, 343). Α.

254. οὐρασίαν τινὰ ἐποίησαν τῶ μέλλοντος ὁρῶντος λόγῳ·
οὐρασίαν γ' ἀνδρὸς τὸ τὰ μέλλοντα διορῶν (ἀνδρὸς πρὸς τὸ
μέλλοντα ἀρμόζει V) καὶ προγνωστικώτερον τῶν ἄλλων φαι-
νέει, διὰ καὶ ἐν λοιδορίας μίτρι παραλαμβάνει· „οὐδὲ τι
οὐδὲ τοῖσιν ἅμα πρὸςσω καὶ ὀπίσσω." AV.

255. πρὸςσω τὸ παρελθόν, ἐπειδὴ τὸ ἐμπροσθεν βλέπει·
καὶ δὲ πρὸνοια. ὀπίσσω δὲ τὸ μέλλον, ὅτι ἄφανές ἐστι
καὶ δὲ ἀγγίξοι. Β.

256. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

257. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

258. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

259. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

260. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

261. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

262. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

263. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

264. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

265. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

266. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

267. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

268. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

269. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

270. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

271. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

272. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

273. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

274. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

275. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

276. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

277. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

278. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

279. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

280. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

281. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

282. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

283. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

284. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

285. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

286. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

287. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

288. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

289. ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος: διὰ παρρησιάζει αἰ
πρὸς τὸ ἀντιφρόνως αἰετῶ, ὡς δὲ τῶς ἐταῖρος ὁ τὰ προσ-
βόλῃ ἄλλὰ τὰ συμφορὰν λέγει. Β.

258. ὅη' τε ῥοι πολέμῳ τῶν ἐκαταμαχητό-
τεροι, ὅς τε τὸ πολέμῳ ἀντὶ τῶ πολέμῳ. Α.

Ἀντικῶς ἔχει ἡ ἀπαγγελία· ὅς τε, φησὶν, ἡμῖν ἦσαν
εἰς πόλεμον, τούτῳ ἐν ἡμῖν ἦτηντο. Β.

259. ταύων· ἐπαυλίζομενος. Α.

261. δειδοῖκα ποδῶκα Πηλείωνα· ἀναγκαῖον ἔ-
στι, ἵνα δειξῇ ὅτι ἔκαστος ἴδιον ὄκνον ἀναχωρεῖν κτείνει,
ἀλλὰ διὰ τὸ ἐμπερὶως ἔχειν Ἀχιλλέως. Β.

262. ἐπερβίος· τῷτο ἴδια ἀναγνώσκον. ἢ ἔστιν, ἐπερ-
βίον τῇ βίᾳ. Β.

ἢ τῷτο κατ' ἐντό· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει. Α.

264. διατίονται· διαιρεῖν τὸν πόλεμον, παρόσον ὅτε
μὲν ἔτοι ὅτε δὲ οἱ ἕτεροι νικῶσιν. Α.

μερίζον τὸν πόλεμον νικῶντες καὶ νικώμενοι, ἢ ἄλλος
ἄλλο τι πράσσοντες μερίζον τὰ τῶ πολέμου ἔργα, ὃ μὲν 15
τοξέων, ὃ δὲ ἀκοντίων, ὃ δὲ σκυλεύων. Β.

265. μαχήσεται· ἐν ἄλλῳ μαχέσεται. Α.

ἢ δὲ γυναικῶν· τῷτο σημειωτέον πρὸς τὸ „ἀμύνε-
ται ὄρεσιν“ (Π. 5, 486) καὶ „ὄρων ἔνεκα σφετεράων“
(Π. 9, 327), ὅτι καὶ γυναιξὶ λέγει, καθάπερ ἐνθάδε ῥητῶς 20
ἐξηγούμενος ἐκεῖνο λέγει. ΔΥ.

266. ἀλλ' ὅρμεν· ἀκρὸς προτρέπει ἀρπάσαι τὸν και-
ρὸν ἢ τῷ κινδύνῳ τὴν ἀσφάλειαν προνοῆσαι, ἐκ ὑπόνοιαν
ἀλλ' ἀλήθειαν βεβαίαν προβαλλόμενος. Β.

Τηρανήων παρῶσιν τὸ πῖθεσθε, ἀγνοῶν ὅτι μετα- 25
γινεσθῶν ἴωνων ἐστὶ τὰ τοιαῦτα, πιδέθε λαβέθε. V.

ὡς γὰρ ἔσται· ἐμφαίνει ὅτι οὐ διὰ δειλίαν ταῦτα
συμβυλεύει. Α.

269. σὺν τεύχεσιν· ἐδὲ τῷτο ἀργόν· ὑποβάλλει γὰρ
ὅτι ἢ σὺν τῷ ὅπλῳ εἶναι ἀπέναντι τῷ πολέμῳ. Α.

καί τῳ τὸ σὺν τεύχεσιν· ὅπλῳ γὰρ ἦν, φησὶ,
πρὸς τῷ ἢ νύκτα ἐπιγεγονέναι· διόπερ σὺν ἡμῶν ἀπέναντι. Β.

εὐ νύ τις· κακὸν τι πεισόμενος ἢ ἀπὸ τῶ δηλονότι. Α.

270. γνώσεται αὐτὸν πάχων παρ' αὐτῶ κακῶς. διὰ
τὸ μὴ ἴδια ταῦτα πρὸς ἑκατέρω φησὶν· ὅτι τὸ πλῆθος 35
ἐξαίτης τὸ πολὺ ἢ ταραχῶδες εἰς ἐκκλησίαν συνήλθεν. Β.

271. πολλὰς δὲ κύνας· ἢ κατάρματα καὶ βλάβηματα
ταῦτα, ἀλλὰ φθόρον ἔνεκα λέγεται· ἐπάγει γὰρ τὸ ἦθος
ἐαυτοῦ. Α.

ὅκ ἐν βλασφημίᾳ ταῦτα ἢ εἰρωταί φησὶν, ἀλλ' ἐκφο- 40
βῆ, ἵνα δέξωνται τὴν συμβολήν. Β.

272. ἀπ' ἑατος· ἀπὸ τῶ ὅπου, οἷον μὴ ἀκῶσαιμι
καὶ γὰρ ἀπ' ἑατος εἴη ἡμῶν ἔπος“ (Π. 22, 454). Α.

εἴθε δέ μοι τῷτο ἑμὸν μὴ ὀφθαλμῶν ἀλλὰ μὴδὲ ἀκῶσαιμι. Β.

τινὲς δὲ ἀπὸ τὸν κακόν, ἢ ἢ τὸν Ἀχιλλεῖα, ἀντί 45
τῶ εἴθε γὰρ κακὸς ἐγένετο, τῷτῳ δειλός. D.

273. πιδώμεθα· ἐν ἄλλῳ πιδώμεθα. Α.

ἢ ὑποσιμῶν· ἢτοι ἐπὶ τὸ πιδώμεθα, ἢ κατὰ τὸ τέλος
τῶ εἴθε ἢ λόγον ἔχει ἀμφοτέρω. Α.

274. νύκτα μὲν· τὴν νύκτα κατεχόμενος ἢ κρατήσο- 50
μεν τῇ βελῇ. ἄλλως, ὃ λέγει, τοιούτων ἔστιν· διεσπασμένην

συνέλαβεν ἢ τὰς ἀνὰ τῶ πεδίῳ ἢ τὰς ἀνὰ τῆς πόλεως
λάττοντας τῶν ἑσπερον δὲ ἡμῶν ἡμεῖς πολέμῳ

πρὸς τὸ σημαίνοντο, ὅτι ἔτι βουλευσόμεθα, τῇ
κρατήσομεν. Α.

5 διὰ νυκτὸς κρατερῶς βουλευσόμεθα· τὴν δὲ πό-
λιν οὕτως σώσομεν. V.

σφένος τὴν δύναμιν, ὃ ἔστι τὴν στρατιάν. οὕτω
συγγραφεὶς δύναμιν καλοῦσι τὸ σφένωμα. (καὶ Σοφ.

„ἐν τοῖσιν ἴσποισι τοῖσιν ἐκλειμμένους ἴδιον εἰ χωρὶς
παντὶ θένει.“ V.) φησὶν ἂν ὡς νυκτὸς ἐν ἐκκλησίᾳ

σόμενοι συνάξαι τὴν στρατιάν. ἢ ἰσχυροποιήσομεν
ἡθροισμένοι, ὃ ἔστιν, ἐν τῷ ἡθροισμῷ φυλαχθῶσόμεθα·

γὰρ εἰν ἀγορῇ τῶν ἐκ ἐκκλησίᾳ σημαίνει, ἀλλὰ
ἡθροισματι. Β.

275. πύλαι· τῶν αἰ θύραι. ἀλλὰ ἢ δὲ ἐπὶ τῶν
„ἐν χειρὶ πόλεως ἔχετε“ (Π. 21, 531) „μὲν δ' ἀμφο-
τέρω“ (Π. 12, 460)· „ἐξήρθε δὲ πόλεως ἢ μακρὸν
(Π. 13, 124). ΔΥ.

277. τὸ πρῶτον ἢ ἔως ἑκτῆς ὥρας δηλοῖ· διὸ πρῶτον
τὸ ὑπὸ τοῖς ὡσὶν ὡς ἢ Φιλήμων φησὶν „μεμεισθῶνται μὴ
πρῶτον“ ἀντὶ τῷ ἀρχομένης δειλῆς. Α.

278. ἐπὶ σὸ μεθ' ἀμφοτέρω· ἀναγκαῖως τῷ πρῶτον
δαγμένῳ κινδύνῳ ἐκ τοῦ μένειν ἀντέθηκε τὴν ἐκ τῆς
χωρήσεως ἀσφάλειαν, ἢ ὅτι ὁ πολέμιος μᾶλλον κινδύνον

279. ἐκτεῖον ἐπὶ τὸ μύχεσθαι. Α.

281. ἡλασκάζων· περὶ τὸν αὐτὸν τύπον ἡλίσ-
κα ἢ ἀνέων ὁδόν. ἄλλως δὲ μετ' ἐλγισμῶ ἐλαύνων καὶ
διδῶσιν ποιεύμενος. ἔγκει δὲ ἢ τὸ ἡλεόν, ὅπερ ἐστὶ μετὰ

30 ἐλαύνων. Α.

πλευρῶν, παρὰ τὴν ἄλλην, ὡς τὸ „ἡμῶν μένος ἡλίσ-
κει“ (Od. 9, 457). ὑποφαίνει δὲ ἢ λέγει τὸν μετὰ ἀνέων
ἡλίσκει ἐλαύνοντα τῶν ἴσπων ἢ διωπειρώμενον εἰσελάσαντα

τὴν πόλιν. Β.

283. ἡ διπλή, ὅτι τοιούτων ἔστι τὸ λεγόμενον, πρῶτον
αὐτὸν οἱ κύριες κατέδον ἢ ἐκπύρσει. ἢ ἐκ ἔστιν ἑλπίς
λόγος, ὥσπερ ἐδ' ἐπ' ἐκείνῃ „τὴν δ' ἐγὼ ἢ λίσσομαι
καὶ γῆρας ἐπεισιν“ (Π. 1, 29). ἐκτεῖον δὲ ἐπὶ τῷ
πύρσει· μᾶλλον γὰρ ὕψος ἐμφαίνει· ἐὰν δὲ συνάψαι

40 ἀδιασπῶν γίνεταί. Α.

οἷον τεθνήξῃ πρότερον ἢ πύρσει, ὡς τὸ „ἢ λίσσομαι
καὶ γῆρας ἐπεισιν.“ Α.

284. ἐπὶ δὲ ἰδῶν· τὸ βλέμμα δηλοῖ ὅτι δυνά-
μει τῶν λόγων. Β.

285. Παλυνδάμα· ἔδω σὺν τῷ Παλυνδάμῳ. τοῖς
δὲ ἢ τὸ Λαοδόμα, παρὰ τὸν ὁρῶν λόγον. Α.

σὺ μὲν ἐκείτ' ἐμοὶ φίλα· τερπικῆ ἢ ἀνταπῶ-
σις· ἢ γὰρ ὅτι μὴ σίμφορα εἰσηγήσατο, ἀνταπῶ-
σις ἔστιν ἡ δέ. Β.

286. ὁ μὲν φυλάσσειν τὴν πόλιν ἔφη· ὁ δὲ δεινὸν
ὀνόματι τὸν λόγον ἐξεφαύλισε, προαίεσις τὸ ἀλγόμενον

ὁ μὲν τῆς ἀσφαλείας φροντίζων σεμνοῖς ὀνόμασιν ἐχρή-
ται· ὁ δὲ μετατίθησι τὰ ὀνόματα, δυσωπῶν τὰς ἀκρό-
τας, ἀλγήμεναι λέγων τὸ ἀναχωρῆσαι καὶ „ἐλθέμενοι ἐνδὸ-
ν πύργων.” Β.

287. ἡ διπλή, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει κεκρόρησθον, καὶ κινδυνεύειν. Β.

288. μέρορες: οἱ μερισιθεῖσαν καὶ διασπασθεῖσαν τὴν
ἐκείνην ἔχοντες. οἱ δὲ τὴν κτῆσιν μερισθέντες. ΒV. τῶν
ἐκείνων. V.

290. ἔξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλὰ: ὁ τοῦ
ἑκατοῦς λόγος μετὰ τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον ἔχει, τινεῖς
συμφερόντος μέρος ἐστὶ καὶ τὰ περὶ τῶν χρημάτων, ἃ πο-
λεμικῶς πολέμῳ ἐξαπαλῶσθαι λέγει. δεικνύσιν ὅτι μίλιον
καὶ μίλιον πολιορκουμένων ἢ τῇ συμβολῇ κρίσιν δίδόντων. ΒV. 15

291. ἡ διπλή, ὅτι ἑτέρα ἡ Φρυγία παρὰ τὴν Τροίαν,
καὶ οὕτως ἡ μία, ἢ ἡ εἰς Φρυγίαν. Α. καὶ Ἀνδρία ἐ-
κείνη. V.

292. κτήματα περναμέν· ἔκει· Φρυγῶν καὶ Μηδ-
ων ἀγορὰς κομιζόντων τοῖς Τρωσὶ καὶ ἀντὶ τούτων ἀντι-
πολεμικῶν. τῶν πολεμίων ἀπαγόντων καὶ πωλόντων, ἢ
αὐτῶν τῶν Τρώων, ἵνα χρήματα λαμβάνωσι πρὸς τὸν
πόλεμον καὶ παρέχωσι τοῖς συμμάχοις, ὅσον ὁ ἑκτωρ ἔφη
πρὸς τὸν φρονίον δῶρα κατατρέχων” (II. 17, 225). Α.

293. οἱ ἐπὶ τῶν διαπερσμένων ἑσίων. ἢ ἐπὶ χρυσῶν καὶ
ἀργύρων ταῦτα ἐδίδοντο οἱ ἐπικροτοί. V.

294. οἱ ἐπὶ τῶν διαπερσμένων ἑσίων. ἢ ἐπὶ χρυσῶν καὶ
ἀργύρων ταῦτα ἐδίδοντο οἱ ἐπικροτοί. V.

295. οἱ ἐπὶ τῶν διαπερσμένων ἑσίων. ἢ ἐπὶ χρυσῶν καὶ
ἀργύρων ταῦτα ἐδίδοντο οἱ ἐπικροτοί. V.

296. οἱ ἐπὶ τῶν διαπερσμένων ἑσίων. ἢ ἐπὶ χρυσῶν καὶ
ἀργύρων ταῦτα ἐδίδοντο οἱ ἐπικροτοί. V.

297. οἱ ἐπὶ τῶν διαπερσμένων ἑσίων. ἢ ἐπὶ χρυσῶν καὶ
ἀργύρων ταῦτα ἐδίδοντο οἱ ἐπικροτοί. V.

298. οἱ ἐπὶ τῶν διαπερσμένων ἑσίων. ἢ ἐπὶ χρυσῶν καὶ
ἀργύρων ταῦτα ἐδίδοντο οἱ ἐπικροτοί. V.

299. οἱ ἐπὶ τῶν διαπερσμένων ἑσίων. ἢ ἐπὶ χρυσῶν καὶ
ἀργύρων ταῦτα ἐδίδοντο οἱ ἐπικροτοί. V.

300. οἱ ἐπὶ τῶν διαπερσμένων ἑσίων. ἢ ἐπὶ χρυσῶν καὶ
ἀργύρων ταῦτα ἐδίδοντο οἱ ἐπικροτοί. V.

301. οἱ ἐπὶ τῶν διαπερσμένων ἑσίων. ἢ ἐπὶ χρυσῶν καὶ
ἀργύρων ταῦτα ἐδίδοντο οἱ ἐπικροτοί. V.

302. οἱ ἐπὶ τῶν διαπερσμένων ἑσίων. ἢ ἐπὶ χρυσῶν καὶ
ἀργύρων ταῦτα ἐδίδοντο οἱ ἐπικροτοί. V.

303. οἱ ἐπὶ τῶν διαπερσμένων ἑσίων. ἢ ἐπὶ χρυσῶν καὶ
ἀργύρων ταῦτα ἐδίδοντο οἱ ἐπικροτοί. V.

304. οἱ ἐπὶ τῶν διαπερσμένων ἑσίων. ἢ ἐπὶ χρυσῶν καὶ
ἀργύρων ταῦτα ἐδίδοντο οἱ ἐπικροτοί. V.

305. οἱ ἐπὶ τῶν διαπερσμένων ἑσίων. ἢ ἐπὶ χρυσῶν καὶ
ἀργύρων ταῦτα ἐδίδοντο οἱ ἐπικροτοί. V.

306. οἱ ἐπὶ τῶν διαπερσμένων ἑσίων. ἢ ἐπὶ χρυσῶν καὶ
ἀργύρων ταῦτα ἐδίδοντο οἱ ἐπικροτοί. V.

πλάσιος ὢν δειλὴν προκινδυνεύειν. φησὶ γὰρ, ὅτι τῶν
Τρώων κατὰ τὸ κοινὸν αὐτὸς ἔχων πλείστην δύναμιν, ἐκεί-
νην δημευσάμενος καὶ ἔτι τὸτο προσηγορικῶς τῷ πλήθει.
ὑπονοεῖ δὲ τὰς πλείους ἀκρίβειαν ἐκστρατεύεσθαι δειλῶντας

ἄλλως. τὸτο καὶ στρατηγήματος τινος ἔχει· ὑπονοεῖσας
καὶ τὰς πλείους ἀκρίβειαν ἐξιώντας εἰς πόλεμον διὰ τὸ μὴ
ἔχειν τὰς τηρήσοντας τὰ χρήματα, φησὶ δὲ διανέμειν
τῷ πλήθει αὐτά. Α.

305. εἰ ἐταύν: καλὸν τὸ διατάζειν καὶ τὴν μὴ κυ-
ρῶσαι (δένει V) ὅτι ἀνέστη. παρὰ ταῦτα δὲ, ἀπὸ τῶν
ἐκείνων. Β.

οἶται διὰ τὸ σῶμα Πατρόκλου αὐτὸν ἐξεληλυθέναι. V.
306. ἀλγεον: ἐπίπτονον, ἀδύνατον. εἰς δὲ τὸ ἐθέλῃς
καὶ τὸ μᾶχθαι. Β.

307. δυσήχεος: διὰ τοὺς ἀναιρεμένους. V.

308. σικτίον ἐπὶ τὸ εἴσομαι. Α.

ἢ κε φέρῃσι: πρὸς τὸ παραδύον ἀντιδρῶν· ἀπὸ
τῆς ἀδελφῆς πυρηνόχου τὴν ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς
τῆς ἀδελφῆς πυρηνόχου τὴν ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς
τῆς ἀδελφῆς πυρηνόχου τὴν ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς

πρὸς τὸ δοκεῖν εἶναι ἀντιδρῶν, ὅτι ἀμείνων Ἀχιλ-
λεὺς, δημοκρατικῶς ἀντιδρῶν τὴν ἐν πόλεμῳ ἀδελφῆν, ὡς
τὸ „ἐπιμὲν δὲ τε μαινέει” Ἀρης” (Od. 11, 537). ταῦτα δὲ
λεγόμενα πρὸς τὰς νέας κατασκευὰς διδάσκουσιν, ὡς μὴ
ἐχόντων τῶν κρείσσων κατὰ τὴν ἐλαττότητα ἐλπίδα, προ-
σηγορικῶς δὲ φησὶν αὐτὸν ἐπιδάσκειν τῷ κινδύνῳ. ἕκαστος δὲ
θαυρῆ τοῖς ὅπλοις καὶ τῷ ὅπλῳ εἶναι Ἀχιλλεὺς. Β.

309. ἔνδον Ἐνυάλιος: κοινὸς ὁ πόλεμος πολλοῖς
τὸν κτείνειν βεβλόμενον κατέκτα. ὁμοίον δὲ τῷ „ἐπιμὲν δὲ
τε μαινέει” Ἀρης” (Od. 11, 537). Α.

κοινὴ ἢ τὸ πόλεμος τύχη, καὶ τὸν ἐλπίοντα ἀνελκὶν τὸν
πλήθειον συμβαίνει πολλὰς ὑπὲρ ἐκείνου ἀναιρεθῆναι. D.

Πορφυρίης. πρὸς τὰς ἀδυναμίας Ὀμήρου κατηγοροῦντας
ἐκ τῆς πολλῆς τῆς αὐτῆς ῥήσεως ποιεῖν ἢ λέγοντας τοῖς
ἐκπέμποντας καὶ τὰς πεμπομένους ἀγγέλλας καὶ κήρυκας, ἢ
διηγμένους πρᾶξεις ἢ λόγους ῥηθέντας πρῶτον, ἄξιον ση-
μεῖον ὅτι ποικίλων αὐτὸς αὐτὸν ἄλλως καὶ ἄλλως ἐρη-
νεύει διὰ δύναμιν. ὅσον εἰπὼν τὸ „ἔνδον Ἐνυάλιος” καὶ
ἐξηγησάμενος πῶς κοινὸς („καὶ τε κτανόντα κατέκτα”),

ἄλλως τοῦτο λέγων φησὶν „ἢ τὸ ἐβλήτ’ ἢ τὸ ἐβλή-
λλον” (II. 11, 410), καὶ πάλιν ἄλλως „ἢ κε φέρῃσι μέ-
γα κράτος ἢ κε φερούμην” (308), „ἔλοιμ’ ἐν κεν
ἄλοισιν” (II. 22, 253), καὶ πάλιν „ἢ κεν δ’ ἐπαμύβεται
ἄνδρας” (II. 6, 339). πάλιν τὸ τευχίσαι πόλιν καὶ κώλην

περιβαλεῖν τὸ τευχός ἢ ὅπως τὰ κυκλότερως συνέχοντα
ἐρημνέων λίγην „ἀμφὶ δὲ τευχός ἔλασσε πόλει” (Od. 6, 9)
καὶ „περὶ δ’ ἔρχος ἔλασσε” (564) καὶ „ἤλασσε τάφρον
ἐπ’ αὐτῷ” (II. 9, 349). εἰτ’ ἄλλως ἐρημνέων φησὶ „τευχός
ἐς ἀμφίχοντα” (II. 20, 145) τὸ πέρις πεχυμένον. καὶ ἐπ’

ὅπως ἀνέκλω περιχόντος „περὶ δὲ κλισίῃ θέε πάντη” (Od. 24,
208). ὡς τὸ „περὶ δὲ χρεῖστος θέε πόρκης” (II. 6, 320).

Κ τ τ

(καὶ) Ἐνδρῶν τινὸς βασιλέως· ἀποθανόντος γὰρ αὐτὸς ἔρρι-
ψαν αὐτὸν ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐπιγυφάμεντες τῷ αὐτῷ τάφῳ
ἵνα δὲ ἐνθάδε τῆμος ἄλδος παμμεδέοντος Ἐνδρῶν." Β.

331. ἱππῆλ' αὐτά: ἱππικός. (ὁ φηγὰς, ὡς οἱ νεώτεροι
Υ), ἄκρωτος δὲ ἀντιπύθῃ τῷ Μενoitῳ τὸν αὐτὸν πατέρα, 5
καὶ ὁ μόνος αὐτὸς τὰ ὅμοια πείσῃ τῷ φίλῳ, ἄλλὰ καὶ οἱ
γονεῖς αὐτῷ ὅμοια Μενoitῳ καρτερήσαν. Β.

332. ἡ διπλῇ, ὅτι συνεβίω ἡ Θέτις τῷ Πηλεΐ, καὶ ὅτι
ἐκ ἀπακόμψεως τὰ ὅσα τῶν τετελενηκότων ἐπὶ ξένης εἰς
τὸς πατρίδας. ἡ δὲ ἀναφορά πρὸς τὸ „ὡς καὶ" ὁρᾷται πείσῃ
10 τῶνος οὐκ αὐτῷ ἄλλῃ" (Π. 7, 334). Α.

333. Πάτροκλος: περιπατῶν καὶ ἡθικὸν τὸ πρὸς τοὺς
παιδείας ὡς ζῶντας διαλέγεσθαι· καὶ ἐξί τῷτο ἔμπροχον εἶδος
τῆς λέξεως. Β.

334. ὁ σὲ πρὶν κτεριῶν: πῶς, φησὶν, ἄκωρον εἶναι τὸ
15 ἄκωρον, τῆς τῷ Ἐκτορος ἀναιρέσεως ἀδελφὸν ἕως; ὁρᾷται
καὶ ἐνταῦθα τῆς μητρὸς ἐδιδάχθη ὅτι ἐργὰς αὐτῷ φόρος
ἔστι. πῶς δὲ τὰ αὐτῷ ὅπλα Ἐκτορος φησιν; ἡ τοῖνυν τὰ
Ἐκτορος πρὸς τὸ κεκμηλὴν μόνον ἐκλήπτεον ἡ ὅτι καὶ αὐτὰ
τῷ ἀγέλομένῳ κτήμα γέγονεν. ΒΥ.

335. μεγαθύμος: αὐξάνων τὸν θάνατον τῷ φίλῳ καὶ τὴν
ἐκπερίωσιν αὐτοῦ. Β.

336. ἀποδεδειροτομήσω: κυρίως ἡ τῶν ἀλόγων, παρό-
20 νον ἐκείθεν ἐκδέξοντο· καταχορηγικῶς δὲ πῦν. Β.

337. αὐτῶς: ὡς ἔχεις V. διὰ τὸ αὐτῶς πᾶσαι εἶχον. Α.

338. βαδύκολλοι: ὁδὲ ποτε τὰς ἑλληνίδας βαδύ-
κόλλους φησὶ. πῶς ἐν Ζηνοδοτῷ γράφει „ἔσπετε νῦν μοι
πᾶσαι Ὀλυμπιάδες βαδύκολλοι;" (Π. 2, 424). V.

339. καμόμεσθα: ἐκ παρεπομένη· οἱ γὰρ κτώμενοι κα-
κωπαθῶσιν. Α.

340. πειρίσας: ἐνέστις, ὡς τὸ „ἐπεὶ μάλα πᾶσα ὅπ'
30 ἔσας" (Od. 9, 135). φιλοσόφως δὲ τὸν Πάτροκλον συνεργὸν
ἐπονομαζέει τῶν κατορθωμάτων, καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν οὐκ ἐλπί-
ζει τὰ κατ' αὐτόν. Β.

341. ἀμφὶ πύρρῳ εἴηται: ὡς συνήθως ὄντος καίεν
35 πύρρον, εἴτα ἐπιτιθέμεναι τὸν τρίποδα ἕστηκον. V.

342. λαιότροχος: ἐξ ὧν τὰ λαιῶν καὶ καθάρσια γίνον-
ται. D. εἰς δὲ τὰ λαιῶν ἐρχέοντο. εἰς ταπεινῶν δὲ πραγμα-
τιῶν ἀπαγγελίαν ἐμπειρῶν ἐκάλυπεν αὐτὰ τῇ συνθέσει τῶν
ἐπιθέσεων. τὸ δὲ τὰ μικρὰ καὶ ἄδοξα μεγαλοπρεπῶς ἐξενεγκέν
40 καὶ σμικρῶς ἀπαγγέλλαι θανμασίας καὶ μεγάλῃς εἰς δυνά-
μειος. Β.

343. ἡ νοπὶ: λεπτῷ καὶ καθαρόν, ἐν ᾧ ἔστι καὶ ἐνοπρι-
οῦς. ἔστιν ὅν ὡς τὸ „φαινήν ἄμφω σελήνην" (Π. 8, 555). Α.

344. ἡ λειψαν: ὅτι ἀρχαῖον τὸ ἦθος. V.

345. ὠτειλὰς: ὅτι ἐπὶ μὲν Ἐνδρῶν βέλβησεν ὁ Πά-
τροκλος, ὑπὸ δὲ Ἐκτορος ἔτιος, καὶ ἀλλήλων αἶρεκε
πάντα τὰ τραύματα ὠτειλὰς. Α.

346. ἀλλήλων αἶρεκε: ὅτι ἐπὶ μὲν Ἐνδρῶν βέλβησεν ὁ Πά-
τροκλος, ὑπὸ δὲ Ἐκτορος ἔτιος, καὶ ἀλλήλων αἶρεκε
πάντα τὰ τραύματα ὠτειλὰς. Α.

347. οὐκ ἀλλήλων αἶρεκε: ὅτι ἐπὶ μὲν Ἐνδρῶν βέλβησεν ὁ Πά-
τροκλος, ὑπὸ δὲ Ἐκτορος ἔτιος, καὶ ἀλλήλων αἶρεκε
πάντα τὰ τραύματα ὠτειλὰς. Α.

ἐν τῷ αἵματι: ἐν τῷ αἵματι ὡς γὰρ ὁ χρόνος. D. ὥτως ὡς
φαρμακώδη δύναμιν ἔχοντος τὸ παλαιὸν αἷμα. Α.

νεῦν. ἑρπαιτικῶν δὲ αἱματῶν χρῆται, ὃ φυλάσσει τοὺς νε-
κροὺς, ὡς τὸ κέδρον. Β.

352. ἐν τῷ: ὁ λαμπρόν. ἐπὶ γὰρ γὰρ „καθόπερ δὲ φά-
ρει' λεοντῶν." ἔστιν ἐν λεπτῷ, ὡς „ἐκὼν καυστήριον" (613)
τῷ εἰς λεπτόν ἐλαδέντος. οἱ δὲ ἐκὼν τῷ ἐνδοτικῷ. οἱ δὲ
ἔξ ἀντιφράσεως τῷ ποικίλῳ. Β.

λιτὶ: λιτῷ καὶ ἀποκίλῳ ἐφάσκει, ὃ ἐξί λιτῷ. οἱ δὲ
ἔξ ἀντιφράσεως τὸ ποικίλον. οἱ δὲ, ὃ φασιν Ἀττικοὶ λῆ-
διον, δὲ δὲ ὁρᾷται ἀναγινώσκον τὸ λιτὶ κατὰ τὸν κα-
νόνα τῷ Ἡρωδιανῷ· πᾶσα δοτικὴ διασπλάσος ἐπὶ ὀνομά-
των ὁρᾷται θάλει, φησὶ παντὶ θηρί. ὥτως γὰρ καὶ ἐν τῇ
Ἰλικῇ προσφῶν ἐν τῇ Ψ λέγει ὅτι δὲ ὁρᾷται κατὰ τὰ
15 τῶν τὸν κανόνα. ὥτως γὰρ καὶ Ἀρισταρχος. εἰσὶ δὲ οἱ περι-
σπῶσιν, ὃ καλῶς. εἴτα ἐπὶ γὰρ ὥτως· παρρησιάζον δὲ τὸν
Ἀσκαλωνίτην οἰόμενον ὑπὸ τῆς λῆς ἐνδοτικῆς κυκλῶν τὴν
λιτὶ δοτικὴν καὶ τὴν λιτὰ αἰτιατικὴν· ὃ γὰρ ποτε ἐμελέετο
τὰ εἰς τὴν μονοσύλλαβον διὰ τὴν κλίσιθ. μεταπλασμός ἐν
20 ἐξί τῆς λιτῷ δοτικῆς, ὡς ἡ κλάδι τῆς κλάδω καὶ ἡ αἰτια-
τικὴ λιτὰ μεταπέπλασαι ἐκ τῆς λιτῶν ὡς κρόκα ἐκ τῆς
κρόκην. τὸ δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ „καθόπερ δὲ φάρε' πάντα"
(Od. 6, 93), εἰ μὴ ἐξί πληθυντικὸν ἄδελφον, τὰ προκει-
μένους μεταπλασμοὺς ἔχει. ἔχ' ὁμοιωσὶς δὲ ἐγένετο ἡ λιτὰ τῇ
ἐκάλυπτον, ἐπεὶ πᾶσα αἰτιατικὴ εἰς αὐτὴν λήγουσα ἱσχυρίζεται, ἀπε-
σαλμένης τῆς τινὰ κατὰ ἄδελφον προφορᾶν. Α.

356. Ζεὺς δ' Ἡρῆν: ἡ διπλῇ, ὅτι κατὰ τὸ σιωπῶ-
μεναν ἐξ Ἰδῆς εἰς Ὀλυμπον γέγονεν ὁ Ζεὺς, καὶ ὁ ἔστιν ἐξόν
ὅταν λέγῃ κατὰ συμπέρισμα. ΑΥ.

357. Πόρφυρις. Ζηνοδοτῶν (Ζηνοδότῳ Leid.) τῷ συγγρά-
ψαντι περὶ τῆς Ὀμήρου συνηθείας· τὰ δέκα βιβλία συγγρά-
ψαντο καὶ περὶ τῶν τῶν τῶν ἐν ᾧ συγγράμματι περιέχεται
ἀποδεικνύονται διεικνεύμενον τοῦτον τὸν τόπον, ἐπὶ δὲ
πρῶτον γὰρ φησὶ τὰς εἰσαγομένας τῶν θεῶν ὁμοίως ἐκ
30 ἐκτὸς τῆς ἐποθέσεως παραλαμβάνεσθαι, ἀλλ' ἡ ὑπὲρ διδα-
χῆς τινὸς τῶν εἰς τὴν Ἰλιάδα συντεθέντων ἡ καὶ ὑπὲρ ἐπι-
δείξεως ἰσορίας παλαιᾶς, ὅσον ἐν Ἀδωνίῳ πρὸς Ἀφροδί-
την λέγουσαν „τέτασθαι τέκνον ἱμῶν" πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν
τλή μὲν Ἀρης" (Π. 5, 382)· ἰσορίαν γὰρ παλαιὰν ἐκτίθετο
τὴν δὲ Ἡρᾶς πρὸς Αἴα ἐπικερτόμεσαν „Ζεὺ πάτερ, ἡ πό-
τι μοι κεχολώσαιο ὅτι κεν εἴπω; ἡ μὴ δὴ τινα Κό-
πρις" (Ib. 421)· διδάσκει γὰρ ὅτι ὑπὸ Ἀφροδίτης ἡμετέθη
Ἐλένη. καὶ τὰς ἄλλας δὲ ὁμοίως τῶν θεῶν οὐκ ἐκτὴ φησὶ
παραλαμβάνεσθαι. ταύτην δὲ ἐν ἰσορίᾳ φησὶ λέγειν, ὅτι
45 τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασι πλέον τι προσέθεται. ἐπειτα
μύλλοντα τὸν Ὀμηρον διατίθεσθαι τὰ περὶ Ἡραίων πρὸς
Θέτιν, ἐκ ἐν πρὸ αὐτῆς ἄλλην διάλεξιν θεῶν παραλαβόντων,
ποικίλλειν αἰετὸν ἀντιθέτον τὴν ποιήσιν, καὶ ἀπὸ μὲν τῶν ἀν-
θρώπων ἐπὶ τὰ θεῶν, ἀπὸ δὲ τῶν θεῶν ἐπὶ τὰ ἀνθρώ-
πων μεταβάλλειν εἰσάγει· ἐκ ἐν ἐν ἐπαλήθως τὰ ὅμοια
διατίθεσθαι. εἴτα ἀνέστη τὸ λέγειν „ἔρηξας καὶ ἐπειτα," ὡς

ἐκ πείσματος παρηκολαθηκότος τῷ γενομένῳ· ἔδδ' ὃ ῥητῶς
 δεδήλωκεν ὁ ποιητὴς ὅτι ταῦτα ὕστερον ἔμαθεν ὁ Ζεὺς,
 ὡς ἐν τῇ Α (522) „ἀλλὰ σὺ μὲν αὐτὶς ἀπόσιχε” κ' (ib. 536)
 „οὐδέ μιν Ἥρα ἠγνοίησεν.” εἰτά φησιν ὅτι ἄλογον τῇ
 μὲν Ἥρᾳ χαλεπαίνειν αὐτὸν ἐπὶ τῇ τῆς Ἰριδος ἀποστολῇ,
 τῇ δὲ Ἀθηνᾷ μηδὲ κατὰ βραχὺ, τῇ κ' συμπράξιμῳ Ἀχιλ-
 λεί κ' τὸ πῦρ δεξιᾶσιν πρὸς κατάπληξιν τῶν πολεμίων, ὅποτε
 ἔμπροσθεν (Π. 8, 406) τῇ μὲν Ἥρᾳ συγγινώσκουν φησὶ τὸν
 Δία, τῇ δὲ Ἀθηνᾷ χαλεπαίνειν πλέον. καὶ ὅτι πολλὴ ἡ
 ἄλογία φαίνεται, εἰ παρὰ καιρὸν ἤλκε δυνάτος ἐπὶ Ἥρας
 (241) ἔδδεν περὶ τότε ἐγκαλεῖ ὁ Ζεὺς, παρεγγεγραμμένης τῆς
 τῷ κόσμῳ τάξεως. πῶς τε ἐκ ζυαντίον φάσκειν περὶ Διὸς
 (Π. 17, 268) „μίσησε δ' Ἥρα μιν δῆϊον κησὶ κέρμα γενέ-
 θαι”, νῦν δὲ ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ αὐτῆ ἀγανακτεῖν; ἔδδεν γὰρ
 ἄλλα πέμπειν ἐκ τῆς Ἀχιλλέως ἀναστάσεως ἢ τῷτο μόνον,
 τὸ μηδὲν παθεῖν τὸ σῶμα. πῶς τε τὴν ἀπὸ Ἰδης μετά-
 βασιν τῆς Διὸς ἐδεδήλωκεν; ἀλλὰ τῷτο μὲν συγχωρητέον
 κατὰ τὸ σιωπώμενον γεγενῆσθαι· τὰ δὲ ἄλλα συθρά ἐσι-
 ὑποπτα. (ἀλλὰ ταῦτ' ἐν ἄλλοις εἰχοῖς μὴ ἀμφισβητεμέ-
 νοις ἐκ ἱκανῶν πρὸς κατηγορίαν. συγχωρητέον κατὰ τὸ
 σιωπώμενον τῷτο γεγενῆσθαι, ὅπερ δὲ τὰλλα συθρά ἐσι καὶ
 ὑποπτα, κ' τῷτο ὑποπτον V). ἢ γέ μὴν ἀπολογία τῆς Ἥρας
 κ' ἀνοήτως ἔχει· δέον ὃ προβαλέω ὅτι κακὸν ἔδδεν ἐργά-
 σαιτο τῆς Τρωῶας σώσασα Πάτροκλον, ὅπερ κ' τῇ Διὶ ἐκε-
 χάρισο, ἢ δὲ φησιν ὅτι „ἐκ ὄφελον Τρώεσσι κοίτεσσαιμένη
 κακὰ φάσαι” ἔδδεν ὃ ἄλλο πρᾶττει νῦν ἢ συκοφαντεῖ
 αὐτήν. ταῦτα ὡς ἐν κεφαλαίῳ ἐπὶ Ζηνοδώρῳ συγγέγρα-
 πται. ἀφαιρουμένων δὲ τῶν ἰγ' εἰχῶν τὸ λοιπὸν ἀρμονίαν
 ἔχει. B.

357. ἔπρηξας: ἀντὶ τῷ ἐξετέλεσας δὴ κ' ἤνυσας ὁ
 ἡβελήθης, ὡς Ἥρα, ἀναξήσασα τὸν Ἀχιλλέα. D.
 περισσεύς ὁ καί: τὸ δὲ ἐπειτα ἀντὶ τῷ παραντίκα
 νῦν. ἡθικῶς δὲ διαλέγετο ὡς ἐπιμεινύσεως αὐτῆς τῇ ἐξ ἀρ-
 χῆς βελῇ. ἐμφύχως δὲ τὴν ἐπερβολὴν ἔδειξε τῆς φιλίας. B.

362. καὶ μὲν δὴ πέ τις: ὁργισθεὶς αὐτῷ ὁ πρόθυος
 ποιῆσιν ποιεῖ. B.
 πρὸς τὸ κάτω τὸ κακά (367) ἢ ἀπόδοσις. A.

364. πῶς δὴ ἔγωγ': τὸ ἐξῆς, πῶς δὴ ἔγωγ' ἐκ ὄφε-
 λον Τρώεσσι· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς διὰ μέσα διορθωτέον. παρὰ
 δὲ Ζηνοδώρῳ καταδώριον ἔγωγ. A.

ἔτε ἀρνέται τὸ γερονός, ἔτε ὡς δικαίως ἔπραξε παρ-
 ῥησιάζειν. Θεραπεύσασα ὃ τὸν Δία ἡθικῶς φησὶν ὅτι δι-
 καιον ἦν ἐκτελεσθῆναι τὰ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῆς, ὅσης καὶ
 γυναικὸς κ' ἀδελφῆς. B.

367. οὐκ ὕφελον: ἀντὶ τῷ ἐκ ἔμειλλον. ἐπερωτημα-
 τικὸς δὲ ἐστὶν ὁ λόγος. B.

368. ἀγόμενον: κερῖος τὸ ἐν πλήθει λέγειν ἀγορεύ-
 ει, κ' τὸ ἀλλήλους ἐπὶ πλήθους. ταῦτα δὲ ἐπὶ δύο ἔταξε
 καταχρηστικῶς. A.

369. Ἥφα (εἰς: ὅτι ἐν Ὀλύμπῳ τὸ χαλκῆιον Ἥφα (εἰς. 50 322). A.
 φησὶ γυν (148) „τὴν μὲν ἄρ' Οὐλύμπόνδ'”. V.

370. ἄφθιτον: ἀκατάλυτον. ἄσερόεντα δὲ τὸν
 πρὸν, ἐχὶ τὸν ἄσερόεντα. B. φησὶ γοῦν „ἄσῃρ δ' ὡς
 λαμπρὸν” (Π. 6, 295). V.

372. τὸν δ' ἐδρ' ἰδρώοντα: πρὸ πολλῆς ταῦτα
 νόμῳ ἐπὶ τῆς Α ἑμψωδίας, κ' δημιουργὸς οὗτος ὁ
 εἰσῆλθ' ἐκ τῆς θαλάμοις τοῖς θεοῖς κατασκευάσει καὶ
 σκηπτρον τῷ Διὶ, ἢ ἐπὶ τῆς μελῖτος χορείας μὴ
 δοξος ἢ ταχυτῆς φανῇ (παράδοξον φανῇ τὸ χαλκῆιον
 τῶν θεῶν εἰσάγειν V). ἐλίσσόμενον δὲ ἀντὶ τῷ
 μενον κ' ὅτι ἡ πυρώδης ἐσὶα εἰλείται. B.

ἦτοι ἐπιερεφόμενον, ὡς χωλόν· ἢ μεμῆμῃ ἐπὶ τῷ Ἥρῳ
 τὴν τῷ πυρὸς κίνησιν. A.

373. σπεύδοντα: ἐκ ἐπὶ τῷ κακοπαθεῖν τὸν καί
 σπεύδειν. ἐργάζειν δὲ ἐδεόμενος τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ
 ὅρα μὲν διδάσκει ὁ ποιητὴς, ὅπερ κ' θεοὶ ἐργάζονται.
 ἑμψωχὺ ἔργα πέσιν τε ἕμια τῆς ἀσπιδοποιίας ἔχον
 συμπτώματος τῶν ποδῶν ἀναπλήρωσιν. δῆλος δὲ ἐστὶν
 ὡς μηχανικὴν. A.

εἴκοσι πάντας: ὡς „εἴκοσι δ' ἐκβαλε πάντα” (Ολ.
 244) „οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσαν” (Π. 7, 161). V.
 ἢ διπλῇ, ὅτι τὸ σπεύδοντα ἐνεργῆντα, καὶ ἐπὶ
 πάντας παρέλκει. A.

374. μεγάρροιοι: τῷ τῶν θεῶν, δῖαν ἐπὶ τὸ σῶμα
 συνηγμένοι πάντες. V.

375. ἐπὶ κύκλα: τινὲς ὑπόκυκλα, ὡς ἐπὶ
 τὸ μέντοι ἐν τῇ Ὀδυσσεΐ (4, 131) „τάλαρόν θ' ἐπὶ
 κλον” κατὰ σύνθεσιν ἀνεγνωσμένον ἑτέρω ἔχεται
 νομένον. A.

ἢ ἐπὶ πρὸς τὸ ἔθῃ κε. τινὲς δὲ ὑπόκυκλα ἐφ'
 ὑποπόδια, κακῶς. B.

376. ἢ διπλῇ, ὅτι ἐγκυκλιμένως ἀναγινώσκον, ἦνα ἢ
 αὐτῷ. κ' ὅτι θεῶν ἀγῶνα λέγει τὴν συναγωγὴν τῶν
 ἐν δὲ ταῖς εἰκασιτέρας θεῶν κατὰ δῶμα πλεονα-
 (νέοινο V). A.

ἐν ἄλλῳ δύσονται: ἀγῶνα. A.
 τὴν τὸν ναὸν λέγει. ἀγῶν δὲ σημαίνει ἐ, τὸν
 ὡς τὸ „λείψαν δὲ χορόν, καλὸν δ' εὐρυναν ἀγῶνα” (Ολ.
 206)· τὸ ἄθροισμα „ἦλθε μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Πάλλης
 Ἀθήνη” (Π. 20, 33)· τὸ πλῆθος, ὡς τὸ „λέτο δ' ἀγῶνα
 40 (Π. 24, 1)· τὸ ἄθλον, ἀγῶνος ἄθλα· τὸν ναὸν, ὡς ἐν τῷ
 κ' „αἰτέ μοι εὐχόμεναί θεῶν δύσοντ' ἀγῶνα” (Π. 7, 298).

377. βραχὺ διασαλτέον ἐπὶ τὸ νεοίατο· μᾶλλον
 ἐμφαίνει. ἀξιοπίζως δὲ ὡς παρὼν. A.

διὰ τῶν τοιούτων προσηκόντων γίνετο πρὸς ὁ λόγος
 λογιῖ ὃ αὐτὸς ὁ ποιητὴς ὅτι θαυμασιὰ εἰσι καὶ ἐκεί-
 τοντα. B.

378. τόσον μὲν ὅτι ἐπὶ τῶν παρὰ μικρὸν
 λειωμένων ἔτως λέγει. „ὅς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φθίνει
 (Π. 23, 454)· „τὰ δὲ κ' ἄλλα τόσον μὲν ἔχει χροῖα” (Π. 23,
 ἀντὶ τῷ ὕλον· οἱ δὲ, ἐπὶ τοσούτον ἔχον τὸ τέλος

τῶν ὧτων προσδεῖται. τινὲς δὲ τόσον τὸ λοιπόν. Β. οἱ δὲ
πρωτογράφοι τόσον ἀντὶ τῆς τοῦ σώματος. V.

379. ἤρτυε: ἠτοιμάζε. κόπτε δὲ ἀντὶ τῆς ἡλανε.
ἡσμοὺς δὲ τὰς λαβὰς, ἢ τὰς ἡλως οἷς ἐξήρικται ἢ λα-
βὰς, ὡς καταπεῖραι τὰ ὧτα. BV.

ἡλως, καθὼ συμβάλλουσι καὶ συνδεσμεῖσι τὰ ὧτα τῇ τρι-
τάτῃ. BA.

μεῖζον δὲ ἢ χάρις τοῦ καταλιπόντος ἡμιτελὲς τὸ
ἔργον. B.

ἵνα δεῖξῃ ἢ πρὸς τὴν Θέτιν σπουδή, ὅτι ἀπέλεγον τὸ το-
ποκείμενον ἔργον ἕσας ἐτελείωσεν ὅσα ἠθέληκεν. A.

381. ἐν ἄλλῳ καὶ ἕτος εἰρέθη, ἀπέγραπτο δὲ: „τόφρα
οὐ ἐγγύθεν ἤλθε θεὸς ὅστις ἀργυρόπεζα.” A.

382. ἴδε προμολεῖσα Χάρις: προὔπαντῃ τῇ εὐεργε-
τησίᾳ ἢ τῇ Ἡφαίστῃ χάρις, ὅτι δὲ τὰς εὐεργετίας ἐτοί-
μως ἐμείβετο. διὰ δὲ τὸ χαρίεντα εἶναι τὰ δημιουργήματα
Χάρις αὐτῇ καὶ Ἀφροδίτῃ συνοικίεσθαι. ἢ ὡς πλεοῖν
πυνικαῖ. ταῖς γὰρ ἔσεται τὸ χαρίεσθαι. τὸ δὲ καλὴ, ὅτι
ὅλῳ χάριτος ἡδύτερον τῷ διδόντι καὶ τῷ λαμβάνοντι. B.

ἔστιται διὰ τί ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (B, 266) τὴν Ἀφροδίτην
παρίσσει γυναῖκα Ἡφαίστῃ, ἐνθάδε δὲ τὴν Χάριν. καὶ ἁμ-
φότερα, ὅτι τῇ τέχνῃ τὴν χάριν προσεῖναι δεῖ, ἵνα καὶ ἐπι-
χαίῃς ἢ καὶ ὅτι χάριν ἀποδίδωσι τῇ Θετίδι τῶν εἰς αὐτὸν
ἐπ’ αὐτῆς εὐεργεσιῶν γενομένων πρότερον. A.

λιπαροκρήδεμνος: ἥτοι λιμπρὰ ἔχουσα περιβόλαια
τῇ κεφαλῇ, ἐξ οὗ εὐκαλῆς καὶ κοσμία, ἢ λιπαρὰ ἀπὸ τοῦ
λαίβε. D. καὶ ἀλλοχὲς λιπαροκρήδεμνα τὰ λιμπρά. V.

383. τὸ ὦπνιε παρὰ τὴν ὥπνι, ἢ διὰ τὸς ὀμύλλας τὰς
πρὸς τὸν γάμον, ἢ ἀπὸ τῶν ὀμύλλων ἢ πεποῖθῃ ἐκ μνηστίας: ἢ
παρὰ τὸ ἐφορῶν τὰ κατὰ τὴν γυναῖκα, ὡς τὸ „τὸν ἐμὸν βίον
ἐφορῶμαι” (Od. 18, 254). (τὸ ἐκείνο αὐτὸ ἔχον cod.) A.

παρὰ τὴν ὥπνι, ὅθεν καὶ ὄρατο ἢ διὰ τὰς πρὸ τῶν γά-
μων γινόμενας ὀμύλλας. B.

τὴν Θάλειαν αὐτήν, οἱ δὲ Ἀγλαΐαν ὀνομάζεσθαι. V.

385. παρὰ Ζηνόδοτον ἡμέτερόνδε, καὶ Θετίς τα-
πείλος ἐκάνει. A.

ἢ χρησὴ προσήγορά τοι ἦθος ἐνδείκνυντ’ τῆς Ἡφαίστου
χάριτος (ἐνδ. Ἡφαίστῃ ὡς αὐτὴ ἐκείνη μενημένη αὐτῆς V).
ἔχον δὲ ὁ εἶχος συνετερόχουσαι τῇ προθυμίᾳ τῆς ἐρω-
τήσεως. B.

386. ἔτι: ἀντὶ τῆς ἐδαμῶς. ἐν ἧθει δὲ, ὡς φαιμεν τί σὺ
πρὸς ἡμᾶς; καὶ γὰρ πυκνῶς εἰώθας παραγινέσθαι. AB.

387. προτέρω: ἀντὶ τῆς ἐς τὸ ἐμπροσθεν. B.

392. ὡς δὲ ἔτι ὡς ἔχεις χήματος: ἔτι γὰρ ἂν σπον-
δαῖον φαίνοιτο, ὡς Ἀχιλλεὺς „αὐτῇ σὸν φόρμιγγι” (Il. 9, 194)
καὶ „ἡμίτονες ἄζωσοι ἔκον” (Hesiod. O. 343). οἱ δὲ
πλεονάζειν τὸ ἔτι ὡς „μεθ’ ἔτι ἀποπρόθεν” (Od. 6,
1182), ἐπεὶ τοι καὶ συντίθῃσι τὰ σκεῖα καὶ ἐποιεῖσθαι. ἔδ
ποτε δὲ τὸ ὡς τοπικῶς ἐφ’ ἧς παρὰ τῷ ποιητῇ. σύντομος
δὲ λόγος καὶ πρὸ τῶν Χάριτι σπενδύσθαι πρὸς ἀπόδοσιν. BV.
καὶ ἀπλῆ, ὅτι τὸ ὡς ἔτι ὡς ἔχεις, ἔδεν ὑπερβόμενος.

καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ „ἀμφίεσθαι” ἔτι ὡς. A.

σεῖο χατίζει: διὰ τὸ μὴ θαμίζειν ἐξόχουσαι τὴν τῶν
παρουσίαν αὐτῆς ὡς κατὰ χρεῖαν γενομένην. Πλάτων δὲ
πρὸς τὸ τοῦ γενομένου φησὶ „Πλάτων νότιο αἰὶο χατίζει.” A.

394. ἢ ὅτι νύ μοι: χρηστὴν τὴν ἡθους: ἢ γὰρ μήπω εἶδεν
ἀκέσας, ἐνδείκνυντ’ τὴν προθυμίαν. ὡς πρὸ πολλῆς ἐλ-
χόμενος δεηθῆναι αὐτῇ τὴν Θέτιν, ἀναπεφώνηκεν ἐλπι-
μένος ὡς ἠθέλεν. A.

καὶ ἐμείλησεν ὁ Ἡφαίστος: ἔδεν γὰρ προελθὼν καὶ θιασά-
μενος τὴν Θέτιν ἤρξαι τῶν λόγων, ἀλλ’ ἐντὸς ὡς ἀναφο-
ρὰ φησὶν ἐξῆς „καὶ ἐπ’ ἀκροθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνίστη.”
ἄκρως δὲ παιδεύει ὁ λόγος τῶν χαρίτων μὴ ἐπιλανθάν-
εσθαι. B.

395. ἢ μὲν ἐσάωσ’: κάλως αὐτὸς μέμνηται τῆς εὐερ-
γεσίας, ἐ Θετίς: ἀντιδίδεσθαι γὰρ ἦν: ὡς Δημοσθένης „ἐγὼ
νομίζω τὸν εὖ παθόντα δεῖν αἰεὶ μεμνηθῆναι πάντα τὸν χρό-
νον, τὸν ποιήσαντα δὲ εὐδὺς ἐπιτελεσθῆναι.” ὁ δὲ Ζεὺς (ἐδὲ
γὰρ αὐτὸν τύραννον ὁμολογεῖσθαι τὸ μέλειν· δεδεδόξῃ) λόγῳ
μὲν ἔχ’ ὁμολογεῖ, ἔργῳ δὲ ἀποδίδωσι, χρηστὸν ἐν τῷ ἦθος
ἐπικερδέσθαι αἰεὶ τοῖς δεομένοις, Ἡφαίστῳ, Διονύσῳ, Διὶ. καὶ
τῆς ποιήσεως δὲ ἐστὶν οἰκονομία ἢ τῆς Θετίδος χρηστοῦθαι.
Διὰ μὲν αἰνέται, ἵνα κακίσθῃ Ἕλληνας, Ἡφαίστῳ, ἵνα ποιήσῃ
Ἀχιλλεὺς πανοπλίαν, Διονύσῳ διὰ τὸν κρατῆρα ἐν ἔχῃ
Ἀχιλλεὺς. B. διὰ τὸν ἀμφιφορῆα, ἵνα τῷ Ἀχιλλεὺς εἴη
σοορός: καὶ τάφῳ γὰρ αὐτὸν κοσμήσαι πέρα τῶν ἄλλων βάλει.
φιλότιμος δὲ ἡ πάσης εὐεργεσίας ἁμοιβὴν εἰς τὸν παῖδα
καταθεμένη. V.

καὶ λέγει ὅτι ἄνωθεν ἀπ’ ἑρῶν ἐξήρπην αὐτὸν ἢ μήτηρ,
ἀλλὰ τὸ πεσόντα τεχθέντα ἐστίν, ὡς τὸ „πέσῃ μετὰ ποσσὶ
γυναικός” (Il. 19, 110). τὸ δὲ τῇλε ἀντὶ τῆς τηλόθεν παρ’
Ὀκείαν γὰρ ἐγεννήθη. B.

τινὲς γεννηθέντα „πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικός.” καὶ ἀπο-
δοθὲν φασὶ χρόνῳ μεγεννημένην Διὶ τετοκέναι διὰ κακρυ-
φῆναι παρ’ Ὀκείαν. ἔτι καὶ ἐτερέτω. V.

396. κυνώπιδος: ἐπὶ μνήμην ἐλθὼν τῶν ἀτυχημάτων
λοιδορεῖται τῇ μητρὶ. B.

γράφεται καὶ βοώπιδος. V.

ἢ μὲν τῆς παιδὸς δόξαν προέκρινεν ἢ δὲ Θετίς τὸν ἐλ-
πον, εἰ καὶ χαλὸς ἦν, ἐκ ἀπεβύλετο. B.

399. Εὐρυνόμη: ἠδέως τῇ ἐπαναλήψει τὰ δνόματος
καὶ ἐπὶ τῆς ἀπουσίας ἐνδείκνυμενος τῇ Θετίδι ὡς οὐ διὰ
παρουσίαν αὐτῆς ἀπομνημονεύει τῆς χάριτος. A.

εὐχάριστος ὁ καὶ τῆς ἀπόσης εὐεργετίδος μεμνημένος.
μᾶλλον δὲ ἦθος ἐμφαίνει ἐπαναληφθὲν τὸ ταύτης ὄνομα. B.
ἐπαναλαμβάνει ὡς τῆς χάριτος μητρὸς ὅσης Εὐρυνό-
μης: „οἱ δὲ μέγα Εὐρυνόμη Τετηνῶς εἴπει ἔτατε.” V.

ἀπορρόβον: ταχυρρόβος, ἐπειδὴ Ὀκείαν: ἢ παλιρρόβος
διὰ τὸ κύκλῳ περιδῆναι τὴν γῆν. B.

400. τῇσι παρ’ ἱερί: μὲν τὸ ἐξῆς παρὰ τῇσι, ἐκ ἀνα-
στροφῆς δὲ διὰ τὴν συναλοκήν. A. ἀναστροφῇ δὲ τρόπος. Π.
πολλὰ: ἐκ ἀναστροφῆς τὴν παρὰ, ἐπεὶ πᾶσα πρὸ-

θεοὺς συναληθιμίην καὶ μὴ ἔχουσι ἀνάπανσιν ἐκ ἀναστρέφεται. σισημειώδ' τὸ „ξεῦτο γ' Ἡφαίστιο πάρ' οἰσμένῳ” (191). δαῖδα δὲ μικρὰ τορεύματα, ὡς καὶ ἐπ' Ὀδυσσεὺς „παύροιθε δὲ δαΐδαλον ἦεν” (Od. 19, 227). οἰκεία δὲ ταῦτα καὶ τῇ ἡλικίᾳ τῶν δημιουργῶν καὶ ταῖς ὑποδεξαμέναις αὐτὸν 5 θεαῖς. B. τελευτῶν δὲ ἡμερῶν δημιουργῶν. V.

πολλά: Ζηροδοτος καὶ Ἀριστοφάνης πάντα. A.

401. πόρπας: αἷς αἱ χλαυίδες καταβάλλοντο, περὶνας δηλαδὴ. D.

ἑλικας: ἦτοι οἱ σπένδεσμοι τῆς κεφαλῆς, ἡ κόσμος ὑπὸ τῶν ὀφρυῶν ἐξηρημένος. A. λέγει δὲ τὰ ψέλλια καλόμενα. D.

καλυνκας: ἡμερῶν ἡρόδοις· οἱ δὲ δακτυλούς· οἱ δὲ ἐνώτια· οἱ δὲ χρυσοὺς σφριγγας, αἱ τὰς πλοκάμους περιέχουσιν, ὡς φησιν „οἱ χρυσῶν τε καὶ ἀργύρου ἐσφρήκωντο” (Il. 17, 15 52). AB.

σοληνίσκας. λέγει δὲ τὰς λεγομένας σφριγγας, αἱ περιλαμβάνουσι τὰς πλοκάμους, ἡ εἰς αὐτὰς κατακλιόνται αἱ περὶναι. D.

403. μορμύρων: ἀναβράσσων, ἡ θηριόμενος, παρὰ τὴν μορμύ. B. φρεσὶν ζέων καὶ οἶον ἀναΐζων. D.

ἐδὲ τις ἄλλος: δειγμὰ χρηστότητος· ἐγὼ μόνον ἔλαβον καὶ ἔτρεπον, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀρχῇ φρυακῇ, ἵνα μὴ λάθοι ἐπιβλενθεὶς ὑπὸ Κρόνου. B.

404. ὅπως ἦδεν. γράφει δὲ καὶ ἦδεν. A.

406. πρὸς τὸ πρῶτον ἐπήντησε. V.

407. ζωάγρια: χαριζήρια τοῦ εἰς τὸ ζῆν ἔχθαι. B. μετὰ δὲ τὰ ε, ἐπεὶ καὶ Σιμωνίδης φησὶ „τὸ ζῶν κάκιστον κέκτητο βίον” (leg. ὁ ζῶων κ. ἐκτετ. β. coll. Etym. M. p. 413, 24) περὶ τῶν κωιδάων. V.

μετὰ τὰ ε τὸ ζωάγρια ὁ Ἀριστοφάνης. A.

409. ὅπλα: τὰ πρὸς τι εὖθαι καὶ ἀντιπρὸς τῷ τεχνίτῃ. B. „ὅπλα ἐν χερσὶν ἔχων” (Od. 3, 435). V.

410. ἀκμοθέτοιο: τοῦ ἐπὶ τῷ ἀκμοθέτῳ ἔργον. A. τόποι τῷ ἀκμοθέτῳ ὁ ἀκμων τῷ κορμῷ. D.

πέλωρ αἶητον: τέρας μέγα. τὸ γὰρ πέλωρ αἶν ἐπὶ μεγέθους τάσσει· τὸ δὲ αἶητον ὁ Ἡρωδιανὸς ζηματίζει παρὰ τὸ εἶναι, ἐπὶ αἶητον αἶητον, τὸ μέγα καὶ ἀνυπερβλήτον (ἀνέπαρτον V) καὶ παρὰ μηδὲν ἔν. οἱ δὲ ὠρημένον, παρὰ τὸ „δίχα δὲ σπιν ἐν φρεσὶ θυμὸς αἶητο” (Il. 21, 386). τι- 40 νες δὲ ὁ αἰετιδὸν χωλεῶν· τὰ γὰρ χαμνῶνχα τῶν ὀρνέων χωλεῖ. BV. οἱ δὲ παρὰ τὸ αἶθω τὸ πρῶτον. V.

πέλωρα λέγει τὰ παρηλλαγμένα· ὁ δὲ Ἡφαίστος ἀμφιγνήεις. αἶητον δὲ μέγα καὶ ἐπὶ ἐκτεταται τὸ ε· „θάρσος αἶητον ἔχουσι” (Il. 21, 395). A.

ἄλλως. ὁ Ἀσκαλωνίτης προπαροξύνει, ἐκδεχόμενος πλεονασμὸν τῷ ε, παρὰ τὸ „θάρσος αἶητον ἔχουσι,” οἷον ταχὺ καὶ κινήσιον. Πρωτεύς δὲ τῷ ὠρημένῳ, παρὰ τὸ ὤω. ἄλλοι δὲ ἐκ παραλλήλου τὸ μέγα, παρὰ τὴν αἶαν τὴν γῆν. ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ αἶητον πῶς δυνατὸν τριτὴν ἀπὸ τέλους 50 ἔχων τὴν ὀξείαν, ἐπιθετικῶς κείμενον. μήποτε ἐν ὀφειλο-

μεν πείθεσθαι τῷ Φιλοξένῳ· φησὶ γὰρ ἀπὸ σύνθετον παρὰ τὸ ἐτός, ὡς θετός, ὁ σημαίνει τὴν ὑπαρξάν. ἔν τὸ ἀληθές, ὁ καὶ γίνετο ἐτέος. ἐγένετο δὲ καὶ τὸ ἀληθὺς ἐδέτερον ἐν ἐπιρρηματικῇ τάξει, καὶ τὸ παρὰ τοῖς Ἀττικῶν οἷς ἐνός ἀντὶ μεσότητος τῆς ἐτώς. τὸ παρὰ μηδὲν ὡς ὑπαρκτόν, τρεῖς μέγα, ἕτεον καὶ αἶητον. καὶ δὴλον ὅτι αἶηται ὁ τόπος· ὁραται γὰρ σύνθετα τοιαῦτα βαρυνόμενα ὑπὸ τῶν ἄλλων ὡς αἶητον. A.

ἡ πελώριος ὁ μετέωρος, ἀπὸ μεταφορῆς δὲ τὸ αἶηται ἀπὸ τῶν αἰτῶν· κατὰ γὰρ τὴν περὶ τὴν οἰκίαν πολλὰ τὰς βασιλεύσεις. κακῶς ἐν ὅφ' ἐν μέρος ἀναγνώστεις παρὰ τὴν ἀποδοῦναι τὸ μέγα ἀπὸ τῶν μεγέθους. D.

411. ἄραια: λεπταί· εἰ δὲ ψιλῶμεν, βεβλαμμένα. B. δυνύεται τὸ ἄραια. A.

412. ὅπλα: νῦν τὰ χαλκευτικά ἐργαλεῖα. D.

413. λάρνακα: τὸ Ἑλληνικόν. τὸ δὲ ἀντίπαρ δόρυ (Δωρικὸν Περσὶν) καὶ γαστροφύλακον. ἀρτάβη Περσικόν. ἡ διπλή, ὅτι λάρνακα τὴν κιβωτὸν· νωτερόν γὰρ ὄνομα ἡ κιβωτός. καὶ ἐπὶ ἐπονεῖτο ἀντὶ τῆς ἐνέργειας. A.

414. σπύγγη: ἵνα εὐπρεπῶς συντέχῃ. V.

415. ἀδχένα τε σισιβαρόν: ἀνωθεν γὰρ παχύνει τὰ κάτω μέρος πεπρωμένοι. B.

λαχνήεντα: ἡ γὰρ πυρώδης ὄψις καὶ ἐν τῇ αἶαν τῇ τριχοφυίᾳ. B.

416. χιτῶν: ὡς ἐργάτης, ἐ φῶρος. B.

ἔλε δὲ σκῆπτρον: ὡς χωλός. ἡ ὅτι δίχα διπλῶς σώζεται πῶρ. V.

ἡ διπλή, ὅτι ἐ παρέχει τὸ παχύν, ἀλλὰ πρὸς τὸ πᾶρ ρεῖδεν χωλὸν ὄντα τὸν Ἡφαιστον, περὶ ὃ φησὶ „πέλωρ αἶητον ἀνέστη” ὡς καὶ τὸ „σησαμένη μέγα ἰσόν” (Od. 2, 94). A.

417. ὑπὸ δ' ἀμφιπολοῖσι: καὶ ταῦτα πάλιν προκινῶσκεν εἰς τὴν ὀπλοποιίαν, ὅτι καὶ τὰς θεραπεύσας εἶχον ἐν ταῖς δεδημιουργημέναις. ἀξιοπείρας δὲ τὸ εἰσι καὶ ἴσους ὡς γὰρ πεπεισμένος καὶ παρηκολαθηκῶς ἐκφέρει ταῦτα. V.

418. ζῶησι: οἶδεν ἄρα καὶ ἀνδριαντοπλαστικῇ. V.

420. ἔργα: τὰ γυναικεῖα, δηλονότι τὰ τῆς τελευτῆς γίγας. V.

421. ὑπαιθα: ἐμπροσθεν. V.

ὅτι ἐρῶν ἐ ψιλῶς πορευόμενος, ἀλλὰ διὰ τὴν χωλότητα ἐπαχθῶς βαδίζων. A.

424. παρὰ Ζηροδοτῇ ἡμέτερόνδε, καὶ Θέτις τὰν πεπλος ἰκάνεις. A.

ἐπαινετός ὁ ἄρχων τῷ λόγῳ καὶ μὴ περιμέντας τὴν αἶηταιν, δεικνύει δὲ καὶ τὸ σύντομον τῷ ἐπιγομένῳ ἀποδιδόναι καὶ τὸ σωφρον. τῆς ἐπαγγελίας ὡς δυνατὰ ἐπαγγελῶνται. BV.

425. πάρος γε μέν: ἐκ τάχα καὶ αὐτὸς ἐπισημαίνοντος χρεῖας ἔνεκεν ἦκειν τὴν Θέτιν, τῷ πρῶτον οὐκ εἰσῶν τῷ πρῶτον. B.

426. ἀνωγεν: ἐν ἄλλῳ ἀνῶγει. A.

428. Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα: περιπαθεῖς ἐν

τῆς θεᾶς πρόσωπον· τρεῖς γὰρ θεᾶς εὐεργετήσασα, τὰς ἀνθρώπους εἰς τὸν παῖδα εὐρίσκεθ' αὐτῶν λαμβάνουσα κατατιθεμένη. τὸ δὲ δακρύειν πρὸς πάθος αὐτῇ συμβάλλεται. Α. *)

429. ἢ ἔρα δὴ τις· ἐμμήσατο ἦθος γυναικίον, οὗ πρὸς ὧν ἡρώτησεν ἀποκρινομένη, ἀλλὰ περὶ ὧν ἐλελύπητο. Β. καὶ οὐδὲ ταῖς εὐεργεσίαις ἐμαρτύρησε λέγουσα „ναὶ δὴ ταῦτά γε.” V.

431. Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν· καὶ πῶς φησὶν ἡ Ἥρα (Π. 24, 60) „ὅς ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν,” ἢ ὅτι τῶν συμ- θανόντων τῷ Διὶ τὴν αἰτίαν ἀναφέρουσιν ὡς ἄρχοντι· ἢ ὅτι αὐτὸς αὐτῇ αἰτίας τῶ γάμου. Β.

432. ἔκ μὲν· τοῖσιν ἀγνοεῖν τὰ περὶ Ψαμμάθης ὁ ποιη- τὴς. Α.

433. ἔτλην· οἰκτεῖα ἢ λείξις ἐπὶ τῆς ἀκρότης. Β. ἐπὶ τὸ εὐνὴν βραχὺ διασαλτέον. Α.

434. ἔκ ἐθ' ἐλάσσα· ἔχ' ὅτι μετεβύλλετο, ἀλλὰ προει- δεύα τὰ μέλλοντα ἐσεῖθ' τῷ γάμῳ δυσχερῇ ἀπηνεῖτο τὴν οὐκ ἐπιθυμίαν. Α.

435. ἐρημένους· βεβλαμμένους τῇ ταπεινώσει τοῦ γή- ρους. Β. ἐπὶ τὸ νῦν, καὶ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωσέον διήγημα, εἰδὼν ἐπεὶ μοι δῶκεν, ὡς κακεῖ „κέρην ἦν ἔρα μοι” (Π. 16, 56). ὁ δὲ λόγος, ἄλλα δέ μοι νῦν ἔστι, λήποντος τῶ ῥήματος. Α.

436. ἀπὸ κοινῆς τὸ „ἐκ πυσίων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδω- κε.” Β.

437. ἔσθ' ὅσον ἡρώτων· ἔ μόνον εἰς φησὶν, ἀλλὰ καὶ 30 ὡς τὸν ἐρίσσομαι, τὸ δεινότερον. Β.

438. ἡ διπλῇ, ὅτι καθ' Ὀμηρον ἡ Θέτις ἔθρεψε τὸν Ἀχιλλεῖα, οὐ Χείρων, ὡς οἱ νεώτεροι. Α.

441. ἐν τισιν ἂ κεῖται. Β.

442. οἰκτεῖον μητρὶ τὸ ζῶει μοι. Β.

443. πάντα ἂν δεινὰ, ὅτι καὶ ἀκύνωρος ἔ τὸν βραχὺν τοῦ- 35 τον χρόνον λυπεῖται. Β.

444. — 456. ἀθετὸν εἰς τοὺς ἰγ', ὅτι συνήγαγε τις τὰ διὰ πολλῶν εἰρημένα εἰς ἓνα τόπον, ὡς ἐκάνα (Π. 1, 366) ὁρμήμεθ' ἐς Θήβας ἱερὴν πόλιν.” διὰ δὲ τῶν ἐξῆς ἐπι- 40 στήσαντι ὅτι τε ὁ Πάτροκλος τελευτήσας ἀπώλεσε τὰ ὅπλα καὶ πύργειον ἕτερον ληφυσμένη. διὰ μέντοι τῶν ἑδὲ ἀναγ- γαλίων λέγεται. καὶ ψεύδους περιέχασιν· οὐ γὰρ ταῖς λιταῖς αὐτοῦ Ὀδυσσεὺς καὶ Αἴαντος ἐξέπεμψε τὸν Πάτροκλον,

ἀλλ' ὕπερον ἐκείνως ὁ Πάτροκλος κατελεῖσας τὴν φθορὰν τῶν Ἑλλήνων ἱκέτευσε δοθῆναι αὐτῷ τοῦ Ἀχιλλέως τὰ ὅπλα. Α.

ἀνακεφαλαίωσις αὐτῇ· κακῶς οὖν Ἀρίσταρχος ἀθε- 5 τῷ. πῶς γὰρ ἐκ αἰτοπον τὰ μὲν περὶ τῆ γάμου παλαιὰ τε ὄντα καὶ πᾶσι δῆλα λέγειν, σιωπᾶν δὲ δι' ὃ ἦλθεν; Β.

457. γοῦνα θ' ἱκάνομαι· ἱκετεύω. ἀπὸ ἑλέου δὲ ἠρῶετο καὶ εἰς ἑλεον κατέπαυσε τὸν λόγον, ἔχ' ὡς ἀπαιτῶσα χάριν ἀλλ' ὡς δεομένη. Β.

μετρίως πάνυ ὡς χάριν αἰτεμένη καὶ ἐκ ὀφειλομένην ἀπαιτῶσα. Α.

458. ἔσω τῷ τ' τὸ ἐμὸν κυμώροφ'· συνεκτέθλιπ' γὰρ τῷ ὦ τὸ τ'. ἔ διαλείπει τῷτο προβαλλομένη, ὡς καὶ πρὸς τὸν Δία „τίμησόν μοι εἶδ' ὅς ὠκυμορώτατος ἄλλων ἐπλε- 15 το” (Π. 1, 505). Α.

ἄνευ τῷ τ' τὸ ἐμὸν· ἐκτέθλιπ' γὰρ. ἑλεον δὲ ἐκίνησε, πρὸς ὀλιγοχρόνιον χρόνον αἰτεμένη παρ' αὐτῷ τὴν τῶν ὀπλων χάριν. Β.

460. ὁ γὰρ ἦν οἱ· ἡ διπλῇ, ὅτι καταλλήλως εἰρηκεν, ὃ γὰρ ἦν αὐτῷ, ἀντὶ τῷ ὃν γὰρ ἔχεν· καὶ ὅτι οἱ ἡθετημένοι περισ- 20 σοί. ὀπισκίτων δὲ μετὰ τὸ οἱ· τὸ γὰρ ὃ ἀντὶ ὑποτακτικῶς κεῖται τῷ ὃς· ὃς γὰρ ἦν αὐτῷ, τῷτον ἀπώλεσεν ὁ ἑταῖρος. λείπει γὰρ τὸ τοῦτον, τῆς ἀναφορᾶς ἐπὶ τὸν Θῶρακα, οὐκ ἐπὶ τὸν Πάτροκλον ὕψης, ὡς ᾗδ' ἡσίων τις. Α.

τινὲς ἐπὶ τῷ Θῶρακος τὸ ὃ· ἀλλὰ πάντα ἀπώλεσε, καὶ ἐκ ἂν περὶ τῆς ἀπωλείας μόνος τῷ Θῶρακος εἶπεν. οἱ δὲ ἐπὶ τῷ ἑταῖρος, ἵνα λήπῃ ταῦτα. τινὲς δὲ, ἂ γὰρ οἱ ὅπλα πῶς δὲ ἕϊρος ἐκ αἰτέ; τινὲς ἂν φασὶ ἕϊρος Πηλέα παρ' Ἡρακλείου ἔχοντα δῶναι Θέτιδι, τὴν δὲ Ἀχιλλεῖ. ἢ ὅτι καὶ 30 ἄλλα ἴσως εἶχεν ἱσοπαλῇ τῷ ἀπολομένῳ ἕϊρει. ΒV.

461. ἡ διπλῇ, ὅτι εἰ προεῖρηκε ὅτι Πάτροκλος ἀνῆρθε, ἐκ ἂν ἐκ δευτέρου ἔλεγεν· καὶ ὅτι Τρωσὶν ἀντὶ τῷ ὃν 35 Τρώων. Α.

463. ταῦτα· τὰ περὶ τῶν ὀπλων, περὶ ὧν καὶ διαλέγεθ' 35 αὐτῷ. Β. ταῦτα γὰρ ὑπάρχει, ὅσα ἐστὶν ἐπὶ τῷ Ἡρακλεῖ. V.

464. 465. διασαλτέον ἐπὶ τὸ ἱκάναι· τὰ γὰρ ὡς κυρίως κεῖται ἐπιπερὶσόμενον. ὁ δὲ λόγος, εἴθε γὰρ αὐτὸν καὶ τῷ Θρ- 40 νάτῃ δυνάμει ἀπαλλάξαι ὡς κἀλλιστον ὅπλα ἔξει. Α.

εὐχρηστον ἦθος εὐχομένης δυνάμει πρὸς ἀνάδοσιν χάρι- 40 τος καὶ μόνον τὰ αἰτηθέντα ποιῆν, ἀλλὰ περὶ ὧν ἀδυνάτως ἔχει. Β.

466. παρέσσετα· παρ' αὐτῷ ἔχει. ἐτοίμως δὲ παγ- γέλλεθ', ἢ τόπον, ἢ χρόνον προβαλλόμενος. καὶ ἡ μὲν ὡς 45 δεομένη μακρηγορεῖ· ὁ δὲ ἑδὲ λόγων αὐτῇ δευτέρων και-

*) V. 429 haec apponit B, quae ad Od. 8, 266 referenda esse vidit Heynins: „Πῶς μετὰ τὴν τελευτὴν Ἡρακλίου τοῦ βασιλέως Ἀργείτου Πῶς ὁ εἶδος αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν διεδίδετο, ζήσας ἡμέρας ὅσας, ὡς γίνεσθαι ἐστὶν ἰσθ', μῆρας γὰρ ἡμέρας δ'. οἱ μὲν γὰρ τὰς ἡμέρας ἐκινῶντες ἐψηφίσαντο, οἱ δὲ τὰς περιόδους τῆς σελήνης, ἦτοροι δὲ τοὺς αἵματας καιροῦς· οἱ γὰρ μετὰ ταῦτα δυσχερῶς καὶ ἰσχυρῶς τὰς χώρας ποιήσαντες ἀπὸ τῆς ἀρξήσεως τῶν καρπῶν τοὺς χρόνους διέκριναν καὶ ἐκινῶντες κυρίως ἐκάλεσαν. ὁ ταῖς ἡμέρας τὴν τοῦ πατρὸς φυλάσσειν κομοθεσίαν, εὐρηκὸς μοιχευομένην γυναῖκα, ταύτην ἐθρῆμμεν”· ὅπερ μετέβαλε ποιητικῶς ὁ Ὀμηρος, ὅτι ὁ Πῶς τὴν Ἀφροδίτην ἰδεῖν μετὰ τὴν ἡμέραν τῇ Ἀφρῇ, Ἀφροδίτῃ μὲν τὴν ἐκινῶσαν καλῶς, Ἀφρᾷ δὲ τὸν μετ' αὐτῆς καταλφεῖντα στυγνότην. Β.

ρὸν δίδωσι τῇ σπονδῇ, ἐπειδὴ ἄτοπον ἦν ἐν τῇ ἐξόδῳ σπέν-
δοντος Ἀχιλλεύς· ἔτι ἐχρυσίζειν τῷ λόγῳ. βόλεῖ δὲ τὸν
τῆς νυκτὸς καιρὸν ἀνυλῶσαι τῇ βλοποσίᾳ. Β.

παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ Ἀριστοφάνει παρ' ἑξομαί. Α.

467. Θαναμάσσεται: συμμετρῶς τῇ ὑποζέσει. περὶ 5
μὲν γὰρ τῆς εὐεργεσίας Θέτιδος τοσαῦτα ἐξέτεινεν, αὖθις
αὐτῆς τὴν εὐνοίαν· οὕτω δὲ εἰς τὴν ἁμοιβὴν ἦλθεν, ἣν
αὐτὸς ἀποδίδωσι, μετρίως τὸν λόγον ἐποίησατο. Α.

468. ἐνταῦθα μεγάλη τιμὴ καὶ κοσμοτόκος διανοίᾳ τὴν
τῶν δῶν περιήρως γέννησιν· ὅθεν γὰρ αἱ πρῶτ' εὖ παν- 10
τὲς ἔφρασαν ἀρχαί, καὶ τίς ὁ τάτων δημιουργός, καὶ πῶς ἔκαστα
πληρωθέντα διεκρίθη, [ὅτι] σαφῶς τεκμηρίοις παρέστη, καὶ
ἐν Ἀχιλλεύς ὑπόστα τῆς κοσμικῆς περιόδου χαλκευσά-
μιμος εἰκόνα· καὶ τὸ πρῶτον ὑπερήσατο τῆς παντελὸς δη-
μιουργίας νύκτα καιρὸν, ἐπειδὴ περ αὕτη χρόνος πατρία κα- 15
κλήρωθ', καὶ πρὶν ἢ διακριθῆναι τὰ τὸν βλεπόμενα νύξ ἦν
τὸ σύμπαν, ὃ δὴ χάος ποιητῶν ὀνομάζειται παῖδες. ὁ γὰρ
ὅπως ἀδελφὸν τινα κακοδαίμονα παρεσχεύει τὸν Ἑφαιστον,
ὡς μηδὲ νυκτὸς ἀνύπανυσιν ἔχειν τῆς χειρωνακτικῆς ἐργα-
σίης, ὅσα γε καὶ παρ' ἀνθρώποις ἀδελφοὶ ἄτοπον εἶναι δοκεῖ 20
τὸ μηδὲ τὴν νύκτα τῶν πόων ἐκχειρίαν ἄγειν· ἀλλ' ἐκ
ἑστὶ ταῦτα χαλκεῶν Ἀχιλλεὺς πανοπλίαν Ἑφαιστον, ὅδ' ἐν
ἡρώδῳ βιβλίοι χαλκῶ κασσύτερος ἀργύρου τε καὶ χρυσοῦ εἶσιν·
ἀμύχανον γὰρ τὰς ἀνδρείας καὶ φιλαργύρους γῆς νόσους ἐπ' ἔρα-
τὸν ἀναβῆναι. φυσικῶς δὲ τῆς ἀμύχανης ποτὲ καὶ μὴ διανε- 25
κράτης εἶδος τὸν καιρὸν ἀποσηνόμενος εἶναι νύκτα, δη-
μιουργόν, ἥτις ἐμύλλε τὰ πάντα μορφῶν, τὸν Ἑφαιστον
ἐπέσει, ταῖς τὴν θεομένην εἶσαν· πρὸς γὰρ δὴ κατὰ τὸν
φυσικὸν Ἡρόκλητον ἀμοιβὴ τὰ πάντα γίνεθ'. ὅθεν συνει-
κλῶσαν οὐκ ἀπιδάνας τῷ τῶν ὄλων ἀρχιτέκτονι πεποίηκε 30
τὴν Νύκτα· ἐμύλλε γὰρ ἡδὴ τῷ κόσμῳ χρησιμὴ τὸν ἴδιον
κόσμον· ὅλοι δὲ τῆς αὐτῆς τῆς κατασκευῆς, χαλκὸν δ'
ἐν πορὶ βύλλην ὑπερέα κασσύτερον τε, αἱ μὲν Ἀχιλλεὺς
κατασκευάσει πανοπλίαν, πάντα ἔδει χρυσοῦ εἶναι· καὶ γὰρ οἶμαι
ἡλίον Ἀχιλλεὺς μηδὲ Γλαῦκον κατὰ τὴν πολυταλαινίαν 35
ἴσον εἶναι· τὸν δὲ τέτταρα σοιζέτω κίονα. καὶ χρυσοῦ μὲν
ὠνύμοι τὴν αἰθερώδη φέουσιν, ἄργερον δὲ τὸν αὐτῇ τῇ
χρυσῇ προσωμοιωμένον ἀέρα· χαλκὸς δὲ κασσύτερος ὕδαρ
καὶ γὰρ προσωμοιωμένον διὰ τὴν ἐν ἀμφοτέροις βαρύτητα. πρῶ-
τον δὲ ἀπὸ τῶν τῶν σοιζέων ὅστις ἐπ' αὐτῶ χαλκεύεθ', 40
σφαιροειδὲς ἔχουσι σχῆμα, δι' ὃ τὸν κόσμον ἡμῖν ἐμφανῶς
ἐσήμανεν, ὃν ἐκ ἀπὸ τῆς ὀπλοποιίας μόνον ἀλλὰ καὶ δια-
δύλων τεκμηρίων ἐπίστα· κυκλοειδῆ. συντόμως δὲ ἐν παρεκ-
βάσει τὰς ὑπὲρ τῶν φιλοτεχνήτων ἀποδείξει δηλώσο-
μεν. συνεχὲς τοῖς τὸν ἥλιον ἀκάμνεται καὶ ἀλέκτορι καὶ 45
ὑπερίοντα προσωμοιωμένον, διὰ τῶν ἐπιθέτων ἐκ ἄλλοι τι πλην
τοῦ σχήματος τῶτο σημαίων. ὁ τε γὰρ ἀκάμης ὁ μὴ κάμνον
ἔσκει, ὃ ὅρους ἔχων οὐκ ἀνατολὴν ἢ δύσιν, ἀλλὰ τὴν αἰ
περιδρομὸν ἀνάγκη. ἡλέκτωρ δὲ δύσιν αὐτῶν ἢ ἀλέ- 50
κτωρ ὅθεν ὀνομάζεθ' μηδέπω κοίτης ἐπιφάνειαν, ἢ τὰ πῦθα-
νώματα, ἐπιλέκτωρ τις ὢν καὶ κυκλοτερεῖ φορῇ δὲ ἡμέρας

καὶ νυκτὸς τὸν κόσμον ἀναμετρήμενος, ὑπερίοντα δὲ νομίζον-
τα τὸν ὑπεριέμενον αἰ τῆς γῆς, ὡς περ οἶμαι καὶ
φύνης ὁ Κυλοφώνιος φησιν, ἡλίως θ' ὑπεριέμενος γῆν
τ' ἐπιθάλλων, αἱ γὰρ πατρωνύμικως αὐτὸν ἡδὴ λέγουσιν
μάζειν, εἰπεν ἂν ὑπεριονίδην ὡς Ἀτρεΐδην τὸν Ἀγαμέμνονα
καὶ Πηλεΐδην τὸν Ἀχιλλεὺς. ἢ τε θοῇ νύξ ἐκ ἄλλοι τι
μαίνει ἢ τὸ σφαιροειδὲς ὅλα τὰ πόδια σχῆμα· τὸν γὰρ
ἡλίου δρόμον ἢ νύξ ἀνάει, καὶ πᾶς ὁ καταλειφθεὶς ὑπὸ
τῆς τύπος ὑπὸ ταύτης εὐδύς ἐκμελαινέθ'. σαφῶς γὰρ
πρὸς τὸ πρῶτον μνηστῶν φησὶν, „ἐν δ' ἔπειθ' ὡς
πρὸς φάος ἡελίοιο, ἔλκων νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ταῖς
ἕρεσιν” (Il. B, 485). ὡς περ γὰρ ἀπρητημένην ἐν τῇ
νύκτι κατόπιν ἐφέλκεθ', συγχωροῦσαν τοῖς ἡλίου τάχους
εἰκότως ἐν αὐτῇ Ὀμηρος εἴρηκε θοῇ. δύναται γὰρ
καὶ τὴν κατὰ κίνησιν ὀφείαν, ἀλλὰ τὴν κατὰ σχῆμα·
ἐτέρωθι πέ φησιν, „ἐνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπρόκει-
σιν” (Od. 15, 299): ὁ τὸ τάχος τῶν ἐρριζωμένων
— ἡλίδιον γάρ — δηλώσαι ἐσπονδακῶς, ἀλλὰ τὸ
ὡς ὀφείαν ἀπολήγουσαν ἀποτελεῖν γραμμὴν·
οὐδὲν νύκτα θοῇν λέγεσθαι τὴν ἐπ' ὅξυ τέλος ἀπα-
τεῖσθαι τῆς ἐχάτης σκιᾶς, φυσικῶς δὲ περὶ τῶν
γῆς ἀποδείκνυσιν ὅτι σφαιροειδὲς ἐστὶν ὁ κόσμος. τῶν
οἱ μαθηματικοὶ τὰ σχήματα τῶν σκιῶν ἀπορίπτειν
ἐπειδὴν γὰρ ἔλαττον ἢ τὸ περιλάμπον τῷ καταλαμπε-
τόν, κωνοειδῇ συμβέβηκε γίνεσθαι τὴν σκιά, ἀπὸ πλεον-
τῆς ἀρχῆς εἰς λεπτόν ἀποξεσθῆναι πέραν. ἐπειδὴ γὰρ
ἴσον ἢ τὸ καταλάμπον τῷ καταλαμπεμένῳ, κυλινδρῶς
ἢ σκία πρὸς ἴσον ἐν ταῖς ἐκατέρωθεν ἔχει γραμμὰς
λόγεσθαι ἐν Ὀμηρῳ τὸν ἥλιον ἄλλως μέζοντα τῆς γῆς
τὴν τῶν πλείων φιλοσόφων ἔννοιαν ἀποδείξαι, αὐτὸν
θοῇν τὴν νύκτα προσηγόρευσεν, εἰς ὅξυ τὸ πρὸς τὴν
ρατι σχῆμα λήγουσαν, αἷτα οἶμαι μήτις κυλινδρῶς
τῆς σκιᾶς πίπτειν δυναμένης, ἀλλὰ τὸν λεγόμενον
ἀποτελέσθαι· ὁ δὲ πρῶτος Ὀμηρος ἐν μίᾳ λέξει
νέζμενος τὰς μυρίας τῶν φιλοσόφων ἐμύλλας ὑπο-
κεν. καὶ μὴν αἱ φορεὶ τῶν ἐναντίων ἀνέμων δηλοῦν
κόσμου σφαιροειδὲς. Βορέας μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς ἀρκ-
μετώρος „μέγα πῦμα κυλινδεῖ” (Od. 5, 296). τὴν γὰρ
τῷ μεταρῶν φορῶν ἐπὶ τὸ ταπεινότερον ἐκ ἐκ μίᾳ
κατεκυκλικὴν ὁ εἶδος. τῷ παλιν δὲ ἐπὶ τῷ νότῳ, πνί-
ἀπὸ τῶν κατωτάτων τόπων, ἰσθόρσεν, „ἐνθα νότος
πῦμα ποτὶ σκαῖον ῥίον ἀδῶν” (Od. 5, 295). τὴν ἀπὸ
ταπεινότερα κίνησιν εἰς τὸ μετώρον ἀνακυκλωθῆναι
μετὰ τῶν ἄλλων ἀπαιροῦν γαῖαν ὀνομάζει. καὶ πάλιν
τῆς Ἑρας „εἰμι γὰρ ἀνομήνη πολυφύρως παίρατα γαῖαν
(Il. 14, 200), ὑδάνω μαχομένης δόξας πρὸς αὐτὸν
σιάζων, ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶν σφαιροειδὲς σχῆμα ἀπειρὸν
πεπερασμένον· τὸ γὰρ ὅρον τινὰ καὶ περιγραφὴν ἔχον
γῶς αὐτὸ πεπεράσθαι νομισθέν, ἀπειρον δ' ἂν ὁ κόσμος
μάζοιτο δικαίως, ἐπειδὴ περ ἀμύχανόν ἐστι δειξάι πέραν

αὐτῶν τι ταυτὶ μὲν ἔν ἄθροια τεκμήριον τῆ σφαιροειδῆ τὸν
κόσμον εἶναι παρ' Ὀμήρῳ, τὸ δ' ἐναργέστατον εἶναι συμ-
βολὴν ἢ τῆς Ἀχιλλέως ἀσπίδος κατασκευῇ· κυκλωτερές γ' ἢ
τῆς χημῆτι μετεχάλλευκεν ὕπλον Ἡφαιστος, ὥσπερ εἰκόνα
κοσμητικῆς περιόδου. μυθικῶς μὲν ἔν ἀσπίδα χαλκευομένην
ἐπισφραγμένον ἀρμόζουσιν Ἀχιλλεὺς τὴν διὰ πάντων ἐχάρασ-
σι ποιεῖν. τίς δὲ ἦν αὕτη; „ἐξησόμενοι δὲ μάχοντο — ἔλκε-
τοδοῖν” (533 — 537). ταῦτα μὲν ἦν ὁ διηγετικὸς Ἀχιλλέως
βίος. τὴν δὲ Ὀμηρος ἰδίᾳ τινὶ φιλοσοφίᾳ δημοσίων τὸν
κόσμον, εὐθὺς τὰ μέγιστα τῆς προνοίας ἔργα μετὰ τὴν ἀδια-
κριστον καὶ κεχυμένην ἔλκεν ἐχάλλειν. „ἐν μὲν γαῖαν —
ἐχάλλουσιν” (403. 404). ἡ τῆς κοσμητικῆς γενέσεως ἐμφανὲς
πρῶτον μὲν θεμελιῶχον ἐκτόρησε τὴν γῆν, εἰτα ἐπὶ ταύτης
ἐκδόσπερ τινὰ θέσαν ἐγέννη τὸν ἑρᾶν ἐν ὁρόφῳ, καὶ κατὰ
τῶν ἀκαταπαύτων αὐτῆς κόλπων ἄθροον ἔχει τὴν θά-
λατταν, εὐθὺς τε ἡλῶν καὶ σελήνης τὰ διακριθέντα τῶν σοι-
κίων ἀπὸ τῆς παλαιᾶς χάσας ἐφώτισεν. „ἐν δὲ τὰ τεῖρεα
πάντα, τὰ τ' ἑρᾶν ἐξεφάνοντο” (405), δι' ἧς μάλιστα σφαι-
ροειδῆ παραδέδωκεν ἡμῖν τὸν κόσμον· ὥσπερ γ' ὁ ἐξέφα-
τος κυκλωτικὸς τῆς κεφαλῆς κόσμος ἐστίν, ὅπως τὰ διεξω-
νόμενα τὴν ἑρᾶν ἀντίπα κατὰ σφαιροειδῆ ἐπηρεμένην χη-
μῆτι. ἀκόττως ἔν ἐξέφανον ὠνόμασεν. διακριβολογησάμενος
ἐπὶ τῇ τῶν ὀλοχερῶν ἀξίῳ, καὶ κατὰ μέρος ἐπιφανέστατα
ἀνέδειξε· καὶ γ' ἡδύνατο πάντα θεολογῶν, ὥσπερ Εὐδόξος,
πᾶσα γράφειν, ταῦτα ἀντὶ τῶν μὴ φαινόμενων ὑποσησά-
μενος ἑαυτῷ. μεταβέβηκεν ἔν ἀλληγορικῶς ἐπὶ τὰς δύο
κλίμας, τὴν μὲν εἰρήνης τὴν δὲ πολέμου παρυσάγων, ἵνα
μὴ Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκρυγαντίνας ἀπ' ἄλλας τινὸς ἢ παρ'
Ὀμήρου τὴν Σικελικὴν ἀρτίσται δόξαν. ἡμᾶς γ' τοῖς τέσ-
σερις σοικείοις κατὰ τὴν φυσικὴν θεωρίαν παραδέδωκε τὸν
κόσμον καὶ τὴν γῆν. τέτων δ' ἐκάτερον Ὀμηρος ὑποση-
μαίνειν πόλιν δύο ἐνεχάλλευσεν τῇ ἀσπίδι, τὴν μὲν εἰρήνης,
τὴν δὲ πολέμου, ταῖς ἐξέφαι. πτόχως δὲ
ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς ἀσπίδος πέντε χεῖδόν, ἔν ἄλλο τι πλὴν τὰς
ἐπισημασθῆναι τῷ κόσμῳ ζώνας ὑπανετίθετο. ἡ μὲν γ' ἡ
ἐκώτερον περὶ τὸν βόρειον εἰλεῖτο πόλον, ἀρκτικὴν δὲ αὐ-
τὴν ὀνομάζουσιν· ἡ δὲ ἐφεξῆς ἐκκρατὺς ἐστίν· εἰτα τὴν τρι-
τὴν διακεκαυμένην καλεῖσιν· ἡ τετάρτη δ' ἐπὶ ὁμώνυμῳ τῇ
ἐκώτερον ἐκκρατος ὀνομάζετο· πέμπτη δ' ἐπὶ ὁμώνυμῳ τῆς νο-
τίας πόλεως, ἡ νότιός τε καὶ ἀντιστοιχὸς καλεῖται. τούτων αἱ
αἰετὶς δύο τελείως ἀνίσταται διὰ τὸ κρῖος, ἡ τε τὸν βόρειον
πόλον καὶ ἡ τὸν ἀπάντηρον νότον. ὁμοίως δ' αὐ-
τῶν ἡ διακεκαυμένη κατ' ὑπερβολὴν τῆς πυρώδους ἐστὶς
ἐστὶν ἐπὶ τῇ γῇ. δύο δὲ τὰς ἐκράτες φησὶν οἰκεῖσθαι, τὴν
ἐκώτερον καὶ ἐκώτερας ζώνας κραῖον ἐπιδοχόμενας. ὁ γ' ἔν ἑρᾶ-
45 σκευάζει· δι' ἧς μάλιστα παντὶ ἀρμόζει τὸ γ' σκεῖτος ἐν-
κτητον. τὸ δὲ δόρυ ἐπεξήρησε δι' ἑτέραν αἰτίαν. Α.

δ' ὕδατι μογέσσαι” (cf. Bernhard, Eratosthen. p. 144).
ταύτας ἔν Ὀμήρῳ πύλας ὠνόμασεν, ἐξ ὧν φησὶν „ἐπὶ δὲ
πέντε πτόχως ἤλασε κυκλωποδίων, τὰς δύο χαλκείας, δύο
δ' ἐνδόθι κασσιτέροιο” (Π. 20, 270)· τὴν δὲ ἄλλην χρυ-
5 σῆν εἰπὼν, τὴν διακεκαυμένην, ἐπειδὴ περὶ ἡ πυρώδης ἐστὶς
κατὰ τὴν χρῶαν ἐμφερεστέτη χρυσῷ. „δὲ δ' ἐνδόθι κασ-
σιτέροιο,” τὰς ἐκράτες ὑποσημαίνων· ἐν γὰρ γ' ἡ ἔλκε καὶ
τελείως εὐδαιμος ἡ τῆς κασσιτέρος, δι' ἧς τὸ περὶ τὰς ζώνας
εὐφρες ἡμῖν καὶ μιλθακὸν ἐδήλωσαν. τὸ μὲν ἔν ἐρᾶν
10 σκεῖτον ἐργαλεῖον Ἡφαιστος τὴν ἑρᾶν φέσειν οὕτως ἐδη-
μιόρησεν. Β.

470. χαράναισι· ἄδελον τὸ γένος. λέγει δὲ τοῖς ἐγ-
γείοις εἰς ἃ τήκεται ὁ χαλκός, ὑπερ ἐπὶ παρ' ἡμῖν πη-
λινα. V.

ὅτι τὸ πᾶσαι παρέλκει διὰ ἡ διπλῆ. Β.

ἐφ' ὧν· δηλώνοντι αὐτόματ'· εἰ δὲ ἐμφατα αὐτοῦ τὰ
ἐργαλεῖα, διὰ τί χρὴ ἀπιστεῖν περὶ τῶν κατασκευαζομένων; V.
κεκράτηκεν ἀρτίστα πρᾶγματος, ὅτι ὅτε Ἡφαιστος ἐσπευ-
δε, καὶ αὐταὶ ἡπείγοντο καὶ τεχνικῶς ἐφύσαν. Β.

471. παντοίην· τοιοῦτόν ἐστιν, ὅσον ὅτι μὲν ἐπηρεμέ-
νην, ποτὲ δὲ σύμμετρον. BV.

διὰ τῆς εὐπρηξον. τινὲς δὲ διὰ τῆς κ, εὐπρηκτον,
καὶ ἀκούσαι πρὸς πρᾶξιν εὐάριστον. Α.

παρὰ τὸ ἐπηρεσε. τινὲς δὲ ἐκπρηξον. V.

472. παρήμεναι· εἰς τὸ παρῖναι καὶ ἔτοιμοι εἶναι καὶ
σπεύδοντι καὶ μή. Α.

σπεῦδε ὁμοίως ἡμῖν. V.
ἄλλατε δ' αὐτε· ἄλλοι τὸ μὴ σπεύδοντι. Α.

474. ἀτειρέα· τῶν γ' ἄλλων χωρευνόμενων αὐτὸς ἐλασ-
30 νόμος πολλὸν εἰς τὸν δημιουργηθῆναι τὸ τεχνίτη παρέχει
κόπον. κοινὸν δὲ καὶ ἐπὶ τῇ κασσιτέρῃ τὸ ἀτειρέα, εἴη ἡ
κνημὶς ἐξ αὐτοῦ, καὶ βάλλεται ὑπὸ τοῦ Ἀγέρορος, καὶ οὐκ
εἴκει (Π. 21, 592). BV.

477. φαισθήρα· σφύραν σιδηρᾶν, παρὰ τὸ φαῖναι, ὃ
35 εἰς ἐνεργῆν. AD.

παρὰ Ζηνοδότῃ κρατερὸν, διὰ τῆς ὤ. Α.

δαιμονίως τὸν πλάσιν αὐτὸς διέπλασεν, ὥσπερ ἐπὶ σκη-
νῆς ἐγκυκλήσους καὶ δειξας ἡμῖν ἐν φανερῷ τὸ ἐργαστήριον.
μεγάλῃ δὲ καὶ σφύραν ἔλαβεν· ἐπὶ γ' τῇ λεπτοργίᾳ και-
40 ρός, ἀλλὰ πρῶτον ἐξελάσαι τὴν ἔλκεν. Β. εἰς δὲ τὸ τορνεῖν
ἄλλοις χρῆσι ἐργαλείοις καὶ τὰς πόρπας ἑποίει. V.

πυρώχρη· τὸν χαλκευτικὸν καρκίνον, τὸν δέξλαβον,
παρὰ τὸ τὰ ἐκ πυρὸς ἀργεῖν, ὃ ἐστὶ λυμβάνιον. AD.

478. σάκος· διὰ τί μάχαιραν ὁ Ἡφαιστος οὐ κατα-
45 σκευάζει; δι' ἧς μάλιστα παντὶ ἀρμόζει τὸ γ' σκεῖτος ἐν-
κτητον. τὸ δὲ δόρυ ἐπεξήρησε δι' ἑτέραν αἰτίαν. Α.

479. πάντοσε δαιδάλλων· εἰς πᾶν μέρος δαιδάλα
ἐνθεῖς, ὃ ἐστὶ ποικίλλων αὐτό. D.

ἴδου πάντοθεν εἶπεν γ' αὐτὰ ἐν αὐτῷ. V.

ἀντηρᾶν τὸν ἔξω τῆς ἀσπίδος κύκλον. BD.

480. τρίπλακα· τρίπτυχον. μαρμαρίην δὲ διὰ τὸν

ὡς συνέλθῃν, Ταύχτην Αἰλ. ὡν γενέσθαι Λακεδαιμόνα, Μάιν Αἰλ. ἀφ' ὧν Ἐριχθίς, Πλέκτρον Αἰλ. ὡν Ἀλκιδανός, Ἀλκιδανὸν Ποσειδῶνι, ὡν Ὑριεύς, Στερόπην Ἄρει, ὡν Ἀνέμοι. Κελαιῶν Ποσειδῶνι καὶ αὐτὴν συγγενέσθαι, ὡν Αἰκός. Μιρόπην δὲ Σισύφῳ θνητῷ ὄντι, ὡν Γλαῦκος· 5 ὡς ἡμετέρων εἶναι. Ἰάδας δὲ ἀρρήθῃς ἦτοι παρὰ τὸ γῆμα τῶν ἀνέμων θέσεως (τῷ γ' Υ' στοιχείῳ παραπλήσιον ἔστω), ἢ ἐπεὶ ἀνατελλουσὶν αὐτῶν καὶ δύουσιν ὅτι ὁ Ζεὺς, αἱ δὲ Πυλάδες ἦτοι ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῶν Μηδόνης· 10 ὡς πλείους ὁμοῦ κατὰ μίαν συναγωγὴν εἶσι (βότρυν γ' αὐ- τὰς λέγουσιν)· ἢ ὅτι πλείους μὲν καὶ εἶναι δοκῶσιν, ἐπὶ δὲ τῆς ἀληθείας ἐλάττω εἶσιν· ἢ πλησιάζας (πλησίον γ' αὐ- τῶν)· ἢ ὅτι πλείους δι' αὐτῶν αἱ τῶν ὡρῶν ἐπισημασθαι· 15 ἢ ἐπὶ πλείωνος, ὃ ἔστιν ἐναντιῶ, σημαντικαί· χειμῶνα γὰρ καὶ ὄρεος διορίζουσιν, καθὼς ἐπιφύροντι, καὶ διὰ μόνον αὐτῶν 20 σημαίνει τὰς ἐλάς ἐπιτολὰς πρὸς θέρους καὶ τὰς ἐσπερίους πρὸς ὄροτον, ὡς Ἡσίοδος „Πηλιάδων Ἀτληγενέων ἐπι- τολομένων ἄρχεσθ' ἀμήτιοι, ἄρότιοι δὲ δεσπομένων” (Ο. 581). τὰς δὲ Ἀτλαντος ἀνγύλις κλαίεσας αὐτὰς κα- 25 ταστρεφῆναι γῆσιν Ἀλγίλος. Πηλιάδων δὲ ἀντολὴ ἐφάπα- ρτος ὄντος ἐν διδύμοις, δύναις δὲ ἐφάπαρτος κατὰ τὴν διάμετρον ὄντος ἐν σκορπίῳ· ταύτῃ δὲ ὄντος ἡλίου κατὰ τὸ εἰ- 30 πὺς ἐκτερωθεὶς ἐπίφασιν γίνεσθαι. καὶ γ' τὸν προανατέλλοντα ὡρὴν ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ προκαταλαμβάνει κατ' ἀρχὴς ἑγγὺς ὡν αὐτῷ, καὶ τὰς προανατέλλοντας διδύμους ἐπ' ἄλλας ἡμέρας 35 αἵ, ὡς περὶ τὸ ἐν τινι καιόμενον πῦρ θέρμης ἀποδύσθαι ἔχει βροχάζειν καὶ πρὸς τὰς ἐκτερωθεῖν. διὰ τῆτο καὶ Ἡσίοδος ἔφη „αἱ δὲ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, τεσσαράκοντα κεκρυ- 40 γνύσθαι” (Ο. 383), διότι καταναύζονται. ΑΔ.

σθ' ἔτος Ὁρίωνος· περιγραφικῶς τὸν Ὁρίωνα, ὃ δὲ 30 Ὁρίων ἐστὶν ὕψρον μέγιστον ἐν τῷ οὐρανῷ κατηγερισμένον ὡς, ὡς Ποσειδῶνος καὶ Ἐριχθίς. Ὑριεύς ὁ Ποσει- δῶνος καὶ Ἀλκιδανός, μῦς τῶν Ἀτλαντος θνητῶν, ὅστις μὲν ἐν Τανάγρα τῆς Βοιωτίας, φιλοξενώτατος δὲ γενόμε- 35 νος ἐπιδέσχετο ποτὶ καὶ θεός. Ζεὺς γ' καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἐριχθίς 40 ἐκτερωθέντες αὐτῷ, καὶ τὴν φλογορροσύνην ἀπρδείξαντες, παρήνεσαν αὐτεῖν ὅτι ἂν βέλονται. ὃ δὲ ἄτεκνος ὡν ἡτή- σαιτο παῖδα, λαβόντες ἂν οἱ θεοὶ τὴν τῷ ἱεροσυνηθέντος αὐτοῖς βοὸς βόρσαν ἀπεισπέρουσαν εἰς αὐτήν, καὶ ἐκέλευσαν 45 κρύβειν κατὰ γῆν καὶ μετὰ δέκα μῆνας ἀνελθεῖν· ὡν διελ- 50 θόντων ἐγένετο ὁ Ὁρίων, ἔως ὀνομασθεὶς διὰ τὸ θρῆσαι ὡς περὶ τὰς θεάς, ἔπειτα δὲ κατ' ἐξσημισμὸν Ὁρίων. συγ- 55 κληγετῶν δὲ ὕψος Ἀρτέμιδι ἐπεχείρησεν αὐτὴν βιάσασθαι, ὁρμηθεὶσα δὲ ἡ θεὸς ἀνέδωκεν ἐκ τῆς γῆς σκορπίον, ὃς αὐτὸν πληξάς κατὰ τὸν ἀσπράγγον ἀπέκτεινε. Ζεὺς δὲ συμ- 60 πλοῦς κατηγέρισε αὐτόν διὰ τῷ σκορπίῳ ἀνατέλλοντος Ὁρίων δύνει. ἡ ἰσορία παρὰ Εὐδορίῳ. ΑΔ.

487. εἰς ἰδιότητα ἡμαξῶν ἐψίλωσαν οἱ πρὸ ἡμῶν, ἐπεὶ 65 ἡ συναλοιφὴ ἔως εὐρέθη „πυλλέσθην” ἐπ' ἡμαξῶν καὶ „αἱ 70 δ' ὑπ' ἡμαξῶν,” ὡς περὶ τὸ ἄλλως ἐκ τῷ ἐναντίῳ ἔδα- 75 σίνθη εἰς ἰδιότητα. Ἀττικοὶ μέντοι οἱ νεώτεροι τὴν ἡμαξῶν

δασύνουσιν, ὥς διὰ τὸν σχηματισμὸν καὶ διὰ τὸ φίληδαι 80 αὐτῶν. ἔνθεν παρ' αὐτοῖς καὶ ἡ συναλοιφὴ διὰ δασύος, καθημαζόμενα. ἄρκτοι δὲ δύο δέκνυντο ἐν τῷ Βορέῳ κλί- 85 ματι, αὐτὴ τε ἡ μεγάλη, ἡ καλεμένη καὶ ἡμαξῶν διὰ τὸ εἰς ἡμάξης τύπον κατηγερίσθαι, καὶ ἡ ἑγγὺς ἐκείνης, ἡ μικρά, ἡ 90 Κυνόσσορα καλεμένη διὰ τὸ ὡς κυνὸς ἔχει ἀνακτασμέ- 95 νην τὴν ὕψον, ἧς Ὀμηρος καὶ μένηται ὡς ὕψρον εὐρεθείσης ὑπὸ Θαλῆς τῷ Μιλήσι, ἐνὸς τῶν εἴ σαφῶν. ΑΔ.

ἄλλως. Ζεὺς Καλλιεύς τῆς Ἀνκίονος ἐραθεὶς ἐμύαγετο 100 αὐτῇ λανθάνων Ἦραν. ἐπιγνῶσα δὲ ἡ θεὸς μετέβαλεν αὐ- 105 τὴν εἰς ἔρκτον, καὶ ὡς θνητὸν Ἀρτέμιδι προσέταξε τοῦδε- 110 σαι. Ζεὺς δὲ εἰς ὕψον αὐτὴν ἀναγωγῶν πρῶτην κατηγέ- 115 ρισεν. ἡ ἰσορία παρὰ Καλλιμάχῳ. ΑΔ.

488. ἡ τ' αὐτῆς· ἡ τις περὶ τὸν ἄρκτικὸν καὶ αἰφρανῇ 120 καλεόμενον κύκλον ἦτοι πόλον εἰρήφει, καὶ ἐπιτηρεῖ τὸν Ὁρίω- 125 να, νέεσθαι εἰς αὐτὸν ὡς κνηγέτην· βλέπει γ' ἡ μεγάλη ἄρκτος πρὸς τὸ τῷ Ὁρίωνος ὕψρον. ΑΔ. πόλοι δὲ καλεῖντο 130 τὰ ἄκρα τοῦ ἄξονος περὶ ὃ ἀποτελεῖται καὶ εἰρήφεται ὁ 135 κόσμος. Α.

εἰκότως αὐτὸν ἐπιτηρεῖ, ἡμα μὲν χαρίεντως ὡς κνη- 140 γόν, ἡμα δὲ ὅτι καὶ τὴν αὐτὴν κίνησιν αὐτῷ ποιεῖ, ὡς περ 145 γῆσιν ὁ Ἄρκτος (226) „ὅς ῥά τε καὶ μέγιστος διωκόμενος περὶ κύκλου δδὲν ἀφανιστότερον τροχῶν κνηροσφίδος ἄρκτω.” 150 ἐκ ὀνομάζει δὲ τὴν ἄλλην, ἰαυδῇ τῶν ἐμφανιστέων μένη- 155 ται. Β. τινὲς δὲ φασὶ ἄραι, ἴν' ἡ καὶ κυνόσσορα· αὐτὴ γὰρ 160 „μειοτέρῃ πᾶσα περιερίφειτο εἰρηφάλλῃ” (Αττ. 43). ἀλλὰ 165 πρῶτα μὲν ἄμφω ἡμαξῶν ὀνομάζοντο, ὡς καὶ Ἄρκτος „ἀτὰρ 170 καλεῖντο ἡμαξῶν” (97). ἄλλως τε ὅτε τὸ τέ ὑποτάσσῃ ὃ 175 ποιητὴς τῷ ἄρκτῳ, ὃ σημαίνει. καὶ „ὅν τε καὶ ἐνφῶδ' ὀντά” 180 (Π. 17, 676)· „ἡ τε κύν' Ὁρίωνος” (Π. 29, 293)· „ἡ τε κατ' 185 αἰγλίππος πέτρης” (Π. 9, 15)· „ἡ τ' ἀνὰ πῶτα θέουσα” 190 (Π. 13, 547). οἱ δὲ τὸ ἄρκτον ἀντὶ πληθυντικοῦ, ὡς τὸ 195 „θῆγε δὲ τελευτῶν ὀδόντα” (Π. 11, 416). V.

ὅτι κυκλοτερές ἐστιν ὁ αὐρανός, δηλοῖ τὸ εἰρήφεται, 200 ὡς καὶ τὸ ἐσεφάνωται. V.

489. σ' ἡ· ὡς πρὸς τὰ προειρημένα ὕψος, ἐπεὶ καὶ ἄλλαι 205 εἰσι μὴ δύνοντα. Α.

τὸ σ' ἡ ἐκ ἔχει τὴν σύγκρισιν πρὸς ἅπαντα τὰ ἐφ' ἃ, 210 ἀλλὰ πρὸς μόνον τὰ τῇ ἀσπίδι ἐντετυπωμένα· εἰσὶ γ' καὶ 215 ἄλλα μὴ δύνοντα. Β.

ἄλλως. ἀντὶ τῷ μόνῳ ὃ δύνει εἰς τὸν Ὁκεανόν· αἱ γ' 220 ἄρκτοι ὃ δύνουσιν ἔσονται ἐν τῷ αὐτῷ φανερῷ, αἱ δὲ μὴ ἀμφο- 225 τεραὶ τῷ ἑπ' αὐτῶν καλεμένῳ πόλῳ ἄρκτικῷ. μῆνη δὲ δη- 230 λον ὅτι τῶν κατηγερισμένων ἀμφοτέρω ἐστὶ τῶν Ὁκεανῶν ρεί- 235 θρων καὶ ὁ καταδύει, ἐπεὶ τοι καὶ ἄλλα τινὰ εἰς αἰφρανῇ, 240 ὅσα ὁ ἄρκτικὸς ἀποτέμνει κύκλος· ἐστὶ δὲ ἡ τε Κυνόσσορα 245 καλεμένη ἄρκτος, καὶ ὁ δι' ἀμφοτέρων τῶν ἄρκτων ὀράκιον, 250 καὶ ἡ χεὶρ τῷ Βωὸτι, μέρη τε τῷ Κηφίῳ τὰ ἀπὸ ἑξῆς ἔως 255 ποδῶν. ΑΔ.

ἀνισήμῳτὸν ἐστὶ τῆτο· κατηγορεῖται μὲν γ' κατὰ τὸν περὶ 260 τῆς ἄρκτος λόγον φάσκοντος „σ' ἡ δ' ἄμφορός ἐστι λαιτρῶν

᾽Ωκεανοῦ καὶ ὅλα γὰρ πάντα τὰ ἐν τῷ ἄρκτικῳ μὴ δύ-
νειν. λήναιτα δ' ὡν ἐκ τῆς ἀναφορᾶς τῶν πρὸς αὐτὴν εἴρηται
διὰ τῆς λέξεως εἰρημένης γὰρ „Πληϊάδας θ' — ᾽Ωκεῖνα δο-
κεῖν“ (406 - 408), τὸ „οἷον δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν ᾽Ωκεα-
νοῦ“ πρὸς ταῦτα τὰ ἐρηθέντα ἕξαι καὶ τὰ συγκαταλεχθέντα
ἔχει τὴν ἀναφορὰν. καὶν διαιρηθῇ δέ, ἡ δ' ἄμμορός ἐστι λοε-
τρῶν ᾽Ωκεανοῦ, κατὰ λέξιν ἢ λύσει ὑπάρχει. ἀρρεπὲς δέ
δοκεῖ τὸ τῶν παρὰ θεῶν τὰ πλεῖστα παρ' Ὀμήρῳ λεγέσθαι,
ὧν ἡ λύσις κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἕθους λαμβάνει. ἔξ ἕθους
γὰρ τινος τοῖς παιηταῖς παρακεχώρηθ' καὶ τοῖς ζωγράφους
καὶ τοῖς πλάσαις ἀνθρωποπαθείας τῶν θεῶν διατυπῶν καὶ
μάχης αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀλλοιούσεις διαμυθολογεῖν. Β.

490. ἐν δὲ δόω: ἐπὶ τὰ ἐπίγεια φέρεθ'. διοικεμένους δὲ
τῷ βίῃ παλῆμιν καὶ εἰρήνῃ, τὰ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς καιροῖς
συμβαίνοντα πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ἀμείνονος παραβέβληται. 15
ἐπειδὴ δὲ ἡ μὲν Ἰλιάς ὕμνῳ εἶχε πολέμῳ, ἀμνημονεύοντος δὲ
ἦν ἡ εἰρήνη, τῷ πολέμῳ πρὸς ὀλίγον ἐμνήσθη, τὸ δὲ περὶ
τῶν εἰρηλικῶν ἐμήκυνεν, ἀναγκαῖος δὲ τῷ βίῳ τὰ ἐναντία
δίδωσι, πόλεμον καὶ εἰρήνην, ἡδονὴν τε καὶ πόνησιν. ΒV.

τίνες δὲ εἰσιν αἱ δύο πόλεις; Ἀγαλλίας ὁ Κερκυραῖος, 20
ὁ Ἀριστοφάνης γνώριμος, εἶπε τὰς δύο πόλεις εἶναι Ἀθήνας
καὶ Ἐλευσίνα, κατασκευάσας ἕτως, τὴν μὲν προτέραν, ἐπεὶ
κατὰ γένεσιν τῷ κόσμῳ πρώτη πόλις αἱ Ἀθήναι, κατὰ δὲ
τὴν φύσιν τῶν σοικεῶν ὁ θεὸς τὴν πόλιν ταπεινοποιεῖ. ἐπι-
φέρει δὲ γάμος καὶ ὑμεναῖος ἐν Ἀθήναις γὰρ ταῦτα πρῶτον
ἔχθη, αὐτὸς τε ἐν τοῖς γάμοις εὔρεν Ἀθηνᾶ. δίκην τε ἐν
τῇ πόλει παρὰ γὰρ Ἀθηναίοις πρῶτον ἐγένετο δικαστήριον
ἐπὶ Ἀλιθῆοσι τῷ Ποσειδῶνος. οἱ δὲ δικασταὶ Ἀθήνησι
μαθὸν λαμβάνουσι, καὶ διὰ τῶν λέγει καὶ ἐν μέσῳ χρόνῳ
δύο τάλαντα. τὴν δὲ ἑτέραν πόλιν οὖσαν τὴν Ἐλευσίνα 30
πόλεμον δὲ ἔχον Ἀθηναῖοι πρὸς Ἐλευσίνα, ὃν αὐτοῖς ἐπο-
λέμησεν Ἐκμολῆος ὁ Ποσειδῶνος. βοηθοὶ τε αὐτοῖς εἰσιν
Ἄρης τε καὶ Ἀθηνᾶ, ὁ μὲν χάριν ἀποδίδους ὅτι ἀπελύθη
κρίσις ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἡ δὲ ὅτι τῆς πόλεως ὡς οικίας
ἐκείνητο. καὶ τὰ ἐπιγόμενα δὲ ἴδια Ἐλευσίνος „εὐρεῖα τρι-
πολις“ (542), ἐπεὶ περ Ἐλευσίνα πρῶτον καρπὸς Δημήτηρ
ἔδωκεν. ἡ δὲ „σαφελῆσι μέγα βρῖθσαν ἀλῶν“ (561),
ἐπὶ Ἰκαρίῳ καὶ Διονύσει πορεῖα. ὁ δὲ ποικιλλόμενος χορὸς
Ἀριάδνης καὶ Θησέως ἔχει πρᾶξεις. ἴδιος δὲ καὶ ὁ τεχνίτης
τῶν Ἀθηνῶν Ἑφαιστος. Ἐριχθονίῳ γὰρ τῷ εὐφ' χαρίζμε- 40
νος βασιλεύοντι τῶν Ἀθηνῶν τὴν τοιαύτην κατασκευὴν
παρεστήσατο. τὸν δὲ Ἀρείον πάγον ἐξημενεῖ τὸν ἱερὸν
κύκλον αἱ τε δικασταὶ Ἀθηναῖοι. διὰ ποῖαν δὲ αἰτίαν μό-
νος ὁ ᾽Ωκεῖνός ποταμὸς ἐπ' αὐρῇ τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν θεῶν;
ῥητέον δὲ ὅτι ἐπὶ συνεκτικὸν ἔχει τῷ κόσμῳ τὸ ῥέμα. φησὶ 45
γὰρ „᾽Ωκεῖνός ἐστι πᾶσα περιρρύτος ἐνδεδεῖ χθών.“ Α.

492. νύμφας: τὴν τὰς γαμεμένας. D.

ἐκ θαλάμων: Ζηνοδότος ἐς θαλάμους. καὶ ἔστιν ἐκ
ἀπιδανος ἢ γραφῆ. Α.

ὑπο: μετὰ. Ἀθήνησι δὲ ἕως τὰς νύμφας ἄγρου. Β. 50
ἡ διπλῆ, ὅτι ἡ ἀπὸ ἀντὶ τῆς μετὰ, μετὰ δάδων. Ἀρ-

χιλοχος „ἄδων ὑπ' ἀδλητῆρος.“ καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον
ἔτι οἱ νυμφεῖοι τὰς νύμφας μετὰ δάδων παρελαμβάνοντο.

493. πολὺς δ' ὑμέναιος ὁρώρει: ἐξήπτο, οἷον
γερο πλεῖστη γαμήλιος ᾠδῇ. τὸν δὲ ὑμέναιον ἐτυμολογῶν
οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ναλὲν ὁμῆς τὸν νυμφίον καὶ τὴν νύμφην,
δὲ φυσικῶς, ἐπεὶ ὑμῆν ἐστὶν ὁ ἠγνύμενος ἐν τῇ τῶν παρ'
θεῶν διακορῇ. οἱ δὲ, ὅτι Ὑμέναιός τις Ἀργεῖος παρ'
πλέων τὰς Ἀθῆνας κατέλαβεν Ἀττικὰς παρθένους ἐν
ζομένης ὑπὸ Πελασγῶν τινῶν, αἷς ἐπιφανεῖς αἰτίαι
τῆς μὴ βιασθῆναι, ἀποδιώξας τὰς Πελασγὰς.
αἱ νομίμως γαμεμέναι, ὥσπερ ἐπικαλούμεναι αὐτόν, ἐπὶ
τινὰ ἔλεγον εἰς αὐτόν, ὃν ἔκάλουν ὑμέναιον. ΑΒD.

493. ὁ ἐπὶ ὁμονοίᾳ ῥεδόμενος: ἢ παρὰ τὸ ὁμῆ
αὐτὸς. Β.

495. ὅτι ἐνθάδε μὲν καὶ ἐν τῇ Κ (13) μέμνηται
Φρὺς ὁ ἀδελός. ἄρα τῆς τότε εἰρηνευσούσης Πύκας
ἀδελφῆς ἢ πόλιν. καὶ ὅτι γὰρ νυκτιγχετοῦσι Τροῖας, αἷον
σιν, παρὰ δὲ Ἑλλησιν ἄδομα ἀδελός. ἔχ' ὡς ἀποτιμῶν
δὲ ἔχε τινὸς ἐν τῇ ἀσπίδι τῶν ἀναγρῶν, ἀλλ' οἷον
αἰδωλα ὡς αὐλῶντα καὶ κισθαρίζοντα ἦν. τὸ δὲ θαύμαζον
ἀντὶ τῆς ἐκείνου. ΒV.

496. ἡ διπλῆ, ὅτι θαύμαζον ἐθεῶντο, οὐκ ἐπαύ-
τοντο. Α.

497. λαοὶ δ' εἰν ἄγορῃ ἔσαν ἄθροοι: ἀγορῇ
τόπος ἐν τῷ ἀγέροντι. ἡδονὴν δὲ διαγορεύμας μέμνηται
τὰς τὰ τοιαῦτα τηρῶντας νόμας. ἐστὶ δὲ ἡ εἰσὶς καὶ
χασική, τῆ μὲν λέγοντος δεδοκέναι τὴν ποιήν, τὴ δὲ
νεμέου ἐλληφέναι τὴν ποιήν, ἣν παρέχοντες ἔπρεπον
ἐκκλημα τῷ φόνῳ. Β.

ἐνεῖκασον: ἐφιλονέικαν, ἡμφισβήτην. δικαστήριον γὰρ
ἀγεί δύο τινῶν ἀνδρῶν, ὧν ὁ μὲν ἐγκαλούμενος ἐδίδου
τὴν ἀποδεδοκέναι ὑπὲρ τοῦ πεφρονεμένου ἐπιτίμην,
ἐγκαλὼν ἔλεγε μηδὲν ἐλληφέναι. δύο δὲ τάλαντα χρυσίου
κατέθεντο, ὥστε τὸν ἀποδείξαντα τὸ ἀληθὲς λαβεῖν ὅσον
35 τετρα. ποινῆς ἐν λέγει τῆς καλεμένης παρὰ τοῖς Ἀθη-
ναίοις ὑποφονίας, ἣ ἐδίδουσαν τοῖς οἰκείοις τῶν ἀννημενῶν
οἱ ἀνελόντες. λέγει δὲ καὶ κοινῶς πᾶσα ἀντίκρισις ποινῆς
πρὸς ἑαυτὴν, ἢ καὶ ὑποφονία καλεῖται. V.

499. ἀποφθιμένους: παρὰ Ζηνοδότῳ ἀποκαταμένους
καὶ ἐν ταῖς πλείεσι καὶ ἔστιν ἐκ ἀπιδανος ἢ γραφῆ. Α.
ὁ μὲν διεβεβαίετο λέγων δεδοκέναι τὸ ἀρκῶν πρὸς
τὸ ἀδίκημα, ὁ δὲ ἡρπείτο. Β.

βραχὺ διαμαρτυρεῖται ἐπὶ τὸ ἀποδεδέναι. ἐν γὰρ τῷ
ἔλεγε πάντα ἀποδεδοκέναι, ὅτι τῷ δῆμῳ παραδεδοκέναι.
500. πεφύσκαται: τοῖς περιεσώται τῷ δήμῳ διασώσαντες.
501. ἄμφω δ' ἐσθ' ἡν: ἄμφω δὲ μάρτυρα παρ' ἑαυτοῖς
τῶν λεγομένων, καὶ ἐπὶ τῷ ἐθέοντι τὸ πέρας τῆς δίκης
ἀντὶ τῆς ἡθελον ἄμφω ἐπὶ τῷ μάρτυρι πέρας λαβεῖν
δίκην. Β.

μάρτυρι ἢ κριτῇ τὸ τέλος τῆς δίκης οἱ δικασταὶ ἐπι-
θετο, ὥστε τὸν παρέχοντα μάρτυριον γινῶν. Α.

ἀπὸ τῆ εἰδω εἰσω ἴστω, ἑλλείφαντος τῆ εἰ, ἐπὶ τῷ εἰ
το εἰπερέτω, ὡς ἐν τῷ ἴστω ἴστω ἴστω. ὅθεν καὶ δασύ-
ναι τὸ εἰ πρὸ τῆ εἰ μόνος δασύνει. πρόσκειναι τὸ μόνος,
καὶ τὸ ἴστω ψιλῶται. Α.

502. ἀμφοτέροισιν ἐπήγνον· ἐπεφάνον ἀμφοτέ-
ρωσιν ὡς βοήθου. Β.

παρὰ Ζηροδῶν καὶ Ἀριστοφάνει ἀμφοτέρωθεν· ἡ
μασπυλωτικὴ ἀμφοτέρωθεν ἐπίπνον, Α.

503. γέροντες· γέροντας ἀξιοὶ δικάζειν ὡς συνέσει καὶ
παιδείᾳ πραγματιῶν προύχοντας· τὸν δὲ τύπον αὐτῶν
ἴσων διὰ τὸ δίκαιον ὥς εἰς τὸ θεῖον ἀσεβῶσιν οἱ παρ-
αίοντες καὶ οἱ ἀπειθῶντες. Β. ἐν δ' Ἀρείφ πάγω γέροντες
ἀσέβουσι. V.

504. ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ· Θέμιδι γὰρ ἱερὰ τὰ δικαστήρια. Α.

505. σκῆπτρα· ὅτι καὶ οἱ δημηγοροῦντες καὶ οἱ δικάζον-
τες σκῆπτρα ἐλάμβανον· καὶ ἐν Ὀδυσσεύᾳ (ε, 37) „εἴ δὲ
ἴσῃ ἀγορῇ, σκῆπτρον δὲ οἱ ἐμβαλε χεῖρ.“ ἡ εὐροφῶντων
δὲ, ὡς ἡ φωνὴ μέχρι τῆ ἐμφανέως ἐκείνῃ. καὶ ἐν ἄλλῳ „φωνὴ
δὲ οἱ αἰθ' ῥ' ἴκανε“ (Π, 15, 686). Α.

ἡ τῶν τῶν ἀέρα φωνόντων· ὅθεν γὰρ πεπληγμένος ἐστὶν ἡ
φωνή, Β. ὡς Ἀπολλωνίως φησιν. D. ἡ ἔωθεν συγκαλέν-
των. V.

506. ἥϊσσον· ἥτοι ἐξώρων σὺν τοῖς σκῆπτροις ἄλλος
ἐν ἄλλῳ τόπῳ· ἡ ἀνιστάμενοι ἔφερον τὴν ψῆφον. Α.
κατέβαινον ἐπὶ τὸ σιωπῆσαι. Α.

σημπεριέφερον τὰ σκῆπτρα τοῖς λεγομένοις, ὡς καὶ οἱ
δημηγοροῦντες· ὅθεν καὶ Ὀδυσσεὺς ἔδοξεν ἀμαθὴς εἶναι μὴ
αὐτὸν ὑπὸ πανουργίας τὸ σκῆπτρον (Π, 3, 218). V. ἔπω γὰρ
ἀνέστην τὰς χεῖρας ἐκίνησεν. V.

ἀμοιβηδὶς δὲ δικάζον· ἥτοι ἐκ διαδοχῆς οἱ δι-
κασταὶ ἐκαθέζοντο, παρὰ μέρος τὸ ἐν πρῶτῳ δικάζοντες, καὶ
ἑκαστος τὸ κατ' αὐτὸν ἐν μέρει ἀπεφαίνετο. τὸ δὲ ἀμοι-
βηδὶς κατ' ὅσῃ τῶν εἰρηται δὲ περὶ τῶν εἰς δις λη-
γόντων ἐπιρρήματα. Α.

ἡ πάντες βουλευόμενοι μίαν ἐξέφερον γνώμην, ἐναλλὰξ
ἑκαστος τὸ δοκῶν δίκαιον ἀπεφαίνετο. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος
φησιν ἀντὶ τῆ κατὰ τῆς ἡλικίας. Β.

αἱ Ἀριστάρχου ἀμοιβηδὸν ὡς ἀλλοτριῶν. κατὰ τῆς
ἡλικίας. Α. ὡς καὶ ἡ γενομένη Λακεδαιμονίων. V.

507. δὲ ὡς χρυσοῖο τάλαντα· ἥτοι τοσούτον δικασ-
τὸν ἔπαινον. ἀλλ' ἐπεὶ ἀπὸ θανάτου ἐστὶν, ἀμείνον· κατ' αὐ-
τῶν κρινόμενων τῷ φανέντι πρεσβυτέρῳ ἐπικρατεῖ δύο τάλ-
αντα ἐπιδῆναι τῷ τῷ ἰσχυρότερον εἰδόντι. Α.

508. τῷ δόμῳ· ἐπὶ δικαιοσύνην παρακαλῶν τὰς δι-
καστάς, ἄθλον δικαιοκρατίας φησὶν αὐτοῖς παρὰ τῶν δικα-
σμένων δίδου. ἄθλον δὲ ὁπότερον πρὸς ἑν ἢ πρὸς δύο
ἀνέθεντο, ἵνα ἡ ὁ νικηθεὶς ἢ ὁ ἡττηθεὶς δι' αὐτὸν δικαστῇ,
διὰ τὸ συγκοφαντεῖν πολλούς. τῷτο δὲ καλεῖται συνηγορικὸν
τάλῳ. Β.

509. τὴν δ' ἐτέρην· ὅπως ἐξηγητέον· πόλιν τινὰ περι-
κλινέντες δύο πολέμιον στρατοὶ τὴν λείαν ἀφείλοντο.

ἡνάγκαζον δὲ τὴν κτήσιν διανομήσθαι τὰς πόλεις ἐπὶ τῷ
παῦσαι τὸν πόλεμον. οἱ δὲ πολῖν δὲ ἐπείθοντο, ἀλλὰ σκο-
πὸς πείσαντες ἐλόχων ὁπότα ἤξουσι τὰ θρόνιμα αὐτῶν
ἐπὶ νομήν, ἵνα ἀφείλοντο τῶν πολέμιον. καὶ δὲ τῷτο ποιῶ-
σιν. οἱ δὲ τὸν θόρυβον ἀκούσαντες — ἔτιχον γὰρ περὶ τῷτο
σκοπῶντες, πότερον ἀρκεσθήσονται τῇ λείᾳ ἢ πολέμῳσιν
— ἐπιβάντες τῶν ἱππῶν συνήσαν πόλεμον. Β.

δύο στρατοί· ἐν στρατεύμα ῥητέον εἰς δύο διηρημέ-
των πολιορκία γὰρ ἦν καὶ ἡ πεδιάς ἡ μάχη. AD. ἡ δύο στρα-
τοὶ τὸν ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν ἐπὶ τὸν πόλιν φησὶν. Α.

ἡ ὁ πολιορκῶν καὶ πολιορκούμενος, ἡ δύο ἐπὶ διαφόροις
ἤκοντες αἰτίαι, ὁμοιοῦσαντες δὲ κατὰ τῆς πόλεως. ABV.

Πορφυρίᾳ. πολλῆς ταραχῆς πλήρη ἔδοξεν εἶναι τὰ ἔτη
ταῦτα „τὴν δ' ἐτέρην πόλιν“ — μέχρι τοῦ „ἐν δ' ἐτίθει
15 νειὸν μαλακὴν, πείραν ἄρσεν“ (541). ταράσσει γὰρ τοὺς

πολλὰς οἱ δύο στρατοί, ἀρὰ γὰρ πολέμοι εἰσι τῶν κατοικούν-
των καὶ ἀλλήλοις φίλοι, ἡ εἰς μὲν τῶν ἐκ τῆς πόλεως, ἡ δ'
ἑτερος πολέμοι· καὶ πρὸς τίνος διχονοῶσιν, ἀρὰ γὰρ πρὸς ἀλ-
λήλους ἡ πρὸς τὸς ἔνδον· καὶ ἐπὶ τίναν τὸ „οἱ δ' ἔπω πεί-
20 θοντο“, ἀρὰ γὰρ τῶν εἰσω ἢ τῶν ἐτέρῳ στρατῷ. καὶ πάλιν ἐπὶ
τίνος τὸ „λόχῳ δ' ἐπεθωρήσαντο“, ἀρὰ γὰρ ὁ ἑτερος τῶν
στρατῶν ἢ οἱ ἔνδον· καὶ τίνων οἱ σκοποί· καὶ τίνων ἡ λεία·
πῶς τε, εἰ τῶν ἔνδον ἢ λεία, ὁ λόχος παρ' αὐτῶν· καὶ τίνος
οἱ ἐπεσιόντες, ἀρὰ οἱ δύο στρατοὶ ἢ οἱ ἑτεροί· ὅπως τε πρὸς

25 ἡ διατύπωσις τῆς πλάσματος. ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἐξηγητι-
κῶν φησὶν Ἀλέξανδρος ὁ Κοτναεὺς ὅτι δύο στρατοὶ περι-
κάθητο τὴν πόλιν πολέμοι, ἡ πορθεῖν ἀξέοντες αὐτὴν ἢ
τὰ ἡμίση λαβόντες ἀπέναι· οἱ δ' ἔνδον ὄντες καὶ ἐξέχοντο
τὴν πρόκλησιν. οἱ ἐν πολέμοι, φησὶν, ἐνέδραν τινὰ ἐποιή-
30 σαντο τοῖς πομνίοις καὶ τοῖς βακόλοις, ἡ ἦν κτήματα τῶν
ἐν τῇ πόλει. εἰτα ἀξιοὶ τὸ μὲν „οἱ δ' ἔπω πείθοντο“ ἀκού-
ειν περὶ τῶν ἐν τῇ πόλει, τὸ δὲ „λόχῳ δ' ἐπεθωρήσαντο“
περὶ τῶν πολέμιον, καὶ τὸ „οἱ δ' ἔσαν“ περὶ τῶν πολέμιον
τῶν εἰς τὴν ἐνέδραν ἀπιδόντων. οἱ δὲ σκοποὶ τῶν πολέμιον

35 εἰσι. τὸ δὲ „οἱ δ' ὡς ἐν ἐνέδρῳ πολὺν κλέιδον παρὰ βυ-
σίῳ“ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ πόλει ἀκούει· ἐκαθέζοντο γὰρ ἐν ἐκκλη-
σίᾳ βουλευόμενοι, τὰ τελεῖν φερεῖν παραδόντες τῇ ἀπολέμῳ
ἡλικίᾳ· τὸ γὰρ „ῥόων προπύρριθε καθήμενοι“ σημαίνει ἐκ-
κλησίας, ἐν αἷς εἶσθαι καὶ ἐκκλησιαστέων. δτεδ' αὐτοῖς ἐμ-
40 νύθη τὰ κατὰ τὰ ποίμνια, ἐπιτρέχουσι, καὶ ἐξελθόντες συμ-
βάλλουσι μάχην. εἴχε δ' ἐν πιθανότητι ἡ διατύπωσις, εἰ
μὴ πρῶτον μὲν βεβαιωμένη ἢ ἀπόδοσις ἦν τῷ τοῖσδε εἴχε
„οἱ δ' ἔπω πείθοντο, λόχῳ δ' ἐπεθωρήσαντο.“ τὸ μὲν
γὰρ „οἱ δ' ἔπω πείθοντο“ ἀξιοὶ περὶ τῶν ἔνδον διακρίνειν,

45 τὸ δὲ „λόχῳ δ' ἐπεθωρήσαντο“ περὶ τῶν ἐκτός, ἐν ᾧ
τὸ „οἱ δ' ἔπω πείθοντο“ ἀντὶ τῆς μὴ πιθανομένων αὐτῶν
εἰς λόχον ἐθωρήσαντο οἱ τὰς προκλήσεις ποιοῦμενοι. τὸ
δὲ „οἱ δ' ἔπω πείθοντο“ ἂν ἀκώσων ἀντὶ τῆς μὴ πιθανο-
μένων αὐτῶν, βίαιον. πάλιν δὲ μεταξὺ τῆς „λόχῳ δ' ἐπε-
50 θωρήσαντο, οἱ δ' ἔσαν“ ἐμβεβλήθη φράσκειν περὶ τῶν ἐν-
δον, ὅτι οἱ ἀπόλοι οἱ ἐτεροφυλῆκαν ἐπ' ἀδυνατίας, ἐστὶν ἐλγ-

χόντων τὸν ποιητὴν μὴ δυνάμενον φράζειν ἀταράχως. πᾶσι δὲ λόχος ἐκ πάντων ἦν τῶν ἐν τοῖς δύο στρατοπέδοις, ἀλλὰ τινῶν· πῶς οὖν ἐπεξίσωσιν οἱ ἐν τῇ πόλει φανερῶς τε καὶ ἀδελφῶς τῶν πολιορκουμένων καλυόντων; ἀμελῶς ἦν οἱ ἔτιω διωτυπώσαντες τὸ πλῆθος. δύο στρατοὶ ἐπελ-
θόντες πόλει τὴν λεῖαν περιήλασαν, καὶ τὴν πόλιν πολιορ-
κόντες ἀξέσθαι τῶν ἐν αὐτῇ κτημάτων λαβεῖν τὸ ἥμισυ ἐφ'
ὃ τε καταθέσθαι τὸν πόλεμον. οἱ δ' ἐν τῇ πόλει οὐκ ἐπέ-
θοντο, ἀλλ' ἐνιδρεύσαντες ἐπὶ πότον ἐρχόμενα τὰ τετρα-
ποδα ἀπήλασαν. οἱ πολέμοι δὲ στρατοὶ, καίπερ ἐκκλησιάζον-
τες, ἐπεὶ ἐπέθοντο τῆτο, τῶν ἵππων ἐπιβάντες ἐπὶ ἄλλων
αὐτοῖς· ὅτι γὰρ αὐτοὶ εἰσι (λέγω δὲ οἱ στρατοὶ) ἐκκλησιάζον-
τες, δευτέρως περὶ αὐτῶν εἰπὼν „δίχα δὲ σφισιν ἦνδανε
βουλῇ.“ ἀκολούθως εἰρητὴ ἐπὶ τῶν ἐκτός, ὅτι ἐκ ἐπεθοντο
μὲν γε, εἰς δὲ λόχον καθωπλίζοντο, παραδόντες τοῖς ἑσπ-
ρατοῖς τὴν φρουρὰν τῶν τειχῶν. καὶ τὸ „οἱ δ' ἴσαν“ ἐπὶ
τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἀκολούθως ἐπὶ τῶν, λέειν δὲ ἐξόντων αὐ-
τῶν, καὶ ὅθεν ἐκ τῆν προσδοκῆσαι τοῖς ἔξω ἀνοχῶς ἔχουσι τὸ
πολέμου καὶ ἐκκλησιάζουσιν. αὐτῶν τε οἱ σκοποὶ τῶν εἰς τὸν
λόχον ἐξελθόντων. καὶ οἱ τετιμωμένοι ταῖς σφίριξι νομῆς εἰ-
μὲν τῶν πολεμίων εἶναι, ἔχει λόγον, εἰ δὲ τῶν ἐκ τῆς πό-
λεως, παραύλορον· ὅ γὰρ οἱ τῶν πολιορκουμένων ἰτέρποντο,
ἀλλ' οἱ τῶν πολιορκούντων. καὶ λοιπὸν ἀκολούθως ἐπιελθόντων
τῶν στρατῶν περιβάλλου μὲν ἑδῶς τὴν πόλιν, μάχη δὲ περὶ
τὸν λόχον γίνετο. ἄλλοι δὲ ἤξιον τῶν δύο στρατῶν τὸν μὲν
φίλιον εἶναι τῶν ἑνδον, τὸν δὲ πολέμιον καὶ τὸν μὲν πολέ-
μιον εἶναι βάλειν τὴν πόλιν, τὸν δὲ φίλιον ἀξέειν τὰ ἥμισυ
δύναι τῶν ἐν τῇ πόλει κτημάτων· τὸς δὲ πολεμίας γήρω πεί-
θειν ἀλλὰ βεβλημένοι ὦν βελετομένων, λόχον αὐτῶν τῇ πόλει
σευῆσαι τὸς τῶν ἑνδον φίλος στρατιώτας. τετάρτῳ δὲ καὶ ἡ
τοιαύτη ἐκδοχή, ὡς ἐπύοντι σοὶ κατ' αὐτὰ τὰ ἔτη ἔχει δῆλον,
ὥστε ἡ δευτέρα ἀπόδοσις ἔχεται τῆς Ὀμηρικῆς διανοίας. Β.

510. Δίχα δὲ τοῖς πολιορκουμένοις ἐπιμενῆν ἦν ἡ γνώμη·
ἐὰν μὲν περὶ τῶν οἱ πολιορκούμενοι τὸ οὐκ εἶναι διανοησάμε-
νοι κτήματα, ἀπαλλάττεσθαι τῆς πολιορκίας, εἰ δὲ μή, πορθεῖν
τὴν πόλιν. Β.

σημειῖνται τινες ὅτι οἱ ἐπιστρατεύσαντες πόλει τὰν καὶ
μετὰ σπονδῶν ἀπαλλασσόμενοι ἐλάβανον παρὰ τῶν πολε-
μίων τὸ ἥμισυ τῶν ἐν τῇ πόλει κτημάτων. ΑΔ.

ἡ διπλὴ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἔθος, ὅτι οἱ πολιορκούμενοι
ἐξέλασαν τὰς πολεμίας ἐπιμεριζόμενοι τὰ κτήματα. Α. ὡς καὶ
ἔκτωρ φησὶ „μή τι κατακρύψαι ἀλλ' ἄνδιχα“ (ΙΙ. 22, 120). V.

511. Ἰμμενός ἐστιν ἡ γραφή, ὡς καὶ τὰ ἀφανῆ δηλῶν. τὸ
δὲ πάντα πρὸς τὰ σημειώμενα κτήματα ἀπέδωκεν. Β.

513. οἱ δ'· οἱ ἑνδον. Α.

ἔπειτα παρὶ τὸ πῶ, ὡς τὸ „ἀδέπω Ἀτρεΐδου ὁπὸς
ἔκλον“ (ΙΙ. 16, 76). λέγει ἔν ὅτι ἐκ ἐπεθοντο οἱ πολῆ-
δοὶ δὲ νοεῖν τὴν λεῖαν ἦν οἱ πολέμοι ἀφελοντο, τούτους
λοχῆσαι σπεύδειν. Β.

514. 515. Πορφυρεῖς, ἰκεῖνο μέντοι παρελθεῖν ἐκ ἄξιον,
ὅτι οἱ περὶ Παρμενίσκον ἐπὶ τῇ „τις μὲν ὁ ἄλλοι τε

φίλοι καὶ νήματα τέκνα ὄναι“ ἐφραδότες, μετὰ δ' ἀνέρες
ἔχει γῆρας“ (514) εἴλιν ἤξιον μετὰ τὸ ὄναι το, ἵνα οὐ
ἦσαν τὸ ἔξης „ἐφραδότες μετὰ δ' ἀνέρες ὅς ἔχει γῆρας“
ἐὰν γὰρ τοῖς ἄνω, φασὶ, συνάψωμεν, σολοικισμὸς ἔσται, ὅτι
514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Παρμενίσκος τοῖς ἐξῆς συνάπτει τὸ ἐφραδότες, μετὰ
σολοικισμῶν, φησὶ, τέκνα ἐφραδότες καὶ ἄλλοι. εἰ δὲ
τοῖς τέκνοις εἰσὶ καὶ ἄλλοι, τί καλεῖται πρὸς τὸ σημειώ-
μενον αὐτὸν ἀπηντηκέναι, ὡς καὶ ἐπ' ἄλλων μυθίων· ὅτι
δὲ μιν ἀμφιβέβηκε τὸ μὲν ἔπος· ἐρωτῶν· „καμῆσαι
τὸ ἄρσενικὸν ἀπέδωκεν, ὡς ἐν τῇ „μή τις ἀρσενικὸν
ἀπέδωκεν“ (ΙΙ. 8, 7)· „ἀλλ' ἔμα πότις ἐν τῇ πότι
ἤθου καὶ παρθένοι ὀρχαῖντο χεῖρας ἔχοντες“ (593).
καὶ καὶ ἀργυράτορος Ἀπόλλων τῆτον ἀνέντες“ (ΙΙ. 5, 760).
516. οἱ δ' ἴσαν· οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐξέλασαν εἰς τὴν
πόλιν ἐνδύμενοι εὐλοῖαν πολέμου. Β.

516. οἱ δ' ἴσαν· οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐξέλασαν εἰς τὴν

ἔχον, ὡς ἡδικημένοις δὲ καὶ τὸ θεῖον συλλαμβάνει. B.
 518. μεγάλην: δυνάμει, ἢ μεγέθει. B.
 ὥς τε θεῶν: ὡς τὸ „θεῶν μάλ' ὥς τε θεός“ (Π. 3, 381). V.
 519. ὑποκρίσεις: προπαροξυστονητικὸν προόχλον καὶ
 τὰ παρακειμένης ὑδαιέρος „ἐδὲν ὄλιζον ἔξομαι“, εἴ γε ὁμο- 5
 τῶν τοῖς ὑδαιέροις αἰεὶ τὸ ἀρσενικὸν κατὰ τὸ τέλος κατὰ
 τὴν ἡμετέραν διάλεκτον, ἐνδὲς ἀντικειμένον τῷ ἔν διὰ τὸ μὴ
 ὄντως περισπωμένην ἐπὶ βραχέως εἶναι. τὰ δὲ παραδει-
 γματα ὑφ' ὅθονα ἐπὶ πάσης καταλήξεως ἔχουσης παραχημα-
 τισμὸν ὑδαιέρος, μέλας μέλαν, τάλας τάλυν, πᾶς πᾶν, εὐ- 10
 αἰκής εὐμηκές, ταχύς ταχύ, φίλος φίλον, σόφρων σόφρον.
 ἔχον εἰ ὅτως ἀνέγνωμεν „ἐδὲν ὄλιζον ἔξομαι“, καὶ τὸ ὄλιζον
 παρὸν ἐν ὁφείλομεν, καὶ ὃ ὑδαιέροις τοῖς εἰς ὧν ὀξυνομένοις
 ὀνομασθὲν παράκεινται ὑδαιέρος παραχηματισμὸς, τοῖς μέντοι
 παρὸν τοῖς, σόφρον τλήμων. εἰ δὲ παρὰ τὸ ὄλιζον, 15
 ὄλιζον ὅτι καὶ τὸ ἀρσενικὸν βαρύνει. ἔχηματιζαι δὲ συγκρι-
 τικὸς κατὰ πάθος παρὰ ὃ τὸ ὀλιγώτερος κατὰ δεύτερον
 ὅσον τὸ ὀλιγὸν μὴ εἰρημένον συγκριτικῶς, ὑπερθετικῶς
 ἢ ἐν τῷ ὀλίγῳ, ἐξέκλιπε τρίτος τύπος ὁ διὰ δύο ὅσ, 20
 ὀλιζων. τὸ δὲ δύο ὅσ μετέπειτα εἰς τὸ ἔ, καὶ ἀπετελέσθη
 τὸ ὄλιζον. ὅπως οὖν ἔχηματισάμεν καὶ τὸ μεῖζον, λέγοι δὲ
 κατὰ τὴν αὐτὴν τροπὴν τῶν σοιχείων. A.
 ὀλιζωνες καὶ μικρότεροι. D. ἦτες τῷ μεγέθει τὰ σώ-
 ματος, ὃ δὲ Ἐπαφροδίτης τῇ δυνάμει, περισσὴ δὲ ἢ ὅσ.
 ὅσῳ δὲ ὄμνηρον τὸ ὀλιγὸν οὐδέποτε ἐπ' αὐρισμῷ τίσσιν 25
 αἰεὶ ἐπὶ μεγέθους. B. „νῦν δὲ με ὧν ἐτιδανός καὶ ὀλίγος“
 (Od. 9, 515). V.
 ἢ διπλῇ ὅτι ὑπάρχει κέρρη τῇ λέξει, καὶ σημαίνει ὀλίγοι. A.
 520. εἰκεῖ ἀντὶ τῷ πρόπον καὶ ἐφικτὸν ἦν. B.
 521. ἐν ποταμῷ: ἀντὶ τῷ παρὰ ποταμῷ. B.
 ἀρδμῶς: ἀρδεῖα καὶ ἀπάρσις ὕδατος, καὶ ἐν Ὀδυσσεῖα
 ἐν δ' ἀρδοὶ ἐπηγετανοί“ (Od. 13, 247). ἔκτατον δὲ τὴν
 ἀρχαίαν αὐτῶν βοτοῖσι δὲ γραπτικῶν, ὅθεν καὶ βοτῆρες καὶ 30
 βοτάνη. B.
 ἔκτατον τὴν πρώτην συλλαβὴν τῷ ἀρδμῶς, ἐπὶ καὶ τὸ 35
 ἀρδμῶς ἔχει ἐκτεταμένον τὸ αῖ „τὸν νῦν ἴν' ἀρδμῶ, καὶ λέγω
 τὸ δέξιόν.“ ἔχ' ὅσον μέντοι ἐν ὀλίγοις ἔκτατον ἔχει, καὶ ἐν
 ὀνόμασι. παρὰ ὃ τὸ ὅσων καὶ κατάσσω καὶ μέλλοντα τὸν
 ὅσων καὶ προσεκτικὸν τὸ „ἄξον δὴ ἔγγος Διομήδους“ (Π. 6,
 306) ἢ ἄξιον συγγέλλει τὸ αῖ, παρὰ τε τὸ ἀρδμῶ καὶ ἀρῶμαι 40
 ἐκτεταμένον ὄνομα Ἰσθμῶν „πισσοκοτίας Ἰσθμῶν“ Κρατίνος. A.
 523. τοῖσι: αὐτοῖς τοῖς ἐνεδρεύουσι. B. τοῖς ἀπὸ τῆς
 πολιορκουμένης πόλεως. V.
 525. οἱ δέ: οἱ βῆς καὶ τὰ μῆλα· περὶ ἀμφοτέρων ὃ 45
 ὀλίγος. V.
 526. τερπόμενοι σύριγξι: ἦτοι ἐπὶ ἀνύποπτον ἦν
 ἐν τῷ πολέμῳ λοχῶν, ἢ καὶ διὰ τὴν τέχνην τῶν συριγ-
 γων. A.
 Ἀριστομένης δυνάμει τερπομένῳ. A.
 ὀλίγον δ' ἔτι προσηύησαν διὰ τὸ ἀπροσδόκητον. 50
 ὀλίγος ἦν τὰς πολιορκουμένους τοῖς πολιορκουμένοις ἐπιβόλῃν. B.

528. τῶντοντ': ἀπὸ λανθάνον. B.
 πῶς καλῶς: παρὰ Ζηνοδότῳ πῶς μὲν οἱ αἰν. A.
 530. οἱ δ': οἱ ἐν τῇ πόλει ἔς προέκτασαν. A.
 δηλονότι οἱ πολιορκουῖντες, ὧν τὰ ποίμνια περιηλαί- 5
 νετο. BV.
 531. ἐράων: τῶν βουλευτηρίων. B.
 ὅτι ἐράας λέγει τὰς ἀγοράς, χρηματίζων ἀπὸ τῶ ἐρίων,
 ὃ ἐρί λέγειν. A. 899 ὁ ἴσος. D.
 535. ἐν δ' ἔρις: κατὰ τὴν τάξιν τῶν πραγμάτων καὶ 10
 τὰς ὀνομασίας ἔθηκεν. B.
 ἄλλως. ἐν τῇ τάξει τῶν συμβαινόντων λέγει· ἀρχεται γὰρ
 ἔρις, καὶ τελευτᾷ εἰς πόλεμον· ὁ δὲ πόλεμος ἀποτελεῖται εἰς
 κῆρας. αἱ δὲ τῷ πολέμῳ κῆρες πολλαί· διὰ „ἄλλον ζῶν
 ἔχουσα νεύτατον, ἄλλον ἔστον, ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μέτρον 15
 ἔλκε ποδοῖν.“ A.
 536. ἔχουσα: πρὸς τὸ ἔρις ὑπῆντηκεν. B. ἢ μοῖρα ἢ
 αὐτὴ τῶν τριῶν ἐδίδρακτο. νοητικὸν δὲ ὅτι ἐξ ἀμφοτέρων
 τῶν ταγμάτων εἶσιν οἱ πεσόντες. V.
 537. τεθνηῶτα: Ἀρίσταρχος τεθνηῶτα. A.
 538. εἶμα δ' ἔχ': ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ εἶμα τ' 20
 ἔχε. A.
 διαφοινεδν: ἴλιαν πεφοινισμένον ἀπὸ τοῦ αἵματος. V.
 φόνε πληρὴς, ὡς τὰ „ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ εἰθε-
 σφιν δάκε χαλκῷ ὠγαλέον“ (Π. 2, 416), διεξῶντος τῆς σι-
 δῆρος. δηλοῖ δὲ τὸ διαφοινόν τὸ σφόδρα φοινικῶν διαφοινῶν 25
 θῶς (Π. 11, 474) καὶ δράκων διαφοινῶς (Π. 2, 308). ἄλλοι
 ταῦτα μὲν ἐνεργῶν· τὸ δὲ αἶμα διαφοινόν καὶ αὐτὸ σφόδρα
 φόνε πληρὴς, καὶ ἡ διασπληνίς δὲ Ἐριννὸς (Od. 15, 234) ἢ
 σφόδρα προσπελάσσει, ἀπροσπλάστος. B.
 30 ὀξύνεται ἐπὶ ὃ τῶν εἰς ὅσ ὀνομάτων ὁ πλειονισμὸς τῷ
 ἔ φησὶν αὖτις τὴν ἐπὶ τέλους ὀξύνει, κενὸς κενός, ἀδελφός
 ἀδελφός. A.
 καὶ τῶν φησὶν γραφικὴν ἰδιώσιν κατὰ χρώματα ὃ
 ποικίλλει. V.
 539. ὥς τε ζωοὶ βοτοῖσι: οὐκ ἄρα ζωὰ ἦν τὰ ἐπιγε-
 γραμμένα, ἀλλ' ὁμοία ζωοῖς ἐκ τῆς ποικιλίας τῶν χρω-
 μάτων. B.
 540. ἢ διπλῇ, ὅτι ἐπὶ τῶν τοιούτων τόπων οἱ γλωσσο-
 γράφοι νεκρῶς τὰς νέας ὑπέλαβον λέγεσθαι. A.
 κατατεθνηῶτας: Ἀρίσταρχος διὰ τῷ ἦ. A.
 541. νεῖον: τὴν λεγομένην νεῖον, ὃ ἐστὶν ἡροστρασιμ-
 νην, ἀπαλὴν καὶ διακεχυμένην· ὡς γὰρ νεῖα φαίνεται ἢ 40
 τοιαύτη. AD.
 τρίτον ἐπὶ τῷ μετὰ ὃ τὰ θεῶν καὶ τὰς πόλεις γεωγ-
 γιόν τι παραλαμβάνει, δαιμονίως δὲ διὰ τῶν ἐπιδητίων
 ἰδιώσιν εἰς ὅποιαν δεῖ γῆν πόνον κατατίθεσθαι, εἰς μαλακὴν
 καὶ εὐβωλὸν. B.
 τῆς εἰρηνομένης δηλονότι αὐτὴ ἢ γῆ. οἱ ὃ πολιορ-
 κῶντες τὴν πολιορκουμένην χώραν. V.
 542. εὐρεῖται ἀκόλῳδον ἐστὶ καὶ τῷ ταύτην ὃ πολ- 45
 λῶς ἐνέγκει φησὶν ἀρῶν ὡς εὐρεῖται. B.

τριπολον: τρίς ξεραμένην κ' ἡροτριασμένην. BD.
545. δέπας μελιηδέος οἶνος: πλοῖς ὁ ἀγρός, παρ' ὃν ποιεῖται μὲν αὐλακίζοντες ἐν βάθει τὴν γῆν, ἀνακτῶν δ' αὐτὰς τῇ πότῳ. B.

546. ὄγμους: τὰς ἐπ' εὐθείας τῆς ἔργου διεξόδους φησί, 5
τὰς αὐλακας. D. ἔτε τὴν ἐπίσχιον φυτεῖαν φησὶν Ἐπαφρό-
διτος, ἔτε παρὰ τὸ οἶνον· φησὶ γὰρ „ὄγμον ἑλαινῶσιν“
(II. 11, 68). ἔστιν ἄν, ὡς Ἡρακλέων, τὰς ἐλκυσεις, παρὰ τὸ
ἐλκεῖν, ὄλγμος, ἐξ ἧς ὄλξ, ἢ τὴν συνέχειαν τῶν αὐλάκων. BV.

547. ἰέμενοι: ἔσπευδον παρὰ τὰ ἔργα διὰ τὸ ἐπιχειρεῖν 10
αὐτοῖς κείῳ τὴν πόσιν. B.

τέλσον: βαρυτόνως ὡς μέτρον. ἐγένετο δὲ παρὰ τὸ
τέλος ἐν ὑπερθέσει τῆς ὥς προσόδῳ τῆς ὥς. A.

548. μελαινέει: κατὰ γὰρ τὴν διαβολὴν τῶν βύλων με-
λανῶν ἢ γῆ· σκιὰν ἐν εἰκὸς ἐγκείῳ τῷ χρυσοῦ. A.

ἢ ὁπλῶ τῷ ἄρῳ. V.
ἀρηρομένη: ἢ ἐνδεῖ τὸ σίγμα ἀπὸ τῆ ἀρηρομένη
ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ ἀροτῶ, ἡράτῃμαι, ἡροτῃμένη, ἡρομένη·
ἢ ἀπὸ τῆ ἀρῶ ἄρωμι ἀράς, ἡρομένος, ἡρομένη, Ἀττικῶς
ἀρηρομένη. B.

549. ἔτιος Ἀρίσταρχος, τέτυκτο, Ἰακῶς. A.

ἄπισον δέ, κ' αὐτὸς διὰ τῆ θαυμαζέειν πιστὸν εἰργάσατο. V.

550. ὅτι τὸν ἀποτετμημένον τόπον τέμενος λέγει. A.
χωρίον εἰς τιμὴν ἀποτετμημένον τι. D.

βασιλικήιον: τὸν δεσπότην τῆ κλήρου βασιλεία φησὶν. 25
ἢ βασιλικὸν αὐτῷ περιτίθησι κάλλος, τὸ καλλιστεῖον κ' ἐν-
τιμον διαγράφει θῆλον. B.

γράφεται βαθυλήιον. A.

ἔριθοι: νῦν ἐργάτῳ, γεωργοῖ, παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν
ἢ παρὰ τὸ ἐρθεῖν ἐν τῷ ἔργῳ. ἔριθοι δὲ κυρίως οἱ ἐρισε- 30
γοί, καταχρηστικῶς δὲ κ' οἱ μισθῷ ἐργαζόμενοι. A.

οἱ μισθοῖ, οἱ ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενοι τὴν ἔραν ἢ τὴν
γῆν. B.

551. ἡμῶν: δαιμονίως πᾶσαν γεωργίαν ἰδεῖν κατέγραψε
τῇ ἀσπίδι, περὶ ἀρότρων, περὶ θειρισμοῦ. μετέπειτα δὲ καὶ 35
ἀμφιλόφροντον διατυπώσκει· τὸ γὰρ ὅλον τῆ τρόπῃ διδασκα-
λικὸν εἶναι. B.

δρεπάνας: Ἰωνικῶς· ἔτοι γὰρ τρέψαι πάντα εἰς θη-
λικὰ, ὡς τὸ τάφρον κέρτη κ' ἀεραγάλη. BV.

552. δράγματα: τὰ τῶν χειρῶν πληρώματα. D. δρα- 40
γμάτων γὰρ ἐπιλαβόμενοι θειρίζουσι, κ' τεμόντες ἔωσι κείῳ
ἄλλοι δὲ δεσπύουσιν. B.

553. ἀμαλλοδετῆρες: οἱ ἐκ τῶν ἀμαλλῶν δεσμὰ
ποιῶντες. ἐλλεδανοῖσι δὲ τοῖς τῶν ἀσχυρῶν δεσμοῖς, θς
ἐλοδέτας καλοῦσιν· ἔλαι γὰρ αἱ κρήναι. B. παρὰ τὸ ἐντελεῖσθαι 45
ἐν αὐτοῖς τὰς πυράς. A.

556. βασιλεύς: νῦν ὁ τῆ χωρὸς δεσπότης. D.

557. ἔξω τοῦ ἱ· ἐξήκει αἱ Ἀρισταρχον. ἄλλοι εἰς ἡ-
κει. A.

γῆθόσυνας κῆρ: ἰφαίνεται γὰρ τῷ προσώπῳ ἡδόμενος 50
κ' τοιαύτην ἔχων κατάστασιν. A.

κ' τὸ ἐφεσῆναι αὐτὸν πιθανόν, καὶ τὸ χαίρειν ἐπὶ
ἔργοις, κ' τὸ μὴ κατεπείγοντος αὐτοῦ τὰ ἔργα γίνεσθαι
γὰρ μὴ φόβῳ ἀλλὰ προύτῃ τὸν βουσιλέα ζητεῖν τὸ
γεῖσθαι. B.

558. ὑπὸ δρυῖ: πρὸς ὑπόμνησιν τῆς ἀπὸ τῶν
τροφῆς. καλῶς δὲ καρπιζόμενοι θύουσιν. 249ηταῖοι
νῦν τὰς περὶ ἱεροργίαν πονεμένους κήρυκας φασιν. A.

560. ἡ διπλῇ, ὅτι δεῖπνον τὸ ὑφ' ἡμῶν ἄριστον,
ἔριθος πᾶς ὁ μισθῷ ἐργαζόμενος. A.

πάντες οἱ μισθῷ ἐργαζόμενοι, καὶ μάλιστα οἱ τὴν
ἔριθον λέγονται. B.

560. πολλὰ πάλυνον: ἄλλως πύλλ' ἐπ' αὐλῶν
ἔμασσον ἢ ἔστρον. V.

561. εἰσφύλλῃσι μέγα βρῖθυσαν ἀλωήν: ὡς
15 γραφῇ κατακλωμένης βότρυσι δαίκνυσιν τὰς ἀμπέλους.
δὲ τέλει ἐγραψε, σιλήνην τε πλήθυσαν κ' τὸ λήϊον
κ' τὴν ἀλωήν ἥδη κεκαρποφορηκυῖαν, ἵνα περικαλλῇ
φαντασίαν τῶν ἐντετυπωμένων παρεχόντων ὁ δημιουργὸς
ἐπαινεθῇ. B.

563. κάμαξι: εὔλοισ, οἱ εἰσι ξύλα ὀρθὰ παραπλη- 20
ταῖς ἀμπέλοις. D. τοῖς ἀπὸ καλῶν κ' ξύλων ἀναμει-
γμασι. πολυειδῶς δὲ τὰς ἀμπέλους φράζει· αἱ μὲν γὰρ
χθαμαλαὶ κατ' ὄχλους εἰσὶν, ἐν οἷς φησὶν „ὄχλους
ὡδ' ὀνόμηνες“ (Od. 24, 341), αἱ δὲ σκέπουσαι τὸ
καλῶς, ἄλλαι δὲ ξύλοις καὶ καλῶμοις βασιζόμεναι
νῦν. B.

ἀργυρέησιν: Ζηνοδότος ἀργυρέοισιν. A.

564. ἀμφὶ δέ: πρὸς τὸ δυσεπιχείρητον τοῖς κακοῖς
βυλομένοις εἶναι κ' ἡ τάφρος ἑκαπῶν κ' τὸ τεχνίον
βλῆνθ'· ὅθεν ἐπιφέρει μία δ' οἷα ἀταρπιδός· ἐπὶ
μὴ δὲ αὐτῆς ἴοντες κατάφωροι ὡς κλέπῳ εἶναι. B.

τὴν ληνόν. Ζηνοδότος δὲ φησὶν ἀπὸ χαλκῆς κεκαυμένην
565. ἐπ' αὐτῇ: παρὰ Ζηνοδότῳ εἰς αὐτῇ,
λόγον ἢ γραφῇ. A.

566. φορηές: οἱ φέροντες τὰς βότρυς. A.

567. ἀταλά: τρυφερά, νήπια, πρῶτα. κατ' ἐπικράτην
δὲ τῆ ἡλικίας εἴρηκε, φρονέοντες αἰπῶν κ' ὁ φρονέων
σιν. A.

καλῶς οἱ θάλλοντες καρποὶ ὑπὸ θαλλόντων σπο-
νδύονται. B.

568. Ἀρίσταρχος ταλάροισι κ' πλεκτοῖσι. A.
μελιηδέα καρπόν: ἔτιος αἱ Ἀρισταρχος. V.

570. λένον δ' ὑπὸ καλῶν ἡεΐδε: ἔτοι τὸ λένον
δ' ἐξήκτο ἀντὶ νεωρῆς τῆς κισθάρας, ἐπεὶ οἱ προῖται
θεοῖς μετὰ ῥόδῃς ἐποκιθαρίζοντες ἐκ ἐξ ἐντέραν κατε-
ἄλυντο τὰς κισθάρας, ἐκ ὅσων ἐδὲ θεοῖς ἀρετῶν εἶναι
λαμβάνοντες διὰ τὸ ἐκ νεωρῶν πεποιθῆσθαι, ἀλλ' ἐκ
πεποιημένων. ἢ λένον δ' ὑπὸ καλῶν ἡεΐδεν ἀντὶ τῆς
ἐπὶ Ἀλφῇ τῷ Ἀπόλλωνος παιδὶ ῥόδῃν, ὅντι νηπίῳ κ'
50 κενῶν ποιμενικῶν διασπασθέντι πρώτῃν ἐθεύσαν. AD.
παρὰ Ζηνοδότῳ λένος δ' ὑπὸ καλῶν ἡεΐδε.

Ἀρξάρχος βέλεθ μὴ τὴν χορδὴν λέγεσθαι, ἀλλὰ γένος τε
τοῦ τὸν λίνον, ὥστε εἰ ἔλεγε παιῖνα ἦδεν ἢ τι τοιοῦτον.
ἐπὶ τῇ διπλῇ. A.

Ἀρξάρχος εἶδος ᾧδης τὸν λίνον φησὶν, ὡς παιῖνα καὶ
ἐπὶ τοῖσιν, ἀπὸ Αἴνας τῆ ἡρώος. ἢ δὲ κατὰ Αἴνον ἰσορία
5 παρὰ Φιλοχόρῳ ἐν τῇ 19' καὶ παρὰ Μελαντιπιδῇ ἢ τε κα-
ταὶν σφαῖρα ποιήματι ἐξιν εἰς τὸν Αἴνον, ἀναφέρεθ' δὲ εἰς
ἡρώα. φασὶ γὰρ ὅτι τὸ πρῶτον ἀντὶ χορδῶν λίνῳ ἔχοντων
τὴν κιθάραν, ἀπομειναντος τῆ ὀνόματος, ὡς καὶ λίνον
10 λίνον ἐντετακεῖ τῇ κιθάρα. ὁ δὲ ἡρώος ἦτος, ὁ Αἴνος κατα-
λέσας τὸ λίνον πρῶτος χορδαῖς ἔχρησται, καὶ διὰ τῆτο ὑπὸ
Ἀπόλλωνος ἀντρεθῇ. φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν Οἰβίαις ταφῆναι

καὶ ταφῆναι θρηνηθῆσαι ᾧδαῖς, ὡς λινωδίας ἐκάλεισαν.
καὶ δὲ μέλος θρηνητικὸν ὁ λίνος μετ' ἰχθυοφωνίας ᾠδόμε-
15 τος. ὅρα ἐν ὁ πενίας διὰ τῆς μιμήσεως ταύτης τὰ κατὰ
τὸν Αἴνον ἦδεν; ἐθρηνεῖτο γὰρ ὁτος παρὰ τῶν Μισσῶν ἔως
τῆς Αἴνας θεοῖς τετιμημένε, σοὶ γὰρ πρῶτον μέλος ἔδωκαν ὁθά-
νται ἀνθρώποισι φωναῖς λινωταῖς ἀέσαι. Φοῖβος δὲ σε

ἄνω ἀναρεῖ, Μῆσαι δὲ σε θρηνεύουσιν. (ὡς Αἴνε πῶσι
20 ὁμοῖοι τετιμένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν ἀδάνατοι πρῶτον μέλος ἀν-
θρώποισι ἀεῖσαι ἐν ποδὶ δεξιτερῇ. Μῆσαι δὲ σε θρη-
νεύουσιν αἰεταὶ μνησόμενοι μολπῆσιν, ἐπὶ λίπες ἡλίας ἀδράς".
V) AV. ἢ δὲ ὑπὸ περιττεῖται. τάχα ἐν ᾧδῃ τοῖς τρυγῶσι
ἔστι τὸν νῆον πρὸς τέρψιν καὶ ἐπικρατισμὸν τῶν πόγων. B.

25 ἄλλως. ἀκρόατο τὸν θεὸν ἄνδρα Αἴνον, Μισσῶν θιρά-
ντων, τὸν πολυθρήνητον Αἴνον αἰ Αἴνον ἦδε πατρώα
καρβύκας βέλαιον γῆ κατέχει φθίμενον. καὶ Ἡσίοδος, "Ὀδ-
ντοῦ δ' ἔνικτε Αἴνον πολυήρματον νῆον, ἐν δῆσοι βροτοὶ
ἴσται θάλασσαν καὶ καθαρίζαι, πάντες μὲν θρηνεύουσιν ἐν εἰλαπ-
30 ναις τε χοροῖς τε, ἀρχόμενοι τε Αἴνον καὶ λήγοντες καλέουσιν."

καὶ οἱ Ἡρακλῆα διδάσας μεσοκίην ἔτερος παρὰ τῶτον ἐστὶ V.
τὸ λίνον κατὰ βαρεῖαν τάσιν προσεκτικόν, ὅ τι ἂν ση-
μαίνει, εἴτε τὴν λινὴν ἐθῆτα, εἴτε καὶ ἐπὶ τῆς χορδῆς τάσ-
35 σιν, εἴτε καὶ αὐτὸ τὸ λεπτὸν νῆμα, εἴτε σημαίνει εἶδος
λίνου, ὥστε καὶ ἐνθάδε, ὡς παιῖνα καὶ διδύραμβος. A.

51. ὁλίσσοντες: ἀντὶ τῆς κροτέοντες σὺν ἀρμονίᾳ καὶ
ἑκάστοις ποσὶ τὸ ἔδαφος. D.
καὶ ἐτέροις ὀνόμασιν ἔχρησται ὡς ἐπὶ ἀγροίκων, μὴ
40 παρῆβαλε τὸ "Ἡσιόδου (Theog. 3.) "πῶς ὑπαλοῖσιν ὄρ-
γῶνται" ἐπὶ θεῶν καὶ εἰρῶντων. V.

52. ἰνυγμῶν: γράφεθ' αὐτὸ ἰνυγμῶν, ἵνα ἦ διώξει. οἱ γὰρ
κατὰ τάσιν πορευόμενοι καὶ προηγόμενοι κινήθηντες ἐπὶ τῷ
ὀνόματι εἰς τὸν ἵνα διώκει, ὅθλον ὅτι ὁ ὀπίσσω τὸν ἔμπρο-
45 σθεν αὐτῷ κἀκείνος τὸν πρὸ αὐτοῦ καὶ ἐφεξῆς πάντες. Paris.
Peyrium. V.

53. ὁρδοκαίρων: ἔκκεροι γὰρ οἱ κάλλινοι βόες.
54. ὁρδοκαίρων δὲ ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν κριῶν. B.
55. χρυσοῖο τετεύχαστο κασσιτέρου τε: ὑπὲρ τῆς
ἐπὶ λαλῆσιν τινα φαίνεται περὶ τὴν χροῖαν τὰς δύο ἔλας
50 ὀφθαλμοῦ. B.

575. μυκηθμῶ: παραδύξως καὶ τὴν φωνὴν ἐμιμήσασθαι.
ὅτι δὲ ἔξλασι τῶν βοεσσῶν, ταχεῖς τε καὶ σκιρτώντες εἰσὶ
διὸ καὶ τὸ ἐπεσσεύοντο, οἷον μετὰ τῶος ταχυτήτος καὶ
σφοδρότητος ἐπορεύοντο. B.

κρόπρη: βοεσσῶν. A. τῆς ἐπαύλειος, τῆς βοεσσῶν. D.
576. ῥοδανόν: τὸν ῥοδῶος ἀναφύοντα, ἢ τὸν ἐκβλη-
τον διὰ λεπτότητάς καὶ ῥοδανίζεν γὰρ αἱ γυναῖκες φασὶ τὸ
συνεχῶς τὴν κρόκην τινύσσειν. οἱ δὲ ῥοδανόν ἦτοι ῥενεσκόν,
κατὰ πλεονασμὸν. οἱ δὲ τὸν ἰχθυοκαλαμῶδη. Ζηνοδότος δὲ
10 γράφει κροδανόν ἀντὶ τῆς ἐκβλήτης, οἷον κροδανόν τῶος
ἄντα, παρὰ τὸ κροδαίνεσθαι. λέγει δὲ ὅτι πορεύοντο ἐπὶ τὸν κα-
λαμῶνα τὸν δὲ ἰχθυόητα καλῶν ἢ ἔνθος ἐκράδανον. BV.

παρὰ Ζηνοδότῳ διὰ ῥοδανόν. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης
παρὰ ῥοδανόν. ῥοδανόν δὲ ἀκουσέον τὸν ἐκράδαν-
15 τον δι' ἔνθος. φησὶ δὲ Διονύσιος γράφει καὶ δονακῆεν
κατὰ τὸ ἑδότερον, ὡς καὶ τὸν πενκάνα πενκάαν. A.

579. ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριστοφάνους δ' ὁ πρῶτος βίεσ-
σι. παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ κατὰ τὸ δὲ λέοντι. A.

580. ἐρύγμηλον: μέγα μυκόμενον, ἢ ἐρυγόμενον τὴν
20 τροφήν. D. τὸν τῇ δυνάμει τῶν ἄλλων ἡγούμενον, ἐκ τοῦ
ἐρυγῶ τὸ ὑπεριχθῶ, ἐξ ὅ καὶ ἐρυγῆτορα ἐρυγῆν γὰρ τὸ μετὰ
βίαις ἀνασπᾶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡρῶεν ἐλκόμενος" (II. 20, 204)
καὶ ἡρυγόμενος ἄλδος ἔξω" (II. 17, 205). προπαροξύνεθ' δὲ BV.

ἐρύγμηλον ὡς βέβηλον. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἡλόν ὑπὲρ δύο
35 συλλαβὰς προσηγορικὰ ἢ κύρια προπαροξύνεθ' εἰλεῖ, κά-
μηλος καὶ φάσηλος. Στήμφηλον: τὰ μέντοι ἐπιθετικὰ δεῦ-
τερος μὲν θέλει, ὅτι παρασημασιμὸν ἔχει θηλυκῶ, σιγηλὸς
ὑψηλὸς ἀπατηλός, μὴ ἔως δὲ ἔχοντα βαρύνεσθαι, βέβηλος
κίβδηλος κἀπηλος. εἰ δὲ καὶ τὸ ἐρύγμηλος ἐκ ἔχει θηλυκόν,
40 δῆλον ὅτι ὑγιῶς βαρυντονηθήσεθ' καὶ οὐ δεινῶς αὐτὸ Τυ-
ρυνίων δεῖναι. ἐγένετο δὲ παρὰ τὸ ἐρύγω, ἔνθεν παρατα-
τικὸς ἡρῶεν ἐλκόμενος ἔλκε" (II. 20, 404). ἐρύγμηλος, καὶ
ἐν πλεονασμῷ τῷ μ ἐρύγμηλος. A.

581. τὸν δέ: παρὰ Ζηνοδότῳ τοὺς δέ, τὸς λέοντας.
582. δὲ ἔλκετο χωρὶς τῆς γ. A.

583. λαφύσσετον: ἔδει διὰ τῆς ἡ. ἢ τάχα ἐνισχύει
ἀντὶ παρορηκτότος. δηλοῖ δὲ τὸ ἐπὶ πολλὸν κενῶν. B.
ἢ διπλῇ, ὅτι χρόνος ἡλλανθ' αὐτὸ γὰρ λαφύσσει τον ἀν-
45 φύσσειν, παρὲλθον ὁμοῖον τῷ λαφύσσειν ἀποτμήσαντι διὰ
κετον" (II. 10, 364). A.

584. ἐνδίδεσαν: ἔδωκαν, παρὰ τὸ δέχεσθαι, ὁ δηλοῖ τὸ
διδῶκεν. B. μάτην ἠφίσταν ἐπὶ τὸς λέοντας. V.

ἢ διπλῇ, ὅτι Ζηνοδότος γράφει ἔντος, ἐνοήσας ὅτι τὸ
αὐτῶος ἐστὶ κενῶς καὶ πρὸς ἑδόν, διὰ τὸ εἰδῶλα εἶναι. τὸ δὲ
ἐνδίδεσαν παρὰ τὸ δίδεσθαι, ὁ ἐστὶ διώκεισθαι. "τοῖς περὶ ἑσ-
50 μέγα Πριάμῃ δῖον" ἀντὶ τῆς ἐδιώχθη (II. 22, 251). σημαί-
νει δὲ τὸ ἐπώτρυνον. εἰρηδὲ δὲ ὅτι κλίσσις ἐστὶ τῷ δέχηται τὸ
ἐνδίδεσαν καὶ ὁ προσεκτικὸν τῷ Ἀστυκωνίῃ δασύνοντι τὸ
τ καὶ πλεονασμὸν τῷ τ δεχομένῳ. AV.

586. ἰσάμενοι: γραφικῶς ἔδειξε τὸ πᾶν. V.

587. ἐν δὲ νομόν: φασὶν Ἀθηναῖος πρῶτον ἱπποῶ-
T t t

σαι τὴν ἑξ ἱρίων ἐσθῆτα, ὅθεν καὶ πέπλον προσφέρουσιν. ἐν ταῖς δὲ φασὶ μόνον νέμεσθαι τὰ πρόβατα. V.

588. βήσση: οἱ μὲν βόες παρὰ τὸν ποταμὸν, αἱ δὲ οἰς ἐν βήσση, τετῆσι κοιλώματι γῆς ὡς βαίνουσι, ἀγεωλόφω. BV.

589. σταθμέσαι: τὰς κατ' ἀγροὺς εἰσεις τῶν θοριμμάτων· „σταθμῶν ὅντινα γενέσθαι“ (Od. 17, 187) καὶ „παρὰ σταθμὸν μεγάρου“ (Od. 17, 96). κλισίας δὲ τὰς τῶν ποιμένων οἰκίας, καὶ σηκὸς ἐνθα κοιμῶνται τὰ θρόμματα. AB.

590. χορὸν: τὸν πρὸς χορεύειν τόπον. δῆλον δὲ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς „ἐνθα μὲν ἤθιοι ὠρχεύντο“, ἦτοι ἐν τῷ τόπῳ. B. 10 τὸν τόπον χορὸν εἶρηκεν, ἐ τὸ σύστημα τῶν χορευόντων. A. ποικίλη: ποικίλη τορνέσει ἐποίησε. D.

ἐν ποικίλῃ εἰργάζετο, ὅσον κλονάς τε καὶ ἀνδριάντας τῶν τύπων προκοσμήσας ἐν κύκλῳ. ἢ ὅτι ἐξ ἀρσένων καὶ θηλειῶν ἦν. V.

ἄλλως. ἐγκατεσκεύασε δὲ ἐπιμελῶς ὁ Ἡφαιστος καὶ χορὸν ὁμοίαν τῇ ἐχοντα χορευόντων τῇ ὑπὸ Αἰδάλῃ τῇ μηχανικῇ κατασκευασθέντι Ἀριάδῃ ἐν Κνωσσῷ πύλει τῆς Κρήτης. ἐσθῆτι γὰρ ὅτι Θηοία παραγενόμενον ἐξ Ἀφιδνῶν εἰς Ἀθήνας νεωστὶ καταλαβόντα δὲ τὸν δασμὸν ἀποπεμπόμενον Μίνωϊ εἰς Κρήτην, τὸς δις ἑξ ἡμέρας καὶ παρθένους (ἐτέλεον δὲ τὸν δασμὸν οἱ Ἀθηναῖοι τῶτον ἐπὶ τῇ δεδολοφονηκέναι Ἀνδρόγεων τὸν παῖδα Μίνωος ἀγωνιζόμενον καὶ νικῶντα παρ' αὐτοῖς τὰ Παναθήναια), ἐκόντα ἔν φασὶν αὐτὸν συγκαταλέξαι τοῖς ἀπύτοις, καὶ παραγενόμενον εἰς Κρήτην ἡδέως ὁφθῆναι φασὶν ὑπὸ Ἀριάδης τῆς τῇ Μίνωος θυγατρὸς, καὶ διὰ τοῦτο τέχνη Αἰδάλῃ σωθῆναι τρόπον τοιούτῳ. μύτων ἀγαθῶν ἔδωκε Αἰδάλῳ τῇ Ἀριάδῃ, εἰπὼν δῶναι τῷ Θηοῖ, ὅπως τὴν ἀρχὴν ἐξάσας τῆς εἰσόδου τῆς ἀγαθῆς, ἔτιος ἀνελὼν αὐτὴν εἰσέλθοι εἰς τὸν λαβύρινθον, καὶ περιγενόμενος τῷ Θηοῖ πάλιν ἔχοι ὅρῳσαν καὶ ἐνέστροφον αὐτῇ τὴν ἔξοδον τῇ λαβυρίνθῳ παύτως ἐπιτελεσμένης ἔχοντος τὰς εἰσόδους. ἐξελθὼν δὲ μετὰ τὸ νικήσαι ὁ Θηοὺς μετὰ τῶν ἡϊέων καὶ παρθένων, χορὸν τοῖς τὸν ἔπλεκεν ἐν κύκλῳ τοῖς θεοῖς, ὅποια καὶ ἡ τῇ λαβυρίνθῳ εἰσόδος τε καὶ ἔξοδος αὐτῇ ἐγγύονε. τῆς δὲ χορείας τὴν ἐμπειρίαν ὁ Αἰδάλῳ αὐτοῖς ὑποδείξας ἐποίησεν. AB.

591. πολυθρόνησαν ἐνθάδε τὸ ζήτημα, πῶς ὁ θεὸς τὸν ἀνθρώπον μιμήσθαι. καὶ οἱ μὲν ψιλῶς τὸ οἶον, συνάπτοντες αὐτὸ τῷ ἔκλῳ, μιμητὴν τῶν ἔργων Ἡφαιστοῦ ποιοῦντες τὸν Αἰδάλῳ, ἢ ἡ τοῦτο μόνον ὁ Αἰδάλῳ ἐποίησεν ὅμοιον χορὸν, ὁ δὲ Ἡφαιστος δηλοῦναι πολλὰ τοιαῦτα εἰργάσατο. ἢ τὰχα ἔβλεπε ἐκεῖνο φάσκον, ὅτι ἐπὶ πρῶτῃ διακωρυγμένως ἐχόρευον ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, πρῶτοι οἱ μετὰ Θηοῖως σωθέντες ἐκ τῆς λαβυρίνθου ἡθιοῖ καὶ παρθέναι ἀναμῖξ ἐχόρευον, ὅπερ μόνον ὁ θεὸς ἐμιμήσατο, ἐ τὸ κάλλος ἐδὲ τὴν τέχνην Αἰδάλῳ. ἴσως δὲ καὶ διὰ δάσκει ὁ ποιητὴς μιμῆσθαι τὰ χορεύειν, ἐ καὶ ἐξ ἐτελῶν εἶεν. BV.

διεσαυρίον μετὰ τὸ ἔκλον, τὸ δὲ ἐξῆς δασέως ἀναγνωσκόν, ὡς περ ἡ τριβὴ ἔχει. τῷ γὰρ παραπληροῦν φησι τὸν Ἡφαιστον πεποιθέναι, οἷον Αἰδάλῳ ἐν Κνωσσῷ Ἀρι-

άδῃ κατεσκεύασεν. ὑπολαβόντες δὲ τινες δόσθημον μᾶλλον δὲ ἀπρεπές, Ἡφαιστον μιμητὴν γίνεσθαι τῶν Αἰδάλῳ ἔργων καὶ λέγεσθαι τῶτο ὑπὸ Ὀμήρῳ — μᾶλλον γὰρ ἢ τὸ ἔργον, εἰ περὶ Αἰδάλῳ διαλεγόμενος ἔλεγεν ἔτιος πεποιηκέναι ὡς Ἡφαιστος ἐποίησε —, διὰ τὸτο ἀφ' ἑξ ἡμέρας ἀξίως ἀναγινώσκον, τῷ ἔκλον οἷον παρ' ἐκλῳ καὶ ψιλῶς ἀναγινώσκον, ἢ ἡ ὁ λόγος, τῶτο πλεῖστον μόνον ἐν Κνωσσῷ ποτὲ Αἰδάλῳ ἐποίησεν ἄδῃ. καὶ οἷσται τις τῶτο μᾶλλον ἐμφαίνειν τὴν καλὴν γίαν τῇ θεῷ, ἐ γὰρ μόνον παρ' ἀνθρώποις ἐν Κνωσσῷ ἐγένετο, καὶ τῶτο ὑπὸ Αἰδάλῳ τοῦ διαβοήτου. γελῶν ἔχει ἡ ἐπίνοια. ἔτε γὰρ ἀπρεπές τὸν θεὸν ἀνθρώπου μιμῆσθαι, μᾶλλον δὲ καὶ προεπαδέξασθαι τὰ ἔργα ἀπὸ τῶν χαϊωτέρων γίνεσθαι, καὶ μάλιστα ὅταν ἡ ἐπιτετευγμένη.

15 τε ἐδὲ ὁ ποιητὴς τῶτο λέγει, ἀλλ' ἀπλῶς ταῦτα ἐμμελῶς, ἐ τὸ ἔτερον τῷ ἔτερον μίμημα. εἰ δὲ καὶ τὴν αὐτὴν ἀσεβῆ δόξαν εἶναι, ὅτι τὸν πολλοῦ ἡδὲ μόνον, ὅτι ἀπὸ τῶν ἐν ὄψει καὶ γνωστικῶν τὰ ἄλλα ἄγνωστα παρῆσαν οἱ τοῖς παρὰδεξίμασι χροῖται. ἢ γὰρ ἔργον ἡδὲ εἶδε πῶποτε, Αἰδάλῳ δὲ πολλὰς εἰκὼς ἐσορᾶν. καὶ τὰχα ὅμοιον τι εἶχεν ἡ κατασκευὴ ἐξ ἡθίων καὶ παρθένων, ἢ ὅτι ὁ θῶας ἔχον καὶ εἰσόδους.

592. Ἀριάδῃ: παρὰ Ζηνοδοτῇ Ἀριάδῃ.

593. ἀλφειοῖσι: τέλει, θρόμματα ἢ δὲ παρὰ μνηστῆρων. B. ἔντοι καὶ διὰ τὴν ἐμμορφίαν βίους ἐπὶσκοπεῖται θρόμματα γὰρ τὸ παλαιὸν ἐδίδετο πρὸ γάμων δῶρον. μῆσαι δὲ ἀπὸ μέρους, ἐπειδὴ ἔντοιμοι τὸ παλαιὸν οἱ ἀλφειοὶ (ἀλφαινοὶ D) γὰρ τὸ ἐπὶσκοπεῖν, καὶ ἀλφῇ ἡ ἀλφειὰ τὸ σοχεῖον, ὅτι ἐπὶσθῃ πρὸ τῶν ἄλλων. A.

594. ἔχοντες: ὁρθῶς καὶ τῶτο κατ' ἐπικράτησιν ἀρσενικῇ πέφρακεν. D.

595. λεπτάς: ἐν ἄλλῳ καλῶς. A. ὁ θῶας ἐνδυτηρεῖς πέπλος, παρὰ τὸ ἔθος, ἰσοδύναμος ἡ διπλῇ δὲ, ὅτι συνήθως πρὸς τὸ δεύτερον πρὸς ἀπῆντηκεν. A.

596. ἡ καὶ εἰς βροντὰς ἐλάτω: ἐκ ἡγαν λαμπρότης ἡσυχῇ ὡς θάισον ἀποσιβόντας. ὅμοιον δὲ ἐστὶ τῷ λεῖκ' ἐλέφαντι" (Il. 5, 585) ἀντὶ τῇ ἐμφατῇ ἐλέφαντι.

597. σεφάντας: κόσμους γυναικείας χρυσοῦς, πρὸς φάλην καίμετες. D. οἰκείος ὁ κόσμος ἐπὶ τε ἀρρέων καὶ γυναικῶν. V.

598. ἀδελφεῖται οἱ δύο, ὅτι ἐδίδετο μάχαιρον τὸ εἶδος. ἄλλως τε καὶ ὁ πρῶτον χορεύοντας μαχαίρας ἔχοντες οἱ δύο παρὰ Ἀριστοφάνει ἦσαν. A.

599. ἐπισημένοις: ἐπισημονικοῖς. τὴν δὲ ἐπὶ τῆς ἐν κύκλῳ κινήσεως αὐτῶν τροχῷ εἰκασεν. ὅθεν τὸ χόρον τὸ τῇ κεραικῇ τροχῇ παραδείγμα, ὅς ἐστι τὸ τῇ κινήσει ὁδότερος. καλῶς δὲ καὶ τὸ ὁρμενον μίμων εἶτε ἐλάττων γένοιτο, ἐμποδίζει καὶ χροῖται.

πυρρὸν ἔλαβεν· ἐν γὰρ τῷ ἐργαζόμενῳ ὁ πηλὸς βαρύνων ἐμ-
πρὸς τὸ δέξιν, λέγει δὲ ὅτι ποτὲ μὲν κυκλοτερεῖ τὸν
ἄρτον ἐποιεῖτο, ποτὲ δὲ ἀντιμέτωποι ἀλλήλοις γινόμενοι
καὶ ὄρθον δι' ἀλλήλων ἔθειον. Β.

διὰ τῆς τῆ τροχῆ παραβολῆς ἐγκέκλιον αὐτῶν τὴν πο-
ρῶν ἐφίση. ἄρμενον δὲ εὐ ἡρμοσμένον πάντοθεν. Α.

604. τερόμενοι: ἡ διπλῇ, ὅτι πρὸς τὸ σημαίνόμε-
νον ἀπὸ τῆς, ὁμιλος τερόμενοι. Α.

ἄλλως, ἐκ τῆς διωθέσεως τῶν θεωμένων ἐξῆρε τὸ κάλ-
ως ἢ τὴν τέχνην τῶν δοξαζόμενων. Β.

ἐν βίῳ τῇ γῆ: οἱ μετὰ κνίσεως δοξαζόμενοι. Β.

607. ἐν δ' ἐτίθει: περὶ αὐτῶν τινες ἀπὸ τέτον λέγειν
οὐκ εἶναι καθ' Ὁμηρον σφαιροειδῆ τὸν κόσμον· τὸν γὰρ
καίανον ἔσω τῶν ἄστρον ἔθηκεν. V.

609. θώρηκα φαινότερον πυρὸς αὐγῆς: διὰ τί
μὴ πλείονα περὶ τῆ θώρακος φράζει; φαίνεται ὅτι ἐφθῆ ἐκ-
παράκειται τὰ Ἀριστοτέλους σημεῖα μετὰ ἐπονηματίαι καὶ τὰ Αἰδύμον περὶ τῆς Ἀριστοτέλους διορθώσεως, τινὰ
δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσοφθίας Ἡρωδιανῶ ἢ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ σημῆς. Α.

φράσαι τὸν Ἀγαμέμνονος θώρακα (Π. 11, 19) ὅς ἢ αὐ-
τὸς ἡφαιστέυκτος ἦν, ἢ τὴν ὃ φράζει, ὡς ἢ τὴν Πατρό-
κλω πυρὸν δεινυλογήσας τὴν Ἐκτορος παρέδραμεν. Β.

612. ἐανθῖ: εὐχύτω, ἀπαλῶ. D. παρὰ τὸ τραφερόν τῆς
5 ἔλης. Α.

τῇ μαλακῇ ἔλη διὰ τὸ εὐπολῆτον (εὐτεκτον V) χρῆθ.
ἐανθῖ δὲ μαλακῶ, λεπτῶ, λαμπρῶ. Β.

613. τὰ πολεμίστρια ὅπλα ἐκάλεσεν ὁμοίως ἡμῖν νῦν.
διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῶν κατασκευασμάτων τῷ κάμει
10 ἐχρήσατο ἀντὶ τῆς ἐποίησεν. BV.

615. ἔρηξ ὡς: ὁξεῖαν αὐτῆς τὴν ἀπαλλαγὴν πεποίηκε
σπευδόντος τελεῖσθαι τὴν ὑπόθεσιν τῷ παιδί. Β.

καλῶς τὸ μὴ λαλεῖν τὸν Ἡφαιστον ἐπαινοῦντα καθὼς
ἐσκεύασεν, μαρτυρούμενον ὡς ἀπέδωκε τὴν χάριν, τὸ τε τὴν
15 λαβύσαν ἡσυχάζειν· σπεύδει γὰρ πρὸς τὸν νῆον. Α.

616. γράφει τὸν χεῖρα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαί-
στοιο ἀνακτος.

ΕΙΣ ΤΗΝ Τ.

1. ὁ αὐτῶν: Βοιωτίας ἢ φωνῇ ποιεῖσι δὲ ἢ ἀπὸ τῶν εἰς
ἀρσενικῶν „Ἀρτεμι Κρητῶν πότνια τοξοφόρων” λαοὶ 25 πατρὶ. Α.

τοξοφύτωνος ἀκούετε Σιορητῶν. Ἐπὶ χαρμος· καὶ ἀπὸ
τῶν εἰς 25 „καλοὶ νησῶν ἄστρες” ἢ ἀπὸ ἐδετέρων „βλε-
φάρων ἀπο κωνεῶν.” BV.

ἄλλως, καὶ ἐξ ἡρωϊκοῦ προσώπου φησὶν „οὐδὲ σέ γ'
ἀρσενία ἀπ' ὠκεανοῦ ῥαῶν.” V.

2. ὄρνυθ': ὄρνυθαι καὶ ὄρνυθαι ὁ ὄρνυθαι ἡμῶς. V.

φάω: τὸ τῶν ἡλίου ἢ τὸ ἴδιον. V.

3. θεοῦ πάρα δῶρα: τὰ παρὰ θεῶν δωρηθέντα, διὸ
ἀνασρεπτόν, ὡς καὶ τὸ „Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα
ἔειπ” (10). Β.

4. περικείμενον: περικεπλεγμένον: διὸ ἐκ ἀνασρε-
πτόν τὴν πρόθεσιν, ὡς φησὶν Ἡρωδιανός. μόνον οὐκ δὲ
διὰ τῆς μεταφορῆς τὸν τῷ νεκρῷ προσηλωμένον ἐδήλωσεν.

ἐπὶ δὲ τῆς γυναικὸς „ἀμφ' αὐτῷ χυμένη” φησὶ (284). δαι-
μονίως δὲ ἀμφότερα ἢ ἴαν μιμητικῶς. Β.

τινὲς ἀνέρεσαν τὴν περὶ, ἢ περὶ Πατρόκλου κείμε-
νον, ἐπὶ καὶ ἐν ἐτέροις (284) ἔφη „ἀμφ' αὐτῷ χυμένη,”

τῇ δοτικῇ συντάξας τὴν πρόθεσιν, ὃ τῇ μετοχῇ. ἡμῖν δὲ
ἀμφ' αὐτῷ καὶ τοῖς πλείοσι ἢ τῷ Ἀσκαλωνίτῃ, ἐν εἰ-
ναι τὸ περικείμενον· ἔμφασιν γὰρ μεῖζον νοεῖται. Α.

5. κλάονται: πάντας τὰς ἡρώους ἀπλότητος χάριν ἐν-
χρῶς ἐπὶ τὰ δάκρυα ἔχει, Ἀγαμέμνονα, Πάτροκλον, Ὀδυσ-
σειαν, ἔφ' ἢ τὴν παραβολὴν τῆς χήρας ἔλαβεν „αἰεὶ δ'
ἀριδάκρυες ἀνέρες ἐσθλοὶ” λιγέως δὲ δέξιος ἢ ἡδύς „με-
τὰ γὰρ τε καὶ ἄλγεσι τέρεθ' ἀνῆρ” (Od. 15, 399). ABV.

6. μύρονθ': ἐθρήνην, ἢ ἐχέοντο· ὄρνυθαι καὶ μύρον τὸ

πρῶτον ἐκχρῆθαι δάκρυον ὑπὸ Μυρῆς τῆς μεγίστης τῷ
λαοὶ 25 πατρὶ. Α.

7. 8. ἐν τ' ἄρα οἱ φ' χειρὶ: δαιμονίως ἀμφότερα.
καὶ διὰ μὲν τῆς θείας ἐνδείκνυται ὅτι μάταιον τι ἢ πε-
ριτὸν ποιεῖ νεκρῷ συμπληγμένον, διὰ δὲ τῆς ἐάσομεν
ὡς συμπάσχοντα ὑπάγεται τὸν παῖδα. BV.

8. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐάσομεν ἀντὶ τῷ ἐάσωμεν. Β.

πρῶτα: ἡμᾶς. ἰότητι δὲ ὁμιλῇ, παρὰ τὸ εἶναι. πάντα
δὲ πρὸς τὸ θεῖον ἀνατρέψαι, καὶ μᾶλλον οἱ ἀτυχεῖς. Β.

χρῆ, φησὶν, εἰκὴν τῷ μοιριδίῳ. V.

γράφεται καὶ θεοῦ ὑπὸ χειρὶ. V.

10. σημειῖται τινες ὅτι Δωρικὸν τὸ τόνη. Α.

πάρα: ἀνασρεπτόν τὴν πρόθεσιν· ἔειπ' παρ' Ἡφαί-
στοιο. τὸ δὲ τόνη αἰ ἐπὶ ἀρσενικῶ λαμβάνει ὁ ποιητής. Α.

11. οἶ' οὐ πῶ τις ἀνῆρ: νῦν γὰρ γέλοισι τῶν αἰώνων
Ἡφαιστος κρείττονα τῶν πρώτων εἰργασαι. ὁ δὲ τῶν ὅπλων
40 ἔπαινος χρῆσιμος εἰς τὸ διεγείρει τὸν φιλότιμον Ἀχιλλέα. BV.

13. ἀνέβραχε: ἀντὶ τῷ φωνῇ ἀφῆκεν. ἔειπ' ἢ λέξις
πεποιημένη, ὡς τὸ „ἔβραχε δὲ θύρεθρα” (Od. 21, 48) καὶ
„ἐκλαγῆσαν οἶσολ” (Π. 1, 56). οὐκ ἄρα οὐκ ἔμμελον ἦν, ἀλλ'
ἤχησαν. οἱ δὲ Μυρμιδόνες τὸ κῆλλος ἐκπλήττονται, ἀν-
45 τορπαλμῶν μὴ δυνάμενοι. Β.

ὑψώσας δὲ τὰ ὅπλα διὰ τοῦ ἔβραχεν, ὡς ἢ ἐπὶ Ἀχιλλέως
„τόσον ἔβραχ' Ἀρης ἄτος πολέμοιο” (Π. 5, 863). τοῦτον
„ἐκλαγῆσαν οἶσολ” (Π. 1, 56) πρὸς τὸ „τῶν μὲν
κλαγγῇ” (Π. 3, 2). ἐνταῦθ' ὅτι τινες ἔμμελον τὰ ὅπλα ἐνδύ-
50 σαι εἶναι. διὰ τῆς ἐκτόως ἢ οἱ Μυρμιδόνες διδοίκασι. V.

δαίδαλα: παρὰ τὸ δαῖναι, ὄρνυθαι καὶ δαίδαλος καὶ δαίμων. V.

14. ἔλε τρώμοις· ἡ διπλὴ περιεργιμένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἔλεν φόβος. καθ' Ὁμηρον δέ ἐστι φόβος ἡ φρυγὴ. Α.
οὐδέ τις ἔτλη· πρὸς τὴν αὐγὴν αὐτῶν ἀδυνατῶντες ἀντοφθαλμεῖν. καὶ τί πείσονται ἄρα Τρώες; V.

15. ἔτρεσαν· ἡ διπλῇ, ὅτι ἐλέγχεται Ζηρόδοτος γρά- 5
φων ἔλεν φόβος· τὸ γ' τρέσαι ἀπὸ τοῦ τρώμα. Α.

16. ὥς μιν μῦλλον ἔδν χόλος· πολλὴ ἡ τῶν ἄλ-
λων ὑπεροχὴ· οὐ μόνον γ' παρμένει, ἀλλὰ καὶ θυμοῦται
ἐπὲρ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν ἄλλων· ἠρέθεται γ' τῇ ὁμοί-
τητι. ἡ ὅτι „αὐτὸς γ' ἐφέλλεται ἄνδρα σίδηρος” (Od. 16, 10
294), BV.

17. ὥσπερ σέλας ἐξεφάανθη· ὥς πῦρ ἐφάνησαν ὑπὸ
τῷ θυμῷ (ὅπου τε θυμῷ καὶ τῆς ἀντανγιάσεως τῶν ὅλων V).
σέλας δὲ κυρίως τὸ νυκτερινὸν φῶς, ἀφ' ἧ καὶ σελήνη·
ἡ πῦρ πῦρ, παρὰ τὸ σαλευέσθαι. BV.

ἐξεφάανθη· ὥτως Ἀρισταρχος· ἄλλοι δὲ ἐξε-
φάανθη. Α.

18. ἐν χεῖρεσσιν ἔχων· ψηλαφῶν· ἡ γ' εἰς χεῖρας
αὐτῷ ταῦτα ἀντιτίθεται. B. τινὲς δὲ γράφουσι τέρεπετο δ'
ὁ φθαλμοῖσιν ὁρῶν. V.

21. ὅπλα μὲν πάντα κοινῶς τὰ σεντελῶντα εἰς χρεῖαν
τινά· νῦν δὲ τὰ πολεμικά φησιν. B.

νῦν τὰ πολεμικά. καὶ τὰ τῆς νεώς· „ὅπλα τε πάντα εἰς
ἄντην” (Od. 12, 410). καὶ „ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα”
(Od. 3, 433). V.

οἱ ἐπιεικέες· ὅποια εἰκὸς θεῶ ἔργα εἶναι, ταπεινὴν
οἷα ἔπρεπε θεὸν παρέχειν· ἐπιεικὲς γ' τὸ πρῆπον. D.

ἐν ἐαυτῷ τὸ πρῶγμα τὴν ὑπερβολὴν ἔχον ὑπερβολὴν ἔκ
ἐπιδέχεται μέγιστα. B. καὶ Ἀνακρέων „κωμάζει δὲ ὥς ἂν
δεῖ Διόνυσος,” αὐτὸν αὐτῷ συγκρίνας. V.

23. θωρήσομαι· ὁπλισμένος μαχοῦμαι. V.

24. ἄλκιμον υἱόν· τὸν τότε, ἡ τὸν νῦν ἀρμόζει γὰρ
τῇ συμπαθείᾳ ἡ τῆς ἀλκῆς ὑπόμνησις, καὶ τῆς αἰκίας αὐ-
τὸν ἔλεει. καὶ τὸ „μή μοι” δὲ πολλῆς ἐστὶ φιλίας καὶ συμ-
παθείας. B.

τινὲς ἀγλαὸν υἱόν, ἵνα ἀρμόζῃ τῇ αἰκίᾳ ἡ ὑπόμνησις
τῷ κάλλει. V.

25. μνῆαι καθδύσαι· ἐντίκτωσι γ' αἱ μνῆαι τι ταῖς
σαρσίν, ἐξ οὗ οἱ σκώληκες γίνονται. χαλκότηνος δὲ ἡ χαλ-
κῷ τετυπωμένη. συλληπτικῶς δὲ εἶπε πύσας ὡς τειλάς· πε- 40
σόντα γ' πολλοὶ ἔτρωσαν, ὥς καὶ Ἐκτορά· „ἔδ' ἄρα οἱ τις
ἀντιητὶ γε παρέστη” (Il. 22, 371). ὁξυτόνως δὲ τὰς εὐλάς,
ὑπερ ἀπὸ τῆς εἰλήσεως παρῆκται. BV.

26. εὐλάς ἐγγείνωνται· σκώληκας ἐγγεννήσωσιν.
ἴσως δὲ ἔορην εὐλαὶ οἱ σκώληκες παρὰ τὴν εἰλήσιν. D.
εὐλάς ὡς αὐλάς· εὐλή γ' ὡς αὐλή· τὰ γ' εἰς λῆ λή-
γοντα θηλυκὰ μονογενῆ, διφθόγγω παραληγόμενα, ὁξύνεσθαι
θελει, εἰ μὴ ἔχοι ἔννοιαν συνθέσεως· „ἔλῃ μὲν πρῶτον”
(Od. 24, 331), αὐλή ἀπειλή ὡς αὐλή. ὥς καὶ εὐλή. τὸ μὲν-
τοι „ἔτερον δ' ἔχεν ἔλας” (Od. 3, 441), λέγω δὲ ἐπὶ τῶν
κρίθων, ἴσως βεβαρυμένηται μονογενὲς ὃν πρὸς μονογενὲς

ὁξυνόμενον τὸ ἐλῆ. προσέθηκα δὲ εἰ μὴ ἔχοι ἔννοιαν
θέσεως διὰ τὸ δειλὴ βαρυνόμενον· ἐτυμολογῆται γ'
τὸ ἐνδῆν τῇ ἐλῇ, δειλή. ἡ διπλῇ δὲ, ὅτι ἐν τοῖς 2
δοῦτε ἐγγείνωνται διὰ τοῦ ἱ γέγραπθαι· δεῖ δὲ οὐκ
εἶναι γ' ἐγγεννήσωσιν· „ἔκ ἐλαφροῦς ἄνδρας, ἐπὶ δὲ γ'
αὐτὸς” (Od. 20, 202), ὁ ἐστὶ γεννήσεως. Α.

27. ἐκ δ' αἰῶν πέφαιται· ὁ βίος καὶ ἡ ζωὴ πεφάν-
ται καὶ παρήρηται. τῆτο δὲ διὰ μέσου. V.

ἦτοι ἀνθρώπῳ ὁ βίος, ὁ ἐστὶ ζωῆς ἐσέρηθαι, ἡ ὥς οἱ γ'
σογράφοι, αἰῶν ἐφθαρῶν, ὁ ἐστὶν ὁ νωτιαῖος μυελός. D.
ἀπογυμνωθῇ δὲ καὶ φανερωθῇ ὁ αἰῶν, ἦσαν ὁ νωτιαῖος
μυελός. B.

τῆτο διὰ μέσου· τὸ γ' ἐξῆς ἀεικίσσῃσι δὲ νεκρὸν,
δὲ χροά. Α.

15 τὸ ἐκ δ' αἰῶν πέφαιται· ἡτοι παρέργως καίτοι
ὅτι τῆς ψυχῆς ἀποληψῆς τὸ σῶμα ἐν χροῶ αἱ μνῆαι
μαίνονται τοῖς νεκροῖς σώμασι. Α.

27. κατὰ δὲ χροά πάντα σαπῆναι· ὁ νεκρὸς
ταυσαπῇ τὸν χροά. Ἀττικῶς δὲ ἔχει ἡ σύνταξις. B.

20 οὕτως Ἀρισταρχος διὰ τοῦ ἡ, σαπῆναι. Α.

30. ἀλαλέειν· Ἀριστοφάνης ἀλαλέειν. V.
ἄγρια νῦν τὰ θρασέα καὶ ἀναιδέα καλεῖ. ἀρῆναι δὲ
δὲ τὸς ὑπὸ σιδήρος πεφορνεμένους. B. ἐξῆς δὲ τὰς
ταῖς λέξεσιν. V.

25 ἄγρια φῦλα μνίας· ἀντὶ τοῦ μνιῶν. ἡ τὰς μνίας
αἱ εἰσιν ἄγρια φῦλα. V.

32. τελεσφόρον· τὸν εἰς τέλος φέροντα τὰ φέρον-
τα. B. τὸν πάντα τελειῶντα, ὃ ἐστὶ τελείως καρποῖς
ροντα. D.

30 34. ἡ διπλῇ, ὅτι πάντες ἥρωες ἐλέγοντο, ἔκ αἱ
λεῖς, ὥς Ἰστρος. βραχὺ δὲ διαστατέον Ἀχαιοὺς καὶ
πρὸς τὸ σαφέστερον. Α.

36. ἀλκήν· τινὲς τὴν πανοπλίαν· ἔστι δὲ ἕμιον
„ἀναιδέην ἐπιειμένη” (Il. 1, 149). B.

35 37. μένος ἐνήκεν· ἠσθενηκεῖ γ' τῇ ἀγροπνίᾳ καὶ
λύπῃ. V.

38. ἐρυνθρόν· αἵματος ποιητικόν. ἡ ὅμοιον αὐτῷ
χροῖον. V.

39. σιμάξει· συλληπτικῶς ἐπὶ τῆς ἀμβροσίας· ἡ
κομιξῆς αὐτῆς V.

ῥινῶν τινὲς τῶν βρωσῶν. μετὰ δὲ τὸ ἐμπροσθεν
40. θαλάσσης· ἐν ἄλλῃ ποδάρκῃ. Α.

οὐκ ἀναμένει διὰ κηρέων συνάγειν. καὶ Ἀγαμέμνων
δὲ „μετὰ πρῶτοις πορεύετο” (Il. 9, 12). D.

45 ἐζητήται δὲ δι' ἣν αἰτίαν ἐχρεῖται κήρυκε· Ἀχιλλεύς
πρὸς τὸ συγκυλέσαι τὸς ὄχλους. φητέον ἐν ᾧ ἴσως ἐστὶ
ἀρχαῖον αὐτῷ τῆτο· ὥς γὰρ καὶ ἐν τῇ Ἀγαμέμνων
αὐτὸς Ἀχιλλεύς συγκυλεῖ. ἄλλως τε καὶ διὰ τὴν χροῖαν
μετὰ σπουδῆς συνδεδραμηγασιν, οὐδὲ τοὺς κήρυκες· αἱ
δομεῖναιτες. AD.

41. ἦρωας· παρ' Ἀριστοφάνη καὶ Πλανῶ ἐρῆρας. Α.

τινὲς τοὺς βασιλεῖς νῦν. V.

42. καὶ ὅ· οἵ περ ἔως τῆ δοτῆρες (44): τὰς γ' τὰς εἰχὺς τοῖς ἐξῆς συνάπτει βέλτιον, καὶ ἄφ' ἐτέρας ἀρ-
χῆς ἀγαπῶσκόνας ὑποσέζειν, μέν εσκον νῆων δοτῆ-
43. ὁ δὲ λόγος· καὶ ὅσοι πρότερον ἐν τῷ ναυσάθμῳ ἔμε-
νον, καὶ ὅσοι τότε παρῆσαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. A.

Μεγαδόνας. ἢ οἱ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. V.

νεῶν ἐν ἁγῶνι: τὸ ἄθροισμα τῶ ναυσάθμου. A.

44. καὶ ταμίαι: τινὲς ἀπὸ κοινοῦ τὸ οἶ, καὶ οὐ τα-
μίαι. V.

οἵ τοιοι: οἷτος μὲν καλεῖτο καὶ ὁ κατεργασμένος καὶ ὁ ἀκα-
τέργαστος, πρὸς δὲ μόνος ὁ ἀκατέργαστος. ἔνδειξιν δὲ τῆς
ἀρετῆς Ἀχιλλέως ἔχει ἡ τῆ τοσάτε πλήθους σύνοδος. B.

καὶ νόμον ἀτελείας κυβερνήταις καὶ αἰτοχορηγοῖς. V.

οἷτον καὶ τὸν ἀκατέργαστον („οἷτος ἀθέσφατος” Od. 13, 15, 44) καὶ τὸν ἐργασμένον („οἷτος θ' ὑπείθεον” Od. 4, 60). V.

45. ἡ διπλῆ, ὅτι τῆς ἐπὶ Ἴλιον στρατίας ἡγεῖτο ὁ Ἀχιλ-
λέως καὶ πρὸ τῆς μνηστῆ· διὸ νῦν πάλιν ἀποκαθίσταται ἡ
ἐπιτομία. A.

46. ἐξεφάνη: αἰφνιδίως ὤφθη. ὁ δὲ δὲ ἀντὶ τοῦ το-
γῆ. B.

47. σκάζοντες: καὶ τῷ Ὀδυσσεὶ ἡ πλευρὰ ἐμπόδιος
ἐστὶ τετραμένη. V. συλληπτικῶς πέρασε μόνος γ' ὁ Διο-
μήδης ὥφειλε σκάζειν, κατὰ τῆς ταραχῆς τετραμένος, ὁ μὲν-
τοι Ὀδυσσεὺς τὴν πλευρὰν, εἰ μὴ κατὰ συμπύκνειαν τῶν 25
μετῶν δόξαιμεν αὐτὸν τῷτο πεπονημένον. D.

49. ἔρχεται: ἐκότερος τῷ ἰδίῳ, ὡς τὸ „φενύμεν φίλην
ἐκ πατρίδα γαῖαν” (Il. 2, 140). B.

ἡ διπλῆ, ὅτι συλληπτικῶς εἶρηκεν· ὁ γ' Διομήδης μὲ-
νος τὸν πῦρα τετραμένος (Il. 11, 376) ὑπέρισμα ἔχει τὸ 30
ἄρην. ὁ δὲ Διονόσιος τὸ σημειῖον φησιν, ὅτι οἷον μυκτη-
φροντός ἐστὶ τὸ „ἔτι γ' ἔχον ἔλκεα λυγρὰ” δευτεροῖσι γὰρ
οἷσι τραυματῆται. τῷτ' ἔν λέγει, ὅτι χρῆσθαι αὐτοῖς μέλλει
εἰς τὸν ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγῶνα πρὸς τὰ ἐναντία τοῖς τραύ-
μασι ἀγωνίσματα. ὑπεξαίρετος ἔν λέγει ὡς δὴ πρὸς τὸ 35
ἐπὶ τῶν ἁγῶν. A.

50. πρῶτῃ ἀγορῇ: τῇ προεδρίᾳ. D. καὶ ἀλλαχοῦ
πρῶτῃ τε κρείσσιν τε” (Il. 8, 162). V.

51. ἡ διπλῆ, ὅτι δέντατος ἀπὸ τῆς δεινῆς ὁ ἔχματος·
τὸ δὲ δένεσθαι ἐνδεῖν ἐστὶ. προσσηχθῆ δὲ τὸ πλῆθος ἐπ' 40
Ἀχιλλέως. A.

53. Κόων: Φερεκύδης Κύνωνά φησιν. ἄμενον δὲ παρὰ
τὴν σύνεσιν. Ἀντήνορος γ' αὐτὸν λέγει. V.

56. τὸν ἡ σύνδεσμον περισπασίον· ἐστὶ γ' δισακτικός,
τῆς κλητικῆς ἀνάπασιν λαβῆσης. εἰδὶ μέντοι οἱ ἐνέκλιαν 45
αὐτὸν καθ' ὑπερβατὸν συντάσσοντες τῷ πέρ, ἵνα τὸ ὕλον
αὐτῶν ᾖ ἵνα ἡ ἐρώτησις Ἀττικῇ, ἀρὰ τις κρείσσω ἐκ
τῆς ἑρῆδος ἐγένετο ἡμῖν; ἐν δὲ τῇ Χίῳ δνειαρ ἐλέγραπτο,
ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ ἄμενον. A.

ἄρα σοι δοκεῖ τὰ τῆς ἑρῆδος καλῶς ἡμῖν προεχωρηκέ-
50
ται; ὁ γ' Ἡρωδιανὸς τὸν ἡ σύνδεσμον περισπασίον· ἐστὶ γὰρ,

φησὶν, ἀρκτικός, τῆς κλητικῆς ἀνάπασιν δεχομένης. τινὲς
δὲ καθ' ὑπερβατὸν αὐτὸν ποιῶντες συντάσσουσι τῷ ὅτε
νῶτ' περ, ἵνα τὸ ὕλον τοῖσιν ᾖ ἄρτι τῷτο ἀμφοτέροις
ἐπλετο ἄρειον ἢ περ ὅτε ἡμεῖς ἀχνύμενοι μενεήναμεν. B.

58. ἔριδι μενεήναμεν: ὡς τὸ „ἔριδι συνέηκε” (Il.
1, 8). πιθανῶς δὲ ἐπ' ἄμφο τὴν αἰτίαν ἤγαγε, καὶ καθῆν,
καὶ γέρας αὐτὴν καλεῖ, ταῖς διαλλαγαῖς πρεπόντως τὰς ἀλη-
θείας ἐκτιθεῖς. B.

59. ἐν νήεσσι: παραυτὰ ὅτε ἐνέβη ἐπὶ τῆς νεῶς με-
10
τὰ τῆς ἄλλης λείας. δεινοποιεῖ δὲ τὸν λόγον διὰ τὴν Πα-
τρόκλῳ τελευτήν. B.

61. ὁ δ' ἔξελον: τῷτο ἐπὶ ἀγανακτήσεως καὶ ὀδύνης
πάχουσι τελευτῶντες. V.

62. ἡ διπλῆ, ὅτι ἀντὶ τῆς ἐπὶ χειρῶν, καὶ ὅτι περισσῇ
ἡ ἀπὸ πρόθεσις, ἀντὶ τῆς μνηστῆς. Νικίας ἀναγράφει
τὴν πρόθεσιν· ἐκ ἀναγκαῖον δὲ. A. Χαμυλλῶν δὲ γράφει
ἐπιμνηστῆς. V.

ὁ μὲν Ἀσκαλωνίτης ὡς ἀποφαιβήσαντος· καὶ ὅπως ἔχει
ἡ παράδοσις. A.

ἔφ' ἐν τῷ ἀπομνηστῆς. ἡ δὲ ἀπὸ ἀντὶ τῆς ἐπὶ, ὡς τὸ
„Πριάμῳ ἐπεμήνη δῖον” (Il. 13, 460). ἡ παντελῶς μνη-
σαντος. B.

63. Ἐκτορι: ὁ μὲν Νέστωρ ἔλεγε, „ἡ ἔκιν γηθήσαι
Πριάμῳ” (Il. 1, 255)· ὁ δὲ περὶ ξυμμένους ἀντὶ τῆς Πριά-
25
μου τὸν Ἐκτορα λαμβάνει. B.

ἀντωνυμία μὲν ὁμολογούμενος τὸ τὸ μῦθον, καὶ μὴν δια-
σταλτόν κατ' αὐτό, ὡς ἔδοξε τισιν. A.

64. δηρὸν: τῶν γ' κακῶν μῶλις ἐπιλανθανόμεθα· διὸ
καὶ ἄλλα καλεῖνται. B.

65. προτετῆχθαι: προγενέσθαι αὐτὰ λογισώμεθα καὶ
μὴ νῦν εἶναι. B.

67. 68. ἡ διπλῆ, ὅτι ἀντιπέρριπτε τῇ μνήμῃ τὸν χρόνον. A.

69. ἀσκελέως: ἀντὶ τῆς ἀγαν σκληρῆς· σκέλλειν γὰρ
τὸ σκληροποιεῖν, καὶ ὁ σκέλεως κατισκληρῶς διὰ τὴν ἀσαρ-
κίαν, καὶ Ἀσκληπιὸς κατὰ εἰρησιν ἡπιότητος ὁ διὰ λατρι-
κῆς μὴ ἐὼν σκέλλεσθαι. οἱ δὲ ἀπέδωκαν ἀσκελέως ἀδιαλεί-
πτως κατὰ μέμνην· τὸ γ' ἀσκελὲς ἄβυστον, ἀπόρευτον. B.
μενεαίνεμεν: ὅτι νῦν ἀντὶ τῆς θυμῶς. A.

69. ὁ τρυφὸν πόλεμον δε: τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐξόδου τῷ
69
δομοστικῶς. V.

70. οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τῆς, ἀντίον. A.

71. λαύειν: παραυλίσσας. σαρκαστικῶς δὲ ὁ λόγος. B.

ἡ διπλῆ, ὅτι τὸ λαύειν ἐκ ἔτι νῦν κοιμᾶσθαι ἀλλ'
ἐπαυλίσσας· „ὡς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀπνους νύκτας ἵανον”
(Il. 9, 325). καὶ ὅτι ἀντὶ τῆς αἴ' καὶ ἐθ' ἐλποισιν. A.

72. ἀσπασίως: ἡδέως, ἡ ἀπροσδοκῆτως, τῷτο δὲ διὰ
τὴν σύντονον φωνήν. B.

γόνυ κάμπτειν: οἱ φεύγοντες τεταμένον ἔχουσι τὸ γό-
νυ, οἱ δὲ καθήμενοι κεκαμμένον. ἀσπασίως ὅν, φησὶ, κα-
θεδεῖται τις τῶν φευγόντων ἐκ τῆς πολέμου, ὅς καὶ ἀναπαν-
σαι αὐτὸν καὶ τὰ σκέλη. B.

73. φεύγων: γράσσεται δητ. Α.

75. ἀπειπόντος: Ἀρίσταρχος ἔξω τῷ ὅ, ἀπειπόν-
τος, καὶ αἱ πλείας. Α.

76. τοῖσι: ταῖσι οἷς Ἀχιλλεύς ἐδημηγόρησιν. Β.

76. 77. τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἀναξ. ἀνδρῶν 5
Ἀγαμέμνων αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, ἃδ' ἐν μέσσοι-
σιν ἀναξάς: ἔτως ἔ παρ' Ἀριστοφάνει. ἐν δὲ τῇ Μας-
σαλιωτικῇ καὶ Ἀλε. „τοῖσι δ' ἀνισόμενος μετέφη κρείων
Ἀγαμέμνων, μῆνιν ἀναξανάχων ἔ φ' ἔλκεος ἔλγει πύ-
χων.” ἔτως ὁ Αἰδύμος. Α.

77. αὐτόθεν ἐξ ἔδρης: μὴ ἀναξάς· φησὶ γὰρ ἐξῆς
„ἂν δ' Ἀγαμέμνων ἔστα” (249). ἢ δὲ προελθὼν εἰς μέσην
τὴν ἐκκλησίαν, ἢ ἢ, ἀναξάς ἐδημηγόρει ἐκ ἐν μέσσοις,
ἀλλ' ἐκ τῆς ἔδρας τῶν βασιλέων. Ἐπαυροδίτος δὲ φησὶν
ὅτι καθιζόμενος ἐδημηγόρει, ὅπως μὴ ἐκπυσταὶ οἱ μῦθοι 5
γίνονται ταπεινοὶ ὄντες· ἢ ἢτι τὸ τραῦμα αὐτὸν ἔσταθαι
ὡς ἐξ. ΒΥ.

ἢ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος τῆτον μὲν ἐκ ἔγραφε, τὸν δὲ
πρὸ αὐτῆς μόνον ἔτως „τοῖσι δ' ἀνισόμενος μετέφη κρείων
Ἀγαμέμνων.” ὁ δὲ Ἀγαμέμνων ἐκ δευτέρου δημηγορεῖ διὰ 20
τὴν τῷ τραύματος ἀλγηδύνα· διὸ ἐπιφέρει ὑποτιμωμένος,
καλὸν μὲν ἔστιν ἐσιώτα δημηγορεῖν, ὡς δηλονότι καθή-
μιος. Α.

79. ἵστασθαι μὲν: καλῶς ἔχει τῷ ἐσιώτῳ καὶ δη-
μηγορῶντος ἀκείνῳ ἔ μὴ ὑποκρίναι μὴδὲ ἐμποδίζειν· τῆτο 25
γ' δηλοῖ τὸ ὑββάλλειν· χαλεπὸν γ' ἔ τῷ πάντῳ δεινῷ
ἐν ταραχῇ εἰπεῖν. τῆτο ἀγνοήσας Ἀρίσταρχος, καὶ σιγητὶς
παραίτησιν τινὰ ἐκ τῷ Ἀγαμέμνονος γίνεσθαι, περνεῖσθαι
τὸν „αὐτόθεν ἐξ ἔδρης.” πρῶτον μὲν ἐν τῇ ἂν καθέξοιτο τὸν
ἀγκῶνα τετραμμένος; ἔπειτα ἔτως ἔρῳται ὡς ὄλγον ἔσε- 30
ρον (252) κἀπρον ἀποσφάττειν. ἔτως ὁ Κοιναῖος. Α.

Ἀρίσταρχος ἐν ψήφῃ παραίτησιν εἶναι τὸν λόγον, ὡς
διὰ τὸ τετραμμένον ἔ τῷ Ἀγαμέμνονος συγχωρεῖν ἀξίαντος εἰ
καθήμιος λέγει· καὶ φησὶ, διὰ τῆτο ἐνέσθηκε τὸ „αὐτό-
θεν ἐξ ἔδρης ἃδ' ἐν μέσσοις ἀναξάς.” ἄτοπος δὲ ἡ πα- 35
ραίτησις· ὅ γ' τὸν πῶτα ἀλλὰ τὴν χεῖρα τέτραψεν, καὶ τὴν
χεῖρα δὲ ἔτως ἔρῳται ὡς ὄλγον ἔστειρον αὐτὸς τὸν κἀπρον
ἀποσφάττει. κἀν προσκαίμενον δὲ τῷ εἶχῳ ἢ τὸ „αὐτόθεν
ἐξ ἔδρης,” ἀνασφάττει ἐκ τῷ τῶν ἀριστείων συνεδρῶν, ὡς
ἐν ἐκείνοις ὄντα λέγειν αὐτὸν ἔ ἐκ ἐν μέσῳ τῷ πλήθει. 40

Ἀπολλώνιος μὲν ἐν ὁ διδασκαλὸς ἡμῶν, ἔ αὐτὸς συγκα-
ταθήμενος ὅτι ἔστηκεν ὁ Ἀγαμέμνων, παρῆται, φησὶ, τὸν
ὑποβολὴν ὡς ἂν ἐκ τῷ αὐτοχεδία λέγειν μέλλων· ἐμὲ γὰρ
φησὶν ἀκῶσαι, καὶ μηδεὶς μοι ὑποβαλέτω, ἢ εἶπὼν χα-
λεπὸν γ' τὸ ὑποβαλλόντων ἀκῶσαι τῷ ἐπιστήμονι τῷ λέγειν. 45
ἔ πῶς γ' ἂν τις ἐν πολλῷ ὁμιλῶν ἀκῶσαι τῷ ὑποβάλλον-
τος, ἢ ὁ ἀκῶσαι εἶποι; ὡς ἔ λέγειν ὄντα δημηγόρον, καὶ
δύναμιν ἔχοντα τῷ αὐτοχεδίαζε, βλάπτει ἐμποδιζόμε-
νον τῷ ἐξ ὑποβολῆς λέγειν ἐν πολλῷ θαυμάσιον. ἔχε δ' ἂν
τινα λόγον ἢ ἐξηγήσας, εἰ ἐγίνωσκεν Ὀμηρὸς τὸ τοιοῦτον 50
εἶδος τῆς δημηγορίας, λέγω δὲ τὸ ἐξ ἀγνωστίας ἔ γρα-

φῆς ὑποβαλλόμενον. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Κοιναῖος φησὶ
γῶν· καλῶς ἔχει τὸ ἐξῶτος τῷ δημηγορῶντος ἀκῶσαι,
μὴ ὑποκρίναι αὐτὸν καὶ ἐμποδίζειν· τῆτο γ' σημαίνει
ὑββάλλειν· χαλεπὸν γ' ἔ τῷ πάντῳ δεινῷ ἐν ταραχῇ
τὸ γὰρ „χαλεπὸν ἐπιστάμενον περ ὄντα” κατὰ Ἀττικὴν
συνήθειαν πλειονάζει τὸ ὄντα· ἐκείνοις γ' ἢ σὺνθε-
γειν „μὴ προσδὲς ἡμῶν γένε” ἐπὶ τῷ μὴ προσδὲς ἔ
τῶς ἔχων” ἀντὶ τῷ διαπαύσει. καὶ ἐνταῦθα χαλεπὸν
ἐπιστάμενον περ ὄντα, ἀντὶ τῷ τὸν ἐπιστάμενον μὲν θαυ- 5

ταυμάσιον χαλεπὸν, ὡς ἔ τῷ ἐπιστήμονος ῥήτορος ἐν θαυ-
μασίᾳ δημηγορῶντος. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ δύνασθαι τινὰ εἰς
ἀποδιδόναι τὴν διάνοιαν. ἐκκλησίας ἀδροειδείας ὁ ἄν-
θρωπος παύει προσημαζόμενος τὸν θόρυβον, λέγων ὡς
ἐκκλησία ἔ πρὸς αὐτὸς ἔχει τὴν ἀπάταιν, ἃδὲ δὲν ἐν
ὑποκρίσει, ζητῶντας μαθεῖν τίος ἔνεκα συνεληλύθαι 15

χαλεπὸν γ' θορυβεῖν τὸν ἐπιστάμενον τὰ ὄντα. τίνα δὲ
τὰ ὄντα, πάντες περ ἐγίνωσκον, ὅτι ἐμνήσιον πρὸς ἀλλή-
λους Ἀχιλλεύς ἔ Ἀγαμέμνων, καὶ ὅτι νῦν καὶ κατ' ἐκκλησίαν
καὶ ὅτι ἡ σύνθεσις διὰ τῆτο. τὸ ἐν ἐπιστάμενον τὸν καθ' 20
ἑαυτὰ τὰ ὄντα λέγει ἔ ἐνεσῶτα τὸν καθ' ἑαυτὸν αὐτὸν
ἐπίσταθαι, ὡς ἔφη πα „ὅς ἦδη τὰ ἔ ὄντα τὰ ἔ ὄντα
πρὸ τε ὄντα” (Π. 1, 70). χαλεπὸν ἐν ἔ δεινὸν πρῶτον
τὸ ἐπιστάμενον τὰ ὄντα ἔ ἐνεσῶτα θορυβεῖν, παρῆται 25

νον ἔ ἀγνοῦντα, ἢ ζητῶντα περὶ ὧν οἶδεν ἀκῶσαι. καὶ ἐν
τῆτο νοεῖ, ὅλον δὲ ὦν ἐπάγει „Πηλεΐδῃ μὲν ἔγῳν ἐνέ-
μαι, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι σὺνθεσθ' Ἀργεῖοι ἡμῶν νείει ἢδὲ
ροντες.” λέγει γ' ὅτι ἡ ἀπάταις μὲν τῷ λόγῳ πρὸς
Ἀχιλλεὺ ἐστίν, ἔ πρὸς ἡμῶς τῆς εἰδότας δὲ ἂ συνεληλύθα- 30
μεν. ἔστιν ἐν ὁ τῶς μὴ θορυβεῖτε ὡς ἄνδρες, ἀκῶντες
τῆ συνεληλύθαμεν ἐπίσταθαι γ' τὰ πάντα, καὶ ὁ λόγος
τὰ νῦν ἔ πρὸς ἡμῶς ἀλλὰ πρὸς τὸν Ἀχιλλεὺ ἔχει τὴν ἀπα-
τασιν· χαλεπὸν γ' τῆς εἰδότας τὴν αἰτίαν τῆς συνόδου
μὴ εἰδότας θορυβεῖν, καὶ διὰ τῆτο ἐμποδίζειν ἔ τῷ
γοντι καὶ τῷ ἀκῶντι, πρὸς ὅν ὁ λόγος ὁ παρῶν 35

πολλὰ δὲ τοιαῦτα ἔ παρὰ ταῖς ῥήτορι προσημα-
ζεται πρὸς τῆς θαυμάσιος. Β.

ἄλλως. εἰδὼς ὁ Ἀγαμέμνων ὅτι μέλλει θαυμάσιον
αἰτίος γεγονὼς θορύβῳ τῇ Ἑλληνικῇ στρατῇ, ἔσχετο
τῷ προκατασκευάζει λέγων δύσκολον εἶναι ἐν πολλῷ
τῷ ὀρίθῳ διαλέγεσθαι. ἐνρι δὲ καθιζόμενον τὸν Ἀχιλλεὺ 40
νόησαν δημηγορεῖν. ΒΔ.

ἄλλως. τινὲς ἐξ αὐτῶς ἀντὶ τῷ εὐσεβῶς, ἔσχετο
πάντως, ἐθελόντως. οἱ δὲ φασὶ τῆς φιλαχιλλείας κραιναῖαν
καὶ ὑποκρίσει τὸν λόγον, ὡς τὸ „τὸν δ' ἔφ' ὑποβλή-
σει μείβετο δῖος Ἀχιλλεύς” (Π. 1, 292). καλὸν ὅν, φησὶ
σιωπῇ τῷ ἐξῶτος ἀκῶσαι, ἔ μὴ διακῶσαι τῷ ἐπὶ τῷ
τὸν λόγον· ὑββάλλειν γ' τὸ ὑποκρίσθαι θαυμάσιον τὸν 45
γοντα. Β.

ἀκῶσαι: ἔτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ ἀκῶσαι τὸν
ΒΔ. ὑββάλλειν: ἐποκρίειν, ἐμποδίζειν τὸν λόγον
τινὲς δὲ κακῶς ἔκασαν τὸ δὲ εἰλεῖν λέγειν. Δ.

ἢ διπλῇ, ὅτι τὸ ὑββάλλειν ἔστιν ὑποβάλλειν· χαλε-
πὸν ἔστιν ἐν τῷ ὑποβάλλειν τὸν λόγον, ὃν αὐτὸς τις ἐπεὶ
πύλλεται· καὶ ὅτι μάλιστα ἐπιτιμῶν τις ἔν· τὸ δὲ ὑββάλλειν
ψυλοτόν· ἔστι γὰρ Ἀπολικόν, ὡς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ κ'
τῆς καθόλου. Α.

Ἀρισταρχος ἐπισταμένῳ περὶ λόγῳ. Α.

81. πῶς κέν τις ἀκούσαι· ὁ Ἀρισταρχος ἔλεειν
ῥητοὶ τὸ ἔτιος χρώμενος· τὸ γὰρ λεγόμενον τοῖς τοῖς εἶναι, ἐν
οἱ πολλῶν ἀνδρῶν ὁμιλίᾳ πῶς ἂν τις ἔτιος χρώμενος ἢ
ἴσῃ ἢ πῶς οἱ ἀκούοντες ἀκούσαν· ἔτιος Αἰδμῶς. τὸ ἀκού-
σαι παροξυστηνέον· ἔστι γὰρ εὐκτακόν. Α.

82. βλάβεταί· βλάπτω βλάβῃ ὡς κρύπτω κρύβῃ.
ἔστι δὲ ὅτι καὶ τίς ἐστι σοφός, οἱ δὲ λαοὶ μὴ γλωσσόχορα-
τοῖν, βλάπτει· καὶ οἷον ἐπιλήσιμων τῶν λόγων γίνεται. Β.

83. ἐνδείξομαι· οἷον τὴν ἀπότασιν τῶν λόγων πρὸς
Ἀχιλλεῖα ποιήσομαι φανερώς, ἢ ἀπολογήσομαι. ΑΔ.

οἷον διαλέξομαι καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπερίτῳ τὸν λόγον·
ἔστιν καὶ ἀνιδέκτος, πρὸς ὃν τις δὲ ἄξιωμα τὸν λόγον ἀπε-
ρίτῃ. τὸ δὲ σύνθεσθαι δηλοῖ τὸ κατὰ νῦν λάβετε. βέ-
βαια δὲ αὐτὸν ταπεινοῖς εὐμενίσασθαι λόγοις, καὶ οὐχ
ἰσχυροῖ. Β.

84. σύνθεσθαι· κρίνατε, δοκιμάσατε. Α. οἱ δὲ λοιποὶ
ἀκούοντες εἴπατε τοῖς μὴ ἀκούουσιν. Δ.

85. τοῦτον· παῖον τῶτον· τὸν „ἢ ἄρα τὸδ' ἀμφοτέ-
ροιον ἄμεινον“ (56). εὐνοίαν δὲ αὐτοῖς παρ' Ἀχιλλεῶς
πορίζω ὡς ἀγαπητήσασιν ἐπὶ τῇ ὕβρει αὐτῶ· ἐλεεινότη-
τη καὶ εἰς Ἑλλήνας ὡς μὴ ἐπαμύνασθαι τῷ δι' αὐτοὺς
ἔμμεσθαι. Β.

σμεῖνται τινες ὡς ἂν λεγόντων τινῶν ὅτι ἠδίκησεν
ἀντιθέμενος τὴν Βρισηίδα. Α.

86. καὶ τέ με νεκρίεσκον· ὁ γὰρ Νέστωρ φησὶ „σὺ
δὲ σὺ μεγαλήτορι θυμῷ εἰσας, ὃν ἀνάναιτο περ ἔτισαν,
ἡμίθεος“ (Π. 9, 109). Θερσίτης „ὅς καὶ νῦν Ἀχιλλεῖα ἔο-
μις“ ἀμεινονα φῶτα ἡμίθεον“ (Π. 2, 240). καὶ „οἱ κείνῳ
ῥέοντες ἀμυνόμενοι οὐκ ἐθέλεις“ (Π. 13, 309). πιθανῶς δὲ
ἐπὶ ὁποῖον αὐτῶν ἄγει τὴν αἰτίαν. καὶ νῦν γὰρ οἱ ἀδυ-
παιτῆτες ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας ἀπολογεῖται τῇ τῶν
τῆς ἐμαρμένῃς τὸ ὅλον ἀναφέρουσιν αἴτιον. ΒΥ.

παρ' Ἀριστοφάνει καὶ τῇ Χίμ· νεκρίεουσιν. Α.

87. ἡεροφῶντις· ἡ διὰ τῶ σκότους φοιτῶσα, ἡ ἄορα-
τος, ἢ ἡ ἀπροοράτως φοιτῶσα καὶ ἐπερχομένη ὡς τιμωρὸς
τῶν ἀδικημάτων. ἔστι δὲ καταχθονία δαίμων ἢ Ἑρηνύς,
οἷον ἢ ἐρευνῶσα τὰ ἐν ταῖς πρύξουσιν ἔργα. Δ.

προπερισπασέον ὁμοίως τῷ προσηύχῃ καὶ πολλῆς. πει-
τῶν δὲ μᾶλλον τοῖς παρὰ τὸν ἄερα ἰκδεξιμένοις τὴν σύν-
στασιν γεγονέναι, ἐπεὶ ἀοράτως φοιτᾷ· ἄερα γὰρ λέγει τὸ
σκοτεινὸν κατὰσταμα· „ἡέρι γὰρ κατέχοντο“ (Π. 17, 368)
καὶ ἡέρι γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ· ἢν“ (Od. 9, 144). Α.

ταῖς τὸ ἢ ἀρθρον ἐδέξαντο, ἢν· ἢ ἡ ἐροφῶντις, παρὰ
τῆς ἑρῆς, ἢ ἐν τῇ γῇ φοιτῶσα ἢ οἷον ἐρεβοφῶντις. ἐννοεῖται
ἡ ἐροφῶντις παρὰ τὸ Ἀχιλλεῖον παρὰ τὸ εἰς ἔρῃ νεύειν.

οἱ δὲ ἐαροφῶντις, ἐγκειμένον τῷ εἶρα, ὅπερ ἐστὶ κατὰ Σα-
λαμίνους αἶμα. ἄμεινον δὲ γράφειν ἡεροφῶντις, ὃ ἔστιν ἢ
ἐς ἀφανὸς φοιτῶσα. ἔτιος Ἡρωδιανός. ΒΥ.

89. Ἀχιλλεῖος γέρας· ἐκ τῶ πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν
5 περὶ αὐτοῦ. Β.

90. ἔξω τῶν αἰ' Ἀρισταρχῶς, ἀλλὰ τὴ κατέξαιμι.
γράφει δὲ κατ' ἑνὶ θεῷ διὰ πάντα τελευτῇ, διὰ
τὰς θεῶς τέλος πάντα λαμβάνει. ἐν δὲ τοῖς θεῶς διὰ
πάντα τέτυκται. εἰκτεόν δὲ ἐπὶ τὸ κατέξαιμι. καλῶς δὲ
10 ἔχει καὶ κατὰ τὸ τέλος τῶ εἰς εἶναι, ἵνα ἔτιος μὲν ὁ λό-
γος καθολικὸς ἢ, θεὸς πάντων τὸ τέλος ἔχει, τὰ δὲ ἐξῆς
ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς, ἵνα λείπῃ τὸ ἐπὶ ῥῆμα, ὃ δὲ λόγος, Αἰδὸς
θυγάτηρ ἐστὶν Ἀτῆ, ἐξ ἧς τὸ θεῖον καὶ τὸ ἰσχυρὸν παρῆλ-
σιν. ὡς μὲν γὰρ ἡ τριβὴ συνάπτει, ψεύδος εἶναι μοι δοκεῖ.
15 οὐ γὰρ πάντων ἢ Ἀτῆ τὸ τέλος ἔχει, ὡς περ οὐδὲ τῶν
ἀγαθῶν. Β.

εἰκτεόν εἰς τὸ κατέξαιμι εἰς τὸ τέλος τῶ εἰς, ἵνα ἢ
ἔτιος μὲν καθολικὸς ὁ λόγος, θεὸς τὸ πάντων ἔχει τέλος,
τὸ δὲ ἐξῆς ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς, ἵνα λείπῃ τὸ ἐπὶ, ὡς ἔθος.
τὴν δὲ διὰ ὃ μὲν Ἀσκαλωνίτης περισσὴν ἡγείται, ὃ δὲ
Αἰδμῶς σημαίνει τὸ διόλου, ὡς καὶ διαλέτῃς ὁ διόλου ἁμαρ-
τάνων, ἢ δι' ἐαυτῆς πάντα τελειῖ. Ἑλλάνικος δὲ θεὸς διὰ
τὰ θεῖα γράφει καὶ θεός, ἵνα λείπῃ ἡ διὰ. Ἀσκαλωνίτης
δὲ διακεῖται εἰς τὸν δὴ σύνδεσμον καὶ τὴν ἰα ὄνομα, ἵνα ἢ μία
25 δὲ θεὸς ἢ Ἀτῆ τὸ πάντων ἔχει τέλος. Β.

ἄλλως· ὃ μὲν Ἀσκαλωνίτης περισσὴν ἡγείται τὴν διὰ
προθεσιν· εἶναι γὰρ τὸ ἐξῆς, θεὸς πάντα τελευτῇ. Αἰδμῶς
δὲ ἡγείτο σημαντικὴν αὐτῇ εἶναι τὴν διόλου καὶ μὴ παρῆλ-
κειν, ὡς περ ἐπὶ τοῦ διηλήτης ὃ δι' ὅλα ἁμαρτάνων. οὐ
30 προσετίθει δὲ τοῖς ὕφ' ἐν ἀνεγνωκόσιν. Β.

οὐδεμία λέξις ἀπλῇ κατὰ τὴν ἰάδα καὶ τὴν Ἀτῆδα
κατ' ἐπιπλοκὴν ἔχει τὸ σδ. V.

91. πρέσβα Αἰδὸς θυγάτηρ· κατ' εὐφημισμὸν ὁ
λόγος, οἷον καθὼ θεός, πρέσβα πᾶσι καὶ τιμία, ἐπὶ πῶς
αὐτῇ ἐλομένην καλεῖ· τὸ δὲ πρέσβα ἀπὸ τῆς πρέσβειας
συνέκλειον, ἢ παρὰ κείνῳ τῷ πρέσβει. συγγνώμην δὲ ἐαυτῷ
πορίζομενος ὡς θεοβλαβὴς αἰεὶ τὴν δαίμονα, ὡς ἐπὶ με-
γίστη θεῷ βλαπτόμενος, καὶ ἵνα τὸς ἁμαρτάνοντας μὴ μέμ-
φοιτό τις. ΒΥ.

92. τῇ μέν· ἔτιος Ἀρισταρχος. ἄλλοι δὲ τῆς μέν. Α.
ἀπαλοὶ πόδες· λανθάνει γὰρ ἐπιφοιτῶσα· ἢ ὅτι αἱ
πρῶται τῆς Ἀτῆς ἄρχαι ἀπαλαί. εἶαν δὲ εἴη, ἢ δ' Ἀτῆ
θεῖα ἢ τε καὶ ἀρτίος“ (Π. 9, 505), τὴν τὰς ὑβρίσοντας
ἰκέτας μετερχομένην δηλοῖ. Β.

93. κατ' ἀνδρῶν κράατα· ὃ γὰρ πίπτει βλάβῃ οὐ-
δεμία χαμαί, ἀλλ' εἰς κεφαλὴν τινὸς ἀποσκήπτει τὴν ἀν-
χίαν, καὶ ἐπὶ κράατα βαίνει τὸν νῦν βλάπτουσα, ὃς ἔστιν ἢ
τῇ κεφαλῇ· ἢ ὅτι ταπεινοῦσα τῇ μετανοίᾳ αὐτοὺς τὰς
κεφαλὰς ἐπὶ τῇ καὶ ἐπικαταθλῆ αὐτὰς. ἢ δὲ κατὰ ἀντὶ
94. ἔτερον· τὸν ἵνα τῶν ἐριζόντων. ἢ οὐκ ἐμὲ μὲν

νον, ἀλλὰ καὶ ἕτερον. B.

ἔθεται ὡς περισσὸς καὶ κακοσύνθετος· τί γὰρ ἄλλο δύ-
ναιται ποιεῖν ἢ ἄτην ἢ βλάπτειν; ἐξ ὑγιῶς δὲ ἔδδ' τὸ ἕτε-
ρον τίταται· ἔδει γὰρ ἄλλον. βιάζοντο δὲ τινες τὸν Ἀγα-
μέμνονα λέγειν ἐφ' ἑαυτῷ καὶ τῷ Ἀχιλλέως· καθολικὸς δὲ
ἐστὶν ὁ λόγος. κοινότερον γὰρ εἰπὼν ἐπὶ τὸν ἡγεμονικώτα-
τον Αἴα ἀνῆλθεν. καὶ ὁλως παρῳδήσας ἐκ τῶν Αἰτῶν (Π. 9,
503)· „βλάπτεισ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἔξακρόντο ὑπὸ σῶν.” A.

95. Ἀριεσάρχος Ζεὺς ἄσατο· καὶ ἔτις ἐν ἀύσαις,
Ζεὺς ἄσατο· καὶ ἔτι ποιητικώτερον. ἐν δὲ τισὶ τῶν εἰκασι-
τέρων Ζῆν' ἄσατο. A.

καὶ ἐν οἷς ἐλεηνολογεῖται, ὑποὶ ἑαυτὸν, εἰκάων τῷ
μεγίστῳ θεῷ. μακρολογεῖ δὲ, θεραπεύων Ἀχιλλέα, ὡς καὶ
αὐτὸς αὐτῷ τῆς ἀπωλείας αἰτίας Πατρόκλου. καλῶς δὲ καὶ
ἐκ Πελοποννήσου τὸ παρὰδιδρυμα ἔλαβεν. B.

96. φῶς· ἄδελφά· γὰρ τὰ περὶ θεῶν. ἢ φασιν οἱ καὶ
τὸν Ζῆν' ἄσατο, ὃ ἐστὶν ἐβλαψεν. B.

παρὰ Ἀριεσάρχει ἀλλὰ νῦν καὶ τὸν. ἐν δὲ τῇ Χίῳ
φασιν ἐμμεναι, ἠθικῶς. A.

97. ἡ διπλῇ, ὅτι ἔτις χρηματίζει θῆλυς ὡς πῆχυς·
ἀφ' ἧς πίπτει θήλειος ὡς πήχειος. A.

διὰ τῷ θήλυς ὁ μόνον τὴν γένειν ἀλλὰ καὶ τὸ ἀδυνεές
παρέστησεν αὐτῆς τὸ πρὸς τὸν Αἴα. B.

99. ἐξ ἐφ' ἧς ἐνὶ Θῆβη· κατατετευχισμένη, μετα-
φορικῶς διὰ τὸ ὑπὸ Ἀμφίονος καὶ Ζήθους αὐτὴν τετευχίσθαι. D.
παρὰ γὰρ ταῖς Ἠλεκτρικαῖς πύλαις ἐτέχθη Ἡρακλῆς. V.

100. ὅτι τὸ εὐχόμενος σαφῶς ἐστὶν ἀνχώμενος, παρὰ
τὸ ἀνχεῖν. V.

διαβεβαιούμενος· δεόντως δὲ εἰς τῷτο ἦλθε τὸ διήγημα·
ὡς γὰρ ἡμιῶτο Ζεὺς ὁρῶν τὸν Ἡρακλέα ὑποτασσόμενον, ἔτις
καὶ γὰρ πῶς δὲ τὰ παρὰ θεοῖς οἶδε γινόμενα; ὁρῶν δὲ
ὅτι κοινὸν ὄντα τὸν μῦθον παρεῖληφεν. B.

103. μογοσύνθετος· ἡ παρὰρθεμένη τὸν μόνον τῶν το-
κετῶν. B. ἡ περὶ τὰς τιτῆσας κοπιῶσα. D.

104. ἐκ φανεί· ἐξαγάγη πρὸς τὸ φῶς καὶ φανερώσει,
ὅ ἐστι γεννηθῆναι ποιήσει. B.

ἐξάξει. γησι γὰρ „ἐκ δ' ἔγχε προφῶς” (118). V.

105. τῶν· τοῦτων· λείπει δὲ τὰ τῶν ἄλλων, ὡς τὸ
„ἔνθα τῆς ἀρετῆς ἐριδαιόμεν” (Od. 2, 206), ἔν' ἢ τῆς
γενεῆς τῶν τῶν ἀνδρῶν. μεγάλη δὲ παραινέσις πρὸς τὸ μὴ
ἐπιπορεῖν, εἴ γε καὶ ὁμοφύλοισι ὄντος τῷ „ἔξ ἐμεῦ αἵματος”
— δηλοῖ γὰρ καὶ νῦν καὶ ἀπογόνους — καὶ παρὶς ὁ Ζεὺς τὸ
ἐπαγγέλια. B.

ἄλλως. παρὰ Ἀριεσάρχει ἔξω τῷ θ' οἱ αἵματος. A.
αἵματος· μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ γένους, ὡς καὶ παρὰ
ἡμῖν ἐτι λέγεται, ὁ γὰρ παῖς ἔσας αἵμα μὲ ἐστίν. B.

τοῦτων τῶν ἀνδρῶν οἱ ἐκ τῆς σῆς σπορῆς τὸ αἷμα
ἔχουσιν. A.

ὅτι τὸ ἐξῆς ἐστίν, οἷς τὸ αἷμα ἐξ ἐμῶ ἐστίν, ἐχὼ οἱ αἵμα-
τος ἐξ ἐμῶ εἰσίν· ἐπεὶ καὶ ἡ σύνθεσις ἐκείνη, ὅθεν καὶ
ἐξῆς γησι „τῶν ἀνδρῶν οἱ σῆς ἐξ αἵματος εἰσι γενέθλης,”

οἷς τὸ αἷμα ἐστίν ἐκ σῶ. A.

107. ψεύσει· ὡς κρατήσεις. A. ἐφ' ἧς Ἀριεσάρχος
ἠντικειμένως τῷ ἀληθεύσει. ἔτις γὰρ τὸ διαιρεῖν ψα-
εῖς εἰ. V.

ψεύσεις. ἔτις γὰρ λέγειν Αἰα ψεύσεως εἰ. V.
εἰκότως ψευδεσθαι αὐτὸν φησιν, ἔρεθίζουσα ἐπὶ τὸ
ὄρον. B.

108. εἰ δ' ἔγχε· ἐν ἄλλῳ αἰ δ' ἔγχε. A.
ἄλλως. διὰ τί ἢ Ἡρα ὁμῶσαι πρὸς τὸν Αἴα; ἢ ὅτι
ὡς ὁ ποιῶντα ἂν ἐν φῇ. εἰ δὲ τῷτο, διὰ τί οὐ κατενόησε
ἀλλὰ καὶ ὁμῶσαι ἠξίωσεν, ὡς καὶ ψευδομένη, ἂν μὴ ὁμῶσαι
ὁ δὲ ποιητὴς φησιν ἀληθεύειν „ὅτι κε καὶ κατὰ τὴν
νεύση” (Π. 1, 527). τὸ μὲν ἐν ὅλῳ μὴ ὁμῶσαι· καὶ γὰρ
ἀφ' ἑαυτῷ ταῦτά φησιν Ὀμηρος, οὐδὲ γινόμενα εἰσὶν
ἄλλ' ὡς διαδεδομένων περὶ τὴν Ἡρακλέους γένειν μὴ
ὁρῶν δὲ ὅτι καὶ ὁ μῦθος εἰκότως εἰσάγει τὴν Ἡραν
σὺν τὸν Αἴα· πάντες γὰρ περὶ ὧν ἂν φοβῶνται μὴ ὡς
ἀποβῇ, πολὺ τῷ ἀσφαλεῖ προέχειν περὶ τὸν Αἴα· διὰ τὴν
ἄτε οὐ περὶ μικρῶν ἀγωνιζομένη, καὶ τὸν Αἴα εἰδὼν ὅτι
αἰετούμενος τὸν Ἡρακλέα δελεῶντα ἀπεργαζομένη, ὡς
ἰσχυροτάτη ἀνάγκη κατέλαβεν αὐτόν. ἔτις Ἀριεσάρχος
διὰ τί μὴ νεύσει αὐτὸν κελύει; ἢ τάχα φοβούμενη
μετατεθῆ, ἐπὶ τὸ ἰσχυρότερον ἔρχεται. B.

110. μετὰ ποσσὶ γυναικός· μετὰ τῶν τῆς γυναι-
κὸς ποδῶν. ἐξηκόντως δὲ καὶ σαφῶς ἀνήνεγκε τὴν λογιάν· B.

114. ὅλον Ὀδλύμποιο· πρὸς τὰ περὶ τοῦ Ὀδλύμ-
που· ἔδει δὲ λῆπεν ἑρᾶν ἀερόεντα Ἀγαμέμνων γὰρ ὁ λέγων· V.

115. ἡ διπλῇ, ὅτι τὴν Πελοπόννησον Ἀργος· Ἀργὸς
καὶ λέγει, τὴν Θεσσαλίαν δὲ Ἀργος Πελασγικόν. A.

τὸ ἐν Πελοποννήσῳ, ὃ καὶ Ἰάσον καὶ ἐκπόδοτον καλεῖται·
ἦδη· ἦδεν ἢ Ἡρα. B.

116. ἄλοχον Σθένελο· Αἰδύμος παρατίθεται ὡς
κῆδον μὲν λέγοντα αὐτὴν τὴν Πέλοπος Ἀμφιβίαν· Ἡρα-
δος δὲ Ἀμφιβίαν τὴν Ἀμφιδάμαντος ἀποκαλεῖται. A.

οἱ μὲν Ἀμφιβίαν τὴν Πέλοπος, οἱ δὲ Ἀμφιβίαν τὴν
Ἀμφιδάμαντος· Ἡραδὸς δὲ Νικίτην φησὶ τὴν Πέλοπος· V.

τὴν Θεσσαλίαν γυναικα ἰσθίμην λέγει ἐπιτετιμένη·
τῷ ἀγαθῇ· τὸ γὰρ κέρειον αὐτῆς ὄνομα ἦν Αὐκίμην· B.

Περσηϊάδας· πάντες γὰρ παῖδες γενόμενοι Περσέως
Ἀλκαῖος, Ἠλεκτρώων, Μήστωρ, Ἐλεις, Σθένελος, οὐ
ἐκ Περσέως. B.

Περσέως καὶ Ἀνδρομέδας Ἀλκαῖος, ὃ καὶ Ἀσπιδόμο-
νος ἔστι Πηλέως Ἀμφιτρώων· Ἠλεκτρώων, ὃ καὶ
Ἀσπιδόμονος τῆς Πέλοπος Ἀλκμήνῃ· Αἴλιος, ἀφ' οὗ πᾶσι
τῆς Ἀσπιδόμονος ἑστί· Μήστωρ, ὃ Ἰσποδόμῃ ἢ Περσέως
γαμηθεῖσας· Σθένελος, ὃ καὶ Μενέλαος ἐκ Περσέως. V.

117. μελς· Ἰωνικὸν ἐστίν, καὶ κληνὸν τῷ μὲν ὁμοῦς·
ἐν τῇ Χίῳ μὲς. ἄλλως μελς, Ἀλολικῶς. ὥστε δὲ ὅτι
ἑνὸς καὶ οἷς θινός, οὕτω καὶ μελς μετὰ κληθῆσεται κατὰ
τὸν ἄλλον· B.

118. ἡ διπλῇ, ὅτι νῦν ὑγιῶς γράφεται σὺν τῇ προτάσει·

προφάτως· πρὸ γὰρ τῶν μηνῶν τῶν καθηκόντων γεννηθή-
σθαι, οὐκ ἡλιτόμητος. ὁ δὲ Ζηρύδοτος καὶ ἐπὶ ἄλλον οὕτως
γράφει (Π. 16, 188). Α.

ἢ πρὸ δηλοῦ το πρὸ τῷ δέοντος. καὶ ἡλιτόμητον δὲ
καὶ τῶν ἡμερησίων τῶν δέοντων μηνῶν· ἐπιταμηνιαῖος 5
ἢ ὁ Εὐρυθείης ἦν. ἀλτεῖν ἐν τῷ ἀποτρεχεῖν. BD.

119. Εἰλεῖθνας: ὠδίνας κατὰ μετωνομίαν, ὡς Ἀρης
καὶ τὸ πῦρ Ἡφαίστος. Β. Ἰσως δὲ φησὶν ὠδινέσης
Ἀλκμήνης τὰς χεῖρας συνέχειν τὰς μοῖρας, γαλῆς δὲ πα-
ραδόσης ἀπολῆται, καὶ τεχθέντος αὐτῆς νομισθῆναι γαλῆν 10
ἐν αὐτῇ τροφῇ. V.

ἢ διπλῇ, ὅτι τὰς ὠδίνας Εἰλεῖθνας ἔφη. Α.

Ζῆς μὲν γὰρ Ἀλκμήνῃ τῇ Ἠλεκτρόονος (ὃν δὲ τρῶπον
ἀφ' ἧς ἐν τῇ Ε) ἔγκλον κατέστησε, μέλλουσας δὲ τίκτειν ὁμο-
τα ἐν θεοῖς τὸν ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ γεννηθέντα τῶν ἑξ ἐαν- 15
τῶ βασιλεύσειν. Ἡρα δὲ ἐλπομένη διατεθείσα τὰς μὲν

Ἀλκμήνης ὠδίνας ἐπέχειν, Ἀντιβίαν δὲ, ἣν τινες Νικί-
αν ἔπαιον, τὴν Σθενέλα γυναικα, κνοφαρῶσαν Εὐρυθεία
κατέμνητον τεκεῖν ἐποίησιν· ὁθεν καὶ τὰ ἐπιτάμνηνα γεννώ-
ματα τρεῖς μοῖρας ἔλαχεν. βασιλεύων δὲ Εὐρυθείης Ἡρα 20
καὶ τὴν ἑλπίδα ἐπέτασεν, ὅς τελευτάσας κατὰ Ἀθηνῆς καὶ

Ἀχιλλεύου ὑποθήκας ἀθανασίας μετέλαβεν. ἡ ἰσορία πα-
ρὰ Ἀριωνῷ (Ῥιωνῷ?). ABD.

πῶς τὰ ἐπιταμηνιαῖα ἔρωγοντο, τὰ δὲ ὀκταμηνιαῖα ἔ-
λεγονται τρεῖς κινήσεις ἔχον τὸ βρόχος ἐν τῇ γαστρὶ, τὴν 25
κατὰ δ' μήτρα, καὶ ἣν τὰς φυσικὰς ἐμφαίνει κινήσεις, καὶ

αὐτὴν καὶ ἔβδον, καὶ ἣν ἔχει κίνησιν τῆς εἰς φῶς
προόδου, ἀλλ' ἡ μήτηρ ἀδυνατεῖ καὶ ἄωρός ἐστιν ἀποβαλεῖν.
αὐτὸ γένει καὶ ἑτέρᾳ κινήσει κατὰ τὸν θ', καὶ ἣν ἔχει 30
πρὸς ἀνέμους καὶ ἡ μήτηρ ἀποβαλεῖν αὐτό. αἱ δὲ κινήσεις 30

αὐτῶς εἰς δ', εἰθ'· ὅπως εἰς τρεῖς ὡς εὐθενέζεσθαι, εἴτα
εἰς δύο μήρας ὡς εἰ εὐθενέζεσθαι· ἔξ ὧν ἀποτελεῖται τὸ
ἐννέμητον. ὅπως ἔχουσιν καὶ αἱ ὀπώραι ἀντίτροπην ὁριμότητα

καὶ ἀποβολὴν τῆς μητρὸς, καὶ ἣν ἀποβάλλει ἡ μήτηρ, ὅταν
ἔρωγῃ τὸ μεταξὺ τῆς μητρὸς καὶ τῆς ὀπώρας λεγόμενον 35
κισμάτιον. εἰς τοῖσιν τὸν ἑβδομον μήνα, ἐπεὶ ἔχει κίνησιν

τῆς εἰς φῶς προόδου, εἰ γένει τῷ αὐτῷ, ἀλλὰ μὲν ἡ μήτηρ,
καὶ δὲ βρόχος σῶξεν, κατὰ δὲ τὸν ἦ' ὃν συνεχὲς κινήσεως

πρὸς τὸν θ' καὶ διακοπὴς ἐκείνης ἀπὸλλυ τὸ κύο-
νόμενον καὶ πολλάκις καὶ ἡ μήτηρ· εἰς γὰρ τὴν συνεχῆ κί- 40
νήσιν αἰ γένει τῷ αὐτῷ, ἐπὶ πλέον βλάπτει· καὶ δηλονότι ἐκ

τῆς γλεβοτομίας. οἱ δὲ Πυθαγόρειοι καὶ μαθηματικῶς ἤτοι
ἐπιστημονικῶς τὴν αὐτὴν ἀποδιδόασιν, λέγοντες ἐκείνῳ
τῷ αὐτῷ, τὴν δὲ β' γ' μονάδων εἶ. φανερόν ὅτι κατὰ τοὺς 45

Πυθαγορείους ὁ μὲν γ' καὶ ὁ ε' ἄρρενες ὡς περιτοί, ὁ δὲ δ'
ἄρρεν ὡς ἄρρεν. πεπολεπλασμένῳ ὁ δ' ἐπὶ τὸν ε' γένον-
ται καὶ ὁ ε' ἐφ' αὐτὸν καὶ ὁ μὲν. ταῦτα ἐπὶ τὸ

ἡμισυ τῷ ἐμβλαδὲ τῷ τριγώνῳ ἤτοι τὸν ε' γένοντο σ', ὁ
πρὸς τὸν γ' ἐπὶ τὸν ε' γένοντο α'. ὁ μὲν καὶ ταῦτα ἐπὶ

τὸν γ' ἐπὶ τὸν ε' γένοντο α'. ὁ μὲν καὶ ταῦτα ἐπὶ
τὸν γ' ἐπὶ τὸν ε' γένοντο α'. ὁ μὲν καὶ ταῦτα ἐπὶ

τὸ ἡμισυ τῷ ἐμβλαδὲ τῷ τριγώνῳ τὸν ε' ὁ μὲν σ', ὁ πε-
ριέχοντι χρόνον μηνῶν ε'. πάλιν τὸν γ' ἐπὶ τὸν ε' γένοντο α'.
ἐφ' αὐτὸν γένοντο κ'. ὁ μὲν μ'. ταῦτα ἐπὶ τὸ ἡμισυ τοῖ

ἐμβλαδὲ τὸν ε' γένοντο σ', καὶ περιέχοντι χρόνον μηνῶν η'.
ἐπεὶ ὃν μόνον ἐπὶ τῶν θ' καὶ ε' κατὰ φυσικὴν συμπλοκὴν
ἄρρενος καὶ θήλειος τῷ ε' καὶ δ' καὶ γ' οἱ ἀριθμοὶ τῶν ε' καὶ θ'

γένοντο, ἀκότως τὰ ἑξὶς τιττόμενα ἔρωγονται. ἐπὶ δὲ τῶν η'
μηνῶν καὶ φαίνεται ἄρρενος συμπλοκὴ πρὸς τὸ θήλυ· ἥτε γὰρ
ὁ ε' ἔπειτα ὁ γ' γένοντο ἐπὶ τὸν δ', ὅς ἐστι θήλυς. ἀκότως ὃν

παρὰ φύσιν ἔσσης τῆς συμπλοκῆς καὶ ἔρωγονται τὸ τιττό-
μενα. D.

120. ἀγγελέουσαι: μέλλουσαι ἀπαγγέλλειν τὰ γεγο-
νότα. B.

ἢ διπλῇ, ὅτι ἰδίως ἀγγελέουσαι προσήδα· ἐχρῆν
ἢ γὰρ ἀγγελέουσαι ἦκε καὶ προσήδα. Α.

123. δένει καὶ τοῖς ἐξῆς συνάπτεσθαι, ἢ ἡ γῆμα, Εὐ-
ρυθείης σὺν γένος. βέλτιον δὲ εἶπεν εἰς τὸ Περσῆ α-
δαο, καὶ καθ' αὐτὸ λέγειται τὸ σὺν γένος, ἵνα λείπῃ
τὸ ἐξῆς. AB.

δηλονότι ἐκ τούτου ὡς περὶ ἰδιώτα τῷ Σθενέλα διηγείται,
ἐπεὶ τί παρὰ φύσιν ἦν πατρὸς ἀρχὴν λαβεῖν τὸν Εὐρυ-
θεία· ταῦτόν δὲ καὶ ἐπὶ Ἡρακλῆος παρηκολούθει· ὁ γὰρ βα-
σιλεὺς παῖς ἦν, ἀλλὰ διὰ τὸν Δία ἐβασίλευσεν ὢν. V.

124. Ἀργεῖοισιν: κατ' ἐπίστα τῶν ἐκδόσεων ἀνθρώ-
ποι. Α.

126. λιπαροπλοκάμιος: ἐντρίχου. B.

οἱ μὲν, ἀπὸ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς τῆς λιπαροπλοκάμιου
εἴλε τὴν Ἀτὴν· φησὶ γοῦν (93) „ἀνδρῶν καὶ θεῶν κρά-
τα βαίνει.” ἀλλ' ἂν ἐποτε πλοκάμους ἐπὶ ἀνδρὸς εἴπαι. τί

ἐν ἐξῆς τὸ „πλοκαμοὶ θ' οὐ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ” (Π. 17, 59):
οἱ δὲ τὸ κεφαλῆς λιπαροπλοκάμιος ἐπὶ τῆς Ἀτῆς
ἦκσαν· ἀλλ' ἂν ἐποτε ἐκ κεφαλῆς ῥιπτεῖν παρ' Ὀμήρῳ,

ἀλλ' ἡ ποδός, ὡς Ἡρακλῆος (Π. 1, 591), ἡ χειρὸς, ὡς Ἀσκά-
ναξ (Π. 24, 735)· „ῥίψει χειρὸς ἔχων ἀπὸ πάργα.” ἔρμεν
δὲ ὅτι ἐκείνοι ἄρρενες ἦσαν· ἵπποπον δὲ γυναικὶ ῥιπτεῖσθαι

ποδός. λιπαροπλοκάμιος δ' ἡ Ἀτὴ, ὅτι ἐρησσίας αἰτία τοῖς
βλαπτομένοις, ὡς καὶ ὁ ὕμνος γρηγορῶν τὸς ἄλλους ὑπνοῦν
ποιεῖ. B.

131. ἔργ' ἀνθρώπων: τὴν γῆν· ταύτην γὰρ ἐργάζωντο
οἱ ἄνθρωποι. εἰς ἴλιον δὲ ἠνέχθαι φασὶν, ἀφ' ὧ καὶ Ἀτῆς
λόφος. B.

132. τῆν: δι' ἣν. ἐπαινετικόν δὲ τὸ ἀμεινδὲς Διὸς καὶ
ἀμετάβλητον· καὶ γὰρ εἶπεν ὡς Εὐριπίδης „ἡ γλῶσσ' ἀμώ-
μοκεν.” BV.

133. αἰθλῶν: καμιάτων. αἰσὶ δὲ καθ' Ὀμήρῳ Κέρ-
βερος καὶ οἱ Ἀστυνόμοι ἴπποι. V.

139. ἄλλους: ἢ σήμεριτας (ἀποδίδωσι γὰρ αὐτῷ πάλ-
ιν τὴν ἐρατηρίαν) ἢ τὸς Μυρμιδόντας πάντας. B.

140. παρὰ χεῖρ: ἀντὶ τοῦ παρὰ χεῖρ· ἢ λαμβάνει τὸ ἔτοι-
μόν εἰμι. μεγαλοφρόνως δὲ καίτοι αὐτοματίζοντι Ἀχιλλεῖ
δῶρα δίδωσιν. B.

U u u

141. χθρῆς: τῇ νύκτι τῆς χθρῆς ἡμέρας· ὃ γ' ἄλλως
νύχθρς συμψηφίσαι. φαίνεται ὅν εἰδώς προὔπουσαν τὴν
νύκτι τῆς ἡμέρας. B.

142. Ἀρηος: ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὸν πόλεμον. B.

143. Θερύπυρτες: ὁδὰς τῆς Πριάδος Θερύπυρτος ὅς
καλεῖ τὰς δόλους, ἀλλὰ τὰς ὑποδεσφύρας καὶ ὑπερηφάνους τῶν
φίλων. τὸ δὲ οἷσόν σοι συλληπτικῶς· τὰ γ' ἐμψυχα οὐ
γίρονται ἀλλὰ ἄγονται. B.

147. ὑποσικτεόν εἰς τὸ ἐθέλῃσθαι, τῷ παρ᾽ αὐτὸν
ἀντὶ τῷ παρ᾽ αὐτὸν κειμένῳ καὶ τῷ ἐχέμεν ἀντὶ τῷ ἔχει. ἡ δὲ
πρὸς ἁπλοῦς (148) σημαίνει τὸ πάρεστιν. B.

ὑποσικτεόν μετὰ τὸ ἐπεικέες καὶ μετὰ τὸ ἐχέμεν τε-
λειώσεις δὲ εἰς τὸ πᾶρα σοι ἀντὶ τῷ πάρεστι σοι. καλῶς
δὲ καὶ δέχεσθαι φησι τὰ δῶρα, ἵνα μὴ εὐτελέσῃ αὐτὰ δοκῇ,
καὶ συγχωρεῖν, ὅπως μὴ ἐπὶ μικρῇ πολεμοίῃ ἀλλ' ἐπὶ ἐκ-
δικήσει τῷ φίλῳ. B.

149. κλοτὸ πεύειν: τινὲς καλολογεῖν, οἷον ἐκλυτε-
πεύειν. ἢ κλέπτειν τὴν μάχην. ἢ ὡς ἔνιοι, ἐρατεύεσθαι· τῶ-
τέστιν ὃ χρηρ' ἐνταῦθα ὄντως ἐρατεύεσθαι, ἀλλ' ἐν τῷ πο-
λέμῳ. B.

150. μέγα ἔργον: τὸ ἀναιρεθῆναι Ἑκτορα καὶ δίκην
ἐπὶ Πατρόκλῳ λαβεῖν. B.

151. ὡς καὶ τις αὐτὸν Ἀχιλλῆα: ὅπως ἂν ἐμὲ. ἡθικῶς
δὲ ἑαυτὸν ὀνομάζει· ἐμὲ, φησὶν, Ἀχιλλεῖα, ὃν ὁ προσεδό-
κων οὐ Τρῶες φανήσεσθαι. B.

ἐμὲ, ὡς τὸ „Ζῆν' ὑπατον μήσωρα" (II. 8, 22). V.

152. ὑποσικτεόν εἰς τὸ φάλαγγας. ὃ δὲ λόγος ὅτι
ὅτις δὲ τις ὅμων μαχέσθω, ὡς ἂν ἐμὲ Ἀχιλλεῖα ἴδου
Τρώων δόκοντα φάλαγγας, μνησθέντος τῷ μιμνήσθαι με. B.

154. Ὁδυσσεύς: Νέστωρ σιωπῇ· ὑποκτος γὰρ ἐστὶ τῷ
Ἀχιλλεῖ διὰ τὸν θάνατον Πατρόκλου. B.

156. νήσιαι: ὃ δὲ ἑαυτὸν (συμπάρεστι γὰρ αὐτῷ ἑα-
υτῶν), ἀλλὰ τοὺς συμπαρόντας ἀσπίτας λέγει. ἐπαίρει δὲ
Ἀχιλλεῖα, προτάσσων τὸν ἔπαινον. καὶ ὁ μὲν ὡς ὀργισμέ-
νος ὁ συνορῇ, ὁ δὲ καθεστηκὼς σκοπεῖ τὸ εὖ ἔχον. ἐπαγω-
γῶς δὲ συμβαλεῖν τῇ προθυμίᾳ τῷ σπεύδοντος, καὶ ὃν νῦν
δοκεῖ καταργεῖν χρόνον, ὕστερον ἀπολήψεσθαι φάσκει αὐτὸν
ἐν τῇ παρατάσει τῆς μάχης. ἐστὶ δὲ παρρησιαστικὸς καὶ φι-
λος αὐτῷ. B.

160. ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι: τῷτο εὐπρεπῶς· ὃ δὲ
γ' ἀντιλέγει καθάπαξ, ἀλλὰ τὰ τῷ συμβῆλθαι πρόκειται, τὴν
μὲν ἔξωθεν τῷ πατὴρος ἀπολέμων Ἀχιλλεῖ, παρακαλῶν δὲ
ἐπαρτηθῆναι ἐπιτρέφει τὸς ἐρασιώτας. BV.

161. μένος ὑπομόνη, ἀλλ' ἢ ἀλλεῖσθαι. V.

τῷ γ' τῆς θρηπτικῆς δυνάμεως ἐστὶ παρασκευαστικὸν
παντὸς τῷ σώματος. D.

163. ἄκμηρος σίτοις: ὡς σίτος, παρὰ τὴν ἄκμην·
ἴτω δὲ Ἀλλοεῖς τὴν ἀσίαν λέγουσιν. οἱ δὲ, μὴ παραβαλὼν
ἐν ἀκμῇ (προκαμῶν ἐν παρασκευῇ V) ἀρίστῳ. οἱ δὲ, ἀκμά-
ζων ἐν ἀσπίδι. ἢ ὁ χωρὶς ἐκμάδος ὁσπρός. B.

165. λάθρη: ἀντὶ τῷ κατὰ μικρόν. B.

ἵνα τῶν ὀνομάτων ἀναμύλληται ἐστὶ τῷ ποιητῇ
σημασίαν ἐναργεστάτην ἔχοντα, ὡς κἀνθάδε βαρύνεται
τὰ γυνά. V.

166. ἴαντες δὲ τῶν, Ἀττικοὶ δῆμος. B.

167. ὅς δὲ καὶ ἄνθρωποι οἶνοιο κορεσόμενοι
Πλάτων ἐν τοῖς νόμοις φησὶ πάντας τὸν ἀνθρώπου
τε ἢ πρότερον γίνεσθαι, ἀγαθῶν τε ἐλπίδων καὶ δυνά-
μει· παρρησιαστικῶς γ' μετ' αὐτὸν καὶ ἐλευθερίας πάρε-
σθαι, ὡς εἰπεῖν καὶ πρῶτα τὴν ἀδυναμίαν ἔχει· ὅθεν
ἰσχυροὶ ἀκρατοποιοῦντες ὑπὸ πλῆθους. BV.

170. πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο: πρὶν
σαθῆναι τῆς μάχης ἡμῶν. οἱ δὲ παροξύνοντες τὸ
ἀντὶ τῷ ἐρωήσιν. BV.

171. ἄνωχθι: πάλιν ἡθικῶς ἐπ' ἐκείνῳ τὴν
καταλείπει τῷ κελύσαι, ὡς ἂν μὴ δοκοῖν ἐξ ἐπιθυμίας
τοῦτον ταῦτα συγχωρεῖν, ἀλλ' ἐκουσίως περὶ αὐτοῦ
λέγει. B.

172. ὁπλίσθαι: ἐκ τῆς ὁπλίσθαι συλλέγεται
„ὁπλίσθαι" (Od. 6, 73) ἀντὶ τῷ ἡτοίμασον. B.

20 τὰ δὲ δῶρα: εἰκότως περὶ τῶν δῶρων ἐφηγηται
κεκρυμμένον ὑπ' ἀμφοτέρων σαφηνίσαι βυβλόμενος
γ' προσβενδόμενος σπεύδει δι' αὐτῶν ἀποδοθῆναι
ἢ καὶ εἰδῶς αὐτὸν φιλέντα Βρισηίδα διὰ προσφιλῶς
ἔχει. BV.

25 174. σὺ δὲ φρεσὶ σῇσιν ἴανθῃς: γενναίως
τῷ διανοήματι καὶ γ' ἐφη ὡς ἂν πλεονώτερος γένῃ
τὸ τῆς τιμῆς προβάλλεται. τὸ δὲ ἴανθῃς διὰ τὸ
μὴν. τῷ τῷ διανοήματι ἀρμόττει καὶ τὸ ἴνα πᾶσι
Ἀχαιοὶ ὁφθαλμοῖσιν ἴδωσιν· ἡ δὲ γ' τὸ ἐπὶ αὐτῷ
σφαιρῶν. BV.

175. ὁμνύειν δὲ τοῖς καὶ τὸ ἴν' Ἀγαμέμνονα
μενον τῷ λόγῳ τῷτο προσηνῆς μερικῶδες ἂν ἐφάνη
τὸ τὸν Ἀχιλλεῖα τῷτο ἀπαιτῆν πᾶν ἀναλχοντο καὶ
καιρῷ ἔχ' ἀρμόττον, κειμένα Πατρόκλῳ περὶ τῆς παλαιοῦς
35 δος ἀκριβολογῆσθαι, ἄκρως δὲ ὁ διαλλακτικῆς τὸ παρ-
γοτέρων σιωπῇθεν ἐξελέγχει, ὅπως πείσῃ τὸν Ἀχιλλεῖα
σπεύδων ἀποδέσθαι τὴν πρὸς Ἀγαμέμνονα μῆνιν· μὴ
γ' ὡν παρὰ τὴν προσηνῆν ἔλεγε „τῇ παρῶν παρῶν
(II. 9, 336). ὅτε δὲ καὶ Ἀγαμέμνων ἐτοίμως εἶχεν
δῆλον ἐξ ὧν ὑπάρχοντες τὸς πρὸς αὐτὸν ἐμπεμπόων· ὃ δὲ
γὰν δοκον ὁμῶς μῆποτε τῆς ἐννῆς ἐπιβήμεναι" (II. 9, 336).
καλῶς δὲ συνεζῶς αὐτῷ τὴν σφαιρῶσιν ἐπὶ τοῦ
φησὶν „ὁμνύειν δὲ τοῖς δοκον." ὅθεν καὶ ὁ βασιλεὺς
„Ζαῖρε σὺν Αἰγυπτιᾷ τὸν μῦθον ἀκούσας" (1185). B.

179. δαίτῃ: πρὸς τὸ μὴ ἄσπετον αὐτὸν ἐξελεῖν.
ποιᾶ δὲ τὴν τροφήν, βασιλικὴν ἐξέλασιν αὐτὴν καλῶς
ἀρεσάσθαι: φιλοφρονησάσθαι. ἐκ τῶν καὶ τὸ
ρίσασθαι. V.

180. δίκης: τῇ δικαίᾳ, ἵνα μὴδὲν δέη σέε τῷ
50 τὰ δῶρα διὰ τὴν ἄμνησιν, ἔρχον διὰ τὴν ἐξωμότην
σιν διὰ τὴν ἔβρον. B.

181. οὐ δ' ἔπειτα· ἐπειδὴ μικροπρεπὴς καὶ ἀγανκτή-
ου φροντα ἐλάττωσε τὸ δοῦσαι περὶ τῆς πελλακιδίης, ἡρώως
αὐτὸν ἐπύχευ, ὅτι καὶ αὐτῷ συμφέροντα συνεβοῦλευσεν·
ἐπιδέμενος γὰρ τὴν ἐπὶ τῇ ἀναίρεσει τῆς ἡδικημένης ἐπακο-
λούτουσαν ἀσχίνην ἀποσχίσῃ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τῆς πλημμυ-
νίας, πῦν οὖν, φησί, τὰ δίκαια ποιήσας καὶ περὶ ἄλλον
ἦν δικαιότερος. B.

183. ἄνδρ' ἀπαρέσασθαι· ἀμφίβολον διὰ τὴν αἰ-
σιωπικὴν, ἐστὶ δὲ ὁ λόγος περὶ τῆς βασιλείας, ὅτι ἐκ ἐξ-
εμιστοῦν, εἰ βασιλεὺς ἄνδρα βλάψας καὶ τῆς ἀδικίας προῦ-
πορεύσας ἀπαρέσσευ αὐτόν. ἐστὶ δὲ τὸ ἀπαρέσασθαι τὸ
τῆς ἀφ᾽ ἀπῶραι, ποτιέσι τῆς βλάβης ἀπαλλάττεσθαι καὶ
ἐκλύσασθαι. B.

χαλεπήνῃ· χαλεπότητος καὶ ἀδικίας ἡρῆς. θαρρόντως
δὲ ταῦτα φησιν Ὀδυσσεύς, ὅτι πολλάκις ἀκήκοεν Ἀγα-
μέμνονος (Π. 2, 378), ἐγὼ δ' ἤρχον χαλεπαίνων. A.

188. πρὸς δαίμοις· κατὰ, ὡς ἀρκίζοντες φημεν
πρὸς αἰῶς. V.

189. τέως· ἐν τοσούτῳ, ἐν ὀλίγῳ, ὅτε τοῦ πέρ. καὶ
προσὸν διασπλίττον ἐπὶ τὸ τέως πρὸς τὸ σῆμα, καὶ ἵνα διὰ
τῆς σωπῆς τῆς χρόνῳ τὸ μέρος σώζεται. ἐν δὲ ταῖς εἰκαι-
αίαις μετὰ τῆς πέρ. B.

190. μέμνετε δ' ἄλλοι πάντες· φιλοδοξῆσαι γὰρ
ἔστιν, ὅπερ πάντων τὰ δῶρα ἐπὶ πάντων διδῶς. B.

ἔφρα· ἀνταπέδωκε τῷ τέως τὸ ἔφρα. V.

191. ἐναικέμεν· ὡς λαβέμεν, παρὰ τὴν ἐναικῶν μετο-
χὴν καὶ ῥήμα τὸ ἐναικῶν. V.

ἐναικέμεν τὰ οἶκα, ἀγέμεν δὲ γυναῖκας. V.

192. περὶ ἀφροδισίων ὁμνὸς κάπρον θήει, ἢ ὡς μὴ
ἐνισπόμενον τοῖς Ἑλλήσι τοῦ περὶ Ἀδωνίδος μύθου, ἢ 30
ἐπὶ τοῦ μὴ συγγεγονέναι ὁμνῶσι, τὸ ἐναντίον θίγων.

πρὸς δὲ τὰ ὄρκια τρισὶν ἐχρῶντο Ἀττικοί, κάπρω, κριῶ,
καί φρα. B.

ταρβείναι· λείπει τὸ ὄψε. τῶν δὲ ὄρκιων ἐτέμνοντο τὰς
ἀμύρας· ὅθιν καὶ ὄρκιστομεῖν ἔλεγον. B.

201. μεταπανσῶλή· ἢ μετὰ ταῦτα ἀνάπανσις. B.

202. μένος· κατὰ τῶν πολιμίων ὀργή. τὸ δὲ ἥσιν
ὅτι τὸ ὑπέρχει. B.

203. οἱ μὲν· ἵνα μὴ δοξῇ διὰ Πάτροκλον μύθον πολε-
μῶν ἀλλὰ καὶ τὰς λοιπὰς, κοινοποιεῖ τὸν λόγον. BV.

205. ἔμελς· πρὸς Ὀδυσσεῖα καὶ Ἀγαμέμνονα. B.

207. νήστεις ἀκμήνους· νήστεις μὲν ὅτι οὐ πάντως λι-
πώσαν, ἀκμήνους δὲ ὅτι εἰς ἀκμὴν ἦκον τῆς πεινῆς καὶ δεό-
μενος τῆς φρενός. B.

208. ἢ μετὰ τὸ μετὰ εἰφροσύνης καὶ χαρῆς τῆς ἐκ τῆς 45
ἐξουσίας τῶν πολέμων γενησμένης. B.

μετὰ τὸ μετὰ εἰφροσύνης. οἱ δὲ γράφουσιν μετὰ ἀντι-
μετὰ τὸ νικῆσαι. V.

209. ἢ πρὸς αὐτὸν ἐμοιγεῖ· εἰ καὶ ἐμὴν, ἀλλ' ἐκ ἐμοί. B.

209. ἢ πρὸς αὐτὸν ἐμοιγεῖ· εἰ καὶ ἐμὴν, ἀλλ' ἐκ ἐμοί. B.

209. ἢ πρὸς αὐτὸν ἐμοιγεῖ· εἰ καὶ ἐμὴν, ἀλλ' ἐκ ἐμοί. B.

209. ἢ πρὸς αὐτὸν ἐμοιγεῖ· εἰ καὶ ἐμὴν, ἀλλ' ἐκ ἐμοί. B.

209. ἢ πρὸς αὐτὸν ἐμοιγεῖ· εἰ καὶ ἐμὴν, ἀλλ' ἐκ ἐμοί. B.

209. ἢ πρὸς αὐτὸν ἐμοιγεῖ· εἰ καὶ ἐμὴν, ἀλλ' ἐκ ἐμοί. B.

209. ἢ πρὸς αὐτὸν ἐμοιγεῖ· εἰ καὶ ἐμὴν, ἀλλ' ἐκ ἐμοί. B.

209. ἢ πρὸς αὐτὸν ἐμοιγεῖ· εἰ καὶ ἐμὴν, ἀλλ' ἐκ ἐμοί. B.

209. ἢ πρὸς αὐτὸν ἐμοιγεῖ· εἰ καὶ ἐμὴν, ἀλλ' ἐκ ἐμοί. B.

209. ἢ πρὸς αὐτὸν ἐμοιγεῖ· εἰ καὶ ἐμὴν, ἀλλ' ἐκ ἐμοί. B.

209. ἢ πρὸς αὐτὸν ἐμοιγεῖ· εἰ καὶ ἐμὴν, ἀλλ' ἐκ ἐμοί. B.

209. ἢ πρὸς αὐτὸν ἐμοιγεῖ· εἰ καὶ ἐμὴν, ἀλλ' ἐκ ἐμοί. B.

209. ἢ πρὸς αὐτὸν ἐμοιγεῖ· εἰ καὶ ἐμὴν, ἀλλ' ἐκ ἐμοί. B.

209. ἢ πρὸς αὐτὸν ἐμοιγεῖ· εἰ καὶ ἐμὴν, ἀλλ' ἐκ ἐμοί. B.

209. ἢ πρὸς αὐτὸν ἐμοιγεῖ· εἰ καὶ ἐμὴν, ἀλλ' ἐκ ἐμοί. B.

209. ἢ πρὸς αὐτὸν ἐμοιγεῖ· εἰ καὶ ἐμὴν, ἀλλ' ἐκ ἐμοί. B.

212. κείτ' αὐτὰ πρὸς θύραν· κείτ' ἐπὶ τὴν θύραν
δρῶν, ὃ ἐστὶ τετραμμένως ἐν αὐτῇ ἔχον τὰς πόδας. ἔτι γὰρ
τίθεντο οἱ νεκροὶ διὰ τὸ ἐξερχομένους τῆς ἀνθρωπίνου βίον
μηκέτι ἀνασφύρειν εἰς τὰς οἴκας. BD.

ἄλλως. πρὸς τὴν θύραν δρῶν, ὡς ἴθως ἦντος τοῦτον.
πρὸς τὴν θύραν δρῶν, ὡς ἴθως ἦντος τοῦτον.
πρὸς τὴν θύραν δρῶν, ὡς ἴθως ἦντος τοῦτον.
πρὸς τὴν θύραν δρῶν, ὡς ἴθως ἦντος τοῦτον.

τὸ μέγεθος ἐνέφηγε τῷ Πατρόκλῳ, ὡς καί· ἐντοσθ'·
ἄνδρα. V.

216. ὦ Ἀχιλλεῦ· ἤρξατο μὲν ὡς ἂν τις μάλιστα θειρα-
πέσειεν νέον φιλότιμον, προσημνέμενος δὲ ἀντιφρόνως ἐντιμῶ
ἀποδίδουσι τὰ τῆς φρονήσεως, διὰ γῆρας τοῦτο φάσκων
ἔχειν, ὃ ἐξῆς γὰρ νεώτερος ἐλπίδι τῷ ἴσασθαι σωματικῶς
γενηρακίως. B.

218. θανυσία καὶ διαβόητος ἢ ἐργήτῃ ἢ εἰς τὸ προβα-
λομένην, καὶ ἀναφέρεται εἰς Ἀριστοκλῆα· ἀπρεπὲς γὰρ δοκεῖ
αὐτῷ τὸ πολλὸν τοῖς ἡγεμόνοις συνάπτειν. ἐμοὶ μέντοι
ἐδεῖμην ἀπρεπτεῖαν ἐμφαίνειν δοκεῖ· τὴν γὰρ ἐναντίαν ἀρε-
τὴν ἀπένευμεν Ὀδυσσεύς Ἀχιλλεῖ, ὡς γὰρ τῷ „κρίσεων εἰς
ἐμὴν καὶ φέρτερος” πρόσκειντο τὸ „ἐκ ὀλίγον περ,” ὅπως
ἀνδράδε τὸ πολλόν. βέλτιον οὖν τοῖς ἄλλοις συνάπτειν
αὐτό, ἢ ἢ ὅμοιον τῷ „ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' ἐμὴν μύθοισιν, ὃ δ'
ἐγχεῖ πολλὸν ἐνίκῃ” (Π. 18, 252)· ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ
πολλόν, A.

219. ἄλλως, τινὲς πολλὸν ἐπεὶ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἀντὶ τῷ ἐπιδεῖ
πολὺν πρότερος ἐγινόμην, ἵνα μὴ παροξύνεται Ἀχιλλεὺς.
ἀλλ' αἰεὶ ἄρχη τὸ ἐπὶ παρ' Ὀμήρῳ, τὸ δὲ πολλὸν ὑπο-
τάσσεται „ἐπεὶ πολλὸν ἐκείνων ἐπιδεῖναι ἀνδρῶν” (Π. 5,
636)· „ἐπεὶ μάλιστα πολλὰ μεταξὺ” (Π. 1, 156). AV.

219. πλείονα οἶδα· καὶ αὐτὸς φησιν „ἀγορῇ δὲ καὶ
ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι” (Π. 18, 106). V.

220. μύθοισιν· τοῖς ἀπὸ τῶν λόγων προσαποσπόμεναις
ῥήμασι. B.

222. ὁ πρόπος μνηστῆ ἀλληγορίαι· εἰ γὰρ εἶπε „καμίνης καρ-
ποῖο τέτυκτο,” τελεῖα ἦν ἀλληγορία. ἀμεινός δὲ ὁ καιρὸς
καὶ ἄμυν προπαροξενήσεως, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ „ἄρχεαι
ἀμύνοισι” (Ο. 382)· ὁ δὲ αὐτὸς ὁ καιρὸς. ὁ δὲ νῆς
ὅλος ἔτος· διὰ κλῆμα καὶ τροπὴ τῆς μάχης γένηται, ἐν
ὀλίγῳ διώξαντες χρόνῳ πολλὰ κατασφάλλειν τῶν πολέμων
σώματα. B.

ἄλλως. ἐπὶ τοῖς τῶν νοῦν ἔχει τὰ ἐκ ταῦτα ἡγεμόνα
ἐπὶ τῶν Ὀδυσσεῶς. ἐπὶ ἢ ἄμεινός τις σημαίνει καὶ τὸν
χρόνον ἐν ᾧ ἀμύνοισι, ταῖς τῶν θεωριῶν, σημαίνει δὲ καὶ
τὸν ἀμεινόμενον καρπὸν, καθ' ἑκάτερα τῶν δύο σημασιολο-
γῶν ἐκδοξάμενοι περὶ αὐτῶν διασφαλιστοὶ τὴν διά-
φοραν. ἔστι τοίνυν ἐκ τῆς σημασιολογίας δὴλον ὡς καλὰ μὴ
μὲν λέγει τὸ τῶν ἀποθησαυρίων πληθὺς, ἀμεινός δὲ καὶ
καρπὸς οἱ σωζόμενοι. φησὶν ἂν ταχέως κόρον γίνεσθαι ἐκεί-
νης τῆς μάχης, ἐν ᾗ πολλὰ μὲν ὁ πλείων, ὀλίγοι δὲ οἱ σω-
ζόμενοι· ἔστι δὲ δηλῶν ὅτι τῆς σφοδρωτάτης μάχης ταχέως
ὁ κόρος, καὶ μάλιστα οὗτος τὸν χρόνον διὰ τοῦτον ἡσυχάζουσιν
ἄνθρωποι.

ἐν δ' ἂν ἐν πολέμῳ κλίναντος τῆς Διὸς τὴν νίκην καὶ
 εὐρορεπῆς τῆς μάχης γεγονέναι πολὺς μὲν ἢ ὁ ἀναιρού-
 μενος, ὀλίγος δὲ ὁ περισσώζομενος, κύρος ἐνταῦθα ταχέως
 γίνεσθαι, τῶν μὲν καλὰ μὴν πολλὰν ἐκλεγοντόντων, ἀμνητὸν δὲ καὶ
 καρπὸν ὄλιγον. τὴν καλὰ μὴν καὶ τὸν καρπὸν ἐπὶ τῶν τρα-
 πέτων ἀκασόμεθα, ὧν πολὺς μὲν ὁ ἀποθνήσκων, ὅς τε-
 τακτοὶ ἐπὶ τῆς καλὰ μὴς, ὀλίγος δὲ ὁ διασωζόμενος, ὅς
 τέτακτο ἐπὶ τῇ καρπῷ· τὸν δὲ κύρος ἔχειν ταχὺν τὸς ταῦτα
 ἀμνητῶν καὶ νικητῶν, οἱ τοῖς ἀμνητῶν εἶναι ἀνάλογοι. ἔτι
 ἄρα δὴ ἐπὶ τῶν αὐτῶν τὸ ἀμνητὸς ὀλίγος ἀκασέον· ἐκεί-
 νῳ εὐρορεπῆς ἔστι ἡ μάχη, οὐδ' οἱ μὲν νικῶντες οἱ δὲ
 ἡττούμενοι, ἀλλ' ἐπ' ἴσης ἐξ ἀμφοῖν πολλὴ μὲν ἡ καλὰ μὴ
 ὀλίγος δὲ ὁ καρπός, καὶ οἱ ἀμνητῶν ζητηθήσονται. κἄν ἀμνη-
 τον δὲ ἐπὶ τῷ θερισμῷ ἀκασώμεν καὶ τῷ χρόνῳ καθ' ὃν
 ἀμνητῶν, ἔστι μὲν ἄμνητος ἡ πρώτη τῶν εὐρορεπῶν συμ-
 βολῇ πρὸς τῶν ἐτέρων τροπῆς, πλείη δὲ ἡ καλὰ μὴ τὰ
 πλείους τὸ μετὰ τὴν τροπὴν τῶν πιπτόντων. λογιζόμενος
 ἂν ὁ Ὀδυσσεὺς ὡς καὶ ἂν ὑποσώψιν οἱ Τρῶες τὴν Ἀχιλ-
 λῆος συμβολήν, τραπήσονται δὲ εὐθύς, πολλὴν τὸν κάματον
 ἴσασθαι φησι τοῖς διώκασιν ἄμα καὶ παῖσαι καὶ φρονέουσι, καὶ
 κόρον αὐτοῖσι λήψασθαι νήσιας ὕψιας. ἐνδεύσασθαι δὲ ταῦτα
 μᾶλλον καὶ ἀνέξασθαι βύλεσθαι ἢ φανερῶς λέγων δόξαν κολα-
 κείας ἀπενέγκασθαι. λέγει γὰρ, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τροπῆς γενο-
 μένης τῶν πολεμίων, πολλῶν ἀναιρουμένων ἐκ πρώτης καὶ
 βραχείας συμβολῆς, αἴψα κύρος ἡμῶν γίνεται, ἐὰν μὴ τῷ
 χρόνῳ τὸν μέλλοντα κάματον διὰ τῆς τροπῆς προανακη-
 σάμενοι. πεποιθὲν δὲ τὴν ἀλληγορίαν ὁ ποιητὴς ἐκ τῆς
 παραβολῆς ἐκείνης „οἱ δ' ὡς" ἀμνητῶν ἐναντίοι ἀλλή-
 λουσιν ὄχιον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος καὶ ἄρσενος πρ-
 ῶτον ἢ χρυσοῦν, τὰ δὲ δράγματα ταρτάρῳ πίπτει" (Π. 11, 67). 30
 ἔπειτα ἀνταποδίδωσιν „ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι
 θορόντες δίσκον, οἱ δ' ἔτεροι μνῶσιν" ὁλοπτο φέβοιο" (ib. 70). ἀλλ' ἔτι μὲν τὸν ἀμνητὸν παρέτειναν ἰσοκύβητοι
 ὄντες· ἐφ' ἧς δ' ἂν μάχης τροπὴ γένηται ἐκ μικρῆς συμ-
 βολῆς καὶ ὀλίγῃ ἀμνητῇ, ταχὺς ὁ κύρος τοῖς ἀναιρούσιν καὶ
 τὴν καλὰ μὴν πολλὰν ποιῶσιν, εἰ μὴ τέχῃσι τὴν ἔχον διὰ
 τῆς τροπῆς αὐταρχῇ παραιοκινέσαντες. μήποτε δὲ ὁ ἀμνη-
 τὸς ἐ τὴν ἐπιχειρήσαν ἀλλὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας δη-
 λοῖ· αὐτὸς γὰρ ὁ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν Ἀχιλλεῦ ταῦτα προ-
 εῖπεν· „ὅ γ' ἀνὴρ — γένεαι· ἰόντος — πανημέριος πολε-
 μίσει — ἐρωῆσαι πολέμοιο" (162 — 170). ὀλίγος ἐν ἀμνη-
 τῷ καὶ ὁ χρόνος ὁ τῷ ἀμνητῷ γίνεσθαι καὶ τῷ πλείοντι καλὰ μὴν
 ἔχειν καὶ πολλὰς ἀναιρεῖν, τροπὴν τῷ Διὶ ἐμβυλόντος τοῖς
 πολεμίοις, ἐὰν μὴ τέχῃσι οἱ ἀναιρουῖν τροπῆς μετὰ τὴν ἡ-
 τῆς, ἵνα ἢ ὁ λόγος. ἐν ἧ δ' ἂν μάχῃ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὰς
 ἢ ὁ ἀναιρούμενος τροπῆς γενομένης, εὐθέως ἐν ταύτῃ ὁ κύρος.
 διὰ δὲ ἔχειν τὰς βελομένους ἐπὶ πλέον ταχέως τῆς νίκης. B.

223. ἐπὶ ἡν κλίνῃσι τά λαντα: ὁποῖαν τροπὴν ἐργά-
 σεται ὁ Ζεὺς. D. διὰν κλίνῃσι γένεσθαι τῆς μάχης, ἐν ὀλίγῳ
 χρόνῳ πολλοὶ πιπνύονται. V.

226. ἐπὶ τριμοῖς: ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ἔγχεσιν ἐπαλλήλων

σημάντων ἢ μεταφορᾷ, ἃ ἤτριά καλοῦνται καὶ ἔτεροι
 ἑτέροις ἐστίν. B.

227. πάντοιο: τὰ ἐν πολέμῳ ἔργα. B.

228. καταθάπτειν: ἀντὶ τῷ κατεῖναι καὶ ἡ Παρ-
 5 ψυχὴ ὅτε φησὶ „θάπτε μ' ὅτι τάχιστα" (Π. 23, 71).
 τῷ κατεῖναι καὶ „φίτρον δ' αἴψα ταμύνας ἐθάρσυνε"
 (Od. 12, 11). ἐ πάντα δὲ λέγει νεκρὸν, ἀλλὰ τοῖς ἐν
 λέμῳ. B.

229. ἐπ' ἡμῇσι: ἐπ' αὐτῇ τῇ τῆς ταφῆς ἡμέρῃ,
 10 δὲ πρὸς παραμυθίαν τὴν ἐπὶ Πατρόκλη φησὶ. φησὶ
 διασπλύνειν εἰς τὸ ἔχοντας. B.

230. πολέμοιο: λείπει ἡ ἔα. ἡ δὲ περὶ πρὸς τὸ
 πῶνται. B.

231. ὅρῳ ἔτε μᾶλλον: τοσάτον εἰς ἀρετὴν ὁ πο-
 15 τῆς ὁρῆς, ὅτι καὶ τὴν ἀναγκαίαν τροπὴν ταύτης ἐκεί-
 προσφέρουσαι φησι. B.

233. μηδὲ τις: μή τις τῶν λαῶν τὴν ἐξ ἐτέρου
 τὴν ἐκδεχέσθαι, ἀλλ' αὐτοκτελέους ἐξέτιο. ἔστι δὲ ἡ
 Ἀττική (Ἀντιμάχους V): χαίρει δὲ καὶ Ἐρατοδότης
 20 τοιαύταις ἐκφοραῖς, ὡς τὸ „πολλὴ ἀντιμαχῆς ἐστὶ". B.

235. κακὸν ἐκείνῳ τῷ περιμένοντι. B.
 ποῖον κακόν; „ὅ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φησὶ
 κίνσας" (Π. 2, 393). V.

238. ὁπῶσσοι: διὰ φωνῆς ἐπέκρινε, παρὰ τὴν
 25 ὁπῶδες ἔλαβεν. ἢ δι' ὁφθαλμῶν προσελέγχετο (καὶ
 ἔατο V), παρὰ τὸς ὄπας. BV.

240. Ἀνκομήδεια: Κρής ὁ Ἀνκομήδης, ὡς φησὶ
 Ὅσιδος καταλέγων τὰς μνηστῆρας Ἑλένης. V.

245. ἀμύμονα: κρείσσον τῶν ἔργων ἐπὶ τὸ ἐπιθῆναι
 246. ἐπὶ τὰ: Ζηνοδότος ἐξ, ἐπὶ τὰ ἐβδόμηταιν,
 ποιητὴς λέγοντος „δῶμα δ' ἐπὶ γυναικας Ἀεσβίδας" (Π.
 128). ἢ δὲ Βοιωτῆς Ἀσπρησῆς ἦν. V.

247. σήσας: ἀριθμῆσας ἢ διὰ ἔργῳ σήσας· διὰ
 οἱ ἀρχαῖοι τὰ χρήματα ἐσαθμίζοντο· ὅθεν ὁβριαν-
 35 εῖρηται. D.

250. θεῶν ἐναλίγκιος: ἢ τῷ Ἑρμῇ (ἔτος γὰρ
 κηρύκων), ἢ ἀκαταπάνητος τὴν φωνήν. V.

252. χεῖρεσσι: τῇ μὲν γὰρ λαίᾳ ἀντελέβετο τὸ καλὸν
 τῇ δὲ δεξιᾷ τῆς λαβῆς. μάχαιραν δὲ τὴν περιεφ-
 40 ἦν νῦν ζωνομάχαιραν (ζώνην V) καλεῖσθαι. BV.

254. ἀπὸ τριχῶς ἀρξάμενος: ἀπὸ τριχῶν τῶν
 χῶν τοῖς θεοῖς, ὅτι κοσμοῖν ἡμῶς αἱ τριχῆς, ἢ ἐπὶ τῇ
 τὸς ἐρμηίνους οὐκέτι τετραχήμενος ἐχρῶντο διέτριψαν.
 255. ἐπ' αὐτόφιν: τὸ ἐξῆς ὑφέτατο αὐτῷ. ἢ
 45 αὐτὸς τῷ τε Ἀγαμέμνονι καὶ Τηλεφῶνι. V.

257. ἐξάμενος: ἐχόμενος· εἵχετο γάρ, οὐκ
 ἔβητο. B.

258. ἴστω: μαρτυρεῖται, ὅθεν καὶ ἴστω ὁ μέγας· ἴστω
 δ' Ἀτρεΐδην" (Π. 23, 486). φοβεραὶ δὲ αἱ ἀράς, ἔπειτα
 50 κινδύνους ἐπάγειν ἐκ Διὸς καὶ Ἑλένης, τεθνεῶντι δὲ καλῶν
 ἐξ Ἑρμῶν. δεικνύσι δὲ εἰς δεινόν, ἐρατῆρας ἀπολαύ-
 σαι.

νόμος. B.

259. αὖ θ' ὅτ' ἰπὲς οἷ τε, ἐπὶ Πλούτωνος καὶ Περσε-
φόνης. V.261. μὴ μὲν ἐγὼ: ὡς τὸ „μὴ δι' ἐμὴν ἰσότητα" (Π.
15, 41) „μὴ μὲν τοῖς Ἰπποισιν ἀνὴρ" (Π. 10, 330). V.262. οὐ γὰρ εὐνῆς: ἔτε κοίτης χάριν, ταῖς τε εὐ-
συναισι περὶ βολικῶς. ἢ γὰρ περὶ μίξεως λέγει. B.263. ἀπρωτίμας οὐκ ἀνέπαφος· μάσταθι γὰρ τὸ ἐφά-
πασθαι „μάλιστα" ἐσεμύσσατο θυμὸν" (Π. 17, 564) καὶ Εὐ-
φροῦν „Μοῦσαι ποιήσαντο καὶ ἀπρωτίμας Ὀμηρος," οὗ
δὲ χεῖρες ἐρικλέες τῆς δυνάμεως. B.265. ὅστις σφ' ἀλίτῃται ὁ μύσσεας: δεσφύσας εἰς
αὐτὸς ἀμάρτη. B. τὸ δὲ σφ' ἔσθ' ὅτε καὶ ἐπὶ ἐνικῶ „καὶ
γὰρ σφ' αἰσῶς" (Π. 11, 111). V.267. παλῆς: πολλῶς, πλοῦτης, ἢ λευκῆς, ἢ τιμίας,
ἢ πολλῆς. ὡς γὰρ παρὰ τὸ ἔχατος ἐχάτη ἐχατιά (ἀγροῦ
ἐκ ἐχαιῆς" Od. 5, 489) καὶ σκοπὴ σκοπιὰ („ἔξην δ' ἐς
σκοπὴν" Od. 10, 97), ὅπως καὶ παρὰ τὸ πολλός πολλήπολύ, τὸ διὰ πολλῶ χρόνου ἐρχόμενον, καὶ πολιά. μήποτε
ἀπὸ τῆς συμβεβηκότος ἐπὶ λευκῆς ἐξίν· ἐκείνο μὲν γὰρ
ἀμάρτηται, ἐπεὶ πολλῶ χρόνῳ ἦκει· τῆτο δὲ ἐπὶ μόνῃς εἰρηδτῆς λευκότητος. B. ἀλλ' εἰρηδ μὲν ἐπὶ πολλῶ χρόνῳ ἦκειν.
ἀπὸ δὲ τέτοιον τὸ λευκὴ ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν ἐπιμετριῶν τῶς
ἐκ ἐγγὺς ὁ πρῶτος τοῖς" (Od. 24, 247). V.268. λατῆμα: λάταμα λέγει τὸ μέγα ἔκατα· μήποτε οὐδ'
ἐκ αὐτῆς ἐπὶ κατὰ συγκοπήν, καὶ δηλοῖ τὸ μέγα κῆμα. BV.269. βόσιν ἰχθυσίν: σημειωτέον ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν
ἐκ τῶν ἰχθῶν ἐκ ἡθίων ἀλλ' ἐξ ἡθίων ἢ ἔκατον. B. ὡς ἐν
τῇ Γ φησὶν. D.270. ὡς ποτὶν πόσις, δοτὶν δόσις, βιω βοτὶν βόσις. παρὰ
τὸν αἰγυλὸν δὲ ἄρα ἢ ἐκκλησία. B.271. Ζεὺ πάτερ: διὰ τὸ τῷ θεῷ μέγεθος πιστεύσας
τῇ σωφροσύνῃ τῆς βουλήσεως ἐπὶ θεὸν ἄγει τὴν αἰτίαν τῆς
μηνίδος. B.272. δίδωσθα: οἱ μὲν βαρύνουσιν ὡς Ἀντικόν, ἀπὸ τῆς
δίδωμι, δίδωσις δίδωσθα, ὡς τίθησθα· οἱ δὲ περισπῶσιν,
ἐκείναισιν εἶναι οἰόμενοι ἀπὸ τοῦ δίδωσις. B. φησὶ γοῦν
πολλὰ δίδωσι" (Π. 9, 519). V.273. τὸ ἀμήχανος τῷ ἐξῆς συναπτόν, ὥστε ἐπὶ τοῦ
410 δὲ πρὸς ὃν ἐδείξαι τι δύναται μηχανήσασθαι· ἀμήχανον
γὰρ τὸ ἀδύνατον καλεῖται. BV.274. λῶσιν δ' ἀγορήν: καὶ γὰρ αὐτὸς ἠγγίκεν αὐτῇ.
ἀγορῇ δὲ, ἐπιρροήμα ἀντὶ τῆς ταχέως, ὡς τὸ „δοῖν
ἀγορῇ δαίτα" (Od. 8, 38) ἀντὶ τῆς τοῦ. λαμπερόν δὲ
τὸ ἐν καιρῷ γινόμενον σάντομον. B.275. δῶρα δὲ Μυρμιδόνες: δεξιῶς πάντα μεμ-
νήσαι καὶ ἐπεξεργασίας τεύχην. V.276. θείοιο: ἢ πρὸς οὐρανὸν Ἀχιλλέως Πατρόκλου
θεῶν αὐτῶν λέγοντος, ἢ πειραθεῖσθαι διαθείσας αὐτοῦ ἢ
τῇ θείῳ αὐτῶν καλεῖ ὡς τὸν Πύρην. V.277. ἀγέλην φησὶ τὸ συναχθὲν πλῆθος αὐτῶ· ἢ φορ-
βάδων δὲ Ἰππων ἀλλὰ πολεμιστῶν, ὡς τὸς ἠρώχας ἀνέ-
λεν. ἀγέλης δὲ Ἰππων ἐκ εἰχλῶν· ἢ γὰρ διδασκόμενος ἦδη
μετὰ φορβάδων ἔβαλλον. B.282. Βρῆσθ' ἔτι: ἐνθάδε μόνον αὐτὴν καὶ ἐν τῇ 4
5 Ἀγαμέμνων ἐξ ὀνόματος παρέλαβεν (αὐτὴν παρέλαβεν, ὡς
καὶ Φοῖνικα ἐν τῇ I. V). ἔτι δὲ λίαν φιλάνθρωπος, ὡς ἀπὸ
τῶν ῥηθησομένων καὶ τῆς „ἢ δ' ἀέκαστ' ὅμα τοῖσι γυνὴ καὶ"
(Π. 1, 343). καὶ οἱ μὲν δημογέροντες περὶ Ἑλένης φασὶν
„ἀνὴρ ἀθανάτησι θεαῖς" (Π. 3, 158)· ὁ δὲ ποιητὴς τῇ
10 καλλιστευσῇ τῶν θεῶν ταύτην εἰκάσει. ἐπεὶ γὰρ ἐπ' ἄλλο-
δαπῆς τίθηται Πάτροκλος, ὅθεν καὶ μὴ πάρεσι συγγενεῖς γυ-
ναῖκες, αἱ μάστιγα κινεῖν (αὐτὴν λίαν χεῖν V) δάκρυα φίλοι,
χορὸν ἀλγυαλῶνιδων πεποίηκε θρηνηντα, ἐξάρχοντος ἐν-
δόξου προσώπου. ὁ δὲ τύπος μέσας χαρμυκῆτος ἐπὶ ὁρχῶν τῶ
μὲν διηγηματικῶ σεινῶς πέφρασαι καὶ λίαν ἐπὶ γραφικῶς,
τῶ δὲ μιμητικῶ συμπαιγνῆς καὶ γοερός· τὸ γὰρ τοιαῦτον πρό-
σωπον τὸ θεαῖς εἰκότως, περὶ ἢ ὁ Ἀχιλλεὺς τοσούτοις κα-
κοῖς ἐνέβαλε τῆς ὁμοφύλου, ἢ χάριν ἀρνέσθαι γάμον βα-
σιλίδος, ποῖον ἐκ ἂν οἶκτον κινήσειεν ἑλεηνὸς προΐμενον
φρονῶς καὶ πηγὰς δακρύων, τὰ τε κάλλιπα τῶ σώματος αἰ-
κιζόμενον μέλη; B.283. χαλκῶ: παλαιὰ ἢ χρῆσις τῷ χαλκῶν ὀνομάζειν
25 τὸν σίδηρον. ἀμείλει καὶ χαλκίας λέγομεν τῶς τὸν σίδηρον
ἐργαζομένους. δεδαγμένον δὲ τὸν λελωσθῆναι. B.284. χυμένη: πρὸς τὸ ὑπαλὸν τῷ γυναικεῖ σώματι
ἐπὶ δὲ Ἀχιλλέως „Πατρόκλῳ περιεχέμενον" φησιν (4). ἢ
συντομία τῆς φράσεως τὸ περιπαθεῖς αὐτῆς καὶ σπυδαῖον
ἐμφαίνει. BV.285. ὑπαλὸν δειρήν: ἐπέτινεν τὸν οἶκτον ἢ ὑπαλὸν
30 δειρήν καὶ τὸ καλὸν πρόσωπον. δοκεῖ δὲ καὶ αὐτὸς συνάχθαι
αἰκίζομένη αὐτῇ, ὡς ἀνοίκειον ἀμύσσεσθαι τὰ οὕτω καλὰ
μέλη. BV.286. ζῶδ' ἐπ' αὐτῷ ἀπολαύσει μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ αὐτῇ
ἐπακολούθησαντα· ἐκπλήττει γὰρ αὐτὴν τὸ μεταξὺ τῆς ζωῆς
καὶ τῆς θανάτου βράχιστον ὄν. παρατατικῇ δὲ φωνῇ ἐχρησάμε-
νος μόνος καὶ ἄνεστα πεπορευμένη καὶ πάλιν βραδείας ὑποστῆ-
ψασα διὰ τὸ μὴ ἡδέως θεάσασθαι τὸ πτώμα Πατρόκλου,
διὸ καὶ ἐπήγαγε κακὸν ἐκ κακῶ· τῆς γὰρ παρ' Ἀγαμέμ-
45 νωνι διατριβῆς, φησὶ, τῶτό μοι χεῖρον. B.291. ὃ ἔδοσαν με: ὃ με ἠγγύησαν καὶ ἐμνήσαν
παρόντος γὰρ ἦν, διὸ καὶ κέρη λέγει. τὸ τῆς παιρὸς δὲ ἔνομι-
πρόκειτο τῆς μητρὸς ὡς τὸ πρῶτον αἷον αὐτῷ ἔχον-
τος, ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ἡμιθέων „σὲ μὲν Πηλέως, μητρὸς δ'
50 ἐκ Θέτιδος" (Π. 26, 206)· „οὐδὲς μεγαλήτορος Ἀχχέου,
μήτηρ δὲ σὲ ἐξ Ἀφροδίτης" (Π. 5, 247). σωφροσύνης δὲ

ἔσι δαῖμα ὃ παρὰ γονέων ανημέριος, φιλόανδρος δὲ γυναικὸς τὸ προθεῖναι τῆς τῶν ἀδελφῶν τὴν τῷ ἀνδρὸς ἀπώλειαν· τοιαύτη δὲ καὶ Ἀνδρομάχη. (κατὰ τὸ Μινωσίαν Βρισίως τὴν Ἡελίαν. V). οἰκτεῖον δὲ τοῖς πενθῶσι κατατρέχει ἐπὶ τὴν μνήμην τῶν οἰκείων κακῶν. B.

292. εἶδον· ἐπιτείνει· τῇ ὄψει τὰ παθήματα. καὶ ὁ Σοφοκλῆς „ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα.“ ὄψις γὰρ ὥτων κριτικώ-
τις παῖσιν. BV.

293. μία γείνατο μήτηρ· καὶ τέραντιον „ἐπεὶ οὐχ ὁμογενεῖας ἔκτορος“ (II. 21, 95). V.

294. κηδείας· προσφιλεῖς, πεφροτισμένους μοι· ἡ ἀνίαν μοι παρὰχόντας. ἀπαρμυθῆτον δὲ τὸ ἅμα πάντας ἀποθανεῖν· εἰ γὰρ καθύς ἦν, τῇ ἐλπίδι τῶν περιλειπομέ-
των ἐκσφίλειτο τὸ πένθος. τὸ δὲ ἐπίσπον τὸ πρόθυμον τῶν ὑπερμαχάντων τῆς πατρὸςος δηλοῖ· ὃ γὰρ φησὶν ὅτι ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὁ θάνατος, ἀλλ’ αὐτοὶ πρὸς τὸν θάνατον ἠτορμύλησαν. B.

295. ἀνδρ’ ἐμόν· ἔμφασιν φιλαυτοῦ ἔχει τὸ δεύ-
τερον ἐπιμνησθῆναι τῷ ἀνδρὶ. ποικίλως δὲ αὐτῷ ἐμνήθη
κοινη· τε καὶ εἰδικῇ προσηγορίᾳ, καὶ μετὰ ταῦτα θεῖον αὐτὸν
ἐκάλεσεν. B.

297. Ἀχιλλῆος θεῖοιο· πρὸς σέβασιν Ἀχιλλέως καὶ
αὐτῇ λέγει, Πατρόκλη θεῖον αὐτὸν ἀκούουσα λέγοντος· ἡ
πειραδείσα διαθείσας αὐτῷ θεῖον καλεῖ. ἐπίτασιν δὲ ἔχει
ταῦτα· ὃ γὰρ μόνον ἔχει τῆς ἐν Ἰλῶ διατριβῆς ἔλεγεν ἔχει
αὐτὴν ὄμνον, ἀλλὰ καὶ ναντικῶ εὐδῶ πολυτελῶς εἰς Φθίαν
ἄξιν κακεῖ τὸν γάμον ἐπιτελέσαι. ὡς πρὸς δὲ πολλὴν ἐπέ-
φασιν αὐτῇ ἐλπίδα, εἰς δὲ τὸ κυριδίην λείπει τὸ ὡς. B.
ὡς „Τηλεμάχῳ εὐάρῳ πασιγνήτω“ (Od. 21, 216). V.

Συναγχεῖν. ἔχ ὡς τισιν ἔδοξεν ἐνταῦθα ἀνέειπε γὰρ
τὸ ὡς, ἀλλὰ θίως ἐμοὶ δοκεῖ, θήσιν ἔχον κατὰ θεῖον
ποιήσιν ἄλοχον κυριδίην, τῷτο γενομένην τῇ θέσει καὶ τῇ
χρῆσει θετικῶς, ὅπερ κατὰ θεῖον ἢ παρθετικῇ τυγχάνει.
Leid.

300. μελίχον ἀεί· ἐπεὶ ἰδοὺ τοῖς θρήνοις ὑπὲρ-
καλίπτεν, ἀλλότριον τῷ γένει ἄνθρωπον θίως ὀλοφρομέ-
νη, δαιμονίως ἄμω ὁ ποιητὴς τετήρηκε, καὶ πάθος ἐπα-
γόμενος διὰ τῷ προσώπῳ τῆς Βρισίδος, καὶ ὑπὲρ τῷ πῦθα-
νόν τὸν λόγον καταστῆσαι αἰτίαν θείας τῆς τοιαύτης εἰνότητος
τὴν ἀπὸ τῷ Πατρόκλη κηδεμονίαν πρὸς τὴν γυναῖκα. δι-
δάσκει δὲ ἀντιποιεῖται πρῶτοντος, εἴ γε καὶ μετὰ θάνατον
εἴνοιεν πορρίζεται τοῖς ἔχουσιν. B.

302. Πάτροκλον πρόφασιν· ὃ γὰρ ἦσαν πειραδεῖ-
σαι αὐτοῦ. V.

306. κελύετε· παρακαλεῖτε. καὶ „ἐπὶ μὲν ἄς ἐκείνου“
(II. 4, 380) ἀντὶ τῷ παρεκάλαν. V.

ποτήτας· ποτῆς. ἐκ τοῦ ποτήτης συγκόπεται. V.

308. ὄντα δ’ ἔς ἡέλιον· ὥς δύνει ὁ ἥλιος. V.

310. Ἀτρεΐδα μελέτην· εὐκότως Ἀγαμέμνων ὡς
ἂν βυσιλεύς, καὶ Ὀδυσσεύς· διαλλακτῆς γὰρ γέγονεν. ἀλλὰ καὶ
Νέστωρ διὰ τὴν ἡλικίαν, καὶ Ἰδομενεὺς ὁμοίως. Φοῖνις δὲ

καὶ μόνον διὰ τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ καὶ ὡς διδάσκαλος· ὡς
λέως. πῶς δὲ Αἴας συγγενῆς ὢν καὶ συμπαρεῖται· ὡς
διὰ τὴν πρεσβείαν· βαρύνει γὰρ. καὶ πῶς τὸν ἐπιτα-
γῶνται· ἀρετῆς χάριν καὶ φίλιος τῷ ἡμιώτα
5 τρόκλου. B.

312. ὅτος Ὀδυσσεύς· συνεδεκτεῖον τὸ ἔμενεν. V.

312. τέροντες· περὶ μὲν τῶν τέροντες, ἢ ἀπαρμυθῆτον
τῆς λέξης. οἶδε δὲ καὶ τὸ παραμυθητικὸν μέρος φιλοσοφῶν
ὁ ποιητῆς. B.

313. πολλέμου στόμα· τὸ κομώτατον καὶ ἀγαπώτατον
τατον μέρος τῷ πολέμῳ. B.

314. ἀνευεῖκατο· κῆρυξεν τὴν φωνὴν ἀφ’ ὧν
βάθος ἀνῆγγεν. B. ἀδρόως καὶ ἑλενῶς καὶ οἰκτρῶς ἀνῆγγεν,
ἔξιν, ἢ οἷον ἀνεγείναξε καὶ πολλὴν ἔγαγε πνεύμα. D.

316. παρὰ δειπνον ἔθης· ἀπὸ τῶν γυναικῶν
θρήνος· ἐπεὶ γὰρ ἦσαν αὐτὸν φιλῆν, ὑπομνηστικῶς
ἔθης ἦν ὁ φίλος αὐτῷ παρεῖθαι πολλάκις. ἡθικῶν
ὡς ζῶντι διαλέγετο τῷ νεκρῷ, καὶ λαρόν δειπνῶν
τὸ ὑπὸ τῶν τῷ φίλῳ χειρῶν παρατιθέμενον, τῆς ἐξ
τῷ ὑπὸ τῶν τῷ φίλῳ χειρῶν παρατιθέμενον, τῆς ἐξ

317. αἴψα καὶ ὁτραλέως· τὸ αὐτὸ δις εἰπὼν
σεως χάριν. D.

ὁτραλέως· διεγερτικῶς· ἦτοι καὶ τὰς ἄλλας ἀπὸ
εἰς τῷτο παροτρύνων. σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ πρὸ τῆς
νιδος παρατρέψεις ἦσαν. B.

322. τῷ πατρὶ· ἡ προσηγορία τῷ ἄρθῳ τὴν
παρῆται, τῷτο δὲ ὅτι ὁ μὲν εἶχετο πρὸ τῷ πατρὶ
θανεῖν, τῷ δὲ ὠφελετο τὸ ζῆν· καὶ ὅτι τὸ πρόσφατον
θός τῷ μέλλοντος ἐπικρατεῖ· καὶ ἄλλως δὲ ἐπὶ ἐκείνῳ
ἔσι νιμεσητὸν τὸ λεγόμενον. B.

322 — 326. τοῦ πατρὸς, ἡ ἐπὶ τὸν· χῆμα ἀπὸ γυναι-
κῆς αἰτιατικῇ τὴν μετὰ τὴν ἔχον. V.

323. τέρεν θαλερόν, νέον· αἰ γὰρ ἐπιμνηστικῶς
καὶ ἐκείνη νεάξει δακρύων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν
λύττων φυτῶν· ταῦτα γὰρ μαλακά ἔχει φύλλα. B.

324. ἄλλοδαπῶ· παραγωγῇ, καὶ σύνθεσις, ὡς
Ἐπαφρόδιτος. V.

325. ἡγεδανῆς· εὐρητής· τὰ γὰρ λύπην τῇ ψυχῇ
ριβάλλοντα καὶ λύπηρὰ πύχει παραβάλλει, καὶ περὶ
τῆς „εἴνε“ ἐμῆς κενὸς κακομηχάνος ἀποροῦσας
344). BV.

326. Σκύρω· τινὲς μὲν ἐκεῖ ἐκτεθῆναι αὐτὸν ἀπο-
τιδος. ὁ δὲ τὴν μικρὰν Πριάδα ἀναξενγνόντα αὐτὸν
Τηλέφῳ προσορμίσθηναι ἐκεῖ. „Πηλεΐδην δ’ Ἀχιλλῆα
Σκύρῳ δὲ θύελλα· ἐνθ’ ὃ γ’ ἐς ἀργαλέον λυμὸν
νυκτὸς ἐκείνης.“ ἔσι δὲ νῆσος πρὸς τῇ Εὐβοίᾳ, καὶ
ἔχουσα Ἀχιλλεῖον καὶ Κρήσιον, ὡς φησὶν ὁ ποιητῆς·
πες, μοῖρα Θεσσαλῶν. Νεοπτόλεμος δὲ ἀπὸ τῆς
ὀνόμαζαι, ὅτι νέος ὢν ἐπολέμησεν. ἔσι δὲ, ὡς τινὲς
Ἱφικλῆος· φησὶ γὰρ Ἀέρις ὅτι κλαυῖσα εἰς Σκύρον
τέθη ὑπ’ αὐτῷ. ὅς ἦσαν δὲ ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς ἑλόντες
τῆς ἀλώσεως καὶ ἔτι. ἐκ ἂν γὰρ ἂν καιρὸν εἶχεν γυναικῶν

να Πηλεΐδῃ καὶ Τηλέμαχος ἦν ἂν λ' ἐτῶν „καὶς νήπιος
 ἐν πόντῳ εὖ εἰδὼς ἔτ' ἀγοράων" (Od. 4, 818) καὶ „ἐπεὶ
 ἔγωγε χρὸς πέποιθα ἄνδρ' ἀπαλῆσταθ'” (Od. 16, 71). ἡ δὲ
 ἑτέρα ἰσορία διαφεύδει· ὅρα δὲ πῶς ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰ-
 νατικὴν ἢ μεταβάσεις γέγονεν. ὁδύρεθ' δὲ τὴν ἰδίαν αὐτο-
 λαν ὡς ἴσως αὐτὸν καὶ νῦν σερήσοσαν. ἡ δὲ ἑτέρα ἰσορία
 ἔχει ἑτος. Ἀλεξάνδρε' Ἑλένην ἀρπάσαντος Ἀγομήνων καὶ
 Μενέλαος τὰς Ἑλλήνας κατὰ τῶν Τρώων ἐξουτολόγησαν.
 Πηλεΐδῃ δὲ προγινώσκων ὅτι μοιρίδιον ἦν ἐν Τροίᾳ θανεῖν
 Ἀχιλλεΐα, παραγενόμενος εἰς Σκῆρον πρὸς Ἀνκομήδην τὸν το-
 νασιέα παρέδωκε τὸν Ἀχιλλεΐα. ὁ δὲ γυναικίαν ἐσθλὴν
 ἀμύσας ἀδιδὼν ὡς κόρην ἀνέτρεφε μετὰ τῶν θυγατέρων.
 Ἀχιλλεΐα δὲ δοθέντος καὶ ἀλώσεσθαι τὴν ἴλιον χωρὶς Ἀχιλ-
 λειος, ἐπέμψθησαν ὑπ' Ἑλλήνων πρὸς Πηλέα Ὀδυσσεὺς
 Φωκίης καὶ Νέστωρ. τῷ δὲ Πηλέως ἀρνημένῳ παρ' αὐτῶν τὸν
 παῖδα μὴ τυγχάνειν, πορευθέντες εἰς Σκῆρον καὶ ὑπονοή-
 σαιτες μετὰ τῶν παρθένων τὸν Ἀχιλλεΐα τρέφεσθαι, ταῖς
 Ὀδυσσεὺς ὑποθήκαις ὅπλα καὶ ταλάρας ἔρρηψαν σὺν ἰσορ-
 ροῖς ἐργαλείοις ἔμπροσθεν τῷ παρθένῳ. αἱ μὲν ἂν κό-
 ραι ἐπὶ τὰς ταλάρας ὄρησαν καὶ τὰ λοιπὰ, ὁ δ' Ἀχιλλεὺς 20
 ἀνελόμενος τὰ ὅπλα κατάφωρος γέγονε καὶ συνεστρατεύσατο.
 ἠρώμενον δὲ ταῖς παρθένοις συνδιατρούων ἔφθερε Ἀχιλλεΐα
 μίαν τὴν Ἀνκομήδης, ἣτις ἔξ αὐτῆς ἐγέννησε Πύρρον τὸν
 ἑσπερον Νεοπτόλεμον κληθέντα, ὅστις τοῖς Ἑλλήσι νέος ὢν
 συνεστρατεύσατο μετὰ θάνατον τῷ πατρί. Β. ἡ ἰσορία πα-
 ρὰ τοῖς κυκλικῶς, D.

327. καὶ Ἀριστείδης προσηθέει τὸν εἶχον, ὡς φησι Καλ-
 λιστρατος. τὸ τε γὰρ ἐπὶ παιδὸς κομιδῇ λέγεσθαι δικακτικῶς
 ἢ παρ' ἑτὶ ζῶει, καὶ ταῦτα μηδὲ πόρῳ τῆς Σκῆρον κυ-
 κλῆς, ὑποπτον, τὸ τε Θεοειδῆς ἀκαθῶς προσέδιδται. 30
 ἀκαθῶς δὲ τῆς διασκευῆς τὸ καὶ ἐτέρως φέρεσθαι τὸν
 εἶχον, εἴ ποὺ ἔτι ζῶει γε Πυρρῆς ἐμὸς, ὃν κατέ-
 λειπον. Α.

331. νηΐ· γράφεται σὺν νηΐ. Α.

333. ἀρσενικῶς τὸ δμῶας· συνυπαχέεται δὲ αὐτῷ καὶ 35
 τὸ θηλυκόν. Β.

ἔτιος Ἀριστείδης δμῶας, ἔξω τῷ Γ. Α.

335. ἀκαχῆσθαι· προπερισπᾶν ὡς κλυπαθῆ. οἱ δὲ
 προπαρῶσαντες ὡς Αἰολικὸν ἐν παρατακτικῇ σημασίᾳ, ἐπεὶ
 οὐδὲ καὶ τὴν ἀκαχῆμενος μετόχῃν τοιαύτην, οἷς καὶ ἐπελθῇ 40
 ἢ παρῶσιν. Α.

δαμονίως ἐνέφηγε τὸν δλίγως ζῶντα διὰ τὴν ἀσθεν-
 τήν. V.

339. μνησάμενοι τὰ ἔκαστος ὁμοίον ἐστὶ τῷ „Πα-
 τρὸς προφασιν” (309). ἄλλως· ὁμοίον ἐστὶ τῷ „οἱ δὲ 45
 ἔκαστος σπυλιάντες” (Il. 9, 650). V.

342. δ' ἢ πᾶμπαν· ἔθος ἔχει ἀπὸ τῆς δὴ ἀρχαίας· ἔδει
 πᾶμπαν δὴ. V.

ἀποίχεται· κηρύσσει. ἔπος δὲ τῷ ἀγαθῷ, ἀπὸ τοῦ
 ἔπος· ὅθεν καὶ τὸ „ἡορῇ προλιπῶσα δόμος” (Hesiod. Scut. 1). 50

ἡ διπλῆ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐσθλο. τοῦτο δὲ παρὰ

τὸ πρόσωπόν ἐστιν. Α.

ἀμβροσίην ἐρατεινὴν· εὐωχίας αἰτίαν· αὕτη γὰρ
 ἐρατεινὴ· „δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέγιστα” (Il. 9, 228).
 ἄσιτον μὲν ἂν αὐτὸν ποιεῖ διὰ τὸ πάθος τῆς γῆρας· διὰ δὲ
 τὸ πῆδον εἰς θεῶς ἀνάγει τὴν αἰτίαν. Β.

ἡ διπλῆ, ὅτι κατ' ἀμφοτέρων τὸ πᾶσον, τῆς ἀμβρο-
 σίας καὶ τῆς νέκταρος· ἡ γὰρ ἀμβροσία ἐστὶ ξηρὰ τροφή. Α.

343. μέμβλεται· συγκοπή καὶ πλειονασμὸς τῷ β. V.

διδάσκεις μὴ ἐμνηστῆν τῶν φίλων. V.

344. προπαρῶσιν· εἰς χρονακὸν καὶ τοιαύτον. V.

350. ἄρη· εἶδος ὀρέου. τινὲς ἱκτῖνον καλεῖσιν, ἔτιος
 δὲ φῆμιν. λέγει δὲ καὶ τὸ δρεπανον. D. τῷ ἱκτῖνῳ. οἱ δὲ,
 ζῶον θαλάσσιον πολεμῆν λέρου καὶ βρόντῳ. φίλῳ δὲ τὴν

τροφήν ἦν ἂν συνάγει φυλάττειν ἐπὶ τοῖς γάμοις (τὰρ-
 15 φει V), καὶ ταύτην ἐπιχορηγεῖ τοῖς νεοσσῶς· ἢ νῦν οἰκίῳς
 ἂν εἴκασε τὴν Ἀθηνᾶν. οἱ δὲ τὸν ἱκτῖνον, ὅτι ἐφ' ὅψους
 ἱπτάμενος εὐχερῶς ὅπως θέλει καταρρόσσει. ABV.

353. αὐτῇ δέ· ἐν ἄλλῳ αὐτῇ δ' αὖ. Α.

357. ταρφεῖα· κυρίως ἐπὶ τῆς ἐντραπῆς ὕλης ἡ λέξις. V.

Ἀριστείδης ἀνέγνω ὡς πικρὰ. ἔτιος δὲ καὶ ὁ Ἀσκαλω-
 νίτης· καὶ ἐπελθῇ ἡ παράδοσις. Α.

358. αἰθρογενέος· τῷ αἰθρίας αἰτίᾳ καὶ γεννητικῷ,
 ταῖς τε ψυχῶς· ψυχῶς γὰρ ὁ Ποσειδῶν ἐπιφύκει. Β.

τῷ γεννῶντος αἰθρίας, ταῖς τε τῷ ψυχῶς· ἐνὶ τῷ δὲ καὶ
 τῷ αἰθρίας αἰτίῳ. ἐστὶ δὲ μαχόμενον τῷ ψυχῶς νικᾶντες.
 αὕτη γὰρ προτέρῃ ἐκδόσει συμφωνεῖ. V.

361. κραταίγυαλοι· ἡ διπλῆ, ὅτι οἱ κραταῖοι κατὰ
 τὰ γύαλα καὶ κύπη καὶ κοιλώματα. ἀπὸ δὲ μέρας οἱ ὕλοι κρα-
 ταιοί· γύαλον γὰρ πᾶν τὸ κοῖλον τῷ θώρακος. Α.

362. γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθονὶ· περιέστρωψεν·
 ἀπὸ γὰρ τῶν τοιούτων περιεστρωψῶν διάχρους γίνεθ' ὅτι περὶ
 γῆν ἄλρος. τινὲς δὲ τὸ περὶ ἀντὶ τῷ περισσῶς. Β.

365 — 368. ἀθετῶν εἶχον· ἑσπέρως· γελῶν γὰρ τὸ βρον-
 χῶσθαι τὸν Ἀχιλλεΐα, ἡ τε συνέπεια ἔδην ζητεῖ διαγραφῆναι
 τῶν αὐτῶν. ὁ δὲ Σιδώνιος ἡθετηκέναι μὲν τὸ πρῶτον φη-
 σιν αὐτῶν τὰς ἀριθμῶς, ὅθεν δὲ περιελθεῖν τὰς ὀβελῶς,
 ποιητικὸν νομίσαντας τὸ τρίτον. ὁ μὲντοι Ἀρμόδιος ἐν
 τῷ περὶ τῆς ἐπεκδοθείσης διορθώσεως ἔδην τοιαῦτο λέγει,
 διπλῆν δὲ προαφελῶν τῷ „ὄν” ἄχος ἱκτῖνον, ὁ δ' ἄρα
 Τρωσὶ μενεάων,” ὅτι τὸ μενεάων νῦν θυμολόμενος
 σημαίνει. Α.

365. τοῦ καὶ ὁδόντων· ἔτιος τὰς ὁδόντας, ὅχ' ὡς
 Ἀδών (Il. 10, 375). V.

366. ἐν δὲ οἱ ἦτορ· μετὰ τὰς τῷ σώματος ἐκφύσεις
 καὶ τῆς ψυχῆς τὴν διάθεσιν δηλοῖ. V.

368. κάμει τεύχων· ὁ τρόπος ἀντίφρασις. V.

374. ἀπάνευθε σέλας γένετ'· πόρῳ δαίτη ἐλαμ-
 ψε. V.

ἡ ὅτε μῆνῃς· καλῶς οὐχ ἥλιον ἀναστῆναι διὰ τὴν τῶν
 οἰλῶν μελανότητά· παρῶσιν γὰρ καὶ τῇ αἰλήνῃ τινὲς μελα-
 νόητες. Β. ἔθεν τὸ σκοτεινῶς σημαίνειν μνηστῆν φημέν. V.

376. Ἀρισαρχος τό τε καίεται. Α.

377. τὰς δ' ἐκ ἐθελοντας· ἐκ ζῶνται, φησὶν, ὑπὸ τῶν προῶν πλησιάζουσι τῇ γῇ, ἀλλ' ἄκοντες πελαγίζονται. Β.

380. ὅτι ἀναλαβὼν τὴν ἀσπίδα μετὰ ταῦτα ἐπὶ πᾶσι τὴν περικεφαλαιὼν ἵθυσιν. Α.

381. ἂς ἦρ ὤς· πιθανὴ ἡ ὁμοίωσις· τὴν μὲν γὰρ ἀσπίδα σελήρῃ, τὸ δὲ κράνος ἄεθρι, τὸν δὲ Ἀχιλλεὺς ἡλίῳ παραβάλλει. Β.

382. ἔππουρις· καταχρηστικῶς· οὐ γὰρ τοιαύτη ἦν. ἴθιραι δὲ αἱ τμημένηθῃσαι τρίχες. Β. κακῶς ἐν Καλλιμαχος „ἐπεὶ κτενὸς ἔσκον ἔθιραι.” V.

384. πειρήθη· ἐπειρήθη ὅπως εἰδῇ πότερον ἔσφιγξῃ ἢ σαλεύειν περὶ τῷ σώματι. τὸ δὲ ἐντρέχοι, εἰ συνῆλθε τοῖς ὅπλοις δύναιτο καὶ μὴ ἐμποδίζοιτο. Β.

ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἐπὶ αὐτῇ. συγγεῖ δὲ τὸ σύνταγμα ἀντὶ ἀπολειμμένης λαμβάνων, τὴν οἱ ἀντινομίαν περισπᾷ ὁ Ἀσκαλωνίτης, καὶ φησὶ καὶ δοτικὴν ἀντὶ γενικῆς· οἱ δὲ βαρυνταῖσιν. ἔτι μὲν ἐν καὶ ἐγκλιτικὴν ἐντρέχει τὴν οἱ ἀντὶ γενικῆς κειμένην, ὥσπερ ἐπὶ τῷ „οἱ δὲ οἱ ἐβλάθησαν” (Π. 23, 387)· ἔτι δὲ καὶ ὁρθοτονομένην ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ „ρεῖσ’ ἐπὶ οἱ καλέσας” (Od. 17, 330) καὶ „προτὶ οἱ δὲ λαβὼν ἔντερα” (Π. 20, 418). οὐ μέντοι ποτὲ ἐν τῇ καλεσμένην ἐπιταγματικῇ συντάξει· ἄλλογον γὰρ τὸ τοιαῦτον ὡς ἐπιφύρεται τῇ αὐτῇ γενικῇ καὶ τὴν οἱ προκείσθαι δοτικὴν ἐπαρχάσαν, ὥσπερ ἐν ὅροις· αἱ γὰρ τὰς πρωτοτύποις ὁμοιόπρωτος συντάσσεται ἡ αὐτῇ ἀντινομία. πειζόν ἐν Ἀρισταρχῷ γράφονται πειρήθη δ’ ἔο αὐτοῦ. Α.

385. ἐντρέχοι· ἀκολούτως χρῆστο ὥς μὴ ἐμποδίζεσθαι. D.

386. ὥτως εἴτε Ἀρισαρχος συνέλαβεν δὲ τὸ ἦν τε, καὶ διὰ τῷ εἰρηθ. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει τῷ δ’ ὥς τε. ἐν δὲ ταῖς ἀπὸ τῶν πόλεων τῶν δ’ αὐτῇ. Α.

οὕτως γρηπτόν, τῷ δ’ εἴτε, ἵνα ἡ ὥσιν πτερὰ διὰ τὴν κούφωσιν· ἔξωθεν δὲ τὸ ὥς. πρότερον δὲ γράφοντες ὁ Ἀρισαρχος τῷ δ’ εἴτε, καὶ κατὰ συζολὴν δεγόμενος ἀντὶ τῷ ἦν τε, ὡς ἐπὶ τῷ „εἴτε ὕρας κορυφῇσι” (Π. 3, 10), μεταβίβασεν ἔξωθεν τῷ δ’ αὐτῇ, ἐμπατικώτερον νομίσας εἶναι, ὑπακομένους τῷ ὥς, ὡς καὶ „καιροσέων δ’ ὀθονέων ἀπολείβεται” (Od. 7, 107). Α.

ἄειρε· τινὲς φασὶν ὅτι ἐμετεώριζεν αὐτὸν ὁ κόσμος καὶ γαυρίων ἐποίη. ἡ τάχα ἡ συμμετρία τῶν ὅπλων καὶ κωφότητα ἐνεποιεῖ, ὥς μὴ δοκεῖν αὐτὸν φέρειν ταῦτα, ἀλλ’ αὐτὸν ἔχον. εἰ δὲ μέγιστα ἦν, βαρύτερα ἂν ἐπῆρχε. καὶ τὰ πτερὰ δὲ πολλὴν ἁρμονίαν ἔχει. ὁ δὲ λόγος ἐπερβολῇ τὰ ὅπλα γέν, φησὶ, κῆρα γεγονόσιν ὡς πτερὰ, καὶ φρεῖ καὶ ἐκείριζε τὸν Ἀχιλλεὺς, ὡς ὕμνου τὰ πτερὰ· τὸ γὰρ αἶρεν ἀντὶ τοῦ ἐκούριζε· „Νέωρ δ’ ὁ γέρον ἁρογῆτι αἶρε” (Π. 11, 637)· „ἡ μ’ ἀνείρε” ἢ ἐγὼ σέ” (Π. 23, 724)· τετόλμηθ’ ἔγιν’ ὁ λόγος ὡς τῶν ὅπλων βαρυνόντων τὸν Ἀχιλλεὺς, ἐ βαρυνόμενων. Β.

387. ἀθιγέονται εἰχοι τέσσαρες, ὅτι ἐκ τοῦ Πατρὸς ὀπλισμῶ (Π. 16, 141) μετάνειν. ἡ δὲ περιεργμένη ὅτι ἐνταῦθα μὲν αὐτὸς Ζηρόδοτος καταλλοιπν. Παιρόνλα ἡθιγην. ἐκτὶ δὲ ἀναγκαίως λέγον, ἵνα μὲν διὰ τί ἐκ ἔλαβε τὴν μέλιαν. Α.

ἔδεν ἐν ταῖς ἄλλαις ἦσαν οἱ ἀθιγέμενοι. Α.

ἔτοι καὶ ἐπὶ Πατρόνλα καὶν, ἵνα γινώσκον διὰ τί λιπεν αὐτό, καὶ ἐνταῦθα πρὸς αὐτῆσιν Ἀχιλλεὺς, ἄλλοις μὴ φορητὸν ἐνκόλως ἕως περιῆγε. βριθὸν ἐπὶ δύνον· τὸ γὰρ βάρος ἐπὶ τῶν δοράτων ἔχρησεν. Β.

389. τὸ ἐπίστατο ἐξηγῶν ἀντὶ τῷ ἐδύναιτο· γὰρ φησὶ „τὸ μὲν οὐ δύναται ἄλλος Ἀχαιοὺν πύλλων δὲ· τῇ γὰρ ἐπιστήμῃ καὶ τὴν δυνάμειν προαῖως πᾶς φησὶ „ἐπεὶ ἔδ’ ἐμὲ νῆϊδά γ’ οὕτως ἔλαμψε” Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέν τε” (Π. 7, 198) καὶ Ἡρακλῆα μεγάλων ἐπίεσσα ἔργων” (Od. 21, 26), ἐπιγνώμονα καὶ ἐπιστήμονα, ὡς τὸ „ἔσορα δ’ Ἀτρεΐδην μέμνονα θέομεν ἄμφω” (Π. 23, 486) καὶ „ἄμφω δ’ ἐπὶ ἔσορι πείραρ ἔλεσθ’” (Π. 18, 501), τατέσιν ἐπὶ μόνι δικῶν κρίσεις. Β.

εἰώθει. ποιεῖ γὰρ Ἀχιλλεὺς παρὰ Χείρωνι διδασκόμενος πάλλαιν τὴν μέλιαν. V.

390. τάμε· ἐν ἄλλῳ πόρε. Α.

391. ἐν κορυφῇ· ὥτως πληθυντικῶς αἱ Ἀρισταρχοί.

392. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸν Ἀλκιμέδοντα (Π. 16, 197) Ἀλκιμον λέγει. Α.

393. ἔτιος διὰ τῷ ὁ ζεύγνον. Α.

λέπιδον· τὰς καθιεμένους κατὰ τῶν ἱππέων τῶν λων περιεργίας ἰμάντας πρὸς τὸ δεσμεῖν. Β.

394. ἔλασαν ἀντὶ τῷ ἔσαν κατὰ παραλήψιν τῷ εἴ. V.

396. χειρὶ λαβὼν ἀραρυτῶν· τῇ χειρὶ ἀραρυτῶν οἷον ἐκ ἐξολοθύνεσαν τῆς χειρὸς. Β.

398. ἡλέκτωρ· ὁ εἰς λέκτρον μὴ ἐρχόμενος· τὸ μὴ κοιμᾶσθαι εἰλόμενος, διὸ καὶ ἵππας αὐτῷ ἐχ γένουσι, τὸν δὲ ἀραρυτῶν ὄχημα αὐτῷ φησὶν. ἡ μᾶλλον κοιμῶν· τὰ γὰρ εἰς τὸν κατ’ ἐνεργείας τόσσει, ὡς τὸν μάντωρ κοσμήτωρ. λέγω δὲ τὸ κοιμῶν, ὅθεν καὶ „λέξον δὴ με τόχισα” (Π. 24, 635). ΑΒ.

398. ὑπερίων· ὅτι καὶ αὐτὸν δοκῶμεν ἡμεῖς ὁ γέρεσθαι, καὶ τότε τὴν γῆν κυκλοῦν καὶ ὑπερίνω ἡμῶν ἐπὶ αὐτῷ δὲ πρὸς ἀγῆν τὸν θύρακα (Π. 18, 610), τὸ σάκος σελήρῃ (374), τὸ δὲ κράνος ἄεθρι ἐκείσας τὸν ἐκ πάντων τέτων καταλαμπόμενον ἡλίῳ μάλιστα τῷ λαμπροτάτῳ. Β.

ἄλλως συνεχῶς τοῖνυν τὸν ἥλιον ἀκάνυοντα καὶ ἄλλως καὶ ἀπερίονα προσαγορεύει, διὰ τῶν ἐπιθέτων οὐκ ἄλλῳ πλὴν τῷ τὸ χῆμα σημαίνων. ὅ τε γὰρ ἀκάμιας, ὁ μὴ κινῶν, ἔοικεν ὅσος ἔχειν ἐκ ἀνατολῆς καὶ δέσιν, ἀλλὰ τὴν περιδρομον ἀνάγκη. ἡλέκτωρ δὲ διὸν θάτερον, ἢ ἡλέκτωρ θείος ὀνομάζεται μηδέποτε κοίτης ἐπιψαύων, ἢ τῷ θανώτερον, ἐπιλεκτικῶς τις ὢν καὶ κυκλοτερεῖ φορῇ.

ρως ἡ νικτὸς ἀναμετρούμενος τὸν κόσμον. ὑπερίονα δὲ νο-
μιστον αὐτὸν ὡς ἐπιερίμενον αἰ τῆς γῆς, ὡς περ, οἶμαι, ἡ
Ξινοφάνης ὁ Κολοφώνιος φησιν „ἡελίος θ' ἐπιερίμενος
γῶαν τ' ἐπιθάλλων.” εἰ γὰρ πατριωνυμικῶς αὐτὸν ἡθέλη-
σαν ἀνομάζειν, εἶπεν ἂν Ὑπεριονίδης, ὡς Ἀτρεΐδην εἶπε
τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ Πηλεΐδην τὸν Ἀχιλλέα. Β.

400. σημαίνονται τινες ὅτι ἐντεῦθεν ἡ διασκευὴ τῆ τε-
θρίππου πεπαισῆς, „Ξῖνθε τε καὶ σὺ Πόδαργε” (Π. 8, 185). Α.

401. ἄλλως: μὴ ὡς ἐπὶ Πατρόκλῳ. ἔτι δὲ ὁ μὲν Ἀδ-
πομέδων θνητός, οἱ δὲ ἵπποι ἀθάνατοι διὰ μᾶλλον ἐγκαλεῖ-
τοῖς σώζειν δυναμένους. ἢ ὅτι διὰ τῶν ἵππων καὶ τῷ ἡνιόχῳ
ἐπιπλήττει. Β. ἢ ὅτι „τάχα κεν καὶ ἀνατίων αἰτιόωτο”
(Π. 11, 654). Υ.

402. Δαναῶν: ἐν ἄλλῳ λαῶν. Α.
ἐπεὶ γὰρ ὅσοι μὲν: τινὲς χέομεν ἀντὶ τῆ ἐποχωρήσομεν. 15
ἔλλοι δὲ ἀντὶ τῆ ἀναμειχθῆμεν τοῖς πολεμίοις. Υ.
ὅτι δαυοντέον τὸ ἐῷμεν. ἔτι γὰρ ἄδην ἔχομεν, κορε-
σθόμεν. Α.

403. αὐτῶν: γράφεται αὐτόθι. Α.

405. ἡμυσε καρῆ ἄτι: παρέκλινε τὴν κεφαλὴν αὐτῶ. 20
ταχέως δὲ εἰς θάτερον μέρος ἔκλινε τὴν κεφαλὴν, παρε-
πύρηντας εἰς τέπλω ὡς προσβλέπων τῷ Ἀχιλλεῖ, μέλλον
αὐτῷ διαλέγεσθαι. ΑΔ.

παρέκλινε τὴν κεφαλὴν, ἐπιστρέφων ἑαυτὸν ὡς ἐναν-
τίως τῷ Ἀχιλλεῖ γενέσθαι καὶ πρὸς αὐτὸν λαλῆσαι. Β.

406. ξεύγλης: ξεύγλη τὸ ὑπὸ τὸν ξυγὸν μέρος, εἰς ὃ
ὁ τρώχλος ἐντίθεται. Β.

407. αὐδῆεντα: λογικῶς ἔφθον φωνὴν ἔχοντα. ἢ ἐν-
σπεπὲς δὲ, φασὶ, τὴν ἥραν παραιτῆσαν λύπης γενέσθαι τῷ
Ἀχιλλεῖ. ἐντέρον δὲ ὅτι εἰς πρῶγμα τολμηρὸν καταβαίνων 30

ἡ ποιητὴς, τὸ φωνῆς μετέχοντος ἵππου εἰσάγειν, θάρ τὴν
αἰτίαν ἀνατίθῃσι, καὶ ἥρα, ἐπεὶ φωνὴ ἐξ ἡρᾶς πεπληγμέ-
νος. τί δὲ ἄτοπον, ὅπως γὰρ ὅστις προείπεν (Π. 18, 96), „αὐ-
τὰ γὰρ τοῖς ἔπειτα μεθ' ἑκτοῦ πότμος ἐτοίμος;” Β.

τὸ αὐδῆεντα ἢ ἐξ φωνῆς ἔχοντα, ἀλλ' ἀνθρωπίνῳ 35
φθιγγόμενον ὅπλῳ ὡς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὡς παράδοξον ἐπε-
σημνήματο. καὶ τὸ „Κίρκη ἐπὶ πλέκαμος δεινὴ θεὸς αὐδῆεσσαι”
(Od. 10, 136) σημαίνει τὸ ἀνθρωπίνως φθιγγόμενῃ, οὐχ
ὡς θεός. διὰ σημείων γὰρ, ὁλων καὶ ἱερῶν καὶ θουῶν,
καὶ δὲ θείων καὶ ἐφειμένων, καὶ ἢ ἀεδῆς φθέγγοντο οἱ θεοί. 40

Παράκειται τὰ Ἀριστοτέλους σημεῖα καὶ τὰ Αἰσώμου περὶ τῆς Ἀρισταρχίου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς
Πλατῆς προσφάτας Ἡρωδιανῆς καὶ ἐκ τῶν Νικάνωρος περὶ εἰρημῆς. Α.

408. ὡς ἥρα φωνήσαντος: ἥρας ἐπὶ φωνῆς, φησὶ.
τῷ ἵππῳ ἐλέχον αὐτῶ αἱ Ἐρινύες τὴν φωνήν· πάντα γὰρ
τὰ πυρὸλογα καὶ τεράζια δοκεῖ ὑπὸ Ἐρινύων γίνεσθαι. ΑΔ.

ἡ διπλὴ δὲ πρὸς τὴν ἀθέτησιν τῶ „αὐδῆεντα δ' ἔθικεν.”
εἰ γὰρ ἡ ἥρα παρέχετο, καὶ ἐπύχετο ὡφειλεν, ὅχι αἱ Ἐρινύες. Α.
ἐλπίσκοποι γὰρ εἰσι τῶν παρὰ φύσιν. ἢ τὸν περὶ θανάτου
λόγον ἀνεγράψαντο. Β.

423. ἄδην ἔλῃσαι: ἀδρόως κορέσαι καὶ πληρῶσαι. με-
γαλοφθῶς δὲ ἔδδῃ πλησίων τῷ κινδύνῳ γενόμενος ἀποτρέ-
πει τῆς ὁρμῆς, βεβλόμενος καὶ ἐν αὐτῇ τῇ τελευταίᾳ ἀν-
δραγαθίᾳ ἐνθαυεῖν. ΒΥ.

424. ἐν πρώτοις: ἀντὶ τοῦ εἰς ἥρωας τοὺς τῶν
Ἀχαιῶν. Υ.

καὶ ἀλλαχόθι „ὅτ' αἰεὶ βάλλοντο θεοὶ μεμνησθὶ ἐφειμένων”
(Od. 4, 535), τῶν θεοπροπίων λέγει. ἢ δὲ Κίρκη „καλὸν
βοιδιδεῖν” (Od. 10, 227) ὡς ἄνθρωπος. Β.

ἄλλως. εἰ θέλει μετέχουσι φύσεως, τί ἄτοπον καὶ φωνῆς;
πρῶτος δὲ Ὅμηρος τῷτο ἐποίησεν. Ἡσίοδος ἐπὶ τῷ ἱερακῶς,
Ἀρχιλόχος ἐπὶ τῷ αἰετῷ. καὶ Αἰσώπος ὕμνον κατεχρησάτο. Υ.

ἄδειν δὲ ὡς περιττός καὶ ἐναντίον ἔχων· ἐπιφέρει γὰρ
(418) „ὡς ἥρα φωνήσαντος Ἐρινύες ἔχουσιν αὐδῆν,”
ὡς δηλονότι καὶ παραχῆσαι. τοιαῦτος γὰρ ὁ ποιητὴς „τὸν μὲν
ἄρ' ἔζηλον θῆκεν θεὸς ὡς περ ἔφηνε” (Π. 2, 313). Α.

411. τωχελὴν: τωχελλὰ παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κέλλειν
ἔδην παρῆκται καὶ χελώνη. Β.

413. θείων ὡριςος: ἥλιος γὰρ ἔστιν ὁ μετῶν πάντων
τῶν ὡριων. Β.

415. ἡμα πνοιῇ Ζεφύροιο: τῷτο γὰρ παρὰ τῷ πα-
τρὸς Ζεφύρος ἔχουσιν. ἢ ὑπερβολικῶς. Υ.

416. 417. ἀδειν δὲ εἶχαι καὶ εἶτοι οἱ δύο, ὅτι ἐκ ἀνυπαρκτοῦ
εἶσιν· οἶδαμεν γὰρ ὅτι ἡ πνοὴ ἐλαφροτάτη ἐστὶ. τὸ δὲ καὶ
προσθεῖναι φασὶν ὡς ἀπὸ ἱσορίας ἐστὶ παρεληφτότα ἀνασθ-
μενόν τι, καὶ ἀπίθανον ἵππον λέγειν φασὶν ὡς περ ἄνθρω-
πολύεσσα. Α.

416. ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ: τὴν ἁμαρτίαν τῆ πατρὸς ἄλ-
λοθεν κομίζει, δῆλον δὲ ὅς ἀθάνατοι ὄντες τῶν ἀνθρω-
πίνων πύθονται μύθων. Υ.

417. θείῳ τε καὶ ἀνέρι: φασὶν ὅτι ἐν γήματι Πάρι-
δος Ἀπόλλων ἐτόξευσεν αὐτὸν διὰ τὸν Πολυξένης ἔρω-
τα. ΒΥ.

418. ὡς ἥρα φωνήσαντος: ἥρας ἐπὶ φωνῆς, φησὶ.
τῷ ἵππῳ ἐλέχον αὐτῶ αἱ Ἐρινύες τὴν φωνήν· πάντα γὰρ
τὰ πυρὸλογα καὶ τεράζια δοκεῖ ὑπὸ Ἐρινύων γίνεσθαι. ΑΔ.

ἡ διπλὴ δὲ πρὸς τὴν ἀθέτησιν τῶ „αὐδῆεντα δ' ἔθικεν.”
εἰ γὰρ ἡ ἥρα παρέχετο, καὶ ἐπύχετο ὡφειλεν, ὅχι αἱ Ἐρινύες. Α.
ἐλπίσκοποι γὰρ εἰσι τῶν παρὰ φύσιν. ἢ τὸν περὶ θανάτου
λόγον ἀνεγράψαντο. Β.

423. ἄδην ἔλῃσαι: ἀδρόως κορέσαι καὶ πληρῶσαι. με-
γαλοφθῶς δὲ ἔδδῃ πλησίων τῷ κινδύνῳ γενόμενος ἀποτρέ-
πει τῆς ὁρμῆς, βεβλόμενος καὶ ἐν αὐτῇ τῇ τελευταίᾳ ἀν-
δραγαθίᾳ ἐνθαυεῖν. ΒΥ.

424. ἐν πρώτοις: ἀντὶ τοῦ εἰς ἥρωας τοὺς τῶν
Ἀχαιῶν. Υ.

ΕΙΣ ΤΗΝ Υ.

2. ἀμφὶ σὲ Πηλέος υἱέ: ὅτι πάσης τῆς στρατείας ἡγε-
μὼν αὐτὸς ἐγένετο, καὶ αὐτῶν τῶν ἡγεμόνων. ὁρθοτονητέον
δὲ τὴν ἀντιονυμίαν διὰ τὴν πρόθεσιν, προσφωνεῖ δὲ ὁ
ποιητὴς ἡρωϊκοῖς μὲν προσώποις πέντε, Ἀχιλλεῖ Μελα-
ντιάδῃ Πατρόκλῳ Εὐμαῖῳ Μενέλαῳ, θεῶν δὲ Ἀπόλλωνι.

ἀμφὶ σὲ ἦ' ἔοι Φοῖβε” (159). Β.
τὸν πληθυντικῶς γράφεται ἡ καὶ ὁρητοε, συνάφω-
μεν τῇ τελευταίᾳ λέξει ὡς ἐν ἐπιθετικῶν ἐκείνης· ἐὰν δὲ
ἐνικῶς, βραχὺ διασπλούμεν· ἐπὶ γὰρ τοῦ Ἀχιλλέως ἀκού-
σθῆσεται. Α.

X x x

24. καὶ γὰρ Ἀχιλλεύς οἶος ἐπὶ Τρωσὶ μαχίται, ὅδε μὲν ἔειπεν· ABV.

25. ἀμφοτέροισα δ' ἀρήγεθ'· τοῖς μὲν Ἀχαιοῖς, μὴ τὴν ἀπὸ τῆς Ἀπόλλωνος Ἀχιλλεύς τοξενθῇ, τοῖς δὲ Τρωσὶ, μὴ ὅτι Ἀχιλλεύς πάντες ἀπόλωντο. ἐκτραγωδῶν δὲ τὰς ποιήσεις, θεῶν παρατάξεις συμμίσγει αὐταῖς. BV.

26. εἰ γὰρ Ἀχιλλεύς οἶος· δόξειεν ἂν τὸναντλον ἢ δὲ Ζεὺς βάλει γίνεσθαι, τῶν θεῶν ἐκπεμπομένων ἐπὶ τὴν μάχην. ὁ μὲν γὰρ φησιν, εἰ μὴ παραγένοιτο, ὅδε πρὸς δόλον ἀνδρῶν οἱ Τρῶες μαχόμενοι τῷ Ἀχιλλεῖ, ἐκ δὲ τῆς

ἀφαιρέσεως αὐτὸς μῦλλον ἰχυρότερος γίνετο τῷ εἶναι τοῖς Ἑλληνικῶς θεῶς ἰχυρότερος τῶν Τρωϊκῶν· ἂν γὰρ δύο ἀνδρῶς ἴσα προσεθῇ, καὶ ἕνα ἐστὶν ἄνισα· ἢ γὰρ αὐτὴ ὑπεροχὴ τῶν ἐξ ἀρχῆς ὑπερεχόντων μένει. εἰ δὲ καὶ ἴσοι ᾖσαν, πε-

ριττὴ ἦν ἡ ἐπιτελεία τῶν θεῶν. ἐρῶμεν δὲ ὡς ὁ διὰ τὴν μάχην τῶν θεῶν ἢ καθόδος γέγονεν, ἀλλ' ἵνα πρόσφασις Ἀχιλλεῖ τῆς ἀπάτης Ἀπόλλωνος γένητο (II. 21, 599), δυνή-

θῃ δὲ καὶ Σκάμανδρος παρεμποδίσαι Ἀχιλλεῖ. B.

27. ἔειπονσι· ἀντὶ τῆς ἀνδρῶν. V.

28. καὶ δὲ τῆς· Ἀριστεύχου καὶ δὲ τι, διὰ τῆς Γ. A.

29. ἐταίρου χωρίζεται· λείπει ἢ περὶ· ὅτε κατὰ θυμὸν καὶ ἑταίρου χολέεται. τὸ δὲ αἰνῶς ἐκατέρωθεν δύναιται προσεδοῦναι. AB.

30. Ἀριστεύχου καὶ οἱ πλείους ἔνθ' ἐν προήνεγκαν τὸ ἐπέρμορον, ὡς ὑπέροισον, ἵνα ἀντὶ τῆς ὑπερμέρους κεί-

ται· δύναιται μέντοι καὶ ὑπὲρ μέτρον κατὰ διάλησιν λέγεσθαι. B.

31. Ἀριστεύχου ὡς ὑπέροισον, ἐν μέτρον λόγῳ ποιεῖν· καὶ ὁ Ἀσκαλονίτης, ἐπεὶ ἀντὶ ἐπιρρήματος τῆς ὑπερμέρους πα-

ρῆσθαι, ὁμοίως πληθυντικῶς τῷ „ἐνθα κεν Ἀργεῖοισιν ἐπέρμορον νόσος“ (II. 2, 155). καὶ ὅν τρόπον „ἢ μὲν καλὸν ἐπέρμορον νόσος“ (Od. 21, 312) ἀντὶ τῆς καλῆς ἐστὶ, καὶ τὸ πληθ-

θυντικὸν „ἢ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἐνθεο“ (II. 6, 326), ὥτως καὶ τὸ προκειμένον ἐνικῶς καὶ πληθυντικῶς εἰς σένταξιν πα-

ρῆσθαι ἐπέρμορον· „δεῖδω μὴ καὶ τεῖχος ὑπέρμορον ἔσται“ ἐν- τὴν δὲ ἐν τῇ B περὶ τῆς προσφωδίας διελέχθη· διὰ τὴν παρήν. ἐκείνο μέντοι ὑπομνήσω, ὡς οὐ δύναται καὶ τὸτο καὶ τὸ ἐν τῇ Ὀδυσσεῖα (1, 35), λέγω δὲ τὸ „ὡς καὶ τὴν

Ἀργεῖος ὑπέρμορον“ κατὰ διάλησιν ἀναγινώσκουσι, ὁμοίως 40 τῷ „μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄιδος“ (336), ὥσπερ ἤδη ἀπεφηγάμεν. A.

τὴν γράφουσαν ἀντὶ τῆς δεῖδω μὴ καὶ τεῖχος „οὐ μέντοι μοῖρα“ ἐστὶν ἐν τῷ Ἀχιλλεύς ἴσως ἐκπέρας ἀναιδῶ- 45 μινον πτολήθρον ἐστὶν δὲ οὐδέναις ἴσως καὶ μήτις ἔπειτα· πῶς γὰρ ὁ εἰδὼς μοῖραν τ' ἀρρηκτὴν τε (Od. 20, 76) γυνεῖσθαι; V.

33. Ἦρα μὲν· Ἦρα εἰς νόμιμον γάμον ἀδικηθέντι Μενελάῳ βοηθεῖ. Ἀθήνη δὲ τοῖς δικαίως καὶ φρονίμως μαχομένοις. Ἐριότης δὲ ὁ ἐρευνητικὸς (λόγος γὰρ ἐστὶν) 50

ἢ ὁ μέγας ὠφελῶν, πλεονάζοντος τῆς ὕ· οἱ δὲ τραγικοὶ τὴν καταχθόνιον. ἐπεὶ ἂν μετὰ λόγῳ ποιεῖν τὴν μάχην αἱ Ἑλ- ληνες, βοηθεῖ αὐτοῖς. ἕκτα δὲ καὶ διὰ Κελλή. Ποσειδῶν δὲ, ὅτι ἀπὸ θαλάσσης πρὸς τὰς ἐν τῇ ξηρᾷ πολυμαθῶσιν. Ἡφαίστος δὲ διὰ τὸ φρόνιμος καὶ μηχανικός καὶ τεχνίτης εἶναι, οἱ καὶ Ἕλληνες. B.

34. Ποσειδῶν· νησιῶται γὰρ οἱ πλείους Ἕλληνας, καὶ εἰς Ἑλλήν τε καὶ Αἰγῶς δῶρ' ἀνάγουσιν. ἢ διὰ Λαομέ- 5 δοντα. V.

35. Ἀριστεύχου κέκασται, ὁ διὰ τῆς ὁ κέκασται. A. *)

36. Ἡφαιστος· πόλεμος Ἄρει, φίλος Ἀθηνῇ, „Ἡφαι- 5 στος δαίδασε καὶ Παλλὰς Ἀθήνη“ (Od. 6, 233). καὶ „μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἡρᾷ φέρων“ (II. 1, 572). καὶ οὐ τεχνικὸν τὸ Ἑλ- ληνικόν. V.

βλεπόμενων· οἷον βλεπόμενων αἰσ ὑδρηλοῖ. ἢ διὰ τὸ πῆρ. ἢ ἐπὶ τὰ ἄνω δεινὸς ἐστὶ καὶ πῆλιν αἰσταν. V.

37. ὁ ὥσωντο ἐριόται· ἐρῶντωντο αἱ ἀδελφεῖς. A. ἐρῶ- 5 μέτως ἐπιρῶντο βαδίζειν. B.

38. ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης· ὁ μὲν Ἄρης ὠραγῆς καὶ 20 βίας διαπόζει ὡς οἱ Τρῶες (φησὶ γὰρ „ἐπιδόμητοι ὠραγῆ- ρος“ II. 24, 262). ὁ δὲ Φαῖρος καὶ Ἄρτιμος χορῶν διαπό- ζει καὶ παιγνίων· καὶ οἱ Τρῶες δὲ „χοροῖσι πῆλιν ἔριον“ (ib. 261). ἕκτα δὲ οὐ καὶ τοξοῖς εἰσὶ τοῖς Τρωσὶν ὁμοίως.

Ἀθῶν δὲ, οὐ ἐπιλήρητος ἐξ ἀφροσύνης ἦσαν. ὁ δὲ Ξάν- 25θος, οὐ δίκην ὕδατος πρὸς τὰς ἀλγούτητας ἐφύροντο. ὅτι δὲ πορτικοὶ καὶ θηλυδολοί, καὶ ἡ Ἀφροδίτη συνέπεται. ὁ μέντοι Ἄιδης ἡ βοηθεῖ, οὐ ἀπωλείας ἔδετο, ὁ Πῆλος, οὐ πῶτας ἂν ὁμοίως ἐβλάψε σκοτοποιῶν. Ἀθημῆτηρ δὲ καὶ

Διώνυσος καρποφόροι ὄντες ἄχθοντο τῷ πολέμῳ δροῦντι 30 τὰς καρπῆς. BV.

39. ἀκροσεκόμης· ἐπὶ καρποφόρος· ἐπὶ δὲ τοῖς πέν- 35 θυσιν ἐκείροντο. δηλοῖ τὸν τὸν ἐν ἐχόμεθα ἀπενθῆς ἡμῶς διατηρεῖν. B. ἡ ἀκροσεκόμης ὁ μὴ κεραιμένος τὴν κό- μην ἀλλ' αἰ κομῶν, διὰ τὰς ἀκτῆας· ἴσως γὰρ ἡλῖος ὁ

Ἀπόλλων. BD.

40. ἡ διαλῆ, ὅτι ἡ προδιασυστήσας τὸν πῶτον ποταμὸν Ξάνθον καὶ Σκάμανδρον ὅντα προκατακέρχοντο τῇ τῇ Ξάνθῳ 40 διομασί, ὡς παραδεδομένοις δηλονότι χωρήμενος καὶ οὐκ αὐτὸς πλάσσαν τὰ δνόματα. A.

41. ἡ διαλῆ, ὅτι ἡ προδιασυστήσας τὸν πῶτον ποταμὸν Ξάνθον καὶ Σκάμανδρον ὅντα προκατακέρχοντο τῇ τῇ Ξάνθῳ 40 διομασί, ὡς παραδεδομένοις δηλονότι χωρήμενος καὶ οὐκ αὐτὸς πλάσσαν τὰ δνόματα. A.

42. τῶς Ἀχαιοί· ἐν ἄλλῳ τόφῳ δ' Ἀχαιοί. A.

44. Τρῶας· ἀντὶ τοῦ Τρώων, ὡς „Τρῶας δὲ εἰχας Ἀρης ὠρῶνεν“ (II. 5, 461). V.

48. λαοσσόος· πῶς λαοσσόον τὴν Ἔριν προσηγόρευ- 5 σεν· ἢ γὰρ σόσασα γαίνετο ἀλλὰ φθείρουσα μῦλλον τὰ πληθῆ. ῥητῶν δὲ οὐτὶ ἔστιν τὴν τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Τρωϊκῶν θεῶν φάσκειναι φησὶν ἢ γὰρ τῶν πρὸς ἀλλήλους ἔρις σωτικὴ ἐρίεται τῶν ἀνδρῶν. ἢ τὸ λαοσσόος δηλοῖ τὴν τὸν λαὸν 50 σείσασαν καὶ παρορμύσαν. δύνατο δὲ καὶ εἰς τὸ κρυπτεῖν

*) Apponit B, quae apud Suidam leguntur v. Ἰέρην.

σηδὲ μάλιστα ἀντιλήλον μεμίσηκεν· ἢ ὡς λόγιος κ' μνή-
 -ον ἀποσφάξει αὐτὴν ὡς λήθην. Ἡφαιστος δὲ Ξάνθῳ εἰ-
 -τος, οὗ ἢ μὲν τῶν ποταμῶν φέσις πέφυκεν ἑγρὰ, Ἡφαι-
 -ος δὲ ἐστὶ τῷ πυρὸς δεσπότης, ὃ τροφὴ τῇ ξύλῳ. κατὰ δὲ
 -ον προσκὼν λόγον Ἀπόλλων ἥλιος ὦν ἀναπίνει τὰ ἑγρὰ
 -α. Ἀθηναῖα δὲ ἐστὶ φρόνησις, Ἀρης δὲ ἀφροσύνη·
 -αὐτὰ δὲ καὶ πολέμια ἐστὶ ταῦτα ἀλλήλων. Ἡρα δὲ ἐστὶν
 -α. Ἀρτεμις δὲ σελήνη, ἀερότητις τις θῶα, ἢ τὸν αἶρα
 -α ἐξ ὧν ἦρτη· τὸ δὲ βαρύνον αὐτὴν πολέμιον νε-
 -α. Ἑρμῆς δὲ ἐστὶ λόγιος, Ἀθηναῖα δ' ἀμνημοσύνη, ὅλον
 -α τις τῶν λόγων. Ἡφαιστος δὲ τὸ πῦρ, Ξάνθος δὲ τὸ
 -α, ἀλλότριον δὲ τὸ πῦρ τῷ ἑγρῷ. AD.

τῷ ἀσυνφόρῳ μὲν ὁ περὶ θεῶν ἔχεται καθόλου λόγος,
 -α δὲ κ' τὰ ἀσυνφόρῳ ὃ πρὸς ποταμῶν τοὺς ὑπὲρ τῶν
 -α μύθος φησὶν. πρὸς δὲ τὴν τοιαύτην ἐπιλυσιν οἱ μὲν
 -α τῆς λέξεως καταγορεύοντες, ἀλληγορικὰ πάντα εἰρη-
 -α ὄντες ὑπὲρ τῆς τῶν στοιχείων φύσεως, ὅλον ταῖς ἐναν-
 -α τῶν θεῶν· κ' γὰρ φησι τὸ ἑγρὸν τῷ ἑγρῷ κ' τὸ
 -α τῷ ψυχρῷ μάχεσθαι καὶ τὸ κῆρον τῷ βαρεῖ. ἔτι δὲ
 -α μὲν ὕδωρ σβεστικόν ἐστι τῷ πυρὶ, τὸ δὲ πῦρ ξηρα-
 -α τῷ ὕδατος. ὁμοίως δὲ κ' πᾶσι τοῖς στοιχείοις ἐξ ὧν τὸ
 -α συνέστηκεν, ἐπάγχει ἢ ἐναντιώσιν, κ' κατὰ μέρος μὲν
 -α μάχεσθαι φθορὰν ἀπαῖς, τὰ πάντα δὲ μένειν αἰωνίως· μά-
 -α δὲ διατίθεσθαι αὐτόν, διονομάζοντα τὸ μὲν πῦρ Ἀπόλ-
 -α κ' Ἡλίον κ' Ἡφαιστος, τὸ δὲ ὕδωρ Ποσειδῶνα κ' Σκό-
 -α τὴν δ' αὖτ' αἰθήρη· Ἀρτεμιν, τὸν αἶρα δὲ Ἡραν,
 -α τὰ λοιπὰ ὁμοίως. ἔξ' ὅτε κ' τὰς διαθέσεις ὁνόματα
 -α τῶν θεῶν, τῇ μὲν φρονήσει τὴν Ἀθηναίαν, τῇ δ' ἀφρο-
 -α τὴν Ἄρεα, τῇ δ' ἐπιθυμίᾳ τὴν Ἀφροδίτην, τῷ λόγῳ
 -α τὸν Ἑρμῆν, κ' προσοικεῖσιν ταῖσι. οὗτος μὲν ἔν τῷ
 -α ἀπολογίας ἀρχαῖος ὦν πᾶν κ' ἀπὸ Θεαγένης τῷ Πη-
 -α, ὃς πρῶτος ἔγραψε περὶ Ὀμήρου, τοιοῦτος ἐστὶν ἀπὸ τῆς
 -α. ἔνιοι δὲ ἀπὸ ἔθους ἀπολογεῖνται συγκεχώρητ' γὰρ
 -α τῶν πόλεων κ' τῶν νομοθετῶν τοιαῦτα περὶ θεῶν μὴ
 -α ὅσον ἔστιν ἐν ποιήσεσιν, ἀλλὰ κ' τοῖς μετρητοῖς παραδι-
 -α, ἔν τε ἱστοῖς ἀναδύεσθαι, καὶ ἐν σύμφωνον τοῖς μύ-
 -α κατασκευάζειν, καὶ τὸν πᾶν ἀνάγειν ἐνυφασμένον
 -α τῇ πραγματικῇ. οἱ δ' ἐπὶ τῷ καιρῷ τῷ κατὰ τὴν Ἑλ-
 -α περιμυθεῖν· βασιλευμένης γ' τότε τῆς Ἑλλάδος
 -α καὶ κατὰ πόλεις, τὸ τῶν βασιλείων γένος αὔξοντα
 -α ἀπὸ τῷ ὡς ἂν μὴ πατάσασιν πόρρω εἶναι δοκῶν ἢ
 -α φέσις τῆς θείας· ὑποπλάττει δὲ κ' περὶ θεῶν
 -α περὶ ἀνθρώπων ὁρῶμεν φύσκοντα. τὸ μὲν ἂν ἴαν
 -α τῷ ἀσυνφόρῳ ταράττον κ' τῷ ἀσυνφόρῳ τοιοῦτον ἐστὶ
 -α ἐπὶ μέρος διμην, ὡς μὲν ἀσυνφόρος ταῦτα κατε-
 -αται. B.

ἄλλως, φησὶν ὁ κ' χαλεπὸς ἄνθρωπος ἐφ' Ὀμήρῳ τῶν
 -α φρόνης ὑπὲρ τῆς Θεομαχίας· ὃν γὰρ ἐν
 -α κ' Ἀχαιοὶ φέλοισι κληθῆναι παρ' αὐτῷ συνήθως,
 -α ἐπὶ ταῖς ταρχαῖς κ' ξύσις τὸ θεῖον ἐκείνου· ἢ
 -α ἐναντὶ Ποσειδάωνος· κ. τ. ὅ. ὅτι ταῦτα· Ἐκεί-
 -α

πρὸς Ἀἴαντα μαχόμενος, ὅδ' Ἀχιλλεύς πρὸς Ἑκτορα καὶ
 -α μετὰ Πατρόκλο Σαρπηδῶν· ἀλλὰ τὸν μέγαν ὄραν ὅλον
 -α ἀγωνοθετήσας Ὀμηρος ὅδ' ἄχρι μελλήσας τὸ κακὸν
 -α ὀπλοισιν, ἀλλ' ὁμοίως τὰς θεὰς συνέθετο ἀλλήλοισι· ἐπὶ
 -α μὲν γ' Ἀρης ἐπέχετο πειθεῖν πεισῶν, ἐκόντισσε δὲ χαίτας·
 -α μετὰ δὲ ταῦτα Ἀφροδίτης λότο γένεσθαι κ' φίλον ἦτορ·
 -α Ἀρτεμις δὲ καὶ προσεβριόσθη, τοῖς ἰδίοις ὄπλοις ὡς νη-
 -α πῶν κόρη σωφρονισθεῖσα· Ξάνθος δὲ παρ' ὀλίγον ὁ πο-
 -α ταμὸς ἐρρύθη διὰ Ἡφαιστον. ὁμοίως δ' ἔν ταῦτα πάντα καὶ
 -α ὀρχήν μὲν ὅδ' ὅλως σφόδρα πείθειν δύναιτο τὰς πολλὰς·
 -α δὲ θελήσει τις ἐνδοτικὸν καταβάς τῶν Ὀμηρικῶν ὁ-
 -α γῶν ἐποπτεύσαι τὴν μυθικὴν αὐτῷ σφηίαν, ἐπαυρόσθ' τὸ
 -α δοκῶν αὐτῷ ἀσέβημα πηλίκης μεσῶν ἐστὶ φιλοσοφίας. ἐνίοις
 -α μὲν ὅν ἀρτεμὶς λέγειν τὴν τῶν ἐπὶ πλανητῶν ἀστέρων ἐν
 -α ἐν τῷ ὄντι οὐρανῷ ἐφ' Ὀμήρῳ διὰ τῶν δὲ λεχθέντων·
 -α φθορὰ δὲ παντελής, ὅταν τῷτο γίνῃ. σέγγασαν οὖν τοῦ
 -α παντὸς ἐκτανύσας, συνάγων εἰς ἓν Ἀπόλλω, τατίειν ἥλιον,
 -α κ' Ἀρτεμιν, ἢν φανερὸν εἶναι σελήνην, τὴν τε τῆς Ἀφροδί-
 -α κ' Ἀρεως, ἐστὶ δὲ Ἑρμῆς κ' Αἰδὸς ἀστέρων. ταύτην μὲν ἂν
 -α πειθανοιότητην μάλλον ἢ ἀληθείας ἐχομένην τὴν ἀλληγορίαν
 -α ἄχρι τῷ μὴ δοκεῖν ἀγνοεῖν παρελθόντων· ὃ δ' ἐστὶν ἐναρ-
 -α γέσσερα κ' τῆς Ὀμήρου σοφίας ἐχόμενα, ταῦτα δὲ σκοπεῖν
 -α ἀναγκαῖον. ἀντιτίταται γὰρ καὶ καὶ μὲν ἀρεταῖς, ταῖς δὲ μα-
 -α χομέναις φέσεισι τὰς ἀντιπάτας. αὐτὰ καὶ τῶν θεῶν ἢ ἐξέσις
 -α ἔτω περὶ φιλοσοφίας. ἄρχεται τῆς μάχης Ἀθηναῖα καὶ Ἀρης,
 -α τατίειν ἀφροσύνη καὶ φρόνησις· ὃ μὲν γὰρ, ὥσπερ ἔφη,
 -α μαινόμενός ἐστιν, τυκτὸν κακόν, ἀλλοπερὶ σάλλον·), ἢ δ' ἐν
 -α πᾶσι θεοῖς, μήτε τε κλέει κ' κέρδει·. ἀδιάλλακτος μὲν
 -α ἔχθρα τοῖς τὰ βέλτερον διευκρινέει λογιζομένους πρὸς τὴν
 -α ὅδ' ὅσον ἀφροσύνην· ὡς δὲ μάχης τὸν βίον ὁρήσειν
 -α ἐμελλεν, ἔτω διευκρινέσει τὰ τῆς μάχης· ὃ γ' ἢ μνηστικὰ
 -α καὶ παραπλήξ' ἀναίσθητα τῆς συνέσεως γέγονι κρείσσων,
 -α ἐνέκλει δὲ Ἀθηναῖα τὸν Ἀρηνα κ' κατὰ τῆς γῆς ἐξέτεινεν,
 -α ἐπειδήπερ ἴπασα κακὰ χαμαιαιετὴς κ' ἐν τοῖς ταπεινοτέ-
 -α τοῖς ἔχθρῳ βάρους, πατάσων νόσημα καὶ πρὸς πᾶσαν
 -α ἔβριον ὑποκείμενον. ἀμείλει συνάξει τὴν Ἀφροδί-
 -α, τατίει τὴν ἡκολασίαν· τὸ μὲν γὰρ ἄριστον καὶ ἐπὶ
 -α χροῖν πλεονεκτήσει σπινθὴ κ' τοῖς πᾶσι γεινόμενα νο-
 -α σήματα. Αἰτοῖ δ' ἀντίειν Ἑρμῆς, ἐπειδήπερ ὁ μὲν οὐδὲν
 -α ἄλλο πλὴν ἀγγελός ἐστι τῶν ἑνδον ἐν ἡμῖν παθῶν· λόγῳ δὲ
 -α παντὶ μάχεσθαι Ἀθηναῖα, ὅσον ἐκείνῳ τις θῶα κατ' ἐνός στοι-
 -α χεῖρα μετὰθεσιν· τὸ γ' ἀμνημονούμενον ἐκείνῳ ἀγγελῶσθαι
 -α δύναιτο, διὰ δὲ κ' ρητέρα ἡσῶν ἀμνημονοῦσθαι ἐσοῦσιν, τὰς
 -α προσετιθέας λόγῳ θεῶν ὅν μνημὸς γεινόμενα λέγοντες.
 -α εἰκότως ἔν τὴν λήθην πρὸς ἀντίπαλον ἀμύλλαν ἐξωρμηθέντα.
 -α δικαίως δ' ἐπαίξειν αὐτῇ· λόγῳ γ' ἔτι καὶ λήθῃ, κ' τὸ φανερόν
 -α ὑπ' ἀμνηστίας ἐν κοφῇ γενέσθαι σιωπῇ. τῶν γε μὴν παλαι-
 -α πομένων θεῶν ἢ μάχη φρεσικατάρτα, ἢ τοῖς μὲν γ' ἐναντὶ Πο-
 -α σιδάωντος ἀνακτος ἔσται· Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχων ἰὰ πειθεῖν-
 -α τα· ἔδωκε πῦρ ἀντίσθαι, τὸν μὲν ἥλιον Ἀπόλλωνα προσ-
 -α γρηφίας, τὴν δ' ἑγρὴν φέσειν Ποσειδῶνα, τῶν δ' ἐκάτε-

δὲ παρὰ τὸ ἔκαστον λαγχάνειν ἃ μέλλει πέσειν· πρόνοιαν δὲ δι' ὃν εὐρύσσει καλεῖ αὐτόν. κτῆς δὲ ἀνάγκης ἀπαρ-
βάτε αἰτίας ἔσης, γησίον „ἀναγκαίη γ' ἐπείγει” (Od. 19, 73). τίχην δὲ οὐδ' ἔλως οἶδεν ὁ ποιητής, εἰ μὴ τὰ ἀπὸ
ταύτης, ὡς τὸ „τίχε κατὰ σεφάνης.” B. (ἀλλὰ τὸ ἀπ' αὐτῆς·
„ἐνθά μοι τίχε πολλά” Il. 11, 684). V.

133. παρὲκ νόον· παρὰ τὸν καθήκοντα γέν. πόνον δὲ
φρονήμως (πρεσβυτικῶς δὲ πόνον V) ἔβέλει τῆς μάχης
ἔσθην ὡς συντέτος. BV.

134. ἔριδι ξυνελάσσαι· λείπει τὸ μάχεσθαι, ἢ ὡς
τὸ „τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι συνέχευε” (Il. 1, 8). V.

137. ἔκ πάτου· πτόρη, ἔξω. V. ἔκτοθεν τῆς κοίτης
ἡδῶ, τετίζει τῆς συζυγοῦς. D.

ἔς σκαπίην· εἰς τόπον σκαπιδίων ἔχοντα. λέγει τὸ
Ἡρακλῆος χῶμα. D.

138. ἄρχωσι· Ἀρίστας προκρίνει τὴν διὰ τῶ γρα-
φῆν· γράφει· δὲ γησί· καὶ διὰ τῶ ἄρχησι. A.

ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἄρχησι. ὁ δὲ Ὀμηρος
τὸ κατ' ἀμφοτέρων τῶν ὀνομάτων τιθέμενον ὄημα εἰσθέ-
πτει, τὸ ἑκτὸν προτάξας ὄνομα, μεταξὺ τάσσιν· „ἤτοι
ῥοῦς Σιδάεις συμβύλλετον ἡδὲ Σάμανδρος” (Il. 5, 744) καὶ
„ἔτιθαι μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριγλεγίδων τε ῥέουσι Κωκυ-
τὸς τε” (Od. 10, 515). καὶ τέτῳ πεπλεόνακεν Ἀλκμάν,
διὸ καὶ Ἀλκμανικὸν καλεῖται, ἔχ ὅτι πρῶτος αὐτῷ ἐχρή-
σατο. A.

ἴρψαν ἔχει τὸ δυνεῖν μὲν ἄρχεσθαι, θαρσύνει δὲ· οἱ γὰρ
τῆς μάχης ἴσως ἀρξάμενοι ἡσσηθήσονται. τὸ δὲ γῆμα κα-
λεῖται Ἀλκμανικόν· κατακορέσειον γὰρ αὐτῷ χρῆται ὁ
Ἀλκμάν. ἔτι δὲ προσεφθέρεις. B. ὅμοιον τῷ „ἡ μὲν δὴ
θάλασος Ἀρης τ' ἔδωσαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη”. V.

ἡ Φοῖβος Ἀπόλλων· ἔτις Ἀρίστας, καὶ ὁ ἡ ἀντὶ
τῷ καί. V.

γράφεται εἰ δὲ κεν ὡς ἄρχωσιν Ἀρης καὶ Φοῖ-
βος Ἀπόλλων. V.

140. παρ' αὐτόφει· παρ' αὐτοῖς, ἔ παρ' αὐτῶ προ-
εἶπε γὰρ τὸ αὐτίκα. B.

νεῖκος δρεῖται· γράφει καὶ ἐπὶ γῶν, ἢ ὡς
ἐκείνων τῆς μάχης ἀρξάμενων καὶ ἡμῖν ἐγένετο ἡ μάχη.
Paris. ap. Heyn.

143. ἀνάγκη ἴφει· γράφεται ἀναγκαίηφι. A.

145. ἀμφίχυτον· τὸ περικυκλῆτον· γησί γὰρ „χεῖαν-
τες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κλον” (Il. 23, 257). ἔκ ἐκ λείων δὲ
ἀλλ' ἔξ ἀναχωμάτων ἦν, ἔπερ τῶ ὁμοίως ἀνατρέχειν τὸν
Ἡρακλῆα ἐπ' αὐτό, τὴν τῶ κήτες ἐποφύγοντα ἔφοδον. B.

εἰκαίως Τρωϊκῇ ἰσορίαν παρέλαβε Τληπόλεμος, αἰ-
ρων τὴν ἀρετὴν τοῦ πατρὸς. ἀμφίχυτον δὲ περικυκ-
λῆτον. V.

146. τὸ ὑψηλὸν ἑκατέροις δύναθ' προσδίδωθαι, ἢ ὡς
τὸ ἔξῃς τείχος ὑψηλὸν ἢ ὑψηλὸν ποιεῖν. A.

Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων, προσάξαντος Αἰὼς Ἀσμεδοντι-
50 θητεῖσαι, ἐπὶ μισθῷ τεταγμένῳ τὸ τείχος κατασκευάζειν.

Ἀσμεδῶν δὲ παραβῆς τὰς ὄρεας καὶ τὰς συνθήκας,
δὲς τὸν μισθόν, ἀπῆλθεν αὐτῆς. ἀγανακτήσας δὲ Ποσει-
δῶν ἐπεμψε τῇ χώρῃ κῆτος, ο τοὺς τε πυραυγχεῖναι

ἀνθρώπους καὶ τὰς γιγνομένης καρπὸς διέφθειρεν. μισθὸν
μὲν δὲ Ἀσμεδῶντι χρησιμὸς ἐδόθη Ἡσιόνην τὴν θεῶν

τίρα αὐτῷ βορῶν ἐκδῆναι τῷ κῆτει καὶ ἔτις ἀπαλλο-
τῆ δεινῆ. προθεῖς δὲ ἐκείνος τὴν θυγατέρα, μισθὸν ἔλα-
ρον τῷ τὸ κῆτος ἀνελόντι τὰς ἀδυνάτους ἱπποὺς διδοῖν

ἔς Τρωὶ Ζεὺς ἀντὶ Γανυμήδεος ἔδωκεν. Ἡρακλῆς δὲ πο-
γενόμενος ὑπέχετο τὸν ἄθλον κατορθώσειν, καὶ Ἀθηναίᾳ

προβλήμα ποιησάσης τὸ καλούμενον ἀμφίχυτον τῶν
εἰσδὲς διὰ τῶ σώματος εἰς τὴν κοιλίαν τῶ κῆτος, αὐτῷ
λαγόντας διέφθειρεν. ὁ δὲ Ἀσμεδῶν ὑπαλλύξας θηρῶν

δίδωσιν ἱπποὺς. μισθὸν δὲ Ἡρακλῆς ἐπεσφύτενος καὶ ἱπ-
15 ἐπὶ ὁρῆσε, καὶ οὕτως ἤλαυνε τοὺς ἱπποὺς, ἡ ἰσορία

Ἑλλανικῶ. ABD.

147. ἡ διπλῇ, ὅτι ἔτις εἶρηκε σὺν τῷ ἄρδῳ τῷ
τος, ὡς παραδεδομένης τῆς ἰσορίας τῆς περὶ τῶ κῆτος

ἔτε ποῖον κῆτος ἔτε τίνος ἔνεκα, ὡς διαβεβημένης τῆς
ἰσορίας. V.

149. καὶ θεοὶ ἄλλοι· ἔ πάντες, ἀλλ' οἱ Ἑλλαν-
καταδοκῶσι γὰρ τὴν ἐκείνων καταρχήν. B.

152. ἀμφὶ σέ· ὁρθοτονητέον τὴν ἀντωνυμίαν αὐτῶν
τῷ „ἀμφὶ σέ Πηλέως υἱέ” (2). AB. τὸ δὲ ἦτι παρὰ τῶ
25 ἵνα τὰ βέλη, καὶ δασύνει· ἡ παρὰ τὴν ἴασιν, καὶ ἡ δασύνει

154. δεσηλεγέος· κακοκοιμήτης· ἔκ ἔστι γὰρ αὐτῶν
μηθῆναι δίχα πολλῶν θυμάτων. ἡ κακὰς φροντίδας ἔχον-
τος. εἰ δὲ θεοὶ ὀκνεῖσι πολεμεῖν, πολλῷ μᾶλλον ἡμῖν. B.

155. κατ' ἔνια διὰ τῶ ὅ, ὅκνεον. A.

156. Ἀρίστας Ἰακῶς λυμπετο. A.

157. ἀνδρῶν ἡδ' ἱππῶν· καὶ ἔτις τῶ τῶν ἄν-
30 ἔξῃς συνάπτειν τὸ δὲ ὑπερβατὸν ἔκ εὐ ἔχει. A.

καρκαιρεῖ· ἐκρυδαίνετο, ἐσείετο, ὑπόγει. B. ὁμοί-
τοποίη ὁ τρόπος. D. τινὲς εἰς τὸ γὰρ διασπῶνται.

158. γράφει καὶ ἀμυδῖς δὲ δὴ ἀνέρες, ἢ ὡς
δυο ἄνδρες ἔξ ἐκείνων ἀλλήλων. Paris. ap. Heyn.

161. πρῶτος· ἔδει εἰπεῖν πρότερος. V.

162. βριαρῇ· καταπληκτικῇ, ὡς τὸ „βριθῶ, μέγας,
40 βαρόν” (Il. 5, 746). ἔ γὰρ ἐγκώμιον δόρατος τὸ βαρόν

ἔξωγράφειν ἅπαντα. V.

163. τίνασσε δέ· γράφει καὶ τινάσσων. Paris.

164. λείων ὡς· λείοντι εἰκάζει καὶ πενιάοντι ἢ τὸ αὐτό
εἶναι θέλοντι ἢ σκυμναγωγῆναι ἢ σαυμὸς πορθεῖν, ἀλλ'

ἄλλην χώραν λυμαιομένην, ἣν γενομένην μὴ δυνάμενοι συ-
λῶσι κατ' αὐτῶ. ὁ δὲ πρῶτος μὲν φαίνομαι κινῆναι (φλῶν-
ρίζει V) ὡς ὅτε θελήσῃ κρατεῖν αὐτῶν δυνάμενος ἴσως

δὲ βληθῇ, ἐρεθίζεται καὶ συσφύρει ἐαυτὸν πρὸς τὸ μισθῶν
πυρρῶσαι. B.

168. ἡ διπλῇ πρὸς τὸ γῆμα, ὅτι δῆμος ἀγρόμενος
ἐπεὶ ὁ δῆμος ἔνοιαν πληθυντικὴν ἔχει. A.

ἄτιζων· ἀτιμῶν, καταφρονῶν. Α. καὶ Ἀριστοτέλης τῷ περὶ ζῳῶν ἰσορεῖ ὅτι οὐδὲ ποτε δεδοικὸς τὸ ζῶον ἐλπίσκειν ἐφοδόν· ἦν δὲ ὑπὸ περιστάσεως ἀνυγκαιῶν φρενῶν, ὑπὸ σκῆλος χωρεῖ. V.

168. ἑλπίη· συνεσφάγη πρὸς τὸ πηδῆσαι. B.

169. εἰ μὲν ἔστιν εὐθείας τὸ κραδίη, τοιοῦτόν ἐστιν, ἐλπίη ἡ καρδία ἣτις ἐστὶν ἥτορ· εἰ δὲ δοτικῆς, ἀγγεῖον τῆς ψυχῆς ἐπινοητόν τὴν καρδίαν. τὸ δὲ πρότερον ὁμηρικῶν φησὶ γ' (Od. 20, 18) „τέτλαθι κραδίη” καὶ ἐπάγει καθ'αυτὸν φησὶν ἥτορ· θερμὸς δὲ φύσει ὢν ἐπὶ πλέον ἰσχυραινεται· διὸ ξέρεται. BV.

170. οὐδ' ἔτι δὲ· ἔχει γ' ὑπὸ τῇ ἑρῇ κέντρον (δὲ τι ἐν τῇ ἑρῇ ἀναμίσσον τῶν τοιχῶν κεντρῶν D) μέλι, ὡς κεράτιον, οὐδ' ἔντον μαστίζει καὶ ὅφ' οὐ νυτιτόμενος πλέον ἰσχυραινεται. B.

γούφεται ἀμφοτέρωσδε ἐν τισιν, ὃ φαύλως. Α.

171. ἐλπίη· ἢ ἔτι τρίτη προσώπων ἀντωνυμία ἐπιλεόντασε τὸν ἀρχὴν, ὥσπερ ἐπὶ τῷ ἑόν ἐξ ἑῶν· ἕκαστα δὲ τῶν πλεονασμῶν μετέβη καὶ τὸ πνεῦμα. Α.

172. γλαυκίον· ἱμνυρόν ὄρων, παρὰ τὸ γλαῖω, ὡς ἡ γλαῖς, ὃ μόνον τῶν σαρκοφάγων καὶ γαμφωνόων οὐ τίκεται τυφλῷ διὰ τὸ πολλὸν πυρῶδες, ὃ περὶ τοὺς ἐκδομῶν ἔχει, ὃ τραχηλῶν ὄν διαιρεῖ (διαίρει V) τὴν θάλασσαν· διὰ καὶ ἐν ταῖς σκοτομήναις τῶν νυκτῶν ὄρα. καὶ μὴ περιωμένον τρωθέντι λέοντι εἰκάσει· τότε γὰρ ὡς ἰσχυρότερος ἐκτείνεται· ἢ ὅτι ὅσον τὸ καθ' ἑαυτόν, ἔτρωσεν αὐτόν· Αἰνείας· τότε γ' ὡς τρωθεὶς ὤρησε· τὰ γ' ὡς πρῶτα καὶ ἀπείρεται αὐτόν, καθ' ἑκτορος ὠρημένους. BV.

180. ἐλπίον· ἐντέχνως ἄξιον βασιλείας ἀποφαίνεται τὸ κατόρθωμα. B.

ἄδεινται εἰχοι· ἔτι ὡς καὶ τὴν διάνοιαν ἀπρεπτεῖ καὶ τὴν ἐνδοξον εὐτελεῖς. πῶς γ' ὁ τοιοῦτος σπεύδων κατὰ τῶν ἰσχυρῶν ἡμιβλυνθ' τοιοῦτον; ἢ τάχα ἐντεχνῶν οἱ λόγοι· μιν γ' εἰς κατάπληξιν τῶν ὁμοφύλων φέρονται ὁ πρῶτος ὡς καὶ ἔστρατηγικὸν τὸ ἀκινδύνως φοβεῖν τὸς πολέμους. 35 ἔκτορος ἔχει τὴν πᾶσαν ὁρμήν· φησὶ γ' „ἔκτορος ὄντα μάστιγα” (76). εἰκότως ἐν πρῶτα μὲν ὁρμῇ λέοντος αὐτόν ἐκδειματοῖ, ὡς δὲ μένει, λόγοις, σπεύδων ἐπὶ ἑκτορα. ἄλλως καὶ κερτομεῖ τὸν Αἰνείαν ὡς ἐνεδρεύοντα τῇ ἡρώεσσι ἀρχῇ. B.

ἄδεινται εἰχοι· ἔτι, ὅτι εὐτελεῖς εἶσι τῇ κατασκευῇ καὶ τῇ σοφίᾳ, καὶ οἱ λόγοι εἰς πρέποντες τῷ τῷ Ἀχιλλέως προπομπῇ. Α.

181. τιμῆς τῆς Πριάμου· ἔτι τῆς βασιλείας. ἀπείρεται γ' ὅπως „ἔνεκα Πριάμου γένους” D. λίσσεται ἢ ἀντί. ἢ ἐν Τρωσὶν ἀνάξιν τῆς τιμῆς Πριάμου. BV.

183. ἀεσίφρων· κῆφος καὶ ἀσύνετος τὴν φρενῶν. Α. ἀσύνετον λέγει δὲ μὴ διηγερέμενος τὰς φρενῶν· γίνετο ἢ ἐκ τῆς ἡλικίας τὸ κομῶμαι, ἀφ' ὃ καὶ τὸ „τί πρηνέχον ἔπαινον” (U. 10, 159); B.

185. ἔσθ' ὅν· γράφεται καλόν. Α.

187. ἡ δὲ μὲν σέ γει· ἔθος ἀρχαῖον τὸ ἐξομῶσαι δαίμονα ἢ καὶ ἀχαρίζαν· καὶ ἄλλα καὶ „ὅτε δεῦρο πατὴρ τοῦ ἔκτο φεύγων” (Od. 16, 424). καὶ τὸ μὲν ἀμαρτυρεῖται φεύγειν ὀνειδισμὸς ἐστὶν ἐχάτης δειλλας· αὐτὸς δὲ φησὶν εἶναι καὶ τὴν ἐπαδεξάμενην αὐτὸν πόλιν. B.

188. ἀνασρεπτόν τὴν πρόθεσιν· ἔστι γ' τὸ ἐξῆς ἀπὸ βοῶν· ἔνοι δὲ συντάσσοι τὴν ἀπὸ τῷ σεῦ. ἐν τῇ Χίῳ δὲ βοῶν ἔπει. AB.

ἄλλως. ἢ Πριάμῳ καὶ Ἀριστοφάνους βοῶν ἔπει, ἐκ ἀχαρίως. Α.

194. ἀτὰρ σέ Ζεὺς ἐξῆρτατο· ἀναλυθεὶς αὐτόν· φησὶ τὸν θεὸν καὶ ἄλλα καὶ διασώσαι, ἐπεὶ μὴ ἐνέβη ἐν Αὐρήσσει. B.

195. οὐτως Ἀρξάρχος ἐρῶσαται χωρὶς τῆς σέ. Α.

ἔως τῷ „πρὶν τι κακὸν παθεῖν” (198) ἀδεινται εἰχοι τέσσαρες, ὅτι ἐπὶ τῆς Μενέλαος πρὸς Εὐφροβον συστάσεως (Il. 17, 30) ὁρῶντες λέγον· σκοπὸς γ' ἀμφοτέρωσδε ἐστὶν ἀνελθεῖν τὸν νεκρὸν καὶ τὰ ὄπλα· τὴν δὲ παντελῶς ἐκτελεῖται οὐκ οὐδ' Ἀχιλλεὺς φαίνεται, τῇ πρώτῃ συστάσει τοιαῦτα λέγων. B.

198. πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ὄρων αὐτῷ τὴν προσημίαν, σημειῖται τὸν ἐσόμενον αὐτῷ ὄλεθρον. BV.

200. μὴ δὲ μ' ἐπέεσσιν· ἀποσιωπᾷ τὰ περὶ τῆς ἡττης· ἀπρεπτεῖ γ' τὸ συνομολογεῖν πρὸς τὸν πολέμιον. ἐν δὲ τῷ πρὸς Ἀπόλλωνα λόγῳ εὐπρεπέστερον αὐτὰ ἀνωμολόγησεν (90). B.

202. κερτομίας τὸς σαρκασμὸς ὅς ἐστιν ὡς περὶ τῆς ἀρχῆς αὐτῷ μαχομένῳ· αἰσῶν δὲ τὰς παρὰ τὸ κακοῦ λέγον λέγοντας ἀπειλάς. πιθανῶς δὲ ταῖς λόγοις Ἀπόλλωνος κατέχρησεν πρὸς τὸν φρόν καὶ αὐτὸς, ὑπομνησάμενος ὅτι μάλιστα γένεσις τυγχάνει παρ' αὐτόν. B.

204. πρόκλησις· προσηκασμένα καὶ προεγνωσμένα. B. τὰ ὑπὸ τῶν προτέρων πεφημισμένα, παλαιά. D.

205. ἔως τῷ „ἐνχομαι ἐκτελέμεν” (209) ἀδεινται εἰχοι πέντε, ὅτι ἐκ ἀναγκαῖα τὰ δι' αὐτῶν λεγόμενα, κατὰ τὴν γενεαλογίαν ἀμφοτέρων γνωσσομένων. B.

207. ἀλοσύδνης· ἐναλίας θιῶ, ἐν θαλάσῃ κατὰ κοῦσης. D.

210. ἔτεροι· διὰ τὸ εἶναι τὸς γονεῖς ἑκατέρω. ὅτλον δὲ διὰ τὸ ὅτι ἐστὶ ἐπ' Ἀχίλλεως. B.

211. καὶ τὸ σήμερον ὁμοίως τοῖς προκειμένοις. Α. ἑκατέροις δὲ τῷ προσδίδου τὸ σήμερον πρὸς διὰ φροῦν συγγῆν. B.

213. ἀπεροβλικῶς εἶρηκε τὸ σήμερον· πῶς γὰρ ἔμελλεν ἐν φθίῳ ὢν ἀπέσσεσθαι; ἢ λίσσεται τὸ ἀναίρεθέντα. D.

213. δαήμεναι· ἢ δαίη, ὅτι ἀπαρέματον ἀντιπροστακτικῶς τῷ δαίη. Α.

καρῆται ἢ ὁμιλία κατὰ ποιητικὴν συνήθειαν πρὸς ὁρῶντων τῶν ἀκουστών, ἵνα τὴν Τρωϊκὴν γενεαλογίαν μύθωμεν. ἢ ὅτι τοῖς πολέμοις ἐξεταζόμενα τὰ γένη λαμπρότητα

Υ y y

μελίσσην φέρει· τὰς γὰρ εὐγενεῖς καὶ εὐψύχους νομίζουσιν. αἰεὶ δὲ σπεύδει ὁ ποιητὴς παραπλέκειν τὰ ὀρχαῖα γένη, ὥσπερ ἐν τῇ Γλαύκῃ καὶ Διομήδους σεσάσει ὅλον τὸ Αἰόλα γένος εἶπεν. ἀλλὰ καὶ τῶν Μελαμποδιδῶν ἐπὶ τῇ Θουκυμένει. καὶ ἐν τῇ νεκυίᾳ μυρία ὄσα, καίτοι ἐξ ὑποχόμενος γενεολογίας γράφειν. ἔοικε δὲ λέγειν ὅτι τὸ μὲν κατὰ μητέρα γένος τοῖσιν· εἰ δὲ καὶ τὸ κατὰ πατέρα θέλεις, πολλοὺς ἂν γνώριμον, ἔκει. Β.

215. Ἀρδανον αὖ πρῶτον· οὐ φιλὸν ὀνόμασι ποιεῖται τὸν κατάλογον, προστίθεται δὲ τι δόξης χάριν. V.

Ἀρδανος υἱὸς Ἠλέκτρας τῆς Ἀτλαντίδος καὶ Διός. ἔτος ὅκει ἐν Σαμοθράκῃ· τὰ δὲ κατακλυσμῷ συμβάντος κατασκευάσας χεδίαν καὶ ἀσκὸν ἐαυτῷ περιθεὶς ἐφέρετο τοῖς ἔδασι. προσοκέλευς δὲ τῇ Ἰδῇ τὴν Ἀρδανίαν ἔκτισεν. ἐτέρα δὲ ἡ τῆς Ἰλίδος Ἀρδανία, ὥσπερ καὶ ἡ Φρυγία· οἱ δὲ νεώτεροι συγχέουσιν. Α.

Ἀρδανος ὁ Διὸς καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ἀτλαντος θυγατρός, δίδων τὴν Σαμοθράκην, ἐπομβρίας γενομένης κατασκευάσας χεδίαν καὶ ἀσκὸν ἐαυτῷ περιθεὶς διεκομίσθη εἰς τὴν Ἰδὴν τῆς Τρωάδος, καὶ ἀποβὰς Διὸς ὑποθιμένα κτίζει πόλιν, ἣν ἀρ' ἐαυτῇ Ἀρδανίαν ἐκάλεσεν. ἡ ἰσορία παρὰ Λυκάργου. BD.

ἡ διπλῇ, ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλίον καὶ οὐ ἐτέρα τῆς Ἰλίδος Ἀρδανία, ὥσπερ καὶ ἡ Φρυγία. Α.

217. ἐν πεδίῳ· διὰ γὰρ τὰς νομάς καὶ τὰς ὑετὸς ἐν τοῖς ὄρεσι πρῶτην ὤκειν· ὅθεν καὶ πόλεις τὰς ἀκροπόλεις καλοῦσιν. Α.

218. γράφεται πολυπεδιάκον. Α.

221. ἔλος κάτι· τὸ ἐξῆς ἐστὶ καὶ ἔλος· διὸ ἀνασχεπτέον τὴν πρόθεσιν. Α.

φιλόλετρον γὰρ ἐστὶ τὸ ἔρπον, ἥδεται δὲ τοῖς ἔλεσι καὶ τοῖς θολεροῖς τῶν ἐδάτων. Β.

βουκολέοντο· κατὰ μετάθεσιν ὁ λόγος, ὥς καὶ Εὐριπίδης „ἱπποβοκόλοι ἄνδρες.“ Β.

223. τῶν καὶ Βορέης ἡράσαστο· ἄδηλον μὴ τῶν πᾶν ἡράσθη. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης ὀρηκτικωτάτην εἶναι τὴν Ἰππον πρὸς συνδυασμὸν, καὶ ἐξανημαμένην πρὸς ἄρκτον ἢ πρὸς νότον κτείν. Β.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐλλείπει τὸ τινῶν, τῶν τινῶν· οὐ γὰρ παρὸν ἡράσθη. AB.

λείπει ἡ ἐκ πρόθεσις, ἢ ἡ ἐκ τῶν. D.

224. παρελέξατο· ἡ διπλῇ, ὅτι καταχρηστικῶς· ἴσως γὰρ ἐπακοιμῶνται ἀλλ' ἐμβαίνει. τινὲς δὲ γράφουσιν ἱππῶν δ' εἰσάμενος ἐμύγη. φιλόδοτῃ καὶ εὐνῇ. Α. ἡ πρὸς τὴν φύσιν τῆς θεᾶς ἐπήντησεν. V.

227. ἀνδρείων· νῦν τῶν ἐν τοῖς εἰσάμενος λεπτῶν ἀνδρείων. λαφρῶς θν, φησὶν, ἀνωθεν αὐτῶν διέτρεχον. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τῶν κυμάτων ἐπιφανείας μὴ βαπτιζόμεναι τῷ ὕδατι. κυρῶς δ' ἀνδρείως καλεῖται ὁ τῷ ἀσφοδέλῃ κανλός· ἔστι δὲ τὸ φνιγὸν λαχανῶδες. AD.

ἐπιρροβλικῶς εἶπεν, ἔστι δὲ ἀνδρείως, ὥς τινες, ὁ τῆς

ἀσφοδέλης κανλός. οἱ δὲ τὰς ἀνδρείας τὰ οἷα φασὶν. ὁ δὲ Ἡσίοδος ἐκλαβὼν ἐπὶ Ἰφίλῃ φησὶν „ὅς δ' ἐπὶ πρῶτον τὰς ἀνδρείας φασίεσκε πόδες.“ Β. καὶ ἐπὶ παρὰ τὸν ῥικος, πλεονασμῷ τῷ π. διὸ καὶ „ἐπὶ ζειδωρῶν ὁμοῖα φησὶ ταῦτα γὰρ φέροι ἢ ζειδωρός, ἔκ ἀσφοδέλης.“ V.

228. Ἀρξιστοχὸς ἀλλ' ὅτε δέ, ἄλλοι δὲ ἀλλ' ἡ δὲ διὰ τῆς Α.

Ἀρξιστοχὸς ἄλλοτε, ὁ δὲ Ἡρακλειδὸς ἀλλ' ὅτε

229. σημειῖνται τινες ὅτι ἄλλος πολλοὺς ἔρη, ὅτι μὲν αἰνῶν δὲ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάττης· „ἡμῖς μὲν αἰνῶν αἰνῶν ὁρηκτικῶς βαθύναν“ (Od. 12, 214). V.

232. Τρωάδες· καὶ Καλλιρόης τῆς Σαμάνδρου, ὥς ἡ λάνικος. V.

233. ὅς δ' ἡ· ἔχεται αὐτὸν ὀνομάσας πάλιν ἀνελθόντα ἐπὶ αὐτῷ γένος ἐξ ἐπιλείπειτο. Β.

ἡ διπλῇ, ὅτι ὥς ἂν ἀρμόζῃ πρὸς τὸ ἐγκύμιον τὸ τὸ κάλλις· καὶ γὰρ ἄλλος κάλλις λέγει. καὶ οὐ καὶ τὰ δευτέρου πρότερον ἀπήντηται. Β.

234. Ἀρξιστοχὸς μὲν ἐν παιῖ τὸ ἀνηρέψαντο, ὅτε τὸ ἀνήρεψαν· εἰσὶ μέντοι οἱ τὸν ἂν σύνδεσμον λαβόν, ὧν ἐστὶ καὶ Ἀπολλωνίος ὁ τῷ Θέανος, τοῖσιν τι ἐκείνους, ἀνέρεψαν ἂν αὐτὸν οἱ θεοὶ τῷ Αἰ· χάριν τὰ αἰετὰ εἰ ἔξη. τοῦτο δὲ φησὶν, ἐπὶ σὺνδεσμοῦ παρεῖσθαι αὐτῶν ποιητῆς τῷ Αἰ διακοσμήσαν· ἡ γὰρ Ἡρῆ βλάπτει καὶ Ἡφαιστος. πρὸς δὲ ταῦτα ὅπως ἀπεφάνηται τινες, Ἀσκαλωνίτης, ὥς ὅτι ὁ ποιητὴς τῷ ἡρεψαντο αὐτῶν ἐχρήσατο ἂν τῆς προθέσεως. δευτέρου ὅς μὴ ἂν σύνδεσμος, ἐχρῆν τινὰ αἰετὰν ἐπιτεχθῆναι, ὥσπερ ἐπὶ „οὐδ' ἂν πῶ χάριον κέλοντες διῶν Ἀχαιοί, εἰ μὴ

30 ἔσανδρος Ἑλένης πόσις ἡκόμοιο παῖσιν ἀρεῖσάντα μὴ γὰρ (Il. 11, 504). ὥς δὲ ἐν ἑτέροις περὶ τῆς ἀρεῖας τῷ Γανυμήδους ἐπαμνησιν ποιεῖται, ὅποτε ὁ Διομήδης λέγει „γὰρ τοι γενεῆς ἥς Τρωῖ περ εἰρέσονται Ζεὺς δῶχ' ἔπος ποινήν Γανυμήδεος“ (Il. 5, 265). ἀλλὰ, φησὶν, οὐ διακοσμήσει, ἐλλόγως, πρῶτον μὲν ὅτι τὰ πάντα συμπόσια δύο ἐστὶ μὲν ἐν τῇ Α, ἐν ᾧ ὁ Ἡφαιστος παρεῖσθαι διακοσμήσει· ἐνεκα γέλωτος, ἄλλο δὲ ἐν τῇ Α, ὅπου ἡ Ἡρῆ κοινῶς ὀνομαζομένη πᾶσι θεοῖς. ἔχομεν δὲ ἡμεῖς προθεῖναι τὸ κενώσαν, φησὶ δὲ τὸ τῆς συντάξεως· ὁ γὰρ καὶ σύνδεσμος τῶν 40 τῶν ἐστὶ τῷ ἂν. ὁ μὲν γὰρ τίθησι, μᾶλλον δὲ συμπλέκει, ὥσπερ ἐπιζητῶν καὶ ἑτέρα συμπλέκει· ὁ δὲ ἂν σύνδεσμος ἀναιρεῖ τὰ παρεχόμενα. Α.

ἀνερψαντο· ἀπὸ τῆς ἔρας ἀνιβάσαντες. ἔν δὲ τὸ ἀνηρέψαντο. τινὲς δὲ τὸ ἂν σύνδεσμον ἀνιβάσαντο, ἢ ὁ λόγος ἔτιος· τῶν δὲ ὅσον ἔνεκα τὸ κενώσαν καὶ ἀνηρέψαντο ἂν οἱ θεοὶ, δηλονότι εἰ μὴ ἐκείνους καὶ γὰρ ἔδδοτε, φασὶν, παρὰ τῷ ποιητῇ εἰσάγειν ὀνομασθῆναι ὁ Γανυμήδης. ἀλλὰ πρὸς τοῦτο λεγέον, πρῶτον μὲν ἔδδοτε χωρὶς τῶ ἂν ὁ ποιητὴς λέγει τὸ ἡρεψαντο· ἔπειτα 50 ἐν ἑτέροις λέγει „δῶχ' ἔπος ποινήν Γανυμήδεος“ τὸ δὲ πάντων μείζον· ὁ καὶ συμπλεκτικὸς ἐπιζητῶν πρόβλημα

ἐπιλέγει, ὁ δὲ ἂν ἀναιρετικὸς ἐστὶ τῶν ἐπαρχόντων (προϋ-
 αραχθέντων V). πῶς οὖν δέεται συνταχθῆναι ὁ ἄν τῷ
 αὐτῷ δὲ φασιν ὡς ἐ φαίνεται διακονόμενος τοῖς θεοῖς,
 ὡς ἂν δύο συμπόσια περὶ αὐτὸν, καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ
 αὐτὸς ἔσκεν ὁ Ἡρακλῆς οἰνοχοεῖ, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ Ἡβη
 ὡρῆται γὰρ τῶτον ἐκ εἰκὸς εἰς κατασκευὴν Ἰλίου βαλυν-
 ούσης θεοῖς. Μίαισκάς δὲ γῆσιν ἐπὶ Ταρτάλῃ ἡρώαται
 ἐκ κρηναῖω ἀναιρεθῆναι (πεσόντα ταφῆναι ἐν τῷ Μεν-
 ελάῳ Ὀλύμπῳ κατὰ τὸ ἱερὸν τῷ Ὀλύμπῳ Διός), Ἀστυάδης
 ἢ ἐπὶ Μίνῳ καὶ ὁ λιμὴν δίδει ἡρώαται, Ἀρπαγίος καλεῖται
 ἡρώατος δὲ μνηστῆραι αὐτῷ κατακρημνίσαι αὐτόν· τὸν δὲ
 ἡρώα καὶ πλάσαι θῆ τῷ πατρὶ ὡς θύελλῃ καὶ τέρας ἥρπασεν
 αὐτόν. (ὡς ἡρώαται, οἱ δὲ μετὰ κρηναῖω ἀναιρεθῆναι
 κατασκευάζονται ἐπὶ θηρῶν. οἱ δὲ κρηναῖω θῆναι. ἥρωατο
 ἐκ τῶν Ἀστυάδων παιδεύσεια τὸν γυμνασίᾳ ἐπινοήσαν-
 τος V) ἡ δὲ αὐτῶν δὲ πρώτον ἡ παιδεύσεια ἥρωατο· τῇ
 ἡρώα τῶν σωμάτων ἐκινήθησαν καὶ ἄλλῃων. BV.
 ἡρώα δὲ γῆσιν ὅτι ἐ Ζεὺς ἥρπασεν ἄλλὰ οἱ θεοὶ, καὶ
 ἡρώα οἰνοχοεῖ. ἥρωα γὰρ ἦν, ὡς καὶ Σαπφώ γῆσι, ἥρωα εἰρε-
 νῆος ἀναιρετικὸς οἰνοχοεῖν, „κῆρροι μὲν κρητῆρας“ (Π. 1, 470)
 ἡρώα δὲ ὡς Μενελάος (Od. 15, 141). ἥρωα ἐν τῷ
 ἡρώατος αὐτῷ ἐκλήσονται. καὶ ὁ ποιητὴς δὲ, τὸ ἀλα-
 τῆσαν τὸν βαρβάρων εἰδώς, οὐκ ἄν ἑαυτῷ τὸν μῦθον
 ἥρωα, ἀλλ’ Ἡβην γῆσιν οἰνοχοεῖν. V.
 ἥρωα, κατηγορεῖται τῷ ποιητῇ ὡς μαχόμενα λέγοντος,
 ἥρωα ποτὲ μὲν τὸν Γανυμήδην οἰνοχόον εἶναι τῶν θεῶν
 ἥρωα, ποτὲ δὲ τὴν Ἡβην. ἥρωα λέσσομεν ὀνόματι καὶ λέγει,
 ἥρωα τῶν θεῶν ἄλλὰ τῷ Διὶ αὐτὸν οἰνοχόον ἀποκαλεῖται
 ἥρωα γὰρ ἡ λέξις ἥρωα, τὸν καὶ ἀναιρετικὸν θεοὶ Διὶ οἰνο-
 χοεῖν. ἡ δὲ Ἡβη τοῖς θεοῖς οἰνοχοεῖ. προσώπων δὲ,
 ἥρωα τὸ μὲν ἐκ τῷ ποιητῇ λέγει, τὸ δὲ ἐξ Ἀλκίᾳ, ὃν εἰκὸς
 ἥρωα εἶναι τὸ αὐτὸ γένος. καὶ ὡς καὶ χρόνῳ, ὡς ἐγχεῖται
 ἥρωα ποτὲ αὐτὸν ἀναιρεθῆναι πρὸς τὴν διακονίαν ταύτην
 ἥρωα τῷ θνητῷ εἶναι μηκέτι παραμένειν ὡς τῶν Ἰλιακῶν.
 ἥρωα δὲ, ὡς πολλοῖς νεομισμένον ἐστὶν οἰνοχόου χρησθῆναι
 ἥρωα καὶ θηλείαις, ὡς ἥδ’ ἐν θεοῖς ἄτοπον τῷτο. τὸ μὲν
 ἥρωα ἡναντίον οὕτως ἐλέγχεται, τὸ δ’ ἀδύνατον ἐγκαλεῖται
 ἥρωα. B.
 ἥρωα. ἡ διπλὴ ὅτι ἡναντίον τοῖς νεωτέροις· ἐ γὰρ δι’
 ἥρωα τὸν Γανυμήδην ἐπὶ Διὶ ἀναιρεθῆναι, ἀλλ’ ἐπὶ τῶν
 ἥρωα, ἥρωα οἰνοχοεῖ τῷ Διὶ διὰ τὸ κάλλος. καὶ οὕτως ὁ καὶ
 ἥρωα καὶ ἥρωα τὸν μὲν ἀναιρεθῆσαντο. A.
 235. καὶ τῶτο ἥρωα. ἡ γὰρ ἀναιρεθῆσαντο κάλλος εἶνεκα
 ἥρωα, ἡ γὰρ ἀθανάτοισι μετῆν κάλλος ἥρωα οἶο.
 ἥρωα ὁ ἀναιρεθῆσαντος, ὅτι τῶτον γράφουσι τὸν εἶχον καὶ ἐν τῇ
 ἥρωα (15, 251) ἐπὶ τῷ Κλειτῇ ὁ δεινός. A.
 236. τέκεθ’ εἰόν· ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Ἀδράστῃς. V. ἐκ
 ἥρωα τῆς Τεύκρου, ὡς Ἑλλάνιος. V.
 237. Τιθωνὸν τέκετο· ἐκ Τιτυοῦ τῆς Σκαμάν-
 ἥρωα. V.
 240. Ἐκτορα· ἀπὸ τῆς ἀρετῆς τῶν Πριαμίδων ἥρωα

τὸ σῆμα πᾶν δηλώσαι γένος. B.

242. ἀρετὴν· τὴν ἀνδρείαν. τῶτο δὲ διὰ τὸν οὐνεϊδισμόν
 τῆς φωνῆς, ὡς καὶ Ἐκτωρ „ὅς καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ“
 (Π. 17, 177). ἡ τὴν βασιλικὴν δόξαν. φησὶν ἂν οὕτως τὸν μὲν
 ἥρωα ἔχουσιν, ἥρωα δὲ ἥρωα ἥρωα. B.

243. ὁ γὰρ καὶ ὁ καὶ ἥρωα· ἐν ἄλλῳ δὲ γὰρ καὶ ἥρωα-
 τῆς. A.

246. ἐστὶ· τεχνικῶς ἐκ ἀπολογίται μὲν περὶ τῆς φωνῆς,
 διασφύρει δὲ τὸ οὐνεϊδισμόν. A.

247. ἀπὸ ἐκατὸν ἥρωα ἥρωα ἥρωα· ἥρωα γὰρ αὐτῶν
 ἥρωα καὶ ἥρωα. D.

ἥρωα ἥρωα· ἥρωα ἥρωα καὶ ἐπὶ τῶν Τρωϊκῶν ἥρωα
 ἥρωα. ἡ τὴν πολέμου γῆσιν. V.

248. εἰρησυχία· πολέμου, εἰρησυχία. A.
 καὶ ἥρωα ὁ λόγος, ἀναιρεθῆναι δεικνύς φησὶν τε καὶ ἥρωα-
 τῆς λόγων. B. ὃν ἥρωα ἥρωα· „εἰ δὲ κακὸν εἶποις“
 (Ο. 7:9). V.

ἥρωα ἥρωα. B.

249. πολὺς νομὸς· ὡς πολλὰ εἰπεῖν, καὶ ἥρωα καὶ
 ἥρωα, καὶ εἰς ἐκάστην τὴν λόγον ἀγαγεῖν. ὥς ἐστὶ δὲ τὸ νο-
 μός, οἷον πανταχῶς τῷ λόγῳ ἥρωα καὶ νομὸς. B. ὥς
 πολλὰ νειμῶν καὶ ἐπιδραμῶν καὶ ἥρωα καὶ ἥρωα. πρῶ-
 τος γὰρ τῶν Ἀκαδημαϊκῶν οἶδε τὸν εἰς ἐκάστην λόγον. V.
 ὥς ἐστὶν, ἥρωα σημαίνεται ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ ἡ νείμη-
 σις· ἐπὶ γὰρ ἥρωα νομὸς καὶ ἥρωα. A.

251. ὥς τῷ „πολλὴν ἥρωα καὶ ἥρωα“ (255) ἀναιρεθῆναι
 ἥρωα πᾶν, ὡς ἥρωα καὶ ἥρωα προειρημένῃ τῷ „ἀλλ’
 ἥρωα μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα“ (244). τῶτο δὲ παραγράφου-
 τός ἐστι τὸν λόγον· πῶς ἂν καθάπερ ἥρωα ἥρωα ποιήμα-
 τος ἐστὶ ἀναιρεθῆναι „ἀλλὰ τῇ ἥρωα“ καὶ τὰ λεγόμενα
 ἥρωα τῶν προσώπων. καὶ παρὰ βαρβάρους δὲ ἐστὶ τὸ τὰς
 ἥρωα προειρημένους λειδοῦναι, ὡς παρ’ Ἀλκίᾳ.
 πρὶ δὲ τῷ ἥρωα ἥρωα τῷ τῷ ἥρωα ἥρωα ἥρωα
 ἥρωα ἐν τοῖς πρὸ τούτων, ὡς τῷ τῷ ἥρωα ἥρωα μὲν
 ἥρωα (ἥρωα B), τῷ δὲ ἥρωα ἥρωα. A.

καὶ νείκεα· ἐν ἄλλῳ καὶ ἥρωα. A.

252. ὡς γυναικας· γῆσι γὰρ ἥρωα (ἥρωα
 τῆς V) γυνὴ ἀνδρὸς ἐπιφθονώτερον, μνηστῆρῳ
 φιλοκαίδορον, φιλοπληκτικώτερον, μᾶλλον ἀναιρεθῆναι. BV.
 253. ἥρωα ἥρωα· περὶ ἥρωα εἰς ἥρωα ἥρωα.
 τῶτο δὲ περὶ ἥρωα (ἐπὶ βαρβάρων V) ἥρωα. BV.

255. ὥς ἥρωα, πολλὰ τὰ καὶ ἥρωα, τὰ καὶ
 τὰς ἀληθείας ὅντα καὶ μὴ. τὰ δὲ φησὶν τῶν ἀνι-
 γράφων ἐπεὶ ἥρωα, τῶς ἐστὶν ἥρωα. A.

ἥρωα. ὥς ἥρωα ἥρωα· ἥρωα δὲ πολλὰ τὰ ἥρωα,
 τὰ δὲ ἥρωα. A.

πολλὰ τὰ ὅντα καὶ ὅχι. ὥς αἱ ἥρωα, ἀνι-
 τῶ τὰ τῆς ἀληθείας ὅντα καὶ ἥρωα. V.

ἥρωα. πολλὰ τὰ ὅντα καὶ ἥρωα πολλὰ τῆς ἀληθείας
 ἥρωα καὶ πολλὰ ἥρωα. B.

256. μεταφράσεις· γράφεται ἀποφράσεις. A.

Υ γ γ α

258. γενεσόμειθ'· ἀντὶ τῆ ἀνδρομέδα, ὃ ἐξιν ἀπόπει-
ραν ληθόμεθα τῆς ἀλλήλων δυνάμειος. εἴρηται δὲ μετα-
φορικῶς. D.

259. ἔτιος ἡ Ἀριστεύχα. διαίρειτον τὸ σάκεϊ, καὶ Ἰακῶς
τὸ ἔλασσε. καὶ τὸ δινῶ δὲ ἔξω τῆ ε, ἀπὸ τῷ δινῶμαι·
„δινοῦσιν φορέου“ (Π. 13, 407). A.

ἡ λασεν· ἐπληξεν, ὡς τὸ „πολέεις γ' ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν
ἔλασαν“ (Π. 24, 421). A.

260. μύκε· ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆ ἤχησε καὶ ἡ διακόπη. A.
γράφεται καὶ ἀνωκῆ. Paris.

261. ἀπὸ τοῦ· ἔξω ἀνέτεινεν ἑαυτῷ. ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηρό-
δοτος γράφει ἀπὸ οἷ. A.

263. ἡ εἶα· Ἀριστεύχος ἔξω τῷ γ, ῥέα. A.

265. ἡ ἱδία τὰ δυνατά. λέγει δὲ ὅτι τρωτὰ μὲν, οὐ
ῥηϊδία δὲ εἰς τὸ δαμνοθῆναι. ἡ τάχα τὸ Ἀχιλλέως πρόσωπον
ὑπεξείρων ἔτιος ὑποσημνύνει τὰ ὅπλα· ὃ γ' Ἀρης ἡγαι-
εότεικτα φορῶν νεύατον ἐς κενεῶνα τιτρώσκειται (Π. 5,
857). B.

ῥηϊδία· δυνατά· „ἐνθ' ἔκιν ῥέα ἵππος“ (Π. 12, 58).
εἰσὶ δὲ τρωτὰ τὰ ἡγαιεότεικτα, ὡς δῆλον ἐξ ὧν Ἐκτωρ
ῥέων τὰ Ἀχιλλέως ὑπὸ Ἰδομενέως ἐν κυλῶ βάλλεται·
„ἐν κυλῶ δ' ἐλῆγ δολιχὸν δόρυ“ (Π. 17, 607). καὶ αὐτὸς
ὑπὸ Ἀχιλλεύου· „ἔδδ' ἐπὶ πρὸ δυνήσατο“ (Π. 21, 164).
Ἀρης τε τιτρώσκειται „νεύατον ἐς κενεῶνα“ (Π. 5, 857).
καὶ Ἀρηϊθους „οἱ πόρε χάλκεος Ἀρης“ (Π. 7, 146). καὶ
Ἀιομήδης καὶ νῦν διὰ τὸ πτόχας. φησὶν ἔν ὅτι τρωτὰ μὲν,
ἡ ῥηϊδία δὲ ἡ δὲ κνημὶς, ὡς περιφερὴς καὶ εὐόλιθος, οὐ
βέβληται. οἱ δὲ τὸ ἔλασεν συνέχευον, ὡς μὴδὲ πτόχας.
πύσας δυνηθέντος συγκρῆσαι τῷ πολέμῳ. V.

δωρα· ἐν τισιν ἔργα. A.

266. δαμήμεναι ἔδ' ὑποείκειν· ἔχ' ὅσον τρωθῆ-
ναι, ἀλλ' ἔδ' ἐνδῆναι. πρὸς τὰ ἐξῆς ἀθετέμεγα. V.

πρὸς τὴν ἐξῆς ἀθέτησιν· ἄτρωτα γ' καὶ ἄθλασα τὰ
ἡγαιεότεικτα. A.

267. ἔδδ' ἐπὶ Ἀίνεας· οὐκ ἄρκει τὸ ἄτρωτα ἦν,
ἀλλ' ἔδ' Ἀίνεας ἔτρωσιν ἀντὶ φησιν. V.

268. χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε· τῷτο δοκεῖ μάχεσθαι τῷ
„ἀλλὰ δῶκα μὲν ἔλασσε διὰ πτόχας“, ὡς ἐρῶν. ἐπὶ δὲ
ἀπὸ τῆς λέξεως ἡ λύσις· εἰ γ' μὴ διόλου διηλθεν, ἔκ ἐρῶν
τὸ σάκος. καὶ τὸ ἔλασεν ὁ πάντως ἐρῶν τὸ σάκος, ἀλλὰ
διέθλασεν. B.

269. ἀθετένθ' εἴχοι δ', ὅτι διεσκευασμένοι εἰσὶν ὑπὸ τι-
τος τῶν βαλομένων πρόβλημα ποιῶν. μάχεται δὲ σαφῶς
ταῖς γνησίαις· ἄτρωτα γ' τὰ ἡγαιεότεικτα συνέλαβ'. ἔνα δὲ
μὴ δοκῇ λύσις τι εἰρηκέναι, καὶ διὰ τῷτο ῥηθεκέναι φη-
σὶν, ὅτι τῆς χρυσοῦς πτυχῆς πρώτης κατὰ τὴν ἐπιφανείαν
κειμένης νοητέον τὸ δόρυ τῆς πλείονος ὀρυγῆς ἐγκοπὴν εἰ-
ληφέναι, διακεκοῦσθαι μέντοι τὸ σάκος ἕως τῆς τρίτης
πτυχῆς, ἐν τῷτοπ ἔπλ τῆς πτυχῆς Μενελάου λέγει „ἡ
οἱ πλείστον ἔχοντο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς“ (Π. 4,
138). A.

ἔτοι καὶ προηθετέντο παρ' ἐνίοις τῶν σοφιστῶν. ἐν τῷτο
δὲ ἔδδ' ἐφείροντο. V.

ἄλλως. ἀτρώτων ὑπαρχόντων παρ' Ὀμήρῳ τῶν Ἀχιλ-
λέως ὅπλων, καὶ ἔξωθεν κατ' ἐνὶς τεταγμένης διὰ πλείονος
κόσμον τῆς χρυσοῦς πτυχῆς, οὕτως ἀποδοτέον τὸν λόγον
ἀλλὰ μέγιστον μὲν δύο πτυχῶν προηλθεν ἡ τῆς πλεονῆς ἐπι-
φανείας, ἡ δὲ χρυσοῦς καὶ οἰοῦνται συνέχουσιν γενομένης, ἐν δὲ τῇ
ἐπιφανείᾳ ἀπορία. πῶς, φασὶν, ἀτρώτων ὑποσημαίνου-
σιν ἀπὸ τῶν τῷτο λέγει· ὁ γὰρ ἐπὶ ὅτι ὁ χρυσοῦς μάλισ-
τον κώτερος ὢν χαλκῷ ἡ σιδήρῳ ἐνέδωκε τῷ δόρῳ καὶ ἐπὶ
λάνθῃ, καὶ ἐγένετο κοιλότης, καὶ τρωσὶς. ABD.

271. τὰς δύο χαλκείας· μέσην κομισέον τὴν ἑ-
σπῆν ἀπαλώτερος γ' ὢν ὁ χρυσοῦς ἐκλειψμένην τὸ δόρυ μὲν
τὴν τῶν χαλκῶν βίαν ἐνχερῶς ὑποδέξεται. ὅτι γ' ἔκ ἑν ὅτι
τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς ἀσπίδος ὁ χρυσοῦς, δηλοῖ δὲ ὡς φησὶ
τεχνώμενον Ἑλλήνων τὴν ἀσπίδα τὸ μὲν τορεῖται ἐκ χαλκοῦ
τὸ δὲ ἐκ κασιτέρου, τὸ δὲ ἐκ χρυσοῦ. τάχα οὐδ' ὡς
μὲν πρώτη ἦν χαλκῇ, ἡ δὲ δευτέρα κασιτερίᾳ, ἡ δὲ
τρίτη χρυσοῦ. ἡ δὲ τετάρτη κασιτερίᾳ, ἡ δὲ πέμπτη χαλκοῦ.
ὁ δὲ Ἀντόχθων πρώτην εἶναι φησὶ τὴν χρυσοῦν ὡς κασιτερίαν
δευτέραν τὴν χαλκῇ ὡς ἰχθυῖαν, μέσας τὰς δύο κασιτερίαν
ῥήσας πρὸς τὸ συνάπτειν τὰς πτυχάς, καὶ πέμπτην τὴν χαλκοῦ
κῆν. ὅτι δὲ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ ἡ χρυσοῦς, δῆλον ἐξ ὧν φησὶ
„χρυσίῃ περ ἔσσα.“ καὶ ἔκ ἂν τὸ καλλιτέτερον ἀπέσπασεν,
δὲ ἔχετο, τῆς ὀρυγῆς ἐπαύσατο· ἔχ' ὅτι ἐκ τρωσίν.
ὅτι τὸ πλεονὲς τῆς ἐπιδορατίδος οὐ διηλθεν ἀλλ' ἐνέειρε
κατὰ τὸ μέρος τῷτο ἐν τῷ χρυσῷ. τῷ γ' ὁόρατος ἡ δὲ
ἀκμὴ τιτρώσκει, τὸ δὲ πλάτος τέμνεται. τὴν μὲν ἔν τῷ
ἀκμῆς νύξιν ἐδέξατο ὁ χρυσοῦς, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ χρυσοῦς
καίμενος χαλκός· τὴν δὲ ἐκ τοῦ πλάτους τομῇν οὐκ ἔλασεν
παρεδέξατο ὁ χρυσοῦς. οὐκοῦν ἡ πρὸς τὸ πλάτος καὶ οὐκ
δῆρ' ἀντίβασιν τῆς χρυσοῦς ἐπέχε τὴν τῆς ὀρυγῆς ἀντίβασιν
διακοπήν. B.

ἄλλως. ἐν τῇ Αἰνείας πρὸς Ἀχιλλεῦ μάχῃ ἔφησιν ὅτι
ῥέχε τὰ ἐπὶ ταῦτα „ἡ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ σάκῳ ἔλασεν ἄρ-
μον ἔγχος“ καὶ τὰ ἐξῆς μέγιστον καὶ αὐτῷ τῷ εἴχῃ (272).
δὲ μίαν χρυσοῦν, τῇ ὅ· ἔχετο μέλινον ἔγχος.“ τῆς γ' χρυ-
σοῦς πτυχῆς δοκούσης πρώτης εἶναι, εἰ γε κόσμος εἴνεαι τῇ
χρυσῇ εἰς τὸ ἔξω καὶ ὀρώμενον πρώτην ἐνέειρε, ὅτι
τὴν δὲ σερεότητος ἔνεα τὰς δύο χαλκῆς, μάλιστος
χόρον καὶ τελευτίας τὰς κασιτερίδας, πῶς δύο τε δόρυ
πτόχας καὶ ἐν τῇ χρυσῇ πτυχῇ ἔξω ἔσῃ καὶ διαμνηθεῖται ἐνέειρε
τὸ δόρυ· ἀπολύμενοι ἔν τῇ ἀπορίᾳ οἱ πλείστοι, τὸ δὲ
σεν οἱ φασὶν εἰληφέναι ἄνωθεν διεκοῦσθαι, ἀλλ' ἀντὶ τοῦτο
διέθλασαν· θλασθῆναι μὲν γ' καὶ κοιλανθῆναι δύο πτυχῶν
τὴν χρυσοῦν καὶ μίαν τῶν χαλκῶν ὑπὸ τὴν χρυσοῦν, μὴ δὲ
κοπήναι δὲ, ἀλλὰ χεθέντος ἐν τῇ χρυσῇ τῷ δόρῳ
κοιλανθῆναι μὲν αὐτῇ καὶ τὴν ἐπ' αὐτῇ, οὐ διακοῦσθαι
δὲ. οἱ δὲ καὶ αὐτόθεν ἀξίως μὴ ἔλασσε γράφειν ἀλλὰ ὡς
σεν, ἄνωθεν φάσκοντες ἑμαρτάνοντά τινα γράφειν ὅτι
τὴν λοιπὴν περιφέρειαν τῷ θ' παρέντα· ἄτρωτα γ' ὡς

τα φραζόμενα μη διακοπῆναι. ἐγὼ δὲ ἐν τῇ χρυσῇ πτυχῇ
ἀνέκοντο ἐνχεῖσθαι αὐτὰ λέγοντος τὸ δόρυ τῆς εἰς τὸ πρόσω-
πης, ὃ δύναιτο ἐπινοῆσαι τὴν χρυσὴν πτύχα οὐτ' οὐδ'
διακοπῆσαν ἔτε θλασθεῖσαν. πῶς γὰρ ὁλον τε θλασθῆναι μὲν
λέγειν, ταῖς διακοπῇ, ἢ θλασθῆναι γε δύο πτύχας, ἐν
αὐτῇ ἢ τῇ χρυσῇ, ἐνχεῖσθαι δὲ ἐν τῇ χρυσῇ τὸ δόρυ, ἐν
ἐνχεῖσθαι τὸ μὴ τὸ αὐτὸ παθεῖν τὴν χρυσὴν, ὅπερ αἱ
ἄλλαι, δηλοῖ. οἱ δ' αὖ τὴν πρώτην παθεῖν βόλον καὶ μάλ-
λ' ἡμεῖς τὴν ὑπ' αὐτῇ. ὃ γὰρ ἐν ἐνχεῖσθαι ἐν τῇ τρίτῃ,
μὴ ἢ δευτέρῃ ἐπ' ἐλαττον ἐπαθε τῆς πρώτης. φησὶ τοί-
νυν ὡς ὁ κόσμος χάριν ἀδὲ τέρψεως ὁ Ἥραιος κέρηδ' τῇ
χρυσῇ πτυχῇ, ἀλλ' εὐτοτίας, εὐτονώτερος δὲ χαλκῷ χρυ-
σὸς μέση ἐν τῇ τῇ χρυσῇ πτύχα ἐξέφανεν εἰς συνοχὴν
τῆς παντὸς σάκος· ἀπαλώτερος γὰρ ὢν καὶ εὐτονος ὁ χρυσός,
ποικίλμενος τῷ χαλκῷ, διεδέχετο τὴν ὀργὴν ἐκλυθεῖσαν
ἐπὶ τῆς τῆς χαλκῷ ἀντιτυπίας εἰς τὸ ἄνωγον ἐπὶ τῆς
προσώπου αὐτῷ εὐτοτίας. πρῶτος δὲ ὢν ὁ χρυσός, καὶ πα-
θεῖν ὑπὸ τῆς ἐμβολῆς πρώτης, ταχὺν παθεῖν τὴν δι-
κοπὴν ταῖς ἐκ τῶν εὐθραύτων συνεσώσας. οὐ δὲ καὶ χαλ-
κὸν πτύχας ἦσαν ἐν τῇ ἐξωθεν ἐπιφανείᾳ, μέση δὲ μετ'
αὐτῶν ἢ χρυσῇ, ὅφ' ἦν αἱ τῆς κασιτέρης, δηλοῖ τὸ ἐν τῇ
ἐπιφανείᾳ ἐπισημαίνεσθαι τὸν ποιητὴν οὐτὶς μὲν ἐκ χρυ-
σῆς ἐποίησεν, τὰς δὲ ἐξ ἄλλης ὕλης, ἐκ χαλκῷ δὲ μὴ εἰ-
σὶν, ὡς ἂν τορεῖοντος αὐτῷ ἐν ἄλλῃ πτυχῇ τὰ πλάσματα
ἦσαν δ' ἄρα σφιν Ἀρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη, ἡμῶς χρυ-
σῶν, χρύσεια δὲ εἶματα ἔσθην" (Π. 18, 516). πῶς γὰρ αὐτὸς
χρυσὸς ἦν, χρυσῆς ἔσης τῆς ἐποικιμίας ἐπιφανείας, αἱ
μὴ ἐξηλλαγμένα ταῦτα παρὰ τὸ ἐποικιμίων ἐποίησε, ἥτοι
ἐκ χαλκῶν ἢ ἐκ κολλῶν ἢ ἐντορεῖων; καὶ νεὸς χρυσῇ ἀρη-
σμένη δὲ ἐπὶ χρυσῇ περ ἔσθην" (ib. 548). „ἐν δ' ἐπὶ
αὐτῇ τῇ χρυσῇ μέγα βρέθσαν ἀλὼν, καλὴν, χρυσεῖν, μέ-
λαινες δ' ἀνὰ βότρυνες ἦσαν. εἰσῆκει δὲ κάμει διὰ περὶ
ἀργυρεῖαν· ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασ-
σε κασιτέρῃ" (ib. 561). καὶ πάλιν „ἐν δ' ἀγέλην ποίησε
βόων ὀρθοκρηαίων· αἱ δὲ βόες χρυσοῦ τετύχατο κασ-
σῆς τε· χρύσειοι δὲ νομῆες ἄμ' ἐσιχώοντο βόεσσι" (ib.
573). καὶ πάλιν „καὶ ὅ' αἱ μὲν καλὰς σεφάνας ἔχον, οἱ δὲ
μακάρας εἶχον χρυσεῖας ἐξ ἀργυρεῶν τελαμώνων" (ib. 597).
τῶν γὰρ ἐποικιλλομένων ἔστιν ὡς τὰς ὕλας ἐκ τῶν ἀργυρου-
πεν ἰμνήσθαι καὶ χρυσὸν καὶ κασιτέρην, χαλκῷ δὲ ἐκείνῃ, ὡς ἂν
χαλκῆς ἐποικιμίας ἐπιφανείας ἐνταῦθα (ἐνθα) ἐντοικιλλεν.
ἐν τῇ δὲ ἄνωγον εἶναι ὕλην, ἀλλ' ἐξ ἁδῶς ἐπὶ θνητῶν
ἐποικιμίων· „ὅδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν ὡς
ἐφ' ἡδὴ ἐξ ὁρῶν ἐρικυδέα δῶρα ἀνδράσι γε θνητοῖσι δα-
νῆται ἐδ' ὑποείκων." ἴδει ἐν μὴδὲ θλασθῆναι, ὑπερ' αὖτις
ἐλασσειν ἀκύνει, εἴ γε μὴδ' ὑπέκειν αὐτὰ ἔλεγεν. φη-
σὶ δ' αὐτὸς ἔφη οὐτὶς ἐκ ἐρῆης μὲν τὸ σάκος „χρυσὸς
καὶ ἐρῆακε δῶρα θεοῦ." δύο δὲ διήλασε πτύχας, ἐχέθη δ'
ἐν τῇ χρυσῇ, δι' ἣν ἐκ ἐρῆης διὰ παντός. πάντες δὲ δυ-
νατοὶ τὴν κατασκευὴν ἐδῆλωσαν, καὶ τὸ μὲχρι τίνος ἡ
ἐξ ἡμῶν πάντες μὲν γὰρ πτύχας ἔλασε Κελλοποδίων. εἴτα λέ-

γει πρὸς τῇ ἐπιφανείᾳ πρώτας, ὅτι καὶ πρώτας „τὰς δύο χαλ-
κείας," εἴτα τὰς ἀντικειμένους ταῖς πρώταις ἐχάτας „δύο
δ' ἐνδόθι κασιτέρους." τὸ δ' ἐνδόθι πρῶτον, ἵνα τὰς
χαλκῆς ἐξωτάτας τοῖσιν, ὡς τὰς τῆς κασιτέρης ἐνδόθι,
εἴτα λοιπὴν τὴν μέσην· „τὴν δὲ μέσην χρυσῇ." αἱ δὲ
ἐχέτο μέλινον ἔγχος, αἱ δὲ δύο χαλκαὶ ἐρωσθησαν πρῶται
ὡς ἔσται πρῶται, αἱ δὲ τρίτες ἱμενῶν ἄνωγον „χρυσὸς γὰρ
ἐρῆακε δῶρα θεοῦ." ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τῆς Αἰνείας ἀσπίδος
ἔκειν ὁ χαλκὸς τῇ βύρσῃ, ὁ μαλινώτερος τῇ ἐρωστέῃ·
καὶ ὁ κόσμος ἐνεκα χαλκῶς πρόσκειται ἐν ἐπιφανείᾳ, ἀλλ'
ἐπὶ δὲ ἀσφάλειαν, ὡς ἐπὶ τῆς Ἀχιλλέως ὁ χρυσός·
λέγει γὰρ ἐπὶ τῆς Αἰνείας „δεύτερος αὐτ' Ἀχιλλεύς προῖκε
δολιχόσκιον ἔγχος, καὶ βάλεν Αἰνείας κατ' ἀσπίδα παν-
τόσ' ἔσθην, ἀντιγ' ἔπαι πρῶτην, ἢ λεπτότατος θείε χαλκός,
λεπτοτάτη δ' ἐπὶ ῥινὸς βοός." καὶ μέντοι ἀκάνειν „τὰς
δύο χαλκείας" τὴν πρῶτην καὶ τὴν πέμπτην, „δύο δ' ἐνδόθι"
τῶν τῶν κασιτέρων τὴν δευτέραν καὶ τὴν τετάρτην, καὶ
ἔτις μέση καὶ τρίτη ἐντὸς ἢ χρυσῇ „τῇ δ' ἔχεται μέλινον
ἔγχος," μίαν καὶ κασιτέρην ὁρατὴν. Β.

273. ἡ διπλὴ περιεργμένη, ὅτι Ζηρόδοτος μετεποίησεν
ἔτις, μετέστην ἰδυπείων ἀσπίδα νύξ' ἐς χαλκὸν
ἀμύμονος Αἰνείας. ἐκ ἐκ χειρὸς δὲ ἐπέτυχεν ὁ Ἀχιλ-
λεύς, ὅπερ διὰ τῆς νύξος σημαίνεται, ἀλλὰ βέβληκε τὸ δόρυ
διὸ καὶ ἐξῆς αὐτὸ μέλος ἀρκεῖν. Α.

275. πρὸς τὴν τὴν ἄκραν, ὡς τὸ „ἐν πρῶτῳ ῥομφ"
(Π. 6, 40). πρὸς τὸ ἐκκατάλειπον δὲ λεπτὸν ὁ χαλκός. Β.

276. ἡ δὲ διὰ πρὸς: κατὰ τὸ ἄνω μέρος τῆς ἀσπίδος
διόλου διαπεράσαν τὸ δόρυ ὀπίσω ἐπάγει τῇ Αἰνείας. Α.

277. λέκει: διακόπη, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἱματίοις λακίδες λέ-
γονται αἱ διακοπαί. ΒΔ.

278. ἐάλη: συνεληθῇ. Β.

279. ἡ διπλὴ, ὅτι σαφῶς παρίσθην ὅτι βέβληται. Α.

280. ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους: τὸν βύρσινον καὶ τὸν
χαλκῶν. Β.

283. ἡ διπλὴ, ὅτι βέβληκε τὸ δόρυ ὁ Ἀχιλλεύς, ὁ νέ-
τυχεν ἐκ χειρὸς, ὡς περ Ζηρόδοτος πεποίηκεν: τὸ γὰρ ἀγχι-
παγῆναι ἐκ ἄλλως ἔστιν ἢ ἐκ προσώπου. Α.

284. ἐπὶ ῥινὸς: καὶ τὸτο σημείον ἐπὶ τῇ ἡκοντικῇ
τὸ δόρυ. V.

288. ἐνθα καὶ: πάντα φησὶν ὡς τῇ „αἱ μὴ ἄρ' ὅδ'
νόησε" (291). διορθωτὸν ἐν αὐτῷ ὡς ἐν τῇ Β (261), αἱ
μὴ ἐγὼ σε λαβών." Α. καὶ τὰ ἐξῆς. V.

289. τὸ δ' ἢ τὸ σάκος, ἢ αὐτὸ τὸ πρῶτον τὸ βληθῆναι
τὴν κόρυθα ἢ τὸ σάκος, ὅπερ ἡ ἡμετέρα βληθῆναι ὕλε-
θρον ἐπέδεικνεν τῇ Ἀχιλλεῖ. ἰσχυρὰ γὰρ ἦσαν. ΑΒ.

290. χεδόν: ἀντὶ τῆς ἐγγύς, καὶ ὅς ὡς ἡμεῖς. V.
ἡ διπλὴ πρὸς τὸ γῆμα: τὸν δὲ τὴν ψυχὴν ἀφείλκε. Α.

291. εἰ μὴ ἄρ' ὅδ' ὅδ' νόησε: ἅμα τῷ διανοήματι δὲ
νοῆσαι καὶ τὸν λόγον τῶν θεῶν, εἴγε καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν τοι-
οῦτα: „ὡς δ' ὅταν ἀγῆ νόος ἀνέρος" (Π. 15, 80) καὶ „τρίς
μὲν ὀρέξαι" ἴων" (Π. 15, 20). αἱ γὰρ τοσαῦτα λέγων ἐν-

βράδυνεν, ἀνῆλθεν ἄν Αἰνείας, πῶς δὲ ἡ Ἀφροδίτη οὐ
βοηθεῖ τῷ υἱῷ; οὐ δέδωκε τὴν Παλλάδα. AB.

ἔζητῆται πῶς τὸν Αἰνείαν ἐκ Ἀπόλλων ἐβρόντοτο ἀλλὰ
Ποσειδῶν. καὶ φασιν ὅτι ἡ μεγάλη περὶ θεῶς εὐσέβεια δυσω-
πῆσα τυγχάνει καὶ τὰς δι' ἔχθρας ὄντας. AD.

293. ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείας: λείπει ἡ περὶ B.

298. ἡ διαλή, ὅτι Αἰνείας ἐ συνεγράφη τῷ τῶν Πρια-
μιδῶν πολέμῳ διὰ καὶ ὁ Πρίαμος ἐπώπτευν αὐτόν, ἐχ ὥς
ἐνιοι φασιν, ὅτι ἐπετίθει τῇ βουλήν. βραχὺ δὲ διασαλ-
τίαν ἐπὶ τὸ μάψ πρὸς τὸ συμφέρον. A.

299. ἡ διαλή, ὅτι ὕτως εἶπε θεοῖσι καὶ ἐχ ἡμῖν, ὥς ἐκ
πρ καὶ αὐτὸς θεός. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (1, 66) „πῆρι δ' ἱρὰ
θεῶν.“ A.

303. Ἀριστεύχος γράφει ὅφρα μὴ ἄφαντος γενεῇ
δμηθῆντος ἔληται. Paris.

304. Δαρδάνει: προῖζορσεν ἤδη τις ὁ Δάρδανος, ἵνα
μὴ τὴν ζητῶμεν. V.

306. ἡ δὲ γὰρ: διὰ τὴν τῶν ὅρκων παράβασιν μιση-
τὸν ὁ Ζεὺς ἠγάσται τὸ τῷ Πριάμῳ γένος. B.

ἡχθῆρε: παρὰ Ἀριζοφάνει ἡχθῆρε. A.

307. τὸ εὖν τὸ μέλλον δηλοῖ. οἱ δὲ Αἰνεία ἀπρόγονοι καὶ
ῥόμην κτείνουσιν: οὐ γὰρ οἱ τῶν παίδων παῖδες μόνως ἔρ-
χονται τῆς Ἰλίου. οἱ δὲ φασιν, ὅδε τὸ Ἰλίων Αἰνείας ἐκτισεν,
ἀλλὰ τὸ βλεῖν ἀντὶ τῷ γενεῇ λαμβάνουσι. B.

Αἰνείας βλεῖν Τρώεσσιν ἀνάξει: σημειῶνται τινες
πρὸς τὴν ἱστορίαν, καὶ ἐπὶ μεταγράφουσι τινες Αἰνείω
γενεῇ ἀνάτεσσιν ἀνάξει, ὥς προθεσπίζοντος τῷ ποιητῇ
τὴν Ῥωμίων ἀρχὴν. AB. Ἀφροδίτη, χρησμός ἐκπεσόντος
ὅτι τῆς τῶν Πριαμιδῶν ἀρχῆς καταλυθείσης οἱ ἀπ' Ἀχχίω
Τρώων βουλεύουσιν, Ἀχχίω ἡδὴ παρηκμαζού συνηλθὼν
τελευτῶν δ' Αἰνείας, καὶ βουλομένη προφασιν κατασκευάσαι
τῆς τῶν Πριαμιδῶν καταλίσεως, Ἀλεξάνδρῳ πᾶθον Ἐλέ-
νης ἐνέβαλε, καὶ μετὰ τὴν ἀρπαγὴν τῷ μὲν δοκεῖν συνεμάχει
τοῖς Τρώσι, ταῖς δὲ ἀληθείαις παρηγορεῖ τὴν ἥτιον αὐ-
τῶν, ἵνα μὴ πικτελῶς ἀπεκρίσαντες ἀποδώσι τὴν Ἑλλάδα.
ἡ ἱστορία παρὰ Ἀρριόλῳ. ABD.

Τρώες ἐλθέσης Αἰνείας Ἀχχίω παρὰ λαβὼν τὸν πα-
τέρα ἔργον: γὰρ τῷ δὲ περιπεσὼν περὶ τὸν Ἄθω ἀνῆλ-
θὼν τῷ πατρὶ. καὶ Ἀχχίω μὲν πρὸς τῷ Καλαύρῳ ὕρει
πλησίον Ἀνδρῶν ποταμῷ τελευτᾷ, Θάφας δὲ αὐτὸν Αἰ-
νείας, ὅπερ καὶ τὴν τάφος εἶναι Ἀχχίω λεγόμενος ἐν πρῶτῃ,
κατὰ βούλησιν τῆς μητρὸς Ἀφροδίτης πόλιν ἐκτίσας τὴν
ἀπ' αὐτῷ Αἰνείαδᾳ προσμαγορευθεῖσαν. τελευτήσαντος δὲ
ταῦτε ὁ εἰς αὐτῆς γενόμενος παῖς Λάδρα ἐπὶ τὴν πατρῴαν
ἀρχὴν παραγενόμενος, καὶ πόλιν ἀναστήσας, παραλαβὼν δὲ
τὸν εἰσάτον, μετέφικσεν εἰς Ἰταλίαν, καὶ κτίει πόλιν Ῥώ-
μην. AD.

οἱ μὲν διὰ Ῥωμαίους φασιν, ὕπερ εἰδέναι τὸν ποιητὴν
ἐκ τῶν Σιβύλλης χρησμῶν. οἱ δὲ, ὅτι Αἰολεὺς ἐξέβαλον
τὸς ἀπογόνους Αἰνεία. πταῖσαι δὲ ὅσοι φασὶ τῷ εἰδέναι
Ἀφροδίτην μηχανήσασθαι τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον. V.

308. αἱ διὰ τῶν πόλεων λήπωνται εἶχον ἀντὶ τῷ γέ-
νωνται. A.

311. ἡ διαλή, ὅτι περισσὸς ὁ κέχ, καὶ ἐστὶ τὸ ἐξῆς, ἡ
σεις ἡ αὐτὸν εἰσεί. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰς τοιαύτας ἀνα-
5 γνώσεις, ὅτι „πρῶτον μὲν, ἔπειτα δὲ καὶ αὐτὸς ἀνέγνω“ (II. 6, 260) „μύλας δὲ καὶ αὐτὸς ἀνέγνω“ (II. 13, 734) A.

313. ὁ μύσος αὐτοῦ ὅρκος: καὶ γὰρ φησιν „ἴξε τὴν
γαῖα καὶ ἑρᾶνός, καὶ τὸ κατεβδόμενον Σινυρὸς ὕδαρ, καὶ
ἑρῇ κεφαλῇ καὶ νώτερον ἔχος“ (II. 15, 36). V.

323. ἀδελφῶν εἶχον τρεῖς, ὅτι ἐκ ἐνέχθη τῇ ἀσπίδι
δύο τῷ Ἀχιλλέως, ἀλλὰ „διὰ πρὸ Πηλεΐδης ἦν ἐν μέλῃ
(276) καὶ „ἐγχείη δ' ἄρ' ὕπερ νώτος ἐν γαλῇ“ (276).
ἐν ὁ Ποσειδῶν ἐκ τῆς ἀσπίδος ἤρπασε τὸ δόρυ. A.

ἀδελφῶν τινες τὰς εἰχας ὡς ἐναντίας τοῖς προκρινόμε-
15 καὶ γὰρ ἐστὶ ἐν τῇ ἀσπίδι τὸ δόρυ φησὶ γὰρ „διὰ πρὸ Πη-
λεΐδης ἦν ἐν μέλῃ“ καὶ „ἐγχείη δ' ἄρ' ὕπερ νώτου ἐν γαλῇ“
ἐστὶ ἑμῖν.“ εἰκοι δὲ τοιοῦτόν τι χῆμα περὶ τὴν ἀσπίδα
γενεῖσθαι: κατὰ μὲν γὰρ τὴν ἀσπίδα ἐμπειρήσει τῇ γαλῇ
δὲ τὸν εἰρᾶκα τῇ ἀσπίδι ὅθεν τῆς ἀσπίδος προσημα-
20 μένης τῷ δόρυτι, ὠρμησεν ἔτος εἰς τὴν τοῦ λίθου δόρυ
(προσερ. τῷ σώματι τὸ ἔτος ἐπισπάσασθαι μὴ δυνάμε-
ωρμησεν ἐπὶ τὸν λίθον. V). BV.

325. Αἰνείαν δ' εἰσέειν: πολλὰ τις ἔμφασιν Πη-
σευδῶνος τὸν ἥρωα τοσούτον διάστημα μεταπορεύσαντος. V.
327. δύναδ' ἡ ἀπὸ καὶ ἀναρρέσας: ἡ δὲ ἀπὸ θεῶν, καὶ
φιλᾶσθαι τὸν τόνον, ἡ δὲ ἀναρρέσας: ὕπερ καὶ βέλων. A.

329. Καῦκωνες: περὶ Παφλαγονίαν φασιν οἰκεῖν
Καῦκωνας. καὶ πῶς ἐ συνεκρίβησαν αὐτὸς ἐν τῷ καταλόγῳ
ἡ τοῦτον νεήλυδός εἰσι, ἡ ἐν τοῖς Ἀλέξει περιέχονται. AB.
30 τινες δὲ καὶ φέρουσι τὸ „Καῦκωνας αὐτ' ἔχει Πολυδάμας
εἰς Ἀμφίβω, οὐ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δόματα
ναῖον.“ V.

οἱ μὲν Τρωϊκὸν ἔθνος βάρβαρον, ἄλλοι δὲ Παφλαγο-
νίας, οἱ δὲ τὰς ἐπὶ κλῆν Καννίας: ἡ δὲ Καννός πόλις παρὰ
35 λιος Ἀνδρίας καὶ Καρίας. BD.

331. καὶ μιν φωνήσας: παρὰ Ζηνοδότῃ καὶ μιν
νείκειων, παρὰ Ῥιανῷ τὸν καὶ νείκειων. A.

332. ἀτέοντα ἄφροντιζόντα, φρενοβλαβοῦντα: καὶ
πρῶτον μὲν ἀτίξων ἔρχεσθαι (166). καὶ ἀτίξω τὸ μοιραῖον. AD.
ἔτος ἐν ἀπάσας. ἀτέοντα ἄφροντιζόντα. Καλλίμα-
χος „Μεσῶν κενὸς ἄνθρωπος ἀτῆ.“ τὸ ἀτέοντα ὡς νουθε-
ῖται γὰρ τῆς πρώτης συνήθειας τῶν περιπαυμένων. ABV.

333. ἐν ἄλλῳ ἀντὶ Ἀχιλλέως πολέμῳ εἶναι
μάχεσθαι. A.

334. σεῦ: ὀρθοτονητὸν τὴν ἀντωνυμίαν, ὡς ἐστὶ (II. 1,
27) „ὅς σεῦ ἄνενδον ἔων.“ καὶ γὰρ καὶ ἀντιδιαλεκτικῇ. AB.
φίλτερος ἀθανάτοισι: πολλὰς γὰρ καὶ τὸ ἔχον
περιγίνεται ὁ θεοφιλέας. BV.

335. συμβλήσεται: ἀπροσράτως συμβάλλης. πρὸς κα-
τάληξιν καὶ τὸ ὕπερ μοῖραν τέθειν. ἐ μόνον δὲ διασαλ-
ῖται, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μέλλον ἐποθήσας δίδωσι σωτηρίας. B.

6. τῷ δ' ἐφ' ἑκα: ἐν ἄλλῳ τῷ ἐφ' ἑκα. ἡ διπλῇ, ἐβλήκε τὸ δόρυ ἐπὶ τὸν Αἰεΐδαν καὶ ἐκ χειρὸς ἔτρω-
 6. δέ μοι: ἄμεινον ἐνθάδε ἀπόλυτον λαμβάνειν τὴν
 7. τῶσθες δ': ὁ Ἀσκαλωνίτης προπερισπῶ, ἐπεί,
 8. κατὰ φεῖξιν λέγεται καὶ τὸ „τοσσησὶν ἑσπίνης“ (359).
 9. ἄρχος μέντοι καὶ οἱ πλείους παρολκήν ἐξεδέξαντο τῷ δε-
 10. ἰσθῇ ταύτῃ τῇ ἀναγνώσει ἢ παραδόσει. ἐκ ἀδόκιμος
 11. ἢ τῷ Ἀσκαλωνίτῃ. Α.
 12. εἰχός: ὡς τριχός, ἀπ' εὐθείας τῆς εἰς: καὶ γ' εἰχες
 13. καὶ εἰχας. τὸ δὲ εἰμι προπερισπασέον· σημαίνει γὰρ
 14. ορεῖσθαι. ΑΒ.
 15. διπλῇ πρὸς τὸ σημαίνον, ὅτι δι' ὅλης τῆς τῆ-
 16. πορεύσεως δι' ἀνταίως ἢ ἀρχῆς ἕως τῆς πέρας τῆς
 17. φάλαγγος. ΑΒ.
 18. καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι: εἰς τὰ ἔργα κελίει
 19. ῥῶν, ἐκ εἰς τὰς ἐπαγγελίας. τάχα δὲ διδάσκει μὴ μέγα-
 20. λῶν ἀπόντων φρονεῖν. Β.
 21. 70. κολλᾷ: ἀτέλεις ποιεῖ, ὡς τὸ „πῆλ' αὐτὸς ἐν χειρὶ τοῦ
 22. ὁδόν“ (II. 16, 117). Β. ὡς τὸ „ἐνικλῶν ὅτι τοῖσιν“
 23. Β. 408). V. ἀκέραιον καὶ ἀτέλῃ ποιήσει, τριτίειν ἀπο-
 24. 25. πρὸ τῆς ποιήσεως. D.
 26. 371. τῷ δ' ἐγὼ: ἐν ἄλλῳ τῷ δ' ἐγὼ. Α.
 27. 372. πρὸς τὴν ἐπανόληψιν, ὅτι ἐν Ἰλιάδι συνεχῶς, ἐν
 28. Οδυσσεῖα ἀπαῖ. Α.
 29. 373. ποικίλον τὸ διανόημα, καὶ πολλὴν ἐν βραχεῖ νῦν ἔχον, καὶ
 30. 374. τῆς ἐπαναλήψεως ἐμφανῶς ἐπερβολὴν τῆς ἀμφοῖν δυ-
 31. 375. τῶν, πρὸς μὲν δὲσύντητα, ἐνδύησον δὲ καρτερίαν παρα-
 32. 376. ὦν. ΑΒ.
 33. 377. ἔγχε' ἄειραν: γράφεται ἔσαν Ἀχαιῶν. Α.
 34. 378. Ἐκτορα εἶπε: ἡ διπλῇ, ὅτι ἄλλοις ἢ πρὸς πρό-
 35. 379. πρὸς Ἐκτορα. καίτοι πρὶν εἰπὼν Ἐκτορι εἶπεν, ἀλλὰ
 36. 380. παρήλπε τὴν πρόθεσιν „καὶ τότε“ ἢ ἄρ' Αἴας εἶπε
 37. 381. ἀγαθὸν Μενέλαον“ (II. 17, 237). Α.
 38. 382. μηκέτι: μηδαμῶς προμάχη, ἀλλὰ σὺν τοῖς ἄλ-
 39. 383. πῶν ἐκδύχθ. ταμιεύεται δὲ ὁ ποιητὴς τὸ πρόσωπον
 40. 384. ὅρος εἰς τὰ τελεγκάτα. Β.
 41. 385. ἡ διπλῇ, ὅτι διέφυκε τὸ βαλεῖν καὶ τὸ τῆναι δι-
 42. 386. καλῶς προσθεῖς σχεδόν, οἷον χεῖρην, ἐκ τοῦ σύνει-
 43. 387. Α.
 44. 388. ἐθλὸν Ὀτρυντείδην: ἔθος μὲν αὐτῷ ποικίλ-
 45. 389. ἐν ταῖς ἐπιδηγήσει τὰν λόγον, πρὶν δὲ καιριώτατα
 46. 390. αὐτῷ τοιαύτῳ εἶδεν μετὰ γ' τὰς τοσαύτας μάχας καὶ
 47. 391. ἄλλους ἴδεν καὶ ἄλλοις ἔξωθεν ἴπποι χρησάμεν (εἶδεν καλ-
 48. 392. ἴπποι χρησάμεν ἔξωθεν V) διὰ τὸ προσκορῆς. ἔμμε δὲ
 49. 393. τῷ συνεῖσαι τὸν πρῶτος ἢ ἄρ' Ἀχιλλεύς ἀνηρημέ-
 50. 394. ὅτι ἐκ τῶν τυχόντων ἦν. Β.
 51. 395. ἦν: ἐν τοῖς τῶν φαιλῶν ἀντιγράφων τότε διὰ τῆς
 52. 396. Α. Τριτάτῃ: ὅρος Αἰεΐδης. Β.

ἔως Ὑδης διὰ τῆς δ', τῆς Αἰεΐδης. Ὑλῃ δὲ τῆς Βοιω-
 53. 397. τας. Β.

διὰ τῆς δ' τὸ Ὑδης: ἔστι γ' πόλις Αἰεΐδης (ἡ νῦν καλε-
 54. 398. μένη Σάρδεις D). γράφεται δὲ καὶ διὰ τῆς λ', ὡς τὸ „Ὑλῃ
 55. 399. ἐν οἰκίᾳ ναίων“ (II. 7, 221). ἔστι δὲ πόλις τῆς Βοιωτίας. Β.

396. ἰθὺς μεμαῶτα: ἀντὶ τῆς εἰς εὐθὺς ὁρμῶντα. Β.

397. πᾶσαι: ἀντὶ τῆς ὅλης. Β. „πάντα νέαν καταστίνον“
 400. (II. 23, 135). V.

398. δοῦπησεν: ἡ διπλῇ, ὅτι ἐκ τῆς παρακολοθεῖντος
 401. 399. ἰοῦντι τῇ ἀπέθανεν. ΑΒ.

399. ὅτι ὁ Ἀχιλλεύς γινώσκων αὐτὸν ἐξ ὀνόματος
 402. 400. καλεῖ. Β.

399. ἐν εἰς τὸ ἐνθάδε, ὡς καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. ἔστι γ' δεικτικὸν
 403. 400. τῆς ἐν τόπῳ χάσεως, ὥστε καὶ τὸ „ἐνθάδε καὶ αὐτὸν μένον“
 404. 401. (Od. 5, 208), ὥστε πρὸς τῆς δὲ συλλεβῆς ἡ ὁξεία. Α.

δεικτικὸν εἰς τὸ ἐνθάδε, καὶ πρὸς μᾶλλον ἔχει τὸν τόπον. Β.
 405. 402. γενεῇ δὲ: σημειώσιον ὡς δι' ἀκριβείας ἴσασιν ἄλλῃ-
 406. 403. λας, ὡς καὶ Ἀόλων οἱ περὶ Λοιμῶν. V.

391. Γυγαίη: ἔως ἐν Αἰεΐδῃ κλημένη Γυγαίη, ἥτοι ἀπὸ Γύγης τῆς Κανθαῆς, ὅν πρῶτον φασὶ βασιλεῦσαι
 407. 404. Αἰεΐδαν, ἢ ἀπὸ τινος ἑκχωρῆς ἥρας, Γύγης καλεῖται. ΑΔ.
 408. 405. τῆμενος πατρῷον: κόρη ἐστὶ Αἰεΐδης Ἀλάδα, ἔνθα
 409. 406. φησὶν Ἡρόδοτος βωμὸν Ἰριτίου καὶ ἀγάλματι λίθινον κο-
 410. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

392. Ὑλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι: τὸ χῆμα ὁμοιωμάτων.
 400. 401. ἐν βραχεῖ δὲ τὸ τε πληθὺς ἴδιον τῶν ἰχθυῶν τῷ Ὑλλῳ,
 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Ὑλλος νῦν Ὀδρῶνιος καλεῖται. ἐκβάλλει δὲ μεταξὺ Θου-
 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931

καὶ δευτέρως καὶ τρίτης λέξεως. δύναται δὲ καὶ τὸ ἐθλὸν καὶ εἶναι αὐτὸ εἶναι. Α.

401. ἀΐξαντα: γράφεται ἀΐσσοντα, καταβάντα τῶν ἱππων. Α.

404. ἡ διπλῇ πρὸς τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἡρυγεν. Α.

Ἐλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα: τὸν Ποσειδῶνα, ἦτοι ὅτι ἐν Ἐλικῶνι ὄρει τῆς Βοιωτίας τιμᾶται, ἢ ἐν Ἐλίκῃ· μᾶλλον ἐν παρὰ τὸν ἐν Ἐλίκῃ, ὅτι Ἐλικὸν μὲν Βοιωτίας ὄρος, Ἐλίκη δὲ νῆσος τῆς Ἀχαΐας, ἱερὰ Ποσειδῶνος, ἢ δὲ ἰσορία αὐτῇ. Νηλεὺς ὁ Κόδρος χρησμόν λαβὼν ἀποικίαν ἔξελκεν εἰς Μίλητον καὶ τὴν Καρίαν ἔξ Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἀχαϊκῆς Ἐλίκης. παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν Καρίαν ἱερὸν Ποσειδῶνος ἰδρύσατο, καὶ ἀπὸ τῆς ἐν Ἐλίκῃ τεμένης Ἐλικώνιον προσηγόρευσε. δοκεῖ δ' ἐπὶ τὸν θῆον τὸν θεὸν βοῶντων μὲν τῶν βοῶν προσδέχεσθαι τὸ θεῖον τὴν θυσίαν· σιγῶντα δὲ λυπῆνται, μηνίειν νομίζοντες. ἡ ἰσορία παρὰ Κλειτοφῶντι. Α.

ἄλλως. οἱ Αἰολεῖς παρὰ τὰς γενικὰς τῶν πρωτοτύπων ποιεῖσι κτητικὰς τύπας, Ἐταίρων Ἐταιρώνιος, Ἀνεμώνιος, Ἐτοιμώνιος, Ἐλικώνιος. τὰ δὲ διὰ τῆς ἰσως, εἰ μὲν τὸ πρωτότυπον εἰς ὅς ἔχει, διὰ τῆς ἰσως, Ἰθάκος Ἰθακήσιος, βροτήσιος, ἐτήσιος· εἰ δὲ τρέποιο τὸ ἦ τῶ πρωτοτύπου εἰς αὐτὴν παρὰ Ἀωριεῦσι, διὰ τῆς αὐ, Προμνήσιον, Κορυφάσιον. ἔτι καὶ τὸ Κορύσιον, ὃ μᾶλλον ἐστὶ Μακεδονικόν. Β. φησὶν ἐν τὸν ἐν Ἐλίκῃ τῆς Ἀχαΐας τιμώμενον. V.

Ἀπλείς, φασί, ἐν Μιλήτῳ ἱερὸν Ποσειδῶνος Ἐλικωνίου ἰδρύσατο κατὰ μίμησιν τῆς ἐν Ἐλίκῃ τῆς Ἀχαΐας. σύνθητες δὲ τοῖς ἐκεί καὶ ἔκαστον ἔτος ἐγκυκλεῖν τὰς θυσίας τῷ θεῷ, σημεῖα λαμβάνουσιν ἀπὸ τῆς τῶν ταύρων ἐρηγῆς· βοῶντων γὰρ τῶν ταύρων δοκεῖσιν εὐμενῇ τε εἶναι τὸν θεὸν καὶ τὴν θυσίαν ἀποδέχεσθαι. ἐκόντως δὲ ἔτος ἀνεργαγάνων τὸ αἶμα καὶ ὀξέως ἀποθνήσκει· τὴν γὰρ τραχεῖαν ἀρτηρίαν διεκόπη καὶ τὸν εἶμαχον διήρησεν (ὃ ἐστὶ τὸν οἰσοφάγον V). καὶ μέχρι δὲ τῆς θυμῆς φθάνει τὸ δόρυ. θυμὸς δὲ ἐστὶν ἄδην μεταξὺ τῶν κλειδῶν κείμενος πρὸς τὸ μὴ πληττεῖσθαι ἐπὶ τῆς τῆς τραχεῖαν ἀρτηρίαν. BV.

406. ἐρυγόντα: ὡς φησὶν· ἔστι γὰρ δευτέρως ὁρίζεσθαι, ὡς ἔργον φησὶν, ἔτι καὶ ἔργον ἐρυγόντα. Α.

πρὸς τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἡρυγεν τὸ σημεῖον. V.

410. πάντας: τὰς νόθας μόνον· ὃ γὰρ Πολίτης „σκο-40 πὸς ἔξε ποδωκέησι πεποιδῶς“ (Π. 2, 792). ἐπινοεῖ δὲ ἐκείνῳ τὸ πρὸς διήγησιν ἡδύ. λέγει δὲ ὅτι τὸ πλεονέκτημα ἀνέπεισεν αὐτὸν ἀντιστῆναι Ἀχιλλεῖ, ἐλπίσαντα φεύγεσθαι ταχὺ. Β.

414. νῶτα παραΐσσοντος: τὰ νῶτα παρακλίνον-45 τος. Β.

ἔτι κατὰ γενικὴν παραΐσσοντος. Α.

ὁχῆτες: ἦλοι ἢ κῆκοι. συνέχευε δὲ τὸν ζωστῆρα πρὸς τὸν θώρακα νοστήειν. ἢ καὶ ὑπερβατὸν ἐκδεκτόν, ἀντικρὺ δὲ διέχετο παρ' ὀμφαλὸν ὅθι ζωστῆρος ὄχῆτες. διπλοῖ δὲ 50 ἴσμεν οἱ θώρακες κατὰ τὸν τῆς ζωστῆρος τύπον. Β.

415. ἡ διπλῇ, ὅτι κατὰ τὴν τῆς ζώματος ἐπιβολὴν τὸν στατὸν θώρακα, καὶ διπλῆς ἦν ὁ θώραξ. Β.

418. ποτὶ οἱ δ' ἔλαβε: πρὸς αὐτὸν ἀποκλίνον (ἀποκλινθεῖς V) ἔλαβε τὰ ἔντερα, περισπασέον δὲ τὸν 5 οἶ. BV.

περισπασέον τὴν οἶ· ἔστι γὰρ πρὸς αὐτόν. Α.

421. καὶ ὅς οἱ ὁφθαλμῶν: ὁ γὰρ ἦλος αὐτὸν τῆς ψυχῆς τε καὶ τῆς ἐντολῆς Ἀπόλλωνος ποιεῖ.

424. ἀνέπαλτο: ἐδήλωσε διὰ τῆς λέξεως τὸν ἦλον ἡδονῆς οἷον αὐτὸς κρείττω γενόμενον. Β.

ἀνεπήδησεν, ἀνῆλτο. Α.

425. ἐσεμάσσετο θυμὸν: ἤφατο τῆς ψυχῆς, ἢ λῖδωσεν. Β.

426. Ἀρσάροχος ἔδ' ἂν ἔτι δῆν, διὰ τῆς ἂν. Α.

427. ἀνὰ πτολίεμοιο γεφύρας: ἐν τοῖς μετώπιοις γέφυραις διασήμευσιν. Β.

431. Πηλείδῃ μὴ δῆ: σύντομος ὁ λόγος τοῦ πρὸς τιμωρίαν σπεύδοντος, πρὸς Αἰνείαν δὲ πλείων ἀποτίσαντος λόγος. Β.

434. κατ' εἰρωνειάν τὸ ἐσθλός· προεῖπε γὰρ τὸ τῆς ταρβήσεως (430). Β.

435. ἐν γάνασι: ἐκείναις, λιταῖς, ἢ κόλποις, ἢ δαίματι. Β.

436. χειρότερος: χείριος, χειριώτερος, συγκρο-45 πλεονασμὸς χειρότερος. Α.

437. ὁ δὲ πάροιθεν: συναφῇ ἐπὶ τὰς τελευταίας λέξεις· ἐν γὰρ ἔξ ἀμφοτέρων δηλᾶται, τὸ ὠνευμένον τὸ ἔμπροσθεν μέρος. Α.

πάροιθεν: ὅτε τὸν Πάτροκλον ἀνήγαγεν. V.

439. ἐπὶ τὸ πνοιῇ βραχὺ διασπασέον πρὸς τὸ σπασέον. AB.

καταγέλασα ταῦτα, ὡς φησὶν Ἡρακλείων. V.

πάλιν: ἐπὶ τὸ ἔτερον μέρος τοῦ Ἀχιλλέως, ὃ ἐστὶν ἐναντίον. Β.

440. ἦ κα μᾶλα ψύξασα: πᾶν ἥρεμα καὶ παρὰ ταπνεύσασα καὶ ὑποκλίσασα τῆς θερμότητος, ἢ καὶ παρὰ τῆς κινήσεως τῆς χειρὸς ἥρεμα ἐξανέμισα, τὸ „ψύχεος ἡμεῖρων κατελέξατο“ (Od. 10, 555). BV. ἡ διπλῇ, ὅτι ψύξασα, ψυχίσασα τῷ αὐτῷ πνέοντι ἀπέσπασε τὸ δόρυ. Α.

443. τὸν δ' ἐξήραπεν Ἀπόλλων: πιθανῶς ἀνὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀκροατῶν, εἰς τέλος τῶν ποιημάτων αὐτῷ ταμιευόμενος τὴν σφαιρὴν ἔκτορος. πρὸς δὲ ἄλλοις βοηθεῖα χορῆται, ὡς ἀπολογούμενος ἐπὶ τὸ αὐτὸ διὰ τῆς ῥέει μᾶλ'. AB.

450. ἐρύσασατο: γράφεται ἐρύσασατο. Α.

451. ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆς ὅς εὐκαὶς εὐχεσθαι παραμυθίαν μιν εἰς πόλεμον. AB.

ἄλλως. ἐν ἄλλοις δὲ εἶδος ἔτος καίεται.

452. περισπασέον τὸν ἦ· ἔστι γὰρ βεβαιωτικόν, ἔτι καὶ

βέβλητο. ἢ τε γὰρ προθυμία τῷ Ἀχιλλεύῳ ὁμοία τῇ τῷ πυρρός ἐπιθυμίᾳ· καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀναιρεμένων ὁμοίων τῷ τῆς ὕλης βάθει· καὶ τὸ εὐμεταχείριστον τῶν Τρώων τῷ τῆς ὕλης καταξήρῳ ἀπέκασαν· διὰ τε τῷ εἰλυφάζει τὴν ἐπὶ πλεῖον εἰλησὶν τῷ πυρρός ἔδειξεν. Β.

ἀνυμαμεύει· μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀναβάλλει τὴν κλῆσιν. V.

ἄγκυα· τοῦ ὄρους τὰ μὲν ἀνωτάτω ἀκρώρεται, τὰ δὲ ἐνυψηλῇ σκοπιᾷ, τὰ δὲ προνευκότεα προῖνες, τὰ δὲ κεκλιμένα κλιτέες, τὰ δὲ βάσιμα βήσσαι, τὰ δὲ κοίλα ἔγκη, τὰ δὲ σὺν δένδρεσιν ῥάπαι, τὰ δὲ κάτω προνινώρεται, ἢ δὲ παρὰ ταῖς προνινώρεταις πεδιάς παρόριον. Β.

491. ἀζαλέοιο· ξηρὸν ἔχοντος ὕλην. V.

Παράκειται τὰ Ἀριστοτικὸν σημεία καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσωδίας Ἡρωδιανῆς καὶ ἐκ τῶν Νικάνωρος περὶ σημειῶν. Α.

ΕΙΣ ΤΗΝ Φ.

1. ἀλλ' ὅτε δὴ· πᾶσαν ἰδέαν μάχης διελθὼν ἐν τῷ πιδίῳ καὶ περὶ τὸ τεῖχος καὶ ἐν ταῖς ναυσὶ, καινὸν τι ἐξῆρξεν ἐπὶ τῇ Ἀχιλλεύῳ ἐξόδῳ, τὴν παρὰ τῷ ποταμῷ μάχην, καινὴς τινος διαδέσεως ἐκπεσφύρων τῇ ποιήσει. τετάρτην γὰρ ταύτην συνιστᾷ μάχην ἐπὶ λήξει τῆς ποιήσεως, ἐπεὶ μὴ ἀξιομάχως οἶδε τὸς βαρβάρους Ἀχιλλεῖ, καὶ ἄτοπον εἰς ἀκατέστ-
μασον λῆξαι τὴν ποιήσιν, θεῶν τε μάχην παρεισάγει καὶ τὸν ποταμὸν ἀντιτίθουσιν, ἐλλογον ἀφορμὴν λαβὼν τὴν ἀπὸ τῶν νεκρῶν ἐνέωσιν. Β.

πόρον· ἦτοι τὸν ποταμὸν, περιφραστικῶς, ἢ τὸ διαβατὸν αὐτῷ μέρος, καθ' ὃ διαπορεύονται αὐτόν. ΑΔ.

τὸν πορευτὸν αὐτῷ τόπον· „καὶ ὅσον Ἀλφειοῦ πόρον“ (Π. 2, 592). οἱ δὲ τὸν ὅσον. οἱ δὲ πόρον Ξάνθου κατὰ περιφρασὴν τὸν Ξάνθον. Β.

Ἀρισταρχίῳ γράφει ὅσον. Α.

ἐὺθ' ἡεὶτος· ἀπὸ τῆς ἐνδοῦς, καὶ κατ' ἐπένδειον τῆς ἡεὶτος ἢ ἀπὸ τῆς ἐνδοῦς ἐνδοῦς, καὶ κράσει. V.

2. Ξάνθου μὲν τῷ Ξανθάῳ ποιοῦντος τὰς τρίχας, δι-
νήεντος δὲ τῷ περιφρατῇ ῥέματα ἔχοντος. Β.

ἡ διπλῇ περιφρατῇ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἄθ' ἀνατον, ἵνα μὴ ὁ Ζεὺς ἀθάνατος λέγεται ἀλλ' ὁ Ξάνθος. καὶ ἄλλοις δὲ εἴρεται „νῖος Σπερχεῖοιο, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς“ (Π. 16, 174). καὶ καθόλου „ἀθανάτοισι θεοῖσι.“ Α.

ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς· πῶς ὑπερὸν μὲν φησὶν ἐπὶ τῷ Ὀκεανῷ „ἐξ ἧς περ πάντες ποταμοί,“ νῦν δὲ Αἰὼς τὸν Ξάνθον γενεολογεῖ· ῥητέον δὲ ὅτι τῷ μὲν θεῷ πατὴρ ὁ Ζεὺς, τῷ δὲ ῥέματος χορηγὸς Ὀκεανός, ἐξ ἧς περ πάντες ποταμοί· „πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.“ ἢ διὰ τὸ πλεον χειμῶδες εἶναι τὸν Ξάνθον Αἰὼς αὐτὸν φησὶ· φησὶ γὰρ „ὁρῶντον ἐναύλους.“ „ὃν ῥά τ' ἐναύλος ἀποέρση“ (283). ΒV.

διὰ τί πάντων τῶν ποταμῶν ἐξ Ὀκεανῷ ῥεόντων, μά-

494. ῥέει δ' αἵματι γαῖα· ἢ γῆ ὑπὸ τοῦ αἵματος ἐρρεῖτο. V.

495. ὥς δ' ἔτε τις ζεύξῃ· ὅλον ὅλῳ παραβλή-
ται. V.

5 496. ἐὺκτιμένη· γράφεται ἐὺτροχάλλῳ. Α.

497. ὑπό· ἐκ ἀνασρεπτόν τὴν πρόθεσιν· ἔχει γὰρ ὁ-
ταξιν πρὸς τὴν ἐπιφερομένην δοτικὴν τὴν ποσὶν, ὅμοιος
τῷ „ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσὶ κοινίσταλος ὄρνυται“ (Π. 3, 15). Α.

502. κύδοις· ἦτοι τὸ ἐκ τῆς ἀναιρέσεως ἔκτορος
τὸ ἐκ τῆς στυγερῆς τῆς πολεμίας εἰς τὸ ἔξω. V.

503. λείθρη· λείθρος ὁ ἐκ πολεμικῆς ἐνεργείας μολ-
σμός, ἢ τὸ μετὰ κοινοῦ καὶ ἰδριώτος ἀνδριώπειον αἶμα. ΑΔ.

504. ἡ δὲ μετὰ κοινοῦ καὶ ἰδριώτος ἀνδριώπειον αἶμα. ΑΔ.

νον τὸν Ξάνθον ὁ ποιητὴς φησὶν „ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς·“ πῶς ἔν, φησὶ, καὶ Ὀκεανὸς καὶ Αἰὼς παῖς· ἔν ὅτι εἰκότως ἂν καὶ Αἰὼς καλοῖτο παῖς. εἴη δὲ ἡ εἰκό-
της μὲν ἐκ Αἰὼς, ὅμοιος δὲ ἔτος αὐξάνεται. φέρεται δὲ καὶ ἄλλοις
ἰσορία, ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ποτὲ δέηκε καταχευεῖς ἡέξαι τὸν
πατὴρ Αἰὼς ἐπιδιδῆσαι αὐτῷ ῥάμια, ὁ δὲ μὴ θέλων αὐτὸν ῥά-
μας, ῥήμας κεραυνόν, ἀνέδωκε μικρὸν λιβάδα, ἣν ὁμο-
μενος ὁ Ἡρακλῆς, καὶ σκάμης εἰς τὸ πλουσιώτερον μιν
φέρεται, μετωνόμασε Σκάμανδρον, οἷον Κέμανδρον ἢ
τόμενον ἦγεν καμᾶτο ἐαυτῷ παρτίον (κ. γ. κ. ἰσο-
τοῦ D). ὅθεν εἰκότως ὁ ποιητὴς τὴν ἐκείνην γενεὰν παρτίον
τῷ Αἰὼ. Ξάνθος δὲ προσηγορεύθη ἄφ' ἧς περὶ τὸ καλὸν
ἐκρίνοντο Ἡρα Ἀθηνᾶ Ἀφροδίτη, ὅτι ἐν αὐτῷ λουόμενοι
Ξανθὰς ἔχον τὰς κόμας. (δὲ ἐκλήθη ὅτι λουόμενοι τῷ
ὕδατος αἱ Τρωάδες Ξανθὰς κόμας ἔχον D). ΑΒD.

ἄλλος. ὡς „νῖος Πειριχέοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς“ (Π. 2, 741) καὶ „ἀθανάτοισι θεοῖσι“ Αἰὼς δὲ ἡμεῖς.

3. ἐνθα διατμήξας· θαυμαστὴν τινὰ φαντασίαν
ὑποτίθει, τοσαύτης μυριάδας ἀνδρῶν ὑπ' ἐνός διατμή-
ναι, καὶ μετὰ τῶν δυοῖν αὐτὸν τῶν τῶν εἶναι ἀποτιμῶ-
νον αὐτῷ τὴν ἑτέραν μοῖραν. τάχα ἔν ποικίλλει τὸν λόγον
μόνον αὐτὸν λαμβάνων ἦσαν δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ἑκάστη. Β.

4. ἡ περ Ἀχαιοί· ἡ διπλῇ, ὅτι γράφεται ἡ περ
ἄλλοι. Α.

δείκνυσιν ὅτι δι' ἧς ὑπερηφάνως ἐδίωκον Τρῶας, τῶν
διδώκονται. Β.

τὸ τῆς νέμεσεως ἔδειξεν, ὅτι δι' ἧς ἐδίωκον Τρῶας
ταύτη διώκονται. καὶ ὁ φησὶν „ὁμοῖος πολέμοιο,“ τὸτο
καὶ τῶν δεικνυσιν ἐμφανῶς. V.

5. ἐμαλνετο· ἐνθεστωδῶς ἐμάχετο. διὸ ἐκ εἰπὸν ἐμαλ-
νομετο. Α.

τοῦτο ἂν τις σημειώσεται πρὸς τὸ „τινάσσειτο“

τὴν καλυμμένην δωδεκάδα V). μεγάλην δὲ τὴν ὑπεροχὴν αὐτῆς διὰ τὰτα παρίσχησιν, ἐπιλέξασθαι αὐτὸν τὸς ἀλχημαλῶτες λέγων ὅτις αὐτὸς ἐβόλετο, καὶ καθ' ἕνα συνδῆσαι πύλιν, ὡς περ ἀνδράποδα προκείμενους τὸς χεῖρας. ταύτην συνυπέροχον αὐτῶν οἱ ἐταῖροι ἐν ταῖς πύλαις. τὸ δὲ ὅλον ἦν τὸ αὐτὸς. B.

29. Θύρα ζει καταχρηστικῶς, ὡς καὶ „ἐκ πόντοιο θύραζε“. V.

31. τὰς αὐτοὶ φορέεσκον: περιπαθῶς αὐτῶν δὲ τὰτα δεικνύει γ' ὅτι ταῦτα αὐτοῖς ἀφορμὴ τῶν δεισιμῶν ἐγένετο, αὐτὸς εἰς σωτηρίαν ἐπήγαγον. B.

ἐρεπτοῖσι: ἀντὶ τῶ ἐκλῶσις ἐνῆθαι γ' αὐτῶν ἡ κρίσις. ἐδόξατο δὲ ἐκινῶσθαι (τρίσις κρίσις, ἀλλὰ νῆσις V) τὸ φεοῦναι, ἀλλὰ νῆθαι. Πλάτωνος „κρίσιν δὲ νῆσις ἐκινῶσθαι.“ AV.

ἡ διπλή, ὅτι ἐρεπτοῖς χιτῶνας τὰς νῆσις ἐποδύτας γ' ἔχον ἐπὶ τὰς σαῖδας μύλαματος ἔρεκα. „αἷμα δ' ἀνέκοντις διὰ ἐρεπτοῦ χιτῶνος“ (Π. 5, 113). A.

33. θαύζομαι: γράφεται κατακτάμεναι. A.

ἡ διπλή πρὸς τὴν ἐκκλίπῃν τὸ χρόνον, ὅτι ἀντὶ τοῦ θαύζομαι προθυμώμενος κατὰ τὸ συντελικόν. A.

34. ἐνθ' ὅτι Πριάμοιο συνήντετο: μετέβαλε τὴν διήγησιν εἰς ἄλλην διάθεσιν, ποικίλων αὐτῇ. πρῶτος ἔν αὐτῷ τῶν περιπετειῶν εἶδος εἰδείξε, ποικίλον ὅν αὐτῷ θεατρικὸν αὐτῇ κινήτικόν. πῶτα δὲ λέγων ἀληθοποιεῖ τὸν λόγον. τὸ δὲ εἰς περιπαθεῖν αὐτῷ διὰ διαβολῆς γραπτέον ὡς ἀπὸ αὐτοῦ εἰς γ' γίνεται. B.

36. ἐλῶης: δεινροφόρος γῆς. ἐκ ἐλῶν δὲ ἀντὶ τῶ μετὰ βίαις. B.

ἡ διπλή, ὅτι αὐτῇ τὴν δεινροφόρον γῆν νῦν λέγει. 30 ἐπιφέρει γ' „ὅ δ' ἐρεπτοῖς.“ A.

37. ἐνέχιστος: φησὶ γ' „πολλὰς μὲν ἀπὸ νύκτας ἦσαν.“ (Π. 9, 325). V.

37. 38. ἐρεπτοῖς δὲ ἐκ χιτῶν τὰ μιν νεύους ὄρηται: ἡ διπλή, ὅτι πῶσις ἤλκατο, ἀντὶ τῶ ἐρεπτοῦ νεύους ὄρηται. καὶ ἐν Ὀδυσσεύῃ „ὅ δ' ἄρ' οἶνοχόον βύλε χεῖρα“ (Od. 18, 396) ἀντὶ τῶ οἶνοχόου. ἔτι δὲ ἡ φράσις συνήθης αὐτῷ. B.

ἐρεπτοῖς: ἀντὶ τῶ ἐρεπτοῦ, ὡς τὸ „γενναῖα τε θήσασθαι μύλα“ (Π. 24, 58) αὐτῷ οἶνοχόον βύλε χεῖρα“ (Od. 18, 396). 40 τὰς δὲ ἀντὶ τοῦ βύλου. ὅ γ' εἰδοῖται ὅ ἐρεπτοῖς εἰς ἄρματα, αὐτῷ ἂν ἐξ ὅλου ἀντὶ τῶ βύλου μεταβέβηκε. ἀπὸ τῶ γενναῖου δὲ εἰς τὸ εἰδικὸν μεταβέβηκε. καὶ εἰ διατελλόμεν βραχὺ εἰς τὸ τὰ μιν, ἐλογώτερον ἂν τὸ γῆμα γένετο, ὡς πρὸς τὸ σημανόμενον ἀπρητηκότος αὐτῷ. τὸ δὲ ὄρηται φησὶται 45 ἔτι γ' παρὰ τὸ ὄρω, πλειονασμῶ τῶ π. B.

ὁ Ἀκαλωνίτης ἐνθάδε γενόμενος ἀξιοῖ φιλοῦσθαι τοὺς ὄρητας, ἐπεὶ φησὶ παρὰ τὸ ὄρω ἐγένετο, ἐπιλαθόμενος αὐτῷ. ἐν γ' ταῖς Ὀδυσσειακαῖς προσφθίμῃς φησὶν, ὅσα ὀνομαστικῶς χημαίετο ἀπὸ φιλοῦν ὀρημάτων, ταῦτα δασυν- 50 σεως κήρ, μὴ γίνεσθαι ἀναστροφῆν, ὡς περ ἐνθάδε. A. θήσεται, ὡς ἀπὸ τῶ ὄρω ὄρηται. γελῶν δὲ τὸ τοιαῦτον.

ἄμεινον ἔν ἐξιν ἐκείνο λέγειν, ὡς ἐπεὶ τὸ αὐτὸ τὸ ἐκείνῳ λήγοντα εἰς τὸ ὅ ἐπομένον τῶ π δασυνεῖται ἢ θείει, ὡς ἔστι τὸ ὄρω ὀρητῶ ἀρπάζω ἀρπάζεις ἐρεπτοῖς ἐρεπτοῖς ἀρπάζεις, ὡς ὄρηται τῶ τοῖς συνεξομοιοῦντες τινες ἢ θείεισαν δασυνεῖται, ὡς ὄρηται ἐπείθῃ ἢ παρόδοσις, ἀλλὰ τῇ ἐνυμολογίᾳ παρὰ γ' τὸ ὄρω ἐν πλειονασμῶ φησὶ τοῦ π γένεσθαι τὸ ὄρω. A.

39. ἀνώιστον: ἀνεπιλόγιστον. νοῖσατο γ' τὸ νοῖσατο (παρὰ τὸ νοῖσατο ἀνώιστον αὐτῷ ἐπέκτασιν V). ἀναγκαστικῶς δὲ προεκτίθη τὰ περὶ αὐτὸν ἅπαντα, ἕνα ἕξ ἕξ ἐκτείνοντο αὐτῷ γνώριμος ὁ λόγος καταστῆ. B.

40. ἡ διπλή, ὅτι ἐλλείπει ἡ εἰς, εἰς Αἴμονον. A. ἡ δὲ γ' αὐτῇ ἔκταν Ἑλληνες τῶν Ἀργοναυτῶν. παρὰ δὲ περάσαι τὸ εἰς πέραν ἀποδοῦναι. V.

15 πέραν θαλάσσης ἐπώλησεν. D.

41. ἄγων: ἴσως κελύσας Πατρόκλῳ, ὡς αὐτῷ κελύσας ποταμῶν (Od. 6, 210). V.

42. τὸ ἕξ ἔστιν, ἐλύσατο Ἰμβριος Ἡετίων διὰ μέσον δὲ τὸ πολλὰ δ' ἔδωκεν. AB.

ἔστῳ μιν ἐλύσατο: ἐκεῖ ἐπιξενωθεὶς ἤλθεν αὐτῷ. A.

43. Ἰμβριος Ἡετίων: πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν. αὐτῷ φησὶ τοῖς Ἑλλήσιν οἱ Αἴμιοι, ἐχθροὶ δὲ τοῖς Τρωσὶν ἐπεὶ τοῖς διὰ τὴν μὴ τὸν υἱὸν τῶ βασιλέως ἀπέδωκεν; V.

Ἀρίστη μεταξὺ Περικλῆος καὶ τῆς Ἀβύδου. V.

46. ἐλῶν ἐκ Αἴμωνιο: σωθεὶς ἀπὸ τῆς Αἴμωνιο δουλίας ἐτέρπετο. B.

48. περισσὸς ὁ καὶ. ἴσως δὲ τὸ φιλόφρονον αὐτῷ κωμῶδες, αὐτῷ τὸ τῶ τρόπῳ δειλόν. B.

49. τὸ ἕξ ἔστι, τὸν δ' ὡς ἐν ἐνόησεν, ὀχθήσας δ' ἄρ' εἶπεν. τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσον διορθωτέον. B.

50. γυμνόν, ἔτερε κόρυθος: εἴτως γ' αὐτῷ πέπρωται εἴτως αὐτῷ ἐργασίᾳ. B.

ὁ δ' ἔχεν ἔγχος: ὅμοιον τὸ γῆμα τῷ „ἴσως τι τοῦ τῶς ἐξ ἀλλοτρίου χλευάζει τὸ πρόσωπον, ὡς ἐδὲ τῶν ἄλλων τῶν αὐτῷ τι καταλαττεῖν ἐπέμεινεν. V.

55. ἡ μάλα δὲ: ταῦτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνώσει διὰ αὐτῶν τῶν περιπαθεῖν, ὡς ἐκεῖ „ἡ μάλα δὲ τῶν 40 πρὸς“ (Π. 5, 422) „ἡ μάλα δὲ τέθνηκεν“ (Π. 18, 12). αὐτῷ δὲ αὐτῷ ἄνω συνάπτει, βαρυνόμενος τῷ συνδέσμῳ, ἵνα ἡ ὁ λόγος, μέγα δὲ τῶ καὶ θαυμαστὸν εἴπω, ὡς Τρῶες εἰς Αἴδα ἀναστήσαντο ὡς ἀνέκλινον. A.

ὑπερβολικῶς εἶπε, τόχα Τρῶες αὐτῷ εἰς Αἴδα φερόμενοι, ὅσα θαλάσσοκρατῶντες Ἑλλήνων ἀπὸ νῆσιν ἔργον. ὁ δὲ Πίος εἴκει εἰς τὸ μεγαλήτορες. τὸ δὲ ἕξ ἐν ἡδὲ φησὶ σὺν ἀναφωνήσας. διαναστήσανται ἄρα καὶ οἱ τεθνεώτες. γε ἔτος ἔχου διαπεραιωθῆναι. B.

57. ὁ πᾶς: ἔφαμεν δὲ ἐὰν πρόθεσις ἀντὶ ἐτέρως προ- 50 σείας κήρ, μὴ γίνεσθαι ἀναστροφῆν, ὡς περ ἐνθάδε. A.

58. πεπερημένους: εἰς τὸ πέραν πεπερημένους. A.

60. ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δοῦρός: γενναῖον ἦθος καὶ
καὶ τῶν δεινῶν κείμενον ἢ εἰρωνεία παρίσχειν. B.

62. ἐκ πλήρους τὸν καὶ σύνδεσμον Ἀρίσταρχος. A.

63. φροσύνητος: ὁ καλὸν τὸ ἐπίθετον, ἐπὶ νεκρῶν καὶ
τῶν τῶν τετιμένον. V.

64. μένων: ὁ μὲν περιμένει, διὰ τὴν ἐπεροχὴν τεταθ-
ῆναι αὐτῷ καὶ ἔχ' οἷον ἀρπάζων τὸν καιρὸν· ὁ δὲ ἐμπέ-
δως πάντα ὄρων ἀφικτα ἐαυτῷ, αὐτὸς πρόσεισι. B.

65. περὶ δ' ἢ θ' ελε θυμῷ: ἐπιτέλει τὸ φιλόδοξον,
ὥπως συγγνώμην ἔχοι παρατείναν τὰ τῆς δεισιφροσύνης. B.

67. ἦτοι ὁ μὲν δόρυ: ὥπως ἀνέλετο, ῥητῶς οὐκ
ἀπαι. A.

ὅτι κατὰ τὸ σποπώμενον ἀνέλαβε τὸ δόρυ. V.

68. ἵνα ἴδω ὥστε ἐν γομφίῳ τὸν μὲν ἐπανατείνοντα τὸ
δόρυ, τρώσαι θέλοντα, τὸν δὲ φθάσαντα τὴν πληγὴν καὶ
τὸς γόμφῳ προσπίπτοντα· καὶ τὴν μὲν αἰχμὴν τῇ γῇ
προσπεπνυγμένην, τὸν δὲ καὶ τὸ δόρυ κατέχοντα τοῦ κτείνον-
τος καὶ τῶν γονάτων ἐχόμενον. B.

69. οὐτάμεναι: ὥστε οὐκ ἀφῆκε τὸ δόρυ, ἀλλ' ἐνέ-
την τῇ γῇ. τὸ γ' οὐτήσῃ ἐπὶ τῇ τρώσῃ. V.

70. ἔμεναι: γενέσθαι. B. „ἔσθαι κλανυμοῖο.“ ἔνα-
τον δὲ τὸ ἐνισχῆ ἀποτυγχάνειν καὶ παρεῖναι καιρὸν τοῖς
ἀπειρολογήμασιν. V.

73. τίτιον προσιδέσθαι τινες, ὁ φερόμενον ἐν ταῖς Ἀρι-
στοφ. ἐν δὲ τισι καὶ ὁ ὁλοφύρομενος. ἄλλοι καὶ
μὲν λισσομένους. A.

74. σὺ δὲ μ' αἰδέο καὶ μ' ἐλέησον: ὡς ἐκέρη
προσδύχῃ. ὅτο γ' πρὸς σωτηρίαν ἀνταγῆς, αἰδῶς καὶ ἔλεος. B.

75. ἀντί τοι εἰμ' ἐκείνο: ἴσος ἐκέρη εἰμ'. ἐκείνο
τὸ εἰς τὴν ἐξίαν ἦγοντος καὶ ἐκτείνοντος. πιθανὴ δὲ ἡ
ἐναντίησις· ὁ γ' αἰχμάλωτος ἐκέρη ἐαυτὸν φησιν. ἐκέρη
μὲν γὰρ φησὶ κερῶς καλεῖται τὸν ἐκαστὸς καταφυγόντα· ὁ
δὲ τῇ ὁμορφίᾳ γεγονέναι καὶ τροφῆς μετεχρήσθαι εἰς τὸ
τὸν ἐκέρη δίκαιον ἐαυτὸν τάττει. B.

76. ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆς ἴσης ἐκέρη εἰμ'. „ἀντὶ κασιγνήτου
καὶ“ (Od. B, 546) ἀντὶ τῆς ἴσης κασιγνήτω. A.

77. ὡς ἀντιάνειρα καὶ ἀντίκλειδα. V.

78. ἀπορῶσι πῶς ὁ ἐκτείνων πρὸς τὸν Ἀχιλλεῦ ἐφη
καὶ γ' σοὶ πρώτῳ πασάμην Ἀθημῆρος ἀκτὴν. τὸ γὰρ
ἀκτὴν, καθάπερ Σησιμβροτος, ὅτι οἱ βάρβαροι ἀλφίτα
καὶ ἰστίον ἀλλ' ἄρτες κριθίνες, ψεύδος· ἦθι γ' ὡς ἂν
λαοκλῆος ὦν εὖδς, καὶ βδομῶς ταῦτο ὁ ποιητὴς ἐπιστημύ-
ματο. ἡ δὲ λέξις, ὅτι παρ' Ἑλλήσι πρώτῳ καὶ ξένῳ τῷ
Ἀχιλλεῖ γεγονέναι φησὶ· πρὸς γ' τὴν ἰκεσίαν εἰχε τίνα βοή-
θειαν ταῦτο, ὥστε τετυγχῶς ξενικῆς τροπῆς παρ' ἐκείνῳ
ῥητορ. AB.

Σταχυρεῖ. ἔμοι δὲ δοκεῖ τὸ πρώτῳ πασάμην μὴ κατὰ
τὴν τινὸς τῶν ἐξῆς λέγεσθαι, ἀλλ' ἐχάτως ἀντὶ τοῦ προ-
φητοῦ. Leid.

Ἀθημῆρος ἀκτὴν: τὸ τῆς οἴσε λεπτότερον. λέγεται δὲ
ἀκτὴ ἡ ἄγρσα ἡμῶς καὶ πορεύεσθαι ποῦσαι. ὁποῖον δὲ

τὸν μεταδόντα τροφῆς, ἐξ ἧς ἄνθρωποι ζῶμεν, τῆς ζωῆς
ἀφαιρέσθαι. καὶ Ἀθημῆρος φησὶν εἰς δεισιδαιμονίαν πα-
ρακαλῶν. καὶ ὁ μὲν εἰς τροφὴν ἐπὶ τῇ πωλῆσαι παρὲλα-
βει, ὁ δὲ ταῦτο εἰς τὸ τῶν ἱκετῶν δίκαιον λαβεῖν, καὶ θαν-
5 μάσαι ἄξιον τὴν ἐπὶ τὴν τῶν ποιητῶν πολέμῳ γ' προσά-
πει λόγον περιθεῖς, ὅμως ἐπὶ δόρῃ πρὸς τὴν σωτηρίαν ἐν-
λόγῳ προφάσεως. B.

78. καὶ μ' ἐπέρασσε: ἐν ἄλλῳ καὶ με πέρα-
σε. A.

79. ἐκατόμβοιον: οἱ παλαιοί, πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ
νομίσματα, τὴν συναλλαγὴν ἐποιεῖτο διὰ τῶν τετραπόδων·
δοῖον ἔθερον ἐφεσθαι τῶν νομισμάτων βῆν ἐπ' αὐτῶν
ἐξετίθεν, ἐνδεικνύμενοι τὸ ἀρχαῖον ἔθος. καὶ παροίμα,
βῆν ἐπὶ γλώσσης, ὁ ἐξὶ νομίσματα. ἀρμόζει δὲ ἡ παροίμα
15 αὕτη ἐπὶ τῶν ῥητόρων τῶν λαμβανόντων νομίσματα ἐπὶ
τῇ μὴ κατασυνηροῦσθαι τινος ἀλλὰ σιωπῆσαι. BD.

80. λύμην τρεῖς τόσσα πορῶν: λυτρωθῆναι, ὡς
τριπλάσια διδῶ σοι. A.

ἐκτικῶς, ἀντὶ τῇ λυτρωθῆναι παραχρῶν τοσαῦτα τρι-
20 πλάσιος πρὸς δ φησὶ „μὲ μοι ἄποινα πιναίσκιο“ (99).
ἀφ' ἧς καὶ πληθυντικῶς κατὰ ἀναδιπλασιασμόν „λάλυντο δὲ
γυῖα ἐκάστον.“ ἀντιτάσσεται δὲ διὰ μέτρον. V.

83. ἔοικα, φησὶν, ἀπεχθὲς γεγονέναι τῷ Αἰδ. ἄρως δὲ
διαγράφει δειλόν, ἀπεγνωκότα μὲν, ὅμως τὴν δι' ἑλπίου
15 σωτηρίαν ἀναμένοντα· ἐγὼ γ' ἀπάντων ἡ ἀμείνων ἐλπίς. A.
ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆς ἔοικα ἀπεχθάνεσθαι. A.

84. Ἀρίσταρχος Ἰακῶς δῶκε. A.

85. Λαοθόη: φασὶ Πρίαμον πρὸς τῆς Ἐκίβης γῆμαι
τὴν Λαοθόην, πατρὸς τῶν Ἀσιατῶν ἐγγενείας ἔνεκα
30 προκρίναντα τὸν γάμον τῆς κόρης. V.

86. Ἀλτεω: τὸ αὐτὸ ὄνομα διχῶς ἐχρημάτισεν, Ἀλ-
τεω ὡς Ἀλτείδω καὶ Ἀλτεω ὡς Μενέλειο. σημειωτέον δὲ
τὴν ἐναντίησιν. λέγει δὲ ταῦτα, ἵνα δείξῃ ὅτι καὶ πρὸς
μητρὸς ἐγγενὲς ἐστὶ καὶ πολλὰ δύναται εἶναι. ἕμμε δὲ ὅτι
35 οἱ ἐν τῇ καὶ μεγάλῃς ἐκείνῃ ἀποχρῶντες. B.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὰς Ἀλτεας ἐν καταλόγῳ παρῆκεν, καὶ
πρὸς τὴν ἐναντίησιν τῆς ὀνόματος. ἔμμε τῶν κατὰ πόλιν
ἀνασσε ἀντὶ τῆς ἀνάσσει. A.

Ἀρίσταρχος σὺν τῷ τὸ ἀνάσσειν, οἱ δὲ χωρὶς ἐκ ἀλό-
40 γως γ' περὶ Πηδῆος ὡς πεπορθημένης. „πέρσε δὲ Ἀθη-
νησὸν καὶ Πηδῆσον“ (Il. 20, 92). εἰ μὴ ἄρα φησὶ πεπορ-
θησάντων μὲν πρότερον τὴν Πηδῆσον, ἀντεληφθῆναι δὲ πάλιν
τὴν ἀρχὴν τὴν Ἀλτην. V.

87. ἡ πὸ Σατυριέντι: ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς φημὲν κα-
45 θαι τας πολλὰς. V.

88. τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος: ἔμμε τὸ γέ-
νος, Πρίαμον λέγων ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς (ἐλπίδα καὶ τὴν
συγγένειαν Ἀλτην V). ἄλλοι τινὲς δὲ αὐτὸν τῷ γένει τῷ
Ἐκτορι, φησὶ πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας. B.

ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ πολλῶν τε καὶ ἁλλῶν. A.

89. σὺ δ' ἄμφο: ἐν ἐρωτήσῃ. τινὲς δὲ, ἵνα μὴ εἰδῶς

πάλιν παρακαλῇ. V.

δειροτομήσεις: τὸν τράχηλον κόψεις· δειρὴ γὰρ ὁ τράχηλος. D. καταχρηστικῶς, ἀναιρήσεις. V.

92. μοι ἄμεινον ἀπολύτως ἀναγνώσκουσιν πρὸς γ' τίνα ἢ διαζολῇ· ἐν ἄλλῳ κακὸν ἔσσειαι. A.

95. ἡ διπλῇ περιεργυμένη, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἐπεὶ οὐκ ἰογάερισ, παρῶσον ἐν ἄλλοις ἔφη „ἢς ἐκ νηδύος“ (II. 24, 496). ἴα δὲ ἔστιν ἡ μία· καὶ ἡ τίθησιν Ὀμηρος τὸ μία ἐπὶ τῷ ὁμῷ, ὅδε κατὰ σύνθετον ἐκφέρει· „τῆς μὲν ἢς σιγὴς ἦρχεν“ (II. 16, 175). A.

96. ἐνηέαι: ἐν τῷ ἐπιθέτῳ τῷ φίλῳ μαλίσσιν αὐτὸν οἶδ', διδάσκων ἐηλὼν τὴν προσήναιαν τῷ φίλῳ. B.

99. νήπιε: διὰ τῷ ἐπιθέτῳ πῶσαν ἐλπίδα τῷ πείθειν ἐξέκοιτε. B.

μή μοι ἄποινα: τινὲς, ἐπεὶ ἔλεγεν „ἐκατόμβιον δὲ τοι ἔλπον“ (79). ἡ ἐπὶ διὰ τῷ „μή με κτείνε“ (95) τῷτο ἐπέφησεν. ἢ διὰ τῷ „τῶν δ' ἐλέμην“ (80). V.

100. πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον: τάχα φησὶν ὅτι ἐκείνος ἦν ὁ πρὸς τὰς ὀλισκομένους αὐτὸν ἡμερῶν ὄθεν καὶ αἱ αἰχμαλωτίδες αὐτὸν ὡς ἤπιον καὶ ἀγαθὸν αὐταῖς ἀπω-20 δύνοντο. B.

101. τόφρα: τότε. πλεονάζει τὸ τί. B.

ἐν ἄλλῳ τόφρα δὲ μοι. παροξυστικῶς τὸ πεφιδέσθαι, ὁμοίως τῷ „εὖ δ' αἰκάδ' ἐκέαζ“ (II. 1, 19). ἔστι γ' μέσος δευτέρως ἄορις. AB.

102. ἡ δ' ἐπέρασσε: ἐν ἄλλῳ ἡ δὲ πέρασσε. A.

105. καὶ πάντων: γράφεται καὶ σενπάντων. A.

περὶ δ' αὖ Πριάμοιο: ὁ μὲν ἔλεγεν ὅτι αἰμ' Ἐκάβης, ὃ δὲ ἀντίθηνεν ἄλλῃ Πριάμῳ εἶ, καὶ ὁ μὲν ἐπ' εἰγνέτω τὸ ἄνομα Πριάμῳ ἔλαβεν, ὃ δὲ διὰ τῷτο φονεῖται αὐτὸν φη-30 σιν. B.

106. πύθωνι τῷ φίλῳ ἢ εἰρωνείᾳ πρὸς τὸν ξένον προβαλλόμενον. θανάτῳ δὲ κρείσσων ὢν παραμυθεῖτο τὸν ἀγεν- πῶς τῷ ζῆν ἐφίμενον. τινὲς δὲ ὀξέουσι μετὰ τῷ θάνατι εἰ- λειν, ἢν' ἡ, ὁ φίλος Πάτροκλος ἔθανε, καὶ σὺ τί θρηνηῖς 35 ἔτι; B.

τὸ ἔγχεος σενάπτειν τῆς ἀντιωνυμίας μέτροι, ἢν' ἡ ἐν γῆ- μιν, ἀλλ' ὡς φίλε καὶ σὺ ἀπόθανε, εἰρωνείας νοσημένης. εἴτα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς τὴν ὁλοφύρεαι. A.

ἔτι; διὰ τῷ ὅτι ἀπασαί ἔτι; A.

108. καλὸς τε μέγας τε: ὁπότερον γ' ἂν θατέρου στερηθῇ, πρὸς σωματικὸν κόσμον ἀτελής. B.

110. ἐκ ἀναστροφῆς τὴν ἐπὶ τὸ γ' ἔξῃς ἐστὶν ἐπὶ σοὶ καὶ ἐμοί. ὃ δὲ Ἀρξάρχος φησιν, ἀλλ' ἔπειτα καὶ ἐμοί θάνα- τος καὶ μοῖρας, καὶ ὅστις εἴπῃ εἰς τὸ κραταίῃ. τὸ δὲ ἔξῃς 45 ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς, ἔσσειται ἢ ἡδὺς ἢ δειλῇ. ἔστι τις ὁρθρος ἢ μεσημβρία ἢ δειλῇ. ἡδὺς μὲν γὰρ ἡ ἑωθεν ἔως μεσημβρίας ὥρα, μεσημβρία δὲ ὁ καιρὸς τῆς ἑτέρας, ἢν Ἀττικοὶ δειλὴν λέγουσι πρῶταν, δειλῇ δὲ ἡ μετὰ τὴν ἑτέραν, καὶ δειλῇ ὀψία καλεῖται. εἰθεῖται δὲ εἰσιν αἱ τρεῖς. τὸ 50 δὲ δειλῇ χωρὶς τῷ ὅ, ὡς φησι Αἰδύμος. B.

τὸ ἔξῃς ἐστὶν ἐπ' ἐμοί. ἢν' ἡ τὸ ἔξῃς, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐμοί ἔσσειται. τινὲς δὲ τελείαν ὄντες ἐν τῷ πρότερον, τὸν ἔξῃς ὡς ἀπὸ τινος ἀρχῆς προσφέρονται, τὸν ἔσσειται ἢ ἡδὺς καὶ τὴν ἐπὶ ἀναστροφῇ, ἢν' ἡ ἔπειτα. ἔτι; Ἀρξάρχος 5 Νικίας. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον, ὥσπερ ἔχει καὶ τὸ τῆς παρὰ δόσεως. V.

Ἀρξάρχος φησὶ τὴν ἐπὶ ἀναστροφῇ, ἵνα σημαῖν τὴν ἔπειτα, ὁμοίως τῷ „σὺ δ' ἐπὶ μὲν μορφήν ἐπείων“ (Od. II. 367). οἱ δ' ἐφ' ὅλας τὸν τόνον, τῇ ἐμοί ἀντιωνυμίας πα- 10 τάσσοντες αὐτήν, ὡς τὸ ἔξῃς εἶναι ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐμοί. καὶ ἔτι; ἔχει τὰ τῆς ἀναγνώσεως. εἰκτέον δὲ κατὰ τὸ πρῶτον τῷ εἶχε τότε, ὡς καὶ τοῖς περὶ Ἀρξάρχον ἐδόκει λείπειν τὸ ἐπὶ ἡμέρα. τὸ δὲ ἔξῃς ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς, ἔσσειται ἢ ἡδὺς ἢ δειλῇ ἢ μέσον ἡμέρας. ἔστι δὲ ὁ λόγος τοιούτος. ἔστι τις ὁρθρος ἢ καὶ μεσημβρία ἢ καὶ δειλῇ ὥρα, καὶ ἢν' ἡ καὶ τρεῖς ἀνέλι. ἔτι; δὲ χωρὶς τῷ ὅ γραπτῶν, ὡς καὶ Αἰδύμος δοκεῖ ἐν τῇ διορθώσει. A.

111. ἡδὺς: ἑωθεν ἔως μεσημβρίας, ὡς τὸ „ἡδὺς μὲν ἡδὺς ἢν“ (II. 8, 66) καὶ „πῶσαν δ' ἡοίην· ἔνδιος δ' ὁ γῆρας“ (Od. 4, 447. 450). ἡ δὲ μετὰ μεσημβρίαν ἔως ἑσπέρας δειλῇ ἢ τὸ μὲν πρῶτον δειλὴν πρῶταν, τὸ δὲ πρὸς ἑσπέραν δει- λὴν ὀψίαν Ἀττικοὶ φασί. τρεῖς δὲ διαστήμασιν ὥρῃς ἐπὶ ἡμέραν διὰ τὸ μηδὲ πῶ ὁροσκοπίαν παραδεδοσθαι. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τρεῖς διαιρεῖ, ἡδὺς τὴν 25 πρῶταν, μεσημβρίαν πᾶν τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, δειλὴν, ὡς ἐνδεῖ ἢ τῷ ἡλίῳ ἔλθῃ, ταχέως ἢ ἀργῇ, ὥσπερ καὶ τὴν νύκτα εἰς τρεῖς, ἑσπέραν, ἀμολγόν, ἑωγαν. A.

Ἀρξάρχος χωρὶς τῷ ὅ, δειλῇ. A. ὅλαι εἰθεῖται εἰς διχα τῷ ὅ δειλῇ. V.

112. Ἀρξ: τῷ σιδήρῳ· σενήλειπται δὲ ἀπὸ τῷ ὀφρ- τινὲς δὲ ἀρξ ἢ βλάβῃ. A.

113. ἢ δ' ὅτι δ' ὀφρ: πέπυσται γ' ὡς ὀφρὶς αὐτῷ σενήλειπται σενήλειπται. B. ἀνέλε. V.

114. αὐτῷ: ἐν τῷ ἢν ἔξῃς καὶ ἰκετεύων τόπῳ. B.

115. ἔξετο χεῖρε πετάσας: ἀπογνῶς τῆς ἑτέρας, τὸ σύντομον αἰρεῖται θάνατον. B.

120. ποταμόνδε: τὸ μὲν τοῦ ἐν τῷ ποταμῷ ὄντα ἐπιβάντα ἀναγρῖν σκωθροπὸν μὲν, ὅμως σὺν γυναικῶν τὸ δὲ καὶ τὸς ἐν τῇ γῇ ἀναγρῖν ἐκ τὸ φεῖθρον ἐμβάλλειν αὐ- 40 τὴν παρέχει τῷ ποταμῷ εἰς τὴν κατ' Ἀχιλλέως ἐπὶ βίβλῃ. ἀλλὰ μὴν καὶ βλασφημῇ αὐτὸν θηρώμενος γ' ὁ ποτα- μὸς τὴν πρὸς τὸν ποταμὸν μάχην, ἐξευρίσκει πᾶσαν αἰτίαν. B.

121. πετρεόεντ' ἀγόρευε: γράφεται πετρεόεντ' ἀγορευε. A.

122. κείσοι: τινὲς ἦσαν γράφουσιν, ἀντὶ τοῦ δ' ὀφρ ὕπαρχε, ὃ καὶ δασύνεται. τὸ δὲ ἐνταυθ' ὅτι περισπωμένη Ἀττικῶς. B.

Διονύσιος ὁ Θωρῆς, Τημερχος καὶ Ἀριστοτέλης ἐνταυθ' ὁμοίως τῷ ἐνταυθ' ἀπορριπτόμενος ἀνέγνωσαν. Paris. apud Ruhnken, praef. Hesych. p. viii.

τὸ ἐνταυθοὶ περισπασέον· ἔστι γὰρ ἀπὸ τῆς ἐνταυθα Ἀ-
ταλῆς. οἱ δὲ ἐνταυθοὶ ἦσαν· δαδυνεύον δὲ τὸ ἦσο. φέρεται
δὲ καὶ ἡ κείσο γραφή. Α.

Ἄλλως· διχῶς, κείσο καὶ ἦσο. Α.

ἕως διὰ τῆς γ, ὡς τεύλην, ἵπασαι. Α.

123. ἀπολιχμήσονται καταφάγων· ἀπὸ τῆς λει-
πόν δὲ εἰληπται τὸ λιχμῶν. ἀκηδέες δὲ οἱ μὴ κηδόμε-
νοι τῶν. Β.

ἡ κηδόμενοι. οἱ δὲ, ὡς ἀντιθέτως ἐπὶ τῇ Λυκάονος. Γ.

ἀκηδέες· ὡς εὐσεβέες, ἵνα αὐτοὶ οἱ ἰχθύες ἔχῃσι τὸ
ἐπιθεῖν, ταῖς μνημείων φροντίδα ἔχοντες. Α.

ἡ δὲ σε μήτηρ· ἐπεὶ πολλὰ περὶ τῆς μητρὸς προβα-
λὺτο ἐκείνος, ὅτι ὥρατα καὶ πλεονία ἦν, ἕως, ὥσπερ ὑπερ-
καταπλήμενος τῆς εἰς τὰς πολεμίας κολάσεως, φησὶν ὅτι
ὡς ἐκείνη σοὶ ἐπιχωρήσεται, οἷον ἐκείνην τιμωρήμενος
αὐτοῦ. Β.

125. ἡ διπλή, ὅτι τὸ εἶσω ἰσοδυναμεῖ τῷ εἶς, ἀντὶ τῆς
ἑλῆς. Α.

ἀντὶ τῷ εἶς ἄλλος, πλεοναυμῶς τῷ ὦ. Β.

126. 127. ἐραλλόμενος καὶ νηρόμενος τις τῶν ἰχθύων
καὶ ὁλοοῦσαν, καὶ ἐμπληθεῖς τῆς Λυκάονος πινελῆς, πᾶ-
ν ἐπὶ τὴν μέλαιναν φρεῖα κατελείπει. φρεῖα δὲ ἐστὶν ἡ
φρεῖα τῆς ὕδατος κίνησις. Δ.

ἡ διπλή πρὸς τὸ σημαίνον. Φιλητῆς γὰρ καὶ Καλλι-
εργετος γράφουσι φρεῖα ὑπαλύξει, λέγοντες ὅτι οἱ πινόμε-
νοι ἰχθύων καὶ εὐτροφοὶ τὸ ψύχος ὑπομένουσι καὶ ἡ φρεῖα
ὡς δὲ ποιητὴς ἐδεδίκατο φρεῖαν τὸ ψύχος εἰρηκεῖν, ἀλλὰ τὸ
καὶ γαλῆρης πρῶτον ἔξορθεῖν κῆμα, ὁμοιωμένως δὲ τῷ
καὶ τὸν ἄνεμον τὸν οἷον ἐπισφύοντα τὴν θάλασσαν· „οἷον
δὲ Ζεφύροιο ἔχεται πόντον ἐπὶ φρεῖα” (Π. 7, 63) καὶ „ὡς
δὲ φρεῖα Βορέως” (Π. 23, 692). ἡμεῖς δὲ λέγομεν ψύ-
χος κῆμα καὶ πῆλην. ἔστιν ἐν τῷ λεγόμενῳ, μέλαιναν φρεῖα
ἐπαύξει, τὸ μέλαν κῆμα ὑποτροχάσει ἰχθύς, ὡς φάγοι ἂν
τὸ Λυκάονος τὸν δῆμον, πλοῦτοντος καὶ ἔξ ἐπιπολῆς γε-
ρομένη τῇ νεκρῷ· τὸ γὰρ ὅς καὶ φάγησι, ὡς φάγοι ἂν.
125 Ὀδυσσεύς (Α. 396) „τῶν κέν τις τὸν ἔχησι,” ὡς. Α.

ὡς μὲν Ἀργεοφάνης φρεῖα ἐπαύξει, οἱ δὲ ἄλλοι
ἐπαύξει. ἕως δὲ Ἀργεοφάνης ἐξηγεῖται· τῶν δὲ ἰχθύων
ἡ κατὰ τὸ κῆμα θρώσκων, ὅς ἐστι κλυμβίων, ἐπὶ τὴν φρεῖα
ἔπει, ἵνα φάγη σε φερόμενον. δεῖ γὰρ τὸν μέλλοντα ἰχθύν
φρεῖαν τινὸς γεύεσθαι ἄνω μετέωρον ἐπὶ τὴν φρεῖα τῆς
θάλασσης εἰσεῖν. τὸ δὲ πᾶν ἕως· νεοσφαγῆς μὲν ὢν κα-
ταδύσθαι πρὸς τὸ βάθος τῆς ποταμῆς, ἔνθα σὺν τοῖς ἰχθύ-
σιν ἂν ἀπολιχμηθῇ τὸ κῆμα· ἐπὶ πλέον δὲ σε ὑπὸ τῶν
ἰχθύων καὶ μετεωριζέμενα ἐμβαλεῖ παρὰ τὴν θάλασσαν ὁ πο-
ταμός, ἔνθα τις τῶν ἰχθύων σε κατέδωκε ἐπὶ τὴν φρεῖα φε-
ρόμενος. Φιλητῆς δὲ ἀρεσκόμενος τῇ ὑπαλύξει γραφῇ,
φησὶν ὡς ἐκείνος ὁ λιπανθεὶς ἰχθύς ἐπὶ τοῦ δημοῦ τὴν
φρεῖαν οὐκ ἐπαύξει. ΒΥ.

Ἄλλως. Πορφύριος. ὁ μὲν Ἀργεοφάνης βέλετο τὸν ἰχθύν
ὡς καταφάγη τὸν Λυκάονος δῆμον, ἢ διαφάγοντα, θρώ-

σκεῖν κατὰ κῆμα καὶ ἀπῆλθεν τὴν φρεῖα καὶ φησιν, ἐπι-
πολῶς ἐπὶ τῇ φρεῖα τῆς ὕδατος ἐποδυνεύων, ἐπὶ τῇ
καὶ τῶν ἀποθανόντων τὰ σώματα, ὡς ἂν εἴη πρόσφατα,
ἀνωθεν ἐπιπλεῖν εἰσθε. πρῶτον μὲν ἐν τῇ φρεῖα ἐπινοήσεται
5 νηρόμενον ἰχθύν ὑπεράνω μὲν ὕδατος, ὑποκάτω δὲ φρεῖα
τῆς ὕδατος, οὐδὲ τούτων μετὰ νεκρὸν ἄνδρα φερόμενον.
ἀλλ’ ἐπὶ τὴν φρεῖα ἔκκειν δύναται τὸν ἀφρόν, Ὁμήρου
μὲν μέλαιναν φρεῖα λέγοντος, τάτου δὲ ὑπερδύνας τὸ λευ-
κότατον ἀκούειν. ἐπὶ τε τοῦ Πρωτίως λέγει πάλιν Ὁμή-
ρος „μελάνη φρεῖα καλυφθεῖς” (Οδ. 4, 402)· καὶ ἀλλοῦ
„ὡς δ’ ὅθ’ ἐπὶ φρεῖα Βορέως ἀναπύλλει ἰχθύς, θύει ἐπὶ
φρεῖα κέντι, μέλαν τέ ἐστι καὶ ἐκάλυψε” (Π. 23, 692). καὶ ἄλ-
λα τῆς φρεῖας μνημονεύσας ἐπαύξει „μελάνει δὲ τε πᾶν-
15 τος ἐπ’ αὐτῆς” (Π. 7, 64). καὶ ἔστιν ἡ φρεῖα κινούμενη τῷ πνέ-
ματος ἀρχῇ. Σιμωνίδης δὲ αὐτὴν καὶ δεῖξαι πειρώμενος οὐ-
τως ἔφη „ἔς ἡλα σφύσσα πρῶτα” τὸ δὲ λέγειν ὅτι τὰ πρόσ-
φατα σώματα φέρεται τῶν κινήσεων ἐπιπολῆς ψεύδος. τῶν
ναντίον γὰρ ἐν ἀρχῇ μὲν διὰ σφοδρότητα καὶ πικρότητα τοῦ
σώματος ἰχυρότερος ὢν τῇ σφοδρότητι ὕδατος ὁ νεκρὸς
20 δυσμενέως καταδύει, χήματι καταβαίνων καὶ βάθει πληρό-
μενος δὲ τῆς ὑγρότητος, πλεῖον τόπον ἐπιλαμβάνων τῇ
χήματι, μετέωρος ἀφεί, βάθει τῷ φερόντος ἐλαττωμένως,
τίς ἐν ὁ νῆς τῶν ἐπῶν, διττὴ γὰρ ἡ γραφή· ἐν οἷς μὲν γὰρ
γράφει μέλαιναν φρεῖα ὑπαύξει, ἐν οἷς δὲ μέλαι-
25 ναν φρεῖα ὑπαλύξει. καὶ μὲν κρατοῖ τὸ ὑπαύξει, φη-
σιν μὲν λέγειν αὐτὸν, τῶν πηδῶντων τις κατὰ τὸ κῆμα ἰχθύων
ὑπὸ τὴν φρεῖα ἄρξει, ταῖς ἐν τῇ φρεῖα ἀνωθεν θρώσκων πει-
σόμενος ὑπὸ τὴν φρεῖα ἐποδύσει καὶ ὁρμήσει· ἔπειτα, συγκα-
ταφερόμενος τῷ νεκρῷ, ὡς φάγοι ἂν τὸν Λυκάονος δῆμον.
30 ταῖς μὲν ἐν, εἰ ἐπιπολῆς τῇ κῆματος θρώσκων ὑπαύξει-
μεν. εἰ δ’ ἐκ βάθους ἀνυπὸ τῶν ἐπὶ τὸ κῆμα, ἔστι ὡς
ἐπὶ τῇ κῆμα εἰρηκεῖν „ἡμεῖς τ’ ἀναθρόσκων κέντι” (Π. 13,
140), ἵνα σημαῖν ἐπὶ τῇ ἰχθύος· τὸ ὅψις τὸ ἐκ βάθου κά-
τωθεν κατὰ τὴν κῆματος θρώσκων, μὴ μέντοι ὑπερδορῶν τὴν
φρεῖα, ἀλλ’ ἐπ’ αὐτὴν ὄντα ἐπιπλεῖ τῇ νεκρῷ, εἰ ἐπιπο-
35 λῶς φέροιο, εἰ δ’ ὑπαλύξει γράφοιο, φρεῖα Πολύκλει-
τος τὸν νῦν τοῦτον ἔσχε· καταδύει μὲν εἰς τὸ βάθος
τῇ κῆματος ὁ ἰχθύς, φερόντων τῆς φρεῖας τὴν πικρότητα.
καὶ γὰρ αὐτῷ πολεμώτατον· τῇ γὰρ χιμῶνας ἐκ τῆς πλεονείας
40 εἰς τὴν γῆν καταίρειν οἱ ἰχθύες· πολλὰς δὲ αὐτῶν καὶ
φωλεύειν κατὰ τὴν βάθος διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἴσους καὶ ὁ
Ἀργεοφάνης ἐν τῷ ἐβδύμῳ περὶ τῆς φρεῖας ψυχροτάτη
δ’ ἡ φρεῖα, καὶ μάστις ἂν Βόρειος ἦ· γενόμενος δὲ ἐν τῇ
βάθει ἔδεται τὸ λίπος τῶν Λυκάονος. αὐτοῖς δὲ μοι τοῦ-
45 των δοκεῖ ὁρθῶς ἀποδεδωκέναι τὸν νῦν τῶν ἐπῶν. καὶ γὰρ
ἐν τῇ φρεῖα Ὁμήρος αὐτὸν σφαγῆναι καὶ φρεῖα κέντι
παθεῖν, ἵνα ἐκδεχόμεθα ὅτι κατὰ τὴν φρεῖαν ὁ ἰχθύς κά-
τω χωρεῖν λέγοιτο εἰς τὴν βάθος τῇ κῆματος ἐπὶ τὴν φρεῖα
50 σιν, ἀλλ’ ἐξενεχθέντα ἐπὶ τῇ Σκαμάνδρῳ ἐπὶ τὴν θάλασσαν
ἔσταν, ὡς οὐκ ἐν ὑποβρύχιο, ἀνωθεν δὲ αἰσὼν ἐπιπλεῖ
ἀνάγκη. ἔστι γὰρ ἕως τὰ ἐπῶν „ἐνταυθοὶ — οἱ δ’ ὡς αὐτῆς —

δημόν." νεοσφαγή μὲν ἔν ὕντα φησὶ κεῖσθαι μετ' ἰχθύσιν, ὥς ἂν κάτω ἀπενιχθέντα, ὅπερ φησὶ τῆς ὠτειλῆς αὐτὸν αἷμα ἀπολιχμήσεσθαι τὸς ἰχθύας· χρονίζοντα δὲ ὑταφον ἐκβληθῆναι εἰς θάλατταν ὑπὸ τῷ ποταμῷ, ὅτε καὶ ἀναπλῆσθαι ἀνάγκη, καὶ θρώσονται ἐκ ὑπὲρ τὸ κῆμα τὸν ἰχθύν 5 ἀλλὰ κατὰ κῆμα (κατὰ κῆμα γὰρ ἔφη, ἐκ ὑπὲρ κῆμα) ὑπὸ τὴν φρεῖα αἵξαι· τὸ γὰρ μέτρον τῆς εἰς τὰ ἀνω ὁσμῆς τῷ ἰχθύος δηλῶν, ἀφορίζεται, ἀλλ' ἔχει τῆς φρεὶας· καὶ γὰρ ἂν ἐπέθρῳσκε κατὰ κῆμα, ἀλλ' ὑπὲρ τὸ κῆμα, εἰ καὶ τὴν φρεῖα ἐπερεπῆδα. ἐκφερομένης ἂν ὑπὸ τῆς ἐκβολῆς τῷ ποταμῷ 10 πηδῆσαι κατὰ τὸ κῆμα φησὶ τὸν ἰχθύν, καὶ γενέσθαι ἄνω ὑπὸ τὴν φρεῖα, ἔνθα ἐντέλλεται τῷ νεκρῷ. ἔτιωσ ἐξηγήσαντο καὶ οἱ Ἀριστοφάνη, λέγοντες, ὑπὸ τὴν φρεῖα αἵξαι τις τῶν ἰχθύων κατὰ τὸ κῆμα κολυμβῶν, ὃς φάσιν ἂν τὸν Ἀνκάονος δημόν· πάντως γὰρ ἴδει τὸν μέλλοντα τῷ ἐπιτροφε- 15 ρομένῳ νεκρῷ ἵπτεσθαι ἰχθύν ἄνω μετέωρον ὑπὸ τὴν φρεῖα ἐλθεῖν. Φιλῆτις δὲ τῇ ἐπαλῶσει γραφῇ συντιθέμενός φησιν ὅτι ὁ τραγῶν ἰχθύς τὸν Ἀνκάονος δημόν, πιεσώδης γενόμενος, τὸ κῆμα ἐκρεῖσεν, ἀγνοεῖ δὲ καὶ τὸτο ὅτι τὸ διανεστηκὸς τῆς θάλαττης ἐπιπολῆς, καὶ τὸ κῆμα φησὶν "Ομη- 20 ρος φρεῖα", ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ φρεὶας Βορέα ἀναπύλλει ἰχθύς" (Π. 23, 692), τῆς ἐπιτροφῆς κατὰ τὴν θάλατταν πρὸ τῆς τῷ ἄνθρωπῳ ἐμβολῆς· καὶ ἐπὶ τῷ σπὸς κατὰ μεταφορὰν, "φρεῖας ἐν λοφίῳ" (ΟΔ. 19, 446)· καὶ "ἐφρεῖσε δὲ μάχη φησὶ σίμβροτος ἐγγεῖσθαι" (Π. 13, 339). Β.

127. ὅς κε φάγῃσι· ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῷ ὃς φάγῃσι ἂν. Β.

Ἀριστοφάνης διὰ τῷ ὡ ὥς κε φάγῃσιν. ΑΥ.

οἱ δὲ τὸ ὡς κε φάγῃσιν ἄρθρον ὑποτακτικὸν λαμβάνειν, ἀλλ' ἀντὶ τῷ ὡς κεν ἐπὶ ὅημα ὑπαίξει. ὁ δὲ νῦς, ὃς 30 δὲ ἰχθύς ἐκ ἐπιπολῆς γενήσεται ἀλλ' ἐπὶ τὴν φρεῖα αἵξαι· τὰ γὰρ νεοσφαγῇ τῶν σωματίων ἀνοθεῖν ἐπιπαλεῖ. D.

128. ἡ διπλῇ, ὅτι δηλονότι τὴν "Πιον. Α.

130. ἔως τῷ "ὅς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν" (135) Ἀριστοφάνης ἡδέτηκεν. V.

Ἀριστοφάνης διὰ τῶν ποιημάτων Ἀριστοφάνη φησὶ ἐλ- 40 χος ἔς ἡδέτηκεν ὡς περιβληθέντας ὑπὸ τῶν ἀπορέντων διὰ τί ὁ ποταμὸς ὀργίζεται, καὶ τοὶ σαφῶς αὐτοῦ λέγοντος τὴν σά· ἂν "Ἐάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαΐκαμένων ἀλγῶν, ὃς Ἀχιλεὺς ἰδὼν κατὰ ῥόον ὅδ' ἐλάειρεν" (146)· εἰ γὰρ ἐβλασφημῆθη ὁ ποταμὸς, ἔλεγε ἂν τὸτο πρὸς "Ἦσαν καὶ Ἡφαιστον. καὶ τὸ δὲ ὅς ὡς ἐκ "Ομηρικῶς κείμενον αἰτιῶνται, μήποτε μίντοι καὶ ὁ Ἀριστοφάνης συγκατέθετο τῇ ἀθε- 50 τίσει, μηδὲν ἀντιπῶν τῷ Ἀριστοφάνει. Α.

131. δηθῶ· ἐκ πολλῶν δηλονότι χρόνος. Β.

Ἀριστοφάνης πολέας· ἔνιοι δὲ πολεῖς. ἡδέται δὲ αὐτὸς Ἀριστοφάνης. Α.

πολεῖς· οὕτω τινες. ἡδέται δὲ αὐτοὺς Ἀριστοφάνης. ὁ μινον ἔν πολέας. V.

132. ἡ πρὸς· τὰ ὁμηρικώτατα γὰρ τῶν ζώων αὐτοῖς 50 ἐμύγη. Α.

ἀφίωσιν. V.

135. νόσφιν ἐμεῖο· λείπει τὸ ὄντος. Β.

136. χολώσατο κηρόθι μᾶλλον· ἑαφέντος ἀ- 60 κόνος ἤραται τοῦ θυμοῦ· τὴν δὲ μᾶλλον διὰ τὸ κατὰ ἀκῆσαι. Β.

ἐκ ὅτι ἐβλασφημῆτο, ἐπεὶ κἂν πρὸς "Ἦσαν τὸτο ἔφη καὶ καὶ πρὸς "Ἡφαιστον" φησὶ γὰρ "ἐπεὶ κεχόλωτο δαΐκαμένων." ἀλλὰ διὰ τὸ τοῦ ἐπὶ γῆς ἀναιρῶντος εἰς αὐτὴν ὀρίσσεσθαι. V.

140. Ἀσεροπαλῖς· πῶς πρὸς ἡμερῶν τὸν κατάλογον 10 ποιησάμενος Ἀσεροπαλῖον παρέλιπε, λέγοντα ὅτι πρὸς ἡμερῶν ἐληλυθέναι· (καὶ οἱ μὲν ὑποτίσασθαι εἶχον ἐν τῶν Παϊώνων κατάλογον· "αὐτὰρ Πυρραλῆμος ἔφη Παϊώνων ἀγκυλοτάξας, Πηλεγόνοιο θ' αἰὶς περιδίδας Ἀσεροπαλῖος" ὅν καὶ ἐν πολλοῖς τῆς Ἰλιάδος φέρεται V). καὶ Ἀσεροπαλῖον ἐν τῷ κατάλογον αὐτὸν ἐν τῷ κατάλογον μόνων γὰρ ἐμνήσθη τὴν κυρίαν ἡγεμονίαν ἐχόντων. ἐν δὲ τοῖς κατὰ μέρος καὶ τὰς μετ' ἐκείνους τεταγμένους παρέλαβεν, ὡς ἐπὶ Ἀθηναίων ἐν μὲν γὰρ τῷ κατάλογον Μενεσθέα φησὶν εἶναι τὸν ἡγεμόνα ἐν δὲ τῇ ἐπὶ ναοὶ μάχῃ "Φείδας τε Σιχλῖος τε Βλας" 20 ἔως" (Π. 13, 691). ἔτιωσ ἂν ἔξαι καὶ ἐπὶ Ἀσεροπαλῖα· ὁ μὲν γὰρ Πυρραλῆμος τὴν πρώτην τῶν Παϊώνων ἡγεμονίαν εἶναι τὴν δὲ δευτέραν Ἀσεροπαλῖος. νυνὶ μίντοι τὴν πᾶσαν αὐτῷ ἡγεμονίαν ἀνατίθηται διὰ τὸ τὸν Πυρραλῆμον ἐπὶ Πυρραλῆμον ἀνατίθηται. Β. ὅπερ καὶ Πρωτεσίλῃ ἀποθανόντι 25 ὁρῶμεν τὸν Πυρραλῆμον ἄρχοντα. V.

141. νιέει Πηλεγόνοιο· τίς χρεῖα τῷ πατρὸς, μᾶλλον 30 τοῦ αὐτοῦ γενεαλογεῖν αὐτόν· ἀλλ' ὁ μὲν ὡς μὴ γινώσκων Ἀχιλλεὺς (τῶν γὰρ ἐπηλίδων ἦν) ἐδίδασκεν αὐτὸν τὸ γινώσκων, ὁ δὲ ποιητὴς, ἵνα μὴ ἐκείνος τῷ οἰκείῳ ἐπιμνησθῇ κατα- 35 λῶν, ἐνταῦθα συνέτεμε καὶ τὴν μητέρα ἐδίδασκεν. Β.

Πηλεγόνοιο· ὡς Σαρπηδόνοιο. ἔτιωσ καὶ ὁ Ἀσκαλῶν τῆς, ἐπεὶ, φησὶν, ἡ εὐθεῖα ὀξύνεται, Πηλεγόν. τὸ δὲ τοῦ τῶν ἔρω ἰχυρόν, ἐπεὶ τοὶ ἐπιζητήσονται τις διὰ τί γὰρ ἡ εὐθεῖα καὶ βαρύνεται; ἀμεινόν ἔν ἔτιωσ λέγειν, ὡς ἐκ τῆς κλί- 40 σεως πολλάκις καταλαμβανόμεθα τὸς τῶν τῶν ἐν τῷ τῷ δὲ εἰς γων λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τότε μὲν ἔλεγε ὀξύνεται, ὅποτε διὰ τῷ ὁ κλίνεται, τότε δὲ βαρύνεται, ὅπου διὰ τῷ ὡ ἢ διὰ τῷ ντ. τὰ μὲν ἂν προτέρως Πηλεγόν. καὶ Ἀμεινόντος Πηλεγόν. Πηλεγόν. ἐλατῆρα, ἀρρηγῶν, καὶ 45 ἔτιωσ ἂν καὶ τὸ Πηλεγόν. ὀξυτονήσεται· Πηλεγόν. γὰρ Πηλεγόν. ἡ αἰτιατική· "ὃς τέκε Πηλεγόν." τὰ δὲ ἄλλα κλινέντα βαρύνεται, Οἰκαλῶν Πηλεγόν. Σαλῶν. καὶ Σαλῶν. ποταμῶν, τὸ δὲ καταπύγων, βαρυνόμενον καὶ 50 διὰ τῷ ὡ κλινέν, εἶχε ἀπορῶν τὸ πυρῶν. ἔνιοι δὲ κατὰ πύγων, ὡς καὶ τῷ ἀπειρος τὸ ἀπείρων. Α.

142. ὀξυτονήτεον τὸ Ἀκασμαίνος, ἵνα ὄνομα γίνηται. ἔτιωσ δὲ ἔχει καὶ Ἀκασμαίνος Τισαμίνος. Β.

143. τῇ γὰρ ἔα μίγῃ· ἐν ἄλλῳ τῇ γὰρ ἔα μίγῃ. Α.

145. μένος δὲ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε· ψυχική γὰρ ἀρετή.

ἄορι: τῷ δόρυ. Φιλητῶς „καὶ κεν Ἀθηναίης δολι-
χυδόν” ἀντὶ τῷ μέγα δόρυ ἐχέσης. V.

181. χολάδες: τὰ ἐντερα, ἀπὸ τῆς κοιλότητος ἢ τοῦ
κεφαλῶδου, ὅθεν καὶ κῶλον· οἱ δὲ, τὰ ἐντερα ἃ τὴν ξανθὴν
ἔχει χολήν· τῆς γὰρ χολῆς ἢ μὲν ξανθῆ, ὅθεν ὁ ἰατρὸς, ἢ
δὲ μέλαινα, ἀπ’ ἧς αἱ μελαγχολίαι. B.

183. ἐν ἐνίοις διὰ τῷ ζ, ἐξενάριξε. A.

ἢ διπλῇ, ὅτι εὐχόμενος ἀντὶ τῷ κανχώμενος. A.

185. ἢ διπλῇ, ὅτι περισσὸς ὁ πέρ, ὡς ἐκεί, „πρῶτοντι
περ αἰπὴν ὄλεθρον” (Od. 17, 47). ἔτιω δὲ κατὰ δοτικὴν
ἐκγεγραμμέναι αἱ Ἀρισταρχοῦ, παρὰ τὴν δὲ ἐκγόνοισι. A. Αἰακῶ
γὰρ καὶ Μενεδήδους τῆς Σκίρωντος Πηλεΐδης, ὃ Ἀχιλλεύς. V.

186. προπερισπύζον τὸ φῆσθα· παρατυτικῶ γὰρ ἔστιν.
ὁ δὲ Τυρριννίων βαρύνει ὡς ἐνεσώτος. B. καὶ μετὰ τοῦ τ
γράφει. A.

εἴτε ἐνεσώτα σημαίνει, προπερισπυζήσεται, εἴτε δευ-
τερον ὄριον, ὁμοίως. τοῦτω δὲ μόνον διαλλαξέει τῷ σὺν
τῷ τ γράφει· τὸ ἢ ἐπὶ τῷ ἐνεσώτος. A.

ποταμὸς γένεσι· ἀλλὰ καὶ Αἰγίνα Ἀσωπῶ. ὅκιν εἴτε-
λίζει ἐν τῆς ποταμοῦ ἀλλὰ Αἰα προκρίνει, ἄλλως τε τὰ 20
τῶν πατέρων αἱ προκρίνει ὁ ποιητής. V.

189. Αἰακῶς: ἐπειδὴ ἀετὺ εἰκασθὶς ἐμύγη αὐτῇ, τὸν
παῖδα Αἰακῶν ὀνόμασεν. V.

190. ἀλιμοισιγέντων: κυρίως μέρεσθι τὸ ἐπὶ μόρφῳ
τινὸς θρηνητῶν, ὅπερ καὶ ἐν ἐνταῦθα Ἀρισταρχος οὐ καλῶς 25
ὑπενόησε, διὰ ψιλῆς γραφῶν τῷ ὅ· δηλοῖ γὰρ τῆς τὴν ἰδίαν
μοῖραν εἰσβάλλοντας ἐν ἀλλ. B.

191. Ἀρισταρχος ἔξω τῷ δὲ κρείσσων αὐτε. A.

192. 193. ποταμὸς γε πάρα: ἦτοι περὶ τοῦ Ἀχαιοῦ
φρῶν, οἷον πύρεσι σοι ποταμὸς ὁ πρόγονος· ἢ καὶ μᾶλλον 30
πύρεσι σοι ὁ Ξάνθος, ἵνα διὰ τῶν ἐπὶ τὴν ὁρχὴν προκα-
λῆται τὸν Ξάνθον. V.

ἦτοι συναπτεῖον μέχρι τῷ χροισμεῖν, ἢ εἰς τὸν μετὰ
τὸ μέγας, ἔποςικτόν δὲ μετὰ τὸ εἰ δύναται τι, ἵνα
τὸ χροισμεῖν ἀντὶ προσεκτικῶς κέηται. A.

μέγας, φρῶν, ἐστὶν ὁ ποταμὸς, εἰ γε δύναται καὶ
χροισμεῖν, ἵνα μὴ εἰσώμεν εἰς τὸ μέγας. εἰ δὲ ἡ εἰρημὴ
εἰς τὸ μέγας, λέγει ὅτι εἰ δύναται χροισμεῖν, χροισμεῖται. B.

194. ἔτε διὰ τῷ τέ· τινὲς δὲ καὶ γράφουσι τὸν εἶχον ὁ-
λοντες ἐξ Ἀχελῶν ὅτι· τὸν γὰρ αὐτὸν Ὠκεανὸν Ἀχελῶν 40
φασί. V.

Ἀχελῶϊος: τῶν ἄλλων πάντων ποταμῶν μέγιστος
εἶναι λέγουσιν Ἀχελῶν· ὅθεν καὶ κρείοντα αὐτὸν πρὸς
τῶς ἄλλας λέγει (πρὸς βύτερον τῶν ἄλλων ἡ γῆ· τὸν Ἀχε-
λῶν· διὸ καὶ κρείοντα αὐτὸν φρῶν V). ὅτι δὲ δι’ Ἀκαρ-
ναντιος καὶ Λαοδάμης, ἐναντίον δὲ δοκεῖ τὸ ἅμα μὲν φάναι
„Ξάνθος δηνηντος, ὃν ἀδάνατος τέκετο Ζεὺς,” ἅμα δὲ ἐπὶ
τῷ Ὠκεανῷ φάναι „ἐξ ὅπου πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θά-
λασσα.” λένεται δὲ ἐκ τῆς λέξεως καὶ ἕτερον· καὶ γὰρ τὸ
πάντες δύνανται λέγειν ἀντὶ τῷ πλείους, καὶ ποταμοὶς ὁμιον-
μῶς λέγεται ὅ τε θεὸς καὶ τὸ ῥέμμα, ὥς τὸν μὲν θεὸν ἐκ 50

Αἰὼς εἶναι, τὸ δὲ ῥέμμα ἐξ Ὠκεανοῦ· Ζεὺς γὰρ πατὴρ
δρῶν τε θεῶν τε. B.

Ἡρακλῆς εἰς Αἶδα κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον
τυχε Μελέαγρον τῷ Οἰνέως· οὐ καὶ δεηθέντος γῆμα
ἀδελφῶν Ἀγρίανειραν, ἐπαυλθὼν εἰς φῶς ἔσπιναν ἐκ
τωλίων πρὸς Οἰνέα. καταλαβὼν δὲ μνησενόμην τὴν
ρῆν Ἀχελῶν τὸν πλησίον ποταμὸν, διεπλάσσει
ταύτης μορφὴν ἔχοντι· ὃ καὶ ἀποσπάσας τὸ ἔτερον τῶν
ράτων ἔλαβε τὴν παρθένον. φασὶ δὲ αὐτὸν Ἀχιλλῶν
Ἀμυλθίαν τῆς Ὠκεανῶς κέρας λαβόντα δέναι τῷ Ἡρα-
κλῆς τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν. δοκεῖ δὲ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι
μὴν μέγιστος εἶναι ὁ Ἀχελῶς· διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῆς
προσηγορίᾳ καλεῖται, ἢ ἰσορία παρὰ Πανδάρου. ABD.

ἢ ἀρχαιοτάτη Ἑλλάς περὶ Λαοδάμην καὶ Σειλλῆς
15 ὅθεν ὁ Ἀχελῶς ἐκρίων δι’ Αἰτωλίας εἰς τὸν Ἀμφιπο-
νίαν κόλπον, ὅχρως ὃ Ἡρακλῆς αὐτὸν ἀπέσπινεν. μνη-
σεν τῶν ταύτης ποταμῶν ὁ Ἀχελῶς· διὸ Ἀχελῶν πᾶν
γαῖον ἔδωκε. καὶ τὸ ἐν Λαοδάμῃ δὲ μαντιῶν ἄσπας
χρησιμοῖς κελεύει θύειν Ἀχελῶν. V.

195. ἐδέε: Ἀρισταρχος ἔτε. A.

ἢ διπλῇ περιεργμένη, ὅτι Ζηνοδότος αὐτὸν ἐκ
γίνεται δὲ ὁ Ἀχελῶς πηγὴ τῶν ἄλλων πάντων. ἐκ
καθ’ Ὅμηρον ὁ Ὠκεανὸς ὁ ἐπιδιδούς πᾶσι τὰ ῥέματα
διὸ καὶ κατὰ τιμὴν φρῶν „ἔτε τις ἐν ποταμῶν ἀπὸν
Ὠκεανοῦ.” A.

196. πᾶσα θάλασσα: ὅλη· ἢ ἐπεὶ πολλὰ πλέ-
σιν, Ἀτλαντικόν, Αἰγυπτίον, Τυρρήνικόν, Αἰβυρνόν,
τῶν, Ἀλγυπτίον, Παμφύλιον, Ἰαγρίον, Αἰγαίον,
σποντος, μέλας κόλπος, Εὐξείνιος πάντος, Κάσπιος
35 θρός. AB.

197. μακρὰ: βαθεῖα, ὡς τὸ ἐναντίον „ἡίδυνος πο-
ροῖθε βαθεῖας” (Il. ε, 92) ἀντὶ τῷ αἵς μακρῶς. καὶ αὖ
τὸ βλαστῶσαι. B.

200. ἢ διπλῇ, ὅτι ἀντιπέφρακε τῇ ὁρχῇ τὸν κρημνόν
202. δέκνεται διαινεσθὶ κυρίως τὸ ἐκ Αἰὼς βλάστω-
203. ἐγγέλνεται: χωρίζεται αὐτὸς τῶν ἰχθύων, ἐπὶ
ἐξ ὁχλείας γίνονται ἔτε ἕνα τέκναι ἔτε σπερματικῶς
ὑπερκοῖς ἔχουσι πόρος· ἐκ εἰς ὁχλὸν καὶ ἀπὸν διακρίνεται
ἀλλ’ ἐκ τῶν καλεσμένων γῆς ἐντέρων αὐτόματα συν-
40 ἐν τῷ πηλῷ. ὥς δὲ ὕμνῳ καὶ ὕδατι. φασὶ δὲ καὶ ἄλλοι
φάρος αὐτὸς εἶναι, καὶ ἔξιν ἐπὶ τῇ ὁχτῶ ἔτη. καὶ ἐν τῷ ὕμ-
νομικῷ δὲ νόμῳ Ἀθηναίων διέσταται ἰχθύων καὶ ἰχ-
λέων τέλη. φρῶν δὲ ὡς καὶ οἱ ἐν βάθει ἰχθύες ἀνέβρουν
ἐξιδόντες αὐτὸν· ἢ ὅτι μάλιστα τῶν ἄλλων ἰχθύων σαρκο-
45 φραγῆ. B.

ὅτι Ὅμηρος διατέλλει τὰς ἐγγέλνους ἀπὸ τῶν ἰχθύων
ἐξῆς (353) „κείνοντι ἐγγέλνους τε καὶ ἰχθύες.” ἔτι δὲ καὶ
νεύσασθι ὅπως δεχόμενον, ἐγγέλνους καὶ οἱ ἄλλοι ἰχθύες,
„Ζεὺς δ’ ἐπὶ ἐν Τρωῶς τε καὶ Ἐκτορα” (Il. 13, 1) καὶ
ἐξοχῇ. A.

204. συναπτεῖον ὅλον τὸν εἶχον· τὸ γὰρ ἐξῆς θημιὸν ἐκ

κατ' ἰγνύην βιβλημένος" (Π. 13, 212) τὴν μεταβολὴν τῆς τάσεως ἐποιήσατο. Α.

Ἑλλάνικος ἐν δευτέρῳ Τρωϊκῶν, ἐπὶ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον ἐν τῇ Ἰδῇ" γησίῳ, ὅθεν καὶ ὁ Σκάμανδρος τὸ ὄρεον ὑπερβαλὼν ὑπὸ τῆς ἐμβροίας ὕδατος τὸ ἔχον κοίτην χα- 5 ρία ἐπῆλθεν. τῷ ὅτ' ἐτέρω ὁ Ἀχιλλεὺς ἡγούμενος τῆς στρατῆς πρῶτος ἐνέτυχε, καὶ δέσας τὸν ὄρεον, μὴ τί μιν πημήνην, ἐν πιδίῳ πελέας πεφυκυίας λαβόμενος ἐματώριον ἐκείνῳ· οἱ δ' ἄλλοι προῦδόμενοι τὸν ὄρεον ἐτραπόνοτο ὅπως ἐδύναντο ἔκαστος, ἄλλος ἄλλῃ, καὶ ἐπὶ τὰ τῶν ὄρεων ὑπερέχοντα τοῦ 10 πιδίος ἀνέβαινε. Σιρόβιος δὲ ἐν τρίτῳ τῶν Τρωϊκῶν, πλῆθος δὲ νεκρῶν ἐσωρεύθη κατὰ τὸν ὄρεον· εἴτα ἀνακοπι- μένος τῷ ῥέματι διὰ τὸ ἀποπεφράχθαι τὸν πόρον ἐλ- μινάετο ὁ ποταμὸς. Β.

πετέλεον ἐν φρεσὶ· κυριολεκτικῶς, ὡς καὶ ἐπὶ τῷ, καὶ μοι 15 φρεσὶν αὐτῷ ἔδειξεν" (Οδ. 10, 303). V.

243. καὶ παρὲλκει τὸ ἐκ ῥιζῶν βαθύρριζον γ' τὸ δέν- δρον· ὅθεν καὶ ὁ λαὸς συγκατηρέχθη τῷ κρημνῷ. Β.

244. κρημνὸν ἄπικτα διώσεν· τὴν συνεχομένην 20 πλὴν τῶν ῥιζῶν γῆν πᾶσαν διέλυσε. προπερισπωμένως δὲ τὸ διώσεν. ΒV.

προπερισπασέον· ἤδη δὲ προείπομεν περὶ τῶν τοιούτων ῥημάτων, λέγω δὲ τῶν κατὰ τῆς παραγωγῆς, τίνα τε τῶν συντεθειμένων φυλάσσει τὸν τόνον καὶ τίνα ἀναδί- 25 δωσιν. Α.

245. δὲ μιν ὑπὸ τὸν· ἐν ἄλλῳ δὲ κέλευθον. Α.

246. Ἀρίσταρχος ἐκ δίνης, ἄλλοι ἐκ λίμνης. Α.

ἐκ λίμνης· ἔτι καὶ ἡ γραφή, οἱ δὲ ἐκ δίνης. καὶ ἔτι καὶ 30 ἐκ λίμνης. εἰ δὲ μὴ τὸ ὑπερβαλὼν ὕδατος, καὶ καλεῖται ὕδατος, καὶ ἐν Ὀδυσσεύῳ, ἀνεδέουτο λίμνης" (Ὀδ. 337). τινὲς δὲ 30 καὶ διπλῆς γράφουσιν. V.

ἡ διπλῆ, ὅτι διχῶς γράφεται, ἐκ λίμνης καὶ ἐκ δίνης. τὸ γινέσθαι ἐκ δίνης, ἐκ τῆς συστροφῆς τῆς ὁῦ, τὸ δὲ ἐκ λίμνης ἐκ τῆς καθ' ὕδατος τύπῃ, διὰ καὶ τὸν Ὀκεανὸν λίμνην καλεῖ. Α.

247. ἡ ἔξει· εἰ τῆς πολεμίας δυνάμεως ὠκύτατος ἦν, χορὴ 35 ἔνοστιν περὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας δεδοικώς ποῖος ἦν. Β.

ὅτι ἐλλείπει ἡ διά. Α.

γράφεται πεδίονδε ἀντὶ τῆς πεδίοιο· καὶ ἐν ἄλλῳ 40 φέρεσθαι ἀντὶ τῆς πέτεσθαι. Α.

249. ἀκροκλειαινέων· σκυθρωπάων διὰ τῆς ἐπι- 45 φανείας. V. τὸ ἄνω μέρος τῆς κόμης ἐξ ἐπιπολής μελαι- νόμενος. τοιοῦτοι δὲ εἶσι πάντες οἱ ὀφθαλμοὶ ποταμοί. D.

ἐπὶ μὲν τῶν τῆς θαλάσσης κυμάτων λέγει, κυρτὰ φα- 50 ληθιδόντα" (Π. 13, 799)· ἀκριβέστερα δὲ ἐπὶ τῶν ποταμῶν παρρηφύλαξε· κυμαίνοντων γ' αὐτῶν μέλαινα ἢ ἐπιφανέα ὀφθαλμοὶ τῇ δὲ παραγωγῇ καὶ συνθέσει τῶν λέξεων ἐδείξεν ἐπαρμόμενον κῆμα καὶ μελαινόμενον. Β.

πῶς οὖν· ἡ διπλῆ, ὅτι τῆς πολεμικῆς ἔργῃ. ἔτι καὶ πῶς 55 νοῖο αἱ Ἀριστάρχης διὰ τῆς π. Ἀριστάρχης φάνοιο, καὶ 50 λόγον ἔχει. Α.

251. ἐρωή· μεθ' ὁμοῦ βοή. V.

ἐφ' ὅσον ἡ δαυδὸς ἐρωή· ἢ ὅσον ἐπὶ δαυδὸς ἐρωή 60 γῆσιν ἀλλαχόθεν (Π. 10, 357) δουρημένους. Schol. επερω- αρ. Περσ.

252. τὸ μὲν οἷμα δαυδόντων, τὸ δὲ τοῦ ὁμοῦ 65 ἐκδεκτόν, ἐξ ὧς τινες ὅφ' ἐν ἀναγνώσκοντι μελανόσσαν· μελανός ὄντος, εἴτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς τῆς θρηνη- 70 ρος. τινὲς δὲ μελανός τὸν ἦραν μελανός τιτος. μελ- νόσον Ἀριστοτέλης συνθέτως κατὰ βαρβαρὴν τῶν ὀρέων· φησὶ γὰρ τὸς ἀεὶ μελάνους ὀρέων ὅσα ἔχον· τινὲς 75 γράφουσιν μελανόσσαν παρὰ τὸ μελάνους ὀφθαλμοῦ ἔχειν. D.

Ἀριστοτέλης μελανόσσαν ἀναγνώσκει, τῶ μελάνους 80 ἔχοντος· ἀγνοεῖ δὲ ὡς καὶ δεῖ ἀπὸ τῶν ἀφανῶν ποιητῶν ἐκδέχεται. οἱ δὲ μελανόσσαν, μελάνους ὀφθαλμοῦ ποιεῖται. Ἀρίσταρχος ἐγκλιτικῶς μελανός τὸν· ἀγνοεῖ δὲ 85 ὁ ποιητὴς τῇ ἐγκλιτικῇ τῆς ἐχρήται. ἀμεινον· ἐν ἀντι- αὐτὸ ἐκδέχεται· ἐ γὰρ αἰεὶ λείπει τοῖς ἄρθροις ὁ ποιητὴς· 90 λαντι, δελφίνι, ἀετῷ αὐτὸν εἰκάσειν. καλεῖται δὲ ὁ μελ- αἰετὸς καὶ φασσσοφόρος· ἐξὶ δὲ μικρὸς μὲν, τῶν δὲ ἄλλων ῥότερος. V.

255. ἡ διπλῆ, ὅτι τὸ ὑπαιθα εἰς τὸν ποταμὸν 95 μαίνει. Α.

257. ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγός· ἀπὸ τῆς ἀντι- 100 ταχίας ἐπιφορᾶς καὶ ἀνθροῦ. ἡ δὲ παραβολὴ πρὸς τὸν ταχέαν ἐπιφορᾶν καὶ τὴν παραλλαγὴν τῆς ὕδατος. καὶ 105 δὲ ἐνεκεν παρεπιτηγῆσθαι τὰ λοιπὰ. παραφυλάττει δὲ τὸν ἐπεξεργασίαν· ἀπὸ κρήνης μὲν τὴν φορὴν τῆς ὕδατος τὸν 110 τὸν δαυδὸς τῆς ἐπιρρύσεως, ἐν κατάντει δὲ χωρὶς τῆς 115 τὸ συνεχές καὶ ταχὺ τῆς ῥέματις. ὀχετηγός δὲ ὁ ὕδατος γός· ὀχετοὶ γὰρ αἱ ἐπιρρύσεις. Β.

258. ἡ γεμονεύει· ὁδηγῶν τὸν ὄρεον τῷ ὕδατος. V.

259. μέκελλον· μέκελλον ἢ σκαλὶς ἢ μακέλλουσα 120 κινέουσα· δέκελλον γὰρ ἡ διχόθεν κέλλουσα. Β.

35 ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων· τὰ καλύματα τῆς 125 δυνάμεως ἐκβάλλον. ἀμάρη δὲ ἡ ὑδρορροή, παρὰ τὸ τῇ ἄμῃ ὅτι, ἢ παρὰ τὸ τὰ μὴ παραπεφυκότα αὐτῇ παρα- 130 νεσθαι. Β.

260. 261. ἡ ὑπὸ πρὸς τὸ ὀχλεῦνται, τὸ ἢ 135 ὀκινῶνται. Β.

261. κελάρυζει· μετὰ κελάρυζον, ἢ κατὰ ἀντίθετον 140 λακερύζει. Β.

262. προαλεῖ· κατάντει, καθ' ὃν τὸ ὕδατος ἔρχεται 145 ἔλκε. Β.

τινὲς ἐδίδουν τὸ προαλεῖ, παρὰ τὸ ἐλλεσθαι ἐκδεχόμε- 150 νοι τὸν ζηματισμόν. ἀμεινον δὲ φησὶν, ὡς καὶ ὁ Ἀνακρέ- ντης, φάσκων ὑπὸ τῆς ἀλλεσθαι γεγενῆσθαι, ταῖς τῶν 155 ζεσθαι, ὡς σημαίνεσθαι τὸ κατωφερῆν· καὶ γὰρ τῷ χωρὶς τῆς 160 τὸ ἐπίθετον. τὸ δὲ φθάνει ἐκτελεῖν τὸ αὐτὸ διὰ τὸ μέτρον, 165 ὡς παρὰ καὶ Ἀριστάρχης ἡσέβ. Α.

Ἀριστάρχης ἐξέτινα τὸ αὐτὸ διὰ τὸ μέτρον· Ζηνοδότου 170

φθάνει ὡς νοσέει. V.

ἄλλως. ὥτως φθάνει διὰ τῶ ἐτέρου τ, ὅ φθάνει. B.

251. λαιψηροὶν: λίαν ταχύν. B.

253. ὁρμήσειε: γράφεται ἡ οἰμήσειε προκρίνει δὲ ἢ διὰ τῶ γραφῆν Ἀρίσταρχος. ΔV.

τὸν ἀντὶ τῶ διανοήσειε. γράφεται δὲ ἡ οἰμήσειε. προκρίνει δὲ Ἀρίσταρχος τὴν διὰ τῶ γραφῆν. B.

255. εἴ μιν ἅπαντες: ἀντὶ τῶ εἰ μὴδὲν ἔχει βοηθὸν ἀλλὰ πάντας ἐπιβέβας: ἢ εἰ ἄρα δύναται τισι τῶν θεῶν καὶ εἰς μάχην ἐλθεῖν. B.

259. πλάσσειν, ἔπλησεν, ὡς καὶ „δύο ἔτι ἡμίτι κύμυτι κηρὶ πλάσσει“ (Od. 5, 388). ἀλλὰ καὶ „πλάσσει δὲ πίνοντα“ (Od. 2, 396) καὶ „πλάσσει δ' ἀπὸ πατρὶδος αἵης“ (Od. 1, 75). V.

ἔλον τὸ πεδίον πέλαγος γιγεννημένον ὑπὸ τῶ ποταμοῦ ἰδέσθαι, ὥς ἡ τὸς διμῶς ἐπικλύθειν τῶ Ἀχιλλέως. ἢ πρὸς μὴν ἀλλήθειαν ταῦτα ἔπιθανά: τὴ γ' ἐπράττετο περὶ τὸς ἄλλας στρατιώτας: ἀπίθανον γ' μόνον τὸν Ἀχιλλεὺς ὑπὸ τῶ ποταμοῦ ταῦτα πάσχειν. ὡς δὲ ἐν ποιήσει καὶ λίαν παρά- δεκτα. καὶ ὥτως τῇ ἀπαγγελίᾳ καθόρθωται, ὥς ὅδ' ἀνίστοι- τὴν ἀκροατὴν ἐπιλογισάμεθα τι τῶν λεγομένων, εἰ ἀληθές ἢ ἢ μὴ. ὅτι γ' εἰς τὸ πεδίον τραπόμενον τὸν ποταμὸν ὄραν ταῦτά φησι, ὅθλον ἐκ τῶ „ἰσχυρόν δ' ἄρα κύμα“

(289). πλάσσει δὲ τὸ εὐροποδινεῖν καὶ οἰονεῖ σκοτίζειν, καὶ πλάσσει ἢ ἔξ ἡμφοῖν τῶν μερῶν ἐπισβολὴ τῶ κύματος. 25

ἰσχυρὰ δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς, ἵνα μὴ τὸ κύμα ποσὼς αὐτὸν ὑφ' αὐτοῦ ᾔη. B.

ὑψόσει: ἵνα ὑπερβῇ τὸ πνεῦμα. V.

271. ὑπέρειπτε: ὑπήδειεν, ὑπέσχετο, ὑπέσπα. ἔμφαν- τικῶς δὲ τὴν κατὰ μικρὸν ὑπονοσθεῖσαν γῆν ἔδειξεν, ὅπως 30

ἄκρατος εἴη τῆς βίας οὗτος ὁ ἦρως. B.

γρόφει δὲ ὑπέρειπτεν ἀντὶ τῶ ὑφ' ἡρπαζεν. ἀφ' ἡρῆτο τῶν ποδῶν τὸν κορυφόν, ὅπῃθεν ὑποδύμενος. Paris.

273. ἔλεεινόν: ἔλεος ἄξιον τοῦ γινώσκοντα. A.

ἔλε τὸν ἔλεεινόν, ἢ λείπει τὸ ὄντα. τὸν ἀκλεῖ δὲ θά- 35

τατον ὁδύρετο, καὶ Ἀεωνίδας ὁ Ἀἰκων τὴν χεῖρα βληθεὶς ἀποθνήσκων ὠδύρετο ὅτι μὴ ἔχων τὴν χεῖρα τελευτῇ. B.

274. ἔπειτα: μετὰ τὸ σωθῆναι ἐκ τῶ ποταμοῦ. V. σω- θῆναι ἐκ τῶ ποταμοῦ, ἔπειτα δὲ ἡ πάθοιμι τι, κατὰ τὸ „ἐν γαίᾳ δὲ ἡ ὕλη“ (Π. 17, 647). D.

276. ἀφ' ὧδεσσιν: ὡς βέλεισιν. ἢ γ' ἐπικύματα τι τι- ταιδικῶς. ἔστι δὲ αὐτῶ τὸ ἐνικὸν „πρῆδος δ' ἐκ ἐρέω“

(Od. 3, 20). A.

γ' ἔλεγεν: μεγαλοφρονῶς ἐπὶ τῇ τῶ τοιούτου θανάτου ἐλ- λείπει. ὅλγεται φησιν, ὥσπερ ἡδὲ λόγος πιστεύσας. λυγρῶ 45

δὲ αὐτὸν ἔχῃ ἡ τελευτὴ ἀλλ' ὁ πρόπος. B.

278. λαιψηροῖς: τοῖς αἰφνίδιον ἀποκτείνουσιν. B.

279. ὡς μ' ὕφελ' ἔκτωρ κτείνει: ὅρα τὸ μεγα- λονεκὲς ἢ γ' μόνον τὸν ἐν πολέμῳ θάνατον αἰρεῖ, ἀλλὰ 50

ἢ ἐπὶ τῶ ἄρτις ἀναγινώσκονται. ἵσταν ἐν ἡ ὅτις δικαίως 50

ἀποκτείνεται τὴν ἀλήθειαν ἢ τὸν Ἀπόλλων ἀντὶ Ἀλεξάν- 50

δου παράλαβιν. B.

ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος: ἐν ἄλλῳ ἐνθάδε τέ- τραφ' ἄριστος. A.

παροξυτονητόν: τὸ γ' τέλειόν ἐστιν ἐπράγη. καὶ μί- 5

5 μνηται αὐτῷ ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Ξ (21), ὅπου διαλαμβάνει περὶ τῶ „διχθάδι“ ἢ μεθ' ὁμίλον.“ ἢ λέγει

ὅτι συναλοιστὴν πέπονθε διὰ τῶ ἡ. δαῖ ἐν διὰ τοῦ γ' γρά- φειν, ὅς ἐνθάδε, εἴτω ἐπράφει. ἄριστος, οὐχ ὡς οἱ πολλοὶ

τέτραφ' ἄριστος, ἀπὸ τῶ τ' ποιῶντες τὴν ἀρχὴν τῶ ὁμήματος 10

10 ἢ προπαροξύνοντες. A.

τέτραφ': ἀντὶ τῶ ἐπράφει. τὰ γ' ἐκρηγνικὰ τάτω τῶ ὁμήματος ἀντὶ παθητικῶν ἰσχυρί. AB.

280. ἀγαθὸν δὲ κεν ἔξιν ἀριεῖν: ἔχ ὅτι ἡ νῦν ἐκ ἔστιν ἀγαθὸς ὁ Ἀχιλλεὺς, κὰν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ φθαρήν, 15

15 ἀλλὰ τοιούτον ἔστιν ὁ λέγει, ἀγαθὸν ὄντι καὶ πρᾶξιόντά τι γενναῖον. B.

281. λευγαλέω: χαλεπῷ, ὅ διόγρη, ὡς Ἡσίοδος. τί γ' ἐπὶ τῶ „λευγαλέω τ' ἐσόμεθα.“ V.

ἢ διπλῇ, ὅτι ἐκ τῶ οἱ νεώτεροι ἔξεδξαντο λευγαλέον 20

20 τὸν δόγρον: ἔστι δὲ κατὰ κοινωνίαν σοικίον λευγαλέον ὁλέ- θριον, παρὰ τὸν λογιόν. ἢ ἐν Ὀδυσσεῖ (2, 61) „λευγαλέω τ' ἐσόμεθα.“ A.

282. ἐρχθέντ': ψιλώτερον δέ: ἔστι γ' παρὰ τὸ εἰργω. Ἀττικοὶ δὲ διασύνθου. B.

σημειῖται τινες ὡς ἀπαξ εἰρηκεν. A.

ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ εἰρχθέντα. V.

ὡς παῖδα σφοδρῶν: πρὸς τὸ ἀγενεῖς καὶ εὐτελεῖς τῶ θανάτου ἢ διὰ τῆς ἡλικίας ἢ διὰ τῆ ἐπιτηδεύματος τα- 25

25 πεινοῖ τὸ πρόσωπον: καὶ παιδὶ σφοδρῶ ἱαντὸν εἰκάξει ὁ λέγων „ἔγω καλὸς τε μέγας τε“ (108). B.

283. ἔναυλος: χειμᾶρος διὰ ξενῶ τῶς ἢ περιμήκας ποιέμενος τὴν φύσιν. B.

χειμῶν: περὶ τῶν: ἢ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῶ χειμῶνος διαπερῶντα. ἐναυλος δὲ τῶς ποταμῶς τῶς ἐπιμήκας. A.

ἀποέρρη: παρὰ τὴν ἔρσαν. κυρίως τὸ ἐν ὕδατι ἀπο- λίσαι. BV.

284. μάλα: ἴδει γ' πολλὰ τάχως εἰς τὸ ἀνακτῆ- 30

30 σαθῆ τὸν ὥτως ἡθνηκότα. διδ ἡ δύο θωὶ πάρεισιν, ἢ ὅ μόνον διαλέγονται ἀλλὰ ἢ πισθῶν ἱαντές. B.

285. χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες: διὰ τῆς δεξιᾶς πῖσιν ἐποίησαν ἔθνη γ' ἀρχαιοτέρῳ ὥτως εἰς βιβαίωσιν ἀληθῆ 35

ἐπισθῆναι ἀλλήλοισ. B.

287. ἢ διπλῇ, ὅτι δυνεῖν ὄντων πληθυντικῶς εἴρηκα τοῖ- 40

40 σι δὲ μέθων ἡρχε. A.

288. τρέει: ὑποχώρει ἢ φεύγει, ἱκαναὶ δὲ αἱ προαῖται 45

45 ὑπὲρ τῶ θαλάσσης. Ἀχιλλεὺς, ὅτι τε θεοὶ εἰσιν οἱ συμμα- χῶντες, ἢ ὁ Ζεὺς ἐπίνεναι, ἢ τὸ μοῖρδιον ὥτως ἐλήλυθε. πρὸς δὲ τῶς ζητῶντας πῶς διαλέγονται μὴν αὐτῶ οἱ θεοί, 50

50 ἐκ ἐπιβοηθῶσι δέ, ῥητέον ὅτι ἕτερος ἦν ὁ τῶ Σκαμάνδρου ἀντιταχόμενος. B.

290. ἀθεύεται, ὅτι ἀπίθανον εἰς ἀνδρὸς μορφὴν ὁμοιω- 55

55

τὴν μορμῶ. ἔστι δὲ ἀπαρμύλληται ταῦτα τῷ Ὀμήρῳ· ὁ γὰρ μόνον τῇ μεγαληγορίᾳ τῶν ὀνομάτων ἀλλὰ καὶ τῇ ἐννοίᾳ κωμικοῦται· ἔστι γὰρ ἰδεῖν κῆμα μετέωρον αἵματι καὶ ἀφροῦ μμυγμένον, καὶ τῶν ἐπιπλέοντα τὰ σώματα. ΒΥ.

327. κατὰ δ' ἥρσεν· κατέβαλλε καὶ κατεπόνη, ἀπὸ τῷ αἵματι τὸ καταβάλλω, καὶ δασύνεται. Β.

τὸ αἷμα περισπώμενον δασύνεται, σημαίνει τὸ κατα-
λαμβάνω διὸ καὶ ἐνθάδε δασυντέον. Α.

328. Ἡρῃ δὲ μέγ' αἰῶσε· κατὰ συλλογισμόν ἐνέφηρε τὸν κίνδυνον· οἰκείον δὲ τὸ χῆμα θηλεία. V.

329. ἀπόρροει· Κυρρίον ἢ λείρις. Α.

331. ἀθετίζεται· ὅτι ἀκαίρον τὸ ἐπίθεται· ἢ γὰρ φιλανθρω-
πινομένη καὶ λήσσω ἐμὸν τέκος· ἔκ ὠφειλεν ἀπὸ τῆς ἐλα-
ττώματος προσφωγνῆναι. τὸ δὲ κυλλοπόδιον Ἀρίστουχος
προσπαροξύνει, ὅ καὶ ἐπεβλήθη, ὥσπερ ἡδὴ προείπομεν ἐπὶ
τῷ Ὀδυσσεύῳ (Π. 3, 189) γενόμενοι. Α.

λέγει, εἰ καὶ κυλλοπόδιον εἴ, ὅμως ὄρσο. V.

ἐπὶ τὸ τέκος ὁ λόγος εἴζει. Α.

προπαροξυνόντως τὸ κυλλοπόδιον· εἰς δὲ τὸ τέκος
ἢ ἐν γαστρί. διδασκαλία δὲ ἐστὶν ἐρατηρικῶν πραγμάτων· ἐμὴ-
χρονον γὰρ εἶναι δεῖ, καὶ συνορᾶν ταχέως δύνασθαι τίνα καὶ ποῖα
τοῖς καὶ ποῖοις μάχεσθαι, καὶ τίτων ἀφαιτέον, καὶ τίσις πολεμη-
τέον. Β. ὡς γὰρ ἀντίπαλον Σκαμάνδρῳ πέμπει τὸν υἱόν,
ἔστι δ' Ἐρμῆς ἀπολέγει τῇ Ἀθητῇ καὶ Ἀπόλλων Ἡοσι-
δῶνι. V.

332. ἡττοκομεν· εἰκότως νομίζομεν ὅτι ἐναντίον ἐστὶ
τὸ ὕδωρ τῷ πυρὶ. Β.

333. πικρὰ ὕσκει· ἐνδείκνυται, ἔξωφανται. Β.

334. Ζεφύροιο· Ζεφύρος παρὰ τὸν Ἰόσον· καὶ ἡ ἀπὸ
ἀέρος πνοὴ ζοφόνου καλεῖται. ἀργεῖς δὲ ὁ Νότος, ὅτι
ἐνκαίνει τὰς νεφέλας. Β. ἐπεὶ ἀπὸ Ἀργεὺς εἰς τὴν Τροίαν
καί. V.

ἀργεῖς ὁ Νότοιο· τὸ λεγόμενον λευκονότος. Α.

καὶ μὴ διατίθωμεν ἐπὶ τὸ εἶσομαι, τὸ ὑπερβατὸν
καίτοι· αὐτὰρ ἐγὼ εἶσομαι Ζεφύροιο καὶ Νότοιο χαλεπὴν
ἔρποντα θάλασσαν ἐξ ἁλῶθεν. Α.

335. εἶσομαι· ἀντὶ τῷ πορεύσομαι. Β.

ἡ διπλὴ περιεστρεφμένη, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ὄρσοσα.
καὶ δὲ τῷ φανερός ἐστι δεδεγμένος τὸ εἶσομαι γνώσο-
μαι, καὶ τὸ ἢ κεν ἀπὸ Τρώων ψιλῶς ἀνεγνωκός. οὐ γὰρ
ῥέεται δὲ γινώσκειν ἀλλὰ πορευθῆναι παρασκευάσασθαι. Α.

χαλεπὴν θάλασσαν φησι τὴν ἐκ δύο κρημαμένην
ἁλῶν. V.

336. Τρώων κεφαλὰς· αὐτὰς τὰς Τρώας. Β.

προπερισπασθὲν τὸ κῆμα· ἔστι γὰρ ἀπαρέμφατον. Α.

337. φλέγμα· τὴν φλόγα, ὡς καῖμα θιοπέσιον ἀντὶ
τῶν καύσις. V.

ἡ διπλὴ, ὅτι τὴν φλόγα κατὰ τὸ ἐδότερον. Α.

καὶ δὲ· κατοποιῶν. V.

339. ἀρεῖ· ἀπειλῇ. Β. ὁ καὶ ἀντὶ τῷ ἦ. V.

341. ἰάχουσα· ὡς φέρεσα. V.

ἀκάματον· ἀκατάπαυστον, πολὺ, ἢ παρ' ὅσον τὸ πῦρ
ἀκμητὶ ἐκβόσκει τὴν ὕλην. D.

343. πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ· ἵνα ἀναξήρανῃ τὸ εἰς
αὐτὸ ἐκκεχυμένον ὕδωρ. καί· δὲ νεκρός, Ἀχιλλεὺς δὲ
οὐ· οὐδὲ γὰρ ὁ Σκαμάνδρος τοὺς Τρώας ἐκένει ἐν ἑαυτῇ.
καὶ διὰ τὸ τῷ Σκαμάνδρῳ κατομένῳ ὁ Ἀχιλλεὺς ἐν ἑαυτῇ
αὐτῷ ἀπολησθεὶς ἐπύχεται μὲν, ἐκ ἐκαίετο δέ· ἢ διότι ἐκ
ὅλος ὁ ποταμὸς ἐκαίετο. ἐνδέχεται ὅν μὴ ἐν τοῖς ἑσόναι
αὐτὸν τῷ ποταμῷ μορίοις εἶναι· καὶ γὰρ ἂν ὅπως γε ὁ Ἡφαι-
στος ἦν αὐτὸν ὁ διασθεῖρων, ὅν ἔκ εἰδος βοηθεῖν μὲν αὐ-
τῷ, τῷ δὲ μὴ ὄραν ὅπως μὴ, ἐνθα ἦν ἐκείνος, ὁ ποτα-
μος ποτήσῃ. ὡς ἐν ὁ Σκαμάνδρος πύχων Ἀχιλλεὺς τοὺς
ἐμβεβηκότας τῶν Τρώων εἰς αὐτὸν, ἥδε δ' ἰσάω κατὰ
καλὰ ἔλεθρα, κρύπτων ἐν δαῖσιν (238), ἔπειτα καὶ ὁ Ἡφαι-
στος τὸν μὲν ποταμὸν ἔκαίει, τῷ δ' Ἀχιλλεὺς διὰ τῷ πυρὶ
συνεμάχει. ΒΥ.

καὶ πῶς μὴ ἐκαίετο Ἀχιλλεὺς; ἀλλ' ὥσπερ ὁ Σκαμάν-
δρος Ἀχιλλεὺς μὲν ἐκένει Τρώας δὲ ἰσάων, ὅπως καὶ ὁ
Ἡφαιστος πᾶν μὲν ὑφάπτει τὸ ἄλλο τῷ ποταμῷ πλην ἐκείνου
καὶ τὸ πῦρ ἐνθα ἦν Ἀχιλλεὺς. Β.

ἡ διπλὴ πρὸς τὸ ζητούμενον πῶς οὐ κατακαίεται ὁ
Ἀχιλλεὺς ἀναξήροντος τῷ ὕδατος. λέγει δὲ ὁ Ἀρίστουχος
ὅτι πρῶτον τὸ πῆλόν ἀνέξηρανται τῇ φλόγῃ, εἰτα εἰς τὸ
θεῖμα τῷ ποταμῷ τρέπει τὴν φλόγα, ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς ἡδὴ
ἐν τῷ πεδίῳ ἐγενόμην. Α.

345. πῦρ· ἡ διπλὴ, ὅτι ἀντὶ τῷ ὕδρον, καὶ ὅτι τὸ προ-
τερον ἀνέξηρανθῇ τὸ πῆλόν. Α.

346. ὁπωρινός· Βορέης· ἰσχυρότεροι γὰρ κατὰ τὴν
δυσίαν οἱ Βορραὶ πνέουσιν. ἐκταῖον δὲ ἀρδευθεῖσιν γῆ
Βορρῶν ἐπιβαλεῖν πυκνόμενης γὰρ τῆς ἐπιφανείας δύνει
κατὰ ῥιζῶν ἢ νοτίς. ὁπωρινός δὲ ὁ θερινός κατὰ Σικω-
νίας. V. ἄλλως. οἱ γὰρ ἐτησίοι ἐξηρότεροι τοῦ ἐν χειρὶ
πνέοντος Βορέως. Β.

347. Ἀρίστουχος ἀνέξηρανῃ. Α.

μετὰ τῷ π. καὶ θερινῇ μὲν φησιν (Π. 14, 7), ἀλλ' ὁ
ἐξηρήνῃ διὰ τὸ κακὸν πῦρ, ὡς φησὶν καὶ ψήρας (Π. 16,
583). Ἀρίστουχος δὲ γράφει αἰψ' ἐξενάλειν. V.

ὅστις ἐθεῖρη· ὁ γεωργός ὅστις ἔθος ἔχει σκάπτειν
αὐτήν. Β.

348. ἐξηράνθη· οἰκονομικὸν καὶ τοῦτο, ἵνα τὰ ἔξῃς
διάθῃται. V.

349. ὅτι πάλιν ἐπανέλαβεν. Α.

350. καίοντο· πετρεῖται· δηλονότι ἐποφυγόντος τοῦ
ποταμῷ καὶ εἰς τὸ ἴδιον ρεῖσθον τραπέντος. τοῖς δὲ ὕπ' αὐ-
τῷ τραφεῖσιν ὕλην χορταίνεται καὶ αὐτῷ. Β.

351. θρόνοι· εἶδος πῶς ὁ λεγόμενος θρόνιστος. D.

αἱ ἐκ τῶν πόλεων ἢ δὲ κρημάτων (κρημαίων V) ἔλ-
χον. Α. ἐν αἷματι κρημάτων. D.

353. οὐ διεσπείλε· τὰς ἐγγέλους ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν. Α.

καὶ τὰς ἐγγέλους ἐκείνῳ κατομένους ἢ πάντ' ἀρμόδιον.
ὁ γὰρ πῶς καὶ αὐτῶν ἔπεται τὸ πῦρ, ἀλλὰ πνοῇ μόνον καὶ

τῇ ἀναφορῇ τῷ πυρός. V.

ὑπερβολὴ τὸ κατὰ βάθος καλεῖσθαι. V.

354. κυβέλιων: σημαντικώτερον ἢ ἂν εὐροίμεν ὄνομα. ὃ γ' ἀναπύλλεσθαι τὰς ἰχθύας ἔφη, ὅπερ καὶ χωρὶς πυρός συμβαίη ἂν· ἀλλὰ τὰς ἀναπαλλομένους τε ἕνα καὶ καταδύ- 5 μίνους πάλιν ὑπὸ τῆς φλογὸς διὰ τῷ ὀήματος ἔδειξεν. B.

355. ἕτως πρὸς ἡ. ἔν τισι δὲ ὁ πῦρ. A.

356. καίετο: Πτολεμαῖος ὁ Πινδαρίων τὸν καὶ σύν- δεσμον καὶ τὴν ἑ ἀντιωνυμίαν ἐνόμιζεν, ἵν' ἡ καὶ αὐτὸν τὸδε εἶπεν ἕς ποταμοῖο. V. ἐπὶ τὸ ποταμοῖο εἰκτόν. A.

357. ἕτις σοί γε: ἀνέκτορον γ' τὸ πῦρ, καὶ σίδηρον γ' ἔν μολάσσει, καὶ ἔδὲ ὑπὸ ἄλλῃ μαρμαίειδ' ἀλλ' ἔφ' ἔαντι καὶ Ζεὺς πύρρον ἔχει τὸ δόρυ. λεπτομερεστάτη γ' ἡ οὐσία τῷ πυρός καὶ διὰ πάντων διανεμένη. B.

εὐφυνῶς ὄγαν ἦσαν ὁμολογούμενος καὶ τὰς ἄλλας θεοὺς 15 συμπεριλαμβάνει. V.

361. ἀνὰ δ' ἔφλεγε: ἀνέλει· ἔνθεν καὶ τὸ ἐκ θερμότη- τος ἀνάσχημα φλοκίς, καὶ φλόγος ὁ ἀναζών τοῖς λόγοις. ἔμφαντικῶς δὲ ὄγαν ὡς ἐπὶ ἀγγεῖα καιομένων. B. εἰτα καὶ τῇ εἰκόνι τοιαύτη χρήσεται. V.

362. ἐμφαντικῶς τὸ ἔνδον, ἵνα καὶ τὴν κοιλότητα δεῖξῃ καὶ τὴν κάτωθεν ἀνάξασιν. κοῖλα δὲ ἐμφότερα, καὶ ὁ πο- ταμὸς καὶ ὁ λέβης. B.

τὸ ἐξῆς, ἔτι ἔνδον πάντοθεν ἀμβολάδην. καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ τῶν ζιόντων φαιμέν ἀναβάλλειν τὸ χαλκεῖον. ἀναβάλλει ἔν 25 πάντοθεν διὰ τὴν τῆς φλογὸς ὑπερβολήν. διὰ καὶ ἐπάγει „ὑπὸ δὲ ξύλα κύκκανα κῆται.“ V.

ἡ διπλῇ, ὅτι οἶδεν ἔφησιν κριῶν, χρωμίνες δὲ τὰς ἡρώας καὶ παρεισάγει. A. πῶς ἔν βοείας πόδας ἐθίβει μνηστῆρες; καὶ γ' ἂν ὤπτησαν πόδας. V.

363. κνίσσῃσι ἕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ κνίσσης. A. μελδόμενος: ὅτι ἀντὶ τῷ μέλδων, τήκων τὰ κνίσση, 30 καθηκτικὸν ἀντὶ τῷ ἐνεργητικῷ. γράφει δὲ τινες κνίσσῃσιν εἶναι τῷ ἦ. ἕτως γ' καὶ Ἀρίσταρχος, καὶ φησιν ὅτι ἀντὶ τῷ τηκόμενος, ὅπερ ἰσοδυναμεῖ τῷ τήκων. κνίσσῃν δὲ πῶ τὸ 35 πῖμελές, A.

οὐκ τῷ ἦ Ἀρίσταρχος. τὸ δὲ μελδόμενος ἀντὶ τῷ τή- κων. κνίσση δὲ πῶν τὸ πῖμελές. τινες δὲ ἑτερότως ἤκουον, ἵν' ἡ τὰ κνίσση ὡς τὸ „Τηλέμαχος τιμένη νέμεϊ“ (Od. 11, 184)· ἀλλ' αἰετὸν παρ' Ὀμήρῳ ἡ κνίσση θελητικῶς εἶρηται. Ἐρ- 40 μογέντης δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν (τῶν ε' V) προσβλημάτων γρά- φει κνίσση μελδόμενος (μελδομένη, ἵν' ἡ τῇ κνίσση μελδομένη. ἄμεινον δὲ τῇ συνήθει γραφῇ χρῆσθαι V) ἵν' ἡ τῇ κνίσση ληπαίνόμενος· καὶ ἔστι μελδόμενος ἀντὶ τῷ τὰ μέλη ἀλδόμενος, ὡς ἀλλὰ καὶ „μέλη ἤλδανε ποιμένι λαῶν“ 45 (Od. 18, 70). μέλδων δὲ κυρίως τὸ τὰ μέλη ἔδωκεν ἢ ἀλ- δαίνων. κνίσση δὲ σημαίνει τὴν ἐκ τῶν κριῶν ἀναδυμίαν, ὡς ὅταν λέγῃ „καὶ τότε με κνίσσης ἀμφήλυθεν ἡδεῖ· αἰετὴ“ (Od. 12, 369) καὶ „κνίσση δ' ἔρανον λαί“ (Il. 1, 317). ση- μαίνει δὲ καὶ τὸ λῖπος, ὡς ἐπὶ τῶν γαστέρων ἔφη „ἐμμελὴν 50 τον. B. κνίσσης τε καὶ αἵματος“ (Od. 18, 115). σημαίνει δὲ καὶ τὸν

ἐπίπλεον, ὡς ὅταν λέγῃ „κατὰ τὴν κνίσσην ἐκάλυψαν δίστον ποιήσαντες“ (Il. 1, 460). διπλῶ γ' τὰ κνίσση ποιήσαντες τὰς μηρὸς ἐκάλυψαν. δίστυχα δὲ αὐτὰ τὰ κνίσση ἐκάλυ- 5 γ' ὅσοι οἱ μηροί, τὸν ἐπίπλεον εἰς δύο διελόντες ἐκάλυ- τῶν μηρῶν θάτερον μῆρος τῷ ἐπίπλεον ἐκάλυπτον. σιδήρῳ δὲ τῷ ἐντροφίᾳ καὶ σιτεντῷ. B.

ἄλλως. οἱ μὲν ἔν διαρθρῶντες ἤξιν μετὰ τῷ ἦ γοῖσιν κνίσσην μελδόμενος, ἀντὶ τῷ τήκων ἀκρόντες, ἵν' ἡ τῇ κνίσ- 10 σσην τήκων. ἔκ εἶχον δὲ παρ' Ὀμήρῳ διεικνύται ὀδονοῦ- τὸν ἵκιν“ (Il. 1, 317) καὶ „κνίσσῃν ἐκ πεδὶν ἄνθρωποι φέρον“ (Il. 8, 549). μήποτε ἔν ἔστι μελδόμενος τὸ τήκων καὶ καὶ τὸ ἔδωκεν ἀλλὰ τὸ ἔδωκεν. ὑπὲρ ἔν ληπαίνόμενος ἢ „μέλη ἤλδανε ποιμένι λαῶν“ (Od. 18, 69), σημαίνει μελδόμενος ἔφη, κατὰ μεταφορὰν τὰ μέλη τοῦ λήθων μέλη λέγων, ὑπὲρ ληπαίνεσθαι τηκαμένη τῇ πῖμελῃ χαλκῷ τὸ ἔν ἀλειφόμενον ληπαίνεσθαι μελδεσθαι ἔφη, ὡς ἐν ἄλλῳ 20 „ἐν δ' ἀτελὲς πλησαν ἀλείφματος ἐννεώροιο“ (Il. 18, 351) τινὲς δὲ ἕτως, κνίσση μελδόμενος ἀντὶ τῷ κνίσσῃ μέλη μενος, δοτικὴν ἀντὶ τῆς γενικῆς λαβῶν· ἡ τῇ κνίσσῃ ἀλδάνων τὰ μέλη ἡτοῖ τὰ κρή· ἡ αὐτὸς τῇ κνίσσῃ ἐντροφῆς χοίρε ὁ λέβης ληπαίνόμενος καὶ τηκόμενος. B.

366. ἔδ' ἔθελε: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῷ ἔκ ἡρώων ἐν 25 ἔν Ὀδυσσεύῃ (3, 121) „ἡθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνέκε δὲ Ὀδυσσεύς.“ A. ἐκ ἡδύρατο. αὐτὴ μὲν δὲ ἡ ἐξαμυζομένη πυρῶδες πῦρ τὸ μὲν γ' καθαρὸν ὕδωρ, ὡς τὴν ἰδίαν φέρον ἔχον, καὶ λέθως ὅση θάλει ῥεῖ, τὸ δὲ θερμαινόμενον βραδύται 30 γήνεται, πολὺ τῆς δυνάμεως ἀρηρημένον. Ἡφαίστος δὲ τὸν ἢ πυρῶδες ὕλη ἔσται, Στάμανδρος δὲ μέρος τῆς ὕλης ἢ ὕδατος. B.

369. τίπτει: ἐπὶ τίνι αἰτίᾳ; τὸ δὲ ἐπέχραον ἀντὶ τῷ μετὰ λυπήσεως ἐπῆλθε, βλαπτικῶς ἐφάρμοισεν. B. 30 μοι μνηστῆρες ἐπέχραον“ (Od. 2, 50). V.

370. ἐξ ἄλλων: παρὰ τὰς ἄλλας Ἑλληνικὰς θεοὺς ὑπὲρ τὰς ἄλλας συμμάχους τῶν Τρώων ὤρμησιν ἐπὶ 35 πῖν. B.

βέλτιον ἢ συνήθεια τοῖς ἄνω συνάπτει τὸ ἐξ ἄλλων αἰτίαι: τῷ μὴ ἀλίσκωσθαι τὴν Τροίαν. V.

373. ἐπὶ καὶ τὸδ' ὁμῶμαι: ἐπὶ τέτοις καὶ τὸδ' ὁμῶμαι. ἡ ἐπομῆμαι μετὰ τὸ λῆξαι. B.

374. ἐπὶ Τρώεσσιν: τὸ ἐξῆς ἐπαλεξήσιν. B.

375. μαλὶερῶ: παρὰ τὴν ἄλκην, πλεονασμῶς τῷ ἦ παρὰ τὸ μαλῆν, ὃ ἔστιν ἀφανίζεν, δηλοῦναι τῷ θερμῷ 45 κανεσθαι. BV.

ἀναφωνεῖ τὸ τέλος τῆς ἱστορίας εὐκαίρως ὁ ποιητής γ' προκόψει μέχρι τέτων αὐτῷ τὸ σάγγραμμα. B.

379. ἀγακλῆες: εὐκαιρον πρὸς τὴν τέκην τὸ ἐπὶ 50 τον. B.

380. εὐφελίζειν: σκληρῶς τίπτειν καὶ βλάπτειν. B.

382. ἔψο δ' ὄον· ἐπιφύρες ὄν τὰ ἔπος ἐδήλωσε τὴν κα-
τάψυον ἢ πρόχρουν τῷ ποταμῷ, ὡς τὴν ἔπαρσιν τὸ ἀχρο-
ταυνιδῶν. V.

κατέσχετο· γράφει ἢ κατέσσυτο, ἢ τὰ καλὰ
ἔσχετο ὥρησιν. D.

383. ἐν δ' ἄλλοισι· τὸ ἐξῆς ἐνέπαισε. ἐνδοξος δὲ Ἀχιλ-
λῆς, ἢ τὴν γένεισιν ἰδοῖσι θεοὶ καὶ τὴν τελευτὴν καὶ τὸν
πόλεμον. V.

386. ὤητο· ἥωρεῖτο, ἢ ὥρημα. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν
ἄλλοις ἀντιπνεόντων ἀνέμων. B.

387. πατάγω· γράφεται ὁμάδω. A.

388. σάλπγι' ἔεν μέγας ἔρανος· εἰ πόλεμον θεῶν
κλήσιν θραυτὴ δὴγίρειν. περιήχησε τοίνυν διαδεδομέ-
νης τῆς φωνῆς, ὅ φησιν ἄλλαχ' ἢ ἡχὴ δ' ἀμποτέρων ἔκετ'
αἰθίρα" (II. 13, 837). καινὸν δὲ ἐποίησε τὸ διανόημα, σαλ-
πίαν τὸν ἔρανον γήσας· εἰ γ' εἶπεν ἐβρόντησεν, ἔδεν ὡν
ἀσκήσατο παράδοξον. B. ἔδε καταπληκτικόν. V.

ἢ διπλῇ, ὅτι αὐτὸς μὲν οἶδε σάλπιγγα, χρωμένους δὲ
τῷ ἥρωϊ ἐκ εἰσάγει. A.

389. ἐγέλασσε· διὰ τὸ ἦκου ἐπιχειρηθῆναι παρὰ τῶν πο-
ταυνιδῶν. ἢ Μένανδρος ἢ τοῦτο θύων οὐδεπώποτε
ἐξέστην ἐγὼ τὸ σῶζον τὴν ἐμὴν οἰκίαν, ἀλλὰ παρέλιπον
οἰκίαν εἶναι ἑσάν· ἐνδον παρ' αὐτῷ πρῶγμα χρησιμώτα-
τον, τοιοῦτο καὶ τὸ „χαῖρε νόω ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δη-
ρῶσιν" (Od. 8, 78). ἢ ἐπεὶ ὁρᾷ περὶ ἀρετῆς αὐτὸς ἀγω-
νιστὴς, χαῖρει ὁ Ζεὺς. V.

χαῖρει γ' ἢ ἐπιτεθῇ τέλος τῷ προσέκωμῳ. ἢ Ἀγα-
μέμνων ἔχαιρει, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηρῶσιν, ἢ ἐπεὶ ἰώρα
περὶ ἀρετῆς αὐτὸς ἀγωνιστὴς. ἢ Μένανδρος φησιν „ἐδέ-
ποτε θάων εὐξάμην ἄλλως σῶζεσθαι τὴν οἰκίαν ἢ ἑσάν οἰ-
κῶν εἶναι ἐν αὐτῇ." A.

ἄλλως, δοκεῖ ἐναντίον εἶναι τῷ ἐπὶ Αἰδὸς λεγομένῳ πρὸς
ἄρτα „αἰεὶ γὰρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοι τε μέχαι τε" (II. 5, 891). ἢ δὲ λύσις ἐκ τῆς λέξεως· τὸ γ' αἰεὶ προσκεί-
μενον τὴν διαφωνίαν ἔλυσεν. B.

392. ὄινος τόρος ὁ τιρώσκων ἢ διακόπτων τὰς κινέ-
σας δὲ καλῶνται αἱ ἀσπίδες, ἢ ἐκ βοείων βυσσῶν εἰσιν.
ἡμῶς δὲ ἢ τὸ τῶν ἀνθρώπων δέρμα. ABD.

πρῶτον γ' αἱ ἀσπίδες τιρώσκονται, εἴτα τὰ σώματα. B.

394. κυναμνία· ἀναιδής ἢ θραυστὴ ἢ αἱματοποῦσα. 40
ἔχεται δὲ τὸ ἔξω καὶ κυνάμνια ἢ κρότων. B.

κυνῶν μνία ἢ κινούσα τὴν μνίαν (τὸν μὲν Heurnius)
τῶν ὀφθαλμῶν ἢ μὴ ἡρεμῶν ἔχουσα τὸ βλέμμα. V.

ἢ διπλῇ, ὅτι αὐτὸς ἐχημάτισε τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς κυνὸς ἢ
τῆς μνίας· ὁ μὲν γ' κύνων ἀναιδής, ἢ δὲ μνία θραυστὴ. A. 45
ἐν δὲ ἀναιδῶν τελείων, τῆς τε κυνὸς ἢ τῆς μνίας, διὰ τὸ
ἐπιβράλλον τῆς ἀναιδείας. D.

395. θάρσος ἤητον ἔχουσα· δύναται καθ' ἑαυτὸ
ἀντὶ τὸ ἡμισίχον κατὰ κλητικὴν πτώσιν, ὡς θάρσος ἤητον
ἔχουσα. V.

ἢ ἡτυν· μέγα, παρὰ τὴν αἰαν. B.

μέγας δὲ σε· μεταωρισμός δὲ σε ψυχῆς ἀνέπεισεν. V.

397. πανόψιον· φανερὸν, ὃ περιωμένη λαμβάνειν. V.

ἔτιως Ἀρίσταρχος πανόψιον, τὸ οἶοναι πανόρατον ἢ
λαμπρὸν ἢ ἐπιφανές. δύναται δὲ ἢ τὸ πάντων τελευταῖον
5 ἀκτέσθαι, ἢ τὸ διὰ ἐκτελεῖται καὶ μὴ τὸ ἔχουσα δεχόμεθα,
ἀλλὰ τοῖσιν νοῶμεν, τὸ δὲ πάντων ἔχατον αὐτὴ τὸ ἔχουσα
λαβῆσα ἐπ' ἐμὲ ὥσας. A.

ὅτι πανόψιον τὸ λαμπρὸν καὶ ἐπιφανές. ἢ ὅπως δὴ
ἔχουσα ἀπὸ τῆς εὐρακῆς. ἢ τάχα ἐπὶ χορῶν εἴρηται· αὐτὴ
10 δὲ τὸ πάντων ἔχατον τὸ ἔχουσα ἔλυσεν ἔρωσας. A.

πάντων ἔχατον· ἢ γ' ὅπως ὃ ἔχατος καιρὸς, ἢ τὰ λέγει,
τὸ δὲ πάντων ἔχατον αὐτὴ λαβῆσα τὸ ἔχουσα ἐπληξάς με.
ἢ τὸ δολοκαμπρον, ὡς ταῦτόν εἶναι τῷ πάντοτε προτο-
τόμῳ. Ἀντίμαχος δὲ γράφει ἑπονόσφιον ἢ τί ποτε δὲ
15 αὐτὸ θάλλει δηλῶσαι ἄμεινον· κακῶς δὲ τῆς εἰαυτοῦ ἥσσης
ἐπομνησκει· ἔδει γ' ὡς Ζεὺς ἢ ἢ μέμνη ὅτι τ' ἐκρίμην
ἐμὸθεν" (II. 15, 18). ἢ θάλλει αὐτὴν πληξάι ὡς δίκην νῦν
ληρόμενος. B.

398. ἰθὺς ἐμεῦ ὥσας· ἐξ ἐναντίας ἐμοῦ τὸ δόρυ
20 ἔλυσεν. B.

399. ἀποτισμέν· διὰ τιμωρίας ἐκτίσεν. B.

400. κατ' ἀσπίδα· γράφεται κατ' αἰγίδα. A.

401. ἢ διπλῇ, ὅτι ἰδίως ἐπὶ τῆς αἰγίδος τὸτὸ φησιν, ἢ
Αἰδὸς ὅπλον παρυδίδωσιν. A.

402. τῇ· ἐκεῖ B. ὅχ' ὡς τῆς Ἀρεῖς ἐκεῖσε βαλόντος, ἀλλὰ
τῆς Ἀθηνᾶς μετενεγκέσης πρὸς τὸ μὴ τραθῆναι. V.

403. χειρὶ παχείῃ· ἐν ἄλλῳ Παλλὰς Ἀθηνᾶ. A.

405. ἔρον ἀρέρης· ἔρον γῆς. B.

406. ἀχένα· ὅτι ἐναιέχην ἢ ὕβρις. B.

407. πλέθρον· ὅτι τὸ πλέθρον ἔχει πόδας ἑκατόν, πῆ-
χους δὲ ἑξήκοντα ἔξ διμοιρον. A. εἰ δὲ ἐπιτοῆς πῶς Αἰο-
μήδης ἐφθασε τραῦσαι τὸν τηλικῶτον, ἔδει ὡς σενιγρότης
Ἀθηνᾶς. B.

408. ἀμφαράβησε· ἄραβος κυρίως ἢ ἐν Ἀραβίᾳ
55 καταχρηστικῶς δὲ ἄχος ὅπλων. B.

409. καί μιν· γράφεται καὶ οἱ. A.

410. ὅσπον ἀρείων· ἔει γ' ἢ μιν ἔξ ἀνδρὸς μόνου, ὃ
δὲ ἢ ἐκ γυναικός. ἢ ἢ μὲν ἑσπλος γεννηθείσα συμπερυ-
κυνῶν τοῖς ὅπλοις τὴν ἀρετὴν ἔχει· ἢ ταύτην ὁ πατὴρ ἔμα-
τῇ γενέσει νίκην ἐποίησεν. ἄλλως τε τὸ δίκαιον αἰεὶ ἐπικρα-
τεῖν πέφυκεν. B.

411. ἰσοφαρίζεις· ἐν ἄλλῳ ἀντιφαρίζεις. A.

412. ἔρινδας· τὰς κατέρχας. ἔτι δὲ ὡς πρὸς κρείσ-
σους ἐθέλων μάχεσθαι. B.

τιμωρίας ἀποδοίης τῇ Ἠρᾷ. A.

414. ἀμύνεις· γράφεται ἢ ἀρήγεις. A.

416. Αἰδὸς θυγάτηρ· γράφεται φιλομμειδής. A.
τὸν δ' ἄγει· δεῖ γ' κούσιν εἶναι τῶν ἡθῶν Ἀρμονίαν
50 ἀλγρότητος ἢ πυρρίας οἱ πόλεμοι, τέττα χάριν αὐτῷ βο-
θεῖ. ἢ τὴν τῶν ἡπῶν ἀνταμείβεται χάριν. Ἠρᾷ δὲ ἀπὸ
B b b b

χεται Ἀφροδίτης διὰ τὸν κέρον. Β.

ἡ διπλῇ, ὅτι οἱ χωρίζοντες φασὶ τὸν τῆς Ἰλιάδος ποιη-
τὴν εἶδέναι συνῆσαν τῷ Ἀρεῖ τὴν Ἀφροδίτην, τὸν δὲ τῆς
Ὀδυσσεύς διαφώνως Ἡρακλῆα λέγειν δὲ δεῖ ὅτι οὐκ οἱ
αὐτοὶ χρόνοι ἦσαν τῆς συμβιώσεως. Α.

417. ἐσαγείρατο θυμόν: τὸ ζωτικὸν πνεῦμα συνέ-
λεξε. παρατατιζὼν δὲ τὸ ἐσαγείρατο Ἀρίσταρχος. ΒV.

419. ἀντίκ' Ἀθηναίην: ὅτι τὸν πολέμιον αὐτῆς
ὠφελεῖν ἐπιχειρεῖ. V.

421. γράφεται τὴν κυνέμυιαν. Α.

422. κατὰ κλόνον: κλόνος ἡ μάχη, ἐν ᾗ κλονοῦνται
οἱ πολεμῶντες. Β.

κλόνος, ἐν ᾧ κλίνεται τὰ πράγματα. Α.

424. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐπιεισαμένη ἐστὶν ἐπελθεῖσα, ἐφορ-
μήσασα, ἀπὸ τῆς εἰμῆς, ὡς τὸ „ἡ τάχα καὶ θαλῶ βεβλημένος
αἶμα θύραζε" (Od. 19, 69). Α.

πρὸς σῆθεα δέ, ὅτι ἐκείσε ἡ ἀφροσύνη ἐκάρθη. Β.

426. ἐπὶ χθονί: γράφεται ποτὶ χθονί. Α.

427. ἀγόρευεν: γράφεται προσήδα. Α.

428. αἶ τὸ νῦν φυλάσسون τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον
σῆλασσαν εἴ περ δὲ συζυγῇ διὰ μέτρον, ἐγκλίνεται. Β.

εἰρηται ὅτι τὸ νῦν αἶ παρὰ τῷ ποιητῇ περισπᾶται,
καὶ παρὰ τὴν, χωρὶς εἰ μὴ μέτρον κωλύοι, ὡς ἐπὶ τῆς „δεῦρό
νυν ἢ τριπόδος" (Il. 23, 485) καὶ „ἐκτελέμῃ οὐσα πού νυν
ἐλπεται" (Il. 10, 105). Α.

430. τλήμονες: εὐτολμοί. οἱ δὲ τραυκοὶ ἐπὶ τῇ δυσ-
χῆς τιθέασιν τὴν λέξιν. Β.

ὅτι ἱπομενητικοὶ οἱ τλήμονες, καὶ οὐκ ἀτυχῆς, ὡς οἱ
πρώτεροι. Α.

431. ἐπίταρος: ἐν ἄλλῳ ἐπίταρος. Α.

433. Ἰλίς: γράφεται Ἰλίον. Α.

435. κραίων: ὁ τῆς αὐξήσεως αἶτιος· ἡγεὶς γάρ, καὶ
κραίνειν δηλοῖ τὸ τελεῖν (τὸ πληρὸν λέγεται Α.). Β.

436. διέξαμεν: ἀντὶ τῆς ἀφέξαμεν τῆς μάχης. Α.

ὁ πολεμῶμεν, ὁ μὴ γινόμεθα μὴ γινώσκῃ ᾧ λέγεται τὸ πο-
λεμεῖν. ἀλλοτὴν δὲ τὸ ἀργεῖν μαχομένων τῶν ὁμοφύλων. καὶ
τὸ προεσβύτην δὲ τῆς μάχης ἄρχην δεινότερον. Β.

437. ἀμαχητὶ: συζελόμενον Δόριον, ἐκτενόμενον δὲ
Ἀιτικόν. V.

440. καλόν: δηλονότι τὸ ἄρχεω. Β.

441. ἔχεις: ἀντὶ τῆς εἶχες. Β.

442. ἔως ἐνταῦθα, μέμνηται διπλῇ ᾧ ἡ χοῆσις. Α.

443. παρ' Αἰδός: τινὲς ἐκ τῆς ἑρανῆς, ἀπὸ τῆς Αἰδὸς οἴκου
„ἐν Αἰδὸς εἰλεῖται" Ἀρατος (224). V.

ἠθέλησαν ᾧ συνῆσαι τὸν Αἰῶ Ποσειδάων καὶ Ποσειδῶν
Ἀπόλλων (Il. 1, 400). οἱ δὲ ἐπὶ τῷ παρῶσαι τὴν ἑβριν
Ἀπομείδοντος· „καὶ τὸ θεοὶ ξεινοῖσιν ξεινότες" (Od. 17,
485). ὡς ἀποθανόντος ἐν τῇ αἰτίᾳ, τιμώμενος νῦν ἐν Ἰλίῳ
ΚΩλη Χοῆσις Τενίδω, βοηθεῖ αὐτοῖς. οἱ δὲ δύο φασὶν
ἰσχυασμένους ἀμειβῆ ἀναθῆναι Ἀπόλλωνι καὶ Ποσειδῶνι.
αἱ δὲ ὅτι ἀπὸ τῶν ἱεραικῶν χρημάτων ὠκοδόμησεν αὐτά. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι Ὀμηρος οὐ παραδίδωσιν αἰτίαν δι'
ἐθήτευσαν ἑτοὶ οἱ θεοὶ Ἀπομείδοντι. Α.

445. μισθῷ ἐπὶ φητῶ: ἐπὶ ὁμολογημένῳ καὶ ὁρισμένῳ
μισθῷ. πῶς δέ, φασὶν, Ἀπόλλων μὲν ὁ μένῃ τῆς
Ἀπομείδοντι θητείας, Ποσειδῶν δὲ μισθὸν τῆς
καὶ ἡθέλειν ὅτι Ποσειδῶν εἰκότως· καὶ ᾧ ἔλλῃσι βοηθεῖ
προσέτι τῇ μνήμῃ παροξύνεται. Ἀπόλλων δὲ ὁ ὀντοῦ
καὶ, διότι μᾶλλον τιμᾶται παρ' αὐτῶν· πᾶσα δὲ χρεὶς
καὶ ἡ τελευταία, δύναται μείζον ἐγκλημα λῶσαι. ΑΒD.
μισθὸς λέγεται ἡ ἐλαχίστη ἀμοιβή, παρὰ τὸ μισθόν.
δὲ τῷ ὁρισμένῳ· ὅθεν καὶ αἱ ὁρισμέναι συνθήκαι
(ὁῆται V) καλεῖνται. Β.

446. γράφεται πόλει, ὡς Ἀριστοφάνης. Α.

ἡ περὶ τῷ ῥήματι συντάσσεται· διὸ φυλακτὴν
τόνον. Α.

ἡ διπλῇ πρὸς τὴν ἐν τοῖς ἐπὶ τῷ ἀθέτησιν, ὅτι δια-
νεῖ ταῦτα ἐν οἷς φησὶ (Il. 7, 452) „τότ' ἐγὼ καὶ Πάρις
Ἀπόλλων ἦρον Ἀπομείδοντι." Α.

447. ἦν ὁ ῥήκτος πόλις ἐπὶ: ἀσφάλιος ᾧ
μελίχχος ὁ Ποσειδῶν, καὶ πάντων σύζυσις· ὁ δὲ Ἀπόλλων
νόμος ὡς ἐπὶ πλείον καὶ τῶν θεομμάτων ἀνέστηκεν.
δὲ ὡς ἐπὶ ἀρχὴν ὡς ἐπὶ πᾶν ὁ λοιμὸς ἀπὸ τετραπύλου
λαμβάνει, αὐτοῖς ἐπέστησαν αὐτόν, ὅπως ἀναβαλλόμενος
ἔπειθε τῶν ἔσαι καὶ τοῖς ἀνθρώποις σωτήρ. Β.

448. φασὶ τὸν Ἀπόλλωνα κεκλήσθαι νόμιον διὰ τοιαύτην
τίαν. οἱ παλαιοὶ τὰς λοιμὰς ἐξ Ἀπόλλωνος ἐνόμιζον.
δὲ λοιμὸς ἀπὸ τῶν ἀλόγων ἀρχεῖται, ὡς καὶ Ὀμηρὸς ᾧ
„ἐρῆας μὲν πρῶτον ἐπὶ χεῖρ καὶ κύνες ἀργῆς" (Il. 11, 77).
βελόμενοι ἐν τὸν θεὸν δυσωπεῖν, ἵνα τὰς λοιμὰς ἀπο-
βονόμιον καὶ φύλακα τῶν βοσκομμάτων ἐκάλουν. ὅθεν Ὀμη-
ρον εἰπεῖν ὅτι ἐβακόλησε παρὰ Ἀπομείδοντι καὶ Ἀπόλλωνι
ἱποπόρῃσεν. ἡ δὲ ἰσορία παρὰ Ἀπολλοδώρου. ΑΒD.

449. ἔλικας τὰς βῆς φησὶν ἐπιθετικῶς, ἥτοι ἀπὸ τῆς
κινήσεως τῶν ποδῶν, καθὸ εἰλιπόδες λέγονται, ἡ τῇ
κοειδῇ ἔχοντας τὰ κέρατα, ὁ ἔξιν ἐπικαμπῇ. ΑD.

450. πολυγηθεῖς: αἱ πολλοὶς αἰτίαι τῆς χαλάρου
ἔσαι ᾧ τὰς καρπῆς. ἡ ἐς πολλὴν ἀγασαὶ χαρὰν τὴν
πιζομένης. Β.

451. ἐξέφερον: ἀντὶ τῆς ἐμῆνον καὶ ἐφανέρον.
40 σατο δὲ ἀντὶ τῆς μετὰ βίας ἔχε παρ' ἐαντῷ. Β.

453. πόδας καὶ χεῖρας: ἐξαγκωνίσαι. V.

454. τηλεδαπάνων: τηλε τὸ πῆδον ἔχουσιν, ἡτοι
μακρὰν ἀπὸ τῆς Τροίας ἐσθῶν. Β. καταχρηστικῶς ἐν τῇ
αὐτῇ ἐδάφει προσηναι γαμῖν τινα. V.

ἔως Ἀρίσταρχος, τηλεδαπάνων. αἱ ἀπὸ τῶν πόλων
θηλυτερῶν. Α.

455. στεῦτο: κατὰ ψυχὴν ἐσπευδε, λεπτέρην δὲ
σιδήρῳ τεμῖν. Β.

γράφεται ἀπολεπτέρην ἔστα. ἡ δὲ διπλῇ, ὅτι
στεῦτο κατὰ διάνοιαν ὠρίζετο, διεβεβαίετο, πρὸς τὴν
τῇ νεκρῇ (Od. 11, 583) ἀδείκνυται· καὶ ὅτι καταχρηστικῶς

πολεμήμεν ἀντὶ τῆ ἀποκρίσει. Α.
 456. Ἀποδοῖσι: ἀποδοθήσονται εἰς ἑσπέρην. V.
 458. τοῦ δ' ἡ: ἐν ἧθαι ταῦτα. V.
 459. μὲν: ἡμέων: λείπει γινόμενος. V.
 462. οὐκ ἂν με σαόφροναι: εἰ μάχην σοι, φησί, 5
 παραβόλημην, ὃ μὴ δεῖ, ἐκ ἂν ἔτι με συνετὸν ἐπολάβοις. Β.
 463. τινὲς ἦσαν ἐγγὺς γεγονότος Ποσειδῶνος μηκέτι δύνανθ' ἔτι τὸν τοιοῦτον πολεμεῖν. V.
 464. δειλῶν: ἀσθενῶν (ἀσχυρῶν V). Αἰλας γ' ὁ Θορξ.
 465. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 466. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 467. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 468. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 469. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 470. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 471. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 472. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 473. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 474. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 475. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 476. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 477. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 478. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 479. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 480. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 481. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 482. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 483. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 484. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 485. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 486. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 487. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 488. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 489. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 490. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 491. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 492. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 493. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 494. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 495. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 496. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 497. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 498. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 499. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.
 500. ἑσπερίων τὸν εἰς φόνος κληρὸν. Β. ὡς φησὶ Θεόκλυτος. V.

473. μέλιον: ἑμοχθον καὶ ἄλυσον. Β.
 474. ἀνεμώλιον: ἀνιμωλῶς, ἀντὶ τῆ ἀπρόκτως. Β.
 475. ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς εἶχαι γ'. ὁ δὲ δύναντο γ' ὁ αἰδοῦ-
 μένος, πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῳ" αἱ
 προκαλεῖσθαι τὸν Ποσειδῶνα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ πρὸς μάχην.
 ἄλλως τε ἔδδ πολυμικός ἐστιν, ἀλλὰ χοροῖς καὶ φθομιγγι
 τέρεται. Α.
 παραπεποιήνται πως ἐκείθεν οἱ εἶχοι „πολλὰ καὶ γ' αἱ
 πατρὸς ἐν μεγάροισιν ἕκαστα εἰχομένης" (ΙΙ. 1, 396). τί δὲ
 καὶ βεβλόμενος συνεκὼς τῷτο ἐκαστῷ ὁ Ἀπόλλων; V.
 478. τὴν δ' ἔτι προσέφη: προεῖρηκε γ' τὴν αἰτίαν
 τῆς παραιτήσεως. διςσολογίῃ δ' ὁ βέλετο ὁ ποιητής. Β.
 479. ἡ διπλῇ, ὅτι κοινὸν διὰ δέξασθαι τὸ προσέφη
 ἀλλὰ χολωσαμένη Αἰδὸς αἰδοῖται παρῳκοῖσι προσέφη. ἔτι
 15 ἐν κακίῃ „παῖδα τέ σοι ἀγέμην Φοῖβον θ' ἱερὴν ἐκατόμ-
 βην" (ΙΙ. 1, 443): ἀπὸ κοινῆ γ' τὸ ἀγέμην, καὶ περιττός ὁ
 ἔξῃς, ῥέξαι ἐπὶ Διὶ Διῶν. AB.
 482. μένος ἀντιφύροσθαι: ἐξ ἐναντίας τὸ ἱερὸν μέ-
 νος φέρον. ἐπεὶ δὲ εἶπε „τί νῦν τόξον ἔχεις," φησὶν οὐκ εἰ
 20 καὶ τοιοῦτος εἶ, ἐγὼ σοι χαλεπὴ πολέμιος ἔσομαι. BV.
 483. τὸ λέοντα ἀντὶ τῆ λέωνος: ὁ δὲ ποτε δὲ παρ' Ὀμή-
 ρου εἴρηται τὸ λέοντα. λέγει δὲ αὐτὴν λέοντα διὰ τὸ ἀναι-
 ρετικόν, ἐπειδὴ κατὰ μὲν τὰς παλαιὰς νύκτας, ὡς φησὶ
 Χρύσιππος, ὑπνοκώπεται γίνοντο αἱ γυναῖκες, κατὰ δὲ σκα-
 25 τομηνίας δόρυκοι ἄγουν. Β.
 485. ἐν αἰρεῖνι φρονεῖν, ἢ σκελεῖν: περιάπτει γ' ὁ νε-
 βρίδας. Ἀλκμῶν „ἐπόμεναι παρὰ δέματα θηρῶν." ση-
 μεῖν δὲ τινες οὕτως ἐπὶ ἀλόγων ζώων ἐκ ἔτι. V.
 ὅτι ἐν αἰρεῖνι καταχρηστικῶς: θῆρες γ' ἐκ ἔχουσι παν-
 30 τεχνίαν ὡς σκελεῖν. Α.
 486. ἀγροτέρως: τινὲς τὰς μὴ ταχέως γηρώσας. V.
 487. ὑποσκιεῖν ἦτοι ἐπὶ τὸ ἐθελῆς ἢ ἐπὶ τὸ δαή-
 μεναι, ὡς ἐν τῇ Ζ ῥαφιδίῃ προεῖρηται. ἢ καὶ κομματι-
 κὸν ἀπέλιπε τὸν λόγον ἐπὶ τῇδε ὁ ποιητής, τῆς θιοῦ διὰ
 35 τῶν ἔργων τὸ λατὸν ἀναπληρωσάσης. Α.
 488. σκιεῖν εἰς τὸ δαήμεναι: ἔτι δὲ ἀντὶ τὸ δαήθαι. Β.
 ὅτι ἀντὶ τῆ δαήθαι προεῖρηται. Α.
 489. χεῖρας: τῆς Ἀρτέμιδος δηλονότι. ἔμφασιν δὲ
 ἔχει πολλῆς δυνάμεως. Β.
 490. ποιητικῶς ἀντὶ βελῶν τῶν φησὶν. ἢ πᾶσαν τὴν
 τοξικὴν κατασκευὴν. Β.
 492. ἐν τροπαλιζομένη: ἐξ ἐπαινετικῆς ἀντιφθέγγου.
 τινὲς δὲ κατ' αἰτιατικὴν ἔκασαν, ἢ ἢ ἐκτρέπουσαν τὰς
 ὑφ' ἑαυτῶν τὰς τῆς χειρὸς καταφορὰς. Β.
 ἔτι τὸ ἐν τροπαλιζομένην διὰ τὸ ν. Α.
 493. ὑπαιθα: γράφεται ἔπειτα. Α.
 πέλεια ὡς Πάλλας καὶ Ὀδύσσεια: τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ
 ὁδύσσεια. ἔτι δὲ καὶ πελειὰς δέξονται: ἔστιν τὸ „αἱ δὲ βάτην
 τῇ ῥωσὶ πελειᾶσι" (ΙΙ. 5, 778). καὶ ἔστιν ὁμοίον τῇ μαῖα
 50 καὶ μαιᾶς. Α.
 Ἀριστοτέλης φησὶ μικροτέρων τῆς περιεργῆς εἶναι καὶ
 B b b b o

πέρουθρον ἢ ταχύπαν. V.

495. χηραμόν: ἡ διπλῇ, ὅτι αὐτὸς ἐξηγεῖται τί ἐστι χηραμός, ὅτι κοίλῃ πέτρᾳ. A.

ἀπὸ τῆς χωρεῖν. λέγει δὲ πέτραν διαγωγὰς ἔχουσαν πολ-
λὰς, ὥστε χωρεῖσθαι τι. σημειωτέον δὲ ὅτι προεξηγήσατο
τίς ἡ χηραμός, ἢ τὴν ἐπεξηγήσατο, ἐπεξηγεῖσθαι εἰσθῶς, ὅ
προεξηγήσθαι. „νεβρόν ἔχοντ' ὀνύχισσαι, τέκος ἐλάφοιο”
(Π. 8, 248)- V.

ἔδ' ἄρα τῇ γει: ἢ ἐν ἀλόγοις μοιρίδιον οἶδεν, ἢ μό-
νον ἐπὶ ἀνθρώποις. V.

498. ἔτι μαχήσομαι: ἄτοπον γὰρ τὸν λόγιον ἢ εἰρη-
νικὸν θεῶν μάχεσθαι. ἢ ὡς φίλων μίξεις: ἢ γὰρ μετ' Ἀφρο-
δίτης ἐθέλει δεθῆναι, ἢ Πελισγοὶ δὲ ἐντεταμένον τὸν Ἑρ-
μῆν ἰδοῦνται. ἄλλως τε ἀνοπλοὶ ἀμφότεροι, ἢ ἄτοπος ἡ
δίχα ὄπλων μάχη. B.

499. πληκτίξεσθ': μάχεσθαι. τῶν ἡπασθ' δὲ εἰρημέ-
νων ἡ λείψις. B.

501. εὐχεσθαι ἐμὲ νικήσειν: καλῶς ἄνθρωπος ὁ λο-
γικὸς θεός, μηδὲ ἀδοξίας φροντίσας· λέγει γὰρ ὅτι εἰ βέλει,
καυχῶ ὡς ἐμὲ νικήσασα. B.

ἡ διπλῇ, ὅτι εὐχεσθαι ἀντὶ τῆς εὐχῆς, καυχῶ. A.

502. τόξα: μεταφορικῶς ἀπὸ τῆς τόξου τὰ βέλη. ἡ συλ-
ληπτικῶς τὰ τε τόξα ἢ τὰ βέλη· ὡς γὰρ χοῖνις τὸ μετρεῖν
ἢ τὸ μετρούμενον, ἔτιω ἢ τόξῳ ἐπὶ ἐκατέρῳ δεκτόν. συνῆξε
δὲ αὐτὰ, ἵνα μὴ ἐκεῖ κείμενα τὴν θυγατέρα πλέον αἰχμ-
νοῖεν. B.

502. 503. ὅτι μέμιχε τὸν κατὰ τῆς τόξου λόγον τῷ κατὰ
τῶν βελῶν· καμπύλα μὲν γὰρ τὰ τόξα, πεπτεῶτα δ'
ἄλλῃ δις ἄλλῃ τὰ βέλη. ὡς χοῖνις τὸ μετρεῖν ἢ τὸ με-
τρούμενον, ἢ κοίτην, ἔτιω ἢ τὰ βάλλοντα καὶ τὰ βαλλό-
μενα τόξα. A.

ἵσως πρὸς τὸ σκόλα μὴ μέναι τῆς θυγατρὸς, ὅπερ ἐκ
περιουσίας ὁ ποιητὴς προσῆψε. V.

503. πεπτεῶτα: γράφεται ἢ πεπτῶτα. A.

506. ἐφέζετο γύναισι: ἀφελὴς ἡ διάθεσις ἢ μὴ πρέ-
πτα γυναικί, καὶ μάστιγα παρθένῳ. ἡ τάχα ὡς θυγάτηρ
ταῦτο ποιεῖ. ἡ δὲ Ἀφροδίτῃ οὐκ ἐν τοῖς γύναισι τοῦ Διὸς
ἄλλ' ἐν τοῖς τῆς Διώνης, καίτοι γεγενημένη ἔσται. πῶς δὲ
ἡ μὲν ἐμπύπτει, ἡ δὲ ἐφέζεται; ὅτι ἐκείνη διὰ τὸ κατα-
πονεῖσθαι τῇ πληγῇ ἐφέζεσθαι ἢ δύναται. B.

507. εὐνὸς τρέμε: καιρῶς διὰ τῆς ἐσθλότητος ἐμψῆναι
τὸ σῶμα βάλεται τρέμον αὐτῆς. B.

οἱ: τὴν ἀντιωνυμίαν ὁρθοτονῶσιν, ἢ διὰ τὴν πρόθεσιν,
ἀλλ' ὅτι εἰς σύνθετον παρελαμβάνετο, προσελάβετο ἐαυτῶν,
τετέλει προσεπύψατο. V.

509. τίς νύ σε: εἰδὼς ἱρωτῆ, ἢ θικῶς ἀγνοεῖν προσ-
ποιέμενος. τὸ τίς ἐρωτηματικόν. B.

511. εὐσέφανος: σέφανος ἐπικεφάλιος γυναικῶν κόσ-
μος. κελαδεῖν ἡ δὲ παρὰ τὸ σκόλα, ἢ ὅτι Ἐγκέλαδον σὺν
Ωρίωνι ἀνέειλε βιαζόμενον αὐτήν. ἢ παρὰ τὸν κέλαδον ὃν
ποιῶσιν οἱ κυνηγοί. B.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἠρκεῖσθαι τοῖς ἐπιθέτοις. περιττὸς ἐν καλῷ
τὸ „Ἀρτεμις ἀγροτέρη.” A.

512. σὴ μ' ἄλοχος: πιθανῶς ἢ αὐτὸν πιθανολογῶν
διὰ τῆς ἀλόχου. V.

513. νεῖκος: πληθυντικῶς νεῖκεα αἱ Ἀριστεύου.
ἐφῆπται: ἀντὶ τῆς ἐπισυνδίδεται ἢ ἡλῆξῃ ἢ παλῇ
θύνῃ. τινὲς δὲ ἢ νεῖκεα πληθυντικῶς γράφουσι. B.

514. τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον: ὅτι
ἀπολύει τὴν Ἥραν τῆς ἔγκληματος, ἵνα μὴ λυπῇ τὴν ἑαυ-
τῆς. B.

515. ἡ διπλῇ, ὅτι θηλυτικῶς τὴν Ἥλιον. A.
προσικονομεῖ πάλιν εἰς τὰ ἐξῆς, ἵνα ὑπολειφθεῖς αὐτῇ
πλάνησιν τὸν Ἀχιλλεῦ ἀπὸ τῆς τεύχεος. V.

516. διασαλτέον μετὰ τοῦ οἱ. V.

πόληρος: Αἰολικῶς, ὡς ἀπίνυς καὶ ἡμιόθιον. V.

519. ὅτι σαφῶς χωόμενοι συγγεόμενοι. A.

520. πὰρ Ζηνί: γράφεται παρὰ πατρὶ. A.

522. ἱκάνει: γράφεται ἱκνῆται. A.

523. αἰθρομένοιο: ὑπὸ τῶν πολέμων δηλονότι.
ἀνῆκε: ἀντὶ τῆς ἐφῆκε. A.

πυλίκον δὲ ἐστὶ τὸ πῦρ ἢ τὸ τέλος ἀπτεῖ τῆς ἀραῆς.
ταῦτο δὲ λέγει θεοπέμπτον, ἵνα μὴ ταχέως σβεννύῃται.
ἐπὶ πλεῖστον δὲ νέμεσιν τῆς Ἀχιλλέως ἡ παραβολὴ τῆς
ρὸς ἐνέφηνεν. B.

524. γράφεται ἔτενξεν. V.

526. Πυρίamos θεὸς ἐπὶ πύργῳ: ἐναργῶς ὁ πῦρ
ἀγωνίας μεσὸς γέρον δαίμονται τοῖς τεύχεσιν ἐπιβεβηκότων
μεταγαγὼν δὲ ὁ ποιητὴς τὴν εἰσαγγελίαν ἐπὶ τὰ ἴδιον, ὅτι
ἄλλῳ πιθανὸν ἐνόμισε προσκεῖσθαι τὰ τῆς διατάξεως ὅτι
Πυρίamos βασιλεὺς μὲν γὰρ ἐστὶ ἢ συνέτος, τῶν δὲ ἱερῶν
διὰ τὴν ἡλικίαν ἀπεχόμενος. θεῖον δὲ τὸν πύργον ὅτι
παρθένον ἐστὶ θεοπολιτεῖας. BV.

528. πειρυσότες: ὅθεν ἀφύζαν τὸν λένοντα.
φρῶσιν. A.

ἀπὸ τῆς φύζα· ὅθεν ἀφύζαν Ἰωνεὺς ἐκάλει τὸν λένοντα.
530. ὁ τρυφῶν: ἔτιω Ἀριστεύου ἔξω τῆς ὁ τρυφῶν.
ἄλλοι δὲ ὁ τρυφῶν. B.

τῆς καιρῶς ἐπιγόντος καὶ ὁ γέρον εἰσαγγεῖται. πᾶσιν δὲ
φιλοφροσύνῃν τὴν πρὸς τὴν φύλακα ὁ καιρὸς ἀφαιρῶνται.
40 Νέτωρ δ' „ἔτιω τὴν φίλα τέκνα φυλάσσετε” (Α. 10, 198). B.

531. πύλας: τὴν τὴν θύρας, ὡς „εἰ τὴν” ἐταίρου
πολέμῳ φεύγοντα. V.

533. κλονέει: ἀντὶ τῆς κινεῖ καὶ ταράσσει τὸ πλῆθος.
ὅθεν ἢ κλονίς ἢ ἐκκλίνης ὁσφύς. B.

535. οἱ: πρὸς βυτικῶς τὸν καιρὸν ὁρᾷ, ὅτι εἰς καὶ
προχωρήσει, ἢ ὁλοθρευθήσεσθαι φησὶ τὴν Τρώα. B.

534. ἀλέντες: ἐκκλίναντες, ἢ συσφαμένους. B.

535. ἐπ' ἄψ θάμεναι: ἐν ἄλλῳ ἐπανθήμεναι.
ἄλλως. ἔτιω Ἀριστεύου, ἐπανθήμεναι διὰ τῆς
ἀναθάναι, τινὲς δὲ τὸν κατὰ πόλεις ἐπ' ἄψ θάμε-
ναι. A.

538. οὐλος: καὶ Καλλιμαχός φησιν „οὐλου μητέρ” Ἀργός” ἦτοι τὸ δλοθρευτικῶς. Β.

ψιλῶς τὸ ἀληταί. ἔσι δὲ μέσος δεύτερος ἀόριστος ὑποτακτικῶς, ἀκόλουθος τῷ ἀληται, ἀπαρεμφάτω παθητικῷ διηκτικῷ ἀορίστῳ ὑπάρχοντι („ἡ λυὰς ἐς τείχος ὁμοκλήσειεν 5 ὀλῆται” Π. 16, 714) καὶ μετοχῇ τῇ „αὐτὰρ ἐπεὶ κ’ ἐς τείχος ἀνανεύουσιν ἀλέντες” (534) καὶ „πόλις δ’ ἐμπλητο ὀλόντων” (607). ἡ δὲ ἐνικὴ εὐθεία ἦν „οἶμῃσεν δὲ ἀλεις” (Π. 22, 308), παρακειμένη ῥήματι ὁριστικῷ τῷ ἐάλη” „τῇ ἴπο πᾶς ἐάλη”, καὶ „οἳ δὲ τοι εἰς ἄξυ ἄλιν” (Π. 13, 400). Β.

537. ἀπῶσαν: ἀπεκρέσαντο καὶ ἀποθιν τῶν πυλῶν ἀπῶσαντο ὡς συνεκτικῶς ὄντας αὐτῶν. Β.

538. ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος τὰς εἰχὰς ἡθέτηκε, γελοῖον ἔχόμενος διὰ πύλης φωτίζεσθαι τὴν πόλιν, τῷ παντὸς τόπῳ 15 ἐκαστοῦ ὄντος. λέγει δὲ „τεῦξαν φῶς” ἀντὶ τῆς τῇν σωτηρίας τοῖς φεύγουσιν ἐποίησαν, ὡς ἐν τῷ „φῶς δ’ ἐτάρσαν ἐθήκεν ἄνδρα βαλῶν” (Π. 6, 6). Α.

539. ἀντίος: τῷ Ἀχιλλεῖ. ἡ δὲ ἐπιμὴ εἰς τὸ ἐξεῖσθαι. Β.

540. ἀλάκοι: ἐν ἄλλῳ ἀμύναι. Α.

541. ἀλάκοι: παροξυτονητέον τὸ ἀμύναι ἔσι γ’ ἐκτικόν, ὅπως ἀμύνειν. οἷα δὲ καὶ τὴν ἀλάκοι γραφήν. Α.

542. δέψη: ἡ διπλῇ, ὅτι πτωῖσι ἥλλακται, ἀντὶ τοῦ ἴπο δάψης. Α.

543. ὅτι παρῖται ἡ ὑπὸ πρόθεσις. Α.

544. καρχαλεοί: ξηραίνει γ’ καὶ τραχύνει τὴν γλῶτταν ἡ πολλὴ δίψα. ἄκρως δὲ ὑπέγραψε τὴν φωνήν καὶ τὸ χῆμα 20 τῶν διακομένων. Β.

545. σφεδανῶν: σφοδρῶς διώκων. Α.

546. ἄλλως. ἔτω σφεδανῶν, ὑπερβαίνοντος τῷ θυμῷ καὶ σφοδρῶς ὑπάρχον, καθόπερ ἀπὸ τῆς φωνῆς τὸ φονῶν. Α.

547. περισπασέον ὡς σφεδανῶν. Β.

548. ἄλλως. ἡ διπλῇ, ὅτι σφεδανῶν σφοδρῶς διώκων 30 Ἀτρεΐδης δὲ ἐπ’ ὅχλειτο Ἀνααστοί σπενδανόν” (Π. 11, 165).

549. τῷ δὲ τόνῳ ὡς περ ἐνοχλῶν προκατάρχει γ’ τῆς σφεδανός, παρ’ ὃ ἐγένετο σφεδανόν. Α.

550. ἐπὶ τῷ ἀντὶ τοῦ σφεδανῶς ἦτοι μετ’ ἐπιτάσεως καὶ 40 βίας. οἳ δὲ σφεδανῶν γράφουσιν, ἴν’ ἢ μετοχή, ἀντὶ τῆς κατεπελγῶν αὐτῶς, ἢ τῷ θυμῷ ἐπαιρόμενος, ἢ φονῶν, ἢ τῷ τῆς φόνος. Β.

551. ἴσασα: ἐκλύεσα τὰς λογισμὰς ἀνία. Α.

552. κῦδος ἀρέσθαι: κῦδος τὸ τῷ Ἑκτορὶ λαβέσθαι 45 ὡς τὸ „ἡράμεθα μέγα κῦδος, ἐλέγρομεν Ἑκτορα δῖον” (Π. 22, 393). Β.

553. ὑψίπυλον Τροίην: ὁμωνύμως τῇ χώρῃ τὴν ἑλίων 50 εἰρηκεν. ἔ γάρ ἐστιν ἡ χώρα πύλας ἔχουσα. Β.

554. ἡ διπλῇ, ὅτι ὁμωνύμως τῇ χώρῃ τὴν ἑλίων Τροίην 55 ἔρηκεν. Α.

549. φηγῶ κεκλιμένος: ἀντὶ τῷ ὑποκρυπτόμενος τῇ δρυΐ. Β.

550. Ἀχιλλεῖα πολίπορθον: ἡ διπλῇ, ὅτι πλειονάκι ἐπ’ Ὀδυσσεὺς τὸ πολίπορθος διὰ τὴν Πύλα πόρθησιν, νῦν δὲ ἑκατὶ ἐπ’ Ἀχιλλεῖως, πρὸς τὰς χωρίζοντας 5 τῆτοις γ’ χρῶνθ. τινὲς δὲ Ἀχιλλεῖα Πηλεΐωνα ποιεῖσι, ξενισθέντες πρὸς τὸ ἐπίθετον. ἀλλ’ ἤδη αὐτὸς εἶπε „διόδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλις ἀλάπαξα” (Π. 9, 328). ΑΥ.

551. πόρφυρε: πυρὰ τὸ πορφύρεω, ὃ σημαίνει τὸ διαπορθεῖν. Β.

552. αἰρήσει με καὶ ὧς: καὶ ἔτιως συλλήψεται με καὶ 10 ἔδὲ ἀμυνόμενον ἀγαιρήσει, ὡς ἀνάγκη δηλονότι. Β.

553. διὰ τὸν εἰ σύνδεσμον ὑποκτικόν μετὰ τὸ ὥς πηΐα δ’ ὦ, τῷ ἐξῆς συνδέσμῳ περιτιθέντος, τῷ δὲ δύναται δὲ 15 γ’ εἰσεῖθι ἐπὶ τὸ δ’ ὦ, τῷ εἰ σύνδεσμος κεμένον ἀντὶ τοῦ ἄρα διαπορητικῶς. ἔσι δὲ ἔτιως ὃ ἂν περιτιτός. Β.

554. ἄλλῃ: ἀντὶ τῷ εἰς τόπον ἄλλον. Α.

555. Ἰλῆιον: τὸ πρὸς τῷ τάφῳ τῷ Ἰλῆ. ὃ δὲ Κράτης Ἰδῆιον γράφει, ἴν’ ἢ τὸ ὑποκείμενον τῇ Ἰδῆ. Β.

556. ἴτιος Ἰλῆιον, διὰ τῷ ἴ, ἀντὶ τῷ Ἰλιακόν. ὃ δὲ Κράτης Ἰδῆιον, τὸ Ἰδαῖον. Α.

557. κατὰ τε ῥωπήϊα δύω: ὑποκρυβήσομαι τοὺς 20 θαιμόδιαι τόποις. Β.

558. ἰδρῶ ἀπορυχθεῖς: πνέμασι τὸν ἰδρῶτα 25 ξηράνας. Β.

559. ἀπαειρόμερον: ἀντὶ τοῦ ἀπαίροντα καὶ ἀπαχωρῶντα. Β.

μετενήνεται ἀπὸ τῶν πλεόντων καὶ ἐπαιρόντων τοῖς ἰσῆς. „ἰσῶν δ’ ἐλλάτινον κοίτης ἔντοσθε μεούδης 30 εἴσαν ἀείραντες” (Od. 2, 424). ἔτω δὲ λέγουσι καὶ τὸ ἐπαίρειν. ἔτιως ἔχῃ καὶ τὸ „μῆλα γ’ ἐξ Ἰθάκης Μεισσήριοι ἄνδρες ἔειραν” (Od. 21, 18) ἀντὶ τῷ ἀείραντες ἀπῆλσαν. Β.

560. εἰ: τῷτο ὁμολογούμενως διαπορητικόν ἐστιν, ἀντὶ τῷ ἄρα κεμένῳ τῷ συνδέσμῳ. Α.

561. ἐν δὲ ἴα ψυχῇ: ὃ διαλογισμὸς ἀνθρωπίνος, ὅτι 35 ἐν σῶμα καὶ μία ψυχὴ καὶ τρωτὸς ὁ χόρως· ἀλλὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῷ ἑδαιμῶ ἐνδουμῖται. εἰ δὲ τοιαῦτα πάντες ἐνεύον οἱ μαχόμενοι, ἐκ ἂν ἴδυσαν ποτε τὰς πολέμους. Β.

τῷτο εἰρωνεύμενός φησι. δοκῶ, καὶ αὐτὸς θνητός ἐστι. Β.

570. ἀδεικτεῖται, ὅτι ὡς ἐλλείποντος τῷ λόγῳ ἐνέταξέ τις αὐτῶν. δεῖ δὲ τῷ „θνητὸν δὲ ἔφασ’ ἄνθρωποι” προσυπα- 40 κτεῖν τὸ εἶναι. καὶ ὅτι ἐπαιρόμενον τὸ „αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει” ἐναντίον ἐστὶ τῷ προτρέποντι τὸν Ἀχίλλεα ἀντισημῶν Ἀχιλλεῖ. Α.

ἀδεικτεῖται ὡς λῶν τὸν ἐπιλογισμὸν. κρέμασθι γὰρ τις 45 τομίας τὸν λόγον προσέθηκε τὸν εἶχον. Β.

571. ἀλεις μένεν: αὐτοῖσιν τὸ πρῶτον ὑρῶμενον σῶμα εἰς φωνὴν ἔμενεν. Β.

572. ἡ ἴτε πόρδαλις: θυμικὸν τὸ ἔργον καὶ πολεμικὸν 50 ὁμῆρι θανάτῳ. τοσῶτον δὲ τῶν ἄλλων πρᾶξι ἔσον ἐκείνα τῶν ἡμέρων. ἐν δὲ παρδάλει καὶ ἄρκτοις τὰ θύλακα ἔχοντο.

τερα. Β. ἔτι δὲ ἐπιτίθενται, ὅτι μηδὲ αὐτὸς Ὀμηρος ἄλ-
λην μάχην παρδύλεως ἐτόλμησεν εἰπεῖν. V.

διὰ τῆς αὐτῆς πάρεδαις εἶχον αἱ Ἀριστεύχες. Α.

575. ἡ διπλῆ, ὅτι τὸ φοβεῖται ἀντὶ τῆς φεύγει· καὶ ὅτι
ἐν τισι γράφετ' κυνυλαγμόν. ἐκ ἀνάγκης δὲ ἐξιν ὁ γ' 5
ἐλαγμός ἴδιος κυνῶν. σύνδεσμος δὲ ἐστὶν ὁ κέν, εἰτα
ἐλαγμόν. D.

Ἀριστεύχος τινὰς φησὶ γράφειν κυνυλαγμόν· ἔτι καὶ
Ζηνόδοτος. καὶ Στρώχορος δὲ ἔοικεν ἔτι ἀνέγνωκεναι φησὶ
γὰρ „ἀπειρεσίῳ κυνυλαγμοῖς.“ ἐκ ὧν δὲ τί πλέον ἐκ
τῆς συνθέσεως· ὁ γ' ἐλαγμός καὶ χωρὶς τῆς προσκεῖται τὸ
ὄνομα ἰδίως ἐπὶ κυνῶν ἀκούεται, ὡς ὁ χρημετισμός ἐπὶ
τῶν ἱππῶν. ἄλλως τε τὰ εἰς γίμος ῥηματικὰ μετὰ προθέ-
σεως πέρυσι συντίθεται, τῆς αὐτῆς τάσεως μενέσης, μετ'
ἄλλης δὲ ἑδενός, παυγμός ἐμπαιγμός, κηρυγμός ἐκκηρυγμός.
καὶ τὸ ἐλαγμός ἐν παρὰ τὸ ἐλάσσειν γεγονός ἐ συντεθή-
σεται μετ' ἄλλου μέρους λόγον. σύνδεσμος οὖν ἐστὶν ὁ
κέν. BV.

576. αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων φθάμενός τις. V.

ἡ διπλῆ πρὸς τὴν ἀντιδιαβολὴν τῆς ἐτάσαι καὶ βαλεῖν. Α. 20

581. ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔχετο· φησὶν Ἡρακλῆων
ἐν Ῥώμῃ τῆτα τεθεῖσθαι. ὁ δὲ βαλὼν, φησὶ, τὸ θωράκιον
(πάλιον V) ὃ περιέκειτο, ἐτέρῳ περιέθηκεν ὠλισμένῳ καὶ
ἀκμῆτι, ἵνα ἐπ' αὐτὸν τραπῇ. BV.

582. τιτύσκετο· κατεσοχάζετο. Β.

583. τινὲς τὸ ἤδη χρονικὸν ἐκδέχονται, καὶ παροξύνου-
σιν, ἐκ εὐ· ἄμεινον γ' περισπᾶν, ἐκ παραλλήλου τῆς συν-
θέσεως κειμένης. Α.

περισπᾶμεν τὸν ἢ σύνδεσμον, ἡθικὸν καὶ ἐρωτηματι-
κὸν τῶν ὄντων. BV.

585. ἡ μύλα· γράφεται ἡ τ' ἔτι. Α.

586. ἀνδρες εἰμέν· ἐν ταῖς πλεοσίν ἔτιος ἐφθρετο,
ἀνδρες ἐνείμην· καὶ μήποτε ἐ καλῶς. Α.

ἄλλως. ἐν ἄλλῳ ἀνδρες ἐνείμην. Α.

587. οὕτως αἱ Ἀριστεύχου οὐ καὶ πρόσθε. ἐν τισι 35
δὲ τῶν εἰκαιστέρων οὐ κε πρόσθε. Β.

588. σὺ δ' ἐνθάδε· ἡ πεπρωμένη σοι, φησὶν, ἐνθάδε
τελευτήσεται, καὶ παρ' ἡμῶν ἀναιρεθήσῃ. Β.

ἐφ' ἧς φησὶ· Νικίας ἀναρρέφει τὴν πρόθεσιν, οὐκ εὐ.

Παρακαλεῖται τὰ Ἀριστοῦκα σημεῖα καὶ τὰ Αἰδύμου περὶ τῆς Ἀριστεύχου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς
Ἰλιακῆς προσφιδίας Ἡρωδιανῆς καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ εἰγμῆς. Α.

προεῖπομεν δὲ περὶ τῶν τοιούτων προθέσεων, ὡς ἐ 38
σιν ἀναρρέφει· καὶ σημειώμεθα ἀναγκαῖως ἀναρρέφει
τὴν „εἴτιο γ' Ἡρακλῆοιο παρ' οἰσμέν“ (II. 18, 19). Α.

589. ἐκπαγλός· προπετής, θρασύς. Β.

590. βαρείης· γράφεται παχείης. Α.

591. κνήμην· τὴν κνημίδα. Β.

594. ἐδ' ἐπέρησε· ἡ διπλῆ, ὅτι ἄνωγα τὰ ἡφαῖ-
τευκτα ὕπλα, πρὸς τῆς ἡθετημένης (II. 19, 365). Α.

596. ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι· ἐν ἄλλῳ
ἔασεν ἄναξ Αἰὶδος νῆδες Ἀπόλλων. Α.

598. ἡ σύχιον· λάθρα, κρυφῇ καὶ ἀδορίτως. Β.

600. αὐτῷ γὰρ ἐκάεργος· ἔτιος Ἀριστεύχου. ἄλλῳ
δὲ αὐτῷ γὰρ ἐκάεργος. Β.

602. ὥς ὁ τὸν πεδίῳ διώκετο πυροφόρος
ἄλλῳ ἀρχῆς τοῦτο, καὶ ἡ ἀνταπόδοσις πρὸς τὸ
τόφρον. Β.

πυροφόρον· εὐθέως πρὸς ἄροσιν. Β.

604. τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· θνητὴν γὰρ ἡμῶν
μεῖτο ταχυντήτα, καταλιμπάνων ἐλπίδα τῷ διώκοντι. Β.

ὑποσικτεὸν δὲ προθέοντα ποσὶν οἶσι· ἡ γ' ὡς
πόδοσις, τόφρ' ἄλλοι Τρωῆς. Α.

605. ὑποσικτεὸν εἰς τὸ οἶσιν· ἡ γ' ἀνταπόδοσις
ὁ τόν, τόφρ' ἄλλοι Τρωῆς. Β.

606. πεφροβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ· ὑπὸ τῶν Πάρι-
25των διωκόμενοι. ἄλλὰ διὰ τὸ τὸν λόγον εἶναι περὶ τῆς
Ἀχιλλέως ἀριστείας, παραιτεῖται καὶ ἄλλας εἰσάγειν ἄν-
θρώπους. Β.

ὁμίλῳ ἀντὶ τῆς τῷ πλήθει, ὃ ἐστὶ τὸ πλῆθος τῶν πο-
λεμίων παρεγένοντο εἰς τὴν πόλιν. ἄλλως. ὡς εἶχε ποσὶν
δοξακῶς ἐσώζετο, τῶν συμμάχων ἐμνησθέντες, ἔκαστος
τὸ καθ' ἑαυτὸν σκοπῶν, ἡ δὲ διπλῆ, ὅτι πεφροβημένοι
ἀντὶ τῆς φεύγοντες. AB.

607. ἀσπασίως· ἀσπύσιοι, ἄσμενοι, ἐπὶ τῇ ταύτῃ
ἐμπειρίᾳ, ἐκ ἔχοντες καιρὸν. V.

πόλις δ' ἐμπλητο· παρὰ Ἀντιμάχῳ καὶ Πάρι-
πύλαι δ' ἐμπληντο. Α.

610. ἐσσυμένως· γράφεται ἀσπασίως. Α.

611. σώσαν· Ἀριστεύχος εὐκτικῶς σώσασαι ἀντὶ τῆς
σώσεως. Α.

ΕΙΣ ΤΗΝ Χ.

1. πεφυζότες· καὶ τὴν μετὰ δέος κατάπληξιν οὕτως
καλεῖ. ἔστιν ἐν ἀντὶ τοῦ δεδαιλιακότητος· φησὶ γοῦν „Τρωῆς
αὐτῶν κλονέοντο πεφυζότες“ (II. 21, 528). καὶ ἔστιν ὁμοίον τῷ
„τίφθ' αὐτῶς ἔσχητε τεθηπότες ἥντι νεβροί (II. 4, 432). ἔστιν
ἐν φρίκα φυζῶ, ὡς κίτσα κισσῶ· καὶ μέσος παρακείμενος 50
πέφυζα, ὃ ἡ μετοχὴ πεφυζώς. Β.

βραχὺ διαγαλίον μετὰ τὸ νεβροί· πεφροβῆται γὰρ
τῆς φησὶν ὡς νεβρός, οὐ τὸν ἰδρωτὰ ὑποπρίχεται. νεβροί
δὲ οἱ νεοὶ ἐπὶ βορᾶν ἰόντες· ἡ τήποροι, οἱ μηδέπω πα-
ρεῖσθαι δυνάμενοι. AB.

2. ἰδρῶ ἀπεψύχοντο· πρὸς ἄνεμον ἐξηράνοντο
ἀνεκτῶντο ἑαυτὰς. D. ἀντὶ τῆς τὸν ἰδρωτὰ τῷ ἀνέμῳ ἀν-
τιπαραστήσαντες.

πρόγοντο καὶ παρηγορήντο. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἀνεψύχοντο
γνώσει. χαριεστέρων δὲ τὸ ἀνεψύχοντο. Β. 1

διχῶς, ἀνεψύχοντο καὶ ἀπειψύχοντο· χαριεστέρων
δὲ ἢ διὰ τῆς γ. Α.

ὡς παρὰ τὸ εἰκὼς εἰκῶς, αἰδῶ αἰδῶς, ὥτως ἔδρω. 5
ἔαπαλογώτερον Αἰολεῖς, θηλυτικῶς λέγοντες. V.

ἐκλυοντο· ἀκεῖθι κυρίως τὸ τὸ ἄχος ἴαθι· καὶ τὸ
ἰδιόποτε θεραπεύειν, ὅθεν Φρύγιες ἀκεσὴν τὸν ἱατρόν, καὶ
Ἀθηναῖοι ἀκέστορα (ἀκέστορα φασὶ D). BD.

δύσαν· δῆμα Ἰωνικῶς, δῆμος δὲ Ἀττικῶς. Α.

3. κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπ' ἄλξεσιν· προσκεκλι-
μένοι, ὅ ἐστι περιεχόμενοι ὑπὸ τῶν τοιχῶν· ἐπ' ἄλξεις γ' οἱ
τῶν τοιχῶν λεγόμενοι προμαχώνες. AD.

ἦτοι ἐκτανυπυρόμενοι καὶ ἐπεριυδόμενοι τῆς ἐπ' ἄλξεσιν,
διὰ τὸν κόπον τῆς μάχης, ὡς Ἀντόχθων καὶ Ἐπαφροδίτου·
αὐτοὶ γ' τὸ μὴ ἀναχωρεῖν ἀπὸ τοῦ τοίχου ἐσθραμύντας
ὡς τὴν πόλιν. ἢ ἐπ' ἄλξεσιν ἔφη ἀπὸ μέγας ἀντὶ τοῦ ὅλου
αὐτοῦ τοίχου. Α.

Πορφυρεῖα. ἤγνόησαν οἱ πολλοὶ ὅτι ἡ κλίσις παρ' Ὀμήρῳ
τὴν περιοχὴν σημαίνει, καὶ πάντα τὰ ἐχηματισμένα ὑπ'

αὐτῆς ῥήματι· „ὡς οἱ μὲν — ὅμοιοι κλίναντες“ (1 — 4).
λέγει γὰρ, περιεχόμενοι τῷ τοίχῳ οἱ Τρῶες, οἱ δ' Ἀχαιοὶ
τὴν αἰκὴν περιέχοντες τοῖς ὅμοις. ἔτω λύσεις καὶ τὸ „οἱ δ'

ἐπ' ἄλξεσιν θαλάσσης κεκλιτοί“ (Π. 16, 67)· λέγει γ' ὅτι
περιεχόμενοι ὑπὸ τῶν Τρώων ἐπ' ὀρηγμῇ θαλάσσης συνε-
λέθσαν. καὶ τὸ „ἦρε δ' ἔρχος ἐκκλίτο καὶ ταχέ' ἵππῳ“

(Π. 5, 356) δηλοῖ περιέχεται. καὶ τὸ „κεῖθ' ἄλλ' ἐκκλιμένη
τοῖς ὀρέσιν“ (Od. 13, 235) ἀντὶ τῆς κίττις περιε-
χόμενης. καὶ πάλιν „ὅς δ' ἐν Ὑλη ταῖσθε, μέγα πλῆτατο με-
σολύας, λίμνη κεκλιμένη“ (Π. 5, 709) δηλοῖ περιεχόμενος. 30

καὶ „ἀσπίσι κεκλιμένοι“ (Π. 3, 135) ἀντὶ τοῦ περιεχόμενοι
ὑπὸ τῶν ἀσπίδων. ἀπὸ δὲ τῆς κλίσεως γέγονεν· τὸ γὰρ ἀπο-
κλιθεὶς περιέχεται „ἐδὲ πύλῃσιν εὖρ' ἐπικεκλιμένας σα-
κίδας“ (Π. 12, 120)· τὸ δ' αὐτὸ παρέρχεται καὶ τὸ „ἀλλ' ἐν

Τρώων πεδίῳ πύκα θωρητῆράων πόντω κεκλιμένοι ἐκδ' 35
ἔμεθα“ (Π. 15, 739) ἀντὶ τῆς ἐπὶ τῷ πόντῳ περιεχόμενοι. Β.

4. ῥσαν· πυρογίνοντο. Α.

5. αὐτῶν· αὐτοῦ, ἐνθα Σκαυί εἰσιν. ἤδη δὲ τι τῶν ἔξῃς
προαναφώνησεν, ὅτι κατέχον αὐτὸν ἡ μοῖρα ἐπὶ κακῷ μέναι. V.

6. ἐν Ἀρίσταρχῳ τῷ τοίχῳ αἱ πύλαι ἔκιντο, αὐτὸ ἐκαλῶντο 40
ἀσφαδανίαι. ἢ διπλῇ πρὸς τὰς Σκαυί. Α.

11. ἢ νύ τοι· ἄρα, φησὶν, ἢ κεκόπασαι δώκων τοὺς
Τρῶας· τὸ δὲ ἐφ' ὀβήσας, εἰς φυγὴν ἔτρεψας. Β.

ἢ διπλῇ, ὅτι σαφῶς ὁ πόλεμος ἐκ ἔσιν ἀληθῶν· οὐ γ' 45
ἐκ λήγουτο, ἢ μέλει σοι ἡ τῶν Τρώων ἀληθῶν· ἄλλ' ἔτιος
ἔσθ' ὅτε ἀντὶ τῆς ἐμῆς σοι τὸ περὶ τῆς Τρώας ποιεῖν καὶ
ἔσθ' ὅτε ἐφ' ὀβήσας εἰς φυγὴν ἔτρεψας. Α.

12. οἱ δ' ἡ τοι· ἐκεῖνοι, φησὶ, οὐ ἐνταῦθα ἀποκλιθέν-
τες πρὸς τὴν πόλιν συνεστράφησαν. Β. λείπει τὸ ἀφικόμε-
νοι, ἐπεὶ ἔδει εἶναι τι βλεν. ἢ τὸ εἶλεν ἀντὶ τῆς ἐξέκλιαν. V. 50

13. ἔτι μὲν οἱ μοῖς εἰμι· ἐκ ἐμῆς φησὶ, φρονέσιμος,

ὅλον ἐκ ὑπόκειμαι μοῖρα, ὡς Ἐκτωρ δὲ ἡλπίσας διώκειν. Β.

15. ἔβλαψάς μ' ἐκάεργε· σοχάσας ἢ ἀπὸ τῆς „μάλα
τέος γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων“ (Π. 16, 94) ἢ τῆς „λαίψη-
ροῖς δόλεθ' Ἀπόλλωνος βελέσσειν“ (Π. 21, 277). ἢ ἀπὸ τῆς

τοξικῆς σκευῆς· ἡμα γ' λέγων ἀνέφηκεν αὐτὸν τῇ σολῇ,
οἷος ἦν. ἢ ὅτι καὶ ἀπὸ Αἰνείου γινώσκω ὅτι αὐτὸς ἔστιν ὁ
ἐμποδίζων, παρὰ Ποσειδῶνος μαθὼν (Π. 20, 330). δλω-
τατε δὲ δόλεθ' ἀπαρσκευαστικῶς, δηλονότι ἐμοί· ἢ ὁ λοι-
μῶν αἴτιος. τινὲς δὲ δολώτατε, διὰ τὸ „δόλω γ' ἔθελεγεν

10 Ἀπόλλων“ (Π. 21, 604), ἐκθύμως δὲ παρρησιασάμενος, ἀφρη-
μένος ἔταίρα καὶ νίκης. Β. καὶ ἔστιν ὡς τὸ „δικαιώτατος Κεν-
ταύρων“ (Π. 11, 832). V.

18. ἐμὲ κῦδος ἀφείλεν· ἐμεῖο ἀφείλετο Ἀττικῶς, ὡς
τὸ „ἐπεὶ μ' ἀφείλεθ' ἐγὼ δόντες“ (Π. 1, 299). τὸ δὲ ἀφείλετο

15 διὰ τῆς τοῦ γραπτέου. V.

20. ἢ σ' ἂν τις αἰμὴν· ἐτισάμην ἂν σε, εἰ μοι δέ-
ταμις ἦν ἴση τῇ σῇ. γενναῖος δὲ ὁ μὴ καταπιτησόμενος
τὸν φονέα, καὶ μεγαλόφρων ὁ μετὰ θάρσους ἀπειλῶν θεῶν. Β.

ἐπ' ἄλλης ἀρχῆς τῆτο ἀναγνωσκόν, τῇ ἡ φιλομένη. Α.
20 προσφύραθ' δὲ ταῦτα δεῖ ἡ τιθαδὴρ καὶ ἡ φωνή, ἀλλ' ὡς
ἂν εἴποι ἀνὴρ γυναικὸς μεγαλόφρων ἐπιπλῶν θεῶν. V.

22. ἀεθλοφόρος· νικητῆς. πρὸς τὸ τόχος δὲ καὶ τὸ
σοφιστὴν. καὶ μᾶλλον κλέπτει αὐτὸν ἐκείνῳ· εἰς γ' ἔχημα ὡς
φέρει. κλέπτα ἐν γῇσιν ἀμιλλώμενον ὀχρήματι. BV. ὡς καὶ
τὸ νικᾶν. Ἀλέξανδρον δὲ σατῶ ἵππῳ. Α.

23. ἢ διπλῇ, ὅτι θέλεισιν ἀντὶ τοῦ θέρ. πλεονάζει δὲ
τῷ τοιοῦτ' ὀχρήματι Ἴβυκος. καὶ ὅτι ἐλλείπει ἡ διὰ, διὰ
πιδίαι. Α.

πεδίαι· ἀντὶ τῆς διὰ τῆς πεδίας. Β.

24. λαίψηρά· ἀντὶ τῆς λαίψηρως ἦτοι λίαν ταχέως. Β.

25. τὸν δ' ὁ γέρον Πόταμος· ἢ γ' περὶ τὸν εὐδὸν
εὐνοῖα παραιρεῖται τὴν ἀμβλυνοπίαν τῇ γήρῳ. ἄλλως τε
προτιρέχει τῶν ἀλδήσεων ὁ νῆς· καὶ „νῆς ὄρε καὶ νῆς ἀέται.“
BV. ὡς καὶ Νέεω „πρῶτος κτήιον εἴη“ (Π. 10, 532)· ὅθεν

26. τὸν γ' περὶ τὰς ἀλδήσεις τὰς προσήκοντας ποιεῖ. V.
27. εἰσι· ἐξέρχεται καὶ ἀνίσιν. ἔδει δὲ πρὸς ὀνόματι εἰ-
πεῖν· τότε γ' ἢ τῷ κινδὺ ἐπιταλὴ γίνεται. Β. 1

28. ἔσρασιν· κατὰ μεταπλασμὸν γίνεται ὡς τὸ πρό-
βασιν καὶ ἔγκασιν. Β.

Ἀρίσταρχος ὡς πατέρασιν. ἄμεινον δὲ προπαροξύνειν,
ὥσπερ καὶ τοῖς πλείοσιν ἔδοξε καὶ Φιλοξένῳ, ἵνα αὐτῆς τῆς
πρώσεως, λέγει δὲ τῆς δοτικῆς, μεταπλασμὸν λάβωμεν. ὅτι

γ' κατὰ πτώσιν γίνοντο μεταπλασμοὶ ἐξασα ποικιλικῇ, δε-
δῆλωται μοι ἐν ἑτέροις. ὅν ἐν τρώων ἢ ἐκείτοις ἔγκασιν
45 ἐγένετο („ἐγκασα φωνός“) καὶ ἐκ ἀναγκαζόμεθα ἐνικὴν ἐν-
θάθεν ἀκόλεστον ἐκίχηται, ἢ τε προβάτοις πρόβασιν, ἢ τε

πετάλοις πέταλιν, οὕτως ἄσροις ἄσρασιν, ἐπισελθόντος
τῷ α, ἵνα συνη ἢ λῆξιν. Α.

οἱ μὲν ὡς δέμασιν, οἱ δὲ ὡς πέραςιν, οἱ δὲ κατὰ πλε-
υσμὸν ὡς ἔγκασιν πρόβασιν· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπῆρ, ὡς
πατέρασιν. V.

29. ἡ διπλῇ, ὅτι περισσὸν ὁ τέ σύνδεσμος. ὁ Σιδώνιος
 ὅγ' ἐν ἀναγινώσκει κυνὼρίωνος. ὁ μείων δὲ κατὰ παρὰ-
 θεσιν, ὅτι οἱ κύνες πολλάκις ὀνομάζονται μετὰ τῶν κτη-
 τῶρων, οἷον Κέρβερος, Αἶδα, Ὀρθος (Ὀρθρος Hevynus)
 Γηρόντος, Ἀλκαῖνα Ἀκταίωνος. ἔτι κύν' Ὀρίωνος. τῷ δὲ
 κυνηγητικὸν αὐτὸν εἶναι καὶ πλησίον κατηξέρισαν τὸν κύνα. Α.

τὸν ἀξιοῦσαν κύνα ἔτις ἔφη. ἔτι δὲ φασὶ τὸν κατηξε-
 ρισμένον κύνα ἐκ Ὀρίωνος ἀλλ' Ἡριγόνης ὑπάρχειν, ὃν
 καταξερύθησαν διὰ ταιάτην αἰτίαν. Ἰκάριος γένος μὲν ἦν
 Ἀθηναῖος, ἔχε δὲ θυγατέρα μονογενῆ Ἡριγόνην, ἥτις κύνα
 κῆπιον ἔτρεφε. ξένους δὲ ποτε ὁ Ἰκάριος τὸν Διόνυσον
 ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ οἶνον τε καὶ ἀμπέλα κλήμα. κατὰ δὲ τὰς
 τοῦ Θεοῦ ὑπαθήκας περιήει τὴν γῆν, προσφιλῶν τὴν τοῦ
 Διονύσου χάριν, ἔχων σὺν ἑαυτῷ τὸν κύνα. γενόμενος δὲ
 ἐκτὸς τῆς πόλεως βραδέλαις οἶνον παρέχεν· οἱ δὲ ἀθρόως
 ἔμφορησάμενοι, οἱ μὲν εἰς βαθὺν ὕπνον ἐτράπησαν, οἱ δὲ
 περιελαμπόμενοι, τοκίσαντες θανάσιμον εἶναι φάρμακον τὸ
 πόμα, πλήσσαντες ἐφόνευσαν τὸν Ἰκάριον. μεθ' ἡμέραν δὲ
 κηρύσσοντες αὐτῶν, καταγρόντες ἑαυτῶν εἰς φυγὴν ἐτράπη-
 σαν. ὁ δὲ κύων ὑποξέριμας πρὸς τὴν Ἡριγόνην δι' ὄρυγμῶν
 ἐμύνησεν αὐτῇ τὰ γεγονότα· ἡ δὲ μαθῶσα τάληθές ἑαυτὴν
 ἀνέστησε. νόσος δὲ ἐν Ἀθήναις γενομένης, κατὰ χρησμὸν
 Ἀθηναῖοι τὸν τε Ἰκάριον καὶ τὴν Ἡριγόνην ἐνιαυσίαις ἐγέ-
 ραιρον τιμαῖς. οἱ καὶ καταξερύθεντες, Ἰκάριος μὲν Βωώτης
 ἐκλήθη, Ἡριγόνη δὲ παρθένος· ὁ δὲ κύων τὴν αὐτὴν ὀνο-
 μασίαν ἔχεν. ABDL. ἡ ἱσορία παρὰ Ἐρατοθίνει. Α. ἱσορεῖ
 Ἐρατοθίνης ἐν τοῖς ἑαυτοῦ καταλόγοις. BD.

31. ἡ διπλῇ, ὅτι ἡ παρὰ ἐνταῦθα ὁ πυρετός, καὶ ὅτι πυ-
 ρετὸν κυρίως λέγει, οὐχ ὥς τινες δέχονται τὴν διάκαισιν
 τῷ ἄρῳ· πρὸς γὰρ τὸ φθοροποιὸν ἢ παραβολή. καὶ ὅτι
 δειλοῖσιν ἀντὶ τῆς δειλαῖας. Α.

32. χαλκὸς ἔλαμπε· ἔδει χρυσὸς ἔλαμπε ἀπὸ κρείσ-
 στορος καὶ λαμπροτέρη, εἰ μὴ ὅτι καὶ χαλκὸς ἐκέρχεται· φησὶ
 γὰρ „χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλε” (Π. 18, 474). ἄλλως. συμ-
 φωνεῖ τὸτο τῷ περὶ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἀσπίδος εἶναι τὴν
 χαλκὴν πτερύγην. V.

34. ὑψός· ἀνασχόμενος· πρῶτον τοῖς θεοῖς ἄρας
 τὰς χεῖρας, ἵτω κόπτει τὴν κεφαλὴν. B.

ἄδηλον τίνας τὸ μέγα. V.

36. ἔτις Ἀρξάρχος ἐξήκει ἄνεν τῷ ἱ. Α.

Ἀχιλλεὺς μάχεσθαι· ἄξιον ζητήσεως πῶς ἀπόντος
 Ἀχιλλέως μηδεὶς πολεμεῖ Ἐκτορι. ἡ τάχα συνεπορεύοντο
 αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ ἄριστοι διώκοντι Ἀπόλλωνα. Μεγακλει-
 δης δὲ φησὶ ταῦτα πάντα πλάσματα εἶναι. B.

37. χεῖρας ὁρεγνύς· ὡς ἐπ' αὐτὸν ἐκτείνας τὰς χε-
 ρας· ἔδει γὰρ σὺ μόνον λόγοις παρακαλέσαι τὸν Ἐκτορα,
 ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς γῆματος, ἵνα εἰ τέχοι μὴ ἀκούσας τῶν λεγο-
 μένων, ἀλλὰ σὺν τῷ γῆμα τοῦ πατρὸς ὁρῶν αἰκτείρη τὸν
 γέροντα, γραφικῶς ἐν κεῖται τὸ γῆμα. BV.

38. Ἐκτορ· πιθανῶς διέτελε τὸν οἶκτον εἰς μῆρ, τὸ
 τε πρὸ θανάτου καὶ μετὰ θάνατον, ἵνα μήτε μακρὸς εἴη

μήτε ἀσυμπαθής. πῶς ἐν Ἀλεξάνδρῳ μὲν τὸ μονογενὲς
 ἐκατερεῖ θεωρεῖν, Ἐκτορος δὲ· ἡ ὅτι ὁ μὲν ἐν τῷ πε-
 συνέβαλεν, ὁ δὲ πρὸ τῆς τεύχης, ἐνθα παρῆσαν πάντες
 μεγέθει τῆς κινδύνα καταπλησσάμενοι. ἄλλως τε ἑκάστη
 ἀπὸ τῶν ἐξ πολέμῳ, εἰδὼς ὀλίγον λειπούμενον Μενελάου
 τῶν θανάτων πρόξενον γεγονότα, καὶ ὅτι ἐδὲν πρὸς σπῆ-
 ραν τῆς πόλεως ἐκείνος ὡς Ἐκτωρ ἠδύνετο· τὸν δὲ μὴ
 ἰκετεῦν μὴ πολεμεῖν, τὸ διάφορον ἐκατέρωθεν εἰδὼς ὅτι
 ἰχθύος καὶ τῆς πρὸς τὴν πόλιν ὠφελείας. ἄλλως τε καὶ
 τὸ πολεμεῖν ἀλλ' ἰκέτης τῆς μὴ πολεμεῖν ἐπιμένει. B.

ἀνέγρα τῆτον· οἷον δακτυλοδεικτεῖ αὐτῷ τὸν Ἀχι-
 λλ. B.

39. οἷος· περικόπτει αὐτὸς πᾶσας τὰς ἀντιπύλους
 γων ὅτι εἰ μένειν δεῖ, ἀλλ' ὁ μόνον. BV.

ὡς Ἀγαμέμνων „μηδ' ἔθελ' εἰς ἱρίδος” (Π. 7, 171)
 ἀγαθὸν δὲ τὸτο μὴ ἔτι φιλοτεκνεῖν ὡς καὶ ἀπατῶν
 τὴν κρίσιν, τὰ βελτίω ὑπεληφτοτα περὶ τῶν παιδῶν. V.

40. Πηλεῖωνι δαμείς· ἡ διπλῇ πρὸς τὸ γῆμα.

41. σημειοῦνται τινες ὅτι ἐκ τῆς ἐναντίας τὸ θανόντων
 δὴλῶκεν. AB.

αἶθε θεοῖσι φίλοι· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, αἶθε θεοὶ
 τοῖς θεοῖς γένοιτο ὡς ἡμοί, ὁμοίως εἶπε τῷ „ἴθα δὲ
 ἐν Καρὸς αἶσῃ” (Π. 9, 378). B.

τοσσύνδει πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα· ἐν γὰρ ἐπὶ
 λόγῳ. Α.

42. Ἀρξάρχος ἔδοιεν· Α.

τινὲς ἔδοιντο γραφοῦσαν εὐκτικῶς. αὐτὸ ἀπατῶν
 παιδί, ταῦτα τῷ πολέμῳ ὁρᾶται. B.

44. εὐνιν· ὁ εἰς ἐναρμόζοντον, εἰς ἢ τὸ πονεῖν
 καὶ τὸτο δὲ εἰς ἔλεον εἰσάγει, ὡς ἄξιον κἄν διὰ τὴν
 ἄλλων παιδῶν ἀποβολὴν ἐλεῖναι τὸν πατέρα. ἡμα δὲ
 ἐπομμνήσκει τῆς Ἀχιλλέως δεινότητος καὶ ἀνδρείας. V.

45. τηλεδαπῶν· τινὲς θηλυτεράων, ἀλλ' ὅτι
 Αἴημον καὶ Ἰμβρον ὑπὸ θηλειῶν βασιλεύεω. ἀλλ'
 ταῦτα μόνον ἐπαλῆντο, ἡ εὐγείων· „ἀλλ' οὐ τις
 ἱππῆλατος ἐδ' εὐλέμων” (Od. 4, 607). V.

48. ἔτις Ἀρξάρχος διὰ τῆς τῆς· ἄλλοι δὲ
 κρεῖσθα γυναικῶν· ἀντὶ τῆς βασιλικότητος καὶ
 μοταίης, ὡς τὸ „διὰ γυναικῶν.” B.

49. εἰ μὲν ζῶσσι· ἐλευνὴ λίαν ἡ ἄγνοια τῆς πατ-
 ρὸς· ὁ δὲ Ἐκτωρ ἤδει περὶ τῆς ἀναίρεσις αὐτῶν. ἵσως δὲ
 τὸτο λέγει, ἵνα εἰ μὴ ἐκείνοι ζῶσι καὶ ἀναρρόνται, καὶ
 ἔτος ὑπολειφθῇ, τὸν πατέρα ἐλεῖναι τῆς πρῆξις
 τασάτων καὶ τοισάτων νύων. Α.

ἡ διπλῇ, ὅτι περισσὸς ὁ ἄν σύνδεσμος· εἰ γὰρ ἐνταῦθα
 κυρίως, ἐπὶ τῆς ἐν ἀπολυσόμεθα. Α.

περισσὸς ὁ ἄν· εἰ γὰρ ἦν εὐκτικόν, ἔδει τὸ ἐξῆς ἀπολ-
 ῖναι. ἡ παρηπληρωματικὸς ἐστίν. B.

50. ἀπολυσόμεθα· ἐν ἄλλῳ ἀπολυσόμεθα. Α.

ἔτι γὰρ ἔνδον· κοινὸν τὸ χαλκὸς καὶ χρυσός. V.

51. αἱ ἀπὸ πόλεων παιδὶ φιλῇ ἀντὶ τοῦ παιδὶ γέ-
γον. A.

52. οἱ πατέρες ταῖς θυγατράσι γαμονύμεναι δῶρα πα-
ρῶν. „ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω” (II. 9, 147). A.

53. τὸ ὀνομακλυτός ὡς τοξόκλυτος· ἔτι δὲ καὶ Ἀρ-
ταχός. ἐν μέντοι τῇ Ὀδυσσεΐ (19, 183) κατὰ παραδοξίαν
ἰωνυγίζον „ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸς Αἰθών” ἰδίᾳ συνε-
παρῶν αὐτῷ βέλεθ' τὸ ὄνομα, ἐπεὶ τοι ἔσαι κρεμύμενος λό-
γος. ἄπομνη δὲ ἐν τοῖς πρὸ τέττα βιβλίοις (II. 10, 109) πότε
τὸ κλυτός κατὰ τὸ τέλος συντιθέμενον φαλάσσει τὸν τέτον, καὶ πότε ἀναδίδωσιν. A.

54. κατὰ σύνθετον προσεκτείνον. σημαίνει δὲ τὸ ὕλον ὀνο-
μαστός, ὃ γ' κλυτός ἐπὶ τῷ διαβεβημένῳ. A.

55. Ἀρταχός ὅφ' ἐν ὧς πεισιμύθεσσα (Od. 12, 70). ἐν δὲ 15
Ὀδυσσεΐ „ὄνομα κλυτὸς Αἰθών” κατὰ πυράθεισιν. εἰ δέ,
ἡσπὶν, ὅκ' ἔστιν ἔξ ἑδαιεύς καὶ ἀρσενικῆς σύνθετον, εἰ ἔστι τὸ
Ἀρταχός καὶ ποιηματογράφος· κατὰ σύνθεσιν ὅν ἐστιν, ὡς
τὸ τοξόκλυτος παρὰ Πινδάρῳ καὶ περιόχλutos. B. ἔτι γὰρ
παρὰ Πινδάρῳ τὸ θηλυκὸν αὐτῷ ἐν παρωνύμῳ χαρακτηῖται
ὀνομακλῆτα γὰρ ἔστιν. V.

56. Ἀθηνόκριτος φησὶ τὸν Ὀμηρον πρόην Ἀλτήν καλεῖσθαι
αὐτὸν ἐπαινεῖν αὐτόν. V.

57. βραχὺ διασαλτέον ἐπὶ τὸ τεθνήσκει, καὶ ὑποσιγνέον
ἴσμεν. ἴσως δ' ἂν τις ἐπὶ τὸ τεθνήσκει ὑποσέλοι, τὰ δὲ 25
ἔστι πάντα συνάπτοι, ἵνα ἡ ὁ λόγος καὶ ἀποθανόντες
ἰσασόμεθα, ὁμοίως τῷ „εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθη
αὐτῷ Αἰθώ, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κείῳ φίλος μεμνήσομαι”
(389). A.

58. καὶ εἰν' Ἀΐδαο δόμοισιν ἄλλος ἐμῷ θανάτῳ· 30
ἔπειτα δὲ συνάπτειν, ἵνα ἐπιταθῇ, ὡς τὸ „αὐτὰρ ἐγὼ καὶ
κείῳ φίλος μεμνήσομαι” ἔταίρος. V.

59. τοὶ τεκόμεσθαι· ὁμοίως τῷ „Ἀρδανον αὐτῷ πρῶ-
τον ἔπειτα” (II. 19, 215) ἐπὶ ἀρσενικῇ. A.

60. Ἀχιλῆϊ δαμασθεῖς· ἡ διπλῇ πρὸς τὸ γῆμι, 35
αὐτὸ τοῦ ὑπὸ Ἀχιλλέως, ὡς „Τρῶσι δαμεί” (II. 18,
61). A.

61. ἢ καὶ σὺ θάνῃς· ἡ δὲ αὐτὸς ποθήσει σοῦ
πρώτου. ἄκρως δὲ αὐτὸν ἐπισημειώσῃ· τὴν μὲν γ' τῶν
ἄλλων παίδων ἀναλίσκει μόνους φησὶ τοῖς γονεῦσι πένης 40
παραγγεῖν, τὸν δὲ Ἐκτορος θάνατον δημοσίαν ἔσειθ' συμ-
πορῶν, ἵνα εἰ καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν σωτηρίαν ὀλιγοροῖη, ἀλλὰ
ἐν τῷ κοινῇ συμφερόντων προνοησάμενος ἀποσῇ τὴν κιν-
δύνην. BV.

62. ἄλλος, ὃ νῦν τῶν ἐπὶ ὧς ἔχει· τοῖς ἄλλοις δὲ λαοῖς 45
ἡμῶν γινώσκῃ ἢ θλίμῃ, ἐὰν θάνῃς καὶ σὺ, δαμασθεῖς ὑπὸ
τῷ Ἀχιλλέως, ὥς ἢ καὶ σὺ ἀποθάνῃς, μεγάλη ἐστίται τοῖς
λαοῖς καὶ ἡ ὑπερ' ἐκείνων λύπη. B.

63. τὸν ἄνθρωπον τὴν πόλιν· Καλλίμαχος „ὃ δ' ἐκ Λοκρῶν
ἄνθρωπος Ἰταλικῆ παρῇν Ἀμύντωρ” φιλοπύριδον δὲ ὄντα 50
ἐν χόρῳ. V.

64. ἡ διπλῇ, ὅτι πρῶτησι ἀντὶ τῷ ἄκρως, πρῶτησι δὲ
Cccc

σιν ἐμὸν θάλλος. B.

56. 57. ὅφρα σωώσης Τρωάδας· φιλότιμον αὐτὸν εἰ-
δὼς ὑπήλλαξε τὴν ἀδοξίαν πρὸς εὐκλείαν, καὶ κοινήν σω-
τηρίαν αὐτῷ τὴν φρενὴν εἶναι λέγει. B.

58. ἦτοι σικτεῖον μετὰ τὸ Τρωάδας καὶ Τροάδας, ἵνα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀπαγορευτικὸς ὁ λόγος γίνηται, μὴ δὲ μέγα κῦδος ὁρῆσθαι. εἰ δὲ συνάπτοιμιν, ἔσαι ἐπανάληψις τῶν ὑποτακτικῶν, κοινῇ νοσημένῳ τῷ ὅφρα, ἵνα σωώσης καὶ μὴ ὁρῆσθαι, ἦτοι καὶ μὴ ἀμεροθῆς αἰῶνος. AB.

59. φιλῆς αἰῶνος· ἵσκει αὐτὰ πατρὶ καὶ γέροντι καὶ πείσαι θέλοντι, ἐγκωμιάζειν ἔστι τὸ ἔστιν καὶ ἐπὶ φιλοφρο-
νίας παρακαλεῖν. ἀντιτίθεικε δὲ τῇ τῷ ἐχθρῷ δόξῃ τὴν αὐτῷ ἀνυχίαν, εἰς φθόνον κινῶν τὸν Ἐκτορα. ἡ δὲ κα-
τασκευὴ ἀπὸ τῷ ποιεῖν καὶ πάχειν. A. αἰὼν δὲ παρὰ τὸ αἰε-
τὸν τὸν ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς χρόνον. V.

60. πρὸς δ' ἐμὲ· ἔτι δὲ ὁρῶσιν ὁρῶσιν. A.

ἔτι φρονέοντι· ἐπὶ σωφρονέντι πρὶν ἐπιστῆναι σοὶ τῆς πολέμιας. ἦσαν ἔως τῷ φρονεῖν ἐμὲ κύριος. D.

ἀντὶ τῷ τὸν ἔτι τῷ φρονέντι καὶ συμβουλευόντι. ἡ ἀντὶ τῷ ἔστιν τὸ γ' ἔστιν φρονεῖν καλεῖ, ὡς ἐπὶ Παιρόκλῳ „ἀτὰρ φρένας ἔκ' ἐνὶ πέμπτῳ” (II. 23, 104), ὃ ἔστι τὸ συν-
εκτικὸν τῷ ἔστιν. B. τινὲς δὲ ἔτι ἔστιν ἔστιν ἔστιν. V.

σημειώσιν ὅτι τὰ κατὰ μέρος τῷ λόγῳ ἔχει ὁ εἰσός. A.

61. γῆρας ἔδωκε· ἔδωκε τῷ βίῳ, ἐπ' ὃ ἦν ὁ βίος 60
καὶ διετέλεσθαι καὶ διετέλεσθαι ἔστι αὐτῷ. B.

62. νύκτας· ὁ λυμένους· προαναφώνησεν τὴν Ἰλίου ἄλωσιν. A.

ἔναρτος πέφρακε τὰ τῶν πορθέσεων, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις „ἄνδρας μὲν κτείνουσι πόλιν δὲ τε” (II. 9, 589). καὶ μὴ γρά-
φας δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν ὅμως ἐδήλωσεν αὐτῆς τὰ πα-
θήματα, πᾶσαν ἡλικίαν τὴν ἐν πολέμῳ τι πάχσαν πα-
ραλαβόν. ταῖς δὲ γυναιξίν ἢ εἰς τὸ σώμα ὕβρις δαιμονίως μείζων πάντων, καὶ τοῖς ἀνδράσιν ἐπιφθοροῦσα. πάντα δὲ ἐπ' ὅσῳ ἦσαν ἡγάγεν ἐν βραχεῖ, χορηγούμενος ἡμῶν καὶ ἀπε-
ρίεργως ταῖς λέξεσιν· ὃ γ' ἐφορῶν ἢ δαιδαλῶς φαλά-
μας λέγει, ἔδωκε θύγατρας καλλικέρους ἢ καλλισφύρας· ἀλλ' ἀπῆλλακται τῶν ἐπιθέτων αὐτῷ τὰ δυσχερῆτα τῶν σω-
μάτων. BV.

63. κερατίζομένους· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοῖς κε-
ρασι βαλλόντων ζῴων· ὅθεν τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀνθρώπον ἀκί-
ρουν καλεῖται. B.

νήπιον τέκνα· ἐντεῦθεν ὁ περὶ Κασάνδρας καὶ Ἀσνά-
κτος ἱερῆς μῦθος παρὰ τοῖς τραγικοῖς. V.

65. νύκτας· τὰς τῶν νύκτων γυναικας. B.

66. περισσὸς ὁ ἄν. πρώταις δὲ θύραις ταῖς ἀδελφαῖς, ταῖς ὑπὸ τὴν εἴσοδον. πρώταις ὡς πρὸς τὰς ἔνδον. καὶ τὸ πύματον δὲ πολλῆς οἰκιστικότητος, ὅσον ἐπιδόντα τὰ τῆς πορθέσεως δινά. BV. ἐντεῦθεν ὑπὸ τῷ βίῳ τῷ ἐκείνῳ Αἰὼς φασὶν αὐτὸν ἀνερῆσθαι· φησὶ γὰρ „κατὰ” ἔστιν αὐτῆς ἐν χόρῳ. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι πρῶτησι ἀντὶ τῷ ἄκρως, πρῶτησι δὲ
Cccc

πύλῃσι πρὸς τὸ „ἀΐσαντ' ἐν πρώτῳ ὄναρ“ (Π. 6, 40). Α. ταῖς προαινεσίαις. D.

67. ἐρύουσιν: ἡ δεπλῇ, ὅτι χρόνος ἡλλακται ἀντὶ τῆς ἐρύουσι· καὶ ἐν Ὀδυσσεύῃ (21, 97) „νευρὴν ἐνταρύνει“ ἀντὶ τῆς ἐνταρύνειν, τὸ δὲ ὁμησταί· Ἀρίσταρχος ὡς ἀθληταί, Τυραννίδων δὲ ὡς κομῆται. ἔφωμεν δὲ ἐν τῇ Α. ἐντελῶς περὶ τῆς προσώδιας, ὡς ἐπεκράτησεν ἡ Ἀριστάρχων. Α.

ὁμηγεῖς καὶ ὁρχηγεῖς παραγωγὰ, ἡ σύνθετα. τὸ δὲ ἐρύουσιν ἐνεσώως ἐξεν ἀντὶ μέλλοντος. οὐκιστοῦται δὲ ἡ μετὰ ὁδόν· ὡς ἐν τοῖς βασιλείοις ταφισεῖ (σφαιρική· θίγεται V), ἀλλ' ἔξω περὶ θίγεται. BV.

68. ἡ δὲ πύλῃ μελῶν. δεικνύσι δὲ ὅτι κατὰ παντὸς μέλους τὸ ζωτικὸν καὶ ψυχικὸν ἐστὶ. ἐξῆθ' δὲ τὰ ζῶντα μέλη, δι' ὧν ἔλθουσιν. Αἰολεῖς δὲ τὸ πρόσωπον καὶ ῥεθομαλίδας τὸς εὐπροσώπους φασί. ABD. Αἰονύσιος δὲ φησι καὶ νῦν τὸ πρόσωπον δηλᾶσθαι· διὰ τὸ μεκτιζῶν ἢ σώματος ἐκπνέομεν, καίτοι γε τοῦ ποιητῆ λέγοντος (Π. 14, 518) „ψυχὴ δὲ κατ' οὐτμημένην ὠτελὴν ἔσσυτο“. AB.

ἡ διπλῇ πρὸς τὴν διαβολὴν τῆ βαλεῖν καὶ τῶσαι· καὶ ὅτι ἔλθῃ πάντι τὰ μέλη. οἱ δὲ Αἰολεῖς τὸ πρόσωπον. Α. ἔλθεται: ἐν ἄλλοις ἔλθεται. Α.

69. πύλας αὐτοῦ: Ἀρίσταρχος θύρα αὐτοῦ, θύρα πύλας. Α.

Ἐρωδιανὸς θύρα αὐτοῦ γράφει· πύλας γὰρ ἐπὶ πόλεων ἔσονται. πάλαι δὲ ἔθος τηρεῖσθαι καὶ τῶς πύλας, ἵνα βαυλίζοντες δηλοῦν τοῖς ἔνδοις τῶς ἔξω. B.

70. ἀλλόφρονες: ἄγαν λυσσῶντες· τῶτο γὰρ τοῖς κατοικησίοις συμβαίνει καὶ πρὸς γένεσιν σώματος. οἱ δὲ, ἐν ἄλλῃ ὄντες, ὡς τὸ „ἡ δ' ἄλδουσ' ἀπεσθίσετο“. οἱ δὲ αὐτὸν παρὰ τὴν ἄλδον, ὅ ἐστι παύσιον, ὁμοίως τῶ „κενῶν μέληθρα“. B.

ἀδμονοῦντες· ἐπὶ πληροσύνῃς ἀλλόντες, ὅσον ἐν ἄλλῃ ὄντες, δυσφορῶντες. οἱ δὲ εἶπον, ἄγαν λυσσῶντες. Α.

71. νέφ' δὲ τε πάντ' ἐπέσκεν: δοκεῖ τῶτο προ-35 τρεπτικὸν εἶναι μᾶλλον ἐπὶ θάνατον ἢ ἀποτρεπτικόν· καὶ τοι φαίνεται βεβλόμενος πείθειν τὸν Ἐκτορα εἰσιέναι εἰς τὸ τεῖχος καὶ μὴ ὑπομένειν τὸν Ἀχιλλέα. φησὶν δὲ ὅτι τῶ ἀπαξ ἀναγκασθέντι ἀποθανεῖν νέφ' τῶτο ἔοικεν, ὁ δὲ τὸν ἐκ προπετείας ὑψίστατο θάνατον. διὸ φησι σαφηνίζων τὸν νῦν „πάντα δὲ καλὰ θανόντι περὶ φανήν“. ὡς ἄρα καλὸν τὸ ἀποθανεῖν ὑπὲρ πατρίδος καὶ οἰκείων ἐπὶ λυσσῇ τῶν πρόσθεν, ἵν' ἡ, πάντα δὲ τὰ τῆς αἰτίας καλὰ εἴσι τῶ θανόντι, ἐάν ἐκ τῆς ἀποθανεῖν καλὸν τι φανῇ καὶ λυσσῇ· σὺ δὲ, φησὶ, ῥητορικῶς ταῦτα βύβει πα-45 θεῖν, ἐκ ὀφειλῶν τῶς οἰκείας. B.

73. ὅπως Ἀρίσταρχος φανήν διὰ τῶν δύο ἡ. Α.

74. κάρη: κάρη καὶ γένειον τῶν οὐκιστῶν ἔχεται μερῶν καὶ ἡ κομῶσιν οἱ πενθόντες. V.

75. αἰδῶ: τὰ αἰδοῖα. Α. ἢ τὴν ἀπὸ τῆς ὕψους καὶ τοῦ σώματος ἐκτροπῆν. V.

αἰδῶς ἐξεν ἡ ἀπὸ τῆς τῆ σώματος ὕψους αἰδῶν. B. 77. πολίαι: ὅρα πῶς εἰς αὐτὰ λήγει ἀφ' ὧν ἡφίστατο „ἡμῶς δ' ὁ γέρον, κεφαλὴν δ' ὄγε κόρυς χροῖ“ (33). Α.

79. μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν: παθητικὰ καὶ καὶ κόρον φέροντα τῶ μήκει· διὰ ταμιεύει τὴν μάχην καὶ νεκρῶ καὶ συρομένῳ τῶ Ἐκτορι, ἵνα μὴ παθεῖ οἱ αὐτοὶ θρήνοι ὡσιν. B.

80. κόλπον ἀνιμεμένη: ὅτι ἀντὶ τῷ χαλῶσαι ἀνιμεμένη καὶ ἐν Ὀδυσσεύῃ (2, 300) „αἶγας ἀνιμεμένης“ δέροντας. ἐξεν ἐν ἀπογυμνῶσαι τὸ κατὰ τῶς μαζῶν πωμα. Α.

γυμνῶσαι τὸ περὶ τῶς μαζῶν κόλπωμα· καὶ „αἶγας ἀνιμεμένης“ ἀντὶ τοῦ γυμνῶντας καὶ ἐκδέρνοντας. κινητικὸν δὲ καὶ γραφικὸν τὸ σχῆμα. ἔδειξε δὲ ὅσον φιλοτιμώμεναι αἱ γυναῖκες· ὁ μὲν γὰρ περὶ ἐντοῦ δέδιν, ὁ δὲ περὶ τῆς παιδὸς καὶ ἄνω καὶ κάτω βοᾷ, φιλὸν θάλλος, ὅτι καὶ „αὐτῇ“ (37), τῶν ἐπὶ τῇ πατρὶδι δεινῶν ἐπιλησίων νη. παρατηρητέον δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῶ λόγῳ, ἀπὸ μετοχῆς ὅμα μεταβαίνον. B.

ἀποκαλύπτει δὲ τὰ γενήσαντα καὶ θρέψαντα μέλη, ὡς „ἀπὸ κόλπου μητρὸς Ἑλλενίδης ἤλθετε βαλόντης“ V). ἐλέγετο δὲ κόλπος τὸ ἐπᾶν τῆς ζώνης κόλπος τῆ πέπλου· ὅθεν καὶ προκόλπιον· περὶ γὰρ τῶς δοχῶς ἐστὶν. B.

82. τέκνον ἐμόν: ἐκ ἀρκείῳ τῷ τέκνον, ὡς ἀλλὰ καὶ „τέκνον τέπτε λιπὼν πόλεμον“ (Π. 6, 254), ἀλλὰ τὸ τῶν γῶδες καὶ ἐνερῶν τῆς ψυχῆς παρασκευάζει αὐτὴν καὶ ἐμὸν προσθεῖται. τὸ δὲ αὖθις ἀντὶ τῆς ἀπόδος τοῦ τέκνονος ἡμῶν ἡμῶν ἐπὶ τῆς ἀποδοῦς. B.

83. αὐτὴν: εἰ μὴ συντόν, φησὶν, ἔλεος καὶ τῆς φροντισεῖς ζωῆς, ἐμὲ αὐτὴν τὴν γεννητικὴν καὶ τροφικὴν σου· συναντίον δὲ μέχρι τῆς ἐπέχον, καὶ ἀπὸ ἄλλης ζωῆς τὸ εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέχον· καὶ τὸ ἐπᾶν ὑποσιγῇ. B. τινὲς δὲ παρ' Ἰωάννου αὐτὴν τὴν μητέρα λέγεσθαι· „τέκν' ἔφαγεν εἰσθεοῖο καὶ αὐτὴν“ (2, 317). V.

ἡτοι συναντίον μέχρι τῆς ἐπέχον, εἴτα ἀπ' ἄλλης ζωῆς τῶν μετῴσιν· γίλε τέκνον· ἢ σικτόν εἰς τὸ αὐτὴν, εἴτ' ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα ἐπᾶν· ἐστὶ δὲ ὑποσιγῇ μετὰ τὸ ἐπέχον. B.

ἔτις διὰ τῆς, εἴ ποτέ τοι. Α. λαθικηδέα: τὸν λήθην ἐμπαῖοντα τοῖς παῖσι τῶν κακῶν ἀπάντων. AD. καὶ „ἐνθα οἱ ἡμιόδιος ἵνα μὴ λυθῇ μήτηρ“ (Π. 6, 251). V.

84. ἡ δὲ πύλῃ, ὅτι ἰδὼς φίλε τέκνον ἀντὶ τῷ φιλῶν τέκνον· καὶ ἔμνε ἀντὶ τῷ ἀμύνει. B.

πρὸς τὸ σημεινόμενον ἀνιμεμένη. τὸ δὲ ἔμνε ἀντὶ τῷ ἀμύνει. ἵκανά δὲ ταῦτα πρὸς πειθῶ· ἡ γὰρ ἀποσιγῇ τῆς μάχης αὐτῶ συμβαλεῖται, ἀλλὰ μετὰ ἀσφαλείας ἀποσιγῇ. ἄκρω δὲ τῶν φυσικῶν ἀνομιῶν ἐκ ἀρῆς, ἔκτορ.

φθόνον τέκνον, φίλον θυίλος, ὃν τέκνον αὐτῇ. ΒV.
 85. ἰών· ἴσως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ ἰών. Α.
 ἰών γρηπτεῖον, ἐκ ἰών. πρόμος δὲ ὁ πρὸ τῶν ἄλλων
 μαχόμενος, ἐκ ὁ βασιλεύς. Β.
 86. οὐ σαφὲς πρόμος ὁ πρόμαχος, ἐκ ὁ βασιλεύς. Α.
 88. σφέτλιος· ὁ πολλῶν ἡμῶν αἴτιος κακῶν. ἐπιφω-
 νήσις (ἐκφωνήσις V) δὲ πολλὰς καὶ ποικίλας ὑπαιτιεῖ τὸ
 πάθος. ΒV.
 87. τέκος· γράφεται θάλος. Α.
 88. οὐδ' ἄλσχος· ὡς φιλογύνῃν ἐπέμνησε τῆς γυν-
 αικῆς. πολὺ δ' ὥρος δὲ ἡ εἰς μορφο· περὶ γ' τέτων πολλὰ
 αἰδοται ἔδνα· „ἐκ δόμος Ἡελίονος, ἐπεὶ πάρεμυρία ἔδνα.” V.
 φθόικτον χρῆμα ἡ γυνή. καὶ τὸτο μέγα τοῖς τεθνεῶ-
 αν οἶονται. AV.
 89. διελθῇ, ὅτι ἔδνα ἐδίδουσαν οἱ παλαιοὶ ταῖς θυγατράσι
 καὶ παλιδωρον λέγει τὴν πολυέδρον. Α.
 90. μέγα νῦν ἐπὶ τῷ τόπῳ. οἶδε δὲ αὐτὸν τὸτο μάλισα
 δευκακτῶτα, τὴν τῷ σώματος ἀπώλειαν· διὸ καὶ εἰς μέσον
 οὐκ ἤγαγε· γρηὶ γ' ἔτος πρὸς Αἴαντα „οἴκαδ' ἑμὸν σῶ-
 μα δόμεναι πάλλιν” (II. 7, 79). Β.
 90. αὐδ' ἡ τῇ· ἡ παρατατικῇ ἐπὶ Δωρικῇ ἢ ἀορίστον
 συγκομμένῳ. ἔμεινον δὲ διὰ τῷ παρατατικῇ τὴν ἀδιά-
 λυτον δηλῶσαι θέσιν. V.
 91. πολλὰ λισσομένῳ· σημαίνει ὅτι πολλὰ παρα-
 λίσσεται, ἢ προσεπινοεῖν δεῖ. Β.
 92. οὐδ' ἔκτορι· ὅτι ὑπερβίβασαι ὁ δὲ ἔκτορι δὲ θυμὸν
 ἐκτείνον, πρὸς τὸ „ὅδ' ἔκτο γήραος βδόν” (Od. 15, 246). Α.
 93. γ' ὅραος μὲν καὶ ἔτοιμος, ἀλόγιμος δὲ καὶ ἀμετά-
 βλητος. Β.
 94. χεῖρ· ἐπὶ μὲν τῶν ἁλλῶν ζῴων ἐνλόγως τε καὶ
 ἄνθρωποι· δέναν γ' καὶ ἕτερα ζῷα χωρῆσαι. νῦν δὲ χεῖραν,
 τὴν αὐτὴν μόνον χωρῆσαν καὶ τρόπον τινα ἔλκτρον αὐτοῦ
 ἔσαν. „ἡδὺς δ' ἀμφοτέρως ὕδρ' ἐχέσεται” (Od. 18, 17). ἢ
 ὅτι δίκην ὑδατος ἐκχεῖται εἰς αὐτὴν τὸ θηρίον. ἀγριώτερα
 δὲ τὰ ἐν ἐρῆμῳ γεννώμενα, γρηὶ δὲ καὶ ἐν τῇ ε' περὶ ζῴων
 Ἀριστοτέλης ἐδίδοντα αὐτὸν μύρμηκας καὶ κανθαρίδας μετὰ
 τῶν φώλεων ἐν πληθεῖσι πλείονος τῷ ἐμφύτῳ καὶ ἐρε-
 θίζεσθαι καὶ λυσσᾶν, ἐπιθυμῶντά περ ἀπομάχεσθαι τὸν ἐνο-
 χλῶτα ἰόν. Β.
 95. διελθῇ, ὅτι τὴν τῶν ὕφρων κατάδυσιν χεῖραν εἴρηκεν,
 ἀπὸ τῷ χεῖρ, ὁ ἐπὶ χωρῆσαι· εἰς αὐτὸ γ' μηχανῶνται οἱ
 ὄντες εἰς τὸ χωρῆσαι τὸ σῶμα ὥσπερ ἔλκτρον· „ἡδὺς δ'
 ἀμφοτέρως ὕδρ' ἐχέσεται.” ἔναι δὲ τῶν κατὰ πόλεις διὰ τῷ
 ὁρῶν, καὶ ἀντὶ τῷ μένῃσι δοκεῖν. Α.
 96. τίσι τῶν ἀπὸ τῶν πόλεων ὁρῶντων ἀνδρῶν δο-
 κέει. Α.
 97. ἀμερδαλέον δὲ· ἀξιακὸς ὁ λόγος· βλέπων γ' χα-
 λπὸν, ἐλίσσει τὴν σπῆραν περὶ τὴν χεῖραν· γίνεται γ' ἐπὶ
 αὐτῇ μάχῃ αὐτοῦ, τεθνήσκοντος δὲ τῷ ἐλγίμῳ τῶν σφονδύλων
 καὶ ὁ συγκυμῶς σφόδρα φοβερός καὶ τὸ βλέμμα δει-
 νὸν καὶ ὑψαίμοι οἱ ὀφθαλμοί. ἢ δὲ τροπὴ ὕλη τῆς ὁρῆς,

ἢ δὲ εἰς αἰς τεκμήριον τῆς φήμης καὶ ἐδολμίας, ὁ δὲ τόπος
 ἔρημος καὶ ἀνήμερος πρὸς κατάληξιν. Β.

δέδορκε· βλέπει. διὰ γ' τὸτο καὶ δράκων εἴρηται, διὰ
 τὸ ὁρῶντος δεδορκεῖν. D.

5 97. πύργῳ ἔπι προΐχοντι· παρὰ τὸ προέχον τοῦ
 πύργου, ὡς νεάτορον ἀνθερεῶνα καὶ νεαίραν γαστέρα. ἢ δὲ ἐπὶ
 ἀντὶ τῆς παρὰ. ὑποσητεῖον δὲ τὴν οἰκοδομήν κάτωθεν
 οὖσαν πλατεῖαν καταλήγειν εἰς ξενόν. προΐχοντα δὲ τὸ
 προέχον τοῦ πύργου λέγει, Β. ἢ ἐπὶ ἀντὶ τῆς παρὰ, ὡς
 „ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες.” ὡς ἀνδριαντοπλα-
 εῖς δὲ νῦν μὲν τοῦτον, ὕψρον δὲ ἐπὶ τῆς ἰδρύει τὸν
 Ἀχιλλεῖα. Α.

99. ὦ μοι ἰγών· διαπόρησις ὁ τρόπος. δεικνύει δὲ
 ὅσον κακὸν ἡ φιλοτιμία· διὰ γ' τὸ μὴ ἀκῶσαι κακὸς ἐπὶ
 15 κακώτερον ἀπόλλυται. καὶ ἔστιν ὁ λογισμὸς γενναῖος μὲν φρο-
 νήματος, ὕψρονος δὲ μᾶλλον· κακὸν γ' κακῷ ἐμείλησεν
 ἰάσασθαι. Α.

100. ἀναθήσει· ἀντὶ τῷ περιᾶναι. καὶ πάλιν ἐκ τοῦ
 ἐναντίου „ἀγᾶλματ' ἀνήγειν” (Od. 3, 274) ἀντὶ τῷ ἀνατί-
 20 θεῖναι. Ἀττικοὶ δὲ φασιν ἀναθεῖναι τὸ φαρτίον ἀντὶ τοῦ
 ἐπιθεῖναι, οἱ δὲ ἀντὶ τῷ ἀνέχεσθαι. Β.

101. τὸ ἔσθῃ, ὅς μ' ἐκείλευεν νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν
 Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθ. σκεῖτον δὲ εἰς τὸ ὀλοήν·
 ἔδν γ' συνάφωμεν, ἐναντίον φαίνεται· ὁ γ' νυκτὸς ὀρη-
 25 σιν Ἀχιλλεῖος, νυκτὸς μέντοι ὁ Πολυδάμας συνεβέβλευσεν
 (II. 18, 254). Β.

105. καὶ Τρωάδας· τὰ γ' τῶν γυναικῶν ὀνείδη χα-
 λπώτερα. Β.

106. κακώτερος· ἀντὶ τῷ ἔσθῳ· ὁ γ' κακὸς ἔκτορ.
 30 ἔδος δὲ τοῖς χεῖροσι φέγειν τὰ τῶν κραισσομένων ἔργα, καὶ
 ταῖς μετῴσιν ἀνιερὸν τὸ ὑπὸ ἐλασσόνων ἐκαλογεῖσθαι. Β.

108. κέρδιον· αἶ κατὰ ἄνδρα κάλλιον. Α.

109. κατακτείνανται· διχῶς, καὶ κατακτείνανται. Α.

110. ἢ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι· οἰωνίζεται γὰρ ἐν κιν-
 35 δύνῳ ὧν τῶν δυσχερῶν τι καὶ τῶν καλῶν. Β.

ἢ διελθῇ, ὅτι ὁ κεν περισσός, καὶ ὅτι ἀμφίβολον πότιρον
 ἡμῶι αὐτῷ ὀλέσθαι, ἢ καδ' Ὀμηρικὴν συνηθεῖαν ἀντὶ τοῦ
 ἐπ' αὐτῷ ὀλέσθαι. Α.

πρὸ πόληος· ὑπὲρ τῆς πόλεως· ὑπὲρ αὐτῆς γ' ἀγαι-
 40 νύσεται. Α.

111. εἰ δὲ κεν· ἡρηται μέχρι τῷ (122) „ἀλλὰ τί μοι
 ταῦτα,” καὶ ἔδν αὐτοῖς ἀνταπεδοῦν, ἥτοι ἐν διαπορητι-
 κὸς ἐστὶ κἀνταῦθα ὁ λόγος, ὡς ἐλέγομεν κἀν τῇ Φ' ἀρα
 τὴν ἀσπίδα κατάδωκεν καὶ τὴν περικεφαλαίαν, πρὸς δὲ τὸ

45 τιμὸς ἐκείνας τὸ δόρυ αὐτὸς προσέβηθ' Ἀχιλλεῖ καὶ τὰ
 καὶ τὰ ποιήσω· ἡ κομματικῶς ἐρηγᾷ ὑποληπτόν, ὡς καὶ
 ἡμῶν σύνδεσμος πολλάκις, ἂν δὲ κατάδωκεν καὶ ποριεῖτο.
 δένεται δὲ καὶ ἡθικῶς ὁ ἔκτορ ὑπὸ τῇ μεταβολῇ γυναι-
 50 κῆτος, πρὶν ἀνταποδοῦναι, διακόψαι τὸν λόγον. τὸ ἕμισον
 ὑποσητεῖον καὶ ἐπὶ τῶν ἐπ' Ἀχιλλεῖος ἀνωτέρω λεγομένων.
 ἔλκρον δὲ ταῦτα ὡς πληρῶν. AV.

λέγει δὲ ἀποθέσθαι τὰ ὅπλα, ὅπως μὴ δοκῇ ὡς πολεμῶ προσιέναι, ἢ ἵνα μὴ διὰ τῆς θείας τῶν ὀπλίων ἐπ' αὐτὸν ἐρημύσῃ (ἐπὶ αὐτὸν πυρώσῃ V). ὅσον δὲ ἐστὶν ἐν ταῖς νίκαις ἀφρόρητος, τοσοῦτον ἐν ταῖς ἀνυχταῖς τυπενός. ἄλλως τε τὸ μὲν ἥπναι ἐνδυμείσθαι συνετὸν, τὸ δὲ ἐκλέγεσθαι τὰ 5 ἄριστα γενναῖα. BV.

113. ἀντίλος: ἐκείτης. ὅθεν ἀνταῖος ἐκείσιος Ζεὺς παρὰ ἱπποβότων. V.

118. ἕμα δ' ἀμφὶς ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι: ἕμα τῇ προτέρᾳ ὑποχέσθαι καὶ ἕτερά, χωρὶς οὖν Ἀλέξανδρος ἦρα-10 σεν. οἱ δὲ τὸ ἀμφὶς ἀντὶ τῆς δίχα, ὃ ἐστὶν εἰς δύο· τὸ δὲ ἕδος καὶ ἐν τῇ ὁλοποιᾷ. ταύτην δὲ τὴν ἀντέκτισιν ἴσως ποιῶν Ἀγαμέμνων καλεῖ. B.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆς ἀμφιδάσσεσθαι, δίχα μερίσασθαι. πάλιν δὲ ὃ δὲ σύνδεσμος περισσός. A.

Ἀρίσταρχος ἀποδάσσεσθαι διὰ τῆς εἰ. A.

μέλλοντός ἐστι διὰ διὰ τῆς σ. V.

ὅσσα πτόλις: γράφεται ὅσα τε πτόλις. A. §

119. μετόπισθε: μετὰ τὴν πρὸς Ἀχιλλεὺς ὑπόχρεσιν. γερύσιον δὲ σημειῶν, ἡ τὸν τοῖς γέρονσιν ὀφειλοντι προ-20 τέλει (τὸν ἐπὶ τῶν ἐντίμων ὄρκον, ὃν ἐν τοῖς ἐντίμοις ἔξῃν ὁμόσαι D). τὸ δὲ Τρωαῖν ἀντὶ τῆς παρὰ Τρώων. B.

ἔλωμαι: γράφεται ὁμῆμαι. A.

121. ἔπως χωρὶς τῆς δ', ἀλλὰ τί μοι. A.

123. ἴκωμαι: τινὲς ὡς φιλοῦμαι ἀναγνώσκουσιν, ἵνα αὖ-25 τὸ ἱκετεύσω σηματούγῃ. οὐκ ἀνεγκαῖον δὲ ἐναλλάσσειν τὸν τόνον καὶ γὰρ βαρυνόμενον ταῦτόν ὑπὸχρεῖται, καὶ ἀκόλουθόν ἐστι μέσῳ δευτέρῳ ἀορίστῳ ὀριστικῷ τῷ „τὴν ἰκόμεν φεύγων” (Π, 14, 260). ὡς ἐν ἐλιπόμην ἴκωμαι, ἔπως ἰκόμεν ἴκωμαι. A.

ὅτι τὸ ἴκωμαι ἀντὶ τῆς ἱκετεύσω. παρὰ κείνῳ ἔν τὸ ἴω, 30 οἱ μὲν δέονται, ὃ δὲ διαλογίζεται, ὃ δὲ ἐπεισιν, ἕμα πάντα λέγειν ἀδύνατον. B.

διὰ τῆς ἴων ἐδήλωσεν ὅτι τὸ ἴκωμαι ἀντὶ τῆς ἱκετεύσω, ὡς τὸ „τὴν ἰκόμεν φεύγων.” ἀνέπαλιν δὲ „ἐκάσσε Πηλεὺς ἱκέτευσεν” (Π, 16, 574) ἥτοι ἦλθεν. B.

124. αἰδέσεται: μετὰ αἰδῆς δέξεται. B. ὡς „αἰδέσθαι ὁ ἱερῆα.” A. αἰαί θ' ἱερῆα” (Π, 1, 23) καὶ „αἰδοίοισιν ἔδωκα” (Od. 15, 372) ἀντὶ τῆς ἱκέταις. ἐπιμελῶς δὲ τοῦτο τίθησιν ἐπὶ τῶν ἱκετῶν. V.

ὅτι αἰδέσεται ὡς ἱκέτην προσδέξεται „αἰδέσθαι ὁ ἱερῆα.” A. γυμνὸν ἐόντα: τέτο γὰρ αἰσχρὸν ἡγήται, εἰ δίχα τῶν 40 ὁπλων ἀποθανεῖται. A.

126 127. καὶ ἐστὶν ἀρχαῖα μυθολογεῖν τῷ Ἀχιλλεὺς νη- πίων δίκην, ὡς τῶν πρώτων ἀνθρώπων ἐκ δρυῶν καὶ πε- τρῶν γεγενῆσθαι λεγομένων. A.

οὐκ ἐστὶ, φησὶν, Ἀντικρὺς Ἀχιλλεὺς μύθους διηγεί-45 θαι, ὅποιοις ἂν παρθῇναι καὶ ἡθῆναι. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ἐκτι- θέμενα βρέφη παρὰ δρυσὶν ἢ πέτραις ἐκρίσκοντες ἐνόμι- ζον ἐκ τῶν γεγενῆσθαι. ἐκ τοῦτο δὲ γένετο ἡ ὑπόλη- ψις. οἱ παλαιοὶ νομαδικῶς ἔχοντο τῷ βίῳ, οἰκίας μηδέπω κεκτημένοι. αἱ δὲ γυναῖκες τέκνισαι ἐν τοῖς ὕρσι ἐπὶ τὰς 50 κοιλάματι τῶν πετρῶν καὶ δρυῶν. ἐκρίσκοντες δὲ τινες, νο-

μίζοντες ἐκείθεν γεγενῆσθαι, ἀνέτρεφον. ἡ ἱστορία παρὰ δέμῳ. ABD. τέτο δὲ καὶ κατὰ τὴν Ὀδυσσεῖαν ἐμφανέ- γάρ ἀπὸ δρυὸς ἔσσι παλαιφάτε. (Od. 19, 163) καὶ ἔξῃς. B.

127. θαριζέμεναι: ὁμιλεῖν, προσπαλεῖν. ὅσοι δὲ ὁμιλῶν, ἐπειδὴ ὁμῶς τοὺς συνιόντας ἐκρίσκουσιν. ἡ δὲ ὅσας ἐντίθενται δῆθεν ὡς μὴ συνιέντες εὐθέως, ἀλλ' ὅσοι μακρὰ καὶ ἀπηρητημένα ἐναπολαύοντες ἐπὶ πολλὰ πρὸς ἀλλήλους θέας. V.

ληρώδεις ἀρχαιολογίας διηγέσθαι, ἀπὸ τοῦ τὸ πάλαιον ὁρενόμενον ὄντων τῶν ἀνθρώπων ἐκείσε τέκτεσθαι. ἡ δὲ ἐπὶ ληγγενεὶς λέγονται οἱ πρόων ἄνδρες καὶ ἀπὸ τῶν λίθων ἀνακαλλάνος. ἡ χρησιμὸς διηγέσθαι. Ἀσπιδόνη γὰρ δρυὸς, πέτρας Πυθῶν. ἡ περιτολογεῖν ἀπὸ τῶν περὶ τὰς δρυὸς φησὶ 5 καὶ περὶ τὰς πέτρας κυμάτων. ἡ οὐκ ἐστὶν αὐτῷ τὴν ἀν- τὴ γένεσις διηγέσθαι τῶν ἀνθρώπων. καλῶς δὲ τὸ φάσθαι τῶν λόγων ταῖς τῶν ἀκάκων ὁμιλίαις παραβάλλει μύθους τερομένων παλαιῶν. διὰ δὲ τὴν πολυλογίαν τῇ ἀναπό- ἐχρήσται. B.

128. ἡ διπλῇ πρὸς τὴν ἐκινάλησιν, ὅτι πικρὸς ὁ Πηλεΐδῃ, θαρισμὸς δὲ ἐστὶν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ὁμιλία γὰρ αἱ γυναῖκες. A.

129. ἔριδι συνελυνέμεν: εἰς ἔριν ἢ μετ' ἔριν συμβαλεῖν. B.

129. 130. ὅττι τάχιστα: ἐν ἄλλοις ὅφρα τάχιστα τέτο δὲ ἐκατέρωθεν δύναται προσδίδοσθαι. A.

130. εἴδομεν: λήπει τὸ ἵνα. καίτοι δὲ προλογισθῆναι καὶ μένει τὴν θείαν Ἀχιλλεὺς, ἀλλὰ νικάται τῷ πένθει.

131. ὃ δὲ οἱ χεῖδον ἤλθεν: ὅφ' ἐπὶ πάντα πρὸς τοὺς οἱ μὲν δέονται, ὃ δὲ διαλογίζεται, ὃ δὲ ἐπεισιν, ἕμα πάντα λέγειν ἀδύνατον. B.

132. ἴσως: τινὲς διὰ τῆς εἰς διφθόγγῃ ἀντὶ τῆς ὁμοιωθεῖς. V.

κορυθαίκα: τῷ κινῶντι ἐν τοῖς πόλεμοις τὴν αἰχμήν φεραμένην, ὡς τριχάκης καὶ κορυθαίολος. „ὁμῆς δὲ αἰχμὴν σμερδαλέον κορύφαοις τινάσσειτο” (Π, 15, 609). B.

133. ἔτος ὃ εἶχος μετατιθέμενος Ἰωνικός γίνεται μελίζονος. σείων μέλινῃ Πηλεΐδῃ δεξιὸν κατ' ὤμον. ἡ σύνθεσις καὶ τὸν ἄρῳνα τόνον τεθίγησιν. V.

135. ἡελίς ἀνιόντος: πρὶν διασκαδέσθαι τὰς οὐρανὸν ὅτε καὶ ὁραθῇναι δύναται. B.

ἐγρότερος ὃ εἶχος ἐγένετο τῇ παραλλήλῃ τῶν φησὶ νηέντων. V.

136. ἐπιρριπτός, ἔκτορα δ' ἴλα τρῶμας. A.

137. ὃ πῆλσω δὲ πύλινος λήπει: φεύγει γὰρ ἐπὶ τὸν πῆλιν καὶ τὸ τῷ Πηλεΐδῃ σῆμα ἵς τὰ δεξιὰ τῆς πύλας. ὃ δὲ Ἀχιλλεὺς ἀπὸ τῆς Σκαρπείας καὶ τῶν ἀριστερῶν μερῶν ἐκρίσκει. ἡ ὁ πῆλσω ἀντὶ τῆς κατὰ νύκτα, καὶ πύλινος ἐπὶ ὃ Πηλεΐδῃς ἐκρίσκει. B.

βῆ δὲ φροβηθείς: ἀντὶ τῷ φεύγων ἀπέβη. AB.

139. κίρκος ὕρεσθαι ὕριος γὰρ ἐστὶ καὶ ὀξείατος.

καίεται διὰ τὸ τόχος τῆς οικίας πτήσεως. Β.

141. πάλιν φοβεῖται ἀντὶ τοῦ φεύγει. ὑπαίθια δὲ ἀντὶ τῆς ἔμπροσθεν ἢ ἐκ πλαγίας. Β.

ὅτι καὶ νῦν σαφῶς ἀντὶ τῆς ἔμπροσθεν φεύγει. Α.

142. λεληκώς: ἔγγυς γὰρ γεγονώς πυκνὰς τὰς ἐπιπτώσεις αὐτοῦ καὶ βοᾷ τῇ τῷ λαβεῖν ἐλπίδι. ἰδιωμὶ δὲ φωνῆς τὸ λεληκέναι ὡς τὸ κλάζειν. Β. κεκραγώς, νῦν δὲ ἔχον διὰ τῆς πτήσεως ἀποτελών. D.

143. ἰθὺς: πάλιν κατ' εὐθείαν. V.

τρέσει: μετὰ δέος ἔρρυνεν. V.

ὅτι τὸ τρέσαι οὐ τὴν πτόησιν σημαίνει, ἀλλὰ σὺν τῷ φεύγειν. ἐπήνεγκε γὰρ „τείχος ὑπο Τρώων.“ Α.

145. σκηπτήν: τὸ Ἀλκμήνῃ μῆνιμα. φησὶ γοῦν „τύμβω ἀκροτάτῳ Ἀλκμήνῃ“ (Π. 2, 793). V.

ἐρινεόν: ὁ τὸν ὄντα πρὸς τὸ τεῖχος, ἀλλ' ἐπὶ τὸ πῆμα τῷ Πρ. Β.

ἠνιμεόεντα: καταπνεύμενα, ὑψηλά· τὰ γὰρ ὑψηλότερα μᾶλλον καταφυσᾶται τῶν κοίλων. D.

146. βραχὺ διασαλτέον μετὰ τὸ ὑπέκ· τὸ γὰρ ἔξῃς, ὑπέκ τείχος κατὰ τὸν ἀμαξιδόν, ὅσον ὑπὸ τὸ τεῖχος. ἡ δὲ ἔξω πρὸς αὐτοὺς προκειμένη ἐμφαίνει ὡς καὶ μικρὸν ἔξω τῆς τείχεος ἰδιωκον. Β.

τὸ ἔξῃς, κατ' ἀμαξιδόν αὐτὸν ἐσσεύοντο ὑπέκ τείχεος. βραχὺ δὲ διασαλτέον μετὰ τὸ ὑπέκ. ἐμφαντικώτατα δὲ φαίνεται αἱ προθέσεις· δηλοῦσι γὰρ τὸν μὲν ὑποδύναι τὸ τεῖχος σπίνδοντα, τὸν δὲ ἔξωθεν αὐτόν. ἀμαξιδός δὲ ἡ λαοφόρος καὶ βασιλικὴ ὁδός. Β. „τῇ περ ἀμαξίαι ἄρτων“ (Ὀδ. 10, 108). V.

Ἀττικῶς· πεπλόνηκε ταῖς προθέσεσι, τὸ δυσέλκτον τῷ δρόμῳ παριζάς. V.

147. κρονοὶ καλῶνται καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ὁρέων μετὰ φέρον καὶ κρόσεως νόοντες χειμάρροι („κροτῶν ἐκ μεγάλων“ Π. 4, 434). νυνὶ δὲ αἱ τῶν πηγῶν ἀπόρροιαι· ὁ γὰρ Σκάμειος κατὰ ἀνατολὰς τῆς Ἰδης ῥεῖ, πρὸ τριῶν τῆς Ἰλίου πηγῶν, ὑπόγειος δὲ γινόμενος ἐν Ἰλίῳ δύο ἀναδίδωσι πηγὰς, ἀφ' ὧν οἱ κρονοί. εἰς δὲ τὸ Σκαμάνδρου λείπει ἡ ἀπό, ἡ ἀπὸ Σκαμάνδρου. δαίμονιός δὲ τὸν τῆς διώξεως καὶ ὅταν ἐκ ὁρῶν κατέλειπεν, ἀλλ' ὥσπερ διατριβὴν πορεύμενος τῇ ἀκοῇ τὰς μὲν τρέχειν φησὶν, αὐτὸς δὲ ψυχάγωνται τῇ ἐπισταγωγῇ τῆς ἀφηγήσεως τὸν ἀκροατὴν. BV.

κροναὶ κυρίως μὲν αἱ ἀρχαὶ τῶν ρευμάτων, νῦν δὲ οἱ ὅσοι ὅσα πλέουσιν. D.

αἱ δὲ ἀλλοθιναὶ πηγαὶ Σκαμάνδρου κατὰ ἀνατολὰς τῆς Ἰδης πρὸ τῶν πηγῶν τῆς Ἰλίου εἰσὶν. ἴσως δὲ ὑπόγειος ῥέων τῆς Ἰδης ὡς ὁρᾶται. ἀλλὰ καὶ πῶς ἐν τῇ Μ ἀπὸ τῆς Ἰδης πηγῆς ἔχον αὐτὸν τὰς πηγὰς; ῥητὸν ἐν οὗτω φησὶ τὰς πηγὰς ταύτας ἀναβλύζειν ἀπὸ τῆς Σκαμάνδρου, ἵνα λείπῃ ἀπὸ, ἀπὸ Σκαμάνδρου. οἱ δὲ τοπικώτερον ἰσορῶντες δύο πηγὰς εἶναι ἐκείνας τῶν ἀπὸ τῆς Ἰδης πηγῶν, ὡς εἰς τὸν Σκαμάνδρον ἐμβάλλειν. μεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ τὸ τεῖχος τρέχει· ὡς ἔκτορ ἴσως ἀνασηκώμενος ἀπὸ τοῦ τείχεος ὑπὸ

Ἀχιλλέως. V.

Ποσειδῶν. ἐπιτίθει τινες πῶς τὸν Σκαμάνδρον ὑπὸ τῆς Ἰδης εἰσὶν ῥεῖν (κατηρίθμητο γὰρ δῖος τε Σκαμάνδρος τοῖς ἀπ' Ἰδαίων ὁρέων ἑλάδε προρέουσιν Π. 12, 19, 21) ὑπερὸν φησὶν „κροτῶν δ' ἴκανον καλλιρρόον, ἐνθα δὲ πηγαὶ δισσὶ ἀναύσσουσιν Σκαμάνδρου διήκοντος.“ ὑπὸ τὸ τεῖχος τὰς πηγὰς τῆς Σκαμάνδρου λέγων ῥησὶ· μάχεται γὰρ δὴ τὸ ἐν τῷ πεδίῳ ὑπέκ κατ' ἀμαξιδόν τὰς πηγὰς εἶναι τῷ Σκαμάνδρῳ τῷ ἐκ τῆς Ἰδης αὐτὸν λέγοντι ῥεῖν. ἴσως δὲ ἐκ τῆς παρα-10 λήψεως τῆς ἔξ. ἔστι γὰρ τὸ πλήρες, ὅτι πηγαὶ δύο ἐκ τοῦ Σκαμάνδρου ἀνίσσονται κατὰ τὸ πεδίον, ἀλλ' ὅχι οὗτοι τῆς Σκαμάνδρου εἰσὶν αἱ ἐν τῷ πεδίῳ πηγαί. BV.

148. ὅτι λείπει πρόθεσις ἡ ἐκ ἡ ἀπὸ· ἐκ Σκαμάνδρου γὰρ, ἡ ἀπὸ. Α.

149. ὕδατι· λιαρῶ ῥέει· ἐντὶ τῆς περιρρέει τῷ ὕδατι (ἡ ῥεῖται ὕδατι ἢ ὕδωρ ῥεῖ. V). προσληπτὸν δὲ τὸ χειμῶνι. Β. φασὶ δὲ καὶ τὰς ἐν Ἰδῇ πηγὰς τῆτο πᾶσαι. V.

151. Θέρεϊ: ἡ δισπλῇ, ὅτι ἐκ τῆς ἐνταδιασολῆς ταύτης σαφές ἐστι ἡ εἴρεα πηγῇ ὕδατι λιαρῶ ῥεῖ κατὰ χειμῶνα. Α. εἰκνύται ἀντὶ τῆς εἰκότως ἢ εἰκόσ. V. ὕδωρ δὲ ἐπαύρηται τὸν εἶχον τῇ ἐπὶ τὸ αὐτὸ τῶν φωνηέντων παραλήψει. V.

152. χιόνι ψυχρότῃ: ψυχρότερα γὰρ χαλάζει χιὼν καὶ θέρους γὰρ γίνεται χάλαζα. ὁ δὲ κρύσταλλος καὶ τῆς χιόνος ψυχρότερος. Β.

153. ἐπ' αὐτῶν: ὅτι πρόθεσις ἤλλακται καὶ πτώσις, ἀντὶ τῆς παρ' αὐταῖς. Α.

ἐγγύς: ἐκ τῆς πόλεως ἀλλ' ἀλλήλων, ἐπεὶ τοὶ ἔδει καὶ τῷ πολέμῳ ἀδεῶς ἔξελαι αὐτάς. ἔασι δὲ ἀντὶ τῆς ἡσαν. V.

154. καλοὶ λατρεῖσι: ἐκ καλῶν λίδων γεγονότες, ἢ 35 διανγές ὕδωρ ἔχοντες. Β.

157. βραχὺ διασαλτέον παραδραμετήν καὶ φεύγων. Α.

διώκων: αἱ τὸ διώκειν ἐπὶ τῷ φεύγοντός τινος κατόπιν ἐπιτρέχοντος λίδων. Β.

158. ἡ δισπλῇ, ὅτι ὅπως διώκεται λέγει τὸν φεύγοντα. ἐν ἐνίοις δὲ φέρεται εἶχος ὑπὸ τῶν ἐνταλῆς „φέγγ' υἱὸς Πριάμοιο, δίωκε δὲ δῖος Ἀχιλλεύς.“ Α.

ὅτι πρὸς τὸ πρῶτον ὑπὲρθεσε καὶ τῷ ἀντιθέτῳ χήματι χρῆται. V.

159. βοσκήν: τὸ παλαιὸν γὰρ ἐν ἀγῶνι βύρας ἐδίδουν ἑπαθλα καὶ ἱερῶν μὲν πᾶν θῆμα, ἰδίως δὲ παρὰ Ἀττικοῖς τὸ πρόβατον. Β.

καὶ νῦν Οἰταῖοι, Ἡρακλεῖ πέντετρίσιον ἀγῶνα ποιῶντες, βύρας δίδουσιν. V.

ἀρνύσθην: ἀντικατήλλασσον τῷ δρόμῳ. Α.

ἄρνεσθαι τὸ ἀντί τινος λαμβάνειν τι. Β.

161. ἡ δισπλῇ, ὅτι ὡς περὶ ἐτέρων λέγει τρεχάντων περὶ τῆς ἑκτορος ψυχῆς, αὐτὸ τῷ ἑκτορὶ ἐνός ὄντος τῶν αὐτῶν. Α.

ἔλκετον τὸ πρᾶγμα· τὸ θάτερον γὰρ ἴδιον κοινὸν ἄλλον ἔλκετον, τὸ μὲν, αἱ ἐκρήγναι, τὸ ἴδιον ὡς ἄλλον ἔχοντος, τῇ δὲ, αἱ προσφάσσι, τὸ ἐκείνους λαμβάνοντες. BV, καὶ

ἦν τῷ Ἀχιλλεῦ ἐκ περιβολῆς ὁ κίνδυνος. V.

162. ὡς δ' ὅτ' αἰεθλοφόροι· ἔχ' ἀπλῶς δρόμον ἵππων παρέλαβεν ἄλλ' ἀγωνιστῶν, καὶ ἔ' καθολικῶς δρόμον ἄλλῃ τὸν περὶ τὰ τέματα, ὅτε δεξιότερον θέσει πλησιασέσης τῆς νίκης. εἰς δὲ τὴν προθυμίαν καὶ τὸ τῷ ἄθλῳ, ὅτι μέγα· ὡς περὶ μεγάλων γὰρ πάσῃ προθυμίᾳ χρῶνται. B.

περὶ τέματα· ἀντὶ τῷ διὰ τὰ τέματα· εἰς γὰρ τέτας τὸ τέλος τῆς νίκης ἀπόκειται, ἐπεὶ εἰ περὶ τὰ τέματα δραμεῖσιν, εὐφυνῶς κάμπτεται οὐ δύνανται. οὕτως Εὐβαλός. A.

163. ῥίμψαι· λίαν ταχέως, μετ' εὐμαρείας. B. ῥηδῖως. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ταχέως. V.

164. κατατεθνεῖωτος· ἡ κατὰ ἀντὶ τῆς ἐπὶ, ἐπὶ ἀνδρός τεθνεῖωτος. ἔκ οἷδε δὲ εμφανίτας ἄλλ' ἐπιταφίους ἀγῶνας. B.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἀμφίβολον πότερον ἀνδρός τεθνεῖωτος γυνή, ἢ ἐπὶ τεθνεῖωτι ἀνδρὶ, ὃ καὶ ὕμνος· ἔκ οἷδε γὰρ ἄλλος ἢ τὴν ἐπιταφίους ἀγῶνας Ὀμηρος. A.

165. περιδίνῃ θήτην· δίκην τόνος περιεστρέφουσαν. τὸ τάχος δὲ καὶ τὸ εἰς μίαν τρέχον αὐτὰς γραμμὴν διὰ τέτα δηλῶται. πῶς δέ, φασίν, ὁ ποδωκέστατος πάντων οὐ καταλαμβάνει τὸν Ἑκτορα· πρόχειρον μὲν ἔν τῳ λέγειν ὅτι Ἀπόλλωνα ἔχει συμμαχόντα· καὶ ὅτι ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς ἀναισθήτος ἐστὶ πενθήρης, προκαμὸν ὑπὸ Ξάνθῳ καὶ Ἀγήνορος· ὁ δὲ Ἑκτωρ καὶ ἀναπέσωντ' παρὰ τῇ τείχει καὶ περὶ ψυχῆς τρέχει. ἔκ ἦν τε εἰς εὐθείας ἢ διωξίς τῷ Ἀχιλλεῦ προσηγορεύονται καὶ ἐκκλίνοντι τὸν Ἑκτορα τῆς πόλεως. BV.

166. ὀρώντο· ἀπὸ τῆς ὀδῆς ὥρων. ὅταν δὲ ἔλθῃ εἰς Ἰδην Ζεὺς, ἐπὶ τῇ ἰσιεῖσθαι αὐτοῖς τὴν σίγῃδα παραγίνεται. V.

168. τὸ δεικνύμενον ἀντὶ τῷ δεικνύοντι· ἄτοπον γὰρ μνησθαι Ἑκτορος, μὴ γὰρ μὴν Ἀχιλλέως. B. ἔστιν ἔν ὡς τὸ „ὡς ὁ τὸν πεδίου δεικνέτω“. V.

170. ὅτι ἐλλείπει ἡ περὶ, περὶ Ἑκτορος. AB.

ὅς μοι πολλὰ βόων· τῷτο πρὸς τὴν ἡμετέραν εὐσείαν. B.

172. ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· τῇ ἀκροπόλει, ὡς ἀκροτάτη κορυφῇ. B.

ὅτι ὑπερθετικῶς ἀντὶ τῷ ἀκροπόλει. A.

174. ἄλλ' ἄγετε φράζεσθε· διδάσκει παρόχθειας με- ταδιδόναι τοῖς ἀρχομένοις καὶ κοινωνεῖν αὐτοῖς τῆς βασιλῆς. B.

181. ἐπαινέομεν· εἰ τὸ μὴ εἰπεῖν μεμφομέθ' αὐτοῖς. B.

183. 184. ὅτι ἐνταῦθα ὕμνος λέγονται, κατὰ δὲ τὴν πρὸ τῆς κόλα μάχης ἀγορὰν τῶν θεῶν (Π. B, 39) ἐκείνῃ. A.

Ποσειδῶν, ὁ νῦν ἀσπαρῆς, ὄντινα ἀγνοήσαντες ἡθέτησαν τὰ ἔτη. ἡ δὲ ἀσπαρῆς ἐκ τῷ πρόσφρονι· ἀπέδοσαν γὰρ ὡς δηλῶντος τῷ ποιητῇ διὰ τῷ πρόσφρονι, ὃ κατὰ σπερδὴν ταῦτα ἀγορεύει. ἔστι δὲ καὶ τῷτο, ἀλλὰ τῇ πρὸ κέρηται ἀντὶ τῆς ὑπὲρ συνήθως, ὡς ἐν τῷ „ἀνδρῶν πρὸ ἀνακτος ἀμειλίχης“ (Π. 24, 734) ἀντὶ τῷ ὑπὲρ ἀνακτος, καὶ ἐν τῷ „τοῦ ἀνακτος πρὸ τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν“ (Π. B,

57) ἀντὶ τῷ ὑπὲρ παίδων καὶ γυναικῶν βέλεθ' ἔλεγειν, ἔν καὶ ἐνταῦθα, ὃ κατὰ ὑπερφροσύνην οὐδ' ὡς τὸν ἄλλῳ ταῦτα· βέλομαι γὰρ ἥπιος εἶναι καὶ πρῶτος, καὶ ὃ ἐν παραπληρωματικῶς, καὶ ἐκ ἀντὶ τῷ σὺ παρὲλθῃ. πᾶσι τοῖνυν διάνοια ἀρχοντι, βελομένη ἐνδεκνύειν ἡλικίαν ἡπιότητα καὶ ἐκ τὴν ἀρχοντικὴν ἀγριότητα· οἱ γὰρ ἡλικίαν μετ' ἀπειλῆς λόγοι ἐπέρφρονά θυμὸν, καὶ ὅν ἐν ἄλλοις νορὰ ἔφη, ἐνδεκνύοντο. B.

184. ἐθέλω δὲ τοι ἡπιος εἶναι· ταῦτ' ἡ 10 θεῶς εἰμαρμένη ὁ νόμος παρὰ ἀνθρώποις. ὡς ἐν ὅτι ἡμῖν κοιτῆς καὶ παρανομῶς δικάζει, ἐδὲ Ζεὺς παρὰ εἰμαρμένην. πολλάκις δὲ ἡπιότητος χάριν καὶ βίβληται δάξομεν τὸν νόμον. τῷτο δὲ φησι καὶ Ζεὺς, ὅτι δίκαιον τῆς εἰμαρμένης, διὰ δὲ τὸ ἡπιοι τῷτο εἶπον· 15 ὁ τοι σύνδεσμος παραπληρωματικῶς. B.

185. ἐρώει· ὑποχῶρει, ἐνδίδε. A. μὴ ἀποχῶρει, ὡς τὸ „ἐρωῶσαι πολέμου“ (Π. 13, 776).

188. Ἑκτορα δ' ἀσπερχέει· σημειῶδες ὅτι Ὀμηρὸς φησι μονομαχεῖν τὸν Ἑκτορα, οἱ δὲ λοιποὶ 20 τες ἐνεδρενθῆναι ὑπὸ Ἀχιλλέως. A.

189. ὕρεσσι· δι' ὕρεων ἢ ἐν ὕρεσι. περισσὴν ἐλάφοιο· ὁ γὰρ νεβρὸς ἐπὶ ἐλάφῃ μόνον, ὡς καὶ ἐπὶ βοῦς καὶ ὁ πῶλος ἐφ' ἵππῳ λέγεται. B.

190. διὰ τ' ἄγκυα καὶ διὰ βήσσας· ὅτι ἐν 25 δι' ἄγκλων καὶ βησσῶν. A.

ἀντὶ τῷ δι' ἄγκλων καὶ βησσῶν, ὡς τὸ „διὰ τ' ἄγκλων αἵμα“ (Π. 10, 298). τῷ δὲ ὕρεσι τὰ μὲν ἀνωτάτω ἀνέρεται, τὰ δὲ ὑψηλὰ σκοπία, τὰ δὲ προνεκνύοντα πρὸς τὰ δὲ κεκλιμένα κλιτύες, τὰ δὲ βάσιμα βήσσαι, τὰ δὲ 30 ἄγκη, τὰ δὲ σύνδεσμοι νάπαι, τὰ δὲ κάτω προνεκνύοντα. ἡ δὲ παρὰ ταῖς προνεκνύοντα πεδιάς παρόριον. B.

191. καταπτήξας· ἐποπεσῶν. θάμνω δὲ τῇ φησὶ τῶν μικρῶν δένδρων, παρὰ τὸ θαμνόν. B.

192. ἐμπέδον τὸ ἀνεκδύτως. τινὲς δὲ εἰς τὸ ἵππων τυπωμένον ἵχνος ἐν τῷ πεδίῳ ἀπὸ τῆς βάσιως τῷ πεδίῳ 35 ὡς Ἑκτωρ οὐδ' ἄλλ' ὅτι· ἡ παραβολὴ πρὸς τὴν εἰς μόνον· ἐδὲ γὰρ κρύπτεται ὁ Ἑκτωρ. ἡ δὲ καὶ αὐτὸς τὸν παρεφύλαττεν ὑποφύγειν εἰς τὴν πόλιν, ὡς ὁ εἰς τὸν θάμνον. B.

193. ὡς Ἑκτωρ οὐδ' ἄλλ' ὅτι· ἡ παραβολὴ πρὸς τὴν εἰς μόνον· ἐδὲ γὰρ κρύπτεται ὁ Ἑκτωρ. ἡ δὲ καὶ αὐτὸς τὸν παρεφύλαττεν ὑποφύγειν εἰς τὴν πόλιν, ὡς ὁ εἰς τὸν θάμνον. B.

194. ὁσσάκι δ' ὀρμήσεις· ὁσσάκις ἂν κατὰ τὴν 40 λας γενόμενος Ἑκτωρ ἐλογίζετο παρυσθῆναι εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ χεῖρας τῷ δρόμῳ, τοσσάκις τὸν ἔνδον ἔχων δρόμον· ὡς ἐδίδωκεν αὐτὸν εἰς τὸ πεδίον. B.

ὅτι ὡς ἂν ὦ Σκαίης, τῶν Σαρδανίως. A. τὰς Σαρδανίας πύλας ἀνατολικῶς θέλουσι, Σκαίης πρὸς δυσμὴν νεύσας. V.

197. ἀποσρέψασκε· καὶ παρασρέψασκε, διχῶς 50 τοσσάκι μιν προπάροισθεν· πρῶτος αὐτοῦ προπαρόισθεν πρὸς τὴν πόλιν ἀπέσρεφεν εἰς τὰ πλάτω. ἐπὶ χεῖρας τὸ προπαρόισθεν. B.

ἡ διπλῇ, ὅτι τοπικῶς τὸ προπαρόισθεν εἰς τὰ πλάτω.

ισ, το ἄμφοτερον, δυνατόν δὲ καὶ χρονικῶς, πρότερον φθά-
σας ἀπέρριπεν αὐτὸν εἰς τὸ πεδίον· ὃ καὶ ἐγένετο, καὶ πρὸς τὸ
παραφθᾶς, ὅτι κακῶς (Ἰακῶς;) ἀντὶ τοῦ παραφθᾶσας. Α.
198. ἔτιωσ δὲ τὸ εἶ πέτετο. Α.

199. 200. 201. ἀδειύονται εἰχοι τρεῖς, ὅτι καὶ τῇ κατα-
φανῇ καὶ τῇ νοήματι ἐντελέει· καὶ γὰρ ἀπραξίαν δρόμος καὶ τὸ
ἀπυράστατον σημαίνουσιν, ἐναντίως τῷ „ὥς δὲ τ' αἰθλο-
φάροι περὶ τέρατι μώνυχες ἵπποι” (162). Α.

ἀδειύονται οἱ τρεῖς διὰ τὸ ἀδυνάτους τῆς φράσεως καὶ ὅτι
ἐπικλύουσιν τὸν ποδῶκεαν· Ἀχιλλεύς. V.

τὸ ἀπυράστον θέλει δηλωῶσαι· ὥς γὰρ ἐκείνα φαντασία καὶ
ἐν ἀληθείαι εἰσιν, ἔτιωσ καὶ ἔτοι ἐδὲν ἤννον, ἔτε οὗτος τὸ
φάγειν ἔτε ἔτος τὸ καταλαβεῖν· δοκῶν γὰρ ἐκάτερον γενέσθαι
ἐκείνου γίνεσθαι. καλῶς δὲ καὶ ἐπὶ τὴν μετάφρασιν ἦλθε,
τῇ ὑποφύγειν ἀντιθεῖς τὸ ἀλλῶσαι καὶ τῇ διώκειν τὸ
μῆραι. B.

201. ὥς ὅα τόν· ἐν ἄλλῳ ὥς ὁ τόν. Α.

ὅτι τὸ μῆραι ἐπὶ ποδῶν ἔταξεν. V.

πῶς τῷχος ὦν ὁ Ἀχιλλεύς καὶ καταλαμβάνει τὸν Ἑκ-
τορα· καὶ φασὶν οἱ μὲν ἐπιτήδες αὐτὸν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ
κατασκευασθῆαι πολλῇ πόρῃ πρότερον, ἵνα ὥσπερ ἐν θεά-
τρῳ τὸν μείζονα κινήσῃ πάθῃ· οἱ δὲ ὅτι τὸν ἐνδοτέρω καὶ
πρὸς τῷ τοίχῳ δρόμον Ἑκτορος ποιεῖν· Ἀχιλλεύς δι-
ωκόμενος ἔκαμιν ἔξωθεν περιδείων. AD.

202. ἀδείσει τέτον τὸν εἶχον καθ' αὐτὸν ἀναγινώσκουσα, 25
ἐπὶ ἐρωτητικὸς ἐστὶ, φασὶν, εἴτα τὰς δύο τοὺς ἐξῆς κατὰ
μῆαν περικοπήν. εἰσὶ μὲντοι οἱ συνήσαν, τὸ πῶς ἀόριστον
ἐκείνου· ἐξέφυγε δ' ἂν πῶς ὁ Ἑκτωρ τὰς κῆρας, εἰ
μὴ πύματον αὐτῷ συνήρτησεν ὁ Ἀπόλλων. ἡ διπλῇ πρὸς
τὸν ἑτέμερον, πῶς ὁ ποδῶκης καὶ καταλαμβάνει τὸν Ἑκτορα· 30
ἐπειδὴ δὲ αὐτὸ ὁ ποιητής, ὅτι ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἐβοήθειτο. Α.

ἐπεξέφυγεν· Ἀρίσταρχος ὑπεξέφερεν. Α. ἢ ἡ
ἑρμηνεία τῷ „ὅπως θανάτοιο φέροντα” (Π. 15, 628). V.

204. ἢ τοι εἰκτέον εἰς τὸ γοῦνα, καὶ ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς
ἄλλοισιν δ' ἀνένευε καρήατι διὸς Ἀχιλλεύς, ἢ ἡ τῷ 35
πρότερον ὁ λόγος τοῖστος, ἐδῆλως δ' ἂν ἀπόλλετο ὁ Ἑκτωρ,
ἢ μὴ Ἀπόλλων αὐτῷ ἐβοήθησε τὸ πανδύματον. ἡ πάντα
συναπτόμενον ἔως τῷ ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι, ἢ ὁ λόγος, ἀνῆ-
ρτησεν δ' ἂν Ἑκτωρ ἤδη, εἰ μὴ Ἀπόλλων αὐτῷ ἐβοήθησε,
λόγος ὑπονοήσας, Ἀχιλλεύς δὲ τοὺς περιεστώτας τῶν Ἑλ- 40
λόντων ἐκώλυεν ἀναεῶν βαλεῖν τὸν Ἑκτορα. Α.

205. λαοῖσι δ' ἀρένευε· Μεγακλείδης πλάσμα εἶναι
φασὶ τῶτο τὸ μονομάχιον πῶς γὰρ τοσαύτους μυριάδας νεό-
ματι Ἀχιλλεύς ἀπέσφαγεν; Α.

Μεγακλείδης πλάσῃν εἶναι τὴν μονομαχίαν φησί· πῶς 45
γὰρ τὰ ἡμετέστεντα ὅπλα εἰσιν; V.

206. οὐδ' ἔα· τῷ γὰρ ἐχθρῷ αὐτόχρη βέλε' ὀ γινέσθαι. V.

208. τὸ τέταρτον· Διοκλῆς φησὶν ὅτι συμβαίνει τῷ
ἐκείνῳ περικτρέχοντι εἰς τὸν αὐτὸν τόπον παραγίνεσθαι τε-
ταρτῶν, ὅταν τρεῖς συμπληρώσῃ κύκλος. τρεῖς γὰρ ποιή- 50
σονται κύκλους τοῦτον ποιοῦσι τέταρτον. φασὶ δὲ τὸν

παλαιὸν τῆς Τροίας περίβολον ἔξήκοντα (τριακοντὰ V)
στάδιον εἶναι. BV.

σημειῖται τινες διὰ τὸ δοκεῖν ἄπορον εἶναι, μετὰ μῆ-
κρον τοῦτων λεγομένων „πρεῖς περὶ ἕξ μεγάλοι Πριάμοιο
δίων” (251). Α.

209. καὶ τότε· ἴσως ἀλληγορεῖ τὴν Διὸς γνώμην, πῶς
περὶ τῶν ἐνεστώτων ἐσκέπτετο. φησὶ γὰρ ἀλλαχῇ „γινώ γὰρ
Διὸς ἱρὰ τέλαιντα” (Π. 16, 653). V.

γελᾷ δὲ τὸν μῦθον ὁ Ζώϊλος· ποδαπαὶ γὰρ αἱ μοῖραι ἐν
τοταῖς πλῆθει καὶ καὶ ἡμεῖς καὶ ἡ ἐξηκῦται. V.

δύο κῆρες· κῆρας τὰς μοῖρας λέγει, καὶ τὰς ψυχὰς, ὡς
ἐξεδέχτο φανῶντος Αἰχέλου· ἐπάγει γὰρ τὴν μὲν, τὸ κῆρα
δὲ λέγει· ἐδῆλως ἐπὶ τῆς ψυχῆς. ὡς δὲ οἱ καταδικάζον-
τες τὴν ψυχὴν ἐπιφέρουσιν ὑπὲρ τῆς κερῶσαι, ἔτιωσ καὶ ὁ
Ζεὺς τῷ ζυγῷ χοῖται. B.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐντεῖθεν ἡ ψυχασαία Αἰχέλου πέπλασαι,
ὡς τῷ Διὸς τὰς ψυχὰς ἱσάντος, καὶ θανατηφόρος μοῖρας. Α.

212. μέσσα· Χρύσιππος ῥῦμα γράφει τὴν γὰρ ῥοπήν
τῷ ζυγῷ ῥῦμην καλεῖσθαι. V.

213. ὦχετο δ' εἰς Αἶδα· ὑπερβολικῶς, ὡς ἤδη τὸ
Ἑκτορος κατὰ τὸν τῆς περικοπῆς λόγον μῆκετι ἐν τοῖς
ἔξωθεν ὄντος. BV. ἡ ὅσον ἐπὶ τῇ τῷ Διὸς ψήφῳ. V.

214. Πηλείωνάδ' ἵκανε· ὡς τόπον, ὡς Οἰλύμ-
πόνδε. V.

216. ἡ διπλῇ περιεσπῆναι, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει νῶϊν
τῆτο δὲ ἐστὶν ἡμῶν ἢ ἡμῶν, ὅπερ εἰ συμφωνεῖ. τὸ δὲ νῶϊ
χωρὶς τῆς ν σημαίνει ἡμῶν ἢ ἡμεῖς, ὅπερ νῶν λέγει· ἡμῶς
ἔολπα οἴσασθαι μέγα κῦδος. Α.

218. δὴ ἔωσαν τε· καταπολεμήσαντας. B.

219. πεφυγμένον γενέσθαι· ἀντὶ τοῦ φηγεῖν. V.

ἄμμι γράφεται ἄμμι. Α.

221. προπροκυλινδόμενος· πρὸ τῆς Διὸς προκυ-
λινδόμενος. ποῖσι δὲ τῆτο οἱ ἐκτείνοντες· „κυλινδόμενος
κατὰ κόπον” (414). τινες δὲ προαπλῶν τοῦ Διὸς. B.
ἐπεὶ εἶπε „τῇ μάλ' ἐπισσῆλον” (Π. 15, 230). V.

222. ἄμπνυε· ἐν σπαντῷ γένεσθαι καὶ τὸ πνεῦμα σπνᾶ-
γαγε. B.

223. πεπιθήσω· μετ' ὀλίγον μέλλων. ἡ διπλασι-
σμός. V.

227. Αἰὶφ' ὀβρὴ εἰκυῖα· ἔτιωσ γὰρ μετὰ θάνατον Πά-
ριδος ἡγήσατο τῆς στρατίας. ὡς δῆθεν δὲ ἀνυμαχίαν ἔρ-
χεται. B.

ἄπορον θεὸν εἶναι πλανᾶν τὸν Ἑκτορα. ἡ τὰ ἴσα πράτ-
τει Ἀπόλλωνι, ἐπεὶ κάκιστος ἐπέθετο Παιτρόκληρ καὶ Ἀχιλ-
λεῖ. BV.

229. ἡ θεί·· σεπτική φωνὴ πρὸς πρεσβύτερον ἀδελφόν·
καὶ Εὐμαῖος „ἀλλὰ μιν ἡθεῖον καλέω” (Od. 14, 147) ἀντὶ
τῷ ὡς πρεσβύτερον ἀδελφόν αἶψα καὶ αἰδέσθαι. ἔτιωσ δὲ ὑπο-
πιῦσαι τῶν Πριάμοιο πρεσβύτερον εἶναι τὸν Ἑκτορα. BV.
ἡ διπλῇ, ὅτι νωτίτερος πρὸς πρεσβύτερον σεπτική προσ-
φώνησις ἐστὶ τὸ ἡ θεί. Α.

234. γνωτῶν: γνωτὸς ὁ ἀδελφὸς παρὰ τὸ πλεον τῶν ἄλλων γνωρίζεται. Β.

235. τιμήσασθαι: λείπει τὸ σέ, ἔν' ἢ νῦν δὲ καὶ μᾶλλον κατὰ νῦν ἔχω τιμῆσαι σε Β.

241. τοῖον: τοίως ὥς μηδένα συγχωρεῖσθαι πολεμεῖν αὐτῷ. Β.

244 — 246. βραχὺ διασαλτέον φειδωλὴ καὶ εἰδόμεν, τᾶλλα δὲ συναπτεόν ἕως τῆ γλαφυράς. ἦται δὲ σικιτέον ἐπὶ τῷ γλαφυράς ἢ βραχὺ διασαλτέον. περισπασέον δὲ τὸν ἢ σύνδεσμον· ἀδύνατον γὰρ τῷ ἢ συνδέσμῳ ἐπόμενον αὐτὸν ὁρῶμεθα. Α.

246. σὺ δουρί: εὖ τὸν κίνδυνον ἐκονοποιήσατο, τὴν δὲ νίκην μόνῳ περιῆψεν Ἐκτορι. Β.

247. βραχὺ διασαλτέον ἐπὶ τὸ φαιμένη· μᾶλλον γὰρ ἐφαίνεται, τὸ δὲ ἐξῆς ἐστὶ καὶ ἡγήσατο, ὅσον οὐ μόνον διὰ λόγων αὐτὸν ἠπάτησεν ἀλλὰ καὶ διὰ τῆ προσελθεῖν ἀξιοπίστως. Β.

ἢ περισπας ὁ καί, ἢ τὸ φαιμένη ἀντὶ τῆ ἔφη. ἢ πρὸς τῷ ταῦτα εἰρηκέναι καὶ δολίως ἡγήσατο. Β.

τινὲς πληθυντικῶς κερδοσύνης. Β.

250. φοβήσομαι: ἢ διπλῇ, ὅτι σαφῶς φείβομαι. Β.

251. δῖον: ἀντὶ τῆ ἔδωκα, „περὶ γὰρ δῖε ποιμένι λαῶν” (Π. 5, 566). ἢ ἐδιώχθην, ὥς τὸ „ἀπὸ μεγάροιο δέσθαι” (Οδ. 17, 398). ἢ φοβηθεὶς ἔφυγον. Β.

ἢ διπλῇ, ὅτι τὸ δῖον ἐδιώχθην. καὶ μύχεθ' δὲ τῷ „ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον” (208). τρεῖς μὲν γὰρ τελείας κίχλους περιέδραμον, τὸ δὲ τέταρτον ἕως τῶν κρουνῶν ἐλθόντες ἐκεῖ περιῆλθον τὴν πόλιν. Α.

γράφεται καὶ δῖες· καὶ ὅπως ἔχον αἱ χαρίζεσθαι. Α.

253. ἔλοιμ' κεν ἢ κεν ἀλοίην: τὰ ἀμείνω πρῶτα λέγει καὶ λίαν θρασύνεται. καὶ ἐξῆς „καὶ γὰρ ἐγὼ σ' ἐκπαχλον ἀεικιδῶ” (256). ἔτι δὲ τὸ θράσος αὐτῷ ἐλεινόν, ἐκ φευγισμοῦ καὶ πλάνης ἐγειρόμενον. Β.

254. ἐπιδώμεθα: ἑαυτοῖς μάρτυρας καὶ ἀναδόχους ἢ ἐπόπτας ποιήσωμεν πρὸς τὸ ἰδεῖν. ἢ εἰς ἕρπην ἀποβλέψωμεν, ὃ εἰσὶν οἱ θεοί. ἢ μαρτυροποιησώμεθα τὰς γὰρ μάρτυρας Ἀττικοὶ δῆες φασίν. οἱ δὲ ἐπικαλεσώμεθα αὐτούς. Β. ὅτι ἐπιμαρτυρώμεθα. Α.

255. ἢ διπλῇ, ὅτι μάρτυροι, καὶ μάρτυρες· καὶ γὰρ τὸ ἐπικὸν „Ζεὺς δ' ἄρμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω” (Π. 7, 76). Α. ἄρμονιάων: συναρμογῶν, ἀφ' ὃ δηλοῖ τὸ ὁμολογῶν καὶ συνθηκῶν, συμβολῶν. ΑΒ.

ἀναλογισέον πῶς ἂν διετέθη ἐπὶ τοῦ λόγου ἢ Ἀθηνᾶ. ἔμοι δοκεῖ μὴ ἂν ποτε μετὰ κρείττονος διαθέσεως ἢ καιρωτέρως ῥηθῇναί τι τοιοῦτον παρ' ἄνθρωπον. Leid.

257. καμμομένην: τὴν μονομερῇ νίκῃ. περὶ ὃ δὲ μάλα δέδιεν, αἰκίζόμενος ὁ Ἐκτωρ ὀκτόν κινεῖ. Β.

ἢ διπλῇ, ὅτι καμμομένη νίκη· οὐ καθολικῶς ἀλλὰ ἢ ἐκ καταμονῆς. διὸ ἐπὶ τῶν μονομαχούντων καὶ περτενόντων τίθεται, ἐπὶ δὲ δρομέων ἐκεί. Α.

259. ῥέζειν: ὅτι ἀντὶ τῆ ῥέζε. Α.

261. ἄλασει ἄλασόν φησι τὸν ἀνεπίλησα κακὰ δόξα· συνημοσύνας δὲ συνθήκας· οἱ γὰρ συνθηματικῶς εἰς ταῦτ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν γνώμην. ΒΥ.

σύμβολα καὶ κοινοβελία. Β. ἔτι γὰρ παρὰ τὸ ἔφη οὐκ ἔστιν ἄλλο.

262. 263. 264. αἱ ὑποσημαί πιαῖ, ἔχουσιν, ἀλλὰ λαισιν· ἢ γὰρ ἀνταπόδοσις ὥς ἐκ ἐξ' ἐμὲ καὶ οἱ ἄλλοι ἐντεῦθεν τὸν περὶ λεόντων καὶ ἀνθρώπων μῦθον· ποσὶ ἀνέπλεσεν. Β.

263. ἐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες: ἐντεῦθεν ἢ παρομοίαν φησὶν „ὅπως φιλέει λύκοι τὰς ἄρνας ὥς φιλοῦσιν ἄνθρωποι.” ΒΥ.

ἐντεῦθεν ἢ παρομοίαν, ἄρνας φιλέει λύκοι νῦν ὥς φησὶν ἄνθρωποι τὴν ἐρωμένην. Β.

γνωρίζουσιν τὰς εἰκόνας, οὐ τὰς ἐπὶ κεφαλαίων παρομοίας. Β.

265. φιλῆμεναι: ἀντὶ τῆ φιλῆσαι ἀλλήλους. Α.

266. ὅτι τὰ ὄρνια ἐσπονται, ἐκ ἐσσεύεται. Α.

εἰς τὸτο ἢ διάνοια κατατρέφει, ὅτι πρότερον συμβαίνει τὸν ἕτερον ἡμῶν πειθεῖν πρὶν ἢ ὄρνεος ἡμῶν παύσασθαι τὸ „πρὶν μιν καὶ γῆρας ἐπεισιν ἡμετέρῳ ἐπὶ αἰῶνι” (Π. 1, 29). ΑΒΥ.

270. οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ἐπ' ἀλυσίς: ἢ καύχῃσιν ἄνθρωπον· καὶ γὰρ ἀνατίθῃσι τῇ τύχῃ (τέχνῃ Β) τὰς ἐλπίδας, ἀλλὰ θαυρόν τῇ θεῷ διαβεβαίβῃται τὸ μέλλον. ΒΥ.

272. καὶ δὲ ἐμῶν ἐτάρων: ὁ νῦν ὅπως· τὴν δόξαν ἀθρόας δίκας ὑπὲρ τῆς λυπηρίσεως τῆς γενομένης μοι καὶ κεν τῶν ἐταρῶν. Β.

Μυρμιδόνων ἀδελφὰ ὅπως ἀνήρηκεν. τῶν Ἀχαιῶν οὐ φησὶν. Β.

274. ἡλένατο: ἐναγώνιον τὴν εἰσὶν ποιῶν διὰ τῆς ἀποτυχίας, καὶ μικρῶς δεῖν τῆς νίκης ἐλπίδα Ἐκτορι· δίδωσιν. ἐπιλειψάσης δὲ ἐκείνον τῆς Μοίρας καὶ οἱ θεοὶ πάντες ἔωσιν. Β.

275. χάλκεον: ἐν ἄλλῳ μέλιτον. Α.

280. τὸ ἐκ Αἰδὸς ἡείδης ἀντὶ τῆ ἀκριβῶς ἡπίεσθαι. γὰρ καὶ τὸ ἐκ Αἰδὸς ἐπὶ τῆς ἀκριβείας, καὶ τὸ ἡείδης μετὰ τᾶς τῆς ἡ. Leid.

ἢ τοι ἔφη γέ: ἔφη γέ μὲν εἰδέναι, οὐκ ἦδεν· ἀκριβῶς. ταῦτα δὲ διὰ τὸ „ἄφαρ δὲ σε Παλλὰς ἔχχει ἐμῷ δαμάει” (270). Β.

281. ἀρτιεπής: ἀρτίος καὶ ἱκανὸς εἰπεῖν ὥς πεισθῆναι. Leid.

σημειῖται δὲ Ἀρίστου ὅτι οὐκ ἐπὶ ἐπαίνου τὸ ἀρτιεπής. Β.

50 ὅτι ἐκ ἐν ἐπαίνῳ ὁ ἀρτιεπής, κατὰ τὸναντίον τῷ ἀρτιεπεί, ἀλλὰ ὁ λόγος καὶ ὁ ἀπρητισμέον παρολογιζόμενος

ἵσταν τὸ μὲν ἀπολειπόμενον ἔλασσον εἶη, τὸ δὲ γεγονὸς πλείον, τόσσον φθαίει· οἱ τόσσον μὲν ἔχον τῶος" (Π. 18, 370). τὸ μὲν ἄλλο τόσον φθαίει ἢν" (Π. 23, 454). λέγει δὲ οὗτι τὸ μὲν πλείον σῶμα τὰ τεύχη κατεῖχε κορυπτόμενον. Β. αἱ δὲ γλωσσογράφοι τόσον ἀντὶ τῆς τῶ σῶμα. V.

324. φαίνεται δ' ἢ κληῖδες· ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων φαίνεται δὲ κληῖδες, ἢν' ἢ ἐπὶ τῶν τεύχεων, τὰ τεύχη ἐκ ἐκάλυπτε τὴν λαυκανίην, ἀλλ' ἐποίει φαίνεσθαι. Α. φαίνεται δὲ κληῖδες· ἐν τισι φαίνον δὲ ἢ κληῖδες αἰν. V.

ἄλλως· ἐφαίνεται δὲ κατὰ τὴν λαυκανίαν, ἥπερ αἱ κληῖδες αἱ ἀπὸ τῶν ὤμων διήκουν συνέχουσι τὸν ἀνχένα. V.

τὸ μὲν ἄλλο σῶμα ἐκάλυπτο· ἐκείνος δὲ ὁ τόπος ἐφαίνεται, ὅπου αἱ κληῖδες τῆς λαυκανίης τὸν ἀνχένα συνέχουσιν. κληῖδες δὲ αἱ ἀπὸ τῶν ὤμων διήκουν διατάσεις τῶν νεύ-15 ρων καὶ συνέχουσιν τὸν ἀνχένα. λαυκανίη δὲ ἢ περὶ τὸν γαργαρεῖνα τῶν ἔξωθεν μυῶν συνοχή. Β.

325. ψυχῆς ὠκιστος ὄλεθρος· καίτοι ἀθάνατον οἶδε τὴν ψυχήν. νῦν ἐν τὴν ἀφάνειαν φησιν αὐτῆς καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σώματος χωρισμόν. Πραξαγόρας δὲ ἐν τῇ ἀνα-20 τομῇ εἰτως φησί· „μετὰ δὲ τὴν τῆς γλώττης θείαν ὑπερ-κεῖται κατὰ τὸ ἔχατον τῆ θρανῆς ἢ κινίης· μετὰ δὲ ταῦτα φάρυγξ καὶ εἰμαχος, ἔστι δὲ ὁ μὲν φάρυγξ ἐκ τῆς ἐμπροσθίης, ὁ δὲ εἰμαχος ἐκ τῆς ὀπίσθης, προσπεφυκώς τοῖς τῆς τρα-χίλης σπονδύλοις. καὶ ὁ μὲν φάρυγξ ἐμφύεται εἰς τὸν πνεύ-25 μονα, ὁ δὲ εἰμαχος εἰς τὴν κοιλίαν. μεταξὺ δὲ φάρυγγος καὶ γλώττης ἐπιγλωσσίς, ἐπιπωματίζουσα τοῦ φάρυγγος τὸ εἶμα. Ποσειδώνιος δὲ φησι κατὰ ῥαπὴν τῆς τροφῆς ἀκ-περὶ ὑπὸ τῆς ἐπιγλωττίδος τὸν βούγγαν. BDLeid.

326. ἐπὶ οἷ· ἐπὶ αὐτῷ. ὀρθοτονητέον δὲ τὴν οἷ. V.

328. ἀσφάραγος ὁ γαργαρεῖν. ἴσως δὲ ἐκκλιναντος αὐ-τοῦ πλάγια γέγονεν ἢ πληγὴ καὶ ἐ διεκόπη ὁλος. καὶ τοῦτο δέ, ἵνα καὶ ἀποθνήσκων μὴ ἀπροσφώνητος ἦ. εἰσθε δὲ τὰ ἐκ τύχης ὡς ἐξ αἰτίας λέγειν. Β. „ἦλθε δ' ἐπὶ νύκτος ὡκα ὄφρ' ἔτι τὴν ὁλοήν" (Od. 12, 427), „ἦσαν νύμφαι ὄφρα δι-35 πνήσειαν ἐναῖροι" (Od. 9, 154). ἔστι δὲ πρόληψις ὁ τρόπος. V.

329. ἀθρεῖται, ὅτι γελοῖος, εἰ ἢ μάλιστα ἐπετηδέυσεν μὴ ἀποτειμὲν τὴν ἀσφάραγον, ἵνα προσφωνήσῃ τὸν Ἀχιλλεῖα. ἀπολογέμενοι δὲ φασὶν οὗτι τὸ ἐκ τύχης συμβεβηκὸς αἰτια-35 τικῶς ἔξηγητοχεν. διὰ τὸ ὅμοιον ἀθρεῖται κακύνει (Od. 17, 40359) „εἴθ' ὁ δεδιπνήκει, ὁ δὲ παύσατο θεῖος ἀοιδός." Α.

331. ἄφαρ ἀντὶ τῆς εὐθείας, κέρως, ἀφρόνως. ἴσως ἐπεὶ ἔλεγε „τίς δ' αἶδ' εἴ κ' Ἀχιλλεὺς φθῆν ὅμων ὑπὸ δουρί" (Π. 16, 860). V.

332. σῶς· τινὲς ἐκ τῆς σῶος. ἀλλ' ἔδει σῶς. τινὲς δὲ 45 ἀπὸ τῆς σῶος. Ἀλκυῖος δὲ καὶ τὰ δύο οὗ εἰς τὴν συναλείφει. ἐπὶ νεῶν δὲ τινες ἐπὶ νέας τὰ καὶ εἰσι αὐταὶ ἀντὶ τῆς ἐπὶ νεῶν. V. οὐδέεν· ψιλῶς, ἵνα παρὲλθῃ τὸ δέν. δύναν δὲ καὶ δα-σῶς. ἔστι δὲ ἀντὶ τῆς ἐμῆς. V.

333. ἀμείνων· σὲ δηλονότι. ἔ γ' φιλῶν Πάτροκλον 50 συνέκρινεν ἄν αὐτὸν ἑαυτῷ. Β.

334. μετόπισθε· ἢ τοπικῶς, ὡς τὸ „νῦν δέ σι τῶν ἀφ' ἐνθάδε" (Od. 11, 66), ἢ χρονικῶς ἀντὶ τῆς μετὰ ταῦτα.

335. σὲ μὲν κύνας· ἀφορμὴν αὐτῷ δέδωκε δεικνύειν ἀπειλήσας περὶ τῆς αἰκίσεως· πολλὴν γὰρ εἶχε πρὸς 5 τῷ θάπτεισθαι. Β.

336. ἐλκήσουσ' αἰκῶς· οἱ περὶ Ἀντίμαχον ἐλ-γνώριμώτερον ἐλκήσουσι κακῶς. Α.

αἰκῶς· ἀπὸ τῆς αἰκίσεως, ὅς δηλοῖ τὸ αἰκισκῶς, αἰκῶς καὶ αἰκῶς. Β.

οἱ μὲν δυσλλάβως αὐτὸ προσφίρονται, οἱ δὲ συνα-φασθ. περιπαῖται δὲ· ἔστι γ' ἐκ τῆς αἰκίσεως πεπαισθῶς, αἰκῶς τὸ αἰκισκῶς καὶ χαλεπῶς. V.

337. ὁλεγοδρανέων· ὁλόντων τῆς δρῶν ἔχων. πόλις 10 ἑλκός τῆς πρὸς τῷ τελευτῶν φωνῇ ἀφάντος. Β.

338. ὑπὲρ ψυχῆς· κατὰ ψυχῆς, ὡς τὸ „ὑπὲρ πα-καὶ μητροῦς γενάζομαι" Β.

342. ἡ διπλῇ, οὗ καὶ οἱ ἐπὶ τῆς ἰδίας πατρίδος τῶν-τῆς διὰ πυρός ἐθάπτοντο. Α.

343. λελάχωσι· ἡ διπλῇ, οὗτι ἀντὶ τῆς λαχῆς 20 σωσιν. Α.

344. τὸν δ' ἔρ' ὑπόδρα ἰδών· ἐν ἄλλῳ τῷ ἀπαμειβόμενος. Α.

346. θυμὸς ἀνήη· προθυμία με ἀναπέσσει. Α. τὸ ἐξῆς, ἐκ ἔστιν ὅς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλά-35 αἱ γὰρ πως αὐτὸν με μένος καὶ θυμὸς ἀνήη ὡς ἀπαμει-μενον κρεῖα ἔμμεναι. μεταξὺ δὲ ἀνεγνώσκει τὸ οἷα μ' ἔ-γας. BLaid.

ἐκλύει τὴν ἔκφρασιν τὸ ἀποταμνόμενον, ἢ μὲν τῆς ἀποσπαράσσοντα καίτοι. Β. ἔστι δὲ ὡς τὸ „ὅμων 50 θοῖς" (Π. 4, 35) καὶ „ἐθέμεναι προσφῶναι" (Π. 24, 23).

347. κατὰ συζυγίαν τὸ κρεῖα ἀνεγνώσκει, ὡς περὶ τῆς συνηθείας. ἰκτείνει δὲ ὁ Τυραννίων. ἀλλ' ὁδελποῖς τῆς κρεῖα εἶπεν. V.

348. ὡς οὐκ ἔσθ' ὅς· ἔδδ' νεκρὸς ὢν ἔξως τῶν 35 θήσονται. V.

βέλτιον πρὸς τῆς εἰς, καὶ τὸ ὡς εἰς τὸ εἶναι μὴ λαμβάνειν. Α.

Ἀρξισαρχος ὡς χωρὶς τῆς βαρείας. Paris.

349. οὐδ' εἴ κεν· ἦτοι ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, ἵνα ἐν 40 ζώμεν ἐνθάδ' ἔχοντες, ἄλλα, τῆς ἀνταποδοτικῆς εἰς ὡς σὲ γε πότνια μήτηρ· ἢ τοῖς ἄνω προσαπτεῖν ὡς ἔσθ' ὅς σῆς γε κύνας, ἔδδ' εἴ κεν δεκάμυς τῆς καὶ τὸ ἔσαι δὲ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς, ἔδδ' ὡς σὲ γε πότνια μήτηρ 45 σημεῖνται τινες πρὸς τὴν αἰκισκῶντα λέγειν, οὗτι

αἰκισκῶντα, αἰκισκῶντα ἐξισόμενα, αἰκισκῶντα. Α.

αἰκισκῶντα, αἰκισκῶντα ἐξισόμενα τοῖς ἐπὶ σῶς τοῖς δώροις· τὸ γ' ἐρῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἐξισόμενης τάσσεται. Α. 50 εἰς ὅς σῆς γε κύνας, ἔδδ' ὡς σὲ γε πότνια μήτηρ (Od. 223) καὶ „μεγέθητα τέκνα θιάων" (Hesiod. Th. 240).

349. οὐδ' εἴ κεν· ἦτοι ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, ἵνα ἐν 40 ζώμεν ἐνθάδ' ἔχοντες, ἄλλα, τῆς ἀνταποδοτικῆς εἰς ὡς σὲ γε πότνια μήτηρ· ἢ τοῖς ἄνω προσαπτεῖν ὡς ἔσθ' ὅς σῆς γε κύνας, ἔδδ' εἴ κεν δεκάμυς τῆς καὶ τὸ ἔσαι δὲ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς, ἔδδ' ὡς σὲ γε πότνια μήτηρ 45 σημεῖνται τινες πρὸς τὴν αἰκισκῶντα λέγειν, οὗτι

αἰκισκῶντα, αἰκισκῶντα ἐξισόμενα, αἰκισκῶντα. Α.

αἰκισκῶντα, αἰκισκῶντα ἐξισόμενα τοῖς ἐπὶ σῶς τοῖς δώροις· τὸ γ' ἐρῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἐξισόμενης τάσσεται. Α. 50 εἰς ὅς σῆς γε κύνας, ἔδδ' ὡς σὲ γε πότνια μήτηρ (Od. 223) καὶ „μεγέθητα τέκνα θιάων" (Hesiod. Th. 240).

ποιῶν· ἔχει δὲ πρὸς αἰκοσὶν ἔλκοντα, ὃ ἔστιν ἐξισοῦμενα. παραφρασεύων δὲ οὗτοι οἱ αἰκοσὶν ἀριθμῶς εἰς τὴν καταλήξας ποιεῖται· τὸ δὲ τὴν αἰκοσὶν ἐστὶν. Β.

350. εἰσώσας· παρασεύσας, ἡλυσθαμὶ σοι κομίσασθαι. Β.

351. οὐδ' εἰ κεν· ἐδὲ ἐάν σοι ἰσοσάμην χρόνον ἀνα- 5 λαβὴν βαλῇ· ἐδὲ ἐάν θελήσῃ σε πρὸς χρόνον ἀντιση- σαι (ἐρῶσα σθαι· ὃ νῦν τὸ ζυγοσάσθαι D). τοῦτο δὲ ἐπεροβολικῶς εἶπεν. Β.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐπεροβολικῶς λέγει. ὁ δὲ Αἰχίλος ἐπ' ἀνδραγαθίας ἀνδραγαθίαν χρόνον πεποίηκε πρὸς τὸ ἔκτορος ὅμοιον ἐν Φουξίν. Β. ὁ μέντοι Αἰχίλος ἔκτορος λύτερος ἀλλοῦς αὐτὸ ἐξεδέξατο. V.

354. κατὰ πάντα δάσσονται· ἀντὶ τῆς κατέδονται. ἔλασαν δὲ ἔχει τῆς διακοπῆς τὸ ἐπερβατόν. Β.

355. τὸν δὲ καταθνήσκων· δαιμονίως τῶν καιρῶν 15 ἐκτρέφεται· ἐμφορῶν μιν ὃ ἀλιγοδράνει παρ' αὐτὴν τὴν αἰσῶν, νυνὶ δὲ ἤδη καὶ ἀποθνήσκει. BV.

356. τὸν ἢ σὺνδισμον περισπύζον· ἔστι ὃ βεβαιωτικός. Α. προτιόσσομαι· προσφθέγγομαι, παρὰ τὴν ὄσων. ἀλλ' ὅς οἶδεν ὁ ποιητὴς τὸ ὄσων ἐπὶ θνητῆς φωνῆς. ἐξιν 20 ὅν ἀντὶ τῆς προσφθίμης. BV. ὡς „ὄσσομενος πατέρ' ἐθλόν" (Od. 1, 115). V.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἀπὸ τῶν ὄσων ἡ μεταφορά. προβλέπω τὸν ὃν, ἀντὶ τῆς προβλέπον· ἡλλὰ δὲ ὁ χρόνος. ἡ πρὸς τὸ ὄν· ἔμελλον ἀντὶ τῆς ἐκ ἐκδῆς ἢν μετέλπειν. Α.

358. θεῶν μὴν ἡμῶν· τῆς ἐκ θεῶν σοι βλάβης αἴτιος. Α. μὴ δὲ ἡμῶν· θάνατος τὴν ἐκ θεῶν μὴν ἐπὶ σὲ ἐρεθί- 30 σθαι. BV. ἐπεὶ δὲ αὐτὸν σε διήσει ὑπὸ Τρώων ἐλκεσθῆναι. V.

359. ἡματι τῇ· τῇ ἔστι μετὰ τὰς τασὰς ἀνθροῖθι· ἡμεῖς γὰρ τοὶ ἔπειτα μετ' ἔκτορα πότμος" (Il. 18, 95). V. 30 δὲ ὁμοίον τῷ „πολλοὶ δὲ τιθῆναι" (Il. 7, 328). V.

ὅτι τὴν αἰτίαν προτίετα, ἐπεὶ δὲ τὸν δ' ἄνδρα θεοὶ. ἔδει δὲ ἔτιως „εἰ δ' ἄγε", ἀμφὶ πόλιν σὺν ταῖς πειρηθῶμεν, ὅφρα κ' ἔτι γνῶμεν Τρώων νόον, ἢ καταλί- 35 ψας πόλιν ἄκρην εἴδε παρόντος, ἢ μέντοι μεμάναι, ἐπει- δὴ τὸν δ' ἄνδρα θεοὶ διαμύσασθαι ἴδωκαν." ὁ δὲ Αἰσώπου δὲ αἰεὶ μὴ πρὸς τὴν ἀπόλειπν τὴν χρόνον παρασκευάζει ὃ τὸ „ἐπειδὴ νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἔκοντο" (Il. 23, 2) καὶ „ἐπὶ τοῖς βέλῃσι" (Od. 12, 423)· τὰ δὲ τοιαῦτα ἐπισημαίνον πρὸς κρίσιν ποιημάτων, ὅτι σπανίως Ὀμηρὸς κακομῆτρος 40 ποιεῖ. Α.

σημειώσαν ὅτι καὶ ἀκροατοῖς χρηταὶ ὁ ποιητὴς, ὥς ἐ δὲ προσηγορίαν τὸ „φῆε κατήννητε" (Il. 5, 359). VD.

380. γράφεται ὁδεσκειν. Α.

381. ἀμφὶ πόλιν σὺν ταῖς πειρηθῶμεν· 35 ἐρωτητικῶς μὲν τὸν καιρὸν συνέσει, καταλήξων τὰς πο- λεμίας παρὰ τὴν πῦρσιν τῶν ἀπολλυμένων φιλοσόφως δὲ μετατρέψας, τὸ γὰρ εἰσὶν ἀπολλυμένων τῆς φιλοτιμίας. Β.

385. ἀλλὰ τίς· ἐνταῦθα ἀνακρίνεται τὸ διεξὶν τῆς οἰκο- νομίας, τὸ πρὸ τῆς Πηλεόκλη ταυτῆς ἐξέναι τὸν Αἰχίλῃ. 40 ἄλλως. οἱ περὶ Ἡρόδοτον ἡμῶν προσηγορεύει αὐτὸν τὸν περὶ τὰς Σκαιῶν πόλεμον. V.

389. ἄλλοι δὲ περὶ δόραμον· ὡς ἐπὶ παραδόξον ὃ 45 πρῶτον συντρέχει. Β.

390. φῦλν καὶ εἰδος ἀγνητόν· καὶ ταῦτα εἰς οὐκ ἔστιν 45 ἀγνητόν. Β.

391. ἀνστήτε· εἰ μὴ ἔρωσεν αὐτὸν. V. δημῶδες πλη- 45 θὺς τὸ ἔργον· συνέχου· ὃ δὲ δύο πάθεισιν, ἐκπλήξει τε καὶ ἡμῶν αἰεὶ δὲ διὰ τὴν ἢ ἀρετὴν τῆς καμίνης. BV.

393. ἡ μάλα δὲ· σαρκαστικῶς ὁ λόγος, ὅτι ἐν ἡπαίνῳ 50 ἡμῶν φόνον ἔχει ὡς τὸ „ἡ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ" (Il.

16, 745) καὶ „ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνάμεθα" (Il. 13, 381). AV.

375. καὶ οὐκ ὁρῶσιν· παρὰ τὰς· ἄμα λέγοντες ἐπὶ- 375 τρωσικόν. τὸ δὲ ὁμοιοτέλεστον γῆμι· ὅτι ἐπὶ τῆς· ἔνθεν λαμβάνει τὸν ἀκροατὴν προσέχοντα ταῖς αἰτίαις ἔκτορος. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι ὁ πάντως πρότερον ἔλεγον, ἀλλ' ἄμα παύον- 375 τες ἐπεφώνον, ὡς εἶναι, ὡς ἄρα τις ἔλεγε καὶ ἐτήσαυκε. Α.

τὸ Συναχθεῖν. πολλῶν ἡδαιτημένων εἰδῶν ὅτος τῶν ἄλλων δικαιότερος ἀδειτύει. ὁ μόνον ὃ ἐρωτῶντος καὶ 375 ὁμοῦτος ἐπεροβολικῶς ἐμφασίς ἐστι δι' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἡ- ρισμὸς ἐρωτῶντος καὶ ἀπανθρωπίας. καὶ ὁ αὐτὸ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ μέγαν, ὅτι ἡ μεγαλοπρέπεια τῶν Ἑλλήνων, ἣν διὰ 375 πολλῶν λόγων καὶ περιγραμμάτων καὶ μεθόδων καὶ οἰκονομιῶν καὶ μεταβολῶν συνέστησεν ὁ ποιητὴς, ὅφ' ἔνός τέτοιον μόνον εἶχε καταβέβληθαι, τὴν ἐχάτην ἐπιμαρτυροῦντος αὐτοῖς εὐτέλειαν 375 καὶ ἀθύνειαν. τίς δὲ ἐκεῖνα παραδέξεται, βλέπων αὐτῶν νεκρῶν ὅμοιον βάλλοντας; καὶ ὃ τὸ ἀκρίβην τόσον, ὅπερ Ἀχιλλεὺς ποιεῖ. ἐκεῖνα δὲ τεθεράπευται πολλαχόθεν. ἔτοι δὲ τῆς τε- 375 λισμένης παντάπασιν ἐλέγχονται, καὶ μᾶλλον οἱ μὴ ἔχοντες αὐτῶ ἀντισημαίνον δυνάμενοι, νῦν δὲ τιμωρόμενοι. Leid.

378. ὁ φίλος· ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηρόδοτος ἀντὶ τῆς πε- 378 ποίησιν „Αἰρεῖθι τε καὶ ἄλλοι ἀρετῆς Παναχίων." ἐπά- ρεσι δὲ ὁ Ἀγαμέμνων ἐπὶ ταύτης τῆς μάχης, ἀλλ' ἐπὶ 378 τῆς σκηνῆς ἐπὶ τρυφῆς ὄν. Α.

Ἑλληνικῶς κοινοποιεῖ τὴν νίκην, τὸ συμμαχικὸν ἀναζω- 378 πρῶν. οἷον· ἡσθι τὰ πράγματα μετὰ τελευτῆς ἔκτορος. BL.

379. παιδινικὸν καὶ τῆς πρὸς ἐξέσειαν ἐπὶ τηλικαύτω 379 γὰρ κατορθώματι ἔδιν ἀλαζονεύεται. τὴν δὲ αἰτίαν τοῦ πράγματος προέθηκεν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν δεῦτε περὶ αὐτοῦ καὶ τὴν πόλιν, ἐπειδὴ τὸν δὲ ἄνδρα. BLEid. ἔτι 379 δὲ ὁμοίον τῷ „πολλοὶ δὲ τιθῆναι" (Il. 7, 328). V.

ὅτι τὴν αἰτίαν προτίετα, ἐπεὶ δὲ τὸν δ' ἄνδρα θεοὶ. ἔδει δὲ ἔτιως „εἰ δ' ἄγε", ἀμφὶ πόλιν σὺν ταῖς πειρηθῶμεν, ὅφρα κ' ἔτι γνῶμεν Τρώων νόον, ἢ καταλί- 379 ψας πόλιν ἄκρην εἴδε παρόντος, ἢ μέντοι μεμάναι, ἐπει- δὴ τὸν δ' ἄνδρα θεοὶ διαμύσασθαι ἴδωκαν." ὁ δὲ Αἰσώπου δὲ αἰεὶ μὴ πρὸς τὴν ἀπόλειπν τὴν χρόνον παρασκευάζει ὃ τὸ „ἐπειδὴ νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἔκοντο" (Il. 23, 2) καὶ „ἐπὶ τοῖς βέλῃσι" (Od. 12, 423)· τὰ δὲ τοιαῦτα ἐπισημαίνον πρὸς κρίσιν ποιημάτων, ὅτι σπανίως Ὀμηρὸς κακομῆτρος 40 ποιεῖ. Α.

σημειώσαν ὅτι καὶ ἀκροατοῖς χρηταὶ ὁ ποιητὴς, ὥς ἐ δὲ προσηγορίαν τὸ „φῆε κατήννητε" (Il. 5, 359). VD.

380. γράφεται ὁδεσκειν. Α.

381. ἀμφὶ πόλιν σὺν ταῖς πειρηθῶμεν· 35 ἐρωτητικῶς μὲν τὸν καιρὸν συνέσει, καταλήξων τὰς πο- λεμίας παρὰ τὴν πῦρσιν τῶν ἀπολλυμένων φιλοσόφως δὲ μετατρέψας, τὸ γὰρ εἰσὶν ἀπολλυμένων τῆς φιλοτιμίας. Β.

385. ἀλλὰ τίς· ἐνταῦθα ἀνακρίνεται τὸ διεξὶν τῆς οἰκο- 385 νομίας, τὸ πρὸ τῆς Πηλεόκλη ταυτῆς ἐξέναι τὸν Αἰχίλῃ. ἄλλως. οἱ περὶ Ἡρόδοτον ἡμῶν προσηγορεύει αὐτὸν τὸν περὶ τὰς Σκαιῶν πόλεμον. V.

389. ἄλλοι δὲ περὶ δόραμον· ὡς ἐπὶ παραδόξον ὃ 45 πρῶτον συντρέχει. Β.

390. φῦλν καὶ εἰδος ἀγνητόν· καὶ ταῦτα εἰς οὐκ ἔστιν 45 ἀγνητόν. Β.

391. ἀνστήτε· εἰ μὴ ἔρωσεν αὐτὸν. V. δημῶδες πλη- 45 θὺς τὸ ἔργον· συνέχου· ὃ δὲ δύο πάθεισιν, ἐκπλήξει τε καὶ ἡμῶν αἰεὶ δὲ διὰ τὴν ἢ ἀρετὴν τῆς καμίνης. BV.

393. ἡ μάλα δὲ· σαρκαστικῶς ὁ λόγος, ὅτι ἐν ἡπαίνῳ 50 ἡμῶν φόνον ἔχει ὡς τὸ „ἡ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ" (Il.

412. *Leid.* γῆ νεκρός ἐς, ὁ νεκρός, ἀλλὰ θεός. BV
 413. ἔξαγομαχλήδην: ὁ κοινῶς ἀλλ' ἰδίως. V.
 416. καὶ μ' οἷον εἰσάσεται: ὀνειδιστικῶς. εἰ καὶ ὅμως,
 γῆσι, δειλιᾷτε ἐξελεῖν, ἀλλ' ἐμὲ μόνον εἰσάσατε. BV.
 417. κηδόμενοι περ: ὅπως αἱ Ἀρισταρχοί, καθὼς ὁδυνώ-
 5 μαι καὶ αὐτοί. A.
 418. λείπει ὁ ἴνα, ἴνα λίσσωμαι. V.
 419. ἀτάσθαλον ὁ βριμοεργόν: λοιδορεῖ ὃν ἱκετεύει,
 καὶ εἰσαΐζει ἐπ' αὐτῷ τῷ πάθει. B.
 420. καὶ δὲ νῦν τῷδε πατήρ: προμελεῖ τὴν ἱκετη-
 10 ρίαν καὶ γ' ἱκετεύων τὰ περὶ τοῦ πατρὸς πρῶτον προ-
 βάλλει. V.
 421. μνηστῆσαι πατρός σοῦ (II. 24, 486). A.
 423. τηλεθάοντας: ἀντὶ τῆς θήλειας ὄντας. ὁ γ' ἔγκει-
 15 τὸ τηλε. V.
 425. κατοίσεται: κατοίσει. V.
 428. τὸ δυνάμμορος ἐπίθετον ἐκατέρωθεν δύναται
 προσεῖσθαι. βέλτιον δὲ ἴσως τοῖς ἐξῆς. A.
 429. διδιπλασίακε πρὸς τὴν ἐπίτασιν: τὸ γ' ὅπως καὶ αὐ-
 τὸν δηλῶσιν. B.
 429. πολῖται: γράφεται γέροντες. A. ἔμεινον δὲ 20 σθαι. B.
 430. ἐρμύζοντα γ' πατρόςιν εἰρηκεν. V.
 430. ἀδενε: πυκνὸς καὶ συνεχὴς. ἢ οἰκτρὸς κατὰ Αἰτω-
 25 λίας. B. Ἀρισταρχος ἀφ' ὁμοῦ. V.
 431. σκεῖτον καὶ μετὰ τὸ τέκνον καὶ μετὰ τὸ δειλὴ. βέλ-
 30 τιον δὲ ἐστὶ συνάπτειν μετὰ τὸ τέκνον πάντα, ἴν' ἢ τὸ ἐξῆς
 τὴν βίωσιν ἐγὼ δειλὴ, αἰνὰ παθῶσα; A.
 431. τέκνον: ἢ συνεχὴς τῆς ὑπόματος ἀνάκλησις ἐπικρατεῖ
 35 μισθόν. A.
 431. νῦν βίωμαι: ἀντὶ τοῦ ἐς τί ἔτι βιώσω, ὃ ἐστὶ
 βίωσι. A.
 431. ὅπως Ἀρισταρχος, πῶς ζήσομαι. τὸ δὲ αἰνὰ τεκῶσα
 40 ὡς τὸ δυναριστοῦκία. τινὲς δὲ παθῶσα. V.
 431. Ἀρισταρχος διὰ τῆς ἡ, βήσομαι βιώσομαι. A.
 431. τὸ δὲ βίωμαι Ἀρισταρχος διὰ τῆς ἰῶτα γράφει, ἴν'
 45 ἢ πῶς βιώσομαι καὶ ζήσομαι σὺ θανόντος. τὸ δὲ αἰνὰ
 παθῶσα τεκῶσα γράφει, ἴν' ἢ ὅμοιον τῷ δυναριστοῦκία,
 τινὲς δὲ ἀντὶ τῆς πῶς ἀποβήσομαι, πῶς θρονηθήσομαι,
 50 ὡς τὸ ἥτις βέομαι Διός (II. 15, 194) ἥτοι ὁ θρονηθῶ. BV.
 431. Παρρησία. τρεῖς εἰς τί βιώσομαι. τὸ δὲ βίωσι παρὰ
 τὸ βῆσιν τὸν ζῶντα ἐπὶ τὴν γῆν. „ὅφρ' ἂν ἐγὼ βίωσι 40
 παρὶ Διόν" (II. 6, 113). ὅτι γ' ζῶντα λέγει τὸ ἕκαστον
 (II. 17, 447). αἰῶνα δὲ λέγει τὸν ἕκαστον βίον. „ἐκ δ' αἰῶν
 45 πύσσεται" (II. 19, 27). ἔφθαρται δὲ αὐτὸς ὁ βίος. καὶ „μυ-
 νισθῶντος δὲ οἱ αἰῶν" (II. 4, 478). ὅπερ ἐν ἄλλοις ἥνερ
 50 αἰῶνος νέος ὤλετο" (II. 24, 725), ἀπὸ τοῦ βίον νέος,
 ὁ γῆρας τὸν βίον ἔδδ' τὸν αἰῶνα καὶ βίον πολυχρόνιον
 55 ἔχει. καὶ πάλιν „φθίγγας αἰῶνος ἀμερῆς" (II. 22, 58),
 ὅμοιον τῷ „γλοκὸς αἰῶν" (Od. 5, 152). καὶ τὸς ὁ αἰῶν
 ἐγγράμμος „τῇ περ ὅλῃσιν ἡμεῖς" (Od. 4, 565). τὰ δὲ τῇ 50
 60 τῇ ἀνγκυαῖα βίος: „βίοςτον δὲ οἱ ἄλλοι ἴδωσι" (Od. 13,

419). καὶ ζῶν. „ἢ γὰρ οἱ ζῶντες ἦν ἄσπετος, ὅτι τινι τόσῃ"
 (Od. 14, 96). Leid.

433. ἐδωλὴ: ἐμοὶ μὲν, φησί, δόξα, τοῖς δὲ πολίταις
 ὄφελος. AB.

434. οἷ σε θεὸν ὧς: καθ' ἑκάστην ἂν ἡμέραν, φησὶν,
 ὡς θεῷ σωτηρὲ σοι ἤρχομαι. καὶ ὁ ζῶν ἰσθμῶς νῦν οὐδὲ
 νεκρὸς εὐτυχῆς. AB.

437. ἔλοχος δ' ἔπω: ἡμᾶ πάντα γέγονεν. ἄμλιν καὶ
 ἔξελθοντα ἄμλιν εὐρίσκει αὐτὸν ὑπὸ τῶν ταχέων Ἰππῶν
 ἐλκόμενον. ἀλλ' ἀδύνατον πάντα ὅφ' ἐν διηγέσθαι. V.

440. ἡ διπλῆ, ὅτι ἀστυμαθῆς ἡ Ἀνδρομάχη ἐν τοσούτοις
 θορόβῳ κατ' οἶκον ἀντιμεῖσα, καὶ ταῦτα τὴν Ἀχιλλεῖως
 ἔφοδον ἐκ ἀγνοῖας. εἰσὶν ἂν, φησὶν ὁ Ἀρισταρχος, προ-
 15 καταχρησάμενος ὁ ποιητὴς τῷ τῆς Ἀνδρομάχης προσώπῳ
 κατὰ τὴν πρὸς Ἑκτορος κοινολογίαν (II. 6, 394) ἀπεσχημά-
 τιν τῆς προσώπου. A.

ἢ τὰ αὐτὰ γ' ἂν εἴπε τοῖς γονεῦσι καὶ περισσὴ ἰθαίνετο
 ἢ ἡλενότερον εἰπῶσα καὶ ἔλνυτο ἢ ὑπὸ θεῶ. V.

καλῶς τὸ μυχτῷ προσέθηκε, πρὸς τὸ μὴ ῥηδῶς αἰθε-
 20 σθαι. B.

441. διπλακα: διπλοῖδα, ἣν οἷον τε διπλὴν περιβα-
 λῆσαι. θρόνα δὲ τὰ βασιλῆα ἔρια. ἢ δὲ ἐν πρὸς τὸ ἔκασ-
 σεν. δηλοῖ δὲ κατὰ Κυρίους τὸ ποικίλλειν. ἀφ' οὗ καὶ
 πασός. B.

γράφεται καὶ μαρμαρέην. V.

441. θρόνα: τὰ βασιλῆα ἔρια, κατὰ μετασίαν, ὁμοίως τοῖς
 ποῖσαι τὰ ποῖμνα. AV.

ἄλλως. ἀνθ' ποικίλα ἐξ ὧν βύπτεσι. A.

444. Ἑκτορι θερμὰ λοετρὰ: αὖτις τὸ πάθος το-
 30 σούτον γ' ἀπέχει τῷ ἐννοεῖν τι τῶν συμβεβηκότων ὡς καὶ
 λοετρὰ τῷ ἀνδρὶ παρασκευάζειν, μονογενεὶ ὁρῶσα τὸν Ἑκτορα
 διὸ καὶ ἐπεφώνησεν ὁ ποιητὴς συμπαιδῶς τὸ νηπίῳ ἑδ'
 ἐνόησεν, ὡς περ ἑλθὼν τὴν ἑλθοῖαν αὐτῆς AB.

445. καθ' ἑαυτὸ τὸ νηπίῳ. A.

445. τῇλε λοετρῶν: εἰώθαμεν λέγειν ὅτι οὐκ ἐν τῇ 5
 παρῶν ἐστὶ καιρός. V.

447. κακὺ δ' ἤκεσσε: ἀντὶ τῆς θορῆς ἤκεσεν. Ἐξ-
 10 ηται δὲ πῶς τοσούτοις γενομένοις θορόβῳ μάλιστα Ἀνδρομάχη
 προῆλθεν; φασὶ δὲ ὡς ὅτι ἡ προτέρα τῆς ἀνδρὸς ἐπιπλήξας
 ἡ ἐν τῇ Z (490) σιωπῶν αὐτὴν ἀναγκάζει. ABD.

448. ἐλελίχθη: τρόμφος ἐσεῖσθη. ἀντιπρόβλητον τὸ αἰ-
 15 θος ἐννοεῖν γ' ὅτι ποδῶν ἔχει ἐπὶ τὴν συμφορὰν,
 ὅπου ἐν ἀμφιβόλῳ τῇ ὑπονοῖα κατεληγμένη μὲν τρόμφος,
 ὑπερσημαίνον διὰ τῆς δ' ἐλελίχθη γαῖα, ἀκρατὴς δὲ
 20 γέγονε τῶν ἐν χειρὶν. καὶ γ' ἀποβάλλει τὴν περικίδα ὡς ἔγνω-
 κῖμα τὸ κακόν, ἀλλὰ χαλασθέντων αὐτῇ τῶν μελῶν ἐκπίπτει
 τῶν χειρῶν. BV.

κερκίς: παρὰ τὸ κρέκειν. ἐπὶ τὸν γ' αὐταῖς. V.

451. ἐκνῆς ἀπὸς ἐκλινον: δι' ἴθας μὲν γ' οἰμω-
 30 γῆς ἔκειτο, τὸ δὲ τῆς ἑκάβης λαν αὐτῇ ἐξέμισιν. B.

452. πύλλεται ἡ τῶν ἀνὰ σῶμα ἡμερικῶς δηλοῖ

τὴν ψυχὴν ἐκπηδῆσαι βιαζομένην. V.

τέρθε δὲ γὰρ αὖ καὶ Καλλιμαχος „ἐκόλλησαν γὰρ ἀντὶς γένετα“ (Lav. Pallad. 83). B.

455. Θρασὺν Ἐκτορα: οἶδε γὰρ αὐτὸς τὸ φιλότιμον φησὶ γέν „φθίσει σε τὸ σὸν μένος“ (Il. 6, 407). A.

ὅτι εἰώθεν ὁ ποιητὴς τὸ ἐν ἐν δύο περικοπαῖς γραῖ-
ζειν. V.

457. ἀλεγεινῆς: τῆς ἐμοὶ λυπηρᾶς. V.

459. τὸ δὲν μένος οὐδὲν εἴκων: προέτρεχε, φησὶν, ἔδειν παραχωρῶν τὴν ἐαυτοῦ ψυχικὴν δύναμιν. B. ἐβόατο
γοῦν „δεῦρ’ ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι“ (Il. 7, 75). V.

460. μαινάδι Ἰση: μαινομένην Ἰοκυστά, ὁμοίᾳ Βάκχῃ. V.

463. ἔξη παπτήνασ’: εὐ τὸ μὴ πύθεται παρ’ ἐτέ-
ρων· ψυχῆς γὰρ φιλόδοξα καὶ ταρρασομένης ἔργον τὸ αὐ-
τόπτην ἐθέλειν γενέσθαι τῶν τοιούτων. B.

465. ἀπὸ τῆς Ἀχιλλέως διαθέσεως ἀκηδέσως φησὶ
καὶ τὰς ἱππας ἔλκεν. οἰκτον δὲ ἔχει καὶ τὸ ἐν ὄψει τῶν φιλ-
τάτων ἔλκεσθαι, ἔδεινός ἑμίνεν δύναμιν. B.

466. τῆς μὲν τὸ πάθος ἐμάρμεν ἢ κατ’ ὀλίγον θάμ,
τὴν δὲ ἢ αἰφνιδίως ὄψις ἐπάταξεν. B.

467. ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν: ὑπερβολικῶς,
ἀντὶ τοῦ ἐξέλαττου. B.

468. αἱ Ἀριεάρχου βάλαι δέσματά, αἱ δε κοινὰ
χέει. A.

ὅτι βέλτιον ἂν ἦν ἡ διώθεαις, εἰ μὴ ἐκπεληγημένη τὰ
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀπέβαλεν, ἀλλ’ ἔβρον (476) ὅτε ἀναπι-
τίσκειται τε καὶ ἐαυτὴν ἀναλαμβάνει, ἢ ἢ ἔτιωσ ἢ δ’ ἐπὶ
ἐν ἀμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸν ἀγέσθαι, ἀμβλίσθην γούωσα,
τῆλε δ’ ἀπὸ κρατὸς χέει δέσματά. A.

καὶ πῶς ἀποψέξασα ἐνεργεῖ; ἔτι δὲ σύνθηται Ὀμήρου
τὸ ὀφειλόμενον ἀπλῶς ἐρμηνεύεται ἐν δυοὶ περικοπαῖς ἐκ-
θέρεν „αὐτὸς ἐπὶ δὴ πάντι τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξης“
(Od. 1, 293) ἀντὶ τῆς ἔρξης τελευτήσῃς: „ἀνέσθην τε πύλας
καὶ ἀπώσαν ὀχλῆς“ (Il. 21, 537) ἀντὶ τῆς ἀπώσαντες ἀνε-
σαν· „τιμίσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέως“ (Il. 2, 4) ἀντὶ τῆς ὀλέσας
τιμίσῃ· „ἡ θέρησος καὶ ἐργήγορθαι ἄνωχθι“ (Il. 10, 67) ἀντὶ
τῆς φθεγγόμενος ἄνωχθι γρηγορεῖν. ἔτιωσ „ἐκάπυσσε, τῆλε
δ’ ἔχεν“ ἀντὶ τῆς χέασα τῆλε ἐκάπυσσε. τινὲς δὲ ὡς τὸ
„θρόνῃσσι τεκῶσά τε“ (Od. 12, 134). B.

δέσματά σιγαλόμενα: εἰς μνήμην ἄγει τῆς πα-
λαιᾶς εἰδαιμονίας, ὅπως τῇ μεταβολῇ αὐτῇσιν τὸν οἰκτον.
μὴ εἶναι δὲ ἡμᾶς ἄχρημόν τι σκοπεῖν περὶ τὸ πτώμα τῆς
γυναικός, τῇ γραφικῇ ἡχόλησιν τε ἡμᾶς περὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτῆς καὶ περιέσῃσιν τὰς συγγενεῖς. ὅρα δὲ καὶ ἐν τοῖς λεπτο-
τάτοις τὴν παρατήρησιν τῆς ποιητῆς. ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς Ἐκά-
βης διὰ συντόμων εἶπεν „ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλὴ-
πύργῃ“ (406) ἐνὸς γὰρ ἔδει καλὴμυκτός τῇ προσβότῃ ἐπὶ
δὲ ταύτης ὡς ἂν τῆς καὶ γυναικὸς τῆς μάστιγα εὐδοκίμηντος
ἐπιχειρησάμην χορηγῆται. B.

469. ἀμπνύσας ἄρσενικῶς τὸ διάδημα τὸ πρὸς ἀνάδυσιν
τῶν τριχῶν, ὡς περιζέλλοντες οἱ παλαιοὶ ὑπὸ τῶν πε-

ρήγοντο. καὶ νῦν ἀμπνύειν τὸ τὰς ἐμπροσθίας τριχὰς
ἀνάδυσθαι. καὶ „χρονόαμπνυκες ἵπποι“ διὰ τὸ διαδοῖν τριχὰς
τὰς κορυφὰς τῶν τριχῶν, παρὰ τὸ ἀμπνέειν. ἀνὰ δὲ
δὲ λέγειν σιγὰ ἢν καὶ περὶ τὰς κορυφὰς ἀναδύνῃ. κα-
5 λῆται δὲ ἐπ’ ἐνίων καλαωδάκη (καλυνδάνῃ V, calamine
Heyn.). κρήδεμνον δὲ πάλιν τὸ μαφόριον (μαφοφόριον Leide-
ως τὸ „χομένη λιπαρὰ κρήδεμνα“ (Od. 1, 334). ABLeid.

κεκρύφαλον: παρὰ τοῖς νεωτέροις ἐκτείνεται τὸ τὴν
κεκρύφαλα. A. κεκρύφαλος ὁ κροκόφαντος. DV.

470. θ’: ἐκ πληθὺς ὁ τέ συνδεσμος, κρήδεμνον τὸ
ἔτιωσ ἀπασαί. A.

473. γαλόφω, ἔτιωσ, τῇ γυναικὶ αἱ τῆς ἀνδρός ἀδελφῆς
πρὸ τέλεος ἢ ὀξείας αἱ γὰρ εἰς τὸ λήγειν δοτικαὶ φων-
τονοί, συνεμπλάττουσι πληθυντικὰς εἰδικαίς, συνεμπλάτ-
15 καὶ κατὰ τὸν τόνον τῇ λιπόνει, οἱ λιπόνει. A.

πρὸ μῦς ὁ τόμος. ἔδει ποτε γὰρ παρὰ τῇ ποιητῇ συ-
γνῶνς προσηγμένης τῆς τῇ τριτῇ ἀπὸ τέλεος ἐπὶ τῇ
τέτῃ δὲ φημι πρὸς τὸ παρ’ Ἀττικοῖς φιλόλογος καὶ ὀξεί-
εως. V.

20 μετὰ τῆς ἱ γραπτέον γαλόφω ἔτι γὰρ πληθυντικῇ
θεῖα Ἀττικῇ, ὡς τὸ οἱ Μενέλαοι. σημαίνει δὲ τῆς τῇ
δρός ἀδελφῆς. εἰνατέρες δὲ αἱ γυναῖκες τῶν τῇ ἀνδρῶν
ἀδελφῶν. B.

εἰνατέρες δὲ αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες πρὸς ἀδελ-
25 λας. εἰνατέρες ὡς Ἀθηναῖοι. ἔτιωσ πάντες: καὶ τὰ τῆς ἀνδρῶν
λογίας ἐπικρατεῖ ἔτιωσ ἔχοντα, ὡς ἐδείχθη. A.

γραφεται ἑλῖς ἦσαν. A.

474. ὁρδοιοτητόν τὴν σφίσειν: εἰς γὰρ σύνθηται ἡ
τάληψις. ἔφαμεν δὲ ὡς ἐκ ἀνασφίσει τὰ τῇ λόγῃ. A.
ἀνυσομένην: ταρρασομένην, αἰτή συνεχομένην. ἡ
τὴν ἀπορροῖσθαι τὰ τέλεος θέλωσαν. ἔλεγε γὰρ „ἐμοὶ δὲ
κέρδιον εἴη σὺ ὁρδοιοτήσῃ γούνα δόμεναι“ (Il. 6, 410)
ἔτι δὲ ἰδεῖν οἰκτροτάτην ὄψιν, ἐκείθεν μὲν Πριάμου
τεχόμενον, ἐξελθεῖν θέλοντα πρὸς Ἀχιλλεῖα καὶ θυγατρὶν
τὸν γέροντα, ἐκείθεν δὲ τὴν Ἀνδρομάχην ὑπὸ τῶν γυναι-
35 κῶν διεληγμένην πρὸς τὸ μὴ ῥιπῆναι τὰ τέλεος. BV.

475. ἀμπνυτο: διὰ τοῦ ἑ Ἀριεάρχου ἔμπνυτο
ἔμπνυς ἐγένετο. καὶ ἐπὶ τῆς Σαραηδόνης (Il. 6, 697)
δ’ ἐμπνύσθη. A.

Ἀριεάρχου ἔμπνυτο γούσθαι, ἔμπνυς ἐγένετο, ἐν τῇ
τῇ τὸ πνεῦμα ἦγαγε καὶ συνῆξεν. B.

θυμὸς ἀγέσθαι: ἡθροῖσθαι ἢ ψυχῇ, ἰσορροπία
ἔσα τὸ πρῶν. B.

476. ἀμβλίσθην: ἀντὶ τῆς ἐκ ἀπὸ τῶν ἐνεσώτων
45 ἑμμένη δεινῶν, ἀλλ’ ἐκ προσομιλῶν ἐτέρων. B. ἀναρροῖσθαι
ἀθρόως τὸ πνεῦμα. D.

477. Ἐκτορ, ἐγὼ δὲ στήθεος: ἡθροῖσθαι ὁ λόγος καὶ
ἀρμόδιος γυναικί. λέγει δὲ ἐαυτὴν δέξασθαι διὰ τὸ
συναποθανεῖν ὃ γὰρ ἀποθανόντων πάντων ἀπῆλλα
50 τὸς. ABLeid.

478. κατὰ δῶμα· αἱ κοινότεραι ἐνὶ οἴκῳ. A.
 480. τυτθόνι· ἀντὶ τῆ τυτθῆν, ὡς „θερμός αὐτῆς”
 (h. in Merc. 110). V.

481. ἔτιος αἰνόμορον, ὥς τὸν μὲν Ἡέλιον δόσμο-
 ρον λέγεσθαι, αἰνόμορον δὲ τὴν Ἀνδρομάχην. B.

484. αὐτως· ἀντὶ τῆ ὡσαύτως ἐμοί. ἐγὼ γὰρ χήρα, καὶ
 ἔτιος νήπιος καὶ ὁρφανός· ἢ ὃν ματαίως ἐπέκομεν. σύνθεσις
 γυναιξὶν ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἀνδρῶν τῆς ὁρφανίας
 τῶν παίδων μνημονεύειν. B. καὶ τὴν κοινὴν παιδοποιεῖν
 ἀπολογεῖσθαι. V.

βραχὺ διαβαλεῖται μετὰ τὸ αὐτῶς· γέλοιοι γὰρ οἱ τοῖς
 ἔτιος αὐτὸ συνάπτοντες, ἢ ἢ ὃν μᾶλλον ἐγενήσαμεν. τοῖς
 δὲ ἰσὺ προσιδιδόμενον σημαίνει τὸ ὡσαύτως, οἷον νήπιός
 ἐστιν, ὡς καὶ πρότερον ἐδέξωτο κλειὸς ἐσιν. A.

485. ἐπέκομεν σὺ τ' ἐγώ τε· πρὸς τὴν τῶν παίδων
 γένεσιν ἀμφοτέρων ἢ ἐνέργεια. B.

486. οὐτε σοὶ ἔτιος· τὸ γῆμα ἀντὶ μεταβολῆς. V.
 ὁμοιότητος γὰρ ἔμισε τὸ πάθος, ἔφ' ἑκατέρῳ οἶκτον κινῆσα,
 ἐπὶ τε τῷ ἀπολειφθέντι τῆς τῆ πατρὸς ἀρετῆς, ἐπὶ τε τῷ
 μὴ ἀπολαύσαντι τῆς παιδός. B.

487. ἀπὸ τέττε ἕως τῆ „δακρυόεις δὲ τ' ἄνεις” (499)
 ἀθετῶνται εἰς οἱ γ', ὅτι ἀδιάρητοι· τὸ γὰρ περιέχον τὸν
 Ἀσάννακτα, καὶ τὸν φίλον τοῦ πατρὸς τὸν μὲν χλαίνης
 ἱστῶν τὸν δὲ χιτῶνος, ἵνα βράχον πῆλ, Πριάμους περιόντος
 καὶ ἄλλων ἀδελφῶν Ἐκτορος καὶ αὐτῆς τῆς Ἀνδρομάχης,

488. διὰ τί δὲ ἔμελλον ἀφαιρεῖσθαι τὰς ἀποτεταγμένας
 ἑσφάρας, κατὰ τὸ βασιλικὸν γένος κληρονομῶν τῆ νύχτ' Ἀσάν-
 νακτος ὄντος; ὅλως δὲ ἂν ἔξιν ἴδιον τῆ περὶ τὸν Ἀσάν-
 νακτα εἰσέτι, ἀλλὰ κοινῶς ἐπὶ πάντοτε ὁρφανὸς ἀρμόζει τὰ
 ἑσφάρα. βέλτιον ἐν ἕτως ἐπιβαλεῖν· ὅτι σὺ τῷ ἔσσειαι

489. ἔσσειαι ὄντως, ἐπεὶ θάνατος, ἔτε σοὶ ἔτιος Ἀσάνναξ ὅς πρὶν
 μὲν τοῦ. A.

490. ἔτιος τῆ „δακρυόεις τ' ἄνεις” ἀθετῶνται εἰς οἱ γ', ὡς
 καὶ τὴν σύνθεσιν εὐτελεῖς καὶ τῷ καιρῷ ἀνάρμοστοι ἀδολοχῶν
 γὰρ ποιεῖσι τοσούτω προσώπῳ περιεκείμενοι. ἀλλὰ ἡθὺς γυναι-
 κῶν ἄκρως ἀπεμνήσαστο· σύνθεσις γὰρ γυναιξὶ πολυλογεῖν
 ἐν τοῖς πένθεσι καὶ μάλιστ' ἐπὶ τοῖς πᾶσι πάθος κινεῖν. B.

491. γράφεται ἢ γὰρ γὰρ. A.

492. ἐν ἄλλῳ ἄλλ' ἢ τοι τέττω. A.

493. ἀπεμνήσασιν· κυρίως τῶν ὅρων ἀφαιρήσονται
 ὁ μὲν γὰρ Πριάμους ἐχαιογῆρας, ἄλλος δὲ ἐκ ἔξιν ὁ ἐλεῖσων
 τῆς ὁρφανίας αὐτῆς. ἢ δὲ ἀνυχία πάντα τὰ χεῖρω προσ-
 ὁρῶν αὐτὴν ποιεῖ. B.

494. ἡμῶν δ' ὁρφανικόν· τὸ τῆς ὁρφανίας ἡμῶν
 τῶν ἀμνηστικῶν ἔρσημον τίθησι τὸν παῖδα. ἔτιος δὲ διε-
 τειμένους πᾶν, εἴτα ἀφ' ἡλικίας, ἢ γὰρ πᾶν ἡμῶν τὸν ὁρ-
 φανικὸν παῖδα ἀφ' ἡλικίας τίθηται, ὃ ἐξιν ἐκτὸς τῶν ἡλικιω-
 τῶν, πάντων ἔρσημον τῶν ἡλικιωτῶν. AB.

495. πάντα δ' ἐπεμνήμυκε· πάντα αὐτὸν τὰ δεινὰ
 ὅς ἀνέμνηται ἔχει τῆ δυσφορεῖν, ἢ πάντα αὐτῷ καταπεί-
 νωκε καὶ κατακέκλιται, παρὰ τὸ ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἐμνή-

μυκε, καὶ περισσὸν αὐτῷ. ἀδεύτως δὲ τὰ παρειαῖ. ἔτιος τὸ
 ἐπεμνήμυκεν ἀντὶ τῆ συγνύειν καὶ καταμνήσθαι. B.

καταμνήσκει, κατεσβύνακε, καὶ τὸ βλάπτει. ὃ δὲ Ἀρίσταρ-
 χος ἐπὶ τῆ καταμνήσκων ἐκδέχεται. οἱ δὲ ἀντὶ τῆ εἰς ἀνά-
 5 μνησιν ἔρχεται τῆ πατρὸς. AD.

παρειαῖ· Ἀρίσταρχος ἀδεύτως παρειαῖ. A.

492. δευόμενος· ἐνδεής. A.

ἐς πατρὸς ἐταίρας· ὅτι ἀντὶ τῆ πρὸς πατρὸς ἐταί-
 ρας, ὡς „εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον” (II. 7, 312). A.

494. κοτύλη εἶδος ποτηρίου, ἢ τὸ κοῖλον τῆς χει-
 ρός. B.

ὅτι εἶδος ποτηρίου ἢ κοτύλη. καὶ λέγεται ἀρσενικῶς κό-
 τυλος. καὶ ἐν Ὀδυσσεύῃ (17, 12) „πίονον καὶ κοτύλην,” ὁμο-
 νέμως τὸ ἀγγεῖον τῷ ὕδατι. A.

495. ἐδέθη· ἐβρίκει. A.

ὑπερώην· τὸν ἐρανίσκον. AD.

ὑπερώη τὰ ἔλα, ἢ ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον εἶμα. οἱ δὲ τὸν
 γαργαρεῶνα. B.

496. ἀμφιθαλῆς ὁ ἐπ' ἀμφοῖν μητρὶ καὶ πατρὶ καὶ
 20 πλάττω εὐδαιμόν, παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθεν θάλλειν· καὶ γὰρ
 „θαλή ἐν πολλῇ” (II. 9, 143) τῇ εὐδαιμονίᾳ. ἀπὸ δὲ
 εἰρηται ὁ ἀμφιθαλῆς παρ' Ὀμήρῳ. B.

497. ἐνίσσων· ὅτι ἀντὶ τῆ πλήσσειν. A.

500. Ἀσάνναξ· τὸ ἀπὸ τῆς εὐδαιμονίας αὐτῷ συμβᾶν
 25 ὄνομα λέγουσα πλέον οἰκτιρεῖται καὶ συμπάθειαν κινεῖ. B.

501. μυελόν· τὸ νοσημώτατον τῆς τροφῆς. D.

ἐσθίμανεν ὅλοις τε καὶ ὅσοις δὲ τιθνηταῖς τοῖς παῖδας
 αὐτὸ δὲ τὸ ἀβροδίαιτον ἐδήλωσε τῆ βασιλικῆς καὶ μονογενούς
 παιδός. B.

502. νηπιαχεύων· νήπια φρονῶν, νηπιενόμενος. D.
 παραγωγόν ἐστι τὸ ῥῆμα, παρὰ τὸ νηπίαχος νηπιαχεύων, ὡς
 ἱππος ἱππιεύων. A.

503. ἀγκαλίδεσσι· ἔχουσι γὰρ ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἐρω-
 μὴν σύμμετρον· ἢ ὡς τῆς τροφῆς συγκοιμημένης αὐτῷ.
 35 ἐμείκως δὲ τὴν λέξιν ὁμοίως τῇ βραχύτητι τοῦ παι-
 δός. AB.

504. θαλίαν· παντοδαπὴν τροφῶν καὶ ἐδεσμάτων. B.
 πάντων τῶν πρὸς τὸ θάλλειν. D.

505. ἂν πολλὰ πάθῃσι· ἢ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆ πάθος
 αὐτῷ πρὸς τὸ „ἔχθους ὅς κε φάγησι” (II. 21, 127). A.

509. αἰόλαι· εὐερεοί καὶ ποικίλοι. πιθανῶς δὲ ἀνέ-
 ερεφεν ἐπὶ τῶς ὀδυρμῶς ἀφ' ὧν ἤρξατο. B.

εὐλαί· σκύληες, παρὰ τὸ αὐλοῦσθαι, ὃ ἐστὶ κινεῖσθαι. τῷ
 δὲ τόνῳ ὡς ἐνταῖ. D.

511. λεπτά τε καὶ χαρτεντα· ὁ τὸν κόπον καὶ τὴν
 δυσχερίαν ἐαυτῆς ἀλλὰ τὴν Ἐκτορος ἐμφαίνει, ὡς δι' αὐ-
 τὸν τὰ τοιαῦτα ποιήσασα, οἷς ἐκ ἐνανεπάσασατο. B.

512. πάντα καταφλέξω· παθητικὰ ταῦτα καὶ βιω-
 50 τικά· συναφανίσθαι γὰρ τοῖς τιθνηταῖς τὰ κάλλιστα, ἔξασφα-
 λίσθαι αὐτὰ εἰς ἑτέρων μὴ ἔκιναν χρῆσιν. λέγει δὲ δι-
 ὀντως φλέξω αὐτὰ· σοὶ γὰρ ἐξ αὐτῶν ὁδὸν ὄφειλος. B. διὰ

ψιλάσωμεν τὸ οὐδέν, ὡς περισσὺ ὄντος τῆ ἐν δ καὶ ἡμι-
νον. V.

513. κείσεται: κήσαι, κήση. ἐνεκίδετο γὰρ τὰ δεῦα τοῖς
ἱματίαις, ὡς ἀπὸ Αἰόρτε καὶ Ἐκτορος δῆλον. ἔξε δὲ γυναι-

Παράκειται τὰ Ἀριστοτέλειον σημεῖα καὶ τὰ Διδόμου περὶ τῆς Ἀριστοφάνειον διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ
ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσωδίας Ἡρωδιανῆ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ σιγμῆς. A.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ψ.

1. σενάχοντο: ἡ διπλῇ, ὅτι εἰ ἦν σενάχων ὡς φρονῶν,
ἢ ἂν ἔτιωσ ἔλεγεν σενάχοντο· ἄλλ' ὥσπερ ἀπὸ τῶ φέρων
ἐφείροντο, ἔτιωσ ἀπὸ τῆ σενάχων σενάχοντο λέγει. A.

πτόλιν: πόλιν. Κυπρίων τῶν ἐν Σαλαμῖνι ἡ λέξις.
κεῖται δὲ καὶ παρὰ κωμικῶ Ἀλεξάνδρῳ ἐν Σωσίππῳ. A.

2. ἐπειδὴ: ἀκέραιον καλεῖται τὸ τοῦ μέτρον πέπονθε
γὰρ κατ' ἀρχὰς ὁ ἔχρος. D.

γῆας τὸν τόπον τῶν νῆων, Ἑλλήσποντον δὲ τὴν
μέχρι Σιγείας θάλασσαν. B. τὴν περὶ Πίε θάλασσαν. D.

3. ἐσκίδναντο: ἀπ' ἀλλήλων ἐχωρίζοντο. B.

4. ἀποσκίδνασθαι: ἀπ' ἐαυτῶ χωρίζεσθαι. ἡ παρέκει
ἢ ἀπὸ, ὡς ἐν τῷ ἀπητίμησεν (II. 13, 113) ἡ ἐγκλίνεται. AB.

6. παχύπωλοι: καὶ ὁ θεὸς ἐν τῷ πρὸς Αἰγυπτίους χρησάμῳ
Ἰππον Θεσσαλικήν. V.

7. μὴ δ' ἡ πω: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆ μηδὲ πω. A. ὡς
τὸ εἰς κόρυμνα. Λοιποὶ δὲ οἱ πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ χρῶνται τῷ
ἢ ἀντὶ τῆ ε. V.

ἐπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους: τὰς ὑπὸ
τοῖς ὀχέμασι μώνυχας ἵππους. A.

8. αὐτοῖς ἔηποισι: ὅτι λείπει ἡ σύν. B. κατὰ Ἀτ-
τικὸν ἔθος. D. ὡς τὸ „αὐτῷ γωρυτῷ“ (Od. 21, 54). V.

9. ὁ γὰρ γέρας: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆ τοῦ γέρας.
ἡ περισσὸς ὁ γὰρ. A.

10. τεταρπόμεσθα γόοιο: Αἰχύλος „οἱ τοι σε-
ναγμοὶ τῶν πόνων ἱμάτια.“ V.

14. μετὰ δέ σφι Θέτις: ἡ καὶ αὐτὴ ἀνακαλεσμένη, ἡ
θεὶα δυνάμει ἐμπνεύσασα συμπάθειαν αὐτοῖς. V.

ἴασατο τὸ ἀπρεπὲς τῆ κλαίειν ἐνόηλους σφατιώτας διὰ
τῆς Θέτιδος. καὶ ἤρξε μὲν τῆς οἰμωγῆς Ἀχιλλεύς, οἱ δὲ
συνώμωξαν, ὥσπερ ἐνδόσιμον λαβόντες καιρὸν ἐπ' αὐτοῦ,
καὶ πρότερον μὴ κλαύσαντες. A.

15. 16. ἐπὶ τὸ τεύχεά τινες διασέλλειν ἀξιοῦσιν, ἵνα,
φασί, τοῖς τῶν ἀνθρώπων δάκρυσιν αἶ τε ψάμαθοι καὶ τὰ
ὑπλά βρέχεται τερατώδες γὰρ τὸ δακρύνειν τὰ ὑπλά. ἡ διπλῇ
δὲ, ὅτι ὡς „σπάρτα λένονται“ (II. 2, 135). AB.

16. τοῖον: αἰζητικῶς καὶ θαυμαστικῶς μετ' ἐμφάσεως,
ἢ ἡ τὸν μέγαν καὶ περιβόητον, οἱ δὲ γλωσσογράφοι ἀντὶ
τῆ ἀγαθὴν ἤκασαν. τὸ δὲ μήσωρα φόβοιο, μήσασθαι
φυγὴν πολέμαϊς δυνάμεινον. B.

ἡ διπλῇ, ὅτι αἰζητικῶς τὸ τοῖον, ἔχ ὡς οἱ γλωσσο-
γράφοι ἀξιοῦσιν, ἀγαθόν. A.

κεῖον ὡς ὠφελίμης ἔσης τῆς ἐσθῆτος, εἰ συνέκετο αὐτοῖς. V.
514. πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων: ὁμοίως ὡς
λεγομένων, ἦτοι ὡς ἂν πλεσιών, ἡ διὰ τὴν ἐκ τοῦ πληθύν-
δύξαν. D.

17. ἀδινῶ: ἀδρόου, οἰκτροῦ. δεῖ γὰρ ἐν τοῖς θρήνοις
προϊέναι μὲν ἀδρόον τὸ πνεῦμα, μὴ δυνάμεινον δὲ φέρει
ὑπεκλίνεσθαι. A.

18. ἔτιωσ Ἀρίσταρχος σὺν τῷ δ, ἐπ' ἀνδροφόνου.
15 δῖχα δύναται λέγεσθαι, εἴν τε αὐτὸς ἢ ὁ τὰς χεῖρας ἀν-
θεῖς τῷ φίλῳ, εἴν τε τὰς ἐκείνου χεῖρας τοῖς ἐαυτοῦ εἴν-
σιν ἐπιθεῖς. B.

ἡ διπλῇ πρὸς τὸ ἀμφίβολον, πότερον τὰς ἐαυτοῦ χεῖρας
εἰς τὰ τῆ Πατρὸς κλονεῖται ἢ τὰς τοῦ Πατρὸς κλονεῖται
ἐαυτοῦ. A.

19. χαῖρε μοι: οἷός τε κινητικὸν ἢ πρὸς νεκρὸς ὁμιλί-
κατέχεται δὲ τῇ κοινῇ ἐννοίᾳ ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ ἔοικεν ἀνδρὶ
τι τὸν θάνατον ὑπεκλήφηναι τὸτο γὰρ ἐν ὑπερβολῇ φησὶν
καὶ ἐν Αἰδαο ὁμοίῳσιν ὡν ἡμῶς χαῖρε, οἷον εἰ ἔστι παραμυθία
καὶ χαρὰ ἐν τοῖς τετελευτηκόσι, ταύτην δέχεται παρ' ἡμῶν. AB.

20. τελείω: ὅσον ἔπω τελείω. V.

21. ὁμὰ δάσασθαι: ὁμῶς ἀπομερίσασθαι. ἐλπίσιν
δὲ οἱ κύνες ἄλλος ἄλλοις ἀποσπᾶν καὶ μερίζεσθαι τὸ σῶμα. B.

24. ἀεικέα: ἀπεικνῶτα καὶ ἀπρεπῆ. τὸτο δὲ ἐστὶ τὸ ἐπὶ
50 εἶδος ἐκτείνειν τὸ σῶμα καὶ ἐνυβρίζειν τῷ ἢ ἀντιλαμβάνειν
μένω „κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν.“ ἡ τὸτο ἀεικέες τὸ τὸν μῦθον
παρὰ τῇ τῆ ἡσσοнос ἐλπίσθαι σκηρῇ. τὸ δὲ μήσατο ἢ
ἀντὶ τοῦ εἰργάζετο, ἐποίησε. B.

26. οἱ δέ: ἀντὶ τῆ τῶν δὲ ἔκαστος. V.

35. ἔκαστος: γράφεται ἔκαστοι. A.

27. ὑψηλῆας: ὑψηλῆας, φησὶ γοῦν „οὐρανὸν τε
πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων“ (II. 5, 504). ἡ δὲ
ἀνέχοντας ἐαυτῶν φησὶ γοῦν „ἄψα δὲ κάρη ἔχει“ (II. 6,
509). B.

γράφεται λύνοντο δὲ μώνυχας ἵππους. A.

28. παρὰ νηῖ: λείπει καὶ σκηρῇ, ὡς „παρὰ τε κλισίᾳ
νηῖ μελαίνῃ“ (II. 1, 329). φησὶ γοῦν „ὅς μοι ἐνὶ κλισίᾳ
δεδαυμένους δέξιν χαλκῷ κείται“ (II. 19, 24). V.

29. ἡ διπλῇ, ὅτι τὰ φον τὸ δέπνον τὸ περὶ τὴν ταφὴν
γινόμενον. A. τὸ περιδένειον τὸ ἐπὶ τοῖς τετελευτημένοις
παρουσικνεύμενον. D.

ἡ τὴν μετὰ τὸν τάφον ἐδώχαι, ἢ ἡ τὸ δαῖναι ἀντὶ τῆ
παρασκευάζειν, ἢ τὴν πρὸ τῆ τάφου, ἵνα δύο ἐδώχαι ὦσαν
ἢ μὲν πρὸ τοῦ τάφου πρὸς τὸ προθύμως ἐπουργεῖναι τὴν
50 ταφὴν, ἢ δὲ μετὰ τὸν τάφον διὰ τὸν ἐκ τῆς ταφῆς μῦθον
καὶ εἰς εὐκλείαν τῆ ταφῆτος. B.

τάχα δὲ τὰς παρηγορίας τῶν φίλων ἔφερων καθ' αὐτὸν τρέπεται, χολάζειν τῷ πένθει θέλων. ΑΒ.

61. κλύζεσκον: τινὲς ἐπέκλυζον. V.

62. εὔτε τὸν ἔπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδῆ-
ματα θυμοῦ: δικαίως οὖν προφρονέει τὸν δρόμον
Ἀχιλλεύς, ὅπως περιπαθεὶς ἐπιστάδιον ἐνέγκῃ. πῶς γὰρ ἂν
ὁ ἄφροντις ἔτιω βαθεῖ ἔπνω ἐβλήθη; τὸ δὲ εὔτε ἀντι-
τὸ ἦνκα. Β.

63. ἢ ὄνυμος: ἢ διπλῇ, ὅτι σαφῶς ἀπὸ τῆς ὄνυμης
το ὄνομα. Α.

64. Ἐκτορ' ἐπαύσσων: τὸ πλήρες ἐπὶ Ἐκτορι, ὡς
«Κίρκη ἐπήϊξεν» (Od. 10, 522). V.

ἢ διπλῇ, ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλιον. Α.

65. Πατροκλῆος: ἢ διπλῇ, ὅτι ἀπ' εὐθείας τῆς ὁ
Πατροκλῆς, καὶ τὸ δειλοῦτο δειλαῖα. ἄκρως δὲ ἐπεξεργά-
ζεται τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ὀνείρου. ἔναυλος γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ
ὁ τῆς φίλης τύπος. ἐντεῦθεν Ἀντιθένης ὁμοχημονίας φησι
τὰς ψυχὰς τοῖς περιέχουσι σώμασιν εἶναι. Χρυσίππος δὲ
μετὰ τὸν χωρισμὸν τοῦ σώματος σφαιροειδῆς γενέσθαι
δογματίζει. ΑΒ.

πιδανὴ ἢ περιπέτεια: μετὰ γὰρ τὰς Ἀχιλλεύς θρήνους
ἐξευρέ· τι καινότερον, καὶ τῷ τετελευτηκότι λόγος περιελθῇ
διὰ τῆς ὀνείρου. Β.

69. εὔδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο: πλήρης φιλοσοφίας ὁ λό-
γος καὶ μέμψεως ἡθικῆς. λελευσμένος δὲ ὑπάρχεις ἀντι-
τὰ ἐπιλέλθαι. Β. ὡς ληρεῖς ἔχων. V.

70. ἀκήδεϊς: ἄμεινον βαρύνειν ὡς ἐνδεις, τῆς ἀρχα-
σης συζαλείσης ποιητικῶς· ὡς γὰρ τὸ ἡκεσα ἄκσσα, ἔτιω
καὶ τὸ ἡκίδεις ἀκήδεϊς. Α.

περιπαθεὶς τὸ ἀναμνησθαι τῆς φίλης. μαρτυρῶν δὲ αὐ-
τοῦ τὴν ἐν τῷ ζῆν ἐπιμέλειαν, καὶ νῦν ἐπὶ τῷ ἴσῳ προ-
τρέπει. Β.

71. ἢ διπλῇ, ὅτι λήπει τὸ ἴνα ἢ ὅπως. τὸ δὲ ὅτι τὰ-
χιστα ἐκατέρωθεν δύναιται προσδίδοθαι. Α.

πύλας Αἰδοῦ: πύλας Αἰδοῦ τὸν Ἀχέροντα· ἐκεῖ
γὰρ εἰσιν αἱ τῶν κολαζομένων ψυχαί· ὅς τες περὶ Τιτυδὸν
εἶδεν Ὀδυσσεύς. ὁμοίως καὶ Ὀμηρος ἐκεῖνο ἥδην καλεῖ. ἴσως
δὲ πρὸς τὸ πᾶσαι φαντάζει· πῶς γὰρ ἄταφοι μνηστῆρες δια-
βαίνουσιν; V.

Πορφερίος. πῶς ὁ μὲν Πάτροκλος λέγει «θάπτε με ὅτι το
τάχιστα, πύλας Αἰδοῦ περήσω», ἐκτὸν δὲ καὶ τὴν αἰτίαν
προσέθῃσι δι' ἣν βέλεθ' ταφῆναι («τῆλέ με εἰργασίη ψυχῆ,
εἰδὼλα καμάντων»). ἔν δὲ τῇ Ὀδυσσειᾷ (24, 1) ἀποθανόν-
των τῶν μνηστῆρων, πρὶν ταφῆναι φησὶν «ἑμῆς δὲ ψυχῆς
Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο ἀνδρῶν μνηστῆρων». αἷτα ἄγει λαβὼν
αὐτὰς εἰς Αἶδα, καὶ τοῖς περὶ τὸν Ἀγαμέμνονα
ἐντερχάμεσιν. αἱ γὰρ οἱ ἄταφοι τοῖς ἄλλοις ἐμύνηνται νε-
κροῖς, ἐνταῦθα δὲ πληρωθήσονται, μὴ ἐναντίωμα ᾗ. λύνεται
δὲ αὐτὸ ἐκ τῆς προσώπου· τὰ μὲν γὰρ περὶ τῆς μνηστῆρας ὁ
ποιητὴς ἀπεφάνηκε, καὶ τὸ ἄληθές ἔτιω ἔχει· τὰ δὲ εἰρη-
συνταξάμενα φησι τὸν Ἀχιλλεῖα, εἴτε ἀληθῶς ἐπιστάνα αὐ-

τὸν εἴτε καὶ ἄλλως τῶτο νομίσαντα. Β.

72. τῆλέ με: ἀπόλυτος ἢ μέ. V.

εἰδὼλα καμάντων: ὥρῃσι τί ἐσι ψυχῆ. V.

73. οὐδέ με: ἀπόλυτος ἢ ἀντιπρῆξις, διὸ ἐκλείπει
ἀναγκάζων. ἢ διπλῇ δὲ, ὅτι ἐκτὸς τῆς ποταμῆς ἐποικί-
σιν τῶν ἀτάφων ψυχῆς, καὶ μὴ ἐπιμνησθῆναι τὰς ἐν τῷ ἐφί-
ῃ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰ ἀφαιρέματα ἐν τῇ νεκρῇ. Α.

74. εὐρυπυλῆς: τὸ πᾶσιν ἐφελπυζόμενον. Β.

75. ὁλοφύρομαι: ὅτι τὸ ἴνα λήπει, καὶ συνελ-
10 ἀντι τῆς ἴνα ὁλοφύρομαι. Α.

76. νύσομαι ἐξ Αἰδοῦ: ἐκ ἐλευσόμεαι σοι ἡ
ἐδὲ ποτε γὰρ κηδευθεῖσα ψυχὴ παρ' αὐτῷ φαντάζεται.
δὲ τῶτο ποιεῖ τὰς ἴνα τῶν πολλῶν ἀποτρέπων. V.

παρὰ τοῖς τραγικοῖς μετὰ τὴν ταφὴν ἐπιφάνονται
77. οὐ μὲν γάρ: γράφεται οὐ γὰρ ἔτι. Α.

ἄλλως. ἐν τισι τῶν πολιτικῶν οὐ γὰρ ἔτι. Α.

ἐταίρων: τῶν ἡμετέρων. τῶτο γὰρ προσπακασθῶν
78. γενναίως ὁδὸς τῶν ἡδῶν ἐμνήσθη, ἀλλ' ἢ
περὶ τῶν συμφερόντων ἐβλεπόντα. Β.

79. ἀμφέχεαι: κατέφαγε καὶ κατέλειπε. Β. καὶ
20 χάνοι περὶ πάντας ὁλοφύρομαι· ἀντι τῆς καταπίοι. V.

λάχει: ὅθεν μία τῶν Μοιρῶν Λάχεις. παρὶς
ὅτι τῇ γενέσει συνδιατάσσεται καὶ ὁ τῆς τελευτῆς καὶ
ὅθεν Ζηρόδοτος ὁ Κρατήτειος Χαλδαῖον τὸν Ὀμηρῶν

80. καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ: εὐαγγελίζεται αὐτῷ με-
πολὺ πρὸς αὐτὸν ἀπελευθεῖν, ἴνα μὴ τῆς κηδείας ἐμνή-
81. εὐηγενέων: τῶν καλῶς ἀγρῶς ἐχόντων ἢ γεν-
δὲ εὐηφενέων, παρὰ τὸ ἄφρονος, τῶν καλῶς χρησ-
82. ἐφύρομαι: ὅθεν Ἀχιλλεύς φησι «καὶ μοι ἐφύ-
ἐπέτελλεν» (107). V.

83. μὴ ἐμά: τῶτο ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγκάζων. τὸ
ἀπαρέμφατον κεῖται ἀντι προσεκτικῶς τοῦ τίθει. Α.

ἐπιφέρει ἄλλ' ὅμῃ. ἐμφαίνεται δὲ ἡθὺς τοῦ ἔχοντος
μῆντος διὰ τῆς σαφέστερον τὴν ἐπιθυμίαν ἐπαναλαμβάνει.
Ἀύκωνες τὸ θάπτεν τιθήμεναι φασιν. V.

84. γράφεται ἐταίρημεν. Α.

86. ἐμμερόνδε: προσληπτέον ὄκνον. D.

ἀνδραγαθίας: καταχρηστικῶς· πᾶσι γὰρ ἀνδρῶν
οἱ μὲν Κλεισάντημον, οἱ δὲ Ἀιανῆ, οἱ δὲ Ἀδωνανδρον
λεῖπαι, ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν παρ' Ὀδυσσεὺς τῷ γράμ-
87. ὡς φησὶν Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ἐν ἀστρολογικῇ.
88. ἀμφ' ἀσφαγέλοισι χολωθεῖς: αἱ ἀλλοῖς
κατὰ ἄνδρα ἀμφ' ἀσφαγέλοισι χολωθεῖς (ὁδὸς
τὸς εἰσι μανταί τε καὶ κωδοῖμοιο· Ἀνακρέων. Α.

νήϊα λέγει, ἀλλ' εἰς τὸ πεδῖον αὐτὸς ἐπιβῆναι ἀπὸ τῶν ἡμιπῶν. Α.

123. πάντες δ' ὕλοτόμοι: νόμος γὰρ ἐστὶ ἐρατιω-
τικός μηδὲν κῆρον ἐν ταῖς τοιαύταις χρεῖαις διατελεῖν. ΑΒ.

ὡς γὰρ ἀνῶγει Μηριόνης: Κρήτη γ' ὀρεῖν καὶ δένδροφόρος· ὅθεν Μηριόνης. Α.

125. ἐπισχερώ: ἐφεξῆς, παρὰ τὸ ἄλλο ἐπ' ἄλλω τὴν
χέσιν ἔχων. ΑΒ.

126. ἡ δὲ οἷ' ἀντὶ: ἵσως ἀφ' ἐαυτῆς τῆτο ἀναπεφώ-
νηκεν ὁ ποιητής. V.

130. χαλκὸν ζώννυσθαι: Ἀριστοτέλης φησὶ τὰς προ-
λῆς Ἀχιλλέως. τὰς δὲ Ἀχαιῶς τὸν νόμον εἰς Κρήτην κο-
μίσαι· τῶν γ' βασιλείων κηδευομένων αὐτὸς προηγείντο πυθ-
ρίζων ὁ ἐρατός. V.

131. ἐν τεύχεσιν ἔδυνον: ἀντὶ τῆς εἰς τὰ τεύχη. Β.

132. ἐν δὲ φροῖσι: ἀντὶ τῆς εἰς τὰς δόφρους. Β.

παραιβάται: οἱ ἐπὶ τῶν ἀρμάτων σεμπολεμοῦντες,
τατίζετο κῆροι τῶν ἀρμάτων. D.

ὡς μόνον αὐτὰς ἐκάλει, ἐκεῖ δὲ σημαίνει „Ἀντιφός
αὐτὸς παρέβουκε περικλυτός” (Π. 11, 104). V.

ὅτι νῦν παραιβάτας εἶρηκε τὰς ὁπλίας. Α.

133. νέφος εἴπειτο πεζῶν: τὸ πλῆθος διὰ τῆς νέφους
ἐδήλωσε, καὶ τὸ ζῆμα, καὶ πῶς ἐπορεύοντο. Β.

135. καταείνυον: ἀντὶ τῆς περικλύπτου. τὸ πλῆθος
δὲ τῶν χειρομένων διὰ τῆς ἐμφάνει. Β.

κατεκλύπτου, ἐσκέπαζον, τατίζετο πολλὰς τρίχας κατέ-
βαλλον ὥς καλύπτειν τὸν νεκρόν. τῆτο δὲ πρὸς τιμῆς ἐγί-
ναι τῷ θνήσκοντι, ὡς καὶ ἄλλαχ' ἔφησιν „τὸ γ' ἄρας ἐστὶ
θανόντων (Π. 16, 457 et 675) κείρεσθαι τε κόμην βαλέειν τ'
ἀπὸ δάκρυ παρῶν” (Od. 4, 198). ΑΔ. δασέως δὲ τὸ

εἶναι ἀπὸ γ' τῆς εἰνέως ἐστὶ θέματος, ὁ παρῆκ' παρὰ τὸ
εἶναι δασυνόμενον. ἐν τισὶ δὲ κατὰ εἶλπον, τατίζετο εἶλπον.

Ἀρῖστοφάνης δὲ καταείνυσαν· ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι τὸ πάντα
ἀντὶ τῆς ὅλου, πρὸς τὸ „πᾶσαι δ' ὠγγυνο πύλαι” (Π. 2,
809. 8, 58). Α.

136. κάρη ἔχει: ἔθος φησὶ παρὰ Ἀνδρόνους τῆτο. V.

137. ἔτιωσ' Αἰδ' ὅσδε, ἐκ Αἰδ'ος δῶ, ὁ Ἡρωδιανός φη-
σιν ἐν τῷ 19' τῆς καθόλου. Α.

ἄλλως. ἔτιωσ' Ἡρωδιανός· ἄλλοι δὲ Αἰδ'ος δῶ. Α.

138. ἔκοντο: γράφεται ἔκονον. Α.

139. μενοεικέα: τὴν ἀρεσκόμενὴν Ἀχιλλεῖ, ἢ τὴν
πρέπουσαν τῇ πυρρῇ. Β. φησὶ γὰρ „παρὰ τὴν χεῖν ὡς ἐπιαι-
κός” (50). μετενέγκται δὲ ἀπὸ τῶν ζώων κυρίως γ' ἂν
εἴποι τις μενοεικές τὸ τῷ τε μένει ἀρεσκόν καὶ κατωθίμιον. V.

ἡ διπλῆ, ὅτι τινὲς τὸ μενοεικές πολλὴν ἐπέδωσαν. ἔτι δὲ
τὸ τῷ μένει τοικός, ὅλον τὸ ἀρεσκόν, ἐξ ἧς τὴν ἰκανὴν βοῦ-
λεται σημαίνει. Α.

141. χαίτην: καὶ ὁ Πάρις εἶχε χαίτην, ἀλλ' ἐπὶ γυ-
ναϊκῶν καὶ ἀπάτῃ ἔκρεμεν. Α.

142. Σιερχεῖν: ὡς συγγενεῖ· Πολυδώρου γ' εἶχε τὴν Σοχέως.
Πηλέως θυγατέρα. ἢ ὅτι ἀπὸ Φθίης τὸ Σιερχεῖν. ὅτλον

ὅτι ἐν Τροίᾳ ἦκεσε διὰ τὸ περὶ αὐτῆς λόγιον. V.

τοῖς ποταμοῖς ἔτρεφον τὰς κόμας, ἐπεὶ καρποφόροι
μύζονται, διὰ τὸ ἀξητικὸν τὸ ὑγρὸν εἶναι. οὐ δὲ αὐτῶν
κὸν ἐστὶ, καὶ παῖδες πρῶτῃ τροφῇ χρωσται τῇ ἐγρῇ.

καὶ τοῖς γαμβροῖς δὲ τὸ λειπρὸν ἐξ αὐτῆς ἐκόμειον, καὶ
οἰωνίζεσθαι, καὶ τοῖς πρὸ γάμων τελευτῶσιν ἢ λειπρῶν
ρος καλῶς ἐτίθετο. V.

τινὲς δὲ τροφίμῳ φασὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὰς βελώνων
πίνοντας κορέννυσθαι. V.

10 ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις μετὰ τὸ παρακρύβειν τῆς
τητος τὰς κόμας ἀποκείρειν τοῖς ποταμοῖς· τῆτος γ'
μύζον τῶν ἀνατροφῶν αἰτίαι εἶναι. διὰ ταύτην δὲ τὴν
τίαν καὶ εἰς τὰς ποταμὸς ἀπὸ τῶν ποταμῶν ὕδωρ ἐκόμειον.

τέκνων τε γενέσεως καὶ παιδοτροφίας οἰωνὸν τιθέναι
περὶ καὶ τὰς Ἀχιλλέως κόμας Πηλεὺς τῷ καθιέρωσιν
γ' ἐκ Φαρσάκης τῆς Θίεσσαλλας. ΑΔ. ἡ ἰσορία παρὰ
Ἀργολικοῖς συγγραφεῖσιν. Α. καὶ Ἀντίμαχος φησὶ
Κηφισῶ κατὰ τὴν Αἰλῶν τεθνεῖναι καὶ κόμην. V.

143. ὁχθῆσας: ἐνέστας, καὶ ὡς ἐπὶ τὴν πατρῴαν
20 τὸν Σιερχεῖν ἀποβλέψας. Β.

144. ἄλλως ἀντὶ τῆς μάτην, ὡς καὶ Εὐριπίδης
δείκνυσι „ἄλλως ἂν ὅμας ὁ τέκν' ἐξεθροιάμην, ἄλλως
ἐμύθων καὶ κατέξάνθην νόνοις.” καὶ παρὰ Ἀριστοφάνη
Ἰππῶσι „τί κορυμμένα ἄλλως” καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
25 τῆς μάτην ἐχρῶντο οἱ Ἀττικοὶ τῷ ἄλλως· καὶ γ' παρὰ
κνύδῃ συνεχῶς ἔστιν αὐτὸ εἶρῃν κείμενον. Α.

147. δυνάμεως καὶ ἀξήσεως αἴτιον τὸ ὕδωρ
ἐνορχα θύουσιν, οἰοῦνται τὰ εὐδαλέερα καὶ δυνάμει
τα τοῖς αἰτίαις τῆς δύνανθαι. Β.

παρ' αὐτὸ θί: ἐν ἄλλῳ παραντίκα. Α.
μῆλ': σκεπτόν μὴ μῆλα νῦν τὰς ταύρας φησὶ
20 τὰς γ' τοῖς ποταμοῖς ἱερεύετε ταύρας· „ταύρων Ἀλφειῶν”
(Π. 11, 727). V.

153. θῆκεν: παθητικῶς, ἐχὼς οἱ λοιποὶ ἐπὶ τῶν
35 155. εἰ μὴ Ἀχιλλεύς: τοσούτος ὁ θορῆτος ὅτι
Ἀχιλλεὺς διαγινώσκει τὴν ἀμετρίαν αὐτῆς. Β.
ἡ διπλῆ, ὅτι ἔξωθεν τὴν πρὸς ληπτεῖαν ἔτι γ'
Ἀγαμέμνονα. Β.

156. σοὶ γὰρ τε: ἐν ἄλλῳ σοὶ μὲν τε. Α.

157. ὅτι πρὸς τὸ νοητὸν ἀπῆντηκεν, ὁ λαὸς πείθοντ'
ἐπαγγελτικῶς προειπτόν τὰ ἔστι, ὡς „ἔστι τοι ἐν αἰ-
οῖν χρόνους πολλοὺς, ἔστι δὲ χαλκός.” V.

λείπει τὸ ὑπερῶν, ἢ ἢ, ἔστι καὶ ὑπερῶν ἄσαι γόνοι.
φησὶ δὲ αὐτὸ διὰ τῆς „νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σπένδουσιν.”

158. δειπνον: τὴν πρὸ τῆς δειπνῆς τροφῆς. ἐπεὶ δὲ
κῶς ἂν εἴη τὸ „καὶ τὸ κα' ὀδυσσεύουσιν ἔδω φάος.” Β.

160. τὸ κηδεύς τινες ἀντὶ τῆς φροντίδος ἄξιος. Β.
δεύσιμος ἢ κήδεος. V.

ἄξυντόνως τὸ κηδεύς παρὰ τὸ κηδεύω, ὡς λοχία
30 χεός. ὁλοῖ δὲ τὸν κηδεύσιμον. Β.

φροντίδος ἄξιος. ἡ διπλῆ, ὅτι τινὲς ἐβάρυναν, ὡς

καὶ γυναικῶν. ἄμεινον δὲ ὁξύνειν, ἵνα ᾗ ῥηματικόν, ἀπὸ τῷ
 ἀρσένω τὰ γ' εἰς ^{us} λήγοντα ὀνόματα, παρὰ ῥῆμα γινώ-
 σκοντα, καθαρὰ ὄντα καὶ τῷ ἔ παρὰ λήγοντα ὀνόματα ὁξύνει, θέλει,
 ῥηματικῶς φωλεύς, ὁξύνω ὁξέος καὶ ἐν πλειονασμῷ τῷ σ ὁξέος.
 καὶ παρὰ τὸ σωρεῖω δὲ ὁ σωρεῖος· τὸ δὲ σωρεῖος κατὰ συ-
 γῆν ἀπετελεῖτο. καὶ παρὰ τὸ λοχεῖω δὲ ὁ λοχεῖος ἔσαι,
 καὶ ὁξύνει τάσιν· „ὁ δ' ἐκ λοχεῖο το πάς” (Hesiod. Th. 178).
 ἀλλ' ἐν γε βαρυντόνως οἱ πλείους ἀνέγνωσαν, πλειονασμὸν
 ἐκτελεῖται τῷ ε, ὥς παρὰ τὴν λόχον γυναικῶν („ἐκ λόχου
 ἐκτελεῖται” Π. 11, 379) λόχοιο γινέσθαι καὶ λοχεῖοιο. ὥτως δὲ
 καὶ τὸν προειρημένον κανόνα ῥήματος ὄντος τῷ κηδῖν
 τὸ παρ' αὐτὸ ὄνομα, λέγω δὲ τὸ κηδεῖς, ὁξυτονηθήσεθ. Α.
 παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων· τὸ ἐξῆς πα-
 ρατελεῖται διὰ φυλακτικὸν τὸν τόνον τῆς προθέσεως.
 Ἀνύσιος δ' ἡγεῖτο πλεονάζειν τὸν τέ σύνδισμον, καὶ ἀγὰς
 ἡγεῖτο τὸς ἡγεμόνας. ὁ μὲντοι Ἀρίσταρχος ταγὸς ἐξεδέξατο,
 καὶ χερσὶν ἀπαντες, παρὰ τὸ τάσσω ῥῆμα τῷ ζηματισμοῦ
 γινώσκοντα. διὰ καὶ ἐγὼ συγκρατεῖσθαι. τὸ δὲ μενόντων
 ἀπὸ τῷ μενέτωσαν. Α.
 163. κηδεμόνες· οἱ εἰς τῷτο ἀποτεταγμένοι πρὸς τὸ
 ἐκτελεῖν φροντίζοντες ἀπὸ τῶν ἄλλων. Β.
 οἱ μάλιστα ἀνιόντες διὰ τῷτο καὶ φροντίζοντες. ΑΥ.
 164. ἐκατόμβην· ἐκατὸν ποδῶν πλεονάζει ἐκ παν-
 τὸς μέρους ἔχουσαν, ὡς τὴν τετραπλῆς λίθος. Β.
 ὥς ἐκάστην πλεονάζειν ῥ' ποδῶν μέτρον ἔχειν. ΑΔ.
 ἐνθα καὶ ἐνθα· τῷδε κατέκειτο, κατὰ μήκος καὶ πλά-
 τος. Δ.
 165. ἐν δὲ πυρρῇ ἐπύκνῃ· ἐν τῷ ἀνωτάτω αὐτῆς καὶ
 μέσῃ, ὡς τὸ „ῥινόδ' ὑπερ πύκνῃς” (Π. 13, 616). Β.
 166. δὴ μὲν ἐλῶνι πρὸς τὸ ταχὺ τὴν τιμὴν ἐξαφῶν-
 ται τῷτο ποιεῖ Ἀχιλλεύς. ΑΔ.
 169. περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει· περὶ αὐτὸν
 ἐκτελεῖται ἐπὲρ τῷ καὶ τὴν ἀπ' ἐκείνων τιμὴν συμπράσ-
 σαι πρὸς τὴν καῦσιν. ὅμα δὲ καὶ τῷ περὶ τὸν νεκρὸν εὐχῆ-
 μονος ἔνικεν· συνσπᾶσθαι γ' τὰ καίοντα τῶν σωμάτων
 ὡς δὲ. V. δρατὰ δὲ τὰ ἐκδορὰ κατὰ ἀντιστροφὴν. Β.
 τὰ πολλὰ τῶν ὑπομνημάτων διὰ τῷ δρετὰ καὶ τὰ
 ἀπὸ τῷ δρεῖν. ἡ διπλῇ δὲ πρὸς τὴν μετάθεσιν, ὅτι ἀντὶ
 τῷ δρετὰ. Α.
 170. τινὶ δίδραχμῷ Ἀριστοφάνης, ἐν ἐπίλοιπῳ γράφει δρατὰ. V. 40
 171. πρὸς· πρὸς τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἢ πρὸς τὰς πλευράς,
 ἢ πρὸς τὸν ἐκείτω τόπον. Β.
 172. πτορυγας· κατὰ πλευρὰν ἵνα. οἰκίος δὲ τῷ νεκρῷ ὁ
 πτορυγας· διὰ τῷτο τῷ Προσίδωνι πίντε (ὁ V) θύον-
 ται. Α.
 173. καὶ πρότερον λίαν ὥμῳ ὄντα πλέον ἡγήσατο νῦν
 ὁ Πατρόκλης θάνατος, ὡς καὶ κόνις ἀπὸ συγκλίειν. διὰ
 τὸ ἀναγκαζτῶν ὁ ποιητὴς φησι (176) „κακὰ δὲ φορεῖται μή-
 τας τῷ ὥμῳ αὐτοῦ εἰδώς καὶ ὁ πατὴρ μεσικὴν αὐτὸν
 ἔλασεν. V.

177. σιδῆρεον· ἄμω γ' τιμητικά, πῦρ καὶ σίδηρος. τὸ
 δὲ νέμοιτο ἑματικῶς ἀντὶ τῷ φάγοι· φησὶ γὰρ „τύφους
 ἡμα σοὶ πάντας πῦρ ἐθῆι” (182). Α.

179. χαῖρέ μοι· ἀντὶ τῷ ἦδε, ὅτι σοὶ τὰ πρὸς ἡδο-
 νὴν ἀπεπλήρωσα. Β.

180. τελέω τὰ πάροιθεν ἐπέστη· ἐν ἄλλῃ τε-
 λελεσμένα ὡς περ ἐπέστη. Α.

181. συναπτόν τῷ ἐξῆς εἰχῶ· τὸ γ' τὸς καίται ἀντὶ τῷ
 τάτης, ἢ ὅ ὁ λόγος, δώδωκα μὲν Τρώων νῆες τάτης σὺν
 σοὶ τὸ πῦρ ἐθῆι, δεικτικῶς. εἰν δὲ ἐξῆς ἐπὶ τὸ ἐθῆι.
 ἔσαι τὸ τὸς ἀντὶ ὑποτακτικῶς ἀφ' ὅρου τῷ ἔς. Α.

183. ἀλλὰ κύνεσσιν· ἡ διπλῇ, ὅτι ἀπὸ κοινῆς τὸ
 δαπνέμεν. Α.

184. ἀπειλήσας· συνήθως ἡμῖν, ὡς τὸ „ἀπειλήσαν
 γ' οἱ ἄλλοι” (Π. 2, 665). διὰ δὲ τῆς ἀναφωνήσεως ἐθερά-
 πυνσε τὸν ἀκροατὴν· ἥδη γ' συνέπαχε τῇ τῷ Ἐκτορος
 αἰκίᾳ. Β.

186. χρῶεν ἐλαίῳ· ἰχυροποίησε τὸ σῶμα διὰ τῆς
 χρίσεως, ἵνα μὴ ἐλκόμενον ὑπ' Ἀχιλλεύς ἀποξέσθαι. Β.
 200. οἰκίον δὲ τὸ ἀλείφειν τῇ θεῇ. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι μέσθαι τὴν μὲν ὀνομασίαν ἀγγοῦ, τὴν δὲ
 σκευασίαν οἰδεῖν· τὸ γὰρ ῥόδιον ὥς τὸν εἶπεν ἔλαιον
 ῥοδόν. Α.

190. μὴ πρὶν· μὴ πῶς πρὸ τῷ ἀπολοθῆναι τοῖς οἰ-
 25 κείοις τὸ σῶμα σκελετῶδες ποιήσιν. Β.

191. σκήλει· σκληροποιήσιν, ξηράνῃ. Α. ὅθεν καὶ
 σκελετὸς ὁ ξηρός. Δ.

192. οὐδὲ πυρρῇ· τὴν ἱμῶσιν τῶν ὑγρῶν ἱμῶσιν,
 νικησάντων τὸ πῦρ. V.

193. δοιοῖς ἀνέμοισιν· ἐκ ἀτοποῦ θεῶς καλεῖν ἐπὶ
 τεθνηῶσιν, ὅπως καὶ ἐν πολέμοις καλεῖται καὶ αὐτοῖς ὁ Ἀπόλ-
 λων νεκροφορεῖ. V.

195. Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ· ὡς Θορέξ· Θορέξ γὰρ
 Τροίας πλησίον. Β.

196. δέπαι· ὅτι συνηρημένως. ἀλλὰ καὶ δὲ ἐν δέπαι
 χροῖται. V.

197. ἐλθέμεν· γράφεται ἐλθέμεν. Α.
 φλεγεσθόμην· ἐκφωρῶν κακῶς τῷ ῥήματι ἐνικῶς
 χρῶται. V.

198. ἐσσεύαιτο· ὁρμὴν λάβοι ἀπὸ δὲ τῶν ἐμῶν
 μετῆται, χωρὶς δὲ τοῦ ν' τὸ ὕλην. οἱ δὲ, ὕλην τ' ἐσ-
 σεύοντο ἀντὶ τῷ ὁρμήσειαν οἱ ἀνέμοι καλεῖν τὴν ὕλην. ΑΥ.
 ἐν ἄλλῃ ὕλην τε αἰεῖται· αὐτῶς δὲ καὶ ἐξω τοῦ
 ν' ὕλην. Α.

45 ἀντὶ τῷ ὁρμὴν λάβοι ἡ ὕλην τῷ καῖναι, ἢ ὅτι, ὕλην τ'
 ἐσσεύοιτο καῖναι. εἰ δὲ ἡ ὕλην τ' ἐσσεύοιτο καῖναι,
 ἀντὶ τοῦ ἢ ὁρμήσειαν οἱ ἀνέμοι τὴν ὕλην καῖναι. Β.

199. μετ' ἀγγελός ἡλθ' ἀνέμοισιν· Ἰωνικός,
 ἀντὶ τῷ πρὸς ἀνέμους ἡλθεν, ὡς Ἀρχιλόχος „μετ' ἀγγέλοις
 σάμβελον” (μ. ἐς σάμβελον ποιήματος V). ἐκ ἰσχυρῶς δὲ
 ἐκείνους ἀκρόντας, ὅτι βάλεται δηλώσαι ὡς ἡ Ἰρις φανταῖσα

πολλάκις ἀνέμων κίνησιν δηλοῖ, οἷοναί πρὸς διέγερσιν αὐ-
τῶν ὁρωμένη. B.

200. δυσασέος: ἐκ αἰε, ἀλλὰ χειμῶν· ἔτι γ' χειμῶνος
μὲν δυσασέος, θέρους δὲ προσσηνής. AB. „Ζεφύρη πνεύσασα
τὰ μὲν φύει“ (Od. 7, 119). V.

203. πάντες ἀνήϊξαν: ἔτι γ' ἱρωμένη Ζεφύρος, ἀφ'
ῶν κ' τὸν Ἑρωτά φασιν. ἴσως δὲ ἀκροθώρακις ὄντιες ἱρω-
σιν αὐτῆς. V.

205. ἐχ' ἔδ'ος: ἐχ' ἔδρασεον. B.

* αὐθι: γράφεται αὐτεις. A.

206. Αἰθιόπων ἐς γαῖαν: χαρίεν ἐν παρέρῳ διδῆ-
λωκεν ὅτι ἀπηλλύγησαν οἱ θεοὶ τῷ πολέμῳ κ' παρ' Αἰθιοψί-
παι γυναικῶν, πέρους ἐχόντων ἤδη τῶν περὶ τὴν Ἀχιλλέως
βέλησιν. ἡ τάχα πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν ἐνοχλάντων ψεύδε-
χθές γ' θιαταὶ τῆς μάχης ἦσαν, κ' ἔωθεν φιλονεικεῖσι περὶ
Ἑκτορος. B.

ἐς γαῖαν: ἐς δῆμον, ὡς αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων. A.

208. τὸν δυσασῆ νῦν κελαδεῖν ὃν εἶπεν· ἔτι δὲ ταῦτ' ὃν
ἐκ παραλλήλου. B.

214. πόντον: τὸν Θορήκιον πόντον κ' Ελλήσποντον. V.

217. ἔβαλλον: τῷ πνεύματι ἔβαλλον. A.

218. ὁ δὲ πάννυχος: πολὺ τὸ φιλέταιρον, ὅτι το-
σαύτην ἀγρυπνίαν γέρει κ' χοῶς τοσαύτας χεῖ. B.

219. ἑλών: ἐν ἄλλῳ ἔχων. A.

221. ἡ διπλῇ, ὅτι δωδεκασύλλαβος κ' ἐκ σπονδελίων. A.

222. ὡς δὲ πατήρ: αὐξήσιν μεγίστην ὦλη ἔχει ἡ παρα-
βολή· εἰς γ' ἐνδείξιν σοφῆς πατρὸς παραβέβηκεν. ἀλλ' ἐκ
ἤρκεσιν Ὀμήρῳ τὰ τῆς εἰκότος· κ' γ' τὴν τιχθεσαν ἡλικίαν
τῷ παιδὸς παρέλαβεν, ἀλλὰ νυμφίον, τέλειον μὲν, παιδῶν
δὲ ἔπω πατέρα, ὥς ἐν ὁ πατήρ κ' παιδὸς ὕψος· τῷ παι-
δὸς προσδοκίμιας, μετὰ τῆς δευτέρας ἐλπίδος κ' τὴν πρῶ-
την ἀπώλεσεν. B.

223. νυμφίον: δηλοῖ ἡ λῆξις ἐνταῦθα κ' τὸν ἤδη πα-
τέρα παιδῶν· „νυμφίον ἐν μεγάροις μίαν οἶον παῖδα λι-
πόντα“ (Od. 7, 65). AB.

224. 225. βραχὺ διασταλτόν καίων, πυρκαϊήν· μῦλ-
λον γ' ἔτιος ἐμφαίνει. A.

225. ἐρπύλων: βαρεῖα τις κ' μογηρὰ κήνησις διὰ τῆς
ἐρπύλων δηλοῦται. τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ταπεινὸν Ἀχιλλέως
διὰ τὴν λύπην. B.

διὰ τῶν παρατατικῶν τὸ ἀδιάλειπτον τῆς λύπης ση-
μαίνει. V.

226. φάος ἐρέων: „ὅςτις μάλιστα ἔρχεται ἀγγέλλων φάος
'Ἡὲς“ (Od. 13, 93). V.

ἡ διπλῇ, ὅτι μεταφορικῶς ἐρέων ἀντὶ τῆς ἀπαγγελίας.
τῆτο δὲ ἔτι προσσημαίνων· κ' γ' διὰ λόγον τῆτο ποιεῖ ἀλλὰ
δὲ ἐπιτολῆς. A. ἐωσφόρος δὲ ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀνα-
τέλλων λαμπρότατος ἀστὴρ, ὅς κ' ἑσπερος καλεῖται. ἔτιος
δὲ ἔστιν ὁ τῆς Ἀφροδίτης. AD.

ἡ ἐπὶ πρὸς τὸ εἶπεν, ἐκ ἀνασφρέγεται δὲ διὰ τὸ μεταξὺ
τεθνήκεν ἕτερον μέρος λόγου. V.

228. ἐμαραίνεται: καὶ ἐκεῖ οὖν „φλόξ ἐμαράνηται“
γραπτέον (Il. 9, 212). V.

229. οἱ δ' ἄνεμοι: εἰ ἂν αὐτεξέστοι οἱ ἄνεμοι, καὶ
ράτνται τὰ περὶ τῆς Αἰόλης. V.

232. κλίνθη κεκμηώς: ἐξέφρασε τὸν μετὰ πολλὴν
κόπον εἰς ἕπνον ἀποκλινάμεν. κ' διὰ τῆς ὄρεσας τὸ τῶν
ἐνέφηνε τῆς ἕπνης, διὰ πολλὴν ἐπελθόντος ἀγρυπνίας. B.

234. δῆπος ἔγειρεν: τῶν γ' λυπεμένων ἐπιπολεῖ
κ' ἐκδιώλντος ὁ ἕπνος. B.

239. λέγωμεν: τοῖς ἄλλοις τὸ σβέσαι ἐπιτάσσει, ὡς
περιλαμβάμεν δὲ ἑαυτὸν εἰς τὴν ὁσολογίαν. V.

243. χρυσέη φιάλῃ: ἀγγεῖον λεβητοειδές, ἐκαστα
τυμένῳ ἄνωθεν. B.

δίπλακι: ὅτι ἀρσενικῶς. V.

δημῷ τὰ ὅσα καλύπτει πρὸς τὸ λιπαινόμενα μὴ
σηπτα εἶναι. AB.

244. θείομεν: ἡ διπλῇ, ὅτι συνέσταλκεν ἀντὶ τῆς
μὲν· κ' ὅτι κατὰ συγκοπὴν κλείθωμαι ἀντὶ τῆς
θωμαι, ὅσον πορεύομαι. ἐν ἄλλῳ αὐτὸς ἰὼν ἀντὶ τῆς
τὸς ἑγών. A.

ἐκείθεθωμαι: ἀντὶ τῆς κείθεθωμαι, πορεύομαι
δὲ κεύθωμαι, ἐκ ἐν. V.

245. πολλόν: μέγαν „πολλὸς γάρ τις ἔκαστος“ (Il.
156). B.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ πονέεσθαι ἔστιν ἐνεργεῖν. A.

246. ἐπεικία τοῖον: ἡθικῶς, ἀντὶ τοῦ μικροῦ
σύμμετρον. B.

248. δεύτεροι: ὕστεροι, κ' „δεύτατος ἦλθεν“ (Il.
51) ἀντὶ τῆς ἑκατοσ. A.

ἑκατοί, γενναίως δὲ τὸν ἑαυτῆς ἐκ οἰκτιζέει θάνατον. B.

251. τέφρη: ἐν ἄλλῳ ὕλη. A.

254. λιτὶ ὡς φωτὶ. ἔτιος κ' Ἀρξιστοχός. πᾶσα γ' ἡ
τικὴ διασύλλαβος ἐπ' ὀνομάτων εἰς τὴν λήγουσαν ὀξύνεται
χρωτὶ δαίτῃ Κοητὶ· ἔτιος ἐν κ' λιτὶ. τάτω γ' τῷ λόγῳ
35 βλητὶ ὁφείλομεν κατ' ὀξύνει τῶν ἀναγινώσκων· „νηφ-
φλη, κ' βλητὶ λίθῳ ἐνὶ δάκρυ ἦκας.“ ἔτιος ἐν κ' λιτὶ
ἡ μεταπλασμός τῆς λιτῆς δοτικῆς, ὡς ἡ κλυδὶ τῆς κλυδῆ
ὁμοίως δὲ κ' ἡ αἰτιατικὴ ἡ λιτῆς μεταπέπλευσαι ἐκ τῆς
τῆν, ὡς κ' ἡ κρόκα ἐκ τῆς κρόκην. τὸ δὲ παρὰ τῷ πατρὶ
40 „καθήραντες ῥύπα πάντα“ (Od. 6, 93), εἰ μὴ ἔστι πᾶν
θυστικὸν ἐδέετρον, τῆς προκειμένης μεταπλασμοῦ ἔχει·
ὁμοίως δὲ ἐγίνετο τῇ λιτόν αἰτιατικῇ ἡ λιτῆς, ἐπὶ τῇ
αἰτιατικῇ εἰς τὴν λήγουσαν ἐβαρύνετο, ὥς ἐπαλμένης τῆς
κατ' ἀόριστον προφορὰν. A.

λιτὶ: ἀποικίτω. τοῖστος δὲ κ' Ἀνδρομάχης ἡρώς
„ἐπεὶ ἐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς“ (Il. 22, 513). V.

255. τορνώσαντο: κήκω περιγράφαν. A.

ὡς ὁ ἱερογράφος προῖπογράφει πρῶτον, ἔτιος καὶ
προδιέγραφαν τὸ ὄχημα τῆς τάφου. τὸ δὲ τορνογραφῶν
50 κλοτρεῖ δεικνύον τὸν τάφον. B.

τῆτο ποιῶσιν, ὅπως κ' τὰ ὑπὸ τῆς πυρὸς διασφραγίσ-
θη.

ἡνὶς λαθῇ, τὸ δὲ προβάλλοντο ἀντὶ τῆς πρὸ τῆς
 236. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐξ ἀνάγκης τῆς πύρας. B.
 237. ἡ διπλῇ, ὅτι ἐξ ἀνάγκης τῆς πύρας. B.
 238. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 239. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 240. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 241. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 242. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 243. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 244. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 245. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 246. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 247. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 248. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 249. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 250. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 251. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 252. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 253. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 254. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 255. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 256. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 257. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 258. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 259. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 260. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 261. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 262. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 263. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 264. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 265. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 266. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 267. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 268. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 269. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 270. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 271. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 272. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 273. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 274. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 275. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 276. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 277. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 278. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 279. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 280. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 281. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 282. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 283. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 284. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 285. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 286. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 287. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 288. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 289. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 290. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 291. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 292. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 293. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 294. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 295. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 296. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 297. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 298. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 299. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.
 300. ἀγῶνα: τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡγωνίζοντο. λέγει δὲ ἡ εἰς. B.

ποτέ εὐνοοῦσάσας, ποτέ δ', ὡς φησι Τίμαιος, καὶ τὸ τε
 λαυνοῦσαν μίαν. B.

270. ἡ διπλῇ, ὅτι φιδάλην ἐπὶ τὸ παρ' ἡμῶν ποτήριον,
 ἀλλὰ γένος τι λέβητος ἐκπέταλον ἐκ πάντος μέρους δυνά-
 5 μενον ἔχειν· διὸ ἀμφίθετον. A.

διπλῇ, οἷον ἐχέσαν καὶ ἐπὶ σῶμα καὶ ἐπὶ τὸν πυθμένα
 θέσιν. D.

οἱ μὲν ἐξ ἀμφοῖν μερῶν αἰρομένην, οἱ δὲ πανταχόθεν
 ἱσχυμένην. ἀγγεῖον δὲ λεβ-τῶδες ἦν, δύο ἔχον ὡς ἀμφο-
 10 ιοτέρωθεν, δι' ὧν ἱσχυάετο. B.

διὰ τὸ ἀπύρωτον ὡς δὴ καὶ ἀναθηματιῶν ὡς ὑσῶν
 τοιούτων δαλῶν εἰς ἣν ἐτίθη τὰ ὅσα Πατρόκλου. V.

271. μῦθον ἐν Ἀργείοισιν· εἴπει· ἐπὶ διὰ κήρυ-
 15 κος· ἐπὶ πρὸς πάντας ἀλλὰ πρὸς τὸς ἀριεῖς διαλέγει. B.
 ὡς ἐπὶ κατὰ τὰ ἔθνη τὰ πολυαῖα. V.

272. ἐπὶ κρήμινες Ἀχαιοί· γράφεται ἀριστῆες
 Παναχαιῶν. A.

273. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ δεδεγμένα ἀντὶ τῆς προσδεχο-
 μένα, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ἐμψύχων. τινὲς δὲ
 20 γράφουσιν ἐπὶ πρὸς τὰ δ' ἕξ. A.

διχῶς Ἀρίσταρχος, δεδεγμένα καὶ δεδεχμένα. A.
 διχῶς. εἰ μὲν διὰ τῆς γ, ἀντὶ τοῦ ἐπιδεδεγμένα· εἰ δὲ
 25 διὰ τῆς χ, ἀντὶ τῆς ἐκδεχόμενα, ὡς ἐπὶ ἐμψύχων. V.

274. συζυγίαν τὸ νῦν ἀντὶ γ' τῆς δὴ. V.
 275. πρῶται· πρωτεῖα. V.

276. περιβάλλετον· ἐπιβάλλετον. A.
 30 διὸ δὴ καὶ περιβάλλετον· συνωρίδι γ' ἐχρῶντο. A.

277. ἄθ' ἀνάτολ'· πρὸς τὸν ἥλιον· οὐ γ' αἰχρὸν
 ἀθανάτοις ἤσσαντο. V.

Προσεΐδων· ὁ ἥπιος θεός. V.
 35 280. κλέος· γράφεται ὀλέος. A.
 ὅτι ἥπιος Πατρόκλος Ἀχιλλέως. V.

λαβόμενος μικρὸς ἀφορμῆς πάλιν ἐπὶ τὴν μνήμην ἔρ-
 40 χεται τοῦ φίλου. V.

281. ἐγκλιτικῶς τὴν σφῶν ἀντισημειῖαν ἀναγνωσκόν·
 45 ἐπὶ γ' τρίτῃ προσώπῳ. ἔτι καὶ δι' ἐνός σ, ὡς τὸ „σφιν
 ἔμφροντων ἀγορήσαντο“ (II. 1, 73). A.

ὁ γὰρ ἐλαίον· ἦτοι τὸ σωματικὸν χαλαστικόν, ἢ τὸ
 ἐν ἐργασίᾳ διαφυλάττον καὶ μὴ ἐὼν ἐρηναῖον· ἢ ὅτι τὸ
 50 ἐλαίον οὐκ ἀποκρυφάσκειται, πολὺ ἔχον ἐν ἐαυτῷ τὸ θρη-
 μόν. AD. τρίτον δὲ κοτύλης ἐλαίου τὸ πᾶν ἀνθρώπων τέλ-
 γει σῶμα. A.

ἐπιτιθεὶς ξυνοφῶν τὴν κεφαλὴν τῶν ἱππῶν ὑδάτι πλύ-
 55 νειν δῆσεν καὶ τὸ προκύμιον, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν βοῶν· καὶ
 ἐλαίῳ τῷ ἀρκύνει λιπαίνειν. B.

285. τὸ κατὰ στρατὸν ἐκατέρωθεν δύνανται προσδίδωσθαι
 60 βέλτερον δὲ τοῖς ἔξῃς. A.

287. ἄγεσθαι· ἔτι καὶ Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ ἔγεσθαι. A.
 ἔλλας. ἔτι καὶ ἔγεσθαι διὰ τῆς αἰ Ἀριεάρχου, οἷον ἡγή-
 65 θησαν, ἀνέστησαν, ὡς ἔξῃς, καὶ ὅ· ἡμῶν ἀνδρῶν ἀνέστην
 (886). ἡ διπλῇ δὲ, ὅτι ἀντὶ μεσότητος τῆς ταχέως, ὅ κατὰ

τῶν ἱππέων. Α.

ἀντὶ τῆς ταχέως, ὡς τὸ „λύσε δ' ἀγορὴν αἰψηρόν” (Π. 19, 276). Α.

288. Εὐμηλος: ὡς Θετταλικὰς ἱππεὺς ἔχων καὶ ὑπὸ Ἀπόλλωνος τραφεύσας. V.

289. δὲ ἱπποσύνη ἐκέκαστο: ἡ μόνον ἱππικὴν ἀρετὴν θαρρόν ἀνέστη πρόωτος, ἀλλὰ καὶ τέχνην ἱππικὴν. B.

291. Τρωεὺς ὡς πολλὰς ἀνεγνώσθη. προειπόμενον δὲ περὶ τῆς προσφθίας. Α.

οὐκ ποτ' ἀπηῦρε: ὡς τὸ „εἰς ποτ' ἔδωκας ἀντιθέριον Ὀδυσσεύ” (Od. 22, 290). V.

ἐνδείκνυντο τὰς εἰς ἀριστείας λησθέντας, καὶ τὰς κλαπέντας. ἄλλως τε ὅτι μέλλουσι νικᾶν τὰς Ἀπολλωνοτραφεῖς, τοῦ-
τῃς παρέλαβεν. πῶς δὲ ὁ ἔναγχος τρωαῖος ἀγωνίζετο; ὅτι
ἔχον τὰ σώματα διυφορώτερα τῶν νῦν καὶ τὰς Ἀσκληπιά-
δας ἱατροντέας. V.

293. ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος: εἰς τμήν Ἀχιλ-
λέως οἱ βασιλεῖς ἀγωνίζονται. αἰτοῦσαν δὲ ἦν, εἰ ἡσσήθη
Ἀγαμέμνων· τὸ δὲ μνηδέτερον ὑγωνίσασθαι ἀρεαίης. B.

295. Αἰθρῇ: ἵππομα τῆς ἱππῆς, πεποιημένον ἴσως ἀπὸ τοῦ
τῆς θεομῆος καὶ ταχέως τρέχον. ἡ διπλῇ δὲ, ὅτι ἐντεῖθεν
παρώδεται τὰ ὀνόματα τῶν Ἑκτορος ἱππῶν, Αἰθρῶν καὶ
Ποδάργου (Π. 8, 185). ἡ γὰρ εἰσάγει τετρώρη χρωμένους. Α.

τὴν Ἀγαμέμνονέην: τὴν τοῦ ἀδελφοῦ ζεύγνυσιν
ἱππῶν, ἵνα τρώων τινὰ κοινῇ ἀγωνίζοντο. πρὸς δὲ τὸ τρι-
τάδελφον ἐκ ἐντυγχάνοντα περὶ τῆς ἱππῆς πεποίηκεν αὐ-
τὸν τῷ ἀδελφῷ, ἀλλὰ μετ' ἐξασίας ζευγνύντα. ἔπαινος δὲ
ἔστι τῷ δευτέρῳ εὐθέτως τὸ ἀνόμοιον ζεύγος. τάχα δὲ καὶ
συνεργεῖ πλέον ἢ θῆλυς. ἡ γὰρ εἰδὶς ἀνοχλὴν Ποδάργον τῇ
θῆλυμανεῖν καὶ ἀμελεῖν τῇ δρόμῳ. καὶ ὁ τὴν Τιτανομαχίαν
δὲ γυνῆρας δύο ἀρσένους φησὶν ἦλθε καὶ δύο θῆλειας ἐπαι-
ν... καὶ ἐπαίνιττεται ὁ ποιητὴς ὡς ὅτι περὶ τὰ παιδοργὰ
μόρια μόνον διαφέρειν ὑπεβίβασεν ἔρθε καὶ θῆλυ, κατὰ δὲ
τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ τῇ βίᾳ πρακτικὸν ἐδεμῖα ἀνδρῶς διαφορὰ. B.

296. Ἀγχισιᾶδης Ἐχέπωλος: ἡ διπλῇ, ὅτι ἀδελφον
ποῖον τὸ κέριον ὄνομα, μᾶλλον δὲ τὸ Ἐχέπωλος. Α.

Ἀκασίανος ἐν τρίτῳ γενεαλογίῳ κέριον ἦκεσε τὸ Ἐχέ-
πωλος ἕως „Κλεωνόμος δ' Ἀγχισίης, τῇ δὲ Ἐχέπωλος.”
καὶ Φειρεῦδης ἐν τῷ τρίτῳ „Κλεωνόμος δὲ ὁ Πίλοπος ὤκει
Κλεωναῖοι καταξήσαντος Ἀτρώως. τῇ δὲ γίνεται Ἀγχισίης,
τῇ δὲ Ἐχέπωλος.” V.

τίσαντος Σακωνίδος τις ἦν ὑπὸ Ἀγαμέμνονα. V.

297. δῶρ' ἵνα μή οἱ ἔποιθ' ἀπεισέμνην τὴν ἱππὸν
ἕως αὐτὴν ἀνείσας, ὥς καὶ δῶρον (λυτρὸν V) ἀερατείας
δοθῆναι. κρείττον δὲ ἡγήσατο πολεμικὴν (πολιμυήν V)
ἱππὸν ὑπὲρ ἀπόλεμον ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. B.

χρησιμώτερον γὰρ ἐνόμιζε πολεμικὸν ἱππὸν ἢ ἀερατέων
ἀνδρῶν λαβεῖν. Α.

ἡ διπλῇ δὲ ὅτι θηλυκῶς τὸ ἴππον. Α.

300. τῇ δ' ὅ: ἐν ἄλλῳ τῇ δ' ὅ. Α.

301. ἡ μάλιστα Ἀντίλοχος ἀγωνίζεται ἱππικῇ γὰρ ἐστὶ

πατρός, καὶ παρέξει ἀφορμὰς τῷ πατρὶ ὑποθήκας αὐτοῦ
χείρας παραδέναι. B. ἄλλως τε καὶ ἀπόγονός ἐστιν ἱππῶν
Ποσειδῶνος. V.

303. 304. Πυλογενέες: γράφεται καὶ παλαιῶς
5 „ἄμφω γὰρ ἀτέμνονται νεότητος” (445). τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ
ἐπὶ νεότητος, ὡς τὸ „εὐμελὴς Πρίαμος” καὶ „πιδὼ
μυετι” τῷ Σκαμανδρίῳ (Π. 2, 467). V.

304. ἡ διπλῇ, ὅτι κοινότερον κατακίχρηται τῷ
ἐπιφέρει γὰρ „βάρδιζοι θέλει” (310). Α.

305. βραχὺ διασαλτέον ἦτοι ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν ἢ ἐπὶ
φρονέων, ἢ ἐπὶ ἀμφοτέρω. εἰ μὲν ἐν συνάπτῳ
ὁ λόγος, εἰς ἀγαθὰ φρονέων, αἶον εὐνοῶν· εἰ μὲν δὲ
μεν, μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ, ἔλεγεν ἐπὶ ἀγαθῷ, ὡς καὶ ἐν ἄλλῳ
„ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγει εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν” (Π. 9, 107)
καὶ βέλτιον. καὶ ἡ εἰς διανοητὴν λόγον τινὰ ἔχει, γινώσκον
αὐτὸς φρονέοντι καὶ αὐτῷ. Α.

ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν αὐτὸν σφραγίζων καὶ ἱμβιβάζων
νίκην καὶ περὶ ἱππικῆς διδασκῶν. B.

306. 307. τὸ μὲν φιλεῖν ἐπὶ ἀμφοτέρω δεικνύον, καὶ
τῆς ἱππικῆς ἐπὶ μόνῃ Ποσειδῶνος. συλληπτικῶς δὲ
ὡς ἐπὶ τῇ „Κίπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἀρετῶν
τέτον ἀνέντες” (Π. 5, 760). Α.

307. ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐδίδαξαν
εὐρυκὸς δὲ ἐνικῶς ἐδίδαξαν, ἐπὶ τῇ Ποσειδῶνος ἱππικῇ
307. Α. ἴσως δὲ διὰ τὸ τάχος τῶν νεῶν „αἶ θ' ἄλως
(Od. 4, 708) ἱππῖος. V.

310. τῷ τ' οἶω: τὸ τέλειον τῷ τοι οἶω· σπάρτα
παρ' Ὀμήρῳ ἡ στυλαίφῃ. τινὲς δὲ τὸν τέ οἶονται
περισσός. B.

311. ἡ διπλῇ πρὸς τὸ ἀφάρτεροι, ὅτι ἅπαρ ἐν τῷ
καὶ ἐχημῆται παρὰ τὸ ἀγαθόν, ὃ ἐστὶ ταχέως. Α.
παρὰ τὸ ἀγαθόν, ὃ σημαίνει τὸ εὐθές, οἱ εὐθῆ
ταχύτατοι. B.

ἔδδ' μέν: ὁ δὲ παρέλκει, ὁ δὲ μὲν ἀντὶ τῇ μὲν, ὁ δὲ
311. 312. ἔκ εἶπεν ὅτι κρείσσων τυγχάνεις, ἀλλ' ὅτι
ἦσσαν. B.

314. 315. ἵνα μή σε παρεκπροφύγησιν
ἔχῃς ἄμοιρον ἄθλα ἐσόμενον, ἀλλ' ἵνα μὴ πέμπτος μὲν
εἰ γὰρ ἀεθλὸν ἐστὶ τὸ ἐπὶ νίκῃ διδόμενον, ἄρα τὸ πέμπτον
ἐκ ἐστὶν ἀεθλον. B.

315. μή τι τοι δροινόμοι: ἵνα κατὰ τὴν φῆσιν
ἔλθῃ καὶ ἀρμονίαν κόπῃ, καὶ μὴ κατὰ τὸ ἐναντίον. B.

316. μή τι δ' αὖτε κυβερνήτης: ἵνα ἀντιτάτῃ
τῷ πνεύματι, καὶ τὸ ἐπὶ δροινόμοι ἀποκλῇ τὸ λιπαρὸν
ἐκείνους γὰρ ἄριστος κυβερνήτης, ὁ ἐν χειμῶνι δροῖν
τὴν ναῦν. ἐρεχθόμενῃ δὲ οἶονε ἐρεθισμένην ἦτοι συνεχομένην
καὶ καλυπνύμενην. καλῶς δὲ ἔδειξεν ὅτι ὁ μάλιστα βίος
50 εἶναι δοκεῖ, τοῦτο τέχνης δεῖται. τῇ δὲ ἐπαγωγῇ
ἐχρήσατο Ὀμήρος. B.

τάχα βραχὺ διαέλλοντες ἐπὶ τὸ κυβερνήτης σαρφέ-
τον ἂν ποιοῖμεν τὸν λόγον. Α.

317. ἐρεχθόμενῃν: ἐρεθισμένην, ὃ ἐξ ἐρεθισμένην,
ὡς τὸ „θριὸν ἐρέχθων“ (Od. 5, 83) ἀντὶ τῆς ἐρεθίσας. ἢ
ἐρεθισμένην ἀντὶ τῆς συνεχομένην. Α.

319. δασυντέον τὸ ὄς: ἔστι γὰρ ἄρθρον. ὅπως ὁ Ἀσκα-
λάτης. Ἀντίγονος μέντοι ἄλλως ἀνιγνώσκων, ὃ παρα-
κείμενος τὸ ἄρθρον. Α.

ἐκαστοῦτος ἔλαβεν ἐνθύμημα, τέχνης ἐπιτυχίαν καὶ
ἐμψύχημα ἐπιτυχίας. οἱ μὲν γὰρ, φησὶν, ἀτεχνῆς ὄντες, 10
ἐκαστὸν δὲ γενναίων ἐπιτυχόντες, τῇ ἐπιτυχίᾳ τὴν ἥτιαν
ἐκείνουντο, μὴ περιγενόμενοι τῶν ἵππων, ἀλλὰ διὰ τὸ εὐ-
δομον (τὸ μὴ εὐθροδομεῖν V) πλεῖστον ὁδὸν καὶ ἐκ εὐθείαν
ὡλομένοι. ὃ δὲ τεχνίτης, κῶν βραδείας ἔχει ἵππους, τάχιον
τὴν τέλῃς εὐθροδομῶν ἐφικνεῖται. Β.

322. ὃς δὲ καὶ κέρδεα εἰδῆ: τέχνης βαλεῦμασι „κέρ-
δεσιν, ὅτι τάχῃ γε παραφθάρμενος“ (515). Β.
ἢ ὑποσημῆ ἀμφίβολος: ἥτοι γὰρ μετὰ τὸ εἰδῆ ἢ μετὰ
τὸ ἵππους τίθεσθαι ὀφείλει. Α.

323. εἰσφέρει ἐγγύθεν: κάμπει ἐγγὺς τῇ κάμπηρος, 20
καὶ μὴ ἐξαγώνιος αὐτῷ γένηται ὁ δρόμος. Β.

ὃ δὲ ἐλθέει: ὃ λήθει αὐτὸν ἐάν ἔξω τῇ κάμπηρος
τρέχων, ἢ ὃ λήθει αὐτὸν τὸ ἐγγὺς τῇ κάμπηρος εἰ-
σεῖν τὴν ἵππου. Β.

327. δασυντέον καὶ προπερισπύζον τὸ ἄδον: προείπα- 25
μεν δὲ καὶ περὶ τούτου. Α.

ὁργυῖα ἢ τῶν δύο χειρῶν εἰς πλάτος ἔκτασις. D.
ὁ περ αὐτῆς: ἐν τισιν ἐνὶ γαίῃ. Α.

328. ὃ καταπύθεται: Θεόφρατος φησὶ (Hist. Plant.
6, 1) τὰ τοιαῦτα ξύλα κατορυσσόμενα ἢ ἐν λίμναις βρε- 30
χόμενα μὴ σήπεται: ἐάν δὲ ἐν θαλάσῃ ᾗ, σήπει. Β.

330. ἐυνοχῆσαι ὁδὸν: ταῖς συμπτώσεσι ταῖς ἀπὸ
ἐπνοχίας εἰς σενὸν συγκλειόμεναις: καὶ „ἐπὶ σῆθος συνο-
χόμεναις“ (Pl. 2, 218). τὸ σιγματωδὲς ἂν τῶν σιγῶν συνο-
χῆται. BV.

ἀμφίς: μετὰ τὴν ἀποσένωσιν. οἱ δὲ χωρὶς, μετὰ τὴν
πλευρῆν. V. χωρὶς ἦσαν ἐκτός τῆς σενώσεως. Β.

καλῶς ἢ συνήθεια εἴκει μετὰ τὸ ὁδὸν: φησὶ γὰρ τὸν
κάμπηρα εἶναι ἐν τῷ μίσῳ καὶ σενωτάτῳ τῆς ὁδὸς (τὸ
καὶ συνοχῆς εἰρηκεν), λείον δὲ εἶναι τὸ πλησίον τῇ κάμπη- 40
ρος χωρίον, ὃ καὶ ἵπποδρομον εἶπε. κῶν τοῖς ἐξῆς (338)

ὁρμηγε δὲ τέρεματ' Ἀχιλλεύς τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ,
τὸ ἀμφὶς σημαίνοντος τὸ πέρας. Α.

331. ἢ τευ σῆμα βροτοῖο: Ἀρίσταρχος γράφει „ἢ δὲ
σῆμα ἔην· νῦν αὖ θέτο τέρεματ' Ἀχιλλεύς.“ σκῆρον δὲ τὴν 45
ὁρμηγὴν διὰ τὸ ἐσκιᾶσθαι. ὅθεν τὸ σκιᾶδιον Ἀττικοὶ σκῆρον
καλοῦσιν. V.

336. ἢ κα': τὸ πληρὲς ἐστὶν ἡκα, καλῶς ἢ συνήθεια εἴκει
ἐν τῷ τοῖν· τῶν γὰρ ἵππων δεῖν φησὶν αὐτὸν ἐπ' ἄρι-
στον κλιθῆναι. Α.

ἡρῆμα κλιθῆναι πρὸς τὸ μὴ τρέψαι τὸν δίφρον, καὶ τὸν

δεξιὸν ἵππον κεντρίσαι πρὸς τὸ δρᾶμεν. Β. ἀλλὰ καὶ κα-
ταστῆναι τὸν δ. καὶ περιδρᾶμεν ὃ δὲ ἄριστερος χροαίτερον
ἀνέει. V.

337. ἢ διπλῇ, ὅτι εἴξαι ἀντὶ τῇ χαλᾷσαι. Α.

338. ἐν (ἐν D) δὲ τῷ κάμπηρι σοὶ ὃ ἄριστερος ἵππος
ὁῦτως ἐμπελασάτω ἀκριβῶς, ὥστε τὴν ἔξωθεν τοῦ τροχοῦ
περιφέρειαν δόξαι ψαθεῖν τῆς χοινικίδος: τῷτο δὲ πᾶσαι
δοκεῖ ὁ παρὰ τὸν κάμπηρα τροχός. AD.

339. δοῦσεται: φαντασθῇ, νομισθῇ. Β.

340. λίθον: τῇ προσηγμένῃ λίθῳ „λαὲ δὲ τοῦ ἐκά-
τερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ“ (329). Α.

343. ἔσσεται: τινὲς δέχου τῇ V.

εἶναι: ἀντὶ τῇ ἔσο. ἢ λείπει τὸ σπεῖδε. Β.

345. καὶ ἔσθ' ὃς καὶ σ' ἔλθῃσι: ἑοῦς μετὰ σὲ δρῶν
καταλάβοι σὺ εἰ δὲ καὶ καταλάβοι, ἀλλ' ὃ παρὲλθοι. Β.

ἢ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῇ ὅς ἂν ἔλθῃ σὲ. Α.

346. Ἀρίωνα: Ποσειδῶν ἐραθεὶς Ἑρινός, καὶ μετα-
βαλὼν τὴν αὐτῇ φόνειν εἰς ἵππον, ἐμύη κατὰ Βοιωτίαν
παρὰ τῇ Τελφῇ (τελφῆσῃ D) κρήνῃ. ἢ δὲ ἔγκνος γενο-
μένην ἵππον ἐγέννησεν, ὅς διὰ τὸ κρατιστεῖν Ἀρίων ἐκλήθη.

Κοπρεὺς δὲ Ἀλῆατος βασιλεῖων πόλιος Βοιωτίας ἔλαβε
δῶρον αὐτὸν παρὰ Ποσειδῶνος: ἔτος δὲ αὐτὸν Ἑρακλῆς
ἐχαρίσατο γενομένην πρὸς αὐτόν. τῷτο δὲ διαγωνισάμενος
Ἑρακλῆς πρὸς Κέννον τὸν Ἀρίωνος πῖδον καθ' ἵπποδρομίαν
ἐνίκησεν ἐν τῷ τῇ Πυγασαίᾳ Ἀπόλλωνος ἱερῷ, ὃ ἐστὶ πρὸς
Τροίῃν. εἰθ' ὕστερον ἔτος ὁ Ἑρακλῆς Ἀδράσῳ τὸν πῶ-
λον παρέχεν ὑφ' ὃ μόνος ὁ Ἀδράσος ἐκ τοῦ Θηβαϊκοῦ
πολέμου διεσώθη, τῶν ἄλλων ἀπολομένων. ἢ ἑστιάει παρὰ
τοῖς κυκλικῶς. ABD.

ἴσως ἐπεὶ ἐν Σικυῶνι γέγονεν ὁ Ἀρίων, εὐ ἐδόκει ἢ
Αἰθῇ ἀπογόνος εἶναι. V.

346. δῖον: διὰ τὸ λίαν ταχὺ τῇ δρόμῳ καὶ τὸ κάλλος
τῇ εἰδῇς θεοτέρας αὐτὸν ὑπερβολικῶς ἔφησε φύσεως. κα-
λῶς δὲ τὰ ἐν ἐκατέρᾳ ἡπείρῳ διαφέροντα τῶν ἵππων γένῃ
351 παρὲλθαι. Β.

ὃς δ' ἐκ θεόφινι: Ὀμηρος μὲν ἀπλῶς ὅτι θεοτέρας
ἦν φύσεως: οἱ δὲ νεώτεροι Ποσειδῶνος καὶ Ἀρπυίας αὐτὸν
γενεαλογεῖσιν, οἱ δὲ ἐν τῷ κῶκλῳ Ποσειδῶνος καὶ Ἑρινός. V.

348. τράφεν: ἐπὶ παιθητικῇ τέτραφεν. V.

τῷ τέτραφεν ἐπὶ παιθητικῇ χρῆται, ὡς ἐκ (Pl. 2, 279)
„ὥς μ' ὅφελ' ἔκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος.“ V.

350. ἐκάσθῃ πείρατ': τὰ ἀπὸ τῆς ἡμικυρίας ἀποβη-
σάμενα πράγματα. Β.

351. Μηριόνης δ' ἄραι: οὐδὲ ὁ Μηριόνης αὐτῷ
ἀσκόπως πρὸς τὴν ἀγωνίαν παρελθῆται, ἀλλ' ἵνα διὰ θῇ-
ται τὰ περὶ τὸν Ἰδομενεῆ περιέχοντα φιλονεικίαν ὅλως
πρότερον. Β.

353. ἐκ δὲ κληῖρος θόρε Νεστορίδου: ἐναγώνιον
συνίστησι τὸν ἀγῶνα, εἴγε ὁ πρῶτος ὕστερος καὶ ὕστερος πρῶτος
50 δρᾶται. ἦν δὲ ὁ δρόμος ὁ δολιχός: κάμπτεται γὰρ. ἀλλ' ὅδε
πολλάκις κάμπτεται: ἔδει γὰρ πολλάκις εἶναι τὸν κάμπηρα.

πλέεται. Α.

433. αἱ δ' αἱ τῷ Μενελάου. Α.

ἡρώησαν: ὑπεχώρησαν. Α.

440. φάμεν: παραιτατικός ἔστιν ἀντὶ τῷ ἔφαμεν. Ἰωνικῶς ἂν ἀναγνωσκόντων, τὴν ᾧ συλλαβὴν δεξιόνοτας. Α. πεπνυσθαι: ὁ γὰρ ἀδικῶν ἐλογισθήσεται φρόνιμος εἰκότως. Β. ὅτι ἀκολοῦθουσιν ἀλλήλαις αἱ ἀρεταί· ἐγὼ φρόνιμος ὁ ἀδικῶν. V.

445. ἀτέμβονται κούρητος: ἐξέροντο, ἐνδεῖς εἰσὶ καὶ χρεῖαν ἔχοντες ἡβης. Β. οἱ δὲ γλωσσογράφοι μέμφονται. V. 10

450. πρῶτος δ' Ἰδομενεύς: ἀγωνιστὴς γὰρ διὰ τὸν φίλον, καὶ διὰ τὸτο εἰς τὴν περιωπὴν ἄνευσιν ὡς σκοπήσων ὁ συμβαίνει. Β.

451. ἐκτὸς ἀγῶνος: καὶ πῶς ἐκτὸς ὄντας ἀγῶνος ὁ ἀγωνοθετῶν Ἀχιλλεύς διαλέγει· ἴσως ἂν αἰσθόμενος διαπληκτιζομένων ἀναστὰς κωλύει. περιωπὴ δέ, ὅθεν ἔστι πάντας ἰδεῖν ἢ ὑπὸ πάντων ὁρᾶσθαι διὰ τὸ ὕψος. Β.

452. ἔνευσεν ἔντας: μακρὰν ἀπόντος τοῦ ἡνιώχου. BV. χωρὶς ὄντος τῷ ὁμοκλητῆρος. V.

454. τὸ μὲν ἄλλο τόσον: ἔτιωσ εἰώθε λέγειν τὸ παρὰ μικρόν, ἀντὶ τῷ ὅς τὸ μὲν λοιπὸν σῶμα. Α.

τόσον: ἀντὶ τῷ ὅλον· ἔτιω γάρ· φησι πρὸς τὰ παρ' ἄλλῃον τετελεσμένα. οἱ δὲ γλωσσογράφοι τόσον ἀντὶ τῷ τῷ σῶμα. Χαμαιλέων δὲ φησι τὰς τοιούτους ἵππους ἀρίζους εἶναι. Β.

455. ἔτιωσ Ἰακῶς τέτυκτο ὁ Ἀρίσταρχος. Α.

458. οἶος ἐγὼν ἵππος: καὶ ταῦτα εἰωθότα ἐν τοῖς ἀγῶσι· θρόνιόνται γὰρ ὡς ἀκριβέστερον θεώμενοι τινες, καὶ ἐν ἡθελ καταλαζονέονται τῶν πολλῶν. Β.

ἡ ἐ καὶ ὁ μείζων: τῷτο ἡθελικῶς. V.

459. ἡ διπλὴ πρὸς τὸ παροίτεροι, ὅτι τοπικῶς ἀντὶ τῷ πρότεροι κατὰ τὸν δρόμον. Α.

παρὰ τὸ πάρος, ἢ ἢ οἱ πρότεροι· καὶ πλεονάζει τὸ ἔτιωσ ἐν τῷ μυχοῖται (Od. 21, 146). οἱ δὲ ἀπὸ τῷ πάροιθεν τοπικῶς. Β.

461. κεῖσε: Ζηνοδότος καὶ Ἀριστοφάνης κεῖσε καὶ ἔστιν ἀναλογώτερον. Α.

εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον πορευόμενοι. ἔστι δὲ ὡς „τηλόσε δέσπον ἐν ἔρεσιν ἔκλυε ποιμήν” (Il. 4, 455) ἀντὶ τῷ τηλόθι, καὶ Κύπερονδε (Il. 11, 91). V.

462. ὑποσικτίον ἐπὶ τὸ βαλέσας, περισσεύοντος τῷ ἐπιφερομένῃ συνδέσμῳ. Α.

τὰς πρῶτα ἴδον: καμπτοῦσας μὲν γὰρ αὐτὰς εἶδε, μετὰ δὲ τὸ κάμψαι ἐκέει. Β. ἐκεῖ γὰρ αὐτὸς ἔπαιον. V.

ὁ δὲ λόγος· ὡς τὸ πρῶτον ἴδον καμπτοῦσας, νῦν οὐ δύναμαι ἰδεῖν. Α.

463. οὐ πῶ: περισσὸν τὸ πῶ· τὸ γὰρ πῇ τὴν εἰς τόπον δηλοῦ χέσιν, ὁ τὸ πῶ. Β.

ἔτιωσ διὰ τῷ ἢ νῦν δ' οὐ πῇ Ἀριστοφάνης. Α.

464. αἱ Ἀρισταρχα παπταίνετον. Α. Ἀρίσταρχος παπταίνεται. V.

465. ἡ ἐ: ἑρωτηματικῶς διὸ προπερισπᾶται. V.

466. ἐκ ἐτύχησεν ἐλίσσας: ἀπέτυχε, φησὶ, τῷ καὶ συνερέψαι τὰς ἵππους. Β.

467. σὺν θ': γράφεται κατὰ θ'. Α.

468. ἐξερώησαν: ἔξω τῷ δρόμῳ ὥρμησαν. Β. αἰετοῖσι τῷ ἡνιώχῳ. V.

471. ἀθετεῖται, ὅτι τὸ ἐπεξηγητῶς ποιητικόν, ἐκ προσώπου, ἄλλως. ἀθετεῖται ὡς ληρώδης· καὶ πρὸς τῷ τῆς ποιήσεως γεροντῶς διασαφεῖν ἐδέλει τὸν προγενέστερον Διομήδην. V.

474. λαβρεύεται: πολυλογεῖς, ἡ προγλωσσέει· βρως καὶ ὁ μετὰ σκέλειως (ἐπιστάσεως V) λαλεῖς. Β. ἀγροικώδης μὲν ἡ λαιοδρία, ἀλλὰ μιμνῆται θεατῶν· δέδοκται (δέδοται V). γὰρ τῷ ποιητῇ πᾶν ἔργον καὶ λόγον διαγράψαι (εἶδος κινεῖν πρὸς γλῶσσαν V). Β.

475. πεδίοιο δίδονται: ὅτι διὰ πολλοῦ πεδίου λαβώνται. εἴπομεν δὲ ὅς ἔστι καὶ δίω βαρυνόμενον, ὁ μάλινος ἂν τὸ δίδω. ἔνθεν τὸ „τρίς περὶ ἄστυ μέγα Πηλοιο δίδον” (Il. 22, 251) καὶ τὸ „κνώδαλον ὅτι δίω” (Od. 17, 317). καὶ περισπώμενον, ἔνθεν τὸ δίωμι ἔνθεν παρ' ὅ τὸ „ἵπποι ἀερίποδες πολέος πεδίοιο δίδον” „αὐτῶς ἐνδίδεον” (Il. 18, 584). Α.

477. ἔτε τοι: ἔτε ἐκδηλον καὶ πολλὸν ὁ ὀρθαλμὸς σέθεν δ' ἔξυτατον δέ, ὅτι τμητικῇ ἔστιν ἡ θέα τοῦ ἐποκειμένου ἄερος. Β.

478. λαβρεύεται: ἐμφαντικῶς μετήνεγκεν ἀπὸ τῷ βρως ἐσθιόντων. V.

ἄλλως. πρόγλωσσας αἰετὶ καὶ θρασὺς Αἴας, καὶ νῦν τὸ νόημα ἐτέρω ἐπιδίδωμι διὸ καὶ ἐπὶ τῆς γλώσσης (διδόντων B) κολάζει νῦν τε καὶ ἐν τῷ ναυαγίῳ. AB.

ἔδε τί σε χρεῖ: ἀπὸ κοινῆς τὸ λαβρεύεσθαι· ὁ μὴ τῶν σῶν τις προσέθηκε τὸν ἔξῃς εἶλον. V.

479. ἀμείνονες: εἰς τὸ λαβρεύεσθαι. τινὲς δὲ „ὅτι νῦν 35 δ' ἔξυτατον κεφαλῆς· παρὰ γὰρ καὶ ἀμείνονες.” καὶ πῶς δὲ ἐπερθετικῶς ἐπῆχθαι συγκριτικόν; Α.

τὸ δὲ πάρος ἀντὶ τῷ πάρισεν διὸ τὴν πρώτην δεξιάν τειν, ὁμοίως τῷ „πάρος δ' ἀνὴρ ὅς καταθήσει” (Od. 45). Α.

480. ἀθετεῖται, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖος· προδίδεται γὰρ τὸ πᾶσι αἰετὶ μύθοισι λαβρεύεσθαι. καὶ τὸ „πάρος γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι” ὁ δὲ ἀντὶς ἐπιλέγεται· ὁ γὰρ ἀμεινόνων ἔργον τὸ λαβρεύεσθαι. Α.

481. εὐλήρη: ὑπαὶ χρηταὶ τῇ λέξει. ὁ δὲ Ἡρόδοτος ἐπὶ ἱματίῳ καὶ ἐπὶ δεσμοῖς τίθησθαι φησι τὴν λέξιν. ἔστι παρὰ τὸ εἰλῶ, εἰληρα καὶ εὐληρα. δηλοῦ δὲ τὰ ἡνία. Β. ἡ διπλῇ, ὅτι ὑπαὶ τὰς ἡνίας ἔτιωσ κέκληκται ἐνταῦθα.

483. νεῖκει ἄρισε: Ἀρίσταρχος νεῖκος ἄρισε, „εἶδος ἄρισε” (Il. 3, 39). Α.

κακοφραδές: κακολόγε, κακὰ ἐπιλοχίζομεν. Β.

485. ὅτι ἀντὶ τῷ ἄγε τὸ δεῦρο. Α.

τὸ δ' εὖρο δηλοῖ καὶ τὸ εἰς τῆτον τὸν τόπον. λέγεται δὲ ἐκ μιαινομένου, ὡς τὸ „δεῦρ' ἄγ' ἰὼν” (Od. 12, 184). τὸ δ' εἰς τὴν ἐνθάδε διὰ τὸ μέτρον συζαλτίον. B.

486. Ἰσορα: μάρτυρα, συνθηκοφύλακα. B. ἡ διπλῇ, ὅτι Ἰσορα ἀντὶ τῶ μάρτυρα, αἶον συνθηκοφύλακα. A.

487. ἵνα γνοίης ἀποκλίνων: ἵνα γνῶς, φησὶν, ἀποκλίνων καὶ ζημιέμενος ὁποῖαι πρῶται ἵπποι. B. ὁ νῆς, ἵνα τὸ ἐπιτίμιον διδῶς γνῶς ὁπότεραι εἰσιν ἵπποι πρότεροι. A.

490. προτέρω: ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦμπροσθεν, εἰς μεῖζω κρείβη τὰ τῆς ἑριδος. B.

491. εἰ μὴ Ἀχιλλεύς: ὡς ἀγωνοθέτης γ' προΐσται τῆς ἐκκοσμίας. B.

493. κακοῖς: ἄμεινον ἀντ' αὐτῶ γράφειν ἄναξ· πρῶτα γ' χαλεποῖσιν. B.

497. τότε δέ: τοῖστος καὶ ἐν τοῖς νῦν ἀγῶσι τινες προεσθιακοὶ καὶ εὐσεβῆς θεαταί, μηδὲν πρὸ τῆ καιρῶ προλαμβάνειν ὀφείοντες. V.

500. μῆσι: ἀπὸ τῆς μῆσιος, Ἰωνικῶς, ὡς Θέτι. A. κατωμαδόν: κατὰ τῶν ὤμων τῶν ἰδίων ἵππων τὴν μάστιγα ἐπαίρων. B. ὡς τὸ κατωμαδῖς. V.

501. ὑψόσ' ἀειρέσθην: τῆτο πρὸς τὸ ἄβρυν καὶ τὸ τῶν ποδῶν εὐρυθμον. B.

502. ἡνίοχον: τὸν Διομήδην· καὶ τὰς ἐπὶ τῆς γ' ἡνίοχας καλεῖ (Π. 11, 151): καὶ ἐκ ἄπονον. B.

503. ἡνίοχον τὸν Διομήδην, ὡς „θρασὺν ἡνίοχον φορέοντες” (Π. 8, 89). τί ἐν ἄπονον, εἰ καὶ τὰς ἡνίοχας ἵππους ἐν τῇ Α καλεῖ: ἔστι δὲ τὸ αἰεὶ ὡς τὸ „αἰεὶ δὲ πυρραὶ καύων καύοντο” (Π. 1, 52). V.

503. ἄρματα δὲ χρυσῶ: διὰ τῆς πολυτελείας θαν- μαστὴν δέκνυναι τὴν θῆαν. ἐνύχασε δὲ αὐτά, ὡς καὶ αὐτῶν 35 ἐρμύωντων αὐτοκινήτως. V.

504. ὅτι τὰ ἄρματα ἐπέτρεχον καὶ ἐκ ἐπέτρεχεν. A. ἡ δὲ τι πολλή: μετὰ τάχως γ' διαβαίνοντες οἱ τροχοὶ πᾶν τὴν γῆν ἐχάρασσον. B.

505. ὡς μὴ πᾶν χαράσσειν τὴν γῆν. μέτρον δὲ ἔχουσα ἡ 40 νηρηβολὴ πεσέεται. V.

506. πετέσθην: ἐν ἄλλῳ πέτεσθον. A. μᾶλλον ἐμφαίνει τὴν κρυφύτητα. V.

507. σῇ δέ: ἀντὶ τῆ ἐπαύσατο τῆ δρόμου. ἀγῶνι δὲ τῶν ἀδροῖσιν. B.

508. Συναχθεῖν. ἀπὸ τῆ „σῇ δὲ μέσῃ ἐν ἀγῶνι” μέχρι τῆ (513) „καὶ τρέπον” ὡτῶντα φέρειν· ἐμφαντικῶς χρῆ τοῦς διὰ μίσεος εἰσὶν ἐκδέχεσθαι, ἵνα διασημάτων παραδρομὴ ἐμ- γαίνεται μετὰ τῆ τε διελθῆναι τὸν Διομήδην καὶ μετ' αὐ- τῶν τὸν Ἀντίλοχον. καὶ λογιῆται ὁ ἀκροατὴς τόσον προ- 50 ἐρμύων τὸν Διομήδην τῶν ἄλλων, ἐφ' ὅσον ἦν δυνατόν.

γενέσθαι ἄνω διὰ τῶν εἰχων τῶν αἰγῶν γενέσθαι. ὅπερ μὴ ἐν ἐν τῇ Ἀντιλόχῳ καὶ τῷ Μενέλαῳ φησὶν (516) „ἀλλὰ καὶ ὡς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκίας ἵππους” καὶ τὰ ἐξῆς. Leid.

509. δίφροισι — παμφανόωντος: ἡ διπλῇ, ὅτι τοῦτε διακρίνει τὴν ἐν ἄλλοις ἀμφιβαλὶαν. πρὸς τὸ ἐνῶσαι παμφανόωντα (Π. 8, 435): δεικνύται γ' τὰ ἔρματα παμ- φυτόωντα. A.

510. ὅδ' ἐμύτησε: ὁ μάταιον ἠγήσατο τὸ λαβέν τὸ ἄθλον· ἐξ ὃ τὸ ἐκ ἡφροντίσθησεν, ἀφ' ὃ τὸ οὐκ ἡμίλησε νοητέον. B.

512. 513. αἱ διπλαὶ πρὸς τὴν διαφοράν τοῦ ἔχειν καὶ φέρειν. A.

514. ἡ διπλῇ, ὅτι ἀπὸ τοῦ προπάτορος δ' Ἀντίλοχος Νηλεΐδης· ἔστι γ' θεὸς νῖος ὁ Νηλεὺς Ποσειδῶνος. (Νη- λίδης γ' θεοῦ. τὸ ἐν „τίσις ἔσεται Ἀτρεΐδης” (Od. 1, 40) Ἀγαμέμνονος, ἐκ Ὁρέσθ. καὶ τὸ „μὲν” ἄρισται ἔσαν Φηρη- τιῶδες” (Π. 2, 763) τῷ Ἀδμήτῳ V). βραχὺ δὲ διαζαλτίον ἐπὶ τὸ ἵππους πρὸς τὸ σφίγγερον. A.

515. κέρδεσιν ὅτι τάχει: Ἀντίλοχος μὲν διδασχθεὶς παρὰ τῆ πυτρός παρατρέχει ὁ δὲ ταχὺς ἵππος ἔχων μὴ- λαι παραδραμεῖν. B.

517. προσφυσάτη ἡ εἰκὼν· χρῆται γ' τοῖς διασημάσι τῶν ἀρμάτων, καὶ ἀπὸ τῆς ὁμοίας χρύσεος δέχεται τὴν εἰκόνα. B.

518. πεδίοιο: ἡ διπλῇ, ὅτι διὰ πεδῖς. A. 25 519. τῷ μὲν τε ψαύεσιν: ὅσον γ' διαβαίνει ὁ ἵππος τρέχων, τοσόντων ἔπεται ὁ τροχός. B.

521. πεδίοιο: ἡ διπλῇ, ὅτι διὰ πεδῖς. A. 523. σημειῖνται τινες ὅτι αἱ ἄνω εἰπε δίσκου ἔρα, νῦν δὲ συνθέντως δίσκουρα. A.

ἄλλως. Πτολεμαῖος καὶ οἱ πλείους δίσκουρα ὡς λίθου. καὶ Ἀρίσταρχος δὲ φησὶν· ὅπερ ἄνω κατὰ διάλυσιν εἶπεν „ὅσσα δὲ δίσκου ἔρα,” τῆτο νῦν κατὰ σύνθεσιν ἐξηγεῖται. καὶ γὰρ δὲ συγκατατίθεται. A.

τινὲς δύο μέρη φασὶν, ἵν' ἡ δίσκου ἔρα· ἄμεινον δὲ σύν- θετον εἶναι. B. καὶ γ' ἀπὸ τῶν κατὰ τῶν ὤμων φησὶ κα- τωμαδῖοιο. V.

524. ὀφέλλετο: ὡς τὸ „ἢ γάρ τε μάλιστα τε θυμὸν ὀφέλλει.” V.

526. προτέρω: ἀντὶ τῆ προηγουμένῳ. B. 527. ἡ διπλῇ περιεργμένη, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἡ ἀμ- φήριον ἐφ' ἧκειν, ἐκ ἐδ'· νῦν γ' ἐκ ἀρμόζει, ἐπὶ Διο- μῆδης δὲ τῆ συνέγγυς τρέχοντος. διὰ δὲ τότε βέλεδ' ἔλγειν ἐδ' ὅπως ἐμφήριον. A.

529. δοῦρός ἐρωήν: ἔκτασιν καὶ δοῦρην δύρατος πο- ρευομένη. B.

531. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ ἥκιστος τῶν ἁπλῶς εἰρημίων ἐστὶ· γέγονε δὲ παρὰ τὸ ἥκα, ὃ ἐστὶν ἡσυχῇ. κατασφίγγει δὲ εἰς τὸ ἐλάττωσιν· διὸ καὶ ψιλῆται καὶ ἐκ ὡς παρὰ τοῖς Ἀ- τικαῖς διασύνεται. ἔστι δὲ ἐναντίον τὸ ἥκισμα τῷ μάλιστα. A.

παρὰ τὸ ἥκα, ὃ δηλοῖ τὸ ἡσυχῇ. τῆτο δὲ παρὰ τῷ

ποιητῇ ψιλῆται καὶ δηλοῖ τὸ ἐλάσσων, παρὰ δὲ Ἀττικοῖς
δασύνει καὶ σημαίνει τὸ ἐδὲ ὅλως, οἱ δὲ ἄτεχνος· ἄλλοι
ἀδενής. B.

533. ἔτις πρόσσοθεν ἐλαύνων. κατεργότος δὲ τῷ
δύσῳ, ἀφικνεῖται ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ἐλαύνων τὰς ἵππους,
ὡς περ οἱ τῶν ἀγωγέων περιεχόμενοι, καὶ τῇ μάσῃ περι-
λαύνων κατὰ τὸν ἀνέμα καὶ τὰς πλευράς· ἔτις γὰρ ἀκρόστον,
καὶ ἡ κυρίως. ἡ διπλὴ δέ, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἐλαύ-
νων ὡκίως ἵππους, ὡς ἡνιοχέντος αὐτῶ· συντετριμέ-
νου δὲ τῷ ὕμματος ἔμπροσθεν γινόμενος ἐλαύνει, τὰς πλε-
ρὰς τῶν ἵππων τύπων. βραχὺ δὲ διασπλίον ἐπὶ τὸ καλὰ
πρὸς τὸ σαφέστερον. τὸ δὲ πρόσσοθεν ὡς ἔμπροσθεν, καὶ
συνεξάλη τὸ ὦ εἰς τὸ ὠ. A.

τῶν ἔμπροσθεν αὐτοὺς ἔλκων, ὃ ἐστὶ διὰ τῶν ἀγωγέων
ἔλκων καὶ τῇ μάσῃ τοὺς ἀνέμας τύπων. συγκέκοται 15
δὲ ἀπὸ τῶ πρόσσωθεν, τὸν δὲ τόνον ἐφέλαξεν. B.

537. ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν· διδάσκει τὰς παρὰ
τὴν ἄξιαν ἀντιθέσεις ἐλεῖν καὶ μὴ τῆς ἀρετῆς εἰς ὑπερ-
τερεῖν τὴν τύχην. B. ἄλλως τε καὶ Θεσσαλὸς ὁ Εὐμήλος. V.

538. δεύτερον· φιλιώτερον γὰρ ὄντι Ἀντιλόχῳ ἢ οὔτεται 20
λύπην παρῆεν ἐν τάτῳ. V.

αὐτὰρ τὰ προῖτα· ἵνα μὴ δοκῇ Διομήδει ὑπερβολὴ εἶ-
ναι καὶ φροβέος. B. διὰ τὴν ὑποψίαν τὴν φθάσαν ἐγγε-
νέως αὐτοῖς. καὶ ἐν τῇ πρὸς Αἴαντι μάχῃ, τῷ πλήθους ἐπ' ἰσῆς
ἀπαλλύξαντος αὐτὸς, δίδωσι τὸ πλήθος (ξίφος?) αὐτῷ. V. 25

ὅτι ἵν' εἴπω ὑποτάσσον τῷ τῷ τρίτῳ δ' Ἀντιλόχῳ,
τέρματα ξανθὸς Μενέλαος, πέμπτῳ δὲ Μηριόνης Θερσίπῳ
ἔξ' Ἰδομενῆος. χωρὶς δὲ τῷ μηδὲ τὸν χαρακτῆρα ἔχειν
Ὀμηρικόν, ἔτι καὶ πρὸς ἑδὲν γίνεταί ἡ ἐξαριθμῆσις τῆς
τάξεως. A.

539. ὡς ἐκέλευεν· ἐν ἄλλῳ ἢ δὲ κέλευον. B.

540. ἐπὶ ἡγήσαν γὰρ Ἀχαιοί· ἐν ἄλλῳ ἐπὶ ἡγήσαν
γὰρ οἱ ἄλλοι. A.

543. κεχολώσομαι· σημειοῦνται τινες ὅτι ἀντὶ τοῦ
μηνίσσω. B.

ὁ τῷ Νέστορος νῖος Ἀντιλόχος καὶ λόγῳ καὶ πράξει ἐστὶ
δυνατός· τὸ μὲν γὰρ κεχολώσομαι ἀπλῶς ἐστὶ ἐπὶ διαθέσεως
καὶ φιλειταιρίας, τὸν δὲ Μενέλαον ἡπιώτερον νικᾷ. καὶ μεμνηθῇ
νέος χρηστοῦ ἡθὺς ὁ ποιητής. B.

544. μέλλεις· ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῷ ἔαιμας. A.

546. ἀλλ' ὥφελεν ἀθανάτοισιν· ἐναντιώσῃ ἔν
τοῖς θεοῖς, εἰ ὃ ἀφῆρηται ἐκείνοι, αὐτοὺς δώσεις. BV.

548. ἔτις διὰ τῷ σ, φίλος, πᾶσαι εἶχον. A.

549. ἔσι τοι· ἐπαγγελματικῶς τὸ ἔστι διὰ ὀξέως. V.

551. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ ἔπειτα ἀντὶ τῷ μετὰ ταῦτα· ἀν-
τιδίσταλθ' ἔστι τὸ ἀντίκα. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ „Φοῖνιξ
μὲν πρώτιστα, αὐτὰρ ἔπειτα Αἴας τε μέγας” (Π. 9, 169). A.
μεῖζον ἄεθλον· ἐδειτέρως. εἴωθε δὲ καὶ ἀρσενικῶς
λέγειν ὁ ποιητής. B.

556. χαίρων Ἀντιλόχῳ· λείπει ἡ ἐπὶ. ὅσοι δὲ δια-
τέταρ πρὸς αὐτόν, τοσούτω πλέον δέδεικα τὸ γνήσιον τῆς

ἐταιρίας, καὶ ἔκ ἀναβάλλεται τὸ δῶρον. B.

559. ὑποσικτόν μετὰ τὸ ἐπιδεῖναι, τὸ ἐπομένον
δέσμιον περιτετέοντος. A.

561. 562. εἰσὶν οἱ ἀνέστρεψαν τὴν περὶ. ὁ μέγιστος
ἰωνίτης καὶ οἱ πλείους κατὰ παρολκὴν ἐξεδίδξαντο κατὰ
τὸ ἀμφιδεδίγηται· διὸ καὶ ἀναστρέψαν. A.

561. χεῖμα· ἐδήλωσε τὸν ἐκχευόμενον τε καὶ πει-
νον τῇ θύρατι (Θωράκι Heynias) κασσιότερον. B.

566. θυμὸν ἀχέων· ὃ διὰ σμικρολογίαν ἐφεί-
μενος ὕδρα, ἀλλὰ φέρεται πάντες νικᾶν θύλον. φέ-
μος μὲν ἐν ἐστὶ περὶ τὴν νίκην· ὅτι δὲ ὁ δόσιμος
παρυχοῖμα διαλυσάμενος, μέμφει δὲ αὐτῷ ἀπαθῆναι
παρὰ τὴν ἡρώϊκην ἀπλότητα πανουργήσαντι. καὶ Ἀχιλλεύς
„ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε” (Π. 9, 375). A.

568. χεῖρ· γράφεται χεῖρσί. ἡ δὲ διπλῇ πρὸς
δημηγορέντας, ὅτι σκηπτρα ἔλαβον. A.

σκηπτρον δέχθ' διὰ τὸ μέλλειν δημηγορεῖν· καὶ
δὲ οἱ ἔμβαλε χεῖρὶ ἥρως Πεισέηνω” (Od. 9, 37).
Ἀντιλόχος πρὸς μόνον Μενέλαον διαλέγεται. BV.

570. πεπνυμέναι· φρόνιμον αὐτὸν εἰπὼν, ἔδειξεν
ὡς ἤμαρτεν. ἔτι δὲ τὸ ἐγκλημα μεῖζον ἀποφανταί·
571. ἐς μέσον· ἐξ ἴσου, ἐκ παραλλήλου, μὴ ἐπὶ ὁμο-
καὶ ἐπιφέρει μὴ δ' ἐπ' ἀρωγῇ. καὶ ἔστιν ἡ διάνοια πρὸς
πρὸς τῷ δικαίῳ· ἐδὲνα γὰρ αὐτῶν διὰ τὸ ἀξίωμα καὶ
571. εἰσάσθαι ἀξιοῖ. B. οἶονε μεσολαβήσατε τὴν δίκην καὶ
δικάσατε. D.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐκ εἰς τὸ μέσον παρελθόντες, ἀλλὰ
δικάσατε, μήτε τοῦτω προσαρξόμενοι μήτε ἐμοί. διὰ
φέρει μὴ δ' ἐπ' ἀρωγῇ. A.

579. καὶ μ' οὐ τινὰ φημι· ἴδειξεν ὅτι τῷ εἰς
παρακελευομένῳ ἐκ ἔστιν ὁ ἀνταῖων. B.

581. ἀδεταιται, ὅτι ἀκαίρως λέγει διοτρεφέος,
τόμενος αὐτῷ. A.

περισσὸν τὸ ἐπιθέτον, ὡς „δὶον Ἀλέξανδρον” (Π. 3,
352) „Ἀνδρομέχην λευκώλενος” (Π. 6, 377) „δρῶν
λοπόδιον” (Π. 21, 331). ὁ δὲ εἶχος περισσός.
Θωπεύει Νέστορα. ἀλλ' οὐ πρέπει τῷ φλεγμαίνοντι
(Θωπεύσαι Heynias). V.

582 — 585. διασολαί ἐπὶ τὸ ὕρματος, ἔλπνται
ἀφῆσθαι μέγιστον γὰρ τῷ ὕρματι πεδῆσαι ἡμῶν
λόγος. B.

583. ῥαδινὴν· λεπτήν, ἱμνήκην, χαριεστέην. B.

584. γαῖοχος ὁ τοῖς ὀχήμασι γαίων, ὃ ἐστὶ γαυροῦ
ἱππικὸς γὰρ ὁ θεός. D.

585. ὕμνουθι· ἐκδοῦναι ἐπὶ δρῶν καταφύγει·
τῷ πλήθους γινόμενης τῆς ἐπιθέσεως, ἐδ' ὄντων μαρτυ-
ἐπὶ τὸ σπινθῶδες αὐτὸς κατέφυγεν (ἐρχεται V). BV.

587. ἄνχεοι· ἐν ἄλλῳ ἴχεοι. A.

589. ὑπερβασίαι· αἱ παραβάσεις τῷ δέοντι.
590. δὲ ὡς οἱ αἰκοντες νικῶσι τὰς φίλας. τὸ δὲ συγγνώμην
χόμενον εἰς ἀπολογίαν φέρεται τὴν ἡλικίαν. B.

590. κραίπνότερος: ὁ βύτερος κατὰ κίνησιν ἢ πρῶξιν· ἢ δὲ βελή ἀθενής. Β.

591. φιλοτίμος τὴν μὲν νίκην προσποιεῖται, τῷ δὲ ὄλῳ ἐξέειπεν ἑκόν· ὁ γὰρ λέγων αὐτὸς δόσω κατασκευάζει ὅτι ἴπῳ ἔσαν λήψη αὐτήν, ἔκ ἐκ μέσος ἀλλὰ παρ' ἐμῶ. τῷ δὲ συνάδει ἢ τὸ „εἰ καὶ νῦν κεν οἴκοθεν ἄλλο“, διὰ γὰρ τῷ ἄλλο διδάσκει ὅτι καὶ τῷτο οἴκοθεν ἐστὶ καὶ ἤδη ἐμὸν ἴπῳ. ΒV.

592. εἰ καί: ταῦτα ἂν ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωσκόν. ἀποσπαστικὸν δὲ μετὰ τὸ ἀπαιτήσεως. Β.

593. ἐπαιτήσεως: ἐπὶ τῷ ἴπῳ αἰτήσεως μίξον τι. Β.

595. ἔκ θ' ὅ μ' εἰς πεσέειν: πιθανῶς τὴν ἔχθραν ἐκπύων φίλος φησὶν. Θεραπευτικῶς δὲ ἀγαθὸν ἢ θεοφιλῆ αὐτὸν ἢ ἰσοῦθιον ἀποδείκνυσαι. πρὸς μὲν ἂν Ἀχιλλεῖα τῇ δικαιολογίᾳ εἰσσεύεται, νῦν δὲ τῇ παρορμητικῇ, ἀφ' ἧς ἄνθρωπος μὲν τῷ δικαιολογεῖν, θηρατείᾳ δὲ ἢ τιμαῖς ὁμιλητικῶς ἀνακτώμενος. Β.

596. ἴππον ἄγων: ἡθικὸν τὸ αὐτοχειρὶ ἄγοντα παραδέναι. V.

598. ἴανθῃ: ἢ οἱ γωργοὶ πολλάκις μεταφέροντες γελῶν τὰ φυντὰ καὶ ἱλαρὰ εἶναι λέγουσιν. ὥσπερ δὲ τὸ λήϊον αἰσχυρὸν τῇ δρόσῳ φαιδρύνεται, μεταβαλὼν ἀπὸ συγκινήσεως εἰς κῶλος, ἔτω ἢ ὁ Μενέλαος. Β.

599. ὅτε φρίσσεισιν ἄρσραι: ὅτε τελειῶν οἱ εὐχναί· τότε γὰρ φανερά γίνεσθαι ἡ δρόσος, ἔχ' ὅτε εἰσὶ ταπεινὰ ἢ ἀνορθῶνται, ἢ κινῶνται. Β. ἔτι δὲ ἢ πρὸς πολέμους παρὰ Μενέλαος. V.

ἂν τὴν φρίσσοντας ἔχσιν τὰς εὐχνας. Β.

603. ἡ διπλῇ, ὅτι παρηγόριος ὁ παρηρητημένος τὰς φρένας, ἔκ ἀρρωδὸς ἐδὲ κατὰ χώραν ἔχων αὐτιάς· ἢ ὅτι χωρὶς μινος νῦν ἀντὶ τῷ χολόμενος. Α.

ἀειφφρων: ματαιόφρων, δολιόφρων, ἢ βλαψιφρων. Β. ἀνιμώλια φρονῶν. V.

604. ἡ διπλῇ, ὅτι νῦν μόνον ἔτιωσ' ἐχημάτισε, νεοίη ἀντὶ τῷ νεότητος. Β.

ἄλλως. νεοίη ὡς ὁμοίη. οἱ μέντοι μετ' αὐτὸν ὡς ἐπὶ κλέστον νεοίαν λέγουσι. περὶ δὲ τῆς λέξεως, εἰ ἐγὼς ἐχημάτισαι, ἐν τῷ προτατικῷ ἐξήγησα. ἡ παρὰ δὲ ἐχρήσατο τῇ λέξει. οἱ δὲ περὶ Ἀντίμαχον νόημα γράψασιν ἀντὶ τῷ νόον. Α.

605. δεύτερον: γράφεται ἕτερον. Β. δεικνυσὶν ὡς σκαῖς μὲν τὸ μὴ συγγνώμην καθάπαξ ἀμαρτάνοντι, ἀθενῆς δὲ τὸ πολλάκις. Β.

607. διὰ τῶν ἢ τὴν πρὸς ἀπαντας χάριν ὁμολογεῖ. Β.

610. δόσω ἐμὴν περ ἐξέσαν: ἄρκως ἐλέγχει Ὅμηρος τὰς φρένας τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἢ τοῖς ἢ προσβενέ- 45 νους ἐλέσκειται τὸ φιλότιμον. ὅρα γὰρ μεθ' ὅσους λόγους ἀντιποιεῖται τῆς νίκης, καὶ παρὰχωρῶν τῷ ἰδίῳ ἄθλῳ φησὶν ἴπῳ. Β.

612. Νοήμονι: ὅμοια κρίσιον ἢ ἐν Ὀδυσσεῖ (α, 386) ἀνδρὶ Φρονίῳ Νοήμονι. Α. δὲ δὲ τοῖσιν εἶναι τὸν 21- 50 ἰσχυρὸν ἴππον. V.

616. ἡ διπλῇ πρὸς τὴν ἀμφίθετον, ὅτι ἡ πανταχόθεν ἐπὶ φρεσὶν ἔχσιν καὶ ὅτι οἰκονομικῶς ὑπολείπειν ἴππῳ, ἵνα μὴ ὁ Νέστωρ ἄτιμος γένηται ἐν τῷ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγῶνι. βέλτιον δὲ εἰλεῖν ἐπὶ τὸ φιλῆλη, καὶ τῷ λόγῳ διατελλεῖν ἢ ἐξέσαντος, ἵνα ἂν ἐτέρως ἀρχῆς ἀναγνωσκώμεν „τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεῖος“ ἀντὶ τῷ ταύτην. Α.

τὴν Νέστορι: ἀγαθὸς ἐστὶ νομοθέτης, ἀξίῳ ἢ φρονήσεως ἄθλῳ ἐπιδείξει. πᾶρ' Ὅμηρον τοῖσιν διδασκαλῆς ἱσοκράτης ἐπιτιμῇ τοῖς μὴ φρονήσεως ἄθλῳ τιθεῖσιν. ὥσπερ 10 δὲ τὸν βασιλέα, ἔτω ἢ τὸν συνετὸν ἀκοσῶντι εἰσανοῖ. Β.

δῶκεν Ἀχιλλεῖος: ἡβήσῃ τὴν φιλατιμίαν ἢ διὰ θοράπαντος διδός. Β.

619. τάφου: τῆς ταφῆς, ὡς ἱσπερον ἢ πύλον. ἡ τοῦ ἐπιταφίς, ὡς „ἐς τόφον, ἔνθα δὲ πάντας ἐνέκα“ (680). V.

621. ἡ διπλῇ, ὅτι προτάσσει τὴν πυγμὴν, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσεῖ (β, 246) „ἢ γὰρ πύγμαχοι εἰμεν“. ὁ αὐτὸς ἄρα ποιητής. Α.

622. ἐνδύσειαι: Ἀρίσταρχος ἰσχύσει. Α.

ἄλλως. ἔτιωσ' ἐσχύσειαι χερδὸν ἄπασσιν ἐδέποτε γὰρ Ὅμη- 20 ρος τῇ ἐν ἀντὶ τῆς εἰς κέρχεται. ΑΒ.

623. ἐπέγει: γράφεται ἢ ὁπάζει καὶ ἰκάνει καὶ ἔπεισι. Α.

624. χαίρων: ἐπὶ τῇ τιμῇ δηλονότι. Β.

626. ναὶ δὴ: ἰπόντος Ἀχιλλεῖος „ἢ γὰρ πόσ' γε μαχή- 25 σται“ ἡθικῶς φησὶν ὅτι ἀληθῶς λέγεις, ἢ δὲ ἄλλο ἢ τὸ γῆρας. Β.

627. ἡ διπλῇ, ὅτι ἀπὸ τῷ γὰρ ἤρεται, τὸ αἰτιατικὸν προτάσας· ἢ ὅτι ἐπιξηγήσατο τὴν ἱμπεδα γυναικὶ λέξιν. βραχὺ δὲ διασαλτίον ἐπὶ τὸ φίλος, ὅτι, ὡς ἄρεται, ἐπε- 30 ξηγείται τὰ γυναικί, ὅτι πόδες ἢ χεῖρες. Α.

628. ἐλαφραί: ὅταν γὰρ ἐξασθενήσῃ τὸ κινεῖν πνεῦμα, βαρεῖα γίνεται τὰ μέλη. Β.

630. ἡ διπλῇ, ὅτι τῶν ἀναξίων ἀγῶνων μέμνηται, ἱερῶν δὲ οὐ. Α.

35 631. βασιλῆος: ἢ οἱ τῷ βασιλέως παῖδες, ἢ περὶ βασιλέως. Β.

632. ἐνθ' ἢ τίς μοι ὁμοῖος: ἀεὶ παραδείγμασιν οἰ- 40 κείοις χρῆται. δὴ μὲν γὰρ τινα ἐπὶ μονομάχιον ἐξανα- 35 ἔσσει θελῇ (II, 4, 319), τὰ περὶ Ἐρινυαλῶνα λέγει, ὅταν δὲ Ἀχιλλεῖα ἐπὶ τὴν μάχην (II, 11, 669), τὰ περὶ τὸν Ἠλιακὸν πόλεμον. ἢ τὴν ἐν τοῖς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἄθλοις παλαιῶ ἐπι- 40 ταφίᾳ μέμνηται ἀγῶνος. ΒV.

633. Αἰτωλῶνι τινὲς τῶν Ἰλλείων, ἀπὸ Ὀξύλε. φρε- 45 δὲ δὲ· ἢ γὰρ ἐπὶ Νέστορος ἢ καὶ τοῦ τοῦ Ἐπειῶν. τοῖς Ἠλείοις δηλοῖ. „Ἠλῖδα δὴαν, ὅθι κρητέουσιν Ἐπειοί“ (Od. 15, 275). Αἰτωλῶν δὲ τῶν ἀρπαζομένων φησὶ γέν „Ἀγ- 50 καίων δὲ πύλη Ἰωνοῦν“ (635). V.

634. Κλυτομήδεα: οἰκεῖον πύκτιν ὄνομα· δεῖ γὰρ αὐτὸν μηχανῶν. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὴν ὁμοίαν τῶν ἢ ὁ Νέστωρ τῇ τῶν ἀγωνισμάτων. Α.

635. Ἀγκάτον: παρὰ τὸ „ἀγκὰς ἀλλήλων λαβέτην“ (711)· μεγάλας γὰρ εἶχε χεῖρας. ἴσως δὲ καὶ παρὰ τὰς πλεονάδας Πλευρώτιος. RV.]

πάλη: Ἀρίσταρχος σὺν τῷ ὕμῳ πάλην. Α.

ἡ διπλὴ πρὸς τὸ ὅς μοι ἀνέστη· διὸ γὰρ αὐτὸν ὑπο-
στήσασθαι καθήμενον, τὸ δὲ κήρυκος παλαιὰς καλέσαντος
ἀνιστάμενον. Α.

ἴσως δὲ ἀπὸ τῆς θείας ἀναστάς ἡγωνίστατο τὸ κήρυκος
βοήσαντος. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα (18, 333) „μή τις τοι ἀμείνων
ἄλλος ἀναστή.“ BV.

636. Τρικλον: Ἰφίκωλος. ἴσως δὲ τὸν Φυλακίδην
φησί. V.

637. Φυλῆα: τὸν Αἰγέα φησὶν ἴσως νιδόν. ἄκραν δὲ
ἐκείνῳ σώματος ἔχει, εἶγε τὰ κῆρὰ τε ἅμα καὶ βαρεῖα νικᾷ. V.

638. 639. σισημείωται ὁ τόπος πρὸς τὰ περὶ τῶν Μο-
λιονιδῶν ζητήματα· ζητεῖται γὰρ τί ἐστὶ τὸ πλήθει πρόθε
βαλόντες, καὶ ὁποῖοι τινες ἦσαν τὴν φύσιν ὡς λέγεσθαι
ἐπ' αὐτῶν οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι, τίς τε τῆς ἡρμα-
τηλασίας ὁ τρόπος, καὶ τί τὸ τῆς νίκης αἶτιον. Ἀντὶδωρος
μὲν ἐν ὁ Κρυμῆτος τὴν μὲν φύσιν αὐτῶν, οἷα τίς ποτὲ ἔστιν, αὐ-
τὸν προσποιεῖται, τινὲς δὲ φησὶ λέγειν ὅτι ἡρματα πλείονα
καθῆκαν εἰς τὸν ἀγῶνα, οἷς ἐνεδίδιζον τὰ τῶν ἀντιπάλων,
καὶ τῶτο εἶναι τὸ πλήθει πρόθε βαλόντες. ἄλλοι δὲ φησὶ
πρὸς τὴν ἡρμῆσιν τῶν ἡρμάτων συντηγνόντες τοῖς Ἀκτορος
εὐοῖς τὰς ἀθλοδαιτυνίας, διόπερ ἀφῆκαν πολλὰ προλαβεῖν
τὰ τέτων ἡρματα, καὶ τῶτ' ἐστὶ τὸ πλήθει πρόθε βαλόντες.
Ἀρίσταρχος δὲ διδύμους ἀκείῃ ἐχ' ἔταως ὡς ἡμεῖς ἐν τῇ συν-
ηθείᾳ νοδόμεν, οἷοι ἦσαν καὶ οἱ Αἰόσκυροι, ἀλλὰ τὰς διφυεῖς,
δύο ἔχοντας σώματα, Ἡσιόδῳ μάρτυρι χρώμενος, καὶ τὰς
συμπεφυκότας ἀλλήλοις. Ἔταως γὰρ καὶ τὸ λεγόμενον ἐπ' αὐ-
τῶν σαφηνέσθαι ἔοικα· ἀναστάντος γὰρ δὴ τῷ Νέστορος ἐπὶ
τὸν ἀγῶνα καὶ αὐτὸς ἀναστῆναι· εἴτα τὸν μὲν Νέστορα λέγειν
ὡς ὁ δίκαιος εἶεν ἀγωνίζεσθαι παρηλλαγμένοι τὴν φύσιν ὄν-
τες· ὁ δὲ δῆμος συναγωνίζοιτο αὐτοῖς, καὶ λέγει ὡς εἶεν εἰς
ἀμφοτέροις καὶ διὰ τῶτο ὑπεβλήοντο ἐνδὲς ἐπιβαίνειν ἡρματος
ἅτε δὴ συμπεφυκότες, καὶ κρυπτοῖεν γε οἱ πολλοί, καὶ τῶτο
εἶναι τὸ πλήθει πρόθε βαλόντες. Α.

ἦτοι τῶν χειρῶν ἢ τῶν ἡρμάτων ἢ τῶν συναιρμένων
αὐτοῖς θειῶν τῷ πλήθει ἐμὲ νικήσαντες· διφυεῖς γὰρ καὶ
ἀνὰ τέσσαρας χεῖρας ἔχοντες ἰσορῶνται. D.

639. ἀγασσάμενοί. ἐν τισὶ διὰ τοῦ ὦ ἀγασσα-
μένω. Α.

640. συναπτεῖον τῶτον τὸν εἶχον, εἴτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς
ἀναγνώσκον. ἢ γὰρ τῶτο ἐστὶ τὸ λεγόμενον, ὅτι ἐφθόνησαν
διὰ τὸ μέγιστα εἶναι τῶν ἡπτιῶν ἀθλα, ἢ τῶτο, οὐνεκα τὰ
μέγιστα ἀθλα παρ' αὐτοῖς ἦν, νενικηκόσι δηλονότι. ἔταως
δὲ παρ' αὐτόφρι διὰ τῶ φ' ἀντὶ τῶ παρ' αὐτοῖς. Α.

641. δίδυμοι: ἀντὶ τῶ συμφυνεῖς καὶ ἅμα γεγεννημένοι. B.
συμφυνεῖς, ὡς Ἀρίσταρχος. ἐκ ἔστι δέ. V.

642. ἔμπεδον: ἀντὶ τῶ ἐδραῖως καὶ ἀσφαλῶς. πολλὴν
δὲ ἔχει ἡ ἐπανόληψις ἀναφορὰν. B.

ἡ διπλὴ πρὸς τὴν ἐπανόληψιν, ὅτι πυκνῶς μὲν ἐν Τηλέ-
μαχῳ δὲ ἐν Ὀδυσσεΐα. Α.

643. νεώτεροι ἀντιοώντων: νομοθετεῖ κατὰ
κλῆαν αἰε ποιεῖν καὶ μὴ ὑπὲρ ὃ τις δύναται σπεῖδαν φε-
νεσθαι. B.

644. ὅτι ὁ εἶχος ἔτος καὶ ἑξάμετρος γίνεται καὶ τριμήν·
παρὰ τὴν ἀγωγὴν τῆς προφορᾶς. Α.

ἐπιτέτενκται ὁ εἶχος ταῖς κοιναῖς, ὡς· ἢν θάλλωμεν
ἱαμβος ἔσαι, ὡς τὸ „σμεῖννης ἀκράτου καὶ μέδρου νύκτα
καπνῶ.“ V.

645. κτερεῖ ἔξει: γέριραι καὶ δόξαζε τὸν σὺν φθλὸν
ἄθλοισι. γίνεται δὲ παρὰ τὸ κτεράς, ὃ δηλοῖ τὸ κτήμα.
καὶ τῇ μὲν κτεράς ἄδεν ὁμοῖον“ (Π. 10, 216). V.

648. ὡς μὲν: γράφεται ὡς μὲν. Α.
τὸ ἐν ἡέος βέλτιόν ἐστι τοῖς ἑξῆς συνάπτειν, καὶ κατὰ
Ὀμηρικὸν τὸ ἐπιερατόν, ἵνα ἡ τὸ ἑξῆς, ἔδδ' σι λήθω ἀνέ-
τιμῆς. ἐὰν δὲ τοῖς ἄνω προσδῶμεν αὐτό, ὡς ἡ συνήθεια
ποιεῖ, λείπειν φήσομεν τὸ ὡς, ἢν ἡ ὡς ἐν ἡέος, ἢ διὰ τὸ
ἐστὶ τὸ ἔδδ' σι λήθω. Α.

ἐν ἡέος: ἀντὶ τῶ ἐν ἡέος. ἢ ὡς τὸ „οἶκον ἔτιμον ἡν-
μετὰ ἀτιμίας, ἔτιω καὶ νῦν μετὰ προσημελίας. V.

649. ἡς τέ μ'· ἔοικε τετιμῆσθαι: ὑπώσεν ἡν-
ὡς ὁφείλονται τιμᾶσθαι, ἐλλόγιζον ἀποφύνας τὸν τιμῆσθαι
τίνος γὰρ ἄλλον ἰδέσθαι πρεσβύτερης διηγετικῶς μὲν τοῦτο
ἐπὶ νεότητος, εἰς χάριν δὲ τῶν φθλῶν καὶ νῦν ἐστὶν
ἐπ' ἀξιώματος ὡν μέγιστος καὶ παίδων πατὴρ καὶ οἶκος διπλῶς
τῆς εὐδαίμονος. B. ἴσως δὲ τὸ τιμῆς νῦν ὡς ἐπὶ ὧν ὡν
V.

650. βραχὺ διασαλτέον ἐπὶ τὸ ἀντί. Α.

652. αἶνον: τινὲς τὸν ἀπύκρυτον καὶ ἐχρηματισμένον
λόγον, ἐπεὶ ἐδόκει αὐτῷ ἐν ἐπαινοῖς εἶναι, νῦν δὲ τὸ
πένκεν, ὡς τὸ Ὀδυσσεΐας Ξ (508) „αἶνος μέντοι ἄμικτος
δὲν κατέλειπας.“ καὶ γὰρ τὸν ἐπαινὸν φησιν. B.
εὐ τὸ ὑπομένει τὴν φλυαρίαν τῷ γέροντος εἰς τὴν
νον τιμῆν. V.

653. ἀλεγεινῆς: πολυφροντίδος καὶ πολλῆς θεωρίας
τῆς ἐπισκέψεως. B.

654. ταλαεργόν: ὑπομένεσθαι πρὸς τὰ ἔργα. διὰ τοῦ
τὸ „ἀλγίστη δαμάσασθαι“ σφρηγῶσα γὰρ ἐκ εἰκῆ τῷ ἔργῳ.
πρὸς τὴν ὑπομονὴν τῶ πόντῳ καὶ ὁ ἄθλος. B.

656. οἰκίως τὸ δέπας τῷ νικωμένῳ πρὸς ἀνάγκην
δίδωκε, ἀφ' ὃ μάστιγα νικῶνται· ἢ ὅτι οἱ πόται ἦσαν
658. Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοις: τὰς ἀρίστους καλεῖται
τὸ ἐναγώνιον· φησὶ γὰρ τῶν ἐπισήμων τινὰς ἀναστήσασθαι.
ἢν δὲ μόνων τῶν ἀρχόντων ὁ ἀγὼν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀρχόντων
ἢ μόνων ἢ δύναμις. B.

659. ἡ διπλῇ, ὅτι ἰσαριθμῶς τοῖς ἐπάθλοισι ἀγωνίζο-
καλεῖ, καὶ τῶτο ἐπὶ πάντων τάττει. Α.

ἔταως μὴδὲ εἰς ἀτιμίζοιτο, διότι ἐπάθλος ἀναχωρῶν. V.

660. μάλα· ἀνυποχόμενῳ· δυνατωτέρα γὰρ ἢ
ἄνωθι ἐπαγομένη. τὸ δὲ πεπληγμένον πλήσσειν. V.

Ἀπόλλων: Φόρβος ἀνδρείοτατος τῶν καὶ αὐτὸν
 γινόμενος, ἐπερήφανος δέ, πυγμὴν ἤσκησεν, καὶ τὸς μὲν
 παρώντας ἀναγκάζων ἀγωνίζεσθαι ἀνέγει, ἐπὶ δὲ τῆς πολ-
 λῆς ἐπερήφανίας ἡβέλετο καὶ πρὸς τὸς θεοὺς τὸ ἴσον φρό-
 νημα ἔχειν, διδὼν Ἀπόλλων παραγενόμενος καὶ συζὰς αὐτῷ
 ἀπέμεινε αὐτόν· ὅθεν ἔξ ἑκείνου καὶ τῆς πυκτικῆς ἑρορος
 ἐκείνου ὁ θεός, ἡ ἑσπερία παρὰ τοῖς κνελικοῖς. ABD.

661. καμμομένην: τὴν ἐκ καταμονῆς νίκην, οὐκ ἂν
 ἐν αἰσίοις αὐτῷ ἐπὶ δρομέων. V.
 ἡ διπλῆ, ὅτι ἐκ ἑξίν ἐν αὐτῷ ἐνὸς καμμομένη νίκη, ὡς
 αἱ γλωσσογράφοι, ἀλλ' ἡ ἐκ πολλῶν διδὼν ἐπὶ δρομέων οὐ
 κλάσαι, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πυκτικῶν καὶ μονομαχούντων· μία
 καμμομένης. A.

662. φερέσθω: ἐν ἄλλῳ νεέσθω. A.

664. μέγας τει: τὸ γ' μήκος συμβάλλει πρὸς τὸ σφο-
 δρὸν ἀνωθεν τῆς πληγῆς. V.

665. Πανοπήος: ἐρετεύσας σὺν Ἀμφιτρώνι κατὰ
 Τηλεβοίων, ἐκ τῶν κοινῶν λαφύρων κεκλοφώς Ἐλαγάρειαν
 ἔκ τινος Ἐπειῶν, ὅς ὑδροφόρος τοῖς Ἀχαιοῖς. ἐλεήσασα δὲ
 ἡ Ἀθήνη ἐν τοῖς χορευταῖς φησὶ τὸν ἐκ ἐθέλοντα φέρειν
 ἡμίτιος ἀνδρὸς ἀντὶ τῆς νίκης μοι περιποιῆσαι τῷ Πα-
 νοπῇ δηλῶς μετὰ δέπνον Ἐπειῶν ζήμιαν. V.

666. ἔμματο δ' ἡμίονος: πολλὴν τὴν ἡδὺς καὶ ἀγωνιστικόν.
 πᾶσας δὲ τὰς μεγάλας ἡσῶν τέτον ἐφέρει, προδιατυπῶν
 ἡμὴν τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν τῷ ἵππῳ κατασκευῇ. B. ἡ
 νίκη δὲ αἱ χεῖρες τετυλωμέναι τῶν τοῖσιν. V.

670. μάχης ἐπιδεδύομαι: τὸ ὁμολογεῖν ἔφ' οἷς τις
 ἵππεται, πῶς ἐμποιεῖ περὶ ὧν τις ἐπαγγέλλεται. AB.

672. τὸ δὲ καί: γράφεται καὶ μὴν. A.

673. ἀντικρὺ: ἐξ ἐναντίας ἀγωνιζόμενος. ὁ γ' κλέπτων
 τὴν μάχην πέλοισα ἐμάντι. B.

674. κηδεμόνες: οἱ κηδόμενοι αὐτῶν. B. ἐπιμεληταί,
 ἢ προσήκοντες κατὰ γένος. D.

675. ἑξοίσεσιν: φασάδην δηλονότι. B.

676. ἀκὴν ἐγένοντο: διὰ τὸ ἐπερήφανον τῆς ἀπεί-
 λης. B.

677. Εὐρύαλος: τρίτος ἐστὶ βασιλεὺς Ἀργείων μετὰ
 Διομήδην καὶ Σθένειον. ἔστι δὲ υἱὸς Μηκιστῆος, Μηκιστῆος
 δὲ καὶ Ἀδράεος Τυλαῦ παῖδες. B.

678. οἷος ἀνίστατο: ὥτως ἔχει καὶ τὸ „Ἀγκαῖον δὲ πύλην
 Παιρῶνιον ὅς μοι ἀνέστη” (635). V.

679. ὅς: ὁ Μηκιστῆος πρὸς γ' τὸ δεύτερον ὕπαντῆ, καὶ
 σπάρδει τῇ ἡλικίᾳ. τὸ δὲ δεδεδυμένος ἀντὶ τῆς τεθνηκό-
 τος ἐν πολέμῳ. B.

ὥτως Θήβας δε, εἰς Θήβας. A.
 ἡ διπλῆ, ὅτι ἐπὶ τῇ Μηκιστῆος ἀκασίᾳ ὅς ποτε Θή-
 βας ἦλθεν, ἐκ ἐπὶ τῇ Εὐρύαλῳ, ὡς ὁ Κράτης. καὶ ὅτι
 αἱ νεώτεροι παρὰ τὸν Ὀμηρον τὸν Οἰδίην φασὶν αὐτὸν
 τυφλωσάντα ποδηγούμενον εἰς Ἀθήνας ἔλθειν καὶ ἐκεῖ τε-
 λεύησαι νῦν δὲ ὁμολογοῦν ὅτι ἐν Θήβαις ἐτελεύτησεν. καὶ
 πρὸς τὸ δεδεδυμένος· οἱ γλωσσογράφοι γ' ἐν αὐτῷ ἐνὸς

τεθνηκότος ἐξεδέξαντο. ἐκ παρεπομένης δὲ νοητέον ὅτι ἦτοι
 ἐν πολέμῳ τετελεύτησεν· φασὶν γ' οἱ πλείοντες· „ὀδύνησεν
 δὲ πρὸς” (Π. 4, 504)· ἡ κατεκρήμνισεν αὐτόν· καὶ γ'
 ἔτος ὁ θάνατος μετὰ ψόφου. A.

ἡ ὡς ὑπερπαθήσαντος καὶ ὀλέσαντος αὐτόν· ἐξ ὕψους,
 ἡ καταχρηστικῶς, ἀποθανόντος, ὡς τὸ „ὁ δ' Ἀτρεΐδην
 ἐναρτίζου” (Π. 1, 191)· κυρίως γ' τὸ σκυλεῖν. V.

ὅτι βασιλεύοντα ἐν Θήβαις φησὶν ἀπολέσθαι, ἐκ ὡς οἱ
 νεώτεροι. καὶ Ἡσίοδος δὲ φησὶν ἐν Θήβαις αὐτὸ ἀποθανόν-
 τος Ἀργείων τὴν Ἀδράεω σὺν ἄλλοις ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν κη-
 δεῖαν αὐτῶν. V.

680. πάντας: ἡ τὸς πύκτας, ἡ τὸν ἕρισον νικήσας
 πάντων περιγέγονεν. V.

681. ἀμφεπονείτο: διὰ τὴν συγγένειαν ἔστι γ' αὐτῶν
 συγγενῆς μητρὸς ἐξ Εὐρύαλου. B. ἔστι γ' Ἀθηναίης τῆς
 Ἀδράεω, καὶ γαμῇ Εὐρύαλειαν τὴν Ἀδράεω, ὁ δὲ Εὐ-
 ρύαλος Μηκιστῆος ἐστὶ τῶ ἀδελφῷ Ἀδράεω. V.

οἶδε καὶ τὰς παραινήσεις τῶν παιδοτριβῶν ὁ ποιη-
 τῆς. V.

683. ζῶμα: περιζώματα γ' ὥς ποδῶν δείκνυνται ἐφό-
 ρον πρὸς τὸ μὴ εὐκόλως πληττεῖσθαι. ἔπειτα δὲ Ἀθήνησιν
 τῶν ἀγωνιζομένων ἀρχόντος Ἰππομένους συνέβη ἕνα αὐ-
 τῶν πεσόντα πρὸς τὸ ἐμποδισθῆναι ἐπὶ τῇ περιζώματι
 τελευτῆσαι (κατὰ τὴν ἰδ' Ὀλυμπιάδα, ἐφ' Ἰππομένους Ἀθή-
 νῃσιν ἀρχόντος, Ὀλυμπίασι γὰρ οἱ θεῶν ἐν περὶ ζώματι
 συνέβη ἕνα αὐτῶν Ἐρσιππον ἐμποδισθῆναι ἐπὶ τοῦ περι-
 ζώματος πεσόντα καὶ τελευτῆσαι V). ὅθεν ἐδραπέδῃ γυνὴς
 ἀγωνίζεσθαι μέχρι τῆς νῦν, διὸ καὶ οἱ τόποι ἐν οἷς ἔκτοτε ἐπο-
 νῆντο, γυμνάσια καλεῖνται. νεώτερος ἂν Ἡσίοδος γυνὴς
 εἰσαγγὼν ἀγωνιστῆς B. γυνὴν εἰσαγγὼν Ἰππομένην ἀγωνιζόμε-
 νον ταλάντων (τῇ Ἀταλάντῃ Heptisus). V.

ἡ διπλῆ πρὸς τὸ παλαιὸν ἔθνος, ὅτι ἐν ἐπὶ περιζώματι
 ἡγωνίζοντο. A.

ἄλλως. ζῶμα νῦν περιζώμα. πρῶτον δὲ ἔθος ἦν τοῖς
 παλαιοῖς περιζώματα φέρειν ἐν τοῖς αἰδοῖσι (περὶ τὰ αἰ-
 δοῖα D) καὶ ὥτως ἀγωνίζεσθαι, κατὰ δὲ τὴν γ' καὶ β' (λβ D)
 Ὀλυμπιάδα Ὀρίππῳ τῷ Ἀσινδαίμοντι λυθὲν ἀγωνιζομένου
 τὸ περιζώμα αὐτὸν αὐτῇ νίκῃς (ἡττικῆς D) ἐγένετο, ἐξ οὗ
 νόμος ἐτέθη γυνὴς τρέχειν. AD.

684. ἱμάντας βοός: ἔτοι γ' οἱ ἱμάντες βαρεῖς καὶ
 ἐπιτήδειοι. V.

686. ἄντα δ' ἀναχόμενοι: ἀνατενύμενοι καὶ οἷον
 διατεναχθέντες. B.

τῷτο πλεονέκτημα πύκτου. V.

687. βραχὺ διαβαλεῖν μετὰ τὸ ἀνασχομένῳ ἢ ἐπὶ τὸ
 εἰσβαρῆσι. A.

688. χρομάδος: φωνατοποίησαι τὸν ψόφον· ἡμᾶς γ'
 καὶ τρέξουσιν οἱ πύκται, ἐπάγοντες τὰς πληγὰς. AB.

690. παπτήναντα: προδεδειχότι τὸ παρήϊον Ἐπειῶν
 ὑπερμελλέμενο καὶ ὥτως ἐπλήρη. ὥρηντο σὺν ἐπῆρτο. καὶ
 Οἰοκρίτος φησὶν (22, 102) „ἐπύσια χερσὶ προδεικνύς.” V.

691. ὅπως ἴδω τὸ εἶς ἡκεῖν. ἔτι δὲ Ἰωνικόν. Α.
ἐπὶ ἡριπείᾳ φιλιδίμα γούνα· ἐκείνως· ὁμοίως γὰρ ὁ τό-
πος καὶ διασείσθαι πῶσαν τὴν κεφαλὴν δυνάμενος. Β.
692. ὡς δ' ὅθ'· ὅταν ἀρχομένην πνεῖν ἀνέμου ἐποκι-
νῆται καὶ οἶον μετακίνηται (ἀν. ἐπιστρέφεται V) τὸ πέλαιος, 5
τότε ἄλλον οἱ ἰχθύες ἄνω καὶ κάτω. καὶ ἐκεῖ, μελαινὰν φρεῖν
ὑπαλύξει" (Π. 21, 126). οἱ δὲ γράφουσιν ἐπαιὶ ἢ πῆς.
ἐναργὲς δὲ τὸ τῆς εἰκόνος· ἀναπηδᾷ γὰρ ἐκάτερος καὶ πάλιν
καταφέρεται. ΒV.

693. θίγ' ἐπί· τὸ τέλειον ἐπὶ θινί. καὶ ὅτι ἀρσεν- 10
τικῶς. V.

φρυκίοντα· φρυκίον ἔχοντα. φρυκός δὲ ἔστιν ἥτοι ἡ ἄχνη
τῆς θαλάσσης ἢ πῶς παραθαλασσία ἔτιω καλεμένη. D.

μέγα· γράφεται μέλαν. Α.

695. ὡρῶσαι· νόμος γὰρ ἐστὶ καὶ ἔθος ἄχρι καὶ νῦν 15
τὸ μὴ πισόντα πληττεῖν. Β.

697. παχύν· πολύν· τὸ γὰρ ὀλίγον τῷ σιέλῳ λεπτύνει. Β.
ἐναργῶς δὲ αὐτὸν παρέστησεν. V.

βάλλονθ'· ἐν ἄλλῳ βαλόνθ'. Α.

698. ἄλλοφρονέοντα· ἀντὶ τῆς παραφρονέοντα. Β.
ἄλλοφρονέοντα ὡς σωφρονέοντα. τὴν δὲ σφίσειν

ὀρθοτονητέον· εἰς γὰρ σύνθετον ἢ μετάληψιν. Α.
701. δεικνύμενος· φιλοτιμύμενος. Β.

Δαναοῖσι· λαοῖσι. Α.

702. ἐμπυριβήτην· ἐκ ἀναθεματικόν, πρὸς τὸ μετὰ 15
τὰς ἰδρωτάς ἀπολύσασθαι. V.

703. τὸν δέ· ἀπειμῶντο τὸν τρίποδα δωδεκάβοιον. Β.
σφίσει· καὶ ταύτην τὴν ἀντιονομίαν ὀρθοτονητέον, ὁμοίως

τῇ προκειμένῃ. Α.

704. γυναικ'· διὰ τὸ μαλακὸν καὶ ἁθρῆς. Β.

707. ἡ διπλῇ, ὅτι ἰσαριθμούς τοῖς ἐπάθλοις δύο
καλεῖ. Α.

ἐόικας τὸ παλαιὸν δύο μόνοις προτίθεσθαι πυγμῆς καὶ
πύλης ἀγῶνας. διὰ μόνοι δύο ἀνίστανται ἀγωνιζόμενοι. V.

709. κέρδεα εἰδώς· δείκνυσιν ὅτι ἐφάμιλλος τέχνη 35
ἀνδρείας. Β.

ἴσως ἐπὶ Ἀθηναῖς ἡδῆσαν τὰ ἔλκη. V.

711. ἀλλήλων· ἀντὶ τῆς ἀλλήλων, ὡς „ἀμφω δ' ἔξο-
μένων" (Π. 3, 211) ἀντὶ τῆς ἐξομένῳ. V.

παλαιὸς καὶ ἀγροικώδης ὁ τρόπος· τὴν γὰρ ἐνώνυμον ἐκ- 40
τερος ἐπὶ τὴν πλευρὰν ὑπέβαλλε τῷ ἀγωνιστῇ, τῇ δὲ δεξιᾷ
κράτει τὴν ὑποβεβλημένην ἐκάτερος τῷ ἀγκῶνος· τοῖς δὲ
μετωπίοις ἀντηρείδοντο, δηλοῖ δὲ τὸ ἀγκῶνος τὴν τῶν χει-
ρῶν περιβολήν. Β.

συναπτεῖον πάντεσσι ἔως τῆς βίβας ἀνέμων ἀλλεμένων 45
(713). βραχὺ παρτελὼς διασπλῆτον ἐπὶ τὸ ἀμείβοντες.
εἰ δέ τις ἀνυγινώσκει ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ὡς ὅτ' ἀμεί-
βοντες, ἀμαρτάνει ἢ γὰρ ἀνταπόδοσις ἐκ ἐπιφέρειν ἀλλὰ
προσποδίδεται. ἀμείβοντες δὲ δοκοῖ μεγάλοι, ἀλλήλοις
προσπίντεσσι ὡς βαρύνει τὴν ὕψην, οὕτως καὶ συζῶν 50
καλῶνται. Α.

ἀμείβοντες· οἱ συντάται, οἱ τὸ χῆμα τῷ Ἀσπιδί
ἀποτελῶσιν. Β. οἱ δὲ τιθεῖσι τὰς δοκὰς τὰς παχέας πρὸς
τὰς λεπτάς. V.

714. τειγίγει δ' ἄρα τῶτα· τῆτο πρὸς τὸ βίαιον
τῆς διατάσεως καὶ τὸ τῶν σωμάτων σιγῶν. ΒV.

715. ὅξεν ἰδρωτάς· τοσοῦτον ἦν βίαιος ἢ πρὸς τὸν
δεινὴν δὲ ἡ καρτερία καὶ τῶν ὑπομενόντων καὶ τῶν σφην-
των. δηλοῖ δὲ ὡς ἡ αὐτὴ μὲν αὐτοῖς ἦν χάσις, μετέπειτα
δ' ἐπὶ πολλὰ μέρη τῷ σώματος· ἐπεὶ πῶς ὁ πολλὸς ἰδρῶς 10
ἔρρεει. Β.

718. τρίποδος πέρι ποιητοῖο· ἔχουμεν περὶ
τοιούτων, πότιρον δὲ ἀναστρέφειν τὰς προθέσεις μνη-
σκείας δύο ὀνομάτων, ἢ ἔ, ὡς ἐπὶ τῷ „μάχη ἐν κνέ-
νιρῳ" (Π. 6, 124) καὶ ὡς οἱ πλείους θίλκσι τοῖς ἐπὶ τῷ
ἀναστρέφει. Α.

ἐκ ἀναστρέφειν τὴν περὶ δόναται γὰρ ἰσοδυναμεῖ
περισσῶς, ἢ ἢ ἀντὶ τῆς ἔξαιρέτως πεποιημένης. Β.

720. ἴς Ὀδυσῆος· ἡ μετὰ τέχνης· ἐτέρω γὰρ ἐκεί-
νο. ἐστὶ δὲ παλαιστῆς ἐπιστήμων. Β. εἰς καὶ τὸν Φιλομαχί-
δην κατεπάλυσεν (Od. 4, 342). V.

721. ἀκίανον· εἰς ἀνίαν ἦγον· ἀηδὲς γὰρ ἐστὶ θάνατος
τὸ ἐπὶ πολλὰ τῶν παλαιστῶν ἢ πυκτῶν ἰσοδύναμον. Β.

ἐκκνήμιδες Ἀχαιοί· ἢ γὰρ ἐκκνήμιδας Ἀχαιοί.
τὸ ἀνίσχον εἰς ἀνίαν ἦγον, ὡς „Κίκοις κλίταν δομάσ-
τες Ἀχαιοί" (Od. 9, 59) εἰς κλίαν ἦγον. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆς εἰς ἀνίαν ἦγον καὶ ἐκκνήμιδες τῶν
δὲ μὴ νυκτῶντες μετέγραψαν ἐκκνήμιδες Ἀχαιοί. Α.

724. ἡ μ' ἀνάειρ· εἰκότως προκαλεῖται· πέποιθε· 30
ἀγωνίσασθαι τῇ ἰσχύϊ. εἰδῶσαι δ' ἐν τοῖς ἀγῶσι τῆτο ποῦ
ὁ καλεῖται λαβὴ, καὶ ἀντιδιδόναι ἀλλήλοις ἢ τὸν τῶν
τὸν ἀνέχον ἢ πολλὰς τὸν πόδιν. Β.

725. δόλω· ὡς εἰσθῶτων τῶν πρῶτην (ἡρώων Ηερῶν)
ἰσχύϊ καταγωνισσάσθαι καὶ ἐ δόλω. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ δόλιον τῆς ἡρώος καὶ διὰ τῶν δόλων
ταῖς καὶ οἱ ἀδελφοὶ τέχνην ἥδεσαν ἐν τῷ παλαίῳ. Α.

726. κώληπα· τὸν ἀσφύλατον, ἢ μᾶλλον τὴν ἰσχυ-
ραβόμενος γὰρ τῆς νύκτος ἐπῆρεν· ὡς δὲ μετεωρομάντιος πῶς
οἱ πόδες πρὸς τοῖς γόνασιν ἐγένοντο, ὅπως ὁ βαρὺς ἦδη γὰρ
τοῖς δὲ Ἀϊάντος Ὀδυσσεὺς ἐπὶ τὰ ἴδια εἰσῆθη πῆλται. Α.

ναταὶ δὲ καὶ ἐπὶ τὰ τῷ Ἀϊάντος. Β.
ἔκρυσεν αὐτῷ, φησὶν, ἐπιτυχῶν ὅπως τὴν ἰσχυρήν, ἢ
καὶ ἀγκύλη καλεῖται, ὡς τὴν μέσην αἰσώμενος (τῶν μέσων
ἐρρωμένων D) περιπλέκεται. AD.

σημειῖται δὲ τινες καὶ τὸ κόψ' ἐπιθεν κώληπα
ὅτι τὸ κῶλον ἔστιν εἶπιν. Α.

727. καδδ' ἐπεσ'· γράφεται καδδ' ἔβαλ'. Α.

728. θάμβησάν τι· τὸν βαγλίον καὶ ἀνδρείον ἐπὶ τῷ
ὁμογενέοντος καὶ ἡσσοῦς νικώμενον ὁρῶντες ἐθαύμαζον. Β.

729. δεύτερος αὐτ' ἀνάειρε· τὸ χῆμα πρῶτον

ὅρι γ' καλεῖται δὲ τὸ ὦν (δὲ ἰγνών Eustath.) ἔφα-
ται, ὡς ἦτοι Σάπυρος, V.

730. κίνησεν δ' ἄρα τινεσθ' εἰς ἔπος μὲν ἄρα
διὰ τὸ μέγεθος οὐ δύναται· καὶ ἴνα μὴ ὁ ἐποίησε πάθῃ
ἄρας δὲ τοσούτον ὅσον τῆς εἰσεως παρακινήσῃ, τῷ δὲ ξιῶ
ῖοναι παρακινήσας τὸ ἀριεργὸν αὐτῷ σέβας ἔπαισε· καὶ
ἄλλοι πίπτουσιν. ἔξιν ἂν τὸ δεύτερον πτώμα 'Οδυσσεώς'
τῷ γ' ὁρεῖ καμίων (οἱ δέ, ὅτι κατ' ὁμῶν τῇ ἐνέσει τῆ
βύσσου V) συναπεκίλισεν ἑαυτῶ τὸν ἀντίπαλον. εἰ δὲ εἰς
ἔπος ἦτον, ἑδωκέντησεν ἂν τὴν ἑαυτῷ δόξαν. τὸ μέντοι
ἔπος αὐτὸ μὲν παράπλεον (ματαπλοῦμὸν Eustathius, πα-
ραπλοῦμασιν Heynius), οἱ δὲ παρακαταγωγὴν ὀνομά-
ζουσιν. BV.

731. ἐν: Αἰπτήης δασύνει ὡς ἐπ' ἀριθμῷ, τὸ ἐν γόνυ
καμῖνον, ὡς ἐπ' αὐτῷ, „ἐν δέπας ἐμπλήσας” (Od. 9, 209). οἱ
δὲ ἄλλοι πάντες πρόθουσιν ἐξεδέξαντο διὰ τὸ αὐτὸ ἔτερον
λέγειν τὸν ποιητὴν ἐπὶ δύο, ἐν δὲ ἐδέξαντο „χωλὸς δ' ἔτε-
ρον πάδα” (Il. 2, 217). „τὸν δ' ἔτερον σκοπελόν” (Od. 12,
101). A.

735. μὴ κέτ' ἐρίδεσθον: μὴ ἐρίδετε, φησὶν, ἔτι, μὴδὲ
καταπονέσθε κακῆντες ἑαυτῆς. B.

736. ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες: τινὲς φασιν ὅτι τὸ
πρώτον ἔξιν 'Οδυσσεώς', τὸ δὲ δεύτερον κοινόν. χωρίζεται
δὲ ὡς συγγενῆ. B. καθά & Εὐμήλω. ἔξιν δὲ ψεύδους. V.

741. τετυγμένον: ὡς ἔξην τρύπιζαν (Od. 1, 138) &
πρώτος περὶ ποιητοῦ” (718) καὶ „Τίρυνθά τε τρυχέ-
σαν” (Il. 2, 559). V.

742. ἐνέα: πρὸς ἄλλας δηλονότι κρατῆρας. B.

743. Σιδόνες πολυδαίδαλοι: ἄριστοι τεχνῖται τὰ
τοιαῦτα οἱ Σιδόνιοι „ἔργα γυναικῶν Σιδονίων” (Il. 6, 289)
καὶ „Σιδόνος πολυχάλκον εἶχοναι εἶναι” (Od. 15, 425). τὸ
δὲ ἄδρος εἶπεν τὸ γένος ἐπήγγειν. B. ὡς τὸ „Αἰολίους
ἔχονας θ' ἱερῶν νήσων” (Il. 2, 625). πρώτοι δὲ Φοίνικες
τὸ μέγιστον διεπέρασαν πελάγη. V.

744. ἤεροειδέα: σκωτικόν, μέγαν, ἢ ἀναπτυγμένον,
ὡς ἄλλο μόνος δοῦται. D.

745. εἴσαν δ' ἐν λιμένεσσι: ἀντὶ τῆ προσφωμίαν, ὡς
ἔστιν δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ” (Od. 4, 581). B.

750. καὶ πίονα: ἐν ἄλλῳ καταπλοῦμα. A.

751. λοισθήϊ: γράφεται λοισθήϊ ἢ ἔθνη. A.

ἢ συνήθεια λοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον. & γ' κλίναι
λοιθεῖς, ὡς τινες. γέγονε δὲ παρὰ τὸ κλίνω. V.

753. ἡ διπλῇ περιεζυμένῃ, ὅτι Ζηρόδοτος γράφει πε-
ρίσεσθον, τριῶν ὄντων τῶν κεκλημένων πρὸς τὸν
δρόμον. A.

757. μετασοιχεῖ: κατὰ τῶν. B.

διπλῇ & ἀερίστος: πῶς γ' κλήρε μὴ βληθέντος Ἰσανθῶ
μετασοιχεῖ: μετῆκεν ἂν ἀπὸ τῆ ἱπποδρομικῆς ἀγῶνος ὁ εἰς ἄλλους. V.

δολιχὸς δὲ ἦν ὁ δρόμος, καὶ ἡ ἀφῆσις ἀπὸ τῶν καμπη-
ρων. V.

ὀβελὸς σὺν ἀερίστω, ὅτι μετεγέρθη ἐνθάδε ἀπὸ τῆς
ἀρμητοδρομίας. ἐκεῖ μὲν ἂν μετασοιχῇ λέγει, ἐπὶ εἰχον Ἰσαν-
ται κεκληρωμένοι. ἐνταῦθα δὲ ἀκίτι, ἀλλὰ κατὰ ζυγὸν ἢ
εἰς εἰς λέγει, κατὰ μέτωπον πάντων ἐξ ἴσου ὄντων. A.

758. τέτατο δρόμος: ὀβελὸς τις ἦν ὁ δρόμος, ἐνθα
μὴδὲ κάμναι ἐντὴν. ἐκεῖ ἂν μὴ κάμπτουσιν, & ταμειόουσιν
εἰς τὸ τέλος τὸ τάχος, ἀλλ' ἐνθάδε προσηγῶσαν. B.

759. ἔκφερ': παρὰ Ζηρόδοτον ἔκθορ'. A.

760. ὡς ὅτε τις: ταῦτα ἢ τοῖς ἄνω συναπτόν ἢ ἀπ'
ἄλλης ἀρχῆς τοῖς ἔξῃς: ἢ τε διαφορά περὶ τῆς ἀνταποδό-
σιως· εἰ μὲν γ' δις κείτο, τοῖς ἄνω συναφθῆσθαι ἢ πα-
ραβολῇ, εἰ δὲ ἅπασι, τοῖς ἔξῃς. A.

761. κανών: ὁ πάλαμος περὶ ὃν εἰλεῖται ὁ μέτρος ὁ
ἐσθρικός. D.

762. πηγίον: εἰλημα κρόκης. D. τὸ ὕψωμα, παρὰ
τὸν Πάνα ἕως γ' ἐφ' ἑτέρας ὑψομαμάτων. οἱ δὲ ἐφηρίον τὸ
ἐπὶ τῆς μέτρης ὄν. παρὰ μέτρον δὲ ἀντὶ τῆς παρὰ μέτρον.
πάντα δὲ τὰ ἔργα ἐν παραβολαῖς εἰπὼν νῦν & περὶ γυναι-
κωτίδος ἔφη. BV.

764. πάρος κότεν ἀμφιχυθῆναι: πολλὴ ἢ ἀρχι-
εῖα, εἴγε φθάνει τὸ βῆμα τὴν καταφιρομένην ἐπὶ τὸ ἵχνος
κόνιν, ἢ ὁ προτρέχων ἀνέστησεν. BV.

765. ἐν κεφαλῇς: γράφεται οἱ κεφαλῇς. τὸ δὲ
ἀντὶ τὴν ὡς ποίμενα τῇ τόνῳ· καὶ καθόλα τὰ εἰς μὴν
ἄλγιστα ἀπλῶς ὀφείνεται εἶναι. A.

παρὰ τὸ αὐτὸ, ὅ ἐστι φωνῶν φωνῆς δὲ γένεσις πνοῇ &
ἀήρ. & θηλυκῶς δὲ ἀντὶ τῆς πνοῆς. τὸτο δὲ ὡς κολοβω-
σάμενος ὄντος Αἰάντος. BV.

767. ἱεμένω: ἐν ἄλλῳ ἱέμενοι. A.

τὸτο τὸ ἐννοῦν τῶν Ἑλλήνων παρῆλθον· χωριωδέτι-
ρος γὰρ, ὁ δὲ πρὸς πάντας ἀπηνῆς, καλῶς δὲ προσέθηκε
τὸ μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον· τοῖς γ' ἀμείβουσιν
ἄπονον συναγωνίζεσθαι. BV.

768. πύματον: τὸν πρὸς αὐτὰ τὰ τέματα. B.

770. κλυθὶ θεά: σύγχροτος & ἀμείβεται ἢ αἰχὴ τῷ
καίρῳ· ἀδμαίνει γ' & σπεύδει. B.

772. ὀβελὸς σὺν ἀερίστω, ὅτι ἐπὶ Αἰομήδους ὁρθῶς
ἰτέτακτο (Il. 5, 122). ἐνταῦθα δὲ ἄλλῳ λέπειν τῷ Αἰάντος·
εἰ ἂν τὰ γυνὴ ἐλαφρὰ ἐποίησεν, ἐνέκα ἂν πάντως. πρὸς τὴν
ἐν ἔτι τὸν Αἰάντα κατέβαλεν;

περισσὸς ὁ εἰς ὅς & λέων τὸ ἐναγώνιον· & γ' βεβαρη-
μένα ἦν αὐτῷ τὰ μέλη. ἄλλως τε ἡκεῖ πρὸς νίκην τὸ πε-
45 σεν Αἶαντα· εἰ γ' τὸτο ἦν, & προεβλήκει ἂν αὐτόν. με-
τῆκεν ἂν ἀπὸ τῶν περὶ Αἰομήδους. ἢ δεικνύσκει ὅτι τοῖς ἐκ
ψυχῆς αἰτῶσι τὸ θεῖον καὶ ὑπὲρ ὃ αἰτῶνται δίδεται. BV.
πρὸς τὴν συνήθως Ὀμηρῶς· οὐ γὰρ ἔδραμεν ὁ Ὀδυσ-
σεύς. A.

777. χεῖρας: φασὶ τοῖς προτρέχεσι δίκην πτερῶν εἶναι τὰς
χεῖρας. V.

Gggg

774. Αἴας μὲν ὕλισθεῖ· ὑπὸ Ὀδυσσεύος συνεχόμενος·
καὶ ἐπικβῶς τῷ δέοντος δρόμου πίπτει πρηγῆς. AB.

777. ὅνθα βοέει πλῆτο εἶμα· κεχηνὼς γ' ἔτρεχε
διὰ τὸ ἐνκόλως ἀναπνεῖν. ὃ δὲ τὸν προσβύτην λαβραγόρην
εἰπὼν (474) κατὰ τῷ εἵματος κολάζεται. B.

783. μὴ τηρῶς· βραχὺ διασπλῆτον μετὰ τὸ ὦς, πρὸς
τὸ μὴ ἀπεμφαίνειν συναπτόμενον. A.

ὅτι τὴν παρθένον εἶκασε μητρὶ. ὃ δὲ Ἰστρος ἐκτεθῆναι
ὑπὸ Ἀντικλείας Ὀδυσσεῶς φησὶν ἐν Ἀλαλκομενεῖς τῆς Βοιω-
τίας, ἢ ἐξ ἐν ἱερᾷ Ἀθηνῆς. V.

διὰ τὸτο ἴσως φησὶ „καὶ ἐχθόμενος περ Ἀθήνη” (Od.
4, 502). V.

786. μειδιῶν· προλαμβάνων τὸν κατύγελον καὶ
ἐπικλῶν τὸ φιλότιμον τῶν νικησάντων. πάντας δὲ τοὺς
διαφέροντας ἐν τινι ἡττιωμένους ὁ ποιητὴς ἔδειξε, μὴ μὲν
διδάσκων φρονεῖν. B. ἢ ὅτι νέων ἐξὶ πωδωκέατος. V.

καίτοι ἐπιχειρήσαντα αὐτὸν ἀφελᾶν τὸν ἄθλον πρῶτην
ἐκ ἐμνησιακῆσεν ἀλλ' ἠδῆ διὰ τὴν παροιμίαν φησὶ πα-
ροιμιῶδες γ' τὸ ἀθάνατοι τιμῶσιν. ἢ ὅτι ἄριστος ὢν ἡττη-
ται, ὡς Εὐμήλος. V.

789. Αἴας μὲν· καὶ τὰς ἡλικίας τῶν ἡρώων σημῶ-
ναι ἠθέλησεν· ἐξὶ γ' Ἀντίλοχος νέος, μελίων Αἴας, εἴτα
ὁ βασιλεὺς, εἴτα Ὀδυσσεύς, εἴτα Ἰδομενεύς, εἴτα Νέστωρ. B.

791. ὠμογέροντα· τὸν μὴ καθηρημένον ὑπὸ τῷ
γῆρας. ἢ δὲ μεταφορᾷ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῶν ἐψηθέντων
μὲν, ὃ μὴν τελείως. καὶ „ἐν ὠμῷ γῆρας ὀῆκεν” (Od. 15, 356),
ὡς καὶ ἐφθόνην τῷ γῆρας φησὶν. ἢ διπλῆ δέ, ὅτι ἅπασι ἐνταῦ-
θα ὠμογέροντα εἶπεν. AB.

ἔτιω λέγουσι ἦτοι τὸς ἔτι συνεσῶτας καὶ μήπω πάντ' γέ-
ροντας, ἀλλὰ πλησίον τῷ γῆρας, ἢ τὸς πρὸ ὥρας γαγρη-
κότας. AD.

ἀργαλέον δέ· φησὶν ἐν ὅτι ἀχ ἥσσηθ' Ὀδυσσεῖ ἀλλὰ
τῇ Ἀθηνῇ. V.

792. ἐριδῆσεσθαι· ἀπὸ τῷ ἐριδῶ, εἶναι τὸ „ἐριδαί-
ναι ὥδε” (Il. 1, 574). ἐν δὲ τισι τῶν ὑπομνημάτων γρά-
φεται ἐριζήσασθαι. V.

Ἀχιλλεῖ· Ἀχιλλεῖ διὰ τῷ ἦ. V.

793. κύδηνεν· γυῖον ἐποίησε καὶ ὕψωσε διὰ τῷ ἐπαί-
νον. B. καὶ „ἐνὶ δὲ κύδῃ ἔχει” (Il. 6, 509). V.

795. μέλειος μάταιος, ἐκ οἰκτιρός, ὡς οἱ τραγικοί. V. 40
ἢ διπλῆ, ὅτι μάταιος καὶ πρὸς ἑδέν· οἱ δὲ νεώτεροι τὸν
ταλαίπωρον μέλειον. A.

ἔσον ἐπιδέξιος ἡμίλλαι δύναιται, δι' Ἀντίλοχον ἐδήλωσεν. B.

800. Σαρπηδόοντος· ἢ διπλῆ, ὅτι ἀπ' εὐθείας βα-
ρυντόνως ὡς Χυλκώδων. A.

802 — 806. συναπτόν πάντα μέχρι τῷ χαλκῶν ἐλόν-
τες, ὃ λειποντος τῷ μάχεσθαι ἢ τινος τοιότη. καὶ γ' μόνον
αὐτὸ κελεύειν εἴωθε τιθεῖν καθ' ἑαυτὸ ὁ ποιητὴς, ὡς ἐν
Ὀδυσσεῖα (21, 175) „Ἀντίνοος δ' ἐκέλευσε Μελάνθιον αἰ-
πόλον αἰγῶν”, καὶ ἐν τῇ ἑξῆς ἑταιροδία (Il. 24, 90) „τίπτε
με κεῖνος ἄνωγε μέγας θιός”; καὶ μετ' ὄλεον ἀφ' ἑτέρας

ἀρχῆς ἀναγνώσκον ὁ πότερος καὶ φθῆσιν ἐρῆσθαι
νος, καὶ ὑποσπῆκτον μέλαν αἶμα. εἰ μὲν γ' ἀνὰ πᾶσαν
τὸ ἄνδρε δύω, ὁπότερος καὶ φθῆσιν, σπλοικισμὸς γινώσκει

804. ἀλλήλων — πειρηθῆναι· ἵσκει σκιομε-
5 τις εἶναι· ὃ γ' ἔχει τρώσεις· φησὶ γ' „καὶ σφιν δὴ”
θῆν παραθήσομαι” (810). τάχα ἐν ὃ ἐθνηθῆς
τρώσαι τὸν πλησίον ἐνκόλως, ὃ τρώσας δὲ διὰ τὸ ὄν-
νός, ἐκαῖνος νικά. B.

805. ὁρξάμενος· πατάσας, ἐκ παρεπομένης συμ-
10 ναι γ' τοῖς πατάσασιν ἐκτείνεσθαι. ἢ ἀντὶ τῷ ὀρεῖσθαι.

806. ἀθετεῖ, ὅτι ἐν δίνων θέλει λέγειν τῶν ἐντο-
σπλῶγγων· ἔως γ' τῷ ἀμύξαι μόνον τὸν χροῖτα μορ-
χῆσι. καὶ „διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα” ἐκ τῆς Δολωνίας
(Il. 10, 298) μετακείται. A.

ἀθετεῖ τὸν εἶχον Ἀρίσταρχος· ὃ γ' εἰς τὸ ὄν-
των δὲ ἀκείῃ ἐνδον τῷ χρωτός. τὸ τε διὰ τ' ἔντεα
λαν μῆμα μετήχται ἀπὸ τῆς Δολωνίας. οἱ δὲ ἐνδον
ἐντὸς ὕπλων. Ἀριστοφάνης δὲ οὕτω γράφει „ἐνδο-
κεν πρὸθεν ἐπιγράψας χροῖα καλὸν φθῆναι ἐπενέμμενος”
20 τ' ἔντεα καὶ φόνον ἀνδρῶν.” V.

ἐνδίνων ὡς σελίνων. παρήχται δὲ παρὰ τὸ ἔνδον
ἐνδινον· καὶ γ' παρὰ τὸ ἐντοθεν ἐντοθίδια λέγεται.
δὲ ἔχει καὶ τὰ ἔντεα καὶ τὰ ἔγκατα, παρὰ τὴν αὐτὴν ἐννο-
τῶν ἐνδον τῷ χρωτός· οἱ δὲ τῶν ἐντὸς ὕπλων, ὡς
ἐνδον. B.

τῶν ἐντὸς τῶν ὕπλων μελῶν, ἀπὸ τοῦ ἐντείνεσθαι
τῷ θώρακι. οἱ δὲ ἀποδιδόντες ἐντέρων ἀγροῦσαν· οἱ
μέχρι θανάτου μοινομαχῶσιν. AD.

810. ἀθετεῖται, ὅτι ἔδει καὶ πᾶσι, ἀλλ' ὅχι τότε
30 νον· τί γ' τοῖς πέπρακται πλέον; A.

δεῖ γ' ἐπιχυνδέεσθον τι ἔχειν τὴν ὀπλομαχίαν. V.

815. δερκομένω — πάντας Ἀχαιοούς· ἐν αὐ-
δερχόμενοι — εἰσορόωντας. A.

ἐν βραχεῖ τὴν διάθεσιν τῶν θεατῶν παρέστησεν. V.

817. ὠρμήθησαν· ὠρέθησαν, ἀντὶ τῷ ἐκτείνεσθαι.

818. Αἴας μὲν· ἕως ἀπλοϊκώτερον ποιεῖ καὶ γενναι-
τερον. ὃ δὲ Διομήδης κακοτέχνως καὶ φθοριῶς τὸν
χίνα τηρεῖ. B. τινὲς δὲ τὴν ὀπλομαχίαν Διομήδην αὐτὸν
φασὶν. V.

821. αἶέν ἐπ' ἀχένοι κύρει· αἶε ἐπὶ τῷ αἶ-
ἐνέγγαν· διὸ καὶ δεδίασιν. ἐνταῦθα δὲ ὁ ποιητὴς τοὺς
50 σος ἥσασα τοῖς ἐλάττωσιν, Εὐμήλον Διομήδῃ καὶ
Ὀδυσσεῖ καὶ Ἀντίλοχον. B.

κύρσει· κύρσων ἐνέγγαν· διὸ δὴ καὶ περιδείσαν-
45 Ἀχαιοὶ ἐκέλευσαν· ἢ ὅτι οἱ κρείττους ἡττιῶνται. ἢ ἐπὶ
κρηκε τῇ ἐπὶ νηυσὶ μάχῃ, Διομήδης δὲ ἀναπείσανται.
ἐξόρηται ὅτι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἔτυχεν Ἑρακλῆς
νήσῳ Σαλαμῖνι κατὰ τινὰ χροῖαν προσπλεύσας, Τηλεμά-
δε ὅστι γενέσθαι τὸν παῖδα Αἴαντα. ἐπιστὰς οἶον Ἑρακλῆς
50 καὶ ἀναλαβὼν τὸν παῖδα περιέβαλε τῇ λεοντῇ, ἐφ' ᾧ ἦν
αὐτὸν γενέσθαι ἄτρωτον. ὃ δὲ ἠδῆσθη, καὶ τὸ πᾶν τοῦ

μυτος ἐγένετο ἄριστος πλὴν τῷ ἀρχένος· τῷτο γὰρ ἰδόνκει
ὅτι κατὰ τύχην τὸ μέρος μὴ περιβεβλη-⁸²²θῇ τῇ λεοντῇ. ABD.
822. Αἴαντι περιδεδείσαντες· ἢ διπλῇ, ὅτι ἐκ
τῶν καὶ τῶν τοιούτων φαίνεται καθ' Ὁμηρον μὴ ὦν
ἄριστος ὁ Αἴας. Α.

823. πανσαμένους ἐκέλευσαν· τῶν γὰρ ἀγαθῶν ἐν
πολλῷ ἀνδρῶν ἐπιμελόμενοι, τὴν οἰκίαν ἠδονὴν τῆς ἐκεί-
νων ἢ προκρίνεισι σωτηρίας. Β.

824. 825. ἠθέληται· συλλήσεως γὰρ γεγεννημένης ἔδει
κατὰ διέλευσιν τὰ ἐπαθλα· καὶ γὰρ προεῖρηται „ἀέθλια ἴσ’
ἀνέλεσθ’.” προηθετῆντο δὲ παρὰ Ἀριστοφάνει. Α.

826. 827. Ἀρίσταρχος, ἡτοπὸν τὴν φησὶν ἰώμενον τὴν ἔχθραν
Διομήδεος ἐτέρων αἶρειν πρὸς Αἴαντα εἰσιν. ἄλλως τε εἴ-
πεν „ὁππότερός κεν φθῇσιν” ὁ δ’ ἐκ ἔκρωσεν. οἱ δὲ, ὅτι
διακονομένων αὐτῶν ἰδίᾳ Ἀχιλλέως γενέσθαι τὸ δῶλα, ὥσπερ
καὶ τῆς πύλης. ἐπειδὴ ὅν ἐκέλευσε (736) ἐδωρήσατο Αἴαντι,
τὴν Διομήδει. V.

828. διὰ τί προκρίνει τὸν Αἴαντα· διὰ τὴν εἰσιν· θρα-
σύς γὰρ ὦν ἐκ ἄν ἠνέχετο, ἢ καὶ ἐτι πολεμίσαι ἠθέλησεν. Β.

829. ἐν τῇ μῆτι· εὐκατασκεύεσθαι. ἐκ ἧσαν δὲ παρὰ τοῖς
καλαίοις δερμάτινοι. Β.

830. σόλον· ὥσπερ τοῖς μονομαχῶσιν ὄπλα, ἔτω καὶ
τοῖς διακονοῦσι τὸν δίσκον τίθησι. διὰ τί δὲ μὴ ποιεῖ καὶ
ὀπισθεῖα· ὅτι μὴ μέγα ἦν τὸ κατόρθωμα, ἄλλὰ καὶ με-
πτός ὁ ἀπολειπόμενος· ὁ δὲ νικήσας εἶχε τὸν σόλον. σόλος
δὲ παρὰ τὸ ὄλος εἶναι, ὃ ἐστὶ περιφερέης, καὶ αὐτοχόω-
τος ὁ καθ’ ἑαυτὸν κεκονευμένος καὶ μηδὲν ἔχων ἐπι-
σκευτὸν. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος φησὶν ὅτι χαλκῆς ἦν· ὁ γὰρ σιδήρεος
ἢ χωνεύεται. ὅταν δὲ εἴπῃ „ἀτεμβόμενος σιδήρεος ποιμήν,”
σημαίνει ὡς ἄλλ᾽ ἐτι χαλκῆ τὸν σιδήρεον. εἰ δὲ μὴ κα-
ταχόμεθα τὸν σόλον χαλκῆν εἶναι ἀλλὰ σιδήρεον, ἔσται
τὸ αὐτοχόωνον καταχρηστικῶς τὸν εἰκὴ γεγονότα. ὁ δὲ δι-
σκος λίθος ἦν κυκλωτέρης, μέσην ἔχων ὀπὴν ἐξ ἧς ἐκάλων
καλωδίων πρὸς τὸ μετεωρίζοντας βύλλειν. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ
(B. 190) „βόμβησε δὲ λίθος.” AV.

831. σημειοῦνται τινες ὅτι σόλον τὸν δίσκον εἶπεν. διαφέρει
σόλος καὶ δίσκος, ὅτι ὁ μὲν δίσκος πλατὺς ἐστὶ καὶ κυκλω-
τέρος, ὁ δὲ σόλος εὐρογγύλος καὶ σφαιροειδής. AD.

832. αὐτοχόωνον· ἐκ χωνεύσεως ἑλῆς εἰκὴ κεκονευμένον,
ὡς ὁ αὐτοχόωνον, οἷον μὴ ἔχοντα κατασκευὴν τετραπλὴν ἢ ἑξά-
πλην, ἀλλ’ ἐκ μόνης χωνείας ἀναληφθέντα. D.

833. ἄγετ’ ἐν νήεσσι· τὰ ἐπὶ νεὼς φερόμενα ἄγε-
ταί φησι. φιλόκαλος δὲ Ἥετιον οἱ ἔπλον τῶν κτημάτων
βούλῃ. Α.

834. ἔξει μιν· ἢ σαθμῷ τὸ βάρος ἐνέφηνεν, ἀλλὰ χρη-
σι πολυχρονίῳ. Β.

835. ποιμήν· δαίται γὰρ σιδήρεα ὁ ποιμήν πρὸς τὸ χει-
ρῶς κόπτειν θαλλὰς καὶ ἀκάνθους εἰς φραγμὸς καὶ ξέλα
πρὸς κλισίων κατασκευὴν. Β.

836. ἄν δ’ Ἀἴας· ἰάσασθαι θέλων τὰ φθάσαντα καὶ
ἔξαι ὡς πάντα ἡσυχῇ, τὰν ἐπιχειροῦν. ἢ τυγχάνει δὲ

τὸ τέλειον τῷ ἤδη προκεκημέναι. Β. δῆλον ὅν ὡς ἐπ’ ἴσης
τοῖς ἄλλοις διελύθη ὁ Αἴας. V.

840. γέλασαν δ’ ἐπὶ· βάλετ’ εἰπὼν ὅτι καταγέλαστος
ἐγένετο ἐπ’ ὄλγον βαλὼν· ἢ ὅτι εὐχερῶς ἤκεν αὐτὸν καὶ
5 χαίροντες γελῶσιν. Β. ὅτι καταγέλαστος ἔφαρκεν ἐπ’ ὄλγον
βαλὼν, ἢ εὐχερῶς τὴν χεῖρα χρηματίσας, ἢ μὴ διαστήσας
τὴν πόδε. V.

843. ἀθετεῖται, ὅτι δοεῖν προδεδισκευκότων ἴδει εἰπὼν
ἀμφοτέρων. μετενήκεται δὲ ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας (B. 192).
10 καὶ ἐκεῖ ἐυλόγως ἔστι „ἐπὶ ῥαβδῶν σήματα πάντων” πλείονες
γὰρ διακείσθαι. Α.

844. 845. 846. ὑποσηκίον Πολυπόιτης, ἀνὴρ, ἀγ-
λαίας· τῇ γὰρ προτέρῃ ἀνταποδοῦσι ἑτέρα μετενήκετ’ Α.
845. καλαῦροπα· τὴν βαζολικὴν ῥάβδον. ἔστι δὲ ῥάβδον
κατὰ τὸ ἑτερον μέρος ῥοπήν ἔχον. D. ῥάβδον καλὴν ῥοπήν
ἔχουσαν. βάλλουσι δὲ αὐτὴν ὅτε συνενωθῆσας βέλοντι δια-
κρίναι τὰς βῆς. ἔχει δὲ ἐν τῷ κάτω μέρει διαμόν, εἰς ὃν
ἔρπονται τὴν χεῖρα. παρὰ τὸ ῥέπει δὲ γίνεταί ῥάβδον ῥοφ
καλαῦροπα, καὶ Ἀντιμαχος „πάντες δ’ ἐν χεῖρασι καλαῦρο-
πας ὑποσηκίους ἔχον.” τῶν ὑπαὶ δὲ εἰρημμένων ἐστὶν ἡ λέξις. Β.

847. ἢ διπλῇ, ὅτι ὑπαὶ καλαῦροπα. σημαίνει δὲ τὸ ῥό-
25 παλον, ἀπὸ τῆς καλῆς καὶ τῆς ῥέπειν. Α.

848. διὰ βῆς· διὰ βῶν, ὡς τὸ „διὰ τ’ ἔντεα” (B. 66). Α.
850. ἰδέντα· ἢ διπλῇ, ὅτι τινὲς ἰδέντα τὸν μέλανα,
ὡς „ἰοιδέα πόντον” (Od. 11, 107). βλῆτιον δὲ τὸν εἰς ἴσος
εἰθετῆντα· οἰκίον γὰρ τὸ ἑπαθλον τοξόταις. Α. ὡς τοῖς
30 διακείσθαι τὸν σόλον. V.

851. πελέκει· ἀξίνας διακόμβας. ἔστι δὲ σαθμὸς σιδήρεος,
35 ἔχων μνῆς δέκα. τὸ δὲ ἡμιπέλεκτον τὸ ἡμισὺ τῆς πελέκειος,
τὸ ἐκ τῆς ἐνὸς μόνου μέρους ἔχον ἀκμήν, ὃ καὶ διακόμβιον κα-
λεῖσιν· ἔστινας ἐφεξῆς ἰσάντες ἐπὶ ταῖς βαθμῶν (βαθμῶν Α)
ἐγναμίζοντο οἱ τοξόται, πέμποντες διὰ τῶν τρητῶν αὐτῶν
τὸ βέλος, δι’ ὃ ἐμβάλλετ’ αὐτοῖς ἡ σελήνη (σηλῆ Α). AD.

852. ἢ διπλῇ, ὅτι καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (19, 572. 21, 120) ὁ
αὐτὸς τρόπος· πελέκεις γὰρ τίθησι, δι’ ὧν παρακείνεται το-
ξοῖς τὰς μνηστῆρας· καὶ νῦν τὸ αὐτὸ τῷτο ἑπαθλον γίνετ’ Α.
40 διακόμβας πελέκεις, δέκα τῶν σελήων· οἱ δὲ ἔνομι σαθμῶ
ἐξαμύν παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς ἔτω λεγόμενον. οἱ δὲ κατὰ
μνῆς τάλαντον σιδήρεος, κατὰ δὲ ἐνὸς ἑκατὸν μνῆς. οἱ δὲ
ἢ τιθέντες δι’ αὐτῶν ἐτόξευον. καὶ ἔτι χαίρειν ὡς γὰρ τοῖς
μονομάχοις ἄθλον τέθεικε πενοπλῶν καὶ τοῖς διακονοῦσι
αὐτῶν τὸν δίσκον, ἔτω τοῖς τοξέεσσι πελέκειας, οἷς ἐπὶ ὅσῃ
χρησθῇ. δύο δὲ τίθησι διὰ τὸ μὴ εἶναι πολλὰς ἀφῆρας τοξό-
50 τας τοῖς Ἀχαιοῖς. ἡμιπέλεκκα δὲ τὸς μονομάχους πελέκεις. Β.

853. μνηστῆρας· τῇ σπάρτῳ, παρὰ τὸ μὴ ῥέπειν. V.

854. μνηστῆρας· τῇ σπάρτῳ, παρὰ τὸ μὴ ῥέπειν. V.

855. μνηστῆρας· τῇ σπάρτῳ, παρὰ τὸ μὴ ῥέπειν. V.

856. μνηστῆρας· τῇ σπάρτῳ, παρὰ τὸ μὴ ῥέπειν. V.

857. μνηστῆρας· τῇ σπάρτῳ, παρὰ τὸ μὴ ῥέπειν. V.

858. μνηστῆρας· τῇ σπάρτῳ, παρὰ τὸ μὴ ῥέπειν. V.

859. μνηστῆρας· τῇ σπάρτῳ, παρὰ τὸ μὴ ῥέπειν. V.

860. μνηστῆρας· τῇ σπάρτῳ, παρὰ τὸ μὴ ῥέπειν. V.

ἦς ἔρ' : ἐν ἄλλῳ ἦς γάρ, γράφει δὲ ὅς γάρ. κατ' ἕνα δὲ δῆσεν πόδα. Α.

855. ἡ διπλῇ, ὅτι ἀπὸ τῆς διηγηματικῆς ἐπὶ τὸ μιμητικὸν μεταβλήθη οὕτως· ὁ γὰρ Ἀχιλλεύς τοῦτο λέγει, ὅς μὲν κε βάλῃ. Α.

λείπει τὸ τῷδε λέγων. εἰώθε δὲ μεταβαίνειν ἀπὸ τοῦ διηγηματικῆς ἐπὶ τὸ μιμητικόν. ἔτι δὲ δυσχερέστερον τὸ τῆς περισεύρας· τὸ ἐνός γὰρ δέδεσθαι ποδός, καὶ περισσομένην δυσχερὲς ἐστὶ πρὸς τὴν βολήν. Β.

856. οὐκ ὀνόμας : ἐν ἄλλῳ κλισίῃ γδε. Α.

857. ὅς δὲ κε μηρίνθοιοι : καὶ μὴν τοῦτο ἐμπειρότερον. ἀλλὰ προέκυτο ἡ τῆς ἑξῆς τάχης· τάχης δὲ προσεδεῖτο, πιστευμένης τῆς ὀρνίθου καὶ ἐκ ἐν ταύτῃ μενέσης. ΑΔ.

ἡ διπλῇ, ὅτι βέλτιον ἦν τῷτο μὴ προλέγεσθαι ὑπὸ Ἀχιλλεύως ὥστε προσγινώσκοντος τὸ ἀπὸ τάχης συμβησόμενον. Α.

858. ἥσσαν γὰρ δὲ κείνος : τῷτο διὰ μίαν κείμενον ἔθος ἔχει. V.

διὰ μέρη λέγει λέγει, ὃ καὶ δέ· διὸ βαρυντονητόν· οὐ γὰρ δείκνυσιν ἡδὴ τὸν οἰσόντα τὰ ἡμιπέλεκκα, ἀλλὰ κατὰ ἀναφορὰν ἀποφαινεται. Α.

859. ὥρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο : καὶ πῶς ἤγον Ὀδυσσεύς, ὅπως δὴ με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνετο τόξον (Od. 8, 219). πρὸς τὰς ἀγνωρίστους καυχᾶται, ὡς καὶ τὸ „ὄρα δ' ἀκοντίζω ὅσον ἐκ ἄλλος τις οἶζον” (ib. 229). Β.

861. κλήρου δ' : ἴσως γὰρ ὁ πρῶτος φθάρσας βαλεῖ τὴν ὄρνιν καὶ νικήσει. ΒV.

862. πρῶτος : ἔδει πρότερος. V.

863. ἐπικρατέως : ἰχυρώς καὶ δυνάμει πολλῇ, πρὸς τὸ ἐπιτεχεῖν. Β.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὴν ἡπείλησεν ἀντὶ τῆς ἡττάτο. Α.

865. μέλῃ γὰρ οἱ τό γ' Ἀπόλλωνι : ἐπὶ εὐσεβείαν τῷτο προτρέπει. Β.

866. τῇ δέδεε' ὄρνις : ἐκατέρωσε δύνανται προσδοκᾶται. Α.

868. ἡ μὲν : ἀνωθεν καὶ κάτωθεν ἐκίνησε τὴν ἐνέργειαν. V.

870. σπερχόμενος : ἐπειγόμενος ἀνίστασε τῆς χειρός τῆς Τεύκρου τὸ τόξον· ἐν γὰρ ἠγωνίζοντο τόξῳ ὡς ἐνὶ δίσκῳ. Β.

ἄλλως. ἐνὶ τόξῳ ἐχρῶντο οἱ τοξόται· διὸ ταχέως ἀφαιρέσθαι ὁ Μηριόνης τῷ Τεύκρῳ τὸ τόξον. Β.

871. οἶζον γὰρ ἔξ ὅτε ἐκείνος ἐτόξευε καὶ ἐπὶ τὸν σκοπὸν ἴθυσεν, ὅπως ἀναλαβὸν κατεῖχεν. Β.

870. 871. ἐν τῇ Μυσοσαλῳτικῇ „σπερχόμενος δ' ὄρα 45 Μηριόνης ἐπεθήκατο οἶζον τόξον· ἐν γὰρ πᾶσιν ἔχει (γὰρ χεῖρας ἔχον V) πάλαι, ὡς ἴθυσεν.” ἐν δὲ τῇ κατὰ Ἀντίμαχον ἕως „σπερχόμενος δ' ὄρα Μηριόνης ἐξείλετο τόξον χερσὶν” (ἐξείρυσεν Τεύκρου τόξον· χερσὶ δ' οἶζον ἔχον πάλαι ὡς ἴθυσεν V). ὁ μὲντοι Ἀρίσταρχος διὰ τῶν ὑπομνη- 50 μάτων ἐπειγόμενον βέλετο τὸν Μηριόνην ἐκπαύσαι τῆς τῆς

Τεύκρου χειρός τὸ τόξον· καὶ γὰρ κοινὸν τῶν ἠγωνιζομένων εἶναι ὥστε τὸν δίσκον. τὸ δὲ „ἀτὰρ οἶζον ἔχον πάλαι” ἐπὶ τῷ Τεύκρῳ ἀκατέον. Α.

τί λέγει ἐν ταῖς ταῖς ἐπεισὶ, ζητήσιν ἐν τῇς 5

χρὸς δὲ πρῶτος κλήρω λάχεν, αὐτίκα δ' ἴδον ἦκεν πάλαι τῶς” καὶ τὰ ἐξῆς μέχρι τῆς „ἀτὰρ δὲ οἶζον ἔχον πάλαι ἴθυσεν.” οἱ μὲν φασὶ σπεύδοντα τὸν Μηριόνην τὸ τόξον, τὸν οἶζον ἔχοντα πάλαι ἐκείνον, ἀπὸ τῆς ἐνηρμοσμένης τῇ νευρῇ σημαίνει γὰρ διὰ τῶν οἶζον 10

οντος τῆς Τεύκρου ἐξείλετο ὁ Μηριόνης καὶ τὸν πάλαι ἐκείνον, ἠρμοσμένον ἔχον τὸν οἶζον πάλαι ἐν τῇ νευρῇ, τότε δ' ἔλκυσε τὴν νευρὰν, ὡς ἴθυσεν βέλος. ἡ δὲ νευρὰ λέγει, ἡ ὅτι τὸ τόξον μὲν ἦν ἐν, ὃ ἐμελλε τοξεύειν, 15

δὲ δέο, ἐκατέρω ἐνός δοθέντος. τὸν μὲν ἔν οἶζον πάλαι ὁ Μηριόνης ἔως ἴθυσεν ὁ Τεύκρος καὶ ἐξείλετο πάλαι ὁ Τεύκρος ἔπειτα δ' ἀπειτόξευσε καὶ ἀπέτεχε, σπερχόμενος ὁ Μηριόνης ἐξείλετο τὸ τόξον ἐκ τῆς χειρός τῆς Τεύκρου τῷτο γὰρ παρέρχεται τὸ „σπερχόμενος — ἴθυσεν.” ἐνηρ- 20

νον τῇ νευρῇ ἐξείρυσεν τόξον ὡς ἴθυσεν τὸν οἶζον καὶ δηλονότι ἐνηρμοσμένον τῇ νευρῇ. ἀντιδιαφύκει μὲν κατεῖχε πάλαι ὁ Μηριόνης καὶ τί ὕστερον ἔλαβε 25

μὲν γὰρ οἶζον εἶχε πάλαι ὡς ἴθυσεν. πῶς ἐν πάλαι· φησὶ χρόνον ὡς ἴθυσεν ὁ Τεύκρος πρῶτος τοξεύων, τόξον ἐξείρυσεν χερσὶ, ὃ ἐκατέχεν αὐτός, τῆς τῆς 30

σπερχόμενος δὲ διὰ τὸ ἀρπάζοντι ἐοικέναι, διὰ τὸ τῆς πεποιημένης περισεύρας. Β.

876. ἀντικρὺ δὲ διήλθε : τὰ πάντα θημάτων εἶπε. V.

877. πρὸςθεν Μηριόναο : τὸ εἴσοχον ἐδήλωσε 30 βολῆς διὰ τῆς πρὸ τῶν ποδῶν τῆς βαλάντιος πρὸς βέλος. Β.

879. λίσσασθαι : ἀπεκλίσθαι, τὴν ἰδίαν ἐκτρέφειν. Β.

ἕως Ἀρίσταρχος διὰ τῶν δύο σ· ἡ δὲ λίσσασθαι 35 λίσσασθαι. Α. ὡς „ὁ δὲ νόσφι λίσσασθαι” (II. 11, 89).

880. ἡ διπλῇ, ὅτι ὡς ἐντὶ τῷ ὡκῶς, ὃ ἐστὶν ἐντὶ τῷ ἀντὶ τῷ ταχέως· ἡ ἐπειδὴ ἀνέμω ἐστὶ. πολλὰ δὲ 40

ποιήσει κατορθώματα Τεύκρῳ περιάρπας, τὸν τῶν οἶζον διὰ τὸ πειθάνον πορεύεται. Β.

882. ἡ διπλῇ, ὅτι παρέρχεται τὸ πάντα. Α.

885. ἀνθεμύθενται ἀναθεματίζον. ἡ ποιῶντες 45

ἀνθεματίζον ἦτοι ποιῶντες, ἀπὸ τῶν ἐντεταμένων ἀνθῶν, ὃ καὶ ἀνθεμα καλεῖται. Β. καὶ Πίνδαρος (Ol. 2, 10) „ἀνθεμα δὲ χερσὶν.” V.

886. ἡ διπλῇ, ὅτι ἡμονες οἱ ἀκοντισταί, ἀπὸ τῶν 50 τινὲς δὲ ἀνέγνωσαν ὀήμονες, οἰόμενοι τὰς ὀήτους εἶναι διὰ λογικῶς ὁ ὡκῶν. τὸ δὲ ἡμονες δασυντίον, παρὰ τὸν ἡσὼ μίλλοντα ἐχημάτιζαι ἡ λείας. „ἡσὼ γὰρ καὶ 55

(II. 17, 515). παρὰ δὲ τῷτο καὶ τὸ ἡμα ἐχρημάτιζον πάλαι δασυν- 60

τοὺς ἡμίονους· ἀλλ' εἶπεν „ἡμῶσιν ἔπλεον ἄριζος.“
ἀπὸ τῆς ἡσῶς ἐν ἐξί· διὸ καὶ διασίνεται. καλῶς δὲ Ἀγα-
μέμνων ἀγωνίζεται, ὥς καὶ αὐτὸς χρεωσῶν τῷ θανάτῳ δι-
απολεῖται· καὶ ἵνα ἀναιρέσῃται Ἀχιλλεύς. παν-
τοῦ δὲ εὐσεχὸς ἐστὶν ἀκοριότης. Β.
ἀγωνίζεται, ἵνα μὴ ἡμελλε γυναικὸς τῆς βασιλ-
εὺς στολῆς. V.

Παρακείται τὰ Ἀριζονίαν σημεῖα καὶ τὰ Αἰδύμον περὶ τῆς Ἀριζαρχίου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς
Πλακῆς προσφθίας Πρωδιανῆς καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ σιγμῆς. Α.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ω.

1. λῦτο· εἰ μὲν ἐστὶ μέσος δεύτερος ἄριζος, ἀπὸ τῶν
ἡμῶσιν γίνεται, ὁμοίως τῷ „λῦτο γένετα“ (II. 21, 114), ὃ δὲ
καὶ ἡμῶσιν· εἰ δὲ παρατυπικός, ἀπὸ τῆς ἐλλείψεως κατὰ κρῶσιν
ἡμῶσιν τῷ „ἡμῶσιν γενεῖν τε τόκον τε“ (II. 15, 141). ἡ ἀπὸ
τῆς ἐλλείψεως λῦτο, ὡς βέβλητο βλήτο. B et Mosq.
εἰ μὲν μέσος δεύτερος ἄριζος ἐστὶν ἀπὸ τῶν εἰς πῖ,
ὥστε ἡδὴ ἐπίσταται λέγων „νῦν δὲ λῦμην τοῖς τόσσι πο-
σὶν“ (II. 21, 80) καὶ „τῆς δ' ἡρα κλεισθῆς λῦτο γένετα“,
ἵνα ἐγένετο διὰ τὸ μέτρον· εἰ δὲ παρατυπικός τινες
ἐβλήθησαν, δύναται κρῶσις τοῦ ἐλλείψεως γενεῖν, ὥστε
ἀπὸ τῆς ἐλλείψεως ἡμῶσιν, μῦς μῦς, ἡμῶσιν ἡμῶσιν· „πάντων ἀν-
θρώπων ἡμῶσιν γενεῖν τε τόκον τε.“ ἡ ἀπὸ τῆς ἐλλείψεως λῦτο
ὡς βέβλητο βλήτο. Α.
ἡ γὰρ· ἡ γὰρ πλῆθος, ὡς τὸ „ἀν' ἀγῶνα νεῶν“
(II. 20, 30)? ἡ αὐταὶ αἱ διαγωνίσεις. παρὰ δὲ Βοιωτοῦς
ἡμῶσιν ἡ ἀγῶνα, καὶ τὸν ἀγορανόμον ἀγῶναρχον καλοῦσιν·
ὡς καὶ ἀγῶνας θεὸς Αἰχύλος τῆς ἀγορᾶς καὶ Ἡσίοδος 30
ἀγῶνας δ' ἀν' ἀγῶνα“ (Th. 91). ἐστὶ δὲ καὶ ἀγῶν ὁ κν-
εῖσθαι τὸν τόπον καὶ μὴ ἔχον γωνίαν. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Ἡσίοδος
ἀγῶνος. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἐναντίας. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἡμῶ-
σιν τῆς ἀγῶνος ὡς ἀεὶ ἀνδρῶν. BM.
λαοὶ δὲ· τὸ ἐξῆς, ἔκαστοι δὲ τῶν λαῶν ἐσκίδναντο 35
ἐπὶ τὰς νῆας ἵεναι. V.

2. δόρυποιο· δόρυπος ἡ πρὸς ἐσπέρῳ τροφή, μεθ' ἣν
ἐπὶ τὸ πῦρ ἐξορμεῖ, ὃ ἐστὶ κοίμῃς· ἡ ἀπὸ τῆς δόρυπος
τῆς πύρας· ἡ δόρυπος τι ἐν, τὸ μετὰ τὴν πύρην τῶν δο-
ρυπῶν. AM. μέδοντο δὲ προνοῶντο, ἢ ἐφρόντιζον. Α.
3. ταρπημεναί· τέρψιν λαβεῖν. ἀπὸ κοινῆς δὲ τὸ μέ-
δοντο. λεληθότως δεδηλώκεν ὅτι μέχρις ἐσπέρως παρετάθη
ἡ ἀγῶν. AM.

4. κλαῖε· ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς ἀνέσεως τῆς ἀγῶνος ἐν ἄλλῃ
καρδίᾳ πεποίηκε τὸν ἀκροατὴν, ὥστε ὑπονοεῖν μὴ καὶ 45
ἐπὶ τῆς ψυχῆς τὴν ἀνίαν ὃ Ἀχιλλεύς, πάλιν ἐπὶ τὸ
μεταβαλεῖν πρόσωπον· μόνωθαι γὰρ ὃ Ἀχιλλεύς
ἐπὶ τῇ λύπῃ κρατεῖται. AM.

5. ἡρεῖ· ἡρεῖ μὲν, ἐκ ὁλοτελῶς δὲ διὰ τὸ πένθος. ἡ
καρδίας δαμάζων αὐτὸν ἐκ ἡρεῖ, ὥστε ἀντιτρεῖν τὸ αἶτιον 50
καὶ ὑπὸν ὁ κόπος ἦν. πανδαμάτωρ δὲ ὁ μηδὲνα ἰῶν

891. ἡ διπλή, ὅτι ἡμῶσιν ὁμοίως ἀκοριότησι καὶ
δασυρίων ἡμῶσιν. Α.

892. ἀλλὰ σὺ μὲν· ὡς βασιλεὺς ἀκονεῖ σιφανοῖ, καὶ
δὲ πρότερον, εἰ μὴ αὐτὸς ἐκέλευσεν. Β.

897. κήρυκε δίδου περικαλλῆς ἡεθλον· δηλο-
ῦται ἐπὶ (δύωρον δηλοῦται· εἰ γὰρ ἐπὶ V) τῷ ἀπαγορεῖν εἰς
τὴν βασιλικὴν σκηνήν. Β.

ἀδάμασον. Σιμωνίδης δὲ δαμνίσθηται τὸν ὕπνον εἶπεν. BMV,
6. ἡσῶς τῆς „τῶν μνησκόμενος“ (9) ἀθετῆναι εἰχοι
δ', ὅτι ἐντελεῖς εἰσὶν, ἀρθόντων δὲ αὐτῶν καὶ ἐμνησκό-
μενος δηλῶται ἡ τῆς Ἀχιλλεύς λύπη· „ἀλλ' ἐξέρχεται ἔνθα
καὶ ἔνθα, ἄλλοι' ἐπὶ πλευράς.“ καὶ τοῖς αὐτοῖς καταγίνεται
ἀνδρότητα, μένος· ἔδεν γὰρ διαφέρει. καὶ ἔδεν ἀνδρότητα
εἰρηκε τὴν ἀνδρείαν, ἀλλ' ἡγορεύει. ἔχει δὲ καὶ τὸ δυνατὸν
ληπτόν, τῶν μνησκόμενος· καὶ γὰρ ἀνω εἰρηκεν „ἐν τῇ
μνησκόμενος.“ προσηγορεύει δὲ καὶ παρὰ Ἀριζονίαν. ταῦτα
δὲ ἦτοι συνάπτειν τοῖς ἄνω, ἵνα ἢ κοινὸν τὸ ποθεῖν, ἢ
ἀπ' ἐξέρας ἀρχῆς ἀναγνώσειν, ἵνα ἀνασῶμεν ἐπὶ τὸ κα-
τατρεῖν. ὁ δὲ λόγος· καὶ ὅσα σὲν αὐτῷ κατατρεῖ-
σιντο ἔργα πολέμων τε καὶ πλέων, ταῦτων μνησκόμενος
ἐδάμασεν. Α.

δεξιῶς ἐπὶ τῇ τῇ ἡν τὰ ἀναμνησκόμενα αὐτὸν πέν-
θος· εἰ γὰρ ἐπὶ συνέπαιξεν, ἔδ' ἐπὶ αὐτὸν ἐκολάκην, ἔδ'
ἐπὶ ἡδὸς συμποτῆς ἦν, ὡς ὁ τῆς Ἑκτορος „ἐπὶ οἱ ἐταῖρος
ἦν φίλος ἐλλαπνασῆς“ (II. 17, 577), ἀλλ' ἐπὶ κοινωνὸς
ἀρετῆς καὶ γενναίων ἔργων. οἱ δὲ ἀθετῆντες τῆς εἰσεῖς πῶς
ἐκ ἐμνησκόμενοι, ὅτι ὡς σὺνκοιτον ποθεῖ, ἐκ αὐτῶν ἡμῶ-
σιν. ἀλλ' ἐπὶ ἡμνησκόμενος ἔστιν. εἰ γὰρ ὅπως τοῦτο ὑπο-
νοεῖν δεῖ, ἐραστὴς ἦν εἰς Πάτροκλον ὡς νεώτερος καὶ περι-
σαλλεστὴς V). ἀθετῆνται δὲ, ὅτι ἀνδραγαθῆς ἐστὶν ἡ τῆς ἀνδρὸς
φύσις. ἀλλ' ἐπὶ καὶ μένος ἦν. καὶ ἐπὶ ἀδάμασεν συνεπὶ πένθος
εἰ αὐτῷ. ἀλλ' ἐν πῶσιν αὐτῷ τοῖς ἔργοις ἐνρίσκομεν ὅτι
40 σπνήγει· συνέδημος γὰρ αὐτῷ ἐξ αὐτῆς τῆς Φθίας ἦν.
BM. αὐτὸς τε ἐπὶ κατωτέρους αὐτῷ μνησκόμενος „ἡ γὰρ νῦ
μοὶ ποτε καὶ σὺ δυνάμει.“ V.

μένος ἦν· προθυμία, ὁμόνοια. ποθεῖ ἐν αὐτῷ ἀρε-
τὴν καὶ ὁμόνοιαν. V.

7. τολύπενσε· εἰς τέλος ἡγαγὼν, ἀπὸ τῶν ἐρίων· το-
λύπη γὰρ ἡ σφαῖρα τῶν ἐρίων, ἔδεν τὸ ἐκ πολλῶν πραγμά-
των εἰς ἓν τι κεφαλαιῶν τολυπεῖν λέγεται. καλῶς δὲ καὶ
τὸ πᾶσιν, ἐπὶ ὅσοντι τε καὶ παθεῖν ἵσκειν. BM.

αἱ δημῶδες καὶ πᾶσιν ἔργα. V.

8. πείρω· Πάμφιλος περισπᾷ, λέγων τὴν πρόσθετον
τῆς τῇ μὴ ἐξαλλάσσειν τὸν νόμον· εἰ δὲ περὶ οἶδεν ὁ ποιη-

τῆς τὸ ῥῆμα καὶ περόσσει (Od. 6, 272) καὶ „περάει μέγα λαίτμα“ (Od. 5, 174), ὅλγον ἔτι καὶ περὶων. ὁ μὲνται Ἀρίστωχος βαρύνων ἀναγινώσκει, ὡς κελῶν. φησὶ γὰρ οὕτω γενόμενος ἐπὶ τῷ „παννυχίῃ μὴν ῥ“ ἢ γε καὶ ἡὺ πείρε κέλευθον“ (Od. 2, 434) — τὸ πείρε διδάσκει ἡμᾶς καὶ τὴν πείρων μετοχὴν βαρύνειν ὡς γὰρ ἔχειρε κελῶν, οὕτως ἔπειρε πείρων· εἰ γὰρ περιεσπᾶτο, ἦν ἂν ὁ παρατακτικὸς ἔπειρα. ἔστιν ἔν διττὸν τὸ ῥῆμα, καὶ τὸ μὲν σὺν τῷ ἱ περισπασθῆσι. Α.

βαρυντόνως· φησὶ γὰρ „νύκτας τε καὶ ἡὺ πείρε κέλευθον“ (Od. 2, 434). εἰ δὲ καὶ ἔτος ἀδιετίθεται, ἄλλο φησὶν „ἄλλα τ' ἔπιπρον“ (Od. 3, 33) καὶ „περὶ ὁσρὶ πεπαρμένους“ (Il. 21, 577). καὶ ὡς σπείρω σπῆρος, φθίρω φθῆρος, ἔτως πείρω πόρος· „πόρος ἄλός ἔξερείνων“ (Od. 12, 259). καὶ „ἀκροπόρος“ (Od. 3, 463) τὸς πείροντας τὰ κράα τοῖς ἀκροῖς. BMV. καὶ „ὠκύπορος ἦώς.“ καὶ ὡς περὶ μὲν ποιοποιέρος δὲ ἡ περῶσα. καὶ ὡς κελῶ κορυμός, πείρω πορμός καὶ πορθμός. V.

11. πρήνησι: ἔκ ἔχει ἀρόθαισιν ἢ λῆξις· τὸ γὰρ „προπρηνέα τήνη“ (Od. 22, 98) πληρόνός ἐστιν ἱμφύσεως. τὸ δὲ τό τε ἀντὶ τῷ ἄλλοτε. BM.

12. δινεόεισσι: περιήρεται, ἀλῶν δὲ ἀλῶμενος τὴν πρηνήν, λυπόμενος, ἀεατῶν, ἀδημονῶν. B. λῶσιν μὴ ἐνρίσκων τῶν κακῶν. D.

ψιλῶς τὸ ἀλῶν· ὅλγον καὶ τῆς συναλοιοφῆς. A.

ἔδ' ἐμιν ἡώς: ἱμφαίνει ἄδελον εἶναι τὸν ἐπὶ τῇ μήκει τῆς νυκτός, ὡς καὶ ἡ Ἀνδρομέδα „ὦ νύξ ἱερὰ.“ V.

13. ἔλα: τὸν ὠκεανόν φησι. V.

15. περισσός ὁ δέ, καὶ χωρὶς τινος ἱμφύσεως κείμερος. A. ὡς καὶ ἐν τῷ „τοῖδ' ἀμφὶ γυναικί“ (Il. 3, 157) ὁ δὲ προπερισπᾶν τὸ τοῖδε. V.

Πορφυρίαι. διὰ τί ὁ Ἀχιλλεύς τὸν Ἑκτορα εἶλεν περὶ τὸν τάφον τῷ Πατρόκλῳ, παρὰ τὰ νενομισμένα ποιῶν εἰς τὸν νεκρόν; ἢ παρανομοῖσι τὰ αὐτὰ ἔχ οἱ ἀμνησμένοι ἀλλ' οἱ ἄρχοντες, ὁ δὲ Ἑκτωρ πρότερος ἐνεχείρησε λωβήσασθαι Πάτροκλον τὰ τοιαῦτα· τίς γὰρ ἡ γνώμη Ἑκτορος περὶ Πατρόκλου; „μῆλιστα δὲ — ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς“ (Il. 18, 175 — 7). εἰκνυαὶ τε πρότερος Πάτροκλος διὰ τὴν τῶν Τρώων περὶ τὸν νεκρὸν προθυμίαν· „ὡς δ' ἔτ' ἀνὴρ — εἶλον ἀμφοτέρω“ (Il. 17, 389 — 395). καὶ πάλιν „Ἑκτωρ μὲν — κεφαλὴν τάμοι“ (ib. 125 — 6). ἐκείνων ἔν λευκότων τὸν νόμον ἔτιωσ ἔχρησάτο αὐτοῖς Ἀχιλλεύς· ὅταν γὰρ βεβλόμενός τις κωλυθῇ, ἐκείνος μὲν πεποίηκεν, ἀλλ' ὁ πάχων ἐπέπονθεν. Πάτροκλος δὲ φθάσας περιετλῦσαι γυνὸς ἐν τῷ πεδίῳ διὰ πρόφασιν τῶν προθεμένων αἰτιάσας τὸ σῶμα, ὡς ἀπολαμβάνοντι ἴσικεν ὁ Ἑκτωρ ἂν δέδρακεν, οὐ μὴν πύχοντι τὰ παράνομα. καὶ φιλανθρωπός ὅταν γὰρ ὅτι μόνον, καὶ δοῦσαι διδύνῃται, καὶ πέπονθεν, ἔχουσα δὲ δοῦσαι διενόηθη. ἔστι δὲ λύσις, φησὶν Ἀριστοτέλης, καὶ εἰς τὰ ὑπάρχοντα ἀνάγων ἔσθῃ, ὅτι τοιαῦτα ἦν, ἐπεὶ καὶ τὴν ἐν Θητιᾷ περιτλῦσαι περὶ τὸς τάφους. BM.

16. τῆσι: ἀντὶ τῷ πολλῶς. B. ἔστι δὲ ὡς τὸ „οἱ δὲ 50 τῶς περὶ νεκρὸν“ (Il. 23, 18). περὶ ἀνατολὰς δὲ εἶλεν

αὐτόν· φησὶ γοῦν „ἔλκεν ἀκηδέως, ἡὺς ὅτε διὰ φασὶ (417). V.

17. αὐτὶς ἐνὶ κλισίῃ: ἀπὸ τῆς ἐαυτῆς σκηπῆς ἀρμενος αὐτὸν ἐρύειν, καὶ πολλῶς ἐρύων, τελευταῖον τῶν μέχρη τῆς σκηπῆς γενόμενος ἐπαύετο τῷ ἔλκεν αὐτόν. BM. πανυόμενος ἐν τῇ κλισίῃ ἐγένετο, ἢ ἀνεπαύετο καὶ ἐκροῖτο. ἢ διπλῇ, ὅτι παύεται ἢ ἀνά, καὶ ἔστιν ἀνεπαύετο ὅτι ὁ δὲ πάλιν περισσός· οὐ γὰρ ἔτι ἔλκεν ἐν ἐλκεσιν ἀλλὰ χωρὶς ὁ δέ. εἴτα ἔασκεν ἀντὶ τῷ εἶα. A. ἀντὶ τῷ ἐνὸς οἱ δύο σύνδεσμοι, ὡς τὸ „τόνδ' ἐγὼ νῆα δεδέξομαι“ (Il. 5, 236?). τινὲς δὲ δέουσιν ἀντὶ ἐδέσμευεν. BM.

ἁμοῖως ἀναγνωσέον τὸ τόνδε τῷ „τόνδε δ' ἐγὼ ὄντα“ (Il. 5, 238) καὶ „τόνδε δ' ἐγὼ κοιμῶ“ (Od. 5, 64). λέγω δὲ ὁξύνων τὴν πρώτην, ἢ ἢ ἐπέκτασις ἢ διὰ τὸ δέ. A.

18. κόνη: ὡς Θέτι (Il. 18, 407). V.

προπρηνέα: ἡ διπλῇ, ὅτι ἐδὲν πλέον τῷ προπρηνέαι, ὅταν λέγῃ ἀταρτηρὸν τὸν ἀτηρόν. A.

πληνάζει ἢ πρό, ὡς τὸ „πῶς τε προπάσας“ (Il. 2, 495).

19. χροῖ: ἀντὶ τῷ χροός. προτρήπει δὲ ἡμᾶς διὰ τὸ πρὸς ἔλεον καὶ ἐπιμέλειαν τῶν νεκρῶν. B.

20. 21. ἀθιτῆνται οἱ δύο· νῆφει γὰρ αὐτὸν σκῆπτρον δ' ἐπὶ κνάνιον νέφος ἤγαγε“ (Il. 23, 188). καὶ αἰγὶς 25 ἔστιν αὐτῷ. BM.

ἀθιτῆνται· ἀρκεῖ γὰρ τὸ προειρηθῆναι „πῶσαν ἀεικλήν χροῖ, φῶτ' ἐλευρίων.“ τὸ δὲ πῶς μηκέτι ἐπεκιδιδάσκει, ἀπεμφαίνον ἐστὶν ἀντίον γὰρ καὶ ἀκάθαρτον τὴν τῷ Διὶ γίδα νεκρῷ περίβλημα γίνεσθαι. αὐτὸς δὲ κατελήθητο τῇ γίδι ἐκβόμενος, ἵνα μὴ ἀποσραφῇ; ἢ πῶς ἔλαβε τὴν παρὰ Διός; ἢ γὰρ συγκατατίθει τῇ ἀπολυτρώσει τῇ νύκτι ἀλλ' ἔσπερον· ὁ δὲ Ἀπόλλων ἔκ ἔχεν ἐξουσίαν τῆς οὐρανῆς εἰ δὲ ταῦτα ἐχέγραπτο, ἔκ ἂν ἄλλας αἰτίας εἰσάγαγε κατὰ δρόμους. λέγει μὲντοι (Il. 23, 186), „ροδόεντι χροῖν ἐμφοσῶν, ἵνα μὴ μιν ἀποδρόφοι ἐκνεύσας.“ καὶ πάλιν Ἀπόλλωνος ὅν τρόπον „πῶσαν ἀεικλήν ἀπεχε χροῖ“, καὶ τῷ δ' ἐπὶ κνάνιον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων, διαμένη ἔνικμος καὶ περικλῆς τὴν ἀπὸ τῷ φόνον ἀκαθάρσιαν, ὡς φησὶν ὁ Ἑρμῆς τῷ Πριάμῳ „θητοῦ κεν αὐτῷ ἐπελθῶν, οἷον ἐροσῆεις κῆται περὶ δ' αἵμα νέην“ (416).

20. 21. ἔτιωσ αἰγίδα χροσεῖην αἰ Ἀριστεύῃ· ὅλον αὐτὸν ἐκάλυπτε τὴν χροσὴν αἰγίδα. καὶ μὴ ποτε ρικώτερον „τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω χροῖ“ (Il. 14, 343). A. καὶ „τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω“ (Il. 21, 321). V.

20. κάλυπτε: ἐν ἄλλῳ κάλυψε. A.

22. Πορφυρίαι. τὸ ἀείκειν ἀντὶ τῷ ἔβριζεν. αἰγὶς δὲ ἔβριζεν μόνον ἀλλὰ καὶ τὸ αἶχος, παρὰ τὸ μὴ ἴσικεν ὁ δηλοῦν τὸ καθήκον, ὡς φησὶν „δαίην δαίτα γέρας“· οὕτω, ἔτι αἰγὶς“ (Il. 9, 76). ὡς εἰ ἔλεγε, πρέπει σοι καὶ θῆκε τῆτο. ἔτι δὲ ἡ αἰγία καὶ ἐπὶ τῷ αἶχος, δηλοῦν αἰγίαν.

τοιοῦ δ' Ἀπόλλων πῦσαν ἀεικέλην ἄπεχε χροῖ," εἰτὶ
 ἦσαν, ὁλχος ἄπειρον, ἐξηγόμενος τὴν αἰκίαν, „ἢ μὲν μιν
 πρὸς σῆμα εἶς εἰσάροιο φίλοιο ἔλκει ἀκηδέως, ἐδὲ μιν αἰχμύ-
 νῃ" (416). „κωφὴν γ' δὴ γαῖαν ἀεικίλει μενεαίνων" (54).
 ἔρριψαι, ἢ ἀεικίλει ἐφ' οἷς ἐκ ἂν τις εἴξειεν· ἢ ἀνόμεον
 ποῦ τῆ πρόθεν καὶ ἐκ λοιπὸς ἐαυτοῦ. ὅθεν ἐπαγγελόμενος
 τὸ μὴ αἰκίσαι φησὶν „ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' ἐγὼ σε συλήσω κλυτὰ
 τεύχε'· Ἀχιλλεῦ, νεκρὸν Ἀχαιοῖσι δώσω πάλιν· ὃ γ' ἐγὼ
 σ' ἐπαγλόν ἀεικίω" (Π. 22, 258. 259. 260). πρὸς δ' εἶπεν,
 ὡς τῷ ἀπεικνύοντι γενέσθαι δώσω τὸν νεκρὸν. τὸ δὲ παρὰ
 τὴν καθήκον ἀεικέλιον λέγει· „δμοῦός τε γυναικὸς ὀυσάζον-
 τας ἀεικίλως" (Od. 16, 108). ὀυσάζειν δὲ τὸ ἔλκειν εἰς
 ἔβρον. „πῶς γὰρ, εἴ τις ξένος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν ἡμε-
 ρας ὥδε πάθοι ὀυσάκτιος ἐξ ἀλεγεινῆς, σοὶ τ' ὁλχος λῶσθαι
 μετ' ἀνθρώποισι γένοιτο" (Od. 18, 225). τὴν γ' ἔβρον
 τῇ ἐρεστικῇ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἐλκομένων· ὃ γ' εἰλ-
 κνύει ἄλλ' ἔρριπθαι. τὸ μέντοι ἔλκειν εἰς ἔβρον ἔφη· „Ἀχί-
 λῆϊ δὲ ἔλκευσι"· ἔβρισε „Αἰὶς κυδερὴν παρὰ κοῖτιν" (Od. 11
 580). καὶ ἐκ πλήρης ἐν ἄλλοις „ἐλκίσσασιν ἀεικίλως"· παρα-
 τρητιὸν δὲ τὰ ἐκ πλήρης παρ' αὐτῷ λεγόμενα, ἵνα καὶ
 τὰ ἑλλειπῶς προσηγορευμένα ἐκείθεν ἀναπληρώσωμεν. ἐκ πλή-
 ρους μὲν γ' ἔφη „πῶς κεν ῥοι τάδε ἔργα" (Π. 11, 837),
 ἑλλειπῶς δὲ „πῶς κ' ῥοι, εἴ τις νῦν θεῶν αἰεγενεῶν εἴ-
 δοντ' ἀδρήσει" (Π. 14, 335). καὶ ἔτι ἑλλειπῶς „πῶς γὰρ
 ἢ τις ξένος ἐν ἡμετέροισι δόμοισι" (Od. 18, 225). τὸ δὲ
 πῶς κεν ῥοι τάδε ἔργα· ὅτι δὲ τὸ ἀεικίλειν ἦτοι
 εἰς τὴν τὸ μὴ ἰοικῆναι ποιεῖν, ὅθλον ἐκ τῆ κατήκτισαι, τα-
 τεῖν ἀνομοιωταί. καὶ ἀσκηθῆς οὖν ὃ μὴ παθῶν ἀεικέλεια
 δι' αὐτῶν· „ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θεοὺς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο τεύ-
 χωι τε ξίμπυσι καὶ ἀγχιμάχοις ἐτύροισι" (Π. 16, 247).
 τεῖν ἴσαν τὸ ἀρτεμῆς· „ὥς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμῆα προσ-
 ῶντα" (Π. 7, 308). M.

23. ἀπὸ τῆς οὐκ αἰσθητοῦ, καὶ τὰς μὲν εἰς ἀλλότῳ.
 ὃ δὲ πρῶτος ἐμοὶ δοκεῖ θεόντως κεκορηθῆς, ὥς τὴν συνα-
 γῇ εἶναι „τόνδ' ἐλευθέρσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορῶντες"
 ὡς δὲ τὸν δὲ ἐκ τοῦτο· „πιδανὸν γ' πάντων μὲν ἡπτεσθαι
 τὴν ἑλκίον, ἔρρασθαι δὲ τῶν λόγων τὸν μᾶλλον κηδόμενον"
 ἑσπερος. οἱ ἐπὶ τὴν θεόντως ἀδελφάνται, ὥς „Ἀρτεμῆος"
 τὸ γ' κλέπτειν δι' Ἐρμῆ θεοῦς ὃ πρέπον, ἄλογόν τε τὸ
 αὐτῶν τὴν γνώμην τῶν θεῶν τὴν περὶ τῆς κλοπῆς ἐπά-
 γων τὰς λόγους τῆς Ἀπόλλωνος κοινῇ κατηγοροῦντος τῶν
 θεῶν. ἀντικρὺς γὰρ ἐλέγχονται μὴ ἔντις Ὀμήρῳ· οὐκ ἴδαι
 γ' θεὸς τὸν αὐτὸν θυμὸν ἔχειν Ἀχιλλεῦ. καὶ οὐκ Ποσειδῶν
 ὃ δὲ χερσὶ Ἀχαιοῖς ἐπὶ κερσὸς. καὶ τὸ νεύεισεν ἄκρην
 ἐπὶ δικαστῇ ἐπὶ γ' τῶν δικαζομένων αὐτὸ τίθησιν, ὥς τὸ
 ἄνδρος ἐνέεικον εἴρεκα ποιητῆς" (Π. 18, 498). „κρίων νε-
 κτα πολλὰ δικαζομένων" (Od. 19, 440). οἱ δὲ νεώτεροι ἐπὶ
 τὸν νεῦκος διαλύειν, ὥς Ἀντίμαχος „ἐννεύει δ' ἔσαν
 λόγια" C. μετὰ δὲ ἐννεύεις κρίνον· V. „ἐννεύει δ' ἔσαν
 τὰ λόγια" M) ἀντὶ τῆς ἀδιακριτα. καὶ ἡ μέσσηλος σημα-

νεῦκος τὴν ἐν ὅρῳ οὐκ ἔχον, Ὀμήρῳ παραδιδωκότος ἐν ἔσει
 τεθράσθαι τὸν Ἀλέξανδρον καὶ μουσικὴν ἡσυχάζειν· „ὅς ἂν
 τοι χροισμῆσθαι κίθαρις ἢ τε κόμῃ τὸ τε εἶδος," (Π. 3,
 54) ὑπερ οὐδαμῶς ἀγροίκῳ ἀρμόζοντα, ἢ τε μαχλο-
 σύνη νεωτέρων ἐστὶν ἀμύλη ὅδ' ἐπὶ τῶν θεοκρασιῶν Πη-
 νεόπτης ἀντὶ κέρρηται ἐπὶ ἀνδρῶν δὲ ὃ τίθεται ἡ λέξις.
 ἀλλ' ὅδ' ἐλκεῖν αὐτῷ προσέβλεπεν, ἀλλὰ καλλίστην γυ-
 ναῖκα. τὴν τε ἔριν τῆς κάλλος ἐκ οἶδεν ὃ ποιητῆς· εἰ γ'
 ἦδεν τὴν κρίσιν, οὐκ ἂν εἶπε Ζεὺς „τί νῦν σε Πρίαμος
 Πριάμοιο τε παῖδες τόσσα κακὰ ῥέζουσιν" (Π. 4, 31), φε-
 νῶς ἔσθης τῆς αἰτίας. ἀλλὰ καὶ ὃ Πρίαμος θεοῖς ἀναφέρει
 τὴν αἰτίαν τῷ πολέμῳ, ἀλλ' ὃ τῇ κρίσει „θεοὶ νῦν μοι αἰ-
 τιοὶ εἰσιν" (Π. 3, 164). ἢ τε Ἑλένη ἔτε ἐν τῷ πρὸς Ἑκτορα
 λόγῳ ἔτε ἐν τοῖς θρήνοις ἔτε ἐν τῇ πρὸς Πρίαμον δια-
 λέξει τῆς κρίσεως ἐμνήσθη, τὸ πᾶν δὲ ἀναφέρει Ἀλέξαν-
 δρῳ. πῶς δ' ἂν τὰς νῦν ἀρχεκάκους εἶπε (Π. 5, 63), καὶ ὃ
 τὴν κρίσιν; πῶς δὲ οὐκ αἰτοπον Ἀθηνῶν περὶ ἧς φησὶ
 „δεινὸν δὲ οἱ ὅσους φάμενθαι" (Π. 1, 200), ἔρριψεν Ἀφροδίτῃ
 περὶ ἧς φησὶ „καὶ ὅματα μαρμαίροντα" (Π. 3, 397), ὥς εἰ καὶ
 Ἡρακλῆς ἀγωνίζοιτο πρὸς Ἀδωνιν· οἶδεν τε ἡ Ἀθηνᾶ τὴν
 κάλλος μέτρον αὐτῆς ὅν, πῶς τε Ἡρα ἔρριψεν μητρὸς ἔχου
 τάς; φησὶ γοῦν „ἢ ῥά νῦν μοι τε πῖδοιο φίλον τέκος"
 (Π. 14, 190). οἶδεν τε Ἡρα τὰ παιδὲς ὄργανα παρ' αὐτῇ
 ὄντα, οἷς πάντα θεὸς καὶ ἀνθρώπους διαμύζει. BMV.

24. κλέψαι: Συναχθεῖν, ἐξόντα τοῦτο πλῆσαι ὃ
 ποιητῆς. ἀλλ' ἐπεὶ καταβλητικὸν ἦν τῆς τιμῆς τῆς Ἀχιλ-
 λείως καὶ τῆς φιδάσαντος καταρθώματος ἀνάξιον, καὶ κίνδυνος
 προσῆν ἐκείθεν τῷ μεγίστῳ ἔργῳ, αὐτὸς δ' ἐτέρωθεν ἀναγ-
 καῖον εὐρηται λυθῆναι αὐτόν, ἵνα μὴ πρὸς κακίαν ἢ ποιη-
 τοῖς ἐκτραχλησθῇ, ἀμφοτέρωθεν οἰκονομεῖται τὰ τῆς πρά-
 γματος, καὶ τιμὴ μὲν καὶ τῆς τῶν δώρων προσαγωγῆς τὸν
 Ἀχιλλεῦ, φυλάττει δὲ καὶ τὸ ἐκπῶς καθήκον. ἐπεὶ δὲ ἔλκευ
 τὸν εἶδον, τότε παρὰ τῆς Ἐρμῆς ἐξάγεται τὸ σφατοπέδῳ μετὰ
 τῷ νεκρῷ. M.

Ἀρχεφρόνη: ἔχῃ δει κατὰ τὰς Ἡαῖδον μύθους
 τὸν βεκόλον τῆς ἐφάνευσεν, ἀλλ' ἐπειδὴ μία παντὸς λέγου
 φύσιν ἐκφαίνειν ἵναργῶς τὸ νοῦμιναν. A.

Ζεὺς ἐραθεὶς Μαιᾶς τῆς Ἀτλαντίδος, λαθὼν Ἡραν
 ἐμύγη· ἢ δὲ ἔγκυος γενομένη ἐν Κελλήτῃ τῆς Ἀρκαδίας
 Ἐρμῆν ἐγέννησεν, ὅστις ἐπιθυμίαν ἔχε τοῦ κλέπτειν, ὅτι
 καὶ Ζεὺς κλέψας τὴν Ἡραν ἐμύγη Μαιᾶ. καὶ δὴ ποτὶ
 τῆς μητρὸς μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς λονομένης λαθὼν
 ὁφείλετο τὰς ἐσθῆτας γυναικὶ δὲ ἐκταῖναι οὐσαι ἡρόραν
 τί πρᾶξουσιν. γέλωτα δὲ διὰ τοῦτο Ἐρμῆς ποιήσας ἀπέ-
 δωκεν αὐταῖς τὰς ἐσθῆτας. ἔκλειπε δὲ καὶ τὰς Ἀπόλλωνος
 βῆς. ἢ ἰσορία παρὰ Ἑρατοσθένει. ABMD.

25. ἔως τῷ (20) „τὴν δ' ἦρσεν" ἢ οἱ πόρος μαχλοσύνην
 ἀδελφάνται εἰχοι εἰ· γέλωτον γ' τὸ „ἐδέλοθ'· Ἡρῃ δὲ Πο-
 σειδῶνι δὲ γέλωτος ἐκείνη·" τίνες μὲν γ' εἰ ἐλείποντο
 τῶν τριῶν συμνότοι μετὰ τὸν Αἴα τῶν μὴ στυγευμένων
 τῶν; τὴν τε περὶ τῆς κάλλος κρίσιν ἐκ οἶδεν· πολλὰ γ'
 H h h h

ἂν ἐμνήσθῃ· καὶ τὸ νείκεσσε ἐκ ἔξε κρῖναι, ἀλλ' ἐπιπλήξας
ἢ διαφρέσθῃ· „νείκειον Ἐλετόν τε Πάρον” (249) ἀντὶ τῆς
ἐπιπλήξεως „δύο δ' ἄνδρες νείκεον εἵνεκα ποιότης” (Π. 18,
498), διαφρόντο. καὶ ἡ μαχλοσύνη κοινῶς ἐπὶ γυναικὶ
μυρία δέδωκε δ' αὐτῇ δ' ταύτην, ἀλλὰ τὴν καλλίστην τῶν 5
τοῦτο Ἐλένην. Ἡσιόδου δ' ἐστὶν ἡ λέξις· ἐκεῖνος γὰρ πρῶτος
ἐχρήσατο ἐπὶ τῶν Προῖτε θυγατέρων. Α.

27. ἔχον· δίδεκεντο ἔτι, φησὶ, διαθέσεως εἶχον καὶ
δίδεκεντο ὡς ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀρχῆς. ΒΜ.

28. ἄτης· ἐν ἄλλῳ ἀρχῆς. Α.

εἵνεκ' ἄτης· ἔτι· Ἀρίσταρχος· τὸ γὰρ ἔνεκα τῆς ἀπο-
λογμένης ἐστίν. V.

30. ἡ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινῆν· παρ' Ἀρι-
στοφάνει καὶ τισι τῶν πολιτικῶν ἢ οἱ κεχαρισμένα
δῶρ' ἀνόμενε. καὶ τάχα μᾶλλον ἔτις ἂν ἔχοι ἀδειεῖ γὰρ 15
Ἀρίσταρχος διὰ τὴν μαχλοσύνην τὸν εἶχον. Α.

μαχλοσύνην· τὰ πρὸς πορνείαν ἐπιτήδεια, τὴν κό-
μην δηλοῦσι καὶ τὸ εἶδος. ΒΜ.

31. ἐκ τοῖσι· ἐξ δ' Ἐκτορος ἀπέθανεν. ἐν μιᾷ γὰρ ἀπέθα-
νεν, εἴτα ὑλοτόμησαν, τρίτη δὲ ἡ τῶ ἀγῶνος, εἴτα μετὰ ταῦτα 20
ἐννέα· φησὶ γοῦν (107) „ἐννέα δὴ νείκος ἐν ἀθανάτοι-
σιν ὕρωεν,” καὶ ὁ Ἑρμῆς φησὶ „δωδεκάτη δὲ οἱ ἡὸς κε-
μένω” (413). ἐπιτηδες δὲ ἀνοχὰς παρέχασι Τρωσὶ γνωσι-
μαχῆσαι. ἢ ὅτι πλέον ἐβάλετο Πάτροκλον ὁ ἐρατηγῶν
Ἀχιλλεύς πενθήσαι. ΒΜV.

33. σχέτλιοι· ἐπιβλαβῇ καὶ δυσανάχεται πράσσοντες.
λείπει δὲ ὁ καὶ, ἵν' ἢ καὶ δηλήμονες, ἢ ἔτι φθαρτικοί. καὶ
τοῖς μὲν Τρωϊκοῖς μέμφεται ὅτι τῶν θανόντων ἀμειοῦσι 25
φίλων, τοῖς δὲ Ἑλληνικοῖς ὅτι πέρα τῆς δέοντος θυμῶν. ΒΜ.

γράφεται ἢ νῦ ποδ' ὑμῖν. ἐγκλιτικῶς τὴν ὑμῖν ἀνα- 30
γνωσκόν· ἔτι γὰρ ἀπόλυτος. Α.

35. σκετίζεται γονέων μνηθεῖς καὶ γαμέτης καὶ τέκνων,
ἀγρομένων τῷ φιλικῷ τῷ κοινῷ μεταδύναμι πυρός. ΒΜ.

38. ἡ διπλῇ, ὅτι οὐ μόνον οἱ ἐπὶ ξένης τελευτῶντες
ἐκατόντο, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπὶ τῆς ἰδίας πατρίδος. ἔτις δὲ διὰ 35
τῆς αὐτῆς παραλήγουσα, κτερίσσειεν. Α. ὑμνητικώτερον δὲ
τὸ κτερίσσειαν, ὡς „τίσειαν Ἀναοί” (Π. 1, 42). V.

39. ὁλοῶν· ὁλοθρευτικῶν, ἢ ἀλέθρων ἀξίον. ΒΜ.
ἐπαρτή γινε· προσεῖναι καὶ προσέθεσθαι καὶ τοῖς ἐκείνου
πᾶσιν θελήμασιν. ΒΜ.

40. φρένες ἐναίσιμοι· φρόνημα καθήκον. V.

41. γναμπτῶν· εὐπειθῆς. πιθανῶς δὲ τῇ εὐσεβείᾳ
Ἐκτορος ἀντίθετον τὴν Ἀχιλλεύς ἀμύτητα. ΒΜ.

42. ὁ ἐπεὶ σύνδεσμος περισσεύει· διόπερ ἐκ ἐπιζητη-
τῶν τὴν ἑν' αὐτῇ εἰσθῆναι ἀποτελεσθῇ ὑποσημῆν· ὁ γὰρ 45
λόγος, ὅς τῇ γε δυνάμει καὶ τῇ ἐπιθυμίᾳ εἴσας ἐπέρχεται
θρήμμασιν. ἐπὶ δὲ σπανίως ἐστὶν εὐρεῖν τοῦτον τὸν σύν-
δεσμον περισσεύοντα, μήποτε διὰ τοῦ ἡ ἐγγράμπτου εἴσῃ
ἵνα ὑποσημῶμεν μετ' αὐτό. καὶ ὁ λόγος· ἐπειδὴν τῇ δυν-
άμει καὶ τῇ ἐπιθυμίᾳ κρουνηθῇ, ἐπέρχεται θρήμμασιν. Α.
περισσὴν ἔτι τὸ ἐπὶ ἄρ. ἢ ἀντὶ τῆς εἴσας γραπτόν ἤξη-

σιν, ἵν' ἢ ἐπὶ ἡξῆσιν ἐπὶ μῆλι. V.

περισσὴν ἐστίν, εἰ μὴ λείπει τινός. Α. τὸ δὲ ἐστὶν
τητέον· ἀρμόζει γὰρ τινι γνωμολογῶντι. ἐρεῖ δ' Ἀχιλλεύς
ὅτι νῦν ἐμὲ βλάπτει. V.

45. ἀφεται, ὅτι ἐκ τῶν Ἡσιόδου (Ο. 316) μετὰ
ὑπὸ τινος νομισαντος ἐλλείπειν τὸν λόγον. καὶ γὰρ τοῖς
κειμένοις ἐναντίον τι πεποίηκεν· εἰ γὰρ βλάπτει ἡ
ἐλλογον· Ἀχιλλεύς ἀναιδέστατος βέλοιο εἶναι. παρὰ
Ἡσιόδῳ γνωμικῶς· ἐκεῖ γὰρ ὅντι λόγον ἔχει, τῆς αἰδοῦ-
τομένης ἀφελείαν περιποιήσας ποιεῖ δὲ βλάβην. δὲ δὲ
προσπαθεῖται τὸ ἐστὶν ἵν' ἢ, ἀδὲ οἱ αἰδῶς ἐστὶν καὶ
ὁ λόγος. Α.

τινὲς ἐδάσαν· τὸ ἡδε, ἵνα ἡ αἰδῶς διττὴ ἐπὶ
ἡ μὲν βλάβη, ἡ δὲ ἀφελεία. οὕτως δὲ καὶ Ἑρμῆς
(Hippol. 385) ἐξεδέξατο εἰπὼν διττὰς εἶναι αἰδῶς. δὲ
δ' ἂν ἡ αὐτὴ οὐσα πῇ μὲν ἀφελίμος εἶναι πῇ δὲ
βερά. Α. ἔγω γὰρ αἰδῶς καὶ αἰσχύνῃ διεκέκριτο, ἀλλ'
διαφόροις πράγμασιν ἐν ἡν ὄνομα. πανταχῶς δὲ τῶν
μνημάτων ἔτις εὐρον, πλην Ἑρακλέωνος. V.

46. μέλλει· ἀντὶ τῆς ἔοικεν. ΑΒ.

47. κασίγνητον ὁ μογάς· φαίνεται Ὁμηροῦ
τιμὴν τὴν μητρὸς ἀδελφότητα. D. οὗτοι γὰρ ἰσοδύναμοι
ἀδελφοί· τῶς δὲ ὁμοπατρὸς ἐκ φόντου τελείας συγγ-
εῖναι· „ἐπεὶ ἐκ ὁμοπατρὸς Ἐκτορός εἰμι” (Π. α1, 95). V.

25 ἔς μὲν γὰρ ἴσασιν ὅντις ἀδελφές, τῶς δὲ ὁμοπατρὸς
οἶονται. καὶ Ἐλένη „πῶ μοι μία γένετο μήτηρ” (Π. δ1, 33).
ἔτις, ἐκ ὡς ὁ κασίγνητος καὶ ὁμοπατρὸς. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι τῶτο προσέθεκεν, ἐπεὶ κασίγνητος
ἀνεμῆς πρὸς λέγει (Π. 15, 545). πάλιν δὲ ὁμοπατρὸς
ἐκ ὡς Ζηρόδοτος ἔγραψεν ἐκεῖ (Π. α1, 95) „μή με
ἐπεὶ ἐκ μογάς Ἐκτορος.” Α.

48. ὁδυσάμενος· γράφεται καὶ ὁδυσρόμενος. Α.
49. τλητῶν γὰρ· τῶτο δεικνύσιν ὅτι δὲ γένετο
τὰ συμβαίνοντα φέρειν ὡς μηδὲν τῆς ἀναγκαστικῆς
λῆσης. ΒΜ. καὶ Εὐριπίδης (Οι. 3) „ἡς ἐκ ἂν ἀραῖ”
ἀνθρώπου γούσις.” V.

50. Ἐκτορα· ἀντὶ τῆς Ἐκτορος. V.

52. ὕμεινον· λείπει τὸ ἔσαι. τὰ δὲ συγκριτικὰ
ἀπλῶν, ἢ τῆς πυδισθῆναι. ΒΜ.

53. ἀφεται· πῶς γὰρ ὅν ὁλοῦν εἶπεν, νῦν ἀγαθόν
σιν· ἢ ἀντὶ τῆς ἀνδρείου ἐστίν. Β.

Ἀρίσταρχος νεμεσσηθῆναι, διὰ τῆς δὲ Α.

54. κωφὴν· ἀντὶ τῆς ἀναίσθητον, κέχρηται δὲ τῷ
κῶ ἀντὶ γενεῶν· κωφὸν δὲ καὶ τὸ μὴ προϊέμενον φωνῆς
κῶφον γὰρ βέλος” (Π. 11, 390) καὶ „κίματι κωφῷ” (Π. 14, 101)
καλῶς δὲ τὸ ἀναίσθητον γῇ παρείκασιν· ἢ ὅτι ἀπὸ γῆς
σῶμα, καὶ ὅτι βαρὺ καὶ γῶδες, ὡς καὶ Ἑμπεδοκλῆς φησὶ
καὶ Ἡράκλειτος V) „κίματι κωφῶν ἐκβλητότεροι.” ΑΜ.

55. χολωσαμένη· ἐπὶ τῇ κατηγορίᾳ Ἀχιλλεύς
50 γίγνεται. τὴν δὲ ἀπολογία πρὸς Ζεῦτα πεποίηται· ὅτι
ἐκ ἡμῶν ἀπολογεῖται, ἀλλ' ὥσπερ λαβὴν εἰληφῆς τὸ

Ἀπόλλωνος δρημένον, ἀλλ' ὁλοῦ Ἀχιλῆϊ θεοὶ βάλεσθ' ἐπαρῆναι, καὶ φησιν ὅτι διόντως ἔτος τιμᾶται διὰ τὴν ἀρετὴν. AM.

56. εἴη κεν καὶ τὸτο τεὸν ἔπος: πρόπον σεαυτῷ ὄντας· ἢ ἴσκει σὺν τῷ ἔπος εἶναι· ἢ εἴη ἂν καὶ τὸτο τὸ 5 ἔτος τῶν σῶν φλυαρημάτων. BM.

57. θῆσεται: ἀντὶ τῆ θήσεως σὺ καὶ μόνος καὶ πρῶτος· ἢ γὰρ ἄλλος τις. BM.

58. ἡ διπλῆ, ὅτι ἀντὶ τοῦ γυναικὸς μαζόν. Ὀμηρικὸν δὲ τὸ ἴδιον· „ὥς τὴν μὲν πρόμνην ἡμεῖς” (Π. 16, 10 124). A.

ἑδὲν πρὸς τὸ θνητὸς ἀντιδιέστηεν. V.

ἄλλως. τῷτο ἔνιοι τῶν κριτικῶν κατὰ συνωνυμίαν μεταλαμβάνουσι, λέγοντες αὐτὸν εἶναι γυναῖκα καὶ ἄνθρωπον καὶ θνητὸν, ὡς γίνεσθαι τοῖσι. Ἐκτορ μὲν θνητός, θνη- 15 τὸν τε θῆσται μαζόν, ἄλλοι δὲ παρεξηγηθῆναι τὸ γυναικα ἀντὶ τῆ κτητικῆς γυναικεῖον· τὰς δὲ Ἀττικὰς καὶ Ἀστωρῖας τὰς κυριωτέροις χρῆσθαι ἀντὶ κτητικῶν, Ἑλληνιστὰν ἀντὶ τῆ Ἑλληνικῆς, καὶ ἄνθρωπον ἡθὺς ἀντὶ τῆ ἀνθρώπι- νου, καὶ Ἑλλάδα δι᾿ ἁλκτον. A.

ἀντὶ τοῦ γυναικὸς, ὡς τὸ „ὃ δ' ἐρνεὶν εἴμενε νέονς ὄντας” (Π. 21, 73)· ἢ γυναικεῖον· ἢ παρὶλκει τὸ μα- ζόν. τοὺς δὲ τοιοῦτους σολοικισμοὺς ἐπιχυμωμοὺς κα- λῶμεν διὰ τὴν ἀνομοσυστάτην. ἔτι καὶ ἄλλοι τῆ θηλά- ζου, ἢ λείπει εἰς τὸ μαζόν ἢ κατὰ. V.

59. ἀντὶ τῆ γόνος τινὲς γράφουσι πύϊς· ὡς γὰρ ἐπὶ προ- γόνου ἐστὶ τὸ γόνος. V.

60. αἰτῆτηλα: ἔτι ἀταλὴν ἦτοι νέαν καὶ ἀπαλὴν ἔσαν ἐνδραχμήν. BM.

61. φιλίας γένετ' ἀθανάτοισιν: εἰμαρτο γὰρ θνητῶ 30 αὐτῇν γαμηθῆναι· ἐγὼ δὲ τῷ ἰσοδύμῳ δέδωκα. V.

62. ἀντιτάσθαι: εἰμοιρεῖτε καὶ μετελαγχάνετε. B. με- τολαμβάνετε. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἄντρον τῆ Χείρωνος. V.

ἐν δὲ σὺ τοῖσιν: ὃ ἐστὶ, τί νῦν ἀτιμάζεις ἢ εἴμας πρῶτον; V.

63. ἔχων φόρυγγα: οἰωνίζονται τὸν Ἀπόλλωνα δαυτὶ χολάζειν καὶ μὴ λοιμοῖς. διὰ κιδύρην αὐτῷ νέμειν, ἢ ἕνα θεοὶ δαυτὶ ἐποίησαν ἑταῖρην (Od. 17, 271). V.

κακῶν ἔταροι: Ἀλεξάνδρος καὶ Ἐκτορος. Ἡσίοδος αὐτῶν κακῶν ἔταρον” (O. 716). V.

αὐτὸν ἄπειρε: ὡς ἐποχομένην βοηθήσειν Ἀχαιοῖς· „ἐπὶ- 35 γαμναι γὰρ ὑπαντας Ἡρῇ λισσομένη” (Π. 2, 31). BM.

64. τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφελη- γιγέτα Ζεὺς: πιδυκῶς ὁ Ζεὺς διαδέχεται τὴν δικαιολο- γίαν τῆ παιδὸς καὶ θελήσαντος ἐπὶ τοῦ πατρὸς ἐρῆεν τῇ 40 γυναικί. BM.

τινὲς τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας, ὡς θυχεράων ἐπὶ τῇ ἀποδόσει. V.

65. ἀποσκέδμαινε: ὡς περὶ ἐρῆω ἐριδμαίνω, ἔτι καὶ σκέδω συνδμαίνω. ἢ ἀπὸ τῶν δογίζομένων λευκῶν ἐπὶ τῇ 50 ἀραιώσει τῶν σκέμνων, ἢ ἀπὸ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον ἐν

τῷ ὀφρῶτι συστολῆς τῶ δερμάτος. BM. ὁ σκέτος καὶ τῶ- 55 τινὲς δὲ ἐκ τοῦ παρὰ τὸ ἐπισκένιον. V.

66. οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γέ μιν ἴσσεται: ἐχέτω μὲν- 60 γον τιμήσομεν· ἢ ἐχέτω ὁμοία ἐπὶ πάντων ἔσται τιμή. BM.

68. ὡς γὰρ ἔμοιγ'· ὅσον ἐπὶ τῇ ἐμῇ κρίσει. A. λείπει τὸ δοκεῖ· ἢ ὡς ἐμοὶ καὶ τοῖς ἄλλοις ἦν κρί- 65 λος. BM.

ἐπεὶ οὐ τί: ἐπεὶ οὐχ ἡμῶνταιν ὁ Ἐκτορ ἐμοὶ τὰ προσήνῃ ποιεῖν. V.

69. ἔτασς: τῆς ὀφειλῆς καὶ δαΐσης· καὶ αὐτοῖς γὰρ μοι- 70 ρας ἀπένειμον καὶ ἀπήρχοντο ἐξ ὕλων τῶν μελῶν, ἵαται δὲ πλέον. BM.

71. κλέψαι μὲν ἐάσομεν: τὴν περὶ τῆ κλέψαι βου- 75 λὴν ἐάσομεν. BM.

71. 72. 73. ἀφαιρῶνται εἰς αὐτὸν, ὅτι ψεύδος ποιεῖσιν καὶ γὰρ διὰ πάντος συνδιατρέφει αὐτῷ ἡ Θέτις. τὸ δὲ ἐάση- 80 μεν νῦν ἀντὶ τῆ παρῶμεν, ὅσον μηδὲ λέγομεν ὑπερ ἡγορή- σαντες οἱ περὶ Ἀντίμαχον ἐποίησαν κλέψαι μὲν ἀμύ- χανον. γράφεται δὲ κατ' ἕνα εὐ γὰρ οἱ αἰεὶ ἀντὶ τῆ 85 ἡ γὰρ οἱ αἰεὶ, διὰ μέσος δὲ τὸ ἐδέει πῃ ἔστι. τὸ δὲ ἐξῆς, ἀλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν λάθρη Ἀχιλλῆος. A.

73. ἔτασς Ἐκτορα: ἔμεινον δὲ γράφειν ἔκταν Ἐκ- 90 τορος. V.

72. ἐκ ἀναγκαῖον τὸ ἢ ἄρδρον ἐκδέχεσθαι καὶ δασύειν 95 ἔτασς γὰρ αὐτῷ ἔτασ' ὅτε παραλείπειν τὰ ἄρδρα· „ἀλλὰ φλῆ μήτηρ” (Π. 21, 276) „μήτηρ μὲν τί μὲ φησὶ” (Od. 1, 215). σύνδεσμος ἐν ἐστὶ βεβαιωτικός· διὰ περισπαστον. A.

73. μήτηρ παρμύμβλωκε: ψευδὲς τῷτο. ἔτασς ἔν φησιν ὅτι ὡς μήτηρ συμπάρεσεν αὐτῷ τῷ νεκρῷ Ἀχιλ- 100 λεύς. B. ἢ ὑπερβολικῶς τῷτο εἶπεν ἀπὸ τῆ συνεχῶς αὐτὴν ἐκείσε φοιτῶν. V.

ἦμαρ: σολοικοφανές· ἔδου γὰρ ἡματα. V.

74. ἀλλ' εἴ τις: ἀλλ' εἴδει τις. ὡς περὶ δὲ εἰδόντος 105 „ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρεῖομεν” ἀνέστη Κάλχας, ἔτιω 35 καὶ νῦν ἡ ἴρις. BM.

τὸ εἴ ἀντὶ τῆ εἴδε· διὰ ἐδέει ἐποστικτῶν. A.

τινὲς τὸ θεῶν ἐπὶ τῆ τρέχων ἐξεδέξαντο, μετοχὴν πα- 110 ραλαμβάνοντες, καὶ ἐβάρυναν. ἀπίδαρον δὲ· διὰ περισπα- ρῶν γυνικὴ γὰρ ἐστὶ πληθυντικὴ ὀνόματος τῆ θεῶς. A.

75. ὅφρα τί οἱ εἴπω: ἕνα ἕνα καὶ νοθεύεισιν αὐτὸν 115 ἢ μήτηρ. V.

77. ὥρτο δὲ ἴρις: ἔτι πρὸς τὸ προκείμενον, διὰ τὴν ἐμοσότητα τῆ μαρτυρίας. A.

ἡ διπλῆ, ὅτι ἐξ ὀνόματος μὴ καλῶσαντος τοῦ Διὸς ἢ 120 πρὸς τῷτο τεταγμένη ἴρις ἀπακτεῖ, ὥστε καὶ ἔτιαν ὁ Ἀχιλ- λεύς λέγει κοινότερον, „ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν” (Π. 1, 62), εὐλόγως οὖν πάλιν ἐρεῖ ὁ Κάλχας (ib. 74) „ὦ Ἀχιλλεὺς κλέψαι με.” A.

ἀελλόπος: Ἐλφορῶν, ἀελλόποςδος αἰθαρότας. V.

78. Σάμνι: τῆς νῦν Σαμοθράκης. Σάμνις δὲ τοῦς λό- 125 γους ἔλεγον. ἑκαλεῖτο δὲ Ἀνκαρία, εἴτα οὐκαὶ αἰεὶ ἔτα

H h h h 2

Σαμίων, ὃν τὸ σκάφη οἱ αἰχμάλωτοι Θοῤῃες κατέδυσαν, Σαμοθράκη ὠνόμασαι. Β.

ἡ διπλῇ, ὅτι τὴν Σαμοθράκην ἔτιωσεν. Α.

79. μέλανι πόντῳ: μέλανι, τῷ καὶ ἔτι νῦν καλεμέ-
τω μέλανι κόλπῳ. D. ἀντὶ τῷ μέλανι κόλπῳ, ὅς ἀπὸ Μέλ-
λανος ποταμοῦ καταφερομένου εἰς αὐτὸν ὠνόμασαι. οἱ δὲ
ἀπὸ τῷ Φορβίδῃ Μέλανος ἐκεῖ ναυαγῆσαντες. ἡ ὅτι ἐκ
μελαγγείων ὁ ποταμὸς κατιῶν μελανεῖ αὐτόν. ἐκεῖ δὲ ἐστὶ
καὶ ἡ Σαροηδονία ἄκρα. τάχα δὲ τῷ τῷ ὕδατός ἐστιν ἐπι-
θετον, ὡς „μέλαν δὲ ἐ κῆμα” (Od. 5, 353). τὴν δὲ Καρ-
διανὸς ὁ κόλπος ὀνομάζεται. V.

ἐπεξευχάησιν: αἱ βαρυτόνως φησὶ εὐνάων. V.

80. μολυβδαίνῃ: τῷ μολύβδῳ ὃ πρὸς τῇ ὀρμῇ καὶ
τῷ ἀγκίστρῳ ἐστὶ πρὸς τὸ θάττον καθικνεῖσθαι τῷ βυθῷ. BM.

οἱ δὲ τὴν βολίδα. ἡ μόλιβον δὲ φησὶν ἡ μόλυβδον. V.
βυσσόν: ἐπικρύπτει τὸ ὁξύνει τῷ τὰ εἰς ὅς λήγον-
τα ὀνόματα δισύλλαβα, ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου ἢ συμ-
φώνων, διδωπλυσιασμένον ἔχοντα τὸ ὁ ὁξύνεσθαι θέλειν,
κισσὸς πεισσοῦς. ἀντιπλάττει τὸ μέσσοις. Α.

81. κέρας: ὁ προσάπτει τῇ ὀρμῇ πρὸς τὸ μὴ ἐξέλ-
θειν καὶ ὁμύχορον εἶναι τῇ θαλάσῃ. οἱ δὲ νεώτεροι κέ-
ρας τὴν συμπλοκὴν τῶν τριχῶν. Β. ὁμοίαν κέρατι „τὸν
κισσὸν ἔχοντα ἔκαστος Γλαυκὸν” Ἀρχιλόχος. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐ λέγει βοὸς κέρας βοὸς τριχῶν, διὰ τὸ
τριχίην εἶναι τὴν ὀρμῇ. λινυῖς γὰρ ἔχοντο „ἐκ πόντιοις
θύραζε λίνῳ ἐν ἡροπεί χαλκῷ” (Il. 16, 408). οἱ δὲ νῦν ἀδὲ
βοεῖαις χρώνται, ἀλλ’ ἐπὶ πλείους. λέγοι ἂν ἐν βοὸς κέρας
κυρίως κατεσκεύαζον γὰρ σύριγγα ἐκ κέρατος βοεῖς, ἣν πα-
ρετίθεσαν τῇ ὀρμῇ ὑπὲρ τὸ ἀγκίστρον, ὥπως μὴ οἱ ἰχθύες
ἀποτροπῶσι τὸν λίνον. Α.

ἐμβεβαυῖα: ἐν ἄλλῳ ἐμμεμαυῖα. Α.

82. κῆρα φέρουσα: εἶναι τῶν κατὰ πόλεις πῆμα
φέρουσα ὅτιον γὰρ ἐπ’ ἰχθύων κῆρα λέγεται. τὸ δὲ ὡμη-
σῆσιν ὡς ὀρηγῆσιν προέβηται δέ. Α.

τοῖς ὁμοῖς ἐδιωμένοις: νῦν γὰρ περὶ τῶν μικρῶν ὁ
λόγος. V.

83. ἀμφὶ δ’ ἄρ’ ἄλλαι: γράφεται ἀμφὶ δὲ τ’
ἄλλαι. Α.

84. Ἀριστείδης τὸ εἶναι τοῦ δασέως, Ἀριστοκλῆς δὲ
πρὸς τοῦ προέβηται δὲ περὶ τῆς λέξεως. Α.

85. ἐν τῇ κατὰ Πανδὸν ὅς τὰς ἐμελλεν. Α.

ἐμελλε: ἀντὶ τῷ ἐμοιρήθη, ἡ ἀντὶ τῷ ἐώκει. Β.

ἀντὶ τῷ ὅς τῷ οἴῳ ἡρμοσα. περισσὸς ἂν ὁ ἔξῃς. V.

86. ἀδελφεῖται, ὅτι περισσὸς ἐστὶ τὸ γὰρ οἱ ἐστὶν αὐτῷ,
καὶ τὸ ἐμελλεν ὅτι τῷ ἐώκει. Ὁμήρῳ, ἐχὶ τῇ Θέτιδι
ἐμελλεν ἐν Τροίᾳ φθίσαι. Α.

ἐπειδὴ μύλλει καταστρέφειν τὸν λόγον εἰς τὰς ἑκτορας
ταφάς, προλαβεῖν τι ἐπιχειρεῖ τῶν ἑξῆς, καὶ τὸ κέντρον
ἐγκαταλείπειν, ὡς ὁ κωμικός φησι, τοῖς ἀκροαμένοις, ὥστε
ποθῆσθαι τι καὶ περὶ τῆς Ἀχιλλέως ἀναιρέσεως ἀεῖσαι, καὶ ὅ
ἐννοεῖν παρ’ ἑαυτοῖς οἷος ἂν ἐγένετο ὁ ποιητὴς διατι-
νόμενος ταῦτα. καὶ ἔστι περιπαθὲς τὸ κλαῖναι τὸν
τα. BM.

88. ἄφ’ οὗτα: ἀναλλοίωτα καὶ ἀμετάβλητα. BM.

90. 91. τὸ ἔξῃς, τίποτε μὲν ἄνωγε μίσγειν Ἀθανάτοισιν
ἡ λείπει τὸ ἐλθεῖν μετὰ τὸ θεός. AM.

91. ὁ δὲ ἀντὶ τῷ γὰρ. ἀκριβὲς δὲ τὰ ἀναρίθμητα.
92. οὐδ’ ἄλλιον ἔπος ἔσσεται: ὁ μεταίωσεν
κλέυσιν αὐτῷ. BM.

94. ἔσθας: παρὰ τὸ εἶναι τὸ ἐνδύομαι παρὰ τῷ
ἡ ἐσθῆς. οἰκεῖον δὲ θαλασσίου καὶ πενθέσει θεῷ τὸ
λαν. BM.

φιλοῦς τὸ ἔσθας καὶ ἐσθῆς, ὁ μόνον διὰ τὴν σφαλαγῆν
ἀλλὰ καὶ ἄλογον (καθ’ ὃν λόγον;) ἡμεῖς προείπομεν ὅτι
σκευάσαντες τὰς ὑπὸ τῶν πρὸ ἐμῶ ἐρημένους τὰ γὰρ
νῆεντα φιλοῦσθαι, θάλει ἐπιφερομένης τῷ ὁ, ὁσπὺς ὁσπρῶν
ἀσφύδελος ἀσφάραγος ἀγάλλω ὄχεος ἰχω ἰχθὺς ἀλόν
ἐσθῆς ἄθμα ἔσθας ἔτιωσεν ἄρα καὶ ἔσθας καὶ ἐσθῆς. Α.

96. λίσσεται: ὑπεχωρίζεται, δίσσεται, ὥστε δόξαι
ρίχον. BM.

97. εἰσαναβῶσαι: ἡ Ἀριστοκλῆς ἐξαναβῶσαι
αἱ πλείους. Α.

οὐρανόν: τὸν ὑπερνέβριον τῷ Ὀλύμπῳ τόπον
γὰρ „ἡλυθες Ὀλύμπῳδε θεὰ Θέτι” (104). ἀντὶ
τὴν τῷ μέλανος κόλπῳ. BM.

πρὸς τὰ κέρατα τῷ Ὀλύμπῳ θρανὸν γὰρ νῦν
ἐποβάς φησιν „ἡλυθες Ὀλύμπῳδε.” παρ’ ὅσον ἐπὶ
τινὰ μέρη ἐστὶ τῷ Ὀλύμπῳ, ὑπὲρ τὰ κέρατα διήκοντα. Α.

100. εἰξε δ’ Ἀθῆναι: ἡ μὲν Ἀθῆναι ὡς νεώτεροι
θρόνος ὑπέκειν, ἡ δὲ Ἥρα ὡς βασιλὴς τῇ διεξίωσιν
50 φρονεῖται. BM.

ἐκ δεξιῶν, ὡς φησὶ Πίνδαρος „πῦρ πνέοντος αἴθρῃ
ραννῶ ἄγχιεα διεξίαν κατὰ χεῖρα πατρὸς Ἰξίαι.” ἡ
κατετάλλω δὲ ἔτιωσεν ἡ Ἀθῆναι. V.

ἡ διπλῇ πρὸς τὴν καθέδραν Ἀθῆναις καὶ Ἥρας, ἐπὶ
τέρωθεν τῷ Αἰὶός. καὶ διὰ λέγει „αἰδοῖται Αἰὶός
(Il. 8, 444) τὸ αὐτὸ σημαίνει, Αἰὶός ἐκατέρωθεν, ὅτι
νῆς δέχονται, χωρὶς, ἀλλὰ μόνον καθ’ ἑαυτὰς ἔχουσαι
γνώμας. Α.

102. ἀντὶ τῷ ὀρέξασα ἔπειν. M.

104. ὅτι ἄνω εἶπεν εἰς οὐρανὸν ἡχέσθην, τὴν
Ὀλυμπον παραγεγονέναι αἱ γὰρ κορυφαὶ τοῦ Ὀλύμπου
ἐπεράντοι. Α.

108. ἡ διπλῇ, ὅτι ἔτιωσεν λέγει ἑκτορας καὶ
ἑκτορας καὶ ἀλλὰ καὶ „οἰσόμεναι νεκρὸν ἑλπίνορα”
45 12, 10). Α.

109. ἐντεῦθεν γέγονεν ἡ προδιασκευὴ (ἐντεῦθεν δὲ
ἄνω διασκευάσαι περὶ κλοπῆς V). „ἀλλ’ ἦτοι κλέψαι
ἴασσμεν.” ἡ δὲ Μασσαλιωτικὴ ὁ τρύνονσιν. ἔτιωσεν
ἡ Χίος. Α.

ἔττοκοπον: συνειτόν, κατὰ τῷ σκοπῷ φέροντα
γνώμην. Β.

110. ἡ διπλῇ, ὅτι προΐαπτω Ἀρίσταρχος. καὶ ταῦτόν ἐστι τῷ προΐαλλω. Α.

ἄλλως. Ἀπολλόδωρος καὶ Ἀρητιάδης καὶ Νεοτέλης καὶ Διονύσιος ὁ Θορᾶς διὰ τῆς τὴν πρόθεσιν γράφουσι, καὶ διαφέρουσιν τὸ αἶ, ἵνα ἡ προσάπτω, ἀνατίθηναι· οἱ δὲ χωρὶς τῆς τὴν ἔγραψαν καὶ ἐψήλωσαν τὸ αἶ, ἵνα ταῦτόν ὑπάρχη τῷ προΐαλλω, ὅσον δίδωμι, προσπειδω. ἔτι δὲ καὶ Ζηνόδοτος καὶ Ἀρίσταρχος ἐν τοῖς πρὸς Κωμανόν. Α.

προτιάπτω· ἀντὶ τῆς προσάπτω καὶ παρίχω. προΐαπτω δὲ τὸ βλέπω. Β.

111. μετόπισθε· λείπει ὁ καὶ, ἵνα καὶ εἰς ἕξερων θύλων τὴν πρὸς σὲ φιλίαν τηρῇσαι. ΒΜ.

ἵκεν τῶν δεσμῶν (Π. 1, 398). τινὲς δὲ διὰ τὴν μῆξιν· ἵκεν ὑποπον. V.

112. τὴν Θέτιν ἀποσέλλει πρὸς Ἀχιλλεῖα διὰ τὸ τῆς συμβῆλῃς ἐπαρᾶνδεντον· ἤκει γὰρ αὐτῆς ὡς πάντα προειδίας. Μ.

114. μαινομένησι· μανίας γὰρ ἴδιον τὸ αἰκλῆσθαι τὰ ἀναδύσθαι. ΒΜ.

116. ἐμέ τε δέσση· συνδέοις δέσσει, δέον εἰπεῖν ὑπὸ θ'· ἔκτορα λύσση· καὶ μὴν ἐκ ἡττησέ τις. ἡ ἐπὶ ὡς μὴ ἀπολύσων δέκετο, ἐδὲ ἐὰν ἀντιδρόπον δοῖεν χρυσόν. Β.

117. Ἴριον ἐφῆσσι· ἐντελεσμένην αὐτῷ τὰ περὶ τούτου τῆς Ἰριον ἀποπέμψω. τὸ δὲ ἐφῆσσι ἐκ τῆς ἐπιπέμψου ἀπλῶς, ἅλλ' ἐξ ἐντολῆς αὐτῇ δὲς πέμψω. τίς δὲ ἡ ἐντολή; „λύσων φιλόν υἱόν, ἴοντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν” ἐφετμή γὰρ ἐντολῇ, παρὰ τὸ ἐφῆσθαι γιγνόντα, ὃ ἐξ ἐντελέσθαι· „ἐμέσων δ' ἀνδρὶ ἐκάσθω ἐφιέμενος τάδε εἶρω” (Od. 13, 7), ὡς εἰσοθέλει γὰρ εἰπεῖν εἰς ἴλιον. Α.

121. ἡ διπλῇ, ὅτι πάλιν ἐξ Ὀλύμπου λέγει κατεῖναι αὐτὸν δὲ (97) „ἔρανον ἀχθήτην.” Α.

122. ἐν θ' ἄρα· γράφεται ἐν δ' ἄρα. Α.

123. ἀδινά· ἀδρόως καὶ ὡς ἐξ ἀνακλίσεως. ἡ ἀδινά· 35 ἡ λείπεται. ΒΜ.

124. ἡ διπλῇ, ὅτι ἀπᾶς τῶν ἐν Ἰλιάδι καὶ ἀπᾶς ἐν Ὀδυσσεῖα (16, 2) τὸ ἄριστον· ἐστὶ δὲ τὸ πρῶτον ἐμβρομα· τῆς γὰρ τροφᾶς ἐλάμβανον οἱ ἥρωες. Α.

125. ἔτιος Ἀρίσταρχος ἐνικῶς ἐν κλισίῃ. Α.

129. βραχὺ διασταλτόν μετὰ τὸ κραδίην. Πρωταγόρας παραινέει καρδίαν μὴ ἐξολεῖν, ὃ ἐξ ἐν ἄλυνον καὶ ἀτάραχον αἰσάνει τὸν ἀνδρωπον. Α.

ἐντεῖθεν καὶ Πρωταγόρας παραινέει μὴ ἐξολεῖν ἕως καρδίας· ὃ γὰρ ἐκείνην ἐξολεῖν καὶ τὴν αὐτὴν ἐξολεῖν, ταῖς ἐξ ἐξολεῖν ἀτάραχον καὶ ἄλυνον αὐτὸν τηρεῖ. ΒΜ.

οὕτω τε σίτῃ· διὰ τὸ „λίσσόμενος δειπνήσαι” ὃ δ' ἐφῆντο στεναχέων” (Π. 19, 304). V.

130. ἀθιτέται· ἀνοίκιος γὰρ ἡρώϊ καὶ θεῷ. ἴσως διὰ τὸ πολλὰς ἀντ' αὐτῶ κτήσασθαι ἐκδόνας. ἡ τάχα ἐποκλήτευσα ὅσον τῶ πένθος ταῦτά φησι. συγκοιμᾶται ἐν Βρισηίδι

μετὰ ταῦτα (675). V.

130. 131. 132. ἀδεικνύται εἶχοι γ', ὅτι ἀπρεπὲς μητέρα εἶναι λέγειν „ἀγαθὸν ἐστὶ γυναῖκα μίσγεσθαι.” ἔτι δὲ καὶ ἀπάντων ἀσυμφορώτατόν ἐστι, καὶ μάστιγι τοῖς εἰς πόλεμον ἐξῆσαι· χρεια γὰρ εὐτοτίας καὶ πνεύματος. καὶ τὸ λέγειν ὅτι ὁ θάνατός σε ἐγγύς ἐστιν ἄκαιρον. διοικεῖσθαι δὲ τις αὐτὸς, οἰηθεὶς ἀποκρίμασθαι ἀδελφὸν σίτῃ. πληρὴς δὲ ἐστὶ, σὴν ἔδωκεν κραδίην, ἐδὲ τὸ τυχερὸν σίτῃ μεμνημένος. Α.

134. ἡ διπλῇ, ὅτι ἔτιος εἶπεν ἀντὶ τῶ αὐτόν, ἐξ. Καλὸν λίσματος ἐν καὶ Ἀρίσταρχος δασύνουσι τὸ πρῶτον τῆς ἀντιωνυμίας. τῷ δὲ τόνῳ ὡς ἐμέ. Α.

δυσυντέον τὸ πρῶτον τῷ ἐξ. τῷ δὲ τόνῳ ὡς καλέ. ΒΜ.

137. νεκροῦ δὲ δέξαι ἀποινα· τὰ μὲν ἀποινα φησὶν ὑπὲρ ζώντων, σὺ δὲ ὑπὲρ νεκροῦ καὶ ἀχρήστου δέξαι αὐτὰ καὶ κερδαίνης. ΒΜ.

ὑπὲρ τῷ κοινῷ, ὡς εἰ ἔλεγε καλτοὶ ἀχρήστου ὄντος. V.

138. τὴν δ' ἀπαμειβόμενος· τινὲς τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας, ὡς δυσχεραίνων ἐπὶ τῇ ἀποδοσὶ. V.

139. τῇ δ'· ἀντὶ τοῦ ἐνθάδε, ὡς „τῇδε γὰρ ἔβρισαν” (Π. 17, 512). τὸ δὲ εἶη ἀντὶ τῷ ἴδι ἢ παραγένοιτο. ὃ δὲ Ζῶπυρος (τῷ Ζωπύρῳ V) ἀντὶ τῷ ἐξω. ΒΜV.

ἐν ἄλλῳ τῇ εἴῃ· ὃς δῶρα φέρει. Α.

140. εἰ δ' ἡ· αὐτὸς φησὶν „ὃς καὶ θεοῖς ἐπιπέσθη, μάλα τ' ἔκλυον αὐτῷ” (Π. 1, 218). V.

141. ἐν νηῶν ἀγύρε· ὑπὲρ δι' ἄλλων λέγει „νηῶν ἐν ἀγῶνι” (Π. 14, 428). Α.

143. ἡ διπλῇ, ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλιον. Α.

144. ταχεῖτα· ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆς ταχέως. ΑΒ.

145. εἴσω· ἡ διπλῇ, ὅτι τοπικῶς ἀντὶ τῆς προθέσεως· εἴσω γὰρ εἰπεῖν εἰς ἴλιον. Α.

148. ἔτιος διὰ τῶ ν, ὅλον. Α.

οἶδε γὰρ ἡνιοχεῖν ὁ Πρίαμος. οἶον δὲ γραπτεῖον, οὐχ οἶος. V.

μηδὲ τις ἄλλος· ὑπὲρ τῆς λαθεῖν. ἅμα δὲ καὶ ἔλιον μόνωσις ἐργάζεται. ΜV.

149. γεραίτερος· ὡς δικαιότερος, παλαιότερος, ἔτιος γεραιότερος καὶ κατὰ συγκοπήν γεραιότερος, ὡς „θιρίσται εἰσι κέλινθοι” (Αἰατ. 149). V.

μόνον ἀπελθεῖν μετὰ τοσούτων λύτρων ἀδύνατον, ἐπὶ 40 γίνεσθαι δὲ τίνα τῶν νέων εἰς πολέμων στρατὸν ἀπὸ θανάτου· ὁ μόνον ἐν κῆρῳ ἐπεται, ὅπερ ἐστὶ σπονδῶν καὶ πίσεως σύμβολον, ἀλλὰ καὶ ἔτιος γέρον. ΒΜ.

150. ἡ δὲ· γράφεται ἡ κα. Α.

151. ἡ διπλῇ, ὅτι ἔτιος εἰρηκεν, νεκρὸν δὲ ἔκτεινεν, ἀντὶ τῆς δὲ κτείναν νεκρὸν ἐποίησεν, ὡς ἐπὶ τῇ „ἔλκος ἀναψέχοντα τὸ μιν βάλε Πάνδαρος ἴφ” (Π. 5, 795). Α.

152. τάρβος ὁ φόβος, ἀπὸ τῆς τέρω, τάρως, καὶ πλυσμῶ τῷ β τάρβος. ΒΜ.

ἐν ἐπιτάσει· ἔχ ὅτι θάνατος, ἀλλὰ μηδὲ τάρβος. V.

154. εἴως· τοπικῶς. χρονικῶς δὲ „ἔως ὃ ταῦθ' ὤρμαινε” (Π. 1, 193). αἰτιωδῶς δὲ „ἔως Πηλεΐδην ὀδυ-

ταῖο ἤθελε, δῆλον· ὁ γὰρ πρὶν καταβῆναι ἱερωτά, ἀλλ' ἐπὶ
 δαδόμενοις ἀναγέρει τὴν γνώμην. BM.

198. Ἀρίσταρχος ἄνωγεν ἔξω τῷ τ. Α.

199. ἔσω εἰσάτον· ἀντὶ τῷ εἰς εἰσάτον. B.

200. καὶ ἀμείβετο· Ἀρίσταρχος καὶ ἀνήγετο. A.

201. ὡ μοι· γυναικεία ἢ ἀναφώνησις, ἐξισαμένης ἐπὶ
 τῶν τηλικούτων τολμῶν. V.

ἥς τὸ πάρος περ· ἐφ' αἷς προῶν. V.

202. ἔκλε· ἔκλειο κατὰ συγκοπήν, ἀντὶ τοῦ ἐδεδοῦσα-
 ον. BM.

τὴν καὶ συλλαβὴν δευτονεὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, ἡγούμενος
 τὸ πλῆθος εἶναι ἐκλείει. ἐκ ἔτι δέ, ἀλλ' ἐκλείει τετρασυν-
 λάβως. καὶ δῆλον ὅτι εἴτε συγκέκοπται ἢ ὁδεῖα εἴτε ἢ βαρεῖα
 ἢ μετὰ τὴν ὁδεῖαν, ὀφείλει πάλιν τρίτῃ ἀπὸ τέλους ἢ ὁδεῖα
 φελάτεσθαι· οὐδὲ γὰρ χαρακτήρ κωλύει. τὸ μέντοι „σὺ δ'
 αἶδα καὶ μ' ἐλέησον” (Π. 21, 74) καὶ τὰ τοιαῦτα, πρώτης
 ὄντι συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἄλλης ἀναλογίας ἔχοντες,
 ὡς ἐν ἑτέροις εἴρηται. A.

205. ἢ διπλῇ, ὅτι ὑποτάσσασσι εἰχον ὡς ἠλλείποντος τῷ
 λόγον καθάνατοι ποιήσαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες” (ὁ δ' αὖ
 θανάτων εὐρὺν ἔχουσιν V). πλείων δὲ ἔστιν ἔμφασις μὴ προσ-
 κημένον αὐτῷ. A.

τίνες ἐξήνεξε, τῆς ἀρχῆς ἐξέβαλε. V.

206. τὸ ἐξῆς ἔστιν, εἰ γὰρ σ' αἰρήσει, ὅ σ' ἐλεήσει· τὰ
 δὲ ἄλλα διὰ μέσσω. A.

ἀντιγράφως. εἰ γὰρ σ' ἐσύμεται καὶ αἰρήσει, ἀντὶ τοῦ,
 εἰ μόνον διαίσταται, εὐθὺς ἀναιρήσει. BM.

207. ὡ μνηστῆς· ὁμῶς καὶ ἄγχιος καὶ αἰμοπότης. BM.

ταῦτα δὲ ἀπολύτως. V.

208. αἰδέσεται· ἢ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῷ προσδέξει ὡς 30
 καίτην. „μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών” (Π. 22, 123). A.

καίτοι γὰρ οἱ ἴκονται. V.

ἀνευθεν· ὡς οὐδὲ ἑλπίδα ἔχοντες ποτε θάψαι τὸν
 εἶδον. A.

209. τῷ δ' ὡς ποθί· εἰ τῆς σωτηρίας τοῦ γέροντος 35
 προνομήνῃ μόνον ἐφαίνεται, ἀπριπῆς ἦν παντελῶς ὁ λό-
 γος, ὅτι καταρροεῖ νῖξ τοιάτῃ ἐπὶ ἀσφαλείας προσβύτω
 δεσυχῶς. νῦν δὲ ὡς ἀδυνατέσσα κομισασθαι τὸν νῖον, ὁ βέ-
 λται προσσποβαλεῖν καὶ Πρίαμον. BM.

μῆκται τέτοις λογισμὸς καὶ πάθος. ὡς ποθί δὲ ἔτω 40
 ποθ. V.

210. ἢ διπλῇ, ὅτι ἐνταῦθα καλῶς καίται, ἐπὶ δὲ Ἀχιλ-
 λῶς ἐν τῇ Y (128) ἔκεί. A.

212. ἔχοιμι· κατέχοιμι εἰς τὸ ἐθίειν. A.

δαμονίως τῇ ἐμφάσει χρῆται· θανάσιμον γὰρ τὸ τοῦ 45
 πάθος. καὶ μέσον, ὅ ἢ χολῇ καὶ πολλὸ τὸ ἐθιόμενον
 καὶ ἐν παρτάσει τὸ ἐθίειν. τὸ τε ἐμφῶσα ἐμφαντικώτα-
 τόν. ὁ γὰρ λαβύσα τῇ χειρὶ, ἀλλ' αὐτῷ προσφῶσα τῷ ἥπατι
 τὸ εἶμαι, ὡς ἐπὶ σαρκοφάγῳ θηρίῳ. εἶγε δὲ μὴ προειλη-
 φηται τὸ περὶ αὐτὴν πάθος, δυσπαράδεκτον ἦν τὸ μέγεθος 50
 τῆς συμφορῆς. οἰκῶν δὲ ταῦτα μητρὶ καὶ πρεσβυτέρῳ ἐπὶ

τίκται ἐκ ἀναιρεθέντος μόνον ἀλλὰ καὶ ἀκαιομένῳ ἀτάφῳ. BM.

213. Ἀπολλόδορος καὶ Καλλίστρατος τίτῃ, ὡςε τρία
 εἶναι, ἐπιρρήματα τὸ τότε καὶ σύνδεσμον τὸν ἄν καὶ ὄνομα τὸ
 τίτῃ. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης ἄν τιτα παραλαμβάνει, μετα-
 λαμβάνων εἰς τὸ ἀντέκτισα. ἔτω καὶ αἱ πλείους, ὁμοίας τῇ
 ἔτιτα (Π. 14, 484). ἔχον μὲν ἔν ἢ κατὰ σύνθεσιν ἀνόντων
 ἐμφάσεως, καὶ μᾶλλον τῷ τοῦτῃ μελλήσαι δὲ λείπειν τὸ ἄν
 ἐν τῇ συντάξει, ἐπιζητήεντος τῷ γένοιτο εὐκτικῶς τὸ τοιαῦτο.
 παραφολακτέον δὲ ὅτι καὶ συλλαβὴ λείπει ἢ τι, τὸ ἐντελὲς
 τοῦτος ἀντίτιτα. A.

τὸ τέλειον ἀντίτιτα, ἦν ἢ ἀντιμεδρητῃ. καὶ ἔστιν ὁμοίον
 τῷ „πρὸς ἐνός ἀντὶ περὶ αὐτῷ” (Π. 13, 447). συγκέκοπται
 δὲ ἢ τι συλλαβῇ. λείπει ἰδ' ὁ ἄν. ἐκ ἀξιοχρεῶν δὲ ἡγεῖται
 τὸν θάνατον τῷ πολέμῳ, εἰ μὴ καὶ τῶν σαρκῶν αὐτῷ ἐμ-
 15 φάγοι. BMV.

214. οὕτως ἐπεὶ οὐ ἔ, ἐπεὶ οὐκ αὐτόν· αἱ δὲ κοιναὶ
 ἐπεὶ οὕτι. A.

ἐπεὶ ἔχ ὁ τυχὼν ἦν ἐδὲ γέννις. τοιαῦτο δὲ καὶ τὸ „ἀνδρὶ
 πάρα κρατερῷ” πρὸς σύρασιν Ἑκτορος. αὐτῷ δὲ τὸ πά-
 20 ρος ἐπὶ τῷ ἀναξίως ὑβρίζοντι. τοιαῦτα καὶ ὁ Πρίαμος
 ἐρεῖ πρὸς Ἀχιλλεῖα, ἀλλὰ περικομένως· „τόνδε σὺ πρόην
 κτείνεις ἀμυνόμενον περὶ πάτρης” (500). τὸ δὲ κακιστό-
 μενον ἀντὶ τῷ ὡς, δειλὸν καὶ ἄνδρον. B.

215. πρὸ· ἔτιως χωρὶς τῷ δ. A.

25 δίχα τῷ δ ὡς τὸ „ὅσον προσήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωαὶ
 μάχεσθαι” (Π. 4, 156). M.

ἢ διπλῇ πρὸς τὰς γράφοντας (Π. 2, 484) „ἴσπετε νῦν
 μοι Μῆδοι Ὀλυμπιάδες βαθύκολποι,” ὅτι ἐπὶ βαρβαρίων
 τὸ ἐπίθεται τίθησιν. A.

ἔτι φόβῳ μνησθέντων· φιλοσόφως ταῦτα, ἐπὶ
 τοι φεύγοντα ἀνείλεν. B.

220. ἄλλος· ἄλλος, καὶ μὴ θεός. BM.

221. καὶ ἐνταῦθα ἀξιοῖ τις διασέλλειν μετὰ τὸ εἰσι,
 ὡς καὶ ἐν τῇ A ῥαπσῳδίᾳ (62) τὸ γένος, φησὶ, προειπὼν
 ἐπιφέρει τὸ εἶδος· „ἀλλ' εἶγε δὴ τίνα μάντιν ἱερήσαν.”
 δοκεῖ δὲ μοι ἐνθαδε μὴ ἐπιλέγειν, ἐπὶ ἐνδέχεται τὸ διδ-
 τερον τῷ πρώτῳ ἐπιθεται εἶναι, μάντις θύεται· καὶ ἄλλως
 τῶν ἱερῶν ἔτεροι νοεῖται. θυσασκοὶ μὲν οἱ διὰ τῶν ἐπι-
 θυομένων μαντεύμενοι, οἱ ἐμπυρόσκοποι — καλοῦσι δὲ
 αὐτοὺς λιβανομάντις —, ἱερεῖς δὲ οἱ διὰ τῶν σπλάγχων
 μαντεύμενοι. τὰ μὲν γὰρ θυμῶματα θύη καλεῖται, τὰ δὲ
 σπλάγχνα ἱερά. κοινὸν δὲ ἔστι τὸ μάντις. AB.

θυσασκοὶ· θυσασκοὶ οἱ τὰς θυσίας ἐπιτελούντες καὶ
 δι' αὐτῶν μαντεύμενοι ἢ οἱ λιβανομάντις. M.

222. ἢ παρὶται τὸ μᾶλλον Ἀττικῶς, ἢ μᾶλλον τοῦ
 ποιεῖν ἐχωρίζομεθα καὶ τῷ βαδίζειν ἐπὶ τὰς ναῦς. BMV.

ὁ ἀεσπρίκος, ὅτι ἐνταῦθα ὁρμολόγῳ λέγεται ὁ πῆλος,
 ὑπὸ δὲ Νέεσρος ἐν τῇ B (81) ἐκεί. A.

223. βραχὺ διασαλεύειν μετὰ τὸν δέ· τὸ γὰρ ἐξῆς, νῦν
 δὲ εἶμι. A.

ἐντὴν καὶ ἔτιως εἰπεῖν, νῦν δὲ θιὸς ὁ εἰπὼν. ὁ δὲ ἐμφαν-

ταῦς τὴν αὐτὴ αὐτοψίαν προβάλλεται, ἐνέλλαξε δὲ τὴν ταῖς. V.

224. 225. ἡ ὑποσημὴ ἀμφίβολος· ἦτοι γ' μετὰ τὸ αἶσα, ἵνα λείπηται τὸ ἐξόν, ἢ μετὰ τὸ ἱαλκοχιτώνων, ἵνα κοινή τὸ τεθνήσκον καὶ κατὰ τῶν ἐξῆς. A.

226. βάλομαι· τῆς τῶν ἀκονούντων διανοίας ἦψατο ταῦτα λέγων. BM.

227. ἐπὶ γὰρ ἐξ ἔρον εἶπεν· ἐπὶ κορεθείην τῆς τῆ ἐπ' αὐτῷ θρήνη ἐπιθυμίας. BM.

228. φωριαμῶν· ἔχουσι γ' ἃ φορεῖμεν· λέγει δὲ τὰ κινώμενα. ἐπιθυμήματα δὲ τὰ πάματα καὶ καλύμματα. καὶ ἐπιθεῖναι τὸ κτεῖναι λέγουσιν. BV.

Ἀρίσταρχος δὲ φησι τὴν κιβωτὸν λέξιν νεωτέραν εἶναι. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι καὶ Σιμωνίδης καὶ Ἐκταῖος μέμνηται αὐτῆς. V.

φωριαμῶν· Ἀρίσταρχος ὡς κιβωτῶν. καὶ ἔχοντες τῶν διὰ τῆ αἰσῆς παρηγμένων ὀνομάτων κανόνας τοιοῦτος, πρῶτον μὲν ὡς τὰ τριβούχαι, μὴ ὄντα ἐπιθετικά, βαρύνει· θίλει, κάλυμος Πόριμος. τὸ ποταμὸς ἐγένετο παρὰ τὸ ποτασμός, καθ' ὃν φέρειν τοῦ σ· τὸ δὲ ἱαμός ἐπιθετικὸν ἐστίν. δεύτερον δὲ ὡς τὰ ἔχοντα τὴν ὑπερβολὴν μακρύνει, εἰς μὲν θίσει, βαρύνεται, ὄχραμος Τύρταμος Πόριμος· εἰ δὲ θίσει, κίρια μὲν ὄντα βαρύνεται πύλιν, ὡς ἔχει τὸ Πόριμος Τεύταμος, ὅθεν ἔτι καὶ ἔχοντα ὀξύνεται, ὡς ἔχει τὸ ἑλαμός χηρομός. τρίτον ἔν τῳ λόγῳ, εἴτε παρὰ τὸ τὰς φωνῶν ἀπελθεῖν ἢ ἀπὸ τῆς τῆς φωνῆς φυλάσσειν ἢ προκει- μένη λέξις παρῆται, ἔσαι καὶ ὀξύνει τῶν, φωριαμός, καὶ πλεονασμῷ τῆς φωριαμός. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἐπιθυμήματα τῶν κιβωτῶν τὰ πάματα, καταχρηστικῶς δὲ πῖθον καὶ τῶν ὁμοίων. A.

229. πέπλος, χιτὼν, χλαῖνα· ὅτι διάφορα ταῦτα, τὴν ἐδὲ λωσιν. πέπλοι γὰρ οὗς περιεβάλλοντο (περονώνται V) μόναι γυναῖκες, οἱ δὲ ἄνθρωποι καλῶν· φησὶ γὰρ „πορ- φυρεῖς πέπλοισι καλύποντες“ (796) τὰ ὅσα Ἐκτορος καὶ τὰ Πατρόκλης „ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἑαυτῶν“ καὶ „ἑαυτῶν καλύψαν“ (II, 18, 352) ἦτοι πέπλοι. χιτὼν δὲ ἀνδρῶν ἐνδυμα, φῶρος ἱμάτιον ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, χλαῖνα τὸ περιβλημα τῆς κλίνης. ABM.

ἡ διπλῆ, ὅτι διέσκαλε τὸν πέπλον ἀπὸ τῶν χλαινῶν, καὶ τὰ φέρει ὡς διαπρέποντα τὸν πέπλον οὕτως προσηγόρευ- σεν. A.

232. ἡ διπλῆ, ὅτι παρέλκει τὸ πάντα. A. ἡ τὰ πάντα δέκα. V.

234. Θρησκῆς· ὡς φιλοπόται οἱ Θρησκῆς ποτήρια χρῶνται. V.

235. ἐξέστη· δημοσίαν ἐκπεμψιν. δασύνει δὲ ἡ δειν- τέρα συλλαβή, παρὰ τὸν ἦσιν μέλλοντα. ABM.

ἄλλως. Ἀρίσταρχος δασύνει τὴν δευτέραν συλλαβὴν· παρὰ γ' τὸ ἦσιν, φησὶν, ἐγένετο. ἐπιφέρει γὰρ „πρὸ γ' ἦκε πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες.“ παρὰ δὲ τὸν ἦσιν μέλλοντα ἡ ἰσμία ἐγένετο καὶ ἡ ἐξέσθαι ὡς καὶ παρὰ τὸ θῆσιν θεία· „καὶ δὲ συνθεσίου τε“ (II, 2, 339). τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῇ „τῶν ἔναι“

ἐξέσθαι“ (Od. 21, 20). ὕτως δὲ καὶ Νικίας. Νεοπτόλεμος δὲ Παριανός, λέγων παρὰ τὸ ἐξέσθαι πεποιθὲς τὴν ἰσμίαν οἷον τὴν ἐκπεμψιν, ἀξιοῦ ψιλῶν. ἀμεινον δὲ τῷ Ἀρίσταρχῳ περὶ τῆς ἡπίεσθαι γ' ὁ ποιητὴς καὶ τὸν ἦσιν μέλλοντα 5 συνόμενον „ἦσιν γὰρ καὶ ἐγώ“ (II, 17, 515). παρὰ δὲ τὸν μέλλοντα ὀριστικὰ ἐγένετο τὰ τοιαῦτα ὀνόματα, ἃ παρὰ ἐνεστώτας ἀπαρριμῶντα ἐγκλίσεις· θύσω γὰρ θύα, ἀξία, δώσω δοσία, προδώσω προδοσία. ὕτως ἔν καὶ τὸν ἦσιν ἐσία καὶ ἐξέσθαι. A. οἱ δὲ φιλέουσι διὰ τὸ ὀνομα- 10 γενῆσθαι. V.

236. φείσασθε· ἡ ὡς πολυτελὲς ἢ ὡς φυλάσσειν τῶν ξένων. V.

238. αἰθρότης· τῆς προσώου, παρὰ τὸ ἐπὶ τῷ καταθέσθαι. BM.

αἰσχροσύνη· κακοῦς. καὶ „αἰχμῆς δὲ ἀνῆρ“ (II, 2, 10) ἀντὶ τῆς ἀκίσεως. BM.

ἐνίσσω· Αἰολεῖς ἀντὶ τῆς ἐνίστανται. V.

239. λωβητῆρες· ψεύδαι· „ἔτι σε λωβέω“ (Od. 23, 26). οἱ δὲ ἐπονείδιστοι. B. λώβη γ' ἡ ἔβρις· οὐ γὰρ καὶ ὕμνῳ· ὡς ἐκ ἔχοντες, φησὶ, πένθος παρὰ μνησθεῖται. ἐμοί, φησὶ, συμπαθήσαντες ἔχει, ἔκαστος ἴδιον ὀρίσεται πένθος τὸν θάνατον Ἐκτορος. καὶ δὲ λέγειν ὅτι δὲ ἔκαστος οἴκοι μένοντα πένθειν τὸν 20 ρα. BM.

240. καὶ δῆσοντες· βαρύνοντες τὸν ἐν κλίνῃ παρὰ μνησθεῖται. V.

241. οὐνεσθ'· οἷον μικρὸν καὶ φανῶν οἴεσθαι τὸν βεβηκότος. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι οὐνεσθ' εἰ, ἐκφανλίζετο καὶ 25 νός ἄξιον ἡγείσθαι. A.

ἄλλως· ἡ ὄνθον ἔχει. A.

ἄλλως. Ἀρίσταρχος ἡ ὄνθουσα σθ'· ἐμμένοντα καὶ φανλίζεσθαι. βέλεται δὲ λέγειν, ἐμοί συλλυπησάμενοι καὶ ἔκαστος ἴδιον κακὸν νομίζει τὴν Ἐκτορος ἀπώλειαν· ἡ ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς με εὐφραίνεσθαι, ἀπὸ τῆς 30 ἡ ἐκφανλίζεσθαι με ὡς μόνον δεινῶς πάχοντα, καὶ δοκεῖν τοῖς ἑτέροις ἔχειν, ἐδὲ κοινὸν τὸ κακὸν εἶναι λογίζεσθαι. A.

242. ἀτὰρ γνώσεσθε· μαθήσεσθε γὰρ μὴν πάχοντα κακῶς ὅτι Ἐκτωρ ἀπώλετο. BMV.

243. ὅν' ἔτεροι γὰρ μάλλον· καὶ πρὶν μὲν ἔπειτα τοῖς Ἑλλήσιν ἦτε, εἰ μὴ Ἐκτωρ ἠρίσεν· τὸν δὲ ἐπὶ τῇ 40 ροι γενήσεσθε, ἦτοι ἐνκόλως τῇ κατ' ὁμῶν χρησάνται μάχη. BM.

246. βραχὺ διαγαλτέον μετὰ τὸ ἰδεῖν πρὸς τὸ σπῆ- 50 ρον. A.

247. δασέως δ' εἶπ', παρὰ τὸ ἔπειτα δισυνόμενον· καὶ Ἀρίσταρχος καὶ οἱ πλείους, οἷον διὰ τῶν ἀνδρῶν ἰσμίαν το καὶ δῖσα αὐτές. καὶ ὕτως ἔχει τὰ τῆς ἀναγνώσεως. A. σκηπανίῳ· ῥάβδῳ, σκῆπτρῳ. δῖσα δὲ ἀνίκα· τῆς διὰ τῶν ἀνδρῶν ἦτι. οἱ δὲ, δῖσα καὶ δῖσα τὸς ἀνδρῶν καὶ ἡπίος μὲν αἰεὶ εἶναι, ὡς πᾶς φησὶν „οἷς δ' ὁ γέρον μὲν 60 (II, 3, 109) καὶ ἔκτορος δὲ πατὴρ ὡς ἡπίος ἦν“ (770).

ἐν δὲ τὸ πένθος δύσκολον αὐτὸν ἐποίησεν ἀπειρηκότα τῇ ἑστῇ. BM.
τὸ δὲ ἔξω ἑκατέροις δύναται συντάττεσθαι· βέλτιον δὲ τοῖς ἄνω. A.

248. σπειροχόμενοι: ἐπειγομένοις τῷ διώκειν, ἢ σπέρ-
χοντες. τῷτο δὲ πρὸς τὸ θυμῶδες καὶ ἀπειθές τῶν ὠσιζο-
μένων εἰς τὰ βασίλεια. BMV.

249. οἰκίον: τινὲς ἀπὸ τῆς νῆας, ὡς Ἀρχάς. V.

250. οἰκίον μὲν τῷ πάθει τὸ δυσχεραίνειν πρὸς πάντας·
ἐκείνῳ δὲ Ὅμηρος κατάλογον ποιεῖται τῶν ἐν τῷ
Πρώτῳ ὑπολειφθέντων παιδων. BM.

251. Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐνθάδε ἐπὶ Φιλοκλήτῃ, Πρίαμος
τὸν Ἑλένης γάμον ἐκείνου ἐξῆκε τῷ ἀριστεύοντι κατὰ
τὴν μάχην, Ἀθήφοβος δὲ γενναίως ἀγωνισάμενος ἐγήμεν
αὐτῇ. ἡ ἔσορα παρὰ Ἀντιφρόνι. ADM.

252. ἡ διπλῆ, ὅτι ὁμῶνυμος ὁ Ἰππόδοτος τῷ Πελασγῷ· „Ἰπ-
πόδοτος δ' ἄγε φῆλα Πελασγῶν” (Π. 2, 840). καὶ ὅτι ἄδελφον
καίον δὲ τὸ κύριον ὁ Δίος ἢ ὁ Ἀγαυός. A.

253. Φερικύδης τὸν Δίον νόστον υἱὸν Πριάμου φησὶν. ἔξαι-
ν τὸ ἀγαυὸν ἐπίθετον. V.

254. ἐνθάδε: ἢ τῶν ἐξ Ἑκάβης δεκάκαδεκα ἔσται ἐπε-
λεπόντο, ἢ τῶν πενήκοντα. V.

255. σπείσαστε: πᾶν γὰρ αὐτῷ βραδὺ φαίνεται πρὸς
τὰ ἔσθια, καὶ ταχὺ ἢ παροξυνόντως δὲ τὸ κατηφόνες,
ὡς τὸ κληρόντες σειρηδόνες. εἰς μαλακίαν δὲ αὐτὸς ἐπι-
σκέπτεται ὡς συγίας αἰτίας. γίνεσθαι δὲ κατηφῶν ἀπὸ τῆς κα-
τηφῆς, ὅθεν φησὶ „εἴ δὲ κατηφῆσας” (Π. 22, 293), ὡς εἶκω
ἐκείν. ὁ καίτω ἔχων τὰ φῆλα δι' ἀρχαίην ἢ ὀνειδισμόν ἢ
λύπην. οἱ δὲ, ἔξω τῷ φρονέειν. ὁ δὲ Νέστωρ ἐπὶ τῆς θυ-
αίας εἶπεν „ἄγε δὴ μοι φῆλα τέκνα” (Od. 3, 418). BMV.

256. κατηφόνες ὡς Μακεδόνες. οὕτως Ἀριστάρχος, καὶ
ἄλλοι. ὁ γὰρ γὰρ προσηγοῖται ὀνειδίσαι τὸς υἱὸς ἡθέ-
λῃται, οἷον κατηφῆσαι. Κράτης μὲντοι κατηφῆσαι
γράφει. A.

257. ὠφέλεται: καὶ Καλλίμαχος „μὴ ὠφέλει” ἄλλῃλοι-
35 σιν ἐπὶ πλέον ὅμματα δύναται. V.

258. ὦ μοι ἐγὼ: ἡθικὴ ἢ μεταξὺ ἀναφώνησις. ὁρμι-
ζόμενος δὲ τοῖς λελειμμένοις ἀφορμὴν ἔχων ὀδύρεσθαι τοὺς
τελευτηκότας. ἔλειπον δὲ καὶ τὸ ἐπεὶ τέκον. ἢ δεινὸν
ἐν τῷ μὴ γεννησάμενος ὡς τὸ γεννηθέντας ἀπολέσαι. πάντα
40 δὲ κινητικὰ· σενάζει, προσάσσει, λοιδορεῖ. BM.

259. ἡ διπλῆ, ὅτι ἐκ τῆς εἰρημίας ἱπποχάρμην τὸν
Τρώϊλον οἱ νεώτεροι ἐφ' ἵππῳ διωκόμενον αὐτὸν ἐποίησαν.
καὶ οἱ μὲν παῖδα αὐτὸν ὑποτίθενται, Ὅμηρος δὲ διὰ τοῦ
ἐπιθέτου τέλειον ἄνδρα λεγόμενον· ἢ γὰρ ἄλλος ἱππομάχος
45 λέγεται. A.

260. ἐνθάδε Σοφοκλῆς ἐν Τρώϊλλῳ φησὶν αὐτὸν ὀρεσθῆ-
σαι ἐπὶ Ἀχιλλεῖος ἵππους γυνάσκοντα παρὰ τὸ θυμῶδες
καὶ ἀποθανεῖν. ὑπονοήσεται δ' ἂν τις τὸν Μήστορα προσβύ-
τατον εἶναι τῶν Πριάμων, καὶ τὸν Τρώϊλον ἢ παῖδα, δι'
ὧν τοῖς ἀρίστοις καταλέγεται. V.

258. Ἐκτορά δ', ὅς θ' εἶδος ἴσκει μετ' ἀνδράσιν·
καὶ μόνον δι' ἀρετὴν ἑκατέρωθεν ὁ τῷ Ἐκτορὶ ἑκαίνο, ἄλλα
καὶ διὰ τὸ πρόσφατον τῆς συμφορᾶς. ἡθικῶς δὲ Πρίαμος
κρείττονά φησι τὸν παῖδα τῷ δοκεῖν ἐξ αὐτοῦ γεννη-
5 σθαι. BM.

259. θεοῖο: Σησίχορος Ἀπόλλωνος αὐτὸν φησιν, οὐ
νοήσας τὴν ὑπερβολήν. V.

261. χοροῖσι τυπύσιν: ἐκ ἐν πολλοῖς. ἐκείνην γὰρ
τὴν ὀρχησθῆναι σημαίνει (καὶ ὀρχησθῆναι περὶ λόντα” Π. 16, 617).
10 τὴν δὲ ἀπαλλαγὴν ἀποδοκιμάζει. V.

262. ἐπιδήμιοι ἀρπακτικῆς: ἐν τῷ ἴδιῳ δήμῳ
πρὸς τὸ ἀδικεῖν γενναῖοι. ἐνθὲν τὸ „οἴκοι μὲν λόντες, ἐν
μάχῃ δὲ ἀλώπεκες.” BM.

264. ἐπιθεῖται: ὡς „διακριθεῖτε τάχιστα” (Π. 3, 102). V.

265. οἱ δ' ἔροι: δεόντως σιωπῶσιν· ἐδὲ γὰρ ἀντιλέ-
γειν ἴδει πατρὶ πενθῶντι. BM.

266. ἐκ μὲν: ἔξω μὲν. πρῶγμα δὲ βιωτικὸν ἐκδόμησι
ποιητικῶν λείων ποικιλία. A.

267. πρῶτοπαγῆ: πρῶτως παγίσαν, ὃ ἐστὶν ἐξέλιξ·
20 ἢ πρῶτον πεπηγῆσαν, ὃ ἐστὶν καὶνόν. ἐστὶ γὰρ τὸ μὲν τάξις,
τὸ δὲ παιδείας. BDV.

268. καδ: τὸ ἐξῆς καθήκον. V.

269. ὁμυαλόεν: ὑπεροχὰς ἔχον ἐν μέσῳ τινός, αἷς
περιελθὼν οἱ ἱμάντες. οἱ δὲ, ἔνα μέσον ἔχοντες ὁμυαλόν,
25 ὃ προσδέχεται ὁ ἄνθρωπος. BM.

οἱ ἑκαστοὶ κρείκτοι, δι' ὧν ἐντερόμενοι αἱ ἡνῖαι τοὺς
ἵππους αἰακίζουσιν. ἢ γὰρ ἡνῖα τρόπον τινα αἰατῶν ἐστὶ τῷ ἄρ-
ματος. BMV.

30 ὅς ἦν παρὰ Ζηνοδότῃ ἔτος ὁ εἶχος. A.

270. ζυγόδεσμον: ἱμάντα ἢ χοῖνον, ὃ δεσμεῖ τὸν
ζυγόν. B.

271. τὸ μὲν: τὸ ζυγόδεσμον. BM.

272. πρώτη: ἡ διπλῆ, ὅτι πρώτη ἀντὶ τοῦ ἄκρου
„ἄξαν” ἐν πρώτῳ ὅρμῳ” (Π. 6, 40). A.

πέλγη: πᾶν τὸ ἄκρον πέλα καλεῖται. ἔχει δὲ ὁ ἄνθρωπος
πέλγας δύο, τὴν πρὸς γῆν καὶ τὴν πρὸς τὸ ζυγόν. τὴν οὖν
πρὸς τὸ ζυγόν πρώτην λέγει. BM.

ἔσορι: τῷ πεπηγῶτι πασσαλῶ κατὰ τὸ ὅρμη καὶ τοῦ
ζυγῶ, περὶ δὲ τὰ ζυγόδεσμα εἰλεῖται καὶ ὁ κρείκος ἔγχεσθαι. A.

τῷ κατὰ τὸ ἄκρον τῷ ὅρμῳ ἐμπιπτόντι πασσαλίσκῳ,
περὶ δὲ τὸ κρείκος ἐμβαλλόμενος τῷ ζυγῷ ἐντίθεσθαι. δασύνει-
ται δὲ τὸ ἔσορι ἀπὸ τῆς ἔσσεως. BM.

δασέως, ἀπὸ τῆς ἔσσεως τὸν γὰρ βαλλόμενον πασσαλὸν
ἐπ' ἄκρος τῷ ζυγῷ νοστήσει. A.

35 τινὲς δὲ γράφουσιν ἔκτορι ὅσον ἐχέτορι. D.

273. ἐκάτερον ἰδῆσαν: ἐκατέρωθεν ἰδῆσαν, ἀμ-
φωτέρωθεν τὸν ἐν μέσῳ τῷ ζυγῷ ὁμυαλόν, ἵνα μὴ ἐτε-
ροκλήνησιν. BM.

274. ὑπὸ γλῶσσιναι: ἐπὶ τὴν γωνίαν τὴν γενομένην ἐκ
τῶν ὀρμῶν καὶ τῶν ζυγῶν· ὅταν γὰρ συνδεσθῇ τῷ ὀρμῷ ὁ ζυγός,
ἀποτιθέμεναι τινὲς γωνία. δηλοῦ δὲ καὶ τὴν γλωσσίδα.

ἔγνωσαν δὲ ἀπετεριμάτισαν, ἵνα μὴ κρήνην ὁ ἱμάς. BM.

ἔκαμψαν: ἔκοψαν, ὑπέκοψαν, ἀπετεριμάτισαν. V.

275. διακυλίαν μετὰ τὸ φέρωντες πρὸς τὸ σαρφέε-
ρον. A.

277. ἐντεστεργές: τὸς ἐποστύγιος καὶ μὴ ψιλῶς πο-
τοφόρος, ἀλλὰ τὴν τε ἑμαῖαν καὶ τὴν πειρίνθαι ἔλκοντας,
εἰ περ καὶ ἐντετὰ φησιν. AMD.

καὶ τὸς μετὰ κανδηλίων κατοποροῦντας, ἀλλὰ τὸς ἄρ-
ματα ἔλκοντας. καὶ Πίνδαρος τὰ ἄρματα ἐντετὰ φησιν, „ἐπείσοις
ἐντεσι μεταίσσων“ (Ol. 13, 28). ἡ τὸς ἐτοιμὰς πρὸς τὰ ἔργα. B.

278. Μυσοί: Μυσοὶ πλησίον ὄντες Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιό-
των γένος (Il. 2, 852). ἡ ὡς καὶ παρὰ Μυσοῖς διαφόρων
ὄντων. Ἀνακρέων ἐμπόδορον δὲ Μυσοὶ εὐρεῖν μῆξιν ὄντων
πρὸς ἵππους, ἐξ ὧν ἡμίονοι. καὶ νῦν μὲν ἀρσενικῶς εἶπεν,
ἐξῆς δὲ „τὰς Ἰδαίους ἔλαυνε δαΐφρων“ (325). V.

281. 282. ζευγνύσθην: ζευγνύμαι προσέτιςσον· τῶ-
τοις γὰρ διὰ τῶν Πριαμίδων τὸ ζεύγμα παροισκευάζεται. καὶ
οἰκοδομεῖ μὲν ὁ ξογάτης, οἰκοδομεῖται δὲ ὁ χορηγός· καὶ
γλύφει μὲν ὁ γλυφεύς, γλύφεται δὲ ὁ δεσπότης. ζεύγνυσθαι
ὁ ὑπηρετῶν, ζεύγνυται δὲ ὁ προστάσων. B.

282. ἡ διπλῇ, ὅτι εἰ μὴ προσέθηκε τὸν εἶχον, οἱ θεί-
λοντες συγχέειν τὰ δυνάμει παρ' Ὀμήρῳ, Ἑραιοθόνης καὶ
Κράτης, ἔλεγον ἂν ἐπὶ τῶν ἐννέα Πριαμίδων τεύχεσθαι
τῷ μὲν ζευγνύσθην. A.

283. τετιηότι: περιλήπω. B.

285. λείψαντε: συλληπτικῶς· μόνος γὰρ σπένδει ὁ
Πρόταμος. BM.

292. αἶττει δ' οἶωνόν: γυναικεῖον ἦθος τὸ ἐπὶ μαν-
τίας καταφεύγειν, εἰ τί περ περιήροισιν σχετὲν. BM.

ταχύν: ἐν ἄλλῳ ἑόν. τὸ ἐξῆς αἶττει δ' οἶωνόν δεξιόν·
τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσε. A.

ἑόν: ἄγαθόν. οἱ δὲ τὸν αὐτῷ. V.

ἐγκλιτικῶς ἀναγινώσκουσιν τὴν οἶ, ἐπεὶ εἰς ἀπλήν ἡ με-
τάληψις ἐστίν, ὁμοίως τῇ „ἀλλὰ οἱ αὐτῷ Ζεὺς“ (Od. 4,
667). A.

293. φίλτατος: ἡ ὅτι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ αὐτῷ ἐγεννήθη·
ἡ ὅτι ὁρμῶντι αὐτῷ ἐπὶ τὴν βασιλείαν ἐφάνη καὶ ἐνεφάνι-
σεν αὐτῷ τὰ μέλλοντα. τινὲς δὲ φασιν ὅτι γεννηθέντα Αἴα-
ις ἑρπυδιὸν ἐκόμισεν. οἱ δὲ, ὅτι Μέροψ ὁ Κῆρος ἀπαύτως
ἐπένθει τὴν γυναῖκα, ξενίσας δὲ τὴν Πέαν μετεβλήθη καὶ
συμπάρεσιν αἰὲν τῷ Αἴῳ. V.

φασιν ἐπὶ τὴν βασιλείαν ὁρμῶντι αὐτῷ αἰετὸν φανή-
ναι σύμβολον τῆς εὐτοχίας καὶ τῆς κράτης, ἐνθεν αὐτὸν τῶν
ἄλλων μᾶλλον ἐφίλει. BM.

ἡ διπλῇ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει καὶ οὕτως. ἔστι δὲ ἀντι-
τῷ αὐτῷ, καὶ ἀδιάφορος ὁ λόγος. B.

μάξις: γράφεται μέγισον. A.

295. Ἀνασὼν ταχύνωλων: γράφει χαίρων ἐν
θυμῷ. A.

297. οὐκ ἂν — κελομένην: ἐξ ἀντικειμένη φησὶν ὅτι
καλῶς σε. BM.

300. ὦ γύναι, ὃ δὲ μέντοι: πείθεται Πρόταμος ὡς
ἀπιστῶν Ἰσίδι, ἀλλὰ τὴν γυναῖκα θαρσύνων. BM. ἡ δὲ
λον ἐκ τοῦ καυδέξιασθαι τὸν τῆς γυναικὸς λόγον φη-
νεται πληροφορίαν ἔχων τῶν λόγων τῆς Ἰσίδος, πεπεισμέ-
νος ἐξ ἐκείνων ὅτι καὶ τῷτε τελείσει ὁ Ζεὺς. καὶ γὰρ αὐτὴ
ἐκείνων ἀμφέβαλλε, τότε συγκατέθετο τῆς γυναικὸς ἐντα-
μένης ἄλλως μὴ εἶσαι αὐτόν. M.

303. ἀκήρατον: καθαρὸν, ἀδόλωτον, ἀμίαντον. BM.

304. χέρνιβον: ἐκ ὧς τινες τὸ ἀγγεῖον· ἐπιφύει γὰρ
τοῦ χερύονος· ἡμα. αἰὲν δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ τὸ ἴδιον
δηλοῖ. BM.

ἡ Μασσαλιωτικὴ ταμὴν μετὰ χειρὶν ἔχουσα διὰ
τὸ μὴ εἰρηάζειν νῦν συνήθως αὐτῷ ἐπὶ τῶν ἰδίων ἄλλ' ἐπὶ
τῷ σκεύος τὰ χέρνιβα. εἰ μὴ ἄρα ἐνικῶς ἐνθάδε φησὶν
ἰδίον χέρνιβον ἀμφίπολος. V.

ἀδεύεται, ὅτι παρὰ τὸ σένηθες αὐτῷ χέρνιβον τὸ
ἀγγεῖον τὸ ὑποδεχόμενον τὸ ὕδωρ, ὡς ἡμεῖς· τῷτε δὲ αὐ-
τὸς εἴθε καλῶν λήβητα, τὸ δὲ κατὰ τῶν χειρῶν διδο-
μενον ἴδιον χέρνιβον. ἐνίοι δὲ διπλῇ σημειῶνται ὡς ἑκα-
20 ἐνταῦθα εἰρημένον. A.

305. λείπει ἡ παρὰ. A.

306. μέσῳ ἔρκει: ἐν τῷ μέσῳ τῆς αὐλῆς, ὅπου καὶ
βωμὸς τῶ ἔρκειος Αἰῶς ἦν, πρὸς ὃν μετὰ τὴν ἄλυσιν κα-
ταφρῶν ἀνίσταται. BMV.

25 ἡ διπλῇ, ὅτι ἐλλείπει ἡ πρόθεσις, ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ
ἔρκει εἰς εἴχετο. A.

309. ἐς Ἀχιλλῆος: ἀντὶ τῷ πρὸς Ἀχιλλεῖ. ἡμεῖς
γὰρ αὐτὸν ἐνδον εὐρήσειν. τὸ δὲ φίλον ἐλθεῖν, ὡς καὶ
ἐχθρῶς πρόσδεχθῆναι· ἐλεεινὸν δὲ ἔλεον ἔξον. καὶ αὐτὸ
ἐχθρὸς μὲν τῆς ἐχθρας αἰτεῖται λύσιν, ὡς δὲ δεξιῶν
ἔλεον τοχεῖν. BMV.

310. ταχύν: ἐν ἄλλῳ ἑόν. A.

311. μάξις: γράφεται μέγισον. A.

315. τελειότατον: ἐπιτελεικὸν εἰς ὃ ἂν ὁφθαλμῷ ἢ
35 τὸν ἀξιώματι ἐπερέχοντα, ὡς λέων τελειότατος θηρῶν, τῷ
πέρι κυριώτατος καὶ βασιλικιώτατος. BM.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐ τὸν τῷ σώματι τέλειον, ἀλλὰ τὸν ἐπὶ
τελειοκώτατον. A.

πιθανῶς ἐδὲν ἔχει ὁ αἰετός, ὅπως σημαίνει Προϊάνῳ ἐν
τῷ μὴ συλληφθῇ ὑπὸ τῶν φυλάκων. μέλας δὲ ὡς τῆς ἐ-
σόδου ἐδήλα τὸ λαθροῖδιον, ὃ δὲ θηρευτῆρ τὸ ἐπιτελικόν.
ἐδὲν δὲ κτεινὼν ἐδὲ ἀρπάξων φαίνεται, ἀλλ' ἡμεῖς, τῷ
ἔτον δηλῶν ἐσεῖν τὸν Ἀχιλλεῖ. BM.

ἄλλως. ἐξητήθη ποῦ μέμνηται ἐνταῦθα Ὀμηρος αἰετῶν
τῷ πυγῶντι καὶ τῷ ἀφροδίτῃ καὶ πελλῇ, περὶ ὧν φησὶν ἐν
τῇ Ἰλιάδι K (274). καὶ πάλιν, „αἰετὶ οἶματ' ἔχων μέλας·
τῇ θηρητῆρος,“ περὶ ἧς φησὶν ἐν τῇ Ἰλιάδι Φ (952). τῇ
δὲ ὁ αἰετός καλόμενος μόρηντος ἀνόματι, καὶ μέλας δὲ ὡς
περὶ ἧς φησὶν Ἀριστοτέλης· ἴτερος δὲ μέλας χροῖαν καὶ μέγιστος
ἐλάχιστος καὶ κράτιστος· οἶκε δ' ὕψη καὶ ἵλας, καλεῖται δὲ με-
λαναίετος καὶ λαγωσφόρος, ἐστὶ δὲ ὠκυπόρος. ἐπεὶ τοῖον

αἰετὸν ἔφη, προσέθηκε μέλας, εἴτα ἐπικυρῶν
 ὁ θρητήρος. οἱ δὲ κατεψεύσαντο τῷ ποιητῇ ὡς με-
 λαν ἔφη· ἐν ὧς Ὀρέξας εἰρηκτός διὰ τὸ καὶ Ἀμύκρον
 ἔην ἐπὶ τῷ αἰετῇ τὰ δευτὰ μέλανα εἶναι, καταψευδόμενοι
 ὁμοθυμαδόν· ὅθεν καὶ μέλαν ἔδενος ζῆας εἰσλοκεῖται· οὐδ'
 ὅταν ὁ ποιητὴς ὅθεν, εἰσθῶς ὅθεν λέγειν τρισυλλάβως.
 ὅθεν ἔστιν ὁ μέλας, ὁ θρητήρ, ὃν Ἀριστοτέλης μὲν
 αἰετὸν ἔφη, "Ὀμηρος δὲ ὡς θ' ἕμα κάρτισός τε καὶ
 αἰετὸν πετηνῶν." εἰσθε δὲ καὶ ὁ Ἀρχιλόχος μελάμπυρον
 ἔην καλεῖν, "ἢ τευ μελαμπύγος τύχης." (cf. Müller. Dor. 1,
 350). ἄλλος γὰρ ὁ πέγαρος, ἄλλος δὲ ὁ μέλας ὄλος. διὰ τὸ
 μελάμπυρον. ἄλλ' ἔκ ἐπὶ τούτοις ἀναφύων θιάσος κα-
 τὰ πρὸς Ἡρακλῆς φερομένης τὰς ὑπὸ τὰ ἰχθὺς αὐτῷ
 καταβῆναι πνύας, καὶ γελάσαντας οὕτω τυχεῖν σωτηρίας,
 κατὰ πρὸς τὸν πέγαρον αἰετὸν συγκοινωνῶν καρτερὸν εἶπε τὸν
 μελάμπυρα. διὸ εἴτε τὸ μελανοσφῶ συναπτεόν, εἴτε τὸ μελα-
 νοσφῶν οἶον μελανοσφάλας· μελαναίετος γὰρ ὡς ὄλος
 ὄλος, εἴτε, ὥς φησὶν Ἀρίσταρχος, ἐγκλίνοντες ἂν προσφω-
 σὰ μελανός τε· ἐπιτηδεύων γὰρ εἶπε τῷ θρητήρῳ, ἐπὶ
 μέλας τοῦτος. ἀλλὰ τὸ ἄρθρον λυπεῖ προσκειμένον. λυ-
 πεῖται γὰρ ἐπὶ τῷ Τελαμωνιάδῃ καὶ Ἀσκληπιάδῃ καὶ ἔνεκα
 Χρύσην ἡττήσασιν." ἀπὸ δὲ τῆς οὐκ αὐτὸν μὲν
 καὶ περικνόν καλεῖ, συναγάγοι ἐν τῇ ἐκ τοῦ ἄλλου
 ἡττήσασιν εἰπεῖν, μόρφον θρητήρα, εἰ μὴ ἄρα ἄλλος
 ὁ περικνός, ὅς καὶ θρητήρ ὀδῶς καλεῖται. BM.
 316. μόρφον ὡς ἔπνον· καὶ ἔπος ἔχει ἡ ἀνάγνωσις.
 317. μορφοφόνος ἔστιν, εἴτε παρὰ τὴν ὕφην ἐχρημάτισται
 μορφοφόνος τῷ μ κατ' ἀρχὴν, ἵνα σημαίνεται ὁ μέλας,
 καὶ παρὰ τὸ μάρπτω μάρφνος ἐστὶ καὶ μόρφνος ὁ συλλαμ-
 πύων, ἐξ ἧς σημαίνεται ὁ τυχερός, κατὰ πάντα τρόπον ὁφει-
 λόμενος διὰ τὴν τῶς χρηματισμὸς καὶ τὸν χαρακτήρα.
 318. ὡς ὅς λήγοντι διούλλαβα, μὴ ἔχοντα παραχημα-
 σμένην θηλυκὴν γένεσιν, ἔχοντα πρὸ τέλους τὴν ὀρ συλλαβὴν
 βαρύνει, ὑπερβαλμένων τῶν εἰς μὸς ληγόντων, ὅλον
 φόντος ὕρκος, ὅρθος τὸ μονογενές, πόρνος· οὐ γὰρ
 ἔχον αὐτῷ τὸ πορνῇ. ἔσως δὲ θέλει καὶ τὸ πόρθος·
 μάρφνος. παρεφύλαξα δὲ τὰ εἰς μὸς διὰ τὸ κορυφῶς
 ὡς καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, μεταλαμβάνων εἰς τὸν μέλανα.
 319. οἱ δὲ δοκεῖ ἔσως ἔχειν ἡγῶς, ἐπεὶ ἔδδ παραλήγεται
 ὡς συλλαβῇ, ὡς καὶ τὰ προκειμένα. ὁ μὲντοι Ἀρίσταρχος
 αἰετὸς, καὶ βαρύνει· ἀλλ' ἔν γε ἐπειδὴ ἡ παρὰδοσις
 ὡς ὅθεν εἶναι. A.
 320. μόρφον· ἀπὸ τῆς μιμορῆδος περὶ τὸν φόνον, ἡ μό-
 ρφον ἐπάγειν. οἱ δὲ εἰμορφοί, οἱ δὲ μάρπτοντα. περικνόν
 μέλανα ἐξ ἧς καὶ βότρως περικνόντων, οἷον περικνόντων καὶ
 μελανόμοις. BM.
 321. θείρη θαλάμοιο· πᾶν γὰρ τοῦτον καὶ μέγισται αἱ
 ἡμέραι, μάλιστα φιλοτιμωμένη τῷ κατασκευάζοντος. BM.
 322. ἡ διπλῇ, ὅτι δύναται καὶ κατὰ σύνθεσιν εὐκλήϊς,

εὐεπικλήϊς, χωρὶς δὲ τὸ ἀραρυῖα· δύναται δὲ καὶ κατὰ
 συναλοιφήν, ἐν ταῖς κλεισὶν ἀραρυῖα. A.

Ἀρίσταρχος εὐκλήϊς ὡς εὐκλήϊς, σύνθετον ποιῶν τὴν
 λέξιν· ὅπως καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. εἰσὶ δὲ οἱ διπλῶν, ἐπὶ
 κλήϊς· ἀραρυῖα, οἷς συγκατατίθεται καὶ Τρέφων, οὐκ
 εἰς ἕμεινον γὰρ ἐπιθετικῶς ἀκθεῖν καὶ μὴ πάθος ἐκδέχεται
 πληθυντικῆς δοτικῆς, λέγω δὲ τὸ τῆς ἐκθλήϊας. ὁ δὲ
 φημι, τοῦτον ἔστιν, ὡς οὐκ ἐκθλήϊς μὲν τὸ τῆς δοτικῆς
 παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ ἐνικῆς ὑπαρχούσης καὶ πληθυντικῆς
 10 (καὶ κερὶδ' ἔφαινε" Od. 5, 62, "χέρος" ἰστέται" Od. 13, 115,
 "καὶ ἦεσ" ἡγήσασιν" Ἀχαιοὶ" Π. 1, 71), ὅ γὰρ μὲν τὸ ἀπὸ
 τῶν εἰς τῆς ἐκτεταμένον θηλυκῶν. εἰ δ' ἡ προκειμένη λέξις
 κρίσεως δέχεται κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ὅθλον ὅτι συνθέτως
 ἀναγνωσόμεθα, ὅπως μὴ πληθυντικῶς δώμεν τὴν χρῆσιν
 παρὰ τὴν συνήθειαν τῷ ποιητῇ καὶ ἐκθλήϊς συμμιχῇ. ἢ
 δὴ σύνθεσιν ἐστὶ τὸ εὐκλήϊς, καὶ παροξύνειν διὰ αὐτό· μα-
 κρόν γὰρ τὸ τῆς ἐν τῇ συνθέσει, ὡς ἐν τῷ καὶ τῆς καθόλου
 φησὶν ὁ αὐτός· ἀπὸ γὰρ τῆς χρῆσεως τὸν τόνον ἐξήραμεν. καὶ
 ἐν τῷ τρίτῳ δὲ τῶν ὀνοματικῶν περὶ τῆς ἐκτάσεως αὐ-
 τῶν ταυτὰ φησιν· "ἄλλως τε εἰ ἐπιχρητῶν ἐκτεταμένον
 τὸ τῆς ἔχουσιν ἐν τῷ εὐκλήϊς, μελαμπύγης· καὶ εἰ τῷτο,"
 φησὶ, ὅθλον ὅτι παροξύνεται." A.

319. καταχρηστικῶς περὶ αἱ πτέρυγες. κυρίως δὲ εἰσε-
 πτερά τὰ πτεῖα. AB.

εἴσαστο· ἀντὶ τῆς ἐφάνη. B.

320. ἐπὶ γὰρ γράφεται διὰ. A.

322. ὁ γεραίος εἰσὶν· γράφεται ὁ γέροντες ἔστιν. A.

323. προθύροιο· τὰ τῆς αὐλῆς τεῖχος. Κύριοι δὲ
 πασάδα ἀφίσθουρον. BM. Σικελοὶ δὲ τὴν αὐλειον θύραν V.
 εἰσοδούπου· μεγαλοῦρου. καὶ ἀλλοχοῦ (Od. 4, 72)
 "κατὰ δώματα ἡχέοντα." V.

326. ἐφύπων· ἔμπειρος γὰρ ἡνιοχίας. V.

328. τὸ κινδυνώδες τῷ πράγματι καὶ ἔτι ἀμφιβάλλειν
 αὐτὸς ποιεῖ. M.

329. πόλεος· γράφεται πόλιος. αἱ δὲ ἐποποιεῖται
 κατέβαν, ἀφίσκοντο· ἡ δὲ ἀντιπόδοις πρὸς τὸ οἰ-
 μὲν ἄρ' ἀψόβροιο (330). A.

330. οἱ μὲν· τῷτο συναπτεόν τὸ παῖδες καὶ γαμ-
 βροί (331). V.

331. 332. οὕτως τὴν συναλοιφήν διέλλεν Ἀρίσταρχος,
 Ζῆν· ἐν ἀρχῇ τῆς εἰσῆς τὸ π θίς. A.

ἡ διπλῇ πρὸς τὴν συναλοιφήν, ὅτι ἐν δύο εἰσῆς· τὸ
 γὰρ πληρὲς ἐστὶ Ζῆνα εἰς πεδίον φανέντε. A.

332. προφανέντε· ἐν τῇ Χίᾳ καταβάντε. A.

334. Ἐρμεία, σοὶ γὰρ· ἀπέλλαζεν ὁ ποιητὴς ζητή-
 σεως ἡμᾶς, προαίτις τὴν αἰτίαν διὰ τὴν τῷ Ἐρμῇ χρῆ-
 σιν διακρίνει καὶ εἰς τὴν ἰστέται. ὁ παραγγέλλας μόνος ἔδει φη-
 λῆς, ὅπως γὰρ ἐπὶ ἐκ τῆς προφανῆς αἰτίας ὁμολογεῖται Πρωτόμω,
 ἀλλ' ἐπὶ τῷ φιλοπονησῶν αὐτὸν Ἀχιλλεὺς καὶ κλέπει τὴν
 50 πορείαν. BM. διὸ καὶ τὴν εὐάδον ἔχει, ὥς κομίσαι τὰς φέ-
 λακας καὶ ἐπεγυῖται τὸν Πηλεῖον. ἐν δὲ Ὀδυσσεὺς ἄλλως. V.

335. ἔταιρ' ἴσσαι: φίλον γενέθ' ἔταιρον. Α.
συνεργήσαι. οἱ δὲ παραγενέθ'· ὅθεν ἔταιρ' ἢ συμ-
παράγοντομένη ἄλλοις ἄλλω εἰς μῖξιν. ἢ φιλοποιήσασθαι
πρὸς γ' τὸ φίλον αὐτῷ Ἀχιλλεῖα ποιῆσαι πέμπεται. BM.
τινὲς καὶ τ' ἐκ λυγρῶν. καὶ λείπει, φασί, τὸ αἶε, ἀντὶ 5
τῆς κλύειν. V.

337. ἡ διπλῆ, ὅτι ἔδην ἔξω ἢ σὴν παραλλήλως ταυτὸν
ἔστιν. AB.

338. ἡ διπλῆ, ὅτι ἔτις εἶρηκε Πηλεΐωνα δέ, εἰς Πη-
λεΐωνα, ἀντὶ τῆς πρὸς Πηλεΐωνα ἢ ἐπὶ Πηλεΐωνα. AB. 10

ὁμοίως τῷ „εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον“ (II. 7, 312). V.

340. πένδε λαί: Ἀριστοτέλης αὐτὰ πτερωτὰ οἶται,
ψευδῶς. V.

341. 342. ὁ ἀπερίστος, ὅτι ἐνταῦθα ὁρθῶς κινῶνται καὶ
ἐπὶ τῆς πρὸς Καλυψῶ διαπεραιωμένῃ Ἐρμῆ (Od. 5, 44), ἐν 15
δὲ τῇ Α' φαιφροδῆ τῆς Ὀδυσσεύς (97) ἐκείν. Α.

341. ἔτις διὰ τῆς ὁ, φέρων. Α.

343. τὴν ῥάβδον συζαλίον κατὰ τὴν πρώτην συλλα-
βήν, ἐκ ὅτι παρὰ τὸ ῥάπτω ἐγένετο, ἐνθεν ἔξω τὸ ῥαπίζω,
ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ β' συζέλλωθ' ὅλπει, ἄβρος Ἀβ- 20
δηρος Ἀβαρβαρήν ἐπιγράβδην. ἔτις ἔν ἐχέτω καὶ ἡ ῥάβδος.
διὸ τὸ ἄβαλε καὶ κατὰ τὸτο ἰσημιῖτο. Α.

ταύτην Ἀπόλλων αὐτῷ δίδωκεν, ὥς φησι Φερειδῆς.
καὶ οἱ μὲν παρὰ τὸ ῥαδίως βαδίζειν ἐκτείνουσιν, οἱ δὲ παρὰ
τὸ ῥαπίζειν συζέλλουσιν· ὁ καὶ ἔμεινον. τὸ γ' αὐτὸ πρὸς τοῦ β' 25
συζέλλωθ' ὅλπει, εἰ μὴ κατὰ διάλεκτον ἐκτροπὴ τοῦ ἡ
εἶη. V.

τῇ τ' ἀνδρῶν ὕμματα: ὕμνος γ' ἔξερσεως δεσπό-
ζει· ὁ γ' λόγος καλεῖ τε καὶ ἀναπτεροῖ. BM. καὶ τὴν εὐα-
μοσοτάτην λῦραν ἔξευρεν, ὥς καλεῖ τε καὶ κινεῖ τοὺς πο- 30
λεμῶν. V.

344. ἔτις Ἀρίσταρχος, ἐθέλει, διὰ τῆς ε'. αἱ δὲ κοι-
ναὶ διὰ τῆς η', ἐθέλει. Α.

346. αἶψα δ' ἄρα Τροίην: ἐν ἄλλῳ αἶψα δ' ἄρ'
εἰς Τροίην. Α.

347. αἰσυνητῆρι: Ἀρίσταρχος αἰσυνμητηρί, του-
τέστι βασιλικῷ. Α.

ἔτις αἰσυνμητηρί βασιλεῖ τὴν μορφήν ἰοικώς. καὶ
ἀλλαχῇ „παναπαλῶ, οἷοι τε ἀνύκτων παῖδες ἔασι“ (Od.
13, 222). Α.

οἱ μὲν ὕνομα ἡλικίας· οἱ δὲ ἐξῆς μὲν, παρὰ τὸ σέε-
σθαι εὖ (παρὰ τὴν εὖσοιαν V)· οἱ δὲ εὐδαίμονι· οἱ δὲ δι-
καίῳ, παρὰ τὴν αἰσαν· οἱ δὲ εὐμήρῳ καὶ σεμνῷ, ἵνα ἐκπλήξῃ
Πριάμον· οἱ δὲ κοσμίῳ, πρὸς τὸ μὴ δέξασθαι παρὰ Πριά-
μου δῶρα· οἱ δὲ κεινημένῳ, παρὰ τὸ αἰσσεῖν· οἱ δὲ νομίῳ. 45
Ἀρίσταρχος δὲ αἰσυνμητηρί, ὃ ἐστὶ βασιλεῖ, οἷον αἰσιονο-
μητηρί· οἱ γ' βασιλεῖς τὰ αἰσῶ νέμονται. καὶ ὁ γ' δέ, ὅπως
αἰδεσθῇ τὸ γῆρας Πριάμου. BMV.

348. πρῶτον ὁ πηνήτη: μεθύριον ἡλικίας ἀνδρὸς καὶ
παιδός, ἄβροτερον μὲν ἢ κατ' ἀνδρα, γενναϊότερον δὲ ἢ 50
κατὰ παῖδα. περὶ τῆς τοιαύτης δὲ ἦν καὶ ὁ Σωκρατικὸς ἔρως.

καὶ μύσαξ μὲν αἱ ἐπὶ τῇ ἄνω χεὶρὶ τρεῖς, τὸ δὲ καί-
πῃπος, τὸ δὲ ἐξ ἑμφορῶν ἑμφορῆς, ὥς τὸ καὶ μύσαξ τῇ
ὑπὲρ τῇ· οἱ δὲ κοινῶς εἶπον τὸ γένειον· πρῶτον ἑμ-
νήτην ἀρχομένῳ γενεῖσθαι. AB.

χαριεσάτη: πρὸς τὰς πράξεις καὶ πρὸς τὸ δύνανθαι. BM.
ἢ μίξεως ἀνταποσμένη· χάριν γ' ταύτην καὶ Πηνελόπει-
εἶπεν. V.

350. ὕφρα πλοῖεν: διὰ γ' τὸ πένθος τοῖς κτήρεσιν
οἴκοι ποτόν· ἐκ ἐδίδωσαν. BMV.

351. ἡ ἔν ἀντὶ τῆς παρὰ. B.

352. ἐξ ἀγχιμόλοιο: ἐκ τῆς συνεγγυς γιγνόμενα. V.
ἐφράσσατο: ἐν φρεσὶν εἶδε, συνεῖδε, διέγνω. BM.
μοσ δὲ ὅλος ἐστὶ περὶ τὸ πῶς παρακαλεῖται Ἀχιλλεῖα· καὶ
ἐκ ὁρῶ. ὁ δὲ κήρυξ μᾶλλον τῆς ἰδίας σωτηρίας ἢ τῆς
ῥαχὸς λυτρώσεως φροντίζει. τῷ δὲ τοιαύτῳ ἦν καὶ τὸ
ἀκολοθεῖν· φεύγειν γ' συμβαλεῖται. BMV.

354. φραδέος: συνεῖδ'· ὅθεν καὶ ἀφραδέος οἱ ἀντι-
τοι. BM.

355. διαφράσεισθεσθαι: διαφραγήσεσθαι, ἴδιον δὲ φρα-
βάτων τὸ αἰεὶ τὰ χεῖρῳ προσδοκᾶν καὶ πρὸς φηγὴν ἵστα-
μιν εἶναι. BV.

356. φεύγωμεν ἐφ' ἵππων: καταλείψαντες πρὸς
δηλονότι τὰ τῆς ἀπῆνης, ἵν' ἀκοληθῇ περὶ αὐτὰ. BM.
χολῇ τῇ περὶ αὐτὰ ὑπερίδῃ ἡμῶν. V.

358. ὡς φάτο· σὲν δὲ γέροντι: ἄκρως μεμνημένος
ὁ λόγος, περὶ μὲν τῆς φεύγειν καὶ τῆς δύναν ἐκτείναν τῷ
πεινότερῳ προσώπῳ, τῷ δὲ Πριάμῳ συγχυθῆναι μὲν τῶν
νῶν καὶ ὁρθῶς αὐτῷ τὰς τρεῖς εἶναι, εἰ μὲντοι ὅπως
πεποιηκέναι. BMV. τὴν δὲ ταραχὴν τῆς διανοίας μεμνη-
30 διὰ τῆς ὑπερβατοῦ. V.

360. ταφῶν: μὴ δυνάμενος φωνῆσαι τῇ ἐκπλήξει. BM.

361. χεῖρα: πρὸς πίεσιν ἢ δεξιᾷ. V.

362. πῆ: εἰς τόπον· καὶ τὸ ποῖ. τὸ δὲ πόθι ἐν τόπῳ.
τὸ δὲ ποῦ ἑμφορῶν. V.

35 πᾶτες: δευτέρου τῆς δεξιᾶς αὐτὸν θαρσύνει. V.

363. νύκτα δι': διὰ τῆς νυκτός. V.

364. οὐδὲ σύ γ' ἔδδειςσας: αὐξὶ τὴν χάριν τῷ
καιρῷ, τῷ τῶν πολέμων ἐνέπρηξεν, τῷ ἴδιῳ δυνάμει,
ἐκ τοσούτων αὐτὸν δυνῶν ῥέται. V.

40 365. ἀνάρστοι: ἐναντίοι τῶν ἐρηγῶν. V.

366. θοὴν διὰ νύκτα: ἡ θοὴ νύξ ἐκ ἄλλοις τῶν
μαίνει πλὴν τὸ σφαιροειδὲς ὅλες τῆς πόλεως χῆμα· τὸν γὰρ
αὐτὸν ἡλῶν δρόμον ἢ νύξ ἀνέει, καὶ πᾶς ὁ καταλειφθεὶς
ὑπ' ἐκείνης τύπος εὐθὺς ὑπὸ ταύτης ἐκμεταίναται. παρὰ
45 γὰρ ἐπὶ τῷ περὶ τῆς μηνύων φησὶν „ἐν δὲ πέδῳ“ ὅλπει
λαμπρόν φῶς ἡελίου, ἔλπον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ τῷ
ἄσπερον“ (II. 8, 485)· ὥστε γ' ἀπληρομένην ἔαυτῃ
νύκτα κατόπιν ἐφέλκετο, σήχχρονον ἔσαν τοῖς ἡλῶ τῶν
σιν. εἰκότως ἐν αὐτῇ Ὀμηρος εἶρηκε θοὴν. δύναιται γ'
50 μὴν πιθανώτερον τις ἐπιχειρῶν θοὴν ὀνομάζειν μεταληπ-
κῶς ὅτι τὴν κατὰ κίνησιν ἀεῖται, ἀλλὰ τὴν κατὰ χῆμα.

οὐ τρωθὶ πᾶ φησὶν „ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκα
 πόντον” (Od. 13, 299). ἢ τὸ τάχος τῶν ἐρριζωμένων νήσων
 (Ἰων γ'?) δηλῶσαι ἐσπάδακεν, ἀλλὰ τὸ χῆμα πρὸς ὅξιν
 πηλῆσαν ἀποτελεῖν γραμμὴν. εἰκότως ἐν νύκτα θοὴν
 τὴν ἐπ' ὅξιν τέλος τῆς ἐχάτης σκιάς ἀποτεριματίζε-
 5 τιν. φρονικῶς δὲ περὶ τῆς ὕλης ἀποδείκνυσιν ὅτι σφαιροει-
 ῆς ἐστὶν ὁ κόσμος. τριχῇ γ' οἱ μαθηματικοὶ τὰ χῆματα
 ἐν σκιῶν φασὶν ἀποπέπτειν. ἐπειδὴν γ' ἑλαττόν ἐστι τὸ
 σφαιρικόν τῆς καταλαμπόμενης, τὴν σκιὰν συμβέβηκε κα-
 10 τὰ σφαιρικῶς ὑπὸ τὴν ὕψαιην πλάτυναι. βάσαν, ἀπὸ λεπτοῦς
 τρισημέτηρ τῆς κατὰ κορυφὴν ἀρχῆς εἰς λεπτόν ἀποσενδόμε-
 νος. ἐπειδὴν γε μὴν ἴσον ἢ τῷ καταλαμπόμενῳ τὸ κα-
 ταλαμπόν, κυλινδρὸς δίκην ἢ σκιά πρὸς ἴσον ἐν ταῖς ἐκα-
 15 τήσιν ἔχει γραμμάς. βαλόμενος ἐν Ὀμηροῦ τὸν ἥλιον
 ἑλκὼς μάλιστα τῆς γῆς κατὰ τὴν τῶν πλείων φιλοσόφων
 ἰσχυρὰν ἀποδείξει, εὐλόγως γὰρ θοὴν τὴν νύκτα προση-
 20 λύνειν, εἰς ὅξιν τὸ πρὸς τῷ πέρατι χῆμα λήσσαν, ἅτε
 ἡμῶν μῆτε κυλινδροειδῶς μῆτε καλαθοειδῶς τῆς σκιάς
 ἵσταται δυναμένης, ἀλλὰ τὸν λεγόμενον κῶνον ἀποτελέσσης.
 ὁ δὲ πρῶτος Ὀμηρὸς ἐκ μιᾶς λέξεως ὑπαινιξάμενος τὰς
 25 ἡμέρας τῶν φιλοσόφων ἀμίλλας ἐπιτέτμη. καὶ μὴν αἱ φο-
 ραὶ τῶν ἐναντίων ἀγέμων δηλῶσι τὸ τῆς κόσμου σφαιροει-
 δούς. Βορέας μὲν γ' ἀπὸ τῆς ἄρκτου πνέων μετέωρος „μέγα
 κῆμα κυλινδεῖ” (Od. 5, 296). τὴν γ' ἀπὸ τῆς μεταρσίε φο-
 30 ρῆς ἐπὶ τὸ ταπεινότερον ἐκ μιᾶς λέξεως κατεκύλισεν ὁ Ζεὺς
 τῶν ἐμπεταλιν δὲ ἐπὶ τῆς νότῃς, πνέοντος ἀπὸ τῶν κάτω
 ἡμέρων, ἐσέρηκεν „ἔνθα νότος μέγα κῆμα ποτὶ σκαῖον ῥέον
 35 ἔειπεν” (Od. 3, 295), τὴν ἀπὸ τῆς ταπεινότητος κίνησιν εἰς
 τὸ μετέωρον ἀνακνέουσι, B.
 367. ὄνειάτ'· χορήματα, παρὰ τὴν ὄνησιν. δηλοῖ δὲ
 40 ὁμοιότητά καὶ τὰ βρώματα, BM. καὶ „ἐπ' ὄνειάθ' ἑτοῖμα
 παρασκευάμενα” (Il. 9, 91). V.
 ἡ διπλῇ, ὅτι ἢ πάντως βρώματα τὰ ὄνειάτα, ὥς οἱ
 ὁλοσσογράφοι, ἀλλὰ πάντα τὰ ὄνησιν τινα περιποιῶντα,
 45 ὥς τὴν τὰ δῶρα. καὶ ὅτι ἄγοντα εἴρηκεν, ἢ φέροντα ὅξιν
 τῶν αὐτῶς ἐβύαζεν. A.
 τίς ἂν δὴ τοι νόσος εἴη; τίνα ἔξεις τοῦν; τί δια-
 50 τέρη; τί ἐργασία; BM.
 369. ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι· παρομοιακῶς γέγονεν ὁ
 55 ἄνδρ. V.
 370. οὐδ' ἐν· ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ δὲν παρέλκεται. A.
 371. φιλῶ δὲ σε πατρί· ἐπὶ σκωτ. διδάσκει φιλοφύ-
 60 λος εἶναι καὶ τὸς ἡλικιώτας τῶν πατέρων σῶζειν. καὶ
 ὡς εἶναι πατρός σεῖο” (486). M. καὶ Πλάτων κοινὰ εἶναι
 τὴν γυναικάς ἐκλέυσεν, ὅπως οἱ γέροντες ὡς πατέρες τι-
 65 νῶνται. V.
 373. ἔτιω δὲ τῶ π, οὕτω πη. ἐν δὲ τισὶ διὰ τοῦ δ, 50
 ὡς δ' ἡ. A.

ἔτιω, ὡς τέκνον, ἐπικίνδυνός ἐστιν ἡ πορεία. ἰωρακῶς
 5 ὅτι φιλοφύλακτα, καὶ τέκνον αὐτὸν ὀνομάζει. BM.
 374. ἀλλ' εἴ τις· γράφεται ἀλλ' ἔτι τις. A.
 ὑπερέσχεθε· ὑπεριμαχέ. V.
 376. 377. ἐνέειθεν οἱ ἀπὸ τῆς περιπάτου τὴν τριάδα τῶν
 ἀγαθῶν εἰλήφεισαν· τὸ γ' εἶμας καὶ εἰδός τῶν σωμα-
 10 τικῶν, τὸ δὲ πέπνυσται τῶν ψυχικῶν· τὸ δὲ μακάριον
 ἔξεσσι ἐπ' εὐγενείας εἰληπται, καὶ ἔτε ψυχικόν ἔτε σω-
 ματικόν ἐστι πλειονέτημα. τὸ δὲ ἔξεσσι ἐκλήρωας, ἢ ἐκ
 15 μακάριον ἔσσι. ἀπὸ τῆς ὕψους δὲ τῆς παιδὸς σοχάζετο ὅποιοι
 οἱ γονεῖς εἰσὶ. BM.
 οἱ γὰρ εὐμορφοὶ βασιλικοὶ τε καὶ θεῶν ἐνομιζόντο
 παῖδες. A.
 „βασιλῆϊ γ' ἀνδρὶ ἔοικεν” (Il. 3, 170). ἢ πῶς οὐ δει-
 20 τοῖα παιδὸς τὰς γονεῖς ἀνακαλεῖν, ὥς περ „τρισμάκαρες
 μὲν σοὶ γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ” (Od. 6, 154). V.
 381. ἡ ἐπὶ πη ἐκπέμπεις· βέλτιον ἂν ἑτέρας ἀρχῆς
 τὴν πεῖσιν γίνεσθαι· ἄρα ἐκπέμπεις; A.
 382. τῶ γ' ἔθος τοῖς πόλεμικαμένοις, ὥς περ καὶ Πρίαμος
 25 Πολυμήνορι Πολύδωρον ἐξέειπεν. BM.
 383. ἡ διπλῇ, ὅτι θηλυκῶς τὴν ἴλιον. B.
 385. οὐ μὲν γάρ· ἐκ ὑσέριζεν ἐν τῷ πολέμῳ τῶν
 Ἑλλήνων. B.
 388. ὡς μοι καλὰ· εἰ μὲν θανυματικῶς λέγοι τῶτα,
 30 ἂν ἄλλης ἀρχῆς· εἰ δὲ μὴ, τοῖς ἄνω συναπτεόν. A.
 ἔνισπες· ὡς ἔδραμες· ἔτι γ' ὀριστικὸν ἐκ τοῦ ἡμισπες
 τὴν ἄρχουσαν συζητάντος. τὸ μέντοι προσεκτικὸν πρὸ τέ-
 35 λος ἔχει τὴν ὅξιν (σὺ δ' ἀληθῶς ἐνίσπες” Od. 3, 247),
 ὁμοίως τῷ ἐπὶ πη. καὶ δῆλον ὅτι ὅπως μὲν τὸ ἔστι τῆς
 προσθέσεως, ὅπως δὲ τῷ ῥήματος. τὸ μέντοι ἄνευ τῆς ὀ
 40 προσεκτικὸν προπαροξύνει, λέγω δὲ τὸ „νημερτές μοι ἐνίσπες”
 (Od. 4, 642). V.
 390. πεῖρα· πεῖρῶμενός με ἐρωτᾷς περὶ Ἑκτορος. BMV.
 εἴρεαι Ἑκτορα· ὡς „εἰρόμεναι παῖδας τε κασιγνή-
 45 τους τε” (Il. 6, 291). V.
 394. θανμάζομεν· ἡ διπλῇ, ὅτι ἀντὶ τῆς μετ' ἐκπλή-
 ξεως ἐθεώμεθα. ABM.
 395. κεχολωμένοι· ὅτι τὴν μῆτιν διὰ τῷ χόλῳ ἀν-
 50 τέτρασαν. V.
 396. μέγα δ' ἡγάγε νῆες· εἰαῖρον καὶ φίλον ἑαυτὸν
 βέλεται συζητᾷ Ἀχιλλεὺς ὁ Ἑρμῆς πρὸς πλείονα πίζει· οἱ
 γ' τοῖσιν μιᾶς νεῆς ἐπιβαλύναν. D.
 397. οὐκ ἀνασφύρεται ἡ ἔξ ὥς μονοσύλλαβος· τὸ γὰρ
 55 ἔξῃς ἐκ Μυρμιδόνων εἰμὶ. B.
 398. ἀφνειός· ἀναγκαῖως, ἵνα μὴ ὡς ἄδοξος καὶ πέ-
 νης εἰς τὴν τῆς ἀδικεῖν ὑποψίαν κατενιχθῇ· τὸ δὲ γέγων,
 60 ὅτι ἐλθέσει ὡς ἐοικὸς τῷ πατρὶ. BM.
 399. ἔξ δὲ οἱ· γράφεται ἔξ δὲ τῷ A.
 ἀπὸ τῶν σοχάζονται ὅτι τὸ ἔρδομον τῶν Ἑλλήνων
 65 ἐξέστρεψεν εἰς Τροίαν, κλέρω λαχόν. V.
 καλῶς ἔβδονος· εἰς γὰρ ἐπὶ τῶν ἐπὶ πη πλανήτων. V.

400. ὅτως τῶν μετὰ. ἀναερίφθαι τὴν πρόθεσιν· ἔσι
τὰρ μετὰ τῶν. A.

μεταγράφει τοῖσι δὲ πρῶτον ὑπὸν ἡγήτης. ἔσι τοί-
μων δεκάτης ὧν ἐκλήρωσα. V.

401. νῦν δ' ἡ λθόν· κατασκοπήσων ἤκω, φησί, μή
μεις ἔξ ἑμῶν εἴη ἐνέδρα, ὡς ἐταῖρος ὧν Ἀχιλλέως, ὅς ἄρ-
χει τῆς ἐπαίδου στρατιᾶς. BMV.

408. ἡ ἔτι πᾶρ νήεσσιν· πρὸ πάντων περὶ τῆ σω-
ματος πυνθάνεται· τί γὰρ χρὴ ἀπέναι μηκέτι ὄντος τῆ σω-
ματος; BM.

409. μελεῖσι· τινὲς οἰκτρῶς, ἔκ εὖ· μέλειαν γὰρ οὐ ποιη-
τῆς τὸ μάταιον φησιν. ἔσιν ἔν ἀντὶ τῆ κατὰ μέλος. B.

411. ἔπω· παρέλκει τὸ πῶ· ἔδδ γὰρ μέλλεισι φεγεῖν. BM.

413. αὐτως· ὁμοίως τῷ ὅτε μετέλλαξεν. V.

ἐν κλισίῃσι· ἐν τῷ περιβόλῳ τῆ ναυσάμου. BM.

414. πάντα μὲν διεξέχευ· ὅσα συμβαίνει τοῖς χρονοῖς
νεκροῖς, ἔδδεν δὲ τῶν φησὶ πεπονημένοι τὸν ἔκτορα· ἵνα
ἀνακτησάται τὸν γέγοντα. BM. τὰ μέντοι τῆς αἰτίας οὐ
παρέχει, κἄν τῶν ἀξιοπιστῶν τῷ λόγῳ προσάπτων. V.

418. θειοτο· διὰ τῆς ὕψους ἰδὼν θαυμάσιας. BM. 20
ἔσι δὲ διὰ τῆς ἡ. οἱ δὲ θειοτο. V.

419. ξεροσήμεσι· διδρασιμένους, ὑγρότητα ἔχων, ἢ κα-
τεσκλητεμένους. BM. τῆτο γὰρ διὰ τὴν νεφέλην Ἀπόλλων, ὡς
πρὸ φησιν „ἐπὶ δὲ νεφέλῃν ἔσαντο· ἐλπίται δ' ἀπέλιπτο
ἔρσαι" (Il. 14, 350). V.

420. ἔδδ ποθι μιαιρός· οὐδὲ ἐν τινι μέρει μύσος
ἔχων. BM.

μέμνκει· παράδοξον· τὰ μὲν γὰρ τῶν ζώντων ἔλκει μετὰ
θάνατον μέν, τὰ δὲ μετὰ θάνατον γινόμενα σήπεται. V.

ἀδύνατον νεκρῶν τραύματα μέν, ὡς φησιν Ἀριστεύς
τέλης εἰρηκέναι Ὀμηρον „μῦθεν δὲ περιβροτέεσσα ὠταλή·"
τῆτο δὲ τὸ ἡμισέλιον ἔδδ φέρεται. V.

421. πολλέες· „ἔδδ" ἄρα οἱ τις ἀνυπὸν γὰρ παρέση"
(Il. 22, 371). V.

423. καὶ νέκυος· ὡς περισσὸς ὁ εἶχος ἀφαιεῖται. V. 35
ἐπελ σφί· ἔχ' Ὀμηρικῶς κεῖται ἡ ἀντωνυμία· διὸ καὶ
προηθετέτο. V.

425. ἡ ῥ' ἄγαθόν· λείπει τὸ ἔσιν. ἐναίσιμα δὲ ἀντὶ
τῆ ἐνασίμως, τουτέστιν εὐσεβῶς καὶ προθύμως. εἰς δὲ τὸ
διδῆναι τὸ ὑπὸ τὸ μέτρον ἐπλεόνασεν· ἢ ἀπὸ τῆ διδῶ-
μεναι καθ' ὑποβολὴν τῆς μὲ συνήλειπεν. BM.

426. εἴ ποτ' ἔην γε· ἀντὶ τῆς καθ' ὃν ἔζησε χρόνον.
B. ἄχρῃς ἔζη. M.

428. τῶν· τῶν θουσιῶν δηλονότι. B.

τῷ οἱ· τινὲς τῶν οἱ γράφουσιν, τουτέστι τῶν θουσιῶν
αὐτὲς ἐμνήσθησαν. M.

καὶ Θεόπομπός φησιν Ἀλέξανδρον Φεραῖον Διδόντοιν
τὸν ἐν Παγασαῖς, ὅς ἐκαλεῖτο Πέλικος, εὐσεβεῖν διαφόρως.
καταποντωθέντος δὲ Ἀλεξάνδρου, Διδόντος ὄναρ ἱσιᾶς
τινὲς τῶν ἀλίων ἐκτελευσέν ἀναλαβεῖν τὸν φορμὸν τῶν
ὕψων, ὃ δὲ ἀπὸ τῶν ἐς Κρήνηνα τοῖς οἰκίοις ἀπέδωκεν,

οἱ δὲ ἔθαψαν. V.

429. ἄλειςον· ποτήριον κυρίως δὲ τὸ τετορνυμένον·
ποτήριον δίδωσι σῖμβολον εὐφροσύνης, ὡς εὐφραίνει
παρ' αὐτὴ τῷ ἐπὶ τῷ παιδὸς λόγῳ. καλὸν δὲ ἵνα πᾶσι
αὐτὸν λαβεῖν. BM.

430. σὺν γε θεοῖσιν· ἀντὶ τῆ συμβοηθάντων καὶ
θεῶν καὶ μὴ ἀντιπραττόντων. BM.

434. παρὲς Ἀχιλῆα· ἐκτός Ἀχιλλέως, ἢ χωρὶς
τὸ „παρὲς ἔγε νῆα" (Od. 15, 200) καὶ „παρὲς ἔλα φῆτο
ἔχεν" (Il. 9, 7). ἢ δι' ὑπερηφανίαν δὲ ἀπωθεῖται
δόσιν, ἀλλὰ διὰ τὸ δέος Ἀχιλλέως ἀπροφασίστως γὰρ ἀπὸ
θεῶν τὴν χάριν ἄτοπον, καὶ δωροδοκίᾳ τὸν θεὸν ἀντι-
πώτερον. BM.

435. δειδοικα καὶ αἰδέομαι· εἰκότως ἀμφότερα
γὰρ καὶ ἡ παρομοία φησὶν „ἵνα περ δέος, ἐνθα καὶ αἰδώς." BMV.

436. σὺν λείειν· ἀληθῶς σὺλᾶν ἐδόκει, εἴ τι τῶν ἐκεί-
φειρομένων ἐφηρεῖτο. BM.

437. καὶ κε κλυτὸν ἄργος ἐκοίμην· ἢ μόνον, φησὶ
μέχρι τῆς σκηνῆς Ἀχιλλέως, ἀλλὰ καὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ.

438. πεζός· ὑπερβολή. ἢ ἀντὶ τῆς ἐν νηϊ, πῇ δὲ καὶ
πεζός. ἢ ὡς ἂν εἰποῖς πῇ δὲ καὶ πετόμενος, οὐ μόνον σὺν
πλέων. V.

440. ἀνατῆας Ἐριόντιος ἄρμα καὶ ἵππους· ἐπὶ τῷ
ἄρμα καὶ τῶς ἵπποις ἀΐξας. BM.

444. οἱ δὲ νέον· καὶ πῶς ἄνω (363) Ἐριότις φησὶ „τῶν
δὲ ἀμβροσίων;" αὖτε ἐλθὼν τὴν χάριν. ἄλλως. ὡς καὶ
„ὅς γὰρ νέον ἔλλοθεν ἐλήλθε" (Od. 3, 318) καὶ „θῆσιν ἐλ-
θῶντα" (Il. 9, 446). V.

δόρυπα· ὡς λίχνα. τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς δόρυς, κακῶς. A.

446. ὦτ' ἔξ ἐθύρας καὶ ἀπῶσεν· ἡλλάξε τὴν αἴσαν. V.
ἐθύρας· πύλας. οἱ μὲν παραπυλῖδα, οἱ δὲ τὴν ἱπ-
λατον ἔξ ἀριστερῶν τῆς ναυσάμου. V.

450. δῶρ' ἐλάττης· κλάδους δηλονότι. ἔρεψαν δὲ
ἀντὶ τῆς ἐκφυάνουσιν, ἐκάλυψαν· ὅθεν καὶ ὀροφή. B.

451. λαχρήεντ'· ἀπαλὸν καὶ χροῦδον· ἔσι δὲ εἶδος κα-
λῆς. B.

λαχρήεντ'· τὸν δασύν. λέγει δὲ τὴν ἀπὸ καλῆς
ἐλπὴν καὶ τῆς τῶν κόμης· ὕροφος γὰρ εἶδος καλῆς
ὀροφᾶς ἐπιτηδεύει. DM.

ὑροφον· τινὲς ὀρετόνους. V.

452. ἀμφὶ δὲ οἱ· περὶ αὐτὴν τὴν σκηνήν. BM.

453. ξανθοῖσιν· ξανθοὶ εἰσι ξύλα ἀπεξυμένενα ἀμ-
φοτέρωθεν καὶ προσεπηγμένα τῇ γῇ πρὸς τὸ εἶργιν τῆς
εἰσέναι βελομένους. τὸ δὲ ἐπιβλήεις ὡς τὸ προβλήεις
δῆλόν ἐστι. V. 454. μοχλὸς δὲ ἔστι ἐπιβαλλόμενος ἀπὸ τοῖς
εἰς τοῖχον. BM.

ἐθύρην αὐτὸ τὸ σῶμά φησιν, ὃ ἐπέτερεν ὁ ἐπιβλήεις
χλός. τὴν δὲ θύραν μονόθυρον χρὴ νοεῖν. D.

454. ἐπιρῶσσι σκον· ἐπέκλειον, ἀπὸ τῆς γινόμενης
κατὰ τὴν κλείον ἤχε. BM.

455. κληῖδα· τὸν μοχλόν· τὰ γὰρ συνέχοντα τὴν ἐπὶ
κεκλιμένην θύραν κληῖδας καλεῖ. καὶ ἐν Ὀδυσσεῖα δὲ καὶ

καθ' ὅσον ἔτιος ἀνδράσιν. BM. „ἐπὶ δὲ κλήϊδ' ἐκάνυσεν αὐτὴν" (Od. 1, 449). V.

456. ἐπιθήσεισθε: προσδεκτέον ὅτι καὶ ἦνοιγε. μὲν δὲ αὐτῶν τὴν ὑπεροχὴν ἐμφαίνει, εἴγε Διομήδης II. 5, 309) „χερμαδίων λάβε χερεὶ δν ἔ δύο ἄνδρες φέσαν, οἳοι νῦν βροτοὶ εἰσιν," ὁ δὲ Ἀχιλλεύς, ἦν τρεῖς ἄλλους ἀνέρωγον, μόνος ἀνέρωγεν, ὡς τοῖκεν οὐν, ἐξαπλάσιον τῶν νῦν ἐδύνατο, εἴγε οἱ μὲν κατὰ τῆς αὐτῆς χρόνης τῶν δύο τῶν νῦν ἰχύνουσιν, αὐτὸς δὲ τῶν τότε πρὸς τρεῖς. BM.

459. ἄγαγε: ἐπὶ ἀψύχων τὸ ἄγειν, εἰ μὴ ἄρα ἐπὶ τῇ ἐμῇ φρεσὶν. V.

460. ἀμβροτος: ἀφθαρτος, ὁ μὴ βροτοῖς ὅμοιος (ὁ γὰρ ἔχων βρότον, ὃ ἐστὶν αἷμα „ἀναίμονός ἐστι καὶ ἀθάνατοι καλούνται" II. 5, 349. V). αἱ δὲ τὸ βροτὸς συντιθέμενον αὐτῶν πλεονάζει, πλὴν τοῦ „ντὲ ἀβρότη" (II. 14, 78) καὶ ἀφθαρτοῦ ἀλλήλων" (II. 10, 65). ἀναγκαιῶς δὲ ἐαυτὸν ἐμφανίζει ἀπαλλαττόμενος, ἵνα ὑδαρῶσθερον αὐτὸν καταστήσῃ. τὸ δὲ παρῆναι τὸν θεὸν τοῖς οἰκτοῖς καὶ ἐδύνατο αὐτοῖς ἂν εὐπρεπές. ἄλλως τε ὑπηνήτης ὢν ὑπόνοιαν αὐτοῖς παρέχεν ὡς Ἀχιλλεῦ. BM.

462. πάλιν εἴσομαι: εἰς τὴν αἰσῶ πορεύσομαι. B. ἀντὶ τῆς ὁχ. ἥξω εἰς οἶκτον Ἀχιλλεῦ. V.

469. ἄλτο: ἄμεινον βατὶς γράφειν ἐπὶ τοῦ γέροντος. τῆς περιζύσεως οἰκῶν τὸ ἄλτο. V.

471. ἰθύς: κατ' εὐθείαν, ὡς ἐπὶ τὸν οἶκον. B.

472. τὸ μὲν κοινόν. τινὲς δὲ τὸ ἔν ἀντὶ τῆς ἔνδον, ὡς ἄλλων αἶσῶ" (II. 18, 439) ἀντὶ τῆς εἰς. V.

474. Ἀλκιμος: κατὰ μεταπλασμὸν ὁ Ἀλκιμέδων, ὡς Μελάνθιος καὶ Μελανθεύς. BM.

476. ἔσθων: τὸ ἐσθίων ἔχ ὑποπίπτει μέτρω ἡρωϊκῶ. οἱ δὲ καὶ „ἔσθων καὶ πίνοι" (Od. 5, 197) „ἔσθοντες κρεῖα πόλλ' αἶ" (II. 8, 231). εἰ δὲ εὐτελεῖς οἱ εἰχοί, καὶ ἄλλοι.

477. Οὔτε ταυρὸς περὶ ἰκάνις ἡμέτερον δῶ" (II. 10, 385). αὐτὸν κεν ἀμβροτὴ βροτὸς ἀνὴρ, ἢ καταβαλὴ" (Od. 12, 77).

478. τὴν δὲ τετάρτην ὑδωρ ἐφόρει" (Od. 10, 358). „τῇ δ' ἄρα σμικτὴν πέμπ' ἀπὸ νῆσος" (Od. 5, 263). „ἵππος δὲ ξανθὸς ἐκείν' ἐπενήκοντα" (II. 11, 679). „ἐνθα μὲν ἔτε βοῶν" (Od. 10, 93). ἔτοι γὰρ πάντες, ὡς Σέλευκος, ἡμέτερον λα-

τὸν ἔχουσιν. A.

479. καὶ παρῆκεται: ἀθετῆται ἢ γὰρ ἀσχηροῦντο αἱ τρεῖς παρ' αὐτῶν, ἀλλὰ μέχρι ἀνασῶσιν ἔκαινο. φησὶ οἱ δ' ἀπὸ μὲν σίτον πολλὸν ἥρουν ἡδὲ τραπέζας" (Od. 19, 61). ἢ τέτρε ὡς πενθῶντος ἤρουν. V.

477. οὐ πρὸς ἔπαινον τὸ μέγας, ἀλλ' ὅτι καὶ μέγας αὐτῶν ἔπαινον. V.

480. ὡς δ' ἔταν ἄνδρ' ἄτη: ὡς εἰ φυχὰς τις φρονεῖς ἀπαριστάμενος τῆς πατρὸς ἀπέρχεται πρὸς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, καὶ θυμαίνονται πάντες τὸ αἰφνίδιον τῆς ἀφίξεως, ὡς ὁ Πρίαμος πάντας λαῶν εὐλόγηται καὶ παρακάθηται αὐτῷ, καὶ πάντες ὁρῶντες ἐκπλήσσονται. ἢ δὲ πυραβολῇ

πρὸς τὸ αἰφνίδιον τῆς εἰσόδου. B. ἴσως δὲ ἀναχρονισμὸς ἐστίν, ὡς καὶ τὸ „ἵαχε σὺλπεγξ;" τὸν δὲ καθάριοντα καὶ ἁγνὸν ἔλεγον. V.

484. ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο: τὸ παράδοξον ἔδειξε τῆς εἰσόδου διὰ τῶν ἀλλήλοις διακινούντων πύθεν καὶ τίς ὁ ἔξωτος. B.

485. περισσὸς ὁ καὶ. τὸ δὲ ἐξῆς πρὸς τὸν. A.

486. μνηστῆσαι πατρός σεῖο: πολεμῶν διαλεγόμενος, καὶ τῶν παίδων αὐθέντη, καὶ μισθῶν ἐξαιρέτως αὐτὸν τε καὶ τὸς ἐκείνου διὰ τὴν τῆς φιλίας ἀποβολήν, ἄλλην ἀρχὴν οἰκειοτέραν ἐκ εἶχεν ἢ τὴν τῆς πατρὸς ἐπόμνησιν. V.

σφοδρὰ τὸν Ἑρμῆν ἐναργῶς ἀκαλαθῆντα τῷ Πριάμῳ δεδήλωκεν ὁ ποιητὴς ἀλληγορήσας. ἐδὲν γὰρ ἔτιος εἰκοι περὶ θῆριον ἀνδράσι δαγίζομένοις, ἐκ ἄργυρος, ὁ χρυσός. μελίσχον δὲ καὶ προσήκεις ἐκείνης ὅπλον ἐστὶν ἢ διὰ τῆς λόγῳ πειθῶ. πᾶν γὰρ ἀληθῶς ἐκείνου τῆς φρεσὶν „ἔτι ἐστὶ πειθὸς ἐκείν' ἄλλο πλὴν λόγος." τέτω τε Πρίαμος ὡς περὶ ὄχνην παντεσὶν καθώπλιται, ὅς καὶ μάστιγα τὴν Ἀχιλλεῶς ἐπέκλα ὄρηγν, ἐκ ἐν ἀρχῇ δειξας δαδὲκα πέπλος, δαδὲκα δ' ἀπλοῦδας χλαίνας τὰ τε λοιπὰ τῶν κομιθέντων δώρων. ἀλλ' αἱ πρῶται τῆς ἐκείνης αὐτῆς φωνῆς τῆς ἄρρενας αὐτῆς θυμὸς ἐξεδήλυναν („μνηστῆσαι πατρός — γήραος ἐδῶ,") δι' ὁλίγης προουμίας τῶν λόγων συναρπάσαντος Ἀχιλλεῖα, καὶ χεδὸν ἀντὶ Πριάμου γεγονότος Πηλέως. διὰ τῆς ἡλῆται

25 μὲν ἄχρι τραπέζης, λατροῖς δὲ κοσμηθὲν ἀποδίδεται τὸ ἔκτορος σῶμα, τοσῶτον ἰχυσεν ὁ τῶν παθῶν ἐρμηνεύς λόγος, ὃν ἀπέσειλεν Ὀμηρος αὐτῷ τῆς ἐκείνης παρὰ κλητον. ἄρ' ἐκ ἀποχρη δι' ὅλης τῆς Πριάδος συνάγεται καὶ διηγεῖται ἢ Ὀμήρου φιλοσοφία, ἐν ἣ τὰ περὶ θεῶν ἡλλη-

30 γόρηται. B.

σοῖο: Ζηρόδοτος σοῖο, κακῶς. V.

θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ: θεοφιλεῖ καὶ θεοῖς ὅμοιον εἰπὼν ἀποτρέχει τῆς περὶ τὸν ἐκείν ἁτιμίας, εἴγε καὶ θεοὶ τὸς ἐκείνης αὐδύνται. B.

487. ὡς περ ἐγώ: ἴδει παρὰ γὰρ ἡλικὸς ἐγώ. ἔτι δὲ ὡς τὸ „ἴδωσιν Φαίηκες περὶ πάντων ἰδρύας, ὡς δὲ γυναικὶς ἐγὼ τεχνήσαι" (Od. 7, 108). τινὲς δὲ λέγουσιν φασὶ τὸν καὶ τὸν ἢ ὡς περ καὶ ἡμεῖς. V.

Ζηρόδοτος προσθέτηρον Πηλέα φησὶν, εἴγε σφραγισθῶσας Πηλεῖ Ἑρμῆς ἀπὸδοτο Ἡσίοη μικρὸν ὄντα τὸν Πρίαμον. V.

488. περιναίεται ἀμφοῖς ἴδοντες: οἱ περίοικοι οἱ ἀμφοῖς ὄντες, ὃ ἐστὶν κεχωρισμένον τῇ γνώμῃ καὶ ἐναντίοι, ἢ χωρὶς οἰκάντες, ἢ κυνολόθεν. τινὲς δὲ ἴδοντες, ἢ ἢ χωρὶς αὐθέντες. ἐντέχνως δὲ πρὸς τῶν ἰδίων τῶν τῷ Πηλέως ἐμνή-

θη, ὡς αὐτὸν ἢ τῶν οἰκείων κακῶν οἰκτίσῃ μνήμῃ. B.

ἢ παρὰ τῶν Ἑλλήνων τῶν μαθῶν φησιν, ἢ οἰκτιζόμενος. λέγει δὲ Ἀκαῖον καὶ τὸς υἱὸς, Ἀρχαῖον καὶ Ἀρχαῖον, ἴσως δὲ παρὰ Ἀκαιοῦ πένανται νεοτὶ ἥκοντος ἐκ Παιονίας (II. 17, 350), ἔτις ἐστὶ πλησίον Θισσαλίας. V.

ὁ μὲν ἀντὶ τῷ μῆνι. V.

490. ἀλλ' ἦτοι κείνός γε· ἠΐξεσε τὸν ἔλεον, εἴγε
ὁ μὲν τὸν ἕνα ἔχει, ὁ δὲ τῶν πεντήκοντα ἀφῆρηται. Β.

496. ὅφ' ἐν τῷ ἐννεακαίδεκα. Πύμφιλος δὲ εἰς
τρία διήρησε μέρη. Β.

πιδανὸν μίαν τεκεῖν ἐννεακαίδεκα, ἔχ' ὡς Βακχλίδης
πεντήκοντα τῆς Θεανῆς ἐπογράφει παῖδας. V.

497. ἔτικτον· καλὴ ἡ παράτασις· ἡ γὰρ εἶπεν ἔτεκον.
ἔθος δὲ τοῖς βαρβάροις βασιλεῦσαι παιδοποιεῖν ἐκ πλειό-
νων. Β. ἔχε δὲ καὶ Ἀρίσθην τὴν Μήροπος τῷ Περικλοῖον,
ἐξ ἧς Αἰσακός, Ἀλεξιφύην τὴν Ἀρτάνδρου, Αισιόφην τὴν
Ἀλκίαν τῶν δὲ Πριαιμυδῶν πρεσβύτατον Πολύτην φασίν. V.

498. Θοῦρος Ἀρηγῆς· δευδὼς δὲ λέγει σὺ, ἵνα μὴ θυ-
μώσῃ αὐτόν. Β.

499. οἷος ἔην, εἴρουτο δὲ ἄετι· οἷος πρὸς τὸ σώ-
ζειν τὴν πόλιν. ἐν δὲ πρῶτῳ δύο περικοπαῖς πέφραστοι,
ὡς τὸ „τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεται, παύσατο δ' αἷμα” (Π. 11, 267)
ἀντὶ τοῦ πανσαμένε τῷ αἵματος ἐτέρσεται τὸ ἔλκος· „ἡρῆ-
σαντο, θιοῖσι δὲ χεῖρας ἀνάχον” (Π. 3, 318), ἀναχόντες
εὔξαντο. Β. ἢ ὅτι εἶπεν „αἰθ' ἄμμι πάντες Ἑκτορος ὤφελ-
λει” ἀντί” (253). καὶ ἡμεῖς φημὲν ἕνα τὴν πόλιν πόλις
ἔχειν. V.

500. ἀμυνόμενον· ἡ προκατάρξαντα πολέμῳ πρὸς. V.

502. ἀπερείσι' ἄποινα· ἐκ ἀκριβολογίᾳ περὶ τῶν
δωρῶν· ἢ γὰρ ἂν ἔλυσε τὸ πάθος. V.

504. σὲ πατρός· ὡς ἱκανῶς πρὸς ἔλεον ἀπ' αὐτῆς ἥρ-
ξαι καὶ εἰς αὐτὸν ἔλξει. καλῶς δὲ καὶ ἐλεεινότερος· κα-
ταπονέται γὰρ καὶ ἐκείνος, ἀλλ' οὗτος πλὴν. Β. ἢ ἀντὶ
ἀπλοῦ. V.

506. ἀνδρὸς παιδοφύνοιο· ταῦτα μὲν εἰς ὄργην
ἄγοντα Ἀχιλλεῖα ἔδει κρύπτειν. ἀλλ' ἐκ τοῦ πάθους εἰς
τὸτο παρεσύρη. Β.

χεῖρε δὴκῶς· εἶπε γὰρ „καὶ λάβε χεῖρας δεινὰς ἀνδρο-
φόνους” (478). θέλει δὲ λέγειν ὅτι ὁ γόματι τὸν υἱὸν ἐφί-
λεν, τῷ τῶν τὸν ἐκείνα φονέα. ὁρέγεσθαι δὲ ἀντὶ τοῦ
ῥακτείνειν πρὸς τὸ γόμα τὰς χεῖρας. V.

510. ἔλυσθαι· παρεθείς, ἢ συνειληθείς, ἢ κυλιθείς.
Β. ὅθεν καὶ προελυθείς. V.

511. κλαῖεν ἐδὴ πατέρ'· λείπει καὶ ἐνταῦθα τὸ ἄλ-
λοτε, ἢ ἢ ἄλλοτε μὲν. Β.

διπλάσιος ὢν αὐτῷ ὁ Θρήνος παρρωθήσεθ' τοῖς δὲ
κρυσι Πριάμου. ἐποίει δὲ αὐτῷ τὴν ἐκατέρω μνήμην ἢ
Ἑκτορος καὶ Πριάμου. Β.

512. δώματ'· ἡ διπλῇ, ὅτι καταχρηστικῶς τὰς σκηνὰς
ἔτις εἶπεν. Ζηνόδοτος δὲ σεναχή διὰ τοῦ εἰ γράφει· ἐκ-
πίπτει δὲ τὰ διὰ τοῦ εἰ γόματι ἐν τοῖς ὀνόμασιν εἰς τὸ ὅ,
λέγω λόγος, μένω μονή· ἔτις σεναχῆ. Α.

514. ἀθιπτεῖται· προείρηται γὰρ ἱκανῶς διὰ τοῦ „αὐτῶν
ἐπεὶ ἦα γόμοιο,” καὶ ἄκρω τείθειται τὸ γούνο· ἢ γὰρ ἔτις
λέγει πάντα τὰ μέλη, ἀλλὰ μόνον τὰς χεῖρας καὶ τοὺς
πόδας. Α.

ἀθιπτεῖ ὁ Θράξ· ὁ γὰρ ἡμέτερος περὶ μόνην τὴν ψυχὴν.

γούνα δὲ ἔχ' ὅλα τὰ μέλη φησὶν. εἰ μὴδὲ τις σιγνοτυπῇ
καὶ γράφει. V.

χεῖρὸς ἀνέστη· παρὰδοξον τὸ τὸν ἐχθρὸν ὅταν
ρωγνῶσται καὶ τιμῆται. τύχα ἐν τῷ τοῦ τοῦ γόμοιο
πατρός μνηθείς. Β.

518. ἔτις Ἀρίσταρχος, καὶ καὶ ἄνσχετο. Α.

522. ὅτι τὸ ἀπλὸν ἐστὶν ἔξεν· τέτρω δὲ ἀνάλογον τὸ σῶ-
θεν κατ' ἄρ' ἔξεν, ἐχθ' ἔξεν. καὶ ὅτι τὸ ἔμπαρ
τῷ ὅμοιως. ἔξεν· ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως· „ἐμπαρ
δαῖδων σέλας” (Οδ. 18, 353). Α.

523. κατακεῖσθαι ἐδύσαμεν· ἀποβαλέτω γὰρ
ὁ δὲ ἀδύνατον, πλὴν τοῖς κλυθμοῖς ἀναρῶνται
524. προήξισ· ἄνυσις ἢ ἐκ Θρήνης. λείπει δὲ ἡ
ὅτι δὲ ἀπρκατον ἢ ἀνία, καὶ οἱ φιλόσοφοι φασί, καὶ
κατορθοῦνται τι τῶν ἡτηχημένων. V.

οὐ γὰρ τίς τ' ἄνυσις ἐν ἄλλῳ. Α.

525. ἐπεκλώσαντο· ἐμμενέον ἐποίησαν, ἐμμενέ-
σαν. ἀπὸ μιᾶς Μοῖρας εἴρηται τῆς Κλωθῆς· τρεῖς
παράδιδονται Μοῖραι, Κλωθὴ Ἀχέρις Ἀτροπος. Α.

526. αὐτοὶ δ' ἀκηδέες· τὸν τὸ φέσει· θάψον
τὰς δὲ ποιητικὰς λυπεμένους εἰσάγει. καὶ Ἐπίκτορος ἐν τῇ
φησὶν ὅτι τὸ ἀδύνατον καὶ ἀφθαρτον ἔτι· αὐτὸ πρῶτον
ἔχει ἔτι· ἄλλοις παρέχει· διὸ ἔτι ὄργαις ἔτι λύπαις
χεται. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀδιεργάτευτον. V.

527. ἐν Αἰὶδὸς ἔδδει· ἀπὸ μέρους τῷ οἴκῳ. Β.
τὸτο πρὸς παραμυθίαν τῷ λέγοντος, ἐπεὶ τοι τὸ πρῶτον
„θεοὶ δωτήρες εἰών.” καὶ Ἡσίοδος ἐντεῦθεν γὰρ ἔλπει
κακῶν φησὶν εἶναι ἐν τῷ πύθῳ. V. μέμνηται δὲ τὴν
Πλάτων ἐν δευτέρῳ Πολιτείας (p. 98), λέγων ὡς ὁ θεὸς
θῶν, ἔδδει δὲ ἀγαθὸν βλαβερόν, ὃ δὲ μὴ βλαβερόν, ὃ δὲ
πτεῖ. ἔπλεσεν ἂν ταῦτα ὁ ἥρωες πρὸς παραμυθίαν
ἐπεὶ καὶ ὁ ποιητὴς ὁμοίως φησὶν, ὅταν λέγῃ Ζεὺς
αὐτοὶ σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόνον ἄλλῃ· ἔχουσιν
(Οδ. 1, 34). Β.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐντεῦθεν Ἡσίοδῳ (Ο. 94) τὸ περὶ τῶν
θεῶν μύθευμα, καὶ ὅτι δύο τὰς πάντας λέγει πύθους. τὸν
τῶν νεωτέρων ἕνα μὲν τῶν ἀγαθῶν, δύο δὲ τῶν κακῶν
ἐδέξαντο. Α.

εἰς παραμυθίαν Πριάμου ὁ ποιητὴς εἰσήγαγε τὸν Ἀχιλ-
λεῖα λέγοντα ταῦτα, ἐπεὶ τοι μόνων ἀγαθῶν δωρητικῶς
ἐπίσταται Ὀμηρος τὰς θεάς, λέγων (Οδ. 8, 325) „θεοὶ δὲ
τῆρες εἰών.” ἴδιον γὰρ τῶν θεῶν δώρον τὸ ἀγαθόν. ἐν τῇ
δὲ τινες ἀπὸ τῶν τῶν ἐπῶν, πῶς ἐνταῦθα μὲν ὁ ποιη-
τὴς φησὶν ἐκ θεῶν εἶναι τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις, ἐν δὲ
τῇ Α τῆς Ὀδυσσεύς καὶ αὐτὴς φησὶν ἐπισπᾶσθαι τὰ κακὰ
τὰς ἀνθρώπους· „οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὅταν
μύθον ἄλλῃ· ἔχουσιν” (34). ῥητέον ἐν ὅτι ἐνταῦθα
λεῖν ἐστὶν ὁ λέγων ἐκ θεῶν εἶναι τὰ κακὰ, ἀγνοῶν τὴν ἀλή-
θειαν· ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσεῖα Ζεὺς, ὡς σαφῶς ἐπισημα-
νός, λέγει τὴν ἀλήθειαν. λύνεται ἂν τὸ ζήτημα πρὸς
τὴν ΑΔ.

528. σκεπτόν εἰς τὸ δίδωσι, καὶ δύο τῶς πίθους διὰ τῆς
μῆς παραδεικτόν. B.
- ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ εἶναι ἀντὶ τῆς ἀγαθῶν καὶ τὸ „νῆδες
5 (Π. 1, 393) ἀγαθῶν. διὰ δὲ ἔχοντιαν ὁ Ζηνόδοτος
ἔπει ἐοῖτο. καὶ ὅτι τὸ ἔτερος ἐπὶ δύο. ὥς δὲ τῷ δίδωσι
5 ἵκναιτο εἰς αὐτὴν, ἵνα μὴ δύο πίθοι ὦσι κακῶν καὶ εἰς ἀγα-
θῶν, ὥστε καὶ ὁ Πίνδαρος ἐξεδέξατο. φησὶ γὰρ „ἐν παρ’
ἑλόν πῆματα σύνδυο δαλονται βροτοῖς ἀθάνατοι.” ἔχον
τὸ ἐπιμεριζόμενον μὴ ἔτιωσ ἐπενεχθῆναι, κακῶν ἔτερος
ἑλόν, ἀλλ’ ὁ μὲν ἔτερος κακῶν, ὁ δὲ ἔτερος ἀγαθῶν. A. 10
530. κακῶ ὅγε κύρεται: ἐπὶ κακῶ κύρεται, ὥς „Τρω-
15 ἰδαίμης.” ἡ κακῶ συντυχάνει, ὥς τὸ „ἀλὲν ἐπ’ αὐχένη
ἵκει” (Π. 23, 821). V.
532. βέβρωσις: σύντονος ἐδύνη μεγάλης τῶς ἔχοντος
παλινκαρῶν ἐν γ’ ταῖς ἀτυχίαις ἐπὶ λύπῃς ἐαυτὸς ἐδύλο-
15 ῖται, ὥστε Βελλεροφόντης (Π. 6, 202). οἱ δὲ ἀποδιδόντες
ἑλόν ἀγνοοῖν εἰ οὐ λιμώσσει Πριάμος ἀλλ’ ὀδυνῶ-
ται. B.
- κακῶς μὲν ὁ μέγας καὶ χαλεπὸς λιμός: τὸν δὲ ἀντὶ τῆς
μεγάλῃς ἀνίας καὶ λύπῃς κέῖται ἡ λείψ. ἔνιοι δὲ βέβρωσιν
20 ἔν τῷ οἴκῳ ἐξεδέξαντο. AD. οἱ δὲ δαίμονα, ἥνπερ κατη-
γνῶντο τοῖς πολέμοις: εἶναι δὲ αὐτῆς τὸ ἱερὸν ἐν Σμύρνῃ. V.
535. πάντας γὰρ ἐπ’ ἀνθρώπους: παρὰ πάντας
ἀνθρώπους. V.
536. ὅλβω δύναται τῇ φρονήσει, εἴη καὶ ἀνόλβος παρὰ
25 Στωϊκοῖς ὁ ἀπαιδευτός. οἱ δὲ τὴν τῶν ἀγῶν κτῆσιν, παρὰ
τῶς εὐλίας. ABV.
540. παναώριον: οἱ μὲν ἐδάσανταν, ἵνα ἐκδέχονται
τὴν κατὰ πάντα ἡσρόν, οἱ δὲ ἐπὶ λωσιν, ἐκδιχόμενοι τὸν
ἐν πάντα πεφροντισμένον. ἄμεινον δὲ τὸ πρότερον: τῆτο
30 ὅλβου σημαίνει. A.
541. γηγράσκοντα κομίζω: γῆρας ἔχοντα γηρω-
τάτω. B.
544. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸ ἄνω ἀντὶ τῆς ἀνά: καὶ πρὸς τὸ
ἵκει, ἵν’ ἡ ἀνείργει καὶ περιορῇ. τὸ δὲ ἔξης, ὅσον
35 δὲ καὶ ἐν Ὀδυσσεΐ: „ἦσαντο δ’ αἰνῶς ἡδὺ ποτὶν πρῶν”
(Od. 9, 353). A.
- ἄλλως. ὅτις ὁ εἰχὸς ἐκ εὐρέθῃ ἐν τῷ παλαιῷ. A.
559. τὸν δ’ ἄρ’ ἐπὶ δὲ αὐτῶν: ἀγριμίνεται, ὅτι τὸν
αὐτὸν θέλει λαβεῖν: ὁ δὲ θεραπεύει τὰ αἰσθητὰ βύ-
40 λεται, μὴ εἰς θοῆρον ἐλθὼν ὁ Πριάμος ταράσῃ αὐτόν, καὶ
ὅτι σπινθὴς τῆς ὀνόματος Ἐκτορος ἐμψυγνῆτο. BV.
563. ἔξω τῷ ὅ καὶ σύνδικτος. A.
566. ἐδὲ γὰρ ἔν: ἐν ἄλλῳ ἔτι γὰρ ἔν. ἡ δὲ διπλῇ,
ὅτι ἔτιωσ ἐχρημάτισε τῶς φύλακας. A.
- ἄλλως. ὅτι φυλάκας τῷ τόνῳ ὡς ἀγαθὸς προεφίετο
ὁ Ἀρίσταρχος. ἐνικῶς δὲ ὀχῆα: προεφίετο γ’ ὅτι εἰς ἡν,
5 ὅν τρεῖς μὲν ἐπιβρόχισσκον Ἀχαιοί. A.
- ἄλλως. Ἀρίσταρχος κατ’ ὅξιν τῶν προεφίετο ὡς
φρεσὺς. ἔτι δὲ καὶ ὁ λόγος συναγνῶμιζόμενος τῇ ὁξείᾳ τῇ
50 ἔτιωσ, ὡς τὰ εἰς τὸς καθαρὸν λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβῶν,
παράληγόμενα τῷ α, προσηγορικά ἢ ἐπιθετα δέοντα, ἀνακός
K k k k

φουμακός φυλακός· τὰ γὰρ κύρια βαρύνει, Φύλακος Ἀ-
λκός· ὅντιν ὁξύνεται· ἔνθεν ἀνάκον, Διοσκόρον. AV.

568. ἔν ἄλλοις· γράφεται ἐνὶ φρεσὶ. V.

569. ἑλληνικὴ νῦν ἐστὶν ἡ σέ ἀντωνυμία, καὶ ἐστὶ τὸ ἐξῆς
ἐδ' αὐτὸν σε. ὁμοίως οὖν ἀντωνυμίας τῷ „μὴ σε γέρον 5
καλέσῃ“ (Π. 1, 26). ἐκεῖ μέντοι ἐν διαβολῇ „μὴ σέ γ' ἐν
ἀμφιόλῳ Ἰθάκῃ“ (Od. i, 386). A.

Ἀριστοτέλης φησὶν ἀνώμαλον εἶναι τὸ Ἀχιλλέως ἦθος.
οἱ δὲ φασιν ὅτι ἵνα ἀποστήσῃ αὐτὸν τῷ ἐφ' ἑκτορι θεῶν,
διὰ τὸτο δευδίσκου. B.

570. λείπει ἡ παρὰ, ἔν ἡ τὰς παρὰ Διὸς. B.

571. ἔδδ δεισεν· ἐξ ἀμφοῖν ἔν, δεισας ἐπέδθη. V.

572. οἴκοι·οι· κατὰχρηστικῶς τὴν κλισίαν δῶμα οἶκον
δῶμον εἶπεν. V.

λέων ὡς· ἡ ὁμοίωσις πρὸς τὸ ἐκκίνητον καὶ ἀγριωπόν, 15
ἵνα καταπλήξῃ Πριάμον τῇ θείᾳ. B.

574. ἡ διπλῇ, ὅτι συγκέκοφεν τὸν Ἀχιλλέοντα Ἀχι-
μον εἰπών. A.

577. ἡ διπλῇ, ὅτι τὸν Ἰθάκην ἐπιθετικῶς καλὴτορι
εἶπεν. A. ἀπὸ τῷ βοῶν καὶ συγκαλεῖν τὸν ὄχλον. D.

τοῖοι· τέτο· λείπει τὸ τῷ ἄρθρον. BV.

578. δίδφρου· ἐτέλεσ· ὁ γὰρ πολυτελής θρόνος· καὶ „δί-
φρον ἀεκέλιον καταθείς.“ V.

ἐυξέσας· γράφεται ἐυσώτρου. A.

ἐυσώτρου· ἀντὶ τῷ ἐυξέσας, εὖ σενομένης διδῶς ἐ- 25
τράχε, ἀπὸ τῶν εὖ σενομένων. V.

579. ἦρεον· δισυντίον· ἔφαμεν γὰρ τὸ περισπώμενον
αἰρῶ δισυνέσθαι. A.

δασέως, ἔν ἡ ἀφῆρεν. τὸ δὲ ψιλὸν ἤμερον. V.

580. δύο, ἵνα τὸ μὲν ὑποτιθῇ, τὸ δὲ ἐπιτιθῇ. τὸν δὲ 30
χιτῶνα πρὸς τὸ ἐνδύσασθαι. λαμβάνει δὲ δῶρα ὡς ἐξιλε-
μενος Πάτροκλον, καὶ ἵνα πλείονα ἔχη εἰς τὸ ἐπιτάριον. B.
ἡ ὅτι ἔτιωσ ἐκέλευσεν. V.

581. πνικίας· ὡς ἀθεώρητον εἶναι τῷ πατρὶ. V.

584. κόλον· Ἡρωδιανὸς γόνον γράφει ποῖον γὰρ ἔτος 35
εἶχε κόλον, εἰ μὴ μάλλον γόνον; B.

Ῥιανὸς κόλον, οἱ δὲ κόπον. ἄμεινον δὲ γόνον, ἵνα μὴ
ἐπιρριπθῆσας καταράσῃται Ἀχιλλεῖ. V.

ἐν τισὶ κότον κατερύκοι, ἄμεινον δὲ κόλον. A.

589. αὐτὸς τὸν γ' Ἀχιλλεύς· ἐμμάραντο γὰρ ὁ θν- 40
μὸς. ἐκ ἀτοπος δὲ ἡ μεταβολὴ Διὸς καὶ μητρὸς καὶ τῷ
ἐκείνῃ μεταβαλλόντων. V. ὁ γὰρ τῷ γέροντος οἶκος αὐτὸν ἐκ-
νῆσιν. B.

592. μή μοι Πάτροκλε· ὡς πρὸς παρόντα διαλέγει
τὸν Πάτροκλον οἰκτιζόμενος. V.

συνδυαίνεμεν· τῷτο συνεδάξεν Σοφοκλῆς φησὶν ἐν
τῷ Αἴαντι. A.

594. 595. ἀφειγνύται, ὅτι ἐκ ὀρθῶς ἔνεκα δῶρων λέγει
ἀπολιπνέμεν τὸν νεκρὸν· ὑπὸ γὰρ τῷ Διὸς ἡραγιάθη, ἐπεὶ

ἐκ ἔν τὴν ἐπὶ Πατρόκλου τιμωρίαν δῶρων ἡλλάσσεται. A. 50
τινὲς ἀφειγνύσιν· τὴν γὰρ Διὸς κέλευσιν αἰτίαν ἔδει

λέγειν τῆς λύσεως. πῶς δὲ δώσει τῷ ἀποθανόντι; ἡ τῶν
φησὶν ὅτι καὶ τὴν Διὸς γνώμην πληρώσας, δμως ἐκ ἀνδρα
τῆς σῆς αἰκίας ἔλαβον. ἔθος δὲ τῆς φόνος ἐπὶ χρήμασι λέγει
„καὶ ὁ δὲ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτὸς πόλλ' ἀποτίσας“ (Π. 9, 636)
„καὶ κέν τις τε κασιγνήταιο φόνου ποινήν“ (Π. 632). δὲ
σε δὲ ἀποθανόντι δὲ ἐπιταφίῳ εἰς αὐτὸν ἀγώνων. BV.

595. ἀποδάσσομαι· ὅτι καὶ μετὰ ταφὴν ἀπέναι
χρήματα. V.

598. τῷ ἐτέρου· τῷ πρὸς τὸ ἐξ ἐναντίας μέρος. B. ἡ
10 ἐναντίας. V.

601. ἄγων· ἐκ ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλὰ καθ' ὁδόν, ἵνα μὴ
πρὸς οἶκτον κινήθῃ. B.

602. Νιόβη θυγάτηρ μὲν ἦν Ταντάλῳ, γυνὴ δὲ Ἀν-
φίονος, γαμηθεῖσα δὲ τῷ Ἀμφίονε παῖδας ἔχε δέκα δύο
ἐπαρθεῖσα δὲ τῷ πληθεῖ τῶν παιδῶν καὶ τῇ καλλονῇ, ὡς
διζε τῇ Αἰητῇ ὅτι δύο μόνους ἐγέννησεν, Ἀπόλλωνα καὶ
Ἀρτεμιν, καὶ ὅτι εὐτεκνωτέρα αὐτῆς ἐστὶν. ἀγανακτῆσας
δὲ ἡ θεὸς ἐπεμψεν ἰδὲ τοῖς παισὶν αὐτῆς· καὶ Ἀπόλλων
μὲν τῆς Ἀρτεμίδας ἀναιρεῖ κνηγετῶντας ἐν τῷ Κισθαίῳ,
20 Ἀρτεμιν δὲ τὰς Θηλείας ἐπ' οἴκῳ ἔσας. Θρηνησάντων τῇ
Νιόβῃ τὸ τοῖτο δυσέχημα Ζεὺς ἐλεήσας εἰς λίθον με-
τέβαλεν, ὅς καὶ μέχρι νῦν ἐν Σιπύλῳ τῆς Φρυγίας ἀρᾶται
παρὰ πάντων πηγῶν δακρυῶν προΐκμενος. ἡ ἰσορῶα παρὰ
Ἐσφορίῳ. AD. Ἀνδοὶ δὲ φασιν ὅτι Ἀδωνίδης (Ἀδωνί-
δης B) ἐραθεῖς αὐτῆς καὶ μὴ πειθείσης ἐπ' ἄρῃσιν τοῖς
παιδῶν καλίστας ἐνέκησεν, ἡ δὲ φρυγῶσαι ἠέξατο λίθῳ
θῆναι. τινὲς δὲ εἰς κρύσταλλον αὐτὴν μεταβεβλήσθαι
φασιν. V.

τὴν Νιόβην οἱ μὲν Πέλοπος, οἱ δὲ Ταντάλῳ, οἱ δὲ
Ζήτῳ, οἱ δὲ Ἀλαλκομένειω γυναικῶ φασιν. ἡ δὲ συμφωνοῦ
αὐτῆς, ὡς μὲν τινες, ἐν Ἀνδρίᾳ, ὡς δὲ ἔτιοι, ἐν Θηλείᾳ
ἀπολέσθαι, νοσήσας δὲ αὐτὴν εἰς Ἀνδρίαν, ἡ δὲ αὐτῇ
τῶν παιδῶν συμφωνοῦσας, ὅτι Αἰητῇ περιεσπῶτο, λέγεσθαι πλείονα
ἵνα τέκνα καὶ γενναιώτερα τεκῇ· ἥς οἱ παῖδες ὀργισθῶντες
35 τὰς αὐτῆς ἀνείλον, ἡ μὲν Θηλεία τὰς Θηλείας, ἡ δὲ Ἀρ-
τημὶς τὰς Ἀρτεμίδας. αὐτὴ δὲ τῇ λήπῃ ἀφῶντα κρατηθεῖσα
ὡς λίθος ἦν ἄφρωνος· οἱ δὲ λαοὶ ἀσυμπαθεῖς ὡς λίθῳ
ἦσαν, μισῶντες αὐτὴν. τινὲς δὲ φασιν ἦτιον τὸ κατὰ τὴν
Νιόβην εἶναι, ὅτι ἔτος πεντήκοντα τέκνων ἐξέρχεται. ἀλλ'
40 ἐκείνη πάντων ἡμῶν, ἔτος δὲ ἔ. παραμυθητικὸν δὲ τὸ τῆς
γῆσεως εἰδος (μήκος V)· κατέλειπε γὰρ τὰ πάθη ταῖς ἀλλοτρίαις
συμφωραῖς· ὡς Θηβαῖον δὲ ὄντα τὸν μεθῶν καὶ ἀγνοοῦ-
νον Πριάμῳ ἐπεξεργάζεται. BV.

604. νίεες· γράφεται καὶ νίεες· διχῶς ἔν. ἡ δὲ διπλῇ
45 ὅτι οἱ νεώτεροι διαφωνοῦσι περὶ τῷ ἀριθμοῦ τῶν Νιόβης
παιδῶν· οἱ μὲν γὰρ δεκατέσσαρας, οἱ δὲ εἴκοσι τοὺς Νο-
βίδας λέγασιν. A.

605. ἡ διπλῇ, ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπὸ
τηκεν. A.

ῥητορικῶς τὴν διήγησιν ἀνέστρεψεν. ἔφα δὲ τὸ καλλίον·
ἔφαγε γὰρ καὶ Νιόβη. τίς δὲ αὕτη ἦν; ἡ δώδεκα ἀπολέσασθαι

σεὺς κυβερνῶν τὴν γεδίαν ἐξ' ἡμέρας ἀγρονύκτ' ἐξ ἄλλας κλιμένον. Α.

639. κήδεα μυρία πέσσω: ὑπὸ μυρίων ἐξ ἀναριθμήτων κακῶν ἀναλίσκομαι. Β.

640. ἐν χόρτοις: ἐν τοῖς περιφράγμασι τῆς ἀλλῆς, 5 δ' ἐστὶν ὑπαίθριος. D. Αἰδύμος φησὶν ὅτι χόρτος ἀντὶ τειχίων ἐχρῶντο. V.

648. ἔτως Ἀρίσταρχος ἐόρεσαν δυνάως. B. ἐγκονέουσαι: ἐνεργῆσαι ἐξ πονέουσι· τὸ γ' πονεῖν ἰσχυρῶς κοινῇ λέγεται. B. ὡς πόθεν πόθεν. V.

650. ἐκ τὸς μὲν δὴ λέξο: ἀφίσησιν αὐτόν, ἐμάρτυρον θέλων ἔχειν τὴν νυκτερινὴν παρρησίαν πρὸς συνάσιαν, καθάπερ ἡ μήτηρ παρῆγεσεν· αἰδεῖται γ' εἰσφέρειν Βρισηίδα ὑπὲρ τῆς Πριάμης. ἢ ὑπὲρ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τὴν χάριν, ἢ βεβαιώσαι θέλει τὰς ἐπαγγελίας τῆς ἀνοχῆς, ὡς 15 πάντων δι' αὐτῆς γινωμένων. ἢ ἴσως οἶδεν Ἀγαμέμνονος τὸ πρὸς τοὺς πολέμους σκληρόν, οἰκονομεῖται γ' νυκτὸς ἀπελθεῖν. BV.

657. ὅφ' ἐν τὸ ποσσῆμαρ, ὡς ἐννήμαρ· μεσότητος γὰρ ἐστὶν, ὅτι τῆ ποσῆμερον. ἐπεὶ δὲ ἡμᾶς πειθαίξαι δίδωσι 20 τὸν νεκρόν, προνοεῖται ἐξ τῆς κηδείας. B.

ὅφ' ἐν, περισπωμένης ὕψης πρὸ τέλους, ὡς καὶ ἐν τῷ αὐτῆμαρ ἐννήμαρ ἐξῆμαρ. προείρηται δὲ ἤδη περὶ τῆς λέξεως, ἀλλὰ ἐξ ἱερίτητος ἐν ταῖς προτάσεσι. παραιτητέον ἐν τῷ κατὰ διόλκον ἀνωγεινόντας. Α.

ἐν εἰρήνῃς ὁ Ἡρώδιανός φησι, πόσα μέρη ἐστὶ τὸ ποσσῆμαρ; ἐν γ' ὁ δύναται εἶναι, διότι ἀδέποτε πνευματικὸν μέρος λόγῳ προτάσσεται ἐν συνθείσει, ἐξηρημένον τοῦ ποδαπός· ἐπὶ κεῖται γ' τὸ ποῖος τῷ διαπέδῳ. δύο δὲ πάλιν ὁ δύναται εἶναι· εἰρήνῃ γ' ἂν πόσα ἡματα, ἀπορριμμένου 30 τοῦτον αὐτῷ, ἀλλήλων ἐστὶ λέγειν ἐν εἶναι μέρος λόγῳ ὁμοιον τῷ ἐννήμαρ. Α.

658. ὅφρα: ὅλγα δὲ Ἀγαμέμνονος δίδωσιν· ἔρχεται γ' τῷ ἐπαίθρῳ, ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεύς (Od. 3, 106). V.

660. τάφρον: τὴν κηδείαν. V.

663. ἄξιέμεν: λείπει τὸ ὥς, ὥς ἐξέμεν. B. ἐξ ἐπὶ ἔσ- 45 λων δὲ τὸ ἄγειν, ἴσως δὲ διὰ τὰς ἡμιόνας. V.

Ἀρίσταρχος μάλα γάρ, καὶ οὐ μάλα δέ. Α. Αἰδύμος μάλα γάρ, οὐ δέ. V.

664. ἐννήμαρ μὲν: φιλοπενθὲς γ' τὸ βάρβαρον· ἡλοπερίδοι, ἐχάρη δὲ ἰδῶσα τὸν νεκρὸν ἀπροσδοκῆτας ἀν- 50 ἥμα τῇ προσφάσει τῆς κηδείας τὰ πρὸς πολιουρίαν ἐτοιμάζεται. AB. ἐξ ἐπρόπεις (προπέσεται?) ὡς προνοία θεῶν ἀσηπτον ἔχων τὸ σῶμα. V.

665. δαινύτο: προπερισπασέον, ὡς ἐξ Φιλοξένῳ δοκεῖ, ἴνα ἢ ἐκ τῆς δαινύτο τῆς ἐνικῆς στυγνολογῆς, ὡς πυθόλατο. ὡς 45 ἂν τὰς νέκρας νέκρας ἔρη ἐξ τὸ δαινύτο δαινύτο, ἔτως ἔχει ἐξ τὸ „λελυτο δὲ γῆα ἐκλύσθ" (Od. 18, 237). ἔδεν δὲ Θανμασὸν εἰ πληθυντικὸν ἐστὶ τὸ δαινύτο καὶ τὸ λαὸς ἐνικόν τῷ γ' σημασιονομῆν ἢ σύνταξις ἐγένετο, ὁμοίως τῷ „ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος" (Il. 20, 166). Φιλοξένῳ δὲ ἀρίσκει ἐν τοῖς 50 ἢς μὴ λήθαι ἐξ ἐνικόν αὐτὸ εἰκτικὸν εἶναι ἀπολύτως κε-

κλιμένον. Α. δαινύτο τε λαός: ἀντὶ τοῦ ἐπιτάφιον δειπνόν τῷ λαῷ ποιήσοιμεν. B.

ὅτι μετὰ τῶν τῶν ἡμερῶν ἔκαιον ἐξ μετὰ τὴν ταφὴν τὸν δειπνόν. Α.

667. εἴπερ ἀνάγκη: ἀπειρηκὸς τῷ χρόνῳ ἢ ταῖς συμφοραῖς ἀνάγκη τὸν πόλεμον ἐκάλεσε. ἐθεράπευσε δὲ τὸ φιλότιμον Ἀχιλλεύς τῷ δέει τῶν πολεμίων. B.

671. ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος: ἐδεξιώσατο τὸν τογέροντα. ἐζητήται δὲ πῶς Ἀχιλλεύς χωρὶς τῶν βασιλέων ἐπαγγέλλεται τῷ Πριάμῳ ταῦτα ἵππερ ὑπὸχρεῖται. ἤτις ἐν δὲ Ἀχιλλεύς τὰ τῶν πολεμίων ἐπετίτραπτο πάντα, ὅ αὐτὸς εἶχε τὴν ἐξουσίαν πάντων τῶν τῷ πολέμῳ ἀνοχῶν ἢ ἐξ συμβολῶν. AD.

πρὸς πῆλιν ἢ τῆς δεξιᾶς χερὸς κράτησις. B.

674. περικινὰ φρεσὶ: τοῦτο ἐν τῷ καθόλου, αὐτὸ μόνον. V.

676. τῷ δ' ἄρ Βρισηίς: γράφεται τῷ δὲ Βρισηίς. Α.

679. ἀλλ' ἐξ Ἑρμείαν: δεῖ οὖν καὶ ἡμᾶς τὸ θῶρον ὡς ἄγρονπον αἰδεμένους μὴ εἰκῇ τι πράσσειν. B.

681. ἱερὸς πυλαωρὸς: πειούς, ἢ τοῦ στρατιώτου πυλαωρὸς. B.

πιστός, ἢ σωτήρας· ἐξ „φυλάκων ἱερὸν τέλος" (Il. 10, 36) 25 καὶ ὑπὲρ τὴν πρόσταξιν δὲ Διὸς ποιῇ, ἔλκων τὸν γέροντα, ὡς πῆ φησιν „ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι" (335). V.

686. σείτο δέ κεν: ταῦτα πρὸς τὸ ἀποτρέψαι αὐτὸν τῷ θνήσκει. B.

697. γράφεται φέρον. Α.

699. ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ: κατ' ἐπιφωρὴν εἴρηται· ἔδει γ' παρθένον οὖσαν Ἀρτέμιδι εἰκάζειν, ὡς Ναντικῶν (Od. 6, 102). τοῦτο δὲ ποιεῖ διὰ τὴν συμπαθείαν ἐξ οὗ οἶδεν αὐτὴν μάντιν ὁ ποιητής· ἀγανατῶ 35 περὶ ἀδελφῶν ἐξ πατρὸς. B.

701. ἐσαότ': Ἀρίσταρχος ἐξεώτ'. Α. διχῶς δὲ ὁ ποιητής φησι. V.

ἀστυβοώτην: ἐπιθετικῶς τὸν κήρυκα, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἄστυ βοῶν. Α.

703. γέγωνέ τε: ἡ χαρὰ γ' ἔχον δίδωσι ἐξ βοῆς καὶ 40 περιόδοι. ἐχάρη δὲ ἰδῶσα τὸν νεκρὸν ἀπροσδοκῆτας ἀντιμένον. B.

704. ὅψεσθε: ὡς „ἄξετε δὲ Πριάμοιο βλῆν" (Il. 5, 105) ἐξ „οἴσσετε δ' ἄρνε" (ib. 103). ἢ τὸ ἰόντι ἀντὶ τοῦ ἰόντος. V.

706. χαίρει: ἀντὶ τῆς συνεφραίνεσθαι ἐξ συγχαίρειν. B.

708. ἐδὲ γυνή: ἐναργῶς ἐξ τὰς γυναικας συνεργάσας ἐποίησεν ἐπὶ τῇ παραδόξῳ θείᾳ τῷ νεκρῷ καὶ τῇ σωτηρίᾳ τῆς βασιλείας. B.

711. τελλέσθην: ἐαυτὸς ἐξ τὰς ἰδίας κεφαλῆς. B.

717. δόμονδε: γράφεται πόλινδε. Α.

720. ἀοιδὸς γῆν τὰς θρηνηθῆς. ἦσαν δὲ ἔτι Κλη-

105 α' Επιμήδης. AD. θρηνηδός· δεινοπενθείς γ' βάρβαροι.
ἀντιπείλος δὲ ὁ Μισσῶν ἐπ' Ἀχιλλεῖ Θρήνος. V.

721. ἔξ' ἀρχῆς· ἐπιλεγόντων δηλονότι τῶν ἄλλων. V.

722. οἱ μὲν ἄρ' ἔθρηνηον· ἐν ἄλλῳ οἱ μὲν δὲ
θρήνεον. A.

ἔθρηνον μὲν ἐκείνοι τῶν λόγων, ὡς· ἔοικε, καὶ διεδέχοντο
αὐτὰς αἱ γυναῖκες ἀντιφωνῶσαι. B.

723. τῇσιν· ἐν ἄλλῳ τοῖσιν. A.

725. νέος ὦλεο· νέος ἐξεκόπης τῆς ζωῆς. ἀπὸ πικρῆς
δὲ ἡρώδατο, τὴν ἐκκοπὴν τῆς ἡβης ὀδυρομένη· τὴς γ' ἐν
726. θανάτῳ μᾶλλον εὐδαιμονίζομεν. B.

Ζηνόδοτος νέον ὦλεο. A.

726. πᾶς δέ τει· ἐν ἄλλῳ πᾶς δ' ἔτι. A.

730. ἔχες· ἡτυμολόγηκε τὸ ὄνομα Ἐκτορος. V.

731. ῥηυσὶν οἰχῆσονται· ἀντὶ τῆς ἐπὶ ῥῆων πορεύ-
ονται. B.

734. ἀεθλεῶν πρό ἄνακτος· κακοπαθῶν ὑπὲρ
δυστύχας. καὶ Πηδάρους φησι (Pyth. 4, 72)· „λυσίπονοι δεσπο-
τῶν θεράποντες“ ὑπὲρ ἐκείνων γ' πλέουσι, γιωργοῦσιν,
ἀγθοροῦσιν. B.

735. ὅλινυε ἐλῶν· ἡ ὡς ἐκ σοχισμῆς, ἡ ὡς ἔθες ὄν-
της τῆς μὴ δυναμένης δελεῖν παῖδας ῥίπτει. B. οἱ δὲ
ῥιπτεῖσιν φασιν αὐτὸν οἰκιστὴν ὕστερον γεγενῆσθαι Τροίας καὶ
ἄλλων πόλεων. V.

ἡ διπλῇ, ὅτι ἐντεύθεν κινήσαντες οἱ μεθ' Ὀμηρον ποι-
ῶσι φητέμενον κατὰ τὴν τείχεος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰσα-
γεῖν τὸν Ἀσράνακτα. AD.

739. πατήρ τεός· ῥῖν περὶ αὐτῆς, εἴτα ἀποστέφει τὸν
λόγον πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ „ἀρῆτον δὲ τοκεῦσι γόνος καὶ πέν-
θος ἔσθλας“ (741). V.

741. ἀρῆτον· ἐπάρυτον, ἡ ἐπιβλαβῆ, ἡ ἀειρόντην. ἐκ
τῆς περὶ αὐτῆς δὲ εἰς τὸ πρὸς αὐτόν. B.

744. εἰ δὲ τί μοι εἴπεις πυκινὸν ἔπος· ταῦτα βιω-
τά· γλυκὺ γ' ἐν πένθει αἱ τελευταὶ τῶν φίλων φω-
τὰ πρὸς παρακινῶν. πυκινὸν δὲ ἔπος τὸ πρὸς βί-
ων λυσίτελές. B.

746. ἐπὶ δέ· εἰ μετὰ τὸ θρηνησάμεν, ἀλλὰ σὺν αὐτῇ. ἐκ
ἑξῆς δὲ πάντα ὕμ' ἐν εἰπεῖν. B.

ἡ μόνον αἱ γυναῖκες· πλείονα γ' ἐκίνησαν οἱ αὐτοί. V.

749. περισπᾶσθαι τὸν ἦ. V.

τῷ μὲν ἀποδίδωσι τὸν δέ. V.

750. οἱ δ' ἄρα σε· οὐ πρὸς τὸ ῥῆτον ὑπήντησεν,
ἀλλὰ πρὸς τὴν διάνοιαν. ἡ γ' εἶπε τὸ καὶ τεθνηκώς πάλιν
ἑαυτοῖς φίλος εἶναι. περισσὸς ὁ πῆρ. V.

752. ὅντιν' ἔλεσκει· ἐν ἄλλῳ ὅντιν' ἔλῃσι. A.

ἐκτελεγεῖται τὸ πένθος διὰ τῆς πέρας. B.

753. ἀμυχθάλοςσαν· ἡτοι ἀπρόσμικτον, ἡ ὁμῶς
μύγνυται ὁ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, καθὸ ἄλμυρός ἐστιν· ἡ
καὶ τῆς ἐνοικῆντας ἀγρίας καὶ θηριώδους καὶ ληστρικῶν βίαν
παρορμημένους. ἐνιοὶ δὲ ἐκ ἑτίας, ἀλλὰ τὴν ὀμιχλώδη ἀπέ-
50

50. AD.

κατὰ Κυπρίους εὐδαίμονα. οἱ δὲ πετρῶδη καὶ ἀπόκημον.
οἱ δὲ ἔμικτον, διὰ τὸ ἐκ θαλάσσης ἀπορροῦσιν καὶ τὴν
τραχύτητα. οἱ δὲ ὀμιχλώδη καὶ ἀπρόσμικτον τοῖς πλέουσιν. B.
διὰ τὰ ἐργαστήρια Ἡφαίστου. V.

5 Ἀντίμαχος μιχθάλοςσαν. V.

755. ὅς τις ἐσκεν· ἔλκεν, ἔσφριν. A.

757. ῥῖν δέ μοι· ὅσῳ εὐσεβῆς ὁ τιθνεὺς δεικνύται,
τοσάτω ὁ Θρήνος ἀδύει. V.

πρόσφατος· νεώτερος περσινεύμενος. ἡ ἀπὸ τῶν νεώτε-
10 πειρασμένων ἐκ γῆς φαιδῶν, ἵνα δηλοῖ τὸ χλωρὸς. B.

758. ὅντ' ἀργυρότοξος· ἀντὶ τῆς ὅν συνέβη αἰφνιδίῳ
καὶ ὅσῳ θανάτῳ τελευτήσῃ. AD.

759. ἔγανοις· πόθοις διὰ τὸ ἀνύδνον, ἡ παρὰ τὸ
ἀγνώστῳ, ὃ ἐστὶν ἐκπλαγῆναι. γυναικίως δὲ μακαρίζῃ τὸ
15 ἐξηκέναι αὐτῷ τὸ σῶμα. BV.

κατέπεφνεν· ἐν ἄλλῳ καταπέφνη. A.

764. ὠφελὸν ὠφέλιμα· ὠφελ' ἀπολέσθαι. A.

ὠφέλλ' ἀπολέσθαι· ὠφελον ὀλέσθαι οὕτως, ἵν' ἡ
20 ἁμοιον τῷ „ὡς μ' ὠφέλ' ἡματι τῷ“ (Il. 6, 345). V.

765. τὸ δὲ εἰκοστὸν ἔτος· ψινδός· ἡ γ' εἰκοστὸν ἔτος
δύναται εἶναι, ἐπεὶ ἡ εἰς τὸ ἴλιον ἦλθεν Ἑλένη, ἀγχι δε-
καετῆς μὲν ὁ τῆς πόλεως χρόνος ὁμολογεῖται γεγονέναι, εἰ-
κοσῷ δὲ Ὀδυσσεὺς εἰς Ἰθάκην ἐπανελθὼν εἶπε, πολλὴν
ἐν τῇ πλάνῃ ἐνδιατρίψας χρόνον. φησὶ δὲ ὅτι δέκα ἔτη
25 ἐστρατολόγηται, χαίμαλλοντες ἐν ταῖς ἰδίαις καὶ θέραις εἰς Ἀν-
λίδαν ἀφικνήμενοι. καὶ γ' ἤκουον τὸν πλεῖστον καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν
Τρώων πολλὴν ἔσσαν. καὶ τινες δὲ παρηγᾶντο τὸν πόλε-
μον, καὶ διὰ τῆς ἐκεί καθήμενοι ἐστρατολόγηται. ῥῖν ἰδὲ εἰ-
κοστὸν ἔτος ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς Ἑλένης. ἐπὶ δὲ Ὀδυσ-
30 σεὺς τὰ δέκα ἔτη τῆς ἐστρατολογίας ἐκ ἀριθμητῶν. B.

δέκα γ' ἔτη ἐστρατολόγηται, χαίμαλλον δὲ μοι ἴπῳ λατὴν
ἀγχιόσῃ“ (Il. 4, 27). καὶ γ' ἤκουον τὴν ἰσχὺν τῶν Τρώων
„καὶ γ' Τρῳάες φασὶ μαχητάς“ (Od. 18, 260) πλεῖστον· „καὶ
σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀέθροισιν ἔλθιον εἶναι“ (543). τὰ δὲ
δέκα ταῦτα ἔτη παρεχίμαλλον. ὅθεν ποῦ φησιν „εἰκοσῷ
ἐνιαυτῷ“ (Od. 2, 175) ἴσως ἑλπίσθησαν τῇ ἐξοικίᾳ παρα-
χαίμασαι τὸτο εἰπόντες. διὰ τῆς οἱ μὲν μόγις ἐσπᾶντο,
ὡς Ὀδυσσεὺς, οἱ δὲ παρηγᾶντο, ὡς Ἑλένηος (Il. 23, 295).
οἱ τε Ἀτρεΐδαι δὲ ἱαντῶν ἐπρόσβησαν, τῇ δὲ τοῖς περὶ
40 Νέστορα ἐπεμνον. γέννηται ὅν ὁ Νεοπτόλεμος περὶ τὴν
πρώτην ἔξοδον, ὡς εἶναι αὐτὸν ἐν ἱαντῷ Τηλέμαχος
Πεισίστρατος Μεγαπένδης Ὀρίστης. παρεχίμαλλον οὖν ἐν
ταῖς ἰδίαις καὶ θέραις εἰς Ἀνλίδαν ἀφικνᾶντο. τότε ἴσως καὶ
Σκῆρον ἐλὼν Νεοπτόλεμον ἐπαύσαν Ἀχιλλεύς. V.

766. καὶ ἐμῆς· ἔδει ἀπὸ τῆς ἐμῆς ἡλυθον πατρί-
δος. V.

λεληθότως δὲ ἐσημάνει ὡς οἱ φρόνιμοι τῶν Τρώων
πρὸς τῆς ἔχον ἡγῶντο τὴν Ἑλένην. A. καὶ διὰ τῆς οὐκ
ἀπεδίδωσαν. V.

768. ἐνίπτοι· γράφεται ἐνίσσοι. A.

770. αἰεὶ· γράφεται ἦεν. A. φησὶ γ' „εἰ μὴ αἰεὶ“

ἔσσι' (Π. 3, 164) ὑποπὸν τε ἔωντα τὸν αἴτιον τὴν ἀναίτιον μέμφεσθαι. Α.

773. ἔμ' ἔμμορον· ἔμμαντήν· οἱ δὲ γράψουσιν ἔμδον μόρον. V.

775. πεφρίκασιν· βδελύσσονται. Α.

776. δῆρος ἀπείρων· ἐ μόνον αἱ γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄπειρον πλήθος. ἐπὶ πλείω δὲ ἔλλω κατυξέρεται τὴν Ἰλιάδα· ὅθεν οἱ ῥήτορες ἐν τοῖς δικανικοῖς ἔχοντες τιθέασιν τὸν οἶκτον ὥς κινῶντα τὸν ἀκροατήν. Β.

777. τὸ δ' γέρων διὰ τὸ οἰκτρὸν ἢ μᾶλλον τὸ ἐκτιμον ἰσοστατο αὐτῷ τὰ λοιπὰ τῶν ζητημάτων εἰς τὴν Ὀδυσσειαν προσκειται, ὥς τὸ „Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν” (Π. 11, 636), Β.

784. ἐν νῆμαρ· σπεύδουσι γὰρ πρὸς τὴν δεκάτην καὶ ἐνδεκάτην τελειῶσαι τὸν τάφον· ἢ γὰρ ἔξῃς εἰς πόλεμον ἐταμεύθη. Β.

ἅμα εἰς πολιορκίαν αὐτὴν ταμιεύοντες. V.

785. φασίμβροτος ἢ ὥς· ἐν ἄλλῳ ῥοδοδάκτυλος ἢ ὥς. Α.

786. δακρυχέοντες· ἐν ἄλλῳ ἀχνύμενοι καὶ ἤρ. Α.

793. τινὲς ὕδα προπαροξυνόντως, ὥς χάλκεια. ἔμεινον αὐτὸ μνημεῖον. V.

δὲ παροξύνειν. Α.

795. ἢ διπλῇ, ὅτι τὴν σορὸν λάρνακα εἶπεν. Α.

796. καλύψαντες· τινὲς καθάψαντες. V.

799. περὶ δὲ σκοποί· ἐρωτηγηκὸν τὰ μὴ ταῖς σπονδαῖς πιεῖσαντας ἀσρατηγήτους ἑαυτοὺς τοῖς πολεμικοῖς Ἕλλησι παραδῆναι, καὶ νανειχίας πολλῆς. Β.

804. ὥς οἱ γ' ἀμφίεπον· Μενεκράτης φησὶν ἀλλοθεν ἑαυτῷ ἀσθενείας τὸν ποιητὴν καὶ τὴν μὴ ὁμοίως ἐταμεύειν φράζειν ἔῃσαι τὰ μεθ' Ἑκτορα. καλῶς δὲ ἐταμεύετο αὐτῷ τὰ λοιπὰ τῶν ζητημάτων εἰς τὴν Ὀδυσσειαν μικρὰ γ' ἢ ἢ ἐπὶ ὁδοῖς περὶ τῆς οἰκίας τοῦ Ὀδυσσεύος μόνον ἐν τῷ μέσῳ ἐν τὰ περὶ Μενελάου καὶ Νέστορος καὶ Ἀγαμέμνονος καὶ ἄλλως περὶ τῆς ἀπόλλε διεξίσι καὶ τῶν δεινῶν ἱππῶν. ἄλλως τε πολιορκίαν μακρὰν ἐκ ἄξιον διηγῆσθαι αὐτόν. Β.

τινὲς γράφουσιν „ὥς οἱ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος ἦλθε δ' Ἀμαζών, Ἄρης θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀνδρὸς φόνου.” V.

Ἄττικοι τὸ περιδύοντα τάφον λέγουσι. Πολύιδος δὲ

SCHOLIORUM

IN HOMERI ILIADAM

APPENDIX.

ADDIDIT

IMMANUEL BEKKERUS.

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GE. REIMERI

A. 1827.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

SCHOLIONUM

HOMERII ILLUSTRATA

APPENDIX

IMMENSES

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ ταῖς ναυσὶν ἡγήσατο τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν ἴλιον διὰ
τὴν αὐτοῦ μαντείαν, ἦντινα ἐχαρίσατο αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων·
ὅς τις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν ὦ
τῷ Διὶ προσφίλεσθε Ἀχιλλεῦ, κελύεις με ἔξεπτεν καὶ
75 φράσαι τὴν δογὴν τῷ Ἀπόλλωνος τῷ μακροβόλῳ βασι-
λέως. τοιγαρὲν ἐγὼ μὲν φράσω, σὺ δὲ σὺνθε καὶ ὁμοσόν
μοι ὄντως δὴ μοι τοῖς λόγοις προθέμῳς καὶ πᾶς χερσὶ βοή-
θήσιν. ὄντως γὰρ ἐπολεμίσαντο ἄνδρα παροργίσαν ὅς τις με-
γάλως ἀπέναντον τῶν Ἑλλήνων κρατῶν ἄρχει, καὶ αὐτῷ πε-
80 θαρχεῖσιν οἱ Ἕλληνες. Ἐποικρατέστερος γὰρ ὁ βασιλεὺς, ἦτι-
να χεῖρον ἄνδρὶ ὀφείλεται· ἴσπερ γὰρ τὴν δογὴν καὶ κατ'
αὐτὴν τὴν ἡμίραν καταμαλάξῃ, ἀλλὰ γὰρ καὶ εἰς τὰ μετὰ
ταῦτα κατέχει τὴν μνηστεικίαν, ὅπως αὐτὴν ἐνδείξεται,
ἐν ταῖς ἐαυτοῦ διανοαῖς. σὺ δὲ διανοήσῃτι ἐὰν με σώσῃς·
πρὸς αὐτὸν δὲ ἀνταποκρινόμενος ἔφη ὁ τυχύπερ Ἀχιλλεὺς
85 ἔδραρσῃσας σφύδρα φράσον τὸ ἐκ θεῶ μάντευμα ὅπερ
οἶδας. ἑδαιμῶς γὰρ μὲν τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τῷ Διὶ προσφι-
λῇ, ὃ [οὐδ' ὦ Κάλχαν] προσευχόμενος τοῖς Ἕλλησι τὰς ἐκ
θεῶν προρρήσεις ἐκφαίνεις, ἑδὲς ἐμὲ ζῶντος καὶ ἐπὶ τῇ γῇ
βλεπομένη σοὶ παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ κακωτικὰς χεῖρας
90 κολιβαλεῖ· πάντων ὁμῶ τῶν Ἑλλήνων· ἐδ' ἂν αὐτὸν Ἀγα-
μέμνονα εἴης, ὅς τις δὴ κατὰ πολὺ ἄριστος ἐν τῷ στρατοπέ-
δῳ κωχῆται εἶναι· καὶ τῇ καὶ αὐτῷ δὴ ἰθάρσῃσας καὶ εἶπεν ὁ
Ἰσχυρὸς καὶ ἄψατος μάντις ἔτε δὴ ἔσας εὐχῆς ἐπαυτῷται
ἔτε δὲ μεγάλης θυσίας, ἀλλ' ἐνεκεν τῷ ἱερῶς ὃν ἡτίμασεν
95 καὶ ἑξοδένωσεν ὁ Ἀγαμέμνων· καὶ γὰρ τὴν θυγατέρα ἡπε-
λιδρωσεν ἑδὲ ἀπεδέξατο τὰ λύτρα. τότε χάριν λύπας ἔδω-
κεν ὁ Ἀπόλλων καὶ ἔτι δώσει. ἑδαιμῶς δὲ ἔτος πρότερον τῷ
λοιμῷ τὰς ἰσχυρὰς ἀποσῆσθαι... πρὶν ἢ τῷ προσφίλῳ πα-
τρὶ ἀποδῶναι τὴν εὐφροσύνην κόρην ἄνευ προὔσης καὶ ἄνευ
100 λύτρων, ἀγαγεῖν τε ἱερὰν καὶ μεγάλην θυσίαν· εἰς τὴν Χρὺς
σαν. τῇ καὶ αὐτὸν ἔξενμενισάμενοι πίλοισιν· ἔτος
μὲν δὴ ἔτος ἐπὶ τὸν ἱερῶν ἐκαδέξατο. ἐν ταῖς δὲ ἀνέσῃ ὁ ἡμι-
θεὸς νῖος τῷ Ἀτρεΐδῳ ὁ μεγάλῳ κρατῶν καὶ βασιλεύων
Ἀγαμέμνων λυγόμενος· δυνάμειος δὲ μεγάλης καὶ ὀργίλης
αἱ διανοαὶ αὐτῷ αἰ συνεταὶ καὶ τεταραγμέναι ἐληρῶντο,
105 οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῷ περὶ λάμποντι ὠμωδῶσαν. τὸν
Κάλχαντα πρότερον κακῶς ὑποβλεψάμενος προσεΐπεν. ὦ
ὑποφῆτα τῶν κακῶν, ἑδέποτε μοι τὸ ἀληθὲς ἐφράσας. αἶ
σοι τὸ κακὸν ὑπάρχει φίλα ταῖς διανοαῖς προαγορεύειν καὶ
λέγειν· ἀγαθὸν δὲ τινα ἑδέπω εἶπας λόγον ἑδὲ ἐτελείωσας.
110 καὶ τὸν ἐν τοῖς Ἕλλησι μαντευόμενος δημηγόρει· ὅτι
δὴ τότε ἐνεκεν αὐτοῖς ὁ Ἀπόλλων τὰ κακὰ ποιεῖ, διότι
ἐγὼ τῆς θυγατρὸς τῷ Χρῶς τὸ λαμπρὸν δῶρον ἐκ ἡθί-
λῃσας δέξαθαι, ἐπεὶ κατὰ πολὺ βάλωμαι αὐτὴν ἐν τοῖς οἴκοις
παρκατέχειν· καὶ γὰρ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας προετίμησα
τῆς ἐκ παρθενίας συναρθείσης μοι, ἐπεὶ ἑδαιμῶς ἐξὲν αὐ-
115 τῆς χερσὶν· καὶ κατὰ τὸ σῶμα ἑδὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν ἔτε
δὴ τὰς διανοαῖς ἔτε κατὰ τὰς πράξεις. ἀλλὰ καὶ ὁμοῦ ἀπο-
δῶναι βύλομαι αὐθις, εἰ τῷ ἐξὲν κρεῖττον· βάλωμαι ἐγὼ
τὸν λαὸν σωζόμενον ὑπάρχειν ἥπερ ἀπολέσθαι. ἐμοὶ δὲ ἐξαι-

ρετον τιμὴν εὐθέως εὐτρεπίσατε, ὅπως μὴ μόνος τῶν
τῷ πάντες, ἐπὶ ἐμῇ ἢ τιμῇ ἀλλαχοῦ πορεύεσθαι· πρὸς
τον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς ποσὶν ἐπαρκῶν
λεὺς ὦ Ἀτρεΐδῳ νῖε ἐνδοξότατε, φιλοχρηματώτα-
ται, πῶς ἔρα σοὶ δώσωσι τιμὴν οἱ μεγαλόφυχοι Ἕλλη-
ες γὰρ πῶς γινώσκωμεν κοινὰ χρήματα ἀποκείμενα πολλὰ
120 ἀλλ' ἔπερ μὲν ἐκ τῶν πόλεων ἐξεπορθήσασιν, ταῦτα
μείζονα, τὰς δὲ ὄχλους ἐπὶ πλείονα παλιούλκετα ταῦτα
συναδραῖζεν. ἀλλὰ σὺ μὲν ἐπὶ τῷ παρόντι τῇ
Χρυσῇ (ἴδα) τῷ Ἀπόλλωνι πρόσημιον, [οἱ Ἕλληνες δὲ]
πλάστονα καὶ τετραπλάστονα σοὶ ἀνταποδώσωμεν, [ἐὰν οὐδὲ]
παράχοι πόλην Τρωϊκὴν καλῶς τετελειωμένην ἐκπορθῇ
125 πρὸς τῷτον δὲ ἀποκρινόμενος εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀγα-
μέμνων· μηδαμῶς ἔτος καίτοι γενναῖος ὑπάρχων, ὃ
θεοῖς ὅμοι Ἀχιλλεῦ, παραλογίζεσθαι τῇ διανοῇ, ἐπεὶ ὁ
σὺς ἑδὲ παραπέσεις με. ἢ βάλοι ὅπως αὐτὸς ἔχῃ
ἐμὲ δὲ ματαίως καθέζεσθαι ἐκτεσμένον καὶ χεῖρον, καὶ
130 με ταύτην ἀποδῶναι; ἀλλ' ἐὰν μὲν παρήκωσι
οἱ μεγαλόφυχοι Ἕλληνες, ἄρδαντες κατὰ ψυχὴν
(ἢ κατὰ ψυχὴν ἐμὴν), ὅπως ἴσον τῇ ἐμῇ ἀξίῃ γένηται
δὲ μὴ παρήκωσιν, ἐγὼ δ' ἂν αὐτὸς ἀρελοῖμην ἢ τὴν
ἢ τῷ Ἀντίοχος τιμὴν πορευθεῖς, ἢ τὴν τῷ Ὀδυσσεὺς
μίσωμαι ἀφελῶν· ἔτος δὲ λυπήσῃ ἐφ' ὃν ἂν παροῖ
135 ἔτος. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν μεταβλεπόμενων καὶ
τὰ νῦν δὲ φέρε βαθείαν ναῦν ἐλκύσωμεν εἰς τὴν πόλιν
σαν τὴν μεγάλην, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας ἐπιτε-
ἀθροίσωμεν, ἐν αὐτῇ δὲ καὶ τελείαν θυσίαν ἐνθῶμεν, καὶ
τὴν δὲ τὴν Χρυσῇ τὴν καλὰς παρθενίας ἔχουσαν ἀπο-
βύσωμεν· εἰς δὲ τις ἀρχηγὸς ἄνθρωπος βουλευτικὸς γένηται
140 ἢ ὁ Αἴας ἢ ὁ Ἰδομενεὺς ἢ ὁ ἑνδοξὸς Ὀδυσσεύς, ἢ
Πηλεΐδης οἷο Ἀχιλλεῦ, πάντων ἐκπληκτικώτατος ἄνθρωπος
ὅπως ἡμῖν τὸν πόλεον βάλοντα ἐξελεύσῃ ἱερὰν θυσί-
ας· τῷτον δὲ δεινὸν ὑποβλεψάμενος προσεΐπεν ὁ
ταῖς Ἀχιλλεὺς· φεῦ μοι ἀναισχυντία προβλεψάμενος
145 πᾶν ὅργον τὸ φρόνημα καὶ δόλιον, πῶς τίς σοι προδῶναι
λόγους περὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ὅδον παραγένηται
ἀνδράσιν ἰσχυρῶς πολεμῶν; ἑδαιμῶς γὰρ ἐγὼ τῶν Τρω-
εἶκεν παργενόμενῃ τῶν πολεμικῶν ἐνταῦθα καλῶν
ἐπεὶ ἑδαιμῶς μοι αἵτιοι ὑπάρχουσιν· ἑδέποτε γὰρ τὸς
150 βούας ἀπῆλυσαν ἔτε μὲν τὰς ἴππους, ἑδαιμῶς δὲ πᾶν
τῇ Ὀδῇ τῇ μεγαλοβόλῳ καὶ ἀνθρωποπορῶν τὸς καρπὸν
ἐβλάψαν, ἐπεὶ δὲ πάντι πολλὰ ἀνὰ μέσον [δὲ] συναλέσονται
ἀποτελέσονται καὶ θάλασσαν ἡχητικὴ καὶ ἀκτικὴ. ἀλλὰ
ὦ μέγα ἀναιδέστατε ὁμῶς ἡκολοθήσασιν, ὅπως σὺ χεῖρον
τιμωρίαν ἀντικαταλλάσσόμενοι Μενελάῳ καὶ σοὶ ἀναδῶναι
155 παρὰ τῶν Τρωῶν· ὃν ἑδαιμῶς ἐπιστροφῇ ποιῇ ἑδὲ φων-
τίζεις. καὶ δὴ με τὴν τιμὴν αὐτὸς ἀφελῶς ἐπαυτῷται
ἢ τῇ πολλὰ ἐκοπίασα καὶ ἦν μοι ἑδωκεν οἱ Ἕλληνες Τρωϊκὴν
μὴν σοὶ ποτε ἴσῃν ἔχω τιμὴν, ἦτινα οἱ Ἕλληνες Τρωϊκὴν
160 ἐκπορθῇσιν καλῶς οἰκούμενην πόλιν. ἀλλὰ τὸ μὲν πλεον-

Θεάσομαι ὁποῖον τὸν τε Πειρίθην καὶ τὸν Ἀργύαντα τὸν βα-
 σιλέα τῶν ὄχλων καὶ τὸν Καϊνέα καὶ τὸν Ἐξάδιον καὶ τὸν Ἰσὺ-
 166 θεον Πολύφημον. Ἰχυρότατοι δὲ ἐκεῖνοι τῶν ἐπιγείων
 ἐτρώθησαν ἀνθρώπων· ἰχυρότατοι μὲν ὑπῆρχον καὶ ἰχυρο-
 τάτοις ἐμάχοντο, θηροὶ τοῖς ἐν ὕρειαι διαιωμένοις, καὶ φο-
 170 βερῶς διέφθειραν καὶ ἀπώλεσαν. καὶ μὴν τέτοις ἐγὼ συνα-
 175 γρονεσάμην ἐκ τῆς Πύλα παραγενόμενος· πύρρῳθεν ἐκ τῆς
 πολὺ ἀπαιχθέσης γῆς· προσεκαλέσαντο γὰρ αὐτοὶ, καὶ ἐπολέμουν
 κατὰ τὴν ἱμῆν δύναμιν ἐγὼ· ἐκεῖνοι δ' ἔκ ἄν τις τέτων
 οἵτινες πῦν εἰσὶν ἄνθρωποι ἐπίγειοι πολέμοι καὶ μάχοιτο.
 καὶ μὴν ἐμὲ τῶν συμβεβημένων ἤκβον ἐπειθ' ὅτι τε καὶ τῷ λόγῳ.
 ἀλλὰ πείσθητε καὶ ὑμεῖς, ἐπειδὴ τὸ πεισθῆναι κρείττον ἐστὶν.
 175 μῆτε σὺ τέτον χρηστὸς ὑπάρχων ἀναιρῶ καὶ ἀπόσπα τὴν
 κόρην, ἀλλὰ συγχώρει ὡς αὐτῷ πρῶτον ἔδωκαν τὴν τιμὴν
 οἱ Ἕλληνες· μῆτε σὺ ὦ Ἀχιλλεὺ βέβη καὶ θέλει φιλονικεῖν
 τῷ βασιλεὺς βίαιως καὶ ἐξ ἐναντίας, ἐπειδὴ καὶ τῆς ὁμοίας
 180 ἐπέτυχε τιμῆς ὁ σκηπτοπόρος βασιλεὺς καὶ ὧ τινι ὁ Ζεὺς
 185 αὐτὴν δόξαν ἔχαριςτο. ἴδ' ὅτι σὺ ἰχυρὸς ὑπάρχεις ἢ θεός;
 οἱ ἐγέννησε μήτηρ, ἀλλ' ἔτιος κρείττων ἐστίν, ἐπειδὴ πλει-
 ὶνων βασιλεύει. ὦ Ἀγαμέμνων, σὺ δὲ τὴν σὴν ὀργὴν παῦ-
 σον, ἐγὼ δὲ παρακαλῶ τῷ Ἀχιλλεὺ ἀφείναι ὅστις μεγάλως
 190 πᾶσι τῆχος καὶ ὀχύρωμα τοῖς Ἕλλησιν ὑπάρχει τῷ κακο-
 195 ποιοῦ πολέμῳ. ἔτιον δὲ ἀνταποκρινόμενος ἔφη ὁ βασι-
 200 λεὺς Ἀγαμέμνων· ἀληθῶς δὴ πάντα προσβῦτα κατὰ
 τὰς ἐρηκας· ἀλλ' ἔτιος ὁ ἀνὴρ θέλει περισσύτερος πάν-
 των ὑπάρχειν τῶν λοιπῶν· πάντων μὲν ἄρχειν βέλει καὶ
 205 πάντων βασιλεύειν, πᾶσι δὲ προστάσειν, πρὸς δὲ καὶ πεισθῆ-
 210 ναι νομίζω. εἰ δὲ αὐτὸν πολέμεισιν ἐποίησαν οἱ αἰεὶ
 215 ὄντες θεοὶ, τότε χάριν προτρέχει(ν)ουσιν αὐτῷ τὰ ὀνείδη
 καὶ τὰς ὕβρεις ἄγειν; πρὸς τέτον ὑποβυλὸν ἀπεκρίνατο
 ὁ ἔκδοξος Ἀχιλλεὺς· ὄντως ἄνθρωπος καὶ οὐδ' ὀνείδ' ἔστιος
 220 καλοῖμαι, ἔπειρ σὺ πρὸς πᾶν ἔργον πεισθήσομαι, ὅπερ ἂν
 225 ἐπιτήρῃ. ἔπειρ σὺ δὲ ταῦτα ἐντέλλαι· μηδ' ὁμῶς γὰρ ἐμοὶ
 230 πρῶτα σοὶ ἔκ' ἐγὼ σοὶ πειθαρχεῖν ἐπολαμβάνω. ἄλλο
 δὲ σοὶ ἐρῶ, σὺ δὲ ταῖς σοῖς διανοαῖς ἐμβαλε. ταῖς μὲν
 235 ἐμὰς χερσὶν ἔπω ἐγὼ πολέμεισ' χάριν τῆς κόρης ἔτε σοὶ
 240 δοῦναι τινὶ ἄλλῳ, ἐπεὶ οἱ δεδοκότες ἐμοὶ ἀφείλαθε· τῶν δὲ
 λοιπῶν ἑταῖρά μοι παρὰ τῇ ταχείᾳ καὶ κοίτῃ νῆϊ, ἀπὸ τοῦ-
 των ἔκ ἄν τι κομίζοις ἀφελόμενος μὴ βελομένης ἐμῆ. εἰ δ'
 245 ἐν βέλει, περὶθήναι, ὅπως μάθωσι καὶ ἔτιος (καὶ οἱ λοιποὶ
 "Ἕλληνες") εὐθέως σοὶ τὸ μέλαν αἷμα ῥέουσι παρὰ τῷ δό-
 250 ρατι. ἔτιος ἔτιος ἐναντίοις καὶ βίαιος μαχησάμενος λόγοις
 255 ἀνέστησαν, δίδωσαν δὲ τὴν ἄγορὰν παρὰ τοῖς πλοίοις τῶν
 Ἑλλήνων. ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς ναῦς τὰς
 260 ἰσοτοχὰς ἐπορεύθη σὺν τῷ Πατρόκλῳ καὶ τοῖς ἑαυτοῦ ἑταί-
 ροις· ὁ δὲ Ἀγαμέμνων ταχέως ναὺν εἰς τὴν θάλασσαν
 265 προέκυσεν, εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας ἐπέλεξετο εἴκοσι,
 270 καὶ τελέειαν θυσίαν· εἰσεβίβασε τῷ Ἀπόλλωνι· ἀναγαγὼν
 δὲ καὶ τὴν ὑπέρωπον Χρυσήϊδα ἐκάθισεν ἄγων· ἀρχηγρὸς
 275 δὲ ἀνέβη ὁ πολὺβλος Ὀδυσσεύς. ἔτιος μετὰ ταῦτα ἀνα-
 βάντες ἔπλεον τὴν διὰ θάλασσης ὁδόν· τὸς δὲ ὄχλους ὁ

Ἀγαμέμνων ἀποκαθαίρει· ἐκένει. ἔτιος δὲ ἀνακα-
 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995
 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995
 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995
 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995
 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995
 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995
 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995
 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995
 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995
 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995
 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995
 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995
 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995
 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995
 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995
 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995
 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890

ὁ τέκνον, τί ὁδὸρ; τί δέ σε λύπη τὰς διανοίας κατέ-
λαβεν; ἔειπε, μὴ κρύπτε τῷ νῷ, ἵνα γινώσκω ἀμφοτέροι·
πρὸς ταύτην δὲ βαρέως σενάων προσεφθέγγετο ὁ ταχὺ-
κῆρας Ἀχιλλεύς· "γινώσκεις; τί δὴ ποτὲ σοι ταῦτα γινώσκω;
πάντα διηγῶμαι; ἐπορεύθημι εἰς τὴν Θήβην τὴν
θανμαστὴν πόλιν τῷ Ἡετίωνος, ταύτην δὲ διαπορθήσασιν·
ἐκπορεύσασιν ἐνταῦθα πάντα. καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ἐμερί-
σαντο ἐν ἑαυτοῖς οἱ Ἕλληνες, ἐπελύντο δὲ τῷ Ἀγαμέμνονι
τὴν θυγατέρα τῷ Χρύσῳ τὴν εὐπρόσωπον. ὁ Χρὺς
ὧς δὲ ὁ ἱερεὺς τῷ μακροβόλῳ Ἀπόλλωνος ἦλθεν ἐπὶ
τὰς ταχέως ταῦς τῶν Ἑλλήνων τῶν σιδηροθωράκων τὴν
θυγατέρα ἀπολυτρωσόμενος καὶ ὑπερὰ λύτρα ἐπικομι-
νῶντας, τὸ σφάνωμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶ τῷ μακρο-
βόλῳ Ἀπόλλωνος ἐπὶ τῷ τιμῷ σκήπτρῳ καὶ παρεκάλει
τὸν Ἕλληνα, "μάλα δὲ τὰς δύο Ἀτρεΐδας, τὰς
ἀναιδέστους τῶν ἡλίων. τότε οἱ μὲν ἄλλοι πάντες εὐφρό-
νως ἰδόντες οἱ Ἕλληνες εὐλαβέσθαι τε τὸν ἱερεῖα καὶ τὰ
λοιπὰ δέσασθαι δῶρα· ἀλλ' ἐγὼ οὐκ Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνονι
ἤρσκει τῇ ψυχῇ, ἀλλὰ κακῶς ἀπεπέμψατο, σκληρὸν δὲ
καὶ ἄντικρυ ἔειπεν, "λυπέμενος δὲ ὁ προσβύτης ἐπαινήσθαι
τὸν δὲ ὁ Ἀπόλλων προσεψάμενα ὑπῆκουσεν, ἐπειδὴ πάντῃ
προσηύχῃς ὑπῆρχεν. ἐπισημῆκε δὲ τοῖς Ἕλλησι φθαρτικὸν
βόλον· οἱ δὲ δὴ ὄχλοι ἀπέδθησαν ἐπὶ ἅλληλοι καὶ συνεχεῖς,
τὰ δὲ βέλη τῷ Ἀπόλλωνος ἐπεδούρουν πανταχῶς ἀνὰ τὸ
πρωτόπιδον τὸ πλατὺ τῶν Ἑλλήνων. ἡμῖν δὲ ὁ μάντις
ἰσημεριῶς ἐδημηγόρησε τὰς μαντείας τῷ Ἀπόλλωνος. εὐ-
δῶς ἐγὼ πρῶτος ἐκέλευσα τὸν Ἀπόλλωνα ἐξιλεώσασθαι·
τῷ Ἀγαμέμνονι δὲ μετὰ ταῦτα ὀργὴ ἔχεν· αὐτίκα δὲ
παραδόντις ἠπειλήσε λόγον ὅστις δὴ τετελειωμένος ὑπάρχει.
τὴν μὲν γὰρ Χρυσήϊδα σὺν νῆϊ ταχεία οἱ εὐφραδαίμοι Ἕλ-
ληνες εἰς τὴν Χρῆσσην ἐπεμψαν, ἀπήγαγον δὲ δῶρα τῷ
ἱερεῖ· τὴν δὲ θυγατέρα τῷ Βρισηΐως νεωστὶ ἐπορεύθησαν
ἀπὸ τῆς σκηνῆς αἱ κήρυκες ἀπύκνους, τὴν παῖδα τοῦ
Βρισηΐως, ἥντινά μοι ἔδωκεν οἱ Ἕλληνες. ἀλλὰ σὺ γε εἰ
ἴσῃσαι, ὑπερμάχῃσιν τῷ σὺ παῖδός· παραγενομένη εἰς
τὸν Ὀλυμπον τὸν Αἰα παρακάλεισόν, εἴπερ ποτὲ ἡ λόγῳ
ὠφελήσας τὸν Αἰα ἢ καὶ ἔργῳ. πολλὰ κίς γὰρ ἐν τοῖς τῷ πα-
τρός αἰῶσις ἦκασα κινχωμένης, ἥντινα ἔλεγες τῷ μελαινόντι
τῷ νήϊ Αἰα μύνη ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τὸν ἀρετῇ
θάνοντα ὑποσπῆσαι, ἥντινα αὐτὸν συνδῆσαι ἐβάλλοντο οἱ
ἄλλοι Ὀλυμπιακοὶ θεοί, ἡ τε Πηρα καὶ ὁ Προειδὼν καὶ ἡ
πολεμικὴ Ἀθηνᾶ. ἀλλὰ σὺ τῶτον ὦ θεᾶ παραγενομένη
ἐπέλθω τῶν δισμῶν, ταχέως τὸν ἐκυτοντάχιρον κατέ-
σσευε εἰς τὸν μέγαν Ὀλυμπον, ὅντινα Βρισηΐων καλέσῃς
οἱ θεοί, οἱ δὲ ἄνθρωποι πάντες Αἰαίωνα· ἔστω γὰρ τῇ
ἐκδοσὶ τῷ ἑαυτοῦ πατρὸς κρείττων. ὅστις δὴ παρὰ τῷ Αἰα
ἐκδόσθαι τῇ δόξῃ γαυριῶν· ὃν καὶ ἐπέστηξαν οἱ μακάριοι
οἱ καὶ ἀδαιδῶς ἔδωκαν αὐτόν. τῶν αὐτῶν ὑπομνήσασα
παρακάλεσον καὶ ἐπιλαβὲ τῶν γονύων, ἵνα πῶς βελήθῃ
τῶν Τρωῶν ἐκκορῆσαι, τότε δὲ κατὰ τὰς ναῦς καὶ παρὰ
τῶν δάλασσαν εἰλᾶσαι, τὰς Ἕλληνας, ἀναιδῆς, ὅπως

ἂν πάντες ἀπολυθῶσι τῷ βασιλείῳ, μάθοι δὲ καὶ ὁ Ἀγα-
μέμων ὁ μέγας κρατὶν καὶ βασιλεύων τὴν ἑαυτοῦ βλά-
βην, ὅτι τὸν κρατίστον τῶν Ἑλλήνων κατ' ἐδὲν ἐτίμησιν·
πρὸς τῶτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ θεὸς καταχέου-
σά κρυα· "φεῦ μοι ὦ τέκνον ἱμόν, τί δὴ ποτὲ σε ἔτρεπον
ἐπὶ κακῷ γυνήσασα; εἴθε ὠφέλιος παρὰ ταῖς ναυσὶν ἄλ-
πος καὶ ἀβλαβὴς κατέβη, ἐπειδὴ σοι ἡ μοῖρα ἐλιγέχρονος
καὶ ἁ πάντων πολυχρόνιος. νυνὶ δὲ ὅμῃ τε ταχυθάνατος καὶ
ταλαιπώρος περισσῶς πάντων ἐγένε. διὰ σε κακῇ μοῖρᾳ
ἔτεκον ἐν τοῖς οἴκοις. τῶτον δὴ λέξασα τὸν λόγον Αἰα τῷ
τοῖς κερανοῖς τερομένῳ "πορεύομαι αὐτῇ πρὸς τὸν
Ὀλυμπον τὸν χιονώδη, ἵνα πῶς πευθῇ. ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν
ταῖς ναυσὶ παρακαθήμενος ταῖς ταχυπλοῖς ὀργίζε τοῖς
Ἕλλησι, τῷ πολέμῳ δὲ παῖσαι παντελῶς. ὁ γὰρ Ζεὺς εἰς
τὸν Ὀκεανὸν πρὸς τὰς ἀγαθὰς Αἰθιοπίας χθρὲς ἐπορεύθη
ἐπὶ εὐόχλιαν, οἱ δὲ θεοὶ πάντες ἠκολόθεν·" τῇ δὲ δωδε-
κῇ ἡμέρᾳ πάλιν ἐλεύσῃ εἰς τὸν Ὀλυμπον. καὶ τηρικαυτία
δὴ πορεύομαι εἰς τὴν Αἰδὸς τὸν σερπὸν οἰκημα, καὶ αὐτὸν
ἐκτενέσω, καὶ πευθῆσθαι αὐτὸν ἐπαλαμβάνων." ἔτι δὲ εἰ-
πὼς ἐπορεύθη, τῶτον δὲ αὐτόθι κατέλιπον ὀργιζόμενον
κατὰ τὴν ψυχὴν περὶ τῆς ἐξολέσεως γυναικός, ἥτινα δὴ
βιβίως αὐτῇ μὴ βολομένη ἀφίλοντο. Ὀδυσσεὺς δὲ εἰς τὴν
Χρῆσσην παρεγένετο φέρων μεγάλην θυσίαν. ἔπει δὲ ὅποτε
τῷ πολλὰ βράθῃ ἔχοντος λιμένος ἔδον ἐγίνοντο, τὰ μὲν
ἄρματα συνέστειλαν, κατέσθην δὲ ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς
νεώς· τὸν δὲ ἔδον τῇ ἐσθλῇ προσήγγισαν τοῖς χοινίοις
χαλασάντες, ταύτην δὲ ταχέως εἰς τὸν λιμένα προσελκυ-
σαν ταῖς κώπαις (ἢ προσήγγισαν)· τὰς δὲ ἀγκύρας ἐξέβα-
λεν (ἦγον τὰ χοινία τῶν πορνευστῶν) καὶ τὰ ὑπόγεια χοι-
νία ἔδωσαν· ἐξέβησαν δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ τῆς θα-
λάσσης· ἐξέβησαν δὲ καὶ τὴν μεγάλην θυσίαν τῷ μακρο-
βόλῳ Ἀπόλλωνι, ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσήϊς τῆς νεώς τῆς θα-
λάσσοσιν. ταύτην μετὰ ταῦτα πρὸς τὸν βοιωτὸν ἀγα-
γὼν ὁ πολέβελος Ὀδυσσεὺς τῷ προσφίλῳ πατρί· ἐν ταῖς
χερσὶν ἔθηκεν, καὶ αὐτὸν προσεΐπεν "ὦ Χρῆση, κατέμειπέ
με ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμων καὶ τὴν θυγατέρα
σοι ἀγαγεῖν καὶ τῷ Ἀπόλλωνι μεγάλην θυσίαν θῆσαι ὑπὲρ
τῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἐξιλειωσώμεθα τὸν βασιλεῖα, ὅστις
ἀρετίᾳ τοῖς Ἕλλησι πολλῶν σενάμων αἴτια κατέμειπεν."
ἔτι δὲ ἐπὶ τῶν χερσὶν ἔθηκεν, ἔτι δὲ χαίρων ἀπ-
δέξατο τὴν προσφίλῃ θυγατέρα. ἔπει δὲ εὐθέως τὴν ἐν-
δοξον θυσίαν ἐπέστη ἔστησαν περὶ τὸν εὐκαταπαύετον ναῦν·
τὰς δὲ χεῖρας ἐνέψαντο μετὰ ταῦτα καὶ τὰ κανὰ ἀνελάβον-
το. ἐπὶ ταῖς δὲ ὁ Χρῆσης μέγας ἤχητο, τὰς χε-
ρας ἀνατινάζας, ἐπὶ καὶ μὴ καλλίστῃ, ὅστις τὴν Χρῆ-
σαν ὑπερμάχης καὶ τὴν θανμαστὴν Κόλιν, καὶ τῆς Τενέδου
ἰχυρῶς βασιλεύεις· ἥδη μὲν ποτὲ ἐμὴ πρότερον ἦκασας
ἐξαμῖνα, καὶ ἐτίμησας μὲν ἐμὲ, μέγας δὲ ἔβλαψας τὸν
λαὸν τῶν Ἑλλήνων·" ἔτι δὲ καὶ τὴν μοι τῶτον τελέσασον τὸ
θέλημα· ἔδη νῦν τοῖς Ἕλλησι τὸν χαλεπὸν θάνατον ἀπό-
σπριψαν· ἔτι δὲ εἶπε προσερχόμενος, τότε δὲ ἔκειτο ὁ κα-

θαρὸς Ἀπόλλων. ἐπειδὴ δὲ ἤρξατο καὶ τὰς κριθὰς προελάν-50 δολέωσον τὸ ἐπιθύμημα. "τίμησόν μου τὸν υἱόν, ὅς
 το, ἀνέκλυσαν μὲν πρῶτον τὰς τραχέας καὶ ἔσφαξαν καὶ
 460 ἔδεσμευμάτισαν "καὶ τὰ μηριαῖα δεῦ ἔξέκοψαν καὶ τῷ λίπῃ
 κατεκάλυψαν, διπλὴν τὸν ἐπὶ πλεον ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῷ δὲ
 ὤμῳ τὰ κράτα τοῖς βωμοῖς ἐπέθηκαν. ἐπέκει δὲ σιδήρεον
 ὃ γέρον, καὶ μέλανα οἶνον ἐπέσπενδεν· οἱ δὲ νεώτατοι παρ'
 αὐτὸν δβελίσκεας ταῖς χερσὶν εἶχον. τὰ σιδήρεα δὲ σπλῆ-510
 σαντες ἐπάνω τῷ πυρὸς ἔβαλον. ἐπειδὴ τὰ μηριαῖα ὅσῃ
 465 κατεκάλυψε καὶ τῶν ἱγμάτων ἐγείσαντο, "εἰς μικρὰ δὴ τὰ ἄλλα
 ἔκοψαν καὶ τοῖς δβελίοις περιεκέντησαν καὶ ὤπτησαν ἐμπέ-
 ρως, καὶ ἔλκυσαν ὅπαντα ἐκ τῷ πυρὸς. ἐπειδὴ δὲ ἐπαύσαντο
 τῷ πόνῳ καὶ κατεσκεύασαν τὴν εὐωχίαν, εὐωχῶντο· ἐδομῶς
 470 δὲ ἔτι ἡ ψυχὴ ἐνδεὴς ἀπῆρχε τῆς εὐωχίας τῆς ἰσομοίρου.
 ἐπειδὴ δὲ τῆς πόσεως καὶ τῆς βρώσεως τὴν ἐπιθυμίαν ἐλή-
 470 ρωσας, "οἱ μὲν νέοι τὰς κρατῆρας ἐπλήρουν τῷ ποτὶ μέτροι
 τῆς εὐφρανέσεως, διαμερίσαντο δὲ πᾶσι καιρῶν ἕκαστοι τοῖς
 πατρῷοις· ἔτοι δὲ δὲ ἑλῆς τῆς ἡμέρας τῇ ᾧδῃ τὸν θεόν
 475 ἔβαλεντο καλὸν ἔδοντες παιᾶνα, οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλή-
 νων, ἀνμυνόντες τὸν Ἀπόλλωνα· ἔτος δὲ τὴν δίκαναι
 475 ἑτέρωπτο ἀκῶαν. "ἦνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδω καὶ τὸ σκότος ἐπῆλ-
 θε, τηριζαῖτα δὴ ἐκοιμήθησαν παρὰ τὰ ὑπόγεια σχοινία
 τῆς νυκτός. ἦνίκα δὲ ἡ τὸν ἥρῳον γεννώσα ἐφύγη ῥοδόχρως
 480 ἡμέρα, καὶ τὸ τηριζαῖτα ἀπέλειον ἐπὶ τὸ πλατὺ ἐρατόπε-
 δον τῶν Ἑλλήνων. τέτοις δὲ ἐροφόρον ἀνεμον ἐπεμψεν ὁ
 480 μικροβόλος Ἀπόλλων. "ἔτοι τὸν ἴσον ἔρησαν καὶ τὰ λευκὰ
 ἱστὰ ἀνέπετασαν· ὁ δὲ ἀνεμος κατὰ μέσον ἐφύσησεν ἄρι-530
 νον, τὸ δὲ κῆμα περὶ τῇ τροπιδὶ τὸ μέλαν, μεγάλως
 ἔχει τῆς νεῦς πορευομένης· αὐτὴ δὲ ἔτρεχε κατὰ τὸ κῆμα
 διαπερῶσα τὴν ὁδόν. ἐπειδὴ δὲ παρεγένοντο κατὰ τὸ πλατὺ
 485 ἐρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων, "τὴν μὲν ναῦν ἔτοι τὴν βα-
 θεῖαν ἐπὶ τῆς γῆς εἵλυσαν ἔφ' ὕψος ἐπὶ ταῖς ψάμμοις,
 καὶ τὰ ἀποσηρήματα τὰ μεγάλα ἐνέτειναν, αὐτοὶ δὲ ἱσκαρ-535
 πιάθησαν κατὰ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς ναῦς. ἔτος δὲ ἐμνήια
 ταῖς ναοὶ παρακαυδήμενος ταῖς ταχέαις ὁ ἐγγενέστατος τῷ
 490 Πηλέως υἱός, ὁ ταχέστερος Ἀχιλλεύς. "καὶ ἐδόποτε εἰς τὴν
 ἐκκλησίαν ἀνιστρέφετο τὴν δοξάζουσαν τὰς ἀνδρας ἐδὲ ποτε
 εἰς τὸν πόλεμον· ἀλλὰ διέφθειρε τὴν προσφιλεστάτην ψυ-540
 χὴν αὐτόθι μένον, ἐπόθει δὲ τὴν βοήν καὶ τὴν μάχην τῷ
 πολέμῳ. ἀλλ' ἦνίκα δὴ ἔξ ἐκείνης δωδεκάτῃ ἐγένετο ἡμέρα,
 τηριζαῖτα δὴ εἰς τὸν Ὀλυμπον ἐπορεύθησαν οἱ θεοὶ οἱ
 490 αἰετῆς ὄντες ὅπαντες ὁμοῦ, ὁ δὲ Ζεὺς προηγέτο. ἡ δὲ Θέτις
 δὲ ἐπὶ λάθετο τῶν ἑτολῶν τῷ νῦν αὐτῆς, ἀλλ' αὐτὴ ἀνε-
 ὄυστο τὸ κῆμα τῆς θαλάσσης, ἡρῳον δὲ ἀνῆλθεν εἰς
 495 τὸν μέγαν θρονόν καὶ εἰς τὸν Ὀλυμπον· ἔδρε δὲ τὸν μεγα-
 λῶς θαλμὸν υἱὸν τῷ Κρόνῳ χωρὶς τῶν λοιπῶν καθήμενον
 ἐν τῇ ὑψηλοτάτῃ κορυφῇ τῷ πολλὰς ἑσυχὰς ἔχοντος Ὀλύ-
 500 μπον. "καὶ δὴ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐκαθέετο καὶ τῶν γονάτων
 ἐπελάβετο τῇ ἄριστερῇ· τῇ δεξιᾷ δὲ τῷ ὄπλ' ἐπὶ τὸ γένειον τὸ παρ' αὐ-
 505 λαβόμενῃ παρακαλέσας εἶπε πρὸς τὸν Αἰὼ τὸν υἱὸν τοῦ
 Κρόνου τῷ βασιλείῳ· "ὦ Ζεῦ πάτερ, εἶπερ δὴ ποτὶ σε ἐν
 τοῖς ἀθανάτοις ὠφέλησα ἢ λόγῳ ἢ πράξει, τέτό μοι τι-

ὁ δὲ Θούρις τῷ Ἀγαμέμνονι κατέλιπε βασιλεύειν ἐν πολ-
 λῆς νήσοις καὶ τῷ Ἀργεῖ παντὸς βασιλεύειν (ἦγεν ὅλης
 τῆς Πελοποννήσου). τότε ἄτος ἰδρυθεὶς (τῷ σκήπτρῳ) διδο-
 ῖται Ἀγαμέμνων λόγους ἐν τοῖς Ἕλλησιν εἶπεν. "ὦ προσφι-
 λῆται ἡμίθιοι Ἕλληνες, ἐπαρτέαι τῷ πολέμῳ, ὁ Ζεὺς με
 μεγάλας ὁ νῖος τῷ Κρόνῳ βλάβη ἐπέβαλε μεγάλη, ὁ τοῦ
 ἡλιαίου αἴτιος, ὅς τις πρότερον μὲν μοι ὑπῆρχετο κατέ-
 λειπε τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντα τὴν καλῶς τετιχισμένην
 ἀπαλλύττει, νῦν δὲ κακὴν πλάνην ἀπέκρινε, καὶ κτενεῖται
 ἡμεῖς ἄδοξαν εἰς τὴν Πελοπόννησον ἀπὸ τῆς πόλεως, διότι πολλὴν
 ἀπώλειαν λαβόν. ἔγω δὲ τῷ Διὶ ἔοικα τῷ ἐπαρδυνάμῳ προσ-
 φιλῆς εἶναι, ὅς τις πολλῶν πόλεων κατέλυσεν ἀκροπόλεις
 καὶ οὐκ ἔτι καταλύσει. τότε γὰρ ἡ δύναμις ἐστὶ μεγάλη. ἀλλ' οὐ
 τῷ ἐστὶ καὶ τοῖς μεταγενεστέροις μαθεῖν, "μάτην οὕτω
 ποιεῖται καὶ τοσῶτον ὄχλον τῶν Ἑλλήνων ἀτέλειον πόλεμον
 ποιεῖται καὶ μάχεσθαι ἀνδράσιν ὀλιγωτέροις, πῆρας δὲ οὐδὲν
 ἐκέρχεται. ἴδοντες γὰρ βοληθῶμεν οἱ τε Ἕλληνες καὶ οἱ Τρῶες
 ὅπως πῶς δι' ἐντόμων ποιησάμενοι ἀριθμηθῆναι ἀμ-
 ἐνότεροι, "τὸς Τρῶας μὲν ἐπιλέξασθαι ἱπποὶ καὶ ὄπισθεν εἶσιν,
 οἱ δὲ εἰς δεκανίους διαταχθῆμεν οἱ Ἕλληνες, τῶν Τρώων
 ἡμεῖς ἄνδρα ἕκαστον λάβομεν οἰνοχοεῖν, πολλοὶ δὲ δεκανί-
 οὶ εἰσὶν οἰνοχόοι. τοσῶτον γὰρ ὑπολαμβάνω πλεο-
 νῆς εἶναι τὸς Ἕλληνας "τῶν Τρώων, οἵτινες κατοικοῦσι
 ἐν ταύτῃ τῇ Ἰλίῳ. ἀλλ' ἐπικυροῖ ἐκ πολλῶν πόλεων
 οἱ πολέμοι ἄνδρες εἶσιν, οἱ με μεγάλας πλανῶσι καὶ συγχω-
 ροῦσι βολόμενον τῆς Ἰλίδος ἐκπορθῆσαι τὴν καλῶς οἰκω-
 μένην πόλιν. ἰνέει δὲ παρεληλύθαι Διὸς τὸ μέγα ἐναι-
 κῆρ, καὶ δὴ τὰ ξύλα διασέσηκε τῶν νεῶν καὶ τὰ χροῖα δια-
 λυνθῇ, αἱ δὲ ἡμέτεραι γυναῖκες καὶ τὰ μικρὰ τέκνα ἡμῶν
 κατέλυντο ἐν τοῖς οἰκοῖς προσδεχόμενα ἡμῖν δὲ ὁ πόλεμος
 ὁμοῦς ἀτελείωτος, ἢ τινὸς χάριν ἐνταῦθα παρεγενόμεθα.
 καὶ δὲ δέτερο, καθὰ ἂν ἐγὼ εἶπω, πεσόντες πάντες." φεύγω-
 μεν οὖν ταῖς ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεστάτην πατρίαν γῆν
 τὴν Τροίαν πορθήσομεν τὴν πλατυάμφοδον" οὐ-
 πὼς εἶπε, τότε οἱ δὲ τὴν νύκλιν ἐν τοῖς σήεσσι διατάραξε
 πᾶσι κατὰ τὴν πληθύν, ὅσοι τῷ προβεβημένου ἐκ ἡμέ-
 ρων διαταράχθη δὲ ἡ ἐκκλησία ὡς κύματα μεγάλα θυ-
 σῆς. τότε ἱεράρχης πελάγους, ἄνθρωπος μὲν ὁ ἕτερος καὶ ὁ Νό-
 τος ἐντολὰς ἐφορήσας τῷ πατρὶ Διὶ ἐκ τῶν νεφελῶν.
 καὶ ἔπειτα φρονέει Ζεφύρος μέγα καὶ σιτοφόρον χωρίον
 ἐκ τῶν, σφοδρὸς ἐπικαταπνέων, ἐπικατακτείνει δὲ τοῖς σά-
 ρεσι τὰς σάχνας, ἔτι τῶν πᾶσα ἡ ἐκκλησία διατάραχθη.
 οἱ δὲ τὰς νεῶν ἐπὶ τὰς νεῶν "ἐπικατέστησαν, τῶν ποδῶν δ' ἐποκατέ-
 σταν κόνις ὑψέτω ἐπαιρομένη. οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἐπείτα-
 τον θιγῆν τῶν νεῶν καὶ κατέλειπον εἰς τὴν μεγάλην θάλασ-
 σαν, καὶ τὰ ταφροειδῆ ὀρύγματα ἐξέσκαπτον. ἡ βοή δὲ τῶν
 ἄνθρωπων ἐφικνέτο εἰς τὸν οἶκον ἀπὸ πύλων προθυνομένων
 τοῖς Ἕλλησιν ἐπὲρ τὸ εἰμαρμένον ἢ εἰς οἶκον ἀνακόμισαι
 (ἢ ἀναστροφῇ) ἐγένετο, εἰ μὴ πρὸς τὴν Ἀθηναίαν ἢ Ἡρα-
 κλεῖον εἶπε. "φεῦ πικρὰ, τῷ ἀγίῳ ἐχόντος Διὸς τέκνοντος
 ὅσοντος ἢ πολυαρχία. εἰς ἄρχων ἔγω, "εἰς βασιλεὺς, ὃ τινὲ

ἄρτυτε καὶ ἀκαταπύνητε, ἔγω δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, εἰς τὴν
 προσφιλεστάτην πατρίαν γῆν οἱ Ἕλληνες φεύξονται ἐπὶ τὰ
 διδομένα καὶ μεγάλα νῦτα τῆς θαλάσσης. "καταλείποντες δ'
 ἂν καύχησιν τῷ Πριάμῳ καὶ τοῖς Τρῶσι τὴν Πελοποννη-
 σίαν Ἑλένην, ὑπὲρ ἧς πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ Τροίᾳ
 ἀπώλοντο πύρρῳ τῆς προσφιλεστάτης καὶ πατρίδας γῆς. ἀλλ'
 ἀπιδι νῦν ἐπὶ τὸν ὄχλον τῶν Ἑλλήνων τῶν σιδηροθωρά-
 κων, τοῖς σοῖς δὲ προσηνέαι λόγοις κἄτις ἄνδρα ἕκαστον
 μὴδὲ συγχώρει τὰς νεῶς εἰς τὴν θάλασσαν καθέλειν τὰς
 ἀμφοτέρωθεν ταῖς κώπαις ἐλαυνόμενας." ἔτι εἶπεν. οὐ
 παρήκατο δὲ ἡ θεὰ ἡ γλυκερόφθαλμος Ἀθηναῖα, κατέβη δὲ
 ἀπὸ τῶν τῷ Ὀλύμπῳ ἀκρωτηρίων ὀρμήσασα, [ταχέως δὲ
 κατέβαινε ἐπὶ τὰς ταχέως νεῶς τῶν Ἑλλήνων], κατέλα-
 βεν ἔπειτα τὸν Ὀδυσσεῖα τὸν τῷ Διὶ τὴν βαλὴν ἴσον καὶ
 ὁμοῖον "ἔστωτα. ἔδδ' ἔτος τῆς νεῶς τῆς ἀκατέστης καὶ βα-
 θύτης ἦπτετο, ἐπειδὴ αὐτὸν λύπη τὴν καρδίαν καὶ τὴν νῆ-
 χην κατέλεμβανεν. ἔγγυς δὲ ἰσταμένη πρὸς αὐτὸν εἶπεν
 Ἀθηναῖα "ἐγγίνατε Αἰετὸς παῖ, πολύτεχνε Ὀδυσσεῖ,
 οὕτω δὲ εἰς τὸν οἶκον, εἰς τὴν προσφιλεστάτην καὶ πα-
 τριαν γῆν "φεύγεσθε ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς πολυκαθέροις εἰ-
 σελθόντες. καταλείποντες δ' ἂν καύχησιν τῷ Πριάμῳ καὶ τοῖς
 Τρῶσι τὴν Πελοποννησίαν Ἑλένην, ὑπὲρ ἧς πολλοὶ τῶν
 Ἑλλήνων ἐν τῇ Τροίᾳ ἀπώλοντο πύρρῳ τῆς προσφιλεστά-
 τος καὶ πατρίδας γῆς. ἀλλ' ἀπιδι νῦν ἐπὶ τὸν ὄχλον τῶν
 Ἑλλήνων, μὴδὲ συγχώρει "τοῖς σοῖς δὲ προσηνέαι λόγοις
 κἄτις ἄνδρα ἕκαστον, μὴδὲ συγχώρει τὰς νεῶς εἰς τὴν θά-
 λασσαν καθέλειν τὰς ἀμφοτέρωθεν ταῖς κώπαις ἐλαυνό-
 μένας." ἔτι εἶπεν. ἔτος δὲ συνέχευε τῆς θεᾶς τὴν φωνὴν
 εἰσέσης, ὥρμησε δὲ τρέχειν, ἀπεδύνατο δὲ τὴν χλαμύδα,
 ἦν ἐβάστασεν ὁ κῆρυξ Ἑδρυβάτης ὁ δὲ Ἰθάκης, ὅς τις αὐτῷ
 ἐσκόλουσθαι. "αὐτὸς δὲ τῷ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονος ἔξ ἱερ-
 αῖος ἀπὸ τῶν ἐδῆσεν αὐτῷ τὸ σκήπτρον τὸ ἀδιώφθητον
 καὶ ἀθάνατον αἶψ' οὖν τῷ ἐπορεύθη ἐπὶ τὰς νεῶς τῶν
 σιδηροθωράκων Ἑλλήνων. ὅντινα μὲν βασιλεῖα καὶ ἐξέχοντι
 ἄνδρα καταλάβοι, τοῦτον προσηνέαι λόγοις ἐκάλει παρ-
 οῦς. "ἔδδαιμον, ἢ σε πρέπει ὡς δαῖδον εὐλαβεῖσθαι, ἀλλὰ
 οὐ κατέξω καὶ τὸς λοιπὸς ὄχλος κατέξω κτείνε. οὐ γὰρ
 ἀκριβῶς οἶδας ὅποιος ὁ νῦν τῷ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονος
 νῦν μὲν ἀπόπλεον λαμβάνει, ταχέως δὲ βλάπτει τὸς Ἕλ-
 ληνες. ἢ πάντες δὲ ἠκέσασμεν ἐν τῇ βελῇ δ' εἶπε. "σκοπώ-
 μεν ἵνα μὴ δογῶμεν κακὸν τι δοῦσθαι τῷ Ἕλληνας. ἡ
 δογὴ δὲ μεγάλη ἐστὶ τῷ σὺν τῇ Διὶ βολῇ τιθεσθαι
 βασιλείας, ἡ τιμὴ δὲ αὐτῷ ἐκ τῆς Διὸς ἐστὶ, φεῖα δὲ αὐτὸν
 ὁ βασιλικώτατος Ζεὺς." ἔντονα δὲ πάλιν δημοσσιακὸν
 ἄνδρα ἐθέσαστο καὶ βόωντα καταλάβοι, τῶν τῇ βασιλικῇ
 τοσούτῳ ἐπληγῆτε καὶ ἡπάλει μεθ' ἑβρωας. "ὦ κακὸς ἄνθρωπος,
 μεθ' ἡσυχίας κατέξω καὶ τῶν λοιπῶν τὸν λόγον ἄκου, σί-
 τει σὲ καὶ κρεῖττον εἶπαι. σὺ δ' ἀπὸ τῶν λόγων ἄκου, σί-
 τει ποτὶ ἐν τῷ πολέμῳ καταριθμῆμενος ἔτι ἐν τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ. ἢ μὴν ἅπαντες βασιλεύσομεν ἐνθάδε Ἕλληνες, ἢ κα-
 τὰ τὸν νόμον ἢ πολυαρχία. εἰς ἄρχων ἔγω, "εἰς βασιλεὺς, ὃ τινὲ

ἰδωρήσατο ὁ τῷ Κρόνῳ παῖς τῷ σκολιοβοῦλε τὴν ἀρχὴν
 καὶ τὴν κρῖσιν, ἵνα τέτων βασιλεύῃ. (νόθος.) ἔτιω δὲ ἔτος
 τὸ τῷ κοιρανῷ ἔργον ἐπιτελῶν διώκει τὰ στρατόπεδον, οἱ δὲ εἰς
 τὴν ἐκκλησίαν πάλιν ἐπηκολέθον ἀπὸ τῶν πλοίων καὶ τῶν
 σκητῶν μετὰ ἡχῆς, καθάπερ ὅτε κύμα τῆς πολυταράχου
 110 θαλάσσης. "ἐν αἰγιαλῷ μεγάλῳ ἤχει, ἤχει δὲ καὶ ἡ θάλασσα.
 οἱ μὲν δὲ λοιποὶ ἐκαθέζοντο, κατέχον δὲ τὰς καθέδρας·
 ὁ Θεοσίτης δὲ ἔτι μόνος ὁ ἕμετρος ἐν τῷ λέγειν ἰθορύβει,
 ὅστις δὴ ῥήματα ἐν ταῖς αὐτῆς διανοίαις ἀπρεπῆ καὶ πολλὰ
 115 ἠπίεστο, μύτην δὲ κατὰ τὸ πρόπον φιλονεικεῖν τοῖς βα-
 120 σιλεύουσιν, "ἀλλ' ὅπερ ἂν ἐνόμιζε πολλοῦ γέλωτος ἄξιον ἐν
 τοῖς Ἕλλησιν εἶναι. αἰχρῶτατος δὲ ἀνὴρ εἰς τὴν Ἰλιον πα-
 ρεγένετο· τὴς ὕψους διάστροφος ὑπῆρχε, χολὸς δὲ τὸν ἕνα
 πόδα· οἱ δὲ ὅμοιοι αὐτῷ κυρτοί, ἐπὶ τὸ σῆθος συμπεπιτω-
 κότες· ὑπεράνωθεν δὲ ὀξὺς ἦν τὴν κεφαλὴν, ἀραιὰ δὲ
 125 ἐπέκειτο τρίχαις. "ἔχθρῶτατος δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ ὑπερβαλ-
 λόντως ἦν καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ· τοῦτος γὰρ προελοιδόρησεν· εἰδὼς
 οὕτως τῷ θεῷ Ἀγαμέμνονι μέγιστα κεκραγὼς ἔλεγεν ὀνει-
 δη. τάτω δὲ δὴ οἱ Ἕλληνες ἐκκλητικῶς ὠρχίζοντο ζήμε-
 130 φοντό τε καθ' ἑαυτοῦς. ὁ δὲ ἀνατεταμένως κράζων ἐκακο-
 135 λήγει πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα. "ὦ νίε τῷ Ἀτρείῳ, τίνοος
 δὴ κατηγορεῖς καὶ ἐπιζητεῖς (καὶ χρηστῆς); πλήρεις σοὶ τοῦ
 χαλκοῦ αἱ σκηναί, πολλαὶ δὲ γυναικὲς εἰσιν ἐν ταῖς σκηναῖς
 ἐπιλεκτοί, ὅς σοι οἱ Ἕλληνες ὡς πρώτῳ παρέχοντες, ὅταν
 πόλιν πορθέσωμεν. ἢ ἔτι χρόνῳ ἐνδεὴς εἶ, ὅντινα ἂν τίς
 140 σοὶ κομίσει τῶν Τρώων τῶν πολεμικῶν ἐξ Ἰλίου ὑπὲρ νίε
 λύττρα, ὃν ἂν ἐγὼ δισημέσας ἐνέγκω ἢ ἄλλος τῶν Ἑλλή-
 145 των; ἢ γυναικαὶ νεώτεραν, ἵνα μίσση τῇ συνσίει, ἥντινα
 αὐτὸς ἀποθῇ καὶ χωρὶς μόνος κατέχη; οὐ μὲν ἐν πρῆπει
 150 ἡγεμόνα ὑπάρχοντα κακῶν ἐπιβαίνειν τὸς Ἕλληνας. "ὦ
 ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς, κακὰ ὀνειδή, γυναικες, οὐκέτι ἄνδρες,
 εἰς τὸν οἶκον σὺν ταῖς ναυσὶ πορευώμεθα, τοῦτον δὲ (τὸν
 Ἀγαμέμνονα) καταλείψωμεν αὐτόν· ἐν τῇ Τροίᾳ τὰς τι-
 155 μὲς κατέχειν, ὅπως μάθῃ ἄρᾳ τι αὐτῷ καὶ ἡμεῖς προσβοη-
 160 θῶμεν ἢ καὶ ἄδαιμῶς. ὅστις καὶ νῦν τὸν Ἀχιλλεῖ ἑαυτοῦ πολλὴν
 165 ἐοβελίονα ἄνδρα "ἠτίμασε· λαβὼν γὰρ κατέχει τὴν τιμὴν
 ἀφελόμενος. ἀλλὰ πάνν οὐ τῷ Ἀχιλλεῖ ὀργή ἦν ἐν ταῖς
 διανοίαις, ἀλλὰ μελλητῆς ἐστὶν ὄντως γὰρ ὁ Ἀγαμέμνον νῦν
 170 ἐσάτην ὕβριν εὐργάσω. ἔτιω εἶπεν ὀνειδίζων τὸν Ἀγα-
 μέμνονα τὸν βασιλέα τῶν ὕχλων ὁ Θεοσίτης. τάτω δὲ
 175 ταχέως παρέστη ὁ θεὸς Ὀδυσσεύς, καὶ αὐτὸν δεινῶς ὑπο-
 βλεψάμενος ὀργλῶν ἐπέπληξε λόγῳ. "ὦ Θεοσίτα πολέλο-
 γε, καίτοι ἡδὺς ὑπάρχων δημηγύρος, πέλαυσο μηδὲ βάλῃς
 μόνος φιλονεικεῖν τοῖς βασιλεύουσιν. οὐ γὰρ ἐγὼ σὲ ὑπονοῶ
 180 χεῖρονα φθαρτὸν ἄνθρωπον ἄλλον εἶναι, ὅπως οἱ ἡμᾶς τοῖς
 185 Ἀτρείῳ παῖσιν εἰς τὴν Ἰλιον παρεγένοντο. "διὸ δὴ ἐκ ἂν
 τὰς βασιλεῖς διὰ ζώματος λοιδορῶν λέγοις, καὶ τέτοις ὀνειδή
 παραφέρεις ἐπιστροφὴν τε ἐπιτηροῦς. ἔδαμῶς δὲ ἀκριβῶς
 ἐπιστάμεθα ὅπως γενήσῃ τὰ παρόντα ἔργα, εἰ καλῶς ἢ
 190 κακῶς ὑποστρέψωμεν οἱ Ἕλληνες. διὸ νῦν τῷ Ἀτρείδῃ
 195 Ἀγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τῶν ὕχλων "καθέλθῃ ὕβριζων, ὅτι

αὐτῷ πάνν πολλὰ διδάσιν οἱ ἡμίθεοι Ἕλληνες, οὐ γὰρ
 ἐρεθίζων λέγεις καὶ δημηγορεῖς. ἀλλ' ἐγὼ σοι, τοῦτο δὲ
 ἐγὼ καὶ τετελεσμένον ἔσται· ἐὰν ἔτι σε ἄφρανα ὦντα κα-
 λάβω ἔτιω ὡς τῶν, μηκέτι εἰς τὸ μετέπειτα τῷ Ὀδυσσεῖ
 (ἐμοί) ἢ κεφαλῇ τοῖς ὤμοις λαμβάνει, "μηδὲ ἔτι τῶν
 200 τῷ Τηλεμάχῃ πατὴρ κληθεῖν, εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἐκ-
 δύνω τὰ προσφιλῆ σε ἱμάτια, τὴν τε χλανίδα καὶ τὸν
 τῶνα, ἵτανά σοι τὰ αἰδοῖα περικαλύπτουσι, σὲ δὲ καλῶν
 ἐπὶ τὰς ταχέας ναὺς ἀποπέμψω πλῆθους ἀπὸ τῆς ἰσθ-
 205 μίου αἰκιστικῆς πληγῆς." ἔτιω δὲ εἶπε, τῇ βασιλῇ
 ῥάβδῳ τὸ μεταφρένον καὶ κατὰ τὰς ὤμας ἐπλήξεν. ὁ δὲ
 ὀδύνης συνεκάμφθη, ἄκματον δὲ αὐτῷ ἐξέπαισε ἀπὸ τοῦ
 μώλωπος δὲ αἰμακτώδους ἐκ τῆς μεταφρένης ἔσαντ' ἐπὶ
 210 πληγῆς [ὑπὸ τῷ σκήπτρῳ τῷ χρυσοῦ· ἔτος δὲ ἐκαστὴν
 ἐφοβήθη]. ὀδυνηθὴς δὲ, ἀπρεπὲς κατασχέσας τὸ πρό-
 215 σπον, ἀπεμάξατο τῇ προσώπῃ τὸ δάκρυον. "οἱ δὲ Ἕλλη-
 καίτοι λυγόμενοι ἐπὶ τῇ ὕβρει τῷ Θεοσίτῃ ἡδέως γέλωσαν.
 ἔτιω δὲ τις εἶπε πρὸς ἄλλον τινὰ ἰδὼν ἐγγὺς παρῶντα
 "φεῦ παπᾶ, ἀληθῶς δὴ πάμπολλα ὁ Ὀδυσσεύς ἀγαθὰ
 220 εἰργασαί συμβουλίας ἐξηγέμενος ἀγαθὰς τὸν πόλεμον
 παρασκευάζων· νῦν δὲ τὸτο μεγάλως ἄριστον ἐν ταῖς
 225 ἡλυσίν ἐπαρξεν, "ὅστις τὸν ὕβριζεν τὸν ἕκοντα
 βάλλονται ἐπέχε τὸν δημηγοριῶν. ἐκ ἐπὶ πολλὴν αἰὶν
 δευτέρῃ πάλιν ἀναπίσει ἢ ἄλλοις προθυμῶ καὶ ἡ αὐτῷ
 ὀργῇ κακολογῶν τὰς βασιλεῖς ὀνειδιστικοῖς λόγοις." αὐτῷ
 230 εἶπε τὸ πλῆθος. ἀνέστη δὲ ὁ τὰς πόλεις πορθεῖν (ὁ πόλεμος
 καὶ) Ὀδυσσεύς, τὴν βασιλικὴν ῥάβδον κατέχων· παρ' αὐ-
 235 τὸν δὲ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηναῖα ἡμοιωθεῖσα τῷ κήρῳ
 σιγᾶν τὸν ὄχλον ἐκέλευεν, ὅπως ὁμῶς οἱ πρῶτοί τε καὶ οἱ
 240 ἔχατοι Ἕλληνες τὸν λόγον ἀκούσειεν καὶ ἐπισκέψαντο (ἡ
 νοήσασσι) τὴν βελήν. ὅστις καλῶς ἐν τέτοις φρονῶν ἰδὼν
 γόρησε καὶ εἶπεν "ὦ νίε τῷ Ἀτρείῳ, νῦν δὴ σε βασιλεῖ
 245 ἔλθουσιν οἱ Ἕλληνες· πᾶσιν ἐπονείδιστον ποιῆσαι τοῖς
 250 θρώποις τοῖς μεμερισμένῃ ἔχου τὴν φωνήν, ἔδομα δὲ
 σοὶ ἐκτελεῖν τὴν σύνταξιν ἣν ἐπέχοντο ἐνταῦθα ἐν τῇ
 τάξει παραγενόμενοι ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου τῆς ἡπειρωτικῆς
 255 τὴν Ἰλιον ἐκπορθέσαντα τὴν καλῶς τετιχισμένην ἐπαι-
 260 θεῖν. ὥσπερ γὰρ ἡ παῖδες νέοι (μικροὶ) καὶ γυναικες ἀνδρῶν
 265 ῥημοὶ (μυνηθεῖσαι) "πρὸς ἀλλήλους θρηνησὶν εἰς τὸν οἶ-
 270 κον πορεύεσθ. ὅντως δὲ πορεύσιν τὸν ἄνδρα· ἐκάνον τὸν
 ὑπὸ κακοπαθείας ληθῆντα πορευθῆναι οἴκαδε (ὅντως μὲν
 275 ἦν καὶ ἄλλος ἐστὶν ἀνασθέντι ἐπανέρχων)· καὶ γὰρ τις ἐν τῇ
 μένων πόρῳ τῆς ἰδίας γυναικὸς λυπεῖται σὺν τῇ τῇ
 280 πολυκαθέδρῳ, ὅντινα αἱ χαιμερναὶ σπέρουσι τὸν ἄνδρα
 285 σονγυλίσαι τακαττομένην τε θάλασσα." ἡμῖν δὲ ἀμῶς
 290 ἐσι περιερχόμενος ἐνταῦθα ἐνταῦθα μένουν· διὸ δὲ ἀμῶς
 295 φομαί τὸς Ἕλληνας ἔτιω ἑαυθυμῆντας λυπεῖται παρὰ τὴν
 ναυσὶ ταῖς καμπυλοπρόμοις. ἀλλὰ καὶ ὅπως ἐφόβουσαν
 300 ἡδὺς ἐπὶ πολλὸν χρόνον μένειν καὶ κενὸν (ἄπρακτον) ἐκ-
 305 νελεῖν. καρτερήσατε φίλοι καὶ ὑπομείνατε χρόνον ὀλίγον δὲ

ἄρμυς. καλῶς γὰρ δὴ τὰτο οἶδαμεν ἐν ταῖς διανοαῖς, ἐξέσσομεν δὲ ἢ ὑπόχρεαι εἶτε καὶ μή. "ἐπολαμβάνω γὰρ δὴ ἐπι-
 πάντες μάρτυρες ὅσας μὴ προκαθαυράσας ὁ θάνατος
 ἀπὸ τῆς χθρὸς καὶ πρῶν· ὅτε εἰς τὴν Ἀλλίδα αἱ ναῦς τῶν
 Ἑλλήνων συνηθροίζοντο κακωτικά τῷ Πριάμῳ καὶ τοῖς
 Τρώεσσιν κομίζουσαι, "ἡμεῖς δὲ περὶ τινα κρίνην κατὰ τοὺς
 ἰσθμὸς καὶ οἴκους βωμὸς ἐπετέλεσμεν τοῖς θεοῖς τελείας θυσίας 355
 καὶ τῇ ἱερᾷ πλατύνῳ, ὅθεν ἐφέρετο καλὸν καὶ λαμπρὸν
 τῶν, ὅπου ἡμῖν ὤφθη τὸ μέγα σημεῖον· ὁ δὲ δρῶν κατὰ
 τὰ νῶτα πυρρὸς, καταπληκτικός, ὕψινα δὲ ὁ Ζεὺς ἐπιμυεν
 τοῖς τὸ φῶς, "τὸ βωμὸς ἐπέτελεσμεν πρὸς τὴν πλατύναν δὴ
 ἀνέστησαν, ὅπου δὴ ὑπῆρχον ερραῖα πῶλοι, μικρὰ τέκνα, 360
 ἐν ἑνὶ καὶ ἀκροατῶν κλάδῳ, φύλλοις ὑποπεπτωκότες,
 ὅτι· ἢ δὲ μήτηρ ἦν ἐννιάη, ἥτις ἔτεκε τὰ τέκνα. ἐκεί-
 νος τοῦτος ἐλεινὸς ἀνέλισκε τρίτοντας· "ἢ μήτηρ
 περὶ αὐτὰς ἐπέτετο θρηῖσσα τὰ προσφιλέα αὐτῆς τέκνα·
 αὐτὴν δὲ ἐπιστραφεὶς ἀπὸ τῆς πτέρυγος ἐκράτησε περὶ
 τῶν τέκνων θρηῖσσαν. ἐπειδὴ δὲ κατέφαγε τὰ τέκνα τῆς 365
 ερραῖας καὶ αὐτὴν τὴν ερραῖαν, τῆτον μὲν διὰ δόλον ἐποίη-
 σεν ὁ θεὸς ὅσας αὐτὸν φανῆναι ἐποίησε (Ζεὺς)· λίθον γὰρ
 αὐτὸν ἐποίησεν ὁ τὸ Κρόνος παῖς τὸ σκολιοβούλα. "ἡμεῖς
 δὲ ἐκείνους ἐξεπληττόμεθα ὅσον ἐγένετο. ὡς ἐν φοβερᾷ μέ-
 γετα σημεῖα εἰς τὰς τῶν θεῶν ἐσθλὰς θυσίας, ὁ Κάλχυσ
 ἀνέως μετὰ ταῦτα μαντευόμενος ἐδημηγόρει. τί δὴ ποτε 370
 ἐκείνους ἐγγράφειτε οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες "Ελ-
 ληνες; ἡμῖν μὲν ἐν τῷτο ἔδειξε τέρας μέγα ὁ βαλεντικῶ-
 νος Ζεὺς, "βραδυχρόνιον, ὅπως καὶ βραδέως τελεθροῦμε-
 ναι, ὁ τινὸς ἢ δόξα εἰδέποτε ἀπολείται. ὥσπερ ὅτος κατέ-
 φαγε τὰ τέκνα τῆς ερραῖας καὶ αὐτὴν, ὅτι, ἢ δὲ μήτηρ 375
 αὐτὴν ἦν ἥτις ἔτεκε τὰ τέκνα, ὅπως ἡμεῖς τοσαῦτα ἔτη πο-
 λὺν πορθέσομεν αὐτόθι (ἐν τῇ Ἰλίῳ), τῷ δικαίῳ δὲ ἐναντιῷ
 αὐτῶν πόλιν πορθέσομεν τὴν πλατυάμοδον. "ἐκείνος μὲν
 ὅπως ἐδημηγόρει, ἡμῖν δὲ ταῦτα νῦν τελεῖται. ἀλλ'
 ὅστις μένετε πάντες ὡς ἐσθλοὶ "Ελληνες αὐτόθι, ὥς ἐν
 τῇ μεγάλῃ πόλιν τῷ Πριάμῳ πορθέσομεν." ὅπως εἶπεν, 380
 αὐτὸ δὲ "Ελληνες μεγάλως ἐβόησαν — αἱ δὲ τῆς καταπληκτι-
 κῶν περιήχσαν βοησάντων ὑπὸ ταῦταις τῶν "Ελλήνων —
 τοῖς δὲ εἶπεν ὁ ἐντιμὸς καὶ ἐν Γερῇ ἀνιτραφεὶς ἱππικὸς
 Νέστωρ "φίλοι παῖδες, ὅπως παῖσιν ὁμοιωμένοι δημηγορεῖτε 385
 ἡμεῖς, οἳ ἐδὲν διὰ φροντίδος ἐξί τα πολιμικά ἔργα. πᾶ-
 ρος δὲ αἱ συνθήκαι καὶ οἱ ὅροι πορευθήσονται ἡμῖν; "ὑπὸ πύ-
 ρος δὲ αἱ γνώμαι ἀφανισθῶσιν καὶ τὰ βελέματα τῶν ἀν-
 ὁρῶν καὶ αἱ δὲ ἀκράτε οἶνα γενόμεναι θυσίαι καὶ αἱ δεξιῶ-
 ναι ἐν αἷς ἐπιπεσέμεναι. εἰ καὶ γὰρ καὶ μάτην τοῖς λόγοις
 ἐρῶμεν, ἐδὲ τι μηχανήματα εἶρεῖν δυνάμεθα πολλὴν χρόνον 390
 ἐνθάδε ὑπάρχοντες. ὡς Ἀγάμεμνον, σὺ δὲ ὡς πρότερον
 ἡσυχάζεις ἀμετακίνητον γνώμην "ἡγὼ τῶν "Ελλήνων
 ἡς τὰς ἔχουρας μάχας· τοῦτος δὲ ἐκ φθείρεται ἕνα καὶ δύο,
 ὅστις ἐν τῶν "Ελλήνων ἰδίᾳ βελεύεται. ἐντελὲς δὲ πρῶτος
 αὐτῶν πρὸ τῆς εἰς τὴν Πελοπόννησον πορευ- 395
 θῆναι ἡμᾶς, πρὶν καὶ τῆς αἰγυδῆας γνώμην τὴν βελήν, εἴτε

ἐν ἡμεῖς τὰ παρ' ὧντινα ἔδεποτε τὰ κόρυμνα λείπει τῶν παν-445 δὲ συνηθροίζοντο πάνυ ταχέως. "οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ἐγγενέσταιοι βασιλεῖς ὤρων διαχωρίζοντες, ἐν τοῖς δὲ ἡ γλαυκόφθαλμος Ἀθηναῖα ἀγρίδω πορθοῦσα μὴ λύτιμον ἄφθαρτον καὶ ἀθάνατον, ἥς τινὸς ἐκείτων κροῖται ὀλόχουσι ἡρώεσσι καὶ ἐκρέμονται, πάντες καλῶς πεπλεγμένοι, ἐκείτων δὲ νομισμάτων χρυσῶν τιμῆς ἑκατοσύντατον ἐνθροισάσα διήκει τὸν ὄχλον τῶν Ἑλλήνων παρὰ μῦσα πορευθῆναι εἰς τὸν πόλεμον· ἐνέβαλε δὲ δόταμα ἐν τὴν ἐκείσε καρδίαν ἀκατάπαντον πολέμειν καὶ μάχεσθαι, καὶ δὲ Ἑλλήσιν εὐθέως ὁ πόλεμος ἡδύτερος ἐγένετο ἥτις ἡ ρεῦεσθαι (ἐπ' ἀνασφύρειν) ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς βαθείαις εἰς τὴν προσηφισμένην πατρίαν γῆν. "καθ' ἕνα περὶ ἀγλαοκροῖται καὶ πολλὴν ὕλην ὕδατος ἐν ἰσχυροῖς, πόρρωθεν δὲ διέκρινε ἡ λαμπρότης, ἕως τῶν πορευομένων ἀπὸ τῆς σιδήρου θείας καὶ θανάτου λαμπρότης πάντοθεν φαινομένη ἀέρος εἰς τὸν ἑρῶν παρ' ἐγένετο. τῶν δὲ ὡς περὶ ἀγλαοκροῖται πετεινῶν πλήθη πολλά, "χρῶν ἢ γεράνων ἢ μακροτραχήλων, ἐν τῇ τῆς Ἀσίας συμφύτῳ τόπῳ παρὰ τοῖς ὕδασι τὰ Καῖρος (ποταμὸς Ἀνδρίας) ἐνταῦθα κατέκειτο πτόνῳ χαίρειναι ταῖς πτέρυξι, μετὰ κλαγγῆς προσηφισμένων, ἥξει δὲ ὁ σύμφυτος τόπος. ἕως τῶν πλοίων πολλὰ πόρρωθεν τῶν πλοίων καὶ τῶν σκηνῶν εἰς τὴν διάδα προέτρεχον τὴν παρακειμένην τῇ Σκαμάνδῳ γῇ καταπληκτικὸν ἦχει ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν τῆς ἵππων. ἔσαντο δὲ ἐν τῇ πεδίῳ τῇ τῇ Σκαμάνδῳ τῇ τῇ φέρονται ἀμείρηται, ὅπου τι φέλλου καὶ ἄνθη γίνονται καὶ κωρὶ τῇ ἑαυτοῦ. καθ' ἕνα περὶ μῶν ἀθροῖς πεταμένον πλοῖον πολλὰ, "αἵτινες κατὰ τὴν ἐπαύλιν τὴν ποιμένην περὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἐν τῇ ὥρῃ τῇ ἑαυτοῦ, ὅπου τὰ γαλακτοδόχα ἄγρια βοῦνται, τοσούτοι ἐπὶ ταῖς τοσούτοι τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἑλλήνες ἐν τῇ πεδίῳ εἰσέρχονται διαφθεῖναι προθυμῆται. τῶν δὲ καθ' ἕνα ἀγλαοκροῖται μεγάλα αὐτῶν αὐτῶν ἀνδρες "ἑρῶς διαχωρίζοντες, ὅταν ἐν τῇ βοσκή ἀναμειγῶν, ἕως τῶν διέκρινον τῇ κατέσει ἡγεμόνες εἰς τὴν μάχην παραγενέσθαι· ἐν αὐτοῖς δὲ βασιλεὺς Ἀγαμέμνον ὁ τῶς οφθαλμοῦ καὶ τὴν κεφαλὴν ὁμοῖος τῇ Αἰδῇ τῇ τετραμένῳ τοῖς κροῖται, τῇ Αἰδῇ δὲ τῇ ὁμοῖος τῇ Αἰδῇ τῇ τετραμένῳ τοῖς κροῖται. "καθ' ἕνα περὶ τῶν ἑαυτοῦ καὶ ἐξοχῶν τῶν ἡμετέρων. "οἱ δὲ μῦσαι τὴν αἰ τὸν Ὀλύμπου οὐρανόν — "οἱ δὲ τυχάνετε καὶ ἐν τοῖς πράγμασι ἐξε καὶ ἐπὶ ταῖς πόλεσι καὶ ἐν τῇ δόξαν μόνον ἀκόμει, ἐκείναι δὲ ἐπιστάται οἱ τινες ἀρχηγοὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡγεμόνες ἦσαν. τὸ αὐτὸ θός δ' ἐκ ἂν μυθησάμεν ἔδδ' ὀνομάσαιμι ἔδδ' εἰ μοι δόξα εἰσεῖ δὲ φωνή μοι ἐννῇ, εἰ μὴ αἰ τὸν Ὀλύμπου οὐρανόν μῦσαι Αἰὼς τῇ ἀγρίδῃ αἰ θνητοῖς ἐπονησάμεν ὀνομάσαιμι εἰς τὴν Πίον ἦλθον. τοὺς ἄρχοντας δὲ τῶν ναῶν ἐπὶ τῇ

τοδοπαῶν ἀνέμων, ὅταν τῇδε κάκεισε γένωντο. ἀναστάντες δὲ ὤρων σκεδασθέντες κατὰ τὰς ναῦς, καὶ πῦρ ἀνήσαν κατὰ τοὺς σκηνὰς καὶ ἐδαινοποιήσαντο. "ἄλλος δὲ ἄλλῳ ἔδδ' ἐν τῶν ἀθανάτων θεῶν, ἐχόμενος τὸν θάνατον τε διαφθεῖν καὶ τὸν μόλυσμα τῆς πολέμου. ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον βῆν ἔθυσσε λαπαρὸν πενταετὴ τῷ ὑπερδυνάμῳ παιδὶ τῷ Κρόνῳ Αἰδῇ, ἐκάλει δὲ τὰς ἐντίμους βασιλεῖς τῶν Ἑλλήνων, "τὸν Νέστορα μὲν πρῶτον καὶ Ἰδομενέα τὸν βασιλέα, ἔπειτα δὲ τὰς δύο Αἴαντας καὶ τὸν υἱὸν τῆς Τυδείδῃς (Διομήδην), ἔκτον δὲ τὸν Ὀδυσσεῖα τὸν τῇ Αἰδῇ κατὰ τὴν βελὴν ἴσον. αὐτόκλητος δὲ αὐτῷ ἦλθεν ὁ ἐν τῷ πο-455 λέμῳ γενναῖος Μενέλαος· ἤρξατο γὰρ κατὰ ψυχὴν τὸν αὐτῷ ἀδελφον καὶ ἐν ἑρῳ ἐπὶ αὐτῷ. "περὶ δὲ τὸν βῆν κύκλῳ ἔστησαν καὶ τὰς κροῖτας ἐλάβοντο. ἐν τῶν δὲ ἐχόμενος εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνον "ὦ Ζεῦ ἐνδοξότατε, ὁ μελαίνων τὰ νύκτα, ὁ οἰκῶν ἐν τῷ αἰθέρι, μὴ πρότερον τὸν ἥλιον δύναι καὶ τὴν νύκτα ἐπὶ λείπειν πρὶν με χαρὰ καὶ ἐπὶ πρόσω-455 πον κατευβαλεῖν τὸν τῇ Πριάμῃ οἶκον "πυρκαῖαν, ἐμπρησάσαι δὲ καὶ διὰ καυσικὰ πυρὸς τὸς πύλωνας, τὸν τῇ Ἐκτορος δὲ χιτῶνα ἐν τοῖς εἰρηνοῖς διακόψαι τῷ σιδήρῳ διακοπυόμενον· πολλοὶ δὲ περὶ αὐτὸν φέροι ἐπὶ πρόσωπον ἐν465 πολλὰ πόρρωθεν τῶν πλοίων καὶ τῶν σκηνῶν εἰς τὴν διάδα προέτρεχον τὴν παρακειμένην τῇ Σκαμάνδῳ γῇ καταπληκτικὸν ἦχει ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν τῆς ἵππων. ἔσαντο δὲ ἐν τῇ πεδίῳ τῇ τῇ Σκαμάνδῳ τῇ τῇ φέρονται ἀμείρηται, ὅπου τι φέλλου καὶ ἄνθη γίνονται καὶ κωρὶ τῇ ἑαυτοῦ. καθ' ἕνα περὶ μῶν ἀθροῖς πεταμένον πλοῖον πολλὰ, "αἵτινες κατὰ τὴν ἐπαύλιν τὴν ποιμένην περὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἐν τῇ ὥρῃ τῇ ἑαυτοῦ, ὅπου τὰ γαλακτοδόχα ἄγρια βοῦνται, τοσούτοι ἐπὶ ταῖς τοσούτοι τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἑλλήνες ἐν τῇ πεδίῳ εἰσέρχονται διαφθεῖναι προθυμῆται. τῶν δὲ καθ' ἕνα ἀγλαοκροῖται μεγάλα αὐτῶν αὐτῶν ἀνδρες "ἑρῶς διαχωρίζοντες, ὅταν ἐν τῇ βοσκή ἀναμειγῶν, ἕως τῶν διέκρινον τῇ κατέσει ἡγεμόνες εἰς τὴν μάχην παραγενέσθαι· ἐν αὐτοῖς δὲ βασιλεὺς Ἀγαμέμνον ὁ τῶς οφθαλμοῦ καὶ τὴν κεφαλὴν ὁμοῖος τῇ Αἰδῇ τῇ τετραμένῳ τοῖς κροῖται, τῇ Αἰδῇ δὲ τῇ ὁμοῖος τῇ Αἰδῇ τῇ τετραμένῳ τοῖς κροῖται. "καθ' ἕνα περὶ τῶν ἑαυτοῦ καὶ ἐξοχῶν τῶν ἡμετέρων. "οἱ δὲ μῦσαι τὴν αἰ τὸν Ὀλύμπου οὐρανόν — "οἱ δὲ τυχάνετε καὶ ἐν τοῖς πράγμασι ἐξε καὶ ἐπὶ ταῖς πόλεσι καὶ ἐν τῇ δόξαν μόνον ἀκόμει, ἐκείναι δὲ ἐπιστάται οἱ τινες ἀρχηγοὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡγεμόνες ἦσαν. τὸ αὐτὸ θός δ' ἐκ ἂν μυθησάμεν ἔδδ' ὀνομάσαιμι ἔδδ' εἰ μοι δόξα εἰσεῖ δὲ φωνή μοι ἐννῇ, εἰ μὴ αἰ τὸν Ὀλύμπου οὐρανόν μῦσαι Αἰὼς τῇ ἀγρίδῃ αἰ θνητοῖς ἐπονησάμεν ὀνομάσαιμι εἰς τὴν Πίον ἦλθον. τοὺς ἄρχοντας δὲ τῶν ναῶν ἐπὶ τῇ

τὰς ναὺς ἀπώσας. [τῶν μὲν Βοιωτῶν ὁ Πηλεΐδης καὶ ὁ Ἀχιλλεύς βασιλευσάντων, καὶ ὁ Ἀρκιστέας καὶ ὁ Προδοῖνος καὶ ὁ 545
 Πάριος, οἵτινες τὴν Ὑρίαν ὤκουν καὶ Ἀλλίδα τὴν περὶ τὴν
 καὶ τὴν Σχοῖνον καὶ τὴν Σκῶλον καὶ τὸν πολλὰς προβάδας
 ἔχοντα Ἐτιμόν καὶ τὴν Θεσπιαν καὶ τὴν Γραῖαν (τὴν νῦν
 Πάνυραν) καὶ τὴν μεγάλην Μυκαλησσόν· οἵτινες καὶ περὶ
 τοῦ Ἀρκα κατέκταναν καὶ τὸν Ελλείον καὶ τὴν Ὑλιν καὶ τὸν Πι-
 πύον καὶ τὴν Ὠκυμένην καὶ τὴν Μεδίον τὰ ἐκτεῖσαι πό-
 λις καὶ τὰς Κύπας καὶ τὴν Εὐτρησιον καὶ τὴν πολλὰς πε-
 ριστὰς ἔχουσαν Θίσβην· οἵτινες καὶ τὴν Κορώνειαν καὶ τὴν
 βοιωτὶν Ἀλίστρον· οἵτινες καὶ τὴν Πλάταιαν ἔχον· οἵτι-
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

ρασαν (ὁρῶντες γὰρ τὸ τῇ χειρὶ πατάσαι) τὰς θώρακας δια-
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

ρισσέντα κ' τὴν Ἀμφιγένειαν ὥκεν κ' τὸν Πτελεὶν κ' τὸ 645 δὲ ὁμῶς τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα παρεγένοντο. τῶν δὲ
 195 ἑλός κ' τὸ Δωρίον, ὅσα αἱ μῆσαι "συναντήσασαι τὸν Θά-
 μυναι τὸν Θοῦκα ἐπέχον τῆς ψόης ἀπὸ Οἰχαλίας πόλεως
 παριόντων παρὰ Εὐρύτου τῆ Οἰχαλίας· διεβεβαιοτο γὰρ
 μεγαλυνῶν νικῆσαι κἂν αὐταὶ αἱ μῆσαι ᾤδουν αἱ θυν-
 τέρες τῆ αἰγιόχα Διός· αἱ δὲ ὁρμηθεῖσαι τοῦλον ἐποίη-
 200 σσαν, κ' τὴν ἰσθμὸν αὐτῆς "τὴν θείαν ἐξέστησαν κ' ἐπιλαθέσθαι 650
 τῆ καθαρισμῶ ἐποίησαν. τότε πάλιν ἠγμάνενεν ὁ ἐκ Γε-
 ρήνης ἱππότης Νέστωρ. τότε ἐνεθήκοντα κοῖλαι νῆες ἐν τάξει
 655 οὐβούντο. οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Ἀρκαδίαν ὑπὸ τὸ τῆς
 Κυλλήνης ὑψηλὸν ὕψος παρὰ τὸν τῆς Αἰλῆος τάφον, ὅσα
 660 αἱ ἐγγὺς (κ' συστάην) μαχόμενοι ἄνδρες, "οἵτινες κ' Πενιόν 655
 ὥκεν κ' Ὀρχομενὸν τὴν πολλὰ θρόμβωτα ἔχουσαν καὶ τὴν
 Ῥίαν κ' τὴν Σιραίην κ' τὴν ὑπὸ ἀνέμων κατευπεμένην
 Ἐρίαν κ' τὴν Τεγίην ὥκεν κ' τὴν ἐκέρουσαν Μαρτίαν
 κ' τὴν Στύμφαλον ὥκεν κ' τὴν Τυρασίαν εἶχον, τότε πάλιν ἠγμ-
 665 αῖτο ὁ τῆς Ἀγκαίης παῖς ὁ βασιλεὺς Ἀγαπήνωρ "τῶν ἐξή-
 κοντα πλοίων. πολλοὶ δὲ ἐν ἐκάστῳ πλοίῳ ἄνδρες Ἀρκαῖδες 660
 ἐβέβησαν εὐδύτες πολεμῶν· αὐτοὺς γὰρ αὐτοῖς ἔδωκεν ὁ βα-
 σιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων ναὺς εὐκαθάρους διαπερῶν
 τὸν μέλανα πόντον ὁ Ἀτρεΐδης, ἐπειδὴ ἀδαιμῶς αὐτοῖς τῶν
 665 κατὰ θάλασσαν ἔργων ἔμελεν. "οἵτινες δὲ δὴ τὸ Βαπρό-
 αῖον κ' τὴν Ἥλιδα τὴν μεγάλην ὥκεν, ἐφ' ὅσον ἦ τε Ὑρ- 665
 μίνη κ' τελευταία ἡ Μύρσιος κ' ἡ Ὠλενία πέτρα (ὅρος δὲ
 τῆς Ἥλειας) κ' τὸ Ἀλίσιον ἐμπεριέχει (ἢ ὁρεῖ), τούτων
 πάλιν τίσσαις ἀρχηγοὶ ἦσαν, δέκα δὲ ἐκάστῳ ἀνδρὶ πλοῖα
 670 ἠκολούθησαν ταχέα, πλεῖστοι δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν Ἥλαιοι νέαι.
 675 τῶν μὲν δὲ ὁ Ἀμφίμαχος κ' ὁ Θάλπιος ἠγήσαντο, οἱ δὲ
 δὲ ἦσαν ὁ μὲν τῆς Κτεάτης ὁ δὲ δὴ τῆς Εὐρύτης Ἀκτορος
 παιδός. τότε πάλιν ὁ Ἀμαρυγκίδης ἠγήσατο ὁ κατεργὸς
 680 Διῶρης. τῶν δὲ τετάρτων ἦγετο Πολύδεστος ὁ θεοῦ ὁμοῖος,
 685 υἱὸς Ἀγαθέωνος τῆς Ἀργεῖς τῆς βασιλείας παιδός. "οἵτινες
 δὲ ἐκ τῆς Αἰολίας κ' τῶν ἱερῶν Ἐχινάδων νήσαν, αἵτινες 685
 οἰκῶσι πέτρῳ τῆς Ἥλιδος θαλάσσης ἀντικρὺ, τότε πάλιν
 ἠγήτο Μένης ὁ ἴσος τῷ Ἀρεῖ Φυλείδης, ὃν ἐγέννησεν ὁ τῷ
 Αἰ προσφιλέστατος ἱππικὸς Φυλεὺς, ὅς ἐστι τὸ Αἰολικόν
 690 ποτε ἀπικλῆθη τῷ πατρὶ μισθρεῖς. "τέτω ὁμῶς τεσσαρά-
 κοντα μέλανα πλοῖα παρεγένοντο. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἠγάγετο 680
 τῶς μεγαλοπύχνης Κεφαλλήνας, οἵτινες δὲ τὴν Ἰθάκην ὥκεν
 κ' τὴν κρησὶφυλλον (ἢ πολυδένδρον) Νήριον κ' τὰ Κρο-
 685 κύλια ἐνέμοντο κ' τὴν τραχείαν Αἰγίλιαν, οἱ κ' τὴν Ζάκυν-
 690 θον εἶχον κ' αὐτὴν Σάμιον περιένεμοντο, "οἵτινες δὲ τὴν
 Ἠπειρόν ὥκεν κ' πέραθεν ἐπέρποντο. τότε πάλιν ὁ Ὀδυσ- 685
 σείδης ἀρχηγός ἦν ὁ τῷ Αἰ κατὰ βυλὴν ἴσος· τότε δὲ ὁμῶς
 πλοῖα ἦλθον δώδεκα μυριάσις τῶς πρώτας, τῶν Αἰτωλῶν
 δὲ ἠγμάνει Οὐδᾶς ὁ υἱὸς τῆς Ἀνδραίμονος, οἵτινες τὸν
 695 Πλερώνα ὥκεν κ' τὸν Ὠλεον κ' τὴν Πελονην "Νακίδα
 τε τὴν περαθαλάσσιον κ' Κλυδῶνα τὴν περὶ ὧν. ὁ γὰρ εἰς 690
 τῆς Οἰνέως τῆς μεγαλοπύχνης υἱοὶ ἦσαν, ὅδε δὲ εἰς αὐτὸς ἦν
 (ὁ Οἰνέως), ἐτελεύτησε δὲ ὁ πατὴρ Μελέαγρος· ἐπὶ δὲ τῷ
 700 ἦν τὸ πᾶν τῆς ἔξαιας βασιλεύειν τῶς Αἰτωλοῖς· τότε

παῖδες τῷ βασιλεῶς· ταύτης ἔτος ἔκειτο λυπέμενος ἔνεκα, ὅτι αὐτὸς δὲ ἀναστρέφει ἐμὲ. "οἵτινες δὲ εἶχον τὴν Φυλάκην καὶ τὸν ἀνθ' ἔχοντα Πύρασον, τῆς Δημήτρος τὸ ἱερόν, καὶ τὴν Ἰωνά τὴν προβατοφύρον καὶ Ἀντρώνα τὴν παρα-
 Φαλασσίαν καὶ Πτελεὸν τὸν πολλὰς βοτάνας ποιῶντα, τοῦ-
 τόν δὲ Πρωτεσίλαος ὁ πολέμικός ἡγάτο ζῶν· τότε δὲ ἤδη
 κατέχευεν ἡ μεμελανωμένη γῆ. "τοῦτε δὲ καὶ ἀμφοτέρους τὰς
 παρὰ κατεξοσμένη γυνὴ ἐν τῇ Φυλάκῃ κατελείφθη καὶ ὁ
 Πτελεὸς ἄτεκνος. τῶν δὲ ἀπέκτεινε Ἀφρόδιαν ἀνὴρ ἀποπη-
 δόντα τῆς νεὸς πάντων πρῶτον Ἀχαιῶν, ἃ μὴν ἐδὲ ἔτοι-
 ζαν ἡγεμόνος ἦσαν· ἔζησαν γὰρ μὴν ἀρχηγόν· ἀλλὰ αὐτοὺς
 ἐκτείνε (ἢ καθόπισσε) Παδάρκης ὁ κλάδος τοῦ πολέμου,
 ὃν οὐκ ἴσμεν τῇ πολιορκίᾳ Φυλάκας παῖδες, ὃ ἀπ' ἀμ-
 φότερων τῶν γονέων ἀδελφὸς τῷ μεγαλοψύχῳ Πρωτεσίλαῳ,
 αὐτὸς κατὰ τὴν ἡλικίαν· ἔτος δὲ προγενέστερος καὶ βελ-
 ῶν ὁ ἡμίθεος Πρωτεσίλαος ὁ πολέμικός. ἑδαιμῶς δὲ οἱ-
 755 ἔτι ἔτι ἦσαν ἀρχηγῶ, ἔζησαν γὰρ μὴν ἀγαθὸν ἐν ἁ-
 ρῶν. "τάτῳ δὲ ὁμῶς τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα συνῆλ-
 θον, οἵτινες δὲ τὰς Φερέας εἶχον παρὰ τὴν Βοιβηίδα λίμνην,
 τὴν Βοιβὴν καὶ τὰς Γλαφυράς καὶ τὴν καλῶς ἐκτισμένην Ἰωλ-
 κίδα, τῶν ἡγεῖτο ὁ τῷ Ἀδμήτῃ προσφιλέως υἱὸς τῶν ἐν-
 760 ἑκα πλοίων ὁ Εὐμήλος, ὅντινα συγγενομένη τῷ Ἀδμήτῳ
 ἦν ἡ θάνατος τῶν γυναικῶν "ἢ Ἀλκίης, τοῦ
 Πηλεΐδου παῖδος τῶν Θυγατέρων τῇ μορφῇ εὐειδεστάτη, οἵ-
 765 τινες δὲ τὴν Μηδώνην καὶ τὴν Θανμακίαν ὄκταν καὶ τὴν Με-
 λλομένην εἶχον καὶ Ὀλιζώνα τὴν τραχεῖαν, τῶν δὲ ὁ Φι-
 λωκτῆς ἀρχηγός ἦν ὁ τῆς τοξικῆς ἐμπειρος τῶν ἐπὶ τῷ
 770 πλοίων· κωπηλάται δὲ ἐν ἐνὶ ἑκάστῳ πλοίῳ πεντήκοντα
 ἦσαν, ὅσοις τῆς τοξικῆς ἐμπειροὶ καὶ δυνατοὶ ἐν τῷ μά-
 χῳ. ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τῇ νήσῳ ἔκειτο ἰχυρὸς πόνης ὑπο-
 μένων, ἐν τῇ Ἀθήνῃ τῇ θείᾳ καὶ θανμασίῃ, ὅπως αὐτὸν κα-
 775 ἦσαν οἱ Ἕλληνες ἔλκει κάμνοντα χαλεπῶ τῷ ἐκ τῆς ὀλε-
 ρίας ὕδατος. ἔκεισε δὲ ἔτος ἔκειτο λυπέμενος· ταχέως δὲ
 ἔπειτα μνημονεύει "οἱ Ἕλληνες παρὰ ταῖς ναυσὶ τῷ βα-
 780 σιλεῖ Φιλοκτῆτος. καὶ μὴν ἐδὲ ἔτος ἔκειτο ἀρχηγῶ ἦσαν· ἔζη-
 ταν γὰρ μὴν ἀρχηγόν· ἀλλὰ ὁ βασιλεὺς διετάξεν ὁ Οἰλέως
 ἐκ παλαιᾶς νεότητος, ὅντινα ἐγέννησεν ἡ Πηνελόπεια συγγενομένη τῇ
 785 τῇ Οἰλῇ τῷ πολέμῳ. οἵτινες δὲ τὴν Τρέκην ὄκταν καὶ
 τὴν Τραχεῖαν καὶ ὕρην, καὶ οἵτινες εἶχον τὴν Ολ-
 κίδα τὴν πόλιν Εὐρύτου τῆς Οὐγαλῆος, τῶν πάλιν ἡγή-
 790 νοντο οἱ δύο παῖδες τῆς Ἀσκληπιδί, ἱατροὶ ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ,
 καὶ τὸ Παδαίριος καὶ ὁ Μαχάων. τῶν δὲ τριάκοντα κοῦ-
 795 ροὶ ἦσαν ἐν τάξει ἐπορεύοντο. οἵτινες δὲ τὸν Ὀρμένιον
 καὶ οἵτινες εἶχον τὴν κρήνην τὴν Ὑπέρειαν, "οἵτινες
 800 οἱ καὶ τὸν Ἀσέριον εἶχον καὶ τὰ ἀκρωτήρια τὰ λευκόγεια τῆς
 Τύρας, τῶν ἀρχηγὸς ἦν Εὐρύπλοος ὁ τῷ Εὐδαίμονος
 805 ἡγεμόνης υἱός· τῶν δὲ ὁμῶς τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα
 συνῆλθον. οἵτινες δὲ τὴν Ἀργισίαν εἶχον καὶ τὴν Γυρτώνην
 810 καὶ τὴν Ὀρθην καὶ τὴν Ἠλιώην καὶ τὴν ἑγγεῖον πόλιν
 Ὀλοσσόονα, "τῶν πάλιν ἡγεμόνευε Πολυποίτης ὁ ὑπομο-
 815 νικός ἐν τῷ πολέμῳ υἱὸς τῆς Πηνελόπιδος, ὅντινα ἐγέννησεν

ὁ ἀθάνατος Ζεὺς· ὅντινα δὲ συγγενομένη τῇ τῇ Πηνελόπιδῃ
 υἱὸς ἐγέννησεν ἡ ἑνδοξὸς Ἰπποδάμεια τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
 820 ὅτε τὰς Θῆρας ἐπιμαρτύρησεν τὰς θαλάσας, τῶν δὲ ἐκ τοῦ
 Πηλίου ὄρους ἐξέωσεν καὶ τοῖς Ἀθήναιοις πλησιάζει ἐκείσιν
 825 "οὐ μόνος, ἅμα αὐτῷ Λεονταῖος ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, ὃ
 υἱὸς τῷ ὑπερβόρῳ (ὃ ἐστὶ μεγαλοψύχῳ) Κορώνῃ τῷ Κικονίδῃ.
 830 τῶν δὲ ὁμῶς τεσσαράκοντα μέλανα πλοῖα ὑπῆρχον. ὁ δὲ
 Γανεύς ἐκ τῆς Κόφης ἤγαγεν ἔκαστος καὶ δύο ναῦς· τῶν δὲ
 οἱ Ἐνιῆρες ἡκολέθησαν καὶ Περαιβοὶ οἱ καρτερεῖντες ἐν τῷ
 835 πολέμῳ, "οἵτινες περὶ Δωδώνην τὴν κακὴν χερσὶν ἔχου-
 σαν τὰς οἰκίας ἐποίησαν· οἵτινες καὶ περὶ τὸν ἐκείσιν
 (καὶ ἐπείραστον) Τιταρήσιον ποταμὸν ἐγείροντο, ὅστις δὲ
 εἰς τὸν ποταμὸν Πηνειὸν ἐκδίδωσι τὸ καλῶς ἔσον ὕδωρ
 (προεμπίπτει). ἑδαιμῶς δὲ ἔτος τῷ Πηνειῷ τῷ λαμπρῷ καὶ
 840 καλῷ ρεύματι ἔχοντι συμπίπτει, ἀλλὰ ἀνωθεν αὐτῷ ἐπιρ-
 845 ρεῖ καθάπερ ἔλαιον· ὅρως γὰρ φοβεῖται τῆς Στρυγὸς ὕδατος
 ἐξῆν ἀποβροχῇ. τῶν Μαγνήτων δὲ ἡγεμὸν ὑπῆρχε Πρόδοτος
 ὁ τῷ Τευθροδότῳ υἱός, οἵτινες περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ κρη-
 850 σσύλλον Πηλεῖον ὄκταν. τούτων μὲν Πρόδοτος ὁ ταχὺς ἡγε-
 μὸν ἦν· τῶν δὲ ὁμῶς τεσσαράκοντα πλοῖα μέλανα συνῆλ-
 855 θον. "ἔτοι δὲ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων καὶ βασιλεῖς ὑπῆρχον.
 860 τίς δὲ τῶν ἐξοχωτάτος ἦν, αὐτοὶ μοι λέγε ὁ μῦθος, αὐτῶν
 καὶ τῶν Ἰσθμίων, οἵτινες ἅμα τοῖς Ἀτρεΐδαις ἦλθαν. αἱ μὲν
 Ἰσθμιοὶ μεγάλως ἄριστοι ἦσαν τῷ Πηλεΐδῃ καὶ τῷ Ἀδμήτῃ,
 865 ἄριστος Εὐμήλος ἦλθεν τὰς δὲ ὑποπόδας ὡς ὄντιδας, ὁμοί-
 870 οῦν, ἰσοεῖς (ὁμοίλικας), ἥτοι ἴσας καὶ ἀνάλογους τοῖς νῆ-
 875 οῖς ὑπὸ σάθμοις. "ταύτας ἐν Πιερίᾳ ἐθρέψατο ὁ λαμπρό-
 880 τοξος Ἀπόλλων ἀμφοτέρους θηλείας, ἐπιστρέφοντας ὅτε μὲν
 φεύγειν ὅτε δὲ διώκειν πολέμικόν. τῶν δὲ δὴ ἀνδρῶν με-
 885 γάλως ὑπῆρχεν ἄριστος ὁ Τελαμώνιος Αἴας, ὁπότε Ἀχιλ-
 890 λεὺς ὠργίζετο· ἔτος γὰρ κατὰ πολλὰ κρείττων ἦν ἀπάντων "καὶ
 895 οἱ Ἰσθμιοὶ οἵτινες ἔφειρον τὸν ἄρογον Πηλεΐδῃ υἱόν (Ἀχιλλεῖα).
 900 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπυλοπρόμοις καὶ θαλασσο-
 905 πλοίοις ἀνέκειτο ἐπιμόνως ὀργιστὴς Ἀγαμέμνων τῷ βα-
 910 σιλεῖ τῶν ὅλων, τῷ Ἀτρεΐδῃ καὶ οἱ δὲ λαοὶ παρὰ τῷ
 915 αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης βαρεῖσι λίθοις ἐγυμνάζοντο καὶ ἀκον-
 920 τίσιν ἀφίεντες (καὶ πέμποντες) καὶ τόξοις· οἱ δὲ Ἰσθμιοὶ παρὰ
 925 τοῖς ἰσθμοῖς ἄριστος ἔκαστος εἶδος βατάνης ἐδίδοντες καὶ τὸ
 930 ἔλαιον τεθραμμένον ἢ ἡνιόχον σῆλινον ἐσθλίσαν· τὰ δὲ ἄρ-
 935 ματα ἐσκεπασμένα ἔκειτο τῶν δεσποτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς·
 940 ἔτοι δὲ ἀρχηγὸν φιλοπόλεμον ἐπὶ τῶν περιήρχοντο ὧδε
 945 ἀνὰ τὸ στρατόπεδον, ἑδαιμῶς δὲ ἐμάχοντο. "οἱ δὲ
 950 (Ἕλληνες) ἀπῆσαν ὡς ἂν εἰ πᾶρ γῆν πᾶσαν καταβόσκου-
 955 το· ἡ δὲ γῆ ὑπέβλεπε καὶ ἤκει ὡς περὶ ὑπὸ τῷ τετραπόδῳ τοῖς
 960 κεραινοῖς Διὸς ὀργισμένῃ, ὅπως περὶ τῷ Τυφῶνι τὴν
 965 γῆν μαζέλλοι ἐν τοῖς Ἀρίμοις, ἵνα φασὶ τῷ Τυφῶνι εἶναι
 970 τὰς κοίτας (ἢ οἰκίας). ἔτω δὲ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τῶν με-
 975 γάλως ὑπέβλεπε τὴν γῆν "ἐρχομένων· πάντες δὲ ταχέως ἐπείρων
 980 διὰ τῆς πεδίας. ταῖς δὲ Τρωσὶν ἄγγελος παρεγένετο ἡ τοῖς
 985 ποσὶ ταχέως Ἰφίς παρὰ τῷ αἰγιδόχῃ Διὶ σὺν ἀγγελίᾳ χα-
 990 λεπῇ. ἔτοι δὲ λόγους ἰδημηγόρεον παρὰ τοῖς τοῦ Πριάμου

πυλῶσι πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι καὶ οἱ νέοι καὶ οἱ
 790 πρεσβύτεροι. Ἐγγὺς δὲ εἶσα εἶπεν ἡ ταχύνεισ' Ἰρις, ὡμοῖω-
 θη δὲ κατὰ φθογγὴν νύφ' τῷ τοῦ Πριάμου Πολίτῃ, ὅστις
 τῶν Τρώων κατὰσκοπος ἐκάθιζε, τῇ τῶν ποδῶν ταχυτῇ
 τεθυρόρηκός, ἐπὶ ἀκροτάτῳ τάφῳ τῷ Αἰσυνῆτι γέροντος, ἐκδεχόμενος ὁπόταν ἀπὸ τῶν νεῶν ἀφορμίσωσιν οἱ Ἕλλη-
 795 νες. Ἐκείνῳ ὁμοιωθεῖσα προσεῖπεν ἡ τοῖς ποσὶ ταχέα Ἰρις
 "ὦ γέρον, αἰεὶ σοὶ προσφιλεῖς οἱ λόγοι οἱ ἀδιάκριτοι εἰσι καὶ
 πολλοί, ὥσπερ ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰρήνης· πόλεμος δὲ πο-
 λὺς καὶ ἀνέκκλιτος διεγέρσει. ὄντως μὲν πάνυ πολλὰκίς εἰς
 μάχης ἀνδρῶν ἦλθον, ἀλλ' ἐδέποτε ταισταν καὶ τοσάντων λαὸν
 800 εὐεώρακα· πάνν γ' τοῖς φύλλοις ὁμοιούμενοι ἢ τοῖς ψάμμοις
 ἔρχονται κατὰ τοῦ πεδίου πολεμήσοντες περὶ τὴν πόλιν. ὦ
 "Ἐκτόρ, σοὶ δὲ πλέον προσάσσω καὶ ἐντέλλομαι ἔγωγε πρῶται.
 πολλοὶ γ' ἀνὰ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τῷ Πριάμῳ σύμ-
 805 μαχοι, ἄλλη δὲ διάλεκτος ἄλλων τῶν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς
 805 γῆς διεσπαρμένον ἀνθρώπων. "τούτοις ἕκαστος ἀνὴρ (ἦτοι
 ἡγεμῶν) πρῶτασσεῖται ὧν ἕρχει· τῶν δὲ ἀρηγείδω δια-
 τάξας τὸς πολέτας." ἔτως ἔφη· ὁ δὲ Ἐκτόρ οὐδ' αὖτις τῆς
 θεῆς τὸν λόγον ἡγνύσεν, εὐθέως δὲ ἔλυσεν τὴν ἐκκλησίαν·
 ἐπὶ τὰ ὅπλα δὲ ὤρμην. ὕλοι δ' ἀνέφηνοντο αἱ πέλοι, ἔξῃ
 810 δὲ ὁ λαός, "καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἵππεις· πολλὸς δὲ θόρυβος
 815 διεγέρθητο. ἔτι δὲ τις ἔμπροσθεν τῆς πόλεως ὑψηλὴ γειώ-
 λος ἐν τῷ πεδίῳ ἔξω τῆς πόλεως, περιτρέχεσθαι δυνάμενη
 εἰς τε πλέτος καὶ μήκος· ταύτην τοίνυν οἱ μὲν ἄνδρες Βα-
 820 τειαν καλεῖσιν, οἱ δὲ θεοὶ τάφον τῆς πολυκινήτης καὶ ταχεῖας
 825 Μυρρίνης. "ἐκείσε τότε οἱ Τρῶες διεχωρίσθησαν καὶ οἱ σύμ-
 830 μαχοι. τῶν Τρώων μὲν ἦγετο ὁ κινὼν τὴν περιεφραλαῖαν
 μέγας Ἐκτόρ υἱὸς τοῦ Πριάμου, σὺν αὐτῷ τε κατὰ πολὺ
 πλείους καὶ ἀνδρείοι λαοὶ καθωπλιζάντο προθυμέμενοι τοῖς
 835 θύρεσσι. τῶν Ἀχαιῶν πάλιν ἦρχεν ὁ ἰχυρὸς παῖς τοῦ
 840 Ἀχιλλεύου Ἄλκιος, ὃν τῷ Ἀχιλλεῖ συγγενομένη ἐγέννησεν
 ἡ Θανυσῆ· Ἀφροδίτῃ, ἐν ταῖς προβάσει τῆς Ἰδης θεᾶς
 845 ἀνδρώπῃ συγκοιμηθεῖσα· ἔ μόνος ἀλλὰ καὶ σὺν αὐτῷ οἱ
 δύο Ἀντήνορος υἱοὶ ὅ τε Ἀρχέλοος καὶ ὁ Ἀκάμας, μάχης
 ἐπισημονες ὑπάρχει. οἵτινες δὲ Ζέλειαν ὤκταν ὑπὸ τὰ ἔχματα
 850 μέρη τῆς Ἰδης "πλέσιοι, κίοντες ὕδωρ τὸ βαθύτατον τῷ
 855 Ἀσίῃ, οἱ Τρῶες, τούτων δὲ πάλιν ἦρχεν ὁ Ἀνκίονος
 χαριετής υἱὸς Πάνδαρος, ὃς τινὲς καὶ τόξον αὐτὸς ὁ Ἀπόλ-
 860 λων ἐδώρησται. οἵτινες δὲ τὴν Ἀδράστειαν εἶχον καὶ τὸν
 865 λαὸν τῆς Ἀπαισοῦ καὶ τὴν Πιτυεῖαν ὄκταν καὶ Τηρεῖας τὸ
 870 ἐνυψηλότερον ὄρος, "τάτων ἄρχηγός ἦν ὁ τε Ἀδράστος καὶ
 Ἀμφίος ὁ λινὴν θύρακα ἔχων, οἱ δύο υἱοὶ Μέρπος τοῦ
 875 ἀπὸ Περικώπης πόλεως, ὅστις ὑπὲρ πάντας ἤπιστα τὰς
 880 μαρτύρας, ἐδὲ τὸς ἰδίους παῖδας εἶα πορεύεσθαι εἰς τὴν μά-
 885 χην τὴν ἄνδρας φθείρουσαν· ἔτοι δὲ αὐτῷ οὐδ' αὖτις ἐπέ-
 890 θοντο· αἱ γ' θανατηφόροι μοῖραι τῷ ὀλεθρῷ θανάτῳ ἐξή-
 895 γον ἀνάγκη. "οἵτινες δὲ δὴ τὴν Περικώπην καὶ τὸ Πρύκτιον

περικύκλιν καὶ τὸν Σησὸν καὶ τὴν Ἀβυδὸν εἶχον καὶ τὴν
 Ἀρσόβην, τάτων πάλιν ὁ Ὑρτάκας παῖς ἦγετο ὁ
 900 ὁ ἔσχατος τῶν ἀνδρῶν, Ἀσσιος ὁ Ὑρτάκας παῖς, δι
 Ἀρσόβης πόλεως ἔφερον ἵπποι οἱ θειροὶ (καὶ ταχέως)
 905 ἀπὸ τῶν Σελλήντος ποταμῶ. "ὁ δὲ Ἰππόθοος
 910 τὰ ἔθνη τῶν μεμορηκότων περὶ τὰ δόρυτα Πελαγονίαν
 915 τῶν οἵτινες τὴν Ἀδρίσσαν τὴν μεγαλόβωλον ὄκταν
 920 ἀρχηγός ἦν ὁ τε Ἰππόθοος καὶ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ
 925 λέμης, οἱ δύο υἱοὶ Ἀθήνης τοῦ Πελαγονίου Τεντάμου
 930 πάλιν δὲ τὰς Οὐρῆας ἤγαγετο Ἀκάμης καὶ Πείρατος ὁ
 935 "ὁπόσας Ἕλλησποντος ὁ σφοδρὸς ἦσαν ἰσχυροὶ
 940 τοῦ περικύκλιν. Εὐφρημος δὲ ἀρχηγός Κικόνων ἦν τῶν
 945 λεμικῶν, ὁ υἱὸς τοῦ Τροϊζήνηος τῷ ὑπὸ τῷ Αἰδὸς
 950 μένης Κιάδῃ, πάλιν δὲ Πυρραλχίης ἦγε Παίονας
 955 καμπεῖ τὸς ἔχοντας μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀμυδῶντος
 960 πλάτος ἔχοντας Ἀξίῃ ποταμῷ, "Ἀξίῃ οὐ τινὸς
 965 μωτέρου ὕδωρ ἐπιπορεύει τὴν γῆν (ἢ σκορπίζει), τὸν
 970 Παφλαγονίαν ἤγετο τῷ Πυλαίμενι ἢ συνετῇ
 975 τῶν Ἐνείων, ὅθιν τῶν ἡμιόνων τὸ γένος τῶν ἀγρίων
 980 δυσδαμιάτων, οἵτινες δὴ τὸ Κόττωρον εἶχον καὶ τὸ
 985 σάμον περιενέμοντο καὶ περὶ τὸν Παρθένιον
 990 λαμπρὰ οἰκήματα ὄκταν "καὶ Κρόμμυαν καὶ τὸν
 995 τὰς ὑψηλότερας Ἐρμίνους. πάλιν δὲ τῶν Ἀλκιόνων
 1000 καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἦγετο μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀλβύνης,
 1005 γυρὸς γεννᾶται κάλλιπος, τῶν δὲ Μυσῶν ὁ Χρόμις
 1010 καὶ ἐπίσημος οἰωνοσκόπος· ἀλλ' ἐδὲ τῆς οἰωνοσκοπίας
 1015 σφυγε τὴν θανατηφόρον μοῖραν, "ἀλλ' ἀνιέρθη ὑπὸ
 1020 χειρῶν τῷ ταχέποδος Αἰακῷ πινυδὸς (Ἀχαιῶς) ἐν
 1025 τὸν ποταμὸν (Ξάνθον) μάχη, ὅτε τὰς Τρῶας ἀνιέρθη
 1030 κράτος καὶ τὰς λοιπούς, ὁ Φόρκυς δὲ τῶν Φρυγῶν
 1035 Ἀσκάμιος ὁ θεοῖς ὁμοῖος πόρρω τῆς (πόλεως) Ἀσκάνιος
 1040 ἐξήτην δὲ τῇ μάχῃ μάχεσθαι. τῶν Μαιόνων πάλιν
 1045 Μείθλης καὶ ὁ Ἀντιφός ἦγῃσται, "οἱ τῷ Πυλαίμενι
 1050 ὅς ἐγέννησεν ἡ Γυγαῖα λίμνη, οἵτινες καὶ Μαίονας
 1055 τὰς ὑπὸ τῷ (ὄρει) Τρωῶν γεγονότας. Νέσσης πάλιν
 1060 Καρῶν κατηγήσται τῶν ἀγριοφάνων, οἵτινες τὴν
 1065 τὸν εἶχον καὶ τὸ τῶν Φθειρῶν ὄρος τὸ πολυφύλλον καὶ
 1070 Μαιάνδρα ποταμῷ τὰ ρεῖματα καὶ τῆς Μυκάλης τὰ
 1075 ἀκρωτήρια. "τούτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος καὶ ὁ Νέσσης
 1080 σάντο. Νέσσης δὲ καὶ Ἀμφίμαχος τοῦ Νομίου ἦσαν
 1085 ποῖα τέκνα, ὅστις καὶ χρυσὸν κόσμον ἔχων εἰς τὸν
 1090 παρεγένετο καθὰ κόρη, ἄφρων· ἑδαμῶς δὲ αὐτῷ
 1095 σεν] εἰς τὸν χαλεπὸν ὕλεθρον, ἀλλ' ἀφρονεῖσθαι ὑπὸ τῶν
 1100 χρυσῶν κόσμον ὁ Ἀχιλλεύς ἐπορεύετο ὁ πολεμικὸν φρόνη-
 1105 ἔχων, ὁ δὲ Σαρπηδὼν ἀρχηγός ἦν τῶν Ἀρκίων καὶ ὁ
 1110 γος Γλαῦκος πόρρωθεν ἐκ τῆς Ἀρκίας ἀπὸ Ξάνθου
 1115 λὰς συστροφὰς ἔχοντας.]")

* Catalogus navium (v. 494 — 877) codici 2690 deest, quem sumpsit a Wassenberghio.

Γ. ΟΡΚΟΙ. ΤΕΙΧΟΣΚΟΠΙΑ. ΠΑΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ.

ΠΡΟΟΡΙΣ 1. Γάμμα δ' ἄρ' ὄμφ' Ἐλένης οἷος μόθος ἐστὶν ἀκούσας.

2. Ἀλεξάνδρῳ προκαλεσάμενος Μενέλαος εἰς μονομαχίαν ἐπὶ διαλύσει τῶν ὄρων ὅρκοι γίνονται, ἐφ' ᾧ τὸν νικησάντα τὴν Ἑλένην λαβεῖν καὶ τὰ χρήματα αὐτῆς, ἡγηθέντα δὲ Ἀλέξανδρον Ἀφροδίτῃ ἀρπάξει καὶ εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον ἀπαγα-
γοντα μετακαλέσεται ἀπὸ τοῦ τέλους τὴν Ἑλένην. οἱ δὲ συμφυλάσσοντες εἰς ὕπνον τρέπονται.

3. Τῶν ἡρώων δὲ ἰδίᾳ μόνον ἰκάσθαι τὸ ἦθος ἄλλα καὶ κοιτῇ παρίσταν ἡμῖν ὁ ποιητὴς ἐν ταῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ ἐπὶ ταύ-
της δὲ μάλιστ' αὐτῆς φρασεύσας. εἰκάσει γὰρ τὰς Τρῶας τοῖς θορυβαστέασι ζώσις γεράνοις, ἄκοσμον φύσει εἰς τὸν πᾶσι-
μον αὐτῶν πρόσδοσιν ἀρρήγματος, τὰς δὲ Ἑλένας μετὰ σιωπῆς εἰς πρόσδοσιν ποιεῖσθαι, ἢ λόγοις τῆς πρὸς ἀλλήλους εὐ-
νοίας ἐπιδεικνύμεναι, καὶ ἡνέκα μὲν προήλθον ἐπὶ τὸν πόλεμον, τὸν Ἀλέξανδρον προάγει τῶν Τρῶων προμαχόντων καὶ
γάρων δρῶμενον, ἐπεὶ δὲ εἶδε τὸν πόλεμον, εἰς τὸ τῶν ἑταίρων πλῆθος ἀναχωρεῖν, αἰτιώμενον δὲ αὐτὸν ἔκτορα καὶ
ἐπιπληροῦντα αὐτῷ, τὸν δὲ ὑποχρῆμενον μαχίσσασθαι πρὸς Μενέλαον περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων, ἐφ' ᾧ τὸν πό-
λεμον ἐν τῇ τῶν δύο σωμάτων μάχῃ τέλος λαβεῖν. δηλώσαντος δὲ ταῦτα ἀμφοτέροις τοῖς στρατεύμασι· ἔκτορος ἐφίση-
ται καὶ ὁ Μενέλαος, μεταπεισόμενοι δὲ καὶ Πάριον ὅρκος καὶ εὐχὰς ποιοῦνται. καὶ ἡ Ἑλένη Πριάμῳ καὶ τοῖς περὶ
Ἀττήνορα δημογέροισι περὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ἄρξας διηγείται. μαχισσάμεναι δὲ αὐτῶν καὶ ἡγηθέντα
Ἀλεξάνδρῳ ἑσπαύσασα Ἀφροδίτῃ εἰς τὸν θάλαμον ὄγει, καὶ μικρὸν ὕστερον καὶ τὴν Ἑλένην. ἡ δὲ ἀνδράρην ἀνεδίβλει
πρὸς Ἀλεξάνδρῳ, καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τῇ κοιτῇ τρέπονται, Ἀγαμέμνων δὲ κατὰ τὰς ὁρκας ἀπαίει τὴν Ἑλένην καὶ τὰ ἄρ-
ατὴν ἀπαγόντα χρήματα, οὐκ αὐτῇ δὲ καὶ τὴν ὑπὲρ τῶ ἀδικήματος τιμωρίαν.

Ἐπειδὴ δὲ διετάχθησαν σὺν τοῖς ἡγεμόσιν ἄπαντες, εἰς τοὺς πόλιν ὁρμήσας ὑπεχώρησεν ἐν τοῖς γονιμοτάτοις καὶ
καὶ μὲν Τρῶες ἐν ἡχῷ καὶ κραυγῇ ἐπορεύοντο ὡς ὄρνιθες, βασιμῶσι τόποις τῶν ὁρῶν, ὑπελαβὲ τε φόβος τὰ γόνατα,
καὶ τρέπον βοῇ χειρῶν γίνεσθαι πρὸ τῶ ἑρανοῦ, αἰνίτις ἐπι- 35 ἡλιν δὲ εἰς τοὺς πόλιν ἀνέχωρησεν, ὡχρίσας δὲ αὐτὸν
καὶ τὸν χιμεριῶν τόπον ἔφυγον καὶ τὸν πολὺν ἑταῖρον, ἔλαβεν τὰς σιαγόνας, ἔτις εἰς τοὺς πόλιν κατὰ τὸ πλῆθος
καὶ τὴν αὐτὰν γε πέτον δὲ ἐπὶ τὰς τῷ Ὠκεανῷ ῥοὰς ἀνδράσι εἰσηλθε τῶν πολεμικῶν Τρῶων φοβηθεὶς τὸν Μενέλαον ὁ
αὐτῶν πηχναῖος (ἴσοις γρόδοις) θάνατον καὶ φθορὰν ἐπι- θεοῖς ὅμοιος τὸ εἶδος Ἀλέξανδρος. τοῦτον δὲ ὁ ἔκτορ
ἔωσθαι δὲ αὐτὰν κακωτικὴν φιλονεικίαν ἐπιφύ- ὕβρισεν ἰδὼν ἀνεδίβλοις λόγοις. "ὦ ἐπὶ κακῷ ὠτομασμένῃ
ἔωσθαι. οἱ δὲ Ἕλληνες ἀπῆσαν ἐν σιωπῇ μετὰ πολλῆς δυ- Πάρι, τὸ εἶδος βέλτερε, ἐπὶ γυναικὶ μαινόμενος, ἀπατεῶν
ἔωσθαι, ἐν τῇ ψυχῇ σπουδάζοντες ἐπιβοηθεῖν ἀλλήλοις. 40 (πρῶτα), "εἴθε ὦφειλες μὴ γεννηθῆσαι ἢ γεννηθῆσαι πρὸ
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ γάμμα ἀπολέσθαι. καὶ δὴ τῷτο ἤθελον καὶ γὰρ ἔγω πολὺ βέλτιον
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ ἦν ἡμῖν παρόπερ ἔτις ὕβριν εἶναι καὶ ἐμπροσθεν τῶν λοι-
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ πῶν ὑποβλεπόμενον. ὅντως δὲ χαίρειν οἱ τὰς κεφαλὰς
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ κομῶντες Ἕλληνες λογιζόμενοι ἄριστον πρόμαχον εἶναι, διό-
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ 45 τι ἔσοχον "εἶδος ἔπει σοι. ἀλλ' ἔκ ἔτι δόναμις τῇ δια-
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ νοίᾳ ἰδέ τις δύναμις σώματος. ἡ τοῦτο ὦν ἐν θαλασ-
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ σπολίοις ναυοὶ τὴν θάλασσαν ἐπιπλεύσας, φίλος εὐαρ-
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ μόςας (τατίειν αὐτῷ ὁμοίως φίλος, ἀρπαγὰς) συναθροίσας,
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ παραγενόμενος ἀλλοιθνεῖ ξένους γυναῖκα εὐμορφον διὰ
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ θαλάσσης πλέων ἑταίρους ἐξ ἀλλοδαπῆς γῆς (τῆς Μελοπον-
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ 50 ἡσῶ), νύμφην ἀνδρῶν πολεμικῶν, "τῷ σὺ τε πατρὶ μέγα
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ βλάβος καὶ τῇ πόλει καὶ ὅλῳ τῷ πλῆθει, τοῖς δυσμενεῖσι δὲ
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ καὶ ἔχθροισι χαράν, ἀχρόνῃ δὲ καὶ ὕμνος σοὶ αὐτῷ. ἔκ ἂν
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ δὴ ὅποια νείας τὸν πολεμικὸν Μενέλαον μάθοις ἂν ὅποις
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ ἀνδρὸς ἔχεις τὴν ἀκαταίαν (νέαν) γυναῖκα. ἔκ ἂν σοι βοη-
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ 55 ἡσῶ καὶ ἡ καθαροδία καὶ ἡ Ἑλένη (ἡ ὅπερ ἔχεις κάλλος) "καὶ
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ ἡ τῆς κεφαλῆς θοῖς καὶ ἡ μορφή, ὅταν ἀναρῆθῃς στυγὰς
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ εἰς μάχην τῷ Μενέλαῳ. ἀλλὰ πάνν οἱ Τρῶες δειλοί. νῦν
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ γὰρ εὐθὺς ἂν λίθον ἐνεδίδυσσεν χιτῶνα ἥνκα ὅσον κακῶν
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ εἰργάσθαι, πρὸς τῷτον δὲ πάλιν ἀνταπεκρίθη Ἀλέξανδρος
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ ὁ θεῷ τὸ εἶδος ὅμοιος "ὦ ἔκτορ, ἐπεὶ με κατὰ τὸ προσή-
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ 60 κον ἀνείδισας, ὁ παρὰ τὸ πρῆπον, "διὰ πάντος σοὶ ἡ καρ-
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ δια ὡς πλεονέξῃς ἐξαι ἀκαταπάνητος, ὅστις εἰσέρχεται διὰ δό-
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ ρατος ἐπ' ἀνδρὸς ὅστις μετὰ τέχνης νεῶς ἔξλον ἐκκόπτει,
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ αὐτῇ δὲ τὴν τῷ ἀνδρὸς δύναμιν. ἔτις σοι ἐν τῷ σῆμα
καὶ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἀκρωρεῖ ὄρεος κατέχευεν ὁ Νότιος παρὰ N n n n

ἄφροτος ὁ νῦν ἰσὶ. μὴ μοι τὰ δῶρα τὰ ἐπέραια καὶ καλὰ
 65 ἀνιδίκεε τῆς καλῆς Ἀφροδίτης. "ἔδομ' ἔσσι ἀποβολῆς
 ἄξια ἔσι τὰ τῶν θεῶν μεγάλως ἐνδοξα δῶρα, ὅσα ἂν αὐ-
 τοὶ δῶσι, βαλόμενος δὲ ἔκ ἂν τις λάβω. τὴν ἔν ἐ' με βέ-
 λει πολέμειν καὶ μάχεσθαι, τὰς μὲν λοιπὰς Τρώας καθέσθῃ-
 ναι ποίησον καὶ πάντας τὰς Ἑλλήνας, ἐμὲ δὲ ἐν τῷ μέσῳ
 70 καὶ τὸν πολέμικόν Μενέλαον "συμίζετε περὶ τῆς Ἑλένης
 καὶ τῶν κτημάτων πάντων αὐτῆς μάχεσθαι. ὅποιος δ' ἂν
 νικήσῃ καὶ ἰχυρότατος φανῇ, τὰ κτήματα λαβὼν ἀκριβῶς
 πάντα καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὸν οἶκον ἀποκομίζετω, οἱ δὲ
 λοιποὶ φίλιαν καὶ ὄρκους πιστὰς ποιησάμενοι διὰ θυσῶν κα-
 τοικεῖτε τὴν μεγαλόβωλον Τροίαν, ἔτοι δὲ πορευέσθωσιν
 75 εἰς τὸ ἵπποτρόφον Ἄργος καὶ τὴν Ἀχαΐαν τὴν καλὰς ἔχου-
 σαν γυναῖκας." ἔτιωσ' εἶπεν· ὁ δὲ Ἐκτωρ ἐχάρη μεγάλως
 τὸν τῷ Ἀλεξάνδρῳ λόγον ἀκέσας, καὶ δὴ εἰς μέσον ἔλθων
 τῶν Τρώων ἀνέειρε καὶ ἐκάλεσε τὰς στρατιωτικὰς τάξεις μέ-
 σε τῷ δόρατος λαβόμενος. ἔτοι δὲ ἐκάθισαν ἅπαντες. ἐπ'
 αὐτὸν δὲ τὰ τόξα ἔεικον οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἑλλη-
 80 νες "τοῖς βέλτοι κατυζοχουζόμενοι, ἅλθοις τε ἠκόντιζον· ἔτος
 δὲ μέγα ἐβόησεν Ἀγαμέμνων ὁ τῶν ἀνδρῶν βασιλεὺς
 "παύεσθε ὦ Ἕλληνες, μὴ βάλλετε νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων
 διαβεβησμένοι γύρ' ἑνὶ λόγον ἐρεῖν ὁ πολέμικος Ἐκτωρ." οὐ-
 τως εἶπεν· ἔτοι δὲ ἐπαύσαντο τῆς μάχης καὶ ἥσυχον ἐγένοντο
 85 ὁπλοδαίως. Ἐκτωρ δὲ ἐν τοῖς Τρώσι καὶ τοῖς Ἕλλησιν
 ἔλεξεν "ἀκέσατέ με Τρῶες καὶ οἱ εὐνόηοι Ἕλληνες, ἵνα εἴπω
 ἅτινα ἐμὲ ἡ ψυχὴ ἐν τοῖς σῆθ' οἰκεῖται, τὸν λόγον τοῦ
 Ἀλεξάνδρου καὶ τινὸς χάριν ἢ φιλονεικία διεγένητο. τὰς μὲν
 90 λοιπὰς κτελεῖτε Τρῶας καὶ πάντας Ἑλλήνας τὰ ὅπλα τὰ καλὰ
 ὁπλοδαίωσιν ἐπὶ τῇ γῇ τῇ πολλὰς τρεφέσθαι, "αὐτὸν δὲ ἐν τῷ
 μέσῳ καὶ τὸν φιλονεικῶντα Μενέλαον μόνους περὶ τῆς Ἑλένης
 καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς πάντων μάχεσθαι. ὅστις δὲ πρότερος
 ἂν νικήσῃ καὶ ἐπικρατέστερος γένῃ, τὰ κτήματα λαβὼν κα-
 λῶς πάντα καὶ τὴν γυναῖκα εἰς τὸν οἶκον ἀποκομίζετω, οἱ δὲ
 95 λοιποὶ φίλιαν καὶ ὄρκους πιστὰς διὰ θυσῶν ποιήσωμεν."
 ἔτιωσ' εἶπεν· ἔτοι δὲ πάντες ἐπ' ἄκρας σιωπῆς ἐγένοντο.
 ἐν τούτοις δὲ μετὰ ταῦτα εἶπεν ὁ κατὰ τὸν πόλεμον ἰχυρὸς
 Μενέλαος "ἀκέσατε νῦν καὶ ἐμὲ· ἐξαιρέτως γ' ἴλην κατα-
 λαμβάνει τὴν ἑμὴν ψυχὴν· βαλεῖσθαι δὲ (καὶ ἡσυχῶ) δια-
 100 χωριθῆναι ἔδωκε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων, διότι πολλὰ
 ὁμοκατωτικῶς πεπνυμένοι "ἕνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας καὶ τῆς
 ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ ἡρωαγῆς. ἡμῶν δὲ ἡτοῖμα θανεῖν ἔμελλεν,
 ἀποθάνοι· οἱ δὲ λοιποὶ διαχωριθῆναι διὰ τάχους κομίσαιτο
 δὲ ἄρνας, τὸν μὲν ἕνα λευκὸν τὴν δὲ ἑτέραν μέλαιναν, τῇ τε
 105 ἡ καὶ τῷ Πάρι· τῷ δὲ Αἰὶ ἡμῖς κομίσωμεν ἄλλον (ὡς ξένου).
 "ἀνέγειρε δὲ καὶ τὸν Πριάμον, ὅπως τὰς ὄρκους πιστὰς ποιήσῃ
 αὐτός, ἐπειδὴ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὑπερήφανοι καὶ ἄπειροι, μὴ ποτέ τις
 ἐν παραβύσει τῷ Αἰὶ τὰς ὄρκους βλάβῃ (τῷ παρελθεῖν αὐτός).
 αἰ γ' τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν αἱ διάνοιαι ἄστατοι εἰσιν· ἐν οἷς δ'
 106 οἱ γέροντες παρῇ, ὅμως εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον "βλέπει,
 ὅπως ἐξόχως ἄριστον ἐν ἀμφοτέροις γένῃ." ἔτιωσ' εἶπεν· οἱ δὲ
 "Ἕλληνες καὶ οἱ Τρῶες ἐχάρησαν ἐλπίζοντες παύσασθαι τὴν ἐπιπόνη-

πολέμῳ. καὶ δὴ τὰς μὲν ἴππους κατέχον ἐπὶ τὰς τάξεις, ἔπειτα
 δὲ καὶ αὐτοὶ, τὰ ὅπλα τε ἀπετίθεντο, ἔα δὴ καὶ κατέθεντο
 115 τῆς γῆς "σύνεγγους ἀλλήλων· ὅλην δὲ ἦν ἡ μεταξὺ αὐτῶν
 γῆ. ὁ δὲ Ἐκτωρ πρὸς τὴν πόλιν δύο κήρυκας ἔπεμψε
 χέως ἄρνας κομίσαι καὶ τὸν Πριάμον καλέσαι. ὁ δὲ Πριά-
 μος Ἀγαμέμνων τὸν Ταλθύβιον προέπεμψεν ἐπὶ τὰς
 120 ἑλίας ναὺς παραγενέσθαι, καὶ ἄρνας ἐκτείνεσθαι "κομίσαι
 δὲ καὶ παρήκασσε τοῦ εὐγενὸς Ἀγαμέμνονος. ἡ δὲ Πρίαμος
 λευκοβραχίονι Ἑλένῃ ἐπέλθεν ἄγγελος, ὁμοιωδῶς αὐτὴν
 δραδέλφῃ τῇ τοῦ παιδὸς Ἀντήρορος γαμετῇ, ἥτινα
 125 σιλεὺς ὁ τῷ Ἀντήρορος παῖς ἐγεγαμῆζει Ἀνκάων, τὴν αὐτὴν
 δίκην τὴν τὸ εἶδος ὁρίσεν τῶν τοῦ Πριάμου θυγατέρων
 "αὐτὴν δὲ κατέλαβεν ἐν τῷ οἴκῳ· ἥτις μέγα ἔειπεν ἑστῶσα
 καὶ ἰσόγει, διπλὴν ἱμάτιον λευκόν· πολλὰς δὲ ἐνεπαύσατο
 130 πόλεμον πόδας Τρώων τῶν πολέμικων καὶ Ἑλλήνων
 σιδηροθώρακων, οὐσιν αὐτῆς ὑπόμενον ἑστῶσα
 τῷ πολέμῳ χειρῶν. πλησίον δὲ ἱσταμένη πρὸς αὐτὴν ἔειπεν
 135 "τί καὶ τὸν ἄνδρα ἐλθέ νεκρὸν προσφίλεισθαι,
 θυμιασὰ ἔργα θεῶν Τρώων τῶν πολέμικων καὶ Ἑλλήνων
 τῶν σιδηροθώρακων. οἵτινες πρότερον ἑλλήλοισι ἐπὶ
 τὸν πολέμικον πόλεμον ἐν τῷ πεδίῳ, τῷ δὲ ἑσθλῶς ἐπὶ
 140 μέντοι πολέμῳ, ἔτοι δὴ νῦν καθήκον σιωπῇ, καὶ ὁ πόλεμος
 παύσεται, "ταῖς ἀσπίσιν ἐπικείμενοι, παρὰ τῇ πόλει
 τὰ μακρὰ δόρατα. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ φιλονεικῶντα
 145 νέμεος τοῖς μακρὰς δόρασι πολέμῳ περὶ σῶ, τὸ δὲ
 κήσαντος προσφίλης κληθήσῃ γυνή." ἔτιωσ' εἶπεν ἡ
 ἑσθλὴ ἐπὶ τῇ πόλει ἐπὶ τῇ πόλει ἐπὶ τῇ πόλει ἐπὶ τῇ πόλει
 150 τῆς καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν γονέων. εὐθὺς δὲ λευκὸν
 πασαμένη ἐφάσκειτο λινῶς ἔξῃ ἐκ τῆς κατῶντος
 οἴκου, τρυφερὸν καὶ ὑγρὸν δάκρυον κατυζέσθαι, καὶ μὴ
 αὐτὴ δὲ καὶ θεοπάταινα (δολιχέρεια) διὰ ἡκολούθησεν
 155 Αἰδῶν τῷ Πριάμῳ ἢ θυγατρὶ καὶ Κλυμένη ἢ εὐφροσύνῃ
 "ταχέως δὲ ἔπειτα παρεγένοντο ὅπως αἱ Σκαιαὶ πύλαι
 χον. οἱ δὲ περὶ τὸν Πριάμον καὶ τὸν Πάριον καὶ τὸν Θυμῶνα
 καὶ τὸν Αἰμῶνα καὶ τὸν Κλυμένην καὶ Ἰκετόντα τὸν Ἰφί-
 160 ὁ τε Οὐκαλέων καὶ ὁ Ἀντήρορος ἀμφοτέρω φρόνιμοι ἦσαν
 τοὶ ἐκάθηντο οἱ τῷ δήμῳ ἔντιμοι ἐπὶ ταῖς Σκαιαῖς πύλαις
 165 "διὰ τὰ γῆρας τῷ πολέμῳ παύσασθαι, ἀλλὰ δημόσιον
 (σύμβολον) ἀγαθόν, τέτιζι παραπλήσιοι οἵτινες κατὰ
 ἔλθον ἐν δένδρῳ ἐπικαθήμενοι φωνὴν ἐπιθυμητὴν ἔχοντες
 170 σιν· τοῖσιν δὲ τῶν Τρώων οἱ ἡγεμόνες ἐκαθέζοντο ἐπὶ τῇ
 ταίρῃ. ἔτοι δὴ ὡς ἐδιδάσαντο τὴν Ἑλένην ἐπὶ τὸν πόλεμον
 175 ἐρχομένην, "ἥρμαιον πρὸς ἑαυτοὺς λόγους ταχέως ἔλεγον.
 μέμψις τοὺς Τρῶας τε καὶ τοὺς εὐδαίμονας Ἕλληνας
 180 τοιαύτης γυναικὸς ἐπὶ πολλὴν χρόνον δεινὰ πολλὰ πόνον
 λαν ἀπαυλαλάκτως ταῖς ἀθανάτοις θεαῖς τὴν πρόσημον
 ὁμοία εἶναι. ἀλλὰ καὶ ἔτιωσ' ἐπὶ τῇ πόλει ἐπὶ τῇ πόλει
 185 τοῖς τέκνοις μετὰ ταῦτα κακὸν καταλειφθεῖν." οὕτως μὲν
 δὴ εἶπον· ὁ δὲ Πριάμος τὴν Ἑλένην ἐκάλεσε τῇ πόλει
 "παρὰ τῇ πόλει ἐς πρόσω δεῦρο προσφίλεισθαι τέκνον καὶ πόλιν

τῶν ἡμῶν, ὅπως θεύσῃ τὸν πρότερον σε ἄνδρα καὶ τοὺς 210 τοὺς Τρωσὶν ἀφροῖζομένους ἐμήτησαν, ἱεραμένων μὲν ὁρ-
 καί' ἐπαγαμίαν συγγενεὶς καὶ φίλος, κατ' ὅδ' ἐν μοι αἰτία
 ἐπαρχίας· οἱ θεοὶ δὲ μοι αἰτίοι εἰσιν, "οὔτινές μοι ἐπελ-
 ῖν καὶ ἐφορῆσαι ἐποίησαν τὸν πολυδάκρυον πῆλεμον τῶν
 Ἑλλήνων, ὅπως μοι καὶ τῶτον τὸν ἄνδρα τὸν μέγιστον ἐξ
 ἡνίκας εἴπης, ὅς τις ἐπὶ ἐστὶν Ἑλλήνι οὐ πλατὺς καὶ μέγας, 215
 τῶ μὲν εἰς ἔπος ἀναστήματα τῆς κεφαλῆς καὶ ὑψηλότεροι
 ἄλλοι εἰσὶν· καλὸν δὲ τὴν πρόσοντιν ἔτιος ἐγὼ οὐδέπω
 ἐπὶ τῶν τοῖς ὀφθαλμοῖς "οὐδὲ ἔτιος ἐντιμον· βασιλεὺς
 ἄνδρ' ὁμοῖός ἐστι," πρὸς τῶτον δὲ ἡ Ἑλένη λόγοις ἀπε-
 κρινάτο ἡ εἰρήνη ἐν γυναιξίν· "αἰδὼς καὶ τιμῆς ἄξιος ὑπάρ-
 χους ὡς φίλε πενθερὸς καὶ φοβηρός· εἶδε ὦ φίλεν ὁ θάνατός 220
 μοι ἄρ' εἶσαι ὁ πικρὸς, ὅτι ἐνταῦθα ἄμα τῷ σὺ παιδί ἡκο-
 ῖσθαι, τὸν οἶκον καὶ τὰς ἀδελφὰς καταλειπῶσα καὶ τὴν θυ-
 γατέρα Ἑρμιόνην τὴν ἀγαπητήν (μοιρογενῆ) καὶ τὰς ἐπὶ τῇ
 οὐκ ἔλκεται, ἀλλὰ ταῦτα ἐκ ἐγένοντο· διότι καὶ κλαῖσα
 ἔειπεν, τῶτο δὲ σοι ἐρῶ ὅ με ἀνερωτῆς καὶ πολυπραγμο- 225
 νος, ἐπὶ ἐστὶν ὁ τῷ Ἀτρεΐδῃ υἱὸς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀγα-
 μέμνων, κατ' ἀμφότερα καὶ βασιλεὺς ἰχθυὸς καὶ γυναικὸς πο-
 τὴν κατ' ἐστὶν· "ἀνδρὸς δὲ γένος ἦν τῆς ἀναιδείας τῆς ἐμοῦ,
 καὶ ποτὶ ἦν," ἔτιος μὲν εἶπε· τῶτον δὲ ὁ γέρον ἰθαῦμασε
 καὶ εἶπεν "ὦ μακαριώτατε υἱὲ τοῦ Ἀτρεΐδῃ, ἀγαθὴ μοῖρα
 ἡντιμῆται, εὐδαιμονέστε, εὐλόγως δὲ σοι πολλοὶ ὑποτε- 230
 τῶνται· εἰσὶν Ἑλλήνες, πᾶσαι γὰρ εἰς τὴν Φρυγίαν παρ-
 ἔστην τὴν πολλὰς ἀπέλας ἔχουσαν, "ὅπως ἰθαῦμασε
 τὴν πολλὰς Φρυγίας ἄνδρας ταχεῖς ἵππους ἔχοντας, ὅχλους
 καὶ Ὀϊρεῖας καὶ Μόλκονος τῶ ἰσοθέα, οὔτινες δὲ ἐξαγοστέ-
 νον παρὰ τὰ χεῖλη τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ καὶ γὰρ ἐγὼ
 αἶψα καὶ βοήθους ἀπὸ ξένης ὦν ἐν τέτοις κατηριδμή- 235
 θην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅτε παρῆγοντο Ἀμαλόντις αἰ-
 νῶσαι τὴν δῖαν ἄνδρα· "ἀλλ' ἔδ' ἐτοί τ' οὐκ εἴποι ἐπὶ τῇ
 ὅσοι οἱ μελανόφθαλμοι Ἑλλήνες," δεῦτερον δὲ τὸν
 Ὀδυσσεὺς ἰδὼν ἀνθρώπῳ ὁ ἐντιμος, "ἄγε εἰπέ μοι καὶ τοῦ-
 τος ὡς φίλον τέκνον, ὁποῖός τις ἐπὶ ἐστὶν ὁ μικρότερος μὲν 240
 τῇ κεφαλῇ τῷ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονος, πλατύτερος δὲ τοῖς
 ὤμοις καὶ τοῖς ἐπὶ τῇ γῇ τῇ πολλὰς τρεφομένη, αὐτὸς δὲ ὡς πρῶτος
 καὶ χυρὸν θῆκε κριὸς ἐπὶ τῇ τῆς κρατερῆς τάξεως τῶν
 ἡρώων, κριὸν τῶτον ἐγὼ ἀπεικάζω βαθυμύλλῳ, καλὸν ἔριον 245
 ἔχοντι, ὅς τις τῶν προβάτων τὸ μέγα ποσειδῶν διόχευ' τῶν
 ἐκείνων," πρὸς τῶτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα Ἑλένη ἡ
 καὶ τοῦ Αἰὸς γυνήθεσσα, "ἔτος δὲ πάλιν ὁ τοῦ Αἰετῆρος
 καὶ ὁ πολέβελλος (ὁ συνετός) Ὀδυσσεύς, ὅς τις ἀνερωτῆ
 ἐν τῇ Ἰθάκῃ τῇ οὐσῃ τραχὺς ἐπιστάμενος παντοδαπὸς δό- 250
 τας καὶ βελόνες πολλὰ (συνετά)," ταύτην δὲ Ἀργεῖον
 ὁ συνετός ἐξ ἐναντίας εἶπεν "ὦ γύναι, πᾶν δὲ τῶτον τὸν
 ὁ εἰρηκὴς Ὀδυσσεὺς σὴν χάριν προσβεντῆς ἔμα τῷ φιλο-
 πῶν Μενέλαῳ· τοῦτος δὲ ἐγὼ ἐξενόχησα καὶ ἐν τοῖς 255
 ἡμῶν οἴκοις μετὰ φιλοφροσύνης ἀπεδέξαμην, τῶν δὲ δύο δὲ
 τῶν γυναικῶν ἐμαυτὸν καὶ τὴν συνετήν βυλῆν, ἀλλ' ὅποτε μὲν

δὲ πορευέσθωσαν ἐς Ἄργος τὸ ἵπποτρόφον καὶ Ἀχάϊαν τὴν
καλὰς ἔχουσαν γυναῖκα. ἔτιωσ' εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ὁ γέρον,
260 καὶ ἐκκλινευσεν τοὺς ἑταίρους· "τοὺς ἵππους ὑπὸ ζυγὸν ἄγειν
ἔτοι δὲ σπαδαίως ἰππεύοντο. ἀνέβη δὲ ὁ Πριάμος, κατέ-
τεινε δὲ τὰς ἡνίας ἐπὶ τὰ ὄπισω· παρ' αὐτῷ δὲ ὁ Ἀντή-
νωρ τὸ πᾶν καλὸν ἐπέβη ἄρμα. ἔτοι δὲ διὰ τῶν Σκαίων
πυλῶν εἰς τὸ πεδῖον ἤλαντον τὰς ταχέας ἵππους. ἀλλ' ἡνίκα
165 δὴ παρεγένοντο ἐπὶ τὰς Τρώας καὶ τὰς Ἑλλήνας, "ἐκ τῶν
ἵππων καταβάντες ἐπὶ τὴν γῆν τὴν πολλοὺς τρέφουσιν εἰς
τὸ μέσον τῶν Τρώων καὶ Ἑλλήνων ἐν τάξει ἐπορεύοντο. 315
ἡγήσθη δὲ παραχρήμα μετὰ ταῦτα ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν
Ἀγαμέμνων, ἀνέστη δὲ καὶ ὁ πολύβελος Ὀδυσσεύς· οἱ δὲ
θανάτοιοι κήρυκες ὄρκους πιστὰς συνέφερον, ἐν τῷ κρατῆρι
170 δὲ τὸν οἶνον ἀνέμεινον, τοῖς δὲ βασιλεῦσιν ὕδωρ εἰς τὰς
χεῖρας ἐπέβαλον. ὁ δὲ Ἀγαμέμνων σπασάμενος ταῖς χερσὶ
τὸ μαχαίριον, ὅπερ αὐτοῦ παρὰ τὴν τῆς μεγάλης ἑστῆς
κην διὰ παντός ἀπεκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν
ἀπέτειμε τοὺς κορυφαίους μαλλὰς· μετὰ ταῦτα δὲ οἱ κήρυ-
κες τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων δίδωκαν τοῖς ἀρίστοις, 325
275 ἐν τέτοις δὲ ὁ Ἀγαμέμνων μεγάλως ἠύχετο τὰς χεῖρας
ἀνατίνας. "Ζεῦ πάτερ ὁ τῆς Ἰδῆς βασιλεύων, ἐνδοξότατε
καὶ μέγιστε, καὶ σὺ ὦ Ἥλιε, ὅς τὰ πάντα ἐπιβλέπεις καὶ πάν-
των ἱσχυαῖς, καὶ ὦ ποταμοὶ καὶ ὦ Γῆ, καὶ οἱ καταχθόνιοι
δαίμονες τὰς τελευτήσαντας ἀνθρώπους τιμωρεῖσθε ὅς τις ἂν
280 εὐποροκῆσθαι, "ὅμοις μάρτυρες ὑπάρχετε καὶ φυλάσσετε τοὺς
πιστοὺς ὄρκους. εἰ μὲν τὸν Μενέλαον ὁ Ἀλέξανδρος φε-
νεύσῃ, αὐτὸς μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην κατεχέτω καὶ τὰ κτή-
ματα πάντα, ἡμεῖς δὲ ἐν ταῖς ναυσὶ πορευόμεθα ταῖς θα-
λασσοπόλοις· εἰ δὲ τὸν Ἀλέξανδρον κτείνῃ ὁ περὶ ὅς 335
285 Μενέλαος, "τὰς Τρώας μετὰ ταῦτα τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτή-
ματα πάντα ἀποδόναι καὶ τὸ πρόστιμον (τὴν πόλιν) τοῖς
Ἑλλήσιν ἀποδιδόναι ἥτινα πρέπει, ἥτις καὶ ἐν ταῖς μετα-
γενέστοις ἀνθρώποις γένηται. εἰ δὲ ἡμοὶ ὁ Πριάμος τὸ
πρόστιμον καὶ οἱ τῆς Πριάμου παῖδες ἀποδιδόναι μὴ θελή-
290 σωσι τὴν Ἀλέξανδρον φονευθέντος, "ἐγὼ δὲ καὶ μετὰ ταῦτα 340
μαχῆμαι ἕνεκα τῆς ἀντεκτίσεως ἐνταῦθα παραμένων, ἕως
ἂν τὸ τέλος τῆς πόλεως καταλάβω." ἔφη, καὶ ἀπέτειμε τοὺς
φύργγγας τῶν ἀρνῶν τῷ σκληρῷ σιδήρῳ, καὶ τούτους μὲν
κατέθετο ἐπὶ τῆς γῆς ψυχρὸν ὡγῶντας, ψυχρὴς χρηζόντας·
295 ἀφείλετο δὲ ὁ σίδηρος τὴν δέναν· "οἶνον δὲ ἐκ τῆς κρα- 345
τῆρος ἀπαντήσαντες τοῖς ποτηρίοις ἐξέχονον, καὶ ἠύχοντο
τοῖς ἀθανάτοισι θεοῖς τοῖς διὰ παντός αἰετίν. ἔτιωσ' εἶπε
τῶν τε Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων "ὦ Ζεῦ ἐνδοξότατε
καὶ μέγιστε καὶ οἱ λοιποὶ ἀθανάτοιοι θεοὶ· οὔτινες πρότεροι πα-
300 ρουβῆναι τὰς ὄρκους ἐπιχειρήσαν, "ἔτιωσ' αὐτῶν ὁ ἐγκέ-
φαλος ἐπὶ τῆς γῆς χέοιτο ὡς ἄτος ὁ οἶνος, αὐτῶν καὶ τῶν 350
τέκνων, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν (αἰχμαλωτισθεῖσαι) ἄλλοις
μιγῶσιν ἐν σπονδαῖς." ἔτιωσ' εἶπον· ἐδόλετο δὲ αὐτοῖς ἐπετέ-
λεισεν ὁ Ζεὺς, σὺν τέτοις δὲ ὁ τῆς Δαρδάνης παῖς Πριάμος
305 ὁλόγον εἶπεν· "ἀκούσατέ με Τρώες καὶ εὐπολοὶ Ἕλληνες. "ἐγὼ
μὲν ἔν ἀπέμεινον πρὸς τὴν ὑψηλὴν καὶ ὑπὸ ἀνέμων καταπνεύ-

μὴν ἴλιον πάλιν, ἐπειδὴ ἑδαμῶς καρτερήσω ἐν ἀρ-
μοῖς ὄρν μαχόμενον τὸν προσφίλῃ υἱὸν τῷ φιλοπόλῳ
Μενέλαῳ. ὁ Ζεὺς μὲν γὰρ τὸ γινώσκει καὶ οἱ ἀθά-
310 νοι, ὅποιον αὐτῶν τὸ θανάτου τὸ τέλος πέποιται (καὶ ἡμεῖς
ἰσθῆτος ἀνὴρ, ἀνέβαινε δὲ καὶ αὐτός, κατέτεινε τὰς ἡνίας
ὀπίσω παρ' αὐτῷ δὲ ὁ Ἀντήνωρ εἰς τὸ περικαλλὲς
βέβηκεν ἄρμα. ἔτοι μὲν δὴ εἰς τοῦτοισιν ἐμεψάσαντες
τὴν ἴλιον ἀνεχώσαν· ὁ δὲ ἑκτὼρ ὁ τῆς Πριάμου υἱὸς καὶ
315 εὐγενὴς Ὀδυσσεύς "τὸν τόπον μὲν πρῶτον διεμέτρησαν
ἔπειτα δὲ τὰς κλίμας ἐν τῇ κεφαλῇ τῇ χαλκῇ ἐλά-
λαβόντες, ὅποιος δὴ πρῶτος ἀκοντίσει τὸ σιδηρὸν δο-
οἱ δὲ λαοὶ προσήνξαντο καὶ τοῖς θεοῖς τὰς χεῖρας ἀνέ-
320 πειν. ἔτοι δὲ τις εἶπε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων
πάτερ ὁ τῆς Ἰδῆς βασιλεύων, ἐνδοξότατε καὶ μέγιστε, ὅτι
ταῦτα τὰ ἔργα (τὴν πόλιν) ἐν ἀμφοτέροις ἵπποις, τῶν
παρὶ ἑκατέρου ἀναιρεθέντων κατελθεῖν εἰς τὸν Ἀἰδον, ἥτις
φίλιον καὶ ὄρκους πιστὰς γενέσθαι." ἔτιωσ' εἶπεσαν· ἐπὶ
325 δὲ ὁ μέγας καὶ ποικίλος τὸν ὀπλισμὸν ἑκτὼρ "εἰς τὰς
βλέπων· τοῦ δὲ Πάριδος ταχέως ἐξεπήδησεν ὁ εὐκλει-
ἔτοι μὲν μετὰ ταῦτα ἐκατέρωθεν κατὰ τὰς τάξεις, τῶν
ἐκαστῶ ἵπποι οἱ ταχέας τὰς πόδας καὶ τὰ διάφορα ὅπλα ἐ-
330 θέντο. ἔτος δὲ ἐν τοῖς ὅμοις ἐνεδύσατο τὸ καλὸν ἄρμα
ὁ ὄρκατος Ἀλέξανδρος ὁ τῆς Ἑλένης ἀνὴρ τῆς ὑψηλῆς
335 μούρης. "τὸς κτηνῶν μὲν πρῶτον περὶ ταῖς κήμαις πα-
βαλε τὰς καλὰς, καλοῖς τοῖς τῶν σφυρῶν καλέμμοισιν ἡ-
μοσμέναις· δεύτερον δὲ θώρακα ἐν τῷ στήθεϊ ἐνεδύσατο
ἰδίᾳ ἀδελφοῦ Ἀνκάονος· ἁρμοδίως δὲ ἐποίησεν αὐτῷ
340 δὲ τοῖς ὅμοις περιβάλετο ἕλκος ἀργυρῆς ἡλὸς ἔχον,
δηρὸν, ἔπειτα δὲ τὴν θώρακα τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν,
δὲ τῆς κεφαλῆς τῆς ἰσχυρᾶς περικεφαλῆσαν καλῶς
κενυσμένην περιέθετο, ἐξ ἱππεύων τριχῶν ἔχουσαν τὸ
345 φρον· φοβερὸν δὲ ὁ λόφος ὑπεράνωθεν ἐσέετο. ἵππων
τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, ὅπερ αὐτῷ ἐν τῇ χειρὶ ἦρμος. ὅσπερ
350 καὶ ὁ πολέμιός τις Μενέλαος τὴν ὄπλιν ἐνεδύετο. "ἵππων
ἔτοι ἐξ ἑκατέρου τῆς πληθὺς καθιστάμενοι, εἰς τὸ μέσον
τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν τάξει ἐπορεύοντο φη-
355 βλῆποντες· ἐκπληξῆς δὲ εἶχε βλέποντας τῆς τε πολυμυ-
Τρώας καὶ τὰς εὐόπλους Ἑλλήνας, καὶ δὴ ἐγγὺς ἔστησαν
360 διαμετρημένῳ (εἰς τὴν μονομαχίαν) χωρίῳ "ἵππων
δόρυ, ἀλλήλοισι ὀργίζοντες. πρότερος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος
προέπειρε τὸ μέγα καὶ μακρὸν σκιδὸν ἀποτελεῖν (τὴν
πορευόμενον) δόρυ, καὶ ἐπέτυχεν κατὰ τὴν ἀσπίδα τοῦ
365 νελέως τὴν κυλιωτέραν· ἐδὲ δίκουθεν ὁ σίδηρος, ἀνέκλει-
δὲ αὐτοῦ ἡ ἐπιδορατὶς ἐν τῇ ἰσχυρᾷ ἀσπίδι. ἔτος δὲ δόρυ
Μενέλαος, προσενέμαστος τῷ πατρὶ Αἰὶ "Ζεῦ ἄναξ, ἡ
370 ραχε τιμωρήσασθαι ὅς τις με πρῶτος κακῶς ἐλογιάσται,
φοβερὸν Ἀλέξανδρον, καὶ ἐπὶ τῶν ἡμῶν χειρῶν φονεῖσθαι
ποίησον, ὅπως τις εὐλαβηθῇ καὶ τῶν βραδείως καὶ μετὰ
375 ἱσχυμένων ἀνθρώπων ξενοδόχον κακὰ πράττειν, ὅς τις

ἔλκεν (Ξέναν) παράχρη." ἔφη δὴ, καὶ ἀνασείας προέπειπε
 τὸ μακροπύρευτον δόρυ, καὶ ἐπέτυχε τῷ εἶδὲ τῷ Πριάμου
 κατὰ τὴν κυκλοτερῆ ἀσπίδα. διεπέρασε δὲ διὰ τῆς λαμπρῆς
 ἀσπίδος τὸ ἰχθυὶν δόρυ, καὶ διὰ τῆς θώρακος τῆς πολυκατασκευ-
 ῆς (ποικίλης) ἐπεσφύριετο. ἔξ ἐναντίας δὲ παρὰ τὴν λαγύνα
 ὤλεσε τὸν θώρακα "τὸ δόρυ. ὃ δὲ ἐνέκλινε τὸ πλεῦρον καὶ ἐξέ-
 κλινε (ἐφυλάξατο) τὸν θάνατον. ὃ δὲ Μενέλαος ἐκλυσας τὸ
 ἄργυρον τῶν ἡλούς διαπεπαρμένον ἐπληξεν ἀνατείνας τὸ
 πορρωτερόν τῆς περικεφαλαιᾶς· περὶ αὐτῷ δὲ εἰς τρία κα-
 τὰ μέρη διακλαθὲν ἐξέτεσε τῆς χειρός. ὃ δὲ Μενέλαος
 ἐξέταξεν ἀτενίσας εἰς τὸν μέγαν ἄρην. "ὦ Ζεῦ πάτερ, εἰδὲς
 καὶ τῶν θεῶν ὀλεσθιώτερος ἄλλος. ἰλοισάμην γὰρ δὴ τιμω-
 ρήσασθαι τὸν Ἀλέξανδρον τῆς ἀδικίας· τὰ νῦν δὲ μοι ἐν
 ταῖς χερσὶ κατεώρη τὸ ξίφος, ἔξ ἐμὲ δὲ τὸ δόρυ ἐξέδραμε
 τῆς χειρός μάταιον, οὐδὲ ἀπέκτεινα αὐτόν." εἶπε, καὶ ἐπι-
 ἔταξε (ἐφορμήσας) τῆς περικεφαλαιᾶς ἐπελάβετο τῆς
 τριχῆς ἐχούσης, "εἴλεκε δὲ ἐπιστραφεὶς εἰς τὰς εὐόπλους
 ἑλκας. ἤγχε (ἐπνιγε) δὲ αὐτόν ὁ πολὺβρύχος λῶρος ἐπὶ
 τὸν τροφῆρον τράχηλον, ὅστις αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τὸ γέ-
 των τόπος ὁ συνέχων καὶ συσφίγγων τὴν περικεφαλαιν ἱμάς
 πορρωτερόν τῆς περικεφαλαιᾶς τρεῖς φύλας ἐχούσης. καὶ παρ'
 ἑλκον ἔλκεται καὶ πολὺ ἀπνέγκητο κλῖος, εἰ μὴ δὴ ὀξείως
 ἐκείνατο ἡ τῷ Αἰῶς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥτις αὐτῷ διέ-
 κωψε τὸν δεσμὸν τὸν ἐκ τῷ βουδὲ τοῦ μετὰ βίβας σφαιρέ-
 νος· κινή δὲ ἡ περικεφαλαιν ὀμὴ ἠκολούθησε τῇ ἰσχυρῇ
 χερσὶ. ταύτην μὲν ἐπειτα ὁ ἡμίθεος εἰς τὰς εὐόπλους "Ελ-
 425" ἔλασσε δὲ πάλιν ἐφώρμησεν ἀποκτείναναι προθυμότερος
 αὐτὸς τῷ σιδηρῷ, τῶτον δὲ ἀφαντῇ ἐποίησεν ἡ Ἀφρο-
 δίτη ἀφάτως πᾶν ὡς θεός, ἐκάλυψε δὲ δὴ ἀορασίῃ πολλῇ,
 ἐκάλυψε δὲ ἐν θαλάμῳ τῷ εὐόσῳ καὶ τεθυμιαμένῳ. αὐτὴν
 δὲ τὴν Ἑλένην κατέσσε ἀπῆλθεν· ταύτην δὲ κατέλαβεν
 αὐτὴν ἐν ἡλῷ τριχί, περὶ αὐτὴν δὲ αἱ Τρωϊκαὶ γυναῖκες
 ἐκάλυψαν ἡσαν. "τῇ δὲ χερσὶ τῷ ἀπαλοῦ λεπτοῦ ἱματίου ἔσσε
 αὐτὴν· γράει δὲ αὐτὴν ὁμοιωθεῖσα πρὸς αὐ-
 τὴν εἶπεν, ἐρίων ἐπιμελεμένη, ἥτις αὐτῇ ἐν τῇ Αἰκιδάμει-
 435" ἰον κατοικέσθαι εἰργάσατο ἔριον καλῶς, ὑπερβαλλόντως δὲ
 αὐτὴν ἐρίει· ταύτῃ τῇ γράει ὁμοιωμένη προσεφώνει ἡ
 πορρωτερότη Ἀφροδίτη "δεῦρο ἔπιθι· ὃ Ἀλέξανδρός σε
 καλεῖ εἰς τὸν οἶκον ἐπαυλθεῖν, ἐκεῖνος ὅστις ἐν τῷ θαλά-
 μῳ καὶ ταῖς πεποικιλμέναις κοίταις καὶ τῷ κάλλει λάρπων κα-
 440" τοῖς ἱματίοις· οὐδ' ἂν εἴποις ἀνδρὶ μαχομένῳ τῶτον πα-
 ραγομένην, ἀλλ' εἰς χορὸν ἀπέρχεαι ἢ ἐκ χοροῦ νικῶσι πε-
 ραυμένον χρήσειν καθιστάνειν πάλιν τὸν χορὸν." οὕτως
 αὐτὴν δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τῷ εἶδει διετάραξεν. καὶ
 ὁρῶνς ἐθέτατο τὸν τῆς θεᾶς πᾶν καλὸν τράχηλον καὶ
 445" τὰ εἶδη τὰ ἐπιθυμητὰ καὶ τὰ ὕμνατι λάρποντα, ἐξέπλε-
 γν, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ λόγον εἶπε καὶ ἐξ ἀνδραγαθίας ἐκάλει. "ὦ
 καυκαρία, τί με ταῦτα ἐπιθυμῆς ἀπατᾷ; ἢ πάλιν πώ-
 ποιέ μοι πορρωτέρω πόλεον καλῶς οἰκισμένων ἀπάξεις ἢ
 τῆς Φρυγίας καὶ τῆς Αὐδίας τῆς ἑπεράς, εἴπερ τίς σοι

κακὴ φίλος τῶν μετρισιμένην ἐχόντων φωνὴν ἀνθρώπων.
 δίδω δὴ νῦν τὸν ὥρατον Ἀλέξανδρον ὁ Μενέλαος νικήσας
 450" βέβλεβλ' τὴν μισήτην ἐπὶ εἰς τὸν οἶκον ἀπαγαγεῖν, "τάτα χά-
 ριν τὰ νῦν ἐνταῦθα δόλια φρονᾶσα παρήτηκας. καθίσαν
 ἐγγὺς αὐτῷ πορευθεῖσα, τῶν θεῶν δὲ ἐκάλυψε δι' αὐτὸν
 καὶ τὴν συνδιαγωγὴν, καὶ μὴ κίνει τοῖς ποσὶ σὺ ὑποσφύρης εἰς
 τὸν Ὀλυμπον, ἀλλ' ἀεὶ περὶ ἐκεῖνον (τὸν Ἀλέξανδρον)
 κακοπάθει καὶ φύλασσε αὐτόν, ὥς ἂν ἡ γαμετὴν ποιήσῃ
 455" ὁδοῦς ἢ δούλην. "ἐκῆσε δὲ ἐγὼ οὐ παραγίνομαι — μέμφεαι
 γὰρ μοι τῆς ἑξίσονος ἔστιν — ἐκεῖνα ἐτοιμάσασα κοίτην. αἱ
 Τρωάδες εἰς τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον ἔπασαι ψέξουσιν· ἔχω
 δὲ λόπας πολλὰς (ἀδιαχωρίσας) ἐν τῇ ψυχῇ." πρὸς ταύ-
 την δὲ ὀργισθεῖσα εἶπεν ἡ ἐνδοξαυτή Ἀφροδίτη "μὴ με
 παροτρύνει, χετλιασμοῦ καὶ μίσους ἄξιον, μὴ ὀργισθεῖσα κατα-
 460" λείπω σε, ἔτιος δὲ σε μισῶ ὡς νῦν ἐξόχως καὶ ἐκπληκτι-
 κῶς ἠγάπησα. ἐν μέσῳ δὲ ἀμφοτέρων μηχανήσομαι μίσῃ
 χαλεπὰ τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, σὺ δ' ἂν κακωτικὸν
 μόρον ἀπόβῃς." ἔτιος εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ Αἰῶς
 γενομένη, ἐπορεύθη δὲ κατακαλυψαμένη λεπτῷ ἱματίῳ
 465" λαμπρῷ μετὰ σιωπῆς, πᾶσας δὲ τὰς Τρωϊκάς γυναῖκας
 ἔλαθε· προηγύετο δὲ ἡ Ἀφροδίτη. αὐταὶ δὲ ὅτε εἰς τὸν
 τῷ Ἀλέξανδρῳ οἶκον τὸν περικαλλῆ παρεγένοντο, αἱ θερά-
 παινίδες μὲν μετὰ ταῦτα ταχέως ἐπὶ τὰ ἔργα ἐτάραξαν,
 αὐτὴ δὲ εἰς ὑψηλὸν θάλαμον ἐπορεύετο ἡ ὥραια ἐν γυ-
 ναικί. ταύτῃ δὲ θρόνον λαβῆσα ἡ φιλόλογος Ἀφροδίτη
 470" ἔξ ἐναντίας τῷ Ἀλέξανδρῳ ἡ θεὰ ἔθηκεν ἐνεγκῆσαι· ὅπου
 ἐκάθισεν ἡ Ἑλένη ἡ θυγάτηρ τῷ αἰγυθῶν Αἰῶς εἰς τοῦ-
 πῶ ἀποκλίνουσα τὰς ὀφθαλμούς (ἀποβλέψασα), τὸν ἄνδρα
 δὲ ἐκακολόγησεν. "παρεγίνετο ἐκ τῷ πολέμῳ. εἶθε ὥφειλες
 ἐκεῖσε ἀπολέσθαι ὑπ' ἀνδρός δαμασθεὶς ἰσχυρῶς, ὃς ἐμὸς πρό-
 475" τερος ἀνὴρ ἦν. "ὅντως δὴ πρότερον ἐκωνχῶ τῷ φιλοπο-
 λέμῳ Μενέλαῳ καὶ τῇ σῇ δυνάμει καὶ τοῖς ἔργοις καὶ τῷ δό-
 ρατι κρείττων εἶναι· ἀλλ' ἔπιθι νῦν, προκαλέσθαι τὸν φι-
 λοπόλεμον Μενέλαον ἐν δυνάμει πολυμῆσαι ἔξ ἐναντίας.
 ἀλλ' ἐγὼ δὲ σε παύσαιμι κελεύω, μηδὲ τῷ πυρὶ Μενέλαον
 480" ἔξ ἐναντίας πόλεμον πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι ἀποδοῦναι (ἀπεί-
 ρως), μὴ πως ταχέως ὑπ' αὐτῷ τῷ δόρατι δαμασθῆς
 (ἀναιρεθῆς)." πρὸς ταύτην δὲ ὁ Πάρις λόγοις ἀνταπακρι-
 νόμενος εἶπεν "μηδυνῶς με γύναι δεινοῖς οὐκιδισμοῖς τὴν
 485" ψυχὴν ἐπὶ πλῆγῃ. τὰ νῦν μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνέκησε σὺν
 τῇ γνώμῃ τῆς Ἀθηνᾶς, "ἐκῆτον δὲ μετὰ ταῦτα ἐγὼ· πά-
 ρεσι γὰρ καὶ ἡμῖν συμμοχλῆντες θεοί. ἀλλ' ἄγε δὴ εἰς Ἀφρο-
 δίτῃ τραπώμεν συγκοιμηθέντες. εἰ γὰρ ποῦ ποτε με ἔτιος ἡ
 ἐπιθυμία τὴν διάνοιαν κατέχεν, ἐδὲ ὅποτε σὺ τὴν ἀρχὴν
 490" ἐκ τῆς Αἰκιδάμεινος τῆς ἑπεράς ἐπλεον ἀγαράσας ἐν
 ταῖς θαλασσοπλοῖς ναυσίν, "ἐν δὲ τῇ τριχί νύμφῃ ἡρώ-
 θην φίλῃ καὶ συνεσίῃ, ὡς σὺ νῦν ἐρῶ καὶ γλυκὺς με πόθος
 κατακαμβάνει." ἔφη δὴ, καὶ προηγύετο τῆς ἐπὶ τὴν κοίτην
 495" ὁδοῦ· συνηκολάθει δὲ ἡ γαμετή. ἔτοι μὲν δὴ ἐν ἱππύλῃ
 κατεκοιμήθησαν κοίταις· ὃ δὲ Μενέλαος κατὰ τὸ πλῆθος
 ἐν θαλασσιτικῶς περιήρχετο λέοντι παραπλήσιος (κατ' ἐξοχὴν),

450" εἰ περ θεάσσοιτο Ἀλέξανδρον τὸν ὁμοῖον θεῷ τὸ εἶδος· ἀλλ' ἔδδεις ἡδύνατο τῶν Τρώων καὶ τῶν ἐνδόξων ἐπικέρων ὑποδείξαι τὸν Ἀλέξανδρον τότε τῷ φιλοπολέμῳ Μενελάῳ. καὶ γὰρ διὰ φίλῳ αὐτὸν ἔκρυπτον, εἰ τις αὐτὸν ἐθεάσατο· ἄβρομον ἀποδιδόναι ὅπερ προσήκεν, "ἥτις καὶ ἐν τοῖς μεταγενέσθαι ἐπ' ἰσῆς γὰρ αὐτοῖς ἐμισέτο θανατηφόρῳ μοῖρᾳ (πάντες 455) αὐτὸν ἐμίσην ὡς θανατηφόρον μοῖραν). "ἐν ταῖς δὲ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων "ἀκούσατέ μου

ὦ Τρῶες καὶ Δαρδανίδαι καὶ ἐπικέροι. ἡ μὲν νίκη φανερά ἐστι τῷ φιλοπολέμῳ Μενελάῳ· ὑμεῖς δὲ τὴν Πελοποννησιακὴν καὶ Ἑλλήνην καὶ τὰ κτήματα σὺν αὐτῇ ἀπόδοτε, καὶ πρὸς ἐξοῖς ἀνθρώποις γένηται." οὕτως εἶπεν ὁ Ἀγαμέμνων· ἐπὶ τὸν δὲ (καὶ συγκατετίθεντο τῇ γνώμῃ αὐτοῦ) καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες.

Α. ΟΡΚΙΩΝ ΣΤΙΧΥΣΙΣ. ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ ΕΠΙΠΡΑΝΗΣΙΣ.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ 1. Αἰὶα θεῶν ἀγορή, ὅρκων χάρις, ἄριστος ἀρχή.

2. "Εδοξε ταῖς θεοῖς τὴν Ἴλιον ἀλῶναι· διὸ Ἀθηναῖα μὲν Μενέλαον τοῖς ἐνθάδε ἵσταντο παροικεῖν, καὶ τὸν οὐκ ἐόντων τῶν ὄρκων Μαχάων μὲν ἰάται Μενέλαον, Ἀγαμέμνων δὲ ἀπειθεῖν τὴν στρατιάν παροικεῖν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ βολῆς δὲ γενομένης πολλοὶ ἐκατέρωθεν ἀναιρῶνται.

3. Τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡγεθέντος καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀπαιτῶντος κατὰ τὰς συνθήκας τὴν τε Ἑλλάδα καὶ τὰ αὐτῶν αἰῶνα παγίονα κτήματα καὶ τὴν ὑπὲρ τῶ ἀδικήματος τιμωρίαν, ἐν Αἰῶσι οἱ θεοὶ βελούονται περὶ τῆς Ἰλίου καὶ Ζεὺς πρὸς τοὺς ὑπὸ τῆς Ἥρας ἀποστέλλει τὴν Ἀθηναίαν εἰς τὸ τῶν Τρώων ἐράεσμα σύγχυσεν τῶν ὄρκων ἰσχυρομένη. ἡ δὲ πορνομένη πείθει Πάνδαρον τὸν Ζελετήν τοῖς Μενέλαον, καὶ βληθέντος αὐτοῦ Ἀγαμέμνων ὀδύρεται καὶ Μαχάων τὸν ἱατρὸν μετακρίπτει. καὶ ἴτι περὶ τὴν Θερσίαν Μενέλαος ἀσχελημένων τῶν ὀρέων ἐπίσσει οἱ Τρῶες οὐκ ἐλάττω Ἀγαμέμνων δὲ ἐπὶ τὸ ἐρατοπέδον τὰς μὲν ἡδὴ παρατασσόμενες παρακαλεῖ καὶ ἑπαινεῖ, τοῖς δὲ ἀγροῦσι τὴν Ἰλίου τῶν Τρώων ἐπιπλήσσει, καὶ οὕτως ἀμπεσύντων αὐτῶν εἰς τὴν μάχην ἐκατέρωθεν πίπτουσι πολλοί.

Οἱ δὲ θεοὶ παρὰ τῇ Αἰῷ καθήμενοι διελέγοντο ἐν τῇ κεχρυσωμένῃ καὶ καλῷ οἴκῳ· ἐν αὐτοῖς δὲ ἡ σεβασμὴ Ἥβη τὰ τῶν θεῶν νόμα ἐνέχει· οἱ δὲ χρυσοῖς ἐκπύμασιν ἐχρυσόφρονοντο ἀλλήλους τὴν Ἴλιον ὀρώντες. "εὐθέως δὲ ἀπὸ πύργου ἐποικεῖτο ὁ Ζεὺς ἐρεθίζειν τὴν Ἥραν ἐρεθιστικοῖς λόγοις παραβολάδην (ἀπατητικῶς) δημηγορῶν. "διὸ μὲν τῷ Μενελάῳ βοηθεῖ εἰσι τῶν θεῶν, Ἥρα τε ἡ ἐν Ἀργεὶ τιμωρίᾳ καὶ ἡ βοηθεῖσα τῇ δυνάμει Ἀθηναῖα. ἀλλὰ αὐταὶ τοῖς χωρὶς καθήμενοι ὁρώσασιν "τέροντο· τέτιω δὲ ἡ φιλοσοφία τὰ μῆδεα Ἀφροδίτῃ αἰεὶ παραμένει καὶ τὸν θάνατον αὐτῇ ἀποτρέπει, καὶ τὰ νῦν διέσωσε προσδοκῶντα ὑποθαλάσσιον. ἀλλ' ἡ μὲν νίκη τῷ φιλοπολέμῳ Μενελάῳ· ἡμεῖς δὲ 15 βεβελυνώμεθα ἐν τῷ πόλεμον γενήσῃ· πάντα τὰ ἔργα, "ἡ δὲ ἐκ δευτέρου τὸν κακωτικὸν πόλεμον καὶ τὴν κατὰ πλήθῃ τὴν δεινὴν μάχην ἐμβαλεῖμεν, ἡ φίλῳ Τρῶσι καὶ Ἑλλήσιν ἐν ἀμφοτέροις βάλωμεν, εἰ δὲ ἔτιος τῷ ἄριστος προσφίλης καὶ ἡδὴ εἴη· οὕτως γὰρ ἂν οἴκοιτο ἡ πόλις τῷ βασιλεὺς Πριάμῳ, πᾶσι δὲ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλλήνην ὁ Μενέλαος 20 εἰσπαινοῖτο." "οὕτως εἶπεν· αὐταὶ δὲ μινυκῶσι χιλιεὶς ἐπεσύνεζαν Ἀθηναῖα τε καὶ Ἥρα. ἐγγὺς αὐταὶ ἐκατέρωθεν, κακωτικὰ δὲ τοῖς Τρῶσι διενέοντο. ἡ μὲν Ἀθηναῖα ἡσυχῇ ἦν καὶ ἔδδεν ἐφ' ἑσέξαιτο ὀργισμένη Αἰῷ τῷ πατρὶ· ὀργὴ δὲ αὐτῇ ἀπηνῆς κατελάμβανεν· ἡ δὲ Ἥρα ἐκ ἐχώρησε κατὰ 25 τὸν ἑσέξαιτο τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν εἶπεν "ὦ δεινότατε νῆε τῷ Κρόνῳ, ὅποιον τὸν λόγον εἶπας. πῶς βούλει μάταιον ποιῆσαι τὸν κάματον καὶ ἀπλήρωτον τὸν ἰδρωτὰ ἐν ἰδρωσὶ καμάτῳ; ἐκοπίσασιν δὲ με οἱ ἄνθρωποι τὸν λαὸν ἀφροῖς κατὰ τὸ Πριάμῳ καὶ τῶν τέτοιον παίδων. πρῶτι· οὐ 30 βοήθη· συγκατεμέν σοι οἱ λοιποὶ θεοί." "πρὸς ταύτην δὲ μέγα σπένδων εἶπεν ὁ τὰς νεφέλας ἀναθροῦσθαι Ζεὺς "ὦ κακὸν δαίμον, τί δή σε ὁ Πριάμῳ καὶ αἱ τοῖς παῖδες ταρασσέτω

κακὰ πράττεσιν, οἱ ἀδελφεῖς προθυμῇ τῆς Πριάμῳ πορθεῖν τὸ καλὸς ἱκτισμένον πόλισμα; εἰς δὲ τὴν 35 εἰσελάσασα τὰς πύλας καὶ τὰ ἐνὶ τῇ τειχῇ "ὦ μὲν φῶς τῶν Πριάμων καὶ τὰς τοῖς παῖδας καὶ τὰς λοιπὰς Τρῶας τότε ἂν τὴν ὀργὴν διεκπεύουσι. πρῶτον ὅπως ἂν αὐτὴ ἡ φιλονεικία ἐν τῷ μετὰ ταῦτα χρόνῳ σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγας παροξυσμὸς ἐν ἀμφοτέροις γένηται. ἀλλὰ εἰ 40 εὐδὲρ, σὺ δὲ ταῖς σαῖς διανοαῖς ἐμβαλε. "ὅποτε ἂν ἐν τῷ προθυμῆμενος τὴν πόλιν κατασφύει ἦν ἐν βελήθει, ἐν σοὶ προσφίλης ἄνδρες ἐγγεγένην (κατοικῶσι), μετὰ ταῦτα βάλ्लεθι τὴν ἐμὴν ὀργὴν ἀλλὰ συγχωρήσαι μοι. καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξέδωκα ἄνθρωποι λογισμῷ. αἵτινες γὰρ ὑπὸ ἡλίου καὶ ἑρατῇ τῇ 45 ἑσέξαιτο "κατοικῶν πόλιν τῶν ἐπιγείων ἀνθρώπων, τῶν μοι ἐκ ψυχῆς ἐνυμῶτο ἡ ἱερὰ καὶ μεγάλη Πῖος καὶ ὁ Πριάμῳ καὶ ὁ λαὸς Πριάμῳ τῷ πολεμικῷ. ἐδὲ πᾶσι γὰρ με ὁ βωμὸς ἐνδείης τῆς ἰσομοῖας εὐωχίας καὶ σπονδῆς καὶ θυμιάσεως· ταύτης γὰρ τῆς τιμῆς κατηξιώθημεν ἐν τῷ 50 ἀνθρώπων." "πρὸς ταῦτα δὲ μετὰ ταῦτα ἀναιρῶντο μεγαλόφθαλμος καὶ σεμνὴ Ἥρα "ἐμοὶ μὲν δὲ τρεῖς προσφίλης λέσεται εἰσι πόλεις, τό τε Ἀργεὺς καὶ ἡ Σπάρτη καὶ ἡ Πύρρος ἀμφοδὸς Μεκλήνη. ταύτας ἐκπορθεῖσαι, δταν σοὶ μὲν 55 θῶσιν ἐκ ψυχῆς· τέτιω ἑδωκῶσι σοὶ ἐγὼ ὑπερμαχῶν, ἀλλὰ ἄνθρωποι. "εἰπερ γὰρ φθονὸς καὶ ἐκ ἐγὼ διαπορθεῖται, ἀφελὼ φθονοῦ, ἐπὶ πολὺ κρείττων ἐπάρχεις. ἀλλὰ πᾶσι καὶ ἐν τῷ ἐμὸν ποιῆσαι πόλεμον καὶ ἀπλήρωτον καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, τὸ δὲ γένος ἐμοὶ ἐνταῦθα ἐστὶν ὅθεν καὶ σοὶ καὶ με ἐντιμωτήν ἐγέννησε Κρόνος ὁ σκολιὰ βουλευόμενος 60 (συνετός), "καὶ ἀμφοτέρω, τῇ τ' εὐγενεῖ καὶ ἐπὶ σὴ μετὰ εἰμι, σὺ δὲ ἐν πᾶσι τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς βασιλεύεις, ἀλλὰ γὰρ ταῦτα συγχωρήσωμεν ἀλλήλοις, σοὶ μὲν ἐγὼ, σοὶ δὲ ἐμοὶ· ἐπακολαθήσῃς δὲ καὶ οἱ λοιποὶ θεοὶ (τῇ ἡμῶν

160αὶ δεξιόσους αἷς ἐπεπιζεινέμεν. "εἴπερ γ' ἔσ' παρὰ χοῆμα
ὁ Ζεὺς ἐκ εἰς τίλος ἤγαγεν, ἐκτελέσει δὲ μετὰ πολὺ (βραδύ),
σὺν τε μεγάλῳ χόλῳ ἀπέδωκαν, σὺν ταῖς ἐαυτῶν κεφαλαῖς
μετὰ γυναικῶν ἔ τέκων. καλῶς γ' ἐγὼ τὶτο γινώσκω κατὰ
διάνοιαν ἔ κατὰ ψυχὴν γινέσθ' ἡμέρα οἷαν ποτὲ ἀπόλλ'ῃ
165ῇ ὑψηλῇ Πίος "καὶ ὁ Πριάμος ἔ ὁ λαὸς τῷ καλῶς τῇ
μελῇ χρωμένα Πριάμῳ, ὁ Ζεὺς δὲ αὐτοῖς δ' ἐφ' ὑψηλοῦ
τῷ θρόνῳ καθιζόμενος, ὁ παῖς τῷ Κρόνῳ ὁ ἐν αἰθέρι κα-
τοικῶν, αὐτὸς ἐπισείσει τὴν σκοτεινὴν αἰγίδα (φοβεράν
ὄργην) πᾶσιν, ὑπὲρ ταύτης τῆς πλάνης ὀργιζόμενος. ταῦτα
μὲν γινέσθ' ἐκ ἀπλήροτα· ἀλλὰ μοι δεινὴ λύπη ἔνικα σὲ
170γενήσθ' ὦ Μενέλαε, "ἐὼν ἀποθάνης ἔ τὴν πεπρωμένην
ἀναπληρώσης τῷ βίῳ (ἤγεν ἀναπληρώσης τὸν μεμορημέ-
νον σοι τῷ βίῳ χρόνον). ἔ δὴ ἂν ἐπονείδισος εἰς τὸ πολ-
λοῖς ἔττει διηῆσαν ἄργος παραγενοίμην· ἐδύως γ' μνηστῶν
ποιήσων οἱ Ἕλληνες τῆς πατρῴας γῆς. ἔ δὴ ἂν καύχημα
τῷ Πριάμῳ ἔ τοῖς Τρώσι καταλείψειαν τὴν Πελοποννη-
175σακὴν Ἑλῆν. σὲ δὲ τὰ ὅσα σήψει ἡ γῆ "πεσόντος ἐν
τῇ Τροίᾳ ἐπὶ τῷ ἀτελέσῳ ἔ ἀπληρώτῳ πολέμῳ. ἔ δὴ τις
ἔρει Τρώων τῶν ὑπερηφάνων, τῷ τάφῳ ἐφαλλόμενος τοῦ
ἐνδόξου Μενελάου "εἴθε ἔτως ἐφ' ἵπασιν τὴν ὄργην ἐκπλη-
ρώσειεν ὁ Ἀγαμέμνων, ὥσπερ ἔ νῦν μάταιον τὸ εὐρέτε-
180μα ἤγαγεν ἐνταῦθα τῶν Ἑλλήνων, "καὶ δὴ πεπόμεν' οἱ-
καθε εἰς τὴν προσφιλῇ πατρίᾳ γῆν σὺν κεναῖς ταῖς ναυ-
σὶ, καταλιπὼν τὸν ἀνδρεῖον Μενέλαον." "ἔτω ποτὲ τις ἔρει
τηνικαὶ μοι διαζαῖν τὸ χάσμα τῆς γῆς." τῆτον εὐδαρ-
σέζεσαν ἔ εὐνυχον ποιδῶν εἶπεν ὁ πῦρδός Μενέλαος "ὄρα-
σῶν, μηδὲ πῶ εἰς δόας ἔ φόβον ἄγε τὸν ὄχλον τῶν Ἑλ-
185λήνων. "ἔκ ἐν ἐπικινδύνῳ τόπῳ τὸ ὅσ' βέλος ἐπάγῃ, ἄλλ'
ἔμπερδεν ἐφύλαξεν ὁ ζωστῆρ ὁ παμπούκιλος ἔ ὑποκάτω-
θεν ὁ ζωστὴς χιτῶν ἔ ἡ χαλκῇ λεπίς, ἦντινα οἱ χαλκῆς
κατισκεύασαν ἄνδρες." πρὸς τῆτον δὲ ἀνταποκρινόμενος
εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων "εἴθε γ' ἔτως γένοιτο ὦ
190προσφιλέστατε Μενέλαε, "τὸ δὲ τραῦμα ὁ ἱατρός ἐπιμηλα-
γήσει ἔ ἐπιθήσει ἰάματα, ἄπερ δὴ παύσῃ τὸ πάθος τῶν
πικρῶν ὀδυνῶν." εἶπε, ἔ Τυλθύβιον τὸν θανυμένον κήρυκα
προσηγάμει. "ὦ Τυλθύβιε, ὡς τάχος τὸν Μαχάονα ἐν-
195ταῦθα κάλεσον τὸν ἀνδρεῖον τῷ Ἀσκληπιῷ παῖδα τῷ ἀγα-
πῶν (ἀφύογε) ἱατρῷ, "ὅπως θεύσῃ τὸν πολεμικὸν Μενέ-
λαον τὸν τῷ Ἀτρείῳ παῖδα, ὅντινά τις τοξεύσας ἐπέτρυχε
τῆς τοξικῆς ἐπισήμων τῶν Τρώων ἢ τῶν Ἀνκίων. αὐτῷ
μὲν ἡ δόξα, ἡμῖν δὲ λύπη." ἔτως εἶπεν· ἔδδ δὴ αὐτῷ ὁ
κῆρυξ παρήκαθεν ὁκίσας, διέβη δὲ κατελθεῖν κατὰ τὸν
200ὄχλον τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων, "περιβλεπόμενος τὸν
ἡμίθιον Μαχάονα. τῆτον δὲ θεύσατο ἐσηκότα, περὶ αὐτὸν
δὲ ἰχναῖ τῆς Τρώϊας τῆς ἱπποτροφῆς. πλησίον δὲ εἰς λόγους
ταχῆς πρὸς αὐτὸν εἶπεν. "διεγείρε (ἀνίστασο) ὦ Ἀσκλη-
205πιῷ παῖ Μάχων· καλεῖ σε ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων, "ὅπως
θεύσῃ τὸν πολεμικὸν Μενέλαον τῷ Ἀτρείῳ νῖόν, ὅντινά
τις τοξεύσας ἔτρωσε τῆς τοξικῆς ἐπισήμων, τῶν Τρώων

ἢ τῶν Ἀνκίων. αὐτῷ μὲν ἡ δόξα, ἡμῖν δὲ λύπη." εἶπε,
τοῦτε δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τῷ εἶθε διετάραξεν (ἐν-
γειρεν)· ἐπορεύθησαν δὲ ἀπίνειν κατὰ τὸ πλῆθος κατὰ
πολὺν εὐρατόπειδον τῶν Ἑλλήνων. "ἀλλ' ἦντινα δὴ παρ-
τοντο ὅρα ὁ πῦρδός Μενέλαος βεβλημένος ἦν — περὶ
αὐτὸν συνηθροισμένοι ἦσαν ὅσοι ἄριστοι ἐν κίλῳ, αὐτοῖς
δὲ ἐν μέσσις εἰστήκει ὁ Ἰσάβιος ἀνὴρ —, εὐθὺς δὲ ἐν
ζωστῆρος τῷ εὐ ἡρμοσμένῳ ἔξω εἴλετο τὸ βέλος. τότε
τῷ πῶν ἔλκομενα κατεῖγχεσαν αἱ γυνῆες ἔ ἔσχαται (αἱ
215τῶν ἀκίδων τῷ βέλος). "ἔλυσεν δὲ αὐτῷ τὸν παμπούκι-
ον ὡς ὑποκάτωθεν. τὸν ζωστῆρα τε χιτῶνα καὶ τὴν
τῶν ἦντινα οἱ χαλκῆς ἔκαμνον ἄνδρες. ἐπὶ δὲ ἔμπερ
τὸ τραῦμα, ὅρα ἐνέπεσε τὸ πικρὸν βέλος, τὸ αἷμα ἐξ-
ψας προσήνῃ δὲ φάρμακα εἰδὼς ἐπίπασεν, ἄπερ οὐκ
220πατρί ποτε φιλοφρονέμενος ἐδωρήσατο ὁ Κρόνος.
ἔτοι περὶ τὸν Μενέλαον τὸν ἀνδρεῖον ἤχολοντο, ἐν τῷ
τῷ δὲ τῶν Τρώων αἱ τάξεις ἐπῆλθον τῶν ὀπλιτῶν
δὲ πάλιν τὰ ὅπλα ἐνεδύσαντο, μνήμην δὲ ἐποιεῖν
μάχης. τότε ἐκ ἂν νυξάζοντα (ὀμιλῶντα) θείσασιν
Ἀγαμέμνονα ἔδδ ἀποδεικνύοντα ἔδδ ἐκ ἐθέλοντα παρ-
225ἀλλὰ λίαν ἐπειγόμενον εἰς τὴν μάχην τὴν δοξάζοντα
ἄνδρας. τῆς μὲν γ' ἵππας κατέλειπε ἔ τὰ πεποικιλμένα
ὅπλα τῷ σιδήρῳ. ἔ τέτως μὲν ὁ ἡνίοχος πόρροθεν
ἀσθμαίνοντας, ἔβρουμῶν ὁ παῖς Πτολεμαῖος τῷ Πάρι
ἔ τινὶ πάντῃ πολλὰ παρηγγυᾶτο παρασχεῖν, ἦντινα ἐν αὐτῷ
230κατὰ τὰ μέλη καταλάβοι κόπος πολλὸς διατάσσοντα (ἐκ-
χόμενον)· ἔτος δὲ πῆλός ὑπάρχον ἐπῆρχετο τὰς τάξεις
ἄνδρων. ἔ δὴ ἔς μὲν ἐπειγόμενος θεύσατο Ἑλλήνων
ἱππικῶν, τοῦτε γ' ἴαν ἐδιδυρομένους ἐποίησε παρασχέ-
235λόγους. "ὦ Ἕλληνες, μηδὲν ἀμελεῖτε τῆς ὀρμητικῆς
ἄλλ' οἵτινες πρότεροι περὶ τὰς δοκὰς ἔβλαψαν ἔ παρ-
θον, τέττων δὴ αὐτῶν τὸ ἀπαλὸν σῶμα αἱ γυνῆς φέρονται
ἡμεῖς δὲ τὰς προσφιλῆς γυναῖκας ἔ τὰ μικρὰ τέκνα
γνώμεν ἐπὶ ταῖς ναυσὶν, ἐπιιδὼν τὴν πόλιν πορθέμεν.
240οἷστίνας δὲ ἀμελῶντας θεύσατο τῷ μισητοῦ πολλῷ
τῶν λίαν ἐκακολόγει ὀργιστικὸς λόγους. "ὦ Ἕλληνες αἱ
οἱ τὰς τοὺς ἔ τὰ τῆς μεμορηγῆτες, ἐπονείδιστοι, ἐκ
τρέπεσθε (ἔτε αἰδέσθε); τί δὴ ποτὲ ἔτως ἐσῆκατε ἐκατα-
μένοι (δειλωθέντες) καθάπερ ἔλαροι, αἵτινες ἐπειδὴ
245πῆσαν διὰ πολλῆς πεδιᾶδος τρέχεσαι "τῶν, ἔδδ αἱ
ταῖς διανοαῖς αὐτῶν ἐπὶ δύναμιν. ἔτως ἡμεῖς ἔσῆκατε
ἐλθεῖν, ὅρα αἱ ναὺς εἰλκυσμέναι εἰσὶν αἱ καὶ ἐπὶ τῶν
γαλῶν τῆς λιανῆς θαλάσσης, ὅπως θεύσῃ ἐὼν ἡμῖν
250ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα ὁ Ζεὺς." "οὕτως ἔτος βασιλεύσας
Κρησὶ παραγενοίμενος κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἀνδρῶν.
περὶ τὸν σινετὸν Ἰδομενεὺ καθωπλίζοντο. Ἰδομενεὺς μὲν
ἐπὶ τοῖς πρωταγωνισαῖς κίπρῳ ὁμοῖος τὴν ἀνδρα-
255Μηριόνης αὐτῷ τὸς ἰχναῖς ἱπποπόδα τῆς.

ὁ διασώμενος ἐχάρη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 εὐθέως δὲ πρὸς τὸν Ἰδομενέα εἶπε προσήναι λόγοις "ὦ
 Ἰδομενεύ, περισσῶς μὲν σε τιμῶ τῶν ἱππικῶν Ἑλλήνων
 καὶ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄλλῳ οἰωδῆποτε ἔργῳ καὶ ἐν εὐνοίᾳ,
 ἄντικαὶντιμον (κατὰ γέρας ὅ ἐστι τιμὴν διδόμενον) οἶνον τῶν
 Ἑλλήνων οἱ ἄριστοι ἐν τοῖς πατηρίοις κινῶσιν. ζάντιον γὰρ
 οἱ λοιποὶ οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἕλληνας μιμεριζόμενον
 αἰνοῦσιν, καὶ τὸ σὸν δὴ πλήρες ποτήριον αἰετίζῃεν ὡς ἐμοί,
 πᾶν ὅτε ἡ ψυχὴ κελύοι. ἀλλ' ὁρμηθῆμι εἰς τὸν πόλε-
 μον ὅπως πρότερος καυχῶμαι εἶναι." πρὸς τῶτον δὲ δὴ
 ὁ Ἰδομενεὺς ὁ τῶν Κρητῶν ἡγεμὼν εἰς λαντίας εἶπεν "ὦ
 Ἀγαμέμνων, λίαν μὲν σοι εὐάρεστος ἐγὼ φίλος εἰμὶ, ὥς
 τὸ πρῶτον ἐπεχόμην καὶ συνιδέμεν. ἀλλὰ τῆς λοιπῆς πα-
 ρούρου τὰς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἕλληνας, ὅπως τάχιστα
 πολεμήσωμεν, ἐπειδὴ συνέχευεν τὸς ὅρκους "οἱ Τρῶες τῶ-
 τος δὲ θάνατος καὶ κακὰ μετὰ ταῦτα γενήσιν, ἐπειδὴ πρό-
 τεραι ὑπὲρ τὰς ὅρκους ἔβλαψαν." ἔτι εἶπεν ὁ Ἀγαμέ-
 μνων δὲ παρήλαε χαίρων τὴν ψυχὴν. ἦλθε δὲ ἐπὶ τοῖς
 Αἰασι παραγενόμενος κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἀνδρῶν. ἔτοι-
 μάζοντο, ὅμῃ δὲ πληθὺς ἠκολούθει πεζῶν. "ὥσπερ
 οἱ ὅταν ἀφ' ὑψηλῆς τόπῃ εἶδεν ἀχλὺν αἰονόμος ἐρχομέ-
 νην κατὰ θάλασσαν ὑπὸ τῆς τῆς ζεφύρου πνοῆς· τότε
 ἀνδρῶν ἐρχομένων μέλαν καθάπερ πῖσσα φαίνει πορευο-
 μένη κατὰ θάλασσαν, φέρεται δὲ τι καταφορὰν ἀνέμῳ μετὰ
 ὀμβρῶν πολλῇν· ἐφοβήθη δὲ θεασάμενος, ὑπὸ τὸ σπῆλαιον
 ὁρᾷ ἰσχυρὰ τὰ θρόγματα." τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα ὅμῃ τοῖς Αἰασι
 πολεμικῶν νεανιῶν εἰς τὸν διακοπτικὸν πόλεμον πολλὰ ἐκ-
 τὸ τῶν τῶν μέλαινα, ταῖς ἀσπίσι καὶ τοῖς δόρυσι πεπνευ-
 μέναι τῇ ἀνατάσει. καὶ τότε μὲν ἐχάρη ἰδὼν ὁ βασιλεὺς
 Ἀγαμέμνων, καὶ πρὸς αὐτὸς φωνήσας λόγους ταχέως εἶπεν.
 "ὦ Αἰάντες τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες τῶν σιδηροθωρά-
 κων, ὅμῃ μὲν — ἀπρέπει γὰρ παρορμῇ — ἄδαμῳς κελεύω
 αὐτοὶ πάντες τὸν ὄχλον κελεύετε ἰχυρῶς πολεμεῖν. εἴθε γὰρ
 ὁ πᾶτερ Ζεὺς καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Ἀπόλλων τοιαύτη πᾶσι προ-
 ρουσία ἐν τῇ διανοίᾳ γένοιτο." ἔτι μὲν ταχέως πορθη-
 τὴν ἡ πόλις Ποιῆμε τῇ βασιλείᾳ ὑπὸ τῶν ἡμετέρων χι-
 ρῶν ληφθεῖσα καὶ πορθηθεῖσα." οὕτως εἰπὼν τότε μὲν ἐν
 αὐτῷ τῷ τόπῳ κατέλειπεν, ἐπορεύθη δὲ πρὸς τὴν ἄλλαν.
 τότε ὅτος τὸν Νέστορα κατέλειπε τὸν ἥδην τῶν Πολίων δη-
 μιγρόρον, τὰς ἰδίας ἐταίρους ἰτοιμάζοντα καὶ παρορμῶντα
 πολεμεῖν "περὶ τὸν μέγαν Πηλέοντα καὶ τὸν Ἀλέστορα καὶ
 τὸν Κρομίον καὶ τὸν Αἰμόνα καὶ τὸν Κρόντα καὶ Βλατῆν τὸν
 βασιλεὺς τῶν Ὀχλίων. τὰς ἱππεὺς μὲν ἐμπροσθεν σὺν ἱπποῖς
 καὶ ἄρμασι, τὰς δὲ πεζὰς εἰς ἐκτετακμένον ἔστησε πολλὰς τε καὶ
 γυναικας, τείχος εἶναι τῷ πολέμῳ· τὰς δὲ διελθὲς κατὰ τὸ
 ἡμίσητον συνέκλειον, "ὅπως καὶ μὴ βελόμενός τις τῇ ἀνέγκῃ
 προσέχων πολέμῳ. τοῖς ἱππεῖσι μὲν πρῶτον προσέτασσε
 τότε δὲ ἐκέλευσεν τὰς ἰδίας ἱππας κατέχειν μηδὲ ταρᾶ-
 σθαι τῷ πλήθει. "καὶ μηδεὶς τῇ ἱππικῇ ἐμπειρίᾳ καὶ τῇ ἐν-
 τὴν ἀνδρεία πεπεισμένος (τεθρονημένος) μῆκος ἐμπροσθεν τῶν
 ἡμισητῶν προθυμείτω τοῖς Τρώσι πολεμεῖν, μηδὲ εἰς τοῦ-

πῖσα χωρεῖτω. ἀθροίζονται γὰρ καὶ ἐχέονται ἔσθαι. ὅστις δ'
 ἂν ἀνὴρ ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρμάτων εἰς ἑτέρα ἄρμα παραγί-
 νηται, τῷ δόρατι ἀπεκτενέτω, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ κρεῖτ-
 τος. οὕτως καὶ οἱ προγενέστεροι τὰς τε πόλεις καὶ τὰ
 τείχη κατέστρεφον, τῶτον τὸν νῦν καὶ τὸν λογισμὸν ἐν ταῖς
 διανοαῖς ἔχοντες." οὕτως ὁ γέρον παρῶντα ἐκ πολλοῦ
 χρόνου τὸ πολεμικὸν ἡσυχῶς. καὶ τῶν μὲν ἐχάρη ἰδὼν ὁ
 βασιλεὺς Ἀγαμέμνων, καὶ φωνήσας πρὸς αὐτὸν λόγους ταχέως
 καὶ ἁρμοδίως εἶπεν. "ὦ πρεσβύτα, εἴθε ὥς ἡ προθυμία ἐν
 ταῖς προσφιλῶσι διανοαῖς, ἔτι σοι καὶ τὰ γόνυτα ἀκολο-
 θοῖν καὶ ἡ δύναμις ἀσφαλῆς γένοιτο. ἀλλὰ σε τὸ γῆρας
 καταπονεῖ τὸ ὁμοίως πᾶσι χαλεπὸν. εἴθε ὥφειλέ τις τῶν
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ νυνί τοις συναναπρέφει." πρὸς
 τῶτον δὲ ἀπεκρίνατο ὁ ἀπὸ Γερφῆνης ἱππικὸς Νέστωρ "ὦ
 Ἀτρεΐδης παῖ, πᾶν μὲν δὴ ἐγὼ βολοίμην αὐτὸς ἔτι εἰ-
 ναι ὥς ὅτε τὸν ἔνδοξον Ἐρεθθαλίωνα ἐφόνευσαν. ἀλλ' οὐ-
 δαμῶς ὁμᾶ πάντα οἱ θεοὶ παρέχον τοῖς ἀνθρώποις. εἰ
 τηρικυτὰ νῖος ὑπῆρχον, νῦν δὲ με τὸ γῆρας κατέλυσεν.
 ἀλλὰ καὶ ἔτι μὲν ἄμα τοῖς ἱππεῦσιν ἔσομαι καὶ ἀρηγῆσομαι
 βελῇ καὶ λόγοις· αὕτη γὰρ ἔστιν ἡ τῶν πρεσβυτῶν γνώμη καὶ
 τιμὴ (τὸ καλῶς συμβεβηέναι). τὰ δόρατα δὲ (ἀπὸ μέρους)
 ἀνακινήσασιν οἱ νεώτεροι, οἵτινες ἰμῶ νεώτεροι γενήσονται καὶ
 θαρσύνει τὴν δύναμιν." οὕτως εἶπεν ὁ δὲ Ἀγαμέμνων πα-
 ρήλαε χαίρων τὴν ψυχὴν. εἶδε τὸν υἱὸν τῷ Πετεῷ Με-
 νεάδῃ τὸν πολεμικὸν ἐσῶτα· περὶ αὐτὸν δὲ Ἀθηναῖοι εἰ-
 δήμονες τῷ πολεμικῷ. ἔγγυς δὲ εἰσῆκε ὁ πολὺς ἐν βολαῖς
 Ὀδυσσεύς. "παρ' αὐτῇ δὲ τῶν Κιφαλλήνων αἱ τάξεις αἱ
 ἰχυραὶ (καὶ ἀθροῖς) ἐσῆκισαν. ἐγὼ αὐτῶν ἦκον ὁ λαὸς
 τῆς μέξης, ἀλλὰ νεώτεροι συνταρασσόμενοι ἐκινῶντο αἱ τάξεις
 τῶν πολεμικῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων· οἱ δὲ περιμένον-
 τες ἐσῆκισαν, ὁππότε τάξεις τῶν Ἑλλήνων ἄλλη ἐπὶ ἄλλη
 κατὰ τῶν Τρώων ὁρμήσει καὶ ἄρξαιτο τῷ πολέμῳ. τότε
 δὲ θεασάμενος ἀνέβησεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγα-
 μέμνων, καὶ πρὸς αὐτὸς φωνήσας λόγους ταχέως εἶπεν. "ὦ πῆ-
 τεῷ Πετεῷ τῷ ἐγγενὲς βασιλεὺς καὶ σὺ ὦ τοῖς κακομοιροῖς
 ὁδοῖς κεκοσμημένε, φιλοκροδέεσσι (πάντοτε), "εἰ δὴ πατε-
 ρεῖς ἀποδὲν ἐσῆκατε, περιμένετε δὲ ἄλλας· ὅμῃ
 μὲν προσῆκε ἐν πρώτοις ὄντας ἐσῆκναι καὶ μέξης τῆς κα-
 κῆς ἀπαντήσασθαι. πρῶτοι γὰρ καὶ τῆς εὐνοίας ἀκρεῖτε τῆς
 ἡμῆς (ἐπὶ δαῖτα καλεῖσθαι τὴν ἐμὴν), ὁππότε ἐνοχίον τοῖς
 ἐντίμοις παρασκευάζομεν οἱ Ἕλληνες." ὅσον προσφιλῶς
 ὅπου κρῖα ἐδίειν καὶ ποτήρια οἶνον πίνειν ἡδέως, ὥς ἐθέ-
 λητε. τὴν δὲ ἡδέως ἐν ἴδοιτε καὶ εἰ δέκα τάξεις τῶν Ἑλλή-
 νων ὅμῃ ἐμπροσθεν μάχονται τῷ ἀντιπάλῳ σιδήρῳ." τῶν
 δὲ δὴ δεινῶς θεασάμενος ἔφη ὁ πολὺς ἐν βολαῖς Ὀδυ-
 σσεύς "ὦ Ἀγαμέμνων, ποῖος λόγος ἐξέφυγε τῶν χυλίων ἡγῶν
 πῶς δὴ λέγεις τοιαῦτα, τὰ πολέας ἀμελεῖν; ὅσοι οἱ Ἕλ-
 ληνες Τρῶσι τοῖς ἱππικοῖς ἐπεβέβημεν ταχὴν πόλεμον,
 θεῶσσι, ἐάν βέλῃ καὶ ἐάν ποταύου μέλη (διὰ φροντίδος καὶ)
 τῇ Τηλεμάχῳ τὸν προσφιλῆ πατέρα ἐν τοῖς πρωτογενοῦσιν
 Τρώων τῶν ἱππικῶν. σὺ δὲ ταῦτα ἀνεμοφόρητα
 Οοοο

(μάταια) λέγεις· πρὸς τῆτον δὲ ἐπιμενιδάσας εἶπεν ὁ βασι-
λεὺς Ἀγαμέμνων, ὡς ἐπύκνωσεν ὁρυζίντος· πάλιν δὲ
ἦτος ἐπανελάβε τὸν λόγον. "ὦ ἐγγενέσσι Αἰαχτοῖς παῖ, ἐν
ταῖς βελαῖς ἐπαινετὲ Ὀδυσσεύ, ἥτε ὀνειδίζω σε παρὰ τὸ
360 προσήκον ἥτε προσάσσω· "οἶδα γὰρ ὅτι σοὶ ἡ ψυχὴ ἐν ταῖς
προσφιλῶσι διανοαῖς προσηγῆ βαλόντα αἰδῶ ταῦτα γὰρ
φρονεῖς ὑπὲρ χάριν, ἀλλ' ἀπίθε· ταῦτα δὲ ἐν τῇ μετὰ
ταῦτα χρόνῳ ἔξιλεωσάμεθα, εἴ τι κακὸν νῦν λέλεκθ'. ταῦτα δὲ
πάντα οἱ θεοὶ μάταια ποιήσαντες·" οὕτως εἰπὼν τῆτος μὲν
365 κατέλιπεν αὐτῷ τῇ τόπῳ, μετέβη δὲ ἐπὶ τὰς ἄλλας. "κατέλα-
βε δὲ τὸν τῷ Τυδείῳ παῖδα τὸν μεγαλόπυχον Διομήδην
ἐσχηκότα σὺν τοῖς ἱπποῖς καὶ ἄρμασι τοῖς καλῶς συντηρο-
μένοις· παρ' αὐτῷ δὲ ἴστατο Σθένελος ὁ τῷ Κραναίῳ υἱός.
καὶ δὴ τῆτον ἐκακολόγησεν ἰδὼν ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων,
370 καὶ φωνήσας πρὸς αὐτὸν λόγους ταχέως εἶπεν. "φεῦ μοι ὦ
Τυδείῳ υἱὲ τῷ συνετῷ καὶ πολέμικῳ, τί κατέπτηχας, τί δὲ
ἐπιτηρεῖς τὰς τῷ πολέμῳ διεξόδους; ἑδαιμῶς δὴ τῷ Τυδεῖ
ἦτος προσφιλὲς καταπτήσσειν ἦν, ἀλλὰ πάννυ ἐμπροσθεν
τῶν προσφιλῶν αὐτῷ ἑταίρων τοῖς πολέμοις πολεμεῖν· οὐ-
τως εἶπον οἵτινες αὐτὸν ἐθείσαντο ἐπιπονεῖντα· ἑδαιμῶς γὰρ
375 ἐγὼ "συνέπυχον ἔδδ' ἐθείασάμην. ὑπὲρ τὰς ἄλλας λέγουσιν
αὐτὸν γεγονέναι ἀνδρείον. ἦτος γὰρ χωρὶς πολέμικης παρ-
τάξεως εἰσῆλθεν εἰς τὰς Μυκήνας ξένος, δμῶ πρὶ ἰσοθέῳ
Πολυνεῖκει τὸν λαὸν συνάγων. ἔτοι δὴ ποτε ἐσρατοπεδε-
οντο πρὸς τὰς Θήβας (περιφραστικῶς), καὶ δὴ πάννυ παρε-
380 κάλῃ δέοναι ἐνδύξας συμμάχους. "ἔτοι δὲ ἐβέλοντο δοῦναι
καὶ συγκυβέθεντο ὡς ἐκέλευον· ἀλλὰ Ζεὺς ἀπέσχεψεν (ἐκώ-
λυσεν) ἑναντία σημεῖα φανερά ποιεῖν. οὗτοι δὲ ἐπειδὴ ἐπο-
ρεῖοντο καὶ προήλθον τῆς ἐπὶ Θήβας ὁδοῦ, τὸν δὲ Ἀσώπῳ
κατέλαβον τὸν βασιλῆα χοῖρον ἔχοντα καὶ βαθεῖαν πόαν,
385 οἱ δὴ τὸν Τυδεῖα ἄγγελον (ὃ ἐστὶ ποσειδωνεύς) ἀπέστειλαν
ἑλθεῖν. "ἦτος δὲ ἐπορεύθη, πολλὰς δὲ κατέλαβε Θη-
βαίους ἐξωμένους (ἐξωχούμενους) κατὰ τὴν οἰκίαν τῷ Εἰεο-
κλῆος. ἐκίσετο δὲ ξένος ὑπάρχων ὁ ἱππηλάτης Τυδεὺς ἐρο-
βείτο, μόνος ὢν ἐν πολλοῖς Θηβαίοις· ἀλλ' ἦτος ἀγωνίστη-
390 προεκαλεῖτο, ἐν παντὶ δὲ ἀγωνίσματι ἐνίκῃ "ῥαδίως (ευ-
κόλως)· τοιαύτη αὐτῷ βοήθης ἦν ἡ Ἀθηνᾶ. ἔτοι δὲ ὁρ-
μιζόμενος οἱ Θηβαῖοι οἱ κενυόντες τὰς ἱππας εἰς τῆσι
ἀνερχομένῳ περικῇ ἐνέδραν ἐκάθισαν λεληθότες, νέας περτὴν
395 κατὰ· δύο δὲ ἡμεῖοις ὑπάρχον, Μαιῶν ὁ τῷ Αἰμῶνος
ἄλλος ὁμοῖος τοῖς θεοῖς "καὶ ὁ υἱὸς τῷ Ἀντοφόντι ὁ ὑπο-
μνηστικὸς ἐν πολέμῳ Ἀντοφόντης. ὁ Τυδεὺς μὲν καὶ ἐπὶ
τάτοις αἰκισικῶν μόρον ἐπέβαλε· πάντας ἐφόνεισεν, ἕνα δὲ
μόνον ἀπέλυσεν εἰς τὴν οἰκίαν ἐπανελθεῖν. τὸν Μαιῶνα δὲ
προέπειρε τοῖς τῶν θεῶν σημείοις πισθεῖς. τοιοῦτος ἦν
400 Τυδεὺς ὁ ἀπὸ τῆς Αἰτωλίας. ἀλλὰ τὸν τοιοῦτον παῖδα
ἐγέννησεν αὐτῷ χίλωνα ἐν τῷ πολέμῳ, ἐν δὲ τῷ θημη-
γορεῖν βελτίων· οὕτως εἶπε· πρὸς τῆτον δὲ ἑδαιμῶς ἔφη ὁ
ἰσχυρὸς Διομήδης, ἐλάβηθαι τὴν τῷ βασιλεὺς ἐπιπλήξην
τῷ αἰδῶ καὶ ἐντροπῆς ἀξίῃ. πρὸς τῆτον δὲ ὁ τῷ Κραναίῳ
παῖς Σθένελος ἀπικρόνατο τῷ ἐνδύξῃ "ὦ Ἀγαμέμνων, μὴ

τέρων κατὰ πολλὰ βελτίονες καυχώμεθα εἶναι. ἡμεῖς γὰρ
Θήβας ἐπορεύσασμεν τὰς ἐπταπύλας, καὶ ὀλιγώτερον
ἀθροίσαντες ὑπὸ τὸ ἱερὸν τείχος τῷ Ἀργεῖ, περὶ τῶν
τοῖς σημείοις τῶν θεῶν καὶ τῇ τῷ Αἰδῶ βοήθειᾳ· οὐδὲν
τοιαῖς ἰδίαις ἀμαρτίαις καὶ ἀνομίαις ἀπώλοντο. "διὸ δὴ
μῶς μοι τὰς πατέρας ποτὲ ἐν ἰσῇ συγκαταριθμῶμαι
πρὸς τῆτον δεινὸν ὑπιδὼν εἶπεν ὁ ἰσχυρὸς Διομήδης
τιμωριᾷ, ἐν σιγῇ καθέξα, τῷ δὲ ἐμῷ πείθῃ λόγῳ
ἐγὼ μέφομαι Ἀγαμέμνονι τῷ ποιμένι τῶν λαῶν αὐτοφρόνῳ
405 πολέμειν τὰς ἐσθλὰς Ἑλλήνας. "τέτω μὲν γὰρ κλέος ἔμει-
λαθήσῃ, εἰάν οἱ Ἑλλήνες τὰς Τρώας φονεύσωσι καὶ πο-
σωσιν Ἰλιον τὴν μεγάλην· ἴστω δὲ μέγιστη λῆθη τῶν
λήρων φονευθέντων. ἀλλὰ φέρε καὶ ἡμεῖς φρονεῖναι ποι-
μιν τῆς ἐνθουσιαστικῆς δυνάμειος." ἔφη δὴ καὶ ἐκ τῶν
ῥαμάτων σὺν ὅλοις καθήλατο χυμαῖ "ἐκκλητικῶν δὲ ἔχον-
τὰ ὅπλα ἐν τοῖς ἐσθνοῖς τῷ βασιλεὺς διαγυρθέντος (ἀφαι-
σαντος), ὅφ' ἔαν ἦ καὶ τὸν πῖνον καρτερόν καὶ γυναι-
κόβος ἔλαβεν. καθάπερ δὲ ἐν αἰγιαλῷ μεγάλῳ ἦσαν
μα θαλάσσης διεγείρειτο συνεχῆς Ζεφύρος ἐποκνήσαντος
410 τῷ πελάγει μὲν τὴν ἀρχὴν κορυφῆται, ἔπειτα δὲ
προσηρπασμένον μέγιστος ἦχε, περὶ δὲ τὰ ἀκρογῆρα
τέρων (ὕψηλόν) ὑπάρχον διογκῶν (ἐπαύρει, ὃ ἐστὶν ἀν-
ταί), ἀποδύπτει δὲ τὸ χορτώδες τῆς θαλάσσης ἀπὸ βλάστη-
σιν ἥτις καὶ συνεχεῖς τῶν Ἑλλήνων ἱκνῶντο αἱ ἐκ
ἀδιαλείπτως εἰς τὸν πόλεμον. ἐκέλευε δὲ τοῖς ἰδίαις
τῶν ἡγεμόνων, οἱ δὲ λοιποὶ ἡσυχῶς καὶ χωρὶς θάρους
415 ὀρεγόμενοι — ἔδ' ἂν ὑπολάβοις "τοῦτον ὅχλον ἀκροα-
σάμενοι ἐν αὐτοῖς τὴν φωνήν, αἰωπῇ δεδοκῶτες τῶν
ἡγεμόνων. ἅπανσι δὲ τὰ πολλὰ τῷ χρωματι ὅπλα αἰ-
λαμπεύον, ὃ ἡμφισπόμενοι κατὰ τάξιν ἐπορεύοντο. οἱ Τρώ-
ες δὲ, ὅσοι προόρματα πολυθρόμῳ ἀνδρὸς ἐν ἰσῇ
420 πολλὰ ἴσαντο ἐκπέπασσαι γάλα λευκόν, "ἀδιαλείπτως με-
κόμενοι, ἀκέσσαι τὴν φωνήν τῶν ἀνδρῶν, ἥτος Τρώων
θόρυβος κατὰ τὸ πολλὸν ἐραιώμενον διγυγέρτο. ὃ γὰρ
τῶν ἢ ὁ αὐτὸς θόρυβος ἔδδ' ἡ αὐτὴ φωνή, ἀλλὰ γλῶσσαι
μεμιγμέναι ἐκ πολλῶν δὲ τόπων ἦσαν συγκεκλημέναι· οἷον
425 ὅτε δὲ τὰς μὲν Τρώας Ἀργεῖ, τὰς δὲ Ἑλλήνας ἡ γλαυκῶπις
Ἄθηνᾶ "καὶ ὁ Αἰμῶν καὶ ὁ Φόβος καὶ ἡ Βοῖς ἀπὸ
ῥῶτως προθυραμένη, ἡ Ἀργεῖ τῷ ἀνδροφόνῳ ἀδελφῇ κα-
φίη, ἥτις (ἡ Βοῖς) μικρὰ μὲν τὴν ἀρχὴν μετιωρεῖται, με-
τὰ ταῦτα δὲ ἐν τῷ ἔρανῳ προσεπλάσε (ἠγγισεν) τῇ
φιλῇ καὶ ἐπὶ γῆς βαδίζει ἥτις αὐτοῖς καὶ κατ' ἐκείνῳ
430 χρόνον φιλονεικίαν ὁμοίως ἐπέβαλε μετὰ Τρώων καὶ Ἑ-
λλήνων, "διερχομένη κατὰ τὸ πλῆθος, ἀνέσσε τὸν ἐσθμὸν
τῶν ἀνδρῶν. ἔτοι δὲ δὴ ἔτε εἰς τὸ ὠρισμένον χωρὶν
ἐν συντοχόμενοι ἀφίκοντο, συνέβαλον δὴ τὰς ἀσπίδας
τὰ δόρατα καὶ τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν τῶν σιδηροθω-
435 σαι ἐγένετο τῶν ἀνδρῶν τῶν τε φονευόντων καὶ τῶν φαν-
τασμένων.

ἢ οἷον μήτε δὲ ἐκ τῆς σύνεγγυς ξίφει περὶ αὐτὸν ἀναστρέφοιτο κατὰ μέσον, ἀγῶγοι δὲ αὐτὸν ἢ πολεμικῇ Ἀθηνᾷ τῆς χειρὸς λαβομένη, τῶν δὲ βελῶν ἀπείργοι τὴν ὀρμὴν.

πλεῖστοι γὰρ τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐπὶ πρόσωπον κείμενοι ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἀλλήλους ἐτεταμένοι ἦσαν.

Ε. ΔΙΟΜΗΔΟΥΣ ΑΡΙΣΤΕΙΑ.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ 1. Εἰ, βάλλει Κυθήριαν Ἀργὴ τε Τυδίδος υἱός.

2. Διομήδης Ἀθηνᾶς αὐτῷ συλλαμβανομένης ἑρευνᾷ καὶ πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων, τιτρώσκει δὲ Ἀφροδίτην καὶ τῆς χειρὸς καὶ Ἀρεῖα κατὰ τὸ κεκλιμένον. Αἰνείας δὲ πληγνέντα ὑπὸ αὐτῷ λίθῳ Ἀπόλλων διασώζει. Τληπόλεμος δὲ Σαρπηδόνα ἀναιρεῖται. τῷ δὲ Ἀρεὶ Ζεὺς ἐπιπλήττει. ἴσται δὲ αὐτὸν Παιήων ὁ τῶν θεῶν ἱατρός.

3. Ἀπαγωγὴν τὸν τῷ Πηλέως ὁ ποιητής, πρόμαχον ἕτερον τῶν Ἑλλήνων προσετῆσαι θελήσας καὶ παράδοξον ἀριστὸν ἐμνηνεῦσαι, τὸν Τυδίδος ἔσθαι. καὶ διότι ἐξ οἷος τε ἦν ἐπ' ἰσῆς ἐκείνῳ τῆς πολεμικῆς φοβεῖν, φησὶν αὐτὸν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς βοηθεῖσθαι καὶ ἐξαιρέτω τιμῇ τετιμῆσθαι· ὁρᾶσθαι γὰρ ὑπὲρ τῶν ὤμων αὐτοῦ φοβεῖσθαι πῦρ καίμινον, ὡς καὶ Τρῶας καταπλεόντας ἐπὶ τῇ παρὰ τῶν θεῶν βοηθείᾳ καταφυγεῖν, φοβερώτερον αὐτὸν καὶ Ἀχιλλέως νομίζοντας. ἔστι οὖν ἡ δὲ Ἀχιλλεύς ποθ' ὥδε γ' ἰδεῖδμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν, ὅνπερ φασὶ θεὸς εἴ τι μιν αἰετὶ καὶ λην μαίνεται, τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαρῆσαι. τῶν τὸν τρόπον Διομήδης ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς βοηθούμενος πολλὰς τῶν Τρώων ἀναιρεῖ καὶ Πάνδαρον τὸν παραιοπονήσαντα. τιτρώσκει δὲ καὶ Ἀφροδίτην συλλαμβανομένην τῷ παιδί Αἰνείᾳ, ὅμοιον καὶ Ἀρεῖ. τὴν μὲν οὖν Ἀφροδίτην ἢ μήτηρ Διώνη παρὰμυθίζεται, τὸν δὲ Ἀρεῖ ἴσται Παιήων, τοῦ Διὸς ἡρώτην αὐτῷ ἐπιπλήξαντος.

Τότε δὴ τῷ νύτῳ τῷ Τυδίδος Διομήδῃ ἢ πολεμικῇ Ἀθηνᾷ ἔδωκε δύναμιν καὶ πεποίθησιν, ἵνα διάδηλος ἐν πᾶσι τοῖς Ἑλλήσι γένηται καὶ δόξαν ἀγαθὴν ἀπενέγκοιτο. ἔλαμπε δὲ αὐτῷ ἐκ τῆς περικεφαλαίας καὶ τῆς ἀσπίδος πολὺ πῦρ (ἀκαταπύνητον), ὅσπερ τῷ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ὑπώρου ἀνατέλλοντι παραπλήσιον, ὅστις κατὰ πολὺ λάμπων πανταχῶς φαίνει ἀνατέλλον ἔξω ὤκεαν. τοιοῦτον αὐτῷ πῦρ ἀνῆλθε ἐκ τῆς περικεφαλαίας καὶ τῶν ὤμων. διήγειρε δὲ αὐτὸν κατὰ τὸ μέσον τῆς μάχης, ὅτε πολλοὶ διαταράσσοντο. ὑπῆρχε δὲ τις ἐν τοῖς Τρώσι Δάσσης, πλεσίσιος, ἡρώτης (ἀγαθός), ἱερεὺς τῷ Ἡφαίστῳ· δύο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἦσαν, ὃς τε Φηγεὺς καὶ ὁ Ἰδαῖος, [μάχης] πάσης ἐπισήμονες· οἱ τινες αὐτῷ ἀποχωριζόμενοι ἐξ ἐναντίας ὤρμηθησαν. ἔτι μὲν ἀπὸ τῶν ἱππῶν, αὐτὸς δὲ ἀπὸ γῆς ὤρμησε πεῖδος. ἐπὶ δὲ αὐτῷ ἔσθαι ἔσθαι ἦσαν ἀλλήλους ἐκτρέφοντες, ὃς Φηγεὺς δὴ πρότερος προέπεμπε τὸ μακρὸν δόρυ· τῷ Τυδίδῃ (Διομήδῃ) δὲ ὑπὲρ τὸν ὤμον τὸν ἀριστερὸν διήλθει ἢ ἐπιδουρῆς τῷ δούρατι, οὐκέτι δὲ αὐτὸν ἔβαλεν. ὕστερος (δευτερος) δὲ ὤρμησε τῷ σιδηρῷ ὁ Διομήδης· τοιοῦτον δὲ οὐ μάλιστα ἐξέφυγε τῆς χειρὸς, ἀλλ' ἔβαλε κατὰ τὸ στήθος μεταξὺ τῶν μαζῶν, ἀπώσατο δὲ ἀπὸ τῶν ἀρμάτων. ὃ δὲ Ἰδαῖος ἀφώρμησε κατακτείνων τὸ περικαλλές ἄρμα, οὐδὲ ἐκαστέρησεν ὑπερμαχῆσαι τῷ ἀδελφῷ ἀναιρεθέντος. οὐδὲ γὰρ δὴ ἂν αὐτὸς ἐξέφυγε τὴν θανατηφόρον μοῖραν· ἀλλ' ὁ Ἡφαίστος ἐρῶντο, ἐφύλαξε δὲ σκότει περιβαλὼν (σκεπάσας), ὅπως μὴ παντελῶς ὁ πρεσβύτερος λυγόμενος εἴη. τὸς δὲ ἱππῶς ἀπελάσας ὁ τῷ μεγαλοφύχῃ Τυδίδος παῖς ἔδωκε τοῖς ἐταῖροις καταγαγεῖν ἐπὶ τὰς βαθείας ναῖς. οἱ δὲ μεγαλόφθογοι Τρῶες ὅτε ἐθεάσαντο τὸς υἱοὺς τῷ Ἀχιλλεύῳ τὸν μὲν ἐκκλίνοντα (πυκνόντα) τὸν δὲ ἀνρηγμένον παρὰ τοῖς ἄρμασι, πάντων διαταράχθη ἡ ψυχὴ. ἢ δὲ βογλανκώφθαλμος Ἀθηνᾷ τῆς χειρὸς λαβομένη προσέειπε τὸν ἐνθουσιαζικὸν (ἐνθουσιάζοντα ἐν πολέμῳ) Ἀργῶν. ὃ Ἀργῶν

ἀνθρωποφθόρε, μαινόμενε φόνους, τοῖς τέλει προσηλάζων, ἐκέει ἂν τὰς Τρῶας ἐάσωμεν καὶ τὰς Ἑλλήνας μὴ χεῖσθαι, ὁποῖοις αὐτῶν ὁ πατὴρ Ζεὺς δόξαν παράχρηται· καὶ δὲ ἐκκλίνωμεν (ἐπαχωρήσωμεν) καὶ τῷ Διὶ ἐκφύγομεν τὴν μάχην. ὅπως εἰπῶσα τῆς μάχης ἐξήνεγκε τὸν ἐκκλίνοντα ἐν πολέμῳ Ἀργῶν. τῶν μὲν μετὰ ταῦτα καθεδόθηται ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ καὶ ὄχθας ἔχοντι Σκαμάνδρῳ· τὸν δὲ Τρῶας εἰς φυγὴν ἔτρεψαν οἱ Ἕλληνες, ἀντίκεινται δὲ ἄνδρες ἕκαστος τῶν ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀχαιῶν Ἀγαμέμνων τὸν ἄρχοντα τῶν Ἀλκιδῶν Ὀδύσῃ τὸν υἱόν· 40 ἐξέβαλε τῷ ἄρματι. πρῶτον γὰρ ἐφαρμέντος τῷ νάσσῃ τῷ πηξῇ τὸ δόρυ μεταξὺ (ἀνὰ μέσον) τῶν ὤμων, διήλθει (ἐκλήξε) δὲ διὰ τῆς στήθους. ἤχησε δὲ πρὸς τὸν στήθος (ἤχησε) τὰ ὅπλα ἐπ' αὐτῷ. ὁ δὲ Ἰδομενεὺς τὸν Ὀδυσῆα ἐφόνευσεν, τῷ Ἀχιλλεύῳ τὸν παῖδα τὴν Βίωρα, ὅστις ἐκ Τρώων 45 τῆς μεγαλοβώλας παρεγένετο. τῶν δὲ ὁ Ἰδομενεὺς ὁ τῷ δούρατι ἐξέκαστος τῷ μακρῷ δούρατι ἐπλήξε τὸν ἱππῶν βαίνειν μέλλοντα κατὰ τὸν δεξιὸν ὤμον. ἔπεισε δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων, μισητὸν δὲ δὴ αὐτὸν σκότος ἔλαβεν. τῶν μὲν δὴ οἱ τῷ Ἰδομενεὺς ἐγύνεον ἐπαρτέται· τὸν δὲ υἱὸν Σαρπηδόνα Σκαμάνδριον τὸν ἐπισήμονα τῆς κνημητικῆς Ἀτρείως παῖς Μενέλαος ἀνέειλε τῷ ὄρεϊ δούρατι, τὸν ἡρώτην κνηγόν· ἐδίδαξε γὰρ αὐτῇ ἢ Ἀρτεμις τοξόταν ἐπὶ τὰ ὅπλα πάντα, ἅτινα τρέφει ἐν ὄρεσιν ἢ ὕλῃ. ἀλλ' ὅκτι αὐτῷ τῷ τότε ἐβοήθησεν ἢ Ἀρτεμις ἢ τοῖς καὶ βέλεσι χαιρόμενος. 55 ἀλλ' αἱ ἐξοχίαι αἷς τὸ πρότερον ἐκτεκόσμητο. ἀλλ' αὐτῷ ὁ Ἀτρείδης ὁ τῷ δούρατι ἐνδοξὸς Μενέλαος ἐμπαρτέται αὐτοῦ φεύγοντα κατὰ τὸ μεταφρενὸν ἔτρωσε τῷ δούρατι μεταξὺ τῶν ὤμων, διὰ τῆς στήθους δὲ διεπέρασεν. ἔπεισε δὲ ἐπὶ πρόσωπον, ἤχησε δὲ τὰ ὅπλα ἐπ' αὐτῷ. ὁ Ἀχιλλεύς τὸν Φέρεικλον ἐφόνευσεν, τέκτονος παῖδα τῷ Ἀχιλλεύῳ παιδός, ὃς ἤλπισεν ταῖς χερσὶ ποικίλα πάντα κατασκευάζειν· ὑπερβαλλόντως γὰρ αὐτὸν ἐτίθησιν ἢ πολεμικῇ Ἀθηνᾷ.

τας καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ κατεσκεύασε ναὺς τὰς ἰσοτόχους
 τὰς ἀρχὴν κακῶν παραχέσας, αἱ ἅπασι βλάβη τοῖς Τρω-
 ῖν ἰγένοντο καὶ αὐτῷ ἐκείνῳ, ἔπειδὴ ἑδομῶς τὰ ἐκ τῶν
 ἰσθμίων μαντιῶματα ἤπριζατο. "τῶτον μὲν ὁ Μηριόνης ἦν ἵκα
 δὲ κατελάμβανε διώκων, ἔτρωσε κατὰ τὸν δεξιὸν γλετὸν
 ἢ δι' ἰδίᾳ (διαμπαῖς, ἐξ ἐναντίας) κατὰ τὴν φύσιν (διὰ
 ὑποδόχον ὑγραπὸν ἔξω) ὑπὸ τὸ ὄψιν ἐπέραιεν ἢ ἐπιδορα-
 τὴν ἐπὶ γόνυ δὲ ἔπαιε σενάξας, ὁ θάνατος δὲ αὐτὸν περι-
 ελάμψε. τὸν δὲ Πηδαῖον ἐφόνευσε Μέλως τὸν τῷ Ἀντή-
 πορος υἱόν, "ὅς δὴ μὴ ἐκ νομῆς γενναῖός ἦν, ἐπιμειλῶς
 δὲ ἀνέτρεφεν ἢ ἔνδοξος Θεωνῷ, ἐπ' ἴσης τοῖς προσφιλέσι-
 τοῖς τέκνοις, πρὸς χάριν ποιῶσα τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ. τῶτον μὲν
 ὁ τῷ Φυλῶς παῖς ὁ περὶ τὸ δόρυ ἔνδοξος ἐγγὺς ἑλθὼν
 ἔβαλε κατὰ κεφαλῆς τὸ κοῖλον τῷ τέοντος τῷ ἔξ ὀφθαλ-
 μῶν δόρατι· δι' ὅλα δὲ ἀνὰ τὰς ὀδύντας τὴν γλῶσσαν
 ἐκείνῳ ὁ αἰδήρος. "ἔπειτα δὲ ἐν τῇ γῇ, τὸν δὲ ψυχρὸν
 ἔλαβε σίδηρον τοῖς ὀδύσιν. Εὐρύπυλος δὲ ὁ τῷ Εὐαίμονος
 υἱὸς Ὑψήνορα τὸν ἔνδοξον, τὸν παῖδα τῷ μεγαλοπύχου
 Φολοπίονος, ὃς δὴ τῷ Σκαμάνδρῳ ἱερὺς κατεσκεύασε ὡς
 δὲ θεὸς ἐκείνῳ τῷ λαῷ, τῶτον μὲν δὲ Εὐρύπυλος ὁ τοῦ
 Εὐαίμονος λαμπρὸς υἱὸς "ἔμπροσθεν αὐτῷ φεύγοντα ἐπι-
 λαμῶν ἐκλήψε κατὰ τὸν ὦμον, τῷ ἔξῃ ὀρμήσας, ἀπέξεσεν
 (ἀπέτεμε) δὲ τὴν μεγάλην χεῖρα. ἡμικμένη δὲ ἡ χεὶρ ἐν-
 τὴν γῇ ἔκειτο. τάτῃ δὲ τὰς ὀφθαλμοὺς ἔλαβεν ὁ δὲ αἵματος
 θάνατος καὶ ἡ ἰχυρὴ (θανατηφόρος) μοῖρα. ὥτως μὲν οὖν
 ἔπειτα ταῦτα ἐνήργησαν κατὰ τὴν ἰχυρὰν μάχην· τὸν δὲ Διο-
 μέδην δὲ ἂν ἐλέγχως ἐν ὁποῖοις ὑπάρχη, ἢ ἐν τοῖς Τρωσὶ
 στανασζέροιο ἢ τοῖς Ἑλλήσιν· ἑμμανῶς γὰρ ὥρμα διὰ τῷ
 πύθῃ ποταμῷ πλημμυρόντι παραπλήσιος χιμερινῷ, ὃς
 ἔξῃ ὄντων διεσχάρπισε τὰς διαβάσεις (τὰς γεφύρας) τῶν
 ποταμῶν. τῶτον δὲ δὴ ἔπειτα αἱ τῶν ποταμῶν διαβάσεις πε-
 ρισσουργημέναι κολύεσθιν, "ἔτι δὲ περιφράγματα ἐπέχει
 χωρίων ἀμπελοφύτων μεγάλως θαλλόντων ἐπελθόντα ἔξαφ-
 νος· ὅταν ἐμβαρῇσι (ἢ σφοδρῶς ἐπέλθῃ) τῷ Διὶ μέγας
 ἰστός· πολλὰ δὲ ὑπ' αὐτῷ γεώγημα κατίσχυε καλὰ νέων.
 ὥτως ὑπὸ τῷ Διομήδῃ συνεχεῖς ἐκλονέοντα αἱ τάξεις τῶν
 Τρώων, ἃδὲ δὴ αὐτὸν ἕμενον καίπερ πολλοὶ ὄντες. "τῶτον
 δὲ ὡς ἐδέξατο ὁ τῷ Ανκάονος λαμπρὸς υἱὸς ἐνθουσι-
 ῶς ὀρμῶντι διὰ τῷ πύθῃ, πρὸ αὐτῷ ταράσσοντα τὰς
 τάξεις, ἐδθέως ἐπὶ τῷ Διομήδῃ ἔβαινε τὰ ἐπικαμπῇ τόξα,
 καὶ ἔβαλεν ἑφορμῶντι ἐπιτυχῶν κατὰ τὸν δεξιὸν ὦμον, κατὰ
 τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος. διήλθε δὲ τὸ μικρὸν βέλος, "δι'
 ὅλα δὲ διήλθεν· ἐμολύνετο δὲ τῷ αἵματι ὁ θώραξ. ἐπὶ
 τῷ δὲ μεγάλως ἀνέκραξεν ὁ τῷ Ανκάονος λαμπρὸς υἱός.
 "διεγίγνετο Τρῶες μεγαλοπύχοι, ἱππικοί· τέτρωδ' γὰρ
 ἄλλος τῶν Ἑλλήνων, ἃδὲ αὐτὸν ἐπολαμβάνω ἐπὶ πολὺ
 ἔκειτο πρὸς τὴν βολὴν τὸ ἰχυρὸν βέλος, αἱ ἀληθεῖς με-
 τὰ τῆς Ανκάας· οὕτως εἶπεν αἰχλῶν· τῶτον δὲ ἑδομῶς
 τὸ ὄψιν βέλος ἔτρωσεν, ἀλλ' εἰς τέλειον ἀναποδίσας ἤμ-
 προῖεν τῶν ἱππῶν καὶ τῶν ἀρμάτων ἔση, καὶ πρὸς τὸν Σέ-

νιλον εἶπε τὸν τῷ Καπανέως υἱόν "διεγίγνετο προσφιλέσαι
 Καπανέως υἱέ, καὶ κατέβηθι τῷ δίφρῳ, "ὥπως μοι ἐκ τῶν
 ὤμων ἐκλύσῃς τὸ μικρὸν βέλος." ἔτι δὲ εἶπεν· ὁ δὲ Σέ-
 νιλος ἀπὸ τῷ ἄρματος κατέβητο εἰς τὴν γῆν, παρασὰς δὲ
 τὸ ὄψιν βέλος δι' ὅλα ἐξέκλυσε τῷ ὤμῳ· τὸ αἷμα ἀδρόως
 ἀνέφερε διὰ τῷ ἀλυσσίδωτῳ σιδήρῳ. καὶ τότε μετὰ ταῦτα
 ἔβητο ὁ κατὰ τὴν μάχην ἀνδρείος Διομήδης "ἐπὶ δὲ
 σὸν μου ὦ τῷ αἰγυδέχε Διὶς τέκνον ἀγαθὸν φρονέουσα.
 ἔάν ποτέ μοι καὶ τῷ πατρὶ φιλοφρονέουσα παρέλθῃς ἐν τῷ καν-
 σικῷ πολέμῳ, καὶ νῦν δὴ με φίλησον Ἀθηνᾶ, ὃς δὲ τῶτον
 με τὸν ἄνδρα ἐν χερσὶν ἔχειν καὶ εἰς ὀρμὴν τῷ δόρατος ἐλ-
 θάν, ὥς με ἔβαλεν (ἐτόξευσε) φθάσας καὶ μεγαλαυχέ, ἃδὲ
 μοι λέγει "ἐπὶ πολὺ ἔτι θεάσασθαι τὸ λαμπρὸν φῶς τῷ ἡλίῳ."
 ὥτως εἶπεν εὐχόμενος· τάτῃ δὲ ἤκασεν ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ,
 τὰ μέλη δὲ ἐπαύειν ἐνέκνητα, τὰς πόδας καὶ τὰς χεῖρας
 ἄνωθεν· πλησίον δὲ εἶσα λόγους ταχεῖς εἶπε. "Θαυρῶν ὦ
 Διομήδης τοῖς Τρωσὶ μάχε· ἐν τῇ καρδίᾳ σε γὰρ δύνα-
 μιν πατρικὴν ἐνέθηκα ἄφοβον (ἀδείη), ὅποιαν ἔχειν ὁ πολε-
 μικός καὶ ἱππικός Τυδεύς. τὴν ἀορασίαν δὲ σε τῶν ὀφθαλ-
 μῶν ἀφελόμεν, ἥτις πρὶν ἐπέκειτο (ὑπῆρχεν), ὥπως καλῶς
 ἐκινώσῃς τὸν τε ἀντισπρόσωπον θεὸν καὶ μεταβαλλό-
 μενον. διὸ νῦν ἐάν θεὸς ἀπόπειραν ποιήμενος ἐν ταῦτα
 ἀφελῇ, "μηδαμῶς τοι τοῖς ἀφθάρτοις θεοῖς ἐξ ἐναντίας
 μάχε τοῖς λοιποῖς· εἰ δὲ καὶ τῷ Διὶ ἡ θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 ἔλθοι εἰς τὸν πόλεμον, ταύτην τρώσων τῷ ἀπὸ δέους δέν-
 δρα δόρατι." αὕτη μὲν δὴ ὥτως εἰπῶσα ἀπῆλθεν ἡ γλαυ-
 κόφθαλμος Ἀθηνᾶ, ὁ δὲ Διομήδης ἐκ δευτέρᾳ πορευθεὶς
 τοῖς πρωταγωνισαῖς ἠρώδη. "καίπερ τὸ πρότερον τῇ ψυχῇ
 προθυμῆμενος τοῖς Τρωσὶ μίχεσθαι, τότε δὲ αὐτὸν τοῖς
 τοσοῦτον ἔλαβε δύναμις, ὡς λείοντα ὃν δὴ ποιμὴν ἀγροικίᾳ
 ἐπὶ ἔριά ἔχσει προβάτοις ἐπ' ὀλίγον τὸν χορῶτα ἐπιξύσει
 μὲν τῆς ἐπαύλεως ὑπεραλλόμενον, καὶ εἰ φρονέσει· τοῦτον
 μὲν τὴν δύναμιν διήγειρεν, ἔπειτα δὲ εἰ προσβοηθεῖ, "ἀλλὰ
 κατὰ τὰς ἐπαύλεις κρύπτει· ταῦτα δὲ ἡρημωμένα (τῆς
 τῷ ποιμένος βοηθείας) φεύγει καὶ αἱ μὲν ἐπάλληλοι πεκναὶ
 (πλησίον ἀλλήλων) ἔμμε κενὸν ἀδρόαι, ὁ δὲ ὑπερπροθυμῶ-
 μενος ἐσάλλει εἰς τὴν βαθεῖαν ἐπαύλιν ἔδον. ὥτω προ-
 θυμῶμενος τοῖς Τρωσὶν ἐμύγη ὁ ἰχυρὸς Διομήδης. τότε
 ἐφόνευσε τὸν Ἀσύναν καὶ Ἀπείνορα τὸν βασιλεῖα τῶν ἄλλων,
 τὸν μὲν ἐπιράνω τῷ μαῖῳ βυλῶν τῷ σιδηρῷ δόρατι, τὸν
 δὲ ἔτερον τῷ μεγάλῳ ἔξῃ τὴν κατωκτεῖδα παρὰ τὸν ὦμον
 ἔτρωσεν, ἀπὸ δὲ τῷ αἰχλῶς τὸν ὦμον ἐχώρισε καὶ ἀπὸ τῷ
 νώτῃ. ταύτης μὲν ἀφῆκεν, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὸν Ἀσύναν με-
 τήρχετο καὶ τὸν Πολέειδον, τὰς υἱὸς Εὐρυδάμαντος τοῦ
 Δοοντιοκροῖτε γέροντος· "οἷς ἂν ἐπατηρομένοις (ἐκ ὑπορε-
 φόμενοις) ὁ γέρον ἔκρινε τὰ ἐνόντια, ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἰχυρὸς
 Διομήδης ἐφόνευσεν. ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Ξάνθον καὶ τὸν
 Θώωνα τὰς Φαίνοπος υἱάς· ἀμφότεροι μονογενεῖς (ἀγα-
 πητοί), ὁ δὲ κατεπονέτο γῆρα τῷ χαλεπῷ, υἱὸν δὲ ἐκεί-
 [ἐγγέννησιν] ἄλλον ἐπὶ τοῖς κτήμασι καταλαττεῖν, "τότε ὥτως
 αὐτοὺς ἐφόνευσε καὶ τὴν προσφίλῃ ἀφείλετο ψυχὴν ἀμφο-

τέρων, τῷ πατρὶ δὲ Θρήνον καὶ λήνας χαλεπὰς κατέλειπεν,
 ἐπειδὴ ὁ ζῶντας ἐκ τῆς μάχης ἐπανελθόντας ἐδέξατο, οἱ
 δὲ κατ' ἄδυνα τρόπον προσήκοντες τῷ γένει διμερίζοντο
 τὴν ἑσπέραν. τότε τὰς δύο παῖδας τῷ Πριάμῳ ἔλαβε τοῦ
 160 Λαρδανίδου, "ἐν ἐνὶ ὄρματι ὄντας, τὸν τε Ἐχέμορτον καὶ τὸν
 Χρομίον. ὥσπερ δὲ λίαν ἐν βροσὶν ἐφορμήσας ἀνέχοντα κα-
 τεύξει (συντρίβει) θαμάλως (μόχῳ) ἡ βροδὸς κατὰ τινα
 ὑλώδη καὶ σύνδενδρον τόπον βοσκομένων, ἔτω τοῦτους ἀμ-
 φότερος ἐκ τῶν Ἰππῶν ὁ Διομήδης κατεβίβασε κακῶς
 165 ἀκόοντας, ἔπειτα δὲ τὰ ὅπλα ἐσκόλευν, "ὅτε δὲ Ἰππος τοῖς
 αὐτῷ ἐταίροις ἐδόξεν ἐπὶ τὰς νῆας ἐλάσαι. τῶτον δὲ ἐθέ-
 σατο ὁ Αἰνείας κενῶντα (πορθήντα) τὰς τάξεις τῶν Ἀν-
 δρῶν, μετέβη (ἐπορεύθη) δὲ ἀπειθεῖν κατὰ τὴν μάχην καὶ
 τὴν ταραχὴν τῶν δορυφύων, Πάνδαρον τὸν ἰσάθειον (ἢ τὸν
 ἐναντιούμενον τοῖς θείοις) ἐπιζητῶν εἴ ποῦ καταλάβοι. κα-
 τέλαβε τῶτον τὸν Ἀγκάονος υἱὸν τὸν Πανειτὸν καὶ γενναῖον,
 170 "ἔση δὲ ἔμπροσθεν αὐτῷ καὶ λόγον αὐτῷ εἰς ἐναντίας εἶπε.
 "Πάνδαρ, πῶς σοι ἡ διὰ τῶν τόξων τέχνη καὶ τὰ ταχέα βέλη
 καὶ ἡ δόξα, ἐν ἧ ἄδεις σοι ἀμειλῶ ἐντυῖθα γε ὢν ἀνὴρ,
 175 ὅδε τις ἐν Ἀσκή σου καυχᾶται εἶναι κριέειν. ἀλλὰ φέρε
 ἐπὶ τῷ ἐπίταμψον τῷ ἀνδρὶ βέλος τῷ Αἰῷ ἐδέξάμενος, "ὅστις
 ποτὲ ἔστιν ἄνθρωπος [ὅς] κρατεῖ (ἄρχει) καὶ δὴ πολλὰ κακὰ ἐργά-
 σατο τὰς Τρώας, ἐπεὶ πλείων καὶ ἀνδρείων τὰ γόνατα κατέ-
 λυσεν· εἰ μὴ τις θεὸς ἐπάροχοι ὀργισθεὶς τοῖς Τρωσὶν, ἐπὶ
 180 ὅσων ὀργισθεὶς· δεινὴ δὲ τὸ θεοῦ ἐστὶν ἡ ὀρχή." πρὸς
 τῶτον δὲ εἶπεν ὁ τῷ Ἀγκάονος λαμπρὸς υἱός "ὦ Αἰνεία
 Τρώων βασιλεῦ τῶν ἀσθηροθυράκων, τῷ Διομήδῃ ἐγὼ
 αὐτὸν τῷ πολυμικῷ κατὰ πάντα ἐκάλω (ὁμοίω), ἀπὸ τῆς
 ἀσπίδος γνωρίζων καὶ τῆς ἀνλώπιδος περικεφαλαιῶς, καὶ
 185 ὅτε Ἰππος βλέπων σαφῶς δὲ οὐ γινώσκω εἰ θεὸς ἐπάροχος
 εἰ δὲ ἄνθρωπος ὢν ὑπολαμβάνω, τῷ ἐμπειροπολλέμῳ Τυ-
 190 δέω υἱός, "οὐδὲ ἔπος ἔστιν ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ τις ἐγγὺς
 παρέστηκε τῶν θεῶν ἀδραστή κατελκυσμένος (περιβεβλημέ-
 νος) τῆς ὀμῆς, ὅστις τοῦτος τὸ ὄξυ βέλος κατεληφθὲς (κα-
 ταλαμβάνοντα) ἔτρεψεν ἀλλαχῇ. ἤδη γ' ἐπ' αὐτῷ ξεινῆρα
 βέλος καὶ αὐτὸν ἔβαλον κατὰ τὸν ὦμον τὸν δεξιὸν εἰς ἐναν-
 195 τίας διὰ τῷ κοίλον τῷ θώρακος." καὶ αὐτὸν φήθη τῷ
 "Αἰδῇ προπέμψειν, ὅμως δὲ οὐκ ἐφόνευσαν· θεὸς δὲ τίς
 ἐστὶν ὀργίζων. Ἰπποὶ δ' οὐ πάριτοι καὶ ἄρματα, ἐφ' ὧν ἄν
 ἐπιβαλὴν (ἐπορησαίμεν)· ἀλλὰ περ ἐν τοῖς οἴκοις Ἀγκά-
 200 νος ἔνδεκα δίφροι καλοὶ πρῶτως πεπηγότες (νεοτεχνεῖς),
 205 περὶ δὲ αὐτὰς πέπλοι "ἤπλων, παρ' αὐτοῖς δὲ ἐκάσθ' ἀνὰ
 δύο Ἰπποὶ ἐσῆκασιν κριθὴν λευκὴν ἐθλόντες καὶ ζεύγες. ὅντως
 δὴ μοι πάντων πολλὰ γέγων' ὁ πολυμικὸς Ἀγκάων πυρωγι-
 νομένην ἐνέειλετο ἐν οἴκοις τοῖς καλῶς πεποιημένοις· τοῖς
 210 Ἰπποῖς με ἐκέλευε καὶ τοῖς δίφροις ἐμβεβηκότα "ἡγεῖσθαι τῶν
 Τρώων ἀνὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας. ἀλλ' ἐγὼ ἐκ ἐπειθόμεν
 — ὅντως δὴ πολυκερδέστερον ἦν — τῶν Ἰππῶν φειδόμε-
 215 νος, μὴ πῶς μοι λείπονται τροφῆς τῶν Τρώων ἐγχειρομένων,
 ἐλθισμένοι ἐθλὲν διαβίλως. ἔτω κατέλειπον, πλεῖς δὲ εἰς
 220 τὴν Ἰλίον παρεγενόμην· τῷ τόξῳ πεποιθὼς, ἅπασαν δὲ με

ἐκ ἐμὲλλον ὠφελήσεται. ἤδη γὰρ δοῖν ἀριεῖστον ἔπει-
 τῷ τε Διομήδῃ καὶ τῷ Μενελάῳ. ἔξ ἀμφοτέρων δὲ ἀν-
 225 ὄως αἷμα παρὰ ὀφθαλμοῖς βυλῶν, ἡρῆδισα δὲ μῦλλον, δὴ
 χαλεπῇ μορῇ ἀπὸ τοῦ πασσαύου τὸ ἐπικαρπὲς τῶν
 ἡμέρων ἐκείνῃ ἔλαβον, ὅτε εἰς Ἰλίον τὴν ἰέρασαν ἡρώων
 τῶν Τρώων, κομίζων χάριν Ἐκτορι τῷ εὐγενεῖ. εἰ δὲ
 ἐπανελθὼ καὶ ἐσβλέψω τοῖς ὀφθαλμοῖς πατρίδα τὴν ἰδίαν
 καὶ τὴν γαμετήν καὶ τὸ ἐψηλωτέγον μέγα οἶκον, εἰδὼς
 230 τὰ ταῦτα ἀπ' ἐμῆ τὴν κεφαλὴν ἀποτρίβει ἐχθρὸς ἄνθρωπος
 εἰ μὴ ἐγὼ τῷ τῷ τόξῳ ἐν λαμπρῷ περὶ βύλοις
 χερσὶ συντρίβας· ματαίως γὰρ μοι ἐκαλέσθησιν." πρὸς
 235 τὸν δὲ δὴ Αἰνείας ὁ τῶν Τρώων ἡγεμὼν ἀπεκρίθη·
 "μηδαμῶς ἔτω λέγει, πρότερον δὲ ὁ γενεῖσθαι ἐτίθει·
 ἡμεῖς ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ σὺν Ἰπποῖς καὶ ἄρματι
 ἐναντίας ἐλθόντας σὺν τοῖς ὅπλοις περαθῆναι. ἀλλὰ
 240 τῶν ἐμῶν ἄρματων ἐπίβηθι, ὅπως θεῶν ὁμοῖαι οἱ Τρωῖ-
 Ἰπποὶ ἐπιστάμενοι διὰ τῆς πεδὸς ταχέως πάντων τῆδε κινήσεως
 κινῶν καὶ φεύγων· ὅστις [καὶ] ἡμεῖς πρὸς τὴν πόλιν ἐλθόντες
 245 ὀρχή. ἀλλὰ φέρε νῦν τὴν μάστιγα καὶ ἡνίας τὰς λαμπε-
 ἀποδέξαι, ἐγὼ δὲ τῶν Ἰππῶν ἀποβήσομαι, ὅπως πολυμικ-
 ἢ σὺ τῶτον παρατήρησον, διὰ φροντίδος δὲ μοι εἰς
 250 γενήσονται." πρὸς τῶτον δὲ εἶπεν ὁ τῷ Ἀγκάονος
 υἱός "ὦ Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς κράτει τὰς ἡνίας καὶ τοῖς
 ὄσος Ἰπποῖς. μῦλλον ὑπὸ ἡνιόχῳ τῷ συνῆθι τὸ ἐπικαρπ-
 255 ἄρμα οἴσουσιν (κομίσουσιν), εἰάν περ δὴ φέγγωμεν τὸν
 μῆδην. μὴ ἔσται μὲν προβηθέντες ματαιοπραγίδων· οὐδὲ
 260 θελήσωσιν ἐκβαλεῖν τὴν πόλιν τὴν σὴν ἐπιποδόντες·
 265 ἡμῖν δὲ ἐφορμήσας (ἐπιδόντων) τῷ μεγάλῳ
 δέω καὶ υἱὸς ἡμεῖς τε φρονίσῃ καὶ ἀπελάσῃ τὰς μονήρας
 ἰπποῖς. ἀλλὰ σὺ αὐτὸς ἡνιόχευ τὰ ὀρματα καὶ τὰς
 270 Ἰπποῖς· τῶτον δὲ ἐπερχόμενον ἐγὼ ὑποδέξομαι (ἐπιτησώμεν)
 τῷ ὄξυ δόρατι." οὕτως ἄρα εἰπόντες, εἰς τὰ ποικίλα
 275 ὀρματα ἀναβάντες, "προδραμέμενοι ἐπὶ τῷ Διομήδῃ
 τὸν τῆς ταχέως Ἰπποῖς. τῶτον δὲ εἶδεν ὁ τῷ Κενανίῳ
 πρὸς υἱὸς Σθένελος· ταχέως δὲ πρὸς τὸν Διομήδην λόγῳ
 280 ταχέως εἶπεν. "ὦ Τυδεΐδης υἱὲ Διὸς, τῇ ἐμῇ περὶ
 μένε ψυχῇ, ἄνδρας ὁρῶ ἰσχυροὺς ἐπὶ σοὶ προδραμέμενοι
 285 πολυμικῶν, "δύναμιν μεγάλην ἔχοντας· ὁ μὲν τοῖς
 ἐσῆμων ὁ Πάνδαρος, υἱὸς δὲ τῷ Ἀγκάονος καυχᾶται
 290 καὶ ὁ Αἰνείας ὁ υἱὸς μὲν τῷ Πανειτῷ Ἀγχίλλῳ
 γεγεννημένος, μήτηρ δὲ αὐτῆς ἐστὶν ἡ Ἀφροδίτη. ἀλλὰ φέρε
 295 ὑποχωρήσωμεν ἐπὶ τῶν Ἰππῶν. "μὴ ἄρμα διὰ τῶν
 ταχωνιστῶν, μὴ πως τὴν φάλην ψυχὴν ἀπολέσῃς." πρὸς
 300 τὸν δὲ δὴ ὀργίλως ἀποβληνόμενος εἶπεν ὁ ἰσχυρὸς
 μῆδης "μηδαμῶς περὶ φρενὸς λέγει, ἐπεὶ ὅδε σε περὶ
 305 αἶμα· ὁ γὰρ μοι ἐστὶν εὐγενὲς φεύγοντι πολυμικῶν
 310 αἶμα· εἴ μοι ἡ δύναμις βεβήλα ἐστίν. "ὅκνῳ δὲ τῶν
 315 ἐπιβῆναι· ἀλλὰ καὶ ὅμως εἰς ἐναντίας αὐτῶν πορεύμενος
 320 ἡμῶν δὲ σὺ συγχωρεῖς ἡ πολυμικῇ Ἀθηνᾷ. τῶν
 325 πάλιν ἐκ εἰς τῶν ἀποκομίσασιν οἱ ταχέως Ἰπποὶ ἄρμα

355 δὲ τὸ καλὸν σῶμα. "ἔροι δὲ μετὰ ταῦτα ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ
 τὸν ὀρητικὸν Ἀρην καθήμενον· ἰορασίῃ δὲ τὸ δόρυ καὶ
 ἐκείλιτο καὶ οἱ ταχεῖς ἵπποι. αὐτὴ δὲ ἐπὶ γόνυ πεισθεὶς τοῦ
 προσφιλεῖς ἀδελφεῖς πολλὰ παρακαλέσας τοὺς χρυσοχαλίνους
 ἐξίτηι ἵππους. "ὦ φίλοι κασίγνητε, ἐπιμελήθημι ἐμὲ καὶ ὁδὸς
 360 τοῦτος ἵππους ἐμοί, "ὅπως εἰς τὸν Ὀλυμπόν παραγίνωμαι,
 ὅπως τῶν θεῶν ὁ οἶκός ἐστι. πάντα βαρύνωμαι ὑπὸ τοῦ τραυ-
 ματος, ὃ με φθαρτὸς ἐκτρώσιν ἀνὴρ ὁ Διομήδης, ὃς τὰ
 νῦν καὶ τῷ πατρὶ Διὶ πολεμήσας ἔν." οὕτως εἶπε· ταύτῃ δὲ
 ὁ Ἀρης ἔδωκε τὰς χρυσοχαλίνους ἵππους. αὐτὴ δὲ εἰς τὸ
 365 ἄρμα ἀνέβη λυπεμένη τὴν φίλην ψυχὴν, "παρ' αὐτῇ δὲ
 ἡ Ἴρις, καὶ τὰς ἡμέρας ἔλαβε τῇ χειρὶ, ἐμάστιξε δὲ ἑλάνειν·
 ἔτσι δὲ ἐκόντες ἐτρέχον (ὑπερβολικῶς). εὐθέως μετὰ ταῦτα
 ἀφίκοντο εἰς τὸν τῶν θεῶν οἶκον τὸν ὑψηλὸν Ὀλυμπόν,
 ὅπως τοὺς ἵππους ἐξήσεν ἡ ἀνιμώπας καὶ ταχεῖα Ἴρις λέσασα
 ἐκ τῶν ἀρμάτων, παρέβη δὲ αὐτοῖς θεῶν ἰδέσθαι (ὃ ἐξέταστο
 370 τροφῇ). "αὐτὴ δὲ ἐν τοῖς γόνασι προσέειπτε τῆς Διώνης
 ἡ Ἰνδοῦχος Ἀφροδίτῃ τῆς ἰδίας μητρός. αὐτὴ δὲ εἰς τὰς
 ἡγάλας ἔλαβε τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα, καὶ τῇ χειρὶ αὐτὴν
 κατέψησε, καὶ λόγον εἶπε καὶ ἐξ ὀνόματος ἐκάλεε. "τίς δέ σε
 τοιαῦτα κατεΐργασαι προσφιλέστατον τέκνον τῶν ἐν ἔρανθι
 οἰκούντων θεῶν μεταίως, ὥσπερ τι κακὸν πρᾶττεσαν φα-
 375 νερώς;" "ταύτῃ δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ἡ φιλόλογος
 Ἀφροδίτῃ "ἐτρώσέ με ὁ τοῦ Τυδείδου υἱός, ὁ μεγαλόψυ-
 χος (ὁ γενναῖος) Διομήδης, διότι ἐγὼ τὸν προσφιλεῖς υἱὸν
 ὑπεξήγαγον τῷ πολέμῳ Αἰνείαν, ὅστις ἱμοὶ πάντων κατὰ
 πολὺ φιλτατος ὑπάρχει. ἐκέτι γὰρ τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλ-
 380 λήνων ἐστὶν ἡ δεινὴ μάχη, "ἀλλ' ἤδη γε οἱ Ἕλληνες καὶ τοῖς
 θεοῖς μάχοντο." ταύτῃ δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα Διώνῃ
 ἡ Ἰνδοῦχος τῶν θεῶν "κατέτρεχον ὡς τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνά-
 σχον καίπερ λυπεμένη· πολλὰ γὰρ ἐκαρτέρησάν με οἱ τὰ τοῦ
 Ὀλύμπου οὐκνήματα κατακίοντες ἐκ τῶν ἀνθρώπων, χαλεπὰς
 385 κακώσας ἀλλήλοισι ἐπιτιθέμενοι. "ἐκαρτέρησε μὲν ὁ Ἀρης,
 ὅτε αὐτὸν ὁ Ὄϊτος καὶ ὁ Ἰχνηρὸς Ἐφιάλτης οἱ παῖδες τοῦ
 Ἀλκίονος ἔδρσαν ἐν Ἰχνηρῷ δεσμῷ. ἐν σιδηρῷ πλῆθι ἔδρα-
 μαιτο τρεῖς καὶ δέκα μῆνας. καὶ δὴ ἂν ἐκεῖ διαφθάρῃ Ἀρης
 ὁ ἀκρόβιος (ἀπλήρωτος) τῷ πολέμῳ, εἰ μὴ ἡ περικαλλής
 390 ἡμετέρα Ἡσίοβις "σὺ Ἐρμῇ ἀπήγγειλεν· ἔτος δὲ ἐκείνῃ
 τὸν Ἀρην εὐθέως καταπονέμενον· ὁ κακὸς γὰρ αὐτὸν
 δεσμὸς ἐδάμασεν. ὑπέμεινε δὲ ἡ Ἥρα, ὅτε αὐτὴν ὁ Ἰχνηρὸς
 παῖς τῆς Ἀμφιτρυόνης (ἢ ὁ Ἡρακλῆς) κατὰ τὸν δεῖξιν
 395 μισὸν βίβη τριγώνῳ ἐτιτοξεν· τότε ἂν αὐτὸν δουρα-
 σπινθὺς ἔλαβεν ὀδύνῃ. "ὑπέμεινε δὲ ὁ Αἰδης ἐν τῷ τοῖς ὁ
 μέγας ὄϊν βέλος, ἡνίκα αὐτὸν ὁ οὐτὸς ἀνὴρ, ὁ υἱὸς Αἰδὸς
 τῷ αἰγυδόχῳ, ἐν Πύλλῳ ἐν τοῖς νεκροῖς τοξέσσας ὀδύναις
 ἐτίβαλεν. ἔτος δ' ἐπορεύθη πρὸς τὸν οἶκον τὰς Διὸς, τὸν
 μέγαν Ὀλυμπόν, κατὰ τὴν ψυχὴν λυπεμένος, ταῖς ὀδύναις
 400 πεπονημένος· τὸ δὲ βέλος "ἐν τῷ Ἰχνηρῷ ὄρω ἐπέσκητο,
 ἐλπίει δὲ τὴν ψυχὴν. ἐπὶ τούτῳ δὲ ὁ Παιφῶν παυσάδοντα
 φέρομακα ἐπιπύσσων ἰθεράπευσεν· καὶ γὰρ δὴ τι κατὰφθα-
 ρὸς γε ὑπῆρχεν. ὁ ἄδικος καὶ μέγας ἐργαζόμενος, ὃς οὐκ
 405 ἐπιδόκειτο ἄδικα πρᾶττων, ὃς τόσῳ ἔλπει τὸς θεοὺς εἶναι
 Ὀλύμπῳ οὐκ εἶναι. "ἐπὶ σοὶ δὲ τῶτον ἐπιμυῖεν ἡ εἰσὶν ὁ
 ἄδικος Ἀθηναῖα, ἡ ἀνόητος (ἄφρων)· οὐδὲ τῶτον ἐγίνωσκαι
 τὰ δύνανται ὁ τοῦ Τυδείδου υἱός, ὅτι οὐ πάντῃ πλεονέχων
 ὃς τοῖς θεοῖς πολεμεῖ, οὐδὲ πάντῃ αὐτὸν οἱ παῖδες ὅσοι
 τοῖς γόνασι πατέρα καλέσιν ἐπανεθύντα ἐκ τῆς πολέμου
 410 τῆς δεινῆς μάχης. "διὸ τὰ νῦν ὁ Διομήδης, ὃς
 δυνατὸς ὑπάρχει, βαλευσάτω μὴ τις αὐτὸν οὐ καίτοι
 πολεμήσῃ, μὴ πως καὶ ἡ Αἰγιάλεια ἡ συνέτη Ἀδράστῃ
 γάτῃρ ἔωθεν θορήσας τὰς προσφιλεῖς οἰκίας διακίον-
 τὸν ἐκ παρθενίας ἄνδρα γεγαμηκότα ποθέσας τὸν καίτοι
 415 Ἕλληνας, "ἡ γενναῖα γαμετὴ τῆς ἱππικῆς Διομήδης,
 δὴ καὶ ἀμφοτέραις χερσὶ τὸ θεῖον αἷμα τῆς χιρὸς ἀνέμει-
 σεν· ἰθεράπευτο ἡ χίρ, αἱ δὲ ὀδύναι κατεπαύοντο·
 ἰχνηρὰ. αὐταὶ δὲ εἰσβλέψασαι ἡ τὴν Ἀθηναῖα καὶ ἡ Ἥρα
 420 αὐτοῖς λόγοις τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου Αἴα παρῶσαν.
 τότε δὲ τῶν λόγων ἤρξατο θεὰ ἡ εὐφροσύνη·
 "ὦ Ζεὺ πάτερ, ἀρὰ μοι ὑγιαίνουσα οἶον σοὶ εἶναι·
 δὴ πάντῃ τινὰ ἡ Ἀφροδίτῃ τῶν Ἑλληνίδων ἀναπύσασαι
 τοῖς Τρώσιν ὁμοῦ ἀκολοῦθου, ὅς τὰ νῦν ἐξέχως ἡγήσῃ
 425 τῶν τινὰ παρκαυθίσσας (ὁμαλίζοντα) Ἑλληνίδων
 ἐξολίσσων "πρὸς τῇ χρυσῇ πόρῃ ἐν τῇ περιβολῇ κατε-
 χεῖρα τὴν Ἀθηνῆν." ἔτιος εἶπεν· ἐμειδίασε δὲ ὁ πατὴρ τῶν
 ἀνθρώπων καὶ θεῶν (Ζεὺς), καὶ δὴ προσκαλεσάμενος τὸν
 χρυσῇ Ἀφροδίτῃ εἶπε πρὸς αὐτήν "οὐ σοὶ τέκνον ἵμοι
 430 ἐδόθη τὰ πολεμικὰ ἔργα· ἀλλὰ σὺ τὰ ἐπιεικεστάτα μακρὰ
 ἔργα τοῦ γάμου. "ταῦτα δὲ Ἀρεὶ τῷ ταχεῖ καὶ τῇ
 πάντα φροντιζούσῃ." ἔτιος οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους
 ὤμειον. τῷ δὲ Αἰνείᾳ ἐφώρμησεν ὁ τὴν μάχην γενναῖος
 Διομήδης, γινώσκων ὅτι αὐτὸς αὐτὸς ἐπερεῖχε τὰς χεῖρας
 ὁ Ἀπόλλων. ἀλλ' ἔτος γὰρ ὁδὸν τὸν μέγαν θεὸν ἰσχυρῶς
 435 προειδυμένοιο δὲ αἰεὶ "τὸν Αἰνείαν ἀνελτεῖν καὶ τὰ ἔργα
 ὑπὸ ἀποδύσαι. τρίτον μὲν μετὰ ταῦτα ἐφώρμησεν αὐτὸν
 εἶναι προθυμώμενος· [τρίτον δὲ αὐτῷ δίδασκε τὴν ὁδὸν
 πρὸς ἀσπίδα ὁ Ἀπόλλων.] ἀλλ' ἡνίκα δὴ τὸ πένθος
 ἐφώρμησε διττῷ παραπλήσιος, χαλεπῶς ἀπειλήσας αὐτὸν
 440 ὁ Ἀπόλλων "σκέπτε Διομήδης καὶ ἀναχόρῃ,
 τοῖς θεοῖς ἐν' ἰσῆς βοῦλα φρονεῖν, ἐπὶ ἑδάμῳ
 ὁμοῖον τῶν ἀθανάτων θεῶν καὶ τῶν ἀποθανόντων ἀνθρώπων.
 445 ἔτιος εἶπεν· ὁ δὲ Διομήδης ἀναχόρῃ
 τοῖς ὀδύναις, τὴν ὁρῇν ἐκκλίνων τῷ ἐξέχῳ Ἀπόλλωνι.
 δὲ Αἰνείαν ἀποδὲν τοῦ πλῆθους ἔθρην ὁ Ἀπόλλων ἐν
 ὑψηλῇ ἀκροπόλει τῆς Ἰλίου, οὗτος αὐτῷ ὁ ναὸς φερόμενος
 450 τούτων μὲν δὴ ἡ τε Αἰθῶ καὶ ἡ Ἀστεῖα ἡ τοῖς ἰσῆς
 σσας ἐν τῷ μεγάλῳ ναυῷ ἰθεράπευσεν τε καὶ ἰνδοῦχος
 455 σσαν· ἔτος δὲ φέρομα κατεσκεύασεν ὁ λαμπρότατος
 460 ὡλων "αὐτῷ τῷ Αἰνείᾳ παρῶσαν καὶ τοῖς ὅπλοις
 περὶ δὲ τῷ εἰδώλῳ οἱ Τρώες καὶ οἱ Ἰνδοῖοι· Ἕλληνες δὲ
 πτον ἀλλήλων περὶ τὰ σῆμα τὰς ἐκ βοείων φερούσας
 465 δας τὰς περιφερεῖς καὶ βέλη τὰ ἐπιτερωμένα. τότε δὴ πάλιν
 τὸν ὀρητικὸν Ἀρην εἶπεν ὁ καθαρός Ἀπόλλων

τιστευομένων) δόρυ ὁ Τληπόλεμος. καὶ τῶν μὲν ὁμοῦ
 (ἀκολυθεῖ) τὰ μακρὰ δόρυτα ἐκ τῶν χειρῶν ὠρμήθησαν. 705
 καὶ ὁ μὲν ἔβαλε κατὰ μέσον τὸν τράχηλον ὁ Σαρπηδών, ἡ
 δὲ Ἰπιδωρατὶς δὲ ἔλα τὴν τραχήλου διήλθεν ἐπίπονος. τῶ-
 ν δὲ κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκοτεινὴ (ἦτοι ἀορασία) ἐκά-
 λυπεν. ὁ δὲ Τληπόλεμος κατὰ τὸν μηρὸν τὸν ἀριστερὸν
 δόρυ τῷ μακρῷ ἔβαλεν, ἡ δὲ Ἰπιδωρατὶς διέστλθεν ἐν- 710
 θυσίῳσιν τῷ ὄσῳ ἱμναγίστου. ὁ δὲ πατὴρ ἔτι αὐτοῦ τὸν
 δεξιὸν ἀπεκάλυπεν. οἱ μὲν δὴ τὸν ἱσθμὸν Σαρπηδόνα
 οἱ ἔνδοξοι ἔστειρον ἐξήγαγον ἀπὸ τοῦ πολέμου. ἔβαρε δὲ αὐ-
 τὸν δόρυ τὸ μακρὸν ἐγκλίμενον, καὶ τῷ ὄσῳ ἐκείνῳ
 ὁ δὲ ἐνόησεν, ἐκ τῆς μηρῶ ἐκείνου τὸ δόρυ τὸ ἐκ μελίας, 715
 οὗ δυνήθη περιπατήσθαι, σπευδόντων αὐτῶν τοῖσιν ἄλλοις
 ἔχον κύματον περιέποντες αὐτόν. τὸν Τληπόλεμον δὲ ἐκ
 τοῦ ἑτέρου μέρους οἱ εἰσποιοὶ Ἕλληνες ἐξήγαγον τοῦ πολέμου.
 οὐδὲν αὖτε δὲ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς ὁ ὑπομονητικὴν ψυχὴν 720
 ἔχον. ἐκράνθη δὲ αὐτῷ ἡ φίλη ψυχὴ. ἐνενόησε δὲ μετὰ
 ταῦτα κατὰ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχὴν, ὅρα πρότερον τὸν
 τοῦ Αἰδὸς υἱὸν τῷ μεγαλόχερῳ διώκοι, ἡ ἔτος τῶν πλείων
 Ἀνκίων ἀφελαιτο τὴν ψυχὴν. ὁ δὲ μεγαλοψύχῳ
 Ὀδυσσεὺς πεπρωμένον ὑπῆρχε "τὸν ἰσχυρὸν τοῦ Αἰδὸς υἱὸν 725
 ἀπαρτύναι τῷ ὄσῳ δόρυτι. διὸ δὴ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
 Ἀνκίων ἔκρινε τὴν ὀργὴν ἡ Ἀθηνῶν. τότε ἔτος τὸν Κοί-
 ρανον ἀνέλε καὶ τὸν Ἀλάστορα καὶ τὸν Χρομίον καὶ τὸν Ἀλ-
 κανδρον καὶ τὸν Ἀλλῶν καὶ τὸν Νοήμονα καὶ τὸν Προδανίον.
 καὶ δὴ ἂν πλείονας τῶν Ἀνκίων ἐφόνευσεν ὁ ἔνδοξος Ὀδυσ- 730
 σεύς, "εἰ μὴ δὴ ταχέως ἐδέασατο ὁ μέγας καὶ εὐσπολος Ἐκ-
 τωρ, ἐπορεύθη δὲ διὰ τῶν πρωταγωνιστῶν καθωπλισμένος
 λαμπρῶ σιδήρῳ, φόβον ἐπάγων τοῖς Ἕλλησιν. ἐξάρη δὲ
 ἐκ αὐτῷ προσελθόντι ὁ Σαρπηδών ὁ τῷ Αἰδὸς υἱός, λόγον
 δὲ θρηνηδὴν εἶπεν. "ὦ παῖ τῷ Προίμῳ, μηδամὸς με 735
 ἀνέσχεαι τοῖς Ἕλλησι συγχωρήσας "προκίεθ, ἀλλὰ βοήθη-
 σον. μετὰ ταῦτα με ἐπιλήπῃ ὁ βίος τῷ ἀνθρώπῳ ἐν τῇ ἡμέ-
 ρῃ πόλει, ἐπειδὴ ἀκ ἐφύκειν ἐγὼ ἀνακομιθεὶς εἰς τὸν οἶ-
 κόν καὶ εἰς τὴν προσφιλεῖ πατρικὴν γῆν εὐφρανεῖν τὴν
 τῶν δὲ οὐδὲν εἶπεν ὁ ποικίλος τὴν περιεφραλαίαν Ἐκ- 740
 τωρ, "ἀλλὰ παρέδραμε προθυμύμινος, ὅπως τάχιστα ἀπο-
 δώσω τὰς Ἕλληνας καὶ πολλῶν τὴν ψυχὴν ἀφελαιτο. ἔτοι-
 μὴν δὴ τὸν ἱσθμὸν Σαρπηδόνα οἱ ἔνδοξοι ἑταῖροι καθε-
 ῖναι ἐποίησαν ἐπὶ τῇ τῷ αἰγιδόχῳ Αἰδὸς περικαλλεῖ δρυϊ-
 κῇ δὲ τοῦ μηρῶ αὐτῷ δόρυ τὸ ἐκ μελίας ἀνέσχεατο 745
 ἑλκὺς ὄφρας ἡ χαμᾶς "ὁ ἰσχυρὸς Πηλέων, ὃς αὐτῷ προσ-
 φιλὴς ἦν ἑταῖρος. οὗτος δὲ ὠλιγοψύχησε, κατὰ δὲ τῶν
 ὀφθαλμῶν αὐτῷ ἐχέθη ἀορασία. πάλιν δὲ ἀνέλαβεν αὐτόν,
 περὶ δὲ αὐτόν ἡ πνοὴ τοῦ Βορέα εἰς τὸ ἔξῃ ἦγεν ἐπιπνέ-
 σαι κακῶς ἐκπεπνευκότα τὴν ψυχὴν. οἱ δὲ Ἕλληνες ὑπὸ
 τῶν Ἀφροῶν καὶ Ἐκτορος τῷ ὠπλισμένῳ χαλεπῷ ἔδδοτε σφα- 750
 γήτας ἔφηνον ὡς ἐπὶ τὰς μελαίνους ναῦς, ὅτε ποτὲ τῆς
 ἰσχυρίας ἐπέραντο τῇ μάχῃ, ἀλλ' αἱ ὀπίσω ἀνεχώρουν,
 ὡς ἤκουον ἐν τοῖς Τρωσὶν εἶναι τὸν Ἀχῆν. τότε τίνα πρῶ-

τον, τίνα δὲ τελευταῖον ἐφόνευον Ἐκτωρ ὁ τοῦ Προίμου
 παῖς καὶ ὁ ἰσχυρὸς Ἀρης, τὸν ἱσθμὸν Τυόθραντα, ἐπὶ δὲ
 τῇ τῶν ἰσχυρῶν Ὀρέσῃ Τρηχόν τε τὸν πολέμῳ τὴν
 Αἰτωλὸν καὶ τὸν Οἰνόμεον καὶ τὸν Οἰνόπορος υἱὸν Ἕλινον καὶ
 Ὀρλοβιον τὸν ποικίλῳ μίτρῳ ἔχοντα, ὃς δὴ ἐν ὕλῃ τῇ
 πόλει κατέκειτο πάντα τὰ πλοῦτε περποντικῶς, πρὸς τῇ λήνῃ
 παρακείμενος τῇ Κηφισίδι. παρ' αὐτῷ δὲ οἱ ἄλλοι κατέ-
 κειν αἱ Βοιωτοί, λίαν εὐδαίμονα δῆμον ἔχοντες. τοῦτους δὲ
 ὡς ἐδέασατο θεὸς ἡ λευκοβραχίαν Ἥρα τὸς Ἕλληνας φε-
 νόντας ἐν τῇ ἰσχυρῇ μάχῃ, εὐθέως τὴν Ἀθηνῶν λόγους
 ταχέως εἶπεν. "ὦ φίλῳ τῷ αἰγιδόχῳ Αἰδὸς τέκνον ἀκαταπά-
 ρητε, ἄρα μάλιστα τὸν λόγον ἀνέχομαι τῷ Μενελάῳ 755
 τῇν ἴλιον ἐκπορθήσαντι τὴν καλῶς τεταχυσμένην ἐπα-
 νείχεθ, ἐὰν βῇαι μάλιστ' ἐάσωμεν τὸν ὀλέθριον Ἀχῆν,
 ἀλλὰ φέρε καὶ ἡμεῖς βουλευσόμεθα περὶ τῆς ὁμηρικῆς μάχης."
 οὕτως εἶπεν. ὑπήκουσε δὲ θεὸς ἡ εὐφροσύνη Ἀθηνῶν. αὕτη
 μὲν πορευθεῖσα τὰς χρυσοχαλῖνες εὐτρέφειν Ἰππας, Ἥρα
 ἡ πρεσβυτάτη θυγάτηρ τῷ μεγάλῳ Κρόνῳ ἡ δὲ Ἥβη περὶ
 τοῖς ὅρμασι ταχέως ἔβαλε τὰ ἐπικρατῆ τῶν χαλκῶν,
 ὅκτω κερκίδας ἔχοντας, ἐπὶ αἰσθητῷ ἄσπρῳ ἐκτείνωσεν. τῇ-
 760
 765
 770
 775
 780
 785
 790
 795
 800
 805
 810
 815
 820
 825
 830
 835
 840
 845
 850
 855
 860
 865
 870
 875
 880
 885
 890
 895
 900

Κρόνος τῶν θεῶν χωρὶς καθήμενον τῶν λοιπῶν ἐν τῇ ὑψι-
 755 λωτάτῃ ἀκρωρεῖα τῇ πολλὰς ἐσχάς ἔχοντος Ὀλύμπου. ἔκει-
 τοὺς ἵππους εἰσάσσει θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἥρα. Αἶα τῶν
 βασιλεία ἐξηρώτα κ' εἶπεν. ὦ Ζεῦ πάτερ, οὐ μέμνη τῶν
 Ἄρει διὰ ταῦτα τὰ ἰχνηρὰ ἔργα, ὅσον κ' ὁποῖον ἐφόνευσε
 λαὸν τῶν Ἑλλήνων ματαίως κ' ἐκ ἐλόγους; ἡμεῖς δὲ λυπη-
 760 τῶτο. ὅτοι δὲ ἡσυχιοὶ τέρονον, ἢ τε Ἀφροδίτῃ κ' ὁ λαμ-
 πρότοξος Ἀπόλλων, τὸν ἄφρονα τῶτον ἀνυπεύθυνους (ὑπο-
 βυλόντας), ὅς τις οὐδεμίαν ἐπίσταθ' ὀλεῖν. ὦ Ζεῦ πάτερ, ἀρά815
 μοι ὀργισθήσῃ, ἐὰν τὸν Ἄρην χυλεπῶς πλῆξῃς ἐκ τῆς
 μάχης ἀποδιδώξῃ; πρὸς ταύτην δὲ ἀνταποκρινόμενος εἶπεν
 765 πατήρ τῶν θεῶν κ' τῶν ἀνθρώπων. ὦ γὰρ δὴ ἐφόρη-
 σον αὐτῷ Ἀθηναίῃ τὴν λαφύραγωγόν, ἥτις αὐτὸν μάστιγα
 εἴωθε κακὰς ὑδύνεις προσφέρειν. ἔτις εἶπεν. ὑπήκουσε820
 δὲ ἡ λευκόπηνος θεὰ Ἥρα, ἐμάστιξε δὲ τὸς ἵππους. οὗτοι
 δὲ ἐκόντες ἐκείνῳ μεταξὺ γῆς τε κ' οὐρανοῦ τοῦ ἀέρος
 770 ἔρχοντο. ἔφ' ὅσον δὲ τὸ βάθος τοῦ ἀέρος ἀνὴρ ἐθεάσατο
 τοῖς ὑφ'θαλμοῖς καθήμενος ἐν ὑψηλῷ τόπῳ κ' βλέπων εἰς
 τὸν μέλανα πόντον, ἐπὶ τοσῶτον πηδῶσι τῶν θεῶν οἵ825
 ὑψιπύχες ἵπποι. ἀλλ' ἦνίκα δὴ εἰς τὴν Τροίαν ἀφίκοντο
 κ' εἰς τοὺς δύο ῥέοντας ποταμούς, ὅπερ τὰ ρεύματα ὁ Σι-
 775 μῶνιος κ' ὁ Σκάμανδρος συμβάλλουσιν, ἔκει τὸς ἵππους ἐξη-
 σε θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἥρα λέσασα ἐκ τῶν ἄρμάτων,
 περιέχει δὲ αὐτοῖς ὁρασίαν πολλήν. τέτοις δὲ πόαν (ἦτοι830
 θεῖαν τροφήν) ὁ Σιμῶνιος ἀνέδωκεν ἐθελῶν. αὐταὶ δὲ ἐπο-
 ρεῖοντο δειλαῖς περιστεραῖς εἰς τὰ βήματα παραπλησίαι,
 780 τοῖς ἀνδράσις Ἑλλήσι βοηθῆσαι προθυμύμεναι. ἀλλ' ὅτε
 δὴ παρεγένοντο ὅπερ πολλοὶ κ' γενναῖοι εἰσηύκασαν περὶ τὴν
 ἰχὴν Διομήδους τῇ πολεμικῇ συναθροισόμενοι, λέγου πα-
 ραπλησίοι ὠμοφάγοις ἢ ὑγροῖς χοίροις, ὧν τὸ θένος ἀκ835
 ἄνυχρον, ἔκει εἴσα ἐβόησε θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἥρα
 785 τῷ Σιμόνι οὐκ ἐμνησμένη τῇ ἰσχυρῇ τῇ μεγαλοφρονίᾳ, οὐ
 τοσῶτον ἐφώνει ὅσον ἔτερε πενήτην. ὦ Ἑλλήνες, ἀ-
 σκίνη, ἐπορεύεσθαι, τῇ εὐμορφίᾳ θανμαστοί. ἔως γὰρ εἰς
 τὸν πόλεμον ἀντρεφέτω ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς, ἐδίπτε οἰ840
 790 τῶες πρὸ τῶν Ἀρδανίων πυλῶν ἠροῖσαν. ἐκείνα γ' ἐ-
 φροβῆντο τὸ ἰχνηρὸν δόρυ. νῦν δὲ πύρρῳ τῆς πόλεως ἐπὶ
 ταῖς βαθείαις νηυσὶ πολεμῶσαν. οὕτως εἰσῆσα παρῶντες
 τὴν δύναμιν κ' τὴν ψυχὴν ἐκίεον. τῷ δὲ Διομήδῃ ἐφώρ-
 845 μισε θεὰ ἡ εὐφθαλμος Ἀθηνᾶ. κατέλυσε δὲ τὸν ἥγε-
 795 μόνον παρὰ τοῖς ἵπποις κ' τοῖς ἄρμασι τὸ ἔλκος κατεπνεύ-
 μενον, ὅπερ αὐτὸν ἔβαλεν ὁ Πάριος τελαμῶνος τῆς περιφανοῦς
 ἀσπίδος. τέτρω κατεπονέετο, ἔκαμε δὲ τὴν χεῖρα ἀτατί-
 800 νας δὲ τὸν ἀναγορεῖα μέλαν πῆμα ἀπέμασεν. τῷ δὲ τῶν850
 800 πῶν ζυγῶν ἡ θεὰ Ἥρατο κ' εἶπεν. ὅντως ὦδ' ὄλως τὸν
 ἐαυτῷ πόντον ὁμοῖον ἐγέννησεν ὁ Τυδεΐς. ὁ Τυδεΐς μικρὸς
 μὲν ἦν τὸ σῶμα, ἀλλὰ πολεμικῆς καὶ δὴ οὔτε αὐτὸν ἐγὼ
 πολεμεῖν ἔκ εἶον ὅδε ἐνθάδ' ὄν, ὅτε ἦλθι πόρρῳ κ' χωρὶς
 τῶν Ἑλλήνων ἀγγέλιος κομίζων εἰς Θήβας ὡς πολλοὺς855
 805 Θεβαίους — εὐωχίᾳ αὐτὸν παρεκλινύμενον ἐν τοῖς οἴκοις

μεθ' ἡσυχίας· ὁ δὲ τὴν ἰδίαν ψυχὴν ἔχων ἰχνηρὸν ὡς
 πρῶτον τὰς νεώτερας τῶν Θεβαίων προσεκύλιτο, πῶν
 δὲ ἀνδραπον ἐνίκα ῥάδιως· τοιαύτη αὐτῷ ἐγὼ βοηθός·
 810 σοὶ δ' ἐγὼ μὲν παρίσταμαι κ' σῶναι κ' φυλάττω, καὶ
 προθύμως τοῖς Τρωσὶ πολεμεῖν προσάσσω· ἀλλὰ σὺ τῷ
 πρὸς ὁ πολυόρητος τὰ μέλη ὑπεσπῆλθεν, ἢ σὲ πρὸς
 κατέχει ἀψυχοποιός. ἔσθ' δὲ μετὰ ταῦτα τῷ Τυδεΐδῃ ἀν-
 815 γονος ὑπὸρχεις τῇ πολεμικῇ νύκτι τῇ Ολνέως. πρὸς
 820 τὴν δὲ ἀνταποκρινθεὶς εἶπεν ὁ ἰχνηρὸς Διομήδης
 μοι σὲ ὦ θεᾶ, θύγατερ Διὸς τῇ αἰγιόμαχῃ· διὰ τῶτο
 θύμως λέξω τὸν λόγον ὅδε ἐπικρόνῳ. ἔτις με πρὸς
 κατέχει ἀψυχοποιός ὅτε τις ἑαδυνία· ἀλλ' ἔτι τὸν
 825 μνημονεύω παραγγελίων ἅς προσέταξας. ἑδαιμῶς σον
 830 τοῖς μακαρισμοῦ ἄξιοις εἰς ἐναντίας πολέμου
 λοιποῖς· ἐὰν δὲ τοῦ Διὸς ἡ θυγάτηρ Ἀφροδίτη παρὰ
 νῆδ' εἰς τὸν πόλεμον, ταύτην τιτρώσκειν τῇ αἰετῇ οὐδὲν
 835 διὰ τῶτο νῦν αὐτός τε ἀναχωρῶ, ἀλλὰ κ' τοὺς ἄλλους
 ληνας παρεκλινύμενον ἀδρῶιθῆναι ἐνταῦθα πάντας· ὡς
 840 τὸν Ἀρην κατὰ τὴν μάχην διατάσσοντα. πρὸς τὸν
 845 τὸν δὲ ἀνταπεκρίνατο μετὰ ταῦτα θεὰ ἡ εὐφθαλμος
 Ἀθηνᾶ ὦ Τυδεΐς νύκτι Διομήδης, τῇ ἐμῇ περικλυτῇ
 ψυχῇ, μήτε σὺ τὸν Ἀρην τῶτον φρεσὶ μήτε πᾶσι
 850 ἐκ τῶν θεῶν· τοιαύτη σοὶ ἐγὼ βοηθός εἰμι. ἀλλὰ σὺ
 855 ἐπὶ πρώτῳ τῷ Ἄρει ἔλανε τὰς μονόνυχας ἵππους·
 860 δὲ ἐκ τοῦ σύννευος, μήτε σέβει τὸν ὀρμητικὸν Ἀρην
 865 τὸν τὸν μακρῶν, τὸ πεπονημένον κακόν, ἄλλοτε ἄλλῳ
 870 λαν· ὅς τις πρῶτον μὲν ἐμοὶ κ' τῇ Ἥρᾳ ὑπέσχετο ἔλ-
 875 τοῖς Τρωσὶ πολεμῆσαι, τοῖς δὲ Ἑλλήσι βοηθῆσαι, νῦν
 880 ἐν τοῖς Τρωσὶ ἀναστρέφει, τῶν δὲ Ἑλλήνων ἐπὶ λησῶν
 885 οὕτως εἰσῆσα τὸν μὲν Σθένειον ἀπὸ τῶν ἱππῶν ἐκίεον
 890 εἰς γῆν, τῇ χειρὶ εἰς τῆσσι ἐκίεον· οὕτως δὲ παρὰ
 895 μως κατέβη. ἡ δὲ Ἀθηνᾶ εἰς τὸ ὄμμα ἀνέβηκε παρὰ
 900 ἔνδοξον Διομήδην προθυμῶς ἡ θεὰ· μεγάλως δὲ ἔφ-
 905 σεν ὁ δρῦντος ἔξω τῷ βάρει· φρεσὶν γὰρ [ἐφώρ]·
 910 ἔνδοξον ἔβριον. ἔλαβε δὲ τὴν μάστιγα κ' τὰ ἦνία ἢ πο-
 915 μιζ' Ἀθηνᾶ, κ' παραχρῆμα ἐπὶ τῷ Ἄρει πρῶτον ἔλανε
 920 τοὺς μονόνυχας ἵππους, κ' δὴ ὁ μὲν Ἄρης Περιφάντα τὸν
 925 μέγαν ἐφόνευσεν, τῶν Αἰτωλῶν ἐσχάτος τὸν ἄριστον,
 930 σὺ τὸν λαμπερὸν υἱόν. τοῦτον μὲν ὁ Ἄρης ἐφόνευσεν
 935 τοῖς φόντοις μαινώμενος· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ ἐνδύσασα
 940 σίαν, μή πως αὐτὴν θεᾶσθ' ὁ ἰχνηρὸς Ἄρης. ὡς δὲ πᾶς
 945 σαστο ὁ ἀνδραποφθόρος Ἄρης Διομήδην τὸν ἔνδοξον
 950 οὗτος μὲν τὸν μέγαν Περιφάντα ἐκίεον ἀφῆκε κατὰ
 955 πρῶτον φονεῖαν ἐξῆλθε τὴν ψυχὴν, ἔτος δὲ ὀρμητικὸν
 960 πρὸς ἀλλήλους ἐπερχόμενοι, πρῶτος ὁ Ἄρης ἐξῆλθε
 965 δόρυ ὑπὲρ τὸν ζυγὸν κ' τὰ ἦνία τῶν ἱππῶν, τῷ πρῶτῳ
 970 δόρατι προθυμῶς ἀπολέσαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, κ' τὸν
 975 τῇ χειρὶ λαβῆσε θεὰ ἡ εὐφθαλμος Ἀθηνᾶ ἀπέλασε
 980 τὸν δόρυ μάταιον ὀρηθῆναι. δεύτερος δὲ πᾶσι
 985 μῆσιν ὁ κατὰ τὴν μάχην ἀνδρείος Διομήδης δόρατι

αὐτῶν ἐπεσηρίξε δὲ ἡ πολεμικὴ Ἀθηναῖα εἰς τὸν ἑκατόν⁸⁸⁵(ὅμοιος). "ἀλλ' ἐμὲ ἐξηγαγὼν οἱ ταχεῖς πόδες· ὅντως ἂν
 ἀνεῶνα, ὅπως ἐξώνυτο τὴν πολεμικὴν ζώνην. ἔκτισε δὲ
 αὐτὸν ἐκρωσεν ἐπιτυχῶν, διέκοψε δὲ τὸ καλὸν σῶμα,
 ἐξέσπασε δὲ τὸ δόρυ εἰς τῶν⁸⁸⁶· ὁ δὲ ἰσχυρὸς Ἀρης ἐβόη-
 σαν ὅλοσόν τε ἐννευχίλοι ἐβόησαν ἢ δικαυχίλοι ἄνδρες ἐν
 πολέμῳ φιλονεικίαν συνιστῶντες πολέμῳ. τίνας δὲ ἐπέλαβε
 τῶμας, Ἕλληνας λέγω καὶ Τρώας, φοβηθέντας· τόσον⁸⁸⁷βοῶν⁸⁸⁸·
 ἔβησαν Ἀρης ὁ ἀκόρετος τῷ πολέμῳ, ὅποια δὲ ἐκ τῶν
 ἑσπερῶν σκοτεινὴ φαίνεται ἄορασία "καύματος ἐξ ἀνέμου χα-
 λκῶς πλέοντος διεγειρομένου, τοῖστος τῷ νύφ⁸⁸⁹ τῷ Τυδείῳ
 Διομήδει ὁ ἰσχυρὸς Ἀρης φαίνεται ἅμα ταῖς νεφέλαις πο-
 τερούμενος εἰς τὸν πλατὺν ἑρῶνόν. ταχέως δὲ κατελάμβανε⁸⁹⁰
 τὸ τῶν θεῶν οἶκημα τὸν ὑψηλὸν Ὀλυμπον, παρὰ δὲ τῷ
 αὐτῷ τῷ Κρόνῳ νύφ⁸⁹¹ ἐκάθητο τὴν ψυχὴν λυπούμενος,
 ὡς εἶπε δὲ τὸ θεῖον αἶμα καταβρόχον ἐκ τῆς τραύματος, καὶ
 δὴ οἰκτιζόμενος λόγους ταχεῖς πρὸς αὐτὸν εἶπεν. "ὦ Ζεῦ
 πάτερ, οὐ μέμνη βλέπων ταῦτα τὰ ἰσχυρὰ ἔργα; αἱ σοῖς⁸⁹²
 κραυγὰς οἱ θεοὶ ὑπομενεῖς ἔσμεν ἀλλήλων τῇ βε-
 βήσῃ, τοῖς δὲ ἀνθρώποις χαρίζομενοι. "διὰ σὲ πάντες
 μαχόμεθα· σὺ δὲ ἐγέννησας ἀσύνετον κόρην ὀλεσθῆναι, καὶ
 ἐνὶ διὰ παντὸς ἡμαρτωλὰ ἔργα πεφρόντισαι. οἱ μὲν γὰρ
 ἴσται πάντες, ὅποσοι θεοὶ εἰσιν εἰς τὸν Ὀλυμπον, σοὶ τεγο⁸⁹³
 νειάρχῃ καὶ ὑποταγμένῃ ἐκείνης· ταύτην δὲ ἔτε λόγῳ
 καταφρονεῖς ἔτε ἔργῳ, ἀλλὰ συγχωρεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγέν-
 ησας παῖδα κακοποιόν, ἥ τις γὰρ τὸν Τυδείῳ υἱὸν τὸν
 μεγαλόφρον⁸⁹⁴ Διομήδην μαίνεται ἐπαφῆκε κατὰ τῶν ἀφθάρ-
 των θεῶν. τὴν Ἀφροδίτην μὲν πρῶτον ἐγγὺς ἔκρωσε τὴν
 ἑσθῆρα ἐνὶ τῷ καρπῷ, ἔπειτα δὲ ἐμοὶ ἐφωρμήθη θεῷ ἴσος
 ἀναιρέτην).

Ζ. ΕΚΤΟΡΟΣ ΚΑΙ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗΣ ΟΜΙΛΙΑ.

- ΠΡΟΟΙΣΙΣ 1. Ζητοῦ δ' αὖ⁸⁹⁵ Ἀνδρομάχης καὶ Ἐκτοροῦ ἱστ⁸⁹⁶ διαγίγ.
 2. Τῶν θεῶν ἀποσύντων τῆς μάχης οἱ Ἕλληνες παλλὰς ἀναιρέται τῶν Τρώων. Ἐλένου δὲ συμβουλευσάντος Ἐκτορ εἰς τὴν
 πόλιν ἀνέειπε καὶ τῇ μητρὶ Ἑκάβῃ κηλεύει εὐχασθαι, τῇ Ἀθηναίᾳ καὶ ὑποχέσθαι αὐτῇ δώδεκα βοῶν θυσίαν, ὅπως τὸν
 Διομήδην ἀποσύνῃ τῆς μάχης. τίως δὲ ὄντων αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ Γλαῦκος καὶ Διομήδης ἀναγνωρίζαντες φιλίαν πα-
 τερικὴν διαλλάσσουσι τὰ ὅπλα ἀλλήλους. Ἐκτορ δὲ διαλεχθεὶς τῇ μητρὶ Ἑκάβῃ καὶ τῇ γυναίκα Ἀνδρομάχῃ σὺν τῇ
 ἀδελφῇ Ἀλεξάνδρῃ εἰς τὸν πόλεμον ἔειπεν.
 3. Ἀνὰ μέσον Ξάνθου καὶ Σιμῶντος τῶν ποταμῶν θάνατος Ἀκίμαντος τῷ Θρακίῳ, καὶ Γλαῦκος σῶσας καὶ ἀναγνωρισμὸς
 καὶ ἀμοιβὴ τῶν ὀπλῶν αὐτῶ καὶ Διομήδης, καὶ ἀνοδος Ἐκτορος εἰς Ἴλιον πρὸς τὴν μητέρα Ἑκάβην, εἰτα πρὸς Ἀλεξάν-
 δρον καὶ Ἑλένην, εἰτα πρὸς Ἀνδρομάχην τὴν γυναῖκα, καὶ Ἐκτορος ἔξοδος ἐπὶ τὸν πόλεμον σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἀδελφῷ.
 Τῶν Τρώων δὲ ἐμονώθη καὶ τῶν Ἑλλήνων μάχη χα-
 λκή, πολλὰ δὲ δὴ ἐνταῦθα κἀκείσε ἐπ' εὐθείας ἐφέρετο
 ἡ μάχη διὰ τῆς πεδίου ἀλλήλους ἐπ' εὐθείας βαλλόντων
 αὐτῶν οὐδ' αὖτε δόρατων ἀνὰ μέσον τῶ Σιμῶντος καὶ τῶν Ξάν-
 θου ἑνεμάτων. "Ἄλλος δὲ πρῶτος ὁ τῷ Τελαμῶντος, τὸ τεῖ-
 χος τῶν Ἑλλήνων, τῶν Τρώων διεχώρισε τὴν τάξιν, σω-
 τήριαν δὲ τοῖς ἑταίροις ἐποίησεν, ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος
 ἐν τοῖς Θρακῶν ὑπῆρχεν, τὸν υἱὸν τῷ Εὐδάμῳ τὸν Ἀκά-
 ματον τὸν γενναῖον καὶ μέγαν. τῷτον δὲ ἔβαλε πρῶτος κατὰ
 τὸν φάλλον τῆς περικεφαλαίας τῆς ἐξ ἱππείων τριχῶν,
 ὡς ἐπὶ τῷ μετώπῳ, διεπέρασε δὲ εἰς τὸ ὄψαν ἐπι-
 ὀνομαστὴν ἢ σιδηρῶ. τοῦτο δὲ τὸς ὀφθαλμοὺς σκότος ἐκά-
 λυψε. τὸν δὲ Ἀχιλλεὺς ἐφάνησεν ὁ γενναῖος Διομήδης,
 τῷ Τυδείδῳ τὸν παῖδα, ὅστις ἔκει ἐν τῇ καλῶς ἐκ-
 τισμένη Ἀρίσβῃ πλέσσιος τὸν βίον, φῆλος δὲ ἦν τῶν ἀν-
 15 θρώπων. "πάντας γὰρ ἐξέμειζεν ἐφ' ὁδῷ τὴν οἰκίαν οἰκῶν.
 ἀλλ' αὐτῷ ἑδῆς τῶν τότε ἐβοήθησεν εἰς τὸν χαλεπὸν θά-
 νατον ἔμπροσθεν ἐπαντήσας· ἀλλ' ἀμφοτέρων τὴν ψυχὴν
 ἀφῆρκεν, αὐτὸς καὶ τῷ ὑπασπιστῇ Καλῆσι, ὃς δὴ τότε τῶν
 ἱππῶν ἦν ἡνίοχος· ἔτσι δὲ οἱ δύο εἰς τὴν γῆν ἔδυσαν
 20 (ἐσθλῶν). τὸν δὲ Ἀρῆσον ὁ Εὐρύπλοος καὶ τὸν Ὀφελτίον
 ἐφάνησεν. ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὸν Διοσπον καὶ τὸν Πήδα-
 σον, ὅς ποτε ἡ νύμφη Ναῖς ἡ Ἀβαρβαρῆ ἔτεκε τῷ ἀνρό-
 γῳ Βεκολίῳ. ὁ Βεκολίων δὲ ἦν υἱὸς τῷ λαμπρῷ Λαο-

μέδοντας, τίμιος τῇ ἡλικίᾳ· λάθρα δὲ αὐτὸν ἔτεκεν ἡ μή-
 45τηρ· "ποιμαίνων δὲ ἐν τῷ τῶν προβάτων τόπῳ ἐμίγη φι-
 λία καὶ συνουσία· αὐτὴ δὲ ὑπ' αὐτῆς ἔγκυος γενομένη διδύ-
 μους ἔτεκεν υἱούς· καὶ τέτων μὲν τὴν δύναμιν παρέλυσεν καὶ
 τὰ ὠραία μέλη ὃ τῷ Μηκισίῳ παῖς, καὶ ἀπὸ τῶν ὤμων τὰ
 ὅπλα ἀφῆρατο· τὸν δὲ Ἀσάλοιν ἐφόνευσεν μονοπόλεμος
 50 Πόλυποτης, "τὸν Πηδύτην δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς τὸν Περκώ-
 σιον ἐφόνευσεν δόρατι τῷ σιδηρῷ· ὃ δὲ Τεύκρος Ἀρε-
 τώονα τὸν ἑνδοξόν, Ἀντίλοχος δὲ τὸν Ἀἶλῆον ἐφόνευσεν
 δόρατι τῷ λαμπρῷ, ὃ τῷ Νέστωρος υἱός· τὸν Ἐλάτον δὲ ὁ
 βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων κατόφει δὲ τῷ ποταμῷ
 Φρυγίας Σατυριέντος τῷ καλῶς ῥέοντος παρὰ τὰ χεῖλη
 55 εἰς τὴν Πύδασον τὴν αἰπεινὴν· τὸν δὲ Φύλακον ἀνέλε
 Ἀχίλλεος ὁ ἦρως φεύγοντα· ὃ δὲ Εὐρύπυλος τὸν Μελάν-
 θιον ἐφόνευσεν· τὸν δὲ Ἀδραστον μετὰ ταῦτα ὃ τὴν μάχην
 γυναικὸς Μενέλαος ζῶντα ἔλαβεν· οἱ ἴπποι γὰρ αὐτοῦ τα-
 ρυσσόμενοι διὰ τῆς πεδίου ὑπὸ τῷ ὄρει ἐπιχειρήντες (ἐμπο-
 ροδιθίντες) τῷ μυρμηκῶν τῷ ἐπικαμπέει ἔομα· ἔθλασαν ἐν τῷ
 ἄκρῳ τοῦ ῥύμα· καὶ ἔτιοι μὲν διβήσαν παρὸς τὴν πόλιν,
 ὅπως οἱ λοιποὶ ταρτατόμενοι ἐφύγον, αὐτὸς δὲ ἐκ τῆς ἁρ-
 ματὸς ἔξω τοῦ τροχῆς κατέπεσε προσνευκῶς ἐν τῇ γῇ τὸ
 εἶμα· παρῆξ δὲ αὐτῷ ὃ τῷ Ἀιγείῳ παῖς Μενέλαος κα-
 45τέχων μικροπύρετον δόρυ· "ὃ δὲ Ἀδραστος μετὰ ταῦτα
 ἐπιλαβόμενος τῶν γονάτων αὐτῷ παρεκάλει· "ζῶντα ἄγε
 ὦ Μενέλαε· σὺ δὲ ὀφειλόμενα δέξαι δῶρα· πολλὰ δὲ ἐν
 τῷ τῷ πλοσίῳ πατρὸς οἴκῳ ἀπόδετα χρήματα ἀπόκειται,
 χαλκὸς καὶ χρυσὸς καὶ ὁ πολὺν κάματον παρεχόμενος σίδη-
 ρος· ἐκ τέτων ἂν σοὶ παρῇσι ὁ πατήρ ἄπειρα λάτρη,
 50 ἔάν περ ἐμὲ ζῶντα ἀναμάθῃ ἐπὶ ταῖς νεραῖς τῶν Ἑλλή-
 νων εἶναι· ἥτις εἶπαι· τέτις δὲ τὴν ψυχὴν ἐν ταῖς δια-
 νοαῖς ἔπεισι· καὶ δὴ αὐτὸν ταχέως ἐμελλεν ἐπὶ τὰς ταχέως
 τοῦ τῶν Ἑλλήνων δῶναι τῷ ἰδίῳ οἰκῇ καταγαγεῖν· ἀλλ'
 ὃ Ἀγαμέμνων ἔξ ἐναντίας ἤλθε τροχὸν καὶ ἀνελήσας λόγονιοσκατὰ
 55 εἶπεν· "ὦ φίλε, ὦ Μενέλαε, τίνας χάριν σὺ οὐκ εἰσέλας ἔστας
 τῶς ἀνδράς; ἡρὰ σοὶ κύλλισα εἰργασαί κατὰ τὸν οἶκον
 παρὰ τῶν Τρώων; τίττον μηδεὶς διαφύγοι τὸν χυλεπὸν
 θάνατον μήτε χυρὸς τῆς ἡμετέρας, μηδὲ ὃν ἐν κοιλίᾳ ἡ
 μήτηρ νέον ὄντα βασιλεύει· μηδὲ ἔστος διαφύγοι· ἀλλ' ὁμα-
 60 σπάντες "τῆς Ἰλίου ἔξωφρυνίθῃεν ἀφρόντιζοι καὶ ἀνώνυμοι·"
 οὕτως εἰπὼν μετέστρεψε τῷ ἀδελφῷ τὰς διανοίας ὃ ἡμίθεος,
 καθήκοντα παραμυθησάμενος· ἥτις δὲ ἄρ' ἐκ τῶν ἀπώ-
 σατο τῇ χειρὶ τὸν ἡμίθεον Ἀδραστον· τῶτον δὲ ὁ βασι-
 λεὺς Ἀγαμέμνων ἔτρωσε κατὰ τὴν λαγόν· ἥτις δὲ ἀνε-
 65 στράφη· ὃ δὲ Ἀιγείδης "τῷ πλατὺ τῷ ποδὶ ἐν τῷ εἶθαι
 προσπειβὺς ἐξήνεγκε τὸ ἐκ μέλλας δόρυ· ὃ δὲ Νέστωρ τοῖς
 "Ἑλλήσι παρεκελεύετο μέγα βούλας· ὦ προσφιλέστατοι ἡμί-
 θεοι Ἑλλήνες, ἀνασταῖται τὰ πόλεμα, μηδεὶς νῦν τῶν σκύ-
 λων ἀντιποιόμενος (ἐπιθυμῶν) πρὸς τὰ ὑπάρχοντα ὑπομένε-
 70 τω, ὅπως ἂν πολλὰ ἐπιφερόμενος ἐπὶ τὰς ταῖς παραχρῆναι-
 γοται· ἀλλὰ τὰς ἀνδράς φρονέσωμεν· μετὰ ταῦτα δὲ καὶ
 ταῦτα ἥσυχαι τῶς νεκροῖς ἀνὰ τὸ πεδὶον σκυλεύετε τίθη-

75τας·" οὕτως εἰπὼν παρώρμησε τὴν δύναμιν καὶ τὴν νοῆν
 ἑκάστω· τότε δὲ ἂν οἱ Τρῶες ὑπὸ τῶν φιλοπολέμων Ἑ-
 λλήνων εἰς τὴν Ἰλίον εἰσέδυσαν ταῖς ἀδυναμίαις δαμάσθαι
 80 τῆς, "εἰ μὴ τῷ Ἀλκίῳ καὶ τῷ Ἐκτορι εἴπει παρ' αὐτοῖς τῶν
 ὁ υἱὸς τῷ Πριάμῳ Ἐλένος, τῶν μάντεων ὁ δοκιμώτατος
 "ὦ Ἀλκίε καὶ ὦ Ἐκτορ, ἐπειδὴ θλήρις ἦμιν μάλιστα τῶν
 Τρώων καὶ τῶν Ἀσκήων ἐπικούρῃ, διότι ἱκανοὶ εἰσι κατὰ τὰ
 85 σὰν ὁρμὴν καὶ ὁρθότητα (κατὰ πάντα τὰ μέρη τῆς μάχης
 καὶ τῆς φρονήσεως ἡμεῖς διαφέρετε), "εἴτε αὐτοῖς καὶ ἐν
 λαὸν κωλύετε πρὸ τῶν πυλῶν πανταχῶς ἐμπορεύμενοι,
 πρὶν αὐτοὺς ἐπὶ χειρῶν γυναικῶν διακομίνεσθαι περὶ καὶ
 90 ἐχθροῖς ἐπὶ χαρμα γενέσθαι· ἐπειδὴ δὲ τὰς ταῖς παρῆναι
 νητε ἀπάσας, ἡμεῖς μὲν τοῖς Ἑλλήσι πολέμῳ ἡσόμεν αὐτοῖς
 85 μένοντες, "καίπερ ἴλιαν καταπονέμενοι· ἀνάγκη γὰρ παρῆναι
 μῦ· ὦ Ἐκτορ, σὺ δὲ εἰς τὴν πόλιν πορεύεαι, εἰπέ δὲ μετὰ
 ταῦτα τῇ σῇ μητρὶ καὶ ἐμῇ· αὐτὴ δὲ συνάγασα τὰς ἐν-
 95 τας γυναῖκας εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς τῆς ἐνορθώσεως
 ἐν τῇ ἀκροπόλει, ἀνοίξασα τῷ κλειδίῳ τὰς πόλιν τῷ
 90 οἴκῳ, "τὸν πέπλον, ὅστις αὐτῇ δοκεῖ χαριέστατος καὶ μέγιστος
 ὑπάρχειν ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ὅστις κατὰ πολλὰ προσφιλέστατος
 αὐτῇ, καταθεῖναι τῆς Ἀθηνᾶς παρὰ τοῖς γόνασι τῆς καὶ
 95 λικόμεαι, καὶ αὐτῇ ὑποχέσθαι δώδεκα βῆς ἐν τῷ ναῷ ἑταίρας
 85 ἀδαμᾶσθαι θυσιάσαι, ἐὰν ἐλθῇ "τὴν πόλιν τῶν Τρώων
 καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ μικρὰ παῖδια, ἐὰν πῶς τὸν τῷ Τρῶν
 δέως νῦν διώσῃ Ἰλίε τῆς θανάσεως, τὸν χυλεπὸν ἐν τῇ
 90 μάχῃ, τὸν ἐμπειρὸν τῆς φυχῆς, ὅστις ἐγὼ ἔχοντα τῶν
 τῶν Ἑλλήνων λέγω δευθῆναι· ἐδὲ τὸν Ἀχίλλεον ἥτις ἐν τῷ
 100 δοῖκαίμεν τὸν ἡγεμόνα τῶν ἀνδρῶν, "ὅν περ λέγουσιν ἐκ τῶν
 γεγεννηθῆναι· ἀλλ' ἥτις ἴλιαν ὀργίσει, καὶ ὅστις αὐτῷ ἀντι-
 95 κατὰ τὴν δύναμιν ἐξίστασθαι·" οὕτως εἶπεν· ὃ δὲ Ἐκτορ
 δαμῶς τῷ ἀδελφῷ παρήκυσεν· ἐνθὺς δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων
 100 σὺν τοῖς ὅπλοις χαμαὶ ἐπέδησεν, κινῶν δὲ τὰ δέξια δόρατα
 95 κατὰ τὸν ἐπὶ τῷ πεδῶν ἐπορεύθη πανταχῶς, "διεγέροντο δὲ οἱ
 100 πολεμεῖν· διήγειρε δὲ μάχην χυλεπὴν· ἔτιοι δὲ συνεστράφη
 95 σάν καὶ ἔξ ἐναντίας ἐστῆσαν τῶν Ἑλλήνων· οἱ Ἑλλήνες δὲ
 ἐπεχώρησαν καὶ ἐπαύσαντο τὸν φόβον, ὥσθθον δὲ ἐν
 100 τῶν θεῶν ἔξ ἐρανῶ τῶ ἀέρεας ἔχοντος τοῖς Τρώσι βού-
 105 λήσαντα κατελθεῖν· ἥτις συνεστράφησαν· "ὃ Ἐκτορ
 τοῖς Τρώσι παρεκελεύετο μέγα βούλας· ὦ Τρώες, μετὰ
 100 λῶνχοι καὶ ὦ πόρρωθεν κεκλημένοι ἱπταυροὶ, ἀνδρῶν γὰρ
 νεθε προσφιλέστατοι καὶ μνήσθητε τῆς ὁρητικῆς μάχης
 105 ὅπως ἂν ἐγὼ πορευθῶ πρὸς τὴν Ἰλίον καὶ τοῖς γένεσθαι
 100 εἰς ταῖς βεληφόροις καὶ ταῖς ἡμετέρας γυναῖκα· "τοῖς δὲ
 105 εἰσάσθαι καὶ ὑποχέσθαι μεγάλην θυσίαν·" εἶπεν δὲ εἰπὼν ἐν
 100 ρείθῃ ὃ τὴν περιεκαλαίαν ἐκίνητος Ἐκτορ· αὐτὸν δὲ
 105 περὶ τὰ σφύρα ἔτεπε καὶ τὸν αἰχμὴν τὸ μέλαν ἄρμα,
 100 ὃ ἡ περιεκαλαία ἡ ἐχάτη περιέτριχε τῆς ἀσπίδος τῆς ὀ-
 105 φάλον ἐχέουσης· Πλάτῃος δὲ ὃ τῷ Ἰππολόχῃ υἱὸς καὶ ὁ
 100 Τυδέως υἱὸς "εἰς τὸ μέσον ἀμφοτέρων ὁμῶς συνεστῆσαν
 105 προθυμέμενοι πολεμεῖν· ἔτιοι δὲ ἦλκα δὴ ἐγγὺς ἐστῆσαν
 100 ἀλλήλοισι ἐπὶ ἐχόμενοι, τίττον πρῶτος προσέειπεν ὃ τὸν πόλεμον

αὐτὸ κατέλιπον ἐρχόμενος ἐν τῷ ἐμῷ οἴκῳ, τὸν Τυδεία
 δ' ἔμεινεν, ἐπειδὴ με μικρὸν ὄντα κατέλιπεν, ἥλικα
 ἐν Θῆβαις ἀπώλετο ὁ λαὸς τῶν Ἑλλήνων. διδὲ τὰ νῦν σοὶ
 μὲν ἐγὼ θανυμᾶστος φίλος ἐν μέσῳ τῆς Πελοποννήσου
 125 ὑπάρχω, σὺ δὲ εἰς τὴν Ἀνκίαν, ὁπόταν εἰς τῆτον τὸν
 δῆμον παραγένωμαι. ἐκκλίνωμεν δὲ ἀλλήλοις ἐφιέμεν τὰ
 δόρατα καὶ διὰ τῷ πληθυσ· πλεῖστοι μὲν ἐμοὶ Τρῶες καὶ ἑν-
 δοχοὶ σύμμαχοι εἰς τὸ φρονεῖν, ὃν ἂν ὁ θεὸς παρώχῃ καὶ
 130 τῷ ποσὶ καταλάβω· πολλοὶ δὲ σοὶ Ἕλληνες ἀποκτείνονται
 ἂν δυνήθῃς. τὰ ὅπλα δὲ ἀλλήλοις καταλλάττωμεν,
 ὥπως καὶ ἔτσι γνώσκῃς ὅτι φίλοι ἀπὸ πατέρων καυχώμεθα
 εἶναι. οὕτω δὲ δὴ εἰσόντες, ἀπὸ τῶν Ἰσπων ὁρμήσαντες,
 τὰς χεῖρας ἀλλήλων ἔλαβον καὶ πῆλεις ἐποίησαντο ἀλλήλοις
 καὶ συνθήκας. τότε δὴ τῷ Γλαύκῳ ὁ τῷ Κρόνῳ παῖς τὴν
 135 φρόνησιν ἀφείλετο Ζεὺς, ὅστις πρὸς τὸν υἱὸν τῷ Τυδείῳ
 Διομήδῃ τὰ ὅπλα κατήλλασσε τὰ χροῦσά τῶν χαλκῶν, τὰ
 ἐκατὶν βοῶν ἄξια τῶν ἐντὶν βοῶν ἄξιον. ὁ δὲ ἔκτωρ
 ἐπιδὴ τὰς Σκαῖδας (ἀριστεράς) πόδας τῆς Ἰλίδος καὶ τὴν δρὺν
 κατέλαβεν, περὶ αὐτὸν τῶν Τρώων αἱ γυναῖκες ἔτρεχον καὶ
 αἱ θυγατέρες ἐρωτῶσαι περὶ τε τῶν παίδων καὶ ἀδελφῶν καὶ
 140 τῶν φίλων (συνήθων) καὶ τῶν ἀνδρῶν. ἔτος δὲ μετὰ ταῦτα
 τοῖς θεοῖς εὐχεσθ' ἐκέλευε πάσας ἐφεστῆς· πολλῶν δὲ κακὰ
 ἐξῆπτο (ἐπὶ πολλοὶ αὐτῶν ἐν κακῷ εἰσίνοντο). ἀλλ'
 ἥλικα δὴ τὸν τῷ Πριάμῳ οἶκον κατελάμβανε τὸν περικαλλῆ,
 ταῖς εὐξέσις σοῖς κατεσκευασμένον· ἐν αὐτῷ δὲ πεντή-
 145 κοντι ὑπῆρχον θάλαμοι ἀπὸ εὐξέσε λῖθου ἔργῳ ἀλλήλων
 ἠχοδομημένοι, ὅπως οἱ παῖδες ἐκοιμῶντο τῷ Πριάμῳ παρὰ
 ταῖς ἐκ μνηστῆρας γεγαμημέναις γυναῖξιν. τῶν δὲ θυγατέρων
 ἐκ τῷ ἔτῳ ἐξ ἐναντίας ἐνδοθεν τῆς μέλης δώδεκα ἦσαν
 ἠπερώοι (ἐσκευασμένοι) οἴκῳ ἐξισμένῳ καλῶ λῖθου, πλησίον
 150 ἀλλήλων ἠχοδομημένοι, ὅπως οἱ γαμβροὶ ἐκοιμῶντο τοῦ
 Πριάμου παρὰ ταῖς αἰδέσιν ἄξιαις γυναῖξιν. ἑκάσῃ τῇ ἡμέρᾳ
 δωρεμένη ἔξ ἐναντίας ἦλθε μήτηρ πρὸς Ἀσودίην πορευο-
 μένη τῶν θυγατέρων τὸ εἶδος ἀρίστην. ἐνθα δὴ αὐτὸν λα-
 βῶσα τῆς χειρὸς λόγον εἶπε καὶ παρήρσιν. ὦ τέκνον, τίς
 155 δὴ ποτε καταλιπὼν τὸν ἀναιδῆ πόλεμον παρήρσιν; ὅντως
 δὴ λίαν καταπονέσιν οἱ κακόνεμοι Ἕλληνες μαχόμενοι
 περὶ τὴν πόλιν, σὲ δὲ ἐνταῦθα ἡ ψυχὴ ἀνέπεισεν ἐλθόντα
 ἐκ τῆς ἀκροπόλεως τῇ Διὶ εὐξαῖς. ἀλλὰ μένον, ἕως ἂν
 σοὶ ἦδὲν οἶνον κομίσω, ὥπως θύσῃς τῷ πατρὶ Διὶ καὶ τοῖς
 160 θεοῖς ἐν πρώτοις· μετὰ ταῦτα δὲ καὶ αὐτὸς ὠφε-
 ληθήσῃ, ἔαν πῆλεις. ἀνδρὶ γὰρ κεκοινυκῶτι δύναμιν μεγά-
 λως οὐ οἶνος αὖξει, ὥς σὺ κεκοινυκῶς βοηθῶν τοῖς σοῖς
 ἑταίροις· πρὸς ταύτην δὲ ὑπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ μέγας
 κορυθαίολος ἔκτωρ· μηδαμῶς μοι οἶνον προσφέρει ἦδὲν
 165 ὦ τιμῆ, μήτηρ, μὴ βλάβῃς με τὰ μέλη (μὴ ἐκλέσῃς με
 τῆς δυνάμεως) καὶ τῆς ἰσχύος ἐπιλάθωμαι. χερσὶ δὲ ὑπα-
 ραῖς τῷ Διὶ σπένδων μέλανα οἶνον υἰχένομαι· οἷός τίς
 ἐπίρχει τῷ τῷ νέφει μέλανοντι Διὶ αἵματι καὶ λείθῳ με-
 μοινομένον εὐχεσθ'. ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς τὸν ναῦν τῆς Ἀθῆ-
 170 νῆος τῆς λαφύραγωγῆς ἔπεισας σὸν θυμῶνα, αἰταθροί-

σασα τὰς ἐντίμας. τὸν πῆλιν δὲ, ὅστις εὐειδέστατος καὶ
 γιγνέσθαι ἐξεν ἐν τῷ οἴκῳ καὶ κατὰ πολὺ προσφιλέστατος ἐστὶ
 τῆτον κατὰθες ἐπὶ τοῖς τῆς Ἀθηνᾶς γόνασι τῆς καλλικῆς
 175 ἡμῶς, καὶ ὑπόσχεσθαι αὐτῇ δώδεκα βῆς ἐν τῷ ναυῷ ἐκινεῖται
 ἀκεντρίδες θύσας, ἔαν ἐλεήσῃ τὴν τε πόλιν τῶν Τρώων
 καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ μικρὰ παῖδια, ἔαν πῶς τὸν Διομή-
 δην ἀποστήσῃ Ἰλὶς τῆς θανυμᾶστος, τὸν ἀνήμερον πολέμῳ
 καὶ ἰσχυρόν, τὸν ἐμπερὸν τῆς φυχῆς. ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς τὸν
 180 ναῦν τῆς Ἀθηνᾶς τῆς λαφύραγωγῆς παραγένοιτο· ἐγὼ δὲ
 πρὸς τὸν Πάριον ἀπελεύσομαι, ἔαν περ ἐλεήσῃ τὴν πόλιν
 ἐκῶσαι. εἴθε αὐτῷ αὐτόθι ἡ γῆ διασταῖ καὶ κατασθῇ
 γάλην γὰρ αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἔτρεφε βλάβῃν τοῖς τοῖς Τρώεσσιν.
 Πριάμῳ τῷ μεγαλοψύχῳ καὶ τοῖς τέττο παισίν, καὶ ἑαυτῷ
 185 θεασαμένην κατελθόντα εἰς Ἀἶδον, ἔπειτα ἂν κατὰ δόλ-
 νοιαν τῆς ἀτέρρας κακοπαθείας ἐπιλαθέσθαι. αὐτὸς δὲ
 αὐτὴν δὲ πορευθεῖσα πρὸς τὸν οἶκον ταῖς δόλαις ἐκεί-
 λετο· αὐτῇ δὲ συνήθροισαν τὰς κατὰ πόλιν ἐντίμας καὶ
 τῇ δὲ εἰς τὸν θάλαμον τὸν πεθυμῶμενον κατέβη, ὅπως
 190 ἦσαν τῇ Ἑκάβῃ οἱ πῆλοι οἱ πάντες ποικίλοι καὶ ἔργα
 ὁμοιοὶ θεοῖς ἡγαγὶν ἀπὸ τῆς Σιδονίας, ἐπιπλέουσας τὰς
 πλατεῖαν θάλασσαν, κατὰ τὴν ὁδὸν ἦνπερ τὴν Ἑκίαν
 ἀνήγαγε τὴν ἐνδοξον κατὰ πατέρα. τότε τῶν τῶν πῆλων
 ἄρσας ἡ Ἑκάβη προσήνεγκε δῶρον τῇ Ἀθηνῇ, ὅς τις
 195 ἦν τοῖς ἐνθυμῶμενοις ποικίλοις καὶ μέγιστος, ὅπως
 δὲ ἀσπὴρ ἔλαμπεν, ἔκαστο δὲ ἰσχυρὸς τῶν λοιπῶν. ἡ
 δὲ ἀπείκει, πολλοὶ δὲ ἐπηκολέσθον τῶν ἐντίμων. αὐτῇ
 200 δὲ τὸν ναῦν κατέλαβον τῆς Ἀθηνᾶς ἐν τῇ ἀκροπόλει
 ταύταις τὰς θύρας ἀνέβη Θεανὸν ἡ εὐπρόσωπος τῇ
 205 ὁμοίᾳ θυγάτηρ, ἡ γαμετὴ Ἀντιγόρη τῇ ἡμετέρᾳ· ταύτῃ
 γὰρ οἱ Τρῶες ἐποίησαν τῆς Ἀθηνᾶς ἱερουργίαν. αὐτῇ δὲ
 μετὰ ὀλοκρυμῆς πᾶσαι τῇ Ἀθηνῇ τὰς χεῖρας ἀνέκλεισαν.
 αὐτὴ δὲ τὸν πῆλιν λαβῶσα, Θεανὸν ἡ εὐπρόσωπος, ἡ
 210 ἐπὶ τοῖς τῆς Ἀθηνᾶς γόνασι τῆς καλλικῆς, εὐχόμενη
 προσήνεγκε τῇ τῷ Αἰδῷ θυγατρὶ τῷ μεγάλῳ· ὦ πόλις
 215 ἑστῇ Ἀθηνᾷ ἡ τὰς πόλεις ὑπομένη, δια τῶν θεῶν ἐκεί-
 σον δὴ τὸ δόρυ τῷ Διομήδῃ, καὶ αὐτὸν δὲ ἐπὶ πρῶτον
 πῶς περὶν ἔμπροσθεν τῶν Σκαίων πυλῶν, εὐπρόσωπος
 220 τὰ νῦν δώδεκα βῆς ἐν τῷ ναυῷ ἐκινεῖται ἀδράμει·
 225 ὅπως ἔαν ἐλεήσῃς τὴν πόλιν τῶν Τρώων καὶ τὰς
 γυναῖκας καὶ τὰ μικρὰ παῖδια, ὅπως εἶπεν εὐχόμενη· ὅς τις
 230 καὶ δὲ ἡ πολυμικρὴ Ἀθηνᾷ. ἔτος αὐτῇ μὲν δὴ ἡμέρᾳ
 τῇ πόρῃ τῷ μεγάλῳ Αἰδῷ· ὁ δὲ ἔκτωρ πρὸς τὰ οὐρανὸν
 τῷ Ἀλεξάνδρῳ μεταβίβηκεν τὰ καλά, ἃ δὴ αὐτὸς
 235 ἐπεκράτει σὺν τοῖς ἀνδράσιν, οἳ τότε δυνάμει
 ἐν τῇ Τροίᾳ τῇ μεγαλοπύλῳ τεχνῶνται ἄνδρες. οἷός τις
 240 τῷ ἐποίησαν τὸν θάλαμον καὶ τὸν οἶκον καὶ τὴν αἰλὴν καὶ
 οἶον τὰ τε Πριάμου καὶ τῷ ἔκτορος ἐν τῇ ἀκροπόλει
 245 ὁ ἔκτωρ εἰσῆλθεν ὁ τῷ Διὶ φίλος, ἐν δὲ τῇ χειρὶ δόρυ
 250 κατέειχεν ἐνδοκίαν· ἔμπροσθεν τῷ δόρατος ἔλαμπε
 255 δόρατις ἡ σιδηρῆ, περιέκλειτο δὲ κύκλῳ χρυσοῦς ἄσπερος

ὅταν δὲ κατέλαβεν ἐν τῷ θαλάμῳ τὰ περικαλλῆ ὀπλαστοῦ δὴ εἰπὼν ἐπορεύθη ὁ εὐοπλος Ἔκτωρ. "ταχέως δὲ
 ἠμιλόμενον (ῥηλαφῶντα), τὴν ἀσπίδα καὶ τὸν θώρακα καὶ
 τὰ λαικαμπῆ τόξα λαμπρύνοντα. ἡ δὲ Πελοποννησιακὴ
 Ἑλὴν σὺν ταῖς δούλαις γυναῖξιν ἐκάθητο, καὶ ταῖς δού-
 λαις περιδοῦσα ἔργα ἐπέταττεν. "ἔσθον δὲ ὁ Ἔκτωρ ὠνεί-
 λων ἰδὼν ἄτιμοις λόγοις. "ὦ κακὸς δαίμων, οὐ κα-
 τὰ τὴν δόξαν ταύτην ἐνέθου τῇ ψυχῇ. οἱ λαοὶ μὲν
 διαφθεύονται περὶ τοὺς πόλιν καὶ τὸ ἐψηλὸν τεῖχος
 καὶ τὸ πόλισμα τῷ διεγῆγρῳ. οὐ δ' ἂν ἐπολέμησας
 ἄλλ' ἀνάστηθι, μὴ ταχέως ἢ πύλιν διὰ πυρὸς καυσικῆ κα-
 τακαυθῇ." πρὸς τῶτον δὲ πάλιν εἶπεν ὁ Ἀλέξανδρος ὁ
 τοῖς θεοῖς τὰ εἶδος ὅμοιος "ὦ Ἔκτωρ, ἐπεὶ με κατὰ τὸ πρό-
 πον ὠνείδισας, οὐχ ὑπὲρ τὸ πρόπον, διὰ τοῦτό σοι ἔρω,
 ὡς δὲ σύνθε καὶ ἐμὲ ἄκσσον. "ἔδαμῳς ἐγὼ τῶν Τρωῶν το-
 σῶν τῇ δόξῃ ἔδδ' τῇ μέμψει ἐκαθήμην ἐν τῷ θαλάμῳ,
 ἐπαλόμεν δὲ τὴν λύπην παραμυθίσασθαι. τὰ νῦν δὲ παρα-
 πύλασα ἡ γαμετὴ ἡπίοις λόγοις παρῳρησεν εἰς τὸν πό-
 λιν. δοκεῖ δὲ καὶ μοι αὐτῷ ὅπως ἄμεινον γενήσεσθαι ἢ νίκη
 καὶ ἐναλλὰς εἰς τὰς ἀνδρας γίνεσθαι. "ἀλλὰ φέρε τὰ νῦν κατὰ
 τὸν πόλιν, ἵνα τὰ πολεμικὰ ὄπλα ἐνδύσωμαι. ἡ πορεύου,
 ἐγὼ δὲ μετελεύσωμαι καὶ καταλήψεσθαι σε ὑπολαμβάνω." πρὸς
 τῶτον δὲ ἡ Ἑλὴν λόγοις προσδιελέγετο κραεῖον. "ἀνδρά-
 σιδε ἐμὲ τῆς ἀναιδὲς κακοβέβης καὶ τολαιπώρης, "εἴθε μετ' ἐ-
 σθῶν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅποτε καὶ ἄρχας ἡ μήτηρ ἔτε-
 τες, ἀπολέσσαι πόλιν φέρουσα ἢ κακὴ τῇ ἀνέμῳ σπεροφῇ εἰς
 τὸν πόλιν ἢ εἰς κύμα πολυταράχης θαλάσσης. ἐκεῖ με τῷ ὕδατι
 ἀπὸ τῆς πύλης πρὶν ταῦτα τὰ ἔργα γινέσθαι. ἐπεὶ δὲ ταῦτα ὅπως
 ἔσθον δὲ τὰ κακὰ ἐβλεψάντο, "ἀνδρὸς μετὰ ταῦτα ὥφει-
 λαν ἀμείνωνος εἶναι γαμετῇ, ὅς ἡπίετο τὴν τε μέμψιν καὶ
 τὰ πολλὰ ὠνείδη τὰ ἀγόντης ἄξια τῶν ἀνθρώπων. τῶν δὲ
 ἡμεῶν δὲ τὰ νῦν αἱ διάνοιαι βέλαιοι ἔτε δὲ μετὰ ταῦτα γε-
 νήσονται. διὸ ἂν αὐτὸν μεταλήψεσθαι ὑπολαμβάνω, ἀλλ' ἄγε
 ἐλθὼν τῶν εἰσελθε καὶ καθέξω ἐπὶ τῷ πόλιν. "ὦ ἀνδρά-
 σιδε, ἐπειδὴ σὺ μάστιγα ὁ πόνος τὰς διανοίας περιέλαβεν
 ὡς τῆς ἐμῆς ἀναισχυντίας καὶ τῆς Ἀλεξάνδρου ἵνικα βλά-
 βης, οἷς τοῖν ἐπέθηκεν ὁ Ζεὺς κακὸν θάνατον, ὅπως καὶ
 μετὰ ταῦτα τοῖς ἀνθρώποις ἐπάροχεν μετ' ὅδης μνη-
 μονόμοις τοῖς γεννησμένοις." πρὸς ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο
 ἡμεῖς ταῦτα ὁ πολεμικὸς Ἔκτωρ "μηδαμῶς με καθεῖς ὦ
 Ἑλὴν, καίπερ φιλέω. ἔδαμῳς με πείσεις. ἤδη γὰρ μοι
 ἡ ψυχὴ ἐφορμάται ὅπως βοηθῶμαι τοῖς Τρωσίν, οἱ μεγά-
 λους τὴν ἐμὴν ζήτησιν ἀπόντος ἔχουσιν. ἀλλὰ συμπαρόρμη-
 τόν. σπαδάζω δὲ καὶ αὐτός, ὅπως ἂν ἐμὲ ἴδον τῆς πό-
 λιν ἐξεπύρρησεν τῶν Κιλικίων τὴν καλῶς οἰκωμένην, Θή-
 βην τὴν ἐψηλὰς πύλας ἔχουσαν, καὶ ἀπέκτεινεν Ἡετίων.
 ἔδαμῳς δὲ αὐτὸν ἐγύμνωσεν — ἐντεράπη γὰρ αὐτὸν κατὰ τὴν
 ψυχὴν — ἀλλ' αὐτὸν κατέκτανον οὐκ ἔλασεν τοῖς ἐν ποιο-
 κίμνοις, καὶ ἐπὶ τὸν τάφον ἐπέχεσθαι περὶ αὐτὸν δὲ πτελεῖς

420 οἰκνύμενοι "νύμφαι αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβουσαι, θυγατέ-
 ρες Διὸς τῷ υἱοῖν Ἰδῶν. οἱ δὲ ἐπὶ μὲν ἀδελφοὶ ἐπὶ ἡρώων ἐν
 ταῖς οἰκίαις, αἱ δὲ πάντες ἐν μιᾷ ἐπορεύθησαν ἡμέρᾳ ἐν-
 δον τῷ "Αἰδῶ πάντας γὰρ ἐφόνευσεν ὁ ταχέως καὶ ἐνδοξὸς
 425 Ἀχιλλεύς ἐπὶ ταῖς βουαῖς ταῖς εἰλέσαις τὰς πάδας καὶ τοῖς
 ὑποπλάκω ὕλην ἐχάσῃ, ταύτην ἐπειδὴ ἦρε καὶ ἐνταῦθα ἤγα-
 γεν ὁμῶς τοῖς λοιποῖς κτήμασιν, εἰς τὰ πόσιω ἕως ἀπέλευσεν
 αὐτήν, λαβὼν ἄπειρα λύτρα· ἐν δὲ τοῖς τῷ πατρὸς οἴκοις
 ἔβαλεν Ἀργεῖμις ἢ τοῖς τοῖς χαίρῃσιν. ὦ Ἐκτωρ, σὺ δὲ μοι
 430 ὑπάρχεις καὶ πατὴρ καὶ συμπαθὴς μήτηρ καὶ ἀδελφός, σὺ δὲ ἔδω-
 μοι ἰσχυρὸς ἄνθρωπος. ἀλλὰ φέρε νῦν ἐλθέσθαι καὶ αὐτόθι κα-
 τέρησον ἐν τῷ πύργῳ, μὴ παῖδα ὁρῶντων ποιήσης καὶ ἐρη-
 μιον τὴν γυναῖκα. τὸν λαὸν δὲ εἴσῃσον παρὰ τὴν ἀγορίαν
 σκεπὴν, ὅπου κατὰ πολὺ ἀνάβασιν ἔχει ἡ πόλις καὶ ἐν ἣ ἐπι-
 435 δρᾶμεν ἔτι πρὸς τὸ τέχος. "τοῖσι γὰρ ἐν ταύτῃ ἐλθόντες
 ἀποπύρην ἐποιήσαντο οἱ γενναῖοι περὶ τὰς δύο Ἀφάντας
 καὶ τὸν ἄγαν ἐνδοξὸν Ἰδομενεύα καὶ περὶ τὰς Ἀτρεΐδης υἱὸς καὶ
 περὶ τὸν τῷ Τυδείῳ δυνατόν υἱόν, αἳ πᾶς αὐτοῖς εἶπε
 τὰ ἐκ θεῶν βαλεῖν καλῶς εἰδώς, ἢ δὴ καὶ αὐτῶν ἡ ψυχὴ
 440 παρορμήσῃ καὶ παρακινεῖται." πρὸς ταύτην δὲ εἶπεν ὁ μέγας
 καὶ πολεμικὸς Ἐκτωρ "ὄντως καὶ ἐμοὶ ταῦτα περὶ τῆς
 ὦ γύναι· ἀλλὰ λίαν δεινῶς αἰχμόνομαι τὰς Τρώας καὶ τὰς
 Τρωάδας τὰς ἐφελκομένας, ἐὰν ὥσπερ δειλὸς χωρὶς ἐκκλί-
 νω (ἐκφεύγω) τὸν πόλεμον. ἔδοκίμως δὲ με ἡ ψυχὴ παρα-
 445 κινεῖται, ἵπαι ἔμαθον εἶναι πολεμικὸς καὶ ἐν τοῖς πρώ-
 τοις τῶν Τρώων μάχεσθαι, περιποιούμενος τῷ τε πατρὸς τὴν
 μεγάλην δόξαν καὶ τὴν ἐμὴν αὐτῆ. καλῶς γὰρ ἐγὼ τὸ τοῦ γι-
 νώσκω κατὰ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχὴν γενήσθαι ἡμέρᾳ ἥνικα
 ποτὲ ἀπολείται ἡ ὑψηλὴ Πρίαμος καὶ ὁ Πρίαμος καὶ ὁ λαὸς τῷ
 450 καλῶς τῇ μέλῃ χρωμένῳ Πριάμῳ. "ἀλλ' εἰ τοσούτον μοι
 περὶ τῶν Τρώων μέλει τῆς ὁδότης μετὰ ταῦτα, ὅτε αὐ-
 τῆς τῆς Ἐκάβης ὅτε περὶ Πριάμου τῷ βασιλεῖ, ὅτε περὶ
 τῶν ἀδελφῶν, οἵτινες πολλοὶ καὶ δυνατόι ἐν τῇ γῇ πέσωσιν
 ὑπὸ ἀνδρῶν πολεμίων, ὅσον περὶ σὺ, ὅπου τις Ἑλλήνων
 455 τῶν σιδηροθωράκων "δακρύσαν ἀποφύγει, τὴν ἐλπίδα
 ἄφελόμενος, καὶ δὴ ἂν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ οὔσα ὑπὸ
 δεσποίνῃ ἐξὸν ὑφαίνης καὶ ὕδαρ ἂν φέρης ἀπὸ τῆς Μι-
 σσηίδος ἢ τῆς Ὑπερείας πολλὰ βιαζομένη· ἰσχυρὰ δὲ ἐπι-
 γενήσῃ ἀνάγκη καὶ τίς ποτε εἴποι ἂν, ἰδὼν καταχέσσαν
 460 δακρυά, "τὸ Ἐκτορος ὡς τῇ γυνή, ὅστις ἠόριεεν ἐν τῷ
 μάχεσθαι Τρώων τῶν ἱππικῶν, ὅτε περὶ τὴν Πρίον ἐμάχοντο
 τοῦ." οὕτω ποτὲ τις ἐρεῖ· σοὶ δὲ νεαρὰ γενήσῃ ὁδότης τῇ
 ἐνδείᾳ τῷ τοιοῦτον ἀνδρὸς ἀποσβεῖν τὸν τῆς δουλείας χρό-
 νον. ἀλλ' ἐμὲ ἀποθανόντα ἢ ἐπιχειρομένη τοῖς νεκροῖς γῇ κα-
 465 τακάλυπτοι, "πρὶν ἢ τῆς σῆς ταραχῆς ἢ τῷ σὺ σπαραγμῷ
 ἀκούσαι." οὕτως εἰπὼν τῷ ἐαυτῷ παιδὸς ἐλάβετο ὁ λαμπρὸς
 Ἐκτωρ. εἰς τοῦτόσιω δὲ ὁ παῖς πρὸς τὸν κόλπον τῆς ἑ-
 σάλῃ τροφῇ ἐπέκλινε κραυγάζων, τὴν τῷ προσφίλῳ πατρὸς
 ἰδέαν ἐκπλαγείς, φοβηθεὶς τὰ τε δόλια καὶ τὸ ἐπανάστημα τὸ
 470 ἰοίπτεας ἔχον τρίχας, "φοβερὸν ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς περικεφα-

λῆος ἐπινεύοντα ἰδὼν. ἔξελεσεν δὲ ὁ προσφίλης παῖς
 καὶ ἡ σεβασμὴ μήτηρ. εὐθέως δὲ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
 περικεφαλαίαν ἀφείλετο ὁ λαμπρὸς Ἐκτωρ, καὶ ταύτην
 κάτω ἔθηκεν ἐν τῇ γῇ ἀπαυράπτειν, ἕως δὲ τὸν προ-
 φίλῃ αὐτῷ παῖδα ἐπειδὴ κατεφίλησε καὶ ἀνέλαβε ταῖς χερ-
 475 σὶν ἀνέσεισεν, "ἔφη [ἐξέμεινος τῷ Αἰδῷ καὶ τοῖς λοιποῖς ἡρώ-
 ῳ Ζεῦ καὶ οἱ λοιποὶ θεοὶ, δότε καὶ τῷ τῷ γενέσθαι τὸν ἴδιον
 παῖδα ὥσπερ ἐγὼ, εὐφροσύνη (ἐπίσημον) τοῖς Τρώσιν, ὅτι
 κατὰ τὴν ψυχὴν ἀνδρείον καὶ τῆς Πρίον ἰσχυρὸς βασιλεὺς
 καὶ ποτὲ τις εἴποι "οὗτος ὁ παῖς τῷ πατρὸς ἐοικὼς
 480 ἔστιν." "ἐκ τῷ πολέμῳ ἐπινεύοντα· καμῖν δὲ λόφῳ
 ἡμαγμένα ἀποκτείνεις πολέμιον ἄνδρα, ἀγαλλιάσασθαι δὲ
 διάνοιαν ἢ μήτηρ." οὕτως εἰπὼν γαμίζης τῆς προσφίλης
 ἐν ταῖς χερσὶν ἀπέθετο παῖδα τὸν ἐαυτοῦ· αὐτὴ δὲ αὐτῷ
 ἐν τῷ εὐώδῃ ἐδέξατο κόλπῳ μετὰ δακρύων γελῶσα·
 485 δὲ δὲ ἡλέσθαι ἰδὼν, "τῇ χερσὶ δὲ αὐτῇ κατέμηνον,
 λόγον εἶπε καὶ ἐξ ἐνόμιος ἐκάλεσεν. "ὦ μακάριον, μετὰ
 ἔχθρῃ (λυτῇ) τῇ ψυχῇ πάντῃ· ἔδοκίμως γὰρ τις ποτὲ ἐν
 εἰμαρμένῃ τῷ "Αἰδῷ προέμηνον. τὸν δὲ κοινὸν δῶκεν
 ἔδνα λέγω πεφρονότα ἔην ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅτε δὲ
 490 οἶκον ἀπῆσα τῶν σάντης ἔργων ἐλπίσας, τὰ τε ἔργα
 ἡλικίας, καὶ ταῖς δόλαις κέλευε τὰ ἔργα ἐπιμαλεῖν, ἢ
 πόλεμος τοῖς ἀνδράσι φροντιστέον πῶσιν, ἐμοὶ δὲ ἐπὶ
 ῥέτως, ὅσοι ἐν τῇ Πρίῳ ἐγενήθησαν." οὕτως εἰπὼν τῷ
 495 περικεφαλαίαν ἔλαβεν ὁ λαμπρὸς Ἐκτωρ "τὴν ἱπποῖν
 σὰν τρίχας· γαμίζῃ δὲ ἡ προσφίλης εἰς τὴν οἶκον ἀφῆκε
 θέν κατ' ὀλίγον καὶ συνεχῶς ἐπισκεφαμένη, ὅρῳ καὶ ἀκούσας
 καταχέσσει δακρυῶν. ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα κατέλαβεν
 500 καὶ τὰς καλῶς οἰκουμένης τῷ ἀνδρόφρονι Βατορος εἰς
 ἔδον πολλὰς θεραπεύσας, ταύταις δὲ θεῖον ἐν πόσιν
 τῷ οἴκῳ ἔκτετι γὰρ αὐτὸν ἔλιγον ἀφισπόμενον ἐν τῷ πολέμῳ
 ἐπανάσσειν, ἐκφυγόντα τὴν δύναμιν καὶ τὰς χεῖρας τῶν ἑ-
 505 λήνων. ὅδε Ἀλέξανδρος ἐχρόνισεν ἐν τοῖς ἐνψηλοῖς οἴκοις
 ἀλλ' ἕως ἐπειδὴ ἐνεδύσατο τὰ λαμπρὰ καὶ πεποικιλμένα
 510 πῶ σιδήρῳ, "ὥρμησε μετὰ ταῦτα κατὰ τὴν πόλιν
 τοῖς ταχισταῖς ποσὶ θαρσύνσας, ὥσπερ δὲ τις ἀναπαυ-
 ρὸς ἵππος, δυσχεράνας ἐν τῇ φάτῃ, τὸν δεσμὸν διαφύσας
 τρέχει διὰ τῆς παιδάδος κρήνῃ τοῖς ποσὶν, εὐφροσύνη
 515 ἔλκεθ εἰς ὕδαρ ἐν κρήνῃ ποταμῷ, γαυρίων (ἐκφυγόντων)
 ὡς ὅπως ὁρῶσιν· ἕως δὲ τῷ κάλλει πεποικιλῶς, ἑλπίσας
 τὸν τὰ γόνατα κινεῖ ἐπὶ τῆς σάντης τόπας καὶ τὴν κορυ-
 520 τῶν ἱππῶν. οὕτως ὁ τῷ Πριάμῳ υἱὸς Ἀλέξανδρος κατὰ τὴν
 ἀκροπόλιν τῆς Πρίον τοῖς ἑλλοῖς ἐπλάμπον ὥς ἥλιος
 525 ἐπορεύετο [αὐτῶν δὲ μετὰ ταῦτα] "Ἐκτορ τὸν ἐνδο-
 κατέλαβεν ἀδελφόν, ἥνικα ἐμελλε σφαγῆσθαι· ἐκ τῷ τῷ
 ὅπου τῇ αὐτοῦ ὡμίλει γυναῖκα. πρὸς τῷτον πρότερος εἶπε
 530 Ἀλέξανδρος ὁ τοῖς θεοῖς ὁμοῖος τὸ εἶδος "ὦ θαυμάσιον
 ὄντως λίαν σε καὶ προθυμύμενον κατέχω βραδύνων, αἰδῶ

καταργησάντων καθ' ἑαυτὸν, ὡς ἐσημαίνετο μοι." "πρὸς τὴν δὲ ἑξῆς ἀπὸ τῶν Τρώων, οἵτινες ἔχουσι πολλὴν κό-
πην διὰ ἀνταποκρινόμενος εἶπεν ὁ πολέμικός "Ἐκτωρ" ὡς μα-
κάριος, οὐκ ἂν σοὶ τις ἀνὴρ, ὃς συνετὸς ἔσται, τὸ ἔρ-
γον ἀτιμάσει τοῦ πολέμου, ἐπεὶ δυνατὸς ὑπάρχεις. ἀλ-
λὰ ἐκὼν ἀμείλως διαίκεσαι καὶ οὐ θέλεις πολέμειν. ἡ δὲ
τῇ ψυχῇ λυπεῖται ἐν ὀργῇ, ὅτι ὑπὲρ σοῦ ἀσχύνης
ληγας.

Η. ΕΚΤΟΡΟΣ ΚΑΙ ΑΛΙΑΝΤΟΣ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ. ΝΕΚΡΩΝ ΑΝΑΪΦΕΣΙΣ.

ΠΡΟΘΗΣΙΣ 1. Ἦτα δ' Ἀίας πολλοῖς μὲν ὁ μόνος ἔρτορε δῖος.

2. Ἐλίνου συμβουλευσάντος Ἐκτωρ προκαλεῖται τῶν Ἑλλήνων τὸν ἄριστον εἰς μονομαχίαν. ἐνταῦθα δὲ ἀναστάντων Πάχον Ἀίας
ὁ Τελαμώνιος, καὶ γενναῖως αὐτὸς ἀγωνισαμένους διαλύσει κήρυκες ἱερὰς γενομένης, τῇ δ' ἔξῃ τὸς νεκρὸς ἀνελόμε-
νοι θάπτονται, καὶ τῆχος οἱ Ἕλληνες κατασκευάζουσιν, ἐφ' ᾧ ὁ Ἡοσιδῶν ἠγανάκτησε. Ζεὺς τε αὐτοῖς διὰ νυκτὸς ση-
μεῖα ἢ αἶψα τῶν μελλόντων δείκνυσιν.

3. Ἐκτωρ αὖν Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἀδελφῷ καταβῶν εἰς τὴν μάχην βροθήει τοῖς Τρώσι κινήσασιν ἤδη, καὶ συμβαλεῖσθαι
Ἑλλήνων τῷ ἀδελφῷ μάλιστα ὅπως προκαλεῖται αὐτὸς πρὸς αὐτῶν βοῶντο τῶν Ἑλλήνων μονομαχίᾳ. πολλῶν δὲ προσι-
σμένων Ἀίας ὁ Τελαμώνιος κληρωθεὶς ἀνθίσταται. μαχομένης δὲ αὐτὸς κήρυκες καταπαύσαι, καὶ νύξ διαλύει τὴν μάχην.
καὶ οἱ μὲν ἄλλήλους δῶρα δίδουσιν. ἐπισηρκευσαμένους δὲ Τρώων περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως τὴν αὐτὴν γίγνεται παρὰ ἁμ-
φοτέρους τοῖς ἐρατοῖς, οἳ τε Ἕλληνες παλιανδρίον κατασκευάζουσιν καὶ τῆχος τοῦ ναυσιπλοῦ.

Ὅπως ἐπὶ τῶν πολλῶν ἐξώρμησεν ὁ λιμπερός Ἐκτωρ. πρὸς αὐτὸν δὲ εἶπε θεὰ ἡ εὐφροσύνη Ἀθηνῶν "ἔγω γε-
νέσθω δὲ ἡμα Ἀλεξάνδρος ἱεροῦμετο ὁ ἀδελφός. ἐν δὲ τῇ 35
ψυχῇ ἀμφοτέροι προθυμῶντο πολέμειν καὶ μάχεσθαι. ὥστε
εἰς ὁ θεὸς τοῖς ναύταις ἐπιθυμῶσιν ἔδωκεν ἄνιμον, ἐπει-
διὰ κοπιᾶσαι ταῖς ἐν ἐξοιμῶναι κόποις τὴν θάλασσαν
θαλάσσας, ὑπὸ δὲ καμῆται τὰ μέλη λελυγμένα, ἔγω δὲ ἔτοι-
μοις Τρώων ἐπιθυμῶντο ἐφώνησαν. τότε ἀπέκριναν ὁ 40
μὲν Ἀλεξάνδρος τὸν υἱὸν τῆς πολέμικῃ βασιλείας, ἐν τῇ
Ἀργὴ πύλῃ κατοικῶντα, τὸν Μενέτιον, ὃν ὁ πολέμικός
ἐκέννησεν Ἀργήθους καὶ Φιλομήδους ἡ εὐφροσύνη. ὁ
Ἐκτωρ δὲ τὸν Ἀχιλλεὺς ἔβαλε τῷ ὀξυῖ δόρατι κατὰ τὸν
ἀγκῆνα ὑποκάτω τῆς περιεφραλαῖας τῆς καλῆς. ἐλθὼν δὲ 45
αὐτὸς τὰ μέλη. Γλαῦκος δὲ ὁ τῆς Ἰππολόχου παῖς ὁ τῶν Ἀν-
κίων ἀρχηγὸς ἀνδρῶν τὸν Ἰφίνοον ἔβαλε τῷ δόρατι κατὰ
τὴν ἰσχυρὰν μάχην, τὸν Δεξιόδωτον, ἐπισηρκευσαμένους καὶ ἀναβαλ-
όντα τῶν ταχυτάτων ἵππων, κατὰ τὸν ὄμιον. ἔτος δὲ ἐκ
τῶν ἱππῶν αὐτὸς κατέπεσε, διεκλύθη δὲ τὰ μέλη. τότε δὲ 50
ὡς εἶδε θεὸς ἡ γλαυκὸφθαλμος Ἀθηνῶν τῆς Ἑλλήνας ἀπολ-
ύσας ἐν τῇ ἰσχυρῇ μάχῃ, κατέβη διὰ τῶν τῆς Ὀλύμπου
ὀρεωμενῶν ὁρμήσασα "εἰς Ἴλιον τὴν ἐνὶ ἡλῇ. σὺν αὐτῇ
δὲ διηγείρετο ὁ Ἀπόλλων ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἰδὼν. τοῖς
Τρώσι δὲ τὴν νίκην ἐβέλετο δοῦναι. ἀλλήλοις δὲ ἔτοι- 55
μοὶν ἦσαν παρὰ τῇ δρυὶ. ταύτην πρότερος προσεφθίγγα-
το ἄναξ ὁ τῆς Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων. "εἰ δὲ ποτε σὺ προ-
θυμῶν ὦ τῆς μεγάλης Διὸς θυγάτηρ "πυργεῖνα ἀπὸ τῆς
Ὀλύμπου; μεγάλη δὲ σε ὀργὴ ἀνέπεισεν (ἐκέννησεν). ὅπως
ἦα τοῖς Ἕλλησι τῆς πολέμικῃ ἐπισηρκευσαμένη τὴν νίκην παρῶντος,
ἐπειδὴ ἀδαμῶς τῆς Τρώας διαφθειρομένης ἔλκετο. ἀλλ' 60
ἐν τῇ μετ' ὅλως ἀσέβειας, τῶτο ἂν πολλοῖς ὀφελιμώτατον
γένοιτο. νῦν μὲν καταπαύσωμεν τὸν πόλεμον καὶ τὴν μάχην
τῆς σήμερον μετὰ ταῦτα δὲ μαχήσονται, ὥς ἂν τὸ τέλος
τῆς Ἰλίου εὖρωσιν, ἐπεὶ ἔγω προσφίλης ὑπάρχει τῇ ψυχῇ
οὐκ ἔστι τοῖς ἀφθάρτοις, διαπορθῆσαι ταύτην τὴν πόλιν."

Ἐκτωρ ἐν ἀμφοτέροις εἶπεν ἄκροατέ με ὦ Τρῶες καὶ ὦ
 εὐσποιοὶ Ἕλληνες, ὅπως εἶπω ἅτινά με ἡ ψυχὴ ἐν ταῖς
 διανοίαις παρακλεῖναι. τὰς μὲν ὄρκους ὁ Κρόνος υἱὸς ὁ ἐν
 70 ἡμεῖς τὸν θρόνον ἔχων ἐκ ἐτελείωσεν, ἄλλα κακοποιὰ δια-
 νούμενος βαλενὲν ἀμφοτέροις, ὥς ἂν ἡ ἡμῖς τὴν καλὴν
 ἔχουσαν πύργους Τροίαν λάβητε, ἢ αὐτοὶ παρὰ ταῖς ταυαῖν
 ἀποθάνητε ταῖς θαλασσοπλόοις. ἐμὴν μὲν γὰρ ἔνεισιν ἀρι-
 75 ζεῖς ἐκ πάντων τῶν Ἑλλήνων τάτων νῦν ἴδω τινα ἡ ψυχὴ
 75 ἐμοὶ πολεμῆσαι παρακλεῖναι, ἐνταῦθα παρῖτω ἐκ πάν-
 των πρῶταμος εἶναι τῷ ἐνδόξῳ Ἐκτορι. ἔγω δὲ προλέγω,
 καὶ ὁ Ζεὺς ἐπιμαρτυρεῖτω ἡμῖν. ἴδω μὲν ἐκείνος φρονείσῃ
 τῷ ἐπιμήκει δόρατι, τὰ δὲ πᾶσι ἀπογυμνώσας κομίζετω ἐπὶ
 80 τὰς βαθείας ναῦς, τὸ σῶμα δὲ τὸ ἐμὸν εἰς τὸν οἶκον ἀπο-
 80 δίδωτω πάλιν, ὅπως τῷ περὶ με ὅτι Τρῶες καὶ τῶν Τρώων
 αἱ γυναῖκες λυχεῖν ποιήσωσιν ἀποθανόντα. ἴδω δὲ ἐγὼ
 τῆτον ἀνέλω καὶ δῶ μοι καύχημα ὁ Ἀπόλλων, τὰ δὲ πᾶσι
 ἀφελόμενος κομίσω περὶ τὴν ὑψηλὴν Ἴλιον καὶ κρημίσω
 85 εἰς τὸν ναὸν τῷ Ἀπόλλωνος τῷ εὐσεχωτάτῳ, τὸν δὲ νεκρὸν
 85 ἐπὶ τὰς ἐνκαθίδρους ναῦς ἀποδώσω, ὅπως αὐτὸν θάψω-
 σιν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἕλληνες τάφον τε αὐτῷ κα-
 ταχώσωσιν ἐπὶ τῷ πλατείῳ τόπῳ τῷ Ἑλλησπόντῳ. καὶ ποτὲ
 τις εἴπῃ καὶ τῶν μεταγενεσέων ἀνθρώπων ἐν νηὶ πολυκα-
 90 θίδῳ πλῶν ἐπὶ τὴν μέλαιναν θάλασσαν ὅτι ἀνδρεῖα μὲν
 90 ὅτιος ὁ τάφος ἔκπαιλαι ἀποθανόντος, ὃν ποτε ἀρίστῃ ὄντα
 ἀπέκτεινεν ὁ λαμπρὸς Ἐκτωρ. ἔγω ποτὲ τις ἐρεῖ, ἢ δὲ
 ἐμὴ δόξα ἰδοῖποτε ἀπολείται. οὕτως εἶπεν. ἔτοι δὲ δὴ
 ἔπαυται ἄχαντος ἐγένοντο σιωπῇ. ἡδοῦντο μὲν ἀπαρνή-
 95 σασθαι, ἱεροβήθησαν δὲ συνθέειν τὸν λόγον. βραδέως δὲ
 95 δὴ ὁ Μενέλαος ἀνέστη καὶ εἶπε κακολογῶν καὶ ὀνειδίζων με-
 γάλως δὲ ἔειπε τῇ ψυχῇ. καὶ μοι καύχηται, γυναῖκες,
 ἔκτε ἀνδρες. ὄντως δὴ ἔβρις ταῦτα ἔειπε ἐκ δεινῶν δεινὰ,
 ἴδω μὴ τις τῶν Ἑλλήνων τὰ νῦν τῷ Ἐκτορος εἴξῃ ἐναντίας
 100 ἔλθῃ. ἀλλ' ἡμῖς μὲν ἅπαντες εἰς γῆν καὶ ὕδαρ διαλυθήμεθα
 100 καθήμενοι αὐτόθι ἔκαστοι ἄνθρωποι, ἀκλιεῖς μεταίως. ἐπὶ
 τῷ δὲ ἐγὼ αὐτὸς καθοπλισθήσομαι. ὑπεράνωθεν δὲ τῆς
 νίκης τὰ τέλη κατέχον ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς. οὕτω
 δὴ εἰπὼν ἐνεδόσατο τὰ περικαλλὴ ὅπλα. τότε ἂν σοὶ ὦ
 105 Μενέλαε ἐφάνη τῆς ζωῆς τὸ τέλος ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ
 Ἐκτορος, ἐπειδὴ πολὺ κρείττων ὑπῆρχεν, ἴδω μὴ ἀνορμῇ-
 155 σαντες ἐπύχον οἱ βασιλεῖς τῶν Ἑλλήνων. καὶ αὐτὸς ὁ τοῦ
 Ἀτρεΐδους υἱὸς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀγαμέμνων τῆς δεξιᾶς
 ἔλαβε χειρὸς, καὶ λόγον εἶπε καὶ ἐξ ἀνύματος ἐκύλεσε. παρα-
 110 φρονεῖς ὦ Μενέλαε ἐγγενέσασθε. ἔδεμνα σοὶ χρεῖα ταύ-
 της τῆς παραφροσύνης. ἀνάχε δὲ καίπερ λυγόμενος, μηδὲ
 βάλῃ ἐκ τῆς σῆς φιλονικίας σὲ κρείττονι ἀνδρὶ πολεμῆν,
 Ἐκτορι τῷ τῷ Πριάμῳ εἴῳ, ὃν φοβῶν καὶ ἄλλοι. καὶ ὁ
 Ἀχιλλεύς δὲ τότε ἐν τῇ μάχῃ τῇ δοξαζούσῃ τὰς ἀνδρας
 115 φοβέσθαι ὑπαινέσθαι, ὅς περ σὲ κατὰ πολλὸν κρείττων. ἄλλα
 σὺ μὲν τὰ νῦν καθέζεσθαι ἀπελθὼν περὶ τὸ πλεῖστον τῶν ἑταί-
 165 ρων. τότε δὲ πρωταγωνιστὴν ἔτερον ἐπεγεύσιν οἱ Ἕλλη-
 νες. ἔπειρ ἄδεός (ἄφοβός) εἰ καὶ εἰ τῆς μάχης εἰς ἀκό-

ρετος (ἀπλήρωτος), προλέγω αὐτὸν χαρίεντως ἀναπαύ-
 120 ῶν διαφύγῃ ἐκ τῆ διακοπτικῆς πολέμου καὶ τῆς δεινῆς μά-
 120 ῶς εἰπὼν ἔπεισε τὰ ἀδελφὰ τὴν διάνοιαν ὅτι ἡμῶν
 τὰ πλεονεκτήματα παραινέσας. ἔτος δὲ ἐπέειπε. τότε δὲ
 125 ῶντες οἱ ὑπηρέται ἀπὸ τῶν ὤμων τὰ δαυα ἀνέλω
 (ἔλαβον). ὁ Νέστωρ δὲ ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἀνέστη καὶ
 130 ἐφθέγγετο φρεὶ φρεὶ, ὄντως μεγάλη λύπη τὴν τῶν Ἑλ-
 130 ῶν γῆν καταλαμβάνει. ὄντως ἂν μεγάλως ἐνέειναι ὁ
 135 τμος καὶ ἱππικὸς Πηλεΐδης, ὁ ἀγαθὸς τῶν Μυρμιδόνων
 140 λευτῆς καὶ δημηγῶρος, ὅς περ με ποτε ἐρωτῶν ἔχαιρεν ἐν
 140 ἑαυτῷ οἴκῳ πάντων τῶν Ἑλλήνων ἐρινῶν τὰς παῖδας
 145 καὶ τὰ τέκνα. τότε τὰ νῦν εἰ δειλιώντως διὰ τὸν Ἐκτωρ
 150 πάντας μάθοι, πολλὰ ἂν τοῖς θεοῖς τὰς ἀναιδῆς
 150 ἀνατείναι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν μελῶν καταδύναι ἐν
 155 τῷ Ἀΐδα. εἶθε γὰρ ὦ πάτερ Ζεῦ καὶ ὦ Ἀθήνη καὶ ὦ Ἀπόλ-
 160 λων ἀκμάζοιμι, ὥσπερ ὅτε ἐπὶ τῷ ταχυρότῳ ἤρῃσι
 160 μαν συνθηροῖσθαι οἱ τε Πηλεῖς καὶ οἱ Ἀρκάδες οἱ οἱ
 165 δόρασι θανατῶμενοι παρὰ τοῖς τῆς Φειδῆς τέλειον
 170 δάνα περὶ τὰ ρέεθρα. ἐν τέτοις δὲ ὁ Ἑρεθθαλίαν προ-
 170 χος εἰσέκει, ἰσοῦτος ἀνὴρ, τὰ ὅπλα ἔχων ἐπὶ τῶν ὤμων
 175 τῷ Ἀρηΐθῳ βασιλεῖ, τῷ πολεμικῷ Ἀρηΐθῳ, ὄντως ἂν
 180 ἐπιπυνύμιαν κορυφήν οἱ ἄνδρες ἐκάλαν καὶ αἱ εὐχόμενοι
 185 καί, διότι καὶ μετὰ τῷ ἐπολέμῳ ἢ μετὰ μακρῷ
 190 ἀλλὰ μετὰ σιδηρῷ ῥοπαλὶ διεβήθη τὰς τάξεις. τότε
 190 ὁ Ἀνκῆργος ἐφρόνεσε μετὰ δόλῳ, καὶ τῷ κράτει, ἐν στή-
 195 ὅδῳ, ὅσα δὴ ἔχῃ ἢ ἡ ῥάβδος αὐτῷ τὸν θάνατον ἀπεσπῶ
 200 σιδηρῷ. πρῶτον γὰρ ὁ Ἀνκῆργος προσθῆσας τῷ ὤμῳ
 205 κατὰ τὸ μέσον διεπύρμασεν. ὁ δὲ ἔπειτα τῇ γῇ ἔτασε
 210 καὶ δὲ πᾶσι ἐκέλευσεν, ὅτι παρῆκεν αὐτῷ ὁ σιδηρὸς ἄσπ-
 215 καὶ ταῦτα μὲν αὐτὸς μετὰ ταῦτα ἐφόρει εἰς τὴν σπηλαι-
 220 τῶν πόλεμον. ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἀνκῆργος ἐν τῷ οἴκῳ ἦν γῆ-
 225 σας, ἔδωκε τῷ Ἑρεθθαλίῳ τῷ προσομιλῇ ὑπὲρ τοῦ πο-
 230 τάτος οὗτος τὰ ὅπλα φορῶν προεκίλει πάντας τὰς γῆ-
 235 ναῖας. ἔτοι δὲ λίαν ἔτρεμον καὶ ἐφοβῶντο, ὅς περ
 240 ῖν ἐξ ἐναντίας πολεμήσοι ἐν τῇ προεστῇ μέλῃ. ἀλλ' ἡ
 245 ἡ ψυχὴ ἀνέπεισεν (ἀνώρμησεν) ἢ πολλὰ ἐπομένους
 250 λεμῖν τῇ ἰδίᾳ ἰσχύϊ. τῇ δὲ ἡλικίᾳ νεώτερος ἦν ἡμῶν
 255 τῶν. καὶ ἐπολέμησα αὐτῷ ἐγὼ, ἔδωκε δὲ μοι καύχημα
 260 Ἀθήνη. τῆτον δὲ τὸν μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον ἀνέστη
 265 ἄνδρα. μέγας γὰρ τις ἔκειτο ἐκλελυμένος κατὰ πλεῖστον
 270 μήκος. εἶθε ἂν ἔτιος ἀκμάζοιμι ἢ τε δύναιμι μοι βελό-
 275 ῖν. τότε ἂν ταχέως ἐπὶ νῆπτεσε πρὸ τῆς μάχης ὁ πολυ-
 280 κὸς Ἐκτωρ. ἡμῶν δὲ οἱ τινὲς εἰσιν ἀριεῖς πάντων τῶν
 285 δολήνων, ὅς περ ἔτοι προθύμως προαφῶν τῷ Ἐκτορος ἐναν-
 290 τῶν ἔλθε. ἔτιος ἀνείδισιν ὁ προεστῆς. ἐκ τούτων δὲ
 295 ἐννέα πάντες ἀνέστησαν. ὡρμησεν ἐν πρώτοις μὲν ὁ βασι-
 300 λεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. ἐπὶ τῷ δὲ ὁ τῷ Πριάμῳ
 305 υἱὸς ὡρμησεν, ὁ ἰσχυρὸς Διομήδης, ἐπὶ τέτοις δὲ οἱ Ἀχιλ-
 310 εῖς οἱ πολυμικρὸν ἐνδεδυμένοι δύναιμι, ἐπὶ τέτοις δὲ οἱ
 315 Ἰδομενεὺς καὶ ὁ ἀκόλαστος τῷ Ἰδομενέως, ὁ Μηρτιάδης ὁ
 320 ραπλήσιος Ἀχιλ τῷ ἀνδροφόνῳ. ἐπὶ τέτοις δὲ ὁ Ἑρμῆς

165 χεῖρ "καίμενον ἐν τῇ γῇ, μέλανι καὶ τραχὺν καὶ μέγαν· τὸν 315
 ἔβαλε τὴν τῷ Αἴαντος φοβεράν ἀσπίδα τὴν ἐπτάβυρσον
 μέσον τὸ ἐπικείμενον τῇ τῆς ἀσπίδος ὑμφαλῶ· παρήχησε
 δὲ ὁ σῖδρος. δεύτερος δὲ δὴ ὁ Αἴας πολὺ μέγνονα λίθον
 ἐπάρας ἐπερψεν ἐπιτρέψας, ἐπεβόρησε δὲ ἔχον τὴν ἀμέ-
 170 τρητον· *) "ἔσω δὲ τῆς ἀσπίδος βελῶν ἔκλυσεν αὐτὴν τρα- 320
 χεῖ καὶ ἐρογγύλῳ λίθῳ, ἔβλαψε δὲ καὶ τὰ προσφιλῆ γόνα-
 τα. ἕτος δὲ ἔπειτος ἔτεινάνθη, τῇ ἀσπίδι προσπαλαμάει.
 τῶτον δὲ ταχέως ἀνέστησεν ὁ Ἀπόλλων. καὶ δὴ ἐν τοῖς ἑλ-
 175 φεσσιν ἐκ τῷ σύνεγγυς ἐπιτρώσκοντο, εἰ μὴ οἱ κήρυκες τοῦ
 325 Αἰδὸς καὶ οἱ ἀπόστολοι τῶν ἀνθρώπων "παρεγένοντο, ὁ μὲν
 ἐκ τῶν Τρώων ὁ δὲ ἐκ τῶν Ἑλλήνων, ὁ Ταλθύβιος καὶ ὁ
 Ἰδαῖος, συνειτοὶ ἀμφοτέροι. ἐν μέσῳ δὲ τῶν ἀμφοτέρων τὰ
 σκηπτρα ἐνέβαλον, εἶπε τε τὸν λόγον Ἰδαῖος ὁ κήρυξ, συν-
 180 τὰ βαλεῦματι ἐπισάμενος. "μηδαμῶς ὦ προσφιλῆς πατ-
 330 ρίδες πολέμειτε μὴδὲ μίχεθε· "ἀμφοτέρους γὰρ ὑμῶς ἀγαπή-
 335 ὁ τὰς νεφέλας συναθροῖζων Ζεὺς, ἀμφοτέροι δὲ πολέμισαί-
 τισι δὴ καὶ γινώσκωμεν πάντες. νῦν δὲ δὴ ἐπιγίνετο· καλὸν
 καὶ τῇ νυκτὶ πεῖθειται." τῶτον δὲ ἀνταποκρινόμενος προσέ-
 185 πεν ὁ τῷ Τελαμῶνι Αἴας. "ὦ Ἰδαῖε, ταῦτα τὸν ἔκτορα
 340 κελεύσατε διανοηθῆναι· "αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ μάχῃ ἠρκαλιέ-
 345 σαιτο πάντας τὰς Ἑλλήνας. ἀρχαῖα (ὑποχωρεῖν)· ἐγὼ δὲ 350
 λῖαν πεσιδήσομαι, εἴην περ οὗτος." πρὸς τῶτον δὲ δὴ εἶπεν
 ὁ μέγας καὶ ἑνδοξος ἔκτορ "ὦ Αἴαν, ἐπὶ σοὶ παρέσχεν ὁ
 θεὸς μέγανός τε καὶ δυνάμιν καὶ φρόνησιν καὶ περὶ τὸ δόρυ
 190 τῶν Ἑλλήνων κρείττων ὑπάρχεις, "τὰ νῦν μὲν καταπαυ-
 345 σάμεθα τῆς μάχης καὶ τῇ πολέμῳ τὴν σήμερον· μετὰ ταῦτα 350
 πολέμισομεν, εἴην ἡ τύχη ἡμῶς διαχωρίσῃ, παράχῃ δὲ τῷ
 ἑτέρῳ μέρει νίκη. ἡ νῦν δὲ ἀπάρτι ἐγένετο· καλὸν δὲ διὰ
 τὴν νύκτα πεσιθῆναι, ὅπως σὺ τε εἴφρανεῖς πάντας παρὰ
 195 ταῖς ναυαῖς τὰς Ἑλλήνας, "καὶ τὰς σοὺς μάχισα συγγενεῖς καὶ
 φίλους οἰκίαν σοὶ ὑπάρχουσιν· ἐγὼ δὲ κατὰ τὴν μεγάλην 355
 πόλιν τὴν βασιλείαν Πριάμους τὰς Τρώας εἴφρανω καὶ τὰς
 Τρωάδας τὰς ἐνδόλους, αἵτινες μοι ἐχθροὶ εἰς τὸ τῶν
 θεῶν ἀπέρχοντο ἄθροισμα. δῶρα δὲ ἀλλήλοισι περιδοῖα πα-
 200 σορεύωμεν ἀμφοτέροι, "ὅπως ἂν τις ἕτως εἴπῃ τῶν τε Ἑλ-
 λήνων καὶ τῶν Τρώων "καὶ ἐπολέμησαν περὶ ἔριδος ψυ- 355
 360 χοφθῶρα καὶ πάλιν μετὰ φιλίας διαχωρήσαντες εἰρηνεύσαν-
 365 τες." εἶτω δὴ εἰπὼν ἔδωκε τὸ ἀργυρὸν ἔλκεν ἔχον ἕλκος
 μετὰ τῆς ξυροθήκης ἐπιφερόμενος καὶ τῷ ἐγκατασκευάστου
 205 δοῦναφορέως· "ὁ Αἴας δὲ τὸ περίσκιον ἔδιδεν τὸ τῷ ἐροθή-
 365 ματι λαμπρόν. ἔτοι δὲ διαχωρίζοντες ὁ μὲν πρὸς τὸν λιῶν 370
 τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύθη, ὁ δὲ εἰς τὸ τῶν Τρώων πλῆθος
 ἀπῆλθεν. ἔτοι δὲ ἐχώρησαν, ὡς ἐθαύσαντο ζῶντά τε καὶ
 210 ὑγιῇ προσερχόμενον, τῷ Αἴαντος ἐκφυγόντα τὴν δυνάμιν
 375 τὰς χεῖρας· "καὶ δὴ ἀπῆγον πρὸς τὴν πόλιν ἐκ ἐλπί-
 ζοντες σῶον εἶναι. τὸν Αἴαντα δὲ πάλιν ἐκ τῷ ἑτέρῳ μέ-
 380 ρους οἱ Ἕλληνες πρὸς τὸν ἑνδοξον Ἀγαμέμνονα ἔμερον, 385
 390 περιχρῆν ὅντα τῇ νίκῃ. ἔτοι δὲ δὴ ἦν ἡμεῖς ἐν ταῖς σκηναῖς
 τῷ Ἀτρείῳ ἐγένοντο, ἐπὶ τούτοις δὲ βῦν ἔθυσεν ὁ βασι-

*) Desmet v. 270 — 315. quod dedit codex 2686.

κάλυπον, ὅπως ἂν τὸ μέγα τεῖχος ἀφανίσῃ τῶν Ἑλλή-475 βοιωτῶν βυρσῶν, ἄλλοι δὲ δι' αὐτῶν τῶν βοῶν, "ἄλλοι δὲ
 65 νων." οὕτως μὲν ἔτοι τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον. "ἔδν
 δὲ ὁ ἥλιος καὶ ἐτελέσθῃ τὸ ἔργον τῶν Ἑλλήνων. βῆς δὲ
 ἔδνον κατὰ τὰς σκηνὰς καὶ δειπνῶν ἔλαβον. πλοῖα δὲ ἐκ
 τῆς Ἀθήνης παρεγένοντο οἶνον φέροντι πλείους, ἅτινα δὴ
 προέπεμψεν ὁ τῷ Ἰάσονος παῖς Εὐνήτος, ὃν δὴ ἐγέννησεν
 70 ἡ Ὑμιπύλη μιγείσῃ τῇ βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων Ἰάσωνι. "Ἰδία 480
 δὲ τοῖς υἱοῖς Ἀτρεΐως Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ ἀπέστειλεν
 ὁ τοῦ Ἰάσονος παῖς ἀγαγεῖν οἶνον χίλια μέτρα. τότε δὴ οἱ
 νον ὦνόντο οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἑλληνες, ἄλλοι μὲν
 διὰ χαλκοῦ, ἄλλοι δὲ διὰ λαμπροῦ σιδήρεος, ἄλλοι δὲ διὰ
 δῶρον ἔλαβον.

Θ. ΚΟΛΟΣ ΜΑΧΗ.

ΤΗΘΕΣΙΣ 1. Θῆτι θεῶν ἀγορή, Τρώων κράτος, Ἐκτορος εὐχος.

2. Ζεὺς ἀπαγορεύσας τοῖς θεοῖς μηδετέρῳ βοηθεῖν τῶν στρατευμάτων ἐπὶ τῇ Ἰθῇ κατέρχεται, καὶ πρότερον ἴσον μαχόμενος τὴν Ἑλλάδα ἐλάττωσας τῶν Τρώων καθίστησιν. Ἦρως δὲ καὶ Ἀθηνᾶ ἐπὶ βοήθειαν τοῖς Ἑλλήσιν ἐβίβουσαν ὡς οὐρανὸν Ἰρις Διὸς καλεῖσάσας. Ἰσπερὰς δὲ γενομένης Ἐκτωρ ἰδημηγόρησεν ἐν τῇ πεδίῳ ὡς στρατοπεδεύεσθαι καὶ πῶς ὁ ἥλιος νυκτὸς καλεῖν.
3. Ζεὺς καλέσας εἰς ἐκκλησίαν τοὺς θεοὺς ἀπαγορεύει μετ' ἀπειλῆς μηδετέρους τῶν μαχομένων βοηθεῖν. Ἀθηνᾶ δὲ αὐτοῖς παρ' αὐτοῦ, εἰ καὶ μὴ φανερῶς συγχωρεῖ αὐτῇ τῇ τοῖς Ἑλλήσιν ἐβοήθειαν, καὶ γνώμην εἶναι αὐτοῖς ἐπαρῆσαι ὡς μὴ παύσασιν ἀπόλωνται. συμπεσόντων δὲ εἰς τὴν μάχην τὰ μὲν πρῶτα Ἰσπαλῆς πόλεμος γίνεται, μετὰ δὲ τούτων οἱ Τρῶες βελτίονι γίνονται ῥοπή κατὰ Διὸς γνώμην, κεραυνῷ πρὸ τῶν Ἑλλήνων τῷ Διομήδεος ἐνιχθέντος καὶ τῶν Ἑλλήνων φοβηθέντων καὶ εἰς φυγὴν τραπέντων. καὶ Ποσειδῶν μὲν προτρέψας αὐτὸν Ἦρως βοηθεῖν τοῖς Ἑλλήσιν ἐνέειπεν, ἀναθάρσυνάσας δὲ τῶν Ἑλλήνων Τεύκρος πολλὰς τοξόσσαντος Ζεὺς πάλιν τὴν νίκην ἐπὶ τῇ Τρώϊ μετὰφίει. Ἀθηνᾶ δὲ καὶ Ἦρα ὀλέγον τῶν Διὸς ἀπειλῶν φροντίσασαι κατέσταν εἰς τὸν πόλεμον βοηθήσασαι τοῖς Ἑλλήσιν. ἄλλα δὲ αὐτὰς Ἰρὶν πέμψαντος μετ' ἀπειλῆς ὑποσφραῖσεν, καὶ τότε Ἐκτωρ πλησίον τῶν νῶν ἐπαγαγὼν τὰς Τρῶας καὶ πολεῖται σιασάμενος ἐπὶ τῇ νίκῃ κελύει αὐτοὺς πῦρ καίει πρὸ τῶν νῶν καὶ φυλάσσειν, ὥς ἂν μὴ λάθῃαι Ἑλληνες φεύγοντες διὰ τὸ ἡττηθῆναι εἰς τὰς πατρίδας.

Ἡ ἡμέρα δὲ κροκοτῶν πέπλον ἔχουσα ἐσκορπίζετο ἐπὶ
 πᾶσαν τὴν γῆν· ὁ δὲ Ζεὺς τῶν θεῶν ἐκκλησίαν ἐποίησεν
 ὁ τερόμενος τοῖς κεραυνοῖς τῇ ἀκρωρείᾳ τῇ πολλὰς ἀνα-
 τάσεις ἔχοντος καὶ ἔσχατος Ὀλύμπου. αὐτὸς δὲ αὐτοῖς ἰδημη-
 5 γόρη· οἱ δὲ θεοὶ ὁμοῦ πάντες ἦσαν. "ἀκούσατέ με θεοὶ
 πάντες καὶ πᾶσαι θεαί, ὅπως εἴπω ἡμῖν μετὰ τῇ νύκτι
 διανοίας κελύει. μήτε γὰρ τις θήλεια θεὸς τίον μήτε
 τις ἄρσεν περαδῆτω ἀναιρέναι τὸν ἐμὸν λόγον· ἀλλ'
 ὁμῶς πάντες συγκυκατεύεσθαι, ὅπως διὰ τάχος εἰς τέλος ἄξω
 10 ταῦτα τὰ ἔργα. "ὅντινα δ' ἂν ἐγὼ τῶν θεῶν ἄνευθεν βε-
 λόμενον θεάσωμαι παραγενόμενον ἢ τοῖς Τρῶσι βοηθεῖν
 ἢ τοῖς Ἑλλήσιν, ἔτος πληγὴς καὶ κατὰ τὸ πρόπον ἀπελεύ-
 σεται εἰς τὸν Ὀλύμπου, ἢ αὐτὸν λαβὼν ῥίπω εἰς Τάρτα-
 15 ρον τὸν σκοτεινότερον πόρρω περὶ λαῶν, ὅπερ βαθύτατον ὑπὸ
 τῇ γῇ ἐστὶ βάρυθρον, "ὅπερ αἱ σιδηρεὶ πύλαι καὶ ἡ ἰσχυρὰ
 καὶ σκληρὰ εἰσόδος, τοσούτον ὑποκάτω τῷ Ἄιδῳ ὅπου οὐδὲ
 ἑρμῆς ἐστὶν ἀπὸ τῆς γῆς· γνῶθι δὲ μετὰ ταῦτα ὅπου οὐδὲ
 εἰμὶ τῶν θεῶν γενναϊότατος ἀπάντων. εἰ δ' ἔν, φέρε πεί-
 20 ραν λάβετε ὦ θεοί, ὅπως γνῶτε πάντες. ἄλυσιν χρυσὴν ἐξ
 τοῦ Ἰδίου κρεμάσαντες "πάντες δὲ ἔξαρτάσθαι καὶ πιλαμβάνεσθαι
 οἱ θεοὶ καὶ πᾶσαι αἱ θεαί. ἀλλ' ἔκ ἂν με ἐκκίσαιτε ἐκ τοῦ
 ἑρμῆος ἐπὶ τὴν γῆν Ἄϊα τὸν μέγιστον βασιλεῖα τὸν βουλευ-
 τικώτατον, ἔδ' εἰ λαῶν πολλὰ κοπιᾷσιν. ἀλλ' ἡνίκα δὴ
 ἐγὼ προθύμως βεληθῶ καθελκύσαι, σὺν αὐτῇ τῇ γῇ καὶ
 25 τοῖς ἀνθρώποις ἐκλύσαι καὶ πρὸς αὐτῇ τῇ θαλάσσῃ. "ἔν
 ἄλυσιν μὲν μετὰ ταῦτα ἂν περὶ τὸ ἄκρον τῆς Ὀλύμπου
 δῆσαιμι, ταῦτα δὲ δὴ μετέωρα πάντα γένοιτο. τοσούτον
 ἐγὼ διαφέρω τῇ δυνάμει τῶν θεῶν, ὑπερέχω δὲ τῇ δυνά-
 30 μεϊ τῶν ἀνθρώπων." ἔτιος εἶπεν· ἔτιος δὲ δὴ πάντες ἦσαν
 χοὶ ἐγένοντο τῇ συγῇ, τὸν λόγον θανμάσαντες· πάντες γὰρ
 σοῖχρως ἰδημηγόρησαν. "βρυδέως δὲ εἶπε θεὸς ἡ γλαυκῶπις
 35 Ἄθηνᾶ "ὦ πάτερ ἡμέτερε Ζεῦ, βασιλεῦ τῶν βοῶν
 λεόντων, σαρπῶς ἡδὴ καὶ ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι σοὶ ἡ δυνάμις
 ἐκ ἐνσυγχρότου. ἀλλ' ὅμως ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἐνέειπεν
 μετὰ τῶν πολεμικῶν, οἵτινες δὴ κακὸν θάνατον ἀνέστη
 40 σφραῖναντες ἀπόλωνθαι. "ἀλλὰ τῷ μὲν πόλεμος παύσασθαι, καὶ
 σὺ προσάσεις· βελὴν δὲ τοῖς Ἑλλήσιν συμβολέσασθαι
 ἥτις ὠφελήσει, ὅπως μὴ πάντες ἀπόλωνθαι ἀπὸ τῆς ἀφύ-
 45 πρὸς ταύτην δὲ ὑπομειδιάσας εἶπεν ὁ τὰς νεφέλας ἀνοί-
 ζων Ζεὺς "θάρσει ὦ Ἀθηνᾶ, γλῆτατον τέκνον· ἐδρα-
 40 δὴ ψυχῇ "προθυμῶς λέγω, θέλω δὲ σοὶ προσηγῆς ἐνέει-
 χεῖν." ἔτιος εἰπὼν ὑπεζεύγνυε (ἡτοίμαζε) τῷ ἄρματι αὐ-
 45 σερρέποδας ἵππους τὰς ταχέας, τοὺς χρυσοῖς θορᾶς ἐνέει-
 τας· χρυσὴν δὲ πυροπλῖαν ἐνεδύσατο τῷ σώματι, ἐλαβὲ δὲ
 45 μάστιγα χρυσὴν ἐνκατασκευάζον· τῇ ἰδίᾳ δ' ἐπέβη ἄρματι
 45 τοῦ.

δὲ καὶ ἡμῖν ἐν βασιλῆϊ δώσει· ἀνὴρ δ' ἂν ἑδαιμῶς τοῦ
 Διὸς τὴν διάνοιαν κατέχοι, ἔδδ' ἴλιαν δυνατός, ἐπειδὴ κατὰ
 145 πολλὰ κρείττων ἐστίν." πρὸς τῶτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦ-
 τα ὁ τὴν μάχην γενναῖος Διομήδης "ναὶ δὴ ταῦτα ὦ
 πρσιβύτα κατὰ τὸ πρόπον εἶπες, ἀλλ' αὐτὴ δαυὴ λῦπη
 τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν κατακαμβάνει· ὁ γὰρ ἔκτωρ
 ποτὲ φήσει ἐν τοῖς Τρώεσσι δημηγορῶν "ὁ Διομήδης ἐν
 150 ἑμοῦ διωκόμενος παρεγένετο εἰς τὰς ναῦς." "ἔγω ποτὲ
 καυχῆσθε· πρότερον χάσματι γῆς δεχθεῖν (ὃ ἐξιν ἀπο-
 θάνομαι)." πρὸς τῶτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ ἐντι-
 μος ἱππικὸς Νέστωρ. "φίῳ μοι ὦ Τυδείδης νῆ τοῦ πολεμικοῦ,
 ὅποιον εἶπες, εἴπερ γὰρ σε ὁ ἔκτωρ δειλὸν καὶ ἀδύνατον
 εἴποι, ἀλλ' οὐ πειθήσονται οἱ Τρῶες καὶ οἱ ἀπὸ Δαρδάνου
 155 καὶ τῶν Τρώων αἱ γαμεταὶ τῶν μεγαλοψύχων ὀπλιτῶν,
 ὧν τινῶν ἐν τῇ γῇ κατέβαλες τὸς ἀκμαῖας ἀνδρας." ἔγω
 δὲ εἰπὼν εἰς φυγὴν ἔτρεψε τὰς ἰχθυόπους ἱππας πάλιν
 ἐπὶ τὴν μάχην. ἐπὶ δὲ αὐτῷ οἱ Τρῶες καὶ ὁ ἔκτωρ ἤχη
 160 μεγάλη τὰ βέλη τὰ πολλῶν ξενισμῶν αἰτία ἐπέχεον. "ἐπειδὴ
 τοῦτῳ δὲ μέγα ἐβόησεν ὁ μέγας καὶ εὖοπλος ἔκτωρ. "ὦ νῆ
 τῷ Τυδείδῳ, περισσῶς μὲν σε ἐτίμων οἱ Ἕλληνες οἱ ταχεῖς
 ἱππας ἔχοντες ἐν τε τῇ προεδρίᾳ καὶ τοῖς κρέασι καὶ πεπλη-
 ρισμένοις ποτηρίοις· τὰ νῦν δὲ σε ἀτιμάσσωσιν· ἀντὶ γυναι-
 κὸς δὲ ἔγενε. φθείρα ἀφενῆς κόρη, ἐπεὶ ἔχ' ἀπαχρήσαν·
 165 ἔμοι "τῶν ἡμετέρων παρατάξεων ἐπιβήσῃ, οὐδὲ τὰς
 ἡμετέρας γυναῖκας ἀπάξῃς (λάβῃς) ἐν ταῖς ναυαῖ· πρὶν
 σοι κακὴν εἰμυρμένην δώσω." ἔτιωσ' εἶπεν· ὁ δὲ Διομήδης
 διχῶς ἐμερίμνησεν. ἐκ τρίτης μὲν ἐμερίμνησε κατὰ διάνοιαν
 170 κατὰ ψυχὴν, καὶ ἐκ τρίτης ἀπὸ τῶν τῆς Ἰδῆς ὀρνῶν ἐβρόν-
 τησεν ὁ βασιλευκὸς Ζεὺς, σημεῖα παρέχων τοῖς Τρώεσσι τῷ
 πόλεμῳ ἐπιροκλινῇ νίκῃ. ὁ δὲ ἔκτωρ τοῖς Τρώεσσι παρε-
 κέλευτο μεγάλως βοήσας "ὦ Τρῶες καὶ ὦ Ἀνῆιοι καὶ οἱ ἀπὸ
 Δαρδάνου σαρδάην καὶ ἐκ τῶ σὺννεγγυς μαχόμενοι, ἀνδρεῖται
 γίνεσθαι προσφιλεῖς καὶ μνησθετὲ τῆς πολεμικῆς δυνάμεως.
 175 ἴδου δὲ ὅτι μοι προθύμως ὑπέχετα ὁ Ζεὺς τὴν νίκην καὶ
 τὴν μεγάλῃν δόξαν, τοῖς δὲ Ἕλλησι βλάβην. ἄφρονες οἱ
 τινες δὴ ταῦτα τὰ τέλῃ ἐμνησθήσαντο κατὰσχεῖσθαι καὶ
 ἀφενῆς καὶ ἑδαιμῶς φροντίδος ἔξαι, ἡ δὲ τὴν ἐμὴν δυνάμιν
 ὡς καθέξει, οἱ ἱπποὶ δὲ ῥαδίως τὴν τάφρον ὑπεραλῶν τὴν
 180 ὁδὸν κτείνῃ. "ἀλλ' ἡνίκα ἂν ἐπὶ ταῖς βαθείαις ναυσὶ παρα-
 γένωμαι, ὑπόμνησις τις τῷ κανεῖς πυρὸς μετὰ ταῦτα γε-
 νέσθω, ὅπως τῷ πυρὶ τὰς ναῦς ἐμπρήσω, ἀποκτείνω δὲ καὶ
 αἰετὸς τὸς Ἕλληνας παρὰ ταῖς ναυσὶ ταπεινωμένους ὑπὸ
 τῷ καπνῷ." οὕτως ἔπλεον τοῖς ἱπποῖς ἐκέλευε καὶ εἶπεν
 185 "ὦ Ξάνθα καὶ σὺ ὦ Πόδαργε καὶ ὦ Αἰδων καὶ ὦ Ἀμπε-
 ῖνδρε, νῦν μοι ταύτην τὴν θύραϊαν (ἐπιμελειαν) ἐκτί-
 νετε (ἀπύδατε) ἢν μάλα πολλὴν Ἀνδρομάχη ἡ θυγάτηρ
 τῷ μεγαλοψύχῳ Ἡέτιωνος ἐμὴν τῶν ἄλλων πρώτοις ἡδέας
 190 κρητὰς παρέβαλεν, καὶ οἶνον ἐγγέασσε πιεῖν, ὅποτε ἡ ψυχὴ
 παρακινεῖται, ἥπερ ἐμοί, ὅς τις ἀκμαῖος αὐτῆς ἀνὴρ μεγα-
 λανχῶ ἐνιαι. ἐπακολουθεῖτε καὶ σπεύδετε, ὅπως λάβωμεν ἀν-
 τὸν τὸν Νέστορα, σὺ νῦν ἡ δόξα εἰς ἑρμῶν ἀφικνεῖται

πῶσαν χρῆσθαι εἶναι τὰς τε ῥάβδους καὶ αὐτὴν, ἀπὸ δὲ τῶν
 195 ὤμων Διομήδους τοῦ πολεμικοῦ "τὸν ποικίλον θώρακα,
 ὁ Ἡφαιστος κατεσκεύασε ποιήσας, εἰ ταῦτα ἂν λάβωμεν,
 ἐλπίσασμε ἂν καὶ τὸς Ἕλληνας ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ τῶν πο-
 λιτῶν ἐπιβῆναι τῶν ταχειῶν." οὕτως εἶπε καυχώμενος· ὅρῳ
 δὲ ἡ σεβασμία Ἥρα, διεκινήθη δὲ ἐν τῷ θρόνῳ, καὶ ἐν
 200 γὰν θεὸν ἐξ ἐναντίας εἶπεν "φῶ φῶ ὁ τὴν γῆν οὐρανὸν
 μεγάλην δυνάμιν ἔχων, ἑδαιμῶς δὴ σοι ἀπολλυμένων τῶν
 Ἑλλήνων οἰκτερεῖ ἐνδοθεν ἡ ψυχὴ. ἔτοι δὲ σοι οἱ ἐν
 τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὰς Αἰγὰς δῶρα προσάγῃσι πολλὰ καὶ
 205 καὶ ἐπιτερεῖ· σὺ δὲ αὐτοῖς βοηθὸς γενεῖ καὶ περιποιήσῃ· ἔγω
 γὰρ ἐν τῇ Ἰδῇ." εἶπερ γὰρ ἡ δειλήσμεν ὅποσοι ἱσμεν τοῖς
 βοηθοῖς τῶν Τρῶων ἀποδιῶσαι καὶ κατέχῃν τὸν μεγαλόψυ-
 χον Αἴα, αὐτόθι ἂν ἐκείσε ἐκπύετο καθεζόμενος, ὡς
 ἐν τῇ Ἰδῇ." πρὸς ταύτην δὲ μεγάλως ὀργισθεὶς ὤρῳ
 210 ὡς ὁ τὴν γῆν κινῶν "ὦ Ἥρα ἀπύοιτε ἐν τῷ λόγῳ,
 ὅποιον τὸν λόγον εἶπες. "ὅκα ἂν ἐγὼ θελήσω Αἰὶ τῷ
 τοῦ Κρόνου πολυμῆν ἡμᾶς τὸς λαοὺς, ἐπειδὴ πολλὰ κρε-
 215 των ἐξιν." ἔτιωσ' ἔτοι μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἔδον
 γόρον. τέτιωσ' ὅσον ἀπὸ τῶν νεῶν ἦν διάστημα πρὸς
 τὸ τείχος ἐπὶ τὴν τάφρον ἐπληρῆστο ἐκ τῶ ὄχλου (ἐπληρῆστο)
 220 τῶν τε ἱππῶν καὶ ἀνδρῶν ὀπλιτῶν "συναθροισθέντες
 σὺν θροοῖς δὲ τῷ ταχεῖ παραπλήσιος Ἀρεὶ ἔκτωρ
 Προΐας παῖς, ὅτε αὐτῷ ὁ Ζεὺς δόξαν ἔδωκε, καὶ ὁ
 225 ἐνέπρησε πυρὶ κανεῖς καὶ τὰς ἱστούχους, εἰ μὴ ἐν τῷ
 διανοίαις ἔβαλε τῷ Ἀγαμέμνονος ἡ σκεπτή Ἥρα αὐτῷ
 230 ἀπορήσαντι ταχέως πυρορρηῖσαι τὰς Ἕλληνας. "ἱστούχους
 διαβῆναι παρὰ τὰς σκητὰς καὶ τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων
 πορφυρεῖν μέγα ἱμάτιον κατέχων ἐν τῇ δυνάτῃ χειρὶ,
 235 δὲ ἐπὶ τῇ τῷ Ὀδυσσεὺς μεγάλῃ βαθείᾳ νηϊ, ἥτις ἐν τῇ
 μεσοτείτῳ τόπῳ ἦν εἰς τὸ ἐνδοκόπως βοῶν ἐκτεταμένη
 ἀμφοτέρους, καὶ ἐπὶ τὰς τῷ Αἴαντος σκητὰς, τῷ εὖδ' ἐν τῇ
 240 τῷ ναυσάθμῳ τὰς ἱστούχους αὐτῶν ναῦς εἰκένον, ἐπὶ δὲ
 ῥάμει αὐτῶν τεταρτάρηκοτες καὶ τῇ ἰχθυί τῶν χειρῶν ἐβόων
 245 δὲ ἐξάκροντες τοῖς Ἕλλησιν ἐκβοῶν (κράζων) "αὐτεῖσθαι
 Ἕλληνας, κακὰ ὀνείδη, τῷ ὀραθῆναι μόνον θανάτῳ,
 250 ἀπέβησαν αἱ κανηχίσεις, ὅτε δὴ ἐλέγοντο εἶναι ἀριστοὶ,
 ὅποτε ἐν τῇ Ἀθήνῃ κενὰ καὶ μάταια καυχώμενοι ἐλάτῃ
 255 ἐβόοντες κρέατι πολλὰ βοῶν ὀρθὰ κέραια ἐχόντων αἰνῶ-
 τες τε κρητῆρας ἐπισεφείας οἶον (ἀντὶ τοῦ πλήρους), κα-
 τέαντι ἑκατὸν Τρώων καὶ διακοσίων ἔκαστος μαχήσας
 260 τῷ πολέμῳ. νῦν δὲ ἔδδ' ἐνὸς ἔξαι ἱσμεν, τῷ ἔκτωρ
 ταχέως τὰς ναῦς ἐμπρήσαι πυρὶ κανεῖς. ὦ Ζεὺ πάτερ
 ἀρά τινα τῶν ὑπερεχόντων τῇ δυνάμει βασιλείᾳ τῶν
 265 τῇ λῦπῃ ἐβλαψας καὶ αὐτὸν τὴν μεγάλῃν δόξαν ἀφῆκεν
 ἑδαιμῶς δὴ ποτε ἐπολαμβάνω τὸν σὺν περιεαλλῇ βοῶν
 ἐν νηϊ πολυκαθέδρῳ παρελθεῖν ἐνταῦθα ἐπὶ ἡσυχίᾳ καὶ
 270 ἡσυχίᾳ ὡς ἔκαιον, προθυμῶς Τρῶαν τὴν καλὴν

παύσθαι πορθῆσαι. ἀλλὰ Ζεὺς τῷ μοι ἐπιτέλειον τὸ ἐπι-
 θήμι. ἡμῶς δ' αὐτὰς ἔασιον ἐπικρυφαῖν καὶ ἐκκλίνειν,
 ὥστε ἡμῶς ἀντιπαραστήσῃ τοῖς Τρωσὶ τιμωρέσθαι τὸς Ἕλληνας.
 τῶν δὲ ὁ πατήρ κατακτείνει δακρύοντα, αὐτὸς δὲ αὐτῶν τὸν λαὸν σῶον εἶναι καὶ μὴ ἀπολέσθαι. ἐν-
 θους δὲ αὐτῶν ἐπεμψε τὸν μέγιστον τῶν πετεινῶν, νεβρὸν
 καίοντα ἐν τοῖς ὄνυξι, γέννημα ἑλέως ταχείας· παρὰ δὲ
 αὐτοῦ περικαλλεῖ βωμῷ τῷ Διὶ κατέβηκε τὸν νεβρὸν. "ὦσα
 πῶσα ἢ φήμη ἀναφύρεται καὶ ὅπως τῷ Διὶ ἔδωκεν οἱ Ἕλληνες. 300
 εἶπαι δὲ ὡς ἔν ἐνέσταν ὅτι δὴ ἐκ τῷ Διὶ ἦλθεν αὐτοῦς,
 αὐτὸν ἐπὶ τοῖς Τρωσὶν ἐβόωντο, ἐπεμνήσθησαν δὲ τῆς
 μήνης. τότε δὲ ὅδ' ἔως πρότερος τῶν Ἑλλήνων καίπερ πολ-
 λὼν ἐπαρχόντων ἔκωνχόσαιο [τῷ Ἀμφίδωρ] ἔμπεδον
 τῶν Ἰππων. "ἦες τε τῶν ἄλλων ἐξελέσθαι καὶ ἔξ ἐναντίας πο- 305
 λυῖσθαι. ἀλλὰ κατὰ τὸν πρότερος τῶν Τρωῶν ἀνείλεν ἄν-
 δρα πολεμιστὴν, τὸν Φράδμονος υἱὸν Ἀγέλαον. ἔτος μὲν
 ἡς φηγὴν ἔτρεψε τὸς Ἰππους. τῷ δὲ ἐπιστραφεῖν ἐν τῷ
 καταφρόνῳ ἐπῆξε τὸ δόρυ μεταξὺ τῶν ὤμων, διὰ τῶ στή-
 θους δὲ διεπέρυσεν. "ἦεισε δὲ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν, ἐπῆρσε
 ἢ τὰ ὄπλα ἐπ' αὐτῷ. μετὰ τῶν δὲ οἱ υἱοὶ Ἀτρεΐδης 310
 Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος, ἐπὶ τέτοις δὲ οἱ Αἰάντις ὀρη-
 κτὴν ἐνδιδυμένους δύναντο, ἐπὶ τέτοις δὲ ὁ Ἰδομενεὺς καὶ
 ὁ ἀκούσθους τῷ Ἰδομενεὺς Μηριόνης ὁ παραπλήσιος Ἀρι-
 στῶν ἀνδροφόνῳ. "ἐπὶ τέτοις ὁ Εὐρύπυλος ὁ τῷ Εὐαίμονος
 λαμπρὸς υἱός. ὁ Τεῦκρος τε ἔννατος ἑλῆλυθε τὰ εἰς τὰ 315
 αἰὶμα τινόμενα τόξα ἔλκων, ἔση δὲ ἔνθ' τῇ ἀσπίδι τῷ Αἴαν-
 τος τῷ υἱῷ Τελαμῶνος. τότε ὁ μὲν Αἴας αὐτὸν ὑπεξήγαγε
 εἰς τῆς ἀσπίδος. ὁ δὲ ἡμίθεος περιβλεψάμενος τὸν Ἐπιόρ-
 κων τοξόσας ἐν τῷ πλήθει "ἔτρωσε. καὶ ἔτος μὲν αὐτόθι
 πῶς τὴν ψυχὴν ἀπώλεσιν. ἔτος δὲ πορευθεὶς ὡς περ παῖς
 τῷ τῇ μητέρα ὑπείσχετο εἰς τὸν Αἴαντα. ἔτος δὲ αὐτὸν 320
 τῇ λαμπρῇ ἀσπίδι ἐκάλυψε. τότε τίνα πρῶτον ἀπὸ τῶν
 Τρωῶν ἀνείλε Τεῦκρος ὁ ἄσπρος; ἐν πρώτοις μὲν τὸν
 Ὀρυσίλοχον καὶ τὸν Ὀρμενον καὶ τὸν Ὀφίλεσιν. καὶ τὸν Αἰ-
 κίον καὶ τὸν Χρομίον καὶ τὸν Ἰσθθιον Ἀνκοφόντην καὶ τὸν
 Πολυδάμανος υἱὸν Ἀμοῦκον καὶ τὸν Μελέαντην. πάντας 325
 ὁλεπαλλήλους προσήγγισε τῇ πολυτρόφῳ γῇ. τῶν δὲ
 θεοσάμενος ἔχασεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀπὸ τῶ ἔχοντος τόξου τῶν Τρωῶν ἀπολλύντα τὰς τάξεις.
 "ἔση δὲ παρ' αὐτῶν πορευθεὶς, καὶ πρὸς αὐτὸν λόγον εἶπεν.
 "ὦ Τεῦκρε προσφιλεστάτη κεφαλῇ, Τελαμῶνος υἱέ, βασιλεὺς 330
 τῶν Ἑλλήνων, ἔτρωσκε ὅπως, ὅπως πῶς καὶ χαρὰ τοῖς Ἕλ-
 λαι γενήσῃ τῷ σῶν τε πατρὶ Τελαμῶνι, ὅστις σε ἀνεδρέ-
 ψατο μικρὸν ἄντα, καὶ σε καίπερ ἔγνησιον υἱὸν ὄντα
 ὀλεπαλλήλους ἤξιώσας ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ ὡς γνήσιον. "ἔτος καὶ 335
 ὡς ἂν ἐξείπω, εἶτο καὶ τετελειωμένον γενήσῃ. ἔάν μοι πα-
 ρύχῃ δὲ τε αἰγιόχος Ζεὺς καὶ ἡ Ἀθηναίη τῆς Ἰλίου ἔκπορ-
 ῶσαι τὴν καλῶς οἰκωμένην πόλιν, πρῶτον σοι μετ' ἐμὲ
 ἔσται μὲν γέννησιν ἐν χειρὶ καταθήσῃ, "ἢ λήβητα καὶ δύο Ἰπ-
 πους σὺν τοῖς ἄρμασιν αὐτῶν ἢ γυναῖκα, ἣτις ἂν σοι 340

αὐτῆς κοίτης κοινωνήσῃ." πρὸς τῶν δὲ ἀνταποκρινόμε-
 νος ἐφώνησεν ὁ ἄσπρος Τεῦκρος "ὦ υἱὲ Ἀτρεΐδης ἐνδοξό-
 τατε, ἵνα τί με καὶ αὐτὸν ἐπιγόμενον παρορμῆς; ἄδαικός
 εἰς τὴν Ἰλίον ἀπεδιώξαμεν τὸς Τρωῶς, ἔξ ἐκείνης δὲ τοῦ
 χρόνου τοῖς τόξοις ἐπιτηρῶν ἄνδρας φονεύσας. ὁκτώ δὲ προ-
 ἔπειμα μακρὰς ἀκίδας ἔχοντα βέλη· πάντα δὲ ἐν σφίματι
 ἐπάγησαν τῶν πολυμικῶν νηϊτέρων. τῶν δὲ ἀδυνατῶν ἐπι-
 τυχεῖν τὸν κῆνα τὸν μανιώδη." "ἔπει, καὶ ἔπειτα βέλος ἀπὸ
 τῆς νευρῆς ἐπένειψεν ἔξ ἐναντίας τῷ Ἐκτορος· βάλειν δὲ
 αὐτὸν προειδυμένοιο (ὄρμη) ἢ ψυχῇ. καὶ τούτῳ μὲν δὴ ἀπέ-
 τυχεν. ἔτος δὲ τὸς ἄσπρος Γουγυθίωνα, τὸν πρῶτον εἶδον
 τῷ Πριάμῳ, κατὰ τὸ σῆθος ἔτρωσε τῷ βέλῃ. τῶν δὲ 345
 ἀπὸ τῆς Αἰσχύνης μνηστειμένη ἔτι καὶ μήτηρ "ἢ καλῇ Κα-
 σάνειρα, κατὰ τὸ σῆμα ὁμοιωμένη τῷ σῆματι. ὡς δὲ μη-
 κὼν εἰς ἔπειτα μέρους τὴν κεφαλὴν ἔλκων, ἣτις ἐν κήρῳ
 τῷ κερῷ βαρυνμένη καὶ ψεκασμένη (δρόσους) ἑλκυσταῖς, "ἔτος
 ἑτέρωθεν ἔκλινε τὴν κεφαλὴν τῇ περικεφαλαιῇ βαρυνθεῖ-
 σαι. ὁ Τεῦκρος δὲ ἔπειτα βέλος ἀπὸ τῆς νευρῆς ἐπαρτήκεν
 "ἔξ ἐναντίας τῷ Ἐκτορος· βάλειν δὲ αὐτὸν προειδυμένοιο
 ἢ ψυχῇ. ἀλλ' ἔτος καὶ τότε ἀπέτυχε· σφαλῆναι γὰρ ἐποίη-
 σεν ὁ Ἀπόλλων. ἀλλὰ τὸν τολμηρὸν Ἀρχιπτόλεμον τὸν
 τῷ Ἐκτορος ἠνίοχον ὀρμητὴν εἰς τὸν πόλεμον ἐπέτρεχεν εἰς
 τὸ σῆθος παρὰ τὸν μαζόν. ἔπειτα δὲ ἐκ τῷ ἄρματος, πα-
 ρετρέψαν δὲ αὐτὸς οἱ Ἰπποὶ "οἱ ταχυπόδες· αὐτῷ δὲ ἐκεί-
 παρελθὼν ἢ τε ζωὴ καὶ ἡ δύναμις. τὸν δὲ Ἐκτορα δυνή
 λυτὴ συνέχευε κατὰ διάνοισιν ὑπὲρ τῆς ἠνιόχας. τούτῳ μὲν
 ἔπειτα ἀφῆκε καίπερ λυπούμενος ἐπὶ τῷ ἑταίρῳ, τὸν Κε-
 βριόνην δὲ παρεκλείεσθαι τὸν ἀδελφὸν παραπλήσιον ἐπάρ-
 χοντα τὰς τῶν Ἰππων ἡνίας λαβεῖν. ἔτος δὲ ἐκ ἡπείθης 350
 σεν ἀκέσας. "αὐτὸς δὲ ἐκ τῷ ἄρματος χαμῶι ἐπῆρσε τῇ
 ἡπερλάμπρα καταπληκτικὰ βῶν. ἔτος δὲ χειροπληθῇ λι-
 θον ἔλαβε τῇ χειρὶ, ἐπορεύθη δὲ κατ' ἐδῶν τῷ Τεῦκρῳ.
 τῶν δὲ αὐτὸν ἡ ψυχὴ παρεκλείεσθαι. ἔτος μὲν τοῦ τῆς
 βελούχης ἐξείλεται τὸ μικρὸν βέλος, ἔθηκε δὲ ἐπὶ τῇ νευρῇ.
 τῶν δὲ ὁ εὐσπῆλος Ἐκτωρ "εἰς τοῦτο ἔλκωντα παρὰ
 τὸν ὄμον, ὅπου ἡ κατακλῆς ἀπέρχεται τὸν τε ἀχένα καὶ τὸ
 σῆθος, πάντῳ δὲ ἐπικινδυνόν ἐστιν, τούτῳ δὲ ἐπ' αὐτῷ προ-
 εμμένον ἔβαλε λίθῳ τραχεῖ. ἔτρωσε δὲ αὐτὸν τὴν νευ-
 ρῇ. ἐνέκρησε δὲ τὴν χεῖρα ἐπὶ τῷ βραχίονι, ἔση δὲ ἐπὶ
 γόνυ πῶν, τὸ δὲ τόξον αὐτῷ ἐκ τῆς χειρὸς ἔπεσεν. "ὦ Αἴας 355
 δὲ ἐφρόντισε τῷ ἀδελφῷ πῶς ὄντος. ἀλλὰ τῶν περὶ βῆ
 καὶ αὐτὸν τῇ ἀσπίδι περιεκάλυψε. τῶν μὲν μετὰ ταῦτα
 ἐπελθόντες οἱ δύο εὐάρμοστοι ἑταῖροι, ὁ Μηκιστὴς ὁ τοῦ
 Ἐχίου παῖς καὶ ὁ ἐνδοξὸς Ἀλάστωρ, ἐπὶ ναῦς τὰς βαθείας
 ἔτρεπον βαρεῖα στεῖνοντα. "πάντῳ δὲ ταχέως τοῖς Τρωσὶν
 ὁ Ζεὺς δύναντο ἐπῆγειρεν. αὐτοὶ δὲ ἐπ' αὐτοῦ τῆς τάξης
 ἀπεδιώξαν τὸς Ἕλληνας. ὁ Ἐκτωρ δὲ ἐν τοῖς πρώτοις
 ἐπυρεῖσθαι σφαιρῶς τῇ δυνάμει ἐπιβήσωντί μιν. ὡς περ δὲ
 τις κῆνον σὺν ἀγρία ἢ λόντος ἐφάπτεται κατὰ πόδας, ποσὶ
 360

συσχεφόμενον επιτηρεῖ, ἔτιος ὁ Ἐκτωρ κατεδίωκε τὰς εὐ-
 πλοκάμους Ἑλληνας, αἱ φονεύων τὸν τελευταῖον· ἔτοι δὲ
 ἔφρουρον. Πεισὶ δὲ τὰ ἀπωξυμένα ξύλα καὶ τὸν τύφρονος
 διέβησαν διωκόμενοι, πολλοὶ δὲ ἀντρεθῆσαν ὑπὸ ταῖς τῶν
 345 Τρώων χειρῶν, "ἔτοι μὲν δὴ παρὰ ταῖς ναυσὶ κατελόντο
 μένοντες, ἀλλήλοισ τε παρακλειόμενοι καὶ πᾶσι τοῖς θεοῖς
 τὰς χεῖρας ἀναιέναντες μεγάλως ἠύχοντο ἕκαστος· ὁ Ἐκ-
 350 τωρ δὲ περιέσχεψε τὰς εὐτρίχας ἵππους Γοργόνης τε ἡμ-
 350 ματα ἔχων καὶ τὰ ἀνδρωποκτόνα Ἄρεως. "τοῦτος δὲ ἰδὼ-
 σα ἤλεσσε θεὰ ἢ λευκοβραχίων Ἥρα, ταχέως δὲ τὴν Ἀθη-
 νᾶν λόγους εὐαγγέλιος προσεΐπεν. "φῦ φῦ ὦ τῆ αἰγιόχεα
 Διὸς τέκνον, ἔκκει ἡμεῖς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων φροντιζόμεν
 (χωρηθῶμεν) τό γε ἔχαιον, οἱ δὲ ἂν κακὸν μόνον ἀνα-
 355 πληρώσαντες ἀπόλλυντο· ἀνδρὸς ἑνὸς φρον· ἔτιος δὲ ἄρ-
 γίστε δὲ ἔκκει ἀναγέτιος, "Ἐκτωρ ὁ εὖδς Πριάμω, καὶ δὴ πολλὰ
 κακὰ ἐργάσατο," πρὸς ταύτην δὲ εἶπε θεὰ ἢ εὐφροθυμίας
 Ἀθηνᾶ "καὶ πᾶν γε ἔτος τὴν δύναμιν καὶ τὴν ψυχὴν
 ἀπολέσει ἰπὸ ταῖς χειρῶν τῶν Ἑλλήνων φθιτούμενος ἐν τῇ
 360 πατρικῇ γῇ·" ἀλλ' ὁ ἑμὸς πατήρ ἐκ ἀγαθῇ διανοίᾳ ὀρ-
 γίστε, ὁ χαλεπὸς καὶ αἰεὶ ἄδικος τῆς ἐμῆς δυνάμειος κωλυτής·
 καὶ ἡ μίμνητο τέστιον, ὅτι αὐτὴ πᾶν πλεοναχῶς τὸν νῆον
 καταπονέμενον ἔσωζον ὑπὸ τῶν τῶν Εὐρυπύλου κακοπα-
 365 ζειν. ἔτος μὲν ἔκλειε πρὸς ἑρᾶνδον βλέπων· ἑμὲ δὲ ὁ
 365 Ζεὺς "τάτῃ ἐμβοηθήσων ἀπὸ τῆ ἑρᾶνδον προέπεμψεν.
 εἰ γὰρ ἐγὼ ταῦτα ἠπιστάμην ἐν ταῖς συνηταῖς διανοίαις,
 ὅποτε αὐτὸν εἰς Ἀἶδα ἰχθυῶς κλειόντος τὰς θύρας παρ-
 370 πμψεν ἐκ τῆ σκότης κομίσοντα τὸν Κέρβερον τῆ μισσητῆ
 "Αἶδα, ὅδ' ἂν ὑπεξέφυγε τῆς Σιτυγὸς τῆ ὕδατος τὰ χαλε-
 370 πὰ ῥέεθρα. "τὰ νῦν δὲ ἑμὲ λυπεῖ, τῆς Θέτιδος δὲ ἐξετέ-
 λεισε τὰς βελάς, ἥτις αὐτὴ τὰ γόνυα ἐφίλησε καὶ αὐτὴ
 ἔλαβε τῇ χειρὶ τῶ γενεῖς παρακαλῶσα τιμῆσαι Ἀχιλλεῖα
 τὸν τὰς πόλεις πορθέοντα. ἔσαι μὴν καιρὸς ἡνίκα ἂν προ-
 375 μονόνυχας ἵππους, "ὅπως ἂν ἐγὼ εἰσελθοῦσα εἰς τὸν τοῦ
 αἰγιόχεα Διὸς οἶκον τοῖς ὅπλοις ἐς πόλεμον καθοπλισθῇ-
 380 σμαι, ὅπως θεάσωμαι εἰ ἡμῖν ὁ εὖδς τῆ Πριάμω ὁ εὐ-
 σπλος Ἐκτωρ χαρεῖν ἐπιφανέσῃ ἀνὰ τὰς διαβάσεις τοῦ
 πολέμου. ὄντως τις καὶ τῶν Τρώων κορέσει τὰς κύνας καὶ
 380 τὰς οἰωνὸς "τῷ λίπει καὶ ταῖς σαρκί, πεισὼν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ
 τῶν Ἑλλήνων." ἔτιος εἶπεν· ὑπῆκασε θεὰ ἢ λευκοβραχίων
 Ἥρα, καὶ αὐτὴ μὲν ἐπιπορευομένη τὰς χρυσοκλίνους ἡτοί-
 385 μαζεν ἵππους, Ἥρα ἢ ἐντιμότητῃ θυγάτηρ τοῦ μεγάλου
 385 Κρόνου· ἢ δὲ Ἀθηνᾶ ἢ θυγάτηρ τῆ αἰγιόχεα Διὸς "πέπλον
 μὲν ἐφῆπλησε λαμπρὸν ἐπὶ τῷ τῆ Διὸς ἰδύμῳ περικυλ-
 μένον, ὃν αὐτὴ ἐποίησε καὶ κατεσκεύασε ταῖς χειρῶν, αὐτὴ
 δὲ χιτῶνα ἐνδυσάμενη Διὸς τῆ τὰς νεφέλας ἐγείροντος
 τοῖς ὅπλοις εἰς τὸν πόλεμον καθωπλίετο τὸν πολυδακρυν-
 390 εἰς δὲ τὰ γλογιρὰ ἄρματα τοῖς ποσὶν ἐπέβη, καὶ ἔλαβε τὰ
 390 ὀδοῦρα "τὸν φαρὸν καὶ μέγα καὶ ἰχυρόν, ἐν ᾧ δαμάζει τάξεις
 τῶν ἀνδρῶν τῶν ἡμιθέων, οἷς ὀργισθῇ ἢ ἐκ πατρὸς ἰχυρὰ
 καὶ μεγαλοδύναμος, ἢ Ἥρα δὲ τῇ μάστιγι ταχέως ἐπέπλησσε

δὴ τὰς ἵππους. ἀφ' ἑαυτῶν δὲ αἱ πόλεις ἠνολήσαν τὰ
 395 ρανῆ, ὡς ἐφύλαττον αἱ Ὠραι, αἷς ἐπιτέτριπτο δὲ τι μὲν
 395 ἑρᾶνδον καὶ ὁ Ὀλύμπος, "καὶ ἀνακαλῆσαι τὸ πεισχυρὸν
 νέφος καὶ ἐπικαλῆσαι. αὐταὶ δὲ δι' αὐτῶν τὰς κεφαλὰς
 400 νας ἤλαυνον ἵππους. Ζεὺς δὲ ὁ πατήρ ἐκ τῆς Ἰδης
 ἐθαύσατο, ὡργισθῇ δεινῶς· τὴν Ἰριον δὲ παρῶρηται
 405 χρυσότερον καὶ ἀπαγγελτικὴν. ἄμμι ὦ Ἰριον ταχὺ
 405 ἐπὶ σὺν εἰσελθὲ καὶ μὴ ἐν ἐξ ἐναντίας "παράγινεθι
 καλὰ συνέχευθῇσόμεθα περὶ τῶ πολλῶν. ἔτι γὰρ προέβη
 καὶ δὴ τετελειωμένον ἔσαι· βλάψω μὲν ὅμῳν ὑπὸ τοῖς
 410 μασι τὰς ταχέας ἵππους, αὐτὰς δὲ ἐκ τῆ ἑρᾶνδον
 410 λῶ καὶ τὰ ἄρματα κατεῖσω. ὅδ' ἂν εἰς δέκα περιερχο-
 415 ντες ἐνιαντὴς "τὰ ἔλκη θεραπευθήσονται, ἅπερ ἂν κατα-
 415 βῃ ὁ κεραυνός, ὅπως γὰρ ἢ Ἀθηνᾶ εἶπεν τῷ ἑαυτῆς
 420 τρι πολέμῳ. τῇ Ἥρᾳ δὲ ἑδαιμῶς τοσούτον μέμνηται
 420 ὀργίζομαι· αἱ γὰρ μοι ἔθος ἔχει ἐμποδίζειν ὅτι ἂν εἴπω
 425 ἔτιος εἶπεν· ὡρμησε δὲ ἢ Ἰριον ἢ ταχύνες καὶ ἀπαγγελ-
 425 ἔπαρυνθῇ δὲ ἀπὸ τῶν τῆς Ἰδης ὁρῶν εἰς τὸν ὀρῶν
 430 Ὀλύμπου. ἐν δὲ ταῖς πρώταις πύλαις τῶ πολλῶν ἔσται
 430 ἔχοντος Ὀλύμπου ἀπαντήσασα κατέχε, τῆ Διὸς δὲ αὐτῶν
 435 εἶπε τὸν λόγον. "πῶ προθυμεῖσθε; εἰ ἑμῶν ἐν ταῖς
 435 νταῖς ὀργίστε ἢ ψυχῇ; οὐ συγχωρεῖ ὁ Κρόνος παῖς ἐπὶ
 440 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 440 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 445 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 445 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 450 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 450 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 455 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 455 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 460 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 460 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 465 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 465 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 470 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 470 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 475 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 475 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 480 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 480 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 485 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 485 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 490 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 490 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 495 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 495 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 500 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 500 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 505 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 505 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 510 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 510 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 515 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 515 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 520 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 520 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 525 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 525 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 530 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 530 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 535 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 535 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 540 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 540 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 545 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 545 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 550 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 550 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 555 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 555 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 560 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 560 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 565 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 565 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 570 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 570 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 575 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 575 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 580 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 580 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 585 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 585 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 590 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 590 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 595 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 595 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 600 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 600 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 605 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 605 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 610 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 610 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 615 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 615 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 620 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 620 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 625 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 625 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 630 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 630 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 635 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 635 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 640 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 640 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 645 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 645 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 650 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 650 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 655 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 655 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 660 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 660 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 665 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 665 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 670 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 670 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 675 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 675 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 680 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 680 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 685 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 685 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 690 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 690 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 695 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 695 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 700 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 700 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 705 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 705 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 710 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 710 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 715 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 715 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 720 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 720 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 725 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 725 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 730 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 730 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 735 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 735 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 740 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 740 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 745 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 745 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 750 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 750 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 755 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 755 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 760 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 760 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 765 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 765 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 770 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 770 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 775 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 775 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 780 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 780 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 785 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 785 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 790 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 790 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 795 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 795 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 800 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 800 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 805 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 805 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 810 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 810 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 815 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 815 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 820 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 820 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 825 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 825 καρεῖν τοῖς Ἑλλήνοις. "ἔτι γὰρ ἠπειλήσεν ὁ Ζεὺς, εἶπε
 830 καρεῖν το

ἡ Ἀθηνᾶ δὲ ἡ Ἥρα, ἐκαθέσθισαν, ἐδὲν δὲ αὐτὸν προσεφθέ-
 γοντο ὑδὲ ἡρώτων. αὐτὸς δὲ ἐπέγνω ἐν ταῖς αὐτοῦ δια-
 νοίας καὶ εἶπε· τί δὴ ποτε ἔγω τεταλαιπώρησθε ὦ Ἀθηνᾶ
 καὶ Ἥρα; ἡ μὲν δὴ ἐκοιμήσατε ἐν τῇ μάχῃ τῇ δοξαζέ-
 σθαι τὰς ἄνδρας ἀπολλύεσθαι τὰς Τρώας, οἷς δεινὴν ὁργὴν
 ἐπέσχεσθε. πάντως οἶδατε ὅποια ἡ ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες
 ἀπροσπέλαστοι. ἐκ ἂν μ' ἐκώλυσαν ὅποσοι θεοὶ εἰσιν ἐνδοῖ
 τῷ Ὀλύμπῳ. ὑμῶν δὲ πρότερον ἐπέλαβε... τὰ λαμπρὰ
 μέλη πρὶν τὸν τε πόλεμον ἰδεῖν καὶ τὸ πολέμου τὰ χαλεπὰ
 ἔργα. ἔγω γ' ἐξαγγελῶ, τί το δ' ἂν καὶ τετελειωμένον ἐγίνε-
 σθαι. ἂν ἂν ἐπὶ τῶν ὑμετέρων ἄρμάτων πληγῆσαι τῷ κεραυνῷ
 καὶ πάλιν εἰς τὸν Ὀλύμπῳ παρεγένοιθε, ὅπως τῶν θεῶν ἡ
 κατὰ δόξαν ἐστίν. οὕτως εἶπεν· αὐταὶ δὲ ἐξέπασαν, ἡ τε Ἀθη-
 νᾶ καὶ ἡ Ἥρα. πλησίαι τε ἐκαθέσθισαν, κακὰ δὲ τοῖς Τρώσι
 ἐμενοῦντο. καὶ ἡ μὲν Ἀθηνᾶ ἡσύχως ἦν καὶ ἐδὲν ἐφθίγγετο,
 ὁρμηζομένη τῷ πατρὶ Αἴδῳ· μή τις δὲ αὐτὴν ἀνήμερος εἰχε-
 ῖται. Ἥρας δὲ οὐκ ἔχωρεν τὸ σῆθας τὴν ὁργὴν, ἀλλ' εἶπεν
 ὡς φοβερῶτατε Ζεῦ, ὅποιον τὸν λόγον εἶπες. σαφῶς δὴ καὶ
 ἡμῶς γινώσκωμεν οἷα σοι δύναμις ἀνένδοτος. ἀλλ' ὅμως
 ὡς αὐτὸν τῶν Ἑλλήνων ἀποδουρόμεθα τῶν πολεμικῶν, "οἵτινες
 δὴ κακὸν μὲν τελεῖωσαντες ἀπόλωντο." πρὸς ταύτην δέσσοντων
 θεοκρίτων πύργων. "αἱ πορνικώτεραι δὲ γυναῖκες ἐν
 τοῖς οἴκοις ἐκάθη πῦρ μέγα καίεσσαν. ἔγω δὲ τις προ-
 φυλακὴ ἔμπειρος, μή πως ἐνέδρα εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν
 τῶν ὅχλων ἀπόντων. οὕτω γενέσθω ὦ Τρῶες μεγαλόφρονες
 ὥσπερ λέγω. οὗτος μὲν δὴ ὁ λόγος σῶος ὁ λελεγμένος ἔστω
 περὶ δὲ τῶν εἰς τὴν αὔριον ἐν τοῖς Τρώσι τοῖς ἱππικοῖς
 ἀπαγγελῶ. εὐχομαι δὲ δι' ἐλπίδος ἀγόμενος τῷ Αἰδῷ τοῖς
 τε λοιποῖς θεοῖς ἐξελάσειν τοὺς κύνες ἐκείθεν τοὺς θανα-
 τηφόρους, οὓς αἱ μοῖραι ἐποίησαν ἐπὶ τῶν βαθείων νεῶν.
 ἀλλ' ἐπὶ μὲν ταύτῃ τῇ νυκτὶ διαφυλάξωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς·
 πρῶτ' δὲ ἐν τῷ ὁρθρῷ ἡμεῖς σὺν τοῖς ὅπλοις καθοπλι-
 σθέντες ἐπὶ ταῖς βαθείαις ναυσὶ διεγείρωμεν ταχὺν πόλε-
 μον. γινώσκωμαι εἰ με ὁ εὖδς τῷ Τινδάρῳ ὁ ἰσχυρὸς Διομή-
 δης ἀπὸ τῶν νεῶν πρὸς τὸ τεῖχος ἀποδιώξειν, ἢ ἐν αὐ-
 τῶν ἐγὼ τῷ σιδήρῳ διακόψας λάβρυν ἡμαρμύνα κομίσω.
 αὔριον τὴν ἰδίαν ἔχον γνωριεῖ, ἐν τῷ ἐμῷ δόρῳ ὑπα-
 μένην ἐπερχόμενον. ἀλλ' ἐν πρώτοις ἐπολαμβάνω πιστῆται
 τρωαῖς, πολλοὶ δὲ περὶ αὐτὸν φίλοι τῷ ἡλίῳ ἀνατέλλον-
 τος αὔριον. εἴθε γ' ἐγὼ ἔτιως γενομένην ἀδύνατος καὶ χωρὶς
 γόητρός πάσας τὰς ἡμέρας, τιμώμενη δὲ ὡς τιμᾶται ἡ Ἀθη-
 νᾶ καὶ ὁ Ἀπόλλων, ὡς νῦν αὕτη ἡμέρα κακὸν ἐπάγει τοῖς
 Ἑλλήσιν." οὕτως δ' ἔκτωρ ἰδημηγόρει· οἱ δὲ Τρῶες ἐπε-
 βόησαν μετὰ θορύβῳ. οὗτοι δὲ τὰς ἱππας ἔλυσαν ἀπὸ τῶ
 ζυγῷ ἰδρῶντας, ἔδωσαν δὲ λύσσοις παρὰ τοῖς ἐκείνῃ ἄρμα-
 τας. ἔκ δὲ τῆς πόλεως ἔφερον βόας καὶ εὐτραφεῖ
 πρόβατα· ταχέως δὲ οἶνον ἤδον καὶ εὐφραντικὸν ἐπεκομί-
 ζοντο ἄρτις τε ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ ἐξ ὅλων πολλὰ ἐπισπνέοντες.
 τὴν δὲ ἀναθυμίασιν ἐκ γῆς οἱ ἄνεμοι ἔφερον εἰς θρανόν.
 οὗτοι δὲ μέγα φρονέοντες ἐν τῇ τῷ πολέμῳ διαβάσει ἡσά-
 χαλον δι' ὅλης νυκτός· πολλὰ δὲ ἐν αὐτοῖς ἐκαίετο πυρὰ.
 ὥσπερ δὲ ἐν οὐρανῷ ἄστρα περὶ τὴν λαμπρὰν σελήνην
 δάμνουν καὶ οἱ σύμμαχοι, τὰ νῦν ἐλογισάμην τὰς τεναῖς

φαίνετο πάνυ εὐπρεπῆ, ὅτε γίνετο χωρὶς ἀνέμου ὁ ἄνω τόπος, ὡς φάνησάν τε πάντες οἱ ὑψηλοὶ τύποι καὶ τὰ προνενοκτία τῶν ὁρῶν ἄκρα καὶ αἱ συνδεδυρῆαι, ἐξ ἑρανῶ δὴ συνιδρύαται ὁ πολὺς αἰθήρ, πάντα δὲ τὰ ἄσπρα φαίνετο, χαίρει δὲ κατὰ 565 καίοντες. οἱ δ' ἴπποι κρατὶν λευκὴν ἐδίοοντες καὶ ζεύγας 566 διαδίοοντες ὁ ποιμὴν, "τοσαῦτα ἀνὰ μέσον τῶν πλοίων καὶ τῶν τῷ Ἑάνθῃ ρευμάτων τῶν Τρώων τὰ πυρὰ καίοντα, ἐφαίνετο πρὸ τῆς Ἰλίου. χίλια δὲ ἐν τῇ γῇ φῶτα ἑσπέρη παρὰ δὲ ἐκάστω ἦσαν πεντήκοντα λαμπηδόνες τοῦ περὶ τῆς παρὰ τοῖς ἄρμασι τὴν καλλίθορον ἡμέραν ἀνέμενον.

I. ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΠΡΟΣ ΑΧΙΛΛΕΑ. ΑΙΤΑΙ.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ 1. Ἐξοισή δ' Ἀχιλλῆος ἀπειθέος ἐστὶν ὅλη.

2. Ἀγαμέμνωνος συμβουλευσάντος τοῖς Ἕλλησι φεύγειν ἔσανται τῆς ἐναντίας ἀποφαινόμενοι γνώμην Διομήδης καὶ Διὶ συμβουλευσάντος δὲ Νέστορος πρὸς Ἀχίλλεα πέμπονται πρέσβεις. καὶ δηλοῦσι ἀντίπειν αὐτοῖς Ἀχιλλεὺς, οἱ δὲ ἀπαγορεύουσι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς ὕπνον τρέπονται.

3. Ἐπανομιμῶν τῶν πολεμίων διὰ τὴν κατὰ τὸν πόλεμον εὐμερῆσαν παρὰ τῷ ναυαγίῳ, Ἀγαμέμνων ἐπαίνοισι καὶ σωτηρίαν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἀποφαινόμενος γνώμην ἀποφαίνειν ἐπιβάντας τῶν νεῶν καλεῖται τὸς Ἕλληνας. Διομήδης δὲ ἀνταπτόντος Νέστορος παραντίκῃ ἀμείβεται τὸν, προστίθεται δὲ τὰ λαβόντων αὐτῷ τοῖς λόγοις, φυλακὰς κελεύει εἶναι καὶ τὸν αἰεὶ καὶ τοὺς ἄλλους ἀφροσύνας βουλευσθαι μετ' αὐτῶν περὶ τῶν ἐπιγόντων. περὶ δὲ τοῖς ὅσιν αἰεὶ καὶ τοὺς ἄλλους ἐστὶν, ἐν οἷς καὶ Νέστωρ Ἀγαμέμνονι σύμβουλος τῶν καλλίστων γίνεται, τῆς μὲν πρὸς τὸν Ἀχίλλεα κελεύει αὐτὸν ὀρχεῖσθαι λαθροῦ, πρὸς δὲ τὸν ἐπιγόντα καιρὸν ἐκδοῦσθαι καὶ πρὸς τὸν Ἰηλῆος ἀπαγορεύει. τοῦ δὲ βασιλέως καὶ δοῦρα πολλὰ ὑποσχεμένου δώσειν καὶ κηδεῖν ἀξιώσαντος γενέσθαι, παραγίνονται πρὸς αὐτὸν πρέσβεις ὁ τε Ἰθακήσιος καὶ ὁ τοῦ Τυλμῶνος καὶ πρὸς τούτοις Φοῖνιξ. τῶν δὲ πρέσβεων ἐλθόντων καὶ τὴν διότιον πρὸς αὐτὸν καὶ τὰ κατὰ τὴν Ἑλλάδα μνησάντων καὶ τὴν ἱππικὴν δηλόντων, αἰετός ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ οὐδ' ὅπως ἰδοῦναι πρὸς τὴν ἀκοήν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων εὐρίσκειται, ἀλλὰ μνησικακῶν μὲν τῷ Ἀγαμέμνονι, τῶν δὲ δοῦρα καταστρέφειν καὶ τῆς συγγείας τῷ βασιλεὺς ὑπερβροτῶν. καὶ μετὰ τούτῳ Φοῖνιξ περὶ αὐτὸν πειρώται καὶ διακρίνει τὴν αἰτίαν τῶν Ἑλλήνων τύχην ὡς εἰς ἴσον αὐτὸν ὑπάζειν, καὶ τῆς περὶ τὴν πρώτην ἡλικίαν ὑπομνησθεὶς τροφῆς, καὶ οἱ ἐκ τῆς χρηρῆς πάντα μητρὶ περὶσθαι δι' ὧν εἶπεν αἰνέσεται παραδείγματι τῷ κατὰ τὴν παλαιὰν χροῖαν, καὶ ὡς πρὸς τὴν κληρῆς βοήθειαν χωρὶς τῆς μεταγενέστερας, τὴν Μελιάργου μάχην καὶ Αἰτωλῶν διηγήσεται. ὅτε δὲ Φοῖνιξ πρὸς αὐτὸν ἐλθὼν καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἐπ' ἴσης τοῖς ἄλλοις ἀποτιγῆται· ὅτε δ' ὁ συγγεῖς αὐτὸν Ἀίας διερευνῇ ἐκτελέσας καὶ λουδορῶν καὶ παντὶ τρόπῳ πῖσαι πειρώμενος, ἀλλὰ Φοῖνικα μὲν παρ' ἑαυτῷ κατέχει Ἀχιλλεὺς, ὅτε σὺν δὲ πρὸς τὸν Ἀχίλλεω ἀποπροσβύεται τοῖς Ἕλλησιν· ἔφ' οἷς Διομήδης καθάπτεται μὲν Ἀχιλλεὺς ὡς ὁ δίδωτος ἀμέτρητον ἐργὴν οὐλοῦντος, τοὺς δὲ ἄλλους ἐπὶ τὴν μάχην προτρέπτει.

Οὕτως οἱ μὲν Τρῶες τὰς φυλακὰς ἐνύλαττον τὰς δὲ Ἕλληνας θεία ἐκράτει μετὰ δέους φρενὴ, φόβῳ τῷ φρενὸς ἢ φιλῇ. πένθει δὲ ἀνυπομονήτῳ ἐπιτρώσκοντο πάντες ἄριστοι. ὅσοι δὲ ἄνθρωποι δύο τὴν θάλασσαν ταράττεισι τὴν ἐλθόντας ἔχουσιν, "ὁ Βορέας καὶ ὁ Ζέφυρος, ὅστις ἀπὸ Θοράκης πνέσσει, ἐλθόντες ἔξωθεν, ὅμοι δὲ τὸ μέλαν κύμα κορυφῶντο, πολὺν δὲ ἔξω τῆς θαλάσσης χόρτον ἔχον· οὕτως ἐταράσσεται ἡ ψυχὴ ἐν τοῖς σήδεσι τῶν Ἑλλήνων. ὁ δὲ Ἀγαμέμνων μεγάλην λῆν βεβλημένος τὴν ψυχὴν 10 "περιτρεχέει, τοῖς κήρυξι τοῖς ἡδονῶναι παρακελευόμενος ἐξ ἀνόμενος εἰς ἐκκλησίαν καλεῖν ἕκαστον ἄνδρα, μηδὲ μετὰ βοῆς αὐτὸς δὲ ἐν τοῖς πρώτοις ἐνέσχει. ἐκάθηντο δὲ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τετιμωρημένοι· ὁ δὲ Ἀγαμέμνων ἀνέσταν δε- 15 δακρυμένος ὡς κρήνη πολέυδρος, "ἥτις ἀφ' ὑψηλῆς πέτρας μέλαν καταχέει ὕδωρ. οὕτως ἔτος ὀδυνηρῶς στενάων λόγους ἐν τοῖς Ἕλλησιν εἶπεν. "ὦ προσφιλέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες καὶ βασιλεῖς, Ζεὺς με μεγάλως ὁ Κρόνος παῖς βλάβῃ ἐνέβαλε χαλεπῇ, ὁ ἀγνώμων, ὅς μοι πρὶν ὑπέχετο 20 καὶ ἐπηγγέλλετο "τὴν Ἰλίον ἐκπορθήσαντι τὴν καλῶς τετιμωμένην ἐπανελθεῖν, τὰ νῦν δὲ δεινὴν ἀπάτην ἐβουλεύσατο καὶ καλεῖται με ἄδοξον εἰς τὴν Πελοπόννησον παραγε- νέσθαι, ἀφ' ἧς πολὺν ἀπώλειαν λαβόν. ὅτω πρὸς Αἰὶ φαί- 25 νεται τῷ μεγαλοδυνάμῳ προσφιλέσιν εἶναι, ὅς δὲ πολλὰν ἀπώλειαν κατέλυσεν ἀκροπόλεις "καὶ εἶτι καταλύει· τῶν δὲ ἡ δύναμις ἐστὶ μεγάλη, ἀλλὰ φέρετε, ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω, πάντες πεισθῶμεν· φύγομεν σὺν ταῖς ναυσὶν εἰς τὴν προση- 30 λή πατρικὴν γῆν· ἔκτει γὰρ τὴν Τροίαν κρατήσομεν καὶ πλουτήσομεν." ἔτιος εἶπεν· εἶτοι δὲ πάντες ἔφατον ὅτι 35 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 40 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 45 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 50 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 55 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 60 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 65 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 70 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 75 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 80 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 85 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 90 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 95 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 100 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 105 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 110 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 115 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 120 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 125 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 130 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 135 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 140 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 145 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 150 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 155 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 160 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 165 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 170 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 175 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 180 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 185 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 190 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 195 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 200 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 205 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 210 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 215 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 220 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 225 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 230 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 235 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 240 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 245 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 250 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 255 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 260 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 265 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 270 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 275 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 280 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 285 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 290 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 295 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 300 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 305 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 310 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 315 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 320 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 325 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 330 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 335 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 340 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 345 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 350 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 355 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 360 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 365 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 370 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 375 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 380 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 385 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 390 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 395 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 400 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 405 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 410 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 415 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 420 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 425 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες ἦσαν οἱ τεταλαιπωρημένοι υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. βραδέως δὲ ἀποφύγε- 430 ξατο ὁ γενναῖος τὴν μάχην Διομήδης "ὦ Ἀγαμέμνων, τῷ σὺ λόγον πρότιον μαχησάμενος ἀσυνέβητι, καθὰ νόμος ἐστὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λέγειν· σὺ δὲ μή τι ὀργισθῇς. περὶ τῆς 435 δυνάμειος μὲν πρότερον ἀνείδειας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲ ἄφρονες

ἴσται μινῶσιν οἱ τὰς κάρας κομῶντες Ἕλληνας, ὥς ἂν
 πρὸ τῆς Τροίας διαπορθήσωμεν. ἔαν δὲ καὶ ἔτι βέλοιντο,
 φηγέτωσαν σὺν ταῖς ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλεῖ πατρικὴν
 γῆν· ἡμεῖς δὲ, ἐγὼ τε καὶ ὁ Σθένελος, πολέμησομεν, ὥς ἀνιοσόντες,
 ὡς τέλος τῆς Ὀδύσεως εὐρήσομεν· σὺν θεῷ γὰρ παρεγνόμεθα.
 ἔτι δὲ δὴ πάντες ἐπεβόησαν οἱ υἱοὶ τῶν
 Ἑλλήνων, τὸν λόγον θαυμάσαντες Διὸς ἱππικῶς.
 ἐν ταῖσι δὲ ἀναστὰς ἐπεφώνησεν ὁ ἱππικὸς Νέστωρ· ὦ Διό-
 κρις, περισσῶς μὲν ἐν τῷ πολέμῳ καρτερικὸς ὑπάρχεις,
 καὶ ἐν τῇ βελῇ ὑπὲρ πάντας τῶν ὀμήλικας ἐγὼς ἄριστος.
 καὶ ἔδεις σοὶ τὸν λόγον μέμψεν ὁπόσοι οἱ Ἕλληνας, ἔδδ
 τὰ ἐναντία σοὶ ἔρεῖ· οὐ μὴν δὲ τέλος ἐπέθηκες τῷ λόγῳ
 σου. ὅντως δὴ νέος ὑπάρχεις, ἐμὸς δ' ἂν παῖς τομωδὴς
 καὶ ὁ νεώτατος τῶν παίδων μὴ· καὶ δὴ συνετὰ δημηγορεῖς.
 πρὸς τὸς βασιλεῖς τῶν Ἑλλήνων, ἐπειδὴ κατὰ τὸ πρόπον
 ἔπεισας. ἄλλὰ φέρε, ἐγὼ βεῖς σε παλαιότερος λέγω εἶναι,
 ἔπεισας καὶ πάντα πληρώσω· ἔδδ ἂν τίς μοι τὸν λόγον ἔτι-
 μου ἡγήσεται, ἔδδ ὁ βασιλεύων Ἀγαμέμνων. ἀσύνετος καὶ
 ἄδικος καὶ ἄνοικος ὑπάρχει ἐκεῖνος ὃς παλὴν ἐπιδυμῇ λι-
 ποῖται καὶ χαλεποῦ. ἄλλὰ τὰ νῦν μὲν πεποιθόμεν τῇ βουλήν
 σου, δεῖν δὲ τε ἐτοιμάσωμεν· οἱ φέλακες δὲ ἔκαστοι κα-
 ταρθεύμετωσαν περὶ τὴν τάφρον τὴν ὀρυκτὴν ἐξω τῆς τεί-
 χους. τοῖς νεωτέροις μὲν ταῦτα παρανῶ· μετὰ ταῦτα δὲ
 Ἀγαμέμνων σὺ ἡγήσῃ· σὺ γὰρ βασιλικώτατος εἶ. ἔπ
 ἰσχυρὰν κάλει τοὺς ἐντίμους· πρέπει σοὶ καὶ ἔκ εἰς ἀπρεπεί-
 κηται σοὶ αἱ σκηναὶ οἶνος, ὃν αἰ νῆες τῶν Ἑλλήνων δι-
 ὀλης ἡμέρας ἐκ τῆς Θρόης ἐπὶ τὴν πλατεῖαν θάλασσαν
 ἤκωσι. πάντα σοὶ ἔστι τὰ πρὸς δεξιῶσιν, καὶ πολλῶν βα-
 λεύεις. πολλῶν δὲ ἀθροισθέντων τούτῳ περὶ τοῦ, ὃς ἂν
 ἔκωσεν ἡμῶν συμβουλεύσῃ· πάντῳ δὲ χρηὶ πάντας τοὺς
 Ἑλλήνας ἀγαθῆς καὶ συνετῆς, ἥνικα οἱ πολέμοι ἐγγὺς τῶν
 πλοίων ἀνάπτεται πυρὰν πλεῖστην. τίς ἂν ἐπὶ ταῖσι χαρείη;
 ἢ νῦν δὲ αὕτη ἡ διασφαιρὴ τὸ ἐρύτατον ἢ διασώσει·
 αὐτὸς εἶπεν· ἔτοι δὲ τοῦτοι πάντῳ μὲν ἦκον καὶ ἐπιδόντο.
 καὶ οἱ δὲ φέλακες σὺν τοῖς ὀπλοῖς ἐξῆσαν καὶ ἐξώρμων, οἱ
 περὶ τὸν υἱὸν τοῦ Νέστορος τὸν Θρασυμήδην, τὸν βασιλέα
 τῶν Ὀχλων, καὶ οἱ περὶ Ἀσκάλαρον καὶ Ἰάλμενον τοὺς υἱούς
 Ἀείως, καὶ οἱ περὶ τὸν Μηριόνην καὶ τὸν Ἀφάρειον καὶ τὸν
 Ἀντιφύον, καὶ οἱ περὶ τὸν Κρείοντος υἱὸν τὸν Ἰδοῖον Ἀν-
 τικλῆδην. ἔπειτα ἦσαν οἱ ἡγεμόνες τῶν φυλάκων, ἑκατὸν δὲ
 ἑκάστοι νεώτεροι ὁμοῦ ἐπορεύοντο, μακρὰ δόρυτα ἐν χερσὶ
 κατέχοντες. ἀνὰ μέσον δὲ τῆς τάφρου καὶ τοῦ τείχους
 ἔκαστος ἑκάθισαν· ἔκαστος δὲ πυρὰν ἀνῆψαν, ἐτίθον δὲ τὰ
 εἰς πάντα πάντες. ὁ Ἀγαμέμνων δὲ τοὺς ἐντίμους καὶ ἄριους
 τοῦ ἑκάστου τῶν Ἑλλήνων ἔτις τὴν σκηνήν, παρετίθει δὲ αὐτοῖς
 ἀντάρκην ἐσθλίαν. οἱ δὲ ἐπὶ τὰ ἔτοιμα βρώματα προκεί-
 μνα τὰς χεῖρας ἐξέτεινον. ἐπὶ δὲ τῆς πόσεως καὶ τῆς ἐδιω-
 κέντων πρῶτος κατασκευάζειν ἤρξατο βελήν, ὁ Νέστωρ, αὐ-
 τὸς πρῶτον καλλίστην ἐφαίνετο ἢ συμβαλή· ὃς ἐν αὐτοῖς
 καλῶς προνοῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν· ὦ Ἀείως υἱὲ ἐν-

δοξότατε, βασιλεῦ τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον, ἐγὼ σοὶ μὲν τε-
 λεώσω, ἀπὸ σὲ δὲ ἄρξομαι, διότι πολλῶν λαῶν ὑπάρχεις
 βασιλεὺς καὶ σοὶ ὁ Ζεὺς ἐνεχείρισται τὸ τε σκῆπτρον καὶ τὸς
 ῥισσῶς βαλόντα λόγον καὶ ἐπακύνει, τελεῖσθαι δὲ καὶ ἑτέρῳ,
 ὅταν τινὰ ἢ ψυχὴ παρακαλέσῃ εἰπεῖν πρὸς τὸ συμφέρον.
 ἐπὶ σοὶ δὲ ἀναφέρει ὅ τι ἂν συμφέρῃ. ἐγὼ δὲ ἔξω ὡς
 δοκεῖ μοι κάλλιστον εἶναι· ἡ γὰρ τις ἄλλος γνώμην κρεί-
 ιστοτάτην νοήσει, ὡς ἐγὼ νοῶ καὶ πρὸ τοῦτοι καὶ νῦν εἶ,
 ἐξ ἐκείνης τῆς χρόνης ἀφ' ἧς τὸ εὐγενὲς διὰ τὴν τῷ Βορείῳ
 θυγατέρα ὀργισμένῳ Ἀχιλλέῳ ἐπορεύθη ἐκ τῆς σκηνῆς
 ἀφελὼν, ἑδαιμῶς κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην. πάντῳ γὰρ σοὶ
 ἐγὼ πολλὰ ἀπηγόρευον καὶ ἐκάκουν· σὺ δὲ σὺ γενναῖον θυ-
 σίον· νικηθεὶς ἄνδρα κράτιστον, ὃν περ καὶ θεοὶ ἐτίμων,
 ἡττήσας· λαβὼν γὰρ κατέχεις τὴν τιμὴν. ἄλλ' ἔτι καὶ νῦν
 βέλτερόν μετὰ, ὅπως ἂν αὐτὸν ἐξιλεωσάμενοι πέσωμεν
 δώροις τε λαμπροῖς καὶ λόγοις προῦντικαῖς· πρὸς τοῦτον
 δὲ ἐκ δευτέρου εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ὦ προεσβύτη, ἔδδεν ψευδῶς τὰς ἐμὰς βλάβας εἶπας.
 ἐβλάβην· ἔδδ αὐτὸς ἀρνῦμαι. ἀντάξιος πολλῶν λαῶν ὑπάρ-
 χει ὁ ἀνὴρ ὃν ὁ Ζεὺς τῇ ψυχῇ ἀγαπήσῃ. ἔγωγε τὰ νῦν τῶ-
 ν ἐμῶν, ὥσπερ δὲ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων. ἄλλ' ἐπι-
 τοῖς ἐβλάβην διανοίαις ὀλεθρίαις πεποιθὲς, πάλιν θείω τῶ-
 ν πρὸς ἀρεσκίαν ποιῆσαι, δῶναί τε πολλὰ δῶρα. ὅμην
 δὲ ἐν πᾶσι τὰ περὶ τοῦ δῶρου ὀνομάσω, ἐπὶ καὶ καὶ οὐρανόθεν
 λήβητας, δέκα δὲ χρυσοῦ τάλαντα, λαμπροὺς δὲ λήβητας
 εἴκοσι, καὶ δώδεκα ἵππους εἰσπραγεῖς γενναῖας, οἱ ἑπὰς τοῖς
 125 ποσσὶν ἠνέγκαντο. ὅδε ἂν ἐνδεὲς ὑπάρχοι ὁ ἀνὴρ ὃς το-
 ταῦτα προσγένοιτο, οὐδ' ἂν ἄντι πλοῦτος καὶ μεγαλοτίμου
 χρυσοῦ, ὅποσα ἐμοὶ περιποιήσαντο ἑπὰς οἱ μονόνοχες
 ἵπποι. δώσω δὲ καὶ ἐπὶ γυναικὸς ἀμοιβήτας, ἐργάζεσθαι
 εἰδυίας, τὰς ἀπὸ Λέσβου, ὥς ὅτι τὴν Λέσβον τὴν ἐκτιστοῦ
 130 ὄλεσεν αὐτὸς ἀφελόμενος, αἱ τῷ κάλλει ἐνέκων τὰ γένη
 τῶν γυναικῶν. ταύτας μὲν αὐτῷ δώσω, ἐν αὐταῖς δὲ ἔσαι
 καὶ ἢν ἐν τῇ καὶ ἀφελόμενος θυγατέρα τῷ Βορείῳ ἐπομῆ-
 135 μαι δὲ μέγαν ὄρκον μηδέποτε τῆς καίτης ἐπιβῆναι καὶ μι-
 γῆναι ὡς νόμος ἀνθρώποις ὑπάρχει ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν ἤδη πάντα παρέσαι· ἔαν δὲ πάλιν τὴν μεγά-
 λην πόλιν τοῦ Πριάμου οἱ θεοὶ παρέχωσιν ἐκπορθήσαι,
 καὶ δαψιλῶς χρυσὸν καὶ χαλκὸν· σωρευσάτω (πληρωσάτω)
 εἰσελθόντων, ἥνικα ἂν μεριζώμεθα τὰ λάφυρα οἱ Ἕλληνας·
 140 Τρωϊκάς δὲ γυναικὰς εἰκοσὶν αὐτὸς λαβέτω, αἱ μετὰ τὴν
 Πελοποννησιακὴν Ἑλάνην περικυλλεῖς εἰσὶν. ἔαν δὲ εἰς τὸ
 ἄργος παραγνοίμεθα, τὸν Ἑλληνικὸν καὶ πλοῦτα τύπον τῆς
 γῆς, γυμνὸς ἂν μοι γένοιτο· τιμήσω δὲ αὐτὸν ἐπ' ἰσῆς
 τῷ Ὀρίῳ, ὥς μοι μονογενὲς ἀνατέθω· ἐν πολλῇ ἐδιω-
 χία καὶ ἀγαθῶς. τριῖς δὲ μοι ὑπάρχουσι θυγατέρες ἐν τῷ
 150 ὄλῳ τῷ καλῶς κατεσκευασμένῳ, ἡ Λαοδίκη ἡ Χρυσόθε-
 μος καὶ ἡ Ἰφιδάνασσα· ἐκ τούτων ἢν ἂν ἐθελῇ προσφιλεῖ γυ-
 ναῖκα καὶ χωρὶς δώρων λαμβανέτω καλῶς πρὸς τὸν οἶκον
 τοῦ Πηλέως· ἐγὼ δὲ εἰς πρότερον πράγματα δώσω πάντῳ

πολλά, ὅποσα δέλωται τις τῇ ἑαυτῇ ἐπέδωκε θυγατρὶ. ἐπεὶ
 150 δὲ αὐτῇ παράχω εὐοικήτες πόλεις, "τὴν τε Καρδαμύλην
 καὶ τὴν Ἐνόπην καὶ Ἰρήν τὴν βοτανώδη καὶ Φηρὰς τὰς θαν-
 200 ραζοῦσας καὶ Ἀνθίαν τὴν βαθεῖς ἔχουσαν λευκώνας τὴν τε
 καλὴν Αἰπείαν καὶ τὴν ἀμπελώδη Πηδασον· πᾶσαι δὲ πα-
 ραθαλάσσιαι εἰσι Πύλο τῆς γραμμώδας, ἐνοικῶσι δὲ ἄν-
 155 ὄθρωποι πολυθρέμμοι καὶ πολλὰς βῆς ἔχοντες· ἔτι δὲ ἄν-
 θρωποι αὐτὸν ὡς θεὸν τιμῶσι, καὶ ὑπὸ τῷ σκήπτρῳ αὐ-
 τῷ πλεῖστοις τελέσσει νόμους. ταῦτα ἂν αὐτῷ ἐπιτελέσαιμι
 πάντα μὲν τῆς ὁργῆς, πρῶτος τοίνυν καὶ ἐπιεικὲς γενέσθω.
 ὁ Ἄδης ὁ ἀμειλίχης καὶ ἀνυπότακτος· τοῦτε χάριν καὶ τοῖς
 160 ἀνθρώποις τῶν θεῶν ἀπάντων ἐχθρότατος ὑπάρχει. "καὶ
 μοι ὑποταγῆτω, ὅσον βασιλικώτερός εἰμι αὐτῷ καὶ ὅσον τῇ
 γεννήσει προγενέστερος καυχώμην εἶναι." πρὸς ταῦτον δὲ
 ἀπεκρίνατο ὁ ἔντιμος ἱππικὸς Νέστωρ ὧς Ἄτρεως υἱὲ ἐν-
 165 δόξοιτε, βασιλεῦ τῶν ἀνθρώπων Ἀγάμεμνον, τὰ μὲν δῶρα
 ἐδούκῃτε μίμνῃσι καὶ δίδως Ἀχιλλεῖ τῷ βασιλεῖ. ἄλλὰ φέρε
 ἐπιεικῶς παρορμήσομεν, οἵτινες ἂν ταχύτατα παραγένηται
 εἰς τὴν σκηνὴν τῷ υἱῷ Πηλέως τῷ Ἀχιλλέως. ἀλλὰ φέρε
 τοῦτῳ ἐγὼ ἐπιβῶ, ἔτι δὲ περὶ δέξασαν. ὁ Φαῖνις μὲν
 ἐν πρῶτοις ὁ τῷ Αἰὶ προσφιλες ἡγήσθω (διὰ τὸ τροφῆα
 αὐτὸν εἶναι Ἀχιλλέως), μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Αἴας ὁ μέγας
 170 καὶ ὁ ἑνδοξὸς Ὀδυσσεύς· "τῶν ἀγγέλων δὲ ὁ τε Ὀδῖος καὶ ὁ
 Εὐρυπύλοιο ὁμῶς ἀκολουθεῖτωσαν. φέρετε δὲ ἐν ταῖς χερσὶν
 ἔδωρα, καὶ εὐφημῆσαι κελεύσατε, ὅπως Αἰὶ τῷ υἱῷ Κρόνου
 εὐξόμεθα, ὅπως ἂν ἐλεήσει." ἔτι εἶπεν· ἐν τέτοις δὲ λό-
 175 γον πᾶσιν ἀρίστοντα εἶπεν. εὐθέως δὲ οἱ μὲν κήρυκες ἐπὶ
 τοῦ ποταμοῦ, ἱμῖον δὲ πᾶσιν ἐπὶ χάντες ἐν τοῖς ποταμοῖς.
 ἐπειδὴ δὲ ἔδωκαν καὶ ἔπιον ὅσον ἤθελον ἡ ψυχὴ, ἐξώρμιον
 τῆς σκηνῆς τῷ υἱῷ Ἀτρεῶς τῷ Ἀγαμέμνονος. τότε οἱ δὲ
 180 πολλὰ ἐντέλλεται ὁ ἔντιμος ἱππικὸς Νέστωρ "περιβλεπόμε-
 νος ἔκαστος, μάλιστα δὲ τὸν Ὀδυσσεύα, περὶ δὲ ὅπως πᾶ-
 σαι δυνήθωνται τὸν ἱπποῖον Ἀχιλλεῖ. ἔτι δὲ ἐπορεύθησαν
 παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς πολυταράχης θαλάσσης, πολλὰ λαν-
 185 εἰχόμενοι τῷ τῇ γῇ κινῶντι Ποσειδῶνι ἐκάλως πείσειν
 αὐτὸν ἀντιπαραστῆναι τὰς μεγάλας διανοίας τῷ Ἀχιλλέως. "ἐπὶ δὲ
 τῶν Μυρμιδόνων τὰς σκηνὰς καὶ τὰς καὶ παρεγένοντο.
 190 τῶν δὲ εἶρον τὴν διάνοιαν τερπόμενον τῇ κισθῇ τῇ
 εὐήχῃ, τῇ καλῇ καὶ χρυσῇ· ἐπὶ δὲ ἑνὶ ἄργυρῳ ἐνὴν καὶ
 πῆχυν. ταύτην ἦρκεν ἐκ τῶν λαφύρων τὴν πόλιν τοῦ Ἡε-
 τίωνος πορθέσας. ταύτῃ ἔτος τὴν ψυχὴν ἐχαροποιεῖ, ἥδε
 195 δὲ δόξας ἀνδρείων. "ὁ Πάτροκλος δὲ αὐτῷ μόνος ἐξέστη
 τῆς ἐκάσθῃ μετὰ σιωπῆς, ἐκδεχόμενος τὸν Ἀχιλλεῖα,
 ὅποτε πεπαύσειτο ἔδωκεν. ἔτι δὲ ἔβησαν ἐνδοτέρω, προη-
 γήσαντο δὲ ὁ ἑνδοξὸς Ὀδυσσεύς, ἔβησαν δὲ ἡμιπροσθεν αὐτῷ.
 ἐκπλαγείς δὲ ἀνέστη ὁ Ἀχιλλεῖς σὺν αὐτῇ τῇ κισθῇ, κα-
 200 ταλιπὼν τὴν καθέδραν ὅπερ ἐκαθέζετο. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ
 Πάτροκλος, ἐπειδὴ εἶδε τὰς ἀνδρας, ἀνέστη. καὶ τοῦτους
 δεξιούμενος εἶπεν ὁ ταχύπους Ἀχιλλεῖς "χαίρετε· ὅπως
 δὴ οἱ προσφιλεῖς ἡμεῖς ἄνδρες παρεγένοντο." ὅπως λίαν

χρεῖα ἐστίν· οἷτινες καὶ περιοριζόμενοι μοι τῶν Ἑλλήνων
 φίλτατοι ἐσσι." οὕτως ἄρα εἰπὼν εἰς τὴν προσθεν ἤγαγον
 205 οἱ πορφυροῖς, ταχέως δὲ τὸν Πάτροκλον προσεφώνεον·
 σίον ὄντι "μεῖζονα δὲ κρατῆρα ὡς Μενoitis υἱὲ εὐρύτου·
 ἀκρατόταρον δὲ κίρην· ποτήριον δὲ ἐγγεῖρατον ἑκάστην."
 210 δὲ προσφιλῆς μοι ὄντες ἄνδρες ὑπ' ἐμῷ εἰσὶν οἴκῳ." εἶ-
 πεν· ὁ δὲ Πάτροκλος τῷ προσφιλῇ ἐταίρῳ ἐπὶ δέξασαν.
 τὸς δὲ κρηιδόχον μέγα ἄγγειον κατέβηκεν. ἐν τῇ τῷ πο-
 215 τῷ φλογί, ἐνέθηκε δὲ νοτιάων κρηίδας προβάτας καὶ εὐφρο-
 αλγὺς καὶ χαίρεσιν λιπαρὰ νῶτον δάλλοντα τῷ λίπῃ. ταῦτα δὲ
 τὰ κρηὶ ἐκράτει ὁ Αἰτωμέδων, ἔκοιτε δὲ ὁ εὐγενὴς Ἀχι-
 220 λεῖς. "καὶ ταῦτα μὲν καλῶς διεῖλε καὶ ταῖς σέβλαις περι-
 πειρε. πῶρ δὲ ὁ υἱὸς Μενoitis ἀνέψυγε μέγα, ὁ ἰσθμῶς ἀνέ-
 ἐπὶ δὲ τὸ πῶρ ἀπεσβέσθη καὶ ἡ πλὴν ἀπεμαρῶνθη. ἔπει-
 225 καὶ ἐπορεύσας τὰς ὀφειλίσκας ὑπεράνω ἐξέτεινεν, ἔπει-
 δὲ καὶ ἄλκας θεῶν τῶν βύσεων ἐπάρυσε. "ἐπὶ δὲ ὅτε
 ἐποίησε καὶ ἐν ταῖς τραπέζαις ἔθνηκεν, ὁ μὲν Πάτροκλος
 ἄρτον λαβὼν ἐπεμέρισε τῇ τραπέζῃ ἐν καλῇς καυνοῖαι.
 230 τὰ δὲ κρηὶ ἐπέδωκεν Ἀχιλλεῖς. αὐτὸς δὲ ἄντικρυς ἐ-
 θισε τὰ θανμαστὰ Ὀδυσσεῖος ἐπὶ τῷ ἑτάρῳ τοῖς, καὶ τοῖς
 235 θεοῖς θύσαι παρεκκλήσαστο "Πάτροκλον τὸν ἑαυτοῦ φί-
 λον καὶ ἐν τῷ πυρὶ ἔβαλε τὰς θυσίας. ἔπει δὲ ἐπὶ τῷ
 240 ἑτοίμῳ βρώματι προκείμενα τὰς χεῖρας ἐξέτεινεν. ἔπει
 τῆς βρώσεως καὶ πόσεως τὴν ἐπιθυμίαν ἐαλέησαν, ὅτε
 245 νεύσαστο ὁ Αἴας τῷ Φοῖβῳ· ἐνόησε δὲ ὁ ἑνδοξὸς Ὀδυσ-
 σεύς, πληρώσας δὲ οἴον ποτήριον ἐδέξαστο τὸν Ἀχιλλεῖα
 250 καὶ χαίρει· Ἀχιλλεῖ. εὐχόμενος μὲν τῆς ἰσομοῖας ἐκ ἐλπί-
 ἡμῶν καὶ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ υἱοῦ Ἀτρεῶς τῷ Ἀγαμέμνονι
 καὶ τῷ ἐνταῦθα· ἀνέστη γὰρ ἀγαθὰ πολλὰ εἰς τὸ εὐχόμε-
 255 ἄλλ' ἐκ εὐχόμενος τῆς ἐπερῆς τὰ ἔργα πεφρόνισται, ἀλλ'
 260 ὅταν μεγάλην βλάβην ὡς εὐγενέστερα βλέποντες "δεδο-
 μέν, ἐν διαγνώσῃ δὲ ἔσμεν περισσῶς ἢ ὑπολῆξαι τὰς ἐκ-
 265 τῆς κατὰ φύσιν, εἰ μὴ σὺ ἐπενδύσῃ δυνάμιν, πλησίον γὰρ
 270 νῶν καὶ τῷ τείχεσιν τὸν ἐκλισμὸν ἐποίησαντο Τρῶες οἱ
 275 γαλόφυχοι καὶ οἱ πόρρωθεν ἐκκλημένοι σύμμαχοι, καίτοι
 280 πυρὰ πολλὰ ἀνὰ τὸ ἐσάτευμα· ἔδωκεν δὲ φασὶν ἡμῶν
 285 ἀντισηναι, ἀλλ' ἐν ταῖς ναυαῖς ταῖς βαθεῖαις ἡμιπύ-
 290 δὲ Ζεὺς αὐτοῖς ὁ τῷ Κρόνῳ παῖς ἀγαθὰ σημεῖα δεικ-
 295 νύσσει. ὁ δὲ ἔκτωρ τῇ δυνάμει αὐτῷ γαυριώμενος ἦν
 300 γὰρ ἐξόχως πεποιθὼς τῷ Αἰὶ, ἔδωκεν δὲ τῇ τῇ
 305 δὲ θεῷ· ἰχυρὰ δὲ αὐτὸν μανία ἐπαισθῆκεν. "εἴθε
 310 ταχύτατα φανῆναι τὴν ἑνδοξὴν ἡμῶν· διαβεβαίωται
 315 τῶν νεῶν ἀποκόψει τὰ ἀκροσόλια καὶ τὰς κορυφὰς, αἰνῶ-
 320 τε καί σεν διὰ ἰχυρὰ πυρός, τὰς δὲ Ἑλλήνας ἀνέλιναι καὶ
 325 αὐταῖς βλαπτομένους τῷ καπνῷ. ταῦτα δεινῶς δίδωκεν καὶ
 330 δεινῶς, μὴ πως αὐτῷ τὰς ἀπειλὰς "ἐκπληρώσωσιν οἱ ἄν-
 335 ἡμῶν δὲ πεπρωμένον ἢ διαφθερῆναι ἐν τῇ Τροίᾳ πόλιν
 340 τῷ ἱπποτάτῃ Ἀργεῖ. ἀλλ' ἀνέστη, εἰ προθυμῶς καὶ
 345 δῖος τὸς Ἑλλήνας καταπονέμενος ἦν· ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ
 350 τῶν Τρώων. καὶ οἱ αὐτῷ μετὰ ταῦτα λέκκη γενήσονται."

ὅτις μηχανῇ τῷ κατὰ πρῶτοντος ἔσαι θεραπεύειν εὐρεῖν.
 ἀλλὰ πολλὸν πρότερον βλεψὺς ὅπως τοῖς Ἕλλησιν ἀποσο-
 βήσῃς τὴν κακὴν ἡμέραν. ὦ μακάριε, ὅντως μὲν σοι πα-
 ῖοι ἐντέλλετο ὁ Πηλεΐδης τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτε σε ἐκ Φθίας⁵⁰
 τῷ Ἀγαμέμνονι παρέπεμψεν. ὦ τέκνον ἐμὸν, δύναμιν
 ἢ τε Ἀθηνᾶς ἢ Ἡρᾶ δώσωσιν, ἂν θελήσωσιν· σὺ δὲ
 τὴν μεγαλόμυχον ὁργὴν ἔπνεχε ἐν τῇ διανοίᾳ· κρείττων γὰρ
 ἢ φίλια. καὶ λῆγε τῆς φιλονεικίας τῆς κακῆς μηχανωμένης,
 ὅπως σε μᾶλλον τιμῶσι τῶν Ἑλλήνων καὶ οἱ νέοι καὶ οἱ γέ-³¹⁰
 γοντες. οὕτως σοι ἐντέλλετο ὁ πρῶτος, σὺ δὲ ἐπε-
 λείδω. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν παύσῃς, ἔσπον δὲ τὸν χρόνον τὸν χα-
 λείον. σοὶ δὲ ὁ Ἀγαμέμνων ἐπάξια δῶρα παρέξει παυ-
 σαμένη τῆς ὁργῆς. ἄγε σὺ μὲν μὲ ἀκασσον, ἐγὼ δὲ ἂν σοι
 καταριθμήσω, ὅποσα ἐν ταῖς σκηναῖς ὑπέχίτο δῶρα ὅσα¹⁵
 Ἀγαμέμνων, ἐπὶ αἰνὸς τριπόδας, καὶ δέκα χρυσῶν τάλαντα,
 καὶ τῆς χρυσῆς δὲ λέβητος εἴκοσι, καὶ δώδεκα ἵππους ἐδραφεύς
 γενναίους, οἳ ἵππῳ τοῖς ποσὶν ἐκίχσαντο. ἐκ ἂν πένης
 γένοιτο ὁ ἀνὴρ ὃς τὰ ταῦτα προσγενήσῃ, ὅδ' ἂν ἐνδεής⁵⁰
 τῷ μεγαλοτίμῳ χρυσῷ, ὅσα οἱ τῷ Ἀγαμέμνονος ἵπποι
 καὶ ἵππῳ τοῖς ποσὶν ἀπηρέχοντο. δῶσαι καὶ ἐπὶ γυναικας
 ἀφύργους, ἔργα ἐπισκευάσας, τὰς ἀπὸ Αἰθιοπίας, ἃς ἤνικα τὴν
 Αἰθιοπὴν τὴν ἐκείνην καθεύδεις, αὐτὸς ἐξελέξατο, αἱ τῆς
 καὶ τῷ κάλλει ἐνίκων τὰ γένη τῶν γυναικῶν. ταύτας³²⁵
 μὲν σοὶ παρέξει, ἐν αὐταῖς δὲ ἔσαι ἦν τότε ἀφείλετο θυγα-
 τὴν τῷ Βρισηΐδῃ. ἐπομίζεται δὲ μέγαν ὄρκον· μηδέποτε
 τῆς κοίτης αὐτῆς ἐπιβῆναι καὶ μιγῆναι ὡς νόμος ἐστὶν ὁ βα-
 ρύς· τὸν τε ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν. ταῦτα μὲν πάντα
 παρεσχόμενα παρέξει· ἐὰν δὲ πάλιν τὴν μεγαλόπολιν τοῦ³³⁰
 Πριάμου οἱ θεοὶ παρέξωσι πορθῆσαι, καὶ πηληριώμενην
 τὰ λείποντα οἱ Ἕλληνες· Τρωϊκὰς δὲ γυναικας εἴκοσιν αὐ-
 τῷ ἐπαλέξωμαι, αἵτινες ἂν μετὰ τὴν Πελοποννησιακὴν Ἑλέ-³³⁵
 νην εὐνοοφύλαται εἰσιν. ἐὰν δὲ εἰς τὸ Ἄργος παραγενώ-
 μηθα τὸ Ἑλληνικόν, τὸ εὐκαρπον καὶ πῖον τῆς γῆς, γαι-
 μήσῃς ἂν αὐτὸ εἴης, τιμήσῃ δὲ σε ἐπ' ὅλης τῷ Ὀρέῃ,
 ὡς [ὅς] αὐτῷ μοιγενῆς ἀνατίθεται ἐν πολλῇ εὐνοίᾳ καὶ
 ἡγάδοις.] τρεῖς δὲ αὐτῷ εἰσι θυγατέρες ἐν τῷ εὐαίε³⁴⁰
 ἱερῷ, ἡ Χρυσόθεμις καὶ ἡ Λαοδίκη καὶ ἡ Ἰφιάνασσος. ἐκ
 τούτων ἦν ἂν ἐθέλῃς γαμετῆν ἄνευ δώρων ἀγχιεῖν πρὸς
 τὸν οἶκον τῷ Πηλεΐδῃ. ὅτος δὲ πρῶτα ἐπιδώσει πᾶν
 πολλόν, ὅσην ἐθέλω τις τῇ ἰδίᾳ ἐπιδῶκε θυγατρί. ἐπὶ δὲ
 σοὶ παρέξει καλῶς οἰκωμένους πόλεις, τὴν τε Καρδαμύλην³⁴⁵
 καὶ τὴν Ἐνόπην καὶ τὴν βοτανῶδην καὶ Φηρέας τὰς θαν-
 μάσις καὶ Ἀνθίαν τὴν βαθεῖς λειμῶνας ἔχουσαν τὴν τε
 Ἰβυλίαν Ἀλφειῶν καὶ τὴν ἀμπελώδην Πήδασον· πᾶσαι δὲ γυ-
 νῆς οἰκῶν τῆς θαλάσσης Πύλα τῆς φαιμῶδας, ἐν αὐ-
 ταῖς δὲ οἰκῶσιν ἄνδρες πολυδρόμιμοι, πολλὰς βόδας ἔχον-³⁵⁰
 τες, οἵτινες ἂν σε διατρέξῃς ὡς θεὸν φιλοτιμώμενόν καὶ ὑπὸ
 τῷ σὺν σκήπτρῳ λαμπρὰς τέλεισσι φέρες. ταῦτά σοι τε-
 λείωσιν ἂν παυσάμενόν τῆς ὁργῆς. εἰ δὲ σοὶ ὁ Ἀγαμέμνων
 μὲν ἐκ ψυχῆς ἡμισέθῃ μᾶλλον, αὐτὸς τε καὶ τὰ τέτα δῶρα,

ἀλλὰ σὺ τὰς λοιπὰς πάντας Ἕλληνας δαμαζομένους ἐλέη-
 σον κατὰ τὸν εἰρητόν, οἳ σε ὡς θεὸν τιμῶσιν· ὅντως γὰρ
 ἐν αὐτοῖς πᾶν μεγάλην δόξαν λάβης, τὰ τῶν γὰρ τὸν Ἐκ-
 50τορα φρονέουσι ἂν, ἐπειδὴ πᾶν πλησίον ἔλθοι· μανίαν
 ἔχων ὀλεθρίαν, ἐπειδὴ ὁδὸν λέγει ὁμοῖον ἑαυτῷ εἶναι τῶν
 Ἑλλήνων, ὅς ἐνταῦθα αἱ νῆες ἔφερον. πρὸς τῶτον δὲ ἀν-
 ταποκρινόμενος εἶπεν ὁ ταχύπους Ἀχιλλεύς· ὦ εὐγενέστατε
 Αἰετὶς παῖ, μεγαλόβουλε Ὀδυσσεῦ, πρέμει μὲν δὴ τὸν λό-
 310γον ἀποτόμως ἀπαρνησάμενος, καθάπερ φρονῶ καὶ ὡς τετε-
 λειωμένον γινώσκω, ὥς μὴ μοι πολυλογίᾳ παρακαθήμε-
 νοι ἐτέρωθεν ἄλλοι. ἐχθρὸς γάρ μοι ἐστὶν ἐκείνος ὁμοῖος
 ταῖς τῷ Αἰδῷ πύλαις, ὅς ἄλλο μὲν ἐνθυμείται τῇ διανοίᾳ,
 ἄλλο δὲ λέγει πρηνὲς. ἐγὼ δὲ ἐρῶ ὥστερ μοι φαίνεται εἶναι
 15ἄριστος. ὅτε ἐμὲ τὸν νῖδον Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονα πείσιν
 δοκῶ ὅτε τὰς λοιπὰς Ἕλληνας, ἐπειδὴ ὁδὸν χάρις ἦν
 πολεμῶν τοῖς ἐχθροῖς ἀνδράσιν ἀδιαλείπτως αἶε. ἴση μοί-
 30ρα τῷ μένοντι καὶ εἰ λίαν τις πολεμῶν· ἐν δὲ τῇ μῆτι καὶ
 αὐτῇ τιμῇ καὶ ὁ ἀνδρὸς καὶ ὁ πολεμικός. τίθηναι ὁμοῖος
 ὁ τε ὁρῶν ἀνὴρ καὶ ὁ πολλὰ ἐργασάμενος. ὅδ' ἐμὲ μοι πε-
 ρισσὸν ἐστίν, ἐπειδὴ ἵππῳ ὁδόν ἐστιν ἐν τῇ ψυχῇ, αἱ τῆς
 ἐμῆς ψυχῆς καταφρονῶν ἐν τῷ πολεμῶν. ὥστερ δὲ ἔρηκε
 τοῖς ἱπταῖς μὴ δυνάμεναι νεισοσσοῖς προσερεῖ τροφὴν, ἐπει-
 325δὴν λάβῃ, ἄσπετος δὲ τυγχάνει αὐτῇ, ὅτω καὶ πολλὰς
 μὲν ἄνθρωπος νύκτας διήγον, ἡμέρας δὲ ἡμερωμένους διήγον
 πολυμύζων, ἀνδράσι μαχόμενος ἕνεκα τῶν ἡμετέρων γυναι-
 κῶν. δώδεκα δὲ πόλεις σὺν ναυσὶν ἐπάρησεν ἀνδρῶπων·
 πεζὸς δὲ ἐνδεκά σφην κατὰ τὴν Τροίαν τὴν μεγαλόπολιν.
 330τίθων ἐκ πᾶσιν κυμῆλιον πολλὰ καὶ καλὰ ἔαίρετα λα-
 βόν, καὶ πάντα κομίσας τῷ Ἀγαμέμνονι ἐδίδων τῷ νῖδῳ τῇ
 Ἀτρεΐδῃ· ὅτος δὲ ὑπὸ τῷ ὦν παρὰ ναυσὶ ταῖς ταχέαις
 δεξιόμενος ὀλίγα διένειμε, πολλὰ δὲ κατέχευε, ἕτερον δὲ τοῖς
 335ἀργείοισιν ἐδίδοι τιμὰς καὶ τοῖς βασιλεῦσι. καὶ τότε μὲν
 ἔδρατα κίτται· μόνον δὲ τῶν Ἑλλήνων ἀπ' ἐμῶ ἀφείλετο,
 καὶ κατέχει ἡμάχοιτον τὴν συνήρη. ταύτῃ συναναπαυόμενος
 χαίρει. τί δὲ χρὴ πολεμῶν τοῖς Τροσὶ τὰς Ἕλληνας;
 τί δὲ τὸν λαὸν συναθροίσας ἀνέγαγεν ὡδὲ ὁ Ἀγαμέμνων;
 340οὐ τῆς Ἑλένης ἕνεκα τῆς καλλικόμενης; ἢ μόνον φιλοῖσι
 τὰς γυναικας ἀπὸ πάντων ἀνδρῶπων οἱ νῖοι τῷ Ἀτρεΐδῃ;
 ἐπεὶ ὅστις ἴσθιν ἀνὴρ ἡγάθος καὶ συνετός καὶ σώφρων τὴν
 ἑαυτοῦ φιλήει καὶ φροντίζει, ὥστερ καὶ γὰρ ταύτην ἐκ ψυχῆς
 ἡγάπων καίπερ αἰχμαλώτων ἔσαν. τὰ νῦν δὲ ἐπειδὴ ἐκ τῶν
 345ἡρώων μὲ τὸ γέρας ἀφείλετο καὶ ἡπάτησέ με, μὴ μὲ ἀπό-
 πειραν ποιῶμαι καλῶς εἰδότες· ὁδὸν δὲ με πείσει. ἀλλὰ
 σὺν σὺν Ὀδυσσεὺ καὶ τοῖς λοιποῖς βασιλεῦσι βουλευέσθω ἐκ
 τῶν τῶν ἀποσοβῆσαι τὸ κατ'εἶκόν πῖρ. ὅντως δὴ λίαν
 πολλὰ ἐνέργησε χωρὶς ἐμῶ, καὶ δὴ τίχως φροδοῦμαι καὶ
 350ὁκαμῶμαι τάρηρον ἐπ' αὐτῷ· ἀλατῶν καὶ μεγάλῃν, καὶ σκόλο-
 πους κατέπηξεν. ἀλλ' ὅδ' ὅπως δύνανται τὴν δύναμιν τῷ ἀν-
 δροσόνῳ· Ἐκτωρὸς ἐλέχεν (καλῶν). ἤνικα δὲ ἐγὼ σὺν
 τοῖς Ἕλλησιν ἐμαχόμεν, ἐκ ἡδόναι τὴν μάχην ἀπὸ τοῦ
 τίχως παρορμῶν ὁ Ἐκτωρ, αἶψα ὅσον εἰς τὰς Σκαίᾳς πύ-

355⁵λας αὖ εἰς τὴν ὁρὴν παρῆγεντο. ἔκει ποτὶ ὑπαῖξ ἔμεινε, μόλις δὲ με ἐξέφυγε τὴν ὁρμήν. τὰ νῦν δέ, ἐπειδὴ ἡ βέλαια πολέμειν τῷ ἡρώδῃ. Ἐκτορι, αὐτὸν ἱερὰς θυσίας τῷ Αἰθίοις αὖ πᾶσι τοῖς θεοῖς, σωρεύσας καλῶς τὰς ναῦς, ἐπειδὴν εἰς τὴν θάλασσαν καθελκύσω, ὅψει, ἐὰν ἰθὺς 360⁵ ἐάν σοι ταῦτα μέλη, ὅρθου πᾶν ἐπὶ τὸν ἰχθύος ἔχοντα Ἑλλήσποντον πλεῖστας ναῦς τὰς ἑμὰς, ἐν αὐταῖς δὲ αὖ τὰς ἄνδρας κωπηλατῆσαι προθυμαμένους. ἐάν δὲ εὐπλοῖαν παράγῃ ὁ ἑνδοξος Ποσειδών, ἡμέρη ἂν τρίτῃ εἰς τὴν λι- 365⁵λά, ἢ κατέλιπον ἐνταῦθα παραγενόμενος. ἕτερον δὲ ἐκ τῶν ἐνταῦθα χρυσὸν αὖ χαλκὸν πυρρὸν αὖ γυναικας κυλλίζοντας αὖ λαμπρὸν σιδήρον ἀπαγάγω, ἅτινα ἔλαβον. καὶ 370⁵ ὑπερ μοι γέρας ἔδωκε, αὖ ἐκ δυνάμεως μεθ' ἑβρεως ἀφείλετο ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρείδου. διὰ πάντα 375⁵ ὅσα παγγελάτε καθὼς ἐντέλλομαι. φανερώς, ὅπως αὖ οἱ λοιποὶ ἐκ αὐτῷ ὀργίζωντο Ἑλλήνες, ἐάν πῶς τινα τῶν Ἑλλήνων ζῆ ἐκπύει ἐξέπατῃσιν αἰὲ τὴν ἀναιδείαν ἐνδεδυμένους. ἀλλ' οὐδαμῶς ἂν ἔμοιγε ἰχθύος καίπερ ἀναιδὴς ὑπάρχων εἰς ἄνθρωπον θεοθῆναι. [ἐδὲ κατὰ τι αὐτῷ βελὺς συλλογισομαι ἐδὲ δὴ πρῶτον]. ἔξηπάτησε γὰρ δὴ με αὖ ἡμαρτεν. 380⁵ ἔδομῶς δὲ πάλιν ἐξαπατήσοι λόγοις. ἀρεκτόν δὲ αὐτῷ, ἀλλὰ ἦστος φθιρέθω. τὴν γὰρ αὐτὴ δυνάμειν ἐξείλετο ὁ βουλευτικὸς Ζεὺς. ἔχθισα δὲ μοι αὐτὴ τὰ δῶρα, τιμῷ δὲ αὐτὸν ἐν μοίρᾳ θανάτου. ἐδὲ ἐάν μοι δεκάκις αὖ εἰκοσάκις 385⁵ ὅσα ταῦτα παρᾶχοι. ὅσα τε αὐτῷ νῦν ὑπάρχει αὖ εἴ ποθεν ἕτερα προσγένοιτο, ἐδ' ὅσα εἰς Θήβας τὰς Αἰγυπτίας, ὅσα πλεῖστα ἐν τοῖς οἴκοις κτήματα κῆταιν αἰτίνες Θῆβαι ἐκατόμυτλοι λέγοντο. 390⁵ δὲ ἐν ἐκάστῃ ἄνδρες ἐξέχοντο σὺν ἵπποις αὖ ἄρμασιν. ἔδὲ ἐάν μοι τοσαῦτα παρᾶχοι ὅποσα ψάμαδος αὖ κόνις, ἐδ' ἔτιος ἂν τὴν ἑμὴν ψυχὴν κατακτείνω ὁ Ἀγαμέμνων, πρὶν ἢ πῶς ἐμοὶ ἀποδοῖναι τὴν ὀδυνήραν ἔβριν. τὴν δὲ θυγατέρα πρὸς γάμον αὖ λαμβάνω τῷ Ἀγαμέμνῳ. 395⁵ ὅστις δὲ εἰ τῇ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ εἰς τὸ κάλλος ἐξισοῖτο, τὰς δὲ πρῶξεις Ἀθηνῶν τῇ εὐφροδάλμῳ ἐξισοῖτο. ἐδ' ἔτιος αὐτὴν γαμῶ. ἔτος δὲ ἄλλον τῶν Ἑλλήνων ἐκλεξάσθω, ὅς αὐτῷ ἐφαρμόξει αὖ ὅς βασιλικώτατός ἐστιν. ἂν γὰρ δὴ με οἱ θεοὶ σώσωσι αὖ εἰς τὸν οἶκον παρῆγνομαι, Πηλεὶδὲς ἂν 400⁵ μοι μετὰ ταῦτα γυναῖκα λήψω αὐτὸς πρὸς γάμον. πολὺ γὰρ Ἑλληνίδες εἰσὶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα αὖ Φθίαν, θυγατέρες ἄριστον, οἵτινες πόλεις φυλάττεισι (σώζουσι). τέτων ἦν ἂν ἐθελήσω προσφιλῇ ποιήσομαι γαμέτην. ἐκίσει δὲ 405⁵ μοι κατὰ πολὺ ἐφορμῇ ψυχὴ ἢ ἄνθρωπος γήματι νόσοιμον γυναῖκα πρὶν περᾶν ἡμοῖ. ἐν τοῖς κτήμασιν εὐφραίνεσθαι, ἅπτερ ὁ γέρον ἐκτίσεται Πηλεὶδης. αὖ γὰρ ἐμοὶ τῆς ψυχῆς ἀντάξια ἐδ' ὅποσα λέγῃσι τὴν Τίον κικτῆσθαι τὴν καλῶς οἰκαμένην πόλιν τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς εἰρήνης, πρὶν 410⁵ παραγίνεσθαι τὰς Ἑλλήνας, ἐδ' ὅποσα ὁ λήθωνος βασιλεὺς 415⁵ Ἀπόλλωνος ἐντὸς κατέχει, τὸ καθαρὸν Ἀπόλλωνος, ἐν Πυθοὶ τῇ περὶ ὁδοῖ. ἐκ ληστίας μὲν γὰρ βούε καὶ εὐτραφεῖς Πάριον αὖ ἡ δεινὴ Περσεφόνη. τότε ἐμοὶ ἔλαττο.

πρόβατα ἰδιόκτητοί τε λέβητες αὖ ἵπποι. ἔανθοντοί τε ψυχὴ δὲ ἀνδρὸς εἰς τέλειω ἔλθειν ἔτε ἐκ ληστίας. ἔτε πάλιν ληπτή, ἐπειδὴν ὑπαῖξ παρῆλθον τὸν περὶ τῶν ἰχθύων ὁδόντων. ἡ μήτηρ γὰρ με ἡ θεὰ ἔλεγε Θέτις. ἡ πρόπες δύο μοίρας φέρειν τῆς τῶν θανάτου τέλειω. μὲν αὐτόθι μένων περὶ τὴν τῶν Τρώων πόλιν μάχωντο. ἀπώλετο μὲν μοι ἡ ἐπὶ ἄνοδος, ἡ δὲ δόξα ἀδύνατος. ἐάν δὲ εἰς τὴν οὐκίαν παρῆγνομαι εἰς τὴν προσφιλῇ. 420⁵ ἀπώλετό μοι ἡ ἀγαθὴ δόξα, ἐπὶ πολλὴν δὲ μοι χροῖον ἡ ζωὴ γενήσθω, ἐδ' ἂν με ταχέως τὸ τέλος τοῦ θανάτου καταλάβοι. αὖ δὴ ἂν τοῖς λοιποῖς ἐγὼ παρῆγομαι εἰς τὰ οἶκον ἀποπλεῖν, ἐπειδὴ ἔδομῶς εὐφραντοί τε χεῖρα ἐπέθηκε αὖ ἐνδυναμώθησαν οἱ λαοί. ἀλλ' ἡμῶς μὲν πορευθέντες τοῖς ἡριεῖδοι τῶν Ἑλλήνων τὴν ἄγαν ἀπαγγελάτε — τῷ γὰρ τιμὴ ἐστὶ τῶν γερόντων —, 430⁵ ἕτερον σκέπτωντο ἐν ταῖς διανοαῖς βαλὴν κρείττω, ταῖς βυθίαις ναυσὶν, ἐπὶ ἄδομῶς αὐτοῖς αὐτῇ Ἑλλάδι ἦν τὴν ἐβελείσαντο, ἐμὰ σφόδρῳ ὀργισθέντος. ὁ Φοῖβε, αὐτόθι παρ' ἡμῶν καταμένων κοιμηθῆτω, ὥπως μοι ἐν ταῖς ναυσὶν εἰς τὴν προσφιλῇ πατρίδι ἀκολουθῇ. 440⁵ ἐν βέλῃ. ἔδομῶς γὰρ αὐτὸν ἀναγκάσω. ὁδὸς αὐτοῖς δὲ πάντες ἀχανεῖς ἐγένοντο τῇ σιωπῇ, τὸν λόγον δὲ μῦσαντες. πᾶν γὰρ ἰχυρῶς ἀπρηνήσθητο. βραδέως δὲ κρείττω ὁ προσβύτης ὁ ἱππικὸς Φοῖνιξ, δάκρυα ἀνιόντων περιεσῶς γὰρ ἐφοβέτο διὰ τὰ πλοῖα τῶν Ἑλλήνων. 450⁵ δὴ τὴν ἐπὶ ἄνοδον ἐν ταῖς διανοαῖς ὁ λαμπερότατος ἐνέειπε αὖ ἐκείνῳ παντέλῳς βοηθεῖν ταῖς ταχέως τῶν ἀφανισκόντων πῦρ βέλει, ἐπὶ ἡ δὲ ὁργὴ ἐνέπεισε τῇ πῦρ ἂν μετὰ ταῦτα ἀπὸ σῶς προσφιλέας τῶν ἀπολειφθέντων. 460⁵ μόνος; σοὶ δὲ με ἔπειπεν ὁ προσβύτης αὖ ἱππικὸς τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτε σε ἐκ Φθίας τῷ Ἀγαμέμνονι παρῆγομαι. σμακρότατον, ἐδὲ μοι ἐπιστάμενον τῷ χαλεπῷ με ἐδὲ τῶν δημηγορούντων, ὅπως οἱ ἄνδρες διατρέποντες 470⁵ χροῖ, διὰ τὸτό με προέπειπε διδάσκειν ταῦτα πάντα. τῶν γων τε διδάσκαλον εἶναι αὖ ὅσην δραστικὴν ἐργασίαν. ἂν μετὰ ταῦτα ἀπὸ σῶς ὁ προσφιλέατον τῶν ἀπὸ τῶν γῆρας ἀφελὼν ποιήσιν νέως ἐκμαλόντα, ὅποσον ἐν πρῶτοις ἀπλῆπον τὴν καλλιγένηα Ἑλλάδα, φέρων τὰς 480⁵ λονεικίας τῷ πατρὶ. Ἀμύντορος τῷ Ὀρμένῳ πατρὶ. 490⁵ μοι περὶ τῆς παλλὰκιδος ἀργυρῆς τῆς καλλικίμης, τὸς ἐφίλει αὖ ἡτῆμαζε τὴν ὁμόκοιτον μητέρα τὴν ἑμὴν αὐτὴ δὲ αἰὲ μὲ παρῆκαλει ἱκετεύουσα πρὸ τῶν ἰχθύων. 500⁵ παλλὰκιδι μιγῆναι, ἵνα μισήσῃ τὸν γέροντα. ταῦτα ἐπὶ ὠδῃν αὖ ἔκρηξα. πατὴρ δὲ ὁ ἐμὸς εὐδελὸς ὑπονοήσας παλλὰκιδος 510⁵ κατῆλθε, αὖ τὰς μισήσας ἐπεκαλεῖτο Ἑρηνῆς, μὴ ποῖν τοῖς ἐμοῖς γόνυσιν ἐπικαθίσαι προσφιλῇ νύκτον. 520⁵ ἐμὰ 530⁵ γονυῖα. ἐπὶ τῇ δὲ οἱ θεοὶ τὰς ἀράς, ὅτε κατέλθῃ.

τῶς κατείχετο ἐν ταῖς διανοαῖς ἡ ψυχὴ τῷ πατρὶς ἐρ-
 ρισμένη κατὰ τὰς οἰκας ἀναστέφει. ὅντως πολλοὶ μὲν
 οἱ αἰσῶται καὶ ἀδελφῶν υἱοὶ περὶ ἡμῶν οὗτοι "αὐτόθι παρακα-
 λῶντες κατεῖχον ἐν τοῖς οἴκοις· πολλὰ δὲ εὐτραφῆ πρό-
 βαια καὶ ἐλικόποδας μέλανας βύς ἐσφαζόν· πολλοὶ δὲ χοί-
 ροι θάλλοντες τῷ λήπῃ ὀπιώμενοι ἐξετείνοντο διὰ τῆς φλο-
 γῆς τῆς πυρᾶς· πολλοὶ δ' ἐκ τῶν πίδων οἶνον ἐπινον τίτῃ
 τοῦ γέροντος. "ἐπὶ ἐννέα δέ μοι νύκτας παρ' αὐτῷ παρε-
 κομῶντο τὰς νύκτας· οἱ μὲν ἐκ διαδοχῆς τὰς φυλακὰς
 ἐγείλαντο· ὑδέποτε δὲ ἐσβέβη τὸ πῦρ, ἄλλο μὲν ἔπιδε τῇ
 θύρῃ τῆς αὐλῆς τῆς ἀσφαλῆ περιβολῶν ἐξέσσης, ἕτερον δὲ
 ἐν τῇ προαίῳ ἐμπροσθεν τῶν τῷ θαλάμῳ θυρῶν. ἀλλ'
 ὅταν ἡ δεκάτη μοι ἐπείνετο σκοτεινὴ νύξ, καὶ τῇ κατὰ
 ἐγὼ τῷ οἴκῳ τὰς θύρας ἀσφαλῶς ἡρμοσμέναις ἀνοίξας ἐξῆλ-
 θον, καὶ ἐπερὶ θάλαμῳ τὸ περιβόλαιον τῆς αὐλῆς ἐνκόλωσας,
 λαβὼν τὰς φυλακὰς ἀνδρας καὶ τὰς δούλας γυναῖκας, ἐφει-
 γον μετὰ ταῦτα ἄποδεν διὰ τῆς πλατείας Ἑλλάδος, εἰς
 τὴν Θώλῃν δὲ παρεγενόμην τὴν μεγαλόβολον, τὴν μητέρα
 τῶν προβάτων, "πρὸς Πηλεῖα τὸν βασιλέα· ἔτος δὲ με-
 προθύμως ὑπεδέξατο, καὶ ἡγάγησέ με καθάπερ πατὴρ ἰδίον
 παῖδα ἀγαπῇ μόνον μονογενῆ ἐπὶ πολλοῖς κτήμασι, καί με
 πλείσιον ἐποίησε, πολλὸν δέ μοι παρέχευε λαόν· ὅκνην δὲ τὰ
 ἔσχατα μέρη τῆς Θώλῃς, τῶν Δολόπων βασιλείων. "καὶ σε
 τοῖτον ἐποίησα ὡς τοῖς θεοῖς ὅμοιον Ἀχιλλεῦ, ἐκ ψυχῆς
 ἀγαπῶν, ἐπειδὴ ἐκ ἡθίλης σὸν ἄλλω ἔτι εἰς τὴν ὥραν πο-
 ρεύσθηναι ἔτε ἐν τοῖς οἴκοις γένεσθαι, πρὶν ἢ εἶτε δὴ σε
 ἐπὶ τοῖς ἔμοις ἐγὼ γόνυσαι καθίσαις προσφάτω κορέσασθαι
 τῶν ἀποκόπων καὶ οἶνον ἐπιχέων. "πολλὰ μοι κατέβριξας ἐπὶ
 ταῖς σῆθις τὸν χιτῶνα τῷ οἶνῳ ἀπεμῶν ἐν τῇ χαλεπῇ
 παιδοτροφίῃ. ἔτις ἐπὶ σοὶ μάλα πολλὰ ἔπαθον καὶ πολλὰ
 ἐκπαύσα, ταῦτα ἐννοῶν ὅτι μοι ὕδαμῳ οἱ θεοὶ παῖδα
 παρέχον ἐξ ἐμῶν. ἀλλὰ σὲ παῖδα ὡς τοῖς θεοῖς παρὰ-
 ἡμῶν Ἀχιλλεῦ ἐποίησεν, ἵνα μοι ποτε τὸν ἀρετῆ ὕλε-
 θρον ἀποσβέσσης. ἀλλ' ὡς Ἀχιλλεῦ καταπράυνον τὴν με-
 γάλῃν ὀργήν· καὶ γὰρ χορὴ σὲ ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἔχειν. ἐμὲ δὲ
 οἱ καὶ θεοὶ αὐτοί, ὧν καὶ ἡ ἀρετὴ μέλῳ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ
 ἀνδράμια. καὶ τῆς μὲν θυσιᾶς καὶ εὐχαῖς προσήναι· καὶ τῇ
 ἀπονδῇ καὶ τῇ ἀναθνήσκῃ παραπείθεσθαι ἀνθρώποι παρα-
 καλῶντες, ὅπου τις παραβῇ καὶ ἀμάσῃ. καὶ γὰρ θῆαι ὑπέρ-
 χουσιν αἱ Αἰταί, τῷ μεγάλῃ θυγατρὶ Αἰδῷ, χωλοποιοὶ τε
 ὀντίδας ἔχουσιν καὶ διῶροφοὶ τὰς ὀφθαλμούς· αἵτινες καὶ εἰς
 ἑσπέρῳ βλάβης φροντίζουσι παραγενόμενοι. "ἡ δὲ Αἰη-
 ἰχρὰ τέ ἐστι καὶ ἐγὼ τοῖς ποσὶ· διὰ τὸ τοῦ πύσου κατὰ
 πολλὰ προλαμβάνει· καταλαμβάνει δὲ καὶ ἐπὶ πᾶσαν γῆν
 βλάπτουσα τὸς ἀνθρώπους· οὗτοι δὲ ἰὼν μετὰ ταῦτα. ὅς
 μὲντοι αἰδέσθῃ τὰς θυγατέρας τῷ Αἰδῷ πλείον ἐλθέσθαι,
 οὐδέποτε μεγάλως ὀφείλῃσιν καὶ τῆς ἡκασαν εὐχομένης. "ὅς δ'
 ἐν ἀπαρνήσῃ καὶ σκληρῶς ἀπειρή, παρακαλῶσι δὲ οὗτοι
 τὸν Αἰα παρὲνθῆσαι τὴν βλάβην ἐπακολεσθῆσαι, ὅπως
 ἡμποδισθῇ ἀποδῶ τιμωρίαν. ἀλλ' ὡς Ἀχιλλεῦ παρὰ καὶ
 σὺ τὰς Αἰδῷ θυγατέρας τὸ ἀκολοθεῖν τιμὴν, ἢ καὶ τῶν

τοῖς θεοῖς πολλὰ λυπημένη ἤρχετο διὰ τὸν τῷ ἀδελφοῦ
φόνον, πολλὰ δὲ καὶ γῆν τὴν πολλὰς τρέφουσαν ταῖς χειρσίν
ἐπληττειν, ἐπικαλεῖσθαι τὸν "Αἰδὼν καὶ τὴν φοβεράν Περσεφό-
570νην, "ἐπὶ τῶν γονάτων καθέζομένη — ἐβρέχοντο δὲ αἱ
κόλποι τοῖς δάκρυσι —, τῇ παιδί δῶναι θάνατον. ταύτης
δὲ ἐκ τῆ σκοτίας φοιτῶσα ἡ Ἐρινός ἤκουεν ἐκ τῆ σκοτίας,
σκληρὰν ψυχὴν ἔχουσα. τῶν δὲ περὶ τὰς πόλεις ταχέως
ταραχὴ ἔκτοπος διαγέσθη τῶν πύγων καταβαλλομένων. 615
575 τῶν δὲ παρεκάλειν οἱ γηραιοὶ τῶν Αἰτωλῶν, ἔπιμπον δὲ
τὰς τῶν θεῶν ἱερεῖς τὰς βελτίδας, ἐξελεῖν καὶ βοηθῆσαι,
ἐπαγγιλλόμενοι μέγα δῶρον. ὅπως λιπαρώτατον πεδίον τῆς
ἐπερίεξαι Καλυδῶνος, ἐκεῖ αὐτὸν ἐκέλευον κληῖρον περικαλλῆ-
580 ῖν ἐπιλέξασθαι πεντήκοντα πλέθρων, τὸ μὲν ἡμισυ οἰνοφόρον
πολλὰ δὲ αὐτὸν ἰκέτευεν ὁ ἔντιμος ἱππότης Οἰνέας τῆς
φιλίας ἐπιβεβηκὼς τῇ ὑψηλοτέρᾳ οἴκῳ, τινάσσων τὰς κε-
κολλημένους θύρας, ἵκετεύων τὸν υἱόν. πολλὰ δὲ τῷ αὐτῷ αἱ
585 αὐτοῖς καὶ ἡ σεβασμία μήτηρ παρεκάλειν. ἔτος δὲ μάλλον
ἐπημνέτο. πολλὰ δὲ οἱ ἑταῖροι, οἳ αὐτῷ κηδεμονικώτατοι
καὶ προσφιλέστατοι ἦσαν ὑπάντων. ἀλλ' ἔδ' ἔτιω τότε τὴν
ψυχὴν ἐν ταῖς διανοαῖς ἐπιθῶν, ἔως ὅτε δὴ ὁ οἶκος συνε-
χρῶς ἐλιθάζετο, ἔτοι δὲ ἐπὶ τῶν πόργων ἀνέβαινον οἱ Κε-
590 ροῖται καὶ ἐν ἐπιμύρων τὴν μεγάλην πόλιν. "καὶ τῆναικα ὅτε
τὸν Μελέαγρον ἡ καλλέωνος γαμετὴ παρεκάλει δδουρομένη,
καὶ αὐτῷ διηγέσασθαι ἅπαντα τὰ κακά, ὅσα ἀνθρώποις συμ-
βαίνει ὧν ἡ πόλις ληφθεῖη. τὰς μὲν ἄνδρας κτείνουσι, τῆς
δὲ πόλιν τὸ πῆρ ἀφανίζει, καὶ τὰ τέκνα ἄλλοι λαμβάνουσι καὶ
595 ἡρώτας ἐπὶ τῶν γυναικῶν. "τότε δὲ ἐταράχθη ἡ ψυχὴ ἀκου-
τιζομένη τὰ δεινὰ ἔργα. ὥρμησε δὲ πορευθῆναι, τῷ σώ-
ματι δὲ τὰ ὄπλα ἐνεδύσασθαι τὰ καλά. ἔτιω ἔτος μὲν τοῖς
Αἰτωλοῖς ἀπισθῆσαι τὴν κακὴν ἡμέραν, νικήσειν ὑπὸ τῆς
ἐκαστοῦ. εἴτω δὲ ἰθαμῶς τὰ δῶρα ἱκετεύοντα τὰ πολλὰ
600 ὁσὲς χαροποιᾷ, ἀλλὰ καὶ ἔτιω τὸν πόλεμον ἔπαισεν. "ἀλλὰ σὺ
μηδαιῶς μοι ταῦτα διανοῦ ἐν ταῖς διανοαῖς, μηδὲ σε ὁ
δαίμων ἐνθάδε κατάχοι ὃ προσφιλέστατε. κακὸν δ' ἂν εἴη
ταῦτο, ταῖς ναυσὶ κοινομένης βοηθῆσαι. ἀλλὰ μετὰ δῶρων
ἐλθέ. ἐπ' ἵσσης γὰρ σε θεῶν τιμήσασιν οἱ Ἕλληνες. εἰ δὲ
χωρὶς δῶρων τὸν πόλεμον τὸν ἀνδρωπόροφρόρον ὑπεισέλ-
605 θης, "ἐκεῖ ὁμοίως τιμηθήσῃ καίπερ τὸν πόλεμον ἀποσα-
βήσας." πρὸς τῶτον δὲ ἀνταποκρινόμενος εἶπεν ὁ ταχύπους
Ἀχιλλεύς "ὦ Φοῖνιξ τροφεῦ γηραιέ, εὐγενέστατε, ἔδαμῶς
610 μοι ταύτης χρεῖα τῆς τιμῆς. βέλομαι δὲ τιμηθῆναι τῇ τῷ
Ἀῶς βασιλείᾳ, ἥτις με καθεῖξαι παρὰ ταῖς ναυσὶν, ἔως ἂν
διοῖ ἀναπνοή. "ἐν ταῖς σήμεραις με παραμένη καὶ τὰ γόνυτά μοι
ἐρῶμενα ἦ. ἀλλὰ δὲ σοὶ ἐρῶ, σὺ δ' ἐν ταῖς διανοαῖς ἐν-
615 δε ταῖς σάϊς. μή με λήπει τὴν ψυχὴν κλαίων καὶ λυπο-
μένος, τῷ τῷ Ἀτρέως τῷ ἡμιθέῳ χαριζόμενος. ἔδαμῶς
δὲ σε χοῖ τῶτον ἀγαπῶν, ἵνα μή μοι ἰχθυὸς γενήσῃ ἐπι-
620 στήναι. "καλὸν σοὶ σὺν ἡμοῖς τῶτον λυπεῖν ὅς ἂν ἐὰν λυπῇ.
ἐπ' ἵσσης ἐμοὶ βασιλεῦ καὶ τὸ ἡμισυ μερὸς τῆς τιμῆς. σὺ-
τοι δὲ ἀπαγγεῖλαι. σὺ δὲ αὐτῷ μένων κοιμήσῃ ἐν ἐρωμένη

μαλακῇ. ὁμῶς δὲ τῇ ἡμέρᾳ φαινόμενη βαλευσάμεθα καὶ
625 οὐρευσάμεθα ἐπὶ τὰ οἰκῆα ἡ μένωμεν." εἶπε, καὶ τῷ
τροχῷ ἔτος ταῖς ὁφείουσιν ἐπένευσεν μετὰ σωτῆς τῷ
νικῇ ἐρῶσαι πυκνὴν κοίτην, ὅπως τάχιστα ἐκ τῆς σκηνῆς
τῆς ἐπανάδοι φροντίσωσιν. ἐν ταῖς δὲ ὁ Αἴλιος ὁ ἰοῦντος
τῷ Τελαμῶνος εὐδὸς λόγον ματέπειν. "ὦ εὐγενέστατε, ἄλλοι
630 νίε, πολέβου Ὀδυσσεῦ, "πορευθῶμεν. εἰ γὰρ δοκεῖ ἐν
βλόχῳ τέλος ταύτῃ τῇ ὁδῷ τελεῖσθαι. ἀπαγγεῖλαι δὲ τα-
τατα πρέπει τὸν λόγον τοῖς Ἕλλησι καίπερ ἐκ ἀνάγκης
ὄντα, οἵτινές περ νῦν καθήρην ἀπεκδιχόμενοι. ὁ δὲ Ἀχιλ-
λεύς ἀνήμερον ἐν ταῖς διανοαῖς ἐτίθετο τὴν μεγαλόφρον
635 οὐρήν, "ὁ δεινός, ἔδδ φροντίζει τῆς φιλίας τῶν ἑταῶν
ταύτης, οἳ αὐτὸν παρὰ ταῖς ναυσὶν ἐπιμύων ἐξέχουσι, τῶν
λοιπῶν, ὁ ἀνηλεὲς. καὶ τις μὲν ὑπὲρ ἀδελφικῆς φιλίας τιμω-
ρίαν ἢ παιδὸς ἰδίᾳ ἐδίξαστο ἀποθανόντος. καὶ δὴ ἔτος
640 ἐν πλήθει μένει αὐτόθι πολλὰ ἀποδῶς, "τοῦτε δὲ ἐπὶ
τέχευ ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ ἡ αὐθάδης ἀντέκτισιν ὀδύνης
νῆ. σοὶ δὲ ἀκατάπαυστον κακὸν χόλον ἐν τῇ καρδίᾳ αἰσῶν
ἔθεντο ὑπὲρ κόρης μιᾶς. τὰ νῦν δὲ σοὶ ἐπὶ ταῖς παρὰ
645 λίαν βελτίδας ἄλλα τε πολλὰ πρὸς ταύταις. σὺ δὲ ἡμῶν
ποιήσῃ τὴν ψυχὴν, "ἀλλέσθῃ δὲ καὶ τὴν οἰκίαν. ἔλθῃ
τὴν αὐτὴν σοὶ εἰρήνην ἐσμέν ἐκ τῆς πλήθους τῶν Ἑλλήνων,
δοκοῦμεν δὲ σοὶ κατὰ πολὺ τῶν λοιπῶν ἀκλειέτατοι ἴσθαι
650 καὶ προσφιλέστατοι ὅποσοι οἱ Ἕλληνες." πρὸς τῶτον δὲ ὁ
ταχύπους Ἀχιλλεύς "ὦ Αἴαντα ἀνταποκρινόμενος εἶπεν ὁ
γενέστατε Τελαμῶνος υἱέ, βασιλεῦ τῶν λαῶν, "ἅπαντα
καθηκόντως ἔδοξας εἰρηκέναι ἀλλὰ μοι πληροῦς ἡ καρδία
655 τῇ ὁργῇ, ὅταν ἐκείνων μνησθῶμαι, πῶς με ἀδόκητοι
τοῖς Ἕλλησιν ἔκρινεν ὁ Ἀγαμέμνων ὡς τινὰ ἀντιοικον
μέτοικον. ἀλλ' ὑμῖς πορεύεσθε καὶ τὴν ἀγγελίαν ἀπαγγε-
660 λαιτε. "ὁ γὰρ πρότερον τῶ πολλῷ φροντῶν τῷ ἡμιθέῳ
πρὶν ἢ τὸν υἱόν τῷ Πριάμῳ τῷ συνετῷ τὸν ἔκτορα
ἐνδοξόν ἐπὶ τε τὰς σκηνὰς τῶν Μυρμιδόνων καὶ τὰς να-
665 παραγενέσθαι ἀποκτείνοντα τὸς Ἕλληνας, καὶ κατακτείνοντα
νυκτὶ τὰς ναῦς. περὶ δὲ τῇ ἐμῇ σκηνῇ καὶ τῇ βασιλείᾳ
τὸν ἔκτορα καὶ προθυμώμενον τῇ μάχῃ κωλυθῆναι ἐκ
λαμβάνω." εἰπὼς εἶπεν. ἔτοι δὲ ἔκτος λαβὼν πατήρ
670 ἐρογγύλον δύσαντες παρὰ τὰς ναῦς εἰς τὰ πῆλιν ἐπορεύ-
σαν. ἡγεῖτο δὲ Ὀδυσσεύς. ὁ δὲ Πάτροκλος τοῖς ἑταῶν
καὶ ταῖς δούλαις ἐκέλευσε τῷ Φοῖνικι ἐντρέψασθαι πυκνὴν
675 ἡν λην ταχύτατα. "αὐτοὶ δὲ περιθόμηναι ἐξωσαν καὶ
ὡς ἐκέλευσε, κώδια καὶ βεβαμμένον ἱμάτιον καὶ λην ἡν
πλωμα, ὅπως ὁ πρὸς βύτης ἐκοιμήσθῃ. [καὶ τὴν ἰνδοῦσαν ἡν
680 ἡν ἀνέμενον. ὁ Ἀχιλλεύς δὲ ἐκείθεν δεινὸν ἐν τῷ ἑσπέρῳ
τόπῳ τῆς σκηνῆς. τότε δὲ προσεκοιμήθη γυνὴ ἡν
685 Ἀλκυονίδα ἡγάγε, τῇ Φοῖνικας ἡ θυγάτηρ, ἡ εὐσπείρου
Διομήδῃ. ὁ δὲ Πάτροκλος ἐξέφωθεν ἐκοιμήσθῃ. παρὰ
τῷ δὲ δὴ Ἰφίτις ἡ εὐκλῆτος, ἡν αὐτῷ παρέχεν ὁ ἑταῶν
690 Ἀχιλλεύς τὴν Σκῆρον πορθήσας τὴν ὑψηλὴν, τοῦ ἔκτορα
τὴν πόλιν. ἔτοι δὲ δὴ ἡνέκα ἐν ταῖς σκηναῖς τῷ Ἀχιλ-
695 λεύῳ πυρρὸς πυρρὸς πυρρὸς πυρρὸς πυρρὸς πυρρὸς πυρρὸς

δοῖπραξεν ὁ τῷ Αἰ φίλος τὸς υἱὸς τῶν Ἑλλήνων, "μάτην, ἔτε θεὸς υἱὸς ὢν προσφιλὴς ἔτε θεῷ. ἔργα δὲ ἱπρῶζεν δὸσα λέγω φροντίσειν τοῖς Ἑλλήσιν ἐπὶ πολλὴν καὶ μακρὸν χρόνον· τόσα γὰρ κακὰ ἐποίησε τὸς Ἑλληνας. ἀλλ' ἀπὸ τῶν τὸν Αἴαντα καὶ τὸν Ἰδομενεῖα κάλεσον, ταχέως τρέχοντες· 55 ἐπὶ τὰς ναῦς· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸν ἑνδοξὸν Νέστορα "πορεύσομαι καὶ παραορῶ ἀναστῆναι, ἐάν γε θέλῃ παραγενέσθαι εἰς τὸ τῶν φυλάκων μέγα τάγμα καὶ ἐντελευτάσθαι. ἐκείνῳ γὰρ ἂν μά- 60 λιστα πεισθῇεν· τότε γὰρ ὁ υἱὸς προσάσσει τοῖς φύλαξι καὶ τῷ Ἰδομενεῖος ὁ Θερσίππων ὁ Μηριόνης· τέτοις γὰρ ἐπιτρέ- 65 ποίωμεν μάλιστα." πρὸς τῆτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ γενναῖος Μενέλαος "πῶς γὰρ μοι τῷ σὺ λόγῳ προσάσσεις καὶ παρακλεύεις; αὐτόθι καὶ μένω ἐν τοῖς φύλαξι παρυμέ- 70 ρων ὥς ἂν ἔλθῃς, ἢ δρόμῳ ἐπὶ σὲ πάλιν, ἐπειδὴν καλῶς αὐτοῖς διορίσωμαι." πρὸς τῆτον δὲ πάλιν εἶπεν ὁ βασιλεὺς 75 125 130 135 140 145 150 155 160 165 170 175 180 185 190 195 200 205 210 215 220 225 230 235 240 245 250 255 260 265 270 275 280 285 290 295 300 305 310 315 320 325 330 335 340 345 350 355 360 365 370 375 380 385 390 395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445 450 455 460 465 470 475 480 485 490 495 500 505 510 515 520 525 530 535 540 545 550 555 560 565 570 575 580 585 590 595 600 605 610 615 620 625 630 635 640 645 650 655 660 665 670 675 680 685 690 695 700 705 710 715 720 725 730 735 740 745 750 755 760 765 770 775 780 785 790 795 800 805 810 815 820 825 830 835 840 845 850 855 860 865 870 875 880 885 890 895 900 905 910 915 920 925 930 935 940 945 950 955 960 965 970 975 980 985 990 995 1000

δύο μοιρῶν, ἡ τρίτη δὲ μοῖρα ὑπολλέλειπ'· ἥτως εἰπόν-305 τάρκῃς ἔσαι· "παράγω γ' ἄρμα καὶ δύο μεγαλοτραχέων
 255 τες ἐν τοῖς ὄπλοις τοῖς φοβεροῖς ἐδύθησαν· καὶ τῷ μὲν
 Διομήδεϊ ἔδωκεν ὁ καρτεροπόλεμος Θρασυμήδης ἕλφος
 ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον — τὸ δὲ ἴδιον αὐτῷ παρὰ τῇ
 νηϊ κατελείφθη — καὶ ὑσπίδα· περὶ δὲ τῇ κεφαλῇ αὐτῷ πε-
 ρικεφαλαίαν ἐπέθηκε βοείαν, χωρὶς λόφου καὶ προμετωπίδος, 310
 ἣτις κατατύβῃ ἦτοι... καλεῖται, φυλάττει δὲ τὰς κεφαλὰς
 260 τῶν ἀκμαζόντων νέων· ὁ δὲ Μηριόνης τῷ Ὀδυσσεὶ ἔδωκε
 τόξον καὶ βελοθήκην καὶ σπάθην, περὶ δὲ τῇ αὐτῷ κεφαλῇ
 περικεφαλαίαν ἔθηκεν ἐκ δέριματος γεροντίαν· πολλοὶς δὲ 315
 τῶν ἐντὸς λώροις ἐνεδέδετο ἰχυρῶς, ἔσωθεν δὲ λευκοὶ ἄδόν-
 265 τες λευκόδοντος χοῖρε συνεχεῖς ἐφύλαττον πανταχῶ· καλῶς
 καὶ ἐπισημονικῶς· μέσον δὲ τὸ πεπιλημένον ἔριον ἤρμοζο·
 ταύτην δὲ ποτε ἔξ' Ἐλεῖνος τῆς πόλεως Ἀμύντορος Ὀρ-320
 μένεα παῖδος ἔλαβεν ὁ Ἀντιάδης, ἰχυρὸν οἶκον διορῆζας,
 ἐς Σκάνδειαν δὲ ἔδωκε τῷ ἐν Κυθήροις Ἀμφιδάμαντι·
 270 δὲ Ἀμφιδάμος ἔδωκε τῷ Μόλῳ ξένιον ἐπάρχην· ὁ δὲ
 τῷ Μηριόνῃ ἔδωκε τῷ οἰκίῳ παιδί φορεῖν, τότε δὲ τοῦ
 Ὀδυσσεὺς ἐσκέπασε τὴν κεφαλὴν περιέθεσθαι· ἦτοι δὲ ἐπει-325
 δὴ τοῖς ὄπλοις τοῖς φοβεροῖς ἐνεδύσαντο, προέβησαν ἀνελ-
 θεῖν, κατέλιπον δὲ αὐτῷ πάντας τὰς ἀρίστους· τούτοις δὲ
 275 δειξιὸν ἐπαφῆκεν ἑρωδιὸν ἐγγὺς τῆς ὁδοῦ ἡ πολιμική· Ἀθη-
 νῆ· ἦτοι δὲ ἐκ ἔβλεπον τοῖς ὀφθαλμοῖς διὰ τὴν σκοτεινὴν
 νύκτα, ἀλλὰ φωνήσαντος ἤκουσαν· ἔχαιρε δὲ τῷ ὀρνέῳ ὁ
 Ὀδυσσεύς, ἤρχετο δὲ τῇ Ἀθηνᾷ· "ἐπάχυσόν μοι ὦ τῆ αἰ-330
 γυδάς Ἀἰὸς γέννημα, ἥτις μοι αἶε ἐν πᾶσι τοῖς πόνοις
 280 παρῆλθαι· ἔδωκός σε λανθάνω· κινέμενος, καὶ νῦν πάλιν
 κατὰ πολὺ με φίλει ὦ Ἀθηνᾶ, παράγω δὲ πάλιν ἐπὶ τὰς
 ναῦς μετὰ δόξης παραγενέσθαι, πρῶξαντας μέγα ἔργον, ὅπερ 335
 ἂν τοῖς Τρώεσσι φροντισθῇ·" δεύτερος πάλιν ἤρχετο ὁ
 γυναιὸς Διομήδης "ἐπάχυσον νῦν καὶ ἐμῷ ὦ τῆ Ἀἰὸς τέκνον
 285 ἀκαταπόνητε· ἔρεσθαι μοι ὥσπερ ὅτε τῷ πατρὶ ὅμῃ ἤκο-
 λέθης Τυδεί τῷ Ἰνδόξῳ εἰς Θήβας, ὅτε ὑπὲρ τῶν Ἑλ-
 λήνων προεβεντῆς ἀπῆλθε, τότε δ' ἐπὶ τῷ Ἀσωνί κα-
 τέλιπε τὰς σιδηροθύρακας Ἑλλήνας· ὁ δὲ Τυδεὺς προσενηύ-340
 λόγον ἔφερε τοῖς Θηβαίοις ἐκείσιν· πάλιν δὲ λείπων αὐτῷ
 290 λῆαν συνετὰ ἐβλεψάτο ἔργα· μετὰ τῆς σῆς συνεργίας ὦ
 θεά, ὅτε αὐτῷ πρόθυμος παρήξῃς· ἔγω νῦν κάμοι μετὰ
 προθυμίας παρῆλθον καὶ φύλασσε· σοὶ δὲ ἐγὼ θύσω βοῶν 345
 ἐναιευσίῳ πλάτυμέωπον, ἀδάμαστον, ἦν ἐδέστω ὑπὸ ζυγὸν
 ἡγάγεν ἄνθρωπος (ἦτοι νέαν ἄλκυον)· ταύτην σοὶ ἐγὼ ἔσορ-
 295 ῃσιν χορὸν τοῖς κέρασι περιδείξω·" ἥτως εἶπον εὐχόμε-
 νοι· τέτιον δὲ ἤκειν ἡ πολιμική Ἀθηνᾶ· ἦτοι δὲ ἐπειδὴ
 ἠΰξαντο τῇ τῆ μεγάλης Ἀἰὸς θυγατρὶ, ἐπορεύθησαν ὥσπερ 350
 δύο λέοντες διὰ τῆς σκοτεινῆς νυκτὸς εἰς τὸν φόνον καὶ
 τὰς νεκρὰς διὰ τῶν ὄπλων καὶ τῆ μέλεινος ἀμμοῦς· καὶ μὲν
 300 δὲ Τρώες τὰς ἀνδρείας εἶπεν ὁ Ἔκτωρ "καθιδόειν, ἀλλ'
 ὅμῃ ἐκάλεϊ πάντας τὰς ἀρίστους, ὅσοι ὑπάρχον τῶν Τρώων 355
 ἡγεμόνες καὶ βασιλεῖς, τέτιος δὲ ἕτος συγκαλέσας συνειρή-
 κατεσκεύαζε βελήν· "τίς ἂν μοι τέτο τὸ ἔργον ἐπαγγελιά-
 μενος ἐκτελέσειεν ἐπὶ μεγάλῃ δωρεᾷ; μισθὸς δὲ αὐτῷ ὑπὸ

ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς εἰς τὸ ὕψος ἀνέχετ' ἐπὶ χειρὶ, καὶ εὐχόμε-
νος λόγον εἶπε. "χαῖρε ᾧ θεῷ ἐν τέτοισι· σὲ γὰρ ἐν τῷ
Ὀλύμπῳ πρῶτην πάντων τῶν θεῶν εἰς βοήθειαν ἐπικα-
λεσόμεθα. ἀλλὰ καὶ ἐκ δευτέρου πέμψον ἐπὶ τῶν Θρηκῶν
465 ἀνδρῶν τέσσερις ἵππους καὶ τὰς τροχίλους." ἔτι δὲ ἀπεφθέγγε-
το, καὶ ἄφ' ἐαυτοῦ εἰς ὕψος ἄρας ἔθηκεν ἐπὶ μυρσίῃ·
εὐδῆλον δὲ σημεῖον ἐπέθηκεν, συνδήσας καλὰ μῆλα καὶ τῆς
μυρσίῃς τῆς εὐδυαλῆς κλάδου, ἵνα μὴ λάθοι εἰς τέπλω
ἐπανερχομένης διὰ τῆς ταχείας καὶ σκοτεινῆς νυκτός. ἔτι 520
δὲ ἐπορεύθησαν εἰς τὰ ἔμπροσθεν διὰ τῶν ὕλων καὶ τοῦ
470 μίλαντος αἵματος, "ταχέως δὲ ἐπὶ τὰ τῶν Θρηκῶν ἀνδρῶν
τάγμα ἵκοντο πορευόμενοι. οὗτοι δὲ ἐκάθηντο τῷ κόπῳ
καμύοντες· τὰ δὲ ὅπλα αὐτῶν παρ' αὐτοῖς ἐν τῇ γῇ ἔκειν-
το καλῶς καὶ κοσμίως ἐπὶ τρεῖς τάξεις· παρ' αὐτοῖς δὲ 525
ἐκάστω δύο ἵπποι ὑπὸ ζυγῶν ἀγόμενοι. ὁ δὲ Ῥῆσος ἐν μέ-
475 σῶν ἐκάθηντο, καὶ παρ' αὐτῶν οἱ ταχεῖς ἵπποι "ἐκ τῆς ἐχά-
της ἐπιδικριάδος λώροις ἦσαν δεδεμένοι. τάσδε δὲ ὁ Ὀδυσ-
σεὺς ἔμπροσθεν ἰδὼν τῷ Διομήδεϊ ἔδειξεν. "ἔτος ᾧ Διο-
μήδης ὁ ἀνὴρ καὶ ἔτοι δὲ οἱ ἵπποι, οὗς ἡμῖν ἔλεγεν ὁ Δι-
480 λων ὅν ἡμεῖς ἐφρονέυσσαμεν. ἀλλὰ φέρε δὴ, φανεράν ποτε 530
480 τὴν ἰσχυρὰν δύναμιν· οὐδὲ σε χρὴ "ἔξάναι ἄργον καὶ μί-
ταιον σὺν τοῖς ὀπλοῖς. τὸς ἵππους λῦε, ἢ τὸς ἀνδρας σὺ
φόνευσ, ἐμοὶ δὲ φροντισθήσων· οἱ ἵπποι." οὕτως εἶπε· τέ-
τῳ δὲ ἐνέπνευσεν δύναμιν ἢ ἐδόφθαλμος Ἀθηναῖ. ἐφόνευσ
δὲ εὐτόνους· τότε δὲ ὁ στεναγμὸς διηγέρετο χαλεπὸς τῷ 535
485 ἔλφει φρονεομένων· ἐφρονίσσετο δὲ τῷ αἵματι ἡ γῆ. "ὥσπερ
δὲ λέων προβάτοισι ἀφυλάκτοις ἐπελθὼν, αἰεὶν ἢ προβά-
τοις, δεινὰ φρονῶν ἐφορμήσει, ὅπως τὸς μὲν Θρηκῆας ἄν-
δρας ἐπύρετο ὁ τῷ Τυδείῳ νιός, ἕως ἀπέκτεινε δώδεκα· 540
ὁ δὲ πολέβελος Ὀδυσσεὺς, ὅντινα ὁ Διομήδης τῷ ἔλφει
490 ἔκτερωσε παρασάς, "ἔτιον ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τέπλω ἐκ τοῦ
ποδὸς λαμβάνων μετέειλε, ταῦτα φρονῶν κατὰ ψυχὴν,
ὅπως οἱ εὐτρίχες ἵπποι ἐκώλως διελθοῦν καὶ μὴ φραβεῖν
τῇ ψυχῇ ἐν τοῖς νεκροῖς διαβιάνοντες· ἀήδεις γὰρ αὐτῶν
ἦσαν ἔτι. ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν βασιλεὺς κατέλαβεν ὁ Διομήδης, 545
495 "τοῦτον τρισεκαδέκατον τὴν γλυκυτάτην ψυχὴν ἀφῆρκε
πνενσιῶντι· κακὸς γὰρ ὁ ὄνειρος ἐπὶ κεφαλῇς ἐπέστη τὴν
νύκτα, ὅ τῷ Οἰνείδῃ παῖς, διὰ τὴν βελὴν τῆς Ἀθηναῖ.
ἕως τότε δὲ ὁ καρτερικὸς Ὀδυσσεὺς ἔλυε τὸς μονόνοχας 550
500 "τῷ τῷ μαστίῳ καὶ ἐλευνῶν, ἐπειδὴ ὁ τὴν εἰληπὴν μύ-
σιον ἐκ τῆς ποικίλης ἡμέρας διανοήθη λαβεῖν ταῖς χειρσίν.
ἐβόησε δὲ ἀνάρθριος λέγων τῷ ἐνδόξῳ Διομήδεϊ· ἔτος δὲ
ἐφρόντιζε μύτων τέ χαλεπώτερον πρῶτον, ἢ ἔτος τῆς ἡρ- 555
505 μαιος λαβὼν, ὅπως τὰ ποικίλα ὅπλα ἔκω, "τῷ ὅντιν ἐξέλ-
κοι ἢ ἐξαγάγοι εἰς ὕψος ἄρας, ἢ ἔτι τῶν πολλῶν Θρηκῶν
τὴν ψυχὴν ἀφῆλτο. ἕως δὲ ἔτος ταῦτα ἐμερμένα κατὰ
νῆν, τότε ἢ Ἀθηναῖ ἐγγὺς εἶσα εἶπε πρὸς τὸν ἐνδοξόν
Διομήδεα "τῆς ἐπανόδου μνήσθητι ᾧ τῷ μεγαλομήχερ Τυ- 560
510 δέως νῆδ' "ἐπὶ τὰς βαθείας νῆες, μὴ μετὰ φυχῆς ἐπανέλ-
θης, μὴ πῶ τις καὶ τὸς Τρώας διακασήσει θεὸς ἕτερος."

ἔτος εἶπεν· ἔτος δὲ συνῆκε τῆς θεᾶς τὴν φωνὴν
σώσης, ταχέως δὲ τῶν ἵππων ἐπέβη, ἔντυπε δὲ ὁ
σεὺς τῷ τῷ. ἔτοι δὲ ἡκολούθησαν ἐπὶ τὰς ταχείας
515 τῶν Ἑλλήνων. "ἀλλ' ὁ μάταιον σκοπὸν εἶχεν ὁ λαός·
τοῖος Ἀπόλλων, ὡς εἶδε τὴν Ἀθηναῖ τῷ ὑπὸ τῷ
ἐπομένῃ καὶ συνεργῆσαν. ταύτη ὑργιζόμενος εἰς τὸν
Τρώων κατέδυν πολλὴ πληθος, διήγειρε δὲ τὸν τὸν
βουλευτικώτατον Ἰπποκλῶντα τοῦ Ῥῆσος ἀναγνόν, τὸν
520 θῶν. ἔτος δὲ ἐκ τῆς ὕπνης ἀναγὰς, "ὡς ἐπείσαστο τὸν
ἔρμον ὅπως ἔσαντο οἱ ταχεῖς ἵπποι τῆς τε ἄνδρας
ἑαγῆντας ἐν τοῖς χαλεποῖς φόνους, ἐξέναξε δὲ καὶ τὸν πρῶ-
λῇ ἑταῖρον ἐξ ὀνόματος ἐκάλεσε. τῶν δὲ Τρώων
τε καὶ πολλὸς ἡγήρεθ' ὀνόματος συντρέχοντων ὁμοῦ.
525 ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὰς βαθείας νῆες. ἔτοι δὲ ἦσαν
γένοντο ἔνθα τὸν κατέσχεον τοῦ Ἐκτορος ἐφόνευσ
τότε ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς ἐπέβη ὁ τῷ Διὶ φῶς τῆς
ἵππους, ὁ Διομήδης δὲ χαμῶ πηδήσας τὰ ἡμαρμένα
φύρα ἐν ταῖς χειρσίν τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐτίθει καὶ τῶν
530 ἐπέβη. "ἐτίθησε δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς· ἔτοι δὲ ἐφόνευσ
τάσθην ἐπὶ τὰς βαθείας νῆες· ἐκείσε γὰρ προσφίλεις
χε τῇ ψυχῇ. ὁ Νέστωρ δὲ πρῶτος τὸν κτεῖον ἡμαρ-
ἐφώνησεν "ὁ προσφίλισταις τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόντης
535 σιλαῖς, πνέσομαι ἢ ἀληθῶς ἐρῶ; παρακαλέειν
ψυχῇ. "ἵππων με ταχυνύδων ἡχος τὰ ὅσα περιεπύοντο
γὰρ δὴ ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ ὁ ἰσχυρὸς Διομήδης οὕτω ταχύν-
τῶν Τρώων ἐλάσειαν τὸς ἰσχυρόποδας ἵππους. ἀλλὰ
540 φοβῆμαι κατὰ διάνοιαν μὴ πως πάθωσι τι τῶν Ἑλλήνων
ἐλέχθη λόγος, ὅτε δὴ αὐτοὶ παρεγένοντο. καὶ ἔτοι μὲν
τίβησαν ἐκ τῶν ἡμαρμένων ἐπὶ τὴν γῆν· αὐτοὶ δὲ ἐφόνευσ
θίντες τῇ τε διεξῆ ἡσπάζοντο καὶ τοῖς προσφίλει
πρῶτος δὲ ἀνθρώπῳ ὁ ἀπὸ Γερῆνης ἑπικλῶς Νέστωρ
εἶπε μοι ᾧ θανμαστότατε Ὀδυσσεῦ, μέγα κλῆος τῶν
545 Ἑλλήνων, "πῶς τάσδε τὸς ἵππους ἐλάβετε, κατελθόντες
πληθος τῶν Τρώων, ἢ τις ἐμὴν παρέχε θεὸς παρα-
λίαν ταῖς ἀκτίσιν ὅμοιοι τῷ ἡλίῳ. ἀεὶ μὲν τοῖς Τρώ-
τῇ μύχῃ σῶναι καὶ ἑδωκὼς λέγω παραμένειν ἐν ταῖς
550 καλῶν γέρον ὑπάρχων πολέμιος· ἀλλὰ ἑδῶκα τῶν
ἵππους εἰδὼν ἐδὲ ἡγνώρισα (ἢ ὠφάμην). ἀλλὰ τῶν
δοκῶ δοῦναι θῶν σταντήσαντα· ἀμφοτέρους γὰρ ἡμῶν
λεῖ ὁ τὰς νηφῆας στανθροῖς Ζεὺς καὶ ἡ θνητότης
αἰγιόχας Διὸς ἢ ἐδόφθαλμος Ἀθηναῖ. πρὸς ταῦτα
555 ἀνταποκριθεὶς εἶπεν ὁ πολέβελος Ὀδυσσεὺς "ὦ Νέστωρ
Νηλῆος υἱέ, μεγάλη δόξα τῶν Ἑλλήνων, φῶδῳ ὁ
ἐλὼν βελήθη καὶ κρείττους ἢ ἔτοι ἵππους παρῶχοι,
λίαν κρείττων ἐσίν. οἱ ἵπποι δὲ ἔτοι ᾧ προσβῆτα
εἰσιν ἐληλυθότες, περὶ ὧν ἐρωτᾷς, Θρηκῆαι· τὸν δὲ
560 σιλαῖς τῶν ὀνυχῶν Διομήδης "ἐφώνευσεν, παρ' αὐτοῦ
τοῖς ἐταῖροις δώδεκα πάντας γενναίους. καὶ τρισεκαδέκατον
τὸν κατέσχεον Ἀόλωνα ἐλάβοντες πλησίον τῶν νῆων

τὴν δὲ κατάσκοπον τῆς στρατῆς εἶναι τοῦ ἡμετέρου ὁ Ἐκτωρ
προέπειρε καὶ οἱ λοιποὶ Τρώες οἱ λαμπροί. οὕτως εἰ-
πόντων διὰ τῆς τάξεως ἤλκυσε τὸς ἰσχυροπόδας ἵππους "χαίρων"
ἡμᾶς δὲ οἱ λοιποὶ ἐπορεύθησαν Ἕλληνες. ἔπειθ' ἡνέκα εἰς
τὴν σκηνὴν τοῦ Διομήδεος τὴν εὐκατασκευάσαν παρὰ γὰρ 575
τοῦτο, τοὺς μὲν ἵππους ἐδέσμευσαν τοῖς εὖ τετιμημένοις
ἰσχυροῖς ἐπὶ τῇ τῶν ἵππων φάτνῃ, ὅπως περ τοῦ Διομήδεος
τοῦ ἵππου ἐξήκασιν οἱ ταχύποδες, ἡδὲν οἷον ἐδίδοντες. ἔν-
θ' ἡ πρόμνη τῆς νεῶς τὰ λάφυρα τὰ ἡμαχμένα τῷ Ἀβ-

λωνος ἔθηκεν ὁ Ὀδυσσεύς, ὅπως σφάγιον παρασκευάσας
τῇ Ἀθηνῇ. αὐτοὶ δὲ τὸν πολὺν ἰδρωτὶ ἀπένιπτοντο ἐν τῇ
θαλάσῃ εἰσελθόντες, τὰς τε κνήμας καὶ τὸν αὐχένα καὶ τὰς
μυρτὰς ἀμφοτέρωθεν. ἐπειδὴ δὲ αὐτῶν τὸ κῆμα τῆς θαλάσ-
σαντο τὴν προσφίλῃ ψυχῇ, εἰς τὰς λεκάνας ἐμβάντες τὰς
καλῶς ἔξεσμένας ἐλύσαντο. ἔπειθ' ὁ λασάμενος καὶ ἀλειψάμενος
λαπαρῇ ἐλαίῳ τῇ δεινῇ παρεκάθιζον, ἀπὸ δὲ τῆς στρατῆρος τῇ
Ἀθηνῇ τῇ πεπληρωμένῃ ἀπαντήσαντες ἔσπευδον ἡδὲν οἷον.

Δ. ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΑ.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ 1. Ἀμύρδα δ' ἀριεῖας Λαωνῶν βάλον Ἐκτορος ἀνδρες.

2. Ἀγαμέμνων αὐτὸς τε ὀπλισάμενος καὶ τὰς ἄλλας καθοπλίσας Ἕλληνας ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἐκτωρ δὲ Λιδεὺς
ἀναχωρεῖ τῆς μάχης, ὡς Ἀγαμέμνων ἐπὶ τὸν ναυαγισμὸν διασώζεται. μετὰ ταῦτα Ὀδυσσεὺς κυκλωσάμενος αὐ-
τὸν τῶν Τρώων ἀμύνεται αὐτοῦς, Ἀλάντος καὶ Μενέλαον βοηθούσαντων αὐτῷ. τετρώσκονται μὲν οἱ Ἕλλη-
νοι, Ἀγαμέμνων μὲν ὑπὸ Κῶωνος, Ὀδυσσεὺς δὲ ὑπὸ Σῶκα· ὑπὸ δὲ Ἀλεξάνδρου τοξένονται Διομήδης καὶ Εὐρύπυλος
καὶ Μαχάων, ὃν ἐπαινῶντα σὺν Νέστορι διασάμενος Ἀχιλλεὺς διατίθεται Πάτροκλον μαθησόμενον τίς εἴη ὁ τετρωμέ-
νος. ὁ δὲ ἀφικόμενος καὶ μαθὼν Μαχάωνα εἶναι, παρὰ τοῦ Νέστορος προτρέπεται ἢ τὸν Ἀχιλλεὺς πείσαι συμμαχεῖσθαι τοῖς
Ἕλλησιν ἢ αὐτὸς γούν λαβὼν τὴν παντευχίαν τῷ Ἀχιλλεῷ ἐξελθεῖν εἰς μάχην. ἐπαινεχόμενος δὲ περιτρυχὼν Εὐρύπυλῳ
κομίσας εἰς τὰς ναὺς θεραπεύει.

3. Τὴν Ἀφαιφιδαν Ἀγαμέμνονος ἀριεῖαν ἐπιγράφουσιν· παύονται γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπὸ τῆς Ἥρας καὶ Ἀθηναῆς βοη-
θούμενον καὶ πολλὴν τροπὴν τῶν Τρώων ἰσχυρόμενον, ὥς καὶ τὸν Δία Ἰσιν πέμψαντι ἀπάγειν Ἐκτορα εἰς ὅσον Ἀγα-
μέμνων ἠέριεν. τραπέντος δὲ ὑπὸ Κῶωνος τὴν χεῖρα καὶ ἀναχωρήσαντος ἐπὶ τὰς ναὺς καὶ Ἐκτορος ἰσθότος εἰς τὸν
πόλεμον, καρτερὰς γενομένης μάχης δὲ ἀμφοτέρων πλεονεξίαι καὶ τετρώσκονται πολλοὶ καὶ Διομήδης καὶ Ὀδυσσεύς. καὶ
Μαχάωνα θιασάμενος Ἀχιλλεὺς ὑπὸ τοῦ Νέστορος ἐπὶ τὰς ναὺς ἀγόμενον πέμπει Πάτροκλον μαθησόμενον τίς εἴη ὁ τε-
τρωμένος. ἀφικόμενος δὲ αὐτῷ Νέστορ τὰ τῶν Ἕλλήνων ὁδύνηται πταίσματα, καὶ παρακαλεῖ μάλιστα μὲν αὐτὸν πείσαι
τὸν Ἀχιλλεὺς συμμαχεῖσθαι τοῖς Ἕλλησιν, εἰ δὲ ἐκείνος μὴ βούλοιο, σὺν τοῖς Μυρμιδόσι τὸν Πάτροκλον πέμψαι δόντα
τὴν ἰδίαν αὐτῷ παντευχίαν· τοὺς γὰρ Τρῶας καταπληγῆσθαι καὶ οὐκ ὄντας αὐτὸν παρῆναι τὸν Ἀχιλλεὺς φέεσθαι.
ἐπαινεχόμενος δὲ ὁ Πάτροκλος πρὸς Ἀχιλλεὺς, περιτρυχὼν Εὐρύπυλῳ τετρωμένῳ βαράζει τε αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὰς ναὺς
κομίσας θεραπεύει.

Ἡ ἡμέρα δὲ ἐκ τῆς κοίτης παρὰ τῇ λαμπρῇ Τιθωνῇ
ᾤκησεν, ἵνα τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς ἀνθρώποις φῶς κομίσῃ.
ὁ Ζεὺς δὲ τὴν Ἐριδα προέπειρεν ἐπὶ τὰς ναὺς τῶν Ἑλ-
λένων τὴν τὰ ἄλγῃ ἐπιφέρουσαν, πόλεμον σημεῖα ἐν ταῖς
ἐκείνων ἔχουσιν. ἔξη δὲ ἐπὶ τῇ τῷ Ὀδυσσεῷ πλετίᾳ καὶ
βαθείᾳ νηϊ, ἥτις ἐν τῷ μεσιτιάτῳ ὑπῆρχεν εἰς τὸ βοᾶν
ἐκατέρωθεν ἐπὶ τε τὰς τῷ Ἀλάντος σκηνῆς τῇ νηϊ Τελα-
μῶνος καὶ ἐπὶ τὰς τῷ Ἀχιλλεῷ· ἔπειθ' ἐπὶ τὰ ἄκρα τὰς
ναὺς ἔλκυσαν, τῇ δυνάμει θαρσύνοντες καὶ τῇ ἰσχύϊ τῶν χι-
τωνῶν. ἔκτι εἴσα ἐβόησεν ἡ θεὰ μέγα καὶ φοβερόν, ὁρθῶς καὶ
ἀνατεταμένως, τοῖς Ἕλλησι δὲ μέγα κράτος ἐνέβαλε πῦσι
τῇ καρδίᾳ ἀκατάπαυστον πολέμῳ καὶ μάχεσθαι. τότε οἱ δὲ
πόλεμος ἡδίων ἐγένετο ἥπερ τὸ ἐπανελθεῖν μετὰ τῶν βα-
σιλέων νεῶν εἰς τὴν προσφίλῃ καὶ πατρικῇ γῇ. ὁ δὲ Ἀγα-
μέμνων ἐβόησε καὶ καθοπλίζεσθαι ἐκίλευσε τὸς Ἕλληνας, καὶ
αὐτὸς δὲ ἐνεδύσασα λαμπρὸν σίδηρον. τὰς περικνημίδας
μὲν πρώτα περὶ ταῖς κνήμας ἐπέθηκε καλὰς, ἐπὶ τὰ λαμ-
πρὰ αὐτῆς ἀσράγαλα ἡμοσμένας. διδόντων δὲ θόρυβον περὶ
ταῖς ἐφίθισιν ἐνεδύσασα, ὅτιν᾽ οὐ ποτὶ ὁ Κινέριος ἔδωκε
ἔμμενον ὑπάρχειν· ἡκέτι γὰρ ὥς Κόρη ἡ μεγάλη φήμη
οἱ οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν Τροίαν μετὰ τῶν νεῶν ἐμείλλον τὸν

πλὴν ποιήσασθαι· διὰ τῆς τοῦτον αὐτῷ παρέχε χαρίζμενος
τῷ βασιλεῖ. τότε δὲ δέκα ὁδοὶ ὑπῆρχον ἀπὸ χωματός
25 κυανῆς, δώδεκα δὲ ἀπὸ χρυσοῦ καὶ εἴκοσιν ἀπὸ κασιτέρου.
κύναντο δὲ δράκοντες ἐξετέταντο περὶ τὸν τρύαχλον τρεῖς
ἐκατέρωθεν, ταῖς ἱρίσι παραπλήσιοι ὥς ὁ Ζεὺς ἐν τῷ νη-
φει ἔξῃσε σημεῖον τῶν πολυγλώσσων ἀνθρώπων. ἐν δὲ τοῖς
30 ὁδοῖς περιβάλλετο σπάθη· ἐν αὐτῇ δὲ ἦλοι ἄπὸ χρυσοῦ
πανταχῇ ἑλαμπαν· περὶ δὲ αὐτὴν ἐφοσθήκει ἡ ἀργυρῆ,
χρυσοῖς κρημασθῆσαν ἡμοσμένη. ἔλαβε δὲ τὴν μεγάλην
πολυποικίλον ἀσπίδα κέκην, τὴν καλήν, περὶ ἣν κύκλοι
δέκα ὑπῆρχον ἀπὸ χαλκοῦ. ἐν αὐτῇ δὲ σφραγισαὶ ὑπῆρχον
35 εἴκοσιν ἀπὸ κασιτέρου· λευκοί· ἐν μέσοις δὲ ἦν ἀπὸ μέλα-
ρος κυανῆς. ἐπὶ ταύτῃ δὲ ἡ μὲν Γοργὼ καταπληκτικὴ πε-
ρικνυτο φοβερόν βλέπασα· περιῆν δὲ καὶ ὁ Αἰῆμος καὶ ὁ Φό-
βος· ἐκ ταύτης δὲ ἀργύρεος ἀναφορεὺς ἦν· ἐπ' αὐτῇ δὲ
κύναντος περιελεῖτο δράκων· κεφαλὰ δὲ αὐτῷ ὑπῆρχον
40 τρεῖς συμπλεγμέναι, ἐνὸς τραχήλου ἐξισχόμεναι. ἐπὶ δὲ τῇ
κεφαλῇ ἀμφοτέρωθεν φάλαξ ἔχουσαν περικεφαλαίαν ἔδειτο τε-
τράλοπον, ἐξ ἱππέων τριῶν φοβερόν δὲ ἄνωθεν ἐλέφαντος
ἐκινεῖτο. ἔλαβε δὲ ἰσχυρὰ δύο δόρατα, ἑξομοιωμένα σιδήρῳ,
45 ὁδὲ πόρρω δὲ ὁ σίδηρος ἀπ' αὐτῶν ἔνδον τῷ θώρακι ἐκκείμενος.

Τίτι 2

ἐπήχησαν δὴ ἢ τε Ἀθηναὶ καὶ ἡ Ἥρα τιμῶσαι τὸν βασι-
 λεύῃ τῆς πλεσίας Μυκλήνης. μετὰ ταῦτα μὲν τῷ Ἰδῷ ἡνιό-
 χῳ προέταται ἕκαστος τὰς ἵππους καλῶς καὶ κοσμίως κα-
 τέχην αὐτόθι ἐπὶ τῇ τάφρῳ· αὐτοὶ δὲ περὶ ὀπλίται σὺν τοῖς
 500 πλοῖς καθοπλιθέντες ὥρμησαν· ἵππους δὲ ταραχὴ ἐγέ-
 νετο πρὸ τῆς τῆς ἡλίας ἀνατολῆς. προέφθασαν δὲ τὰς ἵππους
 ἐπὶ τῇ τάφρῳ μεγάλως ὀπλιθέντες, οἱ δὲ ἵπποι μετ' ὀλί-
 γον ἐπορεύοντο. ἐν αὐτοῖς δὲ θύρῳβον ἤγειρε κακὸν ὁ Ζεὺς,
 κατῆκε δὲ ἄνωθεν δρύσας ὕμῃσι διαβρόχας ἐκ τοῦ αἰθέ-
 55 ρος, διότι ἐμίλλε "πολλὰς ἰχθυῖς κεφαλὰς τῷ Ἀιδῷ πα-
 ραπέμψιν. οἱ Τρῶες δὲ πάλιν ἐτέρωθεν ἐπὶ τῷ ἡνιόχῳ
 τόφῳ τῆς πεδὸς περὶ τε τὸν μέγαν Ἑκτορα καὶ τὸν αἰνετὸν
 Πολυδάμαντα καὶ τὸν Αἰνείαν, ὅς τις Τρωσὶν ὥσπερ θεὸς
 ἐμύματο ἐν τῷ πλήθει, καὶ τὰς τριῖς Ἀντήνορος παῖδας,
 60 τὸν Πόλυβον καὶ τὸν Ἀγήνορα τὸν Ἰνδοῖον καὶ τὸν Ἀγαμέμ-
 νων Ἀκάμαντα τὸν παρόμοιον θεοῖς. ὁ δὲ Ἑκτωρ ἐν τοῖς
 πρώτοις ἐπιφέρει κακώτερον ἄσπιδα. αἶος δὲ ἐκ τῶν νεφῶν
 ἀναφαίνει ὀλέθριος ἀστὴρ πανταχῶς λάμπων, ὅτε δὲ κατα-
 δύνῃ εἰς τὰ σκιώδη νύκτα, ἔτις ὁ Ἑκτωρ ποτὲ μὲν ἐν τοῖς
 65 πρώτοις ἱσταντο ἄλλοτε δὲ ἐν τοῖς ἐσχάτοις διατασσόμε-
 νος· ὅπως δὲ τῷ σιδήρῳ ἔλαμπε ὥσπερ ἀστὴρ τῆς πυ-
 ρρῆς Αἴας τῆς αἰγιόχεως. ἔτοι δὲ ὥσπερ θείας ἐρριζοντες
 ἀλλήλοισι χώρον θειρῶσιν ἀνδρὸς πλεοῖς κατὰ χώραν ἢ
 γῆν οἴων ἢ κριδῶν, τὰ δὲ δράγματα συνεχῶς πληττει,
 70 ὥτως οἱ Τρῶες καὶ οἱ Ἕλληνες ἐπ' ἀλλήλοισι ὀρμησάντες
 ἔβαλον, καὶ ἑσπεροὶ μνείαν ἐποιεῖντο τῆς ὀλεθρίας φυχῆς,
 ἐπ' ἵσθς δὲ ἐν τῇ μάχῃ τὰς κεφαλὰς εἶχον· ἔτοι δὲ ὡς
 λῶκοι ὄρμῃ. ἔχαιρε δὲ ἡ Ἐρις ἡ πολυζένακτος βλέψασα
 75 μῆνιν γὰρ τῶν θεῶν παρῆν μαχομένοις· οἱ δὲ λοιποὶ οὐκ
 ἐν τούτοις παρῆσαν θεοί, ἀλλ' ἥσυχοι ἐν τοῖς αὐτῶν οἴ-
 125 κois ἐκάθηντο, ἔνθα ἐκάστω οὐκ ἔμῃ περιεκάλετο κατεσκεύ-
 αστο κατὰ τὰς ἑσυχὰς τῆς Ὀλύμπου. πάντες ἠτιώοντο τὸν τὰ
 νύκτα μελαινόντα Αἴα, διότι τοῖς Τρωσὶν ἐβόλετο δόξαν
 80 παραχαλῆν. "τάτων μὲν δὴ ἔκ τερρόντιζεν ὁ πατήρ, αὐτὸς
 δὲ διαχωρίζεις τῶν λοιπῶν μακρὰν ἐκάθητο τῇ δούρῃ ἀν-
 130 χῶν, βλέπων εἰς τε τὴν πόλιν τῶν Τρωῶν καὶ εἰς τὰς ναῦς
 τῶν Ἑλλήνων τῷ τε σιδήρῳ τὴν λαμπηδόνα τὸς τε φο-
 νεύοντας καὶ φονεομένους. ὥς μὲν πρώτῃ ἦν καὶ ἡνέσταντο ἡ
 85 μεγάλη ἡμέρα, "μέχρι τότε λίαν ἀμφοτέρων τὰ βέλη ἤπτε-
 το, ἔπιπτε δὲ ὁ λαός· ἦν δὲ ὁ τε ὀλοτόμος ἀνὴρ πα-
 135 ρεσκεύασατο δαῖνον ἐν δυοῖ ἔρει, ἐπεὶ ἐκορέσατο καρμὸν
 τὴν χεῖρας τέμνων τὰ μεγάλα δένδρα, κόρος δὲ αὐτὸν κατὰ
 πυχὴν ἐλάβετο, ἥρως τε γλυκερὸν κατὰ διάνοιαν ἐπιθυμία
 90 κατέλαβε, "τηνικαῦτα τῇ αὐτῶν ἀρετῇ οἱ Ἕλληνες διέβ-
 ῆσαν τὰς τάξεις, παρακελευόμενοι τοῖς ἑταῖροις κατὰ
 τάξεις. ἐν τέτοις δὲ ὁ Ἀγαμέμνων πρῶτος ὥρμησεν, ἀνι-
 95 λε δὲ ἄνδρα βιάνορα βασιλεῖα τῶν ὅχλων, ἐκείνον, μετὰ
 ταῦτα δὲ τὸν αὐτὸς ἑταῖρον Οἰλέα τὸν ἱππικόν. οὗτος μὲν
 95 ἐκ τῶν ἵππων κατεπληθύνει ἐξ ἐναντίας ἔστη· "τότον δὲ
 ἐπ' ἐδδείας προθυμύμενον κατὰ τὸ μέτωπον τῷ ὄξει δό-
 145 ρατι ἔτρωσεν. ἐδὲ ἡ περικεφαλαία τὸ δόρυ αὐτὸ κατέχεν

ἡ ἰχυρὰ τῷ χαλκῷ βαρεμένη, ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἐπὶ
 τῇ ὄξει· ὁ δὲ ἐγκέφαλος ἐντὸς ὕλος ἐμολύνετο. ἔφθον
 δὲ αὐτὸν προθυμύμενον. καὶ τότε μὲν αὐτόθι κατὰ
 100 βασιλεὺς τῶν ἀρίστων Ἀγαμέμνων "τοῖς ἐγείνοιτο
 ποντίας (ἦτοι γυνῆς), ἐπεὶ τὰς χιτῶνας ἐξέδυσεν, ὁ
 ἐπορεύθη τὸν τε Ἴσον καὶ τὸν Ἀντιφον φονεύσαντας
 νύκτος τῆς Πριάμης, τὸν γότον καὶ τὸν γνήσιον, ἀμφοτέρους
 ἐν ἄρματι ὕπαις· ὁ μὲν γὰρ γότος ἡνίοχος ἦν, ὁ δὲ
 105 γότος ἐμάχητο ὁ περὶ δόρυ· ἔς ποτι Ἀχιλλεύς
 τῆς Ἰδῆς κρημνοῖς ἔδρουν ἀπαλοῖς κλάδοις παμμάκων
 ἐπὶ τοῖς παμμάκων συλλαβόν, καὶ ἔλυσεν διὰ λυτῶν. τὸν
 ὁ γότος τῆς Ἀτρείως ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀγαμέμνων τὸν
 Ἴσον ἄνω τῆς μαῖζης κατὰ τὸ ἐγείνοιο ἔτρωσεν τῷ δόρῳ,
 110 δὲ Ἀντιφον παρὰ τὸ ὅς ἐβαλε τῷ ἔρει καὶ ἐξέβαλε τὸν
 ἐπιστάμενος· καὶ γὰρ αὐτοὺς πρότερον ἐν ταῖς ταχῆ-
 νασις ἐδέξατο, ὅτε ἐξ Ἰδῆς ἤγαγεν ὁ ταχῆς Ἀχιλλεύς
 ὥσπερ δὲ λίαν ἐλάφης ταχέως μικρὰ τέκνα ὀρέδους αὐ-
 115 τῶν λαβὼν τοῖς ἰχυροῖς ὀδύσαι, "παρὰ γὰρ αὐτοὺς αὐ-
 κόλτην, τὴν τε νέαν αὐτῶν ἀφαιρείται πυχὴν, αὐτὴ δὲ
 περὶ κατέβαινε λίαν ἐγγὺς αὐτῶν οὐ δύνατο φορῆσαι
 τὴν γὰρ αὐτὴν τράμος διανὸς καταλαμβάνει ταχέως δὲ
 120 μῆσεν ἐπὶ τὰς δρυμῶνας καὶ τὴν ὕλην κατεπληθύνει
 ὀδύσαι ὑπὸ τῆς ὀρμῆς τῆς ἰχυρᾶς θηρίας· "ἔτω δὲ
 ἑδὲς ἐδύνατο ἀποσοβῆσαι τὸν θύνατον ἐκ τῶν Τρωῶν
 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰς πυχὴν ἐπὶ
 οὗτος δὲ ὁ Ἀγαμέμνων τὸν τε Πείσανδρον καὶ τὸν
 125 ρικὸν Ἰππόλοχον, τὸς νύκτος Ἀντιμύχης τῷ συνετῷ,
 μάχιστον τὸν χρυσὸν παρὰ τῆς Ἀλεξάνδρου δέξασθαι
 130 τὸν δόρυ "οὐ συνεχώρει τὴν Ἑλένην δῶναι τῷ
 Μενελάῳ, τότε τὸς δύο παῖδας συνέλαβεν ὁ βασιλεὺς
 μένων ἐν ἐν ἄρματι ἐπὶ δόρυ· ὁ μὲν δὲ ἔλασεν τὸν
 ταχέως ἵππος, ἐξέφυγον γὰρ τῶν χειρῶν αὐτῶν τὰ πεπαι-
 135 μένα ἡνία· ἔτοι δὲ ἐταράχθησαν. ἔτις δὲ ἐριζώοντες
 τὸς τῶν γονάτων ἤπιοντο. "ζῶντας ἄγρει Ἀτρείως
 οὐ δὲ ἀντάξια δέξαι λύτρα· πολλὰ γὰρ ἐν τοῖς τῆς Ἀν-
 140 μάχης οἴκοις ἀπόδετα χρήματα κεῖται, χαλκὸς καὶ χρυσὸς
 ὁ πολλὰ ἐργαζόμενος σιδήρεος· ἐκ τούτων ἂν σοὶ παρῶν
 135 πατήρ ἄπειρα λύτρα, "εἰ ἡμῶς ζῶντας ἀναμάρτη ἐπὶ
 ναυοὶ τῶν Ἑλλήνων· ἔτις ἔτοι κλαίοντες προσφώνοντες
 πρὸς τὸν βασιλεῖα προσήρει λόγους· σκληρὰν δὲ λόγον
 140 ἤκωσαν. "εἰ μὲν Ἀντιμύχης τῷ συνετῷ οἶοι ἔσθαι, ὅς
 ἐν τῇ τῶν Τρωῶν συναγωγῇ τὸν Μενέλαον παρεκάλει
 145 εἰς πρὸς βίαν ἰλθόντα σὺν τῷ ἰσοθέῳ Ὀδυσσεὺς αὐτὸν
 ἀποκτείνειν καὶ μὴ ἐκπέμψαι ὀπίσω πρὸς τὰς Ἑλλήνας,
 μὲν δὲ τῷ πατρὸς τὴν χαλεπὴν εἰσπραχθήσεσθαι
 εἶπε, καὶ τὸν Πείσανδρον μὲν ἀπὸ τῶν ἵππων ὥσπερ
 τῷ δόρῳ βαλὼν ἐν τῷ ἐγείναι· ἔτις δὲ ὕπαις ἐκ
 τὰς χεῖρας τῷ ἔρει ἀποκόψας καὶ τὸν τράχηλον, ὅπως

ἴσμεν εἶπεν αὐτὸν ὅτις κλέσθαι διὰ τῆς πλήθους. τοῦτος
 μὲν εἶπεν, αὐτὸς δὲ ὅπως πλεῖσαι συνερέφοντο τάξεις,
 ὅπως ἐξώρμησεν, ὅπως τε οἱ λοιποὶ εὐνοιοῦντο Ἕλληνας. "πελοπονησιακοὶ ἱππεῖς
 μὲν περὶ ἀνθρώπων φεύγοντας μετ' ἀνάγκης, οἱ δὲ ἱππεῖς
 τὴν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐπ' αὐτῶν δὲ διηγείρετο κοινότοπος ἐκ τοῦ
 πύδης, ὃν διηγείραν οἱ μεγαλόκυνοι πόδες τῶν ἱππῶν τῷ
 αὐτῷ διακόπτοντες. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ἀδια-
 κίπτως φρονέων ἠκολόθει τοῖς Ἕλλησι παρακλεινόμενος. 205
 ὡς περὶ δὲ ὅτε πῦρ ἀφανίσκον ἐν πολυέθλῳ ἔλθῃ ἐμπέσῃ
 πανταχῇ τε συσρέφον ὁ ἀέμος φέρεται, αἱ δὲ συνδεδρόλαι
 ἀπὸ ῥιζῶν πίπτεισι συνελανόμεναι τῇ τῆς πυρὸς ὀσμῇ, ὅτι
 ἔκ τῆς Ἀγαμέμνωνος ἐπιπτον αἱ κεφαλαὶ τῶν Τρώων 210
 κοινόμενοι. πολλοὶ δὲ μεγαλοτόξα ἱπποὶ "κενοῖς ἔρ-
 μαιον ἤχῃν ἐπολεον ἔκοντες ἀνὰ τὰς διαβάσεις τῆς πόλεως,
 τὰς ἡνίοχας ποθῶντες τὸς ἀνθρώπους. ὅτι δὲ ἐν τῇ γῇ ἔκει-
 το τοῖς γυναικῶν προσφίλειται πλῆτον ἢ ταῖς γαμεταῖς. τὸν
 δὲ Ἔκτορα ἐκτός τῶν βελῶν ἐξήγαγεν ὁ Ζεὺς καὶ κοινότο-
 πος ἐκτός τε ἀνδροφονίας καὶ τῆς αἵματος καὶ τῆς κρυονγῆς. 215
 ὁ δὲ Ἀγαμέμνων ἠκολόθει σφοδρὸν τοῖς Ἕλλησι κελεύων.
 ἔτοι δὲ παρὰ τὸν τῆς Ἰλίου τόφον τῆς παλαιᾶς παιδὸς τοῦ
 Δαρδάνου κατὰ τὸ πεδίον μέσον παρὰ τὴν ἀγροῖαν συκὴν
 ὠρμῶντο, ποθῶντες ἀνελθεῖν ἐπὶ τὴν πόλιν. ἔτος δὲ βῶν
 ἠκολόθει ὁ Ἀγαμέμνων, τῷ δὲ λείδῳ ἐμιόλυντο τὰς 220
 ἀπὸ τῆς χεῖρας. "ἀλλ' ὅτε δὴ εἰς τὰς Σκαίως πύλας καὶ
 τὴν δρὺν παρεγένοντο, ἐκείσε δὲ ἔσαντο καὶ ἀλλήλους προσ-
 ακατέφρον. οἱ δὲ Τρῶες ἔτι κατὰ μέσον τῆς πεδιάδος ἔφρον-
 γον ὡς περὶ βόες, ὡς λέων ἐφ' ὀφθαλμοῖς πυρραγόμενος ἐν νυκτὶ
 παύει παύσας" μὴ δὲ τῶν αὐτῶν ἐπέρχεται χαλεπὸς ὕλη 225
 ὡς περὶ "ταύτης δὲ τὸν αὐχένα συνέτριψε λαβὼν τοῖς ἰχ-
 νοῖς ὁδοῖς πρότερον, ἔπειτα δὲ τὸ αἷμα καὶ τὰ ἐντόθια
 πάντα κατασφύρει. οὕτως τῆς οὐδ' Ἀτρέως υἱὸς κατεδύ-
 κεν ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων, αἱ φρονέων τὸν ὀπίσθεν εὐ-
 ρισκόμενον. ἔτοι δὲ ἔφρονον. πολλοὶ δὲ πρηγῆς καὶ ὑπτιοὶ
 τῶν ἱππῶν Τρῶες ἐξέπεσον ὑπὸ τῶν Ἀγαμέμνωνος 230
 χαρῶν. περισσῶς γὰρ πρὸ αὐτῶν ἔκειτο τὸ δόρυ. ἀλλ' ὅτε δὴ
 ταχέως ἐμειλιν ὑπὸ τὴν πόλιν καὶ τὸ ὑψηλὸν τεῖχος παρα-
 γνέσθαι, τῆς αὐτῆς δὴ ὁ πατήρ τῶν ἀνδρῶν τε καὶ τῶν θεῶν
 ἐν ταῖς τῆς Ἰδης κορυφαῖς ἐκαθέζετο τῆς πηγᾶς ἐχάσης,
 τῇ τῶν ἄραν κατὰ τὴν χροσούτερον ἀπαγγελλόμενος. "ἄπειθι ὦ
 ἱπποὶ ταχέως" ἔειπεν τὸν λόγον εἰπὲς τῷ Ἔκτορι. ὥς μὲν ἔν
 ἄνδρ' τὸν βασιλεὺς τὸν λαὸν Ἀγαμέμνονα ὀρμῶντα ἐν
 ταῖς πρωταγωνισαῖς καὶ ἀναιροῦντα τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν,
 ἔπειτα τότε ἀναχωρεῖται, τὸν δὲ λοιπὸν λαὸν κελεύει "μὰ 240
 καὶ τοῖς πολεμίοις ἀνὰ τὴν ἰχυρὰν μάχην. ἐπειδὴ δὲ
 ἡ δόρατι τρωαῖς ἢ βληθεῖς βλεῖται εἰς τὸ ἔκρη ἀνελθῇ,
 τότε αὐτῷ ἰχὺν παρῆσθαι φρονέειν ὥς ἂν εἰς τὰς νύκτας
 τὰς ἐκαθίδρους παραγένηται δὴν τε ὁ ἥλιος καὶ ἐπ' αὐτῇ τὸ
 αἶμα σκότος." οὕτως εἶπεν. ὁπῆκασε δὲ ἡ ἀνέμους τα-
 χέως ἱππεῖς, ἐπαρῆθη δὲ ἀπὸ τῶν τῆς Ἰδης ὀρῶν εἰς τὴν 245
 ὑψηλὴν Ἰλίον. εὖρε δὲ τὸν υἱὸν τῆς Ἡριάνης τῆς συνετῆς Ἐκ-

σεν (ἰφάνεισιν) αὐτόν, ἀπῆλθε δὲ φέρων ἀνὰ τὸ πλῆθος
 τῶν Ἑλλήνων τὰ καλὰ ὄπλα. τῶτον δὲ ὡς ἐθέλειτο Κόων
 ὁ ἑνδοξότατος τῶν ἀνδρῶν, ὁ πρεσβύτατος Ἀντήνορος
 ἰδοὺς αὐτὸν κλυθμοῦς "τὰς ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε
 τοῦ ἀδελφοῦ ἀποθανόντος. ἔση δὲ ἐκ τῆς πλαγῆς σὺν τῇ
 δόρατι, λαθὼν Ἀγαμέμνονα τὸν μέγαν, ἔτριψε δὲ αὐτὸν
 κατὰ μέσην τὴν χεῖρα ὑποκάτω τῆς ἀγκῶνος· ἔξ ἐναντίας
 δὲ διήλθε τῇ λαμπρῇ δόρατος ἢ ἐπιδορατὶς. ἐφοβήθη δὲ
 255 μετὰ ταῦτα ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων "ἀλλ' ἂν
 ἔτιος ἱππεύει τῆς μάχης καὶ τῆς πολέμου, ἀλλ' ὥρμησε κατὰ
 τὴν Κόωνος κατέχων εὐκίνητον δόρυ. ἔτος μὲν τὸν Ἰφιδά-
 μαντα τὸν ἀδελφὸν καὶ ὁμοπάτριον εἰλκεν ἐκ τῆς ποδῆς προ-
 260 τὸ πλῆθος ὑπὸ τῆς ἀσπίδος τῆς ὁμοπαλῆς ἐχάσθη "ἔτρι-
 σεν εὐξέσι σιδήρῳ καὶ παρέλυσεν αὐτὸν τὰ μέλη. τὰτα δὲ
 ἐπὶ τῷ Ἰφιδάμαντι ὄντος τὴν κεφαλὴν ἀπέκοψε παραζῶς.
 ἐκεί τῇ Ἀντήνορος οἱ υἱοὶ ὑπὸ τῷ βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι
 τὸν μόρον πληρώσαντες κατέδυσαν εἰς τὴν Αἴδην. ἔτος
 265 δὲ τὰς τῶν λοιπῶν ἐπὶ ἔρχετο τάξεις ἀνδρῶν "τῷ τε δόρατι
 καὶ τῇ ἔλφει καὶ μεγάλους λίθους χειροπληθέσιν, ὥς αὐτὸν
 αἶμα ἐκ θυμῶν ἀνεφέρετο ἐκ τῆς πληγῆς. ἐπεὶ δὲ τὸ μὲν
 ἔλκος ἐξηράνθη ἐπαύσατο δὲ τὸ αἶμα, σφοδρὰ ὀδύνη
 270 τὴν τίκτεσαν κατέχρη γυναικα σφοδρὰ ὀδύνη "καὶ θριμύτι,
 ἦν προπέμπουσιν αἱ τὰς πόδας τίκτεσαι γυναῖκες, τῆς Ἥρας
 αἱ θυγατέρες πικρὰς ἀλγηδύνας ἔχουσι, ὅπως αἱ πικραὶ
 ὀδύνη κατεδύνοντο εἰς τὴν ψυχὴν τῆς Ἀγαμέμνονος. εἰς δὲ
 275 θείαις ναυσὶν ἐλαύνειν· ἐλυπεῖτο γὰρ τὴν ψυχὴν. "ἐβόησε
 δὲ ἔξακσεῖν τοῖς Ἑλλήσι παρακλεινόμενος. "ὦ προσφιλέ-
 σται τοῖν Ἑλλήνων ἡγεμόνες καὶ βασιλεῖς, ὑμῖς μὲν τῶν
 ταῖς ναυσὶ βοηθεῖτε ταῖς θαλασσοπλοῖσις εἰς τὴν μάχην
 280 τρωαὶ δὲ ὅλης τῆς ἡμέρας πολεμεῖν." "ἔτιος εἶπεν ὁ δὲ
 ἡνίοχος ἐμάστιζε τὰς καλλιτέριχας ἵππους ἐπὶ τὰς βαθείας
 ναῦς· ἔτοι δὲ ἐκόντες ἐπετάθησαν — ἐπληρῆτο δὲ ἄφρο
 τὰ εἶδη, ἐμολύνετο δὲ κάτωθεν τῇ κάνει — καταπονού-
 285 τωρ ὡς εἶδε τὸν Ἀγαμέμνονα χωρὶς πορευόμενον, "τοῖς
 τρωαὶ καὶ τοῖς ἀνδράσι παρακλεινόμενος μέγα βοήσας. "ὦ τρωῖες
 καὶ ὦ ἀνδρες καὶ ὦ ἀρδύνοι οἱ πλησίον μαχόμενοι, ἀνδρείοι
 γένεσθε προσφιλέσται· μνήσθητε τῆς ταχέιας ἰσχύος.
 290 ἵππους "τῶν ἰχθυόεντων Ἑλλήνων, ἵνα μέγα καύχημα λά-
 βῇτε." ἔτιος εἰπὼν παρώρμησε τὴν δύναμιν καὶ τὴν ψυχὴν
 ἐκάετο. ὥσπερ δὲ τις κυνηγέτης κύναν λευκόδοντας ἰφορ-
 μήσει ἐπ' ἀγρῷ χορῷ (κάρῳ) ἢ λένοντι, ὅπως ἐπὶ τοῖς
 295 Ἑλλήσι παρὶναι τὰς μεγαλοπύχους τρωῖας "ἔκτωρ ὁ
 Πριάμης υἱός, τῷ ἀνδροκρότῳ παρόμοιος· ἄρτι αὐτὸς δὲ
 ἐν τοῖς πρωταγωνισαῖς μέγα φρονῶν ἐπορεύθη, ἐνέπειο δὲ

μάχη πολλὴ πνέσθη ὁμοῖος συεροφῇ ἀνέμῳ, ἥτις καταπνέει
 τὸν μέγαν πόντον ταράσσει. τότε τίνα πρῶτον, τίνα
 300 ἔκτωρ ὁ Πριάμης υἱός, ὡς αὐτὸς
 Ζεὺς δόξαν ἔδωκεν· τὸν Ἀσάνον μὲν πρῶτον καὶ Ἀντήνορον
 καὶ τὸν Ὀπίτην καὶ Δόλοπα τὸν Κλυτίαν υἱὸν καὶ τὸν Ὀφθαλμῶν
 Ἀγέλαον καὶ τὸν Αἰσάμον καὶ Ὄρον καὶ Ἰππύνοον τὸν παλαιόν
 τῆτος δὲ ἔτος τὰς ἡγεμόνας τῶν Ἑλλήνων ἀνέειλε, μετὰ ταῦτα
 305 δὲ "πληθὺν ὥσπερ ἡνίκα Ζεφύρος νέφη συνταράξει τὰ λυ-
 Νότα ἰχθυὲς κατωγλῖδι φρυγῶν, ἐπὶ πολλὴ δὲ τὸ εἰτραφὲς πρὸς
 κυλίει, εἰς ἕνος δὲ ὁ ἄφροδ σκορπίζει ἐκ τῆς ἀνέμου τῆς πνοῆς
 πλανήτας πνοῆς. ὅτω δὲ πνοαὶ κεφαλαὶ ὑπὸ τῆς ἔκτορος
 310 νοστο, καὶ δὴ ἐν αὐταῖς ναυσὶν εἰσῆλθον φεύγοντες οἱ Ἑλλή-
 νες, εἰ μὴ τῷ υἱῷ Τυδείδῳ Διομήδῃ παρακλεινόμενος Ὀδυσσεύς
 "ὦ Διομήδης, τί παθόντες ἐπιλελήσμεθα τῆς παλαιᾶς
 315 δυνάμεως; ἀλλὰ φέρε μακάριε, ἐγγὺς μὲς ἴσσομαι· ὡς γὰρ
 γένεσθαι, εἰ τὰς ναῦς λάβῃ ὁ εὐνοπλος καὶ πολεμῶν
 "ἔκτωρ." πρὸς τῶτον δὲ ἀνταποκρινόμενος εἶπεν ὁ ἰχθυόων
 Διομήδης "ἐγὼ παριμενῶ καὶ εἰσομαι. ἀλλ' ἐν' ὁδῷ
 χρόνον ἡμῶν ἔσαι ἢ ὀφείλημα, ἐπεὶ ὁ τὰς νεφέλας ἄνιμι
 320 Ζεὺς τοῖς τρωαὶ δὴ βέλει παραχεῖν δέναιμι καὶ ἐξ ἡμῶν
 εἶπε, καὶ τὸν μὲν Θύμβραον ἀπὸ τῶν ἵππων ὠδύνη
 καὶ τῷ δόρατι πλήξας κατὰ τὸν ἀριστερόν μητὸν, ὁ δὲ
 325 Ὀδυσσεὺς τὸν ἰσάθεον θριμπευτικὸν Μυλῖον αὐτὸν
 βασιλέως. τοῦτος μὲν μετὰ ταῦτα εἴσεν, ἐπειδὴ τὸ πρῶτον
 καὶ ἀπέθανον· οὗτοι δὲ ἀνὰ τὸ πλῆθος πορευόμενοι
 330 ἔμπεδον, ὥς ὅτι κάρῳ "ἐν ναυὶ θηρατικῇ μέγα φρονῶν
 ἐμπίσσω. ὅπως ἐφθιρον τὰς τρωῖας ἐκ τῆς φρυγῆς ἐπὶ
 335 φέροντες· οἱ δὲ Ἕλληνες ἡδέως φεύγοντες ἀνάπνευσιν ἐπὶ
 πρὸς τὸν ἔκτορα τὸν ἑνδοξόν. τότε ἔλαβον ἔρματα καὶ
 340 ἀνδρας δημότας ἀρίστους, υἱὸς τῆς δύο ἀνθρώπων ἀπὸ ἑνὸς
 ὅλως τὰς ἐαυτῶν παῖδας συνεχώρει παραγλῖναι ἐκ τῶν φρυ-
 345 τικῶν πόλεμον. ἔτοι δὲ αὐτῷ ἐδωκὼς ἐπετάθησαν· ὡς γὰρ
 θανατηφόροι μοῖραι ἦγον τὰ σκοτεινὰ θανάτη. τοῖντοισιν
 350 ὁ Διομήδης ὁ τῷ δόρατι ἐπαινετὸς δυνάμειος καὶ ψυχῆς
 τὰ καλὰ ὄπλα ἀφῆρετο. "τὸν δὲ Ἰππύνοον
 355 Ὀδυσσεὺς καὶ τὸν Ὑπερόχον ἐφόνευσεν. τότε ἔξ ἴσας αἱ τῶν
 τὴν μάχην ἐξέτερον ὁ Κρόνυς παῖς ἐκ τῆς Ἰδης κατωγλῖδι
 οὗτοι δὲ ἀλλήλους ἐφόνευσαν. καὶ ὁ μὲν Τυδείδης υἱὸς
 360 Ἀγέροφον ἔτριψε τῷ δόρατι Παίονος υἱὸν τὸν ἡνίοχον
 κατὰ τὸ ἰχθυόν· καὶ γὰρ αὐτὸς οἱ ἴσσοι "ἐγγὺς ἔπληρον
 365 τὸ φρεῖν, ἐβλάβη δὲ μεγάλως τὴν ψυχὴν. τοῦτος μὲν γὰρ
 θειράκων ἀποδὲν ἤλυνεν· ἔτος δὲ πεζὸς ὄρμα διὰ τῶν
 370 τῶν δὲ ταχὺ ἐνόησε κατὰ τὰς τάξεις, ὥρμησε δὲ ἐπ' αὐ-
 τὰς μετὰ κραυγῆς· ὁμοῦ δὲ τῶν τρωῶν ἐπικαλῶν
 375 ἐπληρῆθη. "τῶτον δὲ ἰδὼν ἐφοβήθη ὁ κατὰ τὴν μάχην
 ναῖος Διομήδης· ἐδίδως δὲ τὸν Ὀδυσσεὺς προσεφώνησεν· ὡς
 380 σὺν ἐπύρχοντα. "ἡμῖν δὴ αὕτη... ἐπὶ ἔρχετο ὁ ἰχθυόων
 385 τωρ· ἀλλὰ φέρε δὴ εἴσωμεν καὶ ἀμυνόμεθα μένοντες." αὐτὸς δὲ

λαβὼν ἃ δὲ ἐξέρυγες. ὦ ἄθλιε, οὐδαμῶς μὲν σοι ὁ πατήρ
 καὶ ἡ σεβασμὰ μήτηρ τῆς ὀφθαλμῶς καλύψουσιν ἀποθα-
 νόντι, ἀλλ' οἱ γῆτες οἱ ὀμοφάγοι ἐκείνασι περιβαλόντες
 455 τὰ πυκνὰ πτερά. "ἐγὼ δὲ ἐπειδὴν ἀποθάνω, θάψουσί με οἱ δού-
 λῳδοχοὶ "Ελληνες." ἔτιωσ' εἰπὼν τὰ συνετὰ Σώκας τὸ ἰχυρὸν
 δόρυ ἔξω τῆ σώματος ἔλκυσε καὶ τῆς ἀσπίδος τῆς ὀμφα-
 λῆς ἐχέσσης· αἷμα δὲ αὐτῷ ἐκβληθέντος ἀνηκόντισεν, ἐλ-
 πεὶ δὲ τὴν ψυχὴν· οἱ δὲ μεγαλόθυχοι Τρῶες ἐπεὶ ἐθεύ-
 460 σσαντο τὸ αἷμα τῷ Ὀδυσσεύς, "παρακελεύμενοι κατὰ τὸ
 πλήθος πάντες ἐπ' αὐτῷ ἔδραμον. ἔτος δὲ εἰς τὰ πλίσσω
 ἀνεχώρει, ἐκάλε δὲ τὸς ἐταίρους. ἐκ τριῶν μὲν μετὰ ταῦτα
 ἐβόησαν, ὅσον κεφαλὴ ἔχωρει τοῦ ἀνδρός· ἐκ τριῶν δὲ ἤκα-
 465 σσε φωνῶντος ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος. εὐθέως δὲ δὴ τὸν
 ἅπαντα προσεφώνει ἑγγὺς ἐπύρχοντα. "ὦ Αἴων διογενὲς
 Τελαμῶνος υἱέ, βασιλεῦ τῶν λαῶν, περὶ ἐμὲ τῷ Ὀδυσσεύς
 τοῦ καρτερικοῦ ἦλθε φωνὴ τέττω ὁμοία ὥς ἂν αὐτὸν βιά-
 ζοιντο μόνον ἐπύρχοντα οἱ Τρῶες ἀποχωρῶντες τῷ οἰ-
 κῷ ἐρατοῦ ἐν τῇ ἰχυρῇ μάχῃ. ἀλλ' ἀπὲλθωμιν κατὰ τὸ
 470 σπλήθος· βοηθήσονται γὰρ βέλτιον. "δέδοικα μὴ τι πάθοι ἐν
 τοῖς Τρῶσι μύθος ἀποληθθῆς, ἀγαθὸς ὢν, μεγάλη δὲ ζή-
 τησις τοῖς "Ελλήσι γένῃ." ἔτιωσ' εἰπὼν αὐτὸς μὲν προη-
 γεῖτο, οὗτος δὲ ὁμῶς ἠκολούθει ὁ ἰαυθῆος ἀνὴρ. εἶρον μετὰ
 ταῦτα τὸν Ὀδυσσεύα τὸν Αἰὶ προσεφίλη· περὶ δὲ αὐτὸν οἱ
 475 Τρῶες ἐνέργον ὥσπερ φόνιοι θῆρες ἐν τοῖς ὕρσι "περὶ
 ἔλκρον κέρυτα ἔχοντα τετρωμένον, ὃν ἔτρωσιν ἀνὴρ τῷ
 βέλει ἀπὸ τῆς νευρῆς· τοῦτον μέντοι ἐξέφυγε τοῖς ποσὶ
 φεύγων, ἕως τὸ αἷμα ἐξέθερον καὶ τὰ γόνατα ἰχέει· ἐπει-
 480 δὲ δὲ τοῦτον διαψεύθει τὸ δῆδ βέλος, αἱ ὀμοφάγοι αὐτὸν
 ἀπὸνθῆρες ἐν τοῖς ὕρσι κατεθίσαν "ἐν συνδίνδρῳ τύπῳ
 καὶ σκιερῷ, καὶ λόντι ἐπὶ γυγὲν ὁ θεὸς βλαπτικόν· οἱ δὲ
 θῶες σὺν δέει ἔφρυγον, ἔτος δὲ κατεθίει. οὕτω δὲ τότε
 περὶ τὸν Ὀδυσσεύα τὸν συνετὸν καὶ ποικιλόβουλον οἱ Τρῶες
 ἐπηκολούθουν πολλοὶ καὶ δυνατοί· ἔτος δὲ ὁ ἡμίθεος ὀρμῶν
 485 τῷ ἰδίῳ δόρατι ἀπεσώβει τὴν ἀντλήν ἡμέραν. "ὦ Αἴας δ'
 ἑγγὺς παρεγένετο ἐπαγόμενος ἀσπίδι καθάπερ πύργον, ἔση
 δὲ παρ' αὐτόν· οἱ δὲ Τρῶες σὺν φόβῳ ἔφρυγον ἄλλος ἄλ-
 λαχού. καὶ τὸν μὲν Ὀδυσσεύα ὁ πολεμικὸς Μενέλαος ἐξήγα-
 γεν ἐκ τοῦ πλήθους, τῆς χειρὸς λαβόμενος, ἕως ὁ ὑπισπι-
 490 στής πλησίον ἦλθε τοὺς ἵππους. ὁ δὲ Αἴας τοῖς Τρῶσιν
 ἐπεπείδων ἀνέειπε τὸν Δόρυκλον "τὸν Πριάμῃ υἱὸν ὁ γνή-
 σιον· μετὰ ταῦτα δὲ τὸν Πάνδοκον ἔτρωσιν, ἔτρωσε δὲ
 τὸν Ἀσάνδρον καὶ τὸν Πέρυσον καὶ τὸν Πυλάστην. ὥσπερ
 δὲ οἱ πλήρης ποταμὸς εἰς πεδίον κατέρχῃ ἐν χειμῶνι
 495 ῥέων ἀπὸ τῶν ὄρων, κατεπιγόμενος τῷ τοῦ Αἰὶος ὕμβρῳ,
 πολλὰς δὲ ξηρὰς ὁρὰς καὶ πολλὰς πεύκας "ἐπιγέρεθ' καὶ
 πολλὴν συρφετὴν εἰς τὴν θάλασσαν βάλλει, οὕτως ἐπηκο-
 λούθει κλονῶν εἰς τὸ πεδίον τότε ὁ λαμπρὸς Αἴας, δια-
 κόπτων ἵππους τε καὶ ἄνδρας. ἔπειτα δὲ ὁ "Εκτωρ ἤκεν,
 500 δὴ τῆς μάχης πύσης ἐπ' ἀριστερὰ ἐμάχετο περὶ τὰς ὄχθας
 ποταμῶ τῷ Σκαμάνδρῳ. ἐκεῖ δὲ μάλιστα "ἀνδρῶν ἔκταν
 κεφαλαί, ταραχὴ δὲ ἄπαντος ἐγγίγντο περὶ τε τὸν μέγαν

Νέστορα καὶ τὸν πολεμικὸν Ἰδομενεύα. ὁ μὲν "Εκτωρ
 τούτων ἀνεσρέετο μερίμνης ἄξια πρῶτον τῷ τε δόρῳ
 καὶ τῇ ἱππικῇ, τῶν δὲ νέων ἐπόρθησε τὰς τάξεις. οὗτος
 505 ἄντεχον τῆς ὁδῆς οἱ ἐνδοχοὶ "Ελληνες, "εἰ μὴ ὁ
 ξανθὸς ὁ τῆς Ἑλένης ἀνὴρ τῆς καλλικύμης ἔπαινον
 ῥῶς πολεμῶντα Μαχάονα τὸν βασιλῆα τῶν λαῶν, οὗτος
 τρεῖς ἀκίδας ἔχοντι τρώσας κατὰ τὸν δεξιὸν ὄμων.
 τούτῳ δὲ περισσῶς ἐροβήθησαν οἱ δύναιμι πνέοντες
 510 ληνες, μὴ πως αὐτὸν τῷ πολέμῳ μετακλιθέντος ἄρ-
 εῖσθαι· εὐθέως δὲ ὁ Ἰδομενεὺς πρὸς τὸν ἐνδοχὸν Νέστορα
 "ὦ Νέστωρ Νηλεὺς υἱέ, μέγα κλέος τῶν Ἑλλήνων, φησὶ
 τῶν σὺν ἀρμάτων ἐπιβῆθι, παρὰ σοὶ δὲ ὁ Μαχάων ἐ-
 βαίνεται· εἰς δὲ τὰς ναῦς ταχὺ ἔλανε τὰς μονόκλιν-
 515 τας. ἰατρὰς γὰρ ἀνὴρ ἀντὶ πολλῶν τῷ σώματι ἄριστος ἐπὶ
 τῷ βέλει ἐκβάλλειν καὶ προῦντικὰ φάρμακα ἐπιπύ-
 οῦτως εἶπεν· ὑπήκουσε δὲ ὁ ἐντιμὸς ἱππικὸς Νέστωρ,
 δὲ τῶν ἑαυτῷ ἀρμάτων ἐπέβη, παρ' αὐτῷ δὲ ὁ Μαχάων
 ἐπέβη τῷ Ἀσκληπιεὺς υἱὸς τῷ ἀρίστῳ ἰατρῷ. ἡμῶς δὲ
 520 ἔτοι δὲ ἐκόντες ἐπὶ τῷ ἔργῳ "ἐπὶ τὰς βαθείας ναῖς
 ἐκεῖ γὰρ προσφίλεις ὑπῆρχε τῇ ψυχῇ. ὁ Κεβρόντης δὲ πρὸς
 Τρώας ἐθεάσθη ταρυσσομένους παρὰ τῷ "Εκτορὶ ἡμιχό-
 525 καὶ πρὸς αὐτὸν λόγον εἶπεν, "ὦ "Εκτωρ, ἡμεῖς μὲν ἐν ταῖς
 συναναερεφόμεθα τοῖς "Ελλήσιν ἐν τῇ ἐγγύτῳ πύρῳ
 μιγμένοι οἱ τε ἵπποι καὶ οἱ ἄνδρες, ὁ δὲ Αἴας ταρπόμενος
 Τελαμῶνιος· καλῶς δὲ αὐτὸν ἔγνων· πλατεῖαν γὰρ ἐν ταῖς
 530 ὤμοις φέρει ἀσπίδα. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἐκείνους τοὺς τε ἵππους
 τὰ ἄρματα ἐπ' εὐθείας ἀγώγουμεν, ὅσα μάλιστα οἱ ἐπὶ
 535 οἱ περὶ κακὴν φιλονεικίαν ἐρίσαντες "ἀλλ' ἔλας ἐπὶ
 ῥῆσι, ταραχὴ δὲ ἄπαντος γέγονεν." ἔπειτα δὲ φωνήσας
 ἐντρίχας ἵππους ἐμάζεξεν μίεσιν τῇ ὁδῇ· οὗτοι δὲ τῶν
 γῆς ἀλθόμενοι ἐνκόλως ἐφύγον τὰ ταχὺ ἄρματα ἐπὶ τῷ
 540 Τρώας καὶ τῆς "Ελληνες, παύσαντες τὰς νεκρὰς καὶ τὰς
 545 τῷ δὲ αἵματι ὁ ἔξω "κάτωθεν ἦλος ἐπολύνετο καὶ
 περιφύεται αἱ περὶ τὸ ἄρμα, ὡς δὴ ἀπὸ τῶν ἱππῶν αἱ
 550 χων αἱ ῥανίδες ἐπιπνον, αἵτινες ἀπὸ τῶν κλονῶν
 δὲ ἐπορεύετο δύναι εἰς τὸ πλήθος τῶν ἀνδρῶν δια-
 555 τε μεταπηδήσας. θύρον δὲ ἐνέθηκε κακὸν τοῖς
 560 ἐπύρχοις τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν τῷ τοῦ Αἰὶος ὕμβρῳ.
 565 τοῖς χειροπληθεῖσι λίθοις· τοῦ δὲ Αἰάντος ἐξέκλινον
 570 μάχην τῷ υἱῷ τῷ Τελαμῶνι. Ζεὺς δὲ ὁ πατήρ τῷ Αἰάντι
 575 ὑπὲρ θανάτου φόβον ἐνέβαλεν. "ἔση δὲ ἐκκαλεῖται, οὗτος
 580 δὲ ἀσπίδα περιβάλλετο ἐπιτύβρασον, ἐροβήθη δὲ οὐκ
 585 σας ἐπὶ τῷ πλήθει θηρὶ χειροπληθείας, ἐπισπέρμενος
 590 ὀλίγον, τὸν πόδα τῷ ποδὶ ἐναλλάσσων. ὥσπερ δὲ οὐκ
 595 ῥον λόντα ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν ἐπαύλειος ἐδύκων
 600 κύνες καὶ οἱ ἄνδρες αἱ ἀγῶνται, "οἵτινες αὐτὸν ἀπὸ τῶν
 605 τῶν βοῶν λιπαρωτάτην λαβεῖν δι' ὕλης πυκνῆς γοη-
 610 τες· οὗτος δὲ κρεῖων ἐπιθυμῶν ἐπ' εὐθείας ὄρμη-
 615 οὐδὲν πρῶσαι· συνεχὴ γὰρ ἀκόντια ἐναντία ὄρμη-
 620 σον αὐτῷ.

τολμηρῶν χειρῶν καιόμεναι τε λαμπάδες, ὥς φοβεῖται ἄβος Ἄρει· τὴ κακοῦ δὲ ἐξήλυτο ἡ ἀρχή. "πρὸς τῆτον πρό-
 τος εἶπεν ὁ τῷ Μεινοίτις δυνατὸς υἱὸς "τί δὴ ποτὲ με
 καλεῖς Ἀχιλλεῦ; τίνα δὲ με χρεῖαν ἔχεις;" πρὸς τοῦτον
 δὲ ἀνταποκρινόμενος εἶπεν ὁ τοῖς ποσὶ ταχὺς Ἀχιλλεύς
 "ὦ ἱνδοῦ Μεινοίτις παῖ, τῇ ἐμῇ πεφλημένῃ ψυχῇ, νῦν
 ὑπολαμβάνω περὶ τὰ ἐμὰ γόνατα σῆσεως τοὺς Ἕλληνας
 παρακαλῶντας· χρεῖα γὰρ κατέλαβεν ἀκαρτέρητος. ἀλλ'
 ἄνδι νῦν Πάτροκλε τῷ Διὶ προσφιλέστατε, τὸν Νέστορα
 ἐρωτήσον τίνα τῆτον εἶναι ὃν ἐξάγῃ τετραμένον ἐκ τῆ πο-
 λέμης. τὰ μὲν γὰρ ὅπισω μῆρη τῷ σώματος κατὰ πάντα τῷ
 Μαχάονι ὁμοίος τῷ Ἀσκληπιῷ εἶμι· ἐκ εἶδον δὲ τοῖς
 ὀφθαλμοῖς τὸν ἄνδρα· "αἱ ἵπποι γὰρ με παρέδραμον εἰς
 τὸ ἔμπροσθεν προθυμύμενοι." ἔτιος εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος
 τῷ προσφιλὲς ἐταῖρον ἐπέειπε, ἐπαυῖσθαι δὲ τρέχων πρὸς
 τε τὰς σκηνὰς καὶ τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων. ἔτοι δὲ ἦντο
 εἰς τὴν σκηνὴν τῷ Νέστορος ἀφίκοντο, αὐτοὶ μὲν δὲ ἀπέ-
 βησαν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν πολλὰς τρέψασαν, "ὅς δὲ ἵππας
 ὁ Εὐρυμέδων ὁ ἐπήκοος ἔλυσε τῷ τῷ γέροντος ἐκ τῶν
 ἀρμύτων. αὐτοὶ δὲ τὸν ἰδῶν ἐξηραίνοντο τῶν χιτῶνων,
 ἰσάμενοι πρὸς τὴν αἶσαν παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσ-
 σης. εἰς τὴν σκηνὴν παραγενόμενοι ἐν ταῖς καθέδραις ἐκά-
 θισαν· τέτοις δὲ κατεσκέυασε ποτὶν ἡ εὐτρυχὸς Ἑκαμήδη,
 ἣν δὲ ἔλαβεν ἐκ τῆς Τενέδου, ὅτι ἐπόρθησεν ὁ Ἀχιλλεύς,
 τὴν θυγατέρα τῷ Ἀρσινόῃ τοῦ μεγαλοπύχου, ἣν αὐτῷ οἱ
 Ἕλληνες ἐξείρετον ἔδωκαν, διότι τῇ βαλῇ κρείετων ἦν
 ἀπάντων· ἦτις αὐτοῖς ἐν πρώτοις μὲν ἐπ' αὐτοῖς παρέ-
 θηκε τράπεζαν καλὴν, μελανόπην, εὐξέσον, ἐπ' αὐτῆς δὲ
 σιθῆρην κανὴν· ἐπέθηκε δὲ καὶ κρόνον ποτικὸν ὄψον καὶ
 μέλι πρόσφατον, παρ' αὐτῷ δὲ ἔθηκε καὶ ἄρτον. παρῇ δὲ
 καὶ ποτήριον περικαλλές, ὅπερ ἔξ οἴκου παρήγαγεν ὁ γηραιός,
 χρυσοῖς ἥλοις πεπερονημένον· ὅτα δὲ αὐτῷ τέσσαρα ὑπὸ
 χροῦ· δύο δὲ περιεραὶ περὶ ἑκατον· χρυσοῖς ἐνέμοντο, δύο
 δὲ πυθμένες ὑπὸ χροῦ. ἄλλος μὲν κακοπαθὼν ἀπεκίει τῆς
 τραπέζης πεπληρωμένον ὃν Νέστωρ δὲ ὁ γέρον ἐκόλως
 αὐτὸ ἔρην. ἐν τέτῳ δὲ αὐτοῖς τὸν κεκλιμένον ἐποίησεν ἡ
 γυνὴ ἡ ὁμοία ταῖς θιαῖς οἶνον τῷ πρᾶτοντι τὰς φρένας,
 διὲ καὶ ἡλικίᾳ λευκῇ, αὐτὴν δὲ παρεκείλετο, ἵνα παριστα-
 σαι τὸν ποτὶν, ὅστις δὲ ἐπιπύθοντες ἀφῆκαν τὴν ξηραν-
 τικὴν δίψαν, εἰς τέρψιν ἦγοντο τοῖς λόγοις πρὸς ἀλλήλους
 διαλεγόμενοι. ὁ δὲ Πάτροκλος ταῖς θύραις ἐπέστη ὁ ἰσθ-
 μος ἀνὴρ. "τῆτον δὲ ἰδὼν ὁ πρεσβύτερος ἀπὸ τῆ θρόνου
 ἀνέστη τῷ λαμπρῷ, εἰσάγαγε δὲ τῆς χειρὸς λαβόμενος καὶ
 καθέζεσθαι παρεκείλετο· ὁ Πάτροκλος δὲ ἐκ τῆ ἐτέρᾳ μέ-
 ρους ἀπερνεῖται εἰπὼν τε λόγον. "ὁ καιρὸς ἐστὶ μοι καθέδρας
 ὡς πρεσβύτα, ἡδὲ πείσεις με· αἰδῶς ἄξιος καὶ φιλομειφῆς δε-
 σιὸς προέπεμψεν ἐρωτῆσαι "τίνα τῆτον φέρετε τετραμένον.
 ἀλλὰ καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἐπίσταμαι, βλέπω δὲ Μαχάονα τὸν βα-
 σιλεῖα τῶν λαῶν. νῦν δὲ λόγον ἔχων εἰς τὰ πάντα μετρητῆς
 εἶμι τῷ Ἀχιλλεῖ. καλῶς δὲ σὺ οἶδας, πρὸς τῷ ἐγ-
 νέσται, ὁμοῖος ἐκείνους ἐστὶν φοβερός ἀνὴρ· τάχα ἂν καὶ τὸν
 τολμηρῶν χειρῶν καιόμεναι τε λαμπάδες, ὥς φοβεῖται ἄβος Ἄρει· τὴ κακοῦ δὲ ἐξήλυτο ἡ ἀρχή. "πρὸς τῆτον πρό-
 τος εἶπεν ὁ τῷ Μεινοίτις δυνατὸς υἱὸς "τί δὴ ποτὲ με
 καλεῖς Ἀχιλλεῦ; τίνα δὲ με χρεῖαν ἔχεις;" πρὸς τοῦτον
 δὲ ἀνταποκρινόμενος εἶπεν ὁ τοῖς ποσὶ ταχὺς Ἀχιλλεύς
 "ὦ ἱνδοῦ Μεινοίτις παῖ, τῇ ἐμῇ πεφλημένῃ ψυχῇ, νῦν
 ὑπολαμβάνω περὶ τὰ ἐμὰ γόνατα σῆσεως τοὺς Ἕλληνας
 παρακαλῶντας· χρεῖα γὰρ κατέλαβεν ἀκαρτέρητος. ἀλλ'
 ἄνδι νῦν Πάτροκλε τῷ Διὶ προσφιλέστατε, τὸν Νέστορα
 ἐρωτήσον τίνα τῆτον εἶναι ὃν ἐξάγῃ τετραμένον ἐκ τῆ πο-
 λέμης. τὰ μὲν γὰρ ὅπισω μῆρη τῷ σώματος κατὰ πάντα τῷ
 Μαχάονι ὁμοίος τῷ Ἀσκληπιῷ εἶμι· ἐκ εἶδον δὲ τοῖς
 ὀφθαλμοῖς τὸν ἄνδρα· "αἱ ἵπποι γὰρ με παρέδραμον εἰς
 τὸ ἔμπροσθεν προθυμύμενοι." ἔτιος εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος
 τῷ προσφιλὲς ἐταῖρον ἐπέειπε, ἐπαυῖσθαι δὲ τρέχων πρὸς
 τε τὰς σκηνὰς καὶ τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων. ἔτοι δὲ ἦντο
 εἰς τὴν σκηνὴν τῷ Νέστορος ἀφίκοντο, αὐτοὶ μὲν δὲ ἀπέ-
 βησαν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν πολλὰς τρέψασαν, "ὅς δὲ ἵππας
 ὁ Εὐρυμέδων ὁ ἐπήκοος ἔλυσε τῷ τῷ γέροντος ἐκ τῶν
 ἀρμύτων. αὐτοὶ δὲ τὸν ἰδῶν ἐξηραίνοντο τῶν χιτῶνων,
 ἰσάμενοι πρὸς τὴν αἶσαν παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσ-
 σης. εἰς τὴν σκηνὴν παραγενόμενοι ἐν ταῖς καθέδραις ἐκά-
 θισαν· τέτοις δὲ κατεσκέυασε ποτὶν ἡ εὐτρυχὸς Ἑκαμήδη,
 ἣν δὲ ἔλαβεν ἐκ τῆς Τενέδου, ὅτι ἐπόρθησεν ὁ Ἀχιλλεύς,
 τὴν θυγατέρα τῷ Ἀρσινόῃ τοῦ μεγαλοπύχου, ἣν αὐτῷ οἱ
 Ἕλληνες ἐξείρετον ἔδωκαν, διότι τῇ βαλῇ κρείετων ἦν
 ἀπάντων· ἦτις αὐτοῖς ἐν πρώτοις μὲν ἐπ' αὐτοῖς παρέ-
 θηκε τράπεζαν καλὴν, μελανόπην, εὐξέσον, ἐπ' αὐτῆς δὲ
 σιθῆρην κανὴν· ἐπέθηκε δὲ καὶ κρόνον ποτικὸν ὄψον καὶ
 μέλι πρόσφατον, παρ' αὐτῷ δὲ ἔθηκε καὶ ἄρτον. παρῇ δὲ
 καὶ ποτήριον περικαλλές, ὅπερ ἔξ οἴκου παρήγαγεν ὁ γηραιός,
 χρυσοῖς ἥλοις πεπερονημένον· ὅτα δὲ αὐτῷ τέσσαρα ὑπὸ
 χροῦ· δύο δὲ περιεραὶ περὶ ἑκατον· χρυσοῖς ἐνέμοντο, δύο
 δὲ πυθμένες ὑπὸ χροῦ. ἄλλος μὲν κακοπαθὼν ἀπεκίει τῆς
 τραπέζης πεπληρωμένον ὃν Νέστωρ δὲ ὁ γέρον ἐκόλως
 αὐτὸ ἔρην. ἐν τέτῳ δὲ αὐτοῖς τὸν κεκλιμένον ἐποίησεν ἡ
 γυνὴ ἡ ὁμοία ταῖς θιαῖς οἶνον τῷ πρᾶτοντι τὰς φρένας,
 διὲ καὶ ἡλικίᾳ λευκῇ, αὐτὴν δὲ παρεκείλετο, ἵνα παριστα-
 σαι τὸν ποτὶν, ὅστις δὲ ἐπιπύθοντες ἀφῆκαν τὴν ξηραν-
 τικὴν δίψαν, εἰς τέρψιν ἦγοντο τοῖς λόγοις πρὸς ἀλλήλους
 διαλεγόμενοι. ὁ δὲ Πάτροκλος ταῖς θύραις ἐπέστη ὁ ἰσθ-
 μος ἀνὴρ. "τῆτον δὲ ἰδὼν ὁ πρεσβύτερος ἀπὸ τῆ θρόνου
 ἀνέστη τῷ λαμπρῷ, εἰσάγαγε δὲ τῆς χειρὸς λαβόμενος καὶ
 καθέζεσθαι παρεκείλετο· ὁ Πάτροκλος δὲ ἐκ τῆ ἐτέρᾳ μέ-
 ρους ἀπερνεῖται εἰπὼν τε λόγον. "ὁ καιρὸς ἐστὶ μοι καθέδρας
 ὡς πρεσβύτα, ἡδὲ πείσεις με· αἰδῶς ἄξιος καὶ φιλομειφῆς δε-
 σιὸς προέπεμψεν ἐρωτῆσαι "τίνα τῆτον φέρετε τετραμένον.
 ἀλλὰ καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἐπίσταμαι, βλέπω δὲ Μαχάονα τὸν βα-
 σιλεῖα τῶν λαῶν. νῦν δὲ λόγον ἔχων εἰς τὰ πάντα μετρητῆς
 εἶμι τῷ Ἀχιλλεῖ. καλῶς δὲ σὺ οἶδας, πρὸς τῷ ἐγ-
 νέσται, ὁμοῖος ἐκείνους ἐστὶν φοβερός ἀνὴρ· τάχα ἂν καὶ τὸν

655 ἀνυψίον μίμψοιτο." πρὸς τόντον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα
ὁ ἐντιμος ἱππότης Νέστωρ "τί δὴ ποτε ἔτιος ὁ Ἀχιλλεύς
υἱοκτείνει τὰς Ἑλλήνας, ὅποσοι δὴ τοῖς βέλεσιν ἐτρώθησαν; 71
ἔδαμῶς δὲ ἐπίσταιται καὶ τὸ πένθος ὅσον ἐγένετο κατὰ τὸ
ἐσώτερον; οἱ γὰρ ἄριστοι ἐν ταῖς ναυσὶ καὶ νῆσιν βεβλήμενοι καὶ
660 τυτρωμένοι. "τέτρωδ' μὲν ὁ υἱὸς τῆς Τυδείδος ὁ ἱερὸς Διο-
μήδης, τέτρωδ' δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ὁ τῶν δόρατι ἀνδρείος καὶ
ὁ Ἀγαμέμνων, τέτρωδ' δὲ ὁ Εὐρύπυλος κατὰ τὸν μηρόν 71
τῷ βέλει. τῷτον δὲ ἕτερον ἐγὼ νεωστὶ ἤγαγον ἐκ τῆς πολέμου
665 βέλει ἀπὸ τῆς νεωρῆς βληθέντα. ὁ δὲ Ἀχιλλεύς "πολε-
μίστης ὢν τῶν Ἑλλήνων εἰ φροντίζει ἔδδ' ἐλεεῖ αὐτὰς. ὄν-
τως μένει ἔως αἰ ταχέως νῆες ἐγγὺς τῆς θαλάσσης τῶν
Ἑλλήνων μὴ βυλομένων διὰ καυσικῶ πυρὸς καῶσιν, ἡμεῖς 72
δὲ φρονεῖν ἔμελλομεν ἐπεξῆς. εἰ γὰρ ἡ ἐμὴ δύναμις ἐστὶν ὅποια
670 ὑποπτόμενον ὑπῆρχεν ἐν τοῖς καμπατομένοις μέλεσιν. "εἴθε
ἔτιος ἀκμάζοιμι καὶ ἡ δύναμις με σερεῖα εἴη ὡς ὁπότε τοῖς
ἡλείοις καὶ ἡμῖν φιλονεικία ἐγένετο περὶ βοῶν ἀπελασίας,
ὅτε ἐγὼ ἀπέκτεινα τὸν Ἰτυμονέα τὸν γεναῖον τῷ Ὑπειρό-
χον υἱόν, ὅς ἐν τῇ Ἠλίδι κατέκειτο, ἐνέχυρα λαμβάνων 73
675 ἔσθης δὲ βοηθῶν τοῖς ἑαυτῶ βροσὶ "τέτρωδ' ἐν πρώτοις ἀπὸ
τῆς ἐμῆς χειρὸς τῷ δόρατι καὶ κατέπεσεν. οἱ δὲ λαοὶ περὶ
αὐτὸν ἐφοβήθησαν οἱ ἀγροῖκοι. αἰχμυλώσιαν δὲ ἐκ τῆς
γῆς συνηλάσαμεν πάνυ πολλήν, πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας
καὶ τσαυτὰ ποίμνια προβάτων, τσαυτὰ χοίρων χοιροφύο 74
680 βια, τσαυτὰ αἰγονόμια μεγάλα αἰγῶν, καὶ ἵππους ποδῆρας
ἐκατὸν καὶ πεντήκοντα, πάσας θηλάσας, πολλὰς δὲ καὶ γεν-
νήματα ὑπῆρχον. καὶ ταῦτα μὲν ἀπηλάσαμεν εἰς τὴν τοῦ
Νηλέως Πύλον διὰ τῆς νυκτὸς πρὸ τῆς πόλεως. ἔκκειρε δὲ 75
κατὰ δαίνοισιν ὁ Νηλεὺς διότι μοι κατέτυχε πολλὰ νέω
685 ὄντι καὶ εἰς τὸν πόλεμον ἀπληθύνει. "οἱ κήρυκες δὲ ἐκήρυ-
σον ὅμοιον φαινομένης ἡμέρας τάς τε συνέρχεσθαι οἷς ἐχρεω-
εῖτο ἐν τῇ Θανμασῇ Ἠλίδι. ἔτιος δὲ συναθροαζόμενοι οἱ
τῶν Πυλίων ἡγεμόνες ἄνδρες ἐμείριζον πολλοὺς γὰρ οἱ ἡλείοι
χρῆος ἐχρεώεσθαι. ἔτιος ἡμεῖς ὀλλοὶ καὶ κεκοιταχθέντες ἐν Πύλῳ 76
690 ὑπῆρχομεν. "παραγενόμενος γὰρ ἔβλαψεν ὁ Ἡρακλῆς τῶν
προλαβόντων χρόνων, ἀπεκτάνθησαν δὲ ὅσοι ἄριστοι. διώ-
δικα γὰρ τῷ Νηλέως τῷ ἐμωμήτῃ υἱὸι ὑπῆρχομεν. τούτων
μόνος ὑπελειπόμην, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἀπώλοντο. διὰ
695 τούτου ἐπαρηφανεύομενοι Ἠλείοι οἱ σιδηροθύρακες "καὶ ἡμῶς 77
ἀτιμίζοντες ἄδικα ἐμνηχανῶντο. ὁ δὲ γέρον βοῶν τε ἀγέ-
λην καὶ ποίμνια μεγάλα προβάτων ἔλαβεν ἐπιλεξάμενος τρια-
κόσια καὶ τὰς ποιμένας. καὶ γὰρ τέτω μέγα χρέος ἐχρεωεῖτο
ἐν τῇ Θανμασῇ Ἠλίδι, τέσσαρες νικητικοὶ ἵπποι σὺν τοῖς
700 ὑποθήμασι "παραγενόμενοι πρὸς ἑπαθλα, περὶ λίσσης γὰρ 78
ἡμελλαν δραμεῖσθαι. τάς τε αὐτὰς δὲ βασιλεὺς τῶν ἁν-
δρῶν Ἀλκίον κατέχευε, τὸν δὲ ἡνίοχον ἀπέλυσε λυπέμενον
ὑπὲρ τῶν ἵππων, διὰ τῶν ὁ πρεσβύτερος τῶν λόγων ὁρ-
γισμένος καὶ τῶν ἔργων ἐξαίρετα ἔλαβε πολλὰ κίαν, τὰ 79
705 δὲ λοιπὰ εἰς τὸ πλῆθος ἴδωκε "μερλῆεν, ὅπως μηδεὶς αὐ-
τῶν ἐσθλὸς ἀπλῆθι τῆς ἰσθῆς τιμῆς. ἡμεῖς μὲν ταῦτα
ἔκαστα διείπομεν καὶ περὶ τὴν πόλιν ἐθόρμεν θυσίας τοῖς

θεοῖς. οὗτοι δὲ πάντες τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἦλθον πολλοὶ
τοὶ τε ὁμοῖως καὶ οἱ ἱερὸι ποδῆρες ἵπποι πανσροτῆ. μετὰ
710 τῶν δὲ οἱ Μολλῶνες παῖδες ὠπλίζοντο "νήπιοι ἐπὶ ὀπλῶ-
χοιτες, ἐδέκων κίαν ἐπιστάμενοι πολεμικῆς ἰχθῆς. ἐπὶ δὲ
Θουόσσαν πόλιν ἐψηλῆ καὶ ἄκρα, πόρῳ ἐπὶ τῷ Ἀλφειῷ
ταμῶ, ἐκάτη Πύλας τῆς ψαμμύδης, περὶ ἣν ἐσρατοπόλιν
διαφθεῖραι προθυμύμενοι. ἀλλ' ἦν κίαν διὰ πάσης τῆς
715 ἡδοιάδος διήλθουσαν, ἡμῖν δὲ ἡ Ἀθηνα "μνηστὴς παρῶν
νετο τρέχουσα ἀπὸ τῆς Ὀλύμπου, καθοπλίζουσα λέγοντο δὲ
νυκτὶ. ἐκ ἄκοντα δὲ κατὰ Πύλον τὸν λαὸν ἠθροισεν, διὰ
πάνυ προθυμύμενον πολεμῆν. ἔδαμῶς με ὁ Νηλεὺς οὐ
ἐχώρει καθοπλίζουσα, ἀπέκρυψε δὲ μοι τὰς ἵππους. ὅπως
720 ἔλεγε ἐιδέναι τὰ τῆς πολέμου ἔργα. "ἀλλὰ καὶ ἔτιος
ἱππεῶν ἐνέπρεπον τοῖς ἡμετέροις, καίτοι περὶ τῆς πόλεως
ἐπειδὴ ἔτω με ἤγαγεν εἰς τὴν φιλονεικίαν ἡ Ἀθηνα.
δὲ ποταμὸς τις Μινύειος καλόμενος εἰς τὴν θάλασσαν
ῥέων πλησίον τῆς Ἀρήνης πόλεως, ὅπου ἐμείναμεν ἡμεῖς
λαμπρὰν οἱ ἱππεῖς τῶν Πυλίων. τὰ δὲ αἰθήρη τῶν πο-
725 δὲ πῦρ. "ἐκείθεν πανσροτῆ σὺν τοῖς ὅπλοις καθοπλίζον-
τες μεσημβριανὴν παρεγενόμεθα εἰς τὸν μέγαν ῥῶν
τῆς ποταμῆς, ὅπου τῷ ὑπερέχοντι τῇ δυνάμει Αἰὼν ὄνομα
μεγάλα καλὰ καὶ τῷ Ἀλφειῷ ποταμῷ ταύρων καὶ τῷ Πά-
730 δῶνι ὁμοῖως ταύρων, τῇ δὲ εὐδοθάλμῳ Ἀθηνα. ὅπως
ἀγέλης, "μετὰ ταῦτα δὲ δαίτην ἀνελάβομεν κατὰ τὸν
τεῖμα ἐν τοῖς τάγμασι, καὶ κατεκοιμήθημεν σὺν τοῖς ὅπλοις
ὅπλοις ἔκαστος περὶ τὰς ῥῶας τῆς ποταμῆς. οἱ δὲ με-
735 χοὶ ἡλείοι περιέβλεπον τὴν πόλιν διαπορεύειν προθυμύ-
νοι. ἀλλὰ ἐμπροσθεν αὐτοῖς ἐφάνη μέγας πόλεμος.
γὰρ ὁ ἥλιος λάμπων ἐπερῶν ἐγένετο τῆς γῆς, ἔμπεσον
νέφθημεν εἰς τὴν μάχην τῷ τε Αἰὼν ἐχθροῖμοι καὶ τῇ
740 νῆ. ἀλλ' ἦν κίαν τῶν τε Πυλίων καὶ τῶν ἡλείων ἐγένετο
φιλονεικία, πρῶτος ἐγὼ ἄνδρα ἀνέβην, ἔλαβον δὲ τὰς
ῥῶας ἵππους, Μέλιον τὸν πολεμιστὴν γαμβρὸς δὲ ἦν
745 τοῦ Ἀλφειοῦ, "πρεσβυτάτην δὲ τῶν θυγατέρων εἶχε
ἐκείνην Ἀγαμήδην, ἥτις τσαυτὰ φάρμακα ἠέμεται ἔλα-
βει ἡ πλατύνει γῆ. τῶν μὲν ἐγὼ προτερύχομενον ἔλαβον
750 τῷ σιδηρῷ δόρατι. ἔπεισε δὲ ἐν τῇ κῶνι. ἐγὼ δὲ ἐκ
ἔργου ἀνελθὼν ἔστην δὴ ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς. οἱ δὲ
γαλόνυχοι ἡλείοι "ἔφρυγον ἄλλος ἄλλω, ἐπειδὴ εἶδον τὸν
755 ἄνδρα πεσόντα τὴν ἡγήτορα τῶν ἱππῶν, ὅς ἦν ἡμεῖς
τῷ μάχεσθαι. ἐγὼ δὲ ἐξώρμησα σκοτεινῇ λαλαμῇ
πεντήκοντα δὲ ἔλαβον ἔργα. δύο δὲ κατὰ ἔκαστον
760 δρες τοῖς ὁδοῦσι τὴν γῆν ἔδωκαν τῷ ἐμῷ δόρατι φρον-
τίζοντες. "καὶ δὴ ἂν τὰς Ἀχαιοὺς καὶ Μολιόνους παῖδας ἀνέ-
τανα, εἰ μὴ αὐτὰς ὁ πατήρ ὁ μέγας βασιλεὺς Ποσειδῶν
765 ἐκ τῆς πολέμου ἐξήρῳσσε καλῶντας ἀορασίᾳ πολλῇ.
Ζεὺς τοῖς Πυλίοις μεγάλην ἰχὴν παρέχευε. τούτων γὰρ
770 πολυοὶ ἐπιβῆναι ἐποιήσαμεν τὰς ἵππους καὶ τῆς
πέτρης καὶ τῆς Ἀλκίον, ὅπου ὑψηλὸς τόπος καλεῖται,

ὡς τότε πάλιν ἀπέτρεπε τὸν λαὸν ἢ Ἀθηναῖα. ἐκτὶ ἀνδρῶν ἀποκ-
 ροίνιας ἔχατον κατέλιπον· οἱ Πύλοι δὲ ὀπίσω ἀπὸ τοῦ
 Παρθραίου ἤλαννον τὰς ταχεῖς ἱππεὺς, πάντες δὲ ἤχοντο 80
 ἐπὶ μὲν τῶν θεῶν τῷ Αἰή, τῶν δὲ ἀνδρῶν τῷ Νέστορι. εἶθε
 πτωχὸς ἐπὶ ἄλλῳ ὡς πάλαι ἤμην ἐν τοῖς ἀνδράσι. ὁ δὲ
 Ἀχιλλεύς μόνος τῆς ἰδίας ἀνδρείας τῷ σώματι οὐκ ἔφη
 εἶναι. οὕτως αὐτὸν ὑπολαβάνων πολλὰ μεταμεληθήσεται,
 εἰσιπιδῶν ἀπόληθ' ὁ λαός. "ὦ μακάρι, οὕτως καὶ σοὶ ὁ Με-
 νειτιάς πολλὰ παρεκλείετο τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτε ἐκ Φωβίας
 τῷ Ἀγαμέμνονι ἐπεμπε. ἡμεῖς δὲ ἔνδον ὑπάρχοντες ἐγὼ
 καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς πάντα καλῶς ἐν τοῖς οἴκοις ἡέκο-
 μιν ὡς ἐνετέλλετο. εἰς δὲ τῷ Πηλεΐδῃ ἤλθομεν τὰς οἴκους
 καλῶς οἰκισμένους τὸν λαὸν συναθροίζοντες εἰς τὴν 81
 ἑλλάδα τὴν πολυθρόνον. τότε δὲ μετὰ ταῦτα τὸν ἡμί-
 θεον Μεινοίτιον εὐρομην ἔνδον καὶ σέ, παρὰ δὲ τὸν Ἀχιλ-
 λέα. ὁ δὲ ἱππικὸς προεβύτης Πηλεΐδης λιπαρὸς μηρὸς βοὸς
 ἴδυσσε' Αἰὶ τῷ τερομένῳ τοῖς κερανοῖς ἐν τῷ περιφράγμα-
 τὶ τῆς αἰλῆς. ἐκράτει δὲ χρυσὸν ποτήριον "σπένδων με- 82
 λανα οἶνον ἐπὶ τοῖς καιόμενοις θύμασιν. ἡμεῖς μὲν περὶ
 τῷ βοὸς ἐνηργεῖτε τὰ κρεῖα· ἡμεῖς δὲ μετὰ ταῦτα ἔσθμεν
 ἐν τοῖς προθύροις. ἐκπλαγεὶς δὲ ἀνέστη ὁ Ἀχιλλεύς, εἰσή-
 γωνε δὲ ἡμῶς τῆς χειρὸς λαβόμενος, καθέζεσθαι δὲ παρεκε-
 λείνο, βρώματα δὲ καλὰ παρέθηκεν ἅτινα ξένοις πρόπον 83
 ἔδει. "ἐπειδὴ δὲ ἐκορέθημεν τῆς βρώσεως καὶ τῷ ποτοῦ,
 ἐξήρχον ἐγὼ τῷ λόγῳ παρεκλεινόμενος ἑμὴν ὁμῶς ἐπακολο-
 θῆναι. ἡμεῖς δὲ πάνν ἡθέλετε. ἔτοι δὲ ἀμφοτέροι πολλὰ
 ἐνέειλοντο. ὁ μὲν Πηλεΐδης τῷ ἰδίῳ νῆπι ὁ γέρον τῷ Ἀχιλ-
 λεί ἐνετέλλετο διὰ πάντος ἀριεῖν καὶ ὑπεροχικώτατον εἶ-
 ναι τῶν λοιπῶν. "σοὶ δὲ πάλιν ἔτι οὕτως ἐνετέλλετο ὁ Μεινο-
 τίος ὁ τῷ Ἀκτορος υἱός. "ὦ τέκνον ἐμόν, κατὰ μὲν τὸ
 γένος τιμωτέρους εἰσι ὁ Ἀχιλλεύς, παλαιότερος δὲ σὺ ὑπάρ-
 χεις, τῇ ἰσχύϊ δὲ ὅτος πολλὸν κρείττων. ἀλλὰ καλῶς εἰπέ 84
 ὡς σὺ συνέειδ' ὁ λόγον καὶ συμβέβηκεν καὶ αὐτὸν πρόσταξαι
 πρεσβύτης, σὺ δὲ ἐπελάθῃ. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν ταῦτα λέξεις
 τῷ Ἀχιλλεῖ τῷ συνεῖπ', εἰς πείθει. τίς δὲ οἶδεν εἰς αὐ-
 τοῦ σὸν θεῶν τὴν ψυχὴν διεγείρης παραπείσας; καλὴ δὲ 85
 εἰς ἡ παραίνεσις τῷ καλῷ φίλῳ. εἰ δὲ διὰ τινος τῇ ἰδίᾳ
 λυγρῇ εἴπῃ ἢ σιβασμῷ μήτηρ, ἀλλὰ καὶ σὺ προπεμπάτω,
 ὁμοῦ δὲ ὁ λοιπὸς λυγρὸς ἀκολουθεῖ τῶν Μυρμιδόνων. τάχα
 ἂν τις σωτηρίᾳ τοῖς Ἕλλησι γενήσῃ. καὶ σοὶ τὰ καλὰ 86
 ἡπλά παραχέτω εἰς τὸν πόλεμον ἐπιφύρασθαι, εἰς πῶς σε
 ποσὶν εὐκάζοντες ἀποσώσι τῷ πολέμῳ "οἱ Τρῶες, ἀναπαυ-
 θῶσι δὲ οἱ πολεμικοὶ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων καταπονέμενοι
 μικρὰ δὲ ἀνάπανσις ἐστὶ τῷ πολέμῳ. εὐκόλως δ' ἂν οἱ ἄκο-

πίαςοι κεκοπιακότας ἄνδρας τῇ μύτῃ ἀπώσαιοιθι πρὸς τὴν
 πόλιν ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ τῶν σκηνῶν." ἔτι οὖν εἶπε, τῆτον δὲ
 τὴν ψυχὴν ἐν τῇ διανοίᾳ ἐτάραξεν. "ἀπέβη δὲ τρεῖσιον ἐπὶ
 τὰς ναῦς ἐπὶ τὸν Αἰακὸν ἔκγονον Ἀχιλλέα. ἀλλ' ἦν ἔτι δὴ
 κατὰ τὰς ναῦς τῷ Θανμασῷ Ὀδυσσεὺς ἀφίκετο τρεῖσιον ὁ
 Πάτροκλος, ὅπως αὐτοῖς ἡ ἀγορὰ καὶ οἱ νόμοι ὑπῆρχον — ἐκτὶ
 δὴ καὶ αὐτῶν τῶν θεῶν κατισκευασμένοι ἦσαν οἱ βωμοί —,
 οὐκ εἶπε αὐτῷ ὁ Εὐρύπυλος τετρωμένος συνήντησεν "ὁ εὐγε-
 νὴς Εὐαίμονος υἱὸς κατὰ τὸν μηρὸν τῷ βέλῃ, χωλεῖον ἐκ
 τῷ πολλῷ, κατὶ ὅρῳ δὲ δίνυρος ἰδρῶς ἐκ τῶν ἔμῳ καὶ τῆς
 κεφαλῆς, ἀπὸ δὲ τῷ χαλεπῷ τραύματος αἷμα μέλαν μετὰ
 ἔχον ἰστέροιο. ὁ μὲντοι νῆς αὐτῷ ἐρρώμενος ἦν. τῆτον δὲ
 ἰδὼν ἡλέησεν ὁ τῷ Μεινοίτι ἰσχυρὸς υἱός, "καὶ δὲ δονέμε-
 νος λόγους ταχεῖς εἶπεν. "ὦ δειλαῖοι τῶν Ἑλλήνων ἡγῆμο-
 νες καὶ βασιλεῖς, ἔγω δὲ μέλλετε πόρρωθεν τῶν φίλων καὶ
 τῆς πατρικῆς γῆς κορέσιν ἐν τῇ Τροίᾳ τὰς ταχεῖς κύνας
 τῷ λευκῷ λίπει. ἀλλὰ φίρε, τῆτον εἶπέ μοι ὦ εὐγενέστατε
 Εὐρύπυλε ἡμίθε, "ἄρα ἔτι κωλύσας τὸν μέγαν ἔκτορα
 οἱ Ἕλληνες, ἢ ἤδη φθαρήσονται ὑπ' αὐτῷ τῷ δόρατι δα-
 μασθέντες." πρὸς τῆτον δὲ πάλιν ὁ Εὐρύπυλος τετρωμένος
 ἐξ ἐναντίας εἶπεν "οὐκέτι ὦ εὐγενέστατε Πάτροκλε βοήθη-
 μα τῶν Ἑλλήνων γενήσεται, ἀλλ' ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς βα-
 θείαις πεσόντι. "ἔτοι μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πρὶν ἐπῆρχον
 ἀριεῖς, ἐν ταῖς ναυσὶ καὶν βεβλημένοι καὶ τετρωμένοι ἐπὶ
 ταῖς Τρώων χερσὶ· τῶν δὲ ἡ ἰσχύς ἀφίεται αἰεὶ. ἀλλὰ σὺ
 μὲν ἐμὲ σῶσον ἀγαθὸν ἐπὶ τὴν βαθεῖαν νῆα, καὶ τῷ μηρῷ
 ἐξάγωγε τὰ βέλος, ἀπ' αὐτῷ δὲ τὸ μέλαν αἷμα "ἀπόνειραι
 ὕδατι χλιαρῷ, ἐπὶ πᾶσι δὲ πρᾶντικὰ φάρμακα ἀγαθὰ,
 ἃ παρὰ τῷ Ἀχιλλεῖ σι λέγεται διδάσθηναι, ὅν ὁ Χείρων
 ἐδίδαξεν ὁ δικαιοτάτος Κενταύρων. ἱατροὶ μὲν γὰρ ὁ Πα-
 δαίριος καὶ ὁ Μαχάων, τὸν μὲν ἐν ταῖς σκηναῖς ὑπολαμι-
 βάνων τραῦμα ἔχοντα, "χορρίζοντα καὶ αὐτὸν ἐντέχνης ἱατροῦ,
 καὶ ὁ δὲ ἐν τῷ πεδίῳ τῶν Τρώων προσμένει τὸν δῆδον
 πόλεμον." πρὸς τῆτον δὲ εἶπεν ὁ τῷ Μεινοίτι ἰσχυρὸς υἱός
 "πῶς δὴ γίνονται ἂν τὰδε τὰ ἔργα; τί πράξομεν ὦ Εὐρύ-
 πυλε ἡμίθε; ἀπέρχομαι ὅπως ἂν τῷ Ἀχιλλεῖ τῷ πολυμύ-
 κῳ καὶ συνεῖπ' ὁ λόγον εἰπὼν, "ὅν ὁ Νέστωρ ἐνετέλλετο ὁ ἐν-
 κίμος φύλας τῶν Ἑλλήνων. ἀλλ' ἔδ' ἔγω περ σὺ ἀμελή-
 σω καταπονέμενα." εἶπε, καὶ ὑπολαβὼν τῷ στήθεσ ἀπήγαγε
 τὸν βασιλέα τῶν λαῶν εἰς τὴν σκηνὴν· ὁ Τερέκων δὲ θεο-
 σάμενος ὑπέβηκε βύρσας. ἔνθα αὐτὸν ἐξαπλάσας ἐκ τοῦ
 μηροῦ ἐξήγαγε μαχαίρᾳ "τὸ δῆδ βέλος, τὸ λίαν πικρόν·
 ἀπ' αὐτῷ δὲ τὸ μέλαν αἷμα ἀπένιπτεν ὕδατι χλιαρῷ. ἐπέ-
 βαλε δὲ ῥίξαν πικρὰν ταῖς χερσὶ διατρήσας, πανσιώδονον,
 ἥτις αὐτοῦ ἀπᾶσας ἐπέσχε τὰς ὀδύνας. καὶ τὸ μὲν ἔλκος
 ἐξηραίνετο, ἐπαύσατο δὲ τὸ αἷμα.

Μ. ΤΕΙΚΟΜΑΧΙΑ.

ΤΗΟΘΕΣΙΣ 1. Μὴ Τρώων παλάμησι κατήρειπε τείχος Ἀχαιῶν.

2. Ἀποβάντες οἱ Τρῶες τῶν ἱππῶν διαβαίνουσι τὴν τάφρον, καί τοι ἀπαιδοῦν αὐτοὺς φανέντος ὧνδ'· καὶ εἰς πόντον ἑλθόντες διαμερθέντες προσβάλλουσι τῷ τείχει τῶν Ἑλλήνων. Ἰνθα Σαρπηδὼν ἑπάλειν κατασπῆ, Ἐκτωρ δὲ λίθῳ βάλλον τὸν ἄλκιον ἔκβη ταῖς ναοῖς, καὶ οἱ ἄλλοι σὺν αὐτῷ πάντες Τρῶες.

Ὄντω μὲν δὴ ἔτος ἐν τῇ σκηνῇ τῷ Μενoitῇ ὁ ἔχων τὸν υἱὸς ἰθεράπευσε τὸν Εὐρύπυλον βεβλημένον (τετρωμένον)· ἔτοι δὲ ἐμάχοντο οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Τρῶες ἀδρόν. ἔκ' ἔμελλε δὲ δὴ ἡ τάφρος εἶναι κωλύσειν τῶν Ἑλλήνων καὶ τὸ εὐτελὲς ὑπεράνωθεν τὸ πλατὺ, ὅπερ ἐποίησαν ὑπεράνω τῶν πλοίων, περὶ αὐτὰς δὲ τὴν τάφρον ἔσκαψαν. ἔδδ' τοῖς θεοῖς τὰς ἐνδόξους μεγάλας θυσίας, ὅπως αὐτῶν τὰς ταχέας ναῦς καὶ τὴν πολλὴν λαφυραγωγίαν ἐντὸς ἔχον τὸ τείχος φυλάττοι· τῶν δὲ θεῶν παρὰ γνώμην παρυσκεύαζο τῶν ἀθανάτων. διὸ καὶ ἑδάμῳς ἐπὶ πολλὴν χρόνον ἰδραῖον ἦν. 10 ἔως μὲν ὁ Ἐκτωρ ζῶν ὑπῆρχε καὶ ὠργίζετο Ἀχιλλεύς καὶ Πριάμῳ τῷ βασιλείῳ ἀνάλωτος ἢ πόλις ὑπῆρχεν, τῆνικαὐτα δὲ καὶ τὸ μέγα τείχος τῶν Ἑλλήνων ἰδραῖον ἦν· ἐπειδὴ δὲ τῶν μὲν Τρώων ἀπέθανον πάντες οἱ ἄριστες, πολλοὶ δὲ τῶν Ἑλλήνων οἱ μὲν ἀπέθανον οἱ δὲ ὑπέλειποντο, 15 ἔπορθήθη δὲ τῷ Πριάμῳ ἡ πόλις τῷ δεκάτῳ ἐνιαυτῷ, οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς τὴν προσφιλεῖν πατρίδα ἐν ταῖς ναυσὶν ἐπορεύθησαν, τότε δὴ ἐβέλειοντο ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Ἀπόλλων τὸ τείχος ἀφανίσαι, τὰς ποταμὸς ἐλοιδάγοντες ὅσοι ἀπὸ 20 τοῦ τῆς Ἰδης ὄρων εἰς τὴν θάλασσαν ῥέουσιν, ὅτε Ῥῆσος καὶ ὁ Ἐπτάπορος καὶ ὁ Κάρησος καὶ ὁ Ροδίας, ὁ Γρήνικος καὶ ὁ Ἀσσηπὸς καὶ ὁ ἐνδοξὸς Σκάμανδρος καὶ ὁ Σιμόεις, ὅπου πλεῖται βόαιαι ἀσπίδες καὶ περικεφαλαῖαι κατέπεσον ἐν τῇ γῇ καὶ ἀνδρῶν γένος ἡμιθέων. τέτων πάντων τὰ εἶματα 25 ὁμοῦ ἔτρεψεν ὁ καθαρός Ἀπόλλων. ἔκ' ἐννέα δὲ ἡμέρας εἰς τὸ τείχος ἤρχετο τὸ ῥέμα, ἔβρεχε δὲ ὁ Ζεὺς ἐπιμόνως, ὅπως ἂν ταχέως τῇ θαλάσῃ ἐπιπλέοντα τὰ τελεῖα ποιήσῃ. καὶ αὐτὸς ὁ Ποσειδῶν ἐν ταῖς χερσὶ κατέχων τρίαιναν προηγείτο, ἅπαντα δὲ τὰ θεμέλια τοῖς κύμασιν ἐξέπιμπε τῶν κορυμῶν καὶ τῶν λίθων, ἃ ἔθηκαν κοπιῶντες οἱ 30 Ἕλληνες. ὁμοῦ δὲ ἐποίησε παρὰ τὸν ἄλκιον ῥοῶδ' Ἑλλήσποντον, πάλιν δὲ τὸν μέγαν αἰγιαλὸν τοῖς ψάμμοις ἐκάλυψε τὸ τείχος ἀφανίσας· τὰς δὲ ποταμὸς ἔτρεψε πορεύεσθαι κατὰ ῥοῶν, ὅπως πρότερον ἐπορεύετο τὸ καλλίροον ὕδωρ. ἔτω δὴ ἔμελλον μετὰ ταῦτα ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Ἀπόλλων 35 ποιήσιν· τῆνικαὐτα δὲ μάχη καὶ ταραχὴ διεγέρθητο περὶ τὸ εὐκατασκευάσον τείχος, ἥκει δὲ τὰ δόρατα κατὰ πύργων ἀκοντιζόμενα. οἱ δὲ Ἕλληνες τῇ γνώμῃ κακωθέντες ἐπὶ ταῖς βαθείαις ναυσὶ συνεκλεισμένοι κατέχοντο, τὸν Ἐκτορα φοβέμενοι τὸν ἰσχυρὸν καὶ ἔμπειρον τῆς μάχης. 40 ἔτος δὲ ὡς τὸ πρότερον ἐμάχετο ὁμοῖος ἀνέμῳ. ὥσπερ δὲ ὅταν ἐν κυρτοῖς καὶ ἀνδράσι κυνηγέταις χοῖρος ἢ λίων ἐπέρχετ' αὐτοῖς δύναμις αὐτοῦ ἐπιρρῶννύμενος, ἔτοι δὲ πύργους δίκην ἐν τάξει ἑαυτὸς κατασκευάσαντες ἐξ ἐναντίας ἔσαν καὶ ῥίπτει 45 οἱ δόρατα συνεχῇ ἔκ τῶν χειρῶν· τέτε δὲ ἀδέποτε ἢ ἰνδοξος ψυχὴ δουλῆ ἔδδ' δέδοικεν, ἢ δὲ ἄγαν προθυμία αὐ-

ὅς ὁ Ἀθήροβας ὁ θεοῖς ὅμοιος, "υἱὸς δὲ τῷ Πριάμῳ τρι-
τος δὲ ἦν Ἄσιος ὁ ἡμίθεος, "Ἄσιος ὁ Ὑρτάκας παῖς, ὃν
ἐκ τῆς Ἀρτιάβης ἔφερον οἱ ἵπποι οἱ διάκυροι καὶ μεγάλοι
ἐπὶ τῷ Σελλήντοσ ποταμῷ. τῶν δὲ τετάρτων ἡγίετο ὁ
Ἰγναδὸς υἱὸς τῷ Ἀρχίσιος Αἰνείας, ἅμα δὲ τῷ τῷ καὶ οἱ δύο
ἰσχυροὶ τῷ Ἀντήρορος, "ὁ Ἀρχέλοχος καὶ ὁ Ἀκάμας, πάντες
πολλοὶ ἐπιστήμονες. ὁ δὲ Σαρπηθὼν προηγέσθη τῶν ἄλλων
ἐνδόξων συμμάχων, προσέλαβε δὲ τὸν Γλαύκον καὶ τὸν πο-
λεμικὸν Ἀσπεροπαῖον. ἔτοι γὰρ αὐτῷ κατεφάνθησαν ἐν δια-
κρίσει ὑπάρχειν ἄριστοι τῶν λοιπῶν μετὰ γε αὐτόν· ἔτος δὲ
τῶν πῦσιν διέπρεπεν. "οἷτοι δὲ ἐπειδὴ ἀλλήλους ἤρμοσαν ταῖς
ἐργασίαις βύρσαις, ἐπορεύθησαν ἐπ' εὐθείας τῶν Ἑλ-
ληνων πυρορριζόμενοι· ἔχ' ἐπέλαβον δὲ ἐπιχευθῆναι ἄλλ' ἐνι-
πύλαις ταῖς βαθείαις εἰσελθεῖν. τότε οἱ λοιποὶ Τρώες
καὶ οἱ πόρρωθεν κεκλημένοι σύμμαχοι τῇ τῷ Πολυδάμαν-
τι βαλὴ τῷ ἐπαινετῷ ἐπείθοντο. "ἀλλ' ἔχ' ὁ Ὑρτάκας παῖς
ἤθελεν ὁ ἡγεμὼν τῶν ἀνδρῶν αὐτόθι ἀπολιπεῖν τῆς ἡπ-
αυρὸς καὶ τὸν ὑπασπιστὴν ἡνίοχον, ἀλλ' ἅμα αὐτοῖς προσήλ-
θεν ἐν ταῖς ταχείαις ναυσὶν ὁ ἀνόητος· ἔκ' ἐμελλε δὲ τὰς
κακοποιὰς μοίρας διαφυγῶν σὺν ἵπποις καὶ ἄρμασι χαίρων
ἐπὶ τῶν νεῶν "εἰς τέλει τῷ ἐπαυλῇ τῷ πρὸς τὴν ἀνεμώδη
ἡπιοῦ. ὑμνοῦσθαι γὰρ αὐτὸν μοῖρα ἡ χαλεπὴ περιεκάλεσε
τῷ δόρατι τῷ Ἰδομενέως τῷ λαμπρῷ υἱῷ Ἀνκαλλάνορος.
ἔπειτα δὲ ἐπὶ τὰ ἄριστερά τῶν νεῶν, ὅπως περ οἱ Ἕλληνες
τῷ πεδιάδος ἐπορεύοντο σὺν ἵπποις καὶ ἄρμασιν. "ἐκεῖ
δὲ τῆς ἡπιοῦς καὶ τὸ ἄρμα διήγαγεν, ἔδδ' τὰς πύλας εἶρεν
ἐσφαλμένως, τὰς σπινθίδας καὶ τὸν μέγαν μοχλόν, ἀλλ'
ἐσφαλμένως κατεῖχον οἱ ἀνδρεῖοι, εἴ τινα τῶν ἐταίρων ἐκ
τῶν πολλῶν φεύγοντα διασώσωσιν ἐπὶ τὰς ναῦς. ἐκεῖ δὲ ἐπ'
εὐθείας φρονῶν τῆς ἡπιοῦς ἤλαυνεν· ἔτοι δὲ ὅμῃς ἡκολού-
θησαν "μεγάλα κεραιώτες· ἔφασαν γὰρ ἔκκει τῆς Ἑλληνικῆς
ἀντιστῆναι ἀλλ' ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς βαθείαις καταπεσεῖσθαι,
οἱ ἀνόητοι. ἐν δὲ ταῖς πύλαις δύο ἄνδρας εὗρον ἄριστες,
ἰσχυροὶ μεγάλοφύχας Ἀσπιδῶν τῶν πολεμικῶν, τὸν μὲν Ἰνα-
κοντῖα υἱὸν τὸν δυνατὸν Πολυποίτην, "τὸν δὲ ἔτερον
Ἀσπιδῶν τῷ ἀνδρωπολέθρῳ ὅμοιον Ἀσπιδῶν. ἔτοι μὲν δὲ
ἡπιοῦσιν τῶν ἐν ἡπιοῦσιν πύλων ἐτήκασιν ὥστε οἱ δρόμοι
ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑψιμέλει, αἱ τὸν ἄνεμον ἐπομένους καὶ τὸν
ἄνεμον πᾶσας τὰς ἡμέρας, ταῖς μεγάλας ῥίχας καὶ ἐπιμηκέ-
λους ἡρμοσμέναις βεβαίως. "ἔτω δὲ ἔτοι ταῖς χερσὶ θάρ-
ρατος καὶ τῇ δυνάμει ἔμενον ἐπερχόμενον τὸν μέγαν Ἄσιον
καὶ ἔκ' ἔφρονον. ἔτοι δὲ ἐπ' εὐθείας πρὸς τὸ τεῖχος τὸ ἐν-
δοτικὸν ἐν μεγάλῳ θορύβῳ περὶ τὸν βασιλεῖα Ἄσιον καὶ
τὸν Ἰαμενὸν καὶ τὸν Ὀρέστην καὶ τὸν Ἀσπίον υἱὸν Ἀκάμαντα
καὶ τὸν Οἰώνη καὶ τὸν Οἰνόμαον. ἔτοι δὲ ἔως μὲν τῆς ἐν-
δοτικῆς Ἑλληνικῆς πυρὸς ἡπιοῦσιν ὑπάρχοντες βοηθεῖν ταῖς
ἡπιοῖς. ἔπειτα δὲ εἰς τὸ τεῖχος ἐφορμῶντας ἐθίσσαντο τοὺς
ἡπιοὺς, τῶν δὲ Ἑλλήνων ἔγενετο ταραχὴ καὶ φρενὴ, "ἔτοι
οἱ ἐφορμῶντες τῶν πύλων ἡπιοῦσιν ἐμαχίσσαντο ἡπιοῖς
καὶ ἡπιοῖς ὅμοιοι, οἵτινες ἐν τοῖς ὄρεσιν τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν πο-
ταμῶν ἐφίσωτες περὶ τὴν αἴθρον· "ὄρεως γὰρ αὐτοῖς ἐπὶ τῇ

καὶ τῶν ἐκδύχων τὸν θάλασσαν ἐπερχόμενον εἰς πλάγιον
ὄρεωντες, περὶ αὐτὸν δὲ κατακλῶσι τὴν ἡπιοῦ ἐκ ῥίχων
ἐκδύχωντες· ὑπὸ δὲ τῶν ἐκδύχων ὄρεως "ῥίχων, ἔως ἂν
τις ἐπιτυχῶν τὴν ψυχὴν ἐξέλῃ. ἔτω τῶν ἡπιοῦ ὁ αἰδη-
ρος ὁ λαμπρὸς ἐπὶ τοῖς στήθεσιν ἐξ ἐναντίας τιτρωσκόμ-
ετος· ἵαν γὰρ ἔχευετο ἐπὶ τοῖς ἀπὸ τῶν τεύχεων ὑπὸ τοῖς
θαυρόεντες καὶ τῇ δυνάμει. ἔτοι δὲ δὴ λίθοις χειροπληθεῖν
ἀπὸ τῶν καλῶς ἐκτισμένων πέτρων Ἑβέλλον βοηθῶντες
αὐτοὶ αὐτοῖς καὶ ταῖς σκηναῖς καὶ ταῖς ταχυπέδοις ναυσὶν.
ὥστε δὲ νηφάδες ἔκειτον ἐπὶ γῆς, ὡς ἄνεμος βλαῖος τὰ
σκιώδη νέφη κινήσας συνεχεῖς ἐβόωνεν ἐπὶ τῇ πολυτρόφῳ
γῇ, αὐτῶς ἀπὸ τῶν χειρῶν τὰ βέλη ἔκειτον καὶ τῶν Ἑλ-
ληνων· καὶ ἀπὸ τῶν Τρώων. αἱ δὲ περιεφραδαῖαι αὐτῶν
ἐξῆλθον ἡπιοῦ περιήχον βαλλόμεναι ταχέσι λίθοις καὶ αἱ ὀμφα-
λὰς ἔχουσαι ἀσπίδας. τότε δὲ ἐξέναξεν καὶ τὸς ἰδίους ἐπὶ τῇ
μητρὶ Ἄσιος ὁ Ὑρτάκας παῖς, καὶ δεινοπαθήσας λόγον ἐ-
πείνε. "ὦ Ζεῦ πάτερ, ἔτω δὴ μοι καὶ σὺ ψεύσης ἐγὼ "παν-
τελῶς ἵαν· οὐ γὰρ ἐπιλάμβανον τῆς ἡμιθέας Ἑλληνικῆς
ἐπιτεχνικῆς τὴν ἡμετέραν δυνάμιν καὶ τὰς ἰσχυρὰς χεῖρας.
ἔτοι δὲ καθάπερ σφῆκες τὸ μέσον ποικίλοι καὶ μέλισσαι
φωλεὰς ποιήσωσι παρὰ τραχέει ὄρεϊ, ἐκ ἀπολείψαι δὲ τὴν
βοάειαν οὐκ ἔλθουσι, ἀλλὰ μένοντες "τῶς θηρευτὰς ἄνδρας βοη-
θεῖν τοῖς τέκνοις, ὥτως ἔτοι ἐκ' ἐβόων τῶν πύλων καθεῖ-
μενος ὄντως ἀναχωρεῖσθαι πρὶν ἢ ἀποκτεῖναι ἢ κρατηθῆναι.
ἔτω δὲ ἔπειτα, ἔδδ' αὐτῶς δὲ τῷ Αἰδὸς τὴν διάνοιν ἐπὶ ταῖς
λέγων· τῷ γὰρ Ἐκτορι ἡ ψυχὴ αὐτῇ ἐβέλειτο δόξαν παρα-
στῆναι. "ἄλλοι δὲ περὶ ἄλλαις πύλαις τὸν πόλεμον ἐπολέ-
μασαν. χαλεπὸν δὲ με ταῦτα ὥστε θεὸν ἅπαντα ἀπαγγέ-
λαι· πανταχῇ γὰρ περὶ τὸ τεῖχος διεγέγερτο ὑπὸ θεῶν ἀνα-
πτόμενον πῦρ λίθινον. οἱ δὲ Ἕλληνες καίπερ λυγρόμενοι
κατὰ ἀνάγκην ταῖς ναυσὶν ἐβοήθουν. οἱ δὲ θεοὶ ἐλυσάντο
κατὰ τὴν ψυχὴν ἅπαντες ὅσοι τοῖς Ἑλλήσι βοηθοὶ ὑπῆρ-
χον. συνέβαλον δὲ οἱ Ἀσπίδαι τὸν πόλεμον καὶ τὴν μάχην.
τότε δὲ ὁ τῷ Πειριθέως υἱὸς ὁ ἰσχυρὸς Πολυποίτης τῷ
δόρατι ἔτρωσε τὸν Ἀκάμασον διὰ τῆς περιεφραδαῖας τῆς
αἰδηροπεριγνάδας. οὐδ' ἄρα ἡ αἰδηρὰ περιεφραδαῖα ἔχεν,
ἀλλὰ δι' ὅτις "ἡ αἰδηρὰ ἐπιδορατὶς ἔσχωι τὸ ὄρεον, ὁ δὲ
ἐκτέλειος ἴσχωι ἅπας ἐβλάπτετο· ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν
προθυμώμενος. ἔτω δὲ τὸν Πύλωνα καὶ τὸν Ὀρμεῖον ἐφό-
νευσεν. τὸν δὲ Ἀντιμάχῳ υἱὸν Αἰοντιδῆς ὁ κλέιδος τῆς πο-
λέως τὸν Ἰππόμαχον ἔτρωσε τῷ δόρατι κατὰ τὸν ἰσχυρὸν
ἐπιτεχνῶν. "εὐθείως ἐκ τῆς ἐφορμῆς ἐλθὼν τὸ ἔσχω
πρῶτον μὲν τὸν Ἀντιφάτην ἐφορμῆσας διὰ τῆς πληθῆος
ἔτρωσεν ἐκ τῆς σέγγυος· ἔτος δ' ἡπιοῦς ἐν τῇ γῇ ἔπαιε·
μετὰ ταῦτα δὲ τὸν Μένονα καὶ τὸν Ἰαμενὸν καὶ τὸν Ὀρέστην
πάντας ἐπαλλήλους ἔθηκε τῇ γῇ τῇ πολλὰς τραπέσση. "ἔως
ἔτοι τῆς ἐκτέλειος τὰ λυγρόντα ὕλα, τῇ ταῦτα ἔτοι
τῷ Πολυδάμαντι καὶ τῷ Ἐκτορι ἡκολέσθη, οἵτινες πολλοὶ
καὶ ἀνταῖοι ὑπῆρχον, προθυμοὶ δὲ ἔσαν κατὰ πολὺ τὸ τε-
χος διαφύγειν καὶ ἐμπερῆσαι περὶ τὰς ναῦς. οἱ δὲ τῇ ἰσχυρῶ-
τι τῶν ἐφίσωτες περὶ τὴν αἴθρον· "ὄρεως γὰρ αὐτοῖς ἐπὶ τῇ

περᾶσαι προθυμμένοις αἰεὶ εἰς ἄνθρωπος πετόμενος, ἐπ' ὀρισεῖν τὸν λαὸν κωλύων, φονευτικὸν δράκοντα φέρον
τοῖς ὄντι μέγιστον, ἔτι ζῶντα καὶ ψυχορρογᾶντα. καὶ ἔδελον
ἐπὶ λαθετο τῆς μάχης· ἐπληξε γὰρ αὐτὸν κατέχοντα κατὰ
30 τὸ σῆμα παρὰ τὸν τράχηλον· συνελίσσας ἑαυτὸν ὑπὸ τὴν
ἐτος δὲ ἀφ' ἑαυτῶ χαμαὶ ἔρριπεν ἀλγίστας ταῖς ὀδύναϊς,
ἐν μέσῳ δὲ τῶ πλήθους κατέβαλεν, αὐτὸς δὲ φωνήσας ἐπὶ
τάλῃ πρὸς τὴν τῶ ἀνέμου πνοήν. οἱ δὲ Τρῶες ἐφροβήθη-
σαν, ὡς εἶδον τὸν ποικίλον ὄφιν ἐν τῷ μέσῳ κείμενον, τῶ
210 οὐρανῷ δὲ Αἰὼς σημείων. "τότε δὴ ὁ Πολυδάμας τὸν πολ-
μυρὸν ἔκτορα εἶπε παρασῆς "ἦ ἔκτορ, αἰ μὲν πῶς ἐπι-
μέμφῃ ἐν ταῖς δημογραφίαις ἀγαθὰ συμβαλέοντι, ἐπειδὴ
ἡδαιμῶς προσήκει με δημότην ὄντα ἔξω τῶ δέοντος δημο-
γορεῖν ἔτι ἐν βελῇ ἔτι ἐν τῇ πολέμῳ ποίε, τὴν σὴν δὲ
215 ὅλῃν αἰὲ ἀΐξαι. "τὰ νῦν δὲ ἀπαγγέλω ὡς μοι δοκεῖ ὑπάρ-
χειν κάλλιπα. μὴ πορευθῶμεν τοῖς Ἑλλήσι πολέμῳσιντες
πρὸ τῶν νεῶν. ἔγω γὰρ τελειώθησεν ὑπολαμπάνω, εἰ κατὰ
ἀλήθειαν τοῖς Τρῶσιν ἔτος ὁ ὕμνος ἐπληθε περᾶσαι προ-
τεθυμημένοις, αἰεὶ εἰς ἄνθρωπος πετόμενος, ἐπὶ τὰ ὀρισεῖν
220 τὸν λαὸν κωλύων, "φονεῖν δὲ δράκοντα φέρον
ὄντι μέγιστον ζῶντα· ταχέως δὲ κατέβηκε πρὶν εἰς τὴν
προσφιλὴ οἰκίαν παραγενέσθαι, ἡδαιμῶς δὲ ἐτελείετο φέρον
δῆναι τοῖς ἑαυτῶ τέκνοις. ἔτις ἡμεῖς ἴαν περ τὸς πύλας
καὶ τὸ τεῖχος τῶν Ἑλλήνων διαβόηξωμεν δυνάμει μεγάλῃ
225 ὑποχωρήσας δὲ οἱ Ἕλληνες, "καὶ κατὰ τὸ δέον ἀπὸ τῶν
νεῶν ἐπανελθόμεν τὰς αὐτὰς ὁδοὺς· πολλὰς γὰρ τῶν Τρῶων
καταλείψομεν, ὅς ἂν οἱ Ἕλληνες τῇ σιδήρῳ διακόνῃσι
βοηθῶντες ταῖς ναυσὶν. ἔτις ἂν ἀπεκρίνατο ἑξηγόμενος τὸ
σημεῖον ὁ οἰωνιστής, ὅς σαφῶς τῇ ψυχῇ ἐπισημαίνοντι ἡ κα-
230 ρατηρήσεως σημεῖον καὶ αὐτῶ ἐπιδείκναι οἱ λαοί." "τῶν
δὲ δὴ δρακόντις ὑποβλεψάμενος εἶπεν ὁ εἰσπλος ἔκτορ
"ἦ Πολυδάμα, θέλεις μὲν ἐμοὶ προσφιλὴ ταῦτα δημογο-
ρεῖς. ἐπίστασαι καὶ ἕτερον λόγον κρείττονα τῆς ἐνθυμηθῆ-
ναι. εἰ δὲ ἀληθῶς τῶν δὴ ἀπὸ κρίσεως λέγεις, οἱ θεοὶ
235 δὴ σοι μετὰ ταῦτα αὐτοὶ τὰς διανοίας ἐξώλυσαν, "ὅς σὺ
κελεύεις τῶ μὲν Αἰὼς τῶ μεγαλοκτύπε ἐπιλαθέσθαι τῶν συμ-
βαλῶν, ὡς μοι αὐτὸς ἐπέχετο καὶ ἐπαγγέλατο· σὺ δὲ τοῖς
ὄντι τοῖς μεγαλοπτεροῖς κελεύεις περὶ θῆναι, ὡς ἡδαιμῶς
ἐπιστροφὴν ποιῆσαι ἔδδ φροντίζω, ἴαν τε ἐπὶ τὰ ἀνατολικά
240 πορευθῶν πρὸς τε τὴν ἡμέραν καὶ τὸν ἥλιον, "ἴαν τε ἐπὶ
δυσεῖς ἔτοι πρὸς τὴν δύσιν τὴν σκοτινὴν. ἡμεῖς δὲ τοῦ
μεγάλου Αἰὼς πειθώμεθα τῇ βελῇ, ὡς πάντων ἀνθρώπων
καὶ τῶν θεῶν βασιλεύει. ἐν ὄρνειον κράτιστον βοηθῆσαι ὑπὲρ
τῆς πατρίδος, τί δὴ ποτε σὺ πεφρόνησαι τὸν πόλεμον καὶ
245 τὴν μάχην; "ἴανπερ γὰρ οἱ λοιποὶ ἀποκτανθῶμεν πάντες
ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων, ἔκ ἔστι σοι φόβος ἀπολέσθαι
καὶ γὰρ σοι ἡ καρδία κερταρική καὶ πολέμικη. εἰ δὲ σὺ τῆς
μάχης πόρρω γενήσῃ καὶ ἕτερόν τινα παραπίπτας τοῖς λόγοις
250 ἀποστρέψῃς τῶ πολέμῳ, "ἐνθάδε τῷ ἐμῷ δόρατι πληγείς
τὴν ψυχὴν ἀπολέσεις." ἔγω δὴ εἰπὼν προσηγήσατο, οὕτω δὲ
δὲ ἡμῶς ἐπηκολέσθησαν μετὰ φωνῆς μεγάλης. ὁ δὲ Ζεὺς

ὁ τερόμενος τοῖς κερανοῖς ἐπήγειρεν ἀπὸ τῶν τῆς
ὄρων ἀνέμου καταιγιδώδεις πνοήν, ἥτις ἐπ' εὐθείας τὸ
255 νεῶν τὴν κῆρον ἔφερε, τῶν δὲ Ἑλλήνων "ἡπῖα τῶν
τοῖς δὲ Τρῶσι καὶ τῷ ἔκτορι δόξαν παρέσχε. ἔτις δὲ τῶ
σημείοις καὶ τῇ δυνάμει πεποιδότες διαβόηξαι τὸ μέγα
χος τῶν Ἑλλήνων ἀπάπειραν ἐποιήντο. τὰς μὲν ὑποπλά-
κλιμακας τῶν πύργων εἶλκον, καὶ κατέβαλλον τὰς προμα-
260 νας τῶν τευχῶν, καὶ τὰς θεμελίους λίθους μοχλοῖς ἐσάλον
οἱ Ἕλληνες "πρώτας ἐν τῇ γῇ ἔθρυναν εἶναι ἑαυτοῦ
ὀρήματα τῶν πύργων ὡς ἔτοι ἐξέλιπσαν, ἥλπιον δὲ
τεῖχος τῶν Ἑλλήνων διαβόηξαι. ἔδελον δὲ οἱ Ἕλληνες
ἐπεχώρον τῆς ὁδοῦ, ἀλλ' ἔτοι δέρμυσι βοείοις περὶ
265 τὰς προμαχῶνας τῶν πύργων ἐτίθρυνον ἅπ' αὐτῶν
πολεμῶν ὑπερπερὶ ἑαυτοὺς εἰς τὸ τεῖχος. "ἡμῖν τοῖς
ἅπαντες παρακείμενοι ἐπὶ τῶν πύργων πύργων
ρενόμενοι, τὴν δυνάμιν διεγείροντες τῶν Ἑλλήνων, ἅπαν
πρῶντικοῖς ἕτερον σκληροῖς λόγοις ἀνείδιζον, ὅτινα
270 τελεῶς τῶ πολέμῳ ἀμελῶντα ἐδίδασκον. "ὡς προσηλ-
τοῖς Ἑλλήνων, ὅς ἐς ἔσχατος καὶ δε μέσος κατὰ δυνάμιν
ὁ ἀσθενέστερος, ἐπειδὴ ἡδαιμῶς πάντες ἡμῖνοι οἱ ἄνθρωποι
τῷ πολέμῳ, νῦν ἐγένετο τῇ ἔργον ἅπανσι. καὶ αὐτοὶ δὲ
γινώσκετε, μηδαμῶς τις εἰς τῶ πύργῳ ἐπιστρέφειν
275 καὶ τῶ ἀπειλῶντος ἀκῶν, ἀλλ' εἰς τὸ ἐμπροσθεν προ-
εἶθε καὶ ἀλλήλοις παρακείμεναι, "εἰ μὲν πῶς ὁ Ζεὺς
ῥάσχη ὁ Ὀλυμπιακὸς καὶ ἀσπράτων φιλονεικίαν ἀποσπᾷ
νῆς τὰς πολέμους πρὸς τὴν πόλιν ἀποδιδῶναι." ἔτις
280 προμαχόμενοι τὸν πόλεμον παρῴρησαν τῶν Ἑλλήνων
τάτων δὲ ὥσπερ αἱ τῆς χιῶνς νηφάδες πύργῳ σιν
ἡμέρα χειμεριῶν, ὅτε ὤρησεν ὁ βαλεντικὸς Ζεὺς
285 ζεῖν ἐπ' ἀνθρώποις ἐμφανίζον τὰ ἑαυτῶ σημεῖα, παρῶ
δὲ τὰς ἀνέμους καταχέει δυνατῶς ὡς ἂν καλέσῃ τῶν
λῶν ὄρων τὰς κορυφὰς καὶ τὰ προνευκῶτα τῶν βουνῶν
τὰ πεδία ἀνθῶντα καὶ τῶν ἀνδρῶν τὰ γένημα, καὶ εἰς
290 λευκῆς θαλάσσης κίχυν τοῖς τε λιμέσι καὶ τοῖς αἰγῶσι
τὸ δὲ χῆμα αὐτὴν προσηρνήμενον κατέχει τὰ δὲ
πάντα κεκάλυπτο ὑπερῶνθεν, ὅτε πλεονύσει τὰ αἶμα
χῶν· ἔγω τῶν ἐκατέρωθεν αἱ λίθαι ἐφείροντο σιν
αἱ μὲν δὲ εἰς τὰς Τρῶας αἱ δὲ ἐκ τῶν Τρῶων εἰς τὰς
295 Ἑλλήνας, ὅσπερ ὁ πῦρ δὲ τὸ τεῖχος πῦρ κατέσχε
"ἡδαιμῶς δ' ἂν τότε οἱ Τρῶες καὶ ὁ λαμπερὸς
τῶν τε τευχῶν διέβηξαι τὰς πύλας καὶ τὸν μέγαν
εἰ μὴ δὴ τὸν νῖον τὸν ἑαυτῶ τὸν Σαρπηδόνα ὁ βαλ-
300 κὸς Ζεὺς διήγειρεν ἐπὶ τοῖς Ἑλλήσιν ὥσπερ λέοντα πύρ-
μέλασιν. εὐθέως δὲ τὴν ἀσπίδα ἐμπροσθεν ἔχε τὴν
295 ἡν καλὴν, τὴν σιδήρεαν, τὴν ἐξάκτυρον, ἣν δὲ
χαλκῶς κατεσκεύασεν, ἔσθαι δὲ βύσσας ἔρριπεν σιν
ταῖς χρυσαῖς ῥάβδοις, ἐπὶ πολλὰ διακόντας πρὸς τὸν
ταύτην δὴ ἔτος ἐμπροσθεν κατεχῶν καὶ δύο δόρατα
300 ἐπορεύετο ἀπὸ τῶν ὡς λέων ἐν ὕρεσι τραφέας,
πολλὰ ὑπάρχει κριῶν, ἀναγκάζει δὲ αὐτὸν ἡ αἰσθάν-
τῶν προβάτων πύρρα ληψόμενον καὶ εἰς τὴν ἀσφαλὴ μί-
ναι

Θαυμάτηφόρος μόρας ἀπύρξε τῷ ἰδίᾳ παιδῶς, ἵνα μὴ ἐν ταῖς ναυαῖς ταῖς καμπυλοπρόνυμφοις ἀποθάνοι. ὁ δὲ Αἴας ὅστις ἄσπιδά ἐπληξεν ἐφωλλόμενος· ἡ δὲ δι' ὅλε "εἰσῆλθεν ἵπποισι Τρώες προσκαλούμενος" ἀρμήθητε ὡς ἵπποι Τρώες διαδρόμῃς δὲ τὸ τεῖχος τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐν ταῖς ναυαῖς βάλλετε τὸ ἐπὶ θεῶν ἀναπτόμενον πῦρ." οὕτως εἶπε παρορμῶν· ἔτοι δὲ πάντες τοῖς ὧσιν ἤκθον, ὠρμησαν δὲ τὸ τεῖχος συνηθοισμένοι. καὶ ἔτοι μὲν μετὰ ταῦτα τῶν ὑποτρόχων κλιμάκων ἐπέβαινον, ἠκονημένα δόρυτα καὶ ἄλκιον· "χαλεπὸν δὲ μοι ὑπάρχει καί περ δυνάτω ὄντι μόνω" οὗ δὲ ἔκτωρ ἀρπάσας λίθον ἐβύζαεν, ὃς δὲ τῶν πυλῶν ἐμπροσθεν ἴστατο κάτωθεν παχὺς, ὑπεράνωθεν δὲ ὄξος ἦν. τέτον δὲ ἔδ' ἄν δύο ἄνδρες δημότῃ ἄριστοι κίλως ἐφ' ἑμαῖαν ἀπὸ τῆς ἰθάκης ἀποκινήσειαν, ὅσοι νῦν ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι. ἔτος δὲ αὐτὸν ἔραδως ἔλπει καὶ πῦρ παῖς. ὥστε δὲ ὅτε ποιμὴν ὀρδίως βασιλεῖ ἔρποντο σενος προβάτης τῇ μὴ χειρὶ, ὀλίγον δὲ αὐτὸν βάρος ἔλκει, ἔτως ὁ ἔκτωρ ἐπ' εὐθείας κατὰ τῶν θυρῶν ἤρπασε τὸν λίθον ὕρας, αἱ τὰς πύλας ἐφύλαττον πρὸς τὸν ὄρον γῆς δύο ἄνδρες φιλονεικῶσι μέτρα ταῖς χερσὶ κατέχοντες ἐν ἐπικολῶ καὶ ὁμόρῳ χωρίῳ, οἵτινες ἐν ὀλίγῳ τέπερ διαμάχοντο περὶ τῆς ἴσος, ἔτι δὲ τέτρες διεχώριζον οἱ προμαχῶνες, οἱ δὲ ὑπεράνω αὐτῶν διέκοπτον ἀλλήλων περὶ τὰς ἐρήθας τὰς ἀπὸ βοείων βυσσῶν περιφερούς ἀσπίδας καὶ τὰ μικρὰ ἐπερωμένα ἀσπίδια· πολλοὶ δὲ ἐπιτρώσκοντο κατὰ τὸ σῶμα τῷ ἀνγλεῖ σιδήρῳ, καὶ ὃ τινὲς μὲν ἐπισφύοντο τὰ μεταξὺ ὤμων ἐγυμνῶτο τῶν μαχομένων, πλείους δὲ δι' ὅλε μέσον τῆς ἀσπίδος αὐτῆς. "πανταχῇ δὲ οἱ πύργοι καὶ οἱ προμαχῶνες τῶν αἰμάτων τῶν ἀνδρῶν ἐξορῶντες ἦσαν ἐκατέρωθεν ἀπὸ τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων. ἀλλ' ἔδ' ἔτι εὐδύναντο εἰς φρυγὴν τρέψαι τὰς Ἑλλήνας, ἀλλὰ κατεῖχον ὥστε ζυγὰ ἢ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα, ἢ δικαία καὶ ἀκριβής, ἥτις τὴν ὀλέην κρατῶσα καὶ τὸν διηρημένον ἀνατείνει" ἐξίσθουσα, ὅπως τοῖς παισὶν ἐδ' αὐτῶν τέλῃ μισθὸν κτήσῃ. ἔτι μὲν αὐτοῖς ἰσάροπος ἢ μάχη ὑπῆρχε καὶ ὁ πόλεμος, ὥς ὅτε ὁ Ζεὺς δύξαν μεγάλην τῷ

ἔκτορι ἔδωκε τῷ υἱῷ Προῖα, ὃς πρότερον εἰσπύδων εἰς τὸ τεῖχος τῶν Ἑλλήνων. ἐβύζει δὲ μέγα καὶ ἐβύζαντο τοῖς Τρώεσσιν προσκαλούμενος "ἀρμήθητε ὡς ἵπποι Τρώες διαδρόμῃς δὲ τὸ τεῖχος τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐν ταῖς ναυαῖς βάλλετε τὸ ἐπὶ θεῶν ἀναπτόμενον πῦρ." οὕτως εἶπε παρορμῶν· ἔτοι δὲ πάντες τοῖς ὧσιν ἤκθον, ὠρμησαν δὲ τὸ τεῖχος συνηθοισμένοι. καὶ ἔτοι μὲν μετὰ ταῦτα τῶν ὑποτρόχων κλιμάκων ἐπέβαινον, ἠκονημένα δόρυτα καὶ ἄλκιον· "χαλεπὸν δὲ μοι ὑπάρχει καί περ δυνάτω ὄντι μόνω" οὗ δὲ ἔκτωρ ἀρπάσας λίθον ἐβύζαεν, ὃς δὲ τῶν πυλῶν ἐμπροσθεν ἴστατο κάτωθεν παχὺς, ὑπεράνωθεν δὲ ὄξος ἦν. τέτον δὲ ἔδ' ἄν δύο ἄνδρες δημότῃ ἄριστοι κίλως ἐφ' ἑμαῖαν ἀπὸ τῆς ἰθάκης ἀποκινήσειαν, ὅσοι νῦν ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι. ἔτος δὲ αὐτὸν ἔραδως ἔλπει καὶ πῦρ παῖς. ὥστε δὲ ὅτε ποιμὴν ὀρδίως βασιλεῖ ἔρποντο σενος προβάτης τῇ μὴ χειρὶ, ὀλίγον δὲ αὐτὸν βάρος ἔλκει, ἔτως ὁ ἔκτωρ ἐπ' εὐθείας κατὰ τῶν θυρῶν ἤρπασε τὸν λίθον ὕρας, αἱ τὰς πύλας ἐφύλαττον πρὸς τὸν ὄρον γῆς δύο ἄνδρες φιλονεικῶσι μέτρα ταῖς χερσὶ κατέχοντες ἐν ἐπικολῶ καὶ ὁμόρῳ χωρίῳ, οἵτινες ἐν ὀλίγῳ τέπερ διαμάχοντο περὶ τῆς ἴσος, ἔτι δὲ τέτρες διεχώριζον οἱ προμαχῶνες, οἱ δὲ ὑπεράνω αὐτῶν διέκοπτον ἀλλήλων περὶ τὰς ἐρήθας τὰς ἀπὸ βοείων βυσσῶν περιφερούς ἀσπίδας καὶ τὰ μικρὰ ἐπερωμένα ἀσπίδια· πολλοὶ δὲ ἐπιτρώσκοντο κατὰ τὸ σῶμα τῷ ἀνγλεῖ σιδήρῳ, καὶ ὃ τινὲς μὲν ἐπισφύοντο τὰ μεταξὺ ὤμων ἐγυμνῶτο τῶν μαχομένων, πλείους δὲ δι' ὅλε μέσον τῆς ἀσπίδος αὐτῆς. "πανταχῇ δὲ οἱ πύργοι καὶ οἱ προμαχῶνες τῶν αἰμάτων τῶν ἀνδρῶν ἐξορῶντες ἦσαν ἐκατέρωθεν ἀπὸ τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων. ἀλλ' ἔδ' ἔτι εὐδύναντο εἰς φρυγὴν τρέψαι τὰς Ἑλλήνας, ἀλλὰ κατεῖχον ὥστε ζυγὰ ἢ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα, ἢ δικαία καὶ ἀκριβής, ἥτις τὴν ὀλέην κρατῶσα καὶ τὸν διηρημένον ἀνατείνει" ἐξίσθουσα, ὅπως τοῖς παισὶν ἐδ' αὐτῶν τέλῃ μισθὸν κτήσῃ. ἔτι μὲν αὐτοῖς ἰσάροπος ἢ μάχη ὑπῆρχε καὶ ὁ πόλεμος, ὥς ὅτε ὁ Ζεὺς δύξαν μεγάλην τῷ

N. ΜΑΧΗ ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΝΑΥΣΙΝ.

ῬΗΘΕΣΙΣ 1. Νῦν δὲ Ποσειδῶν Ἀναοῖς κράτος ὤπασε λάσθῃ.

2. Ποσειδῶν νικημένους ἔλπει τοὺς Ἑλλήνας ὁμοῦται Κάλχαντι καὶ ἀμφοτέρους τὰς Ἀτάντας παρορμῇ. ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους, μετὰ ταῦτα Ἰδομενεὺς ὀρεῖται καὶ ἀναίρει Ὀδρυνότα καὶ τινὰς ἄλλους. πολλοὶ δὲ αὐτῶν ἀναίρουνται. νικῶνται δὲ Διήφορος καὶ Ἐλενος. τοὺς δὲ ὑπηκόους συναγαγὼν ἔκτωρ ἐπάγει τοῖς πολεμίοις καὶ μεγάλως ἀμφοτέρωθεν ἀναίρουνται.
3. Διαδρόμῃς τὰς πύλας τῆς τεῖχος τῶν Ἑλλήνων ἔκτωρ μετὰ βόρους τε εἰσελθὼν εἰς φρυγὴν αὐτὸς τρέπει. καὶ Ζεὺς αὐτὸν ἀποτρέφει τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ πέματα τῆς γῆς ἀλλοφύλους θεωρεῖ ἄνθρωπος, Ποσειδῶν δὲ καθιζόμενος ἐπὶ Σαροσθόωνι θεοσάμενος ἡγεμῖνας τὰς Ἑλλήνας, παραγίνεται εἰς Αἰγῆς, ἐνθα ἦν αὐτῷ τίμιος, λαβὼν δὲ συνήθη κόμην καὶ ἵματιον· τούτους ἔκτωρ παραγίνεται εἰς τὸ πῆδον, καὶ τὸ μὲν ἄρμα καθίζει ἐν τῷ πῆδατι, αὐτὸς δὲ ὁμοιωθεὶς Κάλχαντι παραγίνεται ἐπὶ τῶν ἄρτων τῶν Ἑλλήνων, οἱ καὶ τρόπον τινὰ ἱμανυθόντες παρὰ τοῦ θεοῦ γενναίως ἀγῶνίζονται, ἐν οἷς καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Διήφορος εὐδοκίμοι. συμβολῆς δὲ γινόμενης ἐκατέρωθεν τῶν στρατευμάτων ἐξίσθου βοὴ αἰεταί.

Ζεὺς δὲ ἐπειδὴ τὰς Τρώας καὶ τὸν ἔκτορα ταῖς ναυαῖς ἐπέλασε, τότε μὲν μετὰ ταῦτα παρὰ ταῦταις εἰς κά-

ματον ἔχον καὶ ταλιμωρίων διηκεῖως, αὐτὸς δὲ πύλας ἔτρεψε τὰς λαμπρὰς ὀφθαλμοὺς, χωρὶς ἐπὶ τῶν πολεμίων.

Θρησκίων ἐπιβλέπων τὴν γῆν "τῶν τε ἐγγὺς μαχομένων Μυ-
σῶν καὶ Ἀγανῶν τῶν ἱππες ἀμειλόντων καὶ τῶν γαλακτοφά-
των Ἀβίων τῶν δικαιοτάτων ἀνθρώπων. εἰς δὲ τὴν Τροίαν
ἐκεῖ παντελῶς ἀπέσπριψε τὰς λαμπρὰς ὀφθαλμίας· ὁ γὰρ
ἦτορ τῶν θεῶν ἤλπιζε κατὰ τὴν ἐαυτοῦ ψυχὴν παρα-
γομένον ἢ τοῖς Τρωσὶ βοηθῆσαι ἢ τοῖς Ἑλλήσιν. "ἔδα-
μῶς δὲ ἀβλεπῶσαν κατασκοπὴν εἶχεν ὁ βασιλεὺς Ποσει-
δῶν καὶ γὰρ ἔτος καθορῶν ἐκάθητο τὸν τε πόλεμον καὶ τὴν
μάχην ἄνω ἐπὶ τῆς ἐννηλοτάτης κορυφῆς Σάμης τῆς ὑλώ-
δος τῆς ἐν τῇ Θράκῃ· ἔξ ἐκεῖνης γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν
ἡ Ἰδὴ, ἐφαίνετο δὲ καὶ ἡ τῇ Πριάμει πόλις καὶ αἱ τῆς τῶν
Ἑλλήνων· "ὅπως δὲ ἔτος ἔλθῃν ἀπὸ τοῦ θαλάσσης ἐκα-
θέτο. ἤλκει δὲ τὰς Ἑλλήνας ἐπὶ τῶν Τρωῶν δαμαζομέ-
νος, τῷ δὲ Αἰὶ μυχάλως ἐμύμφετο, εὐθὺς δὲ ἐκ τῆς ὄρας
κατέρβη τοῦ τραχυτάτου, ταχέως τοῖς ποσὶ πορευόμενος·
ἵκουμε δὲ τὰ μεγάλα ὄρη καὶ ἔλθῃ ὑπὸ τῶν ἀθανάτων πο-
ρευῶν τῇ Ποσειδῶνος πορευομένη. "ἐκ τρίτης μὲν ἐξέτινε
πορευθεῖς, τὸ δὲ τέταρτον κατέλαβε τὸ τέλος τῆς Αἰγῶν
πόλεως, ὅπου αὐτῷ παρὰδοξα οὐκλήματα ἐν τοῖς βῆδισι
τῆς λίμνης χρυσᾷ λάμποντα κατεσκεύαζαι, ἄφθαρτα διὰ
παντός· ὅπως παρυγενόμενος ἐν τοῖς ἡρμασὶν ἐξέγυνε τὰς
ἐκρυπόδας ἱππας, τὰς ταχυτάτας, θορᾷ χρυσαῖς κομῶ-
ντας. "χρυσῇ δὲ σολῇ καὶ αὐτὸς ἐνεδύσατο περὶ τὸ σῶμα,
ἔλαβε δὲ μάστιγα χρυσῇ ἐκκατασκεύαζον, ἐπέβη δὲ τοῦ
ἡνιόχου ἡρματος, προσέβη δὲ λατύνειν ἐπὶ τὰ κύματα· ἐκίρ-
ησε δὲ τὰ κήτη δι' αὐτὸν πάντοθεν ἐκ τῶν φωλίων· ἐκ
ἡγήνησε τὸν βασιλεῖα. τῇ χαρᾷ δὲ ἡ θάλασσα διμυρρίετο·
οἱ δὲ ἱπποὶ ἐπέτοντο "ταχυτάτως" ἔδαμῶς δὲ ὑποκάτω
ἡρέχετο ὁ χαλκὸς ἄζων. τῶν δὲ εἰς τὰς τῶν Ἑλλήνων
ναὺς ἀπεκόμιζον οἱ ταχεῖς ἱπποὶ. ὑπάρχει δὲ τι σπήλαιον
πλατὺ ἐν τῷ βῆδει τῆς θείας θαλάσσης ἀνὰ μέσον τῆς
Τενέδου καὶ τῆς τραχείας Ἰμβροῦ· ἐκεῖ τὰς ἱππας ἐξησεν ὁ
Ποσειδῶν ὁ τὴν γῆν σείων, "λίτσας ἐκ τῶν ἡρμάτων, πα-
ρέβαλε δὲ ἀθάνατον τροφὴν ἐδίδειν· περὶ δὲ τοῖς ποσὶ
διπλὰ περιέβαλε χρυσᾷ περιὰ καὶ δύσλυντα, ὅπως βεβαίως
αὐτόθι ἐκδέχοντο ἐπανελθόντα τὸν βασιλεῖα. ὁ δὲ εἰς τὸ
στρώπεδον ἀπῆλθε τῶν Ἑλλήνων. οἱ δὲ Τρῶες παραπλή-
σοι φλογὶ ἢ θυέλλῃ συνηθροισμένοι "Ἐκτορι τῷ Πριάμει
καὶ ἀκορίτως προθυμύμενοι ἠκολούθησαν, πολλήχοι καὶ πολέ-
θμοι· ἤλπιζον δὲ τὰς ναὺς τῶν Ἑλλήνων σπχεῖν καὶ ἀποκ-
τεῖναι αὐτόθι πάντας ἀριστοὺς. ἀλλ' ὁ Ποσειδῶν ὁ τὴν γῆν
βασίλῃς καὶ ὁ τὴν γῆν κινῶν τὰς Ἑλλήνας παρώρμησεν ἐκ
τῆς βαθείας θαλάσσης παρυγενόμενος, "ὁμοιωθεὶς τῷ
Κάλχαντι κατὰ τὸ σῶμα καὶ τὴν ἀκαταπόνητον φωνήν.
"ὦ Αἴαντες, ἡμεῖς ἂν διασώσῃτε τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, 100
τῆς ἰχθύος ἀπομνησθέντες καὶ ἐ τῆς φρικτῆς φυγῆς. ἀλλὰ καὶ
ἡμεῖς γὰρ ἐδόξαμε τὰς ἀπιοτήτας χεῖρας τῶν Τρωῶν,
οἱ τὸ μέγα τεῖχος ὑπερέβησαν τῷ πλήθει· διείρξαι γὰρ
πάντες οἱ ἄνθρωποι Ἑλλήνεις. ἐνταῦθα δὲ φρικτῶς περιπε-
φύρηται μὴ τι πάθωμεν, καθὼς δὲ ἔτος ὁ μεμνηνός, 105
ὁμοπλανώμεναι, ἀδυνάτοι· ἐκ ἱππας δὲ αὐταῖς μάχῃ. "ἔτος οἱ

φλογὶ ὁμοῖος, τὸν λαὸν ἄγει, "Ἐκτορ, ὃς τῷ Αἰὶ καυχᾶται
55 τῇ μεγαλοδυνάμει παῖς εἶναι. "ἔμιν δὲ ἔτι τῶν θεῶν τις
ἐν ταῖς διανοαῖς παρυσκευάσκει, ἡμῶς ἐξάναι δυνατὸς καὶ
παρακλεῖν ἄλλους· διὸ καὶ περ προθυμύμενον ἀποσεί-
ψητε ἀπὸ τῶν ναῶν τῶν ταχυπλόων, εἰ καὶ αὐτὸν ὁ Ζεὺς
αὐτὸς ἐγείρειεν." εἶπε, καὶ τῷ σκήπτρῳ ὁ τὴν γῆν ἔχων καὶ
βοσείων "ἀμφοτέρους πλήξας ἐνέπλησε δυνάμειος ἰχυρῶς, τὰ
δὲ μέλη ἐποίησεν εὐκίνητα, τὰς πόδας καὶ τὰς χεῖρας ὑπερά-
νωθεν. αὐτὸς δὲ καθάπερ ἱέραξ ταχύτερος ὤρμησε πε-
τασθῆναι, ὃς δὲ ἄφ' ἐννῆλης πέτρας ὑπερμεγέθους ἀποπτεῖ
ὁρμήσει κατὰ τοῦ πεδίου καταδιώκειν ἀλλόφρονα ὕρνον.
65 "ἔτος ἂν" αὐτῶν ὤρμησε Ποσειδῶν ὁ τὴν γῆν σείων. ἀπὸ
τάτων δὲ ἐβόησαν πρότερον ὁ τῷ Οὐλέως ταχὺς Αἴας·
εὐθὺς δὲ δὴ πρὸς Αἴαντα εἶπε τὸν τῷ Τελαμῶνος υἱόν
"ὦ Αἴαν, ἱκανὴ τις ἡμῶς θεῶν, οὐ τὸν Ὀλεμπον σκεῖαν,
μάντι ὁμοιωθεὶς παρακλεῖνται παρὰ ταῖς ναυσὶ πολέ-
μοιεν — "οὐκ ἔτι δὲ ἔτος ὁ Κάλχας θεῶν μάντις καὶ οἰο-
νοσκόπος· τὰ ἔγχε γὰρ ἐκ τῶν ὀπίσσω τῶν ποδῶν αὐτῶ καὶ
τῶν κνημῶν ὁμοίως ἔγνων πορευομένης· ἐδιδάγνως οἱ δὲ οἱ
θεοὶ — καὶ ἐμοὶ δὲ αὐτῷ ἡ ψυχὴ ἐν ταῖς προσφίλει δια-
γνοῖαις κατὰ πολὺ προθυμεῖται πολεμῆν καὶ μάχεσθαι, "προ-
θυμῶν δὲ ὑποκάτω οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες ὑπερένωθεν." 75
πρὸς τῶν δὲ ἀνταποκρινόμενος εἶπεν ὁ τῷ Τελαμῶνος
υἱὸς Αἴας "ἔτι καμνοὶ νῦν περὶ τῷ δόρατι χεῖρες αἱ ἀνιόη-
τοι προθυμῶν, καὶ μοι ἡ δύναμις ὤρηται· ὑποκάτω δὲ
τοῖς ποσὶν ἄμφοτέρους ὤρμω· προθυμῆμαι δὲ καὶ μόνος
80 "Ἐκτορι τῷ υἱῷ Πριάμει ἀπληρώτως προθυμῆμαι μά-
χεσθαι." ἔτος ἔτοι μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον τῇ
μάχῃ χαροποιοί, ἦν αὐταῖς ὁ θεὸς ἐπέβαλε τῇ ψυχῇ. τη-
νικαῦτα δ' ἐκ τῶν ὀπίσθεν ὁ Ποσειδῶν διήγειρε τὰς Ἑλ-
λήνας, οἱ παρὰ ταῖς ταχεύας ναυσὶν ἀνέπαινον τὴν προσ-
85 φιλῇ ψυχῇ. "τέτων δὲ τῷ χαλεπῷ κόπῳ τὰ προσφιλῇ
μέλη διεκόντο, καὶ αὐτοῖς λύπη κατὰ ψυχὴν ἐγένετο θιω-
ρᾶσι τὰς Τρῶας, οἱ τὸ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν τῷ
πλήθει. τοῦτος δὲ ἔτοι βλήποντες ἀπὸ τῶν ἡερῶν δάκρυα
ἔζαζον· ὁ προσεδόκησαν γὰρ ἀπομυγεῖν ἐκ τῆς κακῆς, ἀλλ'
90 Ποσειδῶν "ταχέως πρὸς αὐτὰς ἠφικόμενος τὰς ἰχυρὰς
παρώρμησε τάξεις. ἐπὶ τὸν Τεικρον πρῶτον καὶ τὸν Αἴη-
τον παρῆλθοντο προσάσσαν καὶ τὸν ἡμίθιον Πηνελειον καὶ
τὸν Θόοντα καὶ τὸν Αἰγίπυρον τὸν τε Μηριόνην καὶ τὸν Ἀν-
τίλοχον ἐμπίρους τῷ πολέμῳ· τέρας ἔτος παρορμῶν λόγος
95 ταχέως προσέειπεν. "αἰδέσθητε ὦ Ἕλληνες νεώτεροι, ἡμῖν
ἔγωγε μαχομένοις ἑλπίσω διασώσασιν τὰς ἡμετέρας ναὺς,
εἰ δὲ ἡμεῖς τῷ χαλεπῷ πολέμῳ ἀμειλῆσθετε, νῦν ἀνεγρήνῃ
ἡμεῖρα ἐν ἧ ὑλὸς τῶν Τρωῶν ἀναιρεθήσεται. φεῦ φεῦ, ἦν-
100 τως μέγα θαῦμα τέτο τοῖς ὀφθαλμοῖς βλέπω, "φοβεράν,
ὅπως ἐδὲν ἐγὼ τελεωθήσεσθαι ἔλεγον, τὰς Τρῶας ἐπὶ τὰς
ἡμετέρας ναὺς ἔλθειν, οἱ πρότερον φευκτικαῖς καὶ δειλαῖς
ἐλάροις ὅμοιοι ἦσαν, αὐτὰ κατὰ τὴν ἔλθῃ τῶν πανθήρων καὶ
τῶν παρδάλων καὶ τῶν λύκων βρώματα γήροντο μεταίως
105 ὁμοπλανώμεναι, ἀδυνάτοι· ἐκ ἱππας δὲ αὐταῖς μάχῃ. "ἔτος οἱ

Xxxx

Τρωες πρότερον τὴν δύναμιν καὶ τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων ἀνὴρ τῆς Ἡρας. ὅπως εἰπὼν διήγειρε δύναμιν καὶ ἵππων
 ὑπομένειν ἐκ ἡδύνατο κατὰ πρόσωπον ἐδὲ βραχὺ. τὴν δὲ ἐκείνην παρὰ τὴν πόλιν
 πόρρωθεν τῆς πόλεως ἐπὶ ταῖς βαθείαις ναοὶ μάχονται
 τῇ τῷ βασιλεὺς ἀνδρείᾳ καὶ ταῖς ἀμειλίαις τῶν λαῶν, οἵ-
 110 τινες ἐκείνῳ ὁμοιωθέντες βοηθεῖν καὶ βέλονται ὑπὲρ τῶν
 ταχυπλόων νεῶν, ἀλλὰ φρονέοντι κατ' αὐτάς. ἀλλ' εἰ δὴ
 καὶ παντελῶς ἀληθῶς αἷτιος ὑπάρχει ὁ ἡμίθεος νῆος Ἀτρεΐδης,
 ὁ μεγάλῳ βασιλεύων Ἀγαμέμνων, διδοὶ ἄτιμον ἐποίησε
 τὸν ταχέπεν Ἀχιλλεῖα, ἡμᾶς γε ἑδαμῶς προσήκει ἀμειλὲν
 115 τῷ πολέμῳ, ἀλλ' ἰαυόμεθα ταχέως τὸ γεγονός· εὐθερά-
 πυντοί γ' τῶν ἀγαθῶν αἱ φρένες. ἡμεῖς δὲ ἔκείτῃ καλῶς
 ἀμειλίτε τῆς ταχείας μάχης πάντες ἄριστοι ὄντες κατὰ τὸ
 ἐρατόπεδον. ἑδαμῶς δ' ἂν ἐγὼ ἀνδρὶ φιλονεικοῖν ὅστις
 τῷ πολέμῳ ἀμειλὲ ἄδοξος ὑπάρχων· ὅμην δὲ μέμφομαι ἀπὸ
 120 ψυχῆς. ὦ ἄνδρες, τυχὸν ἂν τι μείζον ἐργάσθητε δει-
 νὸν ταύτῃ τῇ ἀμειλίᾳ. ἀλλ' ἐν διανοαῖς θέθετε ἕκαστος
 τὴν αἰχμήν καὶ τὴν μέμνην· μεγάλη γ' φιλονεικία ἡγήθηται
 ὁ Ἐκτωρ δὴ παρὰ ταῖς ναυσὶν ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος
 125 μοχλόν. ἔγω δὲ παρορμῶν ὁ Ποσειδῶν διήγειρε τοὺς
 Ἑλληνας. περὶ δὲ τὰς δύο Αἴαντας ἴσαντο αἱ τάξεις αἱ
 ἰχθυαί, ὅστινας ἔτ' ἂν ὁ Ἀρης μέμνηται παραγενόμενος
 ἔτ' ἂν ἡ τὰς λαῶν σώσσεια Ἀθηνᾶ· αἱ γ' δυνάτωται
 130 διαταχθέντες τέσσερις τε Τρῶας καὶ τὸν ἔνδοξον Ἐκτορα ἀνέ-
 μοιεν, σκεπύσαντες δόρυ δόρατι καὶ ἀσπίδα ἀσπίδι ἐκάλ-
 ληλοι (πυκνοί). ἡ ἀσπίς δὲ τὴν ἀσπίδα ὑπεσφίριζεν, ἡ πε-
 ρικεφαλαία δὲ τὴν περικεφαλαίαν καὶ τὸν ἄνδρα ὁ ἀνὴρ
 ἡγγίζον δὲ αἱ ἐπιπύριχες περικεφαλαῖαι τοῖς λαμπροῖς λόγοις
 ἐπινευόντων· ἔγω συνεχεῖς ἐφειθέκασιν ἀλλήλοις. τὰ δὲ
 135 δόρατα εἰς ταὐτὸ συνήγοντο ἀπὸ τῶν ἰχυροτάτων χειρῶν
 κραδαινόμενα. ἔτοι δὲ ἐπ' εὐθείας ἐφρόνουν, προθυμύνοντο
 δὲ πολέμῳ. αἱ δὲ Τρῶες προκατήρξαντο ἄρσσοι, προηγείτο
 δὲ ὁ Ἐκτωρ ἐξ ἐναντίας προθυμύμενος ὥς λίθος ἐργα-
 γύλος ἀπὸ πέτρας, ὄντινα ἀπὸ ἐξοχῆς ὕψους ποταμὸς ἐν
 140 οὐρεῖσιν πέτρας· ἐφ' ὕψους δὲ ἀναπηδῶν ταχέως φέρε-
 ται, ἥξει δὲ ὑπὸ τάτῃ ὕλῃ· ἔτος δὲ παραμύνομος τρέχει
 συνεχῶς, ὥς ἂν παραγίνῃ εἰς ὁμαλὸν τόπον· τρηναῖα
 δὲ ἑδαμῶς [χυλίζει] καίτοι ὄρη πολλῇ χρώμενος. ἔτος δὲ
 Ἐκτωρ ὥς τότε ἐκινῶτο μέχρι τῆς θαλάσσης ῥαδίως δὲ
 παραγενέσθαι εἰς τὰς σκηνὰς καὶ εἰς τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων
 145 φρονέων· ἀλλ' ἦν ἡ δὴ ταῖς πυκναῖς ἐνέτυχε φάλαγγιν,
 ἔση δὲ πᾶν καλυφθεῖς. οἱ δὲ Ἕλληνες ἐξ ἐναντίας τιτρώ-
 σκοντες τῶν ξίρεσι καὶ δόρασι τοῖς ἐκατέρωθεν ἡκονημέ-
 νους ἀνώσαντο ἄφ' ἑαυτῶν. ἔτος δὲ σιαιθεῖς ὑπανέχθησαν
 150 ὦ Τρῶες καὶ ὦ Αἰχίοι καὶ οἱ ἀπὸ Λαοδάων οἱ ἐκ τῆς συνέ-
 γους μαχόμενοι, ἐκδεδυμένοι ἑδαμῶς ἐπὶ πολλῇ με καλῶσσαν
 οἱ Ἕλληνες, καὶ λίαν δίκην πύργου αὐτοὶ ἑαυτοὺς ὑπερείσαν-
 τες· ἀλλ' ὑπολαμβάνω ἀναχωρήσαντες ἀπὸ τῶν δόρατος, ἐξο-
 ἄληθως με διήγειρε τῶν θεῶν ὁ ἄριστος, ὁ μεγαλόκλυτος

τες οἱ δύο Ἀιάντες οἱ πολεμισαὶ τὰ ὄπλα ἀφείλοντο. τὴν
 δὲ κεφαλὴν ἀπὸ τῆ ἀπαλῆ τραχήλου ἔκοπεν ὁ τῷ Ὀϊλίῳ
 παῖς ὀργιζόμενος ὑπὲρ τῆ Ἀμφιμάχου, ἀφῆκε δὲ δίκην
 ὀσφυράρας σφραγίδας διὰ τῆ πλήθους. "ἔμπροσθεν δὲ τῶν τῶν 255
 ἔκτορος ποδῶν ἔπαιον ἐν τῇ γῇ. καὶ τότε δὴ περισσῶς τῇ
 θυγῇ ὁ Ποσειδῶν ὠργισθὲν τῆ νύμφῃ αὐτῆς ἀποθανόντος
 ἐν τῇ χαλεπῇ μάχῃ· ἀπέβη δὲ πορευθῆναι παρὰ τε τὰς
 σκηνὰς καὶ τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων, παρορμῶν τὸς Ἑλλη-
 νους, τοῖς δὲ Τρωσὶ κατεσκεύαζεν. "ὁ δὲ δὴ Ἰδομενεὺς 260
 πολεμικὸς αὐτῷ συνήντησε παραγενόμενος ἐκ τῆ ἑταιροῦ,
 ὅστις αὐτῷ νεώσι ἐκ τῆ πόλεως παρεγένετο κατὰ τὸ ὁρίσασ-
 ται γόνατος τετραυμένους τῷ ὅσῃ σιδήρῳ. τῶτον μὲν οἱ ἑταί-
 ροι ἔκομισαν, οὗτος δὲ λατράς ἐντυλίγμενος ἐπορεύετο ἐκ
 τῆς σκηνῆς. "εἰ γὰρ τοῦ πολέμου προειδυμένοιο "μεταλαμβύ- 265
 ναι, πρὸς τῶτον δὲ εἶπεν ὁ βασιλεύων Ποσειδῶν, ὁμοιω-
 ντὶς κατὰ τὴν φωνὴν τῷ τῷ Ἀνδράμονος νύμφῃ Θόαντι,
 ὅστις πάσης τῆς Πλευρώκος καὶ τῆς ὑψηλῆς Καλυδῶνος καὶ
 τῶν Αἰτωλῶν ἐβασίλευεν, ὥς δὲ θεὸς ἐτιμᾶτο ὑπὸ τοῦ
 δήμου. "ὦ Ἰδομενεῦ τῶν Κρητῶν σύμβλε, πᾶ σοι αἱ ἀπει- 270
 νολαὶ ἡγήσθον, ὡς τοῖς Τρωσὶν ἡπείλυν οἱ Ἑλληνες;"
 πρὸς τῶτον δὲ ὁ Ἰδομενεὺς ὁ τῶν Κρητῶν ἀρχηγὸς εἶ-
 ναντίας εἶπεν "ὦ Θόαν, ἔδεις τῶν νῦν ἀνδρῶν ἐξὸν αἰ-
 νίος, ὁπόσον ἐγὼ γνωρίζω· πάντες γὰρ δυνάμεθα μάχεσθαι.
 οὐτε τινα φόβος ἐπέχει ἀνιχοποιός, ἔτι τις τῶ ὄκνου 275
 ὑποχωρῶν ἀναδύει τὸν κακοποιὸν πόλεμον. ἀλλὰ δῆλον
 ὅπως ἔσκε δὴ προσφιλὲς εἶναι τῷ ἐπὶ ἐπὶ δυνάμει
 αὐτῶν ἀνώνυμος ἀπολέσθαι ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ἐνταῦθα
 τὰς Ἑλλήνας. ἀλλ' ὦ Θόαν καὶ γὰρ τὸ πρότερον κρητιρι-
 κὸς ἐπὶ ἡρώες, παρορμῶς δὲ καὶ ἔτερον, ἥρκα ἀμείλυντα θάλασσαν 280
 διὰ τὸ νῦν μήτε παύον, παρακίεον δὲ ἀνδρὶ ἐκαστῷ."
 πρὸς τῶτον δὲ ἀπεκρίθη μετὰ ταῦτα ὁ τὴν γῆν σείων
 Ποσειδῶν "ὦ Ἰδομενεῦ, μηδαμῶς ἐκείνος ἀνὴρ εἴ τι ἔπα-
 νθῇ ἐκ τῆς Τροίας, ἀλλ' αὐτόθι κυνῶν πυλῖνια γένοιτο, 285
 ὅστις ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκὼν ἀμείλῃ πολεμεῖν. "ἀλλὰ φέρεται
 τὰ ὄπλα ἐνταῦθα λαβῶν πορεύεσθαι ταῦτα δὲ ὁμοῦ πρέπει
 ἐνεργεῖν, ἐὰν περ τι ὄφελος γενώμεθα καί περ δύο ὑπάρ-
 χοντες, συμφύροισα δὲ ἀρετῇ γίνεσθαι ἀνδρῶν καὶ λίαν ἀσθε-
 νῶν. ἡμεῖς δὲ καὶ ἀνδρείους δυνάμεσθαι ἂν μάχεσθαι." οὕτως
 εἰπὼν ὁ μὲν θεὸς πάλιν ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν πόλεμον τῶν 290
 ἰσχυρῶν. "ὁ Ἰδομενεὺς δὲ ὅτε τὴν ἐγκατάσκευον σκηνὴν
 κατέλαβεν, ἐνεδύσατο τὰ ὄπλα τὰ καλά περὶ τὸ σῶμα
 ἔλαβε δόρατα, ἀπέβη δὲ πορευθῆναι ἀεραπῇ ὁμοῖος, ἡν-
 τινα ὁ νῦν τῷ Κρόνῳ τῇ χειρὶ λαβῶν ἔξτεινεν ἀπὸ τοῦ
 λαμπροῦ Ὀλύμπου, δεικνὺς σημεῖον τοῖς ἀνδράποισι. ἔκδη- 295
 ροὶ δὲ ἄγαν αἱ λαμπηδόνες εἶσιν. "οὕτω τῶν τῶν ὄπλα
 ἔλαμπε περὶ τοῖς εἶναι τρέχοντος. ὁ δὲ Μηριόνης αὐτῷ
 ὁ ἱπποσιεὺς ὁ ἀγαθὸς συνήντησε πλησίον εἴ τι τῆς σκηνῆς
 ἀπῆκε γὰρ χαλκῶν ἔγχος κομίσαν. πρὸς τῶτον δὲ ἔφη ὁ Ἰδο-
 μενεὺς "ὦ Μηριόνη Μόλῃ νῆε, ταχυνέ τὸς πόδας, φίλτατε
 ἰσχυρῶν ἡλίκων, "εἰ δὲ ποτε παρεγένετο τὸν τε πόλεμον λιπὼν 300
 καὶ τὴν μάχην; ἢ τέλωσαί τι μέρος τῆ σῶματος, τὸ βέλος
 δὲ σε καταπονέει ἢ ἐπιδρατὶς; ἢ περὶ τίνος ἀγγέλλεις πρὸς
 ἐμὲ παραγόντας; ἂν δὲ ἐγὼ αὐτὸς καθέλωμαι ἐν τῇ σκηνῇ
 προθυμῶμαι ἀλλὰ πολεμεῖν." πρὸς τῶτον δὲ Μηριόνης ὁ
 πολεμικὸς εἶπεν "ὦ Ἰδομενεῦ τῶν Κρητῶν
 σύμβλε τῶν σιδηροθωράκων, παραγίνομαι, ἐὰν τί σοι
 ὄφρην ἐν τῇ σκηνῇ ἀπολέλειπται, κομίσαν. ἐκείνο γὰρ ἐκλάσαι-
 μεν ὑπὲρ πρότερον εἶχον, εἰς τὴν ἀσπίδα τῆς ἀντιφύσεως ἐμ-
 βαλὼν τῷ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ τῇ δυνάμει." πρὸς τῶτον δὲ δὴ ὁ
 Ἰδομενεὺς ὁ τῶν Κρητῶν ἀρχηγὸς εἶπεν "ὦδο-
 ρατα δέ, ἐὰν θείης, ἐν καὶ εἴκοσιν ἐπὶ ἡμέραις ἂν ἐσῶτα ἐν τῇ
 σκηνῇ ἀντικρὺ τῶν εἰσόδων, Τρωϊκά, ἂ ἀπὸ τῶν ἀναερ-
 μένων ἀφαιρῶμαι. ἢ γὰρ οἶδα τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμίων
 μακρὰν ἰσάμενος μάχεσθαι· διὰ μοι δόρατα ὑπάραξε καὶ ἀσπί-
 δας ὁμοφύλους· καὶ περικεφαλαίας καὶ θώρακας λαμπρῶς
 ἀπολάμποντες." πρὸς τῶτον δὲ ὁ συνεὶς Μηριόνης εἶπεν ἐναν-
 τίας εἶπε "καὶ ἡμοὶ δὴ παρὰ τε τῇ σκηνῇ καὶ τῇ βαθείᾳ νηὶ
 πολλὰ σῶλα τῶν Τρωῶν. ἀλλ' ἔκκει μοι ἔγγυς ὥς ἐκ-
 βεῖν. ἔδαμῶς γὰρ ἐδὲ ἐμὲ λέγω ἐπιλελησμένον εἶναι τῆς
 τοῦ ἰσχυροῦ, "ἀλλ' ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς εἰς τὴν τὸς ἀνδρῶν
 δοξάζουσιν μάχην παρῆσθαι, ὅποτε φιλονεικία διεγερθῇ
 τῷ πολέμῳ. ἔτερον πᾶ μᾶλλον τινα τῶν Ἑλλήνων τῶν σι-
 δηροθωράκων λανθάνω μαχόμενος· σὲ δὲ αὐτὸν εἰδέναι
 νομίζω." πρὸς τῶτον δὲ ὁ Ἰδομενεὺς ὁ τῶν Κρητῶν ἀρχη-
 γὸς εἶπεν "γινώσκω τὴν ἀρετὴν οἷος εἰ τίς ἐσθλὴ
 σε περὶ τέτων λέγειν; εἰ γὰρ νῦν ἐν ταῖς ναυσὶ πάντες κα-
 ταρτιζομένης οἱ ἄριστοι εἰς ἐνδρακ, ὅπως μάλα δεικνύει
 ἢ ἀρετὴ τῶν ἀνδρῶν — ἐκεῖ ὅτε δειλὸς ἀνὴρ καὶ ὅστις δυν-
 νατὸς φανερῶνται, τοῦ μὲν γὰρ δειλὸς μετατρέπεται τὸ σῶμα
 ἄλλοτε ἄλλως, "ἔδὲ ἄτρομος αὐτὸς καθέλωμαι κατέχω ἐν
 ταῖς διανοαῖς, ἀλλὰ μετακαθίξει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας
 κλίνει τὰ γόνατα, ἐν αὐτῷ δὲ ἡ καρδίᾳ μεγάλως ἐν τῷ
 εἶναι πηδᾷ θάνατον προσδοκῶντι, κτύπος δὲ γίνεσθαι τῶν
 ὀδόντων. τῶ δὲ ἀνδρείᾳ ἔτε μεταβάλλεται τὸ σῶμα ὅτε πᾶν
 "δειλὸν, ἐπὶ ἀπαξ καθέσθαι ἐν τῇ ἐνδρακ τῶν ἀνδρῶν·
 εἴχεται δὲ ὁ γενναῖος ἀνὴρ τὴν ταχίστην συμβαλεῖν τοῖς πο-
 λεμίοις. σὺ δ' ἂν ἐνταῦθα τις καταμέμφοιτο σὺ τὴν δύν-
 αμιν καὶ τὴν προθυμίαν. εἰ γὰρ βληθείης ἐνεργῶν (πολεμίων)
 ἢ ἐκ χειρὸς τρωθείης, ἐκ ἂν ἐν τῷ ἀντίῳ ὁπίσθωθεν ἐμ-
 πνέσῃ τὸ βέλος ἔδὲ ἐν ταῖς νώτοις, "ἀλλ' ἐπὶ τῷ εἶναι
 ἢ τῆς γαστρός ἀπυρτήσοι ἂν καὶ ἔλθοι, ἔμπροσθεν ὁμῶντος
 ἐν τῇ τῶν πρωταγωνιστῶν ὁμίλῳ καὶ συναναστροφῇ. ἀλλὰ
 φέρε, μηδαμῶς ταῦτα διαλεγόμεθα καὶ ὁμιλῶμεν ὥς ἄφρο-
 νες ἐσώτες, μή πᾶ τις ὑπερηφάνως ἡμᾶς μέμφοιτο. ἀλλὰ
 σὺ εἰς τὴν σκηνὴν ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τὸ σιδηρὸν ὄφρην."
 εἶπεν ὁ δὲ Μηριόνης τῷ ταχέῳ ὁμοῖος "ἄρει ταχέως ἐκ
 τῆς σκηνῆς ἀνέλαβε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, ἐπορεύθη δὲ πρὸς
 τὸν Ἰδομενεῖα μεγάλως τῷ πολέμῳ ἐπιμύλειαν ποιούμενος.
 ὁποῖος δὴ ὁ ἀνδρωποφθόρος πόλεμος πρὸς τὸν πόλεμον
 παραγίνετο, τότε δὲ φόβος ὁ προσφιλὲς νῆος ὁμοῦ ἰχυ-
 ροῦς καὶ ἀφροῦς" εἶπεν, ὅστις δὴ ἐφόβησε τὸν κρητιρικὸν καὶ
 ὑπομορητικὸν φρόνημα ἔχοντα πολεμιστήν. ἔτοι μὲν δὴ ἐκ

τῆς Θρήνης ἐπὶ τοὺς Ἐφυραίους καθωπλιζόντο ἢ πρὸς τὰς
 μεγαλονόχους Φλεγίας· ἑδαιμῶς δὲ δὴ ἔτοι ἤκουον ἀλλή-
 λων, ἑτέροις δὲ ἀνθρώποις δόξαν παρέχον. τοῖσιν οὖν τι Μη-
 305 ρισίωνης καὶ Ἰδομενεὺς ἀρχηγοὶ τῶν ἀνδρῶν ἔπορεύθησαν εἰς
 τὸν πόλεμον, καθωπλισμένοι τῷ λαμπρῷ σιδήρῳ. τοῦτον
 πρότερος ὁ Μηριόνης λόγον προσεῖπεν. "ὦ Δευκαλίωνος
 υἱεῖ, πᾶς δὴ προθυμῇ κατελθεῖν εἰς τὸ πλῆθος; ἐπὶ τὰ 360
 δεῖν παντὸς τοῦ σπυτιέματος ἢ κατὰ τὰς μέσους ἢ ἐπὶ
 310 τῇ ἀριστερᾷ, ἐπειδὴ ἑδαιμῶς ἐλπίζω ἔγω· προσδεῖξαι τοῦ
 πολέμου τὰς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἕλληνας." πρὸς τῶτον
 δὲ πάλιν ὁ Ἰδομενεὺς τῶν Κρητῶν ἀρχηγὸς ἐξ ἐναντίας
 εἶπεν "ἐν τῷ μίῳ μὲν τῶν νεῶν ὑπερμαχεῖν εἶσι καὶ ἑτεροὶ, 365
 οὐκ οὖν οὐδὲν ἄλλοις καὶ ὁ Τεῦκρος, ὅστις κράτιστος τῶν Ἑλ-
 λήνων τῇ τοῦ σιδήρου, ἀνδρείος δὲ ἐν τῇ κατὰ στυγερᾷ μάχῃ,
 315 οἵτινες αἰτὸν εἰς κόρον ἐλῶσι καὶ κωλύσιν καὶ προθυμίας ἔχον-
 τα τὸ πολέμῳ. Ἐκτορα τὸν υἱὸν Πριάμου καὶ εἰ λίαν ἰσχυρὸς
 ὑπάρχει, μέγα καὶ φοβερὸν αὐτῷ γενήσεται, λίαν προθυμίας
 ἔχοντι μάχεσθαι, ἐκείνων νικήσαντα τὴν δύναμιν καὶ τὰς ἀντι-
 320 στεχέας τὰς ναῦς ἐμπερῆσαι, εἰ μὴ αὐτὸς ὁ Ζεὺς ἑμβά-
 λῳι καὶόμενον δαλὸν ἐν ταῖς ταχείαις ναυσίν. ὑπὲρ ἀνδρός
 ἂν ἡτήθησεν ὁ μέγας Αἴας τῷ Τελαμῶνι, ὅστις θνητὸς
 εἴη καὶ ἐθελῶ σῖτον, σιδηρόπρωτος ὑπάρχοι καὶ μεγάλοις λίθοις. 375
 325 ἑδαιμῶς ἂν τῷ Ἀχιλλεῖ τῷ ἀνδρείῳ παραχωρήσειεν ἔν γε
 τῇ στυγερᾷ μάχῃ· τοῖς δὲ ποσὶν ἑδαιμῶς ὑπάρχει ἐξιστάσθαι.
 ἡμῖν δὲ ἐνταῦθα ἐπὶ ἀριστερᾷ ἔλανε τὸ σπαρτὴν, ὥπως τα-
 χύτατα εἰδῶμεν ἢ τινι καύχημα παράχωμεν ἢ τις ἡμῖν."
 ἔτιος εἶπεν· ὁ δὲ Μηριόνης ὁ τῷ ταχεῖ ὅμοιος ἄρει προη- 380
 330 αὐτὸν ἐκέλευεν. "ἔτοι δὲ ὡς ἐθέλονται τὴν Ἰδομενεία φλογὶ
 ὁμοῖον κατὰ τὴν δύναμιν, παρακινεῖσθαι κατὰ τὸ πλῆ-
 θος ἐπὶ αὐτῷ πάντες ἐπορεύθησαν. τῶν δὲ ἐπὶ ἰσῆς ἦν
 ἡ μάχη ἐπὶ ταῖς μεγαλονόχοις ναυσίν. ὥσπερ δὲ ὑπὸ 385
 335 ἄλκιον ἀνέμων διεγείροντο συστροφῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἥνικα
 πολλὴ κόπης περὶ τὰς ἡμέρας, οἵτινες ἡμῖν κατὰ τῆς κόπης
 μεγάλην συνύγασιν ὁμίχλην, ἔγω δὲ τῶν εἰς τὸ αὐτὸ
 ἦλθεν ἡ μάχη, πρόθυμοι δὲ ἦσαν τῇ ψυχῇ ἀλλήλους καθ' 390
 ἡμῖνον φρονεῖν τῷ ὅτι σιδήρῳ. ἐπικινώθη δὲ ἡ μάχη ἢ
 340 φθίβουσα τὴν ἀνθρώπων ὑπὸ τοῖς δόρασι τοῖς ἐπιμήχεσιν, 390
 ἢ ἔχον τιμητικὰ τῷ χρωτὶ· τὰς ὑφ' ἑαυτὰς δὲ ἡμῶν ἢ
 λαμπρῶν τῶν σιδηρῶν περικεφαλαιῶν τῶν πύρρῳθεν λαμ-
 πρῶν καὶ τῶν νεοσμήτων θαυράων καὶ τῶν λαμπρῶν ἀσπί-
 345 δων παρασπινόμενων ὁμῶς. λίαν ἂν τολμηρὸς ὑπάρχοι ὅστις
 350 τῶν χερσὶν ἰδὼν τὸν ἀγῶνα καὶ ἡ λυπηθεῖν. "ἔτοι δὲ νεχω-
 ρισμένα φρονεῖν οἱ δέο υἱοὶ τῷ Κρόνῳ οἱ κραταῖοι τοῖς 395
 ἡμιθέοις ἀνδράσι κατισκείαζον ἄλγη χαλεπά. ὁ μὲν δὲ
 Ζεὺς τοῖς Τρωσὶ καὶ τῷ Ἐκτορὶ τὴν νίκην ἐβάλετο, δαΐ-
 350 τῶν τῶν Ἀχιλλεῖ τὸν ταχύποδα· ὁ παντελῶς δὲ ἐβάλετο
 355 τὸν λαὸν ἀπολέσθαι τὸν Ἑλληνικὸν πρὸ τῆς Ἰλίου, ἀλλὰ τὴν
 Θέαν ἐδόξαζε καὶ τὸν καρτερόψυχον υἱόν. τὰς δὲ Ἑλλήνας
 ὁ Ποσειδῶν παρῶρμησεν ἐπὶ δαῖτον, λαθραῖως ἀναδύς τῆς
 θαλάσσης τῆς λευκῆς· ἐλπεῖτο γὰρ δὴ ὑπὸ Τρώων ἀναι-

ρεμένους, καὶ τῷ Ἀλφειῶνι ἐμμενέτο. ὅντως δὲ ἡμῶν
 ἐγένετο καὶ πλείονα ἠλίστατο. διὰ τὸ τῶν δὲ καὶ φανερὰ
 ἐπιβοηθῆσαι ἐξέκλινεν, λαθραῖως δὲ αἰετὸς παρῶρμησεν
 σπῆρμα ἀνδρῶν ὁμοῖος. ἔτοι δὲ τῆς ἰσχυρῆς φιλονεικίας
 τὸ ὁμοῖον πολέμου τὰ πέρατα ἐπιπλέξαντες κατ' ἀμφότερα
 360 ἐξέτειναν ἀδιάσπαστον καὶ ἄλκον, ὅπερ πολλὰς ἀπώλει-
 365 τες τότε καίπερ μισοπόλιος ὦν τοῖς Ἕλλησι παρακινεῖσθαι
 ὁ Ἰδομενεὺς τοῖς Τρωσὶν ἐπισηδῆσας ἐν βίβλῃ φωνῇ. ἔ-
 370 νενσε γὰρ τὸν Ὀδρυνεῖα ἐκ τῆς Καβήδος ἐνδοξον ὑπὸ
 τα, ὅστις δὴ νεῖσι εἰς τὴν τὴν πολέμου δόξαν παρελθόν-
 375 ῃται δὲ τῶν Πριάμου θυγατρῶν τῇ μορφῇ καλλίστην τὴν
 Κασάνδραν ἄνευ πρὸ γάμου δώρων· ὑπεκρίθη δὲ μέγα
 380 γον, ἐκ τῆς Τροίας ἄκοντας διώξαι τὰς τῶν Ἑλλήνων να-
 δας. τῷ δὲ ὁ προσβύτης Πρίαμος ὑπέχετο καὶ κατέχετο
 385 δώσειεν· ὁ δὲ ἐμάχετο τὰς ὑποχέσεις πιστεύσας.
 390 μενεὺς δὲ αὐτὴν κατεσχέζετο τῷ λαμπρῷ δόρατι, καὶ ἡ-
 λεν ὑψηλὰ βαίνοντα (ἢ κενδοδοξάντα) ἐπιτεχνῶν ἡ ἴσως
 395 θῆσε δὲ ὁ θῶραξ ὁ σιδηρεὺς ὃν ἐφόρει, ἐν μίῳ δὲ αἰ-
 γυρὸς ἐπῆξεν. ἐφόρησεν (ἀπέθανεν ἢ ἐκτελέσθη) αὐ-
 400 ἔτος δὲ ἐπεκαυχῆσθαι καὶ εἶπεν "ὦ Ὀδρυνεῖ, πιστεύσας
 405 ἀνθρώπων ἐπαίνῳ ἀπάντων, ἔλιν ἄλκῃς δὴ πᾶσι
 τελειώσεις ὅσα ἐπηγγέλω τῷ υἱῷ Αὐρεδία Πριάμου· οὐκ
 410 δὲ ὑπέχετο, τὴν ἑαυτὴν θυγατέρα, καὶ ἡμῖν ἂν τὰ αἰετὶ
 415 σαι ἐπαγγελίᾳ τελειώσομεν, δώσομεν δὲ τῶν τῶν ἡμῶν
 μέμνητος θυγατρῶν τὴν ἐμφορτάτην ἐκ τῆς Πέλοπος
 420 ἡμέρας ἐξαγαγόντες εἰς γάμον λαβεῖν, ἐλὼν σὺν ἡμῖν τῇ
 425 Ἰλίου ἐκπορεύσας τὴν καλὴν οἰκίαν τὴν πόλιν. ἀλλ' ἔγω
 430 ὅπως ἐπὶ ταῖς ναυσὶ συνθήκας ποιήσομεν ταῖς πολεμικ-
 435 ροῖς πρὸ γάμου, ἐπειδὴ καὶ κηδεσθαι καὶ πενθεροὶ κακοὶ ἔσονται
 440 ἔτιος ἐλπίων ἐκ τῶν παδὸς ἔσονται κατὰ τὴν ἰσχυρὰν μάχην
 445 ἡμῶν Ἰδομενεὺς, τῶν δὲ ὁ ἄσπετος ἦλθε βοηθῆσαι
 450 ἡμῶν τῶν ἱππῶν. ἔτοι δὲ καταπνέοντες αὐτὴν τῶν
 455 τάφρων αἰετὶ περιεῖχεν ὁ ἡνίοχος καὶ ὑπασπιστής.
 460 προειδυμένη τῇ ψυχῇ τὸν Ἰδομενεῖα ἐπιτεχνῶν, αὐτὸν
 465 αὐτὸν προσθῆσας ἔβαλε τῷ δόρατι κατὰ τὸν λαμῶν ἱπ-
 470 κῆτον τὴν γενεῇ, διήλασε δὲ (ἦγεν διαπύρρῳ) τὸν σιδηρῶν
 475 ὄλε. ἔπεισε δὲ ὥσπερ τις δοῦς ἔπεισεν ἢ ἀνέστη
 480 μακρὰ, ἦντινα ἐν ὄρεσι τέκτονες ἄνδρες ἐξέκριναν ἄσπε-
 485 νεῖσι ἡκουσμένους ναυπηγῶσιμον εἶναι. ἔτιος ἔτος ἡμῶν
 490 αὐτὸν τῶν ἱππῶν καὶ τῷ ἀρμάτος ἐκείνῳ ἀπλωθεῖς, βασιλεύ-
 495 νος τὰς δδόντας, κόπῳ δαΐμονος ἡμεγμένης. ἐπὶ τῇ
 500 δὲ (καὶ ἐκφρων ἐγένετο) αὐτὸς ὁ ἡνίοχος, τὴν διαπύρρῳ
 505 ἀνέστη. ἔκ ἐκείνου δὲ ἔτος ὑπεκρινῶν τῶν πο-
 510 λέμων τὰς χεῖρας εἰς τὴν πόλιν ἐπέκεινται τὰς ἱππῶν. τῶν δὲ
 515 ὁ καρτερικὸς Ἀντίλοχος τῷ δόρατι ἐπιτεχνῶν κατὰ τὸν
 520 σῶν ἐπῆξεν. ἔκ ἐκείνου δὲ ὁ θῶραξ ὁ σιδηρεὺς ὃν ἐφό-
 525 ρει, ἐν μίῳ δὲ τῇ κοιλίᾳ ἐπῆξεν. ἔτος δὲ ψυχρὸς αὐτὸν
 530 κατισκείαζε ἔπεισεν ἀρμάτος, τὰς ἱππῶν δὲ ὁ Ἀντί-
 535 χος ὁ τὸ μεγαλονόχης Νέστορος υἱὸς ἐκ τῶν Τρώων ἀναι-
 540 πρὸς τὰς νῆας Ἕλληνας. ὁ δὲ Ἀθήνηρος λίαν ἐπῆξεν

ρεγέμετο τῷ Ἰδομενέως ὑπὲρ τῷ Ἀσπίδι λελυπημένος, καὶ ἡκόν-
 ται τῷ λαμπρῷ δόρατι. ἄλλ' ἔτιος μὲν ἔξ ἐναντίας ἰδὼν ἄσπετον
 ἔκλεινε τὸ σιδηρὸν δόρυ, "ὁ Ἰδομενέως· ἐκρήβη γὰρ ὑπὸ
 τὴν πανταχόθεν ἰσὴν ἀσπίδα, ἣν δὴ ἔτιος δέριμι βοῶν
 καὶ λαμπρῷ σιδηρῷ εὖ περιεδινημένην ἰδοῦναι, δύο ῥάβδοις
 ἡρμοσμένην. ὑπὸ ταύτης πᾶς συνεσάλη· τῶν δὲ ὑπερέβη
 τὸ σιδηρὸν δόρυ, ἔρηδον δὲ αὐτῷ ἡ ἀσπίς ἐπιψάσασατος
 κοίχησε "τῷ δόρατος. ἑδαμῶς δὲ μάταιον τῆς ἰχθυῶς χειρὸς
 ἀπέπεμψεν, ἀλλ' ἔβαλε τὸν Ἰππῆος υἱὸν Ὑγήνορα τὸν
 βασιλέα τῶν ἀνδρῶν, καθ' ὃ μέρος αἱ φρένες εἰσὶν· εὐθέως
 δὲ τὰ γόνατα αὐτῷ παρέλυσεν. ὁ δὲ Ἀχιλλεύς ἔξοχος ἐπε-
 κανχῆσατο μέγα βοήσας "ὲ μὴν ἀτιμώρητος κεῖται Ἀσπίς,
 ἡ δὲ αὐτὸν λέγων "εἰς τὸν τύπον τῷ Ἀιδου ὄντα τῷ τὰς πύ-
 λας ἰχθυῶς ἐφαρμάσσοντος (τῷ περὶ) ἀγαλλιᾶσθαι κατὰ ψυ-
 χὴν, ἐπειδὴ αὐτῷ ἐπεμψα σπυροδοιοπορον." ἔτιος εἶπε· τοῖς
 Ἑλλήσι δὲ λύπη προσεγέμετο κανχῆσαινα. τῷ Ἀντιλόχῳ
 μάλιστα τῷ συνετῷ τὴν ψυχὴν ἐτάραξεν. ἄλλ' ἔδδ' ἐκλυ-
 ομενός περ τῷ ἐαντὶ ἡμέλεισε φίλῳ, "ἀλλὰ τρέχων ἐπέση καὶ
 περιέκλυψεν αὐτὸν μετὰ τῆς ἀσπίδος. τῶν μὲν μετὰ
 ταῦτα ὑποβασάσαντες δύο εὐάρομοι ἑταῖροι, Μηκιστὸς δὲ
 τῷ Ἐχίῳ παῖς καὶ ὁ ἑνδοξὸς Ἀλάστωρ, ἐπὶ τὰς βαθείας ναῦς
 ἤφρονον βαρέως στεάζοντα. ὁ δὲ Ἰδομενέως ἄκ' ἔπαυσε τὴν
 ἡρώην, προεθαμείτο δὲ αἰεὶ "ἡ ποῦ τινα τῶν Τρώων τῇ
 σκοτεινῇ νυκτὶ καλέσθαι, ἢ αὐτὸς ἀποθανεῖν ἀποσοβῶν τὸν
 ἄλεθρον τοῖς Ἑλλήσι. τότε Ἀισυήτης τῷ εὐγενῆς τὸν προ-
 φίλῳ υἱὸν, τὸν γενναῖον Ἀλκάδαν — γαμβρὸς δὲ ἦν τοῦ
 Ἀγχιῶς, τὴν προσφύτῃν δὲ ἐγεγαμῆκε τῶν θυγατέρων
 ἡμιποδάμειαν. "ταύτην περισσῶς τῇ ψυχῇ ἡγάπησεν ὁ τε
 πατὴρ καὶ ἡ σεβασμία μήτηρ ἐν τῷ οἴκῳ· ὑπὲρ πάσας γὰρ
 τὰς ὁμήλικας ἐκεκόσμητο τῷ τε κάλλει καὶ ταῖς πράξεσι καὶ
 τῇ συνέσει, καὶ διὰ ταῦτα αὐτὴν ἔγχευεν ἀνὴρ ἄριστος ἐν τῇ
 μεγάλῃ Τροίᾳ. τῶν τότε ὑπὸ τῷ Ἰδομενέως ὁ Ποσειδῶν
 ἐβόρνευσε, "βλάψας τὰς λαμπρὰς ὀφθαλμούς, ἐδέσμησε δὲ
 τὰ λαμπρὰ μέλη. ἔτε γὰρ εἰς τέλειον φρυγὴν ἐδύνατο οὐτ'
 ἐκκλίνει, ἀλλ' ὥσπερ κίονα ἢ δένδρον ἐφ' ὅψους τὰ φύλλα
 ἔχοντα ἀφύβως ἐσῶτα κατὰ μέσον τῷ στήθεϊ ἔτρωσε τῷ
 δόρατι ὁ γενναῖος Ἰδομενέως, περιέχισσε δὲ αὐτῷ τὸν θά-
 λασσαν "τὸν σιδηρὸν, ὅστις αὐτῷ ἔμπροσθεν τῷ σώματος ἀπε-
 δίωκε τὸν ἄλεθρον. τότε δὴ ἔρηδον ἐφώνησε διακοπτόμενος
 διὰ τῷ δόρατος. ἐκτύπησε δὲ πεσών· τὸ δὲ δόρυ ἐν τῇ
 καρδίᾳ ἐπύγη, ἥτις δὴ ἐν αὐτῷ πάλλασσα καὶ τὸν σαρκοτῆρα
 διέσσεσε τῷ δόρατος, καθ' ὃ μέρος ἀφῆκε τὴν ἰχθὺν ὁ ἰχθυ-
 ομενός σιδηρὸς. "ὁ δὲ Ἰδομενέως ἔσοχον ἐκανχῆσατο μέγα
 βοήσας. "ὦ Ἀχιλλεῦ, ἄρα ἄξιός καὶ δεινός τις δοκῶμεν ἀδ-
 χῶν τρεῖς ἀνδ' ἐνὸς περσινεχότου; ἐπεὶ σὺ κανχῆσαι με-
 τάω. ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ καὶ αὐτός, εἰ βῆλει, ἀντικρὺ εἰμὶ
 σῆθι, ὅπως γνῶς ὅποιος τῷ Αἰδὸς παῖς ἐνταῦθα παραγίνω-
 σθαι. "ὅστις (Ζεὺς) πρῶτον ἐγέννησε τὸν Μίνωα τὸν Κρή-
 της φύλακα, ὁ Μίνως δὲ δὴ ἐγέννησεν υἱὸν τὸν ἄμειπτον
 Δευκαλίωνα, ὁ Δευκαλίων δὲ ἐμὲ ἐγέννησε πολλῶν ἀνδρῶν
 βασιλέα ἐν τῇ πλατείᾳ Κρήτῃ. νῦν δὲ ἐνταῦθα αἱ νῆες

ἡγαγον σοὶ τε κακοποιὸν καὶ τῷ πατρὶ καὶ τοῖς λοιποῖς Τρώ-
 εσσιν." ἔτιος εἶπεν· ὁ δὲ Ἀχιλλεύς διανοῶς ἐμερμήνησεν,
 ἢ τινὰ πε τῶν Τρώων ἑταῖρον καὶ συνεργὸν λάβει τῶν γεν-
 ναίων εἰς τέλειον ἀναχωρήσας, ἢ πειραθῆναι καὶ μόνος. ἦτο
 δὲ αὐτῷ φρονεῖν ἰδοῦναι ὀφθαλμοῦτον εἶναι πορευθῆναι
 πρὸς Αἰνείαν. τῶν ἔχοντων τότε τῷ πληθύνει "ἐσῶτα· αἰ-
 γὰρ τῷ εὐγενῇ Πριάμῳ ἐπιμόνος ὠργίζετο τῷ ἑνδοξῷ, ἐπι-
 δὴ ἄριστον ἔντα καὶ σὺν τοῖς ἀρίστοις εἶμα. πλησίον δὲ ἐξά-
 μενος λόγος ταχέως εἶπεν. "ὦ Αἰνεία, τῶν Τρώων βουλευ-
 τική, τὰ νῦν δὲ σε μάλα προσήκει τῷ γαμβρῷ βοηθῆσαι,
 ἑλάν περ τί σε λύπη ἐρικνῆται. "ἀλλ' ἐπακολούθει τῷ Ἀλ-
 κάδῳ βοηθήσωμεν, ὅστις σε πρότερον γαμβρὸς ἐπύργων
 ἐθρήψατο ἐν τοῖς οἴκοις μικρὸν ὄντα· τῶν δὲ δὴ ὁ Ἰδο-
 μενέως ὁ πολεμικὸς ἐβόρνευσε." ἔτιος εἶπε· τῶν δὲ τὴν
 ψυχὴν ἐν ταῖς διανοαῖς ἐτάραξεν· ἐπορεύθη δὲ πρὸς τὴν
 Ἰδομενεία μεγάλως τοῦ πολέμου φροντίζων. "ἀλλ' ἑδαμῶς
 τὸν Ἰδομενέα γόβος ἔλαβεν ὡς νῆπιον μονογενῆ, ἀλλ' ἔμε-
 νεν ὥσπερ χοῖρος ἐν ὕρει τῇ δυνάμει θαρσύνων, ὅστις ὑπο-
 μένει τὴν ταραχὴν ἐπιῦσαν πολλὴν τῶν ἀνδρῶν, ἐν τόπῳ
 ἐν τῷ πρόβατο ἀναστροφῶν, ἔσθῃ δὲ χαλεπὴν ὑπεράνωθεν·
 οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περ λάμψαν· τοὺς δὲ ὀδόντας
 ἀκοντὶ ἀποδιώξει προδεδυμένος τὰς τε κύνας καὶ τὰς ἀν-
 δρας. ἔτιω προσέμενεν ὁ Ἰδομενέως ὁ τῷ δόρατι ἑνδοξὸς
 καὶ ἄκ' ἐπεχώρει τὸν Αἰνείαν ἐπιρχόμενον, τὸν ἐν τῇ μάχῃ
 ταχύν· ἐφώνει δὲ τὸς ἑταίρους, τὸν τε Ἀσκάλαφον βλέ-
 πων καὶ τὸν Φαρέα καὶ τὸν Ἀχιλλεύον τὸν τε Μηριόνην καὶ
 τὸν Ἀντιλόχον τὰς ἐμπύρας τῆς μάχης. "τούτῃς οὗτος
 παρορμῶν λόγος ταχέως προσεῖπεν. "ἔλθετε φίλοι κάμοι
 μόνῳ βοηθήσατε· περὶ βῆμαί καλεῖται Αἰνείαν ἐπιρχόμε-
 νον τὸν ταχύποδα, ὅστις μοι ἐπύργη· ὅστις λίαν δυνατὸς
 ἐπάσχει ἐν τῇ μάχῃ τὰς ἀνδρας φρονεῖν, ἔχει δὲ τὰ ἀκρό-
 στατον τῆς ἀκμῆς, ἥνικα ἡ δυνάμεις ἐστὶ μεγάλη. "εἰ γὰρ ὁμή-
 λικοι ἐτύχθημεν ἐπὶ ταύτῃ τῇ ψυχῇ, εὐδῶς ἂν ἡ ἀπη-
 νέκατο μέγα καύχημα ἢ ἀπηνεγκάμην ἐγώ." ἔτιος εἶπεν·
 ἔτοι δὲ δὴ πάντες ἐν καὶ τὰ αὐτὰ φρονεῖντες, ἔγχευσε ἑσάθη-
 σαν, τὰς ἀσπίδας τοῖς ὤμοις ἐρείσαντες, ὁ δὲ Αἰνείας ἐκ-
 οτῆς ἐτρεῖς μίτρος παρεκκλινέτω τοῖς ἐαντὶ ἑταῖροις, "τὸν τε
 Ἀχιλλεύον καὶ τὸν Πάριον βλέπων καὶ τὸν ἑνδοξὸν Ἀγχιόρα,
 οἵτινες αὐτῷ ὁμῶς ἡγεμόνες Τρώων ἦσαν. οἱ λαοὶ ἡκολού-
 θαν ὥσπερ μετὰ κριὸν ἐπακολουθεῖ πρόβατα πιστὴν μέλλοντα
 ἀπὸ τροφῆς· χαίρει δὲ αὐτῷ κατὰ διάνυσιν ὁ ποιμήν.
 εἶτω τῷ Αἰνείᾳ ἡ ψυχὴ ἐν ταῖς διανοαῖς ἔχαιρεν "ὡς ἐθα-
 σατο τῶν λαῶν τὸ πληθὺς ἐπακολουθεῖν αὐτῷ. οἱ δὲ περὶ
 τὸν Ἀλκάδου ἐκ τῷ σύνεγγυς ὤρμησαν μακροῖς δόρασι
 περὶ δὲ τοῖς στήθεσιν ὁ σιδηρὸς καταπληκτικὸν ἔχει κα-
 τατοξαζόμενον ἀνὰ τὸ πληθὺς ἀλλήλων. δύο δὲ ἄνδρες
 πολυμικροὶ ἔξοχος τῶν λοιπῶν, "ὁ Αἰνείας τε καὶ Ἰδομενέως,
 παραπλήσιοι τῷ ἄρει, προειδυμένοι ἀλλήλων τιμῶν τὸ
 σῶμα τῷ ἀντὶ σιδηρῷ. ὁ Αἰνείας δὲ πρῶτος ἡκόντως
 κατὰ τῷ Ἰδομενέως· ἀλλ' ἔτιος μὲν ἀντικρὺ ἰδὼν ἔκλεινε
 τὸ σιδηρὸν δόρυ· ἢ δὲ ἐπιδορυτὶς τῷ Αἰνείᾳ παλασσομένη

505 κατὰ γῆς ἔπορεύετο, ἐπειδὴ ματαίως ἀπὸ τῆς ἰχθυῖας χει- 555 γ' δὴ ὁ τὴν γῆν σείων Ποσειδῶν τὸν τῷ Νέστορος
 ρὸς ὥρμησεν. ὁ δὲ Ἰδομενεὺς τὸν Οἰνόμαον ἔβαλε κατὰ
 ρίσσην τὴν γαστέρα· διέβρηξε τὸ κοῖλον τῆς θώρακος, τὰ δὲ
 ἔντερα ὁ σιδήρεος δέκοψεν. ἔτος δὲ ἐν τῇ γῇ πεσὼν ἔλαβε
 τὴν γῆν τῷ ἀγκῶνι. ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐκ μὲν τῆς νεκροῦ τὸ
 510 μακροπόρευτον δόρυ ἀπέσπασεν, ἑδαμῶς δὲ ἔτι τὰ λοιπὰ 560
 ἐδυνήθη τὰ καλὰ ὅπλα ἐκ τῶν ὤμων ἀφελῆσαι· συνέχειτο
 γ' τοῖς βέλεσιν. ἑδαμῶς γ' ἔτι ἀσφαλῆ τὰ μέλη τῶν πο-
 δῶν ἦν δορῆσαι μέλλοντι ἔτε δὴ ἐφορμῆσαι μετὰ τὸ ἴδιον
 βέλος ἕτε υποχωρεῖν. διὸ δὴ καὶ ἐν μὲν τῇ κατὰ στυγερῇ
 515 μάχῃ ἀπεσφόβησεν τὴν ἀνιηλὴ ἡμέραν, "φρυγὲν δ' οὐκ ἐτι
 ῥυδῖος οἱ πόδες ἔφερον ἐκ τοῦ πολέμου. τότε δὲ ἡρέμας 565
 ἀπεροχόμενα ἠκύντισε τῷ λαμπρῷ δόρατι ὁ Ἀθήροβος· ὅν-
 τως γ' ἐπιμόνως αὐτῷ ὥρμιζετο. ἀλλ' ἔτος καὶ τότε ἀπέτυχεν,
 ἔτος δὲ τὸν Ἀσκάλαρον ἔβαλε τῷ δόρατι τὸν νῆδον τοῦ
 520 Ἀρεως. διὰ δὲ τῆς ὤμης τὸ ἰχυρὸν δόρυ "διήλθεν" ἔτος δὲ
 ἐν τῇ γῇ πεσὼν ἔλαβε τὴν γῆν τῷ ἀγκῶνι. ἐδέκτο δὲ τὴν 570
 ἡκηνδεὶ ὁ βαρύνωνος καὶ ἰχυρὸς Ἀρης τῇ ἐαυτῇ νῆδι ἀπο-
 θανόντος ἐν τῇ ἰχυρῇ μάχῃ· ἀλλ' ἔτος ἐν τῷ ὑψηλῷ
 Ὀλύμπῳ ὑπὸ τοῖς χρυσοῖς νέφεσιν ἐκάθητο, ταῖς Αἰὼς βα-
 525 λκαῖς συγκυκλισμένος, ὅπως περ καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοὶ
 ὑπῆρχον κυλούμενοι τῷ πολέμῳ. ἔτοι δὲ περὶ τῷ Ἀσκα- 575
 λάρῳ ἐκ τῆς σύνεγγυς ὥρμηθησαν. ὁ μὲν Ἀθήροβος ἀπὸ
 τῆς Ἀσκαλάρας τὴν λαμπρὴν περικεφαλαίαν ταχέως ἀφεί-
 λετο· ὁ δὲ Μηριόνης ὁ τῷ ταχεῖ παραπλήσιος Ἀρεὶ τῷ
 δόρατι τὸν βραχίονα ἔκτυπεν ἐπιτηδύσας· ἐκ δὲ τῆς χει-
 530 ρὸς "ἡ αὐλὴς ἔχουσα περικεφαλαία χαμῶι πταῖσα ἤχησεν.
 ὁ δὲ Μηριόνης εὐθέως ἐφαλλόμενος ὥσπερ γῆν ἐξέκλινον 580
 ἐκ τῆς ἐχέτης βραχίονος τὸ ἰχυρὸν δόρυ, πάλιν δὲ εἰς τὸ
 πλῆθος τῶν ἐταίρων ἀνεχώρει. τῶτον δὲ ὁ Παλλῆης αὐτὰ-
 535 δελφος περὶ τὰ μέσα τὰς χεῖρας ἐκτείνας "ἐξήγαγε τῆς κα-
 κοῆχας πολέμου, ἕως ἢ παρέρχεται εἰς τὰς ἡπύας τὰς ταχέας 585
 οἵτινες αὐτῷ ὑπῆθεν τῆς μάχης καὶ τῆς πολέμου ἔσαντο, τὴν
 τε ἡνίοχον καὶ τὰ ποικίλα ἄρματα φέροντες· οἵτινες τῶτον
 πρὸς τὴν πόλιν ἦγον ὀδυνηρὰ γενέσσοντα, καταπονήμενον
 540 τὸ δὲ αἷμα τῆς νεοτροπίας κατεβόρει χειρὸς. "οἱ δὲ λοιποὶ
 ἐμάχοντο, ταραχὴ δὲ ἥπικτος ἐγένετο, τότε ὁ Αἰνείας τὸν 590
 Ἀφάρει τὸν τοῦ Καλήτορος νῆδον ἐφορμῆσας κατὰ τὸν
 τελαμώνια ἔκτυπεν ἐκ' αὐτὸν βλέποντα τῷ ὄξει δόρατι
 ἔκλινε δὲ εἰς ἕτερον μέρος τὴν κεφαλὴν, ἐπικυρνήθη δὲ
 αὐτῷ ἡ ἀσπίς καὶ ἡ περικεφαλαία· ὁ δὲ θάνατος αὐτῷ πε-
 545 ραίχοντο ὁ τὴν ψυχὴν φθείρων. "ὁ δὲ Ἀντιλόχος τὸν 595
 Θάωνα ἐπισφραγίστα σκοπῆσας ἔκρωσεν ἐφορμῆσας, ἀπέ-
 κοψε δὲ ὄλυν τὴν φλέβα ἥτις κατὰ τὰ νῶτα τεταμένη δι'
 ὄλε τὸν ἀσπὶν κυκλῶν· ταύτην πᾶσαν ἀπέκοψεν. ἔτος δὲ
 ὅπως ἐν τῇ γῇ κατέκειτο ἀμφοτέρως τὰς χεῖρας τοῖς
 550 περὶ αὐτὸν ἐταῖροις ἐκτείνας. "ὁ δὲ Ἀντιλόχος ἐφώρμησε 600
 καὶ ἀφῆκε τὰ ὅπλα ἀπὸ τῶν ὤμων περιβλεπόμενος· οἱ
 δὲ Τρώες περιζάμενοι ἄλλοθεν ἄλλος ἐκίτρωσκον τὴν με-
 γάλην ἀσπίδα· ἑδαμῶς δὲ ἠδύναντο ἕως ἐπιζέσαι τὸ ἀπα-
 λὸν σῶμα τῷ ἀνιηλῇ σιδήρῳ τὸ τῷ Ἀντιλόχῳ θανμασῶς

δοχόμενοι, ὃς μὲν Μενέλαος ἀπέτυχε, παρετράπη δὲ αὐτοῦ
 τὸ δόρυ· ὃ δὲ Πείσανδρος τὴν ἀσπίδα τῷ περιδύξῃ Μενέ-
 λῳ ἔτρωσεν, ἐκ ἰδυνήθη δὲ δι' ὅλως τὸν σίδηρον περᾶσαι·
 ἐκώλυσε δὲ ἡ πλατεῖα ἀσπίς, κατεκλάσθη δὲ κατὰ τὸ ἄκρον
 τὸ δόρυ. ἔτος δὲ ταῖς ἰδίαις διανομίαις ἐχάρη καὶ ἡλιεῖς τὴν
 ἰωνίαν. ὃς Μενέλαος δὲ ἐξαγαγὼν τὸ ἀργυρὸς ἥλους ἔχον 655
 ἔφορος ἐφῆλτο ἐπὶ τῷ Πείσανδρῳ. ἔτος δὲ ὑπὸ τῆς ἀσπί-
 δος ἔλιτο καλὴν ἀξίνην εἰσομον περὶ τῷ τῷ πελίκῳ σεί-
 λῳ ἐξ ἐλαίας πεποιημένῳ, τῷ μακρῷ καὶ ὑπελεχίτῳ· ἐπὶ
 τὸ αὐτὸ δὲ ἔτυχον ἀλλήλων. καὶ ὁ μὲν τῆς περικεφαλίας
 660 δὲ ἔτυψε τῆς ἡπείας τρίχας ἐχέσης· ὅπ' αὐτὸν τὸν
 ἄκρον λόφον, ἔτος δὲ προσερχόμενον κατὰ τὸ μέτωπον 665
 τὸν ὑπὲρ τὴν ὄψιν ἔχοντον τόπον· ἤχησε δὲ τὰ ὄσα, τῶν
 δὲ ὀφθαλμῶν αὐτῷ τὰ ὄρα μετὰ τῷ αἵματος χαμαὶ ἔπε-
 σον ἐν τῇ γῇ, ἐκάμφθη δὲ πεσών. ἔτος δὲ τοῖς ποσὶν ἐν
 τῷ στήθεϊ ἐπιβαίνων τὰ ὄπλα αὐτῷ ἐξέδυνε καὶ καυχώμενος
 670 τῷ στήθεϊ προσεΐπεν· "ἔτω φρονεῦμένοι καταλείψατε τὴν ταχέως 665
 ἡμέρας ἔχοντων Ἑλλήνων τὰς ναῦς ὡς Τρώες ἐπερήφανοι,
 τῆς δεινῆς μάχης ἀκίρῃσι καὶ ἀπλήρωτοι, ἄλλης μὲν βλάβ-
 ῆς καὶ ἀσθένειας οὐκ ἔνδεες, ἡντινα βλάβην ἐμὲ ἐβλάβετε
 ὡς κακοὶ καὶ ἀναίδεις, ἔδ' ἐν τῇ ψυχῇ ἑμῶν τὴν μεγαλοκτύ-
 675 πον Διὸς τὴν χαλεπὴν ὀργὴν ἐφοβήθητε· τὰ ξενία, ὅστις
 ποτὲ τὴν ὑμετέραν πόλιν τὴν ὀφελὴν διαφείρει· οἵτινες 680
 ὅπ' ἐμὲ τὴν ἐκ παρθενίας με γυναῖκα καὶ τὰ πολλὰ κτή-
 ρματα ματαίως ἀφελόμενοι ἐπορεύθητε, ἐπειδὴ παρ' αὐτῇ
 ἐφιλοφρονήθητε. καὶ νῦν πόλιν ἐν ταῖς θαλάσσοις ναυαῖ
 685 προθυμείσθε τὸ ὀλέθριον πῦρ ἐμβάλεῖν καὶ τὴν ἡμίδιον
 Ἑλληνικὴν φρονεῖσαι. ἀλλὰ κατακρατηθήσεθε καί περ τοῦ 690
 πολέμου προθυμώμενοι. ὡς πάτερ Ζεῦ, ὅντως δὴ σε λέγουσι
 περισσῶς κατὰ τὰς διανοίας πάντων εἶναι καὶ τῶν ἀνδρῶν
 καὶ τῶν θεῶν· ἐκ οὗ δὲ ταῦτα πάντα γίνονται. ὁποῖον δὲ
 τοῖς ὑβριστικοῖς ἀνδράσι χάριν προσποιῇ καὶ βοηθεῖ τοῖς
 Τρώεσιν, ὧν τινῶν ἡ δύναμις αἰεὶ ἀπαλθεντός ἐστιν, ἐδὲ δύ-
 695 νανδ' τῆς μάχης κορυθῆναι καὶ τὴν δεινὴν πολέμου. ἀπάντων
 μὲν κόρος ὑπάρχει, καὶ τὸ ὕπνε καὶ τῆς φιλίας καὶ τῆς φιλίας 680
 τῆς γλυκερίας καὶ τοῦ ἀνδρα καὶ καλῆς ὀρχηθῆναι. τοῦτων μά-
 λιστα τις ἐπιθυμεῖ τὸν ἔρωτα ἐκβαλεῖν καὶ εἰς κόρον εἶναι ἤπερ
 τὴν πολέμου· οἱ δὲ Τρώες τῆς μάχης ἀκίρῃσι ὑπάρχουσιν." 695
 οὕτως εἰπὼν τὰ μὲν ὄπλα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ σώματος αἵμα-
 τὸς ἀνελθόντας καὶ λαβὼν ὁ ἄνθρωπος Μενέλαος τοῖς ἐπὶ 685
 τοῖς αὐτοῦ ἰδίαις, αὐτὸς δὲ πάλιν ἐκ δεινῆς πορευθεὶς
 τοῖς πρωταγωνισαῖς ἐμύνη. τότε δὲ ἐπ' αὐτῷ ἐπελήθησεν
 ὁ νῆος τῷ Πυλαμηνέως τῷ βασιλέως ὁ Ἀρκαλίων, ὅστις
 700 τῷ προσφιλεστάτῳ αὐτοῦ πατρὶ ἐνηκολέσθαι πολέμειν
 705 εἰς τὴν Τροίαν, ἐδαμῶς δὲ πάλιν ὑπερβόησεν εἰς τὴν πα-
 τρικὴν αὐτοῦ γῆν· ὅπως δὲ τῷ νῆος τῷ Ἀργείῳ τὴν ἀσπί-
 δα τῷ δόρῳ ἔτρωσεν ἐκ τῆς σὺννεγγυς, ἐδαμῶς δὲ ἰδυνήθη
 710 δι' ὅλως τὸν χαλκὸν περᾶσαι, εἰς τῆς πύλης δὲ εἰς τὸ τῶν
 ἰταίων πλῆθος ἐπεχώρει τὸν θάνατον ἐκκλίνων, παν-
 715 ταχόθεν περιβλεπόμενος μή τις τῷ χαλκῷ τὸν χροῖον αὐ- 695
 τοῦ πλῆθη. "τότ' οὖν δὲ ἀναχωρῶντος ὁ Μηριόνης τὸ τῷ

χαλκῷ ἡρμοσμένον βέλος ἔκτελλεν, καὶ δὴ αὐτὸν ἔβαλε κατὰ
 τὴν ἡρμογὴν τοῦ μηρὸς τὴν δεξιάν· τὸ δὲ βέλος ἐξ ἐναν-
 τίας κατὰ τὴν κέσιν ὑπὸ τὸ ὄσιν διεπέρασεν. ἔτος δὲ ἐν-
 ταῦθα καθειθεὶς ἐν ταῖς τῶν προσφίλων ἰταίων χειρὶν,
 τὴν ψυχὴν αὐτῷ ἀποπνέων, καθάπερ σκόληξ ἐν τῇ γῇ
 720 ἐξαπλωθεὶς ἔκειτο· ἐξ αὐτῷ δὲ τὰ μέλαν αἷμα κατέβη καὶ
 τὴν γῆν ἔβρεχε. καὶ περὶ τῶτον μὲν οἱ μεγαλόπυχοι Παφλα-
 γόνες ἐνήργον, εἰς τὸ ἄρμα δὲ αὐτῷ ἀναβιβάσαντες ἤγον
 πρὸς τὴν ἱερὰν Ἰλίον λυγόμενοι. ἐν αὐτοῖς δὲ ὁ πατήρ
 αὐτῷ ἐπορεύετο τὰ δάκρυα αὐτῷ καταρῶν, ἀνέκτιστος δὲ
 725 καὶ τιμωρία ἐκ ἐγένετο τις τῷ παιδὸς αὐτῷ ἀποθανόντος.
 "τότ' οὖν δὲ ἀποθανόντος ὁ Πάρις κλῖν κατὰ τὴν ψυχὴν αὐ-
 τοῦ ὀφρῶν· φίλος γὰρ αὐτῷ ἦν ἐν τοῖς πολλοῖς Παφλα-
 γόνων. ὑπὲρ τοῦτο ἔτος ὁ Πάρις ὀργιζόμενος προέειπε
 τὸ σιδηρὸν ἡρμοσμένον αὐτοῦ βέλος, ὑπῆρχε δὲ τις Εὐχέ-
 730 νωρ τοῦ Πολυδάμαντος μάντιος υἱός, πλόσιος καὶ ἀγαθός, ἐν τῇ
 Κορίνθῳ τὴν οἰκίαν αὐτῷ ἔχων, "ὅστις καλῶς ἐπιστάμενος
 τὴν ὀλεθρίαν αὐτῷ μοῖραν ἐπὶ τῆς νῆος αὐτῷ δίδειναι·
 735 πολλὰς γὰρ αὐτῷ εἶπεν ὁ γέρον ὁ ἀγαθὸς Πολυδάμας ἐν
 νόσῳ χαλεπῇ φθαρῆναι ἐν τοῖς ἰδίαις οἰκίαις καὶ μετὰ τῶν
 Ἑλλήνων ἐν ταῖς ναυσὶν ὑπὸ τῶν Τρώων δαμνῆσθαι. διὰ
 τῆτο δὲ ὁμῶς καὶ τὴν χαλεπὴν ζημίαν τῶν Ἑλλήνων ἐξέκλινε
 740 καὶ τὴν μισητὴν νόσον, ἵνα μὴ τῇ ψυχῇ αὐτῷ λύπην ὑπο-
 μείνῃ. τῶτον ὑποκάτω τῷ ὠτὸς καὶ τῷ γναθμῷ ἔβαλε· ταχέως
 δὲ αὐτῷ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τῶν μελῶν αὐτῷ ἐξῆλθεν, ὁ δὲ μι-
 σητὴς θάνατος αὐτὸν ἔλαβεν. ἔτος δὲ ἔτοι ἐμάχοντο ὡς
 σῶμα πυρὸς καιόμενα (ἦσαν ὡς πῦρ). ὁ δὲ "Ἐκτωρ ὁ τῷ
 745 Αἰετοῦ προσφίλης ἦτο τῆτο ἔγνω ἐδὲ ἠπίετο "ὅτι δὴ ἐπὶ τὰ
 ἀριστερὰ μέρη τῶν πλοίων διεκόπτοντο οἱ ὄχλοι ὑπὸ τῶν
 Ἑλλήνων, ἴσως δὲ καὶ ὁδὸς τῶν Ἑλλήνων ἐγένετο — τοιῦ-
 750 τος γὰρ ὁ τὴν γῆν ὄχων καὶ κινῶν καὶ αἰῶν Ποσειδῶν τοῖς
 Ἑλληνας διήγειρε, προσεβοήθει δὲ καὶ αὐτὸς τῇ δυνάμει
 αὐτῷ (ἡ αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων) — ἀλλ' εἶχεν ὁ "Ἐκτωρ καὶ ἦν
 755 ὅπως τὰ πρῶτα εἰς τὰς πύλας καὶ εἰς τὸ τεῖχος εἰσῆλθεν,
 τῶν Ἑλλήνων διαβῆσθαι τὰς πυλᾶς τῶν τῶν ἀσπι-
 δῶν, ὅπως ὑπῆρχον τῷ Αἴαντος αἱ νῆες καὶ τῷ Πρωτσί-
 λῳ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς λευκῆς θαλάσσης ἐλκεσμέναι,
 760 ὑπεράνωθεν δὲ τὸ τεῖχος χαμηλότατον κατακείσας, ὅπως
 κλῖν καὶ πάντες ἄγαν χρεώδεες γίνοντο ἐν τῇ μάχῃ αὐτοὶ καὶ
 765 περὶ καὶ οἱ ἰππικοί· "ὅπως οἱ Βοιωτοὶ καὶ οἱ Ἰωνες οἱ τῆς
 χατῶνας σφόντες καὶ οἱ Λοκροὶ καὶ οἱ Φθιώται καὶ οἱ λαμπροὶ
 770 Ἑπείοι μόλις ἐφορῶντα κατὰ τῶν νῆων ἐκάλων, καὶ οὐκ
 ἐδύναντο ἀπώσασθαι ἀπ' ἐαυτῶν τὸν ὄμιον τῇ φλογὶ ἐν-
 775 δόξον "Ἐκτορα, οἱ μὲν τῶν Ἀθηναίων προκατηρηθῆναι
 780 ἔν αὐτοῖς δὲ "προηγύτο ὁ νῆος τοῦ Πατῖος ὁ Μεν-
 τῆος· οἱ δὲ ὁμῶς ἐκολέσθον, ὅτε Φειδῶς καὶ ὁ Στιχίος καὶ ὁ
 ἀγαθὸς Βίας· τῶν δὲ Ἑπειῶν ὁ τοῦ Φυλῆος παῖς Μέγης
 785 καὶ Ἀμφίων καὶ ὁ Ἀράκιος, πρὸ τῶν Φθίων δὲ ὁ Μίδων καὶ
 ὁ τοῖς ποσὶν ἐπαρκῶν Μενετιόλεμος. καὶ ὁ μὲν νόθος υἱὸς
 790 ἀδελφός, κατόκει δὲ ἐν πόλει Φυλάκῃ τῆς πατρίδος πόλιν,

ἄνδρα ἀποκτείνας, ἀδελφὸν τῆς μητρὸς Ἐριώπιδος, ἣ
 συνῆκε ὁ Οἰλέως· ὁ δὲ ἕτερος Ἰφίκλης ἦν παῖς τοῦ Φυ-
 λάκου παιδός. ἔτοι μὲν τῶν μεγαλοψύχων Φθίων καθο-
 700 πλοισίντες "ταῖς ναυσὶ βοηθῶντες μετὰ τῶν Κοιωτῶν ἐμά-
 χοντο, ὁ δὲ Αἴας ἐκέει παντελῶς ὁ τῷ Οἰλέως ταχὺς υἱὸς
 διεχωρήετο ἀπὸ τῆς Αἴαντος τῆς υἱοῦ Τελαμῶνος ἐδ' ἐπ'
 ὀλέγον· ἀλλ' ὥστε ἐν γῇ μέλανες βόες σιδηρόσκητον ἄρο-
 705 τρον ἴσην προθυμίαν ἔχοντες ἔλκασσι, περὶ δὲ αὐτῶν "τοῖς
 ἐχάτοις μέρεισι τῶν κεράτιον πολλὸς ἀναφέρει ἰδρώς· ἔτοι
 μέντοι μόνον τὸν εἵξεον ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν ἔλκασσι προ-
 θυμύμενοι κατὰ τὴν αἰλακα, τέμνε δὲ εἰς βάρους ἡ γῆ·
 αὐτῶς ἔτοι παραβεβηκότες ἐγγὺς ἔστησαν ἀλλήλων. ἀλλὰ
 710 τῷ μὲν Τελαμῶνος υἱῷ πολλοὶ καὶ γενναῖοι "λαοὶ ἐπηκολέ-
 θαν ἑταῖροι, οἵτινες αὐτῶς τὴν ἀσπίδα διεδέχοντο, ἥνικα
 κάποις αὐτὸν καὶ ἰδρώς τὸ γόνυτα ἐπεγένετο· ὁ δαμῶς δὲ τῷ
 Οἰλέως υἱῷ τῷ μεγαλοψύχῳ οἱ Ἀοκροὶ ἠκολέθαν. οὐ γὰρ
 αὐτῶν ἐν τῇ κατὰ συσάδην μάχῃ ἐπέμενε ἡ προσφίλης
 715 ψυχῇ· ἡ δὲ ἔχον περιεφύλακτος σιδηρῆς ἰσπίδος τριχῶς
 ἑλχύσας, "ἐδ' ἔχον περιφερεῖς ἀσπίδας καὶ ἐκ μελίας δόρατα,
 ἀλλὰ δὴ τόξοις μόνοις καὶ εὐστρεφεῖ προβάτα ἐρήν εἰς τὴν
 ἴλιον τότε παρεγένοντο θαῖοντες, οἷς τισὶ μετὰ ταῦτα
 συνεχῶς τοξοῦντες τῶν Τρώων διεδῶγγυνον τὰς τάξεις.
 720 τότε δὴ οὗτοι μὲν ἔμπροσθεν σὺν τοῖς ποικίλοις ὅπλοις
 ἐμάχοντο τοῖς Τρωσὶ καὶ Ἐκτορι τῷ πολέμικῳ· ἐκείναι δὲ
 ὄπισθεν ἀκοντίζοντες ἀφανεῖς ἦσαν. ἔδυμῳ δὲ τῆς μάχης
 οἱ Τρῶες ἐπεμελάντο· συνετάρασσον γὰρ αὐτὰς τὰ βέλη.
 τότε ἂν ὀλεθρίως πόρῳ τῶν νεῶν καὶ τῶν σκητῶν οἱ Τρῶες
 725 ἐπεχώρησαν εἰς τὴν ἀνεμώδη ἴλιον, "ἐὰν μὴ ὁ Πολυδά-
 μος τὸν ἀνδράδην Ἐκτορι παρασῶς εἶπεν "ὦ Ἐκτορ, ἄτε-
 χος ἐπύρχεις παραινέταις λόγοις πείσαι. ἐπειδὴ σοι πε-
 ρισσῶς ἔδωκεν ὁ θεὸς τὰ τῆς πολέμου ἔργα, τοῦτε χάριν καὶ
 τῇ βελῇ ὀφείλεις περισσῶς εἰδέναι τῶν λοιπῶν. ἀλλ' οὐ-
 730 δαμῶς κατὰ τὸ αὐτὸ πᾶντα ἀπύσσε δὲ αὐτὸς λαβεῖν
 ἄλλῳ μὲν γὰρ παρέχε θεὸς τὰ τῆς πολέμου ἔργα, ἄλλῳ δὲ
 τὴν ὀρχησιν, ἑτέρῳ δὲ τὴν κισθαριδίαν καὶ τραγοιδίαν· ἄλλῳ
 δὲ ἐν ταῖς διανοαῖς τιθεῖ νέον ὁ μεγαλόφθαλμος Ζεὺς
 ἀγαθόν. τάτα δὲ πλεῖστοι ἐπιτυγχάνουσι τῶν ἀνθρώπων,
 καὶ δὴ πολλὰς ἔσωσαν, ἑκατέρωθεν δὲ καὶ αὐτὸς ἐγνώρισε (τῆς
 735 συνόψεως τὸ ἀγαθόν). "ἐγὼ δὲ ἀπαγγέλω ὥς δοκεῖ μοι
 μάλιστ' εἶναι. πανταχόθεν γὰρ σε περιέκλυσαν οἱ πολέ-
 μοι ἐπιπύρχει· οἱ δὲ μεγαλόψυχοι Τρῶες ἐπειδὴ καὶ τὸ
 ταχὺς ἐπεφύρθησαν, οἱ μὲν ἀφεστήκασιν σὺν τοῖς ὅπλοις, αὐ-
 740 τὰ δὲ πολέμοισιν ὀλιγώτεροι τοῖς πλεῖστοι σκορπισθέντες
 κατὰ τὰς ναῦς. "ἀλλ' ἀναχωρήσας κάλεσον ἐνταῦθα πάν-
 τας τὰς γενναίας. ἔτω δ' ἂν λίαν πᾶσαν ἐπιναήσωμεν τὴν
 βελήν, ἐὰν περ ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς πολυκαθέδροις εἰσελ-
 θωμεν, ἐὰν περ θάλη θεὸς δοῦναι ἔχον καὶ νίκην, ἐὰν γε
 μετὰ ταῦτα παρέλθωμεν διὰ τῶν νεῶν ἀβλαβεῖς. ὅντως γὰρ
 745 ἐγὼ "δέδοικα μὴ πως τὴν χθρσινὴν ἀνταποδώσιν οἱ Ἐλ-
 ληνες τὴν ἥτιαν, ἐπειδὴ παρὰ ταῖς ναυσὶν ἀνὴρ ἀκόρεστος
 τῷ πολέμῳ μένει, δν ἐκέει τελείως τῆς μάχης ἐπιχαθήσεται

νομίζω." οὕτως εἶπεν ὁ Πολυδάμας· ἤρσε δὲ ὁ ἄλλος
 λόγος τῷ Ἐκτορι. εὐθὺς δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν δαί-
 750 ῖπεν. "ὦ Πολυδάμα, σὺ μὲν αὐτόθι κάτεχε πάντας τοὺς
 ἄριστος, ἐγὼ δὲ ἐκέει πορεύομαι καὶ μεταλήψομαι τὴν
 ἄλυσιν· ταχέως δὲ ἐλεύσομαι πάλιν, ἐπειδὴ καλῶς ταῖς
 διατάξω." εἶπε δὴ καὶ ὤρμησεν ὕρει χιονίζομένῳ παρὰ
 755 κρανυάων διὰ τε τῶν Τρώων ἐπέτατο καὶ τῶν πο-
 μάχων· ἔτοι δὲ εἰς τὸν πολέμικον Πάνθη υἱὸν τοῦ
 λυδάμαντα πάντες προσήρχοντο, ἐπειδὴ τὴν τῷ Ἐκτορι
 ἤκαον φωνήν. ἔτος δὲ τὸν τε Ἀθήροβον καὶ πρὸς ἑαυ-
 τὸν βασιλεῖα καὶ πρὸς τὸν Ἀσία υἱὸν τὸν Ἀδάμαντα καὶ
 760 τὸν Ὑρτάκα υἱὸν "περιόρχετο τὰς πρωτογωνιστάς· ἑταί-
 ρων, ἐὰν περ εἴρη. τοῦτος δὲ εὖρεν ἐκέει παντελῶς ἄλ-
 βους ἅδ' χωρὶς ὀλέθρου· ἀλλ' οἱ μὲν δὴ ἐν ταῖς ναυσὶ
 μεγάλαις τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ ταῖς χειρὶ τῶν Ἑλλήνων
 765 ἐκείντο τὰς ψυχὰς ἀπολέσαντες, οἱ δὲ ἔνδον τῷ τείχεϊ
 ἔστησαν βεβλημένοι καὶ τετρωμένοι. "ἔστων δὲ ταχέως
 ῖπεν ἐπὶ τὰ ἄριστὰ τῆς δακρυώδους μάχης, τὸν ἔστων
 Ἀλέξανδρον τῆς καλλικῆς Ἑλένης ἄνδρα, διεγένηται
 770 τὰς ἑταίρας καὶ παρορμῶνται μάχεσθαι. ἐγγὺς δὲ αὐτῷ εὐαί-
 προσεῖπεν ἀπηνέει λόγους. "ὦ ἐπὶ κακῷ κεκλημένε Πύρ-
 ρην μαρτὴν κάλλιπε, γυναικὶν ἐπιμεινόμενε, ἀκατεῖναι
 775 σοι ὁ Ἀθήροβος ἐστὶ καὶ ἡ δύναμις τῆς βασιλείας· ἔλεος δὲ
 Ἀσία παῖς Ἀδάμας καὶ Ἀσιος ὁ Ὑρτάκας παῖς· ἔλεος δὲ
 ὁ Ὀθρυονεύς· τὰ νῦν ἀπώλειτο πᾶσα παντελῶς ἡ ἑλπίς
 780 ἡμῶν. νῦν ἔδεν ἑλλείπει σοι πρὸς ἀπώλειαν." πρὸς
 785 αὐτὸν δὲ Ἀλέξανδρος ὁ θεοῖς ὅμοιος εἶπεν "ἔστων
 ἐπειδὴ σοι προθυμία ἐστὶ τὸν ἀνείτιον αἰτιάσθαι, ἐπὶ
 δὴ ποτε καιρῷ μᾶλλον ὑπαχωρήσῃ τῇ πολέμῳ τοῖς
 790 δὴ ἔδεν ἐμὲ παντελῶς ἀδύνατον ἐγέννησεν ἡ μήτηρ· ὅ-
 σον γὰρ παρὰ ταῖς ναυσὶ τὸν πόλεμον ἤθροισας τῶν Ἑλ-
 ληνων, ἔκιστε ἐνταῦθα ὄντες συμπλεκόμεθα τοῖς Ἑλ-
 795 λήνων· προθύμως. οἱ δὲ ἑταῖροι ἀπεκτάνθησαν ἐς σὺν ταῖς
 μάνοι ὅ τε Ἀθήροβος καὶ Ἑλένης ὁ βασιλεὺς ἀνεχώρησαν
 τοῖς μακροῖς τετρωμένοι δόρασιν ἐκείτεροι κατὰ τὴν χθρσιν
 800 τὸν φύον δὲ ἐκώλυον ὁ Ζεὺς, τὰ νῦν δὲ ἡγοῦ ἄρα οἱ
 805 καρδία καὶ ἡ ψυχὴ πυρκαελεύει· "ἡμεῖς δὲ προθυμώμεθα
 ὅμῳ ἀπολαθῆσομεν. ἔδυμῳ δὲ λέγω ἰσχυρὸς ἐνδεδυμένῳ
 ὀδόση δύναμις ἐνυπάρχει· ὑπὲρ δύναμιν δὲ ἔχ' ἐνυπάρχει
 810 προθυμώμενον πολέμῳ." οὕτως εἰπὼν ἐβίβατο τὸν
 815 ποῦ τὰς διανοίας. ἀπέβησαν δὲ παρενθῆναι ὅσοι κατὰ
 820 μάχην καὶ πόλεμος ἦν "περὶ τε τὸν Κεβριόνην καὶ τὸν ἄν-
 825 πτον Πολυδάμαντα καὶ τὸν Φάλακην καὶ τὸν Ὀρθαῖον καὶ
 830 τὸν Μάκρον τοὺς υἱοὺς Ἰπποκλήους, οἵτινες δὴ ἐκ τῆς με-
 835 γαλοσύνης Ἀσκανίας παρεγένοντο ἐξ ἀμοιβῆς βοηθῆσαι
 840 προτέρῳ ἡμέρῃ· τηρικαῦτα δὲ ὁ Ζεὺς παρῴρησε μάχεσθαι
 845 ἔτοι δὲ ἐπορεύοντο χαλεπῶν ἀνέμων παρακλήσασιν σφῶν
 850 καὶ καταγίδι, ἥτις δὴ ὑπὸ τῆς βροχῆς τῆς πατρὸς αὐτῶν
 855 κατέχευτο εἰς τὸ ἔδαφος· τῷ μεγάλῳ δὲ θυρῷ τῆς

λάσση ἐνέται· πολλά δὲ ἐν αὐτῇ κύματα ἀναζέοντα καὶ ἔχοντα τῆς πολυταράχου θαλάσσης ὑψηλὰ λευκανίζοντα· οὐδ' ἄλλ' ἐπ' ἄλλα καὶ συνεχῇ. "οὕτως οἱ Τρῶες πρὸ ἄλλων δὲ ἡμιόμοινοι ἄλλοι συνεχεῖς τῷ σιδήρῳ λάμποντες ὁμοῖοις ἡμιόμοις ἠκολούθησαν. ὁ δὲ "Ἐκτωρ προηγῆτο τῷ ἄνθρωποκτόνῳ ὁμοῖος." Ἀρεῖ, ὁ Προΐμε παῖς· ἐμπροσθεν δὲ εἶχεν ἀσπίδα πανταχόσε ἴσην δέρι καὶ πεπνευμένην· πολλὰς δὲ ἀσπίδας πεπνευμένους σιδήρους· "περὶ δὲ τοῖς κροτάφοις αὐτῷ ἡβασθεῖτες. "εἴθε γὰρ ἐγὼ ἦναι τῷ Διὶ καὶ τῷ αἰγυδόχῳ συνέμην πύσας τὰς ἡμέρας, ἔτι καὶ δὲ μετὰ ἡ σιβασιμία "Ἡρα, τιμωρὴν δὲ ὡς τιμᾶται ἡ "Ἀθηνᾶ καὶ ὁ "Ἀπόλλων, ὡς νῦν αὖτις ἡ ἡμέρα κακὸν ἐπάγει τοῖς "Ἕλλησι πᾶσιν ἐξαιρέτως. ἄλλ' ἔκ ἐθορύβει τὴν ψυχὴν ἐν ταῖς διανοαῖς τῶν "Ἑλ-830-835-840-845-850-855-860-865-870-875-880-885-890-895-900-905-910-915-920-925-930-935-940-945-950-955-960-965-970-975-980-985-990-995-1000-1005-1010-1015-1020-1025-1030-1035-1040-1045-1050-1055-1060-1065-1070-1075-1080-1085-1090-1095-1100-1105-1110-1115-1120-1125-1130-1135-1140-1145-1150-1155-1160-1165-1170-1175-1180-1185-1190-1195-1200-1205-1210-1215-1220-1225-1230-1235-1240-1245-1250-1255-1260-1265-1270-1275-1280-1285-1290-1295-1300-1305-1310-1315-1320-1325-1330-1335-1340-1345-1350-1355-1360-1365-1370-1375-1380-1385-1390-1395-1400-1405-1410-1415-1420-1425-1430-1435-1440-1445-1450-1455-1460-1465-1470-1475-1480-1485-1490-1495-1500-1505-1510-1515-1520-1525-1530-1535-1540-1545-1550-1555-1560-1565-1570-1575-1580-1585-1590-1595-1600-1605-1610-1615-1620-1625-1630-1635-1640-1645-1650-1655-1660-1665-1670-1675-1680-1685-1690-1695-1700-1705-1710-1715-1720-1725-1730-1735-1740-1745-1750-1755-1760-1765-1770-1775-1780-1785-1790-1795-1800-1805-1810-1815-1820-1825-1830-1835-1840-1845-1850-1855-1860-1865-1870-1875-1880-1885-1890-1895-1900-1905-1910-1915-1920-1925-1930-1935-1940-1945-1950-1955-1960-1965-1970-1975-1980-1985-1990-1995-2000-2005-2010-2015-2020-2025-2030-2035-2040-2045-2050-2055-2060-2065-2070-2075-2080-2085-2090-2095-2100-2105-2110-2115-2120-2125-2130-2135-2140-2145-2150-2155-2160-2165-2170-2175-2180-2185-2190-2195-2200-2205-2210-2215-2220-2225-2230-2235-2240-2245-2250-2255-2260-2265-2270-2275-2280-2285-2290-2295-2300-2305-2310-2315-2320-2325-2330-2335-2340-2345-2350-2355-2360-2365-2370-2375-2380-2385-2390-2395-2400-2405-2410-2415-2420-2425-2430-2435-2440-2445-2450-2455-2460-2465-2470-2475-2480-2485-2490-2495-2500-2505-2510-2515-2520-2525-2530-2535-2540-2545-2550-2555-2560-2565-2570-2575-2580-2585-2590-2595-2600-2605-2610-2615-2620-2625-2630-2635-2640-2645-2650-2655-2660-2665-2670-2675-2680-2685-2690-2695-2700-2705-2710-2715-2720-2725-2730-2735-2740-2745-2750-2755-2760-2765-2770-2775-2780-2785-2790-2795-2800-2805-2810-2815-2820-2825-2830-2835-2840-2845-2850-2855-2860-2865-2870-2875-2880-2885-2890-2895-2900-2905-2910-2915-2920-2925-2930-2935-2940-2945-2950-2955-2960-2965-2970-2975-2980-2985-2990-2995-3000-3005-3010-3015-3020-3025-3030-3035-3040-3045-3050-3055-3060-3065-3070-3075-3080-3085-3090-3095-3100-3105-3110-3115-3120-3125-3130-3135-3140-3145-3150-3155-3160-3165-3170-3175-3180-3185-3190-3195-3200-3205-3210-3215-3220-3225-3230-3235-3240-3245-3250-3255-3260-3265-3270-3275-3280-3285-3290-3295-3300-3305-3310-3315-3320-3325-3330-3335-3340-3345-3350-3355-3360-3365-3370-3375-3380-3385-3390-3395-3400-3405-3410-3415-3420-3425-3430-3435-3440-3445-3450-3455-3460-3465-3470-3475-3480-3485-3490-3495-3500-3505-3510-3515-3520-3525-3530-3535-3540-3545-3550-3555-3560-3565-3570-3575-3580-3585-3590-3595-3600-3605-3610-3615-3620-3625-3630-3635-3640-3645-3650-3655-3660-3665-3670-3675-3680-3685-3690-3695-3700-3705-3710-3715-3720-3725-3730-3735-3740-3745-3750-3755-3760-3765-3770-3775-3780-3785-3790-3795-3800-3805-3810-3815-3820-3825-3830-3835-3840-3845-3850-3855-3860-3865-3870-3875-3880-3885-3890-3895-3900-3905-3910-3915-3920-3925-3930-3935-3940-3945-3950-3955-3960-3965-3970-3975-3980-3985-3990-3995-4000-4005-4010-4015-4020-4025-4030-4035-4040-4045-4050-4055-4060-4065-4070-4075-4080-4085-4090-4095-4100-4105-4110-4115-4120-4125-4130-4135-4140-4145-4150-4155-4160-4165-4170-4175-4180-4185-4190-4195-4200-4205-4210-4215-4220-4225-4230-4235-4240-4245-4250-4255-4260-4265-4270-4275-4280-4285-4290-4295-4300-4305-4310-4315-4320-4325-4330-4335-4340-4345-4350-4355-4360-4365-4370-4375-4380-4385-4390-4395-4400-4405-4410-4415-4420-4425-4430-4435-4440-4445-4450-4455-4460-4465-4470-4475-4480-4485-4490-4495-4500-4505-4510-4515-4520-4525-4530-4535-4540-4545-4550-4555-4560-4565-4570-4575-4580-4585-4590-4595-4600-4605-4610-4615-4620-4625-4630-4635-4640-4645-4650-4655-4660-4665-4670-4675-4680-4685-4690-4695-4700-4705-4710-4715-4720-4725-4730-4735-4740-4745-4750-4755-4760-4765-4770-4775-4780-4785-4790-4795-4800-4805-4810-4815-4820-4825-4830-4835-4840-4845-4850-4855-4860-4865-4870-4875-4880-4885-4890-4895-4900-4905-4910-4915-4920-4925-4930-4935-4940-4945-4950-4955-4960-4965-4970-4975-4980-4985-4990-4995-5000-5005-5010-5015-5020-5025-5030-5035-5040-5045-5050-5055-5060-5065-5070-5075-5080-5085-5090-5095-5100-5105-5110-5115-5120-5125-5130-5135-5140-5145-5150-5155-5160-5165-5170-5175-5180-5185-5190-5195-5200-5205-5210-5215-5220-5225-5230-5235-5240-5245-5250-5255-5260-5265-5270-5275-5280-5285-5290-5295-5300-5305-5310-5315-5320-5325-5330-5335-5340-5345-5350-5355-5360-5365-5370-5375-5380-5385-5390-5395-5400-5405-5410-5415-5420-5425-5430-5435-5440-5445-5450-5455-5460-5465-5470-5475-5480-5485-5490-5495-5500-5505-5510-5515-5520-5525-5530-5535-5540-5545-5550-5555-5560-5565-5570-5575-5580-5585-5590-5595-5600-5605-5610-5615-5620-5625-5630-5635-5640-5645-5650-5655-5660-5665-5670-5675-5680-5685-5690-5695-5700-5705-5710-5715-5720-5725-5730-5735-5740-5745-5750-5755-5760-5765-5770-5775-5780-5785-5790-5795-5800-5805-5810-5815-5820-5825-5830-5835-5840-5845-5850-5855-5860-5865-5870-5875-5880-5885-5890-5895-5900-5905-5910-5915-5920-5925-5930-5935-5940-5945-5950-5955-5960-5965-5970-5975-5980-5985-5990-5995-6000-6005-6010-6015-6020-6025-6030-6035-6040-6045-6050-6055-6060-6065-6070-6075-6080-6085-6090-6095-6100-6105-6110-6115-6120-6125-6130-6135-6140-6145-6150-6155-6160-6165-6170-6175-6180-6185-6190-6195-6200-6205-6210-6215-6220-6225-6230-6235-6240-6245-6250-6255-6260-6265-6270-6275-6280-6285-6290-6295-6300-6305-6310-6315-6320-6325-6330-6335-6340-6345-6350-6355-6360-6365-6370-6375-6380-6385-6390-6395-6400-6405-6410-6415-6420-6425-6430-6435-6440-6445-6450-6455-6460-6465-6470-6475-6480-6485-6490-6495-6500-6505-6510-6515-6520-6525-6530-6535-6540-6545-6550-6555-6560-6565-6570-6575-6580-6585-6590-6595-6600-6605-6610-6615-6620-6625-6630-6635-6640-6645-6650-6655-6660-6665-6670-6675-6680-6685-6690-6695-6700-6705-6710-6715-6720-6725-6730-6735-6740-6745-6750-6755-6760-6765-6770-6775-6780-6785-6790-6795-6800-6805-6810-6815-6820-6825-6830-6835-6840-6845-6850-6855-6860-6865-6870-6875-6880-6885-6890-6895-6900-6905-6910-6915-6920-6925-6930-6935-6940-6945-6950-6955-6960-6965-6970-6975-6980-6985-6990-6995-7000-7005-7010-7015-7020-7025-7030-7035-7040-7045-7050-7055-7060-7065-7070-7075-7080-7085-7090-7095-7100-7105-7110-7115-7120-7125-7130-7135-7140-7145-7150-7155-7160-7165-7170-7175-7180-7185-7190-7195-7200-7205-7210-7215-7220-7225-7230-7235-7240-7245-7250-7255-7260-7265-7270-7275-7280-7285-7290-7295-7300-7305-7310-7315-7320-7325-7330-7335-7340-7345-7350-7355-7360-7365-7370-7375-7380-7385-7390-7395-7400-7405-7410-7415-7420-7425-7430-7435-7440-7445-7450-7455-7460-7465-7470-7475-7480-7485-7490-7495-7500-7505-7510-7515-7520-7525-7530-7535-7540-7545-7550-7555-7560-7565-7570-7575-7580-7585-7590-7595-7600-7605-7610-7615-7620-7625-7630-7635-7640-7645-7650-7655-7660-7665-7670-7675-7680-7685-7690-7695-7700-7705-7710-7715-7720-7725-7730-7735-7740-7745-7750-7755-7760-7765-7770-7775-7780-7785-7790-7795-7800-7805-7810-7815-7820-7825-7830-7835-7840-7845-7850-7855-7860-7865-7870-7875-7880-7885-7890-7895-7900-7905-7910-7915-7920-7925-7930-7935-7940-7945-7950-7955-7960-7965-7970-7975-7980-7985-7990-7995-8000-8005-8010-8015-8020-8025-8030-8035-8040-8045-8050-8055-8060-8065-8070-8075-8080-8085-8090-8095-8100-8105-8110-8115-8120-8125-8130-8135-8140-8145-8150-8155-8160-8165-8170-8175-8180-8185-8190-8195-8200-8205-8210-8215-8220-8225-8230-8235-8240-8245-8250-8255-8260-8265-8270-8275-8280-8285-8290-8295-8300-8305-8310-8315-8320-8325-8330-8335-8340-8345-8350-8355-8360-8365-8370-8375-8380-8385-8390-8395-8400-8405-8410-8415-8420-8425-8430-8435-8440-8445-8450-8455-8460-8465-8470-8475-8480-8485-8490-8495-8500-8505-8510-8515-8520-8525-8530-8535-8540-8545-8550-8555-8560-8565-8570-8575-8580-8585-8590-8595-8600-8605-8610-8615-8620-8625-8630-8635-8640-8645-8650-8655-8660-8665-8670-8675-8680-8685-8690-8695-8700-8705-8710-8715-8720-8725-8730-8735-8740-8745-8750-8755-8760-8765-8770-8775-8780-8785-8790-8795-8800-8805-8810-8815-8820-8825-8830-8835-8840-8845-8850-8855-8860-8865-8870-8875-8880-8885-8890-8895-8900-8905-8910-8915-8920-8925-8930-8935-8940-8945-8950-8955-8960-8965-8970-8975-8980-8985-8990-8995-9000-9005-9010-9015-9020-9025-9030-9035-9040-9045-9050-9055-9060-9065-9070-9075-9080-9085-9090-9095-9100-9105-9110-9115-9120-9125-9130-9135-9140-9145-9150-9155-9160-9165-9170-9175-9180-9185-9190-9195-9200-9205-9210-9215-9220-9225-9230-9235-9240-9245-9250-9255-9260-9265-9270-9275-9280-9285-9290-9295-9300-9305-9310-9315-9320-9325-9330-9335-9340-9345-9350-9355-9360-9365-9370-9375-9380-9385-9390-9395-9400-9405-9410-9415-9420-9425-9430-9435-9440-9445-9450-9455-9460-9465-9470-9475-9480-9485-9490-9495-9500-9505-9510-9515-9520-9525-9530-9535-9540-9545-9550-9555-9560-9565-9570-9575-9580-9585-9590-9595-9600-9605-9610-9615-9620-9625-9630-9635-9640-9645-9650-9655-9660-9665-9670-9675-9680-9685-9690-9695-9700-9705-9710-9715-9720-9725-9730-9735-9740-9745-9750-9755-9760-9765-9770-9775-9780-9785-9790-9795-9800-9805-9810-9815-9820-9825-9830-9835-9840-9845-9850-9855-9860-9865-9870-9875-9880-9885-9890-9895-9900-9905-9910-9915-9920-9925-9930-9935-9940-9945-9950-9955-9960-9965-9970-9975-9980-9985-9990-9995-10000-10005-10010-10015-10020-10025-10030-10035-10040-10045-10050-10055-10060-10065-10070-10075-10080-10085-10090-10095-10100-10105-10110-10115-10120-10125-10130-10135-10140-10145-10150-10155-10160-10165-10170-10175-10180-10185-10190-10195-10200-10205-10210-10215-10220-10225-10230-10235-10240-10245-10250-10255-10260-10265-10270-10275-10280-10285-10290-10295-10300-10305-10310-10315-10320-10325-10330-10335-10340-10345-10350-10355-10360-10365-10370-10375-10380-10385-10390-10395-10400-10405-10410-10415-10420-10425-10430-10435-10440-10445-10450-10455-10460-10465-10470-10475-10480-10485-10490-10495-10500-10505-10510-10515-10520-10525-10530-10535-10540-10545-10550-10555-10560-10565-10570-10575-10580-10585-10590-10595-10600-10605-10610-10615-10620-10625-10630-10635-10640-10645-10650-10655-10660-10665-10670-10675-10680-10685-10690-10695-10700-10705-10710-10715-10720-10725-10730-10735-10740-10745-10750-10755-10760-10765-10770-10775-10780-10785-10790-10795-10800-10805-10810-10815-10820-10825-10830-10835-10840-10845-10850-10855-10860-10865-10870-10875-10880-10885-10890-10895-10900-10905-10910-10915-10920-10925-10930-10935-10940-10945-10950-10955-10960-10965-10970-10975-10980-10985-10990-10995-11000-11005-11010-11015-11020-11025-11030-11035-11040-11045-11050-11055-11060-11065-11070-11075-11080-11085-11090-11095-11100-11105-11110-11115-11120-11125-11130-11135-11140-11145-11150-11155-11160-11165-11170-11175-11180-11185-11190-11195-11200-11205-11210-11215-11220-11225-11230-11235-11240-11245-11250-11255-11260-11265-11270-11275-11280-11285-11290-11295-11300-11305-11310-11315-11320-11325-11330-11335-11340-11345-11350-11355-11360-11365-11370-11375-11380-11385-11390-11395-11400-11405-11410-11415-11420-11425-11430-11435-11440-11445-11450-11455-11460-11465-11470-11475-11480-11485-11490-11495-11500-11505-11510-11515-11520-11525-11530-11535-11540-11545-11550-11555-11560-11565-11570-11575-11580-11585-11590-11595-11600-11605-11610-11615-11620-11625-11630-11635-11640-11645-11650-11655-11660-11665-11670-11675-11680-11685-11690-11695-11700-11705-11710-11715-11720-11725-11730-11735-11740-11745-11750-11755-11760-11765-11770-11775-11780-11785-11790-11795-11800-11805-11810-11815-11820-11825-11830-11835-11840-11845-11850-11855-11860-11865-11870-11875-11880-11885-11890-11895-11900-11905-11910-11915-11920-11925-11930-11935-11940-11945-11950-11955-11960-11965-11970-11975-11980-11985-11990-11995-12000-12005-12010-12015-12020-12025-12030-12035-12040-12045-12050-12055-12060-12065-12070-12075-12080-12085-12090-12095-12100-12105-12110-12115-12120-12125-12130-12135-12140-1

τοῖς Τρωσὶ δημηγορῶν, μὴ πρότερον ἐκ τῶν νεῶν πρὸς τὴν Ἰλίον πορευθῆναι πρὶν ἢ τὰς ναῦς ἐμπρῆσαι, ἀποκτείναι δὲ καὶ ἡμῶς. ἐκείτος ὅπως ἐδημηγόρει· ἄπειρ δὴ τὰ νῦν πάντα πληροῦται. φεῦ φεῦ, ὅπως δὴ καὶ οἱ λοιποὶ εὐπολαίως 50 Ἕλληνες "ἐν τῇ ψυχῇ ὀργίζονται μοι ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ ὁ Θέλεισι πολεμῆναι ἐπὶ ταῖς μεγάλαις νηυσίν." πρὸς τούτων δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ ἔντιμος ἱππικὸς Νέστωρ "ὅπως δὴ ταῦτα φανερώς κατεσκεύασαι. ἔδαμ᾽ ἂν ἐτέρως Ζεὺς ὁ ἐν ἔντρει βροντῶν αὐτὸς παρετεχνάσατο καὶ ἐπε- 55 νόησε. "τὸ τεῖχος μὲν κατέπεσεν ὃ τινὲς ἐθαῖρόνμεν, τὸ ξερτόν, τῶν τε νεῶν καὶ τῆ λαοῦ ἀσφάλειαν ἔσχεθ'. ἔτοι δὲ ἐπὶ ταῖς ταχείαις νηυσὶ μάχην ἄπαντες ἔχουσιν ἀδιαλείπτως. οὐδαμῶς δ' ἂν γνῶς ἔτι λίαν περισκοπιῶν κατὰ ποῖον μέ- 60 ρους οἱ Ἕλληνες τυρασσόμενοι κλονᾶνθ'. "οὕτως ἀναμειβόμενος φρονέονθ', ἢ δὲ βοή εἰς ἑρανδὸν ἀφικνεῖται. ἡμεῖς δὲ βουλευόμεθα ὅπως γενήσθῃ ταῦτα τὰ ἔργα, εἴ τι ὁ νῦν ἐπιχορηγῇ. εἰς δὲ τὸν πόλεμον ἐξ ἡμῶς κελύω πορευθῆναι· ἐδέξατο γὰρ τὸν τετρωμένον δίκαιον ὑπάρχει πολέπτεν." πρὸς τούτων δὲ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων 65 "ὦ Νέστωρ, ἐπειδὴ ἐν ταῖς νηυσὶ ταῖς μελαίναις μάχονθ', εἴ δὲ τεῖχος οὐκ ἐβλήθησε τὸ κατεσκευασμένον οὐδὲ ἡ τάφρος, ἢ γὰρ ἢ τινὲς πολλὰ ἐκοπίσασιν οἱ Ἕλληνες, ἡλπίζον δὲ τῇ ψυχῇ ἀβήσῃ τῶν τε νεῶν καὶ αὐτῶν ἀσφάλειαν γενήσθῃ. οὕτω περ τῷ Αἰὶ φαίνεται τῷ ὑπερέχοντι τῇ δυνά- 70 ρκει "προσφιλέες εἶναι ἀνωγύμως ἀπολέσθαι ἀπὸ τῶ Ἀργεῶς ἐν ταῖς ταῖς Ἕλληνας. ἥδεν μὲν γὰρ ὅτε προθύμως τοῖς Ἕλλησιν ἐβοήθει, γνώσκω δὲ νῦν ὅτι τὰς μὲν δαίμονας τοῖς μακάριοις θεοῖς δοξάζεις, τὴν ἡμετέραν δὲ δύναιμιν καὶ τὰς χεῖρας ἔδωκεν. ἀλλὰ φέρετε, ὥς ἂν εἴπω ἔγω, πάντες πειθασόμε- 75 θαι. "τὰς ναῦς ἀπάσας ὅσαι εἰς ἀρχὴν ἐλκυσμέναι εἰσὶν ἐγγὺς τῆς θαλάσσης, ἐλκυσώμεν, πάσους δὲ ἐλκυσώμεν εἰς τὴν μεγάλην θάλασσαν, ἢ γὰρ ὅπως δὲ ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν ὀρμίσσωμεν, ἕως ἂν παραγένηθ' ἡ νῦξ ἢ θυνμασίη, ἐὰν ἄρα καὶ ἐν αὐτῇ ἀποσῶσι τὸ πολέμῳ οἱ Τρῶες. μετὰ ταῦτα δ' 80 ἂν καθελκύσωμεν πάσους τὰς ναῦς. "ἂ γὰρ τις μέμρις ἐστὶ φρεσὶν τὸ κακόν, ἐδὲ κατὰ τὴν νύκτα· κρεῖττον ὅστις φεδγῶν πρότερον φεύγῃ τὸ κακόν ἢ ληρθῇ." πρὸς τούτων δὲ δρασιμῶς ὑπιδῶν εἶπεν ὁ πολύβυλος Ὀδυσσεύς "ὦ Ἀγά- 85 μενων, ὁποῖος λόγος σε ἐξέφηνεν ἐκ τῶν χειλέων. ὀλέθριε, δεῖθε ὠφελές· εὐκαταφρονήτω λαὸς ἑτέρος σεαυτῷ. ἄρχειν, μηδαμῶς δὲ ἡμῶν βασιλεύειν, οἷς δὴ ὁ Ζεὺς ἐκ νεότητος πα- 90 ρέχει καὶ ἔως γήρως κατεργάζεσθ' χαλεπὸς πόλεμος, ἕως ἂν φθαρῶμεν ἕκαστος. εἴτω δὴ προθυμῇ τῶν Τρώων τὴν πλατὺ μνηστρον πόλιν καταλείπειν, ἥς ἔνεκα ὑπεμείναμεν κακὰ 95 ὑπολλά; "σώπα, μὴ τις ἕτερος τῶν Ἑλλήνων τοῦτον ἐνω- 100 τιθῇ τὸν λόγον, ὃν ἐκ ἂν ἀνὴρ γε ὢν ἐπὶ σώματος ὅλως ἀνάγοι, ὅστις ἥδεν ταῖς ἐαυτοῦ διανοαῖς συνετὰ λέγειν βασιλεὺς τε ὑπάρχει καὶ ἐπειθοντο αὐτῷ οἱ ἔχλοι τοσούτοι δὲ 105 ὑποπόσων σὺ τοῖς Ἕλλησι βασιλεύεις. "τὰ νῦν δὲ σε ἐμμι- 110 φάμεν παντελῶς τὰς διανοὰς ὅποσον εἴπης, ὅστις παρακε- 115 λήσει τὸ πολέμῳ συνεσώτος καὶ τῆς μάχης τὰς εὐκατέδρους

ναῦς εἰς τὴν θάλασσαν καθελκύσαι, ὅπως ἔτι μάλλον Τρωσὶν ἄξια γένῃ, καίπερ ὁμῶς ἐπικρατέστεροί εἰσιν, 120 δὲ χαλεπὸς ὁλεθρὸς ἐπιβραεῖ· οὐδαμῶς γὰρ οἱ Ἕλληνες ὑπομένουσι τὸν πόλεμον τῶν πλοίων εἰς τὴν θάλασσαν καθελκόμενων, ἀλλὰ ἀλλὰ καὶ ἀποβλέψουσιν, ἀμείψουσιν τῆς μάχης· τότε ἂν ἢ σὴ βολὴ βλάβῃ ὃ κατηγγυῖα λαῶν." πρὸς τούτων δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων "ὦ Ὀδυσσεῦ, πάνν πως πρὸς 125 θῆμῳ τὴν ψυχὴν ἐπιπλήξῃ "τῇ χαλεπῇ. ἐγὼ δὲ ὁδοῦμαι ἄκοντά σε παρεκλεουσίμην τὰς εὐκατέδρους ναῦς θάλασσαν καθελκύσαι τὰς Ἕλληνας. τὰ νῦν δὲ γένουσι δοῖς ταύτης κρεῖττονα συμβαλὴν εἶπαι, ἢ νεότερος πρᾶσβύτης· ἡμεῖς δὲ ἂν χαίρομεν ὑπάρχοντες." ἐν τούτοις 130 ἐφθάρχετο ὁ ἀνδρείος Διομήδης. "ἔγγυς ὁ συμβαλὴν καὶ ποδῶν ἐπιζητήσομεν, ἐν θάλαττῃ πεισθῆναι καὶ μετ' ὀργῆς καὶ φθόνου μέμριθε ἕκαστος, δῶτι δὴ τῇ ἡλικίᾳ νέος ὑπάρχω παρ' εἰρῆν. ἐκ πατρός δὲ ἀνδρείος καὶ ἐγὼ τῇ γενεᾷ καυχῶμαι εἶναι, τῷ Τυδείᾳ, ὃν ἐν ταῖς Θύραις 135 ὑπεκρίνην γῇ κατεκάλυψεν. "τῷ Πορθεῖ γὰρ τρεῖς υἱοὶ ἦσαν, οἱ ἐγεννήθησαν, κατέκταν δὲ ἐν τῇ Πλευρώνῃ καὶ τῷ μαεῖ Καλυδῶνι, Ἀργεῖος καὶ ὁ Μέλας· τρίτος δὲ τῶν ἡλικιώνος Οἰνεύς, ὁ τῷ ἐμῷ πατρός πατήρ· τῇ δὲ εὐδαίμονι κρεῖττων ἦν αὐτῶν, ἀλλ' ἔτος μὲν αὐτόθι ἔμεινε· ὁ δὲ 140 ἰμὸς πατήρ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ μετοικίωθ' "ἀποπύλας θείας· εἴτω περ γὰρ ὁ Ζεὺς ἡβήθη καὶ οἱ λοιποὶ θεοὶ ἐκ τῶν Ἀδράστῃ θυγατέρων ἔχημε, κατέκταν δὲ οἴκημα πλεόντων τῇ περισσίᾳ· ἱκανῶς δὲ αὐτῷ ἐπῆρχον ἄρσραι αἰνέσιον φῆροι, πολλοὶ δὲ φρυγῶν ὑπῆρχον κῆποι ἐκατέρωθεν, καὶ πολλὰ μὲν αὐτῷ πρόβατα ὑπῆρχον, ἐκεκρύμμετο δὲ εὐκατέδρους τῆς Ἕλληνας "τῷ δόρατι. ταῦτα δὲ ἑαδὸς ἡμῶν 145 ἀκῶσαι ὥς ἀληθῆ ὑπάρχοντα. δῶ ἔδαμῶς ἂν με ὀδοῦμαι καὶ ἀνανδρὸν ἐπὶ νύκτι τὸν λόγον ἀτιμώσῃτε τὸν καλὸν καὶ ῥημένον, ὃν εἴπω. δεῖτε πορευθῶμεν εἰς τὸν πόλεμον καὶ περ τετρωμένοι δι' ἀνέγκην· ἐκεί δὲ μετὰ ταῦτα αὐτῶν 150 μὲν ἀπεχώμεθα τῆς μάχης, "μὴ πᾶς τις ἐκ τῶν βελῶν τῷ τραύματι τραῦμα δέξῃθ'. τὰς ἄλλας δὲ διεξέρχοντες παρορμίσσωμεν, οἵτινες τὸ πρότερον τῇ ψυχῇ τὴν ἀρχὴν χαριζόμενοι ἀφίστανθ' καὶ ἡ μάχονθ'. "ὅπως εἶπεν· εἴτω δὲ τὰς πάντων ἡλικιών καὶ ἐπείθοντο, ἀπέβησαν δὲ πορευθῆναι προηγέτο δὲ αὐτῶν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων 155 σὺ ματαίως δὲ τὴν κατεσκοπὴν εἴχετο ὁ βασιλεὺς Πάρις, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸς παρεγένετο γηραιὸς παρθέμιος ἀνδρὶ, τὴν δεξιὰν δὲ χεῖρα ἔλαβε τῷ υἱοῦ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, καὶ πρὸς αὐτὸν φωνήσας λόγους ταχείας εἶπεν· Ἀγάμεμων, τὰ νῦν δὴ περ τῷ Ἀχιλλεύῳ ἡ ὀλέθρῃ νύχτ' 160 χαίρει ἐν τοῖς σῆθῃσι θάνατον καὶ τὴν φρυγὴν τῶν ἀνδρῶν ὁρῶντος, ἐπειδὴ ἑδαμῶς αὐτῷ ἔνεσι δαίνονται ἀδελφὰ γαί. ἀλλ' αὐτὸς μὲν ὅπως ἀπόλοιο· ὁ θεὸς αὐτὸν ἐφάρ- 165 σιεν· σὺ δὲ ἰδέσθαι λίαν δι' ὅλην οἱ μακάριοι θεοὶ ἀφί- 170 νονται, ἀλλ' ἐπὶ τῶν Τρώων οἱ ἡγήμονες καὶ βασιλεῖς καὶ τὸ πλεῖστον πῶλον κόπον ἐγείρουσι, σὺ δὲ ἐνόησιν αὐτὸς φε- 175

250 δὲ κατακοιμήσασαι, ὅποτε μὴ αὐτὸς βέλαιοτο. ἤδη γὰρ καὶ ταῦτα παρεγένετο; ἔπειτα δὲ ἦνοι καὶ ἔργατα, καὶ
 251 αἰετοὶ μετ' αὐτῆς ἐσφρόνουν ἐντολή, "τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτε
 ἐκείνος ὁ μεγάλου ψυχῆς τῷ Αἰδὸς υἱὸς ἔπλεεν ἀπὸ τῆς Ἰλίου, τὴν
 τρώων πόλιν πορθέσας. ἐγὼ μὲν δὲ κατακοιμήσομαι τῷ
 αἰγυθῶν Αἰδὸς τὸν νέον ἡδὺς περιχυθείς· σὺ δὲ αὐτῷ κακὰ
 ἐβλεῖσσω τῇ ψυχῇ, διεγείρουσα τὸν χαλεπὸν ἀνέμων ἐπὶ
 255 τὴν θάλασσαν τὰς πνοάς." καὶ μετὰ ταῦτα αὐτὸν εἰς τὴν
 Κῷ τὴν καλῶς οἰκισμένην ἀπήγαγεσθαι ἔποθεν πάντων τῶν
 φιλῶν· ὁ δὲ Ζεὺς ἐγερθείς ὠρχίζετο διαβήσιν κατὰ τὸν
 οὐρανὸν τὰς θεάς. ἐμὲ δὲ πάντων μάλιστα ἐξήτει, καὶ ἄφαντῇ
 με ἄν ἀπὸ τῆς αἰθέρος ἐνέβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐν μὴ
 260 ἄρχουσα νῆς τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔσσωσε. "πρὸς
 ταύτην παρεγενόμην φεύγων, ἔτος δὲ ἐπαύσατο καίπερ λυ-
 261 πύμενος." ἐνείρετό γ' οὐκ ὀλίγον νυκτὶ ἀπαρῶσκατο πρῶτον.
 τὰ νῦν δὲ τὸ μοι ἐκέλευσε ἀδύνατον ἄλλο πρῶτον.
 πρὸς τὸν δὲ πάλιν εἶπεν ἡ μεγάλου θαλάμῳ καὶ σεβασμῷ
 "Ἦρα, ὦ ὕπνε, τί δὴ ποτε σὺ ταῦτα ἐν ταῖς οὐαῖς δια-
 265 νοοῖς σπευδῶν; ἄρα λέγεις ἔτι ταῖς Τρωσὶ βοιωθήσασιν
 τὸν μεγάλου θαλάμῳ Αἴα, ὥσπερ περὶ τοῦ Ἡρακλέους ὠρ-
 γίσθη τῷ Ἰδῷ παιδὶ; ἀλλ' ἄπειθι, ἐγὼ δὲ ἄν σοι τῶν Χα-
 ρίων μῖνον τῶν νεωτέρων παρῆξω γῆμαι καὶ σὴν καλεῖσθαι
 γαμετήν, τὴν Παισίδεαν, ἥς τινὸς διηγεῖσθαι ἐπιθυμῶν ἀ-
 270 σσας τὰς ἡμέρας." οὕτως εἶπεν· ἔχοντα δὲ ὁ ὕπνος, ἀν-
 ταποκρινόμενος δὲ εἶπεν· ἄγε δὴ νῦν μοι ἔμασον τὸ ἐπι-
 βλαβεὲς τῆς Σινὸς ὕδωρ — χεῖρ μὲν τῇ μῆτι λαβὲ τὴν
 γῆν τὴν πολλὰς τρέψουσιν, τῇ δὲ ἑτέρᾳ τὴν λευκὴν θά-
 275 λασσαν, ἵνα ἡμῖν ἄπαντες μάρτυροί ᾤσιν ὅσοι κατώτεροι
 276 θεοὶ περὶ τὸν Κόονον ὑπάρχοντες — ὅντως μὲν ἐμοὶ πα-
 ραχρῆν τῶν Χαρίων τῶν νεωτέρων μίαν, τὴν Παισίδεαν,
 ἥς τινὸς αὐτὸς ἐπιθυμῶ πάσας τὰς ἡμέρας." οὕτως εἶπεν,
 ἐπειθὲ δὲ ἡ λευκοβρυχίαν θεὸς Ἦρα, ὤμνε δὲ ὡς ἐκέ-
 280 λευσε καὶ τὰς θεὰς ὀνόμασεν ἄπαντας τὰς ἐπὶ τὸν Τάρταρον
 281 ὄντας, οἷον Τιτῶν καλῶν. "ἐπειθὲ δὲ ὤμοσε καὶ
 ἐτελείωσε τὸν ὕμνον, ἔτοι ἀπέβησαν τῆς τε Αἰθέρης καὶ Ἰμ-
 βροῦ τὴν πόλιν λιπότες, ἀορταῖον ἱκετασμένον, ῥυθίως
 κόπτοντες τὴν ὁδόν. εἰς τὴν Ἰδὴν ἀφίκοντο τὴν πολέτη-
 285 γον καὶ πολλὰς θῆρας τρέψουσιν, εἰς τὸ Λέκτον, ὅπου πρῶτον
 286 ἀπέλιπον τὴν θάλασσαν. ἔτοι δὲ ἐπὶ τῆς γῆς "ἐπορεύ-
 θησαν" ἐπὶ δὲ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν ἐσαλεύετο ἔλκη· ὅπου ὁ μὲν
 ὕπνος ἔμεινε πρὶν τῷ Αἰδὸς τὰς ὀφθαλμοὺς ἰδεῖν, εἰς ἐλάτην
 ἀναβὰς πᾶν ὑψηλὴν, ἥτις τηρικαῖα ἐν τῇ Ἰδῇ μακροτάτη
 290 γέγονε διὰ τὸ ἄερος εἰς αἰθέρα ἀφικνέσθαι. ἐκεῖ ἐκαθέθη ἐν
 291 τοῖς κλάδοις ἱκετασμένον τῷ ἐλατίνῳ, "ὄρνιθ' ἡδονῶν
 ὁμοῖς, ὅπου ἐν τοῖς ὕμνοις χαλκίδα καλεῖται οἱ θεοὶ, οἱ δὲ ἀν-
 θρώποι κέρυνδιν. ἡ Ἦρα δὲ ταχέως ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὑψηλὸν
 ἱερωτέρῳ τῆς ὑψηλῆς Ἰδῆς. ἐθέσαστο δὲ ὁ τὰς νεφέλας
 295 συναθροῖον Ζεὺς. ὡς δὲ εἶδεν, οὕτως αὐτὸν ὁ ἔρως τὰς συνε-
 296 τὰς φρένας περιεκύλινε, ὥσπερ ὅτε ἐν πρῶτοις ἐμῆσαν
 αὐτοῖς τῇ συνουσίᾳ εἰς τὴν κοίτην παρεγενόμενοι, ἐλαθὼν τε τὰς
 προσφίλους γυνεῖς, ἐξῆ δὲ ἐμπροσθεν αὐτῆς καὶ λόγον εἶπε
 καὶ ἐπέειπε. "ὦ Ἦρα, πᾶ ὀρμήσασα κατὰ τὴν Ὀλύμπῳ ἐν-
 300 τὴν γῆν εἰς ἔπος αὐτὰς ἀνέειλεν. "ἐν τούτῳ κατεῖχε
 τὴν ψυχὴν ἐν ταῖς διανοούσις περιπεσὼν ἐπέταξεν, καὶ
 ὅποτε ἡρώδη τῆς Ἰσθμῶς γυναικὸς Αἴας, ἥτις ἔτι καὶ
 Περσίδαν τοῖς θεοῖς τῇ βελῇ ἔμοιρον· ὅδ' ὅτε τῆς Περσίδος
 305 καλλισφύρεος Ἀχιλλεὺς παῖδας, ἥτις ἔτι καὶ τὸν Πάριον
 πάντων εὐπροσέειπον ἀνδρῶν· ἐδὲ ὅτε τῆς Φωκυίας
 γατρὸς τῆς ἄγαν ἐνδόξης Εὐρώπης, ἥτις μοι ἔτι καὶ τὸν
 Μίνωα καὶ τὸν Ραδάμανθυν· ἐδὲ ὅτε τῆς Σμύρνης
 Ἀλκμήνης ἐν ταῖς Θήβαις, ἥτις δὴ τὸν Κρισηϊστὴν
 310 Ἡρακλῆα ἐγέννησε παῖδα, ἥ δὲ Σεμέλη τὸν Διόνυσον· ἥ
 ἔτι καὶ χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις· ἐδὲ ὅτε τῆς Αἰθιόπης
 καλλισφύρεος βασιλίσσης· ἐδὲ ἡνίκα τῆς μεγαλοδύσεως
 315 ἐδὲ σὺ αὐτῆς, ὥσπερ σὺ τὰ νῦν ἡρώδη καὶ γλαυκῶν
 ἐπιθυμῶν κατέχει." πρὸς δὲ τῶν ἀπαρῶσκατο
 320 εἶπεν ἡ σεβασμῷ Ἦρα "ὦ φοβερώτατε Κρόνος πατήρ,
 τὸν λόγον εἶπες. εἰ τὰ νῦν ἐν συνουσίᾳ προσημῶν
 325 καὶ ἐν ταῖς κορυφαῖς τῆς Ἰδῆς, ταῦτα δὲ προσημῶν
 ἔπαντα· πῶς ἂν γένοιτο ἡμῶς ἐάν τις τῶν θεῶν
 330 ἐπαρχόντων κοιμώμενος ἴδῃ, ἐν πᾶσι δὲ τοῖς θεοῖς
 335 ὀφθαλμοῖς; οὐδαμῶς ἂν ἐγὼ πρὸς τὸ σὸν οἶκτον
 340 δοίμην ἐκ τῆς κοίτης ἀναστῆσαι, μεμπτόν δ' ἂν εἴη.
 345 ἐάν δὲ ἐθέλῃς καὶ προσφίλεις σοὶ ἐγένετο τῇ ψυχῇ
 350 δὴ θάλαμος, ὅν σοι ὁ προσφίλης υἱὸς ἐκούσῃ· καὶ
 355 πεπνυκασμένας δὲ θῆρας τοῖς πυρρῶναις ἐφ' ἡρώδῃ
 360 πορευθῶμεν κοιμηθησόμενοι, ἐπειθὲ σοὶ ἡρώδῃ
 365 πρὸς ταύτην δὲ ἀνταποκρινόμενος εἶπεν ὁ νεφεληγερέτης
 370 Ζεὺς "ὦ Ἦρα, μήτε θῖον εἰς τὸτο φοβῶ μήτε τινὰ ἀν-
 375 θρώπων θιάσασθαι· τοῖστέν σοι ἐγὼ νέφος περιεκύλινε
 380 ἔχονσιν. ἐδαμῶς δ' ἂν ἡμῶς κατοικήσῃ ὁ ἥλιος,
 385 καὶ ταχίστα ἐπὶ τὸ φῶς ἐοβλένεται." εἶπε, καὶ εἰς τὰς
 390 ἱερὰς συνέλαμβανεν ὁ Ζεὺς τὴν Ἰδὴν γαμετήν. ἐπὶ δὲ
 395 τοῖς ἡθυσμῶν γῇ ἀνέδωκε χλωρὰν βοιάτην, λευκὴν
 400 σάβην καὶ κρόκον καὶ ὑάκινθον πεπνυκασμένον καὶ ὑαλὸν
 405 ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἔπος αὐτὰς ἀνέειλεν. "ἐν τούτῳ κατεῖχε
 τὴν ψυχὴν ἐν ταῖς διανοούσις περιπεσὼν ἐπέταξεν, καὶ
 ὅποτε ἡρώδη τῆς Ἰσθμῶς γυναικὸς Αἴας, ἥτις ἔτι καὶ
 Περσίδαν τοῖς θεοῖς τῇ βελῇ ἔμοιρον· ὅδ' ὅτε τῆς Περσίδος
 410 καλλισφύρεος Ἀχιλλεὺς παῖδας, ἥτις ἔτι καὶ τὸν Πάριον
 πάντων εὐπροσέειπον ἀνδρῶν· ἐδὲ ὅτε τῆς Φωκυίας
 γατρὸς τῆς ἄγαν ἐνδόξης Εὐρώπης, ἥτις μοι ἔτι καὶ τὸν
 Μίνωα καὶ τὸν Ραδάμανθυν· ἐδὲ ὅτε τῆς Σμύρνης
 Ἀλκμήνης ἐν ταῖς Θήβαις, ἥτις δὴ τὸν Κρισηϊστὴν
 415 Ἡρακλῆα ἐγέννησε παῖδα, ἥ δὲ Σεμέλη τὸν Διόνυσον· ἥ
 ἔτι καὶ χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις· ἐδὲ ὅτε τῆς Αἰθιόπης
 καλλισφύρεος βασιλίσσης· ἐδὲ ἡνίκα τῆς μεγαλοδύσεως
 420 ἐδὲ σὺ αὐτῆς, ὥσπερ σὺ τὰ νῦν ἡρώδη καὶ γλαυκῶν
 ἐπιθυμῶν κατέχει." πρὸς δὲ τῶν ἀπαρῶσκατο
 425 εἶπεν ἡ σεβασμῷ Ἦρα "ὦ φοβερώτατε Κρόνος πατήρ,
 τὸν λόγον εἶπες. εἰ τὰ νῦν ἐν συνουσίᾳ προσημῶν
 430 καὶ ἐν ταῖς κορυφαῖς τῆς Ἰδῆς, ταῦτα δὲ προσημῶν
 ἔπαντα· πῶς ἂν γένοιτο ἡμῶς ἐάν τις τῶν θεῶν
 435 ἐπαρχόντων κοιμώμενος ἴδῃ, ἐν πᾶσι δὲ τοῖς θεοῖς
 440 ὀφθαλμοῖς; οὐδαμῶς ἂν ἐγὼ πρὸς τὸ σὸν οἶκτον
 445 δοίμην ἐκ τῆς κοίτης ἀναστῆσαι, μεμπτόν δ' ἂν εἴη.
 450 ἐάν δὲ ἐθέλῃς καὶ προσφίλεις σοὶ ἐγένετο τῇ ψυχῇ
 455 δὴ θάλαμος, ὅν σοι ὁ προσφίλης υἱὸς ἐκούσῃ· καὶ
 460 πεπνυκασμένας δὲ θῆρας τοῖς πυρρῶναις ἐφ' ἡρώδῃ
 465 πορευθῶμεν κοιμηθησόμενοι, ἐπειθὲ σοὶ ἡρώδῃ
 470 πρὸς ταύτην δὲ ἀνταποκρινόμενος εἶπεν ὁ νεφεληγερέτης
 475 Ζεὺς "ὦ Ἦρα, μήτε θῖον εἰς τὸτο φοβῶ μήτε τινὰ ἀν-
 480 θρώπων θιάσασθαι· τοῖστέν σοι ἐγὼ νέφος περιεκύλινε
 485 ἔχονσιν. ἐδαμῶς δ' ἂν ἡμῶς κατοικήσῃ ὁ ἥλιος,
 490 καὶ ταχίστα ἐπὶ τὸ φῶς ἐοβλένεται." εἶπε, καὶ εἰς τὰς
 495 ἱερὰς συνέλαμβανεν ὁ Ζεὺς τὴν Ἰδὴν γαμετήν. ἐπὶ δὲ
 500 τοῖς ἡθυσμῶν γῇ ἀνέδωκε χλωρὰν βοιάτην, λευκὴν
 505 σάβην καὶ κρόκον καὶ ὑάκινθον πεπνυκασμένον καὶ ὑαλὸν
 510 ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἔπος αὐτὰς ἀνέειλεν. "ἐν τούτῳ κατεῖχε
 τὴν ψυχὴν ἐν ταῖς διανοούσις περιπεσὼν ἐπέταξεν, καὶ
 ὅποτε ἡρώδη τῆς Ἰσθμῶς γυναικὸς Αἴας, ἥτις ἔτι καὶ
 Περσίδαν τοῖς θεοῖς τῇ βελῇ ἔμοιρον· ὅδ' ὅτε τῆς Περσίδος
 515 καλλισφύρεος Ἀχιλλεὺς παῖδας, ἥτις ἔτι καὶ τὸν Πάριον
 πάντων εὐπροσέειπον ἀνδρῶν· ἐδὲ ὅτε τῆς Φωκυίας
 γατρὸς τῆς ἄγαν ἐνδόξης Εὐρώπης, ἥτις μοι ἔτι καὶ τὸν
 Μίνωα καὶ τὸν Ραδάμανθυν· ἐδὲ ὅτε τῆς Σμύρνης
 Ἀλκμήνης ἐν ταῖς Θήβαις, ἥτις δὴ τὸν Κρισηϊστὴν
 520 Ἡρακλῆα ἐγέννησε παῖδα, ἥ δὲ Σεμέλη τὸν Διόνυσον· ἥ
 ἔτι καὶ χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις· ἐδὲ ὅτε τῆς Αἰθιόπης
 καλλισφύρεος βασιλίσσης· ἐδὲ ἡνίκα τῆς μεγαλοδύσεως
 525 ἐδὲ σὺ αὐτῆς, ὥσπερ σὺ τὰ νῦν ἡρώδη καὶ γλαυκῶν
 ἐπιθυμῶν κατέχει." πρὸς δὲ τῶν ἀπαρῶσκατο
 530 εἶπεν ἡ σεβασμῷ Ἦρα "ὦ φοβερώτατε Κρόνος πατήρ,
 τὸν λόγον εἶπες. εἰ τὰ νῦν ἐν συνουσίᾳ προσημῶν
 535 καὶ ἐν ταῖς κορυφαῖς τῆς Ἰδῆς, ταῦτα δὲ προσημῶν
 ἔπαντα· πῶς ἂν γένοιτο ἡμῶς ἐάν τις τῶν θεῶν
 540 ἐπαρχόντων κοιμώμενος ἴδῃ, ἐν πᾶσι δὲ τοῖς θεοῖς
 545 ὀφθαλμοῖς; οὐδαμῶς ἂν ἐγὼ πρὸς τὸ σὸν οἶκτον
 550 δοίμην ἐκ τῆς κοίτης ἀναστῆσαι, μεμπτόν δ' ἂν εἴη.
 555 ἐάν δὲ ἐθέλῃς καὶ προσφίλεις σοὶ ἐγένετο τῇ ψυχῇ
 560 δὴ θάλαμος, ὅν σοι ὁ προσφίλης υἱὸς ἐκούσῃ· καὶ
 565 πεπνυκασμένας δὲ θῆρας τοῖς πυρρῶναις ἐφ' ἡρώδῃ
 570 πορευθῶμεν κοιμηθησόμενοι, ἐπειθὲ σοὶ ἡρώδῃ
 575 πρὸς ταύτην δὲ ἀνταποκρινόμενος εἶπεν ὁ νεφεληγερέτης
 580 Ζεὺς "ὦ Ἦρα, μήτε θῖον εἰς τὸτο φοβῶ μήτε τινὰ ἀν-
 585 θρώπων θιάσασθαι· τοῖστέν σοι ἐγὼ νέφος περιεκύλινε
 590 ἔχονσιν. ἐδαμῶς δ' ἂν ἡμῶς κατοικήσῃ ὁ ἥλιος,
 595 καὶ ταχίστα ἐπὶ τὸ φῶς ἐοβλένεται." εἶπε, καὶ εἰς τὰς
 600 ἱερὰς συνέλαμβανεν ὁ Ζεὺς τὴν Ἰδὴν γαμετήν. ἐπὶ δὲ
 605 τοῖς ἡθυσμῶν γῇ ἀνέδωκε χλωρὰν βοιάτην, λευκὴν
 610 σάβην καὶ κρόκον καὶ ὑάκινθον πεπνυκασμένον καὶ ὑαλὸν
 615 ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἔπος αὐτὰς ἀνέειλεν. "ἐν τούτῳ κατεῖχε
 τὴν ψυχὴν ἐν ταῖς διανοούσις περιπεσὼν ἐπέταξεν, καὶ
 ὅποτε ἡρώδη τῆς Ἰσθμῶς γυναικὸς Αἴας, ἥτις ἔτι καὶ
 Περσίδαν τοῖς θεοῖς τῇ βελῇ ἔμοιρον· ὅδ' ὅτε τῆς Περσίδος
 620 καλλισφύρεος Ἀχιλλεὺς παῖδας, ἥτις ἔτι καὶ τὸν Πάριον
 πάντων εὐπροσέειπον ἀνδρῶν· ἐδὲ ὅτε τῆς Φωκυίας
 γατρὸς τῆς ἄγαν ἐνδόξης Εὐρώπης, ἥτις μοι ἔτι καὶ τὸν
 Μίνωα καὶ τὸν Ραδάμανθυν· ἐδὲ ὅτε τῆς Σμύρνης
 Ἀλκμήνης ἐν ταῖς Θήβαις, ἥτις δὴ τὸν Κρισηϊστὴν
 625 Ἡρακλῆα ἐγέννησε παῖδα, ἥ δὲ Σεμέλη τὸν Διόνυσον· ἥ
 ἔτι καὶ χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις· ἐδὲ ὅτε τῆς Αἰθιόπης
 καλλισφύρεος βασιλίσσης· ἐδὲ ἡνίκα τῆς μεγαλοδύσεως
 630 ἐδὲ σὺ αὐτῆς, ὥσπερ σὺ τὰ νῦν ἡρώδη καὶ γλαυκῶν
 ἐπιθυμῶν κατέχει." πρὸς δὲ τῶν ἀπαρῶσκατο
 635 εἶπεν ἡ σεβασμῷ Ἦρα "ὦ φοβερώτατε Κρόνος πατήρ,
 τὸν λόγον εἶπες. εἰ τὰ νῦν ἐν συνουσίᾳ προσημῶν
 640 καὶ ἐν ταῖς κορυφαῖς τῆς Ἰδῆς, ταῦτα δὲ προσημῶν
 ἔπαντα· πῶς ἂν γένοιτο ἡμῶς ἐάν τις τῶν θεῶν
 645 ἐπαρχόντων κοιμώμενος ἴδῃ, ἐν πᾶσι δὲ τοῖς θεοῖς
 650 ὀφθαλμοῖς; οὐδαμῶς ἂν ἐγὼ πρὸς τὸ σὸν οἶκτον
 655 δοίμην ἐκ τῆς κοίτης ἀναστῆσαι, μεμπτόν δ' ἂν εἴη.
 660 ἐάν δὲ ἐθέλῃς καὶ προσφίλεις σοὶ ἐγένετο τῇ ψυχῇ
 665 δὴ θάλαμος, ὅν σοι ὁ προσφίλης υἱὸς ἐκούσῃ· καὶ
 670 πεπνυκασμένας δὲ θῆρας τοῖς πυρρῶναις ἐφ' ἡρώδῃ
 675 πορευθῶμεν κοιμηθησόμενοι, ἐπειθὲ σοὶ ἡρώδῃ
 680 πρὸς ταύτην δὲ ἀνταποκρινόμενος εἶπεν ὁ νεφεληγερέτης
 685 Ζεὺς "ὦ Ἦρα, μήτε θῖον εἰς τὸτο φοβῶ μήτε τινὰ ἀν-
 690 θρώπων θιάσασθαι· τοῖστέν σοι ἐγὼ νέφος περιεκύλινε
 695 ἔχονσιν. ἐδαμῶς δ' ἂν ἡμῶς κατοικήσῃ ὁ ἥλιος,
 700 καὶ ταχίστα ἐπὶ τὸ φῶς ἐοβλένεται." εἶπε, καὶ εἰς τὰς
 705 ἱερὰς συνέλαμβανεν ὁ Ζεὺς τὴν Ἰδὴν γαμετήν. ἐπὶ δὲ
 710 τοῖς ἡθυσμῶν γῇ ἀνέδωκε χλωρὰν βοιάτην, λευκὴν
 715 σάβην καὶ κρόκον καὶ ὑάκινθον πεπνυκασμένον καὶ ὑαλὸν
 720 ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἔπος αὐτὰς ἀνέειλεν. "ἐν τούτῳ κατεῖχε
 τὴν ψυχὴν ἐν ταῖς διανοούσις περιπεσὼν ἐπέταξεν, καὶ
 ὅποτε ἡρώδη τῆς Ἰσθμῶς γυναικὸς Αἴας, ἥτις ἔτι καὶ
 Περσίδαν τοῖς θεοῖς τῇ βελῇ ἔμοιρον· ὅδ' ὅτε τῆς Περσίδος
 725 καλλισφύρεος Ἀχιλλεὺς παῖδας, ἥτις ἔτι καὶ τὸν Πάριον
 πάντων εὐπροσέειπον ἀνδρῶν· ἐδὲ ὅτε τῆς Φωκυίας
 γατρὸς τῆς ἄγαν ἐνδόξης Εὐρώπης, ἥτις μοι ἔτι καὶ τὸν
 Μίνωα καὶ τὸν Ραδάμανθυν· ἐδὲ ὅτε τῆς Σμύρνης
 Ἀλκμήνης ἐν ταῖς Θήβαις, ἥτις δὴ τὸν Κρισηϊστὴν
 730 Ἡρακλῆα ἐγέννησε παῖδα, ἥ δὲ Σεμέλη τὸν Διόνυσον· ἥ
 ἔτι καὶ χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις· ἐδὲ ὅτε τῆς Αἰθιόπης
 καλλισφύρεος βασιλίσσης· ἐδὲ ἡνίκα τῆς μεγαλοδύσεως
 735 ἐδὲ σὺ αὐτῆς, ὥσπερ σὺ τὰ νῦν ἡρώδη καὶ γλαυκῶν
 ἐπιθυμῶν κατέχει." πρὸς δὲ τῶν ἀπαρῶσκατο
 740 εἶπεν ἡ σεβασμῷ Ἦρα "ὦ φοβερώτατε Κρόνος πατήρ,
 τὸν λόγον εἶπες. εἰ τὰ νῦν ἐν συνουσίᾳ προσημῶν
 745 καὶ ἐν ταῖς κορυφαῖς τῆς Ἰδῆς, ταῦτα δὲ προσημῶν
 ἔπαντα· πῶς ἂν γένοιτο ἡμῶς ἐάν τις τῶν θεῶν
 750 ἐπαρχόντων κοιμώμενος ἴδῃ, ἐν πᾶσι δὲ τοῖς θεοῖς
 755 ὀφθαλμοῖς; οὐδαμῶς ἂν ἐγὼ πρὸς τὸ σὸν οἶκτον
 760 δοίμην ἐκ τῆς κοίτης ἀναστῆσαι, μεμπτόν δ' ἂν εἴη.
 765 ἐάν δὲ ἐθέλῃς καὶ προσφίλεις σοὶ ἐγένετο τῇ ψυχῇ
 770 δὴ θάλαμος, ὅν σοι ὁ προσφίλης υἱὸς ἐκούσῃ· καὶ
 775 πεπνυκασμένας δὲ θῆρας τοῖς πυρρῶναις ἐφ' ἡρώδῃ
 780 πορευθῶμεν κοιμηθησόμενοι, ἐπειθὲ σοὶ ἡρώδῃ
 785 πρὸς ταύτην δὲ ἀνταποκρινόμενος εἶπεν ὁ νεφεληγερέτης
 790 Ζεὺς "ὦ Ἦρα, μήτε θῖον εἰς τὸτο φοβῶ μήτε τινὰ ἀν-
 795 θρώπων θιάσασθαι· τοῖστέν σοι ἐγὼ νέφος περιεκύλινε
 800 ἔχονσιν. ἐδαμῶς δ' ἂν ἡμῶς κατοικήσῃ ὁ ἥλιος,
 805 καὶ ταχίστα ἐπὶ τὸ φῶς ἐοβλένεται." εἶπε, καὶ εἰς τὰς
 810 ἱερὰς συνέλαμβανεν ὁ Ζεὺς τὴν Ἰδὴν γαμετήν. ἐπὶ δὲ
 815 τοῖς ἡθυσμῶν γῇ ἀνέδωκε χλωρὰν βοιάτην, λευκὴν
 820 σάβην καὶ κρόκον καὶ ὑάκινθον πεπνυκασμένον καὶ ὑαλὸν
 825 ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἔπος αὐτὰς ἀνέειλεν. "ἐν τούτῳ κατεῖχε
 τὴν ψυχὴν ἐν ταῖς διανοούσις περιπεσὼν ἐπέταξεν, καὶ
 ὅποτε ἡρώδη τῆς Ἰσθμῶς γυναικὸς Αἴας, ἥτις ἔτι καὶ
 Περσίδαν τοῖς θεοῖς τῇ βελῇ ἔμοιρον· ὅδ' ὅτε τῆς Περσίδος
 830 καλλισφύρεος Ἀχιλλεὺς παῖδας, ἥτις ἔτι καὶ τὸν Πάριον
 πάντων εὐπροσέειπον ἀνδρῶν· ἐδὲ ὅτε τῆς Φωκυίας
 γατρὸς τῆς ἄγαν ἐνδόξης Εὐρώπης, ἥτις μοι ἔτι καὶ τὸν
 Μίνωα καὶ τὸν Ραδάμανθυν· ἐδὲ ὅτε τῆς Σμύρνης
 Ἀλκμήνης ἐν ταῖς Θήβαις, ἥτις δὴ τὸν Κρισηϊστὴν
 835 Ἡρακλῆα ἐγέννησε παῖδα, ἥ δὲ Σεμέλη τὸν Διόνυσον· ἥ
 ἔτι καὶ χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις· ἐδὲ ὅτε τῆς Αἰθιόπης
 καλλισφύρεος βασιλίσσης· ἐδὲ ἡνίκα τῆς μεγαλοδύσεως
 840 ἐδὲ σὺ αὐτῆς, ὥσπερ σὺ τὰ νῦν ἡρώδη καὶ γλαυκῶν
 ἐπιθυμῶν κατέχει." πρὸς δὲ τῶν ἀπαρῶσκατο
 845 εἶπεν ἡ σεβασμῷ Ἦρα "ὦ φοβερώτατε Κρόνος πατήρ,
 τὸν λόγον εἶπες. εἰ τὰ νῦν ἐν συνουσίᾳ προσημῶν
 850 καὶ ἐν ταῖς κορυφαῖς τῆς Ἰδῆς, ταῦτα δὲ προσημῶν
 ἔπαντα· πῶς ἂν γένοιτο ἡμῶς ἐάν τις τῶν θεῶν
 855 ἐπαρχόντων κοιμώμενος ἴδῃ, ἐν πᾶσι δὲ τοῖς θεοῖς
 860 ὀφθαλμοῖς; οὐδαμῶς ἂν ἐγὼ πρὸς τὸ σὸν οἶκτον
 865 δοίμην ἐκ τῆς κοίτης ἀναστῆσαι, μεμπτόν δ' ἂν εἴη.
 870 ἐάν δὲ ἐθέλῃς καὶ προσφίλεις σοὶ ἐγένετο τῇ ψυχῇ
 875 δὴ θάλαμος, ὅν σοι ὁ προσφίλης υἱὸς ἐκούσῃ· καὶ
 880 πεπνυκασμένας δὲ θῆρας τοῖς πυρρῶναις ἐφ' ἡρώδῃ
 885 πορευθῶμεν κοιμηθησόμενοι, ἐπειθὲ σοὶ ἡρώδῃ
 890 πρὸς ταύτην δὲ ἀνταποκρινόμενος εἶπεν ὁ νεφεληγερέτης
 895 Ζεὺς "ὦ Ἦρα, μήτε θῖον εἰς τὸτο φοβῶ μήτε τινὰ ἀν-
 900 θρώπων θιάσασθαι· τοῖστέν σοι ἐγὼ νέφος περιεκύλινε
 905 ἔχονσιν. ἐδαμῶς δ' ἂν ἡμῶς κατοικήσῃ ὁ ἥλιος,
 910 καὶ ταχίστα ἐπὶ τὸ φῶς ἐοβλένεται." εἶπε, καὶ εἰς τὰς
 915 ἱερὰς συνέλαμβανεν ὁ Ζεὺς τὴν Ἰδὴν γαμετήν. ἐπὶ δὲ
 920 τοῖς ἡθυσμῶν γῇ ἀνέδωκε χλωρὰν βοιάτην, λευκὴν
 925 σάβην καὶ κρόκον καὶ ὑάκινθον πεπνυκασμένον καὶ ὑαλὸν
 930 ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἔπος αὐτὰς ἀνέειλεν. "ἐν τούτῳ κατεῖχε
 τὴν ψυχὴν ἐν ταῖς διανοούσις περιπεσὼν ἐπέταξεν, καὶ
 ὅποτε ἡρώδη τῆς Ἰσθμῶς γυναικὸς Αἴας, ἥτις ἔτι καὶ
 Περσίδαν τοῖς θεοῖς τῇ βελῇ ἔμοιρον· ὅδ' ὅτε τῆς Περσίδος
 935 καλλισφύρεος Ἀχιλλεὺς παῖδας, ἥτις ἔτι καὶ τὸν Πάριον
 πάντων εὐπροσέειπον ἀνδρῶν· ἐδὲ ὅτε τῆς Φωκυίας
 γατρὸς τῆς ἄγαν ἐνδόξης Εὐρώπης, ἥτις μοι ἔτι καὶ τὸν
 Μίνωα καὶ τὸν Ραδάμανθυν· ἐδὲ ὅτε τῆς Σμύρνης
 Ἀλκμήνης ἐν ταῖς Θ

νορα κατὰ τὸν δεξιὸν ὦμον τὸν τῷ Ἀρηϊλῆος υἱόν· διὰ
 δὲ τῷ ὦμι τὸ ἰχυρὸν δόρυ διήλθεν· ἔτος δὲ ἐν τῇ γῇ
 πεσὼν ἔλαβε τὴν γῆν ταῖς ἀγκύλαις, ὁ δὲ Πολυδάμας ἔξο-
 χον ἐκαυχῆσατο μέγα βοήσας· "ἔδαμῶς δὴ ὑπολαμβάνω
 455 ἀπὸ τῆς δυνατῆς χειρὸς "μάταιον ἐκηδήσαι τὸ δόρυ (ἀντὶ
 τῆ καταπεπηδηκέναι καὶ ὠρηκέναι), ἀλλὰ τῶν Ἑλλήνων τις
 ὑπεδέξατο ἐν τῷ σώματι, καὶ οἷμαι αὐτὸν ἐπειροδόμενον ἐν
 αὐτῷ κατελθεῖν ἔνδον τῷ ὕδρι," ἔτιωσ' εἶπε· τοῖς Ἑλλήσι δὲ
 λύπη ἐγένετο καυχησαμένη, κατὰ πολὺ δὲ τῷ συνετῷ Αἴαν-
 460 τι τὴν ψυχὴν ἐτάραξε, "τῷ τῷ Τελαμῶνος υἱῷ· τίς γὰρ
 μάστιγα πλησίον ἔπαισε, ταχέως δὲ ἐπεροχόμενος ἠκόντισε τῷ
 λαμπρῷ δόρατι, ὁ δὲ Πολυδάμας αὐτὸς μὲν ἐξέκλινε τὴν
 θανατηφόρον μοῖραν εἰς πλάγιον ὁρήσας· ὑπεδέξατο δὲ
 465 ὁ τῷ Ἀντίνορος υἱὸς Ἀρχέλοχος· τίτῳ γ' ὃς οἱ θεοὶ
 ἐβέλυνον ἀπώλειαν," ἔτιον δὲ ἔβαλε κατὰ τῆς κεφα-
 λῆς ἐν τῇ συναρτῇ τῆς αὐχένος κατὰ τὸν ἔχαιον σπονδι-
 λον, ἀπέκοψε δὲ ἀμφοτέρους τὰς τέοντας· τίς δὲ πολὺ
 προτέρῳ ἢ κεφαλῇ καὶ τὸ σῶμα καὶ αἱ ῥῖναι τῷ ἐδάφει προση-
 470 δὲ εὐθὺς ἐφώνησε τῷ ἀνδρὶ Πολυδάμαντι "βλέπε ὦ
 Πολυδάμα, καὶ μοι τὸ ἀληθές εἰπέ· ἄρα ὅς ἔτος ἀνὴρ
 ἀντὶ τῷ Προδόῃνορος περνεῖται ἄξιος; ἔδαμῶς μοι ἀδύ-
 νατος εἶδε' ὅδ' ἐξ ἀνάνδρων προελθὼν, ἀλλ' αὐτάδε' εἰσὶν
 475 Ἀντίνορος τῆς ἱπικῆς καὶ πολυμικῆς ἡ υἱός· τίτῳ γ' τὴν
 ἡλικίαν ἐγγύτατα ὁμοῖοτο;" εἶπε καλῶς εἰδώς· τοὺς δὲ
 Τρῶας λύπη ἔλαβε κατὰ τὴν ψυχὴν, τότε δὲ Ἀκάμας τὸν
 Πρόμαχον τὸν ἐκ Βοιωτίας ἔτρωσε τῷ δόρατι, περιβεβη-
 κὼς τῷ ἀδελφῷ· ἔτος δὲ ἀπὸ τῶν ποδῶν εἴλκεν, ἐπὶ τῷ
 480 δὲ ὁ Ἀκάμας καταπληκτικὸν ἐκαυχῆσατο μέγα βοήσας,
 "ὦ Ἕλληνες οἱ βέλτεσιν ἀποθνήσκοντες, τῶν καυχῆσεων
 οὐκ ἄξιοι, ἔδαμῶς δὲ μόνους κακοπάθεια ἔσται καὶ ταλαι-
 πωρία ἡμῖν, ἀλλ' ἔτιω ποτὶ ἀποκτανθήσεσθε καὶ ἡμεῖς, βλέ-
 485 πτε ὥς ὁ Πρόμαχος ἑμῶν ἀνθρωπίνος καθεύδει τῷ ἐμῷ
 δόρατι, ἵνα μηδ' αὖτις τοῦ ἀδελφοῦ ἡ τιμωρία ἐπὶ πολὺ
 490 ἀνικδίκητος ἦ· διὸ ὦν καὶ τις εὐχὴν ἄνθρωπος ἀδελφὸν ἐν
 τοῖς οἴκοις τῷ φόνῳ τιμωρὸν ἀπολιπεῖν," ἔτιωσ' εἶπε, τοῖς
 δὲ Ἕλλησι λύπη ἐγένετο καυχησαμένη, κατὰ πολὺ δὲ τῷ

Πηνέλεω τῷ συνετῷ τὴν ψυχὴν ἐτάραξε, ὥρμησε δὲ
 τῷ Ἀκάμαντος· ἔτος δὲ ἐκατέρωσσε τὴν ὁρμὴν Πηνέ-
 495 λεως τὸν ἑταίον· ἔτος δὲ ἔτρωσε τὸν Ἰλιονέα τὸν υἱὸν
 Φόρβαντος τῷ πολυκτῆμονος, ὅτινα δὲ κατὰ πολὺ ὁ
 μῆς τῶν Τρῶων ἡγάπα καὶ κτῆσιν ἐχαρίσατο· ὅπῳ δὲ τῷ
 ἢ μήτηρ μόνον ἔτεκε τὸν Ἰλιονέα, τῶτον τότε ἐπὶ τῷ
 ὄφρῳ ἔτρωσε κατὰ τὰς βάσεις τῷ ὀφθαλμῷ, ἔτρωσε
 500 τὴν κόρην· δι' ὅλα δὲ τῷ ὀφθαλμῷ τὸ δόρυ
 νεύς διήλθεν, ἔτος δὲ ἐκατέρωσσε τὰς χεῖρας μέσον τῶν
 φοιτέρων· ὁ δὲ Πηνέλεως ἐλκύνσας τὸ ἔξος μέσον τῶν
 χηλῶν ἐτυψεν, ἀπεινῶσε δὲ χαμῶν σὺν αὐτῇ τῇ περι-
 505 λαίᾳ τὴν κεφαλὴν· ἔτι δὲ τὸ ἰχυρὸν δόρυ ἐπῆρξεν ἐν
 τῷ ὀφθαλμῷ, ἔτος δὲ εἶπε τὴν κεφαλὴν ἀνατίνας,
 δὲ τοῖς Τρῶσι καὶ καυχόμενος λόγον εἶπεν "εἰπατέ μοι
 Τρῶες τῷ λαμπρῷ Ἰλιονέῳ τί προσφίλει πατρί καὶ
 510 μητρὶ θρηγεῖν ἐν τοῖς οἴκοις, ὅδ' ὅς ἢ τῷ Προμῶντι
 τῷ Ἀλεγήνορος παιδὸς παραγενομένῳ τῷ προσφίλει
 σὺν ἀπρόχωμάθῃ οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων," ἔτιωσ' εἶ-
 515 πτε δὲ δὴ πάντας τῶν Τρῶων ἐπύλαβε τὰ μέλη, περι-
 πετο δὲ ἔκαστος ὅπως διαφύγοι τὸν χαλεπὸν ὄλεθρον, λέ-
 μοι ὦ Μῆσαι αἱ τὰ Ὀλύμπου οἰκήματα οἰκῶσαι,
 520 πρὸ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων σκῦλα τῶν Ἑλλήνων
 ἐπειδὴ ἔτρωσε τὴν μάχην ὁ ἔνδοξος Ποσειδῶν, πρῶτος
 ὁ τῷ Τελαμῶνος Αἴας τὸν Ὑρτίον ἔτρωσε Γρυτίον
 τῶν Μυσῶν ἡγεμόνα τῶν ἰσχυροψύχων, τὸν δὲ Φίλακον
 525 Ἀντίλοχος καὶ τὸν Μέρμερον ἐφόνευσεν, ὁ δὲ Μηρμῆς
 τὸν τε Μόρυν καὶ τὸν Ἰπποτίωνα ἀπέκτεινε, ὁ δὲ
 530 δὲ τὸν τε Προδόωνα ἐφόνευσεν καὶ τὸν Περιφῆτην,
 Ἀγαμέμνων μετὰ ταῦτα τὸν βασιλεὺς τῶν ὄχλων
 νορα ἔτρωσε κατὰ τὴν λαγόναν, διήντησε δὲ τὸ ἔνδοξον
 σίδηρος διακόντας· ἡ δὲ ψυχὴ κατὰ τὴν τετραμήνην
 535 γῆν ὥρμησε σπείδουσα· τῶτον δὲ σκοτὸς τὰς ὀφθαλμοὺς
 καὶ υἱός· ὁ γὰρ τις αὐτῷ παραπλήσιος ἐπιδραμὼν
 540 ποσὶν ἦν τῶν ἀνδρῶν εἰς φυγὴν τραπέτων, ἦν δὲ
 εἰς φυγὴν ἐμβάλη.

Ο. ΠΑΛΙΩΣΙΣ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΤΗΘΕΩΣ 1. Οὐ Κρονίδης καχόλωτο Ποσειδῶνι καὶ Ἡρῇ.

2. Ζεὺς ἱεροθεὶς καὶ θιασάμενος τῆς Τρῶας νικημένης Ἡρᾷ ἐπιτήσσει, καὶ Ἴριον μὲν μεταπέμπει πρὸς Ποσειδῶνα
 λέγων ἀφίστασθαι τὸ πολέμῳ, Ἀπόλλωνα δὲ ὅπως ἀναθήσῃ τὸν Ἑκτορα, ὃς ἀναλαβὼν αἰγίδα τῆς Ἑλλάδας ἐπὶ
 τρέπει, καὶ μέχρι τῶν νῦν συνδιωχθέντων Αἰας ὁ Τελαμῶνιος πολλοὺς ἀναίρει τῶν πολεμίων τὸς ταῖς κακοῖς
 ἐπιφύγοντας.

Ἐπειδὴ τοῖς τε σκόλοπας καὶ τὴν τάφρον διέβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ ἀπέθανον ὑπὸ ταῖς τῶν Ἑλλήνων
 χερσίν, οὗτοι μὲν παρὰ τοῖς ὅρμασι κατεῖχοντο μένοντες,
 545 ἄλλοι δὲ τῷ δόρῳ, ἐκπεληγμένοι· ὁ δὲ Ζεὺς διηγήσθη
 ἑμὲν ταῖς κορυφαῖς τῆς Ἰδης παρὰ τῆς χροσῆς θρόνον
 ἐχέσας Ἡρας, ἀνορμήσας δὲ ἔξη, ἐθεάσατο δὲ τὰς Τρῶας
 καὶ τὰς Ἑλλήνας, τὰς μὲν ταρᾶσσομένους τὰς δὲ ταράσσον-

τας ὑπὸ τῶν, τὰς Ἑλλήνας, ἐν αὐτοῖς δὲ Ποσειδῶνα
 βασιλεῖα, τὸν δὲ Ἑκτορα εἶδεν ἐν τῇ πέδῃ κείμενον
 550 ὁ δὲ οἱ φίλοι ἐκάθητο· ἔτος δὲ ὑπὸ ἄσθματος
 λεπῷ στυγνέει τὴν ψυχὴν ἐξεσπῶς, αἷμα ἑμῶν,
 ἔδαμῶς αὐτὸν ὁ ἀσθενέστατος ἔτρωσε τῶν Ἑλλήνων,
 555 δὲ ἰδὼν ἠλέησεν ὁ πατὴρ τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν,
 νῶς δὲ καὶ δρακοντὸς ἐπιδῶν πρὸς τὴν Ἡραν λόγον εἶπεν.

ὄντως δὴ λίαν ὁ ἐπὶ κακῷ τετεχνασμένος οὗτος δόλος, κα-
 τ' ἐκδομένην "Ἡρα, τὸν ἔνδοξον ἔκτορα τῷ πολέμῳ ἔπαυσε καὶ
 εἰς φυγὴν ἔτρεψε τὰς λαῖς. ἔδαμῶς δὲ αἶδα εἰ δὴ τῆς ἐπι-
 μόχθου κακοβουλίας πρώτη ἀπολυθεὶς καὶ σε πληγαῖς μα-
 τίστω. ἢ ἐπελάθῃς ὅτε ἐκρέμασο ἀπὸ ὕψους, ἐκ δὲ τῶν πο-
 δῶν βάρη σιδηρᾷ δόο ἐπαφῆκα, περὶ δὲ ταῖς χερσὶν δεσμῶν
 κοπεριβαλὼν "χρυσὸν καὶ σερπέν· οὐ δὲ ἐν τῷ αἰθέρι καὶ ταῖς
 νεφέλαις ἐκρέμασο. ἔδεινοπάθεν δὲ οἱ θεοὶ κατὰ τὸν με-
 γάλον Ὀλυμπον, ὅκ' ἐδύναντο δὲ λῦσαι· ὃν δὲ λαβὼν πα-
 ρεστώτα σοι, ἐξήριπτεν ἐκτείνας ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ, ὥς ἂν πα-
 ραγένητ' εἰς τὴν γῆν ὀλιγοφυγῶν. ἐμὲ δὲ ἔτιος ἡ ὀργὴ
 ἐκείνην "ἢ ἀδιάλειπτος τῇ ὀδύνῃ τῷ θανάτῳ "Ἡρακλῆος,
 ὃν οὐ σὺν Βορρῷ ἀνέμῳ πείσασα τὰς συμβολὰς τῶν ἀνέ-
 μων ἔπεμψας ἐπὶ τὴν ἄκαρπον θάλασσαν κακὰ βυλευο-
 μένῃ, καὶ μετὰ ταῦτα αὐτὸν εἰς τὴν Κῶν τὴν καλῶς οἰκισ-
 μένῃ ἀπήγαγες. τῶτον ἐγὼ ἐκείθεν ἐξήρυσάμην καὶ ἀνεκό-
 μοισα πάλιν "εἰς τὴν ἱπποτρόφον Πελοπόννησον καλῶτερ
 πολλὰ κακοπαθήσαντα. τῶτον σε πάλιν ὑπομήνω, ἵν'
 ἀποπαύσῃ τῶν ἀπαιτήσεων, ὅπως μύθῃς ἔάν σοι βοηθῇ
 ἢ συνυσία καὶ φίλῃ, ἣν ἐλθέσθαι ἡνώθης ἀπαθὲν τῶν θεῶν
 καὶ ἡπάτηράς με." οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ μεγαλόφθαλ-
 μος καὶ σεβασμία "Ἡρα, "καὶ φωνήσασα πρὸς αὐτὸν λόγους
 ταχὺς εἶπεν. "γινώσκεις τὰ νῦν τότῳ ἢ γῇ καὶ ὁ πλαιτὺς
 ἑρμῆς ὑπεράνωθεν καὶ τὸ κατωρρόον τῆς Σιγῆος ὕδαρ,
 ὅς τις μέγιστος ὑπάρχει ὕρκος καὶ φοβερώτατος τοῖς μακαρίοις
 θεοῖς, καὶ ἡ σὴ μεγάλη κεφαλὴ καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἡ κοίτη
 ἢ παρθενική· τότῳ μὲν ἔδαμῶς ἐγὼ ποτε ματαίως ὁμό-
 σαιμι. οὐ δὲ ἐμὴν βέβησεν ὁ σέων τὴν γῆν Ποσειδῶν
 πλάπτει τὰς Τρῶας καὶ τὸν ἔκτορα, τοῖς Ἕλλησι δὲ βοη-
 θεῖ, ἀλλ' ὀργή τις αὐτὸν διεγείρει καὶ παρακινεῖ, τυλαι-
 πορευμένους δὲ ἐπὶ ταῖς ναυσὶν ἰδὼν τὰς Ἕλληνας ὥκτει-
 λεν. "σοὶ δὲ κἀκεῖνῳ ἐγὼ συμβουλευσάμην ἐκεῖ ἀπέχεσθαι,
 ὅπως δὴ ἂν σὺ ὦ μελανονεγὲς προσάττης." οὕτως εἶπεν·
 ἐγέλασε δὲ ὁ πατήρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν, καὶ πρὸς αὐ-
 τὴν ἀνταποκρινόμενος λόγους ταχὺς εἶπεν. "ἔάν μιν δὴ οὐκ
 κοίτῃ ταῦτα εὐόφθαλμος καὶ σεβασμία "Ἡρα "τὰ αὐτὰ ἔμοι
 φρονέσῃ ἐν τοῖς θεοῖς καθέξῃ, τηρικῶνται ἂν ὁ Ποσειδῶν,
 καὶ εἰ λίαν εἰτέρως βελεύῃ, ταχέως μεταβάλῃ τὸν νῦν ἐπὶ
 τὸ σοὶ καὶ ἔμοι ἄριστόν. ἀλλ' ἔάν δὴ μετ' ἀληθείας καὶ ἀπει-
 δῶς λέγεις, ἄπιθι τὰ νῦν πρὸς τὰ τῶν θεῶν γένη, καὶ ἐν-
 σταῦθα κάλεισον "τὴν τε Ἴριν παραγενέσθαι καὶ τὸν τοξικὸν
 Ἀπόλλωνα, ὅπως αὕτη μὲν πρὸς τὸν λαὸν τῶν σιδηρο-
 θωρήκων Ἑλλήνων παραγένητ', καὶ εἴπῃ Ποσειδῶνι τῷ βα-
 σίλει ἀπολύξαντα τῷ πολέμῳ πρὸς τὰ ἴδια οἰκήματα πα-
 ραγενέσθαι· τὸν δὲ ἔκτορα διεγερεῖ εἰς τὸν πόλεμον ὁ κα-
 τ' ἐκδομένην Ἀπόλλων, "πάλιν δὲ ἐμβάλλῃ δύναμιν καὶ εἰς λήθην
 ὀδυνῶν, αἵτινες νῦν αὐτὸν καταπονθεῖν κατὰ
 τὰς διανοίας, τὰς δὲ Ἕλληνας εἰς τῆσιν πάλιν ἀποσφάτῃ
 ἄθεν ἢ φυγῇ ἐμβάλλων. φεύγοντες δὲ ἐν ταῖς ναυσὶν ταῖς
 πολεμικαῖς ἐμπέσωσι τῷ νηὶ Πηλῆος Ἀχιλλέως. ἔτιος
 τὸν ἴδιον ἑταῖρον ἀναστήσει "τὸν Πάριον. τῶτον δὲ

ἀποκτενεῖ τῷ δόρατι ὁ λαμπρὸς ἔκτορ ἡμπερὸς τῆς
 Ἰλίου πολλὰς ἀπολλίσαντα νεώτερες τὰς ἄλλας, πρὸς τῶτον
 δὲ τὸν ἐμὸν εἶδον Σαρπηδόνα. ὑπὲρ τῆς ὀργῆς ἀποκ-
 τενεῖ τὸν ἔκτορα ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς. ἐκ δὴ τότῳ τοῦ
 χοχρόντος μετὰ ταῦτα εἰς τῆσιν δίδωκεν ἀπὸ τῶν νηῶν "αἰ-
 ἐγὼ διὰ παντὸς κατασκηνώσω, ὥς ἂν οἱ Ἕλληνες τὴν ὑψη-
 λὴν Ἰλιον λάβοιεν διὰ τὰς συμβουλίας τῆς Ἀθηνᾶς. οὐ
 πρότερον δὲ ἐγὼ ἀποπαύσω τὴν ὀργήν, ὥστε τὰ τῶν ἄλ-
 λων θεῶν τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖν ἐνταῦθα συγχωρήσω, πρὶν
 75 τὸ τῷ νηὶ Πηλῆος τελευτῆσαι ἐπιδύμημα, "ὥστε
 αὐτῷ ὑπερχόμενον πρότερον καὶ τῇ ἐμῇ κεφαλῇ κατένευσα τῇ
 ἡμῶν ἐκείνῃ, ὥστε με θεὰ ἢ Θέῃς ἤψατο τῶν γονάτων,
 παρκαλῆσας τιμῆσαι Ἀχιλλεὺς τὸν τὰς πόλεις πορθῶντα."
 οὕτως εἶπεν· ἐπήκουσε δὲ ἡ θεὰ ἢ λευκοβραχίων "Ἡρα,
 ἐπορεύθη δὲ κατὰ τῶν τῆς Ἰδης ὁρῶν εἰς τὸν μέγαν
 80 Ὀλυμπον. "ὥστερ δὲ ὕταν ὀρήσῃ τὴν ἀνδρὸς δεῖ ἐπὶ πολ-
 λὴν περιλθὼν γῆν ταῖς συνεταῖς φρεσὶν ἐννοήσῃ "ἐνταῦθα
 ἢ ἐκεῖσε ἦν" διανοηθεῖν τε πολλὰ, ἔτι ταχέως προθυμ-
 μένῃ διέειπε ἡ σεβασμία "Ἡρα, παρεγίνεται δὲ εἰς τὸν ὑψη-
 85 λὸν Ὀλυμπον, συνηθροισμένοις δὲ ἐπέειπε "τοῖς ἀθανάτοις
 θεοῖς ἐν τῷ τῷ Αἰὸς οἴκῳ. ἔτοι δὲ ἰδόντες πάντες ἀνὴρ-
 μισαν καὶ ἰδιεῖντο ποτήριοις. αὕτη δὲ τὰς μὲν λοιποὺς
 εἴασε, παρὰ δὲ τῆς εὐπρόσπλου Θέμιδος ἰδέσθαι ποτήριον.
 πρώτη δὲ ἐξ ἐναντίας ἦλθε Τρέχουσα, καὶ πρὸς αὐτὴν φω-
 γονήσασα λόγους ταχὺς καὶ ἐπαρμένους εἶπεν. "ὦ "Ἡρα, τί
 δὴ ποτε πεπύρευσαι; ταρρασομένη δὲ ἔοικας. ὄντως ἀκρι-
 βῶς δὴ σε ἐπέτρεψεν ὁ Κρόνος παῖς, ὅς τις ὑπάρχει ἀνὴρ."
 πρὸς ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ἡ λευκοβραχίων
 "Ἡρα "μηδαμῶς με ὦ θεὰ Θέμι ταῦτα διευρίτῃ· γινώσκεις
 95 αὐτὴ ὁποῖα ἡ ἐκείνη ὀργὴ ὑπερήφανος καὶ σκληρὰ. "ἀλλὰ
 κατάρχεσθαι σὺ τοῖς θεοῖς ἐν τοῖς οἴκοις τῆς ἰσομοῖρος εὐωχίας.
 ταῦτα δὲ καὶ παρὰ πάντων ἔκδοσθαι τῶν θεῶν, ὅποια κακὰ
 ἔργα ὁ Ζεὺς μηχανᾷται. ἐκ ὑπολαμπράνῳ δὲ πᾶσιν ὁμοῦ
 κατὰ τὴν ψυχὴν χαρῆσαι ὥστε ἀνθρώποις ἔτι θεοῖς, ἔάν
 100 ὥστε εἴ τις τὰ νῦν εὐωχῆται εὐφρανόμενος." αὕτη μὲν
 δὴ ἔτιος εἰπῶσα ἡ σεβασμία "Ἡρα ἐκαθέσθαι, λαοφύθησαν
 δὲ κατὰ τὸ τῷ Αἰὸς οἴκημα οἱ θεοί. ἐγέλασε δὲ αἰτὴ τοῖς
 χεῖλαι· ἔδαμῶς δὲ τὸ πρόσωπον ἐπὶ ταῖς μελαίναις ὀφρύ-
 σιν εὐφράνθη. ἐν πᾶσι δὲ μεμψαμένη εἶπεν "ἀνθρώποι, οἱ-
 105 τινες τῷ Αἰὶ ὀργιζόμεθα μοιχαῖοντες. "ὄντως ἔτι αὐτὸν
 προεθυμήθημεν καταπαύσειν ἐγγὺς ἀγρικόμενοι ἢ λόγῳ ἢ
 ἰσχύϊ· ἔτιος δὲ πύθῳ καθεζόμενος οὐ ποιεῖται φροντίδα
 εἰδὲ ἐπιστρέφει· λέγει γὰρ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς τῷ τε
 κράτει καὶ τῇ ἰσχύϊ διακεχωμένους εἶναι ἄριστος. διὸ ἀνέχεσθε
 110 τι ἂν ἐμὴν ἐπιπέμῃ ἐκείνῳ κακόν. "ἀρίστως γὰρ νῦν ἐπι-
 λῶ τῷ Ἀρεὶ βλάβην κατασκευασθῆναι· νῦν γὰρ αὐτὸς ἀπώ-
 λειτο ἐν τῇ μάχῃ ὁ προσφιλέστατος ἀνδρῶν, Ἀσκάλαρος,
 ὃν λέγει εἶναι τὸν ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν ὁ ἰσχυρὸς Ἀρης." ἔτιος εἶπεν
 ὁ δὲ Ἀρης τὰς εὐδαίεις μῆρας ἐπλήγεται χερσὶ καταφ-
 115 ἡλάν, ὀδυρόμενος δὲ εἶπεν "μηδαμῶς νῦν μοι μέμνηται
 οἱ τὰ τῷ Ὀλύμπῳ οἰκῶντες αἰκήματα ἀνταποδῆναι τὸν

φρόνον τοῦ νόου πορευθέντα ἐπὶ ταῖς ναυσι τῶν Ἑλλήνων, ἐὰν πέρ μοι καὶ ἡ τῷ Διὸς μοῖρα τῷ κεραυνῷ πληγῇντι κατακέειθ' σὺν τοῖς νεκροῖς μετὰ αἵματος καὶ κόπης." ἔπειτα εἶπε, καὶ δὴ τὸς ἱππας ἐκέλευσε καὶ τὸν Δάμον καὶ τὸν Φόβον
 120 "ἔσθ' ἔσθ' ἄνδρες, αὐτὸς δὲ τὰ ὄπλα τὰ εἰσβόντια ἐνεδέσαιο. τότε δὴ μελίων καὶ χαλεπώτερος ἄλλος παρὰ τῷ Διὸς τοῖς θεοῖς χόλος καὶ ὀργὴ ἐπεγένετο, ἐὰν μὴ ἡ Ἀθηναῖα πᾶσι περισσῶς φρονηθεῖσα τοῖς θεοῖς ἐξῆλθε τῶν θυρῶν, ἀπέλιπε δὲ τὸν
 125 θυρόνιον ἐνθα ἐκαθέλετο, "ἀπὸ δὲ τῆς κεφαλῆς τέτο τὴν περικεφαλαίαν ἔλαβε καὶ τὴν ἀσπίδα ἐκ τῶν ὤμων, τὸ δόρυ δὲ ἔσθ' ἀπὸ τῆς ἰσχυρῆς λαβῆσα χειρὸς τὸ σιδηρὸν. αὐτὴ δὲ λόγοις ἐπέληπτε τὸν ταχύν Ἀρεα. "ὦ μανιώδες, τίς φρένας μάταιε, διεφθάρης. ἡ μάταιός σοι τὰ ὦτα πρὸς
 130 τὸ ἀκούειν εἰσὶν, ὃ νῦν δὲ ἀπώγεται καὶ ἡ ἐντροπή. "ὅκα ἀκούεις ἅπερ λέγει καὶ ἡ λευκοβραχίων Ἥρα, ἥτις δὴ τὰ νῦν παρὰ τῷ Διὸς τῷ Ὀλυμπικῷ ἐλήλυθεν; ἢ βάλει αὐτὸς μὲν ἀναπληρώσας πολλὰ κακὰ πάλιν ἐνανεῖθαι εἰς τὸν Ὀλυμπόν, καί περ λυπώμενος τῇ ἀνάγκῃ, ἕως δὲ τοῖς λοιποῖς κακο-
 135 ποιῶν μέγα πᾶσιν ἐργάσασθαι; "ἔγω μὲν γ' Ἰφιδάς τε καὶ τὸς μεγαλοφύλους Ἕλληνας καταλείψω, ἕως δὲ πρὸς ἡμᾶς ἐλθούσ' ἑορτήσων εἰς τὸν Ὀλυμπόν, σπύλλω δὲ ἐπὶ τιμωρίαν ἐφίεσθαι τὸς τε αὐτίους καὶ τὸς ἀναιτίους. διὰ δὲ νῦν
 140 σὲ παρακελεύομαι ἀπολιπεῖν τὴν ὀργὴν τῷ ἰδίῳ νόῳ. ἢ δὲ τίς τίς τις κατὰ τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἀνδρείαν κοίτιται; ἢ πεφρόνεν ἢ καὶ μετὰ ταῦτα φρονεθήσε' ἀδύνατον δὲ θεῶν πάντων ἀνθρώπων ῥύσασθαι τὸς τε γονεῖς καὶ τὸ γένος ἐκ θανάτου." ἔπειτα ἐλπίσας καθήκει ἐποίησεν ἐν τῷ θυρῶνι τὸν ταχύν Ἀρεα. ἡ δὲ Ἥρα τὸν Ἀπόλλωνα ἐκάλεσεν ἔξω τῆς
 145 οἴου καὶ τὴν Ἴριον, ἥτις ἐν τοῖς θεοῖς ταῖς ἀθανάτοις ἄγγελος ἄρχου. "καὶ φωνήσασα πρὸς αὐτὸς λόγους ταχὺς εἶπεν, "ὦ Ζεὺς ἑμᾶς εἰς τὴν Ἰδην κελύει ἔλθειν ταχέως. ἐπὶ δὲ παραγένησθε καὶ εἰς ὕψιν τῷ Διὸς διαδήτε, πρῶτιστα
 150 εἰ τι ἂν ἐκείνος διεγείρῃ καὶ παρακελεύηται." αὐτὴ μὲν εἶπας ἐλπίσας εἰς τὸ πᾶσι ἐπορεύθη ἡ αἰσαναῖα Ἥρα, ἐκαθέλετο δὲ ἐν τῷ θυρῶνι. ἔπειτα δὲ ὁρμήσαντες ἐπετάθησαν καὶ εἰς τὴν Ἰδην ἀπὸ τῶν θυρῶν τὴν πολύνδρον, τὴν πολλὰς θήρας τρέφουσαν. ἔδρον δὲ τὸν μεγαλόφωνον Κρόνον νῖδον ἐν τῷ ὑψηλῷ Γαργάρεω καθήμενον. περὶ δὲ αὐτὸν εὐώδεις νέφους
 155 περιέκκετο. αὐτοὶ δὲ ἔμπροσθεν ἐλθόντες τῷ νεφέλῃ ἡγερέετο Διὸς ἔστησαν. ἄδαμῶς δὲ ἰδὼν αὐτὸς ὀργισθὲν τῇ ψυχῇ, διότι ταχέως τοῖς λόγοις τῆς φίλης αὐτῆς γυναικὸς ἐπιείθησαν. πρὸς τὴν Ἴριον δὲ πρῶτον λόγους ταχέως εἶπεν. "ἄπιθι πορεύσθ' ὦ ταχὺ Ἴρι. τῷ βασιλεῖ Ποσειδῶνι ταῦτα ἀνέγγειλον, καὶ μὴ ψευδὴς ἄγγελος ἔσο. "ἔλυσαν αὐτὴν παν-
 160 σάμενον τῆς μάχης καὶ τῷ πολέμιον παραγενέσθαι πρὸς τὰ τῶν θεῶν γένη ἢ εἰς τὴν μεγάλην θάλασσαν. ἐὰν δὲ μοι ἐπεισθῇ τοῖς λόγοις ἀλλὰ καταφρονήσῃ, λογιέσθω δὲ αὐτὸς μετὰ ταῦτα κατὰ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχὴν μή πως οὐδὲ
 165 δύνατός περ ὢν ἐπεισθόντα καρτερήσῃ. ὑπομῖναι, ἐπειδὴ αὐτὸ οἶμαι τῇ δυνάμει κατὰ πολὺν κοίτιται ἐμὴ καὶ τῷ γένει ἀρχαιότερος. τότε δὲ ἐκ ἐντροπείας ἡ φίλη ἡγερέετο

ἐμοὶ αὐτὸν εἰπεῖν, ὅτινα φοβῶν καὶ ἔτεροι." εἶπας αὐτὴν ὑπῆκουσε δὲ ἡ ἀνερμύπης καὶ ταχέως Ἴρις, ἐπορεύθη δὲ
 170 τῶν τῆς Ἰδης ὁρῶν εἰς τὴν ἱερὰν Ἴλιον. "ὥσπερ δὲ αὐτὴ ἐκ νεφῶν καταβάνη ψευδὴς ἡ χάλαρα ψυχρὰ ἐπὶ τῆς πόλεως τῇ τὴν αἰθρῶν γεννώντιος Βορέα, ἔπειτα ταχέως προσηύχθη μὲν διέπειτ' ἡ ταχὺ Ἴρις. ἐγγὺς δὲ παρυσία αὐτῆς τὸν ἐνδοξον Ποσειδῶνα "ἄγγελίαν τινὰ σοι ὦ Ποσειδῶν
 175 μελανόρρις. ἦλθον ἐνταῦθα κομίσσασα παρὰ τῷ πολέμιον Διὸς. ἐκέλευσε πανσήμερόν σε τῆς μάχης καὶ τῷ πολέμιον παραγενέσθαι πρὸς τὰ πλήθη τῶν θεῶν ἢ εἰς τὴν μεγάλην θάλασσαν. ἐὰν δὲ τοῖς λόγοις αὐτῆς ἐπεισθῇς ἀλλὰ φρονήσῃ, ἐπηγγέλλετο κακῆνός ἐξ ἐναντίας μηχανήσασθαι ἐνταῦθα παραγενέσθαι, σὲ δὲ ἐπεκκλίνει κελύει τὸς αὐτὸς
 180 χεῖρας, ἐπεὶ σὲ τῇ δυνάμει κατὰ πολὺν κοίτιται αὐτὴν τῷ γένει προσβύτερος. σὲ δὲ ἐκ ἐπιτροπείας ἡ φίλη ἡγερέετο αὐτὴν λέγειν ἐνταῦθα, ὅτινα φοβῶν καὶ ἔτεροι." εἶπας αὐτὴν ἐνταῦθα δὲ μέγα ξανάδος εἶπεν ὁ ἐνδοξος Ποσειδῶν
 185 "ἔγω, ὅντις δὴ ἀγαθὸς ὢν ἐπεριφρανὸν ἐπὶ τῇ γαίᾳ ὁρμήμιον ὄντα τῇ δυνάμει ἄκοντα ἐποτάσῃ. τῆς γὰρ Κρόνα ἐμὲν ἀνέλοι, ὅς ἐτεκεν ἡ Πῆλα, ὁ Ζεὺς ἡ τρίτος δὲ ὁ Ἀΐδης ἐν τοῖς ἐπὶ γῆν νεκροῖς βασιλεύει. τριζὺς δὲ πάντα μεμερίζαι, ἕκαστος δὲ ἔλαχε τιμῆς. ἐμὲν ἔλαχον τὴν λευκὴν θάλασσαν κατοικεῖν διὰ πᾶσι κλήρω μεριζομένων, ὁ δὲ Ἀΐδης ἔλαχε τὸν ἀερόεντα οὐρανόν, ὁ δὲ Ζεὺς ἔλαχε τὸν πλατύνοντα ἐναντὶν ἐν τῷ αἰθέρι καὶ τοῖς νεφέλαις. γῆ δὲ ἔτι κοινὴ πάντων καὶ ὁ μέγας Ὀλύμπιος διὰ δὲ καὶ κατὰ τὴν τῷ Διὸς βολὴν βιώσομαι ταῖς θεαῖς
 190 ἡσυχῶς ἡσυχῶς. καί περ δύνατός ὢν μανέντω ἐν τῇ τριζυίᾳ ταῖς δὲ χερσὶ μετὰ μὲν μετὰ τὴν τέλει ὥσπερ δούλον βέλτω. ταῖς θυγατέρας αὐτῆς καὶ τοῖς αὐτοῖς ἐποικήσῃ, καταπληκτικοῖς λόγοις ἐπιλήσσειν, ἕως αὐτὸς ἔτεκεν, αὐτὸς αὐτὰ προσέσποντος ἀνυγκάλως πεπαισθῶν. αὐτὸν δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἀνερμύπης ταχὺ Ἴρις. "ἔγω γ' ἔγω σοι ὦ Ποσειδῶν μελαινὰς ἔχων τρίχας ἐμὴ κομίσσω τῷ Αἰτὶ τὸν λόγον σκληρόν τε καὶ δυνατὸν, ἢ τιμὰ τιμᾶς; ἐμμετρίεσθαι δὲ αἱ γνώμῃ τῶν ἀνθρώπων. ἡ νόσκεις ὅπως τοῖς προγενέτεροις ἐκδικῇ ἀπὸ τῶν ὀνύχων αἱ ἐναυκαλῶσθαι." ἄρῃς ταύτην δὲ πάλιν εἶπε Ποσειδῶν ὁ τὴν γῆν αἰεῖν. "ὦ Ἴρι θεῖα, πάντα τῶν θεῶν γον κατὰ τὸ πρόπον εἶπες. ἤλθον καὶ τέτο γένος ἡγερέετο ἄγγελος τὰ πρῶτον γινώσκω. ἀλλ' αὐτὴ χαλεπὴ λήθη καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν καταλαβέμεναι, ὅπως αὐτὸν τὸν μερίδος καὶ ὁμοῖα μεμοιρημένον τὴν γαῖαν ἐκδικῇ τοῖς λόγοις. ἀλλὰ τὰ νῦν μὲν αὐτὸν αὐτὸς ἐπὶ τῶν ἑταίρων δὲ σοι ἐγὼ καὶ ἀνέλεσθω ταῦτα τῇ ψυχῇ. ἐὰν περ ἐμὴ καὶ Ἀθηναῖς τῆς λαμπροφρονῆς τῆς τε Ἥρας καὶ τῆς ἑμῆς καὶ τῆς βασιλικῆς Ἡφαίστου τῆς θανμαστῆς Ἥρας καὶ ὅν βασιλεύει ἐκπορεύσθαι, παρασχεῖν δὲ μέγα ἔργον τοῖς Ἕλλησι, γινώσκω ταῦτα ὅτι ἡμῖν ἀδελφάειος προσέσται." εἶπας αὐτὴν ἀπέλιπε τὸν λαόν τὸν ἑλπίων ὁ Ποσειδῶν, ἀπὸ τῶν δὲ εἰς τὴν θάλασσαν κατέβη.

ἦσαν δὲ αὐτὸν "οἱ ἄνδρες οἱ Ἕλληνες. καὶ τότε πρὸς τὸν
 Ἀπόλλωνα εἶπεν ὁ νεφελοποιὸς Ζεὺς "ἄνιμι ὦ προσφι-
 λίστατε Φοῖβε πρὸς τὸν πολεμικὸν Ἑκτορα, ἄρτι μὲν γὰρ
 Ποσειδῶν ὁ αἰὼν τὴν γῆν πεπύρευν εἰς τὴν μεγάλην θά-
 λασσαν, ἐκκλίνων τὴν χαλεπὴν θογὴν τὴν ἡμετέραν· πάν-
 τος τῆς μάχης πέτραι ἔλαβον καὶ οἱ λοιποί, "ὅτινες κατὰ τὴν
 275 ἡμῶν δὲ αὐτοῖς καταλαβεῖν ἐμαρμένον ἦν· ὑπὸ δὲ τῆς
 τῶν βοῆς ἰσχυρῆς λέων δασὺ γέντιον ἔχων εἰς ὁδόν, ταχέως
 δὲ πάντας τραπῆναι ἐποίησε καὶ προθυμώμενος· ὥτως οἱ
 Ἕλληνες ὥς μὲν ἀδρόως αἰὲ ἰπποκόλῃσιν τιτρώσκοντες
 τοῖς ἑσπερίοις καὶ τοῖς ἀμφιγύμοις δόρυσιν· ἰππιδὴ δὲ εἶδον
 280 Ἑκτορὰ ἐπιπορευόμενον τῆς τάξεως τῶν ἀνδρῶν, "ἔφο-
 βήθησαν, πάντων δὲ ἐταπεινώθη καὶ κατέπυσεν ἡ ψυχὴ. ἐν
 τούτοις δὲ μετὰ ταῦτα ἰδημηγόρει Θόας ὁ τῷ Ἀνδραμό-
 νος υἱός, ὁ τῶν Αἰτωλῶν ἐξόχως ἄριστος, ἡμιπυρος μὲν τῇ
 δόρati ἀγαθός δὲ ἐν τῇ κατὰ στυγερὰν μάχῃ· τῇ δὲ δη-
 285 μηγορίᾳ αὐτὸν ὀλίγοι τῶν Ἑλλήνων ἐνίκων, ἥρκα οἱ νεώ-
 285 τοι ἔριν ἐποίησαν περὶ λόγον· "ὅς τις ἐν αὐτοῖς καλῶς φρο-
 νῶν ἰδημηγόρησεν καὶ εἶπε "γεῦ γε, ὄντως μέγα θαῦμα
 τῶτο τοῖς ὀφθαλμοῖς ὄρω· ὁποῖον δὴ πάλιν μετὰ ταῦτα
 ἀνέστη τὰς θανατηφόρους μοῖρας ἐκφυγῶν ὁ Ἑκτορ, ὅντως
 290 δὴ αὐτὸν πάλιν ἤλπιζεν ἡ ἐκείνης ψυχῇ ὑπὸ ταῖς χερσὶ τῷ
 Αἴαντος ἀποθανεῖν τῷ Τελαμῶνος παιδός· "ἀλλὰ τις πάλ-
 295 λιν τῶν θεῶν ἐβόησεν καὶ ἔωσεν Ἑκτορὰ, ὅς τις δὴ πολ-
 λῶν Ἑλλήνων παρέλυσεν γόνυατα. ὥτως καὶ νῦν νομίζω γενή-
 σαι· ἐδάμωδός γ' ὡς τῷ μεγαλοκτόνῃ Αἴδῃ πρόμαχος
 300 ἦεν ὡδὲ προθυμώμενος. ἀλλὰ φέρετε, ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω,
 πάντες πεμνησόμεθα· τὸ πλῆθος μὲν πρὸς τὰς ναῦς κε-
 305 λείσωμεν ἀπὸ τῆς ἡμετέρας· ἡμεῖς δὲ ὁπόσοι δυνατοὶ ἐν τῇ στρατῷ
 κινησόμεθα ὑπάρχειν, σῶμεν, εἴ πως ἂν ἐν πρώτοις κω-
 λήσωμεν ὑπαντήσαντας, τὰ δόρυα ἀναιτίναντες. τῶτον δὲ
 νομίζω καὶ προθυμώμεσθαι τῇ ψυχῇ φοβηθήσεσθαι τῶν Ἑλ-
 310 λήνων εἰς τὸ πλῆθος καταδύναι." ὥτως εἶπεν· αὐτοὶ δὲ
 τότε ἤκουον πάντες καὶ ἐπέθοντο. οἱ μὲν δὴ περὶ τὸν Αἴαντα
 καὶ Ἰδομενέα τὸν βασιλῆα καὶ Τεῦκρον καὶ τὸν Μηριόνην καὶ
 315 Μένεαν τὸν ὁμοῖον τῷ Ἄρει μάχην κατακτείναντες, τοὺς
 ἄριστους προσκαλεσάμενοι, τῷ Ἑκτορί καὶ τοῖς Τρωσὶν εἰς
 320 ἐναντίας· ὁμοῖον δὲ τὸ πλῆθος ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων τῆς
 ναῦς ἐκινήσαντο. οἱ Τρῶες δὲ προήρξαντο ὁμᾶ· προη-
 325 γῆτο δὲ ὁ Ἑκτορὶς μεγάλως προβαίνειν· ἔμπροσθεν δὲ αὐ-
 τοῦ ἐπορευέτο ὁ καθαρός Ἀπόλλων ἐνδεδυμένος τοῖς ὤμοις
 330 νεφέλῃ, κατεῖχε δὲ τὴν ὀρηκτικὴν αἰγίδα, τὴν φοβεράν καὶ
 ἀμφοτέρωθεν δασύαν καὶ ἀριστερεστέτην, ἣν δὴ ὁ χαλκὸς
 335 ἤρπασεν τῷ Αἰῷ ἰδὼν φοβεῖν εἰς φόβον τῶν ἀνδρῶν.
 ταύτην δὴ ὅτε ἐν ταῖς χερσὶ κατέχον προηγῆται τῶν λαῶν.
 οἱ δὲ Ἕλληνες ἐκατέρησαν ὁμᾶ, διεγέγερτο δὲ βοὴ χα-
 340 λεπὴ ἀμφοτέρωθεν· ἀπὸ δὲ τῆς νεφρῆς τὰ βέλη ἐκείνων
 πολλὰ δὲ δόρυα ἀπὸ τῶν ἰχνηρῶν χειρῶν· ἄλλα μὲν ἐν
 σώματι ἐπήγνυτο τῶν ταχέων νεώτερον, πολλὰ δὲ καὶ εἰς
 345 τὸ μέσον, πρὶν ἢ σῶμα λευκὸν ἐφάπασθαι, ἐν τῇ γῇ ἔσαντο
 προθυμώμενοι σώματος κορεσθῆναι. ὥς μὲν τὴν αἰγίδα
 ταῖς χερσὶ κατεῖχεν ἡσυχῶς ὁ Ἀπόλλων, ὥς τότε λίαν
 350 ταχέως αὐτὴ τὰ γόνυα κινεῖ πρὸς τὰς διατριβὰς καὶ τὰς

Z z z z

μὴν ἀπέτυχεν, ἐδαμῶς δὲ Ἀπόλλων συνεχώρει τῷ Πάριτι
τὸν νῆον ἐν τοῖς πρωταγωνισαῖς ἀναιρεθῆναι· ἔτος δὲ τῷ
Κροῖσῳ τὸ γῆθος κατὰ τὸ μέσον ἔτρωσε τῷ δόρατι, ἐκ-
τύπησε δὲ πεσών· ἔτος δὲ ἀπὸ τῶν ὤμων τὰ ὅπλα ἀφῆ-
525 ρεῖτο. "τηνικαῦτα δὲ ἐπὶ τῷ ὤρμησε Δόλοψ ὁ ἔμπειρος
τοῦ πολέμου, Λάμπης υἱός, ὃν Λάμπος ἐγέννησεν ὁ κρεῖτ-
των τῶν ἀνδρῶν, ὁ Λαομέδοντος υἱός, ἐπισήμονα τῆς πο-
λεμικῆς μάχης· ὅστις τότε τῷ νιῷ Φυλέως κατὰ τὸ μέσον
τὴν ἀσπίδα ἔτρωσε τῷ δόρατι, ἐκ τῷ σύνεγγυς ὁρμήσας.
530 οὐκνός δὲ αὐτῷ ἐβοήθησε θώραξ, "ὃν δὲ ἐφόρει ἐν ταῖς
συναρμύσιν ἡρμοσμένον· ὃν Φυλέως ποτε ἐκόμισεν ἐκ τῆς
Ἐφύρης ἀπὸ τοῦ Σελλήεντος ποταμοῦ· φίλος γὰρ αὐτῷ πα-
ρέειν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Εὐφύτης εἰς τὸν πόλεμον
φορεῖν πολεμίων ἀνδρῶν ἀποτροπὴν· ὅστις καὶ τότε ἀπὸ τοῦ
535 σώματος αὐτοῦ ἀπεσόβει τὸν θάνατον. "τέτε δὲ ὁ Μέγης
τῆς περικεφαλίας τῆς σιδηρᾶς καὶ ἱππέως τρίχας ἔχουσας
κατὰ τὸ ἀκρότατον καὶ κενὸν ἐνύσσε τῷ ἄξει δόρατι, ἐπέδρῃσε
δὲ αὐτὸν τὸν ἱππεῖον λόφον· ὅλος δὲ χαμῶι κατέπεσεν ἐν
τῇ γῇ νεώτε τῷ θρυφῶ βεβαμμένος χρώματι. ἔως οὗτος
540 οὐκ ἐπὶ πολέμῳ καρτερῶν, ἔτι δὲ τὴν νύκτα ἤλυπε, "την-
545 καῦτα αὐτῷ ὁ Μενέλαος ὁ πολεμικὸς ἦλθε βοηθός, ἔση δὲ
ἐκ πλαγίᾳ λαθὼν σὺν δόρατι, ἔβαλε δὲ κατὰ τὸν ὤμον
ὕπαιθεν· ἡ δὲ ἐπιδορατὶς διὰ τῷ γῆθους διεξῆλθεν ὀρθῶς
εἰς ἔμπροσθεν προθυμμένη, αὐτὸς δὲ ἐπὶ πρόσωπον ἐκυ-
λίσθη. ἔτοι δὲ ὤρμησαν τὰ σιδηρὰ ὅπλα ἀπὸ τῶν ὤμων
550 σκυλεύσιν. ὁ δὲ Ἔκτωρ τοῖς συγγενέσιν ἐκίλευσεν ἡπασί
λίαν· ἐν πρώτοις δὲ τὸν Ἰκετάονος υἱὸν ἐπέπληξεν, τὸν
ἀνδρῶν Μελάνιππον. ἔτος δὲ τέως τὰς εἰδέντας τὰς πό-
δας βῆς ἔβασκεν ἐν τῇ Περχώπῃ τῶν πολεμίων πόρῳ
ὄντων· ἐπειδὴ δὲ τῶν Ἑλλήνων αἱ νῆες ἦλθον αἱ ταχέαι,
555 πάλιν εἰς τὴν ἴλιον ἦλθεν, εὐπρεπὴς δὲ ἦν τοῖς Τρωσίν,
ὅκα δὲ παρὰ τῷ Πριάμῳ· ἔτος δὲ αὐτὸν ἔτιμα ἴσα τοῖς
τέκνοις. τῶν δὲ ὁ Ἔκτωρ ἐπέπληξε καὶ λόγον εἶπε καὶ πα-
ρήρυσεν. "ἔτω δὲ ὁ Μελάνιππος ἀμελήσωμεν· ἐδαμῶς δὲ
σοι ἐπιστρέφει ἡ προσφιλὴς ψυχὴ τοῦ ἀνερπῆ ἀποκταθέν-
560 τος. "ὅχ ὅρῃς ὅποιον τοῦ Δόλοπος περιέσσει καὶ ἐνεργῶσι
τὰ ὅπλα; ἀλλ' ἐπικολάθει· ὁ γὰρ ἐν ὑπάρχει ἐκ διασῆμα-
τος τοῖς Ἑλλήσι μάχεσθαι, πρὶν ἢ ἀποκτανθῆναι ἢ παντε-
λῶς τὴν ἐνὶ γῇ λανθῆναι καὶ ἀποκτείναν τὰς πόλεις.
ἔως εἰπὼν αὐτὸς μὲν προσηγέτο, ὁ δὲ Ἰσάθεος ἀνὴρ ὁ μῆ-
565 σπῆκεν. "τὲς Ἑλλήνας δὲ παρώρμησε ὁ μέγας Αἴας ὁ
τοῦ Τελαμῶνος. "ὦ προσφιλέστατοι, ἀνδρείοι γίνεσθε καὶ αἰ-
δέσθε τῇ ψυχῇ. τῶν αἰδεμένων δὲ ἀνδρῶν πλείονες σώ-
ζοντο ἢ ἀπόλωντο· τῶν δὲ φρονόντων ἔτε δόξα ἐπέρχεται
565 ἔτε τις ἔχρη." ἔως εἶπεν· ἔτοι δὲ καὶ αὐτοὶ βοηθῆσαι
προεθύμην, ἐν τῇ ψυχῇ δὲ τὸν λόγον ἔθεντο, περιετείχι-
σαν δὲ τὰς νύκτας τῷ κόλῳ τῶν ἀσπίδων. ἐπ' αὐτὰς δὲ ὁ
Ζεὺς τὰς Τρώας ἤγειρε. τὸν δὲ Ἀντίλοχον παρώρμησεν
ὁ κατὰ τὴν μάχην γενναῖος Μενέλαος. "ὦ Ἀντίλοχε, οὐ-
570 δοῖς σε μικρότερος ἄλλος τῶν Ἑλλήνων, "ἀδὲ ταῖς ποσὶ
ταχύτερος, ἔτε δυνατὸς ὡς σὺ πολεμεῖν. εἶθε πέ τινα τῶν

Τρώων ἐκπηδήσας ἄνδρα τρώσοις." ἔως εἰπὼν ἔτοι
πάλιν ἀνεχώρησε, τῶτον δὲ παρώρμησεν. ἐκ δὲ τῶν
πρωταγωνιστῶν ἐξεπλήθησε καὶ ἡδόντισε τῷ λαμπρῷ δόρατι,
575 αὐτὸν περιβλεπόμενος· ἐπὶ τῷ ὤρμησαν δὲ οἱ Τρώες
ἀνδρὸς ἀκόντιον ὀφθαλμῶν. ἔτος δὲ σὺ μάταιον τὸ
ἐπὶ μὲν, ἀλλὰ τὸν τῷ Ἰκετάονος υἱὸν τὸν ἀνδρῶν
λαμπρὸν σπευδάζοντα εἰς τὸν πόλεμον ἔτρωσεν εἰς τὸ
ἔτος παρὰ τὸν μαζόν. ἐπὶ τῷ ὤρμησαν δὲ πεσών, ἡγήσας
αὐτὸν τὰ ὅπλα. ὁ δὲ Ἀντίλοχος ἐπώρμησεν ὡς κῶλον
580 ἐπὶ νεογνῷ ἑλάτῳ "τετρωμένῳ ὁρμήσει, ὅστις ἐκ τῆς
τῆς ὀφθαλμῶν κνημῆτος ἐπέτυχε τοξόσας, παρὰ τὸν
αὐτοῦ τὰ μέλη. ἔως ἐπὶ σοὶ ὁ Μελάνιππος ὤρμησεν
καρτερικὸς Ἀντίλοχος [τὰ ὅπλα ἀφαιρησάμενος, αἶμα
ἔλαθε τὸν ἐνδοξότατον Ἔκτορα,] ὅστις δὲ κατὰ πρόσωπον
585 ἦλθε τῶν τῶν ἀνὰ τὴν μάχην. "ὁ Ἀντίλοχος δὲ ἐκ τῶν
τέρησε καὶ περὶ τυχὸς ὡς πολεμικῆς, ἀλλ' ἔτος δὲ σὺ
ἐπὶ τῇ θῆρῃ ὁμοῖος κακὸν πράξαντι, ὅστις κῶλον ἀποκτείνῃ
ἢ βενόμον περὶ ταῖς βασὶν φέρει πρὶν ἢ τὸ πλῆθος
590 θροῖσθαι τῶν ἀνδρῶν. ἔτω γὰρ ἐπὶ τῷ ἔτος ὁ Νέστωρ
τῶν ἐκείνων πλῆθος ἀφίκετο. οἱ δὲ Τρώες λίσσιν
τοῖς τὰ ὡμὰ ἐθίσιν ἐν ταῖς ναυσὶν ἐπώρμησαν καὶ
ἐτέλιν τὰς ἐντολὰς, ὅστις αὐτοῖς δύναμιν παρτίχε
595 ἡγάπα δὲ τὴν ψυχὴν "τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν δόξαν
ῥεῖτο, τέως δὲ διήγειρεν. ἐβύλειτο γὰρ αὐτὸς ἡ
Ἔκτορ δόξαν παραγγεῖν τῷ Πριάμῳ υἱῷ, ἵνα ταῖς
ναυσὶ καυστικὸν καὶ θείον πῦρ ἐμβάλλῃ. ὅστις δὲ
600 ἀπρεπὴ εὐχὴν πᾶσαν ἐπιτέλει. τῶν γὰρ ἀνέμῳ
"νιὸς καιόμενης λαμπρότατος τοῖς ὀφθαλμοῖς θεῶν
τέτε γὰρ δὲ τῷ καιρῷ ἐμείλιν εἰς τῆς πόλιν
τῶν ἐπιτελέσιν τῶν Τρώων, τοῖς Ἑλλήσι δὲ δόξαν
605 παρτίχε. ταῦτα φρονὺν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς βασιλῶν
ῥώρμησεν Ἔκτορα τὸν Πριάμῳ παῖδα καὶ περ αὐτὸν
προθυμῶν. "σφοδρῶς δὲ ἐνήργει ὥσπερ ὅτε
πολεμικὸς ἢ τὸ δόλεον πῦρ ἐν ὄρεσιν ἐνθροῖς
610 τῆς βασιλῆος ὕλης πεκνώμασιν. ἀφρός δὲ περὶ τὰ
ἐγίνετο· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἔλαμνον ἐπὶ ταῖς
ὀφθαλμοῖς· ἡ δὲ περικεφαλία καταπληκτικὴν περὶ τοῖς
τάφους ἐσείτο μαχομένα "τῷ Ἔκτορος· αὐτὸς γὰρ
615 τῷ αἰθέρος ἦν βοηθός ὁ Ζεὺς, ὅστις αὐτὸν ἐν
ὄρεσιν μόνον ὑπάρχοντα ἔτιμα καὶ ἐδόξαεν· ὁ
γὰρ ἐμείλλε γενήσεσθαι· ἡδὲ γὰρ αὐτῷ ἔπεμπε τὴν
ἡμέραν ἢ πολεμικὴν Ἀθηνᾶ ἐπὶ τῇ τῷ Ἀχιλλέως
620 καὶ δὲ ἡμεῖς διακόψαι τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν ἀπὸ
ποιέμενος, ὅπως δὲ πλῆθος πολλὸν ἴδωκα καὶ
ἀλλ' ὅδ' ἔως ἐδύνατο διακόψαι καὶ περ λίαν προθυ-
625 μος· ἐκώλυν γὰρ δίκην πύργῳ ἡρμοσμένοι καὶ
ὑπομῖναι τῶν ὄρεων ἀνέμων τὰς ἰσχυρὰς κινήσεις
τρωαὶ κῆματα, ἃ μετὰ ἡγῶ πρὸς αὐτὴν φέροντο.

Ἕλληνες τὰς Τρώας ὑπέμενον ἀσάλευτοι καὶ ἐκ Ἑφυγόν. οὗτος δὲ καταλαμπόμενος πυρὶ πανταχόθεν ἐνήλυτο εἰς τὸ πλῆθος. ἐνέπεσε δὲ ὥσπερ ὅτε κύμα ἐν ταχείᾳ νηὶ ἐμπέσῃ ὑπὸ τῶν νεφῶν ὑπ' ἀέμου· πᾶσα δὲ ἡ ναὺς ὑπὸ τῆς ἄκνης ἐσκεπάσθη, ὅτε τοῦ ἀέμου τὸ χαλεπὸν πνέυμα ἐν τῷ ἱστίῳ μετὰ ἡχοῦ πνύ· δειλιῶσι δὲ κατὰ δύνουσαν αἱ ναῖται φοβέμενοι· βραχὺ γὰρ ἐστὶ τὸ διῆρπον αὐτοῦς τοῦ θανάτου. ἔτιω ἐμερίζετο ἡ ψυχὴ ἐν τοῖς εἴθεσι τῶν Ἑλλήνων. ὁ δὲ Ἔκτωρ ὥσπερ λέων θεινὰ φρονῶν βροῖν ἱμερών, οἵτινες δὴ ἐν καθύρῳ συμφύετο τόσῃ μεγάλου βύσσου πολλὰ· ἐν ταῦταις δὲ ὁ βοσκὸς ἐδέστω ἐμπείρως ἐπιστάμενος πολεμεῖν θηρίῳ περὶ ἀνθρωπίνης βοῆς μελαινῆς· ἔτος μὲν ἐν ταῖς πρώταις ἢ ἐν ταῖς ἐσχάταις βοῶν αἱ συμπαράκολεσθαι, ὁ δὲ θῆρ ἐν μέσαις ὀρμίσσας βοῶν ἐδίω· αὐταὶ δὲ πᾶσαι ἐφοβήθησαν. ἔτω τότε οἱ Ἕλληνες μεγάλως ἐφοβήθησαν ὑπὸ τῷ Ἐκτορὶ καὶ τῷ πατρὶτι Διὶ πάντες· οὗτος δὲ μόνον ἐφόνευσε τὸν ἀπὸ Μυκῆνης Περικλῆν, τὸν τοῦ Κοπρῆως προσφιλέον, ὅστις Εὐρυπύλῳ βοῶν βασιλείῳ ἄγγελος παρεγένετο τῷ δυνατῷ Ἡρακλεῖ, ὅτις ἐγενήθη ἐκ πατρὸς κατὰ πολὺ χείρονος κρείττων τοῦ παντοδαπὴν ἀρετὴν, τῇ τε τῶν ποδῶν ταχυτῇ καὶ τῷ πολέμῳ καὶ τῇ φρονήσει ἐν τοῖς πρώτοις τῶν Μυκηνῶν ἐγένετο· ὅστις δὴ τότε τῷ Ἐκτορὶ μεγάλῃν δόξαν ἐξέχαριστο. ἱεραφεύς γ' εἰς τὰ πύσσω ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἀσπίδος ἐπελάκη, ἣν αὐτὸς ἐφόρει μέγιστον περιφραγμῆ τῶν ἀκοντίων. ταύτην ἔτος ἐμπαδιδίς ἐπείσεν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δὲ ἡ περιεφραγμὴ καταπληκτικὸν ἤχησε περὶ τοὺς κροτάφους πεσόντος. ὁ δὲ Ἐκτωρ ταχὺ ἐθέασατο, τρέχοντα ἑαυτὸν ἐγγὺς αὐτῷ παρέστη, "ἐν τῷ εἴθεσι δὲ τὸ δόρυ ἐπῆξεν, ἔμπροσθεν δὲ τῶν προσφιλῶν αὐτοῦ, ἑταίρων ἀπέκτεινεν· ἔτσι δὲ ἐκ ἐδύναντο καὶ ὑπὲρ τοῦ ἑταίρου λυθήμενοι βοηθήσαι· αὐτοὶ γ' λίαν ἐφοβήθησαν τὸν ἑνδοξόν Ἐκτορα. ἐνδοτέροι δὲ τῶν νεῶν ἐγένοντο, περιεκάλυσαν δὲ αὐτὸς αἰγοδοσπλοῦ καὶ ναὺς ὅσαι ἐν πρώτοις ἦσαν εἰλυσμέναι. ἔτσι δὲ ἐπῆλθεν ἡ νύκτις. "οἱ δὲ Ἕλληνες τῶν μὲν νεῶν ἀνεχώρησαν καὶ ὑπ' ἀνάγκης τῶν πρώτων καὶ ἄκρων, αὐτοὶ δὲ παρὰ ταῖς σκηναῖς ἐκατέρθεν συνεισραμμένοι καὶ ἐκ ἰσχορμίσθησαν ἀνὰ τὸ ἐσάτευμα· ἐκώλυσε δὲ αἰχρὴν καὶ ὁ φόβος· ἀδιαλείπτως γ' παρεκλείοντο ἀλλήλοις, κατὰ πολὺ δὲ δὴ ὁ ἐντιμος Νέστωρ ὁ φύλαξ τῶν Ἑλλήνων "παρεκάλεε ὑπὲρ τῶν τέκνων ἱκετεύων ἕκασον ἄνδρα. "ὦ προσφιλέστατοι, ἀνδρεῖοι ἔτσι καὶ αἰδέσθετε ἐν τῇ ψυχῇ τὰς λοιπὰς ἀνθρώπους, ἐπιμνήσθητε τῶν ἑκαστος τῶν παίδων καὶ τῆς γυναίκος καὶ τῆς κτήσεως καὶ τῶν γονέων, καὶ ὅτι τινὲς ζῶσι καὶ ὅτι τινὲς τεθνήκασι. "ὑπὲρ τῶν ἐγὼ ἐνταῦθα οὐ παρόντων παρακαλῶ ἱστασθαι γενναίως καὶ μὴ τρέπασθαι εἰς φυγὴν." ἔτιω εἰπὼν παρώρμησε τὴν δύναμιν καὶ τὴν ψυχὴν ἐκείνη. τῶν δὲ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὸ νέφος τῆς σκοτίας ἐπαύσατο ἡ Ἀθηνᾶ τὸ μέγα· ὁπότε δὲ αὐτοῖς σωτηρία ἐγένετο ἀμφοτέρωθεν, "ἐκ τε τῶν νεῶν καὶ τοῦ ἱεροῦ καὶ ὁμοῖα πολέμῳ. τὸν δὲ Ἐκτορα ἐθέσαντο τὸν γενναῖον τὴν μάχην καὶ τὰς ἑταίρους αὐτοῦ, καὶ

ὁπόσοι ἐξόπισθεν ἀπὸ τῶν πόδῶν ἔσαντο καὶ ἐκ ἐμάχοντο καὶ ὁπόσοι παρὰ ταῖς ναυσὶ μάχην ἐμάχοντο ταῖς ταχείαις. ἐκείνι δὲ τῷ μεγαλοψύχῳ Ἀλάντι ἤρρισκε τῇ ψυχῇ ἔτιω ὅτι οἱ λοιποὶ μακρόθεν ἔσαντο Ἕλληνες· ἀλλ' ἔτος τῶν νεῶν τὰ στανιδώματα ἐπείρετο μεγάλα προβαίνων, ἐκείνι δὲ τὸ μέγα δόρυ πρὸς ναυμαχίαν ἐπιτήδειον χερσὶ, κεκολλημένον γόμφοις, εἰκοσι δύο πήχων ὄν. ὥσπερ δὲ ὅτε ἀνὴρ ἰσχυρὸς ἐλαύρη καλῶς ἐπιστάμενος, "ὅστις ἐπειδὴν ἐκ πόλεως τέσσαρας σὺλλέξῃ ἱππεύς, ὀρμίσσας ἐκ τῆς παιδείας πρὸς τὴν μεγάλῃν πόλιν διώκει κατὰ τὴν κοινὴν ὁδόν, πολλοὶ τε ἰδόντες ἐθαύμασαν ἄνδρες καὶ γυναῖκες· ἔτος δὲ βεβαίως καὶ ἀσφαλῶς αἱ πηδῶν ἄλλοις ἄλλον ὑπαλλάττει, ἔτσι δὲ πλέταν· "ἔτιω ὁ Ἀλῆς ἐπὶ τὰ πολλὰ τῶν ταχυῶν νεῶν στανιδώματα ἐπῆρι μεγάλα προβαίνων. ἡ δὲ φωνὴ αὐτῷ εἰς τὸν αἰθέρα ἀφικνεῖτο· αἱ δὲ καταπληκτικὴν βοῶν τοῖς Ἕλλησι παρεκλείετο ταῖς τε ναυσὶ καὶ ταῖς σκηναῖς βοηθεῖν. ἐδαμῶς δὲ ὁ Ἐκτωρ ἔμεινεν ἐν τῇ τῶν Τρώων πληθύνει τῶν πυκνῶς καθωπλισμένων, "ἀλλ' ὥσπερ ὅτε ὀρθῶν αἰετὸς μέλας (ἢ σφόδρα καταπληκτικὸν ἢ διάπυρον) πλῆθος ἐπιτρέχει παρὰ ποταμῶν βοσκομένων χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύνων μακροτραχήλων, ἔτιω ὁ Ἐκτωρ ὀρμίσσει κατὰ τῆς μελανοπύρου νεῶς ἐξ ἐναντίας πηδήσας. τῶν δὲ ὁ Ζεὺς δυνάμει ἐκ τῶν ὀπίσσω "δυνάμει πάντων μεγάλῃ, διήγειρε δὲ τὸν λαὸν σὺν αὐτῷ. πάλιν δὲ ὅστις μάχην παρὰ ταῖς ναυσὶ ἐγένετο· εἴπες ἂν ἀκαταπονήτως καὶ ἀκοπιάνως ἀλλήλους συναντήσαι ἐν τῷ πολέμῳ· ἔτω προθύμως ἐμάχοντο. τῶν δὲ μαχομένων αὐτῇ ἦν ἡ διάνοια· οἱ μὲν Ἕλλησι "ὅχι ἐπὶ ἐλάμβανον ἐκφυγεῖν ἐκ τῆς κακοῦ ἀλλ' ἀπολέσθαι· τοῖς δὲ Τρώσιν ἠλπίζον ἡ ψυχὴ ἐν ταῖς διανοαῖς ἐκείναις τὰς ναὺς ἐμπρήσειν, ἀποκτείναν δὲ τὰς γυναῖκας Ἕλληνας. ἔτσι μὲν ταῦτα φρονῶντες ἐφίεσαντο ἀλλήλους· ὁ δὲ Ἐκτωρ τῆς πρῶτης τῆς νεῶς ἐπιλάβετο τῆς θαλασσοδόσου, "καλῆς, ταχέως πλεῖστης, ἣτις Πρωτοεισαν ἐκώμισεν εἰς τὴν Τροίαν, ἐκ ἀνεκώμισεν δὲ εἰς τὸ πύσσω εἰς πατρικὴν γῆν. περὶ τῆς νεῶς δὲ τῆς αἰετῆς καὶ οἱ Ἕλληνας δέκοντο ἀλλήλους ἐκ τῆς ἀνέγγυς. ἐδαμῶς δὲ ἔτσι τῶν τόξων τὰς βολὰς περιέμενον ἀπὸ τῶν ἀκοντίων, "ἀλλ' ἔτσι ἐκ τῆς στήνγγυς ἐκείνη, μέγα ψυχὴν ἔχοντες, ὅστις δὴ πλέκει καὶ ἀξίνας ἐμάχοντο καὶ μεγάλους εἴρει καὶ δόρυσιν ἀμφοτέρωθεν. πολλὰ δὲ εἴφη κάλλις σιδηρόδετα, μεγάλας λαβὰς ἔχοντα, ἄλλα μὲν ἐκ τῆς χειρὸς χαμαὶ ἐπέπεσον, ἵτις δὲ ἀπὸ τῶν ὤμων "τῶν μαχομένων ἀνδρῶν περιεβόετο δὲ τῷ αἵματι ἡ μέλαινα γῆ. ὁ δὲ Ἐκτωρ ἐπὶ τῆς πρῆτης ἐπιλάβετο, καὶ συνιχρὴν τὸ ἀκροβόλιον ἐν ταῖς χερσὶ κρατῶν, καὶ τοῖς Τρώσιν παρεκλείετο. "κομίσαιτε πῦρ, ὅτι δὲ καὶ αὐτοὶ συνηγμένοι ἐνεργεῖτε τὴν μάχην. τὰ τῶν ἡμῶν ἐντὶ πάντων ὁ Ζεὺς ἀξίαν ἡμέραν παρέχε, "τὰς ναὺς λαβεῖν αἵτινες ἐνταῦθα τῶν θιῶν μὴ βελομένων ἐλθόντων, πολλὰς βλάβας ἡμῖν ἐποίησαν τῇ ἀβελλίᾳ τῶν γεράτων, οἵτινες με βελομένον πολεμεῖν ἐν ταῖς μεγάλας ναυσὶν ἐμὲ τε αὐτὸν ἐκώλυον καὶ τὸν λαόν ἐπείχον, ἀλλ' εἰ καὶ τότε

752 ἐνεπείθετε τὰς διανοίας ὁ μεγάλους Ζεὺς "τὰς ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς διεγείρει καὶ παρακαλεῖ." ἔτις εἶπεν, αὐτοὶ δὲ δὴ πλείονος ἐπὶ τοῖς "Ἕλλησιν ὤρησαν. ὁ δὲ Ἄϊας ἐκεῖ ἐκατέρει — κατεπονέτο γὰρ τοῖς βέλεσιν —, ἀλλ' ἐπανεχώρει μικρὸν ὑπολαμβάνων ἀποθανέσθαι ἐπὶ τῷ πόδῳ ἔχον ὑποπόδιον, ὑπέλειπε δὲ τὰ στανιδώματα 753 οἷς νείας, "ὅπως δὴ ἔστος εἰσῆκει ἐπιτηρῶν, τῷ δὲ δόρατι διὰ παντὸς τῶς Τρώας ἀπεσώβει τῶν νεῶν ὅσας κορίζοι καυσικὸν πῦρ. αἰεὶ δὲ καταπληκτικὸν βοῶν τοῖς "Ἕλλησι παρακινεῖτο. "ὦ προσφιλέστατοι ἀνδρεῖοι "Ἕλληνες, θεράπευται τῷ πολέμῳ ἀνδρεῖοι ἔσεσθαι προσφιλέστατοι, ὑπομνή- 754 σθητε δὲ τῆς τῷ πολέμῳ δυνάμεως. "ἢ ἔτιρος τινὰς οἴομαι εἶναι βοηθὸς εἰς τὰ μετὰ ταῦτα ἢ πολεμικὸν τεῖχος,

ὅπερ ἂν τοῖς ἀνδράσι τὸν θάνατον ἀποδιώξῃ; ἔδραμε ἔγγυς πόλις πύργοις ἡσφαλισμένη, δι' ἧς ἀμυνόμεθα τοῖς πολεμίοις, δῆμον ἔχοντες δυνάμενον βοηθῆσαι τοῖς μένοις· ἀλλ' ἐν τῇ πεδιάδι τῶν Τρώων τῶν ἐπιμελῶν θα τῆς πατρικῆς γῆς. διὸ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν καὶ τῷ χεσθαι ἢ σωτηρία, οὐκ ἐν τῷ πράσσει εἶναι τῷ πόλεμῳ. εἶπε καὶ ἀκατασχίτως ὁρμῶν ἐπεδίωκε τῷ δὲ δόρατι ὅσας δὲ ἐκ τῶν Τρώων ἐπὶ τὰς βαθείας νείας ἦσαν σὺν πυρὶ καυσικῷ εἰς χάριν τοῦ "ἑκτορος παρορμήσθαι. δώδεκα δὲ ἔμπροσθεν τῶν νεῶν ἐκ τοῦ οὐνοῦ ἔτρωσεν.

II. ΠΑΤΡΟΚΛΕΙΑ.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ 1. Πι Πάτροκλον ἐπεφην "Ἀχῆϊον "ἑκτορος ἀλγυῖ.

2. Πατρόκλην δεσφόντι "Ἀχιλλεύς ἐπιτρέπει τὴν αὐτοῦ πανοπλίαν ἀναλαβεῖν καὶ τὸς Μυρμιδόνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον οἱ δὲ ἐξελθόντες ἔτρωσαν τὸς Τρώας. Πάτροκλος δὲ Σαρπηδόνα τὸν Αἰῶς ἀναιρεῖ, τὸν παρῆγορον ἑταῖρον τοῦ "Ἀχιλλεύς ἀνελόντα Πηδασαν. ἔπειτα δὲ Πάτροκλον "ἑκτωρ ἀναιρεῖ πληγέντα πρότερον ὑπὸ Εὐφρόβου, Ἀπόλλωνος ἀφελόμενον τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ.

Οὕτως οἱ μὲν περὶ τῆς εὐκαθέδρου νεῶς ἐμάχοντο ὁ δὲ Πάτροκλος τῷ "Ἀχιλλεῖ πυρίζατο τῷ βουσιεῖ τῶν λαῶν πολλὰ δάκρυα ῥέων, καθάπερ κρήνη πολύνδρος ἥ τις 549 ὕψηλῃς πέτρας μέλαν καταχεῖ ὕδωρ. "τίστον δὲ ἰδὼν ἠλέησεν ὁ ταχύπους καὶ ἔνδοξος "Ἀχιλλεύς, καὶ φωνήσας πρὸς αὐτὸν λόγους ταχέως ἔλεγε. "εἰ δὴ ποτε κλαίεις ὦ Πάτροκλε καθάπερ γυνὴ μικρά, ἥ τις ἕμα τῇ μητρὶ πορευομένη 40 λαβεῖν αὐτὴν παρακαλεῖται τῷ ἡματίῳ προσφύσασα, καὶ 10 σπένδουσιν αὐτὴν κωλύει, "δακρύουσα δὲ πρὸς αὐτὴν βλέπει ὥς ἂν ἀναλάβῃ. ταύτῃ ὅμοιος ὦ Πάτροκλε ἔρρυφον ἐξέεις δάκρυον. ἢ τι τοῖς Μυρμιδόσιν ἐμφανίζεις καὶ ἐμοὶ αὐτῷ, ἢ πῶς τινα ἀγγελίαν ἀπὸ Φιδίας ἤκασας μόνος; ἦν δὲ ἔτι 45 ἄρμασι τὸν Μυρμιδόνων τὸν τῷ "ἑκτορος νείον, "ἦν δὲ καὶ ὁ τῷ Ἀλκιβίουδῃ υἱὸς ὁ Πηλεΐδης ἐν τοῖς Μυρμιδόσιν, περὶ ὧν ἀμφοτέρων ἂν λυπηθῆμεν ἀποθανόντων. ἢ σὺ ὑπὲρ τῶν "Ἑλλήνων θρηναῖς, ὅπως ἀπόλλυνται ἐπὶ ταῖς βαθείαις νηυσὶν ἔνεκα τῆς αὐτῶν παραβάσεως; ὁμολογεῖ καὶ μὴ κρύπτει τῷ 20 οἶδ', ἵνα γινώμεν ἀμφοτέρω. "πρὸς τίστον δὲ βαρείως ἐξέρ- 50 ζων εἶπεν ὁ ἱππικὸς Πάτροκλος "ὦ Πηλεΐδης υἱὲ "Ἀχιλλεῦ, μεγάλως ἰχυρότατε τῶν "Ἑλλήνων, μὴ μέμψῃς τοιαύτη γὰρ λύπη περιεκύκλωσε τὸς "Ἕλληνας. ἔτοι μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅποσοι πρότερον ὑπῆρχον ἄριστοι, ἐν ταῖς νηυσὶ κίενται 55 βέβλητοι καὶ τετρωμένοι. "βέβληται μὲν ὁ τῷ Τυδείδῃ υἱὸς ὁ γυναικὸς Διομήδεος, τετρωδὲ καὶ ὁ "Ὀδυσσεὺς ὁ τῷ δόρατι ἔνδοξος καὶ ὁ "Ἀγαμέμνων, πέπληται δὲ καὶ ὁ Εὐρύπυλος κατὰ τὸν μηρὸν τῷ βέλῃ. τίστον μὲν οἱ πολλὰ φάρμακα ἔχοντες ἱατροὶ ἐπιμελῶνται τὰ ἔλκη θεραπεύοντες· σὺ δὲ ἀκαμψῆς 30 γόγγυς "Ἀχιλλεῦ. "μνηστὴρ ἂν ἔμει τοιαύτη ἐπιλάβῃ ὀργή, ἣν σὺ ἐπὶ πολλὰ κατέχεις. ὦ ἐπὶ κακῷ τὴν ἀνδρείαν ἔχων, τίς ἐκ σῶ ἑταίρου ὤρησεν εὐροὶ μεταγενέστερος, ἔαν περ μὴ τοῖς "Ἕλλησι τὸν ἀρετῇ ὕλεθρον ἀποσοβῆσης; ὦ ὠμό-

τατε, ἔδαμῳς σοι πατὴρ ὑπῆρχεν ὁ ἱππικὸς Πηλεΐδης 55 μῆτηρ ἡ Θέτις· ἢ καταπληκτικὴ δὲ σε ἔτεκε θάλασσαν; αἱ ὑψηλαὶ πέτραι, οὗτοι σοὶ ἢ ψυχὴ ἐξὶ σκληρά. ἂν δὲ ταῖς σαῖς διανοίαις μαντεῖαν ἐκκλίνῃς καὶ πῦρ τὰ Ἀχαιοὶν τινα εἶπεν ἢ σεβασμὴ μῆτηρ, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ πρόθυμον ταχέως, ἅμα δὲ τὸν λοιπὸν λαὸν δὸς τῶν Μυρμιδόνων, 40 ὁδὴν πῶς τις σωτηρία τοῖς "Ἕλλησι γένηται. "δὸς δὲ μοι τῶν ὁμοίων τὰ σά ὕπλα καθοπλισθῆναι, ἔαν πῶς με σοὶ δούλω- 50 τες ἀποσῇσιν τῷ πολέμῳ [οἱ Τρῶες, ἀναικύνουσιν δὲ αὐτὸν πολεμικοὶ υἱοὶ τῶν "Ἑλλήνων καταπονέμενοι· ἢ ἀπάσαντες δὲ τῷ πολέμῳ παρὰ μικρὰν ῥοπὴν γίνονται.] ῥαδίως δὲ αὐτὸν 45 ἀκόπως τὸς κεκοπωμένους ἄνδρας τῷ πολέμῳ "δακρύου- πρὸς τὴν πόλιν ὑποδεν τῶν νεῶν καὶ τῶν σκηνῶν. εἶπε παρακαλῶν ὁ ἀφρονέστατος· ὄντως γὰρ ἐμὲ λαν αὐτῷ θάνατον χαλεπὸν καὶ μοῖραν παρακαλεῖν. τὸν δὲ μεγάλως ἀγανακτήσας εἶπεν ὁ ταχέως "Ἀχιλλεῦ. "φῶ μοι ὦ εὐγενέστατε Πάτροκλε, ὅπατον ἀπρηθῆναι 50 ἔτε μαντείας φροντίζω ἥντινα ἐπίστανται, ὅτε τί μοι παρὰ τῷ Αἰῶς ἀπήγγειλεν ἢ σεβασμὴ μῆτηρ· ἀλλ' αὐτὴν ἢ λύπη εἰς τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν ἀφρικνεῖται, ἥντινα δὲ τὸν ὅμοιον ἀνὴρ ἐθέλει ἀποστρέφειν καὶ τὴν τιμὴν πᾶν 55 ἀφελέσθαι, ὅπου ἂν τῷ κρατεῖν προέλθῃ. "δεινὴ λύπη μοι ἐστίν, ἐπειδὴ ὠδυνήθην τῇ ψυχῇ. τὴν κόρην ἦν δὴ μοι τιμὴν ἐξαίρετον ἔδωκαν οἱ "Ἕλληνες καὶ τῷ ἐμῷ δόρατι ἐκ τῆς τῆς πόλιν καλῶς τετιχισμένην πορθέσας. ταύτην 60 ἄρμας υἱὸς ὥσπερ τινὰ ἱππικὸν ἐξ ἄλλης χώρας ἐλθόντα ἦν ἀδιαλείπτως ὀργίζεσθαι ἐν ταῖς διανοίαις. κατὰ τὴν σάμην δὲ πρότερον τὴν ὀργὴν καταπαύσασθαι, ἀλλ' ἔτι καὶ καὶ τὰς ἐμὰς νείας παραγένηται ἢ ταραχὴ καὶ ὁ πόλεμος. καὶ δὲ

τοῖς μὲν ὅμοις τὰ ἐμὰ περικαλλῆ ὑπλά ἐνδύσαι, "προηγῶ
δὲ τοῖς Μυρμιδόσι τοῖς φιλοπολέμοις μάχεσθαι, ἐπειδὴ τὸ
μέλαν τῶν Τρώων πληθὺς περιεκύκλωσε ταῖς ναοῖν ἰχθυ-
ρεῖς, οἱ δὲ ἐν τῷ αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης ἐγράφησαν γῆς
ὀλίγην μοῖραν κατέχοντες οἱ Ἕλληνες, τῶν δὲ Τρώων τὸ πλεόνθος ἔβαν ἐνηλθε "μετὰ θάρσους· ἡ γ' εἰς τῆς ἑμῆς περι-
κεφαλίας βλέψει τὰ ἐμπρόσθια ἐκ τῆς συνέγγυς λαμπρού-
σης· τάχα ὦν φεύγοντες τὰς διαβάσεις πληρώσωσι νεκρῶν,
ἐάν μοι ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων προσηνῶς ἀποδέξοιτο. νῦν
δὲ περὶ τὸν στρατὸν μάχομαι. ἡ γ' εἰς τῆς υἱοῦ Τυδείδου Διομήδεος
ἐν ταῖς χερσίν "ἐνθυσιαστικῶς ὄρουσιν τὰ δόρυ ἀποσο-
βήσουσι τῶν Ἑλλήνων τὸν ὕλεθρον. ἑδάμωδός τις τῇ Ἀγα-
μέμνονος φωνῇ ἤκσον φωνήσαντος ἐκ τῆς ἐχθρᾶς κεφα-
λῆς· ἀλλὰ τῷ ἀνδροφόνῳ Ἐκτορος τοῖς Τρωσὶ κελαινότεος
περιχηλῆ, οἱ δὲ πολλῷ θοροῦσθαι ἵπασαν πεδιάδα κατέχουσιν
ἐν κινήσει τὰς Ἑλληνας ἐν τῇ μάχῃ. "ἀλλὰ ἢ ἔτιος ὧ Πα-
τρόκλει ἐκ τῶν νεῶν τὸν ὕλεθρον ἀποδιώκων ἔλθῃ κρα-
ταιῶς, μή δὴ διὰ πυρὸς καιόμενος τὰς ναῦς ἐμπρησῶσι καὶ
ἀφίλων τὴν προσφιλῆ ἐπάνοδοι. πέισθαι δὲ καθῶς σοι τῷ
λόγῳ τὸ πέρας ἐν ταῖς διανοαῖς ἐμβάλλω, ὥπως ἐν μοι τι-
μὴν μεγάλῃ καὶ δόξαν λάβοις "παρὰ πάντων τῶν Ἑλλή-
νων, οἱ δὲ τὴν περικαλλῆ κόρην εἰς τέπιδω ἀνοκαταστή-
σωσι, προσποιώσονται δὲ καὶ τὰ λυμπρά δωρεά. ἐκ τῶν νεῶν
ἀπείλας ἔλθῃ πάλιν· ἐάν δὲ δή σοι παράγοι δόξαν λα-
οῦ, ὁ μεγαλόκυτος ἀνὴρ τῆς Πριάς, μηδαμῶς σὺ χωρὶς
μου προθυμῶς πολεμεῖν "τοῖς φιλοπολέμοις Τρωσίν· ἀτι-
μότερον δέ με ποιήσει, μηδὲ σεμνυνόμενος τῷ πολέμῳ καὶ
τῇ μάχῃ τὰς Τρώας φρονέων ἐπὶ τὴν Πύλον προηγεῖσθαι,
μή τις τῶν θεῶν ἀπὸ τῆς Ὀλύμπου τῶν αἰὲ παρχόντων
ἐμποδῶν εἴη· πάντα γ' ὅστις ἀγαπᾷ ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων.
"ἀλλ' εἰς τέπιδω ἀναστρέψαι, ἐπειδὴν σωτηρίαν ἐν
τοῖς ναοῖς ποιήσει, τάτους δὲ ἄρες κατὰ τὸ πεδίον μάχεσθαι.
ἔειπε γ' ὧ πάτερ Ζεὺ καὶ ὧ Ἀθηναῖ καὶ ὧ Ἀπολλών μήτε
τῶν Τρώων τις τὸν θάνατον διαφύγει ὅπουτοι εἰσὶ μήτε
τις τῶν Ἑλλήνων, ἡμεῖς δὲ διαφύγομεν τὸν ὕλεθρον,
ὥτως μόνον τὰ μεγάλα τῆς Τροίας τύχη διαδοίμεν."
ἔτιος οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον. ὁ δὲ Αἴας
ἔκειτο ἐκατέρῃ· συνείχετο γ' τοῖς βέλεσσιν· ἑδάμαζε γ' αὐ-
τὸν ἡ τῷ Αἰῶς βελλῇ καὶ οἱ λαμπροὶ Τρῶες ἀκοντίζοντες.
φοβερά δὲ ἡ περὶ τοῖς κροτάφοις λαμπρὰ "περικεφαλαία
τεντωμένη φόφος ἐποίει, ἐτύπτετο δὲ αἶψα κατὰ τὰ εὐκα-
τασκύνεσα προμετωπίδια. οὗτος δὲ τὸν ἀριστερόν ὤμον
ἔκτανεν ἀκίνητον ἔχων αἶψα τὴν ἀσπίδα τὴν ποικίλην· ἐκ
ἰδόναντο δὲ περὶ αὐτῷ διασεῖσαι ὠθέντες τοῖς βέλεσσιν.
αἶψα δὲ τῷ χαλεπῷ συνείχετο ἄθματι κατ' αὐτὰ δὲ ὁ ἰδὼς
πανταχόθεν ἐκ τῶν μελῶν πολὺς κατέβη· οὐδαμῶς δὲ
ἔβαν ἀπαρνέσθαι, πανταχῶς δὲ κυκλὸν τῷ κακῷ διεδίχετο.
ἔπειτα μοι ὦ Μῆνοι αἰ τὰ τῆς Ὀλύμπου οἰκῆσαι αἰθέματα
ποῖον τρόπον ἐν πρώτοις τὸ πῦρ ἐν ταῖς ναοῖς τῶν Ἑλλή-
νων ἔτισεν. ὁ Ἐκτορ τῷ Αἰάντος τὸ μέλιτον δόρυ πλη-
θύον παρασχάς "ἔφηξε τῷ μεγάλῳ ἔϊφει παρὰ τὸ ἄκρον
ἐπιδορατίδος ὑπῆεν, ἔξ ἐναντίας δὲ ἔκοψε. τότε μὲν
ὁ Τελαμώνιος Αἴας ἐκίνοι μεταίως ἐν τῇ χειρὶ τὸ κύλο-
πον δόρυ· πόρθῳ δὲ ἀπ' αὐτῆς ἡ σιδηρὰ ἐπιδορατὶς χαμί-
ῃ ῥησε πεισθῆσαι. ἔγνω δὲ ὁ Αἴας κατὰ τὴν ψυχὴν τὴν ἄπο-
λογον καὶ ἐφοβήθη "τὰ τῶν θεῶν ἔργα, οἱ δὲ τελείως ἐπι-
κόπτει τὰ βελούματα τῷ πολέμῳ Ζεὺς ὁ ἐν ὕψει βροντῶν,
τοῖς δὲ Τρωσὶ τὴν νίκην παρέχων. ἐπαγεῖται δὲ ἐκ τῶν
βελῶν· οἱ δὲ ἐνέβαλον κυκλικὸν πῦρ ἐν ταχείᾳ νηΐ· ταῖς
τῆς δὲ ταχείως κατεχύθη δυσκατάσβεστον πῦρ. ἔτιω παρὰ
τὴν πρόνυμφον ταύτης τὸ πῦρ ἐνήργει· ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς "τὰς
μηρὸς πλῆξας πρὸς τὸν Πάτροκλον εἶπεν "διεγέρσθην ὧ
εὐγενέστατε Πάτροκλε ἱππικί. βλέπω δὴ παρὰ ταῖς ναοῖς
πυρὸς κυκλικὴ ὄρη, ἵνα μή τὰς ναῦς λάβωσι καὶ ἔλκετι
σωτηρία ἔξει. ἐνδύσαι δὲ τὰ ὑπλά τάχιον· ἐγὼ δὲ τὸν λαόν
παρορμήσω." ἔτιος εἶπεν· ὁ δὲ Πάτροκλος ὠπλήζετο τῷ
εὐνῇ σιδηρῷ. ἐν πρώτοις μὲν τὰς κνημίδας περὶ ταῖς
κνήμαις ἔθηκεν τὰς καλλίστας, ἀργυροῖς ἐπικαλύμμασι τῶν
σφυρῶν ἡρμοσμένας· ἐκ δευτέρως δὲ θώρακα ἐν τοῖς στήθε-
σιν ἐνεδύσατο πεποικιλμένον λαμπρὸν τῷ ταχέποδος Ἀχιλ-
λέως. "περὶ δὲ τὰς ὤμους ἔθετο ἔϊφος ἀργυρῆς ἥλως ἔχον
σιδηρῶν, μετὰ ταῦτα δὲ ἀσπίδα μεγάλην καὶ δυνατήν. ἐπὶ
δὲ τῇ κεφαλῇ περικεφαλαιὴν εὐκατασκευάστον ἔθηκεν ἱπ-
πέας τρίχας ἔχουσαν· φοβερόν ὁ λόφος ἐπεράνωθεν ἐσέτετο.
ἐκλαβε δὲ ἰχυρὰ δόρατα, ἃ ταῖς χερσίν αὐτῷ ἤρμοστον. "τὸ
δόρυ δὲ ἐκ λαβῆς μόνον τῷ ἀμείπτῳ Ἀχιλλεῶς τὸ βαρὺ
καὶ μέγα καὶ ἰχυρόν· τότε γ' ὅτε ἠδύναντο ἄλλοι τῶν Ἑλλή-
νων κινεῖν, ἀλλ' αὐτὸ μόνος ἠδύναντο σῖσαι ὁ Ἀχιλλεὺς,
τὴν ἐκ Πηλίου ὄρους ἄσαν, ἣν τῷ προσφιλεῖ πατρὶ ἔχαρι-
σται ὁ Χείρων, ἐκ τῆς κορυφῆς τῆς Πηλίου ὄρους τεμνὼν εἰς
ἀνάκρατον εἶναι τὸν ἀνδρείου. "τὸν δὲ Αὐτομέδοντα τοῦς
ἵππους ταχείως ζευγνύναι ἐκέλευσεν, ὃν μετὰ τὸν ἀνδρείον
Ἀχιλλεὺς εἴματα κατὰ πολὺ, πιστότατος δὲ αὐτῷ ὑπήρχεν ἐν
τῇ μάχῃ μέναι τὴν ἀπειλήν. τότε καὶ ὁ Αὐτομέδων ὑπὸ
τὸν ζυγὸν ἤγε τὰς ταχείας ἵππους τὸν Ξάνθον καὶ τὸν Βά-
βολον, οἵτινες ὁμοίως ἀνέμου ἐπείναντο. "τέτους ἔτεκε τῷ
Ζεφύρῳ ἀνέμῳ ἡ ταχυτήρ Ἀραια βασκομένη ἐν τῷ λι-
μῶνι παρὰ τὸν ῥῆν τῷ Ὠκεανῷ. ἐν δὲ ταῖς ἔξω τῷ ζυγῷ
ἡμίαις Πηδάσων τὸν κρείτατον ἡμίον, ἃν δὲ τῷ Περίωνος
λαβὼν τὴν πύλιν ἤγαγεν ὁ Ἀχιλλεὺς· ὥς καίπερ θνητός
ἐπηκολούθει τοῖς ἀθανάτοις ἵπποις. "τὸς δὲ Μυρμιδό-
νας ἐπιπορευόμενος καθώπλισεν ὁ Ἀχιλλεὺς πάντας κατὰ
τὰς σκηρὰς σὺν ὅλοις· οἱ δὲ ὥσπερ λέκαι ὡμά ἐθάνον-
τες — ἐν ταῖς περὶ τὰς διανοαῖς πολλῇ δύναμις· οἵτινες
ἐλαφον μεγαλόκυρων ἐν τοῖς ὕψει σπαράξαντες ἐθάβαιν·
κοὴν πᾶσι δὲ περὶ τὰς σταγόνας τὸ πύρρον αἶμα· "καὶ αὐταὶ
κατὰ ἄγλας πορεύοντο ἀπὸ πηγῆς μέλαν ὕδωρ ἐχο

τῷ ταχύποδος Ἀχιλλεύς ἔσπευδον. ἐν τέτοις δὲ ἔσται ὁ
πολεμικός Ἀχιλλεύς παρορμῶν τὰς τὴν ἵππου καὶ τὰς ὀπλί-
τας ἄνδρας. πενήκοντα ὑπῆρχον ταχέαι αὐτὸς αἰς τισὶν
ὁ Ἀχιλλεύς εἰς τὴν Τροίαν ἐπεσάτει ὁ τῷ Αἰὶ προσφιλέσθαι.
170 ἐν ἐκείῃ δὲ πενήκοντα ἦσαν ἄνδρες ἐπὶ ταῖς καθέδραις
αὐταῖς· πέντε δὲ ἄρχοντας ἐποίησεν ἐν αἷς τισὶν ἐθάρρει
διατάττειν· αὐτὸς δὲ μεγάλως κρατῶν ἐβασίλευε. τῆς μὲν
μῆς τάξεως ἦγετο Μενέαιος ὁ ποικιλοθώρας υἱὸς Σπερ-
175 χεῖα τῷ ἐκ Αἰὶος πεπτωκότος ποταμῷ Θεσσαλίας, ὃν ἔτι-
κεν ἢ τῷ Πηλῆος θυγάτηρ ἢ καλλίση Πολυδώρου Σπερ-
χεῖα τῷ γενναίῳ γυνὴ θεῶν συγκοιμηθεῖσα, κατ' ἐλπίσιν
δὲ Βώρῃ τῷ Περιφρεως υἱῷ, ὃς δὲ φανερώς συνφέρει πα-
ρέχων πολλὰ δῶρα. τῆς δὲ ἐτέρας τάξεως Εὐδωρος ὁ πο-
180 λεμικός ἦγετο, ὃ ἐκ νομιζομένης γεννηθεὶς παρθένῃ, ὃν
ἔτεκεν ἐν τῷ χορεύειν ἢ καλλίση Πολυμήλα ἢ Φύλαντος
θυγάτηρ. ταύτης δὲ ὁ ἰχυρὸς Ἑρμῆς ὁ τὸν Ἀργον φο-
νεύσας ἠρώσθη, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδὼν ἐν ταῖς ἡδούσαις
ἐν τῷ χορῷ τῆς Ἀρτέμιδος τῆς χρυσοτάξου, τῆς κνηγε-
τικῆς· εὐθείας δὲ εἰς ὑπερίσπον οἴκημα ἀνελθὼν παρέκει-
185 μηθῇ λάθρη· Ἑρμῆς ὁ ἄκακος, παρέχε δὲ αὐτῇ λαμπρόν
υἱὸν τὸν Εὐδωρον, περὶ τὸ τρέχειν μὲν ταχὺν καὶ πολέμ-
ικόν. ἐπειδὴ δὲ τῶτον ἢ λογιότρια Εὐλήθρια, ἢ μοῦσα
περὶ τὰς τέκας, ἐξήγαγε πρὸς τὸ φῶς καὶ τὰς τῷ ἡλίῳ εἶδεν
αὐγὰς, ταύτην μὲν τῷ Ἐχέκλῃ ἢ ἰχυρὰ δύναμις τῷ υἱῷ
190 Ἀκτορος ἠγάγετο πρὸς τὰ οἰκήματα, ἐπειδὴ παρέχε πολ-
λὰ δῶρα· τῶτον δὲ ὁ Φύλας ὁ πρεσβύτερος καλῶς ἔτρεφε
καὶ ἐπεμελεῖτο, φιλοφρονέμενος καὶ ἀγαπῶν ὥσπερ ἑαυτοῦ
υἱὸν ὄντα. τῆς τρίτης δὲ Πείσανδρος ὁ πολεμικός ἦγετο,
ὁ Μαιμάλα υἱός, ὃς πᾶσι τοῖς Μυρμιδόνειν εὐπρεπῆς ἦν
195 ἐν τῷ μάχεσθαι τῷ δόρατι μετὰ τὸν τῷ Ἀχιλλεύς ἐταῖ-
ρον. τῆς δὲ τετάρτης ἦγετο ὁ πρεσβύτερος καὶ ἱππικός Φοῖ-
τις, τῆς δὲ πέμπτης ὁ Ἀλκιμέδων ὁ τῷ Αἰὶοκῆος ἡμι-
πτος υἱός. ἐπειδὴ δὲ πάντας ἡμῖα τοῖς ἡγεμόσιν ὁ Ἀχιλ-
λεὺς ἔθηκε καλῶς διαχωρίσας δυνάμειν λόγον ἐντελεῖσθαι.
200 ὁ Μυρμιδόνες, μηδαμῶς μοι τις τῶν ἀπειλῶν ἐπιλα-
θέσθω, ὡς ἐπὶ ταῖς ταχέαις ναυσὶν ἡπειλάτε τοῖς Τρωσὶν
ὑπὸ πάντα τὸν τῆς ὀργῆς καιρὸν, καὶ ἐμὲ φεσθὲ με ἔκαστος.
ὁ ἄγνωμον Πηλῆος υἱός, τῇ γολῇ ἄρα σε ἢ μήτηρ ἔτρε-
φεν. ἀστυπαθεῖς, ὃς πᾶσι ταῖς ναυσὶ κατέχεις ἄκοντας
205 τὰς ὀπλίτας. εἰς τὰς οἴκους σὺν ταῖς ναυσὶ πορευθῶμεν
ταῖς θαλασσοπλοῖς πάλιν, ἐπειδὴ σοὶ ἔγω κακὴ ὀργὴ τῇ
ψυχῇ ἐνέπτεσε. ταῦτα παρορμῶντες συνεχῶς ἔλέγετε. νῦν
δὲ πεφανέρω τῆς κατὰ τὸ πλῆθος μάχης τὸ μέγα ἔργον,
ῆς πρότερον ἐπεθυμεῖτε, ὅπως τις θανάτην ψυχὴν ἔχων
210 τοῖς Τρωσὶ πολεμείτω. ἔτιωσ ἐπὶ δὴν διήγειρε τὴν δύνα-
μιν καὶ τὴν προθυμίαν ἐκείνη. μᾶλλον δὲ αἱ τάξεις ἡρώ-
αθησαν, ἐπειδὴ ἤκουσαν τῷ βασιλέως. ὥσπερ δὲ οὔτε τοῖχον
ἡνὲρ ἀρμύσει συνεχέσι λίθοις οἰκήματος ὑψηλῆς, πλοῦς τῶν
ἀνέμων ἐκκλίνων, ἔτιωσ ἡρώσθησαν αἱ τὰ περικεφαλαῖα
215 καὶ ἀσπίδες αἱ ὀμφαλὰς ἔχουσαι. ἀσπίς δὲ ἀσπίδα ὑπεσθῇ-
ριζε, περικεφαλαῖα τὴν περικεφαλαίαν καὶ ἀνὴρ ἄνδρα

ἦπτοντο δὲ αἱ περικεφαλαῖαι τοῖς λαμπροῖς λόφοις πο-
μῶν· ἔτιωσ συνεχῶς ἐπ' ἀλλήλοις ἔστησαν. ἔμπροσθεν αὐ-
πάντων δύο ἄνδρες καθωπλίζοντο, ὃ τὴν Πάτροκλος καὶ
220 Ἀντομέδων, μὴν προθυμίαν ἔχοντες ἔμπροσθεν τῶν
μυδόνων πολεμείν. ὁ δὲ Ἀχιλλεύς ἀπέβη πορευθῆναι
τὴν σκηνήν, ἀνέφρε δὲ τῆς κιβωτῆς τὸ σκέπασμα, καλῶς
καὶ ποικίλης, ἦν αὐτῷ ἢ λευκόπης Θέτις ἰδῆκεν ἐπὶ τῇ
νεῶς ἐπιφρέεσθαι, καλῶς πληρώσασα χιτώνων χλαῖνών
225 σκεπτόντων ἀπὸ ἀνέμων καὶ δασέων ταπήτων. ἔκαστος δὲ αὐτῶν
ποτήριον ἦν κατεσκευασμένον· ἑδῆς ἕτερος ἦν ἀνδρῶν
τῶτον ἔπινεν ἐξ αὐτῆς γλυκὴν οἶνον, ἔτι τὴν ἰσπερὶ θύ-
πλῆν τῷ Αἰὶ πατρὶ. τῶτον δὲ τότε ἐκ τῆς κιβωτῆς ἔβη
ἐκαθάρισε τῷ θυμιάματι ἐν πρώτοις, μετὰ ταῦτα δὲ αὐτὸς
230 καλῶς ἔσκαψε ἑαυτὸς τῷ ὕδατος. ἔνιπαιτο δὲ καὶ αὐτὸς
χίτῳ, ἠντλησε δὲ ἐκ τῶν οἶνων· ἠντλησε δὲ μετὰ ταῦτα
εἰς ἐν τῷ μέσῳ τῷ περιφράγματος τῆς σκηνῆς, ἔκαστος
δὲ τὸν οἶνον· εἰς ἑαυτὸν ἀναβλέψας· ἔκαστος δὲ τὸν
πόμεινον τοῖς κεραυνοῖς Αἰῶ. ὁ Ζεὺς βασιλεὺς, ὁ ἐν
δῶνι τιμώμενος, Θεταλικῆς, πόρῳ οἰκῶν, τῆς Αἰακῆς
235 βασιλεύων τῆς κακῆς χειμῶνος ἐχέουσης· οἱ δὲ Σέλλοι
σοὶ οἰκῶσιν οἱ ἱερεῖς, οἱ ἀνιπτοὶ τοῖς ποσὶ καὶ χαρμῶν
μυνοὶ. ἐάν ποτε ἐμὸν λόγον ἤκουσας ἐδῶκεν, ἔμεινεν
μῆσας, μεγάλως δὲ ἔβλαψας τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων,
τὰ νῦν ἐτι μοι τῶτον τελείωσον τὸ ἐπιθύμημα. ἐγὼ μὲν
240 αὐτὸς προσμένω ἐν τῷ ἄδρασματι τῶν νεῶν· ἄλλοι
θιγάποντα πέμψω μετὰ πολλῶν Μυρμιδόνων μάχης
τέτρω δόξαν ἡμῶν πρόπεμψον ὃ μεγαλόφρων Ζεὺς, πᾶσι
θάβοντον δὲ αὐτῇ τὴν ψυχὴν ἐν ταῖς διανοαῖς, ὅπως
ὁ ἔκτωρ γνῶσθαι ὅτι ὄντως καὶ μόνος ἐπὶ τῷ πολέμῳ
ἡμέτερος θιγάπων, καὶ τότε αὐτῇ χεῖρας ἀκαταμάχη-
245 ἐν θυσιαστικῶς ὀρμῶσιν, ὅπως ἂν ἐγὼ πέμψω πρὸς
συμπλοκὴν τῷ πολέμῳ. ἐπειδὴ δὲ ἀπὸ τῶν νεῶν τὴν
χρὴν καὶ τὴν τυρῆν διώξῃ, ἀβλαβὲς μοι μετὰ ταῦτα
τὰς ταχέας αὐτὸς παραγένοιτο σὺν πᾶσι τῶν δούλων
τοῖς πολεμικοῖς ἐταῖροις· ὅπως εἶπεν ἐχέμενος· ἔμει-
250 κῆσεν ὁ βελεντικός Ζεὺς. τῶτον μὲν ἐν ἔδοκεν ὁ παῖς
τὸ δὲ ἕτερον ἀνένευσεν· ἐκ μὲν τῶν νεῶν αὐτῶν ἀποδύ-
τῶν τε πόλεμον καὶ τὴν μάχην ἔδοκε, σωζόμενον δὲ αὐτῶν
σεν ἐκ τῆς μάχης ἐπαυλῆσθαι. ἔτιωσ μὲν θύσας καὶ ἐν
νος τῷ πατρὶ Αἰὶ πάλιν εἰς τὴν σκηνὴν εἰσῆλθε καὶ
255 τῆριον ἀπέθετο ἐν τῇ κιβωτῇ, ἔτιωσ δὲ ἔμπροσθεν
τῆς σκηνῆς· ἐτι δὲ βλάπτο τῇ ψυχῇ ἀβλάπτειν τὸν
καὶ τῶν Ἑλλήνων τὴν χαλεπὴν μάχην. ἔτιωσ δὲ ἡμῶν
γυλοφύχῳ Πατρόκλῳ ἀπαιθέντες ἐπαυλῶντο, ἔως δὲ
Τρωσὶ μεγαλοφρονέοντες ἀπέβησαν. εὐθείως σφῆν ἐν
260 ἀσπίδων ἀδραπέδοντο ἀδράως ἐξόντες· παραδοίς, ὃς παῖδες παυ-
ναι συνήθεις αἱ ἰσπερὶ θύ-
τας, ἄφρονες· κοινὸν δὲ κακὸν πολλοῖς πείθεσθαι, τῶν
ἐάν περ παραρχόμενος τις ἄνθρωπος ὁδοιπρὸς παρρη-
265 σαι ἄκων, ἔτοι δὲ ἰχυρὰν ψυχὴν ἔχοντες· εἰς τὴν
πᾶς πέμψω καὶ βοηθῇ τοῖς ἐαυτῷ τέκτοις. τῶτον

νῆαυμβες ἐταίρας. ὥσπερ δὲ ὅτε ἀπὸ τῆς Ὀλύμπου νέφος
 365 εἰσέρχετο εἰς τὸν ἑρῶνδον αἰθέρος τῆς εὐδίας ἔχοντος, ὅταν
 ὁ Ζεὺς συστροφὴν ἀνέμῳ ποιῇ, ἔτως ἐκ τῶν νεῶν τούτων
 ἰγένειο ταραχὴ καὶ φυγὴ· ὁ δὲ κατὰ τὸ πρέπον διεπέμψεν
 αὐθις. τὸν δὲ Ἔκτορα οἱ ἵπποι ἐξέφερον οἱ ταχύποδες σὺν
 ὅπλοις, κατέλιπε δὲ τὸν λαὸν τὸν Τρωϊκόν, ὃς ἄκοντας ἢ
 370 σφοδρὴν τήφρος ἐκώλυε. "πλεῖστοι δὲ ἐν τῇ τήφρῳ ἔκοντες
 ἄρματα ταχεῖς ἵπποι συνέκλασαν τε ἐν τῷ πρώτῳ ἡμῶν καὶ
 ἀπέλιπον τὰ ἄρματα τῶν δεσποτῶν. ὁ δὲ Πάτροκλος ἐπη-
 κολέετο σφοδρῶς τοῖς Ἕλλησι προσέσσων, κακοποιὰ τοῖς
 Τρωαὶ φρονῶν· οὗτοι δὲ τῇ ταρυχῇ καὶ τῇ διώξει πάσας
 ἔκλυσαν τὰς ὁδούς, ἐπειδὴ διεσκέδασθαι. εἰς ὕψος δὲ ἢ
 375 κόνις ἔσκαρπίζετο ὑπὸ τῶν νεφῶν. ἔτρεχον δὲ οἱ ἄγχορ-
 ποδες ἵπποι ὀπισθόρμητοι πρὸς τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν νεῶν
 καὶ τῶν σκηνῶν. ὁ δὲ Πάτροκλος ὕπερ τὸ πλεῖστον ταρασά-
 μενον εἶδε τὸν λαόν, ἐκεῖ ἤλανεγεν ἐπιπελησάμενος· ὑπὸ
 τοῖς ἄεσσι δὲ ἔκλυον οἱ ἄνδρες ἐπὶ πρόσωπον ἐκ τῶν ἄρ-
 380 μάτων, τὰ δὲ ἄρματα ἀντρέποντο. "εἰς ἐναντίας δὲ ἀνὰ
 τὴν τήφρον ὑπερῆλθον οἱ ταχεῖς ἵπποι εἰς τὸ πρόσω πο-
 ρευόμενοι· προσθυμῆτο δὲ ἡ ψυχὴ τῷ Πατρόκλῳ ὥς βα-
 λείν· τέτορ δὲ ἐξήγαγον οἱ ταχύτατοι ἵπποι. ὥσπερ δὲ ὑπὸ
 385 συστροφῆς πᾶσα ἡ μέλαινα βαρεῖται γῆ ἐν ἡμέρᾳ χειμε-
 ριῇ, ἥνικα σφοδρότατον κατὰγει ὕδωρ ὁ Ζεὺς, ὅποτε δὴ
 ἀνδράσι μνήσας δογιάθῃ, οἵτινες βιαίως ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐκ
 δευθῆς κρίνουν δίκας, ἐξιλάσσει δὲ τὸ δίκαιον τὴν ἐκ θεῶν
 ἐπιστροφὴν καὶ φροντίζοντες· ἐκ δὲ τῶν ὑδάτων οἱ ποταμοὶ
 390 πίνοντες πλημμύρονται φερόμενοι· "πολλὰς δ' ἐξοχὰς καὶ ἀπο-
 κλύσεις τῶν ὀρῶν τότε ἀποτέμνουν αἱ χαράδραι, εἰς δὲ
 τὴν μέλαιναν θάλασσαν μεγάλως ἤχουσι κατερχόμενοι ἐκ
 τῶν ὀρῶν εἰς τὸ κάταντες, ἐλαττέται δὲ τὰ ἔργα τῶν ἄν-
 395 θρώπων· ἔτως ἵπποι αἱ Τρωϊκαὶ μεγάλως ἐξέναζον τρέχου-
 σαι. ὁ δὲ Πάτροκλος ἐπειδὴ τὰς πρώτας ἀπέτεμε τάξεις,
 395 "ὅπισθω ἐπὶ τὰς ναὺς ἀντήλανε εἰς τὰ ὀπίσω πεπτοῖ-
 κίας, . . . τῆς πόλεως] συνεχῶς προθυμῆμενος ἐπιβῆ-
 ναι, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέσον τῶν νεῶν καὶ τῷ ποταμῷ καὶ τοῦ
 ἐρηλῆς τεύχεος ἔκτεινε μεταδιώκων, πολλῶν δὲ εἰσπράττειτο
 δίκην. τότε δὴ τὸν Πρῶτον ἔβαλε τῷ λαμπρῷ δόρατι
 400 κατὰ τὸ σῆθος γυνωθέντα ἐκτὸς τῆς ἀσπίδος, ἔλυσεν δὲ
 τὰ μέλη· ἐκτύπησε δὲ πεσόν. ἔτος δὲ Θέσπορα τὸν Ἥνο-
 πος υἱὸν ἐκ δευτέρου ὀρμήσας — ἔτος μὲν ἐν τῷ εὐκα-
 τασκευάστῳ ἄρματι ἐκάθητο συστροφίς· ἐξελήλυθ' ὅτ' τὴν
 διάνοιαν, ἐκ δὲ τῶν χειρῶν αὐτῆς οἱ χαλινοὶ ἀπελύθησαν
 405 ὅς' ἔτος δὲ παρὰ τὸ δόρατι ἔτρωσε "τὴν δεξιὰν σιαγόνα
 διεπέρασε δὲ διὰ τῶν ὀδόντων αὐτῆς, εἴλεκε δὲ διὰ τῆς δό-
 ρατος λαβῶν ὑπεράνω τῆς περικεφαλαιῆς, ὥς τις ἀνθρω-
 πος ἐπὶ πέτρᾳ προβεβλημένη κυθεζόμενος μέγαν ἰχθὺν
 ἐκ τῆς θαλάσσης ἔξω τῇ ὀρμῇ καὶ τῷ σιδήρῳ ἀγκίστρῳ.
 ἔτως εἴλεκεν ἐκ τῆς ἄρματος τῷ λαμπρῷ δόρατι χαιρόντα
 410 κατέρριψε δὲ ἐπὶ γόμα· πεσόντα δὲ αὐτὸν ἀπὸ λειπὴν ἢ
 ψυχῇ. μετὰ ταῦτα δὲ τὸν Εὐρύαλον ἐφορμῶντα ἔβαλε λίθῳ
 κατὰ τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς· αὐτὴ δὲ πᾶσα διχῶς ἐκλάσθη

ἐν τῇ μεγάλῃ περικεφαλαιᾷ· ἔτος δὲ ἐπὶ πρόσωπον
 γῆ κατέπεσε· περὶ δὲ αὐτὸν ὁ θάνατος ἐχέθη ὁ ψυχῆς
 415 ἄνθρωπος. "μετὰ ταῦτα δὲ τὸν Ἑρμῆα καὶ τὸν Ἀμφότερον
 τὸν Ἐπάλτην τὸν τε Τληπόλεμον καὶ τὸν υἱὸν τῆς Διὸς
 καὶ τὸν Ἐχίον καὶ τὸν Πύρρον καὶ τὸν Ἰφίαν καὶ τὸν Ἑρ-
 καὶ τὸν Ἀργεῖον υἱὸν τὸν Πολυδρείμονα πάντας ἄλλους
 420 καὶ ἑμῖς τῇ πολλῇς τρεφίᾳ γῆ· ὡς δὲ ἐθαύσατο Σαρπη-
 δὼν τὰς ἐταίρας ἀλώεσας ὑπὸ τῶν χειρῶν Πατρόκλου
 Μενoitia υἱὸς ἀποθανόντας, παρεκκελεύετο δὴ τοῖς ἰα-
 τρῶσι προσονεῖδίζων. "αἰδέσθετε ὦ ἄνθρωποι. πῶς γὰρ
 τὰ νῦν ταχεῖς ὑπάρχει. ἐναντίας δὲ ἔλθω ἰγὼ τῶν
 425 ἀνδρῶν, ὅπως γινώσκωμαι ὅστις ἔτος νικᾷ καὶ δὴ πολλοὶ
 εἰσέρχονται τὰς Τρώας, ἐπειδὴ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν
 ἰσχὴν παρέλυσεν." εἶπε δὴ, καὶ ἐκ τῶν ἄρμάτων πᾶσι
 ὅπλοις ἐπέθηκε χαμαί. ὁ δὲ Πάτροκλος ἐκ τῆς τήφρος
 ἐπειδὴ εἶδεν ἐκ τῆς ἄρματος ἐξήλατο. ἔτοι δὲ ὥσπερ
 430 μεγάλωνυχες, ἐπικαμπῇ ῥάμψῃ ἔχοντες, ἐπὶ τῇ ὑψηλῇ
 μεγάλῃ βωόντες μάχοντο, ἔτως ἔτοι κράζοντες καὶ
 λήλων ὤρμησαν. τάς τε ἰδὼν ἠλέησεν ὁ τῷ σκολιῷ
 Κρόνῳ παῖς· πρὸς δὲ τὴν Ἥραν εἶπε τὴν ἀδελφὴν καὶ
 435 ἑγὼν "φεῦ μοι ἰγὼ, ὅποτε τὸν Σαρπηδόνα τὸν πρῶτον
 λίσσεται τῶν ἀνδρῶν μεμνῶντα ὑπὸ Πατρόκλῳ τῷ
 νοτίῳ φονευθῆναι." διχῶς δὲ μοι ἡ καρδία διανοεῖται
 ταῖς διανοίαις προθυμῆμεν, ἡ αὐτὸν ζῶντα ὑπάρχοντα
 440 ἀπὸ τῆς πολυδακρύτης μάχης κατὰθῃμαι ἔξαρχῶς
 εὐεργετῇ πλήθει τῶν Ἀνκίων, ἢ ἀπάρτι ὑπὸ ταῖς
 τῆς υἱοῦ Μενoitia φονευθῆναι ποιήσω." πρὸς τὰς
 ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ἡ εὐφροσύνη καὶ σεβασμὸς
 445 "ὦ φοβερώτατε Κρόνῳ παῖ, ποῖον τὸν λόγον εἶπες,
 θνήσκον ὑπάρχοντα, πάλαι εἰμαρμένον τῇ μοίρᾳ,
 βέβηκεν ἐκ τῆς θανάτου τῆς κακοῦ καὶ ἀνασφραγῆναι. πρῶτον
 450 δὲ πάντες καὶ οἱ ἐμμελῶς οἱ λοιποὶ θεοὶ. ἰγὼ
 περὶ ζῶντα ἔξαποσείλῃς Σαρπηδόνα εἰς τὸν ἑαυτοῦ
 ὕδα μὴ τις μετὰ ταῦτα τῶν θεῶν βεβηθῇ καὶ
 455 πέμπειν τὸν ἑαυτοῦ προσφιλῆ υἱὸν ἀπὸ τῆς ἰσχυρῆς
 πλείστοι γὰρ περὶ τὴν μεγάλην πόλιν Πριάμῳ μάχοντι
 τῶν ἀθανάτων· τί τοις φιλονεικίαν δαίνῃν ἐμβαλεῖς;
 460 εἰναι σοὶ προσφιλεῖς ὑπάρχοι καὶ ἡ σὴ ὀδυνᾷται ψυχὴ;
 μὲν δὴ ἄγες ἐν τῇ ἰσχυρῇ μάχῃ ὑπὸ ταῖς χειρὶ τῆς Παν-
 κλας τῆς υἱοῦ Μενoitia φονευθῆναι· ἐπειδὴ δὲ τῶν
 λείπῃ ἢ τε ψυχῇ καὶ ὁ χρόνος τῆς ζωῆς, εὐδόκησον
 465 τὸν τε θάνατον ὑποφύγειν καὶ τὸν ἡδὺν ὕπνον, "ἔως
 τὸν τῆς μεγάλης Ἀνκίας παρυγίνων δῆμον, ὅς' ἔτι
 θάρσυναι αἱ τε ἀδελφοὶ καὶ αἱ πολῖται ἐν τάφῳ καὶ σπῆ-
 470 τῷ τοῦ γὰρ τιμὴ ἐστὶ τῶν ἀποθανόντων." ἔτως εἶπεν· ὅτε
 δὲ ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν, αἵματά τις δὲ
 475 ἀκόκκας κατέβαλεν εἰς τὴν γῆν "τὸν προσφιλῆ παῖδα
 ὃν αὐτῶς ὁ Πάτροκλος ἐμελλεν ἀπολέσαι ἐν τῇ ἐκείνῃ
 Τρωϊκῇ πόρῳ τῆς πατρίδος. ἔτοι δὲ ἥνικα ἔγγις ἔγγιστον
 ἀλλήλοισι ἐπερχόμενοι, τότε δὴ ὁ Πάτροκλος τὸν

νεκρῶ ἀποθανόντι πολεμῆν, φοβερὸν βοήσαντες· μεγάλως δὲ ἤχη· τὰ ὄπλα τῶν ἀνδρῶν, ὃ δὲ Ζεὺς ὀλεθρίαν νύκτι ἐφῆπλωσε τῇ ἰχυρᾷ μάχῃ, ὅπως περὶ τῇ προσφίλει παιδί τῆς μάχης ὀλεθρίου πότος ὑπάρχοι. ἀπειδίωξαν δὲ πρότε-
 570ροι Τρῶες τὰς εὐοφθάλμους Ἑλληνας· ἐτέρωτο γὰρ οὐδαμῶς ἀνάνδρος ἀνὴρ ἐν τοῖς Μυρμιδόσιν, υἱὸς τῆ μεγαλοψύχου Ἀγακλῆος ὁ ἑνδοξος Ἑπηρεύς, ὅς τις δὴ ἐν τῷ Βουδίῳ τῷ καλῶς οἰκισμένῳ ἐβασίλευε πρότερον, τότε δὲ ἀνδρῶν ἀδελφύπαιδα φονεύσας εἰς τὸν Πηλέα ἰκέτης ἐγέ-
 575νετο καὶ εἰς τὴν λευκόπην Θέτιν· ἔτι δὲ ἦμα τῷ ἀνδρείῳ Ἀχιλλεῖ ἐπεμπον ἐπικολαθεῖν εἰς τὴν εὐίππον Ἴλιον, ἵνα τοῖς Τρῶσι πολεμικήν. τῆτον δὴ τότε ψαύοντα τῆ νεκροῦ ἔβαλεν ὁ λαμπρὸς Ἔκτωρ λίθῳ μεγάλῳ τὴν κεφαλὴν· αὕτη δὲ διχῶς πᾶσα ἐχλύθη ἐν τῇ μεγάλῃ περικεφαλαίᾳ·
 580ἔτος δὲ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τῷ νεκρῷ κατέπεσε, περὶ δὲ αὐτὸν θάνατος ἐλέχτο ψυχοφθόρος, τῷ δὲ Πατρόκλῳ λύπη ἐγένετο ἀποθανόντος τῆ ἑταίρου. ὥρμησε δὲ διὰ τῶν πρωταγωνιστῶν παρόμμιος ἔρακε ταχέϊ, ὅς τις εἰς φρυγὴν ἐνέβαλε κολοῖδας καὶ ψάρας. ὅπως εὐθέως κατὰ τῶν Ἀνκίων ὥσπερ
 585ἵππεδ' Πατρόκλε' ὥρμησας καὶ τῶν Τρῶων, ὥρμιθης δὲ τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῆ φίλης. καὶ δὴ ἔβαλε τὸν Σθενέλαον τὸν Ἰθαίμενος προσφίλῃ υἱὸν κατὰ τὸν τράχηλον λίθῳ μεγάλῳ, ἀπέθρηξε δὲ αὐτὸν τὰς τένοντας· ἐπεχώρησαν δὲ οἱ πρωταγωνισταὶ καὶ ὁ λαμπρὸς Ἔκτωρ. ὑπόσθη δὲ ἀκοντίου βίολισι καὶ τῷ ἄρματι καὶ τῇ κόνει· ἔκ τῆς κεφαλῆς ἐκκλύει
 590βολὴ ἐκτεταμένη γίνετο, ἥντινα δὴ ἀνὴρ ἐξήρπεν ἀόπειραν ποιήμενος ἢ ἐν ἀγῶνι ἢ καὶ ἐν τῷ πολέμῳ ὑπὸ τῶν ψυχοφθόρων πολεμίων, τοσούτον ἐπεχώρησαν οἱ Τρῶες, ἀπώσαντο δὲ οἱ Ἕλληνες. πρῶτος δὲ ὁ Γλαῦκος τῶν ὀπλιτῶν Ἀνκίων ὁ ἀρχηγὸς τροπὴν ἐποίησεν, ἀπέκτεινε δὲ τὸν
 595μεγαλόψυχον Βαθυκλέα· Χάλκωνος τὸν προσφίλῃ υἱόν, ὅς τις ἐν τῇ Ἑλλάδι οἰκῶν εὐδαιμόνιε τε καὶ πλεῖστον εὐπρεπῆς ἦν ἐν τοῖς Μυρμιδόσιν. τῆτον μὲν δὴ ὁ Γλαῦκος κατὰ τὸ μέσον τῆς στήθους ἔτρωσε τῷ ὀστέῳ ἐπισφραγίς ἐξαιφνης,
 600ὅτε αὐτὸν καταλέμβαναι δυνάμεν. ἐκτόπησε δὲ πῶτον σφοδρῶς δὲ λύπη ἔλαβε τὰς Ἑλλήνας· ὥς ἔπεισον ἀγαθὸς ἀνὴρ· μεγάλως δὲ οἱ Τρῶες ἐχάρησαν, περὶ δὲ αὐτὸν ἔησαν ἐλθόντες συνηθροισμένοι. ἑδαιμῶς τῆς δυνάμειος ἐπελάθοντο, ἐπ' αὐθιᾶς δὲ αὐτῶν τὴν δύναμιν ἔτρωον. τότε δὴ ὁ Μη-
 605ριόνης τῶν Τρῶων ἀντίλεν ἄνδρα πολεμικήν, Αἰαγόνον τὸν ἀνδρείον υἱὸν τοῦ Ὀνήτορος, ὅς τις τῆ Αἰῶς ἱερεὺς τῆ ἐν Ἰδῇ τιμωμένος ἐγένετο, ὥς δὲ θεὸς ἐμῷτο παρὰ τῆ δῆμης. τῆτον ἔβαλεν ὑπὸ τῆς σιαγόνης καὶ τῆ ὠτός. ταχέως δὲ ἡ ψυχὴ ἀφίπτατο ἀπὸ τῶν μελῶν, μισητὸν δὲ αὐτὸν ὀφειλόντων ἀπῆλθε χεῖρ, ὃ δὲ Ζεὺς ἐπέμπετο· ἥλπιζε γὰρ ἐπιτυχεῖν ὑπὸ τὴν ἀσπίδα πρωτοβαίνοντος. ἄλλ' ὅπως μὲν ἐξ ἐναντίας ἰδὼν ἐξέκλινε τὸ σιδηρὸν δόρυ, εἰς τῆς προσηνὲς δὲ κατέκρυψε· τὸ δὲ μακρὸν δόρυ ἐν τῷ ἰδῶνι ἐπάγη, τὸ δὲ ὑπὸ τῇ σιδήρῳ· τότε δὲ
 610μετὰ ταῦτα τὴν δύναμιν ὁ ἰχυρὸς σιδηρὸς ἐπεμπεν. τὸ δὲ δόρυ δὲ τῆ Αἰνείας κινήθη κατὰ γῆς· ὥχετο, ἐπειδὴ μάταιον ἀπὸ τῆς ἰχυρᾶς ἀπῆλθε χεῖρ, ὃ Αἰνείας δὲ κατὰ

ψυχὴν ἐλκυσθή καὶ εἶπεν· ὦ Μηριόνη, τάχα ἂν σε κινήτον ὄντα κατὰ τὸν πόλεμον τὸ ἐμὸν δόρυ κατέκλυε δι' ὅλα, εἴπερ σε ἐπέτυχον· πρὸς τῆτον δὲ δὴ ὁ καίπερ δυνατὸν ὄντα πάντων ἀνθρώπων παῦσαι τὴν ναμιν, ὅς ἂν σε ἐξ ἐναντίας ἔλθῃ μαχόμενος. θνήσκῃ σὺ ὑπάρχεις. εἰάν καὶ ἐγὼ βάλοιμι ἐπιτυχὼν κατὰ τὸν σὸν τῷ ὀστέῳ δόρατι, ταχέως ἂν καίπερ δυνατὸς ὢν δι' ὅλα χερσὶ θαυρῶν· καύχημα ἐμοὶ παρῆξαι, τὴν δὲ ψυχὴν Αἰδῇ τῷ ταχέως ἵππεος ἔχοντι· ὅπως εἶπε· τῆτον δὲ πλεῖξεν ὁ ἰχυρὸς τῆ Μενoitis υἱός. ὦ Μηριόνη, σὺ ταῦτα καίπερ ἀνδρείος ὢν λέγεις· ὦ ἔκλυτε, ὃ δὲ διζόμενοι ὅδε κακολογούμενοι οἱ Τρῶες ἀπέλθουσι τὰ κακὰ τινὰ ἢ γῆ κατὸ γῆ· ἐν γὰρ ταῖς χερσὶ τὸ τὸ μὲν τέλος, ἐν δὲ τῇ βελῇ χρεῖα τῶν λόγων. διὰ δὲ τῶν χερῶν τὸν λόγον αἰετῶν, ἀλλὰ πολεμεῖν· ὅπως εἶπεν ὁ προσηγνῆτο, ὃ δὲ ἰσθμὸς ἀνὴρ ἐπικολαθεῖ. τῆτον δὲ ὀλοῦντο ἀνδρῶν θάνατος γίνετο ἐν τοῖς βασιλείοις τῶν ὄρων, πόρρωθεν δὲ γίνετο ὁ ἥχος, ὅτι τῶν ἡρώων κτύπος ἀπὸ τῆς πλατείας γῆς τῆς τε σιδήρεος καὶ τῆς ἀσπίδος καὶ τῶν ἐκκατασκέων βυρσῶν τιτρωσκομένων τοῖς σιδηροῖς ἀμφοτεροχρησῆς δόρασιν. ἑδαιμῶς ἂν εἴη καὶ αὐτὸς καὶ ἀνὴρ τὸν ἑνδοξον Σαρπηδόνα ἐπὶ γῆν, ἐπειδὴ τοῖς δι' ὅλα μέχρι ποδῶν ἄκρῳ. ὅτι δὲ διὰ παντὸς περὶ νεκρῶν ἀνεσρέφοντο ὥσπερ ὅτε μύσαι ἐν ἐπαύλει ἔχον· οἱ περὶ γαλακτιῶδη ἀργεῖα ἐν τῇ ἑσπέρῳ ὥρῃ, ὅτε τὰ ἀγγεῖα βρέχει· ὅτι δὴ ὅτι περὶ τὸν νεκρὸν ἀνέσθοντο, ὅποτε δὲ ὁ Ζεὺς ἔτρωε ἀπὸ τῆς ἰχυρᾶς τὰς λαμπρὰς ὀφθαλμούς, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸς αἰετῶν τοῖς νοεῖτο τῇ ψυχῇ, πολλὰ πᾶν περὶ τῷ θνήσκοντι Πατρόκλῳ μεριμνῶν, ἢ ἀπῆρτι κακῆτον ἐν τῇ ἰχυρᾷ μάχῃ· ὅτι τῆς στήθους τῆς στήθους Σαρπηδόνα ὁ περιφανὴς Ἔκτωρ διακόψῃ, ἀφῆλθε δὲ τὰ ὅλα ἀπὸ τῶν ὤμων, ἢ ἐν τῇ στήθους αὐτῆς τὸν χαλεπὸν θάνατον. ὅτι δὲ αὐτῷ ὀφειλόντων ἐδοξε ὀφειλιμώτερον εἶναι, ὅπως ἀγαθὸς ὀφειλόντων εἶς Πηλέως Ἀχιλλέως μετὰ ταῦτα τὸς τε Τρῶας καὶ τοὺς Ἕλληνας· ἔκτορ δὲ τῷ Ἔκτορι ἀνάνδρῳ τὴν ψυχὴν ἀφῆλτο. πρῶτον δὲ τῷ Ἔκτορι ἀνάνδρῳ τὴν ψυχὴν ἀφῆλτο. εἰς τὸ ἄρμα δὲ ἀναβὰς εἰς φρυγὴν καὶ τὰς λοιπὰς ἐκέλευσε Τρῶας φεύγειν· ἔκτο δὲ τῷ τὰ μεγάλα ζογὰ. τότε δὲ οἱ δυνατοὶ Ἀνκίοι ἦσαν τὴν ψυχὴν κείμενον ἐν τῷ τῶν νεκρῶν ἀθροίσματι. πολλὰ δὲ ἐπᾶν αὐτὰ κατέπεσον, ἥνικα τὴν ἰχυρὰν μάχην ἐπῆλθε ὁ Ζεὺς. ὅτι ἀπὸ τῶν ὤμων τῆ Σαρπηδόνα ἔλαβον τὰ ὄπλα τὰ σιδηρὰ καὶ ἐκλάμποντα. καὶ ταῦτα ἐπῆλθε τὰς βαθείας ναῖς· τοῖς ἑταίροις ἔδωκε φέρειν ὁ Μενoitis δυνατὸς υἱός. καὶ τότε πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα εἶπε· ὁ τὰς νεφέλας ἀθροῖζαν Ζεὺς· φερε δὴ τὴν φίλην ἑταίρην, τὸ μέλαν αἷμα ἀποκάθαρσεν παραγενόμενος ἐκ τῆς

βελῶν τὸν Σαρπηδόνα, καὶ μετὰ ταῦτα αὐτὸν πολὺ πόρρω-
 γῶθεν ἀγαγὼν λῆσον ἐν ταῖς ῥοαῖς τῆς ποταμῆς, "χεύουσιν δὲ
 Ἀδριασίαν, περιέβαλε δὲ ἄφθαρτα ἱμάτια, πέμπει δὲ αὐτὸν
 τοῖς πυρραπέμπουσιν ὁμοῦ τοῖς ταχέσι ἀπάγειν, τῷ ὕμνῳ
 καὶ τῷ θανάτῳ τοῖς διδύμοις, οἵτινες ταχέως αὐτὸν κατα-
 θήσουσιν ἐν τῇ τῆς πλατείας Ἀνκίας ἐτραφεῖ δῆμῳ, ὅπως
 ἡσυχάζοντες θάψουσιν οἱ τε ἀδελφοὶ καὶ οἱ πολλοὶ τῶν πόλεων.
 ἔτι μὲν τῷ τιμῇ ἐστὶ τῶν ἀποθανόντων." ὣτως εἶπεν
 Ἀπόλλων, κατέβη δὲ ἀπὸ τῶν βελῶν ὁρῶν εἰς τὴν χαλεπὴν μάχην. εὐθέως
 δὲ ἐκ τῶν βελῶν τὸν ἑνδοξὸν Σαρπηδόνα ἔβρασε, πολὺ πόρ-
 ρῶθεν ἐξαγαγὼν ἔλυσεν ἐν ταῖς ῥοαῖς τῆς ποταμῆς, "ἤλειψε
 δὲ ἄφθαρσίαν, περιέθηκε δὲ ἄφθαρτὰ ἱμάτια, ἐπέμπε δὲ
 αὐτὸν τοῖς ἀποκομίσουσιν ὁμοῦ τοῖς ταχίνοισι ἀπάγειν, τῷ
 ὕμνῳ καὶ τῷ θανάτῳ τοῖς διδύμοις, οἳ δὲ αὐτὸν ταχέως
 κατέθηκαν ἐν τῇ τῆς Ἀνκίας πολυπληθεῖ δῆμῳ. ὁ δὲ Πά-
 τროκλος τοῖς ἱπποῖς καὶ τῷ αὐτομέδοντι ἐντειλέμενος "τότε
 Τρώας καὶ Ἀνκίαν ἀπεδίωκε, καὶ μεγάλῃς ἐβλόσθη ὁ ἀνέστης
 εἰ δὲ τὸν λόγον τῷ Ἀχιλλεῷ ἐβόλαξεν, ὅντως ἂν ἐξέφυγε
 τὴν κακὴν μοῖραν τῷ σκοτεινῷ θανάτῳ. ἀλλ' αἰεὶ τῷ Ἰδῷ
 κρείττων ὁ γῆρας ἤπερ ὁ τῶν ἀνθρώπων, ὅστις καὶ δυνάμει
 ὁρῶνδρα φοβεῖ καὶ τὴν νίκην ἀρμυρεῖται. ὅρῳ δὲ αὐ-
 τὸς ἀνιχνεύει τὸ πολεμεῖν. ὅστις σοὶ καὶ τότε τὴν ψυχὴν ἐν
 ταῖς διανοαῖς ἀνέπεισεν. τηλικαῦτα δὲ τίνα πρῶτον, τίνα
 δὲ ἔχατον ἐφόνευσας ὦ Πάτροκλε, ὅτε δὴ σε οἱ θεοὶ εἰς
 τὸν θάνατον προσεκαλέσαντο; τὸν Ἀδραστον μὲν ἐν πρῶ-
 τοῖς καὶ τὸν Αὐτόνοον καὶ τὸν Ἐρχικλον καὶ Πέριμον τὸν τῷ
 Μέγας παῖδα καὶ τὸν Ἐπίσορα καὶ Μελάμπιον. μετὰ ταῦτα
 δὲ τὸν Ἐλαστον καὶ τὸν Βέλιον καὶ τὸν Πολύστην ζῶντας
 ἔλαβεν. οἱ δὲ λοιποὶ τῆς φρενὸς μνήμην ἐποιεῖντο ἑκάστος.
 τότε ἂν τὴν μεγάλην Τροίαν ἔλαβον οἱ Ἕλληες ὑπὸ ταῖς
 ῥαχίαι τῷ Πατρόκλῳ περισσῶς γὰρ τῷ δόρατι ὤρμα. "εἰ μὴ
 ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων ἐπὶ τῷ εὐνοκοδομητῇ πύργῳ ἐσάθη
 τῷ ὀλέθρῳ φρονῶν, τοῖς δὲ Τρώσι βοηθῶν. ἐκ τρίτου
 μὲν ἐπὶ τῆς ἐσοχῆς τῷ τεῖχος ἐπέβη τῷ ὑψηλῷ Πάτροκλος,
 ἐκ τρίτου δὲ αὐτὸν ἀπεισίστατο ὁ Ἀπόλλων ταῖς ἀθανάτοισι
 ῥαχίαι τὴν λαμπρὰν ὤσπιδά τετρασάκων. "ἀλλ' ἤνκα δὴ τὸ
 τέταρτον ἐφώρμησεν θεῶν ὁμοῖος, φοβερὰ δὲ ἀπειλήσας
 εἶπεν ὁ μακροβόλος Ἀπόλλων "ὑποχώρει ὦ εὐγενέστατε Πά-
 τροκλε. ἔπω δὴ εἰμαρμένην ὑπὸ τῷ σφῷ δόρατι πόλιν πορ-
 θήσεται τῶν μεγαλοδόξων Τρώων, ἀδὲ ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεῷ
 ὅστις σε πολὺ κρείττων ἐστίν." ὣτως εἶπεν. ὁ δὲ Πάτρο-
 κλος ἀνιχνεύει πολὺ εἰς τὸ πῶς, τὴν ὁρῶν ἐκκλίνων τοῦ
 μακροβόλου Ἀπόλλωνος. ὁ δὲ Ἐκτωρ ἐν ταῖς σκηναῖς ἤλυν-
 τε τὰς ἰχυρόποδας ἵππους. ἐδίχαζε γὰρ ἡ πολεμική κατὰ τα-
 ραχὴν πάλιν ἔλυσας, ἢ τὰς ὄχλους εἰς τὸ τεῖχος κελεύσει
 ῥαχίαι. "ταῦτα δὲ αὐτῷ φρονέοντι παρῆνεν ὁ μακάριος
 Ἀπόλλων, ἀνδρὶ ὁμοιωθεὶς νεωτέρῳ τε καὶ δυνατῷ, τῷ
 Ἀσίῳ, ὅστις μητρογάδελφος ἦν τῷ ἱππικῷ Ἐκτορῳ, αὐτά-
 δελφος τῆς Ἐκάβης καὶ υἱὸς τῷ Ἀύμαντος. ὅστις ἐν τῇ Φρυ-
 γίᾳ κατέκειτο ἐπὶ ταῖς ῥοαῖς τῆς Σαγγαρίδος. "τότε ὁμοιωθεὶς

εἶπεν ὁ τῷ Ἰδῷ υἱὸς Ἀπόλλων "ὦ Ἐκτωρ, τί δὴ ποιεῖς
 μάχῃς καὶ; ἔδωκός σε προσήκει. εἴθι: ὅπόσον ἐλάττω
 εἶμι, τοσούτον σε κρείττων γινώσκω. διὰ ἂν ταχέως μισθ-
 τὸς τῷ πολέμῳ ἀπεχώρησας. ἀλλὰ φέρε ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ
 ὅπως τὰς ἰχυρόποδας ἵππους, "ἐάν πως αὐτὸν ἀνέλῃς, πα-
 ράχοι δέ σοι καύχησιν ὁ Ἀπόλλων." ὣτως εἰπὼν ὁ μὲν
 μετὰ ταῦτα ἐπορεύθη ὁ θεὸς ἀνὰ τὸν πόλεμον τῶν ἀν-
 δρῶν. τῷ δὲ συνετῷ Κεβριόνη ἐκέλευσεν ὁ λαμπρὸς Ἐκ-
 τωρ τὰς ἵππους εἰς τὸν πόλεμον μαζῆζειν. ὁ δὲ Ἀπόλλων
 εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλῆθος πορευθεὶς, θόρυβον δὲ τοῖς Ἑλ-
 λῃσιν ἐπέβαλε κακοποιῶν, τοῖς δὲ Τρώσι καὶ τῷ Ἐκτορῷ
 δόξαν ἐδίδα. ὁ δὲ Ἐκτωρ τὰς μὲν λοιπὰς Ἑλληνας ἤρπαι
 καὶ ἀκ ἐφόνευσεν. αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ ἤλυνε τοὺς
 ἰχυρόποδας ἵππους. ὁ δὲ Πάτροκλος ἐκ τῷ ἑτέρῳ μέρους
 ἀπὸ τῶν ἱππῶν ἐπῆλθε χαμαί, τῇ μὲν ἀριστερᾷ τὸ δόρυ
 περιέλαβεν, τῇ δὲ ἑτέρᾳ ἔλαβε λίθον "μάρμαρον τραχὺν, ὃν
 περιέλαβεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ. ἔειπε δὲ πᾶσιν εἰσενεγκόμενος
 δύναμιν. ὅδ' ἐπὶ πολλὴν χρόνον ἀπύχματο τὸ ἀνδρός, οὐδὲ
 μάταιον τὸν λίθον ἐπαίρηεν, ἐπέτυχεν δὲ τὸν ἡνίοχον τοῦ
 Ἐκτορος τὸν Κεβριόνην, ὃ γνῆσιον εἶδεν τῷ ἄγαν ἑνδοξόν
 Πριάμῃ, τῶν ἱππῶν τὰ χαλινὰ ἔχοντι, κατὰ τὸ τῷ μετώ-
 πῳ μέγας τῷ ὄψι λίθῳ. "ἀμφοτέρως δὲ τὰς ὀφθαλμοὺς συν-
 τριμεν ὁ λίθος, ὅδ' ἐπέχεν αὐτῷ τὸ ὄψιν. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ
 χαμαί ἔπιον ἐν τῇ γῇ ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ. ἔτος
 δὲ κυβιστητῆρι ὁμοιωθεὶς κατέπεσεν ἀπὸ τῷ ὄμματι, ἀπέ-
 λπε δὲ τὰ ὄψα ἡ ψυχὴ. πρὸς δὲ τῷ ἐπιχλευάζον εἶπε
 τῷ ἱππικῷ Πάτροκλε "φεῦ φεῦ, ὅντως λαν ἐκλήνχτος ἀνὴρ,
 ὅστις ὁρῶς κολυμβῶ. ἐάν δὴ πρὸς καὶ ἐν θαλάσῃ τῇ ἰχθύας
 ἐχέσθῃ γένοιτο, πολλὰς ἂν χοιτάσειεν ἄσος ὁ ἀνὴρ ὅστις
 ζήτων, ἀπὸ τῆς νιῶς πηδῶν, εἰ καὶ δυσκλήνχτος εἴη. ὡς γὰρ
 ὄντως δὲ καὶ ἐν τοῖς Τρώσι κολυμβηταὶ εἰσιν." ὣτως εἰπὼν ἐπὶ τῷ γεν-
 ναίῳ Κεβριόνη ἐπορεύθη, ὄρημα λέντος ἔχων, ὅστις τὰς
 ἐπαύλους διαφθείρων ἐτίτρωτο πρὸς τὸ σῆθος, ἢ οὐκ αἶε
 αὐτὸν ἀπώλυσιν ἰχθῆς. ὣτως ἐπὶ τῷ Κεβριόνη ὁ Πάτροκλος
 ὄρημα πρὸς τὸν ἑλκυσμένον. "ὁ Ἐκτωρ δὲ πάλιν ἐκ τῷ ἑτέρῳ
 μέρους ἀπὸ τῶν ἱππῶν ἐπῆλθε χαμαί. ὥτως περὶ τῷ Κε-
 βριόνη ὡς λέντος ἐφίλονευσαν ἐν τῇ μάχῃ, οἵτινες ἐν
 ὄρεσιν κορυφαῖς περὶ ἀποκτανθείσης ἔλαβον ἀμφοτέρω πε-
 νῶντες μέγα φρονέοντες μάχων. ὣτως περὶ τῷ Κεβριόνη οἱ
 ὀφθαλμοὶ τῆς μάχης, Πάτροκλος τε ὁ Μινωίτης παῖς
 καὶ ὁ ἑνδοξὸς Ἐκτωρ, προειδυμένον ἀλλήλων τιμῶν τὸ σῶμα
 τῷ ἀντὶσθῇ σιδήρῳ. ὁ Ἐκτωρ μὲν ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐπέ-
 ἔλαβεν ὁ συνεχάρει. ὁ δὲ Πάτροκλος ἐκ τῷ ἑτέρῳ μέρους
 ἐλάβετο τῷ ποδός. οἱ δὲ λοιποὶ Τρώες καὶ Ἕλληνες ἀνέβα-
 λον κρατερὰν μάχην. "ὥσπερ δὲ στε ὁ Βῦρος καὶ ὁ Νότος
 ἐρῶσιν ἀλλήλους ἐν βασιμῶσι τόποις τῷ ὄρεσιν βαθεῖαν
 κινεῖν ἔλυν, τὴν τε φηγὸν καὶ τὴν μελίαν καὶ τὴν μακρόφλοισιν
 κρᾶναιαν, αἵτινες πρὸς ἀλλήλους ἐπέβαλον τὰς μακρὰς κλά-
 δας σὺν ταραχῇ μεγάλῃ, φύσας δὲ γὰρ συγκλωμένων
 ὥτως οἱ Τρώες καὶ οἱ Ἕλληνες ἐπ' ἀλλήλους ἐπισηδύνοντες

διέκοπτον, καὶ ἑδὲ ἐν μέρος μιν εἶλιν ἐποιῶντο τῆς ὀλεθρίας
φυγῆς. πλείους δὲ περὶ τὸν Κεβρίονην ὄξεια δόρατα ἐπε-
πύκει καὶ βέλη ἐπτερωμένα ἀπὸ τῆς νευρᾶς ἐκπηδῶντα·
πολλοὶ δὲ χειροπληθεῖς λίθοι μεγάλοι τὰς ἀσπίδας διέσει-
775σαν "περὶ αὐτὸν μαχομένων. ὅσας δὲ ἐν τῇ συσροφῇ τῆς
γῆς ἔκειτο μέγας ἐπὶ μέγαν τόπον, ἐπιλεησμένος τῆς ἰπ-
πλησείας. ὥς μὲν ὁ ἥλιος κατὰ τὸ μέσον τῶ θρανῶ ἤλθεν,
ὥς τότε πάντων ἀμφοτέρων τὰ βέλη ἤπτετο, ἔπιπτε δὲ
ὁ λαός· ἦν δὲ ὁ ἥλιος παρῆλθε τὸ μέσον τῆς ἡμέρας,
780 καὶ τῆνικα αὐτὰ ὑπὲρ τὸ πρέπον οἱ Ἕλληνες κρείττονες ἦσαν.
καὶ Κεβρίονην μὲν τὸν ἡμίθεον ἐκ τῶν βελῶν ἐλκυσαν ἐκ
τῆς μάχης τῶν Τρώων, καὶ ἀπὸ τῶν ὤμων τὰ ὕψα ἔλα-
βον· ὁ δὲ Πάτροκλος τοῖς Τρωσὶ κακοποιῶ φρονῶν ἐφώρ-
μῃσεν. ἐκ αἵματι μετὰ ταῦτα μὲν ἐφώρμῃσιν τῷ ταχεῖ
785 ἄρματι, "ἀρεῖ, "καταπληκτικὰ βοῶν· ἐκ τρίτης δὲ ἐννία ἄν-
δρας ἐφόνευσεν, ἀλλ' ἦν δὲ τὸ τέταρτον ἐπῆλθε θειῶ
παρὰ πλῆσις, τότε δὴ σοὶ ὦ Πάτροκλε ἐφάνη τῶ βίῃς ἡ
τελευτή· ὑπῆντησε γὰρ σοὶ ὁ Ἀπόλλων ἐν τῇ ἰχθυόει μάχῃ
προβέρος. ὁ μὲν τῶτον ἐλθόντα κατὰ τὸν θόρον βροντῶν
790 ἄροσάει δὲ πολλῇ ἐσκεπασμένος ὑπῆντησεν. ἐξῆ δὲ ὀπί-
σθεν, καὶ ἐπληξε τὸ μεταφρενον καὶ τὸς πλατεῖς ὤμους χειρὶ
κατεξορμημένῃ· περιεσφάφησαν δὲ αὐτοῦ οἱ ὀφθαλμοί. τῷ
τῷ δὲ ἀπὸ μὲν τῆς κεφαλῆς τὴν περικεφαλαίαν ἔδρυσεν
ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων· αὐτὴ δὲ κυλιόμενη ἤχον ἐποίησεν ὑπὸ
795 τῶν ποδῶν τῶν ἵππων, "ἢ αὐτὸν ἔχασα περικεφαλαίαν
ἐμολύνθησαν δὲ αἱ κόμαι τῷ αἵματι καὶ τῇ κύνει. πρῶτε-
ρόν γε μὴν ἔκ ἦν θιμντὸν τὴν ἱππείας τριχὰς ἔχασαν πε-
ρικεφαλαίαν μολύνει· ἐν τῇ γῇ, ἀλλὰ θεὸς ἀνδρὸς τὴν
κεφαλὴν καὶ τὸ κεκαρσμένον μέτωπον ἐφύλαττε, τῷ Ἀχιλ-
800 λῆος· τότε δὲ ὁ Ζεὺς τῷ Ἑκτορι ἔδωκε "τῇ ἐαυτοῦ κεφα-
λῇ φορεῖν· ἐγγὺς δὲ αὐτῷ ἦν ὀλεθρος. ὅλον δὲ ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῷ ἐκλάσθη τὰ μακροπόρευτον δόρυ, τὸ βαρὺ, τὸ
μέγα, τὸ ἰχυρόν, τὸ ἐσομωμένον· ἀπὸ δὲ τῶν ὤμων ἡ ἀσπίς
σὺν τῷ ἀναφορεῖ χαμαὶ ἔπεσεν ὁ ποδῆρης. ἔλυσεν δὲ αὐτῷ
805 τὸν θώρακα ὁ βασιλεὺς Ἀπόλλων ὁ τῷ Αἰδὸς υἱός. "τῶτον
δὲ βλάβη κατὰ τὰς διανοίας ἔλαβε, παρελύθησαν δὲ τὰ
λαμπρὰ μέλη· ἔστη δὲ ἐκπλαγείς. ὕπιδεν δὲ τὸ μεταφρε-
νον αὐτῷ ὄξει δόρατι κατὰ μέσον τῶν ὤμων ἐγγύθιν ἔβα-
λεν ἀπὸ Δαρδάνου καταγόμενος ἀνὴρ, ὁ Πάανθ παῖς Εὐ-
φορβος, ὅστις κατὰ τὴν ἡλικίαν τὸς ἡλικιώτας ὑπερέχε
810 καὶ τῷ δόρατι καὶ τῇ ἱππικῇ καὶ τοῖς ταχεῖσι ποσὶ. "καὶ γὰρ δὴ
ποτὲ ἄνδρας εἴκοσι κατεβίβασεν ἀπὸ τῶν ἵππων, ἐν πρώ-
τοις γὰρ ἐλθὼν σὺν ἄρμασιν, ἐκμανθάνων τοῦ πολέμου. ὅστις
σοὶ πρῶτος ἐπαφῆκε βέλος ὦ Πάτροκλε ἱππικῇ, ἀλλ' οὐκ
ἐφόνευσεν. ὅστις δὲ πάλιν ἀνεχώρησε καὶ ἐμύλη τῷ πλήθει,
ἐκ τῷ σώματος ἀρπάσας τὸ μέλανος δόρυ, καὶ ἐκ ἐκέρτε-
815 ῆσε "τὸν Πάτροκλον καίπερ γυνὸν ἐπύρχοντα ἐν τῇ
μάχῃ. ὁ δὲ Πάτροκλος τῇ τῷ θεῷ πληγῇ καὶ τῷ δόρατι κα-
ταπονηθεὶς ὀπίσω εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἑταίρων ἀνεχώρησε,
τὸν θάνατον ἐκκλίνων. ὁ δὲ Ἑκτωρ ὡς ἰδεάσατο τὸν με-

γαλόφυχον Πάτροκλον εἰς τῶν αἰώνων ἀναχωρῶντα τῇ
820 τῷ δὲ αὐτῷ σιδήρῳ, "σύνεγγυς δὴ αὐτῷ ἦλθε κατὰ
τάξεις, ἔτρωσε δὲ δόρατι εἰς τὸ ἔχρατον τῆς λαγύνης
ὅλα δὲ ἐπείρασε τὸν αἰσθητὸν ἐκτύπησε δὲ πεισῶν, μὴ
δὲ ἐλύπησε τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων. ὥσπερ δὲ οἱ
μέγιστον λέων ἐβιάσατο ἐν μάχῃ, οἷτινες ἐν κορυφαῖς
825 μέγα φρονῶντες μάχοντο "περὶ πηγῆς μικρᾶς, ἐδῶκε
πύλιν ἀμφοτέροι· πολλὰ δὲ λειποθυμῶντα ὁ λέων ἐφώρ-
μῃσεν τῇ δυνάμει· ὅπως πολλὰς φρονῶντα τὸν ἰχυρὸν τῷ
νοτίῳ νύκτον ἔκτωρ ὁ Πριάμης παῖς ἐγγὺς τῷ δόρατι
ψυχὴν ἀφῆρητο. καὶ ἐπ' αὐτῷ κενχώμενος λόγος
830 ἔειπεν. "ὦ Πάτροκλε, ὅπως πᾶσι ἔλεγετ' ὅτι λυγρὸν
τὴν ἐμὴν, τὰς δὲ Τρωϊκάς γυναῖκας τὴν ἐλευσίαν
ῥαν ἀφελὼν ἀπαγαγεῖν ἐν ταῖς ναυσὶν εἰς τὴν προση-
ματικὴν γῆν. ἀνῶντι, τίτῳ δὲ πρόθεν οἱ τῷ Ἑκτορι
ταχεῖς ἵπποι τοῖς ποσὶν ἐκτείνοντο πολέμειν· ἐγὼ δὲ αὖ
835 τῷ δόρατι "ἐν τοῖς φίλοπολέμοις Τρωσὶν εὐφραδῆς
ὅς ἐπαμύνω αὐτοῖς ἡμέραν ἀνάγκης. σὺ δὲ ἐναυδα
γῆρας φάγοντο. ὦ ἄθλιε, ἑδαιμῶς σοὶ ἀνδρείως ὦν ἐφώρ-
σεν ὁ Ἀχιλλεύς, ὅστις σοὶ πάντων πολλὰ ἐκεί ὦν ἐντιμὸν
ἀπεροχόμενος "μνησθῶς μοι πρότερον ἐπαύλας ὁ λαός
840 Πάτροκλε "ἀνὰ τὰς βαθείας ναῖς, πρὶν ἢ τῷ ἀνδρὶ
Ἑκτορι ἡμαγμένον τὸν χιτῶνα περὶ τοῖς στήθεσι
ῥαι." ἔτω πᾶσι σε προετρέψω, σοὶ δὲ τῷ ἄρματι
τὰς φρένας· πρὸς τῶτον δὲ ὄλγον ἰχθυὼν ἐκ τῶν τοῦ
ματός μελῶν ἔφησεν ἱππικῇ Πάτροκλε "ὅπως νῦν ὦ Κρόνῳ
845 μεγὰ καυχῶ· σοὶ δὲ παρέχεται "τὴν νίκην ὁ Κρόνος
Ζεὺς καὶ ὁ Ἀπόλλων, οἷτινες με ἐταπείνωσαν ὀφθαλμῶν
τοῦ γὰρ ἀπὸ τῶν ὤμων τὰ ὕψα ἀφελόντο. τοῖσιν δὲ
σὺ ἴαν περ εἴκοσι συνῆντησαν, πάντες ἄν αὐτῶν ἀπὸ
850 ὑπὸ τῇ ἐμῇ δόρατι ἀποθάνοντες. ἀλλὰ με ἡ ἄλκιότης
καὶ ὁ τῆς Ἀττικῆς ἀνέκτανεν πῦς, "ἀνδρῶν δὲ ὁ Ἑκτορ
σὺ δὲ με τρίτος φονεύεις. ἄλλα δὲ σοὶ προλέγω, σὺ δὲ
ταῖς διανοίαις ἐνθῶ· ἑδαιμῶς ἔδ' αὐτὸς ἐπὶ πολλὴν χόλῳ
βίωσιν, ἀλλὰ σοὶ ὑπάρχει ἐγγὺς παρῆσθαι ὁ θάνατος καὶ ἡ
855 ἐκτόντος τοῦ Ἀχαιῶ. "ἔτω δὴ αὐτὸν ἐπύχοντα τὸ τοῦ θανά-
του τέλος ἐκάλυπεν· ἡ δὲ φρενὴ ἀπὸ τῆς σώματος ἀποστῆναι
εἰς τὸν Αἰδὸν ἐπορεύθη, τὸν ἴδιον μόρον θρηγῶσα, καὶ
θανόντα εἶπεν ὁ λαμπρὸς Ἑκτωρ "ὦ Πάτροκλε, εἰ δὲ
860 προλέγεις τὸν χαλεπὸν θάνατον; "εἰς αἶδεν εἰ καὶ ἄρ-
λενὸς ὁ τῆς καλλικῶμος Θέτιδος υἱὸς φθάσῃ ὑπὸ τῷ
δόρατι τραπείδης τὴν ψυχὴν ἀπολέσαι;" ἔτω δὴ φρενὴ
τὸ σιδηρὸν δόρυ ἐκ τῆς πληγῆς ἐξεῖλκυσε, πρὸς
865 ποσὶ· τῶτον δὲ ἵπτικον ἰσθμῶν ἀπὸ τῆς δόρατος
σὺν τῷ δόρατι πρὸς τὸν Αὐτομείδοντα ἐπορεύθη
ἰσθμῶν ἐπασιπτήν τῷ περὶ τοῦ Ἀχιλλεύς· πρὸς
γὰρ βαλεῖν. τίτῳ δὲ ἐξήγαγον οἱ ταχεῖς ἵπποι οἱ θεοὶ
τῷ Πηλεΐ ἰδοῦσαν οἱ θεοὶ λαμπρὰ δῶρον.

μεγάλα βοῶν, τῇ φλογὶ ὅμοιος τῷ πυρὸς τῇ ἀσβέσῃ. οὐκ
90 οὐλάθε δὲ τὸν Μενέλαον μέγα βοήσας. "ἀγανακτήσας δὲ
δὴ εἶπε πρὸς τὴν ξαντὴ καρτερικὴν ψυχὴν "φῦδ' μοι ἐγώ,
ἐὰν μὲν καταλίπω τὰ κάλλιπα ὅπλα καὶ τὸν Πάτροκλον,
ὅστις πεφόνευσ' ἔνεκεν τῷ τιμηθῆναι με ἐνταῦθα, μὴ πῶς
μοι τῶν Ἑλλήνων τις μέμνηται ὅς ἂν θείσῃ. ἐὰν δὲ τῷ
95 ἔκτορι μόνος ὦν καὶ τοῖς Τρωσὶ μαχήσωμαι "ἐντραπείς,
μὴ πῶς με περισοιχήσωσιν τὸν ἕνα οἱ πολλοί, τὰς Τρῳάδας
δὲ πάντας ἐνταῦθα ἀπάγει ὁ εὐσπλος ἔκτωρ. ἀλλὰ τί δή
ποτέ μοι ταῦτα ἢ φίλῃ διελογίσαστο ψυχῇ; ὅτε ἀνὴρ θέ-
λει δι' ἀνδρῶπα μάχεσθαι πρὸς θεὸν ἢ γὰρ ὃν ἂν ὁ θεὸς
100 ἀνδρα τιμῇ, ταχέως αὐτῷ μέγα κακὸν ἐπὶλθεν. "διό με
ἔδαμῶς τις τῶν Ἑλλήνων μέμνηται ὅς ἂν θείσῃ τῷ ἔκ-
τορι ὑποχωρήσαντα, ἐπειδὴ ἐκ προῤῥήσεως θεὸς πολέμει.
ἐὰν δὲ καὶ τὴν τῷ Αἴαντος τῷ ἀνδρὶ βοήν ἀκούοιμι, ἑμ-
φότεροι ἂν πορευθέντες μνήμην ποιησόμεθα τῆς μάχης
καὶ πρὸς αὐτὸν θεὸν πολεμήσωμεν, εἴ πως ἐλευσάμεν τὸν
105 νεκρὸν "πρὸς τὸν υἱὸν τῆς Πηλέως Ἀχιλλέου ἐκ δὲ τῶν
πολλῶν κακῶν ἄριστον εἶη." ἔως ἔτος ταῦτα διελογίστο
κατὰ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχὴν, τῆνικαὐτα τῶν Τρῳάων ἐπὶλ-
θον αἱ τάξεις, προηγείτο δὲ δὴ ὁ ἔκτωρ. ἔτος δὲ δὴ εἰς
τὴν πύλιν ἀνεχώρει, κατέλιπε δὲ τὸν νεκρὸν, ἐπιστρέφόμενος.
110 συνεχῶς ὥσπερ τις λέων καλὸν γένειον ἔχων, "ὃν δὴ κύνες
καὶ ἄνδρες ἀπὸ τῆς ἐπαύλειος τῆς αὐλείας θύρας διώξουσιν
τοῖς δόρασι καὶ τῇ βοῇ· τότε δὲ ἐν ταῖς διανοίαις ἢ ἰχυρὰ
ψυχὴ συνελλέει, ἄκων δὲ ἀπέβη ἀπὸ μέσης τῆς ἐπαύλειος.
ἔτις ἀπὸ τῷ Πατρόκλῳ ἐπορεύετο ὁ πύρρος Μενέλαος,
ἔξη δὲ ἐπιστραφεῖς, ἐπεὶ εἰς τὸ πλεῖθος ἀφίκετο τῶν ἐταί-
115 ρων, "περισκοπῶν τὸν Αἴαντα τὸν μέγαν τῷ Τελαμῶνος
υἱόν. ἔστον δὲ πύρρον ταχέως ἐδιότατο ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ πό-
σος τῆς μάχης παραθεσθῆνόντα τὰς ἐταίρους καὶ παρορμῶν-
τα πολεμῆν· μέγαν γὰρ αὐτοῖς φόβον ἔθηκεν ὁ καθαρὸς
Ἀπόλλων. τρέχων δὲ ἐπορεύθη, ἐσθλὸς δὲ παρὰ τὸς λόγους
120 εἶπεν. "ὦ Αἴαν προσφίλεστα, διῆρο περὶ τῷ Πατρόκλῳ
ἀποθανόντος σπευδάσωμεν, ὅπως ἂν καὶ τὸν νεκρὸν τῷ Ἀχιλ-
λεὶ κομίσωμεν γυμνόν· τὰ δὲ ὅπλα αὐτῷ φορεῖ ὁ εὐσπλος
ἔκτωρ." ἔτις εἶπε, τῷ δὲ Αἴαντι τῷ συνετῷ κατὰ ψυχὴν
ἐτάραξεν. ἐπορεύθη δὲ διὰ τῶν πρωταγωνιστῶν, σὺν αὐτῷ
125 δὲ ὁ πύρρος Μενέλαος. "ὁ μὲν ἂν ἔκτωρ ἐπεὶ τὸν Πά-
τροκλον τὰ πολύτιμα ὅπλα ἀφίλετο, ἔλκεν, ἕνα ἀπὸ τῶν
ὤμων τὴν κεφαλὴν ἀποτέμει τῷ ὅσῃ σιδήρῳ, τὸν δὲ νεκρὸν
ταῖς Τρῳϊκαῖς ἐλκόμεν δότῃ κύνει. ὁ δὲ Αἴας ἔγγος ἦλθεν
ἐπιφερόμενος ἀσπίδα μεγάλην. ὁ δὲ ἔκτωρ πάλιν εἰς τὴν
130 πύλιν εἰδὼν τῶν ἐταίρων ὑπέρχωρι, "αἷ δὲ τὸ ἄρμα
ἀνῆλθεν. ἰδίδα δὲ ἔτος τὰ καλά ὅπλα τοῖς Τρωσὶ κομί-
ζειν πρὸς τὴν πόλιν μεγάλην ὄβσαν αὐτῷ εἶναι. ὁ δὲ Αἴας
τῷ Πατρόκλῳ ἀσπίδα μεγάλην περικαλύψας εἰσῆκε ὥσπερ
τις λέων περὶ τοῖς ξαντῷ τέκνοισι, ὃ τινὶ δὴ τὰς σκέμνας
135 ἐπιφερομένην συναντήσῃσιν ἐν συναντήσῃ "ἄνδρες κνηγνοί,
ἔτος δὲ τῇ δυνάμει θαρσύνει, πᾶν δὲ τὸ τῷ μετώπῳ δέρμα
κάτω ἔλκεν τὰς ὑφ' αὐτὸν καλύπτων. ἔτις ὁ Αἴας περὶ

τῷ Πατρόκλῳ τῷ γενναίῳ ἐπερεμάχει· ὁ δὲ Ἀγρόν
ἐτέρωθεν ὁ φιλοπόλεμος Μενέλαος εἰσῆκε μέγαν ὄν
140 ἐν τοῖς ἐξήθεσιν αὐτῶν. "Γλαῦκος δὲ ὁ τῷ Ἰππολόχῳ
τῶν Ἀρκίων ἀνδρῶν ἀρχηγός, τὸν ἔκτορα δρακόντος
δὼν δεινῷ ἐπέπληξε λόγῳ. "ὦ ἔκτορ, τὸ εἶδος ἀρετῆς
πολέμου κατὰ πολὺ ἐνδεὲς εἶ. ὄντως ματαίως φήμι
σε ἔχει γυνάδα ὑπάρχοντα. βελύς τα νῦν ὅπως
145 σπύλιν καὶ τὰς ἐν τῇ πόλει σώσεις "μόνος σὺν τοῖς
οἰτίνες ἐν τῇ Ἰλίῳ οἰκῶσιν· ἄδεις γὰρ τῶν Ἀρκίων πο-
σὼν τοῖς Ἑλλήσι πορεύσεσθαι περὶ τῆς πόλεως, ἐπειδὴ
μὴ χάρις τις ἦν πολεμῆν τοῖς πολεμίοις ἀνδράσι
λεῖπτος αἶψα. πῶς ἂν σὺ χεῖρονα ἄνδρα σωσίας
150 σπύλιντος "ὦ δειλὲ, ἐπεὶ τὸν Σαρπηδόνα ὅμει φίλον
ρον κατέλιπες τοῖς Ἑλλήσι σπάρταγμα καὶ κέρμα γὰρ
ὅστις σοὶ μέγα ὄφελος ἦν τῇ πόλει καὶ αὐτῷ σοὶ ὦν
χων· νῦν δὲ ἔδαμῶς αὐτῷ ἀποδιώξαι τὰς κύνες
ῥησας. διὰ τὰτα νῦν, εἴ τις ἐμοὶ τῶν Ἀρκίων ἀν-
155 πεισθῇ, εἰς τὴν οἰκίαν πορευθήσεται· τῇ Τροίᾳ δὲ πᾶσι
νῆς ἔσαι ὁ χαλεπὸς ὕλεθρος. εἰ γὰρ νῦν τοῖς Τρωσὶ
μὴς θάρσος παρέχουσα ἐνυπῆρχεν, ἄρσπον, ὅποιον ἄν
ἐπιπύρεσθαι οἰτίνες περὶ τῆς πατρίδος ἀνδράσι πό-
μάχην καὶ φιλονεικίαν ἔχουσι, ταχέως ἂν τὸν Πά-
160 τρώκα ἐλευσάμεν ἔνδον τῆς Ἰλίου. ἐὰν δὲ ἔτος πρὸς τὴν
πύλιν πόλιν Πριάμῃ τῷ βασιλεὺς παραγένηται ὁ νεκρὸς
αὐτὸν ἐλευσάμεν τὴν πόλιν, ταχέως ἂν οἱ Ἑλλήνες
Σαρπηδόνα τὰ καλά ὅπλα ἀποδοῖεν καὶ αὐτὸν ἂν κομίσ-
μεθα ἔνδον τῆς Ἰλίου. τοιάντε γὰρ θεραπευτῆς περὶ
165 δόρος, ὅς μὲν γὰρ ἄριστος "παρὰ ταῖς τῶν Ἑλλήνων νεκ-
πολεμικοὶ οἱ θεραπευταί. ἀλλὰ σὺ τῷ μεγαλοψύχῳ
τος ἀν ἐκατέρωθεν ἐξ ἐναντίας στήναι ἰδὼν τὸς ἄν-
μὴς ἐν τῇ τῶν πολεμίων μάχῃ ἐδ' ἐπ' ἐσθλὸς πο-
170 σαι, ἐπειδὴ σὺ κρείττων ἐστί· πρὸς τῶτον δὲ ὄν-
σιν οἰκῶν ὦν ὑπὸ τῶν ἑλπίδων ἔστις· ὦ Γλαῦκε, τί δὴ
ὑπελάμβανόν σε περισσύτερον εἶναι τῇ φρονήσει τῶν
πᾶν ἄντων, ὅπόσοι Ἀρκίαν τὴν μεγαλόβωλον οἰκῶν
νῦν δὲ σε ἐμμενέμενον παντὶ τῷ τῶν διανοίας ὅποιον
175 πῆς· ὅστις με λίγης Αἴαντα τὸν μέγαν μὴ καρ-
ἔδαμῶς ἐγὼ ἐφοβήθη τὴν μάχην ἐδὲ κτῆσαν τὴν
ἀλλ' αἰεὶ τὰ Αἴας ἢ διάνοια δυνατωτέρα ὑπὲρ τῶ
πῆς, ὅστις καὶ δυνατὸν ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφαιρεῖται τὴν
ῥαδίως, ὅτε δὲ αὐτὸς παρορμῇ πολεμῇ. ἀλλὰ φέ-
180 σαι ἔνδον σὺν ἐμοὶ ἔλασσο καὶ θείσας ἔργον. "εἰ ἄρτι
γνήσομαι ὡς λίγης, ἢ τίνα καὶ τῶν Ἑλλήνων δύναμις
περὶ πάντων προθυμώμενον καλῶσω βοηθήσαι περὶ τῶ
θανόντος Πατρόκλου." ἔτις εἰπὼν τοῖς Τρωσὶ τὴν
μέγα βοήσας. "ὦ Τρῳάες καὶ ὦ Ἀρκίαι καὶ οἱ ἀπὸ Ἀρκίων
185 πολεμικοί, ἄνδρες οἱ ἐξ ἐπισφίλεσται, ὑπομνήσασθαι
τῆς πολεμικῆς δυνάμει, ὅπως ἂν ἐγὼ τὰ ἄνθρωπον
λίγως τὰ ὅπλα ἐνδύσωμαι τὰ κάλλιπα, ἀπὸ τῆς Πατ-
ἰχὺν ἐκκόλινσαι ἀποκτείνας." εἰπὼν δὴ εἰπὼν ἐπαύ-
190

ἵππος ἔκτωρ ἐκ τῆ διακοπτικῆ πολέμου, τρέχων δὲ κα-
 ρύλαβε τὰς ἐταίρους "πάνυ ταχέως καὶ ἄδαμῶς πόρῳ τοῖς
 ταχέσι ποσὶν ἐπιδραμῶν, οὕτως πρὸς τὴν πόλιν ἔφερον
 τὰ περιδοῦσα ὅπλα τῷ Ἀχιλλέως. εἰς δὲ ἀποθνήσκου τῆς μά-
 χης τῆς πολυδακρύτου τὰ ὅπλα ἤλλαξε, καὶ ἔτος μὲν τὰ ὅπλα
 ἔδωκεν ἀπαγαγεῖν πρὸς τὴν ἱερὰν Ἰλιον τοῖς φιλοπολέμοις
 95 Τρωσίν, ἔτος δὲ τὰ θεία ὅπλα ἐνέδυσσεν "τῷ εὐδὲ Πηλέως
 Ἀχιλλέως, ἅπερ αὐτῷ οἱ ἑράνιοι θεοὶ τῷ προσφίλει πατρὶ
 παρέχον. ἔτος δὲ τῷ ἰδίῳ ἔδωκε παιδί γηράσας· ἀλλ' ἐχέδοτο
 ὁ εὐδὲ ἐν τοῖς πατρικοῖς ὅπλοις ἐγέρσας. τῶν δὲ ὡς ἐ-
 διν ἄνωθεν ὁ νεφεληγερέτης Ζεὺς τοῖς ὅπλοις τῷ Ἀχιλ-
 100 λέως τῷ θανάτῳ καθοπλίζοντο, "κινήσας δὲ τὴν κε-
 φαλήν πρὸς τὴν αὐτῆ διελέξατο ψυχὴν. "ὦ ταλαίπωρε,
 ἄδαμῶς σοι ὁ θάνατος ἐν τῇ ψυχῇ ἐστίν, ὅστις δὴ σοι ἐγ-
 105 γὼς ὑπάρχει. σὺ δὲ θεία ὅπλα ὑπενδύῃ ἀνδρὸς ἀρίστου,
 ὅνπερ καὶ ἑταῖροι τρέμουσιν. τίνα δὲ τὸν ἐταῖρον ἐφόνευσας
 110 τὸν προσηνῆ τε καὶ ἀνδρείον, "τὰ ὅπλα δὲ κατὰ τὸ προσῆ-
 κον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ὤμων ἀπέβλε. τὸν δὲ σοι
 μεγάλην δόξαν παρέξω, τίττον ἀμοιβὴν διὸ σοι ἄδαμῶς τῷ
 115 πολέμῳ ἐπιανελάθοντι ὑποδίζεσθαι. Ἀνδρομάχῃ τὰ ἐνδοῦσα ὅπλα
 τῷ Ἀχιλλέως." εἶπε καὶ ταῖς βαθείαις ἡφύσας ὑπένευεν
 120 ὁ Ζεὺς. "τὰ δὲ ὅπλα ἡρμύσαν ἐπὶ τῷ ἔκτορος σώματι,
 ἵστασθε δὲ αὐτῷ πολεμικῇ δυνάμει φοβερὰ καὶ ἀκαταμάχη-
 125 τος, ἐπληρώθησαν δὲ αὐτῷ τὰ μέλη ἔνδον δυνάμει καὶ
 ἰσχύος. πρὸς δὲ τὰς ἐνδόξους συμμάχους ἱπορεύθη μεγάλη
 βοῶν. ὁμοῖοι δὲ αὐτοῖς πᾶσι τοῖς ὅπλοις ἀσραπτόμενος
 130 τῷ μεγαλοφύγῳ Ἀχιλλέως. "παρώρμα δὲ ἔκαστον παρὶσά-
 μενος τοῖς λόγοις, τὸν τε Μιθλόην καὶ τὸν Γλαῦκον καὶ τὸν
 135 Μείδοντα καὶ τὸν Ὀρσίλοχον τὸν τε Ἀσπερπαῖον καὶ τὸν Βη-
 νορα καὶ τὸν Ἰσπόθοον τὸν τε Φόρκεν καὶ τὸν Χρομίον καὶ
 ἑννομον τὸν μάντιν. τῶντος ἔτος παρορμῶν ταχέως λόγος
 140 οἶπεν. "ἀκούετε τὰ πολλὰ γένη τῶν περιοικέντων συμ-
 μάχων· ἐγὼ πληθὺς ἐγὼ δόμενος ἐδὲ χορῆων ἐνταῦθα
 145 ἀπὸ τῶν ὑμετέρων πόλεων ἐπανεῖξα ἔκαστον, ἀλλ' ἵνα μοι
 τὰς τῶν Τρωῶν γυναῖκας καὶ τὰ μικρὰ παῖδια προδύμῳ
 150 σῶσθε ὑπὸ τῶν φιλοπολέμων Ἑλλήνων. "ταῦτα λογιζό-
 μενος τοῖς δόμοις ἀνῶ καὶ τῇ τροφῇ τὸ πληθὺς, ἔκαστος δὲ
 ὅμων τὴν προθυμίαν αὖξεν. διὸ ἐπ' εὐθείας τις ὁρμῶν ἡ-
 155 διαφθερέσθω ἢ σωθήτω· αὐτῇ γὰρ τῷ πολέμῳ ἢ ἀρετῇ.
 160 οὐδὲν δ' ἂν τὸν Πάτροκλον καίπερ ὅμως ἀποθανόντι "εἰς
 τὰς ἱπικὰς Τρῶας ἔλκυσθαι, ὑποχωρήσει δὲ αὐτῷ ὁ Αἴας,
 τὸ ἥμισυ τῶν λαφύρων ἀπομερίσσω, τὸ δὲ ἥμισυ αὐτὸς ἐγὼ
 165 καθίσσω· ἢ δὲ αὐτῷ δόξα προὔκειν ὅση περ καὶ ἐμοί." εἰπὼς
 170 εἶπε· ἔτοι δὲ ἐπ' εὐθείας τῶν Ἑλλήνων βαρύναντες ἐπο-
 ρεύθησαν, τὰ δόματα ἀνατίναντες· πάνν γὰρ αὐτῶν ἤπι-
 175 οῦν ἢ ψυχῇ "τὸν νεκρὸν ἔλκυν ἐπὸ τῷ Αἴαντος τῷ Τε-
 λαμῶνός παιδός, οἱ ἀνέητοι· πολλῶν γὰρ ἐπ' αὐτῷ τὴν
 180 ψυχὴν ἀφείλιτο. καὶ τότε δὴ ὁ Αἴας εἶπε πρὸς τὸν ἀνδρείον
 185 Μενέλαον "ὦ προσφιλέστατε, ὦ Μενέλαε εὐγενέστατε, ἐκεί-
 190 ῃ μᾶς ἐλπίσω αὐτὸς ἐπιανελάθῃν ἐκ τῶ πολέμου. "ἄδαμῶς το-
 195 σῶτον περὶ τῷ νεκρῷ τῷ Πάτροκλῳ φοβεῖμαι, ὅστις ἂν ταχὺ

τῶν Τρωῶν ἐμπλήσῃ τὰς κῆρας καὶ τὰς γῦπας, ὅσον ἐπ'
 ἐμὰντο φοβεῖμαι καὶ σὺ, μή τι πάθωμεν, ἐπεὶ πανταχόθεν
 ἡμῶς ἐακάτισεν ὁ ἔκτωρ καθάπερ νέφος, ἡμῶν δὲ ἀνα-
 200 δίδεονταί χαλεπὸς ὄλεθρος. "ἀλλὰ φέροι τὰς ἀρίστους τῶν
 Ἑλλήνων κάλισον, εἴαν τις ἀκρόσῃ." οὕτως εἶπεν· ἐπὶ καὶ
 δὲ ὁ ἀνδρείος καὶ πολεμικὸς Μενέλαος, ἐβόησε δὲ μέγα καὶ
 λαμπρὸν τοῖς Ἑλλήσι προσκαλέμενος. "ὦ προσφιλέστατοι
 205 τῶν Ἑλλήνων ἡγιμόνες καὶ βασιλεῖς, οἱ τε παρὰ τοῖς παῖσι
 210 σια καὶ κοινὰ πίνετε καὶ κελύουσιν ἔκαστος τοῖς λαοῖς, τιμὴ
 δὲ ἐκ τῷ Αἴῳ καὶ δόξα ἐπακολοθεῖ. δισέφικτον δὲ μοι ἐστὶ
 διασκέπτεσθαι ἔκαστον τῶν ἡγητόρων τοσαύτη γὰρ ἑμὴ τῷ
 215 πολέμῳ διαγήμεν. ἀλλ' ἄφ' ἐμῶν τις ἐλθέτω, μέμψας
 220 κατὰ πάγχυα γυνέσθω." εἰπὼς εἶπε ταχέως δὲ ἦσαν ὁ Οἰ-
 225 λέως ταχέως Αἴας, πρῶτος δ' ἐξ ἐναντίας ἦλθε τρέχων ἀνὰ
 τὴν μάχην, μετ' αὐτὸν δὲ ὁ Ἰδομενεὺς καὶ ὁ ἀκόλθεος τοῦ
 230 Ἰδομενεὺς ὁ Μηριόνης παραπλήσιος. Ἄρει τῷ ἀνδροφόνῳ.
 235 τῶν δὲ λοιπῶν τίς ἂν ταῖς ἰδίαις διανοαῖς τὰ ὀνόματα
 εἴποι, ὅποσοι δὲ μετὰ ταῦτα τὸν πόλεμον ἤθροισαν τῶν
 240 Ἑλλήνων; οἱ Τρῶες δὲ προκατῆρξαν ἀθροοί, προσηγῆτο
 δὲ ὁ ἔκτωρ. ὥσπερ δὲ εἴτε ἐν προχύσει κατωφερέας πα-
 245 τιμὰ ἤχεῖ μεγάλως τὸ κῆμα ἐπὶ τὸν ὄρεν, αἱ δὲ ἄκραι
 250 τῶν αἰγιαλῶν περιγῶσιν καὶ βρασσομένης τῆς θαλάσσης
 255 ἔξω, τοσαύτη δὲ τῶν Τρωῶν ἡ βοή ἐγένετο. οἱ δὲ Ἑλλη-
 260 νες περιέστησαν τῷ Πάτροκλῳ μίαν προθυμίαν ἔχοντες,
 265 σκεπάζοντες ἀσπίσι σιδηραῖς. περὶ δὲ αὐτῶς ταῖς λαμπραῖς
 270 περιεφύλακται ὁ Ζεὺς ἀορασίαν πολλήν· κατέχευεν, ἐπειδὴ
 275 ἐδὲ τὸν Πάτροκλον ἐμίσει πρότερον, ὥς ἔων ὑπάρχων
 280 θεραπευτὴς ἦν Ἀχιλλέως, ἐμίσει δὲ αὐτὸν πολεμίων κατὰ
 285 σπύραγμα γυνέσθαι τοῖς Τρωαῖκοις· διὸ καὶ βοηθήσαι αὐτῷ
 290 διήγειρε τὰς ἐταίρους. ὤθησαν δὲ πρότεροι οἱ Τρῶες τοὺς
 295 εὐδοφθαλμοὺς Ἑλλήνας· ἀπολαπόντες δὲ τὸν νεκρὸν ἐπὶ
 300 δέξας ἔφυγον· ἀδύνα δὲ αὐτῶν οἱ μεγαλόφρονες Τρῶες ἀντι-
 305 λον τοῖς δόρασι καίπερ προθυμώμενοι, ἀλλὰ τὸν νεκρὸν
 310 εἴκον. παρ' ὀλίγον δὲ τῶν οἱ Ἑλλήνες ἐμείλλον ἀφίστασθαι
 315 πάνν γὰρ ταχέως αὐτὸς ἰτάροσεν ὁ Αἴας, ὅστις δίσφερε τῇ
 320 δόξῃ καὶ τοῖς ἔργοις κρατίων ἡγήροχε "τῶν λοιπῶν Ἑλλή-
 325 νων μετὰ τὸν ἄφρονον Ἀχιλλέα. ὥρμησε δὲ διὰ τῶν πρω-
 330 ταγωνιστῶν χοῖρῳ ὅμοιος τὴν ἰχύν, κάπρω, ὅστις ἐν ὕμῳ
 335 τὰς κῆρας καὶ τὰς ἀκμάζοντας νέας ἐκόλως ἐακόρυσσε συ-
 340 ερραφὲς διὰ βασιλῶν τόπων. εἰπὼς ὁ εὐδὲ τῷ λαμπρῷ Τε-
 345 λαμῶνός ὁ λαμπρὸς Αἴας "ῥαδίως μετὰ τῶν Τρωῶν
 350 δέχισσε τὰς τάξεις, ὅσοι περιέβησαν τῷ Πάτροκλῳ, διε-
 355 νοῦντο δὲ μάστιγι πρὸς τὴν ἐαυτῶν πόλιν ἔλκυν καὶ δόξαν
 360 ἀπενέγκασθαι. τῶν μὲν ὁ τῷ Πελασγῷ Αἴδῳ λαμπρὸς εὐδὲ
 365 ὁ Ἰσπόθοος ἐκ τῷ ποδὲς εἴκεν ἀνὰ τὴν ἰχθυὴν μάχην,
 370 δῆσας τῷ ἀναστροφῇ παρὰ τὸν ἀσράγαλον τῷ τέροντος, τῷ
 375 ἔκτορι καὶ τοῖς Τρωαῖ χάριν ποιῶν· ταχέως δὲ αὐτῷ ἐπὶ ἡλ-
 380 θεν ὄλεθρος, ἐν δόξῃ αὐτῷ ἀπεκύλυντο καίπερ προθυμ-
 385 μῶν. τῶν δὲ ὁ εὐδὲ τῷ Τελαμῶνός ἐφορμήσας διὰ τοῦ
 390

B h h h h

πλήθος ἐπλήξεν ἀπὸ χειρῶν διὰ τῆς σιδηρογνάθου περιε-
 295φυλακίας. "διεχρίθη δὲ ἡ ἐπιπόλοφος περιεφυλακία περὶ τῇ
 τῷ δόρατος ἐπιδορατίδι, πληγῆσαι τῷ μεγάλῳ δόρατι καὶ
 τῇ δυνατῇ χειρὶ· ὁ δὲ ἐγκέφαλος παρὰ τὴν ἀνάτασιν τοῦ
 δόρατος ἐκ τῷ τραύματος ἀνέδραμιν ῥηματωμένος. τῆτον
 δὲ αὐτόθι παρελύθη ἡ δύναμις, ἐκ δὲ τῶν χειρῶν τῷ με-
 300γαλοψύχῳ Πατρόκλῳ τὸν πόδα ἀφῆκε χαμαὶ "καὶ θῆ. ἔτος
 δὲ ἐγγὺς αὐτῷ ἔπαισε κατὰ πρόσωπον ἐπὶ τῷ νεκρῷ, πόρῳ
 ἀπὸ τῆς εὐγείας Ἀρισσοῦς· ἑδαμῶς δὲ τοῖς γονεῦσι τὰ
 τροφίαι τοῖς προσφιλέσιν ἀπέδωκεν· ὀλιγοχρόνιος δὲ αὐτῷ
 ἡ ζωὴ ἐγένετο ὑπὸ τῷ μεγαλοψύχῳ Αἰάντῳ τῷ δόρατι φο-
 νηθέντι. ὁ δὲ "Ἐκτωρ αὐτὸς κατὰ τῷ Αἰάντῳ ἠκόντισε
 305τῷ λαμπρῷ δόρατι· "ἀλλ' ὁ μὲν ἐξ ἐναντίας περιβλεψά-
 μενος ἐξέκλινε τὸ σιδηρὸν δόρον [πρὸς βραχὺ, αὐτὸς δὲ Σχι-
 δῖον τὸν υἱὸν τῷ μεγαλοψύχῳ Ἰφίτῳ] τὸν ἐξόχως ὤρισαν
 τῶν Φωκίων, ὅς τις ἐν τῇ περιδύξῳ Πανοπί οικίᾳ κατέκει-
 310τῇν ζεῦξεν· δι' ὅλα δὲ τῇ ἄκρῃ "σιδηρῷ ἐπιδορατίδι τὸ
 ἔχαιον τῷ ὄμα κατεχέθη. ἐκτύπησε δὲ πεσὼν, ἤχησε δὲ
 αὐτῷ τὰ ὄπλα ἐπ' αὐτῷ. ὁ δὲ Αἴας πάλιν τὸν συνετὸν
 Φόρκυν τὸν Φαίνοπος υἱόν, ὑπερασπίζοντα τῷ Ἰπποδάμῳ,
 κατὰ μέσσην τὴν γαστέρα ἔκτυψε, διέθρηξε δὲ τῷ Θώρακος
 315τὸ κοίλον· τὰ δὲ ἔντερα ὁ σιδηρὸς "διέκοπεν. ἔτος δὲ ἐν
 τῇ γῇ πεσὼν ἔλαβε τὴν γῆν τῷ ἀγκῶνι. ὑπεχώρησαν δὲ οἱ
 τε πρωταγωνισταὶ καὶ ὁ λαμπρὸς "Ἐκτωρ. οἱ δὲ Ἕλληνες με-
 γάλως ἐβόησαν καὶ ἐπλυνσαν τὰς νεκρὰς, τὸν τε Φόρκυν καὶ
 τὸν Ἰπποδόον, ἔλκον δὲ τῶν ὤμων τὰ ὄπλα. τότε δὴ ἂν
 320οἱ Τρῶες ὑπὸ τῶν φιλοπολέμων Ἑλλήνων "εἰς τὴν Ἰλιον
 ἀνέδραμον τῇ ἀδυναμίᾳ δαμασθέντες, οἱ Ἕλληνες δὲ ἂν
 δόξαν ἀνῆραν καὶ χωρὶς τῆς τῷ θεῷ βαλῆς τῷ κρατὶ καὶ τῇ
 325δυνάμει αὐτῶν· ἀλλ' ὁ Ἀπόλλων αὐτὸς τὸν Αἰεΐαν πα-
 ρώρησε, κατὰ τὸ σῶμα τῷ Περιφάντι ὁμοιωθεὶς τῷ κῆ-
 330τῇ "κατιγῆρα κηρύσσων, προσφιλεῖ βαλεῖμματα τῇ διανοίᾳ
 εἰδώς. [ἐν τῷ ὁμοιωθεὶς εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀπόλλων ὁ υἱὸς
 τῷ Διὶ] "ὦ Αἰεΐα, πῶς ἂν καὶ παρὰ γνώμην θεῶν σώσῃς
 τὴν ὑψηλὴν Ἰλιον; ἔγω δὲ εἶδον καὶ ἑτέρας ἄνδρας τῷ τεσ-
 335σῶν καὶ τῇ ἰσχυρῇ νεοποιότι καὶ τῇ ἀνδρίᾳ τῷ σώματος
 καὶ τῷ εὐσπῶν πλήθει καὶ ὑπερώγοντι τῇ δυνάμει λαὸν ἔχον-
 τας ἀντιτάττειν. [ἡμῖν δὲ ὁ μὲν Ζεὺς μῦλλον βέλε' ἡ τοῖς
 "Ἕλλησι] νίκην παραχεῖν· ἀλλ' αὐτοὶ φοβέσθω πολλὰ καὶ ὁ
 340πολεμῇτε." ἔτως εἶπεν· ὁ δὲ Αἰεΐας τὸν μακροβύλον Ἀπόλ-
 λωνα ἐπὶ γῆν ἐξ ἐναντίας περιβλεψάμενος, μέγα δὲ βοήσας
 345τῷ τὸν "Ἐκτορα εἶπεν· "ὦ Ἐκτορ καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Τρῶων
 καὶ τῶν συμμάχων ἀρχηγοί, αἰχμὴν μὲν τὰ ῥῆν ἔτως ἀπὸ
 τῶν φιλοπολέμων Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἰλιον ἀνελθεῖν ταῖς
 ἀδυναμίαις φοβηθέντας. ἀλλὰ ῥ' ἔτι φησὶ τις τῶν θεῶν
 350ἐγγὺς ἐμοὶ παραστὰς Αἰα τὸν μέγιστον βαλεῖν τῷ πολέμῳ
 355βοηθῶν ὑπάρχον· "διὸ δὴ ἐπ' αὐτῷ τῶν Ἑλλήνων πο-
 ρευθῶμεν, καὶ μηδαμῶς ἔστω μετὰ ἀδελφῶν τὸν Πάτροκλον ἐν
 ταῖς ναυαῖς προσεγγίσαι ὑποθνήσκοντα." ἔτως εἶπε, καὶ δὴ

κατὰ πολλὰ πρὸ τῶν πρωταγωνιστῶν πηδήσας ἐξῆλθον
 δὲ συνεγράψαν καὶ ἐξ ἐναντίας τῶν Ἑλλήνων ἔστησαν
 τότε δὴ ὁ Αἰεΐας τὸν Αἰεΐοντον ἔτρωσε τῷ δόρατι
 τὸν υἱὸν Ἀρισβαντος, τὸν τῷ Αἰεΐοντον ἀγαθὸν φάν-
 355τῶν δὲ πεσόντα ἠλέησεν ὁ φιλοπόλεμος Αἰεΐοντος,
 δὲ πάντῃ ἐγγὺς πορευθεὶς καὶ ἠκόντισε τῷ λαμπρῷ δόρατι
 καὶ ἔκτυψε τὸν Ἰπποδάμῳ υἱὸν Αἰεΐοντον τὸν βασιλῆα τῶν Ἑλλήνων
 τῷ ἦπατι, ἐν ᾧ τόπῳ εἶσιν αἱ φρένες· ἐνθάδε δὲ πεσὼν
 360τὸν γόνυ· "ὅς τις δὴ ἐκ Παιονίας τῆς μεγαλοβύλου πε-
 γένετο, καὶ μετὰ τὸν Ἀεΐοντον δὲ ἠνδραγάδει ἐν τῷ πολέμῳ
 τῶν δὲ πεσόντων ἠκτιρεν ὁ πολεμικὸς Ἀεΐοντος· ὁ
 365μῆσε δὲ καὶ ἔτος προθύμως τοῖς Ἕλλησι μάχεσθαι·
 ἑδῆεν ἔτι ἐκαστέρῃ· ἀσπίς γ' περιπεφυγμένη ἦσαν πα-
 370ταχόθεν, "περιεσῶντες τῷ Πατρόκλῳ, πρὸ ἑαυτῶν δὲ ἔστη
 τὰ δόρατα. ὁ γ' Αἴας πάντας ἐπεσπάρετο πολλὰ καὶ
 κελεύων, ἕτε τινὰ ἐξοπίσω ἐκ τῷ νεκρῷ ἀναχωρεῖν ἐκέλευεν,
 375ἕτε τινὰ πολεμῆν τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων ὑπερέχοντα,
 ὁ μέγας Αἴας ἐντέλλετο· τῷ δὲ ἄματι ἡ γῇ ἐκλήθη
 μέλαν· ἔτοι δὲ ἀλλεπάλληλοι ἔκπαιον νεκροὶ ὅμοι τῶν
 Τρῶων καὶ τῶν ὑπερέχοντων τῇ δυνάμει συμμάχων καὶ
 380Ἑλλήνων· ἑδῆ γ' ἔτοι χωρὶς αἵματος ἐπολέμων. κατὰ
 385δὲ ὀλιγώτεροι ἀπέθνησκον· μέλαν γ' ἐποικίζοντο αἱ
 λήλων κατὰ τὸ πλήθος ἀποδιώσας τὸν χαλεπὸν θάνατον
 ἔτος ἔτοι μὲν ἐμάχοντο δίκην πυρός· οὐδ' ἂν εἴ τις
 τὸν ἥλιον ποτε ὀλόκληρον ἔτε τὴν αἰχμὴν ὑπάρχοντα
 390σῆε γ' κατελόντο ἐπὶ τῆς μάχης ὑπὸ τοῖς ἀριστοῖς περὶ
 395τῷ Πατρόκλῳ ἀποθανόντι. "οἱ δὲ λοιποὶ Τρῶες καὶ
 εὐσπῶντες Ἕλληνες ἦσαν οἱ ἐπολέμων ὑπὸ τὸν Αἰεΐοντον
 δὲ τὸ πρῶς τῷ ἥλιῳ τὸ διανύξας, ἅκ ἐφαίνετο δὲ διὰ τῶν
 400ἔτε τῆς γῆς ἔτε τῶν ὄρων· ἐκ διαδοχῆς δὲ ἐπολέμων
 405ἐκκλίνοντες τὰ ἱεροσώμενα βίβη, "κατὰ πολλὰ ἔστη
 κάπας· ἔτοι δὲ ἐν μέσῳ πάρος ἔφερον τῇ ἀορασίᾳ καὶ τῇ
 410πολέμῳ. κατεπονθέντο δὲ τῷ ἀνῆλθαι σιδηρῷ ὀπίσθι
 ὑπῆρχον. δύο δὲ ἄνδρες ἐδέξαντο ἦμαθον, ἄνδρες περὶ τῶν
 415ὁ τε Θρασυμήδης καὶ ὁ Ἀντίλοχος, τῷ Πατρόκλῳ ἀποθ-
 420νόντος τῷ ἀμείματῳ, ἀλλ' ἔτι ὑπελόμενον "ἔστω
 ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς τοῖς Τρῶσι μάχεσθαι. ἔτοι δὲ
 425ρισκοῦντες τὸν θάνατον καὶ τὴν φρυγὴν τῶν ἐταίρων τῶν
 καὶ χωρὶς ἐμάχοντο, ἐπειδὴ ἔτοι παρεκλείετο ὁ Νέστωρ,
 430ροσφῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀπὸ τῶν βασιλῶν νεόν. ταῦτα
 435δὲ δι' ὅλης τῆς μάχης μεγάλη φιλονικία ἐγένετο
 χαλεπῆ· τῷ δὲ ἀγῶνι καὶ τῷ ἰδρωτί ἀδιαλείπτως αἱ αἰ-
 440γόνυ καὶ αἱ κνήμαι οἱ τε πόδες ὑποκάτωθεν ἔκαστος καὶ οἱ
 445χειρὲς καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἐμολέοντο μαχομένων περὶ τὸν ἄν-
 450δρειον θεραπευτὴν τῷ ταχύποδῳ Ἀχιλλέῳ. ἔτος δὲ
 455τῷ αὐτῷ βοᾶς μεγάλη βύρσαν "λαοὶς παρῶν ἐκ-
 460τειν βεβρηγμένην τῷ λίαν, ἀπολαβάντες δὲ ἔτοι χωρὶς
 465ἐκτείνουσι κυκλόθεν, ταχέως δὲ ἡ ἀγροασία διέτρεξε
 470πῶσα δὲ ὅλα, ἔτος ἔτοι ἐνταῖθα καὶ τὸν νεκρὸν ἐν ὁδῷ

9577 "ἄλκον ἑκάτεροι· πάνν δὲ αὐτοῖς ἤλπιζεν ἡ ψυχὴ τοῖς 450
 μὲν Τρωσὶν ἔλκεν πρὸς τὴν Ἴλιον, τοῖς δὲ "Ελλήσιν ἀνὰ
 τὰς βαθείας ναῦς. περὶ δὲ αὐτῇ Ἀρης ἐγένετο σφόδρα
 οὐδ' ἂν ὁ Ἀρης ὁ τὰς λαὰς σώζων ἐδὲ ἡ Ἀθηνᾶ τοῖτον
 1001 δόξα μέμφοιτο, ἐδὲ εἰ λίαν αὐτὴν ὀργὴ καταλάβῃ· "τοῖς-
 451 τον ὁ Ζεὺς ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ τῶν τε ἀνδρῶν καὶ τῶν ἱππῶν
 τῇ ἡμέρῃ ἐκείνῃ ἐξέτεινε κακὸν κάματον. ἑδάμῳς δὲ πῶ
 1002 ἦδον τὸν Πάτροκλον ἀποθανόντα ὁ Ἰνδοξος Ἀχιλλεύς·
 πολλὸν γὰρ ἀποθῆν τῶν ταχυῶν τῶν ἐμάχοντο ὑπὸ τῷ τείχεϊ
 1003 τῶν Τρώων. διὰ τὸτο αὐτὸν ἐδέξατο ἡλίας τῇ ψυχῇ· ἀπο-
 452 θανεῖν, ἀλλὰ ζῶντα ἐπιχευθέντα ἐν ταῖς πύλαις εἰς τὰ πύλαις
 ἐπαυλθεῖν, ἐπεὶ δὲ τὸτο ἤλπιζε τελείως ἐκπορθέσθαι τὴν
 1004 πόλιν χωρὶς αὐτοῦ ἐδὲ σὺν αὐτῷ· πολλάκις γὰρ τῷτο παρὰ
 τῆς μητρὸς ἐμάνθαιεν ἰδίῃ καὶ χωρὶς ἀκείων, ἥτις αὐτῷ
 1005 ἀπὸ γυναικὸς τῆς μεγάλης Διὸς τὴν βαλὴν. "τότε δὲ ἑδάμῳς
 αὐτῷ εἶπεν τοσούτον κακὸν ὅσον ἐγένετο ἡ μήτηρ, ὅτι δὲ
 αὐτοῦ πολλὸν προσφιλέστατος ἀπώλετο ἐταῖρος. ἔτοι δὲ αἰ
 1006 περὶ τὸν νεκρὸν ὅξαι δόρατα ἔχοντες ἀδιαλείπτως προσήγ-
 453 γίζον καὶ ἀλλήλους ἐφόνεον. ὅτιω δὲ τις εἶπεν Ἑλλήνων
 1007 σιδηροθωράκων· "ὦ προσφιλέστατοι, ἑδάμῳς ἡμῖν
 454 πρίνον ἐπαυλθεῖν ἐπὶ τὰς κοίλας ναῦς, ἀλλ' ἐν αὐτῷ
 τῷ τόπῳ πάντας γῆς χάσματα διχθεῖν. τοῦτο ἂν ὄντως
 1008 ἡμῖν προχείρως ὠφελιμώτερον ἐγένετο, ἵαν τῷτον τοῖς Τρω-
 455 αῖ συγχωρήσωμεν τοῖς ἱππικοῖς πρὸς τὴν ἑαυτῶν πόλιν
 1009 ἐκλίσσαι καὶ δόξαν ἀπινέγκωμεν. "ἔτιω δὲ δὴ τις τῶν μεγα-
 456 λονόων Τρώων εἶπεν· "ὦ προσφιλέστατοι, εἰ καὶ μεμνησθῶ
 1010 παρὰ τῷ ἄνδρὶ τάτω ἀποθανεῖν πάντας ὅμῃ, μηδαμῶς τις
 457 ἀναχωρεῖτω τῷ πολέμῳ. "ἔτιω δὲ τις εἶπε, τὴν δὲ δύναμιν
 1011 ἐκείσον διήγειρεν. ἔτιως ἔτοι ἐμάχοντο· τῶν δὲ σιδηρῶν ὁ
 458 ἥχος "εἰς τὸν σερίον ἔραρον ἀφίκετο διὰ τῆ ἀκρότης αἰθῆ-
 1012 ρος. οἱ δὲ τοῦ Ἀχιλλεύος ἵπποι πόρρω τῆς μάχης ὄντες
 459 ἐκλαίον, ἐπειδὴ ἐξ ὀρχῆς ἤκουσαν περὶ τῆ ἡνίοχου ἐν τῇ γῇ
 1013 πεσόντος ὑπὸ τῷ ἀνδροφόνῳ Ἑκτορος. καίτοι δὲ Ἀντιμέ-
 460 δων ὁ τοῦ Διῶριος δυνατὸς υἱὸς "πολλὰ μὲν τῇ εὐκνήτῳ
 1014 μάχῃ ἐκινεῖτο τέπτον, πολλὰ δὲ κολακτικῶς προσεφθόγ-
 461 γετο, πολλὰ δὲ ἀπυλῇ. ἔτοι δὲ εἰς τὰ πύλαις ἐπὶ τὰς ναῦς
 1015 ἐπὶ τὴν πλατιῖαν θάλασσαν ἤθελον πορευθῆναι, ἐδὲ εἰς
 462 τὸν πόλεμον πρὸς τὰς Ἑλλήνας. ἀλλ' ὅσπερ τις εἴλη μέ-
 1016 νος πύγιος ἥτις ἐπὶ τῷ τῷ ἄνδρὸς ἀποθανόντος εἰσῆκε ἡ ἰσο-
 463 γυναικός, ἔτιως ἔσαντο ἀσφαλῶς τὸ περικαλλές ἄρμα ἔχον-
 1017 τες, τῷ ἰδῷ πελάσσοντες τὰς κεφαλὰς· τὰ δὲ δάκρυα
 464 αὐτῶν χλαυὰ ὑπὸ τῶν βλεφάρων χαμᾶ ἐξῆν ὀδυρομένων
 1018 τοῖς πόθῳ τῷ ἡνίοχῳ· ἡ δὲ εἰδυλὴς χαλτῇ ἐμαίνετο "ἐκ-
 465 πύττου τῆς ζεύγλης παρὰ τὸν ζυγὸν ἐκατέρωθεν. ὀδυρο-
 1019 μέντες δὲ τέτρες ἰδῶν ἤλθον ὁ Ζεὺς, σείσας δὲ τὴν κε-
 470 φάλην πρὸς τὴν ἑαυτοῦ εἴπε ψυχὴν "ὦ διολότατε, ἵνα τί
 1020 ἡμῖς ἐδόθητε Πηλεῖ τῷ βασιλεῖ φθαρτῷ, ἡμῖς δὲ ἔστι
 471 ἄφθαρτοι καὶ ἀθάνατοι. "ἡ ἵνα σὺν τοῖς δυσυχέσιν ἀνδράσι
 1022 λῆτας ἔχοιτε; ἑδάμῳς γὰρ πῶ ἐστὶ τι τυλαιμωρότερον ἀνδρὸς
 472 πύττου ὅσα ζῶα ἐστὶ τῆς γῆς ζῆται καὶ κινεῖται βαδίζοντα.
 1023 ἑδάμῳς ἂν ἡμῖν καὶ τοῖς ποικίλοις ἄρμασιν Ἑκτωρ ὁ
 473

σῶντες τὸ μετάφρενον ἑδαμῶς γ' ἐγὼ Ἐκτορα τὸν Πριά-555 ἐγγύθεν αὐτῆς ἦν —, "ὁμοιωθεῖσα τῷ Φοίνικι κατὰ
 μεν παῖδα τὴν δύναμιν ὑπενεγκεῖν νομίζω, πρὶν ἐπὶ τοῦ
 505 Ἀχιλλέως τὸς εὐτρίχας πορευθῆναι ἵππους ἡμῶς ἀποκτε-
 ραντα, φροῖσαι δὲ τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν τῶν Ἑλλήνων,
 ἧς αὐτὸς ἂν ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς κρατηθῇ." ὣτως ἐπαύσατο. ἄλλ' ἔτασο ἰχυρῶς, δειγνέον δὲ ἄπαντα λαόν.
 τὸς Αἰάντας ἐκάλει καὶ τὸν Μενέλαον. "ὦ Αἰάντες τῶν
 Ἑλλήνων ἡγεμόνες καὶ ὦ Μενέλαε, τοῦτον μὲν δὴ τὸν
 510 νεοκρὸν ἐπιτετραμμένον ἔστε ὅσοι ἀνδρεῖοι ὑπερασπίσειν
 αὐτοῦ καὶ ἀποτρέψειν τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν. ἡμῶν δὲ
 ζῶσι βοηθεῖτε ἀποσοβοῦντες τὴν ἀνηλεῆ ἡμίραν. ἐν ταύτῃ
 565 γ' κατεβάρησαν τὸν πόλεμον τὸν δακρύων αἷσιον ὅτε Ἐκ-
 τωρ καὶ ὁ Αἰνείας, οἵτινες τῶν Τρώων εἰσὶν ἀριστοί. ἄλλα
 515 ταῦτα μὲν παρὰ κείνῳ ἢ ἐν ἔκτασι τῶν θείων ἐστίν. "ἀκον-
 τίσω γ' ἐγὼ. ταῦτα δ' ἂν τῷ Αἰὶ πάντα φροντισθεῖη."
 εἶπε δὴ, καὶ ἀνατίνας προέπεμψε τὸ μακροπόρευτον δόρυ,
 καὶ ἔβαλε κατὰ τοῦ Ἀρήτιος τὴν περιφερῇ ἀσπίδα. αὐτὴ δὲ
 520 ἔκ ἐκώλυσε τὸ δόρυ. δὲ ἔλα δὲ διήλθεν ὁ σιδηρὸς, ἐν τῇ
 525 κατακλιπύτῳ δὲ κοιλίᾳ διὰ τῆ ζωστήρος ἐπέρασεν. "ὥσπερ δὲ
 ὅταν ὀξὺν πλέκων ἔχων νόος ἀνὴρ κόπας ἐξόπισθεν τῶν
 530 κριάτων βοῶς ἐν ἀγρῷ ἀλλιζομένου τὸ νεῦρον ἄπαν δια-
 τέμῃ, ἔτος δὲ προορμήσας πύσῃ, ἔτω δὲ ἔτος προπηδή-
 σαις ἔπεισεν ὑπτιος. τὸ δὲ δόρυ αὐτῷ ἐν τοῖς σπλάγγνοις
 535 τὸ λίαν ὀξὺ σείόμενον ἔλκε τὰ μέλη." ὁ δὲ Ἐκτωρ κατὰ τῷ
 Αὐτομέδοντιος ἠκόντισε τῷ λαμπρῷ δόρατι. ἄλλ' ἔτος μὲν
 540 ἐξ ἐναντίας ἰδὼν ἐξέκλινε τὸ σιδηρὸν δόρυ. ἔμπροσθεν γ' ὁ
 κατέκρυψε, [τῷτο δὲ ὀπίσθεν τὸ μακρὸν δόρυ τῷ ἰδίῳ
 545 προσηρείσθῃ], τὸ δὲ ἄκρον ἐσείσθη τῷ δόρατι, τότε δὲ
 550 μετὰ ταῦτα ἀπῆλπε τὴν δύναμιν ὁ ἰχυρὸς σιδηρὸς. "καὶ δὴ
 ἂν τοῖς ξίρεσιν ἐκ τῆ συνέγγυς ὠρμήθησαν, εἰ μὴ αὐτὸς οἱ
 Αἰάντες διεχώρισαν προθυμέμενοι, οἵτινες ἦλθον κατὰ τὸ
 555 πλήθος τῷ ἑταίρῳ καλῶντος. τέτρε φροῖθεντες ὑπεχώρη-
 σαν πάλιν εἰς τὴν πύσιν ὅτε Ἐκτωρ καὶ ὁ Αἰνείας καὶ ὁ θεοει-
 560 δὴς Χρομῖος, τὸν Ἀρήτιον δὲ αὐτόθι κατέλιπον διακεκομ-
 μένον τὴν ψυχὴν κείμενον. ὁ δὲ Αὐτομέδων τῷ ταχέϊ Ἀρει-
 565 πυρκαλῆστος τὰ τε ὕψη ἐκώλυσε καὶ κενχόμενος λόγον
 εἶπεν. "ὥτως δὴ μικρὸν τι πᾶν τῆς τῆ Πατρόκλης θανά-
 570 τος λύπης τὴν ψυχὴν κικέφισμαι χεῖρονα φρονέσας." ὣτως
 εἰπὼν εἰς τὸ ἄρμα λαβὼν τὰ ἡμαγμένα σκῦλα ἔθηκεν,
 ἀνίστη δὲ αὐτὸς τὸς πόδας καὶ τὰς χεῖρας ὑπερθεὶν ἡμαγμέ-
 νος ὥσπερ τις λίων καταβεβρωκὼς ταῦρον. πάλιν δὲ ἐπὶ
 575 τῷ Πατρόκλῳ ἦρξατο ἰχυρὰ μάχη χαλεπὴ, πολλῶν αἰτία
 580 δακρύων. ἤγειρε τὴν φιλονικίαν ἡ Ἀθηνᾶ. "ἐκ τῆ θρανῆ
 καταβῆσα, προέπεμψε δὲ ὁ μεγαλόφθαλμος Ζεὺς παρορ-
 585 μῆν τὸς Ἑλλήνας. ὁ δὲ νῆς αὐτῷ εἰς τῷτο ἐγράψη. καθά-
 περ τὸ πορφυρὸν τόξον ἀνθρώποις ἔκτειναι ὁ Ζεὺς ἐκ τοῦ
 590 θρανῆ σημείον εἶναι ἢ πολέμου ἢ καὶ χειμῶνος ψυχρῆς, ὅστις
 595 δὲ ἐκ τῶν ἔργων τὸς ἀνθρώπους ἀνέπαισεν ἐν τῇ γῇ, τὰ
 δὲ πρόβατα λευκῇ, οὔτως ἡ Ἀθηνᾶ ποικίλῃ νεφέλῃ κα-
 λῖψασα ἑαυτὴν κατέδυ εἰς τὸ τῶν Ἑλλήνων πλήθος, πα-
 600 ρώρησε δὲ ἀνδρά ἕκασον. ἐν πρώτοις δὲ τὸν Ἀτρεΐδην υἱὸν
 παρορμήσασα προσέφη, τὸν ἀνδρεῖον Μενέλαον — ἔτος γ' 605
 τὸν Ἐκτορα δὲ ὁ Ἰδομενεὺς πρὸς τὸν Ἀήτιον ὀρμήσαντα

ἰβριλῆκει κατὰ τὸν θώρακα εἰς τὸ στήθος παρὰ τὸν μα-
 ζόν· ἐν τῷ ἄκρῳ δὲ ἐκλάσθη τὸ μακρὸν δόρυ· ἔτοι δὲ
 ἔβησαν οἱ Τρῳεῖς. ἔτος δὲ κατὰ τὰ Ἰδομενεὺς ἡκόντιαι
 τοῦ υἱὸς Λευκαλίωνος ἐπὶ τῷ ἄρματος ἐξῶτος· τότε δὲ παρ-
 ὀδύλλον ἀπέτυχεν, "ἔτος δὲ τὸν τῷ Μηριόνη ἀκόλυσθον καὶ
 ἡνίοχον τὸν Κοίρανον, ὅστις ἐκ τῆς Ἀνκτῆς ἐκτίειον
 ἡκολάσθη αὐτῷ· πεῖρος γὰρ παρὰ τὴν ἀρχὴν ἀπολιπὼν τὰς
 ταχείας ναῦς ἦλθε, καὶ δὴ ἂν τοῖς Τρῳαῖ μεγάλῃν ἰσχὺν
 παρέχεν, ἐὰν μὴ ὁ Κοίρανος ταχέως τὰς ταχέυποδας ἤλα-
 ῖσεν ἵππους. "καὶ τότε μὲν σωτηρία ἐλήλυθεν, ἀπισθεῖα δὲ
 τὴν ἀντιλήτῃ ἡμέραν, αὐτὸς δὲ ἀπώλειε τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῷ
 ἀνδροφόνῳ Ἐκτορῳ. τῷτον ἔβαλεν ὑπὸ τὴν σιαγόνα καὶ τὸ
 ὦτον· τὰς δὲ δόδοντας ἐξῶσε τὸ ἔχοντα τῷ δόρατος, δι-
 κοψε δὲ τὴν γλῶσσαν μέσῃν. ἔπεισε δὲ ἐκ τῶν ἀρμάτων,
 ἀνέλαβε δὲ τὰ ἡνία εἰς τὴν γῆν. "καὶ ταῦτα ὁ Μηριόνης
 ἀνέλαβε ταῖς προσφιλέσι χερσὶ κύψας ἐκ τῆς γῆς, καὶ προέ-
 ταν Ἰδομενεῖα εἶπεν "τύπτε τὰ νῦν, ἕως ἂν ἐπὶ τὰς ταχείας
 ναῦς παραγένη. ἐπίσασαι δὲ καὶ αὐτὸς ὅτι ὑδαμῶς ἐτι ἡ
 νίκη ἔσαι τῶν Ἑλλήνων." ἔτι εἶπεν· ὁ δὲ Ἰδομενεὺς ἐμ-
 ῖσεν τὰς εὐτρίχας ἵππους "ἐπὶ τὰς βαθείας ναῦς· φόβος
 γὰρ δὴ ἔπεισεν ἐν τῇ ψυχῇ. ὑδαμῶς δὲ ἔλαθε τὸν Ἀλάντα
 τὸν μεγαλόμυχον καὶ τὸν Μενέλαον ὁ Ζεὺς, ἡνίκα δὴ τοῖς
 Τρῳασὶν ἐδίδα ἑτεροκλήτῃ τὴν νίκην. ἐν τέτοις δὲ προηγέτο
 τῶν λόγων ὁ μέγας τῷ Τελαμῶνος Αἴας. "φῆναι παπῆ, ὄν-
 τως δὴ καὶ ὅστις λίαν ἀνόητός ἐστι "γνώσεσθαι ὅτι τοῖς Τρῳασὶν
 ὁ Ζεὺς ὁ πατὴρ βοήθει. τοῦτων μὲν γὰρ πάντων τὰ βέλτε-
 ῖα πτωσκεῖ, ὅστις πέμψῃ, ἢ δειλὸς ἢ ἀνδρείος· ὁ Ζεὺς δ'
 ὅμως πάντα ἀπευθύνει· ἡμῖν δὲ ὡς ἔτιχε πᾶσι μάταια
 πλῆττει εἰς τὴν γῆν. ἀλλὰ φέρετε, αὐτοὶ βελυσσόμεθα βο-
 ῖλῃν καλλίστην, "ὅπως τὸν νεκρὸν τῷτον ἐκλύσωμεν, ἀλλὰ καὶ
 αὐτοὶ χαρμονὴ τοῖς προσφιλέσιν ἑταῖροις γενώμεθα ἐπα-
 νελθόντες, οἵτινες παρὰ ἑνταῦθα ὄρῳντες λυπῶντο, ὑδαμῶς
 δὲ λήγουν Ἐκτορος τῷ ἀνδροφόνῳ δόναμιν καὶ τὰς ἀποτή-
 τας χεῖρας ὑπερεγκέιν, ἀλλ' ἐν ταῖς βαθείαις ναυσὶν ἐμ-
 ῖσεν. "πορευθεὶς δὲ ἑταῖρος ὅστις ἀπαγγέλλει τάχιστα τῷ
 Ἀχιλλεῖ, ἐπειδὴ ὑδαμῶς αὐτὸν οἶμαι ἂν ἀκηκοῖναι τῆς
 χαλεπῆς ἀγγελίας, ὅτι αὐτὸς ὁ προσφιλὴς ἑταῖρος ἀπώλετο.
 ἀλλ' ὑδαμῶς δόναμαι ἰδεῖν τοῦτον ἐκ τῶν Ἑλλήνων· ἀ-
 ῖσεν γὰρ κατέχοντο ὁμοίως αὐτοῖς τε καὶ οἱ ἴπποι. "ὦ Ζεῦ
 πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῶσαι ἐκ τῆς ἀορασίας τὸς Ἑλλήνας, πῶ-
 σον δὲ εὐδίων ἄερα, παραχρῆ δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν, ἐν
 δὲ τῷ φωτὶ καὶ ἀπόλεσον, ἐπειδὴ ἤρεσιν ἔθως." ἔτι εἶπε
 τῷτον δὲ ὁ Ζεὺς ὥκτιρε δακρύνοντα, εὐθὺς δὲ τὴν μὲν
 ἑσχατὴν ἐχώρισε καὶ ἀπώθησε τὴν οὐκίλῃν, "ὁ ἥλιος δὲ ἐπὶ
 λυμψῇ, ἐξέφαινε δὲ πᾶς ὁ πόλεμος. καὶ τότε δὴ ὁ Αἴας
 εἶπε πρὸς τὸν γενναῖον Μενέλαον "σκέπτε νῦν ὁ Μενέλαος
 ἐγγενέσθε, ἐὰν θείῃσι ζῶντα ἔτι τὸν Ἀντίλοχον τῷ μεγα-
 λομύχῳ Νέστορος υἱόν, παρόρμησον δὲ τῷ συνετῷ Ἀχιλλεῖ
 τῷτον πορευθέντα "εἰπεῖν ὅτι δὴ αὐτὸς ὁ κατὰ πολὺν προσφι-
 λέστατος ἀπώλετο ἑταῖρος." ἔτι εἶπεν· ἐπήκουσε δὲ ὁ Ἀν-
 δρείος Μενέλαος, ἀπέβη δὲ πορευθῆναι ὥσπερ τις λείων ἀπὸ τοῦ

μέσης αὐλῆς, ὅστις ἐπειδὴν κοπίῃσιν τὰς τε κύνας καὶ τὰς Ἀν-
 δρείας παροξύνων, οἵτινες αὐτὸν ἂν ἰδοὺ βοῶν τὴν λιπαρὴν
 ἐκλάσσει· "ὁ δὲ ὕλην νεκρὸς γογγυρῶντα· ἔτος δὲ κρεῖον ἐπα-
 θυμῶν ὄρησεν· ἀλλ' ἐδὲν ἀνέει· συνεχρῆ γὰρ ἀκόντια ἐξ ἐναν-
 τίας ὀρμῶσιν ἀπὸ τολμηρῶν χειρῶν καίοντο τε λαμπάδες,
 καὶ φοβέται καίπερ προθυμύμενος, πρῶτον δὲ ἂν αὐτῶν
 ἀνέβη λελανημένην ψυχῇ." ἔτι εἶπε τῷ Πατρόκλῳ ὁ Ἀν-
 δρείος Μενέλαος ὀρμησὶ κατὰ πολὺν μὴ θείων· ἵππισσας
 γὰρ ἵφροβιτο μὴ αὐτὸν οἱ Ἕλληνες ὑπὸ τῷ χαλεπῷ φόβῳ σκό-
 λευμα τοῖς ἐχθροῖς καταλίποιεν. πλείστα δὲ τῷ τῷ Μηριό-
 νῃ καὶ τοῖς Αἰάσιν ἐνέτελλετο. "ὦ Αἰάντες τῶν Ἑλλήνων
 ἡνίοχοι καὶ οὐδὲν ἄλλῃ, "νῦν τῆς πρῶτης τῆς κατὰ
 ἀθλῆς Πατρόκλου μνήσασθε ἐν πᾶσι γὰρ ἦδει προσήνης ἵνα
 ζῶν ἐπαύχων γῆν δὲ θάνατος καὶ ἐμαρμένη καταλάβειν."
 ἔτι δὲ εἰπὼν ἐπορεύθη ὁ νεκρὸς Μενέλαος παταχῶ πε-
 ριβελέπόμενος, ὥσπερ τις ἄετος, ὃν δὴ λήγουν "δῆναι
 εἰς τὸ βλέπειν τῶν μεγάλων ὀρνέων ὅτινα καὶ ἐν τῇ ἑσπεί-
 ῳ ἂν ἔλαθεν ὁ ταχύπους λαγῶς ὑπὸ πανταχόθεν δασυῖ
 θάμνῳ κατακείμενος, ἀλλ' ἐπ' αὐτῷ ὄρμησεν, καὶ δὴ αὐτὸν
 ταχέως λαβὼν ἀφείλετο τὴν ψυχὴν. ἔτι τότε σοὶ ὦ ἐγγε-
 νῆσταν Μενέλαε οἱ λαμπροὶ ὀφθαλμοὶ "πανταχῶ περι-
 σφρόντο κατὰ τὸ πλῆθος τῶν πολλῶν ἑταίρων, ἐν παρὸν
 τῷ Νέστορος υἱόν ζῶντα θείσαιο. τοῦτον δὲ λίαν ταχέως
 εἶδεν ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ τῷ πολέμῳ παντὶς παρορμῶντι τὸς
 ἑταίρους καὶ διηγέροντα πολεμῆν. ἐγγὺς δὲ ἰσάμενος εἶπεν ὁ
 νεκρὸς Μενέλαος "ὦ Ἀντίλοχε, ὅγε δὴ ἐνταῦθα ἐγγε-
 νῆσταν ὅπως ἀέσσης χαλεπῆς ἀγγελίας, ἥτις εἶθε μὴ ὀφείλει
 γενέσθαι. ἀπάρτι μὲν σε καὶ αὐτὸν ὑπολαβάνω βλέποντα
 εἰδέναι ὅτι βλάβην ὁ θεὸς τοῖς Ἕλλησι κατασκευάζει, ἡ
 δὲ νίκη τῶν Τρῳῶν ἐστὶ πεφάνευτο δὲ ὁ ἄριστος τῶν Ἑλλή-
 νων ὁ Πατρόκλος, μεγάλη δὲ ζητήσις τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο.
 ἀλλὰ σὺ ταχέως τῷ Ἀχιλλεῖ τρέχων ἐπὶ τὰς ναῦς τῶν
 Ἑλλήνων ἐπέ, ὅπως ταχύτατα τὸν νεκρὸν ἐπὶ τὰς ναῦς
 διασώσῃ κοπλόν· τὰ γὰρ ὅπλα κατέχει ὁ εὖσλος Ἐκτωρ."
 ἔτι εἶπεν· ὁ δὲ Ἀντίλοχος ἐλυσσάμενος τὸν λόγον ἀέσσης
 ἐπὶ πολὺν δὲ αὐτὸν ἀριστερὰ τῶν λόγων ἔλαθεν, οἱ δὲ
 ὀφθαλμοὶ αὐτῷ δακρύναν ἐκλήσθησαν, ἡ δὲ τροφεὶς αὐτῷ
 ἀπεκρατήθη φωνή. ἀλλ' ὅδ' ἔτι τῆς τῷ Μενέλῳ συμβεβη-
 ῖσεν, ἀπέβη δὲ τρέχων τὰ δὲ ὅπλα αὐτῷ τὰ ἑμμεπτα
 ἑταίρῳ ἔδωκεν τῷ Λαοδόκῳ, ὃς αὐτῷ ἡνίκα τὸς ἰσχυροὺς
 τῷ πολέμῳ τῷ Πηλέως υἱῷ Ἀχιλλεῖ λυπηρὸν λόγον ἀπαγ-
 γέλλοντα· ὑδαμῶς δὲ σοὶ ὦ Μενέλαε ἐγγενέσταν ἡθέλειν ἡ
 ψυχὴ καταπονόμενος τοῖς ἑταῖροις βοηθεῖν ἔνθεν ἀπῆλθεν
 ὁ Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ζητήσις τοῖς Πυλίοις ἐγένετο
 "ἀλλ' ἔτος τότε μὲν τὸν Ἰδομενεὺς ὀρμησάμενος ἀφῆκεν,
 αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ τῷ ἡμιθέῳ ἐπαυέθη, ἔτι δὲ
 παρὰ τοῖς Αἰάσιν τρέχων, εὐθὺς δὲ προσεῖπεν. "δαίμον
 μὲν δὴ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ προῖτα μὴ ταῖς ταχείαις παραγινώσκῃ
 εἰς τὸν ταχύποδα Ἀχιλλεῖ· ὑδαμῶς δὲ ὑπολαβάνω αὐτὸν
 ὅν ἔλαθεν καίπερ λίαν ὀργισμένον τῷ Ἰδομενεῖ· Ἐκτορ

ἡ γὰρ ἄσπλος ὦν τοῖς Τρώσιν μαχήσιν. ἡμῖς δὲ αὐτοὶ βε-
 λευσάμεθα βελὴν καλλίστην, καὶ ὅπως τὸν νεκρὸν ἀνελώμεθα,
 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς μάχης τῶν Τρώων τὸν θάνατον ἀφ' ὃν
 715 τὴν εἰμαρμένην φύγοιμεν." πρὸς τούτων δὲ ἀπεκρίνατο με-
 τὰ ταῦτα ὁ τῷ Τελαμώνιος μέγας Αἴας "κατὰ τὸ πρόπον
 εἶπες πάντα ὡς ἴκων ἐνδοξε Μενέλαε. ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ ὁ Μη-
 ριδόνης ὑποδύντες λίαν ταχέως τὸν νεκρὸν ἄραντες ἐξαγά-
 γετε τὴν πόλιν· μετὰ ταῦτα δὲ ἡμεῖς πολεμήσομεν τοῖς
 720 Τρώσιν καὶ τῷ Διῷ Ἑκτορι, "ὅμοιον καὶ αὐτοὶ προθυμίαν
 ἔχοντες εἰς τὸν πόλεμον, ὅτινες τὸ πρότερον ἐκαρτέρωμεν
 τὸν ἄθροον πόλεμον σὺν ἀλλήλοις ἰσάμενοι." οὕτως εἶπεν,
 ἔτοι δὲ τὸν νεκρὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐνηγκαλίζοντο ὑψώσαντες
 725 πάνυ πολὺ. ἐπεδίοκε δὲ μετὰ βοῆς τὸ πλῆθος ὑπιδίεν τῶν
 Τρώων, ὡς θεάσαντο τὸν νεκρὸν ἀφαιρουμένους τῆς Ἑλ-
 ληνας. "ὥρμησαν δὲ κυσὶν ὅμοιοι, ὅτινες ἐπὶ χοίρῳ ἄρδεν
 τετρωμένῳ ὀρμήσασιν ἔμπροσθεν νεωτέρων κυνηγῶν. ὥς
 μὲν γὰρ τρέχουσιν διασφαιραὶ προθυμέμενοι· ἀλλ' ἦν ἴκα δὴ
 ἐν τέτοις ἐπιστραφῇ τῇ δυνάμει θαυδῶν, πάλιν ὑπεχώρη-
 730 σαν, ἔφηνον δὲ ἄλλος ἄλλα. "ὥς οἱ Τρώες ὥς μὲν
 αἱ ὁμοῦ ἐπηκολέσθην τετρωσκόντες τοῖς ἔλφεσι καὶ τοῖς ἀμ-
 ρισόμοις δόρασιν· ἀλλ' ἦν ἴκα δὴ οἱ Ἀἴαντες ἐπιστραφέντε
 πρὸς αὐτὰς ἔστησαν, τάτων δὲ ἐνηλλάσσετο ἡ χορεία· ἐδείξθη
 735 γὰρ ἐκαρτερεῖν εἰς τοῦ ἔμπροσθεν ὀρμήσας περὶ τὸ νεκρὸν μὴ-
 χεσθῆναι. "ὥς οἱ προθυμέμενοι τὸν νεκρὸν ἐκ τῆς πόλεως
 ἦγον ἐπὶ τὰς βαθείας ναῦς· ἐκτείνεται δὲ αὐτοῖς ὁ πόλε-

μος ἀνήμερος, καθάπερ πῦρ ὅτε ἐφορμήσαν πᾶσαν ἀνὰ
 διεγειρόμενον ἐξαίφνης φλέγει, διασφείρον· δὲ οὐκ
 ὅτι μεγάλη φλογί· τὸτο δὲ ἔχειν ποιεῖ δύναμις ἀνίμης.
 μὲν τέτοις τῶν Ἱππῶν καὶ τῶν πολεμικῶν ἀνδρῶν σὺν
 ὄρουβος ὤπηχε πορευομένοις. ἔτοι δὲ ὥσπερ ἡμίονοι
 δύναμιν ἀντερείσαντες ἔλκεσιν ἐξ ὕψους κατὰ τραχεῖαν
 ἔτρεψαν ὁδὸν ἢ δοκὸν ἢ ἔνδον μέγα ναυπηγήσαντες,
 745 ἡνυχῇ αὐτῶν "ταλαιπωρεῖται ὁμῶς τῷ τε κόπῳ καὶ τῷ
 ἐπειγομένῳ, ἔτι καὶ ἔτοι προθυμέμενοι τὸν νεκρὸν ἔλ-
 ῃσιν δὲ οἱ Ἀἴαντες ἐκώλυνον, ὥσπερ ἐξοχῇ ὕψος
 ὕδωρ ἐνδύσθης διὰ τῆς πεδὸς ἡχητικῶς παρατινάζον
 750 εὐδῶς δὲ πᾶσι τὸν ῥοτὴν εἰς τὸ πεδίον ἐισβάλλει τῶν
 λάζων· ἔδαμῶς δὲ αὐτὸν ἰσχυρῶς ὄοντες ὀργήσαντες
 οἱ Ἀἴαντες τὸν πόλεμον ἀπέσταν εἰς τοῦ πᾶσι τῶν Τρῶ-
 ἔτοι δὲ ὁμῶς ἐπηκολέσθην, δύο δὲ ἐν τέτοις μάχῃ,
 755 Ἀγχιόε παῖς Αἰνείας καὶ ὁ λαμπρὸς Ἑκτωρ. "ὥς οἱ
 ὥσπερ ψαριῶν πλῆθος ἢ κολοιῶν πορεύον· ὅς τις
 βοῶντες, ὅτε προγνώσιν ἐπερχόμενον ἰέρακα, δοῖς
 μικραῖς ὄρῃσι φόνον φέροι, ἔτι δὴ ἐπὶ τῷ τε Αἰνεί-
 τῷ Ἑκτορι οἱ νεώτεροι τῶν Ἑλλήνων ὅς τις βοῶντες
 760 πορεύοντο, ἐπελάθοντο δὲ τῆς μάχης. "πλεῖστα δὲ ὕλη
 ἔπρεσαν πανταχόθεν τῆς τάφρου φευγόντων τῶν Ἑλλή-
 τῆς πόλεως δὲ ἐκ ἐγένετο ἀναχωρή.

Σ. ΟΠΛΟΠΟΙΑ.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ 1. Σίγμα ὅτις Ἀχιλλεὺς παρ' Ἡφαιστοῦ φέρει ὅπλα.

2. Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἐπιγινώσκει ὀδυρόμενος. ἀνελθούσα δὲ ἡ Θέτις ἐκ τῆς θαλάσσης παραγορεῖ αὐτόν, καὶ
 765 φανερὸν ἀπέχισθαι τοῦ πολέμου ὥς ἂν αὐτῷ ὅπλα κομίσῃ παρὰ τοῦ Ἡφαιστοῦ. κλεινοῦσθαι δὲ Ἡφαιστοῦ ἄσπλος ὥς ἴκων
 ἐπὶ τὴν τάφρον ἐμφανίζεται τοῖς πολεμικοῖς, καὶ αὐτὸν ἐκπλαγνύσκει φεύγοντα, καὶ κατὰ τὴν φύσιν πολλοὶ διασφαι-
 770 ροὶ τοῦ Πατρόκλου σῶμα διασώσαντες οἱ Μυρμιδόνες λοιοῦσιν. Ἡφαιστὸς δὲ Ἀχιλλεὺς παραπλήνιον κατασκευάζει

ὄντω δὴ ἔτοι ἐμάχοντο δίχην πυρὸς θερμῆς. ὁ δὲ Ἀντί-
 λοχος τῷ Ἀχιλλεὺ ταχύτης ἄγγελος ἦλθεν. τῶτον δὲ εἶρον
 ἔμπροσθεν τῶν ὀρθοπρίμων νεῶν ταῦτα φρονήματα κατὰ
 775 ψυχρὴν ἢ τελευτήσασθαι ἐμελλεν. "στενάζας δὲ δὴ εἶπε
 πρὸς τὴν αὐτῷ καρτερικὴν ψυχὴν "φρεῦ μοι ἐγὼ, τί δὴ
 ποτε πάλιν οἱ εἰσποιοὶ Ἑλλήνες ἐπὶ ταῖς ναυσὶ συστρέφον·
 φοβέμενοι κατὰ τὸ πεδίον; μηδισμῶς τελευτήσωσιν οἱ θεοὶ
 780 τὰς κακὰς λύπας τῆς ψυχῆς, ὥσπερ μοι ἡ μήτηρ ποτὲ
 διεσπάρησε καὶ εἶπε "Μυρμιδόνων τὸν ἀνδρείοτατον ἔτι ζῶν-
 τος ἔμεινεν ἐπὶ ταῖς χερσὶ τῶν Τρώων ἀπολιπεῖν τὸ τῆς ἡλίας
 785 φῶς. ὅντως δὴ τέθνηκεν ὁ τοῦ Μενoitίου δυνατὸς υἱὸς ὁ
 ἔλεονός. ὅντως ἐκέλευον ἀποδιώξαντα τὸ πολεμικὸν πῦρ
 ἐπὶ τὰς ναῦς πάλιν ὑποστρέφειν, μηδισμῶς δὲ τῷ Ἑκτορι
 790 δύνατῶς μάχεσθαι." ὥς ἔπος ταῦτα διανοεῖτο κατὰ διά-
 νοιαν καὶ κατὰ ψυχὴν, τηρικαῦτα πλησίον αὐτῷ ἦλθεν ὁ τῷ
 λαμπρῷ Νέστορος υἱός, θεομῶς δάκρυα καταχέων, εἶπε δὲ
 τὴν χαλεπὴν ἀγγελίαν. "φρεῦ μοι ὦ τῷ συνέτῃ Πηλεΐδης υἱέ,
 795 ὅντως πᾶν χαλεπὴν ἀγγελίαν ἀκτινίσθη, ἥ τις εἶδε μὴ
 800 ἐγένετο. "πυρόνεν· Πάτροκλος, περὶ δὲ τὰ νεκρὰ μάχοντα

ἀσπλος· τὰ δὲ ὅπλα φορεῖ ὁ εὐοπλος Ἑκτωρ." ὥς ἔπος
 765 αὐτόν δὲ πλῆθος λύπης ἐξαρρωμένης περιέχειν. ἀμφὶ
 δὲ ταῖς χερσὶ λαβῶν σποδὸν κεκαυμένην κατὰ τῆς
 770 λῆς αὐτῷ κατέχευεν, τὸ δὲ χυροποιῶν ἡτήμιον πᾶσι
 775 τῷ δὲ καθυρῶ χιτῶνι μέλαινα περιεκάθητο τέφρα, καὶ
 780 δὲ ἐν τῇ γῇ μέγας ἐπὶ πολλὴν τόπον ἀπλωθεὶς ἔκειτο
 785 δὲ προσφίλει χερσὶ τὴν κόμην ἡχρόησε σπινθῆρας
 790 κατὰ ψυχὴν λαπέμεναι μεγάλως ἐβόησαν, ἔτι δὲ τῇ
 795 βοῇ "ἔδορμον περὶ τὸν Ἀχιλλεὺ τὸν συνετόν· πᾶσι
 800 ταῖς χερσὶν τὸ σῆθος ἔλκεσσαν, πυρελίσθη δὲ τὰ μέλη
 805 τῆς, ὁ δὲ Ἀντίλοχος ἐκ τῆς ἱέρας μέρας ἔκλειε δοκον
 810 τὰς χεῖρας κρατῶν τῷ Ἀχιλλεὺς. ἔπος δὲ ἐτίναξε
 815 δοξον ψυχρὴν· ἐφοβήτο γὰρ μή πως τὸν φύροντα αὐ-
 820 τῷ ἔφρι. "καταπληκτικὸν δὲ ἐβόησε, καὶ ἔκαθεν ἡ μήτηρ
 825 κατημένη ἐν τοῖς βάθει τῆς θαλάσσης, παρὰ
 830 πρεσβῆτι πατρὶ. ἐθρήνησε δὲ μετὰ ταῦτα· αἱ δὲ θεοὶ
 835 αὐτὴν συνθηρόζοντο, πᾶσαι ὑπάσαι κατὰ τὸ βάθος
 840 θαλάσσης Νηρηίδες ὑπῆρχον, ὅσα δὴ ἦν καὶ τῆς

ἡ Θάληα καὶ ἡ Κρυμόδωκη καὶ ἡ Νησαία καὶ ἡ Σπειώ ἡ τε
 Ὀδὴ καὶ ἡ Εὐφροσύνη καὶ ἡ Κρυμόδωκη καὶ ἡ Ἀκταία καὶ
 ἡ Ἀμυνώρεια καὶ ἡ Μελίτη καὶ ἡ Ἀρρία καὶ ἡ Ἀμφιδόχη καὶ ἡ
 Ἀγνή ἡ τε Δωτώ καὶ ἡ Πρωτώ καὶ ἡ Φέρεσσα καὶ ἡ Δυνα-
 μμένη καὶ ἡ Δεξαμένη καὶ ἡ Ἀμφινόμη καὶ ἡ Καλλιάνοισσα καὶ
 ἡ Δωρίς καὶ ἡ Πανόπη καὶ ἡ ἄγαν ἑνδοξος Γαλάτεια καὶ ἡ
 Νημερτής καὶ ἡ Ἀφρευδής καὶ ἡ Καλλιάνοισσα. ἐκεῖ δὲ ἦν ἡ
 Κλυμένη ἡ Ἀνείρα καὶ ἡ Ἰάνασσα καὶ ἡ Μαίρα καὶ Ὠρείθυια
 καὶ ἡ ἑκκομος Ἀμάθεια, καὶ αἱ λοιπαὶ αὐτὰ κατὰ τὸ βῆθος τῆς
 θαλάσσης ἐπὶ ἤρχον Νηρηίδες. "τέτων δὲ καὶ τὸ λαμπρὸν
 ἐπληροῦτο σπήλαιον· αἶται δὲ ὅμῃ πᾶσαι τὰ εἴδη ἐπλη-
 ρον· ἡ δὲ Θέτις προηγείτο τῇ Θρήνῃ. "ἀκέσσετε ὦ ἀδελ-
 φαι Νηρηίδες, ὅπως κυλῶς πᾶσαι μάθῃτε ἀκέσσαι ὅσα ἐν
 τῇ ἐμῇ θλίβεσθαι ψυχῇ ἐστίν. φεῦ μοι ἐγὼ ἡ ἀθλίη, φεῦ μοι
 οὕτως ἐπὶ δυστυχίαν εὐτέκενα, ἥτις ἐπειδὴ ἔτεκεν υἱὸν ἄρο-
 γον καὶ ἀνδρείον ὑπερέχοντα τῶν ἡμιθέων, ἔτος δὲ ταχέως
 ἐπυθέσθην ἐν' ἰσθμῷ φυτῶν, τῶτον μὲν ἐγὼ θρήνησα ὡς
 φυτόν ἐν γονιμωτάτῳ τόπῳ τῆς γῆς ἐπὶ ταῖς νηυσὶ πρὸ-
 πημα ταῖς μεγάλαις εἰς τὴν ἴλιον τοῖς Τρῶσι πολεμῇ-
 ῶσιν· τῶτον δὲ ἔχ' ὑποδέξομαι πάλιν "εἰς τὴν οἰκίαν ἐπα-
 νελθόντα, εἰς τὸν τῷ Πηλεΐδῃ οἶκον. ἴως δὲ μοι ζῆ καὶ ὄρε-
 τὸ τῷ ἡλίῳ φῶς, λυπείται, ὅδ' ἐν δὲ αὐτῷ δύναιμι βοηθῇ-
 σαι ἀπελθούσα. ἀλλ' ἀπελθούσμαι, ὅπως ἴσθαι τὸ προσφι-
 λὸς τέκνον καὶ ἐπικύσω ὑπὲρ αὐτῷ ἥλθε πένθος χωρὶς ὄντι
 τῷ πολέμῳ." ἔγω δὲ ἀπῆσα ἀπέλιπε τὸ σπήλαιον· αἶται
 δὲ πᾶν αὐτῇ δεδοικμέναι ἐπορεύοντο. τὸ δὲ κύμα αὐταῖς
 τῆς θαλάσσης περιεβόηεν· αἶται δὲ ἡνίκα εἰς τὴν με-
 γαλόβωλον Τροίαν παρεγένοντο, εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἀνέβαι-
 νον ἐφεσθῆς, ὅσα συνεχῆς τῶν Μυρμιδόνων ἐλκυσμέναι ἦσαν
 καὶ νῆες περὶ τὸν Ἀχιλλεῖα. "τότε δὲ βαρέα γενόμενοι πε-
 ρεβόησαν ἡ φίλη μήτηρ μέγα δὲ βοήθησεν τὴν κεφαλὴν ἐλα-
 βὲ τῷ ἑαυτῆς παιδὸς, καὶ θρηνησάσατο λόγους ταχεῖς εἶπεν. "ὦ
 τέκνον, τί κλυαίεις; ἴνα τί δὲ σε κατὰ φρένας ἤλθεν ἡ λύ-
 πη; λέγε φανερώς, μὴ κρύπτε. ταῦτα μὲν δὲ τετέλεσται
 καὶ τῷ Διὶ, ὃ τινὲ δὴ πρότερον ἦν καὶ χεῖρας ἀνατείνας,
 πάντας ἐπὶ ταῖς νηυσὶ συγκληιδῆται τὸς Ἕλληνας οὐ
 προσδεομένους καὶ παθεῖν χαλεπὰ ἔργα." πρὸς ταύτην δὲ λυ-
 γόμενος σφόδρα εἶπεν ὁ ταχύπους Ἀχιλλεὺς "ὦ μήτηρ ἐμὴ,
 ταῦτα μὲν δὴ μοι ὁ Ζεὺς ἐτελείωσεν." ἀλλὰ ποῖα μοι
 ἔδωκεν τέττον, ἐπεὶ ὁ προσφιλεὶς ἀπώλετο ἑταῖρος ὁ Πά-
 ρακλος, ὅντινα ἐγὼ περισσώτερον πάντων ἐτίμων ἑταῖρον,
 ἐπὶ ἰσθμῷ ἐμῇ κεφαλῇ. τῶτον ἀπώλεσα, τὰ δὲ ὅπλα ὁ Ἐκ-
 τὼρ διακρύβας ἀπέδωκε τὰ μεγάλα καὶ θανυμένα τὸ εἶδος
 καὶ κάλλισα. ταῦτα μὲν τῷ Πηλεΐδῃ οἱ θεοὶ ἔδωκαν λαμπρὰ
 ἑτάροισιν· τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτε σε τῷ θνητῷ ἀνδρὸς ἐνέβαλον
 καὶ εἶθε ὡφείλεις σὺ μὲν αὐτόθι ἐν ταῖς θαλάσσιαις θηταῖς
 οἰκεῖν, ὁ δὲ Πηλεΐδης θνητὴν ἀγαλῆσθαι γυναῖκα. νῦν δὲ ἴνα
 καὶ πένθος ἐν ταῖς διανοαῖς πολλὸν ἐνυπάρχη τῷ παιδὸς
 καὶ σφοδρέρως, ὅντινα ἔχ' ὑποδέξῃ πάλιν "εἰς τὸν οἶκον ἐπα-
 νελθόντα, ἐπειδὴ ὁδοιμῶς ἡ ψυχὴ προτρέπει ζῆν ἐδὲ ἀν-
 δράσι συνεῖναι, ἐὰν μὴ ὁ Ἐκτωρ πρότερος ὑπὸ τῷ ἐμῷ

δόρῳ τρωθεὶς τὴν ψυχὴν ἀπόλῃ, ὑπὲρ δὲ τῆς τῷ Πα-
 ρακλῆς ἀναιρέσεως τῷ Μενεΐδῃ παιδὸς τιμωρίαν ἀνταπο-
 δῶσιν ἄξιον." πρὸς τῶτον δὲ πάλιν εἶπεν ἡ Θέτις δάκρυα
 κατακρύβουσα "ταχὺ θάνατος δὴ ὁ τέκνον γενήσῃ, οἷα λέγεις·
 παρευθὺς γὰρ σοι μετὰ ταῦτα μετὰ τὸν Ἐκτορα ὁ θάνατος
 ἔτιμος." πρὸς ταύτην δὲ μέγα οἰμώσας ὁ ταχύπους Ἀχιλ-
 λεὺς "παρευθὺς ἀποθανοίμην, ἵνα ὁδοιμῶς δὴ ἐμὲλλον
 τῷ ἑταίρῳ ἀναιρέμεν βοηθῆσαι. ἔτος πᾶν πόρρω τῆς
 γῆς, νῦν δὲ ἐπειδὴ ἐκ ἐπαιθέρομαι εἰς τὴν προσφιλεῖς πατρίδα
 καὶ ὁδοιμῶς τῷ Παρράκλῳ ἐγενόμην σωτηρία ἐδὲ τοῖς ἑταί-
 ροις τοῖς λοιποῖς, οἵτινες δὴ πολλοὶ ... ὑπὸ τῷ ἐνδόξῳ
 Ἐκτορῳ, ἀλλὰ κἀγὼ παρὰ ταῖς νηυσὶ μάταιον βάρος
 εἰς τὴν γῆν, τοῖσιν ὅν ὁποῖος ἐκ ἄλλος Ἕλληνας τῶν σιδη-
 ροθωράκων ἐν πολέμῳ· ἐν δὲ τῇ δημηγορίᾳ κρείττερος εἶμι
 καὶ ἔτιραι. εἶθε ἡ φίλονεικά ἐκ τε τῶν θεῶν καὶ τε τῶν
 ἀνθρώπων ἡράνιστο καὶ ἡ ὀργή, ἥτις παρῳήρηται καὶ τὸν
 πολλὰ φρονέοντα ὀργισθῆναι· ἥτις πολλὸ γλυκυτέρα τοῦ
 κατὰ σφάξοντος μέλιτος "ἐν ταῖς διανοαῖς τῶν ἀνδρῶν
 αἰσθάνεται καθάπερ καπνός· ἔτι καὶ τὰ τῶν ὀργισθῆναι
 ἐποίησεν ὁ βυσιλεύς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. ἀλλὰ τὰ
 μὲν προγεγονότα καταλίπωμεν καίπερ λυγόμενοι, τὴν προ-
 σφιλεῖ ψυχὴν ἐν ταῖς διανοαῖς καταπραΰναντες ὑπ' ἀνάγκης.
 νῦν δὲ πορεύσομαι, ὅπως τῆς φίλης κεφαλῆς τὸν φρονε-
 ῶντα καταλύσω." Ἐκτορα. τὸν θάνατον δὲ ἐγὼ τότε δέχομαι
 ὅπου· ἂν δὲ ὁ Ζεὺς θέλῃσιν ἐργάσασθαι καὶ οἱ λοιποὶ ἀθά-
 νητοι θεοὶ, οὐδὲ γὰρ ἡ τῷ Ἡρακλῆϊ δύναμις ἐξέρχεται τὸν
 θάνατον, ὅς φιλίας ὑπῆρχε Διὶ τῷ υἱῷ Κρόνῳ τῷ βα-
 σιλεὺς ἀλλ' ἐμαρμένη αὐτὸν ἐρθεῖ καὶ ἡ χαλεπὴ ὀργὴ τῆς
 Ἥρας. "ἔγω γὰρ, ἐὰν δὴ μοι ὁμοῖα ἐμαρμένη κατα-
 σκευασθῇ, κοιμηθήσομαι, ἐπειδὴ θάνατο. νῦν δὲ δόξαν ἀγα-
 θὴν κομισάμην, καὶ τινα τῶν Τρωϊκῶν γυναικῶν καὶ τῶν
 ἀπὸ Λαρδάνος πλυτρυγιῶνων ἀμφοτέρωθεν ταῖς χερσὶ τῶν
 εὐειδῶν προσώπων τὰ δάκρυα ἀποψησαμένην μικρὸν σι-
 νῶσαι ἀναγκάσαιμι. "γνώσονται ὡς ἐπὶ πολλὸ δὴ ἐγὼ τῷ πυ-
 λῳ ἀπείσῃ. μηδαμῶς δὲ με κύλινε τῆς μήχης καίπερ φιλο-
 σα· ὁδοιμῶς δὲ με πάσεις." πρὸς τῶτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ
 ταῦτα θεὰ Θέτις ἡ λευκόπους "ταὶ δὲ ταῦτα ὦ τέκνον
 ἀληθεῖς κακὸν ἐστίν, καταπονέμενοις τοῖς ἑταῖροις ἀποδιδῶ-
 ναι τὸν χαλεπὸν θάνατον· ἀλλὰ τὰ ὅπλα σε τὰ κάλλιστα
 ἐν τοῖς Τρῶσι κατέχον, τὰ σιδηρὰ καὶ ἀπολύμματα, ἃ ὁ
 μὲν εἰσπλοῦς Ἐκτωρ αὐτῶς φορεῖν ἐν τοῖς ὤμοις χαίρει,
 ὁδοιμῶς δὲ μὲν οἶμαι ἐπὶ πολλὸ ἀγαλλιάσασθαι, ἐπειδὴ
 ἐγγὺς αὐτῷ ὁ θάνατος, ὅλλοι σὺ μὲν μὴ πῶς κατέλθῃς
 εἰς τὴν συμπλοκὴν τῷ πολέμῳ, πρὶν ἐμὲ ἐνταῦθα ἔλθῃς
 τοῖς σφραγιστοῖς θυῖσιν· ἴωθι γὰρ πορεύσομαι ἅμα τῷ
 ἡλίῳ ἀνατέλλοντι ὅπλα καλὰ κομίσασα παρὰ Ἡφαιστῆ τοῦ
 βασιλέως." ἔγω δὲ φθνευμένη εἰς τὴν ἰσθμὸν ἐξέρχῃ ἐκ τῷ
 ἰδίῳ υἱῷ, καὶ σφραγίσαι ταῖς θαλάσσιαις ἀδελφαῖς προσεῖπεν
 "ἡμεῖς μὲν νῦν ἐπιστλήμεθα εἰς τὸν μέγαν κόλπον τῆς
 θαλάσσης διασώμεθαί τε τὸν θαλάσσιον γέροντα καὶ τὰ τῷ

πατρός οἰκήματα, καὶ πάντα αὐτῷ εἶπατε ἔγω δὲ εἰς τὸν 195
 μέγαν Ὀλυμπον πορεύσομαι πρὸς τὸν ἑνδοξότατον Ἡφαι-
 στον, ἔὰν θελήσῃ τῷ ἐμῷ νύμφην δέσσειν ἑνδοξὰ ὄπλα καὶ λαμπρά.
 155 ἔτις εἶπεν, αὐτῷ δὲ τὸ τῆς θαλάσσης κύμα εὐθέως ὑπεί-
 σένουσιν. αὐτὴν δὲ πάλιν εἰς τὸν Ὀλυμπον ἡ λευκὸς θεὸς
 Θέτις ἐπορεύετο, ὅπως τῷ προσφιλῇ παιδί ἑνδοξὰ ὄπλα ποσει-
 160 ποίησιν. ταύτην μὲν δὴ εἰς τὸν Ὀλυμπον οἱ πόδες ἔφερον·
 οἱ δὲ Ἕλληνες μεγάλῃ θορόβῳ ἀπὸ τῆς ἀνδροφόνου Ἐκτορος
 165 φεύγοντες εἰς τε τὰς ναῦς καὶ εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίκοντο.
 εἰς δ' ἂν τὸν Πάτροκλον οἱ εὐσπλοὶ Ἕλληνες ἐκ τῶν βελῶν 205
 ἐρύσαντο τὸν νεκρόν, τὸν θειρόποντα τῷ Ἀχιλλεύῳ· πάλιν
 γὰρ τῶτον κατέλαβον ὅ τε λαὸς καὶ οἱ ἴπποι· Ἐκτωρ τε ὁ τῷ
 155 Προΐμῳ παῖτι, ὅμοιος φλογὶ κατὰ τὴν δύναμιν. τρίτον μὲν
 αὐτὸν ἐκ τῶν ποδῶν ὄπαιδεν ἔλαβεν ὁ λαμπρὸς Ἐκτωρ
 ἑλκύσαι προθυμούμενος, μεγάλως δὲ τοῖς Τρωσὶν ἠπείλει· 210
 ἐκ τρίτου δὲ οἱ δύο Αἴαντες ὀρηκτικὴν ἐνδεδυμένοι δύναμιν
 ἐκ τῆς νεκρῆς ἀπιδίωξαν. ἔτος δὲ βεβαίως τῇ δυνάμει θαρ-
 ῶν ποτὶ μὲν ἐφόρμα κατὰ τὸν πόλεμον, ἄλλοτε δὲ πάλιν
 160 ἴσιστα μεγάλως βοῶν· εἰς τέπλω δὲ ἐκ ἀνεχώρει παντε-
 λῶς. ὥς δὲ ἀδαμῶς ἀπὸ τροφῆς λείοντα ἔκθερμον δύναν 215
 ποιμένες ἐν ἀγρῷ μεγάλως πεινῶντα διώκειν, ἔτω δὴ τῶτον
 ἐκ ἐδύναντο οἱ δύο μαχηταὶ Αἴαντες τὸν Προΐμῳ νύμφῃ· Ἐκ-
 165 τορ δὲ ἐκ τῆς νεκρῆς ἀποδιώξαι. καὶ δὴ ἂν εἰκνυόμην τε καὶ με-
 γάλῃ ἔλαβε δόξαν, ἔὰν μὴ τῷ Ἀχιλλεῖ ἡ ἀνέμοπος ταχέϊα
 ἴσως ἀγγελὸς ἦλθε τρέχουσα ἀπὸ τῷ Ὀλύμπῳ καθοπλίξασθαι, 220
 λάθρῃ τῷ Αἰδῷ καὶ τῶν λοιπῶν θεῶν προέπειμνε γὰρ αὐτὴν
 170 ἥ Ἡρα. ἔγγυς δὲ ἰσαμένη λόγους ταχέως προσεῖπε. "διεγέρ-
 θητι ὦ Ἀχιλλεῦ, πάντων ἐξοχώτατε ἀνδρείων· τῷ Πατρό-
 κλῳ βοήθησον, ὃ ἔνεκεν ἡ χαλεπὴ μάχη ἔσκηκε πρὸς τῶν νεῶν, 225
 αὐτοὶ δὲ ἀλλήλους φρονέουσιν, οἱ μὲν ἀγωνιζόμενοι περὶ
 νεκρῶ τῷ τεθνηκότι, οἱ δὲ ἑλκύσαι πρὸς τὴν ὑψηλὴν καὶ
 175 ἀνέμοπῃ Ἥλιον· οἱ Τρῶες ἐθορμῶσι, κατὰ πολὺ δὲ ὁ λαμ-
 πρὸς Ἐκτωρ ἑλκύσαι προθυμείται· τὴν κεφαλὴν δὲ αὐτῆς
 ἡ ψυχὴ ἐκλείουσι πῆξαι ἀνὰ σκόλοψι, τέμνοντι ἀπὸ τοῦ
 ἀπαλῆς τραχήλου. ἀλλ' ἀνέστηθι καὶ μὴ ἀργῶς διατέλει αἰδώς 230
 δὲ σε τὴν ψυχὴν λαβέτω τὸν Πάτροκλον ταῖς Τρωϊκαῖς
 180 χειρὶ παλῆναι γενέσθαι. "οἱ αἰσχύνῃ, ἔὰν τι ὁ νεκρὸς
 ἐθροισμένος ἀπὸ λῆθης" πρὸς ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ
 ταῦτα ὁ ταχὺς καὶ ἑνδοξὸς Ἀχιλλεύς· "ὦ Ἱοὶ θεά, τίς ἄρα σε
 τῶν θεῶν ἀγγελοῦ ἐμοὶ ἔπειμνε;" πρὸς τοῦτον δὲ πάλιν 235
 εἶπεν ἡ ἀνέμοπος ταχέϊα Ἱοὺς· "ἡ Ἡρα με προέπειμνε ἡ
 185 τῷ Αἰδῷ ἑνδοξὸς γαμήτη." ἐκ ἔγνω δὲ ὁ ἐπιθρόνος Ζεὺς
 ἑδὲ τις ἔτιρος τῶν θιῶν οἵτινες περὶ τὸν ἄγαν χιονιζόμενον
 οἰκέσει." πρὸς ταύτην δὲ ἀντιποκρινόμενος εἶπεν ὁ τοῦς
 πόδας ταχὺς Ἀχιλλεύς· "πῶς δὴ ἀπέλθω εἰς τὴν μάχην; 240
 κατέχου δὲ ἔκκειναι τὰ ὄπλα, ἡ δὲ φίλη μήτηρ πρότερον
 190 ἑδάμῳς συνεχώρει ὀπλιζέσθαι· πρὶν αὐτὴν παραγενόμενῃ
 τοῖς ὀφθαλμοῖς θεάσομαι· διεβεβαίωσκα γὰρ παρὰ τοῦ
 Ἡφαίστου κομίσαι ὄπλα κάλλιπα. ἀλλ' ἑδάμῳς οἶδα ἂν ἑμὸν 245
 ἔσσαν μοι πανοπλίαν, εἰ μὴ τὴν τῷ Αἴαντι ἀσπίδα τοῦ
 Τελαμῶνος παιδός· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς οὗτος ἐλπίσω ἐν τοῖς

δὲ πάντας φόβος, διότι ὁ Ἀχιλλεύς ἀνεφάνη, ἐπὶ πολὺ δέξομαι τῆς φρυλακῆς φροντίσας καὶ γρηγορήσας Γλαυκός. "τῶν δὲ
 τῆς μάχης τῆς ὀδυνηρᾶς ἐπαύσατο. ἐν τότε τοῖς δὲ ὁ Πολυ-
 δάμειος ὁ συνετὸς ἤρξατο δημηγορεῖν, "ὁ Πάναθ' υἱός. ἔστος
 γ' ὁ μόνος ἴδαι τὰ τε ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὕποπτον, τῷ δὲ Ἐκ-
 τορι ὑπῆρχεν ἑταῖρος, ἐν μὲν δὲ νυκτὶ ἐγεννήθησαν· ἀλλ'
 ἔστος μὲν δὴ τοῖς λόγοις ὁ δὲ τῷ δόρατι κατὰ πολὺ ἐνέκα. δόσωμεν σφοδρὸν πόλεμον. "εἰ δὲ ἀληθὲς ἐκ τῶν νεῶν ἀνέστη
 ὁ ἑνδοξὸς Ἀχιλλεύς, ἀλγυνόν, ἐὰν καὶ θείῃσιν, τὸ μάχεσθαι
 γινώσκῃ. ἑδάμῳς αὐτὸν ἐγὼ ἐκ τῷ πολέμῳ φείδομαι τοῦ
 κακοῦ, ἀλλὰ λίαν ἐξ ἐναντίας εὐθῆσομαι, ἢ ἂν ἀπενέ-
 κηται μεγάλην δόξαν ἢ ἐγὼ ἂν ἀπενέγκωμι. κοινὴ ἡ τοῦ
 πολέμου τύχη, καὶ δὴ τὸν ἀποκτείνοντα ἀποκτενεῖ." ἔστος
 ὁ Ἐκτωρ ἔλεγεν, οἱ δὲ Τρῶες ἐπεφρόνησαν οἱ ἀνδρῶν τὴν
 γ' φρόνησιν αὐτῶν ἀφείλετο ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ. τῷ μὲν
 γ' Ἐκτορι ἐπῆρσαν κακοποία βαλενομένη, τῷ δὲ Πολυδά-
 μωτι ἑδείς, ὅστις ἀγαθὴν ἱβριτεύειτο βαλὴν. μετὰ ταῦτα
 δὲ δειπνον κατὰ τὸ εὐρατόπειον ἔλαβον. οἱ δὲ Ἕλληνες
 δὲ ὅλης νυκτὸς τὸν Πάτροκλον ἀπείνεον θορήντες. ἐν
 τότε τοῖς δὲ ὁ Ἀχιλλεύς τῷ οἰκτρῷ ἐξῆρχε θρήνη, τὴν ἀνδρα-
 φόνος χείρας ἐπιθεῖς τοῖς τῷ ἑταίρῳ εἴησι, πάντῃσι περὶ
 ἐνάδῳ. ὡς περὶ δὲ λείων καλὸν γένειον ἔχων, αὐτὸς δὲ
 τῶν σκίμωνος κυνηγὸς ἀνὴρ ἠρᾶσαι "ἐκ δασιᾶς καὶ περὶ
 ὄλης. ἔστος δὲ ἔχματος ἰλθὼν λυπεῖσθαι, πολλὰς δὲ συνδεδυγίας
 ἐπέλεγε τὰ τῶν ἀνδρῶν ἔχνη ἰοιῶν, εἴ ποτε ἐφαίροι· λίαν
 γ' ὄρεα ὄρη κατέχει. ἔστος ἔστος ὀδυνηρὰ εἰνάξων προ-
 σφώνει τοῖς Μορμυρίδοι. "φῆθ' φῆθ', ὄντως δὴ μάταιον
 ἐβλόγον ἰσχυροῦσθαι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ "παροδυσθῆναι τὸν
 ἡμίθεον Μενότιον ἐν τοῖς οἴκοις. ἔστος δὲ αὐτῷ εἰς Ὀπῆντα
 πάλιν τὸν περιδῶρον νῖον ἀπαγαγεῖν τὴν Ἰλιον ἐκπορθήσαντα,
 λαβόντα καὶ τῆς αἰχμαλωσίας μοῖραν. ἀλλ' ἑδάμῳς ὁ Ζεὺς
 τοῖς ἀνδράσι τὰ νοήματα πάντα τελείας. ἄμφω τοῖς γὰρ
 οἰμοῖσιν τὴν αὐτὴν γῆν φοιτᾶσαι "αὐτόθι ἐν Τροίᾳ, ἐπειδὴ
 ἑδὲ ἐμὲ ἐπανελεῖν ἀπολήψῃ ἐν τοῖς οἴκοις ὁ ἱππικὸς
 πρεσβύτερος Πηλεΐδης ἑδὲ ἡ μήτηρ Θέτις, ἀλλ' αὐτόθι ἡ γῆ
 καθέξει. νῦν δὲ ἐπειδὴ ὁ Πάτροκλος ἔστος ὅς σε εὐφροσύνη
 ὑπὸ γῆν, ἑδάμῳς σε πρότερον θάνατον πρὶν τοῦ Ἐκτορος
 ἐνταῦθα κορίσαι "τὰ δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν, τὰ σὲ μεγα-
 λύνει φρονέως. δώδεκα δὲ ἔμπροσθεν τῆς πυρᾶς ἀποκεκα-
 λίσσω Τρῶων ἐνταῦθα τέκνα, σὲ φρονεῖν ὁρῶντας. τίως
 δὲ μοι περὶ ταῖς ναυαῖς ταῖς μεγάλας κίση. ἔστος. περὶ σὲ
 δὲ Τρῶες γυναῖκες καὶ Ἀαρδανίδες μεγαλοχίτωνες "κλαύ-
 σοντ' ὅς τε νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας δακρύουσαι, ὅς αὐτοὶ
 κοπιᾶσαντες ἐκτεσνῶμεθα τῇ τε δυνάμει καὶ τῷ μακρῷ δόρατι
 πλοῖας πορθῶντες πόλεις παντοδαπῶν ἀνθρώπων." ἔστος
 εἰπὼν τοῖς ἑταίροις ἐκείνοισιν ὁ ἑνδοξὸς Ἀχιλλεύς ἐν τῷ
 περὶ εἴσῃσι λέβητι μέγιστον, ὅπως ταχύτατα "τὸν Πάτροκλον
 ἀπολούσαι τὸν αἱματώδη μολυσμόν. αὐτοὶ δὲ λουτρικὸν
 λέβητα ἔχων ἐν πυρὶ καυσικῷ, ἐνέχων δὲ καὶ ἑδωρ καὶ λαβάν-
 τας ἔβα ὑπέκαιον. τὸ μὲν πλάτος τῷ λέβητι τὸ πρὸ πυρὸς
 λάμβανεν, ἰθερμαίνοντο δὲ τὸ ἑδωρ. ἐπειδὴ δὲ ἔλασε τὸ ἑδωρ
 ἐν τῷ λαμπρῷ λέβητι, καὶ τότε δὴ ἔλασε τε καὶ ἔλειψεν
 λιπαρὸν ἔλαιον, ἐνέπλησαν δὲ τὰς πληγὰς ἀλκήματος ἑλκε-
 οὐ

τῆς. ἐν κοίτῃ δὲ κατατιθέμενοι ἐν ὑφάσματι λιτῷ ἔσκε-
 πασαν μέγχι ποδῶν ἀπὸ κεφαλῆς, ὑπεράνωθεν δὲ λευκῶν
 ἱματίῳ. δι' ὅλης δὲ τῆς νυκτὸς μετὰ ταῦτα περὶ τὸν τα-
 355 χύποδα Ἀχιλλεῖα οἱ Μυρμιδόνες τὸν Πάτροκλον ἐνεκα-
 λούτο οὐδυνόμενοι. ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς τὴν Ἥραν εἶπε τὴν
 ἀδελφὴν καὶ ὁμόλεγον ἔξετελεσας δὴ πάλιν ὃ ἡθέλεις ὦ
 εὐφροθυμὲ καὶ σεβασμύῃ Ἥρα, διεγείρουσα τὸν ταχύποδα
 Ἀχιλλεῖα. ἄρα δὴ σὺ ἐξ αὐτῆς ἐγεννήθησαν οἱ εὐκοσμοὶ
 360 Ἕλληνες; τῶτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ἡ εὐφροθυ-
 μος καὶ σεβασμύῃ Ἥρα ὦ φοβεριώτατε Κρόνε πατήρ, οὐποῖον
 λόγον εἶπες. καὶ μὴν μέλλει δὴ πᾶς τις ἀνθρώπος ἀνθρώπων
 κακὸν κατασκευάσαι, ὅστις φθαρτὸς ὑπάρχει καὶ ὁ τοιαῦτα
 βουλευμάτων ἐπίσταται. πόσον δὴ ἐγὼ ἦτις λέγω θεῶν εἶναι
 365 καλλίστην κατ' ἄμφω, τῇ τε εὐγενεῖ καὶ διότι σὴ γαμετὴ
 ἐλέσθην, σὺ δὲ ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς βασιλεύεις, καὶ ὥφειλον
 τοῖς Τρωσὶν ὑργισθεῖσα κακὰ μηχανήσασθαι; ὥτως οὗτοι
 μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον. εἰς δὲ τὸν Ἥφαιστον
 370 οἶκον ἀφικνεῖται ἡ λευκόπους Θέτις τὸν ἤφθαρτον καὶ κα-
 τηγερισμένον ἐν τοῖς θεοῖς, τὸν σιδηρῶν, ὃν δὴ αὐτὸς κα-
 τεσκεύασεν ἡ χολός. τῶτον δὲ εὖρεν ἰδρῶντα καὶ ἐνεργῶντα
 περὶ τὰς φουσητήρας ἐπειγόμενον λήβητας ὅς εἰκοσι πάντας
 κατεσκεύαζεν ἐξηκέναι περὶ τὸν τοῖχον τῷ εὐποίητα οἴκον.
 375 χροσθεὶς δὲ αὐτοῖς τροχὸς ἐκίσω πυθμένι ὑπέθηκεν, ὅπως
 αὐτῶν ὥρ' ἐαυτῶν εἰς τὰ τῶν θεῶν κατέλθωσι τεμένη καὶ
 ἀθροίσματα καὶ πάλιν πρὸς τὸν οἶκον ἐπανέρχονθ' ἀναμειβόμενοι.
 οὗτοι δὲ τόσον εἶχον τέλος, τὰ ὧτα δὲ οὐπω τὰ ποικίλα
 380 προσηύδα. ταῦτα δὲ ἐποίησε, ἐχάλακε δὲ ἦλας. ἔως ἔστος
 ταῦτα ἐργάζετο ταῖς ἐπισημονικαῖς διανοαῖς, καὶ μετὰ ταῦτα
 εἰθὺς ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα. ταύτην δὲ εἶδε προ-
 ελθούσα Χάρις ἡ εὐσελὴς καὶ λαμπρὸς ἔχουσα τῇ κεφαλῇ πε-
 ρισβόλης, ἡ καλλίστη, ἡ συνφικεῖ ὁ περιδοῖος Ἥφαιστος. πε-
 ρισβόλης δὲ αὐτῇ τῇ χειρὶ, λόγον τε εἶπε καὶ προσηγόρευσε.
 385 τί δὴ ποτε ὦ Θέτις κοσμίᾳ παραγίνῃ εἰς τὸ ἡμέτερον
 οἶκον τιμὴ καὶ προσφιλεστάτη; πρὸ τέττα γε μὴν ὁ πον-
 κνὼς παρεγίνετο. ἀλλ' ἐπείθετο ἰνδοτέρως, ἵνα σοὶ ἐδίσματα
 παραδῇ. ὥτως ἄρα ἐλθούσα ἔδον ἤγαγεν ἡ ἰνδοξοτάτη
 τῶν θεῶν. καὶ ταύτην μὲν μετὰ ταῦτα καθίσαι ἐποίησεν
 390 ἐπὶ θρόνῳ ἀργυρῷ ἦλας ἔχοντος, καλλίστη καὶ ποικίλῃ, ὑπὸ
 δὲ τοῖς ποσσὶν ὑποπόδιον ἦν. ἐκάλεσε δὲ Ἥφαιστον τὸν ἀρι-
 στοτέχνην καὶ λόγον εἶπεν. ὦ Ἥφαιστε πρὸς ἐλθε οὕτως ἡ
 Θέτις σε χρῆζει. πρὸς ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα
 ὁ περιδοῖος Ἥφαιστος ἄρα δὴ μοι θαυμαστὴ καὶ αἰδομένη
 395 ἡμῶν ἐλθούσα ἔδον, ἥτις με ἔσωσεν ὅτε με ἡ λύπη ἐπε-
 γένετο πύρρῳ πεσόντι τῇ τῆς ἐμῆς μητρὸς βεβήσει τῆς
 ἀναισχύντου, ἥτις με ἡθέλησεν ἀφανίσαι χολῶν ὄντα. τότε
 ἂν ἐπέμεινα λύπας τῇ ψυχῇ, εἰ μὴ με ἡ τε Ἐρηνόμαχη καὶ ἡ
 Θέτις ἐν τῷ κέλευθρον ἐπέδιδαντο, Ἐρηνόμαχη ἡ θυγάτηρ
 400 ἰσορρημιάδου Ὁκεανῶ. παρ' αὐταῖς ἐπὶ ἐνέκῃ ἐξηχάλευον
 πολλὰ ἐρισκίσματα, περὶ τὰς ἐπικαμπτὰς καὶ ἐλικοειδὲς
 πωληγίσκας τε καὶ περιτραχήλια, ἐν σπηλαίῳ βαθυτάτῳ. ὁ
 δὲ ῥᾶς τῷ Ὁκεανῶ τῷ ἀφρῶ περιζέων ἔρρει πολλὰς ἑδεις

δὲ ἕτερος ἐγίνωσκεν ἔτε τῶν θεῶν ἔτε τῶν θνητῶν ὡς
 ἔσωσαν ἥτις τὴν εἰς τὸν ἡμέτερον οἶκον ἀφίκετο. δι-
 προσήκει πάντα τῇ εὐπλοκάμῳ Θέτιδι τὰ ἑωῆς χαρὰ
 ἀποδῆναι. ἀλλὰ σὺ μὲν τὴν αὐτῇ παραδίδες ἐδίσματα
 405 λίσσα, ἔως ἂν ἐγὼ τὰς φουσητήρας ἀπόθωμαι καὶ τὰ χρο-
 στικά ἐργαλεῖα πάντα. εἶπε, καὶ ἀπὸ τῆς ἀκροβόλου με-
 δομήσας ἀνέστη σκάζων. αἱ δὲ κνήμαι αὐτῆς ἐπικινῶν
 ἀσθενεῖς. τὰς μὲν φουσητήρας ἀποδενεῖ τῆς πυρὸς ἐλπί-
 πάντα τὰ ἐργαλεῖα εἰς ἀργυρῶν κιβωτὸν συνέσει-
 ἐνήργει σπογγῶν δὲ ἀμφότερα τὰ πρόσωπα καὶ ἀμφὸς
 410 τὸς χείρας ἀπεκάθηρεν καὶ τὸν εὐτραφῆ τροχόν
 τετραχωμένον ἐσήθη. ἐνεδύσατο δὲ χιτῶνα καὶ ἔλαβε βακί-
 κα καὶ ἐπορεύθη ἔσω τῆς θύρας σκάζων. αἱ δὲ θεοὶ
 συνέσπρυνον τῷ δεσπότη κεχρυσωμένῳ, ἔως ἵνα
 415 παραπλήσιας αἷς ἐνυπάρχει φρόνησις ἐν ταῖς διανο-
 αῖς φωνῇ καὶ δυνάμει, παρὰ δὲ τῶν θεῶν τὰ ἔργα εἰσὶ
 δαγμένα. αὐταὶ δὲ ἐμπροσθεν τῷ δεσπότη ἐνήργουν
 δὲ μόλις παραγενόμενος ἐγγὺς ὢν, ὅπως περὶ ἡ θύρας
 λαμπρῶς θρόνον ἐκαθέζετο, περιέλαβε δὲ αὐτὴν τῇ χειρὶ
 λόγον εἶπε καὶ προσηγόρευσε. τί δὴ ποτε ὦ Θέτις με-
 420 χίτων παρεγίνετο εἰς τὸν ἐμὸν οἶκον τιμὴ καὶ προσφι-
 λότερόν γε μὴν ὁ πονκνὼς ἦρχε. λέγε εἴ τι βέβηκε, τὸ
 σοὶ δὲ με ἡ ψυχὴ κελεύει, εἴ γε δύναμαι ἐνεργῆσαι
 δεχόμενόν ἐσι γενέσθαι. πρὸς τῶτον δὲ ἀπεκρίνατο
 ταῦτα ἡ Θέτις δάκρυα καταχέουσα ὦ Ἥφαιστε, ὅρα
 425 τίς, ὅπουσαι θεοὶ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ εἰσὶ, τοσαῦτα ἐν τῇ
 διανοίᾳ ἐπέμεινε λύπης χαλεπῆς, ὅσας ἐμοὶ ἐκ παι-
 νίδος τῷ Κρόνῳ Ζεὺς ὀδύνας ἔδωκεν; ἐκ μὲν τῶν λα-
 θαυσσίων Νηρηϊδῶν ἀνδρὶ με συνέσπρυνε, τῷ αὐτῷ
 430 Πηλεΐ, καὶ ἐπέμεινα ἀνδρὸς κοίτην πλεῖστα λίαν μὴ βλάψω
 ἔστος μὲν δὴ τῷ χαλεπῷ γήραϊ καὶ ἐν τοῖς οἴκοις πα-
 μένος. ἔπειτα δὲ μοι τὴν πεποιήκεν. ἐπειδὴ μοι παρὰ
 435 υἱὸν γεννηθῆναι τε καὶ τραφῆναι ἐπερχόμενα τῶν ἡμετέ-
 ρων δὲ ἡβῆσεν κλαδίς δίκην, τῶτον μὲν ἐγὼ ἀναβρῶ
 καθάπερ φυτὸν ἐν τῷ γανίῳ τῷ συμφύτῳ χωρίῳ ἐπὶ
 440 μεγάλαις ναυσὶ προέπεμψα ἔδον εἰς τὴν Ἰλίον τοῖς
 πολέμοισιν. τῶτον δὲ ἐχ' ὑποδέξομαι πάλιν εἰς τὸν οἶ-
 κόν ἐπανελθούσα ἔδον τῆς πατρικῆς οἰκίας. ἔως δὲ μοι
 ὁρῇ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, λυπεῖται, οὐδὲν δὲ αὐτῷ
 445 πορευθεῖσα βοηθήσαι. τὴν κόρην ἦν δὴ αὐτῷ εἰς
 ἔξαρτον ἔδωκεν οἱ Ἕλληνες, ταύτην πάλιν ἐκ τῶν
 ῥῶν ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων. καὶ δὴ ἔστος ἐπὶ
 τῆς λυπῆς τὸς διανοίας ἔθηκε. τὰς δὲ Ἕλληνας
 450 Τρώας ἐπὶ ταῖς ναυσὶ συνέκλειον, ἀδὲ ἔσω τῆς θύρας
 νεχώρην ἐξέρχεσθαι. τῶτον δὲ ἐλπίσεν οἱ ἔντιμοι τῶν
 ἑλλήνων, καὶ πλεῖστα περιδοῖα δῶρα ὑποχρῆντο. τότε
 ἀπηνέκτο τὸν Ὀλεθρον ἀποσπῆσαι ἔπειτα δὲ οὐκ
 455 εἰς τὸν πόλεμον καὶ πολλὴν λαὸν ὁμῆ παρῆχε. δι' ὅλην
 ἡμέραν ἐμάχοντο παρὰ ταῖς Σκαίαις πύλαις, καὶ δὴ ἂν αὐ-

455 τὴν ἡμέραν τὴν πόλιν ἐπάρθησαν, εἰ μὴ ὁ Ἀπόλλων "πολλὰ
 κακὰ πράξαντα τὸν Μινωίτην ἀνδρῶν υἱὸν ἀπέκτονεν ἐν
 τοῖς πρωταγωνισαῖς καὶ τῷ Ἑκτορί ὁδῶν ἴδωκε. τότε χάριν 510
 τὰ σά γόνυα ἔκτενέω, εἰ γε θελήσεις τῷ ἡμῶ ταχυθανάτῳ
 εἶναι δῶνα ὑσπίδα καὶ περικυφάλαυν καὶ καλλίςας περικνη-
 μίδας τὰς τῶν σφυρῶν τοῖς σκεπύσμασιν ἡρμοσμένας
 460 καὶ θώρακα ὅς γ' ἦν αὐτῷ, ἀπώλεσεν ὁ πῖσος ἐταῖρος ὑπὸ
 τῶν Τρώων φονευθείς. ἔτος δὲ κίται ἐπὶ τὴν γῆν τὴν 515
 ψυχὴν λυπέμενος." πρὸς ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα
 ὁ περὶδοξος Ἡφαιστος "χαῖρε, μηδαμῶς σοι ταῦτα ἐν ταῖς
 διανοαῖς μελέτωσαν. εἶθε γ' αὐτὸν τῷ κακοῦ ἔχου θανάτου
 465 ὀννηθῇ." ἴδμε ἀποκρίναι, ὅτε αὐτὸν ὤλεθρος δεινὸς
 καταλάβοι, ὥσπερ αὐτῷ ὅπλα καλὰ γινήσιν, ὅποια δὴ τις 520
 ἐκ τῶν πολλῶν ἀνθρώπων θαυμάσει ὅστις ἂν θεύσῃ." ἔτος
 ἡμῶν ταύτην μὲν ἀπῆλπεν αὐτόθι, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τὰς
 φρυγῆρας. τότε δὲ εἰς τὸ πῦρ ἐπέσπευε καὶ ἐκέλευσε φρ-
 470 ῥοῦν, "οἱ φρυγῆται δὲ ἐν τοῖς χωνετηρίοις ἔκαστοι πῦσαι
 ἐφύσων, παντοδαπὴν εὐφύσητον πνοὴν ἀφίεσαι, ἄλλοι 525
 μὲν ἐπιγομένην συμπάρειναι, ἄλλοι δὲ δὴ πρὸς δ' ὁ Ἡραι-
 σος βέλοιο καὶ τὸ ἔργον ἐτελειῶτο. σάθηρον δὲ ἐν τῷ πυρὶ
 475 ἔβριλλεν τὸν ἀκαταπόνητον καὶ κασσίτερον "καὶ χρυσὸν τίμιον
 καὶ ἄργυρον. μετὰ ταῦτα δὲ ἴθην ἐν τῷ κορυμῷ τὸν μέγαν
 ἄκμονα. ἔλαβε δὲ τῇ χειρὶ τὴν δυνατὴν σφυρὰν, τῇ δὲ 530
 ἑτέρᾳ ἔλαβε τὸν ὀξύλαβον, πρῶτον δὲ ἐποίησε τὴν ὑσπίδα
 τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυράν, εἰς πᾶν μέρος ποικιλλῶν αὐτὴν
 480 περικύβηκε δὲ λαμπρὰν περικύβηκεν." τρίπτυχον ἐλβασαν,
 καὶ ἄργυρον ἀναφορέα. αὐτῆς δὲ δὴ πέντε ἦσαν τῆς ὑσπί- 535
 485 δος αἱ πτέρυγες ἐν αὐτῇ δὲ ἐποίησε ποικίλματα πλεῖστα ταῖς
 ἐπισημονικαῖς διανοαῖς. ἐν αὐτῇ δὲ κατεσκεύασε γῆν καὶ
 ἔθρονον καὶ θάλασσαν, ἡλίον τε τὸν ἀκαταπόνητον καὶ σελήνην
 490 πλῆθυσαν, "καὶ τὰ ἄλλα πάντα οἷς κεκόσμησεν ὁ θρανός, καὶ
 τὰς Πηλιάδας καὶ τὰς Υἱάδας καὶ αὐτὸν τὸν Ὀρίωνα τὴν τε 540
 ἄρκτον, ἣν καὶ ἄμαξαν τὴν προσωριμίαν καλέσιν, ἣτις ἐπὶ τῷ
 αὐτῷ τόπῳ ἐρέει καὶ τὸν Ὀρίωνα ἐπιτηρεῖ, μὲν δὲ ἁμέ-
 495 τοχος ἐπύρχει τῆς τῷ Ὀκεανῷ καταδύσεως." ἐγκατεσκεύασε
 δὲ καὶ πόλεις δύο ἐπιγείων ἀνθρώπων καλλίστας. ἐν μὲν τῇ
 μιᾷ γάμοι ἐπῆρχον καὶ ἑορταί· τὰς δὲ νεογάμους ἐκ τῶν θα- 545
 λάμων μετὰ λαμπάδων καὶ φωτῶν ἦγον κατὰ τὴν πόλιν,
 πλείη δὲ γαμήλιος ῥῶδ' ἔστητο. νέοι δὲ ὀρχησαί ἀνεστρέ-
 500 φοντο. ἐν τέτοις δὲ "αἰετοὶ τε καὶ κισσοὶ ἦγον ἀπειλῶν.
 αἱ δὲ γυναῖκες ἐξάμεναι ἐξηπλήττοντο ἔπαρσθεν τῶν θυρῶν
 ἐκίστη, οἱ δὲ λαοὶ ἦσαν ἐν τῇ ἀγορᾷ συνηγμένοι ἐκαστὸν 550
 φιλονεικία διεγύγερτο, δύο δὲ ἄνδρες ἐφιλονεικούν· ἕνα
 τιμωρίας ἀνδρὸς ἀποθανόντος, ὁ μὲν εἰς διεβριβῆντο πάντα
 505 ἀποδόναι, "τῷ πλῆθει ἐμφανίζων" ὁ δὲ ἕτερος ἀπρηγοῖτο μη-
 δὲν λαβεῖν. οἱ δὲ λαοὶ ἀμφότεροι ἐπεβῶν ἐκατέρων βοηθαί,
 ἀμφότεροι δὲ ἐπορεύοντο ἐπὶ μύριτον πῶρας λαβεῖν τῆς 555
 δίκης. οἱ δὲ κήρυκες τὸν λαὸν κατέχον, οἱ δὲ προσβῦται
 ἐκάθηντο ἐπὶ ἐδῆσιν· λίθοις ἐν τῷ μεγάλῳ δικαστηρίῳ,
 510 τὰς δὲ ῥάβδους τῶν κηρύκων τῶν μεγαλοφώνων κατέχον
 ἐν χειρὶ· τότε τοὺς τὸν λαὸν ὥρμων, κατ' ἐναλλαγὴν δὲ ἰδί-

καζον. ἔκειτο δὲ ἐν μέσῳ αὐτῶν δύο τάλαντα χρυσῆ, τέττα
 δοθῆναι ὅς ἐν αὐτοῖς δίκην ὀρθότατα δικάσει. τὴν δὲ ἐτέ-
 ραν πόλιν δύο στρατεύματα περικαθήντο λαὸν, "τοῖς ὅπλοις
 ἀσπράττοντες" διχῶς δὲ αὐτοῖς ἤρπεν ἡ βασιλῆς, καὶ ἐπαρθεῖν
 τὴν πόλιν ἢ διχῶς πάντα ἀπομερίσασθαι, τὴν κτήσιν ὅσῃν ἡ
 πόλις ἐπέρασεν ἐντός κατέχει. ἔτσι δὲ ἑδῆμα ἐπειδόντο, εἰς
 ἐνέδραν δὲ παρῆσαν ἄλλοντο. καὶ τὸ μὲν τεῖχος αἱ γυναῖ-
 515 κες καὶ τὰ μικρὰ παῖδια ἐφύλαττον ἐρεῳάτες μετὰ τῶν
 γερόντων ἀνδρῶν, ἔτσι δὲ ἐπορεύοντο. προηγίτο δὲ αὐτῶν
 ὁ Ἄρης καὶ ἡ πολιμική Ἀθηνᾶ οἱ δύο κεχρυσωμένοι, χρυσᾷ δὲ
 ἱμάτιον περιβεβλημένοι ἦσαν, καλλίςτοι καὶ μέγιστοι σὺν τοῖς
 ὅπλοις ὥσπερ θεοί, χωρὶς ἐκάτεροι διάδηλοι· οἱ δὲ ὅχλοι ἐλάτ-
 520 τοντο. ἔτσι δὲ ἦλκα παρῆσαντο ὅσα αὐτοῖς ἐνιχώρει
 ἐνεδρεῖσαι, ἐν ποταμῷ ὅσο ποτισμὸς ἦν πᾶσι τοῖς βοσκή-
 μισιν, ἐκεῖ δὲ αὐτοὶ ἐκατέστητο κεκαλυμμένοι τῷ λαμπρῷ
 σάθῃ. ταῖς δὲ πόρῃσιν ἐκάθηντο δύο κατὰσκοποι λαὸν,
 ἐκδιχόμενοι πότε ἴδωσι τὰ πρῶτα καὶ τὰς ἐλκοῖσιν κέρτα
 525 ἐχέσας βῆς. ἔτσι δὲ ταχέως παρῆσαντο, δύο δὲ ἐπηκολέ-
 θεν ποιμένες τερόμενοι τοῖς αἰετοῖς· τὴν ἐνέδραν δὲ ἀδαμῶς
 προέγνωσαν. ἐκίνοι δὲ ταῦτα προῖόντες ἐπῆλθον, ταχέως
 δὲ μετὰ ταῦτα ἐχώρισαν τὰς τῶν βοῶν ἀγέλας καὶ τὰ κάλ-
 530 λιστα ποίμνια τῶν λακῶν προβάτων, ἀπέκτειναν δὲ τοὺς
 βῆσιν πρὸ τῶν ἐκκλησιῶν καθήμενοι, εὐθὺς ἐπὶ τῶν ἱππῶν
 ἀναβάντες τῶν ταχυπόδων ἔτρεχον, ταχέως δὲ ἦλθον· συ-
 εάντες δὲ εἰς μάχην ἐπαλέμην παρὰ τὰς ὀχθὰς τῷ ποταμῷ,
 535 ἐτίτρωσκον δὲ ἀλλήλους σιδηροῖς δόρασι. "φιλονεικία δὲ καὶ
 ταραχὴ ἐνυπῆρχον καὶ ἡ ὀλέθρια μοῖρα, ἄλλον ζῶντα κατέ-
 χευσαν νεώτερον, ἄλλον ἄνθρωπον, ἄλλον ἀποθανόντα κατὰ
 τὴν μάχην ἔσφεν ἐκ τῶν ποδῶν· ἱμάτιον δὲ εἶχε περὶ τοῖς
 ὤμοις ἐρυθρὸν τῷ τῶν ἀνδρῶν αἵματι συνεσφρόντο δὲ
 540 ὥσπερ ζῶντες ἀνθρώποι καὶ ἐμάχοντο, "τέσ τε ἀλλήλων
 νεκρὸς εἶλον ἀποκτεινόμενος. ἐνέτιθε δὲ γῆν ἀπαλήν, λιπα-
 ρόγειον χώραν, πλατείαν, τοῖς ἡροτριωμένῃ πλεῖστοι δὲ
 ἐν αὐτῇ ἀροτῆρες τὰ ζεῖγυ συνερέποντες ἤλωνον ὥδε κά-
 545 κῆστοι. ἔτσι δὲ ἦλκα ἐσφραντες παρῆσαντο εἰς τὸ τέλος
 τῆς ἀρέρας, "τέτοις μετὰ ταῦτα ἐν ταῖς χειρὶ ποτίσθον
 γλυκὺς οἶνα ἐδίδο ἀνὴρ ἐπερχόμενος· ἔτσι δὲ ἐσφραντο
 ἀνὰ τὰς αἰλακας προθυμῆται εἰς τὸ τῆς πύλης ἀράρας
 πῆρας ἀφικέσθαι. αὐτῇ δὲ βαθεῖα λυγρὸ πῖσος, ἡροτρι-
 550 αμένη δὲ ἐφάνετο καίπερ χρυσῇ ἐπάρχασαν· τὸτο δὲ μέγα
 θαῦμα ἴσταντο. "ἐνέτιθε δὲ χωρὶς ἡγεῖον αἰτοφόρον· ἐκεῖ
 δὲ γεωργοὶ ἐθέρων ἡκοιμένους δρεπάνους ἐν ταῖς χειρὶ
 κρατῶντες. τὰ δράγματα δὲ ἄλλα πρὸς τὴν αἰλακα συνεχ-
 555 ῖσαντο ἐπὶ τῆς γῆς, ἔτερον δὲ οἱ δραγματοδότης ἐν δισμοῖς
 ἐδέσμων. τοῖς δὲ δραγματοδότης ἐφεισέχεσαν· ἡμισθεν δὲ
 παῖδες δράγματι συναγοντες καὶ ἐν ταῖς ἀγκάλας φέραντες
 ἀδιαλείπτως ἐδίδο, ὁ δὲ δεσπότης ἐν τῷ τοῖς μετὰ σιωπῆς
 ῥάβδον κατέχον ἐστήκει ἐπὶ τῆς αἰλακος, χαίρων τὴν ψυχὴν.
 οἱ δὲ κήρυκες πόρῃσιν ἐποκάτωθεν δένδρα ἐνὸχλον πῶ-
 560 τρέπτον, βῶν δὲ θύσαντες μέγαν περὶ αὐτῶν ἡχολόγητο, αἱ

560 δὲ γυναῖκες "δεῖνον τοῖς ἐργάταις ἔποιον καὶ λευκὰ ὑλευραδοτε καὶ σιγὰς ἐξελασμένας καὶ περιβόλας. "ἐνεποίκων
πολλὰ ἔβρεχον. ἐνετίθει δὲ καὶ σαφύλαις βαρεμένην μεγάλην χορὴν τόπον ὃ περιδοῖος ἀμφοτερόχωλος, τῶν
ἄμπλον, καλλίστην, κεχρυσωμένην· μέλανες δὲ ἐνυπῆρχον ὁποῖον ποτε ἐν τῇ πλατείᾳ Κνωσσῷ μηχανικῶς ὁ
βότρυνες· εἰσῆκει δὲ χαρκαώμοισι δι' ὧν ἀργυροῖς βασιζο- κατεσκεύασε τῇ καλλιτερίῳ Ἀριάδῃ. ἐκεί μιν οἱ
565 ὑπὸ κασιτέτρᾳ. μία δὲ μόνῃ ὁδῷ ἐπῆρχεν ἐπ' αὐτήν· 595 ἀλλήλων τὰς χεῖρας κρατῶντες. "τάτων αἱ μὲν δυνά-
ταύτῃ ἐπορεύοντο οἱ καρποφόροι, ὅτε ἐτρύγων τὴν ἄμπ- ἱμάτια ἐφόρον, οἱ δὲ χιτῶνας ἐνεδέδυντο ἐν τῇ πα-
λον. παρθένοι δὲ καὶ ἄγαμοι ἥπια φρονῶντες ἐν πλεκοῖς ἡρέμα εἰλβοντας ἔλαιον. καὶ δὴ αἱ μὲν καλλίστας σιγῶν
καλυθίσκοις ἐκρύβον τὸν γλυκὺν καρπὸν. ἐν μέσοις δὲ κατεῖχον, οἱ δὲ μαχαίρας ἐκράτουν χρυσῶς ἐξ ἀργυροῦ
570 οἱ αὐτοὶ κατὰ τὴν ἡδυτάτην "ἐπείρασον ἐκιδάριζε καὶ καλ- ρων. ἔτσι δὲ ὅτε μὲν ἐν κύκλῳ ἔτρεχον τοῖς ἐπισημοῖς
λίστην ἥδην ἐπέψαλλε λεπτοτάτῃ φωνῇ· αὐτοὶ δὲ κροτῶν-βοοποσίν "εὐκόλως πάνυ, ὥσπερ ὅτε τις τροχὸν ἡρμῶν
τες ὅμῃ φῶδῃ τε καὶ συριγμῷ, τοῖς ποτὶ σκιρτῶντες, ἐπη- ἐν ταῖς πυλάμασι καθ' ἑξῆς κεραμεὺς πύρων ποικί-
κολάσαν. ἐνεποίκιλε δὲ καὶ ὠγέλην βοῶν ὁρθὰ κέρατα ἐχόν- κινήσει ἐὰν τρέχῃ· ἄλλοτε δὲ ἔτρεχον κατὰ τὰς ἐν ἄλλῃ
των. αἱ δὲ βῆς ἐκ χρυσῶ κασιτέτρᾳ κατεσκευάσθησαν. πολὺ δὲ τὸν ἐπείρασον χορὸν περιέτατο πλήθος ἡδονῶν
575 "μνησθῆναι δὲ ἀπὸ τῆ βοοσκόου ἐφώρμων ἐπὶ τὴν νομήν· 605 ὁ δὲ ὁρχησαί ἐπ' αὐτὸς τῆς φῶδης ἀρχὴν ποιῶν
πυρὰ ποταμὸν ἤχωντα, παρὰ ῥοδανὸν τὸν καλαμῶδον. κε- ἐξέφροντο κατὰ τὸ μέσον. ἐγκατεσκεύαζε δὲ τῆ πα-
χρυσωμένοι δὲ οἱ βοσκοὶ τοῖς βυσίν ἐπηκολάσαν τέσσαρες· Ὀκτανθὲς μεγάλην δύναμιν παρὰ τὴν ἐσχάτην περιγῆ-
ἐννέα δὲ αὐτοῖς κύνες ταχύποδες ἠκολούθουν. καταπλη- ἀσπίδος τῆς ἐπιμελῶς κατεσκευασμένης. ἐπειδὴ δὲ
580 κτικοὶ δὲ λίοντες δύο ἐν ταῖς προαγέταις βεσὶ "ταύροις 610 σκεύασε τὴν ἀσπίδα τὴν μεγάλην καὶ δυνατὴν, "κατα-
μεγαλύνοντες κατεῖχον· ἕτος δὲ μεγάλως μυκώμενος εἶλ- σεν αὐτῷ καὶ θώρακα λαμπρότερον τῆς αὐγῆς τῆ πα-
κετο. τῶτον δὲ κύνες ἐπιδίωκαν καὶ νεώτεροι. ἔτσι μὲν ἀνα- κατεσκεύασε δὲ αὐτῷ περικεφαλαίαν τοῖς κροτάφοις
χίσαντες τῷ μεγάλῳ βοῶς τὸ δέρμα τὰ ἐντόσθια καὶ τὸ μέ- λισσαν καλλίστην καὶ ποικίλην· ἐπέθηκε δὲ χρυσῶν
585 ἑὶς ταχέως ἠσθιον· οἱ δὲ βοσκοὶ ματαίως ἐνέβαλον κατεσκεύασε δὲ αὐτῷ περικνημίδας ἀπὸ εὐδιαχίτης
καὶ ἐξέκλιναν. ἐγκατεσκεύασε δὲ καὶ νομήν ὃ περιδοῖος "Ἡφαι- τέρα. ἐπεὶ δὲ πάντα τὰ ὅπλα ἔκαμεν ὁ ἐνδοῖος "Ἡφαι-
ρος ἐν κυλῇ κοιλίδι μεγάλην προβάτων λευκῶν ἐπαύλεις δὲ ὥσπερ ἱέραξ ἐπῆρθε ἀπὸ τῆ χιονώδους "Ὀλύμπου,
ἀπολάμποντα ὅπλα παρὰ τῷ Ἡφαίστῳ κομίζουσα.

Τ. ΜΗΝΙΔΟΣ ΑΠΟΡΡΗΣΙΣ.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ 1. Ταῦ δ' ἀπλήρη γόλοισι καὶ ἔκθαρε δίος Ἀχιλλεύς.

2. Θείας κομιοῦσης Ἀχιλλεὶ τὰ ὅπλα παρὰ Ἡφαίστῳ, συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τὴν Ἑλλήνας ὃ ἦρωες ἀπὸ δόξης καὶ
τῆς μῆνιδος, καὶ λαμβάνει τὰ δῶρα ἅπαντα αὐτῷ Ἀγαμέμνων δόσειν ὑπόσχετο. τροφὴν δὲ ἀνελαιμένων ἐκείνων αὐτὸς
τοῖς διαιρέσις ὑπλήθει καὶ ἐργασίαν ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. ὃ δὲ ἕτερος τῶν ἑλλήνων αὐτῷ Πάνθος τὴν ἐσομένην
ἀνείρεον καταμαντεύεται, ὃ ἐπαλήθευται.

"Ἡ μὲν κροκοειδὴς ἡμέρα ἀπὸ τῶν Ὀκτανθῶν ῥοῶν ὤρ- λαμπρὸς ἐξεφάνθησαν. ἐτέρωθεν δὲ ἐν ταῖς χερσὶν ἔχον
μησιν, ἵνα τοῖς θεοῖς τὸ φῶς κομίσῃ καὶ τοῖς ἀνθρώποις· τῷ θεῷ λαμπρὰ δῶρα. ἐπειδὴ δὲ ταῖς ἐναντὶς διανοαῖς
αὕτη δὲ εἰς τὰς νύκτας πυρεγέμετο παρὰ τῷ θεῷ δῶρα φέ- 20 τὰ ποικίλματα βλέπων, "εὐθέως πρὸς τὴν ἐαυτοῦ
ρουσας, εἶρε δὲ τῷ Πατρόκλῳ περιπεπλεγμένον τὸν ἱαντῆς λόγος ταχέως εἶπεν. "ὦ μήτερ ἐμὴ, τὰ ὅπλα μὲν ὃ
590 πρὸς σφίλῃ υἱόν, "κλαίοντα περιπαθῶς· πολλοὶ δὲ περὶ αὐ- παρέχεν οἷα ἔπρεπεν ἔργα ὑπάρχειν θεῶν καὶ μὴ
τὸν ἱεῖται ἐθρήνον. αὕτη δὲ ἐν τῷ παρὶς αὐτῷ ἡ ἐνδο- ἀνθρώπου ἐργάσασθαι· τὰ νῦν δὲ ἐγὼ ὀπλισθήσομαι
ξυτάτῃ τῶν θεῶν, ἐμπεριέλαβε δὲ αὐτὸν τῇ χειρὶ καὶ λόγον πάνυ δεινῶς φοβῆμαι μή ποῖς μοι τῇ καὶ ταῖς
εἶπε καὶ προσηγόρευσεν. "ὦ τέκνον ἐμόν, τῶτον μὲν κατα- 25 Μενoitis δυνατὸν υἱόν "μυταὶ κατελθῶσαι κατὰ τὰς
λίπωμεν καίπερ λυπόμενοι καίτοι, ἐπεὶ τὴν ἀρχὴν τῇ τῶν δημοσίων πληγὰς σκόληκας γεννήσωσιν, ἀφανίσωσι
10 θεῶν βολήσιν τίθησκον "σὺ δὲ παρὰ τῷ Ἡφαίστῳ τὰ πε- τὸν νεκρὸν, φθαρεὶ δὲ καὶ ὁ πτωχὸς μινεός, κατασπῆ-
ρίδουσα ὅπλα δίδεξο, πάνυ καλὰ, ὅποια ἐδέξω τις ἀνὴρ ἔσαν τὸ σῶμα." πρὸς τῶτον δὲ ἀπεκρίνατο πάλιν ὃ
τοῖς ὅμοις περιβάλετο." ἔτσι δὲ εἰπῶσα ἡ θεὰ κατέθηκε τὸν κόπος θεὰ Θέτις "ὦ τέκνον, μηδαμῶς σοι ταῦτα ἐν
τὰ ὅπλα ἐμπροσθεν τῷ Ἀχιλλεύῳ· τὰ δὲ ποικίλα τυτὰ ἤχησε. πάντας δὲ τὰς Μυρμιδόνους ἔλαβε φόβος· οὐδεὶς 30 σαῖς διανοαῖς μελέτωσαν. "ἐγὼ μὲν ἐγὼ περιπαθῶσαι
595 δὲ ἔτρεφεν "ἔξ ἐναντίας βλέπειν, ἀλλ' ἐφοβήθησαν. ὃ ἀποσπῆναι τὰ ἀνήμερα γένη, τὰς νύκτας, αἱ δὲ τὰς
δὲ Ἀχιλλεύς ὡς ἐθάλασσα, ἔτιωσ αὐτὸν ὑπεισθῆναι ὁρμή- τὰς σιδηροπλήκτας ἐθάλασσαν· ἐν περὶ κείνῳ εἰς ὀλέκην
ἐν αὐτῷ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ φθορεῖς ὑπὸ τῶν βλεφάρων ὡσεὶ ἐνιαντόν, διὰ παντός ἐσαι τέτην τὸ σῶμα ἀδιάσθουρον καὶ
κρίττον. ἀλλὰ σὺ εἰς ἐκκλησίαν καλέσας τὸς γυναικῶν

55 Ἕλληνας, "τὴν δρυὴν ἀποθέμενος τῷ βασιλεὶ τῶν ἀνδρῶν
 Ἀγαμέμνονι ταχέως πάνυ εἰς τὸν πόλεμον ὀπλίσαι, ἐπέν-
 δυσαι δὲ ἰχθύν." ἔτιωσ ἄρα εἰπῶσα δύναιμι θαρσύνειν
 ἐνέβαλε· τῇ δὲ Πατρόκλῳ θείαν βροῶσιν καὶ πόμα θιῶν
 ἐρυθρόν ἔβαλε κατὰ ῥινῶν, ἵνα τὸ σῶμα αὐτῷ ὑφ' ἁρτον
 60 ᾗ. ἔτιωσ δὲ ἐπορεύθη πρὸς τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης ὁ
 Ἰδοῖος Ἀχιλλεύς καταπληκτικὸν βοῶν, διηγείρε δὲ τὰς γεν-
 νάδας Ἕλληνες. καὶ δὴ οἵτινες τὸ πρότερον ἐν τῷ ἀδρόσματι
 τῶν νεῶν ἕμενον, οἳ τε κυβερνήτῃ καὶ οἳ κατέχον τὰ τῶν νεῶν
 65 πηδάλια, καὶ οἳ φύλακες παρὰ ταῖς ναυσὶν ἦσαν, τῆς τροφῆς
 ἡχορηγοί, καὶ μὴν ἔτιωσ τότε εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπορεύθησαν,
 διότι ὁ Ἀχιλλεύς προῆλθεν ἐπὶ πολὺ πρὸς ἑαυτοῦ τῆς χα-
 λειῆς μάχης. δύο δὲ οὗτοι ἐπορεύοντο χωλεύοντες τοῦτο
 πολέμῳ ἐμπειρότατοι, Διομήδης τε ὁ καρτερικὸς καὶ ὁ Ἰν-
 70 δόξος Ὀδυσσεύς, τοῖς δόρασιν ἐπισηριζόμενοι καὶ πρὸς ἄλλον
 ἔτος χαλεπὰ ἔλκη. ἐν δὲ τῇ προεδρίῃ πορευθέντες ἐκάθισαν.
 ἔτος δὲ δευτέρος ἦλθεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 75 τῶν δὲ αὐτῶν ἐν τῇ ἰχυρῇ μάχῃ ἔτρωσε Κύων
 ὁ Ἀντήνορος παῖς τῷ σιδηρῷ δόρατι. ἐπεὶ δὲ πάντες
 80 δδονθηθροῖσιν οἱ Ἕλληνες, ἐν ταῖς δὲ ἀναγὰς εἶπεν
 ὁ ταχέπης Ἀχιλλεύς· "ὦ Ἀγάμεινον, ἄρα δὴ τι τῶτο ἐν
 ἄμφοτέροις βέλτιον ἐγένετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅποτε ἡμῖν λυσι-
 μένοις τὴν ψυχὴν τῇ ψυχαφύδρῃ φιλονεικία ὀργιζόμεθα
 85 ἔνεκα κόρης, ἣν ὤφειλεν ἐν ταῖς ναυσὶν ἀποκτείναι ἡ Ἀρ-
 90 γαίη τῷ βέλῃ τῇ ἡμέρῃ ἐκείνῃ ὅτε ἐγὼ ἔλαβον τὴν Ἀρ-
 95 γησοῦν παρθένον. ἔτιωσ ἂν καὶ τοῦτο Ἕλληνες ὁδοῖσι τὴν
 πολλὴν γῆν ἔλαβον ὑπὸ ταῖς τῶν πολεμίων χερσὶν ἐμοὶ
 100 ὀργισθέντος. τῷ μὲν ἔκτορι καὶ τοῖς Τρωσὶ τῶτο ὠφελίμον·
 τὰς δὲ Ἕλληνας ἐπὶ πολὺ τῆς ἐμῆς καὶ σῆς φιλονεικίας μνη-
 105 σκεῖται ὑπολαμβάνω. ἀλλὰ τὰ μὲν προγεγονότα καταλί-
 πωμεν καί περ λυπόμενοι, τὴν φίλην δρυὴν ἐν ταῖς δια-
 νοίαις ὑποτάξαντες ἀνάγκῃ. νῦν μὲν δὴ ἐγὼ καταπαύσω
 110 τὴν δρυὴν· οὐδαμῶς δὲ με προσήκει ἀμετατρέπτως αἰε-
 115 ὑπὸ τῆς. ἀλλὰ φέρε τάχιον παρόρμησον εἰς τὸν πόλεμον
 120 τοῖς εὐκόμοις Ἕλληνας, ὅπως ἔτι καὶ τῶν Τρώων πύραν
 λήψωμαι ἐξ ἐναντίας ἑλθόν, ἵνα θελήσωσιν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ
 διατρέψιν. ἀλλὰ τίνα ὑπολαμβάνω ἡδέως αὐτὸν τὸ γόνυ
 125 κλίνειν, ὅστις ἂν φύγῃ ἐκ τῆς διακοπτικοῦ πολέμου ὑπὸ τοῦ
 ἡμετέρου δόρατος βληθείς." ἔτιωσ εἶπεν αὐτοὶ δὲ ἐχάρησαν
 130 οἱ εὐοῦλοι Ἕλληνες τὴν δρυὴν ἀποθέμενον τῷ μεγα-
 135 λύνῃ Ἀχιλλέως. ἐν ταῖς δὲ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν
 Ἀγαμέμνων ἐξ αὐτῆς τῆς καθέδρας, ὅδε ἐν τῷ μέσῳ ἀνα-
 140 στός, "ὦ προσφιλέστατοι γενναῖοι Ἕλληνες, θέρπεσθαι τῷ
 145 πολέμῳ, καλὸν μὲν ἐξωτὸς ἀκρίειν, ἑδαμῶς δὲ προσήκει
 150 ἐμποδίζειν τὸν λέγοντα· δύσκολον γὰρ καί περ ἔμπειρον
 155 ὄντα. ἐν πολλῷ δὲ πλήθει ἀνδρῶν πῶς ἂν τις ἀκούσῃ
 ἢ λῆσῃ; ἐμποδίζει δὲ καί περ ἡδὺς ὢν δημηγόρος. τῷ μὲν
 160 Ἀχιλλεὶ ἐγὼ ἀπολογήσομαι· ἡμεῖς δὲ οἱ λοιποὶ συγκατά-
 165 θεμε Ἕλληνες, τὸν τε λόγον κελὼς νοήσατε ἕκαστος.
 170 πολλὰς δὲ τῶτον οἱ Ἕλληνες τὸν λόγον εἶπον, καὶ δὴ με
 175 ἠφρονέειν. ἐκ ἐμοὶ δὲ ἐγὼ αἶτιος ἀλλ' ὁ Ζεὺς καὶ ἡ αἰ-

μαρμένη καὶ ἡ ἀορίτως φοιτῶσα Ἑρινός, οἵτινες μοι τῇ
 180 δημηγορίᾳ ἐν ταῖς διανοίαις ἐνέβαλον ἀνήμερον βλάβην,
 185 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτε τὴν Ἀχιλλεύς ἐξείρετον τιμὴν ἐγὼ
 190 γοῦπιλόμεν. ἀλλὰ τί ἂν πράξωμι; θεὸς πάντα τελειῷ
 195 ἄτῃ ἢ ἐντιμος τῷ Αἰδῷ θυγάτηρ, ἥτις πάντας βλάπτει
 ἢ ὀλεθρία. ταύτης μὲν οἱ πόδες ἀπαλοὶ· καὶ γὰρ τῷ ἐδάμῳ
 200 προσπλάττει, ἀλλ' αὐτὴ δὴ κατὰ τὰς τῶν ἀνδρῶν κεφα-
 205 λὰς ἐπιβαίνει, βλάπτουσα τὰς ἀνθρώπους· ἔνα γὰρ τινὰ
 210 ἐβλάπην. καὶ γὰρ δὴ ποτε τὸν Αἰά ἐβλάπην, ὅν περ κρείττονα
 215 τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν φασὶν εἶναι. ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦτον
 220 ἢ Ἥρα θῆλυαι οὐσα τῇ πανουργίᾳ ἠπάτησε, τῇ ἡμέρᾳ
 225 ἐκείνῃ ὅτε ἔμελλεν αὐτὸν τὸν Ἡρακλῆν ἢ Ἀλκμήνῃ τεκεῖν
 230 ἐν τῇ ἐπιτείχεσσι Θήβῃ. ἔτος μὲν δὴ κανχόμενος εἶπε
 235 πῶσι τοῖς θεοῖς· "ἀκούσατέ με πάντες θεοὶ καὶ πῦσαι θεαί,
 240 ὅπως εἴπω ἅπαν ἢ ψυχὴ ἐν ταῖς διανοίαις κελύει, σήμερον
 245 ἄνδρα εἰς φῶς ἢ περὶ τὰς τόκους μογῶσα Εἰλείδεια ἐκφα-
 250 νεί, ὅστις πάντων τῶν περιόλων βασιλεύσει, ἐκ τῆς γενεᾶς
 255 τήτων τῶν ἀνδρῶν οἵτινες ἐκ τῆς ἐμῆς γενεᾶς εἰσὶν." πρὸς
 260 τῶτον δὲ ἀπατηλὰ φρονέουσα εἶπεν ἡ σιβυσμία Ἥρα· "ψεύδῃ
 265 καὶ ἑδαμῶς ἐπιθήσεις τέλος τῷ λόγῳ, φέρε ἂν ἤδη νῦν μοι
 270 ὁμοσον Ὀλυμπικὴ δύνατον ἕρκον, εἰ ἄρα εἴταν τῶν πε-
 275 ριόλων βασιλεύσειν, ὅστις ἂν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ πύρῃ
 280 ἐν ποσὶ γυναικὸς τήτων τῶν ἀνδρῶν οἵτινες ἐκ τῆς γενεᾶς
 285 τῆς σπέρματός σου εἰσὶν." ἔτιωσ εἶπεν ὁ δὲ Ζεὺς ἑδαμῶς
 290 τὴν ἀπάντην ἐνόησεν, ἀλλ' ὥμοσε μέγιστον ἕρκον, μετὰ ταῦτα
 295 δὲ πλεῖστον ἐβλάβη. ἢ Ἥρα δὲ ὁρμήσουσα ἀπέλιπε τὸ ἀκ-
 300 ρωτήριον τῷ Ὀλέμπε, ταχέως δὲ ἦλθεν εἰς τὸ Ἄργος
 305 τὸ Ἑλληνικόν, ὅπου δὴ ἐγίνωσκε τὴν ἀγαθὴν γαμετὴν Σθε-
 310 νίλῃ τῇ Περσέως νύκ. αὐτὴ δὲ κατὰ γαστέρα εἶχε προσφιλῆ
 315 υἱόν· ἔρδομος ἔτος εἰσέκει μὴν. ἔξηγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸ φῶς
 320 ἀτελῆ κατὰ τὸν χρόνον ὄντα, τῆς δὲ Ἀλκμήνης ἐκώλυσε
 325 τὸν τόκον, ἐπέχε δὲ τὰς μογούσας. αὐτὴ δὲ ἀπαγγέλλουσα
 330 πρὸς τὸν Αἰά τὸν τῷ Κρόνῳ υἱὸν εἶπεν· "ὦ πάτερ Ζεῦ
 335 τερπικέραυνε, λόγον τινὰ σοὶ δηγήσομαι. ἤδη ἄνθρωπος ἐγεν-
 340 νήθη ἀγαθός, ὅστις τῶν Ἑλλήνων βασιλεύσει, Εὐρωσίδης
 345 ὁ Σθενίλα παῖς τῇ Περσέως νύκ, τῆς σῆς γενεᾶς· καὶ χα-
 350 λειπὸν αὐτῷ βασιλεύειν τῶν Ἑλλήνων." ἔτιωσ εἶπε τῷ-
 355 τον δὲ δομῆσα κόπῃ κατὰ τὴν στυγερὴν διάνοιαν ἔειπεν.
 360 εὐθέως δὲ ἔλαβε τὴν βλάβην ἀπὸ τῆς ἐντείχεσσι κεφαλῆς
 365 ὀργιζόμενος ταῖς ἐνταῖς διανοίαις, καὶ ὥμοσε δύνατον ἕρκον
 370 μηδέποτε εἰς τὸν Ὀλυμπον καὶ τὸν ἀέρας ἔχοντα ἕρκον
 375 πάλιν παραγέσθαι τὴν βλάβην, ἥτις βλάπτει πάντας. ἔ-
 380 τως εἰπὼν ἔρξατο ἀπὸ τῆς ἑρᾶς τῷ ἀέρας ἔχοντος περι-
 385 τέρφας τῇ χειρὶ. ταχέως δὲ παργένετο εἰς τὰ τῶν ἀνθρώ-
 390 πων ἔργα δι' ἣν αἰετὶς ἐξέταξεν ὅτε τὸν ἐαυτῷ προσφιλῆ
 395 υἱὸν ἔρραπεν ἔργον ἀρετῆς ἔχοντα ὑπὸ τῶν ἄδλων τοῦ
 400 Εὐρωσίδου. ἔτω καὶ γὰρ, ὅτε δὴ ὁ μέγας καὶ εὐοῦλος ἔκτορ
 405 τὸς Ἕλληνας ἀνῆρ ἐπὶ ταῖς μεγάλας ναυσὶν, ἐκ ἑδυ-
 410 τήν τῃ ἐκείνῃ τῆς βλάβης ἢ πρότερον ἐβλάβην. ἀλλ'
 415 ἐπειδὴ ἐβλάβην καί με τὴν φρόνησιν ὑπέλλετο ὁ Ζεὺς, πά-
 420 λιν θέλω φιλοφρονέσασθαι δύναι τε πλεῖστα δῶρα. ἀλλὰ

διεγέρθητι εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὰς λοιπὰς λαὸς διέγειρον.
 110 "τὰ δῶρα δὲ ἐγὼ πάντα παρῆξομαι αὐτός, ὅποσα σοι
 παροικησόμενος χθὲς ἐν ταῖς σκηναῖς ἐπηγγέλματο ἡ ἐνδοξοσύνη
 "Οδυσσεύς. ἔαν δὲ θέλῃς, ἐκδέξαι καί περ σπείδων εἰς τὸν
 πόλεμον· τὰ δῶρα δὲ σοι οἱ ὑπασπιστοὶ παρὰ τῆς ἐμῆς
 νεὸς λαβόντες κομίσσουσιν, ὅπως γνῶς ὅτι σοι ἀρδσκοῖται
 145 δῶσω." "πρὸς τῆτον δὲ ἀνταποκρινόμενος εἶπεν ὁ ταχύ-
 περ Ἀχιλλεύς "ὦ Ἀτρεΐδης, εἴ ἐνδοξότατε, βασιλεῦ τῶν ἀνδ-
 200 ἄνδρων Ἀγάμεμνον, τὰ μὲν δῶρα ἔαν θέλῃς παραχρῆν,
 ὥς ἐστὶ πρόπον, ἢ κατέχειν παρὰ σοὶ ἐστὶ νῦν δὲ ὑπομνη-
 θῶμεν τῆς μάχης πᾶν ταχέως. ἢ γὰρ προσήκει πολυλο-
 150 γοῦν ἐνταῦθα ὄντας "ἂδ' ἐγχαρτίζειν" ἔτι γὰρ τὸ μέγα ἔργον
 ἔπρακτόν ἐστιν, ὅπως ἂν τις τὸν Ἀχιλλεῦ ἐν τοῖς πρωτα-
 γωνισταῖς θεάσῃ τῇ σιδηρῇ δόρατι ἀπολλύντα τὰς τῶν
 Τρῶων τάξεις. ἔτω τις ὑμῶν μεμνημένος πρὸς ἄνδρα πο-
 λεμῆται," πρὸς τῆτον δὲ ἀποκρινόμενος εἶπεν ὁ πολέβελος
 155 "Οδυσσεύς "μῆδα μὲν ἔγω καί περ ἀνδρείος ὢν ὦ θεοῖς
 ὅμοιοι Ἀχιλλεῦ νησικῶδες παρόρμημα πρὸς τὴν Ἰλίον τοῖς
 Ἕλληνας τοῖς Τρῶσι πολέμησοντας, ἐπειδὴ ἢ πρὸς βραχὺν
 χρόνον ἔσαι ἢ μάχη, ἐπειδὴ ἂν ἡμῶς εἰς ταῦτόν συνελθῶσιν
 αἱ τάξεις τῶν ἀνδρῶν, ἐμπνεύσῃ δὲ ὁ θεὸς δύναμιν ἡμ-
 160 οῖς. "ἀλλὰ γένεσθαι θέλουσιν ἐπὶ ταῖς ταχισταῖς ναυσὶ
 τὰς Ἕλληνας τροφῆς καὶ ποτὲ τῶτο γὰρ δύναμις ἐστὶ καὶ ἰσχύς.
 ἢ γὰρ δὲ ὅλης ἡμέρας ἀνὴρ μέχρ' ἢ ἡμέρας δύο τρεῖς ἄγερας
 τροφῆς δύνησθαι ἐξ ἐνντίας πολεμῆν. ἔαν περ γὰρ τῇ προ-
 165 θυμῇ προθυμῇται πολεμῆν, "ἀλλ' ἄφρων ὡς αὐτὸς τὰ μέλη
 ἄδυναται καὶ καταλαμβάνει αὐτόν ἢ δίψα καὶ ὁ λιμὸς, ἐμπε-
 170 δίζει δὲ τὰ γόνατα πορευομένη. ὅστις δ' ἀνὴρ οἷνι χορ-
 τασθεὶς καὶ τροφῆς ἀνδράσι πολεμῶσι δὲ ὅλης ἡμέρας πο-
 λεμῆται, τολμηρὰ αὐτῷ ἢ ψυχὴ ἐν ταῖς διανοαῖς, ἂδ' ἐπὶ τὰ
 170 ἰσχυρὰ "πρότερον κοπιῶ πρὶν πάντας ὑποχωρῆσαι τῷ πολέμῳ.
 ἀλλὰ φέρε τὸν μὲν λαὸν σκόρπισον καὶ δαῖνον θέλουσιν
 παρασκευάζειν· τὰ δὲ δῶρα ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγα-
 μέμνων κομισάτω εἰς μέσον τῆς συνόδου, ὅπως πάντες οἱ
 Ἕλληνες τοῖς ὑφ' ὧσιν θεάσωνται, σὺ δὲ ἐν ταῖς διανοαῖς
 175 ταῖς αἰὲς χαίρης. "ὁμνέτω δὲ σοι ὕρκον ἐν τοῖς Ἕλλησιν
 ἀναστὰς μῆδα μὲν ποτὲ τῆς κοίτης ἐπιβῆναι ἢ ἐνοσθῆναι. καὶ
 σοὶ δὲ αὐτῷ ἢ ψυχὴ ἐν ταῖς διανοαῖς ἐμμένης γενέσθω.
 μετὰ ταῦτα δὲ σε τῇ ἐδωχίᾳ ἐν τῇ σκηνῇ φιλοσφραγίσθω
 180 "δαμναί, ὅπως μὴδὲν τῶν ὑφελόντων προχθῆναι ἐνδεέ-
 ῃς. ὦ Ἀγάμεμνον, σὺ δὲ μετὰ ταῦτα δικαιοτέρως καὶ
 ἄλλω γενήσῃ· ἔδαμῶς γὰρ μεμπτὸν ὑπάρχει βασιλεῦ ἄνδρα
 ἀποθεραπεύσαι, ὅποτε τις πρότερον ἀδικήσῃ." πρὸς τῆτον
 185 δὲ πάλιν εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων "χαίρει
 ὦ Αἰετρε παῖ σὺ τὸν λόγον ἀκέσας· κατὰ τάξιν γὰρ πάντας
 διεξήλασες καὶ ἐξόρησας. ταῦτα δὲ καὶ ἐγὼ θέλω ὁμῶς, πα-
 ρακλείει δὲ με ἢ ψυχὴ, ἔδαμῶς δὲ ἐπιπορκῆσαι κατὰ θε-
 190 ὦν. ὁ δὲ Ἀχιλλεύς μενέτω αὐτῷ τίς τις καί περ σπείδων
 πρὸς τὸν πόλεμον. "μένετω δὲ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἡθροισ-
 μένοι, ἕως ἂν τὰ δῶρα ἐκ τῆς νεὸς παραγένηται καὶ ὕρκους
 πεισὰς ποιήσωμεν. σοὶ δὲ αὐτῷ τῶτο παρακλείομαι καὶ

προσάσσω· ἐπιτεξάμενος νέος ἄρξας ἐκ πάντων τῶν
 λήνων τὰ δῶρα παρὰ τῆς νεὸς ἐνεργεῖ, ὅποσα τῷ Ἀχιλλεῦ
 195 χθὲς ὑπεχόμεθα δῶναι, ἀγαγεῖν δὲ καὶ τὰς γυναῖκας. ὁ δὲ
 θεὸς δὲ μοι ταχέως κατὰ τὸ πλάτν ἐπιτόποιον
 Ἕλλησιν χοῖρον ἐντρεπισάτω διχοτομήσαι τῷ τε Ἀχιλλεῦ
 "Ἠλίο" πρὸς τῆτον δὲ ἀνταποκρινόμενος εἶπεν ὁ ταχύ-
 200 Ἀχιλλεύς "ὦ Ἀτρεΐδης, εἴ ἐνδοξότατε, βασιλεῦ τῶν ἀνδ-
 Ἀγάμεμνον, "ἄλλοτε ποτε μᾶλλον ὑφείλετε ταῦτα ἐν-
 205 ὅποτε τις ἀνάπαυσις τῷ πολέμῳ γενήσεται καὶ ἡ τασυτήρ
 ὑπάρχει ἐν ταῖς ἐμαῖς διανοαῖς. τὰ νῦν δὲ οἱ μὲν αἰ-
 τερωμένοι, ἔς ἔργωσιν "ἔκτωρ ὁ Προΐδης παῖς, ὅτι αἰ-
 210 Ζεὺς δόξαν παρέχον· ὑμεῖς δὲ ἐπὶ τὴν βοῶσιν σπείδον-
 ὄντως ἂν ἔργοι νῦν μὲν παρακλείομαι πολεμῆν τῷ
 λήνας νῆσεις καὶ ἀγέεσσας, μετὰ δὲ τὴν τῆς ἡλίας δύσιν
 μέγα δαῖνον, ἐπειδὴ ἐκδικήσωμεν τὴν βλάβην τῶν ἀνδ-
 215 νόντων. πρότερον δὲ ἔδαμῶς ἂν ἐροὶ κατὰ τὸν προ-
 220 λαμὸν εἰσαλθῇ ὅτε πόσις ἔτε βρωσις, τῷ ἔταίρῳ ἀποθάν-
 225 τος, ὅστις ἐμοὶ τῇ σκηνῇ τετρωμένος τῷ δαίτῳ σιδηρῇ
 κατὰ τὸν πρόθυρον τεταμένος· περὶ αὐτὸν δὲ οἱ φίλοι
 θρηνησάτω, διὰ μοι ἔδδ' ἐν κατὰ διάνοιαν ταῦτα πεφοβή-
 230 ἄλλ' ὁ φόβος καὶ τὸ αἶμα καὶ ὁ χαλεπὸς ξενακμὸς τῶν
 235 δῶν." πρὸς τῆτον δὲ ἀνταποκρινόμενος εἶπεν ὁ πολέβελος
 "Οδυσσεύς "ὦ Πηλεΐδης, ἐγὼ καὶ Ἀχιλλεῦ, μεγάλως ἐξοχῶ-
 240 τῶν Ἕλλησιν, κομίσσων ὑπάρχεις ἐμῷ καὶ βελτίῳ
 τῷ δόρατι ἐγὼ δ' ἂν σὺ τῷ φρονήματι ὑπερνεύσῃς.
 245 ἐπειδὴ πρὸς βίτερος ὑπάρχεις καὶ πλείονα ἐπίσταμαι.
 κατεργασάτω ἢ καρδία τοῖς ἐμοῖς λόγοις. ταχέως
 μάχης γίνεσθαι κύρος τοῖς ἀνδράσι, ἡς τινὸς (μάχης)
 καλῆς ἐν τῇ γῇ ὁ σιδηρὸς ἔβρισκεν, θειοκμὸς δὲ
 250 ἐπειδὴ τροπὴν ἐργάσῃ ὁ Ζεὺς, ὅστις φέλας τοῖς
 255 ποῖς τῷ πολέμῳ γένεσθαι. "τῇ γαστρὶ δὲ ἔδαμῶς
 τὸν νεκρὸν θρηνησάτω τῶν Ἕλλησιν· λίαν γὰρ πολλοὶ
 ἀλλεπάλληλοι πάσας τὰς ἡμέρας ἀναισθητοῦν· πότι
 260 ἄνεσιν λάβη τῶν θλίψεων· ἀλλὰ πῦρ τῆτον μὲν ὅτι
 ὅστις ἀποθάνει, ἀταπείνωτον ψυχὴν ἔχοντας, ἐπὶ μὲν
 265 μνῆαν πεποιθῇ τῷ ἐθίῳ καὶ πίνειν, ὅπως κατὰ πόλιν
 τοῖς πολεμοῖς ἀνδράσι μαχομένοισι ἀδιαλείπτως αἰ-
 270 νύμενοι τῷ σώματι σιδηρὸν ἀκαταπύνητον. καὶ μὴδ' ἔ-
 275 ραν τῶν ὄχλων παρακλίνουσιν ἐκδεχόμενος ἀνομνέτω
 γὰρ ἢ παρακλίνουσιν κακὸν γενήσεται, ὅστις ἂν ἀπολήσῃ
 280 ταῖς ναυσὶ τῶν Ἕλλησιν. ἀλλ' ὅρα ὁρμήσαντες ἐπὶ
 ἱππικοῖς Τρῶσι συνάψωμεν δύνατον πόλεμον." εἶπεν
 285 Νέστορος υἱὸς ἀκολάθεσθαι ἔλαβε τῷ ἐνδοξῷ τὸν τε
 290 οἶον Μένετω καὶ τὸν Θόοντα καὶ τὸν Μηριόνην
 Κρεῖοντος υἱὸν Λυκομήδην καὶ τὸν Μελέαντην.
 295 θῆσαν δὲ εἰς τὴν σκηνὴν τῷ υἱῷ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων
 εὐθὺς δὲ μετὰ ταῦτα ἡμῖα τῷ λόγῳ ἐτετέλετο καὶ τὸ
 300 ἐπὶ μὲν ἐκ τῆς σκηνῆς τρίποδας ἔφερον, ἔς αὐτῶν
 305 γαγον δὲ εὐθὺς γυναῖκας ἄφρονα ἔργα ἐπισπέντες

ὁδὸν δὲ τὴν εὐπρόσωπον Βρισηίδα. χρημάτων δὲ θα-
 θμήσας ὁ Ὀδυσσεὺς τάλαντα ὁμῶς δέκα προηγέτο, ὁμοῦ
 δὲ οἱ λοιποὶ δῶρα ἔφερον οἱ νέοι τῶν Ἑλλήνων. καὶ ταῦτα
 δομένον ἐν μίση τῇ ἐκκλησίᾳ ἔθηκαν, ὁ δὲ Ἀγαμέμνων ἡνί-300
 στατο· ὁ δὲ Τυλθύβιος ὁ θεῶν κατὰ τὴν φωνὴν ὕμνους κα-
 πνον κατέχων ἐν τῇ χειρὶ παρίστατο τῷ Ἀγαμέμνονι. ὁ δὲ
 Ἀγαμέμνων ἰλκύσας ταῖς χερσὶ τὴν μάκαιραν, ἥτις αὐτῷ
 παρὰ τὴν τῷ ἔϊφους μεγάλην ἑφοδῆσιν ἰκρέματο, ἀρξά-
 μινος ἀπὸ τῶν τριῶν τῶ κάπρος, τῷ δὲ τὰς χεῖρας ἀνα-305
 βύτινας ἤνχετο. ἔτσι δὲ ὁμῶς πάντες ἐπὶ τῷ αὐτῷ τόπον
 ἐκάθηντο σιωπῇ οἱ Ἕλληνες, κατὰ τὸ προσήκον ἀκούοντες
 τῶ βασιλέως. εὐξάμενος δὲ εἶπεν εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν
 βλέψας· γινώσκεις ἐν πρώτοις ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν ὁ πρῶ-
 τος καὶ κρείττων ἢ τε Γῆ καὶ ὁ Ἥλιος καὶ οἱ καταχθόνιοι310
 θεοὶ, οἵτινες ὑπὸ γῆν τιμωρῶντο τοὺς ἀνθρώπους ὅς τις
 ἐν ἐπιπορκῇ ὁμύσας, ὡς ἑδάμῳς μὲν ἐγὼ τὴν Βρισηίδα
 κόρη τὰς χεῖρας ἐπέβαλον ἔτε προφάσει συνσείας χρώμενος
 ἔτε τινὸς ἑτέρου, ἀλλ' ἔμενεν ἀνέβριτος ἐν ταῖς ἑμαῖς σκηναῖς.
 ὅταν δέ τι τέτιον ἐπιπορκῇ, λύπας μοι δοῖεν οἱ θεοὶ πάντι315
 πολλὰς, ὁπόσας διδούσιν ὅς τις αὐτοῖς ἡμάρτη ἐπιπορκῆσαι.
 εἶπε, καὶ τὸν τράχηλον τῶ κάπρος ἐπέτερε τῷ ἀνελκῇ σιδήρῳ.
 καὶ τέτον μὲν ὁ Τυλθύβιος εἰς τὸ τῆς λευκῆς θαλάσσης
 μέγα κῆμα συνερέπας ἔβηκε τροφὴν τοῖς ἰχθύσιν· ὁ δὲ320
 Ἀχιλλεὺς ἀναστὰς τοῖς φιλοπολέμοις Ἕλλησιν εἶπεν· ὦ
 πάτερ Ζεῦ, ὅντως μεγάλας λύπας τοῖς ἀνδράσι διδοῖς.
 ἑδάμῳς ἂν δὴ ποτε τὴν ψυχὴν ἐν ταῖς ἑμαῖς διανοίαις ὁ
 Ἀγαμέμνων ἐτάραξε δι' ἧλ, ἔδ' ἂν τὴν κόρην ἀπηνέγκατο325
 ἡκούτος ἐμὲ πολυμήχανος· ἀλλὰ πόθ' ὁρῶθαι ὁ Ζεὺς ἰβέλετο
 τοῖς Ἕλλησι θάνατον τοῖς πολλοῖς ἐμνηνέει. ἔνν δὲ ἔρ-
 χεθε ἐπὶ τὸν δαῖπνον, ἵνα βαλενσόμεθα περὶ τῶ πολλῆς.
 ἔτω δὲ ἑφώνησεν, ἔλυσεν δὲ τὴν ταχὺς ἀθροισθεῖσαν ἐκ-
 κλησίαν. ἔτσι μὲν δὴ ἐσκορπίζοντο ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ναῦν330
 ἕκαστος· τὰ δὲ δῶρα οἱ Μυρμιδόνες οἱ μεγαλόψυχοι συνε-
 σέλοντο, ἐπορεύθησαν δὲ ἐπὶ τὴν ναῦν φέροντες τὰ θαν-
 ούσας Ἀχιλλεὺς. καὶ ταῦτα μὲν ἐν ταῖς σκηναῖς ἔθηκαν,
 ἐκάθισαν δὲ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰς ἡπας εἰς τὴν ἀγέλην335
 ἤλασαν οἱ Θαναταῖοι θεράποντες. ἡ δὲ Βρισηὶς μετὰ ταῦτα
 ἤλασαν τῇ χρυσοφόρῳ Ἀφροδίτῃ ὡς ἐδεύσατο τὸν Πά-
 τροκλον διακεκομμένον τῷ ὅς τις σιδήρῳ, περιπλακίσα
 ὅταν ὅξως ἐθρήνη, ταῖς δὲ χερσὶν ἔξαι· τὰ σήθη καὶ τὸν340
 ἀπαλὸν τράχηλον καὶ τὰ κάλλιπα πρόσωπα. ἐφθέγγετο δὲ
 κλάυσα ἡ γυνὴ ἡ ὁμοία ταῖς θεαῖς ὦ Πάτροκλε, ἐμοὶ
 τῇ ἀθλίᾳ παρὰ πολὺ ἡγαπημένη τῇ ψυχῇ, ζῶντα μὲν σε
 κατέλιπον ἐγὼ ἐκ τῆς σκηνῆς ἐξερχομένη, τὰ νῦν δὲ σε
 ἀποθανόντα ἀπολαμβάνω ὦ ἡγεμὸν τῶν ὄχλων· εἰς τῆ-345
 πλῶν θλῆσα. ἔτω μοι διαδέχῃ θάνατος ἐκ θλίψεως ἀεί.
 τὸν ἄνδρα μὲν ὃ με συνῆψαν ὁ πατήρ καὶ ἡ σεβασμία μή-
 τηρ, ἐθεασάμην πρὸς τῆς πόλεως διακεκομμένον τῷ ὅς τις
 σιδήρῳ τὴν τε τοῖς ἀδελφείοις, ἐς μοι ἡ αὐτὴ μήτηρ ἐλγν-
 ῶσιν ἀνθρώπους, οἵτινες πάντες ὁλεθρίαν ἡμέραν ἔλαβον.350
 ἑδάμῳς δὲ με συνεχώρεις, ὅταν τὸν ἄνδρα με ὁ ταχὺς

Ἀχιλλεὺς ἐφόνευσεν, ἐπόρθησε δὲ τὴν πόλιν τῷ θεῷ Μένητι,
 κλαῖον, ἀλλ' ἔλεγέ μοι τῷ Θανάτῳ Ἀχιλλεὺς σύνευνον
 καὶ χαμετὴν ποιήσιν, κομίσαι δὲ ἐπὶ ταῖς ναυσὶν εἰς τὴν
 Φθίαν, ποιήσιν δὲ γάμον ἐν τοῖς Μυρμιδόνεσι. διὰ τὸτο
 ἀπλήρωτον κλαῖον σε ἀποθανόντα, συμπαθητικὸν ἀεί." ἔτως
 εἶπε θρηνησά, ἐπεσέναζον δὲ αἱ γυναῖκες ὡς ἐπὶ προφάσει
 τῷ Πατρώκλῃ, ἐλάση δὲ τὴν ἑαυτῆς συμφορὰν. περὶ αὐτὴν
 δὲ οἱ γέροντες τῶν Ἑλλήνων συνθηροῦντο παρακαλῶντες
 φράγιν· ἔτσι δὲ ἀπηνεῖτο σινάξων. "παρακαλῶ, εἰ τις
 ἐμοὶ τῶν προσφίλων ἐταίρων πέθεται, μὴ με πρότερον ἄρτε
 κελύετε μηδὲ ποτὲ κορέσαι τὴν προσφιλῆ ψυχὴν, ἐπειδὴ
 με λῶπη δεινὴ κατέλαβε. μενῶ δὲ τὴν τῷ ἧλῃς δύσιν καὶ
 καρτερήσω ὁμῶς." ἔτως εἰπὼν τὰς μὲν ἄλλας ἀπεπέμψατο
 βασιλεῖς· οἱ δὲ δύο δ' Ἀτρεΐδαι ἔμειναν καὶ ὁ ἔνδοξος Ὀδυσ-
 σεὺς καὶ ὁ Νέστωρ καὶ ὁ Ἰδομενεὺς καὶ ὁ ἱππικὸς πρεσβύτερος
 Φωιδῆς, παρηγορῶντες συνετῶς λυπόμενον. ἑδάμῳς δὲ τῇ
 ψυχῇ παρεμυθίετο, πρὶν εἰς τὸ τῷ πολέμῳ εἶμα καταδύναι
 τῷ αἵματιώδῃ. ὑπομνησθεὶς δὲ ἀθρόως ἀνίστασθαι καὶ εἶπεν
 ὄντως δὴ μοι καὶ σὺ ποτε κακοθάνατε, προσφιλῆσαι τῶν
 ἐταίρων, αὐτὸς ἐν τῇ σκηνῇ ἦδ' ἐν παρέσθῃς δαίπνον ἐνεργῶς
 καὶ σπῆδαίως, ὅτε ἐταράσσοντο οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τοῖς ἱππικαῖς
 Τρωσὶν ἐπάγειν πολέδακρον ἄσπιν. νῦν δὲ σὺ μὲν τέθνη-
 κας τρωθῆς, ἡ δὲ ἐμὴ ψυχὴ ἄγερας πόσιος καὶ τροφῆς
 ἔνδον ὑπαρχόντων τῇ σῇ ἐπιθυμίᾳ· ἑδάμῳς γὰρ τι ὀδυνή-
 ρότερον ἄλλο πάθω, ἔδ' ἐάν τε τῷ πατρός ἀποθανόντος
 ἡκηκόαν, ὅς τις ἐν τῇ Φθίᾳ νῦν ἀπαλὸν κατασάξει δάκρυον
 ἐμὴν τῇ ἑαυτῇ νύκτι· ἔτσι ἐν ἀλλοτρίῳ πλῆθει ἔνικεν
 τῆς χαλεπῆς Ἑλένης τοῖς Τρωσὶ πολέμῳ. ἡ τέτον ὅς τις
 μοι ἐν Σκύρῳ τρέφετο προσφιλῆς εἰός, ἐάν περ εἴ τι ἔῃ ὁ
 θεοειδὴς Νεοπτόλεμος, πρότερον γὰρ μοι ἡ ψυχὴ ἐν ταῖς
 διανοίαις ἡλπίζε μόνον ἐμὲ ἀποθανεῖσθαι ἀπὸ τῶ ἱπποτρόφου
 Ἀργεὺς· αὐτόθι ἐν τῇ Τροίᾳ, σὲ δὲ εἰς τὴν Φθίαν ἐπα-
 νέρχεσθαι, ὅπως ἂν μοι τὸν παῖδα σὺν τῇ ταχείᾳ καὶ βαθείᾳ
 νηὶ ἐκ τῆς Σκύρου ἐξαγάγοις καὶ ὑποδείξαις αὐτῷ ἕκαστα, τὴν
 ἐμὴν κτῆσιν καὶ τὰς δούλας καὶ τὸ ἐμὴν μέγα οἶκμα. ἀπάρτι
 τὸν Πηλεῖα οἶμαι ἡ τιλείως ἀποθανεῖν ἢ περ βραχὺ
 εἴ τι ζῶντα λυπέσθαι τῷ τι μισητῷ γῆρα καὶ τὴν ἐμὴν προσ-
 δεχόμενον αἰὶ χαλεπὴν ἀγγέλιαν, ὅπως ἀποθανόντος ἀκά-
 σαι." ἔτως εἶπε κλαῖων, ἐπεσέναζον δὲ οἱ πρεσβύτεροι μνη-
 σθέντες ἅπαντες ἕκαστος ἐν τοῖς οἴκοις κατέλειπον. θρηνησάσας
 δὲ θεασάμενος ἡλίσσιν ὁ Ζεὺς, εὐθέως δὲ πρὸς τὴν Ἀθη-
 ναῖν λόγος ταχεῖς εἶπεν. ὦ τέκνον ἐμόν, [παντελῶς ἦδη
 κεχώρισαι ἄνδρος ἀγαθοῦ. ὅντως περ ἔχει πάντα σοὶ ἐν τῇ
 διανοίᾳ διὰ φροντίδος ἐστὶν ὁ Ἀχιλλεὺς ἑκάστος,] ὅς τις ἐμπε-
 ρθεν τῶν ὁρθησόμενων νεῶν· κάθητο κλαῖων τὸν προσφιλῆ
 ἐταῖρον· οἱ δὲ δὴ λοιποὶ ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸ δαῖπνον·
 ἔτσι δὲ νῆστις καὶ ἄγερας, ἀλλ' ἀπῆκε αὐτῷ θεῖον πόμα καὶ
 θείαν τροφὴν ἐπέταξεν ἐλπίει ἐν τοῖς σήθεσιν, ἵνα μὴ
 αὐτὸν λιμὸς καταλάβῃ. ἔτως εἰπὼν παρώρμησε καὶ πρότερον
 ἀπορθησάμενην τὴν Ἀθηνᾶν· αὐτὴ δὲ ἱκτίδι ὁμοιωθεῖσα
 μακροπτερυγῶ ἡδυφώνῳ ἐκ τῶ ἐρανὸς καθήλατο διὰ τῶ αἰ-

Θέρος. οἱ δὲ Ἕλληνες εὐθέως καθωπλιζόντο κατὰ τὸ στρατόπεδον. ἡ δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ θείον πόριον ἐν τοῖς ἐσθλοῖς ἐπιδόσαν τροφήν ἐπιθυμητὴν ἐπέσχεον, ἵνα μὴ αὐτὸν λιμὸς ἀνέηδῃ τὰ γόνατα καταλάβῃ. αὐτὴ δὲ πρὸς τὸ πατρὸς τῷ Ἰχρυεῖ τὸ ἀσφαλὲς οἶκημα ἐπορεύθη. ἔτι δὲ ὑποδὲν τῶν ταχυῶν νέων ὤρων. ὥστερ δὲ ὅτε συνεχεῖς εἰσόντες ἐκ τῷ Διὸς πέτοντο κρυμώδεις ὑπὸ τῆς ὀρμῆς τῆς αἰθρίας ποιεῖντος Βορέε, ἔτις τότε πυκναὶ περικεφαλαῖαι φαιδρῶς ἐδολάμπασαι. "[ἐκ τῶν νέων ἐφέροντο καὶ αἱ ὀμφαλῆς ἔχουσαι ἀσπίδες] καὶ θώρακες ἰχρυοὶ καὶ μελίνα δόρυτα. ἡ δὲ λαμπηδὼν εἰς ἑρανὸν ἀφικνέτο· περιελάμπεται πᾶσα ἡ γῆ ὑπὸ τῆς ὀρμῆς τῆς σιδήρεως· ὑπὸ δὲ τῶν ποδῶν κτύπος ἐγένετο τῶν ἀνδρῶν. ἐν μέσῳ δὲ ὀπλίζετο ὁ ἐνδοξὸς Ἀχιλλεύς. 355 "τίς τίς καὶ τῶν ὀδόντων μὲν ψόφος ἐγένετο· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῷ ἱλαμπόν ὥστερ πυρὸς ἀγῆ, ἐν δὲ τῇ ψυχῇ αὐτῷ εἰσῆλθε λύπη ἀκατήρητος. ἔτις δὲ τοῖς Τρωσὶν ὀργισμένος ἐνεδύσατο τὰ τῷ θεῷ δῶρα, ἃ αὐτῷ ὁ Ἡρακλῆς κίμωνων κατεσκεύασε. πρῶτον μὲν τὰς κνημίδας περὶ ἄσπιδος κνήμης ἔθηκεν, "τὰς καλλίστας, ἄργυροῖς καλυμμέναις ἡρμοσμέναις· δεύτερον δὲ τὸν θώρακα περὶ τοῖς ἐσθλοῖς ἐνεδύσατο· τοῖς δὲ ὤμοις περιεβύλετο ἕξρος ἄργυρῶς ἥλας ἔχον, σιδήρεον· μετὰ ταῦτα δὲ ἀσπίδα μεγάλην καὶ ἰχρυῶν ἔλαβεν· τέτα δὲ πόρρωθεν λαμπηδὼν ἦν καθάπερ σιδήρης. 355 ὥστερ δὲ ὅταν ἐκ θαλάσσης φῶς τοῖς ναύταις φανῇ καιομένη πυρὸς· τίς τίς καὶ ἐν ὄρεσιν ἐν ἐπαύλει προβάτων· τίς τίς δὲ μὴ βελομένης ἄνεμοι ἐπὶ τὸν ἰχθυὸς ἔχοντα πόντον τῶν φθίων πόρρωθεν ἀπύγουν· ἔτις ἀπὸ τῆς ἀσπίδος τῷ Ἀχιλλεῖ τὸν αἰθέρα τὸ φῶς κατελάμβανε, 580 τῆς καλλίστης καὶ ποικίλης. τὴν περικεφαλαίαν ἄρας ἐπέθετο τῇ κεφαλῇ τὴν βαρεῖαν· αὐτὴ δὲ ὡς ἀστὴρ ἀπέλαμπεν, ἡ ἱππείας τρίχας ἔχουσα περικεφαλαία· περιεκυβέντο δὲ αἱ τρίχες αἱ χρυσαῖ, ὡς ὁ Ἡρακλῆς ἐνέθετο περὶ τὸ ὕδ' τῆς ἀσπίδος ἀσπίδος. ἀπόπειραν δὲ ἐποιεῖτο αὐτὸς ἑαυτῷ ἐν τοῖς 355 ὀπλοῖς ὁ ἐνδοξὸς Ἀχιλλεύς, "εἰ αὐτῷ ἐφαρμόσεται καὶ ἐκνήματα ἢ τὰ λαμπρὰ δῶρα· τίς τίς δὲ καθ' ἑνὲν περὶ ἐγένετο, ἐκέρχισε δὲ τὸν βασιλεῦ τῶν ὕλων. ἐκ δὲ τῆς δοξατοθήκης τὸ πατρικὸν ἀφείλετο δόρυ τὸ μέγα καὶ βαρὺ καὶ εἰβαρὸν,

ὅπερ ἐκ ἰδόντο ἕτερος τῶν Ἑλλήνων κινεῖν, ἀλλὰ μὴ 580 οὐκ ἰδόντο σῆσαι ὁ Ἀχιλλεύς, "τὴν ἀπὸ Πηλίου ἔσαν μελίαν, ἦν τῷ προσφιλεῖ πατρὶ ἔτεμεν ὁ Χείρων· τῆς κορυφῆς τῷ Πηλῷ ὄρος φρονετικὴν εἶναι τῶν ἀνθρώπων· τὴν δὲ ἱππῆος ὁ τε Ἀντομέδων καὶ ὁ Ἀλκιμέδων περιπονεῖν ἐξέκρινον, καὶ τὰς καλλίστας μαχαλιεῖρας περιέβαλον, καὶ χαλινὰς περὶ ταῖς σιαγόσιν ἐνέβαλον· κατέτεινε δὲ τὰ χεῖρ' ὀπλίσας "πρὸς τὸ κεκολλημένον ἵκμα. ἔτις δὲ τὴν λαιμὴν μάστιγα τῇ χειρὶ λαβὼν ἀρμόδισαν ἐπὶ τὰς ἱππῆας ἀνέστη ὁ Ἀντομέδων. ὅπιοθεν ὀπλισάμενος ἐπέβη ὁ Ἀχιλλεύς, τῷ ὀπλοῖς ἀπολάμπων ὡς ἥλιος ὑπὲρ ἡμῶν ἀνατέλλων. πληκτικὸν δὲ τοῖς ἱπποῖς παρεκελεύετο τὰ ἑαυτοῦ πατρικὰ 585 "ὦ Ξάνθε καὶ Βάλιε, πάνν' ἐνδοξὰ τέκνα τῆς Πόδας καὶ ἄλλον τρόπον βελέεσθε διασώσασιν τὰς ἡνιόχους εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων, ἐπειδὴν κορεσθῶμεν πολέμῳ, καὶ μὴ ὡς τὸν Πάτροκλον λίπετε αὐτῷ τεθνηῶντος· 590 τῶν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγῷ εἶπεν ὁ ταχύπους ἵππος Ξάνθος· εὐθέως δὲ ἔκλινε τὴν κεφαλὴν, πᾶσαι δὲ αἱ τρίχες ἐκ τῆς ζεύγλης ἐκπεσοῦσαι εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἐπείσεως φωνητικῶν δὲ αὐτὸν ἐποίησεν ἡ λευκοβραχίων ἵππος. "Ἴστα, καὶ πάνν' σε νῦν ἐτι διασώσομεν ὡς δυνατόν· ἀλλ' ἐγγύς σοι ἡ ὀλεσθῆναι ἡμέρα. ὕδαμῶς δὲ ἡμῖς ἀλλ' ὁ μέγας θεὸς καὶ ἡ ἰχρυῶ εἰμαρμένη. ὕδαμῶς δὲ ἡμῖς τέρμ' βραδυτῆτι καὶ ἀμελείᾳ οἱ Τρῶες ἀπὸ τῶν ὤμων Πάτροκλον τὰ ὅπλα ἀφείλοντο· ἀλλὰ τῶν θεῶν ὁ κράτος 595 ὃν ἡ καλλίκομος ἔτεκε Ἀητῶ, ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πρώτοις ἡνιόχαις καὶ τῷ Ἑκτορι δόξαν παρέχεν. "ἡμεῖς δὲ ὀλοῦντο νοῆ τῷ Ζεφύρῳ τρέχομεν, ἦνπερ καποτάτην φανὸν ἔμεν, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ εἰμαρμένον ἐστὶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ καὶ ἰχρυῶς ἀποθανεῖν." ἔτι δὲ ἐλπόντος τῷ ἵππῳ οἱ δαίμονες ἐπέχον τὴν φωνὴν αὐτῷ. πρὸς τῶν δὲ μεγάλως ἄγοντος εἶπεν ὁ ταχύπους Ἀχιλλεύς "ὦ Ξάνθε, διὰ τί τὸν θάνατον μαντεύῃ; ὕδαμῶς προσήκει, καλῶς δὲ τὸς ἐπίζημαι· εἰ μοι μῦθος ἐνθάδε ὀλέθ' πόρρωθεν τῶν σφίλεις πατρὸς καὶ τῆς μητρός. ἀλλ' ὅμως ἐπαύσομαι καὶ τὰς Τρῶας ἱκανῶς ἀπελάσαι εἰς κόρον τὰ πολλὰ. 595 ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς βοῶν ἤλαυνε τὰς ἰχθυόποδας

Υ. ΘΕΟΜΑΧΙΑ.

ΕΠΙΘΕΣΙΣ 1. Τ' μακάρων ἦν ὡς, φέρει δ' ἐπὶ κύριος Ἀχαιοίς.

2. Διὸς ἐπιτρέψαντος κατέχονται βοηθήσαντες οἱ θεοὶ πάντες, τοῖς μὲν Ἕλλησιν Ἴστα τε καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἡρακλῆς, τοῖς δὲ Τρωσὶν Ἀφροδίτη καὶ Ἀπόλλων, καὶ δὲ καὶ Ἀργεῖς καὶ Ἀητῶ Ἀρης τε καὶ Σείριος. Αἰνῶν δὲ ἀντιθέτω Ἀχιλλεῖ σῶσαι Ποσειδῶν περὶ τὴν κλύψαν. Ἀχιλλεύς δὲ ἄλλως τε ἀναίρει καὶ Πολύδορον τὸν Ἰφιδάμου παῖδα. Ἑκτορ δὲ ἄντικυς αὐτῷ φεύγει, Ἀπόλλωνος σῶσαντος αὐτόν, τὸς δὲ ἄλλους Ἀχιλλεύς ἐπὶ τὴν πόλιν πάλιν φέρει καὶ κατεπείγει.

Οὕτως ἔτι μὲν παρὰ ταῖς ναυσὶ ταῖς μεγάλαις καθωπλιζόντο περὶ σὲ ὦ Πηλεΐδης υἱέ, οἱ ἀκόρεστοι τῆς μάχης Ἕλληνες· οἱ δὲ Τρῶες ἐκ τῆς ἐέρος μέρας ἐπὶ τῷ ἱψηλῷ τόπῳ τῆς πεδίας. ὁ δὲ Ζεὺς τῇ Θέμει ἐκέλευσε τὸς θεοὺς εἰς ἐκκλησίαν ἀφροῦσαι ὑπὸ τῆς κορυφῆς τῆς πολλῆς ἑσυχῆς ἔχοντος Ὀλύμπου. αὐτὴ δὲ πανταχῶς ἀπελθούσα ἐκέλευσε

πρὸς τὸ τῷ Διὸς οἶκημα πορεύεσθαι. ἑδῆς ἦν ἔτε τῶν ταμιῶν ἀπὴν ἄνεν τῷ Ἰφιδάμῳ, ἥτε δὲ τῶν νηυσὶν αἰσῶν τὰ καλὰ ἀλσὴ νέμονται καὶ τὰς πηγὰς τῶν ποταμῶν ὕδατος ἰοδαῖς τόποι καὶ βοτανώδῃ χωρίῳ, παραγενόμενοι δὲ εἰς τὸ οἶκημα τῶν νερεΐδων ἐκείνῳ Διὸς ταῖς εὐξέσις σοῖς ἐπέκλειον ὡς τῷ Διὶ πατρὶ ὁ Ἡρακλῆς κατεσκεύασε ταῖς ἐπιστῆναι

νικαῖς διανοαῖς. ἔτιωσ ἔτοι μὲν ἔνδον τῷ Αἰδὸς ἡθροίζοντο· ἔδὲ ὁ Ποσειδῶν παρήκασε τῆς θεῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς θαλάσσης παρεγένετο πρὸς αὐτὴν, "ἐκάθισε δὲ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ τῷ Αἰδὸς ἐπέθετο τὴν βελήν. "εἰ δὴ ποτε ὁ ταχύνειραν τε θεὸς εἰς ἐκκλησίαν ἐκέλευσε; ἀρὰ τι ἔνεκεν τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων μεριμνῆς; τῶν γὰρ νῦν ἔγγυς ἡ μάχη καὶ ὁ πόλεμος φαίνεται." πρὸς τῆτον δὲ ἀνταποκρινόμενος εἶπεν νεφελοποιὸς Ζεὺς "ἐπὶ νῶς ὁ Ποσειδῶν τὴν ἑμὴν ἐν διανοαῖς βελήν, ὣν τινῶν χάριν ἡθροῖσα ἔμψ' διὰ φροντίδος μοί εἰσι καίπῃ ἀπολλύμενοι. ἀλλ' ἐγὼ ἤδη προσμενῶ ἐν τῇ ἔσοχῃ τῷ Ὀλύμπῳ καθήμενος, ὅθεν βλέπων κατὰ δαίνοισιν τερροῦμαι· οἱ δὲ λοιποὶ πορεύεσθαι ἔως ἂν παρὰ γόναθι περὶ τῆς Τρώας καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἀμφοτέρους δὲ βοηθεῖτε, ὅπως ἡ δαίνοισι βλάβη ἐκείνη. ἴαν γὰρ ὁ Ἀχιλλεὺς μόνος πρὸς τῆς Τρώας πολέμῳ, ἔδὲ πρὸς βραχὺ ἂν ἀνδρῆσιν τὸν παχύνοντα Ἀχιλλεῦ. καὶ δὴ αὐτὸν καὶ ἔμπροσθεν ὑπεύθυνον βλέποντες· νῦν δὲ ὅτε δὴ καὶ τὴν ψυχὴν τῷ ἑταίρῳ λυπεῖται δοδεκάω, "δέδοικα μὴ πως καὶ τὸ ταῖχος παρὰ τὸ δέον πορθεῖται." ἔτιωσ εἶπεν ὁ Κρόνος παῖς, πόλεμον δὲ χαλεπὸν ἦγινεν. ἀπέβησαν δὲ πορευθῆναι εἰς τὸν πόλεμον οἱ θεοὶ ὁχλῶς τὴν πρυχὴν ἔχοντες, ἡ μὲν Ἥρα πρὸς τὴν στυγαγωγὴν τῶν πλοίων καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ καὶ ὁ Ποσειδῶν ὁ δὲ τὴν γῆν ὁχλῶν καὶ ὁ μεγαλοφειλὴς Ἑρμῆς, ὅς ἐν ταῖς ἐπισημονικαῖς διανοαῖς κεκόσμετο. ὁ μὲν δὲ τέτοις ὁ Ἥραιος ἐπορεύετο τῇ δυνάμει ἐπιβόωντ' ὁ σκάζων· αἱ δὲ κημαι ὑφ' ὁσμῶν αἱ ἄσπερες, εἰς δὲ τῆς Τρώας Ἀρης ὁ εὐοπλος, ὁ μὲν δὲ σὺν αὐτῷ Ἀπόλλων ὁ μὴ κεκόσμενος τὴν ὁσμὴν καὶ ἡ πολεμικὴ Ἄρτις καὶ ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ὁ Ξάνθος καὶ ἡ φιλόγειος Ἀφροδίτη. ἔως μὲν δὴ πύρρῳθεν οἱ θεοὶ τῶν θνητῶν ἦσαν ἄνδρων, τέως οἱ μὲν Ἕλληνες μεγάλως ἐσημνύνοντο, διότι ὁ Ἀχιλλεὺς ἀνιψὸς ἐπὶ πολλὴν γὰρ χάριν τῆς χαλεπῆς ἐπέπαιτο μάχης. τῆς δὲ Τρώας δυνάμει ὑπεσπῆλθε κατὰ τὰ μέλη ἔκαστον "φοβεμένους, ὅτι πῦρ ὥρων τὸν ταχύνον Ἀχιλλεῦ τοῖς ὕλοις ἀεράποντα, τῷ ἀνθρωποκτονίῳ ὅμοιον ἄρει. ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὸ πλῆθος οἱ θεοὶ ἦλθον τῶν ἀνδρῶν, διαγέρθη δὲ ἰσχυρὰ φιλονεικία στήναι ἐν τῷ λαῷ σὺν ἑαυτοῖς· ἐφώνει δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἶσα ποτὲ μὲν ὑπερὶ τὴν δρυκτὴν τάφρον τῷ ταῖχος ἐκτός, ἄλλοτε ἐπὶ τὸν μεγαλόχρον αἰγιαλὸν μεγάλως ἐβόα. ἐφώνει δὲ ὁ Ἀρης ἐτέρωθεν σκοτεινῇ καταγ/δε ὁμοίως μέγα, κατὰ τὸ ἄκρον τῆς πόλεως τοῖς Τρωσὶ παρακλιόμενος, ἄλλοτε παρὰ τῷ τριτάτῳ Σμῶντι ἐπὶ τῷ ἱερῷ τῶν θεῶν τόπῳ. ἔτιωσ τέτρε ἀμφοτέρους οἱ μακάριοι θεοὶ διεγείροντες "συνήπτον, ἐν αὐτοῖς δὲ φιλονεικίαν ἐνέβαλον βαρεῖαν. φοβερὸν δὲ ἐβρόντησεν ὁ πατήρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν ἄνωθεν ὑποκάτωθεν δὲ ὁ Ποσειδῶν διέσεισε τὴν ἄπειρον καὶ μεγάλην γῆν τῶν ὀρεῶν τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια. πάντες δ' ἐταράσσοντο οἱ τε ὀρεῶν τὰ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια. πάντες δ' ἐταράσσοντο οἱ κορυφώδες τῆς πολλὰς πηγὰς ἐχέσσης Ἰδης "καὶ αἱ κεφαλαὶ καὶ ἡ τῶν Τρώων πόλις καὶ αἱ κατὰ τῶν Ἑλλήνων. ἐφοβήθη δὲ ὑποκάτωθεν ὁ βασιλεὺς τῶν νεκρῶν Αἰδης, φοβηθεὶς δὲ ἐκ τῷ θρόνῳ ἀνέστη καὶ ἐβόα μὴ πως ὑποκάτωθεν αὐτῷ

τὴν γῆν ἀναρρήξῃ ὁ τὴν γῆν σείων Ποσειδῶν, τὰ πλάσματα δὲ τοῖς ἀνθρώποις καὶ τοῖς θεοῖς φανερωθῇ "τὰ φοβερά καὶ σκοτεινά, ἅπερ καὶ οἱ θεοὶ φοβέοντο. τοσούτος ἄρα κτύπος γέγονε τῶν θεῶν τῇ μάχῃ συμβαλλόντων. ἔξ ἐναντίας μὲν Ποσειδῶνος τῷ βασιλεὺς ἔστατο ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, κατέχων ἐπιτερωμένα βλήν· ἔξ ἐναντίας δὲ τῷ Ἀρειῷ ἡ εὐφροθυμία θεοῦ ἡ Ἀθηνᾶ. τῇ δὲ Ἥρα ἀντίτῃ ἡ χρυσότοξος κρηνηγετικὴ Ἄρτις ἡ τοῖς ἰοῖς χαίρουσα ἀδελφὴ τῷ Ἀπόλλωνος. τῇ δὲ Ἀθηνᾷ ἀντίτῃ ὁ ἰσχυρὸς καὶ μεγαλοφειλὴς Ἑρμῆς. ἔξ ἐναντίας δὲ τῷ Ἥραϊος ὁ μέγας ποταμὸς καὶ βαθυρόθεος, ἐν οἷ θεοὶ Ξάνθος καλεῖται, οἱ δὲ ἄνθρωποι Σκάμανδρον. ἔτιωσ οἱ μὲν θεοὶ ἔξ ἐναντίας τῶν θεῶν ἦλθον. ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ἔξ ἐναντίας τῷ Ἑκτορὶ μάλιστα ἐπεβόηκε καταδύναι εἰς τὸ πλῆθος, τῷ Πρίαμῳ παιδὸς· τότε γὰρ δὴ μάλα ἡ πρυχὴ ἐκείνη τῷ αἵματος πληρώσεται Ἄρει τὸν καρτερικὸν πολέμῳ. τὸν δὲ Αἰνείαν ἐπ' εὐθείας ὁ λαὸς βοσώων ἤγειρεν Ἀπόλλων "ἔξ ἐναντίας τῷ Ἀχιλλεῷ, ἐνέπνευσε δὲ αὐτῷ δύναμιν μεγάλην. τῷ δὲ νῆα Πρίαμου Λοκάσσι ὁμοιωθῇ τὴν φωνήν. τέτρε αὐτὸν ὁμοίως εἶπεν ὁ ἑνδοξὸς Ἀπόλλων "ὦ Αἰνεία τῶν Τρώων σύμβουλε, πῶ σοι αἱ κινήσεις ἄς τοῖς τῶν Τρώων βασιλεῦσιν ἐπέχεσθαι ὁμολογούμενος, "τὸ νῆα Πηλέως Ἀχιλλεὺς ἔξ ἐναντίας πολεμεῖν;" πρὸς τῆτον δὲ ὁ Αἰνείας ἀποκρινόμενος εἶπεν "ὦ Πρίαμῳ νῆα, ἴνα τί με ταῦτα καὶ μὴ βολόμενον προστάσεις, ἔξ ἐναντίας τῷ Ἀχιλλεῷ τῷ μεγαλοφύχῳ πολέμῳ; εἰδομῶς τὸν ἐν πρώτοις ἐναντίον τῷ ταχύνοντι Ἀχιλλεῷ ποσὶν ὀφείλωμαι, ἀλλὰ καὶ πρὶν με ἄλλοτε τῷ δούρτι ὑφ' ὁσμῆς ἐκ τῆς Ἰδης, ἥνικα ταῖς βυσσὶν ἐπέλθε ταῖς ἡμετέρας· ἐπύρρῳσε δὲ τὴν Αὐρησόν, ἐμὲ δὲ ὁ Ζεὺς ἐξόρυσσε, ὅς μοι παρέχε δύναμιν καὶ ταχύτητα γόνατι. ἡ ἂν ἀνερρίθῃν γῆν τῶν χειρῶν τῷ Ἀχιλλεῷ καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, "ἥτις ἔμπροσθεν αὐτῷ πορευομένη ἐποίησε φῶς καὶ ἐκείνη σιδηρῶν δούρατι τῆς Αἰλίας καὶ τῆς Τρώας φονεύειν. διὰ δὲ ἀναιδῶν τῷ Ἀχιλλεῷ ἔξ ἐναντίας ἄνδρα πολεμεῖν· αἶν γὰρ πύρεξιν εἰς τῶν θεῶν, ὅς τὸν ὄλεθρον ἀποσοβῇ, καὶ ἔλλως δὲ αὐτῷ ἐν εὐθείᾳ τὸ βέλος πέσει· ἐκ ἀποπαδεί· πρὶν σῶματος ἀνθρωπίνου ἐντεχεῖν. ἴαν περ δὲ θεὸς ἐπ' ἰσῆς ποιήσῃ τὸ τῷ πολέμῳ τέλος, εἰδομῶς με ἐκείνως πάντιν νικήσῃ, εἰδ' εἰ ὄλεσθ' ὁμοίως κινεῖται ὑπάρχων." πρὸς τῆτον δὲ εἶπεν ὁ τῷ Αἰδὸς υἱὸς βασιλεὺς Ἀπόλλων "ὦ ἡμίθεε, πῶς ἐκ τῆς Αἰδὸς θυγατρὸς Ἀφροδίτης γεννηθῆναι. ἐκείνος δὲ ἐκ χειρὸς θεῶ ὑπάρχει· ἡ μὲν τῷ Αἰδὸς ἔστιν, ἡ δὲ ἐκ τῷ θαλάσσει γέγοντος. ἀλλ' ἐπ' εὐθείας φέρε τὸν ἀκαταπόνητον σίδηρον, καὶ μὴ σε παντελῶς τοῖς χαλεποῖς λόγοις ἐμπαύσῃ τὴν βασιλείαν τῶν ὄχλων. ἐπορεύθη δὲ διὰ τῶν πρωταγωνιστῶν ὀπλισμένος τῷ λαμπρῷ σιδηρῷ. ἐκ πλατῆος δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς παῖς τὴν λευκοβραχίονα Ἥραν ἔξ ἐναντίας τῷ Ἀχιλλεῷ ἐρχόμενος κατὰ τὴν στυγαγωγὴν τῶν ἀνδρῶν. αὐτῇ δὲ καλέσασα τὸς θεὸς ἐν αὐτοῖς λόγον εἶπεν. "αὐτο-

Dddd

πῆσате δὴ ἑμεῖς ὦ Πάσειδον καὶ Ἀθηνῶν ἐν ταῖς ὑμετέροις
 διανοαῖς ὅπως γενήσεται ταῦτα τὰ ἔργα. ὁ Αἰνείας ἔτος 170
 ἐπορεύθη καθωπλισμένος τῷ λαμπρῷ σιδήρῳ ἐξ ἐναντίας
 τοῦ Ἀχιλλεύου, ἐπαφῆκε δὲ αὐτὸν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων. ἀλλὰ
 120 φέρετε καὶ ἡμεῖς αὐτὸν ἀποσπέρωμεν εἰς τῆπιον "ἐξ αὐτῶν
 ἢ τις μετὰ ταῦτα καὶ ἐξ ἡμῶν τῷ Ἀχιλλεῖ παρυσῆ, ὃν δὲ
 κλέην μεγάλην. μηδαμῶς δὲ τῇ ψυχῇ προσδείθω, ὅπως 175
 γνῶ ὅτι αὐτὸν φιλεῖται οἱ κάλλιποι τῶν θεῶν, ἔτοι δὲ μά-
 τιοι οἵτινες ἐξ ἀρχῆς τοῖς Τρωσὶ βοήθησι κατὰ τε τὸν
 125 πόλεμον καὶ τὴν μάχην. "πάντες δὲ ἐκ τῶ Ὀλύμπου κατήλ-
 θομεν ἀντικαμφνόμενοι ταύτης τῆς μάχης, ὅπως μὴ δὲν
 ἐν τοῖς Τρωσὶ πάθῃ σήμερον" ἔπειρον δὲ ταῦτα ἵπομειναι
 ἢ αὐτῷ ἢ μοῖρα γεννημένην ἀπέκλωσε λίην, ὅτε αὐτὸν ἔτε-
 κεν ἡ μήτηρ. εἰ δὲ Ἀχιλλεύς ἐκ ἐκ θεῶν ταῦτα ἀκέσει
 130 δ' ὁ θεὸς φωνῆς, "φοβηθήσεσθαι, ὅταν τις αὐτῷ μετὰ ταῦτα
 ἐναντίον ἔλθῃ ἐν τῷ πολέμῳ, δεινοὶ δὲ οἱ θεοὶ φανόμενοι
 φανερώς." πρὸς ταύτην δὲ ἀπεκρίναιτο μετὰ ταῦτα Ποσει-
 δῶν ὁ τὴν γῆν κινῶν "ὦ Ἥρα, μὴ δοχέειναι ἀνοήτως·
 ἔδαμῶς δὲ σε χορῆ. ἐκ ἂν ἐγὼ θελήσωμι τὰς θεάς εἰς
 135 φιλονεικίαν ἐμβυλεῖν." ἀλλ' ἡμεῖς μὲν μετὰ ταῦτα ἀπὲλ-
 θόντες καθέσθωμεν ἐκ τῆς ὑδῆ εἰς σκοπευτήριον, ὃ δὲ
 πόλεμος τοῖς ἀνδράσι φροντιστέον. εἰ δὲ ὁ Ἄρης ἄρξῃ 190
 καὶ ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ἢ τὸν Ἀχιλλεῦ κωλύουσι καὶ οὐ
 140 σπυγγοῦσιν πολέμῳ, "εὐθὺς μετὰ ταῦτα καὶ ἡμῖν πρὸς
 αὐτὸς φιλονεικίαν γενήσεσθαι περὶ τῆς μάχης· αἶνον δὲ ταχέως
 διαχωρίζεσθαι οἷμαι πόλιν πορευθῆναι εἰς τὸν Ὀλύμπου 195
 εἰς τὴν τῶν λοιπῶν θεῶν ἡθροισιν, ὑπὸ τῶν ἡμετέρων
 χειρῶν ἰχνηρὸς ἔπ' ἀνάγκης ἀποθανόντας." ἔτι δὲ εἰπὼν
 145 ἐπορεύθη ὁ μελανόδοξος "εἰς τὸ περικειχωμένον τέχος τῆς
 θαλάσσης Ἡρακλῆος, τὸ ὑψηλόν, ὑπὲρ αὐτοὶ οἱ Τρῶες καὶ
 ἡ πολυμικὴ Ἀθηνῶν ἐποίησαν, ὅπως τὸ κῆτος ὑπεκφυγῶν 200
 παρεκκλίνοι, ὅπως αὐτὸν ἐπιδιώκοι ἀπὸ τῆς αἰγιαλῆς εἰς τὸ
 ἱερὸν ἄνδρα. ἔκτι ὁ Ποσειδῶν ἐκαθέσθῃ καὶ αἱ λοιποὶ θεοί, "πα-
 χύων δὲ νεφέλῃν τοῖς ὅμοις περιεβάλλοντο. οἱ δὲ ἐτέρω-
 θεν ἐκθεζόντο ἐπὶ τῆς ἐξοχῆς τῷ ἱερῷ περὶ σὲ τοξικὴ
 205 Ἀπολλῶν καὶ Ἄρεα τὸν πορθόντα τῆς πόλεως. ἔτος ἔτοι 205
 μὲν ἐκαστῶθεν ἐκάθητο βουλευόμενοι βολάς· ἄρξασθαι δὲ
 155 τὸ χαλεπὸν πολέμῳ ὥκων ἀμφότεροι· ὁ δὲ Ζεὺς καθήμε-
 νος ἐν τῷ ὕψει ἐκέλευε, τάτων δὲ ἀπάντων ἐπληρώσθαι τὸ
 πιδίον καὶ κατελάμπειτο τοῖς ὕπλοις ἐκ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν 210
 ἑλπίων. ἔχει δὲ ἡ γῆ ὑπὸ τῶν ποδῶν πορευομένων ἀθρόως.
 δύο δὲ ἄνδρες κατὰ πολὺ ὄριζοι εἰς τὸ μέσον τῶν ἀμφο-
 160 τῶν συνεισπορεύοντο προθυμύμενοι πολέμῳ "Αἰνείας ὁ
 Ἀγχίσων υἱὸς καὶ ὁ ἑνδοξὸς Ἀχιλλεύς. ὁ Αἰνείας δὲ πρῶτος 215
 ἀπὸ τῆς ἐπορεύετο, ζαινεῖων τῇ εἰσβαρῇ περικεφαλῇ
 τὴν δὲ πολυμικὴν ἀσπίδα, ἔμπροσθεν τῆς στήθους εἶχεν, ἐκίει
 δὲ τὸ σιδηρῶν δόρυ. ὁ δὲ Ἀχιλλεύς ἐκ τῆς ἐτέρης μέρους
 165 ἐξ ἐναντίας ὤρησεν ὥσπερ λέων "βλαπτικός, ὅντινα καὶ ἄν-
 220 δρες ἀποκτείναι προθυμῶσι συναθροισόμενοι πᾶς ὁ δῆμος· 220
 ἔτος δὲ πρῶτος κρείων ἐπιδυμῶν παρυγνέει· ἀλλ' ὁπότε
 εἰς τῶν ταχυτάτων νεωτέρων τῷ δόρατι τίχη, συνεστρέφη

δὲ χαρών, καὶ ἀφρός περὶ τὰς ὀδόντας γίνεσθαι, ἐν δὲ τῇ 225
 αὐτῇ ἐπορεύετο αὐτὸς ἐνοχλωρεῖται ἡ δυνατὴ ψυχὴ, "τῇ δὲ ὁρᾷ
 τε πλευρὰς καὶ τὰ ἰχία ἀμφοτέρωθεν μαζέειν, αὐτὸς δὲ
 αὐτὸν παροξύνει μάχεσθαι· ἐγροῦμενος δὲ ἐπ' ὀδύνης ἡ
 230 ρεῖ τῇ δυνάμει, εἰν τινα ἀποκτείνῃ ἐκ τῶν ἀνδρῶν καὶ
 τὸς φθείρει ἐν τῇ πρώτῃ τάξει. ἔτοι τὸν Ἀχιλλεῦ πα-
 175 δῶν δὲ δύναμις καὶ ἡ ἀνδρεία ψυχὴ "ἐξ ἐναντίας ἔλθον
 γαλοπύχῃ Αἰνείᾳ. ἔτοι δὲ ἦν ἴκα ἐγένοντο ἐγγὺς ἀλλή-
 235 λων, ἐπερχόμενοι, πρὸς τῶτον πρότερον εἶπεν ὁ ταχὺς καὶ
 ἔτος Ἀχιλλεύς "ὦ Αἰνεία, τί δὴ τοσούτον τῷ κλέει
 ἀποχωρεῖς ἐξάτης; ἢ ἡ ψυχὴ σε ἐμοὶ πολέμῳ
 240 ἀποκτείνει, "ἐλπίοντα ἐν τοῖς Τρωσὶ βασιλεύσειν τοῖς
 κοῖς τῆς τῷ Πριάμῳ φιλοτιμίας; εἴπερ δὲ ἂν ἐμὲ φονεύ-
 245 ῃς, ἔδαμῶς σοι τάς χάριν ὁ Πριάμος τιμὴν ἐν χορῇ
 250 θῇ· ὑπάρχεις γὰρ αὐτῷ παῖδες, ἔτος δὲ βέλαιος καὶ
 ταύφρων. ἢ δὲ σοι οἱ Τρῶες κλῆρον παρέχον
 255 τῶν λοιπῶν, "κάλλισον ἀμπελοφύτου γῆς καὶ ἀπορία,
 ἐντροφῆς, εἰν πρὸ ἐμὲ ἀποκτείνης; δυσκόλως γὰρ
 260 τῶτο πρῶξεν. ἦδη μὲν σε ὑπολαμβάνω καὶ ἄλλοτε τῷ
 265 φεβῆσαι. ἢ ἐμὲ μὲν σοι εἰς σε πόλιν τῶν βοῶν
 ὄντι ἰδύσκον κατὰ τῶν τῆς Ἰδῆς ὄρων τοῖς ταχέως
 270 αἶν· ἵσπευσμένους; τότε δὲ ἔδαμῶς ἐπεστρέφω φεβῆσαι,
 275 τεῖθεν δὲ εἰς τὴν Ἀργησὶν ὑπεξέφυγες. ἐγὼ δὲ
 ἐπύρθησα μετελθὼν σὺν τῇ Ἀθηνῇ καὶ τῷ πατρὶ
 280 δὲ ἀλχημαλῶτες γυνάκας τὴν ἑλευθερίαν ἀγαλόμενος
 285 σὲ δὲ ὁ Ζεὺς ἴσωσε καὶ οἱ λοιποὶ θεοί. "ἀλλ' ἔτι
 290 σε ῥύσασθαι οἷμαι· ἔτος κατὰ δυνάμειν ἐνδρυμῇ
 295 σε συμβαλέω ἀναχωρήσαντα εἰς τὸ πλῆθος πορευθῆναι
 300 μὴ δὲ ἐξ ἐναντίας ἐμὲ ἴσασο, πρὶν κακὸν τι παθῆναι
 305 ἄντας μετὰ τὸ προαχθῆναι τοῖς τὸ κακόν." πρὸς τῶν
 310 Αἰνείας ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν "ὦ Ἀχιλλεῦ, μηδαμῶς
 315 λόγοις ὥσπερ ἄφρονα ἐλπίσαι φοβήσιν, ἐπειδὴ
 320 ἐγὼ ἐπίσταμαι καὶ ἀπάτας καὶ κακουργίας καὶ χλυσσας
 325 εἶπεν. ἐπιστάμεθα ἀλλήλων τὴν γενεάν, ἐπιστάμεθα
 330 τὰς γονεῖς, παλαιὸς ἀκέσωντες λόγους φθαρτῶν ἀνδρῶν
 335 ὅσπερ δὲ ἐδῆπω τὰς ἐμὰς γονεῖς ἐτεάσω ἔτι τὰς
 340 ἐγὼ. φασὶ σὲ μὲν Πηλέως τῆς ἀμέμπτου υἱὸν εἶναι
 345 μητρὸς τῆς Θέτιδος τῆς εὐτόλμης καὶ θαλασσίας· ἐγὼ
 350 υἱὸς τοῦ μεγαλοπύχου Ἀγχίσου καυχῶμαι γεννηθῆναι
 355 μήτηρ δὲ μοὶ ἔστιν Ἀφροδίτη. "τάτων δὲ ἑτέρου
 360 προσφιλῆ παῖδα κλαῦσον· σήμερον δὲ γὰρ ἦν
 365 ἀφρονιστάτοις ἔτι διαχωρίζεσθαι ἐκ τῆς μάχης
 370 εἰ δὲ θέλεις καὶ ταῦτα εἰδέναι, ὅπως καλῶς γνῶς τὴν
 375 δυνον δὲ ἐν πρώτοις ἔτεκεν ὁ νεφελοποιὸς Ζεὺς
 380 δὲ τὴν Λαοδυνίαν πόλιν, ἐπειδὴ ἠδῆσεν ἡ θαλάσσης
 385 ἐν τῇ πεδιάδι· ἔκτισε πόλιν τῶν παντοδαπῶν ἀνθρώπων
 390 ἀλλ' ἔτι τὰς ἐπερορίας ὤκων τῆς πολυπύχης Ἰδῆς
 395 Ἀρδανος ἔτεκεν υἱὸν Ἐριχθόνιον τὸν βασιλέα,
 400 σιῶτατος ἐγένετο τῶν ἐπιγείων ἀνθρώπων. εἰτα
 405 ἔπειτα κατὰ τὴν ἑλὴν ἐβόσκοντο θήλειαι, μικραῖς

συνευφρανόμεναι ἀπαλαῖς. ἐκ τῶν αὖ ὁ Βορρῆας ἰσοκα-
 μένων ἤρᾳθη, ἵππῳ δὲ ὁμοιωθεὶς μελανότριχί συνεγένετο.
 αὐτῶν δὲ ἐγκυμονήσασαι ἐγέννησαν δώδεκα πῶλῶς. αὐταὶ δὲ
 οὐ μὲν ἐσκήρτων ἐπὶ τὴν τὸ ζῆν δωρεμένην γῆν, ἐπὶ τὸ ἄκρον
 τῶν καρπῶν τῶν ἀσπυρίων ἔτρεχον καὶ ἐκ ἑκλῶν ἀνέβησαν ἀλλ' ὅσοι
 ἦσαν ἐσκήρτων ἐπὶ τὴν πλατείαν θάλασσαν, ἐπὶ τὸ ἄκρον
 τῶν κυμάτων τῆς λευκῆς θαλάσσης ἔτρεχον. ὁ δὲ Τριχ-
 θόος ἐγέννησε Τρωῖα τῶν Τρώων βασιλεῖα. ἐκ δὲ τοῦ
 Τρωῶς τρεῖς παῖδες ἐγεννήθησαν τῷ Ἀφρόδῃ, ὁ τε Ἴλος καὶ
 ὁ Ἀσάρακος καὶ ὁ Ἰσθόος Γανυμήδης, ὅς τε καὶ κάλλιστος
 ἐγένετο τῶν φθαρτῶν ἀνθρώπων. ὃν καὶ ἀνέστησαν οἱ θεοὶ
 αὐτῷ Διὶ οἰνοχοεῖν διὰ τὸ κάλλος αὐτοῦ, ἵνα συνῇ τοῖς
 θεοῖς. ὁ δὲ Ἴλος ἐγέννησεν υἱὸν τὸν ἡμιπτον Αἰσίδαμοντα
 καὶ τὸν Τριφιδῶν ἐγέννησε καὶ τὸν Πριάμῳ καὶ
 τὸν Λάμῳ καὶ τὸν Κλυτίῳ καὶ Ἰκετάῳ τὸν κλάδον τοῦ
 πολέμου, ὁ δὲ Ἀσάρακος τὸν Κάπῃ. ἔστος δὲ παῖδα ἐγέν-
 ῆσθε τὸν Ἀγχίσην, ἔμε δὲ ὁ Ἀγχίσης. ὁ δὲ Πριάμῳ
 ἐγέννησε τὸν Ἰδοῖον Βατοῖα. ἐκ δὲ τῆς τοιαύτης γενεᾶς
 καὶ τῆς φυλῆς κανυχόμενοι εἶναι ὁ δὲ Ζεὺς τὴν ἀνδρικὴν ἰσὺν
 τοῖς ἀνδράσι καὶ αὐτοῖς καὶ μεῖοι ὅπως ἂν ἐθέλῃ. ἔστος καὶ
 δυνατώτατος πάντων. ἀλλὰ φέρεται μῆκεν ταῦτα διαλεγώ-
 μεθα ὥσπερ ἄφρονες, ἔστωτες ἐν μέσῃ τῇ μάχῃ τῷ πο-
 λέμῳ. ὑπάρχει γὰρ ἐν ἡμετέροις ἀνείδεικα εἰπεῖν πολλὰ
 πάντων. ὅν ἂν καὶ ἐκατὸν καθέδρας ἔχουσα τὸ βάρος φέροι.
 αὐκίητος δὲ ἔστω ἡ γλῶσσαι τῶν ἀνθρώπων, πολλοὶ δὲ
 ἔναι λόγοι παντοδαποὶ τῶν δὲ λόγων πολλὴ πληθὺς ἐκ-
 τέρωθεν. ὅποσον δ' ἂν εἰποῖς λόγον, τοῖσιν ἀκούσας.
 ἀλλὰ τί δὴ ποτε φιλονεικίας καὶ ἀνείδῃ ἡμᾶς ἀνάγκη ἀνε-
 ῖξιν ἀλλήλοισι ἔξ ἐναντίας ὥσπερ τινὲς γυναῖκες, αἵτινες
 ὀργισθεῖσαι περὶ ψυχροφθόρου φιλονεικίας φιλονεικοῦσιν ἀλ-
 λήλων εἰς μέσσην ἡμφοδὸν προειθέουσι. "πολλὰ μὲν ἀληθῆ
 καὶ ἐκ ἀληθείας ἢ ὀργῇ δὲ ταῦτας προτρέβει. ἐκ τῆς μάχης
 δὲ με εἰδαμῶς λόγοις ἀποτρέψω προθυμύμενον πρὶν τῷ
 σιδηρῷ πυλεμῆσαι ἔξ ἐναντίας. ἀλλὰ φέρεται τάχιον ἀψώ-
 μεθα ἀλλήλων σιδηροῖς δόρασι." ἔφη δὲ καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ
 ἀσπίδι ἐπλήξε μετὰ τῷ σιδηρῷ δόρατος "τὸ καταπληκτικόν
 περὶ δὲ τὴν μεγάλην ἀσπίδα ἤχησεν ἡ τῷ δόρατος ἐπιδο-
 ραῖς, ὁ δὲ Ἀχιλλεύς τὴν μὲν ἀσπίδα ἀφ' ἑαυτοῦ τῇ δι-
 κατῇ χειρὶ ἐπέχετο φοβηθείς. ὑπέλαβε γὰρ τὸ μακροθύμετον
 δόρυ εὐκόλως διελθεῖν τῷ μεγαλοψύχῳ Αἰνείᾳ, ὁ ἄφρων,
 ὃν ἐλογίζετο κατὰ διάνοιαν καὶ κατὰ ψυχὴν ὥς ἔρῃδια
 ἐπάρχει τῶν θεῶν τὰ μεγαλόδοξα δῶρα ὑπὸ θνητῶν ἀν-
 θρώπων ἐπείκειν καὶ διακόπτεσθαι. ὅτε τότε τῷ συνεῖδ' Αἰνείας
 τὸ ἐμβαρὸν δόρυ διέβηκε τὴν ἀσπίδα ὃ γὰρ χροῦς τὰ τῶν
 θεῶν δῶρα ἐκώλυσεν. ἀλλὰ τὰς μὲν δύο διεπέρυσσε πτερυγας,
 ὅν δὲ αἱ τρεῖς ἔσκηρον, ἐπειδὴ πέντε πτυχὰς ἔχοντι
 ὁ Ἡφαιστος, τὰς δύο σιδηρὰς, τὰς δὲ δύο ἔνδον ἀπὸ κασ-
 σιτέρου, τὴν δὲ ἄλλην χρυσοῦν ἐν ταύτῃ ἐπεξέδη τὸ σιδη-
 ρὸν δόρυ. δεύτερος δὲ ὁ Ἀχιλλεύς προέπειρε τὸ μακρο-
 πύκνον δόρυ, καὶ ἔβαλε κατὰ τὸ Αἰνείας τὴν ἀσπίδα τὴν
 ἐμβαρὴν ἰσὺν κατὰ τὸν ἔξωθεν κύκλον, καθ' ὃ μέρος

λεπτότατος ἦν ὁ χαλκός, λεπτοτάτῃ δ' ἐπὶν δέματος
 βοῆς. αὐτῇ δὲ δὲ ἡλῆ ἢ ἀπὸ Πηλῆος ὕψος ὥρμησε μελῆα,
 ἤχησεν δὲ ἡ ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς. ὁ δὲ Αἰνείας συνεζύλη καὶ
 ἀφ' ἑαυτοῦ ἀνέτεινε τὴν ἀσπίδα φοβηθείς. ἡ δὲ ἐπιδοραῖς
 οὐκ ἐπὶ τῷ νύκτι ἐν τῇ γῇ ἔξη ἐπυρομένη, ἀμφοτέρους δὲ
 δίκασε τὰς κύκλους τῆς μεγάλης ἀσπίδος. ἔστος δὲ ἐκκλίνας
 τὸ μακρὸν δόρυ ἔξη κατεχέσθαι δὲ αὐτῷ λύπη πολλὴ τοῖς
 ὀφθαλμοῖς φοβηθέντι ὅτι περὶ ἐγγὺς αὐτοῦ ἐκείνη τὸ βέλος.
 ὁ δὲ Ἀχιλλεύς προθυμύμενος ἐφώρμησεν ἐκείνας τὸ δὲ
 ἔστος, "καταπληκτικὰ βοῶν. ἔστος δὲ λίθον μέγαν ἔλαβες
 τῇ χειρὶ ὁ Αἰνείας, μέγιστον ἔργον, ὅνπερ ἔδδ' ὁ δύο ἄνδρες
 ἄρουν, ὅποιοι τὰ τῶν εἰδὼν ἀνθρώποι. ἔστος δὲ αὐτῶν ὁ
 δῖος ἐκείναι μόνος. τότε ἂν ὁ Αἰνείας ἐφορμῶν τῷ λίθῳ
 ἔβαλεν ἢ τὴν περικεφαλαιάν ἢ τὴν ἀσπίδα, ἢ χαλεπὴν
 παρ' ἑλθόν τῷ ἔσθῃ τὴν ψυχὴν ἀφῆρτετο, εἰ μὴ ταχέως
 ἔλθῃ ὁ τῶν γῆν σείων Ποσειδῶν. εὐθέως δὲ ἐν τοῖς ἀφ-
 ἡύροις θεοῖς λόγον ἐφθέγγετο. "φῶ φῶ, ἔστος μοι λέπῃ
 ἐξὲν ἐπὶ τῷ μεγαλοψύχῳ Αἰνείᾳ, ὅς τε ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεύῳ
 ἀνέστης φονεὺς εἰς τὸν Αἰδὸν κατέχευ, "πυθόμενος
 τοῖς λόγοις τῷ τοῦ Αἰνείας, ὁ ἀνέστης. εὐθέως δὲ
 αὐτῷ βοηθήσει εἰς τὸν χαλεπὸν ὕλεθρον. ἀλλὰ τί δὴ ποτε
 ἔστος τῶν ἀνείδῃ ἀνείδειται μεταίως ἔσκεν ἀλλοτρίων
 θλήτων; κεχαριτωμένα δὲ αἰεὶ δῶρα τοῖς θεοῖς παρέχει
 αὐτῶν τῷ θανάτῳ ἐπιεπαύωμεν, μή πως καὶ ὁ Κρόνος παῖς
 ὀργισθῇ, ἐὰν ὁ Ἀχιλλεύς τῶν ἀποκτείνῃ. εἰμαρμένον δὲ
 ἔστιν αὐτῷ διασωθῆναι, ὅπως μὴ ἄγονος ἢ γενεᾶ καὶ ἀφα-
 νῆς ἀπόλῃ. τῷ Αἰνείᾳ, ὃν ὁ Ζεὺς περισσῶς πάντων
 ἡγάγησε τῶν παίδων, "οἵτινες ἔξ αὐτοῦ ἐγεννήθησαν ἐκ
 τῶν θνητῶν γυναικῶν. ἀπάρτι γὰρ τὴν τῷ Πριάμῳ γενεάν
 ἡμῶσιν ὁ Ζεὺς τῶν δὲ Αἰνείας σὺν τοῖς Τρωσὶ βασι-
 λεύσει καὶ τῶν παίδων οἱ παῖδες, οἱ ἂν εἰς τὸ μέλλον γεν-
 νηθῶσι." πρὸς τῶν δὲ ἀπεκρίθη μετὰ ταῦτα ἡ εὐφρο-
 νισαλμος καὶ σεβασμῶν "Ἡρα "ὦ Ποσειδῶν, σὺ αὐτὸς ἐν
 ταῖς σαῖς δυνάτεσιν ἐννόησον τὸ Αἰνείας, ἢ ἂν αὐτὸν
 ῥύσῃ ἢ ἂν παραχωρήσῃς κακοπαθεῖν. ἡμῖς μὲν πολλοὺς
 ὀμῶμεν βοᾶς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς, ἐγὼ καὶ ἡ πολεμικὴ
 ἄστυς, "μή ποτε ἀπὸ τῶν Τρώων ἀπαμύναι κακοποιοῖν
 ἡμέραν, μὴδ' ὅποταν ἢ Τροίᾳ κανυκῶ πυρὶ πᾶσα καίῃ
 ἀναπυρμένη, καίτοι δ' οἱ πολεμικοὶ τῶν Ἑλλήνων παῖδες."
 ἐπειδὴ δὲ τῷ ἔκειν ὁ τῶν γῆν σείων Ποσειδῶν, ἀνέβη
 πορευθῆναι κατὰ τὴν μάχην καὶ κατὰ τὸν κτύπον τῶν δο-
 ραίων, "αὐρεγνέτο δὲ ὅπερ ὁ Αἰνείας καὶ ὁ Ἰδοῖος Ἀχι-
 λεύς. εὐθέως τότε μὲν μετὰ ταῦτα κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν
 ἐπέχειν ἀσπασίαν, τῷ Πηλέῳ υἱῷ Ἀχιλλεῖ. ἔστος δὲ καὶ τὸ
 εἰσομὸν δόρυ ἐκ τῆς ἀσπίδος ἐξέκλινε τῷ μεγαλοψύχῳ
 Αἰνείᾳ καὶ τῷ μὲν ἡμφοδῶν τῶν τῷ Ἀχιλλεύῳ ποδῶν
 ἐπὶ τῇ δὲ Αἰνείᾳ ἐκείσιν ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ὕψος
 ὕψος, πολλὰς δὲ τάξεις ἡρώων, πλείους δὲ καὶ ἡπίων Αἰ-
 νείας ἐπερεμήδα, ἀπὸ τῆς τῷ θεῷ χειρὸς ἀποφυγῶν. ἐκεί-

330 Δίσε δὲ ἐπὶ τὰ ἔχαιτο τῷ πολυορμήτῃ πολέμῳ, ὅπῃ δὴ οἱ 330 ἀνδρῶν "φοβηθεῖς, ὅτι ἤκουσε τὴν τῷ Θιῷ φωνὴν καὶ
 330 Καύκωνες πρὸς τὸν πόλεμον καθωπλιζόντο. "πάνω δὲ τῷ
 ἐπληθύοντι ὁ τὴν γῆν σείων Ποσειδῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν φω-
 νήσας λόγους ταχέως εἶπεν. "ὦ Αἰνεία, τίς σε τῶν θεῶν
 ἔτιωσ ἀφρύνοντα κελεύει ἐξ ἐναντίας τῷ Ἀχιλλεύῳ πολε-
 μεῖν καὶ μάχεσθαι, ὅστις σε διὰ βελτίων ἐστὶ καὶ περικλυμένος 335
 335 τοῖς θεοῖς. "ἀλλ' ὑποχώρει, ὅπου ἂν συμβῇ θῆς αὐτῷ,
 μὴ πως καὶ ἐπὶ τὴν εἰμαρμένην εἰς τὸν τῷ Αἰνείῳ οἶκον
 παραγένη. ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἀχιλλεύς θάνατον καὶ ταγήν λυβή,
 θαυρόησας μετὰ ταῦτα μετὰ τῶν πρωταγωνιστῶν μάχων
 340 ἑορδαμῶς γὰρ τις ἔτερος τῶν Ἑλλήνων ἀποκτενεῖ σε." "ἔτιωσ 340
 εἰπὼν κατέλειπεν αὐτόν, ἐπὶ διεσώφησε πάντε, ταχέως
 δὲ μετὰ ταῦτα τῷ Ἀχιλλεύῳ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐσκόρ-
 πισε τὴν ἀχλὺν τὴν πολλήν. ἔτιωσ δὲ μετὰ ταῦτα μέγα
 φῶς ἰδοῦσατο τοῖς ὀφθαλμοῖς. ἀγανακτήσας δὲ εἶπε πρὸς
 τὴν ἀνδρείαν ἑαυτοῦ ψυχὴν "φεῦ φεῦ, ὅπως μέγα θαῦμα
 345 τοῖς ὀφθαλμοῖς κατανοῶ. "τὸ μὲν δόρυ τέτα κέεται ἐπὶ 345
 τῆς γῆς, ἐδαμῶς δὲ τὸν ἄνδρα βλέπω ὅτι ἐξ ὀφθαλμοῦ ἀπο-
 τεύει προθυμύμενος. ὅντως δὴ καὶ ὁ Αἰνείας προσφιλῆς
 τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ἐπύρχεν ἐπέλυσον δὲ αὐτὸν ματαίως
 ἔτιωσ κανχόμενος. φθιπέριθ' ἑδαμῶς αὐτῷ προθυμῖα ἐμοῦ
 350 οἶτο πειραθῆναι "γενέσθω, ὅς καὶ νῦν ἔρρυε χαίρων ἐν τοῦ 350
 θανάτου. ἀλλὰ φέρε δὴ τοῖς Ἑλλήσι τοῖς φιλοπολέμοις
 κλέους τῶν λοιπῶν Τρώων πῆραν λήσονται ἐναντίας
 ἐλθόν." ἔφη, καὶ ἐπὶ τὰς τάξεις ἤλατο, ἐκείθεν δὲ ἐκάστω
 ἀνδρὶ "μηκέτι νῦν πόρρω τῶν Τρώων ἴστατε ἔνδοξοι Ἑλ-
 355 λήνεις, ἀλλὰ φέρε ἀπὸ ἀνδρῶν συμπλεκέσθω καὶ προθυμύτω 355
 πολεμεῖν. ἀδύνατον δέ μοι ὑπάρχει καίπερ ἀνδρείῳ ὄντι το-
 σάτως ἀνδρώπως ἐπιδιώκειν καὶ πᾶσι πολεμεῖν. ἐδ' ἂν ὁ
 Ἄρης, ὅστις θεὸς ἐστὶν ἀθάνατος, ἐδ' ἂν ἡ Ἀθηνᾶ τοσάτως
 360 πληθῆς ἐπάροχατο σίσασιν καὶ ἀγωνίζοιτο. "ἀλλ' ὁπόσον 360
 μὲν ἐγὼ ἴχθω ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶ καὶ τῇ δυνάμει, ἐδα-
 μῶς φησὶ ἀμείλιχον ἐδὲ πρὸς βροχόν, ἀλλὰ διὰ τῆς τά-
 ξεως ἐκείσομαι δι' ὅλης καὶ ἐθέλω οἶμαι τῶν Τρώων χαρή-
 ναι ὅστις ἰγνὺς ἐξ ἐναντίας με γένηθ'." ἔτιωσ εἶπε παρορ-
 365 ῶν. τοῖς δὲ Τρώσιν ὁ λαμπρὸς Ἑκτωρ "παρεκκένετο 365
 ἀπειλήσας, ἔφη δὲ ἄντικρυς ἐλθεῖν τῷ Ἀχιλλεύῳ. "ὦ Τρώες 365
 μεγαθύμιοι, μὴ φοβηθῆτε τὸν Ἀχιλλέα. καὶ ἐγὼ ἂν τοῖς
 λόγοις καὶ τοῖς θεοῖς πολεμήσομαι. τῷ δόρατι δὲ χαλεπὸν
 τέτο, ἐπειδὴ πολλὸν κρείττους εἶσιν. ἐδὲ ὁ Ἀχιλλεύς πᾶσι
 370 ἴστος τοῖς λόγοις ἐπιθήσει, "ἀλλὰ τὸ μὲν τελευτᾷ, τὸ 370
 δὲ ἀτελείωτον ἴσσει. τέτα δὲ ἐγὼ ἄντικρυς ἐλεύσομαι καὶ
 εἰ πρὶ πυραυλῆσιν τὰς χεῖρας, εἰ πρὶ τὰς χεῖρας ὁμοί-
 ος ἐστὶ, τὴν δὲ δύναμιν τῷ λαμπρῷ σιδήρῳ." ἔτιωσ εἶπε
 παρορῶν οἱ δὲ ἐξ ἐναντίας τὰ δόρατα ἦσαν οἱ Τρώες
 375 ἰστέτων δὲ ἀδρόως ἠρώδη ἡ δύναμις, ἐγένετο δὲ βοή. "καὶ 375
 τότε δὴ πρὸς τὸν Ἑκτορα εἶπε παρυσῶς ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων 375
 375 "ὦ Ἑκτωρ, μηκέτι παντελῶς τῷ Ἀχιλλεῖ προπολέμει,
 ἀλλὰ κατὰ τὸ πλῆθος καὶ ἐκ τῆς ταχυτῆς δέχου, μὴ πως
 ἢ διὰ βολῆς τρώσῃ σε ἢ ἐκ τῆς συνέγγυς ξίφει τύψῃ."
 ἔτιωσ εἶπεν ὁ δὲ Ἑκτωρ εὐθὺς κατέδυ εἰς τὸ πλῆθος τῶν

430 "Εκτωρ" ὁ Ἀχιλλεύς, μὴ δὲ λόγοις με ὥσπερ ἀνέστην
 ἔλπετο φοβήσθην, ἐπειδὴ σαφὲς κἀγὼ οἶδα καὶ ἐρωτικὸς
 λόγος καὶ ἀπειλὰς εἰπεῖν. ἐπισταμὶ δὲ οὐ μὲν ἀνδρείος,
 435 γὰρ δὲ πολλὰ ἔδωκ' ἐξέσσω. "ἀλλὰ ταῦτα μὲν δὴ ἐν τῇ τῶν
 θεῶν βολῇ καί τι, ἔάν σε καί περ ἀδυνατώτερος ὢν τὴν
 ψυχὴν ἀφείλωμαι τῷ δόρατι ἐπιτυχῶν, ἐπεὶ καὶ τὸ ἐμὸν ὄψο
 βίλος ὑμνοῦσθ' ἐστίν." εἶπε δὲ, καὶ ἀναιμῶς προέειπε
 τὸ δόρυ. καὶ ταῦτο ἡ Ἀθηνᾶ τῷ πνεύματι τῷ Ἀχιλλεύς εἰς
 440 ἀνέστησε τὴν ἐνδοξάν, ἥρῃα καταπνεύσασα. ταῦτο
 δὲ πάλιν ἦλθεν εἰς τὸν ἐνδοξόν "Εκτορα, ὑμνοῦσθ' ἐστίν
 τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἔπεισεν. ὁ δὲ Ἀχιλλεύς μετὰ προθυμίας
 ἐφώρμησεν ἀποκτείνειν προθυμῆμενος, καὶ πληκτικὰ βοῶν
 445 τὸν δὲ "Εκτορα ὁ Ἀπόλλων διέσωσε ῥαδίως πάντο ὥσπερ
 εὐδής, ἐσκέπασε δὲ ἀορασίᾳ πολλῇ. "ἐκ τρίτης μετὰ ταῦτα
 ἐφώρμησεν ὁ ταχύπους καὶ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς μετὰ τῷ σι-
 450 δηρῷ δόρατι. ἐκ τρίτης δὲ ἔκρυσσε τὴν βωδῖαν σκοτιάν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσειο δαίμονι ἴσος, φασίγῃς
 δὲ ἀπειλήσας λόγους ταχὺς εἶπεν. "ἔξέφυγες τὸν θάνατον
 455 τὸν ἀναίχοντα, ὅντως σοὶ πλησίον ἦλθεν ὁ ὕλεθρος. νῦν
 δὲ σε ἔσωσεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, ὃν τινὲς ἔοικας εἰχέει
 πορευόμενος εἰς τὴν ἄφρον τῶν δόρατων. ἀλλ' ὅμως ἀποκ-
 460 τινῶ σε καὶ μετὰ ταῦτα σταντήσας, ἔάν περ καὶ ἐμοὶ τις
 τῶν θεῶν βοηθὸς ἐπάρχη. νῦν δὲ τὰς λοιπὰς Τρώας ἐπε-
 465 λείψομαι, ὃν ἂν καταλάβω." ἔτι εἰπὼν τὸν Ἀρόσπ
 ἔτρωσε κατὰ μέσον τὸν αἰχμῆα τῷ δόρατι. ἔπεισε δὲ ὑ-
 470 ποδῶν τῶν ποδῶν αὐτοῦ. ὁ δὲ τῶν μὲν ἀφῆκεν, τὸν δὲ
 Ἀχιλλεύς τὸν τῷ Φιλήτορος νῖον ἀνδρείον ὄντα καὶ μέγιστον
 κατὰ τὸ γόνυ τῷ δόρατι τυχῶν ἐπέχε. καὶ ταῦτον μὲν μετὰ
 475 ταῦτα τιρώσκειν τῷ μεγάλῳ ξίφει ἀφῆκε τὴν ψυχὴν.
 480 ἔτι δὲ τὸν Λαόγονον καὶ τὸν Λαόδαον τὸς νῖος τῷ Βί-
 485 αντος ἀμφοτέρους ἐπιδραμῶν ἐκ τῶν ἵππων ὡσεὶ χαμαὶ
 ἔτρωσε μὲν τῷ δόρατι τρώσας, τὸν δὲ ἐκ τῷ σπένγῃς ξίφει
 490 κρῖσας. Τρώα δὲ τὸν Ἀλέξορος νῖον — ὁ μὲν κατέναντι
 495 τῶν γονάτων αὐτοῦ ἦλθεν, εἰ πως αὐτὸ φείσοιτο λαβὼν καὶ
 500 ὄντα καταλίποι "καὶ ὁ φορέσας τὴν ἥλικαν οἰκτείρας, ὁ
 505 ἀνδρείος. ὅς ἐκ γένωσκε δὲ τῶτο οὐ καὶ περὶ θείῃς ἐκείλιν.
 510 ὁ προσήνης τῇ ψυχῇ ἀνὴρ ἐπῆρχεν ἐδὲ πρῶτος τὸ φρό-

νυμα, ἀλλὰ λίαν μεμηνώς. ὁ μὲν ἤπειτο ταῖς χερσὶ τῶν
 γονάτων θάλλον ἐξελκεῖν. ἔτι δὲ ξίφει κατὰ τὴν ἥπατος
 430 ἔτρωσε. ἔξέπεισε δὲ αὐτὸ τὸ ἥπαρ, μέλαν δὲ αἷμα ἐξ αὐτοῦ
 τὸν κόλπον ἐπλήρωσε. τῶτον δὲ κατ' ὀφθαλμοὺς σκοτίας
 ἐκάλυψε τῆς ψυχῆς σερῶμενον. ἔτι δὲ τὸν Μάχιον πα-
 435 ραυτὸς ἔτρωσε δόρατι κατὰ τὸ σπῆν. ἐπὶ δὲ κατὰ τὴν ἔσπε-
 440 ὅπως ἐπῆρασαν ἡ σιδηρὰ ἐπιδορατὶς. ἔτι δὲ τῷ Ἀχιλλεύ-
 445 ῳ νῖον ἔχεκλον "κατὰ μέσην τὴν κεφαλὴν ξίφει κόπ-
 450 τιντι ἔτιμε, πᾶν δὲ τὸ ξίφος ἐβαπτίσθη τῷ αἵματι. τῶτον
 455 κατ' ὀφθαλμοὺς ἔλαβε σκοτινὸς θάνατος καὶ ἡ ἀποραϊκτὸς
 εἰσαρμένῃ. μετὰ ταῦτα δὲ τὸν Ἀευκαλίωνα, ὅς περ τε συνέ-
 460 χεσιν οἱ τένοντες τῷ ἀγκῶνος, ἐνταῦθα τῶν διὰ τῆς φρί-
 465 κης χερσὶς ἔπειρεν "τῇ σιδηρῇ ἐπιδορατὶδι. ὁ δὲ τὴν χεῖρα
 αὐτὴν βαρυνθεὶς ἔκειτο, πρὸ ὀφθαλμῶν ἰδὼν τὸν θάνατον.
 470 ἔτι δὲ ξίφει τὸν ἀχένηα τήρας πόρῳ τὴν κεφαλὴν σὺν τῇ
 475 περικεφαλῇ ἔρριπεν. ὁ δὲ μυελὸς ἐκ τῶν σπονδύλων
 480 ἐξέπῃρσεν. ἔτι δὲ ἐν τῇ γῇ ἔκειτο ἀπλωθεὶς. ἔτι δὲ
 485 ἀπὸ τῆς πορευθῆναι πρὸς τὸν ἄφρον τῷ Πάριον νῖον "τὸν
 490 ἔρριπον, ὅς περ ἐκ τῆς Θορέκης τῆς μεγαλοβόλης παρῆγεντο.
 495 τῶτον ἔτρωσε κατὰ τὸ μέσον τῷ δόρατι ἐπῆρξεν δὲ ἐν τῇ
 500 γαστρὶ ὁ σιδηρὸς. ἔπεισε δὲ ἐκ τῶν ἁρμάτων. ἔτι δὲ Ἀργε-
 505 θον τὸν ὑπὸ σπινθῆρ εἰς τῆς ἵππων σπέρματα κατὰ
 510 τὸ μετῴρενον τῷ δόρατι ἔτρωσε καὶ κατήρκεν ἀπὸ
 515 τῶν ἁρμάτων. ἐταρῆχθησαν δὲ αὐτῷ οἱ ἵπποι. "ὡς δὲ ἐλ-
 520 μεταίς βαθεῖαν ὕλην τὸ θεῖον πῦρ ἐπ' ὄρεος ἔρηξεν, ἡ
 525 πολλὴ δὲ καὶ ἐν ὕλῃ, πανταχῇ τε συσφύων ὁ ἄνεμος τὴν
 530 φλόγα εἰλεῖ, ἔτι δὲ παρταχῇ ὥρμα σὺν τῷ δόρατι
 535 θεῷ ὅμοιος, ἐπιδιώκων τὸς κτενομένους. ἡ δὲ γῆ περιε-
 540 ῥέειτο αἵματι. "ὥσπερ δὲ ὅτε τις ἑλβεῖ βόας ἀρῆενος πλα-
 545 τυμειώσας ἀλοῦν κρητὴν λευκὴν ἐν ἁλῶνι εὐκατασκευάσας
 550 ταχέως λιπὰ ἐγείροντο ὑπὸ τοῖς ποσὶ τῶν βοῶν τῶν με-
 555 γάλως μυκωμένων. ἔτι δὲ ὑπὸ τῷ μεγυλοπύχῳ Ἀχιλλεύς
 560 οἱ μονώνυχες ἵπποι ἐπάτην ὅμῃ τὸς τε νεκροὺς καὶ τὸς ἀσπί-
 565 στας. τῷ δὲ αἵματι ὁ ἄξων "κάτωθεν ἔλας ἐμολύντο καὶ
 570 αἱ περιφύρειν τῷ ἁρματος, ὅς δὲ ἐπὶ τῶν ἵππων ὄν-
 575 τῶν αἱ φανίδες ἵππων καὶ ἀπὸ τῶν τροχῶν. ἔτι δὲ προ-
 580 ἔθρυστο, δόξαν λαβεῖν, ὁ Ἀχιλλεύς, τῷ δὲ λυθρῷ ἐμω-
 585 λύντο τὰς ἀηττήτους χεῖρας.

Φ. ΜΑΧΗ ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΙΟΣ.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ 1. ὅτι μέγας Αἰακίδης παρ' ἡϊόνας ποταμοῦ.

2. Τῶν Τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη, τὸς μὲν εἰς τὴν πόλιν τὸς δὲ εἰς τὸν Σαΐμανδρον Ἀχιλλεύς διώκει, καὶ δεκάδ' ἡ-
 νεάντας ὥρῃ εἰς ποιεὴν Παιρόκλιν, τὸν δὲ Πριάμν νῖον Ἀνκίονα καὶ Ἀστροπαῖον ἀναίρει. ἔπειτα τὸ ποταμὸν πλημμύ-
 ραντος κινδυνεύοντα αὐτὸν σῶει Ἡφαιστός, ἐμνήσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ πῆδον, μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς
 ἀλλήλους. Ἀχιλλεύς δὲ Ἀπόλλων ἄρχει Ἀργείοι μοιωθεῖς, καὶ φύγων ἔσπαται, ὥς οἱ Τρῶες διασώζονται εἰς τὴν πόλιν.

Ἀλλ' ἡνίκα δὴ εἰς τὸν πόρον ἀφικόντο τὰ καλὰ θεύ-
 100 ματα ἔχοντος ποταμῷ ἔλθοντα τῷ βενματώδους, ὃν ὁ ἀθά-
 105 ναιος ἐγέννησε Ζεὺς, ἐκεῖ διαχωρίσας αὐτοὺς εἰς δύο τὰς
 110 μὲν εἰς τὸ πῆδον ἔδωκεν πρὸς τὴν πόλιν, ὅσπερ οἱ λοι-
 115 ποὶ ἐκπληττόμενοι ἔφειγον "ἐν τῇ προτέρῃ ἡμέρᾳ, ὅπότε
 120 ὡρῆτο ὁ λαμπρὸς Ἐκτωρ. ἐκεῖ δὲ ἔτι ἀνδρῶν ἔφειγον

πεφοβημένοι ἀορασίαν δὲ ἡ Ἥρα ἡ σεβασμὴ ἐξέτεινε
 100 ὑμνοῦσθ' ἐστίν. οἱ δὲ ἡμίσεις εἰς τὸν ποτα-
 105 μὸν εἰλόντο τὸν βαθεῖον καὶ ἀργυροδύην, ἐνέπουν
 110 ἰοδὲ ἐν τῇ μεγάλῃ βοῇ, ἥκει δὲ τὰ βαθεῖα φείθον, "τὰ δὲ
 115 τῶν ποταμῶν χεῖλη μέγας περιέχεν. ἔτι δὲ μετὰ θο-
 120 ρεῖς ἐνήχοντο ἐνταῦθα κακίαι συσφύμενοι κατὰ συσφύ-

φάς. ὥσπερ δὲ ὅτε ὑπὸ δορυφῆς πυρός ἀκρόδεις εἰς αἶρα αἰ-
 ρονθ' φεύγειν εἰς τὸν ποταμόν, τὸ δὲ πολὺ πῦρ φλέγει δι-
 15 γεροθὲν ἐξαίφνης· αὐταὶ δὲ καταδύνονθ' εἰς τὸ ὕδωρ· "ἔτως
 ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεύῳ τῷ βαθυρόδῳ Ξάνθᾳ ἐπληρόθη ὁ ῥῶς
 ἡχῶν ἐπιμεμιγμένους τῶν τε ἵππων καὶ τῶν ἀνδρῶν. ἔτος
 δὲ ὁ εὐγενὴς τὸ μὲν δόρυ κατέλιπεν αὐτῷ περὶ τὸ χεῖρ
 ὑπὸ μυριακῶν περιεχόμενον, ἔτος δὲ εἰσπηδήσας θεῶν ὅμοιος
 20 ῥαϊφός μύον κατέχευεν, κακοποιὰ δὲ ἔργα ἐβάλετο, "ἔντετι
 δὲ συνεχῶς ἐπιπροφόμενος· τέτων δὲ ὁ γενναῖος ἀρεπῆς
 ἐγένετο τῷ ἕρπει φρονεομένῳ, ἐρυθρὸν δὲ ἐγένετο τὸ ὕδωρ
 ὑπὸ τῷ αἵματι. ὥσπερ δὲ ὑπὸ μεγάλας δειφῆος ἰχθύες
 ἕτεροι φεύγοντες πληροῦσαι τῆς ἔνδον τόπῃς τῷ εὐομήτου
 λιμένος φοβέμενοι σφαδῶδες καὶ κατακρούειν ὃν ἂν λάβῃ
 25 "ἔτως οἱ Τρώες κατὰ τῷ ποταμῷ τῷ ῥαϊφῷ τὰ ῥήϊθρα ἐκρῶ-
 πτοιοτο ὑπὸ τὰς ὄχθας. ἔτος δὲ ἐπειδὴ ἐκοπίσας φρονέων,
 ζῶντας ἐκ τῷ ποταμῷ δώδεκα ἐπέλεξατο νέας εἰς πορὴν ἀντὶ
 Πατρόκλου τῷ υἱῷ Μενετιά τῷ ἀποθανόντος. τέττας δὲ ἐξ-
 30 οργαγεν ἔξω προβαίνοντας καθάπερ ἑλάφῳν γενήματα, "ἔδρασε
 δὲ ἀπὸ τῶν χεῖρας αὐτῶν εὖ κεκοσμημένοις λώροις, ὅς
 αὐτοὶ ἐφόρουν ἐπὶ τοῖς εὐκλώσεσι χιτῶσιν· ἔδωκε δὲ ταῖς
 ἐκείροις κατέγειν ἐπὶ τὰς βαθείας ναῖς. ἔτος δὲ πάλιν
 ἐρωήρησεν ἀποκτείνειν ἠρωθυμέμενος. ἐκεῖ τῷ εὐφ τοῦ
 35 Πριάμου τῷ υἱῷ Λαοδόκῳ συνήντησεν "ἐκ τῷ ποταμῷ φεύ-
 γοντι, τῷ Ἀνκάδῳ, ὃν δὴ αὐτὸς ποτε ἔφερε λαβὼν ἐκ τῆς
 πατρικῆς γῆς μὴ βελόμενον, διὰ νυκτὸς προελθόν. ἔτος
 δὲ συκῆς ἀγρίας ὄξαι σιδήρῳ ἔκοπτε χέρας κλάδας, ἅπας
 τῷ ἄρματος περιφέρειαι εἰεν. τέττω δὲ ἀννηπονήτον κακὸν
 40 ἦλθεν ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς. "καὶ τότε μὲν αὐτὸν εἰς τὴν
 Αἴημον τὴν ἐντίστον περάσας ἐπώλησεν ἐν ταῖς ναυσὶ
 ἡρώων· ὁ δὲ υἱὸς τῷ Ἰάσονος τὴν τιμὴν ἔδωκεν. ἐκείθεν
 δὲ φίλος αὐτὸν ἐλυτρώσατο, πολλὰ δὲ παρέχεν, ἀπὸ Ἰμβροῦ
 τῆσσι Πείσιον· ἐπεμψε δὲ εἰς τὴν ἔνδοξον Ἀρισβην. ἐκεῖ
 45 ὅν διαφυγὼν εἰς τὸν πατριῶν ἀφίκετο οἶκον. "ἔνδεκα δὲ
 ἡμέρας εἰσφραίνετο κατὰ τὴν ψυχὴν μετὰ τῶν ἑαυτῷ φί-
 λων, παρυγνόμενος ἐκ Αἴημον· τῇ δωδεκάτῃ δὲ αὐτὸν
 πάλιν ἐν ταῖς χερσὶ τῷ Ἀχιλλεύῳ ὁ θεὸς ἐνέβαλεν, ὅς τις
 αὐτὸν ἐμελλεν παραπύρρειν εἰς Αἶδα καὶ μὴ θέλοντα πο-
 50 ρεύεσθαι. ὥς ἔν ἐδιδάσατο αὐτὸν ὁ ταχέως ἔνδοξος Ἀχιλ-
 λεύς "ὅπλον καὶ χωρὶς παρικραλίας καὶ ἀσπίδος· ἔδδ' ὁδὸν
 εἶχεν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν πάντα ἀπέδρετο ἐν τῇ γῇ, κατεπόμε
 δὲ αὐτὸν ὁ ἰδρώς φεύγοντα ἐκ τῷ ποταμῷ, ὁ κόπος δὲ
 αὐτῷ τὰ γόνατα ἐδάμασε· σινύξας δὲ εἶπε πρὸς τὴν ἑαυτῷ
 ἀνδρείαν ψυχὴν "φεῦ φεῦ, ὅντως μέγα· θεῖμα τίτω τοῖς
 55 ὀφθαλμοῖς ὄρω. "ὅντως δὴ οἱ Τρώες οἱ μεγαλόφρονες ἥσαν
 ἐφόνευσαν πάλιν ἀνὰ σπονδὴν ἀπὸ τῷ ῥαϊφῷ Αἶδα, ὅπου
 δὴ καὶ ἔτος παρυγνέτο φρυγὼν τὴν ἀνελὴν ἡμέραν, εἰς τὴν
 ἄγαν θανάμασιν Αἴημον πεπρημένους· ἀκ ἐκάλυσε δὲ αὐ-
 60 τὸν ἡ λευκὴ θάλασσα· ἦτις πολλὰς ἕκοντας κωλύει. "ἀλλὰ
 ἤρθε δὴ καὶ τῆς ἐπιδοραλίδος τῷ ἡμετέρῳ δόρατος πευραθῆ-
 σεν, ὅπως γινώ κατὰ διάνοιαν μένω ἐν περὶ δὴ ὁμοίως
 κάκισθαι ἔλθῃ ἢ κωλύσῃ αὐτὸν ἢ τὴν ζώην φύσσει γῇ, ἦτις

καὶ τὸν ἰχθυὸν κατέχει." ἔτω διανοεῖτο μένων· ἔτος δὲ
 65 γνὸς ἦλθεν ἐκπληγμένος, "τῶν γονάτων ἑαυτῷ προ-
 μέμενος· περισσῶς δὲ ἠθέλησε κατὰ ψυχὴν ἀποφγεῖν τὴν
 τε κακὸν θάνατον καὶ τὴν σκοτεινὴν ἀμαρμένην. ἔτος μὲν
 τὸ μακρὸν δόρυ ἀνέτεινεν ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς τῷ
 προθυμέμενος· ἔτος δὲ ὑπεισῆλθε καὶ ἐπελάβετο τῶν γονά-
 των πεσόν· τὸ δὲ ἔγχος ὑπὲρ τῷ τῷ αὐτῷ περὶ τὸν
 70 τῇ γῇ "ἐνέπαυε, προθυμέμενος κορυθῆναι τῷ σώματι
 τῷ ἀνθρωπίνῳ. ἔτος δὲ τῇ ἐτέρῃ χεὶρὶ λαβόμενος ἐκείνου
 τῶν γονάτων, τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἐκράτει τὸ δόρυ τὸ ἡκοντὶ
 καὶ ἐ συνεχῶς, καὶ δὴ παρακαλῶν αὐτὸν λόγους ταχέως
 περ. "ἐκεῖνός σε ὦ Ἀχιλλεῦ· σὺ δὲ με αἰδέσθῃ καὶ ἄλ-
 75 σον· ἀντὶ καὶ ἔκτε σὺ εἰμι ὃ εὐγενέστατε υἱὸς ἄλλου πο-
 σοῖ καὶ πρῶτῳ ἐγευσάμην τῷ τῆς γῆς καρπῷ τῇ ἡμέρᾳ
 με θεῶδες ἐν τῷ ἐκκατασκευαστῶ κηπῷ, καὶ ἐπέρασας
 πόρρωθεν ἔγων τοῦ τε πατρὸς καὶ τῶν φίλων εἰς τὴν ἡ-
 80 σμασὴν Αἴημον· ἐκατὸν δὲ βοῶν τιμὴν σοὶ ἔδωκεν. "ἐν δὲ
 ἐλυτρώσασθαι πολλῶν πλείονα παρέχων ἡμέρα δὲ μοι ἔσται
 αὐτῇ δωδεκάτῃ ἐξ ὅτις εἰς τὴν Ἰλίον ἦλθον πολλὰ τιμὰ
 85 ρηθεῖς. νῦν δὲ με ἐν ταῖς σαῖς χερσὶν ἔθηκεν ἡ ἄλκιρος
 εἰμαρμένη. τοιαῦτα καὶ μουσέσθῃ ὑπὸ τῷ Αἰῶς, ὅς τις μὲν
 90 πάλιν ἔδωκεν. ὀλιγοχρόνιον δὲ με ἡ μήτηρ "ἔγινοντο
 Λαοδόκῃ ἡ θυγάτηρ τῷ πρεσβέτῃ Αἰλῆ, ὅς τις ἐν τῷ
 Αἰελέσῃ τοῖς φιλοπολέμοις βασιλεύει, Πηδῶσον τὴν ἡ-
 λὴν οἰκῶν ὑπὸ τῷ Σατυρόνῃ ποταμῷ Τροίας. τῷ
 θυγάτηρ συνώκει Προδάμῳ, πλείους δὲ καὶ ἄλλας. ἐκ ταῦτος
 95 δὲ δύο ἐγεννήθημεν, σὺ δ' ἀμφοτέρους ἀποκεφαλίσθαι
 τοῦτον μὲν ἐν πρώτοις ἐν τοῖς πεζοῖς ἀπέκτεινας, νῦν
 100 ἰσθῆτον Πολύδωρον, ἐπεὶ ἔνυχες τῷ ὄξαι δόρατι· νῦν δὲ
 δὴ ἐνταῦθα ἐμοὶ κακὸν ἔσθῃ καὶ καὶ ὅλοιαι τὰς σὰς γῆρας
 διαφυγῆναι, ἐπειδὴ ὁ θεὸς ἐγγὺς ἦν γενεῇ. ἔτερον σοὶ
 105 γὰρ δὲ ἐν ταῖς σαῖς διανοίαις βαλεῖ "μηδάρως μὲν αὐτῷ
 τινε, ἐπειδὴ καὶ αὐτὰδελεφός εἰμι "ἔκτορος, ὅς τις σοὶ
 ἐκείνου ἐφόνευσαν τὸν προσηνὴ καὶ ἀνδρείον." ἔτω δὴ
 αὐτὸν ὁ τῷ Προδάμῳ ἔλεγε λαμπρὸς υἱός, παρακαλῶν λόγους
 110 σκληρὰν δὲ φωνὴν ἤρασεν. "ὦ ἀνότη, μηδάρως μοι λόγους
 106 περὶ γέλλῃς μηδὲ λέγε. "πρὸ τῷ μὲν καὶ τὸν Πατρόκλον πλε-
 ρῶσαι τὴν ἀποκαμένην ἡμέραν, τόσσα τί μοι φεῖδαι
 115 διανοίαις προσφίλεις ἦν τῶν Τρώων. πολλὰς ζῶντας
 βον καὶ ἐπώλησα. νῦν δὲ καὶ ἔστιν ὅς τις τὸν θάνατον
 γοι, ὃν ἂν ὁ θεὸς ἐμπροσθεν τῆς Ἰλίας ἐν ταῖς ἐμοῖς
 120 ὀσβάλῃ, "καὶ πάντων τῶν Τρώων, περισσώτερον δὲ τῶν
 ἡμῶν παίδων. ἀλλ' ὦ φίλε ἀπόθανε καὶ σὺ· τί δὴ ποτε
 125 θορήνεις; ἀπέθανε καὶ ὁ Πατρόκλος, ὅς τις σε πολλῶν
 τῶν. ἔχ' ὄρας ὁπίσθας ἐγὼ καλὸς τε καὶ μέγιστος· πατὴρ
 130 οἱ μὲν ἀνδρείος, θεὸς δὲ με μήτηρ ἐγέννησεν, ἀλλ' ἐκείνῳ
 καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ ἀπαρατήτος εἰμαρμένη, γενήσεται
 135 πρῶτ' ἢ δειλῆς ἢ ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ, ὅποτε τις ἐξ ἡμῶν
 ψυχὴν ἀφείλῃ τῷ σιδήρῳ ἢ δόρατι ἐπιτεχνῶν ἢ αὐτῷ
 140 τῷ βίβῃ." ἔτως εἶπεν αὐτῷ δὲ παρελθὼν τὰ γόνατα
 145 ἠφείλῃ ψυχῇ. "τὸ μὲν δὲ δόρυ ἀπέκτεινεν, ἔτος δὲ ἔσται

ζετο τὰς χεῖρας ἀπλώσας ἀμφοτέρωθεν· ὁ δὲ Ἀχιλλεύς ἐλ-
 κνύσας τὸ δὲ ξίφος ἔκρουσε κατὰ τὴν ζυῖξιν παρὰ τὸν
 τράχηλον. ὅλον δὲ αὐτοῦ ἵνδον ἐσπῆλθε τὸ ἀμφοτέρωθεν
 ἠκουγμένον ξίφος· ἕτος δὲ ἐπὶ πρόσωπον ἐν τῇ γῇ ἔκειτο
 ἀπλωθεὶς, τὸ δὲ μέλαν αἷμα ἐξέβρεεν, ἔβρεχε δὲ τὴν γῆν.
 120 τῶν δὲ ὁ Ἀχιλλεύς εἰς τὸν ποταμὸν τὸ ποδὸς λαβὼν
 ἀφῆκε φέρεσθαι, καὶ ἐπ' αὐτῷ καυχώμενος λόγους ταχὺς εἶ-
 πεν. "αὐτῷτι νῦν κέεο ἐν τοῖς ἰχθύσιν, οἵτινες σου τοῦ
 τροφύματος τὸ αἷμα ἀπολεῖξουσιν ἀφρόντιστοι. ἔδαμῶς σε ἡ
 μήτηρ ἐν τῇ κοίτῃ θείσα θορήσσω, ἀλλὰ ὁ Σκάμανδρος
 135 ἀπαγέγῃ ὁ ρευματώδης ἔνδον τῆς θαλάσσης εἰς τὸν πλε-
 τὴν κάλπον. πηδῶν τις κατὰ κῆμα ὑπὸ τὴν μέλαιναν φοῖβα
 κατελεύσετο ὁ ἰχθύς, ὅστις ἂν φάγῃ τὴν Ἀνκίονος τὸ λευ-
 κὸν λίπος. φθείρεσθε, ἕως ἂν τὴν πόλιν καταλάβωμεν τῆς
 ὑψηλῆς Ἰλίου, ὅμεις μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δὲ ὄπισθεν διὰ
 140 σκοπῶν. "ἔδαμῶς δὲ ὑμῖν ὁ ποταμὸς ὁ καλὸς ρεύματα
 ἔχων καὶ λαμπρὰς πυρροφὰς ἀρκέσει, ἥ τινι δὴ ἐπὶ πολλὴν
 χρόνον πολλὰς ἐθύετε ταύρας, ζῶντας δὲ ἐν τοῖς ρέμασιν
 ἐκτίθετε μοιῶνυχας ἵππους, ἀλλὰ καὶ ἔτιω φθείρεσθε κακὸν
 155 θῦματον, ἕως ἂν πάντες τιμωρήσθετε ὑπὲρ τῶ φόνος Πα-
 τρώεω καὶ τῶ ὀλέθρου τῶν Ἑλλήνων, "ὅς ἐπὶ ταῖς ταχέαις
 ναυσὶν ἐφρονέετε χωρὶς ἐμῆς." ἔτιω δὴ αἶψαν ὁ δὲ ποταμὸς
 μῦλλον ὠργίθη ἐκ ψυχῆς. διενόητο δὲ κατὰ ψυχὴν ὅπως
 κωλύσῃ τὸ φόνος τὸν ἔνδοξον Ἀχιλλεῖα, τοῖς δὲ Τρωσὶ τὸν
 160 ὀλέθρον ἀποσρέψῃ. τέως δὲ ὁ τῷ Πηλεΐδῳ νῖδος κατέχων
 τοῦ μακροπόρευτον δόρυ "τῷ Ἀετοπαίῳ ἐπαθήδρην ἀποκ-
 τεῖναι προθυμύμενος, τῷ νῦν Πηλεϊγόνοσ. τῶν δὲ Ἀχίδος
 ὁ πλατὺ ρῆθρα ἔχων καὶ ἡ Περβόιοι ἐγέννησε τῶν Ἀκ-
 165 σιμενῶν θυγατρῶν ἡ πρώτη ταύτη ῥ' ἐμῖγῃ ὁ βαθύδρους
 ποταμῶς. τάτω δὲ ὁ Ἀχιλλεύς ἐπέδραμιν. ἕτος δὲ ἀντι-
 170 πρόσωπον ἐκ τῷ ποταμῷ ἐξάθη, κατέχων δύο δόρυα
 δέναντι δὲ αὐτῷ ταῖς διανοαῖς ἐνέβαλεν ὁ Ξάνθος, ἐπεὶ
 ὠργίζετο ὑπὲρ τῶν ἐν πολέμῳ ἀναισθημένων νέων, ὅς ὁ
 Ἀχιλλεύς διέφθειρε κατὰ τὸ ρῆγμα καὶ ἔκ ἤλει. εἶτοι δὲ
 180 ὅτε ἔγγυς ἐγένοντο ἀλλήλοισ ἐκόντες, πρὸς τῶν προτε-
 190 ρορος εἶπεν ὁ ταχὺς καὶ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς "τίς καὶ ἐκ ποίων
 ἀνδρῶν ὑπάρχεις, ὅτε ἐνδύμασας ἐξ ἐναντίας με σῆναι;
 οἱ τῶν δυσυχῶν δὲ παῖδες τῇ ἐμῇ δυνάμει ἀπαντῶσιν."
 πρὸς τῶν δὲ ὁ τῷ Πηλεϊγόνοσ εἶπε λαμπρὸς νῖδος "ὦ με-
 205 γάλωμνε Ἀχιλλεῦ, τί δὴ ποτε τὴν γενεάν ἐρωτῆς; ἐκ
 215 τῆς εὐγενῆς Παιονίης εἰμι πόρρωθεν ὑπαρχάσσης, "Παιόνων
 ἀνδρῶν ἐρατηγῶν μακροδοράτων" αὐτῇ δὲ μοι νῦν ἡμέρα
 ἐνδεκάτῃ ἐστὶν ὅτε εἰς τὴν Ἰλίον ἤλθον. ἐμοὶ δὲ ἡ γενεὰ
 220 ἔξ Ἀχίδῃ τῷ πλατὺι ρέματι ἔχοντος ποταμῷ, ὅστις ἐγέννηται
 Πηλεϊγόνα τὸν ἔνδοξον τῷ δόρυτι. τῶν δὲ φασιν ἐμὲ
 230 γενῆσαι, νῦν δὲ μαχησάμεθα ὦ ἔνδοξο Ἀχιλλεῦ." ἔως
 240 εἶπε καυχώμενος· ὁ δὲ ἔνδοξος ἀντίειπεν Ἀχιλλεύς τὸ
 ἀπὸ Πηλίας ὄρους δόρυ. ὁ δὲ ὀμῶς ἀμφοτέρω ἀφῆκε τὰ δό-
 250 ρατα ὁ ἀνδρείος Ἀετοπαῖος, ἐπεὶ ἀμφοτεροδέξιος ἦν. καὶ
 260 τῷ μὲν ἐνὶ δόρυτι τὴν ἀσπίδα ἔτρωσεν· ἔδαμῶς δὲ δὲ ὀλε-
 270 θῆκε τὴν ἀσπίδα· ὁ ῥ' ἡνιόχος ἐκώλυσε τὸ τῷ θεοῦ

δόρυ. τῷ δὲ ἔτερω τὸν πῆχυν αὐτοῦ τῆς χειρὸς ἐπιξέκω-
 280 ῖσε τῆς δεξιᾶς· ἐρύθη δὲ μέλαν αἷμα, καὶ ἐπερῶν αὐτῷ
 δαλδῶν ἐν τῇ γῇ ἐνεπύγη προθυμύμενον σώματος κορε-
 290 θῆναι. δεύτερον δὲ δὴ ὁ Ἀχιλλεύς δόρυ τὸ ἐπ' ἐδδείας
 300 ῥοφόμενον ἐπὶ τῷ Ἀετοπαίῳ ἐπαρῆεν ἀποκτεῖναι προ-
 310 θυμύμενος. καὶ τότε μὲν δὴ ἀπέτευχε, τὴν ὑψηλὴν δὲ ὄχ-
 320 θην ἕτος ἔβαλεν, ἕως τῷ μέσῳ δὲ πεπηγὸς ἔσχεσε κατὰ τῆς
 330 ὄχθης τὸ μέλινον δόρυ. ὁ δὲ Ἀχιλλεύς ξίφος δὲ ἰκνύσας
 340 ἀπὸ τῷ μηρῷ ἐπαθήδρην αὐτῷ προθυμύμενος. ἕτος δὲ
 350 τὸ δόρυ τῷ Ἀχιλλεῖ "ἐκ ἐδύνατο ἐκ τῷ κορυμνῷ ἰκνύσαι
 360 τῇ δυνατῇ χειρὶ. ἐκ τρίτῃ μὲν αὐτῷ ἔσχεσεν ἔλκεν προθυ-
 370 μύμενος, ἐκ τρίτῃ δὲ εἴσε βίβα. τὸ δὲ τέταρτον ἤθιλε
 380 κατὰ ψυχὴν κλάσαι επικαμψας τὸ δόρυ τὸ ἀπὸ μέλλας
 390 τῷ Ἀχιλλεῖ· ἀλλ' αὐτῷ πρότερον ὁ Ἀχιλλεύς ἐγγὺς τῷ
 400 ὀφθαλμῷ τὴν ψυχὴν ἀφῆρται. "κατὰ τὴν γαστέρα αὐτὸν ἔτρωσε
 410 παρὰ τὸν ὀμφαλόν· πάντα δὲ ἐξέρχθη χαμαὶ τὰ ἔντερα
 420 αὐτοῦ· τίς δὲ τὸς ὀφθαλμοὺς αὐτῷ σκότος ἐκάλυπεν ἐκπνέ-
 430 οντα. ὁ δὲ Ἀχιλλεύς ἐν τοῖς σῆθεσιν ὀρμήσας τὰ τε ὄπλα
 440 ἐκάλυψε καὶ καυχώμενος λόγον εἶπεν. "ἔτιω κέεο. ἀδύνα-
 450 τόν σοι τῷ μεγαλοδυνάμει Διὸς "τοῖς παῖσι φιλονεικεῖν
 460 καίπερ ἐκ τῷ ποταμῷ γεννηθέντι. εἴπας σὺ μὲν ἀπὸ πο-
 470 ταμῷ τὸ γένος ἔχων μεγάλως ῥέοντος· ἐγὼ δὲ τὴν γενεάν
 480 τῷ μεγάλῳ Διὸς καυχώμαι ἔχειν, ἐγέννησε δὲ με ἀνὴρ πολ-
 490 λῶν βασιλεύων Μυρμιδόνων, Πηλεΐδῳ ὁ Ἀνακὸς παῖς· ὁ
 500 Ἀνακὸς δὲ ἐκ τῷ Διὸς ἦν. "διὸ βέλτερον μὲν ὁ Ζεὺς ποτα-
 510 μῶν τῶν εἰς θάλασσαν ῥέοντων, βέλτερον δὲ ἢ τῷ Διὸς
 520 γινῶν τῷ ποταμῷ ὑπάρχει. καὶ ῥ' παρὰ σοὶ ποταμῶς ἐστὶν
 530 ὁ μέγας, εἰάν σοι δύνῃ βροθῆν. ἀλλ' ἐγὼ ὑπάρχει δυνά-
 540 τόν τῷ νῦν Κρόνῳ μάχεται Διὶ. τάτω ἔτι ὁ μέλλων τῶν
 550 βλοπιῶν Ἀχελεῖος ἔξοπισται, "ἔτι τῷ βαθυδρόσῳ ἡ μεγάλη
 560 δύναις Ὀκεανῷ, ἐξ ἧς πάντες οἱ ποταμοὶ καὶ πᾶσα ἡ θά-
 570 λασσα καὶ κρῖναι πᾶσαι καὶ φρέατα τὰ βαθύα ῥέουσιν· ἀλλὰ
 580 καὶ ἕτος δέδοικε τῷ μεγάλῳ Διὸς τὸν κεραυνὸν καὶ τὴν φο-
 590 βερᾶν βροντὴν, ὅτε ἀπὸ τῷ ἑρᾶν κινῆσθαι." ἔφη δὲ, καὶ
 600 ἐκ τῆς ὄχθης ἔλκεναι τὸ σιδηρὸν δόρυ, τῶν δὲ κατέλι-
 610 πεν, ἐπεὶ τὴν προσφιλῆ ψυχὴν ἀφίκετο, κείμενον ἐν τῇ
 620 ψάμμῳ, ἔβρεχε δὲ αὐτὸν τὸ μέλαν ἰδῶρ. τῶν δὲ αἱ τε
 630 ἐγγέλεις καὶ οἱ ἰχθύες διενέμοντο, τὰ λίπος καταβόλοντες καὶ
 640 τὸ ἐπινηφίδιον διασπῶντες. ἕτος δὲ ἀπῆλθε πορευθῆναι
 650 πρὸς τὰς ἰσχυρὰς Παλόνας, οἵτινες ἔτι παρὰ τὸν ποταμὸν
 660 ἐκρόπτοντο τὸν δῖνος ἔχοντα, ὅς ἐδιδάσαντο τὸν κράτιστον
 670 ἐν τῇ ἰσχυρῇ μάχῃ ὑπὸ τῶν χειρῶν τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ τῷ
 680 ἔριπῳ ἰσχυρῶς ἀποκτανθέντα. ἐνθα ἀνῆκε τὸν τε Θρασυ-
 690 λοχὸν καὶ τὸν Μύδωνα καὶ τὸν Ἀεὺπτεον "τόν τε Πηνέσων
 700 καὶ τὸν Θράσιον καὶ τὸν Αἰνίον καὶ τὸν Ὀφειέτην. καὶ δὴ ἂν
 710 ἔτι πλείονας ἀπέκτεινε Παλόνες ὁ ταχὺς Ἀχιλλεύς, εἰ μὴ
 720 ὀργισθεὶς ἰφθίμῃατο ὁ βαθείας σπυροφὰς ἔχων ποταμῶς
 730 ἄνδρῳ ὁμοιωθεὶς· ἐκ τῆς βαθείας δὲ ἐγβλήετο σπυροφῆς.
 740 "ὦ Ἀχιλλεῦ, περισσῶς μὲν ἰχθύες, περισσῶς δὲ ἀπρεπῆ
 750 ἔτιω ἀνδρῶν· αἱ γὰρ σοὶ βοηθήσιν αὐτοὶ οἱ
 760 θεοὶ, ἐπειδὴ καὶ ἔδωκε σοὶ τὸς Τρώας ὁ Ζεὺς ἀντίως ἀπο-

λαν κάτωθεν τῆς λίμνης κείται ὑπὸ τῷ πηλῷ κεκαλυμμένα. αἶπεν. "ὦ Ἥρα, τί δὴ ποτε ὁ σὸς υἱὸς τὸν ἑμὸν ῥοῦν
 αὐτὸν δὲ τῶτον κατακαλύψω ψάμμι, ἱκανὸν φρογυτὸν λι-570 οὐδέποτε βλάπτειν "ἐκ τῶν λοιπῶν; ἑδαιμῶς μέντοι ἐγὼ
 220 ἄδος περιχέας "πλείστον. ἑδαιμῶς δὲ τὰ ὅσα αὐτῷ γνώ-
 σον" οἱ "Ἕλληνες ἀναλέξαι" τοσαύτην αὐτῷ ἴδον ὑπεράνω-
 θεν καλύψω. αὐτόθι αὐτῷ καὶ τάφος κατασκευαθήσεται. ἑ-
 δαιμῶς δὲ αὐτῷ χρεῖα γενήσεται χρωστοῦ τάφου, ὅτε αὐτὸν 575
 230 θάψουσιν οἱ "Ἕλληνες." ἔφη, καὶ ἐφώμυσε κατὰ Ἀχιλλέως
 240 ταρσσομένοιο, εἰς ὕψος ὀρυμνῶν, "παφλάζων τῷ τε ἀφροῦ καὶ
 τῷ αἵματι καὶ τοῖς νεκροῖς. τὸ δὲ πορφυρεὶν κῆμα τοῦ ἐκ
 250 Διὸς αὐξανόμενα ποταμῷ ἵστατο διεγυρόμενον, κατελέμβανε
 δὲ τὸν Ἀχιλλέα. ἡ δὲ Ἥρα μεγάλας ἐβόησε περισσῶς 580
 260 καὶ ῥευματιώδης ποταμός. "εὐθέως δὲ πρὸς τὸν Ἥραι-
 270 ζον ἔλεγε τὸν ἐκείνης προσφιλεῖ υἱὸν "διεγέρθητι ὦ Ἥραι-
 280 σε, τέκνον ἑμὸν, ἔξ ἑναντίας" καὶ οὐ γὰρ τὸν ῥευματιώδη Ξάν-
 290 θον ἐν τῇ μάχῃ ὕβριον ἀνταγωνιστὴν ἠγοῦμεθα. ἀλλὰ βοή- 585
 300 θησον ταχύτατα, δίδειρον δὲ φλόγα πολλήν. ἐγὼ δὲ τοῦ
 310 Ζεφύρου καὶ τῆ ταχυτάτου Νότου πορεύσομαι ἐκ τῆς θαλάσ-
 320 σης δεινὴν διεγείρῃσα καταγίγδα, ἥτις ἂν τῶν Τρώων τὰς
 330 κεφαλὰς καὶ τὰ ὕψηλα καίῃ, φλόγῳσιν κακὴν φέρῃσα. αὐθιγὸς ἐν τῷ Ὀλέμῳ, ἐγέλασε δὲ αὐτῷ ἡ φσιη ψυχὴ "τῇ
 340 δὲ παρὰ τὰς ὄχθας τῷ Ξάνθῳ τὰ δένδρα καῦσον καὶ αὐτὸν
 350 περιβάλε πυρὶ. καὶ μὴ σε παντελῶς προσήντοι λόγοις ἀπο-
 360 τρεπέτω καὶ ἀπειλῇ. "καὶ μὴ πρότερον παῦε τὴν δύναμιν,
 370 ἀλλ' ὅπουτ' ἀνὰ φθέρῃσμαι ἐγὼ βοῶσα, τότε παῦσαι τὸ
 380 πολὺ πῖρ." ὅπως εἶπεν. ὁ δὲ Ἥφαιστος παρεσκευάζετο τὰς 590
 390 τὰς νεκρὰς πλείους, οἵτινες κατ' αὐτὸν ἱκανῶς ἦσαν, οὓς
 400 ἐδεφόνευσεν ὁ Ἀχιλλεύς. "πᾶσα δὲ ἡ πεδία ἐξηράνθη, ἐπι-
 410 χρίθη δὲ τὸ λαμπρὸν ἔδωρ. ὥσπερ δὲ ὁ κατὰ καιρὸν τῆς
 420 ὀπώρας Βορέας πνέων νεοπότιζον γῆν ἀναξηράνη ταχέως 600
 430 χαίρει δὲ ἐπ' αὐτὴν ὅστις ἐξ ἔδωτος ἔχει κόπτεται." ὅπως ἐξη-
 440 ράνθη πᾶν τὸ πεδίων, τὸς δὲ δὴ νεκρὸς κατέκαιεν. ὅπως
 450 δὲ εἰς τὸν ποταμὸν ἔτρεψε τὴν πανταχῶς φαίνεσθαι φλόγα.
 460 610 ἔκαλοντό τε αἱ πετρεῖαι καὶ ἱεῖαι καὶ αἱ μυρῖκαι, ἐκαίετο δὲ
 470 ὁ λωτός καὶ τὸ θρόνον καὶ τὸ κύπειρον, ἥπερ περὶ τὰ κάλ- 620
 480 ἕστα ῥῆθρα τῷ ποταμῷ ἱκανῶς ἐφύετο. ἐταλαιπωρῶντο
 490 αἱ τε ἐγγέλους καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ τὰς ἀστροφάς, καὶ οἱ κατὰ
 500 τὰ κάλλιγα ῥῆθρα ἐκολύμβων ὧδε κάκεισε, "τῇ θέρμῃ
 510 καταπονέμενοι τῷ πολυβέλει Ἥφαιστο. ἐκαίετο δὲ ἡ δύνα- 630
 520 μιν τῷ ποταμῷ. λόγον δὲ εἶπεν καὶ προσηγόρευσεν. "ὦ Ἥφαι- 640
 530 στε, ἑδίδες σοι τῶν θεῶν δύναμις ἑναντιῶν; ἑδὲ ἐγὼ ἂν σοι
 540 ἐνταῦθα σὸν τῷ καίοντι πυρὶ πολεμοῖην. πᾶν τῆς μάχης
 550 τὸς δὲ Τρώας καὶ πάλιν ὁ ἐνδοξὸς Ἀχιλλεύς "τῆς πόλεως
 560 διώξεις. τίς μοι χρεῖα μάχης καὶ βοηθείας;" ἔφη τῷ πυρὶ
 570 φλεγόμενος, ἀνέξει δὲ τὰ κάλλιγα ῥῆθρα. ὥσπερ δὲ λέβητος 650
 580 βράζει ἔνδον συνωσόμενος πυρὶ πολλῷ, τὰ λίπη κατατῆ-
 590 κιν ἐδιρραφῆς χοῖρε, πάριονθεν ἀναπέμπον. ἔβλα δὲ ξηρὰ
 600 ἐπύκειτο. "ἔγω γὰρ τὰ καλά ῥῆθρα περιεκαίετο, ἔχει δὲ
 610 τὸ ἔδωρ. ἐκ ἐδύνάτο δὲ προπορεύεσθαι ἀλλ' ἐκαίετο κα- 660
 620 τεύοντι δὲ ἡ πνοὴ τῷ Ἥφαιστῳ βιαίως τῷ συνεῖ. ὅπως
 630 δὲ τὴν Ἥραν πλείονα παρακυλῶν λόγους ταχεῖς πρὸς αὐτὴν

Εὐσεβ

παρὰ τὸ τεῖχος τὰς ἐνδόξους πύλας. "ἀντιοιχόμενος ἐν
 χειρὶ τὰς πύλας ἔχετε, ἕως ἂν οἱ λαοὶ εἰσέλθωσι πρὸς
 τὴν πόλιν φεύγοντες" ὅπως γὰρ ὁ Ἀχιλλεύς ἔγγις οὐρανόθεν
 οὐρανόθεν. τὴν οἰμὴν ἀλλόθρια γενήσεται. ἐπειδὴν δὲ εἰς τὸ
 535 τεῖχος ἀναπνεύσας οὐρανόθεν, "πύλιν ἐπιπλέσαι τὰς
 θύρας τὰς πυκνὰς ἡρμωσμέναις· δίδοικα γὰρ μὴ πως ὁ
 ἄλλοθριος ἀνὴρ εἰς τὸ τεῖχος ἐπιπλήσῃ." ἔτιος εἶπεν· οἱ
 δὲ ἀνέφωτον τὰς πύλας καὶ ἀπώθησαν τὰς μοχλούς. αὐταὶ δὲ
 540 ἀνοιχθεῖσαι ἐποίησαν φῶς. ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐξ ἐναντίας
 δὲ ἐπ' ἐνδομίας τῆς πόλεως καὶ τῷ ὑψηλῷ τεύχεσσι, κατέσχετο
 ὑπὸ δάμης κεκοινορωμένοι ἀπὸ τῆς πεδιάδος ἔφηνον.
 ἔτιος δὲ ἐσπευσμένος ἐπηκολάθει τῷ δόρατι μανία δὲ αὐτὸς
 545 τὴν ψυχὴν αἰεὶ κατέχευεν ἰχυρὰ, προειμύετο δὲ δόξαν λα-
 βεῖν. τότε ἂν τὴν ὑψηλὴν Τροίαν ἔλαβον οἱ Ἕλληνες,
 550 εἰ μὴ ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων τὸν ἐνδοχὸν Ἀγρήγορον ἀνέπει-
 σεν, ἄνδρα τὸν εἶδεν Ἀγρήγορος τὸν ἄμειπτον τε καὶ ἰχυρὸν
 555 ὥς ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐνδοχόειαν ἐνέβαλεν, ἀντὶς
 δὲ αὐτῷ παρεῖχε, ὅπως ἐκ τῷ θανάτῳ τὰς χεῖρας ἀποκω-
 λύσῃ, παρακεκαλυμμένος ὑπὸ θρόνῳ· ἰσκέπαστο δὲ ἀορασίᾳ
 560 πολλῇ. "ἔτιος δὲ ὡς ἐθαύσατο τὸν Ἀχιλλεῖα τὸν τὰς πό-
 λεις πορθέοντα, ἔση, πλείεσσα δὲ αὐτῷ ἡ καρδία ἐμεμύνησεν
 565 ἰσχυρῶς. γενόμενος δὲ εἶπε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ἀνδρείαν ψυχὴν
 "φεῦ μοι ἐγὼ. εἴαν μὴν δὴ ὑπὸ τῷ ἰχυρῷ Ἀχιλλεύῳ φεύγω
 570 ὅπως περ οἱ λοιποὶ ταυρασσόμενοι φεύγουν, ἡγήσεται με
 καὶ ἔτιος ὡς ἀδύνατον καρυτομήσει. εἴαν δὲ ἐγὼ τάτῃς μὲν
 ταυρασσεῖς συγχωρήσω ὑπὸ τῷ εἴδῃ Πηλέως Ἀχιλλεύῳ, 575
 τοῖς δὲ ποσὶν ἀπὸ τῷ τεύχεσσι ἀλλαχθ' ἐφύγω πρὸς τὸ ἴδιον
 πεδίον, ἕως ἂν παραγέλωμαι." ἴδης τε κνήμης κατὰ τε
 580 δάσσεα τῆς ἄλλης καταδύσσω, διὰ δὲ τῆς ἐσπέρας μετὰ ταῦτα
 λισσόμενος ἐν τῷ ποταμῷ, τὸν ἰδρωτὰ ἀπομαζόμενος πρὸς
 τὴν ἴλιον ἐπανέλθωμι. ἀλλὰ τί δὴ ποτὲ μοι ταῦτα ἢ
 προσφιλὲς διελογίσαιτο ψυχῇ; μὴ πῶς με ἀπαίροντα ἐκ 585
 τῆς πόλεως εἰς τὸ πεδίον θιᾶσθ' καὶ με ἐπιπληθύνει κατε-
 590 λίσσῃ τοῖς ταχέσι ποσὶν." ἔκλει μετὰ ταῦτα γενήσθ' τὸν
 θάνατον καὶ τὴν μοῖραν ἐκφυγεῖν. πάντῃ γὰρ ἰχυρὸς περισσῶς
 πάντων ἐστὶν ἀνθρώπων. εἴαν δὲ ἐμπροσθεν αὐτοῦ τῆς πό-
 595 λεως κατεναντίον ἑλθῶμαι — καὶ γὰρ δὴ τέκω τρωτῶν τῶνδε
 σῶμα τῷ ὀξείῳ σιδήρῳ, ἔνεσι δὲ αὐτῷ μία ψυχὴ, θνητὸν
 600 ὁδὲ αὐτὸν λέγουν ἀνθρώποι. "εἴαν δὲ εἴδῃς τῷ Κρόνου
 αὐτῷ δόξαν Ζεὺς δίδωσιν." ἔτιος εἰπὼν τὸν Ἀχιλλεῖα

X. ΕΚΤΟΡΟΣ ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ.

ΤΗΘΕΣΙΣ 1. Χι δ' ἄρα τρεῖς περὶ τεύχος ἄγων κύνειν Ἐκτορὶ Ἀχιλλεύς.

2. Τῶν Τρωῶν ἐγκλισηθέντων εἰς τὴν πόλιν μόνος Ἐκτορὶς ὑπομείνας Ἀχιλλεῖα τὸ μὲν πρῶτον φεύγει, ἔπειτα δὲ ἀνθίσταται
 Ἀθηναῖς αὐτὸν πειράσας καὶ ἀναιρεῖται. ἔσχατος δὲ αὐτὸν τῷ ἄρματος Ἀχιλλεύς διὰ τῷ πεδίῳ ἐπὶ τὸν ναυαγισμόν ἔλαβε.
 οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ὀδύρονται ταῦτα ὁρῶντες ἰγυκλισμένοι.

Ὅπως οἱ μὲν κατὰ τὴν πόλιν ἐκπληγμένοι καθάπερ
 ὁλόφων γενήματα τὸν ἰδρωτὰ ἀνέσθραντο ἑπὶν τε καὶ
 ἔλασαν τὴν δίψαν, προσκεκλιμένοι τοῖς καλοῖς προμαχώ-
 605 σιν οἱ δὲ Ἕλληνες ἔγγις τοῦ τεύχους παρεγένοντο, ταῦς

δύσας ταῖς ἀσπίσι καλύψαντες. τὸν Ἐκτορὰ δὲ αὐτόθεν
 προσμειναι ἢ ὁλοθρία μοῖρα ἐδέμευσεν τῆς ἴλις ἐμπρο-
 610 σθεν καὶ τῶν Σκαίων πύλων. πρὸς δὲ τὸν Ἀχιλλεῖα εἶπεν
 ὁ λαμπρότατος Ἀπόλλων "τί δὴ ποτὲ με ὁ Ἀχιλλεῦ τοῖς

Eeeee 2

ταχυτάτοις παρὶ διώκεις σὺ θνητὸς ὑπάρχων θεὸν ἄφθαρτον; ἔδελπῃ δὲ με "ἐπὶ γυνῶς ὅτι θεὸς ὑπάρχων σὺ δὲ ἀδι-
 λείπτως προθυμῇ. ἢ δὴ σοι ἔδαμῶς μέλει τὸ κατὰ Τρώων
 ἔργον, ὅς ἐπρεψας, οἵτινες δὴ εἰς τὴν πόλιν ἔπρευγον, σὺ
 δὲ ἰσταῖσθαι ἐχωρήσθης. ἔδαμῶς μέντοι ἀποκτείνεις με, ἐπειδὴ
 ἔδαμῶς σοι μεμοιραμένος εἰμι." πρὸς τῆτον δὲ μεγάλως
 15 δαγανακτήσας εἶπεν ὁ ταχύπρος Ἀχιλλεύς "ἐνεπόδισάς με
 ὦ Ἀπόλλων, πάντων θεῶν ὀλεθριώτατε, ἰσταῖσθαι νῦν
 πλανήσας ὑπὸ τῷ τέλῃ. ὅντως ἂν ἔτι πλεῖστοι τὴν γῆν
 τοῖς ὀδύσιν ἔλαβον πρὶν εἰς τὴν Ἴλιον παραγενέσθαι. νῦν
 δὲ ἐμὲ μεγάλην δόξαν ἀφείλες, τῆτος δὲ ἔσωσας ἐνκόλως,
 20 οἷπειδὴ ἔδαμῶς τιμωρίαν ἐφοβήθης ἔξοπίσιον. "ὅντως σε
 ἂν ἐτιμωρησάμην, εἰάν μοι δύναιμι ὑπῆρχεν." ἔτιως εἰπὼν
 πρὸς τὴν πόλιν μέγα φρονῶν ἐπορεύθη, ὁρμήσας ὥσπερ
 ἵππος ἀγωνιστῆς σὺν ἄρμασιν, ὅστις δὴ ἐνκόλως τρέχει ἐκ-
 τινύμενος διὰ τὰ πεδία. ἔτιως ὁ Ἀχιλλεύς ταχέως τὰς
 25 πύλας καὶ τὰ γόνατα ἐκίνει. "τῆτον δὲ Πρίαμος ὁ πρεσβύ-
 της πρῶτος ἐθιάσατο τοῖς ὀφθαλμοῖς, πανταχῶ φαινόντα
 ὡς ἄερα ἐπερχόμενον διὰ τὰ πεδία, ὅστις κατὰ τὸν καιρὸν
 τῆς ὀπώρας ἀνατέλλει, λαμπραὶ δὲ αὐτῷ αἱ ὠγυαὶ φαίνοντο
 ἐν τοῖς πολλοῖς ἄεροις ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός." ὅντινα
 30 ζοῦντα Ὀφίωνος τὸ ἐπὶ κλῆν καλῶσιν. "λαμπρότατος μὲν
 ἔτος ἐστὶ, κακὸν δὲ σημεῖον γίνετο, καὶ φέρεי ἔκκανσιν πολλὴν
 τοῖς δεικαλοῖς ἀνθρώποις. ἔτιω τέτα τὰ ὅπλα ἔλαμπε περὶ
 τοῖς σῆθεσι τρέχοντος. ἔξενυξε δὲ ὁ Πρίαμος καὶ τὴν κε-
 φαλήν ἔτος ἐνυψε χερσίν, εἰς ἔνθος ἀνατείνας. μέγα δὲ
 35 ἐξενύξας ἐφώνησε "παρακαλῶν τὸν προσφιλεῖ υἱόν. ἔτιως δὲ
 ἐμπροσθεν τῶν πυλῶν εἰσῆκει ἀπλήρωτον προθυμύμενος
 τῷ Ἀχιλλεῖ μάχεσθαι. πρὸς τῆτον δὲ ὁ γέρον ἐλεγεν ἐλεει-
 νῶς τὰς χεῖρας ἐκτείνας "ὦ Ἐκτορ, μηδαμῶς πρόσμενε
 ὦ προσφιλές τέκνον τὸν ἄνδρα τοῦτον μόνος χωρὶς τῶν
 40 ὁλλῶν, ἵνα μὴ ταχέως τὸν θάνατον λάβῃς "ὑπὸ Ἀχιλλεύς
 ἀναιρεθείς, ἐπειδὴ πολλὰ κρείττων ἐστὶν ὁ ἄδικος. εἶθε τοῖς
 θιαῖς προσφιλεῖς τοσούτον γένοιτο ὀπόσον ἐμοί· τάχα ἂν
 αὐτὸν κύνες καὶ γῆτες ἔφαγον κείμενον. ὅντως ἂν μοι ἢ
 δεινὴ ἀπὸ τῆς διανοίας λύπη ἀπῆλθεν. ὅστις με υἱὸν πολ-
 45 λῶν καὶ ἀνδρείων ἐξεργημένον ἐποίησεν "ἀποκτείνων καὶ πι-
 πρῶσκων ἱπ' ἀλλοδαπῶν νήσων. καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδας Ἀν-
 κάονα καὶ Πολύδωρον ὁ δύναιμι ἰδεῖν τῶν Τρώων εἰς τὴν
 πόλιν συγκλειθῆντων, ὅς μοι ἢ Ἀσπιδόη ἔτεκεν ἢ ὑπερέ-
 χεσσα τῶν γυναικῶν. ἀλλ' εἰ μὲν ζῶσιν ἐν τῷ σρατῷ, ὅ-
 50 ντως ἂν μετὰ ταῦτα "διὰ χαλκῶ καὶ χρυσῷ ἀπολυτρωσόμεθα
 ὑπάρχει γὰρ ἔνδον πλεῖστα γὰρ παρέχε τῷ παιδί ὁ ἔνδοξος
 γέρον Ἀλκίης. εἰάν δὲ ἤδη τεθνήκασιν καὶ ἐν τοῖς τῷ Αἰδου
 οἴκοις εἰσίν, θλίψις τῇ ἐμῇ ψυχῇ καὶ τῇ μητρὶ, οἵτινες
 αὐτὰς ἐγεννήσαμεν, τοῖς δὲ λοιποῖς λαοῖς ὀλιγοχρονιωτέρα
 55 ἔσται "γενήσετο, εἰάν μὴ καὶ σὺ ἀποθάνῃς ὑπὸ Ἀχιλλεύς
 ἀναιρεθείς. ἀλλ' εἰσέλθεις εἰς τὸ τεῖχος ὦ τέκνον ἐμὸν, ὅπως
 διασώσῃς τὰς Τρώας καὶ τὰς Τροάδας καὶ μὴ πυράχῃς
 μεγάλην δόξαν τῷ Ἀχιλλεῖ, σὺ δὲ αὐτὸς τῆς προσφιλῆς
 60 ζωῆς σερεθήσῃ. πρὸς τῆτοις δὲ ἐμὲ τὸν ἄθλιον ἔτι σῶα
 ὁφρονέοντα ἐλέησον, "τὸν δυσθάνειον, ὃν δὴ ὁ πατήρ 'Ζεὺς
 ἐπὶ τῷ τέλει γήρως ἐν χαλεπῇ μοῖρᾳ φθόρῃ κακὰ πολλὰ
 θεασάμενον, τὰς τε υἱὰς ἀπολλυμένους καὶ τὰς θυγατέρας
 αἰχμαλωτισθείσας καὶ τὰς οἴκους παρθεμένους καὶ τὰ μνηστῆρας
 65 παιδία προσρηγνύμενα τῇ γῇ ἐν τῇ χαλεπῇ μάχῃ.
 μένας τε τὰς νύμφας ὑπὸ τῶν ὀλεθρίων χειρῶν τῶν
 λήνων. ἐμὲ δ' αὐτὸν ἂν ἔχατον κύνες πρὸ τῶν πυλῶν τῶν
 προαυλίων ὠμοφύγοι ἐκλύσωσιν, ἐπειδὴ τις ὅστις αὐτῶν
 κρέσας ἢ τῶσέσας ἐκ τῶν μελῶν τὴν ψυχὴν λάβῃ
 (κύνες) ἔτρεπον ἐν τοῖς οἴκοις ἐκ τῆς τραπέζης τραπεζο-
 70 ντες πυλωροί, "οἵτινες ἂν τὸ ἐμὸν αἷμα πίνοντες ἀποφ-
 ρῶντες τῇ ψυχῇ πεσόντες ἐν τοῖς προθύροις. τῇ νύμφῃ δὲ
 πάντα κρένει ἐν πολέμῳ ἀποθανόντι, διακαπνέει κατὰ αὐτὴν
 δῆρῳ κείῳ· κάλλιπα δὲ πάντα ἀποθανόντι κατὰ αὐτὴν
 φανήσετο. ἀλλ' ἤνικα δὴ πολλὸν τὴν κεφαλὴν καὶ πολλὰ τὰ
 75 γένηον "αἰδοῦς ἄξιον αἰχλύνεαι κύνες ἀποκτανθέντες, τῶν
 δὴ οἰκτρὸν ὑπάρχει τοῖς ἀθλοῖς ἀνθρώποις." ἔφη δὲ ὁ
 γέρον τὰς δὲ πολὺς τείχας ἀνείλκε τὰς χεῖρας ἐκ
 ἐκ τῆς κεφαλῆς. ἔδαμῶς δὲ τῷ Ἐκτορος τὴν ψυχὴν ἐκ-
 θεν. ἢ δὲ μήτηρ πόλιν ἐτέρωθεν ὠδύρετο δακρυφόδου
 80 τὸ σῆθος ἀπογυνεύσας τῇ ἑτέρᾳ δὲ τὸν μαζὸν ἀείκων
 καὶ πρὸς αὐτὸν δακρυφόδου λόγους ταχέως ἔλεγεν. "ὦ Ἐκτορ
 τέκνον ἐμὸν, ταῦτά τε αἰδέσθῃ καὶ ἐμὲ ἐλέησον αὐτὴν.
 εἰάν ποτέ σοι τὸν λήθῃ κακῶν τοῖς παισὶν ἐμπονέον
 μαζὸν ἐπὶ δόκα. τῶντων ὑπομνήσθῃτι προσφιλές τέκνον, ὅπως
 85 σούβῃσιν δὲ τὸν πολεμικὸν ἄνδρα "ἐντὸς τῷ τέλῃ
 χων, καὶ μὴ πρόμυχος ἴσασο τέτα τῷ ἀγνώμονι. εἰάν πε-
 γὰρ σε ἀποκτείνῃ, ἐκείτι σε ἐγὼ κλαύσομαι ἐν ταῖς κοίταις
 προσφιλές βλάβημα, ὃν ἔτεκον αὐτῇ, εἰδὲ ἢ πολλὰ σοι δακρῶν
 σαρμένη γυνή· ὁρῶνθεν δὲ σε πολλὰ ἀπ' ἡμῶν παρὰ τοῖς
 90 γοτῶν Ἑλλήνων ναοὶ κύνες ταχέως καταφθάνοντες." ἔτιως
 ἔτοι κλαίοντες πρὸς τὸν προσφιλεῖ υἱὸν ἔλεγον πλεῖστα πα-
 ρακαλῶντες ἔδαμῶς δὲ τῷ Ἐκτορι τὴν ψυχὴν ἐκείῳ
 ἀλλ' ἔτος ἔμενε τὸν Ἀχιλλεῖ τὸν μέγαν ἐγγυῶν ἐπιτα-
 μένον, ὥσπερ δὲ δράκων ἐπὶ τῇ καταδύσει ἐν ὄρει δακρυ-
 βῶν ἄνδρα μένει, φραγὼν κακοποιὰ φάρμακα, ὅπως
 95 δὲ αὐτὸν ὀργῇ χαλεπῇ, "καταπληκτικὸν δὲ βλέπει σπῆν-
 φόμενος περὶ τῇ ὀπῇ, ὅτις ὁ Ἐκτορ ἄπαντος ἔχων δι-
 ταμιν ἐκ ὑπεχώρει, ἐπὶ τῷ προέχοντι πύργῳ τὴν λαμπρὰν
 ἀσπίδα ἐρείσας. ἀμνηχανήσας δὲ εἶπε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κα-
 τερικὴν ψυχὴν "φεῦ μοι ἐγὼ. εἰάν μὲν εἰς τὰς πύλας
 100 εἰς τὸ τεῖχος εἰσέλθω, ὁ Πολυδάμας μοι πρῶτος ἀνεί-
 προσάψει, ὅστις με ἐκείναι τοῖς Τρώσι πρὸς τὴν πόλιν
 πορευθῆναι ὑπὸ ταύτην τὴν ὀλεθρίαν νύκτα, ὅτι ὡμῶς
 ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ἐπειθάρχη. ὅστις ὅ-
 πολλὸ ὠφελιμώτερον ἦν. νῦν δὲ ἐπεὶ τὸν λαὸν ἀπώλε-
 105 σταις ἐμαῖς φρενοβλαβείαις, "αἰδοῦμαι καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας
 τὰς ἐλπίδας τὰ ἡμάτια, μὴ ποτέ τις εἴη παρὰ ἐμῷ ἀπὸ
 νέστιρος ἄλλος "ὁ Ἐκτορ τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει θαυμάσια
 ἀπώλεσε τὸν λαόν." ἔτιως ἐρῶσιν, ἐμοὶ δὲ τότε ἂν πολλὰ
 ὠφελιμώτερον εἴη ἄντικρυς ἢ τὸν Ἀχιλλεῖ ἀποκτείνοντα

νοειπανελθεῖν ἢ ἐμὲ ἂν αὐτὸν ἀπολέσθαι ἐκλεῶς πρὸ τῆς πόλεως. εἰ δὲ τὴν μὲν ἀσπίδα κατὰθωμαι τὴν περιφερῆ 155
 καὶ τὴν βαρεῖαν περικεφαλαιῶν, τό τε δόρυ πρὸς τὸ τεῖχος 160
 εἴσας, μόνος πορευθεὶς χωρὶς ὄπλων τῷ ἀνδρὶ Ἀχιλλεύῳ 165
 κατὰ πρόσωπον ἀπέλθω, καὶ ὑπόχωμαι αὐτῷ τὴν Ἑλένην 170
 καὶ πᾶν αὐτῇ τὰ κτήματα πάντα λίαν, ὅσα ὁ Ἀλέξανδρος 175
 ἐπὶ ταῖς βαθείαις ναυσὶν ἤγαγεν εἰς τὴν Τροίαν, ὅταν 180
 ἐγένετο ἡ τῆς φιλονεικίας ἀρχή, δῶναι τοῖς Ἀτρεΐδης υἱοῖς 185
 ἀγαγεῖν, ὅμῃ καὶ χωρὶς τοῖς Ἑλλήσιν τὰ λοιπὰ ἀπομεινῶσαι 190
 ὅσα τε ἡ πόλις αὕτη κατέχει τοῖς δὲ Τρωσὶ μετὰ ταῦτα 195
 καὶ τὸν ἔντιμον ὄρκον ἀπαιτήσω "μηδαμῶς τι κρύψειν ἀλλὰ 200
 δικῶς πάντα μερίσαι, κτήσιν ὅσῃν ἡ ἐπείραστος πόλις ἐν 205
 τῷ κατέχει. ἀλλὰ τί δὴ ποτε μοι ταῦτα ἡ προσφιλεῖς 210
 ψυχὴ διελογίσαστο; [μὴ] ἐγὼ μὲν πορευόμενος ἀφίκωμαι 215
 παρ' αὐτόν, ἔτος δὲ με ἔκ οὐκείῃ] ἔδδ' ἐντραπήσεται, 220
 ἀποκτενεῖ δὲ με ἄοκλον ὄντα. ἔτιωσ' ὥσπερ γυναῖκα, ἐπει- 225
 δὴν τὰ ὄπλα ἀποδύσωμαι. ἔδαμῶς ὅν νῦν ἐπάργει ἀπὸ 230
 δρυὸς ἔδδ' ἀπὸ πέτρας τέτρω διαλέγεσθαι, καθάπερ παρθένος 235
 καὶ νέος, ἡ παρθένος καὶ ὁ νεώτερος διαλέγοντο ἀλλήλοις. 240
 βορέλτιον δὲ τῇ φιλονεικίᾳ συμβαλεῖν διὰ τάχιστα "μάθωμεν 245
 ὅποιον ἂν ὁ Ζεὺς παύχνημα δώσει." ἔτιωσ' ἐμερίμνα μένων 250
 ὁ δὲ Ἀχιλλεύς ἐγγὺς αὐτῷ ἦλθεν ὁμοίως τῷ Ἀρεὶ τῷ 255
 τὴν περικεφαλαιῶν κινεῖν πολέμῳ, κραδαίνων τὸ ἀπὸ 260
 μέλιος δόρυ κατὰ τὸν δεξιὸν ὤμον τὸ φοβερόν περὶ αὐτὸ 265
 δὲ ὁ σείδηςτος κατέλαμπεν βροχίος φωτὶ "ἡ πυρὸς καιομένη 270
 ἡ τῷ ἥλιε ἀνατέλλοντες. ὁ Ἐκτωρ δὲ ὡς ἐθεάσατο, ἔλαβε 275
 τρομός· ἔδαμῶς δὲ ἐκατέρησεν αὐτόθι μένειν, ὅπως δὲ 280
 τῷς πόλιν ἀπέλειπεν, ἐπορεύθη δὲ φοβηθείς. ὁ δὲ Ἀχιλ- 285
 εύς ἐφώρμησε τοῖς ταχέσι ποσὶ θαρσύνων. καθάπερ ἱέραξ 290
 ὅν ὄρεσιν κοφύτατος τῶν ὀρνέων ῥαδίως ὤρμησε πρὸς 295
 δεξιὴν περιεγυρῶν αὐτὴ δὲ ἔμπροσθεν φεύγει· ἔτος δὲ ἐγ- 300
 γύθεν δῆλον ἦχον ποιῶν συνεχῶς ἐπιτρέχει, λαβεῖν τε αὐ- 305
 τὴν ἡ ψυχὴ κελύει· ἔτω δὴ ἔτος προθύμως ἐπ' εὐθείας 310
 ἔτρεχεν, ἐφοβήθη δὲ ὁ Ἐκτωρ ὑπὸ τὸ τεῖχος τῶν Τρώων 315
 ταχέως δὲ τὰ γόνατα ἐκίνει. ἔτοι δὲ περὶ τὸ σκοπευτή- 320
 ριον καὶ τὴν σκῆν τὰ καταπνεύμενα διὰ τῷ τεῖχος αἰετὶ δὴ 325
 τὴν ἁμαξνομένην ὁδὸν ἔτρεχον τὸν δὲ καλὰς ῥοὰς ἔχοντα 330
 κατελάμβανον κροῖον, ὅπως πηγαὶ δύο ἀνέρχοντο τῷ ῥε- 335
 νματώδους Σκαμάνδρου. ἡ μὲν γὰρ ὕδατι χλιαρῷ ἦν, περὶ 340
 αὐτὴν δὲ καπνὸς γίνετο ἐξ αὐτῆς ὡς ἀπὸ πυρὸς καιομένης· 345
 ἡ δὲ ἑτέρα ἐν θέρει προρεῖ ὁμοίᾳ ὅσα χαλάζῃ ἡ ψυχρᾷ 350
 χιών· ἡ τῷ ἔξ ὕδατος κρησαῖλλω. ἐκείσε δὲ ἐπ' αὐτῆς πλο- 355
 τήρης πλατείς ἐγγὺς ὑπάρχουσιν, κάλλιποι λίθινοι, ὅπως τὰ 360
 ποταμὸν ἡμῶντα ἔπλυνον τῶν Τρώων αἱ γυναῖκες καὶ κάλ- 365
 λισται, θυγατέρες τὸ πρότερον ἐπὶ τῆς εἰρήνης πρὸ τοῦ 370
 ἔλθαι τῆς Ἑλλάδας· ὅπως δὲ παρὶδραμον ὁ μὲν φεύγων 375
 ὁ δὲ διώκων ὑπείδεν. ἔμπροσθεν δὲ ἀνδρείος ἔφρευγεν, ἰδί- 380
 ος δὲ αὐτὸν πολλὰ κρείσσων ταχέως, ἐπειδὴ καὶ διὰ ἱερὸν 385
 ἔσκε δὲ αὐτὸν διὰ βέρεσσαν τὸν ἀγῶνα ἵπαιοντο, ἅπαντα ποσὶν ἀγω- 390
 νίσματι γίνετο ἀνδρῶν, ἀλλὰ τὸν περὶ ψυχῆς ἔτρεχον τῷ 395
 ἱππικῷ Ἐκτωρ. ὥσπερ δὲ ἀγωνίζεσθαι περὶ τῆς καμπήρας

ἱχυρόποδες ἵπποι ταχέως πάντων τρέχουσιν, ἀπόκειντο δὲ τὸ 155
 μέγα ἄθλον, ἡ λέβης ἡ γυνὴ ἀποθανόντος, ἔτιωσ' ἔτοι 160
 ἐκ τρίτη τὴν τῷ ἱερῷ πόλιν περιήλθον τῷ δρόμῳ τοῖς 165
 ταχέσι ποσίν. οἱ δὲ θεοὶ πάντες ἔβλεπον. ἐν ταῖς βλάταις 170
 ἀρχὴν ἐποιεῖτο ὁ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν πατήρ. "φεῦ 175
 πῦλαι, ὅντως προσφιλεῖς ἄνδρα διακόμενον περὶ τὸ τεῖχος 180
 τοῖς ὀφθαλμοῖς βλέπων ἡ ἐμὴ δὲ λυπεῖται ψυχὴ" εἶπερ 185
 τῷ Ἐκτορ, ὅστις μοι πλεῖστα βῶν μερῶν ἡμεῖς ἐπέκρινον 190
 ἐν ταῖς κορυφαῖς τῆς Ἰδῆς τῆς πολυεξέχου, ἄλλοτε δὲ 195
 πάλιν ἐν τῇ ἀκροπόλει νῦν δὲ αὐτὸν ὁ εὐγενὴς Ἀχιλλεύς 200
 περὶ τὴν τῷ Πριάμῳ πόλιν τοῖς ταχέσι ποσὶ διώκει. ἀλλὰ 205
 φέρετε συνέτε ὡς θεοὶ καὶ βολεύσαθε, ἡ αὐτὸν ἐκ τῷ θα- 210
 νάτῃ σώσομεν ἢ αὐτὸν νῦν ὑπὸ τῷ υἱῷ Πηλέως Ἀχιλλεύς 215
 ἔασομεν ἀναίρεσθαι ἀνδρείον ὄντα." πρὸς τῆτον δὲ εἶπεν 220
 ἡ εὐφύαλμος θεὰ Ἀθηνᾶ "ὦ ταχέστερον πάτερ, τὰ 225
 νέφη μελαίνων, ὁποῖον εἶπες. ἄνδρα θνητὸν ὄντα πάλαι 230
 ἐμειμαρμένον μοῖρα "εἰς τῶν ποσὶν θάλλεις ἐκ θανάτου τὰ κα- 235
 κοήχον ἀναστρέφει; πρῶτερον οὐδαμῶς δὲ σοι πάντες οἱ 240
 λοιποὶ θεοὶ συγκατατίθειντα." πρὸς ταύτην δὲ ἀνταπο- 245
 κρινόμενος εἶπεν ὁ νεφελοβοῖος Ζεὺς "θάρσει ὡς φίλον 250
 τέκνον Ἀθηνᾶ· ἔδαμῶς δὴ σοι ἀπὸ ψυχῆς προθύμως 255
 ταῦτα λέγω, θέλω δὲ σοι πρῶτος εἶναι. "πρῶτον ὡς βέλτε, 260
 μηδὲ ἔτι ἀποπαύει." οὕτως εἶπὼν παρώρμησε πρότερον 265
 προθυμωμένην τὴν Ἀθηνᾶν· ἐπαυρῆθη δὲ διὰ τῶν τοῦ 270
 Ὀλύμπου ἀκρωτηρίων ὁρμήσασα. τὸν Ἐκτορα δὲ ἀδιαλεί- 275
 πτως κλονῶν ἐδίωκεν ὁ ταχὺς Ἀχιλλεύς. ὥσπερ δὲ ἐν ὄρεσι 280
 ἰσχυρὸν ἔλαφον κύνων διώκει, "διεγείρας ἐκ τῆς κοίτης, διὰ 285
 κοίτων καὶ βασίμων τόπων" τῆτον δὲ εἶπερ καὶ λῆθη κρυβείας 290
 ὑπὸ συμφύτων τόπων καὶ ὑλοῦν, ἀλλ' ἀνιχνευτῶν τρέχει 295
 συνεχῶς, ἔως ἂν εὕρῃ· ἔτιωσ' ὁ Ἐκτωρ ἐκ τῶν Ἀρδανίων 300
 ταχὺν Ἀχιλλέα. δούκας δὲ ὤρμησεν ἐπὶ τὰς Ἀρδανίωνας 305
 πύλας "ἀντικρὺ ὀρμήσαι ὑπὸ τοῖς εὐκτίστοις πύργους, 310
 εἴ πως αὐτῷ ἄνωθιν βοηθοῖεν τοῖς βέλεσιν, τοσαυτά- 315
 κας αὐτὸν ἔμπροσθεν ἀπίστρεφεν προσλαμβάνων πρὸς 320
 τὸ πεδίον· αὐτὸς δὲ πρὸ τῆς πόλεως αἰετὶ ἐλάττειτο. ὥσπερ 325
 ὁρᾷματι ὁ δύναντο τὸν φεύγοντα τις διώκειν, ἔτιωσ' ὁ 330
 ἔτος τῆτον ἐκφυγεῖν δύναντο ἔτιωσ' ὁ ἔτος διώκειν, ἔτιωσ' ὁ 335
 τῆτον ἐκ δύναντο καταλαβεῖν τοῖς ποσὶν ἔδδ' ὁ ἔτος ἐκφυ- 340
 γεῖν. πῶς δ' ἂν ὁ Ἐκτωρ τὰς θανάτηφόρας μοῖρας ὑπε- 345
 ξεύρῃ, εἰ μὴ τελευταῖον αὐτῷ καὶ ἔχατον ἐνέτυχεν ὁ 350
 Ἀπόλλων ἐκ τῶν σύνεγγυς, ὅστις αὐτῷ παρέχετο δόναρ καὶ 355
 ταχέως γόνατα. "τοῖς ὄχλοις δὲ τῇ κυρτῇ ἀπέτρεπεν ὁ 360
 ἐνδοξος Ἀχιλλεύς, ἔδδ' συνεχῶς πέμπειν ἐπὶ Ἐκτορὶ τὰ 365
 μικρὰ βέλη, μὴ πῶς τις ἐπιτυχὼν τὴν δόξαν λάβῃ, ἔτος 370
 δὲ ἀδοξότατος γυνῇ. ἀλλ' ἦνίκα δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ τὰς 375
 κρηνοὺς ἦλθον, καὶ τότε δὴ τὰ χρυσᾶ ὁ Ζεὺς ἔβλεπε ζυγὰ, 380
 ἐνέβαλε δὲ δύο μοῖρας τῷ μακροκοιμήτῃ θανάτῳ, τὴν μὲν 385
 Ἀχιλλεύς τὴν δὲ τῷ Ἐκτορὶ τῷ ἱππικῷ. εἴλετο δὲ λαβὼν 390
 ἐκ τοῦ μέσου· ἐβάρη δὲ τῷ Ἐκτορὶ ἡ πιπρωμένη ἡμῖρα, 395
 ἐπορεύθη δὲ ὡς Ἀἰδᾶ· κατέλιπε δὲ αὐτὸν ὁ Ἀπόλλων. 400
 εἰς δὲ τὸν Ἀχιλλέα ἀφίκετο ἡ εὐφύαλμος θεὰ Ἀθηνᾶ,

215 "πλησίον δὲ εἶσα λόγους ταχυντάτας εἶπε, "νῦν δὲ ἡμῶς
 ἐπὶ πρὸς φιλέεσθε τῷ Αἰὶ Ἀχιλλεῦ κομισαμένη μεγάλην
 δόξαν τοῖς Ἕλλησι πρὸς τὰς νῆες, τὸν ἔκτορα διακῶψαν-220
 τες τῆς μάχης καίπερ ἀκόρετον ὄντα, ἀδύνατον αὐτῷ ἐστὶ
 225 νῦν διαφνεῖν ἡμῶς καὶ ἀποδοῦσαι, "οὐδὲ ἂν πᾶν πολλὰ
 κοπίσῃ ὁ κακὸς βόλος Ἀπόλλων πρὸ τῶν ποδῶν κυλινδέ-
 230 μενος τοῦ αἰγυδοῦχος πατρὸς Διὸς, ἀλλὰ σὺ μὲν εἴθι νῦν
 καὶ ἀναπαύεσθαι, τοῦτον δὲ ἐγὼ σοὶ πορευθεῖσα πείσω κατὰ 235
 πρὸσωπον μαχέσασθαι." εἰπὼς εἶπεν ἡ Ἀθηνᾶ· αὐτὸς δὲ
 240 ἐπέειπεν, ἔχαιρε δὲ τῇ ψυχῇ, "ἔση δὲ ἐπὶ τῷ δόρατος τῷ
 χαλκῷ γωνίας ἔχοντος σφριχθείς, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ τῶν μὲν
 ἀπέλειπεν, κατέλαβε δὲ τὸν ἔνδοξον ἔκτορα τῷ Ἀχιλλεῦ
 245 ὁμοιωθεῖσα τὸ σῶμα καὶ τὴν ἀδύμιασιν φωνήν, ἔγγυς δὲ 250
 ἰσομένη λόγους ταχέως ἔλεγεν, "ὦ ἀδελφε, ὅντως δὴ σε πᾶν
 255 οὐδὲν ὅ τι ταχέως Ἀχιλλεὺς "περὶ τὴν τῷ Πριάμῳ πόλιν
 τοῖς ταχέσι ποσὶ διώκων, ἀλλὰ φέρε δὴ εἴμην καὶ ἀποσο-
 βήσωμεν μένοντες," πρὸς ταύτην δὲ εἶπεν ὁ μέγας καὶ
 εὖσπλος ἔκτωρ "ὦ Ἀθήρροβε, ὅντως μὲν μοι πρότερος 260
 κατὰ πολὺ φημι τοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν, ὅς ἡ Ἑκάβη
 265 καὶ ὁ Πριάμῳ ἔτεκε παῖδας, "νῦν δὲ ἔτι καὶ μᾶλλον βέλο-
 μαι ταῖς διανοίαις τιμῆσαι σε, ὅς τις ἐτόλμησας ἐνεκὲν ἐμῆς,
 ἐπεὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐθεάσω, τῷ τέλῃς ἐξελθεῖν, οἱ δὲ
 λοιποὶ ἔσω προσμένουσιν," πρὸς τῶν δὲ αὐτὸς εἶπεν ἡ 270
 275 Ἑκάβη "ὦ Πριάμῳ, ὅντως πολλὰ μὲν ὁ πατήρ
 καὶ ἡ σεβασμία μήτηρ ἐλπίμαρ ἐφ' ἑξῆς ἰκετεύοντες, σὺν
 ταῖσι δὲ καὶ οἱ φίλοι, αὐτόθι μένειν ἔτω γ' ὑποπτήσασιν
 ἄπαντες, ἀλλ' ἡ ἐμὴ ἔνδοθεν ψυχὴ ἐτιμωρεῖτο πένθει
 280 χαλεπῷ, νῦν δὲ ἐπ' εὐθείας πρόθυμοι μαχόμεθα, μηδὰ 285
 μῶς δὲ τῶν δοράτων ἔσω φειδῶ, ὅπως γινώμεν ἔαν ὁ
 290 Ἀχιλλεὺς "ἡμῶς ἀποκτείνῃς τὰ ἡμῶν σκῆλα κομι-
 σῇται ἐπὶ τὰς βαθείας νῆας, ἡ σὺν τῷ σὺ δόρατι ἀναι-
 295 ρεθῇ." εἰπὼς εἰπῶσα ἐν ποτηρίῃ καὶ ἀπάτη προσηγάτο ἡ
 Ἀθηνᾶ, ἔπειτα δ' ἤρκει ἔγγυς ἔγνοντο ἀλλήλοισι ἰπῶντες, 300
 πρὸς τῶν πρότερος εἶπεν ὁ μέγας καὶ εὖσπλος ἔκτωρ
 305 "ἔδοκίμῃς σε ἔτι ὦ Ἀχιλλεῦ φοβήσομαι, ὡς τὸ πρότερον
 τῶν περὶ τὴν μεγάλην πόλιν τῷ Πριάμῳ ἐδίωκες, ἔδο-
 310 κίμῃς δὲ ἐκατέρωθεν προσμείναι ἐπιδιώκοντα, νῦν δὲ με ἡ
 ψυχὴ ἀνέπεισε εἶναι κατὰ πρόσωπόν σε, κτείνωμαι ἂν ἡ 315
 320 χτανθῇ, ἀλλὰ φέρε ἐνταῦθα θεὸς ὁμῶς ὁμῶς, ἔπειτα γ' κάλ-
 325 λισσι "μάστιγες γενήσονται καὶ ἔφοροι τῶν συνθηκῶν, ἡ γ'
 ἐγὼ σε ἀπρεπῶς καθυβρίσω, ἔαν μοι ὁ Ζεὺς παύσῃ
 330 κατὰ μόνους νίκην καὶ τὴν σὴν ἀφελῶμαι ψυχὴν, ἀλλ' ἔπει-
 335 δ' ἂν σκυλεύσω τὰ ἔνδοξα ὅπλα ὦ Ἀχιλλεῦ, τὸ σῶμα τοῖς
 340 Ἕλλησιν εἰς τέλει δώσω, ἔτω δὲ καὶ σὺ πρῶτον," πρὸς
 345 τῶν δὲ δραστικῶς ὑπὸ τῶν εἶπεν ὁ ταχύνους Ἀχιλλεὺς
 "ὦ ἔκτορ, μηδαμῶς μοι πάντας συνθήκας καὶ πλάνας
 ἀγόρευε, καθάπερ ἐξ ὑπάρχει λῆσαι καὶ ἀνδράσιν ὀρκοῖς 350
 355 πεισῶ, ὅδε λέγου τε καὶ ἄλλοι ὁμόφρονα ψυχὴν ἔχουσιν, ἀλλὰ
 360 κακοποιῶ φρονέει δὲ ὅλα κατ' ἀλλήλων, "ἔτις ἐκ ἔσω
 365 ἐμὲ καὶ σὲ φιλήσῃ, ὅδε τι ἡμῶν ἔρκοι γενήσονται πρὶν ἢ
 τὸν ἔνα πεσόντα αἵματος πληρῶσαι τὸν σῖθρον τὸν καρ-

τερικὸν πολέμῳ, πάσης ἐμπειρίας πολέμῳ, πᾶσι
 ἀνδράσιν δὲ πᾶν πρόβει θρασυκάρδιον εἶναι καὶ ἰσχυρὸν
 370 λευκῇ Ἀθηνᾶ τῷ ἐμῷ δόρατι θανατώσει, νῦν δὲ ἐμῷ
 πᾶν ἀποδώσει τὸ ἄλγος τῶν ἐμῶν ἐκείνων, ὅς ἐστι
 375 τῷ δόρατι ὀρμῶν," ἔφη δὲ, καὶ ἀνατίνας προέειπεν
 μακροπόρευτον δόρυ, καὶ τῶν μὲν ἐξ ἐναντίας ἰδὼν 380
 385 ἐκείνῳ ὁ λαμπρὸς ἔκτωρ "ἐκάθισε γ' προΐδων, καὶ
 σιδηρὸν δόρυ ὑπερεκείνῳ καὶ ἐν τῇ γῇ ἐπέσχε, ἀνέστη
 390 δὲ αὐτὸς ἡ πολέμῳ Ἀθηνᾶ, πάλιν δὲ τῷ Ἀχιλλεῦ
 ἔλαθε δὲ τὸν βασιλεῖα τῶν ἄλλων, ὁ δὲ ἔκτωρ ἐπ' ἑσθλῇ
 395 πρὸς τὸν ἀμύμητον Ἀχιλλεῦ ἀπέτευχε, ἰδέσθαι ὡς
 400 ὁμοῖοι Ἀχιλλεῦ "ἐκ τῷ Διὸς ἦδεις τὸν ἐμὸν θάνατον, καὶ
 ἔλεγες, ἀλλὰ περιεσκεμμένος τίς καὶ πανοῦργος ἦναι
 405 λόγων, ὅπως σε ὑποπτήσας τῆς δυνάμειος καὶ τῆς μάχης
 λήθην λάβω, ἔδοκίμῃς μὲντοι φεύγοντι μοι ἐν τῇ μῇ
 410 φρονίῳ τὸ δόρυ πῆξαι, ἀλλ' ἐπ' εὐθείας προθυμῶς
 415 τῶν σιδηρῶν τρώσων, ἔάν σοι παρέλκει ὁ θεός, νῦν δὲ ἐμῷ
 420 δόρυ παραφυλάττω τὸ σιδηρὸν, εἴθε δὲ αὐτὸ ἐν τῇ
 425 ὑποδίσῃ σώματι καὶ δὴ ἐκσώλῳ, ὁ πόλεμος τοῖς
 430 γενήσεται σὺ καταφθαρέντος, σὺ γ' αὐτοῖς βλάβῃ μάλιστα
 435 εἴπε δὲ, καὶ ἀνατίνας προέειπεν τὸ μακροπόρευτον δόρυ
 440 καὶ ἔτι καὶ τῷ Ἀχιλλεῦ κατὰ μέσην τὴν ἀσπίδα, ὅδε
 445 τυχεν, πόρρω δὲ τῆς ἀσπίδος ἀνεπληρώθη τὸ δόρυ
 450 γὰρ δὲ ὁ ἔκτωρ εἶπε δὴ αὐτὸς τὸ δὲ βέλος μάστιγι
 455 ἐξέφυγεν ἐκ τῆς χειρός, ἔση δὲ σφηνάσας, ἐκ εἰς
 460 ὅσον δόρυ, τὸν Ἀθήρροβον δὲ ἐκάλεσε τὸν λαμπρὸν
 465 ἔχοντα μέγα βοήσας, "ἔξῃται δὲ αὐτὸν δόρυ μακρὸν
 470 δὲ ἔδοκίμῃς αὐτῷ ἔγγυς ἦν, ὁ δὲ ἔκτωρ ἐνόησεν ἐν
 475 αὐτοῦ διανοίαις, καὶ ἐβόησε "φῆς παλαι, ὅντως πᾶν
 480 οἱ θεοὶ ἐπὶ θάνατον ἐκάλεσαν, τὸν γ' Ἀθήρροβον φωνήσας
 485 τὸν ἀνδρῶν παρῆναι, ἀλλ' ἔτις μὲν ἐν τῷ τέλει ἐστὶ
 490 κατὰ δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐξηπάτησε, "νῦν δὲ δὴ μὴ ἔγγυς ὁ
 495 κακὸς καὶ ἀέτερ πάθῃ, ὅδε ἀποφύγει, ὅντως
 500 δὲ πάλιν τῷ ἴδιον ὑπῆρχε τῷ Αἰὶ καὶ τῷ σὺν τῷ
 505 τῷ Ἀπόλλωνι, οἷοντις με πρότερον πρόθυμοι ἐβόησαν
 510 νῦν δὲ με ἡ εἰμαμένη κατὰλαβάνη, μηδαμῶς ἂν
 515 κακοποιήσας καὶ ἀδύμιας ἀναισθητή, "ἀλλὰ μέγα ἐν
 520 τῷ δὲ ἐξ ἑσθλῆς, ὁ ὑπὸ τῶν αὐτῶν μηχανῶν ἐκρέμασε
 525 καὶ ἰσχυρὸν, ὥρμησε δὲ ἐκείνῳ ὥσπερ ἑκὼς ἐκείνῳ
 530 ὅς τις ἔρχεται εἰς τὸ πεδίον διὰ τῶν σκοτεινῶν νεφῶν, ὥσπερ
 535 ζῶν ἢ ἄρνη ἀπαλὸν ἢ δειλὸν λευκῶν, εἰπὼς ὁ ἔκτωρ
 540 ἔρμησε σείων τὸ ἔλφος, ὥρμησε δὲ καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς, ἐνέπλησε
 545 δὲ ἐνέπλησε τὴν ψυχὴν ἀνήμερος ἐμπροσθεν δὲ τὴν ἀσπίδα
 550 τὸ σῖθρος ἐσκέπασε τὴν καλλίστην καὶ ποικίλην, τῇ δὲ
 555 πρὸ περιεφασίας ἐπένευσε, "τῇ τέσσαρας ἐξῆς φάλαγγας
 560 αἱ δὲ καλὰε τριχῆς περιεσείοντο, αἱ χροναί, ὅς ὁ ἔκτωρ
 565 ἐπέβαλεν ἐπὶ τὸ ἀνέστημα τῆς περιεφασίας σφηνῶς, ὥσπερ
 570 δὲ ἄστὴρ πορεύεται ἐν τοῖς ἄστροις ἐν τῇ μέσῃ τῆς
 575 ὁ ἐσπέρης, ὅς τις κάλλιπος ἐν τῇ ὑφαντῇ ἔσται ἄστὴρ, αὐτὸν

τῆς ἐπιδορατίδος ἀπλάμπε καλῶς ἠκονομένης, ἣν δὴ ὁ 370 ἡμαχμένα. οἱ δὲ λοιποὶ συνέδραμον Ἕλληνες, "οἳ καὶ ἐθαύ-
 360 Ἀχιλλεὺς ἔσειεν ἐν τῇ δεξιᾷ κακὰ φρονῶν κατὰ τὴν θείαν
 Ἔκτορος, ἐισβλέπων τὸ καλὸν σῶμα, ὅπερ κατὰ πολὺ χω-
 ρήσκειν. τοῦτο δὴ τὸ μὲν λοιπὸν σῶμα τὰ σιδηρὰ ὕψλα
 ἐκάλυπτε, τὰ κάλλιστα, ἃ τὸν Πάτροκλον ἀφείλετο ἀποκτεί-
 370 ναι· ἐφαίνοντο δὲ καθ' ὃ μέρος αἱ κατακλιθεὶς ἀπὸ τῶν 375
 325 ὤμων αὐτὸν ἀνέχοντο· τοῦ λαμοῦ, ὅπερ τε τῆς ψυ-
 χῆς ταχύτατος γίνεται θάνατος. ἐκεῖ ἐπ' αὐτῷ προθυ-
 μούμενος ἔτρωσε τῷ δόρατι ὁ θεὸς Ἀχιλλεὺς. ἔξ-ἐναν-
 τίας δὴ διὰ τῆς τραχέως διήλθεν ἡ ἐπιδορατίς. οὐδὰ-380
 μῶς δὲ ὄλον τὸν φάρυγγα τὸ δόρυ ἀπέτεμεν τὸ βαρυ-
 μνον τῷ σιδηρῷ, ὅπως πρὸς αὐτὸν ἔποιε τι ἀνταποκρι-
 390 μένος λόγους. ἔπειτα δὲ ἐν τῇ γῇ ὁ δὲ ἔνδοξος Ἀχιλ-
 λεὺς ἐκαυχῆσάτο. "ὦ Ἔκτορ, ἔλεγες περ ἴσως φονεύων τὸν
 Πάτροκλον σῶος ἔσῃς, ἐμὲ δὲ ἐδὲν ἐφρόντιζες πόρῳ 385
 ὄντα. ὦ ἀνάνητε, τοιῶτος δὲ ἀποδὲν βοήθης μεγάλως κρείτ-
 των ἐπὶ ταῖς βαθείαις ναυσὶν ἐγὼ μετὰ ταῦτα ὑπελείφθην.
 395 "ὅστις σε παρέλυσεν τὴν δύναμιν. καὶ σὲ μὲν κύνας καὶ ὕρνια
 ἐκλύσων ἀλκιμῶς, τῶτον δὲ θάρσυναι οἱ Ἕλληνες." πρὸς
 τῶτον δὲ ὀλιγοδυναμῶν εἶπεν ὁ εὐοπλος Ἔκτωρ ἔκτετόν τε 390
 πρὸς τῶν γονάτων καὶ τῆς ψυχῆς καὶ τῶν σῶν γεννητόρων,
 μηδαμῶς ἐμὲ ἐκσῆς παρὰ ταῖς ναυσὶ τῆς κύνας καταφα-
 400 γοῦν τῶν Ἑλλήνων. "ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε ἱκανὸν καὶ
 χρυσὸν ἀπόδεξαι, δῶρα ὑπὲρ σοὶ παρεῖσθαι ὁ πατήρ καὶ
 ἡ σεβασμία μήτηρ· τὸ δὲ ἑμὸν σῶμα εἰς τὸν οἶκον πάλιν 405
 ἀπόδος, ὅπως διὰ πυρὸς με οἱ Τρῶες καὶ αἱ γυναῖκες τῶ-
 ν θάρσυναι ἀποθανόντι." πρὸς τῶτον δὲ δρασιμῶς ὑπ-
 410 ὤδων εἶπεν ὁ ταχύπους Ἀχιλλεὺς "μηδαμῶς ἐμὲ ὦ κῆρον
 πρὸς τῶν γονάτων ἐκέλευε μηδὲ πρὸς τῶν γονέων. εἴθε
 γὰρ πως ἐμὲ αὐτὸν ἡ δύναμις καὶ ἡ ψυχὴ ἀνέπεισεν ὀμάρῳ 415
 τὰ κρείατα ἀποτεμόντα ἐσθλῆν, ὅποια με εἰργάσσω. ὅτι ἐκ
 ἔσται ὅστις τῆς κύνας τῆς σῆς κεφαλῆς ἀποκωλύσοι, οὐδὲ
 420 ἂν δεκαπλασίονα καὶ εἰκοσάκις ἐξισόμενα δῶρα "πυρρῆ-
 σωσιν ἐνταῦθα φέροντες, ἐπόχων δὲ καὶ ἔτερα· ἐδὲ ἐνά-
 425 σάντων χρυσῷ ἀντισημαίνειαι θελήσῃ ὁ Αἰσάκων παῖς
 Πριάμος. ἐδ' ἔτω σε ἡ σεβασμία μήτηρ ἐνθάδε τῇ κοίτῃ
 430 θορήσῃ, ὅν αὐτὴ ἐγέννησεν, ἀλλὰ κύνας τε καὶ ὕρνια
 435 καταμερίσων πάντα." πρὸς τῶτον δὲ ἀποθνήσκων εἶπεν
 ὁ εὐοπλος Ἔκτωρ ὄντως σε καλῶς εἰδὼς προσοῦ. ἔδαμῶς
 δὲ ἐμελλον πέισιν· ὄντως γὰρ σοὶ ἐν ταῖς διανοαῖς σι-440
 440 ῖον ἡ ψυχὴ. σκέπτε νῦν μή πως σοὶ τις τῶν θεῶν αἴτιος
 γίνωμαι τῇ ἡμέρᾳ ἐπείνῃ, ὅποταν σε Πάρις καὶ ὁ καθαρὸς
 445 Ἀπόλλων ἀνδρείον ὄντα ἀπολέσωσιν ἐν ταῖς Σκαίαις
 πύλαις." ἔτω δὴ εἰπόντα τὸ τῆς θανάτου τέλος ἐκάλυπεν· 450
 ἡ δὲ ψυχὴ ἐκ τῶν μελῶν ἀποπτάσκει εἰς τὸν Αἰδὸν ἐπο-
 455 ρεῖσθαι, τὴν ἰδίαν τελευτὴν θορήσασα, λιπῶσα τὴν ἀνδρείαν
 καὶ τὴν ἀκμήν. πρὸς τῶτον δὲ ἀποθανόντα εἶπεν ὁ θαυμα-
 460 ὁς Ἀχιλλεὺς "Θνήσκον· ἐγὼ δὲ τὸν θάνατον ἐπισπάσο-
 465 μαί, ὅπου ἂν δὴ ὁ Ζεὺς θελήσῃ τελεῖσθαι καὶ οἱ λοιποὶ 470
 470 θεοὶ" εἶπε, καὶ ἐκ τῆς νεκρῆς εἰλκυσε τὸ σιδηρὸν δόρυ, καὶ τῶτον
 ἀποδὲν ἔθηκεν· ἔτος δὲ ἀπὸ τῶν ὤμων τὰ ὕψλα ἀφῆρετο

πολὺ δὲ ἔμοι περισσώτερον πάντων λύπην ἐποίησε· τοσούτην μίτραν, "τό τε κεφαλοδόκιμον, ὃ αὐτῇ ἔδωκεν ἡ
 425 τὰς γ' μοι παῖδας ἀπέκτεινεν εὐθαλῆς. τέτων πάντων οὐ
 τοσούτον ὀδυρόμαι καί περ λυπόμενος "ὥς τῷ ἐνός, ἔτι νῦν
 με ἡ ἄθροια λύπη κατάγοι ἔνδον τῷ "Αἰδῷ, τῷ "Εκτορος.
 εἴθε ὤφειλεν ἀποθανεῖν ἐν ταῖς ἑμαῖς χερσίν· ὅντως ἂν
 ἐκορέσθην κλαυόντις τε καὶ ὀδυρόμενοι, ἢ τε μήτηρ ἦτις
 430 αὐτὸν ἐγέννησεν ἢ δυστυχὴς καὶ γὰρ αὐτός." οὕτως ἐφθέγγετο
 430 κλαίων, ἐπεξέειπε δὲ αἱ πολῖται. "ταῖς Τρωαῖαίς δὲ γυναιξίν ἡ Ἐκάβη τῷ ἑλαινῷ Θρήνῳ προσηγόετο. "ὦ τέκνον
 ἐγὼ ἡ δειλαία, εἰς τί ἔτι βιώσομαι δεινὰ παθῶσα σὺ ἀπο-
 θανόντος, ὅστις μοι νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ ἡμέρα κατὰ πό-
 435 λιν ὑπῆρχες καὶ πῶσιν ὕφελος, τοῖς τε ἀνδράσι καὶ
 435 ταῖς γυναιξὶ κατὰ τὴν πόλιν, οἵτινές σε ὥς θεὸν ἐξεδέ-
 χοντο." ὅντως γὰρ δὴ αὐτοῖς μεγάλη δόξα ὑπῆρχες ἦν
 ὑπάρχων. νῦν δὲ ὁ θάνατος καὶ ἡ πεπρωμένη καταλαβάνει.
 440 "ὥτως εἶπε κλαίονσα· ἡ δὲ γαμετὴ ἐδέξατο τι ἡκηγεμένη
 τῷ "Εκτορος· ἐδίδε γὰρ αὐτῇ ἀληθῆς ἄγγελος ἐλθὼν ἀπήγγ-
 γειλεν ὅτι ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἔξωθεν τῶν πυλῶν ὑπελείφθη.
 440 "ἄλλ' αὐτῇ ἔσδον ὅφαιεν ἐνδοτάτω τῷ ὑψηλῷ οἴκῳ, δίμι-
 τὸν πορφυρεῖν, ἐνεποίκιλλε καὶ διάφορα ἄνθη. παρεκλείετο
 δὲ ταῖς δόλαις ταῖς ἐντρίχοις κατὰ τὸν οἶκον περὶ τῇ πυλῶν
 445 εἶναι λίβητα μέγαν, ὅπως γένοιτο τῷ "Εκτορι θερμὰ
 445 λειψαῖν ἐκ τῆς μάχης ἐπανελθόντι, ἢ ἀνόητος, ἐδὲ ἐπέγνω
 ὅτι αὐτὸν πάντῃ πόρῳ τῶν λειψῶν ὑπὸ τῶν τῷ Ἀχιλλεύῳ
 χειρῶν ἐφόνευσεν ἢ εὐόφθαλμος Ἀθηναῖα. τῆς δὲ βοῆς
 ἤκουσε καὶ τῷ Θρήνῳ ἀπὸ τῆς πύργου. ταύτης δὲ διεσείσθη
 450 μέλη, χαμαὶ δὲ ἔξ αὐτῆς ἔπεσεν ἡ περόνη· αὐτῇ δὲ ἐδόξεν
 450 ταῖς δόλαις ταῖς ἐντρίχοις προσεφώνει. "δεῦτε δύο μοι
 ἀκολοθήσατε· θειασάμεθα ὅποια ἔργα πέπρακ'· τῆς αἰδε-
 σίμου πενθερᾶς φωνῆς ἤκουσα· ἐν ἔμοι δὲ αὐτῇ ἐν τοῖς
 στήθεσι δονεῖται ἡ ψυχὴ ἀνὰ σῶμα, κάτω δὲ τὰ γόνατα
 455 ἀπολίσσεται. ἐγγύς τι κακοποιῶν τοῖς τῷ Προίμῳ τέκνοις.
 εἴθε γὰρ μὴ ἦκασά ποτε τῷ λόγῳ τῷ, ἀλλὰ μῦλα χαλεπῶς
 455 φοβέσθαι μὴ πῶς μοι τὸν πολεμικὸν "Εκτορα ὁ ἔνδοξος
 Ἀχιλλεὺς μόνον χωρίσας ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὸ πεδίον
 δώσει, καὶ δὴ αὐτὸν ἀποπαύσῃ τῆς χαλεπῆς ἀθαρτίας,
 460 ἥτις αὐτὸν εἶχεν, ἐπειδὴ ἐδέσποτε ἐν τῇ πλήθει τῶν ἁ-
 460 ρῶν ἔμενεν ἀλλὰ κατὰ πολὺν προέτρεχε, τὴν ἑαυτῷ δόνα-
 460 μιν εἰδὲν ὑποτάσσων." ὥτως εἰπὼσα ἐξῆλθε τῷ οἴκῳ μι-
 νομένη παραπλησία, κραδαινομένη καρδίαν· ἅμα δὲ αὐτῇ
 ἐπαρῆντο καὶ αἱ δόλαι. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸν πύργον καὶ εἰς τὸ
 465 τῶν ἀνδρῶν πλῆθος ἀφίκετο, ἔξη περιβλεψαμένη ἐπὶ τὸ
 465 τεῖχος. τῶν δὲ ἐθέσαστο σφρόμενον πρὸ τῆς πόλεως· οἱ
 465 ταχέως δὲ αὐτὸν ἵπποι "ἔλκον ἀνελκῶς ἐπὶ τὰς βαθείας
 καὶ τῶν Ἑλλήνων. ταύτην δὲ κατὰ τῶν σφραγῶν σκο-
 τεῖν ἔτι ἐκείνη· ἔπειτα δὲ ἐξοπίσω καὶ ἀπέπνευσε τὴν
 470 ψυχὴν. πόρῳ δὲ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἔρρηρε τὰ ποικίλα
 κόσμη, τὸν τε σέφανον καὶ τὸ σεδάριον καὶ τὴν πεπλεγμέ-

σοφόρος Ἀφροδίτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διὰ αὐτὴν ὁ ἑλαινῷ
 ἡγάγετο "Εκτωρ ἐκ τοῦ οἴκου· Ἡερίωνος, ἐπειδὴ παρὰ
 πολλὴν προῖκα. περὶ αὐτὴν δὲ αἱ τε ἀνδράδελφαι καὶ αἱ
 475 τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες ἱκανῶς ἦσαν, αἵτινες αὐτὴν περι-
 ἔσχον ἐν ἑαυταῖς ταρρασομένην ἀπολέσθαι. "αὐτῇ δὲ ἐπὶ
 ἀνέπνευσε καὶ κατὰ διάνοιαν ἡ ψυχὴ ἐγένετο, μετὰ τῶν
 480 Θρηνησῶν ἐν ταῖς θεραπεύσεσιν εἶπεν "ὦ "Εκτορ, ἐγὼ ἡ δει-
 λαιά. ἐν μὲν μοῖρᾳ ἐγενήθημεν ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν
 τῇ Τροίᾳ κατὰ τὸν οἶκον τῷ Προίμῳ, ἐγὼ δὲ ἐν ταῖς
 485 πύλαις· ὅστις μὲν ἔτρεφε μικρὰν ἔσαν, ὁ δυστυχὴς τὴν κακοποιήσαν-
 τιν ἐπὶ μὴ ὤφειλε γεννησά με. νῦν δὲ σὺ μὲν εἰς τὸν οἶκον
 490 "Αἰδῷ ὑπὸ τοῦς κρηπτήρας τῆς γῆς παραγίγῃ, ἐγὼ δὲ ἐν
 μισθῷ πένθει κατυλιμυῖαν ἐρημον ἐν τοῖς οἴκοις. ὁ δὲ
 490 σπῆρας. ἔτε σὺ τέτιρ γενήσῃ ὦ "Εκτορ ὕφελος, ἐπὶ δὲ
 θανες, ἔτε ἔτος σοί. ἔάνπερ γὰρ τὸν πόλεμον διαφύγῃς
 495 πολυδάκρυτον τῶν Ἑλλήνων, διὰ παντὸς τέτιρ ταλαιπώ-
 ρια καὶ θλίψις μετὰ ταῦτα ἔσονται, ἔτεροι δὲ ἀπὸ τῆς
 500 σπονδῆς τὰς ἀρέρας. "ἡμέρᾳ δὲ τῆς ὀργάνης πάντων
 κωιδῶν ἐξεργημένον ποιεῖ τὸν παῖδα. πάντα δὲ κατεργασ-
 505 δεδακρυμένα δὲ εἰσι τὰ πρόσωπα αὐτῶν. ἐνδεῆς δὲ ὡς ἀνὴρ
 καὶ ὁ παῖς εἰς τὸς τῷ πατρὶ φέλλας, ἄλλον μὲν ἀπὸ τῶν
 510 ἡμιτῶν οὐρανῶν ἔτερον δὲ ἀπὸ τῶν χιτῶνος. τῶν δὲ οἱ
 515 ἡμιτῶν οὐρανῶν κατὴν τις μικρὰν ἀπέδωκε, καὶ τὰ μὲν
 ἔβρεξε, τὴν ὑπερῶν δὲ ἐκ ἔβρεξε. τὸν δὲ καὶ ἀμφότεροι
 520 γονεῖς ἔχον ἐκ τῆς ἐδωχίας ἀπέδωκε, ταῖς χερσὶν αὐτῶν
 καὶ ὀνειδιστικῶς κακολογῶν. "φθίβε ὡς ἔχεις. ἐκ τῶν
 525 πατέρων συνενωχέται ἡμῖν." δεδακρυμένος δὲ ἱππάρχων
 530 παῖς πρὸς τὴν χήραν μητέρα, "ὁ πόλεως βασιλεὺς
 535 ὅστις πρότερον μὲν ἐν τοῖς τῷ ἰδίῳ πατρὶ γόνασι
 μόνον ἦν καὶ προβάτων λιπαρὴν δημὸν, ἐπειδὴ δὲ
 540 τὸν ὁ ὕπνος λάβοι καὶ πάσας ἐνηπιεύμενος, κακοῦ
 545 κοίτῃ ἐν ταῖς ἀγκύλαις τῆς τροφῆς, ἐν μαλακῇ
 550 πάντων τῶν πρὸς τὸ θάλλειν ἐμπληθεῖς. "τὰ νῦν δὲ πᾶσι
 555 ἂν πάθῃ τῷ προσφιλεῖ πατρὶ ἀποτυχῶν ὁ βασιλεὺς τῆς
 560 πόλεως, ὃν Τρῶες τὴν ἐπὶ κλησὶν ἔτι καλεῖσιν· μόνος
 565 αὐτοῖς ἔσῃ πύλας καὶ τὰ μεγάλα τεῖχη. νῦν δὲ πᾶσι
 570 παρὰ ταῖς μεγάλαις ναυσὶ κεχωρισμένον τῶν γονέων αἰσῶν
 575 οἰκλῶν σκώληκες φέρονται, ἐπειδὴ οἱ κύνες χορτασθέντες
 580 γυνωμένον· τὰ δὲ ἡμῖν σὺ ἐν τοῖς οἴκοις κύνῃσι
 585 κεχωρισμένον, ὑπὸ χειρῶν γυναικῶν κατεσκευασμένα. ἅμα
 590 ταῦτα μὲν πάντα καὶ σὺ πύρι κανεῖς· ἐδὲν γὰρ σοὶ τὸ
 595 τῶν ὕφελος, ἐπειδὴ ἐκ ἐν αὐτοῖς κατακίση, ἀλλὰ πᾶσι
 600 ἐξέειπε δὲ αἱ γυναῖκες.

Ψ. ΑΘΛΑ ΕΠΙ ΠΑΤΡΟΚΛΩ.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ 1. Ψ. Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδὼς ἐπέειπεν Ἀχιλλεύς.

2. Ἀχιλλεύς τῶν νεομιμνέων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μεταδίδωσι Πατρόκλῳ τυραννήσας καὶ σφάτας ἐπ' αὐτῷ δυσκαίδητα Τρώ-
κας νεαροὺς καὶ πύνας καὶ ἱππας καὶ ἄλλα ἱερῆα. ἵππαι καὶ ἄγῳνα ἐπιτάγιον ποιεῖ, ἐν ᾧ μικρὸν ἔκποιε μὲν Διομήδης,
δρόμῳ δὲ Ὀδυσσεύς, ἄλλοι δὲ ἄλλως καὶ ὕτως ὁ ἀγὼν διολύεται.

Οὕτως ἔτοι μὲν ἐξέταζον κατὰ τὴν πόλιν· οἱ δὲ Ἑλ-
ληνες ἐπειδὴ εἰς τε τὰς ναὺς καὶ τὴν θάλασσαν ἀφίκοντο, 50
αὐτοὶ μὲν διεσκορπίσθησαν ἐπὶ τὴν ἰδίαν ναῦν ἕκαστος, 50
τὸς δὲ Μυρμιδόνας ὃ συνεχώρει διεσκορπίζεσθαι ὁ Ἀχιλ-
λεὺς, ἄλλ' ἔτος τοῖς ἐναντὶ ἐταίροις τοῖς φιλοπολέμοις
εἶπεν ὡς Μυρμιδόνες οἱ ταχεῖς ἱππεὺς ἔχοντες, ἐμοὶ εὐάρ-
μοσοι φίλοι, μηδαμῶς ἀπὸ τῶν ἀρμάτων λίσσωμεν τοὺς 55
ἰχθυόποδας ἱππεὺς, ἀλλὰ σὶν αὐτοῖς ἱπποῖς καὶ ἄρμασι πλη-
σίον ἐλθόντες Πατρόκλον θορνήσωμεν· τῷτο γὰρ τιμὴ ἐστὶ
τοῦτον ἀποθανόντων. Ἐπειδὴ δὲ τῷ ὀλεσθῆαι κοριθαῖον 60
θρήνη, τὰς ἱππεὺς λύσαντες δειπνήσωμεν ἐνταῦθα πάντες.
ὕτως εἶπεν· οἱ δὲ ἐξέταζαν ὁμῆ, προσηγγέτο δὲ ὁ Ἀχιλλεύς.
ἔτοι δὲ ἐκ τριῶν περὶ τὸν νεκρὸν τὰς καλλιτερίχας ἤλασαν
ἱππεὺς δδυρόμενοι· ἐν αὐτοῖς δὲ Οἴτις τῷ θρήνῳ ἐπιδυ-
55 μίαν ἐνέβαλεν. Ἐβρέχετο ἡ ψάμμος, ἐβρέχοντο τὰ ὅπλα
τῶν ἀνδρῶν τοῖς δάκρυσιν· ἔτω γὰρ ἐπόμενον τὸν ἔμπειρον
τῷ πολέμῳ. ἐν τούτοις δὲ ὁ Ἀχιλλεύς τῷ συνετῷ ἐξήρχε-
το· ἔτος ἀνδροφόνους χεῖρας ἐπιθείς τοῖς στήθεσι τοῦ
θρήνη, τὰς ἀνδροφόνους χεῖρας ἐπιθείς τοῖς στήθεσι τοῦ
φίλου, χαῖρέ μοι λέγων· ὦ Πατρόκλε καὶ ἐν τοῖς τῷ Αἰδῶ
60 βοσκόχοις· πάντα γὰρ δὴ σοὶ ἤδη τελῶ ἢ πρότερον ἐπηγγε-
λάμην, τὸν ἔκτορα ἐνταῦθα ἐκλύσας δώσωσιν τοῖς κυσὶν
ὡμῶς φαγεῖν, δώδεκα δὲ ἔμπροσθεν τῆς πυρᾶς ἀποκειφα-
λίσαι τῶν Τρώων εὐειδῇ παιδίᾳ σὺ ἀποκτανθέντος ὀργι-
σθεῖς· εἶπε δὴ, καὶ κατὰ τὸν ἐνδοξον ἔκτορα ἀρεπῇ ἐβ-
65 λένετο ἔργα, ἐπὶ πρόσωπον παρὰ ταῖς κοίταις τῷ Πατρό-
κλῳ ἀπλώσας ἐν τῇ γῇ· ἔτοι δὲ τὰ ὅπλα ἀπείθοντο ἕκα-
στος σιδηρᾷ ἀπολάμποντα, ἔλυνον δὲ τὰς ἰχθυόποδας ἱππεὺς,
ἐκάθειον δὲ παρὰ τῇ νηὶ τῷ ταχύποδος Ἀχιλλεύς πολλοί.
70 ὁ δὲ αὐτοῖς δέπνον θυμῇ ἐνὶ στήθεσιν· πλεῖστοι μὲν βόες
λευκοὶ ἀπεκτείνοντο περὶ τῷ σιδηρῷ σφαζόμενοι, πολλὰ
δὲ πρόβατα καὶ μηκόμεναι αἰγες, πολλοὶ δὲ λευκόνες
χοῖροι θύλλοντες τῷ λίπῳ ὀπώμενοι ἐξηπλῆντο διὰ τῆς
φλογὸς τῷ πυρὸς. πανταχῶς δὲ περὶ τὸν νεκρὸν πλεῖστον
75 ἔρρε αἷμα. τὸν δὲ γε βασιλεὺς τὸν ταχύνειν Ἀχιλλεὺς πρὸς
τὸν ἐνδοξον Ἀγαμέμνονα ἦγον οἱ βασιλεῖς τῶν Ἑλλήνων,
μόλις πείσαντες, ὅπῃ τῷ ἐταίρῳ λυγόμενον τὴν ψυχὴν.
ἔτοι δὲ δὴ εἰς τὴν σκηνὴν τῷ Ἀγαμέμνονος συνῆλθον
παραγενόμενοι, παραχρῆμα τοῖς κήρυξι τοῖς ἡδυφύτοις
80 ἐκέλευσαν· περὶ τῷ πυρὶ σῆσαι λείψατα μέγιστον, ὅπως
πείσειεν τὸν Ἀχιλλεὺς ἀπολῶσθαι τὸν αἱματωδὴ μόλυσμόν.
ἔτος δὲ ἀπηρνέτο σφοδρῶς, ἐπώμοσε δὲ καὶ ὄρκον· οὐ
μὰ τὸν Δία, ὅστις τῶν θεῶν μέγιστος καὶ κράτιστος, ὃ δίκαιόν
85 ἐστὶ λειρὰ πλησίον τῆς κεφαλῆς ἐλθεῖν· πρὶν ἢ τὸν Πα-
τρόκλον καταθεῖναι ἐν τῷ πυρὶ καὶ εἰς τὸν τάφον χῶσαι
κείρασθαι τε τὴν κόμην, ἐπειδὴ ἐκέλευε με ἰχθυόντων ἔως κα-
ταλίσσῃ κακὸν κατὰ τὴν καρδίαν, ἔως ἂν ἐν τοῖς ἔρρεσι
90 γδένταῦθα ἐλθῶντας καὶ ταῦτά μοι ἔκαστα προσέτις; ἰγὼ
Fffff

δέ σοι πάντα λίσαν ἐπιμελῶς ἐκτελέσω καὶ παιθήσομαι ὡς
 σὺ κελεύεις, ἀλλὰ πλησίον εἴθι' ἐπ' ὀλίγον περιλαβόντες ἵσοις· σὺ δὲ αὐτὴ τὴν βελὴν ἐκ ἐτελείωσας. "νῦν δὲ ἐπὶ
 ἀλλήλας τῷ ὀλεθρῷ κορεσθῶμεν θρήνη." ἔτω δὲ εἰπὼν
 100 ὁδῶν τὰς προσφιλεστάταις χερσίν, "ὅκ' ἔλαβε δέ' ἡ γὰρ
 ψυχὴ κατὰ τῆς γῆς καθάπερ καπνὸς ἀπέπτη τριζουσα.
 ἐκπλαγείς δὲ ἀνέστη ὁ Ἀχιλλεύς, τὰς χεῖρας τε συνεκρό-
 τησε καὶ λόγον θρηνώδην εἶπεν. "φῆν παπαί, ὄντως δὴ ἐξαι-
 105 55 μένοις ἔδω το τῷ ἡλίῳ φῶς, "εἰ μὴ ταχέως ὁ Ἀχιλλεύς
 τι καὶ ἐν τοῖς Ἀἰδοῦσιν οἴκοις ψυχὴ καὶ ὁμοίωμα ἀνθρώπου·
 105 55 φρόνησις δὲ ἐκ ἐστὶ παντελῶς. "δὲ ὕλης γὰρ μοι νεκρὸς
 τῷ δειλαίῳ Πατρόκλῳ ἡ ψυχὴ ἐφεισέχαι θρηνησά τε καὶ
 ὀδυρομένη, καὶ παρεκτενέτο μοι ἔκαστα ὁμοίωτο δὲ θαυμα-
 σῶς αὐτῷ." οὕτως δὲ εἶπε· τοῦτοις δὲ πᾶσιν ἐπιθυμίαν, ὁδυρομένοις δὲ τούτοις ἐφάνη ἡ ῥοδόχρους
 110 ὁμίον· "περὶ τὸν ἐλαινὸν νεκρὸν, ὃ δὲ βασιλεύον Ἀγαμέμ-
 νων ἡμιόνος τε καὶ ἄνδρος ἐκέλευσεν ἀγαγεῖν ὕλην ἐκ πάν-
 των τῶν σκεπῶν. ἐπὶ λῆθε δ' ἄνθρω ἀγαθὸς ὁ Μηριόνης,
 115 55 150 55 155 55 160 55 165 55 170 55 175 55 180 55 185 55 190 55 195 55 200 55 205 55 210 55 215 55 220 55 225 55 230 55 235 55 240 55 245 55 250 55 255 55 260 55 265 55 270 55 275 55 280 55 285 55 290 55 295 55 300 55 305 55 310 55 315 55 320 55 325 55 330 55 335 55 340 55 345 55 350 55 355 55 360 55 365 55 370 55 375 55 380 55 385 55 390 55 395 55 400 55 405 55 410 55 415 55 420 55 425 55 430 55 435 55 440 55 445 55 450 55 455 55 460 55 465 55 470 55 475 55 480 55 485 55 490 55 495 55 500 55 505 55 510 55 515 55 520 55 525 55 530 55 535 55 540 55 545 55 550 55 555 55 560 55 565 55 570 55 575 55 580 55 585 55 590 55 595 55 600 55 605 55 610 55 615 55 620 55 625 55 630 55 635 55 640 55 645 55 650 55 655 55 660 55 665 55 670 55 675 55 680 55 685 55 690 55 695 55 700 55 705 55 710 55 715 55 720 55 725 55 730 55 735 55 740 55 745 55 750 55 755 55 760 55 765 55 770 55 775 55 780 55 785 55 790 55 795 55 800 55 805 55 810 55 815 55 820 55 825 55 830 55 835 55 840 55 845 55 850 55 855 55 860 55 865 55 870 55 875 55 880 55 885 55 890 55 895 55 900 55 905 55 910 55 915 55 920 55 925 55 930 55 935 55 940 55 945 55 950 55 955 55 960 55 965 55 970 55 975 55 980 55 985 55 990 55 995 55 1000 55 1005 55 1010 55 1015 55 1020 55 1025 55 1030 55 1035 55 1040 55 1045 55 1050 55 1055 55 1060 55 1065 55 1070 55 1075 55 1080 55 1085 55 1090 55 1095 55 1100 55 1105 55 1110 55 1115 55 1120 55 1125 55 1130 55 1135 55 1140 55 1145 55 1150 55 1155 55 1160 55 1165 55 1170 55 1175 55 1180 55 1185 55 1190 55 1195 55 1200 55 1205 55 1210 55 1215 55 1220 55 1225 55 1230 55 1235 55 1240 55 1245 55 1250 55 1255 55 1260 55 1265 55 1270 55 1275 55 1280 55 1285 55 1290 55 1295 55 1300 55 1305 55 1310 55 1315 55 1320 55 1325 55 1330 55 1335 55 1340 55 1345 55 1350 55 1355 55 1360 55 1365 55 1370 55 1375 55 1380 55 1385 55 1390 55 1395 55 1400 55 1405 55 1410 55 1415 55 1420 55 1425 55 1430 55 1435 55 1440 55 1445 55 1450 55 1455 55 1460 55 1465 55 1470 55 1475 55 1480 55 1485 55 1490 55 1495 55 1500 55 1505 55 1510 55 1515 55 1520 55 1525 55 1530 55 1535 55 1540 55 1545 55 1550 55 1555 55 1560 55 1565 55 1570 55 1575 55 1580 55 1585 55 1590 55 1595 55 1600 55 1605 55 1610 55 1615 55 1620 55 1625 55 1630 55 1635 55 1640 55 1645 55 1650 55 1655 55 1660 55 1665 55 1670 55 1675 55 1680 55 1685 55 1690 55 1695 55 1700 55 1705 55 1710 55 1715 55 1720 55 1725 55 1730 55 1735 55 1740 55 1745 55 1750 55 1755 55 1760 55 1765 55 1770 55 1775 55 1780 55 1785 55 1790 55 1795 55 1800 55 1805 55 1810 55 1815 55 1820 55 1825 55 1830 55 1835 55 1840 55 1845 55 1850 55 1855 55 1860 55 1865 55 1870 55 1875 55 1880 55 1885 55 1890 55 1895 55 1900 55 1905 55 1910 55 1915 55 1920 55 1925 55 1930 55 1935 55 1940 55 1945 55 1950 55 1955 55 1960 55 1965 55 1970 55 1975 55 1980 55 1985 55 1990 55 1995 55 2000 55 2005 55 2010 55 2015 55 2020 55 2025 55 2030 55 2035 55 2040 55 2045 55 2050 55 2055 55 2060 55 2065 55 2070 55 2075 55 2080 55 2085 55 2090 55 2095 55 2100 55 2105 55 2110 55 2115 55 2120 55 2125 55 2130 55 2135 55 2140 55 2145 55 2150 55 2155 55 2160 55 2165 55 2170 55 2175 55 2180 55 2185 55 2190 55 2195 55 2200 55 2205 55 2210 55 2215 55 2220 55 2225 55 2230 55 2235 55 2240 55 2245 55 2250 55 2255 55 2260 55 2265 55 2270 55 2275 55 2280 55 2285 55 2290 55 2295 55 2300 55 2305 55 2310 55 2315 55 2320 55 2325 55 2330 55 2335 55 2340 55 2345 55 2350 55 2355 55 2360 55 2365 55 2370 55 2375 55 2380 55 2385 55 2390 55 2395 55 2400 55 2405 55 2410 55 2415 55 2420 55 2425 55 2430 55 2435 55 2440 55 2445 55 2450 55 2455 55 2460 55 2465 55 2470 55 2475 55 2480 55 2485 55 2490 55 2495 55 2500 55 2505 55 2510 55 2515 55 2520 55 2525 55 2530 55 2535 55 2540 55 2545 55 2550 55 2555 55 2560 55 2565 55 2570 55 2575 55 2580 55 2585 55 2590 55 2595 55 2600 55 2605 55 2610 55 2615 55 2620 55 2625 55 2630 55 2635 55 2640 55 2645 55 2650 55 2655 55 2660 55 2665 55 2670 55 2675 55 2680 55 2685 55 2690 55 2695 55 2700 55 2705 55 2710 55 2715 55 2720 55 2725 55 2730 55 2735 55 2740 55 2745 55 2750 55 2755 55 2760 55 2765 55 2770 55 2775 55 2780 55 2785 55 2790 55 2795 55 2800 55 2805 55 2810 55 2815 55 2820 55 2825 55 2830 55 2835 55 2840 55 2845 55 2850 55 2855 55 2860 55 2865 55 2870 55 2875 55 2880 55 2885 55 2890 55 2895 55 2900 55 2905 55 2910 55 2915 55 2920 55 2925 55 2930 55 2935 55 2940 55 2945 55 2950 55 2955 55 2960 55 2965 55 2970 55 2975 55 2980 55 2985 55 2990 55 2995 55 3000 55 3005 55 3010 55 3015 55 3020 55 3025 55 3030 55 3035 55 3040 55 3045 55 3050 55 3055 55 3060 55 3065 55 3070 55 3075 55 3080 55 3085 55 3090 55 3095 55 3100 55 3105 55 3110 55 3115 55 3120 55 3125 55 3130 55 3135 55 3140 55 3145 55 3150 55 3155 55 3160 55 3165 55 3170 55 3175 55 3180 55 3185 55 3190 55 3195 55 3200 55 3205 55 3210 55 3215 55 3220 55 3225 55 3230 55 3235 55 3240 55 3245 55 3250 55 3255 55 3260 55 3265 55 3270 55 3275 55 3280 55 3285 55 3290 55 3295 55 3300 55 3305 55 3310 55 3315 55 3320 55 3325 55 3330 55 3335 55 3340 55 3345 55 3350 55 3355 55 3360 55 3365 55 3370 55 3375 55 3380 55 3385 55 3390 55 3395 55 3400 55 3405 55 3410 55 3415 55 3420 55 3425 55 3430 55 3435 55 3440 55 3445 55 3450 55 3455 55 3460 55 3465 55 3470 55 3475 55 3480 55 3485 55 3490 55 3495 55 3500 55 3505 55 3510 55 3515 55 3520 55 3525 55 3530 55 3535 55 3540 55 3545 55 3550 55 3555 55 3560 55 3565 55 3570 55 3575 55 3580 55 3585 55 3590 55 3595 55 3600 55 3605 55 3610 55 3615 55 3620 55 3625 55 3630 55 3635 55 3640 55 3645 55 3650 55 3655 55 3660 55 3665 55 3670 55 3675 55 3680 55 3685 55 3690 55 3695 55 3700 55 3705 55 3710 55 3715 55 3720 55 3725 55 3730 55 3735 55 3740 55 3745 55 3750 55 3755 55 3760 55 3765 55 3770 55 3775 55 3780 55 3785 55 3790 55 3795 55 3800 55 3805 55 3810 55 3815 55 3820 55 3825 55 3830 55 3835 55 3840 55 3845 55 3850 55 3855 55 3860 55 3865 55 3870 55 3875 55 3880 55 3885 55 3890 55 3895 55 3900 55 3905 55 3910 55 3915 55 3920 55 3925 55 3930 55 3935 55 3940 55 3945 55 3950 55 3955 55 3960 55 3965 55 3970 55 3975 55 3980 55 3985 55 3990 55 3995 55 4000 55 4005 55 4010 55 4015 55 4020 55 4025 55 4030 55 4035 55 4040 55 4045 55 4050 55 4055 55 4060 55 4065 55 4070 55 4075 55 4080 55 4085 55 4090 55 4095 55 4100 55 4105 55 4110 55 4115 55 4120 55 4125 55 4130 55 4135 55 4140 55 4145 55 4150 55 4155 55 4160 55 4165 55 4170 55 4175 55 4180 55 4185 55 4190 55 4195 55 4200 55 4205 55 4210 55 4215 55 4220 55 4225 55 4230 55 4235 55 4240 55 4245 55 4250 55 4255 55 4260 55 4265 55 4270 55 4275 55 4280 55 4285 55 4290 55 4295 55 4300 55 4305 55 4310 55 4315 55 4320 55 4325 55 4330 55 4335 55 4340 55 4345 55 4350 55 4355 55 4360 55 4365 55 4370 55 4375 55 4380 55 4385 55 4390 55 4395 55 4400 55 4405 55 4410 55 4415 55 4420 55 4425 55 4430 55 4435 55 4440 55 4445 55 4450 55 4455 55 4460 55 4465 55 4470 55 4475 55 4480 55 4485 55 4490 55 4495 55 4500 55 4505 55 4510 55 4515 55 4520 55 4525 55 4530 55 4535 55 4540 55 4545 55 4550 55 4555 55 4560 55 4565 55 4570 55 4575 55 4580 55 4585 55 4590 55 4595 55 4600 55 4605 55 4610 55 4615 55 4620 55 4625 55 4630 55 4635 55 4640 55 4645 55 4650 55 4655 55 4660 55 4665 55 4670 55 4675 55 4680 55 4685 55 4690 55 4695 55 4700 55 4705 55 4710 55 4715 55 4720 55 4725 55 4730 55 4735 55 4740 55 4745 55 4750 55 4755 55 4760 55 4765 55 4770 55 4775 55 4780 55 4785 55 4790 55 4795 55 4800 55 4805 55 4810 55 4815 55 4820 55 4825 55 4830 55 4835 55 4840 55 4845 55 4850 55 4855 55 4860 55 4865 55 4870 55 4875 55 4880 55 4885 55 4890 55 4895 55 4900 55 4905 55 4910 55 4915 55 4920 55 4925 55 4930 55 4935 55 4940 55 4945 55 4950 55 4955 55 4960 55 4965 55 4970 55 4975 55 4980 55 4985 55 4990 55 4995 55 5000 55 5005 55 5010 55 5015 55 5020 55 5025 55 5030 55 5035 55 5040 55 5045 55 5050 55 5055 55 5060 55 5065 55 5070 55 5075 55 5080 55 5085 55 5090 55 5095 55 5100 55 5105 55 5110 55 5115 55 5120 55 5125 55 5130 55 5135 55 5140 55 5145 55 5150 55 5155 55 5160 55 5165 55 5170 55 5175 55 5180 55 5185 55 5190 55 5195 55 5200 55 5205 55 5210 55 5215 55 5220 55 5225 55 5230 55 5235 55 5240 55 5245 55 5250 55 5255 55 5260 55 5265 55 5270 55 5275 55 5280 55 5285 55 5290 55 5295 55 5300 55 5305 55 5310 55 5315 55 5320 55 5325 55 5330 55 5335 55 5340 55 5345 55 5350 55 5355 55 5360 55 5365 55 5370 55 5375 55 5380 55 5385 55 5390 55 5395 55 5400 55 5405 55 5410 55 5415 55 5420 55 5425 55 5430 55 5435 55 5440 55 5445 55 5450 55 5455 55 5460 55 5465 55 5470 55 5475 55 5480 55 5485 55 5490 55 5495 55 5500 55 5505 55 5510 55 5515 55 5520 55 5525 55 5530 55 5535 55 5540 55 5545 55 5550 55 5555 55 5560 55 5565 55 5570 55 5575 55 5580 55 5585 55 5590 55 5595 55 5600 55 5605 55 5610 55 5615 55 5620 55 5625 55 5630 55 5635 55 5640 55 5645 55 5650 55 5655 55 5660 55 5665 55 5670 55 5675 55 5680 55 5685 55 5690 55 5695 55 5700 55 5705 55 5710 55 5715 55 5720 55 5725 55 5730 55 5735 55 5740 55 5745 55 5750 55 5755 55 5760 55 5765 55 5770 55 5775 55 5780 55 5785 55 5790 55 5795 55 5800 55 5805 55 5810 55 5815 55 5820 55 5825 55 5830 55 5835 55 5840 55 5845 55 5850 55 5855 55 5860 55 5865 55 5870 55 5875 55 5880 55 5885 55 5890 55 5895 55 5900 55 5905 55 5910 55 5915 55 5920 55 5925 55 5930 55 5935 55 5940 55 5945 55 5950 55 5955 55 5960 55 5965 55 5970 55 5975 55 5980 55 5985 55 5990 55 5995 55 6000 55 6005 55 6010 55 6015 55 6020 55 6025 55 6030 55 6035 55 6040 55 6045 55 6050 55 6055 55 6060 55 6065 55 6070 55 6075 55 6080 55 6085 55 6090 55 6095 55 6100 55 6105 55 6110 55 6115 55 6120 55 6125 55 6130 55 6135 55 6140 55 6145 55 6150 55 6155 55 6160 55 6165 55 6170 55 6175 55 6180 55 6185 55 6190 55 6195 55 6200 55 6205 55 6210 55 6215 55 6220 55 6225 55 6230 55 6235 55 6240 55 6245 55 6250 55 6255 55 6260 55 6265 55 6270 55 6275 55 6280 55 6285 55 6290 55 6295 55 6300 55 6305 55 6310 55 6315 55 6320 55 6325 55 6330 55 6335 55 6340 55 6345 55 6350 55 6355 55 6360 55 6365 55 6370 55 6375 55 6380 55 6385 55 6390 55 6395 55 6400 55 6405 55 6410 55 6415 55 6420 55 6425 55 6430 55 6435 55 6440 55 6445 55 6450 55 6455 55 6460 55 6465 55 6470 55 6475 55 6480 55 6485 55 6490 55 6495 55 6500 55 6505 55 6510 55 6515 55 6520 55 6525 55 6530 55 6535 55 6540 55 6545 55 6550 55 6555 55 6560 55 6565 55 6570 55 6575 55 6580 55 6585 55 6590 55 6595 55 6600 55 6605 55 6610 55 6615 55 6620 55 6625 55 6630 55 6635 55 6640 55 6645 55 6650 55 6655 55 6660 55 6665 55 6670 55 6675 55 6680 55 6685 55 6690 55 6695 55 6700 55 6705 55 6710 55 6715 55 6720 55 6725 55 6730 55 6735 55 6740 55 6745 55 6750 55 6755 55 6760 55 6765 55 6770 55 6775 55 6780 55 6785 55 6790 55 6795 55 6800 55 6805 55 6810 55 6815 55 6820 55 6825 55 6830 55 6835 55 6840 55 6845 55 6850 55 6855 55 6860 55 6865 55 6870 55 6875 55 6880 55 6885 55 6890 55 6895 55 6900 55 6905 55 6910 55 6915 55 6920 55 6925 55 6930 55 6935 55 6940 55 6945 55 6950 55 6955 55 6960 55 6965 55 6970 55 6975 55 6980 55 6985 55 6990 55 6995 55 7000 55 7005 55 7010 55 7015 55 7020 55 7025 55 7030 55 7035 55 7040 55 7045 55 7050 55 7055 55 7060 55 7065 55 7070 55 7075 55 7080 55 7085 55 7090 55 7095 55 7100 55 7105 55 7110 55 7115 55 7120 55 7125 55 7130 55 7135 55 7140 55 7145 55 7150 55 7155 55 7160 55 7165 55 7170 55 7175 55 7180 55 7185 55 7190 55 7195 55 7200 55 7205 55 7210 55 7215 55 7220 55 7225 55 7230 55 7235 55 7240 55 7245 55 7250 55 7255 55 7260 55 7265 55 7270 55 7275 55 7280 55 7285 55 7290 55 7295 55 7300 55 7305 55 7310 55 7315 55 7320 55 7325 55 7330 55 7335 55 7340 55 7345 55 7350 55 7355 55 7360 55 7365 55 7370 55 7375 55 7380 55 7385 55 7390 55 7395 55 7400 55 7405 55 74

200 ἀκάσασα ἄγγελος ἦλθεν ἐν τοῖς ἀνέμοις. "ἔτσι μὲν δὴ
 ἕνα Ζεφύρου τῷ δυσυνώμῳ συνηθραϊσμένοι ἔνδον τὴν μὲν
 ἐνώχλιαν ἤθιον· τρέχοντα δὲ ἐπέστη ἡ Ἴρις ἐπὶ τῇ λιθίνῃ
 φλιγῇ. ἔτσι δὲ ὡς εἶδον τοῖς ὑφ' ὀφθαλμοῖς, πάντες ἀνέστησαν 255
 ἐκάλειν τε αὐτὴν εἰς ἑαυτὸν ἕκαστος. αὕτη δὲ δὴ καθ' ἑξῆς
 205 μὲν ἀπηρνεῖτο, εἶπε δὲ λόγον. "ὁ καιρὸς καθ' ἑδρας· πο-
 ρεῖσθαι γὰρ ταχέως ἐπὶ τῷ Ὠκεανῷ ῥέειν εἰς τὴν τῶν
 Αἰθιοπῶν γῆν, ὅπου θύσας μεγάλας θυσίας τοῖς θεοῖς,
 ὅπως δὴ καὶ ἐγὼ μεταλάβω τῶν θυσιῶν. ἀλλ' ὁ Ἀχιλλεὺς 260
 τὸν Βορρῆα καὶ Ζεφύρον τὸν ἡχητικὸν παραγενέσθαι εἴχεται,
 210 καὶ ὑπὸ κινεῖται θύσας καλλίστας, ὅπως τὴν πυρὰν διεγεί-
 ρητε καυθῆναι, ἐν ᾗ καίτοι ὁ Πάτροκλος, ὃν πάντες κα-
 τοδύροντο οἱ Ἕλληνες." αὕτη μὲν δὴ θύσας εἰπὼσα ἰσορροπῆται 265
 215 εἶτο δὲ ὁρμῶν σὺν βοῇ μεγάλῃ, τὰ νέφη τυράσσοντες ἔμπρο-
 σθεν. ταχέως δὲ εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίκοντο πνεῖν διηγεί-
 220 ρετο δὲ κύμα "ὑπὸ τῆς σφοδρᾶς πνοῆς. εἰς δὲ τὴν ἐνγειον
 Τροίαν ἦλθον, ἐνέπρεον δὲ τῇ πυρῇ· μεγάλας δὲ ἦσαν τὸ
 θάλασσαν πῦρ. δι' ὅλης δὲ νυκτὸς ἔτσι ἐπὶ τῆς πυρᾶς ὁμιλοῦντο 270
 τὴν φλόγα ἔβαλλον, φρυσσόντες ὀξέως. ὁ δὲ ταχὺς Ἀχιλλεὺς
 225 δι' ὅλης νυκτὸς ἐκ τῆς χροῦς κρατήρος, κατέχων πυτήριον
 230 ὀρογγύλον, ὁ ὅλον ἀπαρτῆμενος χαρμῇ ἔχεν, ἔβριχε δὲ τὴν
 γῆν, ψυχὴν ἀνυκαλύμενος τῷ δειλῷ Πατρόκλῳ. ὡς περ
 δὲ πατὴρ καὶ ὡς ἰδὼν τὸν παῖδα τὰ ὅσα θρηνητὴν ὀνομάσκει, 275
 235 ὅστις τελευτήσας τὸς ἀθλίας ἐλπίσσει γονεῖς, ὅπως ὁ Ἀχιλ-
 λεὺς τῷ φίλῳ ἔκλειε τὰ ὅσα καὶ ὡς, ἡρέμα ἀπερχόμενος
 παρὰ τὴν πυρκαϊάν, οἰκτρὰ στενάων. ἤρκα δὲ ὁ τὴν ἡμέ-
 ραν φέρον ἔρχεται φῶς μηνίων ἐπὶ τὴν γῆν, μεθ' ὃν ἡ
 240 ῥοδόχρους ὑπὲρ τὴν θάλασσαν ἔξαπλῶται ἡμέρα, ἐρηκαῖται 280
 ἡ πυρὰ ἐμαρμαίνεται, ἐπαύσατο δὲ ἡ φλόξ. οἱ δὲ ἄνθρωποι
 εἰς τῆς πύσης πάλιν ἰσορροπῆσαν εἰς τὸν οἶκον ἐπαυλῆσαν
 245 κατὰ τὴν Θρακικὴν θάλασσαν. ἔτσι δὲ ἐξέταξε τὴν κό-
 ματι ὁρμῶν, ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ἀπὸ τῆς πυρᾶς ἐτίρωθεν ἐκ 285
 κλίνας καὶ χωρισθεὶς ἐκλήθη κεκοπιακῶς· ἐπὶ δὲ γλυκὺς
 ἵππος ὄρσεν καὶ ἐπῆλθεν. οἱ δὲ ἄλλοι περὶ τὸν Ἀγαμέμ-
 250 νονα ἄδρόοι συνηθροῦντο. τῶν αὐτῶν ἐπερχομένων ἡ
 255 παραχρῆ καὶ ὁ κύππος ἤγειρεν "ἐκαστὸς δὲ ὁρῶμενος, καὶ
 πρὸς αὐτὸς λόγον εἶπεν. "ὦ Ἀγαμέμνων καὶ οἱ λοιποὶ ἄρι- 290
 260 στῆς πάντων τῶν Ἑλλήνων, ἐν πρώτοις μὲν τὴν πυρκαϊάν
 κατασβέσατε μέλαινα οἶνω πῦσαν, ὅσοι ἐπὶ δέσμοι τὸ πῦρ
 μετὰ ταῦτα δὲ τὰ τῷ Πατρόκλῳ ὅσα τῷ νύκτωρ Μινωιδίου
 265 συλλέξωμεν "καλῶς διαγινώσκοντες· εἰσαγνῶσα γὰρ ὑπάρ-
 270 χουσιν. ἐν μέσῃ γὰρ ἔκειτο τῇ πυρῇ· οἱ δὲ λοιποὶ πόρρωθεν 295
 ἐν τῇ ἄκρῃ ἐκαύοντο ἀναμειγνύμενοι οἱ τε ἵπποι καὶ οἱ ἄν-
 275 θρωποι. καὶ ταῦτα μὲν ἐν χροῦς, ποτηρίῳ καὶ διπλῷ ἐπὶ πύρ-
 280 καταθώμεθα, ὥς ἂν ἐγὼ εἰς τὴν Αἰθρὴν πύρεσθω." τῶν
 285 δὲ καὶ λίαν πολυτελῆ κατασκευάσαι ἐγὼ ἐκείνου, ἀλλὰ
 τῶν εὐτελῶν μετὰ ταῦτα δὲ καὶ τῶν οἱ Ἕλληνες πλεονέχον
 290 τε καὶ ἐν ἡλὸν ποιήσασιν, οἷσιν ἂν μὲς ἔχονται ἐν ταῖς
 295 ναυαῖς ταῖς πολυκαθέραις ὑπολησθῆτε." ἔτσι εἶπεν· οἱ
 300 ἐπείθοντο τῷ ταχέως Ἀχιλλεῖ. "καὶ πρῶτον μὲν τὴν
 πυρκαϊάν κατέσβησαν ἐρυθρῇ σὺν, ὅσον ἐπῆλθεν ἡ φλόξ·

πολλῇ δὲ κατέσβησε τῆρα. κλαίοντες δὲ τῷ προσηγῆς ἑαυτοῖς
 τὰ λυκὰ ὅσα συνέλεγον εἰς χρυσὸν ἀγγεῖον καὶ διδωλόμε-
 νον ἐπέλεον, ἐν ταῖς σκηναῖς δὲ ἀποθήμενοι ἀπαλῶ λιτῶ
 περιέγραψαν δὲ κύκλῳ τὸν τάφον,
 θυμέλια δὲ κατέβαλον περὶ τὴν πυρὰν εὐθὺς δὲ κεχυ-
 μένην γῆν ἐπέχρυσαν. χύσαντες δὲ τὸν τάφον εἰς τῆς πύσης
 ὑπέστρεψον. ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς αὐτόθι τὸν λαὸν ἐπέχε καὶ προ-
 τίθει μέγιστον ἀγῶνα. ἐκ τῶν νεῶν δὲ ἐξήγαγεν ἄθλα λέ-
 305 βητίας τε καὶ τριπόδας καὶ ἵππους καὶ ἡμιόνους καὶ βόας εὐτρα-
 φεῖς καὶ γυναῖκας κοσμίως λευκὰν τε σάθηρον. ἐν πρώτοις
 μὲν τοῖς ἵππεσιν τοῖς ταχέως λαμπρὰ δῶρα ἔθηκεν, γυναῖκα
 ἀποφέρειν ἄσφομα ἐργάζεσθαι ἐπισκεμένην καὶ τριπόδα ὡς 310
 315 ἔχοντα, δύο καὶ εἰκοσι μέτρα χωρῶντα, "τὸ πρῶτον τῷ δὲ
 δευτέρῳ ἵππον παρέθηκεν ἑξαετὴ ἀδάμαστος, ἡμίονον μι-
 κρόν ἐγκυμονέσαν· τῷ δὲ τρίτῳ κανὸν προέθηκε λέβητα,
 320 ὃς εἰς πῦρ χροῖσμον, κάλλιστον, τέσσαρα μέτρα χωρῶντα,
 325 ἐν ἄντρον ἔτιωσ, τῷ δὲ τετάρτῳ προέθηκε δύο χρυσοῦ
 330 τοῦλαντα. "τῷ πέμπτῳ δὲ φίλῳ διπλῇ κανὴν προέθε-
 335 κεν. ἔπειτα δὲ ἄρθας, καὶ λόγον ἐν τοῖς Ἕλλησιν εἶπεν. "ὦ
 Ἀγαμέμνων καὶ οἱ λοιποὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι,
 τῶς ἵππεσι ταῦτα τὰ ἄθλα προσδεχόμενα καίτοι ἐν τῷ
 340 ἀγῶνι. εἰ μὲν ἂν ἐπὶ ἐτέρῳ τῶν ἡγωνιζομένων οἱ Ἕλληνες,
 345 οὕτως ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα ἄθλα λαβὼν εἰς τὴν σκηνὴν
 ἀπέφερον· γινώσκετε γὰρ ὅσον ἐμοὶ τῇ ἀρετῇ ὑπερβάλλουσιν
 οἱ ἵπποι ἄφθαρτοι γὰρ εἰσι καὶ ὁ Ποσειδῶν παρέχεν αὐ-
 350 τὸς τῷ ἐμῷ πατρὶ Πηλεΐ, ἔτσι δὲ ἐμοὶ ἐχαρίσατο. ἀλλ'
 ἐγὼ μὲν προσμενῶ καὶ οἱ ἰχθυόποδες ἵπποι "τοῖσιν γὰρ
 355 ὀδύνηται ἀγαθὴ ἀπώλειαν ἡμῶν, πρῶτος, ὅστις αὐτοῖς πᾶν
 360 πολλὰκις ἔλασιν ἐγρὸν κατὰ τῶν τριχῶν ἐπέχει, λοῦσας
 365 λιμνῇ ὕδατι. τῶν ἔτσι ἐξώτες περὶ θῶν· ἐν τῷ ἐδάφει
 370 δὲ αὐτῶν αἱ χαῖται προσπλάττοντο· ἔτσι δὲ ἐξήκουσι λυγρᾶ
 375 μιναι τὴν ψυχὴν. "ἔτεροι δὲ παρασκευάσασθε κατὰ τὸ εἰρη-
 380 τόπειον, ὅστις τῶν Ἑλλήνων τοῖς τε ἵπποις τε ἀνάρηκε καὶ
 385 τοῖς κεκολλημένοις ἄρμασιν." ἔτσι εἶπεν ὁ Ἀχιλλεὺς, οἱ
 390 δὲ ταχέως ἵππεσι ἡγήθησαν. ὁρμήσαν ἐν πρώτοις μὲν ὁ
 395 βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἑκτορὸς ὁ τῷ Ἀδμήτῳ προσφίλης
 400 υἱὸς ὄρμησεν ὁ ἰχθυόποδ' Αἰωμήδης, Τρωϊκὸς δὲ ἵππος ὑπὸ
 405 τὸν ζυγὸν ἤγαγεν, ὃς ἀφείλετο ποτὶ τὸν Αἰνείαν· αὐτὸν
 410 δὲ δέσσωσεν ὁ Ἀπόλλων. ἐπὶ δὲ τῷ ἡγήθη ὁ Αἰετός
 415 παῖς ὁ περὶ τὸν Μενέλαον ὁ ἐγγυῆς, ἔπειτα δὲ ταχέως ἵππος
 420 Αἰθρὴν τὴν Ἀγαμέμνονος καὶ τὸν αὐτὸς ἵππον Πόδαργον,
 425 ἦν τῷ Ἀγαμέμνονι ἔδωκεν ὁ Ἀχιλλεὺς παῖς Ἐχέτωλος δῶ-
 430 ρον, ὅνα μὴ αὐτῷ ἐπακοῦσθαι εἰς τὴν ἀνιμώδη Ἰλιον,
 435 ἀλλ' αὐτόθι ἐδραμόντο μετῶν μέγαν γὰρ αὐτῷ παρέχεν
 440 ὁ Ζεὺς πλοῦτον, ὅς ἐστις ἐν τῇ πλατείᾳ Σακῶνι.
 445 ταῦτην ἔτσι ἐπέχετο μέγας τῷ δρόμῳ ἐπιθυμῶσαν.
 450 ἔπειτα δὲ ὁ Ἀντίλοχος τῶς καλλίτριχας εὐτρεπῆσαι ἵπ-
 455 πους, ὁ τῷ Νέστορος λαμπρὸς υἱὸς τῷ μεγαλοφύλῳ βασι-
 460 λεῖ, τῷ νύκτωρ Νηλεῖ. ἐκ Πύθης δὲ αὐτῷ ἔσαν οἱ ἵπποι
 465 ταχέως αἰκον τὸ ἄρμα. ὁ δὲ πατὴρ ἔργος αὐτῷ ἔτα-

FFFFF

305^{ος}μενος "ἔλκεν εἰς κυλὰ σωφρονίζων καὶ αὐτῷ φρονῶντι "ὦ πόρρωθεν ἐν ὁμαλῷ πεδίῳ παρεκάθισε δὲ ἡπιότατον
 Ἀντίλοχῃ, σὲ μὲν καίπερ νέον ὄντα ἡγάπησεν ὃ τε Ζεὺς 360^{ος} τὸν ἰσόθεον Φοῖνικα τὸν ἀκόλαστον τὰ ἑαυτοῦ παῖδας
 καὶ ὁ Ποσειδῶν, καὶ τὴν ἱππικὴν ἐδίδασκεν παντοδύνην· διό
 σε ἑδαμῶς πάννυ προσήκει διδάσσεσθαι ἐπίστασαι γὰρ εὖ περὶ
 310^{ος}τὴν νύσσαν συσφύρειν. ἀλλὰ σοὶ οἱ ἵπποι "βραδυτάτοι εἰς
 τὸ τρέχειν· διόπερ οἶμαι χαλεπὸν σοὶ γενέσθαι. τέτων δὲ οἱ 365^{ος}
 μὲν ἵπποι εἰσὶ ταχύτεροι, ἑδαμῶς δὲ αὐτοὶ πλείονά σε ἐπί-
 σταν· αὐτόθι βαλεῖν σὺ ὦ προσφιλέστατε
 βαλὴν ἔνθα ἐν τῇ ψυχῇ ποικίλην, ὅπως μηδαμῶς σε δια-
 320^{ος}σφύγοι τὰ γέγρα. "βαλὴ γὰρ ὁ ἑλότημος μεγάλως κρείττων
 ἢ τῇ ἰσχύϊ τῇ φρονήσει δὲ ὁ κυβερνήτης ἐν τῷ μέλανι 370^{ος}
 πόντιῳ νῆα ταχέϊαν ὑπερβύνην βαρυσμένην ἀνέμοις· βαλὴ
 δὲ καὶ τέχνη ὁ ἥνιοχος περιγίγει· ἐτέρη ἥνιοχος. ἀλλ' ὅστις
 320^{ος}μὲν τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἄρμασι θαρρῶν ἀνότης ἐπὶ πολὺ
 συσφύγει ἐνταῦθα κάκεισι, οἱ δὲ ἵπποι πλανῶνται κατὰ
 τὸν δρόμον καὶ ὁ νεῖα· ὅστις δὲ συνετὰ ἐπίστα ἥνιοχῶν χει- 375^{ος}
 ρονας ἵππους αἰεὶ τὸν καμπτόν ὁρῶν συσφύρει σύνεγγυς,
 ἑδαμῶς δὲ δὴ αὐτὸν λανθάνει ὅπως τὴν ἀρχὴν ἐκτείνῃ
 325^{ος}βασιλεὺς ἡνίαξ, "ἀλλ' ἑλάνει ἀσφαλῶς καὶ τὸν προάγοντα
 ἐπιτηρεῖ· σημεῖον δὲ σοὶ ἔρω ἕγαν ἐκδηλον· ἑδαμῶς δὲ
 σε ἐπιλήσει· ἐσηκε ἔχλον ξηρόν, ὅσον ὀργυιᾶς ἐξέχον τῆς γῆς,
 ἢ ἀπὸ θρυός ἢ ἀπὸ πένκης· τέτο μὲν καὶ κατασπῆται τῷ
 ὕμβρῳ, λίθῳ δὲ τέτο ἐκατέρωθεν προσεγγίξει· δύο λευκοὶ
 330^{ος}ἐν ταῖς συμβολαῖς τῆς ὁδοῦ· ὁμαλὸς δὲ ἀμφοτέρωθεν ὁ
 ἱππῶδρος· ἢ τινος τάφος ἀνθρώπου πρῶν ἀποθανόντος,
 ἢ καμπτὸς τέτο κατεσκεύασται ἐπὶ τῶν προλαβόντων ἀν-
 θρώπων· καὶ νῦν καμπτὸς ἐσηκεν ὁ ταχὺς καὶ ἔνδοξος Ἀχιλ-
 335^{ος}εύς. τέτω λαν σὺ προσεγγίσας ἱλανε πηλοῖον τὸ ἄρμα
 τῆς ἵππου, "αὐτὸς δὲ κάμψθητι ἐν τῷ ἐνποιήτῳ ἄρματι
 ἡσυχῶς ἐπὶ τὰ ἄριστὰ τέτων· τὸν δὲ δεξιὸν ἵππον κεν- 340^{ος}
 τρίζου ἐπαπειλησάμενος, ἐπιδύναμι δὲ τὰ ἡνία ταῖς χειρσιν.
 ἐν τῷ καμπτῷ δὲ σοὶ ὁ ἵππος ὁ ἀριστερὸς προσπειρασθήτω,
 340^{ος}ὥστε τῇ χοινικίδι δόξαι τὸ ἄκρον προσεγγίσει· "τῷ ἐνποι-
 ῆτε κύκλῳ τῷ λίθῳ δὲ φραῦσαι ἐκκλινον, μή πως τὰς ἵπ-
 πους πλήξῃς καὶ τὰ ἄρματα σύγκλάσῃς· ἐπὶ χαρμὰ δὲ τοῖς 345^{ος}
 ἄλλοις, ὕνειδος δὲ σοὶ αὐτῷ γενήσεται. ἀλλ' ὦ προσφιλέ-
 στατε φρονῶν πεφύλαξο. ἴαν γὰρ ἐν τῷ καμπτῷ παρελάσῃς
 345^{ος}διώκων, "ἐκ ἔσω δὲ ἐν ταῖς Ἑλλησί σε λάβῃ ἐπιτηδῶν
 ἑδὲ παραδράμῃ, ἑδὲ καὶ ἂν κατόπισθεν τὸν ἔνδοξον Ἀρίονα
 ἑλάνου· τὸν τῷ Ἀδρύεω ταχὺν ἵππον, ὅστις ἐκ θεῶ τὸ γένος 350^{ος}
 ἦν, ἢ τὰς ἵππους τῷ Διομέδοντος, αἵτινες ἐνταῦθα ἐτρα-
 φησαν ταχίς." ὅπως εἰπὼν ὁ Νέστωρ ὁ Νηλεὺς ὅπισθον ἐν
 350^{ος}τῷ τόπῳ ἵκαθίετο, ἐπεὶ τῷ ἰδίῳ παιδὶ ἐκάσε τὰ τέλη
 εἶπεν, πέμπτος δὲ ὁ Μηριόνης τὰς εὐρυχᾶς ἡντρίπεισεν
 ἵππους, ἀνέβησαν δὲ εἰς τὰ ἄρματα, κατέλαβον δὲ κλήρας, 355^{ος}
 εἰκάδε δὲ ὁ Ἀχιλλεύς, ἐξήλθε δὲ ὁ κληρὸς τῷ υἱῷ Νέ-
 στορος Ἀντίλοχῳ. μετὰ τῶτον δὲ ἔλαχεν ὁ βασιλεύων Εὐ-
 355^{ος}μηλος, "ἐπὶ τῷ δὲ ὁ πολεμικὸς Μενέλαος ὁ Ἀτρεὺς
 παῖς· ἐπὶ τῷ δὲ ὁ Μηριόνης ἔλαχεν ἑλάνειν. ἔχατος 360^{ος}
 δὲ Διομήδης ἑξόχως ἄριστος ὢν ἔλαχεν ἑλάνειν ἵππους.
 ἔσχατος δὲ ἐφείξῃς, ἔδυκε δὲ τὸν καμπτόν ὁ Ἀχιλλεύς.

τῷ ὅσῃ σιδήρῳ, ἐὰν ἀμείλσαντες χεῖρον ἵππαλον ἀπενε-
 γνῶμεθα. ἀλλ' ἐπιδιώκετε καὶ σπευδάτε ταχύτατα. "περὶ
 δὲ τῶν αὐτῶς ἐγὼ φιλοτεχνήσομαι, καὶ ἐπινοήσω ἐν σε-
 νώματι ὁδὸν παρελθεῖν" ἑδαιμῶς δὲ με ἐπιλάθῃ. "ὅπως ἔσται
 εἶπεν· οἱ δὲ τῷ δεσπότῃ φοβηθέντες τὴν ἀπειλὴν ταχέως
 ἔτρεχον ἐπ' ὀλίγον χρόνον. ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα σένωμα
 ἐκὸνδ' ἀκολῆς εἶδεν ὁ πολεμικὸς Ἀντίλοχος. "ῥῆξις ἐπὶ ἔρχε-
 ται, ὅπως χεμερινὸν συναχθὲν ὕδωρ ἐξέρρηξεν ἀπὸ τῆς
 παρόδου καὶ κοῖλον ἐποίησεν ἅπαντα τὸν τόπον. ἐκεῖ ἤλα-
 νεν ὁ Μενέλαος τὰς τῶν τροχῶν συγκρούσεις ἐκκλίνων. ὁ
 δὲ Ἀντίλοχος παρεκκλίνας ἤλαυνε τὰς ταχέας ἵππους ἔξω-
 ἄσθεν τῆς ὁδοῦ, μικρὸν δὲ πλησιάσας ἰδὼκεν. "ὁ δὲ Μενέ-
 λαος ἐφοβήθη, καὶ τῷ Ἀντίλοχῳ ἔφωκεν· "ὦ Ἀντίλοχε, ἴσθι
 ἄσκαπτος ἐλαύνεις. ἀλλ' ἔπρεπε τὰς ἵππους· σὴν γὰρ ἔσιν
 ἡ ὁδός, ταχέως δὲ ἐν πλατυτέρῃ παραδράμης, μή πως
 ἀμφοτέρους βλάβῃς τῷ ἔρματι συγκρούσας." ὅπως εἶπεν
 ὁ δὲ Ἀντίλοχος κατὰ πολλὸν ἤλαυνε, "τῇ μάσῃ ἐπι-
 σπεύδων, ὥς μὴ ἀκόντι ὁμοίος. ὅση δὲ δίσκος ἄριστος ἀπὸ
 τῶν ὤμων γίνετο, ὃν ἐπεμψε νεώτερος ἀνὴρ ἀπόπειραν ποι-
 ἔμενος τῆς ἀκμῆς, τοσούτον ἀπέδραμον. αὐταὶ δὲ εἰς τὴν
 πίσω ἐπιχώρησαν, αἱ τῷ Μενέλαῳ. αὐτὸς δὲ βεβλόμενος
 ἡμέλεισεν ἐλαύνειν, "μή πως συγκρούσειαν ἐν τῇ ὁδῷ οἱ μο-
 νώνυχες ἵπποι τὰ τε ἔρματα ἀναιρέψαιαν τὰ ἐμπλεκτα,
 καὶ αὐτοὶ δὲ ἐν τῇ γῇ καταπίσαιεν σπεύδοντες περὶ τῆς
 νίκης. πρὸς τῶτον δὲ φιλονεικῶν εἶπεν ὁ πυρρὸς Μενέλαος
 τῷ Ἀντίλοχῳ, οὐδεὶς σοῦ τῶν ἀνδρῶπων ὀλεθριώτερος.
 "ὦ φθίερα, ἐπεὶ ἔκ ἀληθῶς σε λέξομεν συνετὸν εἶναι οἱ Ἕλ-
 ληνες. ἀλλ' ἑδαιμῶς ἔδδ' ἔγωγε ὅρκου λήψῃ τὸ ἱνα-
 θλον." ὅπως εἰπὼν τοῖς ἵπποις διελέγετο καὶ εἶπεν "μηδα-
 μῶς κατέχευε μηδὲ ἔσκαθε λυγρόμενοι τὴν ψυχὴν· φθά-
 νουσιν αὐτῶν οἱ πόδες καὶ τὰ γόνατα κοπιῶσάντες "παρὸ
 ὅμων ἀμφοτέρω γὰρ σερῶν τῆς νεότητος." ὅπως εἶπεν ὁ
 οἱ δὲ τῷ δεσπότῃ πτοηθέντες τὴν ἀπειλὴν κίαν ἐπέδωκον,
 ταχέως δὲ αὐτῶν ἔγγυς ἐγένοντο. οἱ δὲ Ἕλληνες ἐν τῷ
 θεάτρῳ καθιζόμενοι ἔβλεπον τὰς ἵππους· ἔτοι δὲ ἔτρεχον
 ὁμοιορτόν ἐγίροντες διὰ τῆς πεδῆς. "πρῶτος δὲ ὁ Ἰδομε-
 νεὺς ὁ τῶν Κρητῶν ἀρχηγὸς εἶδε τὰς ἵππους· ἐκάθητο γὰρ
 ἔξω τῷ σταδῷ ἀνάταυ ἐν ὑψηλῷ τόπῳ. τότε δὲ πόρρω-
 θεν ὄντος τοῦ ἡνίοχου ἀκούσας ἐπέγνω, ἐθιάσατο δὲ τὸν
 ἵππον ἄγαν εὐπρεπῇ προτρέχοντα, ὅπως τὸ μὲν λοιπὸν σῶμα
 πυρρὸς ἦν, ἐν δὲ τῷ μετώπῳ "λευκὸν σημεῖον εἶχε περι-
 φερὲς καθάπερ σελήνη. ἔση δὲ ὀρθὸς καὶ λόγον ἐν τοῖς
 Ἕλλησιν εἶπεν. "ὦ προσφιλέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες
 καὶ βυσσιεῖς, μόνος ἐγὼ ἵππος θεωρῶ ἢ καὶ ὑμεῖς· ἔτι μοι
 δοκεῖσι μάλλον ἔμπροσθεν εἶναι ἵπποι." ἔτερος δὲ ἡνίο-
 χος φάνετο· αὐταὶ δὲ αὐτόθι πρὸ ἐπιβήσαν ἐν τῇ πεδίῳ,
 αἵτινες ἐκεῖ κρείττονες ἦσαν. ταύτας μὲν γὰρ πρῶτας εἰδόν-
 τες περὶ τὸ τέλος συσραφίσας· νῦν δὲ ἄδελφον δύναμαι ἰδεῖν
 πανταχῇ δὲ μοι οὐ ὀφθαλμοὶ κατὰ τὸ Τρωϊκὸν πεδίον
 περισκοπεῖσιν ἐσβλέποντι. "ἢ τὸν ἡνίοχον ἐξέφρυγον τὰ λῶρα
 καὶ ἑδαιμῶς ἡδυνήθη καλῶς ἐπιχεῖν περὶ τὸν καμπτὸν καὶ

ἢ ἐντόχησι κόμῳ· ἐκεῖ αὐτὸν ἐκπεσεῖν ὀμαι καὶ κατὰ
 τὰ ἔρματα, αὐταὶ δὲ ἐκτὸς Ἰδραμον, ἐπεὶ ὠργίσθησαν
 κατὰ ψυχὴν. ἀλλ' ἐσβλήναι καὶ ὑμεῖς ἀναστάντες· ἑδαιμῶς
 ἐγὼ "καλῶς διαγινώσκω· δοκεῖ δὲ καὶ φαίνεται μοι εἶναι
 ἀνὴρ Αἰτωλὸς τὸ γένος, ἐν δὲ τοῖς Ἕλλησι βασιλεύει, τῷ
 ἱππικῷ Τυδείῳ υἱός, ὁ ἰχυρὸς Διομήδης." τῶτον δὲ χα-
 λειῶς ἐπέκληξεν ὁ τῷ Οἰλέῳ ταχὺς Αἴας. "ὦ Ἰδομενεῦ,
 εἶνα τί πρότερον πολυλογεῖς; αὐταὶ δὲ πόρρωθεν· οἱ τα-
 χύποδες ἵπποι διὰ τῶ μεγάλῃ πεδίῳ διώκοντο. ἔτε νεώτε-
 ρος ὑπάρχει ἐν τοῖς Ἕλλησι τοσούτον, ἔτε σοι καθαρῶ-
 ται ἐκ κεφαλῆς οἱ ὀφθαλμοὶ βλέπασιν. ἀλλ' αἱ λόγοις
 πολυλογεῖς. ἑδαιμῶς δὲ σε προσήκει προπετὴ ἐν τοῖς λό-
 γοις εἶναι· πάριστοι γὰρ καὶ ἄλλοι κρείττονες. ἵπποι δὲ εἰσιν
 ἔμπροσθεν αὐτὸν πρότερον ὑπὸ ἡνίοχον, Εὐμήλῃ, καὶ αὐτὸς κα-
 τέχων τὰς ἡνίας ἐπιβέβηκεν." πρὸς τῶτον δὲ ὀργισθεὶς ὁ
 τῶν Κρητῶν ἀρχηγὸς ἐξ ἐναντίας ἵππιν "ὦ Αἴαν φιλονει-
 κώτατε, κακολόγε, τὰ ἄλλα πάντα ἐνδεὲς εἰ τῶν Ἑλλήνων,
 ὅστι σοι ὁ νῦν ἐστὶ σκληρὸς. "δεῦρο νῦν ἢ περὶ τρίποδος
 συνθήκας ποιήσωμεν ἢ περὶ λήβητος, μάρτυρα δὲ τὸν
 Ἀτρεΐδης υἱὸν Ἀγαμέμνονα ποιήσωμεν, ὅποιοι ἔμπροσθεν
 ἵπποι, ἵνα γνῶς ἀποδιδῆς." ὅπως εἶπεν· ὠρμησε δὲ εὐθέως
 ὁ τῷ Οἰλέῳ ταχὺς Αἴας ὀργισόμενος χαλεποῖς ἀνταπο-
 κρινόμενος λόγοις. "καὶ δὴ ἂν περαιτέρω ἔτι φιλονεικία ἐν
 ἀμφοτέροις ἐγένετο, εἰ μὴ αὐτὸς ὁ Ἀχιλλεὺς ἀνέστη καὶ
 λόγον εἶπε. "μηδαμῶς νῦν χαλεποῖς ἀντιφιλονεικίαις λό-
 γοις ὦ Αἴαν καὶ ὦ Ἰδομενεῦ κακίσις, ἐπειδὴ ἡδὲ πρέπει.
 ἔτι γὰρ δὲ μέμφεσθε ὅστις τοιαῦτα πράττει, ἀλλ' ὑμεῖς
 ἐν τῷ θεάτρῳ καθήμενοι ἐσβλέπετε τὰς ἵππους· ἔτοι δὲ
 αὐτοὶ ταχέως σπεύδοντες περὶ τῆς νίκης ἐνταῦθα παρα-
 γινήσονται, καὶ τότε ἐπιγνώσεσθε ἔκαστος τὰς τῶν Ἑλλήνων
 ἵππους, οἱ τε ἔχοντες καὶ ὅποιοι ἔμπροσθεν." ὅπως εἶπεν ὁ
 Διομήδης ἔγγυς ἦλθε σπεύδων, "ἤλαυνε δὲ αἱ τῇ μά-
 σῃ κατὰ τῶν ὤμων· οἱ δὲ ἵπποι αὐτὰ εἰς ὕψος ῥέοντο·
 ῥαδίως ἀνύοντες τὴν ὁδόν. αἱ δὲ τὸν ἡνίοχον κόνειος ῥα-
 νίδες ἔστυπον, τὰ ἔρματα δὲ τῷ τε χρυσῷ κεκοσμημένα
 καὶ τῷ κασσίνῳ τοῖς ταχύποσιν ἵπποις ἐπέδωκον· ἑδαιμῶς
 πολλὰ." ἔγινετο ἀπὸ τῶν τροχῶν βαθεῖα ἰχθυόεις ἐπὶ
 τῆς γῆς ὄντες ἐν τῇ λεπτοτάτῃ γῇ· ἔτοι δὲ ἐπαιγόμενοι
 ἐπένοντο. ἔση δὲ ἐν μέσῳ τῷ θεάτρῳ πολλὸς δὲ ἀνεδίδετο
 ἰδρὼς τῶν ἵππων ἐκ τῶν ἀγέων καὶ ἀπὸ τῶν στήθων χα-
 μαί. αὐτὸς δὲ ἐκ τῷ ἔρματος τῷ λαμπρῷ χαμαὶ κατεπῆδα,
 προσεπείλασε δὲ τὴν μάστιγα πρὸς τὸν ζυγόν. ἔδδ' ἔρματι
 οὐράγησεν ὁ ἀνδρείος Σθένελος, ἀλλὰ σπευδόμενος ἔλαβε
 τὸ ἄθλον, ἔδωκε δὲ ἑταίροις τοῖς μεγαλοπόδοις ἄγειν τὴν
 γυναικα καὶ τὸν ὄντα ἔχοντα τρίποδα ἐμφέρεσθαι· ἔτος δὲ
 ἐπείλασε τὰς ἵππους. [ἐπὶ τῷ δὲ Ἀντίλοχῳ ὁ τῷ Νηλῳ
 ἀνδρόγονος ἐπήγαγε τὰς ἵππους.] "παναργίαις καὶ ὁ τάχει προ-
 δραμῶν τὸν Μενέλαον. ἀλλὰ καὶ ὅπως ὁ Μενέλαος ἔγγυς
 ἤλαυνε τὰς ταχέας ἵππους. ὅσον δὲ ἀπὸ τῆς τροχῆς ὁ ἵππος
 ἀφίστατο, ὅστις δὴ τὸν δεσπότην ἔλκει διὰ τῆς πεδῆς ἐκτε-
 νόμενος σὺν τῷ ἔρματι· τότε μὲν προσεγγίσει τῶν τρο-

520 αἱ ἄκραι τρίχες "αἱ τῆς ὄρας" ὅτος δὲ λίαν ἐγγὺς τρέ-
χει, ἔδαμῶς δὲ πολὺ διάστημα ἀνὰ μέσον διὰ πολλῆς πε-
διάδος τρέχοντος" τοσοῦτον δὴ ὁ Μενέλαος τῷ ὁμομήτου
Ἀντιλόχῳ ἀπελείπειτο. καίτοι πρότερον δίσκον βολῆς διά-
στημα ἀπελείπειτο· ἀλλὰ ταχέως αὐτὸν κατέλαβεν· ἠΐξτε
525 ἡ ἀγαθὴ δύναμις "τῆς ἵππου τῷ Ἀγαμέμνονος τῆς εὐ-
τρίχου Αἰθίης. ἐὼν πορρωτέρω ἐγένετο ἔτι ὁ δρόμος ἄμφο-
τέρω, τῆρκαῦτα ὅν αὐτὸν προέλαβεν ἔδδ' ὁμοφρονήσαι-
μον αὐτὸν ἐποίησεν. ὁ δὲ Μηριόνης ὁ ἀγαθὸς θεραπευτὴς
τῷ Ἰδομενέῳ ἀπελείπειτο τῷ ἄγαν ἐνδοξῷ Μενέλαῳ, ὅσον
530 ἀπέχετο δόρον ἀκοντιζόμενον· "βραδύτατοι γ' αὐτῷ ἐπύρρουν
οἱ εἰτρίχες ἵπποι, ἄτεχνος δὲ ἦν αὐτὸς ἐλαύνειν ἄρματα
ἐν ἀγῶνι. ὁ δὲ νῦν τῷ Ἀδμήτῃ πάντων ἔχατος τῶν λοι-
πῶν ἐκλήθη, ἔκων τὰ κάλλιστα ἄρματα, ἐμπροσθεν ἐλαύ-
νον τὰς ἵππους. τῶτον δὲ ἰδὼν ἠλέησεν ὁ ταχὺς καὶ ἐνδοξὸς
535 Ἀχιλλεύς, "σαυεῖς δὲ ἐν τοῖς Ἑλλήσιν λόγος ταχεὺς ἰδη-
μηγόρει. ἔχατος ἀνὴρ ἄριστος ἐλαύνει μονόπυκτος ἵππους,
ἀλλὰ φέρε δὴ αὐτῷ δῶμιν ἐπαθλον, ὥς ἐστὶ πρότερον, δεύ-
τερον τὰ δὲ πρῶτα κομίζεσθαι." ἔτιωσ' εἶπεν·
540 αὐτοὶ δὲ πάντες ἐπήρουν τὴν κλέυσιν αὐτῷ. "καὶ δὴ ἔν πε-
ρέχεν αὐτῷ ἵππον — κατένευσαν γ' οἱ Ἕλληνες —, εἰ μὴ
ὁ Ἀντίλοχος ὁ τοῦ μεγαλοπύχου Νέστορος νῦν τὸν νῦν
Πηλεῖος Ἀχιλλεῖα δικαίως ἀπεκρίθη παρὰ σῶς, "ὦ Ἀχιλλεῦ,
λίαν σοι ὀργισθήσομαι, ἐὰν τελευτήσῃς τῶτον τὸν λόγον.
545 μῆλλισι ἀφιλίᾳ τὸ ἐπαθλον, "ταῦτα φρονῶν ὅτι αὐτῷ
ἰβλόβησαν τὰ ἄρματα καὶ οἱ ταχεὺς ἵπποι, αὐτὸς ἀγαθὸς
ἐπύρρουν. ἀλλ' ὠφείλε τοῖς θεοῖς εἰχεσθαι, τότε ἂν ἔδαμῶς
πάντων ἔχατος ἦλθεν ἐλαύνων, ἐὰν δὲ αὐτὸν ἐλαίῃς καὶ
προσφιλέῃς σοὶ ἐστὶ τῇ ψυχῇ, ἔστι σοι ἐν τῇ σκητῇ πολὺς
550 χρυσός, ἐπύρρει δὲ καὶ χαλκός "καὶ πρόβατα, εἰσὶ δὲ σοι βοῦς
ὄβλοι καὶ ἵπποι· τίτῳ μετὰ ταῦτα λαβὼν δὸς αὐτῷ καὶ
μεῖζον ἐπαθλον, ἢ καὶ παρεθὺν νῦν, ἵνα σε ἐκτανέωσιν
οἱ Ἕλληνες. ταύτην δὲ ἐγὼ ἂν δώσω, περὶ αὐτῆς πειρα-
θήτω ὅστις ἐὰν θέλῃ τῶν ἀνδρῶν ἐμοὶ διὰ χειρὸν μάχεσθαι."
555 ἔτιωσ' εἶπεν· ἐγέλασε δὲ ὁ ταχὺς καὶ ἐνδοξὸς Ἀχιλλεύς, χαίρων
ἐπὶ τῷ Ἀντιλόχῳ, ὅτι προσφιλεῖς ἦν αὐτῷ εἰαίρος· καὶ
πρὸς αὐτὸν ἀνταποκρινόμενος λόγος ταχεὺς εἶπεν. "ὦ Ἀν-
τίλοχε, ἐὼν δὴ κλεῖπης με οἰκοῦν ἄλλον ἐπαθλον ἐπιδύ-
560 ναι τῷ Εὐμήλῳ, ἐγὼ δ' ἂν καὶ τῷτο πληρώσω· "δώσω αὖ-
τῷ θύρακα ὃν τὸν Ἀστυνοπαῖον ἀφειλόμην σιδηρῶν, ὃ
τινὶ περιγύμνα ἀπὸ λαμπρῶ κασσιτέρου περιεσφάμην· πολλὰ
δὲ αὐτῷ ἔξωτος γενήσετο." ἔφη δὴ, καὶ Ἀντιμέδοντι τῷ προσ-
φιλεῖ εἰαίρῳ ἐκέλευσιν ἀγαγεῖν ἐκ τῆς σκητῆς· αὐτὸς δὲ
565 ἀπῆλθε καὶ ἤγαγεν αὐτόν. "ἐν τέτοις δὲ καὶ ὁ Μενέλαος ἀνι-
στὰς κατὰ ψυχὴν ἀνιόμενος, τῷ Ἀντιλόχῳ ἀπλήρωτον
ὀργιζόμενος· ὁ δὲ δὴ κῆρυξ ἐν χειρὶν αὐτῷ ῥάβδον· ἔθηκε
καὶ αἰωπῆσαι ἐκέλευσε τὰς Ἑλλήνας· ἔτιος δὲ μετὰ ταῦτα
570 εἶπεν ὁ ἰοόθιος ἀνὴρ "ὦ Ἀντίλοχε, πρότερον συνετέ, ὅ-
ποιον ἐπράξας, κατήχωνας μὲν τὴν ἐμὴν ἀρετὴν, ἐνέπ-
δισας δὲ μοι τὰς ἵππους, τὰς σὲς ἐμπροσθεν θύμενος, οἱ
κατὰ πολὺ ἐλάττεας ἦσαν. ἀλλὰ φέριτε ὦ τῶν Ἑλλήνων

ἡγεμόνες καὶ βασιλεῖς, εἰς μέσον τῶν ἐμφοτέρων δικαιο-
575 μηδετέρῳ βοηθόντες, "μὴ ποτέ τις εἴπῃ τῶν Ἑλλήνων τῷ
σιδηροθωράκῳ "τὸν Ἀντίλοχον ἀπείταϊς δολέσας ὁ Μενέ-
λαος ἀπῆλθε τὸν ἵππον λαβὼν, ἐπειδὴ πολὺ ἦτοιμος
ἐπύρρουν οἱ ἵπποι, αὐτὸς δὲ βελτίων τῇ ταχυτῇ καὶ τῇ δύνα-
μει." εἰ δ' ἂν, αὐτὸς ἐγὼ φέρε δικάσω, καὶ ἔδαμῶς μέ-
580 σαι "ἕτερον μέμνησθαι τῶν Ἑλλήνων· ὁρθότατα γ' ὅσον
ᾤχετο. ὦ Ἀντίλοχε, φέρε δὴ ἐνταῦθα εὐγενέστατε, καὶ
πρότερον ἐστὶ, εἰς ἐμπροσθε τῶν ἵππων καὶ τῷ ἄρματι,
δὲ μάστιγα ἐν ταῖς χειρὶ καὶ κράτει τὴν ἐκείνητον, ἐν
πρόθεν ἤλαυνες. τῶν ἵππων ἀφάμενος Ποσειδῶνα τὸν
585 ἵππον σείοντα "ὅμοσον μηδαμῶς ἐθελοντὴς τὸ ἐμὸν ἄρμα
δόλῳ ἐμπωδίσαι," πρὸς τῶτον δὲ ὁ Ἀντίλοχος ὁ σεννὸς
ἐξ ἐναντίας εἶπεν "ἀνέχε νῦν" κατὰ πολὺ γ' ἐγὼ νῦν
ἐπύρρουν σὲ ὡς δέσποτα Μενέλαε· σὺ δὲ προγενέστερος
καί τιττον. γινώσκεις ὅποιοι τὰ νῦν ἀνδρὸς αἱ ἐπιπράξεις
590 ἐπύρρουν· "ὁξύτερος μὲν γ' αὐτῷ ὁ νῦν, ὁ θῆνης δὲ
βελή, διὸ σοὶ ἐπομηνάτω ἡ καρδία, τὸν δὲ ἵππον ἐγὼ
αὐτὸς παρέξω ὃν ἐλαβον. ἐὰν δὲ καὶ ἕτερον ἐκ τῶν ὅκων
ζὼν ἀπαιτήσῃς, ταχέως ἂν σοὶ εὐδώς δῶμαι βέλομαι πο-
595 σοὶ διὰ παντὸς πάσας τὰς ἡμέρας "ἀπὸ ψυχῆς μαρτυροῦ-
καὶ τοῖς εἶναι ἁμαρτωλός." ἔφη, καὶ τὸν ἵππον φέρον
μεγαλοπύχου Νέστορος νῦν ἐν χειρὶν ἐτίθει τῷ Μενέ-
τάτῃ δὲ ἡ ψυχὴ ἐτέρωθεν, ὥσπερ ὅτε περὶ ἀσχετοῦ
600 δὴ σοὶ ὦ Μενέλαε ἐν ταῖς διανοαῖς ἡ ψυχὴ ἔχου-
πρὸς αὐτὸν φωνήσας λόγος ταχεὺς εἶπεν. "ὦ Ἀντί-
τὰ νῦν σοὶ ἐγὼ μὲν ἐποταγῶ αὐτὸς λυπόμενος, ἐπὶ δὲ
μῶς παρὰ φρονῶν ἐδδ' ἄνευ ἐπύρρουν πρότερον· νῦν δὲ τὸν
605 ἐξαπατῶν ἔδαμῶς γὰρ με ταχέως ἄλλος ἀνὴρ ἐκ τῶν Ἑλλή-
νων ἐπεισεν· ἀλλὰ γ' σὺ πολλὰ ἐπαθῆς καὶ πολλὰ ἐκοιμήσθαι
καὶ ὁ σὸς πατήρ ὁ γενναῖος καὶ ἀδελφὸς ἐνεκεν ἐμοῦ, διὰ τὸ
610 σοὶ παρακαλῶντι παιδίσσῃ, καὶ τὸν ἵππον "δώσω καὶ
ἐμὴν βίαν, ὡς γινώσκῃς καὶ ἵπποι ὡς ἡ ἐμὴ ἐδέξατο πο-
ἐπύρρουν καὶ σκληροῦ." εἶπε, καὶ τῷ τῷ Ἀντιλόχῳ σεννὸν
ἔδωκεν εἰαίρῳ τὸν ἵππον ἀγαγεῖν αὐτὸς δὲ μετὰ ταῦτα
615 λήβητα λαμπρῶν ἐλαβεν. ὁ δὲ Μηριόνης ἐλαβὲ δύο τάλαντα
χρυσῶ "τίμαρτος, καθὼς ἤλασεν. ἐπικρίθη δὲ τὸ πῦρ
τὸν ἐπαθλον, τὸ δύο θύρακι ἔχον σκεῖος, ὅπερ Νέστορ
Ἀχιλλεῖος ἔδωκε κατὰ τὸ πλῆθος φέρον τῶν Ἑλλήνων
620 καὶ παρὰ σῶς εἶπε "λαβὲ τὰ νῦν, καὶ σοὶ τῷτο ὡς προῖον
τὸ κτήμα ἐξω εἰς τὸν τῷ Πατρόκλῃ τάφον εἰς μνησ-
625 τῷτο τὸ ἐπαθλον διορεῖν· ὁ γ' εἰς ψυχὴν ἀγωνιστῇ
παλαιαῖς, ἐδδ' εἰς ἀκοντὶς ἀγῶνα κατέλθῃς, ἐδδ' εἰς
δρόμῳ· ἀπάρτι γ' τὸ χαλεπὸν ἐπακολεσθῇ γῆρας." εἶ-
630 πων ἐν χειρὶν αὐτῷ ἔθηκεν αὐτὸς δὲ χαίρων αὐτὸν
δὴ ταῦτα πάντα ὡς τέκνον κατὰ τὸ προσήκον αὐτῷ
ἐπαυγῇ εἶπε τὰ μέλη φίλιαι, οἱ πόδες ἐδδ' αἱ χεῖρες

νειος. ἡ δὲ ἂν ἐκ τριῶν πάλιν ὁρμήσαντες ἐπάλοιον, ἔαν
 735 μὴ αὐτὸς ὁ Ἀχιλλεὺς ἀνέσῃ καὶ κατεκώλυσε. "μηδαμῶς
 εἴτι φιλονεικεῖτε μηδὲ κατατρίβετε ἐν κακοῖς. ἡ νίκη ἀμ-
 φότερον, καὶ τὰ ἱπάθλα ἐπ' ἴσης λαβόντες ὑποχωρεῖτε, 740
 ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ ἀγωνίσωντο Ἕλληνας." ἔτιωσ' εἶπεν· αὐτοὶ
 δὲ τάτε πάνν ἦκονον καὶ ἐπύθοντο, καὶ δὴ τὴν κόνιν ἀπο-
 740 τινάξαντες ἐνεδύσαντο τοὺς χιτῶνας. "ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς
 εἴτερά ἐτίθει τῆς ταχυτήτος ἱπάθλα, ἀργυροῦν κρατῆρα
 κατεσκευασμένον, ἔξ δὲ δὴ μέτρα ἔχωρει· τῷ δὲ κάλλι περι-
 745 φερὴς ἦν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν κατὰ πολὺ, ἐπεὶ οἱ Φοῖνικες
 τεχνίται ἐπιμελῶς κατεσκεύασαν. οἱ αὐτοὶ δὲ ἄνδρες ἥγα-
 750 γον ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ἔστησαν δὲ ἐν τῷ λιμένι,
 καὶ τῷ Θόαντι δὲ ὕδρον ἔδωκαν, ὑπὲρ τῆς οὖς Πριάμης Ἀν-
 κάουτος τιμὴν ἔδωκε Πατρόκλῳ τῷ ἀνδρείῳ ὁ Ἰάσωνος υἱὸς βοοκεφαλῆαν, 755
 Εὐνήρης. καὶ τῶτον Ἀχιλλεὺς ἔθηκεν ἐπιθλον τῷ ἰδίῳ ἑταίρῳ,
 760 οὓς κεφάτατος ποσὶ τοῖς ταχέσιν ὑπάρχοι. "τῷ δευτέρῳ
 δὲ βῆν ἔθηκε μέγαν καὶ λιπαρώτατον ἥμισυ δὲ ταλάντου
 χρυσῷ τῷ ἑαυτῷ κατέθηκεν. ἔξη δὲ ὁρθὸς καὶ λόγον ἐνβο-
 765 τῶν Ἑλλήσιν εἶπεν. "ἀνάσῃτε οἵτινες καὶ τάτε τῷ ἐπάθλα
 πύρην λάβετε." ἔτιωσ' εἶπεν· ὤρμησε δὲ εὐθέως Αἴας ὁ
 770 τῷ Οἰλέως ὁ ταχὺς, ἀνέσῃ δὲ καὶ ὁ πολὺβελος Ὀδυσσεύς,
 μετὰ ταῦτα δὲ ὁ τῷ Νέστορος υἱὸς ὁ Ἀντίλοχος. ἔτος γὰρ
 775 δὴ τῷ τάχει πάντας τὰς νέας ἐνίκα. ἔστησαν δὲ κατὰ τάξιν,
 ἐδήλωσε δὲ τέρμα ὁ Ἀχιλλεὺς, τέτοις δὲ ἀπὸ τῆς κυρι-
 780 τῆρος ἐπετάθη ὁ δρόμος. ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα προέδραμεν
 785 τῷ Οἰλέως ταχὺς Αἴας, ἐπηκολάθει δὲ ὁ Ὀδυσσεύς "λίαν
 ἔγγυς, ὥσπερ ὅτε τῆς καλλιζώνος γυναικὸς ἐπὶ στήθεος ἐστὶ
 κάλαμος, ὃν καλῶς λίαν χερσὶν ἀποτείνει τῇ ὕφασμι ἐκφέρουσα,
 790 παρὰ τὸν μίτον, ἐγγὺς δὲ κατέχει τῷ στήθεος. ἔτιωσ' ὁ Ὀδυσ-
 795 σεύς ἔτρεχε πλησίον, ὕπαιθεν δὲ ἐπέβαινεν αὐτῷ τοῖς ποσὶ
 800 ἐνέπειν ὁ Ἰνδοῦς Ὀδυσσεύς, ταχέως αἰετὶ τρέχων. ἐπεβόων
 οἱ πάντες οἱ Ἕλληνας τῆς νίκης ἐπιέμενοι· λίαν δὲ σπε-
 805 δάλλοντι κατήπειγον, ἀλλ' ἥνικα δὴ τὸν ἔχατον ἐτίλουν
 ὁρῶμεν, εὐθέως ὁ Ὀδυσσεύς ἤρχετο τῇ ἐφοβάλλμῳ Ἀθηνᾶς
 810 κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. "ἐπάκουσον μοι ὦ θεά, καὶ σπε-
 815 δαία βοήθης γενεῖ τῶν ποδῶν." ἔτιωσ' εἶπεν εὐχόμενος· τάτε
 δὲ ἦκον ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ, τὰ δὲ μέλη αἰτῷ ἐποίησεν
 820 ἑλαφρά, τὰς πόδας καὶ τὰς χεῖρας ἐπιρύνωσεν, ἀλλ' ἥνικα
 δὴ ταχέως ἔμειλλον ἱπιπυδῶν τῷ ἱπάθλῳ, τότε ὁ μὲν Αἴας
 825 ἵκετον ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ ποσὶ τῷ Ἀθηνᾶ, "ἐνθα βοῶν
 κάπρος ἐκέρχεται ἀποκτανθέντων μεγαλοφώνων, ὅς ἐπὶ τῷ
 Πατρόκλῳ ἔσφαξεν ὁ ταχύπους Ἀχιλλεὺς. ἐκὼ δὴ ἐπλη-
 830 ρώθη βοῆς κόπρος τὸ σῶμα καὶ τὰς ῥίνας. τὸν δὲ κρατῆρα
 ἔλαβεν ὁ καρτερικὸς Ὀδυσσεύς, ὡς ἦλθε προσφθάσας· τὸν
 835 δὲ βῆν ἔλαβεν ὁ λιμπερός Αἴας. ἔξη δὲ κρατῶν τὸ κέρας
 αὐτῷ ἐν ταῖς χερσὶν τῷ ἐν ἀργῷ τραφέντος βοός, κόπρον
 ἀποπνύων· ἐν δὲ τοῖς Ἑλλήσιν εἶπεν· "φρεῖ φρεῖ, ὅντως με-
 840 ἔβλαψεν ἡ θιὰ κατὰ τὰς πόδας, ἥτις ἂν ἄρχῃς ὡς μή-
 845 τηρ τῷ Ὀδυσσεὶ παρίζεται καὶ βοήθει." ἔτιωσ' εἶπεν· εἴτοι
 850 δὲ πάντες ἐπ' αὐτῷ ἤδον ἐγέλασαν. "ὁ δὲ Ἀντίλοχος τὸ

ἔχατον ἐκομίσαστο ἱπάθλον μειδῶν, καὶ λόγους ἐν τοῖς Ἑ-
 λλήσιν εἶπεν· "ἐν ἰδούσιν ὑμῖν πᾶσιν ἐρῶ ὦ φίλοι, ὅτι
 καὶ νῦν οἱ θεοὶ τιμῶσι τὰς ἀρχαιοτέρας ἀνθρώπων. ὁ δὲ
 855 προτέρως γενεῆς καὶ τῶν προγενεστέρων ἀνθρώπων ὡς
 860 ὄντα δὲ αὐτὸν φασὶν εἶναι· χαλεπὸν δὲ τοῖς πασὶν
 865 σπῶσθαι τοὺς Ἕλλησιν, εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς." ἔτιωσ' εἶπεν,
 870 ἔλασε δὲ τὸν ταχὺν Ἀχιλλεὺς. τῶτον δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς
 875 ἀνταποκρινόμενος εἶπεν· "ὦ Ἀντίλοχε, ἑταίρῳ σοὶ
 880 τῷ καλῷ καὶ λόγῳ, ἀλλὰ ἡμιτάλαντον χρυσῷ
 885 δώσω." ἔτιωσ' εἶπεν ἐν ταῖς χερσὶν ἐτίθει αὐτῷ
 890 ἔδξατο, ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς τὸ μακροπόρευτον δῶκε
 895 ἐτίθει ἐν τὸν ἄγωνά φέρον καὶ τὴν ἑαυτοῦ καὶ τὴν
 900 ἀφείλετο. ἔξη δὲ ὁρθὸς καὶ λόγον ἐν τοῖς Ἑλλήσιν
 905 εἶπεν· "ἄνδρες δύο περὶ τέτιον κείμενοι, οἵτις
 910 τὰ ἅπλα ἐνδυναμένους, ἐκομίσασθαι δῶκε λαβόντες,
 915 ὅσοις ἂν ἐπιπύδῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ καλὸν σῶμα, προσπαύσθαι
 920 μὲν δὴ τῶν ὀπλῶν χωρήσας ἐπὶ τὸ μέλαν ἡμά,
 925 μὲν ἑγὼ δώσω τέτο τὸ ἀργυρόηλον ἕξτος, κάλλιτον,
 930 κικόν, ὅπερ ἐκ τῆς Ἀερόποιος ἀφείλεται· τὰ ὅπλα
 935 ὅσοις ἂν ἐπιπύδῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ καλὸν σῶμα, προσπαύσθαι
 940 ὅσοις ἂν ἐπιπύδῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ καλὸν σῶμα, προσπαύσθαι
 945 ὅσοις ἂν ἐπιπύδῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ καλὸν σῶμα, προσπαύσθαι
 950 ὅσοις ἂν ἐπιπύδῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ καλὸν σῶμα, προσπαύσθαι
 955 ὅσοις ἂν ἐπιπύδῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ καλὸν σῶμα, προσπαύσθαι
 960 ὅσοις ἂν ἐπιπύδῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ καλὸν σῶμα, προσπαύσθαι
 965 ὅσοις ἂν ἐπιπύδῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ καλὸν σῶμα, προσπαύσθαι
 970 ὅσοις ἂν ἐπιπύδῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ καλὸν σῶμα, προσπαύσθαι
 975 ὅσοις ἂν ἐπιπύδῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ καλὸν σῶμα, προσπαύσθαι
 980 ὅσοις ἂν ἐπιπύδῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ καλὸν σῶμα, προσπαύσθαι
 985 ὅσοις ἂν ἐπιπύδῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ καλὸν σῶμα, προσπαύσθαι
 990 ὅσοις ἂν ἐπιπύδῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ καλὸν σῶμα, προσπαύσθαι
 995 ὅσοις ἂν ἐπιπύδῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ καλὸν σῶμα, προσπαύσθαι
 1000 ὅσοις ἂν ἐπιπύδῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ καλὸν σῶμα, προσπαύσθαι

δὴ ἐκ τούτου δωδεκάτῃ γένητο ἡμέρα, καὶ τότε πρὸς
 τὸς θεὸς εἶπεν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων ἄγνωνόν τις ἐστὶ
 θεός, βλαπτικός. ἔδοκίμωσεν ποτὲ ἡμῖν ὁ Ἐκτωρ μηδὲς ἔκαστε
 35 βροτῶν καὶ αἰγῶν ὀλοκλήρων; "εἴτον νῦν ἐκ ἐκατερήσαστε
 νεκρὸν περ ἐπύρχοντα σῶσαι ὥς τῇ γυναικὶ ἰδεῖν καὶ τῇ
 μητρὶ καὶ τῷ ἰδίῳ τέκνῳ καὶ τῷ πατρὶ Προϊάμῳ τοῖς τε λα-
 οῖς, οἳ ἂν αὐτὸν ταχέως ἐν τῷ πυρὶ καύσαιεν καὶ ἐνταφιασ-
 40 λαν ἐνταφιάσωσιν" ἀλλὰ τῷ ὀλεθρῷ Ἀχιλλεῖ ὦ θεοὶ θέ-
 λεται ἐπιβουθῆναι, "ὦ τινὲς ἔδδ' διάνοιαι εἰσιν εὐμαρεῖς οὔτε
 φρόνημα καμψθῆναι δυνάμενον ἐν ταῖς διανοαῖς, ὥσπερ
 δὲ λέων ἄγριος φρονεῖ, ὅστις ἐπειδὴν τῇ μεγάλῃ δυνάμει καὶ
 τῇ ὑπερηφάνῳ ψυχῇ πεσθεῖς πορεύει ἐπὶ πρόβατα ἀν-
 45 θρώπων, ἴνα εὐωχίαν λάβῃ. ἔστω δ' Ἀχιλλεὺς τὸν μὲν
 ἄλλαν ἀπώλεσεν, ἔδοκίμωσεν δ' αὐτῷ αἰχμήν "προσγίνετο, ἥ τις
 τὸς ἄνδρες μεγάλως βλάπτει καὶ ὠφελεῖ. μέλλει γὰρ καὶ τις
 καὶ προσφιλέστερον ἔτερον ἀπολέσαι, ἢ ἀδελφὸν ὁμομήτριον
 ἢ καὶ υἱόν. ἀλλὰ ἀποκλαυσόμενος καὶ θρηνησὼς ἐφῆκεν
 50 ὑπομονητικῇν γὰρ αἱ μοῖραι τὴν ψυχὴν ἐποίησαν ἐν τοῖς
 ὀϊνῶνθρώποις. "ἔστω δὲ τὸν ἐνδοξόν Ἐκτορα ἐπεὶ τὴν προσ-
 φιλήν ψυχὴν ἀφείλετο, τῶν ἱππῶν ἐκδεσμῶν περὶ τὸν τάφον
 τῷ προσφιλεῖ ἑταίρῳ σῦρει. καὶ μὴν αὐτῷ τῶτο κάλλιον ἔδ'
 ἐπιφιλίῃ. μὴ αγαθὴ περ ὑπάρχοντι μισήσωμεν αὐτὸν
 55 ἡμεῖς. ἄνυχον γὰρ δὴ γῆν τιμωρεῖται δορυδόμενος." πρὸς
 τῶτον δὲ δορυδῆσαι εἶπεν ἡ λευκοβραχίῳ "Ἡρα γένοιτο
 ἂν καὶ ἔστω ὁ σὸς λόγος ὦ λαμπρότατος, εἰ δὲ ὁμοῖαν
 Ἀχιλλεῖ καὶ Ἐκτορι ποιήσετε τιμὴν. ὁ μὲν γὰρ Ἐκτωρ θνη-
 60 τὸς καὶ γυναικὸς θνητῆς ἐθῆλ' ἔλασε μαζόν. ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς
 καὶ ἄνδρ' ἐδίδωκε γαμετήν τῷ Πηλεΐ, ὅς ἀπὸ ψυχῆς φίλος
 γένητο τοῖς θεοῖς. πάντες δὲ οἱ θεοὶ... τῷ γάμον ἐν
 τῶτοίς δὲ καὶ σὺ εὐώχῃ κατέχων κισθάραν, ἀνάνδρῳ φίλῃ
 αἰεὶ δόλιε." πρὸς ταύτην δὲ ἀντιποκριθεὶς εἶπεν ὁ νεφε-
 65 λοποιὸς Ζεὺς "ὦ Ἡρα, μὴ δὴ παντελῶς ὀργίζῃς τοῖς θε-
 οῖς. ἔδοκίμωσεν μὲν γὰρ μία τιμὴ γενήσετο. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐκτωρ
 φιλέμενος ἦν τοῖς θεοῖς ἀνθρώπων οἰκτίρας ἐν τῇ ἰλῷ
 εἰσίν. ἔστω γὰρ ἐμοὶ δοκεῖ, ἐπειδὴ ἔδοκίμωσεν τῶν προσφίλων
 ἡμέλει δῶρον. ἔδοκίμωσεν γὰρ μοι ποτὲ ὁ βασιλεὺς ἐνδεὴς ἦν
 70 τῶν θυσιῶν "τῆς τε σπονδῆς καὶ τῆς ἀναθυμιάσεως. ταύ-
 την γὰρ ἐλάχομεν ἡμεῖς τιμὴν. ἀλλὰ κλέψαι μὲν συγχωρή-
 σωμεν — ἔδοκίμωσεν δὲ ἐπύρχει λάθρῃ τῷ Ἀχιλλεῖ — τὸν
 τολμηρὸν Ἐκτορα. ὅντως γὰρ αὐτῷ αἰεὶ ἡ μήτηρ παρακά-
 75 θειον καλέσκει τὴν Ὀδυσσεύ. πλὴν πλοῖον ἐμὲ, ὅπως ταύτῃ λόγον
 συνετὸν εἴπω, ὅπως ἂν ὁ Ἀχιλλεὺς δῶρον ἐκ Προϊάμῳ τύχῃ
 καὶ ἀπολίσσῃ τὸν Ἐκτορα." ἔστω εἶπεν. ὤρησε δὲ Ἴρις ἡ
 ταχύπους ἄγγελος. μέσον δὲ τῆς τε Σάμης καὶ Ἰμβροῦ τῆς
 τροχίας ἐνὶ μέλει πόντου. ἐπεσέναξε δὲ ἡ ἰσο-
 80 βάλασσα. "αὐτὴ ὁμοία μολυβδόβη εἰς τὸν βυθὸν ὤρησεν,
 ἥ τις κατὰ ἄγρ' ἑλθὼς κέρας ἐμβληθεῖσα ἔρχετο ἐπ' ὤμο-
 φάγοις ἰχθύσι θάνατον ἐπάγρουσα. εὖρε δὲ ἐν τῷ βαθεῖ
 σπηλαίῳ τὴν Ὀδυσσεύ. περὶ αὐτὴν δὲ αἱ λοιπαὶ ἄνθρωποι θά-
 85 λαντι τὸς θεοὺς, αὐτὸν δὲ ἐξόχως ἀπάντων "τῶν θεῶν

τὸν ὀλεθρον τῷ ἀμωμῆτι, ὅστις ἐμέλλε φθαρῆναι ἐν
 μεγαλοβώλῳ Τροίῃ πόρρωθεν τῆς πατρίδος. πληθύνον
 ἱσαμένη εἶπε πρὸς αὐτὴν ἡ ταχύπους Ἴρις "δορυδῆσαι
 90 θέτω καλεῖ σε ὁ Ζεὺς ἀφ' ὧν βλαβεράτα ἐπεσέναξε
 πρὸς ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ἡ λευκόπους Ὀδυσσεύς
 "τί δὴ πατέ με ἐκένος ἐκέλευσεν ὁ μέγας θεός; αἰδοῦμαι
 δὲ ἐνθάδε τοῖς θεοῖς. ἔχω γὰρ πολλὰς λύπας ἐν τῇ
 ἀπέρχομαι μὲν καὶ μάταιος δὲ ὁ λόγος γενήσεται, ὡς
 95 εἶπ' ἔγωγε. ἔστω δὲ εἰπῶσα κάλυμμα ἔλαβεν ἡ ἐνδοξοτάτη
 θεῶν μελαινά. τῶτο δὲ ἔδδ' ἐν μελαινώτερον γένητο ἱσότηρ
 100 ἀπέβη δὲ πορευθῆναι. ἔμπροσθεν δὲ ἡ ταχύπους
 προηγήτο. περὶ αὐτὸς δὲ δίδετο τὸ τῆς θαλάσσης ἔργον
 εἰς δὲ τὸν αἰγιαλὸν ἀναβῆσαι εἰς τὸν ἐριπύον ἀνέστησαν
 εὖρον δὲ τὸν μεγαλόφθαλμον Δία. περὶ αὐτὸν δὲ οἱ λοι-
 105 ποὶ ἅπαντες ἐκαδέζοντο ἡθροισμένοι οἱ μακάρες καὶ
 οὔντες θεοὶ. "αὐτὴ δὲ παρὰ τῷ πατρὶ Διὶ ἐκαδέζοντο
 χάρησε δὲ ἡ Ἀθηνᾶ. ἡ δὲ Ἥρα χροσῶν καλὸν ποιῆσαι
 ἐνετίθει ταῖς χερσὶν αὐτῆς καὶ λόγοις ἠθροισεν ἡ Ὀδυσσεύς
 δὲ ἐνεχείρισε πῖσσα. ἐν τῶτοίς δὲ λόγων ἀρχὴν ἔποιον
 110 ὁ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν πατήρ. "παρεγένοντο εἰς τὸν
 Ὀλύμπου ὦ θεῶ. θέτω καίπερ λυπεμένη, "πένθος ἀναι-
 λησον ἔχου ἐν ταῖς διανοαῖς. γινώσκω καὶ γὰρ. ἀλλὰ καὶ
 ὁμοῖα ἐρῶ καὶ χάριν ἐνταῦθα ἐκάλεσα. ἐπὶ ἐνέκῃ ἡμέρᾳ
 φιλονεικία ἐν τοῖς θεοῖς διηγήσθη περὶ τῷ τῷ Ἐκτορὶ
 νεκρῷ καὶ τῷ πολεμικῷ Ἀχιλλεῖ. κλέψαι δὲ παρὰ τῶν
 115 οὐδ' ἔσχατον ἔργον τὸν τῷ Ἀργεῖ φονεῖν. "ἰγὼ δὲ καὶ
 τὴν τὴν δόξαν τῷ Ἀχιλλεῖ παρέχω, τὴν σὴν αὐτῷ καὶ
 λῆαν εἰς τὰ μετὰ ταῦτα φυλάσσω. ταχέως πᾶν εἰς αὐτὸν
 ἐρατόπεδον ἔλθε καὶ τῷ σὺν νῆπι ἔνταίλαι ὀργίζεσθαι
 120 εἰπὲς τὸς θεοὺς, ἐμὲ δὲ ὑπερβαλλόντως πάντων τῶν θεῶν
 125 ὀργισθῆναι, οἳ μαινομένοις διανοαῖς "τὸν Ἐκτορα καί-
 τέμει παρὰ ταῖς ναυσὶ ταῖς μεγάλαις, εἴ πως ἂν ἐμὲ φθ-
 βηθῇ καὶ ἀπολέσαι τὸν Ἐκτορα. ἐγὼ δὲ τῷ μεγαλοπρεπῶ
 Προϊάμῳ τὴν Ἴριον ἐπιπέμω δῶρον δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ κοῖ-
 130 σαι, ἅπερ αὐτὸ τὴν ψυχὴν εὐφράνη, λυτρώσασθαι τὸν γί-
 λον υἱὸν πορευθέντα ἐπὶ τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων." εἰπὼν
 εἶπεν. ἐπῆκε δὲ ἡ λευκόπους θεὰ Θέτις, ἐπορεύθη δὲ κατὰ
 τῶν τῷ Ὀλύμπῳ ἀκρωτηρίων δομήσασα, ἀφίκεται δὲ ἐν
 τὴν σκητὴν τῷ ἰδίῳ νῆϊ. τῶτον δὲ δὴ εὖρε πνευμάτιον
 οἱ δὲ προσφιλεῖς ἑταῖροι περὶ αὐτὸν σπαδάων ἐνήγοντο
 135 ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς. "τῶτοίς δὲ πρόβατον πολέεσσιν ἐν τῇ
 σκηνῇ ἐθίετο. ἡ δὲ λῆαν ἐγγὺς αὐτῷ ἐκαθέζετο ἡ νεφέλαιος
 μήτηρ, τῇ χειρὶ τε αὐτὸν κατέψησε, καὶ λόγον εἶπε καὶ
 προσεγγόρευσεν. "ὦ τέκνον ἐμὸν, μέχρι τίνος θρηνησὼς
 140 λυπεμένος τὴν σὴν δακρυῆς καρδίαν, ἔτι τροφῆς φρονεῖς
 ἐπὶ πολὺ γὰρ μοι ζήσεις, ἀλλὰ σοὶ ἀπάρτι ἐγγὺς φρονεῖς
 καὶ ὁ θάνατος καὶ ἡ ἰσχυρὰ εἰρημνίη. ἀλλ' ἐμὲ ἄκουσον
 ταχέως. ἐκ τῷ Διὶ σοὶ ἄγγελος ἦλθον, ὀργίζεσθαι σοὶ
 145 ἔλεος τὸς θεοὺς, αὐτὸν δὲ ἐξόχως ἀπάντων "τῶν θεῶν

δοξαζῆναι, ὅτι δοξάζομεναις διανοαίς τὸν Ἑκτορα κατέ-
 χεις παρὰ ταῖς ναυσὶ ταῖς μελαίναις ἐδὲ ἀπέκυσας. ἀλλὰ
 φέρε λύτρωσαι, ἡνὲρ δὲ τῷ νεκρῷ δέξαι δῶρα." πρὸς ταύ-
 τὴν δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ὁ ταχύνους Ἀχιλλεύς· "ἐνθάδε ἵσθαι
 ὁ κομίζων λύτρα καὶ τὸν νεκρὸν λαβέτω, "ἔάν δὲ
 προθίμῳ ψυχῇ ὁ Ζεὺς αὐτὸς κελεύῃ." ἔτιος ἔτοι ἐν τῷ
 τῶν νεῶν ἀθροίσματι, ἢ τε μήτηρ καὶ ὁ νῖός, πολλὰ πρὸς
 ἀλλήλους λόγους ταχεῖς ἔλιγον. τὴν Ἰριν δὲ παρώρμησεν ὁ
 Ζεὺς εἰς τὴν ὑψηλὴν Πιον. "πορεύε καὶ ἄπιθι." Ἰρι ταχεῖα
 ἀπολιπῶσα τὸ τῷ Ὀλύμπῳ ἔδαφος ἀπάγγελον τῷ μεγα-
 λαφύκῳ Πριάμῳ ἔνδον τῆς Πίης λυτρώσασθαι τὸν προσφιλῆ
 υἱὸν πορευθέντα ἐπὶ τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων, λύτρα δὲ
 τῷ Ἀχιλλεῖ ἀγαγεῖν ἕπερ ἂν αὐτῷ τὴν ψυχὴν τέρπῃ-
 κόνον, καὶ μηδεὶς ἕτερος ὁμῶς ἐκ τῶν Τρώων ἐρχέσθω ἀνὴρ·
 κήρυξ δὲ τις αὐτῷ ἀκολυβείτω προσβύτης, ὅστις ἡνιοχῆσαι
 ἄγχοι πρὸς τὴν πόλιν, ὃν ἀπέκτεινεν ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς.
 μηδαμῶς δὲ αὐτῷ ὁ θάνατος ταῖς διανοαίς φροντισθῆτω
 μηδὲ φοβεῖσθω τοῖσι τῶν αὐτῷ σόνδον παρὰ χροῖον τὸν πο-
 ῖον, ὅστις ἀγάγῃ ἔως ἂν ἀποφύγων τῷ Ἀχιλλεῖ πλη-
 σιῶσιν. "ἐπειδὴν δὲ ἐπιγάγῃ ἔνδον εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
 Ἀχιλλεύς, ἐκ αὐτοῦ ἀποκτενεῖ καὶ τὰς λοιπὰς ἀποκωλύσει·
 ἔτι γὰρ ἄφρων ἐστὶν ἢ τε ἀνόητος ἢ τε ἀμαρτωλός, ἀλλὰ λίαν
 ἐπιμελῶς ἰκέτω ἀνδρὸς φείσεσθαι." ἔτιος εἶπεν ὡρμησε δὲ ἡ
 Ἰρις ἢ ταχύνους ἀπαγγεῖλαι· "παρεγένετο δὲ εἰς τὸ τῷ
 Πριάμῳ, κατέλαβε δὲ βοῆν καὶ θρήνον. οἱ μὲν παῖδες περὶ
 τῶν πατέρων καθήμενοι ἔνδον τῆς αὐλῆς διακρύβουσιν τὰ ἡμέ-
 ρια ἔβρινον, ὁ δὲ γηραιὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐκτεταμένος
 ἐν τῇ χλαϊνίδι κατακεκαλυμμένος. πλείη δὲ κόπῃς ἦν περι-
 τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ τραχήλῳ τῆς τῷ γέροντος, "ἦν δὲ κυ-
 λόμενος ταῖς αὐτῷ κατεπλάσματο χερσίν. αἱ δὲ θυγατέρες
 ὡνὰ τὰς οἴκους καὶ αἱ νύμφαι ὠδύροντο, τέτων μνηνησκό-
 μνοι ὅστινες πλείοι καὶ ἀνδρεῖοι ὑπὸ τῶν χειρῶν τῶν Ἑλ-
 λήνων ἔκειντο τὰς ψυχὰς ἀπολέσαντες. ἔση δὲ παρὰ τὸν
 Πριάμῳ ἢ τῷ Διὶ ἀγγελὸς καὶ εἶπεν ὁ ἄλλος εἰπῶσα τῷ
 τὸν δὲ τρώμενος ὑπέλαβε τὰ μέλη· "θάρσει ὁ Ἀαρδῖνος παῖς
 Πριάμῳ ταῖς διανοαίς καὶ μὴ φοβῆ· ἔδαμῶς γὰρ ἐγὼ κακὸν
 προσορῶσα ἐνταῦθα παραβήσομαι, ἀλλὰ ἀγαθὰ φρονέσσω·
 ἐκ τῷ Διὶ δὲ σοὶ ἀγγελὸς εἰμι, ὅστις σε πόρρωθεν ὦν
 ἐμεγάλως φροντίζει καὶ ἐλεεῖ. "λυτρώσασθαι σε ἐκέλευσεν ὁ
 Ζεὺς τὸν ἔνδοξον Ἑκτορα, δῶρα δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ ἀγαγεῖν
 ἕπερ ἂν αὐτῷ τὴν ψυχὴν εὐφράνῃ, μόνον· καὶ μηδεὶς σὺν
 αὐτῷ ἐκ τῶν Τρώων ἀνὴρ ἐλθέτω. κήρυξ δὲ τις σοὶ ἐπικολα-
 βείτω προσβεβηκώς, ὅς ἂν ἡνιοχῇ τὰς ἡμιόνας καὶ τὴν ἑμα-
 ῖαν τὴν εὐτροχον, καὶ πάλιν τὸν νεκρὸν ἀγάγῃ πρὸς τὴν
 πόλιν, ὃν ἀπέκτεινεν ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς. μηδαμῶς δὲ
 σοὶ ὁ θάνατος μελέτω ταῖς διανοαίς μηδὲ φόβος τοῖσι
 γὰρ σοὶ ὁδὸς ὁμῶς ἐπακολυβήσῃ ὁ Ἑρμῆς, ὅστις σε ἔξει
 ἔως ἂν ἔλθῃς τῷ Ἀχιλλεῖ πλησιῶσαι. ἐπειδὴν δὲ ἀπαγγέλλῃ
 ἔνδον εἰς τὴν σκηνὴν τῷ Ἀχιλλεῖ, "ἔτι αὐτὸς σε ἀποκ-
 τενεῖ καὶ τὰς λοιπὰς πάντας ἀποκωλύσει· ἔτι γὰρ ἄφρων

ἐστὶν ὅτε ἀπρόοπτος ἢ τε ἀμαρτωλός, ἀλλὰ λίαν ἐπιμελῶς
 ἰκέτω ἀνδρὸς φείσεσθαι." αὕτη μὲν δὴ ἔτιος εἰπῶσα ἀπῆλθεν
 ἢ ταχύνους Ἰρις. ἔτος δὲ τὰς νύκτας τὴν εὐτροχον ἡμαξάν,
 δῆσαι ἐν αὐτῇ. αὐτὸς δὲ εἰς τὸν θάλαμον κατέβη τὸν
 τεθυμιαμένον καὶ εὐώδη, ἀπὸ κεδρίνης ξύλου, ἱψηλότεραν,
 ὅστις κόσμῳ πλεῖστα ἔχουσι. τὴν δὲ γαμέτην Ἐκάβην προ-
 εκάλεσάτο καὶ εἶπεν ὁ μακαρία, ἐκ τῷ Διὶ μοι Ὀλύμ-
 πιακὸς ἀγγελὸς ἦλθε· "λυτρώσασθαι τὸν προσφιλῆ υἱὸν
 ἀπελθόντα ἐπὶ τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων, λύτρα δὲ τῷ Ἀχιλ-
 λεῖ φέρειν ἕπερ ἂν αὐτῷ τὴν ψυχὴν τέρπῃ. ἀλλὰ φέ-
 μοι τῶτο εἶπε, τί σοι κατὰ διάνοιαν φαίνεται; πάντ' ἔμ-
 ἢ νυχθὶ καὶ ἡ προθυμία κελεύει ἐκείσε ἀπελθεῖν ἐπὶ τὰς
 ναῦς ἔνδον εἰς τὸ πλατὺ σπλάγνισμα." ἔτιος εἶπεν ἔθρη-
 νησε δὲ ἡ γυνὴ καὶ ἀπεκρίνατο λόγῳ· "φεῦ μοι, πῶς δὴ σοὶ
 ἡ φρόνησις οἴχεσθαι; δὲ ἡς τὸ πρότερον ἔνδοξος ἦς ἐν
 ἀνθρώποις ἦλθες καὶ ὦν ἐπιτρέχεις. πῶς θέλεις ἐπὶ τὰς ναῦς
 τῶν Ἑλλήνων παραγενέσθαι μόνος, εἰς ὁφθαλμοὺς ἀνδρῶς
 ὅστις σε πολλὰς καὶ ἀγαθὰς νύκτας ἀπέκτεινεν; ἀπηγῆς σοὶ καὶ
 σκληρὰ ἡ ψυχὴ. ἔάν γάρ σε λάβῃ καὶ εἰσβλέψῃ τοῖς ὁφ-
 θαλμοῖς ὡμὸς καὶ ἀβέβαιος ἀνὴρ, ἔτος ἔδαμῶς σε ἐλεῖται
 ἢ δὲ αἰδεσθῆσθαι. νῦν δὲ κλαίωμεν πόρρωθεν καθήμενοι
 ἐν τῷ οἴκῳ. τάττω δὲ ἦγαν ποτὲ ἡ ἀπαράντητος μοῖρα
 γεννωμένη ἐπέκλωσε τῷ λίνῳ, ὅτε αὐτὸν ἐγὼ ἔτεκον, τα-
 χύποδας κόνας κορέσαι πόρρωθεν τῶν ἱαντῶν γονέων παρὰ
 τῷ ἱερῷ ἀνδρὶ, ὃ τινὸς ἐγὼ μέσον τὸ ἦπαρ παραλάβοιμι
 ἐθελῶν προσπλάκυσσα. τότε ἀντιπαύμεντα γένοιτο τὰ ἔργα
 τῷ ἡμῶν παιδὶ, ἐπὶ ἁδαμῶς αὐτὸν δεικνύοντα ἀπέκτεινεν,
 ἄλλ' ἔμπροσθεν τῶν Τρώων καὶ τῶν ἐκκόσμων Τρωάδων
 ἐξῶτα ἔτε φοβέμενον ἢ τε ὑποχωρόντα." πρὸς ταύτην δὲ
 πάλιν εἶπεν ὁ θεοῖς ὅμοιος προσβύτης Πριάμῳ· "μηδαμῶς
 θέλοντα ἀπελθεῖν κώλυε, μηδὲ σὺ μοι αὐτὴ κακὸς πῶνός
 ἐστὶν τοῖς οἴκοις γίνε· ἔδαμῶς δὲ με πείσεις. "εἰ μὲν γὰρ ἔτε-
 ρός με τις τῶν ἐπιγείων ἐκέλευεν, ἢ ὅστις εἴσι μάντις
 τὰς θυσίας ποιῶντες καὶ μαντευόμενοι δὲ αὐτῶν, πείσας
 ἂν ἔφημιν καὶ ἀπειρατόμεθα μᾶλλον· νῦν δὲ ἐγὼ αὐτὸς
 ἤκουσα θεῶν καὶ ἔξ ἡρατίας ἐδιασάμην. παρῆσάμι, καὶ οὐ
 μᾶταιος ὁ λόγος γενήσεται. ἔάν δέ μοι ἡ μοῖρα ἀπαθανῇ
 παρὰ ταῖς ναυσὶ τῶν σιδηροθωάκων Ἑλλήνων, βέλομαι
 ἐθέως γὰρ με ἀποκτείνεεν Ἀχιλλεύς ἐν ἀγκάλας λαβόντα
 τὸν ἐμὸν υἱόν, ἐπὶ τῷ θρήνῳ τὴν ἐπιθυμίαν πληρώσαι-
 μι." ἔφη, καὶ τῶν κιβωτίων τὰ καλλίστα σκεπάσματα ἀνέ-
 ρξεν, ἔξ ὧν δώδεκα μὲν περικαλλεῖς χιτῶνας ἐξήγαγεν, δώ-
 δεκα δὲ ἡπλὰ ἱμάτια καὶ τοσάτους τάπητας, τοσαῦτα δὲ
 κάλλιπα περιβόλαια, τοσάτους δὲ ἐπὶ τέτοις χιτῶνας· χρυσῷ
 δὲ εἰσθίνας ἐξήγαγεν ὅλα δέκα τάλαντα, δύο δὲ εἰς πῦρ
 χρυσοῖας τρίποδας, τέσσαρας λίβητας. ἐξήγαγε δὲ περι-
 καλλεῖς ποιήριον, ἕπερ αὐτῷ Ὀρῆς παρῆχον ἄνδρες
 κατὰ πρῶσθειαν παραγενομένη, μέγα κτήμα· ἀδὲ τέτοιον
 δὲ ἐφίεσται τοῖς οἴκοις ὁ προσβύτης, περισσῶς δὲ τῇ ψυχῇ
 ἤθελε λυτρώσασθαι τὸν προσφιλῆ υἱόν. ἔτος τὰς μὲν Τρώας

ἅπαντας τῆς σοφῆς ἀπεδίωκε λόγοις χαλεποῖς ἐπιπλήσων.
 240 ὁφείδεσθε ὡς ἵβρισαι ἐπονείδιστοι. ἑδαμῶς καὶ ὑμεῖς "ἐν τοῖς
 οἴκοις ἐπύρχει θρήνος, ὅτι ἐμεῖς ἤλθετε λυπήσοντες. ἢ
 ὠφείλεσθε ὅτι Ζεὺς ὁ Κρόνους παῖς λέπας μοι ἔδωκε παῖδας
 τὸν ἄριστον ἀπολέσαι· γνώσεσθε καὶ ὑμεῖς· ἐγκαταγωνιστέεσθε
 245 ῥ' ἄλλων τοῖς Ἕλλησι δὴ γενήσεσθε ἐκείνῃ ἀποθανόντος
 ἡρώδου. ἐγὼ δὲ "πρὶν κατασφραγισμένην καὶ πορθεμένην τοῖς
 ὀφθαλμοῖς θεάσασθαι πορευθεὶν εἰς τὸν οἶκον τῷ "Αἰδῷ."
 ἔφη, καὶ τῇ ῥάβδῳ ἔδωκε τὰς ἄνδρας· ἔτοι δὲ ἐξήσαν ἔσω
 ἐπειγοντος τοῦ γέροντος. ἔτος δὲ τοῖς ἰδίοις νότοις διεκλειέτο
 250 μετὰ ἀνείδους, κακολογῶν τὸν τε Ἐλεον καὶ Πάριον καὶ τὸν ἐν-
 δοξον Ἀγαμέμνονα "τὸν τε Πάριον καὶ τὸν Ἀντιφον καὶ τὸν ἄν-
 δρεῖον Πολίτην τὸν τε Διήφοβον καὶ Ἰππόδοον καὶ τὸν ἐν-
 δοξον Ἀγαμέμνονα. τοῖς ἐντέτακταις ἀπειλήσας ὁ πρεσβύτερος
 ἐκείνη. "ἀπαδύσατε ὡς κακὰ τέκνα, ἅξια φονεῖσθαι·
 255 εἴθε ὁμῶς πάντες ἀντὶ τῷ Ἐκτορος ὠφείλετε ἐπὶ ταῖς τα-
 χύταις ναυσὶ φονεῖσθαι. "φεῦ μοι ἐγὼ παντελῶς δευ-
 χῆς καὶ δυσάνατος, ἐπειδὴ ἔτεκον υἱὸς ἀρίστος ἐν τῇ πλα-
 ταίᾳ Τροίᾳ, τῶν δὲ ἀδελφῶν οἰμὴν ὑπολειφθῆναι, τὸν τε
 Ἰσάθειον Μήστορα καὶ τὸν ἱππικὸν Τρωῖλλον τὸν τε Ἐκτορα,
 260 ὅς ἐν ἀνδράσι θεὸς ὑπῆρχεν· ἐδὲ ἐδόκει ἀνδρὸς εἶναι φθα-
 ρεῖς πῦρ ἀλλὰ θεῶν. "τότε μὲν ἀπώλειεν ὁ πόλεμος, τὰ
 δὲ ἀνείδῃ πάντα ὑπολέλειπτο, οἱ ψεύσαι καὶ ὀργισαὶ καὶ εἰς
 χορὸς ἐπιτήδειοι, τῶν ἀνῶν καὶ τῶν ἐρίων τῶν τῷ δῆμα
 265 ὀφθαλμοῖς. ἔκ ἄν μοι τὴν ἡμῶσαν εὐτρεπίσαιτε ταχύντατα
 ταῦτα ἐπιθήσετε, ἵνα διανύσωμεν τὴν ὁδόν;" "ἔτι
 εἶπεν· αἱ τοὶ δὲ τῷ πατρὶος προσθέντες τὴν ἐκπλήξιν ἐκά-
 ησαν μὲν τὴν ἡμῶσαν τὴν εὐτροχόν, ἡμιόνους ἀρμάξουσιν,
 καλλίστην καὶ νεώτεστον· περὶ δὲ ἐπ' αὐτῆς ἔδωσαν.
 270 ἀπὸ δὲ τῶν πασσάλων ζυγὸν ἔλαβον ἡμιόνους ἐπιτήδειον
 πῆξινον, ἀμφαλὸς ἔχοντα, καλῶς τοῖς ἥλοις ἡρμοσμένον.
 ἔστηγον δὲ καὶ ζυγῶδεσθαι σὺν τῷ ζυγῷ, ἐντέτακταις
 ἔχοντα. καὶ τῷ μὲν καλῶς ἐπέδρασαν ἐπὶ τῷ εὐποίῳ
 275 ἡμιόνῳ, ἐπὶ τῇ ὁρχῇ τῷ ὁμῶ· ἐπέβαλον δὲ τὸν κῆλον τῷ
 πασσάλῳ. ἐκ τῶν δὲ ἐκατέρωθεν ἔδωσαν ἐπὶ τὸ μέσον
 τῷ ζυγῷ, μετὰ ταῦτα δὲ ἐπὶ τῆς κατέβησαν, ὑπὸ δὲ τὴν
 280 ἑκτέρωθεν. ἔκτερον δὲ τῷ θαλάμῳ ἐπὶ τῆς εὐ-
 πῆχας ἡμῶσης ἐσώρετον τὰ τῷ Ἐκτορος ἄπειρα λῶτρα.
 ἔξεναν δὲ ἡμιόνους ἐχινρόποδας ὑποζυγίους, ὅς δὴ ποτε τῷ
 Πριάμῳ Μυσοὶ ἔδωκαν λαμπρὰ δῶρα. ἵππους δὲ τῷ Πρι-
 285 αἰδῶν ὑπὸ ζυγὸν ἔστηγον, ὅς ὁ πρεσβύτερος "αὐτοὺς ἔχον ἐπε-
 μελῆτο ἐπὶ τῇ ἐγκατασκευῇ φάτιν. ἔτοι μὲν ἐξέγνων
 ἐν τοῖς ἐψηλοῖς οἴκοις, ὁ κῆρ καὶ ὁ Πρίαμος, σινεῖας
 βελὸς ἔχοντες· μετ' ὅλγον δὲ αὐτοῖς ἦλθεν ἡ Ἐκάβη τα-
 290 λαμπρομένη τῇ ψυχῇ, ἐν τῇ χειρὶ οἶον κατέχευε ἐν τῇ
 δέ σ' ἡ ψυχὴ παρορμαῖ ἐπὶ τὰς ταῦς ἐμὰ μὲν μὴ βαλο-
 μένης. "ἀλλ' εὖχε σὺ μετὰ ταῦτα τῷ μελαίνοντι τὰ νέφη

Αἰὼν ἐν τῇ Ἰδῇ τιμωμένῳ, ὅστις τὴν Τροίαν πᾶσαν
 295 θοράται. ἔχεται δὲ ὕριν ταχὺν ἄγγελον, ὅστις αὐτῷ τῷ
 προσφιλέστατος ἐστὶ τῶν ἀνῶν καὶ μέγιστον αὐτῷ ἄνθρωπον
 300 ὀφθαλμοῖς, ὅπως αὐτὸν σὺ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδῶν
 θαρρύνῃ ἐπὶ τὰς ναῦς ἀπὸ τῶν ταχέως ἵππων
 Ἑλλήνων. λὼν δὲ σοὶ ἔδωκε ἰδίον ἄγγελον ὁ μεγαλόθυμος
 305 Ζεὺς, ἑδαμῶς σε ἐγὼ μετὰ ταῦτα παρορμαῖ κατέ-
 ομι ἐπὶ τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων πορευθῆναι καὶ
 προθυμύμενον." πρὸς ταύτην δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ὁ
 310 Πρίαμος "ὦ γύναι, ἑδαμῶς σοὶ τῶν ἡμετέρων
 ἀπειθήσω· ἀγαθὸν καὶ τῷ Αἰὼν χεῖρας ἀντιτείναν,
 315 ἐλεῆσθαι." εἶπε δὲ, καὶ ὁ δὲ πρὸς τὴν πρὸς τὴν
 ταῖς χερσὶν ἔδωκε ἐπιβαλεῖν ἀδιδάκτουρον· αὐτὴ δὲ
 320 ῥέξῃ χεῖρῖβον ἡ δὲ καὶ ἐξῆλθεν ὁμῶς ταῖς χερσὶ κατέχευε
 325 ἡμῶς δὲ τὸ ποτήριον τῆς ἰδίας γυναικὸς ἰδὼν
 ἡμῶς δὲ μετὰ ταῦτα ἐν μέσῳ τῷ περὶ τὸν
 330 ὁδὸν εἰς τὸν ἑρμῶν ἀναβλέψας, καὶ φωνήσας λόγον
 "ὦ Ζεῦ πάτερ τῆς Ἰδῆς βασιλευσίν, ἐνδοξότατος καὶ
 335 παρὰ μοι εἰς τὰ τῷ Ἀχιλλῶος ἔλθῃν καὶ ἔλθῃς ταχέως
 340 πῆμνον δὲ ταχὺν ὕριν ἄγγελον, ὅστις σοὶ αὐτῷ
 345 λέστατος ἐστὶ τῶν ἀνῶν καὶ μέγιστον ἐνὸς ἡμετέρων
 350 ἔστιν, ὅπως αὐτὸν ἐγὼ ἐν ὀφθαλμοῖς ἰδῶν τῷ
 355 ἐπὶ τὰς ναῦς ἔλθῃ τῶν ταχέως ἵππων Ἑλλήνων." ἔτι
 360 εἶπεν εὐχόμενος· τότε δὲ ἦκεν ὁ βουλευτικὸς Ζεὺς.
 365 δὲ αὐτὸν ἐνεμψε τὸν τελευτάτον τῶν ἀνῶν,
 370 θερετικόν, ὃν καὶ κατέβησαν καλῶσιν. ὁπόση δὲ
 375 εἴς τε οἶκον θύρα κατεσκεύασαι ἀνδρὸς πλεοῖς
 380 ἡρμοσμένη, ἔτιω τότε ἐκατέρωθεν ἦσαν τὰ πτερὰ,
 385 δὲ αὐτοῖς "δέξιος ὁρμήσας διὰ τῆς πόλεως. ἔτοι
 390 τες ἐχάρησαν, καὶ πῶσιν ἐν ταῖς διανοίαις ἡ
 395 ἐπαγόμενος δ' ὁ γέρον τῷ εὐχόμενος ἐπέβη
 400 δὲ τῷ προθύρῳ καὶ τῆς μεγαλοῦς σοφῆς ἔμπροσθεν
 405 ἡμῶν ὁ σινεῖας· ὅπως δὲ οἱ ἱπποὶ, ὅς ὁ γέρον
 410 δῶκεν τῇ μάσῃ ἡλάνε ταχέως κατὰ τὴν πόλιν.
 415 φίλοι ὁμῶς πάντες ἐπὶ τὸν πόλεμον, πλεῖστοι, θρηνη-
 420 εἰς τὸν θάνατον ἀπερχόμενον. ἔτοι δὲ ἐπὶ ἐκ
 425 κατέβησαν, εἰς τὸ πῆλον παρεγένοντο. "ἔτοι μὲν δὲ
 430 ἀνῶν τοῖς τῶν ἱππῶν ἡμετέρων τοῖς πῆλον
 435 οἱ γαμβροὶ· ἔτοι δὲ ἐκ ἔλθον τὸν μεγαλόθυμον
 440 τὸ πῆλον ἐξελθόντες, ἰδὼν δὲ ἡλέησε τὸν γέροντα.
 445 δὲ τὸν προσφιλέστατον ἑμῶν κατὰ πρῶτον αὐτῷ
 450 ἑμῶν, σοὶ καὶ μάλιστα προσφιλέστατον ὑπάρχει
 455 ὁ γένεος καὶ ἦκεν ταχέως ὅς ἔλθῃς· ἀπόβηθαι
 460 θητι καὶ τὸν Πρίαμον ἐπὶ τὰς βαθείας ναῦς τῶν
 465 ἡμῶν ἔτιω ἀπάγαγε ὡς μὴ ποτε ἰδῇ τις μήτηρ
 470 τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων πρὶν εἰς τὸν Ἀχιλλῶος
 475 ὅπως εἶπεν· ὑπῆκεσε δὲ ὁ διάκονος ἑμῶν.
 480 μετὰ ταῦτα ἐν τοῖς ποσὶν ἐπεδύσατο κάλλιπαι
 485 ἀφ' ὧν χρυσῶν, ἀπὸ αὐτὸν ἔφερον ἐπὶ τὴν
 490 καὶ ἐπὶ τὴν πέρας ἐκ ἔχουσιν γῆν ὁμῶς ταῖς
 495 ναυσὶ τῷ ὁμῶς

345 μὲν ἔλαβε δὲ τὴν ῥάβδον ἥ τινι ἀνδράσιν ὁμοίᾳ κοίμῃ
 ὡν βάλει, εἰσέρχεται δὲ πάλιν καὶ ὑπνώνοντας ἐξέρχεται. "ταύ-
 350 τιν ἐν ταῖς χερσὶ κατέχων ἐπέτατο ὁ ἰχυρὸς Ἑρμῆς.
 ταχέως δὲ εἰς τὴν Τροίαν καὶ Ἑλλησποντον κατέλαβεν. ἀπέβη
 δὲ πορευθῆναι νεωτέρῳ ἄρχοντι παραπλήσιος, ἀρχομένου
 355 τὴ γενιᾶς. ὥτως ὥρατα ἡ ἀκμή. ὅτι δὲ ἐπειδὴ εἰς τὸν
 360 ὁμέραν τάφον τῷ "Πα παρήλασαν," ἔστησαν τὰς τε ἡμιώ-
 νας καὶ τὰς ἵππους, ὅπως πῶσιν ἐν τῷ ποταμῷ σκότος γὰρ
 ἐπύλησε τὴν γῆν. τῆτον δὲ ἐκ τῶ σὺνγενος ἰδὼν ἐνόησεν ὁ
 365 κῆρυξ τὸν Ἑρμῆν πρὸς δὲ τὸν Πρίαμον εἶπε καὶ ἐφώνησε
 "πρόσθε με Πρίαμε συνέτι νόος δέσται ὁ παρὼν καιρὸς.
 370 ἄνδρα βλέπω, ταχέως δὲ ἡμῶς διαφθορήσει καὶ νομίζω.
 ἀλλὰ φέρε δὴ φέγγωμεν ἐπὶ τῶν ἵππων, ἡ αὐτὸν μετὰ ταῦτα
 γονυπετήσαντε δεηθώμεν, εἴ πως ἴλεήσει." ὥτως εἶπε συν-
 375 νεχέθη δὲ τῷ γέροντος ὁ νῆς, ἐφοβέτο δὲ χαλεπῶς. ἀρῶν
 δὲ αὐτὸς αἰ τριῆς ἐξάθησαν ἐν τοῖς ἐκινήτοις μέλαισι.
 380 ἔση δὲ ἐκπλαγείς. αὐτὸς δὲ ὁ μεγαλοφύλης ἔγγυς ἔλθων,
 τὴν χεῖρα λαβὼν τῷ γέροντος, ἐξηρώτησε καὶ προσέειπε "πῶ
 385 πῦρ ἐνταῦθα τὸς ἵππους καὶ τὰς ἡμιόνας ἐλαύνεις ἐπ' αἰ-
 τῆς διὰ τῆς βαθείας νυκτός, ὅτε κοιμῶν οἱ λοιποὶ
 εὐθείας δὲ αὐτὸς ἐφοβήθη τὸς δυνατὸς Ἑλλη-
 390 νας, "οἵτινες πολέμοιοι σὺ καὶ ἄδικοι ἐχθροὶ ἐγγὺς εἰσιν" ὡν
 εἰ τις σε θεῖσσοιτο διὰ τῆς ταχέως καὶ σκοτεινῆς νυκτός
 τοσαῦτα κτήματα ἐπιφέροντα, ὅποιος ἂν σοι νῆς ὑπάρχοι;
 395 ἔτι γὰρ αὐτὸς νέος ὑπάρχεις, καὶ ὥς σοι γέρον ἀκολοῦ-
 400 θῶ ἄνδρα ἀποσβῆσαι, ὅτε τις πρῶτος ἀδικήσει. "ἀλλ'
 ἐγὼ ὁδομῶς ἂν σε κακώσω καὶ ἕτερον δὲ ἂν σε ἀποδιώ-
 ξωμι" τῷ προσφίλει δὲ σε πατρὶ ὁμοῖω." πρὸς τῆτον δὲ
 405 ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ θεὸς ὁμοῖος πρεσβύτης Πρία-
 μος "ὅτω ταῦτα ὑπάρχει ὡ προσφίλης τέκνον, ὥς εἶπες,
 410 ἄλλ' ἔτι καὶ ἐμὲ τις τῶν θεῶν ὑπεράνω ἔχει τὰς χεῖρας,
 415 ὅς τις μοι τοῖσιν ἐπειρήν ὁδοιπόρον συναντήσῃ καθή-
 κοντα, ὁποῖος δὴ σὺ, τὸ σῶμα καὶ τὴν μορφήν θανυμένος,
 420 σενετός τε εἰ τῇ νύτ καὶ ἐκ μακαρίων ὑπάρχεις γονέων."
 πρὸς τῆτον δὲ πάλιν εἶπεν ὁ διάκονος Ἑρμῆς "ναὶ δὴ
 425 ταῦτα ὡ πρεσβῦτα κατὰ τὸ προσήκον εἶπας. "ἀλλὰ φέρε
 τῷ μοι εἶπε καὶ ἀληθῶς ἀπάγγελον" ἄρα πε παραπέρ-
 430 πεις τὰ σκεῆτα τὰ καλὰ καὶ κάλλιστα εἰς ξένους ἄνδρας, ἵνα
 ταῦτα σεσωσμένα μένη, ἡ ἀνέρι πάντες καταλιμπάνετε
 435 τὴν ἐν γῇ ἴλιον φοβούμενοι τοῖσιν ἄριστος ἀπώλειτο "ὁ δὲ
 440 οὗς νύξ. ὁδομῶς γὰρ τὸ πολέμῳ ἐνδεῖς ἦν τῶν Ἑλλήνων."
 πρὸς τῆτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ θεὸς ὁμοῖος γέ-
 445 ρων Πρίαμος "τίς δὲ σὺ ὑπάρχεις ἄρις, τίνων δὲ γέγονας
 γονέων; ὅς τις μοι κάλλιστα τὸν μόρον τῷ δεσυχῆς παιδὸς
 450 εἶπας." πρὸς τῆτον δὲ πάλιν εἶπεν ὁ διάκονος Ἑρμῆς
 "πειράξεις με ὡ πρεσβῦτα, καὶ ἐρωτῆς περὶ τῷ ἐνδύξου
 455 "ἔκτορος. τῆτον μὲν ἐγὼ πάντων ἴλιον ἐν τῇ τῶς ἄνδρας
 δοξαζέσθῃ μάχῃ τοῖς θεοτάμοις ἰθυσάμην, καὶ ὅταν ἐπὶ
 460 ταῖς ναυσὶ πηδήσας τὰς Ἑλλήνας ἀπέκτετε διακόπται
 τῷ ὅς τις σιδήρῳ. ἡμῶς δὲ ἐσώτες ἐθανυμάμεν" ὁδομῶς
 465 γὰρ ὁ Ἀχιλλεύς "συνεχόμεν ἡμῶς πολεμεῖν ὀργισμένος τῷ

πύλας καὶ ἀπόσατο τὰς μοχλὰς, εἰσήγαγε δὲ τὸν Πριάμον⁵⁰⁰ καὶ ἔσπευε τὴν πόλιν καὶ ἡμᾶς, "τῆτον σὺ πρὸ ὀλίγου ἀνέ-
 καὶ τὰ ἐπὶ τῆς ὑμᾶξης λαμπρὰ δῶρα. ἀλλ' ἤνικα δὴ εἰς τὴν σκηνὴν τῷ Ἀχιλλέως παριγένοντο τὴν ὑψηλὴν, ἣν οἱ
 450 Μυρμιδόνες τῷ δεσπότη ἑποίησαν "ἔδρα κόψαντες ἑλάτης, ὑπεράνωθεν δὲ ἐξέμασαν δασὺν ὄροφον (ἤτοι κύλαμον) ἐκ
 τῷ λεμιῶνος θειρόντες, περὶ αὐτὴν δὲ μεγάλην αὐλὴν τῷ⁵⁰⁵ πατρὶ. ἐγὼ δὲ πλείονος ἔλεα ἄξιός εἰμι "ἐπόμενα δὲ
 δεσπότη ἑποίησαν σκόλοψι πυκνοῖς. τὴν δὲ θύραν κατέχευε
 455 μόνος ὁ μοχλὸς ὁ ἀπὸ ἐλάτης" τῆτον τρεῖς μὲν ἐπέβαλ-
 λον Ἕλληνες, "τρεῖς δὲ ἦνοιγον τὴν μεγάλην κλῆδα τῶν
 θυρῶν τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων" ὁ δὲ Ἀχιλλεύς μετετίθει
 καὶ μόνος. τότε δὴ Ἑρμῆς ὁ μεγαλωφιλὴς ἦνοιξε τῷ γέ-
 ροντι, εἰσήγαγε τὰ ἔνδοξα δῶρα τῷ ταχύποδι Ἀχιλλεῖ.⁵¹⁰
 460 ἀνέβη δὲ ἐκ τῶν ἱππῶν ἐπὶ τῇ γῇ καὶ εἶπεν "ὦ πρῶσβυτα,
 ὅντως σοὶ ἐγὼ θεὸς ἄφθαρτος ἐλήλυθα ὁ Ἑρμῆς" καὶ γὰρ
 με ὁ πατὴρ συνοδοίπορον παρῆχεν. ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἰς τὰ
 πίσω πορεύομαι, ἑδαιμῶς δὲ εἰς τὰς Ἀχιλλέως ὀφθαλμοὺς
 πορεύεσθαι μεμπτὸν δ' ἔν ὑπάρχοι ἄφθαρτον θεὸν. ὥς⁵¹⁵
 465 ἀνθρώπους ἀγασσῶν φανερώς. "σὺ δὲ εἰσαλθὼν λαβὲ τὰ γό-
 νηα τῷ Ἀχιλλέως, καὶ ἐπὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῆς καλ-
 λικῆς μητρός καὶ τῷ τέκνῳ παρακάλει, ἵνα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
 συνταράξῃς." ὣτως εἰπὼν ἐπορεύθη πρὸς τὸν μέγαν Ὀλυμ-
 πον ὁ Ἑρμῆς ὁ Πρίαμος δὲ ἐκ τῶν ἱππῶν κατεπήδησεν⁵²⁰
 470 χαμαί, "τὸν Ἰδαῖον δὲ αὐτόθι κατέλιπεν. ὥς⁵²⁵ ἔμεινεν
 ἐπύκτων τὰς ἱππὰς καὶ ἡμίονους" ὁ γέρον ἔπ' ἐνθελὸς ἐπο-
 ρεύετο τῷ οἴκῳ, ὅτε ὁ Ἀχιλλεύς ἐκαθέζετο ὁ τῷ Διὶ προσ-
 φιλὴς. ἔνδον δὲ αὐτὸν εἶδεν" οἱ δὲ εἰσάροι πύρρῳθεν ἐκ⁵³⁰
 475 Ἰδαίου δὲ δύο μόνον, ὁ τε ἀνδρείος Ἀντομέδων καὶ
 Ἀλκιμῖος ὁ τῷ πολέμῳ κλάδος, "ἐνήργον παρόντες, νεωσὶ
 δὲ ἐπαύσατο τῆς τροφῆς ἐδῶκεν καὶ πίνων" ἔτι καὶ παρ-
 κευτο ἡ τράπεζα. τῆτος δὲ ἔλκεν εἰσελθὼν ὁ μέγας Πρία-
 μος. ἰγγὺς δὲ παραστὰς ταῖς χερσὶ τῷ Ἀχιλλέως ἔλαβε τὰ⁵³⁵
 480 γόνηα καὶ ἐφίλησε τὰς χεῖρας τὰς δεξιὰς καὶ ἀνθρωποποι-
 ῶντας, αἰνέειν αὐτῷ πολλὰς νῆας ἀπέκτειναν. "ὥσπερ δὲ ἦσαν
 ἄνδρα βλάβῃ συνήχης λάβῃ, ὅστις ἐν τῇ πατρίδι ἄνδρα
 ἀποκτείνεις εἰς ἕτερον παριγένετο πλῆθος εἰς ἀνδρὸς πλε-
 σις, ἐκπληξίς δὲ ἔχει τὰς ὁρῶντας, ὥς⁵⁴⁰ ὁ Ἀχιλλεύς ἔξε-
 485 πλάγῃ ἰδὼν τὸν θειοῦ Πριάμον. ἔξῃσαν δὲ καὶ οἱ λοι-
 ποί, εἰς ἀλλήλους δὲ ἔβλεπον. "καὶ τῆτον παρακαλῶν ὁ Πρί-
 αμος λόγον προσεῖπεν. "ὑπομνήσθητι τὰ σὰ πατὴρ ὦ τοῖς
 θεοῖς ὅμοιο Ἀχιλλεῦ τοιάτῃ ὥσπερ ἐγὼ ὄντος ἐπὶ τῇ ὀλε-
 θρία τῷ γήρῳ μοίρῃ. καὶ δὴ ἐκείνῳ περ οἱ περὶ αὐτοῦ⁵⁴⁵
 490 ὄλεαντες θλίβουσι, καὶ ἑοῖς ἐπύρχει τὴν βλάβῃ καὶ τὸν ὄλε-
 θρον "ἀποσοβῆσαι. ἀλλ' ἰκέτιος μὲν σὺ ζῶντος ἀκρετιό-
 μινος χαίρει τε ἐν τῇ γῇ, ἐπειδὴ ἑλπίζει πάσας ἡμέρας
 ἰδὼν τὸν προσφιλεῖ νῖον ἀπὸ τῆς Τροίας ἐπαυροχόμενον.
 ἐγὼ δὲ ὁ δυστυχέστατος ἐπειδὴ ἔτεκον νῖον ἄριστον ἐν τῇ⁵⁵⁰
 495 βασιλείᾳ Τροίῃ, τῶν ἐδὲνα σῆμαι ἀπολεῖσθαι. "παντῆ-
 κοιτά μοι ὑπῆρχον ὅτε ἐπύρχον οἱ Ἕλληνες. ἐννεακαίδεκα
 μὲν μοι ἐκ μῆος γαστρός ὑπῆρχον" τὰς δὲ λοιπὰς ἔτεκον
 ἐν τοῖς οἴκοις αἱ γυναῖκες. τῶν μὲν τῶν πολλῶν ὁ τα-⁵⁵⁵
 χὲς πόλεμος τὰ γόνηα παρέλυσεν" ὅστις δὲ μοι μόνος ἦν

ἀναστήσεις αὐτόν· πρὶν ἄλλο κακὸν γενήσεται σοι.” πρὸς
 τῶτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ θεοειδὴς Πρίαμος· “μή
 ποῦ με εἰς θρόνον κάθιζε ἐγγενέσσετε, ὥς ἂν ὁ Ἐκτωρ
 555 κείναι ἐν ταῖς ναυσὶν ἀκηδής, ἀλλὰ ταχύντατα ἴδωμαι
 σοι, ἵνα τοῖς ὀφθαλμοῖς θιάσωμαι σὺ δὲ δέξαι λύτρου
 πλεῖστα ὑπὲρ σοι ἡγάγομεν. σὺ δὲ τέτων ἀπολαύσεις καὶ
 ἀπέλθοις εἰς τὴν σὴν προσφίλῃ πατρίδα, ἐπειδὴ με πρῶ-
 560 τον ἄφῃκας αὐτόν τε ζῆν καὶ ὄρῃν τὸ τῷ ἡλίῳ φῶς.” πρὸς
 τῶτον δὲ δρασιμῶς ὑπιδὼν εἶπεν ὁ ταχύνσας Ἀχιλλεύς
 “μήκετι νῦν με παροξύνῃς ὦ πρεσβύτα. τοῦ δὲ καὶ αὐτὸς
 τὸν Ἐκτορά τοι λυτρώσαι· ἐκ τῷ Διὸς δὲ μοι ἄγγελος
 565 ἦλθεν μήτηρ ἢ γεννήσασά με, ἢ θυγάτηρ τῆ θαλασσίεσσιν
 γέροντος, καὶ σὲ δὲ ἐπιγινώσκω Πρίαμε ταῖς διανοίαις, καὶ ἔ-
 λανθάνεις με, ὅτι τῶν θεῶν τίς σε ἡγάγεν ἐπὶ τὰς ταχέας
 570 ἑδὲ λίαν ἀκμάζων εἰς τὸ σφάτεσθαι· ἔγωγε ἂν λάθοι τὸς
 ἡμετέρων θυρῶν, διὸ νῦν μηδαμῶς μοι μᾶλλον ἐν λύπῃς
 τὴν ψυχὴν ταράττει, μή πως ὦ πρεσβύτα ἑδὲ αὐτόν ἐν
 575 ῥοταῖς σκληραῖς ἕλωμαι ζῶντα· καίπερ ἰκέτην ὄντα, τῷ Διὶ
 δὲ παραβῶ τὰς ἐντολάς.” ἔπας εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ὁ
 γέρον καὶ ἐπέσθη τῷ λόγῳ. ὁ δὲ Ἀχιλλεύς ἐκ τῆ οἴκα ὥς
 580 ἔλκων ἐξήλατο εἰς τὴν θύραν, καὶ μόνος, ἀλλὰ σὺν αὐτῷ
 ὁ δὲ ὑπηρέτης ἐπηκολέσθη, ὃς τε ἀνδρείος Ἀντομέδων καὶ ὁ
 585 Ἀλκίμος, ὅς δὲ μάλιστα ἔτιμα τῶν ἐταῶν ὁ Ἀχιλλεύς
 μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν Πάτροκλον· οἵτινες τότε ἀπὸ τοῦ
 ζυγῆ ἔλκων τὰς ἵππους καὶ τὰς ἡμιόνας, εἰσηγάγον δὲ τὸν
 590 κήρυκα τὸν καλῆτορα τίτιν τῷ γέροντος, ἐκάθισαν δὲ ἐπὶ
 τῷ θρόνῳ. ἀπὸ τῆς εὐκατασκευάσας ἀμάξης ἀρρησθέντο τῷ
 595 Ἐκτορὸς τὰ ὑπεῖρα λύτρου· κατέλιπον δὲ δύο ἡμέτερα καὶ
 χιτῶνα καλῶς νειησμένον, ὅπως τὸν νεκρὸν σκεπάσας
 600 εἰς τὸν οἶκον ἀπαγαγεῖν. τὰς δάλας δὲ προσκαλεσάμενος
 ἐκέλευσε, λέσαι καὶ ἀλείφειν πόρρωθεν ἀράσας, ἵνα μὴ ὁ
 Πρίαμος ἴδῃ τὸν νύον, μή πως ὁ μὲν λυπημένῃ καρδίᾳ
 605 τὴν ὀργὴν καὶ κατάχοι· τὸν παῖδα ἰδὼν, τῷ δὲ Ἀχιλλεῷ
 ταραχθῇ ἢ προσφίλῃ ψυχῇ καὶ ἀποκτείνῃ αὐτόν, εἰς δὲ
 610 τῷ Διὶ ἀμύροισι ἐντολάς. ἐπεὶ δὲ ἔλυσαν τῶτον αἱ δάλαι
 καὶ ἔχρισαν τῷ ἑλαινῷ, περιέβαλον δὲ αὐτὸν καλὸν ἱμάτιον καὶ
 τὸν χιτῶνα, αὐτὸς τῶτον ὁ Ἀχιλλεύς ἐπὶ κραββάτον ἐθήκεν
 615 ὁμοῦ· ἀνέβησαν δὲ αὐτόν οἱ φίλοι ἐπὶ τὴν εὐκατασκευά-
 σον ἡμάξαν. ἐξέναξε δὲ μετὰ ταῦτα καὶ τὸν προσφίλῃ ὄνῳ
 620 μασεν ἑταῖρον. “μηδαμῶς μοι ὦ Πάτροκλε ὀργίζε, ἐάν
 ἀκόσῃς, καίπερ ἐν Αἰδᾷ ὑπάρχων, ὅτι ἐλυτρώσασθαι τὸν
 625 ἐνδοξόν Ἐκτορα τῷ προσφίλῃ πατρί, ἐπειδὴ ἑδαιμῶς μοι
 ἠδυνήτελῃ ἔδωκε λύτρου. σοὶ δὲ ἐγὼ καὶ τέτων ἀπομειλώ
 630 ὅποσα προσήκει.” ἔφη, καὶ εἰς τὴν σκηνὴν αὖθις ἐπανῆλ-
 θεν ὁ ἐνδοξὸς Ἀχιλλεύς, ἐκαθέζετο δὲ ἐν πολυποικίλῳ
 635 θρόνῳ ὅθεν ἀνέστη ἐκ τῆς ἐτέρας τοίχης· πρὸς δὲ τὸν Πρία-
 μόν εἶπε λόγον· “ὁ μὲν δὲ σοι εἶδος ἔλκετο ὦ πρεσβύτα
 640 ὡς ἐκέλευε, κείναι δὲ ἐν κραββάτῳ ὁμοῦ δὲ διαφανασκῇ
 ἡμέτερος ὄψει αὐτὸς ἐπαυόμενος. νῦν δὲ ἐπὶ δάκνον τραπῶ-
 645 μεν, καὶ γὰρ ἡ καλλίκομος Νιόβη ὑπεμνήθη τροφῆς, ἢ τινὲς
 δώδεκα παῖδες ἐν τοῖς οἴκοις ἀπώλοντο, ἔξ μὲν θυγατέρες
 650 καὶ δὲ υἱοὶ ἀκμάζοντες. τῶν μὲν Ἀπόλλων ἐφόνισται
 ἀπὸ τῆς λαμπρῆς τόξῳ ὀργιζόμενος τῇ Νιόβῃ, ταύτης δὲ
 ἢ τοξική· Ἄρτεμις, ἐπιιδὴ περ τῇ Ἀθητῷ ἐξέσσυτο τῇ εὐπρο-
 σῶπῳ, ἔλεγε δὲ δύο τέκνα, αὐτῇ δὲ πλείους ἔτεκεν. ἔτοι-
 655 δὲ καίπερ δύο ὄντες πάντας ἀπώλεσαν. ἔτοι μὲν ἐπὶ ἑρ-
 νείᾳ ἡμέρας ἔκειντο πεφονευμένοι, καὶ ἑδείς ἦν καταθάψαι
 αὐτούς· τὸς δὲ λαὸς λιθίνος καὶ ἀστυμαθῆς ἐποίησεν ὁ
 660 Ζεὺς. τῶν δὲ δὴ τῇ δεκάτῃ ἴθασαν οἱ ἑρῆνιοι θεοὶ
 αὐτῇ δὲ τροφῇ ἐγέσσαντο, ἐπεὶ ἰκοπίασι δακρύονσα. νῦν
 665 δὲ περ ἐν ταῖς πέτραις ἐν τοῖς ἐρήμοις ὄρεισιν· ἐν τῷ Σι-
 πύλῳ, ὅπως φασὶ τῶν θεῶν εἶναι τὰς κοίτας, τῶν νεμφῶν
 αἰνίτις περὶ τὸν Ἀχελεῖον ποταμὸν ἐχόμενον· ὅπως καὶ λιθὸς
 670 περ ἔσα τὰς ἐκ θεῶν λύπας ἔχει. ἀλλὰ φέρε δὴ καὶ ἡμεῖς
 μνησθῶμεν ὦ θανμαστὴ γέρον ἄρτε. μετὰ ταῦτα δὲ πάλιν
 675 ἄν τὸν προσφίλῃ υἱὸν κλαύσει· εἰς τὴν Ἰλίον ἀγαγόν·
 πολλῶν δὲ σοι δακρύων ἄξιος γενήσῃ.” εἶπε, καὶ ἀνορή-
 680 σας πρόβατον λευκὸν ὁ ταχὺς Ἀχιλλεύς ἔσφαξεν· οἱ δὲ
 ἐταῖροί ἐξεδερόν τε καὶ περινήρην ἐκόσμως, δέκοψάν τε
 ἐντέχνως καὶ ταῖς σάβλαις ἐκέντησαν, ὥπτησάν τε ἐμπειρώς
 685 πάντα ἐλκυσαν. “ὁ δὲ Ἀντομέδων ἄρτον λαβὼν ἐπε-
 μέρισε τῇ τραπέζῃ ἐν καλλίστοις κανισκίοις· τὸ δὲ κρέας ἐμέρι-
 σεν ὁ Ἀχιλλεύς. ἔτοι δὲ ἐπὶ τὰ ἔτοιμα βρώματα, προκείμενα
 690 τὰς χεῖρας ἐπέβαλον. ἐπεὶ δὲ τῆς βρώσεως καὶ πόσεως τὴν
 ἐπιθυμίαν ἐπλήρωσαν, ὁ μὲν Δαρδάνης παῖς Πρίαμος ἰθαυ-
 695 τῶς ὡμοίωτο. τὸν δὲ Δαρδάνης υἱὸν Πρίαμον ἰθαυμάζειν
 ὁ Ἀχιλλεύς, εἰσβλέπων ὄψιν τε εὐειδῆ καὶ τῶν λόγων ἀκάνν.
 700 ἐπειδὴ δὲ ἐκορέθησαν πρὸς ἀλλήλους βλέποντες, πρὸς τῷ-
 705 στον πρότερος εἶπεν ὁ θεοῖς ὅμοιος γέρον Πρίαμος· “κοί-
 μισόν με νῦν ταχύντατα ὦ ἐγγενέσσετε, ὅπως ἂν ἦδῃ ὑπὸ
 τῷ ἡδυτάτῳ ὑπνῷ τιροφθῶμεν κοιμηθέντες· ἐδέπω γὰρ
 710 ἐκάμινσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑπὸ τοῖς ἡμέτεροις βλεφάροις, ὅφ-
 ρε ὑπὸ τῶν σὸν χειρῶν ὁ ἡμὸς παῖς τὴν ψυχὴν ἀπώλειν,
 715 ἀλλὰ διὰ παντὸς σενάξω καὶ πλείους λύπας ἔχω· ἐν τοῖς
 χόρτοις τῆς αὐλῆς κελύμενος κατὰ τὴν κόριν. νῦν δὲ καὶ
 720 ἄρτε ἐγευσάμην καὶ ἑανθὸν ὕπνον κατὰ τῷ λαμῷ ἐπέβαλον·
 πρότερον μὲντοι ἑδὲν ἐγευσάμην.” εἶπεν ὁ δὲ Ἀχιλλεύς
 725 τοῖς ἐταῖροις καὶ ταῖς δάλαις ἐκέλευσε βρώματα ὑπὸ τῇ
 730 θείᾳ· εἶναι καὶ βαπτὰ σκεπάσματος κάλλιψαι· πορφυρὰ ἐμ-
 βαλεῖν, ὑποσφραῖσαι τε ἄνωθεν τάπητας, καὶ ἐνθεῖναι χλαί-
 νας μαλακάς ὑπερύνωθεν καὶ σκεπάσασθαι. αὐταὶ δὲ ἐξήλθον
 735 ἐκ τῆς οἴκα λαμπάδας ταῖς χεῖρας φέρεσαι, ταχέως δὲ ἐσπώ-
 σαν δύο κοίτας σπεύδουσαι (ἐνιργάουσαι). πρὸς τῶτον δὲ
 740 ὀπιχλευνάζων εἶπεν ὁ ταχύνσας Ἀχιλλεύς· “ἔγω μὲν δὴ
 κοιμῶ ὦ γέρον προσφιλέσσετε, μή τις τῶν Ἑλλήνων ἐνταῦθα
 745 ἐπὶ λῆθῃ βαλευθῇ, οἵτινες μοι διὰ παντὸς βέλῃς βαλεῖον·
 παρακαθήμενοι, ὥς ἄρτερον ἐσίν· τέτων εἰ τίς σε θεάσοιτο
 750 διὰ ταχέας καὶ σκοτεινῆς νυκτός, ἐδθέως ἂν ἀπαγγελαί τῷ
 βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι, καὶ ἀναβολὴ ἂν τῆς λυτρώσεως τῷ

νεκρῶ γενήσεται. ἀλλὰ φέρε τὸτό μοι εἰπε καὶ ἀληθῶς ἀπα-
 γείλον· πόσας ἡμέρας προθυμῇ ἐνταφιάζειν τὸν ἐνδοξόν
 "Ἐκτορα, ὅπως ἐγὼ προσμείνω καὶ τὸν λαὸν καλέσω." πρὸς
 τῶν δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ θεοῖς ὅμοιος γέγων
 660 Πρίαμος· "εἰ μὲν δὴ βάλει τελειῶσαι με τὸν ἐνταφιασ-
 μὸν τῷ ἐνδόξῳ Ἐκτορι, ἔτις ἂν πρῶτον Ἀχιλλεὺ κε-
 ρισμένην μοι ποιήσεις· γινώσκεις γὰρ ὡς κατὰ τὴν πόλιν
 συγκαλεσόμεθα, πύρρον δὲ ἡ ὕλη ἀγαγεῖν ἐκ τῶ ὕρας· λίαν
 γὰρ οἱ Τρῶες πυρόβητον. ἐπὶ ἐννέα μὲν ἂν αὐτὸν ἐν τοῖς
 665 οἴκοις θρηνησάμεν, τῇ δεκάτῃ δὲ καύσομεν ἂν καὶ εὖω-
 χηθήσεται ὁ λαός· τῇ δὲ ἐνδεκάτῃ τάφον ἂν ποιήσωμεν
 ἐπ' αὐτῷ· τῇ δωδεκάτῃ δὲ πολεμήσωμεν, εἴπερ ἀνάγκη
 ἐστίν· πρὸς τῶτον δὲ πόλιν εἶπεν ὁ ταχύπους Ἀχιλλεύς·
 "γενήσεται σοι καὶ ταῦτα ὡς προσβῦτα Πρίαμι, ὡς ἐκέλευ-
 670 σσας σὺ· καύσω γὰρ ἐπὶ τοσούτον τὸν πόλεμον ὅσον εἶπας
 χρόνον." εἶπὼ δὲ εἰπὼν ἐπὶ τῇ πυλῆϊ τὴν χεῖρα τῷ γέ-
 ροντος τὴν δεξιὰν ἔλαβε, μή πως ἐν τῇ ψυχῇ φοβηθῇ.
 εἶπαι μὲν δὴ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῷ ἐκοιμήθησαν ὁ κῆρυξ
 675 καὶ ὁ Πρίαμος, συνετὰ κατὰ τῶν βελενόμενοι. "ὁ δὲ Ἀχιλ-
 εύς ἐκοιμήθη ἐνδοτάτω τῆς εὐκατασκευάσης σκηνῆς· τάτιρ
 δὲ ἡ Βρισηὶς παρεκοιμήθη ἡ εὐπρύσωπος, οἱ μὲν δὲ λοι-
 ποὶ θεοὶ τε καὶ οἱ ἐφ' ἵππων ὀπλιζόμενοι ἄνδρες δὲ ἔλης
 νυκτὸς ἐκοιμῶντο τῷ ἀπαλῷ δεδυμασμένοι ὕπνῳ ἄλλ·
 680 ἐχὶ τὸν μεγαλωφελῇ Ἑρμῇ ὕπνος κατελάμβανε, "μεριμ-
 νῶντα κατὰ ψυχὴν ὅπως τὸν βασιλέα Πρίαμον ἐκ τῶν
 νεῶν ἀποπέμψῃ λαθὼν τὰς μεγάλας πυλωράς. ἔση δὲ ὑπὲρ
 κεφαλῆς αὐτῆς καὶ πρὸς αὐτὸν λόγον εἶπεν· "ὦ πρῆσβυτα,
 ἔδαμῶς σοι μέλει ὁποῖον κακόν, ὅτι ἐτι καθεύδεις ἐν πο-
 685 λεμίοις ἀνδράσιν, ἐπειδὴ σε ἀφῆκεν ὁ Ἀχιλλεύς. "καὶ νῦν
 μὲν τὸν προσφίλῃ νῖον ἐντρύψω, πλεῖστα δὲ ἔδωκε· σὺ
 δὲ ζῶντος ἂν καὶ τρεῖς τοσαῦτα δοῖεν λύτρα οἱ παῖδες σε
 εἰς τὰ μετὰ ταῦτα οἱ ὑπολειφθέντες, ἐὰν ὁ Ἀγαμέμνων
 ἀπειρήσῃ σε ὁ Ἀτρεΐδης παῖς, ἐπειγῶσι δὲ πάντες Ἕλληνες."
 εἶπας εἶπαι· ἐφοβήθη δὲ ὁ γέγων καὶ τὸν κῆρυκα ἀνέστησε·
 690 τῆσιν δὲ ὁ Ἑρμῆς ἔειπεν τὰς ἵππους καὶ τὰς ἡμιόνας,
 ταχέως δὲ αὐτὸς ἤλαυνε κατὰ τὸ εὐρέτενμα. ἔδειξεν δὲ ἔγνω,
 ἀλλ' ἦντο δὴ εἰς τὸν πόντον ἀφίκοιντο τῶ πλατέος ποταμοῦ,
 ὁ μὲν Ἑρμῆς μετὰ ταῦτα ἐπαρῶν πρὸς τὸν μέγαν Ὀλύμ-
 695 πον, "ἡ δὲ προκοιτῶν ἱμάτιον ἔχουσα ἡμέρα ἐσορῶντο
 ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· εἶπαι δὲ εἰς τὴν πόλιν ἤλαννον μετὰ
 θρήνα καὶ στεναγμὸν τὰς ἵππους· οὐδὲ ἡμίονοι τὸν νεκρὸν ἔφε-
 ρον. ἔδειξεν δὲ ἔτερος ἔγνω προτέρως τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν
 εὐσελῶν γυναικῶν, ἀλλὰ δὴ ἡ Κασάνδρα ἡ ὁμοία τῇ
 700 χορησοφόρῳ Ἀφροδίτῃ· "εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβάσας τὸν
 προσφίλῃ πατέρα ἐπέβλεψεν ἑσώτα ἐν τῷ ἄρματι καὶ κή-
 ρικα τὸν Ἰδοῖον· τῶτον δὲ ἐπὶ τῶν ἡμιόνων εἶδε κείμενον
 ἐν ταῖς κοίταις. ἐθρήνησε δὲ μετὰ ταῦτα καὶ ἐβόησε κατὰ
 πᾶσαν τὴν πόλιν. "ἴδετε ὦ ἄνδρες καὶ γυναῖκες συνελθόντες
 705 τὸν Ἐκτορα, ἐάν ποτε καὶ ζῶντι ἐκ τῆς μάχης ἐπαυελθόντι
 ἐχαίρετε, ἐπειδὴ μεγάλη χαρὰ τῇ τε πόλει ἦν καὶ παντὶ τῷ
 πλῆθει." εἶπας εἶπεν· ἔδειξεν δὲ αὐτῷ ἐν τῇ πόλει ὑπε-

λείφθη ἄκρη· ἔδεν γυνή· πάντας γὰρ ἀκατάχτητον κατα-
 πνέσας. ἔγγυς δὲ ἐπήντησαν τῶν πυλῶν τῷ τὸν νεκρὸν
 φέροντι. "πρῶτον τῶν ἡ τε προσφίλης γυνή καὶ ἡ ἀφῆ-
 μία μήτηρ ἔειλλον τὰς κόμης ἐπὶ τὴν ἐσθρῶν ὡς
 ὀρμήσασαι, ψάσσαι τῆς κεφαλῆς· περιεσῶς δὲ ὁ λαὸς
 ἔκλαιον. καὶ δὴ ἂν δι' ὅλης ἡμέρας ἔως καταδύσεως ἡλίου τὸ
 715 Ἐκτορα δακρυρροῶντες ὠδύροντο πρὸ τῶν πυλῶν, "καὶ
 δὴ ὁ προσβύτης ἐκ τῶ ἄρματος πρὸς τὰς λαὸς εἶπαι·
 "ραχωρήσατέ μοι τοῖς ἡμιόνοις διελθεῖν. μετὰ ταῦτα ἐ-
 ρεθίσεσθε τῷ κλανυμῷ, ἐπειδὴ εἰς τὸν οἶκον ἀπηνήκα-
 μι." εἶπας εἶπεν· αὐτοὶ δὲ διεχωρήθησαν καὶ ὑπαχώθησαν
 τῇ ἀγῶνι. εἶπαι δὲ ἐπειδὴ ἤγγαγον εἰς τὰ κάλιστα οὐκ ἔμελλε
 720 τῶν μὲν μετὰ ταῦτα ἐν μαλακαῖς κοίταις θάψαναι, πο-
 ρεάθισαν δὲ θρηνησάμεν τῷ θρήνῳ ἑξάρχους, ὅτι οἱ
 στεναγμοὶ ἔχουσιν ὠδὴν ἥδον. εἶπαι μὲν δὲ ἐθρήνησαν, ἐ-
 ξείλυν δὲ αἱ γυναῖκες. ἐν ταύταις Ἀνδρομάχῃ ἡ ἑταίρα
 χεῖρα ἤγειτο τῷ θρήνῳ, τῷ ἀνδρομόνῳ Ἐκτορος τὴν νύμφη
 725 λὴν ταῖς χερσὶ κρατεῖσα. "ὦ ἄνερ, ἀπὸ τῶ χρόνου τῶ
 τῶν ἀνθρώπων ζωῆς νεωστὶ ἀπώλα, ἐμὲ δὲ χεῖρα κα-
 λιπάρεις ἐν τοῖς οἴκοις. ὁ παῖς δὲ ἐτι νήπιος ἔτις ὁ
 ἐτέκονεν ἐγὼ τε καὶ σὺ οἱ δυσχερεῖς ἔδαμῶς δὲ αὐτὸν ἀ-
 μαι εἰς ἀκμὴν νεότητος ἀφικέσθαι· πρότερον γὰρ ἡ πόλις
 αὐτῇ τελείως πορθηθήσεται· ὅντιος γὰρ ἀπώλους ὁ πόλις
 730 οἴσιν αὐτὴν· ἐξόρῃ, ἐφύλαττες δὲ τὰς γυναῖκας σὺν
 καὶ τὰ μικρὰ παῖδια, αἵτινες δὴ ταχέως ἐν ταῖς βασιλείαις
 νανοῖν ἐπιβήσονται, καὶ ἐγὼ σὺν αὐταῖς. σὺ δὲ ὦ τέκνον
 ἐμοὶ αὐτῇ ἀκολουθήσεις, ὅπως τότε ἂν ἔργα χαλκῶν ἐπὶ
 κακοπαθῶν ἐπὲρ τῷ δεσπότη ἀπηνῶς, ἡ τῶν Ἑλλήνων
 735 σὲ· τῆς χειρὸς λαβὼν ὄψαι ἀπὸ τῶ πύργου εἰς χαλκῶ-
 πον ὀλεθρον ὀργισόμενος. ὦ τι καὶ δὴ περ ἀδελφῆς ἐγὼ
 σεν ὁ Ἐκτωρ ἡ πατέρα ἡ καὶ νῖον, ἐπειδὴ πᾶν πολὺν τὸν
 Ἑλλήνων ὑπὸ τῶν χειρῶν τῷ Ἐκτορὶ τοῖς ὀδῶσι τὴν γῆν
 ἔδωκεν. καὶ γὰρ ἐπειδὴ ἀπῆρχεν ὁ σὸς πατήρ ἐν τῇ χαλκῇ
 740 ἡμιόχῃ· "διὰ αὐτὸν οἱ μὲν λαοὶ θρηνησάμεν κατὰ τὴν πόλιν,
 χαλεπὸν δὲ τοῖς γονεῖσι θρήνον καὶ πένθος ἐνεπαύοντο·
 ὦ Ἐκτορ, ἐμοὶ δὲ κατὰ πολὺν καταλήψοντο χαλεπὸν ἔργον·
 ἔδαμῶς γὰρ μοι ἀποθνήσκων ἐκ τῆς κλίνης χεῖρας ἔχων
 745 τας, ἔδεν τὰ μοι εἶπας λόγον συνειλόν, καὶ τὰς ἂν διὰ
 νυκτὸς ἐμνημόνῃ τῆς τε νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας δακρυ-
 οῦσα." εἶπας εἶπαι κλαίοντα, ἐξείλυν δὲ αἱ γυναῖκες. ἐπὶ
 750 δὲ αὐτῷ ἡ Ἐκάβη τῷ ὠδῶν ἑξήρχε θρήνον. "ὦ Ἐκτωρ,
 τῇ ἐμῇ ψυχῇ πάντων κατὰ πολὺν φρίκατε παῖδαν, ὅτι
 δὲ σε ἐφροντίζον καὶ ἐν τῇ τῷ θανάτῳ μοῖρῃ. τὰς
 λοιπὰς μα πύδας ὁ ταχύπους Ἀχιλλεύς ἐπώλει, Σίσυφον
 755 ἐλάμβανε, πύραν τῆς ἀκάρας θαλάσσης εἰς τε τὴν ἑταίρα
 καὶ τὴν Ἰμβρον καὶ τὴν ἑμικτον τῇ θαλάσῃ Ἀθήων· ἐπὶ
 δὲ σὲ τὴν ψυχὴν ἔλαβε τῷ κνημίνῳ σὸδῶν, ἐν
 760 περιέλαβε περὶ τὸν τάφον τῷ αὐτῷ ἑταίρῳ Πατρόκλῳ, ἐν
 ἀπέκτισας· ἔδ'· εἶπας δὲ αὐτὸν ἀνέστησε, τὰ νῦν δὲ μοι
 765 θηρὸς καὶ ἀδιάρθορος ἐν τοῖς οἴκοις κατάκειται, τῶν

ὅμοιος δὲ ὁ λαμπρότοξος Ἀπόλλων τοῖς ἑαυτῷ λαμπροῖς
 760 βέλεσιν ἐπιπορευόμενος ἀποκτείνει." ἔτιωσ' εἶπεν κλαίσα;
 Θρήνον δὲ ἄπαυσον ἤγειρεν. ἐν ταύταις δὲ πάλιν ἡ Ἑλένη⁸⁵
 τρίτη προηγέτο τῷ Θρήνῳ. "ὦ Ἔκτορ τῇ ἐμῇ ψυχῇ τῶν
 ἀδελφῶν κατὰ πολὺ προσφιλέστατε πάντων· εἰ γὰρ ἔξ ἀνῆρ
 μοι ὑπάρχει ὁ θεοῖς ὅμοιος Ἀλέξανδρος, ὅστις με ἤγαγεν
 εἰς τὴν Τροίαν, ὡς εἶδε πρότερον ὠφείλειν ἀπολέσθαι.
 765 ἄπαρτι γὰρ νῦν μοι τῷτο εἰκοσὸν ἔτος ὑπάρχει, ἀπ' οὗ
 ἐκείθεν ἐπορεύθην ἔξ τῆς ἐμῆς πατρίδος Ἑξήλθον· ἀλλ' ἔτι
 ἐδέποτε σὺ ἤκιστα κακὸν λόγον ἐδὲ ὑβριζικόν. ἀλλ' ἔάν
 τις ἕτερός με ἐν τοῖς οἴκοις ἐπέληπτεν ἀνδραδέλφω ἢ
 770 ἀνδραδέλφιδω ἢ τῶν εὖστολίστων νυμφῶν ἢ πενθερά — ὁ
 πενθερός δὲ ὡς πατὴρ προσήνης ἦν αἰεὶ —, ἀλλὰ σὺ γὰρ
 τῷτον λόγους παραμυθούμενος κατέχευες τῇ τε σῇ φρονήσει
 ἔξ τῶν σοῖς προσήνεσι λόγοις. διὰ τῷτό σε ἔτι ὁμῶς κλαίω
 ἔξ ἐμὲ τὴν δυσυχὴ λυσιμένη τὴν ψυχὴν· ἐδείξ μοι γὰρ ἔτε-
 775 ρος ἐν τῇ πλατείᾳ Τροίᾳ "προσηγὴς ἐδὲ προσφιλέης, πᾶν-δοομνημα ἔχων· πανταχοῦ δὲ κατάσκοποι περικαθήμενοι,
 780 ὅντιν' ἔμε μισῶσιν." ἔτιωσ' εἶπε κλαίσα, ἐπεσέναζε δὲ τὸ
 πολὺ πληθός. ἐν δὲ τοῖς λαοῖς ὁ Πρίαμος λόγον ἐφθέγγετο
 "ἐνέγκατε νῦν ὦ Τρῶες ξύλα εἰς τὴν πόλιν. μὴ δα-
 μῶς δὲ τῇ ψυχῇ φοβηθῆτε τῶν Ἑλλήνων τὴν ἐνέδραν·
 785 ὅντιν' ἔμε ὁ Ἀχιλλεύς "ἀποσέλλων με ἐνταῦθα ἐνετέλλετο
 ἀπὸ τῶν βαθειῶν νεῶν μὴ πρότερον βλάψαι πρὶν δω-
 δεκάτῃ ἔλθῃ ἡμέρα." ἔτιωσ' εἶπεν· αὐτοὶ δὲ ἐπὶ ταῖς ἀμύ-

ξαις βόας τε καὶ ἡμιόνους ἐξέγγνον, ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα
 πρὸ τῆς πόλεως ἤθροίζοντο. ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας δὲ ἔτοι-
 85 ῃγον πολλὴν ὕλην. ἡνίκα δὲ ἡ δεκάτῃ ἐφάνη ἡ τὸ φῶς
 φαίνεσα (παρέχουσα) τοῖς ἀνθρώποις ἡμέρα, καὶ τότε δὴ
 ἐξήνεγκαν τὸν τολμηρὸν Ἔκτορα δακρύοντες, ἐν δὲ τῇ
 ἀνωτάτῃ πυρρῇ τὸν νεκρὸν ἔθηκαν, ἐνέβαλον δὲ πῦρ. ἡνίκα
 δὲ ἡ τὸν ὕθρον γεννώσα ἐφάνη ῥαδόχρους ἡμέρα, τηρι-
 90 καῦτα δὴ περὶ τὴν πυρὰν τῷ ἐνδόξῳ Ἐκτορὶ ἤθροίζετο
 λαός. "πρῶτον μὲν τὴν πυρκαϊὰν κατέσβεσαν μεμελανω-
 μένω οἶνω πᾶσαν, ὅπόσον ἐπεκράτησεν ἡ τῷ πυρὶ δύνα-
 95 μιν· μετὰ ταῦτα δὲ τὰ λευκὰ ὄσα συνέλεγον οἱ τε ἀδελφοὶ
 καὶ οἱ ἑταῖροι." [κλαίοντες, ἀκμαῖον δὲ δάκρυον κατε-
 100 χέοντες ἐκ τῶν γνάθων. "καὶ ταῦτα μὲν εἰς χρυσὴν θήκην
 ἔθηκαν λαβόντες, ἱματίοις πορφύρεοις μαλακοῖς περικαλύ-
 ψαντες· ταχέως δὲ εἰς βαθὺ ὄρυγμα κατέθηκαν, ἄνωθεν
 δὲ λίθοις πυκνοῖς κατέσρωσαν εὐμεγεθέσιν. εὐθέως δὲ
 105 μὴ πρότερον ἐφορμήσειαν οἱ εὐόπλοι Ἕλληνες. χεῖντες
 δὲ τὸ σῆμα εἰς τῆς πόλεως ἐπορεύθησαν. μετὰ ταῦτα δὲ κα-
 λῶς συναθροισθέντες ἐνώχοντο πολυτελεῖ καὶ περίδοξον
 εὐωχίαν ἐν τοῖς οἴκοις τῷ Πριάμῳ τῷ ἐνδοξότατῳ τεθραμ-
 110 μένῳ βασιλέως. ἔτιωσ' ἔτοι περιεῖπον καὶ διενήργον τὸ ἐπι-
 τάφιον δειπνον τῷ ἱππικῷ καὶ πολεμικῷ Ἐκτορὶ].

* Versus hinc undecim, quibus meus codex carebat, e Gazae codice supplevi. meum autem dico, quem a. 1815 a me exscriptum nunc publicavi, Parisiensem Regium 2690, antea 2787. is olim fuit Io. Huralti Boistallerii, emptus a Nicolao Graeco coronatis quattuor: chartaceus, forma maxima, foliis 247, trium opus scribarum, quorum primus undecim libros scripsit, secundus duodecim, tertius isque valde indoctus vicesimum quartum, inserti sunt hinc inde versus Homericæ rubrica scripti.

— α intensivum et privativum 151 b 17.
177 a 6, 353 b 45, 356 a 11 et 15, 392
b 6, 397 a 38.

— α pro — ης 18 a 20, 152 b 14.

α i. q. καθά 443.

αίς i. q. κύριον 235 b 48.

αγγελοῦ 395 b 25.

αἰ* ἀντιφω 34 b 35.

αἰγγελλίης ὁ αἰγγελλος 106 b 44 et 45, 363 b
27, ο 640.

αἰγῶν β 447.

αἰγίς 159 a 48.

αἰγίτης 643 b 3.

αἰγὸς 216 b 47.

αἰγοφανομῶν νόμος 574 b 41.

αἰγῶδες 464 a 23.

αἰών 500 b 36, 627 a 28.

αἰγώναρχος ὁ αἰγοφανόμος 627 a 29.

αἰγῶνιοι θεοὶ 627 a 30.

αἰδύεται 362 b 51.

αἰεθεῖν 1 b 31.

αἰθάντος — αἰθίτος α 503, 354 b 50.

αἰθερῶν 276 b 46.

αἶ — εἰ δ 189.

αἰγανή π 589.

αἰγίλιον Argivorum vox 437 a 32.

αἰγίς 20 b 41.

αἰθῆλος 307 b 11.

αἰθῆρος αἰθρῆ 107 b 30 et 36.

αἰθουσα 150 a 7 et 13, 262 b 25.

αἰόλος ὁ ταχύς 359.

αἰσθεται 468 a 28.

αἰσθητοί 403.

αἰών 601 a 43.

αἰσθής ἀκέρεια 587 a 8.

accensus

adverbiorum αἰετῶς γ 336. ἄμαρτη-ἡ

ε 656. ἀνεκτός 233 a 29. ἀντικρὺς

ε 100. ἀπαξ 16 a 40. ἀντίμαρ α 81.

αὐτοσχεδόν η 273. ἀχρὺς π 324. — δὲς

509 a 33. — δόν 210 b 19. ἐντήμαρ

α 53. ἐνταυτοῖ φ 122. ἐπιθαφίως

ε 516. ἐπιτέ φ 16. ἐπισχερῶς α 68.

ἐπιτεφῆς α 142. ἐπράξ λ 251. — εἰς

ε 60. — εἰς π 324. ἰώ α 68. κατένωπα

α 320. λικηρῆς ε 463. — ὅθεν β 75.

ναλῆν 289 a 41. ὁμῶς ε 535. πάρεξ

16 a 38, 240 a 22. πέρεξ 16 a 38.

πύλα β 655. ὑπόδρα α 148. ὑπὲρ

360 a 11. χαμάξ γ 29. χερῆ α 216.

ὡς α 116, γ 159, η 31, λ 720 — 1.

articuli τοῦτο 39 a 32.

coniunctionum αὐτὰρ γ 1. ἡ — ἡ — ἡ

α 219 et 229, α 174 et 505 — 6, π 309,

ε 264 et 265, ο 105 — 6 et 288, π 12

et 244 et 436 et 651, ρ 143, τ 56,

υ 17, φ 55, χ 356, ψ 465. ὅτε α 493.

ὅταν α 519. ὅα λ 249.

nominum — α vocat. α 540. ἀβλῆς

π 44. ἀβληκρά θ 178. ἀγρώτης 151

α 48. ἀγυιαν-ἀγυιῶς 196 a 20. ἀδμῆς

ε 135. ἀλλόπος α 505. ἀήτης 151

α 47. — αθος β 676. Ἀθωα 394 b 34.

αἰδῆς γ 219. αἰδῶ β 262, ε 240. αἰεὶς

ο 709. — υἱος α 69, λ 301, ν 791.

Αἰπὸ β 592. ἀκάκητα α 540, 448 a 31

et 35. Ἀκασμαίνος φ 142. ἀκλῆς

μ 318. ἀκρητῆς π 44. ἀκροπόλος

ε 523. Ἀλιος β 495, ε 683. ἀλλελου

μ 26. ἀλλοπορόαλλος ε 831. ἄλφας

ε 499. ἔμμητος τ 222. Ἀμοσιῶν

θ 276. Ἀμφοτερός π 415. ἀνεκτός

λ 610. — ανος ε 172. Ἀνταῖα 184 a 9.

Ἀπαισῆς β 828. ἀπόρρῶς β 755. Ἀρ-

γείος 583 a 46 et 50. ἀργέσσο λ 306.

ἀρηγῶν ε 511. ἄρης σ 100 (cf. μ 334,

φ 112). ἀρηγῆ-Ἀρηγῆ 247 b 26. ἀρτί-

πος β 505. Ἀσάιος λ 301. ἀσάσιν χ 28.

Ἀύλῆς Ἀύλιν β 45. αἶος μ 137, φ 327.

ἀφλοισμός α 607. ἀφύσχετός λ 495. ἄ-

χρεῖον β 296. Ἀφυνδῆς 488 b 11. ἀφῆς

164 a 42. Βαλλος π 149. Βατλία β 813.

βήλως 45 a 5 et 19. βλήτρον ο 678. βου-

πλήξ ε 135. βρότος β 248, 186 b 51.

βυσσός ω 82. γάλας γ 122, χ 473.

γερρακόμος 76 b 16. γλαυκή-Γλαυκή

σ 39. Γλαῦς β 504 (cf. 335 b 6).

— γρος α 485. γροπτός π 390. γυαλόν

ε 99. — γων 572 b 36. δαερ 193 b 2.

δαῖς λ 677, ε 387. δαίρρον 105 b 9.

Δαίρης ε 9. δαροιντός α 538. δειλῶ

λ 441, ρ 201. δεξαμενὴ δ 483. δεξα-

μένη σ 44. δεξαμενός φ 142. δέσπο-

τα 18 a 16. δεισιότης γ 20. δημός

θ 240, μ 213. δια 184 a 9. διαμε-

τηρῆ γ 344. διαγενεὶς 245 a 44.

δοῦλῆ ε 230. Δολιός β 495. δολιχεγίας

φ 155. δολιχός α 51 — 2. δολομήτα

α 540. δογμα μ 148. δυσκλῆς β 115.

ἐδνῶται ν 382. ἔδρασι ε 351. εἰαμε-

νὴ δ 483. εἰναίτης γ 473. — εἰον

φ 471. ἐκηβόλαι ε 54. ἐλεφαντὰ δ

141. ἐλικώπες 264 a 17. ἐνδεξία η

184, ε 236. ἐξέτα φ 266. — εως 609

a 2. ἐπαρῆς ε 456. ἐπηγοίμοι α 211.

Ἐρμῆος ν 791. Ἐρμῆος β 499.

Ἐρμῆος 81 α 4. εὐκλῆας α 281.

εὐλή τ 26. εὐεῖον α 373. εὐρετής 91

δ 15. εὐτελής π 57. ζαῖς μ 157.

ζαχρηῆς μ 360. ζῶς ζῶς ε 887. ἡερο-

φάις ε 571, τ 87. ἡεῖε 200 α 32.

ἡλῆ ο 128. — ἡλος α 580. ἡμιθῆς

ε 135. Ἡραῖος 313 α 31. — ης μ 164.

ἡδ α 240. Θαῖς 403 b 5. Θεμετα

8 a 3. Θέων 532 a 23. — Θρος 166

α 45. — θρος β 311. Θρόλος 279 a 8

et 9. Θύγατρα α 13. Θυγῆς ε 220.

Θύμαρης ε 336. Θυμῆς γ 316. Θῶδν

π 103. ἰα ἴης ἴη ἴω ε 422, π 173.

ἰγνύα ν 212. ἰδρωτα δ 27. ἰερὰ ο 676.

ἰστον 247 a 45. ἰσδοκον α 444. — ιον

ε 147. ἰπποδάμοι 312 b 7. ἰπποκόμος

76 b 16. Ἰσην ε 150 et 292. — ις ἰετ.

268 a 24. — ις pur. 403 b 1. Ἰχθιον

ν 71. κακοθήκη ν 63. Καλύδων β 677.

Κάρηος μ 20. καρτερός α 280. κα-

σινγητό α 567. καταιγῆς-μελάταιγες

59 b 25. καταιγῆς ν 258. extr. κελν

λ 160. — κη 435 α 47. κηδεύς ψ 160.

κήλεος θ 217. κηρ δ 46. Κισσῆς λ 223.

κισσός ω 80. κλῆιν 319 a 49. Κλειτός

α 445. τὸ κλειτός 338 a 50. κλειτός

π 390. Κλονίος β 495. κλοντός com-

pos. α 109, χ 51. κολον π 117. κο-

ροθαίολος ε 263. — κος ν 759. — κος

pur. 645 b 50. κοδρηγῆς-Κοδρηγῆς

ε 529. Κρανῆν 118 α 24. Κράπυ-

θος β 676. Κραταῖς λ 677. κρεῖων

λ 551. κρητῆς-Ξενοκρητῆς 342 b 41.

Κρόνιος β 495, ε 683. κυματοῖ

ε 135. κυβερνήτης 151 a 46. κυνῶ

λ 641. Κύκλωπες 264 α 18. κυνῶ

πόδιον φ 331. κυνῶντας-Κυνῶν

σος β 519. κύρτος β 218. λαιση-

δης ν 63. Λαῖς 403 b 5. Λαῖον

δαῖμον 16 b 9. Λαῖονον π 604.

Λαῖος α 462. Λαῖονον ε 283 — 4. Λαῖον

κός-Λαῖκος δ 491. Λαῖος λ 671.

Λητῶ ε 240. Λεθόβλος γ 354. Λη-

λῆς λ 239 et 480. Ληπῶν φ 602 b 13.

Λητῶ σ 352, ψ 254. — λλος 450 a 31.

Λητῶν 434 α 26. Λητῶν 335 b 8.

Λητῶν β 647. Μαῖων δ 394. Μαῖον

μάκρος 338 α 48, ψ 419. Μαχῶν

β 3. μεγακῆτης ν 63. Μάχην α 301.

Μαχῶν β 647. Μαχῶν δ 394. Μαχῶν

μῆκος 338 α 48, ψ 419. Μαχῶν

β 3. μεγακῆτης ν 63. Μάχην α 301.

Μαχῶν β 647. Μαχῶν δ 394. Μαχῶν

μῆκος 338 α 48, ψ 419. Μαχῶν

β 3. μεγακῆτης ν 63. Μάχην α 301.

Μαχῶν β 647. Μαχῶν δ 394. Μαχῶν

μῆκος 338 α 48, ψ 419. Μαχῶν

β 3. μεγακῆτης ν 63. Μάχην α 301.

Μαχῶν β 647. Μαχῶν δ 394. Μαχῶν

μῆκος 338 α 48, ψ 419. Μαχῶν

β 3. μεγακῆτης ν 63. Μάχην α 301.

Μαχῶν β 647. Μαχῶν δ 394. Μαχῶν

μῆκος 338 α 48, ψ 419. Μαχῶν

β 3. μεγακῆτης ν 63. Μάχην α 301.

Μαχῶν β 647. Μαχῶν δ 394. Μαχῶν

μῆκος 338 α 48, ψ 419. Μαχῶν

β 3. μεγακῆτης ν 63. Μάχην α 301.

Μαχῶν β 647. Μαχῶν δ 394. Μαχῶν

μῆκος 338 α 48, ψ 419. Μαχῶν

β 3. μεγακῆτης ν 63. Μάχην α 301.

Μαχῶν β 647. Μαχῶν δ 394. Μαχῶν

μῆκος 338 α 48, ψ 419. Μαχῶν

β 3. μεγακῆτης ν 63. Μάχην α 301.

Μαχῶν β 647. Μαχῶν δ 394. Μαχῶν

μῆκος 338 α 48, ψ 419. Μαχῶν

β 3. μεγακῆτης ν 63. Μάχην α 301.

Μαχῶν β 647. Μαχῶν δ 394. Μαχῶν

μῆκος 338 α 48, ψ 419. Μαχῶν

β 3. μεγακῆτης ν 63. Μάχην α 301.

Μαχῶν β 647. Μαχῶν δ 394. Μαχῶν

μῆκος 338 α 48, ψ 419. Μαχῶν

β 3. μεγακῆτης ν 63. Μάχην α 301.

Μαχῶν β 647. Μαχῶν δ 394. Μαχῶν

μῆκος 338 α 48, ψ 419. Μαχῶν

β 3. μεγακῆτης ν 63. Μάχην α 301.

Μαχῶν β 647. Μαχῶν δ 394. Μαχῶν

μῆκος 338 α 48, ψ 419. Μαχῶν

β 3. μεγακῆτης ν 63. Μάχην α 301.

Μαχῶν β 647. Μαχῶν δ 394. Μαχῶν

μῆκος 338 α 48, ψ 419. Μαχῶν

β 3. μεγακῆτης ν 63. Μάχην α 301.

Μαχῶν β 647. Μαχῶν δ 394. Μαχῶν

μῆκος 338 α 48, ψ 419. Μαχῶν

ὑπερέτης μ 201. Φαῖρος β 648, ε 43.
φαρμακός ω 566. Φεῖα η 135. Φθίοι ν
693. φιλοφροδής μ 164. φλεβομυμία π 44.
φάρβη ε 202. φροντίς - Φρόντις ρ 40.
φυλακτικός ν 102. φυλακή - Φυλάκη
β 695, ο 335. φυλακούς ω 566. φω-
ταμμός ω 228. φώς - φως β 565. χαλ-
κήρει γ 316. χαλκοβάρεα 422 δ 5.
χαράδραι π 390. χάρειν π 798. χαρ-
τότομον ο 389. χειμάριος 140 α 9.
χεῖρ θ 308. χερσεύς ε 158. -χμος
342 α 26. Χρυσός β 495, ε 683.
χρῶς ν 191. ψεύδεις δ 235. ψυ-
λήτος 145 α 31. ὤρητος λ 454, χ 67.
ὄχρος γ 35.

Participiorum αἰσθων α 468. ἀλκαῶν
α 30. ἀμφοροῦσαν β 316. βιβασθῶν
ν 809, ο 676, π 468. ἐρυγών ν 406.
ἰάχων ε 302 et 343, ε 421, φ 341.
ἰοχών ε 798. κεκλήγων μ 125. κελύ-
δων φ 16. μετὰσπών ρ 190. οὐτά-
μένοιο λ 659. πέφροντα π 827, ρ 539.
εἶα ε 784. σενάχων δ 153, ω 79.
σφεδαῶν φ 541.

praepositionum ἀντί 228 δ 44 et 49.
ἀπό 124 α 1. κατὰ παρὰ ὑπάρ
93 α 25, 107 β 13, 408 α 20. παρά
117 β 5, 616 β 37. περί (i. e. περι-
σῶς) γ 46. ci. ἀναστροφῆ.

pronominum

1. ἔγωγε 17 β 45, ἔγωγε 18 α 2. ἔγ-
372 α 19, ν 542. μοί μ 614.
μοί ν 356. με λ 719. νῶ ε 219.
ἡμῖν α 147 et 214 et 579, γ 160.
2. σὺ γ 446, ε 328. σὺ 48 β 39,
ε 309, ν 334. σὺ - τοί α 294, γ 63,
δ 43. τέ ν 201. σέ 193 β 3,
ε 494. σὺ α 146. σὺ δ 402.
ὑμῖν ο 494. τέ ε 237.
3. ἦεν α 114, γ 128, ν 803, ο 199.
εὖ ο 165. οἱ 258 β 46, λ 239, ο
226, φ 174 et 507, 442 β 8, ε ο
241. ἐέ ω 134. σφῶν ο 155, φ 281.
σφῶν 32 α 17, 119 α 49, 317 α 35,
χ 474, φ 698 et 703. σφῶν α 574.
ὄνδε 457 β 21. οἶδε ι 167. τῶδε
θ 109.

μετὰ τῆς ἐπιταγματικῆς 271 β 15.
verborum ἀγγελίαι infinit. ο 159 (cf.
δ 53, φ 336). αἰεταί optat. η 129—30
(cf. 25 α 3, τ 81, φ 539). ἀκχῆσθαι
τ 335. αἰεταί χ 285. ἀνέσθαι ο 698.
ἀνώγει ο 725. ἀπινύσσων 409 α 11.
ἀρέσθαι π 88. βάσκει β 8. γεγῶ-
νεν μ 337. δαίνετο ω 665. διακριν-
θεῖς γ 102. δίδοισθα τ 270. δίδεσθαι
μ 276, ο 162 et 584, ψ 475. δίδωσι
φ 244. δύνῃαι ε 229. ἐγγήγορσαι
α 67. εἰδῆς ε 150. εἰδομέν α 363.
εἰλῶται μ 286. εἰμῶ α 420, β 26. εἰπέ
ἰδῆς εὐρεῖ ἰδῆ λαβῆ α 85. εἰρῆτα π 542.
ἐσθῆδε - εἶοδε ε 244. ἐκδύμεν infinit.
π 99. ἐκλεῖ ω 202. ἐνίμην ε 477.
ἐνέσαν ε 244. ἐνίσιπε - ἐνίσπις ω 388.
ἐξανύω 1365. ἐπιπύρσαι ο 17. ἐπιπύ-
σθαι δ 126. ἐπισπείν η 52. ἐπισπεί-
σθαι ε 521. ἐπισχεῖν ο 465. ἐρῶσθαι
440 α 10. ἐρῶσθαι λ 454, ο 351, γ 67.
ἐρῶτα δ 138. ἐσσεῖται Dor. β 393,
ν 317. ἔε γ 280. ἔε ε 152. ἐρίφ
φ 279. ἐρῶσθαι ο 67. ἔμῶ α 577.
ἔσο δ 412. ὠέεν fut. 108 β 24. ἰε-

ον 104 α 11. ἰεσθαι α 19. ἰεῶμαι
χ 123. καθέσθαι imperf. α 611. κα-
θῆγε ε 171. κάθησο α 565. καθῆσο
α 569. κάθιζ' γ 426. κάτεχε ε 244.
κλέσθαι π 47. νύται ι 153. δμω-
θῆναι ε 209. παρῶσθαι α 577. πα-
ρῶσαν λ 75. πείρησαι α 302. πείρων
ω 8. πεπιθῶν ι 184. περικίεται ι 321.
περὶοδε κ 247. περιέδομαι φ 101. πῆ-
θισθε α 266. προῖσιον tert. plur. 270.
σῶσαι ι 393. σῶτο η 110. ὑπόσκειν
π 305. φάμεν ο 735. φάμεν θ 229,
ψ 440. φη(η)σθαι φ 186. χρῆ α 216.
ψεύδε' δ 404 (cf. nomin. Τρῳέσσ').

ἄκουσις 307 α 49 et β 3.

ἄκουσις 199 δ 5 et 10.

activi et medii discrimen 361 α 11, ω 281

— 2.

ἀλαός 354 α 17.

ἀλεξήσαι 307 β 8.

ἀλήθιον 186 α 27.

ἄλιον 277 α 6.

Ἀλκαῖος - Ἀλκαῖδης ν 612.

ἄλλοδαπός τ 324.

ἄλλος - ἕτερος 13 β 38, ε 313, 262 β 29

et 35.

ἄλλος 325 α 14.

ἄλξ 155 α 46.

ἄλοτροφιῶν 373 α 48.

ἄλοχος 307 α 49 et β 3.

ἄλοηδες s. ἄλοητιδες νυμφαί 530 β 5.

ἄμαθος - ψάμμος 167 α 39, 258 β 20.

ἄμαθινεν ι 553.

ἄμας 358 α 7.

ἄμαχτι φ 437.

ἄμοροεντα 391 α 44.

ἄμπελοι ἐρήμηναι 354 β 27 et 32.

ἄμψον 342 β 25.

ἄμφιβροχός 5 β 10, 156 α 39, 232 α 16.

ἄμφροτι η 343.

ἄμφος φ 162.

ἄν κεν 359 α 36.

ἀναδιπλασιασμός Ionum 114 α 2.

ἀναθεῖναι τὸ φορτίον 591 β 20.

ἀνακεφαλαίως α 366.

ἀναστροφῆ α 67 et 162. β 150, 162. 68 α

37. β 312, 514, 699, 831. δ 97 et 98.

ε 283, 322, 401, 405. ζ 92. η 163 et

167. θ 4, 163. ι 456, 539, κ 93, 273,

351. μ 289. ν 52. ξ 7. ο 142, 382,

548, 665. ρ 242. σ 7, 92, 244, 400.

υ 497. φ 57. ψ 226 extr., 377. ω 397.

cf. Alexio, Aristarchus, Nicias, Pam-

philus, Ptolemaeus Ascalonita.

ἀνδρῶπον ἡθος ι. η. ἀνδρῶπινον 631 α 19.

ἀντιμαχιστής α 233.

ἀντιμολῆσαι η 114.

ἀντίπηξ Mytilen. vox 449 α 37, 502 β 16.

ἀντιπερὶεν 297 α 44.

ἀντίφρασις 126 β 9.

ἀντονομασία α 7 et 392.

ἀνυῖς 16 α 44.

ἄνωγε - ἄνωχε 276 β 15. cf. 437 β 13.

ἄζωλος 307 α 45.

aoristi et imperfecti discrimen 19 β 15,

ε 342, ζ 87 et 162, η 148 et 421, 216

α 25 et β 29, 222 α 15, θ 486, ε 442

et 509 et 578, λ 368 et 375, π 474 et

508, ρ 197, τ 288, φ 33, χ 90, ψ 225,

ω 212 et 497.

ἀπερὶομαι πρὸς ἢ ἀπεριδόμεθα 3 β 44.

ἀπισκωθισμένοι 48 α 3.

ἀπληγῶς 254 α 24.
ἀπινύσκων - ἀπινύσσων 409 α 19.
ἀπο ι. η. ἀπωθεν 256 β 7.
ἀποδαρθεῖν ε 163.
ἀπολλωνογραφίης 612 α 13.
ἀποστροφῆς εἶδος εἰσάρα δ 127.
apostrophus τιμήσαι 47 α 33. δῶλ' λ 441.
σῶσαι 2451. cf. Aristarch. de synaloepha.
ἀποφθεγματικόν quid 263 β 35.
ἀργειφόντης 53 α 15 et 33, 54 α 7.
ἀργινώπη ι 343.
ἀρνευτήρ ο δελφῶν 350 β 5.
ἀρνός nominat. 102 α 17.
articulus excellentiae index τ 322. Ithco
non suo positi exempla α 11, 30 α 23,
ν 640, φ 317. caret eos poeta 46 α 35,
88 β 13, 96 β 12, 293 β 43, ω 72:
sed non semper caret 578 β 18, 639
α 20.

ἀσκηθῆς 451 α 14.

ἄσσα 42 α 36 et 41.

ἄσκηρ - ἄσκηρ 123 β 49, 144 β 4, 284 β 29.

ἄσθενος 136 β 31.

ἄσραγμος - ἄσραγμῶν ψ 88.

ἄταλαντος 59 α 28.

augmentum omittunt Iones 390 β 8.

ἄνθι αὐθιῶν αὐθις 453 α 49.

αὐλή 150 α 9.

αὐτάρ - δέ 7 β 22, 95 α 14.

αὐτῇ Ionibus ἡ μήτηρ 590 β 35.

τὸ αὐτοῦμαινον 441 β 26.

αὐτὸν Homero inusitatum ε 342, κ 204.

αὐτως 15 α 10.

ἄφαρ 280 β 46.

ἄφροισμός ι. η. ἄφρός 431 β 17.

ἄφροισμός β 760.

ἄφρην φ 528.

Ἀχιλεὺς ι β 39—44.

Ἀχιλλῆ Πηλεῖ 423 β 27.

Ἀχίλλεια ι β 4, 333 β 13.

-ών Boeotorum τ 1, Ionum 52 α 23 et

55 β 47.

βαθρακός 131 β 35.

βαθροκόποι 78 β 47.

βαθύλιμος 355 α 37.

βάλλειν ι. η. ἐπιτογγάνειν 4 α 8.

βάσκ' ἔθι 47 β 22.

βελτιώτερον 65 α 7.

βηλὰ τὰ πῆδιλα 45 α 17.

τὸ βήθη χωρίς τοῦ τ 342 α 50.

βίος - ζωὴ ε 138.

βίος - βιωτὴ 601 α 50.

βίτης 364 β 17.

βλητὴ λῆθφ 610 β 36.

βλωθρῇ 369 β 40.

βοάς ι. η. ἀσπίδας 339 β 51, 341 β 44.

βοῆν ἀγαθός β 408.

βοῆρος avia 52 β 19.

βοηγάς Dulichiotarum et Samiorum

vox 382 β 16.

βουληρῶν 608 β 8.

βροντῆς ι. η. βροντήσας ρ 197.

γαρ ab initio positum β 284, η 328.

γεγωνοκόμαι 349 α 37.

γενία 123 α 18.

γενέσθαι ε 221.

genitivus Boeoticus 313 β 6, Thessalicus

302 β 12.

γένετο 355 α 18.

γεγῆνις ὁ γέγων 448 β 17.

γεγονίας ὁ τοῦ πατρὸς πατήρ 388 α 21.

γηπεδα - οἰκόπεδα 119 α 42.

H h h h h x

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γῆρε γ 150. γῆρος 171 a 13.
 η γλαυκα 20 a 19.
 γλαυκή κυρίως 439 a 16 et 22.
 γοητεία - μαγεία - φαρμακεία 10 b 15.
 Γοργώ - Γοργών θ 349.
 γούλον 373 b 33.
 γυναικάδρεςσι 237 b 31.
 γυναικονόμος 294 b 35.
 δαλ x 408.
 δάμνησι - δάμνησι ε 746.
 in - δας exuentia quomodo flectantur
 123 b 18.
 δανλός β 520, ο 421.
 - δε: ἐγκέφαλονδε λ 97, ἡμέτερόνδε α 385
 et 424, ὑμέτερόνδε ψ 86.
 δάσκειν ἀντὶ τοῦ ἰδέσκειν ω 17.
 δέλλη ὀφθαλμοῦ - πρῶτα 570 a 49 et b 21. cf.
 φ 232.
 δέλους σπείλους, non δέλευς σπείλους 408 a 31.
 δέμας - σῶμα α 115.
 δεξιὰ - Δεξιὰ - Δεξιὰ η 15.
 δέον pro adverbio 58 a 28.
 δέονος Arabibus ὁ βασιλεὺς 400 b 30.
 δευρο α 153.
 δούρω Ionicum 108 b 40.
 δηϊανέσση adiect. 256 b 16.
 δηρὸν Atticis οἱ μάρτυρες χ 254.
 δη τότε λ 17.
 δία 49 a 20.
 διαμφοδοῖσι 276 a 46.
 Διάντεια ζ 160.
 διασολή in duodevicesimum et undevicesi-
 mum hexametri tempus non cadit
 337 b 20, 351 b 38, ο 360.
 διαν Dorice correptum 57 b 49.
 διάττοντες 123 b 44.
 διδυμάωνες - δίδυμοι 166 a 26.
 διειπεύεις 478 a 42.
 διέφθορος 415 a 46.
 διήκει Magnetum vox π 246.
 διηλίκης ὁ δι' ὅλον ἡμαρτίανων 519 b 29.
 δικαιόσυνος Ζεύς 355 b 19.
 δίνος 115 b 15.
 διοι quinam 3 a 37.
 διορθῶσαι interpungere * 160, ο 364, υ 288.
 διπλή i. q. σοῦ διπλή υ 497.
 διπλή ἀπεριζήτητος πτ. διπλὴν βαλεῖν τῷ
 εἰς 293 b 23.
 διεγύλιον 625 b 36.
 τὰ δέφρα 28 b 10 et 21.
 δέφρα Ionum, δέφρος Atticorum τ 166,
 χ 2 extr.
 διώνυμα 33 b 29.
 δολῶν 296 a 31.
 δορυξένης 136 b 32.
 δόρυ ω 444.
 δουρικτήτης ε 343.
 δωδεκάς vel δωδεκαῖς 180 a 17. δωδεκάς
 568 a 1.
 δωμάτιον ὁ κοιτῶν 244 b 5.
 δῶσι sing. num. soloecum 14 b 22.
 εἰσσυνοὶ i. q. κορέσονται 365 b 22.
 ἔρχη τὰ δόρυ, οὐ τὰ ξίφη 210 a 29.
 ἐγώνη ε 485.
 ἐξέσθην i. q. ἔξοσθην 221 a 47 et b 13.
 ἔξομαι - ἔξω ζ 354.
 ἰθιραὶ τ 382.
 ἰθὺς i. q. δύναιται 267 a 3.
 εἰ cum subiunctivo 345 b 26.
 ἰσῶ τὸ αἶμα 519 b 1.
 ἰσθός ἡ ἰσθμὸς 368 b 48.
 ἰκκοί - ἰκκοῖν 187 b 28.

εἰπάσκον γ 297.
 εἰραφώτης 6 a 25.
 εἰροκόμος 186 a 1.
 εἰσάμνος ν 45.
 εἰσαντο μ 103 et 118.
 εἰσὶν γ 409.
 εἰσός γ 132.
 εἰσω pro εἰς 9 b 25.
 ἐκαθέζετο barbarum α 68.
 ἐκατόμβη 9 a 43.
 ἐκθλιψίς σ 458, 639 b 8.
 ἐκκλησιαστήριον β 788.
 ἐκὼν participium 350 a 30.
 ἐλαῖνος - ἐλαῖνος ν 612.
 Ἑλλάς διὰ λέκτος, Ἑλλήν στρατός 631 a 18.
 ἔμ' pro ἐμοί ν 481.
 ἐμνήν ε 485.
 πο ἐναντίος οὐ συνθετοῖν 189 b 16.
 ἐνδοκοντα 368 b 21.
 ὁ ἐννεακαίδεκατος χρόνος 351 b 38.
 ἐξέδρα 244 b 32.
 ἐξελήσκειν 164 a 49.
 ἐξέστρων 131 a 4.
 ἐξήνεξεν ω 205.
 ἐπανάλυψις η 3. cf. οἱ χωρίζοντες.
 ἐπαναστροφή ε 483 — 4.
 ἐπαναστορά β 382.
 ἐπεὶ 353 a 13.
 ἐπεὶ ἡ α 156.
 ἐπειτα i. q. δὲ 249 a 3.
 ἐπέπλεως 98 b 16.
 ἐπηλλαγμένα 368 a 12.
 ἐπὶ cum dativo 52 b 31, cum genitivo
 95 b 21.
 ἐπιβολή 26 b 47.
 ἐπίκουρα 142 b 9.
 ἐπίκουροι - σύμμαχοι β 130.
 ἐπιμονή 255 b 48.
 ἐπιποταμίδες νύμφαι 530 b 7.
 ἐπισχοίτες ε 241.
 ἐπιχυμῶδες 631 a 23.
 ἐργός 605 a 23.
 ἐργαίς 453 b 36.
 ἐρίτω 384 a 23.
 ἐρμεῖα 419 a 28.
 ἐρυγίττα 513 b 21.
 ἐρωδιὸν γέννη τρεῖς 288 a 4 et b 7.
 ἐταῖρος 169 b 10.
 Εὐβοίης non novit Homerus 55 b 17.
 εὐτε 96 a 7 et 9.
 ἔχω β 67.
 Ζῆν 227 b 12.
 ζήτημα ποιεῖν ἰθέλοντες μεταγράφουσι
 292 b 22.
 ζῶιον σ 407.
 ζῶμα - ζώη 277 a 40 et 43.
 η in α breve ablit Ionice 257 b 29 et 36.
 η pro ε ponunt Locri Epizephyrii ψ 7.
 η θέμις ἐστὶ 51 a 40.
 η i. q. ἐφη 21 b 33, 165 b 16.
 η eram 165 b 33.
 ἦβη γ 484.
 ἡγίσθαι cum dativo 9 b 24.
 ἡδυμος 46 a 45.
 ἡλάντα - ἡλάντη ζ 491.
 ἡλιβατῆν 421 a 42.
 ἡλιος unde dicitur 75 a 22.
 ἡμελλον barbarum 336 b 49.
 ἡ μὲν i. q. ἡ μὲν α 77.
 ἡμέτερόνδε ν. δε.
 τὸ ἡμὶ ἀναβιβάζει τὸν τόπον 43 b 37.
 ἡμῖκαται 486 a 44.

ἦρων 371 a 15.
 ἦτε β 87.
 ἦχι α 607.
 ἦως 49 b 14, 186 b 9, 214 a 43, 220 b 37.
 ἴαμβος masc. et neut. 124 a 4.
 Ἰαρώ 144 a 32.
 Ἰερύπων Cretensium vox ν 600.
 Ἰέρως 62 a 4.
 Ἰηλῆς ε 269. cf. τάχης.
 Ἰηλίματα 190 b 4.
 Ἰήλως fem. 155 a 30.
 Ἰήρης Cephallenibus οἱ λείοντες 423 a 5.
 Ἰός masc. et fem. 5 a 38.
 Ἰουάτω 331 b 38.
 Ἰουάντης 435 b 37 et 39.
 Ἰούνης 376 a 11.
 Ἰουγάτηρ 3 b 32.
 Ἰουδῶν ἀδὴν 564 a 34.
 Ἰουσοκός 36 b 45.
 Ἰούρι 262 b 40.
 Ἰουρακοῦ 310 a 28 et 29.
 Ἰούρας κατὸς 126 b 32 et 50, ν 415.
 Ἰός 358 a 29 et 31.
 ι non adscribendum adiectivo τιμῆς 269
 a 17 aut βήρης 342 a 50.
 ι vel ι 20 b 33, χ 410.
 ἴδεν 127 b 50.
 ἴδην mons 141 a 46.
 ἴδην i. q. ἴδης γ 276 et 320, η 202.
 ἰδιόξενος 136 b 30.
 ἰδνῶν 66 a 24.
 ἰδριδα et ἰδριδες 107 b 28.
 ἰδρὼς Aeol. fem. 587 a 5.
 ἰδων 66 b 19.
 ἱερεὺς qui iam θύτης 9 a 10.
 ἰδν praesens sit an aoristus 47 b 28.
 ἰθματα 357 a 39.
 ἰθυτῆς π 44.
 ἱκμοῖς Ζεύς 384 b 9.
 ἱκμοῖς 55 b 16.
 ἱκμοῖς i. q. ἱκμοῖς 274 a 6. cf. ἰθυτῆς.
 ἱμάντα - ἱμάντα 393 b 36.
 imperativus perfecti in ε an in θ, exel
 276 b 18.
 ἰός i. q. ἰός 7 a 22.
 ἱπποσίδην 317 b 42.
 ἱππῆλτα ε 119.
 ἱπποκορυφῆς 140 b 2.
 ἱπποκῆς ὁ πυγῆς β 336, ε 117 et 119.
 ἰρις λ 27.
 ἰσός - εἰσός γ 132.
 ἰσοφάριον 297 a 45.
 ἰσχημα 173 a 30.
 ἰσχυροκαμωδῆς 513 b 9.
 ἰωκῆ - ἰωκῆν 156 a 49.
 Κάμανδρος - Σκάμανδρος 1 b 44.
 καμνομένη χ 257, ψ 661.
 κάνασθον 634 b 34.
 κάρη β 443, 296 b 17.
 κύρυνε tuba Celtica 494 b 1.
 καὶ ὁ γέννησις οἱ συγγενεῖς ο 545.
 καὶ ὁ ο 9.
 καὶ ἡ γ 340 b 44, π 430.
 κεκοπὼν κεκοπῶς κεκοπῶς 356 b 19.
 κελευθῶν 359 a 22.
 κέρως τὸ δαμασκήριον ε 387.
 κέρως ἡ θύρα 315 b 50, 316 a 3 et 21.
 et 23.
 κέρως non proprium nomen γ 371, ε 214.
 κερῶν π 221, 502 b 18, 635 a 19.
 κίδαρις 99 a 9.
 κίλλος 450 a 35.

κλεύθωμαι ψ 244.
 κληῶν 12 α 33.
 κληρος ο 498.
 κλίσιον ι 90.
 κλίσος ἡ περιόχῃ π 68, χ 3.
 κλῶθι μεν α 37.
 κλισῖον 9 α 49.
 κνίσῃ α 317, β 423, φ 363.
 κοίμησον - κοίμισον π 524.
 ὁ ἀπο κοινοῦ τρόπος 280 α 46.
 κολόκυμα 384 α 43.
 κόλπος μέλας ω 79.
 κορινθιάζειν τὸ καλλωπίζεσθαι β 572.
 κορόν τὸ μέλαν 17 β 27.
 κύρονθα - κόρον π 215.
 κοτύλη ψ 34.
 κοτυλλόκος 605 β 2.
 κουρα γ 130.
 κρᾶν ι. γ. κροθῖον 567 α 48.
 κρής 381 α 15.
 Κρητῶν masc. τ 1.
 κροῦναι Archilochο τὸ ἐπιθυμῖν 199 β 17
 et 19.
 κρόνα - κρόκην 156 α 49, 610 β 39.
 κρόλος ὁ ποιμήν ν 492.
 κυκλικῶς κατακείμεναι 325, ι 222.
 κύμβα 429 β 5.
 κυμινδῖς ὁ et ἡ 398 α 39.
 κυνολαγμόν φ 575.
 κυπαρισσοκόμος 359 β 15.
 κυρτάριον 63 α 24.
 quantitas
 ἄβαλε ω 343. ἀκῶς χ 336. ἀνεπιού
 ο 554. ἀξίνῃ 511 α 40. ἀπὸ 344 β 6.
 ἀποξέσας - ξέσεν 261 α 35. ἀρδρός
 511 α 32 et 35. Ἀσκληπιοῦ β 731.
 ἀσπασθῶν φ 467. Ἰα ε 256. Ἰασκε
 β 832. Ἰδον 130 β 39. Ἰξερφεῖ τε
 α 463. εὐχεσθῆναι 190 α 35 et 38.
 Ἰδρωσα 121 β 13. Ἰξεν 50 α 2. Ἰλῶς
 φ 318. Ἰρῆτος β 518. κατέκτα 88 α 41
 et 49. κατέκταν 134 β 19. κεκρύφαλος
 χ 469. κήρυκε ρ 324. κρέα χ 347.
 κέκον ψ 110. κῆν γ 97 extr, κ 105, φ 428,
 φ 485. ξύρον κ 173. ξάβδος ω 343.
 - σκον penultimam corripit 93 β 13 et 15.
 Ψλῃ β 500, η 221. - νξ 287 α 16.
 λαβῇ ψ 724.
 λαυλαπιεύς 320 α 4.
 λάρναξ Atticorum vox 449 α 37.
 λαφει Acarnanum vox ν 831.
 λείνα vox non Homericā 473 β 29 et 41,
 α 318, φ 483.
 λεκτά Stoicorum 71 β 22.
 λευγαλέαν τὸ δίνωρον ι 119, φ 281.
 λήθδιον 499 β 10.
 λήθος ἡ ἄγκυρα 513 α 10.
 τάς λήθους 347 β 30.
 λίνα ι. γ. λίοντα 319 β 4.
 λιπείς 453 β 36.
 λυγαῖον 100 β 38.
 λύθρος υ 503.
 λῆμην optat. φ 80.
 μ' pro μοι 184 α 27.
 μά abundans α 234.
 μάτα - μαῖας φ 493.
 μαφρεν 366 β 6, 7, 11, 18.
 τὸ μάκρος ψ 419.
 μαμμωνομικόν 6 β 42.
 μαν - μῖν 409 β 4.
 μάρα η χεῖρ ο 137.
 μαρμαφρεν 367 α 25.

μάρτυρες - μάρτυροι 68 β 38, η 76.
 μαφόριον 602 β 6.
 μάχαιρα ἡ παραξίφς 109 β 45.
 μάχλορη 430 α 6.
 μεγαλρεν Salaminiorum vox ν 563.
 μέδω - μεδῶ β 79.
 μεθῶν τὸ ὑφισθῆναι 373 β 47.
 μειζότερον s. μειζονώτερον 65 α 6.
 μείρομαι 206 α 12.
 μέλειον 297 α 51, 453 β 25.
 μέλλει - τοίκε β 116.
 μέμωρται 276 β 13.
 μεσσυρήνμα φ 68.
 μέταξε 97 β 2.
 μεταπίπτοις δ 105 extr., ζ 88, ξ 141.
 μετωνυμία α 434.
 μή - οὐ 411 β 32, τ 261.
 μηρε β 427.
 μής τ 117.
 μητρονομικῶς 157 β 48.
 μήτρωα π 717.
 μινναίσκω 331 β 37.
 μῖν τριγενῆς β 7, ω 472.
 μνησαύει 79 α 35.
 μόρον Cyprii τὸ ὄξύ 406 β 11.
 Μύνης Μύνητος et Μύνου 422 α 28.
 μύουροι μ 208.
 μύρον 390 β 31, 609 β 21.
 μύσαξ - πάππος - ὑπὴν 640 β 1.
 ν paragog. 88 β 41 et 44, 91 α 27, 127
 α 21, 187 α 28, μ 11.
 νάιος ι. γ. Λαδωνάιος 450 α 8.
 νείφω - νίφω 34 β 40.
 νεοτραυμάτισον ν 539.
 νήδυμος 46 α 42 et β 41, κ 187, 457 β 39.
 νῆν ι. γ. νῆαν 238 α 46.
 νησῶν τ 1.
 νίκος 347 α 5 et 7.
 νόσφι β 233.
 νῶϊ φ 352, λ 767.
 νῶϊν ν 326.
 ξενοκρίτης 342 β 43.
 ξηράνῃ, non ξηρήν φ 347.
 ο praefixum 364 β 29.
 τὸ ὅας γ 127.
 ὀβολός - ἡμιωβελιον 355 β 45.
 ὀδᾶξ 75 β 5.
 οἰκειοτονᾶται 316 β 18.
 οἶσων - οἶσμενος 361 α 11.
 ὀρχωκεν 284 β 40.
 ὀμιλος 291 α 21.
 ὀμός 366 α 40.
 ὀμοῦ ι. γ. ἑγγύς ε 867.
 ὀμφή 12 α 40.
 ὀνομακλῖτα 589 α 21.
 ὀξύνοντα 186 α 24.
 ὀπίσσωτρα 170 β 34.
 ὀπλότεροι γ 108, 297 α 43.
 optativus pro indicativo α 232, β 242.
 ὀρήτω Dor. 8 α 45.
 ὅσον οὐπῶ 248 α 35.
 ὅτε 39 α 27 et 34.
 ὀτλᾶς 364 β 30.
 ὀτρυνγρηγῶς 364 β 29.
 οὐπῶ ξ 143.
 οὐτίς τὸ ἔφον 470 β 13.
 ὀχή ἡ τροφή 58 β 26 et 31.
 παιδονόμος κ 419.
 παλαιότης δ 109.
 πάλιν 353 α 46.
 παλινάγγελος λ 632.
 παλλῶεις ο 69.

παλλακίδιον 523 α 2.
 πανέστησαν ι. γ. πάντες ἀνέστησαν β 85.
 παρσούδη - παρσούδη 48 α 4.
 πάντῃ 13 β 33.
 πᾶν σφόδρα 47 β 27.
 παράβλημα ἰδιωτικόν ι 322.
 παραγραφῇ α 304, 239 α 12, π 1.
 παραλληγορεῖ 368 β 7.
 παρσῶτος 482 α 49.
 παρᾶταις - συντέλεια ν. aoristus.
 παράφρασις λ 368 et 375.
 παρεῖα - παρεῖας 97 β 26 et 34.
 παρθένιος - οκόςιος 142 α 42, ζ 24, 447 β 40.
 παρονομασία β 121, 225, 235, 758. κ 415.
 πασοῖ 102 β 31.
 Πείραιος - Πειραδῆς ν 612.
 πέλεια - πελειᾶς φ 493.
 πέλωρ - πέλωρον - πελώριον 171 β 15.
 πελωραῖον 502 β 11.
 πεπαροῖν 395 β 25.
 πεπλήγω 164 β 41.
 περ ι. γ. περί 433 α 33.
 Πέργαμος - Πέργαμα 202 α 6.
 περί ι. γ. περισσῶς ν 52.
 περιζῶμα cursorum ψ 683.
 περιέδωκεν ι 343.
 πετάλοις - πέταλοι 587 β 47.
 πεύθη ν 275 α 31.
 πευκῶν 513 β 16.
 πεφύκω 164 β 41.
 πηγὸν τὸ μέλαν 106 α 43, 246 α 19.
 πηλῆξ Aetolorum vox 231 α 33.
 πηλὸς ὁ οἶκος 45 β 10.
 πηλὸς τόξον ἡ νεορά ν 583.
 πλάνος Syracusanorum vox ι 205.
 πληγῆται - πληγῆται 16 α 9, π 403.
 πλῆθρον φ 407.
 ποιηματογράφος 589 α 18.
 πολέμοπιμος ο 366.
 πόλις ι. γ. χώρα 395 α 24.
 πολυδρόμι 107 β 26.
 πολὺς 47 α 36.
 πονέσθαι τὸ ἐκτρέφειν κ 116.
 πόνον τὴν ἐργασίαν 280 α 35. τὸ κατὰ
 πόλεμον ἔργον 353 α 41, ζ 77.
 Ποσειδῶν 417 β 17.
 προβάοντε 347 α 24.
 προβατικὸς χορὸς ὁ ἐξ αἰγῶν 454 α 25.
 πρόδομος 150 α 19 et 29.
 πρόδενος 136 β 29.
 προπάρσθεν 297 α 30.
 πρόσμηναι - πρότρησαν 317 β 29.
 πρότιμος - πρότος κ 36.
 πρῶτος Argivorum vox 432 β 7.
 πρῶτᾶ ζ 489.
 πρωτόλεια 469 α 23.
 πτολέπορδος 67 β 1.
 πτόλις ψ 1.
 πνεχὴ navium 435 β 40.
 κύλαι 258 α 23, μ 120, 352 β 43.
 πυλῖμος 146 α 18.
 πῶ ξ 143, ο 426.
 ῥᾶρος 8 α 44.
 ῥηγίς οἱ βαφίς, ῥῆξαι τὸ βάψαι ι 661.
 ῥομφαία 375 β 28.
 ὁ exemptum tollit accentum 326 α 30.
 σά ι. γ. τινά 42 α 44.
 σάκος a Sacis dictum 113 α 32.
 Σαμοθράκη 354 α 39.
 Σαρδάνιος γέλως 414 α 30.
 σῶ 519 β 31.

Σειρηνάων τ 1.
σηκός 149 b 40.
σημίον - τέρας 171 b 21.
σκαίρειν - σπαίρειν 371 b 6.
σκάνδεια περιτοφυαλάας είδος 287b 25.
σκαρθμός 355 b 30.
σκελεαγής 186 b 5.
σκέτα - σκέτην 225 a 14.
σκηπάνιον 356 b 12.
σκήρον ψ 331.
σκότιος ν. παρθένιος.
σκυλευμός 315 a 41.
σκόληξ i. q. κολόκυμα 384 a 44.
οριερδαλέαν 366 b 19, 367 a 11.
σμίνοι οί μνες 6 a 14 et 23.
σοφιστής δ. κθαρωφδός, δ. ραφωδός 426 a 46.
spiritus

ἀάπτος α 567. ἀβροτάξομεν κ 65.
ἀγανός 59 a 13. ἀγγύλος - Ἀγγύλος
ε 76 et 609, ο 705. ἀδινός β 87. ἀδος
λ 88. Ἀδωνίς 152 b 37, 304 b 40.
ἀέκων α 301, ε 164. ἀζομένη δ 487.
ἀθρήσει μ 391. ἀθροῦς μ 391: cf. ε 38.
Ἀϊαντ' ὅς λ 589. αἰρῶ β 154. ἄλειται
λ 192. ἄλγιον 185 b 46. ἄλγηναι σ 76.
ἄληται φ 536. ἄλλαςος μ 471. ἄλιον
δ 26. ἄλλος λ 636. ἄλτο α 532. ἄλυν-
σα ε 352. ἄμα - ἄμυδις α 576, ε 6, ν 114.
ἄμαξα σ 487. Ἀμοπῶν θ 276. ἄμος
ζ 414. ἄμφιάλος - Ἀμφιάλος ο 705.

ἀνάλος 41 b 7. ἄνους β 347. ἀπόερ-
σι ζ 348. ἀπιοπέες θ 209. ἄραιος
ε 425, σ 411. ἄρθιν π 211. ἄρτοι
38 b 46. ἄρσαντες α 136, ζ 348.
ἄσσα α 554, κ 409. Ἀρύαλος ο 705.

Αἰγειαί β 532. αὔε - αὔε λ 461. αὔαχοι
ν 41. αὔον ν 441, ψ 327. αὔτως α 133.
ἄψις ε 486. δέλλον κ 466. διῶξομαι
ε 61. εἰάσας ω 557. ἔασον φ 221.
εἰδανός ε 172. εἶδος α 534. εἰ ω 134.
ἔθων ε 540. εἰά 253 b 11. εἰαμετή 141
b 20. εἶατο ο 10, ω 84. εἶμι 340 a 49.
εἴ(γ)ρω φ 282. εἶσατο 340 a 48 et b 2.
ἔκλος ε 759, λ 75. Ἐλεών κ 266. ἔσαν
λ 413. ἐλῶρια 2 b 14. ἔμεν λ 141.

ἐννέα β 96. ἐντο 37 b 44. Ἐννώ
ε 333. Ἐξαδίας α 284. ἔπω β 207,
δ 63. ἐξείω 235. ἔξεται ι 102.
ἐπλούρος ν 450. ἔρματι α 486. ἔρον
37 b 43. ἐσῆλατο π 558. ἐσθής

ω 94. ἔσπετε 78 b 42. ἔσαν α 535.
ἔσαν β 777, μ 55 — 6. ἔσητε δ 243.

ἔσχω ω 272. ἔσης ζ 239. εὐῶδεν ε 340.
Εὐαίμωνίδης ε 76. Εὐαίμων η 167.
εὐκήλος α 554. εὐνίς χ 44. Εὐρύαλος
ε 76, ο 705. εὐρυόδειος π 635. ἔχμα-
τα μ 260. ἦδος α 576. ἦιος ο 365,
ν 152. ἦκισος ψ 531. ἦμαρ - ἡμέρα
α 576. ἦμην ζ 336. ἦμων ψ 886.
ἦσο δ 412. ἦντε β 87. Ἡφαισος α 600.
ἦχι μ 260. Ἰαμενός μ 193. ἰδνῶ 66
a 26, μ 205. ἱκμενος α 479. ἱρεὺς
ε 10. ἱς — 509 a 1. καταῖτατο λ 358.
κοτυλήρυκτον ψ 34. Μελάυλπος ε 76,
θ 276. μελιθόος δ 346. ξυνέχει α 8
extr. Οἰλεύς 83 a 22. οἶματα φ 252.
οἶμαδος μ 471. ὀπατρος λ 257. ὀπάων
φ 11 a 32. ὀπλον 311 a 35. ὀρμενον
314. ὀρηξί φ 37 — 8. οὐδεν χ 332

et 512. οὔρους β 153. παναῶριον ω 540.
Πάνορμος ε 76. Πολυαίμωνίδης θ 276.

προάλε φ 262. ῥά α 56. ῥῆρος α 56.
συνήμοσυνας χ 261. συνῶμεθα ν 381.
ταλαιῶριον ε 289. ὑββάλλειν τ 80. ὕμ-
μες α 335. ὕμιν δ 249. φίλιππος -
Φίλιππος ε 76, 435 a 18. ὠκύαλος
ο 705. ὠρε α 10.

σπογγίεις 456 a 43.
ταλαύρων 365 a 4.
τάρ 9 a 36, 10 b 41 et 48.
ταρ syllaba abundans α 223, μ 180.
ταρβείν σ 374, μ 46.
ὁ et ἡ Τάρταρος, τὰ Τάρταρα 28 b 16.
ταρφύς 342 b 14.
τάφος τὸ περιδευνον ω 804.
τάφρη σ 551.
ταχέας 155 a 35.
τείχος ἡ πόλις χ 56.
τέκμαρ - τέκνωρ α 526.
τελειοῦν i. q. εἶλιν 283 a 9 et 10.
τίλος 276 a 10.
τέμενος 186 a 30.
τέρας - σημίον 171 b 21.
τέταρθαι 276 b 13.
τετύχησι λ 116.
τη ε 219.
τήθα γ 130.
τηλύγετος ε 153, ι 143, ν 470.
τι vocalem suam in synaloepha amittit
9 a 21 et 27.
τή ε 55, μ 310.

τιθήμεναι - τὸ θάπτειν ψ 83.
τίθῃμι - τίθω 35 b 48.

τίς 282 b 17.
τραγανός 390 b 21 et 30.
τὰ τραχῆλα 28 b 15.
τριπίς ε 183.
τριχάειες 194 a 14.
Τροίη - Τροίη α 129. cf. 163 b 24.
τυνδε 398 b 44.
τύνη ε 485, 189 b 12, τ 10.
τύχη vox non Homericā 125 b 13.
τὼ articulus β 373, verbum 27 b 31.
υἱάων υἱόν ε 463, ο 197. υἱ 447 b 23.
υἱος ε 261.
ὑπερεπιτατικόν 397 a 34.
ὑπερηλικίως 417 a 37.
ὑπέρτερον τὸν νεώτερον 331 a 31, ὅτν μ.
τέωρον ib. 42.
ὑποδιήγησις ε 527.
ὑπόδρα 16 a 25.
ὑποκρητής 213 b 26.
ὑποπόδια 508 b 36.
ὑφ' ἐν 84 a 43.
φαιδιμόνεις 378 b 39.
φάλος 287 a 5.
φαρμακῶνες τὰ βαφεῖα 129 b 24.
φέρτερος 297 a 41.
φή ε 499.
φημη 12 a 44.
— φι qualem velit penultimam 64 a 20.
casum esse trium 367 a 2, omnium
64 a 26.
φλεγέοιλατο num. sing. ψ 197.
φωνή ζωσα 139 a 17.
χαλκεὺς faber ferrarius τ 283.
χείρες i. q. χεῖρες 30 b 40.
χιλιαροτρον τέμενος 379 a 26.
χλουδεῖν τὸ ἀφορῆν 266 a 37.
χρη adverb. 21 b 8.
χρονος ὁ ἐννεακαιδέκατος μ 49 et 434.
ὀκτωκαιδέκατος ο 360.
ψάρας - ψήρας 461 b 3, 486 b 5, φ 347.
ψαυός 341 b 43.
ψιλής 145 a 31.
ψύχειν - τέρασθαι λ 621.
ὦ articulus ζ 55.
ὦα τὰ ὑπερῶα 448 a 22.
ὦδε β 271, ο 513.
ὦν — ὦνις possessiva Aeol. 564 a 18.
ὠρεσις κ 539.
ὠρος ὁ ἐνιαυτός 125 b 24.
ὦς i. q. ἐτοίμως π 409.
ὦς α 116, γ 159.
ὦφει adverb. 34 a 32.

633. γηθόσυνος γ 29. δάμνα ξ 199.
δαμνρδ ε 746. δεδεγ(χ)μένους β 296 et
μ 273. διδοῖς ι 104. δόρυ ι 88, ω 444.
δοσεν ξ 382 extr. δύνα η 193. εαφθ η 543.
ἐγών ι 167. ἐδοκεν γ 42. ἐδύλω α 277—8,
ω 344. ἐδύλωμι β 23, ι 397. εἰαθ' ο 10,
ω 84. εἰπας ι 2 β 26. εἰσκα δ 799, π 41.
ἐμειο—ἐμοιο ξ 118. εὖ τ 384. ἐπαμύντωρ
ν 383, ο 540. ἐπε' ι 146 (cf. π 321). ἐπεβή-
ατο π 513. ἐπέτρε(α)πε γ 79. ἐπιδωσάμεθ'
κ 463. ἐπίκουρος ι 450. ἐπλεν μ 11. ἐπώγα-
το μ 340. ἐπώλοτο π 558. ἐσέωτ'—αὐτ'
ω 701. ἐξέμεγθι—ὄφρι ι 500. εἴτε—ἤτε
γ 10. ἔχοντο γ 270. ἱδάρξα ο 407. ἦ—εἰ
β 304, β 415, ι 450 (cf. π 397). ἦ—τῇ ψ 422
(cf. δν). ἦβόοντα ι 446. ἦδη ι 147 β 1. ἦγε
α 607, ι 76. ἡεραπώνεις ι 240. θῆης ξ 432
(cf. σπη η 27, φανή η 73: μενομήσοι
ο 82, περὶ θῆσοι ο 95: τεθνήσκει η 409, ι 631,
κ 343, π 10 et 526 et 858, ρ 101 et 229,
σ 537 et 540. δαμῆς γερονεινδμ γ 436).
θηλέας ι 55 α 33. θυρωροῦς—πυλω-
ροῦς γ 69. ἰδη—ἰδης α 203, ι 205, γ 449
(cf. ο 32). ἰσθεν—ἰσθεν γ 303. κείδι, κείνος
γ 402, μ 348, ο 45 et 94 et 170, π 648, φ 62.
κεχάνδη text. perh. ι 192. κίλισσ ιον. α 60,
neutr. β 423. κρηθεν π 458. λείσασα α 120.
λωτο(α)δύντα μ 283. μαχίσσοι α 298 et
304, β 377, ε 291, ι 32 (cf. ἀλματα).
Μίνων ξ 322. μορόντα ξ 183. ναι-
τώσαν ξ 415. νεμεσηθῶμεν ω 53 (cf.
αὐών). νέρθε ι 87. νίκος μ 276. ξύριεν
α 273. ὀλόν—ὀλόν γ 198. ὀμαρῆδην
ν 584. ὄν-τόν π 175 (cf. ἦ, τοῖς, τόφρα).
ὀνόσασθ' ω 241. ὄσση—τόση ξ 400.
ὀύτως—αύτως γ 447 et 810. ὀφάλλον
λ 688. πα(α)ρδαλεις 358 α 50, ρ 20, 580 α 3.
παρεῖας—α γ 35. παρῆσα α 201. πε-
παλασ(χ)θε η 171. πληῖσαι—ῖσαι α 480.
πολέας φ 131. πολυδάκτος—ακν ξ 157,
ι 59, γ 117. Πουλυδάμ μ 231. προ-
λέ(α)τορος 67 β 1. πύλος—πύλη ε 397.
ῥα ι 144, ν 203. ῥέας—ης ξ 203. σών-
ων 173 β 33. σκιδόντα—σκιδόντα α 157.
σών—σόν α 117. τιμῶνται νι act. ι 155
et 287. τῶς—ῆς γ 48. τόφρα—ὄφρα ο 232.
Τροίην—Τροίην α 129 (cf. 103 β 24). ὑπε-
μνησκε γ 401. φάσασθε—προφώσασθε
π 188. χρεῖος—χρεῖος λ 686. ὠκα—ὠκῶ
ξ 418. ὠοισι μ 530.
- de littera paragoga ante consonas duas
ἐπείρασσε χροά δ 139, κάμοι χροά ξ 456.
κε ῥέξωμι τ 90, κε τλάη ω 503. σμ εα-
δῆ γ 713.
- de synaloepha
Πηλεῖδ(α)δελ' α 277—8 (cf. 309 β 5). δῆ-
φασεν θ 229. Ζῆ—ν' ω 331—2 (cf. θ 206
—7). βουλεύσας ἰάνους β 347. δαμέντι
Ἀχιλλῆος π 854. κανόνεσσι ἀραυῖαν
γ 407, ω Σάκε Ἰππασον λ 451. cf. η 272,
λ 537.
- de interpunctione α 5—6, ε 736, γ 6, ρ 76.
de discrimine casuum α 258, 404, 519, β 516,
735, γ 51, 193, 250, 326, 348, δ 400, ε 231,
249, 272, 857, ξ 54 (ἀντίος προ ἀντίων cf.
λ 219 et 553, μ 44, ο 694, ο 79, ὠδδ
λ 290) et 128, η 64, 241, 259, 428, θ 7, ι 66,
132, 274, 399, 580, 602, λ 38, 72, 539, μ 46,
142, 161, ν 179, 423, 594, ξ 181, 208,
ο 24, 621, 741, π 31, 261, 522, 638, 668,
ρ 44, 214, 231, 292, τ 89, 92, 95, φ 111,
185, 363, ψ 483, 635, ω 20—21, 546.
numerationis α 585, β 196, δ 200, ε 703,
ι 363, λ 672, ρ 318, σ 417, τ 17, ω 138,
φ 513, ψ 39, 307, 361, ω 125.

deal. ε 560. ζ 121. θ 109, 113, 378. κ 340.
μ 330, 412. π 613. ρ 464. ω 048.
nomen neutr. plur. cum verbo sing. β 397.
π 137, 405, λ 128, ι 28, 617, ρ 681.

praepositionum
ἀπό posit. pro ἐπὶ γ 202. ἐν pro ἐπὶ κ 48
et π 488, pro ὑπὸ ι 472. ἐπὶ pro ἀπὸ ε 700
et ψ 574, pro ἐν ι 485, pro μετὰ α 423 et
ι 317, pro ποτὶ κ 347. ἐξ pro ἐπὶ ξ 299.
κατὰ pro μετὰ α 484, pro ποτὶ ξ 173, μετὰ
pro κατὰ κ 538. περὶ pro ἐν ι 350. ὑπὸ
pro ἐπὶ ξ 236.

ἀνερύχοντο pro ἀνερύχοντο γ 2, ἀν-
αίμεν pro ἀναισθήμεν γ 307. ἀναίμεν pro
ἐπαιμέν α 214. ἀπερχόμενοι pro ἐπέρχα-
μενοι ξ 187. ἀπομνηστέας pro ἐπιμνηστέας
η 230. ἀποσπόμενοι in priore, ἐπισπόμενοι
in altera editione δ 527. ἐμπετο pro ἐμπε-
το γ 475. ἐπώμοσεν pro ἀπώμοσεν κ 332.
ἐσθύνοντο pro ἐσθύνοντο ψ 622.

addit. ἐκ ο 187, ἐν ξ 202 et π 775. οὐκίτις
ἐν β 337, ἐπὶ μ 219.

temporum β 435, γ 295, 434, ε 700, η 41, θ 246,
ι 500, κ 79, 570, ρ 443 extr., σ 72, 240,
272, π 129, 129, 633, ρ 465, υ 35, φ 80,
417, γ 118, 135.

de quantitate: ἴξεν 50 α 2, ἴππῶλλον α 30,
κατέκτα β 602, εὐχεσάσθαι ξ 208, ῥέας
η 420, φάνα η 202, cf. 530.

de spiritui: ἐμνδς ι 6, δῆπ' ο 247, ἔξωλιν
ω 235, ὀφάλοτο π 558, ὑπομύνοιο α 246,
ἦδ 424 β 10 et 25.

quid sit ἀσκήλιον ο 77, ἀντιποιεῖται—μετα-
ποιεῖται ρ 373, ἀρτεμῆς γ 381, ἀρτεμῆας
μ 85, ἀσπίδος λ 754, ἀσπίδας ἀσπιδόων
ἐμειο δ 343, Ἰλῆος βουλή 3 α 11, διακουρα
ψ 523, ἔμπερ 383 β 1, ἐνέπρηος ν 471, ἐν-
εργάλοιο ξ 148, ἐπείτα ι 169, οὐδ' ἴσασθαι
θ 91, ἔππων ἀποβήσσοι ε 227, ἐν καρὸς
πίση 257 β 20, καυγῆντο 267 β 48, κλῖων
244 β 8, κνίσση β 423, κοτυλήτοιο ψ 34,
κνῖλος (ἀνγῆλῆτος) δ 212, λῆτος 513 α 3 et 4,
μῆρα ἔργον α 282, νευρητός λ 640, νῆδ-
μος β 2, ὠδν α 244 et 412, πανόμιον γ 397,
πέφρα ἐπαλλάξαντες ι 359, προκρόσας 52
β 42 et 346 α 24, προτέρησι λ 424, Σῆμος
354 α 37, σκόλος ι 564, στένεται π 103, ὡ-
δανόν λ 105, ταγοῖς 609 α 16, τμής ἴσται
ι 805, φασῆν ἄμφι σέλην η 238 α 43, χυρ-
μη ι 84, χράδος γ 319, ὠδ β 271.

Achilles et Hector ubi concurrerint ω 365.
de Iacis hausta fracta π 110. Andromache
cur non prodest γ 440, cur α Boetia inci-
piat catalogus nominum 70 β 49 et 80 α 35.
Dulichios esse Ereos ι 691. διὰ τί τὰ ἔρω-
τικά ἐν ἱερίῃ ξ 216. Fabulae quomodo sint
interpunctae 159 β 41. Hellada solum esse
Thessaliam ι 395. Homerus quando vixerit,
de homonymia β 837. Molionidas esse δι-
ονείδ 120 α 27 et 49. de Myrmidonum nu-
mero π 170. Nestoris poculum quale fuerit
λ 632 et 635. Paradis navium quis aedificavi-
rit ε 60. Patroclum Achillis esse coniunctum
π 244: in cura Myrmidonum dicatur ο 10—11.
portam castorum esse mnam α 414. de pugna
ad naves ο 385. σῶλον fuisse assepta ψ 826.
de statione navium 275 β 51, μ 128 et 335,
346 α 50. subaudienda esse quaedam κ 81.
poetam laudat 452 α 1, εἰμυρὰ φ 125 et 203:
cf. θ 235, ι 224, π 636, γ 468, ω 71—3 extr.,
400.

lectiones reliquae α 241, 350, 432, 447, 522,
β 225, 258, 260 extr., 330, 462, 463 extr.,

γ 362, 362, δ 17, 148, 184, 238, 245, 275,
299, 321 (cf. θ 103), 333, 470, 456, ε 293,
403, 443, 638, 757, 707, 839, 874, 881, ζ 90,
248, 330, 475, 479, η 12, 110, 143, 146, 197,
214, 304, 336, 353, 359, 451, 481, θ 35, 103,
177, 191, 270, 304, 340, 408, 449, 513, ι 18,
19, 36, 57, 89, 100, 112, 128, 130, 212, 225,
242, 270, 310, 322, 349—50, 399, 401, 504,
584, 612, 608, κ 506, 341, 413, 431, 445,
λ 146, 157, 392, 437, 439, 458, 460, 503, 538,
564, μ 171, 295, 430, 466, ν 222, 289, 318,
347, 350, 390, 446, ξ 28, 221, 235, 249, 295,
349, 376, 437, 438, ο 71, 75, 82, 86, 114,
127, 197, 211, 232, 308, 503, 694, 737, π 5,
35, 50, 53, 60, 106, 227, 445, 450, 615, 707,
810, ρ 27, 42, 144, 202, 213, 392, 450, 607,
637, σ 14, 40, 124, 321, 440, 608, τ 107,
333, 376, 380, υ 28, 77, 105, 228, 265, 395,
426, 471, 571 α 37, φ 172, 191, 195, 262 (cf.
639 β 18), 454, 628, 687, 611, γ 85, 202,
430, 468, ψ 18, 120, 287, 361, 379, ω 28,
164, 200, 344, 557, 636, 663.

innotiae η 452, κ 53, 124, 144, ξ 223, 229,
ο 82, 179, 430, σ 34, φ 265.

alia Aristarchi scripta

περὶ Ἰλῆος καὶ Ὀδυσσεύς α 340—50,
πρὸς Κο(ω)μῶν 11 α 18, β 798, ω 110,
πρὸς τὸ Ἐξωκῆος παρὰδόναν α 435,
πρὸς Φυλῆων 41 α 1, 55 α 30,
τὰ ὑπομνήματα 2 391.

Ἀριστάρχος διὰ τῶν ὑπομνημάτων 626
α 50 (unde corrigendum quod est ι 471.
ἐν ποιήματι ι 130. διὰ τῶν ποιη-
μάτων) Ἀριστάρχος καὶ τὰ ὑπομνη-
ματα 72 α 4, γ 4. Ἀριστάρχου ὑπομνη-
ματα 72 α 6. τὰ Ἀριστάρχου ὑπομνη-
ματα 293 β 26. τὰ κατὰ Ἀριστάρχον
ὑπομνήματα Ἀριστάρχου 56 β 40.

Ἀριστάρχου λέξεις ἐκ τῶν ὑπομνημάτων
56 α 39: ἐκ τοῦ α' τῆς Ἰλιάδος ὑπο-
μνήματος 35 α 10: 2α τῆ β' τῆς Ἰλιά-
δος β 435, λέξεις διὰ τοῦ α' τῶν ὑπο-
μνημάτων β 420, ἡ Ἀριστάρχου λέξεις
116 α 33: cf. 119 α 32, μ 85 et 86, ι 404
extr. et 471, 571 α 8, γ 440, 628 α 2.
ὁ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων λόγος β 397,
ὁ μόνος ἐν τοῖς ὑπομνήματι εἰς ἡ-
ντος α' Ἀριστάρχου, ἀλλὰ καὶ ἐν ἑνίοις
λόγοις ὑπέκειτο γ 57.

ἐκ τῶν ὑπομνημάτων 403 α 30, λ 315,
ο 104, ρ 41. ἐκ τῶν ὑπομνημά-
των γ 700, 358 β 50, 492 α 3, γ 324:
τῶν παλαιῶν ὑπομνημάτων β 221.
κατὰ τινὰ τῶν ὑπομνημάτων 55 α 35.
τὰ πολλὰ τῶν ὑπομνημάτων 000 α 37.
ἐν τινὶ τῶν ὑπομνημάτων ὑπομνημά-
των 55 α 36.

τὰ ὑπομνήματα altera editione antiquio-
ra ξ 4.

καὶ ταῖς διορθώσεσι καὶ ἐν τοῖς ὑπο-
μνήματι 00 β 27. τὰ συγγραμματα
τῶν ὑπομνημάτων προτάσσονται 55
α 37. οὗτοι ἐν μὲν τοῖς ὑπομνήματι
ἢ ἀστέροισι, ἐπὶ ἀντίοντα δ' αὐτοῖς
οἱ ἡμέτεροι δ 345—6.

οἱ ὑπομνηματιστάδων π 21. οἱ ὑπομνη-
ματισταὶ δ 147, π 407. Ἀριστάρχος ἐν τοῖς
ὑπομνήματι β 206. παντοχῶς τῶν
ὑπομνημάτων πλὴν Ἀριστάρχου 630
β 18.

οἱ ἀπ' Ἀριστάρχου 55 α 40, 119 α 51, α'
Ἀριστάρχου 45 α 4, 414 α 40 et 41, 572 α 13.
οἱ ἀπὸ τῆς σχολῆς ε 225, ρ 481. οἱ ἡμέ-
τεροι δ 345—6.

Aristarchus praetor apud Eupolin 367 b 41.
 Aristoteles *εὐσεβήτορας* scribit 359 b 45.
 Aristides gaudium Homero *χαρμα* vocari, non *χαρὸν*, 357 b 3.
 Aristodolus *συμῆ διαβοητός* τ 218.
 Aristodemus Nysaensis rhetor et grammaticus *ἡ πιδάμνη* punit pro *πιδάμνη* 202 a 12. Hectori Thebia coli tradit 353 a 29.
 Aristoniceus 29 a 29, 106 b 5, 210 a 34, 238 a 4, 284 b 39, 293 b 22, 359 b 46, 413 b 22, 506 a 39, *ἐν τοῖς σμηείοις* 121 a 42.
 Aristophanes Byzantius cum Zenodoto consentit d 137, ε 121, η 108, 443, θ 284, 290, 304, 385, 557, ε 23—5, 158, ε 497, λ 13, 94, 179—80, 219, 350, 515, η 59, 66, 79, 127, 175, 450, π 2, 71, 107, 237, 245, 246, 551, ε 36, 177, 208, 229, 259, 285, 296, 310, 340, 376, 400, 412, 505, ο 33, 139, π 223, 237, σ 198, 400, 460, 502, *π* 461.
 ἡ *Ἀριστοφάνους* α 91, 108, 124, 298, 553, 585, 598, β 52, 164, 435 extr., γ 18, 51, 57, 126, 227, 373, η 32, 198, 238, θ 10, 304, ε 153, ζ 340, λ 26, ε 44, 148, 236, ο 44, αὐτὸς *Ἀριστοφάνους* θ 513 extr., ἡ *Ἀριστοφάνους* 35 a 18, β 192, 447, δ 137, ε 4, η 59, γ 502, ο 134, η *κατὰ Ἀριστοφάνη* δ 17, 142 extr., η 436, ρ 264.
 ἡ *ἔδρα* vel *προσέδριον* καὶ *Ἀριστοφάνη*, ἡδε-
 τείτο καὶ παρὰ *Ἀριστοφάνη*, θ 168, 189, 235, ε 551, 688—93, 694, π 51—2, 253, 387, 397, λ 13—4, 78—83, 767, ε 95, ε 327, ρ 130—5, οὐδὲ ἐν τῇ *Ἀριστοφάνους* *ἔδρῃ* α 397, παρὰ *Ἀριστοφάνη* α 414, α 10—11.
 Ictonius alias β 801, γ 13, 35, 42, δ 17, ε 289, 638, ε 121, 148, ε 158, 203, π 109, 306, 391, λ 103, 135, 219, 546, 686, ο 26, 40, 51, 60, 67, 79, 127, π 8, 13, 29, 51, 92, 107, 232, 348, 358, 364, 443 extr., 551, 613, 713, 732, 733, ε 40, 45, 58, 203, 410, 474, 400 a 19, ο 49, 53, 197, 301, 451, 450, 601, π 188, 313, 634, α 178, 238, 368, 721, 751, ο 14, 53, 526, 576, π 30, 41, 76—7, 86, 90, 102, 380, π 30, 188, 306, ρ 1, 127, 249, 347, 446, *π* 81, 104 extr., 421, 463, ω 30, 84.
 τὸ κατὰ *Ἀριστοφάνη* *ὑπομήμητα Ἀριστοφάνη* 50 b 40.
 γλῶτται 43 b 43; cf. 165 a 17, 200 b 43.
ὑπομήμητα 243 b 44.
 interpretatur 3 a 11, ε 378, μ 395, 571 a 50.
 τὰ *ὑπομήμητα* α *ὑπομήμητα* distinguunt α 606, αὐτὰ *Ἀριστοφάνη* θ 290.
 Aristophanes comicus 30 b 21, 371 a 16, 503 a 36, 609 a 40, *π* 419, ο 192, *ἐν Ἀριστοφάνει* 58 a 11, 244 a 8, *Ἀριστοφάνη* 392 b 20, *Ἰλλυρι-
 ον* *π* 141, *Ὀλκάνη* 103 b 10, *Πλούτω* 314 b 50, *Πλούτω* *δευτέρω* 014 a 24.
 Aristoteles 28 a 33, 38 b 25, 50 b 30 et 43, 52 b 20, 59 a 28, 60 a 12, 69 a 2, 77 a 32, 88 a 5, 110 a 21, 117 b 29, 133 b 8, 106 b 51, 171 a 48, 172 b 39, 204 b 49, 200 b 23, 240 b 49, 279 b 44, 282 a 18, 285 b 0, 291 a 13 et 16, 306 b 51, 306 a 9, 316 a 0, 400 a 30, 420 a 27, 440 b 49, 452 a 14, 560 b 37, η 122 et 252, *π* 130, 628 a 47, ω 340 et 420 et 569, *ἐν τῷ ἑνὶ ἰσορίῃ* 287 b 47, 319 b 5, 370 a 32, 398 a 30, 445 b 35, 446 a 4, 456 a 40, 484 b 4 a 20, 557 a 1, 558 a 36, 571 b 42, 583 b 51, 591 a 35, 638 b 49, *ἐν τῷ πέλει* 327 b 6, *ἐν πολεμίοις* 50 a 48.
 Aristoteles musicus 368 a 11.
 arum induendi modus Homericus γ 334—5, ο 380, arum induendi modus Homericus mater 305 b 41.
 Arne Acoli f. Boeotii mater 80 a 38, 81 b 41.
 Arne Boeotiae opp. post bellum Troianum condi-
 tum 81 a 42.
 Arne Chiodiatis opp. 450 a 22.
 Arne Tyndarei opp. 85 a 40.
 Arneoches Mithracis mater 129 b 41.
 Arneoches Philadelphii uxoris *τίμητος* *χιλαιοστραν* 379 b 20.
 Aristander Alexitrois pater ω 497.
 Artemon Milesius *ἐν τῷ περὶ ὀνείρων* 367 b 40.
 Ascalaphus apud Helioses sepultus ο 112.
 Ascalaphos *ἐν τῷ περὶ ὀνείρων* 112 b 35, 183 b 41, 215 b 3.
 Asia olim *Ἰταλικός* 191 b 24.
 Asia Cytis f. 77 a 37, Lydi 77 b 5.
 Avus philosophus magus 191 b 22.

Asonides 646 b 24, cf. Antonides.
 Asopus Thebanus 458 a 2, 487 a 1. Aeginiae pater 18 b 14, Euboeae 83 b 12, Pronoe 82 a 30.
 Asphalion Menelaus praeco 53 a 25.
 Aspledon Presbonis f. 82 a 0.
 Astacus Erithelae et Lobetis pater 195 a 50.
 Asteria quae postea Delos 3 b 7.
 Asterion Europae maritus 347 b 46.
 Asterodia Crisi mater 82 b 21.
 Astydamos tragicus 107 b 41.
 Astydamia Pelei f. Amphitryonis mater 520 b 42.
 Astymodusa Oedipodis mater 136 b 10.
 Astymoi duo 377 b 19.
 Astynome Beiseis 32 a 49.
 Atalante Iasi f. a Melaege amat 265 b 49, ab avunculis eius exulit 266 b 46.
Ἀτρεὺς λόφος τ 131.
 Athamas Iouice Tammus 250 a 15.
 Athenienses *ἐλκευτῶνες* 578 b 34. Acheloum colunt 647 b 8, quibus hostis iurent 523 a 32, cerebrum abominantur 257 b 40, Ahydenis Sa-
 satum reddunt 80 a 8, eorum *νομός* *ὑπογα-
 ρός* 574 b 41.
 Athenion de patre Asi 718.
 Athenoclea *ἐν τῷ περὶ Ὀμήρου* 170 a 14, ad Athenocleum scribit Ammonius Aristarchus 114 b 3.
 Athenopertus Homerum olim Alien fuisse 589 a 22.
Ἀθηναίος duplex ratio in med. exempla ad anctorum aum non relata α 29—31, 94, 133—4, 139, 192, 423 extr., 474, β 76—83, 124, 130—3, 141, 143, 100—2, 161, 193—7, 252—6, 319, 519—30 (cf. ε 395), 660, 791—5, 800—1, γ 10—20, 106—10, 352, 395—418, δ 55—6, 117, 140, 149, 407—9, ε 183, 838—9, 906, ζ 311, η 196—9, 295, 334—5, 443, θ 28—40, 73—4, 168—6, 185, 371—2, 385—7, 390—1, 475—6, 524—6, 535—7, ζ 24, 410, 688—93, π 84, 240, 253, 387, 397, 409, 497, 713—4, 78—83, 97, 179—80, 350, 515, 705, 707—85, μ 175—80, 350, 363, 372, ν 350, 558—9, ε 30, 95, 213, 301, 304—6, 317, 376, 500, 509, ο 33, 56, 147—8, 166—7, 219, 231, 265 extr., 449, 610, 608, 711, 712, π 93, 97, 140 extr., 183, 236, 201, 432, ρ 134—5, 408, σ 39, 356, 444, 597—8, τ 365, 387, 410—7, υ 128, 180, 195, 251, 269, 323, φ 290, 331, 471, 475, 570, ψ 199, 349, 393, 411, 487, *π* 91, 259, 471, 479, 581, 806, 810, 824—5, 843, ω 6, 20—1, 23, 25, 45, 53, 71—3, 86, 130—2, 269, 304, 423, 514, 534—5, 614—7, cf. α 222, δ 345—6. Callistratus, Ision.
 Athos gigas 394 b 24.
 Athos mons ε 229.
 Atlas Iapeti f. gigas 506 b 12 et 36.
 Atrei et Thyestae inimicitias ignorat Homerus 54 b 17, 55 a 1.
 Attalus Iodochor scribit *παροξιστόνως* 427 a 35, poetam reprehendit 433 a 15, *πέρ* pro *περὶ* sumit 433 a 37.
 Auge Telephi mater 8 b 16.
 Auge nymphis 83 b 1.
 Augoea stultitia 328 b 1.
 Augoea *ἐν α'* *Ἀργολικῶν* 327 b 38.
 Aulide cur solvitur Graeci 80 a 30.
 Aulis Enomyi f. 80 b 43.
 Aurora Tithonum rapit 103 b 49.
 Autochthon 126 b 25 et 38, 246 b 20, 285 b 49, 370 a 35, 385 a 23, 432 b 6, 500 b 20, 587 a 15.
 Autolytus Ulixis avus ε 267.
 Automides Nibab filius comburit 646 b 24.
 Autontes Metabagi soror 268 b 19.
 Axius fl. 462 a 26.
 Bacchus *βρόμης* 30 b 49, *σλαφωτής* 6 a 25, Oenoa *ὀινολέπτος* 181 b 49, Pagasaeus 642 a 47, nymphis Dodanaeis traditur 500 b 27, a Rhea lastratur et initiatur 182 a 18, pyrrhi-
 cham invenit 402 a 24, Valcanum Naxi excol-
 lit 607 a 21, Telephum punit 8 b 22.
 Baechylides 347 b 48, ω 406.
 balnea anile dicit 202 a 13.
 Barce 567 a 44.
 Batta Teucri f. Ili uxor η 336.
 Bellerophonis Neptuni vel Glauco f. ante inter-
 lectum Bellerum Hippocentum vel Leonfontes 183 b 11 et 13 et 42.
 Bellerus Corinthius 183 b 12 et 17.
βελονίζε *τρεῖς* δ 213; cf. ε 112 et λ 844.
 Belus Danae pater 6 b 15.
 Berians λ 101.
 Bias Icthyae pater λ 20.
 Bias Periclia pater 84 b 23.
 Bithyni Thracum consanguinei 353 b 12.
 Bodon Thraciae opp. 450 a 12.
 Boeotia in media Graecia sita 70 b 5, Hellotis sedes 80 a 3, Neptuni sacra 102 b 34, ibi

Nysa 182 b 15.
 Boeotia dialectus 369 b 41, ε 1, 627 a 25.
 Boeotus Neptuni f. 80 a 38 et 45; Hermippos *π* 82 a 24, Onchesti 81 b 37, Oriona 30 b 47.
 Bondiza opp. 450 a 12.
 Bootes 507 b 48, 588 a 24.
 bos in munus Atticae 188 a 36.
 Bosphorus olim *Θασκίος ποταμός* 53 b 27.
 Brachmannes 30 a 15.
 Brauron 45 a 48.
 Bria opp. 31 b 42.
 Bryce Lyrnesso abducta 31 b 51, Myneia *π* 89 b 16, cf. Astynome.
 Briaem Eetionis pater 326 a 1.
 Bronus Cyclops Metu comprimit 219 b 20.
 Bubrostis Smyrnae colitur 645 a 21.
 bubulci interdum non pascunt γ 11, γ 559.
 Budam Philistidia opp. π 572.
 Budas Argi f. 461 a 34.
 Butas Hippobotae pater a 263.
 Buzurga 560 a 27.
 Cabesa opp. 308 b 25.
 Cadmi fabula 80 π 47.
 caelium in sepulcro *κατά τις λουτροφόρος* *π* 140.
 Caenens Laphtharum rex α 264.
 caera in eam morum salutaris 324 a 23.
 calantica 102 b 5.
 Calauria mons 562 a 39.
 Calchus Tiresiam cepit in pedestri iunone Troa *π* 67 b 12, praeco 356 a 34.
Καλὴ πέδις 356 a 51.
 Callarum Opuntia f. 83 a 43.
 Calliochae 630 a 7.
 Callidion Theoprotorum regina Ulixi mulier 100 b 30, 198 a 35, 209 b 36, 251 a 38, 413 b 4, 407 a 5, 432 b 14, 450 a 25 et b 17, 471 b 4, 507 b 13, ε 382, γ 332, η 530, ζ 50, 684, 602 a 2, 614 b 19, 615 b 0 et 29, ο 284, 317, αὐτὸς 57 b 49; *ἐν α'* *αὐτῶν* 222 a 27, *π* 15; *ἐν β'* *αὐτῶν* 46 a 24, 260 a 17, *Exaly* 81 a 15, *ἐν τῷ περὶ ὀνείρων* 288 b 16, locis inerteis 28 b 14, 34 a 32, 73 a 51 et 24, 87 a 26, 91 b 32, 101 b 2, 276 b 16, 302 b 4, 319 b 2, 328 b 12, 390 b 22 et 27.
 Calliope Orpheum mater 295 b 31.
 Callisthene Somandri f. Trois uxor η 232.
 Callisthene eorum Alexandri scriptor 356 b 29.
 Callisto Lycotonia f. 507 b 9.
 Callistratus ζ 434, 336 a 32, 488 b 0, 571 a 94, ω 134 et 213, *ἐν τῷ περὶ τῶν ἀνέμων* 300 a 18, ε 1, 327, *ἐν τῷ περὶ ὀνείρων* 300 a 18, *ἐν τῷ περὶ Ἰλιάδος* 55 b 1, 56 b 24; *ἐν τῷ περὶ Ἰλιάδος* 70 a 13, omnia editio 90 b 44.
 Callistratus Samius litteraturae recentioris auctor 208 a 29.
 Calyce Pelopia mater 53 b 42.
 Calyce Teuoniae naves 6 a 1.
 Calydon Aetolis catalogi ope vindicatur 80 a 0.
 Calydon Pleuronis f. 362 b 20.
 Calydonius aper 62 a 0 et 17.
 in eam morum caup salutaris 324 a 23.
 Capaneus Hippoclei f. 84 b 21.
 capistrum 152 b 25.
 Capitolium 632 b 33.
 Carabus Triopae f. Zeleam condit 124 a 36.
 Carianus sinus 632 a 10.
 Careia mercatorum 257 b 52, *Ἰσχυροστροφία* 295 a 7, clypeis primi amas adparantur, *π* 47.
 Caresus fl. 335 b 17.
 carnibus elixis non vesci heroes η 362.
 Carystiorum vox 369 b 43.
 Cassandra s. Pasandria Iobatae f. 183 b 32, 180 a 18.
 Cassandra Priami f. Heleni gemella 202 b 11 a 21.
 ab Aiae violatur u et 357 a 3.
 Cassiopia Europae mater ε 321.
 Cassius quid sit *ἐπὶ δεξιά* et *ἐπὶ ἀριστερῇ* *π* 44, *ἴστωρ*, non *ἴστωρ* esse scribitur *π* 41.
 Castor pyrrhicham invenit 462 a 23, ab Aethio *π* 109 a 1, reviviscit 108 a 29.
 Castrum = Samus β 634.
 catalogi auctoritas 80 a 4.
 Cato de Diopatri 258 b 3.
 in Caucasio Nysa 182 b 17.
 Caucasus s. 329.
 Caucasus urbs 562 b 34.
 Caeopae Erechtiae f. 83 b 17, inter Minervae et Neptunum iudex 471 a 30, Iphionis 506 a 10, Minervam Alaiomeniam primis colit 120 b 10, Cephalon Naxos Valcani magister 328 b 29, Cleonae Ulixi 506 b 11, Lyoi mater 507 a 4, *κλῆς* 434 a 55.

- κέλητες apud Homerum inusitati x 513, 434 a 30.
 Centauri 25 b 28.
 Cephalenum vox 423 a 5.
 Cephalus Atheniensis d 330, Aorisi avus 59 b 4.
 Deionis f. 87 a 33.
 Cepheus inter astra relatus 507 b 48.
 Cepheus Theopii pater 81 a 15.
 Cepheus Enonymi pater 80 b 43, Lilaene 82 b 45, eius fontes ib. 42.
 Ceragon Lyciae mons 418 a 20.
 Ceramus Gariae opp. 100 a 12.
 Cerberum non nominat Homerus 233 b 10.
 Ceropaea Homeri carmen r.
 Ceres *μηλοφάρος* 206 b 26, *Πολυδα* 447 a 26, *Ἠρώ* 271 b 43.
 certamina tantum funebria novit Homerus γ 164, pulchritudinis certamen apud Lesbios x 129.
 Coryx Mercurii f. 29 b 18.
 Coryx Phosphori f. 267 b 13.
 Clarea 69 b 34, 94 b 26, 170 a 17, 203 a 24, 338 a 48.
 Chaeones olim Arne 81 b 49.
 Chaliope Eurpyli f. Thessali mater 89 a 16—7, 306 a 44.
 Chalcis Corybantum mater 398 a 48.
 Chalcedon Abantis f. 83 b 18.
 Chalceon Metionis f. 83 b 18.
 Chaldaei 45 a 13, Chaldaeus Homerus ψ 70.
 Chamaeleon μ 231, τ 62, ψ 94 et 454.
 Charax de Cerope informis 500 a 17.
 Chares quid legerit d 476 b 3.
 Charidemus Arcadas *συναλισσών* docet 350 b 7.
 Chariphemus Homeri alavus r.
 Chia editio 96 a 12, 350 b 20, 402 a 19, 404 b 47, 613 a—6, τ 50, 70—7, 86, 96, 117, ω 100, 352.
 Chilo sapiens γ 53, 284 b 19.
 Chimæra Typhonis et Echidnae f. 184 b 25 et 32.
 Chimaerens Teucrorum dux 147 a 40.
 Chirobaphia Philaei ex Aeneas mater 427 a 14.
 Chiron, centaurus Saturni f. 25 b 32, 130 b 27.
 Aesci socer et 14, medicinus cur student 262 a 7.
 Achilleum educat 439 a 39.
 Chironem promontorium τ 144.
 Chloris Nolei uxor auisus filia vitam suspendio finit 2 692.
 Chlone *χωρίων* 266 a 43 et 50.
 Choeroboscus 189 b 15.
 cf. *χωρίων* 72 a 15, 84 a 19, 207 a 22, 307 a 12, 323 a 5, μ 96 (cf. β 837, ζ 154 et 300, γ 138, ν 372, ζ 128, ψ 642), 368 b 45, 405 a 18, 582 a 2, 585 b 5, ad eundem fortasse respicitur 67 a 49, 110 a 51, 136 a 29, 171 a 42, 176 a 1, 198 a 41, 212 a 33, 246 b 45, 284 b 14, 291 a 21, 420 a 51, 501 a 20, γ 362, ψ 71 et 229 et 859, 644 b 42, cf. *Ηολανός* et *Xenon*.
πλεῖων χωρίων 86 a 5, 359 a 9.
 Chrestone Tyranni uxor 82 b 23.
 Christodorus *ἐν τοῖς Λυδικοῖς* 77 a 38.
 Chromius Nolei f. 328 a 8 et 14.
 Chrysa Myiae opp. 6 a 5, 31 b 41.
 τὸ *Χρυσόπορος* 185 b 31.
 Chryseis ubi capta sil 4 a 26, 31 b 35, 32 a 5, cf. Hippodamia.
 Chrysippus Pelopis f. 54 a 51 et b 12, 84 b 44.
 Chrysippus stoicus 14 b 22, 133 a 41, 235 a 44, 285 a 14, 320 b 19, 350 a 16, 420 a 33, φ 483, γ 212, 606 a 18.
 eorum quoties ceperint veteres β 381, φ 53.
 ciuta 461 b 6.
 Cilens vel Cilicus Acrisii pater Mercurii nepos 59 b 5, 87 a 36.
 Cilla a Pelope condita 5 b 24.
 Cillus Pelopis auriga 5 b 17 et 28.
 Cinacthon de Helenae filius 105 a 18 et 25.
 Cinyras ab Apolline interfectus 300 b 33, filia eius interitus ib. 35.
 Cippus Peloponnesi et Atticae terminus 378 b 27.
 Circe Telemacho nubit iii.
 Cleander Syracusanus *ἐν τῇ περὶ τοῦ ὀφελόντος* 144 b 27.
 Cleantes de Veneris aureae cultu 90 b 23.
 Clearchus *ἐν τοῖς γλῶτταις* 606 b 32.
 Cleonymus Pelopis f. ψ 296.
 Cleopatra Meleagri uxor 266 a 6.
 Cleonymus Amphidamantis f. 333 a 41, 437 b 51, ψ 86.
 Clinax 53 b 2.
 Clio Orphi mater 205 b 31.
 Clitophon de Neptuno Heliconio 564 a 17.
 Clinus Mantii f. 378 a 22.
 Clinus Polydi f. 378 a 24.
 Clinus Pinnii *αἰδοῦς* ω 720.
 Clio Aiantis concubina 261 a 49.
 Clytus duo 426 b 31.
 Clytus Agriopae f. 506 a 25.
 Clytus Panthoi socer 345 a 5, ο 4101.
 ad Cnidum venit Conon 61 b 2.
 coedex r. *ἀντίγραφον*.
 Coeranus Chiti f. 378 a 22.
 Coeranus 359 b 40, 374 a 487 τὰ πρὸς *Κωμάρων* 11 a 18, 92 b 11.
 coimbure corpora mortuorum quis instituerit 7 b 39.
 Coimetes Stheneli f. Aegialeae adulter 101 b 17 et 33.
 comitatus 2 203, 397 b 22, 441 a 6, 632 a 49.
 ἡ *καμωδία* 75 b 23.
 commentaria vetera 63 b 15, cf. *ἐκπονήματα*.
 Conon Atheniensium dux 22 a 37, 61 b 2.
 Conon i. q. Cynon τ 63.
 Copon heros 81 b 9.
 Coprei duo 433 a 4.
 Copreus Halartiorum rex 613 b 21.
 cor non edendum ω 129.
 Corinthus 81 a 51.
 Corinthus olim Ephya 84 b 46, 378 a 33, ζ 152 et 210.
 coronas ignorat Homerus 329 a 45, *ἀγῶνας* *στρατιῶν* γ 164.
 Coronis Machaonis mater 129 b 41.
 Coronis nymphula Dodonaea 506 b 28.
 Coronus Siapii nepos 81 b 17.
 Corybantum galeae 287 a 8, mater Chalcis 398 a 48.
 Coryplianum 85 b 34.
 cornua ingentia, Deli dedicata 125 b 27.
 Cos insula a 590, β 677, 396 a 36.
 coturnices helleboro pascuntur 461 b 6.
 Colynensis v. Alexander Colynensis.
 Cotys Asiae pater 77 a 37.
 Craniomus 305 a 15.
 Crates i, 8 b 38, 45 a 10, 240 a 3, 320 b 43, 336 a 27, 368 a 36, ζ 31 et 32, 410 b 48, 428 b 18, 493 b 8, 495 b 45, 578 b 45, φ 558, 621 a 47, 637 a 33, ω 282, *ἐν δούτρῳ Ὀμηρικῷ* 418 a 19, *ὁ περὶ τὸν Κράτην* 424 b 17, *περὶ τῆς Κρατῆτος ἀρκῆς* scriptis Ptolemaei Aescalonita 104 a 21, adversus Cratetem Dionysius Thrac 362 b 40 et Parmeniscus φ 513.
 Cratetis Thebani philosophia *τετρατάδης* 44 b 41.
 Cratimus 50 a 20, 457 a 29, 511 a 41, *ἐν Ἡεροπτικῷ* 244 a 9, *ἐν Ἡυτέρῳ* 195 b 48.
 Crotaphylus r.
 Κροῖσος *ἡμῶν* 526 b 46.
 Cretae oppida in Iliade c, in Odyssea x c, β 640.
 Cretenses *πυθῖον* 403 a 14 et 21: cf. ω 130.
 Scyrum conditum 271 a 31, Sminthium 6 a 22, quomodo arcum tendant 120 a 23, 231 b 42.
 Cretensis editio 32 a 33.
 Cretheus Aeoli f. 85 b 29.
 Creusa Erechthei f. 2 a 12.
 Crinacus Macaris pater 645 a 42 et 46.
 Crinis Apollinis sacerdos 6 a 5.
 Crinoid Idaeus Daedalus primus Musis sacra facit 600 a 10.
 Crisus Tyranni f. 82 b 20.
 critici ω 58, veteres β 851, ε 83 et 253 et 413, ζ 234, 443 b 15, *ὁ ἀκριβὴς ἀναγινώσκων* 2 370, *ὁ εἰκαστικὸς* a 197, *πλοῖον* ε 666, 2 503, ζ 372 et 387, ο 330 et 606, 515 a 44, ν 30, 500 b 43, ν 357, φ 323, γ 28, 609 a 8, ψ 523 et 561—2 et 718, 635 b 5, ω 247, omnes ε 231, 602 b 25, 609 a 17.
 Cures Pleuronis f. 362 b 26.
 Curetes unde nomen traxerint 83 b 43, 205 a 51.
 Curus mons ε 529.
 Cybela Phrygiae opp. 182 a 18.
 cyclici 100 a 5, 547 a 25, 613 b 29, 621 a 7, *ὁ ἐν τῷ κύκλῳ* 613 b 38.
 Cyclops Autocleio aera fabricantur 290 a 12.
 Cyclopum moenia 84 b 6.
 cyclos viticus Homero tribuitur r.
 Cygnus Martis f. ab Hercule victus 613 b 24.
 Cygnus Neptuni f. Tonnac pater 5 b 34.
 Cyllene Eleonum navale a 518.
 Cynaeorum mos 36 b 28, 37 a 36, 132 a 50.
 Cynon i. q. Cynon τ 63.
 cynosura ursa minor 507 b 6 et 46.
 Cynus Locri f. 83 a 42.
 Cyparissus Orcomeni frater 82 b 8.
 Cyprus camina 3 a 3, eorum auctor 445 a 24, auctores 440 b 42.
 Cyprus editio a 332 et 381, 35 a 17, 103 b 24.
 Cyprionum vocis ε 387, 401 b 11, 421 a 6, φ 329, γ 441, ψ 1, 605 a 6, ω 323, 640 b 1.
 Cyprus 102 a 31.
 Cyprus a locustis vexatur 567 a 44.
 Cyrenaeorum vox 356 b 12.
 Cyrenaei 144 a 25.
 Cyrene a locustis vexatur 567 a 44.
 Cythere insula 287 b 27, ο 421.
 Cythereenses domus Atticae 420 b 50.
 Cyziceni 335 b 3 et 18.
 daedalus ultimus hexametri pes 417 b 8.
 Daedale Metidis mater Minervam educat 440 a 42.
 Daedalus 57 b 2, Theseum servat 514 a 47.
 Dalis Corcyraea 600 a 11.
 Damastes i.
 Danae ε 319.
 Danaus 6 b 15, 128 b 44—5.
 Daphne 3 b 40.
 Dardania porta eadem Scenae 103 b 26, ε 189, 188 a 43, ε 354, γ 6 et 194.
 Dardania arvis 558 a 14 et 20.
 Dardanus ii, 335 b 25.
 Dardanus Iovis ex Electra f. 507 a 2, 558 a 11, et 47.
 Dardanus Paridis ex Helena f. γ 40.
 Daulis 305 a 10 et 33.
 Danaus Galabris rex 161 b 25.
 Decien 283 a 29.
 Deianira Meleagri soror 268 b 18—9, 574 b 3, a Centauro trahitur 83 a 12.
 Deidamia Neoptolemi mater 527 a 22.
 Deilas Thrac φ 404.
 Demachus 362 b 27.
Δῆμος καὶ Φόβος α 119.
 Deion Aeoli f. 89 b 24, Cephalus pater 87 a 33.
 Deioneus Asterodiae pater 82 b 21.
 Deioneus Ixionis socer 25 b 36.
 Deiphobus Arcadiae rex Herculeum lustrat 160 b 36.
 Deiphobus Helenae coniux ii, a Menelao occiditur ib.
 Deipyle Tydeli uxor 136 b 40, 161 b 31, 380 a 4 et 46.
 Delphus Morionis frater 357 b 46.
 Delphi olim Pytho et *Ἡαρινεαία πόλις* 82 b 11, 259 b 28.
 Delphus Delphici oraculi interpretis Troiae considet μ 215.
 Delus olim Asteria 3 b 7, ibi sepultus Aiax Locrus 357 a 11.
 Demetrium opp. 89 b 30—2.
 Demetrius *φιλοτὸν δρόμῳ* ζ 414, *γερτεσθαι* legit ε 221, *ἀγνοῦντες οὖν τοὺς εὐαγγελοῦς* 353 b 20, de Monacia capta 178 a 8, de vulnere Eryali 456 b 25.
 Demetrius δ *γονυπαῖος* 228 b 45, 359 b 43, 434 b 8.
 Demetrius Ixion *ἐν τῷ α' πρὸς τοὺς ἑλληνικοὺς* γ 14 et ζ 171, *ἐν τῷ ε' 35 a 19*, *ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἡδονημένους* ζ 437, *quid sit plebs* ο 194, *Ἄρες ἀνὲς αἰσθίβει* ε 31, aliae eius lectiones α 513, β 127, 60 b 30, φ 103, x 41 et 124 et 548, ζ 310.
 Demetrius Scopis 330 a 39, 394 b 26, 530 a 8, 532 a 17.
 Dema Saturni nomen, Iunonis nullam interpretatur 61 b 22, 170 b 5.
 Democritus Aethiensem locum Aethiopes ponit β 744.
 Democritus 213 a 43, 219 b 24, 321 b 46, 350 b 50, 639 a 3.
 Demodocus Aegaeis f. 302 a 34.
 Demon de oraculo Dodonaeo 449 b 46.
 Demomassa Glauci mater 187 a 6.
 Demophilus *τριμυχοῦ* 305 a 35.
 Demosthenes 107 a 26 et 29, 150 b 27, 153 b 18, 174 b 37, 421 b 23, 501 b 15, *ἐν τῷ κατὰ Μελίαν* 428 b 23, *κατὰ Τιμοκράτους* 414 a 45, *Φιλίππου* 270 a 18.
 Demus Ithacae locus 106 b 29.
 Deucalion a 126, 365 a 46.
 Dia Ixionis uxor 25 b 30, 400 a 3.
 Dia Theristae mater 62 a 8 et 12.
 Diacanthus 105 a 18—6 et 23.
 Diana ἀγροῖον φ 471.
ὁ διασπαστὴς 196 b 30, 221 b 3.
 diascoridis exempla β 807, δ 208, μ 371, π 97—100 et 669, α 369, τ 400, υ 209, ω 109 et 730—2.
 Dictys de Iphigenia immolata 12 b 42.
 Dictys Polydori frater 400 a 26.
 Didymus 33 a 14, 55 b 5, 74 a 44, 76 a 14, 96 a 26, 115 a 16, 131 a 46, 179 a 92, 200 b 13, 235 a 4, 275 b 47, 293 b 18, 295 a 18, 318 a 29, 413 b 22, τ 70—7 et 81, 519 b 21 et 27, φ 116, 570 a 81, ω 660 et 663, *ἐν τοῖς διορωτικῶς*

483 a 11: *ἐν πρώτῳ διορθωτικῶν* ω 557: *ἐν τῇ διορθώσει* 570 b 17. in eius *περὶ παθῶν* commentatus Herodianus 110 a 6.
Diocles Halcyoniae 267 b 22.
Diocles quot gesta sint quae in *Iliade* narratur α 477, β 485, γ 304, α 125.
Diocles *Ἰωνῶν* scribit, non *Ἰωνῶν* 358 a 40. de cursu in orbem γ 208.
Diocles Rhéginus architectus 394 b 31.
Diodorus 94 b 26. *ἐν τῇ περὶ σαθμῶν* 167 a 3.
Diogenes ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν 230 b 44, 235 a 41 et 42.
Diogenes cynicus 261 b 13.
Diogenianus ἐπιτομὴ Ἑλληνικῶν ὀνομάτων 167 a 9.
Dionades Thracium arat 144 a 37. *Palladium* *ἱερατὸν* 191 b 28. *Philoctetam* *reducit* in *Calabriam* *occidit* 161 b 21.
Dion de accentu nominum propriorum *τριβή-χων* 169 a 41.
Dione nymphā Dodonaea 526 b 29.
Dionysius de accentu ἄρχους 66 a 48, *Γλώσς* 335 b 7, *πρώτων* *lem.* α 636, *ὑπερ ἄλμερον* 150 a 30. de versu *ἀνεγώνω* 590 b 35. *adversus ἀδέρξαν* α 712. *adversus* *ἡμι* non esse subscribendum γ 46 a 1, *δμοσιγασίας* *barbarum* esse α 635. *quomodo* *legatur* 513 b 15: *our* *simple* *ponatur* γ 24 et 125, τ 49. *interpretatur* 228 b 2, μ 301, α 571 et 635, π 159 et 170 et 810, 506 a 37, 609 a 15, γ 68.
Dionysius ἐν τῷ ἑ τῶν ἀπορῶν 69 b 10.
Dionysius ἐν Αἰμῷ 320 b 37.
Dionysius Halicarnassensis v. Aelius Dionysius.
Dionysius Sidonius αἰδῶ scribit 65 b 27, *προσθέν* *ἐδεν* 102 b 39, *γενῶν* α 364: *δαμνησι* 172 a 7, *ἐπὶ καὶ καμῶν* η 5, *κνωφῶν* γ 29, *παρὰ* 57 b 34. *aliae eius lectiones* 35 a 19, 42 a 46, 60 b 30, 385 b 36, γ 465, γ 177, ω 557: *Aristarchus* *quid* *legerit* *tradit* 527 b 35, *σφῶν* *et* *πρώτῳ* *confundit* 3 a 49. *interpretatur* 337 a 11, α 229.
Dionysius δ ακυτοβραχίων 98 a 8.
Dionysius Thrac *ἐν τῇ πρὸς Κράτητα* 262 b 10. *ἐν τῇ περὶ ποιοτήτων* 55 a 32. *ἐκταυθῶ* *scribit* γ 122, *ἡδὲ* *Ἡσίο* 65 b 31, *Ἰωνῶν* 358 a 41, *ῥῶδαι* α 33, *ταρφέας* μ 158: *σὺλχοι* 350 a 17, *πρωτόπαι* ω 110. *nominativum* *ponit* *ubi* *Aristarchus dativum* 436 b 24. *quid* *Aristarchus* *legerit* *tradit* 262 b 10, 493 b 35, *ἀνταρῶ* ω 514. *Zenodoti* *versum* *παρωδεί* π 93. *explicat* *quid* *sit* *πρώτῳ* 347 b 20, *γάλαρα* 443 b 49.
Dionysodorus Alexandrinus Aristarchi discipulus 55 a 50.
Diophanes Myrmidonis f. 447 b 21, *αἱ διορθώσεις* 580 b 7. *αἱ διορθώσεις* α 522. cf. *editio*.
Dioscuri Ἀστέλας 85 b 15. *saltationis inventores* 377 a 44. *terra* *hausti* 109 a 22. *Αἰὼς γυναι* 353 a 26.
Diospolis *quae olim Thebae* 258 b 1.
Diphilus ἐν Δρυόρῳ 246 a 11.
Dipse 458 a 2.
Dius Harpocrationis discipulus 262 a 18.
Dius Hesiodi pater γ.
Dius Pandori 1. 83 b 33.
Dodonā Oesani f. 440 b 28.
Dodonae dūae π 223.
Dodonaeae nymphae 506 b 28.
Dodonius Iovis ex Europa f. 450 a 3.
Dolonia a Ptolemae *Ἰαδὶ* *inserta* 273 a 5. cf. *Glossae Hippolyti* f.
Dolopos *duo* α 525.
Dolopos *cur* *in catalogo* *transseuer* α 484. *Sey-ron* *inter* *postquam a Peloo defecerunt* 271 a 26.
Dorion Orphei f.
Dorothius Ascalonita de πλάτῳ 244 a 41. *ἐν τῇ πρὸς Ἀντικῆς* *ἀδέρξας* 284 b 36.
Dosiadas de rupta Ganymedis 559 a 6.
Draco per tria nomina *utrum* *inbet* 411 a 44.
Dryactes *duo* 482 a 14.
Dryopos 45 a 14 et 19. *Dryopum* *vc* α 369 b 42. *duos* *confundit* *volant* *Crates* *et* *Eratosthenes* α 382.
Dulichiotas Aristarchi Epici γ 691. *Dulichiotas* *vox* 382 b 16.

Dulcis Centaurore mater 25 b 29.
Duris de Iphigenia ab Achille rapta 526 b 49.
Dymaei Acheiolum colant 67 b 9.
Dymas Hecubae pater 464 b 17 et 22, *Otrei* 105 b 46.
Dyme Achaiae urbs 647 b 9.
Echinodum incolae 87 a 10.
editio Antinachi, Argiva, Aristarchi, Aristophanis, Callistrati, Chia, Cretensis, Cypria, Herodiani, Massiliensis, Philomensis, Rhiani, Sinopensis, Sosigenis v. Antimachus, Argiva etc.
αἱ ἐκδοσεις β 163. *ἐνταῖς τῶν ἐκδόσεων* τ 124.
αἱ κατὰ ἄνδρα ψ 88, γ 108.
αἱ ἀρχαίαι α 657.
αἱ δημώδεις ε 881, θ 349, ξ 125 et 235, ω 7.
αἱ εἰσακτώμεναι 255 a 31, α 50, σ 376, τ 95 et 189, φ 587, γ 301.
αἱ κοινὰ β 52, δ 170, ε 797, τ 638, γ 214, γ 408, ω 214 et 344. *αἱ κοινότεραι* μ 382, γ 478.
αἱ μέτρηται 116 a 30.
αἱ πᾶσαι vel ἁπλᾶς α 117 et 124, 35 b 22, α 522 et 531, 43 a 7, 44 a 24, 45 b 18 et 20 et 45, β 163 et 196, γ 368, η 171—2, ι 639, λ 439, μ 68 et 147, ν 485, ξ 259, ο 114 et 272 et 307, π 261 *extr.* γ 136 *extr.* et 403, σ 317, 571 a 5, 607 a 14, τ 95, υ 332, φ 548 et 622.
αἱ παλαιὰ 224 a 35.
αἱ πλείους γ 292, δ 213, η 197, ζ 291 et 341, λ 140, μ 142 et 352, ξ 437, π 430 et 488, φ 580, γ 315, ψ 374, ω 97. *αἱ πλείους καὶ χαμῆστεραι* β 12 et 62. *αἱ πλείους τῶν χαμῆστερων* 60 b 28. *αἱ πλείους* β 415, δ 499, 535 b 27.
αἱ πολιτικαὶ ω 77, α 30. *αἱ τῶν πόλεων* γ 294. *αἱ ἀπὸ πόλεων* γ 51. *αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων* γ 386, γ 454 et 576, 591 a 45, γ 206. *αἱ διὰ τῶν πόλεων* γ 308. *αἱ ἐκ τῶν πόλεων* φ 351. *αἱ κατὰ πόλεις* γ 11 et 86 et 535, 591 a 43, ω 82.
ἡ πολυγῶνος α 258, 30 a 18, δ 335.
αἱ χαμῆστεραι β 52 et 164 et 190, γ 18 et 51, αἱ χαμῆστεραι β 12, 60 b 28, γ 362, μ 318, γ 251.
Eeriboea Alcaethoi f. 437 b 48. *Euryanachi* 159 b 30.
Eclion Brisei f. 525 a 3. *Lectiones* *duo* 482 a 43.
Egremus Euryanomi f. 506 a 25.
αἱ εἰσακτώμεναι v. editio.
αἱ εἰσακτώμεναι v. critici.
Elagaria Epici mater ψ 665.
Elatus Casnei pater α 204.
Electra Pleins Dardani mater 505 b 11 et 20 et 48, 507 a 2.
Electraea porta τ 99.
Electryon Alcamae pater 526 b 42.
Elei apud Homerum Epici γ 688 et 694 et 737 et 759. α *Lacedaemonum* *Judis* *praeficiuntur* 328 a 50. *Eleonum* *vox* ω 192.
Eleon Eleoni f. 81 a 4 et 48.
Eleon opp. α 266.
Eleos Elidem condit 327 b 3.
Eleusine sepulchro *qui ante Thebas occubuerunt* *tragic* *tradunt*, *non* *Homerus* 387 b 49.
Eleuther Pteris pater 394 a 46.
Elorens Vulcani f. i. g. Menesthes 167 b 14.
Emethum Aurore f. 300 a 44.
Emathus il. β 77.
Empedocles Agargentinus 505 a 28, 630 b 47.
Enceladas Dinami violat 448 a 14.
Enceladas equus 355 a 7, φ 511.
Endeis Asaci uxor 437 b 43.
Endymion Actoli pater 362 b 21.
Enyeus Baecili ex Ariadne f. *Scyrum condit* 271 a 30.
Epanimendas euryanomi *ancior* 350 b 7.
Epaphrodinus 47 b 29, 49 a 4, 332 b 17 et 47, 376 a 34, 498 a 12, σ 312, 511 a 24, σ 540, τ 77 et 324, 587 a 15.
Epaphus Thebae pater 358 b 11.
Epici Dulichiotae γ 691.
Epeus Elei f. 327 b 5.
Epeus equum ligneum fabricavit π.
Epheus ab Anazombus nominat 184 b 51.
Epiphopus comicus 147 b 49.
Ephorus historicus 243 a 31, 258 a 14, 305 a 33.
Ephreza lacedaemoniae *quae* *Homero* *Corinthus* 84 a 40, 183 a 30, 187 a 14.
Ephrya Thesprotion 88 a 35 et 39, 183 a 31.
Ephryas phryae 183 a 34 et α 534, *quattuor* 365 a 12.
Erichannus 204 b 25, 237 b 31, 304 b 20, 482 a 50, σ 1, γ 413.
Epicurus α 526.
Epigoni 137 b 30 et 38.
epigramma τρύγων 104 a 44.
Epimedes Priami ἀδέρξας ω 720.
Epione s. Hesione *Machaonis mater* 129 b 42.
Epiphraides Homeri abavus ι.
Epistrophus duo 94 b 5.
epitheta perpetua δ 434.
Epizephyrii 81 a 16.
equus ligneus ι, λ 170, ο 71. *equi stragulae* *obnoxii* β 776. *quomodo* *bibant* 446 b 5. *equi scriptores* ι 124.
Erasmus il. 100 a 31.
Eratosthenes 45 a 49, 162 b 19, 292 a 43, τ 231, 629 b 46, ω 282. *ἐν τῇ Ἑρμῇ* 505 a 45. *τοῖς καταλόγοις* 588 a 26.
Erechtheus i. q. Erichonius 84 a 7.
Eretria 144 a 24.
Eretrion Phaeontis f. 83 b 25.
Ereuthalion Nanthippi f. 134 a 48. *Hippomedon* *tit* *vel* *Aphidantis* *ib.* α 6 et 10. *epigramma* *puero* *eius* *inscriptum* 134 b 3 et 14.
Eriboea v. Eeriboea.
Erigone Icarii f. 588 a 8.
Eriotes equus 565 a 6.
Eriope vel Eriopia Phereis f. *Ollei uxor* α 107, 423 a 27 et 6 b 9.
Eriopis Anclisae uxor 371 a 18.
Eritheas Asiati f. 195 a 50.
Erysichthon Bellerophonis avus 185 a 16.
Erythra Porphyrius f. 81 a 40.
Erythraeum mare 498 b 51.
Erythrus Nepthui f. 81 a 45, 490 a 1.
Etalon ζ 31.
Eteonius Basoti f. 80 a 39, 81 a 3.
Euboea Asopi f. 83 b 11.
Euboea olim *Macris* 83 b 9.
Eubulus cecyranopolitani 450 a 36, 504 a 9.
Euchenor inter Epigonos 378 a 26.
Eueles Orphei nepos ι.
Euclyde archonte *literatura* *mutata* 248 a 31.
Euclydes unde aptum *sit* *illud* *Αἰὼς* *δ'* *ἑλκύνει* *βουλῇ* 2 b 17 et 26.
Eudemus *quid* *sit* *Ἰέρων* 158 b 19. *simul* *scribit* *nosse* *Homerum* 371 a 48.
Eudora nymphā 526 b 29.
Eudoxus geologus 505 a 24. *de* *Αἰὼ* *ἰστο* *αἱ* *30*.
Eutemus il. 83 a 13. *olim* *Lycornus* 207 a 28 et 30.
Euenus Martii f. *Marposae pater* 207 a 35.
Eugammon Cyrenensis *iii.*
Ennarus *cur* *diis* *vocetur* 3 a 38.
Eumelus Europaei ancior 182 a 32.
Eumolpus Thrac Neptuni f. 500 a 21, 508 a 14.
Eunoe nymphā *Heenebas mater* 404 b 47.
Euryanmus Aulidis pater 80 b 43.
Euphorion 58 b 26, 62 a 25, 80 b 45, 81 a 31, 141 a 12, 146 a 40, 250 b 26, 274 a 40, 354 a 10, 398 b 20, 440 a 27, 507 a 47, 525 a 46, γ 107, 631 b 49, ω 165, 646 b 24.
Euphranor navarchus *scribit*, *non* *παρωδεί* *372*.
Euphranor pictor 41 a 34.
Eupolis 70 b 28, 305 b 20, 426 a 47, 449 a 14. *Αδολύκοις* 367 b 40. *Χερσὺν γυναι* 285 a 14.
Euripides 13 a 40, 28 b 31, 40 b 2, 40 b 13, 41 a 1, 132 a 6, 137 b 1, 175 a 13, 188 b 13, 190 a 10, 360 b 12, 392 b 29, 395 a 45, 411 a 10, 407, 447 a 35, 449 b 41, 464 b 22, 477 b 13, γ 132, γ 221, 630 b 14, 643 b 16, γ 233, 643 b 14, 643 b 18. *Αἰδομένη* 331 a 14. *Βαρυαὶ* 400 b 20. *Ἰωνῶν* 193 a 37. *Ἡρακλῆς* 204 a 36. *Ἰωνῶν* 434. *Ἀλκείδης* 276 a 20 et φ 144. *Ἡσίο* 65 b 71 b 42. *Ἡσίο* 134 b 24. *Ἰωνῶν* 276 a 17. *Ἰωνῶν* 198 a 15. *Ἰωνῶν* *non* *in* *Ἰωνῶν* *αἱ* *113* *b* *44*. *prologus* *Euphorion* 412 b 30.
Europa Agenoris f. 80 a 47, 167 b 47, 347 b 47.
Europa Oceanii f. 450 a 3.
Europa Eumeli carmen 182 a 32.
Eurydon Adrasti f. φ 681.
Eurydamos Melester f. φ 577, 670, 681.
Eurydamos *duo* 63 a 24, 60 a 35, 377 b 15.
Eurydamis Midiae f. *Thessalon interfecta* *est* *α* *10*.
Eurydamis Polydori uxor 378 a 23.
Eurydice Aetoris uxor 300 a 27.
Eurydice Aetoris f. *Polydore mater* 447 a 27.
Eurydice Adrasti f. *ii* *uxor* α 236.
Eurydamas Mercurii f. 150 b 30. *Ἰωνῶν* *non* *in* *Ἰωνῶν* *αἱ* *30*.
Eurydamas gigas *Iononem* *comprimit* *308* *a* *10* *et* *30*.

Eurymedontes duo 131 a 32, 377 b 13.
 Euryonius Phorhantus socius 506 a 25.
 Euryple Endymionis f. 327 b 4.
 Euryptus Herculis e Chaliope f. 80 a 16 et 17.
 Euryptus Neptuni f. Coorun rex 396 a 41.
 Euryptus Telephi f. 11.
 Euryptus Theodori f. 267 b 47.
 Eurytheus Herculis anastus 433 a 8. eius mater 7 118, caput Alcmene oblatum 470 b 18.
 Eurytion Iri f. 607 a 3.
 Eurytus Iphiti et Iolae pater 160 b 25 et 31.
 Euterpe Lini et Rhesi mater 295 b 32 et 33.
 Eutendius Euboensis 290 a 12.
 Eutiches 440 b 34.
 Exadius apud recentiores Xadius 25 b 15 et 22.
 fabis cur non vescantur sacerdotes 376 a 10.
 φαρμάκων ἰδὲαι τρεῖς δ 218.
 fluxu κουροτρόφοι 908 b 2, ταυρομόρφος φ 237.
 fontis terrae sudor 1 183.
 Fuciae 262 a 20 et 23, 268 a 20.
 Gabii Aeschilo qui Homero Abii 353 b 43.
 gallina gallinaceum non novit Homerus p 602.
 Ganymedes a Tantalio raptus 590 a 7, a Minoe ib. 10.
 Gargaron φ 48, ε 292.
 Gargarus opp. ε 295.
 Gerea 70 b 48.
 Geryonis boves 327 b 39.
 Glaucus Amazon 105 b 43.
 Glaucus Tarsensis 1 a 23.
 Glaucus quo pacto Nestor poculum sustulerit 325 a 40. φαρμακίης scribit π 414.
 Glaucus Hippolochi e Demonassa f. 187 a 9, cur non regnavit μ 101. eius cum Dionede congressus ab aliis alio Iliadis loco reponitur ε 119.
 Glaucus marinus 82 a 4.
 Glaucus Neptuni equus 355 a 6.
 Glaucus Sisyphi e Meropie f. 507 a 5.
 glossographi γῶγον 'Αἰών καὶ Ἰλλιδωρος 403 a 20 (cf. p 409). v. etiam Clearchus et Parmenio.
 αἰών δ γωτίζε: μυελός 516 b 9.
 ἀμολγόν την ἀκμήν 423 a 20.
 ἀνιμβονταί μέμφονται ψ 445.
 ἀνήτορος τοῦ τροφίως 259 b 17.
 βασιλεὺς ἑλάσσον π 226.
 δεδουότες τεθνήκότες 370 b 50, 466 b 46, 621 a 51.
 ἔθων βλάττωται 266 b 13.
 ἐλῶρια τὰ βροῦματα ρ 151.
 ἱερὸν τέλος τὸ μέγα τάγμα 270 a 7.
 χαμμονή νίκη 621 a 10.
 μάσκα τὴν ἀκούδα 265 a 26.
 νεκροὺς τοὺς νέους α 540.
 ὁμοίαν τὸ κακὸν 134 a 42.
 οὐείατα τὰ βρώματα ψ 367.
 ποιπύειν τὸ διακοινῆν ε 155.
 πρῶτον τὸν βασιλῆα γ 43 exit, χ 85.
 προχρη ἐπὶ γόνυ α 570.
 τοιοῦ ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ 200 b 35, ψ 16 (cf. ω 164).
 τόσον τὸ σῶμα 501 a 2, 598 a 5, 610 a 23.
 tuae fortasse pertinent quae leguntur ad τ 30, μ 105, ε 83: ἀλὲν τὴν παροπλίαν, βούν τὴν ἀσπίδα, πορφυρέον θάνατον, τὸ τοῦ ἐπὶ στόμα πεπιωκότος ὑπείκων, αὖ, μελινον τὸ μακρόν 186 a 23, φύλοπις δ ἐμυλῶς πόλεμος 176 a 11.
 γυναιδε σάντον Homeri, non Chilonis sententia γ 53.
 Gorge Meleagri soror 268 b 18, α 281. Tydei mater 388 a 6.
 Gorgias Leontinus 1 et 139 b 40.
 Gorgones Mycalessi 81 a 30.
 Gortyna s. Gyrton 305 a 22 et 33.
 Gortynii 338 b 40, 305 a 18.
 graculi 486 a 10.
 Graea Medeonis f. 81 a 29.
 Graecia antiquissima circum Dodonam 574 b 14.
 grammatici 24 a 14, 78 b 28, 120 a 50, 186 a 20, 193 b 38, 227 b 4, 276 b 30, 334 b 46, 424 b 18, π 416.
 grammatistae 2 455 extr.
 Granicus fl. 335 b 27.
 Granicus Pelasgus 195 a 1.

Gratae Orchomeni coluntur i 381. Gratiarum neo numerum nec nomina Homerus novit 391 a 30, 397 b 14.
 Gyges heros 561 b 22.
 Gyges rex ρ 391.
 γυναικαίς quis instituerit β 774.
 Gyrades rures 375 a 8.
 Habron Podarum esse παρὰ τὴν πῆδον 147 b 17.
 Haemon Thessali f. 88 a 40.
 Hagiae Troezenii πόσις π.
 Hagnon ἐν τῇ δεκάκω 125 a 18.
 Halcione Aetoli f. 267 b 13.
 Halimtus Boeotiae opp. ψ 340.
 Halimtus Thersandri f. 81 b 18.
 Halirrhodius primus caedis reus 500 a 10, 508 a 28.
 ad harmoniam canere mandum 7 a 3.
 Harpagias portus 559 a 10.
 Harpalyce Presbonia mater 398 a 45.
 Harpocrator Diu magister 262 a 18.
 Heortaeus 95 b 38, 422 a 32, 636 a 14.
 Hector Apollinis f. 112 a 11 et ω 250, unde nomen traxerit 195 a 41. a Thebania colitur 353 a 21.
 Heolbae parentes 464 b 22.
 Helena Diphobio nupta ω 251. Helenae proci 71 a 20, τ 240.
 Helena insula 118 a 10, 22, 24.
 Helena Cassandreae gemellas 203 b 11 et 23.
 Helena Persae f. 520 b 40 et 43.
 Helice Achinae urbs 504 a 9.
 Heliconius cur Neptunus 162 b 33.
 Heliodorus 118 a 27, 156 a 16.
 Hellanicus grammaticus 155 a 34, 433 a 33, 519 b 22. Homero Odysseum abudicet i imn.
 Hellanica historica f. 54 b 11, 103 b 13, 109 b 33, 147 a 35, 333 a 45, 423 b 6, 556 b 15, v 232 et 236, ἐν 'Αργολικῷ 100 a 37 et 40, ἐν τῷ αὐτῶν 'Ατλαντικῶν 506 b 51. ἐν Βουαιτικῷ 80 b 17. ἐν β' Τρωϊκῶν 576 a 3.
 Hellanor Argivorum rex 6 b 32.
 Hellas urbs 2 a 20, ε 447 et 478, π 505.
 Hellas Graeci nominis auctor 2 a 17. Boeotiam incolit 80 a 3.
 Hellespontus β 836, 204 a 21, α 360.
 Helli s. Selli 450 a 28 et 33.
 Hellas lignator 450 a 29.
 Hellas Laconiae opp. 820 b 45.
 Hemitheia Cyeni f. 5 b 50.
 Henioche Cyonitis uxor 400 a 45.
 Hephaestias Lemni opp. 45 a 36, 394 b 45.
 Hephaestion de variante ἐν τῇ τεχομαγίᾳ lectione 341 a 31.
 Heracleon 27 b 19, 168 a 22 et 28, 192 a 14, 193 b 30 et 34, 197 b 9, 208 a 9, 358 b 18, 385 a 24, 411 b 39, 512 a 8, 564 b 33, φ 581, 630 b 19.
 Heracleidarian reditus i et 40.
 Heracles 87 b 44, 108 b 5, 257 b 20. Milesius 225 b 32, 410 a 20.
 Heraclius 120 a 46, 279 b 17, 302 a 49, σ 107, 495 b 5, 504 a 29, 630 b 48.
 Hercules τρώεσπερος 400 b 9, Aloaens ib. 11. ubi natus τ 99, qua intravit usus 621 a 9, apud Homerum non immortalis 401 a 2 et 3. Alceon recens natum leonina cum amicit 624 b 47.
 Arione vehitur 613 b 23. Gerbenon quomodo domavit 161 a 10. clavum apud Homerum non gerit 161 a 44. Coorun civitatem capit α 593 et ε 255 (cf. σ 27). Oechalian 160 b 29, Pylium 70 b 42. Troianum 566 b 14. Elomian condit 60 b 37. Thebanum sub Phoco 195 a 6 et 14. Eurytheon cur paraverit 433 a 6. Hesioneon Teucro dat 230 b 5. mortuum comburit primus τ b 40. Philoctetae sagittas saas tradit 90 b 6, populum albam reperiit 369 b 33 et 458 b 44. Scamandri fontem aperit 534 b 49. eius labores non omnes novit Homerus τ 133 et 233 b 9. Iudi ei quinquennales dedicati χ 179.
 Hermapias 131 b 7, 314 a 6, 359 b 45, α 557.
 Hermias Orateum 440 a 7.
 Hermione Helenae f. 105 a 14.
 Hermione opp. Proasopinae sacrum 84 b 9.
 Hermippe Orchomeni mater 82 a 24.
 Hermodemus περὶ δεκάων 71 b 46.
 Hermodorus theopodius φ 26.
 Hermogenes 407 b 48.
 Hermolytus taticus 359 b 5.
 Hermon Delius 287 b 50, 288 a 45.
 Herodianus 2 τεχνικός 76 a 51, 307 b 33.
 ἐν τῷ α' ὑπομνήματι τοῦ περὶ παθῶν Ἀνδρῶν 475 b 35, ἐν τῷ β' 110 a 6, incerto libri 1 160.
 ἐν τοῖς ἐπιμετρημοῖς 123 b 28, μ 105. ἐν

ἐπιμετρημοῖς ε 414, τ 267. εἰς καὶ ὡς-δεσπύρατοι 123 b 34.
 ἐν τῷ περὶ ἐπιδημῶντος 148 b 7.
 ἐν τῷ περὶ τῶν εἰς μὲ ε 336.
 ἐν τῷ ὀνοματικῷ 123 b 31, ἐν τῷ γ' τῶν ὀνοματικῶν 630 b 19.
 ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ 14 b 29.
 ἐν τῷ περὶ παρωνύμων, 102.
 ἐν τῇ προσῳδίᾳ 81 a 23, 85, b 24, 86 a 2, 120 a 11, 156 a 35.
 ἐν τῇ 'Πιακῇ προσῳδίᾳ 39 a 34, 43 b 34, 97 a 4, 195 b 41: ἐν τῇ γ' 499 b 14, 1000 καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ Ζ ω 420, ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ε 577 b 5, ἐν τῇ γ' Ζ 223 b 6, ἐν τῇ Ζ τῆς 'Πιαδὸς 80 a 3.
 ἐν τοῖς περὶ καθολικῆς προσῳδίας α 338, ἐν τῇ καθόλου 77 a 51, ε 292, ε 446, ε 143, ἐν τῷ δ' τῆς καθόλου 378 a 33, ἐν τῷ ια' γ 212, ἐν τῷ ιβ' 310 a 60, ἐν τῷ ιγ' α 273 et ε 241, ἐν τῷ ιδ' 30 a 37 et 304 a 23 et 575 b 13 et ψ 137, ἐν τῷ κ' 630 b 17, ἐν τῷ μ' 473 a 6.
 ἐν τῇ 'Οδυσσεακῇ προσῳδίᾳ 455 b 11.
 ἐν τῇ 'Ομηρικῇ προσῳδίᾳ 1 160.
 ἐν τῷ προτατικῷ 619 a 38. ἐν ταῖς προτατικαῖς 648 a 24.
 ἐν τῷ περὶ σχημάτων 115 b 15.
 de accentu
 Ἀπὸ β 592, ἀνδ' β 233, ἀντικῶν π 100, γρατῆς π 390, δελ' ρ 201, δριτῆς γ 20, δριτῶν 345 a 12 et 13, δριτῶν ρ 465, ἡ vel η γ 230—40, 384 b 27, ι 50, —ῆς α 338, ἰγνύα ρ 212, 'Ισσην α 292, καπνῶντα 422 b 46, κεν' 2 100, λιν 2 480, λελόθαι 440 a 28, λελ' 409 b 14, ξυνάδοκος 113 b 40, ὄλων γ 198, ὄτε α 493, πρὸς 172 a 1, τοῖς 223 b 6, γουαμνῆς ρ 102, χρῶς 361 b 8 et 13—30, φρεῦδου 131 b 13.
 de anastrophe
 ποταμοῦ ἀπο Σελήεντος 93 b 40, ἀπο πρὸ νεῶν 215 a 25. Τυδεῖδῃ ἐπὶ τόξῳ, καταίνετο 315 a 45, περιεσμένον τ 4.
 de inclinatione
 σοῦ 27 b 2, ἐμὲ η 198, γὰρ αὐτῶν μ 204.
 de spirita
 ἄνους u 114, ἡδος α 576, ἦε 424 b 26, ἦμην ε 336, ὕβρῳ 519 a 4.
 de vocabulorum forma et potestate
 δάπτους 43 a 3, 'Αἰδι 2 a 35, 'Αἰδοῦσε ψ 137, αἰθρον α 410, Αἰκῶς ρ 541, ἑμῶν ε 414, ἀνέστησαν 190 a 39, ἀπινύσαντων 400 a 18, Ἀργη 176 b 10, Ἀοδα 77 a 51, ἄσα 42 a 45, ἄστρο γ 272, βριχίους 374 a 35, βῶ δ, α, βιν 209 b 50, γηθασύνην 29, κμιτ, Θεσσαλ, 2 35, δεδεχμένους 230 b 43, δὲ πρὸ ρ 388, δένεται 473 a 6, δινος 113 b 15, δῖος 14 b 30, εἰαδ' α 10, ἐταγχοίς ε 241, ἐτράφ' 577 b 4, ἐνερχίης ω 318, ἐυλῆρα ψ 481, ἐννοχοῖ δ 3, ἐρηγοῦντες τ 87, ἑλαπεία β 498, Στραωροῦς—πυλαωροῦς γ 69, ἑρ' 47 b 38, ἱμπερῶν, περῶν 276 b 20, ἱνα i. q. ἐάν 212 b 57, ἱκοντες 2 799, κατέστην 134 b 19, κακαγῶδα 170 a 9, κῆρα δ 100, κελόσε δ 212, κελιμῆνοι μ 106, κῶρη 64 b 13, Μασκῶν i. q. Lydi 116 a 15, πέσιν ψ 64, νίκος μ 276, ζύνται α 273, Οἰκλον β 585, οὔτω ε 143, ὀρεῖ δύνω 575 b 10, παντοσε 469 b 32, πεπλάσανθε γ 171, πέποσθε 101 a 21, Πετεῶδα 84 a 27, ποοῖ—ἡμῶν 648 a 26, προφανέτους θ 178, ρωγμός ψ 420, σπιδός 2 754, σῶα ε

σφωδ α 574 et x 546, ταρβειν x 374, τρα-
 φη 316 b 21, υπερχυδαντας 123 b 28 et 31,
 υπαδρα 16 a 26 et 34, φρυγδε λ 446 et
 π 697, χερη 10 a 25, φεδνός 63 a 39,
 de interpunctione a 63 et 217, cf. 251 b 35
 et e 297.

editio eius 209 b 50: cf. 212 b 37.

lectiones α 118, ε 857, 205 a 46, 211 a 42,
 225 a 32, 305 a 48, 385 b 40, ε 249, o 72,
 441 a 8, 443 a 49, v 228, w 39, w 584.

Herodius 355 a 43, 532 a 23, γ 385, Selymbria-
 nus 262 a 9, 320 b 18.

Herodorus 238 b 3, 423 a 20.

Herodotus 131 b 35, 141 a 48, 195 a 27, ? 240
 a 35, 327 a 6, 394 b 23, 403 b 4, 563 b 24.

heros unde nomen traxerint 2 a 48, regesue
 aut v. Ister.

Hesiodus Homeri patruelis r, Homero recentior
 335 b 34, de accipitro vocali 529 b 5, de Aescu-
 lapii matre 129 b 42, de Argo hubulco 629
 b 35, de Atalanta 91 b 1, de Cephiis fontibus
 82 b 43, de Corbero tripite 233 b 13, de
 Climaera 184 b 31 et 453 b 8, de Cilicia 295
 a 47, de Eurythi matre 520 b 33 et 36, de
 Gorgone 171 b 10 et 302 b 20, de Helenae
 prociis r 240, de Hippomene nudo q 683, de
 Hyperione 230 a 36, de Iphiclio 558 b 2, de
 Moliones filius 328 b 43, λ 750, 620 a 20, de
 Monenia ab Achille capta 178 a 8, de Oedipi
 morte 121 b 9, de Peloponneso 252 b 35, de
 Polydora Menesthi matre 447 a 19, de Sarpe-
 done Europae f. μ 292, de Saturno ερκετο-
 μηη 61 b 19, de Spe ω 527, de Stygo 411
 a 40, de Thetide Nerei f. σ 38.

O et D. 11: 474 a 40, 33: 21 a 19, 40:
 248 a 42, 122: 22 a 21, 124: 1 a 49, 147:
 33 b 15, 148: 164 b 43, 151: 435 b 15,
 180: 475 b 22, 196: 235 b 31, 199: 235
 b 34, 214: 14 a 24 et 376 a 5, 238: 6 b 13,
 290: 647 a 27, 241: 455 a 43, 291: 72
 a 41, 293: 379 b 45, 295: 418 b 24, 300:
 329 b 19, 311: a 370, 316: 630 b 5, 342:
 413 b 29, 343: 501 a 46, 381: 507 a 10 et
 27, 382: 523 b 37, 424: 104 a 43, 433:
 291 b 40, 439: 373 a 18, 454: 388 a 10,
 504: 482 a 7, 428: 323 a 43, 558: 388 b 2,
 601: 473 a 48, 610: 465 a 30, 690: 285 a 34,
 710: 631 a 40, 719: 550 b 16, 720: 465
 a 36, 730: 304 b 14 et 309 a 34.

Seul. 1: 527 a 50, 7: 460 a 46, 29 et 128:
 480 a 50.

Theog. 1: 647 b 13, 3: 513 a 39, 45: 45
 b 43, 94: 18 a 46, 96: e 251, 119: 28 b 18,
 178: 609 a 7, 198: 162 b 9, 199: 163 a 34,
 200: 110 b 40, 216: 395 b 46, 240: 598
 b 40, 321: 131 a 1, 342: 335 b 37, 775:
 233 b 21, 875: 105 a 1, 880: 105 a 27,
 (ερ Ήρας) 80 b 36.

εν καταλόγῳ 70 b 51, εν γυναικῶν κατα-
 λόγῳ 392 a 33.

Παιδοδία χαρακτήρ α 39, ω 614—7, ἰδία
 αμνητικὴ 70 b 39, ἀλληγορία 410 a 12,
 ἰδέσθαι v. ἀσέλη, ἀσέλης, λευγαλός, γλαυκή,
 αμυλοδότη, νύκτωρ, Aiacis Locri patrem et
 Ilium dicit et Oileum 83 a 22: cf. o 333.

Hesione vel Epione Machaonis mater 129 b 42.

Hesione Teucri mater 230 b 5.

Hesper γ 318.

Hesione grammatica 90 b 39.

Hierocles Lindius quid sit παροχη 317 b 18.

Hieroglyphica 184 a 43.

Hieronymus de Tilianni 300 b 34.

Hilaira Lencipii f. 108 a 25.

Himerta Teuconum nimia 147 a 41.

Hipparchus Clemenae pater 193 a 50.

Hipparchus Eleon f. 80 a 30.

Hippobotia Rintae f. 25 a 42.

Hippocoon Nelei f. 328 a 1.

Hippocoon Tyndarei frater spuris 85 η 40.

Hippocrates medius 61 b 5, 262 b 2, εν τῷ περὶ
 οὐρανῶν παρὰ 647 a 3.

Hippodamia Chryseis 32 a 40.

Hippodamia Orcomia f. 54 b 30.

Hippodamia Phoenicia mater 261 a 43.

Hippodamia Nelei f. 228 a 2.

Hippolyte Amazon 105 b 42, 106 a 4.

Hippomedon Erechthidis pater 134 b 9 et 16.

Hippomedon archon 1081.

Hippomedon cune Atlantia corat 10 683.

Hippodamia Bellorophontes 183 b 11.

Hippodamus Capraei pater 83 b 21.

Hippotes Tydei avus 387 b 51.

Hippothoe Mestoris f. Pterelai uxor 520 b 45.

Hippothoi duo α 231.

Histaea Hyriei f. 83 b 28.

Histaea olim Talantia, mox Oreus 83 b 26 et 27.

Hodii duo β 856.

Hodius Aiacis praeco 53 a 23.

Homerus meta τὰ ῥησιν ε 288: cf. 334 a 2.

olim Altes 589 a 22, Atheniensis β 371, 361
 b 50, γ 827, Chaldaeus et mathematicus α 606,
 100 a 16, ε 480, 495 b 5, w 79, Cypricus 567
 a 42, Thersita tutor, Tychio hospite unus 62
 a 36, η 220, ab Hesiodo lectus 335 b 34, unde
 sumperit quae tradit 102 b 10, de Homeri ατο-
 νιστικῇ qui scripserant 69 a 18, de αμνηστικῇ
 Zenodorus q. v. cf. αττογραφον, editio, lectio,
 homoclitae apud Homerum non laustrant 327 b 32,
 cf. 643 a 1.

homines primi μεληγγεῖς 592 b 11.

homonymiae exempla β 511, 517, 837, 856, γ 143,
 201 b 4, λ 422, μ 139 et 140, ν 643, π 311.

de horizonte scripsit Cleander Syracusanus q. v.

Hyades 600 b 23, 27, 34, 42.

hyaena γ 103.

Hyampolis s. Hyampolis 82 b 38.

Hyantes barbari 82 a 40, eum Locris bellum ge-
 runt 82 b 36.

Hyas Atlantis f. 506 b 38.

Hyas Meropis pater 24 b 28.

Hyde quae postea Sardes 563 b 3.

Hyllus II. 563 b 32.

Hyllus Herculis f. 647 b 3.

Hymenaeus Argivus 508 b 7.

hymnus in Mercunio 494 b 19.

Hyperaea Thersaliae fons 197 a 39 et 32.

Hyperion Hyperionides γ 480.

Hypermetra Danaei f. 129 a 5.

τὰ ὑπομήματα v. Aristarchus.

Hysenor Nelei f. 328 a 1.

Hytiens Neptuni ux Alcyone f. 80 b 30, 507 a 3
 et 30, 645 a 43.

iamborum quidam poeta 260 a 38.

Iaenes alii alique Iones 378 b 26.

Iasus Triopae f. 100 a 29.

Ibycus 112 a 12, 144 b 17, v 517, σχῆμα Ἰβυ-
 κειον γ 23.

Icarus vinum a Baccho accipit 506 a 32, 508 a 38,
 588 a 11.

Icarus Tyndarei frater 85 a 39.

Idaei 291 a 9—18.

Ida serpentes alii ingentes β 47, abietes non
 pigrit 396 a 22, Idaei plures 141 a 44.

Idaei Daetyli muscae student 600 a 15.

Idas Aphiarei f. 100 a 23, Neptuni 267 a 22.

Idmonides Orphi praeceps r.

Idmonides Delphici rivalis γ 517.

Ἰγνίτες 265 b 19.

Ileus—Oileus 83 a 18 et 22, 362 a 32, v 694, 370
 b 3, ε 442, o 433.

Ilias parva II, 445 b 2, r 326.

Ἰλίων καὶν 530 a 6, 532 a 18.

Ἰλιος θυρωρός γ 305, 123 b 3, ε 227, 197 a 2,
 η 20, 214 a 6, β 499, i 419, μ 116.

Ἰλίου πύργος II.

Ilihyia lunonis f. 534 b 1, numero non finito
 λ 270.

Ilius 294 a 18.

Imbrus insula 355 b 38, 397 b 34, x 45.

Immaradus Eumolpi f. 506 a 24.

Imachus Arginai pater a b 6.

Ino 506 b 44.

Ino Inachi f. 53 b 17 et 16.

Iolabes Lycian rex 183 b 27. cf. Amisodarus et
 Amphimachus.

Iola Euryti f. 100 b 25.

Ion poeta 67 a 32.

Ion Xuthi f. 2 a 14.

Ionica dialectus 288 b 50, 257 b 29, 512 a 38.

Ios insula r.

Iphianassa tragicois Iphigenia 247 a 23.

Iphicles Amphitryonis f. 400 b 4.

Iphichus Althaeae frater 267 b 47, 1558 b 2.

Iphicrates apud Lysium 364 b 22.

Iphigenia Ithaci f. r 626, Neoptolemi mater 526
 b 38, Homero ignota 12 b 14 et 30.

Iphimedeia Gh et Ephialte mater 159 b 21 et 26.

Iphinoe Eleonias coru a 20, 31 b 30.

Iphitus Euryti f. ab Hercule occiditur 160 b 31.

Iphitus Naxos f. 82 a 43.

Iris Amoris mater 102 a 38.

Iris Eurytionis pater 507 a 3.

Iocastes 22 a 57 et b 13, 107 a 28 et 30, 324
 a 46, εν τῷ παρρηγορικῷ 243 a 35.

Ister aplos reges diei heros 55 a 20, r 629, 429
 a 5, i 34, mortuus esse sublatos 282 b 3, 289
 a 51, τειγχεα nomen traxisse ab Euteuchio

296 a 11, Herculem nutritum a mune 221 a 5.
 Ulixen expositum ab Antiolea μ 783.
 Istrum II, eur petierit Argonautae 191 a 4.
 Iunius Danaei f. Diomedem occidit 101 b 23.
 Iunius Danaei f. Diomedem occidit 101 b 23.
 Iuno Telela καὶ οὐλύγεια 6 b 5, una f. Prome-
 theus 398 b 16, filiae Ilihyias 534 b 1, vixit
 121 b 23.

Iuppiter deum hominumque pater α 514, Ilihyas
 rum 2 270, mundum metus 44 b 42, b 44,
 εἰσομένη 9 69, αἰσχύος 68 b 21 et 44,
 Ἡωδωρῆος 450 a 11, τειγχεα, κληδόνος, κα-
 ρομήνιος 49 a 23, 53 a 7, Ἀμυνεύς 31 a 4,
 Φηγονεύς 450 a 8, Ἰλιος γοῦν 453 a 26.

inyenes nobiles in tragedia saliant r 637.

Ixon 25 a 40, b 29 et 35.

Ixon grammaticus v. Demetria Ixon.

Lacedaemon Iovis v. Taygete I, 507 a 1.

Lacedaemon et Sparta minus tribus partes 82 b
 9, victorum ῥυθμός εὐσταθίος o 105.

Lacedaemonii παιδεραστὰς auctores 569 a 16.

coman alunt 47 b 50, vestem punicam vestem
 318 b 42, ἀκατακρινέτης δὲ ἡλίας 291
 b 9, victorum ῥυθμός εὐσταθίος o 105.

Laconica dialecta 178 a 38, 606 b 39.

Laetines pop. 353 b 27.

Laden II. 3 b 40.

Laercae duo π 197.

Laertae genus β 173.

Laocoon II.

Laodamia Alcmeneonis f. 447 a 47.

Laodice Cyreni f. Ulixii concubina 15 a 43.

Laodice Electra 247 a 22.

Laomedon Herculem decipit 586 b 11.

Laomone Amphitryonia mater 529 b 42.

Lapserae 45 b 16.

Lapithae 25 b 27, μ 128.

Lapithes Apollinis et Stilbes f. 25 b 26.

Larissa Cymana vel Phriconis 479 a 1, Tronia
 47 b 6.

Larissa a Pelasgo condita 100 a 32.

Larissa a 9, post partum a lupa ad Xanthum
 deducitur 125 a 13.

Lavaca a virginibus ministrantur 176 a 4.

Leuca biosos parit 166 a 30.

lectio accurata (of ἀκριβὴς ἀναγινώσκοντι)
 λ 370, (η ἀμείνων ἀναγινώσκοντι) i 180,
 vulgata

η ἀνάγνωσις 32 b 25, 59 b 19, 80 b 40,
 ω 31b: τὰ τῆς ἀναγνώσεως λ 652, o 100.

507 b 11, 614 b 33, ω 247 et 110.

η κατακρινέτης ἀναγνώσεως 68 b 38.

η κοινὴ ἀναγνώσις 88 a 40: v. καὶ
 50 a 3, 103 b 26, 336 b 44, μ 104.

η ὁμογενὴς ἀναγνώσις 169 a 43.

η παρὰ τὴν κοινὴν ἀναγνώσεως β 96.

η συνηθεὴς ἀναγνώσις 41 b 1, 363 a 30,
 401 a 32.

η τετραμνητὴ ἀναγνώσις 69 b 20, 181
 b 21, ως τετραμνητὴ i 372.

η γροσὴ π 522.

η τριπλὴ 514 b 50, 519 b 14.

cf. παραδοξος, συνηθεῖς, γροσῆς, Τριπλοῦ.

Lectum promontorium 397 b 40, 308 a 3.

Leetus ab Idomeneo reducere exstincta 87 b 42.

Leleges x 429, u 90.

Leontii ab axoribus suis interfecit 215 a 29.

Leontius ins. 44 b 34, 45 a 31 et 35.

Leontius ab Atho 394 b 29, οὐνοπορεῖς 397 a 1
 et 8 et 14, Vuleani officina 395 a 20, a 102.

Leontius regnata x 45.

leo oculis semper apertis 321 b 46, in cauda acut
 leum gerit v 170.

Leoa εν τοῖς ἀναγινώσκουσιν 185 b 34.

Leonidas rex μ 273.

Leontine opp. 81 b 49.

Leopontes II, q. Bellorophontes 181 b 42.

Leptines quid sit εἰς πειρήσεις 600 b 4, εἰς πειρὰ
 731.

Lernaeus fons a quo reportus 128 b 48.

Lesbi oppida v i 129, de Lesbo scripsit Stomion
 100 b 3.

Lesbii καλλιγένης agunt i 129.

Lesbocles δ' iā vocat pro δὲ 519 b 23.

Lesbos Maonis uxor 615 a 42 et 44.

Lesches Milesiensis II.

Lesche Gasterium mater 397 b 21.</

Opus Aiacis patria 357 a 1, Patrocli 487 a 3 et 8.
 oraculum Aecio datum § 319, Adrasto 130 b 19.
 Aegiasibus § 6, Laomedonti 556 b 5, Mene-
 lao et Paridi 147 a 30 et 45, Neleo Codri f.
 p 404, Theseo 295 b 22, Samis r 12, Saturno
 419 b 36, de vino temperando 182 b 42, de
 equorum Thessaliorum praestantia § 761, p 6,
 de regno Troiano Anclisae postera debito 562
 a 28.
 Orchemenii Pyliis cognati 327 b 28 et 34.
 Orchemenus Arcadiae et Boeotiae opp. 82 a 12
 et 22, 257 a 12.
 Orchemenus Iovis f. 82 a 23, Miniae 20.
 Ordes bubulcus 6 a 9.
 Oreos - Histiaea 83 b 26.
 Orion 64 b 33, *ἐν τῷ περὶ ἐτυμολογῶν* 289
 a 28.
 Orion Pleiadas persequitur 506 b 15, unde ortus
 507 b 30.
 Orontion Phocii f. 82 a 43.
 Orontius Sisyphi f. 82 a 40.
 Orpheus Calliopae vel Cliae f. 295 b 31, Chiro-
 nis discipulus 600 a 13, eius progenies r,
οὐραία 513 a 6.
 Orsilocheus - Orsilocheus 166 a 16.
 Orsippus p 683.
 Orthus s. Orthus Geryonis canis γ 20.
 Ortigia ἢ ἐν Χαλκίδι 267 a 23.
 Orus 40 a 18, *ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ* 77 a 47.
 Osiris rex Thebas muro cingit 258 b 7.
 ossa animalium non nigra 639 a 6.
 Othryoneus Patrocli γαμματογράφος p 86.
 Othreus Penthesileae pater 105 b 43.
 Otireus Dymantis f. 105 b 40.
 Otus et Ephialtes quo modo perierint 159 b 35
 et 51.
 oves *ἀγοτρώγηται* γ 493.
 ex ovis natus Typhon § 783.
 Ozolae 83 a 8.
 Oyon fl. 83 a 10.
 paederastias origo 559 a 14.
 Pacon a 473, 175 b 39.
 Paemnes postea Pannonii 295 a 11.
 Paesus s. Apasus opp. s 612.
 Palaee - Perotele 310 a 16.
 τὰ παλαιὰ γ. *ἀντίγραφον*.
 οἱ παλαιὸν v. critici.
 Palaeophagus Thalassius f. 295 b 33.
 Palladium e Pelopio ossibus 180 a 15, Troi ab
 Axiō donatum 191 b 22, Palladiorum galeae
 287 a 8.
 Pallene - Pollene 85 a 14.
 Pampylus 8 a 3, 31 a 41, 39 a 27, 65 b 27, 82
 b 49, 84 a 43, 240 a 8, 274 a 43, 326 a 9,
 358 a 34, u 8 et 406.
 Pan textuariae inventor p 762.
 Pandrosus Cecropia f. 29 b 18.
 Pannoni 295 a 12.
 Panopion Phocii f. 82 b 25, Epei pater cum Am-
 phitryone Teleboia bellum inferit p 665.
 Panthus Delphus 345 a 4, 429 b 15.
 Panyasis 46 a 17, 647 b 4.
 παραβολήs usus Homericus λ 269.
 γ παραβολήs a 129, γ 344, δ 138, ε 31 et 289 exte-
 γ 289, 225 b 35, 261 b 31, 269 a 22 et b 2,
 310 b 4, 316 a 1 et 10, 319 b 3, 358 a 33,
 370 a 10, α 302 et 610 bis, π 47, 440 a 12 et
 27, 448 a 36, 470 b 10, 493 a 44, τ 62 et 335
 et 357, 532 a 31, 534 b 25, υ 357, 568 b 5,
 573 a 40, φ 266, 639 a 43, *ἡ Ἀριστοφάνους*
παραβολήs i 73, *ἡ πλείων παραβολήs* 440 a 8.
 Paris unde nomen traxerit o 341, infans exponit-
 ur 112 b 26, 339 a 33, cum Menelao oscu-
 lum adit 147 a 27 et 42, Helenam rapit γ 443.
 Achilleum occidit, a Philoctete occiditur ii.
 aedum eius rudera 192 a 6.
 Parmenion ὁ γλωσσόγραφος 45 a 18.
 Parmeniscus 168 a 18, 259 a 40, 317 b 22, 396
 a 10, 490 a 41, 510 a 51 et b 35, *ἐν τῷ σ*
πρὸς Κράτηα § 513.
 Παρρασία γάπη 82 b 12.
 Parthenia *ἐν Πάρι* 261 a 36.
 Parthenia fl. p 854, mons 85 a 49.
 parus *αὐτοπαιστήρις* 521 a 24.
 Pasandra Bellephrontis uxor 185 a 18, cf. Cas-
 sandra.
 passus Veneti sine 69 a 34.
 Patroclus v. Achilles.
 Pedanus s. Pedanus 361 a 24.
 Pedasa s. Psidice 177 b 43.
 Pedasus diuus 177 b 26 et 39 et 41.
 Pedasus Centaureum pater 25 b 39, Medusae 183
 b 14, Bellephrontis ademptus Anoris datur
 ib. 39.

Pelagonia argenta 80 b 3.
 Pelasgi *πολυπλάταις* 295 a 31, e Boeotia expulsi
 450 a 21, Iolco 85 b 29, mulieres rapiunt § 841.
 b 8, post diluvium soli litteras servant § 841.
 Pelasgia quae nunc Thessalia 89 a 36, 450 a 19.
 Pelasgi Haemonis f. 89 a 41, Triopae 100 a 29.
 Pelus Priami senioris ω 487, eius nuptiae in an-
 tro Chironis o 62.
 Pelias Crethaei f. 85 b 39, Neptuni 90 a 26, unde
 nomen traxerit 280 b 39.
 Πηλιδας μέλη 186 a 14.
 Peloponnesus olim Aegialea Apia Argos 4 b 5.
 Pelops 5 a 12, ex ossibus eius Palladium 180
 a 15.
 Pelor gigas 447 a 27 et b 15.
 Penelope filia 357 b 44.
 Penelope Ulisse mortuo Telegoni uxor iii.
 Penus Lapithae avus 25 a 26.
 Penthesilea Otrerae f. 105 b 43, ab Achille occi-
 ditur ii.
 Pericles Biantis f. Talai pater § 565.
 Perioha Tydei mater 387 b 51.
 Periclymenus Nelei f. 70 b 45, 327 b 34, Harpa-
 lyce violat 398 a 45.
 Peripatetici 144 a 22, p 238, ω 376 - 7.
 Persae ebris consultant 243 b 25, Hesperum quo
 nomine vocent 597 b 33.
 Persaechus Achillem repellendit 8 b 39.
 Persens Iovi Mycalenis templum struit 81 a 34.
 Bacchum mergit 400 a 28, filii eius γ 520 b
 39 - 40.
 Persicae mulieres 179 b 19.
 pestilentia bestias ante homines affligit 7 a 36.
 πέτρα οὐδὲν ὁρῶντος Naxiorum 159 b 33.
 Petron Aegineta med. 324 a 24.
 πετρούλην p 776.
 Phalanthus Eretrici f. 83 b 25.
 Phalera promontorium 398 a 2.
 phalanx viri exx δ 241, phalanges binae ζε 106
 a 39.
 Phanes Thesii f. 267 b 47.
 Pharsalo oriundus Achilles 608 b 16.
 Pherecrates adverbio nititur in -ωστ desinente
 s 26.
 Pherecydes i. 62 a 9, 140 a 33, 206 b 15, 287 a 45,
 320 b 47, 328 b 41, 365 a 41, γ 663, 388 a 46,
 390 a 45, 400 a 9, 423 b 7, 447 a 41 et 46,
 464 b 18, 506 b 33, x 53 et 116, γ 87, 637 a 19,
 640 a 23, *ἐν τῷ τριτοῦ* γ 290, *ἐν γ* 647 b 23.
 Pherecydes Atheniensis 85 b 42.
 Phereus Crethaei f. 85 b 32.
 Phidias statuarius 41 a 31.
 Philaeus Asiatis f. 427 a 15.
 Philammon Thamyridis pater 86 a 13 et 21.
 Philemon comicus s 277, o 217.
 Philomonia editio 65 b 1, 438 a 36.
 Philotas 66 b 19, 197 a 40, 207 b 14, 571 a 24
 et 47, 574 a 1, γ 308, adversus Iunio scribit
 Aristarchus 41 a 7.
 Philochorus 45 a 47, 182 b 43, *ἐν τῇ ω* 513
 a 16.
 Philoctetes apud Homerum Lemni, apud recentio-
 res in insula deserta relictus 90 a 39, Heracles
 sagittas accipit ib. b 6.
 Philostephanus de Icaro 67 b 10, de Melicerta
 204 b 7, de Menoece 438 a 4.
 Philoterpis Homeri tritavus i.
 Philotimus medicus 317 b 20, *ἱσοφιστὰς* 273 b 32.
 Philoxenus a 575, 168 a 31, 175 a 47, 251 a 35,
 382 a 31, 434 a 19, 502 b 1, 663 b 11, γ 471,
 x 28, o 665, *ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥη-
 μάτων* 66 b 12, 289 a 20, *ἐν τῷ περὶ προ-
 σφιδῶν* 21 a 43.
 Phlegyaee 365 a 18 et 22.
 Phlegyas Ixionis pater 25 b 35.
 Philius a 180, olim Arachthya 85 a 4.
 Philus Bacchi f. 85 a 4.
 Philoe expelluntur Centaurs 25 b 33.
 Phobus Martis f., non equus 367 a 44.
 Phocenses Thermopylas invadunt 365 a 37.
 Phocus Aesci f. 82 a 38, Neptuni 39, Orontii 42.
 Phocylides 79 b 38.
 Phoebe Lemippii f. 108 a 25.
 Phoebe unde dicatur 6 b 40, 9 b 28.
 Phoenix Amyntaris f. 261 a 47, a Neoptolemoe
 sepelitur iii.
 Phorbas Acarnan Eleusinem obsidet 506 a 20,
 pugil ab Apolline victus 621 a 1.
 Phoronoe Apidis pater § 8 et 302 b 22, Ni-
 obee 84 b 3.
 Phrygia magna et parva § 862, 105 b 25, o 545.
 Phrygium cum Troade confundunt recentiores
 § 862, γ 184, x 431, a 291.
 Phryniocles *ἱσοφιστὰς* dixit 407 b 28.
 Phthia - Phthiotae 378 b 36.
 Phthius Spherchi f. γ 142, Haemonis f. 80 a 40.
 Phylacus Protesilai avus 89 b 24.

Phylonome Cyani uxor 5 b 38.
 Φυλῶς Laconica regio 109 a 21.
 Pidyas fl. 335 b 18.
 Pier Eleutheris f. 394 a 45.
 Pieria Olymphi promontorium 394 a 41 et b 1.
 urbs ib. a 50.
 Pierus Macedonis f. 394 a 50.
 Pigres Car Margitum scripsit i iun.
 Pindarus v. Ptolemaeus o *ἱεροποιῶν*.
 Pindarus i b 24, 28 b 17, 37 b 41, p 367 et 368,
 108 a 34, 125 b 33, 137 a 29, 169 a 34, 177 b 20,
 197 a 32, 233 b 12, 285 a 32, 295 b 20 et 27,
 310 a 9, 354 b 4, γ 636, 393 a 33, 395 b 44,
 397 b 18, 400 a 16, ε 410, o 137.
 Pirithous Iovis et Hippobotiae f. a 283.
 Pisander poeta 127 b 40.
 Pisandri tras 377 b 20.
 Pisatae cura ludorum a Macedoniae exili 325
 a 48.
 Pisenor Nelei f. 328 a 1.
 Pisidae qui olim Solyi 185 b 35.
 Pisidiae 177 b 43.
 Pisistratus Doloniam Hiadi inserit 273 a 6.
 Pisistratus Nelei f. 327 b 54.
 Pittacus 284 b 12.
 Pius 168 a 40, 187 b 31, 305 a 42, 310 a 14, 468
 b 40, γ 147 et 293, *ἀπαιτοῦντος* πρὸς τὸν
ἀδελφόν *Ἀλκιμαχίου* 343 a 44.
 Plato Onchesti f. 81 b 22.
 Plato 26 b 36, 39 b 28, 42 a 2, 79 b 36, 166 a 1,
 181 b 41, 350 b 11, 390 a 50, 401 a 44, 411
 a 46, 450 a 45, 462 b 15, 467 b 50, 470 a 22,
 472 b 19, 491 a 33, o 371, *καταμνηστικὴ* *ἐκ*
ἑαυτοῦ 478 a 5, 501 b 4, *ἐν ἀπολογία* *Σωκράτους*
407 b 42, ἐν τοῖς νόμοις x 167, *ἐν ἀπο-*
λογία πολιτείας o 527, *ἐν τριτοῦ* 487 b 41
περὶ τῶν ἐπὶ Πλάτωνος μετεγγραμμένων i
Ὀμῆρος scripsit Ammonius 266 b 1.
 Pleiades s 486.
 Pleione Oceani f. Atlantis uxor 506 b 10, 507 a 6.
 plerumque v. editio.
 plerique v. critici.
 πλῆθος γ 245, γ 407.
 Pleuron Artoli f. 362 b 24.
 Plexippus Altheae frater 267 b 47.
 Plisthenes Aridarum pater i γ 22, 65 a 12.
 Plutarchus 159 a 6, *ἐν μελέταις* *Θουκυδαδῆ* 471 a 24.
 Pluto a Sisyphi decipitur 183 a 44, *nam huius*
usquam 248 a 20.
 Podalirius 320 b 24.
 Poaei Protesilai pater 89 b 25.
 poeae Homoro posteriores v. recentiores.
 Polemarchus de talento 611 a 42.
 Polemon de Apolline Samothio 6 a 15.
 Polemoni de Helena a Theseo rapta 109 a 6.
 Polites Priami filiorum nata maxima ω 407.
 Polyboea Cyani uxor 5 b 38.
 Polybus Adrasti avus 85 a 10.
 Polyclus de illo *γεγύ* *ὑπεκάλυψε* 571 b 36.
 Polydamas Samius 404 a 41.
 Polydamas Scopaeus 338 b 49.
 Polydectes Seriphus 400 a 24.
 Polydus τὰς οὐκ ἀμνηστικὸν ω 804.
 Polydus vates s 148, γ 603.
 Polymnia Triptolemi mater 295 b 34.
 Polynices Adrasti gener 130 b 14.
 Polyphantas Altheae frater 267 b 47.
 Polyphotes Pirithoi et Melanippa f. § 740.
 Polyphotes Ulixia f. Thesprotorum rex iii.
 Polyxena mactatur ii.
 Polyxenus Ulixia hospes iii.
 Polyxo Melaegri soror 268 b 10.
 Polyxo nymphis Dodonaea 506 b 20.
 Porphyron 320 b 13.
 Porphyron Sisyphi f. 81 a 47.
 Porphyria 8 b 48 et 51, 9 b 39, 13 b 10 et 11,
 28 b 47, 38 b 48, 45 a 51, 63 a 35, 125 b 4,
 et 51, 112 b 35, 117 b 28, 119 a 32, 149 b 1,
 133 b 5, o 434, 457, 467, 141 b 48, 198 a 11,
 185 b 59, 187 b 39, 189 a 11, 193 b 37, 216 b 43,
 204 b 34, 209 b 14, 212 b 3, 216 b 4, 217 a 12 et 13,
 217 a 18 et b 11, 220 b 2 et 51, 224 a 12 et 13,
 222 a 12, 228 b 51, 238 a 20, 239 b 3, 240 b 29,
 244 a 40, 258 a 26, 263 a 3, 272 a 4, 273 a 11,
 et 39, x 50, 270 b 27, 270 b 42, γ 167 et 168,
 193, 284 b 42, 291 b 31, 294 a 43, 324 b 29,
 303 a 37, 307 a 45, 311 b 18, 314 b 29, 344 b 29,
 324 a 30, 356 a 18 et b 1, 341 a 308 et 29,
 353 a 20 et b 8, 354 b 14, 366 a 51, 371 b 4,
 371 b 6, 383 a 14, 386 b 29, 387 b 41, 415 b 15,
 210, 240, 340, 434, 440 a 1, o 88, 500 b 15,
 433 b 8, 442 a 6, 497 b 33, 499 b 30, 503 a 29,
 510 a 50, 571 a 50, 573 b 11, γ 4, 603 b 29,
 x 183 - 4, 604 a 39, 608 a 40, 616 b 4, 617
ἐν τοῖς *ζηήμασι* 65 a 12, 69 b 9, *ἐν* *ἐπι-*
Ομήρει *ἐπιγράμει* 105 a 14, *ἐν τῷ* *ἐπι-*

λόγῳ 423 α 47. ἐν τοῖς παραλειμμένοις 112 α 10: ἐν τῷ περὶ τῶν παραλειμμένων τῷ ποιητῇ ὀνομασίων 100 β 5.
 Porthonius Diae pater 62 α 12.
 Posidippus ἐπιγραμμάτων 305 α 45 et 48.
 Posidonius Aristarchi lector 199 β 39, α 75.
 Posidonius 698 α 28. ἐν γ' περὶ ψυχῆς 350 β 10 et 13.
 Potamiorum demi duo α 545.
 praecones novem 53 α 23.
 Pranno mons 325 β 9, rupes ib. 10.
 Praxagoras 320 β 19. ἐν τῇ ἀνατομῇ 508 α 20.
 Presbon Aspledonis pater 82 α 9.
 Presbon Hippolytes I. 398 α 46.
 Priani mater γ 250.
 Prienienses a Milesiis catalogi ope vincuntur 80 α 16.
 Problemata Alexandrinorum v. Alexandrini, τὰ ἔξω περιγεγραμμένα 483 α 28.
 Procli chrestomathiae grammaticae libri duo τ et η.
 Prodicus de Chalcidico nomine π 595.
 Proetus Danaen vitia 40 α 16. Megapenthis pater 84 β 20.
 Prometheus Iunonis ex Eurymedonte f. 398 β 16.
 Iovem a Thetidis amore deterret 40 β 26, ignem quo pacto sit furatus 44 β 32.
 Pronome Polydamantis mater 345 α 6.
 Proserpine sacra Hermionensis β 501.
 Proteas quid sit αἰθρῶν 502 α 48.
 Proteilaum quis occiderit 90 α 11.
 Proteus Neptuni f. 268 β 11.
 proverbium γλυκὺς ἀρκῶν 463 α 36. *Αἰῶς οὐκ αἶψα ὥτα Ληϊνὸς βοῶς 394 β 30. ἀδά- ντατοι τιμῶσιν 624 α 18. ὅνδ' ἀπαμύνασθαι οἷε τις πρότερος χαλεπήνῃ ω 360. Ἄνθρω- νος ὄνος 89 β 44. Λῆξ γὰρ οὐδὲν τῶν κα- κῶν ληϊσέται β833. ἀσπιδάρκεις ἀνέρες ἐσθλοὶ 30 β 7, γ 8. ἄρνα φιλοῦσι λύκοι νέον ὡς φι- λουσι ἐρασάει χ 263 (cf. α 207). βοὴν ἐπὶ γλώσσης γ 79. εἰς ἀνὴρ οὐδέ τις ἀνὴρ π 550. ὁ Ζεὺς κατείδε χρόνος εἰς τὰς διαφθόρας 18 α 30. ὁ τοῖς θνατοῖς πρὸς ἔργον ἐκ πολλοῦ παύσας 204 β 24. ἵνα περ δέος ἐνδρα καὶ αἰδώς α 435. Τίποτος εἰς πείδιον ε 222. καὶ γὰρ κο- λυῖς παρὰ κολοῖαν ἱζάνει 486 α 12. εἴη μοι μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος 85 α 8. κύ- ρες ἐπὶ φρενὴν 376 β 49. μήπω μέγ' εἴπης ποῖν τελευτήσας γ' ἱδρς 217 β 49. διέπειτατο δ' ὥς νόημα (cf. Theognid. 985) 413 α 33. πασάων ἀναμνησάσαι ε 209. τίς πατὴρ' αἰ- ρήσεται μή κακοδαίμονα τέκνα 137 β 32. παῖς μοι τριτογενὴς εἴη, μή τριτογένεια 210 β 27. τρυγόνος λυλίσκος α 311. μή τις καὶ Τρωῆς ἐγείνη 298 β 7. οὐ τυφλὸς ἐς ἀκοῖας 298 β 13. ἐν τυφλῶν πόλει γλαυκὸς βασιλεὺς 634 β 43. ζητεῖ τοι συνεὶς συνεῖον φίλων, ἄφρονα δ' ἄφρων β 220.
 Ptolemaeus Phoci mater 82 α 38, 437 β 44, α 432.
 Ptolemaeus Aristarchi lector 472 α 8.
 Ptolemaeus ὁ τοῦ Λοιστρίκου ἀναστρέφει δ 423.
 Ptolemaeus Asendonit τοῦς διωδεκαολλόβους σόχους ἐκτιθεῖς ε 500. ἐν τῷ περὶ τῆς Κρα- τητεῖα αἰρέσεως γ 155. ἐν ταῖς Ὀδυσσεύκαϊς προσωπίδαῖς 508 α 40. ἐν τῷ περὶ συναλο- φῆς 77 β 1.
 de acentu
 αἰθρῶν α 410. Ἄλλος ἐπὶ Σκυρῶς ε 39 et α 319: αὐτὸς αὖ 502. ἀμαρτῇ ε 666. ἀρρῶς α 100. αὐτὸς μ 137. γεγόνειν μ 337. δαί' ε 387. ἄνθρωπος β 240. ἐέρσαι ε 351. ἐκλέ' α 202. ἐξέτε' γ 206. ἐπηγρυμῶς α 211. ἐπιτοχῶν α 405. ἱβύου α 373. ζῶς ε 687. ἦ β 308. ε 265-6. λίσσασθαι α 47. Μεγῆν α 302. μελάνει γ 64. μεμῆστος γ 361. νεκρῶν γ 391. οἶον γ 198. οὐ δ 639. οὐδὲ α 134. περὶ τῶν α 316. Ηρ- λεγόνος γ 141. παῖσι α 303. ταρφεύς τ 357. τασσοῦσθ' ν 357. τεμφοροῦσθ' γ 324. ἔφη ν 140. ψευδίστα δ 235. χη- ρωσαί ε 158.

de anastrophe β 102, γ 718, α 18: β 839 et 877, β 523, γ 53: α 308, α 335. π 669. π 450, γ 501: π 497: α 138, γ 240, τ 4 et 62: α 555. cf. ε 332 et ε 357.
 de inclinatione α 390, ε 252, π 90, γ 464: α 14, γ 105, γ 159. addito autas α 680, τ 384: cf. α 242, α 220.

de augmento α 404, β 427: cf. γ 174, α 100.
 de coniungendis disingendisve vocabulis
 ὕψ' ἐν ἄντικτα ω 213, ἀντροπάρτο υ 234, ἀπομνηστικός α 420, δίσκουρα γ 523, ἐκκλήσις α 318, ὑπερμόρον υ 30.
 διηρημένως πάλιν ἀγγελος λ 653, περὶ κείτας ε 321, περὶ κύκλον μ 290-7, περὶ πλέξ λ 395.

de interpunctione α 211 et 217 - 8, γ 156, ε 297.
 de quantitate ε 269, γ 268.

de spiritu
 ἄλεια λ 192. ἄλλος λ 636. ἄλυσες ε 352. ἄνδρις ε 6. ἄσσα α 554, αὐτοῦ α 342. Ἐλκωνος α 268. Ἐρασαν μ 55-6. Ἐρη- τε δ 243. Ἐτας ε 239. εὐάδεν ε 340. Εὐαίμονιδης ε 76. ἀνὰ ὀρητῆς ἀνὰ ὀρητῆς γ 37-8.

de synalopha ε 209.
 lectiones eius aliae β 258 et 461, δ 212, ε 451, ε 465, γ 177, δ 328, α 25, λ 503, ε 48 et 220, π 41, γ 390, γ 318 et 387.

de Aristarchi lectionibus β 662 et γ 246, de Zenodoti γ 155. de Corymbi genere α 334. ἀκμήμα ἔργα quae sint α 77. ἀμφιδόσιαν compositum esse, non decompositum α 369. ἀσπιδάρκεις unde dicatur λ 754. λέτ' et φύγα quem habebant nominativum α 352, π 657 et 697. praepositiones saepe abundare ε 7 et 236, α 90. abundare verbi ἐνδεσσαν litte- ram δ α 584, nihil interesse ἔχειν δεκάπην scribas an ἔχ' ἐνδεκάπην ε 319, ἐσομῆ- νοιο an ἀπομῆνοιο α 246. Ἰαμενόν an Ἰαμενόν μ 193, πόλεως an πόλιος δ 308, Πηλῶς an Πηλῆος π 21.

Ptolemaeus ὁ ἐκπαιθεὶς τῶς Ζηνοδότου γραφῆς ἐκτιθεμένος 55 β 41. cf. 385 β 20, 396 α 18. ἐν τῷ α' περὶ Ἰλιάδος α 196.

Ptolemaeus ὁ τοῦ Ὁροσάνδου ε 695, γ 23, α 202. ἐν τῷ γ' τῶν Ὀμηρικῶν ὑποδείγματων 13 β 36. ἐν τῷ περὶ τοῦ Ὀμηρικοῦ χαρακτῆρος 234 α 17. ἐν τῷ περὶ τῆς ὀλοποιίας 149 β 16.

Ptolemaeus ὁ Πινδαρίων ἀναστρέφει γ 103. καὶ ε 208' εἰς ποῖν παῖς τοῦ α' ε 350.

Ptolemaeus rex Arsinoes Iunum hobas agris in- struit 379 α 26.

Pylades Medeamis pater 81 β 8.

Pylaemenes - Cylaeus in. cf. β 837.
 Pylaemenes Laedaemonius ε in Creta urbes con- dit 88 α 23.

Pylaemenes Nelei f. 328 α 1.
 Pylartes duo 377 β 25.

Pylis tres 85 α 32 et 34. Pylus Arcadiens λ 725.
 Pyres i. q. Pyrrhus 527 α 32.

πύργος viri coeli λ 251 et 334. cf. μ 43.
 Pyria Iunonis equus 121 β 23.

Pyrrha Lesbii opp. α 129.
 πύργον quis invenit 402 α 22.

Pythagoras olim Euphorbus γ 28. de hieme 52 β 10. de deo 55 β 48. de πόσει 95 α 23. de σοφία 426 α 41. de musicis γ 408 α 8 et 13. cordo non vaseculum α 219.

Pythagorei 30 α 1 et 6, 430 β 8, α 82, 511 α 42, 600 α 9.

Pytho opp. cuius incolae Delphi 259 β 28.
 Pythaeles adē esse i. q. ἡδὲ et ἰδὲ γ 18.
 Pythaeles heroum nomine insulitane ε 195 et 273, ε 37, δ 185, λ 699. γ 276 et 205.

Quintus ἐν τοῖς μεθ' Ὀμηρον 63 β 6.

recentiores

οἱ νεώτεροι 3 α 0, 8 β 10 et 27, 12 β 36 et 42, 25 β 23, 26 α 0, 43 β 1. β 03, 53 β 37, 55 β 24. β 380, 590, 599, 669, 722, 730, 802. γ 184. δ 508, ε 670, 102 β 8 et 41. ζ 100, 170, 199, 457, 504, 219 β 31, 233 β 11. ε 119 et 145, 263 β 1, 274 α 20, 284 α 1, 295 α 43, 297 α 51 et β 22, λ 46, 683, 709. ξ 117, 142, 426 α 47, 439 β 40, 447 β 6. π 574, 717. ρ 211, 719 β 14, α 57, 434, 438. 535 β 7, 558 α 15, 560 α 39, γ 281, 430, 602 β 8, 607 α 3, 613 β 27, 621 α 48 et β 8. γ 798, 629 α 48 et β 5, α 81, 257, 545, 604, 613, 735. of νεώτε- ροι ποιηταί 8 β 13, 157 α 47, 160 α 10, δ 131, α 310, π 222. σ 60. νεώτερον 407 α 11. νεώτερος λῆξ ω 228. νεώτε- ρα ὀνομασία 94 β 35, νεωτέρων ὀνο- μα α 413.

οἱ μεθ' Ὀμηρον 46 α 44, 200 β 2, 260 α 21, 349 α 45, οἱ μεθ' Ὀμηρον ποιηταί φ 237, α 735.

οἱ ὑπερον 275 α 31. οἱ μεθ' ὑπερον 54 β 26.
 Rheia a Morape Coo hospitio exoptatur α 213.
 Siphylum habitat cum filiabus suis ω 615.

Rhesus il. λ 20.
 Rheus Strymonis et Euterpaes vel Terpsichorae f. 295 β 11 et 26 et 32.

Rhianus 521 α 23. ἐν Θεσσαλικοῖς 69 β 30, eius editio 11 α 15, α 553, π 559, 487 α 2, γ 41, γ 188 et 331, γ 607, γ 81, ω 85 et 584.

Rhodii primi Minervae sacra faciunt 88 β 35.
 Acheloum colunt 647 β 9. coram lex 243 β 26.

Rhoetes il. λ 20.
 Rhyndacus βαδύγονος 380 α 29.
 Roma ab Aenea condita 502 α 42 et 46.

Rufus quid sit γλαυρός 147 β 3.
 Salamimorum voces 375 α 40, 519 β 1, γ 2.

Salamis Atheniensibus catalogi ope vindicatur 80 α 13.
 Salangon il. 572 β 44.

salutationem quis invenit 377 α 44.
 Same insula 354 α 41.

Sami quando Samothraciam condiderint 354 α 31.
 eorum nuptiae clandestinae 398 β 33, vox 382 β 16.

Samothracia Dargani sedes 354 α 33, 558 α 12 et 18.
 Sannus Cephalendiae castellum 87 α 44.

Samus insula ab Mycaleum 354 α 42 circa Tri- phylum ib.
 san littera η 185.

Sangarius fl. γ 147.
 Sacon mons 354 α 29 et 35.

Sappho 295 β 25, 559 α 19.
 Sardes olim Turus ε 44.

Sarmatae 353 β 27, 354 α 2, 510 β 49.
 Sarpedon apud Homerum non Europae f. 185 α 32 et 36, 347 β 39, regnum quo modo adoptus sit μ 101, eius frater Oilympionis 308 β 29, heroum in Lycia π 673.

Sarpedonius promontorium 632 α 11.
 Saturno regnante Libia pro paucis 376 α 20.

Satyrus διά τῆς ἐρωτικῆς ἐν ἱμέρῃ 303 β 39.
 Scenae porta γ 145, α 354, λ 470.

Scamander il. f. 644, 77 β 43, 534 β 49, φ 2, γ 147.
 Laomedontis sacer 340 α 40.

Scamandridae Cyreni uxores 5 β 50.
 Scandae Cythieriorum opp. 257 β 25.

Scorpha Aconis mater 83 α 51.
 Schedii duo 82 α 45 et 49, 377 β 12, α 515, ε 306.

Schoenus Atalantae pater 80 β 49.
 σχολικόν ἀγρόνμα 55 α 31.

Sicion Poles avus γ 185.
 Scythiae 450 α 9.

Seyrus Ciliciae vel Phrygiae opp. 271 α 33 et 45.
 Seyrus insula Cyclos 33 β 1. Diolopeis 274 α 31 et 36. portubus duobus 329 β 45.

Scythiae 48 α 2, 121 α 47, 136 α 22, 231 β 19 et 40.
 Selencus 21 α 28, 32 α 32, 69 α 30, 241 β 10, 466 β 4, π 272, α 470. ἐν τῇ πολυτέρῳ 39 α 18 (cf. 25 α 8).

Selleontes Syrii duo μ 97, α 531.
 Sellois fl. 450 α 34 et 43 et 47.

Selli s. Selli 88 α 37, 450 α 33.
 Semole ε 325. Sipyli cum Iove concubuit α 113.

Senacherim λ 347, γ 297, γ 70, γ 270, γ 507, ω 24.
 sensus unde incipit β 20.
 Sepias promontorium π 144.
 septem ad Thebias abiit septem 387 β 49.
 serpentes infantibus divinationem importunt ε 76, γ 44. ingentes in Ida cervos occidunt α 42.

Kkkkk α

Servius in γ' Τρωϊκῶν 576 α 11.
Sestus ab Achille non capta 255 b 4. ab Abydo-
nia catalogi opre recuperata 80 α 8.
Sextus quid sit διδύμος 307 b 15.
Silyllae oracula 502 α 40.
Silienses Achelona colunt 647 b 9.
Sisyphus sortit dii 410 b 12. natus Arion 613 b 30.
Sicyoniorum vox 579 b 31. Sicyonius pictor
v. Timanthes.
Siculatorum vox α 323.
Sillas quis invenit 62 α 44.
Simois il. Creteus 335 b 38. Troicus ib. 34.
Simon Thessalus Thrayylli frater 600 α 45.
Simonides 46 α 46, 63 α 32, 95 α 4, 124 α 5,
208 b 29, 285 α 42, 359 b 3 et 10, γ 517, 432
α 35, 435 b 17, 502 α 28, 571 b 15, 627 b 14,
1330 α 18.
Simus v. Simois.
Sinopensis edictio 27 b 17, 35 α 17 et b 31, 65
α 50, 103 b 24.
sinus Cardianus 632 α 10. niger 397 b 35, 355
b 38, α 79.
Sirbis il. qui olim Xanthus μ 313.
Sirenes Acheloi et Melpomenae ff. 295 b 34.
Sisyphus Aroli f. 82 α 16. Althamantis pater 82
α 18. Olmi ib., Olmi ib. 40. Periphrasis
81 α 47 et 82 α 18. Thersandri 81 b 15. Ulixia
287 b 17. Aegimius ab Iove raptum Aeopo in-
dicat 48 b 18 et 23, 183 α 36. mortem in via-
cula cunctat 183 α 40. Platonem frustratur
ib. 44.
Sminthum Troiae locus 6 α 3.
Smyrna ab Amazonibus nominata 184 b 51.
Smyrnaei Rubrostris colunt 645 α 21. fluvius eo-
rum Acheloi α 636.
Socrates 304 b 34.
Sol aliter Iacobi aliter Homero et oritur et oc-
cidit η 422, λ 735.
Solon Salaminum recuperat 60 α 14, 80 α 13, 84
α 48. caedis eos amicos exsulare iubet 88 α 9.
carmine sua coniungit α 205.
Solym qui postea Pisidia 185 b 35.
somnus mortis mysteria parva 395 α 28.
Sopater de solenne quodam luctu 623 α 2.
soplistae δεικνύοντες 500 b 1.
Sophocles 16 α 28, 35 α 13, 47 b 31 et 30, 88
α 23, 107 b 27, 133 α 10, 201 b 50, 263 α 46,
308 b 41, 414 α 36, 426 α 46, 445 α 45, α 100,
498 b 8, γ 292, γ 29, α 502. εν Αλκυονίδω
331 α 47. εν Αλκυονίδω 268 α 37 (sed cf. 30).
εν Νηϊσί 165 b 49. εν Οιδίποδι τὸ ἐπὶ Κο-
λάρω 165 b 50. εν Οἰνοπέω γ 419. εν Πη-
γῇ 435 α 10. εν Τρωίῳ 637 α 47.
Sophron 316 α 24. de hoc scripsit Apollodorus
167 α 8.
Sosigenes editio α 91, 14 α 7, 35 b 31, 44 α 21,
168 b 46.
Sophocles οὐκ ἀνέστην οὐδ' ἔρρεν scribit pro
illo πρὸς ἄνθρωπον ἐν 202 α 10.
Sophocles περὶ 438 α 38.
Sotomachus 141 b 17.
Sparta a Laodaeone differt 85 b 1 et 2. arx
ab Olybia nomen traxit ib. 23.
Sperchei caenia γ 474.
sphacra carum Orphicum 513 α 6.
Sphelton - Aspidon α 612.
Stantis εν τῷ περὶ Αἰόλον 109 b 4.
Stapylus Θεσσαλικοῦ 447 α 43.
Stasius Cypriorum iura 3 α 35.
Stentor Nephelis pater 53 α 26, 172 b 48.
Sterope Pleus Oenomaus mater 500 b 12, 507 α 5.
Stesichorus 71 α 28, 140 α 18, 199 b 21, 423 α 35,
586 α 4, 607 α 27, α 250.
Stesimbrotus 325 α 35, 418 α 19, γ 70.
Stesimbrotus Homero Antea 184 α 2.
Stilacius Comatus pater 161 b 17. claudus 223
b 25.
Stilichus Persai f. γ 416.
Stilichus draco 161 b 10. equus 355 α 7.
Stilichus vraygorgus 301 b 47.
στύβη διαβόλητος γ 218.
Stilbe Iacobi f. 287 b 11. Penei 25 b 26. La-
pitharum mater 341 b 13.
Stolci 33 b 42, 71 b 22, 144 α 20, 458 α 28, 221
α 1, 306 α 12, 468 α 1, α 536.
Strabo 170 b 56, 265 b 1.
Styrax Priami mater 109 b 3, Tithoni 300 α 39.
sturni cicuta praematur 401 b 6.
Styx nymphe 233 b 19.
substantia fona. cum adiectivis masco. σ 222 et
514 - 5.
Suidas 447 α 47.
suragis exempla μ 445, γ 237, γ 396.
η αυρηδία α 106, 60 b 13, β 190, 504, 80 α 37,
168 b 40, 193 b 23, γ 57. λ 186 extr. et 441,

μ 236, 374 α 32, 377 α 2, 416 α 47. ο 346 et
437, π 46 et 307, 532 α 35, ρ 370, 613 α 38,
ψ 330, 336, 648, 761. το αυρηδες μ 145,
414 α 15. ως αυρηδες β 353. cf. Zenodorus.
Synesius Dianam colunt ἑσπερίαν 583 α 30.
eorum dialectus 164 b 41, 340 b 43.
Talanta - Histiae 83 b 27.
Talanta Peribolia f. 84 b 22. Adanti ib. 35.
talentum 50 α 28, 166 b 51, 240 α 1, ψ 209.
Tannas i. q. Athamas 260 α 15.
Tantalus Gaummedem rapit 559 α 7.
Tarna Baotiae opp. 81 b 44. Lydiae γ 44.
Tartessus belli Gigantum sedes 236 α 28.
tauri astrum σ 488.
Taygeto Pleias Lacedaemonis mater 505 b 11,
507 α 1.
Tecnassa Talentantis f. 15 α 43.
Telamon aprum Galydonium venatur 437 b 40.
Telange Autolyce mater 287 b a.
Teleboae ab Amphitryone expugnati 400 α 48.
Teleclea Cissei uxor 404 b 18.
Telephachus Ciron dicit n.
Telephus 126 b 31, 275 b 48, 434 α 1. εν τῷ
η τὸ γαυματικὸν x 545.
Telephus Herculis ex Ange f. 8 b 16.
Telesarchus εν τοῖς Αἰγολοῖς 327 b 41.
tempora belli Troiani f. 663, α 597, γ 226, ω 765.
Tenges ib. 1, α 544.
Tennes Cygni f. 5 b 34 et 51.
Tentredon Alceos f. 91 α 26.
Terpander Antisagrus unde genus ducit 610 α 17.
Terpsichora Lini et Biaces mater 295 b 32.
terras moenia triplex 336 b 14. ex aqua α 218.
Teseos non spurius μ 371.
Teuthras Agamemnonis f. 170 α 36.
Thabos 215 α 10, 396 α 4, 507 b 8.
Thalia Palaphrasi mater 295 b 32.
Thamyris Eratrus f. 86 α 13, 205 b 33.
Thaulon primus boveum mactat 506 α 32.
Theagenes Rhegus 382 α 33, α 381. primus de
Homero scripsit 633 α 31.
Thermo Paladium prodiit 191 b 30.
Thermae terrae 32 α 8, 136 b 39. Aegyptiacae
258 α 50.
Thebanum bellum terrae levandae datum 2 b 46.
Thebe Adramis f. 31 b 29 et 195 α 4. Asopi 81
b 30 et 258 b 40. Bapli 268 b 11. Libyis ib.
12. Nili 10, Protei 12.
Theoclytus γ 464.
Theocritus 112 b 14, ψ 690.
Theophrastus 611 α 43, ψ 328. εν τῷ περὶ εὐ-
γενίου 30 b 1.
Theopompus 5 b 27, 57 α 11, 642 α 47.
Theopropius Arati ἐναχίδεος 506 b 47.
Thermopylae a Phoeniciae manibus 367 α 37.
Thersander Sisyphe f. 81 b 18.
Thersites n. β 212 et 220. Homeri tutor 62 α 36.
Thesaurus Aethiae f. 328 b 33. cumque Apollini
dedicat primus 47 b 48. Helonaus rapit 103 α 25
et 108 b 50. Anthopam 105 b 42.
Thespia f. filiarum pater 81 α 15.
Thessali εἰσπορεύοντες α 123. Phoenicibus infensai
367 α 36. inimicorum cadavera ἀπὸ τοῦ 600
α 44 et 628 α 49. eorum voces 199 b 5, 372
b 10.
Thessalia olim Pelagias 89 α 36, 450 α 19.
Thessalus Herculis f. 89 α 16, 396 α 44. Haemo-
nis pater 89 α 40.
Thesius Pleuronis rex 265 b 25.
Thetis Iovi amata 40 b 24. gravida Peleo dan-
tur 367 b 18. liberos suos exurit π 37. Poleum
deserit 439 α 39, non deserit 32 b 22 et 32,
449 α 45, 461 α 43, γ 57 et 60 et 332. Achilleum
educat α 438, ad Lycomedem mittit 34 α 50.
Ancora Iagrum sepelit 357 α 11. Thetidis
μεταμορφώσεως σ 434. nuptiae in Chironis an-
tro α 62.
Thos Bacchi f. 305 α 14.
Thousa Priami mater 109 b 4.
Thouones tres 377 b 20.
Thos γ 103.
Thracae Samiorum captivi v. 78. bibacea α 234.
Thracia σιγαυτοειδής 239 b 41, 240 α 1.
Thrayllus de Dodona 440 b 41.
Thrayllus ab Encydamante occisus 600 α 40.
Thronia nymphe 83 b 7.
Thryos - Thronissa 85 b 37.
Thuydides 73 b 30, 79 α 28 et b 2, 84 b 40, 94
b 35, 139 b 39, 155 α 21, 270 α 15, 280 α 25,
452 α 7, 461 b 40, γ 9, 600 b 39, 608 b 25.
Thyabris 563 b 32.
Thyabris 295 α 35.
Thymbraeus 637 α 48.
Thym 353 b 13.
tibus Graeci non utuntur 274 α 11, 508 b 16.

Tiphusa fons ψ 346.
Timaeus hist. 508 b 37, 611 α 43 et b 1.
Timanthes pictor α 103.
Timarchus ἑρμῶν εἰσαυθύνει q 122.
Timocles φῦμα esse το θυμῶος 251 α 34.
Tiresias Colapone sepulchra n.
Tiresias 397 b 5.
ὁ τῆν Τεταραυτῶν γράφας 612 α 30.
Tithonus ab Aurora rapitus 103 b 40, 300 α 30,
1. q. Tithon 300 α 34.
Tithus medicina 333 α 25.
tragici 3 α 24, β 193, γ 145, 261 b 6, 387 b 49,
π 336, v 33, γ 430, γ 63, ψ 70.
Tyalles 295 α 33.
Tranas 341 b 43.
η τριψή v. lectio vulgata.
τοῦ αὐτοῦ ἐκτράφηκα 104 α 44.
Triodius ins. 368 b 37.
Tropas insi et Pelagus pater 103 α 29.
Tropas Perichloris tyrannus 424 α 37.
Triptolemus Polyneus f. 295 b 35, 506 α 28.
Triptol. 219 b 22 et 32.
Tros Gans genit 48 α 1. Troum numerus 50 α 1.
Troezen Pelopis f. 84 b 13. ad Troezenem Ajad-
linis Paganos templum 613 b 25. Troezeni
florem silis legunt 127 α 49.
Troia καλλιάρητα 300 b 43. Troiae ambitus 69
b 1. confinia 170 α 1.
Troiani belli tempora γ. tempora.
Troilus non puer α 257.
Tros Callirhoe maritus 558 b 12.
Trymo Scamandri f. Laomedonis uxor α 237.
Tryphon 122 α 19 et 24, 165 b 30, 247 α 27, 284
b 30, 372 α 5, 374 b 19, 639 b 5, 645 b 23. α
τῷ α' περὶ τῆς ἀρχαίας ἀρχιτεκτονικῆς
150 α 47.
tubae variae 404 α 45. tubam Homerus novit.
heroes ignorant α 249, γ 388.
Tychius sutor 290 b 36.
Tydens 387 b 51. apud subuleos educatus 137
α 51. Melanippi cerubum sorbet 149 α 26.
Tyndareus Oebali f. 85 α 39.
Typhoeus ex ovo natus 92 α 26.
Tyraeonius 14 α 46, α 421, β 8 (cf. 1460) et 162,
16 α 48, 85 b 20, 87 b 34, 88 α 42, 131 α 25,
138 b 5, 150 b 5, 158 b 41, 168 α 20, 187 b 23,
240 α 33, 259 α 1, 274 b 27, γ 292, λ 186, 192,
326, 395, 400, 454 (cf. γ 67), 495, α 404 α 4,
462, 301 b 7 et 15, 360 b 9, 374 b 36, 404 α 4,
408 α 22, 431 b 15, α 698, α 542 et 627, γ 40,
σ 266, 513 b 30, γ 72, γ 186, γ 347.
Tyraeonius Crisi pater 82 b 20. Dianali ib. 22.
Tyro Salmonei f. 40 α 26, 290 b 33.
a Tyrsenis oriundi Belli 450 α 13. Tyraeonium
vox 369 b 42.
Tyrtaeus 428 b 18.
Ulixes ab Anticlea Alalcomenis exponitur ψ 781.
πολιμήχανος γ 43. urbem explorat n. Pallas
num huc ibi, et 101 b 28. Asylanem occi-
dit n. quando domum redierit 87 b 51. mura
cit ib. a Thesio missa in, cum Bryges bellum per-
erat α 265.
ursa minor a Thulete reperta 507 b 7.
ventos Homerus novit quatuor 513 b 17.
Venus Amazonum mater 103 b 51. apud Hae-
rum Iovis v. Diane filia, apud Hesiodum α 84.
turni gentilibus procreata 114 b 44. Andro-
medae ἀμνηστία dant 372 α 50. auras γ 69.
Cypris 162 α 31. Cythraea 287 b 29. Paphia
162 b 39. passer ut sacer 60 α 34 et b 12.
statua posthem genit 93 α 7.
versus ab Aristotele laudatus non invenitur α 420.
versus insulit 65 568, γ 230, 173 α 1, γ 307 et
379, 224 α 35, γ 108, γ 140 et 159, α 140 et
328, γ 264, 433, 730, 808, γ 136, 241, 261,
σ 8, 22, 684, π 93 et 607, σ 381, γ 410, γ 159,
ψ 538, α 205 et 894.
versus ἀσέβητοι - λαγροί - μύουροι μ 308.
ὁ δεινότερος π 283. δαδρεαυλλῆτοι γ 370,
λ 130, εὐδελίς α 376, κακοῦχοι γ 370.
ἐνδοξοί τῇ παρὰ τὴν τῶν ποιητῶν
γ 135 et 161. partes orationis conspiciunt γ 17.
hexameter idem et trimeter ψ 644. ianices γ 17.
dactyli pede sexto 417 b 7. dactylicus totus
μ 381.
veteres v. critici veteres.
vestis laeta ab Atheniensibus inventa γ 687.
virgo astrum 588 α 25. virginis virtus laetari
γ 722, 905.
Vulcanus Iovis et Innonis f. 308 b 27, 401 α 6.
Aegyptiorum rex 43 α 33, 503 ins. Minervam
leniat 84 α 9. Palladium facit 180 α 15. eius
sacerdotes serpentum morum medicant b 70.
vulgata v. lectio.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

No 3

800

ΣΚ

ΣΙΟΛΙΑ

αριθ. χρ. 694.

Ημερομηνία
επιστροφής

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας